Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

43
2405(1

Digitized by Google

8764 Stamm 18.7.41

1895.

2 Bde. 23.—

Digitized by Google

Digitized by Google

Deutsch-kroatisches

Wörterbuch

von

Bogoslav Šulek.

I. Band.

A. bis L. — Pag. 1 bis 872.

Němačko-hrvatski

RĚČNIK.

Može se dobiti u knjižari i antiquarijatu
M. F. STRMECKI
Duga ulica br. 9 u Zagrebu.

Agram, 1860.
Verlag der Franz Suppan'schen Buchhandlung.

Haus. 35. 242.
Digitized by Google

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

Druck von Dr. Ludwig Gaj in Agram.

Digitized by Google

PREUZVIŠENOMU I PREČASTNOMU

GOSPODINU

JURJU STROSSMAYERU,

milosti Boga i apostolske stolice bosansko-djakovačkomu i srěmskomu biskupu, c. k. apost. veličanstva tajnomu savětniku, rimskomu grofu-pristavu papinskoga přestola, biogradske i smederevačke biskupije apostolskomu upravljatelju, nj. c. k. apostolskoga veličanstva naslovnomu kapelanu, državnomu věćniku, mudroslovja i sv. bogoslovja doktoru, bogoslovnoga fakulteta na sveučilištu bečkom i peštanskom kollegialnomu članu itd.

Digitized by Google

U ZNAK DUBOKA ŠTOVANJA

posvećuje

PISAC.

Digitized by Google

PREUZVIŠENI I PREČASTNI GOSPODINE!

Kad sam bio počeo raditi o ovom dělu, sunce narodnoga jezika bijaše na zapadu, a na skorom nadodje i mrka noć, pa se je činilo, da se trudim u zalud, da moga rěčnika neće više trebati ni uredniku, ni učeniku.

Al mi evo Bog i sreća dade, te narodnosti hrvatskoj opet ogranu žarko sunce, i to upravo kad sam knjigu dovršio. Vi ste, Preuzvišeni gospodine, zvězda predhodnica toga sunca; Vašemu neumornomu nastojanju i postojanoj odvažnosti, Vašemu mudromu savětu i uzoritomu rodoljubju imamo se ponajviše zahvaliti, da su se razpršile crne oblačine s narodnog obzorja, te nam je opet běli danak svanuo. A ne samo Hrvati nego i ostali austrijanski Slavjani svake věre i svakoga plemena štuju Vas kao uzvišenoga, dà jedinoga zaštitnika svojih prirodjenih pravah, svoje narodnosti, i slava Vašeg imena ori se od visokoga Velebita do višje Tatre i od ledenoga Triglava do Demirkapije.

Hrvatska knjiga, kojoj bijaste u zle dane veledušni dobrotvor, dužna Vam je sada dvostrukom hvalom: dopustite dakle, Preuzvišeni gospodine, da ovaj rěčnik hrvatskoga jezika, kojemu ste pomogli povratiti prvašnju čast i pravo, bude javni i dokaz i svědok ove zahvalnosti, dok Vam savkoliki narod nepodigne dostojnijega spomenika.

U Zagrebu na 1. Rujna 1860.

Bogoslav Šulek.

Digitized by Google

Erklärung

der Abkürzungen und Zeichen.

adj. Adjectivum.
adv. Adverbium.
anat. Anatomie.
arith. Arithmetik.
astr. Aſtronomie.
cf. confer.
coll. Collectivum.
chem. Chemie.
f. faemininum.
fam. familiär.
fig. figürlich.
Forſtw. Forſtweſen.
geol. Geologie.
gem. gemein.
geom. Geometrie.
gramm. Grammatik.
her. Heraldik.
i. ji.
i. impersonale verbum.
in Zuſ. in zuſammengeſetzten Wörtern.
Jäg. Jägerſprache.
jur. juridiſch.
m. masculinum.
Mal. Malerei.
math. Mathematik.
merk. merkantiliſch.
met. Metallurgie.
mil. militäriſch.
min. Mineralogie.
mont. Montaniſtik.
mor. moraliſch.
myth. Mythologie.
n. neutrum.
o. oder.
oek. Ökonomie.
off. offiziell.
pl. Plural.
poët. poetiſch.
ſat. ſatyriſch.
ſcherz. ſcherzhaft.
Schiffw. Schiffsweſen.
ſpr. ſprichwörtlich.
u. und.
v. a verbum activum.
v. i. verbum impersonale.
v. n. verbum neutrum.
ver. verächtlich.
Wb. Weinbau.
wdm. waidmänniſch.
Web. Weber.
Wechſ. Wechſelrecht.
* fremd.
= gleich.
( ) nicht entſprechend.

Digitized by Google

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN

Predgovor.

Narodni jezik bio je godine 1848. naprečac uveden u sve javne poslove i učionice. S toga je nastala silna potreba němačko-hrvatskoga rěčnika, koji bi sadržavao službeno i znanstveno nazivlje, i tako olakotio našincem, ponajviše tudjim jezikom izučenim, uspěšno izvršivanje njihova zvanja. Ja sam čekao dvě godine danah, hoće-li se tko primiti toga posla, i stoprv onda, kad nitko nije htio za njega prionuti, podao sam se povladjivanju prijateljah i pregnuo pisati ovo dělo.

Al premda sam već odprije znao, da je to mučan posao, jer sam od davna prikupljao hrvatske rěči i popunjavao vrstni drugčije němačko-ilirski slovar I. Mažuranića i J. Užarevića; opet priznajem, da je to bio za me mučniji rad nego što sam slutio. Pisanje ovakvoga rěčnika u svakom je jeziku trudno, a kod nas tu ima dvostruke muke; jer se tu hoće, da ovakov rěčnik zastupa sve věštine i znanosti, pa svemu tomu bijaše do nedavno tudji jezik kod nas organ; rěči, protežuće se na ove struke umnoga razvitka, nisu bile kod nas nikada sakupljene, nego su sve do danas velikom stranom po narodu razasute, ili od naših naučnjakah istom zamišljene. No savršen němačko-hrvatski rěčnik moć će se onda stoprv napisati, kad se sve ono blago hrvatskoga jezika, što ga jošte ima u narodu, iznese na vidělo, to jest kad izadje podpun hrvatsko-němački rěčnik. Upravo zato priznajem i sam nedostatnost ove svoje radnje, i posve ću biti zadovoljan, ako mi se presudi, da sam uradio, što može jedin čověk uraditi u početku književnoga razvitka; da ovaj prvi pokus znanstvenoga nazivlja nije baš sasvime loš. Tko bi od mene više zahtěvao, krivdu bi mi učinio, ištuć stvar nemoguću. Da sam mogao jošte koju godinu rukopis dotěrivati i popunjavati, bio bi mi posao doista vrstniji; al sam morao prve svezke predati tiskarnici, prije nego što sam sve dělo dovršio. To je uzrok, da ima poviše pogrešakah u prvih svezkah, i da mogu, najvolio bih ih preštampati. Stvar je naravna; od godine 1853, kad je izišao na světlo prvi svezak ovoga rěčnika, napredovali smo svi u poznavanju narodnoga jezika, a bome i ja. Rěči, izprva za nevolju kojekako skovane, bile su od onda boljimi zaměnjene; a mnoge uzajm-

Digitized by Google

ljene rěči bile su opet potrašene, jer se je našlo pravih domaćih. Ako našoj narodnosti za dugo ugasi sunce, sav će ovaj rěčnik za koju godinu ostarěti, jer će poznavanje i razvijanje narodnoga jezika svejednako napredovati. Al ja niti nisam pisao za budući naraštaj nego za sadašnji, a do sada nebijaše jošte moguće iznalaziti pravih naških rěčih za sve stvorove ovoga světa i za sve misli našeg uma.

Vidio sam više putih i sam, da ova ili ona rěč nije najbolja, da ovo ili ono nije do dlake protumačeno; al se nisam znao svagdě sam pomoći, jer nitko na světu nemože sam sve znati. Ele ja mislim, da ćemo bolje uraditi, ako izprva upotrebimo našku rěč, makar i nebila najbolja, nego da posijemo u jezik sila tudjega bilja. Ako domaća rěč nevalja, nestat će je za kratko, jer se malo ne svatko domišlja njezinoj neshodnosti; a mučno je izkorěniti tudjinke, kad se u jeziku uvrěže. Toga sam se načela držao pišuć ovaj rěčnik. Al nitko neka nemisli, da sam s reda rěči kovao, kad ih nisam našao u sadašnjih knjigah i rěčnicih; već sam pomnjivo propitivao i sám i preko prijateljah, ima-li narod onu rěč, koju sam tražio. Najviše su me u tom poslu pomagala p. n. gospoda Nikola Begović, protopresviter, Adam Dragosavljević, major Mijat Sabljar, učitelj Mijat Stojanović, satnik Ivan Trnski i pokojni Mane Sladović. Tako mi podje za rukom sakupiti sila rěčih, zasěcajućih ponajviše u praktične nauke, za koje naša knjiga do sada nije znala. Gdě nisam našao potrebite rěči u književnom narěčju, potražih ju u srodnom razrěčju, i onda stoprv prigrlih noviju već upotrebljavanu rěč, kad me i razrěčja izdadoše. Pa kad mi ni odkuda nije naspěla pomoć, utekoh se drugim slavenskim jezikom, gdě je uvěk nadjoh. Mislim, da me razboriti našinci neće ukoriti radi ovoga postupanja; jer da književni naš jezik nedotěče za sve pomisli, da ga treba bogatiti i razvijati, u tom se dan danas svi naši književnici slažu. Samo će mi se možebiti zaměriti, što nisam naznačio kod svake rěči njezino vrelo i poreklo; nu to sam naměnio drugomu dělu, da nemoram ponavljati.

Digitized by Google

A.

A, *n.* wer A ſagt, muß auch B ſagen, tko počne, treba da i svrši; weder A noch B, ni be ni me; à 10 Kreuzer, po deset krajcarah.

Aal, *m.* (*Muræna Anguilla*), ugor, jegulja; (Backwerk) kovrtanj; (fehlerhafte Falte) gužva, mrska.

Aalangel, *f.* pari *pl.*

Aalbaſtard, *m.* (*Ophidium barbatum*), jeguljica.

Aalbaum, *m.* (*Lonicera Xylosteum*), pasje [groždje.

Aalartig, *adj.* jeguljast; —e Fiſche, (*Malacopterygii Apodes*), golotrbe.

Aalbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni grozdić, crni ribiz* (plod).

Aalbeerſtrauch, *m.* crni grozdić (grm).

Aalbock, *m.* (*Salmo*), losos, zlatovka, mladica.

Aale, ſ. Ahle.

Aaleidechſe, *f.* (*Chalcides monodactylus*), [vretenica.

Aalen, *v. a.* hvatati, loviti, uhvatiti, uloviti ugore (jegulje); wir gehen —, idemo na ugore.

Aalerau, *m.* ſ. Aalmutter.

Aalfalle, *f.* sup, garda za ugore, ugorište.

Aalfang, *m.* lov ugorah, jeguljah.

Aalfänger, *m.* jeguljar.

Aalfleiſch, *n.* ugorovina.

Aalflöße, *f.* ugorilo, ugorovo kiće.

Aalgabel, **Aalpricke**, *f.*; **Aalſtecher**, *m.* osti za ugore.

Aalgrundel, *f.* jeguljača.

Aalhälter, **Aalkaſten**, *m.* ugornjak.

Aalhaut, *f.* ugorova koža.

Aalkirſche, *f.* (*Prunus Padus*), srěmza.

Aalkorb, *m.* vrša, vrška, koš za ugore.

Aalkrug, *m.* krčag za ugore.

Aallege, ſ. Aalwehr.

Aalmutter, *f.* (*Blennius viviparus*), morski čikov, ugorova majka.

Aalquappe, **Aalraupe**, *f.* (*Gadus Lota*), manjak, manjić, većak.

Aalpuppe, *f.* ugornik, ugorova meka.

Aalreuſe, *f.* ſ. Aalkorb.

Aalrutte, *f.* ſ. Aalmutter.

Aalſchlange, *f.* (*Muræna Conger*), grum, gruj, morska jegulja.

Aalſpieß, **Aalſtecher**, *m.* ſ. Aalgabel.

Aalſtreif, **Aalſtrich**, *m.* povorna pruga.

Aalſuppe, *f.* juha (čorba) od ugora.

Aalteich, *m.* ugornjak, jeguljnjak.

Aalwate, *f.* vlak za ugore.

Aalwehr, *n.* ſ. Aalkorb.

Aar, *m.* grabilica (-ptica); (Adler), orao.

Aarbeere, **Aarkirſche**, *f.* (*Crataegus torminalis*), brekinja, brekulja.

Aaron, ſ. Aron.

Aarweihe, *f.* u. *m.* (*Falco Pygargus*), kanjac, škanjac.

Aas, *n.* strv, strvina, mrcina, crkotina, leš*; (auf der Wunde), nezdravac; (Abſceß) mozolj; (Aaß), meka, mamac, máma; nach — ſtinken, tuhnuti (tuknuti).

Aasblatter, *f.* ſ. Aaspocke.

Aaſen, *v. a.* (Felle —,) mezdriti, čkrnjati, lešiti*, varagovati* (kože); (von Aas ſich nähren) strviti se; (umherwühlen) strviti, krtožiti.

Aasfliege, *f.* (*Musca cadaverina*), zlatnica.

Aasfräßig, **Aasfreſſend**, *adj.* strvan.

Aasfreſſer, *m.* (*Gypaëtos*), lešinar.

Aasgeier, *m.* (*Vultur cinereus*), sivi jastreb.

Aasgeruch, **Aasgeſtank**, *m.* mrcinina, mrtavština; einen — verbreiten, udarati na mrcinu.

Aasgierig, *adj.* strvohlepan.

Aasgrube, **Aaskuhle**, *f.* mrcinište.

Aashaft, **Aasig**, *adj.* mrcin, strvinski; *fig.* gnjusan; *adv.* kao strvina, kao mrcina; gnjusno.

Aaskäfer, *m.* (*Sylpha germanica*), grobar.

Aaskopf, *m.* ovnujska glava.

Aaskrähe, *f.* (*Corvus Corone*), vrana.

Aaspocke, *f.* gnojna krasta; čir.

Aaspflanze, *f.* (*Stapelia*), smrditka; gegliederte —, *f.* (*S. articulata*), češljika.

Aasrabe, *m.* (*Corvus Corax*), gavran.

Aaß, ſ. Aas.

Aasſeite, *f.* mezdra.

Aaßen, **Äßen**, ſ. Aaſen.

Aaßung, **Äßung**, *f.* mezdrenje, čkrnjanje; strvljenje.

Aasvogel, *m.* ptica-strvnica.

Ab, *adv.* od, niz, doli; drei Schritte vom Weg —, tri koraka od puta; die Spitze iſt —, odkinuo se rat ili rt; der Kopf iſt —, ode glava; Kopf —, dolě s glavom; Hut —! odkrij se! einen Gulden auf oder —, jedan forint više ili manje; Fluß —, niz vodu; Berg —, niz brdo, nizbrdice; — u. zugehen, hodati amo tamo.

Abaaſen, *v. a.* omezdriti.

Abächzen ſich, *v. r.* izjecati se.

Digitized by Google

Abackern, *v. a.* odorati; (zu Ende ackern), doorati.
Abalienation, *f.* potudjenje; (Veräußerung), ustup, prenos, prodaja.
Abalieniren, *v. a.* potudjiti; (veräußern), prodati; (abgeneigt machen), odbiti, odvratiti.
Abammen, *v. a.* odbiti (dête).
Abandon, *m.* (*merk.*) ustup (broda ili robe) sêguratelju.
Abandoniren, *v. a.* ostaviti (koga) na cêdilu; (*merk.*) ustupiti (brod ili robu) sêguratelju. [niv.
Abänderlich, *adj.* promêniv; (*gram.*) sklo-
Abänderlichkeit, *f.* sklonivost.
Abändern, *v. a.* preinačiti, predrugojačiti, preměniti; preinačivati, mênjati; (*gram.*) sklanjati.
Abänderung, *f.* proměna, preinaka; (*gram.*) sklonitba, sklanjanje.
Abängſten, Abängſtigen, *v. a.* einen —, izmučiti, nakiniti, uplašiti, uplašiti (koga); er hat mir das Geſtändniß abgeängſtigt, plašnjom me je natêrao na oddaju; ſich —, *v. r.* izmučiti se, ginuti od straha ili muke. [strah.
Abängſtigung, *f.* mučenje, muka, kina,
Abarbeiten, *v. a.* einen Stein —, kamen odvaliti; izraditi; ein Beil —, izglodati sêkiru; (eine Haue), skopati (motiku); (ein wenig abarbeiten), proraditi; das Gröbſte —, obraditi; otesati; ein Schiff vom Strande —, odtisnuti, odtiskivati brod ili ladju; Kleider —, izderati haljine kod posla; Schulden —, odraditi, odradjivati dugove; (zu Ende arbeiten), doraditi, svršiti, dovršiti, doradjivati, svršivati; ſich —, *v. r.* iztrgati se; kidati se; (v. Pferde), izvući se.
Abarbeiten, *n.* **Abarbeitung**, *f.* odradjivanje uſw., ſ. Abarbeiten.
Abärgern, *v. a.* naljutiti, najêditi; ſich —, *v. r.* naljutiti se, izjêditi se.
Abärnten, ſ. Abernten.
Abart, *f.* odrod; (*mor.*) izmet, izrod.
Abarten, *v. n.* odroditi se; ſ. auch Ausarten; der Sohn iſt von dem Vater abgeartet, sin se nije vrgao na otca.
Abarten, *n.* **Abartung**, *f.* odrodjivanje, odrodnost.
Abartig, Abgeartet, *adj.* odrodjen, odrodan; ſ. auch Entartet.
Abäſchern, *v. a.* einen Fiſch —, ribu pepelom natrti, otrti; ſich —, *v. r.* utruditi se, umoriti se.
Abäſen, Abäßen, *v. a.* (Jäg.) popâsti.
Abäſten, *v. a.* einen Baum —, okresati, oklesati, oklaštriti, kresati, klaštriti drvo, stablo. [klaštrenje.
Abäſten, *n.* **Abäſtung**, *f.* okresavanje,
Abäthmen, *v. a.* einen Schmelztiegel —, usijati, usijavati topionicu.
Abäthmung, *f.* usijavanje (topionice).
Abätzen (abbeitzen), *v. a.* izgrizti (jêdkom).
Abäugeln, *v. a.* namigavanjem, očijukanjem dobiti; (Jäg.), opaziti, smotriti trag (zvêradi).
Abäußern, *v. a.* krenuti, kretati (kmeta sa selišta).
Abäußerung, *f.* kretanje, têranje (kmeta sa selišta).
Abbacken, *v. a.* das Brot iſt abgebacken, kruh se je popeo, podlupio, oljusnula se je kora od kruha.
Abbaden, *v. a.* okupati; ſich —, *v. r.* okupati se.
Abbähen, *v. a.* izpržiti, izpražiti; (*med.*) napariti, izpariti
Abbahren, *v. a.* skinuti s nosilah.
Abbalgen, *v. a.* oguliti (na mêh), odrêti, odirati; Jemanden etwas —, odkinuti komu šta; ſich —, ſ. Abarbeiten, Abmühen; ſich mit Jemanden —, natezati se, najakariti se, nahrvati se (s kim).
Abbamſen, *v. a.* izlupati, izprašiti (kožu, krzno).
Abbanſen, *v. a.* vaditi iz parme.
Abbangen, *v. a.* ſ. Abängſtigen.
Abbarbieren, *v. a.* obrijati, obričiti, obritviti, sbrijati.
Abbaſten, *v. a.* odljupiti, guliti, oguliti liko (s drveta).
Abbau, *m.* razgradnja.
Abbäuchen, *v. a.* die Wäſche —, upariti, olužiti rublje (rubište).
Abbauen, *v. a.* razgraditi, razgradjivati, porušiti; (zu Ende bauen) dograditi; (in die Tiefe bauen), graditi u dub; (*mont.*), dokopati (rudnik); den Receß —, naplatiti rudnim dohodkom (zajam); die zufließenden Tagewäſſer —, odvratiti gornju vodu.
Abbauern, *v. n.* dogospodariti.
Abbaumen, *v. n.* (Jäg.) sletêti, slêtati s drveta. [vratila.
Abbäumen, *v. a* odviti, odvijati osnovu s
Abbé, *m.* svećenik (bez župe).
Abbeeren, *v. a.* (Wb.) krûniti, okrûniti (grožđe), opipati, obrati (jagode, bobice).
Abbefehlen, *v. a.* poreći zapovêd.
Abbegehren, *v. a.* einem etwas —, tražiti, iskati što od koga.
Abbehalten, *v. a.* den Hut —, zadržati klobuk, šešir (u ruci).
Abbeiß, *m.* (*Ranunculus aconitifolius*) nalipasti žabinac.
Abbeißen, *v. a.* odgrizti, ugrizti, odgrizati; (von unten —,) podgrizti; (rundherum —,) ogrizti; er hat aller Scham den Kopf abgebiſſen, bacio je obraz pod noge; ſich —, *v. r.* die Hunde haben ſich abgebiſſen, psi su se izklali; das Abgebiſſene *n.* ſ. Abbiß.

Digitized by Google

Abbeizen, *v. a.* (Gärb.) izlužiti (kožu); ſ. Abätzen.
Abbekommen, *v. a.* (einen Theil) dobiti, dobivati (dio); etwas —, odkinuti, odčenuti (što).
Abbellen, *v. n.* odlajati; ſich —, *v. r.* izlajati se.
Abberſten, *v. n.* odcěpiti se, odljuštiti se, odcěpljivati se.
Abberufen, *v. a.* odazvati.
Abberufung, *f.* odazivanje, odziv, opoziv.
Abberufungsſchreiben, *n.* (*Avocatorium*) odazivnica, opozivnica.
Abbeſen, ſ. Abkehren.
Abbeſolden, *v. a.* odpustiti iz službe.
Abbeſtellen, *v. a.* poreći, poricati (naručak itd.).
Abbeſtellung, *f.* poreka.
Abbeten, *v. a.* ſeine Sünden —, odmoliti svoje grěhe; ein Gebet —, izmoliti molitvu; etwas —, izmoliti što; zu Ende —, domoliti, izmoliti.
Abbetteln, *v. a.* einem etwas —, izmoljakati, izdrljančiti, izkamkati što od koga.
Abbetten, ſich, *v. r.* prestěljati se, odmaknuti postelju (krevet); ſich von ſeiner Frau —, oddvojiti se od žene.
Abbeugen, Abbiegen, *v. a.* sagnuti, saviti, odviti, sagibati, savijati; (*gram.*) ſ. Abändern.
Abbeuteln, *v. a.* izdrmati, iztresti; (beim Schopfe), prodrmati (koga); (abgebeutelt werden im Fahren) struckati se.
Abbieten, *v. a.* ſ. Ueberbieten; (in der Kirche), navěstiti, napověditi, napovědati, navěštati.
Abbild, *n.* (Copie), prilika.
Abbilden, *v. a* naslikati, slikovati, izmalati*; (copiren), preslikati.
Abbilder, Abbildner, *m.* slikar.
Abbildung, *f.* slikovanje; (etwas Abgebildetes), slika.
Abbimſen, *v. a.* plovućem trti, otrti.
Abbinden, *v. a.* odvezati, odrěšiti, odvezivati; ein Kalb —, zalučiti, zalučivati, odbiti, odbijati tele; eine Ader —, podvezati žilu; Bauholz —, prirediti lěs (za sklop); ein Gebäude —, sklopiti kuću; ein Faß —, naobručiti bačvu, lagav.
Abbindung, *f.* (*med.*) podvezivanje, podvez.
Abbiß, *m.* ugrizak, odgrizak, grizotina; (*Scabiosa succisa*), preskoč, praskoč, zakusak, crnjak, vražji griz.
Abbißkraut, *n.* (*Scabiosa succisa*), zakusak, preskoč.
Abbißwurzel, *f.* korěn od preskoča, zakuska.
Abbitte, *f.* öffentliche Abbitte, javna odprošnja, javni odpros, javno moljenje oprosta, oproštenja; — thun, ſ. Abbitten.
Abbittebrief, *m.* odprosnica.
Abbitten, *v. a.* (Abbitte thun), odprositi, moliti za oproštenje; (durch Bitten etwas erlangen), izmoliti što.
Abbittlich, *adj.* odprosni.
Abblänken, *v. a.* Silbergeſchirr —, světliti, osvětlati srebrninu.
Abblaſen, *v. a.* spuhnuti, odpuhnuti, spuhati, odpuhati, smahnuti, oddduhati, oddahnuti; den Staub —, opahnuti, opahivati prah; mit einem Blasinſtrumente —, odsvirati; mit einer Trompete —, odtrubiti; der Nachtwächter bläſt die Stunden ab, noćni stražar oziva ure ili sate; eine Kanone —, oplanuti top; zum Rückzuge blaſen, trubiti na povratak; (aufhören zu blaſen), odtrubiti.
Abblaſſen, *v. n.* izběliti se, sinjaviti.
Abblatten, *v. a.* (eine Pflanze), okomiti, komiti, okidati lišće; das (Weiß-) Kraut —, podkidati kupus; (v. Rothwilde), pobrstiti, brstiti.
Abblatter, *m.* listoberač.
Abblattern, *v. a.* prebolěti koze.
Abblättern, *v. a.* ſ. Abblatten; ſich —, ljuštiti se, cěpati se.
Abblätterung, Abblattung, *f.* listober; listopad; ljušćenje, cěpanje.
Abblauen, *v. n.* pustiti, puštati modrilo.
Abbläuen, *v. a.* (die Wäſche), oplaviti, omodriti (rubje); (durchprügeln), izbubati, izlupati, izvoštiti, izdevetati.
Abbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati.
Abbleichen, *v. a.* (Leinwand), uběliti (platno), doběliti; —, *v. n.* (v. Farben), izběliti se.
Abblitzen, *v. n.* doševati; (v. Gewehr), planuti.
Abblöcken, ſich, *v. r.* nablějati se.
Abblühen, *v. n.* ocvasti, ocvětati; (die Blüthen abwerfen), otrěbiti se.
Abbluten, *v. n.* prestati krv točiti; —, *v. n.* krvlju platiti.
Abblüte, *f.* ocvatnja.
Abblüten, *v. a.* obrati, obirati, okidati cvět, cvat.
Abbohnen, *v. a.* obrati bob; (b. Tiſchlern), ulaštiti sukneždinom.
Abbohren, *v. a.* izvrtati, izbušiti; (zu Ende bohren), dovrtati.
Abborgen, *v. a.* einem etwas —, posuditi (od koga), uzeti na poček.
Abboſſeln, Abboſſen, *v. a.* uliciti u mekači.
Abboſſen, ſich, *v. r.* ljutnjom si nahuditi.
Abbrand, *m.* (in Schmelzhütten) sažeg.
Abbrändler, *m.* pogorělac, izgorělica.
Abbraſſen, *v. a.* die Segel —, okrenuti, obrnuti jědra pod větar.
Abbraten, *v. a.* izpeći; (zu Ende braten) popeći.
Abbrauchen, ſ. Abnützen.
Abbrauen, *v. a.* Bier —, uvariti pivo; (aufhören zu brauen), dovariti.
Abbraunen, *v. n.* pustiti, puštati smedjilo.

Abbräunen, *v. a.* osmedjiti.

Abbrauſen, *v. n.* okipěti, ovrěti; (aufhören zu brauſen), došušněti, dohujiti; (brauſend abgehen), odhujiti.

Abbrechen, *v. a.* odlomiti, odlamati, ulomiti, uzkršiti; rund herum —, oblomiti, obkidati; von unten —, podlomiti, podkidati; alles —, polomiti; (Blumen —), ubrati, utrgnuti, trgati (cvěće); einen Aſt —, očehnuti granu; ein Schloß —, odbiti, odbijati bravu; einen Bau —, razgraditi, razvaliti gradjevinu; ein Haus —, porušiti kuću; eine Mauer —, razoriti zidinu; einem Meſſer die Spitze —, odkrhnuti rát (rt), brk nožu; einer Nadel den Spitz —, okrnjiti iglu; dem Pferde die Hufeiſen —, razkovati, razkivati konja; Flachs —, lan utrti, utrliti; das Lager —, krenuti vojsku; dignuti, dizati okol (tabor); ein Zelt —, saviti, dignuti, podignuti, savijati stan (šator); einen Zaum —, razgraditi plot; eine Brücke —, razgraditi, porušiti, razvrći most; ein Schiff —, razbiti, razbijati (stari) brod; ſich etwas —, uzkratiti, uzkraćivati si što; einem etwas vom Lohne —, odkinuti, odkidati komu što od plaće, omaliti, okrnjiti komu plaću; etwas vom Preiſe —, odtrći; eine Arbeit —, prekinuti posao; Bier —, hladiti pivo; die Unterredung, das Geſpräche, die Unterhandlungen —, prekinuti, dokinuti razgovor, dogovor; eine Verbindung —, razkrstiti (s kim); es an ſeinem Munde —, odkinuti, odkidati, odvrći si što od ustah; wir wollen hievon —, nemojmo više o tom govoriti; abgebrochene Rede, nedovršen govor; kurz —, naprěčac prekinuti; —, *v. n.* es bricht ab, lomi se, krši se; es iſt abgebrochen, odlomilo se je, ukršilo se je, ulomilo se je, odkrhnulo se je; das Abgebrochene, odlomak, odlomčina, odkidak, ulomak.

Abbrechen, *n.* Abbrechung, *f.* ukidanje, odlamanje, razgradjivanje; ukida, odlom, ulom, razgrada.

Abbreiten, *v. a.* (das Kupferblech), otanjiti, raztanjiti bakrenu limu.

Abbrennen, *v. a.* (von außen —), opaliti, ožeći; (verbrennen), spaliti, popaliti, požeći, sažeći; Töpfe —, izpeći lonce; —, *v. n.* sgoréti, das Gewehr brennt ſchnell ab, puška dobro pali; das Zündpulver iſt abgebrannt, planuo je podprašljaj; dieſes Holz brennt ſchnell ab, ova drva brzo gore; (zu Ende brennen), dogoréti; abgebrannt, izgorio, sgorio; von der Sonne — werden, opeći se na suncu; von der Sonne abgebrannt, osmagao; ein Abgebrannter, ſ. Abbrändler; es iſt ihm das Haus abgebrannt, izgoréla mu kuća.

Abbrennen, *n.* Abbrennung, *f.* opaljivanje, opala; sažizanje, sažeg, požeg; izpek.

Abbreviatur, *f.* ſ. Abkürzung.

Abbreviren, ſ. Abkürzen.

Abbringen, *v. a.* (wegbringen), odněti; (wegführen), odvesti, odvoditi, odvezti, odvoziti; einen von etwas —, odvratiti, odvraćati koga od čega; einen vom rechten Wege —, zavesti, zavoditi koga s puta; einen von einer irrigen Meinung —, izbiti komu iz glave bludnju; einen von ſeinem Vorſatze —, svrnuti, odvratiti koga od nakane; das Getreide vom Felde —, spraviti, spravljati žito; eine Sitte —, dokinuti, dotrgnuti običaj.

Abbringen, *n.* ſ. Abbringung, *f.* odklanjanje, odvraćanje.

Abbröckeln, *v. a.* izmrviti, razmrviti, izdrobiti, razdrobiti; —, *v. n.* mrviti se, drobiti se; ſich —, drobiti se, odljuštiti se.

Abbruch, *m.* ſ. Abbrechen, (das Abgebrochene), odlomak, ulomak, odkidak; auf den — verkaufen, prodati što da se razori ili poruši; einem oder einer Sache — thun, biti na uštrb komu ili čemu; er thut mir — an meiner Ehre, vrědja mi poštenje; (— von der Bezahlung), odbitak, ujam; ich muß — leiden, krivo mi je učinjeno; einem an ſeinen Rechten, ſeinem Privilegium — thun, uštrbiti, okrnjiti čiju povlast, čije pravice; (Verluſt), šteta; (b. Schriftgießern), odlomčina.

Abbrüchig, *adj.* krhk (krk), kršak, loman.

Abbrüchigkeit, *f.* krhkoća.

Abbrühen, *v. a.* opariti, popariti, oprliti; ein Huhn —, popariti, opariti, ošuriti, ofuriti pile; (Kohl —), obariti.

Abbrühung, *f.* obara, opara.

Abbrüllen, *v. a.* izrikati.

Abbrummen, *v. a.* smumljati, smrmljati, izmrmljati, smrndžati.

Abbrunſten, *v. n.* prestati těrati, goniti se.

Abbrüten, *v. a.* izleći.

Abbuden, *v. n.* dignuti, dizati kolibu, daščaru, šatru.

Abbügeln, *v. a.* ugladčati, utleisati *.

Abbuhlen, *v. a.* izašikovati, izdragovati; ſich —, *v. r.* iztrošiti se bludom.

Abbürden, *v. a.* sprtiti, odprtiti, razteretiti, stovariti. [fati *.

Abbürſten, *v. a.* očetkati; omesti, oke-

Abbüßen, *v. a.* das wird er mir —, platit će mi on to; Sünden —, učiniti pokoru za grěhe; mit Krankheit —, odbolovati; im Kerker —, odležati u tamnici.

Abbüßen, *n.* Abbüßung, *f.* pokora.

Abbuttern, *v. n.* stepsti mlěko, maslo, preprati skorup.

A B C, *n.* abeceda, (das glagolitiſche und cyrilliſche) azbuka.
A B C buch, *n.* abecedar, bukvar.
A B C tafel, *f.* abecednica, daščica (štica).
Abchagriren, ſich, *v. r.* izjěsti se.
Abconterfeien, ſ. Abmalen.
Abcopiren, ſ. Abſchreiben, Abzeichnen.
A B C ſchüler, **A B C ſchütz**, *m.* bukvarac.
Abdach, *n.* strěha.
Abdachen, *v. a.* ein Haus —, razkriti, odkriti kuću; (ſchiefe Fläche bilden), ostrmiti; ſich —, *v. r.* naginjati se, spuštati se.
Abdächig, *adj.* oplavit, položit, ostrm.
Abdachung, *f.* razkrivanje, odkrivanje; (ſchiefe Fläche), oplava, ostrmina; — des Gebirges, nizbrdica, spust; ſ. auch Böſchung.
Abdämmen, *v. a.* zagatiti, zajaziti, pregatiti, prejaziti.
Abdampfen, *v. n.* izhlapiti (izjapiti), izvětriti, izpariti se, izpušiti se.
Abdämpfen, *v. a.* izpariti, izpušiti; das Fleiſch —, meso podušiti.
Abdampfkeſſel, *m.* izhlapni kotao.
Abdampfung, *f.* izhlapnja, izpara.
Abdampfungs-Apparat, *m.* hlapilo.
Abdanken, *v. a.* (entlaſſen) odpustiti (koga iz službe); Truppen —, odpustiti, razpustiti, razpuštati vojsku; ein Schiff altershalber —, ostaviti, ostavljati stari brod; —, *v. n.* (ſein Amt —), ostaviti službu (ured), odreći se službe, zahvaliti se na službi; der Abgedankte, odpuštenik.
Abdankung, *f.* odpust (iz službe); (Niederlegung eines Amtes), ostavka.
Abdankungsgeld, *n.* odpustnina.
Abdankungsrede, *f.* zahvalni govor.
Abdankungsſchein, *m.* ostavka.
Abdarben, ſich, *v. r.* lišiti se čega; ſich oder ſeinem Munde etwas —, od ustah si šta uztegnuti, odvrći; —, *v. n.* er darbt ab, nevolja ga mori.
Abdarren, *v. a.* usušiti.
Abdecken, *v. a.* odklopiti, odklapati.
Abdecken, *v. a.* ein Haus —, razkriti, odkrivati kuću; (das Zugedeckte —), odastrěti, odastirati; den Tiſch —, spremiti, spremati, pospremati stol (trpezu); die Weinſtöcke —, odgrnuti, odgrtati vinograd; (Haut abziehen) oderati, oguliti, derati, guliti.
Abdecker, *m.* živoder, derač, derenčin, (*Lanius excubitor*), čuvik.
Abdeckerei, *f.* (Gewerbe) živoderstvo; Wohnung) živodernica.
Abdecimiren, *v. a.* desetkovati.
Abdeichen, ſ. Abdämmen.
Abdication, *f.* ostavka.
Abdications-Urkunde, *f.* pismena ostavka.
Abdiciren, ſ. Abdanken.
Abdicken, *v. a.* ugustiti (kuhanjem), svariti; —, *v. n.* sgusnuti (kuhanjem), skrknuti se.
Abdielen, *v. a.* pretiniti (podnicami).
Abdienen, *v. a.* odslužiti, odsluživati; (aufhören zu dienen) doslužiti.
Abdingen, *v. a.* er hat mir einige Kreuzer abgedungen, odcěnjkao, odciganio mi je nekoliko krajcarah; (von Jemanden dingen), najmiti, naimati (što u koga).
Abdiſputiren, ſ. Abſtreiten.
Abdocken, *v. a.* (Jäg.) odmotati.
Abdonnern, *v. a.* odgrmljeti, izgrmljeti se; —, *v. n.* (eine Rede) gromovito govoriti. [prošivati.
Abdoppeln, *v. a.* dvostrukim koncem
Abdorren, *v. n.* usahnuti, posahnuti, sasahnuti.
Abdörren, *v. a.* osušiti, usušiti; (ein wenig dörren) prosušiti; (Alles —) posušiti; (gar dörren) dosušiti; (durch dörren abſondern) razsušiti.
Abdörrofen, *m.* sušnica, pušnica.
Abdörrung, *f.* sušenje.
Abdraht, *m.* (bei Zinngießern), strugotine, *pl.*
Abdrängen, *v. a.* izturati.
Abdrechſeln, *v. a.* (wegdrechſeln) odtočiti; (rund drechſeln) utočiti.
Abdrehen, *v. a.* ſ. Abdrechſeln; odsukati, odvrtěti; (her —) svrnuti, (zu Ende drehen) dosukati, dovrtěti; (der Taube) den Kopf —, zakrenuti, zavrnuti vratom (golubu); einem Schlüſſel den Bart —, odvrnuti bradu ključu; ein abgedrehter Kerl, previjani lopov; die Augen —, odvratiti oči.
Abdrehnagel, *m.* zavrtnjak.
Abdreſchen, *v. a.* odmlatiti, pomlatiti; eine Schuld —, odmlatiti dug; obenhin —, promlatiti; (zu Ende dreſchen) domlatiti; (abprügeln), izlupati, izdevetati, izlěmati; (abgedroſchenes Stroh) oklepine, oklepana ili prazna slama; (das iſt ein abgedroſchenes Zeug) to su oklepine; (geheim abmachen) usnovati, skovati. [zati se.
Abdrieſeln, *v. a.* okrezati; ſich —, izkr-
Abdrillen, *v. a.* izmoljakati, izdrljančiti.
Abdringen, *v. a.* iznuditi, odadrěti, oteti na silu; einem ein Geſtändniß —, natěrati koga na oddaju; ein Verſprechen —, natěrati (koga) na obećanje.
Abdringung, *f.* otimanje, natěrivanje.
Abdrohen, *v. a.* einem etwas —, prětnjom komu što oteti, prětnjom koga na što privoleti.
Abdruck, *m.* (Handlung), otiskivanje, štampanje*, (das Abgedruckte), otisak; neuer —, pretisak; (eines Körpers in Wachs u. ſ. w.), kalup; (am Gewehr), obaračа, odponac; — des Gewehres, ſ. Abdrücken, *n.*; die Natur iſt der —

Digitized by Google

der Gottheit, priroda je božja prilika; (*Typolithus*), pisanac; der letzte — im Sterben, izdahnuće.

Abdrucken, *v. a.* natisnuti, natiskati, odštampati; (abermals —), pretisnuti, pretiskati, prepečatati, preštampati.

Abdrücken, *v. a.* odtisnuti, odtiskivati; ein Gewehr —, obariti, okinuti, odapeti, okresati, skresati, obarati, okidati, odapinjati pušku; einen Pfeil —, odapeti, pustiti, puštati strělu; sich den Fuß —, ožuljiti, oguliti si nogu; das Pferd ist vom Sattel abgedrückt, konj se je osadnio; die Angst will mir das Herz —, strah mi srce steže; am Lohne —, odkinuti, odkidati od plaće; einem den letzten Kreuzer —, zadnju krajcaru izdrljančiti; —, *v. n.* vom Lande —, otisnuti se, otiskivati se od kraja.

Abdrücken, *n.* Abdrückung, *f.* unvorsichtiges — eines Gewehres, nesmotreno odapeće puške; s. Abformen.

Abdrucksstange, *f.* (am Gewehr), zapor.

Abdrusch, *m.* omlatina.

Abdruschregister, *m.* kazalo mlatnje.

Abdudeln, *v. a.* odgadljati, oddudukati.

Abdunkeln, *v. a.* potamniti, omrčiti.

Abdunsten, s. Abdampfen.

Abdünsten, *v a.* s. Abdämpfen.

Abdünstungshaus, *n.* hlapionica.

Abdupfen *v. a.* otipkati.

Abdurften, *v. n.* ich bin abgedurftet, žedja me je osvojila.

Abebnen, poravnati, uravnati; (b. Kürschnern), sastrići vunu, krkleisati*.

Abebnung, *f.* poravnjivanje, uravnjivanje.

Abecken, *v a.* (der Ecken berauben), odbiti roglje, uglove; (mit Ecken versehen), orogljiti, naugliti. [bati.

Abeggen, *v. a.* podrljati, pozubiti, pozu-

Abeichen, *v. a.* baždariti; ein Schiff, izměriti brod.

Abeifern, sich, *v. r.* utruditi se.

Abeilen, *v. n.* odhrliti, brzo otići.

Abeisen, *v. a.* odbiti led; — *v. n.* odmrznuti se, razmrznuti se, odkraviti se.

Abelmosch, *m.* s. Bisamkörner.

Abend, *m.* večer, veče; (West), zapad; am — des Lebens, pod starost; von gestern —, sinoćni; den — darauf, u večer zatim; gegen —, pod večer, pred večer; (West), prema zapadu, na zapad; am —, u večer; es wird —, mrak se hvata, sumračava se, smrknjiva se; da es — ward, kad bi u veče; zu —essen, večerati, večerivati; es ist noch nicht aller Tage —, doći će sunce i pred naša vrata; der heilige —, badnjak, badnji večer; er war am — gesund, zdrav je zamrkao ili omrkao.

Abend- (in Zus.), večernji.

Abendandacht, *f.* večernja, blagoslov.

Abendarbeit, *f.* večernji posao.

Abendbesuch, *m.* večernji pohod, posèt.

Abendbeten, *n.* zdrava-Marija.

Abendbetstunde, *f.* večernja molitva.

Abendblume, *f.* (*Mirabilis*), noćanka.

Abendbrod, *n.* večera; (Vesperbrod), užina, južina; — essen, večerati.

Abenddämmerung, *f.* sumrak, sumračje, prvi mrak, suton; in der —, po mraku, kad se smrkne, kad se je smrklo.

Abendessen, *n.* večera, während des —s, pod večerom.

Abendfalter, **Abendvogel**, *m.* vještica.

Abendgang, *m.* večernja hodja, šetnja.

Abendgebet, *n.* Abendsegen, *m.* večernja molitva.

Abendgegend, *f.* zapad, zapadnja strana.

Abendgeläute, *n.* Abendglocke, *f.* zdrava-Maria.

Abendgesellschaft, *f.* večernje družtvo; sělo.

Abendglocke, *f.* s. Abendgeläute.

Abendgold, *n.* Abendglanz, *m.* zažara.

Abendjagd, s. Fackeljagd.

Abendkost, s. Abendessen.

Abendkreis, *m.* večernje sělo.

Abendküste, *f.* zapadnja obala.

Abendkühle, *f.* večernji hlad.

Abendland, *n.* (*Occident*), zapad.

Abendländer, *m.* zapadnjak; *pl.* zapadnji narodi.

Abendländisch, *adj.* zapadnji; *adv.* na zapadnju.

Abendlich, *adj.* večernji.

Abendlicht, *n.* s. Abendstern.

Abendlied, *n.* večernja pěsma.

Abendluft, *f.* večernji zrak ili uzduh (vazduh).

Abendmahl, *n.* večera; heiliges —, poslědnja večera, pričest; zum — gehen, das heil. — empfangen, pričestiti se, pričešćivati se; das heil. — reichen, spenden, pričestiti, pričešćivati.

Abendmahlen, *v. a.* večerati.

Abendmahlgehen, *n.* pričešćivanje.

Abendmahlsbrod, *n.* hostia; (b. Or.) poskura.

Abendmahlsgänger, **Abendmahlsgast**, *m.* pričestnik.

Abendmahlsgebet, *n.* pričestna molitva.

Abendmahlslied, *n.* pričestna pěsma.

Abendmahlswein, *m.* pričestno vino, popira.

Abendmahlszeit, *f.* večera.

Abendmarkt, *m.* prosajam.

Abendmeer, *n.* zapadnje more.

Abendmesse, *f.* večernja, blagoslov.

Abendmusik, *f.* Abendständchen, *n.* večernja svirka.

Abendpapillion, *m.* (*Sphinx*), vještica.

Abendpfauenauge, *n.* (*Sphinx ocellata*), večernje paun-pero.

Abendpfeife, *f.* večernja lula (duhana).

Digitized by Google

Abendpunkt, *m.* (*Astron.*), zapadište (sunčano).
Abendregen, *m.* večernja kiša, večernji [dažd.
Abendroth, *n.* Abendröthe, *f.* zažara, večernje rumenilo.
Abendruhe, *f.* večernji počinak.
Abends, *adv.* u večer, do veče, s večera; heute —, večeras; gestern —, sinoć; vorgestern —, preksinoć; morgens und —, jutrom i večerom.
Abendschein, *m.* s. Abenddämmerung.
Abendschicht, *f.* (*mont.*) obnoćnica.
Abendschmaus, *m.* večernja gostba.
Abendsegen, *m.* večernja, blagoslov.
Abendseite, *f.* zapadnja strana.
Abendsonne, *f* zapadajuće sunce.
Abendständchen, *n.* s. Abendmusik.
Abendstern, *m.* večernjača, (zvězda-) večernica. [staja.
Abendstillstand, *m.* (*astron.*) večernja
Abendstunde, *f.* večernja ura, večernje doba, večer.
Abendthau, *m.* večernja rosa.
Abendtisch, *m.* večera; večernje sělo.
Abenduhr, *f* popoldnevna sunčanica.
Abendunterhaltung, *f.* večernja zabava.
Abendvogel, *m.* s. Abendfalter.
Abendvölker, *pl.* zapadnji narodi.
Abendwärts, *adv.* na zapad, k zapadu.
Abendweite, *f.* zapadišnja daljina.
Abendwind, *m.* večerin; (Westwind) zapadnjak.
Abendzeit, *f.* večernje doba, večer.
Abendzirkel, *m.* večernje sělo.
Abenteuer, *n.* čudna sgoda, pustolovina. auf — ausgehen, pustoloviti, leventovati.
Abenteuerlich, *adj.* čudnovat.
Abenteuerlichkeit, *f.* čudnovatost.
Abenteuern, *v. n.* pustoloviti. [lovac.
Abenteurer, *m.* pustolov, leventa, srećo-
Aber, *conj.* ali, nu, no, ma, ama; wenn du — nicht kommst, ako pako nedodješ; ich rief ihn, er — wandte sich um, ja sam ga zvao, a on se obrnù; oder —, ili pako; es ist ein — dabei, ima tu zaprěkah; er hat immer ein —, uvěk prigovara.
Aberacht, *f.* s. Reichsacht.
Aberration, *f.* zaluta, zabluda.
Aberben, *v. a.* naslěditi, baštiniti (od koga).
Aberglaube, *m.* praznověra, sujevěrje.
Abergläubig, **Abergläubisch**, *adj.* praznověran, sujevěran —, *adj.* praznověrno, sujevěrno. [věrnost.
Abergläubigkeit, *f.* praznověrnost, suje-
Aberkennen, *v. a.* (*jur.*) nedosuditi, odreći, zakratiti.
Abermal, **—s**, *adv.* opet, pak, opeta, iznovice, nanovo, iztekar.
Abermalig, *adj.* opetan, opetovan, ponovljen; drugi.

Abern, *v. a.* prigovarati.
Abername, *m.* nadimak.
Abernten, *v. a.* požeti.
Aberraute, *f.* Stabwurz.
Aberobern, *v. a.* osvojiti, dobiti na sablju.
Abersaat, *f.* postrnak
Abersinn, *s.* Eigensinn. [razum.
Aberwitz, *m.* suludost, bezumnost, ne-
Aberwitzeln, *v. n.* traskati, baljezgati, blutiti, caprdati, suludovati, budaliti.
Aberwitzig, *adj.* šenut, prilud, sumahnit, suludast; —er Mensch, traskalo, blutiš, caprda, suludnik, suludnjak; — sein, s. Aberwitzeln, —, *adv.* ludo, bezumno.
Abeschern, *s.* Abäschern.
Abessen, *v. a.* odjěsti, odjědati; (v. oben —), ojěsti, ojědati; (auessen), pojěsti; e. Schuld —, odjesti dug; Fleisch v. Knochen —, oglodati kost; Beeren (vom Strauche) —, ozobati, opipati jagode; —, *v. n.* (aufhören zu essen), dojěsti, izjěsti; sich —, *v. r.* ich habe mich an Fischen abgegessen, prejio sam se ribah.
Abeulen, *v. a.* očetkati.
Abfächeln, *v. a.* odmahati, zamahati, odmahivati; sich —, (abkühlen), ohladiti se (lepezicom).
Abfachen, *v. a.* pretiniti, pregraditi, preděliti; (classificiren), razrediti, razredjivati.
Abfädeln, **Abfädmen**, *v. a.* (Bohnen) guliti, zaguliti, zaguljivati (grah).
Abfahren, *v. a.* odvezti, odvoziti; eine Schuld —, odvoziti dug; einen Weg —, utrti put; Heu —, spraviti, spravljati sěno; ein Pferd — izvući konja; sich —, struckati se; —, *v. n.* odvesti se, odvoziti se; wir werden schon —, polazit, krenut ćemo već; vom Lande (Ufer) —, odploviti, odtisnuti se; der Hammer ist vom Stiele abgefahren, smaknuo se je kladivac, mlat (čekić) sa držalice; abfahren (sterben, gem.), odapeti.
Abfahrt, *f.* polazak, odlazak; (Bauw.) spust, podasica.
Abfahrtsflagge, *f.* polazna zastava.
Abfahrtsgeld, *n.* odlaznina, odlazbina; —-Befreiung, *f.* oprost odlazbine; —-Befreiungsvertrag, *m.* ugovor za oprost odlaznine.
Abfahrtsrecht, *n.* s. Abzugsrecht.
Abfahrtsschuß, *m.* polazni puškomet, topomet.
Abfahrtszeit, *f.* vrěme polazka.
Abfall, *m.* opad, padanje; (das Abgefallene z. b. Obst) padalica; des Wassers, opad, opadanje, osěka, osěcanje vode; (Abgang) odpadak, odpadci, otrebine; (b. Fleischhauern), drobno; (b. Schmied.) okujina, opiljci, tarotine; (b. Tuchscher.) ostriži; (b. Drechs.)

Digitized by Google

strugotine ; (b. Zimmerm.) iverje, skalje, trešće; (b. Getreide), ſ. Ueberkehr; (b. Heu) trine, sěninje; (Miſt) trus, trice; (—, von jemanden); odmet, odpad, odmetačina; — von der Religion, prevěra; zum — verleiten, odpaditi; zum — v. d. Religion verleiten, prevěriti; (ver.) porepiti; (Decadence) propadanje, propad; ſeine Nahrung kommt in —, premiče, izmiče mu se hrane (hlěba); (Ertrag), dohodak; in — kommen, izgubiti vrednoću; naći se u nevolji; (Seew.) zahod, zabas.

Abfallen, *v. n.* opasti, opadati; (ſich ablöſen), odpasti, odpadati; (v. Blüthen), opasti, krûniti se, okrûniti se; (vom Waſſer), opasti, osěcati; (v. der Geſchwulſt) splasnuti se, oplasnuti se; (mager werden), mršaviti, omršaviti, ološati, osušiti se, sušiti se; von einem —, odmetnuti se, odmetati se, odpaditi se (od koga), odbaciti se (komu), ostaviti, odreći se (koga); von der Religion —, prevěriti se; (ver.) porepiti se; (Kunden), ostaviti (koga); (*mont.*), lošati; ein Schiff fällt vom Striche ab, brod zalazi; es fallen die Beeren vom Weinſtocke ab, osipa se grožđje.

Abfällen, *v. a.* poseći, posěcati.

Abfällig, *adj.* opao; —es Obſt, uvehlak (uveoka); —e Zinſen, dospěla kamata; —e Seite des Daches, strma strana krova; — machen, odpadati, odpadjivati; —e Meinung, protivno mněnje.

Abfall-Lederwerk, *n.* obrezci, obrezine, kružak.

Abfällſel, *n.* odpadak; ſ. Abfall.

Abfallsröhre, *f.* (cěv-) splavnica.

Abfalzen, *v. a.* (abaaſen), omezdriti, ostrugati (kožu); (b. Tiſchl.) zautoriti.

Abfangen, *v. a.* pohvatati, poloviti; Waſſer —, vodu uhvatiti; (*mont.*) podupréti; einen Eber —, nožem smaknuti vepra (u lovu).

Abfärben, *v. a.* omastiti, obojiti*, pofarbati*; — *v. n.* (Farbe laſſen) puštati, gubiti mast (boju, farbu).

Abfaſeln, Abfaſern, *v. n.* das Zeug fäſelt ſich ab, ova se tkanina krza, čimka.

Abfaſſen, *v. a.* osršiti, razsršiti, odbiti srhove; Waaren —, robu uzeti; eine Schrift —, pismo pisati, sastavljati, napisati, sastaviti; (poet.) nakititi; ein Geſetz —, zakon stvoriti.

Abfaſſer, *m.* ſ. Verfaſſer.

Abfaſſung, *f.* sastavljanje; spisivanje.

Abfaſten, *v. a.* odpostiti, odpaštati; ſich —, *v. r.* izpostiti se, izpaštati se.

Abfaulen, *v. n.* odagnjiti.

Abfäumen, *v. a.* opěniti, pěniti; ein abgeſäumter Schurke, ovijani, previjani lopov, lupež.

Abfechten, *v. a.* mačenjem dobiti; ſich —, *v. r.* namačiti se.

Abfedern, *v. a.* operušati, operutati, operuljati, perušati, perutati, peruljati; (zum Theil —) podperušati.

Abfegen, *v. a.* omesti, pomesti, odmesti, ometati.

Abfeger, *m.* pometalac; —in, *f.* pometalja.

Abfeilen, *v. a.* odpiliti; (fertig feilen), dopiliti.

Abfeilicht, *n.* tarotine *pl.*, odpiljci.

Abfeilraspel, *m.* velika turpija, velik trenjak.

Abfeilſchen, *v. a.* odcěnjkati, odklati.

Abfeinen, *v. a.* den Zucker —, izbistriti šećer (slador.)

Abfellen, *v. a.* sguliti kožu, odrěti.

Abferkeln, *v. n.* izprasiti se.

Abfertigen, *v. a.* (fertig machen) ovršiti, dovršiti, otrsiti, ovršivati; einen Boten —, odpremiti (opremiti), zapratiti, poslati glasnika; einen —, odpraviti, otrsiti; man hat ihn mit einer Fracht Schläge abgefertigt, batinom ga je dočekao.

Abfertigung, *f.* odpravljanje, odprava; (Abſendung), odpremanje, odprema; — der Beamtenswitwe, odprava uredničke udovice.

Abfertigungsgeld, *n.* odpravna.

Abfertigungsſchein, *m.* provodnica.

Abfeſſeln, ſ. Entfeſſeln.

Abfetten, *v a.* zamastiti (jelo); snimiti mast; — *v. n.* mastiti.

Abfeuchten, *v. a.* izvaditi vlagu; —, *v. n.* vlažiti, ovlažiti.

Abfeuern, *v. a.* ein Gewehr —, baciti, bacati, izbacivati, paliti, opaliti, izpaliti, izmetnuti, izvrći, užditi, užgati pušku, puknuti; ſie feuerten ihre Gewehre ab, prosuše oganj iz pušakah; (aufhören zu feuern) prestati ložiti.

Abfeuerung, *f.* okres, pucanje; unter — der Kanonen, uz grmljavinu topovah.

Abfiedeln, *v. a.* odguděti, izguděti.

Abfiedern, *v. a.* (b. Glas.) oštipnuti, oštipati, — *v. n.* puštati perje; (v. Federvieh), mitariti se.

Abfiltriren, *v. a.* očediti (na platnu ili papiru).

Abfilzen, ſ. Ausfilzen.

Abfinden, *v. a.* (den Gläubiger —), namiriti, namirivati, naplatiti, naplaćivati, podmiriti (věrovnika); ſich —, *v. r.* (b. einer Erbſchaft —), podmiriti, zadovoljiti; (ſich mit einem —), napraviti se, nagoditi se (s kim).

Abfindung, *f.* nagoda; — wegen der Verzehrungsſteuer, nagoda zbog potrošnine.

Abfindungsbetrag, *m.* nagodni iznosak.

Digitized by Google

Abfindungsgeld, *n.* nagodna, nagodbina.
Abfindungsschein, *m.* nagodnica.
Abfindungsvertrag, *m.* nagodna pogodba.
Abfingern, *v. n.* brojiti, izbrojiti na prste; izigrati prsti.
Abfischen, *v. a.* poloviti ribu, pòribati, das Beste —, skinuti skorup, okajmačiti*; —, *v. n.* dòribati, dovršiti ribanje, doribiti.
Abfitzen, *v. a.* opraskati, poškropiti.
Abflachen *v. a.* ſ. Abdachen.
Abflammen, *v. a.* (Leder mit Talg), nalojiti (kožu).
Abflattern, *v. n.* odvrknuti, odpršiti, odprhnuti; ſich —, *v. r.* nalepetati se.
Abflauen, *v. a.* prati, oprati, oplákati (razbijenu rudu).
Abflaufaß, *n.* rudni perionik.
Abflauherd, *m.* rudno perilo.
Abflechten, *v. a.* razplesti, razpletati; (zu Ende flechten), doplesti.
Abflecken, *v. n.* mrljati, prljati.
Abfleckerbeſen, *m.* trnomet, ometalo.
Abfleckerin, *f.* ometalja.
Abfledern, *v. a.* (Getreide), splaviti slamu (sa žita); ometati, trnometiti, trniti (žito).
Abflegeln, *v. a.* omlatiti; (*fig.*) ſ. Abdreſchen.
Abflehen, *v. a.* odmoliti, izmoliti (što).
Abfleiſcheiſen, *n.* strugač.
Abfleiſchen, *v. a.* (Felle), omezdriti, ostrugati, očkrnjati (kože).
Abfleiſchmeſſer, ſ. Abfleiſcheiſen.
Abfliegen, *v. n.* odletěti, poletěti, odlětati, polétati; (Forſtw.) sahnuti.
Abfließen, *v. n.* odteći, odticati, odilaziti; — laſſen, ſ. Abflößen.
Abflöhen, *v. a.* pohvatati buhe.
Abflößen, *v. a.* (Holz), splaviti, plaviti.
Abflöten, *v. a.* odsvirati.
Abfluchen, ſich, *v. r.* nakleti se.
Abflug, *m.* polet, ulet.
Abfluß, *m.* odticanje, odtoka, odtok; Ab- und Zufluß des Meeres, plima i oseka morska.
Abflußkanal, *m.* odtoka, vodojaža, jaža.
Abflußröhre, *f.* odtočna cěv, (cěv-) odtočnica.
Abflußwehr, *n.* brana.
Abfluten, *v. n.* odstrujati, odvaljati se; —, *v. a.* odplaviti.
Abfohlen, ſ. Abfüllen.
Abfolgen, ſ. Verabfolgen.
Abfoltern, *v. a.* einen —, izmučiti koga mukah; einem ein Geſtändniß —, pritěrati koga mukami na oddaju.
Abfordern, *v. a.* einem etwas —, zahtěvati, tražiti, potrebovati što od koga; (abberufen), odazvati, odazivati koga; Gott hat ihn von der Welt abgefordert, Bog ga je primio.
Abforderung, *f.* zahtěvanje, potrebovanje; (Abberufung), odziv, odazivanje.
Abform, *f.* kalup, olik.
Abformen, *v. a.* kalupiti, oličiti; (b. Schuhm.), skinuti s kalupa, kopita.
Abformen, *n.* Abformung, *f.* kalupljenje.
Abformer, *m.* kalupar.
Abforſchen, *v. a.* einem ein Geheimniß —, izmuzti, izpipati tajnu.
Abfragen, *v. a.* izpitkivati, propitkivati, izpitati.
Abfreſſen, *v. a.* izžderati, požderati; (abweiden) popasti; ſich —, jesti se, izjesti se; der Gram frißt ihm das Herz ab, jad ga mori.
Abfrieren, *v. n.* odzebsti; (durchfrieren), ozebsti, promrznuti.
Abfröhnen, *v. a.* odrobiti, odrobotati, odtlačiti.
Abfrühſtücken, *v. a.* pojesti zajutrak.
Abfuchteln, *v. a.* izpljeskati koga (pljoštimice).
Abfügen, *v. a.* (b. Glaſ.) pouštipati.
Abfühlen, *v. a.* einem etwas —, osětiti se čemu kod koga.
Abfuhr, *f.* odvoz, prevoz, vožnja; — der Gelder, odprema, predaja novacah.
Abfuhr- (in Zuſ.) odvozni, opremni.
Abführarbeit, *f.* (b. Drahtzieh), tanjenje.
Abführeiſen, *n.* žicovod, provlačilo.
Abführen, *v. a.* odvesti, odvoditi; (am Wagen) odvezti, odvoziti; einen vom rechten Wege —, zavesti koga s pravoga puta; der Kranke führt ab, těra bolesnika; (mit Arzneimitteln —), čistiti, očistiti; eine Schuld —, oddužiti se, podmiriti dug; Gelder —, novce odpremiti; Zinſen — (abtragen), kamatu izplatiti; einen vom Böſen —, odvratiti koga oda zla; (b. Drahtz.) tanjiti; den Proceß — (weiterführen), nastaviti parnicu, (beenden), dovršiti; das Heimatsgut —, predati donos (miraz); zum Militär —, dati u vojnike.
Abführen, *n.* pročist; zum — einnehmen, čistiti se.
Abführend, *adj.* odvozan, odpreman; čistiv, těrajući; ein — Mittel, ſ. Abführmittel.
Abfuhrsbogen, *m.* predajnica.
Abfuhrsleitung, *f.* predavanje.
Abführung, *f.* odvoz, odvoženje, odprema; ſ. Abführen.
Abführmittel, *n.* čistilo.
Abführungstiſch, *m.* žicarska stolica.
Abführungsweg, *m.* točilo.
Abfüllen, *v. a.* scrpiti, snimiti, odtočiti, odlijati (s kondira); odsuti, odsipati (iz vreće); (abfohlen), izždrěbiti se.
Abfurchen, *v. a.* razorati, pobrazditi; (dem Nachbar —), odorati, zabrazditi.
Abfüttern, *v. a.* nahraniti, nakrmiti.
Abgabe, *f.* predaja; (eines Briefes), izručba, izručivanje; (Steuer), daća,

Digitized by Google

danak, datak; (Wechſ.), izdatba; — an Getreide, žitna daća.
Abgabeln, *v. a.* uzeti na vilice.
Abgabenfrei, *adj.* slobodan od daće.
Abgabsbuch, *n.* predajnik.
Abggbsort, *m.* razdatno město.
Abgabspoſtamt (Abgabsamt), *n.* razdatna pošta, izručbeni poštovni ured.
Abgabs-Recepiſſe, *n.* izručnica.
Abgaffen, *v. a.* odbuljiti.
Abgähren, *v. n.* prevrěti, ovrěti, okipěti.
Abgang, *m.* (Weggehen), odlazak, polazak, pohod; beim —e, na polazku; (Herabgehen), silazak; (v. Waaren), prodja, prolazak; die Waare findet guten —, dobro prolazi roba; (*deficit*) manjak; (Mangel), nedostatak; gänzlicher —, nestašica, nestaja, nestanak; es iſt in — gekommen, nestalo ga je, propalo je; (Tara) dara; — der Leibesfrucht, ſ. Abortiren; — aus dieſem Leben, preminuće; b. — eines Erben, kad nije naslědnika; aus — eines Verbrechens von der Unterſuchung ablaſſen, odustati od iztrage, što neima zločina; aus — rechtlicher Beweiſe, što neima pravnih dokazah; nach — der männlichen Linie, kad zamre mužka loza, izumre; (Abtretung), ustup; Abgänge b. Handwerkern, ſ. Abfall.
Abgängeln, *v. a.* odvesti u povodu.
Abgängig, *adj.* (abgänglich), —e Waare, roba koja prolazi, prolazna roba; (fehlend) što fali, manjkajući, faleći.
Abgängling, *m.* (Abgängſel), odpadak; (v. d. Leibesfrucht) nedonošče.
Abgangs- (in Zuſ.), odlazni, polazni; — Geld, ſ. Abzugsgeld.
Abgangsloch, *n.* (b. Bienen), kidaonica.
Abgangsrechnung, *f.* sbrajanje manjka, odbijanje dare.
Abgangs-Zeugniß, *n.* odlaznica (-svědočba).
Abgärben, *v. a.* ustrojiti, učiniti, uraditi (kožu).
Abgäſchen, *v. n.* došuměti.
Abgäten, *v. a.* odpleviti, opleti.
Abgaukeln, *v. a.* izmamiti (komu što).
Abgeben, *v. a.* (übergeben), predati, predavati; (v. Briefen), izručiti, izručivati; einen Boten —, biti glasnik; er gibt einen guten Soldaten ab, dobar je vojnik od njega; das hat einen Zank abgegeben, odanle se je zametnula svadja; das könnte einen Stock —, to bi mogla biti palica; ſich mit etwas —, baviti se čim; pačati se (u što); ſich mit einem —, družiti se, drugovati, měšati se (s kim); das werde ich ihm —, vratit ću mu zajam; ein Zeugniß —, svědočiti, dati svědočanstvo; Arzneien an den Kranken —, dati, davati bolesniku lěkove; einen Wechſel auf einen —, ſ. Traſſiren; einen Ausſpruch —, izreći presudu; eine Erklärung —, očitovati se, izjasniti se.
Abgeben, *n.* Abgebung, *f.* predaja, predavanje; (v. Briefen) izručba, razdatba.
Abgeber, *m.* predavac, izručitelj.
Abgeblüht, *adj.* ſ. Abblühen.
Abgebot, ſ. Aufgebot.
Abgebrannt, ſ. Abbrennen.
Abgedeckt, ſ. Abdecken.
Abgedroſchen, ſ. Abdreſchen.
Abgefallene, *m.* ſ. Abtrünnige.
Abgehärtet, *adj.* tvrd (n. p. od zime), priučen svakoj nevolji, okaljen.
Abgehen, *v. n.* odlaziti, odhoditi, otići, krenuti se; auf u. —, šetati se gori doli; (ſich müde gehen), nahoditi se; (ſeitwärts gehen), ukloniti se, odkloniti se; (v. Waaren), prolaziti; die Waare geht reißend ab, roba ide ili prodaje se na jagmu, na grabac, na grabilo; grabus je na robi; mit Tode —, preminuti, prestaviti se; von einem Amte —, izstupiti iz službe; vom Befehle —, odustati od zapovědi; von ſeiner Forderung —, odustati od tražbe; von ſeinem Rechte —, odreći se svoga prava; von ſeiner Meinung —, udariti natrag od svoje misli; man iſt davon abgegangen, odustalo se je od toga; (ſich verirren), zaći s puta, zalutati, zabasati; hier geht die Straſſe ab, und führt ꝛc., ovdě je put zastranio, te vodi itd.; die Farbe geht ab, mastilo (boja, farba) pušta; (mangeln), ſich nichts abgehen laſſen, živiti kao bubreg u loju; etwas vom Preiſe —, odstupiti od cěne; es geht ihm nichts ab, svega ima dosta; was geht dir ab? čega ti je malo, čega ti nedostaje? es geht ihm dadurch nichts ab, time ništa negubi; (weniger werden), nestajati, smanjiti se; es wird ohne Streit nicht —, bez svadje (kavge) neće proći; die Abſätze, Sohlen —, sbrusiti pete, podplate; ſich —, spasti s noguh.
Abgehend, *adj.* odlazeći; —, Linie, silazeća loza; —e Waare, prolazeća roba.
Abgeigen, *v. a.* Abfiedeln.
Abgeißeln, *v. a.* probičati, bičevati, pro-šibati.
Abgeizen, *v. a.* ſeinem Munde etwas —, odkinuti ili odvrći si što od ustah.
Abgelben, *v. a.* ožutiti; —, *v. n.* puštati žutilo.
Abgelebt, *adj.* ostario, mator; ſ. Ableben.
Abgelebtheit, *f.* ostarělost, iztrošenost.
Abgelegen, *adj.* (entlegen), udaljen, zabitan, zaklonit, skrovit, od ruke; —er Ort, zaklon, zaklonica; —er Wein, staro vino; (verdorben), zaležan, preležan.
Abgelegenheit, *f.* udaljenost, zabitnost, zaklonitost.

Digitized by Google

Abgelehnt, *adj.* ſ. Ablehnen.
Abgeloben, *v. a.* zareći se (čega).
Abgemagert, *adj.* suh, mledan, mršav; der — e, mrša.
Abgemattet *adj.* loman, umoren.
Abgeneigt, *adj.* neprijazan; er iſt ihm —, nije mu naklonjen, nagnut, netrpi ga.
Abgeneigtheit, *f.* neprijazan *f.*
Abgeordnete, *m.* odaslanik, izaslanik; (Landtags —), poklisar.
Abgenützt, *adj* iznošen; (ganz —), izderan, izkošen.
Abgeredet, *adv.* —er Maßen, dogovorno, po dogovoru.
Abgerichtet, *adj.* (Pferd), biran, obučen; **Abgeſagt**, *adj.* ein —er Feind, očit, glavan neprijatelj.
Abgeſandte, *m.* poslanik.
Abgeſchaffte, *m.* odpravljenik.
Abgeſchieden, *adj.* oddĕljen, oddvojen; (einſam), samotan, osamljen, zabitan; —er Ort, zabit *f.*, zaklonica; —er Menſch, samac; abgeſchiedene Seelen, duše pokojnih ili umrših.
Abgeſchiedene, *f.* puštenica.
Abgeſchiedenheit, *f.* sáma, osama, samotinja, zabit; in der — leben, samovati.
Abgeſchliffen, *adj.* obrušen, ugladjen; —e Sitten, ljudska ćud.
Abgeſchloſſenheit, *f.* des Ganzen, završenost cèlice.
Abgeſchmackt, *adj.* (v. Speiſen), bljutav, bljutak; suhoparan, netečan; —e Poſſen, neslane šale; —er Menſch, neslanac; — werden, obljutaviti.
Abgeſchmacktheit, *f.* bljutavost, suhoparnost, neslanost.
Abgeſehen, *part.* — davon, negledeć na to.
Abgeſellen, ſich, *v. r.* oddružiti se, oddruživati se.
Abgeſondert, *adj.* oddĕljen, osamljen; —er Ort, zabit *f.*; —, *adv.* napose, osebice, nasamo, obaška*.
Abgeſondertheit, *f.* oddĕljenost, osamljenost.
Abgeſpanntheit, *f.* mlitavost.
Abgetheilt, *adj.* oddĕljen.
Abgetragen, *adj.* iznošen, uhaban, pohaban; (halb —) polovan.
Abgeurtheilte, *m.* osudjenik.
Abgewähren ſ. Abſchreiben.
Abgewichen ſ. Abweihen.
Abgewinnen, *v. a.* einem etwas —, dobiti, dobivati, izigrati što od koga; einem ſein ganzes Geld —, opuljiti koga; dem Feinde eine Schlacht —, nadvladati neprijatelja; einen Vorſprung —, izmaknuti pred kim, preteći koga; einer Sache Geſchmack —, naći veselje u kakvoj stvari.
Abgewöhnen, *v. a.* einem etwas —, oducĭti, oducávati; ſich etwas —, oducĭti se, odviknuti od čega.
Abgewöhnung, *f.* oduka, odvika, oducanje.
Abgeworfene, *n.* smetak.
Abgezäumt, *adj.* oduzdan.
Abgezehrt, *adj.* suh, mršav, lošav; er iſt ganz —, samo je koža i kost.
Abgezogen, *adj.* —er Begriff, odlučen pojam.
Abgezogenheit, ſ. Abgeſchiedenheit.
Abgieren, *v. a.* odhlepiti, izhlepiti.
Abgießen, *v. a.* odliti, odlĕvati; in eine Form —, saliti, salĕvati.
Abgießer, *m.* salĕvač.
Abgießung, *f.* salĕv, salĕvanje, odlĕv, odlĕvanje.
Abgipfeln, *v. a.* razvršiti, razvršivati.
Abgirren, *v. a.* odgukati, izgukati.
Abgittern, *v. a.* rešetkom pregraditi.
Abglanz, *m.* odsĕv.
Abgleiten, *v. a.* ugladiti, ugladjivati.
Abgleichen, *v. a.* jednačiti, izjednačiti, izravnati; (Schuld und Forderung gegen einander ausgleichen), prebiti (jedno za drugo).
Abgleichſtange, *f.* ravniljka.
Abgleichung, *f.* ſ. Gleichmachung.
Abgleichungswage, ſ. Adjuſtirwage.
Abgleiten, *v. n.* omaknuti se, smaknuti se, popuznuti se, skliznuti se, omicati se; vom rechten Wege —, s pravoga puta zaći, zalutati.
Abgleiten, *n.* omak, omicanje.
Abglimmen, *v. n.* dotinjati.
Abglitſchen, ſ. Abgleiten.
Abglühen, *v. a.* usijati, usijavati, razbĕliti.
Abgott, *m.* bolvan, kumir, idol, krivi bog; ljubimac; ſie iſt ſein —, obožava ju.
Abgötter, *m.* krivobožac.
Abgötterei, *f.* krivoboštvo.
Abgöttiſch, *adj.* krivobožki; einen abgöttiſch verehren, obožavati koga.
Abgottſchlange, *f.* ſ. Rieſenſchlange.
Abgraben, *v. a.* skopati, skopavati, odkopati; das Waſſer —, odvesti vodu; einen Teich —, odvesti ribnjak.
Abgrabung, *f.* skopavanje, odkopavanje; skop, odkop.
Abgrämen, ſich, *v. r.* jesti se, izjesti se, ginuti od jada.
Abgrapſen, *v. a.* odšćupiti.
Abgraſen, *v. a.* pokositi, požeti; (abweiden), popasti.
Abgreifen, *v. a.* opipati, opipavati, pipanjem otrti.
Abgrenzen, *v. a.* omedjiti, ograničiti; razmedjiti, razkotariti.
Abgrund, *m.* bezdno, bezdana, ponor, propast, zjalo; — der Hölle, pakleni jaz; ſich in einen — ſtürzen, strmoglaviti se, sunovratiti se u ponor, jaz.
Abgrünen, *v. n.* pustiti, puštati zelenilo; die Bäume haben ſchon abgegrünt, drva su se dozelenila.

Digitized by Google

Abgucken, *v. a.* odviriti; sich —, *v. r.* naviriti se.
Abgunst, *f.* zavist, neprijazan.
Abgünstig, *adj.* zavidan, neprijazan.
Abgurgeln, *v. a.* podrezati grlo; izgrgotati.
Abgürten, *v. a.* razpasati; den Säbel —, odpasati sablju; den Sattel —, odkopčati podprugu.
Abguß, *m.* odlěvanje, slěvanje; (etwas Abgegoßenes), cědj; (Ueberbleibsel), očědine; (abgegoffenes Bild), litina; einen — machen, saliti, slěvati; (an der Tabakspeife), očědište, ziftište, dno od lule.
Abgußrinne, *f.* žlěb.
Abgüten *v. a.* s. Abfinden einen.
Abhaaren, *v. n.* linjati, ćelaviti, plěšiviti; — *v. a.* s. Abhären.
Abhaben, *v. a.* zadobiti dio; den Hut —, gologlav biti.
Abhacken, *v. a.* odsěći, odsěcati (osěcati), usěći; (von einer Henne), odkljuvati.
Abhacker, *m.* sěkač, sěkavac.
Abhadern, *v. a.* einem etwas —, odpravdati komu što.
Abhageln, *v. i.* es hat abgehagelt, prestala je tuča; es hat alle Blüthen abgehagelt, led je pobio cvat.
Abhäften, *v. a.* odkopčati, razkopčati, razponiti.
Abhagen, *v. a.* zagraditi, ograditi, zagradjivati, zagajiti, oplotiti.
Abhagern, *v. a.* omršaviti, osušiti se, mršaviti, mršati.
Abhäkeln, *v. a.* odkučiti, odkučivati.
Abhaken, *v. a.* odkučiti; Heu —, čupati sěno ključem.
Abhalftern, *v. a.* odulariti.
Abhallen, *v. n.* odjeknuti.
Abhalsen, *v. a.* podrezati vrat; einen Hund —, snimiti psetu ogrljak.
Abhalt, *m.* s. Abhaltung.
Abhalten, *v. a.* von sich —, nepripustiti, nepripuštati; eine Feier —, obdržavati svečanost; einen von etwas —, uzpreći, odvratiti koga od čega, nedati komu k čemu; den Gottesdienst —, služiti, obsluživati službu Božju; (b. d. Dr.), služiti leturdjiju; eine Tagsatzung —, držati ročište; die Tagfahrt konnte nicht abgehalten werden, ročište se nije moglo držati; das Standrecht über jemanden —, suditi komu prěkim sudom.
Abhaltung, *f.* obdržavanje; (Hindern), prěćenje; zapreka.
Abhämmern, *v. a.* odkovati, skovati.
Abhandeln, *v. a.* (unterhandeln), pogadjati se; etwas in einer Schrift —, govoriti o čem, razložiti što u spisu; (vom Preise), odcěnjkati, odklati; etwas —, (kaufen), kupiti, odkupiti; in der Versammlung etwas —, věćati o čem u skupštini; (*jur.*) eine Verlassenschaft —, razpraviti, razpravljati ostavštinu.
Abhanden, *adv.* — sein, s neruke biti; — kommen, nestati, smetnuti se.
Abhandler, *m.* razlagatelj.
Abhandlung, *f.* govorenje, razlaganje; (Dissertation), razgovor; — der Verlassenschaft, razprava, razpravljanje ostavštine.
Abhandlungsbehörde, *f.* razpravna oblast.
Abhandlungsgegenstand, *m.* predmet razgovora.
Abhandlungsgeschäft, *n.* razpravni posao.
Abhandlungsinstanz, *f.* razpravni sud.
Abhandlungspflege, *f.* razpravljanje.
Abhandlungstagfahrt, *f.* ročište za razpravu.
Abhang, *m.* (eines Berges), strana, bok; (schroffer), strmen, strmina, obronak, pristranak, vrhlet; (b. Felde), brěg.
Abhangen, *v. n.* viseti (o čem); (sich neigen), nagnuti se, nagibati se; von einem oder etwas —, viseti o kom ili o čem; die Sache hängt von der Einwilligung eines Höhern ab, stvar visi o dopuštenju više osobe; es hängt von dir ab, na tebi ili do tebe stoji; das hängt von seinem Willen ab, od volje mu je ili stoji; Alles hängt davon ab, sve do toga stoji.
Abhängen, *v. a.* odvěsiti, skinuti.
Abhängig, *adj.* viseći; (v. Berge), nagnut, strm; (v. jemanden —), zavisan (od koga); — sein, viseti (o kom), podpodpadati (pod koga); — machen, vrći (pod čiju vlast).
Abhängigkeit, *f.* nagib, strmen, strmenitost; (eines Volkes), podložnost, zavisnost.
Abhären, *v. a.* obrijati, obričiti, ostrugati dlaku.
Abharken, *v. a.* pograbljati, pogrecati.
Abhärmen, sich, s. Abgrämen.
Abharren, *v. a.* očekivati, dočekati.
Abhärten, *v. a.* (Eisen) kaliti; die Soldaten —, priučiti nevolji, ukrěpiti; sich —, otvrdnuti.
Abharzen, *v. a.* pobrati, skinuti smolu.
Abhaschen, *v. a.* preoteti, ukečiti.
Abhaspeln, *v. a.* odmotati, odmatati.
Abhaspler in, *f.* motačica.
Abhauben, *v. a.* (den Falken —) skinuti kapu sokolu.
Abhauchen, *v. a.* odpahnuti, odpahivati, smahnuti.
Abhauen, *v. a.* odsěći, posěći, odsěcati; (von unten —), podsěći; Gras —, kositi, pokositi travu; d. Kopf —, odvaliti, odrubiti, odvrnuti, smaknuti, skinuti glavu s ramenah; (ver.) odvrakati; (hinabschlagen), odkinuti; einen Wald —, izsěći šumu; Äste —, skre-

Digitized by Google

sati grane; (den letzten Hieb geben), dorazíti, doséći.
Abhäufeln, *v. a.* nakupčiti, pokupčiti.
Abhaulaub, *n.* séča, okresci, kaštretina, okresine.
Abhäuteln, *v. a.* omezdriti.
Abhäuten, *v. a.* sguliti, oguliti (kožu), odréti, oderati; — *v. n.* svlačiti se, svući se.
Abhäutungsmesser, *n.* mezdrilo.
Abheben, *v. a.* skinuti, snimiti, snimati; die Karten —, predignuti, predizati.
Abhecheln, *v. a.* ogrebati, ogrebsti.
Abhefen, *v. a.* den Wein —, otočiti, otakati vino s kiselice ili matice.
Abhefteln, *f.* Abhäften.
Abheften, *v. a.* razkopčati.
Abheilen, *v. a.* izcéliti; —, *v. n.* izcéliti se, ozdraviti.
Abheischen, *f.* Abfordern.
Abhelfen, *v. a.* (her-) einem den Korb von der Schulter —, pomoći komu sprtiti košaricu; einer Sache —, pomoći, priskočiti; dem ist leicht abzuhelfen, lako ćemo s tim; der Schwierigkeit —, doskočiti potežkoći, ukloniti potežkoću.
Abhelfer, *m.* pomagač, pomoćnik; popravitelj.
Abhelflich, *adj.* pomoćan; pomagajući.
Abhellen, *f.* Abklären.
Abhenken, *f.* Abhängen.
Abherzen, *v. a.* omilovati, izgrliti, izljubiti, izdragati.
Abhetzen, *v. a.* iztutkati, izdržkati; (den Jagdhund), hajkom umoriti.
Abheucheln, *v. a.* izlagati, izlukaviti, izlisićiti (komu što).
Abheuern, *f.* Abmiethen.
Abheulen, sich, *v. r.* izrikati se, izvijati se.
Abheren, *v. a.* odbajati, izbajati, izčarati.
Abhilfe, *f.* pomoć; lék.
Abhinken, *v. n.* odhramati.
Abhobeln, *v. a.* odblanjati, oblanjati; ugladiti; (einen Menschen —), uljuditi, obrazovati.
Abhold, *f.* Abgeneigt.
Abholen, *v. a.* etwas —, doći, dolaziti, ići po što; — lassen, poslati, pošiljati po što.
Abholzen, *v. a.* den Wald —, izséći šumu.
Abholzung, *f.* posék.
Abhorchen, *v. a.* prisluškivanjem doznati.
Abhören, *v. a.* dočuti; Zeugen —, saslušati svédoke.
Abhörung, *f.* sasluh, saslušanje.
Abhub, *m.* otražine; (im Kartenspiel), predignute karte; (*mont.*) splačine.
Abhudeln, *v. a.* izmučiti, iztrgati.
Abhufen, *v. a.* odkovati, razkovati.
Abhügeln, *v. a.* skopati breg, brežuljak.
Abhüllen, *v. a.* odgaliti.
Abhülsen, *v. a.* izljuštiti, oljuštiti, oljuštiti, ljuštriti; (Nüsse —), komiti, okomiti.
Abhumpeln, *v. n.* odhramati.
Abhungern, *v. a.* gladom umoriti; sich —, *v. r.* nagladovati se; er ist ganz abgehungert, kao da je iz gladi utekao.
Abhüpfen, *v. n.* odigrati, odskakutati.
Abhuschen, *v. n.* odšmignuti, izšiknuti.
Abhusten, *v. a.* izkašljati; sich —, *v. r.* izkašljati se.
Abhüten, *v. a.* popasti.
Abhüten, *n.* popaša.
Abicht, *adj.* —e Seite, naličje.
Abielbaum, *m.* (*Populus alba*), topol, jagnjed.
Abintestat-Erbe, *m.* zakoniti naslédnik.
Abirren, *v. n.* zabluditi, zaći, zalaziti, zalutati, zabasati.
Abirrung, *f.* zabluda, zabas, zalaženje.
Abiturient, *m.* odlaznik.
Abjachtern, sich, *v. r.* natrkati se.
Abjagen, *v. a.* ein Pferd —, izjahati konja; einem etwas —, oteti, otimati komu što; sich —, naloviti se; natrkati se; einem einen Schrecken —, *f.* Einjagen; —, *v. n.* (aufhören zu jagen), dolovíti.
Abjammern, *v. a.* einem etwas —, izkamkati, izkamčiti što od koga; sich —, *v. r.* izjaditi se.
Abject, *adj.* —er Mensch, hrdjav čovék, hrdja.
Abjiciren, *v. a.* zabaciti.
Abjochen, *v. a.* izjarmiti, odjarmiti.
Abjubeln, sich, *v. r.* naklikovati se.
Abjudiciren, *v. a.* presuditi.
Abjuriren, *f.* Abschwören.
Abkalben, *v. n.* izteliti se, oteliti se.
Abkälten, *v. a.* ohladiti, izhladiti.
Abkämmen, *v. a.* sćešljati; (her—), sćešljati, (ein wenig —), pročešljati.
Abkampeln, *v. a.* einem etwas —, odklati.
Abkämpfen, *v. a.* izvojštiti, dobiti na sablju.
Abkanten, *v. a.* odsršiti, razsršiti, odbiti, odkinuti srbe.
Abkanzeln, *v. a.* s propovédaonice oglasiti; (*fig.*) izkarati.
Abkappen, *v. a.* skinuti kapu; (abhauen), poséći, preséći; einen Baum —, razvršiti drvo; einen —, oséći se na koga.
Abkargen, *v. a.* odkinuti, odkidati; sich etwas —, odkidati si, odvrći si od ustah.
Abkarren, *v. a.* usnovati, skovati.
Abkasteien, sich, *v. r.* utrapiti se.
Abkauen, *v. a.* ožvakati, požvakati.
Abkauf, *m.* Abkaufung, *f.* odkup; (Loskauf), izkup.
Abkaufen, *v. a.* odkupiti, kupiti (što od koga); einen Zins —, odkupiti daću; Strafe —, izkupiti se.
Abkäufer, *m.* odkupnik, kupac.
Abkäuflich, *adj.* odkupan.
Abkäuflichkeit, *f.* odkupnost.

Digitized by Google

Abkehlen, *v. a.* podrezati grlo, zaklati; (b. Tiſchl.), zakružiti.
Abkehr, *f.* odvrat, odvraćanje.
Abkehrbeſen, *m.* ſ. Abfederbeſen.
Abkehren, *v. a.* odvrnuti, odvratiti; obrnuti; (ausputzen), očistiti; (mit dem Beſen), omesti, pomesti, zamesti; (zurückerſtatten), povrnuti, povratiti, odvratiti.
Abkehrſchein, *m.* rudarska odlaznica.
Abkehrung, *f.* odvrat, odvraćanje; (— von der Sünde), odvraćaj od grêha.
Abkehrer, *m.* ometalac; —in, *f* ometalja.
Abkehricht, *n.* smeće, izmetina, smet.
Abkeilen, *v. a.* odkliniti.
Abkeltern, *v. a.* otištiti, izprešati*.
Abketten, *v. a.* odrêšiti lanac (komu).
Abkeulen, *v. a.* odbiti kijačom.
Abkichern, ſich, *v. r.* nakikotati se, nahihikati se.
Abkimmen, *v. a.* (ein Faß), zautoriti [bačvu.
Abkindern, *v. a.* izroditi, izroditi se.
Abkippen, *v. a.* (die Feder —) uštipnuti, oštinuti (pero); — *v. n.* posrnuti, poskliznuti.
Abkitzeln, *v. a.* izškakljati.
Abklaffen, *v. n.* zijati.
Abklaftern, *v. a.* razdêliti na hvate.
Abklagen, *v. a.* iztužiti.
Abklammern, *v. a.* razkobiti.
Abklang, *m* ſ. Mißklang.
Abklappen, *v. a.* spustiti, oklopiti.
Abklapfen, *v. a.* izbubati.
Abklären, *v. a.* izbistriti, bistriti, čistiti; d. Himmel klärt ſich ab, nebo se vedri.
Abklärung, *f.* bistrenje, čišćenje.
Abklärungsmittel, *n.* bistrilo.
Abklärungswaſſer, *n.* voda-bistrica.
Abklaſſen, *v. a.* vrstati, razrediti.
Abklatſch, *m.* odtisak.
Abklatſchen, *v. a.* odtisnuti.
Abklatſchmaſchine, *f.* odtiskalo.
Abklauben, *v. a.* obrati, obirati; (Beeren), opipati; (Linſen), trêbiti, otrêbiti; einen Knochen —, oglodati.
Abkleckſen, *v. a.* načačkati, namrljati, naškrabati.
Abkleiden, *v. a.* svući, svlačiti se; ein Zimmer —, sobu pretiniti, pregraditi.
Abkleidung, *f.* svlačenje; pregrada.
Abklemmen, *v. a.* uštipnuti, preštipnuti (preštinuti).
Abklettern, *v. n.* spuziti.
Abklimpern, *v. a.* odbrenkati.
Abklingeln, *v. a.* pozvoniti, pozveckati.
Abklopfen, *v. a.* izlupati, izčibukati*; izprašiti; (mit dem Flegel), promlatiti; (ein wenig), prolupati; einen derb —, izlupati, izbiti, izdevetati, namazati, iztući, izlêmati.
Abklopfeiſen, *n.* oklepaljka.
Abklopfer, *m.* oklepač.
Abklöppeln, *v. a.* doplesti čipke.
Abklören, *v. a.* izvariti mastilo (boju, farbu).
Abknabbern, *v. a.* oglabati.
Abknacken, *v. a.* odhrsnuti, odškrinuti.
Abknallen, *v. a.* eine Flinte —, skresati, izbaciti pušku; —, *v. n.* prasnuti, lupnuti; (v. Flinten), puknuti, zabreknuti
Abknappen, Abkneupen, Abkneipen, *v. a.* odštipnuti, uštipnuti; etwas Abgekneiptes, uštipak.
Abknapper, *m.* štipalo.
Abknapſeln, *v. a.* šklocnuti.
Abknarpeln, *v. a.* odhrsnuti.
Abknatſchern (Abſchnabeln), *v. a.* uklocnuti.
Abknattern, *v. n.* izpraskati.
Abknaupeln, *v. a.* oglodati, oglabati.
Abknauſern, ſ. Abfargen.
Abknebeln, *v. a.* skinuti psu žeželj, litar.
Abkneifen, Abkneipen, ſ. Abknappen.
Abknicken, *v. a.* odkinuti, odkidati, okruniti; einen Zweig —, odčenuti granu.
Abknien, *v. a.* odklečati.
Abknipſen, ſ. Abküppen.
Abknirſchen, *v. a.* odškripnuti.
Abknirſtern, *v. a.* odprsnuti, odprskivati.
Abknöpfen, *v. a.* odpučati, odpučivati.
Abknubbern, *v. a.* oglodati
Abknüpfen, *v. a.* odrêšiti, odvezati
Abknurren, *v. a.* odkvrknuti; dokvrkati.
Abknütteln, *v. a.* kijačom odkinuti, izlupati.
Abkochen, *v. a.* (Milch —), prevâriti, prekuhati (mlêko), uzvariti; (Wäſche), odvariti, skuhati, dokuhati; (das Kochen beenden), dovariti.
Abködern, *v. a.* odmamiti, odmamljivati.
Abkohlen, *v. a.* ponititi.
Abkomme, ſ. Abkömmling.
Abkommen, *v. n.* otići, odilaziti; vom Wege —, s puta zaći, zabasati, zalutati, zastraniti; ich kann nicht —, nemogu od posla, nemogu dospêti; (außer Gebrauch kommen), prestati; es iſt von der Sache abgekommen, odustalo se je od te stvari; es hat davon abzukommen, to ima prestati; (abſtammen), lozu vući, dolaziti; am Verſtande —, s uma sići.
Abkommen, *n.* es hat davon ſein —, to ima prestati; ein gütliches —, nagoda; ein — mit einem treffen, nagoditi se; ſ. Abkunft.
Abkommenſchaft, *f.* potomstvo, potomci.
Abkömmling, *m.* potomak, omladak.
Abköpfen, *v. a.* odsêći glavu, sasêći; (bei Bäumen), razvršiti; (b. Mais), sažnjeti.
Abköpfung, *f.* glavosêk; (b. Bäumen), razvršivanje.
Abkoppeln, *v. a.* razrêšiti (hrte).
Abkoſen, *v. a.* izlaskati.
Abkrachen, *v. n.* odprasnuti.

Digitized by Google

Abkrächzen, *v. n.* izgraktati; dograktati.
Abkrallen, *v. a.* odrpati.
Abkramen, *v. a.* spraviti.
Abkrampeln, *v. a.* očešljati, ogrebati, ogrdašiti.
Abkrämpen, *v. a.* oklopiti (obod u šešira).
Abkränkeln, *v. n.* izboléti, izbolovati, onemoćati.
Abkränken, ſich, ſ. Abhärmen.
Abkratzen, *v. a.* ogrebsti, oškrabati.
Abkraut, *n.* (*Eupatorium cannabinum*), konopljanica.
Abkrauten, *v. a.* opléviti, opléti.
Abkreiſchen, ſich, *v. r.* prodirati se, odirati se, odréti se.
Abkreiſen, *v. a.* ošestariti.
Abkribben, *v. a.* (Bauw.), pregątiti, zagatiti.
Abkriechen, *v. n.* odmiléti, odpuzati, odgamizati.
Abkriegen, *v. a.* izvojštiti; einen Zweig —, odčehnuti, odvaliti granu.
Abkritzeln, *v. a.* načrčkati, nadrljati, naškrabati, našvrkati, prečrčkati.
Abkröſchen. *v. a.* ocvréti, očvariti.
Abkrümmeln, *v. a.* oddrobiti; odmrviti; —, *v. n.* mrviti se, drobiti se.
Abkrümmen, *v. a.* nakriviti.
Abkruſten, *v. a.* (Brod), odljuštiti, odlupiti (koru, krastu).
Abkugeln, *v. a.* odvaljati, odkrugljati.
Abkühlen, *v. a.* ohladiti, prohladiti, izhladiti, zahladiti; Eiſen —, okaliti, iskaliti gvóždje; ſein Müthchen —, izkaliti srce; ſich —, *v. n.* (kühl werden), ostinuti se, razhladnéti, ohladnéti; das Wetter kühlt ſich ab, hladni; — hat ſich abgekühlt, prohladilo je, zahladilo je.
Abkühlend, *adj.* hladovan, hladovit.
Abkühlfaß, *f.* hladionik, tabarka*.
Abkühltrog, ſ. Kühltrog,
Abkühlung, *f.* ohlada, razhlada, zahlada.
Abkümmern, ſich, ſ. Abgrämen.
Abkündigen, *v. a.* oglasiti, objaviti; (*jur.*), odreći se (čega); Freundſchaft —, odkazati prijateljstvo.
Abkündigung, *f.* navéštanje, oglas, objava; (*jur.*), odricanje, odreka.
Abkunft, *f.* rod, koléno, pleme, podrét, podrétlo, loza; v. hoher —, gospodskoga roda; niederer —, prostoga koléna; (Vergleich), nagoda; — treffen, nagoditi se, napraviti se.
Abküpfen, *v. a.* (den Weingarten), skrnjivati (loze).
Abküpfen, Abkuppen, *v. a.* oštipnuti, sa-
Abkürzen, *v. a.* skratiti, pokratiti, ukratiti, okratiti; von unten —, podkratiti, podkraćivati; einem etwas am Lohne, oder einem den Lohn —, odkinuti, odkidati komu od plaće; den Weg —, upréčiti put.

Abkürzer, *m.* skratitelj.
Abkürzung, *f.* skraćivanje; kratica; odkidanje.
Abkürzungszeichen, *n.* znak pokraćanja.
Abküſſen, *v. a.* obljubiti, izljubiti; ſich der Reihe nach —, izljubiti se.
Abkutſchen, *v. n.* odvezti se u kočiji.
Ablachen, ſich, *v. r.* nasmijati se.
Ablactiren, ſ. Abſaugen.
Abladen, *v. a.* stovariti, raztovariti; (v. Rücken —), odprtiti, sprtiti, razprtiti; einen Wagen —, iztovariti kola.
Abladen, *m.* stovarnik.
Abladung, *f.* stovarivanje, odprćivanje.
Abladungsort, *m.* stovarište.
Ablage, *f.* polaganje, odlaganje ſ. Abladungsort.
Ablager, *n.* noćište, prenoć, konak*; — halten, noćati, prenoćiti, svratiti se, biti na konaku, odsésti; (*jur*) pravo uvraćanja, svraćanja.
Ablagern, *v. a.* slagati; ſich —, sleći se, smeštiti se; abgel. Wein, staro vino.
Ablagerung, *f.* slaganje, sléganje; slog.
Ablammen, *v. n.* izjagnjiti se.
Ablämmerung, *f.* jagnjenje.
Ablanden, *v. n.* odtisnuti se, odjedriti.
Ablang, *adj.* duguljast.
Ablangen, *v, a.* dohvatiti, doseći, dokučiti, dohititi.
Ablängen, *v. a.* odséći, odrezati.
Ablaſchen, *v. a.* put naznačiti (kroz šumu).
Ablaß, *m.* spuštanje, spust; — des Waſſers, izpuštanje vode; (Ort), splavnica; (Sünden —), oprost, odpust, proštenje, oproštenje; vollkommener —, obilato, podpuno oproštenje; — bekommen, oproštenje steći, dobiti; (Aufhören); ohne —, bez prestanka.
Ablaßbrief, *m.* proštenica.
Ablaſſen, *v. a.* (v. Teich), oplaviti; (Schloß), spustiti; (Waſſer), izpustiti; (hin—), spustiti, spuštati; etwas vom Preiſe —, odpustiti, popustiti na céni; ein Faß Wein —, otočiti vino; (abtreten), ustupiti; (abſenden), poslati, odaslati; den Bogen —, odapeti lúk; —, *v. n.* von etwas —, odustati, odustajati; von einer Klage —, odustati od tužbe; laſſet ab, nemojte, okanite se.
Ablaßgeld, *n.* plaća za proštenje (grěhah).
Ablaßjahr, sveto léto, milostivna, oprostna godina.
Ablaßkirche, *f.* oprostna crkva.
Ablaßprediger, *m.* propovědnik proštenja.
Ablaßpredigt, *f.* propověd o proštenju.
Ablaßtag, *m* oprostni dan.
Ablaſſung, *f.* spuštanje, izpuštanje (n. p. vode); (Abtretung), ustup, ustupanje; odtakanje (vina), pošiljanje (pisma), odapeće (strěla); (*jur.*), odustaja, odustanak, odustajanje.
Ablaſſungsbeſchluß, *m.* odustajni zaključak.

Ablassungserklärung, *f.* očitovanje odustaje.
Ablaßwoche, *f.* oprostna sedmica (oprostni tjedan).
Ablativ, *m.* šesti padež.
Ablatten, *v. a.* razžiočiti, skinuti žioke,
Ablauben, ſ. Abblatten; (v. Wilde), obrstiti.
Ablauerer, *m.* vrebač.
Ablauern, *v. a.* uvrebati, ukebati, uvrežati; dočuti.
Ablauf, *m.* odtok; — der Zeitfriſt, izmak; nach — eines Monats, poslě jednoga měseca; nach — der Friſt, kad mine rok; — des Wechſels, dospětak měnice; — des Meeres, oseka, osled mora; — der Poſt, odlazak pošte.
Ablaufen, *v. n.* otrčati; (abfließen), odteći, odtěcati; (Zeitfriſt), izteći; (her—), strčati, strkati; das Schiff — laſſen, porinuti, nametnuti brod na more; das Licht lauft ab, svěća curi; die Anhöhe läuft allmählich ab, brežuljak se spušta; die Spulen ſind abgelaufen, cěvčice (mosuri) su se odmotale; die Uhr iſt abgelaufen, ura je iztekla ili odtekla; das wird nicht gut —, neće biti dobro; die Sachen werden gut —, stvari će se dobro svršiti; sve će biti dobro; mittelſt eines Zapfens — laſſen, odtočiti; einen Brief — laſſen, odpremiti list; der Brief iſt abgelaufen, list je otišao; der Wechſel iſt abgelaufen, měnica je dospěla; das Jahr iſt abgelaufen, navršila se je godina; bevor drei Monate abgelaufen ſein werden, prije tri měseca; der Mühlſtein hat ſich abgelaufen; der Mühlſtein hat ſich ganz abgelaufen, izkosio se je vodenični kamen; einem den Rang —, preteći koga u dostojanstvu, časti; (d. Erz —), ukloniti; einem den Preis —, nadtrčati koga; ſich ablaufen, nahoditi se, natrčati se; umoriti se hodom; (durch Laufen erringen), izhoditi; ſich die Hörner —, odbiti si rogove, opametiti se.
Abläufer, *m.* (d. Web.) prazna cěvčica.
Ablaufrinne, *f.* jaža, odtoka, izpust.
Ablaufröhre, *f.* točilo, vodotok.
Ablaufſchleuße, *f.* ustava.
Ablaugen, *v. a.* oluziti, luziti.
Ablaugen, *n.* lužnja.
Abläugnen, *v. a.* etwas — zanijekati, nijekati, udariti u bah, hašu*, hašiti; einen —, zatajiti, odreći se koga; (widerſprechen), protisloviti.
Abläugnung, *f.* nijek, zataja, bah.
Abläugnungseid, *m.* ſ. Ableinungseid.
Ablauſchen, ſ. Abhorchen.
Ablauſen, *v. a.* biskati, pobiskati koga.
Ablaut, *m.* preglas, poglas.
Abläuten, *v. a.* odzvoniti, dozvoniti.
Abläuterkiſte, *f.* perionica.
Abläutern, *v. a.* izbistriti, precěditi; (Erz —), prati (rudu).
Abläuterung, *f.* bistrenje.
Ableben, *v. n.* izvěkovati; (geiſtig —), izhlapiti; (ſterben), prestaviti se, preminuti.
Ableben, *n.* smrt, preminuće.
Ablecken, *v. a.* oblaznuti, oblizati, oblizivati; (her—) slizati.
Abledern, *v. a.* oderati, odrěti, oguliti (kožu.)
Abledigen, ſ. Entledigen.
Ableeren, *v. a.* izprazniti, izpražnjivati; den Tiſch —, spremiti, pospremiti stol (trpezu).
Ablegat, *m.* poklisar.
Ablegbar, *adj.* es iſt —, može se složiti.
Ablegen, *v. a.* (her—), složiti, smetnuti, svrći; položiti, polagati; (b. Buchdruck.), razlagati, razmetati, razložiti; ſeine Kleider — svući se; ſeine Schuhe —, izzuti se; Trauer —, crno svući; den Mantel —, skinuti plašt; den Säbel —, odpasati sablju; legen Sie ab (thun Sie wie zu Hauſe), razprtite se; Kanonen —, skinuti top sa stalka; einen Gruß —, izručiti pozdrav; Nelken —, ſ. Abſenken; einen Beſuch —, posětiti; Rechnung —, položiti, polagati račun; Rechenſchaft —, razlog dati; ein Zeugniß —, svědočiti; Prüfung —, podvrći se izpitu; einen Eid —, zakleti se, priseći; ein Geſtändniß —, izpověditi, oddati; ein Gelübde —, zavětovati se, učiniti zavět; eine Gewohnheit —, ostaviti se navade; ein Glaubensbekenntniß —, izpověditi věru; die Huldigung —, poklonit se; eine Schuld —, oddužiti se; Haut —, svući se, svlačiti se; (ſpr.) die Kinderſchuhe —, obući gaće; (gebären, v. Kühen), oteliti se; (v. Jungfrauen), roditi u potaji; Furcht —, ostaviti strah; Scham —, baciti obraz pod noge; das Geſicht legt ihm ab, izdaju ga oči; das Gedächtniß, die Kräfte legen ihm ab, izdaje ga pamet, snaga; ſie hat ſehr abgelegt, vrlo je ološavila, oružněla; mit dem Schiffe —, otisnuti se od kraja; abgelegte Haut, svlak, (zmijina) košuljica.
Ableger, ſ. Abſenker.
Ablegerpflanzung, *f.* povala.
Ablegerſchnecke, *f.* (*Nais proboscidea*), odmetaljka.
Ablegeſpan, *m.* razmetaljka.
Ablegiren, ſ. Abſenden.
Ableaung, *f.* polaganje; skidanje; — einer Schuld, naplata duga; — ſeines Glaubensbekenntniſſes, izpověd věre; — eines Gelübdes, zavětovanje.
Ablehnen, ſ. Abborgen.

Digitized by Google

Ablehnen, *v. a.* (weglehnen), odsloniti, odslanjati, odpréti, odmaknuti; etwas von ſich —, neprimiti, nećati se, kratiti se; ein Amt —, neprimiti službe; einen Antrag —, odbaciti predlog; einen Verdacht —, razbiti, razpršiti sumnju, oprati se; Einwürfe —, oprovréi prigovore; eine Gerichtsbarkeit von ſich —, zanećati sudbenost.

Ablehnung, *f.* odslanjanje; nećanje, zakrata; — eines Diebſtahls durch Namhaftmachung des Vormannes, svod kradje prokazanjem prednjaka.

Ablehnungsgrund, *m.* razlog nećanja.

Ablehnungsrecht, *n.* pravo zanećanja, odbačenja.

Ablehren, *v. a.* einem etwas —, odučiti, odvaditi koga.

Ableichten, *v. a.* (das Schiff), odkrcati, oblakšati, olakšati.

Ableiern, *v. a.* odkakotati, odkrakoriti.

Ableinungseid, *m.* očistna zakletva ili prisega.

Ableihen, *v. a.* posuditi.

Ableiſten, *v. a.* skinuti s kopita; (völlig leiſten), izvršiti, sve (što valja) dati, odčiniti.

Ableitbar, *adj.* odvodan.

Ableiten, *v. a.* (her—), svesti, odvesti, spustiti; Waſſer —, odvratiti, odvraćati, odmamiti, odvesti, odbiti vodu; v. Wege —, s puta zavesti, svrnuti, šenuti, zavoditi; einen von etwas —, ſ. Abbringen; die Abſtammung eines Geſchlechts, Wortes —, izvoditi rod, réč; den Blitz —, svesti, svoditi, pritegnuti munju; Schafe —, odjaviti ovce.

Ableiter, ſ. Blitzableiter; (Rinne), odtoka, izpust.

Ableitung, *f.* odvodjenje; odvod; izvod [(réči).

Ableitungs-, (in Zuſ.), odvodan.

Ableitungsgraben, *m.* odušak, izpust, jaža, odtoka.

Ableitungskunſt, *f* ſ Etymologie.

Ableitungsrinne, *f.* (cév-)odtočnica.

Ableitungsſylbe, *f.* dočetak.

Ablenken, *v. a.* zakrenuti, skrenuti, vrnuti, šenuti, svraćati, skrećati; einen von etwas —, odvrnuti, odvratiti, odvraćati (koga od éega); eines Aufmerkſamkeit wovon —, svratiti komu oči od éega; einen Verdacht von ſich —, odvratiti, odbiti od sebe sumnju; —, *v. n.* okrenuti.

Ablenkung, *f.* odvraćanje, svraćanje.

Ablernen, *v. a.* einem etwas —, naučiti šta od koga.

Ablepſie, ſ. Blindheit.

Ableſen, *v. a.* očitati, pročitati; eine Meſſe —, odslužiti misu; ein Gebet —, očatiti, čatiti molitvu; die Raupen von den Bäumen —, otrébiti, trébiti gusenice; die Weintrauben —, pobrati, obrati grožđje; einen Acker —, čistiti, očistiti njivu od kamenja.

Ableſer, *m.* čatac, čitatelj; (d. Früchte), berač; —in, *f.* čitateljica; beračica.

Ableſung, *f.* pročitanje, čaćenje; (der Früchte), branje, berba.

Ablichten, *v. a.* eine Farbe —, ujasniti mastilo (boju, farbu).

Abliebeln, ſich, *v. r.* nadragovati se.

Ablieferer, *m.* izručitelj, predavalac.

Abliefern, *v. a.* izručiti, predati, zapratiti.

Ablieferung, *f.* predavanje, predaja, izručba; — des Sträflings an die Strafanſtalt, predaja kažnjenika u kaznicu.

Ablieferungstag, ſ. Liefertag.

Abliegen, *v. n.* daleko biti; das Bier muß —, treba da se pivo ustoji; *v. a.* (abbüßen), odležati, odbolovati; (abſondern), odležati.

Abliſpeln, *v. a.* odšaptati.

Abliſten, *v. a.* izlukaviti, izlagati.

Ablocken, *v. a.* odmamiti, odvabiti, zamamiti; (auslocken), izmamiti; einem ſein Geheimniß —, izvabiti komu tajnu; einem Thränen —, uplakati, razplakati koga.

Ablocker, *m.* mamac, mamilac; (Geld-), mami-novac, mami-jaspra.

Ablockern, *v. a.* die Erde von der Wurzel —, okopati zemlju oko korěna.

Ablohnen, *v. a.* einen —, naplatiti.

Ablörſchen, *v. n.* (*mont.*), zakopati.

Ablöſchen, *v. a.* (kühl machen), zahladiti; Kohlen —, poškropiti ugljevlje; (Kalk —), zagasiti; (auslöſchen), ugasiti, utrnuti; (abwiſchen), otrti, sbrisati, utrti, izbrisati; das Schiff löſcht ab, izkrcava se brod.

Ablösbar, *adj.* odkupan, odkupljiv; —e Schuldigkeit, odkupljiva dužnost.

Ablöſen, *v a.* odvezati, odrěšiti; (befreien), osloboditi; (etwas Angeklebtes —), odlěpiti; (loskaufen), odkupiti; den Frohndienſt —, odkupiti se od tlake; ein Glied —, séći, odséći, odrezati udo; eine Kanone —, izbaciti top; einen —, zaměniti, odměniti, odměnjivati; eine Schildwache —, izměniti stražu; ſich —, *v. r.* odrěšiti se; ein Felsſtück hat ſich abgelöſt, odvalila, odtisnula se je stěna; einander —, zaměniti se, izměniti se, měnjati se; ſich durch Näſſe —, odmočiti se; das Fleiſch löſt ſich vom Knochen ab, meso pada od kostih, meso se ljušti.

Ablöſer, *m.* izměnitelj, odkupitelj.

Ablöslich, ſ. Ablösbar.

Ablöſung, *f.* rěšenje, odvez; izměna, měna; — einer Kanone, topomet; eine — bekommen, dobiti u ime odkupa; — einer Leiſtung, odkup činitbe.

Ablöſungs- (in Zuſ.), odkupni [cěna.

Ablöſungspreis, *m.* odkupovina, odkupna

Digitized by Google

Ablösungsſumme, *f.* odkupna svota, odkupovina.
Ablösungsverhandlung, *f.* odkupna razprava.
Ablösungsvertrag, *m.* odkupni ugovor.
Ablöthen, *v. a.* razpojati, razpojavati.
Ablügen, *v. a.* izlagati.
Ablugſen, ſ. Abliſten.
Ablumpen, *v. a.* odrpati; ein abgelumpter Menſch, odrpanac, odrlija, odrpanica.
Ablution, *f.* (theol.), pranje rukuh.
Abmachen, *v. a.* rěšiti; (herabthun), skinuti, snimiti; (fertig machen), dovršiti, opraviti, dogotoviti; ein Stück Leinwand —, dotkati trubu platna; eine Speiſe —, začiniti, osmočiti, omastiti jelo; (abarbeiten), odraditi; das iſt abgemacht, to je već svršeno, utvrdjeno; Körner —, ſ. Abriffeln.
Abmagern, *v. n.* mršaviti, izmršaviti, omršaviti, izgubiti se, spasti s mesa, obhrdjati, gubiti se, sušiti se; abgemagert, suh, mršav.
Abmagerung, *f.* mršanje.
Abmähen, *v. a.* (mit der Senſe), odkositi, pokositi; (mit d. Sichel), požeti; eine abgemähte Wieſe, koševina.
Abmäher, *m.* kosac, žetelac.
Abmahlen, *v. a.* samleti; (ummahlen), premleti.
Abmahnen, *v. a.* razsvětovati, odvratiti, odvraćati, odgovoriti, odgovarati.
Abmahnung, *f.* odgovaranje, razsvětovanje, odvraćanje.
Abmahnungsſchreiben, *n.* razsvětnica.
Abmähung, *f.* kositba, košenje, pokos.
Abmäkeln, *v. a.* odcěnjkati, odklati.
Abmalen, *v. a.* naslikati, namalati, napengati.
Abmangeln, *v. a.* izvaljati, izroljati, izmanganati.
Abmärgeln, *v. a.* iztrgati, iztrošiti; ein abgemärgelter Menſch, iztrošen čověk; ein Pferd —, zatrti konja.
Abmarken, *v. a.* ograničiti, omedjašiti, omedjiti, razmedjiti, antati *.
Abmarkten, *v. a.* ſ. Abdingen.
Abmarſch, *m.* polazak, odlazak.
Abmarſchiren, *v. a.* otići, odlaziti, polaziti, odmaršírovati.
Abmartern, *v. a.* izmučiti, namučiti, nakiniti, napatiti koga; (durch Martern erlangen), mučenjem dobiti; ſich —, *v. r.* izmučiti se, namučiti se i t. d.; (durch Arbeit), iztrgati se.
Abmaß, *n.* odměra, měra.
Abmäßigen, *v. a.* preinačiti.
Abmatten, *v. a.* utruditi, umoriti, zatruditi, truditi; Gold —, utamniti zlato; —, *v. n.* umoriti se, onemoćati, oslabiti.
Abmattung, *f.* umor, umorenje.
Abmeckern, *v. a.* izblejati.
Abmeiern, *v. a.* krenuti iz dvora.
Abmeiſchen, *v. a.* zapariti.
Abmeißeln, *v. a.* odbiti, izdělati dlětom, izdlětiti, dlětisati.
Abmelken, *v. a.* izmuzti, pomuzti; —, *v. n.* (Milch verlieren), presušiti, zasušiti, zapraći.
Abmergeln, ſ. Abmärgeln.
Abmerken, *v. a.* einem etwas —, zapaziti, spaziti što na kom; einem etwas aus den Augen —, ſ. Abſehen.
Abmeſſen, *v. a.* odměriti, uměriti, uměravati; etwas nach etwas —, odměriti, što prema čemu; rund um —, oměriti (naokolo); ſie können leicht abmeſſen, lako možete prosuditi; abgemeſſener Schritt, važan hod.
Abmeſſung, *f.* odměrivanje, odměra, izměra, oměra.
Abmetzen, *v. a.* ujimati, ujmiti.
Abmiethen, *v. a.* uzeti u najam, najmiti, dati u najam.
Abmiether, *m.* Abmietherin, *f.* najamnik, najamnica.
Abmiethung, *f.* najam.
Abmildern, *v. a.* ublažiti.
Abmindern, *v. a.* omaliti, umaliti, smanjati, manjiti.
Abmiſchen, *v. a.* odměšati.
Abmiſten, *v. a.* izkidati, okidati (gnoj, djubre).
Abmitteln, *v. a.* posrědovanjem opraviti.
Abmodeln, *v. a.* kalupiti, po kalupu napraviti.
Abmooſen, *v. a.* mahovinu, mašinu ukloniti.
Abmüden, *v. a.* umoriti, utruditi; ſich —, *v. r.* lomiti se, trzati se, iztrgati se; ſich mit einem Kinde —, natrzati se s dětetom.
Abmüſſigen, ſich, *v. r.* lastovati, biti dokolan, lazno; imati kad; wenn er ſich von ſeiner Arbeit wird — können, ako dospije.
Abnagen, *v. a.* odgrizti, grizti; (rundum —), ogrizati, oglodati; ein abgenagtes Stück, ogrizak; das abgenagte Stroh, ogrizine; der Kummer nagt ihm das Herz ab, tuga ga mori, jěde se.
Abnähen, *v. a.* prošiti, prošivati; eine Schuld —, odšiti, odšivati.
Abnahme, *f.* (Wegnahme), ujam, oduzeće; oduzimanje; (— von oben), snimanje, skidanje; — der Rechnung, primanje računah; (v. Waaren), prodaja; (das Kleinerwerden), nestajanje, nestaja, propadanje, nazadak; (vom Waſſer), opadanje; — des Eides, zaklinjanje, zarota; — des Mondes, manjak; in — kommen, izčiléti.
Abnarben, *v. a.* (ein Fell), ostrugati dlaku s kože.
Abnarbung, *f.* struganje dlake.

Digitized by Google

Abnarren, *v. a.* izluditi.
Abnaſchen, *v. a.* omrsiti.
Abnäſeln, *v. a.* izhunjkati.
Abnecken, ſich, *v. r.* nadražiti se, nabockati se.
Abnegation, *f.* nijekanje, zatajivanje.
Abnehmen, *v. a.* (wegnehmen), oteti, oduzeti, uzimati; von oben —, odvaditi, snimiti, skinuti; mit Gewalt —, otimati; einem etwas —, uzeti što od koga; ein Glied —, odrezati, odsečí udo; Waffen —, pokupiti oružje (n. p. od naroda); den Hut vor Jemanden —, odkriti se; skinuti klobuk (šešir); einem einen Eid —, zarotiti koga; den Bart —, obrijati bradu, obrijati se; den Kopf —, odsečí glavu; Früchte —, voće brati; (abkaufen), odkupiti, odkupovati; (b. Stricken), die Maſchen —, stiskati oka ili petlje; dem Pferde den Huf —, obositi konja; einem die Larve —, skinuti s koga obrazinu, krinku; den Rahm (Sahne) der Milch —, splaviti, skinuti skorup (vrhnje, kajmak); den Verband —, snimiti, odvezati povoj; das Siegel —, odpečatiti; den Tiſch —, spremiti, pospremiti stol; e. Laſt —, sprtiti, odprtiti; ein Kind —, babičiti, primiti dête; ein Kalb —, zalučiti tele; eine Rechnung —, primiti, primati račun; (muthmaßen, ſchließen), nagadjati, izvoditi, sumnjati; (mager werden), mršati, izmršaviti, obhrdjati, izpustiti se; das Geld nimmt ab, nestaje novacah; die Tage nehmen ab, dan pada, kraća, ide na manjak; (v. Schönheit), dieſes Mädchen hat ſehr abgenommen, ova se je dêvojka vrlo porušila, izgubila; (von der Geſchwulſt), oplinuti, splasnuti; der Mond nimmt ab, mêsec ide na manjak, uštapnuo sę je; ſeine Kräfte nehmen ab, snaga mu malakše, natrag je trgla; das Waſſer nimmt ab, voda pada, odsêca; der Schmerz nimmt ab, uminula je bol; die Kälte nimmt ab, zima popušta.
Abnehmen, *n.* Abnehmung, *f.* snimanje, skidanje, oduzimanje; (v. Monde), manjak; (von Kräften), malaksanje snage; das Fieber iſt im —, groznica popušta; das Waſſer iſt im —, voda pada, opada; ihre Schönheit iſt im — (nimmt ab), prolazi joj lêpota; (Kaufen), kupovanje.
Abnehmend, *adj.* beim —en Monde, kad se mêsec uštapne, kad ide na manjak.
Abnehmer, *m.* uzimalac, uzimač; (ſcherz.) uzimalo; (Käufer), kupac, mušterija*; —in, *f.* uzimalica, kupica; eine gute Waare findet — (Sprüchw.), zlatu će se kujundžija naći.
Abnehmſtange, *f.* (z. Obſt), kuka.
Abneigen, *v. a.* odvratiti, odkloniti, odvraćati, odklanjati; (Neige abgießen), nagnuti (bačvu); ich bin nicht abgeneigt, ja se neprotivim, er iſt ihm abgeneigt, netrpi ga.
Abneigung, *f.* odvraćanje, odklanjanje, odvraćaj; (Abnahme an Höhe), spuštanje; (— gegen einen), neljubav, nemilost; — gegen etwas haben, netrpiti šta, nemoći što gledati.
Abnieſen, ſich, *v. r.* nakihati se.
Abnippen, *v. a.* odsrknuti, odsrkati.
Abnorm, *adj.* nepravilan.
Abnormität, *f.* nepravilnost.
Abnöthigen, *v. a.* silimice što dobiti, prisiliti koga na što.
Abnuiren, *v a.* nećati se, zanećati.
Abnutzen, Abnützen, *v. a.* (genießen), uživati, použivati; (ſchlechter machen), iztrošiti, hrgati, pohrgati, pohrdati; (Kleider —), iznositi, izkositi, uhabati, pohabati, izlizati; (Meſſer —), iztupiti, izglodati; (Schuhe —), izderati; er hat ſich abgenützt, iztrošio se je.
Abnützung, *f.* (Benützung), uživanje; (ſchlechter machen), izder, iznos; trošenje.
Abnützungsgebühr, *f.* izderina.
Aböden, *v. a.* zapustiti, zapuštati; einen Wald —, opustiti, opustošiti, poharati, okrčiti.
Abödung, *f.* pohara.
Abohrfeigen, *v. a.* izćuškati (koga).
Aboliren, *v. a.* ukinuti; (abkaufen), odkupiti.
Abolution, *f.* ukinuće, ukida; (Ablöſung), odkup.
Abolutionspreis, *m.* odkupna cêna, odkupovina.
Abolutionsvertrag, *m.* odkupni ugovor.
Abominabel, *adj.* ogavan, grozan, grdan.
Abonnement, *n.* predbrojba.
Abonnent, *m.* predbrojnik.
Abonniren, *v. a.* predbrojiti, predbrojiti se.
Abonnement-Karte, *f.* —-Schein, *m.* predbrojnica.
Abordnen, *v. a.* odrediti, izaslati.
Abordnung, *f.* odredba, izašiljanje.
Aborgeln, *v. a.* odorgulati.
Aboriginer, *m.* praselac, prvoselac.
Abort, *m.* (Abortus), pomet, izmet, pobačenje; s. Abtritt.
Abortiren, *v. a.* pobaciti, pometnuti, izmetnuti, izvrći, izbiti dête; (von Kühen), izjaloviti se.
Abortiv, *adj.* nedonošen, pobačen.
Abortirung, *f.* pobacanje, pometnuće.
Aböw, *m.* (*Hedera Helix*), brsljan.
Abpachten, *v. a.* zakupiti.
Abpachter, s. Pächter.
Abpachtung, *f.* zakup.
Abpacken, *v. a.* stovariti, raztovariti, sprtiti.

Digitized by Google

Abpacker, *m.* stovarnik.
Abpackung, *f.* stovarivanje.
Abzählen, ſ. Enthaaren.
Abpariren, *v. a.* odbiti (udar).
Abpaſſen, *v. a.* izměriti; d. Gelegenheit —, uvrebati, uhititi sgodu.
Abpatrouilliren, *v. a.* (eine Gegend), oblaziti okolicu.
Abpauken, *v. a.* izbubati.
Abpeinigen, *v. a.* ſ. Abmartern.
Abpeitſchen, *v. a.* izviskati, izšibati; (ein wenig —), prošibati.
Abpelzen, *v. a.* (d. Kürſch.), izlupati, izčibukati; (der Gärt.), nacěpiti, navinuti, navrtati.
Abpfählen, *v. a.* koljem naznačiti.
Abpfänden, *v. a.* uzeti u zalog.
Abpfarren, *v. a.* dvojiti od župe (parokije).
Abpfeifen, *v. a.* odzviždati, odsvirati.
Abpfetzen, ſ. Abknelpen.
Abpflöcken, *v. a.* okolčiti, kolce pometati, kolci naznačiti; skinuti s kolacah.
Abpflücken, *v. a.* ubrati, uzabrati, uztrgnuti; (ganz —), obrati, okidati; abgepflückte Äpfel, jabuke-branice.
Abpflügen, ſ. Abackern.
Abpicken, *v. a.* odzobati, odkljuvati; (ganz —), ozobati, okljuvati.
Abplacken, Abplagen, *v. a.* izmučiti, nakiniti, napatiti koga; ſich —, namučiti se, iztrgati se.
Abplagen, *v. a.* skresati, ožuljati.
Abplärren, *v. a.* odrevati, izrevati.
Abplatten, *v. a.* splosnuti, spljoštiti, sploskati, plosniti; (ganz —), razplosniti.
Abplatzen, *v. n.* odpuknuti, odpući se.
Abplätzen, *v. a.* (Forſtw.), podběliti, zakrstiti.
Abplätzung, *f.* podběljivanje.
Abplaudern, *v. a.* einem etwas —, izčevrljati, izbrbljati komu što.
Abplündern, *v. a.* porobiti, oplěniti.
Abpochen, *v. a.* odkucati; einem etwas —, prětnjom dobiti (što od koga).
Abpoſaunen, *v. a.* odtrubiti; na sva usta govoriti.
Abprägen, *v. a.* eine Münze —, skovati novac; (abbilden), otisnuti, izraziti.
Abprall, *m.* odskok.
Abprallen, *v. a.* odskočiti, odprsnuti, odklisnuti, odskakivati, odbiti se.
Abprallungswinkel, *m.* kut odskoka.
Abprallen, *n.* odskok, odskoka.
Abprallend, *adv.* odskočke, na odskoke.
Abprafſeln, *v. n.* dopršiti, odpršiti.
Abpredigen, *v. n.* dopropovědati.
Abprellen, *v. a.* odbiti. [konja.
Abpreſchen, *v. a.* ein Pferd —, izjahati
Abpreſſen, *v. a.* iztiščiti, odtisnuti, odtiščiti, (zur Genüge preſſen), dotiskati, dotisnuti; (mit Gewalt nehmen), oteti silimice, na silu.
Abpreſſung, ſ. Erpreſſung.
Abpritſchen, *v. a.* izpljeskati.
Abprotzen, *v. a.* (*mil.*), skinuti, stovariti top s kolah.
Abprügeln, *v. a.* izlupati, izmazati, izbiti, iztúći, izlěmati, izdevetati, izmlatiti, izmlaviti, izgruvati; (ein wenig —), prolupati, protući, propustiti malo kroz ruke.
Abpuffen, *v. a.* odbubati; (Haut abziehen), oderati, oguliti; einen —, izbubati.
Abpumpen, *v. a.* izvaditi na smrk, izsmrkati.
Abpurzeln, *v. a.* skotrljati se, prekobaciti se.
Abpuſten, *v. a.* odfukati, odpuhati.
Abputzen, *v. a.* očistiti; das Licht —, useknuti, useknjivati svěću; eine Mauer —, očistiti zid; die Bäume —, prokresati stabla; einen —, izkarati koga.
Abquälen, ſ. Abmartern.
Abquerlen, *v. a.* obrkljati, mećajicom, brkljačom razmesti; eine Brühe mit Eiern —, zamesti jajca u juhu (čorbu).
Abquetſchen, *v. a.* prignječiti, pristunuti, omečiti.
Abquicken, *v. a.* živom razstaviti (zlato)
Abquittiren, *v. a.* Jemanden über etwas —, dati komu namirnicu na što.
Abrackern, *v. a.* iztrgati, umoriti.
Abrädeln, *v. a.* odkovrljačiti; (abwickeln), odmotati s kolašca.
Abrädern, *v. a.* odkoturati, odkolutati.
Abraffen, *v. a.* ugrabiti, sgrabiti; (Getreide —), rukovetati, izrukovetati.
Abraffer, *m.* rukovetač.
Abrafft, *n.* ugrab.
Abrahamsbaum, ſ. Keuſchbaum.
Abrahmen, ſ. Abſahnen.
Abrainen, ſ. Abmarken.
Abrammeln, ſich, *v. r.* nagoniti se.
Abrand, ſ. Stabwurz.
Abrändeln, Abranden, *v. a.* zarubiti, obrubiti, porubiti; (des Randes berauben), odrubiti.
Abranken, *v. a.* zalamati, zalomiti.
Abranzen, *v. a.* odprtiti; ſich —, *v. r.* umoriti se, nahoditi se.
Abraſpeln, *v. a.* otreniti, odrašpati, oturpijati.
Abraſen, *v. a.* popasti travu.
Abraſiren, ſ. Abbarbieren.
Abraſſeln, *v. n.* odštropotati.
Abrathen, *v. a.* odsvětovati, razsvětovati, odgovarati, odvraćati; (zu errathen ſuchen), nagadjati.
Abrather, *m.* odsvětnik, odgovorač.
Abrathung, *f.* razsvět, odgovaranje.
Abrathungsſchreiben, *n.* razsvětnica.
Abrauben, ſ. Berauben.
Abrauchen, *v. n.* (das Rauchen beenden),

Digitized by Google

izkaditi, izpušiti, izdimiti; (abdampfen), izhlapiti, (izjapiti), izvětriti.

Abräuchern, *v. a.* (Würste), (kobasice) usušiti.

Abrauchschale, *f.* hlapnjača.

Abrauchung, *f.* izhlapa, izhlapljivanje.

Abraufen, *v. a.* odčupati, odčerupati, ugrabiti; ſich —, nahrvati se.

Abraum, *m.* (Abräumen), uprema, odprema; (im Walde), poseka, krčitba; (Abraumholz), okresine, okresci, ovršine; (von Steinen), gruh; (*mont.*), kidačina.

Abräumen, *v. a.* ukloniti, upremiti, spremiti, odgrnuti, okidati; d. Wald —, okrčiti šumu; d. Tiſch —, spremiti, pospremiti stol.

Abräumer, *m.* spremač, spremo.

Abraumholz, *n.* ſ. Abraum.

Abraumſchüſſel, *f.* zdělača.

Abräumung, *f.* uprema, odprema, odpremanje.

Abraupen, *v. a.* opinjati, otrěbiti gusenice.

Abräuſpern, *v. a.* odhraknuti. [biti.

Abrechen, *v. a.* odgrabiti, ograbljati, ogra-

Abrechling, *m.* orepak, šuljak, otražak, ozadbina, zadnjina.

Abrechnen, *v. a* odračunati, sračunati; eine Schuld —, odbiti dug; mit einem —, računiti se, obračuniti se.

Abrechner, *m.* (Seew.) brodarski računar.

Abrechnung, *f.* odračunanje, sračunanje; (*merk.*), obračun; — pflegen, halten, obračuniti se, računiti se; deine — wird ſchwer ſein, rovaš ti je narasao.

Abrechte, *f.* naličje (sukna).

Abrechten, *v. a.* odpravdati, dobiti (što od koga) na pravdi, parnicom; Tuch —, priredjivati sukno.

Abrecken, *v. a.* (Blech), iztanjiti, raztanjiti.

Abrede, *f.* dogovor; — mit einem nehmen, dogovoriti se, dogovarati se; der genommenen Abrede gemäß, (abgeredeter Maßen), dogovorno; (Verneinung), nijek, tajenje; in — ſtellen, tajiti, nijekati, zanijekati.

Abreden, *v. a.* etwas mit einem —, ugovoriti, uročiti, uglaviti; einen von etwas —, odgovoriti, odgovarati, odvratiti (koga od čega); ſich —, *v. r.* nagovoriti se.

Abreder, *m.* ugovornik, odgovaralac.

Abredig, *adj.* odvratni.

Abregeln, *v. a.* prirediti (po pravilih).

Abregnen, *v. i.* izdaždeti se, izkišiti se.

Abreiben, *v. a.* otrti, protrti, protrljati; d. Schmutz v. Kleide —, iztrti blato iz haljine; Farben —, mastila utrti; mit Bimſtein —, plovućcem satrti; (durch Reiben abnützen), izkositi, izglodati, izjěsti; (v. Kleidern), izlizati, ulizati, uhabati, pohabati, izhrgati, pohrgati.

Abreibſel, *n.* tarotine, trine.

Abreibung, *f.* otiranje; (der Farben), satiranje, satra.

Abreichen, *v. a.* (erreichen), doseći, dokučiti; (reichen), podati, dohvatiti, dodati.

Abreifen, *v. n.* dozrěti, sazrěti; (Reife herabnehmen), razobručiti, skinuti obruče.

Abreihen, *v. a.* snizati, snizivati, raznizati.

Abreiſe, *f.* odlazak, polazak.

Abreiſen, *v. n.* poći, polaziti, krenuti se na put.

Abreißbar, *adj.* odkidan.

Abreißen, *v. a.* odkinuti, odkidati, odtrgnuti, odtrgati, odadrěti, odadirati; (Alles —), okidati; (das Reißen beenden), dotrgati, dokidati; ein Schloß —, obiti, razvrnuti bravu; einen Aſt —, odčehnuti, odkrečiti granu; e. Pferde die Eiſen —, obositi konja; durch Gebrauch —, izkresati, otrcati, poderati; ein Gebäude —, kuću razgraditi, porušiti; einen Zaun —, razplotiti, razgraditi (plot); —, *v. n.* odkinuti se, pretrgnuti se, pokidati se; ein abgeriſſener Menſch, odrpanac, dronjo, prnjavac, odrlija, odrpanica.

Abreißend, *adj.* kidljiv, kidav.

Abreißung, *f.* odtrganje, odkidanje; (eines Hauſes), razgrada, porušenje.

Abreiten, *v. n.* odjahati, odjezditi; (umreiten), objahati; —, *v. a.* den Boden —, utrti zemlju; (her—), sjahati, sjezditi; d. Pferd —, izjahati konja; ſich —, *v. r.* najahati se.

Abreizen, *v. a.* odvratiti, odvesti.

Abrennen, *v. n.* uteći, poběći, uticati, umaći; —, *v. a.* pretěći, prestići; preoteti; einem den Weg —, preseći komu put; ſich —, natrčati se.

Abreſche, ſ. Elſebeere.

Abrichten, *v. a.* prirediti; Eiſen —, ravniti; ein Brett —, oblanjati dasku; einen zu etwas —, obučiti, obučati, uvěžbati; einen zum Kriege —, priučiti, priviknuti koga k ratu; ein Pferd —, birati, dotěrati, dotěrivati konja.

Abrichter, *m.* vježbač, věžbatelj; učitelj.

Abrichthammer, *m.* (malj-)ravnač.

Abrichtung, *f.* obuka, obučavanje; (von Pferden), biranje.

Abrichtungs-Reglement, *n.* obučni pravilnik, obučnik. [šiti.

Abriechen, *v. a.* omirisati, ovonjati, onju-

Abriegeln, *a. a.* zasunuti, zakračunati.

Abrieſeln, *v. n.* (v. Regen), izrominjati, izromoniti; (v. Bache), žamoriti, odžuboriti; (von der Erde), odroniti se, roniti se.

Abriffeln, *v. a.* den Flachs —, ovlačiti, ogrebati lan; einen —, izkarati koga.

Digitized by Google

Abrikoſe, ſ. Aprikoſe.
Abrinden, *v. a.* odlupiti, odljuštiti, okorubati; einen Baum —, oguliti drvo, skinuti koru s drveta, oguliti koru u drveta.
Abrindern, *v. n.* izteliti se.
Abrindig, *adj.* —es Brod, odlupljen kruh.
Abringeln, *v. a.* skinuti kolutiće; das Haar —, razviti rudice, kovrčice, razkovrčiti.
Abringen, *v. a.* izhrvati, odhrvati; ſich —, *v. r.* nahrvati se; (v. Ringe losmachen), skinuti prsten, kolutić.
Abrinnen, *v. n.* odteći, steći, odticati; das Licht rinnt ab, svěća curi.
Abriſpen, *v. n.* der Hafer riſpet ab, zob izpada.
Abriß, *m.* (Zeichnung) nacrt, osnova, plan.
Abritt, *m.* odjezd, odjahanje, odjahivanje.
Abritzen, *v. a.* okačiti, očrbsnuti, drnuti, ogrebsti, okrznuti.
Abrogiren, ſ. Abſchaffen.
Abrohren, *v. a.* (eine Mauer —), trskom obtinjiti; (einen Teich —), srezati trščak.
Abrollen, *v. n.* (her—) skoturati se, skotrljati se; (Schnee), odroniti se; (Erde), obroniti se; (v. Wagen), odkoturati se; *v. a.* Wäſche —, ſ. Abmangeln; (auseinander rollen), odmotati, razviti.
Abrollen, *n.* koturanje, odkoturanje, kolutanje; — d. Schnees, usov sněga.
Abroſten, *v. n.* es iſt abgeroſtet, hrdja je odjela.
Abröſten, *v. a.* (Semmel —), izpržiti, upržiti, popržiti; (Mais —), popuriti (kukuruz, purenjak); (Flachs —), kiseliti, pokiseliti, močiti (lan).
Abröthen, *v. a.* ocrveniti; —, *v. n.* pustiti, puštati crvenilo.
Abrotten, ſ. Abfaulen; (v. Getreide), odtruhliti, odtruhnuti.
Abrücken, *v. a.* odmaći, odmaknuti, odmicati, uzmaći; —, *v. n.* odmaći se, uzmaći se. [(na vesla).
Abrudern, *v. n.* odveslati, odvezti se
Abruf, *m.* oglas, oglašaj; (Zurückberufung), odaziv.
Abrufen, *v. a.* oglasiti, navěstiti; (zurückrufen), odazvati, odzivati, natrag pozvati; die Stunden —, glasiti, ozivati ure; (durch Rufen erreichen), dozvati; der Abgerufene, *m.* odazvanik.
Abrufer, *m.* ličnik, odzivač.
Abrufſchreiben, ſ. Abberufungsſchreiben.
Abrufſchuß, *m.* pozovni hitac.
Abrufung, *f.* ſ. Abruf.
Abrühren, *v. a.* izmešati, izmésti, zakuhati; abgerührte Eier, pražetina, cvrčje, kajgana.
Abrülpſen, *v. a.* odrigati, odgrcati.
Abrumpeln, *v. n.* odštropotati.
Abrunden, Abründen, *v. a.* kružiti, zakružiti, zaobliti.
Abründung, *f.* kruženje, obljenje, zakruživanje; zaobljivanje, kružina, okružina.
Abrupfen, *v. a.* odčupati, ščupati, odskubsti; (eine Gans), operutati, operušati, očerupati.
Abrupto, *ex* —, (unverhofft), iznenada, izubaha; (unvorbereitet), naprečac, s města.
Abrüſten, *v. a.* razodriti, razmetati odar.
Abrutſchen, *v. n.* spuziti se, omaći se; (vom Berge), odroniti se, obroniti se, uroniti se, odsěsti se.
Abrutſchung, *f.* (d. Berges), rivina, urvina, obronak.
Abrütteln, *v. a.* sdrmati, stresti, otresti.
Abſäbeln, *v. a.* odsěći sabljom.
Abſacken, *v. a.* stovariti, sprtiti vrěće.
Abſäen, *v. a.* posuti, posipati (n. p. kože jaglami).
Abſage, Abſagung, *f.* odpověd, odkaz; (Widerrufung), poreka.
Abſagebrief, *m.* odkaznica, porečnica.
Abſagen, *v. a.* einen Beſuch Jemanden —, odreći, poreći, poricati pohod; eine Friſt —, odkazati (komu) rok; —, *v. n.* ſeinem Rechte —, odreći se svoga prava; ein abgeſagter Feind, očiti, glavni neprijatelj.
Abſager, *m.* odkazalac.
Abſagungs- (in Zuſ.), odkazni, porečni.
Abſägen, *v. a.* odpilati, odtesterisati *.
Abſähnen, *v. a.* die Milch —, splaviti, skinuti, pokupiti skorup (vrhnje, kajmak) s mléka.
Abſalzen, *v. a.* nasoliti.
Abſatteln, *v. a.* ein Pferd —, odsedlati, razsedlati konja; das Pferd hat ihn abgeſattelt, konj ga je iz sedla izagnao, maknuo, izmetnuo; —, *v. n.* odjahati, razjahati, sjahati (konja, od konja).
Abſatz, *m.* skidanje; (Abſchnitt), presěk, odsěk, članak; (Pauſe), stanka, postojka; (Strophe), kitica; (im Weingarten), zaravanjak, zatavanjak; (an Pflanzen), kolěnce; (an Schuhen), petnjak; (Verkauf), prodja, prodaja, prolazak; (Unterbrechung), prekid, prestanak; ohne —, bez prestanka; ein Glas ohne — leeren, izpiti čašu bez preduška.
Abſatzdraht, *m.* petna dretva.
Abſatzeiſen, *n.* podkovica.
Abſatzleder, *n.* prikivačka.
Abſatz-Poſtamt, *n.* odložna pošta.
Abſatzweiſe, *adv.* na odsěke.
Abſatzzwecke, *pl.* petni klinci.
Abſauber, *m.* presijavac, sijalo.
Abſäubern, *v. a.* očistiti, (in der Mühle), presijati.

Digitized by Google

Abſaufen, *v. a.* odlokati; eine Schuld —, odpiti dug; (im Saufen übertreffen), nadpiti, nadpijati; ſich —, *v. r.* nalokati se.
Abſaugen, *v. a.* izsisati.
Abſäugen, *v. a.* ein Kind —, oddojiti, oddajati dete; (entwöhnen), odbiti; (ablactiren), cepiti ili navrtati na luk.
Abſäumen, ſich, *v. a.* zabaviti se, zakasniti.
Abſaufen, *v. n.* odšumeti.
Abſceß, *m.* podkožnjak, mozol.
Abſchaben, *v. a.* ostrugati, sastrugati; Kleider —, iznositi, unositi, pohabati; ſich —, izlizati se, izkositi se, izjesti se; ein abgeſchabtes Kleid, iznošena, pohabana haljina; Felle —, ſ. Abfleiſchen; der Ochs hat ſich den Hals abgeſchabt, vol si je ogulio vrat.
Abſchabſeln, *pl.* ostružine, strugotine.
Abſchachern, *v. a.* einem etwas —, odcenjkati komu što.
Abſchachteln, *v. a.* otrti, otirati, oribati* hvostom (kositernom travom), ohvostiti.
Abſchaffen, *v. a.* (beſeitigen), ukloniti, jamiti; einen Bedienten —, odpraviti, odpustiti slugu; einen aus dem Lande —, odpraviti koga iz zemlje; ein Geſetz —, ukinuti, dokinuti zakon.
Abſchaffung, *f.* uklon, uklanjanje; odprava; ukidanje, ukida.
Abſchäckern, *v. a.* šalom izmamiti.
Abſchälen, *v. a.* oljuštiti; die Haut —, sadrěti, oguliti; ſich —, *v. r.* odljusnuti se.
Abſchälung, *f.* ljuštenje.
Abſchalmen, *v. a.* Bäume —, podběliti, podguliti.
Abſchärfen, *v. a.* (der ſcharfen Ecken berauben), zatupiti; (ſchärfen), zaoštriti.
Abſchärfmeſſer, *n.* obrezač.
Abſcharren, *v. a.* odgrnuti, odgrtati, odgrebsti.
Abſcharricht, *n.* ogrebine, ogrebak, grebanica.
Abſchatten, *v. a.* (silhouetter), oseniti, po seni naslikati.
Abſchätzbar, *adj.* procěniv.
Abſchätzen, *v. a.* procěniti, ocěniti, procěnjivati.
Abſchätzer, *m.* cěnitelj.
Abſchätzung, *f.* procěnba, cěnitba.
Abſchätzungs-, (in Zuſ.) procěnbeni.
Abſchätzungsbrief, *m.* cěnbenica, cěnica.
Abſchätzungseid, *m.* cěnbena rota i prisega.
Abſchätzungs-Protokoll, *n.* procěnbeni ili cěnbeni zapisnik.
Abſchauen, *v. n.* gledati (sa čega).
Abſchauern, *v. a.* pretiniti, pregraditi, pregradjivati.
Abſchaufeln, *v. a.* odgrnuti, pregrnuti, odgrtati (lopatom).
Abſchaukeln, *v. a.* odljuljnuti, ſich —, *v. r.* naljuljati se, nanjihati se, nacubati se.

Abſchaum, *m.* pěna; (*fig.*) izmet, izmetak, smet; — der Menſchheit, gad ovoga světa, izmet čověčji.
Abſchäumen, *v. a.* opěniti, opěnjivati.
Abſchäumer, *m.* pěnjač.
Abſchäumung, *f.* opěna, opěnjivanje.
Abſcheiden, *v. a.* lučiti, odlučiti, razlučiti, razstaviti, razstavljati, oddvojiti; *v. n.* prestaviti se, preminuti.
Abſcheiden, *n.* preminuće.
Abſcheidung, *f.* lučba, razstavljanje, lučenje.
Abſchein, *m.* ſ. Abglanz.
Abſchellen, *v. a.* odkinuti zvonce.
Abſcheren, *v. a.* sastrići, ostrići; (d. Kopf), ošišati; (den Bart), obrijati, obričiti, obritviti; (ein wenig ſcheren), probrijati; der Abgeſchorene, ošišanac, šišak; ſ. Abſchauern.
Abſcherung, *f.* (im Kornſpeicher), oko (hambarsko).
Abſcherzen, *v. a.* šalom dobiti.
Abſcheu, *m.* ogavje, mrzina, gnusoba; ich habe — davor, to mi je mrzko, to me mrzi; — erregen, ogaditi komu što; er iſt Allen —, svim se je ogadio, svim je omrzao.
Abſcheuchen, *v. a.* zaplašiti.
Abſcheuern, *v. a.* otrljati, ožuliti, očistiti, oribati*.
Abſcheulich, *adj.* ogavan, oduran, gadan, gnusan, mrzak; (häßlich), grd, ružan; eine —e Sache, rugoba, grdoba, gnusoba; ein —er Menſch, gad; er lügt —, laže bezsramno.
Abſcheulichkeit, *f.* ogavnost, odurnost, gadnost, gnusnost, mrzkost.
Abſcheuungswürdig, ſ. Abſcheulich.
Abſchichten, *v. a.* vrstati, slagati.
Abſchicken, *v. a.* odaslati, poslati, pošiljati, opremiti, odpraviti.
Abſchicker, *m.* pošiljač.
Abſchickung, *f.* pošiljanje, oprema, odprava.
Abſchieben, *v. a.* odmaknuti, odmicati, otisnuti, odsunuti, zaošenuti, zaošijati; eine Schuld von ſich —, odbijati od sebe krivicu, odpirati se; einen Vagabunden —, zapratiti, odpratiti, zapraćati, goniti.
Abſchiebling, *m.* zapraćenik, odpraćenik.
Abſchied, *m.* (Entlaſſung), odpust; (Trennung), oproštaj, razstanak; einem den — geben, odpustiti, odpraviti koga; von einem nehmen, oprostiti se; opraštati se, praštati se (s kim); er ging ohne — zu nehmen, podje, ni hvala, ni s Bogom ostaj.
Abſchieds-, (in Zuſ.), oproštajni.
Abſchiedsaudienz, *f.* sasluh za oproštaj, na razstanku.
Abſchiedsbeſuch, *m.* pohod na razstanku.
Abſchiedsbrief, *m.* odpustnica.
Abſchiedsgedicht, *n.* oproštajna pesma, oproštajnica.

Digitized by Google

Abſchiedsgeſuch, *n.* molba za odpust.
Abſchiedsgruß, *m.* oproštaj.
Abſchiedskuß, *m.* poljubac, cělov na razstanku.
Abſchiedsmahl, *n.* ſ. Abſchiedsſchmaus.
Abſchiedsrede, *f.* beseda na razstanku.
Abſchiedsſchmaus, *m.* gostba na razstanku.
Abſchiedsſtunde, *f.* čas od razstanka ili oproštaja.
Abſchiedsthränen, *pl.* plač na razstanku.
Abſchiedstrunk, *m.* zdravica na razstanku; zadnja čaša.
Abſchiedsweh, *n.* bol kod razstanka.
Abſchiefern, *v. a.* odljusnuti; ſich —, *v. r.* odljusnuti se, listati se, ljuštiti se.
Abſchieferung, *f.* ljuštenje, listanje.
Abſchielen, *v. a.* izvirkati.
Abſchienen, *v. a.* skinuti šinje.
Abſchießen, *v. a.* einen Pfeil —, odapeti, odapinjati, izpustiti strělu; e. Gewehr —, ſ. Abfeuern; (her—), svaliti, obaliti iz puške; (das Schießen beenden), dostrěljati; (Alles —), postrěljati; einen —, nadstrěliti koga; — *v. n.* (v. Regen), gronuti, pljuštati; (v. Farben), izběliti se, gubiti, izgubiti mast (boju, farbu); eine abgeſchoſſene Farbe, blěda mast (boja).
Abſchiffen, *v. n.* odjědriti, odploviti; —, *v. a.* odvezti, poslati (što) brodom.
Abſchiffung, *f.* odlazak, prevoz (na brodu).
Abſchildern, *v. a.* naslikati, nacrtati, izpisati.
Abſchinden, *v. a.* sderati, oderati, sguliti, izguliti, sguljivati; ſich —, *v. r.* iztrgati se, izlomiti se.
Abſchirren, *v. a.* ein Pferd —, odhamiti, razhamiti konja.
Abſchirrung, *f.* odhamljivanje, razhamljivanje, odhama.
Abſchlachten, *v. a.* zaklati, (Alles —), poklati.
Abſchlacken, *v. a.* otrěbiti od troske.
Abſchlafen, *v. n.* oslabiti, razslabiti.
Abſchlag, *m.* (b. Fällen), okresine, ovrški, ovršine, (b. Zimmern), skalje, trěšče, iverje; (b. Schriftgießern), matica; (Ablauf), odtoka; (im Billardſpiel), odboj; auf —, na račun, (Rechnung); odbitak; in — bringen, odbiti; nach —, odbivši; (v. Preiſe), padanje cěne; die Waaren ſind in — gekommen, spala je roba, spala je cěna robi; in — kommen, izgubiti cěnu; das iſt ein großer —, to je velika razlika.
Abſchlagbar, *adj.* odbitan.
Abſchlageiſen, ſ. Schmiedeeiſen.
Abſchlagen, *v. a.* odbiti, odlupati, odgruhati; einem den Kopf —, odrubiti, ukinuti, skinuti, odkinuti, odvrakati komu glavu; einen Stoß —, odbiti, odbijati, dočekati udar; Obſt —, omlatiti; ein Zelt —, podignuti, pokupiti ſtan (šator); ein Ei —, razmesti razmutiti jaje; ein Schloß —, odbiti, razbiti bravu; (im Rechnen), odbiti; einen —, izlupati, iztući, izbiti koga; einen Angriff —, odhrvati se, odbiti, uzbiti neprijatelja; das Bier —, odtočiti, odtakati pivo; den Teich —, izpustiti vodu iz ribnjaka; ſ. Waſſer —, pustiti, odpustiti vodu, mokriti; (gem.) pišati, curati; eine Münze —, otisnuti novac; einem etwas —, (verſagen), zakratiti, uzkratiti, odbiti; eine Bitte —, odbiti prosbu ili molbu; er hat mir es rund abgeſchlagen, sasvime me je odbio; eine Friſt —, nepristati na rok; ein Geſuch als abgeſchlagen vormerken, zabilježiti, da nije molba primljena; ſ. Abrechnen; d. Brod —, obaliti cěnu kruhu; ich ſchlug mich rechts vom Wege ab, zakrenuo sam desno s puta; —, *v. n.* die Preiſe der Waaren ſchlagen ab, roba pada, pada robi cěna; die Kälte ſchlägt ab, zima popušta; die Kuh ſchlägt ab, krava zasušuje; das Gewehr ſchlägt ab, puška se, odbija bata, trga se; die Kugel ſchlägt ab, zrno zanosi.
Abſchlägig, *adj.* —e Antwort, uzkrata, zakrata; eine —e Antwort geben, zakratiti, odbiti komu što, oglušiti se koga; eine —e Antwort bekommen, nebiti uslišen, (uslišan).
Abſchläglich, *adv.* na odbitak, na račun; —e Zahlung, ſ. Abſchlagszahlung.
Abſchlags-Anleihe, *f.* zajam uz izplatu na dělove.
Abſchlagszahlung, *f.* plaćanje na odbitak.
Abſchlagtiſch, ſ. Klapptiſch.
Abſchlagung, *f.* odlupanje, odgruhanje, odkidanje; opadanje; (des Preiſes), obaljivanje, (einer Bitte), uzkrata, zakrata; (im Rechnen), odbitak.
Abſchlämmen, *v. a.* einen Teich —, kidati glib iz ribnjaka, razglibiti.
Abſchlängeln, ſich, *v. r.* verugati se, vijugati se.
Abſchleichen, *v. n.* ukrasti se, odfuljati se; einem etwas —, izlukaviti komu što.
Abſchleifen, *v. a.* sbrusiti; odbrusiti, obrusiti; (gehörig ſchleifen), naoštriti, nabrusiti; (überſchleifen), izoštriti; einen Menſchen —, ugladiti, uljuditi čověka; Kleider —, otrcati.
Abſchleifer, *m.* brusar.
Abſchleiffel, *n.* obrusine.
Abſchleimen, *v. a.* Fiſche —, osluziti; ſich —, *v. r.* osluziti se.
Abſchleißen, *v. a.* (Kleider), pohabati, pohrgati, iznositi; (Federn), očešljati, očihati (perje).
Abſchlendern, *v. n.* odvrljati, odgiljati, odlandati, odšemutati, odlunjati.
Abſchlenkern, *v. a.* stresti, otresti, stresati.

Digitized by Google

Abſchleppen, *v. a.* (fortſchleppen), odvući, odvlačiti; (abnützen), uhabati, pohabati, otrcati; ſich —, *v. r.* navući se, izvući se.

Abſchleudern, *v. a.* baciti, bacati iz praćke.

Abſchlichten, *v. a.* ugladiti; (b. Tiſchl.), gladičiti, ugladičiti.

Abſchließen, *v. a.* einen Gefangenen —, razkovati, razkivati sužnja; ein Schloß —, spustiti ključanicu, rezu*, rezenu; die Thür —, zatvoriti, zaključati vrata; eine Rechnung —, završiti račun; Ehe —, sklopiti ženitbu, oženiti se; die Handlungsbücher —, zaglaviti, završiti trgovačke knjige; eine Anleihe —, ugovoriti zajam; Frieden —, učiniti mir; einen Kauf —, kupnju ugovoriti; eine Arbeit —, posao dovršiti; einen Vertrag —, pogodbu, ugovor utanačiti, ugovoriti; ſich von der Welt —, zavirati se, běžati od ljudih; (abſprechen), odsěcati, oseći; abgeſchloſſen, završen, dovršen.

Abſchlüpfen, *v. n.* šmignuti, izmaknuti, izšiknuti, djilasnuti.

Abſchlürfen, *v. a.* odsrknuti, zasrknuti; (Alles —), posrkati.

Abſchlürfung, *f.* zasrkljaj.

Abſchluß, *m.* svršetak, završetak, dovršaj, okončaj; kraj; — der Rechnung, zaglava računah; — eines Contractes, sklop ugovora, pogodbe; — einer Verhandlung, svršetak věćanja, razprave.

Abſchlußwechſel, *ſ.* Appointwechſel.

Abſchmack, *m.* bljutina, neslan, netečnost.

Abſchmaddern, *v. a.* odškrabati, odčrčkati.

Abſchmähen, *v. a.* skuditi, izgrditi, izružiti; ſich —, *v. r.* naružiti se, nagrditi se.

Abſchmälen, *ſ.* Abſchmälern.

Abſchmälern, *v. a.* (ſchmäler machen), sužiti, zaužiti, užiti; (verringern), smanjiti, umaliti, omaliti, maliti.

Abſchmatzen, *v. a.* ocvokati; ſich —, *v. r.* nacvokati se.

Abſchmauſen, *v. a.* pojěsti; ſich —, *v. r.* nablagovati se; —, *v. n.* doblagovati.

Abſchmecken, *v. n.* neslan, bljutav, netečan biti; —, *v. a.* poznati kusom, tekom.

Abſchmeicheln, *v. a.* izlagati, izlaskati (u koga što).

Abſchmeißen, *v. a.* odbaciti, brknuti, brcati; einen —, odbaciti komu.

Abſchmelzen, *v. a.* otopiti, otaliti; (gehörig ſchmelzen), stopiti, raztopiti, raztaliti; —, *v. n.* otopiti se, stopiti se

Abſchmettern, *v. a.* odtresnuti; *v. n.* odvrknuti.

Abſchmieden, *v. a.* odkovati, razkovati.

Abſchmieren, *v. a.* (b. Räder), namazati; (ſchlecht abſchreiben), odškrabati, odčrčkati; einen —, namazati koga (lěskovom masti), izvoštiti; —, *v. n.* die Stiefel ſchmieren ab, čizme kaljaju, prljaju.

Abſchmunzeln, *v. a.* omilanjem dobiti.

Abſchmutzen, *v. n.* die Stiefel ſchmutzen ab, čizme kaljaju, prljaju; —. *v. a.* oprljati, uprljati, ukaljati.

Abſchnäbeln, *v. a.* ukljunuti; ſich —, nacvokati se, naljubiti se.

Abſchnallen, *v. a.* odkopčati, razkopčati, odkopčavati.

Abſchnappen, *v. n.* škljocnuti, škljocati; —, *v. a.* spustiti, odapeti.

Abſchnapper, *m.* skakavica.

Abſchnarchen, *v. a.* odljoknuti, ošaknuti.

Abſchnattern, *v. a.* odgakati, oddjaktati, odkakotati.

Abſchnaufen, *v. n.* odfrkati, frkati, oddahnuti, oddahtati.

Abſchnäutzen, *v. a* useknuti; (Licht), ukresati, useknuti, useknjivati.

Abſchneiden, *v. a.* Brod —, odrezati, odrezivati; (rund herum —), obrezati; (mit der Schere), odstrići, odstrizati; (das Getreide —), požeti; (her—), saseći, srezati; (Alles —), sve porezati, poseći, požeti; die Kehle, den Hals —, grlo podrezati; (v. Thieren), zaklati; den Nagel —, srezati, srezivati nokat; den Weg —, zateći, zaprěčiti, zastupiti put; Waſſer —, odbiti, odvratiti vodu; einem die Ehre —, okaljati, vrědjati, provrěditi komu poštenje; opadati, opanjkati, ocrniti koga; einem alle Hoffnung —, svu nadu oduzeti; die Zufuhr von Lebensmitteln —, zaprěčiti dovoz hrane; eine feindliche Truppe —, preseći, prestružiti, preštunuti neprijateljsku četu; einem alle Ausfünfte —, preprěčiti komu izgovor; —, *v. n.* nedolikovati.

Abſchneiden, *n.* odrezivanje, odrez, odstrizanje; — die Ehre, uvreda poštenja, opadanje.

Abſchneider, *m.* rezač.

Abſchneidſel, *n.* odrezine, odrezci.

Abſchneien, *v. i.* prestao je padati sněg, prestalo je sněžiti.

Abſchneiteln, *v. a.* (eine Hecke), okresati, oklaštriti (živiku).

Abſchnellen, *v. a.* einen Pfeil —, odapeti strělu; — *v. n.* odskočiti, odklisnuti.

Abſchnippen, Abſchnippern, *v. a.* uštipnuti, oštipnuti.

Abſchnipperling, *ſ.* Abſchnittſel.

Abſchnitt, *m.* (das Abſchneiden), odrez, odsěk; (das Abgeſchnittene), odrězak, odsěčak, odstrižak, odkrajak; (am Kerbholz), srez; (in Büchern), odsěk; (Cäſur), odmor, odmorak.

Abſchnitzel, *n.* ustrižak, rezotina, uškrljak, obrězak, obrezotina.

Digitized by Google

Abschnitzeln, Abschnitzen, *v. a.* odrězkati, odsěckati; izrezati, izděljati.
Abschnüren, *v. a.* odvezati, razvezati, odvezivati; eine Warze —, podvezati (vrpcom) bradavicu; (abmessen), izměriti oměrom.
Abschnurren, *v. a.* einem etwas —, izdrljančiti što od koga; (schnurrend abfliegen), odvrknuti.
Abschöpfen, *v. a.* oderpiti, scrpiti; (die Sahne), plaviti, splaviti, skinuti, skidati, snimati (skorup); den Schaum —, opěniti.
Abschoß, *m.* ſ. Abzugsgeld; (Nachsteuer), podanak.
Abschrägen, *v. a.* ukositi.
Abschrammen, *v. a.* ogrebsti; —, *v. n.* odpiriti, odhladiti.
Abschränken, *v. a.* razgraditi.
Abschrauben, *v. a.* odvrnuti, odvinuti, odvrtati, odvijati, odšarafiti*.
Abschrecken, *v. a.* zaplašiti, poplašiti, ustrašiti, zastrašiti; *fig.* odvratiti; (durch Schrecken erlangen), plašnjom dobiti, izprětiti; einen Fisch —, kropiti; abgeschrecktes Wasser, prelěvana, pregašena voda; zum —den Beispiele, za strah; da se ljudi plaše (čega).
Abschreckung, *f.* plašnja, zaplašivanje, strahotinja.
Abschreibegebühr, *f.* prepisna, izpisna.
Abschreiben, *v. a.* prepisati, prepisivati; (abbestellen), pismeno opozvati naručbinu; einen Besuch —, pismeno odreći ili poreći pohod; sich fast die Finger —, polomiti si mal ne prste od mnoge pisarije; (löschen), einen Posten in seinem Buche —, izpisati stavku i. članak iz svoje knjige; eine Realität im Grundbuche —, izpisati nepokretninu iz zemljišnika (gruntovnice); (Buchhalt.), upisati, izpisati; (stornieren), izpraviti; (Steuer —), odpisati.
Abschreiber, *m.* prepisar, prepisalac.
Abschreiberei, *f.* (ver.), prepisarija.
Abschreibung, *f.* prepisivanje, prepisnja, prepis.
Abschreien, *v. a.* izvikati; sich —, *v. r.* navikati se, proderati se, izvikati se.
Abschreiten, *v. n.* odkročiti, ukloniti se, udaljiti se; vom Wege des Rechts —, zaći s puta pravde; (abmessen), izměriti korakom.
Abschrift, *f.* prepis; (— einer Urkunde), prepisak; einfache —, prosti, nezasvědočeni prepisak; vidimirte —, zasvědočeni prepisak.
Abschriftlich, *adj.* prepisan; —, *adv.* u prepisu.
Abschröpfen, *v. a.* (Getreide), sažnjeti; Blut —, izvaditi krv na kupice ili rogove; einen —, oglobiti, osmuditi, oguliti (koga).
Abschrote, *f.* sěkač.
Abschroten, *v. a.* (ein Faß), skladati, svaliti, spustiti; (abhauen), odsěći; das Vieh hat das Getreide abgeschrotet, opasla su goveda žito; (b. Müll.), užrvnjati; (einen Graben —), kopati na poškalj, ostrmiti.
Abschultern, *v. a.* skinuti s ledjah, ošijati.
Abschur, ſ. Schur.
Abschuppen, *v. a.* odljuštiti; einen Fisch —, ostrugati ribu; sich —, *v. r.* ljuštiti se.
Abschürfen, *v. a.* skinuti, skidati krastu.
Abschürzen, *v. a.* spustiti skutove, rukave.
Abschuß, *m.* (des Wassers), pad, skok; (d. Berges), strmên, strmina, strmac, presrt, ušělina, vrlet.
Abschüssig, *adj.* strm, strmenit, vrletan, presrtan.
Abschüssigkeit, *f.* strmenitost, strmost; (d. Wassers), pad, skok.
Abschütteln, *v. a.* otresti, stresti, otresati; (Obst), tresti, natresti (voće); das Joch —, izjarmiti se, oteti se izpod jarma, smetnuti, sbaciti jaram; (heftig schütteln), nadrmati, izdrmati; abgeschüttelt werden (z. B. im Wagen), struckati se; das Fieber hat ihn abgeschüttelt, izlomila ga je groznica.
Abschütten, *v. a.* odasuti, odsipati, sasuti; (abgießen), odliti, odlěvati.
Abschützen, *v. a.* das Wasser —, ustaviti, ustavljati, zapréti vodu; (ablassen), spustiti vodu.
Abschwächen, *v. a.* oslabiti.
Abschwächung, *f.* slabost, slaboća.
Abschwanken, *v. n.* odvrludati.
Abschwären, *v. n.* odgnojiti se; der Nagel ist mir abgeschworen, odpao mi je nokat.
Abschwärmen, *v. n.* izrojiti se; sich —, *v. r.* izlandati se, navrljati se, naklatiti se.
Abschwarten, *v. a.* odlupiti, oběliti; (in der Sägemühle), spiliti okrajke; den Boden —, ostrugati pod.
Abschwärzen, *v. a.* ocrniti, pocrniti; —, *v. n.* puštati, gubiti crnilo.
Abschwatzen, *v. a* einem etwas —, izlandati, izdrljančiti; etwas —, odbrbljati, odlandrati, odčantrati.
Abschwefeln, *v. a.* (Steinkohlen —), izvaditi, vaditi sumpor; (gehörig schwefeln), nasumporiti, zasumporiti.
Abschweif, *m.* ſ. Abschweifung.
Abschweifen, *v. n.* (abspülen), izpirati, izplákati; —, *v. n.* vom Wege —, zastrančiti, zastraniti, zaći, zabasati, zalutati s puta.
Abschweifung, *f.* zastrana, stranputica, zabas; gelehrte —en, učeno zastranjivanje; eine — nach B. machen, svratiti se u B.

Digitized by Google

Abſchwelgen, *v. n.* dotravinjati, dogucati; ſich —, *v. r.* iztrošiti se razkošjem.

Abſchwemmen, *v. a.* (abſpülen), oprati, izprati, izplákati; splaviti; der Regen hat den Sand abgeſchwemmt, kiša je odplavila pěsak; Holz —, splaviti drva; der Fluß ſchwemmt das Ufer ab, rěka loče obalu.

Abſchwemmlinge, *pl.* splavci.

Abſchwemmung, *f.* plákanje, splavnja.

Abſchwenden, *v. a.* einen Wald —, umesti, zapožariti šumu.

Abſchwenken, *v. a.* izmahati, (wegſchwenken), odmahnuti; ſich —, *v. r.* umaći se, odvrnuti se, obrnuti se, odvraćati se.

Abſchwimmen, *v. n.* odplivati; ſich —, *v. r.* naplivati se.

Abſchwingen, *v. a.* samahnuti, odmahati; (Tuch), mahati; ſich vom Pferde —, skočiti s konja.

Abſchwirren, *v. n.* odpršiti, odvrknuti.

Abſchwitzen, *v. a.* (die Felle), štaviti; (durch Schwitzen büßen), oznojiti; (aufhören zu ſchwitzen), doznojiti se; ſich —, *v. r.* oznojiti se.

Abſchwören, *v. a.* (ſchwören), zakleti se, priseći; (eidlich widerrufen), odkleti se, zakletvom se odreći; eine Schuld —, prisegom ili zakletvom odbiti krivicu od sebe; einen Diebſtahl —, zanijekati kradju zakletvom; die Religion —, odvrći se, odmetnuti se, odpasti od věre, prevěriti věru.

Abſchwörung, *f.* odkletva, odricanje zakletvom; odmetanje, odpad, prevara.

Abſegeln, *v. n.* odjedriti; odtisnuti se od obale; odploviti.

Abſegelung, *f.* odjedrenje, odplov.

Abſehbar, *adj.* dogledan.

Abſehen, *v. n.* (hinwegſehen), gledati na stranu; ſehen Sie davon ab, negledajte na to, nemarite za to; (b. Schießen), zirati, zaměriti, nišaniti*; eine Allee, deren Länge nicht abzuſehen iſt, okrilje, kojemu se nemože kraja dogledati; ſich die Gelegenheit —, uhvatiti zgodu; von einem etwas —, naučiti što gledajuć koga; an den Augen —, viděti (komu što) na oku; er ſieht mir Alles an den Augen ab, ja okom, a on skokom; abgeſehen davon, negledeć na to; es iſt auf dich abgeſehen, tebi je naměnjeno, na te směra; ich weiß ſchon worauf es abgeſehen iſt, znadem ja, kuda to směra, šiba; (begreifen), umom dokučiti.

Abſehen, *n.* negledanje, gledanje na stranu; dogledanje; (am Gewehr), nišan; ſ. Diopter.

Abſeide, *f.* Floretſeide.

Abſeifen, *v. a.* izaprati, izpirati sapun.

Abſeigern, *v. a.* (*mont.*) izměriti dubljinu olovnicom; (im Hutw.), odlučiti srebro.

Abſeihen, *v. a.* očěditi, izcěditi.

Abſein, *v. n.* izbivati, daleko biti.

Abſein, *n.* izbivanje.

Abſeite, *f.* (einer Münze), naličje, pismo; (am Gebäude), zadnja strana; krilo; (in der Kirche), trěm.

Abſeiten, *adv.* od strane.

Abſeitig, *adj.* postran, sklonit.

Abſeits, *adv.* na strani, u prikrajku, na samo.

Abſenden, *v. a.* odaslati, poslati, odašiljati, opremiti, pratiti.

Abſender, *m.* pošiljač.

Abſendung, *f.* odšiljanje, odpravljanje, poslanje, pošiljba; — eines Wechſels zur Acceptation, poslanje měnice za prihvat.

Abſengen, *v. a.* sprljiti; (ein Schwein), opaliti, osmuditi.

Abſengung, *f.* opaljivanje, opala, osmuda.

Abſenken, *v. a.* (heruterſenken), spustiti, spuštati (u dubinu); (Reben —), položiti, polagati, povaliti, valjati (lozu); (*mont.*), dubiti (okno); abgeſenkt, povaljen; ſ. Abhängig.

Abſenken, *n.* Abſenkung, *f.* (bei Webern), povala.

Abſenker, *m.* položnica, položak, povaljuša, valjak, povaljenica, savijača, grebenica, potopnica, razklad.

Abſens, Abſent, ſ. Abweſend.

Abſentenliſte, *f.* imenik izbivajućih, nepribitnih, nepritomnih.

Abſentiren, ſich, *v. r.* izbivati.

Abſenten-Tabelle, ſ. Abſentenliſte.

Abſenzgelder, *pl.* plaća izbivaoca (što se děli medju nazočne).

Abſetzbar, *adj.* (ein Beamte), svrživ, kretan; (verkäuflich), prodajan.

Abſetzbarkeit, *f.* svrgljivost; prodajnost.

Abſetzen, *v. a.* metnuti, položiti na tle; eine Laſt —, smetnuti, skinuti breme; ein Gewehr —, odmaći, odmaknuti pušku; das Pferd hat ſeinen Reiter abgeſetzt, konj je oborio, svalio, sbacio jašioca; (b. Schriftſetz.), sastaviti, složiti; ohne abzuſetzen, bez prestanka, prekida; trinken ohne abzuſetzen, piti bez preduška; im Schreiben —, prekinuti redak, vrstu; početi od čela; den Bogen —, otržito guslati; (im Reden —), stati; vom Amte —, skinuti, krenuti; einen Kaiſer —, razcariti; (ein Stück von einer Stufe —), odbiti; ein Glied —, odrezati, odsěći udo; Lämmer —, zalučiti jagnjad; vom Lande —, odtisnuti se od kraja; (b. Schmied.), odkovati; Waaren —, prodati, prodavati; der Gang ſetzt ab, (rudna) žila zakreće; Farben —, mastila měnjati (jasno za tamnim);

Digitized by Google

es wird was —, bit će svašta; das wird Schläge —, tu će biti batinah.
Abſetzer, *m.* polagatelj, položnik.
Abſetzlamm, *n.* zalučeno jagnje.
Abſetztiſch, *m.* odložnjak.
Abſetzung, *f.* polaganje; (des Preiſes), pobijanje (cěne); (der Waare), prodaja; — vom Amte, skinuće.
Abſeufzen, ſich, *v. r.* nauzdisati se.
Abſicheln, *v. a.* požeti, požnjeti, požinjati.
Abſicht, *f.* naměra, namišljaj; ſeine — iſt dahin gerichtet, on to naměrava; —en haben auf etwas, směrati na što, naměravati što; das iſt meine —, to je moja naměra, to ja naměravam; mit einem gute —en haben, misliti dobro za koga; er hat ſchlechte —en, o zlu radi, misli; etwas zur — haben, naměravati što; in der —, da; in böſer —, zlaradice; in meiner —, gledeć na mene; gleiche — haben, isto naměravati; mit —, ſ. Abſichtlich; ohne —, ſ. Abſichtslos; — (am Gewehre), nišan.
Abſichtlich, *adj.* nahvaličan; —, *adv.* naumice, nahvalice, hotimice.
Abſichtlichkeit, *f.* navlašnost, nahvaličnost.
Abſichtslos, *adv.* bez naměre, nasumce; nehotice.
Abſinken, ſ. Abſintern.
Abſieben, *v. a.* prosijati, prosijavati.
Abſieden, *v. n.* odseliti se, odseljavati se.
Abſieden, *v. a.* odvariti, svariti, skuhati*; (ganz —), izvariti; (ein wenig —), provariti, prokuhati.
Abſingen, *v. a.* izpěvati; (in der Kirche), odpojati; eine Schuld, Strafe —, odpěvati; ſich —, *v. r.* izpěvati se.
Abſinken, *v. n.* srušiti se; odpasti.
Abſinnen, ſich, *v. r.* namisliti se.
Abſintern, *v. n.* tajati, kapati.
Abſitzen, *v. n.* vom Pferde —, odsěsti s konja ili od konja, razjahati konja, sjahati s konja; (v. Wagen ſteigen), sići s kolah; eine Schuld im Arreſte —, odsěděti, odsědati dugu, zatvoru; (zu Ende ſitzen), dosěděti; ſich —, *v. r.* nasěděti se.
Abſold, *m.* naplata.
Abſolden, *v. a.* naplatiti.
Abſolut, *adj.* bezuvětan; —e Zahl (keine logarithmiſche), osebni broj; —es Gewicht, bezodnosna teža, težina; —e Stimmenmehrheit, nadpolovična većina glasovah; —er Herr, samovlastnik; —, *adv.* sasvim, posve; bezuvětno.
Abſolutheit, *f.* samosvojnost, samost; bezuvětnost.
Abſolution, *f.* odrěšnja, odrěšivanje; (*theol.*), oproštenje; — ertheilen, oprostiti grěhe; — erlangen, oprostiti se grěha.
Abſolutismus, *m.* samovolja.
Abſolutorium, *n.* (über Rechn.), odvez-

nica; (über Studien), odpustnica; (*jur.*), odrěšnica.
Abſolviren, *v. a.* (beendigen), svršiti, dovršiti, okončati; (losſprechen), odrěšiti; (*theol.*), oprostiti; ſeine Studien —, dovršiti nauke, izučiti nauke i knjigu; abſolvirter Juriſt, izučeni pravnik.
Abſonderbar, *adj.* odlučiv, razlučan; —keit, *f.* odlučivost, razlučnost.
Abſonderlich, (*adj.*), ſ. Abſonderbar; (beſonders), osobit; —e Meinung, čudnovato mnënje.
Abſondern, *v. a.* oddvojiti, oddĕliti, odměsiti; die Lämmer (v. den Schafen), —, zalučiti jagnjad; d. ſchlechten Säfte —, razstaviti zločeste sokove; (einzeln machen), osamiti; die Schale von der Nuß —, komiti orahe; (abſtrahiren), odlučiti, odlučivati; d. Beſchwerden —, razlučiti žaobe jednu od druge; ein Kind —, oddĕliti dĕte; ein abgeſonderter Bruder, razdĕlnik; ſich —, *v. r.* odbiti se, oddvojiti se, oddvajati se.
Abſonderer, *m.* oddĕlnik.
Abſonderung, *f.* oddvajanje, razstava; — des Vermögens, oddĕlba.
Abſonderungsgefäße, *pl.* razstavno posudje, razstavni sudići (u tělu).
Abſonderungsrecht, *n.* pravo oddĕlbe.
Abſonderungsurkunde, *f.* razdĕlnica.
Abſonderungsvermögen, ſ. Abſtractionsvermögen.
Abſonderungszeichen, ſ. Comma.
Abſonnig, *adj.* japadan, osovštiv; —er Ort, japad, zapad, *f.*; osoje.
Abſorbiren, *v. a.* posrkati, upiti, upijati.
Abſorgen, ſich, *v. r.* nastarati se; ich habe mich ganz abgeſorgt, brige su me izmučile.
Abſorption, *f* usrk, upoj.
Abſpalten, *v. a.* odcěpiti, odcěpljivati, odkalati; ſich —, *v. r.* odcěpiti se.
Abſpaltung, *f.* odcěpljivanje; (Öffnung), cěpotina.
Abſpänen, *v. a.* (Kind), odbiti (dĕte); (Kalb), zalučiti (tele).
Abſpänling, *m.* zalučenik.
Abſpannen, *v. a.* Pferde —, izpregnuti, odpregnuti konje; den Hahn —, spustiti vuka, orlića; die Saiten —, odapeti, popustiti žice; (abmeſſen), izměriti na pedalj; (erholen), oporaviti; (ſchwächen), oslabiti, mlitaviti; mlĕd, mlitav; ein abgeſpannter Menſch, mlitonja.
Abſpannung, *f.* odapinjanje, izprezanje; (Zuſtand), mlitavost.
Abſpänſtig, *adj.* odvraćen, protivan; — machen, odtudjiti, odvratiti, odpaditi; einem — werden, odbaciti se komu, odpasti od koga, iznevĕriti koga.
Abſparen, *v. a.* prištedjeti (na čem).

Digitized by Google

Abſpeiſen, *v. a.* dojěsti, pojěsti; (zu Mittag —), doručati, naobědovati se; (Abends —), dovečerati; einen —, nahraniti koga; einen Kranken —, pričestiti bolestnika; einen leicht —, premazati komu zube; einen mit leeren Worten, mit leeren Hoffnungen —, ušišikati koga lěpimi rěčmi, obećati komu masno na prazno. [baču.

Abſpendeln, *v. a.* odkopčiti badaču, gum-

Abſperren, *v. a.* zatvoriti, zapréti.

Abſpiegeln, *v. a.* odsěvati; ſich —, *v. r.* ogledati se (na ogledalo); ſich an Andern —, ugledati se na druge.

Abſpielen, *v. n.* (zu Ende ſpielen), dogirati; —, *v. a.* einem etwas —, odigrati komu šta; (ein Lied —), izigrati; ſich —, *v. r.* naigrati se.

Abſpießen, *v. a.* sbosti, naražnjiti.

Abſpindeln, *v. a.* odmotati, odsukati.

Abſpinnen, *v. a.* opresti, dopresti (pověsmo); eine Schuld —, odpresti, odpredati dug.

Abſpitzen, *v. a.* (eine Nadel —), okrnjiti; (Spitz machen), zašiljiti, zadělati; odbosti, odbadati.

Abſplittern, *v. a.* odcěpkati, otruniti; —, *v. n.* odcěpkati se, otruniti se.

Abſpötteln, *v. a.* podrugivati se komu.

Abſpotten, *v. a.* izružiti, opsovati, izgrditi.

Abſprache, *ſ.* Abrede.

Abſprechen, *v. a.* odreći; (*jur.*), nedosuditi; einer Schrift allen Werth —, odreći knjigi svu vrědnost; einem Kranken das Leben —, kazati za bolestnika, da neće preboléti; einem Verbrecher das Leben —, osuditi zločinca na smrt; einem alle Hoffnungen —, lišiti koga sve nade; einem die geſunde Vernunft —, odreći komu zdravu pamet; —, *v. n.* über etwas —, presudjivati što, izreći presudu o čem; darüber iſt bereits in erſter Inſtanz abgeſprochen, već je ta stvar presudjena kod prvoga suda; er will über Alles —, sve hoće sam da oseca.

Abſpreizen, *v. a.* odapréti, odapirati; (ſpreizen), podupréti, podupirati.

Abſprengen, *v. a.* odvaliti, odkidati, odkrhnuti; mit Pulver —, barutom dignuti; (beſprengen), pokropiti; —, *v. n.* odjuriti, odletiti.

Abſprießen, *ſ.* Entſprießen, Abſtammen.

Abſpringen, *v. n.* odskočiti, odskakivati, odskokom skočiti; (her—), doli skočiti; vom Wagen —, skočiti s kolah; (ſich ablöſen), odljusnuti se, odljuštiti se, odlupiti se, odlubiti se, odpasti; die Saite iſt abgeſprungen, žica je pukla; von der Religion —, odmetnuti se, odpasti od vére; das Brod iſt abgeſprungen, kruh se je podlupio; ſich —, *v. r.* naskakati se.

Abſpritzen *v. a.* odstrcati, odprskati; die Tinte ſpritzt von der Feder ab, crnilo prska.

Abſproſſen, *ſ.* Abſtammen.

Abſprößling, *ſ.* Abkömmling.

Abſpruch, *m.* odreka, odricanje.

Abſprung, *m.* odskok, skok; pukotina; odmet, odpad; das iſt ein großer —, to je velika razlika.

Abſprungswinkel, *m.* odskočni kut.

Abſpucken, *v. a.* odpljunuti, odpljuvati.

Abſpulen, *v. a.* odmotati, odsukati, odviti, odvijati, smotati.

Abſpülen, *v. a.* splákati, izplakati, oplahnuti, splahnuti, (splaknuti); (d. Ufer —), odlokati, odplaviti, oplákati (obalu). [talica.

Abſpuler, *m.* odmatalac; —in, *f.* odma-

Abſpüler, *m.* sudoper; (Bär, *Ursus lotor*), perilac; —in, *f.* sudopera.

Abſpülicht, *n.* spirine, pomije, splačine.

Abſpülung, *f.* plákanje, splah, splav.

Abſtählen, *v. n.* onaditi; (abhärten), okaliti; abgeſtählt werden, otvrdnuti.

Abſtähren, *v. n.* namrkati se.

Abſtamm, *m.* ſ. Abſtammung.

Abſtammeln, *v. a.* iztepati, izmucati, tepajuć kazati.

Abſtammen, *v. n.* dolaziti, lozu vući; von wem ſtammt er ab? kakva je roda, porekla, podrětla? er ſtammt vom Kaiſer ab, carevâ je roda, koléna; od cara je.

Abſtämmen, *v. a.* einen Baum —, okresati, okläštriti; odséći.

Abſtämmling, *m.* potomak, omladak.

Abſtammung, *f.* dolaženje; loza, podrětlo, poreklo; rod, koléno; eheliche —, zakonsko podrětlo, poreklo.

Abſtammungstafel, *ſ.* Stammtafel.

Abſtämpeln, *ſ.* Abſtempeln.

Abſtampfen, *v. a.* ostupati; (mit Füßen), utapkati, utabati; ſich —, natabati se, natapkati se.

Abſtand, *m.* (Entfernung), razmak, razstoj, razstup; daljina; (Unterſchied), razlika; — vom Rechte, odstup od prava; (*merk.*) ustup; — thun, ustupiti (sěguratelju).

Abſtänder, *m.* (Forſtw.), suhor, suha šuma.

Abſtändig, *adj.* suh, suharan.

Abſtandsgeld, *n.* odstupnina.

Abſtandswinkel, *m.* osojni ugal.

Abſtapeln, *v. a.* razlagati (drva).

Abſtatten, *v. a.* učiniti, dati, obaviti; Unkoſten —, namiriti trošak; Dank —, zahvaliti, izjaviti zahvalu, hvalu; einen Beſuch —, posětiti, pohoditi; einen Gruß von Jemanden —, izručiti pozdrav od koga; einem ſeinen Glückwunſch —, čestitati komu.

Abſtattung, *f.* davanje, obavljanje; — d. Dankes, Beſuches, zahvala, pohod;

Digitized by Google

Gebühr und —, dužnost i odpravljänje; (Abzahlung), namirivanje, izplata.
Abstaub, *m.* prašina.
Abstauben, Abstäubern, *v. a.* oprašiti, opahnuti, opahati; (ein Kleid), izprašiti, izlupati, izčibukati*.
Abstäuber, *m.* omet, ometa.
Abstäupen, *v. a.* izšibati, izviskati.
Abstecheisen, *n.* rtač.
Abstechen, *v. a.* (schlachten), zaklati, klati; (her—), sbosti; einen vom Pferde —, sbaciti koga s konja (kopljem); eine Karte —, ubiti; ein Muster —, obosti, obilježiti pregledalicu; den Ring —, pogoditi u halku; e. Lager —, obrazditi, obilježiti okol (tabor); Wasser —, odbiti vodu; Rasen —, skresati, skrojiti busen; einen Teich —, odkopati, odvesti ribnjak; ein Fuder Heu —, stovariti kola sěna; (Kart.), udariti; den Wein —, odtočiti vino; (mit dem Grabstichel —), (rtačem) izdubsti; den Wind —, zaći komu u větar; diese Farben stechen sehr ab, ova mastila nisu prema sebi; (vom Lande —), odtisnuti se (od kraja).
Abstecher, *m.* dubač; einen — machen, svratiti se, navratiti se.
Abstechung, s. Abstich.
Absteckeisen, *n.* kazma.
Abstecken, *v. a.* odděnuti, odkopčiti; einen Platz —, okolčiti, koljem obilježiti; ein Ferkel —, odbiti, odstaviti, zalučiti odojče.
Absteckleine, Absteckschnur, *f.* oměra.
Absteckpfahl, *m.* měrni kolčić.
Abstehen, *v. n.* (von einander entfernt sein), razdaleko biti, razstojati, odstojati; du stehst zu weit ab, predaleko stojiš; (zu Ende stehen), odstajati (ostajati), prestajati; (v. Thieren), obrnuti se, skapati, crknuti; (v. Fischen), uginuti; (v. Baume), usahnuti, osušiti se; (von Getränken), pokvariti se; abgestandenes Wasser, ustojana voda; (vom Brode), s. Abbacken; von einem Vorhaben —, odkaniti se, odumiti; vom Processe —, odustati od parnice; vom Gebrauche —, prestati uživati, upotrebljavati; vom Selbstmorde —, proći se samokrvi; —, *v. a.* (abtreten), ustupiti; sich —, *v. r.* ustajati se; nastajati se.
Absteher, s. Cedent.
Abstehlen, *v. a.* odkrasti, ukrasti; (*fig.*), kradom se naučiti (čemu od koga).
Abstehung, *f.* odustanak.
Abstehungs-Erklärung, *f.* očitovanje odustanka.
Absteifen, *v. a.* okorěti; (im Bauw.), poduprěti, podupirati; —, *v. n.* okorěti se, skorěti se, ukočiti se, skrutnuti.
Absteigen, *v. n.* sići, saći, silaziti; vom Pferde —, sjahati od konja, odsěsti, odjahati, razjahati konja; (einkehren), odsěsti, odsědati (gdě, kod koga), svratiti se, svraćati se, ukonačiti se*, biti na konaku*.
Absteigen, *n.* shod, silazak; odsěd.
Absteigend, *adj.* silazeći; —e Linie, nizhodna loza.
Absteigequartier, *n.* svratište, svraćalište, konak*.
Absteiger, *m.* silaznik; einen — machen, svratiti se na čas.
Absteigung, *f.* s. Absteigen.
Absteinen, *v. a.* omedjiti, postaviti medjnike.
Absteinigen, *v. a.* kamenovati, kamenom sasuti.
Abstellen, *v. a.* smetnuti, odmaknuti; (abschaffen), ukinuti, dokinuti; z. Militär —, dati u vojnike, opremiti na vojsku.
Abstellung, *f.* ukidanje, ukid; — zum Militär, stavljanje ili oprema na vojsku, davanje u vojnike.
Abstemius, *m.* pivoda, vodopija.
Abstemmen, *v. a.* odbiti (dlětom).
Abstempeln, *v. a.* obiljegovati; (b. Buchbindern), uresiti.
Absteppen, *v. a.* prošiti, napraviti glasak.
Absterben, *v. n.* umrěti, umirati; (von Pflanzen), osušiti se; (aussterben), odumrěti, zamrěti, dospěti; (von Gliedern), utrnuti, umrtviti se; mir sind die Füße abgestorben, noge su mi obumrle; er ist der Welt abgestorben, kao da ga neima više na světu; den Sünden —, odreći se grěhah.
Absterben, *n.* preminuće, smrt; — ohne Erben, odumrće.
Absteuern, *v. n.* otisnuti se od kraja, odveslati.
Abstich, *m.* (b. Näht.), obod; (Contrast), neprilika.
Absticheln, *v. a.* nabockati se, napeckati se (koga).
Absticken, *v. a.* izvézti.
Abstiften, *v. a.* Jemand. v. d. Wirthschaft —, razseliti koga od gospodarstva.
Abstiftung, *f.* razseljavanje.
Abstimmen, *v. a.* (ein musik. Instrument), udesiti, slagati; (niedriger stimmen), popustiti; (votisiren), glasovati; einen —, preglasovati koga; (einem —), neslagati se s kim.
Abstimmig, *adj.* inoglasan.
Abstimmung, *f.* udešnja, slaganje; (Votisation), glasovanje.
Abstinenz, s. Enthaltsamkeit.
Abstochern, *v. a.* odbockati, odčačkati.
Abstöckeln, *v. a.* omlatiti (n. p. orahe).
Abstocken, s. Ablegen; —, *v. n.* odagnjiti od čokota.
Abstöhnen, sich, *v. r.* izjecati se, najecati se.
Abstoppeln, *v. a.* opabirčiti, opalětkovati.

Digitized by Google

Abſtoß, *m.* ſ. Abſtoßung; (von Waaren), prodja, prolazak.

Abſtoßbaum, *m.* (b. Gerb.), panj.

Abſtoßen. *v. a.* odturiti, odrinuti, odrivati; (Ecken —), odbiti, odbijati; ſich die Hörner —, prolupati se; er hat ſich die Hörner abgeſtoßen, prošla ga je var; die Angſt will ihm das Herz —, strah mu srce steže; die ſcharfen Kanten —, odrubiti, srubiti oštre srhe; (b. Tiſchl.), oblanjati; (b. Zimmerl.), odseći; (b. Gerb.), ostrugati; Waaren —, prodati robu; Lämmer, Kälber —, ſ. Abſetzen; die Milchzähne —, izgubiti mlečnjake; eine Schuld —, izplatiti, izmiriti dug; vom Lande —, otisnuti se od kraja; (*mus.*), abgeſtoßen, otrzito; das Kleid hat ſich abgeſtoßen, haljina se je pohabala, izlizala, izkosila.

Abſtoßend, *adj.* —es Betragen haben, puditi, odbijati od sebe svojim držanjem; —e Kraft, odrivna moć, odrivnost; — elektriſch, munjopudan.

Abſtoß-Keller, *m.* izdatna pivnica.

Abſtoßmeſſer, *n.* mezdrak, strugač, kosa.

Abſtoßer, *m.* odrivač.

Abſtoßung, *f.* odbijanje, odrivanje, odturivanje, odboj, odriv.

Abſtoßungs-, (in Zuſ.), odrivan, pudan.

Abſtoßungskraft, *f.* odrivna moć, odrivnost, pudnost.

Abſtottern, *v. a.* odtepati, odmucati, izbrbljati.

Abſtract, *adj.* odlučen, razstavljen; —er Begriff, odlučen, obći pojam; —, *adv.* odlučeno, razstavno; er ſpricht zu —, visoko govori; in abſtracto, odlučeno (od osobe ili stvari), neglededć na stvar ili osobu, u obće.

Abſtraction, *f.* odlučba, razstavnja.

Abſtractions-Vermögen, *n.* odlučbenost, razstavnost.

Abſtrafen, pokazniti, kazniti, pedepsati*, kaštigati*.

Abſtrafung, *f.* kaznjenje.

Abſtrafungs-Certificat, *n.* svědočba o kaznjenju.

Abſtrahiren, *v. a.* odlučivati (obće od osobitoga); tvoriti obći pojam; davon müſſen Sie —, to vam treba odbiti, nemojte na to gledati.

Abſtrahl, *m.* odsěv.

Abſtrahlen, *v. n.* odsijati, odsěvati.

Abſtrahlungswinkel, *m.* odsěvni kut.

Abſtravaziren, *v. a.* izmučiti, iztrgati.

Abſtrebekraft, ſ. Centrifugalkraft.

Abſtreben, *v. a.* otimati se.

Abſtreichen, *v. a.* (wegſtreichen), otrti, ubrisati; (am Riemen), prevlačiti; (ein volles Maß), razati, srazati; (glätten), izgladiti; (mit Ruthen), izšibati; —, *v. n.* (verſchwinden), odhladiti, odpiriti; (v. Fiſchen), omrěstiti se.

Abſtreifbar, *adj.* čehljiv.

Abſtreifen, *v. a.* die Blätter —, smužditi, okaštriti, sljuštriti lišće; ein Blatt —, odčehnuti, odvrnuti; einen Aalen —, smaknuti, sguliti, sadrěti jegulju; ſich die Haut —, oguliti se; Strümpfe —, srozati čarapu; Handſchuhe —, svući rukavice; —, *v. n.* odbiti se.

Abſtreitbar, *adj.* preporan.

Abſtreiten, *v. a.* (abrechten), izpravdati, odpravdati, iztěrati prepirkom; (ſtreitig machen), nijekati, zanijekati, odreći.

Abſtrich, *m.* orazine, pěna.

Abſtrichholz, *n.* raz.

Abſtricken, *v. a.* oplesti, opletati (iglami); eine Schuld —, odplesti.

Abſtriegeln, *v. a.* izčešati, otimariti*.

Abſtrömen, *v. n.* odstrujati, odvaljati se, letiti (niz stranu); odteći; (v. Menſchen), odvrviti; —, *v. a.* Holz —, odplaviti drva.

Abſtrus, *adj.* tamašan.

Abſtück, *n.* kus; odkidak, komad.

Abſtückeln, *v. a.* očimkati.

Abſtücken, *v. a.* izkusiti, izkomadati.

Abſtufen, *v. a.* postupno měnjati, maliti; (*mont*), postupno odvaliti; einen Hügel —, ostubiti.

Abſtufung, *f.* postupnost; in allen —en, u svakom stupnju, od svakoga stupnja.

Abſtülpen, *v. a.* oklópiti obod; abgeſtülpter Hut, okloplјen klobuk (šešir).

Abſtumpfen, *v. a.* zatupiti, otupiti, iztupiti, utupiti; ſich —, *v. r.* otupiti se, potupiti se.

Abſtumpfung, *f.* zatupljivanje, iztupljivanje; *fig.* tupoglavost.

Abſtürmen, *v. a.* navalom dobiti, oteti; —, *v. n.* izburiti.

Abſturz, *m.* (eines Berges), rivina, urvina, obronak; (Fall), strmoglavica, propast, odvala.

Abſtürzen, *v. a.* odvaliti, soriti; einen —, srušiti, sunovratiti, srinuti; ſich den Hals —, skrhati si vrat; ein Glas —, odklopiti čašu; —, *v. n.* survati, stropoštati; strmoglaviti se, sunovratiti se, strmeknuti.

Abſtutzen, *v. a.* podkratiti, odrubiti; dem Pferde den Schweif —, kusiti konja; Flügel —, podstrići krila; (abſchneiden), podrezati, podsěći; ein abgeſtutztes Pferd, kusalj; (einen Baum —), podkresati.

Abſuchen, *v. a.* obtražiti, protražiti; Raupen —, otrěbiti, opinjati gusěnice; Läuſe —, obiskati, pobiskati, biskati glavu.

Abſud, *m.* izvarak, uvar.

Abſudeln, *v. a.* namrljati, načrčkati.

Abſumpfen, *v. a.* izsušiti baru, mlaku.

Abſurd, *adj.* bezuman.

Digitized by Google

Absurdität, *f.* bezumnost.
Absurdum, *n.* bezumlje.
Abſüßen, *v. a.* (verſüßen), osladiti, osladjivati; (d. Stärke —), proprati, propirati.
Abſüßkeſſel, *m.* čistionik(-kotao).
Abſüßwanne, *f.* kiseonica.
Abt, *m.* opat; (d. Or.) arhimandrit.
Abtafeln, ſ. Abſpeiſen.
Abtäfeln, *v. a.* popoditi, popločati.
Abtakeln, *v. a.* ein Schiff —, razpremiti, razpremati brod.
Abtakelung, *f.* razpremanje, razprema (broda).
Abtändeln, *v. a.* izdětinjiti, šalom dobiti.
Abtanzen, *v. n.* odplesati, odigrati, odigravati; ſich —, *v. r.* naplesati se, naigrati se.
Abtauchen, *v. n.* zaroniti, podroniti; —, *v. a.* zagnjuriti, potapati.
Abtaumeln, *v. n.* odteturati, odvrludati.
Abtauſch, *m.* izměna.
Abtauſchen, *v. a.* izměniti.
Abtei, *f.* opatija.
Abteipfründe, *f.* opatovina.
Abteilich, *adv.* opatov, opatski.
Abteufen, *v. a.* dubsti.
Abthauen, *v. a.* odmrznuti se, odkopněti, odkraviti se.
Abtheil, *m.* (*Apanage*), učestina.
Abtheilbar, *adj.* oddĕliv, razdĕliv.
Abtheilen, *v. a.* oddĕliti; (zertheilen), podĕliti, razdĕliti; in Klaſſen —, razrediti, razredjivati; ein Zimmer durch einen Verſchlag —, predĕliti, pretiniti, pregraditi sobu; ſeine Kinder —, dio dati svojoj děci; oddĕliti svoju děcu; einen Prinzen —, učestinu dati kraljeviću; ein abgetheilter Bruder, bratrazdionik.
Abtheiler, *m.* dělac, razdělač, děladžija.
Abtheilig, *adj.* imajući dio, učestinu.
Abtheiligen, ſ. Abtheilen.
Abtheilung, *f.* (das Theilen), oddioba, oddĕljivanje, predĕljivanje; pregradjivanje, razdĕla; (ein Theil), dio, oddio, čest; (*mil.*), odsĕk, oddio; (Fach), predio, pregrada, okno, pregradak, razdĕlak, razdio.
Abtheilungsweiſe, *adv.* dělice, razdiomice.
Abtheilungszeichen, *n.* razstavka.
Abthun, *v. a.* (her—), skinuti, skidati; (abſchaffen), ukinuti, ukloniti; (abmachen), opraviti, napraviti; das iſt abgethan, to je svršeno; e. Verlaſſenſchaft —, odpraviti ostavštinu; eine Gewohnheit —, ostaviti se navade; die Hand von einem —, ostaviti koga; eine Schuld —, platiti dug; eine Rechnung —, svršiti račun; einen Miſſethäter —, pogubiti, smaknuti, stratiti zločinca.
Abthürmen, *v. a.* razoriti toranj, gomilu.
Abthuung, *f.* skidanje, naprava i t. d.; — der Verlaſſenſchaft, odprava ostavštine.
Abtiefen, *v. a.* dubiti, kopati u dubljinu.
Abtilgen, *v. a.* zatamaniti, dotamaniti, iztrĕbiti.
Äbtiſſin, *f.* opatica.
Abtlich, *adj.* opatski; —e Würde, opatstvo.
Abtoben, ſ. Austoben.
Abtödten, ſ. Kaſteien.
Abtönen, *v. n.* nesložiti.
Abtorkeln, *v. n.* odteturati, odvrludati.
Abtrab, *m.* oddio, četa.
Abtraben, *v. n.* odkasati.
Abtrag, *m.* izplata, platež (duga); einen — thun, naknaditi, nadoměstiti; —, ſ. Abtragung.
Abtragen, *v. a.* odněti, odnositi; (ein Haus —), razgraditi, razrušiti (kuću); e. Berg —, razněti brdo; die Schuld —, oddužiti se (komu), platiti, brisati dug; Kleider —, iznositi, pohabati, uhabati haljine; ein abgetragenes Kleid, vetha haljina; ſich —, (v. Feld), iztrošiti se; den Tiſch —, pribrati, pribirati, spremiti, razpremiti stol (trpezu).
Abträger, *m.* odnoša, odnosilac.
Abtragung, *f.* odnos, odnošenje; (eines Hauſes), razgrada, rušenje; (einer Schuld), platež, oddužívanje.
Abtrampeln, *v. a.* pohabati, uhabati; —, *v. n.* odgambati.
Abtränken, *v. a.* napojiti.
Abtrappeln, *v. n.* odkaskati.
Abtrauern, *v. n.* ſ. Austrauern; ſich —, *v. r.* ucviliti se, utrápiti se, žalošću se izjĕsti.
Abträufeln, ſ. Abtriefen, Abtröpfeln.
Abtreibemittel, *n.* izmetalo (čeda iz utrobe).
Abtreiben, *v. a.* odtĕrati, odagnati, odpuditi, odgoniti; den Feind —, uzbiti neprijatelja; ein Kind —, izbiti dĕte (iz utrobe), usmrtiti plod (utrobe); die Würmer —, iztĕrati gliste; das Zugvieh —, iztĕrati, pretĕrati marhu; das Geſtein —, odvaliti, odbiti kamen; einen Wald —, izsĕći, umesti šumu; ein Dickicht —, iztĕrati zvĕrad iz gušće; das Gold, Silber —, očistiti, čistiti zlato, srebro; den Lutter —, goniti patoku; (in der Küche), izmésti, razmesti.
Abtreibend, *adj.* tĕrajući, pudeći; —e Mittel, ſ. Abtreibemittel.
Abtreiber, *m.* (*mont.*) čistilac.
Abtreibung, *f.* odtĕrivanje, odtĕra, gonba; (der Leibesfrucht), usmrtba (utrobnoga ploda).
Abtrennbar, *adj.* razstavan, oddvojan, odporiv.
Abtrennbarkeit, *f.* oddvojnost, razstavnost, odporivost.

Digitized by Google

Abtrennen, *v. a.* oddvojiti, oddĕliti, odlučiti; (Zuſammengenähtes), odporiti, odparati.
Abtreppen, *v. a.* ostubiti.
Abtreten, *v. a.* sgaziti, pogaziti; d. Abſatz —, izgaziti petu; den Thon —, ugaziti ilovaču; den Weg —, utrti put; abgetretener Weg, utrenik; einem etwas —, ustupiti, odstupiti, ustupati (komu što); —, *v. n.* (ſich entfernen), odstupiti, ukloniti se; vom rechten Wege —, zaći s pravoga puta; von der Religion —, prevĕriti věru; bei einem —, svratiti se, odsĕsti kod koga; von d. Schaubühne des Lebens —, prestaviti se s ovoga svĕta; von etwas —, proći se, mahnuti se, ostaviti se, okaniti se (čega); vom Amte —, ostaviti se ureda (službe); von ſeiner Meinung —, odustati od svoga mněnja; von einem —, ostaviti koga, odbaciti se komu; vom geſchloſſenen Kaufe —, razkupiti, razpazariti.
Abtreter, *m.* ustupnik; ustupatelj, odstupatelj.
Abtretung, *f.* sgazivanje; ustupanje, ustup; odstupanje, odstup.
Abtretungs- (in Zuſ.), ustupni.
Abtretungsurkunde, *f.* ustupnica, ustupna dokaznica, ustupni list.
Abtretungsvertrag, *m.* ustupni ugovor.
Abtrieb, *m.* — des Holzes, sĕčenje, sĕčnja drvah.
Abtriefen, *v. n.* odkapati, izkapati; es wird dabei auch für ihn etwas —, kackat će i njemu ondĕ.
Abtrift, *f.* pravo paše (na tudjoj zemlji).
Abtrillern, *v. a.* izćurlikati, izgundoriti, izdundoriti.
Abtrinken, *v. a.* odpiti, spiti, odpijati; eine Schuld —, odpiti; (im Trinken übertreffen), nadpiti (koga).
Abtrippeln, *v. n.* odtupkati, odtrupkati.
Abtritt, *m.* odstup, uklanjanje; odlazak; — von einer Kirche, prevĕra; (— einer Sache), ustup; ſeinen — nehmen, izići, otići; (heimliches Gemach), prohod, zahod, nužnik, provaža, hala.
Abtrittfeger, *m.* provažar, prohodar.
Abtrittsfliege, *f.* (*Musca serrata*), lajnica.
Abtrocknen, *v. a.* osušiti, prosušiti, izsušiti; (abwiſchen), utrti, otirati; den Schweiß von der Stirn —, brisati, trti znoj po čelu; —, *v. n.* osušiti se, posušiti se, usahnuti.
Abtrollen, *v. n.* odgambati, odljumati.
Abtrommeln, *v. a.* izbubnjati; bubnjem oglasiti; (einen Bienenſtock —), izgoniti, izagnati.
Abtrompeten, *v. a.* iztrubiti; trubljom obznaniti.
Abtropfbank, *f.* okapnjak.
Abtropfen, **Abtröpfeln**, *v. a.* odkapati, izkapati; —, *v. n.* odkapati, nakapati.

Abtropfpfanne, *f.* okapnjača.
Abtropftrog, *m.* okapnjak.
Abtrotzen, *v. a.* izprkositi, dobiti prkosom, uporstvom.
Abtrümmern, *v. a.* srušiti; —, *v. n.* srušiti se; razoriti se.
Abtrumpfen, *v. a.* (eine Karte —), ubiti, ubijati, udariti; einen —, odsĕći kao na panju, odrezati komu.
Abtrünnig, *adj.* odpadan, odmetan; — werden, odmetnuti se, odpasti, odvrći se; ſeinem Volke — werden, odmadjati se, odroditi se; der Religion — werden, odpaditi se, odmetnuti se od věre, prevĕriti věru; — machen, odpaditi, odpadjivati, odvrći, odmetnuti.
Abtrünnige, *m.* odmetnik, odpadnik; —, *f.* odmetnica; (vom Volke), odrod.
Abtrünnigkeit, *f.* odpadanje, odmetnost, odmetništvo, odpad.
Abtruppen, *v. n.* četimice otići.
Abtummeln, *v. a.* ein Pferd —, naigrati konja.
Abtünchen, *v. a.* pobĕliti.
Abtuten, *v. a.* oddudati, izdudati.
Abtwürde, *f.* opatstvo.
Abundanz, ſ. Überfluß.
Aburtheilen, *v. a.* einem etwas —, nedosuditi što komu; —, *v. n.* presuditi, presudjivati, odsuditi.
Aburtheilung, *f.* odsuda, presuda.
Abuſiren, *v. a.* zlo rabiti, upotrebljavati.
Abverdienen, *v. a.* odslužiti, odsluživati; ſeine Sünden durch Faſten —, odpaštati, odpostiti grĕhe.
Abverhören, *v. a.* den Zeugen —, svĕdoka saslušati.
Abverkaufen, *v. a.* prodati.
Abverlangen, *v. a.* einem etwas —, iskati što od koga.
Abvernünfteln, *v. a.* izmudrovati, odmudrovati.
Abvieren, *v. a.* (viereckig machen), učetveriti; einen —, ugladiti, uljuditi koga.
Abvierung, *f.* četvorenje.
Abviſiren, *v. a.* izmĕriti okom (visinu).
Abvotiren, *v. n.* glasovati, doglasovati.
Abwachen, ſich, *v. r.* umoriti se bdĕnjem.
Abwachſen, *v. n.* odrasti; ſ. Auswachſen.
Abwackeln, *v. n.* odgambati, odteturati, odkudecati; —, *v. a.* etwas —, odklimati; einen —, izmlaviti, izlupati koga.
Abwage, *f.* ſ. Höhenunterſchied.
Abwägekunſt, ſ. Nivellirkunſt.
Abwägen, *v. a.* měriti, odměriti, potegnuti, vagnuti*, vagati; (von einer größeren Menge —), odměriti, odměrati; Alles —, sve uvažiti; die Worte —, naměštati u govoru; ſ. Nivelliren.
Abwäger, ſ. Nivelleur.
Abwäglatte, *f.* letvarka.

Digitized by Google

Abwägungskunſt, ſ. Nivellirkunſt.
Abwalken, *v. a.* Tuch —, svaljati, uvaljati sukno; einen —, ſ. Abprügeln.
Abwallen, ſ. Herabwallen.
Abwalzen, *v. a.* odvaljati, uvaljati; ſich —, *v. r.* navaljati se.
Abwälzen, *v. a.* (her—), svaliti, svaljati; svaljivati, skoturati; (wegwälzen), odvaliti, odvaljati; eine Schuld von ſich —, odvaliti od sebe krivnju; oprati se, opravdati se.
Abwamſen, *v. a.* izbiti, iztući, izlupati, izlěmati, izdevetati.
Abwandelbar, *adj.* měniv; (*gram.*), sklonív, spreziv.
Abwandelbarkeit, *f.* sklonivost, sprezivost.
Abwandeln, *v. a.* proměniti; (*gram.*), sklanjati; (*conj.*), sprezati; —, *v. n.* odšetati.
Abwandlung, *f.* (*gram.*), sklonitba; sprežnja, sprega.
Abwandern, *v. n.* otići, odseliti se, odilaziti; ſich —, *v. r.* naputovati se.
Abwanken, *v. n.* odteturati, odkudecati, odvrludati.
Abwärmen, *v. a.* ugrijati; ſich —, *v. r.* ugrijati se, nagrijati se.
Abwarnen, ſ. Abrathen.
Abwarten, *v. a.* čekati; einander —, izčekati se, izčekivati se; ſein Hinſcheiden —, pričekati mu dušu; eine Predigt —, prestajati propověd; einen —, dvoriti, njegovati bolestnika; ſein Amt —, nastojati oko službe.
Abwartung, *f.* čekanje, izčekivanje; dvorba; nastojba.
Abwärts, *adv.* dolě, naniže; Strom —, niz vodu; — gelegen, udaljen; (ſeitwärts), na strani, u prikrajku.
Abwaſchbecken, *m.* umivaonica.
Abwäſche, ſ. Abwaſchung, Aufwaſch.
Abwaſchen, *v. a.* oprati, saprati, zapirati; das Geſchirr —, sudove prati; (Geſicht, Hände), umiti, omiti, umivati; (ein Kind), zapirati; das Ufer —, splaviti obalu; ſich —, *v. r.* omiti se.
Abwäſcher, *m.* sudoper.
Abwaſchfaß, *n.* pomijara.
Abwaſchung, *f.* sapiranje, opiranje; mivenje; (b. Türk.), avdes.
Abwaſchwaſſer, *n.* voda za pranje.
Abwaſchweib, *n.* sudopera, loncopera.
Abwäſſern, *v. a.* eine Wieſe —, odvoditi livadu, spustiti, odpustiti vodu s livade; (gehörig wäſſern), razmočiti, namočiti (u vodi); Balken —, stesati, otesati na poškalj gredu.
Abwäſſerung, *f.* odvodanj; namakanje.
Abwatſcheln, *v. n.* odgambati.
Abweben, *v. a.* otkati, satkati, dotkati.
Abwechſeln, *v. a.* měnjati, měniti, proměniti; die Wache —, izměniti stražu; —, *v. n.* im Dienſte mit einander —, měnjati se u službi; mit Beamten —, preměštati urednike.
Abwechſelnd, *adj.* měnjajući, izměnit; —, *adv.* na izměnu, naizměnce, izměnice.
Abwechslung, *f.* měnjanje, proměna, izměna; ohne —, bez proměne.
Abwedeln, *r. n.* omahivati.
Abweg, *m.* stranputica; razputica; —e ſuchen, stranputičiti, stranputice hoditi, rebriti; auf —e gerathen, zastraniti, zastranjivati, zabluditi, zalutati.
Abwegig, *adj.* stranputičan.
Abwegs, *adv.* s puta.
Abwegſam, *adj.* zahodan.
Abwehen, *v. a.* odduhnuti, odduhati (odduvati), spuhnuti, spuhati; der Wind hat das Obſt abgeweht, větar je otresao voće.
Abwehr, *f.* odbrana, odpor, uztuk; ograda, zagrada.
Abwehren, *v. a.* uklanjati, prěčiti, nedati, odbraniti; Fliegen —, braniti muhe; Vieh —, těrati, odgoniti marhu (od uševa); die Noth —, braniti se oda zla; einen Anfall —, odhrvati se, odbraniti se, uzbiti navalu.
Abwehrend, *adj.* odbraniv.
Abwehrer, *m.* odbranilac, branilac, branitelj.
Abwehrgraben, *m.* obrov, obkop, jarak od zabrane.
Abwehrmittel, *n.* branilo.
Abwehrung, ſ. Abwehr.
Abweichen, *n.* ſ. Diarrhöe.
Abweichen, *v. a.* umekšati, mekšati, razmočiti, razkiseliti, odmekšati; —, *v. n.* odmeknuti, umeknuti; odvugnuti; (ſich ablöſen), odlubiti se, odlěpiti se; (ſich entfernen), ukloniti se, uklanjati se, odstupiti, odstupati, udaljiti se; vom Wege der Tugend —, zaći, zalaziti s puta krěposti; er weicht darin ab, tim se razlikuje; von der Meinung eines anderen —, druge biti misli, neslagati se s kim (u mněnju), razmimoići se u svom sudu; vom rechten Wege —, zastraniti; von d. Regel —, od pravila odstupiti, odstupati, odkloniti se; im abgewichenen Jahre, lani, prošaste godine.
Abweichend, *adj.* ukloni, odkloni, različit.
Abweichung, *f.* uklanjanje, udaljivanje, uklon, odstup; (Verſchiedenheit), razlika; (vom Wege), zastranjivanje.
Abweichungscompaß, *m.* odklona sěvernica (busola*)
Abweichungsinſtrument, *n.* odklonik.
Abweichungskreis, *m.* odklonica (poldnevnika).
Abweichungszeiger, *m.* kaža odklona, odklonik.
Abweiden, *v. a.* opasti, popasti.
Abweidung, *f.* popas.
Abweifen, *v. a.* odmótati; namotati na [rašak.

Digitized by Google

Abweinen, *v. n.* odplakati, odplakivati; sich —, izplakati se, naplakati se.

Abweisen, *v. a.* odbiti, odpraviti (od sebe); ein Gesuch —, odreći, uzkratiti molbu ili prošnju; eine Berufung —, uzkratiti, odbaciti priziv; einen mit seiner Klage —, neprimiti, odbiti čiju tužbu; vom Vermögen —, izključiti od imanja.

Abweisestock, *s.* Nadabweiser.

Abweislich, *adj.* —er Bescheid, uzkratna, nepovoljna odluka.

Abweisung, *f.* uzkrata, odprava, uzkraćivanje, odbačaj.

Abweisungsbescheid, *m.* uzkratna, nepovoljna odluka.

Abweißen, *v. a.* poběliti; —, *v. n.* puštati, gubiti bělilo, běliti.

Abweißer, *m.* bělilac, bělač.

Abweißung, *f.* běljenje, bělitba.

Abweit, *adv.* podaleko.

Abweite, *f.* udaljenost, daljina.

Abwelgern, *v. a.* uhabati, izkositi.

Abwelken, *v. n.* uvehnuti, povehnuti; abgewelkt, uvehli; abgewelktes Obst, uvehlak.

Abwelle, *f.* (b. Müll.), žabica, ponjvica.

Abwendbar, *adj.* ukloniv.

Abwendbarkeit, *f.* uklonivost.

Abwenden, *v. a.* odvrnuti, odvratiti, odvraćati, ukloniti, uklanjati; s. Auge —, smetnuti oko (s koga); v. einem Entschluße —, odvratiti od nakane; ein Unglück —, ukloniti, prepréčiti nesreću; einen Stoß —, odbiti udarac; sein Angesicht —, odvratiti lice, odklanjati se; Gott wandte sich von ihnen ab, Bog se okrenu od njih.

Abwendig, *adj.* odvraćen, odtudjen; — machen, odvratiti, odpaditi, odtudjiti; — werden, odbaciti se (komu), odmetnuti se, odpasti (od koga).

Abwendung, *f.* odvraćanje, uklon; prepréka.

Abwerfen, *v. a.* (her—), sbaciti, skidati, svaliti; (wegwerfen), odbaciti, odvrći, odhititi; einen (im Spiel) —, odbaciti komu; das Gehörn —, pobaciti, smetnuti rogove; (Wb.), podrezati, odrezati; das Joch —, izjarmiti se, oteti se izpod jarma, smetnuti, sbaciti jaram; eine Brücke —, razvrći, razgraditi most; viel —, mnogo donositi; diese Arbeit wirft wenig ab, ovaj se posao slabo plaća; —, *v. n.* izleći, izkotiti.

Abwerfgabel, *f.* odbacaljka.

Abwerg, *n.* kućine.

Abwesend, *adj.* izbivajući, odbitan, nenazočan, nepritoman, nepribitan; — sein, izbivati; er ist —, nema ga.

Abwesenheit, *f.* izbivanje, odbitnost, nepritomnost, nenazočnost; in — des Vorstandes, izbivajuć načelnik, u odbivanju načelnika; in seiner —, dok njega nije bilo (ovdě).

Abwetten, *v. a.* dobiti na obkladu (okladu).

Abwettern, *v. n.* dogrměti, izgrměti; prestati sěvati (munje); *fig.* dovikati, dobučiti.

Abwetzen, *v. a.* sbrusiti, odbrusiti, obrusiti, izgladiti; (abnützen), izlizati, izkositi; sich —, *v. r.* izlizati se, izkositi se, izkresati se, izglabati se.

Abwichsen, *v. a.* navoštiti; Stiefel —, ulaštiti, očistiti čizme; einen —, izvoštiti, izlupati, izbiti (koga).

Abwickeln, *v. a.* odmotati, odmatati, odviti, odvijati, razviti.

Abwiegen, *s.* Abwägen.

Abwilligen, *v. n.* neprivoliti, nepristati.

Abwimmern, *v. a.* izkamčiti.

Abwimpeln, *v. a.* spustiti zastave.

Abwinde, *f.* motovilo, sučnjak.

Abwinden, *v. a.* odmotati, odmatati, odsukati; (mittelst der Winde), spustiti na vitao.

Abwinseln, *v. a.* izkamčiti; sich —, *v. r.* naskvičati se, izskvičati se.

Abwipfeln, *v. a.* razvršiti.

Abwirbeln, *v. a.* odviti (žicu); —, *v. n.* odbubnjati.

Abwirken, *v. a.* (ein Stück Tuch), otkati, satkati; (den Teig), ugnjesti, izměsiti; die Haut —, oderati kožu.

Abwirthschaften, *v. n.* dogospodariti.

Abwischen, *v. a.* otrti, otirati, obrisati, ubrisati, sbrisati, utrti; den Schweiß von der Stirne —, znoj trti po čelu; —, *v. n.* (entwischen), šmiknuti, umaći, izšiknuti.

Abwischer, *m.* otirač.

Abwischlappen, *m.* otirača.

Abwischtuch, *n.* otirak, otirač, ubrus, otarnik.

Abwittern, *v. n.* s. Abwettern; (z. B. Kalk), raztrošiti se, razpasti; —, *v. a.* nanjušiti, našunjati.

Abwitzen, Abwitzigen, *v. a.* izoštriti; (witzig abfertigen), dosětno odpraviti.

Abwollen, *v. a.* odruniti, skinuti vunu (s kože).

Abworfeln, *v. a.* ovijati, izvijati.

Abwuchern, *v. a.* dobiti lihvom.

Abwühlen, *v. a.* odriti, odrivati.

Abwürdigen, *v. a.* sniziti, poniziti; eine Münze —, obaliti novac, obaliti, pobiti cěnu (vrednotu) novcu.

Abwürdigung, *f.* poniženje, potištenje.

Abwurf, *m.* s. Abwerfen, *n.*; (das Abgeworfene), odmet, smetak; (Ertrag), dohod, dohodak, korist.

Abwürfeln, *v. a.* nadkockati.

Abwürfig, *adj.* das ist ein —es Pferd, ovaj konj baca.

Abwürgen, *v. a.* zagušiti, zadaviti, za-

dušiti, ugušiti; Alle —, sve pogušiti, podaviti.
Abwurzeln, *v. a.* odkorěniti, razkorěniti.
Abwürzen, *v. a.* začiniti, začinjati.
Abwuſchen, *v. n.* šmignuti, izšiknuti, umaknuti.
Abwüthen, ſ. Auswüthen; ſich —, naběsniti se.
Abyſſiſche Formation, *f.* staromorska stvor- | ba.
Abzackern, *v. a.* odorati; einem Geld —, izmamiti, izlukaviti komu novce.
Abzahlen, *v. a.* naplatiti, izplatiti; einem —, naplatiti, podmiriti koga; (*fig.*), einen —, ukoriti, izkarati, pokarati (koga).
Abzahlung, *f.* izplata, naplata.
Abzählen, *v. a.* nabrojiti, izbrojiti, pobrojiti, uzeti na broj ili račun; einem fünf Gulden —, odbrojiti komu pet forintih.
Abzählung, *f.* izbrajanje, odbrajanje; izbroj, odbroj.
Abzahnen, *v. n.* das Kind hat noch nicht abgezahnt, ovo děte nije još dobilo sve zube; —, *v. a.* (b. Tiſchl.), ozubiti.
Abzanken, *v. a.* (einem etwas —), svadjom dobiti; ſich —, *v. r.* nasvadjati se, nakarati se.
Abzapfen, *v. a.* odvranjiti, odčepiti; Wein —, odtočiti, odtakati vino; das Waſſer eines Teiches —, spustiti, izpustiti vodu iz ribnjaka; einen —, ogulliti, oglobiti koga; den Unterthanen das Blut —, krv piti podložnikom.
Abzapfung, *f.* odtakanje; — des Blutes, puštanje krvi.
Abzappeln, *v. n.* nakoprcati se, nabacakati se; odgambati.
Abzaſern, ſich, *v. r.* očimkati se, okrezati se, okrzati se.
Abzaubern, *v. a.* odčiniti, odbahoriti, odbajati.
Abzäumen, *v. a.* odžvaliti, razuzdati.
Abzäumung, *f.* razuzdavanje.
Abzäunen, *v. a.* odplotiti, odgraditi; oplotiti, pregraditi.
Abzauſen, *v. a.* očupati, razčupati, razkušljati.
Abzechen, *v. a.* odpiti, odpijati.
Abzehenten, *v. a.* oddesetkovati; (den Biſchof —), desetak dati.
Abzehren, *v. a.* (eine Forderung —), odtrošiti, potrošiti; (mager machen), iztrošiti, izjesti; ſich —, *v. r.* osušiti se, omršati, ološati, opadati, gubiti se.
Abzehrung, *f.* trošenje, mršanje; (Auszehrung), sušica, suhobolja, suša, zla, hrdjava, suha bolest, jektika*, tižika.
Abzeichen, *n.* znak, znamenje, biljega.
Abzeichnen, *v. a.* obilježiti, označiti; (durch Zeichnen), nacrtati, odcrtati, precrtati, odrisati*, prerisati.
Abzeichnung, *f.* bilježenje, označivanje; (Abbildung), crtanje; (das Abgezeichnete), nacrt, precrt, risarija*, preris.
Abzerren, *v. a.* oderati, narezati.
Abzetern, *v. a.* odvikati, odbučiti, izbučiti.
Abzetteln, *v a.* razsnovati.
Abzicken, *v. n.* izkoziti se.
Abzieh- (in Zuſ.), odvlačan, skidan, odbojan.
Abziehblaſe, *f.* kotao (za pěčenje).
Abziehеiſen, *n.* (b. Gerb.), kosa.
Abziehen, *v. a.* (her—), svući, svlačiti, skinuti; (wegziehen), odvući, odvlačiti; die Haut —, oderati, oguliti, sguliti, perdašiti* (kožu); den Hut —, odkriti se, ogologlaviti se; einen Ring vom Finger —, skinuti prsten s ruke; ein geladenes Gewehr —, izvrtěti naboj iz puške; die Saiten von einem Inſtrumente —, odviti žice; Bohnen —, guliti, čistiti pasulj, grah; ein Scheermeſſer —, progladiti, provlačiti, navući (na); Wein —, odtočiti, odtakati vino; einem die Larve —, skinuti komu obrazinu; vom Lohne —, odkinuti, odkidati (od plaće); die Hand von einem —, pomoć komu uztegnuti; von einer Summe —, odbiti, odbijati; den Branntwein —, prepeći, prepěcati rakiju; den Teich —, izpustiti vodu iz ribnjaka; (b. Buchdr.), snimiti, otisnuti; (b. Schuhm.), izgladiti (plovućcem); (*arith.*), odbiti, odujmiti; b. Suppe mit einem Ei —, razmesti jaje u juhi (čorbi); (vom Vorſatze —), odvratiti, odvraćati (od nakane); ſich —, *v. r.* ſich von der Welt —, odkloniti se od světa, skružiti se, zavrěti se; (v. Zugvieh), izvući se; —, *v. n.* aus dem Dienſte —, otići iz službe, odseliti se; unverrichteter Sache —, otići neopraviv ništa; (ſcherzh.), dobiti pakračku dekret; leer —, nedobiti ništa; der Rauch zieht durch die Röhre ab, dim odlazi kroz cěv, cěvlju; der Feind zog ab, neprijatelj je odmaknuo; von der Wache —, izměniti se (na straži); mit Schand und Spott, mit einer langen Naſe —, ſ. Naſe; abgezogener Begriff, ſ. Abſtract.
Abzieher, *m.* odvlačnik, svlačnik; ſ. Abziehmuskel.
Abziehfeile, *f.* gladilac.
Abziehmuskel, *m.* (mišica-)odvlačica.
Abziehriemen, *m.* provlačnjak.
Abziehſtein, *m.* belegija.
Abziehung, *f.* odvlačenje, odvlaka, svlaka; ſ. Abzug, Abſtraction, Subtraction.
Abziehungsvermögen, *n.* odlučbenost.
Abziehungszahl, *f.* ſ. Subtrahend.
Abziehungszeug, *n.* prepečna sprava.
Abzielen, *v. a.* gadjati, ciljati, nišaniti*; směrati kamo, naměravati što, težiti na što; ich weiß wohin das abzielt,

Digitized by Google

znadem kamo to šiba, směra, cilja*; das zielt auf nichts Gutes ab, tu se radi o zlu; das zielt auf mich ab, to je meni naměnjeno.

Abzielen, *n.* směranje, směr, težnja, naměna.

Abzimmern, *v. a.* otesati, odtesati.

Abzirkeln, *v. a.* okružiti, ošestariti.

Abzirkelung, *f.* šestarenje, kružitba.

Abzittern, *v. n.* otresti se, stresti se.

Abzitzen, *v. a.* izsisati.

Abzotteln, ſ. Abzausen.

Abzucht, *f.* pasmina; (*mont.*), odplav, odplavnica.

Abzüchtigen, *v. a.* nakarati, pokarati.

Abzug, *m.* ſ. Abziehen; Abheben; — des Weines, odtakanje vina; (Entfernung), odlazak, polazak, uzmak, izmak; (in Buchdr.), snimak; zum — blasen, trubiti na odlazak; — vom Erbtheil, odbitak od naslědka; (am Gewehr), odponač, obarača, micanik, makalj; — der Unterthanen, seoba podložnikah; der Rauch hat keinen —, dim neima prolazka; nach — aller Kosten, odbiv sve troškove; in — bringen, odbiti; nach — des Abzuziehenden, odbiv što se ima odbiti; (*mont.*) (rudna) těnica; (b. Web.), reznik; (b. Flüſſigkeiten), odtoka, žlěb opad; d. Waſſer hat keinen —, voda neima izpusta.

Abzüglich, *adj.* odvlačan.

Abzugsblech, *n.* ſ. Abblättchen, pločica kod oponca.

Abzugsbogen, *m.* popravni snimak.

Abzugsbrief, *m.* seobenica.

Abzugsfaß, *n.* odtočnjak.

Abzugsflagge, *f.* polazna zastava.

Abzugsfreiheit, *f.* sloboda seobe.

Abzugsgeld, ſ. Abfahrtsgeld.

Abzugsgraben, *m.* izpust, odtoka.

Abzugskanal, *m.* ſ. Abflußkanal.

Abzugspoſten, *m.* odbitna stavka.

Abzugspredigt, *f.* propověd na polazku, polazna propověd.

Abzugsrecht, *n.* právo polaznine.

Abzugsſchlacke, *f.* pretopna drozga ili truska.

Abzugsſchlackenblei, *n.* olovo od truske.

Abzugsſchmaus, *m.* polazna gostba, čast.

Abzugsſchnalle, *f.* zadržaljka.

Abzugszahl, *f.* ſ. Minuendus.

Abzugszeit, *f.* vrěme polazka

Abzupfen, *v. a.* očimkati, očupati, počupati.

Abzürnen, *v. n.* ſ. Auszürnen; ſich —, naljutiti se, nasrditi se.

Abzwacken, *v. a.* odštipnuti, odskubsti; (*fig.*), zakinuti.

Abzwängen, *v. a.* enge Kleider —, těsnu opravu težko svlačiti.

Abzwecken, *v. n.* ſ. Abzielen, *v. a.* odbiti, odbijati.

Abzweigen, *v. a.* den Wechſel —, měnicu razgranati.

Abzwicken, ſ. Abzwacken.

Abzwingen, *v. a.* einem etwas —, silom oteti, prisiliti na što.

Abzwirnen, *v. a.* prepresti, prepredati, upredati. [čati.

Abzwitſchern, *v. a.* odcvrkutati, odcvr-

Acacie, ſ. Schotendorn.

Accent, *m.* (Sylbenton), naglasak; (Tonzeichen), glasilo.

Accentuation, *f.* naglaskovanje.

Accentuiren, *v. a.* naglaskovati; zanositi.

Accept, *m.* Acceptation, *f.* primanje; (Wechſ.), prihvat (měnice); — per Intervention, posrědni prihvat; — per Honor, ſ. Ehrenannahme; — per Procura, povlastni prihvat.

Acceptabel, *adj.* prihvatan; (*fig.*), priličan, povoljan; ſ. Annehmbar.

Acceptant, *m.* prihvatnik.

Acceptationsbuch, *n.* prihvatovnik.

Acceptations-Proviſion, *f.* prihvatnina..

Acceptationszeit, *f.* prihvatni rok.

Acceptiren, *v. a.* prihvatiti, primiti, primati.

Acceß, *m.* pristup; (Zuwachs), prirast, priraštaj, priplodak; (Anfall), nastup.

Acceſſion, *f.* prirastanje, priraštaj.

Acceſſiſt, *m.* čekaonik.

Acceſſit, *n.* druga nagrada.

Acceſſoriſch, *adj* pristojeći, pripadajući.

Acceſſorium, *n.* pristojak, pripadak.

Accidens, *n.* prigoda, priděvak.

Accidental, *adj.* prigodan, priděvan.

Accidentien, *pl.* pripadci.

Accisamt, *n.* carinište, carinski ured.

Accisant, *m.* carini podvržen.

Accisbar, *adj.* carini, potrošnini podvržen.

Accisbediente, *m.* carinski sluga.

Accise, *f.* (Waarenſteuer), carina; (Zehrungsſteuer), potrošnina.

Acciseinnahme, *f.* primanje carine, potrošnine.

Acciseinnehmer, *m.* carinik, pobirač, prijamnik potrošnine.

Accisfrei, *adj.* prost od carine, potrošnine.

Accisfreiheit, *f.* oprost od carine, potrošnine.

Accisgefälle, *n.* carinski dohodak.

Accisrath, *m.* carinski savětnik.

Accisſchreiber, *m.* carinski pisar.

Accisſtube, *f.* carinište.

Acciszettel, *m.* carinica.

Acclamation, *f.* uzklik.

Acclamationswahl, *f.* izbor uzklikom.

Acclimatiſiren, ſich, *v. r.* priviknuti podnebju; (*fig.*) udomaćiti se.

Accomodation, *f.* prilagodjivanje.

Accomodiren, *v. a.* udesiti, prilagoditi; ſich —, *v. r.* priljubiti se, prilagoditi se; (zurecht machen), ugoditi, ugadjati komu.

Digitized by Google

Accompagnement, *n.* pripěvanje; sviranje, igranje (uz . .). [(uz . .).
Accompagniren, *v. a.* pripěvati; svirati
Accord, *m.* suglas; (Vertrag), pogodba.
Accordiren, *v. n.* suglasiti, sudarati se, slagati se; —, *v. a.* udesiti, ugoditi, složiti, udešavati, ugadjati (žice); (einen Vergleich schließen), pogoditi se; (sich vergleichen), nagoditi se, napraviti se.
Accoucheur, ſ. Geburtshelfer.
Accouchiren, *v. n.* babičiti, babiti (ženu), primati (děte).
Accreditiren, *v. a.* Jemanden —, pověriti koga; (*merk.*), věresiju pribaviti; accreditirt, pověren.
Accreditive, *f.* věrodajnica.
Accrement, *n.* prirast, priraštaj.
Accreſciren, *v. n.* prirasti.
Accrochiren, *v. n.* zapeti, zakvačiti se.
Accroupiren, ſich, *v. r.* čučati, čepěti.
Accumulation, *f.* gomilanje.
Accumuliren, *v. a.* nagomilati.
Accurat, *adj.* točan, izpravan; —, *adv.* točno, izpravno.
Accurateſſe, *f.* točnost, izpravnost.
Accuſativ, *m.* četvrti padež.
Ach! *int.* ah! (b. Schmerz), jao, oh, vajme, ojme; — wie ſchön iſt das, ala je to lěpo! —, daß doch, kamo sreće, da; Ach Weh ſchreien, vajmekati, bědati se.
Achat, Achatſtein, *m.* bezdrak, agat*.
Achatgalle, *f.* bezdrakova pěna.
Achatmuſchel, *f.* (*Achatina*), bezdračica.
Achel, *f.* osina, osje; pozder.
Achillesflechſe, Achillesſehne, *f.* petna žila.
Achromatiſch, ſ. Farbenlos.
Achſe, *f.* osovina, os; auf einer —, na kolih, na istih kolih.
Achseiſen, ſ. Achſenblech.
Achſel, *f.* rame, pleće; unter die — nehmen, uzeti pod pazuho; etwas auf die leichte — nehmen, nebrinuti se mnogo za što; einen über die — anſehen, popréko gledati koga, prěčati se na koga; auf beiden —n tragen, dvoličiti; die — zucken, sažeti, sažimati, smaknuti, slegnuti, sagnuti ramenima.
Achſelader, ſ. Achſelſchlagader.
Achſelband, *n.* naramica, poramka; (Epaulette), naramak, ramenjak.
Achſelbein, *n.* ramena kost, ramenica.
Achſelblätter, *pl.* lopatice.
Achſelblutader, *f.* pazušna žila.
Achſeldrüſe, *f.* pazušna žlězda.
Achſelfeder, *f.* pazušno pero.
Achſelfleck, *m.* podkrpa, poduplata.
Achſelhemd, *n.* oplećak.
Achſelhöhe, *f.* pazuho.
Achſelkleid, *n.* (*humerale*), ramenik.
Achſeln, *v. n.* nositi na oba ramena; (*fig.*), dvoličiti.
Achſelnaht, *f.* ramenjača.
Achſelnerve, *m.* pazušni živac.
Achſelranke, *f.* zaperak, priperak.
Achſelriemen, *m.* ramenica.
Achſelſchlagader, *f.* plećna tipavica.
Achſelſchnur, *f.* naramica, poramka, poramica.
Achſelſeil, *n.* obramnica, uprta.
Achſelſpange, *f.* poramka.
Achſelſtreifen, ſ. Achſelfleck.
Achſelſtück, *n.* naplećnik.
Achſelträger, *m.* dvoličnjak.
Achſelträgerei, *f.* dvoličenje.
Achſeltuch, ſ. Achſelkleid.
Achſelzucken, *n.* sažimanje ramenah, stiskanje plećah.
Achſelzucker, *m.* sažimač ramenah.
Achſenblech, *n.* plehovi*, morokvaša*.
Achſeneinſchnitt, *m.* osovni zaseк.
Achſengeld, *n.* vozovina.
Achſenholz, *n.* osovno drvo.
Achſennagel, *m.* lunjak, čivija*.
Achſenriegel, *m.* prěčka (od topovskoga stalka).
Achſenring, *m.* karika, kolobar.
Achſenſchenkel, *m.* rukavac.
Achſenſchiene, *f.* ſ. Achſenblech.
Achſenſchmiere, *f.* kolomaz.
Achſenlinie, *f.* (crta-)stožernica, osovnica.
Achspunkt, *m.* osovna bodica.
Achsſtrich, *m.* ſ. Achſenlinie.
Acht, *num.* osam; — Menſchen, osmorica; — Sachen, osmoro; je —, po osam; — Tage, osmina; innerhalb — Tage, medju osminom; es hat —e geſchlagen, izbilo je osam satih.
Acht, Achte, *f.* osmica.
Acht, *f.* opaz, oprez; etwas in — nehmen, sagledati, spaziti što; uvažiti što; — haben, paziti (na koga); hab' — auf das Haus, gledaj kuću; gib —! budi nazor! pazi! habt —! pozor! ſich in — nehmen, uzeti se na um ili u pamet; ſich vor einem in — nehmen, čuvati se koga, na oprezu biti od koga; aus der — laſſen, smetnuti s uma, baciti u nemar, neuvažiti, mimoići.
Acht (Achtserklärung), *f.* progon, prognanstvo, zatočenje, progonba, izobćenje; in die — thun oder erklären, prognati iz zemlje, izobćiti.
Ächt, ſ. Echt.
Achtbar, *adj.* častan, častiv, poštovan, pošten.
Achtbarkeit, *f.* čast, poštenje.
Achtbeinig, Achtfüßig, *adj.* osmonog, osmokrak.
Achtblumig, *adj.* osmocvětan.
Achte, *num.* osmi; (*subst.*), osmica.
Achteck, *n.* osmokut, osmerokut.
Achteckig, *adj.* osmouglat, osmerouglat; osmokutni.

Digitized by Google

Achteimer, *m.* osmerka, osmakinja, osmačka, osmak.

Achteimerig, *adj.* od osam akovah ili [vedarah.

Achtel, *n.* osmina, osmi dio; (Maß), osmak; ein — Metzen, osmanik.

Achtelform, ſ. Octavformat.

Achtelkreis, *m.* (*astr.*), osmar.

Achteln, *v. a.* osamkovati.

Achten, ſ. Acht, in die — erklären.

Achten, *v. a.* einen —, štovati, poštovati; er wird von ſeinen Kameraden geachtet, poštenje ili čast mu je medju braćom; hoch —, vrlo ceniti, štovati; für nichts —, ništom držati; ſich ſelbſt —, poštovati se; für gut —, za dobro držati, dobrim držati; für Schande —, držati za sramotno ili sramotu; auf etwas —, paziti, gledati na što, uvažiti što; er achtet gar nicht darauf, on za to i nehaje; ſich nach etwas —, vladati, ravnati se po čem; wornach ihr euch zu — habet, po tom da se vladate! ovo da obdržavate!

Achtender, *m.* (jelen-)osmorožčić.

Achtens, *adv.* osmo.

Achtenſtaude, *f.* (*Sambucus Ebulus*), habtovina, habtik (aptik).

Achtenswerth, *adj.* vrědan, vrli, vrědan štovanja.

Achter, *m.* osmica; ſ. Achtender.

Achterlei, *adj.* osmovrstan, osmerovrstan; *adv.* osmovrstno.

Achtfach, Achtfältig, *adj.* osmogub, osmostruk, osmerogub; — nehmen, uzeti na osmero.

Achtfädig, *adj.* osmerožičan.

Achtfärbig, *adj.* stalnošaran, pravobojan.

Achtflach, ſ. Octaedron.

Achtfüßig, *adj.* osmonog, osmonožan.

Achtgroſchenſtück, *n.* osmogrošnjak, osmogrošac.

Achthaber, *m.* prigledač.

Achthalb, *adv.* sedam i pol (pô).

Achtheit, ſ. Echtheit.

Achthundert, *num.* osam sat, osam stotinah; je zu —, po osam stotinah.

Achthundertel, *n.* osamstotinina.

Achthundertjährig, *adj.* osamstogodišnji.

Achthundertmal, *adv.* osam stotinah putah.

Achthundertſte, *adj.* osamstoti.

Achtjährig, *adj.* osmogodišnji, osmolětnji; ein —es Thier, osmogodac, osmak.

Achtjährlich, *adj.* und *adv.* svake osme godine.

Achtkantig, *adj.* na osam srhah, osmo[sršni.

Achtklang, *m.* (*mus.*), osmica.

Achtlos, *adj.* nepažljiv, nepozorljiv; (forglos), nemaran, nehajan.

Achtloſigkeit, *f.* nepažljivost, nepozornost; (Sorgloſigkeit), nemar, nemarnost, nehajstvo.

Achtmal, *adv.* osamkrat, osam putah; zum achten Male, osmi put.

Achtmalig, *adj.* osmokratan, osmoputan.

Achtmann, *m.* jedan od osmorice, osmoričar.

Achtmännerig, *adj.* osmomužni.

Achtmonatig, *adj.* osmoměsečni.

Achtmonatlich, *adj.* und *adv.* svaki osmi měsec.

Achtpfünder, *m.* osmofuntaš.

Achtpfündig, *adj.* osmofuntaški.

Achtreihig, *adj.* osmoredan.

Achtſam, *adj.* pazljiv, pomnjiv, maran, hajan.

Achtſame, *m.* (*Octospora*), osmosěmenka.

Achtſamkeit, *f.* pazljivost, marnost, pomnja.

Achtſäulig, *adj.* osmostupovni; eine —e Figur, osmostupac.

Achtsbrief, *m.* progonica.

Achtſchildig, *adj.* osmoštitni.

Achtſeitig, *adj.* osmostran, osmoploh.

Achtserklärung, *f.* prognanje, progonba.

Achtsmann, *m.* sudbeni prisědnik; ſ. Taxator.

Achtſpännig, *adj.* u. *adv.* na osam (konjah); in einem —en Wagen fahren, voziti se na osminji, na osam konjah.

Achtſtrahl, *m.* (*Asterias*), križaljka, križalina, morski križ.

Achtſtück, *n.* osmak.

Achtſtündig, *adj.* osmosatni.

Achtſtündlich, *adj.* u. *adv.* svakog osmog sata, svake osme ure.

Achtsurtheil, *n.* progonbena osuda.

Achttägig, *adj.* osmodnevni.

Achttäglich, *adj.* u. *adv.* svaki osmi dan.

Achttagsuhr, *f.* sedmični sat, sedmična ura.

Achttheil, ſ. Achtel.

Achttheilig, *adj.* osmodělni.

Achtton, *m.* osmica.

Achtundzwanzig, *num.* dvadeset i osam.

Achtung, *f.* pozor, pazljivost; (Hoch—), štovanje, počitanje; — genießen, biti štovan; er ſteht in —, štuju ga, u časti je; — des Geſetzes, štovanje zakona.

Achtungsmangel, *m.* nestašica časti, ne[štovanje.

Achtungsvoll, *adv.* s poštovanjem; směrno.

Achtungswerth, Achtungswürdig, *adj.* ſ. Achtenswerth.

Achtwinklig, *adj.* osmokutan.

Achtwöchentlich, *adj.* u. *adv.* svake osme sedmice.

Achtwöchig, *adj.* osmosedmični.

Achtzehn, *num.* osamnaest; (*subst.*), osamnaestorica.

Achtzehner, *m.* osamnaestica.

Achtzehnerlei, *adj.* od osamnaest vrstih.

Achtzehnfach, *adj.* osamnaestogub, osamnaestostruk.

Achtzehnjährig, *adj.* osamnaestogodišnji, osamnaestolětni.

Achtzehnmal, *adv.* osamnaest putah, osamnaest krat.

Digitized by Google

Achtzehnpunkt, (*Coccinella octod. punctata*), *m.* osamnaestka.
Achtzehnte, *adj.* osamnaest; —, *n.* osamnaesto.
Achtzehntel, *n.* osamnaestica.
Achtzehntens, *adv.* osamnaesto.
Achtzeilig, *adj.* osmoredan.
Achtzig, *num.* osamdeset; (*subst.*), osamdesetorica. [godac.
Achtziger, *m.* osamdesetak, osamdesetAchtzigerlei, *adj.* od osamdeset vrstih, felah*.
Achtzigfach, *adj.* osamdeseterogub.
Achtzigjährig, *adj.* osamdesetlètni.
Achtzigmal, *adv.* osamdesetkrat, osamdeset putih.
Achtzigste, *adj.* osamdeseti.
Achtzigstel, *n.* osamdesetina.
Achtzigtausend, *num.* osamdeset tisućah ili hiljadah.
Achzen, *v. n.* jeknuti, jecati, jektati.
Achzen, *n.* jecanje, jek, jecavica.
Achzend, *adj.* jecajuć.
Achzer, *m.* jeko.
Acker, *m.* njiva, polje; (—Feld), oranica, ornica, oraćica; (Boden), šanbiger —, pèskovita zemlja; (Maß), s. Morgen; ein Strich —, postat, *f.*
Ackerälteste, *m.* poljodèlski staréšina.
Ackeram, *f.* bukvica.
Ackeranborn, *m.* poljski tetrljan.
Ackerarbeit, *f.* poljski rad.
Ackerbar, *adj.* orni.
Ackerbau, *m.* teg, poljodèlstvo; — treiben, težati zemlju.
Ackerbauend, *adj.* ratarski, težački.
Ackerbauer, *m.* ratar, rataj, poljodèlac, težak.
Ackerbau-Gesellschaft, *f.* poljotežno, poljodèlsko družtvo.
Ackerbaukunde, *f.* ratarska nauka.
Ackerbeere, *f.* (*Rubus caesius*), ostružnica; (*R. fruticosus*), kupina.
Ackerbeerstrauch, *m.* ostružnjak, kupinjak.
Ackerbeet, *n.* liha, slog; ogon.
Ackerbestellung, *f.* poljski rad.
Ackerbohne, s. Saubohne.
Ackerbrombeere, s. Ackerbeere.
Ackerbuch, s. Catastrum. [tušac.
Ackerburzel, *m.* (*Portulacca oleracea*),
Ackerbürger, *m.* gradjanin-ratar, g.-poljodèlac.
Ackerdille, *f.* (*Anethum segetum*), poljska mirodjija.
Ackerdistel, Ackerkratzdistel, *f.* (*Serratilla arvensis*), palamida, poljski srpak; (*Carduus crispus*), rudasti bodalj.
Ackerdroffel, s. Rosendroffel.
Ackerehrenpreis, *m.* (*Veronica arvensis*), poljski zimičnjak. [ščić.
Ackereichel, *f.* (*Lathyrus tuberosus*), ora-
Ackerer, *m.* orač; ratar.
Ackererbse, *f.* poljski grašak.
Ackererde, *f.* mekota.
Ackerfeld, *n.* oranica, ornica, oraćica, oraća zemlja.
Ackerfleischblume, *f.* s. Acker-Kuhweizen.
Ackerfrohne, *f* poljska robota.
Ackerfuchsschwanz, *m.* (*Alopecurus agrestis*), poljski repak.
Ackerfurche, *f.* brazda.
Ackergalle, *f.* plèšina; (Quellgrund), pištalina, izdan.
Ackergänsedistel, *f.* (*Sonchus arvensis*), poljski kostrèč, krlj.
Ackergauchheil, s. Gauchheil.
Ackergaul, *m.* (konj-)plužnjak, oraći konj.
Ackergefilde, *n.* polje.
Ackergeld, *n.* s. Ackerlohn.
Ackergeräthe, *n.* Ackergeräthschaft, *f.* ratila, ratarska ili orna sprava, orno orudje, orni halat*.
Ackergericht, *n.* poljski sud
Ackergesetz, *n.* poljski zakon.
Ackergevierte, *n.* četveronugla njiva.
Ackergewächs, *n.* poljsko bilje.
Ackergünsel, *m.* (*Teucrium Chamaepithys*), veliki dubačac, pènušica.
Ackergoldblume, *f.* (*Chrysanthemum segetum*), poljski bratić.
Ackergras, *n.* (überhaupt), poljska trava, plèvel; (*Cerastium arvense*), poljska ptičja trava; (*Anthoxanthum odoratum*), poljsko zlatno koljeno; (*Panicum Dactylon*), zubača, troskočić, zlokop.
Ackergrindkraut, *n.* (*Scabiosa arvensis*), udovica.
Ackerhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus arvensis*), poljski žabnjak.
Ackerhaken, *m.* ralica.
Ackerhauhechel, s. Hauhechel.
Ackerheu, *n.* ugarno sèno.
Ackerhof, *m.* seoski dvor.
Ackerhohlzahn, *m.* (*Galeopsis Ladanum*), poljska smrdljiva kopriva.
Ackerholder, Ackerholunder, s. Achtenstaude.
Ackerholz, *n.* poljsko drveće; (Forstw.), bèlogorica, bèla gora.
Ackerhornkraut, *n.* (*Cerastium arvense*), poljska ptičja trava, poljski rožac.
Ackerhuhn, s. Rebhuhn.
Ackerhyacinthe, *f.* (*Hyacinthus racemosus*), balјuška, presličetina, vilin luk.
Ackerkamille, *f.* (*Anthemis arv.*), poljski jarmen.
Ackerkannenkraut, *n.* (*Equisetum arv.*), poljska preslica, poljski hvost.
Ackerklee, *m.* (*Trifolium arv.*), poljska dètelina.
Ackerklette, *f.* (*Xanthium Strumarium*), poljska dikica.
Ackerknecht, *m.* orač; (Kleinknecht), gončin, vologonac.
Ackerknoblauch, *m.* (*Allium vineale*), divji luk.

Digitized by Google

Ackerkohl, *m.* (Steinkohl, *Brassica arv.*), poljski kupus; ſ. Ackerſenf.
Ackerkrabbe, *f.* (*Scarabaeus Melolontha*), kokica.
Ackerkrähe, *f.* gavran.
Ackerkraut, *n.* ſ. Bachbunge.
Ackerkrebs, *m.* ſ. Erdgrille.
Ackerkrume, *f.* mekota, skorup (zemlje).
Ackerkrummhals, *m.* (*Lycopsis arvensis*), pačje gnjezdo.
Ackerkuhweizen, *m.* (*Melampyrum arv.*), poljska urodica.
Ackerkümmel, *m.* (*Agrostemma Githago*), kukolj. [oračica.
Ackerland, *n.* oraća zemlja, (zemlja-)
Ackerlattich, *m.* (*Lactuca scariola*), poljska loćika.
Ackerlehne, ſ. Feldlehne.
Ackerlehmkraut, *n.* (*Antirrhinum Linaria*), sekiljača, planak, konopljanka, bogorodičin lan. [ševa.
Ackerlerche, *f.* (*Alauda arv*), poljska
Ackerlohn, *m.* orbina, izor. [vrat.
Ackerlolch, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj,
Ackerlöwenmaul, *n.* (*Antirrhinum Orontium*), poljska žabica ili zevalica.
Ackermähre, *m.* kljuverina, kurada.
Ackermann, *m.* orač; ratar, poljodělac; (*Scarabaeus agricola*) orač; Ackerleute, *pl.* oraći, ratari, poljodělci.
Ackermännchen, *n.* (*Motacilla alba*), oračica.
Ackermannkraut, *n.* ſ. Ochſenzunge.
Ackermarienmantel, *m.* (*Aphanes arv.*), poljski nejav.
Ackermaß, *n.* poljska měra.
Ackermaus, *f.* poljski miš.
Ackermausöhrlein, *n.* (*Myosotis arvensis*), sitna potočnica.
Ackermelde, *f.* (*Chenopodium hybridum*), poljska loboda.
Ackermennig, ſ. Odermennig.
Ackermeſſer, *n.* brazdilo.
Ackermiſt, *m.* gnoj za polje.
Ackermohn, *m.* (*Papaver dubium*), bula, poljski mak. [metva.
Ackermünze, *f.* (*Menta arvensis*), poljska
Ackern, *v. a.* orati, plužiti; zum erſtenmal —, parati, ugariti, zum zweitenmal —, dvojačiti, mekotiti, preorati; zum drittenmal —, trećačiti, premekotiti, prašiti; mit Ochſen —, orati na volovih.
Ackern, *n.* oranje, orba, oračina.
Ackernelke, *f.* (*Lychnis dioica*), usač, velji golesak.
Ackernelkengras, ſ. Spurre.
Ackerneſſel, *f.* (*Lamium album*), bela mrtva kopriva.
Ackernuß, ſ. Ackereichel.
Ackerohmkraut, ſ. Ackermarienmantel.
Ackerpferd, ſ. Ackergaul.
Ackerpflege, *f.* gojitba, obradjivanje polja.
Ackerpfriemen, *m.* (*Reseda luteola*), katanac.
Ackerplatterbſe, *f.* (*Lathyrus aphaca*), grah-zavrč.
Ackerradel, *m.* (*Pedicularis sylv.*), šumska ušljivica.
Ackerrain, *m.* razor, razgon.
Ackerrapunzel, *f.* (*Campanula Rapunculus*), divji kolnjak.
Ackerraute, ſ. Erdrauch.
Ackerrecht, *n.* poljsko pravo.
Ackerreich, *adj.* poljevit.
Ackerreichthum, *m.* poljevitost.
Ackerrettig, *m.* (*Raphanus Raphanistrum*), poljska rotkva.
Ackerried, *n.* rit, čret.
Ackerriedgras, *n.* (*Agrestis Spica venti*), ovasnica poljska.
Ackerringelblume, ſ. Ringelblume.
Ackerritterſporn, *m.* (*Delphinium Consolida*), jadič, kokotičak.
Ackerrixe, *f.* (*Rallus Crex*), hariš, kosac.
Ackerröslein, *n.* (*Adonis aestivalis*), letni gorocvět. [čistac.
Ackerroßpolei, *f.* (*Stachys arv.*), poljski
Ackerroßſchwanz, *m.* ſ. Ackerkannenkraut.
Ackerſalat, *m.* (*Valeriana Locusta*), motoviljac.
Ackerſaudiſtel, ſ. Ackergänſediſtel.
Ackerſauerampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljak.
Ackerſcharte, ſ. Ackerdiſtel.
Ackerſchnabelkraut, *n.* (*Geranium cicutarium*), poljski čapljan, poljski sprežnjak.
Ackerſchleife, *f.* vlača, vlačica.
Ackerſcholle, ſ. Erdſcholle.
Ackerſchwarzkümmel, *m.* (*Nigella arv.*), poljska cěvka, poljska crnika, mohunice.
Ackerſchwert, *n.* (*Gladiolus communis*), poljski mačinac, bogiša.
Ackerſeifenkraut, *n.* (*Saponaria vaccaria*), osjak.
Ackerſenf, *m.* (*Sinapis arvensis*), divja gorušica.
Ackersmann, ſ. Ackermann.
Ackerſpergel, ſ. Spergel.
Ackerſteinſaamen, *m.* (*Lithospermum arv.*), divja proha ili biserka.
Ackerſteuer, *f.* plugarina.
Ackertag, *m.* plug, dan oranja.
Ackertäſchelkraut, *n.* (*Thlaspi arvense*), poljska gusomača.
Ackertheil, ſ. Erbfur.
Ackerthymian, *m.* (*Thymus Serpillum*), babina ili majkina dušica.
Ackertrappe, *f.* (*Otis tarda*), droplja.
Ackertreſpe, *f.* (*Bromus arv.*), poljska ovsika.
Ackerumſatz, *m.* izměna polja ili njive; (Ackerumſchlag), (poljska) měnja.
Ackerviole, *f.* (*Viola tricolor*), sirotica.

Digitized by Google

Ackervogel, *m.* (*Charadrius Apricarius*), daždevnik, prosenka.
Ackervogelkraut, *n.* (*Cerastium viscosum*), lěpkasti rožac.
Ackervogt, *m.* poljar, poljak; (Aufſeher), težački prigledač.
Ackerwage, *f.* brazdoměr.
Ackerwaldmeiſter, ſ. Waldmeiſter.
Ackerwalze, *f.* (poljski) valj, valjuga.
Ackerweg, *m.* poljski put.
Ackerweide, *f.* (*Salix arenaria*), rakita.
Ackerweizen, *m.* ſ. Ackerkuhweizen.
Ackerwerk, *n.* ſ. Ackerarbeit.
Ackerwerkzeug, *n.* ratilo, ratarsko orudje.
Ackerweſen, *n.* poljodělstvo, zemljodělstvo.
Ackerwieſe, *f.* poljska sěnokoša.
Ackerwinde, *f.* (*Convolvulus arvensis*), poponac, slak.
Ackerwolfsgeſicht, *n.* ſ. Ackerkrummhals.
Ackerwurm, ſ. Engerling.
Ackerwurz, *f.* ſ. Kalmuswurzel.
Ackerzeit, *f.* vrěme oranja, orno doba.
Ackerzins, *m.* ſ. Ackergeld.
Ackerzwiebel, *f.* (*Ornithogalum*), pasji luk.
Acquiesziren, *v. n.* privoliti, smiriti se.
Acquirent, *m.* stečnik, dobivalac.
Acquiriren, *v. a.* steći, dobiti, teći, dobivati.
Acquiſition, *f.* tečevina, stečevina.
Acquit, per —, primio; — à Caution, ſ. Begleitſchein.
Act, *m.* čin; gerichtlicher —, sudbeno dělo; feierlicher —, svečanost.
Acta, ad — legen, metnuti k spisom; nevěćati o čem, neuvažiti što.
Acten, Actenſtücke, *pl.* spisi; Proceß—, parnični spisi.
Acten- (in Zuſ.), spisni.
Actenauszug, *m.* izvadak iz spisah.
Actenmäßig, *adj.* u. *adv.* po spisih, spisimice.
Acten-Rotulus, *m.* skladnik.
Actenſammlung, *f.* spisnik.
Actenſtück, *n.* spis; —Übergabe, predaja spisa.
Actenverzeichniß, *n.* skladnik, naznaka spisah.
Acteur, *m.* predstavljač.
Actie, *f.* dionica, dělnica, akcia*.
Actien-Coupon, *m.* dělnična kamatnica, dělnični ureznik, odrezak.
Actiengeſellſchaft, *f.* dělnično družtvo.
Actienhandel, *m.* trgovina s dělnicami.
Actieninhaber, Actionair, *m.* dělnik.
Actien-Interimſchein, *m.* dělnična privremenica.
Action, *f.* čin, dělo; (Gefecht), bitka; (Geberdenſprache), kretba.
Activ, *adj.* dělovan, dělatan, radin; (*merk.*) imovni; (*gram.*) tvorni.
Activa, *pl.* ſ. Activſtand.
Activforderung, *f.* istina.
Activhandel, *m.* prodajna trgovina.
Activirung, *f.* uvodjenje u dělatnost.
Activität, *f.* dělatnost, poslovanje.
Activſchuld, *f.* istina, veresija; —en haben, imati na dugu.
Activſtand, *m.* Activvermögen, *n.* imovina, imaostvo, imuće.
Activverzeichniß, *m.* kazalo imovine.
Actor, ſ. Kläger.
Actoriſch, *adj.* tužiteljski; —e Caution, tužiteljska jamčevina (sěgurnica).
Actrice, *f.* predstavljačica.
Actuar, *m.* perovodja.
Actuariſiren, *v. a.* spisivati.
Actuell, *adj.* istini, pravi; (gegenwärtig), sadašnji.
Acupunctur, *f.* iglobod.
Acut, *adj.* —e Krankheit, žestoka bolest.
Adagio, *adj.* lagano.
Adamsapfel, *m.* (Baum), adamštica, lumija; (Kehlkopf), jabučica (u grlu).
Adamsbiſſen, *m.* limun-zagrizak.
Adamsfeige, *f.* (*Musa paradisiaca*), bananik, indijska smokva.
Adäquat, *adj.* primeren.
Adaptiren, *v. a.* prilagoditi, priljubiti,
Adaptirungs-Auslagen, *pl.* trošak za prilagodjivanje, priredjivanje (sgrade).
Adaptirungs-Baute, *f.* prilagodna gradnja.
Addiren, *v. a.* sbrajati, sabirati.
Additament, *n.* dodatak, primetak.
Addition, *f.* sbrojitba.
Additional, *adj.* dodat, primetnut.
Additionalacte, *f.* dodatak ugovora.
Additional-Weisartikel, *m.* dodatni dokazni članak.
Addreſſe, ſ. Adreſſe.
Adebar, *m.* (*Ardea Ciconia*), roda, lelek, štrk; Adebarsblume, ſ. Waſſerſchwertlilie.
Adel, *m.* (—thum), plemenština; (die Adeligen), plemstvo, vlastela, gospoda; er iſt von —, on je plemenit; (*fig.*) plemenitost.
Adelaar, *m.* (*Aquila*), orao.
Adelbauer, *m.* plemićki kmet, podložnik.
Adeldorf, *n.* plemićko selo.
Adeleſche, *f.* (*Sorbus domestica*), oskoruša.
Adelfiſch, ſ. Gangfiſch.
Adelherrſchaft, *f.* boljarstvo.
Adelherrſcher, *m.* boljar.
Adelhof, ſ. Edelhof.
Adelig, *adj.* plemenit (blagorodan); — werden, postati plemićem, oplemeniti se; (dem Adel gehörend), plemićki.
Adelige, *m.* plemić; —, *f.* plemkinja.
Adeling, *m.* šljivar.
Adelmäßig, *adj.* und *adv.* po plemićki, na plemićku.
Adeln, *v. a.* dati plemenštinu; (*fig.*) oplemeniti (oblagoroditi); ſeine Sitten — ihn, njegova ćud mu je na čast.
Adels- (in Zuſ.), plemićki, plemenit.
Adelsanmaßung, *f.* prisvajanje, prisvojavanje plemenštine.

Digitized by Google

Adelsbeere, ſ. Elſebeere.
Adelsbeſtätigung, *f.* potvrda plemenštine; —s-Decret, potvrdnica plemenštine. [list.
Adelsbrief, *m.* Adelsdiplom, *n.* plemićki
Adelsbuch, *n.* plemićki imenik.
Adelſchaft, *f.* plemstvo.
Adelsfreund, *m.* prijatelj plemstva.
Adelsgericht, *n.* plemićki sud.
Adelsgrad, *m.* stupanj plemenštine.
Adelsgut, *n.* plemićko dobro.
Adelſitz, ſ. Edelſitz.
Adelſtand, *m.* plemenština; er wurde in den — erhoben, uzvišen je na plemića; (die Adeligen), plemstvo.
Adelſtolz, *m.* plemićka oholost.
Adelſucht, *f.* pohlepa za plemenštinom.
Adelsverleihung, *f.* poděla, poděljivanje plemenštine; —s-Decret, odlučnica o poděljenoj plemenštini.
Adelszeugniß, *n.* svědočba plemenštine.
Adenographie, *f.* žlězdopis.
Adenologie, *f.* žlězdoslovje.
Adept, *m.* věštak, věštac; zlatotvorac.
Ader, *f.* žila; (im Holze), mlaz, strěka; (*mont.*) žica; (d. Waſſers), žica; die goldene —, šulj, (šuljevi), zlatna žila, sinigle*; die — öffnen, schlagen, otvoriti žilu; zur — laſſen, pustiti krv; ſich zur — laſſen, ſich die — ſchlagen laſſen, dati si krv pustiti; er hat große —n, žile su mu nabreknule; er hat keine — dazu, neima za to ni malo sposobnosti; er hat keine — von ihm, niti nenanosi; es iſt keine gute — an ihm, neima u njega ni valjane dlake.
Aderbinde, *f.* žilna podveza.
Aderblätterig, *adj.* žilava lišća.
Aderbruch, *m.* proder žile.
Äderchen, *n.* žilica. [lišaj.
Aderflechte, *f.* (*Lichen venosus*), žilav
Aderförmig, *adj.* žilast.
Adergeflecht, } *n.* žilni splet, žilna ple-
Adergewebe, } tenina.
Adergeſchwulſt, *f.* otok žile.
Adergewächs, *n.* žilava kvrga, guka.
Aderhaut, *f.* meka opna.
Aderhautſtaar, *m.* navlaka meke opne.
Adericht, *adj.* žilast.
Aderig, *adj.* žilav.
Aderigkeit, *f.* žilavost.
Aderkranz, *m.* žilni kovrljak.
Aderkropf, *m.* žilna guta. [krvi.
Aderlaß, *m.* žiloseк, krvopust, puštanje
Aderlaßband, ſ. Aderband.
Aderlaßbäuſchchen, *n.* presomitka.
Aderlaßbecken, *n.* zdělica za krv.
Aderlaßbinde, *f.* žilna veza.
Aderlaßeiſen, *n.* šklocka; (Lanzette), backavica.
Aderlaſſen, *n.* puštanje krvi.
Aderlaſſer, *m.* krvopustnik.
Aderlaßkunſt, *f.* žiloséčna věština.
Aderlaßzeit, *f.* žiloséčno doba.
Aderlaßzeug, *n.* krvopustna ili žiloséčna sprava.
Aderlehre, *f.* žiloslovje.
Aderlos, *adj.* bezžilan.
Adermennig, ſ. Odermennig.
Ädern, *v. a.* žilaviti, mlaziti.
Aderngeflecht, ſ. Adergeflecht.
Aderpilz, ſ. Aderſchwamm.
Aderpreſſe, *f.* ſ. Tourniquet.
Aderreich, *adj.* žilav.
Aderrippig, *adj.* rebrast.
Aderſchatten, *m.* žilna sěna.
Aderſchlag, *m.* bilo, puls*; —meſſer, *n.* bilomer.
Aderſchwamm, *m.* (*Merulius vastator*), drvojědka.
Aderſtrang, *m.* žilni splet.
Aderſyſtem, *n.* žilstvo.
Aderverzweigung, *f.* razgrana žilah.
Aderwaſſer, ſ. Blutwaſſer.
Aderweiſe, *adv.* žilimice.
Aderzwiſchenraum, *m.* uzžilje.
Adeſſe, *f.* (*Lacerta agilis*), prosta gušterica.
Adhärent, ſ. Anhänger. [sto).
Adhäriren, *v. n.* prionuti, prianjati (za
Adhäſion, *f.* prianjanje; (Beitritt), pristup.
Adhibiren, *v. n.* upotrebiti, upotrebljavati, rabiti.
Adiaphan, *m.* ſ. Syath.
Adiaphora, *pl.* svejednica.
Adieu! s Bogom!
Ad interim, za vrěme.
Adive, *f.* ſ. Schakal.
Adjectiv, ſ. Beiwort.
Adjourniren, ſ. Ajourniren.
Adjudication, *f.* dosuda, prisuda..
Adjudiciren, *v. a.* dosuditi, prisuditi, dosudjivati.
Adjunct, *m.* pristav.
Adjunctur, *f.* pristavništvo.
Adjungiren, *v. a.* priručiti, pridati, pristaviti.
Adjuſtiren, *v. a.* udesiti, prirediti, opraviti; Gewichte —, udesiti, ujednačiti uteze ili pritežke; eine Rechnung —, podmiriti račun; ſich —, *v. r.* opraviti se.
Adjuſtirwage, *f.* udesna měrila *pl.*
Adjutant, *m.* pobočnik, adjutant.
Adjutum, *n.* podpomoć, pripomoć.
Adlatus, na ruci, na ruku; *subst.* naručnik.
Adler, *m.* orao; ein junger —, orlić, orlušić; doppelter —, dvoglavi orao.
Adler- (in Zuſ.) orlov, orlovi.
Adlerauge, *n.* orlovo oko; (*fig.*) Adlerblick, sokolovo oko.
Adlerbeere, *f.* brekinja, brekulja.
Adlerblume, ſ. Akelei. [jejina.
Adlereule, *f.* (*Strix Bubo*), sovuljaga,
Adlerfärbig, *adj.* sur (kao orao).

Digitized by Google

Adlerfisch, *m.* s. Rochen.
Adlerfittig, *m.* orlovo krilo.
Adlerflug, *m.* (*poet.*) sokolov uzlet.
Adlergeier, *m.* (*Vultur perenopterus*), orlovi jastreb.
Adlerholz, *n.* (*Aquilaria*), orlovnjak, rajsko drvo, aloevina.
Adlerklauen, *pl.* orlovi nokti, orluje panče.
Adlerkraut, *n.* (*Pteris aquilina*), bujad.
Adlermennig, s. Odermennig.
Adlernase, *f.* orlov nos; (*fig.*) kukast nos.
Adlernasig, *adj.* kukonosast.
Adlerorden, *m.* orlov red; schwarzer —, red crnog orla.
Adlerordensritter, *m.* vitez orlova reda.
Adlersaumfarrn, s. Adlerkraut.
Adlerschnelle, *f.* mit —, brzo kao orao.
Adlerschwinge, *f.* s. Adlerfittig.
Adlerstein, *m.* hrgača.
Adlerthaler, *m.* orlaš, krilaš(-talir).
Adlerträger, *m.* orlonoša.
Administration, *f.* upravljanje; (*abstr.*) uprava; (Vorstand), upravljateljstvo.
Administrations- (in Zus.), upravni; upravljateljski; upravljajući.
Administrations-Behörde, *f.* upravna oblast.
Administrationsgeschäft, *n.* upravni posao.
Administrationszweig, *m.* upravna struka ili grana, struka uprave.
Administrativ, *adj.* upravan, upravljateljski; —e Oberleitung des Landes, glavna zemaljska uprava.
Administrator, *m.* upravljatelj.
Administriren, *v. a.* upravljati.
Admiral, *m.* pomorski vojvoda, admiral.
Admiralität, (Admiralschaft), *f.* pomorsko vojvodstvo, admiralstvo; — (Versammlung), veće pomorskih vojvodah.
Admiralitäts-Gericht, *n.* pomorski sud.
Admiralschafts-Police, s. Seinbrief.
Admiralflagge, *f.* pomorsko-vojvodska zastava.
Admiralsschiff, *n.* vojvodski brod.
Admission, *f.* pripust, pristup.
Admonition, *f.* opomena.
Adnotation, *f.* bilježenje.
Adonisblume, *f.* Adonisröschen, *n.* (*Adonis vern.*), gorocvět, zečji mak.
Adoption, *f.* posinstvo, posinaštvo, posinovljenje; usvojenje.
Adoptionsurkunde, *f.* posinstvena dokaznica.
Adoptiren, *v. a.* posiniti, prisiniti, usiniti, uzeti pod svoje; (*fig.*) usvojiti.
Adoptivkind, *n.* posinče, posinak, poćerka.
Adoptivmutter, *f* pomajka.
Adoptivsohn, *m.* posinak.
Adoptivtochter, *f.* poćerka.
Adoptivvater, *m.* poočim.
Adreffant, *m.* napisnik.
Adreffat, *n.* napisovnik.
Adresse, *f.* (Aufschrift), nadpis (napis); (Titel), naslov; (feierliches Schreiben), pismo.
Adreß-Comptoir, s. Auskunftsbureau.
Adressiren, *v. a.* (ein Schreiben), nadpisati; (einen —), naputiti, napućivati; sich —, *v. r.* obratiti se (na koga).
Adreßkalender, *m.* obavěstnik.
Adrittura, (*merk.*) upravo, napravac.
Adrogation, *f.* posinovljenje, uzeće pod svoje.
Adstipuliren, *v. n.* jedne misli biti s kim.
Adstringens, *n.* (*med.*) stezalo.
Adular, s. Mondstein.
Adulteration, *f.* izkrivljanje, izopačivanje, izopaka.
Adurens, *n.* (*med.*) grizalo.
Advent, *m.* prišašće, došašće (Gospodnje).
Adventsonntag, *m.* nedělja prišašća.
Adventzeit, *f.* advent.
Adverbium, *n.* prislov.
Adversativ, *adj.* suprotivan, protivan.
Advisiren, s. Avisiren.
Advitalitätsrecht, *n.* dosmrtno uživanje.
Advitalitätsvertrag, *m.* dosmrtna pogodba, dosmrtni ugovor.
Advocat, *m.* odvětnik.
Advocaten- (in Zus.), odvětnički.
Advocatengebühr, *f.* odvětnina, odvětnička pristojba.
Advocaten-Kammer, *f.* odvětnički sbor.
Advocaten-Ordnung, *f.* odvětnička uredba; odvětnički red ili rednik.
Advocatur, Advocatie, *f.* odvětništvo.
Advocatur-Bewilligung, *f.* dozvolja odvětništva.
Advociren, *v. a.* odvětovati.
Aerodynamik, *f* nauk o gibanju zraka, uzduha (vazduha), giboslovje zraka.
Aerolith, *m.* zrakokam.
Aeromantie, *f.* gatnja u zrak.
Aerometer, *m.* zrakoměr.
Aerometrie, *f.* zrakoměrje.
Aeronaut, *m.* zrakoplovac.
Aerostatik, *f.* nauk o mirovanju zraka, miroslovje zraka.
Affaire, *f.* posao; (Streit), razpra, pra; (Vorfall), sgoda, dogadjaj.
Äffchen, *n.* majmunić, munica.
Affe, *m.* opica, majmun, muna; Jemanden —n drehen, s. Affen.
Affect, *m.* strast; (in Rede), žestina, vatra, vrućnost; mit —, strastno, žestoko; in — kommen, užestiti se.
Affectation, *f.* prenavljanje, prečinjanje; vrcanje, nagvaždanje.
Affection, *f.* prijazan, naklonost.
Affectionspreis, *m.* milošća.
Affectiren, *v. n.* graditi se, prenavljati se, prečinjati se, prćiti se; (im Gehen), vrcati se, kicošiti se; (beim Essen), nagvaždati.
Affectirt, *adj.* prečinjen, usiljen, naprćen.
Affectlos, *adj.* bezstrastan, bez strasti.
Affen, *v. a.* einen —, titrati se s kim, votati koga; podrugivati se.

Digitized by Google

Affen- (in Zuſ.), majmunski.
Affenart, *f.* vrsta opicah.
Affenartig, *adj.* majmunski, kao opica, majmun.
Affenbeere, *f.* (*Vaccinium Oxycoceos*), brusnica.
Affenfiſch, ſ. Meeraffe.
Affengeſicht, *n.* majmunska obrazina.
Affenhaft, *adj.* majmunast, majmunski.
Affenkönig, *m.* (*Aquiqui*), majmunski kralj.
Affenliebe, *f.* slěpa, luda ljubav.
Affenmäßig, ſ. Affenhaft.
Affenmiene, *f.* majmunsko cerenje, kesenje.
Affennaſe, *f.* majmunski nos, zatubast nos; (*Coluber simius*), gůja majmunovica.
Affennaſig, *adj.* zatubasta nosa.
Affenpoſſen, *pl.* majmunsko vrdanje.
Affenſchädel, *m.* (*Antirrhinum Orontium*), ſ. Ackerlöwenmaul.
Affenſeil, *n.* uzica za opicu, majmuna; einen am — führen, ſ. Affen.
Affenſpiel, *n.* majmunjenje.
Affenſprünge, *pl.* majmunsko skakutanje.
Affenſtein, *m.* majmunski zborbilj.
Affentopf, *m.* (*Lecythis*), grnčar.
Affenweibchen, *n.* majmunica, opica.
Affenweſen, *n.* majmunstvo.
Affenwurm, *m.* majmunski crv.
Affer, *m.* rugalo, rugalica.
Afferei, *f.* majmunstvo; (Verſpottung), podrugivanje, titranje.
Affetuoſo, *adv.* tronuto.
Affiche, ſ. Anſchlagzettel.
Affichiren, *v. a.* prilěpiti, izvěsiti.
Afficiren, *v. a.* dirnuti, ganuti; das hat mich ſehr afficirt, to me je vrlo dirnulo, to mi je dušom potreslo.
Affiliation, ſ. Adoption; (Aufnahme), primanje; — eines Clubbs, razplodjivanje shoda.
Affiliiren, *v. a.* primiti (u red); ſ. Adop-
Affirmation, Affirmativ u. ſ. w., ſ. Bejahung.
Äffiſch, *adj.* ſ. Affenhaft.
Affixum, *n.* primetak.
Affligiren, ſ. Betrüben.
Affodill, *m.* Affodille, *f.* (Aſphodille), *f.* Affodillwurz, (*Asphodellus ramosus*), čeprlja, morodak, čipac, lukovina; (*A. luteus*), zlatoglav.
Afholder, *m.* (*Viburnum Opulus*), udika, udikovina.
Aftenbacke, *f.* (*Caprimulgus*), kozodoj, guzica, dupe, prkno, rit, šupak.
After, *n.* zadnjica, ozadbina; (mont.) (ruda-)jalovica; (*oek.*) ſ. Aftergetreide; (b. Fleiſch.), ſ. Gekröſe.
After- (in Zuſ.), nadri-, pod-, po-, pa-, lažni.
Afterahorn, *m.* (*Acer Pseudoplatanus*), javor.
Afteralabaſter, *m.* (*Alabastris*), ubělnjača.
Afteralaun, *m.* (*Amiant*), osinac.
Afterameiſe, *f.* ſ. Afterbiene.
Afteranwalt, *m.* pododvětnik.
Afterarzt, *m.* nadri-lěčnik, nazovi-lěčnik.
Afteraufklärung, *f.* neprava, lažna, naopaka prosvěta.
Afterbelehner, *m* podlenik.
Afterbelehnter, *m.* podlenovnik.
Afterbelehnung, *f.* podlenstvo.
Afterberedſamkeit, *f.* lažno besědstvo.
Afterbeſtand, *m.* podnajam; in — geben, dati u podnajam.
Afterbeſtandgeber, *m.* podnajmitelj.
Afterbeſtandnehmer, *m.* podnajamnik.
Afterbeſtandvertrag, *m.* podnajamna pogodba.
Afterbiene, *f.* (*Mutilla*), pčelac.
Afterbier, *n.* pivna patoka.
Afterblatt, *n.* palist, zaperak.
Afterblattlaus, *f.* (*Chermes*), crvac.
Afterblume, *f.* (*flos neuter*), šturi cvět.
Afterbürde, ſ. Aftergeburt.
Afterbürge, *m.* podporuk, podjamac.
Afterbürgſchaft, *f.* podjamstvo.
Afterchriſt, *m.* prividni, lažni kršćanin.
Afterdarm, ſ. Maſtdarm
Afterdenker, *m.* mudrijaš, mudrak.
Afterdiamant, ſ. Bergkryſtall.
Afterdichter, *m.* nadri-pěsnik.
Afterdiener, *m.* nepravi sluga.
Afterdolde, *f.* paštitac.
Aftereinſetzung, *f.* postavljanje, odredjivanje panaslědnika.
Aftererbe, *m.* panaslědnik.
Afterfalke, *m.* (*Lanius excubitor*), svrakoper, sokolčić.
Afterfinne, *f.* perce, papero.
Afterflügel, *m.* krioce, pakrilo.
Aftergebieter, *m.* nazovi-gospodar.
Aftergeburt, *f.* pometina, pomećaj.
Aftergefälle, *n.* jalovište.
Aftergelehrſamkeit, *f.* nadri-učenost.
Aftergelehrte, *m.* nadri-knjiga.
Aftergeſchirr, *n.* podrepina.
Aftergetöne, ſ. Mißton.
Aftergetreide, Afterig, (Aftrich), Afterkorn, *n.* zona, obuvenka, šuljak; občinci, pročinci; ſ. auch Überkehrig.
Afterglaube, *m.* lažna věra.
Aftergold, *n.* lažno zlato.
Aftergröße, *f.* prividna veličina.
Afterheu, ſ. Grummet.
Afterholz, *n.* suhor, suhad, suha šuma.
Afterhorn, *n.* parog, parožak, zaroga.
Afterhornſtein, *m.* dvoličnjak.
Afterhummel, *f.* trut, trutina.
Afterig, ſ. Aftergetreide.
Afterjungfer, *m.* (*Myrmeleon*), mravolav.
Afterkaiſer, *m.* lažni car; nazovi-car.
Afterkameel, *n.* (*Camelus Lama*), lama.
Afterkamille, *f.* (*Anthemis*), ramenak.
Afterkaninchen, *n.* morska prasica.

Digitized by Google

Afterkegel, *m.* (*conoides*), pačunj.
Afterkenner, *m.* nepravi i. nazovi-znalac.
Afterkind, *n.* posmrtče; (unehel. Kind), kopile, kopilan.
Afterklaue, *f.* pačak, paponjak.
Afterkönig, *m.* lažni-kralj; nazovi-kralj.
Afterkorn, ſ. Aftergetreide; ſ. Mutterkorn.
Afterkörnling, *m.* (*Syenit*), šarac.
Afterkriecher, *m.* (*Oestrus hoemorrhoidalis*), štrk, štrkalj.
Afterkryſtall, *m.* paledac.
Afterkugel, *f.* (*Sphaeroid*), okruglica, pakruglja.
Afterkugelicht, *adj.* pakrugljast.
Afterkunſt, *f.* lažna umětnost.
Afterlauge, *f.* palug.
Afterleder, *n.* okrojci kožni, okružci; (Spornleder), opetak, opetnjak.
Afterlehen, *n.* podlenstvo, podleno.
Afterlehensherr, *m.* podlenik.
Afterlehensmann, *m.* podlenovnik.
Afterlehre, *f.* lažna, opaka nauka.
Afterlehrer, *m.* lažni učitelj, nazovi-učitelj.
Afterliebe, *f.* naopaka, neprava ljubav.
Aftermehl, *n.* izsěvci, osěvci.
Aftermiethe, *f.* podnajam.
Aftermiethmann, *m.* podnajamnik.
Aftermoos, *n.* lišaj.
Aftermotte, *f.* pamoljac.
Afternachtigall, *f.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Afternieder[chlag, *m.* lažni talog.
Afteröffnung, *f.* prohod, pušak, šupak, žvrkno.
Afterpacht, *f.* podzakup; in — nehmen, podzakupiti.
Afterpächter, *m.* podzakupnik.
Afterpapſt, *m.* lažni papa.
Afterpartei, *f.* podstanar.
Afterpfand, *n.* podzalog.
Afterphiloſoph, *m.* mudrijaš, mudrak.
Afterprophet, *m.* lažni prorok.
Afterrede, ſ. Verläumdung.
Afterredner, *m.* nadri-govornik.
Afterriemen, *m.* podrepina.
Afterſchanze, *f.* obkop u polju.
Afterſchein, *m.* lažno světlo.
Afterſchlag, *m.* okresci, okresine, odsěci, kaštretina.
Afterſilber, *n.* nečisto srebro.
Afterſohn, *m.* nezakonski sin.
Afterſtein, *m.* nepravi kamen.
Afterſtück, *n.* (Sattl.), krstina.
Aftertochter, *f.* nezakonska kći.
Aftertopaz, *m.* žuti prozirac.
Aftervaſall, *m.* podlenovnik.
Afterweiſe, *m.* mudrijaš, mudrak.
Afterweisheit, *f.* lažna mudrost, mudrolije.
Afterweiſel, *m.* matica trutinah.
Afterwelt, *f.* potomstvo, natražje.
Afterwitz, *m.* prividna, tobožnja dosětka.
Afterwurm, *m.* glista.
Afterwurzel, *f.* pakoren.
Afterzehe, *f.* čaporčić, čapčić.
Afterzwang, *m.* ſ. Stuhlzwang.
Agalaktie, *f.* bezmlěčnica.
Agat, ſ. Achat.
Agave, *f.* (*Agave americana*), sabur, glušica.
Age, ſ. Achel.
Agende, *f.* trebnik, službenik, običajnik.
Agens, *n.* dělujuća sila.
Agent, *m.* opravnik; öffentlicher —, javni opravnik.
Agentſchaft, Agentie, Agentur, *f.* opravništvo; opravnica.
Agerling, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Agermenig, ſ. Odermennig.
Agglomerat, *n.* gomila, nagum, nagumina, gromada.
Agglomeration, *f.* gomilanje.
Aggravation, *f.* otežčavanje, otegotjivanje.
Aggraviren, *v. a.* utežčiti, otegotiti.
Aggratiation, *f.* pomilovanje.
Aggrediren, ſ. Anfallen.
Aggregat, *n.* skup.
Aggregation, *f.* skupljanje.
Aggregationsform, *f.* skupnost.
Aggregiren, *v. a.* skupiti.
Aggreſſion, ſ. Anfall.
Aggreſſiv, *adj.* napadni.
Agide, *f.* okrilje.
Agilität, *f.* okretnost, spretnost.
Agio, *n.* (Aufgeld), prid.
Agio-Conto, *m.* pridovni račun.
Agiotage, *f.* pridovanje.
Agiotiren, *v. n.* pridovati.
Agiren, *v. n.* raditi, dělovati; (v. Schauſpieler), predstavljati, kretati se.
Agitator, *m.* bunilac, poticatelj, pokretač.
Agitation, *f.* uzbunjivanje, uznemirivanje; uzbuna, pokret.
Agitiren, *v. a.* poticati, uzbunjivati, uznemirivati.
Aglei, ſ. Akelei.
Agnat, *m.* rod po debeloj krvi.
Agnition, *f.* priznana.
Agnuskaſtus, *m.* (*Vitex Agnus castus*), konopljika, oštra šibika.
Agonie, *f.* borba s dušom.
Agoniſiren, *v. n.* na umoru biti, boriti se s dušom.
Agraffe, *f.* pulija, kopka.
Agrariſch, *adj.* poljodělni; njivni.
Agregiren, ſ. Aufnehmen.
Agreſt, *m.* greševina.
Agreſtampfer, *m.* (*Rumex scutatus*), pitoma kiselica.
Agronom, *m.* ratarski věštak.
Agronomie, *f.* nauka o ratarstvu ili poljodělstvu.
Agrypnie, *f.* nespavanje.
Agtſtein, ſ. Bernſtein.
Ah! a! e!

Digitized by Google

Ähren, ſ. Ehren.
Ahlbaum, ſ. Aalbaum.
Ahle, *f.* šilo; grobe —, praljak.
Ahlenförmig, *adj.* šilast.
Ahlenſchmied, Ahlenmacher, *m.* šilar.
Ahlkraut, *n.* (*Satureja hortensis*), čubar.
Ahm, Ahmen, ſ. Ohm.
Ahmen, *v. a.* podměriti, podměrivati.
Ahn, *m.* děd; —, *f.* baba; —en, *pl.* predji, dědovi, praotci.
Ahnden, *v. a.* ſ. Ahnen; — *v. n.* pokarati, kazniti; ſcharf —, kajati, pokajati, odmastiti.
Ahndung, *f.* karanje; kar; kaznitba; kajanje; bei ſonſtiger —, inače bit će kažnjen.
Ahndungsfrei, *adj.* bezkaran, bez kazni, prost od kazni.
Ahndungsrecht, *n.* pravo kaznitbe.
Ähneln, *v. n.* naněti, nanositi, nalikovati.
Ähnelnd, *adj.* naličan.
Ahnen, ſ. Ahn.
Ahnen, *v. n.* slutiti, kobiti, predviděti; Jemandens Unglück —, kobiti koga, slutiti komu, da će ga nesreća zadesiti.
Ahnende, *m.* sluta.
Ahnenbild, *n.* obraz praděda.
Ahnenlos, *adj.* neimajući roda ni koléna.
Ahnenprobe, *f.* izkaz predjah.
Ahnenrecht, *n.* pravo predjah.
Ahnenreichthum, *m.* množtvo predjah.
Ahnenſchaft, *f.* predji.
Ahnenſtolz, *m.* ponositost s plemenom.
Ahnentafel, ſ. Stammtafel.
Ahnenzahl, *f.* broj predjah; propisani broj predjah.
Ahnfrau, *f.* babica; prababa.
Ahnherr, *m.* děd; praděd.
Ähnlich, *adj.* sličan, nalik (spodoban); ſie ſieht ihm —, nalik je na njega; er ſieht ihm ganz —, oni su, kao da si jabuku razpolovio; das Kind iſt der Mutter —, děte se je vrglo, metnulo na mater.
Ähnlichen, *v. n.* (ähnlich ſein), prilikovati, naličiti.
Ähnlichgleich, *adj.* (*congruens*), ravnosličan.
Ähnlichkeit, *f.* sličnost, nalika (spodoba); ſ. Analogie.
Ahnung, *f.* slutnja.
Ahnungsfrei, *adj.* prost od slutnje.
Ahnungslos, *adj.* bezslutan.
Ahnungsſtimme, *f.* slutnja, glas slutnje.
Ahnungsvermögen, *n.* slutnost.
Ahnungsvoll, *adj.* pun slutnje.
Ahorn, *m.* (*Acer Pseudoplatanus*), navadni javor; ruſſiſcher —, (*A. Tataricum*), žesta, žestika; Spitz—, (*A. Platanoides*), mléč; kleiner o. Feld—, (*A. campestre*), klen; (*A. Monspessulanum*), maklen.
Ahornartig, *adj.* javorovit.
Ahornbäume, *pl.* javorje, javorik.
Ahornen, *adj.* javorov.
Ahornholz, *n.* javorovina.
Ahornſaft, *m.* javorova buza ili musa.
Ahornwald, *m.* javorova šuma.
Ahornzucker, *m.* javorov slador, šećer, cukar.
Ähre, *f.* klas; (Ährchen), klasak; traubenförmige —, grozdovit klas; riſpenförmige —, metličast klas; taube —, štur klas; *coll.* klasje; in —n ſchießen, —n anſetzen, ſ. Ähren; —n leſen, pabirčiti, palětkovati (klasje).
Ähren- (in Zuſ.), klasan, klasat.
Ähren, ſich, *v. r.* proklasati, izklasati, klasati.
Ährenähnlich, *adj.* klasast, klasolik.
Ährenbart, *m.* osje.
Ährenerzeugend, *adj.* klasorodan.
Ährenfarrn, *m.* (*Stachyopteris*), klasnabujad.
Ährenfiſch, *m.* klasnjak.
Ährenförmig, *adj.* ſ. Ährenähnlich.
Ährengebind, *n.* snop oklepinah.
Ährenkranz, *m.* žitni věnac.
Ährenleſe, *f.* (Ährenleſen, *n.*), pabirčenje, palětkovanje; pabirak, palětak.
Ährenleſer, *m.* klasober, pabirač, palětkar.
Ährenlos, *adj.* bezklasan.
Ährenmonat, *m.* kolovoz.
Ährenrapunzel, *m.* (*Phyteuma spicatum*), klasata repka.
Ährenreich, *adj.* klasat.
Ährenſammler, ſ. Ährenleſer.
Ährenſieb, *n.* rešeto.
Ährenſpitze, *f.* os, osina.
Ährenſtein, *m.* klasati osinac.
Ährenſtoppler, ſ. Ährenleſer.
Ährenweiderich, *m.* (*Lythrum Salicaria*), prosta vrbica.
Ährig, *adj.* klasat.
Ai, ſ. Faulthier.
Aichen, ſ. Eichen.
Ajournement, *n.* odgod.
Ajourniren, *v. a.* odgoditi, odgadjati; poprestati.
Ajuſtement, *n.* ſ. Anzug.
Ajuſtiren, ſ. Adjuſtiren.
Akademie, *f.* akademia; učeno družtvo.
Akademiker, Akademiſt, *m.* akademik.
Akademiſch, *adj.* akademički; —er Bürger, akademički član.
Akanthen, *pl.* (primogovo) lišće.
Akatholik, *m.* nekatolik.
Akatholiſch, *adj.* nekatoličan.
Akelei, *f.* (*Aquilegia*), pakujac, popina kapica, ašibačar.
Akelei, *m.* ſ. Ukelei.
Akme, *f.* napon bolesti.
Akoluth, *m.* svěćoredac.
Akuſtik, *f.* sluhoslovje.
Akuſtiker, *m.* sluhar.

Akuſtiſch, *adj.* sluhovan.
Alabaſter, *m.* ubél, alabastar.
Alabaſterbild, *n.* ubélov kip.
Alabaſterbruch, *m.* ubélnik.
Alabaſterer, *m.* ubélar.
Alabaſterhand, *f.* ruka-bélica.
Alabaſtern, *adj.* ubélov.
Alabaſtrit, *m.* ubélac.
Alander, *m.* ſ. Froſchwurm.
Alant, *m.* (*Inula*), oman, ovnika, ovnak, veliki korén.
Alantbaum, ſ. Aalfirſche.
Alantbeere, ſ. Aalbeere.
Alantbier, *n.* omanovo pivo.
Alantſäure, *f.* omanovina.
Alantwein, *m.* omanik.
Alantwurz, *m.* omanov, velik korén.
Alarm, ſ. Allarm.
Alaun, *m.* kocelj, slanac, modri kamen, tipsa*, stipsa, šap*.
Alaunartig, *adj.* koceljast, stipsast.
Alaunbad, *n.* koceljna, stipsena kupelj.
Alaunbereitung, ſ. Alaunſiederei.
Alaunbergwerk, *n.* koceljne rude.
Alaunblumen, *pl.* koceljni cvét.
Alaunbruch, *m.* koceljnik.
Alaunen, *v. a.* okoceljiti, ostipsati, stipsati, koceljiti.
Alaunerde, *f.* koceljača.
Alauners, *n.* koceljna ruda.
Alaunfabrik, *f.* koceljana.
Alaunfaß, *n.* koceljnjak.
Alaungar, ſ. Weißgar.
Alaungeiſt, *m.* koceljeva voda.
Alaungerber, ſ. Weißgerber.
Alaungrube, ſ. Alaunbruch.
Alaunhältig, *adj.* koceljast.
Alaunhütte, *f.* koceljana, stipsana.
Alaunig, *adj.* koceljast, stipsen.
Alaunkalkſtein, *m.* koceljni vapnenjak.
Alaunkies, *m.* koceljni živac.
Alaunlauge, *f.* koceljni lug.
Alaunleder, *n.* lutak.
Alaunquelle, *f.* koceljno vrélo.
Alaunſalz, *n.* koceljna sol.
Alaunſchiefer, *m.* koceljna tinja i. skriljka.
Alaunſieder, *m.* koceljar, stipsar.
Alaunſiederei, *f.* koceljara.
Alaunſtein, *m.* koceljak.
Alaunwaſſer, *n.* koceljna voda.
Alaunwerk, *n.* ſ. Alaunhütte.
Alaunzucker, *m.* koceljni slador, šećer, cukar.
Alba, *f.* misnička košulja.
Albe, *f.* (*Cyprinus alburnus*), bélica.
Albeln, *v. n.* izroditi se.
Alber, *f.* Alberbaum, *m.* (*Populus alba*), topol.
Alberei, *f.* ludorija, budalaština.
Alberhaft, *adj.* benast, lud, šumast, budalast.
Alberhans, *m.* šumak, zvekan, dedak, trubilo, bluna.
Alberkäte, *f.* suludnica, benača.
Alberling, ſ. Alberhans.
Albern, *adj.* ſ. Alberhaft.
Albern, *v. n.* ludovati, bluniti.
Albernheit, *f.* ludost, budalaština, glupost.
Albin, *m.* bélac, bio Negar.
Albling, ſ. Ukelei.
Album, *n.* pomenik.
Alchemille, *f.* (*Achemilla vulg.*), zlatna vrkuta, lavina.
Alchymie, *f.* zlatotvorba, zlatotvorstvo.
Alchymiſt, *m.* zlatotvorac.
Alchymiſtiſch, *adj.* zlatotvorski.
Aldermann, *m.* starešina.
Alet, ſ. Alant.
Alexandriner, *m.* aleksandrinska vrsta (stih, vers).
Alfanz, *m.* luda, budala, šumak, trabuna.
Alfanzen, *v. n.* bluniti, budalisati, batinati, trabuniti, troparíti.
Alfanzerei, *f.* ludorija, brbljotina, trabun *f.*
Alfen, *m.* (*Cyprinus alburnus*), bélica.
Alfranken, ſ. Nachtſchatten.
Alge, *f.* (*Alga*), drezga.
Algebra, *f.* slovna računica.
Algebriſch, *adj.* slovno-računski.
Aligniren, *v. a.* po žici redjati.
Alimentation, *f.* hranjenje, hranitba.
Alimentationskoſten, *pl.* trošak hranitbeni ili za hranu.
Alimentations-Geſuch, *n.* molba za hranu.
Alimentations-Vertrag, *m.* hranitbena pogodba.
Aliments, *pl.* hrana, živež.
Alimentiren, *v. a.* hraniti.
Aliquantiſch, *adj.* několiki.
Aliquot, *adj.* —er Theil, količna čest.
Aliquotiſch, *adj.* višekratni.
Alkali, *n.* luživo, lužna sol.
Alkalimeter, *m.* lugoměr.
Alkaliſch, *adj.* lužan.
Alkaliſiren, *v. a.* lužiti.
Alkalit, *m.* lužac.
Alkaloid, *m.* lužić.
Alkanaroth, *n.* kna, volujačko crvenilo.
Alkoran, ſ. Koran.
Alkoven, *m.* pregradak; prisobje; (Schlafgemach), ložnica, pojatak.
All, *n.* sve; (Univerſum), vasioni svét.
All, *adv.* sve; der Wein iſt ſchon —, doteklo, izčilélo je vino; das Geld wurde —, premaklo se je novca, odoše novci; das Holz iſt ſchon —, nestalo je drvah; — gut, dobro dobro, sve dobro; — vorbei, sve ode; evo kraja svemu; bei alle dem, pored svega toga; (überall), svagdě, svakuda.
Allabendlich, *adv.* večerom; svaki večer, svaki božji večer.
Allanerkannt, *adj.* obće ili obćenito priznat.
Allanit, *m.* živolica.
Allarm, *m.* buka, huka, graja, uzbuna;

Digitized by Google

— schlagen, bubnjati na uzbunu ili buku; — blasen, trubiti na buku ili uzbunu.

Allarmbrett, *n.* klepalo.

Allarmiren, *v. a.* uzbučiti, uzbuniti.

Allarmist, *m.* larmaš, uzbukač.

Allarmplatz, *m.* ročište.

Allarmschuß, *m.* (hitac-)glasnik; einen — geben, pripaliti glasnika, habernika.

Allarmstange, *f.* smolnica, vetiljača, panos.

Allaugenblicklich, *adj.* u. *adv.* svaki čas.

Allbändiger, *m.* svekrotitelj, obći krotitelj.

Allbarmherzig, *adj.* svemilosrdan.

Allbeglückend, *adj.* sve usrećujući.

Allbeherrscher, *m.* svevlad.

Allbekannt, *adj.* obće ili obćenito poznat.

Allbelebend, *adj.* sve oživljujući.

Allbeliebt, *adj.* svim drag ili mio; svim se dopadajući.

Allbeneidet, *adj.* er ist —, sve mu zavidi, svim je trn u oku.

Allbereits, s. Bereits, Schon.

Allberühmt, *adj.* sveslavan.

Allbeseelend, *adj.* sve oduševljujući.

Allbewundert, *adj.* er ist —, sve mu se divi, čudi.

Allbezwingend, *adj.* sve nadvladjujući.

Allda, *adv.* ovdě, tu.

Alldieweil, s. Weil.

Allee, *f.* okrilje, drvored.

Allegat, *n.* (Citat), navod; (Beilage), dodatak; (b. Adv.), odvět, odvětnica.

Allegation, *f.* navod; (b. Adv.), odvětovanje.

Allegiren, *v. a.* navoditi; (b. Adv.), odvětovati, dokazivati.

Allegorie, *f.* inokaz, allegoria.

Allegorisch, *adj.* inokazni, allegorički.

Allegorisiren, *v. a.* inokazno (opisati, reći).

Allegretto, živahno.

Allegro, *adv.* živo.

Allein, *adj.* sam, jedini, cigli; er —, cigli on; Gott — weiß es, to sám ili samo Bog znade; (einsam), samotan; er ist gern —, rad je na samo; ganz —, sam samcat, sam sa sobom; — werden, bleiben, osamiti se, ojediniti; er steht in der Welt —, neima nigdě nikoga svoga; sam je kao odsěčeno drvo.

Allein, *conj.* nu, no, ma, ama; nicht — er, ne samo on.

Alleinausgabe, *f.* samo-izdanje.

Alleinbesitz, *m.* samoposěd; samodrštvo.

Alleineigenthümer, *m.* samovlastnik.

Alleingesang, *m.* samopěv.

Alleingespräch, *n.* s. Monolog.

Alleingewalt, *f.* samosila.

Alleinhandel, *m.* samotrštvo, monopol.

Alleinhändler, *m.* samotržac, monopolista.

Alleinherr, Alleinherrscher, *m.* samovladalac, samodržac

Alleinherrschaft, *f.* samovlada, samodrštvo.

Alleinig, *adj.* jedini, jediniti; (all-einig), svejedan.

Alleinkauf, *m.* samokup *f.*, samokupnja.

Alleinkäufer, *m.* samokupac.

Alleinnützung, *f.* samo-uživanje.

Alleinsänger, *m.* samopěvač.

Alleinseligmachend, *adj.* jedino-spasono-

Alleinverkauf, *m.* samoprodaja.

Alleinverkäufer, *m.* samoprodavac.

Alleluja! haleluja! slava Bogu!

Allemal, *adv.* svakiput; svagda, uvěk; ein für —, sada za svagda; (so oft), kada god; so ist es — besser, tako je svakako bolje.

Allenfällig, (Allenfallsig), *adj.* die —en Zeugen, svědoci, ako ih ima; —es Ereigniß, ako se što dogodi; ako se možebiti što dogodi.

Allenfalls, *adv.* svakako, svakojako, na svaki način; (Wechs.), za nevolju, za nuždu.

Allenthalben, *adv.* posvuda, svagdě; von —, od svakle, od svakuda; — ausschreien, razvikati.

Aller, alle, alles, *num.* sav, vas; vor Allem, prije svega, ponajprije; ohne alle Barmherzigkeit, nemilice; ohne allen Grund, bez ikakva uzroka; Alle für Einen, jedan za drugoga, zajednički; Alle insgesammt, svesebice, listom; Alle und jeder, svaki i slědnji; von allen Seiten, oda svijuh stranah; od svakuda; alle drei Tage, svaki treći dan; es hat alles Ansehen, sva je prilika; auf alle mögliche Art, na svaki način; man kann nicht Alles wissen, čověk nemože svašta znati; er ist mir Alles, on mi je i otac i majka; es macht in Allem zehn Gulden, svega skupa ima deset forintih; es ist Alles vorbei, sve prodje, ode; već je po nehari; bei alle dem, pored svega toga; Leute aller Art, ljudi svake ruke; an allen Orten, aller Orten, svagdě; ein Kleid für alle Tage, sebična oděća; ein Kleid für alle Tage tragen, nositi oděću u sebicu; (jeder), svaki; Alles ernten u. s. w., požeti.

Aller- (in Zus.), naj-; (in Titul.), pre-.

All-Erbarmer, *m.* smilovatelj ili smilovnik světa.

Allerbaum, *m.* s. Weißpappel.

Allerbeste, *adj.* najbolji.

Allerchristlich, *adj.* svekršćanski.

Allerdings, *adv.* dakako, doista, dà, svakako.

Allerdurchlauchtigst, *adj.* —er König! světli kralju, světla kruno!

Allererst, *adv.* najprije, ponajprije, iznajprije; am —en dann . ., najpače onda.

Allererste, *adj.* prvi prvcati, prvi od svi-

Digitized by Google

Allerfahren, *adj.* izkusan u svem.
Allergetreueſte, *adj.* najvěrniji.
Allergnädigſte, *adj.* najmilostivniji; (im Titel), premilostivan.
Allerhalter, *m.* čuvalac světa.
Allerhand, *adj.* svakojak, svakakov, svake vrsti ili ruke, od svake struke; *adv.* koješta, štošta, svašta, svašta živa; svakojako.
Aller Heiligen, *pl.* (das Feſt —), svi sveti.
Allerheiligſte, *adj.* najsvetiji; (im Titel), presveti.
Allerheiligſte, *n.* svetinja od svetinje, oltarski sakramenat.
Allerhöchſt, *adj.* (im Titel), previšnji; — dieſelben, njegovo veličanstvo, světli kralj; auf —en Befehl, na previšnju zapověst; die —en Herrſchaften, visoka (carska, kraljevska) gospoda.
Allerlei, ſ. Allerhand.
Allerleigewürz, *n.* (*Myrtus Pimenta*), glavičice.
Allerletzte, *adj.* najpotonji, najposlědnji; zu allerletzt, napokon.
Allerliebſt, *adj.* preljubak, premilostan, prekrasan; das iſt —, to je prekrasno, to valja.
Allermannsharniſch, *m.* (*Gladiolus communis*), mačinac, mačić, mač.
Allermaßen, *adv.* na svaki način, dà, sasvim.
Allermeiſt, *adv.* ponajviše, većom stra-
Allermeiſten, *pl.* većina, najviše njih.
Allernächſt, *adj* najbližji; —, *adv.* najbliže.
Allernährer, *m.* sve-hranitelj.
Allerorts, *adv.* svagdě, na sve strane.
Allerſchaffer, *m.* stvoritelj světa.
Allerſeits, *adv.* od svijuh stranah, (od) svakuda; (insgeſammt), svikolici.
Allerunterthänigſt, *adj.* (Titulat.), prepokoran, preponizan.
Allerwärts, **Allerwegen**, ſ. Allenthalben.
Allerweide, *f.* (*Populus nigra*), jagnjed.
Allerweltdiener, *m.* světski sluga, svačija podloga.
Allerweltsbürger, *m.* světski državljanin.
Allerweltsfreund, *m.* svačiji prijatelj, světska dobričina.
Allerweltspinſel, *m.* světska bena, bluna.
Allerwenigſt, *adv.* najmanje; er wird es am —en thun, prije će svaki drugi učiniti nego on.
Alleſammt, *adv.* svikolici, svi listom.
Alleſſer, *m.* izjelica, izješa, pojedljivac; (ſcherz.), požderica, izjedipogača.
Alleswiſſer, *m.* sveznalica, sveznadar, svaštoznanac.
Allewege, *adv.* svagdě, svagda.
Alleweile, *adv.* upravo sad, baš sada.
Allezeit, *adv.* u svako doba; svagda, uvěk, vazda.
Allfällig, *adj.* der —e Kläger, tužitelj ako ga ima; —e Gründe, razlozi ako ih ima.
Allfärbig, *adj.* svemanjast; svebojni.
Allfreundlich, *adj.* prama svakomu prijatan.
Allgefällig, *adj.* svesrdan.
Allgefälligkeit, *f.* svesrdnost.
Allgefühlt, *adj.* od svijuh ćućen.
Allgegenwart, *f.* posvudnost.
Allgegenwärtig, *adj.* posvudan.
Allgeleſen, *adj.* posvuda, od svakoga čitan.
Allgeliebt, *adj.* svemu světu mio, drag.
Allgeltend, *adj.* posvuda valjan.
Allgemach, ſ. Allmählig.
Allgemein, *adj.* obći, obćenit; ukupan; —, *adv.* im —en, u obće, u obćeno; — machen, uobćiti; — werden, uobćiti se.
Allgemeinheit, *f.* obćenitost.
Allgemeinherrſchaft, *f.* obćenita, ukupna vlada.
Allgemeinſatz, *m.* obća stavka, izreka.
Allgemeinwerth, *m.* obća vrědnota.
Allgenüglich, **Allgenügſam**, *adj.* sasvim dostatan, dovoljan.
Allgenügſamkeit, *f.* zadovoljnost.
Allgeprieſen, *adj.* svehvaljen, prehvaljen.
Allgerecht, *adj.* prepravedan, svim pravedan.
Allgericht, *n.* obći sud.
Allgeſang, *m.* lik.
Allgeſchätzt, *adj.* obćenito štovan.
Allgewalt, *f.* svemoć.
Allgewaltig, *adj.* svesilan, svemoćan.
Allgewöhnlich, *adj.* sasvim navadan.
Allgnädig, *adj.* svemilostivan; premilostivan.
Allgötterei, *f.* ſ. Pantheismus.
Allgültig, *adj.* posvuda valjan.
Allgütig, *adj.* sveblag, preblag.
Allgütigkeit, *f.* sveblagost, preblagost.
Allheil, *n.* ſ. Univerſalmedicin.
Allheilig, *adj.* presvet.
Allheit, *f.* svota, ukupnost.
Allherrſcher, *m.* svevlad, svedržac.
Allhier, *adv.* ovdě, tu.
Allhörend, *adj.* sve-čujući.
Allianz, *f.* savez.
Alligator, *m* (*Lacerta Alligator*), amerikanska psoglavka.
Alliiren, *v. a.* savezati, suvezati.
Alliirte, *m.* saveznik, suveznik.
Alljährlich, *adj.* svakolětnji, godišnji; —, *adv.* svake godine.
Allkenner, *m.* sveznalica.
Allkraft, *f.* svemoć.
Allkundig, *adj.* sveznali.
Alliebend, *adj.* sveljubeći.
Allmacht, *f.* svemogućtvo.
Allmächtig, *adj.* svemogućan.
Allmachtswort, *n.* svemogућa rěč.
Allmählig, *adj.* lagan, polagan; —, *adv.* polagano, malo po malo.

Digitized by Google

Allmannsfreund, *m.* světski ili svačiji prijatelj, dobričina.
Allminutlich, *adj.* svakog časa, svak čas.
Allmonatlich, *adj.* měsečni, od svakoga měseca.
Allmorgens, *adv.* jutrom.
Allmutter, *f.* obća majka.
Allnächtlich, *adj.* svaknoćnji; —, *adv.* svake noći.
Allod, Allodgut, Allodium, *n.* vlastbina; plemenština.
Allodial, *adj.* vlastbinski, plemićki.
Allonge, *f.* prodiljka.
Allongiren, *v. a.* produljiti.
Allophan, *m.* dvoličnjak.
Allotria, *pl.* trice, bezposlica.
Allregierend, *adj.* svevladajući, sveravnajući.
Allschaffend, *adj.* svetvoreći.
Allschöpfer, *m.* stvoritelj světa.
Allsegnend, *adj.* sve blagosloveći.
Allsehend, *adj.* svevideći, svegledajući.
Allsehende, *m.* svevid.
Allseitig, *adj.* svestran.
Allseitigkeit, *f.* svestranost.
Allselig, *adj.* preblažen.
Allsichtbar, *adj.* svagdě vidljiv.
Allslawisch, *adj.* sveslavenski.
Allslawenthum, *n.* sveslavenstvo.
Allsonntäglich, *adj.* svakoneděljni; —, *adv.* svake nedělje.
Allstündlich, *adj.* und *adv.* svake ure, svaki sat.
Alltag, ſ. Werktag.
Alltägig, *adj* svakdanji; —, *adv.* dnevice, svaki dan.
Alltäglich, *adj.* sebični; *fig.* navadan, običan; das iſt etwas —es, toga želja ima dosta; — machen, usebičiti; —, *adv.* obično, navadno.
Alltäglichkeit, *f.* običnost.
Alltags, ſ. Alltäglich. [navadni.
Alltags- (in Zuſ.), sebični, svakdanji,
Alltagsbeſchäftigung, *f.* svakdanji posao.
Alltagsgebrauch, *m.* svakdanji običaj, svakdanja navada.
Alltagsgeſicht, *n* obično, navadno lice.
Alltagskleid, *n.* sebična haljina.
Alltagsleben, *n.* navadno življenje.
Alltagsſache, *f.* navadna, obična stvar.
Alltagsweiſe, *f.* svakdanja navada, svakdanji običaj.
Allüberall, ſ. Überall.
Allubiren, ſ. Anſpielen.
Allumfaſſend, *adj.* sve obsežni i. obsižući.
Allumſchließend, *adj.* sve obuhvatajući.
Alluvialsformation, *f.* naplavna stvorba.
Alluvion, ſ. Anſchwemmung.
Allvater, *m.* otac svijuh.
Allverderblich, *adj.* za sve pagubno.
Allvermögend, *adj.* svemogući.
Allvollkommen, *adj.* najsavršeniſi.
Allvollkommenheit, *f.* najveće savršenstvo.
Allwaltend, *adj.* svevladajući, sveravnajući.
Allweiſe, *adj.* premudar.
Allweisheit, *f.* premudrost.
Allwiſſend, *adj.* sveznajući.
Allwiſſenheit, *f.* sveznanstvo.
Allwiſſer, *m.* sveznalica, sveznadar.
Allwiſſerei, *f.* sveznadarstvo.
Allwo, *adv.* gdě, gděno.
Allwöchentlich, *adj.* und *adv.* svake sedmice, nedělje (tjedna).
Allzeit, ſ. Allezeit.
Allzu, *adv.* preveć, odveć; (in Zuſ.), pre- (j. B. allzugroß, prevelik).
Allzugleich, Allzumal, *adv.* svekoliko, svi zajedno.
Allzuſehr, *adv.* odveć, preveć.
Allzuviel, *adv.* premnogo, odviše, suviše; — iſt ungeſund, što je preveć to je odveć; predobro nedobro.
Allzuwenig, *adv.* odveć malo, premalo.
Almanach, *m.* zabavnik, almanak, novolětnik.
Almende, ſ. Allgemeinheit.
Almer, *f.* ormar; ſ. Faulbaum.
Almodegewürz, *n.* (*Amomum Cardamomum*), srdiš.
Almoſen, *n.* milostinja, poděla, uděla, udělak, lemozina*; einem ein — geben, uděliti komu što; — bitten, bogoraditi, prositi podělu.
Almoſenamt, *n.* milostinjski ured.
Almoſenbrod, *n.* prosjački kruh.
Almoſenbruder, *m.* milostinjar.
Almoſenbüchſe, *f.* škrabljica.
Almoſen-Einnehmer, *m.* prijamnik milostinjah.
Almoſengeld, *n.* milostinja, lemozina.
Almoſenkaſten, *m.* ſ. Almoſenbüchſe.
Almoſenpfleger, *m.* upravljač milostinje.
Almoſenſammler, *m.* sabirač milostinje.
Almoſenſammlung, *f.* sabiranje milostinje.
Almoſenſpender, *m.* udělnik, milostivnik.
Almoſenſtock, *m.* ſ. Almoſenbüchſe.
Aloe, *f.* (*Aloë*), aloj, aloa; (Saft), alopatić.
Aloeholz, *n.* aloevina.
Aloſe, *f.* (*Clupea alosa*), ćepa, željeznica.
Alp, *m.* mora, váda, morica; der — drückt ihn, mora ga mori, pritiskuje.
Alpari, (*merk.*), na ravno.
Alpbalſam, *m.* (*Rhododendron*), pěnišnik.
Alpdrücken, *n.* ſ. Alp.
Alpe, *f.* (kahler Berg), goleš.
Alpen, *pl.* Alpengebirg, *n.* Alpe; planine.
Alpen- (in Zuſ.), planinski.
Alpenaglei, *m.* (*Aquilegia alpina*), planinski pakujac, aždbačar.
Alpenampfer, *m.* (*Rumex alpinus*), planinski kiseljak.
Alpenbeifuß, *m.* (*Artemisia alpina*), planinski crnobilj. [ninka.
Alpenbewohner, *m.* planinac; —in, *f.* pla-

Digitized by Google

Alpenbirke, *f.* (*Betula nana*), patuljasta breza.
Alpenbiſchofsmütze, *f.* (*Epimedium alpinum*), lipica.
Alpendohle, *f.* (*Corvus Pyrrhocorax*), zlatovranka.
Alpeneis, *n.* led na Alpah, alpinski led.
Alpenflurvogel, *m.* velika pěvka.
Alpengebirge, *n.* ſ. Alpen.
Alpenhaſe, *m.* (*Lepus variab.*), kamenjak.
Alpenhirt, *m.* planinski pastir.
Alpenkiefer, *f.* (*Pinus montana*), planinski bor.
Alpenklee, ſ. Bergklee.
Alpenkrähe, ſ. Alpendohle.
Alpenſalz, *n.* gorka sol.
Alpenſchnee, *m.* sněg na Alpah.
Alpenſchwalbe, *f.* planinska ćopa.
Alpfuß, *m.* salamunovo slovo.
Alphabet, *n.* azbuka, abeceda.
Alphabetiſch, *adj.* azbučan, abecedan; —e Ordnung, abecedan red; —, *adv.* po azbuci, abecedi; — ordnen, poredjati po azbuci, abecedi.
Alphahn, ſ. Auerhahn.
Alphof, *m.* stan, katun, bačina, bač.
Alpkirſche, ſ. Aalkirſche.
Alpkraut, *n.* (*Eupatorium cannabinum*), meka, slavljika, konopljanik; ſ. Bitterſüß.
Alpländer, *m.* planinac.
Alpler, *m.* suvatar.
Alpmännchen, ſ. Alp.
Alpmeier, *m.* stanar, planinar.
Alprauch, *m.* (*Fumaria officinalis*), rosnica, dimnjača, dimljača.
Alpraute, ſ. Stabwurz.
Alproſe, *f.* planinska ruža.
Alpſtein, ſ. Donnerſtein.
Alpzopf, ſ. Weichſelzopf.
Alraun, *m.* (*Atropa Mandragora*), pokrin, nadlišak, veliko zelje.
Alraune, *f.* věštica, bajalica.
Als, *conj.* ich freute mich — ich hörte, obradovao sam se, kad sam čuo; ſobald — möglich, što se prije može, čas prije; ſobald — er kam, netom, čim, kako je došao; früher —, prije nego; er hat mehr — du, on ima više od tebe; er iſt größer — du, on je veći od tebe; — wenn ich es nicht wüßte, kao da za to neznam; folgende Wörter, —, slědeće rěči, naime; ſowohl ich — er, i ja, i on; — wenn, — ob, kao da; — ſonſt . ., inače bi . .; ſo lange — er nicht kömmt, dok, dokle nedodje.
Alsbald, *adv.* odmah, uput, udilj, taki.
Alsdann, ſ. Dann.
Alſe, ſ. Aloſe.
Alſo, *conj.* er kann — nicht kommen, on dakle nemože doći; —, *adv.* tako; — ſprach er, ovako je govorio.
Alſobald, *adv.* odmah, s města.
Alsröschen, *n.* (*Helleborus niger*), crni kukurěk.
Alſter, *f.* (*Corvus Pica*), svraka.
Alſter- (in Zuſ.), svračji.
Alſterſpecht, *m.* (*Picus medius*), srednji dětao.
Alt, *adj.* star; (Kleidung u. ſ. w.), vet (vegd, vedah); er iſt ſchon —, on je već vremešan, star, na dobi, pri dobi; wie — iſt er? koje je dobe? koliko mu je godinah? koliko mu ima (godinah)? er iſt zehn Jahre —, on je u desetoj godini, ima mu deset godinah; auf die —en Tage, pod starost; das —e Jahr, minula, prošla godina; der älteſte an Jahren, najstariji godinami; wenn er zehn Jahre — ſein wird, kad navrši deset godinah; ein —es Männchen, starkelja; — werden (von Sachen), ovetšati, izvetšati, zastarčiti, zastarati; (v. Menſchen), postarati se, ostarěti, starěti; — machen, postarati; ſich — ſtellen, stariti se; — geworden, ostario; das Altwerden, staranje; das —e (Gemäuer), starevina; aus —en Zeiten, starovremen; es iſt die —e Leier, stare gusle gude; Gott iſt immer der alte, jošte živi stari Bog; još je starog boge.
Alt, *m.* visok glas.
Altadelige, *m.* koljenović.
Altan, *m.* shod (skod), doksat*.
Altar, *m.* žrtvenik, oltar (otar).
Altar- (in Zuſ.), oltarni, oltarski.
Altarbild, *n.* oltarska slika.
Altarblatt, *n.* oltarni zid; (Bild), oltarna slika.
Altarbuch, *n.* oltarna knjiga; ſ. Agende.
Altardecke, *f.* oltarnjak.
Altardiener, *m.* oltarnik.
Altargeländer, *n.* oltarna ograda.
Altargemälde, *n.* oltarna slika.
Altargeräth, *n.* oltarska naprava.
Altargeſtift, *n.* oltarska zadušbina.
Altariſt, *m.* oltarnik.
Altarkerze, *f.* oltarna svěća.
Altarleuchter, *m.* oltarni svěćnjak.
Altarmann, ſ. Altariſt.
Altarplatte, *f.* Altarſtein, *m.* oltarni kamen.
Altarſtück, *n.* oltarna slika.
Altartiſch, *m.* oltarski stol.
Altarſtufe, *f.* oltarna stuba.
Altarthür, *f.* (b. Or.), dvari (dveri).
Altartuch, *n.* oltarnjak.
Altarwand, ſ. Altarblatt.
Altbacken, *adj.* —es Brod, bajat, bajatan, tvrd kruh.
Altbart, *m.* stariš, starčina.
Altbarm, ſ. Aalkirſche.
Altbekannt, *adj.* staroznan.
Altberühmt, *adj.* staroslavan.
Altedel, *adj.* staro-plemenit.
Alte, *m.* starac, starina, stariš, starčina; —, starica, (ver.) baba.

Digitized by Google

Alten, *v. n.* starěti.
Alten, *pl.* stariji, predji, stari.
Alter, *n.* starost; (Lebens—), věk, doba; (v. Sachen), vetšina; von mittlerem —, srědovečan; das hohe —, sědina, ostarělost; er ist in meinem —, on je moje dobe; er ist in einem — mit mir, jedne smo dobe; v. —s her, od starine, od davninah; vor —s, u staro doba; (die alte Zeit), starobilost.
Alteration, *f.* preinaka, preinačenje; (*med.*) dratina, trapavica.
Altergrau, *adj.* sěd od starosti.
Alteriren, *v. a.* preinačiti; sich —, *v. r.* srditi se; (*med.*) grozničaviti.
Älterlich, *adj.* roditeljski; —e Gewalt, roditeljska vlast.
Altermann, *m.* starěšina.
Altermutter, *f.* prababa.
Ältern, *pl.* roditelji.
Ältern, **Älteln**, *v. n.* starěti, ostarěti, postariti se, zamatoriti, matoriti*.
Alternativ, *adj.* u. *adv.* na izmence, izmenice.
Alternative, *f.* dvobir, obir od dvojega; er hatte nur die —, imao je samo dvoje na obir.
Alternation, *f.* izmena, měnjanje.
Alterniren, *v. n.* měnjati se.
Älternliebe, *f.* ljubav roditeljska.
Älternlos, *adj.* sirotan.
Älternmord, *m.* umorstvo roditeljah.
Älternmörder, *m.* krvnik roditeljah.
Älterntheil, *m.* roditelj (otac ili mati).
Alterschwach, *adj.* ostario, mator.
Alterschwäche, *f.* ostarělost.
Alterschwer, *adj.* trom sa starosti.
Altersclasse, *f.* dobni red.
Alterserlaß, *m.* s. Altersnachsicht.
Altersfolge, *f.* red po dobi.
Altersgenoß, *m.* vrstnjak, parnjak.
Altersnachsicht, *f.* oprost nedospělosti.
Alterspräsident, *m.* dobni predsědnik.
Altersstufe, *f.* doba, věk.
Alterstod, *m.* smrt od starosti.
Alterthum, *n.* starobilost, davnost, drevnost; (Zeit), starina, davnina, stari vek; **Alterthümer**, *pl.* starine.
Alterthümlich, *adj.* starinski, davni, sta-
Alterthumsforscher, s. Alterthumskundige.
Alterthumsforschung, *f.* istraživanje starinah, drevnostih.
Alterthumsfreund, *m.* starinik.
Alterthumskenner, s. Alterthumskundige.
Alterthumskunde, *f.* staroznanstvo, staroslovje, drevnoslovje.
Alterthumskundige, *m.* staroznanac, starinik, drevnostnik.
Alterthumsstück, *n.* starina.
Alterum tantum, dvojina.
Ältervater, *m.* praděd.
Älteste, *m.* najstariji; (Vorstand), starěšina, glavar.
Altfisch, *m.* (*Cyprinus cephalus*), glavač.
Altflicker, *m.* starokrp, krpilac, krpežar.
Altförmig, *adj.* starolik, starinski.
Altgebacken, s. Altbacken.
Altfränkisch, *adj.* starokmečki.
Altgeige, **Bratsche**, *f.* guslina.
Altgesell, *m.* prvi dětić.
Altgewänder, *m.* vedašnik, starežar.
Altgewöhnt, *adj.* starovičan.
Altgläubig, *adj.* starověran.
Altgläubige, *m.* starověrac.
Altgriechisch, *adj.* starogrčki.
Althäe, *f.* s. Eibisch.
Altheilig, *adj.* starosvet.
Altheit, *f.* starost.
Althergebracht, **Altherkömmlich**, *adj.* davnašnji, starodrevni.
Altist, **Altsänger**, *m.* altista.
Altkirchlich, *adj.* starocrkveni.
Altklug, *adj.* vrlo mudar.
Altknecht, s. Altgesell.
Ältlich, *adj.* postar, starašan; (von Sachen), vet (vegd, vedah).
Altmannsgesicht, *n.* staro lice; er hat ein —, on je starolik.
Altmannskraut, *n.* (*Senecio vulgaris*), staračac.
Altmarkt, *m.* stari trg.
Altmeister, **Altermann**, *m.* stari brat ili starobrat.
Altmelkend, *adj.* —e Kuh, staračna krava.
Altmodisch, *adj.* starovit, starinski; —, *adv.* na starinsku, na staru.
Altmutter, *f.* babica, stara.
Altmütterchen, *n.* starica.
Altreh, *n.* stara srna.
Altrömisch, *adj.* starorimski.
Altsaße, *m.* starosědilac, starosělac.
Altschuster, s. Altflicker.
Altslavisch, *adj.* staroslavenski.
Altstadt, *f.* stari grad.
Altstimme, *f.* s. Alt.
Alttestamentlich, *adj.* u. *adv.* po starom zakonu ili zavětu.
Altüblich, *adj.* starovičan.
Altvater, *m.* děd; (Stammvater), pratac, praroditelj; (Vorsteher), starěšina.
Altväterisch, *adj.* starinski, starovit; —, *adv.* po starinski, na staru.
Altväterlich, *adj.* dědov; *adv.* kao stari otci.
Altverheirathet, *adj.* staroženac.
Altvetterisch, s. Altweibisch.
Altvordern, s. Ahnen.
Altwasser, *n.* stari potok.
Altweg, *m.* starenik, staroputina.
Altweib, *n.* starica; (ver.) baba.
Altweibermährchen, *n.* babja gatka, kazalica, pripovest.
Altweibersommer, *m.* babino, sirotinjsko [ljeto.
Altweibisch, *adj.* babski; babolican; — werden, obabati se, sbabiti se.
Aluminid, glinovac.

Digitized by Google

Aluminium, *n.* glinik.
Aluminoxyd, *n.* gliničnik.
Alumnat, *n.* hranilište.
Alumnaticum, *n.* pitomčevina.
Alumnus, *m.* pitomac.
Alwarstein, *m.* okorěli lapor.
Alysse, *f.* (*Alyssum*), tarica.
Am, (**an dem**) s. An; — besten, najbolje.
Amalgama, *n.* spojičina, živna kaša.
Amalgamiren, *v. a.* spojičiti, směšati, ukašiti (rudu živom), amalgamovati; *fig.* směsiti.
Amanuensis, *m.* priručnik, priručni pisar.
Amaranth, *m.* (*Amaranthus*), trator.
Amaranthenbaum, *m.* (*A. caudatus*), perjanica, turčin, djipan.
Amaranthenfarbe, *f.* tratorova boja.
Amaranthenfarbig, *adj.* tratorast.
Amarellenbaum, *m.* špan jolska višnja; (*Prunus armeniaca*), sitna natipěrka.
Amarylle, *f.* (*Amarillis*), zvanika.
Ambassadeur, s. Gesandte. [broja.
Ambe, *f.* Ambo, *n.* (in der Lotterie), dva
Amber, *m.* amber, ambra. [drvo.
Amberbaum, *m.* (*Liquidambar*), amber-
Ambergeruch, *m.* amber-duša.
Amberkraut, *n.* (*Clinopodium vulgare*), čepić.
Ambersalz, *n.* amber-sol.
Amberschwalbe, s. Ambraschwalbe.
Amberstrauch, *m.* (*Anthospermum*), amber-grm.
Ambient, *m.* prosac službe.
Ambigiren, *v. n.* ogužati, oklěvati.
Ambiguität, *f.* dvoličnost, dvojbenost.
Ambiren, *v. n.* obletati.
Ambition, *f.* s. Ehrgeiz.
Amblatt, *n.* (*Lathraea squamaria*), groznična trava.
Ambliops, *m.* slabovidac.
Amboß, *m.* nakovanj, nakovalo; (im Ohre), nakovanj.
Amboßschmied, *m.* s. Grobschmied.
Amboßstock, *m.* kovački panj.
Ambra, s. Amber.
Ambraduft, *m.* amber-duša.
Ambraschwalbe, *f.* (*Hirundo ambrosiaca*), mirisna lasta.
Ambrosia, *f.* nebeska hrana, ambrozia.
Ambrosia, *f.* Ambrosienkraut, *n.* (*Ambrosia maritima*), zvonika, opah, pomoćnik.
Ambrosianisch, *adj.* —er Lobgesang, hvalopěv sv. Ambroza (Tebe Boga hvalimo). [mirisa.
Ambrosisch, *adj.* ambrožki, nebeskoga
Ambulance, *f.* (Feldlazareth), vojna bolnica.
Ambulant, *adj.* obilazni; putujući.
Ambulant, *m.* s. Hausirer.
Ambuliren, *v. n.* obilaziti.
Ameise, *f.* mrav, mravinac; (Aemelchen, mravak, mravić).
Ameisen- (in Zus.), mravinji.
Ameisenartig, *adj.* mravinjast.
Ameisenbad, *n.* mravinja kupelj.
Ameisenbär, *m.* (*Myrmecophaga*), mravožder.
Ameisendrossel, *f.* (*Turdus formicivorus*), drozd mravožder.
Ameisenei, *n.* mravinje jajce.
Ameisenfänger, *m.* mravar.
Ameisenfresser, *m.* mravožder.
Ameisenhaufen, *m.* mravinjak.
Ameisenkäfer, *m.* mravnjak. [lav.
Ameisenlöwe, *m.* (*Myrmecoleon*), mravo-
Ameisennatter, *f.* guja mravožderka.
Ameisennest, s. Ameisenhaufen.
Ameisenöl, *n.* mravinje ulje.
Ameisenpuppe, *f.* s. Ameisenei.
Ameisensäure, *f.* mravinja kiselina.
Amel, *n.* s. Kraftmehl, Stärke.
Amelioration, *f.* poboljšica.
Amelioriren, *v. a.* poboljšati.
Amelkorn, *n.* (*Triticum Spelta*), pir.
Amen! amen, amin, tako budi, zaista; — sagen, aminati.
Amentaceen, *pl.* resnjače.
Amethyst, *m.* ljubičnjak.
Ameublement, *n.* pokućje, pokućtvo, pokućanstvo.
Amiant, *m.* (Asbest), osinac, kameno vlakno; holziger —, kameno drvo.
Amman, *m.* s. Amtmann.
Amme, *f.* dojkinja, dojilja, dojilica, dojnica; ein Kind der — anvertrauen, dati děte na dojilje.
Ammei, *m.* (*Ammi majus*), gorski komorač, divji morač.
Ammen, *v. n.* dojiti (děte).
Ammenmährchen, *n.* s. Altweibermährchen.
Ammenmilch, *f.* mlěko dojilje, dojkinje.
Ammenpflege, **Ammenschaft**, *f.* dojilje.
Ammer, *m.* (*Emberiza*), strnad; s. Amarelle.
Ammering, s. Gartenammer.
Ammerling, *m.* (*Emberiza citrinella*), strnadica, žutka, žutarica, žutovoljka.
Ammern, *pl.* prpor, prposka, prpa.
Ammonshorn, *n.* Ammonsschnecke, *f.* (*Ammonites*), kotaljača.
Ammoniak, s. Salmiak.
Ammunition, *f.* strělivo, džebana*.
Amnestie, *f.* pomilovanje, amnestia.
Amnestiren, *v. a.* pomilovati (koga), oprostiti (komu).
Amnische Flüßigkeit, *f.* voda (od zametka).
Amnische Haut, *f.* vodenjak.
Amor, *m.* (Liebesgott), leljo, lado.
Amorph, *adj.* neličan.
Amorphe, *f.* (*Amorpha*), bezlika.
Amortiren, **Amortisiren**, *v. a.* usmrtiti, umrtviti, poništiti; eine Urkunde —, razvrěditi, usmrtiti izpravu, dokaznicu.
Amortisation, *f.* razvrěda, usmrtba, usmrćenje.

Digitized by Google

Amortisations-Edikt, *n.* razvrědni, usmrtbeni saziv.
Amortisations-Erkenntniß, *n.* razvrědna, usmrtbena presuda.
Amortisations-Verfahren, *n.* razvrědni, usmrtbeni postupak.
Amoviren, *v. a.* ukloniti; (abſetzen), svrći, izbaciti.
Amotion, *f.* uklon; (Abſetzung), svrgnuće, izbačenje.
Ampel, *f.* uljenka; (Meßkännchen), kostarica; (Lampe), světiljka.
Ampeln, *v. n.* hlepiti, gramziti (za čim).
Ampfer, *m.* (*Rumex*), štavalj, štavlje; krausblätteriger —, rudasti štavalj.
Ampferbaum, *m.* (*Rumex lunaria*), štavalj-drvo.
Ampferkraut, *n.* (*Rumex acetosa*), kiseljak, kiselić.
Amphibion, Amphibium, *n.* vodozemac.
Amphibien- (in Zuſ.), vodozemni.
Amphibol, ſ. Hornblende.
Amphitheater, *n.* amfiteatar.
Amphitheatraliſch, *adj.* polukružan.
Ampliſiciren, *v. a.* razvesti, razširiti.
Amputiren, *v. a.* odsěći, odrezati, sěći.
Amſel, *f.* (*Turdus Merula*), kos, kosovac, kosovica.
Amſelmerle, ſ. Brandzimmer.
Ämſig, ſ. Emſig.
Amſter, ſ. Hamſter.
Amt, *n.* služba, ured, čast; beſoldetes —, služba s plaćom; — führen, službovati, uredovati; des —es handeln, uredovati, izvršivati uredovnu dužnost, službeno, uredovno postupati; von Amtswegen, uredovno, službeno; Kraft meines —es, po mom uredu; ein — übertragen, poděliti, predati ured, službu; ſein — verwalten, izvršivati službu; das iſt deines —es nicht, to nespada na tebe, to nije tvoja dužnost; ein weltliches —, světovna služba ili čast; ein Bezirks—, srezni (kotarski) ured; aufs — gehen, ići u uredovnicu; (Gilde), cěh.
Ämtchen, *n.* službica.
Amtei, *f.* ſ. Amthaus.
Amtfrau, ſ. Amtmännin.
Amthaus, *n.* uredovnica, uredska kuća.
Amtiren, *v. n.* uredovati, službovati.
Amtirung, *f.* uredovanje, službovanje.
Amtlich, *adj.* uredovni, službeni.
Amtlos, *adj.* u. *adv.* bez službe, bezslužben.
Amtloſigkeit, *f.* bezslužbenost.
Amtmann, *m.* urednik.
Amtmännin, Amtsfrau, *f.* urednikova žena.
Amtmäßig, *adj.* uredovni, službeni.
Amts- (in Zuſ.), uredovni, službeni, uredski.
Amtsabſchrift, *f.* uredovni prepis.
Amtsact, *m.* uredovno, službeno dělo; —en, *pl.* uredovni spisi.
Amtsalter, *n.* vrěme uredovanja; uredovno doba.
Amtsanſehen, *n.* važnost ureda.
Amtsarbeit, *f.* uredovni posao.
Amtsaufſeher, *m.* nastojnik ureda.
Amtsbericht, *m.* uredsko, službeno izvěšće.
Amtsbeſcheid, *m.* odgovor, odluka ureda, uredski odgovor.
Amtsbeſetzung, *f.* popunjanje službe, časti.
Amtsbezirk, *m.* uredovni kotar.
Amtsblatt, *n.* uredski, službeni list.
Amtsbote, *m.* uredski glasnik.
Amtsbruder, *m.* Amtsgenoß, *m.* drug, sudrug, kolega*.
Amtsbrüderlich, *adj.* drugarski.
Amtscandidat, *m.* nadežnik, čekaonik službe.
Amtscorreſpondenz, *f.* uredsko, uredno dopisivanje.
Amtsdiener, *m.* uredski sluga.
Amtseid, *m.* uredovna prisega.
Amtseifer, *m.* revnost u službi.
Amtseinkünfte, *pl.* dohodci službe, ureda, časti.
Amtsentſagung, *f.* odreka, ostavka od službe.
Amtserſchleicher, *m.* službolovac.
Amtsfähig, *adj.* vrstan, podoban, sposoban za službu, uredovanje.
Amtsfolger, *m.* nastupnik u službi, uredu.
Amtsführung, *f.* uredovanje, službovanje.
Amtsgang; *m.* uredska, službena hodja, uredski, službeni pohod.
Amtsgebäude, *f.* uredovnica.
Amtsgebiet, *n.* uredski kotar; službeno područje.
Amtsgebot, *n.* uredska zapověd.
Amtsgebühr, *f.* uredska pristojba.
Amtsgefälle, *pl.* uredski dohodci.
Amtsgehülfe, *m.* uredski pomoćnik.
Amtsgenoß, *m.* ſ. Amtsbruder.
Amtsgeſchäft, *n.* uredovni, službeni posao.
Amtsgewalt, *f.* uredovna vlast.
Amtshandeln, ſ. Amtiren.
Amtshandlung, *f.* uredovni, službeni čin, uredovno dělo; uredovanje; uredovno postupanje; die — hat ſtattgefunden, ured ima postupati; zur —, za uredovno postupanje, za službenu porabu.
Amtsindividuum, *n.* uredska osoba.
Amtsinſtruction, *f.* uredovni naputak, uputak.
Amtskanzlei, *f.* uredska pisara, pisarnica.
Amtskleid, *n.* službeno odělo.
Amtsknecht, *m.* uredski sluga, služitelj.
Amtskoſten, *pl.* uredski trošak.
Amtskreis, ſ. Amtsbezirk.
Amtslocale, *n.* uredovnica.
Amtsmiene, *f.* službeno lice.
Amtsnachfolge, *f.* naslědba u službi, časti, uredu.
Amtsnachfolger, *m.* naslědnik u službi, časti.

Digitized by Google

Amtsperſon, *f.* uredska osoba.
Amtspflege, *f.* uredovanje, službovanje.
Amtspflicht, *f.* uredovna dužnost.
Amtsplatz, *m.* uredovište.
Amtsprotokoll, *n.* uredski zapisnik.
Amtsrang, *m.* uredski čin.
Amtsrequiſiten, *pl.* uredske potrebštine.
Amtsſache, *f.* uredska stvar, uredski posao.
Amtsſchaffner, *m.* uredski dohodar.
Amtsſchild, *n.* uredski grb, nadpis.
Amtsſchranken, *pl.* uredske pregrade; vor den —, pred uredom, sudom.
Amtsſchreiben, *n.* uredovno, službeno pismo.
Amtsſchreiber, *m.* uredski pisar.
Amtsſchrift, *f.* uredovno pismo, uredovni spis. [ureda.
Amtsſchutz, *m.* uredska zaštita, zaštita
Amtsſiegel, *n.* uredski pečat.
Amtsſitz, *m.* stolica ureda.
Amtsſtube, *f.* uredska soba, uredovnica.
Amtstag, *m.* uredovno ročište.
Amtsthätigkeit, *f.* uredovna radinost.
Amtstracht, *f.* službeno odělo.
Amtstreue, *f.* věrnost u službi.
Amtsübergabe, *f.* predaja ureda.
Amtsſucht, *f.* pohlepa za službom; kruhoborstvo.
Amtsſüchtig, *adj.* pohlepan za službom, kruhoboran.
Amtsverluſt, *m.* gubitak službe.
Amtsverrichtung, ſ. Amtshandlung.
Amtsvertreter, *m.* uredski zaměnik, naměstnik, zastupnik.
Amtsverwalter, *m.* urednik.
Amtsverweſer, ſ. Amtsvertreter.
Amtsvogt, *m.* ravnatelj ureda; ſ. Amtsdiener. [ureda.
Amtsvorſteher, *m.* starěšina, načelnik
Amtswirkſamkeit, *f.* uredovna dělatnost, uredovno dělovanje; uredovno područje.
Amtswegen, ſ. Amt.
Amtswürde, *f.* važnost, dostojanstvo, čast ureda, urednika.
Amtswürdig, *adj.* dostojan službe.
Amtszeitung, *f.* uredovne, službene novine.
Amulet, *n.* zapis, amajlija.
Amüſant, *adj.* zabavan.
Amüſiren, *v. a.* zabavljati.
An (am), *praep.* — die Wand hängen, oběsiti o zid; — der Wand hangen, viseti o zidu; — das Feuer ſetzen, pristaviti k vatri; — der Hand führen, voditi za ruku; es iſt Jemand — der Thür, nětko je na vratih, kod vratah; — deiner Seite, uz tebe, polag, pokraj tebe; — meinem Hauſe, do moje kuće; — beiden Seiten, s obě strane; es waren — zweitauſend Mann, bijahu do, (oko, od prilike) dvě tisuće (hiljade) momakah; nahe — zwei Tauſend, do blizu dvě tisuće; die Tugend — ſich, krěpost sama sobom; — einer Sache Theil nehmen, dionik, učestnik biti čega; — einer Sache arbeiten, raditi o čem; er kommt — den Bettelſtab, spasti će na prosjački štap; — der Ruhr ſterben, umrěti od srdobolje; — dem Wege, ukraj puta; reich — Geld, bogat novcem; — der Stimme erkennen, poznati po glasu; es iſt — mir, do mene stoji; es war ſchon — dem, daß . . ., mal da nije (nisu) . . .; do toga je došlo, da . .; ſo viel — mir iſt, koliko uzmogu; den Kopf — die Wand ſtoßen, udariti glavom o zid; himmel—, put neba; berg—, uz brdo; von meiner Kindheit —, od moje mladosti.
Ana, (im Recept), po.
Anabaptiſt, ſ. Wiedertäufer.
Anabatiſch, *adj.* svakdanji.
Anacardienbaum, *m.* (*Anacardium occidentale*), bubrežnjak.
Anachoret, *m.* pustinjak.
Anachroniſmus, *m.* lětoslovna pogrěška.
Anächzen, *v. a.* jecati (na koga).
Anackern, *v. a.* priorati, zaorati.
Anagramm, *n.* preměna pismenah.
Anagyris, (*Anagyris foetida*), kopitak, kopitica, palnjak.
Analekten, *pl.* sbirka, ulomci.
Analog, ſ. Analogiſch; es iſt — dem . ., naliči na . .
Analogie, *f.* nalika.
Analogiſch, *adj.* nalik (na što), naličan.
Analogiſiren, *v. a.* nalikovati.
Analogon, *n.* nalika.
Analyſe, *f.* raztvor, raztvorba, razčinba; (chem.) razlučba; (von Worten), razlaganje, razglabanje.
Analyſiren, *v. a.* raztvoriti, razčiniti; (chem.) razlučiti; (v. Worten), razlagati, razglabati.
Analytiſch, *adj.* raztvorni; razlučbeni; razglobni. [razglabač.
Analytiker, *m.* raztvaralac; razlučilac;
Anämie, *f.* bezkrvnica.
Ananas, *f.* ananas.
Ananasvogel, *m.* medosas.
Anankern, *v. a.* usidriti; (einen Balken —), prikvačiti, pripeti; zapeti, pripinjati.
Ankerung, *f.* (Bauw.) pripon.
Anarbeiten, *v. a.* priraditi, pridělati; pritvrditi; (gegen etwas —), opirati se.
Anarchie, ſ. Geſetzloſigkeit.
Anäſen, *v. a.* namamiti.
Anaſtrophe, *f.* obrat (rěčih).
Anathema, *n.* prokletstvo, izobćenje, anatema.
Anathematiſiren, *v. a.* prokleti, izobćiti.
Anathemiſirte, *m.* prokletnik, izobćenik, anatemnik.

Digitized by Google

Anathmen, *v. a.* zadahnuti.
Anathmung, *f.* zadah, zadisanje.
Anatomie, *f.* razudba, anatomia.
Anatomiker, *m.* razudnik
Anatomiren, *v. a.* razuditi, uditi.
Anatomisch, *adj.* razudni, razudbeni; —er Saal, razudnica.
Anätzen, *v. a.* najësti, nagrizti.
Anäugeln, *v. a.* namigivati (komu).
Anbacken, *v. n.* pripeći se; —, *v. a.* pripeći.
Anbahen, *v. a.* nabahnuti, zinuti (na koga).
Anbahnen, *v. a.* einen Weg —, protrti, prokrčiti put (čemu).
Anballen, sich, *v. r.* nagruditi se.
Anbannen, *v. a.* pričarati, pribajati, privračati.
Anbau, *m.* početak gradnje, gradjenja; der — eines Feldes, obradjivanje, težanje polja; der — des Weizens, sëtba pšenice; (der — der Kartoffeln), sadjenje, sadba, posad; der — eines Waldes, nasad šume; — der Sprache, obrazovanje jezika; (Kolonie), naseobina; (v. bauen), prigradjivanje, prizidjivanje; (das Angebaute), prigrada.
Anbaubar, *adj.* težan, teživ; das ist —, to se može obraditi, težati, nasaditi.
Anbauen, *v. a.* (Feld), obraditi, utežiti, obradjivati, težati; (Weizen), nasijati; (Bäume), nasaditi, posaditi, zasaditi; (Sprache), obrazovati; (Dorf), naseliti; (Haus), prigraditi, prizidati, prigradjivati; sich —, *v. r.* naseliti se, nastaniti se, smëstiti se.
Anbauer, *m.* težak, poljodëlac; ſ. Colo-
Anbaulich, ſ. Anbaubar.
Anbaum, ſ. Feldahorn.
Anbäumen, sich, *v. r.* propeti se, propinjati se.
Anbefehl, *m.* ſ. Befehl.
Anbefehlen, ſ. Befehlen; (anvertrauen), naručiti što (komu ili na kom).
Anbeginn, *m.* započetak, početak; v. — der Welt, od postanka svëta.
Anbehalten, *v. a.* zadržati, ostaviti na sebi (haljinu).
Anbei, ſ. Zugleich; *merk.* — folgt, primetnut, priložen je.
Anbeißen, *v. a.* (anfangen zu beißen), nagrizti, nagrizati, najësti, najëdati; (v. Wolfe), naklati; (ein wenig), glocnuti, dernuti; (an etwas beißen), zagrizti, ugrizti; die Fische beißen nicht an, neće ribe da hvataju; er hat angebissen, nalëpio je, nasio je; das Angebissene, zagrizak, ugrizak.
Anbeizen, *v. a.* zagrizkati; (Leder), zalužiti, zaluživati.
Anbelang, ſ. Ansehung.
Anbelangen, *v. i.* was mich anbelangt, koliko se mene tiče ili dotiče.
Anbelfern, *v. a.* žovkati, škamutati (na koga); (*fig.*) nabreknuti, nabrekivati, graknuti (na koga).
Anbellen, *v. a.* zalajati, lajati na koga; oblajati; (*fig.*) graknuti, buknuti, otresnuti se, osëći se, osupiti se (na koga).
Anbequemen, ſ. Accomodiren.
Anberahmen, **Anberaumen**, *v. a.* eine Frist —, odrediti rok.
Anberaumung, *f.* odredjaj, odredjivanje.
Anberg, *m.* brežuljak, izbrežak.
Anberſten, *v. n.* napući, napuknuti.
Anbeſſern, *v. a.* popraviti.
Anbeten, *v. a.* pokloniti se, klanjati se (komu); *fig.* štovati, obožavati (koga).
Anbetenswerth, **Anbetenswürdig**, *adj.* poklonstva, klanjanja dostojan; (*fig.*) štovanja, milosti vrëdan.
Anbeter, *m.* klanjač, poklonik; (— Gottes), bogomoljac; (*fig.*) štovatelj; ljubovnik.
Anbetracht, *m.* in —, gledajuć (na što); in — einer Sache, glede na stvar.
Anbetrachten, ſ. Betracht.
Anbetreffen, ſ. Betreffen.
Anbetteln, *v. a.* navaliti na koga prošnjom; sich —, *v. r.* navezati se, obavezati se.
Anbetung, *f.* klanjanje, poklonstvo; *fig.* štovanje, obožavanje, vruća ljubav.
Anbetungswürdig, ſ. Anbetenswerth.
Anbiegen, *v. a.* nagnuti; (*off.*) priložiti; primetnuti; angebogen, primetnut.
Anbieten, *v. a.* nuditi, ponuditi, nudjati (koga čim, komu što); einen Eid —, nuditi (koga) zakletvom; sich —, *v. r.* iztaknuti se, iztisnuti se; sich zu einem Eide —, ponuditi zakletvu; —, *v. n.* ponuditi, obećati.
Anbieter, *m* nuditelj.
Anbietung, **Anerbietung**, *f.* nudjanje, ponudjanje; ſ. Anbot.
Anbilden, *v. a.* pribaviti obrazovanjem.
Anbinden, *v. a.* privezati, svezati, privezivati (za što); den Faden —, navezati; Reben —, vezati vinograd; mit einem —, zavaditi se; uhvatiti se (s kim); kurz angebunden sein, naprasit, tësan, prsljiv biti; er läßt sich keinen Bären —, nevëruje svašta.
Anbiß, *m.* zagriz, zagrizak, ugrizak; (Bissen), zalogaj; (Frühstück), zajutrak; (Köder), meka.
Anbißkraut, ſ. Abbißkraut.
Anbittern, *v. a.* zagorčiti.
Anblaffen, ſ. Anbellen.
Anblasen, *v. a.* zapahnuti, zapahivati, opahnuti; der Wind bläst mich an, vëtar duha (duva) na me; die Farben des Gemäldes sind wie angeblasen, kao da si mastila na sliku dahnuo; Feuer —, piriti, podpiriti, propiriti, razpiriti vatru; eine Blase —, naduti mëhur; die Jagd —, zatrubiti na lov.

Digitized by Google

Anblatt, *n.* (*Lathraea squamaria*), groznična trava.
Anblatten, *v. a.* prisomititi.
Anbläuen, *v. a.* plaveti; namodriti.
Anblecken, *v. n.* kesiti se, okesiti se (na koga).
Anblick, *m.* pogled; bei seinem —e, kad ga ugleda; er würdigte mich kaum eines —s, jedva da me je pogledao; das gewährt einen schönen —, lěpo ti je pogledati; welch ein — für ihn! ima šta viděti!
Anblicken, *v. a.* pogledati, pogledivati; sich —, *v. r.* sgledati se.
Anblinken, Anblinzeln, Anblinzen, *v. a.* žmiriti, žmirati (na koga); —, *v. n.* zablěsnuti se, blěštiti, lěskati se.
Anblitzen, *v. a.* zakrěsiti, zakrlještiti očima.
Anblöcken, *v. a.* blejati, bleknuti (na koga); (*fig.* anfahren), s. Anbellen.
Anbohren, *v. a.* navrtati, nabušiti, navrtavati.
Anborgen, s. Erborgen.
Anborsten, *v. a.* naježiti čekinju.
Anbot, *n.* ponuda; s. Befehl.
Anböter, *m.* nuditelj.
Anbraffen, *v. a.* navući konope.
Anbrausen, *v. n.* dohujati; —, *v. a.* oseći se, otresnuti se, okositi se, okinuti se na koga.
Anbrechen, *v. n.* nalomiti se; (*fig.* vom Tageslicht), svitati, osvanuti; der Tag bricht an, sviće, dan je osvanuo; die Morgenröthe bricht an, zora zori, puca, běli, dolazi, zabělila je; die Nacht bricht an, mrak se hvata; mit anbrechendem Tage, na osvitak; mit anbrechender Nacht, pod noć, u sumračje; —, *v. a.* nalomiti, zalomiti; (Wein, Käse), načeti; (ein Faß), zalomiti, zalamati (čep).
Anbreiten, *v. a.* nasaditi, nasadjivati (snoplje).
Anbrennen, *v. n.* užeći se, zapaliti se; d. Holz will nicht —, drva neće da uzgore; das Brod ist angebrannt, kruh se je podpekao; die Speise ist angebrannt, jelo je zagorělo, nagorělo; eine angebrannte Speise, zagorělica; —, *v. a.* užgati, upaliti, spržiti; ein Zeichen —, žigosati, udarati, udariti žig; ein wenig —, ožeći, opeći; er ist angebrannt, nakitio se je, djornut je.
Anbringen, *v. a.* doněti, donositi; (unterbringen), naměstiti, postaviti; Handschuhe —, rukavice navući; Waaren —, robu prodati, proturiti, proturati; eine Treppe —, stube napraviti; (vorbringen), predložiti, predlagati; eine Klage —, potužiti se; (einreichen), ein Gesuch —, predati molbenicu; (ansuchen), tražiti, moliti; seine Tochter —, udomiti kćer; sein Geld —, novce uložiti; potrošiti; einen Schlag —, zadati udarac; bei Gericht —, sudu dokazati, podkazati.
Anbringer, *m.* donositelj, podkazatelj, sok.
Anbringung, *f.* donos, donosba; naměštaj; prodaja; podkaz.
Anbrocken, *v. a.* nadrobiti, podrobiti.
Anbruch, *m.* zalom; (d. Graben), zakopina; (*mont.*), lomnik; — des Tages, osvit, osvitak, razsvit, razsvitak, svanuće; (Krankheit), gnjilost, trulost.
Anbrüchig, *adj.* nagnjio; der Wein ist —, vino cikne; ein —er Zahn, krnjav zub.
Anbrühen, *v. a.* zapariti, opariti, opuriti, poparíti, oprljiti.
Anbrüllen, *v. a.* rikati, riknuti na koga; *fig.* einen —, graknuti, buknuti, nabahnuti na koga.
Anbrummen, *v. a.* zamrmljati, zamumljati na koga.
Anbrüten, *v. a.* sěsti na jaja; angebrütetes Ei, mućak.
Anbug, *m.* priloga.
Anbumsen, *v. n.* zašobotati, lupiti, ljosnuti, zvicnuti (o što).
Anbürsten, *v. a.* pričetkati; načetkati, nakešati*.
Anchylops, s. Augenwinkelgeschwulst.
Anciennität, *f.* vrěme službe, starěštvo.
Andacht, *f.* pobožnost; (Gottesdienst), služba božja; (Gebet), molitva; seine — verrichten, pomoliti se.
Andächtelei, *f.* bogomoljstvo.
Andächteln, *v. n.* bogomoliti.
Andächtig, *adj.* pobožan, bogodušan, bogodavan; —, *adv.* pobožno.
Andächtler, *m.* bogomoljac.
Andachtlos, *adj.* nepobožan.
Andachtsbuch, *n.* pobožna knjiga, molitvenik.
Andachtshaus, *n.* bogomolja, moljnica.
Andachtsort, *m.* pobožno město.
Andachtsreise, s. Wallfahrt.
Andachtsstunde, *f.* čas, vrěme molitve.
Andachtsübung, *f.* molitva; — abhalten, čatiti molitvu, stati Bogu na molitvu.
Andachtsvoll, *adj.* prepobožan.
Andämmen, *v. a.* zagatiti, ustaviti.
Andämmern, *v. i.* smrkavati se.
Andampfen, *v. a.* napariti, naparivati.
Andante, lagano.
Andantino, polagano.
Andauern, *v. n.* uztrajati, zatrajati.
Andenkend, *adj.* spominjući se.
Andenken, *n.* pametovanje, uspomena; zu meinem —, meni za spomen; zum —, za uspomenu; ein Geschenk zum —, spomenak, uspomenica; mein Mann sel. —s, moj pokojni muž; gottseligen —s, blažene uspomene; unvergängliches —, věčna uspomena; slavno ime; behalte mich im —, spomeni se mene.

Digitized by Google

Ander, *adj.* drugi, ini; drugojačiji, drugačiji; der Eine sagt dieß, der Andere jenes, jedan govori jedno, drugi drugo; eines —n werden, za drugoga poći; die —n kommen nach, ostali će kasnije doći; das ist ein —er Mann, to je drugačiji čovek.

Änderbar, *adj.* promeniv.

Änderbarkeit, *f.* promenivost.

Änderlich, *adj.* promeniv.

Andermal, *adv.* drugi put, drugi krat.

Ändern, *v. a.* promeniti, menjati, preinačiti; ein Kleid —, prekrojiti, prekrajati haljinu; seinen Namen —, predesti, predevati ime; die Wohnung —, prestaniti se; d. Vorsatz —, odumiti, predomisliti se, premisliti se; sein Leben —, dozvati se; seine Gesinnung —, preokrenuti se; —, *v. n.* menjati se; sich —, *v. r.* du hast dich ganz geändert, sasvim si se izmenio; die Zeiten haben sich geändert, vreme se je okrenulo; das Wetter ändert sich, vreme se menja.

Andernamig, *adj.* drugoimeni.

Andernfalls, *adv.* inače.

Anderntheils, *adv.* s druge strane.

Anderntwegs, *adv.* druguda.

Anders, *adv.* drugčije, drugojačije, inače; — reden, — handeln, drugčije govoriti, drugčije tvoriti; das weiß ich —, to ja bolje znadem; —, *conj.* wenn —, ako.

Andersdenkend, *adj.* drugčije misleći.

Anderseitig, *adj.* drugostran; —e Gründe, drugi, protivni razlozi.

Anderseits, *adv.* s druge strane; usuprot.

Andersgesinnt, *adj.* druge pomisli, drugčije misleći.

Andersgläubig, *adj.* inoveran.

Andersgläubige, *m.* inoverac; —, *f.* inoverka.

Andersredend, *adj* inojezičan.

Andersredende, *m.* inojezičnik.

Anderswo, **Anderwärts**, *adv.* drugde, inde, drugovde, druže.

Anderswodurch, *adv.* drugud, druguda, drugim putem.

Anderswoher, *adv.* od druguda.

Anderswohin, *adv.* drugamo.

Anderthalb, *num.* poldrug, jedan i pol.

Anderthalbig, *adj.* poldrugi.

Änderung, *f.* menjanje, promenjivanje; (Sache), promena, premena.

Anderwärtig, *s.* Anderweitig.

Anderwärts, *adv.* drugamo.

Anderweitig, *adj.* drugi, drugojačiji.

Anderzeitig, *adj.* inovremeni.

Andeuten, *v. a.* obznaniti; (halb —), natuknuti, nareći, nabosti, nagovestiti (komu što); etwas kurz —, nacrtati.

Andeutung, *f.* natucanje, nagovestanje; nagovest.

Andichten, *v. a.* einem etwas —, izmisliti što o kom, prišiti što komu; nalagati što na koga; bediti koga čim; einem ein Verbrechen —, potvoriti zločin na koga.

Andichter, *m.* izmišljač, napastnik, obed-nik.

Andichtung, *f.* izmišljotina, obeda.

Andonnern, *v. n.* zagrmiti (n. p. na vrata); —, *v. a.* einen —, zagrmiti, graknuti na koga.

Andorn, *m.* (*Marrubium*), tetrljan, slanovitac, kukočitac, prasji ždest; (*M. candidissimum*), belušina.

Andorren, *v. n.* prisahnuti.

Andörren, *v. a.* prisušiti.

Andrang, *m.* naviranje, navaljivanje; (als Zustand), navala, nagonica, naloga; — des Blutes, navala krvi.

Andrängen, *v. a.* privaliti, pritisnuti, prignati, prigoniti; sich —, *v. r.* gurati se, turati se, navirati, nagrnuti.

Andräuschen, *v. n.* pljuštati na što.

Andreasкreuz, *n.* poprěki krst.

Andreasorden, *m.* red svetog Andrije.

Andrechseln, *v. a.* natočiti, nastrugati (šta na što).

Andrehen, *v. a.* zasukati, zavrteti; navrteti; einem eine Nase —, slagati, nalagati komu što.

Andreschen, *v. a.* zamlatiti; (an etwas dreschen), primlatiti, mlatiti na što.

Andrillen, *v. a.* zasukati, zafrkati.

Andringen, *v. n.* nagrnuti, navreti, navirati, nasiliti, navaljivati, navaliti.

Andringen, *n.* navala.

Andringlich, *s.* Zudringlich.

Androhen, *v. a.* priprěti, zaprěti, zapreći-vati.

Androhung, *f.* zapretba, zapretnja.

Andruck, *m.* pritisak.

Andrucken, *v. a.* pritiskati, prištampati*.

Andrücken, *v. a.* pritisnuti, pritiskati; potisnuti, potiskivati; (an etwas —), prignječiti, prikvačiti, prištunuti; sich zärtlich —, priviti se, privijati se; sich an die Wand —, pribiti se uza zid.

Anducken, *v. n.* pričučnuti se uza što.

Andudeln, *v. n.* dogadljati, gadljajuć, dudučuć dolaziti.

Anduft, *m.* miris.

Anduften, *v. n.* mirisom zapahnuti, zapahivati.

Andunsten, *v. n.* das Wasser dunstet an den Deckel an, voda se pari i hvata za poklopac.

Andünsten, *v. a.* napariti, naparivati.

Andupfen, *v. a.* tipnuti.

Andurch, *s.* Dadurch.

Andusseln, *v. n.* doteturati.

Aneifern, *v. a.* poticati, pobudjivati.

Aneiferung, *f.* poticanje.

Aneignen, *v. r.* sich etwas —, usvojiti si što; svešbati što; (zueignen), svojiti što, prisvojiti si što.

Digitized by Google

Aneignung, *f.* svojenje, usvojavanje, prisvajanje.
Aneinander, *adv.* jedan do drugoga, uza se, jedan na drugoga.
Aneinanderfügen, *v. a.* sastaviti.
Aneinandergränzen, *v. n.* medjiti, graničiti.
Aneinanderhängen, *v. n.* visěti jedno o drugom.
Aneitern, *v. n.* prignojiti se.
Anekdote, *f.* pričica, pripovědčica, kazalica, anekdota.
Anekeln, *v. n.* gristiti se, grěstiti se, gaditi se, ogaditi se (komu što).
Anekelnd, *adj.* gadan, bljutav, omrzao.
Anemometer, *m.* větroměr.
Anemone, *f.* Windröschen.
Anemoskop, *m.* větrogled.
Anempfehlen, *s.* Empfehlen.
Anerbe, *s.* Erbe.
Anerben, *v. a.* baštiniti; angeerbte Güter, baština, dědovina; angeerbte Vorurtheile, prirodjene predsude.
Anerbieten, *s.* Anbieten.
Anerbieten, *n.* Anerbietung, *f.* ponuda.
Anerblich, *adj.* *s.* Erblich.
Anerinnern, *v. a.* opomenuti na što.
Anerkennbar, *adj.* priznateljan.
Anerkennen, *v. a.* priznati, pripoznati, priznavati; eine Forderung für richtig —, priznati dug; ein Kind für ehelich geboren —, priznati děte da je zakonsko.
Anerkennenswerth, *adj.* priznaje vrědan.
Anerkenner, *m.* priznalac, priznavatelj.
Anerkenntlich, *s.* Anerkennbar.
Anerkenntniß, *f.* priznaja, spoznavanje.
Anerkennung, *f.* priznaja, priznavanje; (Würdigung), cěnjenje, uvažavanje; dem Angeschuldigten etwas zur — vorlegen, predložiti što okrivljeniku da priznaje.
Anerkennungsschein, *m.* priznanica.
Anerle, *s.* Feldahorn.
Anerringen, *s.* Erwerben.
Anerschaffen, *v. a.* pristvoriti; —, *part.* pritvoren, prirodjen.
Anerwogen, *adv.* budući.
Anerziehen, *v. a.* odgajiti, odhraniti, odhranjenjem usvojiti.
Anessen, *v. a.* najěsti; sich —, *v. r.* najěsti se, uzgojiti se.
Anfabeln, *s.* Andichten.
Anfächeln, *v. a.* opahivati, opahnuti; hladiti, praviti větar, hlad.
Anfachen, *v. a.* (Feuer —), umahati, uzpiriti, razpiriti, podpiriti, spiriti, upiriti, upirivati (vatru); einen Streit —, zametnuti, potaknuti, podžeći, razpaliti razpru (kavgu).
Anfächer, *m.* pirivatra; poticatelj.
Anfädeln, *v. a.* nizati, nanizati.
Anfahen, *s.* Anfangen.
Anfahren, *v. a.* dovezti, privoziti; (*fig.*) einen —, oseći se, osupiti se, otresnuti se, izkositi se, okositi se, oseći se, okašati se (na koga); —, *v. n.* podvezti se, podvoziti se; (v. Schiffe), stati u kraj; (einkehren), svratiti se, uvratiti se; an einen andern Wagen —, zapeti svojimi koli o tudja; (übel ankommen), nabasati, nagraisati, nagaziti, nalěpiti, nasěsti, zlo ili grdno proći; (mit Heftigkeit —), udariti (o što).
Anfahrend, *adj.* nabrecit, osoran.
Anfahrschacht, *m.* ulazno okno.
Anfahrt, *f.* dovožnja, dolazak; (vom Schiffe), pristanak; *s.* Ankunft.
Anfall, *m.* padnuće (na što); (Erbe), zapadak, pripadak, dostojanje; (Angriff), navala, nasrt, nasrtaj, napad, naskok; gewaltsamer — gegen eine Person, silovit napad na osobu; einen — thun, *s.* Anfallen; — der Krankheit, nastup bolesti; er hat öftere Anfälle von Podagra, ulozi ga često napadaju, napastuju.
Anfallen, *v. n.* pasti, padati (na što); es ist ihm eine Erbschaft angefallen, dopade, zapade ga naslědak; pripade mu baština; (schnell ankommen), dopasti, dopadati; (v. Vögeln), pasti; —, *v. a.* einen —, navaliti, navaljivati, skočiti, srnuti, nasrnuti, nasrtati, udariti, udarati (na koga), napasti, saletěti, naskočiti (koga); (v. Krankheiten), *s.* Befallen; angefallene Güter, zapadša, pripadša dobra.
Anfällig, *adj.* zapadan, pripadan.
Anfallsgeld, *n.* zapadnina.
Anfallsrecht, *n.* pravo na zapadak, pripadak.
Anfallstag, *m.* — d. Vermächtnisses, dan preuzeća zapadka.
Anfalschen, *s.* Andichten.
Anfalzen, *v. a.* zautoriti.
Anfang, *m.* početak, začetak, počelo; von —, izprva; von — bis Ende, od kraja do konca; v. — der Welt, od postanka světa, od izkona; der erste —, započetak; jeder — ist schwer, svaki je početak težak.
Anfangen, *v. a.* početi, započeti, počinjati; eine Arbeit —, primiti se, latiti se kakvoga posla; einen Proceß —, zametnuti parnicu; wer zeitlich anfängt, bringt es weiter, ko rano rani, dvě sreće ugrabi; was soll ich nun —? šta ću sad; što ću i kako ću? er weiß nicht, was er — soll, nezna šta da radi; —, *v. n.* početi se; er fing an zu reden, poče, stade, uze, ode govoriti; er fing an zu schreien, stade ga vriska; als es zu tagen anfing, kad hoćaše da svane.
Anfänger, *m.* početnik, prvača, novak;

Digitized by Google

(Urheber), povod, kolovodja; —in, *f.* početnica.
Anfängermäßig, *adj.* početnički.
Anfängerschaft, *f.* početništvo.
Anfänglich, *adj.* početni; *adv.* s. Anfangs.
Anfangs, *adv.* u početku, s početka; iz prva, iz najprije, s prva, s prvice.
Anfangsbuch, *n.* početna knjiga, početnica.
Anfangsbuchstabe, *m.* početno, prvo pismе (slovo).
Anfangsgrund, *m.* **Anfangsgründe**, *pl.* početo.
Anfangslinie, *f.* početna crta, pruja.
Anfangspunkt, *m.* početo.
Anfangsschule, *f.* početna učionica (škola).
Anfangstermin, *m.* začetni rok.
Anfangswort, *n.* prva rěč.
Anfangszeile, *f.* prvi redak.
Anfärben, *v. a.* omastiti, obojati*.
Anfaß, *m.* zahvat.
Anfaßbar, *adj.* prihvatljiv.
Anfassen, *v. a.* uhvatiti, prihvatiti, uhititi; (packen), sgrabiti, pograbiti, spodbiti; v. unten —, poduhvatiti; (anreizen), nizati, nanizati; sich —, *v. r.* uhvatiti se (za što); držati se (čega).
Anfaulen, *v. n.* nagnjiliti, natruhnuti; angefault, nagnjio, natruo.
Anfechten, *v. a.* napadati, napasti, navaliti, navaljivati (na koga, što); (beunruhigen), napastovati; (versuchen), izkušavati, tentati; ich lasse mich das nicht —, to mi je deveta briga; s toga me ne boli glava; ein Urtheil —, naskočiti na presudu; einen Rechtstitel —, naskočiti na pravni naslov; was ficht ihn denn an? šta mu je? eine Meinung —, protiviti se, opirati se mnênju.
Anfechter, *m.* protivnik; napastnik.
Anfechtung, *f.* napadanje, kušanje, izkušavanje; in — fallen, pasti u napast.
Anfeilen, *v. a.* zapiliti, napiliti.
Anfeilschen, *v. n.* započeti cênjkati se.
Anfeinden, *v. a.* zlobiti, pakostiti; einen bei Jemanden —, omraziti.
Anfeinder, *m.* omraznik.
Anfeindung, *f.* zlobljenje, mržnja; omraza.
Anfertigen, *v. a.* s. Verfertigen; (*off.*) — lassen, s. Zufertigen.
Anfesseln, *v. a.* prikovati (koga).
Anfesselung, *f.* prikivanje; prikov.
Anfetten, *v. a.* omastiti, omašćivati.
Anfeuchten, *v. a.* nakvasiti, navlažiti.
Anfeuchtgrube, *f.* močnik, močionica.
Anfeuchtung, *f.* kvašenje, vlaženje; kvašnja.
Anfeuern, *v. a.* razpaliti, razžeći; (*fig.*) podžeći, podbadati, podbuniti, podtaknuti, podticati, sloboditi, hrabriti, bodriti, sokoliti; —, *v. n.* naložiti vatru, zapaliti, podpaliti.
Anfeuerung, *f.* podpaljivanje, podboda, poticanje, podpala.
Anfinden, sich, *v. r.* naći se.
Anfirnissen, *v. a.* pokostom omazati, pokostiti.
Anflammen, *v. a.* preplanuti; opaliti, pripaliti; *fig.* podpaliti, podpaljivati, podtaknuti; poticati, sloboditi, podžeći; sich —, s. Entzünden.
Anflattern, *v. n.* dopršiti, doprhnuti.
Anflechten, *v. a.* (hinzuflechten), priplesti, priplitati; (hinaufflechten), naplesti.
Anflecken, *v. a.* privaliti krpu.
Anflehen, *v. a.* moliti, prositi; (Gott —), zazivati, zazvati Boga.
Anflehen, *n.* **Anflehung**, *f.* prošba, molba; zazivanje.
Anflehер, *m.* molitelj, prositelj.
Anfletschen, *v. a.* okositi se, kesiti se, zarežati na koga.
Anflicken, *v. a.* prikrpiti; prišiti krpu; einem etwas —, prišiti komu šta; sich —, *v. r.* prisljuniti se, prišumati se, prišabaniti se.
Anfliegen, *v. n.* doletěti, priletěti; es kam angeflogen, doletnuo je, doletio je; (an etwas —), leteć se zaletiti o što; der Stein flog an das Haus an, kamen je udario o kuću.
Anfliehen, s. Fliehen.
Anfließen, *v. n.* nateći, natěcati; das Wasser fließt an, voda raste; das Wasser kam schnell angeflossen, voda je brzo pritekla; das Wasser fließt an das Haus an, voda teče tik do kuće, voda pere kuću.
Anflößen, *v. a.* (Holz), doplaviti, naplaviti; (Sand), naněti, nanositi; das angeflößte Stück Land, naplov, naplovina, nanos.
Anflößung, *f.* naplava.
Anflößungsrecht, *n.* pravo na naplov, naplovine.
Anfluchen, *v. a.* kleti (koga).
Anflug, *m.* nalet, dolet; — v. Röthe, crven pahalj; die Sache hat einen edlen —, stvar se vidi plemenita; ein — schadenfrohen Hohnes, znakovi zloradne poruge; (Forst.) samonik.
Anfluß, *m.* pritěcanje, pritok; (Anflößen), naplov, naplovina, nanos.
Anflüstern, *v. a.* šapnuti, šaptom nagovoriti.
Anflunken, *v. a.* dovaljati se.
Anfordern, s. Fordern.
Anforderung, *f.* zahtěv, želja, potrebovanje; —en machen, zahtěvati, potrebovati, iskati (što); — des Dienstes, što ište služba.
Anformen, *v. a.* nabiti na kalup; (Form geben), oblik dati.
Anfrage, *f.* zapit, upit; — stellen, s. Anfragen.

Digitized by Google

Anfrage-Kanzlei, *f.* propitaonica.
Anfragen, *v. a.* upitati, priupitati, propitivati.
Anfrage-Protokoll, *n.* propitni zapisnik, propitnik.
Anfrager, *m.* propitač, propitalac.
Anfreſſen, *v. a.* zagrizti, nagrizti, ožderati; (v. Roſt), najèsti; ſich —, *v. r.* nažderati se, natrèskati se, nalupati se, nadekati se, nakresati se, nabubati se.
Anfreſſend, *adj.* jèdak, grizak.
Anfreſſung, *f.* ogrizanje, grižnja.
Anfrieren, *v. a.* primrznuti.
Anfriſchen, *v. a.* osvèžiti, razfrižkati*; den Wein —, razhladiti, prohladiti vino; (*fig.*) einen —, podbosti, podbadati, bodriti, obodriti, podtaknuti, podticati, osloboditi, sloboditi.
Anfriſcher, *m.* podbadač, bodritelj.
Anfriſchfeuer, *n.* osvèžna vatra.
Anfriſchung, *f.* osvèživanje, razfrižkanje; razhlada; *fig.* podboda.
Anfügbar, *adj.* priložan, prikopčiv.
Anfuge, *f.* dodatak, prilog.
Anfugen, *v. a.* priutoriti.
Anfügen, *v. a.* pridati, primetnuti, pristaviti; (anpaſſen), priljubiti; ſich —, priljubiti se, sljubiti se.
Anfügung, *f.* pridavanje, primetanje; priljubljivanje.
Anfühlen, *v. a.* opipati; osèćati.
Anfuhr, *f.* dovožènje, dovoz, dovožnja, privoz.
Anführen, *v. a.* dovezti, dovoditi; (hintergehen), omahnuti, omesti; ſ. Anleiten; Truppen —, biti na čelu vojske, biti pred vojskom, zapovèdati vojski; etwas zum Beweiſe —, navesti za dokaz.
Anführer, *m.* (Heerführer), vodja, četovodja, glava pred četom, vojskovodja; (b. Tanze), kolovodja.
Anführerei, *f.* varancija.
Anführerin, *f.* vodja, čelovodja, zapovèdnica, glava.
Anführung, *f.* dovoz, privoz; (— der Truppen), zapovèdanje, prednjačenje; (Citat), navodjenje, navod.
Anführungszeichen, *n.* navodilo.
Anfüllen, *v. a* napuniti, napunjivati; (voll—), dopuniti, dopunjati; dotočiti; die Fäſſer —, zaručiti burad; ein Faß mit Wein —, napuniti, natočiti sud vina; die Taſchen mit Geld —, ponasuti se blaga; ſich —, *v. r.* nabiti se, nalupati se, natrèskati se, nadekati se, nakresati se, natući se.
Anfüller, *m.* punitelj; dolèvač.
Anfüllung, *f.* punjenje, napunjanje, natakanje.
Anfunkeln, *v. a.* einen —, krèsiti, zakrljèštiti očima na koga.
Anfurchen, *v. a.* nagorati.
Anfurt, *f.* pristupak, pristanište.
Anfüttern, ſich, *v. r.* nahraniti se, najèsti se, nazobati se.
Angabe, *f.* (Angeben), izvèšćivanje, izvešće, očitovanje; (b. Preiſes), naznačivanje(cène); eidliche —, ſ. Manifeſtationseid; ſeiner — nach, po njegovih rèčih; (Agio), prid; (Handgeld), uvèra, zapogod, kapara; (Entwurf), nacrt; (Hinterbringung), oddaja, prokaz, sočba, opovèd; mit — der Zeit, naznačiv vrème.
Angabeln, *v. a.* nataknuti, nabosti na vile, vilice.
Angaffen, *v. a.* buljiti, blejati (na koga), izbuljiti oči, zuriti.
Angaffer, *m.* zjalo, zurla.
Angähnen, *v. a.* prizjavati, zijati, zinuti na koga.
Angällen, *v. a.* ožučiti, ogorčiti.
Angatten, *v. a.* udati, za muža dati.
Angebäude, *n.* prigrada.
Angebbar, *adj.* das iſt nicht —, to se nemože oddati; očitovati.
Angebelle, *n.* lajanje, lavež.
Angeben, *v. a.* dati kaparu; dati na odbitak; (dazugeben), pridati, pridavati; Alles umſtändlich —, očitovati, kazati sve po redu; d. Jahr —, kazati godinu; Gründe —, kazati, navesti razloge; (heimlich —), ein Verbrechen —, prokazati, opovèditi, oddati, podkazati, prosočiti, nasočiti zločin; einen falſch —, oblagati, obèditi koga; (b. Kartenſp.), prvi dèliti; ſein Vermögen —, očitovati, prokazati, izjaviti svoju imovinu; den Ton —, prednjačiti (u družtvu); ſich —, *v. r.* oddati se, javiti se, staviti se, izaći na predaju.
Angeber, *m.* oddajnik, sok, opovèdnik, prokazalac; falſcher —, opadnik, bèditelj, napastnik.
Angeberei, *f.* oddaja, sočba, opovèd.
Angeberlohn, *m.* sočbina.
Angebetete, (*fig.*) božica, vila.
Angebinde, *n.* imendanica; godovnica.
Angeblich, *adj.* tobožnji, tokoršnji; —, *adv.* kao što se kaže, tobože.
Angebliſte, ſ. Zollbeklaration.
Angebogen, *adj.* priložen, primetnut, priklopljen.
Angeboren, *adj.* prirodjen; das iſt ihm —, to se je s njim rodilo.
Angebot, *n.* ponuda.
Angebrannt, *adj.* zagorio, nagorio; (v. Speiſen), zagorio, prismudjen; eine —e Speiſe, zagorèlica.
Angebranntheit, *f.* zagorèl, *f.*
Angebung, *f.* očitovanje, oddaja, prokaz; ſ. Angabe.
Angeburt, *f.* prirodjenost; narav.
Angedeihen, *v. a.* — laſſen, podèliti;

Digitized by Google

Schutz — laſſen, staviti pod svoje okrilje; zakloniti.

Angedenken, *n.* pamćenje, pametovanje; das Böſe bleibt lange im —, zlo se dugo pamti; es iſt noch im friſchen —, svatko se još sćća, opominje; ſ. Andenken.

Angefälle, *n.* zapadak, pripadak.

Angefault, *adj.* natruo, nagnjio.

Angegriffen, *adj.* napadnut; oslabljen.

Angegriffene, *m.* napadenik.

Angehänge, **Angehänke**, *n.* privěsak; ſ. Amulet.

Angehängt, *adj.* privezan, dodat, pri-metnut.

Angehäufe, *n.* ſ. Aggregat.

Angehen, *v. n.* nadoći; mit Bitten —, zamoliti (koga za što); (an einen angehen), navaliti, napasti (na koga); den Schuldner um Unterſchreibung —, zahtěvati podpis od dužnika; (anfangen), početi se, počinjati se; (faulen), truniti, gnjiliti; das wird nicht mehr —, to već nije moguće; to već ne može biti; es geht an, hajd, hajd; die Sache geht ihn an, stvar se njega tiče; dieſer Menſch geht mich nichts an, s ovim čověkom neimam posla; was geht das dich an? što je tebi do toga? (v. Feuer), zapaliti se, upaliti se, užeći se.

Angehend, *adj.* počinjući; —er (Schüler), početnik; —er Soldat, novak; b. —em Abend, pod večer; (betreffend), glede, smatrajuć na to, što se tiče.

Angehends, *adv.* iz prva, iz prvice, u početku, s početka.

Angehör, ſ. Eigenthum.

Angehören, *v. n.* das Haus gehört meinem Bruder, ova je kuća mog bratra; das Haus gehört mir an, ovo je moja kuća; ſie gehören einander an, svoji su; wem gehört das an? čije je to?

Angehörig, *adj.* der ihm —e Acker, njegova njiva; er iſt mein —er, on je moga roda; meine —en, moji rodjaci; haſt du noch einen —en? imaš-li još koga svoga? (der —e des Landes), državljanin; (der Gemeinde), občanin; (eines Ortes), měštanin.

Angeifern, ſ. Begeifern.

Angeißeln, *v. a.* bičem těrati, goniti.

Angeklagte, *m.* tuženik, obtuženik; —, *f.* obtuženica.

Angel, *f.* (b. Thür), petlja, baglame; er will die Welt aus den —n heben, hoće svět ramenom da izpravlja; zwiſchen Thür und — ſtecken, biti u procěpu, škripcu; (b. Fiſch.), udica; (b. Bienen), žalac; (v. d. Senſe), petica.

Angelangen, ſ. Ankommen.

Angelband, *n.* pant.

Angeld, *n.* uvěra, zapogod, kapara*; — geben, zapogoditi, kaparisati.

Angeldraht, ſ. Angelhaken.

Angelege, *n.* preslica.

Angelegen, *adj.* (anſtoßend), obližnji, susědan; ſich etwas — ſein laſſen, brinuti se, mariti, starati se za što, hatati za čim, potruditi se.

Angelegenheit, *f.* posao, stvar; häusliche —en, domaće stvari; ſich in fremde —en miſchen, razpretati tudje poslove.

Angelegentlich, *adj.* važan, prešan, pomnjiv; —e Bitte, važna molba; —, *adv.* — nachfragen, pomnjivo propitivati.

Angelegt, ſ. Anlegen.

Angeler, *m.* udičar, ribar udicom ili na udicu.

Angelförmig, *adj.* udičast.

Angelfeile, *f.* kukast pilnjak.

Angelfiſch, *m.* napecana riba; ſ. Roche.

Angelfiſcher, *m.* pecar.

Angelfiſcherei, *f.* pecanje.

Angelhaken, *m.* udična kuka, kovrč.

Angelika, *f.* ſ. Engelwurz.

Angelleine, ſ. Angelſchnur.

Angellocke, *f.* pužac.

Angelmacher, *m.* udičar.

Angelmaus, ſ. Spitzmaus.

Angelmund, *m.* ſ. Färberbaum.

Angeln, *v. n.* loviti udicom, pecati, udičiti; (*fig.*) nach etwas —, hlepiti za čim.

Angeloben, *v. a.* zavětovati, zadati věru, obećati, zarećí; einander —, uhvatiti věru s kim, zavěriti se jedan drugomu.

Angelöbniß, *n.* Angelobung, *f.* obećaj, obět; (des Vormundes), zarok, zavět; — leiſten, zarećí se.

Angelobungs-Certificat, *n.* zaročna svědočba.

Angelobungs-Decret, *n.* zaročna ili zavětovna odluka.

Angelplatz, *m.* pecalište.

Angelpunkt, *m.* stožernica; ſ. Pol.

Angelruthe, *f.* prutilo.

Angelſchnur, *f.* povraz, odmetac.

Angelſtange, ſ. Angelruthe.

Angelſtern, *m.* zvězda stožernica.

Angelweit, *adv.* širom; die Thür — öffnen, odjaziti, odjapiti, širom otvoriti vrata; die Thür ſteht — offen, vrata jape, širom su otvorena.

Angemacht, *adj.* začinjen.

Angemeſſen, *adj.* primēren; pristojan; das iſt dem Volksgeiſte —, to je prema narodnomu duhu.

Angemeſſenheit, *f.* primērenost.

Angenehm, *adj.* ſ. Annehmbar; dieſe Waare iſt —, ova se roba traži; (lieb), ugodan, prijatan; ein —er Menſch, mio, ljubazan čověk; —, *adv.* es iſt mir —, drago mi je, godi mi; — machen, osladiti; ſich — zu machen ſuchen, omilati, umiljavati se.

Anger, *m.* ledina, rudina, trata, tra-

Digitized by Google

tina, travnjak; (Ackerrand), okrajak, uvratine.
Angerblume, *f.* (*Bellis perennis*), krasuljak.
Angerkraut, *n.* ſ. Wegerich.
Angerling, ſ. Champignon.
Angerrecht, *n.* pravo na uvratine.
Angerweide, *f.* prosta vrba.
Angeſchoſſen, *adj.* nastrèljen; (verliebt), zatravljen, zabuban; ſ. Geſchoſſen.
Angeſchuldigte, *m.* okrivljen.
Angeſehen, *adj.* vidjen, ugledan, odlìčan, s glave; —, *conj.* ſ. Indem.
Angeſeſſen, ſ. Anſäßig.
Angeſicht, *n.* lice, obraz, obličje, lik; im Schweiße deines —es ſollſt du dein Brod eſſen, uza znoj svojega lica jesti ćeš svoj kruh; von — zu —, licem k licu, licem u lice; er verſteckte ſich vor dem —e Gottes, sakri se izpred Božjih očijuh; im —e, ſ. Angeſichts.
Angeſichts, *adv.* pred, na pogledu, na pomol, na očigled, na viděku (čemu).
Angeſpann, ſ. Geſpann.
Angeſtammt, *adj.* dědinski, prirodjen.
Angeſteckt, *adj.* okužen, zaražen.
Angeſtellte, *m.* naměštenik, postavljenik, urednik.
Angewandt, *adj.* porabni, uporavljen.
Angewege, *n.* podloga.
Angewende, *n.* uvratine.
Angewinnen, ſ. Gewinnen.
Angewöhnen, *v. a.* navaditi, navadjat, priučiti (čemu); ſich —, obiknuti, sviknuti, priviknuti, privikavati, navaditi se, priučiti se, viknuti.
Angewohnheit, *f.* navada, navičaj, nauka, navika.
Angewöhnt, *adj.* navadan, navadjen, priučen, vikao, obikao.
Angieren, *v. a.* pohlepno gledati.
Angießen, *v. a.* lěvati na što, naliti, nalěvati; (hinzugießen), priléváti, priliti; (ein wenig begießen), politi, poléváti, pokvasiti; dieſes Kleid paßt, als wenn es angegoſſen wäre, ova mu haljina stoji, kao da je na njem krojena; vidi mu se svaki sglob u ovoj haljini.
Angina, *f.* gronica.
Angirren, *v. a.* grgutnuti, grgutati, gukuti, gukati (na koga).
Anglänzen, *v. a.* obasijati.
Anglätten, *v. a.* pogladiti.
Angleiten, *v. n.* omaknuti se ili zapeti (o što).
Anglikaniſch, *adj.* anglikanski.
Anglimmen, *v. n.* početi tinjati, užgati se, užeći se.
Anglifiren, *v. a.* kúsiti (konja).
Anglotzen, *v. a.* buljiti, izbuljiti oči (u koga).
Anglühen, *v. n.* zažariti se; —, *v. a.* zažagriti (očima).
Anglupen, *v. a.* namrgoditi se na koga.
Angrauen, *v. a.* sgroziti.
Angrauſen, *v. n.* užasno gledati.
Angreifbar, *adj.* er iſt —, može se prihvatiti; može se na njega udariti.
Angreifen, *v. a.* (an etwas greifen), dotaknuti se, dodirnuti se, prihvatiti se (čega); er griff ſeine Hand an, prihvati ga za ruku; (ergreifen), uhvatiti, pograbiti; den Feind —, udariti, navaliti, nasrnuti na dušmanina; ein Urtheil —, ustati, naskočiti na presudu; gewaltthätig —, silovito nasrnuti, napasti; eine Arbeit —, primiti se, latiti se, mašiti se, prihvatiti se posla; die Krankheit hat mich ſehr angegriffen, bolest me je vrlo oslabila; Ehre —, dirati u poštenje, vrědjati poštenje; er weiß die Sache nicht anzugreifen, nezna, kako da počme; ſein Erſpartes —, načeti svoju prištedu; es greift nicht an, ništa neděluje; ſich —, napregnuti se; der Roſt greift das Eiſen an, hrdja izjeda gvoždje.
Angreifen, *n.* hvatanje, prihvatanje, napadanje, navala.
Angreifend, *adj.* navaljujući, napadajući, nasrtajući.
Angreifer, *m.* napadač, nasrtač, napadnik, navaljtelj, udordžija.
Angreifiſch, *adj.* —e Waare, mamljiva [róba.
Angreiflich, *adj.* prihvatljiv, hvatav.
Angreinen, *v. n.* sklibiti se, ceriti se, kreveljiti se, bekeljiti se (na koga).
Angrenzen, *v. n.* medjiti, graničiti, medjašiti (s kim).
Angrenzend, *adj.* susědan, bližnji.
Angrenzer, *m.* ſ. Anrainer.
Angrenzung, *f.* medjenje, graničenje, medjašenje, susědstvo.
Angriff, *m.* (mit Worten), napad, naskočenje; (m. Waffen), nasrt, navala; einen — thun, navaliti, udariti; (Sturm), nasrt, juriš; — einer Arbeit, početak radnje; ſ. Griff.
Angriffsbündniß, *n.* savez za navalu ili navalan.
Angriffskrieg, *m.* navalan rat.
Angriffspunkt, *m.* navalište.
Angriffswaffe, *f.* navalno oružje.
Angriffsweiſe, *adv.* navalno, napadice.
Angrinſen, ſ. Angreinen.
Angrölen, *v. a.* vrištati, vrisnuti (na koga).
Angrollen, *v. a.* zamrziti se, ozlojěditi se, pozlobiti se, imati zub, nazuban biti (na koga).
Angrünen, *v. n.* zazeleniti se.
Angrunzen, *v. a.* hroknuti, zahroktati (na koga).
Angſt, *f.* těskoća, těskoba, stiska, sujma, muka, nemir, tuga; ich bin in Angſten, strah, tuga me je; ich war in tauſend Angſten, bio sam u sto bri-

Digitized by Google

gah; das macht mir —, od toga zebem, to me tišti.
Angſtausruf, *m.* těskobni vapaj.
Angſten, ſ. Angſtigen.
Angſter, ſ. Glückglas.
Angſtfieber, *n.* čifutska groznica.
Angſtgefühl, *n.* čuvstvo, ćućenje těskobe.
Angſtgeheul, Angſtgeſchrei, *n.* těskobni vapaj, jauk.
Angſtgeſtöhne, Angſtgewinſel, *n.* těskobno jecanje.
Ängſtig, ſ. Ängſtlich.
Ängſtigen, *v. a.* plašiti, uznemirivati; das ängſtigt ihn, to ga tišti; ſich —, *v. r.* mučiti se, trapiti se.
Ängſtigend, *adj.* těskoban.
Ängſtiger, *m.* mučitelj, strašitelj.
Ängſtigung, *f.* mučenje, plašenje, uznemirivanje.
Angſtkind, *n.* tuga i nevolja.
Ängſtlich, *adj.* těskoban, těskotan, plašljiv; (beſorgt), zabrinut, brižan, nemiran.
Ängſtlichkeit, *f.* těskoba, těskoća, stiska, nemir, skrbljivost.
Angſtmann, ſ. Nachrichter.
Angſtruf, ſ. Angſtausruf.
Angſtſchweiß, *m.* der — brach ihm aus, hladan znoj ga podbi, probi.
Angſtvoll, *adj.* strašiv, mučan; pun straha, muke.
Angucken, *v. a.* zaviriti, viriti, pogledivati (na koga).
Angurie, *f.* čatrun, amerikanska tikva.
Angurren, ſ. Angirren.
Angürten, *v. a.* pripasati, pripašivati.
Anguß, *m.* prilěvak.
Anhaben, *v. n.* nositi, imati na sebi; Strümpfe, Schuhe —, biti obuven; Jemanden etwas —, kivan biti na koga; er kann ihm nichts —, nemože mu ništa.
Anhacken, *v. a.* naseći, zaseći, zasěcati.
Anhaften, *v. n.* prionuti, prianjati; ſammt —dem Bezuge, s pripadajućim dohodkom.
Anhägern, *v. a.* die Flut hägerte neues Land an, voda je nanela, nagrcala, naplavila zemlje.
Anhäkeln, *v. a.* prikačkati, zakačkati; ſich überall —, svagdě se prišljuniti, prišumati se, prišabaniti se.
Anhaken, *v. a.* zakačiti, zakvačiti, zakučiti, prikučiti; ſich —, *v. r.* zakvačiti se, zapeti (o što).
Anhalftern, *v. a.* zaulariti (konja); za ular privezati.
Anhall, ſ. Schall.
Anhallen, *v. a.* jeknuti, ječati (na što).
Anhalſen, *v. a.* den Hund —, pripeti, zapovoditi psa.
Anhalt, *m.* ſ. Anhalten; držalo, držalje.
Anhalten, *v. a.* pridržati; einen zu etwas —, poticati, natěrati, nagoniti (koga na što); zur Zeugenſchaft —, natěrati na svědočanstvo; (aufhalten), ustaviti, zaustaviti, sustaviti, ustavljati; das Roß —, prihvatiti konja (pod kim); (arretiren), uhvatiti, uloviti; im Arreſt —, u zatvoru držati; mit einer Waare —, počekati s robom; ſich an etwas —, uhvatiti se, prihvatiti se, hvatiti se (za što), držati se (za što, koga); —, *v. n.* um ein Mädchen —, prositi děvojku; halt ein wenig an! priustavi se! bei einem Freunde —, svrnuti se, svratiti se k prijatelju; (fortdauern), trajati; die Kälte hält an, zima je zategla i. zalěnila; der Wagen hält an, kola su stala; mit der Arbeit —, prekinuti posao.
Anhalten, *n.* ſ. Anhaltung.
Anhaltend, *adj.* trajući, dugotrajni; neprestani; —er Regen, zavalita kiša; b. —em Regen, ako i. kada kiša udugoteži; es iſt —e Kälte, zategla je zima; wir haben —en Regen, razkišalo se je.
Anhalter, *m.* ustavilac, ustavljač; pridržak, podupirač, podpora; zapon, zapinjač.
Anhalthaken, *m.* zakačka.
Anhaltſam, *adj.* neprestani, neprekidan, trajući, postojan.
Anhaltſamkeit, *f.* neprestanost, nepretrg, postojanost.
Anhaltſeil, *n.* konopac-držak.
Anhaltspunkt, *m.* držalište, držalo; pravilo; — zur Nachforſchung, početak, slěd za iztraživanje.
Anhaltung, *f.* pridržavanje, pridržaj; ustava; poticanje; (Haltmachen), postaja.
Anhämmern, *v. a.* prikovati, pribiti.
Anhang, *m.* privěsak, prilěpak; (Partei), slědba, stranka, privrženstvo; privrženici, pristalice; der Teufel und ſein —, vrag i njegova mati; — eines Buches, dodatak, pridavak knjige; (Wechſ.), prodiljka; im —e, u priklopu; ſ. Nachtrag.
Anhangen, *v. n.* prionuti, prianjati, prilěpiti se; einem —, biti s kim, držati s kim; einer Partei —, biti s koje strane.
Anhängen, *v. a.* privěsiti, pověsiti, oběsiti (komu što); einem eine Waare —, prišabaniti komu robu; (hinzufügen), pridati, primetnuti; einem e. Schimpf —, obružiti koga; einem etwas —, prišiti komu što; einem einen Bären —, slagati, nalagati komu što; ſich —, *v. r.* prionuti, prianjati, prilěpiti se, zaděsti se, hvatati se, otoboliti se (za što); ſich an Jemanden —, navrzti se (oko koga), prilěpiti se, pri-

Digitized by Google

biti se (kod koga); prišljuniti se, prišabaniti se.

Anhängend, *adj.* viseći (o čem); privěšen, pridodat; bei —er Streitsache, dok parnica traje.

Anhänger, *m.* privrženik, pristalac, pristaša, pristalica, slědbenik; (ver.) prišipetlja, pritucalo.

Anhängerei, *f.* privrženstvo.

Anhängerin, *f.* privrženica, pristalica; (ver.) prišipetlja.

Anhängig, *adj.* prilěpljiv, privěsiv; mit Allem was dem — ist, sa svom pripadštinom, sa svim što k tomu spada; vor Gericht — werden, doći pred súd; einen Proceß — machen, podići parnicu; ein —er Proceß, tekuća parnica; — sein, teći; —e Untersuchung, zametnuto ili započeto iztraživanje; eine Untersuchung gegen Jemanden — machen, povesti iztragu proti komu.

Anhänglich, *adj.* privržen, prignut, predan.

Anhänglichkeit, *f.* privrženost, prignuće, predanost.

Anhängsel, s. Angehänge.

Anharken, *v. a.* prigrebsti, prigrebati.

Anhaspen, *v. a.* priskobiti, prikvačiti.

Anhauch, *m.* zadah, zapaha; s. Begeisterung.

Anhauchen, *v. a.* zapahnuti, zadahnuti, zahaknuti, zapahivati, zadisati (koga); dahnuti, haknuti (na što); s. Begeistern.

Anhauen, *v. a.* zasěći, naseći, zasěcati; (v. Zimmermann), zatesati; (v. Getreide), zakositi; die Pferde —, potěrati konje.

Anhäufeln, *v. a.* prigrnuti, prigrtati, nagrnuti, nagrtati; Kartoffeln —, ogrtati, ogrnuti krumpir.

Anhäufeln, *v. a.* nagomilati, nagrnuti, nakupiti; sich —, nakupiti se, nagrcati se, nagomilati se; (vermehren), umnožiti se, razmnožiti se.

Anhäufepflug, *m.* (plug-)ogrnjač, ogrtalo.

Anhäufer, *m.* nakupitelj; množitelj.

Anhäufung, *f.* gomilanje, nagrtanje; (*fig.*) množenje, množitba; skup, nakup.

Anheben, *v. a.* nadignuti, pridignuti, pridizati, podignuti; einen Streit —, zametnuti, zavrći, izvaditi razpru, svadju (kavgu); ein Lied —, započeti pěsmu; er hub an und sprach also: ovako progovori; ovako uze, stade, poče, besěditi; —, *v. n.* početi se, počinjati se; als das zehnte Jahr anhub, kad nastade deseta godina.

Anheften, *v. a.* prikopčati, prikapčati.

Anheften, *v. a.* pribosti, pribadati, priděsti, priděvati; (ans Kreuz —), razpeti, propeti; an die Thür —, pribiti na vrata.

Anheilen, *v. n.* priléčiti se, pricéliti, zacěliti, srasti se, zarasti; —, *v. a.* zaléčiti.

Anheim, *adv.* doma.

Anheimfallen, *v. a.* pripasti, pripadati (komu), zapasti, dopasti (koga); (pasti u tal).

Anheimgeben, *v. a.* ostaviti (za razmotrenje, razsudjenje).

Anheimstellen, *v. a.* dati, davati, ostaviti, ostavljati na volju; ich will es Gott —, što Bog dade.

Anheirathen, *v. n.* (v. Männern), priženiti se.

Anheischig, *adj.* sich zu etwas — machen, obreći se, zateći se, ponuditi se, obećati, obvezati se.

Anhelfen, *v. a.* pripomoći, podpomoći, podpomagati.

Anhenken, s. Anhängen.

Anher, **Anhero**, *adv.* amo, ovamo, simo; bis —, do sada, dosele.

Anherkommen, *v. n.* ovamo doći, dolaziti.

Anherkunft, s. Herkunft.

Anhetzen, *v. a.* (b. Jäg.), zahajkati, pohajkati; einen Hund —, nauckati, nadrěkati, nauškati, navrkati, napujdati (psa); (v. Menschen), natutkati, nadražiti, podbuniti, podbosti, podtaknuti.

Anhetzer, *m.* potutkač, podbadač, uckalo.

Anhetzerei, *f.* draženje, tutkanje; podbadanje, podticanje.

Anheucheln, s. Erheucheln.

Anheulen, *v. a.* einen —, lajati, vijati na koga.

Anheut, s. Heut.

Anhexen, s. Anzaubern.

Anhieb, *m.* nasěcanje, podběljivanje; (Ort), naseк.

Anhöhe, *f.* visina, vis; (Berg), izbrežak, brežuljak, brdašce, glavica, brežčić.

Anholen, *v. a.* pritegnuti, privući, privlačiti.

Anhören, *v. a.* slušati, posluhnuti, poslušati; Zeugen —, saslušati svědoke.

Anhörer, *m.* slušalac, slušatelj.

Anhörung, *f.* slušanje, poslušanje; nach — der Zeugen, saslušav svědoke.

Anhosen, sich, *v. r.* navući, oblačiti hlaće (čakšire).

Anhüpfen, *v. n.* priskakati, priskakutati, doskakutati; doigrati.

Anhusten, *v. a.* zakašljati na koga.

Anhutschen, *v. n.* doplazati se.

Anill, *m.* s. Indigopflanze.

Animalisch, *adj.* živinski, životinjski.

Animation, *f.* oživljanje.

Animiren, *v. a.* hrabriti, bodriti, sloboditi, srčaniti, sokoliti, ohrabriti.

Animos, *adj.* naprasit, pršljiv.

Animosität, *f.* naprasitost, pršljivost.

Animoso, *adv.* živo.

Anis, *m.* (*Pimpinella Anisum*), sladki kopar ili januš, aniz, onajz, onliz.

Digitized by Google

Anisapfel, *m.* onajzovača(-jabuka).
Aniſebranntwein, *m.* onajzovica.
Aniſebrod, *n.* kruh sa sladkim koprom (onajzom).
Aniſeholz, *n.* lovorovina; ſ. Spindelbaum.
Aniſekörner, *pl.* ošećereni onajz.
Aniſeöl, *n.* onajzovo ulje.
Aniſewaſſer, *n.* onajzova vodica.
Aniſezucker, *m.* onajzov slador (šećer).
Anjagen, *v. a.* nagnati, natërati, vitlati; d. Hirſch —, dignuti jelena; —, *v. n.* dojuriti, dopasti.
Anjetzt, ſ. Jetzt.
Anjochen, *v. a.* ujarmiti, ujarmljivati.
Anjovis, *m.* (*Clupea Encrasicolus*), srdelja, sardela, grma.
Ankahmen, *v. n.* blutiti se, sëditi se.
Ankämmen, *v. a.* pričešljati.
Ankampf, *m.* borba.
Ankämpfen, *v. n.* boriti se.
Ankarren, *v. a.* dovezti u taljigah.
Ankauf, *m.* kupovanje, kupnja; (Anſchaffung), nabava; (Sache), kup *f.*
Ankaufen, *v. a.* prikupiti, nakupovati; kupiti gdë (kuću, zemljište); ſich wo —, nastaniti se, okućiti se gdë.
Ankäufer, *m.* kupac.
Ankaufung, ſ. Ankauf.
Anke, *f.* kolkopit.
Ankehren, *v. a.* primesti, primetati.
Ankeilen, *v. a.* prigvozditi, prikliniti; einen —, navesti koga.
Ankenblume, *f.* (*Ranunculus acris*), iskrica.
Ankennen, *v. a.* einem etwas —, poznati što na kom.
Anker, *m.* kotva, sidro, lenger*; ein kleiner —, mačka; den — werfen, baciti spustiti kotvu (sidro, lenger); ſich vor — legen, ukotviti se, usidrati se; vor — liegen, počivat o sidru; die — lichten, izvući, virati kotvu (sidro); die — kappen, odsëći kotvu; den — bekleiden, oplatiti kotvu; (d. Uhren), nokat.
Ankerarm, *m.* kotvena (sidrena) kuka.
Ankerauge, *n.* kotveno uho.
Ankerbalken, *m.* kotveno bilo.
Ankerben, *v. a.* zarezati, zarovašiti.
Ankerblume, *f.* (*Rhexia*), kotvenica.
Ankerboje, *f.* griplja, kotvokaža.
Ankerbojeſeil, *n.* gavitelj.
Ankerfeſt, *adj.* kotvodržni, sidrovni; ein —es Schiff, zakotven, zasidran, usidran brod.
Ankerfliege, ſ. Ankerſchaufel.
Ankerförmig, *adj.* kotvenast.
Ankerfütterung, *f.* kotvena pošva.
Ankergeld, *n.* ſ. Ankerzoll.
Ankergrund, ſ. Ankerplatz.
Ankerhaken, *m.* kotvena (sidrena) čaklja.
Ankerhals, *m.* kotveni vrat.
Ankerhaspel, *m.* kotveni vitao.
Ankerhelm, *m.* ſ. Ankerruthe.
Ankerholz, *n.* ſ. Ankerſtock.
Ankerkette, *f.* kotvena veriga.
Ankerknecht, *m.* kotvenik.
Ankerkreuz, *n.* kotveni krst (križ).
Ankerkrücke, *f.* kotveni procëp.
Ankerkugel, *f.* zrno (tane) s kukami.
Ankerlos, *adj.* bezkotven; das Schiff iſt —, brod neima kotve.
Ankern, *v. n.* ukotviti se, zakotviti se, usidrati se, osidrati (ladju); (*fig.*) nach etwas —, težiti na što.
Ankerplatz, *m.* kotvište, sidrište.
Ankerprobe, *f.* kušanje kotve, kotvanje.
Ankerrecht, *n.* pravo na kotvarinu (sidrovinu); pravo kotvenja, sidranja.
Ankerring, *m.* kotveni kotač.
Ankerruthe, *f.* kotvena motka, fuz.
Ankerſchaufel, *f.* kotvena lopata.
Ankerſchmied, *m.* kotvar, kotvodëlja.
Ankerſchmiede, *f.* kotvara.
Ankerſchuh, *m.* kotvenjača.
Ankerſeil, **Ankertau**, *n.* ganac, sidrenjak.
Ankerſpitze, *f.* kotveni zub.
Ankerſtange, *f.* ſ. Ankerruthe.
Ankerſtich, *m.* (kotveno) oko.
Ankerſtock, *m.* (kotvena) klada.
Ankertalje, *f.* gruja.
Ankerwinde, *f.* ſ. Ankerhaspel.
Ankerzeichen, *n.* ſ. Ankerboje.
Ankerzoll, *m.* kotvarina, sidrovina.
Anketteln, *v. a.* priverižiti, lancem prikopčati; (d. Strick.), navoditi.
Anketten, *v. a.* svezati verigom, lancem; privezati za lanac; ſich —, *v. r.* priviti se, pribiti se, pribijati se (kod koga), pridružiti se (komu).
Ankeuchen, *v. a.* sopiti na koga; —, *v. n.* dohujati, došikariti, dopiriti.
Ankeulen, *v. a.* lupati kijačom.
Ankichern, *v. a.* zakikotati se.
Ankind, ſ. Adoptivkind.
Ankirren, *v. a.* privabiti, primamiti.
Ankitten, *v. a.* prilemiti.
Anklaffen, *v. a.* zalajati na koga.
Anklagbar, *adj.* tužbeni.
Anklagbarkeit, *f.* tužbenost.
Anklage, *f.* tužba, osvada, tuženje; falſche —, obëda, potvora.
Anklage- (in Zuſ.), tužbeni, osvadni.
Anklageact, *m.* ſ. Anklageſchrift.
Anklagekammer, *f.* obtužište, osvadište.
Anklageprincip, *n.* tužbenost.
Anklageproceß, *m.* tužbeni, osvadni postupak.
Anklagen, *v. a.* obtužiti, tužiti, osvaditi; fälſchlich —, obëditi, bëditi, potvoriti, potvarati, oblagati; ſich —, *v. r.* koriti se.
Ankläger, *m.* tužitelj; falſcher —, napastnik, opadnik.
Anklageſchrift, *f.* osvadnica, tužbenica.
Anklageſtand, *m.* osvada, tužba; in —

Digitized by Google

sein, biti pod osvadom, tužbom; in — versetzen, osvaditi, staviti pod tužbu, zapreti.

Anklageverfahren, *n.* s. Anklageproceß.

Anklammern, *v. a.* priskobiti, pripeti skobom; sich —, *v. r.* obuhvatiti (što), priviti se, pribiti se (uza što), uhvatiti se rukama ili nogama za što.

Anklang, *m.* zvuk; s. Accord; — finden, dopasti se.

Anklappern, *v. n.* doklepetati.

Anklatschen, *v. n.* zapljeskati; an etwas —, pljeskati po čem; (anheften), pripljesnuti.

Ankleben, *v. a.* prilěpiti, prilěpljivati; —, *v. n.* prionuti, prianjati, prilěpiti se; (b. Backen), pripeći se.

Anklebend, *adj.* lěpiv, prilěpiv.

Ankleber, *m.* prilěpač.

Anklebung, *f.* prilěpljivanje, prilěp; prianjanje.

Ankleiben, s. Ankleben.

Ankleiden, *v. a.* obući, oblačiti, oděnuti, oděvati; sich —, *v. r.* obući se, oděnuti se.

Ankleider, *m.* oděvač.

Ankleidezimmer, *n.* oblačionica

Ankleistern, *v. a.* prilěpiti (škrobom, cirišem).

Anklemmen, *v. a.* pritisnuti; einen an die Wand —, pribiti koga uza zid.

Ankletten, sich, *v. r.* zaděsti se, navrzti se za što.

Anklingeln, *v. n.* zazvoniti, pozvoniti, zazveckati.

Anklingen, *v. n.* zazvečati; zazveketati; —, *v. a.* die Gläser —, kucnuti čašami.

Anklingen, *v. n.* pritisnuti kvaku, kuku.

Anklopfen, *v. n.* an die Thür —, zakucati, pokucati, kucnuti; (stark —), lupati na vrata; bei Jemand —, priupitati koga; —, *v. a.* die Erde fest —, nabiti, pobiti zemlju.

Anklopfer, *m.* kucalo, kuckalo.

Anklopfring, *m.* biočug, zvekir, kucalo, halka.

Anklügeln, *v. a.* primudrovati.

Anknallen, *v. a.* praskati, prasnuti (na koga).

Anknelpen, *v. a.* zaštipnuti, prištunuti.

Anknelen, *v. a.* primĕsiti, prignječiti.

Anknicken, *v. n.* napući se; —, *v. a.* napući, nakinuti.

Anknöpfen, *v. a.* priputiti, pripučati, pripučiti.

Anknüpfen, *v. a.* Fäden —, nastavljati, nadvezati, navezati konce (niti); einen Dieb —, obĕsiti tata; ein Gespräch —, zametnuti, povesti, nastaviti razgovor.

Anknurren, *v. a.* kvrknuti, hrnjaukati; (v. Hunde), regnuti, režati (na koga).

Ankochen, s. Anbrennen.

Anködern, *v. a.* namečiti, namamiti.

Ankollern, *v. a.* dokoturati, prikoturati; —, *v. n.* dokoturati se.

Ankommen, *v. n.* doći, dolaziti, prispĕti, stignuti; fahrend —, dovezti se; reitend —, dojašiti, dojezditi; am Schiffe —, doploviti; bei mir kommt er nicht an, kod mene neće ništa opraviti; zur unrechten Zeit —, u nevrĕme doći; er ist unrecht angekommen, došao je u zao čas; übel —, zlo i. grdno proći; nasĕsti, nagraisati, nalĕpiti, naměriti se na zlo; er ist übel angekommen, snašlo ga je čudo; gut —, dobro, sretno proći; (sat.), da kämst du mir an! baš bi mi dobro došao! es kommt mir schwer an, mučno, težko me je palo; es kommt nur aufs Geld an, za novci sve stoji; es kommt Alles darauf an, sve za tim stoji; wenn es auf mich ankäme, da je na moju; es kommt nur auf Sie an, to samo do vas stoji; es kommt auf Leib und Leben, auf Ihr Glück an, radi se o životu, o vašoj sreći; es kommt mir nicht darauf an, nije mi za tim stalo; nemarim za to; es aufs Äußerste — lassen, iztĕrivati stvar na kraj; es kommt mir die Lust an, hoće mi se, snašla me je želja, poželio sam (čega); es kommt mir eine Furcht an, strah me je, strah me hvata, napada na mene; es kam mich der Schlaf an, san me hvata, drĕma mi se; was kommt euch an? što vas je snašlo? es kommt mich ein Frost an, zima me poduzima; ich wäre schön angekommen! ala bih bio nagraisao! ich laß es nicht darauf —, neću pustiti, da do toga dodje; ich laß es auf seinen Ausspruch —, neka bude kako on presudi.

Ankömmlich, *adj.* pristupačan.

Ankömmling, *m.* prihodnik, dohodac, dolaznik, pridošlica, prišlac, došlac, došljak, došljo.

Ankröpfen, s. Aufköpfen.

Ankoppeln, *v. a.* sapeti, sapinjati.

Ankörnen, s. Ankirren.

Ankrächzen, *v. a.* graknuti, zagraktati (na koga).

Ankrallen, *v. a.* zagrebsti, ogrebsti (nokti), zasĕći nokte (pandže, čapke).

Ankratzen, *v. a.* drapati (na što); brcnuti, gracnuti; etwas an die Wand —, naškrabati, našvrakati što na zid.

Ankreischen, *v. n.* vrisnuti, zavrisnuti, zavrištati (na koga).

Ankrellen, *v. a.* zaparakati, zacrtariti.

Ankreuzen, *v. a.* zakrstiti, zakršćavati.

Ankriechen, *v. n.* dopuziti, dogmizati, domilĕti.

Ankriegen, *v. a.* die Strümpfe —, navući čarape; ich kann ihn nicht —, nemogu ga privoliti, nagovoriti.

Digitized by Google

Ankritzeln, *v. a.* namrljati, načrčkati, naškrabati.
Ankrümmeln, *v. a.* pridrobiti, primrviti.
Ankrümmen, *v. a.* nakriviti, nagnuti, ukriviti.
Ankündigen, *v. a.* oglasiti, objaviti, oznaniti; einem den Krieg —, navěstiti, objaviti rat (komu).
Ankündiger, *m.* oglasnik, věstnik, oglasitelj.
Ankündigung, *f.* oglas, oznana, objav, oglašaj, navěštaj.
Ankunft, *f.* dolazak; došašće, prišašće; bei seiner —, kad je došao.
Ankünsteln, *v. a.* umětno napravitť, dodati (što čemu).
Ankuppeln, ſ. Ankoppeln; (*fig.*) eine Frau einem —, nasočiti komu ženu.
Ankutſchen, **Ankutſchieren**, *v. n.* dovezti se u karucah, hintovu, kočiji; dokočijašiti.
Anlächeln, *v. a.* osměhnuti se, nasměhnuti se, osměhivati se, směšiti se, posměhnuti se (na koga); (*fig.*) omilati se.
Anlachen, *v. a.* nasmijati se.
Anlage, *f.* (Beilage), dodatak, prilog; (Entwurf), nacrt, osnova; (Grund), temelj; (v. Bäumen), nasad, zasad, nasada, sad; eine neue —, novosad; — der Steuer, razrez, porez danjka; eine — auf etwas ausſchreiben, nametnuti namet na što; (am Gewehr), ſ. Anſchlag; (natürliche Fähigkeit), (prirodjena) sposobnost, dar duha; ein Menſch von guter —, čověk bistre glave; er hat große — zur Dichtkunſt, rodjen je za pěsništvo, mnogo ima sposobnosti za pěsništvo; (Kapital), ulog, uložena glavnica; (am Ufer), naplov, naplovina.
Anlagekapital, *n.* glavno, uložna glavnica.
Anlallen, *v. a.* zamrndžati, protepati (na koga).
Anlandbar, *adj.* pristupan.
Anlandbarkeit, *f.* pristupnost
Anlände, *f.* Anlandeort, **Anlandeplatz**, *m.* pristan, pristupak.
Anlanden, *v. n.* pristati, pristajati uz kraj); (landen), izkrcati se, izvezti se (iz mora).
Anlandung, *f.* pristajanje, pristaja.
Anlangen, *v. n.* dospěti, doći, stići, prispěti, stasati; (fahrend —), dovezti se; (reitend —), dojašiti, dojezditi; es langte die Nachricht an, glas dopade i. stiže; was mich anlangt, što se mene tiče; um eine Tagſatzung —, moliti ročište.
Anlangen, *n.* prošnja, molba; über —, na prošnju, molbu.
Anlangend, *adj.* tičući se, glede na, (kasateljno).
Anlappen, *v. a.* prikrpiti.
Anlarven, *v. a.* navući obrazinu, krinku; (*fig*) pretvarati se.
Anlaſchen, *v. a.* Bäume —, drveće podběliti, podguliti; (b. Schuſt.), najezičiti, jezik prišiti.
Anlaß, *m.* napuštanje (n. p. vode); es hat allen — dazu, sva je prilika; (Veranlaſſung), uzrok, pričina; — zum Streit, zaděvica; zu etwas — geben, povod dati čemu; aus —, povodom; — nehmen, služiti se, poslužiti se (čim); — bekommen, dobiti sgodu.
Anlaſſen, *v. a.* einem den Rock —, ostaviti na kom haljinu; einen Teich —, napustiti u ribnjak vodu, napuniti ribnjak vode; einen Hund —, natutkati, nadržkati, napustiti psa; den Stahl —, pomodriti ocao (nado, čelik); einen Übel —, oséći se, osupiti se, otresnuti se, okositi se, okinuti se na koga; — *v. r.* es läßt ſich zum Kriege an, sluti se na rat; die Sache läßt ſich gut an, stvar se dobro kaže; es läßt ſich zum Regen an, kiša se sprema.
Anlatſchen, *v. n.* dobavrljati, dogegati se, došvagati se, dodudati.
Anlauf, *m.* zatrka, zagon; mit —, zagonačke, zagonački, iz zatrke; — nehmen, zagnati se, zagoniti se, zatrčati se, zatrčivati se, zaletěti se, natoprčiti se; der — des Feindes, navala neprijatelja; der — des Waſſers, plima, povodanj; er hat einen großen —, vrve k njemu; tišma, naloga je u njega; (am Brode), pupuška.
Anlaufen, *v. n.* zatrčati se; angelaufen kommen, dotrčati, pritrčati, dotrkati, dotrkivati; ſ. Anlauf nehmen; d. Glas iſt angelaufen, staklo se je orosilo, rosa je izbila na staklu; (v. Wein), pobudjaviti se; der Fluß iſt angelaufen, rěka je nabujala; (anſtoßen), natrčati, natrkivati; udariti o što; er ließ ihn —, pustio ga je na tanak led; den Stahl blau — laſſen, namodriti, pomodriti ocao; (aufdunſen), nateći, nabreknuti, nabrenditi, nabuhnuti (u licu); (v. Muskeln), nasěsti, nasědati; die Rechnung iſt angelaufen, dug je narasao; Übel —, ſ. Ankommen; —, *v. a.* einen —, navezati se, obavezati se, obekoliti se, svrzlati, saletěti, navaljivati.
Anläufern, *v. a.* (vabice) pustiti na gumno.
Anlaufkolben, ſ. Brechſtange. [ljač.
Anlaufrad, *n.* (b. Uhrm.), (točak-)ustav-
Anläuten, *v. n.* pozvoniti, zazvoniti.
Anlecken, *v. a.* zalizati, ulizati.
Anlegbar, *adj.* primetan.
Anlegen, *v. a.* primetnuti, pristaviti, pri-

Digitized by Google

maknuti; eine Leiter —, prisloniti lěstve; Holz —, naložiti drva; einen Pfeil —, metnuti strělu za tetivu; d. Gewehr —, nategnuti, složiti, pritisnuti, primaći k obrazu pušku; auf einen —, naperiti pušku na koga; Feuer —, podmetnuti vatru, položiti oganj (u kuću); upaliti (komu što); Ketten —, okovati koga; (*fig.*) zauzdati; den Säbel —, pripasati sablju; Garben —, nasaditi, nasadjivati snoplje; einen Hund —, privezati psa; d. Pferde einen Zaum —, s. Zaum; Siegel —, udariti pečat; ein Faß —, naobručiti bačvu; einen Reif —, udariti obruč; einen Rocken —, naviti, navijati pověsmo; (d. Maler), zašarati; (anziehen), obući, oblačiti; Seidenkleider —, udariti na se svilu; die Rüstung —, metnuti ili udariti na se oklop; Trauer —, obući se, zaviti se u crno; ein Schloß —, oběsiti lokot, katanac; ämtlichen Verschluß —, metnuti što pod uredovni pečat; Hand —, (arbeiten), primiti se, latiti se (čega); gewaltsame Hand —, kidisati komu; Geld —, uložiti novce; Geld auf Interessen —, dati novce na dobit (kamate); eine Stadt —, osnovati, utemeljiti grad; einen Garten —, nasaditi vrt; Fett —, utiti, titi, opretiliti; es war darauf angelegt, to su kanili, tamo su směrali; —, *v. r.* der Rost legt sich an das Eisen an, hrdja se za gvoždje hvata; sich mit dem Rücken —, naslonit se plećima.

Anleger, *m.* uložnik, utemeljitelj.

Anlegeschloß, s. Vorlegeschloß.

Anlegesteg, *m.* veća priložka.

Anlegezimmer, *n.* oblačionica.

Anlegung, *f.* utemeljivanje, zavodjenje; ulaganje (novacah).

Anlegungsart, *f.* (d. Capitalien), način ulaganja (glavnice).

Anlehen, *n.* (Anleihe), zajam; (Darlehen), posudba.

Anlehensversuch, *m.* pokušaj zajma.

Anlehne, *f.* prislon, naslon.

Anlehnen, *v. a.* nasloniti, prisloniti, prislanjati; ein Gewehr an die Wand —, izprěčiti pušku; die Thür —, pritvoriti vrata; —, *v. r.* sich an etwas —, nasloniti se, podsloniti se, navaliti se, oprěti se, opirati se.

Anlehnpunkt, *m.* naslonište, uporište, prislonište.

Anlehnung, *f.* naslanjanje, naslonba, prislonba.

Anlehren, *v. a.* naučiti, priučiti.

Anleihe, *f.* zajam.

Anleihensvertrag, *m.* zajmovni ugovor.

Anleiher, *m.* zajmitelj.

Anleimen, *v. a.* priklijati, pritutkalisati.

Anleiten, *v. a.* einen Blinden —, voditi, vesti slěpca; (*fig.*) nastavljati, naputiti, napućivati, rukovoditi, uputiti, učiti, ravnati, upraviti; den Hopfen —, pritakati hmelj.

Anleiter, *m.* vodj, vodič; naputnik, naputitelj, uputitelj; povodnik.

Anleitung, *f.* nastavljanje; naputak, uputak; s. Veranlassung.

Anleitungs- (in Zus.), uputni, naputni.

Anlenken, *v. a.* upraviti, upravljati; (d. Schiff —), prikrmiti ladju.

Anlernen, *v. n.* priučiti se, naučiti se.

Anleuchten, *v. a.* prisvětliti, světliti komu u lice.

Anliebeln, *v. a.* omilati se, strići (koga) očima; očijukati se.

Anliegen, *v. n.* prileći, prilěgati; ležati na čem, i. na kom; zaklapati; priljubiti se; die Sache liegt mir sehr an, za ovom stvarju mi je mnogo stalo; das Kleid liegt knapp an, ova je haljina napeta, nategnuta, těsna; einem —, navaljivati (na koga), navezati se, obavezati se, saletěti, uzletěti (oko koga).

Anliegen, *n.* skrb, briga; molba, želja; was ist Ihr —? šta želite?

Anliegend, *adj.* priležeći; priklopljen, priložen, primetnut; —er Ort, obližnje město, susědstvo; (v. Kleid.), nategnut, napet, těsan.

Anlispeln, *v. a.* šaptati, prišapnuti komu; (v. Winde), šuštati.

Anlisten, *v. a.* privezati (komu što).

Anloben, s. Anpreisen.

Anlocken, *v. a.* domamiti, dovabiti, namamiti, privabiti, domamljivati; Fische —, ribe trovati.

Anlockend, *adj.* mamljiv; —e Gegend, dražestni kraj.

Anlocker, *m.* mamac, mamilac, mamilo, mamitelj, vabac; —in, *f.* vabica.

Anlockung, *f.* vabljenje, mamljenje; namama, primama.

Anlodern, *v. n.* planuti, buknuti; —, *v. a.* uzplamtiti.

Anlöthen, *v. a.* pripojiti, pripojavati.

Anlöthung, *f.* pripojavanje, pripoj.

Anlubern, *v. a.* (waidm.), namamiti (n. p. ptice).

Anlügen, *v. a.* nalagati, slagati (komu što); (anführen), omahnuti, omesti.

Anlümmeln, *v. a.* izvaliti se, izkobeljati se (na što).

Anlüstern, *v. n.* diese Speise lüstert mich an, za ovim mi jelom zazubice rastu.

Anmachen, *v. a.* priděsti, priděnuti, pričiniti; primetnuti; fest —, pritvrditi; ein Schloß —, pribiti bravu; e. Band —, privezati vrbcu; Feuer —, naložiti vatru; (mit einer Flüßigkeit —), zamésti; d. Brodteig —, zamésiti, za-

Digitized by Google

mëšivati, zakuhati kruh; mit Honig —, zamediti; mit Fett —, zamastiti; d. Wein —, načiniti vino; mit Hopfen —, zahmeljiti.

Anmächtigen, ſ. Bemächtigen.

Anmahnen, *v. a.* ſ. Ermahnen; (erinnern), napomenuti; (nöthigen), nagoniti, natërati.

Anmahnung, *f.* opomena.

Anmahnungsſchreiben, *n.* opomenica.

Anmalen, *v. a.* naslikati, namalati, omastiti; ſich die Wangen —, naličiti se.

Anmanſchen, *v. a.* pobrčkati; (Kleid.), sgužvati.

Anmarſch, *m.* približavanje, dolazak (vojske).

Anmarſchiren, *v. n.* približavati se, dolaziti.

Anmaſchen, *v. a.* die Netze —, mrëže nabrati.

Anmaßen, ſich, *v. r.* svojiti (što), prisvojiti si što (nepravedno); ſich zu viel —, preuzetan, prodrzljiv biti.

Anmaßend, *adj.* preuzetan, prodrzljiv, obëstan.

Anmaßlich, *adj.* prisvojen; (Anmaßend), visokouman; prodrzljiv, obëstan; —, *adv.* ſ. Angeblich.

Anmaßlichkeit, *f.* } preuzetnost, obëst,
Anmaßung, *f.* } prodrzljivost.

Anmaßungsgeiſt, *m.* visokoumlje.

Anmaßungsvoll, *adj.* vrlo preuzetan, prodrzljiv.

Anmäſten, *v. a.* ugojiti, uhraniti, utoviti.

Anmauern, *v. a.* prizidati; (oben —), nazidati.

Anmaulen, *v. a.* einen —, naprčiti se, napučiti se, prčiti se (na koga).

Anmeckern, *v. a.* bleknuti, blejati (na koga).

Anmelden, *v. a.* javiti, prijaviti, javljati; eine Forderung —, prijaviti isku, tražbinu; Appellation —, prijaviti priziv i. pozovku; Recurs —, prijaviti utečaj; den Eid —, prijaviti se za prisegu, zakletvu; ſich der Zahlung halber —, prijaviti se (komu) da plati.

Anmelder, *m.* javljač, prijavilac.

Anmeldung, *f.* prijavljanje, prijava.

Anmeldungs- (in Zuſ.), prijavni.

Anmeldungsbogen, *m.* prijavnica, prijavni list.

Anmeldungsformular, *n.* prijavna pregledalica.

Anmeldungsfriſt, *f.* prijavni rok.

Anmeldungsgeſuch, *n.* prijavna prošnja.

Anmelken, *v. a.* zamuzti.

Anmengen, ſ. Anmiſchen.

Anmerkebuch, *n.* bilježnica.

Anmerken, *v. a.* zabilježiti; zapisati, primëtiti; ich habe ihm es angemerkt, opazio, poznao sam na njem.

Anmerkenswerth, **Anmerkenswürdig**, *adj.* znamenit, pameti dostojan.

Anmerker, *m.* bilježnik, pozornik.

Anmerklich, *adj.* opazljiv.

Anmerkung, *f.* bilježenje, bilježka, opazka.

Anmerkungswerth, ſ. Anmerkenswerth.

Anmerkungszeichen, *n.* bilježka.

Anmeſſen, *v. a.* priměriti; (ein Kleid anprobiren), oměriti (haljinu o sebe).

Anmiſchen, *v. a.* primëšati, poměšati.

Anmit, ſ. Hiemit.

Anmurren, *v. a.* zamumljati, zamrmljati (na koga).

Anmuth, *f.* milina, milota, prijatnost, ugoda, ljubkost, dragost.

Anmuthen, ſ. Zumuthen.

Anmuthig, *adj.* mio, prijatan, ljubak, ugodan.

Anmuthigkeit, *f.* ſ. Anmuth.

Anmuthslos, *adj.* neugodan, neprijatan, neljubak.

Anmuthsreich, **Anmuthsvoll**, *adj.* preljubak, preugodan, preprijatan.

Annadeln, *v. a.* pribosti, pridësti, prikopčati (iglom).

Annageln, *v. a.* prigvozditi, pribiti, prikovati, pribijati; ein Brett an die Wand —, pribiti dasku na zid.

Annagelung, *f.* pribijanje, prikivanje, priboj.

Annagen, *v. a.* nagrizti, naglodati, najësti, zagrizti, nagrizati; ein angenagtes Stück, zagrizak, ugrizak.

Annahen, *v. n.* približiti se, približavati se, primicati se; ſich —, *v. r.* približiti se, pristupiti, pristupati.

Annahen, *n.* ſ. Annäherung.

Annähen, *v. a.* prišiti, prišivati, našiti; nach einander d. Alles —, izprišivati; ein angenähter Fleck, prišivak.

Annähern, ſ. Annahen.

Annähernd, **Annäherungsweiſe**, *adv.* od prilike; pobliže.

Annäherung, *f.* približavanje, primak.

Annäherungsgraben, *m.* (*mil.*) prikop.

Annahme, *f.* primanje, prijam; (eines Dieners), najam; (Wechſ.), prihvat; ſ. Hypotheſe; — an Sohnesſtatt, posinovljenje; — an Tochtersſtatt, pokćerenje.

Annalen, *pl.* lëtopisi.

Annaliſt, *m.* lëtopisac.

Annäßen, *v. a.* pokvasiti, skvasiti, navlažiti.

Annaten, *pl.* prvogodiština.

Annebſt, ſ. Nebſt.

Annectiren, ſ. Anhängen.

Annehmbar, *adj.* ſ. Acceptable; es iſt —, na to se može pristati, privoliti.

Annehmbarkeit, *f.* prihvatnost; (*fig.*) prilično st.

Annehmen, *v. a.* primiti, primati; (aufnehmen), najmiti; (vorausſetzen), staviti, uzeti; wir wollen —, er ſei gut, da stavimo, da je dobar; man kann als gewiß —, može se za cëlo držati,

Digitized by Google

može se pod istinu kazati; etwas zur Verrichtung —, uzeti što na se za izvršenje; einen Wechsel —, prihvatiti měnicu; angenommen (acceptirt), prihvatio; eine Forderung an Zahlungsstatt —, primiti isku (tražbinu) mèsto novacah; (b. Färb), primiti; eine Religion —, prigrliti věru; an Kindesstatt —, uzeti pod svoje; —, v. r. sich einer Sache —, podhvatiti se čega; sich Jemandes —, uzeti se za koga; sich eines Unglücklichen —, poseći, posezati za nesretnika.

Annehmenswerth, *adj* vrèdan da se primi.

Annehmer, *m.* prihvatnik.

Annehmlich, *adj.* prihvatan; priličan; s. Anmuthig.

Annehmlichkeit, *f.* prihvatnost; priličnost; s. Anmuth.

Annehmung, *f.* primanje; prijam; — an Kindesstatt, posinovljenje; (v. Techt.), pokćerenje.

Anneigen, *v. a.* nagnuti, nagibati, nakloniti, naginjati; sich —, naginjati se, nakloniti se.

Anneigend, s. Convergirend.

Annesteln, *v. a.* privrnčati, oputom privezati.

Annetzen, *v. a.* poškropiti.

Annetzpinsel, *m.* škropilica.

Annexa, *pl* s. Anhängsel, Beilagen.

Annicken, *v. a.* namagnuti, namignuti na koga.

Annieten, *v. a.* zaklinčiti.

Annihiliren, s. Annulliren.

Anniften, *v. n.* prignjezditi se (uza što).

Anniversarium, s. Jahresfeier.

Anno, godine.

Annoch, s. Noch.

Annonce, *f.* oglas.

Annonciren, *v. a.* oglasiti.

Annuel, *adj.* godišnji.

Annuiren, s. Zunicken.

Annuität, *f.* s. Leibrenten.

Annulliren, *v. a.* uništiti, poništiti.

Anöhren, *v. a.* napraviti uši; privěsiti za uši.

Anölen, *v. a.* zauljiti, nauljiti.

Anomalie, *f.* nepravionost.

Anomalisch, *adj.* nepravilan, neuredan.

Anonym, *adj.* bezimeni.

Anonymität, *f.* bezimenost.

Anordnen, *v. a.* urediti, uredjivati, poredjati; ein Gastmahl —, prirediti, prigotoviti gostbu; eine Schlacht —, naredjati vojsku na boj; (anbefehlen), odrediti, narediti.

Anordner, *m.* narednik, reditelj, odreditelj.

Anordnung, *f.* naredjivanje, priredjivanje, odredjivanje; naredba, priredba, odredba; auf —, na zapověd; letztwillige —, oporučna naredba.

Anorganisch, *adj.* bezustrojan.

Anpacken, *v. a.* spopasti, zapopasti, napopasti, sčepati, pograbiti, shvatiti; (aufladen), natovariti; (anfallen), napasti, navaliti (na koga).

Anpanschen, s. Anmanschen

Anpappen, *v. a.* prilěpiti, nalěpiti (skrobom, ćirišem)

Anpassen, *v. a.* priljubiti, udesiti, prilagoditi; —, *v. n.* es paßt an, udesno, shodno je, podudara se, priliči, dolikuje.

Anpassend, *adj* pristao, priličan, primèren, shodan, udesan.

Anpasser, *m.* priljubitelj, prilagoditelj.

Anpaßlich, s. Anpassend.

Anpatschen, *v. a.* pripljesnuti; (angepatscht kommen), dopljeskati.

Anpauken, *v. n.* udarati, udariti u talambas.

Anpeitschen, *v. a.* ošinuti, ošibavati, zviznuti, žicnuti, vrcznuti (koga).

Anpfählen, *v. a.* prikolčiti, okolčiti; (einen Menschen —), nabiti, namaknuti na kolac.

Anpfeifen, *v. a.* zviznuti, zazviždati (na koga).

Anpflanzen, *v. a.* nasaditi, nasadjivati, zasaditi, posaditi; sich wo —, naseliti se, nastaniti se.

Anpflanzer, *m.* naselac, naseonik.

Anpflanzung, *f.* nasadjivanje, posadjivanje; nasad, posada, zasad; (Kolonie), naseobina.

Anpflöcken, *v. a* pritaći, pritrkljati, zatrkljati.

Anpflügen, *v. a.* priorati, prioravati; (anfangen zu pflügen), naorati; (ein wenig pflügen), poorati.

Anpfropfen, *v. a.* navrnuti, navrtati, pricěpiti.

Anpfuschen, *v. a.* pripetljariti, prikrpariti, prilupati.

Anpichen, *v. a.* prismoliti, nasmoliti, osmoliti.

Anpicken, *v. a.* nakljuvati, ukljunuti; —, *v. n.* (an etwas picken), lěpiti se.

Anpinken, *v. a.* zakresati, ukresati.

Anpinseln, *v. a.* kistom namazati.

Anpissen, *v. a* pomokriti, pomočati, popišati.

Anpappern, *v. a.* zabrbljati (na koga).

Anplärren, *v. a.* kriviti se, derati se (na koga), zaridati.

Anplatschen, *v. n.* pljusnuti (o što).

Anplätschern, *v. n.* pljuskati (o što). zapljuskati (što).

Anplatzen, *v. n.* napuknuti se.

Anplätzen, *v. a.* podběliti, podguliti.

Anplaudern, *v. a.* zabrbljati (na koga).

Anplauschen, *v. a.* nabajati komu (što).

Anplumpen, *v. n.* lupiti (o što).

Anpochen, *v. a.* pokucati, kucnuti.

Digitized by Google

Anpoltern, *v. n.* zaštropotati, lomatati.
Anposaunen, *v. a.* zatrubiti; (*fig.*) hvalisati.
Anprägen, *v. a.* udariti biljegu.
Anprall, *m.* udar.
Anprallen, *v. n.* udariti, tresnuti (o što).
Anprasseln, *v. n.* prasnuti (o što).
Anpredigen, *v. a.* početi komu propovědati.
Anpreisen, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti, pohvaliti.
Anpreisung, *f.* hvaljenje, pohvala.
Anprellen, *v a.* udariti, darnuti, tresnuti (o što); (*fig.*) einen —, prevariti, omesti.
Anpreschen, *v. n.* dopasti.
Anpressen, *v. a.* pritisnuti, pritiskivati.
Anprickeln, *v. a* podbosti, podbadati.
Anprobiren, ſ. Anverſuchen.
Anpudern, *v. a.* naprašiti (kosu).
Anpuffen, *v. a.* gruhnuti, darnuti, lupiti o što.
Anpumpen, *v. a.* nasmrkati.
Anpunkten, *v. a.* nabockati.
Anpurzeln, *v. n.* dovrludati; —, *v. a.* gurnuti, dirnuti, darnuti (o što).
Anpusten, *v. a.* hakati, duhati (duvati) na što; —, *v. n.* zaduvan doći.
Anputz, *m.* nakit, gizda.
Anputzen, *v. a.* nakititi, nagizdati.
Anquacken, *v. a.* zakreketati na koga.
Anqualmen, *v. a.* zadimiti (koga).
Anquellen, *v. a.* nabreknuti, nabubriti, nabujati.
Anquerlen, *v. a.* zamésti.
Anquetschen, *v. a.* prignječiti, primečiti.
Anquicken, *v. a.* sa živom poměšati.
Anrainen, ſ. Angrenzen.
Anrainer, *m.* medjaš, medjar, pomedjaš, medjašnik, brazdaš, razdionik; susěd.
Anrammen, *v. a.* nabiti. [se.
Anranken, ſich, *v. r.* vrěžati se, povijati
Anraspeln, *v. a.* natreniti, narašpati.
Anrasseln, *v. a.* začagrtati.
Anrathen, *v. a.* savětovati, nagovarati.
Anrathen, *n.* Anrathung, *f.* savět; auf —, po savětu.
Anrauben, *v. a.* napleniti, napljačkati.
Anrauchen, *v. n.* pušiti se, dimiti se, zadimiti se; —, *v. a.* zapušiti, zadimiti; (mit Tabak), zamagliti, zakurnjaviti, zakuriti.
Anräuchern, *v. a.* podkaditi, nakaditi, zakaditi, zakadjivati; Fleiſch —, meso zasmuditi, sušiti, uditi.
Anräumen, *v. a.* ukloniti, uklanjati.
Anrauschen, *v. n.* došuškati.
Anrechen, *v. a.* prigrebati.
Anrechnen, *v. a.* pribrojiti, priračuniti; zu viel —, premnogo naračunati; (einrechnen), uračuniti, zarezati, staviti na račun; etwas zu hoch —, precěniti; etwas als Sünde —, uzeti, primiti komu što za grěh; einem etwas als ein Verbrechen —, pisati, upisati komu što u zločin.
Anrechnung, *f.* zaračunanje; priračun, uračunanje; pisanje; — in den Pflichttheil, računanje u zakoniti zapadak i. dio.
Anrecht, ſ. Recht.
Anrecken, *v. a.* pritegnuti, pritezati.
Anrede, *f.* nagovor, beseda, govor; — halten, nagovoriti, držati nagovor.
Anreden, *v. a.* nagovoriti (koga), progovoriti; hart, ſcharf —, oseći se, okositi se, izkositi se na koga; einen um etwas —, zaiskati što od koga.
Anrege, ſ. Anregung.
Anregen, *v. a.* podtaknuti, pobuditi, probuditi, obodriti; (erinnern), napomenuti, nagověstiti; zametnuti govor o čem; es wurden Zweifel angeregt, probudila se sumnja.
Anregend, *adj.* pobudjujući, potičući.
Anregnen, *v. n.* nadaždeti; daždeti na što.
Anregung, *f.* pobudjivanje, poticanje; (Erwähnung), pomen, pomenak; etwas in — bringen, povesti govor o čem.
Anregungsmittel, *n.* bodrilo, budilo, poticalo.
Anreiben, *v. a.* utrti, natrti, natrljati, naribati*; pritrti.
Anreifen, *v. n.* zreti, nazreti; (v. Obſt), zarudeti; zaplavljivati.
Anreihen, *v. a.* naredjati; (an e. Schnur), nanizati; ſich —, pridružiti se; an dieſen Satz laſſen ſich zahlreiche Folgerungen —, iz ove stavke moglo bi se mnogo poslědicah izvesti.
Anreiher, *m.* nizač.
Anreihnadel, *f.* (igla-)nizaljka.
Anreißen, *v. a.* nadrěti, nadirati, natrgnuti, nakinuti, drpnuti; einen Holzhaufen —, načeti drvljanik; (eine Summe —), okrnjiti.
Anreiten, *v. a.* prijahati; an etwas —, najahati na što, jašuć udariti (o što); (reitend ankommen), dojahati, dojezditi; ein Pferd —, zajahati, projahati konja.
Anreiz, ſ. Anreizung.
Anreizen, *v. a.* podražiti, podraživati, nadražiti; zum Guten —, podbosti, pod-jariti, podbadati, podtaknuti, podticati, pobuditi.
Anreizend, ſ. Reizend.
Anreizer, *m.* podbadač, bodritelj.
Anreizung, *f.* podbadanje, poticanje, podboda, pobuda.
Anrennen, *v. n.* dojuriti, doletěti; an einen Baum —, nasrnuti, natrčati na drvo; er wird ſchön —, ala će nasěsti, nagraisati, nagaziti, nagrabusiti, ograisati; —, *v. a.* einen —, saletěti. nasrnuti, naskočiti (na koga).

Digitized by Google

Anrichte, *f.* s. Anrichttisch, *m.*

Anrichten, *v. a.* (Speisen), metati na zděle, sipati; (einrichten), prirediti, nagraditi; Schaden —, počiniti štetu.

Anrichter, *m.* prireditelj.

Anrichttisch, *m.* kuhinjski stol.

Anrichtung, *f.* (v. Speisen), metanje na zděle, sipanje; priredjivanje.

Anriechen, *v. a.* zamirisati, privonjati; man riecht es ihm an, poznaje mu se po duhu, duhi.

Anringeln, *v. a.* zavitičiti.

Anringen, *v. n.* boriti se (za što); —, *v. a.* s. Anringeln.

Anrinnen, *v. n.* doteći, docuriti; nateći, nacuriti; teći, curiti (na što).

Anriß, *m.* nakidak, zader.

Anritt, *m.* dojah.

Anrittsgeld, *n.* dojahovina.

Anritzen, *v. a.* zaguliti, zaparati, okrznuti, ogrebsti, crtarnuti.

Anrollen, *v. a.* privaljati, dovaljati, dokoturati; —, *v. n.* dovaljati se, dokoturati se.

Anrosten, *v. n.* zahrdjati.

Anröthen, *v. a.* zacrvenjačiti, crvenjačom zabilježiti.

Anrüchig, **Anrüchtig**, *adj.* razvikan.

Anrüchigkeit, *f.* razvikanost.

Anrücken, *v. n.* primaknuti se, približavati se; der Feind rückt an, neprijatelj dolazi; —, *v. a.* primaknuti, približiti, prikučiti.

Anrücken, *n.* Anrückung, *f.* primak, primicanje, približavanje.

Anrudern, *v. n.* doveslati.

Anruf, *m* s. Anrufung.

Anrufen, *v. a.* zazvati, prizvati, zazivati; (her—), dozvati, dovikati, dozivati; die Rache des Himmels —, prizivati nebo na osvetu; den Namen d. Herrn —, prizivati ime Božje; (anflehen), Gott um seinen Beistand —, moliti, zazivati Božju pomoć; Gott —, pomenuti Boga; die Hilfe des Amtes —, moliti pomoć od ureda; einen zum Zeugen —, prizivati koga za svědoka; ein höheres Gericht —, prizvati se višjemu sudu.

Anrufer, *m.* zazivalac; s. Appellant.

Anrufung, *f.* zazivanje, prizivanje; povik; dovikivanje; (Appellation), priziv, pozivka.

Anrufungsgericht, s. Appellationsgericht.

Anrühmen, *v. a.* pohvaliti, hvaliti (komu što); (übertrieben —), hvalisati.

Anrühmer, *m.* hvalilac; (ver.) hvališa.

Anrühmung, *f.* hvaljenje, hvalisanje, hvala.

Anrühren, *v. a.* taknuti, ticati (što), dotaknuti se, dodësti se, doděnuti se, dodirnuti se, doticati se, doděvati se, dohvatiti se (čega); Eines Ehre —, dirnuti, dirati u čije poštenje; der eben angerührte Umstand, napomenuta okolnost; ein Ei in die Milch —, zaměsti jaje u mlèko.

Anrührung, *f.* ticanje, doticanje, dodëvanje; dodir, dotik; (Erwähnung), pomen.

Anrumpeln, *v. a.* gruhnuti, lupiti (o što).

Anrupfen, *v. a.* začerupati, začupati; (voll —), načupati, načerupati.

Anrüsten, s. Ausrüsten.

Anrußen, *v. a.* zagariti, ogariti.

Anrutschen, *v. a.* primaknuti se, prišumati se.

Ans, s. An das.

Ansäbeln, *v. a.* naseći sabljom.

Ansacken, sich, *v. r.* nabiti se, nalupati se, natrëskati se.

Ansäen, *v. a.* nasijati, posijati.

Ansage, **Ansagung**, *f.* oglas, najava, nareka, zakaz, navěštaj.

Ansage- (in Zus.), narečni.

Ansagen, *v. a.* ureći, uricati, zakazati; navěstiti, oznaniti, najaviti.

Ansägen, *v. a.* napiliti, zapiliti.

Ansager, *m.* pozivač, javljač.

Ansagezettel, *m.* oznanica, oglasnica, najavnica.

Ansagung, *f.* s. Ansage.

Ansammeln, *v. a.* nakupiti, nabrati, prikupljati; sich —, *v. r.* nakupiti se, nabrati se, nagomilati se.

Ansässig, *adj.* naseljen, nastanjen, okučen; er ist dort —, ondě stanuje, pribiva; — machen, nastaniti, naseliti.

Ansässigkeit, *f.* nastanjenost.

Ansatz, *m.* s. Ansetzung; — zum Laufen, zatrka, zagon; — zum Laufen nehmen, s. Anlauf nehmen, (Empfänglichkeit), nagon, sklonost; (b. Singen), predušak; (das Angesetzte), nastavak, pristavak, primetak; (— eines Tisches), postavak; (*arithm.*), stavka; (angeschwemmtes Land), naplov, naplovina; (am Gewehr), naslanjač, nadometak.

Ansatzkästchen, *n.* (b. Bien.), podložaj, nastavak.

Ansatzrechnung, s. Differentialrechnung.

Ansäuern, *v. a.* zakiseliti.

Ansaufen, sich, *v. r.* nalokati se, oklepati se, otreskati se, nažokati se; sich wie ein Schwamm —, opiti se kao crna zemlja.

Ansaugen, *v. a.* sasnuti; sich —, (von Blutigeln), uhvatiti se.

Ansauger, *m.* (*Echineis remora*), ustavica, paklara.

Ansäufeln, *v. a.* zažuboriti (na koga).

Ansausen, *v. a.* zašumiti, zašušnjati (na koga).

Anschaben, *v. a.* nastrugati, nagrebsti.

Anschachern, *v. a.* nacincariti.

Anschachteln, *v. a.* hvostom otrti.

Digitized by Google

Anſchaffen, *v. a.* dobaviti, dobavljati, nabaviti, pribaviti, namaknuti; (beordern), narediti, odrediti; (beſtellen), naručiti; (anerſchaffen), pristvoriti.
Anſchaffer, *m.* dobavljač, nabavljač.
Anſchaffung, *f.* nabavljanje, dobavljanje, nabava, dobava; naručba, (*merk.*) ſ. Deckung.
Anſchaffungskoſten, *pl.* nabavni trošak.
Anſchäften, *v. a.* (Gewehr —), nasaditi, nakundačiti* (pušku).
Anſchälen, *v. a.* zaljuštiti, zalupiti, zaguliti.
Anſchallen, *v. n.* zaječati, jeknuti na što.
Anſchalmen, ſ. Anlaſchen.
Anſchärfen, *v. a.* naoštriti, zaoštriti.
Anſcharren, *v. a.* prigrnuti, prigrtati; zagrebsti.
Anſchauen, *v. a.* pogledati, gledati, motriti; (*fig.*) zrěti, spoznati.
Anſchauen, *n.* gledanje, pogledanje, motrenje.
Anſchauend, *adj.* zorni; —e Erkenntniß, zorno znanje.
Anſchauenswerth, *adj.* pogleda, gledanja vrědan, vrědan da se gleda.
Anſchauer, *m.* gledalac, motrilac.
Anſchaufeln, *v. a.* (lopatom) nagrnuti, prigrnuti. [zacubati.
Anſchaufeln, *v. a.* zaljuljati, zanjihati,
Anſchaulich, *adj.* vidiv, očevidan; (*phil.*) zorni; — machen, staviti pred oči; predočiti; —, *adv.* nagledice.
Anſchaulichkeit, *f.* vidivost, očevidnost; zornost.
Anſchäumen, *v. n.* zapěniti.
Anſchauung, *f.* pogledanje, motrenje; (*phil.*) zor, zrěnje.
Anſchauungsbegriff, *m.* zorni pojam.
Anſchauungsunterricht, *m.* zorna obuka i. nastava.
Anſchauungsvermögen, *n.* zornost.
Anſchein, *m.* vid; dem —e nach, kao što se vidi, kako se čini; allem —e nach, po svoj prilici; es hat den —, zaprilično je, da . . ., sva je prilika; es hat nicht den —, neima prilike; ſich den — geben, graditi se, praviti se kao . . .; zum bloßen —, samo za vid.
Anſcheinen, *v. a.* osvětliti, obasjati; —, *v. n.* činiti se, viděti se, ukazivati se.
Anſcheinend, Anſcheinlich, *adj.* prividan; —, *adv.* prividno.
Anſchellen, ſ. Anklingeln. [vitak.
Anſchere, *f.* osnova, osnutak, kosa, na-
Anſcheren, *v. a.* zastrići, nastrići, nastrizati; (b. Web.), snovati, osnovati.
Anſchichten, *v. a.* naslagati, nastirati.
Anſchicken, *v. a.* gotoviti, pripraviti, spremiti, opremiti, spremati; ſich —, *v. r.* kaniti se, spremati se, pripravljati se; ſich zur Reiſe —, spremati se na put; es ſchickt ſich z. Regen an, sprema se na kišu, kiša se sprema.
Anſchieben, *v. a.* primaknuti, prituriti; —, *v. n.* početi krugljati.
Anſchieber, *m.* Anſchiebeſtück, *n.* nastavak.
Anſchiebetiſch, *m.* nastavni stol.
Anſchiebling, ſ. Dachanzug.
Anſchiebſel, *n.* nastavak.
Anſchielen, *v. a.* zahiljiti, zaškiljiti (na koga), razroko pogledati (koga).
Anſchienen, ſ. Beſchienen.
Anſchießen, *v. a.* nastrěliti, raniti iz puške; ein Gewehr —, kušati, ogledati pušku, prvi put izbaciti pušku; er iſt angeſchoſſen, zatravljen je, zagledao se je; zalupao se je; zabubao se je; ſ. Geſchoßen; (anfügen), primaknuti; (b. Schneidern), prišiti; ein Brod an das andere —, sastaviti hlěbove; —, *v. n.* strelimice doletiti; (v. Waſſer), amo se valjati; an etwas —, nasrnuti na što, udariti o što; (v. Salzen), hvatati se, uhvatati se za što; ſ. Angrenzen.
Anſchiffen, *v. n.* doploviti, priploviti; (an das Land —), pristati, pristajati; an eine Klippe —, udariti, nasrnuti na (morski) greben.
Anſchildern, *v. a.* cěpiti, navrtati na štit.
Anſchimmeln, *v. n.* zaplěsniviti.
Anſchimmern, *v. a.* obliještiti; bliještiti se na što.
Anſchinden, *v a.* nadrěti, zaguliti.
Anſchirren, *v. a.* opremiti, opraviti, uhamiti, ohamiti (konja).
Anſchlag, *m.* udar, udarac, lupa, lupanje; — an d. Glocke, zvonjenje, udaranje u zvono; (—zettel), priboj; prilěp; (b. Gewehr), ſ. Kolben; ein Gewehr im — halten, nategnuti, složiti pušku; in — bringen, uračunati, metnuti u račun; (*fig.*) uvažiti; ſ. Koſtenüberſchlag; (Schätzung), začěna, učěna; zehnfacher —, deseterogruba učěna; (Vorhaben), bôſer —, zla namisao, zao naum, zasěda; — auf ſein Leben, ugovor o njegovoj glavi; (b. Schneider), ujamak; (in der Mühle), čekalo.
Anſchlagen, *v. a.* udariti; etwas an eine Wand —, pribiti, pribijati što za zid; (ankleiben), prilěpiti; den Tagzettel —, udariti dnevnu cedulju na vrata; den Reif —, nabiti, udariti obruč; die Glocke —, zvoniti, udarati u zvono; Feuer —, vatru ukresati, izkresati, kresati; das Gewehr —, pušku složiti, nategnuti, pritisnuti ili primaknuti k obrazu; das Gewehr tiefer —, posagnuti pušku; einen Strumpf —, započeti čarapu; öffentlich —, javno pribiti (oglas); das Haus —, ličiti kuću; die Bäume —, ſ. Anplätzen; (b. Schneider), ujamčiti; die Tücher —, zakačiti sukno; etwas zu Gelde —,

Digitized by Google

cěniti što u novcu; Waaren —, zacěniti robu; nach einander —, izpribijati; Schaden —, procěniti štetu; —, *v. n.* (v. Wellen), udarati; (*mus.*) zapěvati, zasvirati; an die Mauer —, udariti se o zid; (v. Hunden), zalajati; an die Thür —, s. Anklopfen; sich —, *v. r.* ubiti se (n. p. u ruku); d. Essen schlägt bei ihm nicht an, neprudi mu jelo; das Essen schlägt bei ihm gut an, prija mu što jede; das Mittel hat nicht angeschlagen, lěk nije prudio, koristio, hasnio.

Anschläger, *m.* nabijač.

Anschlagerad, *n* (točak-)ustavljač.

Anschlagfaden, *m.* ujamak.

Anschlägig, *adj.* domišljat, hitrouman; lukav.

Anschlagsbetrag, *m.* iznosak učěne.

Anschlagzettel, *n.* pribijen oglas, prilěp.

Anschlämmen, *v. a.* zaglibiti, zagreziti; zamuljiti.

Anschlarfen, *v. n.* doljumati, dodudati.

Anschleichen, *v. n.* dovući se, privući se, dokrasti se, dokradati se, prikrasti se, prišumati se, dosmucati se, privrebati se.

Anschleifen, *v. a.* zabrusiti, nabrusiti, naoštriti; (mit einer Schleife befestigen), pripetljati, zapetljati.

Anschlemmen, s. Anschlammen.

Anschlendern, *v. n.* dovrljati, dolunjati, dobasati, dolandati.

Anschlenkern, s. Anschleudern.

Anschleppen, *v. a.* privući, navući, nagrlati

Anschleudern, *v. a.* vrljiti, baciti (o što).

Anschlichten, *v. a.* pomazati (osnovu); (Holz), naslagati.

Anschließen, *v. a.* prikljućiti, zatvoriti (lokotom); einen Gefangenen an die Wand —, prikovati sužnja k zidu (verigom, okovi); (beitügen), priklopiti, pridati, primetnuti; sich —, *v. r.* (passen), priljubiti se, sljubiti se, pristajati; sich an Jemanden —, pristati, pristajati (za kim), pridružiti se (komu), pribiti se (kod ili uz koga); er schloß sich der Partei noch fester an, još se bolje prilěpi otoj stranki; sich dem Strafverfahren —, pristupiti, pristati na karno postupanje; angeschlossen, primetnut, priložen, priklopljen.

Anschlingen, *v. a.* zapetljati, pripetljati, zametnuti, zametati; sich —, s. Anschließen, sich.

Anschlitzen, *v. a.* zaparati, párnuti, zaporiti; einen Baum —, podguliti, žaguliti drvo.

Anschloßen, *v. i.* es schloßt an die Fenster an, udara, bije tuča o prozore.

Anschlürfen, sich, *v. r.* nasrkati se.

Anschluß, *m.* prilaganje, priključavanje; priljubljenje; (Beilage), prilog; die Beilagen folgen im —e, prilozi su priklopljeni; — an Jemanden, pristup, pristaja, pridruživanje.

Anschmachten, *v. a.* čeznuć pogledati.

Anschmauchen, *v. a.* napušiti lulu; s. Anrauchen.

Anschmaufen, sich, *r. r.* nablagovati se.

Anschmecken, *v. a.* poznati po kusu, teku, ukusu.

Anschmeicheln, sich, *r. r.* ulaskati se, umiliti se, ulagati se.

Anschmeißen, s. Anschleudern.

Anschmelzen, *v. a.* raztopiti i pripojiti; —, *v. n.* topiti se; sich —, *v. r.* raztopiti se i prilěpiti se.

Anschmettern, *v. a.* zvicnuti, lupiti, tresnuti, prasnuti, gruhnuti (čim o što).

Anschmieden, *v a.* prikovati, prikivati; (ganz —), zakovati; s. Anschweißen.

Anschmiedung, *f.* prikivanje, prikov.

Anschmiegen, *v. a.* priviti, privijati, priljubiti; d. Wort dem Begriffe —, prilagoditi rěč pojmu; sich —, *v. r.* priviti se, privijati se, poviti se, priljubiti se.

Anschmiegsam, *adj.* priljubiv, privojan.

Anschmieren, *v. a.* namazati, omazati; s. Beschmieren; (schlecht anmalen), namrljati; (betrügen), omesti, omahnuti, prevariti; einem eine Waare —, prišabaniti, privezati komu robu; den Wein —, načiniti, načinjati vino.

Anschminken, *v. a.* naličiti.

Anschmitzen, *v. a.* švignuti, žacnuti, vresnuti (koga).

Anschmollen, *v. a.* einen —, napućiti se, naprćiti se (na koga).

Anschmoren, *v. n.* čvariti se, učvariti se.

Anschmücken, *v. a.* nakititi.

Anschmunzeln, *v. a.* omilati se.

Anschmutzen, s. Beschmutzen.

Anschnäbeln, *v. a.* nakljunuti, nakljuvati, ukljunuti.

Anschnallen, *v. a.* prikopčati, zakopčati (predjicom).

Anschnalzen, *v. a.* mljesnuti na koga; (mit der Peitsche), prasnuti (bičem).

Anschnappen, *v. a.* hlapnuti, zvocnuti, šklocnuti (na što).

Anschnarchen, Anschnarren, Anschnauben, Anschnauzen, s. Anfahren einen.

Anschnarcher, *m.* otresan čověk.

Anschnattern, *v. a.* zagakati, zabrbljati (na koga).

Anschneiden, *v. a.* zarezati, zarezivati; (mit der Schere), zastrići, zastrizati; Brod —, načeti, načinjati kruh; (d. Wb.), auf zwei Augen —, srezati na dva oka; Zwiebel an die Speise —, narezati crvenoga luka na jelo; auf dem Kerbholze —, zarezati u raboš.

Digitized by Google

Anſchneider, *m.* zarezač.
Anſchneien, *v. i.* sněžiti (na što).
Anſchnellen, *v. a.* spružiti, odapeti (na što).
Anſchnieben, ſ. Anſchnarchen.
Anſchniegeln, ſich, *v. r.* nakindjuriti se.
Anſchnippeln, *v. a.* nastrizati.
Anſchnitt, *m* zarez; načetak; (v. Brode), okrajka; (am Kerbholze), zarez.
Anſchnitzeln, Anſchnitzen, *v. a.* zarezkati; narezkati; (eine Spitze —), zaděljati.
Anſchnitts-Berechnung, *f.* račun po rabošu i. rovašu.
Anſchnüffeln, *v. a.* cunjati, sunjati, njušiti.
Anſchnüren, *v. a.* gajtanom privezati; zapréčati; (*fig.*) einen —, nagnati, prisiliti.
Anſchnurren, *v. a.* zavrkati (na koga); ſ. Anfahren.
Anſchobern, *v. a.* priplastiti.
Anſchönen, *v. a.* ukrasiti; ſich —, *v. r.* nakititi se.
Anſchoppen, *v. a.* natrpati, nabiti, nakljukati.
Anſchoppung, *f.* (*Infarctus*), podrast, obrast.
Anſchrammen, *v. a.* ogrebsti; crtarnuti, párnuti.
Anſchrauben, *v. a.* navrnuti, navrtati, prišarafiti, zašarafiti*.
Anſchrecken, *v. a.* zaplašiti; einen —, ustrašiti.
Anſchreiben, *v. a.* napisati, zapisati; an das Gewähr —, upisati na posědstvo; an die Steuer —, upisati u poreznik; wie bin ich bei ihm angeſchrieben? što drži do mene? ſchreibe es mir an, upiši u moj račun.
Anſchreiben, *n.* Anſchreibung, *f.* upis, pripis.
Anſchreiber, *m.* upisac.
Anſchreibungsgebühr, *m.* prosac upisa.
Anſchreien, *v. a.* einen —, naviknuti, vikнuti, zaviknuti, kriknuti (na koga); einen um Hilfe —, dovikivati koga u pomoć
Anſchreiten, *v. n.* koračiti, kročiti, koracati (put čega).
Anſchrote, *f.* krajak, krajac, okrajak, dizga.
Anſchroten, *v. a.* nažvrnjati; ein Faß —, dovaljati, došijati; (b. Tuchm.), pritkati. [se.
Anſchrumpfen, *v. n* mrskati se, kožurati
Anſchub, *m.* nastavak; (im Kegelſpiele), den — haben, prvi bacati.
Anſchuhen, *v. a.* (einen Stiefel), naglaviti, preglaviti; einen —, obuti, obuvati koga; einen Pfahl —, okovati kolac.
Anſchuldigen, *v. a.* okriviti, osvaditi.
Anſchuldigung, *f.* okrivnja, osvada.
Anſchuldigungsbeweis, *m.* okrivni dokaz.
Anſchuppen, *v. a.* gurnuti (o što).
Anſchüppen, *v. a.* lopatom pribaciti.
Anſchür, ſ. Anſchere.
Anſchüren, *v. a.* potaknuti, poticati, podjariti (vatru); (*fig.*) ſ. Anregen.
Anſchurren, *v. n.* skliznuti se (na što).
Anſchuß, *m.* prvi hitac; den — haben, prvi strěljati; ſ. Kryſtalliſation; (vom Waſſer), navala; (a. Brode), sastavci; ſ. Rheumatismus.
Anſchüſſig, ſ. Rheumatiſch.
Anſchußtrog, *m.* ledenište.
Anſchutt, *m.* naplov, naplovina, nanos; (Damm), nasip.
Anſchütteln, *v. a.* pritresti, drcnuti, drcati.
Anſchütten, *v. a.* nasuti, nasipati, naliti, politi.
Anſchüttern, *v. a.* potresti, drnuti.
Anſchützen, *v. a.* (vodu) ustaviti, ustavljati.
Anſchwängern, *v. a.* ſ. Schwängern; (*chem.*) zasititi.
Anſchwängerung, *f.* (*chem.*) sitčina.
Anſchwanken, *v. a.* udariti o što teturajuć; —, *v. n.* doteturati, dopendeljiti.
Anſchwänzeln, *v. n.* dolaziti mašuć repom.
Anſchwänzen, *v. a.* privěsiti.
Anſchwären, *v. r.* prignojiti se.
Anſchwärmen, *v. n* prirojiti se; (anfangen zu ſchwärmen), zarojiti se.
Anſchwärzen, *v. a.* pocrniti, ocrniti, nagariti, ovraniti, navraniti, izmrčiti; (verläumden), ocrniti, opanjkati, oblagati (koga), nalagati (na koga).
Anſchwärzer, *m.* crnik, opadač, klevetnik.
Anſchwärzung, *f.* pocrnjivanje; ocrnjivanje, panjkanje.
Anſchwatzen, *v. a.* einem etwas —, prišabaniti komu što.
Anſchweben, *v. n.* dolebditi.
Anſchwefeln, *v. a.* osumporiti, nasumporiti [sara).
Anſchweif, *m.* osnova, osnutak (u poja-
Anſchweifen, *v. a.* opljusnuti; (b. Poſament.), snovati, naviti.
Anſchweifrahmen, *m.* snovaljka.
Anſchweißen, *v. a.* (b. Schmied.), privariti; (b. Jäg.), nastrěliti, raniti.
Anſchwellen, *v. n.* oteći, nabubriti, nabrejati, nateći, uzbujati; nabujati; der Bach ſchwillt an, voda raste; d. Bach iſt angeſchwollen, potok je uzdušio; —, *v. a.* der Wind ſchwellt die Segel an, větar nadima jadra.
Anſchwellung, *f.* oticanje, bujanje, nadimanje; — des Fluſſes, velika voda.
Anſchwemmen, *v. a.* priplaviti, naplaviti, naněti; ein angeſchwemmtes Stück Land, ſ. Anſchwemmung.
Anſchwemmung, *f.* naplovljivanje; (das Angeſchwemmte), naplav, naplavak, naplovina, krš.

Digitized by Google

Anſchwemmungsrecht, *n.* pravo na naplovinu.
Anſchwimmen, *v. n.* doplivati, priplivati; (anfangen zu ſchwimmen), naplivati.
Anſchwindeln, *v. a.* zavrtoglaviti (koga).
Anſchwingen, *v. a.* zamahnuti, zamahivati.
Anſchwirren, *v. n.* zviždeć doletěti.
Anſchwöden, *v. a.* (b. Gerb.), zalužiti (kožu).
Anſchwören, *v. a.* zavěriti, věru dati, zakletvom obećati.
Anſchwung, *m.* zamah.
Anſegeln, *v. n.* dojedriti, prijedriti; udarati o što jedreć; an eine Sandbank —, naseśti.
Anſegnen, *v. a.* blagosloviti.
Anſehen, *v. a.* pogledati, gledati, motriti, zagledati; mit ſcheelen Blicken —, poprěko gledati; ſtarr oder ſteif —, izdrečiti oči; von der Seite —, pogledivati; einander —, sgledati jedan drugoga; es iſt eine Freude anzuſehen, lěpo ti je pogledati; das Geld nicht —, nežaliti novacah; (halten), etwas für einen Beweis —, držati što za dokaz; einen für gelehrt —, držati koga za učena; Jemanden mit d. Strafe —, naložiti komu kazan; an den Augen —, viděti na oku; darauf iſt es eben angeſehen, o tom se baš i radi; worauf iſt das angeſehen? kamo to směra, šiba? man ſieht es ihm nicht an, nebi čověk rekao; der Richter ſoll die Sache u. nicht die Perſon —, sudac neka gleda na stvar a ne na osobu; ein angeſehener Mann, vidjen, ugledan, štovan čověk.
Anſehen, *n.* gledanje, pogled; ſein — verſpricht etwas Gutes, lice mu veli na dobro; sudeć po licu, valja; ohne — der Perſon, negledajuć tko je tko; bez razlike; es hat alles — dazu, sva je prilika; dem äußeren — nach, po vidu; ſich ein — geben, veličati se, graditi se čim; — bringen, uglednim činiti; ein Mann von —, ugledan, štovan čověk; in großem — ſtehen, sloviti, uživati veliku važnost, biti na glasu; er ſteht in geringem —, malo se drži do njega.
Anſehnlich, *adj.* ein —er Ort, znatno město; ein —er Menſch, vidjen, gledan, ugledan, pristao, odličan; —es Geſchenk, znamenit dar.
Anſehnlichkeit, *f.* uglednost, odličnost, znatnost, znamenitost, odměnost, pristalost.
Anſehung, *f.* ſ. Anſehen; in —, glede na, što se tiče; budući; in — ſeiner Jugend, radi njegove mladosti; in — ſeiner habe ich dir noch zu ſagen, za njega ti još imam kazati.
Anſeichen, ſ. Anpiſſen.
Anſeifen, *v. a.* nasapuniti.
Anſeilen, *v. a.* namaknuti uže (psu).
Anſein, ſ. Anweſenheit.
Anſengen, *v. a.* osmuditi, oprliti, ožagriti; das Kleid iſt angeſengt, haljina je nagorěla.
Anſetzen, *v. a.* primetnuti, primaknuti, priložiti; (anſtücken), nastaviti, dometnuti, nadostaviti, nastavljati; d. Glas an den Mund —, nagnuti, naginjati čašom; Blutegel —, metati pijavice; (b. Schneider), prišiti; Feder —, pero primaknuti; er hat keine Feder angeſetzt, nije ni maknuo perom; d. Topf an das Feuer —, pristaviti lonac; das Gewehr —, ſ. Anlegen; (b. Geſchütz.), nabiti; (rechnen), uračunati, naračunati; Gebühren —, odrediti pristojbine; eine Friſt —, urediti, odrediti rok; wir ſind in der Steuer zu hoch angeſetzt, nam je prevelik porez nametnut; eine Waare zu hoch —, precěniti robu; Einwohner —, žitelje naseliti, nastaniti; (anſchwemmen), naplaviti, naněti; (anpflanzen), nasaditi, zasaditi; ſich wo —, nastaniti se gdě; ſich an etwas —, prionnti, prianjati, hvatati se, uhvatiti se (za što); es ſetzt ſich ein Geſchwür an, penje se čir, mozolj; die Blume ſetzt an, cvět se trěbi; das Schwein ſetzt gut an, krmak se je podkožao, podmesio; d. Kuh hat angeſetzt, krava je začela; die Cavallerie hat angeſetzt, konjadija i. konjica je navalila; (*mont.*) trajati.
Anſetzer, *m.* pristavljač, primetnik.
Anſetzung, *f.* primetanje, pristavljanje, nastavljanje; (das Angeſetzte), primetak, pristavak; (v. Erde), ſ. Anſchwemmung; — der Blutegel, metanje pijavicah.
Anſeufzen, *v. a.* uzdišuć pogledati.
Anſichhalten, *n.* uzprezanje, uzdržavanje.
Anſicht, *f.* pogled, pogledanje; ſich durch eigene — überzeugen, uvěriti se svojima očima; nach — dieſes Briefes, prošliv ovo pismo; das Schloß hat eine ſchöne —, ovaj je grad lěpa vida; — eines Schloſſes, pogled na grad; (Meinung), ich habe davon eine ganz andere —, ja sam sasvime druge misli (mněnja).
Anſichtig, *adj.* — werden eines Menſchen, sgledati, ugledati, spaziti, smotriti čověka.
Anſickern, ſ. Anſintern.
Anſiedelei, *f.* naselbina.
Anſiedeln, *v. a.* naseliti, doseliti, nastaniti; ſich —, *v. r.* naseliti se, useliti se, doseliti se, nastaniti se; ſich anderwärts —, preseliti se.
Anſieden, *v. n.* navrěti, obavrěti; (anfangen zu ſieden), provrěti, provirati.

Digitized by Google

Anſiedler, *m.* priselac, naselac.
Anſiedlung, *f.* naseljivanje, nastanjivanje, naseoba.
Anſiegeln, *v. a.* pripečatiti.
Anſitten, ſ. Anläufern.
Anſingen, *v. a.* pripěvati.
Anſinken, *v. n.* an die Wand —, klonuti [na zid.
Anſinnen, ſ. Zumuthen.
Anſinnen, *n.* Anſinnung, *f.* želja, zahtěvanje, potrebovanje.
Anſintern, *v. n.* uhvatiti se kapljuć.
Anſitz, *m.* stanbina, stalan stan; kuća.
Anſitzen, *v. n.* sěditi pokraj čega; (*mont.*) zakopati; (v. Kleidung), dobro stajati; der Schmutz ſitzt feſt an, tuzga, putnjica je prionula; ſich den Schnupfen —, nazebu si izsěděti.
Anſpalten, *v. a.* načěpiti, nakoliti; —, *v. n.* napuknuti, načěpiti se, začěpiti se; angeſpalten, napukao.
Anſpangen, *v. a.* prikopčati zaponcem.
Anſpann, *m.* sprega, sprežnja; ſ. Vorſpann.
Anſpannen, *v. a.* napeti, napinjati, nategnuti, natezati; (anſtrengen), napregnuti, naprezati; ſeine Kräfte —, napeti se; Pferde —, hvatati, uhvatiti, zapregnuti konje.
Anſpanner, *m.* uprežnik.
Anſpänner, *m.* volnik, prežnik.
Anſpännergut, *n.* selište s voznom marvom.
Anſpeien, *v. a.* Jemanden —, popljunuti, popljuvati, zapljunuti koga; (vollſpeien), napljuvati. [bačom.
Anſpendeln, *v. a.* pribosti, priděsti (gum-
Anſperren, *v. a* prikljućati.
Anſpicken, *v. a.* načičkati; ein angeſpickter Beutel, nabijena kesa; den Braten —, pečenje naslaniniti.
Anſpielen, *v. a.* (auf etwas), šibati, ciljati, nišaniti, navoditi (rěčmi), směrati; (im Kartenſp.), početi igrati, zaigrati.
Anſpielung, *f.* zaigravanje, prva ruka; (Alluſion), šibanje, směranje, nišanjenje.
Anſpießen, *v. a.* nataknuti, nabosti, naticati, nabadati, navrnuti (na ražanj); einen Verbrecher —, nabiti, udariti, namaknuti na kolac; (einen Eber —), probosti.
Anſpießwunde, *f.* nabodina.
Anſpinn, *f.* ſ. Wirtel.
Anſpinnen, *v a.* zapresti; (hinzuſpinnen), pripresti, napresti, pripredati; eine Erzählung —, pripovědku nasnovati; (anſtiften), snovati, kovati; eine Verrätherei —, o izdaji raditi; ſich —, *v. r.* postati malo po malo.
Anſpinnung, *f.* zapredanje; kovanje; — einer verbrecheriſchen Handlung, snovanje zločina.
Anſpitzen, *v. a.* zašiljiti, zaděljati; (einen Pfahl —), podoštriti, podaštrati.
Anſplittern, *v. a.* zatruniti.
Anſpornen, *v. a.* (ein Pferd —), obosti, sbosti; (*fig.*) podbosti, podtaknuti, obodriti, pobuditi.
Anſpornung, *f.* podbadanje, podticanje, podboda, pobuda.
Anſpötteln, Anſpotten, *v. a.* podrugivati se komu.
Anſprache, *f.* progovor, nagovor, besěda; — an das Publikum, govor na občinstvo; ſ. Anſpruch.
Anſprachzimmer, ſ. Sprachzimmer.
Anſprang, ſ. Anſprung.
Anſprechen, *v. n.* zaglasiti; bei einem —, svratiti, navratiti se ka komu; —, *v. a.* einen —, nagovoriti koga, progovoriti komu; (bitten), zamoliti što od koga; (Anſpruch machen), iskati, prisvojavati si, potrebovati; ein Gut —, tražiti dobro; ein angeſprochenes Recht, traženo pravo; (waidmänn.), zvati.
Anſpreizen, *v. a.* razpeti, raztegnuti, razapeti, raztezati.
Anſpreizen, *v. a.* podupréti, podupirati, podpirati; ſich —, *v. r.* upréti se.
Anſprengen, *v. a.* pokropiti, poprskati, poškropiti; einen Felſen —, natrgnuti nakinuti stěnu; ein Pferd —, obosti, sbosti, nagoniti konja; —, *v. n.* dojašiti, dopasti, pripasti, dotrčati, doletěti.
Anſprengmaſchine, *f.* kropilo.
Anſprengung, *f.* kropljenje, poprskavanje, pokrop.
Anſpringen, *v. n.* skočiti, skoknuti; (her—), doskočiti, priskočiti; (an etwas ſpringen), naskočiti, skočiti na što; (einen Sprung bekommen), napuknuti; das Trinkglas iſt angeſprungen, čaša je napukla.
Anſpritzen, *v. a.* oprskati, poprskati; prskati na što; —, *v. n.* prsnuti, prskati.
Anſpruch, *m.* ſ. Anſprache; (waidm.), ime, nazivanje; (Forderung), potrebovanje, zahtěv, iska; — haben auf etwas, imati pravo na što; — machen auf etwas, svojiti si, potrebovati što; ſich der Anſprüche begeben, odreći se svojih pravah; ſeine Anſprüche geltend machen, tražiti svoja prava, dokazati zahtěv; etwas in — nehmen, prionuti za što; Jemanden in — nehmen, tražiti, moliti što od koga; die Caſſe wird zu ſehr in — genommen, odviše se troši; ſie macht — auf Schönheit, misli da je lěpa.
Anſprüchig, *adj.* zahtěvan.
Anſpruchlos, *adj.* směran, čedan.
Anſpruchloſigkeit, *f.* směrnost, čednost.

Digitized by Google

Anſpruchsvoll, *adj.* ſ. Anmaßungsvoll.
Anſprudeln, *v. a.* einen —, šiknuti, krknuti, šikljati, krkljati (na koga n. p. vodu).
Anſprühen, *v. a.* vrcati iskre na koga.
Anſprung, *m.* ſ. Anlauf; — der Krankheit, nastup; (Ausſchlag), perutac.
Anſpucken, ſ. Anſpeien.
Anſpülen, *v. a.* naplaviti, naněti, nanositi; —, *v. n.* plákati, prati; protěcati.
Anſpülung, *f.* naplavljanje, plákanje, naplava; (das angeſpülte Erdreich), ſ. Anſchwemmung.
Anſtacheln, *v. a.* nabosti na ostan i. bádalj; (antreiben), podbosti, podbadati.
Anſtählen, *v. a.* zanaditi, zaociliti.
Anſtalt, *f.* priprava, oprava, sprema; — zu etwas machen, spremiti, spremati, prigotoviti, pripraviti; (Maßregel), naredba; (Inſtitution), uredba; (Inſtitut), zavod (zavedenje).
Anſtammeln, *v. a.* protepati (na koga).
Anſtammen, ſ. Anerben.
Anſtämmen, *v. a.* opréti, poduprěti, nasloniti; ſich —, *r. r.* upréti se, izprěčiti se.
Anſtampfen, *v. n.* tupnuti; —, *v. a.* pritabati, potabati, nabiti.
Anſtampfung, *f.* tabanje, naboj.
Anſtand, *m.* (b. Jäg.), čekalica, zasěda, busija*; auf — gehen, uhvatiti zasěde, busije; (Aufſchub), odgod; ohne —, bez oklěvanja, zatezanja; (*jur.*) zapréka; gefällämtlicher —, dohodarstvena smetnja i. zapreka; (Schwierigkeit), neprilika; (Einwendung), prigovor; (Zweifel), sumnja; — nehmen, krzmati, ogužati, nevati se; — machen o. erheben, zabavljati (čemu); einen — beheben, ukloniti smetnju i. zapreku, bei ſich erhebenden Anſtänden, ako bi se pojavile zapreke; keinen — nehmen, neoklevati, nekrzmati; nesmetati; (Anſtändigkeit), pristalost, uljudnost, pristojnost; mit —, pristojno.
Anſtänder, *m.* reditelj, ravnatelj.
Anſtändig, *adj.* pristao, pristojan, uljudan; die Waare iſt ihm —, roba mu je po volji; —, *adv.* pristojno, uljudno.
Anſtändigkeit, *f.* pristojnost, pristalost, uljudnost.
Anſtandsbrief, ſ. Moratorium.
Anſtandslehre, *f.* nauka o pristojnosti.
Anſtandslos, *adj.* bez smetnje, bez mane.
Anſtandsvoll, *adj.* u. *adv.* vrlo dostojno.
Anſtängeln, *v. a.* pritrkljati.
Anſtapeln, *v. a.* naslagati, natovariti.
Anſtärken, *v. a.* poškrobiti poštirkati*.
Anſtarren, *v. a.* buljiti, blejati; zablenuti se; (*fig.*) diviti se, čuditi se.
Anſtatt, *pr.* město, na město, u město.
Anſtauben, *v. n.* oprašiti, zaprašiti.
Anſtäuben, *v. a.* uprašiti, naprašiti.
Anſtauchen, *v. a.* uzbiti, uzbijati; kititi.
Anſtaunen, *v. a.* zadiviti se, začuditi se, diviti se (čemu), čudeć se gledati; čuditi se, diviti se (čemu).
Anſtaunenswerth, *adj.* čudnovat.
Anſtauner, *m.* čudilac.
Anſtechen, *v. a.* (antreiben), podbosti, podbadati, nagoniti; (an eine Spitze —), nataknuti, nabosti; das Brod —, nabocati hléb; ein Faß Bier —, načeti bečku; er iſt angeſtochen, djornut, sutrusan, navrzan, nakvašen je.
Anſteckärmel, *m.* navlačnjak.
Anſteckbar, *adj.* navlačan; (v. Krankh.), kužan, prilěpčiv, zarazan.
Anſteckbohrer, *m.* čepnjak, navrtač.
Anſtecken, *v. a.* nabosti, nabadati, nataknuti, naticati; den Braten an den Bratſpieß —, navrnuti, nataknuti pecivo na ražanj; den Ring an den Finger —, nataknuti, nametnuti prsten na prst; (mit Nadeln —), naděnuti, nadésti, priděnuti, priděvati, pribosti; den Säbel —, pripasati sablju; (anzünden), upaliti, užditi, užeći; (v. Krankh.), zaraziti, okužiti; (ein Faß —), načeti; nach einander —, izpribadati.
Anſteckend, *adj.* kužan, zarazan, prilěpčiv; die Krankheit iſt —, ova se bolest hvata, ova bolest prilěpče.
Anſtecker, *m.* natikač, nabadač; (das Angeſteckte), natik, nabodak; (v. Krankh.) kužitelj, okužitelj.
Anſteckung, *f.* natik, naticanje, nabod; (v. Krankh.), okuživanje, zaraza; (Anzündung), upal.
Anſteckungsgift, *n.* ſ. Miasma.
Anſteckungsſtoff, *m.* ſ. Miasma.
Anſtehen, *v. n.* (an etwas ſtehen), stajati pored čega i. uza što; (gut —), dolikovati, pristojati; es ſteht dir an, pristoji ti; (gefallen), dopadati se; der Preis ſteht mir an, cěna mi je po volji; wollten Sie mit —? hoćete-li s nami? die Sache kann ein Paar Tage —, ta se stvar može odgoditi, odložiti za koji dan; (Bedenken tragen), oklěvati, krzmati, sumnjati, dvoumiti.
Anſteifen, *v. a.* okoréti, pokrutiti; (mit der Stärke), oškrobiti, naštirkati; —, *v. n.* upréti se, upirati se, izprěčiti se.
Anſteigen, *v. n.* penjati se, dizati se; angeſtiegen kommen, došljapati.
Anſtellen, *v. a.* pristaviti, postaviti (k čemu); Beamten —, postaviti, postavljati urednike; er iſt angeſtellt, u službi je; einen —, naměstiti, naměštati koga; was haſt du angeſtellt? što uradi? wer hat das angeſtellt? tko je to počinio? Bier —, prirediti pivo;

Digitized by Google

einen Verſuch —, pokusiti, učiniti pokus; Betrachtungen —, razmišljati; einen Vergleich —, priravniti; ſich —, *v. r.* (ſich verſtellen), činiti se, učiniti se, pretvarati se; er ſtellte ſich freundlich an, učini se prijatan; (b. Jäg.), stajati; er ſtellt ſich ungeſchickt dabei an, nespretno se kod toga vlada.

Anſteller, *m.* pristavljač.

Anſtellig, *adj.* sputan.

Anſtellung, *f.* pristavljanje; naměštanje (Dienſt) služba.

Anſtellungsdekret, *n.* postavnica.

Anſtellungsfähigkeit, *f.* sposobnost za službu.

Anſtellungsgeſuch, *n.* molba, molbenica za službu.

Anſtellungslos, *adj.* bez službe, bez kruha.

Anſtellungsort, *m.* město službe.

Anſtemmen, ſ. Anſtämmen.

Anſterben, *v. n.* pripasti, zapasti (naslědstvom).

Anſteuern, *v. a.* prikrmiti, kormanjiti, timuniti*.

Anſtich, *m.* nabadanje, nabod.

Anſticheln, *v. a.* bocnuti, pecnuti, bockati, peckati (rěčmi).

Anſticken, *v. a.* privezti, (anfangen zu st.) navezti.

Anſtieben, ſ. Anſtauben.

Anſtiefeln, *v. a.* obuti, obuvati.

Anſtieren, *v. a.* piljiti, blejiti, bečiti se.

Anſtiften, *v. a.* uzročiti, zametnuti; Unheil —, počiniti nesreću; einen zu etwas —, podgovoriti, podgovarati, navesti, natentati, podpaliti, podbuniti; falſche Zeugen —, nametnuti lažljive svědoke.

Anſtifter, *m.* početnik, povod, uzrok; podbadač; — eines Verbrechens, početnik, potutkač zločina.

Anſtiftung, *f.* podgovaranje, podgovor, podboda, poticanje.

Anſtimmen, *v. a.* ein Lied —; zapěvati; začeti, začinjati pěsmu; (anfangen zu ſpielen), zaigrati, zasvirati; Klagen —, lelekati, jaukati, jadikovati; die Geige —, gusle udesiti, složiti.

Anſtimmung, *f.* zapěvanje, zapěv.

Anſtinken, *v. n.* smrděti (komu); (*fig.*) ogaditi se, omrznuti (komu što).

Anſtecken, *v. n.* (Wurzel anſetzen), koreniti se.

Anſtöhnen, *v. a.* ječati na koga.

Anſtolpern, *v. n.* posrnuti, posrtati, spotaknuti se, zapeti (o što); (ſtolpernd kommen), doteturati.

Anſtolzen, **Anſtolziren**, *v. n.* došepiriti, dokicošiti se.

Anſtopfen, *v. a.* nabiti, nabijati, natrpati, nakljukati; ſich —, *v. r.* nabiti se, nalupati se, nadekati se, natući se, nakresati se.

Anſtören, ſ. Anreizen, Anſtiften.

Anſtoß, *m.* turanje, guranje, udar (o što); (Aergerniß), sablazan *f.*, smutnja; Stein des —es, kamen smutnje; (Hinderniß), zapréka, zaděv; — finden, sablazniti se o čem; — nehmen, primiti što za sramotu; (Krankh.) nastup; (— mit d. Zunge), mucanje, brborenje; ohne — leſen, nezapinjati čitajuć; (— der Kraft) mah, zamah; (Zuſatz), primak, pristavak.

Anſtoßen, *v. a.* einen —, turnuti, gurnuti, rinuti, (koga); an etwas —, nabiti, nabijati; die Gläſer —, kucnuti čaše; (anſetzen), primaknuti, prikučiti; (*mont.*) upaliti, užgati; ein Gebäude an das andere —, prigraditi sgradu; (b. Jäg.) zatrubiti na lov; —, *v. n.* nabrčati, naletěti; an einen Stein —, spotaknuti se, udariti, zapeti o kamen; mit der Zunge —, zapletati jezikom, mucati, šišlati; ſich —, nabiti se, podbiti se; mit den Gläſern —, kucnuti se (čašami); das Pferd ſtößt an, konj posrće; das Schiff ſtieß an eine Sandbank an, brod je nasio (na prud); gegen die gute Lebensart —, vrědjati pristojnost, nepristojno se vladati; der Acker ſtößt an die Wieſe an, njiva medji i. medjaši s livadom, njiva je tik do livade; (v. Krankh.) ſ. Befallen.

Anſtoßend, *adj.* priležeći, bližnji, sušědnji; mit der Zunge —, mucajući, tepajući.

Anſtoßer, *m.* prikučitelj; (*fig.*) nabrčica, nabrčko.

Anſtößig, *adj.* —es Pferd, spotičući se konj; —es Obſt, natučeno voće; (*fig.*) sablazniv, smutljiv; das iſt —, to vrědja pristojnost.

Anſtößigkeit, *f.* smutljivost; nepristojnost.

Anſtoßnaht, *f.* šav za iglom.

Anſtottern, *v. a.* zamucati, zatepati (na koga).

Anſtrahlen, *v. a.* ožariti, obasjati, (*fig.*) einen —, zažagriti očima.

Anſtranden, ſ. Stranden.

Anſträngen, *v. a.* privezati zauziti, konopom, užetom.

Anſtreben, *v. n.* napinjati se, naprezati se; einen Zweck —, težiti, lebditi za čim; gegen etwas —, opirati se čemu, boriti se proti čemu; —des Talent, věština uma u razvitku.

Anſtrecken, *v. a.* ſ. Anſtrengen; ein Seil —, navući uže.

Anſtreicheln, *v. a.* prigladiti.

Anſtreichen, *v. a.* omazati, namazati; (mit Farben), naličiti, našarati; nafarbati; eine Sache wohl —, dati čemu lěp vid; (mit Bleiſtift —), za-

Digitized by Google

bilježiti; (*fig.*) einem etwas —, pokarati koga za što; *v. n.* an etwas —, kosnuti se, doděsti se, dodirati se čega.

Anſtreicher, *m.* ličilac, šarač.

Anſtreicherarbeit, *f.* šarački rad, ličilačko dělo.

Anſtreicherpinſel, *m.* kistina, šaraljka.

Anſtreifen, *v. n.* doděnuti se, doděvati se čega, okačiti se o što; zahvatiti zadirnuti, zaděsti se (za što); —, *v. a.* okačiti, zadrěti.

Anſtreiten, ſ. Streiten.

Anſtrengen, *v. a.* nategnuti, natezati, napeti, napinjati, napregnuti, naprezati; alle ſeine Kräfte —, raditi iz petnih žilah, iz sve snage (oko šta); die Pferde —, mučiti izmučiti konje; den Kopf —, razbijati si glavu; eine Klage —, dati tužbu; einen Prozeß —, zametnuti i. početi parnicu; ſich —, naprezati se, natezati se, upinjati se.

Anſtrengung, *f.* napinjanje, natezanje, naprezanje, naprega, napor, natega, muka, trud.

Anſtreuen, *v. a.* nasuti, prisuti.

Anſtrich, *m.* mazanje, namazivanje, ličenje, našaranje, farbanje; (das Angeſtrichene), maz, omaz, šara; (Schminke), ličilo; (b. Zinngieß.) pomaz; (Anſchein), vid; er ſucht ſeinen Handlungen einen guten — zu geben, gleda da mu budu sva děla izvana (spolja) lěpa; ſeinem Verweiſe einen feinen — geben, uljudno ukoriti; ein — von Schwermuth, biljege turobnosti; (b. Jäg.) jelenji trag u rosi.

Anſtricheln, *v. a.* zabilježiti črknjami.

Anſtricken, *v. a.* Strümpfe —, naplesti, naglaviti, priglaviti čarape.

Anſtriegeln, *v. a.* pričešati (dlaku).

Anſtrömen, *v. n.* priteći, dostrujati, dovaljati se; (v. Menſchen), dovrvljeti, dogrnuti, nagrnuti; — *v. a.* Land —, zemlju naploviti, naněti.

Anſtückeln, Anſtücken, *v. a.* nastaviti, nastavljati; nadodati, produljiti.

Anſtückung, *f.* nastava, nastavak, prodiljka.

Anſtülpen, *v. a.* poklopiti.

Anſtürmen, *v. n.* an die Thür —, navaliti, navrěti, navirati na vrata; gegen die Feſtung —, udarati, navaljivati, nasrnuti na tvrdjavu.

Anſturz, *m.* navala, nasrt.

Anſtürzen, *v. n.* srušiti se (na zid); (kommen) doletěti, dopasti; (anfallen), navaliti, nasrnuti; Erde an den Zaun —, nagrnuti zemlje k plotu.

Anſtutzen, *v. n.* učuditi se, začudjen gledati.

Anſtützen, *v. a.* podupréti, podupirati, podbočiti; ſich an einen Stab —, podbočiti, nasloniti se na batinu.

Anſuchen, *v. a.* um ein Amt —, zaiskati, tražiti, službu; (bitten) moliti, prositi.

Anſucher, *m.* prosac, molitelj.

Anſuchsſchreiben, *n.* molbenica; ſ. Requiſitionsſchreiben.

Anſuchung, *f.* molba, prosba; tražba, iska.

Anſud, *m.* provarak.

Anſudeln, ſ. Beſudeln.

Anſummen, ſich, *v. r.* umnožati se, rasti; — *v. n.* dozujati; einen —, zazujati na koga.

Anſüßen, *v. a.* posladiti.

Antäfeln, *v. a.* popločati.

Antagonismus, *m.* protimba; takma.

Antagoniſt, *m.* takmac; protivnik.

Antakeln, *v. a.* ſ. Betakeln.

Antanzen, *v. n.* zaigrati, zaplesati; (angetanzt kommen), doigrati, doplesati; ſich die Schwindſucht —, izplesati suhu bolest.

Antappen, *v. a.* napipati.

Antarktiſch, *adj.* južni.

Antaſſen, *v. a.* naslagati (u parmi).

Antaſten, *v. a.* taknuti, dotaknuti, dirnuti; dohvatiti se (čega); (anfallen), navaliti na koga; eines Ehre —, dotiknuti se čijeg obraza, dirnuti komu u poštenje; fremdes Gut —, dirati u tudji imutak.

Antaſtung, *f.* napip; diranje; navala.

Antaumeln, *v. n.* doteturati, doegucati, dokoturati.

Antecelliren, ſ. Auszeichnen ſich.

Anteceſſor, *m.* predšastnik.

Antedatiren, *v. a.* pisati kao prošli dan, datirati od prošloga dana.

Antediluvianiſch, *adj.* predpotopni.

Antflott, *n.* (Lemna), okrěk.

Antheil, *m.* dio, čest *f.*, dělnica; (*mont.*) kus; ſeinen — bekommen, dobiti svoj dio; einem ſeinen — geben, odděliti koga; — haben, biti dionik, učestnik; Fröhlichkeit iſt ſein ſchönſter —, dobra volja najlépša mu je baština; er hat an dieſer Begebenheit großen — gehabt, mnogo je pomagao kod ovoga dogadjaja; er hat dabei keinen —, on neima u tom nikakve měšavine; — an der Freude eines Menſchen nehmen, radovati se s kim; — an den Leiden nehmen, žaliti, sažaliti koga; — nehmen laſſen, učiniti dionikom.

Antheilhaber, *m.* dionik, učestnik.

Antheilig, *adj.* dioni, učestan.

Antheilmäßig, *adv.* prema učešću, prema dělnici (dionici).

Antheilnehmung, *f.* učešće.

Antheilſchein, ſ. Aktie.

Anthere, ſ. Staubbeutel.

Anthologie, *f.* cvětnik, kita, cvěće, sbirka.

Anthrakometer, ſ. Kohlengasmeſſer.

Anthrakonit, *m.* ugljenjak.

Digitized by Google

Anthrazit, *m.* ugljac.
Anthrax, *f.* Carbunkel.
Anthropoglyphiten, *pl.* okamine ljudolike.
Anthropognosie, *f.* čověkoznanstvo.
Anthropogonie, *f.* čověkorodna nauka.
Anthropographie, *f.* čověkopis.
Anthropolatrie, *f.* čověkoštovje.
Anthropolit, *m.* čovečja okamina.
Anthropolog, *m.* čověkoslovac.
Anthropologie, *f.* čověkoslovje.
Anthropologet, *m.* branitelj čověka.
Anthropomantie, *f.* gatanje u čověka.
Anthropomorphismus, *m.* počověčenje (Boga).
Anthropophag, *m.* ljudožder.
Anthropophobie, *f.* Menschenscheu.
Anthropotomie, *f.* razudba čověka.
Anthun, *v. a.* (anziehen), obući, oblačiti, navući; (erweisen), učiniti; sie thaten ihm große Ehre an, poštovahu ga velikom časti; Ehre —, izkazati čast; Gewalt —, učiniti silu, kidisati, silovati; Unrecht —, učiniti krivdu; sich den Tod — kidisati si, usmrtiti se; (beheren) einem etwas — občiniti, obajati, ureći; (Schiffw.) pristati (uz kraj) za nevolju.
Antichambre, *f.* predsoba.
Antichambriren, *v. n.* pragovati.
Antichrist, *m.* antikrst.
Antichthonen, *pl.* protusědioci.
Anticipando, *adv.* unapred.
Anticipation, *f.* vadjevina, vadjenje unapred; *f.* Vorschuß.
Anticipationsschein, *m.* vadjevnica.
Anticipativ, *adj.* vadjevni.
Anticipiren, *v. n.* vaditi unapred, udariti u vadjevinu; —, *v. a.* Vorschießen.
Anticonstitutionell, *adj.* protiustavan.
Anticken, *v. a.* tiknuti, taknuti.
Antidatiren, *f.* Antedatiren.
Antidiluvianisch, *adj.* predpotopni.
Antidotum, *n.* uztuk.
Antiefen, *v. a.* měriti dubljinu.
Antist, *n.* (*Tragopogon porrifolium*), kozja brada prasolista.
Antigraph, *m.* protupisac.
Antik, *adj.* starinski; starovit, drevni.
Antike, *f.* starina, drevnost.
Antikritik, *f.* protivni sud, protusud.
Antikritiker, *m.* protusudac.
Antilogie, *f.* opréka.
Antilope, *f.* sajga; (*Antilope Saiga*), čudska sajga.
Antiministerial, *adj.* protupopečiteljski.
Antimon, **Antimonium**, *f.* Spießglanz.
Antimonin, *n.* raztočik.
Antinomie, *f.* zakonska protimba, borba.
Antipapa, *f.* Gegenpapst.
Antipapistisch, *adj.* protupapinski.
Antipathie, *f.* (prirodjena) mrzost.
Antiphlogistisch, *adj.* (med.) protužaran, protuzapalan.
Antiphone, *f.* načelka, zapěvka.
Antipode, *m.* protunožac.
Antippen, *v. a.* tipnuti, pipnuti, tipati.
Antiquarius, *m.* starinik; (Buchhändler) starinar.
Antiquaschrift, *f.* latinsko pismo.
Antiquiren, *v. a.* ovetšati.
Antiquität, *f.* starina.
Antiquitätensammlung, *f.* sbirka starinah.
Antirepublikaner, *m.* protivnik republike.
Antirevolution, *f.* protu-prevrat.
Antisforbutisch, *adj.* protinuzleni.
Antisocial, *adj.* protidruštveni.
Antispasmodisch, *adj.* protiva grčem.
Antithese, *f.* opréka.
Antitrinitarier, *m.* nijekalac trojstva.
Antitypus, *f.* Gegenbild.
Antlitz, *n.* obraz, lice, oblik, obličje; von holdem —, milolik.
Antlitzseite, *f.* Façade.
Antoben, *v. n.* dobučiti; an die Thür —, lupati na vrata.
Antönen, *v. n.* zazvučiti, zaoriti, udariti.
Antoniusfeuer, *n.* Antonsfeuer, *f.* Rothlauf.
Antoniuskraut, *n.* (*Epilobium angustif.*) pupaljka uzkolista.
Antoniuskreutz, *n.* Antunov krst (križ).
Antonomasie, *f.* izměna imenah.
Antorkeln, *v. n.* doteturati, dokoturati.
Antosen, *v. n.* s bukom udarati (o što).
Antraben, *v. n.* dokasati, dokasivati.
Antrag, *m.* ponuda; (Vorschlag) predlog; einen — stellen, predložiti; den — annehmen, primiti predlog, ponudu.
Antragen, *v. a.* nanositi, naněti; (anbieten), ponuditi (što); nuditi, nutkati (koga čim); Frieden —, nuditi (koga) mirom, (*jur.*) moliti; auf etwas — predložiti, predlagati što; sich — *v. r.* ponuditi se.
Antragsteller, *m.* predložnik, predlagalac.
Anträllern, *f.* Antrillern.
Antrampeln, *v. n.* došljapati.
Anträufeln, *v. n.* kackati, nakackati.
Antraufen, **Anträufen**, *v. n.* kapati, nakapati.
Anträumen, *v. a.* primisliti.
Antrauen, *v. a.* věnčati, privěnčati; sich ein Mädchen — lassen, věnčati, si děvojku za gospodju, ljubovcu.
Antrauung, *f.* věnčanje.
Antreffen, *v. a.* einen wo —, zastati, zateći, zadesiti, naći koga gdě; man trifft dort Ehrlichkeit an, ima ondě poštenja; — *v. n.* nagaziti, naići, sresti, sukobiti; *f.* Anbetreffen.
Antreiben, *v. a.* (her —) prigoniti, dognati, prignati; (nöthigen) nagnati, nagoniti, natěrati, natěrivati; ein Pferd —, pognati, potěrati, pogoniti, těrati konja; Reife —, pokucati, nabijati obruče; zur Eile —, brzati; (*fig.*)

einen zu etwas —, nagoniti, nagnati, podbadati koga na što; zur Liebe —, poticati, pobudjivati na ljubav; – *v. n.* (herangetrieben werden) grnuti se, vrvljeti, ploviti; angetrieben, potaknut.

Antreiber, *m.* podbadač, nukalac.

Antreibung, *f.* nagon, nagonjenje, natěrivanje, podbadanje, nutkanje.

Antrennen, *v. a.* naparati, zaparati, pârnuti.

Antreten, *v. a.* prigaziti, potabati; (anfangen), nastupiti, započeti; Reise —, odputiti se, krenuti se na put; Regierung —, primiti vladanje, zasěsti prěstol; die Erbschaft —, primiti baštinu, naslědak; ein Amt —, nastupiti službu; einen Beweis —, prijaviti se radi dokaza; das Jahr —, započeti godinu; einen um etwas —, zamoliti koga; — *v. n.* pristupiti; bei einem Freunde —, s. Einsprechen.

Antreter, *m.* nastupnik.

Antretung, *f.* s. Antritt, primanje; — der Güter, preuzimanje imanja.

Antrieb, *m.* nagonjenje, nukanje, podbadanje; (Beweggrund), nagon, uzrok, razlog, povod, navod, pričina; aus eigenem Antriebe, svojevoljno, od svoje volje.

Antrinken, *v. a.* napiti, napijati; sich —, *v. r.* napiti se, napijati se (čega).

Antrippeln, *v. n.* dotrupkati.

Antritt, *m.* nagazivanje; (Her—) pristup; (Uebernahme), primanje, preuzimanje; (worauf man tritt), podnožka; (b. d. Treppe), nastupak, prva stuba; (b. Pferde) trupka; (Vorhaus) predsobje, pridvorje; (Beginn) nastup, početak; b. — der Reise, kad se je krenuo na put; (Schmutz), nanošeno blato.

Antrittsaudienz, *f.* prvi i. nastupni sasluh.

Antrittsgeld, *n.* nastupnina.

Antrittsmahl, *n.* nastupna gostba.

Antrittspredigt, *f.* prva i. nastupna propověd.

Antrittsrede, *f.* prva i. nastupna besěda.

Antrittsschmaus, s. A—mahl.

Antrocknen, *v. n.* prisahnuti, sahnuti.

Antrödeln, **Antrollen**, *v. n.* dogiljati, dopendeljiti.

Antrommeln, *v. n.* zabubnjati.

Antrompeten, *v. n.* zatrubiti.

Antröpfeln, *v. n.* nakapati.

Antrotten, s. Antraben.

Antummeln, sich, *v. n.* dopasti, doletiti; (v. Pferd.) doigrati.

Antüpfen, *v. a.* tipnuti, taknuti, tuknuti, tuckati.

Antuten, *v. a.* zatuliti (na koga.)

Antwort, *f.* odgovor; schriftliche —, odpis; er blieb ihm die — schuldig, er erhielt von ihm keine —, nije mu odgovorio; (das Sich melden), **odziv**; Rede und — geben, odgovorati, razlog dati; wie die Frage, so die —, kakav pozdrav, onaki ti odzdrav.

Antworten, *v. a.* odgovoriti, odgovarati; schriftlich —, odpisati, odpisivati; (dem Rufenden —), odazvati se, odzivati se; s. Entsprechen.

Antwortschreiben, *n.* odpis, odgovor.

Anüben, *v. a.* uvěštiti, uvěšbati.

Anurie, *f.* nemoćnost.

Anverlangen, *v. a.* tražiti, potražiti, potrebovati.

Anvermählen, s. Antrauen.

Anversuchen, *v. a.* ogledati.

Anvertrauen, *v. a.* pověriti, pověravati; einem etwas —, dati komu što na ostavu, amanet*; einem sein Kind —, naručiti komu (na kom) svoje dětе; sich einem —, pověriti se komu.

Anvertrauer, *m.* pověrovatelj.

Anvertraute, *m.* pověrovanik.

Anvertrauung, *f.* (Anvertrauen, *n.*) pověravanje, pověra.

Anverwandt, usw. s. Verwandt.

Anvettern, sich, *v. r.* rodati se, rodjakati se (s kim).

Anvölkern, s. Bevölkern.

Anwachs, *m.* prirast, priraštaj, naspor; (das Angewachsene), priraslica; ein junger —, mladikovina, omladak, omladina; des Wildes, razplodjaj zvěradi.

Anwachsen, *v. n.* prirasti, prirastati; (her—), odrasti, narasti; (sich vermehren), narasti, umnožati se; angewachsen, prirasao; —de Zinsen, rastuće kamate.

Anwachsungsrecht, *n.* pravo na naplovinu.

Anwackeln, *v. n.* dogegati se, dogiljati.

Anwählen, s. Adoptiren.

Anwallen, *v. n.* zavrěti, obavrěti; (her—), dovaljati se.

Anwalt, *m.* (Sachwalter), opravnik, povlastnik; (Advokat), odvětnik; (Vermögensverwalter), kućanik.

Anwaltschaft, *f.* odvětništvo.

Anwaltsgebühr, *f.* odvětnina.

Anwalzen, *v. a.* privaliti, privaljati, dovaljati; *v. n.* dovaljati se.

Anwand, *m.* medja; (Angewende) uvratine.

Anwandeln, *v. a.* snaći; die Ohnmacht wandelt ihn an, pada u nesvěst; prenemaže se; es wandelte mich eine Lust an, prohtělo mi se, poželio sam, zaželio sam (čega); želja me je; — *v. n.* došetati.

Anwandlung, *f.* napad; poželja, požuda.

Anwandern, *v. n.* priputovati, doputovati, doći.

Anwanken, *v. n.* doteturati, dokoturati; posrnuti na što.

Anwärmen, *v. a.* pogrijati, zagrijati.

Anwarten, *v. n.* čekati zapadak (baštinu).

Digitized by Google

Anwärter, *m.* čekalac (zapadka).
Anwartſchaft, *f.* čekaostvo, čekanje zapadka (baštine),
Anwäſche, *f.* pranica.
Anwaſchen, *v. a.* zaprati, zapirati.
Anwäſſern, *v. a.* navodniti, pokropiti.
Anwatſcheln, *v. n.* dovrljati, dogegati se, dopendeljiti.
Anweben, *v. a.* pritkati.
Anwedeln, *v. a.* micati, omahivati repom na koga.
Anwegeholz, *ſ.* Angewege.
Anwehe, *f.* namet, smet.
Anwehen, *v. a.* (ſanft —) zapahnuti, zapahivati (koga); puhati, duhati (duvati) (na koga); (her —) dopuhati, pripuhati; den Schnee an das Haus —, namesti sněga na kuću; ein Grauen weht mich an, groza me poduzima, hvata.
Anweichen, *v. a.* omekšati, umekšati; (einen Apfel —), mecati, namecati.
Anweinen, *v. a.* kroz plač i. plačem nagovoriti; zaplakati.
Anweiſebank, *f.* naputna novčana.
Anweiſegeld, *n.* drvarina.
Anweiſen, *v. a.* naputiti, uputiti; einem Geld —, odrediti (doznačiti) komu novce; er hat mich an Sie angewieſen, on me je na vas naputio; den Gehalt zahlbar —, odrediti, da se komu plata izplati; zur Verhandlung durch einen Advocaten —, naložiti (komu), da těra parnicu po odvětniku; (belehren), uputiti, razumiti, razumljivati (koga); d. Hopfen ſtengeln und —, hmelj pritakati i povijati; einem ein Quartier —, naznačiti komu stan; ich bin darauf angewieſen, ja sam za to odredjen, to mi je naloženo.
Anweiſer, *m.* učitelj; (Aſſignant), oditelj, uputitelj.
Anweiſetag, *m.* odredbeni dan.
Anweißen, *v. a.* poběliti.
Anweiſung, *f.* (Unterricht), upućivanje, uputa, nauk; (Aſſignat), naputnica, naputica; (Befehl), zapověd, naredba; durch —, na naputicu.
Anweiſungsbogen, *m.* naputnik.
Anweiſungsurkunde, *f.* odrednica.
Anweiſungszettel, *m.* naputica.
Anwelken, *v. n.* vehnuti, provehnuti; —, *v. a.* prosušiti.
Anwelkern, *v. a.* kovrčiti vunu.
Anwelle, *f.* ſ. Angewege.
Anwendbar, *adj.* uporavljiv, poraban; das iſt nicht —, to se nemože upotrebiti, rabiti; dieſe Verordnung iſt auch auf andere Fälle —, naredba ova može se uporaviti i na druge slučaje.
Anwendbarkeit, *f.* uporavljivost, koristnost; Umfang der — des Geſetzes, obseg uporavljivosti zakona; praktiſche —, porabnost, upotrebljivost.
Anwenden, *v. a.* upotrebiti, uživati, rabiti; použiti; ſein Geld wohl —, novce na dobro potrošiti; Fleiß —, marljiv biti, marljivo raditi; Mühe —, uložiti trud; Mühe — zur Herbeiſchaffung der Behelfe, potruditi se, dati si truda za pribavu dokazah; auf etwas —, uporaviti (na što), potegnuti; ſein Anſehen —, svojim ugledom se poslužiti; Unkoſten —, trošiti; alle ſeine Kräfte —, iz sve snage raditi; Gewalt —, pod silu raditi; angewandt, uporavljen, poraban, upotreban.
Anwendung, *f.* upotrebljavanje, poraba, upotreba; in — bringen, privesti u život; — v. Mühe, trudba, nastojanje; das Geſetz findet ſeine —, zakon se ima uporaviti.
Anwerben, *v. a.* Soldaten —, vojsku kupiti, vojnike snubiti; ſich — laſſen, pisati se, zapisati se, otići u vojnike; (bereden), nagovoriti, snubiti; um ein Mädchen —, prositi, zaprositi děvojku; (beſtellen), naručiti.
Anwerber, *ſ.* Freiwerber.
Anwerbung, *f.* kupljenje, snubljenje (vojske); pisanje, odilazenje u vojnike; prošenje, prositba; (Bereduug), nagovaranje.
Anwerden, *v. n.* alle ſeine Waare —, razprodati svu robu.
Anwerfen, *v. a.* baciti, dobaciti; (an etwas werfen), nabaciti, baciti (na što); eine Leiter an die Mauer —, prisloniti lěstve uza zid; die Mauer —, lěpiti, olěpiti, žbukati, ožbukati zid; den Zaum —, namaknuti, nametnuti, naturiti uzdu.
Anwerfung, *ſ.* Anwurf.
Anwerth, *m.* es hat —, cěni se.
Anweſend, *adj.* pribivajući, prisućan, nazočan, pribitan; im Lande — ſein, biti u zemlji; die Anweſenden, pribivaoci.
Anweſenheit, *f.* prisućnost, pribitnost, nazočnost; in meiner —, preda mnom, na moje oči, u mojoj nazočnosti.
Anwettern, *v. a.* zagrmiti; —, *v. n.* bučeć dolaziti.
Anwetzen, *v. a.* zabrusiti; eine Spitze —, zaoštriti, nabrusiti rât (rt); —, *v. n.* (an etwas —), kosnuti se čega.
Anwichſen, *v. a.* navoštiti; privoštiti.
Anwickeln, *v. a.* priviti, privijati.
Anwidern, *v. n.* das widert mich an, to mi se grda, gadi. [koga).
Anwiehern, *v. a.* zahrzati, njisnuti (na
Anwimmeln, *v. n.* dovrvljeti.
Anwimmern, *v. a.* dociktati.
Anwinden, *v. a.* navitlati.
Anwinken, *v. a.* namagnuti, namignuti, namahnuti; domahnuti, domahivati (rukom).

Digitized by Google

Anwinfeln, *v. a.* skviknuti, skvičati (na koga).
Anwintern, *v. n.* doći sa zimom.
Anwirbeln, *v. a.* okretaljkom zapréti; —, *v. n.* dovihoriti.
Anwirken, *v. a.* početi raditi; (anweben), pritkati.
Anwiſchen, *v. a.* primazati, pritrljati, zamazati; namazati; einem eines —, maznuti, vreznuti koga.
Anwiſpern, *v. a.* prišapnuti, prišaptati.
Anwittern, *v. a.* nanjušiti, zanjušiti; vétriti.
Anwohnen, *v. n.* stanovati, pribivati kod, blizu čega.
Anwohner, *m.* obližnji stanovnik; — d. Meeres, primorac; — der Donau, podunavac; — der Save, posavac; — der Drave, podravac.
Anwohnung, *f.* stanovanje (do čega).
Anworfeln, *v. a.* zavějati; (an etwas worfeln), navějati.
Anwuchern, *v. n.* uzbujati, razvrěžiti se; razmnožiti se, razploditi se.
Anwuchs, *m.* rast, rašćenje, prirast; (was herangewachſen iſt), narastak, prirastak.
Anwühlen, *v. a.* zariti.
Anwunſch, *ſ.* Anwünſchung.
Anwünſchen, *v. a.* želiti, poželiti (komu što).
Anwünſchung, *f.* željenje.
Anwurf, *m.* nabacivanje, nabacaj; (d. Maur.), lěp, žbukanje; žbuka; (— d. Landes), naplov, nanos, naplovina.
Anwürfeln, *v. n.* početi se kockati; —, *v. a.* baciti kocke na što.
Anwurzeln, *v. n.* prikorěniti se, ukoreniti se, omladiti se; angewurzelt daſtehen, uštapiti se, kameniti se.
Anwürzen, *v. a.* začiniti.
Anwüthen, *v. a.* běsno napasti, napadati.
Anzahl, *f.* broj; kolicina, kolikoća; eine — von Menſchen, ljudstvo; eine große — Menſchen, množtvo, množina ljudstva i. světa; die größere —, većina; die kleinere —, manjina.
Anzahlen, *v. a.* početi plaćati.
Anzählen, *v. n.* početi brojiti.
Anzähnen, *v. a.* einen —, izkesiti se, kesiti se na koga.
Anzapfen, *v. a.* ein Faß —, načeti, načinjati bačvu; zalomiti čep; (einen Waſſerſüchtigen —), metnuti na pipu; (*fig.*) einen —, bockati, peckati koga, podrugivati se komu.
Anzappeln, *v. n.* došljapati.
Anzaubern, *v. a.* privračati, pričarati, pribajati.
Anzäumen, *v. a.* ein Pferd —, zauzdati, obuzdati konja, namaknuti, nametnuti konju uzdu.
Anzechen, ſich, *v. r.* nažokati se, ošokati se, nakvasiti se.
Anzeichen, *n.* znamenje, kob, znak; das ſind — einer Krankheit, to sluti na bolest.
Anzeichnen, *v. a.* zaznačiti, zabilježiti.
Anzeigbar, *adj.* objavan.
Anzeige, *f.* prijava, dojava, objava; (Bekanntmachung), obznana (oznana); (Angeben), opověd, prokaz; gerichtliche —, osvada; — machen, *ſ.* Anzeigen; (Merkmal), znak, znamenje; (*merkant.*) unter — gut ſchreiben, upisati u imovinu i ubavěstiti.
Anzeigeamt, *n.* *ſ.* Auskunftsbureau; objavionica.
Anzeigeblatt, *n.* oglasnik, oglasitelj.
Anzeigen, *v. a.* prijaviti, dojaviti; (bekanntmachen), objaviti, obznaniti; (angeben), opověděti, dokazati, prokazati; ein Verbrechen —, dokazati, opověděti zločin (sudu); (bedeuten), značiti, znamenovati; was zeigt das an? na što to sluti? eine Forderung zu Protokoll —, priobćiti iskanje, da se zapiše.
Anzeigend, *adj.* pokazan, pokazujući; —e Art, pokazni način.
Anzeiger, *m.* pokazalac; objavitelj, javljač; (Angeber), sok, opovědnik, oddajnik, prokazalac; *ſ.* Anzeigeblatt, (Exponent), izložnik.
Anzeigerin, *f.* pokazalica; objavilica; opovědnica.
Anzeigung, *f.* *ſ.* Anzeige; (Inzicht), — eines Verbrechens, znak zločina; nähere u. entferntere —en, bližji i dalji znaci; es kommen gegen Jemanden —en vor, znaci su proti komu.
Anzerren, *v. a.* natezati, vucati.
Anzettel, *ſ.* Anſchere.
Anzetteln, *v. a.* zasnovati, osnovati, usnovati; (*fig.*) snovati, kovati; eine Verſchwörung —, osnovati urotu; Zwiſtigkeiten —, neslogu, svadju zametnuti; einen Streit —, ograditi, izvaditi, učiniti, zaturiti razpru.
Anzettelung, *f.* snovanje, osnivanje; osnutak.
Anzettler, *m.* snovač.
Anzieh- (in Zuſ.), privlačni; navlačni.
Anzieheiſen, *n.* pritega.
Anziehen, *v. a.* potegnuti, potezati; (ſpannen), napeti, nategnuti, napinjati; (näher ziehen), pritegnuti; privući, privlačiti; ſie zog ſeine Blicke an ſich, oči mu se na nju otimahu; den Zaum —, zauztezati, uztegnuti (konju) uzdu; (feſtziehen), utegnuti, stegnuti, pokrutiti; den Sattelgurt —, pritegnuti, popregnuti poprug (kolan); den Hahn —, zapeti, začeviljiti pušku; bis wohin ziehen, dotegnuti, dovući; (anklei-

Digitized by Google

den), obući, oblačiti, na se metnuti, udariti; (Hosen —), navući, navlačiti; er zog seine schönsten Kleider an, obuče se štogod bolje može; Stiefel —, obuti, obuvati, nazuti čizme, obuti se; Hühner —, zapatiti kokoši; eine Stelle (aus einem Buche) —, navesti réči (iz knjige); die oben angezogene Stelle, gori navedeno město; d. Prügel ziehen an, doboléle su batine; (einsaugen), popiti, usisati; Geruch —, zaudarati, tuhnuti, primiti vonj; Rauch —, zakaditi se, zadimiti se; —, *v. n.* (im Brettsp.), prvi vući; der Leim zieht an, klija (tutkalo) drži; (angezogen kommen), dolaziti, približavati se; (anlocken), die Gegend hat mich angezogen, ovaj mi se kraj dopade; in d. Dienst —, stupiti u službu; (*merk.*) das Öl hat angezogen, skače, poskočila je ulju cěna.

Anziehend, *adj.* pritezav, privlačan; die —e Kraft des Bernsteins, pritega, privlak jantara; (*fig.*) ugodan, prijatan, zanimiv, mamljiv.

Anzieher, *m.* nazuvač.

Anziehung, *f.* privlačenje, pritezanje, navlačenje, natezanje; (von Kleid.), oblačenje, obuvanje; pritega, pritez.

Anziehungskraft, *f.* pritega, pritez, privlaka.

Anziehungskreis, *m.* dohvat pritege.

Anzimmern, *v. a.* natesati.

Anzirpen, *v. a.* cvrknuti, cvrčati (na koga).

Anzischeln, Anzischen, *v. a.* svistati, sikati, siktati, siknuti (na koga).

Anzittern, *v. n.* drhćuć dolaziti.

Anzotteln, *v. n.* dogegati se, došvagati se.

Anzögling, *m.* pitomac, hranjenik.

Anzucht, *f.* Aufzucht; (Kloak.), provaža.

Anzuckern, *v. a.* pošećeriti.

Anzug, *m.* (Anziehung), pritega, natega; der Feind ist im —e, neprijatelj dolazi; beim —e des Feindes, kad se je neprijatelj približavao; — des Amtes, nastup službe; d. Regen ist im —e, na kišu se spravlja; (v. Kleid.), oblačilo, oblaka; preobuka, preoblaka, preoblačilo, ruho, odéća; (Anzieher), nazuvač.

Anzüglich, *adj.* zadirljiv, okosan; — sein gegen Jemanden, zaděvati, zadirkivati, zagrizati u koga; eine —e Schrift, okosno, zaděvno pismo.

Anzüglichkeit, *f.* zadirljivost; zadirljive, okosne réči; zadirkivanje, zaděvanje.

Anzugmeißel, *m.* privlačno dlěto.

Anzugsgeld, *n.* dolaznina.

Anzugsgeschenk, *n.* prinos

Anzugsmahl, *n.* prihodnja.

Anzugspredigt, —rede, *f.* Antrittspredigt, —rede.

Anzugszeit, *f.* vrěme selitbe.

Anzündbar, *adj.* upaliv, uždiv.

Anzünden, *v. a.* zapaliti, upaliti, pripaliti, užditi, užeći, zažeći, zaždіti; einen Wald —, zapožariti, požariti; von unten —, podpaliti, podpaljivati, podžeći, podžizati; Feuer —, naložiti vatru; ein Haus an allen vier Ecken —, zapaliti kuću sa četiri strane; (*fig.*) razpaliti, razljutiti, razdražiti.

Anzünder, *m.* nažigač.

Anzündung, *f.* zapaljivanje, užizanje; zapala, užeg.

Anzupfen, *v. a.* začimkati, načimkati; (an etwas zupfen), poskubnuti, cuknuti.

Anzwacken, *v. a.* navaliti na koga (réćmi), zinuti, zagrizti, ugrizti.

Anzwängen, *v. a.* natezati.

Anzwecken, *v. a.* pribiti (kožu).

Anzwicken, *v. a.* zaštipnuti; Leder —, kožu klěštima raztezati; (*fig.*) einen —, bocnuti, pecnuti, zagrizti, zadévati, bockati, peckati (koga).

Anzwingen, s. Aufzwingen.

Anzwirnen, *v. a.* zasukati; einen Streit —, s. Anstiften.

Anzwitschern, *v. a.* cvrkutnuti, cvrkutati (na koga).

Aonen, *pl.* věkovi.

Aorte, *f.* žila-srčanica; bilo.

Apanage, *f.* učestina.

Apanagiren, *v. a.* dati komu učestinu.

Apara, *n.* (*Cervus mexicanus*), mehikanski jelen.

Apart, o sebi, ponase, napose, osebice, baška*.

Apathie, *f.* bezčuvstvo; (*fig.*) nehajstvo.

Apathisch, *adj.* bezčuvstven.

Apenbeere, *f.* (*Empetrum nigrum*), šiha.

Apfel, *m.* jabuka; (sprichw.) der — fällt nicht weit vom Stamme, neće vočka izpod debla; što od šta palo; kud će iver od klade; in einen sauern — beißen, u kiselu jabuku zagrizti; — im Schlafrock (Speise), jabuke u povitku.

Äpfelauflauf, *m.* jabukova nabujka.

Apfelbaum, *m.* jabuka, jabukovo drvo; ein junger —, jabučić.

Apfelbaumgarten, *m.* jabučik.

Apfelbaumholz, *n.* jabukovina.

Apfelbein, s. Backenbein.

Apfelbrecher, s. Obstbrecher.

Apfelbrei, *m.* jabukova kaša.

Apfelchen, *n.* jabučica.

Apfeldorn, *m.* (*Pyr. mal. sylv.*), jabuka divljaka.

Apfelerzeugend, *adj.* jabukorodan.

Apfelessig, *m.* jabukova kvasina, jabukov ocat.

Apfelförmig, *adj.* jabučast.

Apfelfreund, *m.* jabučar.

Apfelgestalt, *f.* jabučitost.

Digitized by Google

Apfelgrau, *adj.* čičast.
Apfelgrün, *adj.* jabučast.
Apfelhändler, *m.* jabučar.
Apfelhändlerin, *f.* jabučarica.
Apfel-Kartoffel, *m.* (krumpir-)jabučnjak.
Apfelkern, *m.* jabukova jezgarica.
Apfelkoch, *m.* jabučna varenina.
Apfelkreuz, *n.* krst (križ) s jabukom.
Apfelkuchen, *m.* (kolač-)jabučnjak.
Apfelkürbiß, *m.* tikva.
Apfelmelone, *f.* dinja jabučasta.
Apfelmost, *m.* jabukovac.
Apfelmuß, ſ. Apfelbrei.
Apfeln, *v. n.* (miſten), das Pferd äpfelt, konj balega; ein geapfeltes Pferd, grošast konj.
Apfelpfanne, *f.* sura, tava, tiganj za [jabuke.
Apfelroſe, *f.* (*Rosa rubiginosa*), ruža hrdjolista.
Apfelrund, *adj.* jabukovit, jabučast.
Apfelſaft, *m.* jabukov sok.
Apfelſäure, *f.* jabučnina.
Apfelſchale, *f.* jabukova ljuska, ljupina.
Apfelſcheibe, ſ. Apfelſchnitt.
Apfelſchiff, *n.* (ladja-)jabučara.
Apfelſchimmel, *m.* grošast konj, jabučilo, čile, čilaš.
Apfelſchnitte, *f.* Apfelſchniz, *m.* križka, kalotina jabuke.
Apfelſine, *f.* (*Citrus aurantium Chinense*), kitajska naranča.
Apfelſpeierling, *m.* (*Crataegus azarolus*), nacarola.
Apfelſtamm, *m.* jabukovo deblo, stablo.
Apfelſtiel, *m.* jabukova stapka.
Apfelſtrauch, *m.* (*Pirus malus paradisiaca*), rajska jabuka.
Apfeltorte, *f.* jabučna krustavica, proha, torta.
Apfeltrank, *m.* jabukovača.
Apfelwein, *m.* jabukovik, jabukovača.
Aphäreſis, *f.* (*gram.*) naseк; (*med.*) sek.
Aphelium, ſ. Sonnenferne.
Aphonie, *f.* promuklost.
Aphorismus, *m.* prekoredica, aforizam.
Aphoriſtiſch, *adj.* aforistički.
Aplaniren, *v. a.* ſ. Applaniren.
Apnöe, *f.* neduha.
Apodiktiſch, *adj.* neukloniv; —, *adv.* za cělo.
Apographium, *n.* prepis, prepisak.
Apokalypſe, *f.* objavljenje (sv. Ivana).
Apokalyptiſch, *adj.* otajstveni.
Apokryphiſch, *adj.* neprav, neizvěstan.
Apologet, *m.* branitelj.
Apologie, *f.* obrana.
Apologiſiren, *v. a.* braniti.
Apophtegma, ſ. Denkſpruch.
Apophyllit, *m.* ljupivac.
Apoplexie, *f.* mrtvilo, mrtvica.
Apoſtaſie, ſ. Abtrünnigkeit.
Apoſtat, *m.* odpadnik.
Apoſtel, *m.* blagověstnik, apoštol.
Apoſtelamt, *n.* blagověstništvo, apoštolstvo, apoštolsko zvanje.
Apoſtelbrief, *m.* apoštolska poslanica.
Apoſtelgeſchichte, *f.* děla apoštolska.
Apoſtelſenior, *m.* starěšina blagověstnikah (apoštolah).
Apoſtelſchaft, ſ. Apoſtelamt.
Apoſteltag, *m.* apoštolski svetac.
Apoſteltheilung, *f.* razděljenje apoštolah.
Apoſtem, *n.* čir, mozolj.
Apoſtemkraut, *n.* (*Scabiosa arvensis*), udovica.
Apoſtemröslein, ſ. Löwenzahn.
Apoſtolat, *n.* apoštolstvo.
Apoſtoliſch, *adj.* apoštolski; —es Glaubensbekenntniß, apoštolsko věroizpovědanje; —er Stuhl, apoštolska stolica.
Apoſtroph, *m.* jerik.
Apoſtrophiren, *v. a.* nadmetnuti jerik.
Apotheke, *f.* lěkara, lěkarnica, apoteka.
Apothekengerechtigkeit, *f.* lěkarnička pravica.
Apotheker, *m.* lěkarnik, apotekar.
Apothekerbuch, *n.* lěkarnička knjiga.
Apothekerbüchſe, *f.* lěkarska kutija, škatulja.
Apothekerfläſchchen, *n.* lěkarska sklenica.
Apothekergarten, *m.* lěkovni vrt.
Apothekergefäße, *pl.* lěkarničko posudje.
Apothekergehilfe, *m.* lěkarnički pomoćnik.
Apothekergewerbe, *n.* lěkarnički obrt.
Apothekergewicht, *n.* lěkarska tež (vaga).
Apothekergras, *n.* (*Triticum repens*) pirika.
Apothekergremium, *n.* lěkarnički sbor.
Apothekerin, *f.* lěkarnica, apotekarica.
Apothekerkunſt, *f.* lěkarništvo.
Apothekerlehrling, *m.* lěkarnički učenik.
Apothekerordnung, *f.* lěkarnički rednik.
Apothekerpraktikant, *m.* lěkarnički věšbanik.
Apothekerrechnung, *f.* lěkarnički račun.
Apothekerſchwamm, *m.* spužva, sundjer.
Apothekerſubjekt, *m.* lěkarnički pomoćnik.
Apothekertaxe, *f.* lěkovni cěnik.
Apothekerwiſſenſchaft, *f.* lěkoslovje.
Apotheoſe, *f.* obožavanje; svećenje.
Apparat, *m.* sprema, priprema; (Vorrichtung) sprava, orudje; phyſikaliſcher —, prirodnička sprava.
Apparatenzimmer, *n.* spremnica.
Appartement, *n.* sobje; (ein Zimmer) soba.
Appell, *m.* priziv, pozov, apelacia; (*mil.*) zov; — ſchlagen, bubnjati na izkup.
Appellabilität, *f.* prizivnost.
Appellant, *m.* prizivnik, pozovnik.
Appellat, *m.* prizvanik.
Appellation, *f.* priziv, pozov; — ergreifen, prizvati se.
Appellations- (in Zuſ.), prizivni, pozovni.
Appellationsanmeldung, *f.* prizivna prijava.
Appellationsbeſchwerde, *f.* prizivna žalba.
Appellationseinrede, *f.* prizivni prigovor.

Digitized by Google

Appellationsfrist, *f.* prizivni rok.
Appellationsgericht, *n.* prizivni sud, prizivno sudište, prizovište.
Appellationsgerichtsbezirk, *m.* prizivna sudčija.
Appellationsgerichtspräsident, *m.* predsědnik prizivnoga sudišta.
Appellationsgerichtspräsidium, *n.* predsědništvo prizivnoga suda.
Appellationsrath, *m.* věčnik prizivnoga sudišta.
Appellationsrichter, *m.* prizivni sudac.
Appellationsschrift, *f.* prizivka.
Appellationsurtheil, *n.* prizivna odsuda.
Appellationswerber, *m.* prizivnik.
Appellationszug, *m.* prizivni put.
Appellativum, *n.* obćenito ime.
Appellgericht, *n.* prizivni sud.
Appellhof, *m.* prizovište.
Appellinstanz, *f.* prizivni sud.
Appellsenat, *m.* prizivno věće.
Apperception, *f.* osećanje, osět.
Appertinentien, *pl.* pripadci.
Appetit, *m.* kús, tek, slast, pohtěv, volja k jelu, apetit; — bekommen, ogladněti; ich habe — projelo mi se; ich habe keinen —, neimam volje jěsti; — wozu haben, gladan biti čega; Alles mit größtem — verzehren, izjěsti sve u meden kus; ich habe den — verloren, něšto mi se jelo odbilo; guten —! bilo Vam u slast! er hat guten —, sladohran je.
Appetitlich, *adj.* sladokusan, sladak, smočan, tečan, smašan; *adv.* sladko, smašno.
Appetitlosigkeit, *f.* netečnost.
Appich, *f.* Eppich.
Applaniren, *v. a.* uravniti.
Applaudiren, *v. n.* pljeskati (komu).
Applaus, *m.* pljesak, pohvala.
Applicabel, *adj.* upotrebni, uporavni.
Application, *f.* upotreba, poraba; (*fig.*) služba.
Applicatur, *f.* (*mus.*) prstomet.
Appliciren, *v. a.* s. Anwenden; primetnuti, privaliti; einen —, naměstiti; sich —, nametnuti se na što.
Applombiren, *v. a.* naoloviti, olovom prikopčati.
Appointiren, *v. a.* izplaćati, dati plaću; (*merk.*) s. Punktiren.
Appointwechsel, *m.* podmirna měnica.
Apponiren, *v. a.* primetnuti, priložiti; (aufsetzen), sastaviti, napisati.
Apportiren, *v. a.* doněti, donositi.
Apposition, *f.* priděvak.
Apprehendiren, *v. a.* zaměriti; (ergreifen) uhvatiti.
Apprehension, *f.* zaměra; (Ergreifung), uhvat.
Appreteur, *m.* prirejdač, prireditelj, prirednik.
Appretiren, *v. a.* prirediti.
Appretur, *f.* prirednja; —stube, *f.* prirejonica.
Approbation, *f.* odobrenje; potvrda.
Approbiren, *v. a.* odobriti; potvrditi.
Approbirt, *adj.* odobren; —er Wundarzt, potvrdjeni vidar.
Approchen, *pl.* (*mil.*) prikopi.
Appropriation, *f.* prisvajanje.
Approviantiren, **Approvisioniren**, *v. a.* okrušiti, ohlěbiti, nabaviti hrane.
Approximativ, s. Annähernd.
Aprikose, *f.* (*Prunus armeniaca*), natipěrka, kajsia*, mandalica*.
Aprikosenkern, *m.* košćica od natipěrke.
April, *m.* travanj; (scherz), lažak; einen in den — schicken, poslati koga u aprilj.
Aprilblume, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Aprilnarr, *m.* apriljska budala.
Aprilregen, *m.* travanjska, časovita kiša.
Aprilschramm, *m.* (*Agaricus muscarius*) muhomorka.
Aprilsglück, *n.* nestalna sreća.
Aprilwetter, *n.* travanjsko, nestalno vrěme.
Apropos, baš, pravo, — kommen, doći na sgodu, ruku, tulac; — sagen, priklopiti; —! sbilja!
Aquädukt, s. Wasserleitung.
Äqual, *adj.* jednak.
Äqualität, *f.* jednakost.
Aquamarin, *m.* morolik.
Aquarell, *n.* vodomasna slika.
Aquatilien, *pl.* vodenjaci.
Äquation, *f.* jednačba.
Äquator, *m.* polutnik, polovnik.
Äquatorländer, *pl.* zemlje pod polutnikom.
Aquavit, *m.* prepečenica(-rakija).
Äquidistant, *adj.* jednako razdalek.
Äquilateral, *adj.* s. Gleichseitig.
Äquinoctial, *adj.* istonoćni.
Äquinoctialsturm, *m.* istonoćna bura.
Äquinoctium, *n.* istonoće.
Äquipariren, *v. a* uzporediti.
Äquipollent, *adj.* istocěn, istovrědan.
Äquivalent, *adj.* (Preis) istocěn, jednake cěne; (v. Werth) istovrědan, jednake vrednoće.
Äquivalent, *n.* jednačak, stvar iste cěne; — für etwas im Gelde geben, dati u novcu što stvar vrědi.
Äquivalentenlehre, *f.* nauk o jednačku.
Äquivok, *adj.* dvouman.
Ära, *f.* lětobroj; věk.
Arabesken, *pl.* arabske slikarije, arabeske.
Arachnolith, *m.* paučnjak.
Arak, *m.* arak, pirinčevica.
Ärar, *n.* državna blagajna.
Ärarial- (in Zus.) državno-blagajni; državni.

Digitized by Google

Ärarialarbeit, *f.* državna tlaka.
Ärarialgebäude, *n.* državna kuća.
Ärarialgebühr, *f.* blagarina.
Ärarialgut, *n.* državno blago; carevina.
Arbe, *f.* ſ. Zirbelbaum.
Arbeit, *f.* posao, rad, dělo; ſchwere —, tvrd, mučan posao; langſame —, tipav, spor posao; öffentliche —, javna, občinska rabota; es iſt in der —, radi se na tom; auf — gehen, ići na posao; das iſt ſeiner Hände —, to je njegov rukotvor; wie die — ſo der Lohn, kakva služba, onaka i plaća; kako je radio, onako je i prošao; wie der Lohn, ſo die —, kakva, jedja, takva medja; die — geht dem Lohne vor, neima jela bez dela; najprije se mlati, onda se plati; jede — nährt ihren Mann, tko radi, izradi; viel Geſchrei, wenig —, mnogo sbora, a nikakva stvora; (d. Arbeiten) radnja; das hat viel — gekoſtet, to je zadalo puno posla; viel — mit etwas haben, imati puno posla; der Wein iſt in der —, vino kisne, vri; zur — Luſt bekommen, proraditi se; die — ſcheuen, běžati od posla; unnütze — verrichten, krstiti jariće; durch — erwerben, zaraditi; bei einen Meiſter in — ſtehen, raditi kod kojega majstora; getriebene —, čakanovina.
Arbeiten, *v. n.* raditi, dělati; fleißig —, prionuti za posao; marljivo radili; auf etwas los —, težiti za čim; für ſich —, raditi za sebe; ſich durch den Schnee —, prtiti; (gähren), vreti, kisnuti; — *v. a.* an einem Werke —, pisati dělo, knjigu; ſich krank —, iztrgati se, izlomiti se, izkidati se.
Arbeiter, *m.* radnik, poslenik, poslovač; (Taglöhner), nadničar, težak; (freiwilliger —), molbar (mobar); ein ungeſchickter —, mrdalo.
Arbeiterfamilie, *f.* radnička porodica.
Arbeiterklaſſe, *f.* radnička struka, radništvo, posleništvo.
Arbeitermahl, *n.* likuh, (b. Schnittern.)
Arbeits- (in Zuſ.) radni, posleni; poslenički, radnički.
Arbeiterſtand, *m.* posleništvo.
Arbeiterverein, *m.* poslenično družtvo.
Arbeitslos, *adj.* bezposlen.
Arbeitmüde, *adj.* umoren od posla.
Arbeitſam, *adj.* raden, radljiv, poslen; ein —er Menſch, radin, radiša.
Arbeitſamkeit, *f.* radinost, poslenost.
Arbeitsbeutel, *m.* radna kesa.
Arbeitsbezug, *m.* (Geſpann), sprega, jaram volovah ili dvoje konjah za radnju.
Arbeitsbiene, *f.* (pčela-)radilica, poslenica, dělačica.
Arbeitsbuch, Arbeits-Rechnungsbuch *n.* poslovnik.
Arbeitsklaſſe, *f.* posleništvo, poslenici.
Arbeitseifer, *m.* revnost u poslu.
Arbeitſelig, *adj.* raden.
Arbeitsfähig, *adj.* ein —er Menſch, čověk za posao.
Arbeitsfeind, *m.* neradin.
Arbeitsforderung, *f.* traženje radnje.
Arbeitsfreund, *m.* radiša.
Arbeitshaus, *n.* radionica, radilište.
Arbeitsholz, *n.* lěs.
Arbeitskammer, *f.* dělaonica.
Arbeitskäſtchen, *n.* radni ormarić.
Arbeitskorb, *m.* radna košarica.
Arbeitsleute, *pl.* poslenici, nadničari, težaci.
Arbeitsleiſtung, *f.* obava radnje.
Arbeitslohn, *f.* radnička plata, nadnica.
Arbeitslohnforderung, *f.* iskanje radničke plate.
Arbeitsluſtig, *adj.* raden.
Arbeitsmann, ſ. Arbeiter.
Arbeitsort, *m.* radilište.
Arbeitspferd, *n.* radni konj.
Arbeitsſaal, *m.* radionica.
Arbeitsſcheu, *adj.* neraden; er iſt —, běži od posla.
Arbeitsſchule, *f.* radna učionica, škola.
Arbeitsſtube, ſ. Arbeitszimmer.
Arbeitstag, *m.* težatnik, težatak, dělatnik, dělovnik, poslen dan, rabotnik.
Arbeitstiſch, *m.* radni, poslovači stol.
Arbeitsunfähig, *adj.* neprikladan za posao, radnju; er iſt —, on nije za posao.
Arbeitsverdienſt, *n.* zaradnica.
Arbeitsvoll, *adj.* pun posla.
Arbeitszeit, radna ora, poslovno vrěme.
Arbeitszeugniß, *n.* svědočba o radnji.
Arbeitszeug, orudje, halat*.
Arbeitszimmer, *n.* poslovnica.
Arbitrage, *f.* ſ. Schiedsgericht; sravnjivanje novčane i. měnične cěne; měnična procěna.
Arbiträr, *adj.* samovoljan.
Arcade, *f.* svodište.
Arcanum, *n.* tajna; — duplicatum, raztopljen sumporan.
Archäolog, *m.* ſ. Alterthumsforſcher; —ie, ſ. Alterthumsfunde.
Archaismus, *m.* zastarěla rěč.
Arche, *f.* korablja, kovčeg; (Bundeslade), kovčeg zakona, kivot uvětni.
Archi-, (in Zuſ.) pra-; nad-.
Archiater, *m.* praléčnik.
Archidiakonus, *m.* nadžupnik, jašprišt.
Archidiakonat, *n.* nadžupa.
Archimandrit, *m.* arkimandrit.
Archipelag, *n.* ostrovlje, otočje.
Archipresbyter, *m.* nadsvećenik.
Architekt, *m.* graditelj.
Architektoniſch, *adj.* graditeljski.
Architektur, *f.* graditeljstvo.
Architekturzeichnung, *f.* graditeljski nacrt.
Architrab, *m.* glavna greda.

Digitized by Google

Architypp, *m.* prvotisak; pralik, praobraz.
Archiv, *n.* pismara (pismohranik).
Archivar, *m* pismar.
Area, *f.* prostorija; kućište.
Arealgröße, *f.* Flächeninhalt.
Arealsteuer, *f.* danak na kućište.
Arendator, *m.* zakupnik.
Arende, *f.* zakup.
Arendiren, *v. a.* zakupiti.
Arg, *adj.* zao, loš, zločest, hrdjav; (böse), hud, opak; es wird immer ärger, sve ide na gorje, sve gorje biva; sein ärgster Feind, glavni, najljući neprijatelj; er macht es zu —, naopako radi; to je odviše! man hat ihn — betrogen, ljuto su ga prevarili.
Argdenkend, *adj.* zlomisleći; ein —er Mensch, zlomišljenik.
Arge, *m.* nečastivi, hudić.
Arge, *n.* zlo; die Welt liegt im —n, sav svět leži u zlu; Arges bei oder von etwas denken, zlo misliti za koga.
Argentine, *f.* s. Opal edler.
Ärger, *m.* jed, srčba, ljutina, ljutnja.
Ärgerlich, *adj.* mrzak, dosadan; (zum Zorn geneigt), ljutit, srdit, gnjevan; (anstößig), smutljiv; das ist —, o tome se čovek sablaznjava; ein —er Mensch, smutljivac.
Ärgerlichkeit, *f.* ljutitost, gnjevljivost.
Ärgern, *v. a.* jediti, gnjeviti, ljutiti; das ärgert mich, to me srdi, ljuti; (theol.) sablazniti, sablažnjavati, smutiti; sich —, *v. r.* srditi se, ljutiti se.
Ärgerniß, *n.* gnjev, srdnja, srčba; (theol. Scandal), sablazan, smutnja; — geben —, sablazniti, sablažnjavati, smutiti; — nehmen, sablazniti se, smutiti se (o što); — gebend, smutljiv; s. Ärger.
Ärgernißgeber, *m.* sablaznilac, smutljivac.
Argesinnte, *adj.* zlo misleći.
Argherzig, *adj.* opaka srca.
Argillit, *m.* s. Thonschiefer.
Argilocalcit, s. Mergel.
Argillomurit, *m.* s. Talkerde.
Argliſt, *f.* himba, lukavština, lukavstvo.
Argliſtig, *adj.* himben, vuhven, lukav.
Argliſtigkeit, *f.* himbenost, vuhvenost, lukavost, lukavstvo.
Arglos, *adj.* bezazlen, bezilan.
Arglosigkeit, *f.* bezazlenost.
Argſinn, *m.* zloumnost, zlovoljnost; Argſinnig, *adj.* zlouman, zlovoljan, hud.
Argthätig, *adj.* ein —er Mensch, zlikovac.
Argument, *n.* s. Beweis, Beweisgrund.
Argumentation, *f.* dokazivanje; umovanje.
Argumentiren, *v. n.* dokazivati; umovati.
Argus, *m.* (*Lacerta punctata*) gušterica grahorasta; (*Coluber Argus*), grahorasta guja.
Argutien, *pl.* mudrolije.
Argwille, s. Argſinn.
Argwillig, s. Argſinnig.
Argwohn, *m.* sumnja, sumlja (sbog čega).
Argwöhnen, *v. n.* sumljati, sumnjiti.
Argwöhner, *m.* sumljivac.
Argwöhnig, Argwöhniſch *adj.* sumljiv.
Argwöhnigkeit, *f.* sumljivost.
Argwohnlos, *adj.* bez sumnje, prost sumnje.
Arie, *f.* milopěv; (Melodie) napěv.
Ariette, *f.* milopěvka.
Arintsweide, *f.* (*Salix viminalis*) bekva.
Arisbeere, s. Adlerbeere.
Ariſtokrat, *m.* boljar.
Ariſtokratie, *f.* boljarija; boljarska vlada.
Ariſtokratiſch, *adj.* boljarski.
Ariſtokratismus, *m.* boljarstvo.
Arithmetik, *f.* računica, računstvo.
Arithmetiker, *m.* računik.
Arithmetiſch, *adj.* računični.
Arkenballen, *m.* (*Cypripedium Calceolus*), zapadni crevljac.
Arktiſch, *adj.* sěverni.
Arle, s. Ahorn, Erle.
Arlesbeere, *f.* (*Sorbus Aria*), mukinja.
Arm, *adj.* ubog, ubožan, nebog, siromašan, siromaški; äußerſt —, ništ; ein —er Teufel, bědin brat, prepukli sirak; das —e Kind, sirota; —e Leute kochen mit Waſſer, ko neima sokola i kukavici se veseli; arm machen, izništaviti, stopiti; opasati koga u liko; — werden, osiromašiti, obubožiti; oprazněti, opotrebiti, spasti na dolnje grane.
Arm, *m.* mišica, miška; (Hand) ruka; die beiden —e, naručje; unter dem —e, pod pazuhom; auf den —en tragen, nositi u naručju; auf meinem —e ſchlief das Kind ein, děte je zaspalo na mojoj ruci; — in — gehen, vodati se; er rief ſie in ſeine —e, zvao ju je na ruku; ſich in die —e werfen, pasti komu u krilo; den — um den Nacken ſchlagen, saviti se oko grla ili vrata, obujmiti; einen mit offenen —en empfangen, ruke širiti (na koga), dobro koga dočekati; einem unter d. —e greifen, podpomoći koga; d. Fluſſes —, otoka, rukava; (am Weinſtocke), krak; (d. Polyp), krak, trak; (am Gewehr), poluga; (am Wagen), pěrnice, prednji škarići; (am Leuchter), parog; (*fig.*) desnica, moć, vlast; der — der Gerechtigkeit, sudbena vlast, sud.
Armadille, *m.* oklopnik.
Armaliſt, *m.* grbaš, grbovnik.
Armatur, *f.* oružje.
Armband, *n.* narukvica, grivna.
Armbedeckung, *f.* s. Armblech.
Armbein, *n.* ramenica.
Armbeug, **Armbug**, *m.* pregib ruke, pregibao u laktu.

Digitized by Google

Armbinde, *f.* vez, povez mišice.
Armblech, *n.* rukobran, gvozdeni rukav.
Armbruch, *m.* prělom, slom ruke.
Armbrust, *f.* luk.
Armbrustmacher, *m.* lukar.
Armbrustschütz, *m.* strělac.
Arme, *m.* siromak, sirak, ubogar, ubogac; *f.* siromašica; die —n, siromaš, sirotinja; (bedauernd), der —! sirota, jadnik, bědnik, žalostnik, kukavica; was fang' ich —t an, šta ću kukavac sinji! (die —!) sirotica, jadnica, nebožka, jadka; (v. Mädchen, scherz.) ledojka.
Armee, *f.* vojska; die — zieht in's Feld, vojska ide na vojnicu.
Armeebefehl, *m.* vojna zapověd, zapověd vojsci.
Armeecommandant, *m.* vojni zapovědnik.
Armeecommando, *n.* vojno zapovědništvo.
Armeecorps, *n.* vojni sbor.
Armeegebühr, *f.* vojna plata.
Armeestand, *m.* stanje vojske.
Ärmel, *m.* rukav; kurzer —, rukavić; breiter —, rukavina; etwas aus dem — schütten, iz rukava prosuti, izvaditi iz torbe.
Ärmelaufschlag, *m.* suvratak, okrajak.
Ärmelausschnitt, *m.* razpor u rukava.
Ärmelblume, *f.* (*Manulea*), rukavka.
Ärmelhemd, *n.* košulja.
Ärmelholz, *n.* rukavnjak.
Ärmelig, *adj.* rukavni.
Ärmelkleid, *n.* haljina s rukavima.
Ärmelleibchen, *n.* s. Corset.
Ärmelmantel, *m.* plašt s rukavima.
Ärmelschnitt, *m* kroj rukava.
Ärmelstück, *n.* rukav.
Armen- (in Zus.), siromaški, ubožki.
Armen, *v. n.* siromašněti; osiromašněti, obubožněti; —, *v. a.* siromašiti, osiromašiti.
Armenadvocat, *m.* ubožki odvětnik.
Armenanstalt, *f.* ubožište, ubožnica.
Armenanwalt, s. Armenadvocat.
Armenaufseher, *m.* nadgledač ubožišta.
Armenaufsicht, *f.* nadgledba uboznice.
Armenbecken, *n.* škrabica.
Armenbüchse, *f.* škrabica.
Armencasse, *f.* ubožka i. siromaška pěneznica.
Armencollecte, *f.* sbirština za siromake.
Armeneid, *m.* prisega, zakletva na siromaštvo; er mußte den — ablegen, morao se je zakleti da je siromašan.
Armengeld, *n.* ubožki novci.
Armenhaus, *n.* ubožište.
Armenkasten, *m.* Armenlade, *f.* s. Armencasse.
Armenordnung, *f.* ubožki rednik, ubožka uredba.
Armen-Percent, *n.* ubožka postotnica.
Armenpflege, *f.* ubožka oskrba.
Armenpfleger, *m.* ubožki skrbnik, otac.
Armenpfründe, *f.* ubožka zaklada.
Armenpolizei, *f.* ubožko redarstvo.
Armenrecht, *n.* ubožko pravo.
Armensache, *f.* posao tičući se ubogih; in —n, u ubožkom poslu.
Armenschule, *f.* ubožka učionica.
Armenspital, *n.* ubožka bolnica.
Armensteuer, *f.* ubožki danjak, danak.
Armenstock, *m.* škrabica.
Armenvater, s. Armenpfleger.
Armenverpflegung, Armenversorgung, *f.* oskrba (snabděvanje) ubogih i. siromakah.
Armenverweser, *m.* nastojnik siromaši, sirotinje, ubožtine.
Armenvogt, *m.* ubožki starešina.
Armenvorsteher, s. Armenverweser.
Armenwesen, *n.* ubožarstvo, ubožka obskrba.
Armfeile, *f.* bravarski pilnjak.
Armförmig, *adj.* krakast.
Armfüßer, *m.* krakač.
Armgeflecht, *n.* (*plexus brachialis*), ručna pletenina.
Armgeige, s. Bratsche.
Armgeschmeide, *n.* grivna.
Armhandschuh, *m.* rukavac.
Armharnisch, *m.* rukobran.
Armhöhle, *f.* podramenica, podpažje.
Armhut, *m.* podramenjak(-klobuk).
Armkissen, Armpolster, *m.* jastuk.
Armkorb, *m.* ručna košarica.
Armlang, *adj.* dugačak s ruke; duljina ruke.
Armlehne, *f.* naslon.
Armleuchter, *m.* svěćnik; (*Chara*), parožnica.
Ärmlich, *adj.* siromaški, kukavan.
Armling, *m.* rukavac.
Armloch, *n.* rukavište; (Wagen), tulija.
Armlos, *adj.* bezruk, kljast, kljakav.
Armmuskel, *m.* miška, ručna mišica.
Armnerve, *m.* pazušni živac.
Armpolyp, *m.* (*Hydra*), trakatnica.
Armpolster, *m.* jastuk.
Armrad, *n.* križno kolo.
Armring, s. Armband.
Armsäule, *f.* kaža.
Armschiene, *f.* rukobran; (*anat.*) podlaktica; (*med.*) ručna daščica.
Armschlagader, *f.* ručna kucavica i. dihavica.
Armschmuck, *m.* ručni nakit.
Armschnalle, *f.* ručna zaponka; narukvica.
Armsdick, *adj.* debeo s ruke.
Armsdicke, *f.* debljina ruke, mišice.
Armselig, *adj.* siromaški, bědan, jadan; (ver.) kukavan; ein —er Mensch, kukavac.
Armseligkeit, *f.* siromaštvo, nevolja, nevoljnost, bědnoća; (ver.) kukavnost.
Armsessel, Armstuhl, *m.* naslonjač.

Digitized by Google

Armſpange, *f.* narukvica, belenzuka*.
Armſpindel, *f.* čevac, kljak, knjak.
Armſtuhl, ſ. Armſeſſel.
Armumſchlungen, *adj.* zagrljen.
Armuth, *f.* siromaštvo, siromaština, uboštvo, uboština; (Mangel), oskudica, nedostatak, nestaja; in — leben, sirotovati, kuburiti, tavoriti; in — verfallen, osiromašiti, obubožiti; *coll.* sirotinja, siromaš, siromasi.
Armuthsſchein, *m.* Armuthszeugniß, *n.* svědočba uboštva, siromaštva.
Armvoll, *m.* naručaj.
Armzwickel, *m.* latica.
Aroma, *n.* mirodjija, blagovonje.
Aromatiſch, *adj.* mirodjijan, blagovonjav.
Aron, *m.* (Aronsbaum, *Arum arborescens*), kozlac-drvo.
Aronsruthe, *f.* Aronsſtab, *m.* Aronswurzel, *f.* (*Arum maculatum*), kozlac, kozlić.
Arrak, ſ. Arak.
Arrangement, *n.* priredba; (*merk.*) nagoda.
Arrangiren, *v. a.* prirediti, priredjivati; (*merk.*) nagoditi se.
Arras, *m.* (*Psittacus Macao*), badljak, modra i. crvena papiga.
Arreſt, *m.* zatvor, zatvorenje, haps*, arest; ſchwerer —, uza; (Ort), uznica; (ſcherz.) buhara, buturnica; — halten, u zatvoru i. zatvoren biti; einen in — halten, držati u zatvoru; den — gegen Jemanden verwilligen, dopustiti da koga zatvore; mit — belegen, *v.* — legen auf . . ., zatvoriti dati, uhapsiti*; (v. Sachen), zabava.
Arreſt- (in Zuſ.), zatvorni.
Arreſtant, *m.* zatvorenik; uznik; arestant, hapsenik*.
Arreſtfournitur, *f.* zatvorne potrebština.
Arreſtverwalter, *m.* upravitelj uznice.
Arreſtgeſuch, *n.* molba za zatvor (koga).
Arreſtiren, *v. a.* ſ. Arretiren; (im Arreſt halten), držati u zatvoru.
Arreſtirende, *m.* zatvoritelj; der zu —, koji se ima zatvoriti.
Arreſtlocalität, *f.* zatvorište.
Arreſtſtrafe, *f.* kazan zatvora.
Arreſtwerber, *m.* iskatelj, prosac zatvora.
Arretiren, *v. a.* pridržati, zaustaviti; uhvatiti, uloviti; metnuti pod stražu, zatvor.
Arretirung, *f.* uhvat, ulov; zatvor.
Arrha, ſ. Angeld.
Arrieregarde, *f.* postraža, zadnja četa.
Arrogant, *adj.* drzovit, preuzetan, prodrzljiv, oběstan.
Arroganz, *f.* drzovitost, prodrzljivost, preuzetnost, obest.
Arrondiren, *v. a.* zakružiti; prikružiti.
Arrondiſſement, *n.* srez.
Arſch, *m.* zadnjica, stražnjica; (gem.) guzica, rit.
Arſchbacke, *f.* guz.
Arſchleder, *n.* nazadnica, zapregača.
Arſenal, *n.* (pomorska) oružana, bojna brodara i. brodarnica; arsenal.
Arſenal- (in Zuſ.), oružanski.
Arſenik, *m.* sičan, mišomor.
Arſenikaliſch, *adj.* sičanski.
Arſeniköl, *n.* sičanovo ulje.
Art, *f.* orba, oranje; die erſte —, paranje; die zweite —, preorica, dvojačenje, mekoćenje; (Gattung), vrsta, fela; —en d. Strafen, načini kaznjenja; in der —, tako; aus der — ſchlagen, izmetnuti se, izvrći se, izroditi se; ein Pferd von guter —, konj dobre pasme, pasmine; (Beſchaffenheit), način; auf welche —? kako? auf dieſe —, ovako, ovakvim načinom; auf jene —, onako, onakvim načinom; auf verſchiedene —, auf alle mögliche —, na sve ruke; nach — der Türken, po turski; nach — der Wilden, divljački, na način i. po put divljakah; jener —, onakov; auf eine gewiſſe —, auf dieſelbe —, isto tako; auf eine andere —, drugačije; auf keine —, nikako, pod nikoji način, nikakvim načinom; auf was immer für eine —, kakogod, bilo kako mu drago, kakvim god načinom; nach unſerer —, naški; (Artigkeit), pristojnost; er hat keine —, neotesan, neuljudan je; das iſt gegen alle —, to se nepristoji ni malo; auf eine niedrige —, podlo; ein Kind von guter —, debroćudno dete.
Artbegriff, *m.* pojam vrsti.
Artefacten, *pl.* rukotvorine.
Arten, *v. n.* nalik biti, metnuti se, vrći se, turiti se; er artet nach ſeinen Eltern, on se je metnuo na svoje roditelje; der Weizen will hier nicht —, ovdě pšenica neće da uspěva, napreduje; —, *v. a.* Lehre artet den Verſtand, nauk načinja razum.
Arterie, ſ. Pulsader.
Arteſiſcher Brunnen, *m.* artežki i. vrtani studenac (bunar).
Arthriſtik, *f.* ulozi.
Artificiell, *adj.* umětan; rukotvoran.
Artig, *adj.* uljudan, pristojan, ljudski; das iſt doch ganz —, to je ipak čudnovato; —e Verſe, věšta pěsma; ein —er Brief, udvorno pismo; ein —es Haus, ubava kuća.
Artigkeit, *f.* uljudnost, udvornost, prijatnost; Jemanden viele —en ſagen, udvoravati se kod koga.
Artikel, *m.* članak, sglob; (*merk.*) roba, stvar; (*gram.*) spolnik; —weiſe, na članke i. komade.
Artikulation, *f.* razglabanje, razglaba, razčlanba; (v. Ausſprache), razgovětno, otrěito izgovaranje.

Digitized by Google

Artikuliren, *v. a.* razglobiti, razglabati, razčlaniti; (gut aussprechen), otržito, razgovětno izgovarati.
Artikulirt, *adj.* člankovit; (v. d. Aussprache), otržit, razgovětan.
Artillerie, *f.* topništvo.
Artillerie-General, *m.* vodja (general) topništva.
Artillerieoffizier, *m.* topnički častnik.
Artilleriepark, *m.* topište; topovlje.
Artilleriepferd, *n.* topnički konj.
Artillerieregiment, *n.* topnička pukovina.
Artillerietrain, *m.* topovska povorka.
Artilleriewesen, *n.* topništvo.
Artillerist, *m.* topnik, topdžija.
Artischocke, *f.* (*Cynara Scolymus*), gardun, artićok.
Artist, *m.* umětnik.
Artistisch, *adj.* umětnički; —e Erzeugnisse, umětničke tvorine.
Artolith, *m.* hlěbokam.
Artland, *n.* oraća zemlja.
Artsche, *f.* (*Fringilla cannabina*), konopljanka.
Artung, *f.* načinba.
Arum, *s.* Aronsruthe.
Arve, *s.* Arbe.
Arzatwurzel, *s.* Alraun.
Arznei, *f.* lěk, lěkarija; — einnehmen, gebrauchen, uzimati lěk.
Arzneibereiter, *m.* lěkarnik.
Arzneibereitung, *f.* pripravljanje lěkah.
Arzneibuch, *n.* lěkaruša, lěkarska knjiga.
Arzneibüchse, *f.* lěkovna kutija.
Arzneien, *v. n.* uzimati lěk, lěkovati, lěčiti se.
Arzneiflasche, *f.* lěkovna sklenica.
Arzneiformel, *s.* Recept.
Arzneigarten, *m.* lěkovni vrt.
Arzneigelehrsamkeit, *f.* lěkarstvo.
Arzneigeruch, *m.* lěkovni vonj; das hat einen —, to udara po lěku, to vonja lěkom.
Arzneigeschmack, *m.* lěkovni kus; das hat einen —, to je lěkovnoga kusa.
Arzneigewächs, *n.* lěkovito bilje.
Arzneigewicht, *n.* lěkarska teža (vaga).
Arzneiglas, *n.* lěkovna sklenica.
Arzneihandel, *m.* trgovina s lěkovi.
Arzneikästchen, *n.* lěkovnica, lěkovni kovčežić.
Arzneikraut, *n.* lěkovita trava.
Arzneikunde, *f.* lěkarstvo, lěkarska nauka; gerichtliche —, sudbeno lěkarstvo.
Arzneikundige, *m.* lěkar.
Arzneikunst, *s.* Pharmacie.
Arzneiladen, *s.* Apotheke.
Arzneilehre, *f.* lěkoslovje.
Arzneilehrer, *m.* lěkoslovac.
Arzneimittel, *n.* lěk, lěkarija.
Arzneimittellehre, *s.* Arzneilehre.
Arzneipflanze, *f.* *s.* Arzneigewächs.
Arzneipulver, *n.* (lěkoviti) prašak.
Arzneirechnung, *s.* Apothekerrechnung.
Arzneischrank, *m.* lěkovni ormar.
Arzneistoff, *m.* lěčilo.
Arzneitaxe, *f.* lěkovna odredbina, taksa.
Arzneitrunke, *m.* lěkovno piće.
Arzneivorschrift, *s.* Recept.
Arzneiwesen, *s.* Sanitätswesen.
Arzneiwissenschaft, *f.* lěkarstvo.
Arzneiwissenschaftlich, *adj.* lěkarstveni.
Arzt, *m.* lěčnik, lěkar.
Arztgebühr, *f.* Arztgeld, *n.* lěkarina.
Ärztlich, *adj.* lěkarski; —e Behandlung, lěčba; in —er Behandlung sein, lěčiti se; —e Gebühr, lěkarina; —es Gutachten (*Parere*), lěkarsko mněnje.
As, *s.* Aß.
Asant, *m.* stinkender —, smrdeća smola, devesiljevina; wohlriechender —, benzoe.
Asbest, *m.* osinac, kameno vlakno; holzähnlicher —, kameno drvo.
Ascendenten, *pl.* rodioci, predci.
Ascenston, *f.* uzlaz.
Ascet, *m.* ćudorednik, trápnik.
Ascetik, *f.* ćudoredje.
Ascetisch, *adj.* ćudoredan.
Aschbaum, *s.* Esche.
Aschblei, *n.* *s.* Wismuth.
Asche, *f.* pepeo; zu — brennen, upepeliti; eine Stadt in die — legen, spaliti grad; es glimmt ein Feuer unter der —, tinja; (*fig.*) vrl, kuha.
Äsche, *f.* (*Salmo Thymallus*), lipan.
Aschen-, (in Zus.) pepeljni.
Aschenbad, *n.* (*chem.*) kupelj.
Aschenbecher, *m.* pepeonica.
Aschenblaser, *s.* Turmalin.
Aschenbrenner, *m.* pepeljar.
Aschenbrod, *n.* *s.* Aschenkuchen.
Aschenbrödel, *m.* pepeljuha, pepeljuša, lužnica pepeložnica.
Aschenbuk, *n.* zapretina.
Aschenfall, *s.* Aschenloch.
Aschenfarbe, Aschfarbe, *f.* pepelilo, pepeljasta boja.
Aschenfarbig, Aschfarbig, *adj.* pepeljast.
Aschenfaß, *n.* Aschengefäß, *n.* Aschenkasten, *m.* pepeonjak.
Aschenfunke, *m.* prpoška.
Aschengewerbe, *n.* pepeljarstvo.
Aschengrube, *f.* *s.* Aschenloch.
Aschenhändler, *m.* pepeljak, pepeljar.
Aschenhaufen, *m.* pepelinjak.
Aschenherd, *m.* pepelište.
Aschenkammer, *f.* pepeljara.
Aschenköchel, *n.* prpa, prpor.
Aschenkraut, *n.* *s.* Aschenpflanze.
Aschenkrug, Aschentopf, *m.* pepeonica, Aschenkuchen, *m.* pogača, pepeonjača.
Aschenlauge, *f.* lug, cědj.
Aschenloch, *n.* pepelište.
Aschenmann, *m.* pepeljuha.
Aschenpflanze, *f.* (*Cineraria*), pepeljuga.
Aschensalz, *n.* pepelina, lužna sol.

Digitized by Google

Aſchenſchweller, *m.* pepeljar.
Aſchentuch, *n.* lužnjaka, pepeljuga.
Aſchenweib, *n.* pepeljuša.
Aſchenwurz, *f.* (*Dictamnus albus*), jasenak.
Aſcher, ſ. Aſche.
Aſcher, *m.* lugovina; (—Faß), varnica; ſ. Aſchenbrenner.
Aſcherfaß, *n.* Aſchergrube, *f.* (b. Gerb.), varnica, lužnjak.
Aſchericht, Aſcherig, *adj.* pepeljav.
Aſcherling, *m.* ſ. Aſche.
Aſchermittwoche, *f.* čista i. pepeljava sréda, pepeonica.
Aſchern, *v. a.* (zu Aſche brennen), upepeliti, spepeliti; (beſtreuen), pepeljaviti, opepeljaviti; (beizen), lužiti.
Aſcherſtange, *f.* drug.
Aſcherwerkſtatt, *f.* lužnica.
Aſchfarbe, *f.* ſ. Aſchenfarbe.
Aſchfrau, *f.* pepeljarica, pepeljuša.
Aſchgrau, *adj.* pepeljast.
Aſchhuhn, *n.* (*Rallus aquaticus*), mlakoš.
Aſchicht, Aſchig, *adj.* pepeljav.
Aſchkuchen, ſ. Aſchenkuchen.
Aſchlauch, *m.* (*Allium ascalonicum*), ljutika, kozjak, vlašac.
Aſchlerche, *f.* (*Alauda cinerea*), ševa-pepeljuga.
Aſchmeiſe, *f.* (*Parus palustris*), trstna sénica.
Aſchmeſſer, *n.* pepeonik.
Aſchnitz, (*Alchemilla vulg.*), lavina, vrkuta zlatna.
Aſchritzen, ſ. Sperberbeere.
Aſchzinn, ſ. Wißmuth.
Aſáflor, ſ. Saflor.
Aſomatiſch, *adj.* beztělesni.
Aſot, ſ. Schwelger.
Aſpalatus, *m.* (*Robinia frutescens*), čimišnik.
Aſpalax, *m.* (*Mus Aspalax*), slěpac.
Aſpe, ſ. Eſpe.
Aſpecten, *pl.* (*astron.*) stav zvězdah; (*fig.*) znamenje, kob, nada.
Aſper, *m.* jaspra.
Aſphalt, ſ. Bergpech, Judenpech.
Aſphodill, ſ. Affodill.
Aſpirant, *m.* prosilac, nadežnik.
Aſpiration, *f.* oštrenje (glasa).
Aſpiriren, *v. a.* prositi (službu).
Aß, *n.* (im Kartenſp.), kec; (Lockſpeiſe), meka, mamac, mama.
Aſſecurat, ſ. Verſicherte.
Aſſecurant, ſ. Verſicherer.
Aſſecuranz- (in Zuſ.), ſ. Verſicherungs-.
Aſſecurator, ſ. Verſicherer.
Aſſecuriren, ſ. Verſichern.
Aſſel, *f.* Aſſelwurm, *m.* (*Oniscus asellus*), mokrica, babica, babuška, babura; (*Scolopendra*) stonoga, striga.
Aſſemblee, *f.* skupština; (Prunkgeſellſchaft) sělo.
Aſſentiren, *v. a.* zum Soldaten —, vojničiti, upisati, primiti u vojnike.
Aſſentirungscommiſſion, *f.* pověrenstvo vojničeće.
Aſſentirungsplatz, *m.* mešto za primanje u vojnike.
Aſſeriren, *v. a.* tvrditi, potvrditi.
Aſſertion, *f.* tvrdjenje.
Aſſertoriſch, *adv.* tvrdimice.
Aſſerviren, ſ. Aufbewahren.
Aſſeſſor, *m.* prisědnik.
Aſſignant, *m.* odreditelj, uputitelj, uputilac (uputnik).
Aſſignat, odredjenik, upućenik; (Schein) uputica, naputica; (Staats—) kladnica.
Aſſignateur, *m.* odrednik, uputnik, uputovnik.
Aſſignation, *f.* odredba, uputa.
Aſſigniren, *v. a.* odrediti, odredjivati.
Aſſimilation, *f.* slična, upodabljanje.
Aſſimiliren, *v. a.* upodobiti, pripodobiti; iztakmiti.
Aſſiſen, *pl.* porota.
Aſſiſenhof, *m.* porotno sudište.
Aſſiſtent, *m.* pomoćnik.
Aſſiſtenz, *f.* pomoć; (*theol.*) podvorba; (eines Gerichts), sudna pomoć.
Aſſiſtiren, *v. a.* pomagati, biti komu na ruku; (*theol.*) podvoriti.
Aſſociation, *f.* udruživanje, sdruživanje; (Geſellſchaft), družba, ortakluk*; družtvo.
Aſſociationsrecht, *n.* pravo druženja, udruživanja.
Aſſocie, ſ. Handlungsgeſellſchafter.
Aſſociiren, *v. a.* udružiti, sdružiti, uortačiti*; ſich —, *v. r.* udružiti se, sdružiti se.
Aſſortiment, *n.* skladište; (Auswahl), izbor, obir.
Aſſortiren, *v a.* sastaviti, (*merk.*) oskrbiti, nabaviti; ein wohlaſſortirtes Waarenlager, obilato skladište robe.
Aſſumiren, *v. a.* staviti, postaviti (da je istina).
Aſt, *m.* grana, (svrž); (Haupt—) odvoda; (Neben—) ogranak; (im Holze), čvor; (Seitenlinie) ogranak; (*coll.*) granje; (b. Hochwild), parožci.
Aſtartig, *adj.* granast.
Aſtblatt, *n.* list na grani.
Äſtchen, *n.* grančica; čvorić.
Äſten, ſich, *v. r.* granati se, razgranati se.
Aſter, ſ. Sternblume.
Aſteriaciten, *pl.* zvězdokami.
Aſterion, *n.* zvězdovnjak.
Aſteriſk, *m.* zvězdica.
Aſteriſma, *n.* zvězdje.
Aſtförmig, *adj.* granast.
Aſthenie, *f.* nemoć.
Aſthetik, *f.* krasoslovje.
Aſthetiker, *m.* krasoslovac.
Aſthetiſch, *adj.* krasoslovni.
Aſthma, ſ. Engbrüſtigkeit.
Aſtholz, *n.* granje, kiće.

Äſtig, *adj.* granat; (knorrig), čvorav, čvornav, čvornovit; (von Hochwild), parožan.
Äſtknorren, *m.* vrž, čvor.
Äſtkrähe, *f.* (*Corvus Cornix*), siva vrana.
Äſtkreuz, *n.* granat krst (križ).
Äſtling, *m.* poletar, poletarac.
Äſtloch, *n.* rupa od grane.
Äſtlos, *adj.* bezgran.
Äſtlose, *f.* (*Comocladia*), bezgranka.
Äſtmoos, *n.* (*Hypnum*), mašina.
Äſtragel, *m.* (*Astragalus*), kozinac.
Äſtrallampe, *f.* zvězdolika světiljka.
Äſtranze, *f.* (*Astrantia*), zvězdovnica.
Äſtrich, ſ. Eſtrich.
Äſtrognoſie, *f.* zvědoznamstvo.
Äſtrographie, *f.* zvězdopis.
Äſtrolabium, *n.* (*astr.*) zvězdoměr, zvězdovnik; (*geogr.*) ugloměr.
Äſtrolith, *m.* zvězdokaz.
Äſtrolog, *m.* zvězdogatalac.
Äſtrologie, *f.* zvězdogatnja.
Äſtrometer, *m.* zvězdoměr.
Äſtronom, *m.* zvězdar.
Äſtronomie, *f.* zvězdarstvo.
Äſtronomiſch, *adj.* zvězdarski.
Äſtroſkopie, *f.* motrenje zvězdah.
Äſtvoll, *adj.* granat.
Äſtwerk, *n.* granje.
Äſtwort, *n.* (rěč-) odvodnica.
Äſur, ſ. Azur.
Äſyl, *n.* utočište.
Äſylrecht, *n.* pravo utočišta.
Äſylvogel, *m.* (*Motacilla Fitis*), kovačić, brezja listnica.
Äſymmetrie, *f.* nesuměrnost.
Äſymphonie, *f.* nesklad.
Äſyndeton, nespoj.
Atelier, *n.* umětnička dělaonica.
Athanaſie, *f.* neumrlost.
Atheismus, *m.* bezboštvo.
Atheiſt, *m.* bezbožnik; —in, *f.* bezbožnica.
Atheiſterei, *f.* ſ. Atheismus.
Atheiſtiſch, *adj.* bezbožni.
Athem, *m.* dah, duh, duha, oduha; ſchwerer —, sipnja, zaduha; ſchweren — bekommen, osipljaviti; — holen, dihati, disati; povući, vući, paru; den — hemmen, dihanje zaustavljati; er holt kaum —, jedva diše; aus vollem —, punim dahom; den — benehmen, gušiti, dušiti, stegnuti grlo; aus dem — kommen, zadihati se, zaduhati se; zahujati se, zasopiti se; freien — ſchöpfen, oddahnuti; in einem — laufen, trčati bez preduška, trčati na jedan dušak; er verlor den —, nestade mu duhě; den — aushauchen, izdahnuti, pustiti dušu.
Athembar, *adj.* dišljiv, dihav; dieſe Luft iſt nicht —, u ovom se zraku nemože disati.
Athemholen, *n.* disanje.
Athemloch, *n*, oduška.
Athemlos, *adj.* zaduhan, zapěhan, bez duše.
Athemloſigkeit, Athemnoth, *f.* neduha, pěhnja.
Athemröhre, *f.* produšnica.
Athemwerkzeug, *n.* dihalo.
Athemzug, *m.* dah, oddah, oddisaj, dahnutak; einen — machen, oddahnuti; in einem —, bez oduška, bez preduška; in einem —, (b. Trinken) na dušak; der letzte —, zěvanje; zadnji dah; bis zum letzten —, do kapi života, dok je u meni duše.
Äther, *m.* (Luft), povětarce; etir*, uzduh, vazduh; (*chem.*) izhlapivo ulje.
Ätheriſch, *adj.* uzdušni, povětarni; (*chem.*) ſ. Flüchtig.
Ätherſtein, ſ. Meteorſtein.
Athlet, *m.* hrvač, hrvalac; borac; zatočnik.
Athletiſch, *adj.* věšt mačenju, mačoborni.
Athmen, *v. a.* dihati; ſchwer —, pěhati, ſtark —, duhati; auf —, dahnuti, dihnuti, oddahnuti; (duften) disati, mirisati; hier athmet man Freiheit, ovdě čověk živi slobodan.
Athmer, *m.* dihalac.
Ätiologie, *f.* nauk o uzrocih.
Atlas, *m.* zemljovidna sbirka; atlas.
Atlaß, *m.* atlas, kumaš*.
Atlaßartig, *adj.* atlasan.
Atlaßband, *n.* atlasna vrpca.
Atlaßbeere, *f.* (*Crataegus Aria*), mukinja.
Atlaßblume, *f.* (*Lunaria rediviva*), měsečno zelje.
Atlaſſen, *adj.* atlasan.
Atlaßerz, *n.* ſ. Malachit.
Atlaßmacher, Atlaßweber, *m.* atlasar.
Atlaßſtreifen, *m.* atlasna pruga.
Atlaßzeug, *m.* atlasna tkanina.
Athmoſphäre, *f.* zračište, parokrug; kolovid.
Athmoſphäriſch, *adj.* kolovidni, parokružni; —e Luft, zrak.
Atom, *m.* čet, četak; prvak; mraka.
Atonie, *f.* malaksanje.
Atoutiren, *v. n.* (im Kartenſp.), adutovati.
Atrophie, *f.* zlohranost; an — leiden, sušiti se.
Atrophiſch, *adj.* zlohran.
Attaque, *f.* navala, nasrt.
Attaquiren, *v. a.* napasti, navaliti, nasrnuti.
Attentat, *n.* napad, napadaj; pokušaj zločina.
Attergiren, *v. a.* naledjati.
Atteſt, Atteſtat, *n.* svědočba.
Atteſtiren, *v. a.* posvědočiti, zasvědočiti.
Attich, *m.* (*Sambucus Ebulus*), habat, abta (avta).

Digitized by Google

Attichbeere, *f.* habtika.
Attichstrauch, *m.* habtik, habtovina.
Attitüde, *f.* stav (těla).
Attraction, f. Anziehung.
Attribuiren, *v. a.* einem —, pripisati komu; sich —, prisvajati si.
Attribut, *n.* svojstvo.
Atz, *f.* hrana; meka, mama.
Ätzbar, *adj.* najědan.
Atzel, *f.* svraka; (spött.) vlasulja.
Atzeldohle, *f.* (*Gracula cristatella*), kraka, kvaka.
Ätzen, *v. a.* najědati, nagrizti, ujědati.
Atzen, *n.* najědanje, ujědanje.
Ätzend, *adj.* jědak, grizak; —er Stoff, jědilo.
Ätzgrund, *m.* najědni skorupac.
Ätzkali, *n.* jědak cecelj.
Ätzkalk, *m.* jědko vapno.
Ätzkraft, *f.* jědkoća.
Ätzkunst, *f.* jědba.
Ätzlauge, *f.* jědak lug, cedj.
Ätzmittel, *n.* jědilo.
Ätznadel, *f.* pisaljka, pisalica.
Ätzpulver, *n.* jědak prašak.
Ätzstein, *m.* jědak kamen.
Ätzstoff, *m.* jědilo.
Ätzsublimat, *n.* jědka živa.
Ätzung, *f.* najědanje, ujědanje; f. Ätzung.
Ätzwasser, *n.* jědka (voda).
Atzeichnung, *f.* najědna crtnja.
Au! *int.* o, jao, vajme, avaj!
Auch, *conj.* i; er war — dort, on je bio takodjer onde; wer es — sei, bio tko mu drago; so klein er — ist, akoprem i. je bud malen; was ich — thue, makar što radio; wenn —, makar.
Auction, *f.* f. Versteigerung.
Auctionator, *m.* ličnik.
Auctor, *m.* pisac, spisatelj; (Urheber), početnik.
Auctorität, *f.* važnost, uglednost.
Audienz, *f.* sasluh; predpust, audiencija; — geben, saslušati, pustiti preda se; um — bitten, moliti predpust.
Audienzsaal, *m.* saslušalište.
Auditeur, *m.* vojnički sudac, saslušnik, avditor.
Auditoriat, *n.* vojnička sudnica; (Würde), vojničko sudstvo, saslušništvo, avditorstvo.
Auditoriatspraxis, *f.* vježba vojnosudna.
Auditorium, *n.* slušalište; (Zuhörer), slušaoci.
Aue, *f.* poreč̌je; lúka; kleine —, paluč̌ak; f. Anger.
Auerbirkhuhn, *n.* (*Tetrao Tetrix*), mali tetreb, tetrebac.
Auerhahn, *m.* (*Tetrao Urogallus*), tetreb.
Auerhenne, *f.* tetrebka.
Auerkuh, *f.* turica.
Auerochs, *m.* (*Bos Urus*), tur.
Auerwaldhuhn, f. Auerbirkhuhn.

Auf, *praep.* — dem Tische, na stolu (trpezi); — dem Felde, u polju; — einander, zasebice, zasobce; — Anrathen, po savětu; — Befehl, po zapovědi; — den Mund schlagen, udariti po ustih; — immer, do věka, za uvěk; es geht — drei Uhr, prošla su dva sata; bit će na skorom tri sata; — Lebenszeit, do života; — die Stadt zugehen, ići put grada; Berg— gehen, ići uz brdo; von Jugend —, od mladosti; — deutsch, němački; — den Kreuzer auszahlen, platiti do krajcare; — diese Art, ovako, ovim načinom; — und ab gehen, hodati, šetati se gore dole; —s Beste, što se bolje može; —! hajde! ustani! ustanite! na noge! Glück —! Bog dao sreću, bilo vam srećno! — daß, da; — und davon, izdirala, izmicauz, maknairala.
Aufächzen, *v. n.* jeknuti, zajećati.
Aufackern, *v. a.* uzorati; (wieder ackern), preorati; (b. Kupferst.), razriti.
Aufangeln, *v. a.* napecnuti, napecati; eine Neuigkeit —, uloviti novost.
Aufarbeiten, *v. a.* das Holz —, poraditi; hinlänglich —, dosta naraditi; eine Thür —, vrata otvoriti; sich die Hände —, ruke si ožuljiti (kod posla); sich —, *v. r.* podpomoći se, pokrpiti se, okrpiti se.
Aufathmen, *v. n.* uzdahnuti, dahnuti, dihnuti, uzdisati; predahnuti, predušiti, predisati.
Aufätzen, *v. a.* najěsti, najědati; razjěsti.
Aufbacken, *v. n.* pripeći se; —, *v. a.* pripeći; (verbacken), popeći; (v. Neuem backen), prepeći.
Aufbähen, *v. a.* razpariti, razsušiti.
Aufbahren, *v. a.* metnuti na nosila.
Aufbalken, *v. a.* brvnati.
Aufballen, *v. a.* natovariti denjke; razvezati denjke.
Aufbanfen, *v. a.* slagati (snopje); pometati u parmu.
Aufbau, *m.* sagradnja; sagrada.
Aufbauen, *v. a.* sagraditi, sagradjivati; der Eine baut auf, der Andere reißt es nieder, jedan gradi drugi razgradjuje.
Aufbauer, *m.* sagraditelj.
Aufbauung, f. f. Aufbau.
Aufbäumeln, sich, *v. r.* človiti, rastě stajati (kao zec).
Aufbaumen, *v. n.* skočiti na drvo.
Aufbäumen, *v. a.* den Aufzug —, naviti, navijati osnovu; sich —, *v. r.* propeti se, skočiti uzpropnice; (widerstreben), uzprezati se.
Aufbauschen, Aufbausen, *v. n.* nabušiti se; die Backen —, *v. a.* naduti se, Stinkuhati se.
Aufheben, *v. n.* uzdrhtati, uzdrmati se.

MÜNCHEN

Aufbefinden, ſich, *v. r.* bditi; biti na noguh.

Aufbefinden, *n.* zdravlje.

Aufbegehren, *v. n.* karati se.

Aufbegleiten, *v. a.* uzpratiti.

Aufbehalten, *v. a.* ostaviti, ostavljati, hraniti, čuvati, sahraniti; bis zum Frühling —, dočuvati, dohraniti do proléća; (zurückbehalten), zadržati; den Hut —, zadržati klobuk (šešir) na glavi, neodkriti se, neskinuti klobuka; ein großes Glück iſt dir —, velika te sreća čeka; eine Schrift bei Gericht —, ostaviti, položiti spis kod suda.

Aufbeißen, *v. a.* progrizti, razgrizti, progrizati; Nüſſe —, krcati orahe; eine harte Nuß aufzubeißen haben, dovezati se tvrdoga posla.

Aufbeizen, ſ. Aufätzen.

Aufbellen, *v. n.* lanuti, zalajati.

Aufbereiten, *v. a.* pripravljati, prigotavljati.

Aufbergen, *v. a.* die Ackerbeete —, slogove nagrnuti.

Aufberſten, *v. n.* razpući se, razjagliti se; die Erde iſt aufgeborſten, zemlja se je razpukla, razpucala, izkrižala; der Maiskolben iſt aufgeborſten, izkokao, razkokao se je purenjak; —, *v. a.* razpući, razpučiti.

Aufbeten, ſ. Herbeten.

Aufbetten, *v. a.* posteljati, napraviti, naměstiti postelju; wie du dir aufbetteſt, ſo wirſt du liegen, kako prostreš, onako ćeš i ležati.

Aufbetter, *m.* posteljar; —in, *f.* posteljarica.

Aufbeugen, ſ. Aufbiegen.

Aufbewahramt, *n.* shranište.

Aufbewahren, *v. a.* čuvati, hraniti, sahraniti; eine Schrift zu Gerichtshanden —, čuvati pismo kod suda.

Aufbewahrer, *m.* čuvalac, hranilac, čuvatelj.

Aufbewahrung, *f.* pohrana, hranba, zahrana, postava; gerichtliche —, sudbena pohrana; einem etwas zur — geben, dati komu što na ostavu i. pohranu.

Aufbewahrungsgefäß, *n.* sprema, sprav-

Aufbewahrungsort, *m.* shranište, spremište.

Aufbewegen, ſich, *v. r.* uzdići se, uzdi-

Aufbicken, *v. a.* nakljunuti, nakljuvati.

Aufbiegen, *v. a.* uzviti, uzvijati, uzvinuti; (auseinander biegen), razvinuti.

Aufbieten, *v. a.* podići; Truppen —, sabrati vojsku; das Landvolk in Maſſe —, listom podići narod; alle Mittel —, upotrebiti sva sredstva; Alles —, alle ſeine Kräfte —, raditi iz sve snage, uložiti svu snagu; Verlobte —, navěstiti, napověditi zaručnike; (ſchimpfen), karati se.

Aufbietung, *f.* sabiranje; podizanje, navěštanje, napověd; mit — aller Kräfte, iz sve snage, iz petnih žilah.

Aufbilden, ſich, *v. r.* obrazovati se, izobraziti se. (diti.

Aufbimmeln, *v. a.* zveketanjem probu-

Aufbinden, *v. a.* privezati, privezivati; einem etwas o. einen Bären —, nalagati, slagati komu što; (hin—), uzvezati; (auflöſen), razvezati, razrěšiti; die Wunde —, odvezati ranu.

Aufblaffen, ſ. Aufbellen.

Aufblähen, *v. a.* naduti, nadimati, nabušiti, nabujati; ſich —, *v. r.* (ſtolz ſein), naduti se, naduhati se, zaprčiti nos; propinjati se, ptićiti se, razmetati; aufgebläht, podbuo, nadut, naprčen.

Aufblähend, *adj.* nabujan.

Aufblähung, ſ. Blähung.

Aufblaſen, *v. a.* naduhnuti, naduti, napuhnuti, nadimati; der Wind hat die Thür aufgeblaſen, větar je vrata razduhao; Feuer —, uzpiriti, razpiriti vatru; —, *v. n.* mit der Trompete —, zatrubiti; ſich —, *v. r.* ſ. Aufblähen ſich; aufgeblaſen, nadut.

Aufblättern, *v. a.* eine Roſe —, razviti ružu; (die Blätter eines Buches), prevrtati, premetati (listove knjige); eine Stelle —, iztražiti město; ſich —, *v. r.* razlistati, razviti liśće.

Aufbleiben, *v. n.* budan biti; die ganze Nacht —, cělu noć prebditi; das Thor wird —, vrata će ostati otvorena; das Thor iſt aufgeblieben, vrata su japila.

Aufblick, *m.* uzgled, pogled.

Aufblicken, *v. n.* uzglednuti, pogledati gori, podignuti oči; der —de Morgen, prodanak; ſ. Aufblitzen.

Aufblinken, *v. n.* zabléštiti se.

Aufblinzeln, *v. n.* žmirnuti, žmirati.

Aufblinzen, *v. n.* žmiriti.

Aufblitzen, *v. n.* sinuti, sěvnuti, zasěvati.

Aufblöken, *v. n.* blekom, blejanjem probuditi.

Aufblühen, *v. n.* procvasti, ucvasti, izcvětati, razcvasti se, razcvětati se.

Aufblühend, *adj.* razcvao, procvao, cvatući.

Aufbohren, *v. a.* probušiti, provrtati.

Aufbojen, *v. a.* olakšati.

Aufborgen, *v. a.* pouzajmiti.

Aufborger, *m.* uzajimač.

Aufbot, ſ. Aufgebot.

Aufbranden, *v. n.* uzbibati se.

Aufbraſſeln, ſ. Beidrehen.

Aufbraten, *v. a.* popeći; (von Neuem braten), prepeći, prepicati.

Aufbrauchen, *v. a.* potrošiti, poharčiti.

Digitized by Google

Aufbrauen, *v. a.* povariti slad.

Aufbrauſen, *v. n.* uzavrěti, uzkipěti; (*fig.* in Zorn gerathen), planuti, buknuti, razljutiti se, uzduriti se, naburiti se.

Aufbrauſend, *adj.* pržan, durljiv; (*fig.*) pršljiv, naprzit, halaburast, těsan.

Aufbrauſer, *m.* pršljivac, napržica.

Aufbrechen, *v. a.* razbiti, razbijati; die Thür —, obiti vrata; Nüſſe —, razvrtati orahe; ein Siegel —, razlomiti pečat; einen Brief —, razpečati pismo; eine Wunde —, prokinuti ranu; das Bier —, měšati pivo; —, *v. n.* puknuti, opučiti se; die Blumen brechen auf, cvěće se puči; d. Geſchwür iſt aufgebrochen, čir se je provalio, prokinuo; das Eis bricht auf, led puca; auf die Reiſe —, dignuti se, podići se, krenuti se na put.

Aufbrechung, *f.* razbiće; obijanje; razpečatnja; polazak.

Aufbreiten, *v. a.* prostrti, razastrti, razastírati.

Aufbrennen, *v. n.* planuti, buknuti, razgoriti se; —, *v. a.* požeći, popaliti; das Holz —, izgoréti, izložiti drva; das Licht iſt aufgebrannt, svěća je dogorěla; (waidm.), das Zündkraut iſt aufgebrannt, puška je planula; (anbrennen), pripaliti; ein Zeichen —, žigosati; den Wein —, kaditi, zakaditi vino.

Aufbringen, *v. a.* uzněti, iznéti, iznositi; den Hut nicht — können, nemoći nataknuti klobuk (na glavu); ein Kind —, oddržati, odgojiti, odhraniti děte; einen Kranken —, izlěčiti, postaviti na noge bolestnika; Geld —, namaći, smoći, namicati, najamiti, sastaviti, sglaviti novce; eine neue Sitte —, postaviti nov običaj; eine neue Mode —, uvesti nov kroj, novu nošnju; etwas dagegen —, prigovoriti što čemu; (erzürnen), razsrditi, razljutiti; Jemanden einen Spitznamen —, izdésti komu ime; etwas gegen einen —, izněti, iznositi što na koga.

Aufbrocken, *v. a.* podrobiti, smrviti; (hin—), nadrobiti, namrviti.

Aufbruch, *m.* prolom, prolomina; (von Geſchwür), provala; (Wegreiſe), pohod, polazak; zum — blaſen, zatrubiti za polazak.

Aufbrühen, *v. a.* popariti, spariti.

Aufbrüllen, *v. n.* buknuti, zarikati, zarukati, riknuti, ruknuti; —, *v. a.* rikom probuditi.

Aufbrummen, *v. n.* zamrmljati, zamumljati; —, *v. a.* mrmljanjem probuditi.

Aufbrüſten, *v. a.* poriti prsa; ſich —, ſ. Aufblähen ſich.

Aufbuckeln, *v. a.* naprtiti, uprtiti.

Aufbuden, *v. a.* napraviti, praviti šatru, kolibu.

Aufbügeln, *v. a.* pregladiti, preutijati*; (hin—), uzgladiti.

Aufbumſen, *v. n.* pljusnuti.

Aufbürden, *v. a.* naprtiti, natovariti (komu što), oteretiti (koga čim); (beſchuldigen), vrći, oboriti krivnju, okriviti, kriviti; einem eine Lüge —, oběsiti komu laž na nos.

Aufbürdung, *f.* naprta, natovarivanje; okrivnja, oběda.

Aufbürſten, *v. a.* uzčetkati, uzkefati; prečetkati.

Aufdamen, *v. a.* (im Damenſpiel), napraviti damu.

Aufdämmen, *v. a.* zagatiti.

Aufdämmern, *v. a.* svitati, daniti se, svanjivati, svanuti; die Künſte dämmern in dieſem Lande auf, umětnosti u ovoj zemlji proniču, promaljaju se.

Aufdampfen, *v. n.* izpariti se, izpušiti se; —, *v. a.* ein Pfund Taback —, izpušiti funtu duhana.

Aufdanken, *v. a.* uzhvaliti (Bogu).

Aufdauern, *v. n.* bditi, nespavati.

Aufdeckeln, *v. a.* odklopiti, razklopiti, razklapati.

Aufdecken, *v. a.* pokriti, pokrivati; prostrti, prostirati; den Tiſch —, postaviti, postavljati, prostrti stol (trpezu); (entblößen), odkriti, odkrivati, odgrnuti, odgrtati, zagaliti, odgaliti; (offenbaren), odkriti, prokazati; ſich —, *v. r.* zagaliti se, odgaliti se, odjapiti se, zagrnuti se.

Aufdecker, *m.* stolnik, trpezar.

Aufdeckung, *f.* prostiranje, postavljanje; odkrivanje, odkrov.

Aufdeichen, ſ. Aufdämmen.

Aufdichten, ſ. Andichten.

Aufdienen, ſ. Aufwarten.

Aufdingebrief, *m.* upisnica.

Aufdingegeld, *n.* upisna.

Aufdingen, *v. a.* einen Lehrling —, najmiti, upisati učenika (šegrta).

Aufdingung, *f.* upis, upisivanje.

Aufdingungsſchmaus, *m.* upisna gostba.

Aufdocken, *v. a.* die Wäſche —, naviti, namotati rubeninu, prteninu.

Aufdonnern, *v. n.* zagrmljeti, progrmljeti; —, *v. a.* die Thür —, vrata razgruhati.

Aufdoppeln, *v. a.* podšiti (podplate), podplatiti.

Aufdorren, *v. n.* prisušiti se, prisahnuti.

Aufdörren, *v. a.* nasušiti, posušiti.

Aufdrängen, *v. a.* iztisnuti, izturati; die Thür —, izvaliti vrata; ſich —, *v. r.* nametnuti se, nametati se, narinuti se, narivati se; es drängt ſich mir der Gedanke auf, navaljuje na mene misao; ſich überall —, nametati se kao

Digitized by Google

hrdja na starinu, i. kila na grbavo drvo.
Aufdrechſeln, ſ. Andrechſeln.
Aufdrehen, *v. a.* (hin—), navrnuti, navrtati, navinuti; (öffnen), odvrnuti, odvrtati, odvinuti; odsukati, razsukati.
Aufdreſchen, *v. a.* pomlatiti; domlatiti; d. Tenne —, razmlatiti; (aufſchlagen), mlatnuti, mlatati.
Aufdrieſeln, ſ. Aufdrehen.
Aufdringen, *v. a.* nametnuti, nametati, narinuti, narivati; ſich —, *v. r.* ſ. Aufdrängen, ſich.
Aufdringlich, *adj.* nametan.
Aufdringung, *f.* nametnja.
Aufdröhnen, *v. n.* zaoriti, zatutnjiti, uzdrmati se.
Aufdrommeten, *v. n.* zatrubiti.
Aufdrucken, *v. a.* pritisnuti, pritiskati; ein Siegel —, udariti, udarati pečat; (öffnen), raztisnuti; (verbrauchen), potiskati.
Aufdrücken, *v. a.* pritisnuti, pritištiti, pritiskivati; Nüſſe —, krcati orahe; ein Geſchwür —, opučiti čir.
Aufducken, ſich, *v. r.* pomoliti se, pomaljati se.
Aufdudeln, *v. n.* zadudukati; —, *v. a.* dudukanjem probuditi.
Aufduften, *v. n.* uzvonjati, uzmirisati.
Aufdunggebühr, ſ. Aufdingegeld.
Aufdunſen, *v. n.* nabuhnuti, podbuhnuti; ein aufgedunſenes Geſicht, nabuhlo, podbuhlo lice.
Aufdünſten, *v. a.* napariti se, izpariti.
Aufdünſten, *v. a.* izpariti se, izvětriti, izhlapiti.
Aufdupfen, *v. a.* uztipkati.
Aufeggen, *v. a.* uzdrljati, uzbranati, uzzubiti.
Aufeinander, *adv.* redom, zapored, zasebice, jedan za drugim; (eins auf dem andern), jedan na drugom; — warten, izčekivati se.
Aufeinanderfolgend, *adj.* drei —e Jahre, uzastopne tri godine, tri godine zasebice.
Aufeinmal, *adv.* na jedan put, na jedan mah; (zuſammen), zajedno.
Aufeiſen, *v. a.* progrušiti, izprobijati, prosěći led; —, *v. n.* ſ. Aufthauen.
Aufenblatt, Auffenblatt, ſ. Zapfenkraut.
Aufenthalt, *m.* boravljenje, borav, prebivanje, stanovanje; (Wohnung), stan, stanbina; bleibender —, postojbina; (Zögerung), oklěv, oklěvanje, zadržaj, zadrživanje, zabava.
Aufenthaltsbewilligung, *f.* Aufenthaltsconſens, *m.* dozvola prebivanja.
Aufenthaltsfriſt, *f.* rok boravljenja.
Aufenthaltszeit, *f.* boravljenje.
Aufenthaltskarte, *f.* Aufenthaltsſchein, *m.* boravnica.
Aufenthaltsort, *m.* boravište; ſ. Wohnort.
Aufenthaltsſteuer, *f.* boravnina.
Aufenthaltszeugniß, *n.* boravna svědočba.
Aufenthaltszweck, *m.* svrha boravljenja.
Auferbauen, ſ. Aufbauen, Erbauen.
Auferben, *v. a.* ostaviti komu što (nakon smrti).
Auferlegen, *v. a.* naložiti, zapověditi; Stillſchweigen —, umučkati.
Aufernähren, *v. a.* odhraniti, odhranjivati.
Auferſchallen, ſ. Erſchallen.
Auferſtanden, *adj.* uzkrsao, uzkrsnuvši.
Auferſtehen, *v. n.* uzkrsnuti, ustati, povratiti se iz mrtvih (vozkresnuti).
Auferſtehung, *f.* uzkrs, uzkrsnuće.
Auferſtehungsfeſt, *n.* uzkrs, vazam (voskresenije).
Auferwachen, *v. n.* probuditi se.
Auferwecken, *v. a.* uzkrisiti, podignuti iz mrtvih (vazkrsati); probuditi.
Auferwecker, *m.* uzkrsitelj (voskresitelj); probuditelj.
Auferweckung, *f.* uzkrišenje; probudjenje.
Auferziehen, *v. a.* odgajiti, uzgojiti; odhraniti; podhraniti, podgajiti.
Aufeſſen, *v. a.* pojěsti, izjěsti; ſich —, *v. r.* podmesiti se, podkožiti se, ugojiti se.
Aufeſſend, *adj.* izješan.
Aufeſſer, *m.* izjěša, izjedja, pojedljivac, izjednik.
Auffächeln, *v. a.* uzmahati, razmahati.
Auffachen, *v. a.* uzpiriti, razpiriti.
Auffädeln, Auffädmen, *v. a.* nizati, nanizati; (auflöſen), činkati, očinkati, čupkati, okrezati; die Falten —, nabrati, nabirati.
Auffahren, *v. n.* (hin—), uzići, uzvesti se, uzlaziti; er fuhr auf gen Himmel, uznesao se na nebo; (ſich aufrichten), osoviti se; vom Stuhle —, skočiti sa stolca; (erſchrecken), prenuti se; Alle fuhren auf, sve se uzbuni; aus dem Schlafe —, prenuti se, prezati se, trgnuti se, trzati se iza sna; (bei Kindern), straviti se, prestraviti se; der Staub fährt auf, prah se diže; im Zorne —, planuti, buknuti; (vom Schiffe), našesti, našědati, nasaditi se, nasukati se; das Fenſter fuhr auf, prozor se odjapi; (v. Blattern), izaći, izasuti se; die Fiſche fahren auf, ribe se glavaju; —, *v. a.* eine Niederung —, navoziti nizinu; einen Weg —, utrti put; eine Bahn durch den Schnee —, prtiti, proprtiti put; (Vertiefungen —), provaliti put; (anfahren), zapeti (o što vozeć).
Auffahrend, Auffahriſch, *adj.* osoran, okosan, prěljiv, naprěžit; ein —er Menſch, ſ. Aufbrauſer.
Auffahrt, *f.* uzlazak, uzvoz; (Himmelfahrt), uzašašće.

Digitized by Google

Auffallen, *v. n.* pasti, padnuti, padati na što.; das ist mir aufgefallen, to mi je udarilo u oči; d. Rauch fällt mir auf, dim me guši; sich —, *v. r.* ubiti se, pobiti se.

Auffallend, *adj.* zaměran, čudnovat; velik; es war —, činilo se je za čudo; —e Gebrechen, osobite, vidne, u oči udarajuće mane; das würde — sein, udaralo bi u oči, svět bi se tomu začudio.

Auffällig, *adj.* očevidan; ein —es Betragen, nepristojno vladanje.

Auffalten, *v. a.* razabrati, razrozati, izgladiti bore; (in Falten legen), das Tuch —, saviti sukno.

Auffangebaum, *m.* ustavljak, dočekač.

Auffangeglas, *n.* ſ. Collectivglas.

Auffangen, *v. a.* uhvatiti, uloviti, prihvatiti; den Teich —, pohvatati ribu u ribnjaku; der Teich kann viel Wasser —, ribnjak bere mnogo vode; mit aufgefangenem Wasser mahlen, mleti na ustavu; (im Fallen ergreifen), dočekati, dočekivati na ruke; Blut —, ugrabiti krv; eine Neuigkeit —, uloviti novost.

Auffänger, *m.* dočekač.

Auffangung, *f.* hvatanje; pohvatanje, ulovljenje; dočekivanje, doček.

Auffärben, *v. a.* premastiti, prebojati, prefarbati, prebojadisati.

Auffasen, **Auffasern**, *v. a.* očinkati, okrezati.

Auffassen, *v. a.* uhvatiti, uloviti, skupiti; (begreifen), razumeti, postignuti, dokučiti, shvatiti.

Auffasser, *m.* uhvatač, pojmitelj.

Auffassung, *f.* shvat, razumljenje, postig; falsche —, zlo razumljenje.

Auffassungsgabe, *f.* **Auffassungskraft**, *f.* **Auffassungsvermögen**, *n.* dokučnost, postižnost.

Auffegen, *v. a.* uzmesti.

Auffeilen, *v. a.* opiliti; (wiederfeilen), prepiliti, uzpiliti; (öffnen), razpiliti.

Auffeuchten, *v. a.* nakvasiti, navlažiti; uzkvasiti.

Auffiedeln, *v. a.* zaškripati, zagudljati.

Auffindebuch, *n.* ključ, kazalo.

Auffinden, *v. a.* iznaći, pronaći, naći.

Auffirnissen, *v. a.* pokostom omazati, oličiti, pokostovati.

Auffischen, *v. a.* uloviti, uhvatiti; (*fig.*) eine Neuigkeit —, uloviti, ugrabiti novost, dočepati se novosti.

Aufflackern, ſ. Auflodern.

Aufflammen, *v. a.* razplamiti, razpaliti; —, *v. n.* planuti, buknuti plamenom, zaplamteti se, razplamteti se.

Aufflattern, *v. a.* zatrepetati krilima, uztrepetati, prhnuti gori; ſ. Auffliegen.

Aufflechten, *v. a.* uzplesti, uzpletati; (auseinanderflechten), razplesti.

Auflecken, *v. a.* pokrpiti.

Aufflehen, *v. a.* gen Himmel —, moliti se Bogu.

Aufflicken, *v. a.* prikrpiti.

Auffliegen, *v. n.* uzletěti, poletěti, poletati, letnuti, poletnuti; (flatternd —), prhnuti, vrknuti gori; d. Pulverthurm flog auf, barutana ode u zrak i. prsak; die Thür flog auf, vrata se odjaziše.

Aufflichen, *v. n.* poběći gori.

Aufflimmern, *v. n.* zatreptiti, zableštiti se.

Auflößen, *v. n.* ploviti uz vodu; naploviti.

Auffluchen, *v. n.* uzkleti, zakleti.

Aufflug, *m.* uzlet, polet.

Aufflüthen, ſ. Aufwallen.

Aufforderer, *m.* zazvalac, zazovnik.

Auffordern, *v. a.* pozvati, uzazvati, zazvati; ponuditi; eine Festung —, pozvati tvrdjavu na predaju; zum Kampfe —, zazvati na ogled, mejdan; eine aufgeforderte Klage, zazvana tužba.

Aufforderung, *f.* poziv, uzaziv, pozivanje; opomena.

Aufforderungsbrief, *m.* uzazivnica, uzazivno pismo.

Aufforderungsklage, *f.* uzazivna, zazovna tužba.

Aufforderungsproceß, *m.* uzazivna, zazovna parnica.

Auffördern, *v. a.* uzpremiti.

Aufformen, *v. a.* nabiti na kalup, nakalupiti.

Auffragen, ſ. Erfragen.

Auffräßen, *v. a.* uzgnojiti.

Auffressen, *v. a.* požderati; das Pferd hat das Futter aufgefressen, konj je pojio krmu; einem sein Vermögen —, izjesti komu imutak; (ätzen), projesti, progrizti; sich —, *v. r.* ugojiti se.

Auffrieren, *v. n.* primrznuti; (aufthauen), odmrznuti se, okopneti.

Auffrischen, *v. a.* ein Gemälde —, obnoviti sliku; (erquicken), razhladiti, razhladjivati; das Andenken einer Sache —, ponoviti uspomenu kakve stvari; ſ. Aneifern.

Auffrischung, *f.* ponavljanje, obnavljanje; ponova, obnova; razhlada; pobuda.

Auffügen, *v. a.* die Felgen —, udariti naplatke, obuti točak.

Aufführbar, *adj.* predstavan.

Aufführen, *v. a.* (hin—), uzvezti, izvezti; (bauen), sagraditi, sazidati; Erde um einen Baum —, navezti, navoziti zemlje oko drveta; Zeugen —, dovesti svědoke; Wache —, dovesti stražu; (vorführen), predočiti, predstaviti; ein Schauspiel —, predstavljati igrokaz; eine Musik —, izvoditi glasbu; einen im Triumphe —,

Digitized by Google

provoditi koga u slavju; (*merk.*) f. Aufmachen; sich —, *v. r.* vladati se, podnositi se, (ponašati se), držati se.

Aufführer, *m.* stražovodja.

Aufführung, *f.* uzvožnja; gradnja; predstavljanje, predstava; (Betragen), vladanje, podnošenje.

Aufführungs-Bewilligung, *f.* predstavni dopust.

Auffüllen, *v. a.* napuniti; ein Faß —, dopuniti, dopunjivati bačvu; Bier —, (in Flaschen füllen), raztočiti pivo u boce.

Auffüllung, *f.* dopunjivanje, napunjivanje, punitba.

Auffunkeln, *v. n.* zaiskriti se; uziskriti.

Auffurchen, *v. a.* razbrazditi, pobrazditi.

Auffußen, *v. a.* postaviti na noge.

Auffüttern, *v. a.* (verfüttern), izkrmiti, potrošiti krmu; (aufziehen), uzkrmiti, uhraniti, odhraniti.

Auffuttern, *v. a.* podstaviti.

Aufgabe, *f.* — eines Briefes (auf d. Post), predavanje, predatba pisma; (Auftrag), nalog; (Pensum), zadaća, zadatak.

Aufgabegebühr, *f.* predatbina.

Aufgabeln, *v. a.* nabosti, nataknuti na vile; (*fig.*) pronaći, proiznaći.

Aufgabeort, *m.* predalište.

Aufgabe-Postamt, *n.* predatna pošta.

Aufgabs-Rezepisse, *n.* predatnica, predajna primka.

Aufgaffen, *v. n.* zazjati, zazjavati, uzbuljiti, uzblehnuti, uzblejati.

Aufgähnen, *v. n.* zinuti.

Aufgähren, *v. n.* uzavrěti, uzkisnuti; (v. Teig), nabujati, nagreznuti.

Aufgang, *m.* uzhod, uzlaz, uzlazak; — der Sonne, iztok, izhod; vom — bis zum Niedergang, od iztoka do zapada; (Aufwand), trošak, potrošak, razhod.

Aufgangs- (in Zus.), uzlazni, iztočni.

Aufgattern, *v. a.* naći, pronaći, skonabiti, skonatoriti.

Aufgeben, *v. a.* podati gori; den Ball —, podavati, nahititi, nabaciti loptu; einen Brief auf die Post —, predati pismo na poštu; (auftragen), naložiti; ein Amt —, ostaviti službu; eine Klage —, odustati od tužbe; d. Geist —, izdahnuti, dati dušu Bogu, pustiti dušu, razstati se s dušom; die Hoffnung —, odreći, odricati se nade; očajati; (einen Patienten), odreći život, prekrižiti; eine Frage —, upitati; Räthsel —, zagonetnuti, zagonetati; sein Vorhaben —, odumiti, odkaniti se, omisliti se.

Aufgeber, *m.* (eines Briefes), predavalac, predatnik; — eines Räthsels, gonetalac; (v. Balles), podavac.

Aufgebirgen, *v. a.* nagomilati.

Aufgeblasen, *adj.* nadut, podbuo, nabrejan; (*fig*) nadut, ohol, bahat.

Aufgeblasenheit, *f.* nadutost, podbuhlost; (*fig.*) nadutost, bahatost, oholost.

Aufgeblüht, *adj.* razcvao.

Aufgebot, *n.* proglas, poziv na vojsku; (*mil.*) ustanak; podignuće; (*theol.*) napověd, navěštaj.

Aufgebotsbrief, *m.* ratna pozivnica.

Aufgebotsnachsicht, *f.* oprost od napovědi, navěštanja.

Aufgebotsschein, *m.* napovědnica, navěštajnica.

Aufgebracht, *adj.* srdit, ljutit.

Aufgebung, f. Aufgabe.

Aufgedinge, *n.* najam učenika; upis; (—geld), upisna.

Aufgedrungene, *f.* nametkinja.

Aufgedunsen, *adj.* podbuo (podbuhla), nabuo, nabućen.

Aufgefordrte, *m.* zazvanik.

Aufgehen, *v. n.* (aufsteigen), uzići, uzlaziti, izići; (v. d. Sonne), izteći, ograniti, granuti; (*poët.*) pomoliti lice; die Sonne geht auf, sunce grani i. na ogranku je, sunce se radja; die Sonne ging blutroth auf, sunce izidje u crven; es geht mir ein Licht auf, es gehen mir die Augen auf, pukla mi je koža na čelu; puklo mi je medju očima; (von Sternen), osvanuti (na nebu); (v. Knospen), puknuti, pucati; (v. Pflanzen), niknuti, izniknuti; prihvatati; (sich öffnen), otvoriti se, otvarati se; (von Eis), taliti se, razkraviti se, topiti se; (v. Teig), nabujati, nabuktiti, nagreznuti, rahnuti, razabrati se, razbirati se, uzkisnuti; (v. Geschwür), prokinuti se, opučiti se; der Knoten ging auf, uzao se je razvezao, razmrsio; (v. d. Naht), poriti se, razporiti se; (verbrauchen), potrošiti se; der Wein ist aufgegangen, nestalo je vina, izčilělo je vino; er kann viel — lassen, ima mnogo za potrošak; das Haus ist in Flammen aufgegangen, kuća je ognjem i. vatrom izgoréla, vrata je kuću izgoréla; der Hut geht nicht auf, klobuk neće da naidje na glavu; vier von vier geht auf, četiri od četiri neostaje ništa; sich die Füße —, nabiti noge, podbiti se.

Aufgehend, *adj.* uzlazeći.

Aufgeien, *v. a.* nategnuti, natezati.

Aufgeigen, *v. a.* zaguděti.

Aufgeklärt, *adj.* prosvěćen, obrazovan.

Aufgeklärtheit, *f.* prosvěta.

Aufgeld, *n.* prid, pridatak; (Angeld), uvěra, zapogod, kapara.

Aufgelegt, *adj.* gut —, dobre volje; schlecht —, zle volje; ich bin dazu nicht —, nije mi do toga, to mi se neraći; wie bist du aufgelegt? kakve si volje?

Digitized by Google

Aufgeleiten, *v. a.* uzpratiti.
Aufgeräumt, *adj.* —es Zimmer, spremljena soba; (*fig.* von Geist), dobre volje, veseo; —es Wesen, s. Aufgeräumtheit.
Aufgeräumtheit, *f.* dobra volja, veselost.
Aufgeregt, *adj.* razdražen, uzbunjen, smućen; (zornig), razjaren.
Aufgeregtheit, *f.* razdraženost, uzbunjenost; razjarenost.
Aufgeschaut! *int.* na stran! s puta!
Aufgewältigen, *v. a.* iznova kopati.
Aufgewärmt, *adj.* podgrijan, pogrijan; eine —e Speise, podgrěvci, (pogrěvci).
Aufgeweckt, *adj.* dobre volje, veseo, otvoren; —es Wesen, s. Aufgeweckheit.
Aufgeweckheit, *f.* dobra volja, veselost, otvorenost.
Aufgeworfen, *adj.* s. Aufwerfen; eine —e Nase, uzkučen, uzvinut nos; —e Lippen, naprćene, izvraćene usne; ein Mensch mit —en Lippen, čověk prćeusnat.
Aufgießen, *v. a.* naliti, naljevati, politi.
Aufgießer, *m.* naljevač, poljevač.
Aufgießlöffel, *m.* (žlica-)ljevača.
Aufgipfeln, *v. a.* uvršiti, uvršivati.
Aufglänzen, *v. n.* zasijati se.
Aufglätten, *v. a.* izgladiti; (niedergl.) pregladiti.
Aufgleiten, *v. n.* izmaknuti se na što.
Aufglimmen, *v. n.* uztinjati.
Aufglotzen, *v. n.* izbuljiti, izdrečiti oči.
Aufglühen, *v. n.* usijati se, užariti se.
Aufgraben, *v. a.* uzkopati, uzkopavati; einen Schatz —, izkopati blago; ein Grab —, razkopati grob; die Erde um die Bäume —, nagrnuti zemlju oko drveta.
Aufgraben, *n.* Aufgrabung, *f.* uzkopavanje, uzkop; izkop; razkop.
Aufgrapfen, *v. a.* uzgrabiti.
Aufgrasen, *v. a.* popasti.
Aufgrauen, *v. n.* (v. Haaren), prosěditi; (v. Licht), svanuti, svitati.
Aufgreifen, *v. a.* pohvatati, polovili; einen Landstreicher —, uhvatiti skitalicu; — *v. n.* wer wird denn so —? nevalja tako stvar sgrabiti?
Aufgrübeln, *v. a.* izčeprkati, izkopkati, uzkopkati.
Aufgrünen, *v. n.* prozeleněti, poželeněti.
Aufgrunzen, *v. n.* zahroktati.
Aufgucken, *v. n.* uzviriti, zaviriti gori.
Aufgurgeln, *v. a.* izgrgotati.
Aufgürteln, sich, *v. r.* razpasati se.
Aufgürten, *v. a.* (ein Kleid —), podpasati; dem Pferde den Sattel —, podpružiti konju sedlo; sich —, *v. r.* razpasati se.
Aufguß, *m.* naljevanje, naljev; poljevanje, poljev.
Aufgußthierchen, *n.* s. Infusionsthierchen.
Aufhaben, *v. n.* imati na sebi; (einen Hut —,) imati na glavi; (v. Schiffen) biti nakrcan; er hat den Mund auf, zja; ein Amt —, imati uredovnu dužnost; — der Eid, položena zakletva, prisega.
Aufhächeln, *v. a.* s. Aufhecheln.
Aufhacken, *v. a.* uzkopati; die Erde um einen Baum —, okopati drvo; (mit dem Beil), prosěći, prošěcati; (mit dem Schnabel), prokljuvati; (Alles —) poseći, pokopati.
Aufhäkeln, *v. a.* odkučiti, razkučiti, odkačiti.
Aufhaken, *v. a.* snimiti, dignuti s kuke; (auf einen Haken thun), zakačiti; einen Rock —, obesiti kabat o kuku; — *v. n.* (waidm.) zapeti pušku.
Aufhallen, *v. n.* zaječati, zaoriti se.
Aufhalsen, *v. a.* obesiti komu što na vrat; naprtiti.
Aufhalt, *m.* zadržaj; s. Aufenthalt.
Aufhalten, *v. a.* zadržati, zadržavati, zaustaviti, zaustavljati; die Execution des Erkenntnisses —, zaustaviti ovršbu i. ovrhu prěsude; einen Flüchtigen —, pridržati běgunca; halte ihn nicht auf, nemoj ga zabavljati, zadržavati; (offen halten), držati otvoreno; die Hand —, pružiti ruku; er hat sich lange in Agram aufgehalten, dugo je boravio, prebivao u Zagrebu; dugo je bio u Zagrebu; wo hast du dich so lange aufgehalten? gdě si se zastajao? gdě si se zabavio? sich über etwas —, zabavljati čemu, zamĕriti što; ljutiti, razljutiti se na što.
Aufhaltend, *adj.* zadržan; spor.
Aufhalter, *m.* zadržalac, zabavljač, zaustavljač.
Aufhalterei, *f.* podrugivanje, zabavljanje (čemu.)
Aufhaltering, *m.* kolut od s pusta.
Aufhaltsam, *adj.* zadrživ.
Aufhaltung, *f.* zaustavljanje, zadržavanje; s. Aufhalt; (b. Uhrm.), zadržaljka.
Aufhämmern, *v. a.* prikovati, pribiti; (öffnen) razkovati, razbiti kladivom, čekićem.
Aufhäng, *f.* (b. Tuchm.), steralo.
Aufhängehaken, *n.* s. Aufhänghaken.
Aufhängen, *v. a.* obesiti; Wäsche —, věšati rubeninu; einem etwas —, nalagati komu što; sich —, *v. r.* obesiti se.
Aufhänghaken, *m.* ověska.
Aufhängstange, *f.* srg, lěnka.
Aufhängwerkzeug, *n.* věšalo.
Aufhärken, *v. a.* pogrecati; (hin—) uzgrabljati.
Aufhärten, *v. a.* skrutiti (uže.)
Aufhaschen, *v. a.* uhvatiti, sčepati; Neuigkeiten —, uloviti novosti.

Digitized by Google

Aufhaspeln, *v. a.* namotati, naviti; (hin —) uzmotati, (Alles —), domotati; sich —, *v. r.* okrpeliti se, okopirkati se, popridizati se.

Aufhauben, *v. a.* eine junge Frau —, ubraditi mladu.

Aufhauchen, *f.* dahnuti, dihnuti na što; zapahnuti, zahaknuti, zapahivati; (hin —) uzpahnuti.

Aufhauen, *v. a.* proseći, razseći; die Thür —, obiti vrata; das Eis —, progrušiti, probiti led; einen Ochsen —, razseći vola; ein Loch —, proseći, probiti rupu; eine Feile —, naoštriti pilnjak; eine Kanone —, zapaliti top.

Aufhäufeln, *v. a.* die Erde um die Weinstöcke —, zagrnuti, zagrtati vinograd.

Aufhäufen, *v. a.* nahrpiti, nagomilati, nagrnuti, nagrtati; Schätze —, potrpati na gomile blago; (b. Messen) uvršiti; sich — *v. r.* (v. Geschäften), nakupiti se; aufgehäftes Maß, uvršena měra.

Aufhäufer, *m.* nagrtač. [mila, hrpa.

Aufhäufung, *f.* nagrtanje, nagrt; go-

Aufheben, *v. a.* dignuti, uzdignuti; (hin —), izdignuti, popeti, izdizati; ein wenig —, nadignuti; von unten —, poddignuti (podignuti); die Mühle —, dignuti žrvanj; Hände —, sklopiti ruke; (aufbewahren), spraviti, spravljati, spremiti, spremati, ostaviti, postaviti; einen Verbrecher —, uhvatiti, uloviti zločinca; eine feindliche Truppe —, dignuti neprijateljsku četu; die Tafel —, ustati, dignuti se od stola; (beendigen), dovršiti, svršiti, dokinuti, zaglaviti; die Belagerung —, odustati od obsade; einen Bruch —, ukinuti slomak; ein Lager —, dignuti tabor, krenuti vojsku; diese Früchte lassen sich gut —, ovo se voće dugo drži; das Gesetz, die Gerichtskosten, die Robot —, ukinuti, ukidati zakon, sudne troškove, tlaku (robotu); eine Gesellschaft —, razdružiti družtvo; die Sitzung —, sědnicu zaključiti, razpustiti; das hebt sich von selbst auf, to prestaje samo po sebi; eins gegen das andere —, prebiti jedno za drugo.

Aufheben, *n.* (Aufhebung, *f.*) dizanje, podig; das macht viel —s, to čini veliku viku, to je probudilo veliku pozornost.

Aufheber, *m.* dizač, podizač; (Hebebaum) poluga; (Muskel), dizalica.

Aufhecheln, *v. a.* navlačiti, nagrebenati.

Aufhefteln, *v. a.* (anh.) prikopčati, skopčati, skopčavati; (aush.), razpetljati, razkopčati, odkopčati.

Aufheften, *v. a.* uzkopčati; priděsti; (losheften), razkopčati, odkačiti; einem etwas —, oběsiti komu što na nos.

Aufheißen, *v. a.* izděsti, naděsti, izděvati.

Aufheitern, *v. a.* izvedriti, razvedriti, vedriti; (*fig.*) razveseliti, razgaliti; sich —, *v. r.* der Himmel heitert sich auf, vedri se; (*fig.*) razveseliti se, razgaliti se.

Aufheiterung, *f.* razvedrenje, vedrina; razveseljenje.

Aufheiterungsmittel, *n.* razveselilo.

Aufhelfen, *v. a.* pomoći, podpomoći; (einem eine Last —), pridignuti, pridizati; (einem Gefallenen —), podignuti na noge; sich —, *v. r.* okrpiti se, oporaviti se, pridignuti se.

Aufhelfer, *m.* pomagač.

Aufhellen, *v. a.* razjasniti, izjasniti, izjasnjivati.

Aufhenken, s. Aufhängen.

Aufhetzen, *v. a.* einen Hasen, krenuti zeca; einen Hund —, nadrškati, nauckati, navrkati; Jemanden gegen einen —, nadražiti, natutkati, napikati, potutkivati, poticati koga proti komu.

Aufhetzer, *m.* potutkač, podbadač, uckalo.

Aufhetzung, *f.* uckanje, tutkanje; podbadanje, podticanje.

Aufheulen, *v. n.* vijuknuti, vijucnuti, zavijati; zaridati; (v. Meer usw.) zahujati, zahučati, zaurlati, prohujati, prohučati.

Aufhilfe, *f.* podpomoć, pomoć.

Aufhissen, *v. a.* povući, uzvući, uzviti (na vitao); die Segel —, podignuti, razviti, isati jedra.

Aufhocken, *v. n.* uzeti na krkače; Garben —, stavičati, nastavičati snopje; (*fig.*) naprtiti; sich einem —, zasěsti komu na krkače; zajahati komu na vrat.

Aufhöhen, *v. a.* povisiti (mastilom).

Aufholen, *v. a.* uzvući, izvući gori; (Bauw.) dignuti, dizati (n. p. cestu).

Aufholzen, s. Aufbaumen.

Aufhorchen, Aufhören, *v. n.* poslušati, prisluškivati; aufgehorcht! posluh!

Aufhören, *v. n.* prestati, prestajati, dovršiti se; — zu spielen, prestati od igre; da hört jeder Streit auf, tu sva razpra dospi; ein Recht hört auf, pravo prestaje.

Aufhören, *n.* Aufhörung, *f.* prestanak, svrha; ohne —, bez prestanka, neprestance, neprestano.

Aufhucken, s. Aufhocken.

Aufhügeln, *v. a.* nagrebsti, nakupiti, kupčati. [kriti.

Aufhüllen, *v. a.* odkriti, odkrivati, raz-

Aufhüpfen, *v. a.* uzigrati, poigravati, poskakivati, skoknuti.

Aufhusten, *v. n.* prokašljati se, zakašljati; — *v. a.* izkašljati.

Aufjachtern, *v. a.* probuditi hukom, bukom.

Digitized by Google

Aufjagen, *v. a.* krenuti, kretati, dignuti, dizati (n. p. zvěr); einen —, iznaći, iztražiti koga.
Aufjammern, *v. n.* leleknuti, zalelekati, zajaukati, procvilěti, prokukati.
Aufjauchzen, *v. n.* podviknuti, podvikivati, pisnuti, pocikivati.
Aufjochen, *v. a.* ujarmiti, ujarmljivati.
Aufjubeln, *v. n.* uzkliknuti.
Aufkämmen, *v. a.* pričešljati; (hin —) uzčešljati; ſ. Überkämmen.
Aufkämpfen, *v. n.* oporaviti se u boju.
Aufkappen, *v. n.* metnuti kapu (na glavu).
Aufkauen, *v. a.* dožvakati, dožvatati, požvakati.
Aufkauf, *m.* Aufkaufung, *f.* pokup, pokupnja, prekupnja.
Aufkaufen, *v. a.* pokupovati, nakupovati, prekupovati.
Aufkäufer, *m.* prekupac; —in, *f.* prekupica.
Aufkegeln, *v. a.* nagomilati (topovska zrna).
Aufkehren, *v. a.* uzmesti, pomesti; (bei Goldſchm.) uzvinuti, uzvijati.
Aufkehricht, ſ. Kehricht.
Aufkeimen, *v. n.* proklicati, izklijati, proklijati.
Aufkeltern, *v. a.* iztěštiti.
Aufkerben, *v. a.* zarezati (u rovaš).
Aufketteln, *v. a.* razapěti lančić.
Aufketten, *v. a.* razverižiti, razapeti lanac.
Aufkeulen, *v. n.* lupiti kijačom na što; — *v. a.* kijačom probuditi.
Aufkichern, *v. n.* zakikotati se, nadušiti se smijati.
Aufkippen, *v. a.* uzagnuti, uzaginjati.
Aufkitten, *v. a.* odlemiti.
Aufkitzeln, *v. a.* škakljanjem probuditi.
Aufklaffen, *v. n.* zěvati; die Thür klafft auf, vrata zjaju, jape, reže.
Aufklaffern, *v. n.* zaštektati, začevkati.
Aufklaftern, *v. a.* nahvatati drva, saděsti drva u hvatove, saděvati hvatove.
Aufklagen, *v. n.* protužiti.
Aufklammern, ſ. Anklammern.
Aufklappen, *v. a.* odklopiti; den Hut —, posuvratiti, uzvrnuti obod; den Tiſch —, uzdići stol.
Aufklapſen, *v. n.* klepnuti na što.
Aufklären, *v. a.* razbistriti, izbistriti; (erhellen), razjasniti, izjasniti; (erklären), izjasniti komu što, obavěstiti koga o čem, razumiti (u čem); der Himmel klärt ſich auf, vedri se, razgaljuje se; (den Verſtand —), prosvětliti; ſein Geſicht klärte ſich auf, razvedri, razgali mu se lice; die Sache wird ſich —, doći će stvar na vidělo.
Aufklärer, *m.* prosvětitelj.
Aufklärling, *m.* prosvětar.
Aufklärung, *f.* izjasnjivanje, razjasnjenje; ubavěst; (— des Geiſtes), prosvěta; ich erhielt darüber eine nähere —, to mi je potanko izjasnjeno.
Aufklärungsgeiſt, *m.* duh prosvěte.
Aufklärungsſucht, *f.* pohlepa, pomama za prosvětom.
Aufklatſchen, *v. a.* pljesnuti na što; opljesnuti; — *v. n.* zapljeskati.
Aufklauben, *v. a.* pobirati; (Obſt —), podkupiti, podkupljati; (mit d. Schnabel —), izkljuvati; einen Knoten —, razuziti, razuzlati, razmrsiti uzao; Fehler —, manisati, zavrljivati.
Aufkleben, Aufkleiben, *v. a.* prilěpiti, prilěpljivati; — *v. n.* prilěpiti se, prionuti (za što).
Aufklecken, *v. a.* nacmakati, nabrčkati.
Aufkleiſtern, *v. a.* priskrobiti, skrobom prilěpiti.
Aufklettern, Aufklemmen, *v. a.* popeti se, uzpeti se (na drvo).
Aufklimpern, *v. a.* zadrndati, zabrenkati.
Aufklingeln, *v. a.* zazvoniti.
Aufklinken, *v. a.* odereziti, odkvačiti.
Aufklirren, *v. n.* zazveketati, uzčagrtati.
Aufklitſchen, *v. a.* pljusnuti (na što).
Aufklopfen, *v. n.* zakucati, kucnuti; — *v. a.* razkucati, (Nüſſe —) raztući.
Aufklöppeln, *v. a.* poplesti, izplesti.
Aufknacken, *v. a.* razhrsnuti, hrstati, krcati; Nüſſe —, razvrtati orahe.
Aufknallen, *v. n.* prasnuti, puknuti, zapucati; — *v. a.* razprsnuti.
Aufknarpeln, *v. a.* shrskati, shruskati.
Aufknarren, *v. n.* odškripnuti.
Aufknaſtern, *v. n.* prsnuti.
Aufknaupeln, *v. a.* poglabati; razglodati.
Aufknebeln, *v. a.* odvezati.
Aufkneipen, *v. a.* razštipnuti (kléštima.)
Aufknicken, *v. a.* razljuštiti.
Aufknien, *v. a.* kleknuti na što.
Aufknirſchen, *v. n.* zaškripnuti, škrgutnuti; — *v. a.* razškripnuti.
Aufkniſtern, *v. n.* uzprsnuti; —, *v. a.* razhrsnuti.
Aufknöpfen, *v. a.* odpučati, razpučati, razpučavati, razpinjati puceta.
Aufknüpfen, *v. a.* den Verbrecher, oběsiti, zamaknuti zločinca; (auflöſen), razuzlati, oduzlati; razvezati, razrěšiti.
Aufknurren, *v. n.* kveknuti; — *v. a.* kvekom probuditi.
Aufkochen, *v. a.* provariti; (wieder koch.) uzvariti; pogrějati; — *v. n.* uzavrěti, uzavirati, uzkipljeti.
Aufkollern, *v. n.* nakoturati se (na što).
Aufkommen, *v. n.* dignuti se, dizati se, uzdignuti se; (aufwachſen), niknuti, uzrasti, uspěvati; (v. Krankheit), prebolěti, oporaviti se, pridignuti se; bei uns iſt der Gebrauch aufgekommen, kod nas postade običaj (adet*), kod nas se je uobičajilo i. izobičajilo; (emporkommen), popeti se (do vlasti), vi-

Digitized by Google

soko se popeti; (ſich behelfen), okrpiti se, podkožiti se; Zweifel — laſſen, početi dvoumiti; mit dem Beweiſe —, uspěti s dokazom, dokazati što.

Aufkommen, *n.* postanak; napredak, uspěvanje, oporav, ozdravljenje; ich zweifle an dem — des Kranken, težko da će bolesnik prebolěti.

Aufkömmling, ſ. Emporkömmling.

Aufkönnen, *v. n.* er kann nicht auf, nemože se dignuti.

Aufköpfen, *v. a.* die Spennadel —, naglaviti badaču, bačenku, gumbaču.

Aufkoppeln, *v. a.* die Hunde —, odrěšiti pse.

Aufkoſten, *v. a.* okušajuć potrošiti.

Aufkrachen, *v. n.* uzprsnuti.

Aufkrächzen, *v. n.* zagraktati, zakrktati.

Aufkrähen, *v. n.* gaknuti, zagakati; (*fig.*) zagrohotati se.

Aufkrallen, *v. a.* zgrabiti (čamparami); ſ. Aufkratzen.

Aufkramen, *v. n.* izložiti, izlagati (robu); ein Zimmer —, razpremiti sobu.

Aufkrämpeln, *v. a.* nagrdašati.

Aufkrampen, *v. a.* die Thür —, izstaviti vrata (iz dočekača).

Aufkrampen, *v. a.* posuvratiti, uzvrnuti obod.

Aufkratzen, *v. a.* razčešati; die Erde —, izgrebsti zemlju; d. Tuch —, sukno izčešljati; die Haut —, gracnuti, ogrebsti koga, zaguliti komu kožu.

Aufkratzer, *m.* češljač.

Aufkräuſeln, *v. a.* zaruditi, naruditi, uzkovrčiti.

Aufkrauſen, ſich, *v. r.* vijati se gori.

Aufkreiſchen, *v. n.* vrisnuti, dreknuti, pisnuti; — *v. a.* vriskom probuditi.

Aufkriechen, *v. a.* uzpuzati, uzgmiziti.

Aufkreiſen, *v. a.* (Bier), uzfrižkati.

Aufkreuzen, *v. a.* zakrstiti, zakršćavati.

Aufkriegen, *v. a.* den Hut —, nataknuti klobuk (šešir); ich kann die Thür nicht —, nemogu vrata otvoriti; (etwas hin—), dopremiti, dobiti gori.

Aufkritzeln, *v. a.* našvrakati, naškrabati, načrčkati, namrčati, nadrljati.

Aufkrümmeln, *v. a.* razmrviti, razdrobiti, namrviti.

Aufkrümmen, *v. a.* uzvinuti, uzvijati.

Aufkündigen (Aufkünden), *v. a.* odpověděti, odkazati; einem ein Kapital —, odkazati komu dug.

Aufkündiger, *m.* odkazalac.

Aufkündigung, *f.* odkazivanje, odpovědanje, odkaz, odpověd

Aufkündigungsſchein, *m.* Aufkündigungsſchreiben, *n.* odkaznica.

Aufkündigungswechſel, *m.* odkazna měnica.

Aufkündigungszeit, *f.* odkazni rok.

Aufkunft, *f.* ſ. Aufkommen (v. e. Kranken.)

Aufkünfteln, *v. a.* umětno postaviti, metnuti na što.

Aufküſſen, *v. a.* izljubiti; ljubeć probuditi.

Aufläcbeln, *v. n.* nasměšiti se, nasměhnuti se.

Auflachen, *v. n.* udariti u směh, nasmijati se, — *v. a.* einen Baum —, podguliti, zaguliti drvo.

Auflad- (in Zuſ.) tovarni.

Aufladen, *v. n.* natovariti, tovariti, naprtiti, uprtiti, prtiti; (auf ſich laden), zametnuti se, zavrgnuti se čim.

Auflader, *m.* tovarnik, bastaž.*

Auflabſchein, *m.* tovarnica.

Auflabung, *f.* tovarenje, prćenje.

Auflage, *f.* namet; mit — belegen, udariti namet; (eines Buches), izdanje; es wird eine neue — erſcheinen, (knjiga) će se pretiskati; (Befehl) zapověd; (Bank.) podložak; cěhovna skupština; — der Wahllisten zur Einſicht, metanje izbornih listinah na ugled.

Auflagegewicht, *n* nakladna teža.

Auflangen, *v. a.* dodavati, podavati gori.

Auflanger, *m.* dodavač.

Aufläppern, ſich, *v. r.* nakupiti se.

Auflärmen, *v. a.* hukom, bukom probuditi.

Auflaſſen, *v. n.* ostaviti otvoreno; (*mont.*) ostaviti, zapustiti, zapuštati (rudnik); (abtreten), ustupiti; (auflöſen), razpustiti.

Auflaßbrief, *m.* ustupnica.

Auflaßgeld, *n.* ustupna.

Auflaſſig, *adj.* ostavljen, zapušten.

Auflaſſung, *f.* razpust.

Auflaſten, *v. a.* naprtiti, uprtiti, prtiti.

Auflauerer, *m.* vrebač, prežalac.

Auflauern, *v. n.* vrebati, prežati, kebati na koga, zasěsti, zasědati komu.

Auflauerung, *f.* vrebanje, prežanje, zasěda.

Auflauf, *m.* steka, strka, načeta, naloga; es iſt ein großer —, načetilo se ljudstvo; einen — verurſachen, načetiti, uzbuniti svět; — der Koſten, nakup, rastenje troškovah; ſ. Aufruhr; (Mehlſpeiſe), nabujka.

Auflaufen, *v. n.* uztrčati; das Waſſer iſt aufgelaufen, voda je narasla, nabrekla; (v. Samen), nabubriti; (v. Teige), nabujati, uzbujati; nabuktiti, nagreznuti; (ſich anhäufen), načetiti se, načeći se, sgrnuti se, strčati; (v. Koſten), nakupiti se, nabrati se; aufgelaufene Koſten, nakupljeni troškovi; mit einem Schiffe —, nasěsti, nasukati se; ſich die Füße —, ožuljiti si noge; aufgelaufene Zinſen, narasli pribitak (kamata); aufgelaufener Schaden, počinjena šteta; aufgelaufene Ader, nabrekla žila; ſich —, podbiti se, podlupiti se.

Aufläufer, *m.* (*mont.*) ugljonoša; (Speiſe), nabujka.

Digitized by Google

Auflauſchen, *v. n.* prisluškivati.
Auflăuten, *v. n.* zazvoniti; —, *v. a.* zvonjenjem probuditi.
Aufleben, *v. n.* oživljeti, živnuti, oživljavati; — *v. a.* (b. Malern), poživiti (mastila); die Religiöſität lebt auf, nabožnost se povraća, mah uzima.
Aufleben, *n.* oživljavanje, oživljenje.
Auflecken, *v. a.* slizati, izlizati, polizati; (ganz —), razlizati, odlizati.
Auflegbrettchen, *n.* naložka.
Auflegen, *v. a.* nametnuti, nametati; položiti, postaviti; lege deine Hand auf ſie, metni na nju svoju ruku; ein Darlehen —, otvoriti zajam; eine Abgabe —, nametnuti namet, udariti porez (na koga); einem etwas —, naložiti, naručiti, zapovĕditi komu što; Strafe —, kazan udariti; Pflaſter —, priviti melem (na ranu); etwas auf die Wunde —, metati što na ranu; eine Laſt —, naprtiti komu breme; Geſetze —, zakone davati; ein Werk —, knjigu, pismotvor izdati, natiskati; Holz auf's Feuer —, naložiti drva na vatru; den Sattel —, udariti sedlo (na konja); zur Einſicht —, izložiti što na razgled; Fett —, titi; Maſchen —, nabrati petlje, oka; ſich —, *v. r.* upirati se, opirati se; ſ. Aufgelegt.
Auflеger, *m.* polagatelj; nakladatelj.
Auflegung, *f.* polaganje, postavljanje; privijanje, nalaganje, izdavanje; — der Hände (*theol.*) rukopolaganje.
Auflehnen, *v. a.* nasloniti, prisloniti; podupréti; ſich —, nasloniti se; ſich mit dem Ellbogen —, podnimiti se; (ſich widerſetzen), izprĕčiti se, opreti se, ustati, podignuti se na koga; ſich gegen das Geſetz —, opirati se zakonu.
Auflehnung, *f.* naslanjanje, prislon; (Widerſetzung) izpreka, odpor, pobuna.
Aufleihen, *v. a.* pozaimati, posuditi.
Aufleimen, *v. a.* priklijati, pritutkalisati*, prilĕpiti. [rublje.
Aufleinen, *v. a.* die Wäſche —, razvĕsiti
Aufleſen, *v. a.* pokupiti, nakupiti; mit dem Schnabel —, pozobati; wo haſt du das aufgeleſen? gdě si to pobrao?
Aufleſung, *f.* kupljenje, pokup.
Aufleuchten, *v. n.* sĕvnuti, zasijati se.
Aufliegen, *v. n.* ležati na čem; prileţati (*bot.*) oslanjati se; ſich —, osadniti se, probiti se na zad.
Aufliſpeln, *v. n.* zašaptati, šapnuti.
Aufloben, *v. a.* hvaljenjem nametnuti (komu što).
Auflocken, *v. a.* namamiti, namamljivati.
Auflockern, *v. a.* napuljati; die Erde —, porahliti, ukrtiti, umekotiti, podmekotiti; aufgelockerte Erde, mekota; die Betten —, nabušiti perinu.
Auflockerung, *f.* — der Knochen, prhkoća kostih.
Auflodern, *v. n.* planuti, buknuti plamenom, uzplamtiti se, zabuknjati; in Zorn —, planuti kao živa vatra; razjariti se.
Auflöffeln, *v a.* zahvatiti žlicom (kašikom); pojesti žlicom.
Auflösbar, *adj.* razrĕšiv, razvežljiv; (im Waſſer), raztopljiv; (*chem.*) raztvoriv, razlučiv.
Auflösbarkeit, *f.* razrĕšivost, razvezivost; raztopljivost, raztvornost, razlučivost.
Auflöſemittel, *n.* rĕšilo; raztopilo; razpojilo.
Auflöſen, *v. a.* (aufbinden), razvezati, razvezivati, razrĕšiti, odrĕšiti; den Zopf —, razplesti kosu; (*poët.*) prosuti vĕnce; (öffnen) otvoriti; (einen Knoten —), razuzlati, razmrsiti; einen Vertrag —, uništiti pogodbu; der Vertrag löſt ſich auf, prestaje pogodba; ein Ehebund —, razženiti, razvĕnčati; razrĕšiti ženitbenu vezu; Freundſchaft —, razprijateljiti se, razkrstiti s kim, prekinuti prijateljstvo s kim; Segel —, razviti jadra; Metalle —, raztaliti kovna; (analyſiren), raztvoriti, razčiniti; Räthſel —, odgonetnuti, odgonetati; eine Geſellſchaft —, razdružiti, razmetnuti družtvo; einen Landtag —, razpustiti sabor; ſich —, *v. r.* d. Schnee löſt ſich auf, sněg kopni, topi se; die Geſellſchaft hat ſich aufgelöſt, družtvo se je razišlo, razmetnulo, razdružilo, razvrglo; ſein Schmerz löſte ſich in Freude auf, bol mu se preměni u radost; (vom todten Körper), razpasti se.
Auflöſend, *adj.* razrĕšan, razstavan; raztopan, raztvoran; eine —e Bedingung, razkidni, uništni, razpustni uvĕt.
Auflöſer, *m.* rĕšitelj, raztvoritelj, razčinitelj; —in, *f.* rĕšiteljica.
Auflöſezahl, *f.* pretvornik.
Auflöslich, ſ. Auflösbar.
Auflöſung, *f.* razvezivanje, razrĕšivanje; razvez, razvrgnuće, odvez; razstava, raztvorba; razmet, razsutak, razsuće, razsulo; (e. Räthſels), odgonetljaj; (e. Geſellſch.), razlaz, razkida, razdruženje; (e. Landtags), razpust; (*chem.*) raztop; raztopina; er ſieht ſeiner — entgegen, bori se s dušom, na umoru je.
Auflöſungskraft, *f.* raztopnost.
Auflöſungskunſt, ſ. Analyſe.
Auflöſungslehre, *f.* nauka o raztvorbi.
Auflöſungsmittel, *n.* raztopilo, razpojilo, razstavilo; rĕšilo.
Auflöthen, *v. a.* pripojiti, pripojavati; (aneinanderbringen), razpojiti.
Auflöthung, *f.* pripoj; razpoj.

Auflüften, *v. a.* provětriti, izdušiti.
Auflügen, *v. a.* nalagati.
Aufmachen, *v. a.* (öffnen), otvoriti, odpréti, otvorati, odpirati, odklopiti; die Thüre oft auf- und zumachen, tvarizati: eine Nuß —, razvrnuti orah; Fenster —, prozore otvoriti, raztvoriti; einen Knoten —, ſ. Auflöſen; die Hand —, razklopiti ruku; den Mund —, zinuti; er weiß nicht den Mund —, nezna ni beknuti; eine Flaſche —, odčepiti, razčepiti bocu; die Vorhänge —, odgrnuti, odgrtati zavěsu, zastor; (befeſtigen), priděnuti; (*merk.*) Jemanden Conto —, podati komu veresiju; ſich —, *v. r.* (öffnen), otvoriti se; (aufſtehen), dignuti se, ustati; (aufbrechen), krenuti se, mahnuti se; wir wollen uns früh —, odraniti ćemo; ſie machten ſich hinter ihnen auf, nametnuli su se, naklopili su se, naturili su se, natisnuli su se za njimi.
Aufmahlen, *v. a.* samléti, pomléti.
Aufmahnen, *v. a.* zur Freude —, pobuditi, pobudjivati k radosti; das Heer —, ſ. Aufbieten.
Aufmalen, *v. a.* naslikati, namalati; (von Neuem malen), preslikati, obnoviti slikú; alle Farben —, potrošiti sva mastila (boje).
Aufmandeln, *v. a.* slagati, saděvati snopje u krstine; stavićati.
Aufmangeln, *v. a.* prevaljati, preroljati*, premanganati*.
Aufmarſch, *m.* uzhod, pohod; (Marſch in Reihe und Glied), hod u vrstah; (Aufſtellung), povrstanje, povrst.
Aufmarſchiren, *v. n.* (hin—) uzlaziti, potegnuti gori; (ſich aufſtellen), navrstati se, vrstati se.
Aufmaß, *n.* uvršak.
Aufmäſten, *v. a.* uhraniti, ugojiti, utoviti.
Aufmauern, *v. a.* nazidati; nagraditi; (hin—), uzzidati, sazidati, sagradjivati; (verbrauchen), potrošiti gradeć.
Aufmeckern, *v. n.* veknuti, meknuti, bleknuti; —, *v. a.* vekom, meketom probuditi.
Aufmeißeln, *v. a.* izdubiti, razdubiti (dlětom).
Aufmengen, ſ. Vermengen, preměšati.
Aufmengſel, *n.* suměsa, směsa, měšavina.
Aufmerken, *v. a.* zabilježiti, naznačiti, zapisati, ubilježiti; upisati; —, *v. n.* paziti, pozorno slušati, dati pozor.
Aufmerker, *m.* bilježnik, pozornik, pazilac.
Aufmerkſam, *adj.* pozoran, pažljiv; — ſein, pozorno, pažljivo sušati; gegen Jemanden — ſein, paziti koga; ich werde ihn auf dich — machen, pomenuti ću mu za te; —es Ohr ſchenken, nagnuti uho.
Aufmerkſamkeit, *f.* pažljivost, pozor, opaza, pazka; es iſt ſeiner — entgangen, podkralo se je njegovoj pameti; (aufmerkſames Betragen), pažnja.
Aufmeſſen, *v. a.* naměriti; das Getreide —, izměriti žito.
Aufmiſchen, *v. a.* izmešati; eine Arznei —, smućkati lěk.
Aufmögen, *v. n.* er mag nicht auf, neće da ustane, nerači mu se ustati.
Aufmummen, *v. a.* odgaliti, razgaliti.
Aufmunterer, *m.* bodrilac, budilac.
Aufmuntern, *v. a.* probuditi, probudjivati; einen zu etwas — (anreizen), bodriti, obodriti, podbosti, podbadati, pobuditi, podtaknuti, hrabriti, srčiti; das Gemüth —, razveseliti, razvedriti, obveseliti; aufgemuntert, podtaknut, pobudjen, obodren.
Aufmunternd, *adj.* pobudan, obodravajući, hrabreći.
Aufmunterung, *f.* probudjivanje, (Anreizung), pobudjivanje, obodravanje, pobuda; (Erheiterung), razveseljivanje, veselje.
Aufmünzen, *v. a.* pokovati.
Aufmurren, ſ. Aufknurren.
Aufmüſſen, *v. n.* morati ustati; die Thür muß auf, vrata se moraju otvoriti.
Aufmuthen, ſ. Ermuthigen.
Aufmutzen, *v. a.* zaměriti, prebaciti, koriti, kuditi.
Aufmutzer, *m.* kudilac; ſ. Tröbler.
Aufnageln, *v. a.* prigvozditi, priklinčiti, prikovati, pribiti (klinci).
Aufnagen, *v. a.* razgrizti, razgrizati; progrizti, proglodati; (Alles —) sgrizti.
Aufnähen, *v. n.* prišiti, prišivati; našiti; (verbrauchen), pošiti.
Aufnahme, *f.* prijam; — des Geldes, zajam; — eines Kindes, uzimanje pod svoje, posinovljenje, pokćerenje; — eines Protokolls, sastavljanje zapisnika; — des Eides, zakleće, priseganje; — eines Proteſtes, prosvědovanje; gute —, dobar doček; — eines Todesfalles, izvid umrti, umrtnica; — in eine Anſtalt, primanje u zavod; (*geom.*) izměra; (*jur.*) — des Verhörs, saslušavanje; — d. Nothdurften, zabilježenje parničkih govorah; — der Studierenden, upis djakah, učenikah; die — der Studierenden findet am Montag ſtatt, djaci će se primati, upisivati u poneděljak; in — kommen, procvasti, zavladati, uzeti mah; in — ſein, cvasti, biti u običaju; in — bringen, zavesti, uvesti.
Aufnahmsabgabe, —sgebühr, *f.* primarina, upisna.
Aufnahmsbedingung, *f.* uvět primanja.
Aufnahmsbefund, *m.* nalaz, obnašašće.
Aufnahmsbeſcheid, *m.* prijamna odluka.

Digitized by Google

Aufnahmsbeſtätigung, *f.* —s-Certifikat, *n.* prijamnica.
Aufnahmsbewilligung, *f.* prijamna dozvolja.
Aufnahmsbogen, *m.* upisovnik.
Aufnahmsfähig, *adj.* primljiv.
Aufnahmsſchein, *m.* prijamnica, primnica.
Aufnahmstermin, *m.* prijamni rok.
Aufnahmstaxe, *f.* primarina, upisna.
Aufnahmswürdig, *adj.* vrědan, dostojan da se primi.
Aufnähren, *v. a.* izhraniti, odhraniti.
Aufnaſchen, ſ. Vernaſchen.
Aufnaſen, *v. a.* einem etwas —, ſ. Aufbinden.
Aufnehmen, *v. a.* dignuti, podignuti, uzdignuti, dizati; den Faden der Erzählung —, nastaviti pripověst; eine Gegend —, izměriti, nacrtati kraj; (*mont.*) preuzeti; Geld —, uzajmiti novce; Rechnung —, primati račune; ein Verhör —, napisati saslušak; ein Protokoll —, sastaviti zapisnik, napisati što; einen gaſtfreundlich —, ljubezno primiti, dočekati, prihvatiti; zum Mitgliede —, primiti, upisati za člana; er nahm es gut auf, bilo mu je po volji; er nahm es übel auf, zamërio je; an Kindesſtatt —, uzeti pod svoje, posiniti, pokćeriti; nimm meinen Geiſt auf, primi duh moj! eine Arbeit —, uzeti na se radnju; es mit einem —, ogledati se (s kim), nebojati se (koga), nedati se, neustupati (komu); in d. Himmel —, primiti u nebo, dati komu u raju naselje; etwas für Scherz —, uzeti za šalu; ſich —, *v. r.* pokrpiti se, podkožiti se.
Aufnehmen, *n.* in — kommen, zavladati, uzeti mah, doći u običaj.
Aufnehmer, *m.* primalac, primac.
Aufnehmung, ſ. Aufnahme.
Aufneſteln, *v. a.* razuzlati, razvezati; einen Dieb —, obësiti tata.
Aufnicken, *v. n.* drěmajuć udariti o što.
Aufnieten, *v. a.* priklinčiti.
Aufnippen, *v. a.* izpijuckati.
Aufnieſteln, *v. a.* Stroh —, narahljati, porahljati slamu.
Aufnöthigen, *v. a.* nametnuti, nametati, narinuti, narivati; natěrati, prinuditi koga da što uzme.
Aufopfern, *v. a.* žrtvovati; ſich —, žrtvovati se; posvetiti se.
Aufopfernd, *adj.* —e Thätigkeit, neumorna pomnja.
Aufopferung, *f.* požrtvovanje, posvećenje.
Auforgeln, *v. a.* zaorgulati.
Aufpacken, *v. a.* natovariti, naprtiti; (auseinander packen), razprtiti, raztovariti, razprtljati.
Aufpacker, *m.* tovarnik, prtilac.
Aufpappen, ſ. Aufkleiſtern.
Aufpaſſen, *v. a.* primëriti, priljubiti, udesiti; —, *v. n.* dolikovati, priličiti; (auflauern), vrebati, prežati, kebati; (aufmerken), paziti, biti na oprezu, na opazu.
Aufpaſſer, *m.* vrebač, vrebalo, prežalac; uhoda.
Aufpaſſung, *f.* vrebanje, prežnja; opaz, oprez, pozor.
Aufpatſchen, *v. a.* u. *n.* pljesnuti, pljusnuti (na što).
Aufpauken, *v. a.* udariti u talambas; zabubnjati, zagruhati.
Aufpeitſchen, *v. n.* ošinuti, vreznuti, žicnuti.
Aufpelzen, *v. a.* nacěpiti, navrtati; (*fig.*) lupati, gruhati, mlatiti.
Aufpfählen, *v. a.* nabiti, nataknuti, namaknuti na kolac.
Aufpfeifen, *v. n.* (auf d. Pfeife), zasvirati; (mit d. Munde), zviznuti.
Aufpflanzen, *v. a.* zasaditi, postaviti; die Fahne —, pobosti, pobadati, udariti, razviti, poperiti zastavu (barjak); die Kanonen —, naperiti, naměstiti topove; mit aufgepflanztem Bajonet, nataknutim bodom, bodilom (banganetom).
Aufpflegen, *v. a.* odgajiti, uzgojiti; oddržati.
Aufpflöcken, *v. a.* pritakljati, pritrkljati.
Aufpflücken, *v. a.* nabrati, nabirati.
Aufpflügen, ſ. Aufackern.
Aufpfropfen, *v. a.* ucěpiti, navrnuti, nakalamiti*; eine Flaſche —, odčepiti bocu.
Aufpichen, *v. a.* prismoliti, nasmoliti.
Aufpicken, *v. a.* zobnuti; (öffnen), prokljuvati, prokljucati; (Alles —), pozobati.
Aufpinſeln, *v. a.* kistom naličiti.
Aufpipen, *v. a.* piskom probuditi.
Aufplappern, *v. a.* brbljanjem probuditi.
Aufplärren, *v. a.* drečanjem probuditi.
Aufplatſchen, *v. n.* pljusnuti (na što).
Aufplätten, ſ. Aufbügeln.
Aufplatzen, *v. n.* puknuti, razpuknuti se, razpučiti se; (im Kochen —), izpucati se, izkokati se, razjagliti se; (v. Geſchwür), provaliti se.
Aufpläzen, *v. a.* razpljesnuti.
Aufplaudern, ſ. Aufſchwatzen.
Aufplumpen, *v. n.* nabrčati, pljusnuti (na što).
Aufpochen, *v. n.* kucnuti, kucati (na što); izkucati, razkucati.
Aufpoltern, *v. a.* lupatanjom, štropotom probuditi.
Aufpoſaunen, *v. a.* trubljom probuditi.
Aufprägen, *v. a.* iztiskati, utěštiti; alles Silber —, sve srebro pokovati, razkovati.
Aufprallen, *v. n.* odskoknuti, odskočiti,

Digitized by Google

odskakivati, odbiti se; (auf etwas pralleu), tresnuti o što; raztresnuti se.
Aufpraſſeln, *v. n.* buknuti u vis.
Aufpraſſen, ſ. Verpraſſen.
Aufprellen, *v. a.* zabanati, uzgruhnuti.
Aufpreſſen, *v. a.* utisnuti, natisnuti, utiskati; (durchp.), raztisnuti.
Aufprobiren, *v. a.* ogledati, probati*.
Aufprotzen, *v. a.* nastaviti, navaliti (top).
Aufprügeln, *v. a.* batinom na noge dignuti.
Aufpudern, *v. a.* naprašiti (kosu).
Aufpuffen, *v. n.* bubnuti, dupiti (na što).
Aufpumpen, *v a.* uzsmrkati.
Aufpumpern, *v. n.* bubnuti, nabrčati na što.
Aufpurzeln, *v. n.* kobacajuć se udariti o što.
Aufpuſten, *v. a.* uzpuhnuti.
Aufputz, *m.* kićenje, kitnja; nakit, ures, gizda, ubor.
Aufputzen, *v. a.* uresiti, naresiti, nakititi, izkititi, gizdati, nagizdati; d. Hut —, okititi klobuk; ſich —, *v. r.* nakititi se, nakrasiti se, nagizdati se; (ſpött.), nakĭndjuriti se.
Aufquaken, *v. a.* kreketom probuditi.
Aufqualmen, *v. n.* dimiti se, pušiti se gori.
Aufquellen, *v. n.* naduti, nabubriti dati, činiti.
Aufquerlen, *v. a.* uzmutiti, razmutiti, uzmesti.
Aufquetſchen, *v. a.* prignječiti, primečiti; razgnječiti, razmečiti.
Aufquicken, *v. n.* skiknuti.
Aufquillen, *v. n.* nabubriti; (v. Waſſer), izvirati.
Aufräbeln, *v. a.* namotati (na kolašce).
Aufraffen, *v. a.* nagrabiti, pograbiti; ſich —, *v. r.* izpraviti se, osoviti se; (*fig.* v. Krank.), oporaviti se, pridignuti se.
Aufragen, *v. n.* stršiti.
Auframmen, *v. a.* nabiti, nabijati; razbiti (nabijačem).
Aufranken, ſich, *v. r.* vrĕžiti se, penjati se, uzvijati se gori.
Aufränzeln, *v. a.* prtljati.
Aufrappeln, *v. a.* zveketom probuditi; ſich —, ſ. Aufraffen.
Aufraſen, *v. n.* skočiti kao běsan i. pomaman.
Aufraſpeln, *v. a.* raztreniti, razrašpati*.
Aufraſſeln, *v. n.* čagrtnuti, grohitnuti; —, *v. a.* čagrtanjem probuditi.
Aufrauchen, *v. a.* popušiti; —, *v. n.* pušiti se, dimiti se gori.
Aufräuchern, *v. a.* pokaditi; Fleiſch —, meso posušiti.
Aufrauhen, *v. a.* odrapati, ohrapati.
Aufräumen, *v. a.* razpremiti, razpremati, raztrĕbiti, uzpremiti: napraviti město; (Wb.), odgrnuti, odgrtati; mit der Waare —, izprodati, izprodavati robu; das räumt den Kopf auf, to človĕka razveseljuje; der Feind hat gewaltig aufgeräumt, neprijatelj je naopako sĕkao; neprijatelj je počinio tri sta jadah; ein Loch —, rupu razširiti; ſ. Aufgeräumt.
Aufräumer, *m.* čistikuća, spremalo; (Bohrer), širilica.
Aufräumung, *f.* razpremanje, razprema; odgrtanje; razprodaja.
Aufrauſchen, *v. n.* zatreptĕti, zašuškati, zašuštati.
Aufrechen, ſ. Aufharken.
Aufrechnen, *v. a.* uračunati, zaračunati, staviti na račun.
Aufrechnung, *f.* in — bringen, ſ. Aufrechnen.
Aufrecht, *adj.* uzprav, ustubočen, osovljen, upravan; ravan; — ſtehen, dubiti, stajati dubke, uzpravo, stubočice, stubce; etwas — ſtellen, okomiti, ustubočiti, izpraviti, osoviti; — erhalten, čuvati, uzdržati; održati u moći; die Ordnung — halten, držati red, poredak; die Hoffnung hält mich —, nada me drži; — bleiben, ostati u moći, krĕposti, sili.
Aufrechthaltung, *f.* uzdržavanje, uzdržaj; sahranba.
Aufrecken, *v. a.* nategnuti, pružiti, dignuti; die Ohren —, naćuliti uši.
Aufreden, *v. a.* podgovoriti, natentati; einem etwas —, nagovoriti koga (na što).
Aufregen, *v. a.* uzbuditi; einem die Galle —, prekrenuti komu žuč; das ganze Haus —, uzbućiti, požbuniti, uzbuniti cĕlu kuću; ein Volk —, mutiti, mutljati, buriti, buniti narod.
Aufregſam, *adj.* razdraživ; strastan.
Aufregung, *f.* komešanje; uzbuna; in — gerathen, uzkomešati se, uzrujati se, uzkolebati se; es herrſcht —, vri, kuha; (des Körpers), razdraženost.
Aufregnen, *v. n.* daždĕti na što; nadaždĕti.
Aufreiben, *v. a.* raztrti, raztirati, raztrljati; ſich die Haut —, oguliti se; eine Salbe —, natrti, utrti pomast; (Alles —), iztrti, iztrošiti; (vertilgen), zatrti; den Feind —, neprijatelja utamaniti, zatamaniti, iztrĕbiti, polomiti, satrti; (von Neuem reiben), pretrti: Tuch —, sukno češati; —, *v. n.* trti se; er wurde vom Hunger aufgerieben, glad ga je pomorila.
Aufreibend, *adj.* zatirući, paguban, ubitačan.
Aufreiber, *m.* zatornik; (d. Bäcker), stru[gač.
Aufreichen, *v. a.* podati, podavati, dodati.
Aufreihen, *v. a.* izredjati; (Perlen —), nanizati.

Digitized by Google

Aufreißen, *v. n.* puknuti, pucati, razcěpiti se, razkinuti se, razderati se; —, *v. a.* razdrpiti, razkinuti; eine Naht —, razporiti; das Fenſter —, razklopiti prozor; den Acker —, parati, proparati njivu; die Bruſt — (entblößen), razdrljiti prsa; das Maul —, zinuti, zěvati, blejati, razvaliti usta, razglaviti vilicé; die Augen —, izbuljiti, izvaliti, izdrečiti, izbečiti, razrogačiti oči; (zeichnen), nacrtati, narisati*; eine Wunde —, povrěditi, pozlediti, prokinuti ranu; ſich —, *v. r.* skočiti na noge.

Aufreißer, *m.* razkidač.

Aufreiten, *v. n.* uzjahati, uzjezditi; (auf einen Platz —), dojahati, dojezditi; das Pferd —, osadniti konja; ſich —, *v. r.* dobiti vuka, ojësti se.

Aufreizen, *v. a.* razdražiti, nadražiti, podjariti; einen —, napastovati; die Begierden —, razpaliti želje; einen zum Zorn —, razljutiti, razjariti; —de Rede, razdražni govor.

Aufreizer, *m.* dražilac.

Aufrennen, *v. n.* uztrčati; —, *v. a.* eine Thür —, razvaliti vrata trčuć; (an etwas ſtoßen), nasrnuti, naletiti, nabrčati; ſich die Stirn —, razbiti čelo; (*mont.*) provaliti.

Aufrichten, *v. a.* postaviti, uzdignuti, podignuti, izpraviti, uzpraviti, ustubočiti, izpravljati, izdignuti, izdizati; ein Denkmal —, postaviti spomenik; (einen Betrübten —), utěšiti, ohrabriti, razgovoriti žalostnika; (errichten), zavesti; ein Bündniß —, sklopiti savez; Galgen —, ograditi, podići věšala; (aufbauen), sagraditi; Kanonen —, naperiti topove; ſich —, *v. r.* izdignuti se, izpraviti se, uzniknuti, ustati; (v. Betrübt.), oporaviti se, ohrabriti se; aufgerichtet, ſ. Aufrecht.

Aufrichtig, *adj.* iskren, istinit, prostodušan; —er Wein, pravo, cělo, naravsko vino; —, *adv.* iskreno, istinito, otvoreno.

Aufrichtige, *m.* iskrenjak.

Aufrichtigkeit, *f.* iskrenost, istinitost, prostodušnost, otvorenost; (v. Waaren), pravost, pravota.

Aufrichtung, *f.* podignuće, podig, zavedenje, zavod; (Troſt), utěha, razgovor.

Aufriechen, *v. a.* uzvonjati.

Aufriegeln, *v. a.* odsunuti, odkračunati.

Aufringeln, *v. a.* nakovrčiti, naruditi, na uvojke naviti; (aneinander ringeln), razkovrčiti, razviti uvojke; ſich —, *v. r.* kovrčiti se, uvijati se, ruditi se.

Aufringen, *v. a.* nataknuti na prsten, kolut; —, *v. n.* boriti se ustajuć.

Aufriß, *m.* nacrt, plan*.

Aufritzen, *v. a.* zadrěti, zadirati, drnuti; proderati; zaparati; (die Haut —), ogrebsti, zaguliti, okrznuti.

Aufritzung, *f.* ogreb.

Aufröcheln, *v. n.* zahropati.

Aufrocken, *v. a.* uviti (kudělju).

Aufroden, *v. a.* okrčiti, nakrčiti.

Aufröhren, *v. a.* probušiti cěv.

Aufrollen, *v. a.* (hin—), uzmotati, uzviti; (um etwas rollen), namotati, omotati; (auseinander rollen), razmotati, razviti, razvijati; izviti; (wieder rollen), ſ. Aufmangeln; —, *v. n.* der Vorhang rollte auf, zastor se diže.

Aufroſten, *v. n.* prihrdjati.

Aufröſten, *v. a.* pripržiti.

Aufrücken, *v. a.* (hin—), pomaknuti gori; ſ. Aufmarſchiren; einem die Fehler —, prebacivati komu mane, koriti koga radi manah.

Aufrudeln, ſ. Aufrühren.

Aufrudern, *v. n.* veslati uz vodu; —, *v. a.* naveslati na što, veslajuć udariti o što.

Aufruf, *m.* poziv; — d. Gläubiger, saziv věrovnikah.

Aufrufen, *v. a.* pozvati, pozivati; einen Schüler —, pitati učenika; (d. Gläubiger —), sazvati; —, *v. n.* kliknuti, uzkliknuti, zavapiti.

Aufruhen, *v. n.* počivati, ležati na čem.

Aufrühmen, ſ. Anrühmen.

Aufruhr, *m.* buna, graja; ein kleiner —, pobuna; einen — erregen, pobuniti, podignuti bunu; — predigen, buniti, pobudjivati na bunu.

Aufrühren, *v. a.* uzburljati, uzmëšati, poměšati; ſ. Aufruhr erregen; einen alten Streit wieder —, podadrěti, podirati staru razpru; die Leidenſchaften —, podpaliti, razdražiti strasti.

Aufrührer, *m.* buntovnik, puntar.

Aufrühreriſch, *adj.* buntovni, buntovnički.

Aufruhrgeiſt, Aufruhrſinn, *m.* buntovnost.

Aufruhrſtifter, *m.* bundžija; mutljivac.

Aufruhrſüchtig, *adj.* buntovni.

Aufrumpeln, *v. n.* bubnuti, lupiti o što.

Aufrunzeln, *v. a.* die Stirne —, namrštiti, namrgoditi, narozati, namrskati čelo.

Aufrüſten, *v. a.* sagraditi, podignuti odar.

Aufrutſchen, *v. n.* skliznuti se na što.

Aufrütteln, *v. a.* uzdrmati, prodrmati; das Stroh —, narahljati, porahljati slamu.

Aufs, (auf das); — Neue, iz nova; — Beſte, što se bolje može; — Höchſte, najviše.

Aufſäbeln, *v. a.* razsěći (sabljom).

Aufſacken, *v. a.* zametnuti se, zavrći se (vrećom); einem viel Arbeit —, naprtiti komu puno posla.

Aufſäen, *v. a.* nasijati.

Aufſage, ſ. Aufkündigung.

Digitized by Google

Aufſagen, *v. a.* kazivati; (abſagen), odkazati, odreći; Freundſchaft —, razprijateljiti se, razvrći prijateljstvo (s kim); der Bräutigam hat ihr aufgeſagt, mladoženja ju je ostavio.

Aufſägen, *v. a.* razpiliti, propiliti; (Alles ſägen), popiliti.

Aufſalben, *v. a.* namastiti, pomastiti.

Aufſalzen, *v. a.* nasoliti, posoliti; (von Neuem ſalzen), iznova soliti.

Aufſammeln, *v. a.* pokupiti, skupiti, skupljati, sabrati.

Aufſammler, *m.* kupilac, birač, skupiša, skupitelj.

Aufſandung, *f.* dozvolja za upis na posedstvo.

Aufſäſſig, ſ. Aufſätzig.

Aufſatteln, *v. a.* osedlati; (*fig.*) naprtiti, uprtiti.

Aufſatz, *m.* postavljanje, postava; (etwas angefügtes), nastavak; (b. Näht.), postavka; (Kopfputz), nakit (od glave); ſ. Tafelaufſatz; ſchriftlicher —, sastavak, članak, spis; (am Gewehr), ſ. Mücke, Warze.

Aufſätzchen, *n.* konjic, kobilica.

Aufſätzig, *adj.* uporan, tvrdoglav; (feindlich geſinnt), kivan, giban, nazuban; einem — ſein, uzeti i. imati zub, kivan biti na koga.

Aufſätzigkeit, *f.* kivnost, neprijateljstvo, zloba, pakost; tvrdoglavost, upornost.

Aufſatzplatte, *f.* ploča od postavka.

Aufſäubern, *v. a.* prečistiti; (*mont.*) ukloniti.

Aufſäuern, *v. a.* iznova kiseliti.

Aufſaufen, *v. a.* polokati.

Aufſaugen, *v. a.* posati, usisati, popiti; (ſaugend öffnen), razsisati, prosisati.

Aufſäugen, *v. a.* oddojiti.

Aufſäumen, *v. a.* zarubiti.

Aufſäuſeln, *v. n.* zažuboriti

Aufſauſen, *v. n.* zašuměti.

Aufſchaben, *v. a.* nastrugati; (durchſchaben), prostrugati; (Alles ſchaben), postrugati.

Aufſchaffen, ſ. Erſchaffen.

Aufſchanzen, *v. a.* nagatiti, sagraditi obkop; (*fig.*) nagomilati.

Aufſchärfen, *v. a.* eine Säge —, naoštriti pilu; (waidm.), razporiti.

Aufſcharren, *v. a.* izgrebsti; (v. Hühn.), izčeprkati; (ſcharrend öffnen), razgrebsti, razgrnuti; (aufhäufen), nagrnuti, nagrebsti.

Aufſchaudern, *v. n.* sgroziti se; er ſchauderte auf, uhvati i. uhiti ga drhat i. groza; ogrozni se.

Aufſchauen, *v. n.* pogledati gori, podignuti oči, uzglednuti; aufgeſchaut! pozor! na stran!

Aufſchauern, *v. a.* (Wb.), izgrnuti, izgrtati (vinograd); —, *v. n.* zadrhtati, sgroziti se.

Aufſchaufeln, *v. a.* lopatom nagrnuti.

Aufſchaufeln, *v. a.* ljuljnuti, zaculjati; an etwas —, ljuljnuti o što.

Aufſchäumen, *v. n.* zapěniti se, uzpěniti se, zaklapiti; (*fig.*) uzavrěti, uzkipěti.

Aufſcheinen, *v. n.* světliti na što.

Aufſchellen, *v. a.* zvonjenjem probuditi.

Aufſchenken, *v. a.* den Ball —, ſ. Aufgeben; den Wein —, iztočiti vino.

Aufſchenker, *m.* ſ. Aufgeber.

Aufſcheren, *v. a.* naviti, navijati.

Aufſcheuchen, *v. a.* uzbuditi, uzplašiti.

Aufſcheuern, *v. a.* das Geſchirr —, otrti, utrti, utrljati posudje; ſich die Haut —, pročešati si kožu; ſich —, *v. r.* izkositi se.

Aufſchichten, *v. a.* naslagati, navrstati.

Aufſchicken, ſ. Aufputzen.

Aufſchiebbar, *adj.* odgodiv; das iſt —, to se može odgoditi, odložiti.

Aufſchieben, *v. a.* odsunuti; (verſchieben), odgoditi, odgadjati, odložiti, odlagati; aufgeſchoben iſt nicht aufgehoben, odgodjeno nije izgubljeno; —, *v. n.* auf einen Stein —, udariti krugljom o kamen.

Aufſchiebend, *adj.* odgodan; —e Bedingung, odgodni uvět.

Aufſchieber, *m.* odgodilac, odlagalo.

Aufſchiebfenſter, ſ. Schiebfenſter.

Aufſchiebling, *m.* nastavak; Aufſchöbling und Aufſchößling.

Aufſchiebung, *f.* odgadjanje, odlaganje, odgod.

Aufſchielen, *v. n.* zaškiljiti, pogledati razroko gori.

Aufſchienen, *v. a.* našinjati.

Aufſchießen, *v. a.* razstrěliti, postrěliti; (hin—), strěliti u vis; (verbrauchen), postrěljati; ein Tau —, savijati uže; —, *v. n.* (aufliegen), uzletěti, poletěti, uzviti se; (ſchnell aufwachſen), djiknuti, buknuti, nadjikati; (v. Fiſchen), glavati, skakati.

Aufſchiffen, *v. n.* udariti o što brodom.

Aufſchimmern, *v. n.* sěvnuti, blěsnuti.

Aufſchinden, ſich, *v. r.* oguliti se, odrěti se.

Aufſchieren, *v. a.* opremiti, opraviti konja.

Aufſchlabbern, *v. a.* izhlaptati.

Aufſchlacken, *v. n.* sdrozgati se.

Aufſchlag, *m.* udaranje, udar; (v. Karten), obraćanje, obrat; (b. Tactſchlagen), pritucanje; (am Kleide), suvratak, zavratak, okrajak, kapak; (— des Preiſes), podražanje, povišica cěne; (Abgaben von Waaren), priplatak; (Forſtweſen), iznikao, ponikao; Bier —, pridavak na pivo.

Aufſchlagen, *v. a.* (hin —) uzbiti; ein Bett —, naměstiti postelju; ein Zelt —, razapeti, popeti, penjati stan (šator); ein Lager —, nastaniti se; pasti; ein Faß —, sastaviti sud; ein Kleid —,

Digitized by Google

posuvratiti, suvratiti, uzgrnuti haljinu; Wohnung —, nastaniti se, naseliti se; ein Gelächter —, udariti u smĕh; die Augen —, progledati; pogledati gori; Feuer —, ukresati vatre; Stiefel —, nabiti čizme; eine Karte —, obrnuti kartu; Karten —, metati, razmetati karte; Hufeisen —, pribiti podkove; Wasser —, pustiti vodu; (durch Schlagen öffnen), razbiti, razlupati, raztući; (ein Buch, einen Brief —), otvoriti; eine Stelle im Buche —, iznaći mĕsto u knjigi; die Wäsche —, gruškati rublje; Felle —, obraćati kože; *v. n.* auf den Tisch —, udariti o stol; (aufwachsen), izrasti; (v. Preis), poskupiti, poskočiti, skakati; sich —, *v. r.* udariti se, ubiti se (u što); sich den Kopf —, razbiti si glavu.

Aufschlaggebühr, *f.* priplatak.

Aufschlagholz, *n.* suvratnjak.

Aufschlagwasser, *n.* goneća voda.

Aufschlängeln, sich, *v. r.* izviti se, uzvijugati se.

Aufschlappen, *v. a.* pohlaptati.

Aufschleiern, *v. a.* dignuti koprenu.

Aufschleifen, *v. a.* nabrusiti; auf das Glas —, izbrusiti, ubrusiti; (auf der Schleife ziehen), vući, smucati gori.

Aufschleißen, *v. a.* die Federn —, počehati, počihati perje.

Aufschlemmen, *v. a.* naglibiti, zaglibiti; (v. Schlamme reinigen), razglibiti; *s.* Verprassen.

Aufschlenkern, *v. a.* uzmetati, uzbacati.

Aufschleudern, *v. a.* baciti, vrljiti gori; — *v. n.* udariti, lupiti o što.

Aufschlichten, *s.* Aufschichten.

Aufschließen, *v. a.* odključati, odključavati, otvoriti, otvarati, odbravljati; einem die Augen —, otvoriti oči komu; ein Räthsel —, odgonetnuti zagonetku; ein Geheimniß —, odkriti tajnu; eine dunkle Stelle —, raztumačiti tamašne rĕči; sich —, *v. r.* (v. Blumen), pucati, procvasti; sein Herz schloß sich auf, on očitova svoje srce; (passen), priljubiti se.

Aufschließer, *m.* ključar; —in, ključarica.

Aufschließung, *f.* *s.* Aufschluß.

Aufschlingen, *v. a.* zamaknuti; zamkom svezati; den Faden auf die Strickнadel —, zametnuti konac na pletaću iglu; (das Verschlungene öffnen), razpetljati, razmrsiti; (verzehren), pogumati, progutati; sich —, izviti, viti se u vis, uzrasti na uvojke.

Aufschlitzen, *v. a.* razporiti, razparati, izparati; einem den Bauch —, razparnuti, razbučiti koga.

Aufschlitzung, *f.* porenje, razpor.

Aufschluchzen, *v. n.* zajeknuti, jecati; zacenuti se.

Aufschlucken, *v. a.* pogutati, progutati.

Aufschlüpfen, *v. n.* uzpuziti.

Aufschlürfen, *v. a.* posrkati, izsrkati.

Aufschluß, *m.* otvaranje, otvor; vor — des Thores, prije nego se otvore vrata; tumačenje; razlog; — geben, izvĕstiti; obavĕstiti, razjasniti.

Aufschlußbau, *m.* (*mont.*) zakopina.

Aufschmaddern, *v. a.* namrljati, naškrabati, našvrakati, nadrljati, izdrljati.

Aufschmähen, *s.* Aufschelten.

Aufschmatzen, *v. a.* pomlĕskati.

Aufschmauchen, *v. n.* uzpušiti; — *v. a.* izpušiti, popušiti.

Aufschmausen, *v. a.* problagovati, projesti.

Aufschmeicheln, sich, *v. r.* oblaskati koga, — *v. a.* laskanjem nametnuti.

Aufschmeißen, *v. a.* (hin—), uzbrknuti, uzbaciti; (auf etwas —), baciti na što; (öffnen), razbaciti; (v. Fliegen), upljuvati.

Aufschmelzen, *v. a.* raztopiti, raztapati, raztaliti; (auf etwas schm.), pritopiti; (v. Neuem schm.), pretopiti; — *v. n.* raztopiti se, otopiti se.

Aufschmettern, *v. a.* raztrĕskati; —, *v. n.* tresnuti na što; (ertönen), zaoriti se.

Aufschmieden, *v. a.* prikovati; (verbrauchen), razkovati.

Aufschmiegen, sich, *v. r.* priviti se, privijati se.

Aufschmieren, *v. a.* namazati, primazati; (verbrauchen), izmazati; *s.* Auffritzeln.

Aufschminken, *v a.* naličiti, iznova ličiti.

Aufschmoren, *v. a.* iznova pržiti

Aufschmücken, *v. a.* okititi, izkititi, nakititi, uresiti.

Aufschnabeln, *v. a.* pozobati.

Aufschnallen, *v. a.* pripeti, pripinjati, prikopčati; (losschn.), odapeti, odpinjati, odkopčati predjicu.

Aufschnappen, *v. a.* hlapiti, hlapnuti, shlapiti, uhvatiti, šklocnuti ustima; ein Wort —, uloviti; *v. n.* skoknuti, skokati.

Aufschnarchen, *v. n.* zahrkati, hrknuti.

Aufschnattern, *v a.* probuditi gakanjem.

Aufschnauben, Aufschnaufen, *v. n.* frknuti, zadahtati, zabrektati.

Aufschneiden, *v. a.* urezati; auf das Kerbholz —, zarezati u rovaš (raboš); (anschneiden), narezati, načeti; (aufschlitzen), poriti, parati, razporiti; den Bauch —, razbučiti; mit der Scheere —, prostrići, razstrići; ein Buch —, razrezati knjigu; (durchschn.), prorezati; (Alles —) porezati; (groß thun) hvastati se, veličati se; (lügen), lagati, prašiti.

Aufschneider, *m.* razrezač; (Prahler), hvastalo, hvalisav; hvališa, hvastun; belegijaš, mazalo, mutljaga.

Aufſchneiderei, *f.* hvastanje, hvastavost; laganje.
Aufſchneiderisch, *adj.* hvastav, hvalisav.
Aufſchneien, *v. i.* sněžiti na što.
Aufſchneiteln, *v. a.* okresati (drvo).
Aufſchnellen, *v. n.* skoknuti, odskočiti; *v. a.* baciti odskokom.
Aufſchniegeln, *v. a.* nakindjuriti.
Aufſchnippeln, *v. a.* izsěckati.
Aufſchnippen, *v. a.* zvrcnuti u vis.
Aufſchnitt, *m.* razrezivanje, prorezivanje, razrez, prorez; (Schlitz), parnica; (Anſchnitt), narez, načetak.
Aufſchnitzeln, Aufſchnitzen, *v. a.* urezati, udĕljati; izsěckati; (m. d. Scheere), prostrići; postrići; das Fleiſch —, izsěći meso na pečke i. peke.
Aufſchnüffeln, *v. a.* nanjušiti, izšunjati.
Aufſchnupfen, *v. a.* ušmrkati, pocmrkati.
Aufſchnüren, *v. a.* izpréčati, privezati (uzicom); (aufeinander ſchn.), razpréčati; razvezati, odvezati; (aufreihen), nanizati.
Aufſchnurren, *v. n.* zavrčati, vrknuti.
Aufſchobern, *v. a.* uplastiti, saděsti, sadĕvati; završiti.
Aufſchoken, *v. a.* nakupčati; Getreide —, stavičati, nastavičati snoplje.
Aufſchöbling, ſ. Traufhaken.
Aufſchollen, *v. a.* izgrudati.
Aufſchönen, *v. a.* nakrasiti, ukrasiti.
Aufſchöpfen, *v. a.* zagrabiti, zahvatiti; (hin—) uzgrabiti, uzhvatiti.
Aufſchoſſen, ſ. Aufſchießen.
Aufſchößling, *m.* mlaz, izrastao *f.*; izdanak, šibljika; (v. Menſchen), dugonja, dugalija. [naguliti.
Aufſchrammen, *v. a.* parakati, okrznuti,
Aufſchränken, *v. a.* izprekrštati.
Aufſchrauben, *v. a.* navrnuti, naviti, prišarafiti*; (öffnen), odvrnuti, odviti, odvrtati.
Aufſchrecken, *v. a.* uzplašiti, uzbučiti; prestraviti; — *v. n.* prenuti se, trgnuti se, prepasti se, prestraviti se, trzati se, prezati se.
Aufſchreiben, *v. a.* napisati, popisati, popisivati; (anmerken), zapisati, zabilježiti; einen Brief —, (*poet.*) nakititi knjigu.
Aufſchreiber, *m.* napisalac, zapisalac.
Aufſchreibung, *f.* zapisivanje, napisivanje; zapisak, bilježka.
Aufſchreien, *v. n.* viknuti, kriknuti, podviknuti, zavrištati, provikati, prodrĕti se; laut —, vikom podviknuti; vor Freuden —, kliknuti jasno od radosti; — *v. a.* probuditi vikom.
Aufſchreiten, ſ. Aufmarſchiren.
Aufſchrift, *f.* nadpis (napis).
Aufſchroten, *v. a.* (ein Faß) uzvaljati; (Getreide) požrvnjati; (auffreſſen) požderati.
Aufſchroter, *m.* širilac.
Aufſchub, *m.* odgadjanje, odlaganje; odgoda, odvlaka; ohne —, bez oklĕvanja; (Friſt) rok; die Sache läßt keinen — zu, stvar se neda odgoditi.
Aufſchubsbrief, *m.* odgodnica.
Aufſchultern, *v. a.* zametnuti se, zavrći se čim.
Aufſchuppen, *v. a.* pomaknuti, gurnuti, turnuti gori.
Aufſchuppern, *v. a* razčešati.
Aufſchüren, *v. a.* Feuer —, razžariti, razpretati vatru; sticati ugarke, tarkati, čarkati u vatru; ſ. Aufreitzen, (Jäger —), iznova osmoliti.
Aufſchürzen, *v. a.* (v. Kleid.) zaprećiti, zaprezati, posuvratiti, zavrnuti, saviti, uzvinuti (skute); zasukati, zarozati (rukave); ſich —, zaprećiti se, zaprezati se.
Aufſchuß, *m.* uzlet, uzmah.
Aufſchüſſeln, *v. a.* metati u zdĕlu; (*fig.*) pogostiti, počastiti.
Aufſchüttboden, ſ. Schüttboden.
Aufſchütteln, *v. a.* potresti, prodrmati; Betten —, narahljati postelju; einen —, drmajuć probuditi; das Maß —, měru stresti.
Aufſchütten, *v. a.* nasuti, nasipati; Erde —, nagrnuti zemlje; einen Hügel —, sgrnuti brežuljak; (v. Flüßig.) naliti, nalĕvati; Getreide —, sasuti, sasipati žito. [drmnuti.
Aufſchüttern, *v. n.* uzdrmati se; *v. a.*
Aufſchützen, *v. a* ustaviti, ustavljati vodu.
Aufſchwämmen, *v. a.* nabubriti, nabujati; ſ. Aufſchwemmen.
Aufſchwanken, *v. n.* uzteturati.
Aufſchwänzen, ſ. Aufſchweifen.
Aufſchwärmen, *v. n.* uzrojiti se.
Aufſchwärzen, *v. a.* pocrniti; precrniti.
Aufſchwatzen, ſ. Aufreden.
Aufſchweben, *v. n.* lebditi nad čim.
Aufſchwefeln, *v. a.* iznova zakaditi, zasumporiti.
Aufſchweifen, *v. a.* zavezati, zasukati rep (konju).
Aufſchweißen, *v. a.* privariti, privarivati.
Aufſchwelgen, *v. a.* špiskati, prošukati.
Aufſchwellen, *v. a.* naduti, naduvati, nadimati; — *v. n.* oteći, otĕcati; (vom Waſſer) narasti.
Aufſchwellen, *n.* otĕcanje, nadimanje, otok, povodnja.
Aufſchwemme, *f.* izplavište.
Aufſchwemmen, *v. a.* naplaviti (drva); aufgeſchwemmtes Erdreich, naplovina, naplov, nanos.
Aufſchwemmer, *m.* plavilac.
Aufſchwenken, *v. a.* uzmahivati (čim).
Aufſchwimmen, *v. n.* uzplivati.
Aufſchwingen, *v. a* uzmahnuti, uzmahivati, zavitlati (čim); ſich —, poviti

Digitized by Google

se, uzdignuti se, uzletěti; (*fig.*) oporaviti se.
Aufschwingung, *f.* ſ. Aufſchwung.
Aufschwirren, *v n.* uzfrknuti, prhnuti.'
Aufschwören, *v. a.* prisegom zasvědočiti.
Aufschwörer, *m.* priseżnik.
Aufschwung, *m.* uzmah, uzlet; — gewinnen, uzeti mah.
Aufsegeln, ſ. Aufſchiffen.
Aufsehen, ſ. Aufſchauen.
Aufsehen, *n.* uzgled, pogled; Aufſehen machen (erregen), probuditi pozornost, udivljenje, udarati u oči; großes — machen, načiniti huku.
Aufseher, *m.* prigledač; (Inſpektor), nadzornik, nadgledalac; —in, *f.* nadgledница.
Aufseheramt, *n.* nadgledba, nadzorništvo.
Aufseherposten, *m.* —rſtelle, *f.* služba prigledača itd.
Aufseherschaft, *f.* nagledba, nadzorništvo.
Aufsehnen, ſich, *v. r.* čeznuti za ustankom.
Aufseigen, *v. n.* die Kuh iſt aufgeſtegen, krava je presušila, zapragnula.
Aufseihen, *v. a.* procěditi.
Aufsein, *v. n.* er iſt ſchon auf, već je ustao; früh —, uraniti, podraniti; die Thür iſt auf, vrata su otvorena i. jape; die ganze Nacht —, čitavu noć prebděti; ich bin nicht ganz wohl auf, nešto sam nalos; ich bin wohl auf, dobro sam, zdrav sam; mein Theil iſt auf, moj dio je potrošen.
Aufsein, *n.* java; *f.* bděnje.
Aufsenden, *v. a.* uzaslati, poslati gori.
Aufsengen, ſ. Aufbrennen.
Aufsenkeln, *v. a.* (Schiffw.), olovnicu odmrsiti.
Aufsetzbar, *adj.* postavan.
Aufsetzen, *v. a.* posaditi; (hinaufſegen), postaviti, metnuti (na što); (eines auf das andere ſetzen), slagati; ſeinen Kopf —, jednoumac i. svoje glavi biti; uzjoguniti se; die Mütze —, postaviti, uztaći kapu na glavu, pokriti se; Speiſen —, nositi, doněti jela na stol; Aufgeſetzt! na konja! den Mühlſtein —, nametnuti žrvanj; (b. Näht.), prišiti; Kimme —, utoriti; (b. Schmied.) nazubiti pilu; (ſchriftlich abfaſſen), napisati, spisati, sastaviti pismeno; einem Hörner —, preljubiti čiju ljubu; —, *v. n.* ſich —, posaditi se; (*fig.*) opirati se; das Pferd ſetzt auf, konj grize jasle; (*mont.*) plandovati; (waidm.) puštati rogove.
Aufsetzer, *m.* postavljač; (Schiffw.), izkrcač.
Aufsetzmaß, *n.* čepoměr.
Aufsetzröhre, *f.* (*mont.*) nastavka.
Aufsetzung, *f.* postavljanje, nastavljanje; spis, sastava.
Aufseufzen, *v. n.* uzdahnuti, uzdisati.
Aufsichnehmen, *v. a.* podleći poda što, podhvatiti se čega, poduzeti što.
Aufsicht, *f.* nadgledanje, nadgled, nadgledba, nadzor; — führen, prigledati, nadgledati, vidjati; polizeiliche —, redarstvena pazka; unter — ſtellen, podpaziti koga; es ſteht unter ſeiner —, to je pod njegovom rukom.
Aufsichtsbehörde, *f.* nadzorna, nadgledna oblast.
Aufsichtskreis, *m.* nadgledno, nadzorno područje.
Aufsichtsperſonale, *n.* nadgledač, prigledno osoblje.
Aufsickern, *v. n.* tajati (na što).
Aufsieden, *v. a.* prosijati.
Aufsieden, *v. a.* preváriti, prekuhati; Milch —, podvariti mlěko; — *v. n.* navrěti, navirati.
Aufsiedung, *f.* uzvar, uzaviranje; — des Blutes, uzkip krvi.
Aufsiegeln, *v. a.* zapečatiti; (das Siegel lösen), razpečatiti, odpečatiti.
Aufsingen, *v. n.* zapěvati, propěvati, pěvnuti; — *v. a.* pěvanjem probuditi.
Aufsinken, *v. n.* klonuti; srušiti se na što.
Aufsitz, *m.* uzsěd, uzsědanje, uzjahanje; (Inſurrection) ustapak.
Aufsitzen, *v. n.* sěděti na čem; (ſich ſetzen), sěsti; (aufbleiben), die ganze Nacht —, prebděti cělu noć; (ſich zu Pferde ſetzen), uzsěsti (usěsti), posěsti, uzjahnuti, uzjahati, pojahati, objahati, okročiti, zakročiti, oklopiti konja; das Pferd läßt nicht —, ovaj konj neda nikom uzjahati; (v. Vögeln), nalěpiti; er ließ ihn —, naveo ga je na tanak led; der ganze Adel muß —, sve plemstvo mora da ustane na oružje; er iſt ihm aufgeſeſſen, kivan, nazuban je na njega.
Aufsitzer, *m.* uzsědač.
Aufsitzstange, *f.* sědalo.
Aufsollen, *v. n.* imati bděti.
Aufsöllern, ſ. Aufſchichten.
Aufspähen, *v. a.* uhoditi, iztražiti; doznati.
Aufspalten, *v. a.* razcěpiti, razkoliti; — *v. n.* razcěpiti se, razkoliti se.
Aufspangen, *v. a.* pripeti, pripinjati, prikopčati zaponcem.
Aufspannen, *v. a.* raztegnuti, razapeti, napeti, razpinjati; die Segel —, razapeti, otvoriti jadra; gelindere Saiten —, popustiti, povući se; einen Fluß —, uzprěti, uzpirati rěku.
Aufspannung, *f.* razapinjanje, razpon; napetost, razapetost.
Aufsparen, prištediti; zaštediti, uštediti; (aufheben), spraviti, ostaviti; (aufſchieben), odgoditi, odmaknuti.
Aufspeichern, *v. a.* sasuti, sasipati (žito u žitnicu), nakupiti.

Digitized by Google

Aufſpeien, *v. a.* pljunuti, pljuvati (na što), opljunuti (što).
Aufſpeilern, *v. a.* Felle —, razapeti kože.
Aufſpeiſen, ſ. Aufeſſen.
Aufſperren, *v. a.* die Thür —, odjaziti, odjapiti vrata; (mit d. Schlüſſel) odključati, otvoriti, otvorati, odprěti; den Mund —, zinuti, zěvati, razvaliti usta; die Augen —, izbuljiti, izbečiti, izvaliti, izdrečiti, izbučiti oči.
Aufſperrung, *f.* otvaranje, otvor, odpiranje.
Aufſpielen, *v. n.* zaigrati, zasvirati; —, *v. a.* ſich die Finger —, ozleditи si prste igranjem.
Aufſpießen, *v. a.* nabosti, nabadati, nataknuti, navrnuti, naticati, nabiti, udariti (na kolac, ražanj).
Aufſpindeln, *v. a.* naviti, namotati na vreteno.
Aufſpinnen, *v. a.* napresti, opresti; (Alles —), popresti; ſie hat ſich die Finger aufgeſponnen, predja joj je prste razjěla.
Aufſpitzen, *v. a.* die Ohren —, strići ušima; načuliti, rogušiti, dignuti uši.
Aufſplittern, *v. a.* raztresnuti; —, *v. n.* raztresnuti se.
Aufſprechen, *v. a.* odbajati, odčiniti.
Aufſpreiten, **Aufſpreizen**, *v. a.* razapeti, razpinjati, razmaknuti; razkrečiti, razkučiti; (einen geſchlachteten Schöps —), razkrečiti, razapeti; die Thür —, odjapiti, odjaziti, otvoriti širom vrata.
Aufſprengen, *v. a.* probiti, razbiti; die Thür —, obiti, razbiti vrata; ein Schiff —, dignuti ladju u zrak, razprsnuti ladju; (aufjagen), krenuti.
Aufſprengung, *f.* razbijanje, obijanje; dizanje u zrak; prsak; kretanje.
Aufſprießen, ſ. Aufſproſſen.
Aufſpringen, *v. n.* poskočiti; (v. Boden —), skočiti na noge, djipiti; die Thür iſt aufgeſprungen, vrata su se otvorila; (aufplatzen), puknuti, izpucati, pucati, popucati, razpučiti se; (von Lippen), oprhnuti, izpucati se; (vom Samen), opučiti se.
Aufſpritzen, *v. n.* strcati u vis; strcati na što; ein Geſchwür —, razstrcati čir, mozolj; —, *v. n.* das Blut ſpritzte hoch auf, krv je prsnula u vis.
Aufſproſſen, *v. n.* izniknuti, poniknuti, proniknuti, iznicati; těrati; narasti, postati.
Aufſprößling, *m.* mlaz, iznikao, ponikao, izrastao *f.*; ſ. Emporkömmling.
Aufſprudeln, *v. n.* šikljati, krkljati, provrěti, zaklokotati, uzključati; er ſprudelt gleich auf, odmah plane; —, *v. a.* uzšiknuti, uzkrknuti; ein —der Kopf, ſ. Brauſekopf.
Aufſprühen, *v. a.* vrcati iskrami, sipati varnice u vis; —, *v. n.* zaiskriti se.
Aufſprung, *m.* uzskok, poskok; (Spalte), pukotina.
Aufſpucken, ſ. Anſpucken.
Aufſpulen, *v. n.* naviti, namotati (na cěv, mosur).
Aufſpülen, *v. a.* ein Geſchirr —, izprati, izplákati, izpirati; das Waſſer hat Sand aufgeſpült, voda je nanela pěska.
Aufſpünden, *v. a.* odvranjiti, odtapunati.
Aufſpüren, *v. a.* nanjušiti; ſ. Aufſpähen.
Aufſtacheln, *v. a.* nabosti, podbosti, podbadati, uzbosti; (anreizen), podbosti, podžeći, podtaknuti.
Aufſtaffiren, *v. a.* izkititi, nakititi.
Aufſtallen, *v. a.* metnuti u staju; metnuti na krmu.
Aufſtammeln, *v. a.* tepati, protepati.
Aufſtammen, *v. a.* zametnuti, zavrći pleme.
Aufſtämmen, *v. a.* poduprěti, nasloniti; ſich auf den Tiſch —, podnimiti se
Aufſtampfen, *v. a.* pritabati, prigaziti, nabiti; (aufeinander ſtampfen), razgaziti, razkopati; —, *v. n.* zatopotati, topotati, nogom biti.
Aufſtand, *m.* ustanak; buna.
Aufſtänkern, *v. a.* iznjušiti, nanjušiti, našunjati.
Aufſtapeln, *v. a.* nagomilati, nagrtati; Holz —, brvnati, nakladati.
Aufſtarren, *v. n.* stršiti; (ſtarr aufſehen), upréti oči, bečiti se.
Aufſtauben, *v. n.* zaprašiti se, prašiti se.
Aufſtäuben, *v. a.* zaprašiti; naprašiti.
Aufſtäubern, ſ. Aufſtöbern.
Aufſtauchen, *v. a.* lupiti o što; (beim Schmied), zamlatiti, zavratiti, strknuti; Flachs —, kučićiti lan; Waſſer — (Aufſtauen), zagušiti, ustaviti, ustavljati vodu.
Aufſtaunen, *v. n.* s udivljenjem uzgledati, pogledati.
Aufſtechen, *v. a.* nabosti, nabadati, nataknuti, naticati; (öffnen), probosti, razbosti; Heu —, tovariti sěno (vilami); (befeſtigen), pribosti; (eine Kupferplatte), prevajati, iznova dubsti; (mit Stichen bezeichnen), obosti; (*fig.*) prekoriti.
Aufſtecher, *m.* probadač.
Aufſtecken, *v. a.* prikopčati, priděsti; (auf etwas ſtecken), nataknuti, zataknuti, nabiti, nabosti; eine Flagge —, razviti, iztaknuti stěg.
Aufſteckadel, *f.* pribadača.
Aufſtehen, *v. n.* otvoren biti; die Thür ſteht auf, vrata zjaju i. jape; (auf etw. ſtehen), stajati na čem; (ſich erheben), ustati, ustajati, dignuti se na noge; v. Gebet —, ustati od molitve; vom Krankenlager —, pridignuti se; zeitlich, früh —, uraniti, podraniti; der Pfahl ſteht auf, kolac je zapeo; die

Digitized by Google

Zähne stehen auf, trnu zubi; b. Schwaben steht auf, čadja, čadj se diže, gora se puši; die Wolke steht auf, vuna se kostrěši; ein Prophet ist aufgestanden, podigao se je i. nastao prorok; wider einen —, ustati na koga.

Aufsteifen, *v. a.* ukrutiti, skrutiti; (Wäsche), iznova skrobiti, preskrobiti, preštirkati*.

Aufsteigen, *v. n.* uzići, uzlaziti; (auf den Wagen —) popeti, penjati se (na kola); (sich erheben), dizati se, uzdignuti se; die Speise steigt mir auf, podriguje mi se; die Sonne steigt auf, sunce se radja; (v. Gestirnen), pojaviti se, izlaziti, pomoliti se, osvanuti; es stiegen ihm verschiedene Bedenklichkeiten auf, porodiše se u njem razne sumnje.

Aufsteigen, *n.* — eines Schülers in höhere Klasse, prelaz učenika u višju učionicu.

Aufsteigend, *adj.* uzlazeći, uzlazan, uzhodan; —e Linie, uzlazeća, uzhodna loza.

Aufsteigung, *f.* uzlazenje; gerade —, uzpravan uzlaz; schiefe —, kos uzlaz.

Aufsteigungsunterschied, *m.* uzlazna razlika.

Aufstellen, *v. a.* postaviti, postavljati; (in Ordnung st.), naměstiti, naměštati, ponaměštati, narediti, uměstiti, zaměstiti; (aufrichten), naměstiti dubke, izpraviti, uzpraviti, poperiti, izdignuti, podignuti; eine Maschine —, nagraditi stroj; Waaren —, izložiti, robu; Wache —, postaviti, pometnuti, baciti, povrdoljati stražu; Zeugen —, navesti, dovesti svědoke; den Kessel —, nastaviti kotao; Kanonen —, uměstiti, naměstiti topove; Netze —, razpeti mrežu; eine Falle —, nastaviti stupicu; Sprenkel —, zapeti pruglo; einen Satz —, postaviti, predložiti izreku; Truppen in Reihe u. Glied —, redjati, poredjati vojsku; in Schlachtordnung —, narediti (vojsku); einen Richter —, postaviti, naměstiti sudca; auf einen —, podleći komu laboru; sich —, postaviti se, naměstiti; sich in Reihe und Glied —, povrstati se, poredjati se; (sich aufrichten), uzpraviti se, izdignuti se.

Aufsteller, *m.* postavljač, naměštalac.

Aufstellung, *f.* postavljanje, nastavljanje; postava, naměštaj, naměštanje itd.

Aufstemmen, *s.* Aufstämmen.

Aufstempeln, *v. a.* biljegovati, udariti biljeg.

Aufsteppen, *v. a.* priglasati.

Aufsteuern, *v. n.* krmiti, veslati uz vodu.

Aufsticheln, *v. a.* nabockati; (durchst.), probockati; einen —, podbadati, podticati, podraživati.

Aufsticken, *v. a.* izvezti.

Aufstieben, *s.* Aufstäuben.

Aufstieren, *v. n.* piljiti, blejiti; bečiti se u vis.

Aufstiften, *s.* Aufsetzen, Anstiften.

Aufstimmen, *v. a.* die Saiten —, nategnuti žice.

Aufstippen, *s.* Aufstochern.

Aufstöbern, *s.* Aufjagen.

Aufstochern, *v. a.* pročačkati.

Aufstocken, *v. a.* (Tabak), kalupiti.

Aufstöhnen, *v. n.* zastenjati.

Aufstopfen, *v. a.* nabiti, napuniti; iznova puniti.

Aufstoppeln, *v. a.* napabirčiti, napalětkovati.

Aufstöpseln, *v. a.* odčepiti.

Aufstören, *v. a.* probuditi bukom; (auseinander st.), razbučiti; (v. Feuer), podtaknuti, podticati.

Aufstoßen, *v. a.* proturati, progurati, prolomiti; die Haut —, oguliti kožu; (hin—), uzturiti; den Hund —, gurati psa da ustane; Wild —, krenuti, dignuti zvěr; den Bienenkorb —, nastaviti košnicu; —, *v. n.* (auf etwas stoßen), udariti o što; das Schiff ist aufgestoßen, brod je nasio; (v. Speisen), podrigivati se, podrignuti se; (begegnen), naměriti se, naići (na koga), susresti, sukobiti, udesiti (koga); ein Zweifel stößt mir auf, sumnja mi se nameće; wenn ihm eine Noth aufstößt, ako se nadje na nevolji, ako mu bude do nevolje; der Wein stößt auf, vino cikne, vino je uzvištalo; die Kuh stößt auf, krava kunja.

Aufstößig, *adj.* nakisao, uzvištao; ein —er Wein, zavrelica; der Wein ist —, vino cikne; (krank), bolešljiv; (aufstützig), jogunast.

Aufstrahlen, *v. n.* uzsěvnuti, sěvnuti, sijati u vis.

Aufstrauben, *v. n.* stršiti; uzježiti se, naježiti se.

Aufsträuben, *v. a.* naježiti, nakostrěšiti; sich —, *v. r.* naježiti se, nakostrěšiti se, naremežiti se, nastršiti se.

Aufstreben, *v. n.* penjati se u vis; stršiti; zur Vollkommenheit —, težiti na savršenstvo.

Aufstrecken, *v. a.* pružiti, pružati u vis.

Aufstreicheln, *v. a.* pogladiti, uzgladiti.

Aufstreichen, *v. a.* namazati; die Haare —, kosu naježiti, uzčešljati; b. Kleid streicht auf, haljina se vuče; auf der Geige —, zagudeti.

Aufstreifen, *v. a.* uzgrnuti, zavrnuti, posuvratiti, zavratiti; die Ärmel —, zarozati rukave; Bohnen —, ljuštiti grah (pasulj); die Haut —, oguliti kožu, okrznuti se, priškrniti se, —, *v. n.* kosnuti se, brcnuti.

Digitized by Google

Aufstreuen, *v. a.* nasipati, nasuti, posuti; Blumen —, nastrěti cvěće.
Aufstrich, *m.* uzvlak.
Aufstricken, *v. a.* den Zwirn —, poplesti konac; Stricke —, razplesti užeta.
Aufstriegeln, *v. a.* užčešati, uztimariti, počešati, potimariti*; sich —, nakinđjuriti se.
Aufströmen, *v. a.* naplaviti, nanositi.
Aufstücken, *v. a.* nadostaviti.
Aufstufen, *v. n.* stubimice sve se dizati; — *v. a.* stubimice sve dizati.
Aufstufung, *f.* (*Limax*), stupnik.
Aufstülpen, *v. a.* zavrnuti, uzvrnuti obod; den Deckel auf den Topf —, poklopiti lonac; eine aufgestülpte Nase, uzdignut, zakovrčen, zafrknut nos.
Aufstürmen, *v. a.* uzjuriti, uzbuniti; die Thür —, razbiti vrata; das Thor —, razbiti na juriš; — *v. n.* srnuti u vis.
Aufstürzen, *v. a.* den Deckel —, poklopiti, zaklopiti; die Haube —, baciti kapu na glavu; — *v. n.* nasrnuti; mit dem Kopfe —, udariti glavom o što.
Aufstutzen, *v. a.* s. Aufstülpen; (aufputzen), nakititi, izkititi, nagizdati; den Bart —, zasukati, zafrkati brke; —, *v. n.* zapanjiti se, učuditi se.
Aufstützen, *s.* Auflehnen.
Aufstutzer, *m.* gizdelin, gizdavica; (Staffirer), nakitnik.
Aufsuchen, *v. a.* iztraživati, potražiti; ein Wort —, iztražiti rěč.
Aufsucher, *m.* tražilac.
Aufsuchung, *f.* traženje, tražnja.
Aufsud, *n.* odvarak, zakip.
Aufsummen, *v. n.* zazujati, zazukati, zabrujati; sich —, *v. r.* nakupiti se, narasti*
Aufsuppen, *v. a.* pojěsti juhu, čorbu.
Aufsüßen, *v. a* omutiti, omućkati.
Aufsüßwasser, *n.* omućina.
Auftafeln, *s.* Auftischen.
Auftagen, *s.* Vertagen; —, *v. n.* opodaniti se, pomoliti se; izaći na vidělo.
Auftakeln, *v. a.* spremiti, opremiti brod.
Auftanzen, *v. n.* zaigrati, zaplesati; Schuhe —, cipele izlizati (plesanjem).
Auftappen, *v. n.* tumariti, na što.
Auftassen, *v. a.* saděsti u stog, kladnju; skladati.
Auftasten, *v. a.* napipati, opipati.
Auftauchen, *v. n.* pomoliti se, izkrsnuti.
Auftaumeln, *v. n.* uzteturati se, nateturati, natornjati, natrbati na što.
Aufthauen, *v. a.* raztopiti, otopiti, razkraviti; —, *v. n.* topiti se, otopiti se, odkraviti se, okopněti, odmrznuti se, razkraviti se, odkraviti se, kraviti se.
Aufthauung, *f.* otop, topljenje; jug.
Aufthauungspunkt, *m.* topitak.
Auftheilen, *v. a.* porazděliti, razrezati.
Aufthun, *v. a.* metnuti na što, nametnuti; das Essen —, metnuti jelo u zdělu; (öffnen), otvoriti, odprěti, otvarati, razklopiti; Augen —, progledati; den Mund —, zinuti, prosloviti; den Mund — (um zu sprechen), zaustiti; er darf nicht den Mund —, nesmě ni pisnuti; den Beutel —, razkriliti kesu; einen Sack —, razrěšiti vrěću; (das Geflochtene —), razplesti; (ein Faß —,) načepiti, načeti; Ohren —, paziti, slušati; sich —, *v. r.* otvoriti se; die Erde thut sich auf, zemlja se je proselа, projazila; die Blumen thun sich auf, cvěće zene; das Gestein thut sich auf, kamenje se odkida, odvaljuje; (v. Keime), klicati, nicati.
Aufthürmen, *v. a.* nagomilati, nahrpiti.
Aufticken, *v. a.* tipnuti, kucnuti.
Auftiefen, *v. a.* dubiti.
Auftippen, *v. a.* tipnuti, tiknuti, pipnuti.
Auftischen, *v. a.* doněti na stol (trpezu); izněti (jelo) pred koga; (*fig.*) kazivati, razlagati; alltägliche Sachen —, poznate stvari pripovědati.
Auftoben, *v. n.* zahučati, zabučiti, uzběšněti.
Auftönen, *v. a.* glasiti se, zazvoniti, zazvučati.
Auftosen, *v. n.* zaurlati, zabučiti.
Auftraben, *v. a.* uzkasati.
Auftrag, *m.* (Auftragen), — der Farben, namaz, metanje mastilah (bojah); (Befehl), nalog, zapověd; im —e, po nalogu, zapovědi; (aufgetrag. Geschäft), naruka; s. Bestellung, (komisia); einen — geben, naručiti, naložiti, zapověditi; einen — besorgen, izvršiti naruku.
Auftragen, *v. a.* nanositi, naněti; Speisen —, doněti jela na stol; Gold —, pozlatiti; Farben, metati mastila, (boje), pomastiti; (in d. Buchdr.) namazati; einem ein Geschäft —, naručiti, naručivati; einem etwas —, naložiti, zapověditi; dem Gegentheil den Eid —, zaiskati da se protivnik zakune (na što).
Aufträger, *m.* nosilac.
Auftragsbesorger, *m.* naručnik, opravnik.
Auftragsbrief, *m.* naručnica.
Auftragsgeber, *m.* naručitelj.
Auftragsgemäß, *adv.* po naruci.
Auftrampeln, Auftrappeln, *v. n.* trupnuti, tupnuti; *v. a.* Erde —, natupkati, natrupkati zemlje.
Auftrampen, Auftrappen, Auftrapsen, *v. n.* zatopotati, tabnuti; — *v. a.* utabati, utopotati, utrapati.
Auträufeln, *v. n.* nakackati.
Auträufen, *v. n.* nakapati.
Auftreffen, *v. n.* zapeti o što; *v. a.* naći budna, na noguh.

Digitized by Google

Auftreiben, *v. a.* uztĕrati, uzagnati; aus dem Bette —, iztĕrati iz postelje (kreveta); (Wild —), krenuti, iztĕrati, dignuti; (d. Schloſſer), izklepati; Reife —, udariti, nabiti obruče; den Acker —, podmekotiti njivu; den Leib —, naduti, nadimati trbuh; Menſchen —, iznalaziti; Geld —, novce smoći, namaći, najamiti, sastaviti; (mühſam —), skuckati, skunatoriti, skonobiti; den Preis —, cĕnu povisiti; den Hut —, uzbiti klobuk; (mit Gewalt öffnen), silom otvoriti; razbiti; (eines auf das andere —), nagnati, nagoniti, nabiti; — *v. n.* das Schiff trieb auf, ladja se je nasadila, nasukala, nasĕla je.

Auftreiben, *n.* uzgon; (v. Wild), kretanje; (Geld), namicanje, namak.

Auftreiblich, *adj.* nabavan, što se može smoći, namaknuti.

Auftrennen, *v. a.* oporiti, razporiti, razšiti; (v. Strumpfe), osuti, razplesti; ſich —, *v. r.* poriti se, oporiti se; (v. Strumpfe), osuti se, osipati se.

Auftrennung, *f.* porenje, razpor.

Auftreten, *v. a.* razgaziti, pregaziti; (eine Sache auf die andere treten), pritabati, prigaziti, utabati; (treten) stupiti, nastupiti; (auf der Bühne —), stupiti na pozorište, predstavljati; gegen Jemanden —, podignuti se na koga; mit etwas —, pojaviti se, pokazati se (s čim), izići na ugled; energiſch —, krepko postupati; mit einer Klage —, izněti tužbu (na koga).

Auftriefen, ſ. Aufträufeln.

Auftrinken, *v. a.* popiti, izpiti, izpijati.

Auftritt, *m.* nastupanje, nastup; (im Theat.), prizor; (eine Stufe), nastupak; er hat mit ihm einen — gehabt, posvadio se je s njim.

Auftrocknen, *v. a.* posušiti, osušiti; Thränen —, utrli suze; — *v. n.* posušiti se, usahnuti; prisahnuti.

Auftrommeln, *v. n.* bubnuti, zabubnjati, zabubati; — *v. a.* bubnjanjem probuditi.

Auftrompeten, *v. n.* zatrubiti; — *v. a.* trubljom probuditi.

Auftröpfeln, ſ. Aufträufeln.

Auftropfen, ſ. Aufträufen.

Auftrüben, *v. a.* zamutiti, uzburljati, uzmutiti; aufgetrübte Flüßigkeit, mutež.

Auftunken, *v. a.* izumakati.

Auftupfen, *v. a.* iztipkati.

Auftuten, *v. a.* zatuliti.

Aufwachen, *v. n.* buditi se, probuditi se, razbuditi se; oživljeti.

Aufwachſen, *v. n.* izrasti, narasti, uzrasti; mit einander —, zajedno odrasti.

Aufwackeln, *v. a.* razklamati, razklimati, razklamitati.

Aufwagen, *v. n.* usuditi se, ustati.

Aufwägen, *v.* a. izměriti, vagnuti; einem etwas mit Gold —, izměriti, preměriti, presipati komu što zlatom.

Aufwählen, *v. a.* nasumce obrati; (eine Karte), prevrnuti.

Aufwall, ſ. Aufwallung.

Aufwallen, *v. n.* uzavrěti, uzkipěti, uzključati; das Blut wallet auf, krv navire, měša se; (*fig.*) uzavrěti, planuti; razjariti se.

Aufwällen, *v. a.* uzvariti; (aufhäufen), nagomilati.

Aufwallung, *f.* kipljenje, var; ključ; (d. Blutes), uzvar krvi; (Zorn), srdnja.

Aufwalzen, *v. a.* naviti na valj, valjak.

Aufwälzen, *v. a.* uzvaliti, uzvaljati; (auf etwas w.), navaliti; einem etwas —, naprtiti komu što.

Aufwand, *m.* trošak, tratnja, potrošak; großer — der Kräfte, velik napor; großer —, razsipnost; — machen, razsipno življeti, mnogo trošiti; das iſt mit großem — verbunden, to puno i. skupo stoji, s toga se puno troši.

Aufwandeln, *v. n.* uzšetati; (*theol.*) podignuti, podizati (kalež).

Aufwanken, *v. n.* uzteturati se, ustati teturajuć; (auf etwas wan.), natrtati, navesti se, naviti se.

Aufwärmen, *v. a.* podgrijati, pogrijati, podgrĕvati; eine aufgewärmte Speiſe, pogrĕvci, pogrijanac; (*fig.*) einen alten Streit —, podirati staru razpru; etwas Geſagtes —, zapovrnuti.

Aufwartegeld, *n.* —lohn, *m.* dvorbina.

Aufwarten, *v. n.* dvoriti, podvoriti, poslužiti; (b. Tiſche —), služiti oko stola; dvoriti; mit einer Speiſe —, izněti što pred koga i. komu; ponuditi, počastiti koga čim; (einem ſeine Aufwartung machen), pokloniti se komu, (učiniti podvorenje); womit kann ich Ihnen —? čim vas mogu poslužiti? (v. Hunden), človiti.

Aufwärter, *m.* služar, poslužnik, podvornik, služitelj, dvorilac.

Aufwärteramt, *n.* —dienſt, *m.* poslužba, dvorba; služba podvornika.

Aufwärterin, *f.* poslužnica, služavka, dvorkinja.

Aufwärts, *adv.* uz, gorĕ, u vis; den Fluß —, uz vodu.

Aufwartſam, *adj.* poslužan, uslužan, udvoran.

Aufwartung, *f.* poslužba, posluživanje, posluga, dvorba, podvorenje; einem ſeine — machen, ſ. Aufwarten.

Aufwaſch, *m.* Aufwäſche, *f.* sudopranje.

Aufwaſchen, *v. a.* oprati, pomiti, prati; d. Seife —, poprati, potrošiti sapun; ſich die Hände —, razprati ruke.

Aufwaſcher, *m.* (im Bräuh.) mĕšaja.

Aufwäſcherin, *f.* sudoperka.

Aufwaſchfaß, *n.* pomijara.

Digitized by Google

Aufwaſchort, *m.* sudoperionica.
Aufwaſchwaſſer, ſ. Abwaſchwaſſer.
Aufwaſſer, *n.* poledna voda.
Aufweben, *v. a.* das Garn —, potkati predju; (losweb.), razatkati.
Aufwechſel, *m.* ſ. Agio.
Aufwechſeln, *v. a.* razměniti, zaměniti.
Aufwechsler, *m.* měnjač.
Aufwecken, *v. a.* probuditi, razbuditi; einen Todten —, uzkrisiti, dignuti mrtvaca; (*fig.*) udobrovoljiti, razveseliti, razvedriti; aufgeweckt, dobre volje; ein aufgeweckter Kopf, mudra glava.
Aufwecker, *m.* budilac, budnik; (b. d. Uhr), budilo.
Aufweckung, *f.* probudjivanje, budjenje, probuda; ſ. Auferweckung.
Aufwehen, *v. a.* uzduhati, uzduhnuti, uzpuhati; (den Staub —), uzvijati; den Funken zur Flamme —, razduhati, razpiriti iskru; (wegwehen), odduhati; odpuhati; —, *v. n.* vijati se.
Aufweichen, *v. a.* umekšati; (in einer Flüßigkeit), razmočiti, izkiseliti, razkiseliti; —, *v. n.* (weich werden), odmeknuti; razmočiti se, izkiseliti se.
Aufweichung, odmak; *f.* razmak, razmakanje.
Aufweifbürſte, *f.* (zlatarska) čistilica.
Aufweifen, *v. a.* namotati, namatati, predju na rašak; (fertig weif.), domotati.
Aufweinen, *v. n.* zaplakati, proplakati, oplakati; *v. a.* plačem probuditi.
Aufweiſen, *v. a.* pokazati, pokazivati; einen Zeugen —, svědoka dovesti.
Aufweißen, *v. a.* preběliti.
Aufweiſung, *f.* pokazivanje, pokaz.
Aufwelken, *v. a.* Obſt —, voća nasušiti.
Aufwenden, *v. a.* potrošiti, poharčiti; upotrebiti; Fleiß und Mühe —, uložiti pomnju; nastojati, trsiti se.
Aufwerfen, *v. a.* (hin—), uzbaciti, uzbacivati, uzmetati; (auf etwas werf.), nabaciti, nametati; d. Waſſer wirft Blaſen auf, voda puljka, izbija klobuke; e. Graben —, izkopati jarak; Schanzen —, kopati, zakopati obkope; einen Damm —, nasipati sip; eine Frage zapitati, upitati; Zweifel —, izjaviti sumlju; einem den Kopf —, razbiti komu glavu; Karten —, prevrnuti karte; ſich — (v. Holz), ſ. Werfen; ſich zum Lehrer —, nametnuti se, nametati se za učitelja; ſich wieder einen —, ustati, dignuti se na koga, Lippen —, naprčiti, oprčiti, natoprčiti usne, naprčiti se.
Aufwettern, *v. a.* usburiti.
Aufwichſen, *v. a.* navoštiti; den Schnurrbart —, namazati brkove; ſich —, nagizdati se, nakititi se; (*fig.*) počastiti.
Aufwickeln, *v. a.* namotati, naviti, smotati; (loswickeln), razmotati, odmotati; ein Kind —, razviti, razvijati děte.
Aufwiegelei, *f.* bunjenje, mutljanje.
Aufwiegeln, *v. a.* buniti, mutljati, pobuniti, uzbućiti, puntati; (reizen), podticati, podbadati.
Aufwiegelung, *f.* ſ. Aufwiegelei; buna, punta.
Aufwiegen, *v. n.* pretezati; —, *v. a.* ſ. Aufwägen.
Aufwiegler, *m.* bunitelj, bundžija, puntar, bukavac.
Aufwiegleriſch, *adj.* buntovni.
Aufwieglervolk, *n.* buntovni narod; buntovnici.
Aufwiehern, *v. n.* zahrzati, njisnuti.
Aufwinden, *v. a.* ein Kind —, razviti razvijati děte.
Aufwinden, *v. a.* (hin—), uzviti, uzvijati (na vitao); (auf etwas w.), namotati, naviti, namatati; aus einander —, odmotati, odviti, razmotati; ſich —, *v. r.* uzviti se, izviti se, popeti se.
Aufwindläppchen, *n.* lepir, duša (od klubka).
Aufwindung, *f.* uzvijanje, uzvitak; namatanje, namotak.
Aufwinſeln, *v. a* skikom probuditi.
Aufwippen, ſ. Aufwachten.
Aufwirbeln, *v. a.* uzvitlati, uzvijati; (b. d. Geige), odvinuti; —. *v. n.* vitlati se, uzviti se, poviti se.
Aufwirken, *v. a.* potkati; (losw.), razatkati; (b. Bäck.) razměšiti, razkuhati, ličiti; (waidm.), razporiti.
Aufwirren, *v. a.* razmrsiti, odmrsiti, razmršavati.
Aufwiſchen, *v. a.* utrti, utirati, ubrisati.
Aufwiſcher, *m.* Aufwiſchhader, *m.* otirač, izpirača.
Aufwogen, *v. n.* uztalasiti se, uzvaljati se, dignuti se na valove.
Aufwölben, *v. a.* svesti, svoditi.
Aufwolken, *v. a.* naoblačiti.
Aufwölken, ſich, *v. r.* naoblačiti se.
Aufwollen, *v. n.* hotěti ustati; hotěti gorě ići.
Aufworfeln, *v. a.* uzvějati na što.
Aufwuchern, *v. n.* uzbujati.
Aufwuchten, *v. a.* poduvrěti, poduvirati; izvaliti.
Aufwühlen, *v. a.* uzrovati, uzriti, preroviti; (uneben machen), razrovati; die öffentliche Ordnung —, podkopavati javni red.
Aufwuhnen, *v. a.* oduške prosěći (u ledu).
Aufwünſchen, *v. a.* einem alles Uebel —, želiti komu sve zlo.
Aufwurf, *m.* uzbacivanje, izbacivanje; (die aufgeworfene Erde), nasap, sip, namet.
Aufwürfeln, *v. a.* kockami baciti.
Aufwürgen, *v. a.* podaviti, pogušiti.

Digitized by Google

Aufzählen, *v. a.* nabrojiti, izbrojiti, nabrajati; einem zwanzig Prügel —, nabrojiti, namiriti komu dvadeset batinah; Gründe —, izbrojiti razloge.
Aufzähler, *m.* izbrojač.
Aufzählung, *f.* izbrajanje, nabrajanje, izbroj, nabroj; nach —, izbrojiv.
Aufzanken, *v. a.* svadjom probuditi.
Aufzärteln, *v. a.* uznjegovati, razbluditi, razmaziti.
Aufzaubern, *v. a.* ſ. Anzaubern; (öffnen), vračanjem, razkovnikom otvoriti.
Aufzäumen, *v. a.* zauzdati, zauzdavati.
Aufzausen, *v. a.* razkušljati, razčupati.
Aufzechen, *v. a.* propiti, zapiti.
Aufzehren, *v. a.* potrošiti, potratiti, poharčiti; ſ. Aufeſſen; der Gram hat ihn aufgezehrt, tuga ga je izjela.
Aufzeichnen, *v. a.* zabilježiti, zarovašiti; zapisati, upisati; (b. Mal.), nacrtati, narisati.
Aufzeichner, *m.* bilježnik, upisač.
Aufzeichnung, *f.* bilježenje, zapisivanje, naznačivanje, bilježenje; —en, *pl.* zapisci.
Aufzeichnungsbuch, *n.* bilježnica.
Aufzeigen, ſ. Aufweiſen.
Aufzerren, *v. a.* gorè vući, smucati, natezati, navlačiti.
Aufziehbrücke, ſ. Zugbrücke.
Aufziehen, *v. a.* (hin—), izvući; (öffnen), razvući, otvoriti; (auf eine andere Sache ziehen), navući, navlačiti; eine Uhr —, naviti, navinuti, navijati uru, sat; Saiten —, napeti, napinjati žice, strune; gelindere Saiten —, povući se, popustiti; (einen Uebelthäter —), udariti na muke; (b. Web.) naviti; eine Landkarte —, zemljovid podlèpiti; Segel —, otvoriti, razapeti, razviti jedra; den Vorhang —, dignuti zastor; eine Grube —, izvaditi iz jame; den Hahn —, zapeti pušku; einen —, titrati se s kim, zaluditi koga; (Kinder —), odgajiti, uzgojiti, odhraniti; (Schafe —), podgajiti, odgajiti, podići; (in Menge —), zavrći, zapatiti, napatiti, (ovacah); einen Baum —, podhraniti drvo; (b. Goldſchm.), tanjiti; (wägen), měriti; —, *v. n.* stupati, šetati, ići; die Wache zieht auf, straža se mènja; mit etwas aufgezogen kommen, dolaziti (s čim); (v. Wolken), dizati se; ein Gewitter zieht auf, oluja, bura, nevrème se spravlja.
Aufzieher, *m.* podrugljivac.
Aufzieherei, *f.* podrugivanje, podrugljivost.
Aufziehhammer, *m.* (malj-)tanjač.
Aufziehloch, *n.* navijalo.
Aufzieren, ſ. Aufputzen.
Aufzirkeln, *v. a.* našestariti.
Aufziſchen, *v. a.* ciknuti, šiknuti.
Aufzittern, *v. n.* uzdrhtati.
Aufzögern, ſ. Verzögern.
Aufzucht, *f.* zapatak.
Aufzucken, *v. n.* prenuti se, pomoliti se.
Aufzuckern, *v. a.* ošećeriti.
Aufzug, *m.* uzvlačenje, potezanje, natezanje; (b. Stuhlflecht.), navoj; (b. Web.), kosa, navitak; feierlicher —, svečani provod, obhod, parada; — der Soldaten auf die Wache, izměna straže; (Kleidung), odělo, ruho; (im Schauſp.), čin; (Aufſchub), odlaganje, odvlaka, zatezanje.
Aufzüglich, *adj.* odvlačan, zadrživ.
Aufzugsbaum, *m.* snovača.
Aufzugsgeld, *n.* Schleußengeld.
Aufzugsmaſchine, *f.* natezalo.
Aufzugsrad, *n.* (točak-)natezač.
Aufzupfen, *v. a.* načinkati, naskubsti.
Aufzürnen, *v. n.* uzljutiti se, razsrditi se, razgnjěviti se.
Aufzwängen, *v. a.* einen Hut —, natači klobuk (na glavu); (ein Schloß —), razvrnuti, silom odpréti, razklopiti.
Aufzwecken, *v. a.* navlačiti, nategnuti kožu.
Aufzweckzange, *f.* navlačilo.
Aufzwicken, *v. a.* ražštipnuti; ſ. Aufzwecken.
Aufzwieſeln, *v. a.* nataknuti na razsohu.
Aufzwingen, *v. a.* nametnuti, narinuti; ſ. Aufzwängen. [upresti.
Aufzwirnen, *v. a.* nasukati, prepresti,
Aufzwitſchern, *v. n.* cvrknuti.
Augapfel, *m.* oko, očina; er iſt ſein —, ljubi ga kao oko u glavi.
Augapfelhäutchen, *n.* spojka, zěnična opnica.
Augarten, *m.* palučak.
Auge, *n.* oko; (auf d. Brühe), ocvěrak, skvara, ckvarak; (auf Pflanz.), púpak, pupoljak, oko; treibendes, ſchlafendes —, otvoreno, zatvoreno oko; (an einer Nähnadel), uši; naſſe —n, suzne oči; eingefallene —n, izpite oči; ſcharfe —n, bistre oči; verliebte —n machen, očijukati se, ljubakati; an den —n abſehen, vidèti komu šta na očih; er ſieht mir Alles an den —n ab, što ja okom, on skokom; das paßt wie die Fauſt aufs —, liči kao pesnica na oko, to je kao šaka prema oku; geh' mir aus den —n, kini mi se s očijuh; idi mi izpred očijuh; aus den —n aus dem Sinn, sa srca kad i s očijuh; daleko od očijuh, daleko od srca; etwas aus d. —n ſetzen, smetnuti što s uma, negledati na što, nemariti za što; ſeine Pflicht aus den —n ſetzen, zaboraviti svoju dužnost; er iſt wie aus ſeinen —n geſchnitten, kao da si jabuku razpolovio; das fällt, ſpringt in die —n, to udara u

Digitized by Google

oči, to je očevidno, bělodano; ins — fassen, upréti oko, paziti na koga; er ist mir ein Dorn im —, on mi je trn u oku, on mi je kost u grlu; in meinen —n, po mojem mnènju; in meinen —n ist er ein Schurke, ja ga držim za lopova; Sand v. Staub in d. —n streuen, zamaštati, zamahnitati; zavarati komu oči; ich sehe es mit ganz andern —n an, to mi se čini sasvim drugo; ja o tom sasvim drugčije sudim; mit seinen leiblichen —n sehen, svojima očima vidèti; mit scheelen — sehen, popréko gledati; mit unverwandten —n anblicken, fein — abwenden, nesmetnuti oka s koga; unter vier —n, na samo; es wurde mir dunkel vor den —n, smrče mi se pred očima; vor den —n schwinden, izčeznuti; vor die —n stellen, predočiti, prikazati; die —n gehen mir auf, sad sam progledao, puklo mi je medju očima; d. —n aufschlagen, progledati; d. —n niederschlagen, oboriti oči, nikom poniknuti; ein — auf etwas werfen, okomiti, baciti oko na što; sie sticht ihm in die —n, otimlju mu se oči za njom; die —n weiden, pariti oči; ein — zudrücken, gledati kroz prste; die —n zumachen, zažmuriti; das — halb zumachen, zažmiriti; ich habe kein — zugemacht, nijesam trenuo, nijesam oka na oko metnuo; die —n fallen mir zu, oči mi se zaklapaju; große —n machen, izbečiti, izdrečiti, izvaliti, izbuljiti, izkléštiti oči; er machte große —n, izpadoše mu oči; ein wachsames — auf etwas haben, podpaziti što; d. —n gingen ihm über, udariše mu suze na oči; vor d. —n der ganzen Welt, na pomol i. na očigled světu; vier —n sehen besser als zwei, više vide oči nego oko; više očijuh vidi više; das — des Höchsten, Božje oko; vor Gottes —n, pred Bogom; wo hast du die —n? kamo ti oči? vor deinen —n, na tvoje oči; mit einem blauen — davon kommen, proći bez velike nevolje; das Kalb ins — schlagen, darnuti koga u zènicu.

Äugelchen, *n.* okance, ošce; *pl.* očice.

Äugeln, *v. n.* namigivati; s. Liebäugeln; Impfen.

Augen- (in Zus.), očni, očinji.

Augenachat, *m.* okati bezdrak, agat*.

Augenachse, *f.* očinja osovina.

Augenader, *f.* očinja žila.

Augenähnlich, *adj.* nalik na oko, okast.

Augenarznei, *f.* očni lèk.

Augenarzt, *m.* očnik, očar, okulista.

Augenbad, *n.* očna kupelj.

Augenbalsam, *m.* očna pomast, dragomast.

Augenbeschreibung, *f.* opis oka, okopis.

Augenbewegend, *adj.* okokretan.

Augenbinde, *f.* očna veza, povez od očijuh.

Augenblende, s. Augenleder.

Augenblendend, *adj.* zasènjujući.

Augenblender, s. Gaukler.

Augenblick, *m.* trenuće oka, tren, trenutak, časak, mah, hip; vor einem —e, tolič, otolič; den —, u ovaj par; in einem —e, časom, u tinji čas, za tren, za jedan čas, za čas; jeden —, alle —e, svaki čas; im —e ist er da, odmah, taki, udilj, mahom će doći; auf einen —, za čas.

Augenblicklich, *adj.* časovit, trenutan; —, *adv.* odmah, umah, namah, mahom, časom, udilj, uput.

Augenblinzeln, *n.* miganje.

Augenblitz, *m.* krešenje očijuh.

Augenblüthe, *f.* s. Gauchheil.

Augenbogen, *m.* (očinja) šarenica.

Augenbraun, Augenbrame, *f.* } obrva.

Augenbraungegend, *f.* obočje.

Augenbrennen, *n.* žeg očijuh.

Augenbutter, *f.* krmelj.

Augencur, *f.* očna lèčba.

Augendeckel, *m.* kapak, vedja, kanja, poklopica; s. Augenleder.

Augendiener, *m.* udvorica, mazalica.

Augendienst, *m.* udvoravanje, ulagivanje.

Augendrehen, *n.* kretanje očijuh.

Augendrücken, *n.* tištenje očijuh.

Augenentzündung, *f.* očinji žar, očinja zapala.

Augenerfreuend, *adj.* milovidan.

Augenerfrischend, *adj.* što krèpi oči.

Augenfällig, *adj.* očit, očevidan, bělodan.

Augenfehler, *m.* očinja mana.

Augenfell, *n.* očinja mrena, navlaka.

Augenfeuchtigkeit, *f.* očinja močina, očni mok.

Augenfeuer, *n.* (*Berberis*), žutika, žutikovina.

Augenfistel, *f.* očinja pištal.

Augenflecken, *m.* šarulja, očna pěga.

Augenfluß, *m.* suzenje oka (očijuh).

Augenförmig, *adj.* okast.

Augengeschwulst, *f.* očinji otok.

Augengeschwür, *n.* ječmičak.

Augenglas, *n.* naočari, naočali, očali; očnice (*pl.*).

Augenglasschleifer, *m.* naočarnik.

Augengrube, *f.* nadočna jamica.

Augenhäutchen, *n.* zènična opnica.

Augenhautentzündung, *f.* žar i. zapala očne opne.

Augenheilkunde, *f.* očno vidarstvo, očarstvo.

Augenhöhle, *f.* očnica.

Augenhöhlenblutader, *f.* die obere —, nadočnična žila; die untere —, podočnična žila.

Augenhöhlenfläche, *f.* očnična ploha.

Digitized by Google

Augenhöhlennerv, *m.* živac očnice.
Augenhöhlenrand, *m.* rub očnice.
Augenhöhlenschlagader, *f.* die obere —, nadočnična kucavica i. dihavica; die untere —, podočnična kucavica.
Augenhöhlenspalte, *f.* štrbina nadočnična i podočnična.
Augenkitzel, *m* škakljanje, golicanje oka (očijuh).
Augenklappe, ſ. Augenleder.
Augenknochen, ſ. Backenbein.
Augenkrampf, *m* očinji grč.
Augenkrankheit, *f.* okobolja.
Augenkrankheitsheilung, *f.* lèčba okobolje.
Augenkrankheitslehre, *f.* nauk o okobolji.
Augenkraut, *n.* (*Chelidonium majus*), rosopas.
Augenkrebs, *m.* očna rak-rana i. živina.
Augenleder, *n.* naočnjak, zazornjak.
Augenlehre, *f.* okoslovje.
Augenlehrig, *adj.* okoslovni.
Augenleiden, *n.* okobolja, očna bol.
Augenlicht, *n.* očinji vid, zrak.
Augenlied, *n.* vedja, kapak, poklopica.
Augenliederentzündung, *f.* žar i. zapala vedjah.
Augenliederhaare, *f.* trepavice.
Augenliederkrampf, *m.* grč vedjah.
Augenliederlähmung, *f.* uzma vedjah.
Augenliederödem, *n.* otok vedjah.
Augenliederrose, *f.* požarica i. vrbanac vedjah.
Augenliedervorfall, *m.* malaksanje vedjah.
Augenliedhaut, *f.* kožica vedjna.
Augenliedheber, *m.* dizalica vedjna.
Augenliedknorpel, *m.* vedjni hrustavac.
Augenliedsband, *n.* vedjna vezica.
Augenliedsblutader, *f.* vedjna žila.
Augenliedsschlagader, *f.* vedjna kucavica.
Augenliedsschließer, *m.* poklopica.
Augenlos, *adj.* bezočni.
Augenluſt, *f.* milogledja, naslada očijuh.
Augenmahl, *n.* pěga (na oku).
Augenmarmor, *m.* kolask, grahorast mramor.
Augenmaß, *n.* měra od oka; nach dem —e, od oka; nach dem —e beurtheilen, izměriti, měriti okom; er hat ein gutes —, dobro měri okom.
Augenmattigkeit, *f.* mlitavost, mlědost očijuh.
Augenmerk, *n.* biljega, meta, cilj, (cělj), smèr; sein — auf etwas richten, upréti oko na što, paziti, zaměriti što okom; das iſt mein —, tamo směram.
Augenmittel, *n.* očinji lèk.
Augenmittellehre, *f.* očinje lèkoslovje.
Augennuskel, *m.* zěnična mišica.
Augennerv, *m.* očni živac.
Augenpaar, *n.* oči.
Augenpappel, (*Malva Alcea*), trandovilje.
Augenpflege, *f.* njega očijuh.
Augenpulver, *n.* očni prašak.
Augenpunkt, ſ. Geſichtspunkt.
Augenreiz, *m.* draženje oka; (*fig.*) vabljenje oka.
Augenring, *m.* ſ. Augenbogen; (blaue —e), podočići, kapnice, podočnjaci.
Augenrinnen, *n.* ſ. Augenfluß.
Augenröthe, *f.* očna crven.
Augensalbe, *f.* očinja mast, pomast.
Augensauger, *m.* okopija.
Augenschade, *m.* očinja bolest.
Augenschein, *m.* vid, očevid, pogled, ugled; dem —e nach, po vidu; (Beaugenscheinigung), razgled, razvid, izvid; etwas in — nehmen, razgledati, razviděti, izviděti.
Augenscheinlich, *adj.* očevidan, očit, očigledan; —, *adv.* očevidno, vidno, očito, naočigledce, naočice, na očigled; das iſt —, to je očevidno, očito, bělodano.
Augenscheinlichkeit, *f.* očevidnost, očitost; vidnost, bělodanost.
Augenscheinsbefund, *m.* izvidno, razgledno izvěšće.
Augenscheinsprotokoll, *n.* izvidni zapisnik.
Augenscheinstagsatzung, *f.* razgledno ročište.
Augenschere, *f.* očne nožice.
Augenschießer, *m.* (*Libellula*), želik-žena, gospodjica.
Augenschirm, *m.* zaslonac.
Augenschlagader, *f.* očinja kucavica, dihavica.
Augenschlange, *f.* (*Coluber Aurora*), poskok.
Augenschleim, *m.* očinji sluz.
Augenschleimfluß, *m.* krmeljivost; den — haben, krmeljati.
Augenschmaus, *f.* naslada očijuh.
Augenschmerz, *m.* očinja hol.
Augenschwäche, *f.* očinja slabost.
Augensperre, *f.* očinji grč.
Augenspiegel, *m.* (*Papilio Apollo*), okač.
Augenspiel, *n.* strěljanje očima, namigivanje.
Augensprache, *f.* očijukanje, govor očinji.
Augensprosse, *f.* nadočni parožčić.
Augenstaar, ſ. Staar.
Augenstechen, *n.* očinja bodež.
Augenstein, *m.* očni kamen.
Augenstern, *m.* zornica, vidica, gledeće, zreće.
Augensternverengung, *f.* stega zornice.
Augentheriak, *m.* (*Valeriana offic.*), odoljen.
Augentriefen, *n.* suzenje (očijuh).
Augentriefig, ſ. Triefäugig.
Augentrockenheit, *f.* očinja suša.
Augentroſt, *m.* utěha oka; (*Euphrasia offic.*), vidac, zorvica, didak, vidičak, vidovčevica, očanica; (*E. Odontides*), crnica,
Augentroſtgras, *n.* ſ. Sternmiere.
Augenverblendung, *f.* obsěna, zasěna.

Digitized by Google

Augenvorfall, *m.* izvala očijuh.
Augenwasser, *n.* očinja vodica; očinja vlaž.
Augenwassersucht, *f.* očinja prokaza i. debela (bolest).
Augenweh, *n.* okobolja, očinja bol.
Augenweide, *f.* parenje očijuh; naslada očijuh.
Augenweiß, *n.* bělo od oka.
Augenweite, *f.* dogled.
Augenwelle, *f.* očinja os.
Augenwimmer, Augenwimper, *f.* trepavica, trepka, trenica; wilde —, (*Trychiasis*), badalj (badlji), badlja; divlje, zle i. mrtve dlake.
Augenwink, *m.* namig, mig; tren, trenutak (oka); znak.
Augenwinkel, *m.* očinji kut.
Augenwinkelentzündung, *f.* žar i. zapala očinjega kuta.
Augenwinkelgeschwulst, *f.* prioční otok.
Augenwinkelunreinigkeit, *f.* krmelj.
Augenwinken, *n.* miganje, namigavanje.
Augenwölkchen, *n.* biona.
Augenwonne, *f.* razkoš za oči.
Augenwurzel, *m.* (*Athamanta*), divji koromač.
Augenwurzel, f. Augentheriak.
Augenzahn, *m.* (zub-)očnjak, podočnjak.
Augenzeuge, *m.* očevidac.
Augenzier, f. Ochsenzunge.
Augenzucken, *n.* sijavica u očih; er hat —, sěva mu u očih.
Augig, *adj.* okat; (*mont.*) šupljikast.
Augit, *m.* petoljup.
Augitfels, *m.* petoljup stanac.
Augitspath, *m.* listnik petoljupni.
Augler, *m.* namigalo; udvorica, ulažica.
Augment, *n.* narastak.
Augmentiren, *v. a.* narastak pridati; f. Vermehren.
Augster, *m.* (Wb.) ranina, ranka.
Augur, *m.* kobnik.
Auguriren, *v. a.* kobiti.
August, *m.* (Monat) kolovoz.
Augustapfel, *m.* bartolovača.
Augustbirne, *f.* mednica, medvenka.
Augusteiche, f. Steineiche.
Augusthafer, *m.* (*Avena sativa*), navadna zob.
Augusthopfen, *m.* rani hmelj.
Augustinerkloster, *n.* augustinski samostan (manastir).
Augustiner, Augustinermönch, *m.* augustinac (redovnik).
Augustinerin, Augustinernonne, *f.* augustinka.
Augustkirsche, *f.* pozna trešnja, divljica.
Augustlinde, *f.* (*Tilia latifolia*), lipa širolista.
Augustmonat, *m.* kolovoz.
Augustpflaume, *f.* prcavka.
Auhirsch, *m.* poljski jelen.
Auke, f. Unke.
Aunachtigall, *f.* lušni slavulj.
Aupinkel, *pl.* gomilnica.
Aurecht, f. Trieftgerechtigkeit.
Aurenkraut, f. Tausendguldenkraut.
Aurid, *m.* zlatičnjak.
Aurikel, *f.* (*Primula auricula*), jaglac, jagorčika.
Aurin, f. Tausendguldenkraut.
Auripigment, *n.* zlatna zemlja, žuti sičan i. mišomor, kamenka, orpimenat*.
Aurora, *f.* zora.
Aurorfarbe, *f.* rumenilo zorno; rujilo.
Aurorschlange, f. Augenschlange.
Auruſch, *m.* (*Juncus*), sit, kalac, tkalac.
Aus, *praep.* iz; aus dem Hause, iz kuće; von ... aus, od; — dem Wege treten, ukloniti se s puta; das ist — Eisen, to je od gvoždja; ein Haus — Stein, kuća od kamena, zidana kuća; er hat es — guter Absicht gethan, on je to u dobroj naměri učinio; einer — eurer Mitte, jedan izmedju vas; die Messe ist —, misa je dospěla; der Wein ist —, vino je izcilělo; es ist — mit mir, propadoh; es ist aus mit seiner Herrschaft, Wirthschaft, Königreich, Schreien usw., dogospodavao je, dogospodario je, dokraljevao je, dovikao je itd.; Jahr —, Jahr ein, od god do god.
Ausächzen, *v. n.* dostenjati, dojecati; —, *v. a.* das Leben —, dušu izjeknuti.
Ausackern, *v. a.* (her—), izorati; (aufhören zu —), doorati, poorati.
Ausäbern, *v. a.* povaditi, izvaditi žile.
Ausäffen, f. Ausspotten.
Ausangeln, *v. a.* popecati ribe.
Ausantworten, *v. a.* predati, izručiti, predavati.
Ausarbeiten, *v. a.* (machen), načiniti, napraviti; (vertiefen), izdubsti; einen Stein aus der Erde —, izvaditi, izkopati kamen iz zemlje; (einen Ochsen —), oguliti, oderati; (einen Plan —), izraditi, izradjivati; (schriftlich), sastaviti, napisati; eine Frage —, (beantworten), napisati odgovor; (vollenden), doraditi; der Wein hat ausgearbeitet, vino je dovrelo.
Ausarbeiter, *m.* izraditelj.
Ausarbeitung, *f.* izrad, izradjivanje; (Elaborat), radnja, izradak.
Ausarbeitungsbuch, *n.* radnik.
Ausärgern, *v. a.* einem die Seele —, razljutiti koga, da hoće da pukne od jěda; sich —, *v. r.* izljutiti se.
Ausart, f. Abart.
Ausarten, *v. n.* izroditi se, izmetnuti se, izvrći se, izopačiti se, izradjati se, izmetati se; er artet von der Tugend seiner Vorfahren aus, odmeće se od krěposti svojih predjah.

Digitized by Google

Ausartung, *f.* izrodjaj; — der Sitten, izopačenje, izopaka.
Ausarzen, *v. a.* izcěliti, izlěčiti, izvidati; *v. n.* doležiti.
Ausarzeneien, *v. n.* dolěkovati.
Ausäßen, *v. a.* prokresati, proklaštriti
Ausathmen, *v. a.* oddahnuti, oddisati; Geruch —, mirisati, disati, vonjati; die Seele —, izdahnuti, pustiti dušu; — *v. n.* oddahnuti, dahnuti.
Ausathmung, *f.* izdah, izdahnuće, izdisanje, oddisanje.
Ausäßen, *v. a.* izjěsti, izgrizti, izjèdati.
Ausbabbeln, ſ. Ausplappern.
Ausbacken, *v. a.* izpeći; dieſes Brod iſt nicht ausgebacken, ovaj kruh nije dopečen; (Fiſche —), upržiti, uprigati; —, *v. n.* (aufhören zu b.), dopeći.
Ausbaden, *v. a.* dokupati se, okupati se; *v. a.* etwas —, plaćati, patiti morati za drugoga.
Ausbaggern, *v. a.* razglibiti.
Ausbähen, *v. a.* napariti; (ein Schiff —), sušiti, osušiti.
Ausbalgen, *v. a.* sguliti kožu; (ausſtopfen), napuniti kožu.
Ausballen, *v. a.* razvezati, razpraviti denjke.
Ausbangen, *v. n.* doplašiti se.
Ausbannen, *v. a.* ſ. Verbannen; den Teufel —, izagnati, izgoniti vraga.
Ausbarbiren, *v. a.* izbrijati; —, *v. n.* dobrijati.
Ausbau, *m.* sagradnja, dograda.
Ausbauchen, Ausbäuchen, *v. a.* izbočiti, izpupčiti.
Ausbauchung, *f.* izbočivanje, bokatost.
Ausbauen, *v. a.* sagraditi, sazidati, izzidati; (zu Ende bauen), dograditi, dozidati.
Ausbauer, *m.* dograditelj.
Ausbauſchen, *v. a.* nabušiti.
Ausbechern, *v. a.* izpiti (čašu); —, *v. a.* dopiti.
Ausbecker, *m.* (lopar-)vadič.
Ausbedingen, *v. a.* ugovoriti, staviti uvět; ſich etwas —, (reſerviren), priuzdržati si.
Ausbedingung, *f.* priuzdržaj; uvět.
Ausbeeren, *v. a.* izzobati jagode.
Ausbehalten, ſ. Ausbedingen.
Ausbeichten, *v. a.* izpovědeti, izpovědati; (*fig.*) priznati; —, *v. n.* izpovèditi se; doduhovati.
Ausbeinen, *v. a.* razkostiti, povaditi kosti.
Ausbeißen, *v. a.* izgrizti; einen Zahn —, slomiti, izkrhnuti zub; ein ausgebiſſenes Blatt, izgrizkan list; einen —, podleći koga; —, *v. n.* dogrizti; (*mont.*) pomaljati se.
Ausbeizen, *v. a.* izgrizkati; (ausäßen), izjěsti, izgrizti; (Felle), izlužiti; (im Waſſer), ukiseliti, izmočiti; (einen Braten), zavarěti.
Ausbelfern, *v. n.* doževkati, doštektati.
Ausbellen, *v. n.* dolajati; ſich —, *v. n.* izlajati se.
Ausberſten, *v. n.* izpući, izpucati.
Ausbeſcheid, *m.* uvět, priuzdržaj; —en, ſ. Ausbedingen.
Ausbeſſerer, *m.* popravljač, krpilac.
Ausbeſſern, *v. a.* izpraviti, popraviti, izpravljati, opraviti; (Schuhe), pokrpiti, okrpiti.
Ausbeſſerlohn, *m.* popravbina.
Ausbeſſerung, *f.* popravljanje, poprava, popravak, opravka; okrp, krpež.
Ausbeten, *v. a.* izmoliti; *v. n.* domoliti.
Ausbetteln, *v. a.* izmoljakati, izdrljančiti, izkamkati; izprosjačiti.
Ausbetten, *v. a.* vaditi, povaditi posteljinu; (mit Betten verſehen), posteljati, nasteljati postelju, dati posteljinu.
Ausbeugen, ſ. Ausbiegen.
Ausbeulen, *v. a.* razbiti guke.
Ausbeutbogen, *m.* probitnica.
Ausbeute, *f.* probitak, dobitak, dohodak; (im Kriege), plěn; (*mont.*) rudni dobitak.
Ausbeutegeld, *n.* probitak u novcu.
Ausbeutegrube, *f.* probitačni rudnik.
Ausbeuteln, *v. a.* iztresti (iz kese); (b. Müll.), das Mehl wird ausgebeutelt, muka (brašno) probija kroz kesu; einen —, izprazniti komu kesu, oglobiti koga; (b. Haaren ziehen), prodrmati; (ſcherz.) uzeti za mindros; ſich —, *v. r.* ich bin ganz ausgebeutelt, sasvim sam opražněo, iztrošio se, potrošio se; kod mene ni beča.
Ausbeuten, *v. a.* izprazniti, izvaditi sav probitak.
Ausbezahlen, *v. a.* naplatiti, naplaćivati.
Ausbiegen, *v. a.* izvrnuti, izvinuti; izbočiti; —, *v. n.* vor einem —, ukloniti se komu s puta; einer Sache —, kloniti se čega.
Ausbieten, *v. a.* ličiti; nuditi (na prodaju), prodavati; ſich —, nuditi se; einen — (überb.), nadmetnuti, pregnati; (entlaſſen), odpustiti; (fordern), zazvati, pozvati na mejdan.
Ausbieter, *m.* ličnik, prodavac.
Ausbietung, *f.* nudjenje (na prodaju), ličba.
Ausbildbar, *adj.* obrazovni.
Ausbildbarkeit, *f.* obrazovnost.
Ausbilden, *v. a.* izdělati, izraditi; den Körper —, uvěšbati, uvěštiti tělo; den Verſtand —, um obrazovati, naobraziti (izobraziti); usavršiti; (Jemanden —), izučiti, naobraziti; ſich —, *v. r.* uvěštiti se, naobrazovati se, naobraziti se.
Ausbilder, *m.* obrazovatelj.
Ausbildung, *f.* obrazovanje, naobraženje (izobraženje); usavršivanje.

Digitized by Google

Ausbildungsfähig, s. Ausbildbar.

Ausbinden, *v. a.* razvezati; (das Vieh —), odvezati, odrěšiti, odvezivati; —, *v. n.* (aufhören zu binden), dovezati.

Ausbitten, *v. a.* izmoliti, izprdsiti, iziskati; (Erlaubniß —), izmoliti se, iziskati se; das bitte ich mir aus, molim prodjite se, okanite se toga; ich bitte es mir zu Gnaden aus, molim tu milost.

Ausbitter, *m.* izprosac.

Ausblänken, *v. a.* osvětlati.

Ausblasen, *v. a.* izpuhnuti, izdahnuti; (auslöschen), uduhnuti, upuhnuti, utrnuti, ugasiti; ein Ei —, izcěditi jaje; eine Mine —, dignuti podkop (lagum); die Seele —, pustiti dušu, izdahnuti; (austrompeten), raztrubiti; einem das Lebenslicht —, smaknuti koga; (auf der Flöte), svirati; —, *v. n.* izpuhati se, dopuhati.

Ausblasen, *n.* izpuhanje, izdah.

Ausblattern, *v. a.* prebolěti boginje.

Ausblättern, *v. a.* premetnuti knjigu.

Ausbläuen, *v. a.* s. Durchbläuen.

Ausbleiben, *v. n.* ich werde lange —, ja ću dugo izbivati; lange mit der Bezahlung —, zaostati s naplatom; sein Fieber ist ausgeblieben, groznica ga je ostavila; du bliebest lange aus, zatrajao si se negdě; die letzte Post ist ausgeblieben, zadnja pošta nije došla; der Athem ist ihm ausgeblieben, nemože dihati; hier ist eine Zeile ausgeblieben, ovdě je izpuštena vrsta; von der Tagsatzung —, nedoći na ročište; der ausgebliebene Theil, nedošavša, izostavša stranka; (nicht zurückkehren), nevratiti se; die Strafe wird nicht —, neće ga minuti, mimoići kazan (kaštiga).

Ausbleiben, *n.* izbivanje, nedošašće, izostanak, izostaja.

Ausbleichen, *v. a.* uběliti; (aufhören zu bleichen), doběliti; —, *v. n.* (bleich werden), poblěděti, oblěděti.

Ausbleien, *v. a.* zaoloviti, olovom napuniti, zaliti.

Ausblick, *m.* izgled; nada.

Ausblicken, *v. n.* izgledati, gledati iz . .

Ausblinzeln, Ausblinzen, *v. n.* dožmiriti.

Ausblitzen, *v. i.* es hat ausgeblitzt, prestalo je sěvati, doseale su munje.

Aufblöken, *v. n.* odblejati; (aufhören zu blöken), doblejati, izblejati.

Ausblühen, *v. n.* docvasti, docvětati; ocvasti; (hervorblühen), procvasti, ucvasti.

Ausblumen, *v. a.* ocvětati, cvětovati.

Ausbluten, *v. n.* er hat ausgeblutet, prestala mu je krv; svu je krv iztočio.

Ausböden, *v. a.* zadniti, udariti dno.

Ausbohlen, *v. a.* einen Stall —, popoditi; obliniti piljenicami.

Ausbohren, *v. a.* provrtati, probušiti; (her—), izvrtati.

Ausböfeln, *v. a.* ostrugati.

Ausborgen, *v. a.* (erborgen), uzeti na poček i. veresiju; pozajmiti; (verborgen), dati na poček i. veresiju, razposuditi; (Schulden machen), zadužiti se.

Ausböschen, *v. a.* izbočiti.

Ausbracken, *v. a.* izmetati, izbaciti, obrati, trebiti.

Ausbrägeln, *v. a.* upržiti, preváriti.

Ausbragen, *v. a.* ostrugati.

Ausbrähmen, *v. n.* docvilati se.

Ausbraten, *v. a.* izpeći, upeći; (Fett), topiti, raztopiti, iztopiti; —, *v. n.* izpeći se.

Ausbrauchen, *v. a.* (verbrauchen), potrošiti; poharčiti*; (aufhören zu brauchen), dopotrebiti, prestati upotrebljavati.

Ausbrauen, *v. a.* Bier —, uvariti, izvariti pivo; —, *v. n.* dovariti (pivo), dopivariti.

Ausbrausen, *v. n.* dovrěti, dokipěti; (v. Wind), dourlati; (*fig.*) odljutiti se, doljutiti se.

Ausbrechen, *v. a.* izlomiti, izbiti, polomiti; die Thür —, obiti, obijati vrata; (durch Speien), izbljuvati, izrigati, izmetati, izbaciti; einen Zahn —, izlomiti zub; einen Baum —, prokresati drvo; die Bienen —, potusiti pčele; (b. Web.), uvrstiti; —, *v. n.* prolomiti se, probiti se, provaliti; die Blattern sind ausgebrochen, napale su boginje; die Pest ist ausgebrochen, puknula je kuga; in der Armee ist eine Seuche ausgebrochen, udario je pomor u vojsku; (v. Feuer), poroditi se; es ist Feuer ausgebrochen, vatra je, vatra je bukla; (v. Unruhen), poroditi se, pojaviti se; der Krieg brach wieder aus, rat se opet zametnů, opet su se zaratili, opet se je zavojštila vojna; in Klagen —, protužiti; der Schweiß bricht aus, znoj probija; in Freude —, razveseliti se, uzradovati se; (von Ausschlag), izaći, izlaziti; (v. Concurse), nastati; ausgebrochener Concurs, razpisan stečaj; in ein lautes Gelächter —, grohotom se nasmijati; sie brach in Thränen aus, razplaka se, proplače, zaplače, suze su ju propale, briznu plakati; es ist eine Verschwörung ausgebrochen, urota je planula; der Damm ist ausgebrochen, nasip i. sip se je provalio; der Gefangene hat sich ausgebrochen, sužanj je provalio, sužanj se je prolomio.

Ausbrecher, *m.* izlamač, izlamalac.

Digitized by Google

Ausbreiten, *v. a.* (breiter machen), razširiti, razširivati; sterati, prostrti (po čem); ein Gerücht —, razglasiti što; razasuti, razprostraniti glas; die Äste —, razmaći, razvesti grane, razrasti se, razgranati se; die Wurzeln —, razkrotiti, razvrěžiti korenje i. žile, razkoreniti se; die Arme —, širiti ruke; sich über den ganzen Körper —, po cělom se tělu razpružiti; der Feind konnte sich nicht —, neprijatelj se nije mogao razkriliti; d. Mist auf d. Felde —, razstregati gnoj po njivi; den Flügel —, razviti, razklopiti, razkriliti krila; sich —, *v. r.* razširiti se, razprostraniti se; razviti se; širiti se; razploditi se; sich worüber —, potanko, na široko razlagati; vor uns breitet sich eine Ebene aus, pred nami se stere poljana i. ravnica; ausgebreitete Kenntnisse, velika učenost.

Ausbreiter, *m.* širitelj, razširitelj; (eines Gerüchtes), razglasitelj.

Ausbreitung, *f.* širenje, razprostiranje; razglasivanje. [razširivost.

Ausbreitungskraft, *f.* razprostranivost;

Ausbreitungssucht, *f.* pohlepa za razširivanjem.

Ausbrennen, *v. a.* izpaliti, izpaljivati, izžeći; die Töpfe gut —, izpeći dobro lonce; sie haben zehn Dörfer ausgebrannt, popalili su deset selah; ein Faß —, napaliti sud; —, *v. n.* izgoreti, sagoreti; das Schloß brannte rein aus, dvor je do dna izgorio; ein ausgebranntes Herz, otvrdnuto srce; aufhören zu brennen), dogoreti.

Ausbrenner, *m.* palič.

Ausbringen, *v. a.* izneti, iznositi; (Flecken —), vaditi, izvaditi (mrlje); ein Boot —, izmetnuti čamac; Junge —, izleći; Silber —, iztaliti srebro; ämtliche Geheimnisse —, proneti uredovne tajne; Gesundheit —, nazdraviti; napiti u zdravlje (komu); napiti zdravicu; ein Gerücht —, razglasiti; proneti, razasuti glas; izneti što (na koga); einen Teich —, očistiti ribnjak; einen Handschuh nicht — können, nemoći svući rukavicu.

Ausbringer, *m.* iznosac, iznoša; (*fig.*) izmišljalo.

Ausbröckeln, *v. a.* izdrobiti; sich —, *v. r.* izdrobiti se.

Ausbroden, *v. n.* izpariti se, izparivati se.

Ausbröseln, *v. n.* izmrviti se.

Ausbruch, *m.* provala; (Anfang), početak, pojav, nastup; — d. Feuers, buknuće vatre; — der Krankheit, propuklica; — der Freude, navala radosti; — des Krieges, početak rata; (Wein), suškovina; (eines Fallitments), izjava; (des Konkurses), nastanak.

Ausbrüchig, *adj.* znan, javan, očit.

Ausbruchwein, *m.* suškovina.

Ausbrühen, *v. a.* izpariti; (ein Faß), zapariti, zaparivati.

Ausbrüllen, izrikati; — *v. n.* izrikati se, dorikati; (v. Donner), dogrmljeti.

Ausbrummen, *v. n.* domrmljati, domumljati; (*fig.*) odljutiti se.

Ausbrunsten, *v. n.* dogoniti se, prestati se goniti, těrati.

Ausbrüsten, *v. a.* izvaditi drob.

Ausbrüten, *v. a.* izleći, poleći, izvesti; (*fig.*) izmisliti, izviti; osnovati, izmozgati, skuhati; ausgebrütet, izležen; ausgebrütet werden, izleći se.

Ausbrütung, *f.* ležanje, izleg; (*fig.*) snovanje, kuhanje.

Ausbuchsen, Ausbüchsen, *v. a.* nabiti pušku.

Ausbuchstabiren, *v. a.* sricati; —, *v. n.* prestati sricati.

Ausbuckeln, *v. a.* izbočiti, izpupčiti; s. Ausbeulen.

Ausbügeln, *v. a.* ugladčati, izgladiti, izgladjivati, utleisati*, iztiglati*, izpeglati*; pogladčati, dogladčati.

Ausbuhlen, *v. n.* dodragovati, doašikovati*.

Ausbund, *m.* izbor; ein — von Schönheit; uzor lěpote; ein — von Tugend, izgled krěposti; ein — der Redner, uzorit, izvrstan govornik; ein — aller Schelme, preizpodnji, posliednji lopov.

Ausbündig, *adj.* izvrstan, osobit; — schön, prekrasan.

Ausbürgen, *v. a.* izjamčiti.

Ausbürger, *m.* (Bürge), ujamčitelj; (Bürger), vanjski gradjanin.

Ausbürsten, *v. a.* očetkati, izkefati, okefati*.

Ausbuschen, *v. a.* izsěći grmlje, šikarje; (Gras—), izčupati.

Ausbüßen, s. Büßen.

Ausbutteln, *v. a.* otrěbiti, trěbiti.

Ausbuttern, *v. a.* izbiti, izmesti maslo.

Auscultant, *m.* prislušnik.

Auscuriren, s. Ausheilen.

Ausdahlen, *v. n.* dobudalisati, dodštinjiti.

Ausdämmen, *v. a.* pregatiti.

Ausdampfen, *v. n.* izhlapiti, izpariti se, izvětriti; (aufhören zu d.), dohlapiti, dopariti se; *v. a.* eine Pfeife Tabak —, izpušiti lulu duhana.

Ausdämpfen, *v. a.* izpariti, izparivati; Kohlen —, ugljevlje potušiti, utušiti, ugasiti; einen Fuchs —, iztěrati lisicu dimom.

Ausdampfung, *f.* izparivanje, izpara; tušenje, gašenje.

Ausdärmen, *v. a.* izsukati, izkantati, izsnovati crěva.

Ausdauer, *f.* postojanost, trpljivost.

Ausdauern, *v. n.* dotrajati, obstati, du-

Digitized by Google

Ausbildungsfähig, s. Ausbildbar.
Ausbinden, *v. a.* razvezati; (das Vieh —), odvezati, odrěšiti, odvezivati; —, *v. n.* (aufhören zu binden), dovezati.
Ausbitten, *v. a.* izmoliti, izprositi, iziskati; (Erlaubniß —), izmoliti se, iziskati se; das bitte ich mir aus, molim prodjite se, okanite se toga; ich bitte es mir zu Gnaden aus, molim tu milost.
Ausbitter, *m.* izprosac.
Ausblänken, *v. a.* osvětlati.
Ausblasen, *v. a.* izpuhnuti, i[illegible] (auslöschen), uduhnuti, up[illegible] nuti, ugasiti; ein Ei —, [illegible] eine Mine —, dignuti [illegible] die Seele —, pusti[illegible] (austrompeten), r[illegible] Lebenslicht —, [illegible] der Flöte), s[illegible] se, dopuh[illegible]
Ausblasen [illegible] protežući.
Ausblatt[illegible] *f.* Ausdehnbar.
Ausb[illegible] *f.* raztezanje, protezanje, protegnuće; natezanje; (als Zustand), raztega, protega, prostor; (Weitläufigkeit), obširnost, prostranost.
Ausdehnungsbett, *n.* tegljiva postelja.
Ausdehnungskraft, *f.* Ausdehnungsvermögen, *n.* raztegljivost, razširivost; (Expansion), protegljivost.
Ausdeichen, *v. a.* pregatiti, odgatiti, pregraditi.
Ausdengeln, *v. a.* izklepati, izklepavati, odkivati (kosu).
Ausdenkbar, *adj.* izmisliv.
Ausdenken, *v. a.* izmisliti, izmišljavati, izumiti; (aufhören zu denken), domisliti, prestati misliti; sich —, *v. r.* namisliti se.
Ausdenker, *m.* izmišljač, izmišljalac, izmišljalo.
Ausdeuten, *v. a.* protumačiti, raztumačiti, izjasniti, (iztolkati); einen Traum —, dosětiti se snu, kazati što san znači.
Ausdeuter, *m.* tumač, tumačnik, izjasnitelj.
Ausdeutung, *f.* tumačenje, izjasnjivanje, protumačenje.
Ausdichten, *v. a.* izumiti, spěvati; —, *v. n.* dospěvati; (ein Schiff —), začkati.
Ausdielen, s. Bedielen.
Ausdienen, *v. n.* doslužiti; dieses Kleid hat ausgedient, ova je oděća donosila; (abdienen), odslužiti; ein ausgedienter Soldat, odzsluženik, izslužio vojnik.
Ausdingen, s. Ausbedingen.
Ausdolmetschen, *v. a.* iztumačiti, raztumačiti.
Ausdonnern, *v. n.* izgrmljeti se.
Ausdorren, *v. n.* osušiti se, usahnuti, posahnuti; ausgedorrtes Land, usahla zemlja.

Ausbohlen, *v. a.* ei[illegible]šiti; (aufditi; obtiniti p[illegible]
Ausbohren, *v.* [illegible] *f.* izsušivanje, (her—), iz[illegible]
Ausbökeln [illegible]nuti, izrinuti.
Ausborg[illegible] ztočiti (na točilu, poč[illegible] —, izkititi besědu; [illegible] izvinuti, izvijati; s. [illegible] izvijač.
[illegible] *v. a.* omlatiti, izmlatiti; — [illegible]hören zu dr.), domlatiti.
[illegible], s. Ausfädeln.
[illegible]n, *v. a.* izvaliti, iztisnuti se.
[illegible]en, *v. n.* doprětiti.
[illegible]mmeten, *v. a.* iztrubiti.
[illegible]uck, *m.* izjava, izraz; (Wort), izrěk, izreka; technischer —, naziv; dieses Bild hat —, ova je slika živa.
Ausdrückbar, *adj.* izraziv.
Ausdrückbarkeit, *f.* izrazivost.
Ausdrücken, *v. a.* natiskati, (napečatati, naštampati); (Siegel usw.), otisnuti, natisnuti, udariti; mit Farben —, naslikati, našarati; (*fig.*) izjaviti, izraziti, očitovati; die Ursache —, naznačiti uzrok; (mit Worten), izkazati; sich zierlich —, naměštati; lěpo govoriti; — *v. n.* dotiskati, natiskati, (dopečatati, naštampati).
Ausdrücken, *v. a.* iztisnuti; (eine Limonie —), izcěditi, izžimati, ožimati, ožeti, izvijati.
Ausdrücker, *m.* ožimač.
Ausdruckleer, *adj.* bez izraza.
Ausdrücklich, *adj.* naročit; —, *adv.* naročito, izrěkom, upravo.
Ausdrücklichkeit, *f.* naročitost.
Ausdrucklos, s. Ausdruckleer.
Ausdrucksam, *adj.* izrazan.
Ausdrucksarm, *adj.* bez izraza.
Ausdrucksart, *f.* način izrazivanja.
Ausdrucksvoll, *adj.* izrazan.
Ausdrückung, *f.* udaranje, otiskivanje, tiskanje.
Ausdrusch, *m.* mlatnja; (das Ausgedroschene), omlaćeno žito.
Ausdudeln, *v. n.* dodudukati.
Ausduften, *v. n.* izvětriti, izhlapiti.
Ausdüften, *v. n.* davati od sebe miris, mirisati, vonjati; die Blumen düften angenehme Gerüche aus, cvěće miriše milo.
Ausduftung, Ausdüftung, *f.* mirisanje, mirenje, miris.
Ausdulden, *v. a.* prepatiti, pretrpljeti, otrpljeti; — *v. r.* dotrpljeti, dopatiti.
Ausdüngen, *v. a.* nagnojiti; —, *v. n.* dognojiti.
Ausdunst, *m.* izpara, zaduha, zadah, zadaha, para.
Ausdünstbar, *adj.* izparan.

Digitized by Google

barkeit, *f.* izparnost.
, *v. n.* izpariti se, izhlapiti
iti se, pariti se, hlapiti se.
a. izpariti, izdušivati, od-
lapiti; zadajati, zadisati;
dünsten viel aus, bilje
bilje se vrlo pari.
parivanje, izpara, iz-
; s. Ausdunst.
izparoměr.
iti, dočmavati.

ugle, naugliti.
uzdrljati, iz-
n. dodrljati,

siti, dotr-
...uneti.
. ponitěti, hitěti napolje,
...cati.

Auseinander, *adv.* posamce, ob sebi; (in Zus.), raz, od; Alles liegt —, sve leži koje kuda, sve je razbacano, razkrtoženo.

Auseinanderarbeiten, *v. a.* razčiniti, razdělati, razonoditi.

Auseinanderbiegen, *v. a.* razviti, razaginjati.

Auseinanderbrechen, *v. a.* razlomiti.

Auseinanderbringen, —thun, *v. a.* razstaviti, razstavljati; die Streitenden —, razvaditi, razvadjati.

Auseinanderdrehen, *v. a.* razpredati, razpresti, razsukati.

Auseinanderfahren, *v. n.* razvesti se, razstati se, razići se; s. Auseinanderfallen.

Auseinanderfallen, *v. n.* razpasti se, razprsnuti se.

Auseinanderfliegen, *v. n.* razlětati se, razletěti se.

Auseinanderfliehen, *v. n.* razběći se, razpršiti se.

Auseinanderfließen, *v. n.* razplinuti se.

Auseinanderfügen, *v. a.* razglobiti, razglaviti.

Auseinandergehen, *v. n.* razići se, razilaziti se, razmetnuti se; (v. Sachen), razpasti se, osuti se.

Auseinanderjagen, *v. a.* razagnati, razgoniti, raztěrati.

Auseinanderkehren, *v. n.* razmésti.

Auseinanderrecken, *v. a.* razkrečiti, razkučiti.

Auseinanderlegen, *v. a.* razgraditi, razglobiti, razglaviti; (*fig.*) razložiti, protumačiti, razlagati.

Auseinanderrücken, *v. a.* razmaknuti, razmicati, razvesti, razvoditi.

Auseinanderschüren, *v. a.* razpretati.

Auseinandersetzen, *v. a.* razložiti, razlagati; sich —, *v. r.* razgoditi se, nagadjati se.

Auseinandersetzer, *m.* razgadjač.

Auseinanderthun, s. Auseinanderbringen.

Auseinandertreten, *v. n.* razstupiti se.

Auseinanderwerfen, *v. a.* razmetati, razbaciti, razturiti, razbukati.

Auseinanderwickeln, *v. a.* razviti, razmotati.

Auseinanderwirren, *v. a.* razmrsiti.

Auseinanderziehen, *v. a.* razvući, razvlačiti, raztegnuti, razapeti.

Auseisen, *v. a.* izvaditi iz leda, razlediti.

Auseitern, *v. n.* ognojiti se; (aufhören zu eit.), dognojiti se, izgnojiti se.

Ausempfinden, *v. n.* doćutiti.

Auserkennen, *v. n.* skrozi poznavati.

Auserkiesen, Auserkören, *adj.* izabrati, odabrati, obrati.

Auserkoren, *adj.* izabran, odabran.

Auserlesen, *v. a.* s. Auslesen.

Auserlesen, *adj.* izabran, biran; bolji od boljega; lauter —e Truppen, sve po izbor čete.

Ausernten, *v. n.* dožeti.

Ausersehen, *v. a.* izbirati, izabrati, odrediti.

Ausersinnen, s. Ersinnen.

Auserwählen, *v. a.* izabrati, izbirati, odabrati.

Auserwählt, s. Auserlesen.

Auserwählte, *m.* izbranik; die —n Gottes, Božji ugodnici.

Auserwählung, *f.* izabiranje, odabiranje, izbor.

Auserzählen, *v. a.* izpričati, izkazati, izpripověděti, izpripovědati; (aufhören zu erz.), dopripovědati, izpričati; sich —, *v. r.* napripovědati se.

Auserziehen, *v. a.* odhraniti, uzgojiti.

Ausessen, *v. a.* izjesti, pojesti, izjědati; —, *v. n.* dojesti.

Ausfabeln, *v. n.* dobajati, dobasniti; doklapati, doblutiti.

Ausfachen, *v. a.* raztiniti, izpretiniti; (Wolle —), podrndati.

Ausfächsern, *v. a.* nasaditi, posaditi prporce i. prpoljce.

Ausfädeln, *v. a.* očinkati, okrezati; (den Faden aus der Nadel ziehen), izděsti iglu; sich —, očinkati se, okrezati se.

Ausfahren, *v. a.* izvezti, izvoziti; (ein. Weg —), izvoziti (put); *v. n.* izvesti se, izvoziti se; (spazieren fahren), provezti se, (auf einem Schlitten), prosanjkati se; (*mont.*) izaći, izlaziti; das Messer ist ihm ausgefahren, izmaknu mu se nož; der Fuß ist ihm ausgefahren, noga mu se popuznula, omakla, omaknuo se je; er ist im ganzen Gesichte ausgefahren, osuo se je po licu; die Blattern sind ausgefahren, boginje su se izasule, izašle su; (aufhören zu fahren), dovoziti, dovoziti se.

Digitized by Google

rati*; (v. Pflanzen), trajati; —, v. a. podněti, pretrpljeti, snositi.

Ausdauernd, adj. dugověčan, durašan*; —e Pflanzen, dugověčno bilje.

Ausdehnbar, adj. raztegljiv, protežan; tanjiv.

Ausdehnbarkeit, f. raztežnost; tanjivost.

Ausdehnen, v. a. iztegnuti, iztezati, iztegliti, otegnuti, raztegnuti; unter dem Hammer —, raztanjiti maljem, kladivom; den Sinn eines Gesetzes —, razširiti smisao zakona; ein Gesetz auf einen Fall —, protegnuti zakon na kakov slučaj; ein Gesetz zu weit —, pretegnuti zakon; sich —, v. r. širiti se, prostirati se; sich worauf —, protezati se na što; ausgedehnt, raztegnut, razširen; im ausgedehnten Sinne, u širokom smislu.

Ausdehnend, adj. raztežući, protežući.

Ausdehnsam, f. Ausdehnbar.

Ausdehnung, f. raztezanje, protezanje, protegnuće; natezanje; (als Zustand), raztega, protega, prostor; (Weitläufigkeit), obširnost, prostranost.

Ausdehnungsbett, n. tegljiva postelja.

Ausdehnungskraft, f. Ausdehnungsvermögen, n. raztegljivost, razširivost; (Expansion), protegljivost.

Ausdeichen, v. a. pregatiti, odgatiti, pregraditi.

Ausdengeln, v. a. izklepati, izklepavati, odkivati (kosu).

Ausdenkbar, adj. izmisliv.

Ausdenken, v. a. izmisliti, izmišljavati, izumiti; (aufhören zu denken), domisliti, prestati misliti; sich —, v. r. namisliti se.

Ausdenker, m. izmišljač, izmišljalac, izmišljalo.

Ausdeuten, v. a. protumačiti, raztumačiti, izjasniti, (iztolkati); einen Traum —, dosětiti se snu, kazati što san znači.

Ausdeuter, m. tumač, tumačnik, izjasnitelj.

Ausdeutung, f. tumačenje, izjasnjivanje, protumačenje.

Ausdichten, v. a. izumiti, spěvati; —, v. n. dospěvati; (ein Schiff —), začkati.

Ausdienen, f. Verdienen.

Ausdienen, v. n. doslužiti; dieses Kleid hat ausgedient, ova je odeća donosila; (abdienen), odslužiti; ein ausgedienter Soldat, odzsluženik, izslužio vojnik.

Ausdingen, f. Ausbedingen.

Ausdolmetschen, v. a. iztumačiti, raztumačiti.

Ausdonnern, v. n. izgrmljeti se.

Ausdorren, v. n. osušiti se, usahnuti, posahnuti; ausgedorrtes Land, usahla zemlja.

Ausdörren, v. a. izsušiti, posušiti; (aufhören zu d.), dosušiti.

Ausdorrung, Ausdörrung, f. izsušivanje, sušitba.

Ausdrängen, v. a. iztisnuti, izrinuti.

Ausdrechseln, v. a. iztočiti (na točilu, vrtači); eine Rede —, izkititi besědu; — v. n. dotočiti.

Ausdrehen, v. a. izvinuti, izvijati; f. Ausdrechseln.

Ausdreher, m izvijač.

Ausdreschen, v. a. omlatiti, izmlatiti; — v. n. (aufhören zu dr.), domlatiti.

Ausdrieseln, f. Ausfädeln.

Ausdringen, v. a. izvaliti, iztisnuti se.

Ausdrohen, v. n. doprětiti.

Ausdrommeten, v. a. iztrubiti.

Ausdruck, m. izjava, izraz; (Wort), izrěk, izreka; technischer —, naziv; dieses Bild hat —, ova je slika živa.

Ausdrückbar, adj. izraziv.

Ausdrückbarkeit, f. izrazivost.

Ausdrücken, v. a. natiskati, (napečatati, naštampati); (Siegel usw.), otisnuti, natisnuti, udariti; mit Farben —, naslikati, našarati; (fig.) izjaviti, izraziti, očitovati; die Ursache —, naznačiti uzrok; (mit Worten), izkazati; sich zierlich —, naměštati; lěpo govoriti; — v. n. dotiskati, natiskati, (dopečatati, naštampati).

Ausdrücken, v. a. iztisnuti; (eine Limonie —), izcěditi, izžimati, ožimati, ožeti, izvijati.

Ausdrücker, m. ožimač.

Ausdruckleer, adj. bez izraza.

Ausdrücklich, adj. naročit; —, adv. naročito, izrěkom, upravo.

Ausdrücklichkeit, f. naročitost.

Ausdruckslos, f. Ausdruckleer.

Ausdrucksam, adj. izrazan.

Ausdrucksarm, adj. bez izraza.

Ausdrucksart, f. način izrazivanja.

Ausdrucksvoll, adj. izrazan.

Ausdrückung, f. udaranje, otiskivanje, tiskanje.

Ausdrusch, m. mlatnja; (das Ausgedroschene), omlaćeno žito.

Ausdudeln, v. n. dodudukati.

Ausduften, v. n. izvětriti, izhlapiti.

Ausdüften, v. n. davati od sebe miris, mirisati, vonjati; die Blumen düften angenehme Gerüche aus, cvěće miriše milo.

Ausduftung, Ausdüftung, f. mirisanje, mirenje, miris.

Ausdulden, v. a. prepatiti, pretrpljeti, otrpljeti; — v. r. dotrpljeti, dopatiti.

Ausdüngen, v. a. nagnojiti; —, v. n. dognojiti.

Ausdunst, m. izpara, zaduha, zadah, zadaha, para.

Ausdünstbar, adj. izparan.

Digitized by Google

Ausdünstbarkeit, *f.* izparnost.
Ausdunsten, *v. n.* izpariti se, izhlapiti se, izvětriti se, pariti se, hlapiti se.
Ausdünsten, *v. a.* izpariti, izdušivati, oddušivati, izhlapiti; zadajati, zadisati; die Pflanzen dünsten viel aus, bilje puno odušuje, bilje se vrlo pari.
Ausdünstung, *f.* izparivanje, izpara, izdušivanje, hlapnja; ſ. Ausdunſt.
Ausdünſtungsmeſſer, *m.* izparomĕr.
Ausdusſeln, *v. n.* dotlapiti, dočmavati.
Ausebnen, ſ. Ebnen.
Ausecken, *v. a* izrezati na ugle, naugliti.
Ausegen, **Auseggen**, *v. a.* uzdrljati, izdrljati, izbraniti; —, *v. n.* dodrljati, dobranati.
Auseifern, *v. n.* prestati se trsiti, dotrsiti se, dorevnovati, ohladnĕti.
Auseilen, *v. a.* pohitĕti, hitĕti napolje, iztrčati.
Auseinander, *adv.* posamce, ob sebi; (in Zuſ.), raz, od; Alles liegt —, sve leži koje kuda, sve je razbacano, razkrtoženo.
Auseinanderarbeiten, *v. a.* razčiniti, razdĕlati, razonoditi.
Auseinanderbiegen, *v. a.* razviti, razaginjati.
Auseinanderbrechen, *v. a.* razlomiti.
Auseinanderbringen, —thun, *v. a.* razstaviti, razstavljati; die Streitenden —, razvaditi, razvadjati.
Auseinanderdrehen, *v. a.* razpredati, razpresti, razsukati.
Auseinanderfahren, *v. n.* razvesti se, razstati se, razići se; ſ. Auseinanderfallen.
Auseinanderfallen, *v. n.* razpasti se, razprsnuti se.
Auseinanderfliegen, *v. n.* razlĕtati se, razletĕti se.
Auseinanderfliehen, *v. n.* razbĕći se, razpršiti se.
Auseinanderfließen, *v. n.* razpliuti se.
Auseinanderfügen, *v. a.* razglobiti, razglaviti.
Auseinandergehen, *v. n.* razići se, razilaziti se, razmetnuti se; (v. Sachen), razpasti se, osuti se.
Auseinanderjagen, *v. a.* razagnati, razgoniti, raztĕrati.
Auseinanderkehren, *v. n.* razmésti.
Auseinanderrecken, *v. a.* razkrečiti, razkučiti.
Auseinanderlegen, *v. a.* razgraditi, razglobiti, razglaviti; (*fig.*) razložiti, protumačiti, razlagati.
Auseinanderrücken, *v. a.* razmaknuti, razmicati, razvesti, razvoditi.
Auseinanderſchüren, *v. a.* razpretati.
Auseinanderſetzen, *v. a.* razložiti, razlagati; ſich —, *v. r.* razgoditi se, nagadjati se.
Auseinanderſetzer, *m.* razgadjač.
Auseinanderthun, ſ. Auseinanderbringen.
Auseinandertreten, *v. n.* razstupiti se.
Auseinanderwerfen, *v. a.* razmetati, razbaciti, razturiti, razbukati.
Auseinanderwickeln, *v. a.* razviti, razmotati.
Auseinanderwirren, *v. a.* razmrsiti.
Auseinanderziehen, *v. a.* razvući, razvlačiti, raztegnuti, razapeti.
Auseiſen, *v. a.* izvaditi iz leda, razlediti.
Auseitern, *v. n.* ognojiti se; (aufhören zu eit.), dognojiti se, izgnojiti se.
Ausempfinden, *v. n.* dočutiti.
Auserkennen, *v. n.* skrozi poznavati.
Auserkieſen, **Auserkören**, *adj.* izabrati, odabrati, obrati.
Auserkoren, *adj.* izabran, odabran.
Auserleſen, *v. a.* ſ. Ausleſen.
Auserleſen, *adj.* izabran, biran; bolji od boljega; lauter —e Truppen, sve po izbor čete.
Ausernten, *v. n.* doželi.
Auserſehen, *v. a.* izbirati, izabrati, odrediti.
Auserſinnen, ſ. Erſinnen.
Auserwählen, *v. a.* izabrati, izbirati, odabrati.
Auserwählt, ſ. Auserleſen.
Auserwählte, *m.* izbranik; die —n Gottes, Božji ugodnici.
Auserwählung, *f.* izabiranje, odabiranje, izbor.
Auserzählen, *v. a.* izpričati, izkazati, izpripovĕdĕti, izpripovĕdati; (aufhören zu erz.), dopripovĕdati, izpričati; ſich —, *v. r.* napripovĕdati se.
Auserziehen, *v. a.* odhraniti, uzgojiti.
Auseſſen, *v. a.* izjesti, pojesti, izjĕdati; —, *v. n.* dojesti.
Ausfabeln, *v. n.* dobajati, dobasniti; doklapati, doblutiti.
Ausfachen, *v. a.* raztiniti, izpretiniti; (Wolle —), podrndati.
Ausfächſern, *v. a.* nasaditi, posaditi prporce i. prpoljce.
Ausfädeln, *v. a.* očinkati, okrezati; (den Faden aus der Nadel ziehen), izdĕsti iglu; ſich —, očinkati se, okrezati se.
Ausfahren, *v. a.* izvezti, izvoziti; (ein Weg —), izvoziti (put); *v. n.* izvesti se, izvoziti se; (ſpazieren fahren), provezti se, (auf einem Schlitten), prosanjkati se; (*mont.*) izaći, izlaziti; das Meſſer iſt ihm ausgefahren, izmaknu mu se nož; der Fuß iſt ihm ausgefahren, noga mu se popuznula, omakla, omaknuo se je; er iſt im ganzen Geſichte ausgefahren, osuo se je po licu; die Blattern ſind ausgefahren, boginje su se izasule, izašle su; (aufhören zu fahren), dovoziti, dovoziti se.

Digitized by Google

Ausfahrt, *f.* izvožnja; izvoz; (*mont.*) izlaz.

Ausfall, *m.* izpadanje; der — des Getreides aus den Ähren, izpad žita iz snoplja; (*med.*) izvala; (feindlicher —), navala, nasrt, provala; einen — thun, provaliti, izpasti; Ausfälle auf Andersdenkende, nasrtanje na inomišljenike; (Ernte), lètina, prirod; (Defect), manjak; den — decken, manjak podjamčiti; (Resultat), poslědak; (heimliche Thür), potajna vrata; (Ausmaß), zapadak.

Ausfallen, *v. n.* izpasti, izpadati; die Zähne sind ihm ausgefallen, izpali su mu zubi; die Haare fallen ihm aus, opada, puzi mu kosa; die Haare sind ihm ausgefallen, opala i. opuznula mu je kosa; (zufallen), zapasti komu; die Stimmen sind auf ihn ausgefallen, glasovi su bili za njega; die bei der Berathschlagung ausgefallenen Meinungen, mněnja koja su se kod věćanja pojavila; der Beweis fällt nicht rechtsbeständig aus, dokaz nije po zakonu; (ausarten), izmetnuti se, izvrći se; gut —, za rukom poći, dobro izaći; schlecht —, zlo izaći; die Ernte ist gut ausgefallen, dobro je urodilo, lètina dobro plaća; (einen Ausfall machen), provaliti, izpasti; derb, grob —, nasrnuti, otresnuti se, buknuti, okositi se na koga; sich die Hand —, uganuti si ruku.

Ausfallgatter, *n.* provalna rešetka.

Ausfalten, *v. a.* razabrati (nabor).

Ausfalzen, *v. a.* izgladiti, izravnati; (b. Tischl.) nautoriti; (b. Gerb.) omezdriti.

Ausfangen, *v. a.* pohvatati, poloviti; einen Teich —, pohvatati ribu u ribnjaku.

Ausfärben, *v. a.* omastiti, obojati*.

Ausfaseln, *v. n.* dobulazniti, dotrabuniti, dobuncati, prestati zanovětati; *v. a.* (ausfasen), s. Ausfasern.

Ausfasern, *v. a.* očinkati, činkati, čupkati, izčehati (izčijati), okrezati; sich —, *v. r.* okrezati se, izkrzati se, otrcati se.

Ausfasten, *v. n.* izpostiti; (aufhören zu fasten), dopostiti.

Ausfaulen, *v. n.* iztruhnuti, izagnjiti; ein ausgefaulter Zahn, truo, šupalj zub.

Ausfaulenzen, *v. n.* dolěnjariti.

Ausfausten, *v. a.* (b. Bäck.), ugnječiti; (b. Hutm.), izšakati.

Ausfechten, *v. a.* sabljom rěšiti; (*fig.*) razpraviti, razpravljati; (erbetteln), izdrljančiti; —, *v. n.* domačiti.

Ausfegen, *v. a.* izmesti, omesti, pomesti; den Beutel —, kesu izprazniti.

Ausfeger, *m.* pometalac; —in, *f.* pometalica.

Ausfegsel, *n.* smet, izmet.

Ausfehmen, *v. a.* uzeti iz žira.

Ausfeiern, *v. n.* dopraznovati.

Ausfeilen, *v. a.* izpiliti, odpiliti; (*fig.*) popravljati, izpravljati.

Ausfenstern, *v. a.* ukoriti, izkarati.

Ausferkeln, *v. n.* izprasiti se.

Ausfertigen, *v. a.* dogotoviti, ugotoviti; (*off.*) izdati, napisati; eine Quittung —, dati namirnicu; (expediren), opremiti, odpraviti; eine Urkunde —, sastaviti izpravu i. dokaznicu.

Ausfertiger, *m.* izdatelj; (Expedient), odpravnik.

Ausfertigung, *f.* izdavanje, ugotavljanje; odprava, izdatba; (d. Ausgefertigte), izdatak; ämtliche —, uredovni odpravak; — des Urtheils, odprava presude.

Ausfertigungsgebühr, *f.* izdatbina.

Ausfertigungsstube, *f.* odpravnica, opremnica.

Ausfertigungstag, *m.* dan izdatbe.

Ausfesten, *v. a.* učvrstiti.

Ausfeuern, *v. a.* ein Zimmer —, ugrijati sobu; ein Faß —, napaliti bačvu; — *v. n.* (v. Gewehren), izpucati; (von Pferden), prucati se, ritati se.

Ausfiedeln, *v. n.* doguděti, doguslati, doškripati (na guslah).

Ausfiedern, *v. a.* izperiti.

Ausfilzen, *v. a.* nàpustiti; nabiti dlakom; (*fig.*) einen —, okarati, izkarati, izpsovati.

Ausfilzer, *m.* pustar; (*fig.*) prěkor, kar.

Ausfindbar, *adj.* daß ist —, to se može (lako) naći.

Ausfinden, *v. a.* iznaći, pronaći; (entdecken), izumiti; sich —, s. Herausfinden.

Ausfindig, *adj.* — machen, iznaći; pronaći, iznahoditi, iztražiti.

Ausfirnissen, *v. a.* pokostom omazati, izličiti.

Ausfischen, *v. a.* poloviti ribu; (*fig.*) izvaditi; Neuigkeiten —, novosti izpipati; — *v. n.* doribati, prestati ribati, hvatati ribu.

Ausflackern, *v. n.* dobuktati.

Ausflammen, *v. a.* izplanuti.

Ausflattern, *v. n.* prhnuti, vrknuti, odpršiti, odletěti; (aufhören zu fl.), dofrkati, dolětati.

Ausflechten, *v. n.* izplesti, poplesti; (aus einander fl.), razplesti, razplitati; — *v. n.* doplesti; sich —, *v. r.* izplesti se, izkoprcati se, izkobeljati se.

Ausfliehen, *v. n.* domoliti.

Ausfleischen, *v. a.* omezdriti.

Ausfleischmesser, *n.* strugač.

Ausfletschen, *v. n.* bekeljiti se, ceriti se na koga.

Ausflicken, *v. a.* izkrpiti, pokrpiti.

Ausflicker, s. Flicker.

Ausflickung, *f.* krpanje, krpnja, krpež.

Digitized by Google

Ausfliegen, *v. a.* izletěti, poletěti, odletěti; (*fig.*) poći (prvi krat) u svět; (ausgehen), izići.
Ausfließen, *v. n.* poteći; iztěcati, izcuriti; (aufhören zu fl.), docuriti, prestati teći; — lassen, izpustiti, izpuštati.
Ausflimmern, *v. n.* dotreptěti, dobleštiti se.
Ausflößen, *v. a.* izplaviti.
Ausflöhen, *v. a.* pretražiti, pohvatati buhe.
Ausflöten, *v. a.* odsvirati; — *v. n.* dosvirati.
Ausfluchen, *v. a.* ukleti; — *v. n.* nakleti se.
Ausflucht, *f.* izběg, běgstvo, běg; (*fig.*) izgovor, ševrdanje, izvět; er sucht Ausflüchte, udario u šeprtlju; okreće, i. razbija na kule, na vile; zavrzuje koješta, okoliši, šeprtlji; das sind fahle Ausflüchte, to je šeprtlja; to je pusti izgovor; s. Ausflug.
Ausflüchten, *v. n.* poběći, uteći.
Ausflüchtig, *adj.* izgovorni.
Ausfluchtsgrund, *m.* šeprtlja.
Ausflug, *m.* izlet, polet (iz gnjezda); das ist mein erster —, prvi put idem u svět; einen — machen, odputovati kamo; (junge Vögel), poletarci.
Ausflügeln, *v. a.* den Samen —, vijati sěme.
Ausflügling, *m.* poletar, poletarac.
Ausflugloch, *n.* leto.
Ausfluß, *m.* iztok, iztěcanje; — eines Flusses, utok, ušće rěke; (*fig.*) — der Blumen, miris, duha cvěća.
Ausflußlehre, *f.* nauka o potečaju (duhovah, světla).
Ausflußloch, *n.* izpust.
Ausflüstern, *v. n.* došaptati; —, *v. a.* ein Geheimniß —, izbrbljati tajnu.
Ausfluten, *v. n.* valovito izteći; (aufhören zu fl.), dovaljati.
Ausfodern, s. Ausfordern.
Ausfohlen, *v. n.* izždrěbiti se.
Ausfolgen, *v. a.* einen Betrag —, izplatiti iznesak; — lassen, izručiti, predati.
Ausfolgung, *f.* predaja; (v. Geld), izplata.
Ausfoppen, *v. a.* prestati se podrugivati, (komu), titrati se (s kim).
Ausforderer, *m.* zazivalac, pozvalac.
Ausfordern, *v. a.* pozivati, pozvati, izazvati; zum Kampfe —, zazvati, pozvati na mejdan, zataknuti; einen Trumpf —, iztěrati atut.
Ausfördern, *v. a.* (*mont.*) izvaditi (na vidělo).
Ausforderung, *f.* zatka, poziv, zaziv.
Ausförderung, *f.* vadjenje.
Ausforderungs- (in Zus.) pozivni, zazivni.
Ausforderungsbrief, *m.* zazivnica.
Ausforschen, *v. a.* iztražiti, iztraživati; izpipati; (die Gesinnungen —), izpitkivati, podkusiti, podkušati (koga).
Ausforscher, *m.* izpitkivalac, podkušač; (Spion) uhoda.
Ausforschung, *f.* izpitkivanje, iztraživanje, podkušavanje.
Ausfragen, *v. a.* izpitati, izpitivati; die Wohnung eines Menschen —, propitati, propitivati, razpitivati za čiji stan; (neugierig fr.) razpitkivati; sich —, *v. r.* napitati.
Ausfrager, s. Ausforscher.
Ausfragerei, *f.* zapitkivanje.
Ausfransen, *v. a.* podresiti, podkititi; s. Auefasern.
Ausfreien, *v. n.* doprositi.
Ausfressen, *v. a.* izžderati; požderati; die Maus hat das Brod ausgefressen, miš je izglodao kruh; jemanden —, izjesti, oguliti koga; der Krieg hat das Land ausgefressen, rat je zemlju obubožio, obnevoljio; sich —, *v. r.* ukrmiti se, ugojiti se, uhraniti se; der Zahn hat sich ausgefressen, zub je iztruhnuo.
Ausfreuen, sich, *v. r.* naradovati se, doradovati se.
Ausfrieren, *v. n.* s. Durchfrieren; die Kraft des Weines ist ausgefroren, vino je promrzlo.
Ausfrischen, *v. a.* izhladiti, razhladiti; (waidm.), pročistiti.
Ausfristung, *f.* izdub.
Ausfröhnen, *v. n.* dorobotati; dotlačiti, dobeglučiti
Ausfuteln, *v. a.* izpljeskati sabljom (ploštimice).
Ausfühlen, *v. a.* izpipati; (*fig.*) izpitati.
Ausfuhr, *f.* izvožnja, izvoz, izvoženje.
Ausfuhrartikel, *m* izvozak, izvozna roba.
Ausführbar, *adj.* izvodan, izvodiv, izvršiv; das ist —, to se može izvesti.
Ausführbarkeit, *f.* izvodivost, izvršivost; ich zweifle an der —, sumljam, dvojim, da bi se to moglo izvesti.
Ausfuhre, s. Ausfuhr.
Ausführen, *v. a.* izvesti, izvoditi; (auf einem Wagen usw. —), izvezti, izvoziti; (vollbringen), iztěrati i dotěrati (dotrati) na kraj, izvesti, izvršiti; ein Verbrechen —, zločin učiniti; (waidm.) provadjati; einen Bau —, sagraditi što; ein Gemälde —, naslikati, dovršiti sliku; Mist —, razvoziti gnoj; (*jur.*) dokazati; razložiti; Jemanden —, povezti na šetnju; ein Pferd —, izvodati, provoditi, vodati konja.
Ausführend, *adj.* izvodeći, izvršujući; —e Arzenei, s. Abführmittel.
Ausfuhrgebühr, *f.* izvozina, izvozna pristojba.
Ausfuhrhandel, *m.* izvozna trgovina.
Ausführlich, *adj.* obširan, obilat, razložit, prostran; — *adj.* obširno, razložito, potanko, sve poredu, ponasit-

Digitized by Google

no; einen Gegenstand — behandeln, razložiti, raztanačiti stvar.
Ausführlichkeit, *f.* obširnost, potankost, obilatost, razložitost.
Ausfuhrprämie, *f.* izvozna nagrada.
Ausfuhrpaß, *m.* } izvoznica, izvozna
Ausfuhrschein, *m.* } izprava.
Ausführung, *f.* izvodjenje, izvršivanje, izvršba, izvod; die weitere —, dalje razlaganje; eines Verbrechens, učin zločina; in — bringen, uvesti u život, ovršiti; (Beweis), dokaz, dokazivanje.
Ausführungsgang, *m.* iztoka.
Ausfuhrsgefäße, *pl.* iztočila.
Ausfuhrswege, *pl.* iztočišta.
Ausfuhrverbot, *n.* zabrana izvoza.
Ausfuhrverfahren, *n.* izvozni postupak.
Ausfuhrverzollung, *f.* izvozna carinba.
Ausfuhrwaare, *f.* izvozak, izvozna roba.
Ausfuhrzoll, *m.* izvozna; izvozna carina, izvoznina.
Ausfüllen, *v. a.* napuniti, napunjivati; (eine Lücke —), popuniti, popunjati, izpuniti, dopuniti; ein Faß —, izručiti sud; mit Erde —, zasuti, zasipati; die Stickerei —, popuniti vez.
Ausfüller, *m.* popunitelj, popunjač.
Ausfüllung, *f.* izpunjivanje, napunjivanje; izpuna, popuna, dopuna; zasuće; (Sache), popunak, izpunak.
Ausfüllungswort, *n.* rěč-popunjača.
Ausfündig, ſ. Ausfindig.
Ausfunkeln, *v. n.* iskriti se, kresiti se; die Sterne haben ausgefunkelt, zvězde su dotreptile.
Ausfurchen, *v. a.* izbrazditi, nabrazditi, pobrazditi.
Ausfuttern, *v. a.* podstaviti, podstavljati (postavljati); ein Loch (im Metall) —, oplatiti rupu; mit Thon —, nabiti ilovačom.
Ausfüttern, *v. a.* davati krme; (fett machen), utoviti, uhraniti, ugojiti; (über den Winter füttern), prehraniti, prekrmiti; (aufhören zu füttern), dokrmiti.
Ausgabe, *f.* izdavanje, izdatak; (v. Geld), razhodak, trošak; in d. —n bringen, staviti u razhod, trošak; —n machen, trošiti; seine —n einschränken, stegnuti se; mache keine überflüßige —n, netroši uzalud (badava), u taman; (Auflage), izdanje; — der Briefe auf der Post, izdavanje pisamah na pošti.
Ausgabebuch, *n.* razhodnik.
Ausgabeln, *v. a.* izviličiti, vilicami izvaditi.
Ausgabegeld, *n.* trošak.
Ausgabs-, (in Zuſ.) razhodni.
Ausgabscasse, *f.* trošnica, razhodna pěneznica.
Ausgabspoſten, *m.* razhodni članak, razhodna stavka.
Ausgabsrechnung, *f.* razhodni račun.
Ausgabsrubrik, *f.* razhodni stupac.
Ausgabssumme, *f.* (zur Ausg. bestimmt), razhodna skupa, svota, suma; (ausgegebene), izdana skupa, svota.
Ausgackern, *v. n.* dokakotati.
Ausgaffen, *v. n.* dozijati, dobuljiti.
Ausgähnen, *v. n.* dozěvati.
Ausgähren, *v. n.* prekipljeti, pokipljeti; (zur Genüge gähren), prevreti; (aufhören zu gähren), dovreti.
Ausgallen, *v. a.* razžučiti.
Ausgaloppiren, *v. n.* doskakati; ſich —, naskakati se.
Ausgang, *m.* izhod, izlaz; (Ort), izlazak; (Ausfuhr) — von Waaren, izvoz robe; (Ende), izmak; svršetak, dospětak; der — des Krieges iſt ungewiß, ratu se neznade konca; was doch die Sache für einen — nehmen wird, kako će se stvar svršiti; — der Wörter, dočetak, okončak; (b. Buchdruckern), rep.
Ausgangsfeſt, *n.* praznik izhoda.
Ausgangsgebühr, ſ. Ausfuhrgebühr.
Ausgangspforte, *f.* izlazište, izlazna vrata.
Ausgangsſtation, *f.* dospětna postaja.
Ausgangsſylbe, *f.* dočetak.
Ausgangsthür, *f.* izlazak, izlazna vrata.
Ausgangszoll, *m.* ſ. Ausfuhrzoll.
Ausgangszettel, *m.* izlaznica.
Ausgärben, ſ. Ausgerben.
Ausgäſchen, *v. n.* došuměti, dopěnušiti se.
Ausgäten, *v. a.* opleti, oplěviti, izpleti.
Ausgäteiſen, *n.* plěvača.
Ausgattern, *v. a.* izpipati.
Ausgaukeln, *v. a.* izglumiti; —, *v. n.* doglumiti.
Ausgaunern, *v. n.* dovarati, dolupežovati.
Ausgearbeitet, *v. a.* izradjen, izdělan; rukotvoran.
Ausgebegeld, *n.* potrošbina, novci za potrošak.
Ausgeben, *v. a.* dati (od sebe), razdati; ein Buch —, izdavati knjigu; eine Tochter —, udomiti kćer; alles Geld —, potrošiti se; einen Befehl —, dati zapověd; Karten —, děliti karte; eine Karte —, zaigrati, nabaciti, dati kartu; für wahr —, očitovati, izjaviti što istinom; ſich für etwas — was man nicht iſt, činiti se ono što nije; graditi se, praviti se (što); etwas für fein —, prodavati što pod svoju robu; ſich für einen Weiſen —, graditi se mudar; er gibt ſich für deinen Bruder aus, kazuje se tvoj brat; —, *v. n.* (ergiebig ſein), das Getreide gibt wenig aus, žito zlo plaća; das Getreide gibt gut aus, žito se namila, dobro plaća; ſich —, *v. r.* potrošiti se, iztrošiti se, opraznětí.

Digitized by Google

Ausgeber, *m.* izdavatelj, izdavalac; ključar.
Ausgeberamt, *n.* ključarstvo, ključarija.
Ausgeberin, *f.* ključarica.
Ausgebot, *n.* ličba; (das erſte Angebot), prva ponuda.
Ausgebreitet, ſ. Ausbreiten.
Ausgeburt, *f.* plodina, tvorina.
Ausgedient, *adj.* odslužio, izsluživši.
Ausgedinge, *n.* pridržnj.
Ausgedinger, *m.* priuzdržnik.
Ausgedingvertrag, *m.* pridržna pogodba.
Ausgeglichenheit, *f.* izjednačenje.
Ausgehen, *v. n.* izaći, izlaziti; oft einund —, tvarizati; auf Abenteuer —, otići pustoloviti; auf die Jagd —, otići u lov; der Herr iſt ausgegangen, gospodar je otišao od kuće; (ſpazieren gehen), otići u šetnju; (v. Haaren), opadati, opuznuti, puziti; auf etwas —, nešto snovati, kaniti; von wem —, dolaziti, izlaziti; leer —, neopraviti, nedobiti ništa; einen leer — laſſen, odpraviti koga pustoruka, prazne torbe; auf Streit —, tražiti razpru (kavgu); d. Geld iſt mir ausgegangen, pretrglo, premaklo mi se je, nestalo mi je novacah; es iſt ein Befehl ausgegangen, izidje zapověd; (v. Farben), izblěditi, izběliti se; der Fleck iſt ausgegangen, nestalo je mrlje; d. Fleck will nicht —, mrlja neće da izidje; das Feuer iſt ausgegangen, vatra se je utrnula, ugasila; d. Baum geht aus, drvo sahne; mein Traum geht mir aus, san mi se vrši; das Wort geht auf ein A aus, rěč se okončava, svršuje na A; die Waare geht aus, ponestaje, premiče se, izmiče se robe; der Wein iſt ausgegangen, doteklo je vina; der Athem geht mir aus, ſ. Athem; der Flötz geht zu Tage aus, sloj se pomalja; ſich —, izhodati se; —, *v. a.* ein Wild —, naći zvěr; den Garten —, korakom izměriti vrt; einen Fußſteig —, utrti, ugaziti stazu; die Schuhe —; razgaziti cipele.
Ausgehen, *n.* izlaženje.
Ausgeigen, *v. a.* izguslati, izguděti; —, *v. n.* doguslati, doguděti.
Ausgeißeln, *v. a.* izbičevati, izšibati.
Ausgeizen, *v. n.* dolakomiti; —, *v. a.* kidati zaperke, priperke.
Ausgekerbt, *adj.* izrezkan, narovašen.
Ausgelaſſen, *adj.* razuzdan, razkalašan; ein —er Menſch, pušt.
Ausgelaſſenheit, *f.* razuzdanost, razkalašnost.
Ausgelegt, *adj.* —e Arbeit, izklada.
Ausgeleiten, *v. a.* izpratiti, izpraćivati.
Ausgelernt, *adj.* izučen.
Ausgelernte, *m.* izučenik.
Ausgemacht, *adj.* dovršen, svršen; das iſt eine —e Sache, to je stvar sěgurna, izvěstna.
Ausgenießen, *v. n.* doživati.
Ausgenommen, *adv.* izim, izam, razvě, razma (čega).
Ausgerben, *v. a.* ustrojiti, učiniti, uraditi; (*fig.*) ſ. Ausprügeln.
Ausgeſchlagen, *adj.* (*med.*) osut, krastav.
Ausgeſpiene, *n.* bljuvotak, izbljuvak.
Ausgeſprenge, *n.* pukao glas.
Ausgeuden, *v. a.* razsuti, razsipati, raztepsti; Alles —, potratiti; —, *v. n.* dotratiti.
Ausgewachſen, *adj.* grbav.
Ausgewanderte, *m.* izselac, odseonik.
Ausgezackt, *adj.* izrezkan.
Ausgezehrtheit, *f.* mršavost, mrša.
Ausgezeichnet, *adj.* izvrstan.
Ausgiebig, ſ. Ergiebig.
Ausgießen, *v. a.* izliti, izlěvati, proliti; ein Loch mit Blei —, zaliti rupu olovom; d. Feuer mit Waſſer —, ugasiti vatru vodom; (ſpr.) d. Kind mit dem Bade —, izbaciti lulu s pepelom; die Gabe des heil. Geiſtes ward ausgegoſſen, izli se dar duha svetoga; ſein Herz —, odkriti srce; ſeinen Zorn auf Jemanden —, sav jěd na koga izrigati.
Ausgießung, *f.* izlěvanje, izlěv.
Ausgipfeln, *v. a.* razvršiti, razvršivati.
Ausgirren, *v. n.* dogrgutati.
Ausglätten, *v. a.* izgladiti, zagladiti, zagladjivati, ugladčati.
Ausglätter, *m.* gladilac.
Ausgleichen, *v. a.* jednačiti, izjednačiti; izravnati, poravniti; (*fig.*) načiniti se, nagoditi se, poravnati se.
Ausgleicher, *m.* jednačitelj, razgadjač.
Ausgleichung, *f.* poravnanje; nagodba, nagoda; eine — treffen, nagoditi se, poravnati se.
Ausgleichungsverſuch, *m.* pokušaj nagode.
Ausgleiten, **Ausglitſchen**, *v. n.* omaknuti se, okliznuti se, popuznuti, pokliznuti; der Fuß iſt mir ausgeglitten, noga mi je popuznula, omakla se; die Nadel iſt mir ausgeglitten, igla mi se izmakla.
Ausgliedern, *v. a.* razuditi.
Ausglimmen, *v. n.* dotinjati.
Ausgloßen, *v. n.* dobuljiti.
Ausglucken, **Ausgluckſen**, *v. n.* dokvocati.
Ausglühen, *v. a.* usijati, usjavati, razběliti; — *v. n.* (aufhören zu gl.), dosijati se, dožariti.
Ausgraben, *v. a.* izkopati, izkopavati (izkapati); einen Teich —, izdubsti ribnjak; alle Rüben —, pokopati svu repu; (in Kupfer —), uvajati, urezati; —, *v. n.* (aufhören zu gr.), dokopati.
Ausgrabung, *f.* izkopavanje, izkop.

Digitized by Google

Ausgrämen, *v. n.* dotužiti, dojadovati, prestati se žalostiti.
Ausgrapsen, *v. a.* (etwas Geschriebenes —), sbrisati, umrljati.
Ausgrasen, *v. a.* izčupati (gdĕšto) travu.
Ausgräten, *v. a.* trĕbiti, povaditi kosti (iz ribe).
Ausgreifen, *v. a.* izvaditi.
Ausgreinen, *v. n.* dokneziti se, dokreveljiti se, dònjurgati.
Ausgriebsen, Ausgröbsen, *v. a.* izžuljiti, izdubsti.
Ausgrollen, *v. n.* dozlobiti; odsrditi se.
Ausgrölzen, *v. a.* izhrknuti, izhrkati.
Ausgrößern, *v. a.* razmaknuti (zubce), Ausgrübeln, *v. a.* izmozgati.
Ausgründen, *v. a.* (b. Tischl.) izdubsti; s. Ergründen.
Ausgrünen, *v. n.* dozeleneti se.
Ausgrunzen, *v. n.* dohroktati, doguritati.
Ausgucken, *v. a.* viriti (odkuda, iz—); sich die Augen —, pobĕliti oči gledajući.
Ausgumiren, *v. a.* otekliti.
Ausgurgeln, *v. a.* izgrgotati; — *v. n.* dogrgotati
Ausgurren, *v. n.* dogukati, dogrgutati.
Ausguß, *m.* izlĕvanje, izlĕv, prolĕv.
Ausgypsen, *v. a.* osadriti, omazati sadrom.
Aushaaren, *v. n.* linjati se, olinjati se, gubiti dlaku.
Aushaben, *v. n.* ich habe die Stiefel aus, svukao sam čizme; ich habe das Glas aus, izpio sam čašu.
Aushacken, *v. a.* (mit der Hacke), izsĕći; (mit der Haue), izkopati, izkopavati; (mit dem Schnabel), izkljuvati; Augen —, izkopati, izvaditi oči; keine Krähe hackt der andern die Augen aus, vrana vrani očijuh nevadi; (b. Fleisch.), sĕći; die Schuhe —, cipele izrezkati; die Faßdauben —, duge otesati.
Aushaftend, *adj.* eine bei Jemand —e Summe, što tko duguje; (Rückstand), zaostatak.
Aushadern, *v. n.* prestati se karati, svadjati.
Aushageln, *v. i.* es hat ausgehagelt, prestala je, izpadala se je tuča.
Aushakeln, Aushaken, *v. a.* izkačiti, odkačiti; sich —, odkačiti se.
Aushalftern, *v. a.* razulariti, skinuti ular.
Aushallen, *v. n.* doječati, dozvučiti.
Aushalten, *v. n.* (*mus.*) dodržati; (ertragen), podnĕti, snositi, podnositi, strpljeti, pretrpljeti; ich kann es hier nicht —, nemogu ovdĕ obstati; (ausdauern), dotrajati; den feindlichen Angriff —, održati neprijateljsku navalu; bis an's Ende —, održati do kraja; die Probe —, proći na pokusu, podnĕti kušnju (probu); Jemanden —, izdržavati koga; Jemanden bis zum Tode —, dohraniti koga; Schläge —, dobiti batinah; die Lehrzeit —, izučiti.
Aushalter, *m.* dodržka.
Aushaltung, *f.* dodržaj, održaj; podnošenje, dotrajanje.
Aushämmern, *v. a.* odkovati; (eine Beule —), razkovati (guku); — *v. n.* dokovati.
Aushandeln, *v. a.* pogoditi; — *v. n.* dotrgovati.
Aushändigen, *v. a.* izručiti, izručivati.
Aushändigung, *f.* izručivanje, izručba.
Aushang, *m.* izvĕs.
Aushängebogen, *m.* izvĕsak.
Aushangen, *v. n.* viseti napolje.
Aushängen, *v. a.* izvĕsiti, izvĕšati.
Aushängeschild, *m.* izvĕsak, nadpis, cimer*; (*fig.*) vabilo, mamilo.
Aushären, *v. a.* razdlačiti, oddlačiti.
Ausharken, *v. a.* izgrabljati, izgrecati.
Aushärmen, sich, *v. n.* odtužiti se, prestati tugovati.
Ausharnen, *v. a.* izmokriti; — *v. n.* prestati mokriti.
Ausharren, *r. n.* dotrajati, iztrajati, obstati.
Aushärtend, *adj.* postojan, stalan; eine —de Geduld, uztrpljivost.
Aushärtung, *f.* dotrajanje; uztrpljivost; postojanstvo.
Aushärten, s. Abhärten.
Aushaspeln, *v. a.* izmotati, odmotati; — *v. n.* domotati.
Aushaspen, *v. a.* izstaviti.
Aushau, *m.* izsĕk, izsĕcanje.
Aushauch, *m.* izdah, dah, para, zapaha.
Aushauchen, *v. n.* prestati disati; — *v. a.* izdahnuti, izdisati; die Seele —, pustiti, izpustiti dušu; Wohlgerüche —, miriti, blagovonjati, mirisati.
Aushauchen, *v. n.* izdahnuće.
Aushauen, *v. a.* izsĕći, izsĕcati, posĕći; (einen Trog), izdubsti, iztesati; in Stein —, usĕći u kamen; einen Wald —, progaliti; einen Baum —, prokresati drvo; mit der Ruthe —, izbiti, izšibati; (b. Fleisch.) sĕći.
Aushauer, *m.* izsĕkač; (b. Schmied.), rupnjak.
Aushäuten, sich, *v. r.* svlačiti i. svući se; — *v. a.* oguliti, sguliti.
Ausheben, *v. a.* izvaditi; einen Baum —, izkopati drvo; eine Thür —, izstaviti, izstavljati vrata; ein Nest, vaditi gnjezdo, izsĕći ptiće; Wein —, izvaditi, vaditi vino (na teglicu); den Arm —, izčašiti, izvinuti ruku; den Zehnten —, pobirati desetak; Rekruten —, kupiti, popisivati novake; (auslesen), izabrati.
Ausheber, *m.* (b. Gärt.), izkopača; (b. Uhrm.), dizaljka.
Aushebstange, *f.* poluga.

Digitized by Google

Aushebung, *f.* vadjenje, izkapanje, dizanje, kupljenje.
Aushecheln, *v. a.* ogrebljati, strgati, izčešljati, izgrebenati; (*fig.*) ſ. Durchhecheln.
Aushecken, ſ. Ausbrüten; es heckt keine Krähe einen Zeiſig aus, iz vrane što izpane, težko sokol postane; gdě je sova izlegla sokola?
Ausheften, *v. a.* ujamčiti.
Ausheilen, *v. a.* izlěčiti, izcěliti, izvidati; — *v. n.* ozdraviti; izlěčiti se; (v. Wunden), zacěliti se, zarasti.
Ausheilung, *f.* ozdravljanje, zacěljenje, ozdrava.
Ausheimiſch, *adj*, inostran, tudj.
Ausheirathen, *v. a.* (v. Töchtern), izudati, razudati. udati; (v. Söhnen), izženiti, oženiti.
Ausheitern, *v. a.* izvedriti, razvedriti, razvedravati, razjasniti; das Gemüth —, razveseliti dušu; ſich —, *v. r.* izvedriti se, provedriti se, razvedriti se; das Wetter hat ſich ausgeheitert, izvedrilo se je; (*fig.*) razgaliti se, razveseliti se.
Ausheizen, *v. a.* ugrijati.
Aushelfen, *v. a.* podpomoći, pripomoći; ſich gegenſeitig —, uzajmiti se, pozajmiti se, uzaimati se.
Aushelfer, *m.* pomagač.
Aushelfung, *f.* podpomoć, pomoć; gegenſeitige —, zajmica.
Aushellen, *v. a.* razjasniti, izjasniti; ſich —, *v. r.* izvedriti se, razvedriti se.
Aushemmen, *v. a.* odpaočiti, otvoriti kolo.
Aushenken, ſ. Aushängen.
Ausherrſchen, *v. n.* dogospodariti, dovladati.
Aushetzen, *v. a.* einen mit Hunden —, paščadju koga iztěrati.
Ausheuern, ſ. Vermiethen.
Ausheulen, *v. n.* dohujati, dourlati; (v. Wölfen), dovijati; ſich —, naburlikati se, izjaukati se, izridati se.
Aushieb, *m.* prvi zamah.
Aushilfe, *f.* podpomoć, pripomoć.
Aushilfsbewilligung, *f.* dozvolja podpomoći.
Aushilfsgeſuch, *n.* molba za podpomoć.
Aushilfsleiſtung, *f.* podpora.
Aushilfspriester, *m.* pomoćni svećenik.
Aushilfstag, *m.* pomoćni dan.
Aushinken, *v. n.* dohramati.
Aushobeln, *v. a.* izblanjati, oblanjati.
Aushocken, *v. a.* izmozgati.
Aushoffen, *v. a.* prestati nadati se.
Aushöhlen, *v. a.* izdubsti, izkopati, užlěbiti.
Aushöhler, *m.* dubač.
Aushöhlung, *f.* dubljenje, dub *f.*; (an eine Säule), žlěbić.
Aushöhnen, ſ. Verhöhnen.
Aushöken, Aushökern, *v. a.* piljariti, tržiti; krčmiti.
Ausholen, *v. a.* einen —, izpipati što iz koga; —, *v. n.* (mit dem Arme), zamahnuti, izmahnuti, potegnuti (čim); (z. Springen), zatrčati se, zagnati se, natoprčiti se; (*fig.*) weit —, početi iz daleka i. od Kulina bana.
Ausholen, *n.* Ausholung, *f.* zamašaj, zamah.
Ausholzen, *v. a.* poseći, izseći; progaliti (šumu).
Aushölzen, *v. n.* (b. Schuſtern), rezati.
Aushorchen, *v. n.* dosluškivati; (ausforſchen), izpitkivati.
Aushören, *v. a.* doslušati, saslušati.
Aushörer, *m.* saslušač.
Aushub, *m.* ein — Soldaten, jedan stav vojnikah.
Aushubeln, ſ. Aushunzen.
Aushüllen, *v. a.* odkriti, razkriti.
Aushülſen, *v. a.* izljuštiti, oljuštiti, oljupiti, ljuštiti.
Aushülſer, *m.* komilac, ljuštilac.
Aushungern, *v. a.* umoriti gladju, gladom; eine Feſtung —, tvrdjavu gladom osvojiti; (hungrig werden), ogladněti; ein ausgehungerter Menſch, gladnik, gladnica; ausgehungert werden, dogladovati.
Aushunzen, *v. a.* izkarati, obružiti, opsovati.
Aushüpfen, *v. n.* doskakutati; (hin —), izskakutati.
Aushuſchen, *v. a.* einem die Haare —, izčupati komu kosu; — *v. n.* zur Thür —, munuti, šiknuti, šmignuti na vrata.
Aushuſten, *v. a.* izkašljati; —, *v. n.* izkašljati se, dokašljati, prestati kašljati.
Aushüten, ſ. Abhüten.
Ausjachtern, *v. n.* dodžakati.
Ausjagen, *v. a.* iztěrati, izagnati; (fortjagen), protěrati; einem einen Angſtſchweiß —, natěrati koga u strah.
Ausjammern, *v. n.* izjaditi se, izjaukati se.
Ausjäten, ſ. Ausgäten.
Ausjauchen, *v. a.* die Wunde —, ranu ožeti.
Ausjauchzen, *v. n.* dohiskati.
Ausjochen, *v. a.* izjarmiti.
Ausjubeln, *v. n.* doklicati, doklikovati, doradovati se.
Ausjungen, *v. n.* izkotiti se.
Auskalben, *v. n.* izteliti se.
Auskalfatern, *v. a.* ošuperiti.
Auskälten, *v. n.* ohladněti, promrznuti, prozebsti.
Auskämmekamm, *m.* razskubač.
Auskämmen, *v. a.* izčešljati, očešljati.
Auskämpfen, *v. a.* izvojštiti; ſeine Sache —, dobiti pru; —, *v. n.* dovojštiti.
Auskarren, *v. a.* izvesti na taljigah.

Digitized by Google

Auskauen, *v. a.* ožvakati, sažvakati.
Auskauf, *m.* izkup; (Aufkauf), pokup.
Auskaufen, *v. a.* (alle Waaren abkaufen), pokupovati svu robu; die Gelegenheit —, uhvatiti sgodu; (vorkaufen), prekupiti; ſich —, izkupiti se, odkupiti se.
Auskaufsgeld, *n.* izkup, odkup.
Auskegeln, *v. n.* početi krugljati; dokuglati; ſich den Arm —, izčašiti ruku.
Auskehlen, *v. a.* nažlèbiti, izžlèbiti, žlèbiti.
Auskehren, *v. a.* izmesti, pomesti; (die Bienenſtöcke —), podmesti; (Kleider —), očistiti.
Auskehrer, *m.* pometač, pometalac.
Auskehricht, *n.* smet, smeće.
Auskehrlappen, *m.* omelo, umeta.
Auskeifen, *v. a.* opsovati, obružiti.
Auskeilen, *v. a.* razkliniti, odkliniti, razglaviti; —, *v. n.* biti na oklis.
Auskeimen, *v. n.* proklijati, izklijati, klijati.
Auskeltern, *v. a.* iztištiti, izprešati; — *v. n.* dotištiti.
Auskennen, ſich, *v. r.* iznaći se, razuměti se u što.
Auskerben, *v. a.* izrezkati, narovašiti; (*fig.*) ſ. Ausprügeln.
Auskernen, *v. a.* izljuštiti, izvaditi jezgru; (*fig.*) okajmačiti.
Auskeſſeln, *v. a.* ukotliti; ſich —, *v. r.* poniknuti, ukotliti se.
Auskeuchen, *v. n.* dohujati, dosopiti, dodahtati.
Auskichern, *v. n.* izkikotati se.
Auskindern, *v. n.* izdětinjiti, dodětinjiti.
Auskippen, *v. a.* novce izměniti.
Auskitten, *v. a.* (*fig.*) izlemiti.
Auskitzeln, *v. n.* doškakljiti, dogolicati.
Auskläffen, *v. a.* (*fig.*) izbrbljati.
Auskläffen, *v. n.* doštektati, dožévkati.
Auskläftern, *v. a.* izměriti hvatačom; (in Kläftern legen), slagati u hvatove.
Auskläglich, *adj.* das iſt —, to se može dobiti parbom, iztěrati pravdom.
Auskagen, *v. a.* Jemanden —, obtužiti, tužiti koga; etwas —, iztužiti, izpreti; ſich —, iztužiti se, izjaditi se.
Ausklären, *v. a.* izbistriti; den Weizen —, otrěbiti pšenicu; ſich —, *v. r.* (v. Wetter), izvedriti se, provedriti se, razvedriti se; (von einer Flüßigkeit), izbistriti se.
Auskläung, *f.* bistrenje.
Auskatſchen, *v. a.* izpljeskati; ein Geheimniß —, izbrbljati tajnu (*fam.*) prolajati; —, *v. n.* dopljeskati; izpljeskati se.
Auskauben, *v. a.* Nüſſe —, izvaditi jezgru iz orahah; Erze —, birati, trěbiti rudu; (erſinnen), izmozgati, izviti.
Auskauber, *m.* izbirač.
Auskleben, Auskleiben, *v. a.* omazati, namazati, olěpiti.
Auskleiden, *v. a.* svući, svlačiti; ſich —, *v. r.* svući se, skinuti ruho.
Auskleidung, *f.* svlačenje.
Auskleinen, *v. a.* na komade vaditi.
Auskleiſtern, *v. a.* oskrobiti.
Auskleugeln, *v. a.* iztresati.
Auskliupern, *v. n.* dobrenkati.
Auskliugeln, *v. n.* dozveckati.
Auskliugen, *v. n.* prestati zvečati, zveketati.
Auskloppfen, *v. a.* izkucati, izkuckati, izkucavati; Kleider —, izlupati, izčibukati haljine; einen —, izlupati; einem das Fell —, namazati komu ledja; — *v. n.* dokucati, prestati kucati.
Auskklügeln, *v. a.* izmudrovati.
Auskknallen, *v. n.* izpucati, dopraskati.
Auskknauſern, *v. n.* doskupariti.
Auskknebeln, *v. a.* den Hund —, skinuti psu žeželj, odvezati psa.
Auskkneipen, *v. a.* izštipnuti, izštipati.
Auskkneten, *v. a.* uměsiti, izměsiti, ugnječiti; — *v. n.* doměsiti.
Auskknickern, *v. n.* doskupariti.
Auskknien, *v. n.* doklečati; — *v. a.* eine ganze Stunde —, čitavu uru, čitav sat preklečati.
Auskknirſchen, *v. n.* doškripati.
Auskkniſtern, *v. n.* dopraskati.
Auskknöpfen, *v. a.* razpučiti i vaditi.
Auskknurren, *v. n.* dovrčati, dokvrčati.
Auskochen, *v. a.* izvariti, izkuhati; (gar kochen), svariti, skuhati; — *v. n.* dovariti, dokuhati; (auslaufen), izkipljeti; (verdünſten), izpariti se, izvariti se.
Auskochen, *n.* Auskochung, *f.* izvarivanje; — des Wachſes, voskovarnica.
Auskollern, *v. n.* dokoturati, dokotrljati.
Auskommen, *v. n.* izaći, izlaziti; man kann nicht aus-, nicht einkommen, nemože čovèk ni napolje (van) ni unutra; das Feuer iſt in dieſem Hauſe ausgekommen, u ovoj se je kući vatra porodila; (aus den Eiern —), izleći se; die Sache wird gewiß —, to će jamačno na vidělo izići; er kann mit ſein. Gehalte nicht —, nemože od svoje plaće živiti; mit dieſem Gelde werde ich nicht —, ovi mi novci neće dostati, doteći, smoći; d. Schneider wird damit nicht —, ovo neći biti dosta krojaču; mit ihm iſt nicht auszukommen, nemože čovèk s njim na kraj izići; mit dieſer Entſchuldigung werden Sie nicht —, ovaj vam izgovor neće pomoći, s ovim izgovorom nećete uspěti.
Auskommen, *n.* dohodak, kruh; er hat kein —, neima nikakva kruha; ſein — haben, imati svoju potrebicu, imati što treba; ſein nothdürftiges — haben, imati dan i komad; das nöthige — geben, izhranjivati, izhraniti; mit ihm

Digitized by Google

ist kein —, s njim nemože čovêk na kraj izići; ein — treffen, učiniti naredbe.

Auskönnen, *v. n.* nicht —, nemoći napolje, van.

Auskoppeln, *v. a.* odvezati, odrêšiti.

Auskörnen, *v. a.* okrúniti, izvaditi zrnje, zrnjkati, ozrniti; (*fig.*) obrati, izabrati.

Auskosen, *v. n.* domilovati, dodragovati.

Auskosten, *v. a.* kušajuć izabrati; (verbrauchen), izkusiti, potrošiti kušajuć.

Auskothen, sich, *v. r.* uganuti, uvinuti nogu.

Auskrächzen, *v. n.* dograktati; — *v. a.* izhrknuti.

Auskragen, *v. a.* nadvesti zid.

Auskrähen, *v. a.* izgakati; — *v. n.* dokukurêkati, dogakati.

Auskrallen, *v. a.* izgrebsti.

Auskramen, *v. a.* izložiti, izlagati (na prodaju); (*fig.*) stavljati, iznositi na ugled, pokazivati; — *v. n.* prestat probirati, premetati.

Auskrämpeln, *v. a.* izčešljati, ogrebsti. izgrebenati; (Wolle), izgargati, izgargašiti; — *v. n.* dočešljati, dogrebenati.

Auskramung, *f.* izložba (robe); (*fig.*) pokazivanje.

Auskränkeln, *v. n.* dokunjati.

Auskränken, *v. n.* izjaditi se, prestat se jaditi, jêsti.

Auskratzen, *v. a.* izgrebsti, izgrebati, grebsti; — *v. n.* dogrebsti; (*fig.*) izadrêti.

Auskratzung, *f.* izgrebanje, izgreb.

Auskrauen, *v. a.* očešati.

Auskrauten, *v. a.* podkresati zelje.

Auskrebsen, *v. a.* poloviti, pohvatati rake.

Auskreischen, *v. a.* izvrištati; Fett —, čvariti salo; — *v. n.* dovrištati.

Auskriechen, *v. n.* izpuziti, izmiléti, izgamizati; (aus dem Ei —), prokljuvati se, izleći se.

Auskriegen, *v. n.* dovojštiti, dovojevati; — *v. a.* (herausbekommen), izvaditi; die Stiefel —, čizme izuti.

Auskritzeln, *v. a.* izčrčkati, izdrljati.

Auskrümeln, *v. a.* izmrviti, iztriniti

Auskrümmen, *v. a.* izkriviti, izkrivljivati.

Auskühlen, *v. a.* izhladiti, razhladiti; — *v. a.* izhladiti se, ohladnêti, izhladnêti.

Auskümmern, *v. n.* doskrbiti, dobrinuti se.

Auskundschaften, **Auskunden**, *v. a.* prokopati; ein Lager —, uhoditi vojsku; einen Menschen —, razaznati za koga; etwas —, razaznati za što.

Auskundschafter, *m.* uhoda (uvoda) uhodnik.

Auskundschaftung, *f.* uhodjenje, uhodja.

Auskunft, *f.* način, sredstvo; (Nachricht), glas, vêst; (Belehrung), obavêst, ubavêst; können Sie mir — geben über meinen Bruder? znate-li mi kazati za moga brata? einem — über etwas geben, obavêstiti koga o čem; Auskünfte einholen, obavêstiti se.

Auskunftsbuch, *n.* obavêstnik.

Auskunftsbureau, **Auskunftskomptoir**, *n.* obavêstnica.

Auskunftsmittel, *n.* način, put, lêk, sredstvo.

Auskunftstabelle, *f.* obavêstna križaljka, tablica.

Auskünsteln, *v. a.* izmudriti, izmajstoriti; etwas Neues —, izhitriti šta novo.

Ausküssen, *v. a.* izljubiti.

Auskutschen, **Auskutschiren**, *v. n.* izvezti se.

Auskutten, *v. a.* svući se; (*fig.*) izkopati.

Auslabbern, *v. n.* izlandati se, nalabrdati se.

Auslächeln, *v. n.* dosmêšiti se, prestat se smêšiti.

Auslachen, *v. a.* podsmêvati se, brukati se, rugati se (komu); — *v. n.* dosmijati se, nasmijati se.

Auslachen, *n.* **Auslachung**, *f.* podsmêvanje, podsmêh; bruka.

Auslacher, *m.* podsmêhalac, podrugljivac.

Auslachenswerth, *adj.* podsmêšan, smêšljiv.

Ausladen, *v. a.* ein Schiff —, izkrcati brod; Waaren —, izlagati, iztovariti robu; ein Gewehr —, izvrtati pušku; sich —, izčistiti se; (*fig.*) puknuti.

Ausladen, *m.* stovarnik; (*phys.*) izvodac.

Ausladezeug, *n.* s. Kugelzieher.

Ausladung, *f.* stovarivanje, iztovarnja; (b. Schiff.) izkrcivanje; — eines Daches, strešica.

Auslag, *f.* izlog, izložba; (Ausgabe), trošak, tratnja, harč *.

Auslagekasten, *m.* uglednjak.

Auslagern, *v. n.* ustojati se, uležati se; ausgelagertes Bier, ležak.

Auslamentiren, *v. n.* izjaukati se, dojaukati, dolelekati.

Auslammen, *v. n.* izjagnjiti se.

Ausland, *n.* inostranstvo, inozemstvo, tudja zemlja.

Auslanden, *v. a.* izkrcati.

Ausländer, *m.* inostranac, inozemac, tudjinac; —in, *f.* inostranka, tudjinka.

Ausländisch, *adj.* inostran, inozemski, tudjozemski, inokrajni, tudji.

Auslandsucht, *f.* pohlepa za inostranim.

Auslangen, *v. n.* doteći, dotêcati, dostati, dostajati; der Schneider kann mit dem erhaltenen Tuche nicht —, krojaču nedotiče ono sukna što je dobio.

Auslängen, *v. a.* oduljiti, produljiti.

Auslappern, *v. a.* izsrkati.

Digitized by Google

Auslärmen, *v. n.* dobučiti, dociparíti, dohalabučiti.

Auslaſſen, *v. a.* izpustiti, upustiti, izpuštati; aus der Haft —, pustiti, izpustiti koga iz zatvora; das Vieh —, napustiti goveda; ein Wort (b. Leſen) —, preskočiti rěč; (eine Stelle —), izostaviti; Buchſtaben (bei Schreiben) —, praznosloviti; (b. Schneid.), odpustiti, izpustiti; Butter —, topiti maslo; Speck —, cvrljiti slaninu; was er einmal erwiſcht, das läßt er nicht mehr, što dotače neizmače; ſich gegen einen —, očitovati se, izjavati se pred kim; ſeine Gedanken über etwas —, kazati svoju misao o čem, očitovati svoje mněnje o čem; ſeinen Zorn —, izrigati gnjěv, zlosrdnuti; einen Befehl —, izdati zapověd.

Auslaſſung, *f.* izpuštanje, izpust; izostavljanje; razpuštanje; (das Ausgelaſſene), izpust.

Auslaſſungszeichen, *n.* ſ. Apoſtroph.

Auslaßventil, *n.* izpuštaljka.

Auslatſchen, *v. a.* izgaziti.

Auslauben, *v. a.* nalistiti.

Auslauern, *v. a.* uvrebati, uprežati; —, *v. n.* dovrebati, doprežati.

Auslauf, *m.* iztrka; (v. Waſſer) odtok, iztok; — der Flotte, odlazak, polazak plavja; (in der Rede), stranputica; (b. Bauw.), strešica.

Ausläufeln, *v. a.* ljuštiti.

Auslaufen, *v. a.* iztrkati, iztrčati, iztrkivati; (aus dem Hafen —), odjadriti, zajadriti; (v. Weine), izteći; den Wein — laſſen, vino izpustiti; das Meſſer läuft in eine Spitze aus, ovaj je nož sveden na rát; ovaj je nož zaoštrljen; (von Pflanzen), živičiti se, busati se; (ſiedend —), izkipljeti, prekipljeti; (zu Ende laufen), dotrčati; ſich —, *v. r.* (abmüden), natrčati se; die Räder haben ſich ausgelaufen, točkovi su se izjeli, razjeli; ein ausgelaufenes Rad, koturašina.

Ausläufer, *m.* teklić, teklac, trkalo, trkalac; (b. Pflz.), živić, mlaz, izdanak.

Auslaugbar, *adj.* izluživ.

Auslaugbarkeit, *f.* izluživost.

Auslaugen, *v. a.* izlužiti, polužiti; neue Fäſſer —, nove sudove oluziti.

Auslauſchen, *v. a.* einen —, osluškivati; — *v. n.* dosluškivati.

Auslauſen, *v. a.* pobiskati, obiskati, otrěbiti; (*fig.*) ich bin rein ausgelauſt, oglobiše me do gola; —, *v. n.* dobiskati; ſich —, *v. r.* otrěbiti se.

Auslauten, *v. n.* er kann kaum —, jedva da se glasi.

Ausläuten, *v. a.* odzvoniti, oglasiti zvonom; einen Todten —, mrtvaca oglasiti, mrtvacu zvoniti; —, *v. n.* dozvoniti, odzvoniti.

Ausläutern, *v. a.* (Forſtw.), prokrčiti, progaliti, prorediti. [litati.

Auslaviren, *v. a.* prolěvati; — *v. n.* do-

Ausleben, *v. a.* preživljeti; —, *v. n.* doživljeti; ein ausgelebter Mann, iztrošen čověk; er iſt ein ausgelebter Menſch, on je izhlapio, on je izvěkovao.

Auslechzen, *v. n.* dogramziti za čim, dohlepiti čega.

Auslecken, *v. a.* izlizati; oblizati, razlizati; — *v. n.* es iſt viel Wein ausgeleckt, puno je vina izkapalo.

Ausledern, *v. a.* okožiti, izkožiti; (*fig.*) ſ. Ausprügeln.

Ausleeren, *v. a.* izprazniti, izpražnjivati; ein Glas —, iztěrati čašu (vina); (ein Gefäß —), izručiti; einem den Beutel —, iztresti komu kesu, iztrošiti koga; ſich —, *v. r.* ići od sebe.

Ausleerung, *f.* izpražnjivanje, pražnjenje, izprazak.

Auslegbar, *adj.* razloživ, izloživ.

Auslegeholz, ſ. Einlegeholz.

Auslegen, *v. a.* Waaren zum Verkaufe —, izložiti, izlagati robu; aus der Kiſte —, vaditi, izvaditi iz kovčega; mit Gold —, zlatom okovati, izkladati; (für Jemand Geld ausgeben), platiti što za koga; ſein Geld auf Zinſen —, dati novce na dobit (pod kamatu); die Wahllisten zur Einſicht —, staviti na ugled izborne listove; (erklären), izjasniti, razložiti, tumačiti, protumačiti; einen Traum —, kazati što san znači; den Sinn eines Geſetzes —, tumačiti zakon; gut oder ſchlecht —, primiti za dobro ili zlo; ſchief —, krivo tumačiti; er legt das übel aus, on to zamĕrava; Karten —, razmetati karte; das kann man ſo —, to se može ovako razuměvati; etwas als Hochmuth —, pisati što u oholost, držati što za oholost; einem etwas zur Schande —, držati komu što za sramotu.

Ausleger, *m.* tumač, tumačnik (tolkovatelj); Jeder iſt der beſte — ſeiner Worte, svatko sebe najbolje razumě.

Auslegeſtäbchen, *n.* izkladna cěpčica.

Auslegetiſch, *m.* izložnjak.

Auslegung, *f.* izlaganje, izložba; (Erklärung), tumačenje.

Auslegungsart, *f.* način tumačenja.

Auslegungskunſt, *f.* věština tumačenja.

Auslegungsregel, *f.* pravilo tumačenja.

Auslehmen, *v. a.* olěpiti.

Ausleihen, ſ. Ausleihen.

Auslehren, *v. a.* izučiti; — *v. n.* doučiti.

Ausleichen, *v. n.* izmrěstiti se.

Ausleiden, *v. n.* dotrpljeti, dostradati; *v. a.* otrpljeti, prepatiti, pretrpljeti.

Digitized by Google

Ausleiern, *v. n.* prestati igrati na kolovrat.
Ausleihen, *v. a.* uzajmiti, dati u zajam.
Ausleimen, *v. a.* izklijati.
Ausleiten, *v. a.* izpratiti, izpraćivati.
Auslenken, *v. n.* zakrenuti, zakretati; ukloniti se s puta.
Auslernen, *v. a.* izučiti se (izučiti); — *v. n.* doučiti se (doučiti); der Mensch lernt nie aus, valja (se) do smrti učiti.
Auslese, *f.* Auswahl.
Auslesen, *v. a.* izabrati, izabirati, prebirati; Linsen —, otrěbiti leću; Steine vom Acker —, pokupiti kamenje u polju; ein Buch —, proštiti, pročitati knjigu; — *v. n.* obrati; (v. Buche), doštiti.
Ausleser, *m.* izbirač, probirač; — eines Buches, proštilac.
Auslesung, *f.* otrěb; (v. Buche), pročitanje; nach — des Buches, pročitav knjigu.
Ausleuchten, *v. n.* světliti (komu); — *v n.* prestati světliti.
Auslichten, *v. a.* progaliti, prokrčiti, razkrčiti, prorěditi (n. p. šumu).
Auslichtung, *f.* galjenje, krčenje.
Auslieferer, *m.* izručnik, izručitelj.
Ausliefern, *v. a.* izručiti; einen Missethäter —, Waffen —, predati zločinca, oružje.
Auslieferung, *f.* predavanje, predatba, [izruka.
Auslieferungsvertrag, *m.* predatbeni ugovor.
Ausliegen, *v. n.* izležati se; (v. Wein), ustojati se.
Auslieger, *m.* (Schiff), brod-stražar.
Auslispeln, *v. n.* došaptati.
Auslohen, *v. a.* er kann ihn nicht genug —, nemože ga se nahvaliti.
Auslochen, *v. a.* (Bauw.), izdubsti.
Auslöchern, *v. a.* prošupiti, izšupiti, prošupljivati, izbušiti.
Auslocken, *v. a.* izmamiti, izvabiti; einem ein Geheimniß —, izmuzti tajnu iz koga.
Auslodern, *f.* Loden.
Auslodern, *v. n.* dobuktěti.
Auslöffeln, *v. a.* izjěsti, povaditi žlicom.
Auslohen, *v. a.* izpaliti, izpeći, izžeći.
Auslohnen, *v. a.* izplatiti (nadnicu).
Auslooſen, *f.* Auslosen.
Auslösbar, *adj.* izkupljiv, odkupljiv.
Auslöſchbar, *f.* Auslöſchlich.
Auslöſchen, *v. n.* ugasiti se, utrnuti se; die Schrift iſt ausgeloſchen, pismo se je izbrisalo; —, *v. a.* ugasiti, utrnuti. izštuvati; (etwas Geſchriebenes), izbrisati, iztrti; das Andenken an eine That —, zatrti uspomenu na kakvo děla; (eine Schuld), izplatiti.
Auslöſcher, *m.* ugasitelj; (Werkz.), gasiljka.
Auslöſchlich, *adj.* ugasiv; izbrišljiv.
Auslöſchung, *f.* ugašenje; izbrisivanje, brisanje, izbris; (— einer Schuld), izplata.
Auslosen, *v. a.* ein Gut —, izigravati dobro; Soldaten —, vojnike na žrěb kupiti, žrěbati vojnike.
Auslöſen, *v. a.* izrěšiti; Zunge —, izrezati jezik, einen Vogel —, izplesti pticu; einen Gefangenen —, odkupiti sužnja; einen Schuldbrief —, izvaditi, izkupiti zadužnicu; ſich —, *v. r.* odkupiti se.
Auslöſer, *m.* odkupitelj.
Auslöſung, *f.* odkup, odkupljivanje; (in d. Uhr), spust.
Auslöſungsvertrag, *m.* odkupni ugovor.
Auslüften, *v. a.* promahati, izdušiti, razdušiti, provětrati; (Kleidung), provětrati, metnuti na promah, na zrak.
Auslügen, *v. a.* izlagati, izlukaviti; —, *v. n.* dolagati, dolijati.
Ausmachen, *v. a.* Nüſſe —, *f.* Ausklauben; einen Flecken —, izvaditi mrlju; Falten —, izgladiti gužve, mrske, nabor; ein Wild —, iztražiti zvěr; einem Geld —, dobaviti, pribaviti komu novacah; (übereinkommen), ugovoriti, dogovoriti; es iſt nichts ausgemacht, ništa nije odlučeno, opravljeno; es iſt ausgemacht, odlučeno je; ſie mögen es miteinander —, neka se medju sobom pogode; eine Streitſache bei einer Tagſatzung —, nagoditi se o pri na ročištu; (vollenden), dovršiti; ein ausgemachter Narr, prava budala; einen —, nakarati, izkarati koga; —, *v. n.* das macht einen halben Beweis aus, to čini polovinu dokaza; wie viel macht das aus? koliko je toga, koliko nosi? es macht nicht viel aus, neiznosi, nije mnogo; das macht das Weſen unſerer Seele aus, to ti je sućnost naše duše; das macht zehn Gulden aus, to čini deset forintih; das macht nichts aus, to neima ništa; das iſt eine ausgemachte Sache, to je sěgurno, izvěstno.
Ausmagern, *v. n.* omršaviti, izmršaviti, izgubiti se, obhrdjati, osušiti se; —, *v. a.* omršaviti.
Ausmagerung, *f.* mrša; mršanje, mršavost.
Ausmähen, *v. a.* podkositi, prokositi, razkositi.
Ausmahlen, *v. a.* izamlěti, izmilati; samlěti; zu ſehr —, premlěti; —, *v. n.* domlěti.
Ausmäkeln, *v. a.* tržiti, krčmiti; prekupovati; —, *v. a.* dotržiti.
Ausmalen, *v. a.* naslikati, namalati, napengati, izmalati; (be—), oslikati; —, *v. n.* doslikati.
Ausmalung, *f.* slikanje, malanje.

Digitized by Google

Ausmandeln, Ausmangeln, Ausmangen, *v. a.* izvaljati, izroljati*, izmanganati.
Ausmann, ſ. Ausbürger.
Ausmanſchen, *v. a.* izbrljati, izburljati.
Ausmarken, *v. a.* omedjiti, obilježiti.
Ausmarmoriren, *v. a.* omramoriti.
Ausmarkten, *v. n.* dosajmovati.
Ausmarſch, *m.* pohod; ſ. Ausrücken.
Ausmarſchiren, *v. n.* otići, odlaziti, izići, izmarširati.
Ausmartern, *v. a.* izmučiti, izkiniti; —, *v. n.* domučiti.
Ausmaß, *n.* odměra, izměra, měra.
Ausmäſten, *v. a.* uhraniti, ugojiti, utoviti, uhranjivati; ausgemäſtet, ugojen, pitan.
Ausmatratzen, *v. a.* einen Sattel —, napuniti, nakljukati, nabiti sedlo (dlakom).
Ausmauern, *v. a.* izzidati, obzidati, zidati, obzidjivati; (einen Keller) —, uzidati; —, *v. n.* dozidati, dograditi.
Ausmauſen, ſich, *v. r.* omitariti se; —, *v. a.* izkrasti.
Ausmeckern, *v. a.* izvečati, izmeketati; —, *v. n.* domeketati, dovečati.
Ausmeißeln, *v. a.* izdlěbiti, dlětom izdubsti, dlětom udělati.
Ausmelken, *v. a.* pomuzti, izmuzti; —, *v. n.* domuzti.
Ausmergeln, *v. a.* iztrošiti, razslabiti, sbondžati; ein ausgemergelter Menſch, bondža.
Ausmerzen, *v. a.* izbaciti, izmetnuti, izturiti, otrěbiti, izmetati; eine Stelle in einer Schrift —, izbrisati što iz pisma.
Ausmeßbar, *adj.* izměriv; izměran
Ausmeßbarkeit, *f.* izměrivost; izměrnost.
Ausmeſſen, *v. a.* izměriti, proměriti; Gebühren —, odměriti pristojbu; die auf Jemanden ausfallende Summe —, porezati koliko novacah na koga pada; eine Zeit für drei Tagſatzungen —, odrediti vrěme za tri ročišta.
Ausmeſſer, *m.* merilac, měrnik.
Ausmeſſung, *f.* izměrivanje, izměra.
Ausmetzen, *v. a.* ujmiti, uzeti ujam.
Ausmeubliren, ſ. Ausmöbeln.
Ausmiethen, *v. a.* dati u najam; krenuti iz najma; odkazati najam.
Ausmiether, *m.* najamnik.
Ausmiſten, *v. a.* (den Stall) izkidati, pokidati, kidati (staju); (*fig.*) otrěbiti, obrati, prebrati.
Ausmiſter, *m.* kidač.
Ausmitteln, *v. a.* pronaći, iznaći; den Preis einer Sache —, pronaći cěnu stvari; (bemeſſen), izměriti cěnu stvari.
Ausmittelung, *f.* pronalaz, pronašašće.
Ausmittler, *m.* pronašastnik, iznašastnik, pronalaznik.
Ausmöbeln, *v. a.* opokućiti; dati, nabaviti, naměstiti pokućtvo.
Ausmodeln, *v. a.* udělati, napraviti; (ausmodelliren), uličiti.
Ausmontiren, *v. a.* opraviti, opravljati, oblačiti.
Ausmorden, *v. a.* poubijati, izubijati.
Ausmünden, *v. n.* utěcati, izlěvati se.
Ausmünzen, *v. a.* skovati (novac); Alles —, razkovati.
Ausmünzung, *f.* kovanje novacah.
Ausmurren, *v. n.* domrmljati, domumljati, dovrnčati.
Ausmüſſen, *v. n.* morati van, morati otići.
Ausmuſtern, *v. a.* prebrati, obrati; otrěbiti; izmetnuti, izturiti, izmetati; Soldaten —, izmetati (nespesobne) vojnike.
Ausmuſterung, *f* trěbljenje, izmetanje, izturivanje, izbacivanje, otrěb *f.*; — der Akten, prěbor spisah.
Ausnagen, *v. a.* izglodati, izgrizti; —, *v. n* doglodati, dogrizti.
Ausnähen, *v. a.* izvezti, našivati; mit Gold —, zlatom vezti.
Ausnahme, *f.* izam, iznimka; Alles ohne —, sve sebice; Alle ohne —, svi listom; mit — von zwei Fällen, izam, do i. razma dva slučaja; er macht eine —, on se iznima.
Ausnahms- (in Zuſ.) izniman.
Ausnahmsfall, *m.* iznimka.
Ausnahmsweiſe, *adv.* iznimice.
Ausnahmszuſtand, *m.* iznimno stanje.
Ausnarren, *v. n.* naludovati se, izmahnitati.
Ausnaſchen, *v. a.* izlizati, razlizati.
Ausnebeln, *v. i.* domagliti se.
Ausnecken, *v. n.* prestati zadirkivati i. peckati.
Ausnehmen, *v. a.* izvaditi, povaditi; Vögel —, izsěći ptiće; Honig —, izsěći pčele; einen Zahn —, vaditi, izvaditi zub; eine Gans —, izvaditi guski drob; (ausſchließen), iznimiti, izključiti; ausgenommen, izim, osim; es ſollen keine neue Umſtände angeführt werden, ausgenommen zur Widerlegung des Faktums, da se nenavode nove okolnosti osim onih, koje služe na oprovrgnuće učina; die Witwen nicht ausgenommen, neizvadiv ni udovicah; auf Credit —, uzeti na poček, veresiju; ſich etwas —, pridržati što za sebe; das nimmt ſich gut aus, to je lěpo pogledati, gledati; (erkennen), razabrati, razpoznati.
Ausnehmend, Ausnehmlich, *adj.* osobit, izvrstan.
Ausnehmer, *m.* vadilac; —in, *f.* vadilica.
Ausnehmung, *f.* (Ausnehmen, *n.*) vadjenje.
Ausneigen, *v. a.* izkapiti, izliti na izkap.

Digitized by Google

Ausnennen, *v. a.* poimenovati.
Ausnicken, *v. a.* izklimati; — *v. n.* doklimati.
Ausniesen, *v. a.* izkihati; *v. n.* dokihati, prestati kihati.
Ausnippen, *v. a.* izpijuckati, popijuckati, izsrkati.
Ausnüchtern, *v. n.* otrězniti se.
Ausnüchterung, *f.* otrěznjenje.
Ausnutheln, Ausnutschen, *v. a.* izpijukati, izsmukati.
Ausöden, *v. a.* opustiti, opustošiti.
Ausölen, *v. a.* nauljiti.
Auspachten, *v. a.* dati u zakup; krenuti iz zakupa.
Auspacken, *v. a.* razvezati, razpraviti (zavežljaj); Waaren —, izložiti, izlagati robu; povaditi, izprazniti (denjak).
Auspacker, *m.* raztovarnik.
Auspackung, *f.* razpravljanje, izlaganje.
Auspanschen, *v. a.* izbrljati, razbrljati, razburljati.
Auspappen, *v. a.* oskrobiti (i olěpiti papirom).
Auspariren, *v. a.* dočekati, uzbiti udar; ukloniti se, izvrdnuti, čalekati se.
Auspassen, *v. a.* priměravati, udešavati; — *v. n.* dovrebati.
Auspatschen, *v. a.* izpljeskati; Wasser —, vodu izpljuskati.
Auspauken, *v. a.* izbubnjati, razglasiti, udariti na bubanj; einen —, izbubati koga; — *v. n.* dobubnjati.
Auspauschen, *v. a.* ostupati; ausgepauschte Schlacken, ostupine; (Ärmel —), nabušiti.
Auspeitschen, *v. a.* izbičevati, izšibati, izviskati, šibom prognati; ausgepeitscht (gem.) poznat.
Auspellen, *v. a.* oljuštiti, izljuštiti.
Auspelzen, *f.* Ausprügeln.
Auspfählen, *v. a.* nakolčiti, izkolčiti.
Auspfänden, *v. a.* uzeti, uzimati u zalog.
Auspfänder, *f.* Executor.
Auspfarren, *v. a.* eine Gemeinde —, odlučiti občinu od župe.
Auspfeifen, *v. a.* izzviždati, izšvikati; zviždukati komu; — *v. n.* dozviždati.
Auspfeifer, *m.* švikalac, psikač.
Auspfeifung, *f.* zviždukanje, švikanje.
Auspflanzen, *v. a.* (aus der Baumschule —), presaditi, presadjivati (iz rastila); (bepfl.), nasaditi, posaditi.
Auspflastern, *v. a.* potaracati, pokaldrmiti. [lježiti.
Auspflöcken, *v. a.* okolčiti, kolčići obi-
Auspflücken, *v. a.* die überflüssigen Früchte —, obrati suvišno voće; Federn —, izskubsti perje.
Auspflügen, *f.* Ausackern.
Auspfuschen, *v. n.* dopačuhati, dopešnjati; — *v. a.* skrpariti.
Auspfützen, *v. a.* izcrpsti.
Auspichen, *v. a.* osmoliti, opakliti.
Auspicien, *pl.* kob; (Schutz), okrilje, zaštita.
Auspicken, *v. a.* izkljuvati, izzobati.
Auspinseln, *v. a.* kistom oličiti, iztrti, izkistati.
Auspipen, *v. n.* dopijukati.
Ausplacken, Ausplagen, *v. a.* namučiti, nakiniti se koga; einem die Seele —, izmučiti koga do zla Boga.
Ausplappern, *f.* Ausplaudern.
Ausplärren, *v. n.* narevati se, izdrečati, dokmečati, prestati se derati.
Ausplätschern, *v. a.* izbrčkati, izpljuskati; — *v. n.* dobrčkati.
Ausplatten, *v. a.* izgladiti, zagladiti, ugladčati.
Ausplatzen, *v. n.* prsnuti, razprsnuti se, razpučiti se; izprsnuti; (*fig.*) izblejati se; er platzte in ein Gelächter aus, nadušio i. nadro se smijati, udri u směh, zagrohotao se je; —, *v. n.* dopraskati.
Ausplaudern, *v. a.* izbrbljati; sich —, *v. r.* nabrbljati se, nablebetati se, navrnčati se; —, *v. n.* doblebetati, dobrbljati.
Ausplumpen, *f.* Auspumpen.
Ausplünderer, *m.* pljačkaš, opljenitelj.
Ausplündern, *v. a.* opleniti, poplěniti, opljačkati, porobiti, odrěti; einen rein —, ogolizniti koga.
Ausplünderung, *f.* porobljenje, opljačkanje, deračina.
Auspochen, *v. a.* izkucati, izkuckati; einen Rock —, *f.* Ausklopfen; einen Schauspieler —, predstavljača lupatanjom izpratiti; — *v. n.* dokucati.
Auspocken, *v. n.* preboleti boginje.
Auspoliren, *v. a.* ulaštiti, zalaštiti, otvoriti.
Auspolstern, *v. a.* najastučiti, ojastučiti.
Auspoltern, *v. n.* dolomatati, doštropotati.
Ausposaunen, *v. a.* raztrubiti, raztrubljivati.
Ausprägeln, *v. a.* izpržiti, izcvrljiti.
Ausprägen, *v. a.* *f.* Ausmünzen; ein Bild —, utisnuti, utiščiti; (*fig.*) izraziti sliku; ausgeprägt, izrazan.
Ausprägung, *f.* kovanje, izrazivanje.
Ausprahlen, *v. n.* dohvalisati.
Auspracticiren, *v. a.* izlukaviti.
Ausprassen, *v. n.* dorazkošiti, dogostbovati, prestati oblaporiti.
Ausprebigen, *v. n.* dopropovědati, svršiti propověd.
Auspreisen, *v. a.* hvaliti, hvalisati; — *v. n.* dohvaliti.
Auspressen, *v. a.* izažeti, izažimati, ožeti, izcěditi; (auf der Presse), iztištiti (iztěštiti), izprešati; (erpressen), izgoniti, izklěštiti, izmuzti; Seufzer —, podirati uzdahe.

Auspreſſer, *m.* ožimač, cědilac, tištilac.
Auspreſſung, *f.* ožimanje, cědjenje, tištenje; (*fig.*) izgonjenje.
Auspreßwalze, *f.* ožimalo.
Auspritſchen, *v. a.* izpljeskati.
Ausproben, *v. a.* izogledati; kušajuć izabrati, izprazniti; —, *v. n.* prestati ogledati, okušavati.
Ausprügeln, *v. a.* izbiti, iztući, izlupati, izlèmati, izdevetati, izmlatiti, izgruhati, izmlaviti; iztěrati batinom.
Auspuffen, *v. a.* izbubati.
Auspumpen, *v. a.* izvući, izcrpsti na smrk, izsmrkati; —, *v. n.* dosmrkati.
Auspunktiren, *v. a.* izbockati, bockanjem izvračati, izčarati. [čovati.
Auspunſchen, *v. n.* dopunčovati, izpun-
Auspuſten, *v. a.* izduhnuti, izpuhnuti.
Auspuß, *m.* čišćenje; (von Bäum.), prokres; (Schmuck), ures.
Auspußen, *v. a.* očistiti, izčistiti; einen Baum —, prokresati drvo; ein Geſchirr —, oprati sud; d. Licht —, useknuti svěću; das Licht rein —, ugasiti svěću usecajuć; preseknuti svěću; eine Braut —, izkititi, ukrasiti mladu; (*fig.*) Jemanden —, izkarati, izpsovati, izružiti, izkrpiti koga.
Auspußer, *m.* čistitelj, čistilac; (Verweis), ukor, kar; Jemanden einen — geben, ſ. Auspußen Jemanden.
Ausquaken, *v. n.* dokreketati, prestati kreketati.
Ausquälen, *v. a.* izmučiti, izkiniti; namučiti se koga; einem die Seele —, mučiti koga do zla Boga; —, *v. n.* domučiti, prestati mučiti.
Ausqualmen, *v. a.* pušiti; — *v. n.* dopušiti; izpušiti.
Ausquartieren, *v. a.* krenuti iz stana.
Ausquellen, *v. n.* provrěti, provirati; prekipljeti, pokipljeti.
Ausquetſchen, *v. a.* izgnječiti, izmuljati, izmečiti.
Ausquicken, Ausquitſchen, *v. n.* docičati, doskičati.
Ausquittiren, *v. a.* dati namiru.
Ausraden, *v. a.* izkrčiti.
Ausrädeln, Ausräden, Ausrädern, ſ. Ausſteben.
Ausradiren, *v. a.* izstrugati, iztrti.
Ausrahmen, *v. a.* skinuti s djerdjefa.
Ausrammeln, *v. n.* prestati se goniti.
Ausrammen, *v. a.* nabiti maljem.
Ausrändeln, Ausranden, Ausrändern, *v. a.* izrubiti.
Ausrangiren, ſ. Ausmuſtern.
Ausranken, *v. n.* razvrěžiti se.
Ausraſen, *v. n.* izběsniti se, doběsniti; izgoropaditi se; der Wind hat ausgeraſet, větar se je izpuhao, utišao.
Ausräſten, *v. a.* odmoriti se, odmarati se, oddahnuti, hujati.
Ausrauben, *v. a.* einen —, porobiti, odrěti koga.
Ausrauchen, *v. a.* izpušiti; eine Pfeife Tabak —, popušiti, izpušiti, popiti lulu duhana; einen Fuchs —, dimom iztěrati; — *v. n.* prestati se pušiti. izdimiti se, izkuriti se; (verrauchen), izvětriti.
Ausräuchern, *v. a.* ein Zimmer —, okaditi, prokaditi sobu; Fleiſch —, osušiti, nasmuditi meso.
Ausrauchloch, *n.* somić, badža*.
Ausräufeln, *v. a.* operjati.
Ausraufen, *v. a.* izskubsti, izčupati, počupati; Federn —, perutati, operušati.
Ausräumen, *v. a.* razpremiti, izprazniti; einen Brunnen —, očistiti zdenac (bunar).
Ausräumer, *m.* čistitelj.
Ausräumung, *f.* razpremanje; čišćenje.
Ausraupen, *v. a.* opinjati, otrěbiti gusenice.
Ausrauſchen, *v. n.* došuměti, došuštiti, dožamoriti.
Ausräuſpern, *v. a.* izhraknuti; ſich —, *v. r.* izhrakati se, izkašljati se.
Ausrechen, *v. a.* izgrabljati.
Ausrechnen, *v. a.* izračunati, proračunati.
Ausrechner, *m.* izračunatelj.
Ausrechnung, *f.* izračunanje, proračun.
Ausrechten, *v. a.* izpravdati, izpreti, dobiti na sudu; —, *v. n.* dopreti, prestati se preti.
Ausrecken, *v. a.* Leder —, nategnuti, natezati, perdašiti* kožu; Hände —, pružiti, opružiti; pružati ruke; die Zunge —, izplaziti jezik, plaziti se.
Ausrede, *f.* izgovor; dieſe — gilt nicht, ovaj izgovor neprolazi.
Ausreden, *v. a.* izgovoriti, izgovarati, izreći; (bis zu Ende r.), dogovoriti; laß mich —, daj da sve kažem; (aussagen), izkazati; einem etwas —, odvratiti, odgovoriti koga od čega; einen —, izgovarati, izpričavati koga; ſich —, *v. r.* izgovarati se, izpričavati se, (izvinjavati se), pravdati se.
Ausreder, Ausredner, *m.* izgovaralac.
Ausregnen, *v. i.* es hat ausgeregnet, prestala je kiša; izdaždělo, izkišalo se je.
Ausreibeholz, *n.* } šikalica, gladilica.
Ausreibeknochen, *m.* }
Ausreiben, *v. a.* iztrti, iztrljati, izribati*, oribati; Körner —, smanuti, ruliti, okrúniti zrnje; eine Stube —, oživljiti, oribati sobu (pod); (b. Schuſt.), ošikati, ugladiti; —, *v. n.* dotrti, doribati.
Ausreiber, *m.* iztirač.
Ausreichen, *v. a.* doteći, dotěcati, dotegnuti, dostati, dostajati, stačiti; der Schneider wird damit nicht —, neće biti krojaču dosta; das Holz wird für

Digitized by Google

den ganzen Winter nicht —, s ovimi drvi nećemo izgrijati; s. Hinreichen.
Ausreihen, *v. a.* izturiti iz vrste, izvrstiti.
Ausreimen, *v. n.* izrimati, dorimati.
Ausreinigen, *v. a.* izčistiti, očistiti, počistiti, očišćati.
Ausreiſe, *f.* odlazak, polazak.
Ausreiſen, *v. n.* krenuti se, otići na put; (aufhören zu reiſen), dovršiti putovanje, doputovati, naputovati se.
Ausreißen, *v. a.* izadrěti, iztrgnuti, izkinuti, iztrgati, izguliti, izkidati; Zähne —, izvaditi, povaditi zube; Haare —, izčupati kosu; die Dämme —, provaliti sipove; —, *v. n.* raztrgnuti se, razkinuti se; (v. Damme), provaliti se; (davon laufen), izadrěti, nadrěti u potok, zagrebsti, uzeti utrenik, strugnuti; (v. Pferden), oteti mah; meine Geduld reißt aus, već mi je dosadilo, dozlogrdilo; nemogu više podnositi.
Ausreißen, *n.* s. Ausreißung.
Ausreißer, *m.* (Überläufer), preběg, uskok.
Ausreißung, *f.* iztrgavanje, izkidanje itd.; (Flucht), běg, běgstvo.
Ausreiten, *v. n.* izjahati, izjašiti; (zur Luſt reiten), projahati se; —, *v. a.* ein Pferd —, projahati konja; (bis zu Ende reiten), dojahati, dojezditi.
Ausreiten, *n.* projaha.
Ausreiter, *m.* katana; s. Landreiter.
Ausreiterig, *n.* izsěvci, osěvci; pročinci, občinci.
Ausreitern, *v. a.* prosijati, prorešetati, protakati, pročiniti,
Ausrenken, *v. a.* izčašiti, uvinuti.
Ausrenkung, *f.* izčašenje, uvinuće.
Ausrennen, *v. n.* iztrčati, izteći.
Ausreuten, *v. a.* izčupati; oplěti; (von Bäumen), izkrčiti; ein ausgereutetes Stück Land, krčevina.
Ausreuten, *n.* plětva; (v. Bäumen), krčitba.
Ausreuter, *m.* krčilac.
Ausrheben, *v. a.* opremiti, opremati, spremati brod.
Ausrhebung, *f.* opremanje, oprema broda.
Ausrichten, *v. a.* učiniti, ovršiti; (gerade richten), izpraviti; eine Hochzeit —, ugotoviti pir; ich danke Ihnen, ich werde es —, hvala vam, izručit ću; einen Auftrag —, opraviti naruku; einen Gruß —, kazati pozdravlje (komu od koga), pozdraviti (koga od koga); richte meine Empfehlung aus, od mene mu poklon; mit Güte richtet man mehr aus als mit Gewalt, lěpa rěč gvozdena vrata otvara; er kann mit ihm nichts —, nemože s njim na kraj izići; damit iſt es nicht ausgerichtet, to nije dosta; haſt was ausgerichtet? jesi li šta opravio? (*fig.*) (Böſes nachſagen), ogovarati, oklevetati, skuditi.
Ausrichter, *m.* izvršitelj, ovršilac; (*fig.*) ogovornik, kudilac, klevetnik.
Ausrichtſam, *adj.* opravan, izručiv.
Ausrichtung, *f.* ovrha, ovršba, izvrha, oprava; (eines Grußes), izručba; — d. Nächſten, ogovaranje, ogovor, kleveta; (Schmaus), gostba, čast.
Ausriechen, *v. a.* iznjušiti; (Alles —), izvonjati; —, *v. n.* (mit Geruch erfüllen), mirisom napuniti; (aufhören zu riechen), prestati mirisati.
Ausriefen, *v. a.* izžlěbiti.
Ausrieſeln, *v. n.* izromoniti.
Ausriffeln, *v. a.* ogrebsti.
Ausrinbern, *v. n.* prestati voditi.
Ausringen, *v. a.* uvinuti; ſich den Arm —, izčašiti, uvinuti si ruku; die Wäſche —, rublje izžmigati, izcěditi, izviti, izažeti; —, *v. n.* (aufhören zu ringen), doboriti se, dovojštiti; er hat ausgerungen, dopatio je; preminuo je.
Ausrinnen, *v. n.* izteći, iztěcati, izcuriti.
Ausrippen, *v. a.* die Tabakblätter —, očehati (očijati), razžiliti duhanovo lišće.
Ausritt, *m.* izjaha, predjaha.
Ausritzen, *v. a.* izcrtariti; izpučiti.
Ausröcheln, *v. n.* dohropati, dosopisati.
Ausroden, *v. a.* izkrčiti, okrčiti, razkrčiti.
Ausrober, *m.* krčilac.
Ausröhren, *v. a.* orogoziti.
Ausrohren, s. Ausrieſeln.
Ausrollen, *v. a.* razviti; den Teig —, izvaljati, razvaljati, razvijati, tagati těsto; Geld —, izasuti novce; Getreide —, prorešetati, pročiniti žito; s. Auswalzen; ſich —, razviti se; —, *v. n.* (aufhören zu rollen), dovaljati; der Donner hat ausgerollt, prestao je grom tutnjiti, prestala je grmljavina.
Ausroſten, *v. n.* izhrdjati.
Ausröſten, *v. a.* izpržiti, izcvrljiti, po[prži-
Ausrottbar, *adj.* iztrěbljiv. [ti.
Ausrotten, *v. a.* izkorěniti, iztrěbiti, potrěbiti, utamaniti, zatamaniti, izkorěpiti; einen Wald —, izkrčiti šumu.
Ausrotter, *m.* krčilac; izkorěnitelj, iztrěbitelj.
Ausrottungskrieg, *m.* iztrěbni rat.
Ausrücken, *v. a.* odmaknuti, odmicati; —, *v. n.* izaći; (*mil.*) izšetati, krenuti se, dignuti se; mit etwas —, iztaknuti se.
Ausrückung, *f.* (*mil.*) izšet.
Ausruf, *m.* uzklik, poklik; öffentlicher —, lična; dražba.
Ausrufen, *v. n.* kliknuti, uzkliknuti, pokliknuti; (aufhören zu rufen), doklicati; etwas —, ličiti, telaliti*; allenthalben —, razglasiti; (vom Wächter), oživati, glasiti; —, *v. a.* einen zum König —, proglasiti koga kraljem.

Digitized by Google

Ausrufer, *m.* ličnik, zdar, ličbar, telal*; —in, *f.* ličnica.
Ausrufsgebühr, *f.* ličbarina.
Ausrufspreis, *m.* ličbena cěna.
Ausrufung, *f* proglas, proglašenje, oglašaj; ſ. Ausruf.
Ausrufungswort, *n.* uzklik, uzkličnik.
Ausrufungszeichen, *n.* klikovni znak, klikovnica.
Ausruhen, *v. n.* odpočinuti, počinuti, odpočivati, izpokojiti se; — laſſen, izpokojiti.
Ausruhen, *n.* počinak, počitak, odmor.
Ausrühmen, ſ. Ausſpreiſen.
Ausrühren, *v. a.* izměšati; Butter —, preprati, izmesti skorup, stepsti mlěko.
Ausrülpſen, *v. a.* izrignuti, izrigati; —, dorigati.
Ausrunden, *v. a.* izkružiti.
Ausrundung, *f.* izkruga.
Ausrunzeln, *v. a.*, razmrskati, razmrštiti, izgladiti.
Ausrupfen, *v. a.* izskubsti, izčupati; ganz —, oskubsti; (Federn —), perutati, operutati.
Ausrüſtbar, *adj.* opremljiv.
Ausrüſten, *v. a.* eine Armee —, naoružati, oružati vojsku; ein Schiff —, spremiti, opremiti brod; (verſehen), obskrbiti, opraviti.
Ausrüſter, *m.* oružatelj.
Ausrüſtung, *f.* oružanje, naoružavanje; opremanje, oprema, obskrba.
Ausrutſchen, ſ. Ausgleiten.
Ausrütteln, *v. a.* izdrmati, iztresti.
Ausſaat, *f.* (das Ausſäen), sětva; (zur Saat beſtimmtes Getreide), useˇv, usětba.
Ausſaatregiſter, *n.* usěvnik.
Ausſäbeln, *v. a.* sabljom izvaditi.
Ausſacken, *v. a.* izvaditi iz vrěće, iztresti vrěću, žak (džep); einen —, opuljiti koga.
Ausſäen, *v. a.* posijati, usijati.
Ausſäer, *m.* sijač.
Ausſage, *f.* povědanje, govor; — der Zeugen —, povědanje, izpovědka svědokah; nach ſeiner —, kao što je on kazao; nach — der Kunſtverſtändigen, po sudu věštakah; ihre —n widerſprechen ſich, svaki pověda drugčije.
Ausſagen, *v. a.* izkazati, povědati; vor Gericht —, izpovědati pred sudom (što o čem); die Zeugen haben wider ihn ausgeſagt, svědoci su izpovědali, svědočili na njega; in Wahrheit —, izpovědati istinu; eidlich —, kazati pod zakletvu; deutlich —, jasno izjaviti.
Ausſägen, *v. a.* izpiliti; —, *v. n.* dopiliti.
Ausſager, *m.* povědalac; svědok.
Ausſalben, *v. a.* izmazati (pomašću).
Ausſanden, *v. a.* einen Hafen —, izmuljiti luku.
Ausſatz, *m.* (im Spiele), stavka; (im Billardſp.), početak (igre); (Krankheit), guba; einen — bekommen, ogubaviti, ogubati se; mit — behaftet, gubav.
Ausſätzig, *adj.* gubav; — werden, ogubaviti, ogubati se, gubati se.
Ausſätzige, *m.* gubavac, gubo; —, *f.* gubavica.
Ausſäubern, *v. a.* izčistiti, očistiti.
Ausſauern, *v. n.* izkisnuti; dokisnuti.
Ausſäuern, *v. a.* izkvasiti.
Ausſaufen, *v. a.* izlokati, polokati; —, *v. n.* dolokati.
Ausſaugen, *v. a.* izsisati, posisati; Blut —, krv popiti; Augen —, oči izpiti, popiti; einen Knochen —, izpijukati kost; die Milch aus den Brüſten —, isisati mlěko iz sisah; ein Feld —, ujaloviti, iztrošiti polje; ein Volk —, oglobiti narod.
Ausſäugen, *v. a.* odojiti; — *v. n.* dodojiti.
Ausſauger, *m.* pijavica, gulikoža.
Ausſäumen, *v. a.* obrubiti, porubiti.
Ausſäuſeln, *v. n.* došuškati.
Ausſauſen, *v. n.* dozujiti, došuměti.
Ausſchaben, *v. a.* izstrugati, izgrebsti.
Ausſchachern, *v. n.* docincariti.
Ausſchachteln, *v. a.* hvostom izgladiti.
Ausſchaffen, *v. a.* odpraviti, ukloniti; es wird viel Getreide ausgeſchafft, mnogo se žita izvozi; Jemanden —, odpraviti, iztěrati koga.
Ausſchäkern, *v. n.* došaliti se.
Ausſchalbar, *adj.* ljuštiv.
Ausſchalen, *v. a.* oplatiti, obtinjiti.
Ausſchälen, *v. a.* Nüſſe —, okomiti, oluˇpiti, oljuštiti orahe; (*fig.*) Jemanden —, svući komu odĕću, oguliti koga.
Ausſchälen, *n.* komitba.
Ausſchäler, *m.* komilac.
Ausſchallen, *v. n.* dozvučati
Ausſchalmen, *v. a.* (Bäume —), podběliti, podguliti.
Ausſchämen, ſich, *v. r.* prestati se stiděti, baciti obraz pod noge; er hat ſich die Augen ausgeſchämt, obraz mu se je od obraza stidio.
Ausſchänden, *v. a.* einen —, osramotiti, obružiti, obrukati koga.
Ausſchank, *m.* krčmarenje, krčma, točitba.
Ausſchärfen, *v. a.* izoštriti, naoštriti; (waidm.) izrezati.
Ausſcharren, *v. a.* izčeprkati, izgrebsti; izgrnuti, izgrtati; —, *v. n.* dočeprkati.
Ausſcharren, *n.* } čeprkanje, izgre-
Ausſcharrung, *f.* } banje.
Ausſcharrer, *m.* izgrebalo.
Ausſchartungseiſen, *n.* štrbaljka.
Ausſcharten, *v. a.* izškrbati, oštrbiti.

Digitized by Google

Ausschatten, } *v. a.* nasèniti.
Ausschattiren, }

Ausschauen, *v. a.* usoliti, nasoliti; —, *v. n.* dosoliti.

Ausschauen, *v. n.* izgledati; wie schaut es aus? kakva je oblika? (aufhören zu sch.) dogledati.

Ausschaufeln, *v. a.* lopatom izgrnuti, izgrtati; Wasser —, vodu izpuljati, puljati.

Ausschaufeln, *v. a.* izljuljnuti, izcubati; — *v. n.* naljuljati se, nanjihati se, prestati se cebati.

Ausschäumen, *v. a.* bacati pěnu; (*fig.*) seinen Zorn —, izrigati jèd; — *v. n.* (vom Meere), izpěniti se; prestati se pěniti; utoliti se, stišati se; (v. Menschen), naběsniti se.

Ausscheiden, *v. a.* oddèliti, odlučiti; eine Sache —, izlučiti; (ausrangiren), izmetnuti, izturiti, otrěbiti; —, *v. n.* aus einer Gesellschaft —, izstupiti iz družtva.

Ausscheiden, *n.* Ausscheidung, *f.* oddělba, odlučba, izlučba, izmetanje, izstup; nach seinem —, pokle je izstupio.

Ausscheinen, *v. n.* dosvětliti, dosijati.

Ausschelten, *v. a.* izkarati, nakarati, okarati, izgrditi; ein wenig —, prokarati.

Ausschelter, *m.* karač.

Ausschenken, *v. a.* iztočiti, iztakati; Wein —, krčmiti, točiti vino; birtašiti *; —, *v. n.* (aufhören zu schenken), dotočiti; (aufhören Geschenke zu machen), dodarivati, izdarovati.

Ausscheren, *v. a.* (mit der Schere), izstrići, ostrići; (von Barbieren), probrijati.

Ausscherzen, *v. n.* izšaliti se, našaliti se.

Ausscheuchen, *v. a.* izplašiti, zaplašiti.

Ausscheuern, *v. a.* oprati, izprati; einen —, s. Ausschelten.

Ausschichten, *v. a.* poslagati.

Ausschicken, *v. a.* izaslati, odaslati; nach allen Seiten —, razaslati.

Ausschieben, *v. a.* izturiti, izrinuti; Brod —, vaditi kruh (iz peći); den Tisch —, izvući stol; —, *v. n.* prestati se krugljati; prvi kuglati.

Ausschieber, *m.* izvlaka.

Ausschielen, *v. a.* škiljiti (iz . . .); —, *v. n.* prestati škiljiti.

Ausschießen, *v. a.* izstrěliti, izbiti iz puške; einen Wald —, postrěljati svu zvěrad u šumi; (*fig.* das Untaugliche —), izbaciti, izmetnuti, izturati, trěbiti (nevaljalo); —, *v. n.* uzrasti; (v. Samen), izniknuti, proniknuti; (aufhören zu sch.), prestati strěljati, dostrěljati.

Ausschiffen, *v. a.* izkrcati, izkrcivati; —, *v. n.* aus einem Hafen —, izići iz luke, odjadriti.

Ausschildern, *v. a.* opisati, izpisati; — *v. n.* dostražiti, prestati stražiti.

Ausschilfen, *v. a.* (einen Teich —), porezati rogoz, razrogoziti.

Ausschimmern, *v. n.* doblistati.

Ausschimpfen, *v. a.* izpsovati, izružiti, izgrditi, obružiti, opsovati; —, *v. n.* dopsovati, izpsovati se.

Ausschinden, *v. a.* (*fig.*) oguliti, guliti; —, *v. n.* doguliti, prestati guliti.

Ausschirren, *v. a.* izhamiti, razhamiti, razpraviti (konja).

Ausschlabbern, *v. a.* izhlaptati, izlokati.

Ausschlachten, *v. a.* zaklati, razsěći, sěći.

Ausschlacken, *v. a.* ukloniti, odpretati trosku.

Ausschlafen, sich, *v. r.* naspati se, izspavati se; sich gut —, naspavati se sit na obadva uha; —, *v. a.* den Rausch —, odspavati mamuru i. vino.

Ausschlag, *m.* prvi udarac; (— der Wage), premah, preteg, prevaga; d. Wage bekömmt einen —, jezičac se naginje; die Majorität gibt den —, većina odlučuje; das gibt der Sache den —, to će rěšiti; (Krankheit), osutak, osip; ich bekam einen —, izasulo mi se nèšto po tělu; (b. Pflanzen), iznikao, mladica; (— d. Pelzes), suvratak.

Ausschlägeln, *v. a.* izbrusiti.

Ausschlagen, *v. a.* izbiti, izbijati; Getreide mit Flegeln —, mlatiti, omlatiti žito; ein Ei —, razbiti jaje; Erze —, rudu iztući, raztući; dem Hirsche das Gehörn —, odsěći jelenu rogove; Bäume —, podběliti drveće; einen Baum, Stamm —, nasěći, natesati; die Leinen —, razapeti mrěžu; Felle —, izvěšati kože; (auseinanderschl.), razastrti, razastirati; ein Zimmer mit Teppichen —, posažiti sobu; einen Wagen mit Tuch —, obložiti, podstaviti suknom kola; (b. Schneidern), suvratiti; (verbrämen), porubiti, opervaziti*; (seitwärts schl.), odbiti; (beim Fechten), s. Ausparriren; (*fig.*) sich die bösen Gedanken —, proći se zlih mislih; Gras —, čupati travu; etwas Angebotenes —, zanećati, nećati se, neprimiti; den Vergleich —, nepristati na nagodu, poravnanje; nehtěti se poravnati, nagoditi; ein Amt —, neprimiti službe; —, *v. n.* udariti, prvi udariti; (v. Pferde), ritati se, prucati se, hitati se, batrgati se; (*her.*), ein Adler mit ausgeschlagener Zunge, orao izplazena jezika; (von der Wage), pretezati, pretegnuti, premahnuti; prevagnuti; die Wage schlägt aus, jezičac se naginje; die Uhr hat eilf ausgeschlagen, izbilo je jedanaest (sa-

tih); (v. Bäumen), těrati, potěrati, izbijati, puštati; (v. Knospen), pupiti se, razpupiti se; (v. Pflanzen), nicati; (v. Vögeln), dopěvati; (v. der Haut), izasuti se, izasipati se; die Blattern schlagen aus, boginje se izmeću; (v. Wänden), znojiti se; d. Flamme schlägt aus, plamen liže, bukće; die Krankheit schlägt aus, bolest se pomalja; die Krankheit ist in ein Fieber ausgeschlagen, bolest se je izmetnula u groznicu; die Sache ist nicht nach Wunsch ausgeschlagen, ova mi stvar nije izašla za rukom; sehet, wie mir dieser Scherz ausschlug, gledajte, što je iz ove šale izišlo; der Betrug ist zu seinem Vortheile ausgeschlagen, ova mu je prevara bila za uhar; ein ausgeschlagener Pelz, suvraćen kožuh.

Ausschlagen, *n.* (v. Pflanzen), nicanje, těranje; (v. Pferden), ritanje; (*fig.*) nećanje.

Ausschläger, *m.* razbijač.

Ausschlagmehl, *n.* brašneni cvět.

Ausschlagsfieber, *n.* groznica uz osip.

Ausschlämmen, ſ. Ausschlemmen.

Ausschlampen, Ausschlappen, Ausschlappern, *v. a.* izhlaptati, pohlaptati; —, *v. n.* dohlaptati.

Ausschlauchen, *v. a.* izčistiti cěvi.

Ausschlauen, *v. a.* Nüsse —, okomiti orahe.

Ausschlecken, *v. a.* izlizati, izlizivati.

Ausschladern, *v. a.* (die Wäsche —), mahati.

Ausschleichen, *v. n.* izvući se, izkrasti se, odlibiti se.

Ausschleifen, *v. a.* izbrusiti, izoštriti, nabrusiti; —, *v. n.* dobrusiti; sich —, (abnützen) izlizati se, izkresati se.

Ausschleimen, *v. a.* izsluziti; izgoniti, iztěrati sluz.

Ausschleißen, *v. n.* dočehati, izčehati (izčijati).

Ausschlemmen, *v. a.* izglibiti, izvaditi glib; —, *v. n.* prestati oblaporiti.

Ausschlenkern, *v. a.* Wasser —, izpljuskati, pljusnuti vodu; ein Gefäß —, izplakati posudu.

Ausschleppen, *v. a.* izvući, izvlačiti.

Ausschleudern, *v. n.* izmaknuti se, izmetnuti se; —, *v. a.* izbiti pracom, izbaciti.

Ausschlichten, *v. a.* izgladiti.

Ausschlukern, ſ. Ausschlenkern.

Ausschliefen, *v. n.* ſ. Ausschlüpfen.

Ausschließbar, *adj.* izključiv.

Ausschließen, *v. a.* nepustiti unutra, vrata pred kim zatvoriti; von der Gesellschaft —, izključiti iz družtva, einen Advokaten von der Advokatur —, zabraniti odvětniku odvětovati; von d. Erbschaft —, odbaštiniti, izbaštiniti; (Bande lösen), odkovati; (bei Buchdr.), izpuniti; sich —, odděliti se.

Ausschließend, *adj.* —es Privilegium, ſ. Ausschließlich.

Ausschließlich, *adj.* izključni; —es Privilegium, izključna povlastica; *adv.* samo.

Ausschließung, *f.* nepuštanje u nutra, izključenje; (eines Gefangenen), odkivanje, oslobadjanje; (Buchdr.), izpunak.

Ausschließungsfrist, *f.* izključni rok.

Ausschließungsgrund, *m.* izključni razlog.

Ausschließungsweise, *adv.* iznimice.

Ausschlingen, *v. a.* progutati, požderati.

Ausschlitzen, ſ. Ausweiden.

Ausschloßen, *v. i.* es hat ausgeschloßt, prestala je tuča.

Ausschluchzen, *v. n.* izjecati se, najecati se; prestati štucati.

Ausschlucken, ſ. Ausschlingen.

Ausschlummern, *v. n.* nadrěmati se, dodrěmati.

Ausschlüpfen, *v. n.* izmaknuti se, omaknuti se, omicati se; šmuknuti, munuti van, napolje.

Ausschlürfen, *v. a.* izsrkati, posrkati.

Ausschluß, *m.* izključenje, iznimka; ſ. Ausschließung; mit —, bez, izim, osim, izključiv.

Ausschmähen, Ausschmälen, *v. a.* opsovati, obružiti, izgrditi; —, *v. n.* dopsovati, prestati grditi.

Ausschmarotzen, *v. n.* dolužiti.

Ausschmatzen, *v. n.* domlěskati.

Ausschmauchen, ſ. Ausrauchen.

Ausschmausen, *v. a.* einen —, izjěsti koga; —, *v. n.* doblagovati.

Ausschmeißen, ſ. Auswerfen; ein Auge —, izbiti oko.

Ausschmelzen, *v. a.* topiti, raztopiti, otopiti; (Alles —), iztopiti; das Fett —, cvrljiti salo; Erze —, iztopiti, topiti rudu; —, *v. n.* iztopiti se, iztaliti se, izcvrljiti se.

Ausschmettern, *v. a.* izraziti, iztresnuti; —, *v. n.* dotrubiti.

Ausschmieden, *v. a.* izkovati, sakovati; einen Verbrecher —, zločinca odkovati.

Ausschmieren, *v. a.* izmazati, omazati; (ver-, ausschreiben), izcrčkati, izdrljati; einen —, namazati komu ledja, izvoštiti koga; —, *v. n.* domazati.

Ausschmierer, *m.* mazalo; ſ. Compilator.

Ausschminken, *v. a.* naličiti (lice).

Ausschmollen, *v. a.* izprćiti, izpućiti; —, *v. n.* prestati se prćiti, pućiti.

Ausschmoren, *v. a.* izpržiti, izprigati.

Ausschmücken, *v. a.* izkititi, naresiti, nagizdati, ukrasiti.

Ausschmücker, *m.* kitilac.

Ausschmückung, *f.* nakit, uresba, gizda.

Ausschnäbeln, *v. a.* izzobati; sich —, izljubiti se, naljubiti se.

Digitized by Google

Ausschnallen, *v. a.* razkopčati, odkopčati (predjicu).
Ausschnappen, *v. a.* šklocnuti, skoknuti, šklocati.
Ausschnarchen, *v. n.* izhrkati se, nahrkati se.
Ausschnarren, *v. n.* dočagrtati, dovrčati.
Ausschnattern, *v. n.* dogakati; (*fig.*) doblebetati, dodjaktati.
Ausschnauben, *v. a.* izfrkati; die Nase —, useknuti se; —, *v. n.* die Pferde — lassen, daj da konji izhujaju, oddahnu; (aufhören zu schnauben), dofrkati, dohujati.
Ausschnauben, *n.* huja.
Ausschnaufen, s. Ausschnauben.
Ausschnäutzen, *v. a.* izseknuti; das Licht —, useknuti, ukresati svěću; sich die Nase —, useknuti se.
Ausschneiden, *v. a.* izrezati, izrezivati, izkrojiti; die Bäume —, prokresati drveće; Waaren —, prodavati na lakat (rif, aršin); Bienenstöcke —, podrezati košnicu; izsěći pčele; (mit der Schere —), izstrići; s. Berschneiden.
Ausschneider, *m.* izrezač, krojilac.
Ausschneidung, *f.* izrezivanje, izkrajanje; s. Ausschnitt.
Ausschneien, *v. i.* es hat ausgeschneit, dosnežilo je, prestao je sněg padati.
Ausschneiteln, *v. a.* kresati, okresati, podkresati, ohaštriti, oklaštriti.
Ausschnellen, *v. n.* odapeti se.
Ausschnieben, *v. a.* izhujati, *f.* dofrkati.
Ausschnippeln, Ausschnippern, *v. a.* izstrižkati, izrezkati.
Ausschnitt, *m.* izsěk, izrez, izkroj; (das Ausgeschnittene), izrezak; (mittelst der Schere), izstrižak; (*merk.*) strižno pravo; (Zirkel —), klin; — am Kragen, izkroj ovratnika, ogrce; s. Ausschneidung.
Ausschnitter, Ausschnitthändler, *m.* lakatnik.
Ausschnitthandlung, *f.* lakatna trgovina, trgovina strižne robe.
Ausschnittling, *m.* izmetče.
Ausschnittsbollete, *f.* izrezna pokazka.
Ausschnittwaare, *f.* strižna i. lakatna roba.
Ausschnitzeln, Ausschnitzen, *v. a.* izdělati, izrezati; (mit der Schere), izstrići.
Ausschnüffeln, *v. a.* iznjušiti, našunjati, nacunjati.
Ausschnupfen, *v. a.* den Tabak —, izsmrkati, izcmrkati burmut.
Ausschnuppern, s. Ausschnüffeln.
Ausschnüren, *v. a.* razpréčati, razvezati.
Ausschnurren, *v. n.* dovrčati, dovrndati, dozvrčati.
Ausschöpfen, *v. a.* (Wasser —), izcrpsti, zahvatati, grabiti; (Alles —), izcrpsti, pocrpiti; das Wasser aus dem Schiffe —, izpaljati ladju.
Ausschöpfer, *m.* crpilo.
Ausschöpfkelle, Ausschöpflöffel, s. Schöpfkelle, Schöpflöffel.
Ausschoppen, *v. a.* izkljukati, nakljukati, napuniti.
Ausschoren, *v. a.* (Forst.) progaliti, proréditi (šumu).
Ausschossen, *v. n.* těrati, izbijati (mladice).
Ausschößling, *m.* mladica, mlaz, izrasao *f.*
Ausschoten, *v. a.* oljuštiti, izljuštiti, okomiti, komiti.
Ausschrauben, *v. a.* izvíjati, izvrtati, odvrnuti, odvinuti, odšarafiti; sich —, (*fig.*) izplesti se, izkobeljati se.
Ausschreiben, *v. a.* izpisati, izpisivati; (abschreiben), prepisati; einen Reichstag —, razpisati sabor; (zu Ende schreiben), dopisati, napisati; sich —, napisati se.
Ausschreiber, *m.* izpisar.
Ausschreibgebühr, *f.* izpisna.
Ausschreibung, *f.* (Ausschreiben, *n.*) izpisivanje, izpis; (— eines Landtages), razpis.
Ausschreien, *v. a.* izvikati, razvikati; (etwas Verlorenes —), ličiti, telaliti*; einen für einen reichen Mann —, razglasiti koga bogatcem; —, *v. a.* kriknuti, viknuti; sich —, *v. r.* navikati se, nakričati se, izvikati se.
Ausschreier, s. Ausrufer.
Ausschreiten, *v. a.* izměriti korakom; —, *v. n.* kročiti, izkročiti.
Ausschritt, *m.* postup, korakljaj.
Ausschröpfen, *v. a.* iztěrati krv kupicami, rogovi; Getreide —, sažnjeti žito.
Ausschrottbank, *f.* mesarnica.
Ausschroten, *v. a.* (ein Faß —), izvaljati, (ausnagen), izglodati; izgristi; Fleisch —, meso sěći, mesariti; (Bier —), prodavati na bečke.
Ausschuhen, *v. a.* izuti, izuvati.
Ausschuppen, *v. a.* naljuskati, izrezati na ljuske; Jemanden —, izguriti, izturiti koga.
Ausschüppen, *v. a.* lopatom izbaciti.
Ausschüren, *v. a.* izgrnuti, izgrtati (žar iz peći).
Ausschürfen, *v. a.* izkopati, vaditi rudu).
Ausschuß, *m.* s. Ausschießen, *n.* (das Vorzügliche), izbor, jezgra; (Comité), odbor; (—mann), odbornik; (Auswurf), odbirak (obirak), izmet, izbirak, otrěbak, otrebina.
Ausschußbogen, *m.* odmetak.
Ausschußsitzung, *f.* odborna sědnica.
Ausschußherr, Ausschußmann, *m.* Ausschußmitglied, *n.* odbornik.
Ausschußtag, *m.* odborna skupština.
Ausschußwaare, *f.* obirak, izmetak, otrěbak.

Digitized by Google

Ausschütteln, *v. a.* iztresti, iztresati, raztresti; sich —, raztresti se; (im Wagen), struckati se; —, *v. n.* dotresti.

Ausschüttelung, *f.* trešnja; (im Wagen), truckavica.

Ausschütten, *v. a.* izsuti, izasuti, izasipati, prosuti; (ausgießen), proliti, prolěvati; ein Gefäß —, izručiti posudu; einen Sack —, izprazniti vrěću; das Kind mit dem Bade —, s. Ausgießen; die Hündin hat ausgeschüttet, kuja se je oštenila; einem sein Herz —, odkriti komu svoje srce, pověriti se komu; seinen Zorn —, izrigati gnjev, jěd; eine Grube ausschütten, zasuti jamu; —, *v. n.* dosuti; sich vor Lachen —, kidati se, pucati od směha.

Ausschüttlinge, *pl.* otresine.

Ausschüttung, *f.* izasuće, prosuće, prosipanje, prolěvanje.

Ausschwanken, *v. n.* izpljusnuti se; das Glas ist ihm ausgeschwankt, omakla mu se je čaša; (schwankend gehen), iztetuvati se.

Ausschwären, *v. n.* ognojiti se, izgnojiti se; dognojiti se.

Ausschwärmen, *v. n.* (v. Bienen), rojiti se (iz..); (aufhören zu schw.), izrojiti se; (v. Menschen —), dokalašiti, doklatariti se; (im Denken), dobulazniti.

Ausschwärzen, *v. a.* kriomce iznositi.

Ausschwatzen, s. Ausplaudern.

Ausschwefeln, *v. a.* nasumporiti, osumporiti; ein Faß —, zakadjivati, zakaditi bačvu.

Ausschweif, *m.* (in der Rede), okolišenje, zalaz, zastrana, razpuće, stranputica.

Ausschweifen, *v. a.* (b. Tischl.), zaobliti; ein Glas —, čašu izplakati; Wäsche —, rublje mahati; (*fig.*) zastrančiti, zalutati, zabasati; im Trinken —, bez měre piti; lasset uns im Glücke nicht —, nemojmo se izpustiti, kad smo srećni; (im Leben), bluditi, razuzdano življeti, razkalašiti se.

Ausschweifend, *adj.* razuzdan, razpušten, razkalašen; bezputan, razputan; eine —e Freude, radost bez měre, strastna radost; — werden, razkalašiti se, obrnuti u bezpuće.

Ausschweifer, Ausschweifling, *m.* kalaš, razuzdanik.

Ausschweifung, *f.* zaobljenje; (der Wäsche), mahanje; (unsittliche Handlung), bezpuće, razuzdanost; s. Ausschweif.

Ausschweißen, *v. a.* (Eisen), izvariti.

Ausschwelgen, *v. n.* dotravinjati, dorazkošiti, narazkošiti se, prestati oblaporiti.

Ausschwellen, *v. n.* prebujati, razliti se.

Ausschwemmen, *v. a.* izplaviti; der Regen hat den Weg ausgeschwemmt, voda je izlokala put; Wolle —, izprati vunu; Pferde —, konje ploviti; izploviti.

Ausschwenken, *v. a.* Wasser —, izpljusnuti, odpljusnuti vodu; ein Glas —, izplákati, izplakivati čašu; (ein Faß —), zaošijati.

Ausschwimmen, *v. n.* izplivati.

Ausschwingbar, *adj.* izmašit.

Ausschwingen, *v. a.* Flachs —, mahati lan; Wäsche —, razmahati rublje; den Haber —, ovijati zob; —, *v. n.* izmahnuti.

Ausschwingung, *f.* mahanje, vijanje, izmah.

Ausschwirren, *v. n.* izfrknuti, prhnuti; (aufhören zu schw.), dopršiti.

Ausschwitzen, *v. a.* izznojiti, izpotiti, iztěrati znojem; (*fig.*) zaboraviti; —, *v. n.* es schwitzt Harz aus dem Baume, drvo smoli; sich —, napotiti se, naznojiti se, oznojiti se.

Ausschwitzen, *n.* znojenje; (des Harzes), smoljenje.

Ausschwören, *v. a.* dopriseći.

Ausschwung, *m.* izmah.

Aussecken, *v. a.* potrošiti (novce); sich —, poharčiti se, iztrošiti se.

Aussegeln, s. Absegeln; (aufhören zu segeln), dojedriti.

Aussehen, *v. a.* (bis zu Ende sehen), dogledati; eine Allee, die man nicht — kann, okrilje, koje se nemože dogledati; (auslesen), izabrati, obrati; sich die Augen —, poběliti oči gledajući; —, *v. n.* izgledati; zum Fenster —, gledati na prozor; von hier kann man weit —, odavde se daleko vidi; jung —, mladolik biti; alt —, starolik biti; schwarz —, crnolik biti; er sieht gut und gesund aus, zdrav je viděti; wie sieht er aus? kakvolik je, kakva je oblika? bei ihm sieht es ordentlich aus, kod njega je sve u redu; (scheinen), činiti se; es sieht darnach aus, podobno je, prilika je; es sieht aus als wollte es regnen, kiša se spravlja; wie mag es jetzt dort —, Bog zna kako je sada ondě; es sieht übel mit ihm aus, zlo je po njega; damit sieht es noch sehr windig aus, to je jošte na vrbi svirala; mit unserer Gesundheit sieht es nicht gut aus, nismo baš najbolje zdravi.

Aussehen, *n.* izgledanje, izgled; (Gestalt), vid; freundliches —, veseo pogled, veseo obraz; sein — verräth es schon, daß er krank ist, vidi mu se na licu, da je bolestan; es wird bald ein anderes — gewinnen, na skorom će se stvar promeniti; es hat ein kriegerisches —, sve udara po ratu; d. Haus hätte ein besseres —, kuća bi bila lěpša.

Digitized by Google

Ausſehend, *adj.* izgledajući; —lik; gut —, zdravolik, gojan; er hat weit —e Pläne, dugačku i. na dugo snuje.
Ausſeichen, *v. n.* pustiti, puštati vodu.
Ausſeifen, *v. a.* osapuniti, sapunom omazati; —, *v. n.* dosapuniti.
Ausſeigern, *v. a.* otaliti, raztaliti.
Ausſeihen, *v. a.* izcěditi, izcědjivati, procěditi.
Ausſeimen, *v. a.* očistiti, očěditi med.
Ausſein, *v. n.* izbivati; du warſt lange aus, dugo si bio na polju (vani); ich werde nicht lange —, neću dugo izbivati, brzo ću se povratiti; der Winter iſt aus, zima je prošla; es iſt noch nicht Alles aus, još nismo na kraju; das Lied iſt aus, evo ti pěsme; die Meſſe iſt aus, misa se je svršila; es iſt aus mit ihm, propade, pogibe, zaglavio je; das Faß iſt aus, sud je prazan.
Ausſein, *n.* izbivanje.
Außen, *adv.* vani, na polju, na dvoru; von —, iz vana s polja; s dvora; von — u. innen, van i unutra, s polja i unutra; — vor dem Hauſe, izpred kuće, pred kućom.
Außenbleiben, *v. n.* ostati van i. na polju.
Außenböſchung, *f.* vanjska strmen.
Ausſenden, *v. a.* izaslati; nach allen Seiten —, razaslati.
Außending, *n.* vanjski predmet, vanjska stvar; ſ. Außengeg.
Ausſendling, *m.* izaslanac.
Ausſendung, *f.* izaslanje, poslanje.
Außenfläche, *f.* površina, ovršina.
Außengegenſtand, *m.* vanjština; vanjski, spoljašnji predmet.
Ausſengen, *v. a.* izprljiti, izpaliti; —, *v. n.* doprljiti.
Außengeſtalt, *f.* vanjski, spoljašnji oblik.
Außengraben, *m.* prednji obrov.
Außenhafen, *m.* predlučje, vanjska luka.
Außenlinie, *f.* ocrta.
Ausſenkung, *f.* izdub, žlěbić.
Außenpoſten, *m.* vanjska straža.
Außenſchanze, *f.* vanjski obkop (okop).
Außenthebe, *f.* vanjsko pristanište.
Außenſchein, *m.* nach dem —, po vidu.
Außenſchuld, *f.* veresija; die —en (ausſtehende Schulden) einfordern, kùpiti veresiju.
Außenſeite, *f.* lice, povrha; (— eines Gebäudes), spoljašnja strana.
Außenſtand, ſ. Ausſtand.
Außentreppe, *f.* vanjske stube, skaline*, basamaci*.
Außenwand, *f.* vanjski zid.
Außenwelt, *f.* vanjski, spoljašnji svět, vanjina.
Außenwerk, *n.* vanjski obkop (okop), vanjska gradba, vanjski obzid.

Außer, *prp.* izvan, van; — dem Hauſe, izvan kuće; — der Stadt, za gradom (varošju); er iſt — ſich, izvan sebe je, nije pri sebi; — ſich kommen, onesvěstiti se, obezznaniti se; die Welt — uns, ſ. Außenwelt; — Athem, bez duše; — Athem kommen, zasopiti se; — Acht laſſen, neosvrtati se (na što), nemariti (za što); eine Verordnung — Acht laſſen, minuti, mimoići, propustiti naredbu; — Landes gehen, otići iz zemlje; — Landes wohnen, nestanovati u zemlji, državi; — der Zeit kommen, doći u nevrěme; — dem Dienſte, izvan službe; ein Hauptmann — Dienſt, neslužeći satnik; — Stande ſein, nemoći; er iſt — Gefahr, neima za njega već pogiběli (pogibli, pogibe); (ausgenommen), van, razma, do, manj; ich habe Niemanden geladen — dich, nikoga izim tebe nijesam pozvao; er fürchtet Niemanden — Gott, neboji se nikoga do Boga; — wenn du kömmſt, van da i. već ako ti dodješ.
Außerachtlaſſung, *f.* propuštanje; mit —, propustiv; mit — der ſchuldigen Ehrerbietung, nepodavši dužnoga poštovanja.
Außeramtlich, *adj.* neuredovni; —, *adv.* izvan ureda.
Außerdem, *adv.* osim toga, jošte.
Äußere, *adj.* vanjski, izvanji, izvanjski, spoljašnji; der — Feind, izvanji neprijatelj; — Geſtalt, vanjski oblik, lice; — Anſehen, vid; — Seite, vanjska strana, povrha.
Äußere, *n.* spoljašnost, lice, povrha; am —n kleben, prianjati za vanjinu.
Außerehelich, *adj.* nezakonit.
Außereuropäiſch, *adj.* izvan europejski.
Außergerichtlich, *adj.* izvansudni; —es Geſtändniß, izvansudno priznanje; —, *adv.* izvan suda.
Außergewöhnlich, *adj.* neobičan, prekobičan.
Außerhalb, *adv.* izvan.
Außerkirchlich, *adj.* necrkveni.
Äußerlich, *adj.* izvanji, vanjski, izvanjski, spoljašnji; —, *adj.* izvana, izvanka, s polja.
Äußerliche, ſ. Äußere, *n.*
Äußerlichkeit, *f.* izvanjstvo.
Außermeßwechſel, ſ. Nichtmeßwechſel.
Äußern, *v. a.* očitovati, izjáviti, pokazati, pokazivati, objaviti; ſeine Meinung über etwas —, kazati svoje mněnje i. što misli (o čem); ſich —, kazati se, pokazati se; es wird ſich wohl —, was an der Sache iſt, vidět ćemo već, što je to; ſich über eine Sache —, kazati što za kakvu stvar.

Digitized by Google

Außerordentlich, *adj.* izvanredan, prekoredan; neobičan; ein —er Menſch, osobit, čudnovat čovĕk; das iſt etwas —es, to je osobita, čudnovata stvar; —, *adv.* izvanredno, osobito, prĕko mĕre.

Außerſinnlich, *adj.* izvan sètilah.

Äußerſt, *adv.* neizmĕrno, vrlo; das iſt — ſchön, to je prekrasno.

Äußerſte, *adj.* krajnji, najkrajnji, skrajnji; poslĕdnji; die — Zeit, skrajnje vrĕme; der — Gipfel, vrhunac; der — Preis, zadnja cĕna; was iſt der — Preis? oda šta to nedate? am —n Ende, na kraj kraja; im —n Falle, ako bude za nevolju, kad dodje do gusta i. nevolje, ako dodje luč do nokatah; das — wagen, metnuti sve na kocku; ich will das — thun, učiniti ću štogod uzmognem; einem auf's — zuſetzen, doći komu haka glave; laſſen Sie es nicht auf's — ankommen, nemojte tĕrati mak na konac.

Äußerſte, *n.* kraj, konac, vrhunac.

Äußerung, *f.* očitovanje, izjava; — und Gegenäußerung, očitovanje; Jemanden etwas zur — zuſtellen, priobćiti komu što, da se o tom očituje i. izjavi; (Angabe), objava; (Worte), izreka.

Außervernünftlich, *adj.* izvan razuma.

Außerweltlich, *adj.* izvan svĕta.

Außerweſentlich, *adj.* pripadan, nesućan.

Ausſetzen, *v. a.* izmetnuti; (beſetzen), obložiti; einen Brunnen mit Steinen —, obzidati zdenac (bunar); Truppen —, izkrcati vojsku; eine Wache —, postaviti stražu; Bäume —, presaditi drveće; (*jur.*) einen —, razsvojiti, krenuti koga (od kuda); ein Kind —, izložiti dĕte; der Luft —, metnuti na zrak; einen der Gefahr —, staviti koga u pogibio; ſich dem Gelächter —, staviti se na ruglo; ſich dem heftigſten feindlichen Feuer —, izjesti žestoku neprijateljsku vatru; ſich der Gefahr —, navući na se pogibio, ići u pogibiju; einen Gehalt —, odrediti platu; einen Preis —, razpisati nadarje; zum Preiſe —, odrediti za nadarje; eine Tagſatzung —, uročiti; ohne auszuſetzen, bez prestanka, bez pretrga; einen Delinquenten —, staviti osudjenika na bĕli kruh; die Fällung des Urtheils —, odgoditi izreku presude; (tadeln), manisati (što), zabavljati (čemu), kuditi (što); ich finde an ihm nichts auszuſetzen, neznam mu mane i. prigovora; er hat an Allem etwas auszuſetzen, svačemu i. na svačem nalazi manu; (zu Ende ſetzen), dosaditi; (in der Buchdr.), sastaviti, doslagati; ein Haus zum Verkaufe —, ponuditi kuću na prodaju; den Preiscourant —, izpuniti cĕnovnik.

Ausſetzen, *n.* Ausſetzung, *f.* izlaganje, izmetanje, izkrcanje; mana, zabava, kudnja itd. ſ. Ausſetzen.

Ausſetzer, *m.* izlagatelj, izlagač, izmetnik.

Ausſetzling, *m.* izložče.

Ausſeufzen, *v. n.* prestati uzdisati.

Ausſicht, *f.* izgled, razgled; von hier hat man die — weit ins Land, odavde se vidi daleko u zemlju; die — verwehren, prĕčiti pogled, razgled; von hier iſt eine ſchöne — in die Umgegend, odavde je lĕpo pogledati po okoliei; er hat die beſte —, nada se najboljemu; eine Sache in — ſtellen, obećati što; ſchlechte — haben, zlu se nadati; dazu iſt keine —, neima prilike.

Ausſichtsfenſter, *n.* razgledni prozor.

Ausſickern, *v. n.* iztajati, izkapati.

Ausſieben, *v. a.* izsijati, prosijati, izsĕvati.

Ausſiechen, *v. n.* dosahnuti, dokunjati.

Ausſieden, *v. a.* das Fett —, otopiti, izcvrljiti mast; —, *v. n.* izavrĕti, pokipljeti; (aufhören zu ſieden), dovrĕti, dokipljeti.

Ausſieder, *m.* izvarnik.

Ausſiegen, *v. n.* predobiti; prestati nadvladati.

Ausſingen, *v. a.* izpĕvati; eine Leiche —, opojiti mrtvaca; —, *v. n.* izpĕvati se, dopĕvati.

Ausſinnen, *v. a.* izumiti, izviti, izvijati, izdumiti.

Ausſintern, ſ. Ausſickern.

Ausſitz, *m.* potrĕmak.

Ausſitzen, *v. n.* sĕditi napolju, pred kućom; mit Waaren —, tržiti; ſeine Zeit — (im Gefängniſſe), odsĕdĕti svoje vrĕme u tamnici; (aufhören zu ſitzen), dosĕdĕti; —, *v. a.* izleći; ein Gimpel ſitzt keinen Adler aus, iz vrane što izpane, težko sokol postane.

Ausſitzer, *m.* izsĕdac.

Ausſöhnbar, *adj.* pomiriv.

Ausſöhnbarkeit, *f.* pomirovnost.

Ausſöhnen, *v. a.* miriti, pomiriti; ſich —, *v. r.* pomiriti se.

Ausſöhner, *m.* miritelj, pomiritelj.

Ausſöhnlich, ſ. Ausſöhnbar.

Ausſöhnung, *f.* pomirenje.

Ausſöhnungsgeſchäft, *n.* mirenje, umir, mirovina.

Ausſöhnungsverſuch, *m.* pokušaj pomirenja.

Ausſömmern, *v. a.* suńčati, staviti u prisoje; (hinlänglich ſ.), osunčati.

Ausſondern, *v. a.* izlučiti, oddĕliti, odlučiti; das Schlechte —, izmetati, izturiti, otrĕbiti ono što je hrdjavo; (ausſchließen), einen Ort —, razlučiti kakvo mĕsto.

Digitized by Google

Ausſonderung, *f.* lučenje, izmetanje, trěb *f.*

Ausſonderungswerkzeug, *n.* izlučilo.

Ausſonnen, *v. a.* ſ. Ausſömmern; ſich —, nasunčati se.

Ausſorgen, *v. n.* prestati se brinuti, skrbiti; er hat nun ausgeſorgt, doskrbi.

Ausſortiren, *v. a.* povrstiti, razvrstiti.

Ausſpähen, *v. a.* iztražiti, izšmrdati; uhoditi (uvoditi).

Ausſpäher, ſ. Spion.

Ausſpähung, *f.* iztraživanje, uhodnja.

Ausſpäherei, *f.* šmrdanje, uhodba.

Ausſpalten, *v. a.* izcěpiti, izcěpati; izséći; —, *v. n.* izcěpiti se.

Ausſpann, *m.* prepreženica, gostionica, postaja.

Ausſpannen, *v. a.* raztegnuti, raztezati, razapeti, razapinjati, propeti, napeti; die Leinwand —, platno sterati, prostrti; d. Finger —, razmaknuti prste; die Segel —, otvoriti, razviti jedra; die Pferde —, izpregnuti, izprezati, razpregnuti, odpregnuti konje; einen —, izpregnuti koga.

Ausſpänner, *m.* steralo; (— der Pferde), razpreznik.

Ausſpannung, *f.* raztezanje, razapinjanje, steranje; razprega, měna konjah.

Ausſpannzeit, *f.* razprežno doba.

Ausſparen, *v. a.* (die Figuren), ostavljati prostora (za prilike).

Ausſpaßen, *v. n.* izšaliti se, došaliti se.

Ausſpazieren, *v. n.* izšetati; ſich —, *v. r.* našetati se.

Ausſpeichern, *v. a.* izprazniti žitnicu, hambar.

Ausſpeien, *v. a.* izpljunuti; über etwas —, vor einem —, odpljunuti, odpljuckivati; der Berg ſpeit Feuer aus, gora riga, bljuva vatrom; vatra sipa, skače iz ove gore; Läſterungen —, rigati psovke, grditi, ružiti; (gem. für Erbrechen), izbljuvati, povratiti.

Ausſpeilern, *v. a.* zašpaljati.

Ausſpeilicht, *adj.* bljutak, bljutav.

Ausſpeiſen, *v. a.* izjěsti, pojěsti; (aufhören zu ſp.), dojěsti, doručati; (außer dem Hauſe ſpeiſen), drugdě obědovati, ručati.

Ausſpellen, ſ. Ausſpalten.

Ausſpelzen, *v. a.* oplěviti, otrěbiti, probrati.

Ausſpenden, *v. a.* razdati, razdavati; das heil. Sakrament —, pričestiti.

Ausſpender, *m.* razdavatelj.

Ausſpendung, *f.* razdavanje, dělјenje.

Ausſperren, *v. a.* razmaknuti, razmicati; die Beine —, razkrečiti noge, razkoračiti se; ſich —, razapeti se; Jemanden —, zapréti pred kim vrata.

Ausſperrung, *f.* razkorak, razkrečivanje; zatvor vratah pred kim.

Ausſpicken, *v. a.* načičkati (slaninom), naslaniniti; einen Beutel —, napuniti kesu.

Ausſpiel, *n.* ſ. Ausſpielung.

Ausſpielen, *v. a.* (durch Verloſung), izigravati; eine Karte —, naigrati; den Ball —, dodati loptu; eine Geige —, razigrati gusle; (zu Ende ſpielen), doigrati; —, *v. n.* wer ſpielt aus? tko je prvi? ſich —, *v. r.* naigrati se.

Ausſpieler, *m.* izigravalac, izigrač.

Ausſpielung, *f.* izigravanje, izigra.

Ausſpießen, *v. a.* izbosti, izvaditi na bodac.

Ausſpinnen, *v. a.* opresti; (*fig.*) ſ. Ausſpintiſiren; —, *v. n.* dopresti.

Ausſpintiſiren, *v. a.* izmozgati, izvijati.

Ausſpioniren, ſ. Ausſpähen.

Ausſpitzen, *v. a.* zašiljiti, zaoštrljati.

Ausſpötteln, *v. a.* podrugivati se, podsměhavati se, brukati se (komu).

Ausſpotten, *v. a.* rugati se komu, izsmijati, naružiti (koga).

Ausſpottung, *f.* ruganje, izsměhanje; podsměh, poruga.

Ausſprache, *f.* izgovaranje, izgovor (proiznošenje); er hat eine gute —, dobro izgovara (rěči).

Ausſprechen, *v. a.* izgovoriti, izgovarati (proiznositi); kaum hat er das Wort ausgeſprochen, ſo . ., jedva je to dorekao . .; es iſt nicht auszuſprechen, neda se izkazati; (einen Ausſpruch thun), izreći presudu, presuditi; ſich —, nagovoriti se; (*fig.*) izjaviti se, izjasniti se.

Ausſprechlich, *adj.* izgovoriv.

Ausſprechung, *f.* ſ. Ausſprache und Ausſpruch.

Ausſpreiten, Ausſpreizen, *v. a.* razapeti, razširiti; die Flügel —, razkriliti se, razastrti krila; die Arme —, širiti ruke; die Füße —, razkoračiti se, razkrečiti noge; ſich —, razapeti se, razpinjati se.

Ausſpreitung, *f.* razapinjanje, razpon; (v. Füß.), razkorak, razkrečivanje.

Ausſprengen, *v. a.* izlomiti, izbiti, odbiti; Waſſer —, vodu razprskati; ein Gerücht —, razsuti glas; man hat ausgeſprengt, pukao je glas, glasa se; ein Pferd —, pognati konja u skok.

Ausſprengung, *f.* (*fig.*) razglašivanje.

Ausſpreuen, *v. a.* razplěviti, odděliti plěvu.

Ausſprießen, ſ. Ausſproſſen.

Ausſpringen, *v. n.* izskočiti, izskakati; ſich einen Fuß —, skačuć uganuti nogu; ein Glied aus der Kette iſt ausgeſprungen, razpukla, razkinula se, izpala je karika od lanca; der Wein ſpringt aus, groždje se osipa; (von Kaſtanien), komičiti se; (aufhören zu

Digitized by Google

springen), doskakati; sich —, naskakati se. [vrckati.

Ausspritzeln, *v. a.* izstrckati, strckati,

Ausspritzen, *v. a.* prsnuti, izprskati; (mit einer Spritze), strcnuti, strcati; etwas —, oprskati, ostrcnuti, izstrcati, ostrcati; das Wasser aus dem Munde —, pljusnuti vodu na usta; Feuer —, vatru zaliti; eine Wunde —, izprati ranu; die Adern —, zaliti (voskom) žile; Alles —, izprskati; —, *v. n.* prsnuti, vrcati; (aufhören zu spr.), doprskati, dostrcati.

Ausspritzung, *f.* prskanje, strcanje; naprskivanje, ostrcanje.

Aussprossen, *v. n.* izniknuti, poniknuti, izrasti; es sprossen frische Triebe aus der Wurzel aus, koren těra, izbija; drvo se je omladilo.

Aussprößling, *m.* iznikao, izrasao *f.* mladica, mladika.

Ausspruch, *m.* izrěk, izreka, izrečba; (Meinung), mněnje, sud; richterlicher —, sudna izreka, presuda; einen — thun, izreći presudu, presuditi; durch einen — zuerkennen, dosuditi.

Ausprudeln, *v. a.* metati, bacati (vodu); Wasser aus dem Munde —, pljusnuti vodu na usta; —, *v. n.* provrěti, provirati, šikljati, izbijati ključ, ključati; (aufhören zu spr.), dokljućati, došikljati.

Ausspritzen, *v. n.* vrcati, sipati; der Berg sprüht Feuer aus, vatra sipa i. skače iz gore; —, *v. n.* dovrcati, dosipati.

Aussprung, *m.* poskok.

Ausspucken, s. Ausspeien.

Ausspuken, *v. n.* dostrašiti; es hat in seinem Kopfe ausgespuckt, izpušila mu se je glava, otvorio mu se je mozag.

Ausspulen, *v. n.* domotati, izmotati.

Ausspülen, *v. a.* izmiti, izplákati, plákati; ein Faß (mit warmen Wasser) —, zapariti sud; Wäsche —, mahati rubinu; sich den Mund —, oprati usta; der Fluß hat d. Ufer ausgespült, podlokala, podrovala, podronila rěka brěg.

Ausspülicht, *n.* s. Spülicht.

Ausspülstock, *m.* mahalo.

Ausspülung, *f.* pomivanje, plákanje, ronjenje.

Ausspünden, *v. a.* ožmurati; oplatiti.

Ausspüren, *v. a.* iztražiti; nanjušiti, našunjati; —, *v. n.* došunjati, donjušiti.

Ausspürer, *m.* šišnjavac, šunjalo, cunjalo.

Ausstaffiren, *v. a.* izkititi, ukrasiti; Jemanden —, opraviti, opremiti, spraviti.

Ausstaffirung, *f.* nakit; (Ausstattung), sprava, oprava, ruho.

Ausstähren, *v. n.* (v. Schafen), prestati se goniti.

Ausstaken, *v. a.* počatmati.

Ausstallen, *v. a.* izagnati iz staje; —, *v. n.* (von Pferden), prestati mokriti, pustiti vodu.

Ausstammeln, *v. a.* protepati; —, *v. n.* dotepati.

Ausstämmen, *v. a.* izkorěniti, s korěnom izvaditi; s. Ausstemmen.

Ausstampfen, *v. a.* iztabati; Körner —, izvrći, ovrěći; (auf der Stampfe), ostupati; —, *v. n.* dovrěći, dostupati.

Ausstand, *m.* zaostatak (od duga), novci na dugu, kusur*; Ausstände einziehen, kùpiti veresiju, iztěrivati zaostatke.

Ausständer, *m.* prěsěd.

Ausständig, *adj.* neizplaćen, nenaplaćen, zaostao, zaostavši na dugu; —e Zinsen, zaostale kamate; —e Gelder, novci na dugu, veresija.

Ausstänkern, *v. a.* zasmraditi; (auswittern), nanjušiti, nacunjati, našunjati.

Ausstapeln, *v. a.* skladati.

Ausstärken, *v. a.* naškrobiti; poškrobiti.

Ausstarren, *v. n.* dopiljiti, doblejati.

Ausstatten, *v. a.* obskrbiti (snabděti); eine Tochter —, kćer opraviti, opremiti, spraviti; (mit Putz —), izkititi, nakititi; von der Natur ausgestattet, od prirode nadaren.

Ausstattung, *f.* obskrba (snabděnje); (Ausſteuer), oprema, oprava, sprava; äußere — einer Druckschrift, izvanjski izkit tiskotvorine.

Ausstäuben, *v. a.* izprašiti.

Ausstäubern, s. Ausstöbern.

Ausstäupen, *v. a.* izšibati; izšibati pa protěrati.

Ausstäupung, *f.* šibanje, šiba.

Ausstechen, *v. a.* izbosti, izbadati; die Augen —, izvaditi, izkopati oči; (mit dem Schnabel —), izkljuvati; d. Nasen —, skresati busen; Erde —, izkopati zemlju; (b. Kürschn.), izrezati, izkrojiti; (*fig.*) der hat uns den Staar ausgestochen, taj nam je otvorio oči, mozak; eine Flasche Wein —, iztěrati, izrušiti bocu vina; einen bei Jemanden —, krenuti koga iz milosti.

Ausstecken, *v. a.* eine Fahne —, iztaknuti, poperiti, pobosti zastavu, stěg (barjak); Grenzen —, nakolčiti, naznačiti, obilježiti medju, granicu; den Zehent odlučiti desetak; ein Ziel —, naznačiti biljegu, cilj.

Ausstehen, *v. n.* napolju stajati; mit Waaren —, tržiti; Geld — haben, imati novce na dugu; viele Forderungen — haben, imati mnogo tražiti; die Messe —, ostajati misu (leturdjiju); seine Lehrjahre —, izučiti; (erdulden), podněti, podnositi, pretrpiti; seine Strafe —, izdržati, pretrpiti kazan; ich habe viel ausgestanden, napatio sam

Digitized by Google

se; das ist nicht auszustehen, to je nesnosno; (bis zu Ende steh.), dostajati; ausgestandene Gefahr, podnešena pogibio.

Ausstehend, s. Ausständig.

Ausstehlen, *v. a.* izkrasti, pokrasti.

Ausstehlich, *adj.* snosan.

Aussteifen, *v. a.* ukrutiti; (Wäsche —), naškrobiti, naštirkati*; einen Brunnen —, oplatiti zdenac.

Aussteigen, *v. n.* izstupiti; aus dem Kahn steigen, izići iz čamca; aus dem Wagen —, sići, silaziti s kolah.

Aussteigen, *n.* Aussteigung, *f.* izlazak; silazak.

Aussteigeplatz, *m.* izstupalo; pristupak.

Aussteinen, *v. a.* obzidati; eine Grenze —, udariti medjnike; ein Feld —, iztrěbiti kamenje iz njive.

Ausstellbar, *adj.* izloživ.

Ausstellen, *v. a.* izložiti, izlagati, metnuti napolje; zur Schau —, metnuti na ugled i. viděk; Wachen —, straže postaviti, pometati; Waaren zum Verkauf —, izložiti robu; Jemanden der Gefahr —, staviti koga u pogibio; sich der Gefahr —, ići u pogibu; eine Schrift —, sastaviti, napisati pismo; einen Schein —, dati od sebe pismo; einen Wechsel —, izdati měnicu; (aufschieben), odgoditi, odložiti; ein Vorhaben ganz —, odumiti, predomisliti se; (tadeln), prigovarati, zabavljati (čemu), kuditi, manisati (što); auf die Schandbühne —, staviti na sramotište.

Aussteller, *m.* izdatelj; (*merk.*) izdatnik, izdavac (měnice).

Ausstellig, *adj.* — machen, kuditi, manisati.

Ausstellung, *f.* izlaganje; (von Waaren), izloga, izložba; — der Wachen, postavljanje stražah; — eines Wechsels, izdanje, izdatba; (Ausfertigung), sastavljanje, opravak; (Aufschieben), odlaganje, odgod; (Tadel), kudnja, prěkor; —en machen, zabavljati, prigovarati (čemu); kuditi, manisati (što).

Ausstellungsgebäude, *n.* izložište.

Ausstellungssaal, *m.* izložnica.

Ausstellungstag, *m.* dan izdatbe.

Ausstemmen, *v. a.* izdlětiti, izdubsti (dlětom).

Ausstempeln, *v. a.* udariti biljeg; —, *v. n.* dobiljegovati.

Aussteppen, *v. a.* prošiti.

Aussterben, *v. n.* izumrěti, zamrěti, pomrěti, izumirati; die Stadt ist wie ausgestorben, u gradu je mirno kao na groblju.

Aussterben, *n.* izumiranje, pomor.

Aussteuer, *f.* sprava, oprema, oprava; ruho; s. Heirathsgut.

Aussteuern, *v. a.* eine Tochter —, s. Ausstatten; sich —, *v. r.* izplatiti se; —, *v. n.* odveslati, odkrmiti.

Aussteuerung, *f.* opremanje, opravljanje; s. Aussteuer.

Aussticheln, *v. a.* izpeckati, izbockati; —, *v. n.* dopeckati, dobockati.

Aussticken, *v. a.* izvezti; —, *v. n.* dovezti.

Ausstieben, *v. n.* izprašiti se.

Ausstiefeln, *v. a.* izuti, izuvati.

Ausstieren, s. Ausstarren.

Ausstillen, *v. a.* odojiti; —, *v. n.* dodojiti.

Ausstimmen, *v. a.* ugoditi, ugadjati; —, *v. n.* izugadjati.

Ausstinken, *v. n.* prestati smrděti.

Ausstöbern, *v. a.* einen —, iztražiti; das ganze Haus —, svu kuću pretražiti, prekopati, prevrndati, preiskati; (waidmän.) iznjušiti, nacunjati, nanjušiti.

Ausstochern, *v. a.* die Zähne —, pročačkati, izkaljkati zube.

Ausstocken, *v. a.* izkrčiti, izkoreniti, izkorěpiti.

Ausstöhnen, *v. n.* dostenjati, prestati stenjati.

Ausstollen, *v. a.* die Felle —, razapeti, razapinjati kože.

Ausstopfen, *v. a.* eine Ritze —, začkati pukotinu; mit Stroh —, nabiti, napuniti, izpuniti slamom.

Ausstopfer, *m.* nabijač.

Ausstopfung, *f.* nabijanje, napunjavanje, naděvanje.

Ausstören, *v. a.* premetati, prekopati, prerovati; Feuer —, raztaći ugarke; —, *v. n.* (aufhören zu stören), prestati premetati.

Ausstoß, *m.* izturanje, izguranje, izriv; (beim Fechten), nasrt; izbačaj; (des Bieres), izdatak, izlěv.

Ausstoßeisen, *n.* kosa (kožarska).

Ausstoßen, *v. a.* izturiti, izgurati, izrinuti, izturati, izgurati, izrivati; mit Hörnern —, izbosti; Bier —, izdati pivo; einen Hammel —, ovna izšakati; einem ein Auge —, izbiti komu oko; das Leder —, ostrugati kožu; den Teig —, izgnječiti těsto; die Bretter —, korice obrezati; einen aus dem Hause —, izbaciti, izagnati, protěrati koga iz kuće; dem Fasse den Boden —, odadniti, razadniti bačvu (bure); den Meiler —, ugljevnik razturiti; die Gänge im Garten —, staze u vrtu skresati, ožuljati; Seufzer —, podrěti uzdah, podirati uzdahe; einen Schrei —, viknuti; einen Wehruf —, jaoknuti; Flüche —, kleti; Schimpfreden —, psovati; (im Fechten), nasrnuti; odbiti.

Ausstoßer, *m.* gurač.

Digitized by Google

Ausstoßregister, *n.* izdatno kazalo.
Ausstoßung, *f.* Ausstoß.
Ausstottern, *v. a.* protepati; —, *v. n.* dotepati.
Ausstrafen, *v. a.* dokazniti, dokarati.
Ausstrahlen, *v. a.* zraknuti (ždraknuti), zračiti; Wärme —, puštati toplinu.
Ausstraucheln, *v. n.* prestati posrtati.
Ausstreben, *v. n.* prestati nastojati, iztrsiti se, dotežiti.
Ausstrecken, *v. a.* opružiti, opružati, otegnuti, otezati; Arme —, širiti ruke; die Flügel —, razkriliti se; die Zunge —, plaziti se, izplaziti jezik; seine Glieder —, protezati se; Eisen —, iztanjiti gvoždje; Hüte —, raztegnuti, raztezati klobuke; die Hand —, pružiti ruku; sich —, *v. r.* pružiti se, otegnuti se, protegnuti se, izvaliti se, izkobeljati se.
Ausstrecker, *m.* pružnik, otegač.
Ausstreckmuskel, *m.* (mišica-)pružnica, oteznica.
Ausstreckung, *f.* pružanje, otezanje, protezanje; (— der Hand), seg.
Ausstreichbaum, *m.* (kožarski) panj.
Ausstreicheisen, *n.* (bei Tuchsch.) ježilo; (bei Spiegelm.) gladilica.
Ausstreichen, *v. a.* izgladiti, ugladiti; (Wäsche —), izgladiti; (bei Weißgerb.) die Felle —, raztezati kože; (b. Lohg.) omezdriti; eine Furche —, iztërati brazdu; (mit der Feder), izbrisati, zamrljati; eine Schuld —, izpisati dug; (mit Ruthen —), izšibati; (aufputzen), izkititi; (loben), veličati, hvalisati; (bestreichen), izmazati, omazati; die Fugen —, pukotine zamazati; —, *v. n.* skitati se, klatariti se; die Hunde streichen aus, psi ražnjaju, propadaju.
Ausstreichung, *f.* gladjenje, raztezanje; mezdrenje itd.
Ausstreifeln, *v. a.* Bohnen —, ljuštiti grah (pasulj).
Ausstreifen, *v. a.* Leder —, omezdriti kožu; Bohnen —, s. Ausstreifeln; —, *v. n.* četovati.
Ausstreiten, *v. a.* izpreti, izpravdati, izvojštiti; —, *v. n.* (aufhören zu str.), dopreti, dovojštiti.
Ausstreuen, *v. a.* razsuti, razsipati; Brandbriefe —, razasuti požarske prětnice; ein Gerücht —, prosipati što naokolo; falsche Gerüchte —, razglasiti, raznositi lažljive glase; den Samen der Zwietracht —, neslogu, razdor sijati.
Ausstreuer, *m.* razsijač.
Ausstrich, *m.* s. Ausstreichung.
Ausstriegeln, *v. a.* nacrtkati.
Ausstrichholz, *n.* gladilo.
Ausstricken, *v. n.* doplesti (iglami).
Ausstricheln, *v. a.* izčešati, otimariti; einen —, s. Ausschelten.
Ausströmen, *v. n.* proteći, prolěvati se; der Fluß strömt aus, rěka zaléva, izléva; (von Menschen), izvrviti, izgrnuti se; —, *v. a.* (*fig.*) razlěvati, razsipati.
Ausstücken, *v. a.* izkúsiti, izrezati na komade.
Ausstudieren, *v. a.* etwas —, izvijati, izmudriti, mozgati; einen —, proučiti koga; —, *v. n.* (aufhören zu studieren), izučiti knjigu, dovršiti nauke.
Ausstufen, *v. a.* nastubiti.
Ausstürmen, *v. n.* prosrnuti, provaliti; (aufhören zu stürmen, vom Winde), izburiti se, stišati se, utišati se, utoliti se; (*fig.* von Menschen), izběsněti, doběsněti, dogoropaditi.
Aussturz, *m.* izpad, izvrata, izvala.
Ausstürzen, *v. a.* izvrnuti, prevaliti; das Wasser —, vodu proliti; (*fig.*) ein Glas —, iztërati čašu; sich einen Arm —, izčašiti ruku; —, *v. n.* prosrnuti, provaliti.
Aussuchen, *v. a.* iztražiti; das Beste —, izabrati najbolje; ausgesuchte Waare, roba po izboru; Alles —, sve pretražiti, premetati, prekopati.
Aussucher, *m.* iztražnik, premetač.
Aussuchung, *f.* iztraživanje, premetačina; izbor, prebiranje.
Aussuckeln, *v. a.* izdutliti; —, *v. n.* dodutliti.
Aussudeln, *v. n.* izbrljati, ubrljati.
Aussühnen, s. Aussöhnen.
Aussummen, *v. n.* dobrujati, dozujati.
Aussündigen, *v. n.* dogrěšiti, prestati grěšiti.
Aussüßen, *v. a.* osladčiti, izvaditi sol, odsoliti.
Aussüßschale, *f.* oslačnica.
Austäfeln, *v. a.* (ein Zimmer —), popločati.
Austagen, *v. i.* es hat ausgetagt, prestao je dan.
Austalgen, *v. a.* olojiti, lojem omazati, izmazati.
Auständeln, *v. n.* dodětinjiti, dotitrati, prestati bezposličiti.
Austanzen, *v. a.* izplesati, iztancati; (zu Ende tanzen), doplesati, doigrati, dotancati; sich —, *v. r.* naplesati se, naigrati se, natancati se.
Austapezieren, *v. a.* posaziti, sagovi zastrti.
Austappen, *v. a.* pretumarati.
Austasten, *v. a.* napipati, opipati.
Austauchen, s. Auftauchen.
Austaumeln, *v. n.* izteturati, iztrtati.
Austausch, *m.* razměna, zaměna.
Austauschbar, *adj.* razměniv.
Austauschen, *v. a.* zaměniti, razměniti, dati na razměnu; seine Gedanken —, priobćivati si pomisli.

Digitized by Google

Austauschung, *f.* ſ. Austausch.
Austauſcher, *m.* razměnjač, zaměnjač.
Auſter, *f.* (*Ostrea*) kamenica, ostriga*, ustrica*.
Auſterbank, *f.* kameničište, ostrižište.
Auſterbehälter, *m.* kameničnjak, ostrižnjak.
Auſterdieb, *m.* (*Haematopus Ostralegus*), ostrigar, morska svraka.
Auſterfang, *m.* hvatanje kamenicah, ostrigah.
Auſterfänger, **Auſterfiſcher**, *m.* kameničar, ostrigar.
Auſterfiſcherei, ſ. Auſterfang.
Auſtergrund, ſ. Auſterbank.
Auſterleich, *m.* kameničice, ostrižice.
Auſtermann, *m.* kameničar, ostrigar.
Auſterpark, ſ. Auſterbehälter.
Auſtermuſchel, *f.* } ljuštura od kamenice
Auſterſchale, *f.* } i. ostrige.
Auſterreich, *adj.* kameničav.
Auſterſtein, *m.* okamina ostrige.
Auſtervogel, ſ. Auſterdieb.
Auſterweib, *n.* kameničarica, ostrigarica.
Austhauen, *v. a.* otopiti se, okopněti.
Austheeren, *v. a.* izpakliti, izkatraniti*.
Austheilbar, *adj.* razdatan.
Austheilen, *v. a.* razděliti, izděliti; Geld —, děliti novce; er hat ſeine Habe ausgetheilt, razdao je svoju imovinu; Befehle —, zapovědati.
Austheiler, *m* razdělac, razdavac.
Austheilung, *f.* razdělba, razdatba, děljenje, poděljivanje.
Austhun, *v. a.* ein Kleid —, haljinu svući; Schuhe —, izuti se; ſich —, svući se; Licht —, ugasiti, utrnuti svěću; eine Schuld —, izbrisati, izpisati dug; Geld auf Zinſen —, posuditi, dati novce na dobit; einen Fleck —, izvaditi mrlju.
Austhüren, *v. a.* izstaviti vrata.
Austicken, *v. n.* prestati zadirkivati, zaděvati.
Austiefen, *v. a.* izdubsti, izkopati.
Austiefung, *f.* izkapanje, izdubina, izkopina.
Austilgbar, *adj.* izkoreniv.
Austilgen, *v. a.* iztrěbiti, izkoreniti, zatamaniti, zatrti; die Schande —, izbrisati prěkor.
Austilger, *m.* zatornik, zatritelj.
Austilgung, *f.* iztrěbljivanje, tamanjenje, zator.
Austippen, *v. a.* iztipkati.
Austoben, *v. n.* izběsněti, doběsněti, izgoropaditi se; (*fig.*) utišati se, utažiti se; ſich —, naběsniti se; der Schmerz hat ausgetobt, uminula je bol; die Jugend muß —, mladost mora izavrěti, mladež se mora naplohovati.
Austollen, *v. n.* doviléti.
Austönen, *v. n.* dozvučiti, dozvoniti.
Austonnen, *v. a.* obiti (daskami).
Austorkeln, *v. n.* izteturati, iztrtati.
Austoſen, ſ. Austoben.
Austraben, *v. n.* izkasati; ein Pferd — laſſen, pokasati; (aufhören zu traben), dokasati.
Austrag, *m.* razprava, rěšenje; bis zum — der Sache, dok se stvar nerazpravi.
Austragen, *v. a.* (hin—), izněti, iznositi Briefe —, raznositi pisma; ein Geheimniß —, razglasiti tajnu; Einen —, iznositi koga na glas, izvikati koga; das Bad — müſſen, morati patiti za drugoga, ostati na cědilu; er mußte das Bad —, na njem su se slomila kola; ein Kind — (v. Schwangern), donositi; (entſcheiden), razpraviti, rěšiti; —, *v. n.* (betragen), iznositi; wie viel trägt es aus? koliko je toga, koliko čini sve?
Austräger, *m.* raznosac, raznosač, raznositelj; — der Briefe, listonoša, knjigonoša; (*fig.*) klevetnik; —in, *f.* raznosilica; (*fig.*) klevetnica, palavra.
Austräglich, *adj.* uharan.
Austräglichkeit, *f.* uharnost.
Austragung, *f.* iznošenje, raznos; (Entſcheidung), razpravljanje, razprava, razglašivanje, kleveta.
Austrampeln, *v. a.* izcopotati, iztopotati; —, *v. n.* dotopotati, docopotati.
Austränken, *v. a.* izpojiti.
Austrauern, *v. n.* požaliti, dotugovati, odtužiti se tuge, odžaliti, svući crninu.
Austräufeln, *v. n.* izkackati.
Austraufen, *v. n.* izkapati.
Austräufen, *v. a.* izkápiti.
Austräumen, *v. n.* dosanjati, dosniti.
Austreiben, *v. a.* izagnati, iztěrati, izgoniti, iztěrivati; einen Keil mit dem andern —, klin klinom izbijati i. těrati.
Austreiber, *m.* izgonitelj, izgonilac; čobanin.
Austreibung, *f.* izgonjenje, iztěrivanje, izgonitba, iztěra.
Austrennen, *v. a.* izporiti; einen Ärmel —, odporiti rukav.
Austreten, *v. n.* iztabati; Weintrauben —, màstiti; gnječiti, stručati, mečiti, gaziti groždje; (Getreide —), vrěći ovrěći; Schuhe —, razhoditi, razgaziti cipele; krumm —, izheriti, izkriviti; die Treppenſtufen ſind ausgetreten, izlizaše se stube; —, *v. n.* mit dem Fuße —, kročiti, koračiti; aus einem Verein —, izpisati se iz družtva; der Fluß iſt ausgetreten, rěka je zaplavila, poplavila, izlila se; die Gedärme ſind ausgetreten, izvališe se crěva; aus dem Amte —, izstupiti iz službe; (Flüchtig werden), uskočiti, poběći; (hin—), izići, izstupiti; die Kinderſchuhe —, ſ. Ausgehen.

Digitized by Google

Austreter, *m.* gnječilac; izstupnik; (Deſerteur), uskok, preběg.
Austretung, *f.* iztabanje, gnječenje; vršenje; poplava; běg; izstupanje; ſ. Austritt.
Austreugen, ſ. Austrocknen.
Austrieb, ſ. Trieb.
Austriefen, ſ. Austraufen.
Austrillern, *v. a.* dogundoriti, dopěvušiti.
Austrillern, *v. n.* dočurlikati.
Austrinken, *v. a.* izpiti, popiti; auf einen Zug —, izpiti na dušak; die Neige —, izkapiti.
Austritt, *m.* ſ. Austretung; izstup, izlazak; (an der Treppe), nastupak; (Balcon), shod (skod), doksat; — der Waare, izvoz robe.
Austritts- (in Zuſ.) izvozni.
Austrittsamt, *n.* izvoznica.
Austrittsbollete, *f.* izvozna pokazka.
Austrittsgeld, *n.* izstupna, izstupnina.
Austrittszoll, *m.* izvozna carina, izvozno, izvoznina.
Austrittszollamt, *n.* izvozna carinara.
Austrocknen, *v. a.* izsušiti, posušiti; die Sonne trocknet aus, sunce suši; (bis zu Ende trocknen), dosušiti; ein Glas —, ubrisati, utrti čašu; —, *v. n.* usahnuti; der Teich iſt ausgetrocknet, ribnjak je presahnuo.
Austrocknend, *adj.* sušan, osušan.
Austrocknung, *f.* sušenje, presušenje; presisanje.
Austrollen, *v. n.* izljumati.
Austrommeln, *v. a.* razbubnjati, razglasiti bubnjem; (*fig.*) razglasiti, razsuti.
Austrompeten, *v. a.* raztrubiti; (*fig.*) razglasiti.
Auströpfeln, ſ. Austräufeln.
Austropfen, ſ. Austraufen.
Auströpfen, ſ. Austräufen.
Austrotten, ſ. Austraben.
Austrotzen, *v. n.* doprkositi.
Austrumpfen, *v. a.* presěći.
Austummeln, *v. n.* dovitlati; (von Pferden), doigrati; ſich —, *v. r.* navitlati se, naigrati se, najakariti se.
Austünchen, ſ. Ausweißen.
Austunken, *v. a.* izumakati, pomakati.
Austupfen, ſ. Austippen.
Austurnieren, *v. n.* prestati se igrati obdulje.
Austuſchen, *v. a.* natušati, iztušati.
Austuten, *v. a.* trubiti, vikati (sate).
Ausüben, *v. a.* eine Kunſt —, baviti se umětnošću; ein Geſetz —, izvršivati, vršiti, izpuniti zakon; ein Handwerk —, těrati zanat; Gerechtigkeit —, pravedan biti, pravdu činiti; Recht —, izvršivati svoje pravo; Rache an einem —, svetiti se, osvetiti se komu; Religion —, pobožno živiti, obsluživati věru; die Heilkunſt —, lěčiti; Gewalt —, siliti, silovati; Rechtspflege —, izvršivati, ovršivati pravosudje, děliti pravdu, suditi; ſein Geſchäft —, těrati, opravljati svoj posao; ſeinen Verſtand —, razum věsbati, věštiti, oštriti, uvěsbati, uvěštiti; Verbrechen —, zločine činiti, počiniti; Betrügereien —, varati.
Ausübend, *adj.* izvršujući; —er Künſtler, radeći umětnik; —er Arzt, lěčeći lěčnik.
Ausüber, *m.* izvršitelj, vršitelj.
Ausübung, *f.* izvršivanje, těranje (zanata); opravljanje, izpunjanje itd.; ein Geſetz in — bringen, uvoditi, uvesti zakon u život, učiniti da se zakon izvršuje.
Ausübungsgerechtigkeit, *f.* pravo těranja, izvršivanja.
Ausverkauf, *m.* izprodaja, razprodaja.
Ausverkaufen, *v. a.* izprodati, razprodati, razprodavati.
Auswachſen, *v. a.* izrasti, odrasti; das Getreide iſt ausgewachſen, žito je proraslo; (von Menſchen), ogrbaviti; (v. Bäumen), okilaviti; ein ausgewachſener (erwachſener) Menſch, odrasli čověk; —, *v. n.* dorasti.
Auswachſen, *n.* Auswachſung, *f.* izrastanje, prorastanje, grbavljenje.
Auswackeln, *v. a.* izklamitati; —, *v. n.* izpendeljiti.
Auswagen, ſich, *v. r.* směti, usuditi se napolje, van; er hat ſich nicht ausgewagt, bojao se je izići.
Auswägen, *v. a.* podměriti; (nach dem Gewichte verkaufen), krčmiti, prodavati na oku.
Auswahl, *f.* izabiranje, odabiranje; izbor, obir; — treffen, izabrati; es ſteht ihm die — zu, ima pravo izbora; er hat Waaren zur —, ima robe na obir, izbir, probir; eine — von Sprüchen, izreke po izbor.
Auswählbar, *adj.* izborni.
Auswählbarkeit, *f.* izbornost.
Auswählen, *v. a.* probirati, obirati, izabrati.
Auswählung, ſ. Auswahl.
Auswähren, *v. n.* dotrajati, odstajati.
Auswalken, *v. a.* (Tuch), ovaljati; (Teig), ſ. Ausrollen; Jemanden —, ſ. Ausprügeln; —, *v. n.* dovaljati.
Auswallen, *v. n.* izšetati se, prošetati se; (wallfahrten), otići na oproštenje (proštenje), hodočašće; (aufhören zu wallen), došetati se, dohodočastiti.
Auswalten, *v. n.* dovladati, dogospodovati.
Auswalzen, *v. a.* izvaljati, razvaljati, ovaljati; —, *v. n.* dovaljati.
Auswälzen, *v. a.* izvaliti, izkoturati.
Auswamſen, (gem.) ſ. Ausprügeln.

Digitized by Google

Auswanderer, *m.* izseonik, odseonik; uskok.

Auswandern, *v. n.* izseliti se, odseliti se, seliti; das ganze Dorf ist ausgewandert, selo se je razselilo; (aufhören zu wandern), doputovati; (b. Handwerkern), dostranstvovati.

Auswanderung, *f.* izseljivanje, izseoba, odseoba.

Auswanderungs-Bewilligung, *f.* izseona dozvolja.

Auswanderungsgesetz, *n.* zakon o seobi.

Auswanderungsgesuch, *n.* molba za izseobu.

Auswanderungspaß, *m.* izseonica, izseona putovnica.

Auswanderungsrecht, *n.* pravo izseljivanja.

Auswanken, *v. n.* izteturati, iztrtati.

Auswärmen, *v. a.* ugrijati, zagrijati; sich —, *v. r.* zagrijati se; (*mont.*) žariti, usjati.

Auswärmer, *m.* ugrijač.

Auswärmofen, *m.* žarnica.

Auswarten, *v. a. u. n.* dočekati, izčekati.

Auswärtig, *adj.* izvanjski; (ausländisch), inokrajni, inostran, inozemski; —e Thür, izvanjska vrata; —e Angelegenheiten, inostrani poslovi; —er Krieg, rat u tudjini; —e Verwendung eines Beamten, služba urednika na strani, vani.

Auswärtige, *m.* izvanac, inostranac, tudjozemac; —, *f.* inostranka, tudjozemka, tudjinka.

Auswärts, *adv.* vani, napolju, spolja; etwas — beugen, izkriviti; — gebogen, bokat; er hat — gebogene Füße, sabljonog je; — wenden, izvrnuti; die Füße — setzen, batrgati se; (an einem anderen Orte), vani, na strani; (in der Fremde), u tudjini.

Auswaschen, *v. a.* izprati, izpirati, oprati; den Kopf —, izmiti se, izmivati se; Wunden —, umiti, izpirati rane; ein Glas —, izplákati čašu; der Regen hat d. Weg ausgewaschen, izlokala kiša put; das Ufer —, podlokati breg; Holz —, izplaviti drva; —, *v. n.* doprati.

Auswaschung, *f.* izpiranje; izmivanje; umivanje; podrivanje.

Auswässern, *v. a.* izmočiti; odsoliti.

Auswatscheln, *v. n.* izljumati, dogambati.

Ausweben, *v. a.* izatkati; otkati; —, *v. n.* dotkati, dotkivati.

Auswechsel, *s.* Auswechselung.

Auswechselbar, *adj.* razměniv, izměniv.

Auswechseln, *v. a.* razměniti, razměnjati; die Gefangenen —, izměniti uhvaćenike, sužnje; d. Erklärungen (d. Tractaten) —, izměniti dogovorne listove.

Auswechsler, *m.* izměnjač, razměnjač.

Auswechslung, *f.* izměnjivanje, razměnjivanje; razměna, izměna.

Auswechslungsvertrag, *m.* pogodba o izměni.

Auswedeln, *v. n.* domahati, domicati, prestati omahivati, dovijati (repom).

Ausweg, *m.* izlaz, izhod; (*fig.*) es war kein anderer —, nebi druge izběge, pomoći; er hatte keinen —, nebi mu ni kud ni kamo; (wir) haben keinen —, ni kud tamo ni kud ovamo; neima spasa, spasenja.

Auswehen, *v. a.* izpuhnuti, izduhnuti; —, *v. n.* dopuhati, doduhati, dopiriti.

Ausweichen, *v. a.* umekšati, izmekšati; (im Wasser), izmočiti, izkiseliti.

Ausweichen, *v. n.* einem —, ukloniti se, uklanjati se, ugnuti se, ugibati se (komu); kloniti se (koga), běžati od koga; varaknuti, varakati; dem Feinde —, odkloniti se od neprijatelja; der Fuß wich mir aus, noga mi se je popuznula, opuzla, omakla; pokliznuo sam; zwei Wägen können einander —, dvoja se kola mogu razminuti, proći.

Ausweichplatz, *m.* ukloniště.

Ausweichung, *f.* uklanjanje, ugibanje, uklon.

Ausweiden, *v. a.* izporiti, izvaditi drob, poriti; (aushüten), popasti; (ausjäten), opléti.

Ausweifen, *v. a.* domotati, izmotati (na rašak).

Ausweihen, *v. a.* posvetiti, svetiti.

Ausweinen, *v. a.* izplakati; sich die Augen —, plakati bez prestanka; sich —, *v. r.* naplakati se; —, *v. n.* izplakati se.

Ausweis, *m.* izkaz; (Verzeichniß), kazalo, popis; (Bollete), pokazka.

Ausweisen, *v. a.* (aus einem Orte —), odpraviti; iztěrati, izagnati; (*fig.*) dokazati; die Zeit wird es —, vrěme će pokazati, izněti na vidik; die Einbringung der Klage —, izkazati predaju tužbe; Unkosten —, izkazati trošak; sich —, *v. r.* (sich legitimiren), izkazati se (čim); das wird sich bald —, to će se na skorom viděti.

Ausweisgut, *n.* (b. Eingange), izkazna roba (na ulazku).

Ausweislos, *adj.* bez izkaza; er ist —, neima izkaza.

Ausweislosigkeit, *f.* bezizkaznost; wegen — verhaften, zatvoriti (koga) radi nestašice izkaza; zatvoriti (koga), što nemože dokazati tko je i odkud je.

Ausweissagen, *v. n.* doprorokovati.

Ausweisschein, *m.* izkaznica.

Ausweißen, *v. a.* oběliti, poběliti, okrečiti.

Ausweißung, *f.* běljenje, poběljenje.

Ausweisung, *f.* s. Ausweis; (— aus einem Orte), odprava; (Zeugniß), svědočanstvo.

Digitized by Google

Ausweiten, *v. a.* razširiti, raztegnuti; (durch Tragen —), razhoditi.
Auswendig, *adj.* vanjski, izvanjski, spoljašnji; —, *adv.* izvana, spolja; — lernen, naučiti na pamet; — herſagen, kazati što na izust, iz glave.
Auswerben, *v. n.* dosnubiti, prestati kupiti vojsku, dovrbovati.
Auswerfbar, *adj.* izbaciv.
Auswerfen, *v. a.* izbaciti, izbacivati, izvrgnuti; baciti van i. napolje; einem ein Auge —, izbiti komu oko; nach allen Seiten —, razbaciti; das Netz —, razapeti mrežu; (b. Fiſch.), metati mrežu; den Anker —, vrći, baciti, spustiti kotvu (sidro); (das ſchlechte Geld —), izmetnuti, izmetati, izbaciti, izturiti; Blut —, hrakati, bacati krv; b. Berg wirft Feuer aus, iz ove gore sipa i. skače vatra; (waidm.), einen Haſen —, izporiti zeca; die Arme —, razmahivati, bacakati se rukama; Geld —, prosipati blago; viel Geld —, izvaliti mnoge novce; eine Beſoldung —, odrediti, oseći plaću; b. Senkblei —, spustiti olovnicu (gruzilo), izměriti dubinu; ein Pferd —, podmetnuti konja; —, *v. n.* das Pferd wirft gut aus, konj se dobro batrga nogama; die Unruhe wirft gut aus, šetaljka (kimalo) ima dobar razmah; (b. Kartenſp.), prvi bacati, biti na redu.
Auswerfer, *m.* izmetnik, izbacitelj.
Auswerfling, ſ. Auswürfling.
Auswerfung, *f.* izbacivanje, bacanje, razbacivanje itd.; ſ. Auswerfen.
Auswettern, *v. n.* izgrměti; (*fig.*) doběsněti, dogoropaditi.
Auswetzen, *v. a.* izbrusiti, izoštriti; eine Scharte —, izbrusiti štrbinu; (*fig.*) popraviti pogrěšku; —, *v. n.* (zu Ende wetzen), dobrusiti; ſich —, *v. r.* izkositi se, izkresati se, izglodati se.
Auswichſen, *v. a.* izvoštiti; (*fig.*) einen —, izvoštiti koga.
Auswickeln, *v. a.* ein Kind —, razviti, razvijati děte; ſich —, *v. r.* izplesti se, izkobeljati se.
Auswiegen, ſ. Auswägen.
Auswiehern, *v. n.* donjištati, dohrzati.
Auswimmern, *v. n.* dojecati, dociktati.
Auswindeln, *v. a.* (ein Kind —), razviti, izvaditi iz povitka; ſ. Ausſtaken.
Auswinden, *v. a.* einen verſunkenen Wagen —, izvitlati ogreznuvša kola; einem etwas aus der Hand —, oteti, odadrěti komu šta iz ruke; einen Saft —, izcěditi, izviti, izažimati, izažeti; den Säbel —, izbiti sablju iz ruke; ſich —, *v. r.* ſ. Auswickeln.
Auswintern, *v. a.* prezimiti, prehraniti; —, *v. n.* alle tiefliegenden Äcker ſind ausgewintert, sve su njive u nizi pomrzle, smrzle.
Auswipfeln, *v. a.* razvršiti, razvršivati.
Auswippen, *v. a.* podměriti (novce).
Auswirbeln, *v. n.* dovrtložiti, prestati se vijati.
Auswirken, *v. a.* (weben), satkati, otkati; den Teig —, těsto ugnječiti; den Huf —, obrezati kopito; einen Ochſen —, izvaditi drob iz vola; (*fig.*) izraditi, učiniti, opraviti; einen Befehl —, izvaditi zapověd; ein Amt —, izhoditi službu; —, *v. n.* dodělovati; die Arznei hat ausgewirkt, lěk je prestao dělovati.
Auswirren, *v. a.* razmrsiti, odmrsiti, razmršavati.
Auswirthſchaften, *v. n.* dogospodariti.
Auswiſchen, *v. a.* izbrisati, otrti, obrisati, očistiti; ſich die Augen —, utrti si oči; (*fig.*) einem die Augen —, otvoriti komu mozag; zavarati komu oči; Jemanden —, obrisati koga; —, *v. n.* ſ. Entſchlüpfen.
Auswittern, *v. a.* (von der Luft), raztrošiti; (ausſchnüffeln), nanjušiti, našunjati, nacunjati; —, *v. n.* raztrošiti se; es hat ausgewittert, izgrmělo je.
Auswitzeln, *v. n.* prestati dosětkovati.
Auswitzen, *v. a.* izoštriti, uvěštiti, izučiti; —, *v. n.* domudrovati.
Auswohnen, *v. n.* stanovati vani, za zidom (gradskim), pred gradom, pod gradom.
Auswölben, *v. a.* presvoditi, svoditi, preboltati*; (vollends wölben), svesti.
Auswölbung, *f.* svodjenje, boltanje.
Auswölken, ſich, *v. r.* razvedriti se, razgaliti se, izvedriti se.
Auswollen, *v. n.* htěti izići.
Ausworfeln, *v. a.* izvijati, ovijati.
Ausworfler, *m.* vijač.
Auswuchern, *v. n.* dolihvariti.
Auswuchs, *m.* (das Auswachſen), klicanje; prorastanje; (an Bäumen), kvrga, kila, čvoruga; (am Felſen), kuk; (am Menſchen), guka, guta; (Höcker), grba; (am Knochen), mrtva kost; Auswüchſe der Einbildungskraft, utvare.
Auswühlen, *v. a.* izriti, izrovati.
Auswundern, ſich, *v. r.* dočuditi se.
Auswünſchen, *v. n.* doželiti; ſich — *v. r.* naželiti se, izželiti se.
Auswurf, *m.* ſ. Auswerfen, *n.* izbacaj, izmet; (das Ausgeworfene), izmetak, izvržak; (von Speichel), pljuvačka, pljuvanka; (aus der Bruſt), krakotina, hračka; — des Blutes, bacanje, hrakanje krvi; — eines Vulkans, vatromet; — der Unruh, razmah šetalice; (*fig.*) ſ. Ausſchuß; — der Menſch-

Digitized by Google

heit, ljudski gad, gad ovoga světa, izrod čověčanstva, ljudski izmet.

Auswürfeln, *v. a.* izkockati; dobiti na kocke; —, *v. n.* dokockati se.

Auswürfling, *m.* izmet, izmetak, izvržak, otrěbak; (von Menſchen), *ſ.* Auswurf.

Auswurfsſchaufel, *f.* (lopata-) vijača.

Auswürgen, *v. a.* izrigati, izgrcati; —, *v. n.* nadaviti se.

Auswurzeln, *v. a.* izkoreniti, izčupati s korěnom; (von Bäumen), izkrčiti; (*fig.*) utamaniti, iztrěbiti, zatrti.

Auswurzelung, *f.* izkorenjavanje, krčitba, iztrěb.

Auswüthen, *v. n.* doběsnuti, izdesniti se, naběsniti se, izmiriti se.

Auszacken, *v. a.* izrezkati; ausgezackt, rězkecano; das Ausgezackte, rězkavica.

Auszahlbar, *adj.* izplativ, izplatan.

Auszahlbarkeit, *f.* izplativost.

Auszahlen, *v. a.* izplatiti, izplaćati; ganz —, naplatiti, naplaćivati.

Auszählen, *v. a.* izbrojiti; die Arbeiter —, prebrojiti radnike, težake; —, *v. n.* dobrojiti.

Auszahler, *m.* izplatnik, izplatac.

Auszähler, *m.* brojač.

Auszahlung, *f.* izplaćanje, izplata.

Auszählung, *f.* izbrajanje, prebrajanje, izbroj, prebroj.

Auszähneln, *v. a.* nazubčati, nazubiti.

Auszahnen, *v. n.* dobiti sve zube.

Auszanken, *v. a.* izkarati, izpsovati; —, *v. n.* prestati se svadjati, nasvadjati se.

Auszapfen, *v. a.* iztočiti, točiti; (verkaufen), točiti, krčmiti.

Auszappeln, *v. n.* dopraćakati se, izkopercati se.

Auszaubern, *v. a.* izvračati, izčarati, izbajati; —, *v. n.* dovračati, dočarati, dobajati, dočiniti.

Auszaudern, *v. n.* dokrzmati, prestati oklěvati; proći se oklěvanja, ščinjanja, ogužanja, skanjivanja.

Auszäumen, *ſ.* Abzäumen.

Auszäunen, *v. a.* odgraditi, odplotiti.

Auszäunung, *f.* odgrada.

Auszausen, *v. a.* izčupati, pročupati, (kosu); einen —, prodrmati koga; —, *v. n.* dočupati.

Auszechen, *v. n.* den Wein —, počěpati, poguliti vino; —, *v. n.* dopijančiti, dopijančevati, doguliti.

Auszehnten, *v. a.* podesetinjati, podesetkovati; pobrati, pokupiti desetak i. desetinu.

Auszehnter, *m.* desetčar, desetinar.

Auszehren, *v. a.* iztrošiti; wir haben uns ganz ausgezehrt, izništili smo se; Jemanden —, izništati, izništaviti koga; —, *v. n.* sahnuti, sušiti se; er iſt ganz ausgezehrt, on je koža i kost; jedva mu se koža kostijuh drži.

Auszehrung, *ſ.* Abzehrung.

Auszeichnen, *v. a.* izabrati i zabilježiti; in die öffentlichen Büchern —, u javne knjige što upisati, ubilježiti; aus einem Buche —, izcrtati, izpisati iz knjige, einen —, odlikovati koga; (fertig zeichnen), docrtati, nacrtati; die Tücher —, rubce, marame obilježiti; ſich —, *v. r.* odlikovati se (čim); izkazati se; opošteniti se.

Auszeichner, *m.* označilo.

Auszeichnung, *f.* (in öffentlichen Büchern), naznačivanje, zabilježenje (u javnih knjigah); (eines Bildes), nacrtanje; (eines Tuches), bilježenje; (eines Menſchen), odlikovanje, odlika, odličje.

Auszeichnungsſucht, *f.* pohlepa za odlikovanjem.

Auszeichnungswerth, *adj.* odlike vrědan.

Auszeideln, *v. a.* podrezati (košnicu), izsěći pčele.

Auszeigen, *ſ.* Ausweiſen.

Auszeitigen, *v. n.* dozrěti; —, *v. a.* činiti da što sazri.

Auszerren, *v. a.* iztezati, raztezati, natezati.

Auszetteln, *v. n.* dosnovati.

Auszickeln, *v. n.* izjariti se.

Auszicgeln, *v. a.* opekom obzidati.

Auszieh-, (in Zuſ.) izvlačni.

Ausziehen, *v. a.* iztegnuti, iztezati, izvući, izvlačiti; iztegliti, otegnuti; einen Zahn —, izvaditi zub; Unkraut —, izčupati plěvel, korov; das Schwert —, trgnuti, povaditi mač; den Schuß —, izvrtěti pušku; ſich — (entkleiden), svući se, svlačiti se; die Handſchuhe —, rukavicu svući; Stiefel —, izuti, izuvati čizme (*fig.*); der hat die Kinderſchuhe noch nicht ausgezogen, još te nenosi gaćah; ſich bis auf's Hemd —, svući se do košulje; Jemanden —, (berauben), oglobiti, odrěti, oguliti, guliti, derati, smuditi koga; Jemanden nackt —, ogolozuniti koga, oglobiti koga do gole duše; (ſchriftlich —), izvaditi, izpisati; d. Wurzel —, (*arith.*) izvaditi korěn; (deſtilliren), peći; die Farbe —, izvaditi mastilo (boju, farbu); die Wäſche —, razvući, razvlačiti rublje; —, *v. n.* odseliti, odseliti se, preseliti se, izseliti se; mit Sack und Pack —, odprtljati; (*mil.*) ići na vojsku; auf Gerathewohl —, potegnuti na sreću; (waidm.) poběći; die Pferde zogen aus, konji su mah oteli.

Auszieher, *m.* (von Kleidern), svlačnik; (von Stiefeln), izuvač; (*epitomator*), izvadnik; (Ausſchreiber), izpisar.

Ausziehkammer, *f.* svlačionica.

Ausziehſtreitſache, *f.* seobena pravda.

Digitized by Google

Ausziehtisch, *m.* (stol-)izvlačnjak.
Ausziehzimmer, ſ. Ausziehkammer.
Ausziehung, *f.* iztezanje, izvlačenje, izvlaka, svlaka itd.
Auszieren, *v. a.* izkititi, ukrasiti, uresiti.
Auszierung, *f.* kićenje, ukrašenje, kitnja.
Auszíffern, ſ. Ausrechnen.
Auszimmern, *v. a.* iztesati, otesati; (*mont.*) podupréti; —, *v. n.* dotesati.
Auszinnen, ſ. Verzinnen.
Auszirkeln, ſ. Abzirkeln.
Auszirpen, *v. n.* docvrčati.
Auszíſchen, *v. n.* izpiskati (izpsikati) koga; piskati (komu na sramotu); —, *v. n.* dopiskati, dociťati.
Auszittern, *v. n.* dotresti se.
Auszitzen, ſ. Ausſagen.
Auszucken, *v. n.* dosěvati.
Auszug, *m.* ſ. Ausziehen, izlazak, odlazak, polazak; (aus der Wohnung), seoba; (Extract), izvadak; (Epitome), jezgra; (aus Pflanzen), cědina; (Schublade), povlak, fioka*, čekmedže*.
Auszüger, Auszügler, *m.* uvětnik.
Auszugmehl, *n.* cvět od brašna.
Auszugsfeſt, *n.* praznik izlazka.
Auszugsſammlung, ſ. Collectanea.
Auszugsweiſe, *adv.* u izvodu, u izvadku; — mittheilen, priobćiti jezgru, u kratko.
Auszugszeit, *f.* seobeno doba.
Auszupfen, *v. a.* izčupati, izčehati (izčijati); (auseinander zupfen), razčupati, razčehati, očinkati.
Auszürnen, *v. n.* odsrditi se, odljutiti se.
Auszwacken, *v. a.* odadréti, ugrabiti; —, *v. n.* doštipati.
Auszweifeln, *v. n.* dosumljati, prestati dvoumiti.
Auszwicken, *v. a.* izštipnuti, izštipati; —, *v. n.* doštipati.
Auszwieſeln, *v. a.* na procěpu izvaditi.
Auszwingen, *v. a.* iztěrati, izgoniti; ein Geſtändniß —, siliti na oddaju.
Auszwitſchern, *v. n.* docvrkutati.
Authal, *n.* poréčje.
Authenticiren, *v. a.* ověroviti.
Authenticität, *f.* věrovnost, věrodostojnost.
Authentiſch, *adj.* věrovan, věrodostojan; istinit.
Autobiograph, *m.* opisac svoga života.
Autobiographie, *f.* opis svoga života.
Auto-da-fé, *n.* paljenje, sažeg krivověracah.
Autodidakt, *m.* samouk.
Autograph, *m.* Autographiſch, *adj.* svojeručno pisan.
Autographum, *n.* svojeručno pismo.
Autokrat, *m.* samodržac, samovladalac.
Autokratie, *f.* samovlada.
Automat, *m.* samokreća, samogib.
Automatiſch, *adj.* samogiban.
Autonomie, *f.* samoprava, svojezakonstvo.
Autophie, *f.* samoglednja, očevidnost.
Autor, *m.* početnik; (Verfaſſer), pisac.
Autoriſation, *f.* ovlast.
Autoriſiren, *v. a.* ovlastiti.
Autorität, *f.* važnost, uglednost; ugled; —en, *pl.* vlast, poglavarstvo; geſetzliche —, zakonita valjanost; eine — ſich anmaßen, prisvajati si vlast; unter öffentlicher — ausgeſtellte Urkunde, pod javnom svědočbom izdana izprava.
Autorſchaft, *f.* spisivanje knjigah.
Auvogel, *m.* (*Motacilla luscinia*), slavulj-pěnica.
Auxiliar-, ſ. Hilfs-.
Auweh! *int.* jao, ah, vajme, avaj, kuku, lele, jo, uj, ah ime!
Aval, *f.* měnično poručanstvo.
Avance, *f.* ſ. Vorſchuß.
Avancement, *n.* povis, povišnja.
Avanciren, *v. n.* biti povišen; ſ. Vorſchießen.
Avantgarde, *f.* prednja četa.
Avarei, ſ. Haverei.
Ave-Maria, *n.* pozdravljanje Gospino.
Aventure, *f.* ſ. Abenteuer.
Averſ, *m.* (an Münzen), obličje, lice.
Averſion, *f.* odurnost, gadljivost.
Averſional-Quantum, *n.* nagodna svota.
Avertiren, ſ. Benachrichtigen.
Avertiſſement, *n.* obznana.
Avis, Aviſo, *n.* glas, objava, obznana, doglas; laut —, po naredbi.
Avisbrief, *m.* doglasnica, objavnica.
Aviſiren, *v. a.* doglasiti, dati glas (komu).
A-vista, na vid.
Aviticität, *f.* dědinstvo.
Avitiſch, *adj.* dědinski.
Avocatorien, *pl.* odazivnica, opozivnica.
Axe, ſ. Achſe.
Axiom, *n.* pra-istina, pra-stavka; osnova.
Axt, *f.* sěkira; eine — ſtielen, nasaditi sěkiru; ſchmale —, tesačka; breite —, širočka, bradva.
Axtblatt, *n.* pero (od sěkire).
Axthelm, *m.* uši, ušice (od sěkire).
Axtſtiel, *m.* toporište (od sěkire).
Axtchen, *n.* sěkirica.
Az, *f.* u. *m.* meka, vabilo, mama.
Azalea, *f.* (*Azalea pontica*), (crnomorski) odur.
Azarolbaum, *m.* (*Crataegus Azarolus*), nacarola.
Azel, ſ. Affel.
Azen, Ázen, *v. a.* hraniti, krmiti.
Azot, *n.* tonjik, tonja.
Azotiſch, *adj.* tonjav.
Aztaube, *f.* golub-vabac.
Ázung, *f.* prehrana, prěpit, prepitanje, hranitba.
Ázungsgebühr, *f.* prehranina, plaća za prehranu.
Ázungskoſten, *pl.* hranitbeni trošak.
Azur, *m.* lazur.
Azurblau, *adj.* blankitan, lazuran.

Digitized by Google

B.

B, *n.* B.
Baake, ſ. Bake.
Baal, *m.* (Götze), baal; (Fiſch), losos.
Baalsdiener, *m.* baalovac.
Baar, ſ. Bar.
Baaraswurzel, ſ. Alraun.
Babbelei, *f.* brbljanje, brgljanje, blebetanje; (Spielerei), dèčarija, ludorija, igrarija, lutkarija.
Babbeler, *m.* brgljalo, blebetalo, brbljo.
Babbelhaft, Babbelig, *adj.* brbljav, brgljav, landav.
Babbeln, *v. n.* brgljati, brbljati, blebetati, tepati.
Baben, *m.* (*Cucurbita Pepo*), bundeva, buča.
Babeläſche, ſ. Zitterpappel.
Babingtonit, *m.* kosolupak.
Babyruſſa, *f.* (*Sus Babirussa*), kalac.
Baccalaureat, *n.* bakalaurstvo.
Baccalaureus, *m.* bakalaurat.
Bach, *m.* potok; (großer —), potočina; (kleiner —, Bächlein), potočić, potočac.
Bach-, (in Zuſ.) potočni.
Bachampfer, *m.* (*Rumex aquaticus*), vodeni štavalj, štavelj.
Bachamſel, ſ. Bachvogel.
Bachanal, *n.* pijanka.
Bachant, *m.* pijančina, pijandura, loka.
Bachantiſch, *adj.* pijan, mamuran.
Bachbinſe, *f.* potočni kalac.
Bachblume, ſ. Dotterblume.
Bachbunge, *f.* (*Veronica Beccabunga*), čestoslavica potočna.
Bache, *f.* divljača(-svinja).
Bacher, *m.* vepar (divljak).
Bächern, ſich, *v. r.* grijati se.
Bachfahrt, *f.* jaruga.
Bachfeger, *m.* provažar.
Bachfiſch, *m.* potočna riba, (riba-) potočarica.
Bachforelle, *f.* navadna pastrma.
Bachholunder, *m.* (*Viburnum Opulus*), udikovina.
Bachhund, *m.* (pas-)vidrak.
Bachkrebs, *m.* (rak-)potočar.
Bachkieſel, *m.* potočnjak, oblutak.
Bachkönig, *m.* (*Motacilla Trochillus*), kovačić, muharčić.
Bachkreſſe, ſ. Brunnenkreſſe.
Bachmücke, *f.* (*Tipula rivalis*), potočni komar.
Bachmühle, *f.* rěkavica, potočara(-vodenica).
Bachmünze, *f.* (*Mentha aquatica*), vodena metvica.
Bach-Neunauge, *f.* (*Petromyzon Planeri*), sisalac.
Bachpletzen, *m.* (*Tussilago hybrida*), podběl-izrod.
Bachreich, *adj.* potočnat.
Bachrinne, *f.* potočište, struja.
Bachſand, *m.* potočni pěsak.
Bachſchaum, *m.* (*Scrophularia aquatica*), trudovnik vodeni.
Bachſchmerle, *f.* potočna mrenica.
Bachſtecher, ſ. Bachfeger.
Bachſteinbruch, *m.* (*Saxifraga rivularis*), kamenika potočna.
Bachſtelze, *f.* (*Motacilla*), pliska; weiße —, govedarka, tresorepka, vrtorepka, vrtoguz, konjarica, konjušarica; graue —, siva pastirica; gelbe —, pastirica, ovčarica.
Bachus, *m.* Bako; (ſcherz.) vinko lozić; (ein dicker Menſch), buro, jedronja.
Bachvogel, *m.* (*Sturnus Cinclus*), vodeni kos.
Bachwanze, *f.* (*Cimex saltarius*), skakutica, potočna stěnica.
Bachwaſſer, *n.* (voda-)potočnica, potočna voda.
Bachweide, *f.* (*Salix Helix*), vrba potočnica.
Bachweiſe, *adv.* potokom, po put potoka.
Bachweizen, *m.* (*Bromus giganteus*), gorostasni ovsik.
Bacille, *f.* (*Crithmum maritimum*), petrovac, omačalj, motar, motrika, štulac, petrovo zelje.
Back, *n.* lanita.
Backapfel, *m.* pečena jabuka.
Backbirn, *f.* pečena kruška.
Backbord, *n.* lěvi bok (ladje).
Backbordbug, *m.* lěvo pleće.
Backbrett, *n.* načvica, pinokot.
Backe, *f.* Backen, *m.* lice, obraz, lanita; aus vollen —en, na sva usta, na sav mah; (am Flintenkolben), list; (am Meſſer), čeljuska; (am Hammer), strana; (bei Pferden), but.
Bäcke, *f.* pecivo; jedna peć.
Backeiſen, *n.* žabica, ponjvica.
Backen, *v. a.* peći; (Huhn), pržiti, prigati (frigati); (Obſt), sušiti; Haare backen, kosu ruditi (u peći); Stahl —, ocao, ocilj (nado, čelik) graditi; Seidenhäuschen —, moriti (svilne) bube; Steine —, opeke peći; es hat dieſe Nacht gebacken, sinoć se je sve scipalo.
Backen-, (in Zuſ.) lični, obrazni.
Backenbart, *m.* zalizci, obriz, naušnice.
Backenbein, *n.* jagodičnica, lična kost.
Backenblaſe, ſ. Backentaſche.
Backenbüchſe, *f.* puška.
Backendrüſe, *f.* lična ślězda.
Backengrübchen, *n.* jaklica.
Backenknochen, *m.* ſ. Backenbein.
Backenmuskel, *m.* (mišica-)nadimača.

Backennerve, *m.* (živac-)nadimač.
Backennetz, *n.* lični splet, poplet.
Backenpulsader, *f.* dihavica, kucavica nadimačna.
Backenriemen, *m.* pobutnica.
Backenſchlag, *m.* ſ. Backenſtreich.
Backenſchlagader, ſ. Backenpulsader.
Backenſtreich, *m.* poličnica, tepuška, ćuška, pljuska; einen — geben, udariti po obrazu, ćušnuti, pljusnuti; —e geben, izpljuskati, izćuškati (koga).
Backenſtreif, *m.* podbradnik.
Backenſtück, *n.* ličnica.
Backentaſche, *f.* (lični) tobolac.
Backenthier, *n.* labrnjak.
Backenzahn, *m.* kutnjak, kutnji zub.
Bäcker, *m.* pekar (pek).
Bäcker- (in Zuſ.) pekarski.
Bäckerauffeher, *m.* pekarski nadgledač.
Bäckerbrod, *n.* pekarski kruh.
Bäckerburſch (knecht), *m.* pekarski momak.
Bäckerei, *f.* (Bäckerhandwerk, *n.*) pekarija, pekarstvo; (Ort), pećnica, mešaonica.
Bäckergerechtigkeit, *f.* pravo pekarije.
Bäckergeſell, *m.* pekarski dětić (kalfa).
Bäckerhandwerk, *n.* pekarija, pekarstvo, pekarski zanat.
Bäckerladen, *m.* pekarnica, pekara.
Bäckermeiſter, *m.* pekar, pekarski majstor, meštar.
Bäckerſcheider, *m.* prosijač.
Bäckerſohn, *m.* pekarski sin.
Bäckerzunft, *f.* pekarski ceh.
Backfiſch, *m.* pržena, prigana riba; pržna riba; (*fig.*) podraslica.
Backform, *f.* (pecivno) tvorilo.
Backgaſt, *m.* pećnik.
Backgeld, *n.* pekarina.
Backgeräth, *n.* pekarska sprava.
Backgerechtigkeit, *f.* pravo pekarije.
Backhaus, *n.* pećnica, mešaonica.
Backhecht, *m.* pržna štuka.
Backhitze, *f.* jara.
Backholz, *n.* pećna drva.
Bäckig, *adj.* bucmast.
Backfabjau, *m.* (*Silurus Glanis*), som.
Backkammer, *f.* mešaonica.
Backkirſche, ſ. Vogelkirſche.
Backkoch, *m.* mešaja.
Backkorb, *m.* krušnica.
Backmulde, *f.* naćve.
Backobſt, *n.* ošap, ošak; suho, sušeno voće.
Backofen, *m.* krušna peć.
Backofendreſcher, *m.* (*Parus caudatus*), mlinarić.
Backofenhitze, ſ. Backhitze.
Backofenloch, *n.* ſ. Ofenloch.
Backofenzins, *m.* pećarina.
Backordnung, *f.* pekarski red.
Backpfanne, *f.* tava, tiganj, prosulja, tepsija.
Backpiß, *m.* vodohvat.
Backprobe, *f.* majstorsko pecivo.
Backröhrchen, *n.* kovrtač, zvězda.
Backſchaufel, *f.* ſ. Backſchieber, lopar, lopata.
Backſchüſſel, *f.* krušnica, saćura*.
Backſpeiſe, *f.* pecivo.
Backſprießel, *m.* podpala.
Backſtein, *m.* opeka, cigla*.
Backſtube, ſ. Backhaus. [peče.
Backtag, *m.* heute iſt ein —, danas se
Backtrog, *m.* ſ. Backmulde.
Backwerk, *n.* těstenina, kolači.
Backwerkhändler, *m.* kolačar.
Backzahnroche, *f.* ſ. Meerrabler.
Backzeug, *n.* pekarska sprava.
Bad, *n.* kupelj, banja*; warmes —, toplice, ilidža*; kaltes —, mrzlice; (Ort), kupalo, kupke; (b. Färb.), mastilica; ein — nehmen, okupati se, Bäder brauchen, kupati se; (*fig.*) das Bad austragen müſſen, ſ. Austragen; das Kind mit dem —e ausſchütten, ſ. Ausgießen.
Badaja, *f.* (*Spongia fluviatilis*), spužva rěčna.
Bade- (in Zuſ.), kupaći; toplični.
Badeanſtalt, *f.* kupalište.
Badeanzug, *m.* kupeljača, kupaća odeća.
Badeapparat, *m.* kupaća sprava.
Badearzt, *m.* topličnі lěčnik.
Badebeſen, *m.* —bürſte, *f.* kupaća metlica, četka.
Badecur, *f.* kupanje, toplice; eine Badecur brauchen, lěčiti se kupanjem, u toplicah.
Badediener, *m.* kupeljar.
Badefrau, (Bademagd), *f.* kupeljarica; ſ. Hebamme.
Badegaſt, *m.* kupalac, topličar.
Badegeld, *n.* kupalina.
Badegeräth, *n.* kupaća sprava.
Badegeſchirr, *n.* kupaće posuđje.
Badehaube, *f.* kupaća kapa.
Badehaus, *n.* kupalište.
Badehemd, *n.* kupaća košulja.
Badeherr, *m.* kupeljnik, topličnik.
Badehoſen, *f.* kupaće hlače (čakšire).
Badehut, *m.* kupaći klobuk.
Badekappe, *f.* kupaća kapa.
Badekleid, *n.* Badekleidung, *f.* kupaća odeća.
Badeknecht, ſ. Badediener, *m.*
Badekopf, ſ. Schröpfkopf.
Badekraut, *n.* kupeljna trava; (*Stachys annua*), čistac.
Badekübel, *m.* kupaći čabar.
Badeliſte, *f.* imenik topličarah.
Badelohn, *m.* kupalina.
Badeluſt, *f.* volja za kupanje.
Bademagd, *f.* kupeljarica.
Bademantel, *m.* kupaći plašt.
Bademeiſter, *m.* nadgledač kupališta, toplicah.

Digitized by Google

Bademulde, *f.* koritance.
Bademutter, ſ. Hebamme.
Baden, *v. a.* kupati, okupati; (ein wenig —), prokupati; (v. Wilde), kaljužati se; ſich —, *v. n.* kupati se, banjati se; ſich in Wollüſten —, plivati u razbludi; ſich in Thränen —, umivati se suzami; ſich im Blute —, ogreznuti u krv; ich werde in deinem Blute —, omastit ću ruke tvojom krvlju; im Schweiße —, oblivati se znojem; das Rad badet, udario je postup; gebadet, okupan.
Badeordnung, *f.* kupeljni, topli̇čki red.
Badeort, *m.* kupalo; toplice.
Badeplatz, *m.* kupalo, kupke.
Badequaſt, ſ. Badebeſen.
Bader, *m.* kupeljnik; (Schröpfmeiſter), kupičar; ſ. Wundarzt.
Baderei, *f.* kupičarnica.
Badergeſell, *m.* kupičarski pomoćnik.
Badergewerbe, *n.* kupičarija.
Badeſchiff, *n.* (ladja-)kupalica; kupaća ladjica.
Badeſchlamm, *m.* toplično blato.
Badeſchwamm, *m.* spužva.
Badeſchwefel, *m.* topli̇čni sumpor.
Badeſtelle, *f.* kupalo.
Badeſtube, *f.* kupaonica; (bei Türken), amam.
Badeſtunde, *f.* kupaći sat.
Badetag, *m.* kupaći dan.
Badetuch, *n.* otirač, otarnik.
Badewanne, *f.* (Badezuber *m.*), kupatilo; banjica*.
Badewarm, *adj.* kupeljast.
Badewaſſer, *n.* kupelj.
Badeweib, *n.* kupeljarica.
Badezeit, *f.* kupeljno doba.
Badezeug, *n.* kupaća sprava.
Badezimmer, *n.* kupaonica.
Badheitzer, *m.* kupeljski ložilac.
Bäffchen, *pl.* tablice.
Baffen, ſ. Befzen.
Bagage, *f.* prtljaga, pratež, bagaža; (*fig.*) smet, glota.
Bagagepferd, *n.* (konj-) pratežnik.
Bagagewache, *f.* pratežna straža.
Bagagewagen, *m.* tarnice, pratežna kola.
Bagatelle, *f.* sitnica.
Bagger, *m.* jaružar; (Baggert), jaružilo.
Baggerbiegel, *m.* jaružnjak.
Baggermaſchine, *f.* jaružilo.
Baggern, *v. a.* jaružiti, razglibiti.
Baggertorf, *m.* treset.
Bäheкraut, *n.* razparno bilje.
Bähen, *v. a.* grijati; (Holz —), sušiti drva; kranke Glieder —, pariti; (reiben) trljati; (räuchern), kaditi; (dampfen), pariti, (Brod —), popeći, popržiti.
Bähemittel, *n.* parilo.
Bäheſäckchen, *n.* razparnjak.
Bäheſchnittchen, *n.* topljenica.
Bahn, *f.* utrenik, prtina, utrvina; (Weg), put, staza; (zum Laufen), trkalište; (zum Reiten), jahalište; (am Hammer), glava; (*astron.*) putanja; einem die — verhauen, zapréčiti komu put; (*fig.*) — brechen, prokrčiti, razkrčiti, proprtiti, krčiti, prtiti stazu; die — ebnen, utrti put; etwas auf die — bringen, izvaditi što na vidik; zametnuti, predložiti.
Bahnbrecher, *m.* krčilac puta.
Bahndamm, ſ. Eiſenbahndamm.
Bahndienſt, *m.* posluga kolomije.
Bahnen, *v. a.* einen Weg —, utrti put; (*fig.*) prokrčiti, proprtiti put; den Weg zu einem Amte —, otvoriti put k službi; ein gebahnter Weg, utrenik, trvenik.
Bahnhobeln, *v. a.* ugladiti.
Bahnhof, *m.* pristan, pristanište (željezničnо), kolnica (željeznice).
Bahnlinie, *f.* putanjica.
Bahnlos, *adj.* bezputni.
Bahnwächter, *m.* ſ. Eiſenbahnwächter.
Bahnwärter, *m.* jahaliṧtar, jezdilištar.
Bahre, *f.* nosila, tezgere*.
Bahrenträger, *m.* nosilac.
Bahrfroſt, *m.* suhomrazica, golomrazica.
Bahrtuch, *n.* pokrov (mrtvački).
Bai, *f.* zatok.
Bailbrechen, *v. n.* prestati lajati.
Bailen, *v. n.* (waidm.) lajati.
Baiſalz, ſ. Meerſalz.
Baiſſe, à la —ſpekuliren, trgovati (s državnimi papiri) na opad.
Baiſſier, *m.* opadar.
Bajazzo, *m.* smešnik, lakrdijaš.
Bajonnet, *n.* boda, bodalica, navrtak, bajuneta, panganet; fällt das —! naperite bodu!
Bajonnetfeder, *f.* stajka od bode.
Bajonnetfederunſtrich, *m.* urez od bodine stajke.
Bajonnethals, (—bug), *m.* bodin vrat i. lučac.
Bajonnethülſe, *f.* bodin grljak.
Bajonnetrippe, *f.* bodino rebro.
Bajonnetſpitze, *f.* bodin rât (rt).
Bake, *f.* (morski) kažiput.
Bakel, *m.* šiba (učiteljeva).
Bakeleiſen, *n.* (Kürſchn.), kosa.
Bakeljau, *m.* (*Gadus morrhua*), treska.
Baken, *v. a.* Flachs —, nabiti, nabijati lan.
Bakengeld, ſ. Tonnengeld.
Bakenmeiſter, ſ. Tonnenmeiſter.
Balance, *f.* sominj.
Balanceiſch, *m.* (*Squalus Zygara*), kladivnjak.
Balanciren, *v. a.* sominjati se; ſ. Bilanciren; (*fig.*) ščinjati se, ogužati.
Balancirſtange, *f.* sominjalo.
Balanit, *m.* žirokam.
Balaß, ſ. Spinell.

Digitized by Google

Balbahn, *m.* (waibm.) balaban.
Balcon, *m.* ſ. Altane.
Bald, *adv.* brzo, skoro, na skorom; er wird — kommen, odmah će doći; — darauf, — nachher, malo je vrême postajalo; — darauf kam er, malo zatim eto ti ga; ſo — dürfte das wohl nicht geſchehen, to valjda neće brzo biti; ſo — als möglich, brže; brže bolje; ich komme —, odmah ću doći; — ſo, — anders, sad ovako, sad onako; — dieß, — jenes, ovda, onda; — mehr, — weniger, kad manje, kad više; — thut er dieſes, — jenes, za čas jedno čini, ža čas drugo; (beinahe), malo ne, mal' da ne, o malu da ne, tek što ne; — wäre ich gefallen, malo i. u malo nepadoh, mal' da nepadoh.
Baldachin, *m.* nebnica, nebo.
Bälde, *f.* in —, na skorom.
Baldgreis, *m.* (*Senecio vulg.*), staračac.
Baldig, *adj.* skor; ich wünſche eine —e Beſſerung, želim, da brzo ozdravite.
Baldigſt, *adv.* brže, brže bolje, čas prije.
Baldmöglichſt, *adv.* čim uzmogn(em).
Baldrian, *m.* (*Valeriana offic.*), odoljen.
Baldrianöl, *n.* odoljenovo ulje.
Baleſter, *f.* samostrèl.
Balg, *m.* (an Früchten.), tapina, kožurica, lupinja, ljupina; (b. Gräſern), tulac; (b. Thier.) mešina, koža; (Schlangen—), svlak, košulja od zmije; (ein Kind, ver.), derište; ſ. Blaſebalg; Hure.
Balgdieſe, ſ. Balgrohr.
Balge, *f.* čabar, pomijara.
Balgen, ſich, *v. r.* jakariti se, potezati se, komeškati se, nositi se (s kim).
Bälgen, ſich, *v. r.* svlačiti se.
Balgenbrett, *n.* daska (od měha).
Balgendeckel, *m.* lopar (od měha).
Balgengerüſt, *n.* stalak (od měha).
Balgenhaupt, *n.* Balgenkopf, *m.* glava (od měha).
Balgenlieſe, *f.* zaklopac od měha.
Balgenluftkappe, *f.* zalistak od měha; zapor.
Balgenſchemel, *m.* podnožnjak od měha.
Balgentreter, *m.* měhoduj.
Balger, *m.* hrvalica.
Balgerei, *f.* hrvačka.
Balggerüſt, Balgenhaupt, u. ſ. w. ſ. Balgengerüſt.
Balggeſchwulſt, *f.* guta.
Balgrohr, *n.* duhalo, dulac.
Balinen, *pl.* (*Balaena mysticetus*), velriba
Balken, *m.* balvan; greda; (*fig.*) er lügt, daß ſich die Balken biegen, laže sve da se magla diže, laže da od laži smrdi; (am Gewehr), ſ. Stangelzapfen; (an der Wage), ſ. Wage—; (am Pfluge), ſ. Grendel.
Balkenband, *n.* vezica.
Balkendecke, *f.* tavan od gredah.
Balkenkante, *f.* srh od grede.
Balkenkopf, *m.* glava od grede.
Balkenrecht, *n.* pravo grede.
Balkenriß, *m.* nacrt gredja.
Balkenſchnur, *f.* čepnjača.
Balkenſchröter, *m.* (*Lucanus parallelopipedus*), rogač sěčeni.
Balkenſtein, *m.* kamen pod gredom.
Balkenſtreifen, *v. a.* prašiti, premekotiti.
Balkenwage, *f.* ſ. Schnellwage; bezman.
Balkenwerk, *n.* gredje.
Balkig, *adj.* gredast.
Balkon, ſ. Balcon.
Ball, *m.* lopta, lapka, pala; — ſpielen, igrati se lopte; loptati se; den — ſchlagen, zatipati loptu; (b. Billard), krugljica; einen — machen, pogoditi krugljicu; (Tanzfeſt), ples, bal; einen — geben, urediti ples; (Gebell), lavež; ſ. Ballen.
Ballade, *f.* balada.
Ballanzug, *m.* plesovna odeća.
Ballaſt, *m.* pritega, sovarnja, savornja*; (das Untaugliche), izmet, odmet.
Ballaſtbrücke, *f.* iztovarište pritege.
Ballaſten, *v. a.* pritegu krcati; ein Schiff —, ladju pritežiti.
Bällchen, *n.* loptica; (v. Leinw.), pol trube, trubica.
Ballen, *m.* lopta; (am Rappier), glavica; (z. B. an Händen), debelo (izpod palca); (ein — Waaren), denjak, butura, bubao, bala.
Ballen, *v. a.* grudati, gvaljati; (einballen), smotati; die Fauſt —, stisnuti ruku; mit geballter Fauſt, pěsnicom, pěšću; ſich —, *v. r.* gukati se, gvaljati se; der Schnee ballt ſich, sněg se gruda.
Ballenbinder, *m.* buturar; ſ. Packer.
Ballendegen, ſ. Rappier.
Balleneiſen, *n.* koso dlěto.
Ballengicht, ſ. Fußgicht.
Ballenkraut, *n.* (*Plantago major*), trputac.
Ballenmeißel, ſ. Balleneiſen.
Ballenwaare, *f.* denjkovi.
Ballenwälzer, *m.* grudevalj.
Ballenweiſe, *adv.* na denjke.
Ballet, *n.* kazališni ples, balet.
Balletmeiſter, *m.* ravnitelj plesa (kazališnoga).
Ballförmig, *adj.* loptast.
Ballgaſt, *m.* plesalac, balovnik.
Ballgeber, *m.* plesovnik.
Ballhaus, *n.* loptarnica; (zum Tanzen), plesalište.
Ballholz, *n.* maška.
Balliſtik, *f.* metoslovje.
Ballkleid, *n.* plesovna haljina.
Ballkönig, *m.* plesar.
Ballnetz, *n.* loptaljka.

Digitized by Google

Ballon, *m.* loptina.
Ballordnung, *f.* plesovni red.
Ballotage, *f.* (tajno) glasovanje.
Ballote, *f.* (*Ballota nigra*), crnoglavac, smrduša, glavač, modri tetrljan; (Stimmfugel), glasovnica(-krugljica).
Ballotiren, *v. n.* glasovati (krugljicami).
Ballrose, ſ. Bachholunder.
Ballſchläger, *m.* maška.
Ballſchnecke, *f.* (*Buccinum perdix*), lapka.
Ballſpiel, *n.* loptanje, igra s loptom, palanje.
Ballſpieler, *m.* loptač, loptalac.
Ballſpielplatz, *m.* loptište.
Ballſtoß, *m.* udar lopte.
Balltafel, ſ. Billard.
Ballunternehmer, *m.* poduzetnik plesa, plesovnik.
Balſam, *m.* dragomast, balsam; (*fig.*) utěha; die Blumen duften — aus, cvěće miriše milo.
Balſamapfel, *m.* (*Elaterium Momordica*), strkanj, strkalj, strkac, strčevica.
Balſambaum, *m.* (*Balsamodendron*), dragomastnik, penjavica, balsamovo drvo.
Balſamblüthe, *f.* miomirisan cvět.
Balſambuft, *m.* balsamov miris; mio miris.
Balſamen, ſ. Balſamiren.
Balſameſpe, ſ. Balſampappel.
Balſamfrucht, *f.* penjavica; (*fig.*) miomirisno voće.
Balſamgarbe, *f.* (*Achillea Ageratum*), mužnik, mirisna kunica.
Balſamgefäß, *n.* dragomastna, balsamova posuda.
Balſamgeiſt, *m.* balsamova žesta.
Balſamgeruch, *m.* dragomastni, balsamovi miris; (*fig.*) mio miris, blagovonja.
Balſamharz, *n.* dragomastna, balsamova smola.
Balſamhauch, *m.* balsamov, (*fig.*) blagovon zadah, milodah.
Balſamholz, *n.* penjavičina, balsamovo drvo; (*fig.*) milo mirisno drvo.
Balſamine, *f.* (*Impatiens Balsamine*), lěp-čověk, krna, francuz.
Balſamiren, *v. a.* dragomastiti, balsamovati, dragomašću namazati.
Balſamiſch, *adj.* dragomastan, balsamovi; (*fig.*) blagovon, milo mirisan; ein —er Schlaf, sladak san.
Balſamkraut, *n.* ſ. Balſamine.
Balſamleiche, ſ. Mumie.
Balſamluft, *f.* blagovon zrak, uzduh (vazduh).
Balſammünze, *f.* (*Mentha gentilis*), crvena metva.
Balſamodem, ſ. Balſamhauch.
Balſamöl, *n.* penjavično, balsamovo; (*fig.*) blagovono ulje.
Balſampappel, *f.* (*Populus balsamifera*), mirisan topol.
Balſamreich, *adj.* balsamovit, obilan dragomašću.
Balſamſaft, *m.* mezgra penjavična; (*fig.*) blagovoni sok.
Balſamſchlummer, *m.* sladak san.
Balſamſtaude, *f.* Balſamſtrauch, *m.* (*Amyris Opobalsamum*), mirac blagovon.
Balſamtanne, *f.* (*Pinus balsamea*), mirisna jela.
Balſamwort, *n.* utěšna rěč.
Balſenbrücke, *f.* měhovi most, most od měšinah.
Baltimore-Vogel, *m.* baltimorska vuga.
Baluſtrade, *f.* naslon.
Balz, *m.* druženje, parenje (povećih pticah).
Balzen, *v. n.* družiti se, pâriti se (od povećih pticah).
Bambele, *f.* (*Cyprinus phoxinus*), mali klen, grizac.
Bambocciaden, (Mal.) prostačina.
Bambus, *m.* (*Arundo Bambus*), trstina.
Bambusrohr, *n.* trstina; palica (štab) od trstine.
Bambuszucker, *m.* trstinovina.
Bämme, *f.* križka, skrižka, rezanj.
Bammel, *m.* kita.
Bammeln, *v. n.* ljuljati se; (v. Füßen), gicati se; er wird — müſſen, visět će na věšalih; —, *v. a.* ljuljati, gicati.
Bams, *m.* (b. Sattl.) tvrdi jastuk.
Bamſen, *v. a.* lupati (kože).
Ban, *m.* ban.
Banalrath, *m.* banski savětnik; (*coll.*) bansko věće.
Banalregierung, *f.* banska vlada.
Banaltafel, *f.* banski stol.
Banaltafel-Aſſeſſor, *m.* prisědnik banskoga stola.
Banco, ſ. Bank.
Banane, *f.* (*Musa Cavendishii*), navadni bananac.
Band, *n.* vez, svez, veza, sveza; (ein Gewebe), vrpca, vezanka, trak, pletčić, pantljika*; (b. Wund.), zavoj, povoj; (Baum—), vez; (Stroh—), poveslo; (an Gefäßen), obruč; (Thür—), kopčanica, baglama, pant; (*anat.*) veza, tetiva; (Bauw.), vez, svor; —e, *pl.* (Feſſeln), zavezice, vezi; (eiſerne —), okovi, gvoždje; einem —e anlegen, einen mit —en belegen, vezati, okovati (koga); mit ſchweren —en belegt, u gvoždju; irdiſche —e, zemaljski okovi; das — der Freundſchaft, prijateljska sveza; (*Helix ampulacea*), lučica; (*Phalaris Canariensis*), pantličica.
Band, *m.* (Ein—), vez; (Buch, Theil), svezak, knjiga, dio.
Bandachat, *m.* prugasti bezdrak, agat.

Digitized by Google

Bandaber, *f.* veza, tetiva.
Bandage, *f.* zavoj.
Bandagenband, *n.* zavojnica; (Bruchb.), podpasac, pridornjak.
Bandagift, Bandagenmacher, *m.* zavojar.
Bandähnlich, *adj.* vrpčast, prugast.
Bandalabaſter, *m.* prugasti uběl.
Bandblume, *f.* (*Dianthus*), klinčac.
Bandbohrer, *m.* (svrdao-)veznjak.
Bändchen, *n.* vrbčica; (Buch), svežčić.
Bande, *f.* kraj; okrajak; (Schiffw.), bok; (an Ruderſch.), slěpa skela; (am Billard), rame; (Rotte), družba; (Räuber—), hajdučka četa; (Muſik—), glasbeni sbor.
Bandeiſen, *n.* plosnato gvoždje; (an der Thür), petlja.
Bändel, *n.* ſ. Bändchen; (*Alga marina*), haluga.
Bandelier, *n.* prekoramica.
Bandenfrei, Bandenlos, *adj.* razvezan, prost od okovah; (*fig.*) razuzdan.
Bandenſchaft, *m.* pantljičan cěpac.
Bandentritt, *m.* pantljičan podnožnjak.
Bänderlehre, *f.* (*Syndesmologia*), vezoslovje.
Banderole, ſ. Schiffswimpel.
Bänderreich, *adj.* vrpcami (pantljikami) nakićen.
Bänderſchuh, *m.* erevlja, cipela* s oputom.
Bandeuphorbie, *f.* (*Euphorbia viminalis*), gužvasti mléčer.
Bandfabrik, *f.* vrpčara, tvornica za pantljike.
Bandfabrikant, *m.* vrpčar, pantljikar.
Bandfeſt, *adj.* čvrsto svezan.
Bandfiſch, *m.* (*Cepola Taenia*), čučulica.
Bandförmig, *adj.* vrpčast, pantljikast, trakovit.
Bandgras, *n.* (*Phalaris Canariensis*), pantljičica.
Bandhacke, *f.* sěkira.
Bandhaken, *m.* (Haspe), petica, petić; (Reifzieher), nategа, nategač, nategača, vuk.
Bandhandel, *m.* pantljikarija.
Bandhändler, *m.* pantljičar.
Bandholz, *n.* obručni lěs, obručevina.
Bandig, *adj.* strěkast.
Bändig, *adj.* ukrotljiv; einen Hund — machen, pripitomiti psa.
Bändigen, *v. a.* krotiti, ukrotiti; (*fig.*) pokoriti.
Bändiger, *m.* krotilac.
Bändigung, *f.* kroćenje, ukrota.
Bandit, *m.* pustaija, razbojnik, krvnik.
Banditenleben, *n.* razbojništvo, krvništvo.
Bandjaspis, *m.* prutarasta dragulja.
Bandkaſſie, *f.* (*Cassia viminea*), gužvasta metlica.
Bandkegel, ſ. Bandhaken.
Bandkieſel, ſ. Bandſtein.
Bandkram, ſ. Bandhandel.
Bandkrämer, ſ. Bandhändler.
Bandladen, ſ. Bandhandel.
Bandlos, ſ. Bandenfrei.
Bandmacher, *m.* vrpčar, pantljikar.
Bandmarmor, *m.* pojasast mermer, mramor.
Bandmeißel, *m.* koso dlěto.
Bandmeſſer, *n.* (nož-)obručnjak, sěkač, zasěkač.
Bandmühle, *f.* vrpčarski stan, vrpčarska krosna.
Bandnagel, *m.* (klinac-)rožnjak.
Bandnatter, *f.* (*Coluber lemniscatus*), vrpčasta guja.
Bandnudel, *m.* širok rezanac.
Bandreif, *m.* drven obruč.
Bandſchachtel, *f.* vrpčanica.
Bandſchecke, *f.* (*Coluber Nethola*), guja trakasta.
Bandſchleife, *f.* šeput od vrpce.
Bandſchmiele, *f.* (*Melica*), zona.
Bandſtein, *m.* pisani kamen.
Bandſtock, *m.* ſ. Bandholz.
Bandſtrauch, *m.* (*Taxus baccata*), tisa.
Bandtreſſe, *f.* podkita, resa.
Bandweber, ſ. Bandmacher.
Bandweide, *f.* (*Salix viminalis*), bekva.
Bandwerk, *n.* vezba.
Bandwirker, ſ. Bandmacher.
Bandwurm, *m.* ojadělica, trakavica.
Bange, *adj.* bojažljiv; es iſt mir — um ihn, bojim se za njega; davor iſt mir —, od toga zebem; davor darf dir nicht — ſein, toga ti se netreba plašiti; es wird ihm angſt und — bei der Sache, strah ga hvata kod toga; — machen, plašiti, strašiti; in —er Erwartung ſtehen, sa strahom što čekati.
Bangen, *v. n. u. s.* plašiti se, bojati se; mir bangt vor der Zukunft, strah me je budućnosti; —, *v. a.* ſchreckliche Träume bangten mich, strašan me je san mučio.
Bangigkeit, *f.* bojažljivost, nemir, tuga; těskoba; — haben, ſ. Bangen; voll —, pun straha.
Bänglich, *adj.* nemiran; mir iſt ganz — bei der Sache, strah me je toga, u strahu sam s toga.
Bangmuth, *m.* ſ. Bangigkeit.
Bangſam, ſ. Bange.
Bauholz, *n.* (*Ligustrum vulg.*) kalina, zimolezina.
Banianenbaum, *m.* (*Ficus Benjamina*) beniaminska smokvina.
Banier, ſ. Panier.
Bank, *f.* klupa, skamija*; Sand—, greda, klupa, prud, markěnta; (b. Bien.), podloga; (bei Fleiſchern), ſ. Fleiſchbank; (bei Hazard), banka; — geben, davati banku; die — ſprengen, dobiti svu banku; (Creditanſtalt), novčara, banka; (*mont.*) sloj; (*fig.*) unter

Digitized by Google

der — liegen, življeti u zapećku; durch die —, svesebice, bez razlike; auf die lange — schieben, odgoditi što; einen unter die — stecken, površiti koga.
Bankaktie, *f.* novčarna dionica.
Bankanstalt, *f.* novčani zavod.
Bankarbeit, *f.* sědaći rad; — verrichten, sědećke raditi.
Bankarbeiter, *m.* sědaći radnik.
Bankbediente, *m.* novčarni poslužnik, sluga.
Bankbank, *f.* noga od klupe.
Bankbohrer, *m.* veći svrdao.
Bankbruch, *f.* Bankerott.
Bankbrüchig, *adj.* propao; er ist — geworden, propao je.
Bankbrüchige, *m.* propalica.
Bankbuch, *n.* novčarnik.
Bänkchen, *n.* klupica.
Bankdirektor, *m.* ravnatelj novčare.
Bankeisen, *n.* klupnjak.
Bänkelgesang, *m.* ulična pěsma.
Bänkelkrämer, *m.* torbičar.
Bänkelsänger, *m.* ulični pěvač; (*fig.*) stihotvorac.
Bankerott, *m.* propad, bankrot.
Bankerott, *adj.* propao; — werden, propasti.
Bankerottier, *m.* propalica.
Bankerottiren, *v. n.* propasti, postradati.
Bankert, *m.* kopile.
Bankett, *n.* gostba, sobet.
Bankettiren, *v. n.* gostbovati, gostovati.
Bankettirer, *m.* gostbar.
Bankfond, *m.* novčarno glavno.
Bankfrau, *f.* tržica.
Bankgericht, *f.* Handelsgericht.
Bankgeschäft, *n.* novčarni posao.
Bankgouverneur, *m.* nastojnik novčare.
Bankhaken, *m.* držalica.
Bankhalter, *m.* bankir.
Bankhammer, *m.* klupnjak.
Bankhorn, *n.* rogačica.
Bankkratze, *f.* strugač.
Bankknecht, *m.* (b. Fleisch.) mesničar.
Banklehne, *f.* naslonjač (od klupe).
Bänkling, *f.* Bastard.
Bankmeißel, *m.* sěkač.
Banknote, *f.* novčarnica, banka, banknota.
Bankordnung, *f.* novčarni rednik.
Bankrechnung, *f.* novčarni račun.
Bankschein, *m.* novčarnica, banka.
Bankschlachten, *n.* klanje u mesnici.
Bankschlächter, *f.* Fleischer.
Bankschreiber, *f.* Buchhalter.
Bankschrift, *f.* novčarna zapisnica.
Bankstube, *f.* novčarnica, novčarna odpravnica.
Banktüchtig, *adj.* —es Fleisch, meso za mesnicu.
Bankwährung, *f.* novčarna vrednota.
Bankwesen, *n.* novčarstvo.
Bankzahlung, *f.* novčarna izplata.
Bankzettel, *f.* Banknote.
Bankzins, *m.* najmovina od mesnice.
Bann, *m.* progon, izobćenje; (Kirchen—), (crkveno) proklestvo, prokletav *f.*, anatema; in den Bann thun, prokleti, izobćiti; in den — verfallen, biti proklet, prognan, izobćen.
Bannbrief, *m.* Bannbulle, *f.* kletvenica, kletvena knjiga; progonica.
Bannbeich, *m.* gat.
Bannen, *v. a.* pribiti, pribijati; (zaub.) pribajati; Geister —, izgoniti duhove; aus der Stadt —, prognati, protěrati iz grada; er steht hier wie gebannt, stoji ovdě, kao da se je okamenio; er ist wie an sie gebannt, kao da ga je tko pribajao uz nju.
Banner, *m.* zaklinjač, duhogonac; f. Panier.
Bannerheer, *n.* ustanak, banderium.
Bannerherr, *m.* stěgovnik.
Bannerin, *f.* zaklinjalica.
Bannerleute, *pl.* banderialci.
Bannfluch, *m.* (crkveno) proklestvo, prokletav *f.*, prokletština, anatema.
Bannforst, *m.* branjevina.
Banngehänge, *n.* zapis, amajlija.
Banngut, *f.* Contreband.
Bannmeile, *f.* (der Stadt), *f.* kotar.
Bannmühle, *f.* nametni mlin.
Bannofen, *m.* nametna peć.
Bannreitel, *f.* Laßreis.
Bannspruch, *m.* osuda progonbena; (Zauberspruch), basma.
Bannstein, *m.* medjnik.
Bannstrahl, *f.* Bannfluch.
Bannwaare, *f.* Contreband.
Bannwald, *f.* Bannforst.
Bannwasser, *n.* voda-branjevina.
Bannwein, *m.* nametno vino.
Bannwort, *n.* kletva.
Banquet, *f.* Bankett.
Banquier, *m.* novčar; (Wechsler), měnjač; (bei'm Spiele), bankir, izplatka.
Banquierhaus, *n.* měnjača.
Banse, *f.* parna (parma).
Bansen, *m.* burag; (*fig.*) trbušina, kulje *pl.*
Bansen, *v. a.* slagati (snoplje) u parnu.
Banser, *m.* slagač; vezač.
Banste, *f.* ručica (lana).
Banus, *m.* ban; — sein, banovati.
Banusland, *n.* banovina.
Banuswürde, *f.* banstvo.
Bar, *adj.* gol; (leer), prazan; (—fuß), bos, bosonog; aller Kenntnisse —, čist od svake nauke; aller Schuld und Makel —, bez krivnje i skvrne; —e Milch, čisto mlěko; —er Unsinn, puko bezumlje; —es Geld, gotov novac, gotovina; (*merk.*) u gotovu; gegen —e Bezahlung, za gotovinu, za gotov novac; —zahlen, platiti u gotovu; —

Digitized by Google

Geld iſt die Loſung, daj naj; er nimmt es für —e Münze, on to drži za istinu.

Bär, *m.* medvěd, medjed, medo; ein junger —, medče, medić; einen —en anbinden, nalagati, slagati komu što; (Eber), nerast; (*astron.*) der große und kleine —, veliki i mali medvěd, velika i mala kola; (*Phalaena Caja*), medo; (ein mürriſcher Menſch), mumonja.

Bär, *m.* malj; (*mil.*) zaplava.

Barake, *f.* koliba daščara; šatra.

Baratawurzel, ſ. Alraun.

Barat, —handel, *m.* trampa, zaměna trgovina.

Barattiren, *v. n.* trampiti, na zaměnu trgovati.

Baratrechnung, *f.* trampeni račun.

Barbadoskirſche, *f.* ſ. Malpighie.

Barbar, *m.* divljak, sirovac, (svirěp čověk); (*fig.*) okrutnik; (Pferd), konj barbarezki, barbarac.

Barbarei, *f.* divljačina, sirovost, (svirěpstvo); (*fig.*) okrutnost.

Barbarfalk, *m.* tuniški sokol.

Barbariſch, *adj.* divljačan, sirov, (svirěp); okrutan; (*gram.*) tudjinski, zanosni.

Barbarismus, *m.* zanos.

Barbarthum, *n.* divljačina, sirovost; okrutnost.

Barbe, *f.* (Bartfiſch, *Cyprinus Barbus*), bradac, mren; (an einer Haube), podbradnik.

Barbeinig, ſ. Barfuß.

Bärbeißig, *adj.* pokarljiv, prsljiv, čan-

Barbenkraut, *f.* (*Erysimum Barbarea*), dičanka, barica.

Barbier, *m* brijač, berber, berberin; (ver.) brica.

Barbier-, (in Zuſ.) brijački.

Barbierbecken, *m.* sapunjača.

Barbierbeſteck, *n.* britvenica.

Barbieren, *v. a.* brijati, bričiti, obrijati, obričiti; glatt —, pobrijati.

Barbierfrau, *f.* brijačka, brijačica.

Barbiergerechtigkeit, *f.* pravo brijačnice.

Barbiergeſelle, *m* brijački dětić, berberski kalfa.

Barbierjunge, *m.* brijački děčak, berberski šegrt.

Barbierkunſt, *f.* brijalstvo.

Barbiermeſſer, *n.* brijaća, brič, (britva-) brijačica, brijaća britva, ustra.

Barbierpinſel, *m.* brijaća četka.

Barbierriemen, *m.* (remen-)navlačnjak, provlačnjak.

Barbierſcheere, *f.* brijačke nožice.

Barbierſchüſſel, *f.* sapunjača.

Barbierſtube, *f.* brijaonica, brijačnica, brijalište, bričnica, berbernica.

Barbierzeug, *n.* brijaća sprava, berberski halat.

Barchent, *m.* porket.

Barchenten, *adj.* porketan.

Barchentweber, *m.* porketar.

Barbauz! *int.* ljoskac!

Barde, *m.* bard, vajdelota; (*fig.*) starac-Milovan, pěsnik.

Bardenchor, *m.* lik bardah.

Bardengeſang, *m.* bardovska pěsan.

Bardenwurzel, *f.* (*Rumex acutus*), štavelj, štavalj, štavlje.

Bardiet, *n.* davorija.

Bare, *f.* riblja kost; (Forſtw.) grmljad.

Bareis, *n.* vedrac, vedrenjak.

Bären- (in Zuſ.) medvědji, medědji.

Bären, *v. n.* těrati se (za medvědicu).

Bärenbeere, *f.* (*Arbutus uva ursi*), maginja.

Bärenbeißer, *m.* medvědar; ſ. Bullenbeißer.

Bärendecke, *f.* medvědjača.

Bärendille, ſ. Bärenwurz.

Bärenfackel, *f.* (*Verbascum Thapsus*), divizma, divizmina, svěćnjak.

Bärenfang, *m.* medvědji lov; (Ort), medvědište.

Bärenfell, ſ. Bärenhaut.

Bärenfenchel, ſ. Bärendille.

Bärenfett, *n.* medvědje salo.

Bärenfleiſch, *n.* medvědovina.

Bärenführer, *m.* medvědar, medovodja.

Bärenfuß, *m.* (*Arctopus*), medonožac; paponjak; ſ. Nießwurz.

Bärenhaft, *adj.* medvědski.

Bärenhaut, *f.* medvědina, medjedina; (auf der — liegen, lěnjariti, dangubiti, dembelisati *.

Bärenhäuter, *m.* ležak, ležačina, legić, truntaš, dembel*.

Bärenhäuterei, *f.* lěnjarenje, dembelisanje.

Bärenhäuteriſch, *adj.* ležački, truntaški.

Bärenhetze, *f.* medvědja hajka.

Bärenhüter, *m.* (*astron.*) gončin.

Bärenjagd, *f.* medvědji lov.

Bärenklau, *f.* (*Acanthus mollis*), primog, tratorak, ćuranova kresta, medvědja i. vučja stupa; ſ. Bärwurz.

Bärenklee, *m.* (*Trifol. Melilotus*), ždraljika, nokatac, kokotac.

Bärenkoth, *m.* medvědjak.

Bärenkraut, *n.* ſ. Bärenfackel.

Bärenkrebs, *m.* (*Cancer Arctos*), rakovnica. [luk.

Bärenlauch, *m.* (*Allium ursinum*), pasji

Bärenmotte, *f.* (*Phalaena Bombyx*) medo, medvědić.

Bärenöhrlein, *n.* Bärenſanikel, *m.* (*Primula Auricula*), jaglac, jagorčika.

Bärenpfote, *f.* Bärenpratze, *f.* ſ. Bärentatze.

Bärenraupe, *f.* medina gusěnica.

Bärenſchotte, *f.* (*Astragalus glycyphyllus*), sladićasti kozlinac. [igra.

Bärentanz, *m.* medvědji ples, medvědja

Bärentatze, *f.* medvědja šapa; (*Clavaria coralloides*), griva; (*Bolletus ramo-*

Digitized by Google

sissimus), hvojnica; (plumpe Hand), šapa. [ginja.
Bärentraube, *f.* (*Arbutus uva ursi*), ma-
Bärentreiber, Bärenwärter, *m.* medvědar.
Baret, *n.* kapa.
Barfond, *m.* glavno u gotovu, gotovina.
Barfrost, *m.* golomrazica, suhomrazica.
Barfuß, *adj.* bos, bosonog; — werden, obositi; — gehen, bosonožiti; —, *adv.* bosonožice.
Barfüßer, *m.* bosonožac.
Barfüßerkloster, *n.* samostan bosonožacah.
Barfüßermönch, *m.* redovnik-bosonožac.
Barfüßig, s. Barfuß.
Barfüßigkeit, *f.* bosotinja.
Barg, *m.* bravac, uštrojen vepar.
Barhaupt, *adv.* gologlavke.
Barhäuptig, *adj.* gologlav.
Bärin, *f.* medvědica, medjedica, mečka.
Barke, *f.* ladjica, plavčica, barka.
Barkhahn, s. Birkhuhn.
Barkopf, Barköpfig, s. Barhaupt.
Bärlapp, Bärlappen, *m.* (*Lycopodium clavatum*), crvotočina.
Bärlatsch, *m.* papuča.
Barlender, *m.* golać.
Barleß, *m.* (*Sitta Europaea*). brgljez, brzelj, brljez.
Barmaus, s. Murmelthier.
Bärmbrod, *n.* podkvasnica.
Barme, s. Barbe.
Bärme, *f.* droždina, kiselica; (Bierhefen), pěnice, pivarski kvasac; (Schaum), pěna.
Barmen, sich, s. Erbarmen, sich.
Barmherzig, *adj.* milosrdan, žalostiv, milostiv; der —e Bruder, milosrdnik; —e Schwester, milosrdnica; sie sah ganz — aus, bědna je bila pogleda.
Barmherziger, *m.* milosrdnik.
Barmherzigkeit, *f.* milosrdje, milosrdnost; — ausüben, biti milosrdnim.
Bärmlich, *adj.* s. Barmherzig.
Bärmotte, s. Bärenmotte.
Bärmteig, *m.* těsto u kvas.
Bärmuff, *m.* medvědja rukovnica (kolčak).
Bärmutter, *f.* materica, materiha utroba; (b. Thieren), plodva.
Bärmütze, *f.* medvědja kapa.
Barn, *m.* jasli, jasle.
Barnbeißer, Barngrolzer, *m.* s. Krippenbeißer.
Barnstein, s. Backstein.
Barock, *adj.* čudnovat.
Barometer, *n.* tegoměr, tlakoměr.
Barometerhöhe, *f.* visina tegoměrna.
Baron, *m.* baron.
Baroneſſe, Baronin, *f.* baronica.
Baronie, *f.* baronija, baronstvo.
Baronifiren, *v. a.* pobaroniti.
Barre, *f.* motka, lěnka; (von Metallen), šiba, šibka; (Schiffw.) greda; s. Ruderſtock.
Barreneinguß, *m.* tvorilo od šibke.
Barrengold, *n.* zlato u šibkah.
Barrenſilber, *n.* srebro u šibkah.
Barriére, *f.* pregrada, zagrada; s. Schlagbaum.
Bars, Barſch (Barſchling), *m.* (*Perca*), okun, kostreš, grgeč, pitka, bandar.
Barſch, *adj.* osoran, osorit, osorljiv, otresan, otresit; (herb), oporan, kaštar; —es Weſen, osorljivost.
Barſchaft, *f.* gotovina, gotovost, gotov novac.
Barſchheit, *f.* osornost, otresitost.
Barſendung, *f.* novčana pošiljka.
Bart, *m.* brada; einen — bekommen, bradati, obradatiti; den — wachſen laſſen, ostaviti; pustiti bradu; den — abnehmen, obrijati se, obrijati bradu; etwas in den — murmeln, zamrmljati, promrmljati, promumljati něšto; einem etwas um den — werfen, kazati komu šta u brk, odrezati komu; ſie ſtreiten über des Kaiſers —, svadjaju se vrabci oko tudje prohe; svadjaju se oko gole kosti; (Grannen), os, ost, osina, osje; (am Mais), svila, brada; einen — (Schmutz) haben, biti ubrljan, (bei Fiſchen), brk; (b. Hahn), braduša; (am Rocken), brk; (b. Kometen), rep; (am Schlüßel), sěkirica; (am Beile), pero; (b. Wildſchweine), rilo; (b. Auſtern), rep.
Bartart, *f.* bradva, širočka, švarba.
Bartbecken, *m.* sapunjača.
Bartbeißker, *m.* (*Cobitis Barbatula*), brkica, bradova tica, smrkeš, babica.
Bartbürſte, *f.* bradnjača, četčica za bradu.
Bärtchen, *n.* bradica.
Bartdohle, *f.* (*Corvus Hottentotus*), hotentoski gavran.
Barte, *f.* ribja kost; s. Bartart.
Barteiſen, *n.* rudilica.
Bärteln, *v. a.* prvi put strickati (sukno).
Bartfaden, *m.* brk.
Bartfalke, *m.* (*Falco barbatus*), brkati sokol.
Bartfiſch, s. Barbe.
Bartflechte, *f.* lišaj u bradi; (*Lichen barb.*), bradati lišaj.
Bartfliege, *f.* (*Musca mystacea*), brkata muha.
Bartgeier, *m.* (*Gypaëtos*), zer; (*Vultur barb.*), brkati zer; s. Bartfalke.
Bartgerſte, *f.* ječam-brkalj.
Bartgras, *n.* (*Andropogon Gryllus*), djip; (*A. pubescens*), lašćetica.
Bartgrundel, s. Bartbeißker.
Barthaar, *n.* dlaka od brade.
Barthafer, *m.* crna zob.
Barthäring, *m.* brkati sledj, brkata renga.
Bartheiner, *m.* (Wb.), weißer —, javorika, smud.

Digitized by Google

Bärtig, *adj.* bradat; ein —er Mann, bradaš; — werden, obradatiti.
Bartisane, ſ. Partiſane.
Bartkarpfen, *m.* navadni šaran (krap).
Bartkneiper, *m.* ſ. Bartzange.
Bartkratzer, *m.* brica.
Bartläppchen, *n.* braduša.
Bärtling, *m.* bradaš.
Bartlos, *adj.* golobrad, bezbrad; ein —er Mann, golobradac, bezbradac, ćosa.
Bartmännchen, *n.* (*Ophidium barbatum*), brkati gujić; ſ. Bartmeiſe.
Bartmeiſe, *f.* (*Parus biarmicus*), bazgovka, brkata sěnica.
Bartmoos, *n.* (*Phascum*), nepucaljka.
Bartneige, *f.* izkap; ocědine.
Bartnelke, *f.* (*Dianthus Armeria*), divlji klinčić.
Bartnuß, *f.* crven lěšnjak.
Bartpflege, *f.* gojitba brade.
Bartpomade, ſ. Bartſalbe.
Bartputzer, ſ. Bartkratzer.
Bartſalbe, *f.* pomast za brke, brčja pomast.
Bartſch, ſ. Bärenwurz.
Bartſchere, ſ. Barbiermeſſer.
Bartſcherer, Bartſcherergeſell, Bartſchererſtube, Bartſchererzeug, ſ. Barbier, Barbiergeſell u. ſ. w.
Bartſchwade, *f.* (*Panicum Crus Galli*), oštrika, oštrica, košćan, češljik, kokonožac.
Bartſchwamm, *m.* bradata gljiva.
Bartſeife, *f.* brijački sapun.
Bartſtern, *m.* repača, repatica, repata zvězda.
Barttuch, *n.* podbradnik.
Bartvogel, *m.* (*Bucco*), bradaš.
Bartwachs, *n.* brčje voštilo.
Bartweizen, *m.* pšenica brkašica i brkulja.
Bartwels, *m.* brkati som.
Bartwichſe, ſ. Bartwachs.
Bartzange, *f.* (*Mya vulsella*), hrnjica.
Barutſche, *f.* (kočija-)polukrovnica.
Bärvogel, *m.* ſ. Bärmotte.
Bärwinde, *f.* (*Convolvulus sepium*), hladolež.
Bärwinkel, *m.* (*Vinca minor*), ſ. Sinngrün.
Bärwurz, Bärwurzel, *f.* (*Heracleum Sphondylium*), medvědji dlan.
Barynoxyd, *n.* težičnjak.
Baryt, *m.* težac; ſchwefelſaurer —, sumporan težičasti; körniger —, zrnasti težac; ſtrahliger —, trakoviti težac.
Barytokalcit, *n.* težikov vapnenac.
Baryton, *m.* visok bas, bariton.
Barytſalz, *n.* težan.
Barytwaſſer, *n.* težičasta voda.
Baryum, *n.* težik.
Barzahlung, *f.* plaća gotovinom, plaćanje u gotovu.
Barzen, ſich, *v. r.* sklibiti se; das Pferd barzet, konj se ponosi.
Barzenkraut, *n.* (*Cicuta virosa*), trubeljika, trbulja.
Baſalt, *m.* čadjač, stupnjak.
Baſaltfelſen, *m.* čadjačeva, stupnjakova stěna.
Baſaltconglomerat, *n.* čadjačka gromača.
Baſilicum, *n.* ſ. Baſilienkraut.
Baſe, *f.* ſ. Muhme; ſ. Baſis.
Baſilie, *f.* (Baſelkraut, *n.*), ſ. Beerblume.
Baſilienkraut, *n.* (*Ocymum Basilicum*), bosilje, bosiljak, bosiok.
Baſilienmünze, *f.* (*Mentha gentilis*), crvena metva.
Baſilienſtengel, *m.* (*Orchis Conopsea*), bosiljkovi kaćun.
Baſilika, *f.* carski dvor, palača; (Kirche), hram.
Baſilisk, *m.* (*Lacerta Basilicus*), kraljić, zmaj gledotrovni.
Baſiren, *v. a.* osnivati, temeljiti.
Baſis, *f.* osnov, temelj; (an der Säule), podstavak, podstava; (*chem.*) podloga.
Baſiſch, *adj.* osnovni; (*chem.*) podložni.
Basrelief, *n.* plosna rezba, plohorezba.
Baß, *adv.* vrlo.
Baß, *m.* debeo, krupan, dubok glas, bas; — ſingen, duboko pěvati; ſ. Baßgeige. [nesit.
Baſſanergans, *f.* (*Pelecanus bassanus*),
Baßbläſer, ſ. Fagotiſt.
Baſſetel, Baſſettchen, *n.* gudničica, basić.
Baßflöte, *f.* basova frula.
Baßgeige, *f.* gudnica, bas.
Baßgeigenſaite, *f.* žica od gudnice.
Baßgeiger, *m.* gudničar.
Baßhorn, *n.* basov rog.
Baſſin, *n.* kotlina; (Waſſerbehälter), nakapnica, kamenica, počuo.
Baſſiſt, *m.* basista.
Baßnote, *f.* basova kajda.
Baſſon, ſ. Fagott.
Baßpfeife, *f.* basova svirala.
Baßſaite, *f.* basova struna; struna za gudnicu.
Baßſänger, ſ. Baſſiſt.
Baßſchlüſſel, *m.* basov ključ.
Baßſtimme, *f.* ſ. Baß.
Baſt, *m.* liko, lik, lub; (beim Flachſe), vlas, vlakno; den — ſchälen, guliti drvo.
Baſta, *adv.* dosta.
Baſtant, *adj.* dovoljni.
Baſtard, *m.* kopile; (männl.) kopilan; (weibl.) kopilača; (*coll.*) kopilad; (b. Thieren u. ſ. w.), polutan.
Baſtardadler, *m.* (*Vultur fulvus*), jastrebběloglavac.
Baſtardacorus, *m.* (*Iris Pseudacorus*), divlja perunika, vodeni mačić.
Baſtardbaumläufer, *m.* (*Certhia trochilea*), zlatoglavi puzavac.

Digitized by Google

Baſtarddroſſel, *m.* (*Xanthornus spurius*), drozgalj.
Baſtardeisvogel, *m.* (*Todus*), paledašnik.
Baſtardehrenpreis, *m.* (*Veronica hybrida*), čestoslavica izrodica.
Baſtardfroſch, *m.* (*Rana paradoxa*), žaba-izrodica.
Baſtardgans, *f.* (*Anas hybrida*), patka izrodica.
Baſtardgerſte, *f.* (*Aegilops*), ostika.
Baſtardjasmin, *m.* (*Lycium barbarum*), kustovnica; (*Philadelphus coronarius*), pustorilj, divlji čemin.
Baſtardjungfer, *f.* ſ. Ameiſenlöwe.
Baſtardklee, *m.* (*Trifolium hybridum*), dětelina izrodica.
Baſtardkraut, *n.* (*Chenopodium Scoparia*), metlik, metličasti jurjevac.
Baſtardlerche, *f.* (*Alauda pratensis*), livadna ševa.
Baſtardſchöllkraut, *n.* (*Chelidonium hybridum*), rosopas-izrod.
Baſtardſonnenblume, *f.* (*Helenium autumnale*), jesenski oman.
Baſtardſtorchſchnabel, *m* (*Geranium hybridum*), ždralinjak-izrod, iglica-izrodica.
Baſtdecke, *f.* (zastirač-)lubnjak.
Baſte, *f.* toranj.
Baſtei, *f.* bastija, beden.
Baſten, *adj.* likov, luban.
Baſterform, *f.* šećerno tvorilo.
Baſternat, ſ. Paſtinak.
Baſthut, *m.* (klobuk-)lubnjak.
Baſthütte, *f.* lubnjača.
Baſtilme, *f.* (*Ulmus scabra*), vez.
Baſtion, ſ. Baſtei.
Baſtkorb, *m.* měrica.
Baſtleiter, *f.* (Vien.) lazilo.
Baſtling, ſ. Fimmel.
Baſtonade, *f.* taban, degenek*; — geben, biti po tabanu, podkovati.
Baſtſchuh, *m.* ličak.
Baſtſeil, *n.* Baſtſtrick, *m.* ličina, litar.
Baſtſeiler, *m.* ličinar.
Baſtulme, ſ. Baſtilme.
Baſtwurm, *m.* (*Phalaena spirilinguis*), lubar.
Bataille, *f.* bitka, boj.
Bataillfeuer, *m.* bojna pucnjava.
Bataille-Lärm, *m.* bojna buka.
Bataillíren, *v. a.* pobiti se, udariti se (s neprijateljem).
Bataillon, *n.* četa, tisućina, bataljun.
Bataillonchef, *m.* četnik, tisućnik, zapovědnik čete, tisućine.
Bataillonscommando, *n.* zapovědništvo čete, tisućine.
Bataillon quarré, *n.* šuplje kolo.
Batard, *m.* zatvorena kočija.
Bataten, *pl.* (*Convolvulus Batatas*), povojnica.
Baten, *v. n.* es batet mir, za uhar mi je, od fajde mi je.
Bathengel, *m.* (*Teucrium Scordium*), lukovac, češnjačak, vodeni srpac; (*T. Chamaedrys*), mravak, mali dubačac.
Bathengen, (*Primula veris*), jaglac, jagorčika.
Bathſtein, *m.* jajnjak.
Batiſt, *m.* tanko platno, batist.
Batſche, *f.* mlatić.
Batten, ſ. Baten.
Batterie, *f.* (Stückbettung), topovnica; (Kanonenreihe), niz topovah; bojnica; (elektriſche —), bojnica (munjevna); (am Gewehr), ognjilo, kresalo, čarak, kašiluk, čakmak.
Batteriedeckelfeder, *f.* stajka od poklopca.
Batteriegeſchütz, *n.* obkopni top.
Bätz, *m.* medvěd.
Batzen, *m.* četiri krajcara; er hat —, ima jaspre, novacah; (Patzen), šaka (n. p. blata); (b. Kind.), pacelj.
Batzen, *v. a.* krpariti; (einen — geben, paciti.
Bau, *m.* gradjenje, zidanje, gradba, gradnja; (das Gebäude), gradjevina, sgrada; einen — vorhaben, naměravati graditi; der — des Körpers, sastav, struk; (waidm.) jazbina; einen auf den — bringen, osuditi koga na robiju.
Bau-, (in Zuſ.) gradjevni.
Bauabtheilung, *f.* gradjevni odsěk.
Bauamt, *n.* gradjevni ured.
Bauänderung, *f.* proměna gradjevine.
Bauanſchlag, *m.* gradjevni proračun.
Bauanſtalt, *f.* priprava za gradnju.
Bauarea, *f.* kućište.
Bauart, *f.* način gradjenja, vrst gradnje.
Bauaufſeher, *m.* gradjevni nadglednik.
Bauausführung, *f.* dograda.
Baubar, *adj.* gradiv; es iſt —, može se graditi, sagraditi; (an—), teživ, sadiv; es iſt —, može se saditi.
Baubeamte, *m.* gradjevni urednik.
Baubedarf, *m.* gradjevna potreboća.
Baubefund, *m.* gradjevni nalaz.
Baubefunds-Certificat, *n.* svědočba o gradjevnom nalazu.
Baubewilligung, *f.* gradjevni dopust, dopuštenje za gradjenje.
Baucapital, *n.* gradjevna glavnica.
Bauch, *m.* trbuh; (eines Schiffes), bok; die Kanone iſt auf dem —e, top leži na zemlji; ein großer —, trbušina; (ver.) kulje; einen großen — bekommen, otrbušiti, okuljaviti; (*fig.*) ſeinen — pflegen, brinuti se trbuhom, misliti o trbuhu, gladiti trbuh; der — hat keine Ohren, trbuh neima ušijuh; die Augen ſind bei ihm größer, als der —, ima oči veće od želudca; auf dem —e, potrbuške, potrbušice, natrbušice.

Digitized by Google

Bauchaorte, *f.* trbušna dihavica, kucavica.
Bauchband, *n.* srednji obruč.
Bauchblume, *f.* (*Lisianthus*), plěšivka.
Bauchbohrer, *m.* šupljilo.
Bauchbruch, *m.* trbušna kila.
Bauchdecke, *f.* potrbušina.
Bauchdeckenſchlagader, *f.* nadtrbušna dihavica, kucavica.
Bauchdiele, *f.* bočnica.
Bauchdiener, *m.* oblaporina, izjelica; (gem.) nabiguzica.
Bauchdienſt, *m.* oblapornost.
Bäuche, ſ. Beuche. | chen.
Bäuchen, *v. a.* izbočiti, šupljiti; ſ. Beu-
Baucheiſen, *n.* šupljilo.
Bauchentzündung, *f.* trbušni žar, trbušna zapala.
Bauchfell, *n.* potrbušina, trbušna opna; ſ. Bauchhaut.
Bauchfellentzündung, *f.* žar potrbušine, trbušne opne.
Bauchfett, *n.* salo.
Bauchfieber, *n.* ſ. Gaſtriſches Fieber.
Bauchfinne, Bauchfloſſe, *f.* trboperce, trbušno pero, trbušna plovca.
Bauchfloßer, *m.* trboperka(-riba).
Bauchfluß, *m.* srdobolja.
Bauchflüßig, *adj.* srdobolan.
Bauchförmig, *adj.* trbušast; (*fig.*) bokat; šupalj; —e Rundung, šupljina.
Bauchfüttern, *n.* oblaporenje.
Bauchgegend, *f.* ž. B. obere —, gornja strana trbuha.
Bauchgeſchwulſt, *f.* otok trbuha.
Bauchgrimmen, *n.* griža, zavijanje; er hat —, zavija ga, grize ga u trbuhu; ſ. Bauchweh.
Bauchgurt, *m.* podprug, kolan*.
Bauchgurtriemen, *m.* podpružni remen.
Bauchgurtſchnalle, *f.* podpružna predjica.
Bauchhaare, *pl.* potrbušna dlaka.
Bauchhaut, *f.* ſ. Bauchfell.
Bauchhöhle, *f.* lubina.
Bauchig, Bäuchig, *adj.* trbušat; (von Gefäßen u. ſ. w.) bokat; — werden, otrbušiti.
Bäuchige, *m.* trbonja, trbušnjak, buro.
Bäuchigkeit, *f.* trbušnost; (Bauw.) bokatost.
Bauchkette, *f.* povor.
Bauchkiſſen, *n.* trbušni jastučić.
Bauchkneipen, ſ. Bauchgrimmen.
Bauchkrampf, *m.* grč u trbuhu.
Bauchkrankheit, *f.* trbobolja, trbušna bolest.
Bauchlinie, *f.* běli potez.
Bauchlos, *adj.* bez trbuha; er iſt —, neima trbuha.
Bauchmäſter, *m.* proždor, izjelica.
Bauchmuskel, *m.* trbušna mišica.
Bauchmuskelwand, ſ. Bauchwand.
Bauchnaht, *f.* trbušni šav.
Bauchnerve, *m.* trbušni živac.
Bauchöffnung, *f.* razpor trbuha, trboréz.
Bauchrebner, *m.* trbosborac.
Bauchrednerkunſt, *f.* trbosborje.
Bauchriemen, *m.* pojas (od remena); podprug.
Bauchſchleihe, *f.* (*Cyprinus Tinca*), linj, linjak.
Bauchſchmerz, *m.* ſ. Bauchgrimmen.
Bauchſchnitt, *m.* ſ. Bauchöffnung.
Bauchſchwellung, *f.* nadimanje, bujanje trbuha.
Bauchſorge, *f.* kruhoborstvo.
Bauchſpeichelbrüſe, *f.* trbušna slinavica.
Bauchſprache, ſ. Bauchrednerkunſt.
Bauchſprecher, ſ. Bauchredner.
Bauchſtich, *m.* nabod trbuha.
Bauchſtück, *n.* potrbušina.
Bauchtuch, *n.* potrbušnjak.
Bauchübel, *n.* trbobolja.
Bäuchung, *f.* bokatost.
Bauchwaſſerſucht, *f.* vodnica i. debela u trbuhu.
Bauchweh, *n.* ſ. Bauchgrimmen; trbobolja.
Bauchwand, *f.* trbušna koža.
Bauchwind, *m.* větrovi.
Bauchwirbel, *m.* dolnji kralježak.
Bauchwolle, *f.* (vuna-)potrbušina.
Bauchwunde, *f.* trbušna rana, rana na, u trbuhu.
Bauchwurm, *m.* glista; Bauchwürmer bekommen, oglistaviti se.
Bauchzirkel, ſ. Taſterzirkel.
Bauchzwang, *m.* natezavica, napon.
Bauconſens, *m.* ſ. Baubewilligung.
Baude, *f.* buda; ſ. Senne.
Baudemolirung, *f.* razgradba.
Baudepartement, *f.* gradjevni odsěk.
Baudienſt, *m.* gradjevna služba.
Baudirection, *f.* gradjevno ravnateljstvo.
Baudirector, *m.* gradjevni ravnitelj.
Baueleve, *m.* gradjevni pitomac.
Bauen, *v. a.* Haus —, graditi, zidati; Feld —, težati, raditi zemlju; Getreide —, sijati žito; Wein —, graditi vino; saditi vinograd; ein Bergwerk —, vaditi rudu; ein Faß —, sastaviti sud; ein Neſt —, graditi i. viti gnjezdo; Seide —, hraniti (svione) bube; die Biene bauet, pčela vodi, gradi (saće); (*fig.*) Schlöſſer in die Luft —, kule po oblaku zidati; auf einen —, uzdati se u koga, držati věru u kom; auf Sand —, graditi kuću na pěsku; der Menſch da iſt ſchön gebaut, ovaj je čověk lěpa struka.
Bauentwurf, *m.* gradjevni nacrt.
Bauer, *m.* seljak, seljanin; (Feld—) težak; (im Kart.) dolnjak; (im Schach.) pěšak; (ein grober Menſch) prostak, hlap, sirovac, geak, cipor.
Bauer, *m.* u. *n.* krletka, kavez*.
Bauerarbeit, *f.* seljački i. težački rad, težaštvo.

Digitized by Google

Bauerärmel, *m.* kratak rukav.
Bauerart. Bauernart, *f.* seoski; (*fig.*) prostački način, prostačina; nach —, seljački; (*fig.*) prostački.
Bauerbengel, *m.* zinzov, klincov, cěpac.
Bauerbrod, *n.* seoski kruh.
Bauerburſche, *m.* seljače, seljački momak.
Bauerde, *f.* gradjevna zemlja.
Bauerdirne, *f.* ſ. Bauermädchen.
Bauererz, *n.* čisto srebro.
Bauerflegel, ſ. Bauerbengel.
Bauerfuder, *n.* Bauernfuhre, *f.* seljački (mali) voz.
Bauerfuß, *m.* napinjač (sukna).
Bauergeräthe, *n.* seljačka sprava.
Bauergeſinde, *n.* seljačina.
Bauergrob, *adj.* prostački, geački, ciporski.
Bauergrund, *m.* seljačka zemlja.
Bauergut, *n.* selište, seljačko dobro.
Bauerhaft, ſ. Bäueriſch.
Bauerhaus, *n.* seljačka kuća.
Bauerhof, *m.* seljački dvor, selište.
Bauerhofbeſitzer, *m.* posědnik seljačkoga dvora.
Bauerhufe, *f.* selište.
Bauerhütte, *f.* koliba.
Bäuerin, *f.* seljanka, seljakinja; eine grobe —, prostakinja, ciporka.
Bäueriſch, *adj.* seoski, seljački; (*fig.*) prostački, sirov, geački, ciporski; ſich — betragen, geačiti se.
Bauerjunge, *m.* seljače, seljačko momče.
Bauerkerl, ſ. Bauerbengel.
Bauerkind, *n.* seljačko děte.
Bauerkittel, *m.* gunjac, surduma, gunj.
Bauerkirſche, ſ. Vogelkirſche.
Bauerkleid, *n.* seljačka haljina.
Bauerknabe, *m.* seljanski děčak.
Bauerknecht, *m.* sluga.
Bauerlehen, *n.* seljačko leno.
Bauerleute, *pl.* seljaci.
Bauerlied, *n.* seljačka, seoska pěsma.
Bauerlümmel, ſ. Bauernbengel.
Bauermädchen, *n.* seljanska děvojka.
Bauermagd, *f.* seljanska služkinja, mužača.
Bauermeiſter, *m.* seljački staréšina.
Bauermenſch, *n.* ſ. Buermagd.
Bauern-, (in Zuſ.) seljački, seljanski, seoski.
Bauernammer, *m.* (*Emberiza rustica*), seoski strnad.
Bauernaufruhr, Bauernaufſtand, *m.* seljačka buna.
Bauernborretſch, *m.* ſ. Ochſenzunge.
Bauerneppich, ſ. Waſſereppich.
Bauernerz, ſ. Bauererz.
Bauernfeind, *m.* neprijatelj seljakah; (*fig.*) ljudomora.
Bauernfeſt, *n.* seoska svetkovina.
Bauernfreund, *m.* prijatelj seljakah.
Bauernfrohne, *f.* tlaka, robota, kuluk*.
Bauernhochzeit, *f.* seljačka svatba.
Bauernjunge, Bauernkleid, Bauernkleidung, ſ. Bauernjunge uſw.
Bauernkohl, *m.* (*Brassica fimbriata*), resasti kupus.
Bauernkoſt, *f.* seljačka hrana.
Bauernkraut, *n.* Sumpfporſt.
Bauernkreſſe, *f.* (*Thlaspi arvense*), poljska gusomača.
Bauernkrieg, *m.* seljački rat.
Bauernleben, *n.* seljački život, seljačenje.
Bauernlied, ſ. Bauerlied.
Bauernlöffelkraut, *n.* (*Drosera rotundifolia*), rosnica krugolista.
Bauernmuſik, *f.* seoska glasba.
Bauernpfeffer, *m.* seoski papar, biber.
Bauernpflaume, *f.* šljiva požežkinja.
Bauernplacker, *m.* ljudomora, gazisolo, globar.
Bauernplage, *f.* guljenje seljakah.
Bauernregel, *f.* seljansko pravilo.
Bauernrock, *m.* surina; (bei Bäuerinen), suknja.
Bauernſchenke, *f.* seoska krčma.
Bauernſchinder, *m.* globar, guliselo.
Bauernſchwalbe, *f.* (*Hirundo rustica*), čadjava lasta.
Bauernſenf, *m.* ſ. Bauernkreſſe.
Bauernſitte, *f.* seoski običaj.
Bauerntabak, *m.* kržak.
Bauernſtand, *m.* seljački stališ, seljaci, seljanstvo.
Bauerntanz, *m.* seljačka igra, seoski ples.
Bauerntaube, *f.* domaći golub.
Bauernverſtand, *m.* seljački razum.
Bauernwermuth, *m.* (*Artemisia Absynthium*), pelen.
Bauernzwang, *m.* pravo natěre (seljakah).
Bauerpferd, *n.* seljački konj.
Bauerrecht, *n.* seljačko pravo.
Bauerrekel, ſ. Bauerlümmel.
Bauerroſe, ſ. Glockenblume.
Bauerſame, Bauerſchaft, *f.* seljanstvo, seljaci.
Bauerſchlitten, *m.* seoske saoni.
Bauerſchuh, *m.* opanak.
Bauerſchuhmacher, *m.* opančar.
Bauerſchwalbe, ſ. Bauernſchwalbe.
Bauersleute, ſ. Bauerleute.
Bauersmann, ſ. Bauer.
Bauerſpiel, *n.* seljačka i. seoska igra, sigra.
Bauerſprache, *f.* prostački jezik.
Bauerſtolz, *m.* prostačka oholost.
Bauertölpel, *m.* prostak.
Bauertracht, *f.* seljanska nošnja; seosko nošivo.
Bauervolk, *n.* seljačina.
Bauerwagen, *m.* seljačka kola.
Bauerweib, *n.* seljakuša, seljakinja.
Bauerweſen, *n.* seljanstvo.
Bauerwezel, *m.* krajnici, podušnice.
Bauerwirthſchaft, *f.* seljačko, seljansko gospodarstvo.

Digitized by Google

Baufähig, *adj.* teživ, težan.
Baufällig, *adj.* trošan, ruševan; dieſes Haus iſt —, ova kuća hoće da se poruši.
Baufälligkeit, *f.* trošnost, ruševnost.
Baufeld, *n.* težna zemlja.
Baufloße, *f.* ladja-gradjarica.
Baufrau, *f.* vlastnica gradjevine, gradjevnica.
Baufreiheit, *f.* dopust gradjenja.
Baufreijahr, *n.* oprost nove kuće (od poreza).
Baufrohne, *f.* gradjevna tlaka.
Baufuhre, *f.* gradjevni podvoz.
Baufürer, *m.* gradilac.
Baufürung, *f.* gradba.
Baugebrechen, *n.* gradjevna mana.
Baugefangener, *m.* robijaš.
Baugegenſtand, *m.* gradjevina.
Baugeiſt, *m.* ſ. Bauluſt.
Baugeld, *n.* gradjevni novac.
Baugeräth, *n.* gradjevna sprava.
Baugerüſt, *n.* odar, skele*.
Baugewerke, *n.* gradjevni ceh.
Baugrund, ſ. Bauplatz.
Bauhaft, *adj.* (*mont.*) obradjen.
Bauhandwerk, *n.* gradjevni zanat.
Bauherr, *m.* vlastnik gradjevine, gradjevnik.
Bauhof, *m.* gradiviſte.
Bauholz, *n.* lès, gradja.
Baujoch, *n.* (*mont.*) podboj.
Baujournal, *n.* gradjevni dnevnik.
Baukoſten, *pl.* gradjevni trošak.
Baukoſtenüberſchlag, *m.* gradjevni troškovnik.
Baukunde, *f.* gradjevna věština.
Baukunſt, *f.* graditeljstvo, arkitektura.
Baukünſtler, *m.* graditelj.
Bauland, *n.* težna zemlja.
Baulaſt, *f.* dužnost gradjenja.
Bauleym, *m.* gradjevna ilovača.
Bauleute, *pl.* gradionici.
Baulich, *adj.* im —en Stande, u dobrom stanju.
Baulichkeit, *f.* gradjevina.
Baulohn, *m.* gradjevna plaća.
Bauluſt, *f.* želja gradnje; es herrſcht große —, sve hoće da gradi, ljudi mnogo grade.
Bauluſtig, *adj.* želeći graditi, koji hoće da gradi.
Baum, *m.* drvo, *coll.* drveće; stabar, stablo; (b. Web.), vratilo; ein wilder —, samonik; ein fruchtbarer —, rodac; ein unfruchtbarer —, nerodac; — der Erkenntniß, drvo od poznanja.
Baumachat, *m.* stablasti bezdrak.
Baumähnlich, *adj.* stablast.
Baumameiſe, *f.* (*Formica Herculanea*), mrav herkulski.
Baumanger, *m.* drvećem zasadjen travnik i. tratina.
Baumanlage, *f.* stablik.
Baumartig, *adj.* stablast.
Baumaterial, *n.* gradja, gradivo; (Holz —), lès.
Baumauſter, *f.* ostriga, ustrica.
Baumauswuchs, *m.* kila.
Baumbart, *m.* (*Lichen barbatus*), brkati lišaj.
Baumbaſt, *m.* liko, lik, lub.
Baumbehauer, *m.* kresalac; (Werkzeug), košerača.
Baumbeſchreibung, *f.* stablopis.
Baumblatt, *n.* liska od drveta, drveća liska.
Baumblüte, *f.* drveći cvět; cvatnja drveća.
Baumbohne, *f.* (*Connarus*), bobnjak; (*Anagyris*), kopitak, kopitica.
Baumbohnenſtrauch, ſ. Bohnenſtrauch.
Baumbrand, *m.* opala, paljevina.
Baumbruch, *m.* polom šume; polomljena šuma.
Baumbrüchig, *adj.* polomljen.
Baumbuchs, (*Buxus arborescens*), stablasta zelenika, stablasti šimšir.
Bäumchen, *n.* stablić, mlado drvo, drvce.
Baumeiſter, *m.* graditelj, arkitekt.
Baumel, Baumeln, ſ. Bammel, Bammeln.
Bäumen, *v. n.* dúbiti, dubke stajati; (waibm.) skakati po drveću; —, *v. a.* (ein Fuder Heu —), pouzničiti, pauzinom, pouznicom pritisnuti (voz sěna); (b. Web.), naviti, navijati (osnovu); ſich —, *v. r.* propeti se, skočiti upropnice, uzpropnice, u propanj, propinjati se.
Baumente, *f.* (*Anas arborea*), drveća plovka.
Baumepheu, *m.* stablati brsljan.
Baumerbſe, *f.* (*Robinia Caragana*), graškovnjak stablasti.
Baumeule, *f.* (*Strix Aluco*), sovuljaga.
Baumenphorbie, *f.* (*Euphorbia dendroides*), stablasti mlěčer.
Baumfalk, *m.* (*Falco Subbuteo*), crnovac.
Baumfall, ſ. Baumbruch.
Baumfalle, *f.* tulac.
Baumfarn, ſ. Farnkraut.
Baumfink, *m.* (*Fringilla monticola*), poljski, gorski vrabac.
Baumflechte, *f.* (*Lichen pulmonarius*), pljućni lišaj.
Baumfloh, *m.* (*Podura arborea*), drvna skakutalica.
Baumförmig, *adj.* stablast.
Baumfroſch, ſ. Laubfroſch.
Baumfrucht, *f.* voće.
Baumgang, *m.* ſ. Allee.
Baumgallerte, *f.* (*Tremella arborea*), drveća drhča.
Baumgans, *f.* (*Anas Bernicla*), drveća plovka.
Baumgarten, *m.* voćnjak.

Digitized by Google

Baumgärtner, *m.* stablar; (Obſt—), vočkar.
Baumgärtnerei, *f.* voćarstvo.
Baumgeländer, *n.* brvnja, baras.
Baumgericht, *n.* pruglo.
Baumgeſchmückt, *adj.* izkićen drvećem.
Baumgeſtalt, *f.* stablatost; es hat —, nalik je na drvo.
Baumgipfel, *m.* ovršak, vršak (od drveta).
Baumgrendel, ſ. Pflugbaum.
Baumgrille, *f.* (*Cicada*), kriš; ſ. Baumläufer.
Baumgrind, *m.* mašina (na drvetu).
Baumgruppe, *f.* drveće; stablik.
Baumhacker, *m.* (*Picus*), dêteo; ſ. Baumläufer.
Baumharz, *n.* smola (drveća).
Baumhebe, *f.* Baumheber, *m.* palije.
Baumhecke, *f.* živica, živika.
Baumhippe, *f.* kosor.
Baumhoch, ſ. Baumlang.
Baumholder, *m.* (*Sambucus nigra*), bazga.
Baumhöhle, *f.* Baumhöhlung, *f.* duplje, duplo.
Baumholz, ſ. Oberholz. [znikavac.
Baumhüpfer, *m.* (*Aranea truncorum*),
Baumicht, *adj.* stablast.
Baumig, *adj.* stablovit.
Baumkäfer, *m.* (*Scarabaeus auratus*), zlatna mara.
Baumkahn, *n.* ladva, šiklja, golica.
Baumkantig, *adj.* protesan.
Baumkauz, *m.* ſ. Baumeule.
Baumkelter, ſ. Baumpreſſe.
Baumkien, *m.* suhi luč.
Baumkletterer, ſ. Baumläufer.
Baumknospe, *f.* drveći pup.
Baumkohl, *m.* (*Brassica maritima arborea*), broskva.
Baumkrätze, *f.* lišaj.
Baumkrebs, *m.* živa i. živina na drvetu.
Baumkrone, *f.* krošnja (od drveta); ein Baum mit einer üppigen —, krošnjasto drvo.
Baumkrüppel, *m.* kršljavo drvo, kršljavac.
Baumkübel, *m.* čabar za drveće.
Baumkunſt, *f.* voćarstvo.
Baumlang, *adj.* gromoradan, gromoran, proteglast, sênit, presmičav; poldrug; ein —er Menſch, gromula, dugajlija, dugonja, lola.
Baumlaube, *f.* stablena sênica.
Baumläufer, *m.* (*Certhia familiaris*), puzavac, kovač, kljukavac, kljuj-drvo.
Baumlaus, ſ. Blattlaus.
Baumlein, *m.* stablasti lan.
Baumleiter, *f.* vrtna lêstva.
Baumlerche, *f.* (*Alauda arborea*), drveća ševa.
Baumlilie, *f.* (*Lonicera Periclymenum*), orlovi nokti, kozja krv.
Baumlos, *adj.* bezdrvan.
Baumlunge, *f.* ſ. Baumflechte.
Baummalve, *f.* (*Malva arborescens*), stablasta šlêzovača.
Baummarder, *m.* (*Mustella Martes*), gorska kuna.
Baummaſt, *f.* žirovina.
Baummeiſe, *f.* (*Sitta Europaea*), navadna sênica.
Baummeißel, *m.* vrtlarsko dlêto.
Baummeſſer, *m.* drvoměr.
Baummeſſer, *n.* kosir, kosêr.
Baummoos, *n.* ſ. Baumgrind.
Baummörder, *m.* (*Celastus scandens*), drvoguša pletenica.
Baumnachtigall, *f.* (*Motacilla modularis*), pêvka.
Baumnuß, *f.* orah (drvo).
Bauműl, *n.* maslinovica, maslinovo ulje, drveno maslo.
Baumpappel, ſ. Baummalve.
Baumpelikan, *m.* (*Tantalus loculator*), bučac i. nejasit.
Baumpfahl, *m.* pritka, taklja, trklja, tačka (od drveta).
Baumpfeife, *f.* prstenjak.
Baumpflanzung, *f.* stablik.
Baumpflaſter, ſ. Baumwachs.
Baumpflege, *f.* voćarstvo.
Baumpicker, ſ. Baumläufer.
Baumpilz, *m.* (*Boletus*), babino uho.
Baumpreſſe, *f.* tištnica, cêdnik s gredom.
Baumratze, *f.* (*Mus sylvaticus*), gorski miš.
Baumräude, *f.* gubavost drveta.
Baumrebe, *f.* odrina, lugoška, logoška, čardaklija; (*Ipomaea tuberosa*), gomoljata povojnica.
Baumreich, *adj.* stablovit.
Baumreihe, *f.* drvored.
Baumreiter, *m.* (*Felis Catus*), divlji mačak; ſ. Baumläufer.
Baumrinde, *f.* kora od drveta.
Baumroche, *f.* (*Raja batis*), raža, plaska.
Baumroſe, *f.* (*Viburnum Opulus*), udikovina.
Baumruthe, *f.* šiba od vratila.
Baumſaft, *m.* mezgra, mezga.
Baumſäge, *f.* vrtna pila; (Schrotſäge), dugačka pila.
Baumſalbe, *f.* drvna mast.
Baumſauger, *m.* sisalica; ſ. Ohrblatt.
Baumſchatten, *m.* drveća sêna.
Baumſcheibe, *f.* šiška (od vratila).
Baumſchere, *f.* vrtne nožice (makaze, škare).
Baumſchimmel, *m.* (*Byssus lactea*), mlêčna pamučina.
Baumſchlag, *m.* lišće, vije, hvoja (naslikana).
Baumſchlange, *f.* (*Boa canina*), pasja zmija.
Baumſchließer, *m.* vratlar.
Baumſchnecke, *f.* (*Helix nemoralis*), šumski puž.

Digitized by Google

Baumschnepfe, *f.* s. Wiedehopf,
Baumschnitt, *m.* kreševina (drveća).
Baumschröter, s. Hirschkäfer.
Baumschuh, s. Bastschuh.
Baumschule, *f.* rastilo, rastionica, cěpionjak.
Baumschwalbe, *f.* (*Muscicapa atricapilla*), crni muhar, fić.
Baumschwamm, *m.* guba (drvena).
Baumsetzling, *m.* prěsad, presada, sadnica.
Baumspatz, Baumsperling, *m.* (*Fringilla montana*), poljski vrabac, poljak.
Baumspecht, *m.* dětео; s. Baumläufer.
Baumspinne, *f.* drveći pauk.
Baumspitze, *f.* s. Baumgipfel.
Baumsprengsel, *m.* (*Gryllus viridissimus*), zelena kobilica.
Baumstamm, *m.* deblo, stablo; (ein abgehauener —), panj, panjina.
Baumstark, *adj.* krošnjat, sěnit, gromoran; ein —er Mensch, ljudesina, gromula.
Baumstabschwamm, *m.* (*Lycoperdon epidendrum*), drvna puhara.
Baumstein, *m.* (*Dendrit*), stablenjak.
Baumstelle, *f.* navijaljka.
Baumstock, *m.* hrek, patrlj, štur, parub, čapur, čaprlj; (Bienen—), s. Klotzbeute.
Baumstorchschnabel, *m.* (*Pelargonium arborescens*), stablasti ždralinjak.
Baumstrunk, Baumstumpf, s. Baumstock.
Baumstück, *n.* stablik.
Baumstütze, *f.* soha, podporanj.
Baumthal, *n.* stablovita dolina.
Baumtrieb, *m.* mladica.
Baumumschattet, *adj.* hladovit, sěnit.
Baumwachholder, *m.* (*Juniperus comm. svecica*), švedska borovica.
Baumwachs, *n.* drvomaz, vrtna mast.
Baumwagen, *m.* kolica.
Baumwanze, *f.* poljska stěnica.
Baumwärter, *m.* lugar.
Baumwasser, *n.* musa, buza.
Baumweide, *f.* (*Salix alba*), běla vrba.
Baumweißling, *m.* (*Papilio Crataegi*), (lepir-)glogovnjak.
Baumwerf, *n.* drveće.
Baumwinde, *f.* gužva; s. Epheu.
Baumwipfel, s. Baumgipfel.
Baumwolfsmilch, s. Baumenphorbie.
Baumwoll-, s. Baumwollen.
Baumwollartig, *adj.* pamučast.
Baumwolle, *f.* pamuk, bumbak.
Baumwollen, *adj.* pamučan; —er Zeug, pamučnina.
Baumwollenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagnjed; s. Baumwollenstaude.
Baumwollenfabrik, *f.* pamučana.
Baumwollenfabrikant, *m.* pamučnik.
Baumwollengarn, *n.* pamučna predja, pamučnica.
Baumwollengras, *n.* (*Eriophorum*), suhopernik.
Baumwollenhandel, *m.* pamučarija, pamučna trgovina.
Baumwollenhändler, *m.* pamučar.
Baumwollenhandlung, *f.* pamučara.
Baumwollenkapsel, *f.* pamukinja, pamučka.
Baumwollenpflanze, *f.* (*Gossypium herbaceum*), pamučika.
Baumwollenstaude, *f.* (*Gossypium arboreum*), pamuk-drvo.
Baumwollenweide, *f.* (*Salix pentandra*), vrba vunarica.
Baumwollicht, *adj.* pamučast.
Baumwollspinner, *m.* pamukoprelac, prelac pamuka.
Baumwollspinnerei, *f.* pamučna predionica, pamučno prelište.
Baumwollstoff, *m.* pamučnina.
Baumwollstreicher, *m.* grebenalj pamuka.
Baumwollwaare, *f.* pamučna roba, pamučnina.
Baumwollweberei, *f.* pamučna tkaonica.
Baumwollweißgarn, *n.* pamučno platno.
Baumwollzeug, *n.* pamučnina.
Baumwuchs, *m.* drveći rast.
Baumwurz, *f.* s. Engelsüß.
Baumwurzelsauger, *m.* s. Ohnblatt.
Baumzucht, *f.* stablarstvo; (Obst—) voćarstvo.
Baunarr, *m.* gradjevinar; er ist ein —, hoće da poludi za gradnjom.
Bauobject, *n.* gradjevina.
Bauordnung, *f.* gradjevni red i. rednik.
Baupfennig, *m.* gradjevnina.
Bauplan, *m.* gradjevni nacrt.
Bauplatz, *m.* gradilište.
Baupolizei, *f.* gradjevno redarstvo.
Baurath, *m.* gradjevni savětnik.
Baurechnung, *f.* gradjevni račun.
Bauriß, s. Bauplan.
Bausache, *f.* gradjevni posao.
Bausand, *m.* gradjevni pěsak.
Bausback, *m.* bucman.
Bausbacke, *f.* burlav obraz.
Bausbacken, *v. n.* hvastati se, hvalisati se.
Bausbäckig, *adj.* bucmast, burlav.
Bausbäckigkeit, *f.* bucmatost, burlavost.
Bausch, *m.* puhlina; (am Kleide) guka; (*med.*) s. Compresse; (b. Sattl.) jastuk; (*fig.*) in — und Bogen kaufen, kupiti odsěkom, na poprěko, djuture.
Bauschärmel, *m.* nabušen i. nadut rukav.
Bäuschchen, *n.* (Charpie—), vitilj.
Bäuschel, *m.* malj.
Bauschen, *v. n.* gutoljiti se, gučiti se, nabućiti se, pulati se; — *v. a.* pulati.
Bäuschig, *adj.* puhao, napulan, nadut.
Bauschkauf, *m.* djuturica, kupnja poprěko.
Bauschkäufer, *m.* djuturičar.
Bauschreiber, *m.* gradjevni pisar.
Bauschule, *f.* gradjevna učionica.
Bauschutt, *m.* ruševina.

Digitized by Google

Bauſchverkauf, *m.* prodaja poprěko.
Bauſe, *f.* nacrt.
Bauſen, *v. n.* bùjati.
Bauſtändig, ſ. Baulich.
Bauſtätte, *f.* gradilište.
Bauſtein, *m.* gradjevni kamen; gradja.
Bauſtelle, *f.* gradilište.
Bauſtoff, *m.* ſ. Baumaterial.
Bauſtreitigkeit, *f.* gradjevna razpra.
Bauſucht, *f.* gradjarenje.
Baut, *m.* (*Cyprinus Phoxinus*), mali klen.
Bautag, *m.* gradjevni dan.
Baute, *f.* gradjevina, gradnja; öffentliche —n, javne gradjevine.
Bautiſchler, *m.* gradjevni stolar.
Bauunternehmer, *m.* naimar.
Bauunternehmung, *f.* gradjevno poduzeće.
Bauverbot, *n.* gradjevna zabrana; obustava gradnje; ein — erlaſſen, obustaviti gradjenje.
Bauverpachtung, *f.* gradjevni zakup.
Bauverſtändiger, *m.* gradjevni věštak.
Bauverſteigerung, *f.* gradjevna jevtinba.
Bauvertrag, *m.* gradjevni ugovor.
Bauverwalter, *m.* upravljatelj, prigledač gradnje.
Bauverwaltung, *f.* gradjevna uprava.
Bauwerber, *m.* prosilac gradjevnoga dopusta.
Bauwerk, *n.* gradjevina, sgrada.
Bauweſen, *n.* graditeljstvo.
Bauwürdig, *adj.* (*mont.*) težan.
Bauwuth, ſ. Bauſucht.
Bauz, ſ. Barbauz.
Bauzen, *v. n.* dupiti, bubnuti.
Bauzeug, ſ. Baumaterial.
Bauzierde, **Bauzierath**, *f.* gradjevni ures.
Bauzulage, *f.* gradjevni doplatak.
Bavel, ſ. Pavel.
Baren, ſich, *v. r.* gurati se; pestati se.
Barer, *m.* gurač, pestač.
Bay, ſ. Bai.
Bayonnet, ſ. Bajonnet.
Bazar, *m.* pazar.
Beabſchieden, ſich, *v. r.* oprostiti se (s kim).
Beabſichten, **Beabſichtigen**, *v. n.* nakaniti namisliti, naumiti, naměravati, misliti; eine That —, nakaniti se na čin.
Beabſichtigt, *adj.* nakanjen, namišljen, naměravan; ein —es Verbrechen, nauman zločin.
Beachten, *v. a.* uvažiti (što); hatati (za čim); obzirati se, osvrtati se (na što); mariti (za što).
Beachtenswerth, **Beachtenswürdig**, *adj.* znatan, znamenit.
Beachtung, *f.* uvaženje, hatnja, obzir; mit — aller Verhältniſſe, uvaživ sve okolnosti; zur —, da se uvaži.
Beächzen, *v. a.* jecati (nad čim).
Beackern, *v. a.* pooratl.
Beackerung, *f.* oranje, orba.
Beädern, *v. a.* požilaviti, pomlaziti.
Beahnden, *v. a.* nakarati.
Beamte, *m.* urednik, činovnik, častnik.
Beamten, *v. a.* dati komu službu.
Beamten-, (in Zuſ.) urednički, činovnički.
Beamtengehalt, *m.* urednička plaća.
Beamtensfrau, *f.* urednička supruga, žena.
Beamtenſtand, *m.* uredništvo, činovništvo.
Beamtenswitwe, *f.* urednička udova.
Beängſten, **Beängſtigen**, *v. a.* tištiti, plašiti, strašiti, zadavati strah; uplašiti.
Beängſtigend, *adj.* uznemirujući, těskoban.
Beängſtigung, *f.* plašenje; těskoba, těskoća, strah.
Beanſtänden, **Beanſtändigen**, *v. a.* manisati (što); prigovarati čemu; eine Waare —, staviti robu pod sumlju; (Schwierigkeiten erheben), smetati, zabavljati (čemu); eine Rechnung —, manisati račun, nalaziti manah u računu.
Beantlitzen, ſ. Beſehen.
Beantragen, *v. a.* predložiti, predlagati.
Beantworten, *v. a.* eine Frage —, odgovoriti na pitanje; einen Brief —, odpisati; einen Geſang —, odpěvati.
Beantworter, *m.* odgovaralac.
Beantwortlich, *adj.* —e Briefe, listovi, na koje se može (ima) odgovoriti.
Beantwortung, *f.* odgovaranje; odgovor; odpis; in —, odgovarajuć na . . .; — einer Frage, odgovor na pitanje.
Beantwortungsſchreiben, *n.* odpisnica.
Beanzeigen, *v. a.* Jemanden wegen eines Verbrechens —, okriviti koga zločinom po znacih.
Beanzeigung, *f.* rechtliche —, pravna okriva po znacih.
Bearbeitbar, *adj.* obradiv, težatan.
Bearbeiten, *v. a.* obraditi, obdělati; ein Geſchäftsſtück —, izraditi kakov posao; den Boden —, zemlju težati, raditi, utežati, uraditi; das Bauholz —, otesati lěs; einen —, navesti, nagovorati; ſ. Prügeln; ſich —, truditi, trsiti se.
Bearbeiter, *m.* radilac.
Bearbeitung, *f.* obradjivanje, obrada; izradjivanje, radnja; (d. Bodens), teg, težanje, radjenje zemlje.
Beargwohnen, *v. a.* sumnjati (za koga).
Bearten, *v. a.* die Äcker zu Wieſen —, uraditi livade od njivah.
Beaſchen, **Beäſchen**, *v. a.* opepeliti, opepeljaviti, upepeljaviti.
Beatificiren, *v. a.* blaženim proglasiti.
Beaufſichtigen, *v. a.* nadgledati, nadzirati.
Beaufſichtigung, *f.* nadgledanje; nadgled, nadzor.

Digitized by Google

Beauftragen, *v. a.* naručiti, naložiti (komu što).
Beauftragt, *adj.* ich bin —, naručeno i. naloženo mi je.
Beauftragte, *m.* naručevnik.
Beäugeln, *v. a.* žmirati, viriti; očima strěljati; očijukati se; ſich —, razgledati se.
Beaugenſcheinigen, *v. a.* razgledati, razviděti.
Beaugenſcheinigung, *f.* razgledanje, razgled, razvid.
Beaugenſcheinigungs-Commiſſion, *f.* razgledajuće pověrenstvo.
Bebaken, *v. a.* die Untiefen —, naznačiti prudove (kažami).
Bebalſamen, *v. a.* dragomašću, balsamom pomastiti.
Bebändern, *v. a.* vrpcami, vezankami, pantljikami nakititi.
Bebarten, *v. a.* obraditi; bebartet, bradat.
Bebauen, *v. a.* eine (Bau-) Stelle —, pozidati kakvo město; Felder —, polje težati, raditi, utežati, uraditi.
Bebauer, *m.* težnik, težak.
Bebäumen, *v. a.* posaditi, zasaditi drvece.
Bebeißen, *v. a.* ogrizti, ogrizati.
Beben, *v. n.* drhtati, trepetati; die Erde bebt, zemlja se trese; vor Kälte —, cokotati od zime; vor Furcht —, strepiti (od čega); mit —der Stimme, tresućim se glasom; vor d. Gefahr —, plašiti se pogibe; ich bebe für o. um dich, strah me je za tebe; ich bebe vor dir, strah me je, strepim od tebe.
Beben, *n.* drhtanje, drhat; trešenje, trešnja; strepenje, strepet.
Beber, *m.* tresavac.
Bebern, *ſ.* Heidelberre.
Beberesche, *ſ.* Espe.
Bebeſchwanz, *m.* ſ. Bachſtelze, weiße.
Bebilbern, *v. a.* slikami nakititi.
Bebinden, *v. a.* povezati, obvezati.
Beblaſen, *v. a.* zapahnuti, zapahivati, opahnuti; (um den Staub wegzuſchaffen), opahati; eine Flaſche —, oviti bocu měhurom.
Beblättern, *v. a.* nalistiti; beblätterter Stengel, brsnata stabljika.
Beblechen, *v. a.* tanečkom obiti, polimati.
Bebleien, *v. a.* die Waaren —, robu naoloviti.
Beblicken, *ſ.* Betrachten.
Beblitzen, *v. a.* oblěsnuti.
Beblumen, *v. a.* pocvětiti, ocvětiti, cvěćem nakititi.
Bebluten, *v. a.* okrvaviti, izkrvaviti, skrvaviti, skrviti, krvaviti.
Bebohlen, *v. a.* popoditi, potavaniti.
Bebomben, *ſ.* Bombardiren.
Beborden, **Beborten**, *v. a.* obšiti, obrubiti, opervaziti*.
Bebrämen, *ſ.* Verbrämen.
Bebrillen, *v. a.* nametnuti naočari.
Bebrücken, *v. a.* pomostiti, premostiti.
Bebrühen, *v. a.* oprliti, opuriti.
Bebrüten, *v. a.* Eier —, sěděti na jajih.
Bebunten, *v. a.* izšarati, našarati; ein wenig —, prošarati.
Bebürden, *v. a.* obteretiti, obtršiti, obremeniti.
Bebürſten, *v. a.* pročetkati, prokefati.
Bebüſchen, *v. a.* ogrmiti.
Beccabunge, *ſ.* Bachbunge.
Beccafigur, *f.* (*Motacilla ficedula*), crni muhar.
Beccaſſine, *ſ.* Heerſchnepfe.
Becher, *m.* kupa, čaša, žmuo; (*bot.*) kupica; (*astr.*) čaša.
Becherbaum, *m.* čašnik.
Becherblume, *f.* (*Poterium Sanguisorba*), oskorušica, dinjica.
Bechereiſen, *n.* rogač(-nakovanj).
Becherflechte, *f.* (*Lichen scyphiferus*), lišaj-kupičnjak.
Becherförmig, *adj.* čašast, kupičast.
Becherfreude, *f.* vinovo veselje.
Bechergetön, *n.* zveka čašah.
Becherglas, *n.* čaša.
Becherkraut, *ſ.* Dickkraut, Nabelpflanze.
Bechern, *v. a.* sušiti čaše.
Becherſchwamm, *m.* zdělica.
Becherſtürzer, *m.* izpičutura, loka, pilac, popilica.
Bechertaſſe, *f.* čašasta šaljica, čašoviti findžan.
Bechertraube, *f.* bokač.
Becken, *m.* mědenica, ledjen; (b. d. türk. Muſik.) zila; (Waſſer—) kamenica; ſ. Baſſin; (*geol.*) ponikva, kotlina; (*anat.*) zdělica.
Beckenblutader, *f.* (*Vena hypogastrica*), podtrbušna žila.
Beckenförmig, *adj.* ledjenast, mědeničast.
Beckengeflecht, *n.* podtrbušna pletenina.
Beckenhöhle, *f.* zdělica.
Beckenſchlagader, *f.* podtrbušna dihavica.
Beckenſchläger, *m.* mědeničar, ledjenar; (*mus.*) zilar.
Becker u. ſ. w., ſ. Bäcker.
Bedachen, *v. a.* ein Haus —, pokriti, pokrivati kuću; neu —, prekriti; bedacht, pokriven.
Bedacht, *m.* mišljinja, oprez, opaz, opip; mit —, mišljinjom; opazno, oprezno; mit — reden, izpeći pa reći; razborito, razsudno govoriti; mit — handeln, smisliti dobro, pa raditi; — nehmen, paziti, osvrtati se, obzirati se. (na što); auf etwas — ſein, promišljati za što, misliti na što; auf ſeinen Nutzen — ſein, tražiti svoju korist.
Bedächtig, **Bedächtlich**, *adj.* promišljen; razborit, smotren, oprezan, opazan.

Digitized by Google

Bedächtigkeit, Bedächtlichkeit, *f.* promišljenost, mišljinja, razboritost, smotrenost; opaznost, opreznost.

Bedachtlos, *adj.* nesmotren, nerazborit.

Bedachtnahme, *f.* uvaženje; mit —, uvaživ.

Bedachtſam, ſ. Bedächtig.

Bedachtſamkeit, ſ. Bedächtigkeit.

Bedachung, *f.* pokrivanje (kuće); (Dach) krov.

Bedanken, ſich, *v. r.* zahvaliti se (blagodariti); ich bedanke mich dafür, hvala (ti, vam) na tom.

Bedarf, *m.* trěba, potreba; nach —, prema potrebi.

Bedarfkäſtchen, *n.* zastrug, zastruga; torbak.

Bedauerlich, *adj.* bolan, žalan.

Bedauern, *v. a.* einen —, žaliti, sažaljavati, sažaliti, požaliti koga; ich bedaure ihn v. Herzen, vrlo mi ga je žao; das bedaure ich, žao mi je; (bereuen), kajati se.

Bedauernswerth, Bedauernswürdig, *adj.* sažaljenja vrědan i. dostojan, bolan, nevoljan, jadan, žalostan.

Bedauernswürdige, *m.* jadnik, žalostnik, bolnik.

Bedeckeln, *v. a.* poklopčiti.

Bedecken, *v. a.* pokriti, pokrivati, prikriti, prekriti; poklopiti, obklopiti (oklopiti), preklopiti, prekriliti; ſich —, pokriti se; der Schnee bedeckt die Gipfel der Berge, sněg je zaoděnuo goram těme; (mit einem Teppiche —), zastrěti, zastirati; mit Erde —, zagrnuti zemljom; mit Wunden —, izraniti; ein Pferd mit Schaum —, obući konja u bělu pěnu; der Schaum bedeckte ihn, pěne su ga popale; vom Staube bedeckt werden, prahom popasti; ein Nebel bedeckte das Land, tama i. magla je zemlju popala, pritisnula; das Waſſer hat Alles bedeckt, sve je voda poplavila; die Berge — das Land gegen Nordwinde, gore zaklanjaju zemlju od sěvera; eine Stadt —, zakriliti, štititi grad; ein bedeckter Gang (im Garten), skrkao hodnik; bedeckter Weg, zaklonjen put; (waidm.) opasti; die Gläubiger mit dem Pfandrechte —, osěgurati věrovnike založnim pravom; der Himmel bedeckte ſich mit Wolken, nebo se je naoblačilo, oblačine su se povile po nebu; gegen die Sonne —, zasloniti; (beſtreuen), posuti, posipati; (verſtecken), sakriti; ſich —, *v. r.* pokriti se.

Bedecker, *m.* pokrivač.

Bedeckung, *f.* pokrivanje itd., ſ. Bedecken; (Dach), krov; (in Feſtungen), zaklonica; (*mil.*) proprata, straža; (Sicherheit), osěguranje, sěgurnost; (in Fernröhren, zaslonka.

Bedeichen, *v. a.* zagatiti.

Bedengeln, *v. a.* ulopati, ulockati.

Bedenken, *v. a.* (nachdenken), promisliti, promišljati, smišljati, premisliti, razmisliti, pomisliti, poumiti, promotriti; ich habe es reiflich bedacht, ja sam to promozgao; ſeine Geſundheit —, misliti, paziti na svoje zdravlje; ſeine Pflicht —, pomisliti na svoju dužnost, spomenuti se svoje dužnosti; einen —, ostaviti komu što (u oporuci); (b. Urkunden), sumljati, posumljati; ſich —, premišljati se; bedenke dich wohl, uzmi se u pamet; ſich anders —, preumiti, premisliti se, predomisliti se, omisliti se; er hat ſich (dabei) auch bedacht, nije na sebe zaboravio.

Bedenken, *n.* razmišljanje, promišljanje, premišljanje, promišljaj; die Sache erfordert —, ovu stvar valja dobro smisliti, promozgati, promotriti; (Zweifel), sumljati; ich trage — es zu thun, ja se ustručavam to učiniti; es macht ihm —, zadaje mu sumlju; ohne —, bez oklěvanja; (Gutdünken), mněnje.

Bedenkfriſt, ſ. Bedenkzeit.

Bedenklich, *adj.* eine —e Sache, uvaženja, premišljanja dostojna stvar; (gefährlich), opasan; —e Urkunde, sumljiva izprava; ein —er Zeuge, nedostatan svědok; — werden, ustručavati se, dvoumiti.

Bedenklichkeit, *f.* oklěvanje, sumlja; —en haben, dvoumiti; die Sache iſt von großer —, ova je stvar vrlo opasna.

Bedenkzeit, *f.* rok za promišljaj, promišljavanje; er hat 24 Stunden —, ima dvadeset i četiri sata za promišljaj.

Bedeuten, *v. a.* (zurechtweiſen), naputiti; (Befehlen), naložiti, zapověditi; (bekannt machen), javiti, dojaviti komu što; ſich — laſſen, dati se uputiti, posluhnuti; — *v. n.* jedes Wort bedeutet etwas, svaka rěč znači štogod; was hat das zu —? što će to reći? es hat nichts zu —, neima ništa, ništa za to; das hat viel zu —, to je važna stvar; was — dieſe Zeichen? na što će nam prilike izaći? das bedeutet nichts Gutes, nije dobro, to nesluti na dobro; ſein Wort hat nicht viel zu —, njegova rěč slabo važi; die Wunde hat nicht viel zu —, to je neznatna rana.

Bedeuten, *n.* ſ. Bedeutung; etwas mit dem — zur Kenntniß bringen, obznaniti što s opazkom, da ...

Bedeutend, Bedeutſam, *adj.* znamenit, znatan, važan; er iſt ein —er Mann bei Hofe, mnogo važi kod dvora; er ſagte ein —es Wort, rekao je važnu;

Digitized by Google

er machte eine —e Miene, ozbiljno je pogledao; — *adv.* vele, vrlo.

Bedeutenheit, Bedeutſamkeit, *f.* znamenitost, važnost.

Bedeutlich, *adv.* razgovětno; etwas — vernehmen, razgovětno što čuti.

Bedeutſam, ſ. Bedeutend.

Bedeutung, *f.* znamenovanje, značenje, označaj; das Wort hat mehrere —en, ova rěč znači više stvarih; (Wichtigkeit), znamenitost, znatnost, važnost; eine Sache von —, važna stvar; das iſt von —, to je važno.

Bedeutungsleer, Bedeutungslos, *adj.* neznatan, malovažan.

Bedeutungsreich, Bedeutungsſchwer, Bedeutungsvoll, *adj.* velevažan.

Bedewinde, *f.* (*Convolvulus arv.*), poponac, slak.

Bedielen, *v. a.* popoditi.

Bedielung, *f.* podjenje, pod.

Bedienen, *v. a.* poslužiti, podvoriti, služiti, dvoriti, posluživati (koga); bei Tiſche —, služiti oko stola, dvoriti; ein Amt —, službu obavljati, obnašati; (im Karten), farbu dati; einem bedient ſein, biti čiji odvětnik, lěčnik; eine Kanone —, služiti kod topa; ſich —, *v. r.* ſich einer Sache —, poslužiti se, služiti se čim; ſich einer Gelegenheit —, uhvatiti sgodu; (bei Tiſche), bedienen Sie ſich! izvolite!

Bedienet, *m.* poslužnik, podvornik; —in, *f.* služkinja, dvorkinja.

Bedienſten, *v. a.* službu dati (komu); einem bedienſtet ſein, biti u čijoj službi.

Bedienſtete, *m.* službenik, urednik.

Bedienſtung, *f.* (bei einer Behörde), služba (kod kakve oblasti).

Bediente, *m.* sluga, službenik; er hält ſich mehrere —n, on ima više slugah.

Bedientenkleid, *n.* Bedientenkleidung, *f.* služna oděća, služno ruho.

Bedientenpolſter, *m.* služni jastuk.

Bedientenrock, *m.* služna haljina.

Bedientenſtand, *m.* služni stališ.

Bedientenſtube, *f.* Bedientenzimmer, *n.* družinska soba.

Bedienung, *f.* posluga, poslužba, dvorba; eine prompte Bedienung, brza dvorba; eine reelle —, valjana poslužba; (Dienerſchaft), služinčad *f.* sluge; (Amt), služba.

Bedienungsmannſchaft, *f.* momčad (topovska).

Beding, *m.* uvět; mit dem —, pod taj

Bedingen, *v. a.* (verabreden), ugovoriti, ugovarati; (vorbehalten), ſich etwas —, pridržati što (ugovorom) sebi; ich bedinge mir dabei Stillſchweigen, za uvět odredjujem, da se muči o tom; (phil.) einen Satz —, (poſtuliren), potrebovati stavku.

Bedinglich, *adj.* uvětan.

Bedingniß, *n.* uvět.

Bedingt, *adj.* ugovoren, uvětan; —er Wechſel, uvětna měnica; —er Vergleich, uvětno poravnanje; *adv.* uvětno; ſich — erbörklären, izjaviti se pod uvěti za naslědnika.

Bedingung, *f.* uvět; mit —, pod uvět; ohne alle —, bezuvětno; ſchwere —en machen, težke uvěte zahtěvati; (*merk.*) etwas unter — annehmen, uvětno što primiti.

Bedingungsſatz, *m.* uvětna stavka.

Bedingungsweiſe, *adv.* uvětimice, uvětno.

Bedlamit, *m.* ludjak.

Bedornen, *v. a.* zatrniti, trniti.

Bedrängen, *v. a.* stěsniti, pritěsniti, stěsnjavati, tištiti, mučiti; den Schuldner —, skleptati se oko dužnika, stegnuti dužnika; den Feind —, pritěsniti, stěsniti neprijatelja.

Bedrängend, *adj.* mučan.

Bedränger, ſ. Bedrücker.

Bedrängt, *adj.* nevoljan; in —en Umſtänden, u nevolji.

Bedrängte, *m.* zlopatnik.

Bedrängniß, Bedrängung, *f.* těskoba, stiska, nevolja; zur Zeit einer allgemeinen —, u vrěme obće nesgode.

Bedräuen, ſ. Bedrohen.

Bedräuſchen, *v. a.* ostrcati, oprskati.

Bedrechſeln, *v. n.* otočiti (drvo) na vrtači; (ein wenig dr.), protočiti.

Bedreſchen, *v. a.* omlatiti.

Bedrohen, *v. a.* zaprětiti, prětiti; Jemanden mit Brandlegung —, prětiti komu palitbom i. da će mu upaliti kuću; mit Gefängnißſtrafe —, prětiti (komu) tamnicom; der Feind bedroht die Feſtung, neprijatelj hoće da udari na tvrdjavu.

Bedrohend, *adj.* prěteći, zaprětan.

Bedroher, *m.* zaprětnik, prětitelj.

Bedrohlich, ſ. Bedrohend.

Bedrohung, *f.* prětnja, zaprětnja.

Bedrucken, *v. a.* natiskati (napečatiti), naštampati*; potiskati.

Bedrücken, *v. a.* ugnjetavati, gnječiti, gnjesti, mučiti; den Schuldner, ſ. Bedrängen.

Bedrücker, *m.* gnjavitelj, gnječitelj, krvopilac.

Bedrückniß, Bedrückung, *f.* gnječenje, tlačenje, ugnjetavanje, gnječitba, gnjavež.

Bedüften, ſ. Parfümiren.

Bedüngen, *v. a.* pognojiti, nagnojiti, podjubriti*.

Bedünken, *v. n.* mniti; es bedünkt mich, meni se čini.

Bedünken, *n.* mněnje, misao.

Bedunſten, *v. n.* naparіti se.

Bedünften, *v. a.* naparіti.

Digitized by Google

Bedupfen, *v. a.* potipkati.
Bedürfen, *v. a.* zatrebati, trebati, trebovati; er bedürfte deſſen, trebaše mu toga; ich bedarf des Geldes, treba mi novacah, trebuju mi novci; — *v. i.* um ſein Glück zu befördern, bedarf es nur wenig, lako mu je pomoći.
Bedürflich, *adj.* potrebit.
Bedürfniß, *f.* trěba, potreba, potrebóća; das iſt ihm ein —, bez toga nemože biti; (Noth), potreba, nevolja; einem —ſſe abhelfen, doskočiti potrebi, nestašici; —ſſe des Lebens, potrebštine života.
Bedürfnißlos, *adj.* bezpotreban.
Bedürftig, *adj.* potreban; er iſt der Hilfe —, trebuje, treba mu pomoć; ſ. Dürftig.
Bedürftige, *m.* potrebnjak.
Bedürftigkeit, *f.* potreba, nevolja, siromaštvo.
Beduſſeln, ſ. Betäuben.
Beduzen, *v. a.* zabuniti, smesti, smutiti.
Beecken, *v. a.* naugliti.
Beehren, *v. a.* počastiti; er beehrte mich mit ſein. Beſuche, udostojio me pohoda.
Beehrung, *f.* čast, počast, pošta.
Beeggen, *v. a.* podrljati, pozubati, pobranati.
Beeiden, Beeidigen, *v. a.* eine Ausſage —, zakletvom i. prisegom potvrditi povědanje; zakleti se na povědanje; einen —, zarotiti, zapriseći, zakleti koga.
Beeidet, Beeidigt, *adj.* zaročen, zaklet; prisežni, rotni.
Beeidigung, *f.* zarota, zakleće, prisežba.
Beeifern, ſich, *v. r.* trsiti se, nastojati, gledati, paštiti se.
Beeilen, ſich, *v. r.* požuriti se, potežati se, popaštiti se, pohitěti; beeile dich, uskori!
Beeinträchtigen, *v. a.* einen —, činiti komu krivdu; Jemanden in etwas —, zabraždivati komu u što; Jemandes Rechte —, stegnuti, stezati, okrnjiti, uštrbiti čija prava.
Beeinträchtigung, *f.* krivda, uštrb; ohne — ſeiner Rechte, bez okrnje i. uštrba njegovih pravah.
Beeiſen, *v. a.* zalediti; die Stiefel —, čizme podkovati.
Beekeln, *v. a.* das beekelt mich ſchon, to mi se već gadi.
Beelweide, *f.* (*Populus alba*), topola.
Beemſigen, ſich, *v. r.* trsiti se, nastojati.
Beenden, Beendigen, *v. a.* dovršiti, dočeti, dokončati, svršiti, završiti, dovršivati.
Beendigung, *f.* dovršivanje, dovršetak; nach —, dovršiv.
Beengen, *v. a.* stěsniti, stegnuti, stěšnjivati, stezati.
Beerbank, *f.* klupa.
Beerben, *v. a.* naslěditi, baštiniti (koga); er iſt noch nicht beerbt, neima još potomka.
Beerbung, *f.* naslědba.
Beerblau, *adj.* crničast.
Beerblume, *f.* (*Basella*), obmazka.
Beerbtheilen, ſ. Erben.
Beerden, Beerdigen, *v. a.* pokopati, pogrebsti, zakopati, ukopati, sahraniti.
Beerdigung, *f.* pogreb, pokop, ukop.
Beerdigungs- (in Zuſ.), pogrebni, pokopni.
Beerdigungsaufzug, *m.* sprovod.
Beerdigungsbuch, *n.* pogrebnik, pogrebna knjiga.
Beerdigungsfeier, *f.* pogrebna svečanost.
Beerdigungskoſten, *pl.* pogrebni trošak.
Beerdigungstaxe, *f.* ukopnina.
Beerdorn, *m.* (*Berberis vulg.*), žutika, žutikovina; ſ. Birnkraut.
Beere, *f.* boba, bobica, bobulja, puce, zrno; (Erd—), jagoda.
Beerenartig, *adj.* bobičast, jagodast.
Beerenbaum, *m.* (*Melastoma Acinodendron*), grozdovac.
Beerendolde, *f.* (*Aralia*), prodara.
Beerenförmig, *adj.* bobičast, jagodast.
Beerengelb, Beergelb, *adj.* krušinast.
Beerentang, *m.* (*Sargassum*), grozdača.
Beerenwanze, *f.* (*Cimex baccarum*), malinarka.
Beergelb, *n.* (Farbe), krušinovica.
Beergrün, ſ. Singrün; (Farbe), bobična zelen.
Beerhacke, *f.* pokopica.
Beerheide, ſ. Affenbeere.
Beerhold, *m.* (*Oriolus Galbula*), kobilar.
Beerholz, *n.* (*Rhamnus frangula*), krušinovina.
Beerkraut, ſ. Odermennig.
Beerkraute, ſ. Beerhacke.
Beermelde, *f.* (*Blitum*), blitva.
Beermoſt, *m.* samotok.
Beernten, ſ. Abernten.
Beerreich, *adj.* bobat.
Beerſtrauch, *m.* (*Sambucus*), baza, zova.
Beerwein, *m.* samotok.
Beerwink, *m.* Singrünn.
Beerwurz, *f.* (*Athamanta*), ſ. Augenwurzel.
Beerzen, *v. a.* pomĕditi; obociliti.
Beeſſen, *v. a.* objĕsti, objĕdati, ogrizti.
Beeſtlauch, ſ. Knoblauch.
Beet, *n.* (im Garten), lĕha (lija), greda; (Feldbeet), slog; (ſchmales —), ogon.
Beete, *f.* blitva, cvekla.
Beeten, *v. a.* napraviti slogove.
Beetochſe, ſ. Handochſe.
Befächeln, *v. a.* hladiti, omahivati.
Befächſern, *v. a.* posaditi, (vinograd) sadjenicami i. ključevi.
Befähigen, *v. a.* učiniti sposobnim, usposobiti; ſich —, *v. r.* usposobiti se.
Befähigt, *adj.* sposoban.
Befähigung, *f.* sposobnost.

Digitized by Google

Befähigungsdekret, *n.* odlučnica o sposobnosti.

Befahrbar, *adj.* vozan.

Befahren, *v. a.* voziti se (po..); eine Straße —, utrti put, voziti se putem; eine befahrene Straße, utrven put, utrenik; eine Grube —, spustiti se u rudnik; das Feld mit Mist —, razvoziti gnoj; Schiffe — diesen Fluß, ladje plove po ovoj rěci; ein Dach —, popraviti, pokrpiti krov; (befürchten), bojati se, plašiti se.

Befallen, *v. a.* (von Krankheiten), napasti, napadati, navaliti (na koga), naći, naskočiti, uhvatiti (koga), navezati se, navrzti se (koga, *gen.*); es befiel ihn Furcht, uhvati ga strah; Furcht und Entsetzen befielen ihn, strah i trepet navali na njega; der Schlaf befällt mich, san me hvata, popada; es befällt mich ein Fieberfrost, grozničam, groza me hvata; die Ungeduld befällt mich, već mi je dosadilo, dodijalo; Zweifel — mich, snalazi me sumnja; es befiel ihn schwere Noth, grdna ga je muka priklopila, dopao je težke muke; es befiel ihn Sehnsucht nach ihr, želja ga je za njom obuzela; es befiel ihn Ohnmacht, onesvěsti se,

Befalzen, *v. a.* nautoriti.

Befangen, *v. a.* obuhvatiti; er war in einen Streit —, zapleo se je bio u razpru; bio je u zavadi; (für sich einnehmen), predobiti (koga); — *v. n.* das ist schon mit darunter —, to je već unutra; to se već razumeva pod ostalim; er ist mit darunter —, to se i njega tiče; er ist vom Schlafe —, sanak ga je obhrvao i. osvojio; er ist von Furcht —, strah ga je uhvatio.

Befangen, *adj.* (eingenommen) zauzet; —er Richter, pristran sudac; v. Vorurtheilen —, od predsudah obuzet; (verlegen), zabunjen, smeten; (geistesbeschränkt), slabouman.

Befangenheit, *f.* pristranost; (Verlegenheit), zabuna, smetenost.

Befarben, *v. a.* omastiti, pobojiti.

Befassen, *v. a.* (betasten) opipati; —, *v. n.* (in sich fassen) sadržavati, obsezati, obuhvatati; sich —, *v. r.* baviti se, zabavljati se (čim); pačati se (u što).

Befechten, *v. a.* s. Angreifen; (*fig.*) einen Satz —, prigovarati izreci.

Befedern, s. Bestedern.

Befehden, *v. a.* Jemanden —, zavojštiti, zaratiti, udariti s vojskom; vojštiti, ratiti na koga; eine Meinung —, prigovarati čijemu mněnju, obarati čije mněnje; sich —, *v. r.* ratovati, vojštiti s kim.

Befehder, *m.* napastnik.

Befehdung, *f.* vojštenje, ratovanje; rat; razmirica.

Befehl, *m.* zapověd, zapověst; einen — geben, ertheilen, ergehen lassen, dati zapověd, zapovědeti; zu Ihrem —, na službu; was steht zu Ihrem —? šta zapovědate? es steht zu Ihrem —, zapovědajte, poslužite se (čim); (Belieben), nach —, po volji; vermöge, laut des —s, po zapovědi; auf seinen —, po njegovoj zapovědi; (Commando) zapovědništvo; er steht unter seinem —, pod njegovom je rukom.

Befehlbuch, *n.* zapověstnik.

Befehlen, *v. a.* zapověditi, zapovědati; was — Sie? šta zapovědate? der ganzen Welt —, čitavim světom vladati; seine Seele Gott —, preporučiti i. predati Bogu dušu; (anvertrauen) naručiti; Gott befohlen! s Bogom! er hat da nichts zu —, on ovdě neima nikakve vlasti.

Befehlerisch, **Befehlhaberisch**, s. Gebieterisch.

Befehlflagge, *f.* zapovědnički stěg.

Befehligen, *v. a.* zapovědati (komu); ein Heer —, biti pred vojskom; er wurde dazu befehligt, on je za to odredjen.

Befehlsform, *f.* zapovědajući način; in —, po put zapovědi.

Befehlshaber, *m.* zapovědnik; vojvoda.

Befehlshaberschaft, *f.* zapovědništvo.

Befehlshaberstab, *m.* s. Commandostab.

Befehlshaberstelle, *f.* čast i. služba zapovědnika, vojvode.

Befehlsweise, *adv.* po put zapovědi, zapovědimice.

Befehlswimpel, s. Befehlflagge.

Befeilen, *v. a.* opiliti, oturpeisati*.

Befeilschen, s. Feilschen.

Befeinden, *v. a.* neprijateljski postupati (s kim); kivan, nazuban biti, zlobiti (na koga).

Befeldert, *adj.* imajući zemlje, polja; er ist —, ima zemlje, polja.

Befestigen, *v. a.* utvrditi, ukrěpiti, učvrstiti, tvrditi, utvrdjivati; (mit einem Bande —), privezati; (an etwas —), pritvrditi; (mit einer Nadel —), pribosti; (mit Nageln —), pribiti, prikovati; eine Stadt —, utvrditi, ograditi grad; einen Vertrag —, utvrditi ugovor; sich —, *v. r.* utvrditi se; ograditi se.

Befestiger, *m.* utvrditelj.

Befestigung, *f.* utvrdjivanje, pritvrda; die — der Rechte u. Verbindlichkeiten, utvrda pravah i dužnostih; (*mil.*) ogradba, obkop.

Befestigungskunst, *f.* utvrdba, fortifikacia.

Befestigungspfahl, s. Schanzpfahl.

Befestigungswerk, *n.* branište, ogradba.

Digitized by Google

Befeuchten, *v. a.* navlažiti, ovlažiti, vlažiti, nakvasiti, skvasiti.
Befeuern, ſ. Anfeuern.
Befiedern, *v. a.* operjaviti; einen Pfeil —, naperjaviti strêlu; ſich —, *v. r.* (v. Vögeln), operjaviti se, oprnatiti, perjati se; der Vogel iſt ſchön befiedert, u ove ptice ima lêpo perje; ein ſchön befiederter Vogel, ptica lêpa perja.
Befinden, *v. a.* obnaći, pronaći, naći; eine Beſchwerde unſtatthaft —, naći da je tužba bezputna; es wurde für nöthig befunden, našlo se je za potrebno; ſich (wo) —, *v. r.* nahoditi se, nalaziti se, desiti se, zastati se, zateći se, zatêcati se, obreti se; es befand ſich Niemand bei ihm, nitko se kod njega nepridesi; wo befindet er ſich jetzt? gdê boravi sada, gdê je sada? ſich außer Landes —, biti u tudjini; wie — Sie ſich? kako ste? ich befinde mich wohl, ja sam dobro; ich befinde mich dabei ganz wohl, to mi je baš dobro došlo.
Befinden, *n.* wie iſt das —? kako ste? er fragte nach meinem —, upitao me je za zdravlje; ſ. Befund.
Befindlich, *adj.* nalazeći se; es iſt dort —, ondê se nalazi, ondê je; es muß dort — ſein, mora da je ondê.
Befinſtern, *v. a.* pomračiti.
Befirniſſen, *v. a.* opokostiti, ofirnisovati.
Befiſchen, *v. a.* einen Teich —, loviti ribu u ribnjaku.
Beflächen, *v. a.* oplošiti.
Beflaggen, *v. a.* ein Schiff —, stêgom oskrbiti ladju.
Beflammen, *v. a.* oplanuti; der Gerechtigkeit beflammtes Schwert, plameniti mač pravde; ſ. Entflammen.
Beflechten, *v. a.* oplesti, poplesti, poplitati; ein Gefäß mit Draht —, oplesti sud žicom.
Beflechtung, *f.* opletanje; oplet.
Befleckbar, *adj.* oskvrniv.
Befleckbarkeit, *f.* oskvrnivost.
Beflecken, *v. a.* ſ. Beſchmutzen; mit Blut —, krvlju zaštrapati, izbrljati; ſeinen Säbel —, svoju sablju oskrnjaviti, oskvrniti, skrnjaviti; den guten Namen, die Ehre eines Andern —, dobar glas, poštenje čije okaljati; ſich mit Laſtern —, okaljati se opačinami; ſich ſelbſt —, bluditi sam sobom; (bei Schuhm.) praviti petú.
Befleckt, *adj.* zamazan, ubrljan, omrljan, okaljan; oskvrnjen, skrnavan; ein —es Gewiſſen, oskvrnjena, nečista savêst.
Beflehen, ſ. Anflehen.
Befleißen, Befleißigen, ſich, *v. r.* trsiti se, nastojati (oko šta), prionuti za što; ſich der Wiſſenſchaften —, dati se, nametnuti se na knjigu; ſich der Gottesgelehrtheit —, učiti bogoslovje; ſich der Kürze —, nastojati oko jedroće, pisati jedro.
Befleißigung, *f.* ſ. Studium.
Beflicken, *v. a.* okrpiti, pokrpiti.
Befliegen, *v. a.* obletati.
Befließen, *v. a.* das Blut befloß ſein Kleid, krv mu je tekla po haljini.
Befliſſen, *adj.* marljiv (prilježan); — ſein, nastojati (oko šta); der Weltweisheit —, učenik mudroslovja; der Rechtswiſſenſchaft —, pravnik; er iſt der Rechtswiſſenſchaft —, uči prava.
Befliſſener, *m.* učenik.
Befliſſenheit, *f.* marljivost (prilježanije).
Befliſſentlich, *adv.* marljivo (prilježno).
Beflittern, *v. a.* populati; (mit Flittergold —) varakleisati.
Beflogen, *adj.* ein —er Vogel, poletarac.
Befloren, *v. a.* den Hut —, oviti klobuk pošom, porušnicom, porušiti klobuk; d. Gram befloꝛt ſein Antlitz, tuga mu je obastrla lice; ſich —, *v. r.* oviti se porušnicom.
Beflügeln, *v. a.* okrilatiti; (*fig.*) die Liebe beflügelte ſeine Schritte, ljubav mu je ubrzila noge; ſich —, *v. r.* pospêšiti, požuriti se.
Beflügelt, *adj.* krilat; (*fig.*) brz.
Beflüſchen, *v. a.* pokriti, pokrivati granjem.
Befluten, ſ. Beſtrömen.
Befolgen, *v. a.* poslušati; ſeinen Rath —, učiniti što je savêtovao; ſie befolgte ſeinen Rath, to je ona njega poslušala; er befolgt es nicht, on to nêsluša ništa; welchen Rath ſoll ich —? koje je bolje poslušati? die Anordnungen —, držati se naredbah, izvršiti naredbe.
Befolgenswerth, Befolgenswürdig, *adj.* dostojan posluha i. da se sluša.
Befolger, *m.* izvršilac, poslušnik.
Befolgung, *f.* izvršivanje, posluh.
Beförderer, *m.* pospêšitelj, promicatelj.
Beförderlich, *adj.* pomoćan, probitačan; einem — ſein, pomoći, pomagati koga (u čem).
Befördern, *v. a.* Waaren —, opremiti, opremati, odpraviti robu; einen Brief —, poslati pismo; (beſchleunigen), pospêšiti, uskoriti; ich will ſein Beſtes —, ja ću nastojati o njegovoj sreći; die Wiſſenſchaften —, podupirati, podpomagati, promicati znanosti; (einen zu einem [höheren] Amte —), uzvisiti, povisiti, promaknuti koga; von der Welt —, smaknuti (koga).
Beförderung, *f.* (v. Waaren) opremanje, oprema; (v. Briefen) pošiljanje; (— zu einem Amte) povis, promak, uzvi-

Digitized by Google

šenje; (Beschleunigung), uskoravanje, pospěšavanje; (Unterstützung), podupiranje, podpora, podpomoć; (von der Welt), smak.

Beförderungsalter, *n.* doba za promak i. povis.

Beförderungsgebühr, *f.* odpravnina, opremnina; (Chargengeb.) povisnina.

Beförderungsgesuch, *n.* molba za promak.

Beförderungskosten, *pl.* opremni, odpravni trošak.

Beförderungsmittel, *n.* sredstvo za promak; promicalo; (b. Frachten), odpravni i. opremni put, opremalo.

Beförderungszeit, *f.* vrěme odpravljanja, opreme.

Befrachten, *v. a.* natovariti, nakrcati, tovariti, krcati.

Befrachter, *m.* tovaraš, tovaritelj, krcač.

Befrachtet, *adj.* natovaren; (v. Schiffen), nakrcan; teretan.

Befrachtung, *f.* tovarenje, krcanje; (Fracht), tovar.

Befrachtungsvertrag, *m.* tovarna pogodba.

Befragen, *v. a.* zapitati, zapitivati, upitati; einen um etwas o. wegen einer Sache —, zapitati, pripitati, pitati koga za što; sie befragten einander, zapitivahu jedan drugoga; ein wenig —, priupitati; sich —, propitivati se.

Befrager, *m.* pitalac.

Befragte, *m.* upitanik.

Befreibar, *adj.* izbavan.

Befreien, *v. a.* oslobóditi, izbaviti; aus dem Gefängnisse —, oprostiti (koga) tamnice; von der Knechtschaft —, oslobóditi; von Schulden —, oddužiti; v. Stempel —, oprostiti od biljegovine; sich —, *v. r.* oslobóditi se, izbaviti se, spasiti se; oprostiti se (čega), oteti se, otimati se (od čega).

Befreier, *m.* oslobóditelj, izbavitelj spasitelj.

Befreite, *m.* oslobodjenik.

Befreiung, *f.* izbava, izbavljenje, oslobodjenje; (Erlassung) oprost, oproštenje; — v. d. Stempeltaxe, oprost od biljegovine.

Befreiungsanspruch, *m.* pravo na oprost.

Befreiungsgeld, s. Lösegeld.

Befreiungsgesuch, *n.* molba za oprost.

Befremden, *v. a.* es hat mich sehr befremdet, vrlo sam se začudio; das befremdet mich, to mi je za čudo; sich —, *v. r.* čuditi se (čemu).

Befremden, *n.* začudjenje, čudo.

Befremdend, Befremdlich, *adj.* čudnovat.

Befressen, *v. a.* ogrizti, oglodati, ojésti.

Befreunden, *v. a.* sprijateljiti, oprijateljiti; wir sind befreundet, mi smo prijatelji; (von Verwandtschaft), mi smo si rod, mi smo rodjaci; sich mit Jemand —, sprijateljiti se, oprijateljiti se; sich durch Verwandtschaft —, sroditi se.

Befreundet, *adj.* prijateljski; srodan.

Befreundete, *m.* prijatelj; rodjak.

Befreundung, *f.* prijateljstvo; rodstvo, rod.

Befrieden, s. Umzäunen.

Befriedigen, *v. a.* namiriti, namirivati, izdovoljiti; seine Gläubiger —, věrovnike namiriti i. podmiriti; seine Begierden —, nadovoljiti svoje srce; Jemandes Wünsche —, izpuniti komu želje; die Natur ist leicht befriedigt, prirodi se može lako zadovoljiti; das Buch hat mich nicht befriedigt, ova me knjiga nije izdovoljila; einen Zornigen —, srdita ušišikati, umiriti.

Befriedigend, *adj.* dovoljan.

Befriedigung, *f.* zadovoljenje, zadovoljivanje; (v. Schulden) namira, naplata; es gereicht mir zur —, godi mi; (Zaun) ograda, plot.

Befrieren, *v. n.* das Wasser ist befroren, voda se je poledila.

Befrohnen, *v. a.* nametnuti tlaku, robotu, kuluk.

Befruchten, *v. a.* oploditi, naploditi, oplodjivati.

Befruchtend, *adj.* plodonosan.

Befruchtet, *adj.* oplodjen; ein —er Baum, drvo pod rodom.

Befruchtung, *f.* oplodjivanje, oplod.

Befruchtungsboden, *m.* plodište.

Befruchtungswerkzeug, *n.* plodilo.

Befugen, *v. a.* povlastiti, ovlastiti, povladiti.

Befugniß, *f.* u. *n.* povlastica, vlast, pravo; (Erlaubniß) dopust, dopuštenje, povlada; ich habe keine — dazu, nijesam vlastan (to učiniti).

Befugt, *adj.* vlastan, povlašten, povladjen; er ist — (berechtigt), vlastan je; (es ist ihm erlaubt), ima dopuštenje; ein —er Richter, valjan sudac; ein —er Gewerbsmann, povlašćeni obrtnik.

Befühlbar, *adj.* pipav.

Befühlen, *v. a.* opipati, popipati.

Befühlung, *f.* pipanje, opip.

Befund, *m.* nalaz; — der Kunstverständigen, mněnje věštakah; nach —, kao što se je obnašlo.

Befundbericht, *m.* izvěšće, izvěst o nalazu.

Befund-Certifikat, *n.* nalaznica.

Befundzettel, *m.* s. Bulletin.

Befurchen, *v. a.* obrazditi, izbrazditi.

Befürchten, *v. n.* bojati se (čega); es ist dabei nichts zu —, neima u tom nikakve pogibije; es ist zu —, strah me je, da . . .

Befürchtniß, *n.* strahóta; strah.

Befürchtung, *f.* bojazan, strah.

Befzen, *v. n.* ževkati, ževkariti, žavkati, štektati, kevtati, škamutati.

Begabeln, *v. a.* nabosti na vilice.

Digitized by Google

Begaben, *v. a.* obdariti, nadariti, darivati.

Begabt, *adj.* obdaren, nadaren; er ist mit vielem Verstande —, vrlo je razuman; er ist mit einem guten Herzen —, dobra je srca.

Begaffen, *v. a.* prizjavati, zijati, zuriti, buljiti, blejati.

Begaffer, *m.* zurla, zijalo.

Begähnen, *v. a.* obzinuti; eine Erzählung —, zěvati kod pripověsti.

Begang, *m.* s. Begehen.

Begängeln, sich, *v. a.* zamrljati se, obrljati se, zamazati se.

Begangenschaft, *f.* s. Vergehen.

Begängniß, s. Leichenbegängniß.

Begatten, sich, *v. r.* směšati se, pristati (s kim); (v. Thieren), pariti se.

Begattung, *f.* puteno sdruženje, směšanje, pristanje.

Begattungstrieb, *m.* nagon směšanja.

Begattungsvermögen, *n.* plodivost.

Begattungszeit, *f.* vrěme pristanja; (bei Thieren), vrěme parenja.

Begaukeln, *v. a.* obsěniti, obsěnjivati, obmamiti.

Begaunern, *v. a.* omesti.

Begeben, sich, *v. r.* (sich an einen Ort —) poći, otići, odděliti se (kamo); sich auf den Weg —, poći na put, zaputiti; sich zur Ruhe —, smiriti se, smirivati se, primiriti se; sich in Jemandes Schutz —, utoći se pod čije okrilje; er weiß nicht wohin er sich — soll, nezna kud će sad; sich in Gefahr —, ići u pogibao; (spr.) wer sich in Gefahr begibt, kommt leicht um, tko ide u boj, taj gine; (sich ereignen) dogoditi se, zgoditi se, prigoditi se, slučiti se, sbiti se, priključiti se, pripetiti se; wie hat sich das —? kako je to bilo? es begab sich, sluči se, dogodi se; sich einer Sache —, ostaviti se, okaniti se, manuti se, proći se čega; sich seines Rechtes —, odreći se prava; —, *v. a.* (*merk.*) s. Negociren.

Begebenheit, *f.* Begebniß, *n* dogadjaj, zgoda, slučaj, prigoda.

Begegnen, *v. n.* einem —, sresti, susresti, prisresti, sukobiti, ukobiti koga; (antreffen), udesiti (koga), naměriti se (na koga); sich —, sresti se, sretati se, sukobiti se, ukobiti se; ihre Blicke begegneten sich, očima se sukobiše; einem Widerstande —, naići na odpor; sie — sich in ihren Wünschen, Bestrebungen, slažu se u željah, težnjah; jednake želje, težnje goje; einer Krankheit —, doskočiti bolesti, zavarčiti bolest; einem Unglücke —, prepréčiti (predusresti), nesreću; (sich betragen), postupati, baratati (s kim kako); er ist mir sehr freundlich begegnet, vrlo me je prijatno primio i. dočekao; sich —, *v. i.* es ist ihm ein Unglück begegnet, snašlo ga je zlo, nesreća ga je zadesila, jadi su ga zadesili; (sich ereignen), dogoditi se.

Begegnen, *n.* susreća, susret, sukob; dočck, postupanje.

Begegner, *m.* susretalac.

Begegniß, *f.* dogadjaj, slučaj, sgoda.

Begegnung, *f.* s. Begegnen, *n.*

Begehen, *v. a.* obići, obaći, obilaziti; ein Fest —, slaviti, svetkovati, obsluživati svetkovinu; einen Fehler —, učiniti pogrěšku, pogrěšiti; einen großen Fehler —, vrlo pogrěšiti; eine Sünde —, sagrěšiti; ein Verbrechen —, učiniti zločin; einen Mord —, učiniti krv; etwas —, skriviti; sich —, s. Begatten.

Begeher, *m.* činilac, činitelj, tvorac (zla kakva).

Begehung, *f.* obilaženje, oblaz; svetkovanje, obsluživanje; učin.

Begehr, *m.* was ist ihr —? šta želite? s. Begehren, *n.*

Begehren, *v. a.* (wünschen), želěti, žuděti; er begehrt mein Geld, hlepi za mojim novcem; (fordern), zahtěvati, iskati, tražiti; (sich sehnen,) čeznuti, ginuti (za čim); sein Herz begehrte nach ihr, poželio je nje; er begehrt die ganze Erbschaft, hoće da dobije sve naslědje; ein Mädchen zur Ehe —, prositi děvojku; diese Waare ist begehrt, ova se roba traži; den Unterhalt wider Jemanden —, zahtěvati uzdržanje od koga; (von Hunden), kucati se.

Begehren, *n.* želja, žudnja, požuda, pohota; (Forderung), zahtěvanje, zahtěv, iskanje, iska; sein — so bestimmt als möglich stellen, što se razgovětnije može razložiti svoje zahtěvanje.

Begehrend, *adj.* pohotan, požudan.

Begehrenswerth, Begehrungswürdig, *adj.* željan.

Begehrer, *m.* želitelj.

Begehrig, s. Begehrend.

Begehrlich, *adj.* pohotan, pohlepan.

Begehrlichkeit, *f.* pohotnost, pohlepnost.

Begehrungssünde, *f.* pohotni grěh.

Begehrungsvermögen, *n.* pohotnost, požudnost.

Begehungsart, *f.* način prestupka.

Begehungssünde, *f.* grěh s učina.

Begeifern, *v. a.* osliniti, posliniti; (*fig.*) ocrniti, oblagati, opasti, ozloglasiti, oklevetati.

Begeilen, *v. a.* nagnojiti.

Begeistern, *v. a.* (inspiriren), nadahnuti, nadisati; seine Rede hat mich begeistert, razpalio me je svojim govorom.

Digitized by Google

Begeisterung, *f.* nadahnuće, oduševljenje.
Begeisterungsvoll, *adv.* s najvećim oduševljenjem.
Begeistigen, *v. a.* nadahnuti.
Begeizen, *v. a.* jede Gelegenheit —, svakom prilikom drljančiti.
Begier, Begierde, *f.* požuda, pohlepa, pohot; die — nach Genuß, pohlepa slasti; sinnliche —n, putene želje; — nach etwas haben, želiti što, hlepiti za čim; den —n fröhnen, služiti tělu; seinen —n nachsetzen, pustiti uzdu požudam.
Begierdelos, *adj.* prost i. čist od požudah.
Begierig, *adj.* pohotan, pohlepan; — sein auf oder nach etwas, hlepiti za čim; — werden, poželěti; ich bin begierig, zahtělo mi se, poželio sam (čega).
Begierige, *m.* pohlepnik.
Begierigkeit, Begierlichkeit, *f.* pohlepnost, pohotnost.
Begierlich, s. Begehrlich.
Begierlos, s. Begierdelos.
Begießbottich, *m.* polěvak.
Begießen, *v. a.* politi, polěvati; die Pflanzen —, zalěvati bilje; sich —, politi se; (*fig.*) sich die Nase —, nakvasiti se, nakititi se; etwas mit Blei —, obliti što olovom.
Begießer, *m.* polěvač, zalěvač; s. Gießer.
Begießung, *f.* polěvanje, polěv; zalěvanje, zalěv.
Begiften, *v. a.* eine Tochter —, dati kćeri věno, miraz.
Begifter, *m.* věnodavac.
Beginen, s. Kampfstrandläufer.
Beginenrose, s. Gichtrose.
Beginn, *m.* početak, začetak, započetak; bei'm — der Vorstellung, kad se započne predstava; (Eintritt), nastanak.
Beginnen, *v. a.* početi, počinjati, započeti, začeti; eine Arbeit —, primiti se posla; was soll ich nun —? šta ću sad? was ist sein —? šta naměrava? wer viel beginnt, endet wenig, tko mnogo osnuje, nemože potkati; — *v. n.* početi se, počinjati se, započeti se; der Krieg begann, rat se otvori; der Winter beginnt, nastaje, nastala je zima; er begann zu reden, stade, uze, poče govoriti.
Beginner, *m.* začetnik.
Begipsen, *v. a.* posadriti, nasadriti.
Begittern, *v. a.* pomrežiti, udariti rešetku.
Beglänzen, *v. a.* obasjati, obasjavati.
Beglasen, *v. a.* postakliti.
Beglauben, Beglaubigen, *v. a.* eine Sache mit einem Eide —, zakletvom i. prisegom što posvědočiti, zasvědočiti, potvrditi; Jemanden mittelst einer Urkunde —, ověriti koga izpravom; sich —, *v. r.* izkazati se.
Beglaubiger, *m.* ověritelj, posvědočitelj.
Beglaubigt, *adj.* ověren; eine —e Abschrift, ověren i. věrodostojan prepis; — sein, ověren biti.
Beglaubigung, *f.* svědočenje, potvrda, ověra.
Beglaubigungseid, *m.* věrodajna zakletva i. prisega.
Beglaubigungsschein, *m.* věrodajnica, s. Certifikat.
Beglaubigungsschreiben, *n.* věrodajnica, věrodajni list.
Beglaubigungsurkunde, *f.* věrodajna izprava.
Beglaubt, *adj.* věrodostojan.
Begleit, *m.* u. *n.* s. Begleitung.
Begleiten, *v. a.* pratiti, spravoditi; einen auf's Land —, ići s kim na selo i. vanjštinu; (hinaus —), izpratiti; (*mus.*) den Gesang mit der Flöte —, svirati uz pěv; mit Gesang —, pripěvati; (*merk.*) priložiti, prilagati, priklopiti.
Begleitend, *adj.* spravodan, prateći.
Begleiter, *m.* pratilac, drug.
Begleiterin, *f.* pratilica; drugarica; die Schande ist seine —, sramota ga svuda prati.
Begleitschaft, *f.* pratnja.
Begleitschein, *m.* (*merk.*) prolaznica.
Begleitstimme, s. Begleitungsstimme.
Begleitung, *f* pratnja, spravod; in —, u družtvu; (*mus.*) mit — des Pianoforte, uz fortepiano; ein Gesang mit — des Chors, pěv s likom.
Begleitungsabnehmer, *m.* pratenik.
Begleitungsstimme, *f.* pripěv.
Begliedern, *v. a.* učlaniti, očlaniti.
Beglotzen, s. Anglotzen.
Beglücken, *v. a.* usrećiti, učiniti srećna, čestita.
Beglücker, *m.* usrećitelj, srećotvorac, izvor sreće.
Beglückseligen, s. Beglücken.
Beglückt, *adj.* srećan.
Beglückwünschen, *v. a.* čestitati (komu).
Beglabbern, Begnabbern, *v. a.* oglodati, oglabati.
Begnaden, Begnadigen, *v. a.* pomilovati, milost dati; einen Deliquenten —, oprostiti život osudjeniku; (beschenken), darivati, obdariti.
Begnadiger, *m.* pomilovatelj.
Begnadigte, *m.* pomilovanik.
Begnadigung, *f.* pomilovanje, oproštenje; milost.
Begnadigungsantrag, *m.* predlog za pomilovanje.
Begnadigungsbrief, *m* pomilovnica.
Begnadigungsgesuch, *n.* molba za pomilovanje.
Begnadigungsrecht, *n.* pravo pomilovanja.
Begnehmigen, *v. a.* potvrditi, odobriti.
Begnügen, sich, *v. r.* zadovoljiti se, zadovoljan biti.

Digitized by Google

Begnüglich, Begnügsam, Begnügsamkeit, s. Genügsam usw.
Begolden, *v. a.* pozlatiti, pozlaćivati.
Begrabbeln, *v. a.* opipavati.
Begraben, s. Beerdigen; da liegt der Hund —, u tom grmu zec leži; sich — (verbergen), zavrěti se, zavirati se.
Begraber, *m.* groboder, ukopnik.
Begräbniß, *n.* pogreb, pokop, ukop, zakop, sprovod; (Ort), grob, raka.
Begräbnißfeier, *f.* Begräbnißfest, *n.* pogrebna svečanost.
Begräbnißgebühr, s. Beerdigungsgebühr.
Begräbnißgeld, Begräbnißkosten, *pl.* pogrebni i. pokopni trošak.
Begräbnißlied, *n.* pogrebna i. pokopna [pěsma.
Begräbnißort, Begräbnißplatz, *m.* Begräbnißstätte, *f.* groblje.
Begräbnißschmaus, *m.* daća, karmine.
Begräbnißtag, *m.* dan od pogreba i. pokopa.
Begräbnißtuch, *n.* (mrtački) pokrov.
Begränzen, s. Begrenzen.
Begrapfen, *v. a.* ograbiti, ščepati.
Begrasen, *v. a.* pokriti travom; begraste Hügel, travom oděveni brežuljci; (abfressen), popasti; sich —, *v. n.* utraviti se; (*fig.*) podkožiti se, podmesiti se.
Begrauen, *v. n.* osěděti, sěděti.
Begreifbar, s. Begreiflich.
Begreifen, *v. a.* opipati, pipati; ein begriffener Hut, izlizan, oglodan klobuk (šešir); (enthalten), sadržavati, obsezati; Alles was die Welt in sich begreift, sve što je u světu; (ein—), uklopiti; (verstehen), pojmiti, umom i. pameću shvatiti, razuměti, dokučiti; er begreift Alles leicht, dokučljiv je; ich begreife nicht, warum ..., nedosižem; sich —, *v. r.* k sebi doći, razabrati se; begriffen sein, kaniti, naměravati; auf dem Wege begriffen sein, biti na putu; auf der Flucht begriffen sein, biti u běžanju; mit, über, in etwas begriffen sein, baviti se čim; dieß mit begriffen, zajedno s tim.
Begreiflich, *adj.* dokučiv, razumljiv, pojmiv; einem etwas — machen, orazumiti, razumljivati, obavěstiti, uglaviti (koga); —, *adv.* razumljivo, razgovětno.
Begreiflicherweise, *adv.* er konnte das — nicht thun, razuměva se samo sobom, da on toga nije mogao učiniti.
Begreinen, *v. a.* kreveljiti se (rad čega).
Begrenzbar, *adj.* ograničiv.
Begrenzen, *v. a.* omedjiti, ograničiti, medjiti; (beschränken), stegnuti, stezati; meine Zeit ist sehr begrenzt, malo imam vrěmena.
Begrenzt, *adj.* ograničen, stegnut; —e Begriffe, slabo znanje; ein —er Kopf, maloumnjak.
Begrenzung, *f.* omedjivanje, medjenje; stezanje, stega; medja, granica.
Begriff, *m.* im — sein, kaniti, naměravati, spreman biti, htěti; er war im — fortzugehen, bio je na odhodu, bio je pripravan otići; (In—), jezgra; (Umfang), obseg; (*phil.*) pojam, (ponjatije); dunkler —, tamahan pojam; ich kann mir keinen — davon machen, nemogu si to predstaviti, nemogu to shvatiti; du hast keinen — von seinem Leichtsinn, nebi ni pomislio, kako je lakouman.
Begriffleer, *adj.* bez pojma; (*fig.*) bez znanja.
Begriffsangabe, Begriffsbestimmung, s. Definition.
Begriffsfach, *n.* s. Kategorie.
Begriffsgesellung, s. Ideenassociation.
Begriffsverwechslung, *f.* preměna pojmovah.
Begriffsverwirrung, *f.* smetnja, smeća pojmovah.
Begrübeln, *v. a.* mozgati (o čem).
Begründen, *v. a.* einen Antrag —, predlog podkrěpiti razlozi, razložiti; ein Recht —, dokazati pravo; ein neues Lehrgebäude —, novu sustavu osnovati, utemeljiti, zavesti.
Begründer, *m.* utemeljitelj, osnovatelj, zavoditelj.
Begründniß, *f.* s. Begründung, razlog, dokaz.
Begründung, *f.* dokazivanje, dokaz; utemeljenje, osnivanje, zavedenje; postanak.
Begrünen, *v. n.* pozeleněti; begrünte Felder, zeleno polje.
Begrüßen, *v. a.* pozdraviti, pozdravljati; einen um etwas —, moliti što od koga, moliti se komu za što; den Feind mit Kanonen —, dočekati neprijatelja topovi; sich —, *v. r.* pozdraviti se, pitati se za zdravlje.
Begrüßer, *m.* pozdravitelj; sretalac.
Begrüßung, *f.* pozdravljanje; pozdrav, pozdravljenje.
Begrüßungsformel, *f.* pozdravlje.
Begrüßungsschuß, *m.* pozdravni hitac, metanj, puško-(topo-)met.
Begucken, *v. a.* zavirkivati, povirkivati (na što); razgledati (što).
Begünstigen, *v. a.* einen —, pogodovati, davati prednost (komu); držati komu krilo, zakrilivati koga; Zusammenkünfte der Verbrecher —, pogodovati zločinske sastanke, davati zločincem priliku da se sastanu; ein Verbrechen —, podupirati, podpomagati zločin; die Umstände begünstigten ihn, okolnosti su mu bile na ruku; das gute Wetter begünstigte unsere Luftfahrt, vrěme je prijalo i. govělo našoj za-

Digitized by Google

bavnoj vožnji; begünstigte letztwillige Anordnung, povlaštena oporuka; begünstigte Person, povlaštena osoba.

Begünstiger, *m.* prijaznik, zakrilnik, nahilnik; pomagač; —in, *f.* prijaznica, zakrionica, zaštitnica.

Begünstigung, *f.* prijazan, pogodovanje, pogodnost; pomaganje, zakriljivanje, krilo; polaštica, dobročinstvo.

Begünstigungsjahr, *n.* pogodovna godina.

Begurten, *v. a.* opasati, pasati.

Begutachten, *v. a.* izjaviti mnênje (o čem.)

Begutachtung, *f.* izjavljanje mnênja; mnênje.

Begüten, *v. a.* podobriti; s. Beſänftigen.

Begütern, *v. a.* dati (komu) imanje; obogatiti (koga).

Begütert, *adj.* er iſt —, ima imanje, dobro; vlastelin je; (*fig.*) bogat; —e Landſtände, zemaljski staleži-vlastelji.

Begüterte, *m.* vlastelin; (*fig.*) bogatac.

Begütigen, s. Begüten.

Begwalten, *v. a.* ovlastiti (koga), dati (komu) moć, vlast.

Behaaren, *v. a.* odlakaviti, dlakaviti; ſich —, *v. r.* dlakaviti se, odlakaviti se, okosmatiti, dobiti dlaku, kosu.

Behaart, *adj.* dlakav, kosmat, zarašten; (*bot.*) vlasat, vlasnat.

Behaartheit, *f.* Behaartſein, *n.* dlakavost, kosmatost, vlasatost.

Behaben, ſich, *v. r.* vladati se; ſich wie närriſch —, budalisati.

Behäbig, s. Gehäbig.

Behacken, *v. a.* (mit der Axt), obsêći, otesati; Kartoffeln —, krumpir, krtole, korun okopavati, okapati; (mit dem Schnabel —), okljuvati, okljucati.

Behacken, *n.* kopačina.

Behacker, *m.* okapač, kopač.

Behadern, *v. a.* traljami, cunjami pokriti, poprnjati.

Behaftet, *adj.* obterećen, obtršen; mit Vorurtheilen —, pun predsudah; mit Schulden —, zadužen; (von Krankheiten), zaražen; mit einer Krankheit — ſein, imati kakvu bolest.

Behageln, *v. n.* das Feld iſt ganz behagelt, polje je tučom, gràdom posuto.

Behagen, *v. n.* prijati, goditi, ugadjati, dopadati se, biti po volji; dieſe Speiſe behagt mir nicht, ovo mi se jelo neraći; das behagt ihm nicht, to mu smrdi, to mu je uz kosu.

Behagen, *n.* ugoda, povoljština, last; er findet darin —, to mu godi, on u tom nalazi slast, last.

Behaglich, *adj.* ugodan, prijatan; lastan; —es Gefühl, blagoćut.

Behaglichkeit, *f.* ugodnost, prijatnost, povoljnost.

Behaken, *v. a.* nakačkati, kukami oskrbiti, kuke udariti (na što).

Behalftern, *v. a.* zaulariti, namaknuti ular.

Behaltbar, *adj.* zadrživ, utuvan; das iſt —, to se može zadržati, (*fig.*) upamtiti, utuviti, utubiti.

Behaltbarkeit, *f.* zadržívost, utuvnost.

Behalten, *v. a.* zadržati; ſeine Fehler —, zadržati svoje mane; die Oberhand —, nadvladati, održati mejdan; Recht —, imati pravo; Jemanden bei ſich —, zaustaviti, pridržati koga; ſie behielt es nicht lange, nije održala; die Waffen bei ſich —, držati oružje; d. Farbe —, nepuštati mastila (boje, farbe); etwas im Gedächtniß —, zapamtiti, upamtiti, utuviti, utubiti (što); ein Geheimniß bei ſich —, zamučati tajnu.

Behälter, *m.* spremica, shrana; (Kaſten), ormar; (Fiſch—), barka.

Behältlich, s. Behaltbar.

Behältniß, *n.* sprema, shrana; (Gefäß), posuda; (für Waaren), spravište; (waidm.) zvêrište.

Behaltſam, *adj.* ein —es Gedächtniß, dobra pamet.

Behammeln, ſich, *v. r.* ućopati se, začopati se, ulociati se, ulockati se, ulandati se.

Behämmern, *v. a.* kovati, klepati (na što.)

Behandeln, *v. a.* ein Geſchäft —, raditi posao; einen Gegenſtand —, raditi na čem; Jemanden wohl —, dobro s kim postupati (baratati); übel —, zlostavljati; zart —, njegovati; er behandelt ihn wie ſein Kind, drži ga kao svoga sina; ärztlich —, lêčiti; Jemanden geſetzlich —, postupati s kim po zakonu; Jemanden mit Schlägen —, izbiti koga; eine Ausfertigung ſtempelfrei —, izdati što bez biljega; (*merk.*) prekinuti, pogoditi se; eine Waare —, pogoditi robu.

Behändigen, *v. a.* izručiti, uručiti.

Behändigungsſchein, *m.* izručnica, uručnica.

Behandlung, *f.* postupanje, postupak; — der Gläubiger, naprava s vêrovnici; — vorausgegangener Fälle, postupanje u prijašnjih slučajevih; âmtliche —, uredovanje, uredovno postupanje; ärztliche —, lêčenje, vidanje; — der Waare, pogodba za robu.

Behang, *m.* klempe; s. Bettvorhang.

Behangen, *v. a.* — bleiben, zadêsti se, zapeti.

Behängen, *v. a.* zavêsiti; prevêsiti; ein Zimmer mit Teppichen —, obastrti, zastrti sobu sagovi; die Hunde — das Wild, psi se vêšaju na zvêrad; mit Perlen —, obnizati biserom; ſich —, *v. r.* navêšati na sebe; ſich mit ſchlechten Leuten —, zauzimati se, ortačiti s hrdjavimi ljudmi.

Digitized by Google

Behangzeit, *f.* doba linjanja, linjanje.
Behängen, ſ. Behaaren.
Beharken, *v. a.* pogrecati, pogrebljati.
Beharnen, *v. a.* pomokriti, pomočati; (gem.) popišati.
Beharniſchen, *v. a.* oklopiti; ſich —, udariti na se oklop.
Beharren, *v. n.* obstati, dotrajati; ihr habet bei mir beharret, vi ste održali sa mnom; bis an's Ende —, dotrajati do kraja; bei ſeinem Vorſatze —, ostati kod nakane.
Beharrlich, *adj.* postojan, stalan, stanovan; —er Fleiß, neprestana marljivost.
Beharrlichkeit, *f.* postojanstvo, stalnost, postojanost.
Beharſchen, *v. n.* okoriti se, ukorepiti se; die Wunde iſt beharſcht, rana se je okrastala; (von Waſſer), smrznuti se, smrzavati se.
Beharzen, *v. a.* osmoliti; die Bäume —, vaditi smolu iz drveća.
Behau, *m.* obsěk, otes.
Behaubar, *adj.* obsěčan.
Behauben, *v. a.* metnuti kapu (na glavu); (*fig.*) ubraditi. [zadahnuti.
Behauchen, *v. a.* zahaknuti, ohaknuti,
Behauen, *v. a.* obsěći, obsěcati; (ein Stück Bauholz —), otesati, stesati; (ein wenig —), protesati; (einen Stein —), oklesati; (einen Baum —), okresati, okaštriti, oklaštriti; von unten —, podkresati, podkresavati; den Mühlſtein —, poseći, pobiti, sěći, klepati žrvanj.
Behauer, *m.* kresač.
Behäufeln, *v. a.* ogrnuti, zagrnuti, ogrtati.
Behaupten, *v. a.* tvrditi, utvrditi, utvrdjivati; man behauptet, dokazuje se, ich behaupte das Gegentheil, ja kažem, da je drugčije; ſein Anſehen —, uzdržati svoj glas, svoju uglednost; das kann ich Jedermann in's Geſicht —, to mogu održati pred svačijim obrazom; den Prozeß —, dobiti parnicu; das Schlachtfeld —, održati mejdan; eine Feſtung, ſein Recht —, tvrdjavu, svoje pravo obraniti; ſich —, *v. r.* držati se; er kann ſich nicht —, neće se moći održati.
Behauptung, *f.* tvrdjenje, tvrdnja; dokazivanje; mněnje.
Behauſen, *v. a.* ſ. Beherbergen; okućiti, zakućiti (komu kuću); ſich —, *v. r.* okućiti se.
Behäuſen, *v. a.* kućičiti.
Behauſung, *f.* doček; (Wohnung), in meiner —, u mojem stanu, prebivalištu; u mojoj kući.
Behäuten, *v. a.* pokožiti, kožom pokriti.
Beheben, *v. a.* Zinſen —, dignuti kamate; ein Hinderniß —, ukloniti zapreku; eine Abſchrift —, izvaditi prepis.
Behecheln, *v. a.* ogrebenati.
Beheften, ſ. Betrügen.
Beheizen, ſ. Heizen.
Behelf, *m.* pomoć, sredstvo; okrpa, podpomoć; (Beweismittel im Prozeſſe), dokaz (u parnici); das ſind nichtige —e, to su prazne izlike; (Schrift), pomoćno pismo, oblog, prilog.
Behelfen, ſich, *v. r.* pomagati se, pomoći se (čim i. na čem); pokrpiti se, okrpati se; ſich kümmerlich —, kunatoriti, kuburiti, živariti, tavoriti; ſich mit Lügen —, uteći se k laži; (zufrieden ſein), zadovoljan biti (s čim).
Behelflich, ſ. Behilflich.
Behelligen, *v. a.* uznemirivati (koga); dosadjivati (komu); napastovati (koga).
Behelmen, ſich, *v. n.* kacigom se pokriti; behelmt, kacigast.
Behemden, *v. a.* einen —, dati komu košulju; ſich —, *v. r.* obući košulju.
Behemle, ſ. Rothdroſſel.
Behen, *m.* (*Cucubalus Behen*), gušavica, vragomil.
Behende, *adj.* jatoran, kočoperan, okretan, brz.
Behendigkeit, *f.* jatornost, okretnost.
Behenken, ſ. Behängen.
Behennuß, *f.* behenov orah.
Behennußbaum, *m.* (*Moringa pterygosperma*), behen.
Behennußöl, *n.* behenovo ulje.
Behenwurzel, *f.* behenov korěn.
Beherbergen, *v. a.* dočekati, primiti, uzeti na stan, konak*; ausweiſloſe Individuen —, davati stan ljudem bez izkaznice.
Beherbergung, *f.* stan, konak*.
Beherrſchen, *v. a.* vladati, gospodovati (nad čim), obladati; die Leidenſchaften —, svladati, zauzdati strasti; er beherrſcht ihn, on ga je podsio; dieſe Anhöhe beherrſcht die Stadt, ovaj brežuljak nadvisuje grad; ſich —, *v. r.* obladati sobom, svladati se.
Beherrſcher, *m.* obladalac, vladalac, vladar; gospodar.
Beherrſcherin, *f.* vladarica, gospodarica.
Beherrſchung, *f.* obladanje, gospodovanje; oblada.
Beherzen, *v. a.* ſ. Ermuthigen; (liebkoſen), omilovati, pomilovati.
Beherzigen, *v. a.* primiti k srcu; (erwägen), uvažiti, razmotriti.
Beherzigung, *f.* uvaženje, uvažavanje, uvaga, razmatranje.
Beherzigungswerth, Beherzigungswürdig, Beherzigenswerth, *adj.* uvaženja vrědan i. dostojan.
Beherzt, *adj.* srčan, hrabar, smion; ſich — ſtellen, junačiti se.
Beherztheit, *f.* srčanost, hrabrost.

Digitized by Google

Behetzen, *v. a.* ein Wildpret —, napustiti, nauškati pse na zvěr.
Beheucheln, *v. a.* oblaskati.
Beheulen, *v. a.* oblajati.
Beheren, ſ. Bezaubern.
Behilflich, *adj.* pomoćan; einem — ſein, biti komu u pomoći i. od pomoći; pripomoći, podpomoći (koga).
Behilflichkeit, *f.* podpomoć, pomoć.
Behimmeln, *v. a.* nanebiti, ponebiti.
Behimmelt, *adj.* navrzan, ukrašen, sutrusan.
Behindern, ſ. Verhindern.
Behinken, *v. n.* ohramati.
Behner, *m.* košara, koš.
Behobeln, *v. a.* oblanjati, poblanjati; (*fig.*) einen —, ugladiti, izgladiti koga.
Behocken, *v. a.* čečati, čućati (na čem).
Behohnlächeln, *v. a.* podrugivati se (čemu).
Behölfen, *adj.* spretan, okretan.
Behölfenheit, *f.* spretnost, okretnost.
Beholzen, Behölzen, Behölzigen, *v. a.* (mit Holz verſehen), drvariti; (Forſtw.) gojiti, saditi šumu; einen Teich —, utvrditi koljem nasip; (Holz fällen), drva sěći; ſich —, granati se, rasti u šir, razgranati se; — *v. n.* zastrt biti drvećem.
Behölzigungsgerechtigkeit, *f.* pravo drvarenja.
Beholzung, *f.* drvarenje.
Behonigen, *v. a.* zamediti, zamedljati.
Behör, ſ. Zugehör.
Behorchen, *v. a.* prisluškivati, osluškivati.
Behorcher, *m.* oslušnik.
Behörde, *f.* ſ. Apparat; (Amt), oblast, poglavarstvo; unterſtehende —, nižja, podložna oblast; — u. Amt, oblast i ured; ſich an die — wenden, obratiti se na poglavarstvo.
Behören, uſw. ſ. Gehören.
Behoſen, *v. a.* einen —, obući, navući, navlačiti komu (i. koga u) hlače, (čakšire); ein behoſtes Mädchen, gaćanka; ſich —, obući hlače; behoſt (von Geflügel), gaćan; (von Menſchen), u hlačah.
Behuf, *m.* korist, poraba; zu meinem —, za mene, za moju porabu; zu dieſem —, u tu svrhu; zum —, za; —s, *adv.* za, poradi.
Behufen, *v. a.* kopita dati; das Pferd iſt behuft, konj ima kopita.
Behuft, *adj.* kopitast; ein wohl behuftes Pferd, konj dobrih kopitah.
Behügeln, *v. a.* ogrebiti.
Behülflich, ſ. Behilflich.
Behüllen, *v. a.* obastrti, zastrti, obastirati.
Behülſen, *v. a.* omahunati, omohuniti; behülſt, mohunav; ſich —, *v. r.* mohunati se.
Behumſen, ſ. Betrügen.
Behüpfen, *v. a.* skakutati (po..); otrupkati.
Behuten, *v. q.* popasti.
Behüten, *v. a.* sačuvati, čuvati, braniti; behüte; behüte Gott! nedaj Bože, sačuvaj Bože! Gott behüte dich davor! sačuvaj te Bog od toga! behüt' dich Gott! ostaj s Bogom! ſ. Behuten.
Behüter, *m.* čuvar, čuvalac.
Behutſam, *adj.* opazan, oprezan, opipan, ostražan, smotren; ſei —, budi na oprezu, opazu! — gehen, pipavo ići, váditi; — ſein im Reden, oprezno govoriti.
Behutſamkeit, *f.* oprez, opaz, opip, ostražnost, smotrenost.
Bei, *praep.* kod, pri; bei meinen Eltern, kod mojih roditeljah; bei einem ſitzen, sědeti do, uz, polag, pored koga; bei Waſſer und Brod, o kruhu i vodi; — aller ſeiner Geſchicklichkeit, hat er doch keinen Dienſt, pored sve svoje veštine neima službe; — alle dem, — dem allen, pored svega toga; — Tag, danom, danju; — Nacht, noćju; — Zeiten, za vremena; — Gott! tako mi Boga! — meiner Treue! věre mi! ich ſchwöre es dir — allen Heiligen, kunem ti se svimi svetci; — Seite legen, metnuti na stranu, odložiti; — Strafe, pod kazan (kaštigu, pedepsu); — Vermeidung der Ungnade, inače izgubit će milost; (beiläufig), — drei Schuh tief, od prilike tri stope dubok, jedno dvě stope dubok; er iſt noch — Leben, još je u životu; — der Hand, na ruci, meti; es iſt — weitem nicht ſo, sasvim je drugčije; es iſt — weitem nicht ſo gefährlich, nije ni malo tako pogibeljno.
Beian, ſ. Daneben.
Beiarbeiter, *m.* pomagač.
Beibehalt, *m.* zadržaj.
Beibehalten, *v. a.* zadržati.
Beibehaltung, *f.* zadržavanje, zadržaj; unter —, zadržav.
Beibiegen, *v. a.* priklopiti, priviti; beigebogen, priklopljen, privit.
Beibinden, *v. a.* privezati, privezivati.
Beiblatt, *n.* priloga, dodatak.
Beibringen, *v. a.* Beweiſe —, izněti, doněti dokaze; Behelfe —, doněti pomoćna pisma; Gründe —, navesti razloge; Zeugen —, dovesti svědoke; eine Wunde —, zadati ranu, obraniti, raniti; Gift —, podmetnuti otrov; einen Schlag —, udariti, einen Stoß —, ubosti; Furcht —, zadati straha, uplašiti, prestrašiti; einem etwas —, naučiti, (koga što); uputiti, uglaviti (koga o čem).
Beibringen, *n.* (von Zeugen), dovod.
Beichte, *f.* izpověd, izpověst; zur — ſitzen, izpověditi (koga); (b. Or.), du-

Digitized by Google

hovati (komu); ſeine — ablegen izpovĕditi se; ſ. Beichtformel.
Beichten, *v. a.* izpovĕditi, izpovĕdati (koga), duhovati (komu), —, *v. n.* izpovĕditi se; ſeine Sünden —, izpovĕditi se grĕhah.
Beichter, *m.* ſ. Beichtkind.
Beichtermahnung, *f.* izpovĕdna opomena.
Beichtformel, *f.* izpovĕdka.
Beichtgänger, *m.* ſ. Beichtkind.
Beichtgebet, *n.* izpovĕdna molitva.
Beichtgehen, *n.* izpovĕdanje.
Beichtgeld, *n.* Beichtgroſchen, *m.* izpovĕdno.
Beichtiger, ſ. Beichtvater; Beichtkind.
Beichtkind, *n.* duhovno i. izpovĕdno čedo, izpovĕdjenik.
Beichtpfennig, ſ. Beichtgeld.
Beichtrede, *f.* izpovĕdna propovĕd.
Beichtſchein, ſ. Beichtzettel.
Beichtſohn, *m.* ſ. Beichtkind.
Beichtſtuhl, *m.* izpovĕdaonica, izpovĕdište.
Beichttag, *m.* izpovĕdni dan.
Beichtvater, *m.* izpovĕdnik, duhovni otac.
Beichtzettel, *m.* Beichtzeugniß, *n.* izpovĕdnica.
Beide, *adj.* oba, obadva; ſie ſind — gekommen, obodvojica, obojica su došla; — Wägen, oboja kola; — Kinder, obadvoje, oboje dĕce; mit —n Händen, obadvĕručke, oběručke; unter —n Geſtalten, pod oboje; alle —, obojica; Einer von —n, jedan ili drugi.
Beiderlei, *adv.* oba; auf — Art, na oba načina; unter — Geſtalt, pod oba oblika; pod oboje.
Beiderſeitig, *adj.* oběstran; ihre —e Meinung, mněnje obojice.
Beiderſeits, *adv.* sa, na obě strane; zamĕnito.
Beidesmal, *adv.* oba puta, obadva puta.
Beidlebend, *adj.* vodozemni.
Beidrehen, *v. a.* zakrenuti.
Beidrucken, *v. a.* pritiskati, pripečatati, prištampati.
Beidrücken, *v. a.* pritisnuti; ein Siegel —, udariti pečat.
Beidrückung, *f.* — des Siegels, udar pečata; mit — des Siegels, udariv pečat (na, uz).
Beidſchattig, *adj.* raznošen; —e Menſchen, raznošenci.
Beierbe, ſ. Subſtituterbe.
Beieſſen, *n.* prismok.
Beifall, *m.* odobravanje; pohvala; ſtürmiſcher —, gromovito pljeskanje; — geben, potvrditi, povladiti (komu što); — ernten, steći pohvalu; — finden, dopasti se; — klatſchen, pljeskati komu.
Beifallen, *v. n.* pasti, pripasti na um i. pamet; doći u pamet; es will mir nicht —, nespominjem se, nesĕćam se (čega); einem —, biti s kim jedne misli i. jednoga mněnja; das ganze Land iſt ihm beigefallen, sva je zemlja uz njega pristala.
Beifallgierig, *adj.* željan pohvale.
Beifällig, *adj.* pohvalan; es iſt mir nicht —, nedolazi mi na um.
Beifallklatſchen, *n.* pljesak, pljeskanje.
Beifallsbezeugung, *f.* izjavljanje pohvale; pohvala, pljesak.
Beifallsgeſchrei, *n.* pohvalna vika.
Beifallswinken, *n.* pohvalno namigivanje.
Beifang, *m.* uzlovak.
Beifeſte, Beifeſtung, ſ. Citadelle.
Beiflechten, *v. a.* priplesti, pripletati.
Beifolgen, *v. n.* ſ. Mitfolgen; —der Brief, primetnuto, priloženo pismo.
Beifracht, ſ. Beilaſt.
Beifrau, *f.* pomoćnica.
Beifuge, ſ. Beilage.
Beifügen, *v. a.* eine Bemerkung —, primĕtiti što, pridati opazku; Rechnungen —, priklopiti, priložiti račune.
Beifüger, *m.* primetač, pridavalac.
Beifügig, *adj.* pridavni.
Beifügung, *f.* priklop, prilaganje.
Beifuß, *m.* (*Artemisia vulg.*), komonika, komotljika, ćopa, crnobilj; kampherartiger —, brada.
Beifußöl, *n.* crnobiljevo ulje.
Beigabe, *f.* dodatak.
Beigang, *m.* pokrajna žica.
Beigeben, *v. a.* pridati; einen Gehilfen —, pridĕliti, pridružiti pomoćnika.
Beigefügte, *n.* ſ. Beilage.
Beigehen, *v. n.* zajedno ići; (beifallen) ſich etwas — laſſen, usuditi se.
Beigehend, *adj.* primetnut, priložen.
Beigehülfe, *m.* pomoćnik.
Beigemach, *n.* prisobak.
Beigenannt, *adj.* imenovan.
Beigeruch, *m.* zaudaranje, pavonj; es hat einen —, zaudara.
Beigeſchmack, ſ. Beiſchmack.
Beigeſchworner, ſ. Beiſaß.
Beigeſell, *m.* pomoćnik.
Beigeſellen, *v. a.* pridružiti; ſich —, *v. r.* pridružiti se (komu).
Beigethan, *adj.* naklonjen, nagnut.
Beigewicht, *n.* pritega.
Beigießen, *v. a.* priliti, prilĕvati.
Beiglied, *n.* članić.
Beiguß, ſ. Brühe, Tunke.
Beigut, ſ. Nebengut.
Beihalm, *m.* uzvlatak.
Beihanden, Beihändig, *adv.* na ruci, na meti.
Beihauchen, ſ. Einhauchen.
Beiher, ſ. Nebenher.
Beiherſtellen, *v. a.* primetnuti mreže.
Beihilfe, *f.* pripomoć, podpomoć, pomoć; ſ. Beiſteuer.
Beihilflich, ſ. Behilflich.
Beijagen, *n.* manji lov.

Digitized by Google

Beikarte, *f.* (karta-)podpornica.
Beikind, *n.* ſ. Baſtard.
Beikirche, *f.* područna crkva; kapela.
Beiklang, *m.* prizvuk, priglas.
Beikleben, Beikleiſtern, *v. a.* prilěpiti.
Beiknecht, *m.* služak.
Beikneten, *v. a.* prignječiti, priměsiti.
Beikoch, *m.* parakuhar, kuharski pomoćnik.
Beikommen, *v. n.* približiti se, pristupiti; man kann ihm nicht —, nemože čověk do njega; er kann ihm nicht —, nemože mu ništa; wie könnte man am leichteſten dem Feinde —, kako bi bilo najpristupnije udariti na dušmanina; (*fig.*) laß dirs nicht —, nemoj na to ni pomisliti; ſich etwas — laſſen, usuditi se, podstupiti se; ſ. Gleichkommen.
Beikommend, *adj.* priložen, primetnut, priklopljen.
Beikoſt, *f.* smok, prismok.
Beikramen, *v. a.* ukloniti, razpremiti.
Beikreis, *m.* pokrug.
Beikriechen, *v. a.* pripuzati.
Beil, *n.* bradva, švarba.
Beilade, *f.* prikletčić.
Beilage, *f.* priloga, dodatak, priklop; in der — folgt, priklopljeno je; (Depoſitum), ostava.
Beilager, *n.* svatba, pir.
Beilaß, *m.* ſ. Fundus inſtructus.
Beilaßinventar, *n.* izručni i. povratni imovnik.
Beilaſſen, *v. n.* ſ. Zulaſſen; Jemanden den Unterhalt —, pustiti komu izdržavanje, uzdržavanje.
Beilaſt, *f.* osebni tovar.
Beilaufen, *v. n.* poredo trčati.
Beiläufer, ſ. Ausläufer.
Beiläufig, *adv.* od prilike, oko, po prilici; (nebenbei), uzput, uzgred, mimogred.
Beilblatt, *n.* pero od sěkire.
Beilchen, *n.* bradvica, sěkirica.
Beilegen, *v. a.* priložiti, primetnuti; den Acten —, priložiti i. priklopiti spisom; (deponiren), dati na ostavu, ostaviti; (beerdigen), sahraniti; (ſchlichten), poravnati, razvaditi; einen Streit —, razpraviti razpru; der Proceß wurde gütlich beigelegt, parnica je mirnim putem legla; Unruhen —, utaložiti nemir; ugasiti bunu; die Sache iſt beigelegt, to je poravnano i. razpravljeno; einen Namen —, naděnuti, naděsti ime; Glauben —, pověrovati (komu, čemu); (zuſchreiben), pripisivati; einem die Schuld —, kriviti koga; den Handelsbüchern einen halben Beweis —, uzeti trgovnike (trgovačke knjige) za polovicu dokaza; einen Titel —, naslov dati; dem lege ich keinen Werth bei, to nebrojim u paru; man legt ihm ausgebreitete Kenntniſſe bei, drže ga za vrlo učena čověka; —, *v. n.* okrenuti se, ploviti, ići na větar, držati ladju na větar.
Beileger, *m.* (eines Streites), razvadjač.
Beilegung, *f.* prilaganje, priložba; (— eines Streites), razvada, itd.; ſ. Beilegen.
Beileid, *n.* sažalost.
Beileidsbezeugung, *f.* sažaljivanje, sažalovanje.
Beileidsſchreiben, ſ. Condolenz.
Beileiſen, *n.* željezina.
Beilfertig, *adj.* dotesan.
Beilförmig, *adj.* sěkirast, bradvast.
Beiliegen, *v. n.* ležati uz . .; dem Briefe liegt Geld bei, u ovom pismu ima novacah; —de Schrift, priloženo, priklopljeno pismo; —d überſenden wir Ihnen, uz ovo pismo, i. u priklopu pošiljamo vam.
Beilkraut, *n.* (*Coronilla Scorpioides*), sěkirica.
Beilpflanze, *f.* Beilſtrauch, *m.* (*Securidaca scandens*), sěkirnjača.
Beim, ſ. Bei dem.
Beimagd, *f.* poslužkinja.
Beimann, *m.* švaler*.
Beimanſchen, *v. a.* pribrljati.
Beimengen, ſ. Beimiſchen.
Beimeſſen, *v. a.* pripisivati; Schuld, Glauben —, ſ. Beilegen.
Beimiſchen, *v. a.* primĕšati, umĕšati; dem Weine Waſſer —, usuti vode u vino.
Beimiſchung, *f.* primĕšavanje; primĕša, umĕša, primĕša.
Bein, *n.* kost; in — arbeiten, dĕljati kosti; zu — werden, okostiti se; (ſpr.) es iſt nichts als Haut und — an ihm, on je sama sazdana kost, on je koža i kost; jedva mu koža kosti drži; das dringt durch Mark und —, to probija čověku srce; (Schien—), golĕn, cĕv; (Fuß), noga; (lange —e), krakovi; Jemanden auf die —e helfen, podpomoći koga, postaviti koga na noge; ſich auf die —e machen, uzeti utrenik, odpiriti, odhladiti; auf den —en ſein, biti na nogah; ſo früh auf den —en? zar ste tako uranili? eine Armee auf die —e ſtellen, sabrati, podignuti vojsku; einem ein — unterſchlagen, podmaknuti komu nogu, (*fig.*) metnuti komu granu na put; (am Tiſche uſw.), noga.
Beinaber, *f.* pokostna žila.
Beinahe, *adv.* gotovo, po gotovu, mal ne, u malo, za malo; — die Hälfte, mal da ne i. gotovo polovina; — wäre er ertrunken, u malo, u blizu se neudavi.

Digitized by Google

Beinähnlich, *adj.* koštunjav, kostast, koštast.
Beiname, *m.* prezime, priděvak.
Beinanzug, *m.* dolnja odéća.
Beinarbeiter, *ſ.* Beindrechsler.
Beinartig, *adj.* koštunjav, koštunjast.
Beinasche, *f.* koštan pepeo.
Beinblume, *f.* (*Caltha palustris*), kalužnica.
Beinbohrer, *ſ.* Bankbohrer.
Beinbrech, *ſ.* Beingras.
Beinbrecher, *m.* (*Aquila ossifraga*), kostožder, razbikostina, dobrohran, kostojedja.
Beinbruch, *m.* kostolom, nogolom; (*Osteocolla*), kostolěp.
Beinbrüchig, *adj.* kostoloman; (v. Fleiſch.), nevaljao.
Beinchen, *n.* koščica; nožica.
Beindrechsler, *m.* koštičar.
Beindürre, *adj.* suh kao biljka; er iſt —, on je koža i kost, on je sama sazdana kost.
Beineben, **Beinebſt**, *adv.* uz to, pored toga.
Beinern, *adj.* koštan, košten.
Beinerve, *m.* (*Nervus accessorius*), dodatni živac.
Beinerzeugung, *f.* rast, rašćenje kostijuh.
Beinfäule, *ſ.* Beinfraß.
Beinfeile, *f.* kostni pilnjak.
Beinfiſch, *m.* (*Ostraceon*), kostreš.
Beinfolter, *f.* muke na noge.
Beinfraß, *m.* pokostica.
Beinfutter, *n.* (am Sattel), nogavice.
Beingerippe, *n.* okostnica, samokost.
Beingeſchwulſt, *f.* otok kosti.
Beingewächs, *n.* mrtva kost.
Beingras, *n.* (*Anthericum ossifragum*), kostolomka.
Beinharniſch, *m.* golěnak.
Beinhart, *adj.* koštunjav, tvrd kao kost.
Beinhaus, *n.* kosturnica, kostnica, kostenjak.
Beinhaut, *f.* (kožica-)pokostnica, opnica.
Beinhaut-Entzündung, *f.* kostni vrbanac.
Beinheil, *m.* (*Osteocolla*), kostolěp.
Beinholz, *n.* (*Lonicera Xylosteum*), pasje grozdje, orlovi nokti.
Beinhülſe, *f.* ſ. Hartriegel.
Beinicht, *adj.* koštunjav.
Beinig, *adj.* koštan; (v. Füßen), nogat.
Beinkleid, *n.* hlače, čakšire*.
Beinknochen, *m.* nožna kost.
Beinknopf, *m.* košteno puce, koštan gumb.
Beinkrebs, *ſ.* Knochenkrebs.
Beinkruſte, *f.* pokost.
Beinlade, *ſ.* Beinſchiene.
Beinlage, *f.* noge.
Beinleder, *n.* sarine.
Beinling, *m.* (am Strumpfe), grlić; ſ. Beinlage.
Beinlos, *adj.* bez kosti, bezkostan; beznog.
Beinmark, *n.* moždina, mozag iz kostijuh.
Beinmuskel, *m.* nožna mišica.
Beinnerve, *m.* nožni živac.
Beinöl, *ſ.* Knochenöl.
Beinrüſtung, *f.* ſ. Beinharniſch.
Beinſchelle, *f.* negva, bukagija, okovi od noguh.
Beinſchiene, *f.* ſ. Beinharniſch; (*med.*) daščice, oklop (za slomljenu nogu).
Beinſchraube, *ſ.* Beinfolter.
Beinſchwarz, *n.* žežena kost.
Beinſchwarzbrennerei, *f.* paliste kostijuh.
Beinſieder, *m.* kostovar.
Beinſiederei, *f.* kostovara, kostovarnica.
Beinſpalt, *m.* koštena cěpotina i. puč.
Beinſpaltung, *f.* razkorak.
Beinſpath, *m.* napužnica.
Beinſtab, *m.* noga.
Beinſtiefel, *m.* gvozdena čizma.
Beinſtoff, *m.* kostovina.
Beinwaare, *f.* koštevina.
Beinwell, *n.* (*Symphitum offic.*), gavez, kilnjak, kiloléč, žilovlak; (*S. tuberosum*), stisak; (Beinbruch), kostolěp.
Beinwuchs, *m.* ſ. Beinerzeugung.
Beinwolle, *f.* nožna vuna.
Beinwunde, *f.* rana od kosti.
Beinwurm, *m.* (*Filaria Medinensis*), podkožnjak.
Beiordnen, *v. a.* poreditи; er iſt dem Ausſchuſſe beigeordnet, pridan je odboru.
Beipacken, *v. a.* priprtiti, pritovariti.
Beipfanne, *f.* drugi tiganj.
Beipferd, *n.* konj u povodu, jedek*.
Beipflichten, *v. a.* za pravo dati (komu), saglašavati se, podudarati se (s kim); odobravati (što); einer Meinung —, pristati na čije mněnje.
Beipflichter, *m.* pristaša.
Beipflichtung, *f.* odobravanje, pristaja.
Beirath, *m.* savět, svět.
Beirathen, *v. a.* světovati (koga).
Beiräthig, *adj.* einem — ſein, světovati koga.
Beiräumen, *v. a.* razpremiti, razpremati.
Beireihen, *v. a.* poreditи.
Beiriem, *m.* pouzda.
Beiroß, *ſ.* Beipferd.
Beirren, *v. a.* pomesti, smutiti, mutiti.
Beirrung, *f.* pometnja, smetnja.
Beirücken, *v. a.* primaknuti, primicati; (mittheilen), prihvatiti, priklopiti.
Beiſammen, *adv.* zajedno, skupa; — ſein, biti u skupu i. na okupu; — ſtehen, stajati u skupu; ſ. auch Zuſammen.
Beiſaß, *m.* žiljer, želar; bezvolnik; (Beigeſchworner), prisežnik, prisěžnik; ſ. Gemeindeangehörige.

Digitized by Google

Beiſatz, *m.* primetak, dodatak; ſ. Appoſition.
Beiſch, ſ. Mäuſedorn.
Beiſchaffen, *v. a.* pribaviti, dobaviti, dobavljati, namaknuti.
Beiſchaffung, *f.* pribavljanje; unentgeldliche —, bezplatna dobava.
Beiſchließen, *v. a.* priložiti, prilagati, primetnuti.
Beiſchiff, *n.* ladjica, barkača.
Beiſchlaf, *m.* prileg.
Beiſchlafen, ſ. Beſchlafen.
Beiſchläfer, *m.* suložnik, prileţnik.
Beiſchläferin, *f.* suložnica, hotnica, prileţnica.
Beiſchlag, *m.* kriv, lažljiv, nevaljao novac; (vor d. Hauſe), shod.
Beiſchlagen, ſ. Beiſtimmen.
Beiſchließen, *v. a.* priklopiti, primetnuti; beigeſchloſſen, priložen, priklopljen; —d überſenden wir, uz ovo pismo pošiljamo vam; ovomu pismu priklopljen je . .
Beiſchluß, *m.* priklop, dodatak, priloga.
Beiſchlüßel, *m.* odpirač.
Beiſchmack, *m.* potek, zaudaranje (na što).
Beiſchmelzen, *v. a.* pritopiti.
Beiſchmieren, *v. a.* primazati.
Beiſchreiben, *v. a.* pripisati.
Beiſchreiben, *n.* pripisak.
Beiſchreiber, *m.* pisarski pomoćnik.
Beiſchrift, *f.* pripisak.
Beiſchuß, ſ. Beitrag.
Beiſchüßel, *f.* prismočnica.
Beiſchütten, *v. a.* prisuti, prisipati.
Beiſegel, ſ. Leuſegel.
Beiſein, *n.* pribiće, pribitnost, nazočnost, prisućtvo, pritomnost; in meinem —, na moje oči, predamnom.
Beiſeit, Beiſeits, *v. a.* na stranu, na strani, u prikrajku; — gehen, treten, odstupiti; — legen, ſtellen, ſetzen, odložiti; — ſchaffen, ukloniti; Scherz —, okrom šale, bez šale.
Beiſeitſetzung, *f.* uklon; mit —, ukloniv, smetnuv s uma.
Beiſetzen, *v. a.* pristaviti, primetnuti; eine Leiche —, sahraniti, pokopati mrtvo tělo; die Segel —, razapeti jadra; (hinzuſchreiben), pripisati.
Beiſetzung, *f.* pristavljanje; (einer Leiche), pogreb, ukop; — des Namens, pripis imena.
Beiſichtig, ſ. Kurzſichtig.
Beiſitz, *m.* prisědja, prisědanje.
Beiſitzen, *v. n.* sěditi kod, uz, pri; prisědovati, zasědavati; im Gerichte —, biti u sudu.
Beiſitzer, *m.* prisědnik, prisědatelj, zasědatelj.
Beiſitzeramt, *n.* prisědništvo.
Beiſonne, ſ. Nebenſonne.
Beiſorge, *f.* staranje, briga.
Beiſpannen, *v. a.* pripregnuti.
Beiſpiel, *n.* primĕr; zum —, na primĕr, na priliku (n. p.); —e anführen, navesti primĕre; mit —en belegen, primĕrl potvrditi; (Vorbild), mit einem guten — vorangehen, prednjačiti dobrim primĕrom; ein gutes — geben, ugled dati; an Jemanden ein — nehmen, ugledati se u koga, gledati na koga; nach ſeinem —, ugledavši se na njega; zum — dienen, biti ugled.
Beiſpiellos, *adj.* bezprimĕran; (*fig.*) nečuven, nevidjen.
Beiſpielloſigkeit, *f.* bezprimĕrnost.
Beiſpielreich, *adj.* obilat primĕrl.
Beiſpielshalber, *adv.* za primĕr.
Beiſpielsweiſe, *adv.* primĕrce; za primĕr.
Beiſpringen, *v. n.* priskočiti, pomoći, priskočiti u pomoć.
Beißbeere, *f.* (*Capsicum annuum*), paprika.
Beiße, *f.* meka, mama; ſ. Beete.
Beißel, *m.* ušasto dlěto.
Beißelbeere, *f.* (*Berberis vulg.*), žutika.
Beißen, *v. a.* ugrizti, ugriznuti, grizti; ujësti, ujědati; (von Schlangen), ujësti, pecnuti, pečiti, seknuti; die Zähne zuſammen —, stisnuti zube; um ſich —, zajědati, zagrizati u ljude; ſich —, grizti se, klati se; (v. Pferden), glockati se; ſich in die Lippen —, ujësti se za usta; in einen ſauren Apfel —, dovezati se tvrdoga posla; in's Gras —, odapeti, ljusnuti, otegnuti papke, dernuti; (ätzen) jësti; (jucken) svrbiti, srbiti; der Pfeffer beißt, papar peče; er hat nichts zu —, neima šta jësti; die Hunde — ſich um einen Knochen, poklali se psi oko gole kosti.
Beißend, *adj.* grizak; (ätzend), jědak; —e Rede, ujedan govor.
Beißer, *m.* zajědalo, zagrizalo; (Kinderzähne), baci, bauci, vučići.
Beißfliege, *f.* braničevka, golubačka muha.
Beißig, ſ. Biſſig.
Beißkäfer, *m.* (*Anthia*), grizalac.
Beißker, *m.* (*Cobitis fossilis*), piškor, čikov.
Beißkohl, *m.* blitva.
Beißkorb, *m.* nagubnjak, brnjica.
Beißrübe, ſ. Beete.
Beißwerkzeuge, *n.* kusalo, grizalo.
Beißzahn, *m.* prednjak(-zub).
Beißzange, *f.* štipalica.
Beiſtand, *m.* pomoć, podpomoć; — leiſten, pomagati, priteći u pomoć; (b. Duell), děver; (bei d. Trauung), věnčani kum; stari svat; rechtlicher —, odvětnik; amtlicher —, uredovni pomoćnik; (zur Zeugenſchaft, Controlle), svědoci, uredovni priglednici.

Digitized by Google

Beiſtänder, *m.* pomoćna ladja; ſ. Anwalt.
Beiſtändig, *adj.* pomažući; — bleiben in der Noth, desiti se komu u nevolji, biti komu za nevolju; pomagati koga u nevolji.
Beiſtandsfrau, *f.* staro-svatica.
Beiſtandsleiſtung, *f.* pomaganje.
Beiſtecken, *v. a.* ſich Geld —, uzeti sobom novacah; Einen —, metnuti koga u buturnicu.
Beiſtehen, *v. a.* pomoći, pripomoći, podpomoći, pomagati koga; biti (komu) na pomoći i. u pomoći; einem in der Noth —, ſ. Beiſtändig bleiben; einem mit Rath und That —, pomagati koga rěčju i dělom; věrno koga pomagati; (v. Advokaten), braniti; zastupati; (v. Geiſtlichen), ići nad bolestnika, oskrbiti bolestnika.
Beiſteher, *m.* pomagač, pomoćnik.
Beiſteuer, *f.* prinos, prilog, prispěvak; milde —, milostinja; (Nebenſteuer), priplatak, prirez.
Beiſteuern, *v. a.* priložiti, prilagati, prinositi, doprineti.
Beiſtich, *m.* lovište.
Beiſtimmen, *v. n.* privoléti se; einem —, podudarati se, slagati se s kim; pristajati, pristati uz koga; odobravati, potvrditi komu što; einem in der Meinung —, biti s kim jedne misli i. jednoga mněnja.
Beiſtimmend, *adj.* privoljujući.
Beiſtimmer, *m.* pristaša.
Beiſtimmung, *f.* potvrdjivanje, odobravanje, sudaranje, suglasje, privolja, privoljenje.
Beiſtopfen, *v. a.* prikljukati.
Beiſtoß, *m.* primak.
Beiſtrich, *m.* zapeta, črknja, koma.
Beiſtrom, *m.* rukavac, otoka.
Beiſtube, *f.* prisobak, klět, kućar.
Beiſtück, *n.* pokrajni kus.
Beitaſche, *f.* kesica.
Beithun, *v. a.* ſ. Hinzuthun (verwahren), spraviti, ostaviti; ſich —, *v. r.* ulagati se, udvoriti se; beigethan, naklonjen, nagnut.
Beitiſch, *m.* pristolje.
Beiton, *m.* priglas, prizvuk.
Beitrag, *m.* prinos, prilog, prinesak; ein — an Geld, novčani prinesak, prispěvak; (Almoſen), poplata; Beiträge ſammeln, otići u poplatu; — zu den Staatsbedürfniſſen, prinos za državne potrebe; (— zu einer Zeitſchrift), članak, sastavak.
Beitragen, *v. a.* ſ. Herbeitragen; (mitwirken), uzrokovati; dieſer Umſtand trug zur Vermehrung meiner Angſt bei, ova je okolnost umnožila moj strah; das Seinige —, nastojati, gledati; (Geld —), priložiti, prinositi, prilagati, doprineti na što), poplatiti (koga).
Beiträger, *m.* priložnik.
Beitreiben, ſ. Eintreiben.
Beitreiben, *n.* pohajka.
Beitreten, *v. n.* pristupiti; einer Meinung —, pristati uz čije mněnje; einem Bündniſſe —, stupiti u savez.
Beitritt, *m.* pristup.
Beitrittsurkunde, *f.* pristupnica.
Beiträpfeln, *v. a.* prikapati, prikapnuti.
Beiurtheil, *n.* uzgredna presuda, uzsuda.
Beivormund, *m.* poskrbnik.
Beiwache, *f.* ſ. Bivouak.
Beiwachen, ſ. Bivouaquiren.
Beiwagen, *m.* druga kola.
Beiweg, *m.* uzput, stranputica; —, *adv.* uz, uzgred.
Beiweib, ſ. Beiſchläferin.
Beiweitem, *adv.* ſ. Weit.
Beiwerfen, *v. a.* pribaciti, privrgnuti.
Beiwerk, ſ. Nebenwerk.
Beiweſen, *n.* ſ. Beiſein, Nebenwerk.
Beiwohnen, *v. n.* pribivati; einer Verſammlung beiwohnen, biti u skupštini; es wohnt ihm große Klugheit bei, ima u njega puno mudrosti, vrlo je mudar; einer Perſon —, směšati se, puteno obćiti s kim.
Bewohner, ſ. Anwohner.
Beiwohnung, *f.* pribivanje, pribiće, nazočnost, pritomnost; směšanje.
Beiwollen, *v. n.* man will ihm bei, hoće do njega.
Beiwort, *n.* pridavnik.
Beiwörtlich, *adj.* pridavni.
Beizählen, *v. a.* pribrojiti, pribrajati.
Beizbrühe, *f.* lužilo, salamura.
Beize, *f.* lov sa sokolom; auf die — gehen, loviti sa sokolom; (das Beizen), zaluživanje, luženje; (im Waſſer), močenje; in die — legen, zaluživati, lužiti; močiti, kiseliti; (bei Gärbern), metnuti u lug; (Beizbrühe), lužilo; (bei Gärbern), lug; (bei Färbern), sirina; (bei Köch.), kvas, salamura; (bei Kupferſt.), jědka (voda); (Köder), meka, mama.
Beizeichen, *n.* priznak; ſ. Attribut.
Beizeichnen, *v. a.* pribilježiti.
Beizeiſen, *n.* dlětašce.
Beizeiten, *adv.* za dobe, na vrěme; — kommen, za rana doći.
Beizen, *v. a.* grizkati; (*techn.*) zaluživati, lužiti; (im Waſſer), močiti, kisati, kiseliti; (wdm.) loviti sokolom.
Beizend, *adj.* jědak, grizak.
Beizer, *m.* močilac, lužitelj.
Beiziehen, *v. a.* dozvati, pridružiti.
Beizimmer, *n.* prisobak.
Beizkraft, *f.* grizkoća, jědkoća.
Beizkufe, *f.* varnica, lužnjak.
Beizmittel, *n.* lužilo.

Digitized by Google

Beizoll, ſ. Nebenzoll.
Beizſtube, *f.* kiseonica.
Beizügel, *m.* lěva uzda.
Beizvogel, *m.* ptica-lovica.
Beizwaſſer, *n.* ſ. Beizbrühe.
Beizwolle, *f.* izlužena vuna.
Beizwurz, ſ. Küchenſchelle.
Bejagen, *v. a.* einen Wald —, loviti po šumi.
Bejahen, *v. a.* pojestiti, jekati; potvrditi, potvrdjivati, einen Weisartikel —, potvrditi dokazni članak.
Bejahend, *adj.* pojestiv, pojestan; im —den Falle, ako potvrdi; —e Antwort, potvrdjujući odgovor.
Bejaher, *m.* tvrdilac, potvrditelj.
Bejahlich, ſ. Bejahungsweiſe.
Bejahrt, *adj.* postario, vremešan; ſehr —, ostario, starověčan, starovremešan; — werden, ostarěti.
Bejahung, *f.* potvrdjivanje, potvrda.
Bejahungsweiſe, *f.* potvrdimice.
Bejammern, *v. a.* jadikovati (nad kim); oplakivati (koga).
Bejammernswerth, Bejammernswürdig, *adj.* sažaljenja dostojan; jadan; ein —er Menſch, jadnik.
Bejäten, *v. a.* opleviti.
Bejauchzen, *v. a.* podvikivati (radi čega).
Bejochen, *v. a.* ujarmiti.
Bejubeln, *v. a.* pocikivati (radi čega).
Bekälbern, ſich, *v. r.* pobljuvati se.
Bekalken, *v. a.* povapniti, pokrečiti, ovapniti.
Bekämpen, *v. a.* ograditi, oplotiti.
Bekämpfen, *v. a.* boj biti, boriti se (s kim); die Leidenſchaften —, ukrotiti strasti; eine Lehre —, pobijati nauku kakvu.
Bekämpfung, *f.* borba.
Bekämpung, *f.* ograda.
Bekannt, *adj.* poznat, poznan, znan; es iſt —, znade se; ſich mit einer Sache — machen, upoznati se s čim; wir ſind —, poznajemo se; — werden, upoznati se; ſein Name wurde —, njegovo se je ime razglasilo; — geben, obznaniti, obznanjivati, na znanje dati; — machen, objaviti, razglasiti; weit und breit —, čuven, oglašen.
Bekannte, *m.* znanac, poznanik; — *f.* znanica, poznanica.
Bekanntermaßen, Bekanntlich, *adv.* kao što se znade.
Bekanntgebung, *f.* obznanjivanje, obznana.
Bekanntheit, *f.* poznavanje; javnost.
Bekanntmachung, *f.* objavljanje, objava, oglas.
Bekanntmachungsamt, ſ. Intelligenzcomptoir.
Bekanntſchaft, *f.* poznanstvo; — mit einem machen, upoznati se s kim.
Bekanntwerden, *n.* saznanje, doznanje.
Bekanten, *v. a.* (einen Pfahl —), zatesati; ein Kleid —, čipkami obnizati haljinu.
Bekappen, *v. a.* metnuti kapu na glavu; Bäume —, razvršiti drveće.
Bekehrbar, *adj.* obrativ.
Bekehren, *v. a.* obratiti, obraćati; ſich —, obratiti se; (ſich beſſern), dozvati se.
Bekehrer, *m.* obratitelj.
Bekehrlich, *adj.* sgodan.
Bekehrte, *m.* obraćenik; —, *f.* obraćenica.
Bekehrung, *f.* obraćanje, obraćenje.
Bekehrungsanſtalt, ſ. Propaganda.
Bekehrungsbericht, ſ. Miſſionsbericht.
Bekehrungsbote, ſ. Miſſionär.
Bekehrungseifer, *m.* revnost u obraćanju (na věru kršćansku); ſ. Proſelytismus.
Bekehrungsgeſandte, ſ. Miſſionär.
Bekehrungsgeſandtſchaft, ſ. Miſſion.
Bekehrungsgeſellſchaft, ſ. Propaganda.
Bekehrungsſucht, Bekehrungswuth, *f.* pohlepa za obraćanjem.
Bekehrungsweſen, *n.* ſ. Miſſionsweſen.
Bekeifen, *v. a.* ziparati, čavrgati (radi čega).
Bekeilen, *v. a.* zakliniti.
Bekeimen, *v. n.* proklicati.
Bekennen, *v. a.* priznati, priznavati; (v. Karten), dati boju; ſich —, *v. r.* ſich zu einer Schuld —, priznati dug; ſich zu einer That —, priznati kakvo dělo za svoje; ſich zur chriſtlichen Religion —, biti kršćanske věre; Chriſtum —, věrovati u Isukrsta; auf Jemand —, okriviti, obtužiti koga.
Bekenner, *m.* izpovědalac, slědnik.
Bekenntniß, *n.* priznanje, spoznanje; (Faſſion), izjava, valovanje*; (Religions—) izpověd věre, věro-izpověd, věra; ein — ablegen, izpověditi, priznati; ein — abzwingen, prisiliti na oddaju.
Bekenntnißbrief, *m.* (Faſſion) izjavnica, spoznanica, valovaš*.
Bekenntnißbuch, *n.* knjiga od izpovědi [věre.
Bekerben, *v. a.* orovašiti, narezkati.
Bekerzen, *v. a.* nataknuti svěće (na što).
Beketten, *v. a.* ſich —, (n. p. zlatnimi) lanci se nakititi.
Bekichern, *v. a.* kikotati se (radi čega).
Bekielen, ſ. Beſiedern.
Bekieſen, *v. a.* einen Weg —, navezti put oblućem (prudom, šljunkom); nasipati, naprudити put.
Bekitzeln, *v. a.* poškakljati, pogolicati.
Beklagen, *v. a.* žaliti, požaliti; ich beklage ihn, žao mi ga je, žalim ga; den Tod eines Verwandten —, tužiti za rodjakom, žaliti rodjaka; ſich —, *v. r.* tužiti se, potužiti se (komu za koga), žaliti se na koga radi čega.
Beklagenswerth, Beklagenswürdig, *adj.* jadan, tužan, požaljenja dostojan.

Beklagte, *m.* obtuženik, tuženik; — *f.* obtuženica, tuženica.
Beklagung, *f.* žaljenje, tužba, žaoba.
Beklammern, *v. a.* udariti skobe, spoje (na što).
Beklatſchen, *v. a.* pljeskati popljeskivati, popljeskati (komu); (verläumden) opanjkati (koga), lagati, govoriti zlo (za kim), iznositi na glas, obnositi, raznositi, razglasiti (koga).
Beklauben, *v. a.* obrati, obirati, okupiti; opipati, ogrizati, oglabati.
Bekleben, *v. a.* oblěpiti, zalěpiti, oblěpljivati.
Beklecken, *v. a.* zabrljati, uprljati, zamrljati.
Beklecker, *m.* mrljalo.
Beklecken, *v. a.* zaštrapati, zakapiti, zamrljati, zadrljati.
Bekleiben, *v. n.* (v. Pflanzen), primiti se, uhvatiti se; ſ. Bekleben.
Bekleiden, *v. a.* oděnuti, zaoděnuti, oděvati; einen Nackten —, gola preoděti; ein Zimmer —, sobu obastrti, zastrti sagovi, posažiti sobu; eine Thür —, oplatiti vrata; einen Hut —, postaviti klobuk; der Lenz bekleidet das Feld, proleće preoděva rudine (travom i cvěćem); mit Raſen —, pobusati; Jemanden mit einem Amte —, poděliti komu službu; ein Amt —, obavljati, obnašati službu; (verwalten), uredovati.
Bekleidung, *f.* oděvanje; (Kleider), odělo, oděća; — der Wälle mit Raſen, busanje; (mit Mauerwerk), pozidivanje obkopah; — der Wand mit Brettern, oplata; — der Thür, pošva.
Bekleiſtern, *v. a.* Haare mit Salbe —, nacmakati kosu; etwas mit Papier —, oblěpiti što papirom (hartijom); ſeine Fehler mit einer Scheintugend —, zabašuriti svoje mane.
Beklemmen, *v. a.* stisnuti, stegnuti, stezati; es beklemmt mich, guši me; er iſt in beklemmten Umſtänden, on je u nevolji; kuburi, kunatori.
Beklemmung, *f.* těskoba, pečal.
Bekletten, *v. a.* einen —, načičkati koga.
Beklettern, *v. a.* puzati, penjati se (uz, na).
Beklinken, *v. a.* sastaviti.
Beklommen, *adj.* těskoban, těskotan; mit —em Herzen, pečalnim srcem.
Beklommenheit, *f.* těskoba, těskota.
Beklopfen, *v. a.* pokucati (na što), oklepati (što).
Beklügeln, *v. a.* mudrovati (o čem).
Beklunkern, ſich, *v. r.* ućopati se, začopati se.
Beknabbern, ſ. Benagen.
Beknappen, *v. a.* stěsniti; den Lohn —, odkidati od plaće.
Beknaupeln, *v. a.* oglabati.
Beknauſern, *v. a.* den Lohn —, odkidati od plaće.
Bekneipen, *v. a.* oštipati.
Bekodern, *v. a.* den Angelhaken —, nataknuti meku na udicu.
Bekohlen, *v. a.* einen Platz —, paliti gdě uglje; (v. Steinkohlen), kopati ugalj.
Bekolben, ſich, *v. r.* klipati.
Bekommen, *v. a.* dobiti, dobivati: (empfangen), primiti, primati; einen Verweis —, biti ukoren; er bekommt Zähne, zubi mu probijaju; Riſſe —, popucati; eine Krankheit —, oboléti, primiti bolest; ein Kind —, roditi děte; die Bäume — ſchon Laub, drveće već lista; hier iſt nichts zu —, ovdě neima ništa; Luſt zu etwas —, poželěti čega; wohl — (v. Luſt uſw.), goditi, dobro činiti; (von Speiſen), prijati, u tek ići; wohl bekomms! na zdravlje, zdravo! ſchlecht —, prisésti; biti u zao čas.
Bekommlich, *adj.* sgodan, lastan.
Bekopfen, *v. a.* oglaviti.
Bekorken, *v. a.* začepiti plutom; (Netze), naplutiti.
Bekoſten, *v. a.* okusiti, kusnuti.
Bekoſtigen, *v. a.* hraniti, davati hranu.
Bekoſtiger, *m.* hranitelj.
Bekoſtigung, *f.* hranitba; in — nehmen, uzeti na hranu.
Bekothen, *v. a.* okaljati, izkaljati, zablatiti, zaljoskati, začopati, ućopati, ukaljati.
Bekrabbeln, ſ. Begrabbeln.
Bekräften, **Bekräftigen**, *v. a.* potvrditi, utvrditi, potvrdjivati.
Bekräftigend, *adj.* potvrdjujući, potvrdan.
Bekräftigung, *f.* potvrdjivanje, potvrda, tvrdja.
Bekräftigungseid, *m.* potvrdna zakletva i. prisega.
Bekrähen, *v. a.* ograktati.
Bekramen, *v. a.* zapremiti.
Bekrämpen, *v. a.* naoboditi (klobuk).
Bekränzen, *v. a.* ověnčati, ověnčavati.
Bekratzen, *v. a.* ogrebsti, odrapati, odrpati.
Bekrauen, *v. a.* očešati, počešati.
Bekrauten, *v. a.* pokositi; ſ. Begraſen.
Bekräutert, *adj.* obrasao, zarasao (travom).
Bekreiden, *v. a.* kredom naličiti.
Bekreiſen, *v. a.* okružiti, okružavati; (waidm.) ein Gehölz —, obaći šumu, vrzati se, verati se oko šume.
Bekreten, *v. a.* izcrtariti, izparakati.
Bekreuzen, *v. a.* prekrižiti, prekrstiti; (mit einem Kreuze bezeichnen), zakrstiti; die Kanonen — die Einfahrt des Hafens, topovi se prekrštaju, križaju na ždrělu od luke; ſich — (bekreuzigen), prekrstiti se krstom.

Digitized by Google

Bekriechen, *v. a.* miléti, plaziti, gamizati (po čem).
Bekriegen, *v. a.* ein Land —, zavojštiti, zaratiti, dignuti vojsku i. vojnu na zemlju; ratovati, vojevati sa zemljom.
Bekrieger, *m.* vojštitelj.
Bekrippen, *v. a.* oplotiti.
Bekritteln, *v. a.* rešetati, prorešetati.
Bekrittler, *m.* rešetar.
Bekritzeln, *v. a.* izdrljati, izčrčkati.
Bekrönen, *v. a.* okruniti; (*fig.*) ověnčati.
Bekrümeln, *v. a.* namrviti (na što).
Bekrusten, *v. a.* zakoriti; —, *v. n.* zakorěpiti se, zakoriti se.
Bekümmeln, *v. a.* pokuminiti, kuminom posuti.
Bekümmern, *v. a.* žalostiti; zabrinuti; sich —, *v. r.* žalostiti se; pečaliti se, zabrinuti se; sich um etwas —, starati se, brinuti se, mariti za što; er bekümmert sich um Alles, svemu želi na kraj doći.
Bekümmerniß, *f.* tuga, žalost; (Sorge), starost, briga, pečal.
Bekümmert, *adj.* tužan, žalostan; (besorgt), pečalan, brižan; um einen — sein, zastarati se, zabrinuti se radi koga; das hat mich sehr — gemacht, to me je vrlo raztužilo.
Bekunden, *v. a.* povědati.
Beküssen, *v. a.* obljubiti, izljubiti.
Belachbar, *adj.* směšan.
Belächeln, *v. a.* podsměhavati se (komu, čemu).
Belächeln, *n.* podsměhavanje, podsměh.
Belachen, *v. a.* smijati se (čemu).
Belachenswerth, Belachenswürdig, *adj.* směha vrědan, směšan.
Belachung, *f.* směh; poruga.
Beladen, *v. a.* einen Wagen —, natovariti kola; ein Schiff —, nakrcati, krcati brod; einen mit schwerer Arbeit —, naprtiti komu mučan posao; obtrěsiti, obremeniti koga mučnim poslom; sich —, zavrgnuti se, zametnuti se, naprtiti se; zaprtiti se (čim); sich mit Sünden —, ogrěšiti dušu; sich mit Schulden —, zadužiti se.
Beladen, *adv.* natovaren, naprćen.
Beladung, *f.* tovarenje, tovar, teret.
Belagerer, *m.* obsadnik, obsědnik.
Belagern, *v. a.* obsaditi, obsěsti; einen —, oběkoliti se, navezati se oko koga; dosadjivati komu.
Belagerte, *m.* obsadjenik, obsědjenik.
Belagerung, *f.* obsada, obsěda.
Belagerungs-, (in Zus.) obsadni.
Belagerungsarbeiten, *pl.* obsadni poslovi.
Belagerungsarmee, *f.* obsadna vojska.
Belagerungsgeschütz, *n.* hrvajući topovi.
Belagerungskrone, *f.* obsadna kruna.
Belagerungskunst, *f.* obsadnja.
Belagerungsrayon, *n.* obsadni okrug.
Belagerungsstand, *m.* obsadno stanje; die Stadt ist im —e, grad je ovaj pod obsadom.
Belagerungswerke, *pl.* obsadni obkopi.
Belang, *m.* (Betrag), iznos, količina; eine Sache von großem —, vrlo važna stvar; die Sache ist von keinem —e, nije stvari, to je mala stvar.
Belangen, *v. a.* doseći, dohvatiti; (betreffen), ticati se; was mich belangt, što se mene tiče i. dotiče; einen mit Klage —, potěrati koga tužbom; vor Gericht o. gerichtlich —, pozvati pred sud.
Belangen, *n.* (vor's Gericht), tužba; über — des Ortsgerichts, na zahtěvanje městnoga suda; s. Belang.
Belangend, *adj.* što se tiče, glede.
Belanger, *m.* tužitelj.
Belangweilen, *v. a.* dosadjivati, dotužiti; sich —, *v. r.* očamati.
Belappen, *v. a.* (waidm.) okružiti strašili.
Belassen, s. Bewenden lassen.
Belasten, *v. a.* s. Beladen; (bei Mal.), prepuniti; (*merk.*) obdužiti; ein Gut —, zadužiti dobro.
Belästern, s. Verlästern.
Belästigen, *v. a.* dosadjivati, dotuživati, uznemirivati, biti na i. od neprilike; mit Bitten —, svrzlati, dosadjivati molbom; die Unterthanen mit Abgaben —, nametati namete podložnikom.
Belästiger, *m.* dosadnik.
Belästigung, *f.* dosadjivanje, dosada, neprilika.
Belastung, *f.* tovarenje; terećenje.
Belatten, *v. a.* požiočiti, polětviti.
Belaubbar, *adj.* ein —er Baum, brsno, hvojno drvo.
Belauben, *v. a.* der Lenz belaubt den Wald, proléće kiti goru liščem; (Bauk.) nalistiti; (b. Köhler), pokriti granjem; (des Laubes berauben), s. Entlauben; (v. Weing.), lastati; sich —, ulistati, izlistati, prolistati, listati; der Wald belaubt sich, gora se preoděva i. lista listom.
Belaubt, *adj.* lisnat, brsnat, kitnjast, šumnat; (*fig.*) zelen.
Belaubung, *f.* listanje.
Belauern, *v. a.* podpaziti, osluškivati; s. Betrügen.
Belauf, *m.* iznos, iznosak, količina; bis zum — von . ., do . . .
Belaufen, *v. a.* obtrčati; sich —, *v. r.* die Schuld beläuft sich auf 50 Gulden, dug iznosi petdeset forintih; (v. Hunden), vezati se; (v. Kühen), voditi se, goniti se.
Belaugen, *v. a.* oblužiti.
Belauschen, *v. a.* prisluškivati, osluškivati.
Belauscher, *m.* oslušnik.

Digitized by Google

Belauſen, *v. a.* obiskati.
Beläuten, *v. a.* zvoniti (na što); eine Leiche —, mrtvaca oglasiti, oglašivati.
Beleben, *v. a.* oživiti, uzkrěsiti, oživljavati; das belebte ihn mit neuer Hoffnung, to ga okrěpi novom nadom; die Sonne belebt die Natur, sunce daje život prirodi.
Belebend, *adj.* životvoran.
Beleber, *m.* životvorac, uzkrěsitelj.
Belebt, *adj.* životan, živ; (*fig.*) živahan, veseo.
Belebtheit, *f.* Belebtſein, *n.* živost; živahnost.
Belebung, *f.* oživljenje; život; živahnost.
Belebungsmittel, *n.* oživljujući lěk, krisilo.
Belebungsverſuch, *m.* oživljavanje, krišenje.
Belecken, *v. a.* oblaznuti, oblizati, oblizivati; ſich —, *v. r.* lizati se; ſich den Mund —, lizati usne.
Belebern, *v. a.* obkožiti, pokožiti.
Beleg, *m.* dokaz; hier ſind die —e dazu, evo dokazah; ſ. Beilage.
Belege, *n.* obtoka, podplata.
Belegeholz, *n.* stropnica, tavanica.
Belegen, *v. a.* obložiti, oblagati; mit Schnüren —, ogajtaniti, okolomatiti; den Boden mit Decken —, zastrti pod zastirač; den Spiegel mit dem Zinnblatte —, zastrti zrcalo (ogledalo) kositernjačom; mit Brettern —, pomostiti; mit Rinnen —, prežlěbiti; ein Bergwerk mit Arbeitern —, namaknuti rudare u rudnik; die Hufe —, podkovati kopita; die Pflugſchar —, podstaviti raonik (lemeš); (b. Gärtnern), pobusati; mit einer Laſt —, obteretiti, obremeniti; mit Schriften —, dokaze dodati; eine Schrift —, priklopiti što pismu; priklopiti pismu dokaznice i. izprave; mit Verbot —, zabraniti, obustaviti (što); mit Beſchlag —, uzaptiti što; mit Strafe —, kazniti (kastigovati, pedepsati); mit Beweiſen, Beiſpielen —, navezti dokaze, primĕre; mit Abgaben —, udariti namete; mit Geldbuße —, nametnuti globu; mit Soldaten —, metnuti vojnike (u kuću); mit Namen —, naděnuti (čemu) ime; eine Stutte —, opasti kobilu.
Belegen, ſ. Gelegen.
Belegen, *n.* Belegung, *f.* oblaganje, zastiranje; (— einer Schrift), priklapanje prilogah, dokaznicah; — mit Verbot, zabrana, zaustava; — mit Beſchlag, uzapćenje.
Belehmen, *v. a.* olěpiti, lěpiti.
Belehnen, *v. a.* dati (komu) leno i. feud.
Belehner, *m.* lenik, gospodin feuda.
Belehnte, *m.* lenovnik, feudnik.
Belehnung, *f.* darivanje lena, feuda.
Belehnungsbrief, ſ. Lehnbrief.
Belehren, *v. a.* poučiti, poučavati, obučiti; (zurechtweiſen), uputiti, obavěstiti, orazumiti; ſich — laſſen, dati se uputiti; er hat ſich ſelbſt belehrt, naučio je sam od sebe.
Belehrend, *adj.* poučan.
Belehrer, *m.* poučatelj.
Belehrung, *f.* poučavanje, pouka; (Zurechtweiſung), naputak, uputa, obavěst.
Belehrungsgabe, *f.* věština učenja; er hat die —, umě učiti.
Belehrungsurtheil, *n.* uputna presuda.
Beleibt, *adj.* debeo, pretio, krupan, stapast.
Beleibtheit, *f.* debljina, krupnost, pretilost.
Beleidigen, *v. a.* uvrěditi, vrědjati; mit Wort oder That —, uvrěditi rěčju i. činom; er hat ihn auf's empfindlichſte beleidigt, dirnuo mu je u živac; er fühlte ſich dadurch beleidigt, to ga je uvrědilo; er fühlt ſich durch jede Kleinigkeit beleidigt, svašta ga vrědja.
Beleidigend, *adj.* vrědjajući, uvrědan.
Beleidiger, *m.* uvrěditelj, uvrědnik.
Beleidigte, *m.* uvrědjenik.
Beleidigung, *f.* vrědjanje; uvrěda; thätliche —, dělovna i. rukostavna uvrěda; wörtliche —, besědna uvrěda; eine gröbliche, ſchwere —, grdna uvrěda; eine — zufügen, uvrěditi.
Beleihen, ſ. Belehnen.
Beleimen, *v. a.* oklijati, otutkalisati*, zalěpiti.
Beleiſten, *v. a.* olětviti; (Facettiren), zarubiti.
Belemmern, *v. a.* prěčiti.
Belemnit, *m.* strěla.
Beleſen, *v. a.* prebrati, otrěbiti.
Beleſen, *adj.* er iſt ſehr —, on je toga mnogo štio.
Beleſenheit, *f.* čitanje mnogih knjigah.
Bel-Etage, *f.* prvi sprat i. boj.
Beleuchten, *v. a.* razsvětliti; die Sonne beleuchtet die Erde, sunce obasjava zemlju; (b. Mal.), osvětliti; (prüfen), razmotriti; (erläutern), razjasniti, objasniti.
Beleuchter, *m.* razsvětlitelj; (*fig.*) razjasnitelj.
Beleuchtung, *f.* razsvěta; Beſchädigung der öffentlichen —, šteta javne razsvěte; (womit man beleuchtet), posvět; (Erläuterung), izjasnjenje, objasnjenje.
Belferer, *m.* škamutalo, lajalac.
Belfern, *v. n.* ževkati, škamutati, lajati; (*fig.*) psovati, karati se.
Belichtern, *v. a.* osvětliti.
Beliebäugeln, *v. a.* očijukati se, omilati se.
Belieben, *v. a.* — Sie noch etwas? izvolite-li, zapovědate-li jošte štogod; beliebt es Gott, ako Bog da; —, *v. i.*

Digitized by Google

was beliebt? šta zapovědate? beliebt es? dopada-li vam se? ihm beliebt es nicht, nerači mu se; ſoviel dir beliebt, koliko ti drago.

Belieben, *n.* volja; er findet daran —, to mu se dopada; nach —, po volji.

Beliebig, *adj.* povoljan; was dir — iſt, što ti se rači; wie es dir — iſt, kako izvoliš, kako ti se svidi; wenn es Ihnen — iſt, ako Vam se hoće.

Beliebt, *adj.* omilio; ſich — machen, umiliti se kod koga; dieſe Waare iſt —, ova se roba traži; ein —er Menſch, ljubljen čověk; er iſt ſehr —, sve ga ljubi; das iſt ein —es Schauſpiel, ovaj se igrokaz dopada.

Beliebtheit, *f.* dopadnost, umilje.

Beliegen, ſ. Liegen.

Belinien, *v. a.* izcrtati.

Beliſten, *v. a.* prelastiti, izlukaviti koga.

Belittern, *v. a.* lěstvami oskrbiti.

Belladonna, ſ. Tollkirſche.

Bellbaum, *m.* (Belle), (*Populus alba*), topola.

Belle, *f.* lavež.

Bellen, *v. n.* lajati; die Hunde —, stoji lavež pasah; (spr.) ein Hund der beißen will bellt nicht, mukli pas petne žile kolje; podmuklo pseto najprije će ujěsti; der Magen bellt, trbuh svira i. krulji.

Bellend, *adj.* lajuć; — ankommen, dolajati.

Beller, *m.* lajavac.

Belletriſt, *m.* krasoslovac.

Belletriſtik, *f.* krasoslovje.

Belletriſtiſch, *adj.* krasoslovan.

Bellhammel, ſ. Leithammel.

Bellevue, ſ. Belvedere.

Belloben, *v. a.* pohvaliti.

Belobt, *adj* pohvaljen, hvaljen.

Belobung, *f.* pohvala.

Belobungsbrief, *m.* Belobungsdecret, Belobungsſchreiben, *n.* pohvalnica, pohvalno pismo.

Belobungspreis, *m.* pohvala.

Belochen, *v. a.* navrtati, izbušiti; odubsti.

Belohnbar, *adj.* obdariv, naplatan.

Belohnen, *v. a.* naplatiti, nadariti, obdariti; einen für die gehabte Mühe —, naplatiti komu trud; (*fig.*) Untreue —, kaznili nevěru.

Belohner, *m.* nadaritelj, nagraditelj.

Belohnung, *f.* naplata, obdar, nadarje; eine — ausſetzen, odrediti obdar.

Belohnungsanweiſung, *f.* odred obdara.

Belohnungsgeſuch, *n.* molba za obdar.

Belohnungsgeld, ſ. Stipendium.

Belohnungsſüchtig, *adj.* pohlepan za obdarom.

Belohnungsvorſtellung, *f.* predlog za obdar.

Beluchſen, **Belugſen**, *v. a.* omesti, prevariti.

Beluge, *f.* (*Accipenser Huso*), moruna, běljuga.

Belugen, *v. a.* obagledati, razgledati.

Belügen, *v. a.* slagati, nalagati (komu što); (Lügen von wem verbreiten), oblagati (koga).

Beluſtigen, *v. a.* zabavljati, razveseliti, proveseliti, uveseliti, obeseliti.

Beluſtigend, *adj.* zabavan.

Beluſtiger, *m.* obeselitelj.

Beluſtigung, *f.* zabavljanje, uveseljavanje, razveseljenje; zabava, veselje, arajstvo.

Belvedere, *n.* vidik, milovid, razgledište.

Belzen, ſ. Pelzen.

Belzmeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, běloglavka, mlinarić.

Bemachen, *v. a.* maganjiti, omaganjiti; onerediti; ſich —, *v. r.* omaganjiti se, onerediti se, opoganiti se.

Bemächtigen, ſich, *v. r.* osvojiti, osvajati (što), zavladati (čim); ſich einer Stadt —, osvojiti, uzeti grad; ſich einer Perſon —, uhvatiti, uloviti koga; der Schlaf bemächtigte ſich ſeiner, sanak ga je obhrvao; die Liebe bemächtigte ſich meines Herzens, ljubav mi je srce presvojila, osvojila; ſie bemächtigten ſich des Stadtthores, ugrabiše gradu vrata.

Bemächtigung, *f.* osvojenje, zavlada.

Bemähen, *v. a.* požeti.

Bemahlen, *v. a.* pomeljaviti, samleti.

Bemähnt, *adj.* grivat; ſchön —, lěpo grive.

Bemakeln, *v. a.* zaštrapati, zabrljati.

Bemäkeln, *v. a.* zavrljivati.

Bemalen, *v. a.* oslikati, naslikati, pisati, pomalati, pomolovati; ſich —, ličiti se, naličiti se; (waidm.) označiti.

Bemängeln, *v. a.* eine Rechnung —, manisati račun, zabaviti, zabavljati računu.

Bemängelung, *f.* manisanje (čega), zabavljanje, zabava (čemu).

Bemannen, *v. a.* ein Schiff —, omomčiti brod.

Bemannung, *f.* momčenje; momčad, vojska.

Bemanſchen, *v. a.* izbrljati, ubrljati, zabrljati.

Bemänteln, *v. a.* zabašuriti, bašuriti.

Bemäntelung, *f.* bašurenje, zabašurivanje.

Bemaſten, *v. a.* ein Schiff —, zaměstiti, podignuti na ladji jedrila, katarke, jarbule.

Bemaſtung, *f.* podizanje jedrilah; jedrila.

Bemauern, *v. a.* obzidati.

Bemaulkorben, *v. a.* obrnjiti, namaknuti brnjicu i. nagubnjak.

Bemaulſchellen, *v. a.* izpljuskati, pljuskati, čuškati.

Bemauſen, ſ. Beſtehlen.

Digitized by Google

Bemehlen, *v. a.* obrašnìti, pobrašnaviti; ſich —, obrašnaviti se, omučiti se.
Bemeiern, *v. a.* postaviti zapostata.
Bemeißeln, *v. a.* dlětom oklesati, odlěsti.
Bemeiſtern, ſich, *v. r.* ſich einer Stadt —, osvojiti, predobiti, uzeti grad; der Zorn hat ſich ſeiner bemeiſtert, srčba ga je osvojila.
Bemelden, *v. a.* napomenuti; bemeldeter Maßen, pomenutim načinom, kao što je javljeno, kazano.
Bemengen, ſich, *v. r.* (mit einer Sache —), pačati se, plesti se, unositi se, měšati se (u što); zanimati se, baviti se (čim).
Bemerkbar, *adj.* zapazljiv, opazljiv; der Unterſchied iſt kaum —, jedva člověk opazi i. vidi razliku.
Bemerken, *v. a.* zapaziti, opaziti, spaziti, smotriti, zamětiti; bei Jemanden eine Nachläſſigkeit —, opaziti da je tko nemaran; (erwähnen), ob d. Zeuge etwas zu — habe, želi-li šta svědok napomenuti, primětiti; die Ausſage mit dem Kreuzzeichen —, staviti znamenje krsta (križa) pod svoje povědanje; hier iſt zu —, ovdě valja primětiti.
Bemerkenswerth, **Bemerkenswürdig**, *adj.* znamenit, znatan.
Bemerker, *m.* opazitelj, primětitelj.
Bemerklich, ſ. Bemerkbar.
Bemerkung, *f.* opažanje, opazka, primětba; eine — machen, opaziti, primětiti; das war eine paſſende —! pogodio je! priklopio je! (Erinnerung), napomena; (Erwägung), uvaženje; ich erwähne es mit der —, napominjem to dodajuć.
Bemerkungsgabe, *f.* opazljivost, primětnost.
Bemeſſen, *v. a.* uměriti; einen —, izměriti koga; Gebühren —, měriti pristojbe.
Bemeſſung, *f.* uměra; odměra.
Bemiſten, *v. a.* pognojiti, podjubriti.
Bemitleiden, *v. a.* žaliti, sažaliti; ich bemitleide ihn, žao mi ga je, mili mi se, sažali mi se (na njega).
Bemitleider, *m.* žalitelj; beſſer Neider als —, volim da mi zavide nego da me žale.
Bemittelt, *adj.* imućan, mogućan, imašan; ein —er Mann, imatnik, moždenik.
Bemöbeln, ſ. Meubliren.
Bemodern, *v. n.* natruhnuti.
Bemonden, *v. a.* oměsečiti.
Bemooſen, *v. a.* mahom pokriti, zamašiniti.
Bemooſt, *adj.* mašan, mahovit, mahom pokriven; — werden, mahom popasti, obrasti.
Bemörteln, *v. a.* ožbukati, požbukati.
Bemühen, *v. a.* einen —, zatruditi, potruditi, utruditi zamučiti, truditi; ſich —, *v. r.* trsiti se, truditi, nastojati, gledati; — Sie ſich zu mir, potrudite se, zamučite se k meni; bemühe dich, budi marljiv; ſich um ein Amt —, tražiti službu.
Bemühſam, *adj.* nastojni.
Bemüht, *adj.* — ſein, ſ. Bemühen, ſich.
Bemühung, *f.* trudba, trud, nastojanje, trsenje.
Bemühungsgebühr, ſ. Proviſion.
Bemunkeln, *v. a.* omesti, zaluděti, prevariti.
Bemüßigen, *v. a.* primorati, natěrati, nagoniti.
Bemüßigt, *adj.* prisiljen, primoran.
Bemuthigen, *v. a.* ohrabriti.
Bemützt, *adj.* s kapom, pod kapom.
Benachbaren, ſich, *v. r.* postati (čiji) susěd.
Benachbart, *adj.* susědan, bližnji, obližnji.
Benachrichten, **Benachrichtigen**, *v. a.* doglasiti, obznaniti (komu šta), obavěstiti (koga o čem), dati komu glas.
Benachrichtiger, *m.* doglasitelj, obznanitelj.
Benachrichtigung, *f.* obznanjivanje, doglašivanje, glas, doglas.
Benachrichtigungsbrief, *m.* Benachrichtigungsſchreiben, *n.* ſ. Aviebrief.
Benachtheiligen, *v. a.* oštetiti, učiniti (komu) štetu, krivdu.
Benageln, *v. a.* obiti klinci (čavli, ekseri), ogvozditi; die Abſätze —, pete prikovati.
Benagen, *v. a.* oglodati, oglabati, ogrizti.
Benähen, *v. a.* obšiti, obšivati; einen —, šivati za koga.
Benamen, **Benamſen**, ſ. Benennen.
Benannt, *adj.* imenovan; prozvan, nazvan.
Benarben, *v. a.* obrazgotiniti; die Blattern haben ihm das Geſicht benarbt, lice mu je odrpavilo od kozah (boginjah).
Benarbt, *adj.* brazgotinjav.
Benaſchen, *v. a.* oblizati, oblizivati; omrsiti.
Benäſſen, *v. a.* okvasiti, skvasiti, nakvasiti; benäßt werden, pokisnuti.
Bendelholz, ſ. Aalkirſche.
Benebeln, *v. a.* omagliti, zamagliti, magliti; (betäuben), omamiti; ſich —, *v. r.* nakititi se (vina), nakvasiti se, opiti se.
Benebelt, *adj.* —e Luft, maglovit zrak, uzduh (vazduh); —e Pflaumen, pepeljkave šljive; (beraucht), mamuran, sutrusan.
Benebſt, ſ. Neben.
Benedeien, *v. a.* blagosloviti, slaviti, hvaliti.
Benediktiner, *m.* benediktinac, redovnik sv. Benedikta.

Digitized by Google

Benediction, *f.* blagoslov.
Benediktsabtei, *f.* benediktinska opatija
Benediktskloſter, *n.* benediktinski samostan (manastir).
Benediktskraut, *n.* Benediktswurz, *f.* (*Geum urbanum*), blaženak, zečja stopa, biskupovo i. papino zelje, pitomi badelj; (*Valeriana offic.*), odoljen.
Benediktsmönch, ſ. Benediktiner.
Benediktsorden, *m.* red benediktinski i. sv. Benedikta.
Beneficium, Benefiz, *n.* (Pfründe), nadarje, zadušbina; (Schauſp.), korist.
Benefizvorſtellung, *f.* predstavljanje u (čiju) korist.
Benehmen, *v. a.* uzeti; prekratiti; einem den Schlaf —, razdrěmati koga; es benimmt mir den Athem, guši me; die Freiheit —, oteti slobodu; die Ausſicht —, zapréčiti izgled; die Zweifel —, razbiti, razpršiti sumlju; einem alle Hoffnung —, lišiti koga svake nade; Ruhe —, pokoj odněti; das benimmt der Sache nichts, to stvari ništa neškodi; der Dampf hat ihn ganz benommen, para ga je omamila; ſich —, *v. r.* vladati se; ſich gegen Jemand —, vladati se, ponašati se, podnositi se prema komu; postupati s kim; ſich wornach —, vladati se po čem; ſich nach der Gerichtsordnung —, postupati po sudovniku; ſich wornach zu — wiſſen, znati, čega se treba držati.
Benehmen, *n.* vladanje, podnošenje, ponašanje; postupanje; obćenje; zum weitern —, ſ. Darnachachtung.
Benehmer, *m.* otimač.
Benehmung, *f.* oduzimanje, uzimanje.
Beneiden, *v. a.* zavideti (komu što i. na što), nenaviděti, nenavidan biti (komu).
Beneidenswerth, *adj.* dostojan zavisti.
Beneidet, *adj.* zavidjen.
Beneidung, *f.* zavidjenje; zavist.
Benennen, *v. a.* nazvati, imenovati, naděnuti ime, prozvati; namentlich —, poimence zvati; einem Zeit und Ort —, uročiti, urediti komu vrěme i město; benannte Zahlen, imenovani brojevi.
Benennung, *f.* nazivanje, imenovanje, ime; Brüche unter einerlei — bringen, njednovrstiti slomke.
Benetzen, *v. a.* nakvasiti, pokvasiti, pokropiti; (Befeuchten), navlažiti; die Hand mit Thränen —, suzami obliti ruku.
Beneventiren, ſ. Bewillkommen.
Benevolent, *adj.* dobrohotan.
Benevolenz, *f.* prijazan.
Bengel, *m.* kijača, klip; (*fig.*) zinzov, klincov, tokmak, mamlaz.
Bengelhaft, *adj.* ciporski, neotesan.
Bengeln, *v. a.* mlatiti; einen Hund —, privezati psetu litar.
Benicken, *v. a.* namigivati, klimanjem glave potvrditi.
Benieſen, *v. a.* kihnuti na što; kihanjem potvrditi.
Benignenroſe, *f.* božur.
Benippen, *v. a.* srknuti, zasrknuti, pijuckati; ſich —, *v. r.* djornuti se, ukrasiti se.
Benjaminbaum, *m.* (*Ficus Benjamina*), beniaminska smokvina.
Benne, *f.* koš, košara, lěstva.
Benöthigen, *v. n.* zatrebati, trebovati, trebati.
Benöthigt, *adj.* die —en Bücher, potrebite knjige; einer Sache — ſein, trebati, trebovati.
Benöthigte, *n.* potrebite stvari, što treba.
Benummern, *v. a.* obrojiti.
Benutſchen, *v. a.* pijukati, smukati (što).
Benützen, *v. a.* er benützte ſeine Abweſenheit, okoristio se njegovim izbivanjem; er benützte ſein Buch, poslužio se je njegovom knjigom, upotrebio, rabio je njegovu knjigu; er benützte die Gelegenheit, uhvatio je zgodu; etwas zu ſeinem Vortheile —, okoristiti se, koristiti se (polzovati se) čim.
Benützer, *m.* porabnik.
Benützung, *f.* poraba (upotrebljenje).
Benützungsart, *f.* način porabe.
Benützungsfähigkeit, *f.* porabnost.
Benzoe, Benzoenbaum, *m.* (*Storax Benzoin*), benzoin.
Benzoeharz, *n.* benzoinova smola, benzoe.
Beobachtbar, ſ. Wahrnehmbar.
Beobachten, *v. a.* den Feind —, paziti na neprijatelja; heimlich —, podpaziti (koga); den Lauf der Geſtirne —, motriti tečaj zvězdah; ſeine Pflicht —, izvršivati, izpunjivati, (nabljudavati) dužnost; Stillſchweigen —, mučati; Rückſicht —, obzirati se na što.
Beobachter, *m.* motritelj, pazitelj; (— der Geſetze), izvršitelj, vršilac (nabljudatelj).
Beobachtung, *f.* pazenje, motrenje; —en machen, anſtellen, zaměrati, motriti; (das Beobachtete), opazka, primětba; (— des Geſetzes), izvršivanje.
Beobachtungsarmee, *f.* Beobachtungsheer, *n.* Beobachtungspoſten, *m.* ſ. Obſervationscorps u. ſ. w.
Beobachtungsgabe, *f.* motrenost.
Beobachtungsort, ſ. Obſervatorium.
Beobhuten, *v. a.* zakriljivati, štititi.
Beölen, *v. a.* obuljiti, pouljiti, zazejtiniti, zejtiniti.
Beordern, *v. a.* odrediti, odredjivati, zapovědi; einen wohin —, opremiti koga kamo; ich bin beordert, dobio sam zapověd, meni je naloženo.

Digitized by Google

Bepacken, *v. a.* natovariti, naprtiti, uprtiti; ſich —, *v. r.* naprtiti se.
Bepalmen, *v. a.* (am Palmſonnt.), vrbicami, mačicami nakititi; (*fig.*) bepalmtes Haupt, ověnčana glava.
Bepanzern, *v. a.* oklopiti; bepanzerte Krieger, oklopnici.
Bepappen, ſ. Beſleiſtern.
Bepechen, ſ. Bepichen.
Bepelzen, ſich, *v. r.* nabaviti si, obući [kožuh.
Beperlen, *v. a.* obnizati biserom; (*poet.*) beperlte Roſe, rosna ruža.
Bepfählen, *v. a.* den Wein (Weingarten) —, nakoliti, nakolčati, zakoliti, potakljati, okolčati, koliti, pritakati loze.
Bepfeffern, *v. a.* popapriti, pobiberiti.
Bepfeifen, ſ. Ausſpeifen.
Bepferchen, *v. a.* natoriti.
Bepflanzen, *v. a.* zasaditi, posaditi, zasadjivati; unſer Lebensweg iſt mit Dornen bepflanzt, život nam je staza u trnje obrasla; den Tiſch mit Flaſchen —, skleni cami stol popuniti.
Bepflanzung, *f.* sâd, zasad, posad.
Bepflaſtern, *v. a.* eine Straße —, potaracati, pokaldrmiti; (mit Trottoirſteinen —), popločati; ein bepflaſterter Weg, pločnik; eine Wunde —, priviti melem na ranu; eine bepflaſterte Wunde, rana pod melemom.
Bepflöcken, *v. a.* zatrkljati, potrkljati, otrkljati, trkljati, pritaći, priticati.
Bepflücken, *v. a.* obrati, pobrati; Gänſe —, operuljati, operušati, operutati, čupati, perutati guske; einen —, opuljiti koga.
Bepflügen, *v. a.* izorati, poorati.
Bepfoſten, *v. a.* udariti podboj; pribiti podnice (na vrata).
Bepfropfen, *v. a.* Flaſchen —, začepiti boce (plutom).
Bepfründen, *v. a.* einen —, dati komu užitbinu; župu.
Bepichen, *v. a.* opakliti, osmoliti.
Bepicken, *v. a.* ozobati, opípati.
Bepinſeln, *v. a.* našarati.
Bepiſſen, ſ. Beharnen.
Beplanken, *v. a.* otarabiti, potarabiti, tarabami obiti.
Beplappern, *v. a.* čavrljati, buncati, benaviti (o čem).
Beplatten, *v. a.* popločiti, oploćiti; oplatiti.
Beplätten, *v. a.* pougladiti, ugladčati.
Beplaudern, *v. a.* naklápati, brbljati, čavrljati (o čem).
Bepochen, *v. a.* okucati.
Bepolſtern, *v. a.* pojastučiti.
Beprägen, *v. a.* kovati, udarâti.
Bepredigen, *v. a.* propovědati o čem.
Bepreſſen, *v. a.* obtiskati (što), natiskati (na što).
Bepudern, *v. a.* naprašiti (n. p. kosu).
Bepunkten, *v. a.* (den Leib), nabosti, napikati; bepunktete Noten, kajda (nota) s bodicom.
Bepurpern, *v. a.* obući u skrlet, grimiz; (Färben), porumeniti.
Bepuſten, *v. a.* ohakati, oduhati.
Beputzen, *v. a.* očistiti.
Bequalmen, *v. a.* zamagliti, zadimiti.
Bequartieren, *v. a.* eine Stadt —, nastaniti (vojsku) u gradu (varoši).
Bequem, *adj.* sgodan, naručan, lastan, priličan; (v. Zeit) udoban; (gemächlich), lagahan, lagodan; (v. Kleidung), oplovit, alvatan, prostran; ein —er Menſch, spor, lěn čověk; eine —e Wohnung, prostran stan; ſich — machen, razprtiti se, razvaganiti se, učiniti se rahat*.
Bequemen, *v. a.* priljubiti, priměriti; ſich —, *v. r.* prilagoditi se (čemu); er muß ſich —, mora da se poda.
Bequemlich, ſ. Bequem.
Bequemlichkeit, *f.* sgoda, povoljnost; last, lěnost; ſ. Gelegenheit, Abtritt.
Bequemling, *m.* gegavac, lastnik.
Bequicken, *v. a.* živom zastrti.
Berahmen, *v. a.* ein Bild —, okviriti sliku.
Berainen, *v. a.* razmedjiti, omedjiti.
Beranden, } *v. a.* obrubiti.
Berändern, }
Beranken, *v. a.* ovrěžiti, prevrěžiti.
Berappen, *v. a.* ožbukati, požbukati, žbukati.
Beraſen, *v. a.* pobusati, busati; der Hügel iſt beraſt, brežuljak ovaj je obrasao u travu.
Beraspeln, *v. a.* otreniti, orašpati, oturpeisati.
Berathen, *v. a.* einen —, světovati, savětovati koga; du biſt ſchlecht —, na zlu si putu, naopako si napućen; du haſt dich übel —, zlim si putem udario; ſich —, *v. r.* dogovarati se, věćati.
Berathend, *adj.* savětni; —e Stimme, savětni glas; —es Inſtitut, savětni zavod, savětna uredba; einen —en Einfluß ausüben, savětom uticati.
Berather, *m.* savětnik; (*fig.*) pomoćnik.
Berathfragen, *v. a.* tražiti savět.
Berathſchlagen, *v. n.* posavětovati se; premišljati; ſich —, *v. r.* dogovarati se, věćati, posavětovati se.
Berathſchlagung, *f.* světovanje, premišljanje, věćanje, dogovor; etwas in — nehmen, věćati o čem.
Berathſchlagungs-Protokoll, *n.* zapisnik věćanja.
Berathung, *f.* věćnje, věćanja; etwas in — ziehen, věćati o čem.
Berathungs-Protokoll, *n.* zapisnik věća.
Berathungsgegenſtand, *m.* predmet věćanja.

Digitized by Google

Berathungszimmer, *n.* věćnica.
Beraubbar, *adj.* porobiv.
Berauben, *v. a.* einen Reiſenden —, sadrěti, odrěti, sadirati, opljačkati putnika; ein Haus —, porobiti, opleniti kuću; ein Grab —, poharati grob; einen ſeines Vermögens —, oteti, ugrabiti komu imutak; des Lebens —, smaknuti; der Hoffnung —, lišiti nade, uhiliti nadu; der Hilfe beraubt ſein, biti bez pomoći; Ihre Entfernung beraubt mich der angenehmſten Geſellſchaft, vašim odlazkom izgubio sam preugodno družtvo; er iſt ſeines Verſtandes beraubt, sišao je s uma, poludio je, lud je.
Berauchen, *v. a.* zadimiti, zakurnjavati, zapušiti.
Beräuchern, *v. a.* okaditi, prekaditi, nakaditi, pokaditi, okadjivati.
Beräucherung, *f.* prekadjivanje, okadjivanje, prekada.
Beraucht, *adj.* zadimljen, zapušen, zakadjen.
Beraufen, *v. a.* očupati.
Berauhen, *v. a.* prigladiti.
Beräumen, *v. a.* ukloniti, uklanjati.
Beraupen, *v. a.* otrěbiti, trěbiti, opinjati gusěnice.
Berauſchen, *v. a.* opiti, opojiti, navaliti na koga (vino); ſich —, *v. r.* ſich ein wenig —, podnapiti se, djornuti se, ukrasiti se; ſich ganz —, opiti se, nakvasiti se, oklepati se, ošokati se, oljoljati se, ſich in Vergnügen —, plivati u slasti; (waidm.), bukariti se.
Berauſchend, *adj.* opojan.
Berauſcht, *adj.* opojen, opit, pijan.
Berauſchung, *f.* mamura, pijanstvo; eine That in der — verüben, učiniti što u pijanstvu.
Berberis, *f.* Berberisbaum, *m.* Berberisſtaude, *f.* Berberisſtrauch, *m.* (*Berberis vulgaris*), žutikovina, žutokora, turska loza.
Berberisbeere, Berberitzenbeere, *f.* žutika.
Berberisgelb, *n.* Berberisſaft, *m.* žutikovica.
Berechen, *v. a.* pograbljati.
Berechenbar, *adj.* proračuniv.
Berechnen, *v. a.* proračuniti; etwas zu Gelde —, proračuniti što u novcu; der auf den Gläubiger berechnete Betrag, iznos što se izračuni na věrovnika; gegen einander —, prebiti jedno za drugo; (*fig.*) er hat Alles berechnet, sve je promotrio, uvažio; das war nicht berechnet, tomu se nismo nadali; ſich —, *v. r.* računiti se, obračuniti se; naplatiti se, naplaćivati se.
Berechner, *m.* računitelj.
Berechnung, *f.* računjenje, obračun.
Berechnungscommiſſion, *f.* pověrenstvo za proračun.
Berechten, Berechtigen, *v. a.* ovlastiti, povlastiti (koga), pravo dati (komu).
Berechtigt, *adj.* ovlašćen, vlastan; — ſein, imati pravo, vlast.
Berechtigte, *m.* ovlašćenik.
Berechtigung, *f.* vlast, pravo; (Verleihung eines Rechtes), ovlašćenje, povlašćenje.
Bereden, *v. a.* nagovoriti, navratiti, navesti; etwas —, besěditi, govoriti o čem; (nachtheilig reden), ogovarati (koga), klevetati (na koga); ſich —, *v. r.* dogovoriti se, dogovarati se.
Bereder, *m.* nagovaratelj.
Beredniß, *f.* nagovor.
Beredſam, *adj.* besědan, lěporěčit; ein —er Menſch, lěporěčac.
Beredſamkeit, *f.* rěčitost, besědnost, lěporěčitost; (Rhetorik), lěporěčje; ein Mann von großer —, muž vrlo lěporěčit.
Beredt, *adj.* rěčit, rěčan, rěčeć; ſ. Beredſam.
Beredung, *f.* nagovaranje, nagovor; dogovor; ogovor.
Beregeln, *v. a.* opraviliti.
Beregnen, *v. n.* pokisnuti, okisnuti, nakisnuti.
Beregnet, *adj.* pokisao, okisao; — werden, pokisnuti, okisnuti.
Bereiben, *v. a.* otrti, otirati; ſ. Anreiben; mit Zucker —, sladora (šećera) natrti (na što); ſich —, *v. r.* natrti se.
Bereich, *m.* područje.
Bereicherer, *m.* bogatitelj, bogatar.
Bereichern, *v. a.* bogatiti, obogatiti; ſeine Kenntniſſe —, umnožati svoje znanje; ſich —, *v. r.* obogatiti se; ſich mit fremdem Gute —, tudjim se imutkom obogatiti.
Bereichert, *adj.* obogaćen.
Bereicherungsart, *f.* način bogaćenja.
Bereicherungsquelle, *f.* vrělo bogatstva.
Bereifen, *v. a.* (ein Faß —), naobručati, udariti obruče; (mit Reif bedecken), injem, slanom pokriti, zastrti.
Bereift, *adj.* slanom, injem pokriven; (*bot.*) poinjen, injav; pepeljkav; —es Haupt, sěda glava.
Bereimen, *v. a.* einen —, spěvati koga.
Bereiſen, *v. a.* Meſſen —, polaziti sajmove; Länder —, prolaziti zemlje, putovati po zemljah; (*offic.*) obići, obilaziti, obrediti.
Bereiſung, *f.* obilaženje, oblaz.
Bereiſungs-, (in Zuſ.) oblazni.
Bereiſungsbericht, *m.* izvěšće o oblazu.
Bereiſungskoſten, *pl.* oblazni trošak.
Bereit, *adj.* gotov, pripravan, spravan, spreman, opravan; etwas — halten,

Digitized by Google

imati što gotovo i. prigotovljeno; zu Allem —, na sve gotov i. spreman; (spr.) gotov kao zapeta puška; ich bin —, evo me; ſich — machen, pripraviti se, spremiti se.

Bereiteiſen, *n.* gladilica.

Bereiten, *v. a.* ugotoviti, prigotoviti, sgotoviti, pripraviti, spremiti, spraviti, opraviti, gotoviti, prigotovljavati; den Tiſch —, prostrti, postaviti stol; das Eſſen —, ugotoviti, gotoviti, sigurati ručak; den Acker —, uraditi polje; Felle —, strojiti, činiti kože; Flachs —, rediti lan; Käſe, Pflaſter —, graditi, praviti sir, melem; einem Freude —, učiniti, činiti komu radost; zum Tode —, pripravljati k smrti; den Weg —, utrti, poravniti put; ſich (wozu) —, *v. r.* spremiti se, spremati se, opraviti se, pripraviti se (na što).

Bereiten, *v. a.* (zu Pferde), (den Wald) —, objahati, prejahati, obići na konju; ein Pferd —, izjahati, birati konja.

Bereiter, *m.* prigotavljač, gotovitelj; (Pferde—), birač; (Beamte), objahač, latov*.

Bereitfertig, ſ. Bereitwillig.

Bereits, *adv.* već, veće, jur, jurve.

Bereitſchaft, *f.* pripravnost, spremnost; in — ſein, ſtehen, spreman, pripravan, spravan biti; in — halten, imati gotovo, prigotovljeno; imati pri ruci; ſein Pferd ſteht geſattelt in —, gotov mu je konj pod sedlom.

Bereitſchafts-Corporal, *m.* (desetnik-) pripravnik.

Bereitung, *f.* gotovljenje, pripravljanje, priprava; pravljenje, gradjenje; (des Flachſes), redjenje; (d. Felle), strojitba.

Bereitung, *f.* (zu Pferde), objahivanje, prejahivanje; oblaz.

Bereitungsart, *f.* način pravljenja; — des Bieres, kako se pravi pivo.

Bereitwillig, *adj.* poslužan, usrdan; pripravan; —, *adv.* dragovoljno, drage volje, svesrdno.

Bereitwilligkeit, *f.* poslužnost, usrdnost; pripravnost.

Berennen, (eine Stadt), ſ. Blockiren.

Berenten, *v. a.* einen —, dati komu dohodak.

Bereuen, *v. a.* kajati se, pokajati se (za što), okajati, žaliti (što); vajkati se; ich bereue es, žao mi je; ich kann dieſe Handlung nicht genug —, nemogu se izkajati, što sam to učinio.

Bereuenswerth, *adj.* pokajanja vrědan.

Bereuung, *f.* kajanje, pokajanje.

Berg, *m.* gora, brdo, brěg; am —e gelegen, prigorski; jenſeits der —e, za gorami, u zagorju; von — und Thal, ozgor i ozdol; am Fuße des —es, u podanku gore, pod gorom; den — hinan, uz brdo, uzbrdice; (*fig.*) die Haare ſtehen mir zu —e, kosa mi se ježi; kosa mi strši; goldene —e verſprechen, obećavati zlatne gore; hinter dem —e halten, kriti kao zmija noge; er iſt über alle —e, ode prěko devet brdah, ode bez traga; es iſt noch ein großer — zu überſteigen, ima tu još puno posla; wir ſind noch nicht über den —, jošte nismo prěko; (*mont.*) (ruda-)jalovica.

Berg-, (in Zuſ.) gorski; (*mont.*) rudarski.

Bergab, *adv.* niz brdo, niz doli, na niz, strmu, pod nogu; es geht hier —, ovdě je nizbrdito i. nizbrdica; es geht mit ihm —, spada na dolnje grane.

Bergabhang, ſ. Abhang.

Bergabrutſchung, *f.* urvina.

Bergacker, *m.* gorska njiva, brdovita njiva.

Bergader, *f.* rudna žica.

Bergadler, *m.* (*Vultur leucocephalus*), běloglavi jastreb.

Bergadonis, *m.* (*Adonis vernalis*), jari gorocvět.

Bergaglei, *m.* (*Iris aquilegiodes*), sabljić-pakujac.

Bergahorn, *m.* (*Acer Pseudoplatanus*), běli javor; (*A. camp.*), klen.

Bergakademie, *f.* rudarska akademia, rudarsko učilište.

Bergalant, *m.* (*Inula montana*), gorski oman.

Bergalaun, *m.* koceljnjak.

Bergälteſte, *m.* rudarski staréšina, nadrudar.

Bergalyſſen, (*Alissum montanum*), gorska tarica.

Bergammer, *m.* (*Emberiza montana*), běli strnad.

Bergamotte, Bergamottenbirn, *f.* mirisavka.

Bergamotte, *f.* (*Citrus Bergamota*), bergamotka.

Bergamottenöl, *n.* bergamotovo ulje.

Bergampfer, *m.* gorski štavalj.

Bergamſel, ſ. Ringdroſſel.

Bergamt, *n.* rudarski ured, rudarnica.

Bergamtsbuch, *n.* rudarničnik, rudarnična knjiga.

Bergamtskanzlei, *f.* rudarska, rudarnična pisara.

Bergamtslocale, *n.* rudarnica.

Bergamtsverwalter, *m.* rudarnik.

Bergan, *adv.* uz brdo, uz gori, brdu; —, bergab, strmu, brdu; hier geht es —, ovdě je uzbrdica, uzgorica.

Berganborn, *m.* (*Stachys Germanica*), gorski čistac.

Berganemone, *f.* (*Anemone sylvestris*), gorska sasa.

Bergantheil, *m.* kus.

Digitized by Google

Berganwohner, *m.* prigorac.
Bergarbeit, *f.* rudarsko dělo i. posao.
Bergarbeiter, *m.* rudar.
Bergaron, *m.* gorski kozlac i. kozlić.
Bergart, *f.* rudovina; freundliche —, bogata rudovina.
Bergaſtmoos, *n.* (*Hypnum viticulosum*), mašina lozasta.
Bergauf, ſ. Bergan.
Bergauſter, *f.* (*Ostrea edulis*), prava kamenica.
Bergbach, *m.* bujica.
Bergbalbrian, *m.* (*Valeriana montana*), gorski odolén.
Bergbalſam, ſ. Naphta.
Bergbarte, *f.* rudarski keser.
Bergbau, *m.* rudokop *f.*, rudokopnja, rudokopstvo.
Bergbauangelegenheit, *f.* rudarski posao.
Bergbauberechtigung, *f.* rudokopno pravo.
Bergbaukunde, *f.* rudarija, rudokopstvo.
Bergbaukundig, *adj.* rudokopac.
Bergbaukunſt, *f.* rudokopstvo.
Bergbauobject, *n.* rudokopni predmet.
Bergbauverbot, *n.* zabrana rudokopnje.
Bergbauzehent, *m.* rudokopni desetak.
Bergbeamte, *m.* rudarski urednik.
Bergbedarf, *m.* rudarske potrebštine, potreboće.
Bergbehörde, *f.* rudarska oblast.
Bergbelehnung, *f.* rudnička poděla, rudno lenstvo.
Bergbelehnungsbrief, *m.* rudnička podělnica.
Bergbenediktskraut, *n.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Bergbeſchreibung, *f.* goropis.
Bergbetrieb, *m.* rudokopnja.
Bergbewohner, *m.* brdjanin, goranin, gorěnac, gorštak.
Bergbewohnerin, *f.* brdjanka, goranka, gorštakinja.
Bergbienenkraut, ſ. Immenblatt.
Bergbinſe, *f.* (*Juncus niveus*), běla sitina.
Bergbingelkraut, *n.* (*Mercurialis perennis*), prosinac, prosunac.
Bergblau, *n.* golubac.
Bergbock, *m.* ſ. Steinbock.
Bergbohrer, *m.* (svrdao-)rudnjak.
Bergbote, *m.* rudarski glasnik.
Bergbraun, ſ. Umbererde.
Bergbrunelle, *f.* (*Prunella grandiflora*), cvětinasta grkljanka.
Bergbuch, *n.* rudarnik.
Bergbuche, *f.* (*Fagus sylvatica*), navadna bukva.
Bergbutter, ſ. Steinbutter.
Bergcompaß, *m.* rudarska sěvernica.
Bergdachs, *m.* (*Arctomys Marmota*), svizac.
Bergdiſtel, ſ. Wegediſtel.
Bergdohle, ſ. Alpendohle.
Bergdorf, *n.* gorsko selo; rudarsko selo.
Bergdroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), cipa, drozak; ſ. Ringdroſſel.
Bergdürrwurz, ſ. Aſchenpflanze.
Bergegeld, *n.* spasovina, plaća za spašenu robu.
Bergehrenpreis, *m.* (*Veronica montana*), gorska čestoslavica.
Bergeiche, *f.* (*Quercus Robur*), hrast.
Bergeinſiedler, *m.* (*Upupa montana*), gorski futavac i. deb; gorska vrana.
Bergeiſen, *n.* (rudarska) igla.
Bergeleve, *m.* rudarski pitomac.
Bergelohn, ſ. Bergegeld.
Bergelſter, *f.* (*Lanius Excubitor*), svrakoper.
Bergen, *v. a.* kriti, sakriti, skrivati; ich berge dir es nicht, netajim od tebe; ſein Antlitz —, zakloniti svoje lice (za što); der Wald birgt einen Helden in ſich, ova gora hrani u sebi junaka; geſtrandete Waaren —, spasiti potopljeničku robu; er iſt nun geborgen, sad je obezbědjen.
Bergengelwurz, *f.* (*Angelica sativa*), gorski kravojac.
Bergenkraut, ſ. Königskerze.
Bergente, *f.* (*Anas Marila*), (patka-) rujavka.
Bergenzian, *m.* (*Gentiana lutea*), žuti prostrěl, žuta križatica.
Bergeppich, *m.* (*Athamanta Oreoselinum*), gorski ač.
Berger, *m.* pohranik.
Bergerbſe, ſ. Walderbſe.
Bergerdrauch, *m.* (*Fumaria Capnoides*), gorska dimnjača.
Bergeremit, *m.* (*Corvus Eremita*), vrana samica.
Bergerforderniß, ſ. Bergbedarf.
Bergerle, *f.* (*Crataegus alpina*), planinski glog.
Bergerz, *n.* ruda.
Bergeule, *f.* (*Strix Bubo*), sovuljaga, jena, jejina.
Bergfabrik, *f.* rudarska tvornica.
Bergfabrikenwerk, *n.* rudarska tvorina.
Bergfabrikenwerks-Arbeiter, *m* radnik u rudarskoj tvornici.
Bergfadenkraut, *n.* (*Filago montana*), gorski bělolist.
Bergfahrt, *f.* vožnja uz brdo; (v. Schiffen), plovitba uz vodu; auf der —, ploveć uz vodu.
Bergfalk, *m.* (*Falco Lithofalco*), sokolić.
Bergfall, *m.* urvina; (*mont.*) provala, prolom rudnika.
Bergfaſan, ſ. Auerhahn.
Bergfein, *adj.* —es Silber, čisto čistito srebro.
Bergfeld, *n.* ſ. Bergacker.
Bergfenchel, *m.* gorski koromač.
Bergfertig, *adj.* (*mont.*) nemoćan; — ſein, imati pljućnu sušu.
Bergfeſt, *n.* goranska svetkovina.
Bergfeſte, Bergfeſtung, *f.* gorska tvrdjava.

Digitized by Google

Bergfett, ſ. Erdharz. [tiljka.
Bergfeuer, *n.* krš; (*mont.*) gorska svě-
Bergfichte, *f.* (*Pinus montana*), gorska omorika.
Bergfink, *m.* (*Fringilla Montifringilla*), nikavac.
Bergflachs, *m.* (*Linum catharticum*), těrajući lan; (Asbeſt), kameno vlakno.
Bergflecken, *m.* goranskô, (*mont.*) rudarsko selo.
Bergflockenblume, *f.* (*Centaurea mont.*), gorski različak.
Bergflor, *m.* cvatuće stanje rudarstva.
Bergfluß, ſ. Flußſpath.
Bergforelle, *f.* (*Salmo alpinus*), planinska pastrma.
Bergfrei, *adj.* imajući rudarsku sloboštinu.
Bergfreiheit, *f.* rudarska sloboština.
Bergfuchs, *m.* gorska lisica.
Bergfünffingerkraut, *n.* (*Potentilla alba et opaca*), petoprstica bêla i tamna, petolist, petoperac, petoprst bêli i tamni.
Berggamander, *m.* (*Teucrium montanum*), gorski dubačac.
Berggang, *m.* rudna žica. [patka.
Berggans, *f.* (*Anas montana*), gorska
Berggänſediſtel, *f.* (*Sonchus alpinus*), planinski kostreč i. krlj.
Berggebäude, ſ. Grubengebäude.
Berggebet, *n.* rudarska molitva.
Berggebot, *n.* rudarska zapověd.
Berggebrauch, *m.* goranski običaj; (*mont.*) rudarski običaj.
Berggegend, *f.* gorovita i. gorska okolica.
Berggeiſt, *m.* gorski duh, goroduh.
Berggeißwedel, *m.* (*Spiraea Aruncus*), gorska suručica.
Berggelb, *n.* žutica.
Berggenoß, *m.* rudarski drugar.
Berggericht, *n.* rudarski sud.
Berggerichtlich, *adj.* rudarsko-sudni.
Berggerichtsbarkeit, *f.* rudarska sudbenost; rudarska oblast.
Berggerichtsbuch, *n.* zapisnik (napisnik) rudarskoga suda.
Berggerichtsordnung, *f.* rudarski sudovnik.
Berggerichtspflege, *f.* rudarsko sudovanje.
Berggeſchlecht, *n.* gorsko pleme.
Berggeſchworner, *m.* rudarski priseżnik.
Berggeſetz, *n.* rudarski zakon.
Berggeiſtenſt, ſ. Berggeiſt.
Berggeſtift, *n.* rudarska zadušbina.
Berggewächs, *n.* gorsko bilje; (*mont.*) ruda.
Berggewerk, *n.* rudarsko družtvo; ſ. Bergmanufaktur.
Berggewerkſchaft, *f.* rudarska družba.
Berggewild, *n.* gorska zvěrad.
Berggezähn, Berggezeug, *n.* rudarsko orudje, rudarski halat.
Berggift, ſ. Arſenik.
Berggipfel, ſ. Bergſpitze.
Bergglas, ſ. Bergkryſtall.
Berggliedkraut, *n.* (*Sideritis montana*), gorski očist.
Berggoldruthe, *f.* (*Solidago flexicaulis*), verugasta zlatnica.
Berggott, *m.* gorski bog.
Berggras, *n.* (*Anthoxanthum odoratum*), zlatno koljeno; ſ. Straußgras, Schafſchwingel.
Berggrasblume, *f.* (*Statice Armeria*), gorska travulja.
Berggrasklee, *m.* (*Trifolium rubens*), crvena dětelina.
Berggrün, *n.* zlatopoj.
Berggrün-, (in Zuſ.) zlatopojni.
Berggrund, *m.* podbrdje.
Berggruß, *m.* rudarski pozdrav.
Berggut, *n.* ruda.
Berghaar, *n.* kameno vlakno.
Berghabichtkraut, *n.* (*Hieracium umbellatum*), štitasta runjavica.
Berghafer, *m.* (*Avena pratensis*), livadna zob.
Berghahn, ſ. Birkhahn.
Berghähnchen, *n.* (*Motacilla Regulus*), listnica.
Berghahnenfuß, *m.* (*Ranunculus Chaerophyllum*), planinski žabnjak.
Berghalde, ſ. Berglehne.
Berghandlung, *f.* rudarska trgovina.
Berghänfling, *m.* (*Fringilla montana*), poljski vrabac.
Berghart, *adj.* koštunjav.
Bergheartheu, ſ. Bergjohannispflanze.
Bergharz, ſ. Erdharz.
Berghaſe, ſ. Alpenhaſe.
Berghaſenkohl, *m.* ſ. Berggänſediſtel.
Berghaspel, *m.* rudarski vitao.
Berghaue, *f.* rudarska motika.
Berghauer, *m.* rudar.
Berghäufung, *f.* nagrnuta gora.
Berghaupt, *n.* těme gore.
Berghauptmann, *m.* rudarski župan.
Berghauptmannſchaft, *f.* rudarska županija.
Berghaus, *n.* kuća na brdu.
Berghauslaub, *n.* (*Sempervivum montanum*), gorska čuvakuća.
Berghaut, *f.* kamena koža.
Berghenne, *f.* (*Sedum reflexum*), gorski žednjak.
Bergherr, *m.* vlastnik rudah.
Bergheu, *n.* brdovina.
Bergherenkraut, *n.* (*Circaea alpina*), planinska bahornica.
Berghimbeere, *f.* (*Rubus Chamaemorus*), nizka malina.
Berghoch, *adj.* gorostasan; (*fig.*) gromoradan, gromoran.
Berghöhe, *f.* visina gore.

Digitized by Google

Berghoheitsrecht, *n.* rudarska kraljevština.
Berghöhle, *f.* gorska pećina, spila.
Bergholde, *m.* gornjak.
Bergholder, Bergholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozdovita zova.
Berghopfen, ſ. Andorn.
Berghuhn, *n.* (*Tetrao rufus*), skršulja.
Berghühnlein, *n.* (*Anemone narcissiflora*), sasa sunovratasta.
Berghuflattich, *m.* (*Tussilago alpina*), planinski podběl.
Berghund, *m.* rudarska kola.
Berghungerblümchen, *n.* (*Draba aizoides*), gorski gladuš.
Berghütte, *f.* koliba na brdu; (*mont.*) okneni krov.
Bergicht, *adj.* gorovit; —es Maß, uvršena měra.
Bergig, *adj.* brdovit, gorski.
Bergiſop, *m.* gorski sipanat.
Bergjohannisblume, *f.* (*Chrysanthemum montanum*), gorski bratić.
Bergjohanniskraut, *n.* Bergjohannispflanze, *f.* (*Hypericum montanum*), gorska pljuskavica.
Bergjunge, *m.* rudarče.
Bergkamille, *f.* (*Anthemis montana*), gorski raman.
Bergkappe, *f.* rudarska kapa.
Bergkarren, *m.* rudarske taljige.
Bergkatze, *f.* divlja mačka.
Bergkeller, *m.* lagum, pivnica u brdu.
Bergkeſſel, *m.* ponikva, kotlina.
Bergkette, ſ. Bergreihe.
Bergkicher, *m.* (*Astragalus montanus*), gorski kozlinac.
Bergkiefer, *m.* ſ. Krummholzbaum.
Bergkirſche, *f.* (*Prunus fruticosa*), crni trn.
Bergklee, *m.* (*Trifolium montanum*), planinska dětelina.
Bergkleidung, *f.* rudarska odéća.
Bergklette, *f.* (*Arctium tomentosum*), maljav čičak.
Bergkluft, *f.* preseka, provalija, razvaletina.
Bergknappe, *m.* rudar.
Bergknappſchaft, *f.* rudari; — halten, držati rudarsku skupštinu.
Bergknappſchaftsälteſte, *m.* rudarski starešina.
Bergknappſchaftsfahne, *f.* rudarska zastava, rudarski stěg, barjak.
Bergknappſchaftsſiegel, *n.* rudarski pečat.
Bergknecht, *m.* rudoteg.
Bergknoblauch, ſ. Berglauch.
Bergkohle, ſ. Steinkohle.
Bergkorb, *m.* rudarski koš.
Bergkork, *m.* kamena koža.
Bergkornblume, *f.* (*Centaurea montana*), gorski različak.
Bergkoſten, *pl.* rudarski trošak.
Bergkrähe, *f.* gorski gavran.
Bergkratze, *f.* rudarski strugač.
Bergkraut, *n.* gorsko bilje.
Bergkreſſe, *f.* (*Cardamine*), režuha.
Bergkreuzkraut, *n.* (*Senecio incanus*), prosěd staračac.
Bergkrümme, *f.* vrtača, uvala.
Bergkryſtall, *m.* prozirac, vedrac.
Bergkübel, *m.* rudarski čabar.
Bergkuh, *f.* planinska krava.
Bergkümmel, *m.* (*Seseli montanum*), gorski štrbac.
Bergkuppe, *f.* vrh, těme brda, gore.
Berglabkraut, *n.* (*Galium montanum*), gorska brocika.
Berglachs, *m.* gorska zlatovka.
Bergland, *n.* pogorje.
Berglandſchaft, ſ. Berggegend.
Berglattich, *m.* (*Prenanthes*), gorčika.
Berglauch, *m.* (*Allium victoriale*), gorski luk.
Bergläufig, ſ. Bergüblich.
Bergleder, ſ. Afterleder; Berghaut.
Berglehen, *n.* rudarsko leno, rudarski feud.
Berglehensamt, *n.* rudno-podělni ured.
Berglehensverwaltung, *f.* rudno-podělna uprava.
Berglehne, ſ. Bergabhang.
Berglein, *n.* brežuljak.
Berg-Lein, ſ. Bergflachs.
Bergleinkraut, *n.* (*Chrysocoma Linosyris*), gorski zlatokos.
Berglerche, *f.* (*Alauda alpestris*), planinska ševa.
Bergleute, *pl.* rudari.
Berglilie, *f.* (*Lilium Martagon*), grančica, zlatan.
Berglinde, *f.* gorska lipa.
Berglinſe, *f.* (*Phaca*), vlš.
Bergloch, *n.* (*mont.*) vrtljina.
Bergluft, *f.* gorski zrak, uzduh (vazduh).
Berglungenkraut, *n.* (*Pulmonaria angustifolia*), uzkolisti pljućnjak.
Bergmandel, (Bergmännchen), *n.* ſ. Kuchenſchelle.
Bergmann, *m.* rudar; — vom Leder, rudokopač; — v. d. Feder, rudoslovac; — v. Feuer, rudotopilac.
Bergmännchen, *n.* ſ. Berggeiſt.
Bergmänniſch, *adj.* Bergmanns-, (in Zuſ.) rudarski; —, *adv.* rudarski, po rudarski, na rudarsku.
Bergmannsangelegenheit, *f.* rudarski poſao.
Bergmannsarbeit, *f.* rudarski rad.
Bergmannsſtand, *m.* rudarstvo; rudari.
Bergmannstreu, *f.* (*Eryngium amethystinum*), skulab.
Bergmaſchine, *f.* rudarski stroj.
Bergmaurer, *m.* rudarski zidar.
Bergmaus, *f.* (*Mus Lemmus*), gorski miš, lumac.
Bergmehl, *n.* rudno brašno.
Bergmeierkraut, ſ. Berglabkraut.
Bergmeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, běloglavka, mlinarić.
Bergmeiſter, *m.* upravitelj rudah.

Digitized by Google

Bergmelisse, ſ. Immenblatt.
Bergmerle, ſ. *f.* Ringdroſſel.
Bergmeſſer, *m.* goromĕr, brdomĕr.
Bergmilch, *f.* ſ. Bergguhr.
Bergmine, ſ. Erzmine.
Bergmittel, *n.* ruda.
Bergmönch, ſ. Berggeiſt.
Bergmünze, *f.* (*Calamintha offic.*) marulja; (*C. Nepeta*), divja metvica.
Bergmuſik, *f.* rudarska svirka, glasba (muzika).
Bergmutter, *f.* ſ. Flußſpath.
Bergnachfahrer, *m.* rudarski nastojnik.
Bergnachtigall, ſ. Bergfink.
Bergnachtviole, *f.* (*Hesperis tristis*), turobna večernica.
Bergnägelein, *n.* Bergnelke, *f.* (*Dianthus glaucus*), sivi klinčić; ſ. Berggrasblume.
Bergnelkenwurz, *f.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Bergnymphe, *f.* gorska vila, vila-pogorkinja.
Bergoberamt, *n.* rudarski nadured.
Bergochs, ſ. Auerochs.
Bergöl, *n.* kameno ulje.
Bergordnung, *f.* rudarska uredba, rudarski rednik.
Bergpapier, *n.* ſ. Berghaut.
Bergpartie, *f.* gorska okolica, pogorje.
Bergpech, ſ. Erdharz.
Bergpecherde, *f.* ſ. Bergtorf.
Bergpeterſilie, *f.* (*Aethusa montana*), gorska kukuta.
Bergpfad, *m.* gorska staza, nogostup.
Bergpfeffer, ſ. Seidelbaſt.
Bergpflanze, *f.* gorska trava i. bilina.
Bergpilz, ſ. Birkenpilz.
Bergplatte, *f.* gorska ravan.
Bergpolei, ſ. Berggamander.
Bergpolizei, *f.* rudarsko redarstvo.
Bergpolizeilich, *adj.* rudno-redarski.
Bergprediger, *m.* rudarski propovĕdnik.
Bergpredigt, *f.* propověd za rudare; (*theol*). die — Chriſti, Isukrstova propověd na gori.
Bergprivilegien, *pl.* rudarske povlastice.
Bergprobirer, *m.* rudokušač.
Bergpumpe, *f.* rudarski smrk, r-a sisaljka.
Bergquelle, *f.* gorsko vrĕlo.
Bergquendel, *m.* (*Serpillum augustifolium hirsutum*), majkina dušica.
Bergranunkel, ſ. Berghahnenfuß.
Bergrath, *m.* rudarski savĕtnik.
Bergratte, Bergratze, *f.* (*Myoxus Glis*), velik puh; ſ. Murmelthier.
Bergraute, *f.* (*Ruta montana*), gorska rutvica.
Bergrechnung, *f.* rudarski račun.
Bergrecht, *n.* rudarsko pravo; (v. Weinbergen), gorno pravo; (Abgabe), gornica, tulumina.
Bergrechtlich, *adj.* rudarskoga prava; —, *adv.* po rudarskom, gornom pravu.
Bergrechtsherr, *m.* vlastnik, gospodar gornice.
Bergrechtsholde, *m.* gornjak.
Bergreihe, *f.* povorka gorah, sugorje.
Bergreihen, *m.* rudarska pĕsma.
Bergreiher, *m.* (*Ardea purpurea*), rumena čaplja.
Bergreiſe, *f.* gorski put, gorsko putovanje.
Bergrevier, *n.* rudarski kotar.
Bergrichter, *m.* rudarski sudac.
Bergrietgras, Bergrohrgras, *n.* (*Carex mont.*), gorski šaš.
Bergritterſporn, *m.* (*Delphinium elatum*), uzvisiti jadić.
Bergroſe, *f.* planinska ruža.
Bergroth, ſ. Röthel.
Bergröthe, *f.* ſ. Zinnober; (*Asperula tinctoria*), mastilačka broćanica.
Bergrücken, *m.* bilo, pleće; *f.* šlĕme (od gore).
Bergruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium mont.*), gorsko smilje.
Bergrüſter, *m.* (*Ulmus campestris*), brĕst.
Bergruthe, ſ. Wünſchelruthe.
Bergſache, *f.* rudarska pra.
Bergſaft, *m.* rudna smola.
Bergſalat, *m.* (*Lactuca perennis*), loćika ozimica.
Bergſalbei, *f.* (*Salvia mont.*), gorski kuš.
Bergſalz, ſ. Steinſalz.
Bergſand, *m.* kopani pĕsak.
Bergſandkraut, *n.* (*Arenaria montana*), gorska pĕščanica.
Bergſänger, *m.* rudarski guslar.
Bergſanikel, *m.* (*Primula*), jagorčika, jaglac, jaglika; ſ. Gnadenkraut.
Bergſaturei, *f.* (*Satureia montana*), gorski čubar.
Bergſchacht, ſ. Schacht.
Bergſcharte, ſ. Färberſcharte.
Bergſcheide, *f.* prĕseka, uvala.
Bergſcheitel, *m.* tĕme od brda, gore.
Bergſchilf, ſ. Bergrietgras.
Bergſchlag, ſ. Bergacker.
Bergſchlange, ſ. Rieſenſchlange.
Bergſchlitten, *m.* saonice.
Bergſchloß, *n.* vis, zamak.
Bergſchlucht, *f.* dubodolina, dubovalina, dumača, draga, ždrĕlo, gudura.
Bergſchmied, *m.* rudarski kovač.
Bergſchmiede, *f.* rudarska kovačnica.
Bergſchmiele, *f.* (*Aira montana*), gorski bus.
Bergſchnabelkraut, *n.* (*Geranium sanguineum*), krvavi ždralinjak.
Bergſchnecke, ſ. Ammonshorn.
Bergſchnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola*), kljunača, podlesak.
Bergſchote, *f.* (*Epilobium angustifolium*), vrbovka uzkolista.

Digitized by Google

Berghoheitsrecht, *n.* rudarska kraljevština.
Berghöhle, *f.* gorska pećina, spila.
Berghölde, *m.* gornjak.
Bergholder, Bergholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozdovita zova.
Berghopfen, s. Andorn.
Berghuhn, *n.* (*Tetrao rufus*), skršulja.
Berghühnlein, *n.* (*Anemone narcissiflora*), sasa sunovratasta.
Berghuflattich, *m.* (*Tussilago alpina*), planinski podběl.
Berghund, *m.* rudarska kola.
Berghungerblümchen, *n.* (*Draba aizoides*), gorski gladuš.
Berghütte, *f.* koliba na brdu; (*mont.*) okneni krov.
Bergicht, *adj.* gorovit; —es Maß, uvršena měra.
Bergig, *adj.* brdovit, gorski.
Bergisop, *m.* gorski sipanat.
Bergjohannisblume, *f.* (*Chrysanthemum montanum*), gorski bratić.
Bergjohanniskraut, *n.* Bergjohannispflanze, *f.* (*Hypericum montanum*), gorska pljuskavica.
Bergjunge, *m.* rudarče.
Bergkamille, *f.* (*Anthemis montana*), gorski raman.
Bergkappe, *f.* rudarska kapa.
Bergkarren, *m.* rudarske taljige.
Bergkatze, *f.* divlja mačka.
Bergkeller, *m.* lagum, pivnica u brdu.
Bergkessel, *m.* ponikva, kotlina.
Bergkette, s. Bergreihe.
Bergkicher, *m.* (*Astragalus montanus*), gorski kozlinac.
Bergkiefer, *m.* s. Krummholzbaum.
Bergkirsche, *f.* (*Prunus fruticosa*), crni trn.
Bergklee, *m.* (*Trifolium montanum*), planinska dětelina.
Bergkleidung, *f.* rudarska odeća.
Bergklette, *f.* (*Arctium tomentosum*), maljav čičak.
Bergkluft, *f.* preseka, provalija, razvalina.
Bergknappe, *m.* rudar.
Bergknappschaft, *f.* rudari; — halten, držati rudarsku skupštinu.
Bergknappschaftsälteste, *m.* rudarski starešina.
Bergknappschaftsfahne, *f.* rudarska zastava, rudarski stěg, barjak.
Bergknappschaftssiegel, *n.* rudarski počat.
Bergknecht, *m.* rudoteg.
Bergknoblauch, s. Berglauch.
Bergkohle, s. Steinkohle.
Bergkorb, *m.* rudarski koš.
Bergkork, *m.* kamena koža.
Bergkornblume, *f.* (*Centaurea montana*), gorski različak.
Bergkosten, *pl.* rudarski trošak.
Bergkrähe, *f.* gorski gavran.
Bergkratze, *f.* rudarski strugač.
Bergkraut, *n.* gorsko bilje.
Bergkresse, *f.* (*Cardamine*), režuha.
Bergkreuzkraut, *n.* (*Senecio incanus*), prosěd staračac.
Bergkrümme, *f.* vrtača, uvala.
Bergkrystall, *m.* prozirac, vedrac.
Bergkübel, *m.* rudarski čabar.
Bergkuh, *f.* planinska krava.
Bergkümmel, *m.* (*Seseli montanum*), gorski štrbac.
Bergkuppe, *f.* vrh, těme brda, gore.
Berglabkraut, *n.* (*Galium montanum*), gorska brodica.
Berglachs, *m.* gorska zlatovka.
Bergland, *n.* pogorje.
Berglandschaft, s. Berggegend.
Berglattich, *m.* (*Prenanthes*), gerčika.
Berglauch, *m.* (*Allium victoriale*), gorski luk.
Bergläufig, s. Bergüblich.
Bergleder, s. Afterleder; Berghaut.
Berglehen, *n.* rudarsko leno, rudarski feud.
Berglehensamt, *n.* rudno-podělni ured.
Berglehensverwaltung, *f.* rudno-podělna uprava.
Berglehne, s. Bergabhang.
Berglein, *n.* brežuljak.
Berg-Lein, s. Bergflachs.
Bergleinkraut, *n.* (*Chrysocoma Linosyris*), gorski zlatokos.
Berglerche, *f.* (*Alauda alpestris*), planinska ševa.
Bergleute, *pl.* rudari.
Berglilie, *f.* (*Lilium Martagon*), gračica, zlatan.
Berglinde, *f.* gorska lipa.
Berglinse, *f.* (*Phaca*), vlš.
Bergloch, *n.* (*mont.*) vrtljina.
Bergluft, *f.* gorski zrak, uzduh (vazduh).
Berglungenkraut, *n.* (*Pulmonaria angustifolia*), uzkolisti pljućnjak.
Bergmandel, (Bergmännchen), *n.* s. Kuchenschelle.
Bergmann, *m.* rudar; — vom Leder, rudokopač; — v. d. Feder, rudoslovac; — v. Feuer, rudotopilac.
Bergmännchen, *n.* s. Berggeist.
Bergmännisch, *adj.* Bergmanns-, (in Zus.) rudarski; —, *adv.* rudarski, po rudarski, na rudarsku.
Bergmannsangelegenheit, *f.* rudarski poso.
Bergmannsarbeit, *f.* rudarski rad.
Bergmannsstand, *m.* rudarstvo; rudari.
Bergmannstreu, *f.* (*Eryngium amethystinum*), skulab.
Bergmaschine, *f.* rudarski stroj.
Bergmaurer, *m.* rudarski zidar.
Bergmaus, *f.* (*Mus Lemmus*), gorski miš, lumac.
Bergmehl, *n.* rudno brašno.
Bergmeierkraut, s. Berglabkraut.
Bergmeise, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, běloglavka, mlinarić.
Bergmeister, *m.* upravitelj rudah.

Digitized by Google

Bergmeliſſe, ſ. Immenblatt.
Bergmerle, ſ. *f.* Ringdroſſel.
Bergmeſſer, *m.* goroměr, brdoměr.
Bergmilch, *f.* ſ. Bergguhr.
Bergmine, ſ. Erzmine.
Bergmittel, *n.* ruda.
Bergmönch, ſ. Berggeiſt.
Bergminze, *f.* (*Calamintha offic.*) marulja; (*C. Nepeta*), divja metvica.
Bergmuſik, *f.* rudarska svirka, glasba (muzika).
Bergmutter, *f.* ſ. Flußſpath.
Bergnachfahrer, *m.* rudarski nastojnik.
Bergnachtigall, ſ. Bergfink.
Bergnachtviole, *f.* (*Hesperis tristis*), turobna večernica.
Bergnägelein, *n.* Bergnelke, *f.* (*Dianthus glaucus*), sivi klinčić; ſ. Berggrasblume.
Bergnelkenwurz, *f.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Bergnymphe, *f.* gorska vila, vila-pogorkinja.
Bergoberamt, *n.* rudarski nadured.
Bergochs, ſ. Auerochs.
Bergöl, *n.* kameno ulje.
Bergordnung, *f.* rudarska uredba, rudarski rednik.
Bergpapier, *n.* ſ. Berghaut.
Bergpartie, *f.* gorska okolica, pogorje.
Bergpech, ſ. Erdharz.
Bergpecherde, *f.* ſ. Bergtorf.
Bergpeterſilie, *f.* (*Aethusa montana*), gorska kukuta.
Bergpfad, *m.* gorska staza, nogostup.
Bergpfeffer, ſ. Seidelbaſt.
Bergpflanze, *f.* gorska trava i. bilina.
Bergpilz, ſ. Birkenpilz.
Bergplatte, *f.* gorska ravan.
Bergpolei, ſ. Berggamander.
Bergpolizei, *f.* rudarsko redarstvo.
Bergpolizeilich, *adj.* rudno-redarski.
Bergprediger, *m.* rudarski propovědnik.
Bergpredigt, *f.* propověd za rudare; (*theol*). die — Chriſti, Isukrstova propověd na gori.
Bergprivilegien, *pl.* rudarske povlastice.
Bergprobirer, *m.* rudokušač.
Bergpumpe, *f.* rudarski smrk, r-a sisaljka.
Bergquelle, *f.* gorsko vrělo.
Bergquendel, *m.* (*Serpillum augustifolium hirsutum*), majkina dušica.
Bergranunkel, ſ. Berghahnenfuß.
Bergrath, *m.* rudarski savětnik.
Bergratte, Bergratze, *f.* (*Myoxus Glis*), velik puh; ſ. Murmelthier.
Bergraute, *f.* (*Ruta montana*), gorska rutvica.
Bergrechnung, *f.* rudarski račun.
Bergrecht, *n.* rudarsko pravo; (v. Weinbergen), gorno pravo; (Abgabe), gornica, tulumina.
Bergrechtlich, *adj.* rudarskoga prava; —, *adv.* po rudarskom, gornom pravu.
Bergrechtsherr, *m.* vlastnik, gospodar gornice.
Bergrechtsholde, *m.* gornjak.
Bergreihe, *f.* povorka gorah, sugorje.
Bergreihen, *m.* rudarska pěsma.
Bergreiher, *m.* (*Ardea purpurea*), rumena čaplja.
Bergreiſe, *f.* gorski put, gorsko putovanje.
Bergrevier, *n.* rudarski kotar.
Bergrichter, *m.* rudarski sudac.
Bergrietgras, Bergrohrgras, *n.* (*Carex mont.*), gorski šaš.
Bergritterſporn, *m.* (*Delphinium elatum*), uzvisiti jadić.
Bergroſe, *f.* planinska ruža.
Bergroth, ſ. Röthel.
Bergröthe, *f.* ſ. Zinnober; (*Asperula tinctoria*), mastilačka broćanica.
Bergrücken, *m.* bilo, pleće; *f.* šlěme (od gore).
Bergruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium mont.*), gorsko smilje.
Bergrüſter, *m.* (*Ulmus campestris*), brěst.
Bergruthe, ſ. Wünſchelruthe.
Bergſache, *f.* rudarska pra.
Bergſaft, *m.* rudna smola.
Bergſalat, *m.* (*Lactuca perennis*), ločika ozimica.
Bergſalbei, *f.* (*Salvia mont.*), gorski kuš.
Bergſalz, ſ. Steinſalz.
Bergſand, *m.* kopani pěsak.
Bergſandkraut, *n.* (*Arenaria montana*), gorska pěščanica.
Bergſänger, *m.* rudarski guslar.
Bergſanikel, *m.* (*Primula*), jagorčika, jaglac, jaglika; ſ. Gnadenkraut.
Bergſaturei, *f.* (*Satureia montana*), gorski čubar.
Bergſchacht, ſ. Schacht.
Bergſcharte, ſ. Färberſcharte.
Bergſcheide, *f.* přeseka, uvala.
Bergſcheitel, *m.* těme od brda, gore.
Bergſchilf, ſ. Bergrietgras.
Bergſchlag, ſ. Bergacker.
Bergſchlange, ſ. Rieſenſchlange.
Bergſchlitten, *m.* saonice.
Bergſchloß, *n.* vis, zamak.
Bergſchlucht, *f.* dubodolina, dubovalina, dumača, draga, ždrělo, gudura.
Bergſchmied, *m.* rudarski kovač.
Bergſchmiede, *f.* rudarska kovačnica.
Bergſchmiele, *f.* (*Aira montana*), gorski bus.
Bergſchnabelkraut, *n.* (*Geranium sanguineum*), krvavi ždralinjak.
Bergſchnecke, ſ. Ammonshorn.
Bergſchnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola*), kljunača, podlesak.
Bergſchote, *f.* (*Epilobium angustifolium*), vrbovka uzkolista.

Digitized by Google

Bergschreiber, *m.* rudarski pisar.
Bergschuld, *f.* rudarski dug.
Bergschule, *f.* rudarsko učilište.
Bergschüler, *m.* rudarski pitomac (učenik).
Bergschüssig, *adj.* —es Erz, nečista ruda.
Bergschwaden, *m.* rudnička para.
Bergschwalbe, *f.* turska lastavica.
Bergschwefel, *s.* Auripigment.
Bergsegen, *m.* rudno obilje.
Bergseife, *f.* sopunjak.
Bergseil, *n.* rudarski konop.
Bergsenat, *m.* rudničko věće.
Bergsesel, *s.* Bergkümmel.
Bergstnau, *m.* (*Alchemilla alpina*), planinska vrkuta.
Bergsohle, *f.* podgorje, podina od gore.
Bergspatz, Bergsperling, *m.* (*Fringilla montana*), poljski vrabac.
Bergspieler, *m.* rudarski glasbenik (muzikaš).
Bergspitze, *f.* glavica; vrh, vrhunac (od gore); auf der —, navrh gore, brda.
Bergstadt, *f.* rudarski grad, rudarska varoš.
Bergsteiger, *s.* Steiger.
Bergstein, *s.* Amiant.
Bergsternkraut, *n.* (*Inula montana*), gorski oman.
Bergstorch, *s.* Bergfalke.
Bergstorchschnabel, *s.* Bergschnabelkraut.
Bergstraße, *f.* gorski put, drum.
Bergstrom, *m.* bujica, pijavica.
Bergstufe, *f.* nečista ruda.
Bergsturz, *m.* urvina, rivina.
Bergsucht, *f.* pljućna suša.
Bergsüchtig, *adj.* —sein, bolovati s pljućne suša.
Bergtalg, *m.* lojanka.
Bergtalk, *s.* Talk.
Bergtasche, *f.* (*Thlaspi montanum*), gorska gusomača.
Bergtaube, *f.* (*Columba Oenas*), golubstěnjak.
Bergthal, *n.* prodol, uvala, udolica.
Bergtheil, *m.* (rudnički) kus.
Bergtheer, *m.* zemna smola, kameno ulje.
Bergtorf, *m.* gorski treset.
Bergtracht, *f.* rudarska nošnja.
Bergtragant, *s.* Bergkicher.
Bergtrespe, *f.* (*Bromus tectorum*), gorski ovsik.
Bergtrog, *m.* (rudarska) kopanja.
Bergtropfen, *m.* kapnjak.
Bergüblich, *adj.* rudarski, po rudarski, na rudarsku.
Berguhu, *m.* *s.* Bergeule.
Bergulme, *f.* *s.* Bergrüster.
Bergumgebung, *f.* obgorje.
Bergunter, *adv.* *s.* Bergab; es geht mit ihm —, bije ga nazadak; sve mu okrenu u nazadak; nazaduje, propada.
Bergurtheil, *n.* presuda rudarskoga suda.
Bergveilchen, *n.* (*Viola montana*), gorska ljubičica.
Bergverständige, *m.* rudarski věštak.
Bergverwalter, *m.* upravitelj rudah.
Bergvogt, *s.* Bergrichter.
Bergvolk, *n.* gorski puk; gorani, brdjani.
Bergwachs, *s.* Gagat.
Bergwald, *m.* Bergwaldung, *f.* gora.
Bergwaldhirse, *f.* (*Melampyrum sylvestre*), gorska urodica.
Bergwand, *f.* bočina, strana.
Bergwärts, *adv.* brdu, gori.
Bergwasser, *n.* bujica, pijavica.
Bergwegebreit, *s.* Wolverlei; Johannisblume.
Bergweiderich, (*Epilobium montanum*), gorska vrbovka.
Bergweide, *s.* Baumwollenweide.
Bergwein, *m.* gorsko vino.
Bergwerk, *n.* rude, rudnik.
Bergwerkreich, *adj.* obilat rudami.
Bergwerks- (in Zus.) rudnički, rudarski.
Bergwerksangelegenheit, *f.* rudnički posao.
Bergwerksantheil, *m.* rudnički kus.
Bergwerkseigenthum, *n.* rudokopni imutak, posědovanje rudah.
Bergwerksfrohne, *f.* rudni desetak, rudarina.
Bergwerksgesetz, *s.* Berggesetz.
Bergwerksgetriebe, *n.* rudarska sprava.
Bergwerkskunde, *s.* Bergbaukunde.
Bergwerksleute, *pl.* rudari.
Bergwerkspersonale, *n.* rudarsko osoblje.
Bergwerksprodukten-Verschleiß, *m.* prodaja rudnih tvorinah.
Bergwerksprodukten-Verschleißdirektion, *f.* uprava prodaje rudnih tvorinah.
Bergwerkssprache, *f.* rudarski jezik.
Bergwerkssteuer, *f.* rudarina.
Bergwerksstollen, *m.* rudna sdolnja, rudni sklop, rov.
Bergwerksüberschuß, *m.* rudnički višak.
Bergwerksvergleich, *m.* rudnički ugovor.
Bergwächter, *m.* rudarski čuvar.
Bergwerkswissenschaft, *f.* nauka o rudokopnji.
Bergwermuth, *m.* (*Artemisia rupestris*), pelen-stěnjak.
Bergwesen, *n.* rudarstvo.
Bergwetter, *n.* rudna tonja.
Bergwicke, *f.* (*Vicia sylvatica*), gorski grahor.
Bergwiese, *f.* zakos.
Bergwild, *n.* gorska zvěrad.
Bergwind, *m.* gornjak, hladan větar.
Bergwinkel, *m.* tuk od gorah.
Bergwolf, *m.* gorski vuk.
Bergwolle, *s.* Bergflachs.
Bergwort, *n.* rudarska rěč; rudarski pozdrav.
Bergwucherblume, *f.* (*Chrysanthemum montanum*), gorska ivanska ruža.

Bergwurz, *f.* (*Pimpinella Saxifraga*), bedrenik, bedrinac.
Bergzahn, *m.* zubasto vapno.
Bergzehnte, *m.* rudni desetak.
Bergzehntner, *m.* rudni desetar.
Bergzeichen, *n.* rudarsko obilježje.
Bergzeiſig, *m.* (*Fringilla Linaria*), konopljanka.
Bergzeitloſe, *f.* gorski mrazovac i. mrazovnik.
Bergzie e, *f.* planinska koza.
Bergzimmermann, *m.* rudarski tesar.
Bergzinn, *n.* čist kositer.
Bergzinnober, *m.* samorodna rumenica.
Bergzögling, ſ. Bergeleve.
Bergzunder, ſ. Berghaut.
Bergzwiebel, *m.* (*Allium carinatum*), poljski luk.
Bericht, *m.* povědanje; (Referat), izvěst *f.*, izvěšće; — ertheilen, obavěstiti, izvěstiti; — erſtatten, izvěšće podněti; (Avis), glas, doglas, věst; (*merk.*) Valuta nach —, vrednota po glasu; (*med.*) nach —, po naputku.
Berichten, *v. a.* einen Falken —, sokola obučiti; (benachrichtigen), doglasiti, javiti (komu što); obavěstiti, izvěstiti (koga o čem); (erzählen), kazivati; er iſt falſch berichtet, naopako je obavěšten; wie man fragt, ſo wird man berichtet, kakvo pitanje, onakov i odgovor; einen Sterbenden —, umirućega pričestiti; einen mit Lügen —, dolagivati komu.
Berichterſtatter, *m.* izvěstitelj.
Berichterſtattung, *f.* izvěšće.
Berichtigen, *v. a.* (richtig machen), izpraviti, izpravljati, popraviti; (ordnen), urediti, prirediti; eine Schuld, Gebühr —, namiriti, platiti, izplatiti dug, pristojbu.
Berichtiger, *m.* izpravljač.
Berichtigung, *f.* izpravljanje, popravljanje, izprava, poprava, izpravak; (— einer Schuld), plaćenje, plaća, namira.
Berichtigungsbogen, Berichtigungskoſten, ſ. Korrekturbogen u. ſ. w.
Berichtlich, *adj.* die Anzeige — erſtatten, izvěšćem što prijaviti.
Berichtmäßig, *adv.* po izvěšću, prema izvěšću.
Berichtſteller, ſ. Berichterſtatter.
Berichtsabforderung, *f.* zahtěvanje izvěšća.
Berichtzettel, ſ. Bulletin.
Beriechen, *v. a.* omirisati, pomirisati; (ver.) onjušiti.
Beriefeln, Beriefen, *v. a.* izžlěbiti.
Beriemen, *v. a.* remenjem oskrbiti, oremeniti.
Berieſeln, *v. a.* der Bach berieſelt die Steine, potok žubori po kamenju; eine Wieſe —, preplaviti, natapati livadu.
Berinden, *v. a.* okoriti; — *v. n.* zakoriti se, okoreti; ſich —, *v. r.* der kranke Baum hat ſich wieder berindet, ovo bolestno drvo dobilo je opet koru.
Beringen, *v. a.* opasati kolobarom, obručem; ein Mädchen —, prstenovat děvojku.
Berinnen, *v. a.* curiti na što.
Beritt, *m.* objaha.
Beritten, *adj.* ein —es Pferd, izjahan konj, jahać; —e Mannſchaft, momčad na konju; — machen, okonjiti; er iſt —, okonjio se je; ima konja.
Beritzen, *v. a.* pukotine počiniti; (ritzen), ogrebsti.
Berkan, *m.* klašnja.
Berline, *f.* berlinka.
Berliner-Blau, *n.* berlinsko i. prusko modrilo.
Berloquen, ſ. Uhrgehänge.
Berme, *f.* rub od bedena.
Bernackelgans, *f.* (*Anas erythropus*), patka crvennoga.
Bernhardiner, *m.* bernardinac.
Bernhardsabtei, *f.* bernardinska opatija.
Bernhardskloſter, *n.* bernardinski samostan (manastir).
Bernhardskraut, *n.* (*Centaurea Benedicta*), blaženi čkalj.
Bernhardsfrebs, *m.* rak golorepaš.
Bernhardsmönch, *m.* bernardinski redovnik.
Bernhardsnonne, *f.* bernardinka.
Bernhardsorden, *m.* red svetoga Bernarda.
Bernſtein, *m.* jantar, ćilibar*, burstin*.
Bernſtein- (in Zuſ.) jantarov.
Bernſteinalabaſter, *m.* sadrovac.
Bernſteinarbeit, *f.* jantarija.
Bernſteinarbeiter, *m.* jantarnik.
Bernſteinartig, *adj.* jantarast.
Bernſteinauszug, *m.* jantarov izvarak.
Bernſteinbaum, *m.* (*Pinites succifer*), jantarovac.
Bernſteindrechsler, *m.* jantarnik.
Bernſteinen, Bernſteinern, *adj.* jantarov.
Bernſteinfang, *m.* hvatanje jantara.
Bernſteinfirniß, *m.* jantarov pokost.
Bernſteingeiſt, *m.* jantarova žesta.
Bernſteinhandel, *m.* jantarna trgovina.
Bernſteinöl, *n.* jantarovo ulje.
Bernſteinſammler (Bernſteinleſer), *m.* berač jantara.
Bernſteinſäure, *f.* jantarova kiselina.
Bernſteinſchnur, *f.* jantarov niz.
Beroden, *v. a.* okopati, okapati.
Berohren, *v. a.* pokriti, pokrivati trskom; eine Wand —, potrstiti, pošiti trskom zid.
Beröhren, *v. a.* očviti.
Beroſten, *v. a.* pohrdjati, zahrdjati.
Berötheln, *v. a.* zabilježiti crvenkom.
Berſchkohl, *m.* kokornjavo zelje.

Verschling, ſ. Börs.
Verſt, *m.* pukotina, puč, puklosina.
Verſtbeere, *f.* ſ. Nachtſchatten.
Verſten, *v. a.* puknuti, pucati, prsnuti, svisnuti, popucati, razpucati se; geborſten, pukao; ein wenig —, napući; vor Lachen —, pokidati se, izkidati se, potrgati se, popucati, puknuti, napreći se od smeha; vor Ärger —, puknuti od jeda.
Verſtgras, Verſtkraut, Verſtrohr, Verſtſchilf, *n.* (*Carex acuta*), šiljat šaš.
Vertram, *m.* (*Anthemis Pyrethrum*), zubovac, targok; (*Achillea Ptarmica*), vrla kunica.
Verüchtigen, *v. a.* razvikati, ozloglasiti, iznositi na glas.
Verüchtigt, *adj.* razvikan, zloglasan.
Verüchtigte, *m.* zloglasnik.
Verücken, *v. a.* einen Vogel —, uloviti pticu; einen —, zaluděti, obmanuti koga; (hintergehen), omesti, prevariti.
Verückſichtigen, *v. a.* osvrtati se, obzirati se, gledati (na što).
Verückſichtigung, *f.* obzir, ozir (prizrenje); in — ſeiner Verdienſte, uvažavajuć, uvaživ njegove zasluge; in — der Umſtände, uvaživ, gledajuć na okolnosti.
Verückſichtigungswürdig, *adj.* vrědan, dostojan uvaženja.
Verückungskunſt, *f.* obmanjivanje, obmana.
Verudern, *v. a.* ein Schiff —, ovesliti brod; ein verudertes Schiff, brod s veslt; einen Fluß —, veslati po rěci.
Beruf, *m.* poziv; (*theol.*) zvanje; (Amt), služba; ſeinem — nachkommen, izvršivati svoje dužnosti; das iſt v. erfordert mein —, to mi je dužnost; ſ. Appellation.
Berufen, *v. a.* pozvati; die Stände —, sazvati sabor; zum Lehramte —, pozvati koga na učiteljstvo; Gott hat Abraham —, Bog je izazvao Abrahama; Viele ſind —, aber Wenige auserwählt, mnogo je pozvanih ali malo izabranih; vors Gericht —, dozvati na sud; (bezaubern), urečí; ſich —, *v. r.* ſich auf Zeugen —, pozivati se na svědoke; ſ. Appelliren.
Berufen, *adj.* pozvan; ich fühle mich nicht —, nedržim za svoje zvanje, nedržim za svoju dužnost; —ne Behörde, vlastna oblast; (beſchrieen), urečen; (übel —), razvikan, zloglasan.
Berufende, ſ. Appellant.
Berufene, *m.* zvanik, zvanac.
Berufer, *m.* pozivač.
Berufkraut, *n.* (*Anthyllis Vulneraria*), ranjenik; ſ. Zeiſchenkraut, Dürrwurz, Kreuzkraut.
Berufs-, (in Zuſ.) zvanični.
Berufsarbeit, *f.* Berufsgeſchäft, *n.* zvanični posao.
Berufsgefährte, *m.* drug, drugar.
Berufsmäßig, *adv.* po zvanju.
Berufspflicht, *f.* zvanična dužnost.
Berufsſtand, *m.* zvanični stališ.
Berufstreue, *f.* věrnost u službi, zvanju.
Berufsverrichtung, *f.* zvanični čin.
Berufswand, *f.* (*Asperugo procumbens*), hrapavac.
Berufsthätig, *adj.* pomnjiv u zvanju.
Berufung, *f.* pozivanje, poziv, saziv; ſ. Appellation.
Berufungsbehörde, *f.* prizivna oblast.
Berufungsfriſt, Berufungsinſtanz u. ſ. w., ſ. Appellationsfriſt u. ſ. w.
Berufungsweg, *m.* prizivni put.
Beruhen, *v. n.* ſ. Ruhen; eine Sache auf ſich — laſſen, ostaviti stvar kao što je bila; ostaviti se, manuti se čega; auf Jemandes Willen — laſſen, ostaviti komu na volju; meine ganze Hoffnung beruht auf dir, ti si moje uzdanje; eine Handlung worauf die Entſcheidung der Sache beruht, dělo na kojem se osniva odluka stvari; auf ſeinem Leben beruht das Wohl des ganzen Landes, o njegovu životu visi sreća cěle zemlje.
Beruhigen, *v. a.* upokojiti, umiriti, primiriti, smiriti; ein Kind —, tažiti, utažiti, utaložiti, utišati děte; ſich —, *v. r.* primiriti se, smiriti se; ſich womit —, zadovoljiti se s čim; ſich eine —de Überzeugung von einer Sache verſchaffen, umiriti se uvěrivši se o stvari; —de Mittel, utažila.
Beruhiger, *m.* umiritelj, utažitelj.
Beruhigung, *f.* pokoj, mir; (Troſt), utěha, razgovor; — des Landes, umirenje zemlje.
Beruhigungsgrund, *m.* razlog utěhe.
Beruhigungsmittel, *n.* těšilo.
Berühmen, ſich, *v. r.* hvalisati se, hvastati se, zahvaliti se.
Berühmt, *adj.* glasovit, slavan, glasan; eine —e Schönheit, lěpota na glasu; ſich — machen, proslaviti se, izići na glas; — machen, proslaviti; — ſein, slaviti se, biti na glasu, sloviti; ſehr —, preslavni.
Berühmtheit, *f.* glasovitost, slavno ime, glas; proslava.
Berühmung, *f.* hvalisanje, hvastanje.
Berühren, *v. a.* etwas —, taknuti se, ticati se, dodirnuti se (čega), pipnuti, opipati (što); ſ. Anrühren; etwas mit der Hand —, dohvatiti se čega rukom; (erwähnen), napomenuti, pomenuti; napominjati; (mit Worten —), dojmiti se (čega); das hat ihn unangenehm berührt, to se je kosnulo njegova sr-

ca, to ga je nepovoljno dirnulo; berührter Maßen, kao što je rečeno.
Berührig, *adj.* čio, krepak, držeć.
Berührung, *f.* doticanje, ticanje; dotik, tik; mit einem in — kommen, utaknuti se, tukati se, imati posla s kim.
Berührungspunkt, *m.* sastavci.
Berührungswinkel, *m.* susědni kut.
Berümpfen, *v. a.* prćiti se (na koga).
Berunzeln, *v. a.* namrskati, navorati, povorati, namrštiti.
Berupfen, *v. a.* očupati, oskubsti, očerupati; (einen Vogel —), operutati, operušati; einen —, opuljiti koga.
Berußen, *v. a.* ogaraviti, ogariti, nagariti, gariti; —, *v. n.* počadjaviti, počaditi; sich —, *v. r.* nagariti se.
Berußt, *adj.* čadjav, garav.
Berwitzen, *s.* Berberis.
Beryll, *m.* beril, berio.
Beryllerde, *f.* Glycin.
Besabbern, sich, *v. r.* pobljuvati se.
Besacken, *v. a.* naprtiti vrěće (na koga).
Besäen, *v. a.* posijati, zasijati; einen Acker —, nasijati, zasijati njivu (čim); (bestreuen), posuti, posipati; der Himmel ist mit Sternen besäet, osu se nebo zvězdami.
Besäet, *adj.* posijan, posut, posipan, obsut; ein besäetes Feld, oševina, uševr.
Besage, *adv.* po.
Besagen, *v. a.* povědati, kazivati; der Brief besagt, list (knjiga) kaže; (bedeuten), znamenovati, važiti.
Besägen, *v. a.* opiliti.
Besagt, *adj.* rečen, pomenut; —er Maßen, kao što je rečeno.
Besaiten, *v. a.* napeti, pometati žice.
Besalben, *v. a.* pomazati, namazati; *s.* Besudeln.
Besalzen, *v. a.* osoliti, posoliti; er ist schön — worden, zlo je prošao.
Besamen, *v. a.* posijati; sich —, *v. r.* razploditi se.
Besanden, *v. a.* das Eisen —, povariti gvoždje; —, *v. n.* zamuljiti se.
Besänftigen, *v. a.* ublažiti, utažiti, utaložiti; umiriti, upokojiti; (einen Zornigen —), ušišikati.
Besänftiger, *m.* utažitelj.
Besänftigungsmittel, *n.* tažilo, blažilo.
Besanmast, *m.* zadnje jadrilo, stražnji jarbuo*.
Besansegel, *m.* zadnje jedro; jedarce.
Besanstange, *f.* zadnji srg.
Besatzteich, *m.* nasadnji ribnjak.
Besatzung, *f.* posada, gradobrana; die — verlegen, preměstiti posadu.
Besatzungs-, (in Zus.) posadni.
Besauen, sich, *v. r.* ukaljati se, okaljati se, zapačkati se.
Besäufen, *v. a.* olokati, navaliti na koga vino; otrěskati, opojiti.
Besaufen, sich, *v. r.* opiti se, opjaniti se, nalokati se, naljoskati se, otreskati se, oljoljati se, ošokati se; besoffen, pijan.
Besaugen, *v. a.* osisati.
Besäumen, *v. a.* obrubiti, porubiti.
Besäumung, *f.* rubljenje, obrub.
Beschaben, *v. a.* ostrugati, oškrabati; den Kuchen mit Zucker —, nastrugati sladora (šećera) na kolač; sich —, *v. r.* izlizati se, izkositi se, pohabati se.
Beschachteln, *s.* Abschachteln.
Beschädigen, *v. a.* oštetiti, izštetiti, pokvariti (što); počiniti štetu (komu); (verwunden), obraniti, ozleditī (koga); sich —, *v. r.* oštetiti se.
Beschädiger, *m.* štetnik, štetočinac, štetočinilac, oštetitelj.
Beschädigt, *adj.* oštećen, kvaran, štetan.
Beschädigte, *m.* oštećenik.
Beschädigung, *f.* oštećenje, kvarenje; šteta, kvar; (am Leibe), rana.
Beschaffen, *v. a.* etwas —, učiniti što; sofort zu —de Erhebungen, iztraživanje, koje se ima odmah obaviti; einen —, oskrbiti koga.
Beschaffen, *adj.* die Sache ist ganz anders —, to je sasvim drugčije; wie —? kakov? so —, takov; wie immer —, kakovgod; wir sind gleich —, mi smo jednaki; —en Umständen nach, po okolnostih; es ist schlecht mit ihm —, zlo je po njega.
Beschaffenheit, *f.* (Qualität), kakvoća; (innere —), narav; (Eigenschaft), svojstvo; (Stand), stanje; die — der Streitsache, kakvoća pre; stanje pre; nach — der Umstände, prema okolnostim, po okolnostih.
Beschäften, *v. a.* okasiti, okundačiti*.
Beschäftig, *s.* Geschäftig.
Beschäftigen, *v. a.* zabaviti (koga), dati posla (komu); sich —, *v. r.* zabavljati se, baviti se (čim, o čem), zanimati se (čim); er ist immer beschäftigt, uvěk je u poslu, uvěk radi.
Beschäftigung, *f.* radnja, zabavak, posao, rad; das ist ihm eine angenehme —, to mu je zabava; (Gewerbe), obrt, posao, zanat.
Beschäftigungsanstalt, *f.* radionica.
Beschäftigungsart, *f.* način zabavka, radnje.
Beschäftigungslos, *adj.* bezposlen.
Beschäftigungslosigkeit, *f.* bezposlenost.
Beschäftigungsrecht, *n.* pravo radnje.
Beschalen, *v. a.* ein Messer —, ukoriti nož; *s.* Verschalen.
Beschälen, *v. a.* olupiti, oljuštiti; (einen Baum), oguliti, olubiti; eine Stute —, opasti, pojahati, ojašiti kobilu.

Digitized by Google

Beschäler, *m.* koričar; (Zuchthengst), pastuh, napustnik, ajgir*, hangir; ſ. Beſchälknecht.
Beſchälgeld, *n.* pastuhovina.
Beſchälknecht, *m.* pastuhar.
Beſchälſeuche, *f.* kankov.
Beſchäl- u. Remontirungscommiſſion, *f.* ergelsko i konjodostavno pověrenstvo.
Beſchalung, *f.* (der Wand), oplata; (des Meſſers), korenje.
Beſchälung, *f.* skok, opasak, pojahanje.
Beſchälzeit, *f.* vrěme opasa; opas.
Beſchämen, *v. a.* zastidětl, zasramiti, posramiti.
Beſchämend, *adj.* stidan.
Beſchämt, *adj.* zasramljen, zastidjen, posramljen.
Beſchämung, *f.* zastidjenje; stid, sram.
Beſcharren, *v. a.* zagrebsti, pogrebsti.
Beſchatten, *v. a.* zaosěniti; hlad činiti.
Beſchattung, *f.* sěna, sěn.
Beſchatzen, *v. a.* nametnuti namet.
Beſchau, *f.* ſ. Beſichtigung; (Mädchen—), zagledačina, ugled; auf die — gehen, ići na ugled, ići děvojke gledati.
Beſchaubar, *adj.* vidiv, vidovni; razgledan.
Beſchauen, *v. a.* (eine Sache —), ogledati, razgledati, razviděti, sagledivati; ſich im Spiegel —, ogledati se; (*fig.*) razmatrati, promišljati.
Beſchauend, ſ. Beſchaulich.
Beſchauenswerth, *adj.* razgleda dostojan.
Beſchauer, *m.* pregledač; (eines Mädchens), zagledač; ein — der Wunder der Natur, motritelj prirodnih čudesah; gerichtlicher —, sudbeni razgledač.
Beſchaufeln, *v. a.* zagrnuti, ogrnuti lopatom.
Beſchaulich, *adj.* vidiv, vidovni; —es Leben, misaoni život; (*theol.*) bogomisaoni život; ein —es Leben führen, življeti u razmišljanju, razmatranju.
Beſchaulichkeit, *f.* vidivost; misaonost; (*theol.*) bogomisaonost.
Beſchaumeiſter, *m.* nadgledalac.
Beſchäumen, *v. a.* zapěniti, popěniti; (*poët.*) obući u bělu pěnu.
Beſchauung, *f.* razgledanje, razgled, sagledivanje; (*fig.*) motrenje, razmatranje, promatranje, razmišljanje.
Beſchauzettel, *m.* razglednica.
Beſchehen, ſ. Geſchehen.
Beſcheid, *m.* (*offic.*) odluka; bis auf weiteren —, do druge odluke; (Antwort), odgovor; — geben, odgovoriti; — wiſſen, poznavati, umětl (što); keinen — wiſſen, neznati pomoći; — thun (b. Trinken), odpiti, zahvaliti se.
Beſcheiden, *v. a.* einem etwas —, poděliti, uděliti, dati komu što; es iſt mir beſchieden, sudjeno mi je; Gott hat mir es nicht beſchieden, Bog mi nedade, nije mi od Boga sudjeno, Bog mi neusudi, nije mi Bog godio; einen zu ſich —, sročiti koga k sebi; man muß ihn eines Beſſern —, treba ga bolje obavěstiti, uputiti; einen über etwas —, obavěstiti, izvěstiti koga o čem; ſich —, *v. r.* ich beſcheide mich deſſen, dopuštam.
Beſcheiden, *adj.* směran, čedan, skroman.
Beſcheidenheit, *f.* směrnost, čednost, skromnost; (*jur.*, Bemeſſen), — des Richters, razsuda sudca; (Leidenſchaftsloſigkeit), bezstrastnost, nepristranost.
Beſcheinen, *v. a.* obasjati, obasjavati; (von der Sonne), ogrijati.
Beſcheinen, Beſcheinigen, *v. a.* pismeno potvrditi; den richtigen Empfang einer Sache —, zasvědočiti (pismeno), da je (tko) što primio.
Beſcheinigung, *f.* pismena potvrda, potvrdnica, svědočba; (Empfangſchein), primka. [što).
Beſchellen, *v. a.* navěšati praporce (na
Beſchenken, *v. a.* obdariti, nadariti, podariti, darovati, darivati (koga čim).
Beſchenker, *m.* darivalac.
Beſchenkte, *m.* darovanac, obdarenik.
Beſcher, *f.* darivanje; (d. Geſchenk), darilo.
Beſcheren, *v. a.* (ſchenken), poděliti, darovati; (ſpr.) was Gott beſchert bleibt unverwehrt, što ti Bog dâ, nitko ti neugrabi; das hat mir der heil. Chriſt beſchert, to mi je božić donio; das iſt mir nicht beſchert geweſen, to mi nije bilo sudjeno.
Beſcheren, *v. a.* (abſcheren), obrijati, obričiti; ein beſchorener Menſch, obrijanac; (mit der Schere —), ostrići; ošišati, postrići.
Beſcherer, ſ. Tuchſcherer.
Beſcherung, *f.* (Abſcheren), striženje, šišanje; brijanje; (Geſchenk), darilo, darovnina; (Weihnachts—), božić; (*iron.*) eine ſchöne —, lěpa mi kolača.
Beſcherzen, *v. a.* eine Sache —, šaliti se (s čim).
Beſchicken, *v. a.* eine Meſſe —, poslati na sajam; vor's Gericht —, potěrati na sud; (zubereiten), prigotoviti, prirediti; das Vieh —, namiriti, spratiti marvu; den Acker —, uraditi njivu; ſeine Sachen —, narediti za svoje stvari.
Beſchickung, *f.* pošiljanje (na), poslanje, uredjenje.
Beſchickungsregel, ſ. Vermiſchungsregel.
Beſchieden, ſ. Beſcheiden.
Beſchielen, *v. a.* hiljati, nahiljivati, škiljiti, razroko gledati.
Beſchienen, *v. a.* udariti, nabiti šinju, šinjom opasati.

Digitized by Google

Beſchießen, *v. a.* eine Feſtung —, pucati na tvrdjavu; biti, hrvati tvrdjavu; die Feuerröhre —, ogledati puške; — *v. n.* ſ. Beſchoſſen.
Beſchießmeiſter, *m.* nadpuškar.
Beſchießung, *f.* pucanje, hrvanje, bijenje.
Beſchiffbar, ſ. Schiffbar.
Beſchiffen, *v. a.* einen Fluß —, ploviti po rěci; die See —, *v. a.* ići, ploviti po moru.
Beſchilden, *v. a.* oštititi; ein beſchildeter Krieger, štitnik.
Beſchilfen, *v. a.* porogoziti, narogoziti, rogoziti.
Beſchilft, *adj.* das —e Ufer, obala u rogoz obrasla, rogozovita obala.
Beſchimmeln, *v. a.* zaplěsniviti, oplěsniviti.
Beſchimmern, *v. a.* blistati (na što).
Beſchimpfen, *v. a.* obružiti, izružiti, naružiti, pogrditi, nagrditi, izgrditi, pohuliti, opsovati.
Beſchimpfer, *m.* grdilac, grditelj.
Beſchimpfte, *m.* pogrdjenik.
Beſchimpfung, *f.* grdnja, pogrda, poruga, rug.
Beſchindeln, *v. a.* pokriti, pokrivati šindrom.
Beſchinden, *v. a.* oguliti, oderati; ſich —, *v. r.* oguliti se, odrli se.
Beſchirmen, *v. a.* zakloniti, zaklanjati, žaštititi, štititi, zakriliti; mit ſeinem Schilde —, štitom (koga) preštititi.
Beſchirmer, *m.* zaštitnik, branitelj, pokrovitelj.
Beſchirmung, *f.* zaklon, zaštita, okrilje, obrana.
Beſchirren, *v. a.* opraviti, uhamiti.
Beſchlabbern, *v. a.* ubrljati, pobrljati.
Beſchlafen, *v. a.* eine Sache —, premisliti si što překo noći; (ſchwängern), obležati; (*poët.*) obljubiti.
Beſchlag, *m.* okivanje; (eines Gewehres), okov, okovica; (Huf—), kov; gerichtlicher —, zapta; (auf fahrende Güter), zaustava; mit — belegen, zaustaviti, uzaptiti; (Schimmel), budja; (*chem.*) oblěp.
Beſchläge, *n.* okivanje, okov.
Beſchlagen, *v. a.* okovati, okivati; mit Gold —, okovati u zlato; ein Pferd —, podkovati, podkivati, kovati konja; mit Brettern —, obiti daskami; einen Tiſch mit Wachsleinwand —, obastrti stol voštanicom; einen Baum —, otesati drvo; die Salzſtücke —, obilježiti krušce; die Tücher —, biljegovati sukna; (waidm.) opasti; den Mühlſtein —, pobiti, poseći, poklepati žrvanj; die Segel —, spustiti jedra; einen Hof mit Vieh —, nabaviti marve za kuću; in einer Sache wohl — ſein, biti čemu věšt, razuměti se u što; ſ. mit — belegen; — *v. n.* das Fenſter beſchlägt, prozor se rosi, poti, znoji; prozor se je orosio; der Wein beſchlägt, vino se je pobudjavilo; das Brod beſchlägt, kruh tuhne, udara.
Beſchlagehammer, *m.* korać.
Beſchlagen, *adj.* okovan; (Pferd), podkovan; (bekleidet), obastrt; (Wein), budjav; (Baum), otesan; (*fig.*) věšt.
Beſchlagetaſche, *f.* kovna torba.
Beſchlagezeug, *n.* (konjski) kov.
Beſchlagleger, Beſchlagnehmer, *m.* zaustavljač, uzaptitelj.
Beſchlaglegung, Beſchlagnahme, Beſchlagnehmung, *f.* zaustava, uzapta, uzapćenje, sekvestriranje.
Beſchlagsrecht, *n.* pravo zaustave, uzapćenja.
Beſchlagsbollete, *f.* zaptovnica.
Beſchlämmen, ſ. Beſchlemmen.
Beſchlampern, *v. a.* pobrčkati, ubrljati.
Beſchlängeln, *v. a.* ovijugati.
Beſchleichen, *v. a.* zateći, prikrasti se, prilibiti se; es beſchleicht ihn ein Fieber, hvata ga groznica.
Beſchleiern, *v. a.* zastrti koprenom.
Beſchleifen, *v. a.* pobrusiti; (v. Schleiſe), vrpcami, pantljikami izkititi.
Beſchleimen, *v. a.* posluziti, osluziti.
Beſchlemmen, *v. a.* zaglibiti,
Beſchlenkern, *v. a.* otresti, omahati.
Beſchleudern, *v. a.* vrljati, brečiti (na što).
Beſchleunigen, *v. a.* uskoriti, ubrziti; ſeine Schritte —, popaštiti se.
Beſchleunigung, *f.* uskoravanje; mit thunlichſter —, što se brže može.
Beſchließen, *v. a.* (verſchließen), zatvoriti, zaključati, zatvarati, zaključavati; das Jahr —, godinu završiti, dovršiti, dočeti; (einen Vorſatz faſſen), naumiti, nakaniti, odlučiti; (mit einem etwas —), uglaviti, svěćati, zaključiti, glaviti; es wurde einſtimmig beſchloſſen, jednodušno bude odlučeno; auf dem Reichstage wurde beſchloſſen, sabor je zaključio; ſo hat es Gott beſchloſſen, to je Bog godio; das Leben —, umrěti.
Beſchließer, *m.* ključar.
Beſchließerin, *f.* ključarica.
Beſchlingen, *v. a.* oviti, omotati; ſ. Beſtricken.
Beſchluchzen, *v. a.* jecati (nad kim).
Beſchlumpern, *v. a.* ucopati, zablatiti, zamrljati.
Beſchluß, *m.* etwas unter ſeinem —e haben, imati ključ od čega; wir kommen zum —, sad smo na svrhi; der — der Predigt, zaglavak, zaglava, propovědi; (*Conclusum*), odluka, zaključak, zaključaj; einen — faſſen, odlučiti.
Beſchlußfaſſung, *f.* odlučivanje, odluka, zaključak.

Digitized by Google

Beſchlußfähig, *adj.* podoban za odluku; vrstan, sposoban zaključiti što.
Beſchlußfähigkeit, *f.* odlučivost, sposobnost zaključivanja.
Beſchmaddern, ſ. Bekritzeln.
Beſchmauchen, *v. a.* zadimiti, zapušiti, zamagliti, zakurnjaviti.
Beſchmatzen, *v. a.* cmokati.
Beſchmauſen, *v. a.* einen —, častiti se, gostiti se kod koga; ſich —, *v. r.* objesti se, prejesti se.
Beſchmeißen, *v. a.* ſ. Bewerfen; (v. Fliegen), upljuvati.
Beſchmieren, *v. a.* namazati; Brod mit Butter —, pomazati kruh mladim maslom (putrom); (mit Fett), zamastiti, omastiti; ſ. Beſchmutzen.
Beſchmieret, *m.* mazalo.
Beſchmiergeln, *v. a.* uprljati, ubrljati.
Beſchmierle, *m.* zapačkanac.
Beſchmitzen, *v. a.* Eines guten Namen —, ozloglasiti, oklevetati, opanjkati koga; eine Peitſche —, ošvigariti bič.
Beſchmitzer, *m.* klevetnik, panjkač.
Beſchmunzeln, *v. a.* podsměhavati se (čemu).
Beſchmutzen, *v. a.* zamazati, omazati, umazati, umrljati, pomrljati, izmrljati, oprljati, zaprljati.
Beſchmutzt, *adj.* tuzgav, kaljav.
Beſchnapſen, ſich, *v. r.* naliti se rakije, opiti se rakijom.
Beſchnarchen, *v. a.* izkarati.
Beſchnattern, *v. a.* brbljati, brgljati, klaprnjati, troparіti, trtositi (o čem).
Beſchnauben, **Beſchnäufeln**, **Beſchnaufen**, *v. a.* obnjušiti, prinjušiti.
Beſchneidebrett, *n.* obreznica.
Beſchneideciſen, *n.* obreznjak.
Beſchneidehobel, *m.* obrezač.
Beſchneidemeſſer, ſ. Beſchneideeiſen.
Beſchneiden, *v. a.* obrezati, obrezivati, okrojiti; (mit der Schere), ostrići; die Flügel —, podstrići, prisěći krila; (von unten —), podrezati, einen Baum —, okresati, oklaštriti drvo; einen Weingarten —, orezati, obrezati vinograd; (einen Knaben —), obrezati, (bei Türken) sunetiti; einem den Aufweg —, presěći komu put; Gelegenheit —, uhiliti sgodu.
Beſchneidepreſſe, *f.* obreznik.
Beſchneider, *m.* obrezač; (b. Türken), sunedžija.
Beſchneidſel, *n.* obrezotina, ostrižina.
Beſchneidung, *f.* obrezivanje, obrezanje, obrez; (bei den Türken), sunet; (mit der Scheere), postrig, podstrig.
Beſchneidungsbuch, *n.* matica obrezanih.
Beſchneien, *v. a.* posnĕžiti; die Felder ſind beſchneit, popao, zapao je sněg po polju.
Beſchneiteln, *v. a.* okresati, oklaštriti.
Beſchnellen, *v. a.* vrcnuti (na što); (*fig.*) omesti.
Beſchnicken, *v. a.* vrcnuti, vrcati (što na koga).
Beſchnippeln, *v. a.* obrezkati.
Beſchnippen, **Beſchnippern**, *v. a.* obrezati, postrići.
Beſchnittene, *m.* obrezanik; (ver.), okrojša.
Beſchnitzeln, *v. a.* obrezkati; rezbom izkititi.
Beſchnörkeln, *v. a.* nacifrati.
Beſchnüffeln, **Beſchnuppern**, ſ. Beſchnauben.
Beſchnüren, *v. a.* ogajtaniti, gajtaniti.
Beſchönigen, *v. a.* zamazati, zamazivati, izgovoriti, izgovarati, izpričati.
Beſchönigung, *f.* zamazivanje, izgovaranje, izgovor.
Beſchoſſen, *adj.* die Wand iſt mit Salpeter —, uhvatio se salitar za zid.
Beſchottern, *v. a.* eine Straße —, nasipati, navezti, napruditi cestu.
Beſchränken, *v. a.* ograditi, pregraditi; die Ausſicht —, zagraditi, ograničiti izgled; (*fig.*) stegnuti, stisnuti, stěsniti; ſich —, *v. r.* stisnuti se, stegnuti se, stezati se, stěsniti se.
Beſchränkend, *adj.* stežući.
Beſchränker, *m.* ograničitelj.
Beſchränkt, *adj.* ograničen, stegnut, stisnut; ein —er Raum, malen prostor; ein —er Wirkungskreis, těsno područje; ein —er Kopf, kratkoumnjak; er iſt ſehr —, on je vrlo kratkouman.
Beſchränktheit, *f.* ograničenost; (— des Raumes), těsnoća; (— der Vermögens), maloća; (— der Kenntniſſe), kratkoumnost.
Beſchränkung, *f.* stezanje, ograničenje; — der Freiheit, stega slobode.
Beſchreiben, *v. a.* eine Tafel —, popisati dasku; (einen Krieg —), opisati, opisivati; (aufſetzen) spisati, sastaviti; einen Zirkel —, okružiti šestar; ein Dreieck —, napisati trokutnjak; eine abgeſchoſſene Kugel beſchreibt einen Bogen, izbačeno zrno leti na obluk; das läßt ſich nicht —, (ſchildern) to se neda izpisati, izkazati; eine Sache ausführlich —, potanko stvar razložiti.
Beſchreiber, *m.* opisalac.
Beſchreiblich, *adj.* opisiv; (*fig.*) izkazan.
Beſchreibung, *f.* opisivanje, opis; — des Vermögens, popis imutka, imanja; ſ. Conſkription.
Beſchreien, *v. a.* razvikati što, vikati na što; (bezaubern), ein Kind —, ureći dĕte.
Beſchreiend, *adj.* urokljiv.
Beſchreier, *m.* uročnik.
Beſchreiten, *v. a.* ein Pferd —, obkoračiti konja; eine neue Laufbahn —, nastupiti novu stazu.

Digitized by Google

Beſchreiung, *f.* uroci.
Beſchrien, *adj.* razvikán, ozloglašen; (bezaub.), urečen.
Beſchroten, *v. a.* odpiliti; (von Mäuſen), oglodati, ogrizti.
Beſchrumpfen, *v. n.* skožurati se, skvrčiti se, smežurati se.
Beſchrunden, *v. n.* izpucati.
Beſchuhen, *v. a.* ein Kind —, obuti dête, nabaviti dětetu obuću; einen Pfahl —, okovati kol, kolac; beſchuht, obuven.
Beſchuhung, *f.* obuvanje; (Schuhwerk), obuća.
Beſchulden, *v. a.* beſchuldete Güter, zadužena imanja.
Beſchuldigen, *v. a.* einen des Diebſtahls —, okriviti, osvaditi, obtužiti koga za kradju; Andere —, druge kriviti; falſch —, potvoriti (što na koga), obêditi, bêditi (koga čim).
Beſchuldiger, *m.* krivitelj, okrivitelj, osvaditelj.
Beſchuldigte, *m.* okrivljenik, osvadjenik.
Beſchuldigung, *f.* okriva, osvada.
Beſchummeln, *v. a.* omesti.
Beſchuppen, *v. a.* den Fiſch —, ostrugati, očešati, očistiti ribu; (*fig.*) einen —, omesti koga.
Beſchüppen, *v. a.* mit Sand —, pêskom zagrnuti.
Beſchuppt, *adj.* ljuskav; die Fiſche ſind —, ribe imaju ljuske, u ribah imaju ljuske.
Beſchürfen, *v. a.* einen Gang —, žicu izkražiti.
Beſchürzen, ſich, *v. r.* pregaču opasati.
Beſchütteln, *v. a.* mahati, potresati glavom.
Beſchütten, *v. a.* zasuti, posuti, zasipati; die Wurzeln eines Baumes mit Erde —, zagrnuti zemljom žilje od drveta; mit Waſſer —, politi, polêvati; mit Segen —, blagodaću obasuti; ſich —, *v. r.* politi se.
Beſchützen, *v. a.* braniti, čuvati, štititi, zakrilliti, zaklonjati; einen Acker —, ograditi njivu.
Beſchützend, *adj.* zaštitan.
Beſchützer, *m.* branič, branitelj, zaštitnik, čuvar.
Beſchützerin, *f.* braniteljica, zaštitnica, čuvarica.
Beſchützung, *f.* obrana, zaštita, okrilje.
Beſchwägern, ſ. Verſchwägern.
Beſchwängern, *v. a.* otruhliti, zatrudniti.
Beſchwänzen, *v. a.* orepiti; ſich —, *v. r.* porepiti se; (*fig.*) ſ. Berauſchen ſich; beſchwänzte Noten, repate kajde, note.
Beſchwärzen, *v. a.* nacrniti, pocrniti.
Beſchwatzen, *v. a.* nagovoriti, nagovarati.
Beſchwefeln, *v. a.* zasumporiti, zakaditi sumporom.
Beſchweifen, *v. a.* porepiti; beſchweifter Stern, repača, repatica, repata zvêzda.
Beſchweißen, *v. a.* oznojiti; (waidm.) izkrvaviti.
Beſchwemmen, *v. a.* zaplaviti, poplaviti, oplaviti.
Beſchwer, Beſchwerde, *f.* potežkoća, težkoća, tegoba, tegota; trud, muka; bürgerliche —n, gradjanski tereti; —n des Lebens, nevolje života; einem — verurſachen, nepriličan biti komu; (Klage), (žalba) žaoba, požala, pritužba; über etwas — führen, pritužiti se, žaliti se (na što, na koga); (bürgerliche Laſt), uknjiženi dug.
Beſchwerdeführer, *f.* žalitelj, pritužitelj.
Beſchwerdeführung, *f.* žaljenje (na što); ſ. Rekurs.
Beſchwerdezug, *m.* vodjenje žalbe.
Beſchwerdeſchrift, *f.* žalbenica.
Beſchwerdevoll, *adj.* pretegotan, pretegoban, vele mučan.
Beſchweren, *v. a.* obteretiti, otežati, otežkati, obtršiti; einen Wagen —, natovariti kola; mit einem Steine —, pritisnuti kamenom; dieſe Speiſe beſchwert den Magen, ovo jelo tišti u želudcu; ſein Gut —, zadužiti svoje dobro, imanje; das Volk mit Abgaben —, ugnjetavati narod težkimi nameti; nametati na narod težke namete; einen mit ſeinen Bitten —, dosadjivati komu moljenjem; wer durch eine Verfügung beſchwert zu ſein glaubt, tko misli da mu se je kakvom naredbom nepravda učinila; der beſchwerte Theil, tužena stranka; ſich —, požaliti se, pritužiti se (na..); ſich wider ein Erkenntniß —, žaliti se na presudu; ich kann mich über ihn nicht —, nemogu se na njega potužiti.
Beſchwerend, *adj.* tegotan, tegoban; ſ. Erſchwerend.
Beſchwerlich, *adj.* mučan, težak, tegotan; ein —er Menſch, dosadan, nepriličan čovêk; einem — fallen, ſein, dosadjivati, dodijati, dotežčati; eine —e Reiſe, nesgodan put.
Beſchwerlichkeit, *f.* težkoća, tegotnost, teret; dosada, neprilika; muka, nesgodnost; das iſt mit großer — verbunden, ima ondê puno truda.
Beſchwerniß, *f.* ſ. Beſchwerde.
Beſchwerung, *f.* tovarenje; ugnjetavanje; (Laſt), breme, teret; dosada, neprilika.
Beſchwerungsſchreiben, *n.* žalbenica, pritužnica.
Beſchwichtigen, *v. a.* utišati, umiriti, utažiti, ušišikati.
Beſchwichtigend, *adj.* umirujući, utišan, utaživ.
Beſchwichtiger, *m.* utažitelj, umiritelj.
Beſchwindeln, *v. a.* zamamiti, omamiti, zaluděti.

Digitized by Google

Beschwingen, *v. a.* okriliti; (*fig.*) seinen Lauf —, učestati korake, požuriti se; s. Befiedern.
Beschwingt, *adj.* krilat.
Beschwitzen, *v. a.* oznojiti.
Beschwören, *v. a.* etwas —, kleti se, priseći, zakleti se, zaklinjati se na što; die Richtigkeit seiner Angabe —, zakleti se za istinitost svoga prokaza; die Unmöglichkeit die actorische Caution zu leisten —, zakleti se, da nemože položiti tužiteljsku jamčevinu (sěgurnicu); (im Interesse eines Andern als Zeuge), posvědočiti što prisegom i. zakletvom; sein Zeugniß —, potvrditi prisegom svoje svědočanstvo; die Reichsverfassung —, priseći i. zakleti se na državni ustav; ich beschwöre dich, zaklinjem te; tako ti Boga; beschworene Treue, zadata i. založena věra; die Teufel —, zaklinjati vragove i. djavole; eine Krankheit —, obajati, obahoriti bolest.
Beschwörer, *m.* zaklinjač, bajalac, bahornik.
Beschwörung, *f.* — der Zeugnisse, potvrda svědočanstvah prisegom i. zakletvom; — des Teufels, zaklinjanje vragovah; — der Krankheit, bajanje, bahorenje.
Beschwörungsformel, *f.* obrazac zakletve; (b. Zaub.), basma.
Beseelen, *v. a.* oduševniti; (beleben), oživiti; (begeistern), nadahnuti, podtaknuti, podpaliti.
Beseeler, *m.* duševnik, životvorac.
Beseelt, *adj.* životan, živ; —e Geschöpfe, životinje; (*fig.*) oduševljen, nadahnut.
Beseelung, *f.* oduševljenje, nadahnuće.
Besegeln, *v. a.* das Meer —, jedriti, ploviti po moru; ein Schiff —, najedriti brod.
Besegnen, *v. a.* poděliti blagoslov.
Beschblech, *n.* s. Beseher.
Besehen, *v. a.* razgledati, sagledivati; ein Bild —, gledati, pogledati sliku; einander —, gledati se; sich —, *v. r.* ogledati se (u ogledalu, zrcalu); sich in einer Stadt —, razgledati grad; bei Lichte —, dobro stvar promotriti.
Besehenswerth, Beschnswürdig, *adj.* vrědan da se gleda.
Beseher, *m.* ogledaljka.
Beschnen, *v. a.* natetiviti, tetivu namak-[nuti.
Beseichen, s. Beharnen.
Beseifen, *v. a.* nasapuniti.
Beseilen, *v. a.* ein Schiff —, okonopiti brod, konope nabaviti za brod.
Beseiten, *v. a.* obočiti, podbočiti.
Beseitigen, *v. a.* ukloniti, uklanjati, odmaknuti; den Grund der Beschwerde —, ukloniti uzrok žalbe; einen Ast —, dignuti granu; (beilegen), Streitigkeiten —, razpraviti razpru; (*fig.*) Jemanden —, smaknuti koga.
Beseligen, *v. a.* činiti sretnim, blaženim, usrećiti.
Beseligend, *adj.* blažen.
Beseligung, *f.* blaženstvo.
Besen, *m.* metla; (spr.) neue — kehren gut, nova metla kpo mete; novo sito samo sije.
Besenartig, *adj.* metlast, metlovit.
Besenbinder, *m.* metlar.
Besenbinderei, *f.* metlarija.
Besenden, s. Beschicken.
Besenflachs, *m.* (*Chenopodium Scoparia*), metlik.
Besenförmig, s. Besenartig.
Besengen, *v. a.* opaliti, osmuditi.
Besenginster, *m.* (*Corema*), metlovina.
Besenheide, s. Heidestrauch.
Besenkraut, *n.* (*Artemisia campestris*), copa; (*Sisymbrium Sophia*), navadni oranj, osak; (*Lepidium ruderale*), smrdljivi ognjivac; s. Besenginster; (*Chenopodium Scoparia*), metlik.
Besenmalve, *f.* (*Malva Scoparia*), metlovita slězovača.
Besenmoos, *n.* (*Bryum Scoparium*), metlovac.
Besenpflanze, *f.* metlikovina.
Besenpfrieme, s. Besenginster.
Besenstiel, *m.* metlište, držalo od metle.
Besessen, *adj.* podsědnut; (*theol.*) běsomučan, běsan; von Geiz —, lakom, tvrd.
Besessene, *m.* běsomučnik; —, *f.* běsomučnica.
Besessenheit, *f.* běsomučnost.
Besetze, *n.* s. Besatz.
Besetzen, *v. a.* einen Tisch mit Speisen —, postaviti stol; den Tisch mit Gästen —, posaditi goste za stol; einen Platz —, zauzeti město; der Platz ist schon besetzt, ovo jeměsto već zapremljeno; einen Garten —, posaditi, zasaditi vrt; einen Weg mit Bäumen —, posaditi drveće uz cestu; rund herum —, osaditi, obsaditi; ein Amt —, popuniti službu (ured), naměstiti, postaviti u službu; mit Edelsteinen —, izkititi dragim kamenjem; eine Gegend mit Einwohnern —, naseliti okolicu; (in Besitz nehmen), posěsti; eine Stadt —, zauzeti grad; napuniti grad vojske; eine Anhöhe —, pritisnuti, prihvatiti pobrdje; einen engen Paß —, uhvatiti, ugrabiti klanac i. ždrělo; ein Kleid —, obšiti, obtočiti, podšiti haljinu; mit Schnüren —, okolomatiti; mit Tressen —, podresiti, podkititi; mit Perlen —, podnizati.
Besetzer, s. Staffirer.
Besetzschlägel, *m.* bat, nabijač.
Besetzung, *f.* obšav, rub.; (— eines Am-

Digitized by Google

tes), naměštaj, postavljanje, popunjanje.
Beſetzungsrecht, *n.* pravo popunjanja.
Beſetzungs-Vorſchlag, *m.* naměštajni predlog.
Beſeufzen, *v. a.* uzdisati, vajkati se.
Beſichtigen, *v. a.* razgledati, razvidĕti, razmotriti; (viſitiren), pregledati; einen Erſchlagenen —, razgledati, razporiti, obćešiti* ubijenoga.
Beſichtiger, *m.* pregledač; (Obducent), razglednik (razpornik).
Beſichtigung, *f.* pregledanje, razgledanje; — neuerbauter Häuſer, razgled novih kućah.
Beſichtigungsbericht, *m.* izvĕst o razgledu, razgledno izvĕšće.
Beſichtigungsſchein, *m.* razglednica.
Beſieben, *v. a.* mit Sand —, nasijati (na sito) pĕska (na što).
Beſiegbar, *adj.* pobĕdiv, pobĕdan.
Beſiegeln, *v. a.* zapečatiti; einen Vertrag —, udariti pečat na ugovor; ſein Verſprechen —, potvrditi obećaj.
Beſiegen, *v. a.* den Feind —, pobĕditi, pobĕdjivati, svladati, nadvladati, nadbiti; die Leidenſchaft —, svladati strast; Hinderniſſe —, ukloniti zapreke; durch Proceß —, sapreti koga na sudu.
Beſieger, *m.* pobĕditelj, dobitnik.
Beſilbern, *v. a.* posrebriti.
Beſimſen, *v. a.* okviriti.
Beſingen, *v. a.* (eine Leiche —), opĕvati; einen Helden —, spĕvati junaka, pĕvati junaka u pĕsmu.
Beſingung, *f.* spĕvanje, spĕv; (einer Leiche), opĕlo.
Beſinnen, ſich, *v. r.* (ſich erinnern), opominjati se, spominjati se, sĕtiti se, sĕćati se (čega); ich habe mich ſchon lange darauf beſonnen, to sam već od davna smislio, nakanio; ich muß mich erſt —, moram prije da se promislim; ſich eines Andern —, premisliti se, predomisliti se, odumiti; zu ſich kommen, osvĕstiti se.
Beſinnung, *f.* svĕst; (Überlegung), promišljanje; zur — bringen, osvĕstiti, opametiti; zur — kommen, osvĕstiti se, dozvati se pameti.
Beſinnungskraft, *f.* svĕstnost.
Beſinnungslos, *adj.* u. *adv.* onesvĕšćen, izvan sebe, u neznani, u nesvĕstici; er war —, nije bio u svĕsti, bijaše izgubio svĕst.
Beſinnungsloſigkeit, *f.* neznan *f.*, nesvĕstica.
Beſinnungsvoll, *adj.* sasvim pri sebi.
Beſippt, *adj.* srodan.
Beſitz, *m.* posĕdovanje, posĕd (pritjažavanje); rechtmäßiger —, zakonit posĕd; in — nehmen, — ergreifen, posĕsti; im —e einer Sache ſein, posĕdovati što; ſ. Beſitzthum.
Beſitz-, (in Zuſ.) posĕdni, posĕdovni.
Beſitzanfall, *m.* zapadak posĕda.
Beſitzanſchreibung, *f.* upis posĕda.
Beſitzdauer, *f.* trajanje posĕda.
Beſitzen, *v. a.* der Vogel beſitzt die Eier, ptica sĕdi na jajih; (*jur.*) ein Gut —, posĕdovati dobro; (haben), Fähigkeit —, imati sposobnost, biti sposoban (za što); er beſitzt viele Fähigkeiten, on je vrlo sposoban; er beſitzt mein ganzes Herz, on mi je nasred srca moga.
Beſitzer, *m.* posĕdnik, posĕdalac, vlastnik, gospodar (pritjažatelj).
Beſitzergreifung, *f.* nastup posĕda, posĕdba, posĕdnuće; (Occupation), osvojenje, posvojenje.
Beſitzerin, *f.* posĕdnica, posĕdalica, vlastnica, gospodarica.
Beſitzfähig, *adj.* podoban posĕdovati, vrstan, sposoban za posĕd.
Beſitzfähigkeit, *f.* posĕdovna podobnost, sposobnost.
Beſitznahme, Beſitznehmung, ſ. Beſitzergreifung.
Beſitznehmer, *m.* posvojitelj, osvojitelj.
Beſitzrecht, *n.* pravo posĕda.
Beſitzſtand, *m.* posĕdovanje, posĕdništvo; im —e ſein, posĕdovati zbilja.
Beſitzſtörung, *f.* smetanje, uznemirivanje posĕda.
Beſitzſtreitigkeit, *f.* posĕdovna razpra, razpra o posĕdu.
Beſitzſtreitſache, *f.* posĕdovna pra.
Beſitzthum, *n.* posĕdstvo, imovina, imaostvo, svojina.
Beſitzung, *f.* posĕdovanje; er hat eine ſchöne —, ima lĕpo imanje.
Beſitzveränderung, *f.* proměna posĕda.
Beſitzverhältniß, *n.* posĕdovni razmĕr.
Beſitzwerber, *m.* prosilac i. tražilac posĕda.
Beſitzzeit, *f.* doba posĕdovanja.
Beſocken, *v. a.* die Füße —, obući natikače.
Beſoden, *v. a.* pobusati.
Beſoffene, *m.* pijanac, pijanica.
Beſohlen, *v. a.* Stiefel —, podplatiti čizme, udariti djon na podplate, podšiti čizme; neu —, izměniti podplate, djon.
Beſolden, *v. a.* davati plaću, plaćati za službu; ein beſoldetes Amt, plaćena služba, služba s platom; viele Truppen —, hraniti puno vojske.
Beſoldung, *f.* plaćanje; (Sold), službena plata, službarina; in — ſtehen, služiti za platu.
Beſoldungsabzug, *m.* odbitak od službarine i. službene plate.
Beſoldungsetat, ſ. Beſoldungsſtand.
Beſoldungsſtand, *m.* platni red.
Beſoldungskategorie, *f.* platni red.

Digitized by Google

Besoldungsstand, *m.* izkaz službarine i. službene plate.
Besoldungssteuer, *f.* danak na službarinu.
Besoldungsübergebühr, *f.* višak službene plate.
Besoldungsvorschuß, *m.* predplata.
Besömmern, *v. a.* die Felder —, zasijati polje jarinom.
Besondere, *n.* osobitost.
Besondere, *adj.* osobit, poseban, (osobeno); das ist etwas ganz Besonderes, to je osobita stvar, to je baš rědko zelje; er ist ein ganz —er Mensch, on ti je čudnovat čověk; es ist nichts —s, nije stvari.
Besonderheit, *f.* osobitost, osobina.
Besonders, *adv.* osobito, navlastito, navlastice; (vorzüglich), ponajviše, najvećma; (abgesondert), napose, ponaosob; (einzeln), pojedince.
Besonnen, *adj.* razborit, svěstan, smotren.
Besonnen, *v. a.* osunčati; nie hat ein Strahl dieses Thal besonnt, nikada nije sunce obasjalo ove doline; ein besonnter Weg, prisojni put.
Besonnenheit, *f.* razbor, razboritost, svěstnost, smotrenost; bei voller —, u čistoj pameti.
Besorgen, *v. a.* (ein Geschäft —), opraviti, obršiti, obavljati; (in Obsorge haben), imati brigu nad čim, brinuti se za što; die Güter —, upravljati imanja; eine Zustellung —, učiniti, da se (komu) što dostavi; die Minderjährigen und ihr Vermögen —, skrbiti za malolětnike i njihovu imovinu; (befürchten), bojati se; ich besorge eine Wiederkehr der Krankheit, bojim se, da se bolest nepovrati; ich besorge eine Klage, bojim se da me (tko) netuži.
Besorger, *m.* opravnik.
Besorglich, *adj.* eine —e Gefahr, pogibio, koje se tko boji; eine —e Vertuschung des Vermögens, zatajenje (zabašurenje) imovine, za koje se (tko) boji, da se je dogodilo; ein —er Mensch, brižljiv, skrban čověk; s. Besorgt.
Besorglichkeit, *f.* pečalnost, zastaranje, zabrinuće; strah.
Besorgniß, *f.* opravljanje; die — des Vermögens, upravljanje imutka; sich unnöthige — machen, pobojati se bez razloga; — erregen, zastarati, zabrinuti.
Besorgsam, *adj.* skrban, brižljiv, brižan.
Besorgt sein, *v. n.* für etwas —, skrbiti, brinuti se za što; um einen —, zastarati se, zabrinuti se, pečaliti se, biti u strahu radi koga; ich war sehr besorgt, bio sam u sto brigah.
Besorgung, *f.* opravljanje; opravak; s. Besorgniß.
Besorgungsgebühr, *f.* opravnina.
Bespannen, *v. a.* einen Pflug mit Ochsen —, uhvatiti volove u plug; einen Wagen mit Pferden —, upregnuti konje u kola; mit Saiten —, navući, nategnuti žice (na što); die Trommel —, napeti bubanj; er bespannt zehn Zoll, zahvata pedljem deset palacah.
Bespannung, *f.* zaprega; preprega (predprega).
Bespannungsregulativ, *n.* uredba preprege.
Bespaßen, s. Bescherzen.
Bespeien, *v. a.* (mit Speichel), upljunuti, upljuvati, opljuvati, popljuvati; (durch Erbrechen), pobljuvati, ubljuvati.
Bespeilern, *v. a.* našpaljati.
Bespicken, *v. a.* einen Hasen —, naslanjiniti zeca; (*fig.*) einen Beutel —, napuniti kesu; die Wälle mit Kanonen —, načičkati obkope topovi; sich —, napuniti si džepove; obogatiti se.
Bespiegeln, *v. a.* eine Wand —, zastrti zid ogledali; s. Bestrahlen; sich —, *v. r.* ogledati se (u ogledalu).
Bespinnen, *v. a.* opresti, opredati.
Bespließen, *v. a.* šindrom pokriti.
Bespitzen, *v. a.* zašiljiti, zadělati, zadělavati.
Bespornen, *v. a.* naoštrožiti; udariti ostruge; ein bespornter Hahn, ostrugat kokot (pětao, pěvac), kokot s ostrugami (mamuzami).
Bespötteln, *v. a.* podrugivati se, podsmĕvati se (čemu).
Bespotten, *v. a.* rugati se (čemu).
Besprechen, *v. a.* besěditi (o čem); Waaren —, naručiti robu; eine Krankheit —, obajati, bajati, vračati bolest; (beklatschen), obnositi; sich —, *v. r.* razgovarati se, divaniti; sich über etwas mit Jemand —, dogovarati se, dogovoriti se.
Besprecher, *m.* bajač, vračar; —in, *f.* bajalica, vračara.
Besprechung, *f.* razgovor; dogovor.
Bespreiten, s. Bedecken.
Besprengen, *v. a.* pokropiti, poškropiti, oskropiti, kropiti; (*fig.*) mit Salz —, posuti solju.
Bespreuen, *v. a.* posuti, pošpati.
Bespringen, *v. a.* skočiti na što; eine Stute —, opasti, pojahati, pasti kobilu.
Bespringer, s. Beschäler.
Bespritzen, *v. a.* poprskati, uprskati; ein Haus mit Wasser —, strcati vodu na kuću; mit Blut —, zaštrapati, poštrapati, umrljati krvlju.
Besprudeln, *v. a.* šiknuti, krkljajuć poprskati.
Besprühen, *v. a.* er wurde mit glühenden Funken besprüht, varnice su na njega vrcale.
Bespucken, *v. a.* opljunuti, opljuvati, u-

Digitized by Google

pljuvati, popljuvati; (zum Zeichen der Verachtung), zapljunuti što.

Beſpülen, *v. a.* oplákati, splakati, splaknuti, plákati, oprati, prati; die Wellen beſpülen das Ufer, talasi, valovi pláču obalu.

Beſſer, *adj.* bolji; — riechen, lěpše mirisati; — werden, poboljšati se; (von Kranken) oporaviti se; es iſt beſſer Unrecht leiden, als Unrecht thun, bolje je nepravo trpljeti nego nepravo činiti; ich habe mich eines Beſſeren beſonnen, ja sam se premislio; eines Beſſeren belehren, bolje orazumiti, obaveštiti, uputiti; es iſt — daß wir fallen, als daß wir uns ergeben, bolje nam je poginuti nego se predati; —, *adv.* bolje, boljma; er kann — eſſen, on više jede; deſto —, još bolje, to je još bolje; tim bolje.

Beſſerlich, *adj.* jetzt iſt er noch —, za sada se jošte može popraviti.

Beſſern, *v. a.* popraviti, popravljati; (einen —), poboljšati; ſich —, *v. r.* der Kranke hat ſich gebeſſert, bolestniku je bolje, bolestnik se je oporavio, na lakše se je okrenulo bolestniku, odlanulo je bolestniku; er beſſert ſich täglich im Rechnen, sve bolje računa; ſeine Umſtände beſſern ſich, oporavlja se; ich bin dadurch um nichts gebeſſert, to mi ništa nepomaže; (mor.) bolji biti, dozvati se.

Beſſerung, *f.* popravljanje, popravak; (bei Kranken) boljinak; es läßt ſich mit dem Kranken zur — an, bolestniku se je na lakše okrenulo; (— des Lebens) popravak; ſ. Verbeſſerung.

Beſſerungsanſtalt, *f.* Beſſerungshaus, *n.* ſ. Correctionsanſtalt.

Beſſerungsfähig, ſ. Beſſerlich.

Beſſerungsmittel, *n.* popravilo.

Beſtacheln, *v. a.* operiti.

Beſtählen, *v. a.* obnaditi, zanaditi; podociliti.

Beſtallen, *v. a.* postaviti, naměstiti (u službu), dati (komu) službu.

Beſtallung, *f.* naměštaj, služba; — (Entlohnung eines Advokaten), odvětnina, odvětnikova nagrada.

Beſtallungsbrief, *m.* Beſtallungsurkunde, *f.* postavnica.

Beſtammt, *adj.* roth —, crvena stabla.

Beſtand, *m.* (Fortdauer) trajanje, postajanje, obstanak; das wird nicht vom Beſtande ſein, to neće trajati, postojati; (Beſtehen) sastojanje, sastojina, veličina; der — des Waldes iſt von tauſend Joch, ova šuma ima tisuću (hiljadu), jutarah; (Zuſtand) stanje; (Ueberſchuß) višak, ostanak; (Vorrath) imovina; ich habe 100 Gulden Caſſenbeſtand, imam 100 forintih u pěnez-nici; (*jur.*) poraba, uporaba, upotreba; (Pacht) zakup; etwas in — geben, dati što na uporabu (pod najam); ein Haus in — nehmen, najmiti kuću.

Beſtandbuch, *n.* imovnik, popis imovine.

Beſtänder, Beſtandner, Beſtandinhaber, Beſtandmann, *m.* upotrebnik, porabnik, (poraboimac, najmoimac); (Pächter) zakupnik.

Beſtandgeld, *n.* zakupnina. arenda.

Beſtandgeber, Beſtandherr, *m.* davalac porabe, porabodavac, najmodavac.

Beſtandgut, *n.* porabština.

Beſtändig, *adj.* stalan, postojan; ein —er Zank, neprestana svadja; zu Recht —, zakonit; (ſpr.) es iſt nichts —es unter der Sonne, sve se měnja do volje Božje; *adv.* stalno, postojano, neprestano, bez prestanka; er bleibt für — hier, on će vazda ovdě ostati.

Beſtändigkeit, *f.* stalnost, postojanost, postojanstvo, stanovitost; die Schönheit hat keine —, lěpota nije dugověčna.

Beſtändiglich, ſ. Beſtändig.

Beſtandinhaber, ſ. Beſtänder.

Beſtandlos, *adj.* nestalan, nepostojan; prevrtljiv.

Beſtandſam, *adj.* postojan, stalan.

Beſtandsliſte, *f.* imovnik.

Beſtandſtück, *n.* čeloviti dio; (*jur.*) porabština; najmovština.

Beſtandtheil, *m.* čest (sastojni dio; s—a čest); ein integrirender —, čeloviti dio; die —e, sastojine; (*chem.*) počelo.

Beſtandvertrag, *m.* porabna, najmovna pogodba.

Beſtandzeit, *f.* vrěme porabe, najma, zakupa.

Beſtandzins, *m.* porabnina; najmovnina.

Beſtängeln, *v. a.* ostabliti; (v. Stangen) potrkljati, pritaći.

Beſtärken, *v. a.* (einen —), utvrditi; ſeine Angabe eidlich —, potvrditi, ukrěpiti svoj prokaz zakletvom i. prisegom; ſich —, *v. r.* utvrditi se, ukrěpiti se.

Beſtärker, *m.* utvrditelj.

Beſtärkung, *f.* potvrdjivanje, potvrda, utvrda.

Beſtäten, ſ. Beſtätigen.

Beſtäter, *m.* odpravnik, odpremnik.

Beſtätigen, *v. a.* potvrditi, potvrdjivati; den Empfang —, zasvědočiti, posvědočiti da je (tko) što primio; (genehmigen), odobriti; ſich —, *v. r.* die Nachricht beſtätigt ſich, ovaj se je glas obistinio; ſ. Beſtatten.

Beſtätiger, *m.* potvrditelj, svědočitelj.

Beſtätigung, *f.* potvrdjivanje, potvrda; (z. B. eines Empfanges) zasvědočenje, posvědočenje.

Beſtätigungs- (in Zuſ.) potvrdni.

Bestätigungsbrief, Bestätigungsschein, *m.* potvrdnica.
Bestätigungsgeld, *n.* potvrdno.
Bestätigungsurtheil, *n.* potvrdna i. potvrdjujuća presuda.
Bestatten, *v. a.* zur Erde —, s. Beerdigen; eine Tochter —, s. Ausstatten.
Bestauben, *v. n.* zaprašiti se; der Tisch ist bestaubt, prah je popao po stolu.
Bestäuben, *v. a.* zaprašiti, oprašiti, uprašiti; ganz —, izprašiti; sich —, *v. r.* uprašiti se.
Bestäubt, prašan, zaprašen, uprašen.
Bestauben, sich, *v. r.* ubokoriti se, ubusati se, razbokoriti se, bokoriti se.
Bestaunen, *v. a.* diviti se (čemu).
Bestbemittelt, *adj.* najimućniji, najimašniji.
Bestbietend, *adj.* najviše ponudjajući.
Beste, *adj.* najbolji; einer der Besten, ponajbolji; aus diesem Fenster hat man die — Aussicht, odavde se najbolje vidi; Früchte von der —n Art, najbolje vrsti (sele) voće; ein Mann in seinen —n Jahren, čovek neki u svojoj naboljoj dobi; er nahm das erste beste Glas, uze s reda čašu; nimm das erste — Glas, uzmi kakvugod čašu; er ist der — Mensch von der Welt, neima ti boljega čoveka od njega; ich war im —n Schlafen, baš sam se bio razspavao; er weiß immer Alles am —, hoće sve da bolje znade; ich habe mein —s gethan, što mogoh, pomogoh; seine Aufführung ist nicht die —, nevlada se najbolje; —ns empfehlen, preporučiti što se više može; mein —er, moj dragi.
Beste, *n.* das gemeine —, občinsko i. obće dobro; es gereicht zu deinem eigenen —n, to ide tvomu boljku; zum —n der Armen, u korist siromakah; etwas zum — geben, pustiti, ostaviti; einen zum — haben, votati koga, titrati se, šalu sbijati s kim; Gott wird es zum — wenden, Bog će dati, te će dobro biti; Gott wende es zum —n, s. Wenden.
Bestechbar, s. Bestechlich.
Bestechen, *v. a.* izprebadati; (b. Schuhm.) zabadati, (einen Richter mit Geld —, podmititi, podmićivati, mititi, podkupiti, podmazati (sudca novcem); sich — lassen, uzimati, prihvatiti mito; prodati se; ein bestochener Richter, podmićen sudac.
Bestecher, *m.* mitilac, podmitilac, podkupnik.
Bestechlich, *adj.* podmitan, podkupan, podmitljiv; er ist —, uzima mito.
Bestechliche, *m.* mitnik.
Bestechlichkeit, *f.* podmitnost, podkupnost.
Bestechung, *f.* mićenje, podmita, podkup; gegen — etwas thun, uraditi što za mito.
Besteck, *n.* tok; (— für ein Messer), nožnica; s. Eßbesteck.
Bestecken, *v. n.* — bleiben, s. Stecken bleiben; —, *v. a.* zataknuti, zaticati; ein Beet mit Bohnen (Fisolen) —, zasaditi gredu (lěhu, liju) grahom (pasuljem); die Erbsen —, natrkljati, potrkljati, otrkljati, trkljati grašak; mit Reisig —), nagranati; sich mit Blumen —, nakititi se cvěća; (mit Stecknadeln —), izpribadati; die Feldhühner —, omrežiti jarebice, obapeti mrežu oko jarebicah.
Besteckmacher, *m.* tokar.
Besteg, *m.* vlažica.
Bestehen, *v. n.* stajati, stati; (v. Wasser) smrznuti se; (v. Blut), sgrušati se; gegen den Feind —, odoléti neprijatelju; in der Prüfung gut —, dobro proći, obstati, pokazati se na izpitu; in der Probe —, proći na ogledu i. pokusu; mit Ehren —, osvětlati si obraz; mit Schanden —, osramotiti se; keine Gesellschaft kann ohne Gesetze —, nijedno družtvo nemože postojati, biti bez zakonah; sein Reich wird nicht —, njegovo carstvo neće uztrajati; es soll — wie es bisher bestanden, neka ostane i. ima ostati kao što je dosad bilo; aus etwas —, sastojati se iz čega; der Mensch besteht aus Leib und Seele, čovek je sastavljen (složen) iz těla i duše; seine Krankheit besteht nur in der Einbildung, on si je svoju bolest umislio; (enthalten) sadržavati u sebi; auf etwas —, upeti se, upréti se u što; auf seiner Meinung —, ostati na svome mněnju; sie bestand darauf, es sei so, potvrdjivaše sve jednako da je tako; —, *v. a.* ein Haus —, najmiti kuću; (pachten) zakupiti; eine Gefahr —, nadvladati pogibio; er hatte einen Kampf zu —, bio je na ograšju; ich kann mit ihm nicht —, nemogu s njim na kraj izaći; die Quarantaine —, ostajati lazaret, kontumaciu; eine Prüfung —, biti na izpitu; eine Probe —, kušan biti; ein Abenteuer —, imati čudnu sgodu.
Bestehend, *adj.* sastavljen, sastojeći; —e Steuern, sadašnji porezi; —e Vorschriften, izdani propisi; postojeći, dosadanji propisi; das woraus immer —e Gut, dobro sastojalo ono ma iz čega.
Bestehlen, *v. a.* einen —, okrasti koga; einem die Kasse —, pokrasti, porobiti komu pěneznicu.
Bestehler, *m.* kradljivac.
Bestehlung, *f.* pokradja.
Besteigen, *v. a.* auf etwas steigen, (stupiti (na što); (hinaufsteigen) popeti

se, uzpeti se, uzići, izići; den Thron —, zasěsti na prěstol; ein Pferd —, s. Aufsitzen.

Besteinen, *v. a.* (dragim) kamenjém iz-

Bestellen, *v. a.* den Tisch mit Brod —, nametati kruha na stol; (herumstellen) pometati naokolo; einen —, ročiti koga; ich habe ihn zu mir bestellt, poručio sam po njega; falsche Zeugen —, namaknuti krive svědoke; einen Mörder —, narediti, nametnuti, najmiti krvnika; einen Wagen —, naručiti kola; einen Brief —, predati, dostaviti pismo; einen Gruß —, kazati pozdravlje, izručiti pozdrav (komu od koga); einen Auftrag — (besorgen), obršiti, opraviti, obaviti naruku; einen Rechtsfreund —, postaviti odvětnika; einen zum Vormund —, postaviti koga štitnikom (tutorom); ein Gericht —, popuniti sud; Sicherheit für Gerichtskosten —, dati sěgurnost za sudne troškove; einen Acker —, uraditi njivu; sein Haus —, urediti svoju kuću, narediti za svoju kuću; den Kessel —, zaručiti kotao.

Besteller, *m.* naručilac, naručnik; (— eines Auftrages), izručilac; (— des Ackers), rataj, ratar.

Bestellgebühr, *f.* dostavnina.

Bestellt, *adj.* naručen; —er Richter, odredjen sudac; —er Mord, nagovorena, najmljena krv, nagovoreno krvno dělo (umorstvo); —e Arbeit, naručbina.

Bestellte, *m.* naručevnik; Beamte und —, urednici i odredjenici; (Gedungener) najmljenik, najmenik.

Bestellung, *f.* metanje, postavljanje; (Commission) naruka; (bestellte Arbeit) naručbina; — des Gerichtes zum Verhör, odred suda na saslušaj (saslušanje); (— des Ackers), teg, radjenje, težanje njive; —en machen, naručivati.

Bestellungsbezirk, *m.* (einer Briefsammlung) okrug pismobera.

Bestellungsbrief, *m.* naručnica, pismo naručujuće.

Bestellungsbuch, *n.* naručbenik.

Bestellungsweise, *f.* način težanja.

Bestellungszeit, Bestellzeit, *f.* hora, vrěme za teg.

Bestellungszettel, *m.* naručbenica.

Bestempeln, *v. a.* udariti biljeg (na što); biljegovati (što).

Bestens, s. Beste, *adj.*

Besteppen, *v. a.* obklasati.

Besternt, *adj.* der —e Himmel, zvězdami osuto nebo; ein —er Herr, gospodin sa zvězdom.

Besteuern, *v. a.* udariti porez (na što, na koga).

Besteuerte, *m.* porezaš, porežka glava, porezovnik.

Besteuerung, *f.* udaranje poreza; direkte, indirekte —, izravno, neizravno udaranje poreza; (Steuer) porez; der — unterliegen, pod porezom biti.

Besteuerungs-Ausschreibung, *f.* razpis poreza.

Besteuerungsrecht, *n.* porezno pravo.

Besteuerungs-Umlage, *f.* razgoda poreza.

Besteuerungs-Vertheilung, *f.* razrez poreza.

Bestgelegen, *adj.* najboljeg položaja, ležaja.

Bestgemeint, *adj.* der —e Rath, najbolji savět.

Bestialisch, *adj.* und *adv.* skotski, kao marva.

Bestialität, *f.* skotska, marvinska ćud; (*jur.*) skotološtvo.

Besticken, *v. a.* izvezti.

Bestie, *f.* skot, marše; zvěr.

Bestieben, s. Bestauben, Bestäuben.

Bestiefeln, *v. a.* nabaviti čizamah; obuti, obuvati.

Bestielen, *v. a.* eine Axt —, nasaditi, nasadjivati sěkiru; (*bot.*) bestieltes Blatt, list s petljom; kurzbestieltes Blatt, list kratke peteljke.

Bestieren, s. Anstieren.

Bestimmbar, *adj.* označiv, ustanovan.

Bestimmen, *v. a.* einen Gegenstand —, naznačiti, označiti kakvu stvar; Zeit und Ort —, odrediti (opreděliti) vrěme i město; d. i. noch nicht bestimmmt, to jošte nije ustanovljeno, odlučeno, rěšeno; (gewiß), izvěstno; Umstände — den Menschen, čověkom upravljaju okolnosti; was mag ihn wohl dazu bestimmt haben, Bog zna što ga je na to navratilo, privolilo; die Gründe, die den Richter zu diesem Urtheile bestimmt haben, razlozi, koji sudca navedoše na ovu presudu; wozu ist das bestimmt? čemu je to? das Geld war zu etwas Anderem bestimmt, ovi su novci naměnjeni bili drugoj svrsi; es war mir vom Schicksale nicht bestimmt, to mi nije sudjeno; s. Definiren; sich —, *v. r.* odvažiti se, odlučiti se, rěšiti se (na što).

Bestimmend, *adj.* odlučan, rěšan; das ist nicht —, to neodlučuje, neršava.

Bestimmer, *m.* odredilac, označitelj.

Bestimmt, *adj.* naznačen, označen; ein —er Mensch, něki čověk; der —e Ort, urečeno, odredjeno (opredělјeno) město; nicht genau —, neizvěstan, neodredjen; die mir —en Geschenke, meni naměnjeni darovi; ich weiß es ganz — o. mit —ester Gewißheit, za cělo, za stalno znadem; sich — erklären, naročito i. izrěkom se očitovati; die mir vom Schicksale —en Lei-

den, stradanje meni sudjeno; —, *adv.* (genau), točno, potanko.
Beſtimmte, *m.* odredjenik; sudjenik.
Beſtimmtheit, *f.* točnost, izvěstnost, stanovitost; mit — behaupten, podufano kazivati, za stalno tvrditi.
Beſtimmung, *f.* (einer Sache), naznačivanje, označivanje, naznaka; (Leitung d. Willens), privoljivanje, sklanjanje; (Endzweck), svrha, cilj; odredba; (Schickſal), sudbina, usud; —en des Geſetzes, naredbe zakonah; allgemeine —en, obće ustanove; nach den —en der Geſetze, po glasu zakonah; ſeine — iſt, on će imati . .; — einer Tagſatzung, ustanovljenje, odredjaj ročišta.
Beſtimmungsbegriff, *m.* označujući pojam.
Beſtimmungsgrund, *m.* navodeći, navračajući razlog.
Beſtimmungshafen, *m.* odredjena luka.
Beſtimmungslehre, ſ. Vor—.
Beſtimmungsort, *m.* naměnjeno i. svoje město, odredište.
Beſtirnen, *v. a.* zvězdami osuti, izkititi.
Beſtmöglich, Beſtmöglichſt, *adv.* što se bolje može.
Beſtöbern, ſ. Beſtäuben, Beſtauben.
Beſtochern, *v. a.* počačkati.
Beſtocken, *v. n.* ſich —, *v. r.* ubokoriti se, bokoriti se.
Beſtohlene, *m.* pokradjenik.
Beſtopfen, ſ. Stopfen.
Beſtöpſeln, *v. a.* začepiti, zapušiti.
Beſtoßen, *v. a.* (mit der Feile), opiliti; (mit dem Hobel), oblanjati; der Deckel des Buches iſt ſehr —, korica od ove knjige vrlo je oštećena; ſich —, *v. r.* die Äpfel haben ſich im Fallen ſehr —, jabuke su se padajuć vrlo namecale.
Beſtoßfeile, *f.* grubi pilnjak.
Beſtoßhobel, *m.* gruba blanja.
Beſtrafen, *v. a.* kazniti, nakazati, pedepsati*, kaštigovati*; mit Arreſt —, kazniti zatvorom; mit Worten —, pokarati, prekoriti, ukoriti; am Leben —, smrću kazniti.
Beſtrafer, *m.* kaznitelj; Gott iſt der — des Böſen, Bog kazni zla děla.
Beſtrahlen, *v. a.* obasjati; (*fig.*) osvětliti.
Beſtreben, ſ. Beſtrebung.
Beſtreben, ſich, *v. r.* trsiti se, gledati, nastojati; paštiti se; er beſtrebt ſich um ſeine Gunſt, traži njegovu milost; ſich alles Fleißes —, vrlo marljiv biti.
Beſtreben, *n.* Beſtrebung, *f.* trsenje, nastojanje, napor; verbrecheriſche —en, opake težnje.
Beſtrebſam, *adj.* nastojan.
Beſtrebſamkeit, *f.* nastojnost, nastojanje, trsenje.
Beſtrebungsvermögen, *n.* trsivost.
Beſtreichen, *v. a.* namazati, pomazati; (v. d. Luft), lizati; (mit Kanonen —), gadjati, šibati.
Beſtreifen, *v. a* nastrěkati, prugovati; tračići zastrti; (berühren), doděnuti se (čega), zahvatiti (za što); okrznuti, okačiti (što).
Beſtreift, *adj.* prutast, prutarast, prugovit.
Beſtreitbar, *adj.* oboriv, poboriv.
Beſtreiten, *v. a.* eine Lehre —, pobijati, oprovrgavati kakov nauk; die Wahrheit einer Sache —, tvrditi da nije tako; einen —, protiviti se, upirati se komu; die Giltigkeit der Ehe —, poděći pru proti valjanosti ženitbe; einen Feind —, vojštiti na neprijatelja, boriti se, tući se, hrvati se s neprijateljem; eine Ausgabe —, smoći, smagati, smiriti, namiriti, podmiriti, nastačiti, stačiti trošak; er übernimmt mehr als er — kann, više snuje nego može potkati; eine Arbeit —, posao obaviti.
Beſtreiter, *m.* protivnik, odpornik.
Beſtreitung, *f.* pobijanje, oprovrgavanje, protivuréčje, vojevanje, vojštenje; (der Koſten), smaganje, smirivanje; stačenje; (des Dienſtes), izvršivanje (službe).
Beſtreuen, *v. a.* posuti, posipati (što čim); potruniti, potrusiti (što na što); den Weg mit Blumen —, nastrěti put cvěćem; mit Salz —, posoliti.
Beſtrich, ſ. Anſtrich.
Beſtricheln, *v. a.* nacrtkati.
Beſtricken, *v. a.* oplesti, uplesti; (ein Herz —), uhvatiti (koga) u svoju mrežu; (bethören), prelastiti, obezumiti, zaluděti, obmanuti, zaněti.
Beſtricker, *m.* obmanik.
Beſtrickerin, *f.* obmanica; ſ. Coquette.
Beſtriemen, *v. a.* obrazgotiniti; modricah i. masnicah (komu) načiniti.
Beſtrohen, *v. a.* slamom pokriti.
Beſtrömen, *v. a.* der Fluß beſtrömt den Fuß des Berges —, rěka struji izpod gore; rěka pere gori pete; Thränen — ſeine Wangen, suze roni niz bělo lice.
Beſtrömung, *f.* obtěcanje; rěka.
Beſtſchießen, *n.* nadstreljivanje.
Beſtücken, *v. a.* topove nabaviti za što.
Beſtufen, *v. a.* ostubiti.
Beſtülpen, *v. a.* einen Hut —, naoboditi klobuk.
Beſtürmen, *v. a.* eine Stadt —, jurišati, udariti na grad; einen —, saletěti koga, navaliti na koga; mit Bitten —, obavezati se, navezati se, obkoliti (koga), prižgati; Rache beſtürmte ſein Herz, osveta mu srce uzbuni, pobuni.
Beſtürmer, *m.* hrvalac, jurišnik; (*fig.*) pobornik.
Beſtürmung, *f.* jurišanje, hrvanje, juriš; (*fig.*) navala, salet.

Digitized by Google

Beſtürzen, *v. a.* einen Topf —, poklopiti lonac; die Nachricht beſtürzte ihn, ovaj glas ga zabuni, upropasti, prepade.

Beſtürzt, *adj.* zabunjen, smeten, uplašen; — werden, zabuniti se, smesti se, protrnuti, prepasti se; — machen, zabuniti, smesti, upropastiti.

Beſtürzung, *f.* zabuna, smeća, prepast; in — verſetzen, Beſtürzen; in — gerathen, ſ. Beſtürzt werden.

Beſuch, *m.* pohod, posěta, polažaj; einen — abſtatten, machen, posětiti, obići koga; zum — gehen, otići u pohode; einen — annehmen, primiti, prihvatiti (koga); der — der Schule, polaženje učione, škole; (waidm.), traženje; er hat — bei ſich, nětko je kod njega; wir bekommen heute —, dobit ćemo danas goste.

Beſuchen, *v. a.* obići, posětiti, polaziti, pohoditi, obilaziti; die Schule —, hoditi u učionicu (školu); (waidm.), tražiti zvěrad; einander —, polaziti se s kim.

Beſucher, *m.* polaznik, polažajnik, pohodjanin, pohodnik.

Beſuchkarte, *f.* posětnica.

Beſuchszeugniß, *n.* polažajna svědočba.

Beſuchung, *f.* polaženje; ſ. Beſuch.

Beſuchzimmer, *n.* sretaonica.

Beſudeln, *v. a.* ubrljati, pobrljati, umackati, umacupati, zamačkati, zapačkati; mit Koth —, zablatiti, oblatiti, zakaljati, okaljati, izkaljati, zaljoskati, začopati, začopiti; mit Blut —, zaštrapati, skrnaviti, skvrniti krvlju; okrvaviti, izkrvaviti, krvaviti; ſich —, *v. r.* ubrljati se itd. uločati se, uločkati se, ulandati se.

Beſudelte, *m.* zapačkanac, zamazaja.

Beſudler, *m.* mazalo, obrljuga.

Bet-, (in Zuſ.) molitveni.

Betabeln, *v. a.* skuditi.

Betäfeln, *v. a.* popločati.

Betagen, *v. a.* ſich mit Jemand —, ugovoriti, uglaviti, urediti s kim rok; einen —, ročiti koga; ſ. Datiren; —, *v. n.* die Schuld iſt betagt, dug je dospio, došlo je dugu vrěme izplate.

Betagt, *adj.* starověk, starověčan, vremešan; ein —er Wechſel, dospěla měnica.

Betagung, *f.* ročenje; ſ. Datum.

Betakeln, *v. a.* okonopiti, nabaviti konope (za brod).

Betalgen, *v. a.* nalojiti, olojiti.

Betalkern, Betalpen, *v. a.* ščepati, sgrabiti.

Betappen, *v. a.* napipati.

Betaſten, *v. a.* doděvati se (čega), pipati, opipati (što).

Betäuben, *v. a.* (mit Geſchrei), zaglušati, oglušiti; zabušiti; (*fig.*) onesvěstiti; einen Nerven —, omamiti živac; der Schrecken betäubte Alle, 'svi se od straha zapanjiše; das Gewiſſen —, ugušiti duševnost; (mit einem Getränk —), omamiti, obamliti, obendjelučiti; ſich —, zavratati.

Betäubend, *adj.* —es Getränk, vratovno, mamurno, omamljivo, onesvěstljivo pilo i. piće.

Betäubt, *adj.* zaglušen, zabušen; ich war ganz — (v. Geſchrei), zagluhnuše mi uši; (v. Schrecken), zapanjen; (v. Getränk), omamljen, mamuran; — werden, onesvěsnuti, zavratati, omamiti se.

Betäubung, *f.* zaglušivanje, zagluha; omama; nesvěstica.

Betäubungsmittel, *n.* omam, bendjeluk*.

Betaumeln, *v. a.* omamiti, zatrovati; (*fig.*) opojiti.

Betaumelnd, *adj.* vratovan.

Betaxen, *v. a.* nametnuti daću, odredbinu (na što).

Betbruder, *m.* bogomoljac.

Betbuch, ſ. Gebetbuch.

Bete, *f.* ſ. Beete; (Bede), molba (moba); (b. Kart.), doplata.

Betelnuß, *f.* betel.

Beten, *v. n.* moliti se (komu); —, *v. a.* das Vaterunſer —, moliti otče-naš.

Beten, *n.* molitva.

Beteppichen, *v. a.* posažiti, sagovi zastrti.

Beter, *m.* molitelj.

Beterin, *f.* moliteljica.

Betfahrer, ſ. Wallfahrer.

Betfahrt, ſ. Wallfahrt.

Betfuhre, *f.* molbarska vožnja.

Betgemach, *n.* moljnica.

Betglocke, *f.* molitveno zvono.

Bethalle, *f.* moljnica, kapela.

Bethätigen, *v. a.* ſeine Freundſchaft —, pokazati (dělom) svoje prijateljstvo.

Bethauen, *v. a.* orositi, urositi, porositi, zarositi, izrositi; mit Thränen bethaut, suzami skvašen.

Bethaus, *n.* bogomolja.

Betheilen, *v. a.* uděliti, poděliti (komu što).

Betheiligen, *v. a.* uděliti; dionikom učiniti; ſich wobei —, *v. r.* dionik i. učestnik (čega) biti; er iſt hiebei betheiligt, to se njega tiče, dotiče; er iſt dabei nicht betheiligt, on u tom neima nikakve měšavine.

Betheiligte, *m.* dotičnik; (Theilhaber), dionik, učestnik.

Betheilung, *f.* poděla, uděla; učešće, dioništvo.

Betheren, *v. a.* opakliti; okatraniti.

Betheuern, *v. a.* bogmati se, dušmati se; kleti se, uvěravati.

Betheuerung, *f.* bogmanje; uvěravanje.

Bethören, *v. a.* obmanuti, zaluděti, obezumiti; ſich — laſſen, obezumiti se.

Bethörung, *f.* zaludjivanje; obmana.

Bethränen, *v. a.* suzami skvasiti; bethränte Augen, zaplakane oči.

Digitized by Google

Bethulich, *adj.* čio, krepak, držeć.
Bethun, ſich, *v. r.* ſie weiß ſich dabei zu —, ona se znade pomoći; (ſich beſtreben), omaganjiti se, opoganiti se, onerediti se.
Bethürmen, *v. a.* podignuti tornjeve; ein bethürmtes Schloß, dvor s tornjevi.
Betippen, *v. a.* tipkati, potipkati.
Betiteln, *v. a.* ein Buch —, nadpisati, nazvati knjigu; Jemanden —, dati komu naslov, titulirati koga; wie wird er betitelt? kakov mu je naslov?
Betitelung, *f.* davanje naslova; naslov.
Bettkammer, *f.* ſ. Bettgemach.
Betölpeln, *v. a.* obmanuti, zaluděti, omesti.
Betonen, ſ. Accentuiren.
Betonie, *f.* (*Betonica offic.*), srpac, bukvica; ſ. Zieſt.
Betont, *adj.* eine —e Sylbe, slovka s naglaskom.
Betonung, *f.* naglasak; zanošenje.
Betörkeln, ſ. Betölpeln.
Betort, *m.* molište.
Betoſten, *v. a.* nakukmati, naćubati.
Betracht, *m.* pogled, obzir; in — ſeiner Kenntniſſe, gledeć, gledajuć, smatrajuć, obziruć se (u prizrenju, smotrenju) na njegovo znanje; poradi njegova znanja; in — nehmen, uvažiti.
Betrachten, *v. a.* gledati, razgledati; ich betrachte ſein Vergehen aus einem andern Geſichtspunkte, ja motrim na njegov prestupak s drugoga gledišta; ja smatram njegov prestupak itd.; ich betrachte ihn als . ., ja ga držim za . .; —des Leben, ſ. Beſchaulich; an ſich betrachtet, po sebi.
Betrachtenswerth, Betrachtenswürdig, *adj.* uvaženja dostojan.
Betrachter, *m.* motrilac, razmatratelj.
Beträchtlich, *adj.* znatan, znamenit; ein —es Vermögen, oveliko bogatstvo.
Betrachtſam, *adj.* misaon.
Betrachtung, *f.* (eines Gemäldes), gledanje, motrenje, razgled; (*fig.*) razmišljanje, promatranje; —en anſtellen, misliti misli svakojake; razmišljati o čem; andächtige —en anſtellen, razmišljati o Bogu; in —, ſ. Betracht; in — ziehen, uvažiti.
Betrag, *m.* (einer Rechnung), iznos, iznosak; ein — von zehn Gulden, skup i. svota od deset forintih; einen verhältnißmäßigen — beſtimmen, odrediti razmĕrnu količinu i. svotu novacah; eine Schuld im —e von . ., dug od . ., dug iznoseći . .; der Diebſtahl wird zum Verbrechen aus dem —e des geſtohlenen Gutes, cĕna ukradene stvari čini kradju zločinom.
Betragen, *v. n.* ſeine Schuld beträgt viel, njegov dug je velik; die Rechnung beträgt, račun iznosi, svega ima; ſoviel als die Forderung beträgt, koliko iznosi iskanje; wie viel beträgt das? koliko to čini? koliko je svega? ſich —, *v. r.* vladati se, podnositi se (ponašati se); ſich unanſtändig —, nepristojno se vladati; ſ. Verhalten, ſich.
Betragen, *n.* vladanje, podnošenje (ponašanje); postupanje.
Betrampeln, *v. a.* potrupkati (po čem).
Betrappeln, *v. a.* potabkati; (*fig.*) zateći.
Betrappen, (Betrappſen), *v. a.* potabati (što); topotati (po čem).
Betrauen, *v. a.* Jemanden mit einem Amte —, povĕriti komu službu.
Betrauern, *v. a.* ožaliti (koga), žaliti, tugovati, porušiti se, zaviti se u crno (za kim).
Betrauernswerth, Betrauernswürdig, *adj.* ožaljenja dostojan.
Beträufeln, *v. a.* zakackati.
Beträufen, *v. a.* zakanuti, pokapati; ſein Kleid wurde mit Blut beträuft, pokapala mu je haljina krvlju.
Betraut, *adj.* uzdan, pouzdan.
Betreff, *m.* in —, glede (čega), gledajuć, obziruć se (na što), (u smotrenju čega); in — einer Sache, o stvari; (aus Anlaß) povodom; (von Seite) od strane; (wegen) poradi; ſich in — einer Sache einigen, složiti se u kakvoj stvari; in — ſeiner Ehrlichkeit, što se tiče njegova poštenja.
Betreffen, *v. a.* im, bei, über dem Diebſtahle —, zateći, zastati u kradji; — *v. i.* was mich betrifft, koliko se mene tiče i. dotiče; es betrifft mein Leben, radi se o mojoj glavi; wen betrifft das? koga to ide, komu je to namĕnjeno? es hat ihn ein Unglück betroffen, nesreća ga je postigla, (*poët.*) loša ga je sreća susretnula.
Betreffend, *adj.* dotični; — *adv.* što se tiče, glede (čega), gledajuć (na što), (kasateljno).
Betreiben, *v. a.* die Felder mit den Schafen —, napustiti ovce na polje, goniti ovce na polje; eine Sache —, starati se, brinuti se (o čem, za što), paštiti se; ein Handwerk —, raditi, tĕrati zanat; (urgiren) uskorivati, navaliti, prešiti.
Betreibung, *f.* staranje, nastojanje; (Urgirung) uskorivanje; (Urgens) prešna stvar.
Betreibungsgeſuch, *n.* molba za uskorenje.
Betreibungslehre, ſ. Methodologie.
Betreten, *v. a.* stupiti, koračiti (na što); ein Haus —, unići, stupiti u kuću; du ſollſt nicht wieder meine Schwelle —, da mi više nedodješ u kuću! ein betretener Weg, utrt, utrven, ugažen put, utrvenik, utrenik; (vom Hahn),

Digitized by Google

rastiti; einen auf frischer That oder bei der That —, zateći, zastati koga u činu; den Rechtsweg —, udariti putem pravde.

Betreten, *adj.* zabunjen, smućen, smeten; ein —er Weg, s. Betreten.

Betretungsfall, *m.* im —, ako se zateče, ako ga zateku, zastanu.

Betrieb, *m.* der — des Waldes, gonjenje marve u šumi; — eines Gewerbes, těranje obrta; — eines Bergwerkes, obradjivanje, kopanje rudnika; (Eifer) nastojanje, paštenje; der — der Eisenbahn, radnja željeznice; die Eisenbahn in — setzen, početi voziti na željeznici; eine Mühle in — setzen, početi mleti; eine Maschine in — setzen, početi raditi na stroju; die Eisenbahn ist im —, željeznica radi, vozi; s. Antrieb.

Betriebsam, *adj.* obrtan, prometan, provrtan, radin, (prilježan).

Betriebsamkeit, *f.* obrtnost, prometnost, radinost, (prilježnost).

Betriebsdirection, *f.* ravnateljstvo radnje.

Betriebsergebniß, *n.* poslědak radnje.

Betriebsherr, *m.* gospodar rudnika.

Betriebskapital, *n.* obrtina; obrtna glavnica, upravna glavnica.

Betriebskosten, *pl.* upravni trošak.

Betriebslehre, s. Methodologie.

Betriebsperiode, *f.* (Forst.) obhodja, obhodnja.

Betriebsstätte, *f.* obrtište.

Betriebszeit, *f.* vrěme radnje.

Betriebszweig, *m.* obrt, posao.

Betriefen, s. Beträufen.

Betriegen, s. Betrügen.

Betrinken, *v. a.* opiti, opojiti, opjaniti; sich —, *v. r.* opiti se, opjaniti se.

Betrocknen, *v. a.* osušiti, prosušiti.

Betroddeln, *v. a.* podkititi, podresiti.

Betroffen, *adj.* zabunjen, smeten, smućen.

Betröpfeln, s. Beträufeln.

Betropfen, s. Beträufen.

Betrüben, *v. a.* (spr.) er sieht so unschuldig aus, als wenn er kein Wasser betrübt hätte, nečini se ni vešt (čemu); einen —, ožalostiti, razžaliti, ojaditi, ucviléti, razcviléti, žalostiti koga; sich —, žalostiti se, tugovati.

Betrübend, *adj.* žalostan, tužan.

Betrübniß, *f.* žalost, jad, tuga, nevolja.

Betrübnißvoll, *adj.* prežalostan, pretužan, prejadan.

Betrübt, *adj.* žalostan, tužan, jadan; (sehr —), razcviljen, raztužen, ojadio (ojaděla *f.*); — werden, ožalostiti se; betrübten Herzens sein, žalostiv biti na srcu; ein betrübtes Gesicht, turobno lice; er sieht immer — aus, uvěk je turoban, žalostiv; —e Nachrichten, tužni glasi.

Betrug, *m.* prevara; hinba; varancija; einen — begehen, prevariti; ein Mensch voller —, strašna varalica, hinbenik; durch — erlangen, izvarati; ein frommer —, dobroradna prevara; es steckt ein — dahinter, to nije čist posao; der — der Sinne, obmana sětilah, čuvstvilah.

Betrügen, *v. a.* prevariti, prehiliti, varati; einen um sein Vermögen —, na prěvaru ugrabiti čiji imutak; er hat schon die ganze Welt betrogen, izvarao i. svarao je već sav svět; einen um zehn Gulden —, zakinuti, zaněti, zakučiti koga deset forintih; sich —, *v. r.* prevariti se.

Betrüger, *m.* varalica, varalac.

Betrügerei, *f.* prěvarstvo, varancija, varanje.

Betrügerin, *f.* varalica, hinbenica.

Betrügerisch, Betrüglich, *adj.* prěvaran, varav, prěvarljiv.

Betrüglichkeit, *f.* prěvarnost, varavost, prěvarljivost.

Betrunken, *adj.* pijan, opit.

Betrunkene, *m.* pijan čověk, pijan.

Betrunkenheit, *f.* pijanstvo.

Betsaal, *m.* moljnica.

Betschwester, *f.* bogomoljka.

Betstube, *f.* s. Betgemach.

Betstuhl, *m.* klecalo.

Betstunde, *f.* molitveno doba.

Betstundenbuch, *n.* časoslov, časlovac.

Bett, *n.* postelja, krevet*; sich zu —e legen, zu —e gehen, ići i. legnuti se spavati, smiriti se; das — hüten, ležati; (*fig.*) auf dem —e der Ehre sterben, poginuti na junačkom mejdanu; das — machen, posteljati, naměstiti postelju; (waidm.), loža, ležaje; s. Flußbett; (Gerinne), jaz; (Feder—), perina, duhnja; (b. d. Weinpresse), koš.

Bettag, *m.* molitveni dan; dan molitve.

Bettbehänge, *n.* s. Bettvorhang.

Bettbezug, s. Bettüberzug.

Bettboden, *m.* dno u postelje.

Bettbrett, *n.* daska od postelje.

Bettbruder, *m.* ležak, legić, ležačina; s. Bettgesell.

Bettdecke, *f.* pokrivalo.

Bettel, *m.* prosjačenje, bogoradjenje; (*fig.*) trica, bogčarija; tralje, odrtine.

Bettel-, (in Zus.), prosjački, žebrački, tucački, bogački.

Bettelarm, *adj.* puki siromak, prepukli sirak, gol i bos, gol i nag.

Bettelbrief, *m.* prosnica, prosjačko pismo.

Bettelbrod, *n.* proševina, prosjački kruh; das — essen, prosjačiti, bogoraditi.

Bettelbruder, s. Bettelmönch.

Bettelbube, s. Bettelknabe.

Bettelei, *f.* prosjačenje, bogoradjenje,

bogčarenje; (Bettelſtand), prosjaštvo; die — iſt verboten, prosjačenje je zabranjeno.
Bettelfrau, *f.* ſ. Bettlerin.
Bettelfürſt, *m.* kukavni knez, vladalac.
Bettelgeld, *n.* proševina, milostinja.
Bettelgeſindel, *n.* prosjačina, žebračina.
Bettelhaft, *adj.* prosjački.
Bettelhandwerk, *n.* prosjački zanat.
Bettelherberge, *f.* prosjački stan, prosjačka kuća.
Bettelhochzeit, *f.* kukavna svatba.
Bettelhütte, *f.* kućarica.
Betteljacke, *f.* Bettelkleid, *n.* prosjačka, tucačka haljina.
Betteljude, *m.* židov-bogac.
Betteljunge, Bettelknabe, *m.* prosjače.
Bettelkram, *m.* bogčarija.
Bettelleben, *n.* prteno životarenje, kubura.
Bettelleute, *pl.* prosjaci, bogci, žebraci.
Bettellumpen, *pl.* oderpine, prnje, tralje (prosjačke).
Bettelmädchen, *n.* prosjačka deklica.
Bettelmann, *m.* prosjak, tucak, žebrak, bogac, ubogac, božjak, bogoradnik.
Bettelmönch, *m.* redovnik-prosjak.
Bettelmünze, *f.* prosjačka para.
Bettelmuſikant, *m.* slěpac.
Betteln, *v. a.* (dringend bitten), moljakati, drljančiti, kamkati; (v. Bettlern), prosjačiti, prositi, bogčariti, žebračiti, bogoraditi; vor den Thüren —, obijati se od vratah do vratah; — gehen, ſich aufs — legen, poći u prošnju; ſein Brod —, prositi kruha.
Bettelngehen, *n.* prosjačenje, bogčarenje, žebračenje, bogoradjenje.
Bettelorden, *m.* prosjački red.
Bettelpack, ſ. Bettelgeſindel.
Bettelpaß, *m.* prosjačka putovnica.
Bettelpracht, *f.* prosjačko, kukavno slavje.
Bettelprinz, *m.* gospr.
Bettelſack, *m.* prosjačka torba.
Bettelſchenke, *f.* prosjačka krčma.
Bettelſchmaus, *m.* prosjačka, kukavna gostba.
Bettelſtab, *m.* prosjački štap; (*fig.*) an den — kommen o. gerathen, doći do torbe, dotěrati do torbe i. prošnje; izništaviti, izništati; einen an den — bringen, opasati koga u liko, stopiti koga, opremiti koga u suho groždje.
Bettelſtolz, *m.* golo a oholo.
Betteltrotz, *m.* prosjački prkos.
Bettelvogt, *m.* prosjački nadstojnik.
Bettelvolk, *n.* prosjačina.
Bettelweib, *n.* ſ. Bettlerin.
Bettelweſen, *n.* prosjaštvo.
Bettelwirth, *m.* prosjački krčmar.
Betten, *v. a.* posteljati, prostrěti; sterati, načiniti, naměstiti postelju; ſich zuſammen—, zajedno i. skupa spavati; wie man ſich bettet, ſo ſchläft man, kako si tko prostre, onako i spava.
Bettfaulenzer, *m.* ležak, legić, ležačina, spavadžija.
Bettfedern, *pl.* perje.
Bettflaſche, ſ. Bettpfanne.
Bettfrau, *f.* posteljarica, ložničarka.
Bettfuß, *m.* noga od postelje.
Bettgeher, *m.* spavač, posteljaš; Anmeldung der — der Polizei, prijava posteljašah redarstvu.
Bettgeld, *n.* posteljarina, posteljno.
Bettgenoß, ſ. Bettgeſell.
Bettgeräth, *n.* posteljina.
Bettgeſell, *m.* suposteljaš; er iſt mein —, zajedno spavamo.
Bettgeſtell, *n.* postelja, odar, krevet*.
Bettgewand, *n.* posteljina.
Bettgras, *n.* (*Eriophorum*), suhopernik.
Bettgurt, *m.* posteljni trak.
Betthelle, *f.* ležnica.
Betthimmel, *m.* posteljna nebnica.
Bettkamerad, ſ. Bettgeſell.
Bettkammer, *f.* ložnica.
Bettkaſten, *m.* spavaći ormar.
Bettkiſſen, *n.* uzglavje, uzglavnica, blazinja (vanjkuš, jastuk, koktao).
Bettknopf, *m.* jabuka od postelje.
Bettkorb, *m.* spavaći koš.
Bettlade, *f.* ſ. Bettkaſten.
Bettlägerig, *adj.* bolestan u postelji; — ſein, ležati, poležkivati.
Bettlaken, *m.* pokrivalo.
Bettler, ſ. Bettelmann.
Bettlerin, *f.* prosjakinja, žebrakinja, bogica.
Bettlerhütte, Bettlerjacke u. ſ. w., ſ. Bettelhütte u. ſ. w.
Bettleriſch, ſ. Bettelhaft.
Bettlerkraut, *n.* ſ. Waldrebe.
Bettlerkrücke, *f.* prosjačka šljaka i. štaka.
Bettlerläuſe, ſ. Klebkraut.
Bettlerläuſekraut, *n.* ſ. Spitzklette.
Bettlerleben, ſ. Bettelleben.
Bettlermantel, *m.* prosjačka kabanica.
Bettlerſprache, *f.* gegavački jezik.
Bettlerſeil, ſ. Zaunwinde.
Bettmacher, *m.* posteljar.
Bettmeiſter, *m.* posteljnik, ložničar.
Bettpfanne, *f.* grionica (posteljna).
Bettpfoſte, *f.* noga od postelje.
Bettpiſſen, *n.* močanje, pišanje u postelju.
Bettpiſſer, *m.* popišanac, popiško; —in, *f.* popišulja, popišanica.
Bettpolſter, ſ. Bettkiſſen.
Bettquaſt, *m.* posteljna kita.
Bettſack, *m.* slamnica, slamnjača.
Bettſchirm, *m.* zaslon.
Bettſeicher, ſ. Bettpiſſer.
Bettſtange, *f.* posteljni srg.
Bettſtatt, Bettſtätte, Bettſtelle, *f.* postelja, odar, krevet*.

Digitized by Google

Bettſtollen, *m.* noga od postelje.
Bettſtroh, *n.* slama za postelju; ſ. Klebkraut.
Bett-Tuch, *n.* plahta, ponjava, vilahanj.
Bettüberzug, *m.* navlaka, pavlaka.
Bettumhang, Bettvorhang, *m.* posteljni zastor, posteljna zavěsa, perde* *pl.*
Bettung, *f.* posteljanje, steranje, prostiranje; (*mil.*) topovnica, nastelj.
Bettwanze, *f.* stěnica.
Bettwärmer, *m.* ſ. Bettpfanne.
Bettwäſche, *f.* posteljno rublje.
Bettwinkel, *m.* ležnica, posteljište.
Bettzeug, *n.* posteljina.
Bettzüge, (Bettziche), *f.* pavlaka; (Unter—), navlaka.
Betuchen, *v. a.* suknom obastrti, osukniti.
Betünchen, *v. a.* poběliti, oběliti, běliti, pokrečiti.
Betüpfeln, *v. a.* opikmati, popedati.
Betupfen, Betüpfen, Betüppen, *v. a.* potipkati, otipkati.
Betuſchen, *v. a.* otušovati.
Betwoche, ſ. Kreuzwoche.
Betze, *f.* kuja, kučka, psica.
Betzimmer, *n.* moljnica.
Beuchbutte, *f.* ſ. Beuchfaß.
Beuche, *f.* lužnja.
Beuchen, *v. a.* pariti, lužiti.
Beuchfaß, *n.* parenica, parionica, lužnica.
Beuge, *f.* gib, pregib, pregibak, sagib, pregnutina; ſ. Biegelſcheibe.
Beugen, *v. a.* nagnuti, nakrenuti, sagnuti, saviti, ugnuti, uviti, pregnuti, prignuti, pognuti, prikloniti, skučiti, skloniti, nagibati, nakretati, savijati, sklanjati; der Baum wird von der Laſt ſeiner Früchte gebeugt, drvo se od roda savija; ſchief —, naheriti; das Recht —, izvrnuti pravo; das Haupt —, poniknuti; nakloniti glavu; die Knie —, prekloniti, savijati koléno; den Rücken —, sguriti ledja; das Alter beugte ſchon ſeinen Rücken, već se je povio, pogurio od starosti; (demüthigen), pokunjiti; die vielen Unglücksfälle haben ihn ſehr gebeugt, tolika ga je nesreća vrlo porazila; ſich —, prignuti se; ſich vor einem —, pokloniti se, nakloniti se; (*fig.*) pokoriti se; ſich unter der Laſt —, uvijati se k zemlji; er beugte ſich über die Leiche, priniče, nadnese se nad mrtvaca; ſich darüber —, nadvoditi se nada što.
Beuger, *m.* (*Musculus flexor*), (mišić-) pregibnik, preginjač.
Beugeſchiene, *f.* bočilo.
Beuglich, Beugſam, ſ. Biegſam; (*gram.*) skloniv.
Beugſamkeit, ſ. Biegſamkeit.
Beugung, *f.* prigibanje, priginjanje, savijanje; ſ. Beuge.
Beule, *f.* micina, mozulj; guka; (von einem Schlage), masnica; (am Knochen), kvrga, hrga.
Beulenartig, Beulenförmig, *adj.* gukast, gutast; kvrgast.
Beulenmelone, *f.* (dinja-)krastavača.
Beulig, *adj.* gukav, gutav, kvržnjav.
Beumſtänden, *v. a.* okolnosti navoditi, potanko kazivati.
Beungnaden, *v. a.* odvratiti milost (od koga); odnemiliti koga.
Beunruhigen, *v. a.* uznemiriti, uznemirivati; mutiti; ſein Ausbleiben beunruhigt mich außerordentlich, vrlo sam se zastarao, što ga neima.
Beunruhigung, *f.* uznemirivanje, mutnja; nemir.
Beurbaren, *v. a.* (einen Wald u. ſ. w.), okrčiti; (eine Heide), utežati, upitomiti, obraditi.
Beurkunden, *v. a.* dosvědočiti, dokazati; zasvědočiti; (durch Urkunden beweiſen), poveljami, izpravami dokazati; (vom Notär), potvrditi.
Beurkunder, ſ. Beglaubiger.
Beurkundung, *f.* (des Notärs), potvrda.
Beurlauben, *v. a.* einen Soldaten —, dati dopust vojniku; Jemanden —, ſich —, oprostiti se, opraštati se, praštati se s kim.
Beurlaubt, *adj.* er iſt —, na dopustu je.
Beurlaubte, *m.* dopuštenik.
Beurlaubung, *f.* davanje dopusta, dopust; (Abſchied), oproštaj.
Beurtheilen, *v. a.* prosuditi, razsuditi, prosudjivati; nach ſich —, suditi po sebi; oměriti o se; eine Schrift —, pretresati knjigu.
Beurtheiler, ſ. Recenſent.
Beurtheilung, *f.* prosudjivanje; prosuda; ſ. Recenſion.
Beurtheilungsgabe, Beurtheilungskraft, *f.* prosudnost, razsudnost; razbor; er hat keine —, nezna prosuditi.
Beute, *f.* plěn, pljačka, šićar*; eine reiche — machen, zapleniti bogat plěn; ſie ſind auf — ausgegangen, išli su pleniti, pljačkati; (Backtrog), tekne, (tekneta); (Bien.), trnka, stublika, uliště.
Beutel, *m.* kesa, mošnja, tobolac; ein — voll Geld, puna kesa novca; ſeinen — füllen, ſpicken, napuniti si džepove, obogatiti se; einem den — leeren, opuhati komu tobolac, oglobiti koga; ſich nach ſeinem — richten, trošiti prema dohodku; aus ſeinem eigenen — zehren, trošiti iz svoga; (b. Türk.), kesa; (b. Müll.), vitao; ſ. Bläuel.
Beutelarm, *m.* drhtalo, čekalo.
Beutelartig, *adj.* kesast.
Beutelfaul, *adj.* tvrd, nerado plaćajući.

Digitized by Google

Beutelfeger, *m.* potrata.
Beutelförmig, *adj.* mošnjast, kesast.
Beutelgabel, *f.* roglje *pl.*
Beutelgang, *m.* vitao.
Beutelgans, ſ. Pelikan.
Beutelgarn, ſ. Beutelnetz.
Beutelgeſchirr, *n.* vitlovna sprava.
Beutelig, *adj.* džepovit.
Beutelkaſten, *m.* mučnjak, mučnica.
Beutelkrank, *adj.* tanak oko rebarah.
Beutelkrebs, *m.* (*Cancer latro*), rak-tat.
Beutellaus, *f.* (*Aphis bursaria*), ušenjak tobolčasti.
Beutelmeiſe, *f.* (*Parus pendulinus*), plazica.
Beuteln, *v. a.* tresti, drmati; das Mehl —, sijati brašno; das Fieber beutelt ihn, groznica ga trese, lomi.
Beutelnetz, *n.* truta, trata.
Beutelperücke, *f.* vlasulja s mošnjom.
Beutelratte, *f.* (*Didelphis marsupialis*), tobolčanica.
Beutelring, *m.* karika od vitla.
Beutelſack, *m.* vitao.
Beutelſchneider, *m.* kradikesa, režikesa, kesedžija.
Beutelſchneiderei, *f.* kesoreźčina.
Beutelſchneiderkraut, ſ. Taſchelkraut.
Beutelſchnur, *f.* strmka.
Beutelſieb, *n.* tanko sito.
Beutelſtecken, *m.* čekalo.
Beutelſtolz, *adj.* novčana oholost.
Beutelthier, *n.* torbonoša, tobolčak.
Beuteltuch, *n.* vitlovina.
Beutelwerk, *n.* vitlovje.
Beuten, *v. a.* pleniti, pljačkati, šićariti*.
Beutenheide, *f.* medovita šuma.
Beutenhonig, *m.* divji med.
Beutereich, *adj.* bogat plěnom; pun plěna.
Beuteſucht, *f.* pohlepa za plěnom.
Beuteſüchtig, *adj.* pohlepan plěna; ein —er Menſch, pljačkaš.
Beutenzins, *m.* medovnina.
Beutheic, *f.* mlatić, batić.
Beutler, *m.* mošnjar, kesar; rukavičar.
Beutling, *m.* utučen junac.
Beutner, *m.* šumski pčelar.
Bevogten, ſ. Bevormunden.
Bevölkern, *v. a.* naseliti, napučiti; ſich —, upučiti se, umnožati se.
Bevölkert, *adj.* pučan, naseljen.
Bevölkerung, *f.* pučenje, naseljivanje; (Volksmenge), stanovništvo, žiteljstvo, pučanstvo; stanovnici, žitelji, pučani.
Bevölkerungsliſte, *f.* popis pučanstva itd.
Bevölkerungsſtand, *m.* stanje, kolikoća stanovništva itd.
Bevölkerungs-Verhältniß, *n.* razměr stanovništva itd.
Bevollmächtigen, *v. a.* opunomoćiti, opunovlastiti; (ermächtigen), ovlastiti, povlastiti, povladiti.
Bevollmächtiger, *m.* punovlastitelj; ovlaštitelj.
Bevollmächtigte, *m.* punomoćnik, punovlastnik; (Mandatar), ovlašćenik.
Bevollmächtigung, *f.* punovlašćenje, punomoćenje; puna vlast, puno-moć.
Bevollmächtigungs-, (in Zuſ.), punomoćni, punovlastni.
Bevollmächtigungsclauſel, *f.* punomoćna zaporka.
Bevollmächtigungsvertrag, *m.* punomoćna i. punovlastna pogodba, punomoćni ugovor.
Bevor, *adv.* prije; — du fortgehſt, prije nego otideš.
Bevormunden, *v. a.* dati, postaviti (komu) štitnika; skrbnika; staviti pod skrbnika.
Bevormundet, *adj.* pod skrbnikom, štitnikom.
Bevormundete, *m.* štićenik.
Bevormundung, *f.* postavljanje štitnika.
Bevorrechten, Bevorrechtigen, *v. a.* povlastiti.
Bevorrechtet, Bevorrechtigt, *adj.* povlašćen.
Bevorrechtigte, *m.* povlašćenik.
Bevorrechtigung, *f.* povlast.
Bevorrechtigungsbrief, *m.* povlastnica.
Bevorreden, *v. a.* napisati predgovor.
Bevorſtehen, *v. n.* dem Geklagten ſteht bevor, tuženik je dužan i. držan; čekati, očekivati, nastajati, predstajati; eine Krankheit ſteht ihm bevor, bolest ga čeka; bolest ide na njega.
Bevorſtehend, *adj.* nastajući, budući; predstojeći.
Bevortheilen, *v. a.* zakinuti, zakidati, zakučiti, zaněti, omesti.
Bevortheilung, *f.* zakida; prěvara.
Bevorthun, ſ. Zuvorthun.
Bevorworten, *v. a.* zagovarati; ein Geſuch —, dodati svoje mněnje molbenici; biti molitelju u prilog.
Bevorzugen, *v. a.* dati, davati prednost i. prvenstvo; komu predstavljati; dieſe Stadt iſt zum Handel bevorzugt, ovaj je grad osobito prikladan za trgovinu.
Bevorzugung, *f.* predstavljanje.
Bewachen, *v. a.* čuvati, stražiti, čuvati stražu; ein wenig —, počuvati; er bewacht jede ihrer Handlungen, pazi na svako njezino dělo.
Bewachſen, *v. n.* obrasti, obrastati, zarasti; der Platz iſt mit Gras —, po tome je městu trava obrasla; to je město obraslo u travu; Alles iſt mit Bäumen —, sve je poraslo drveće.
Bewachſen, *adj.* obrasao.
Bewaffnen, *v. a.* naoružati, oružati; einen Magnet —, okovati sěvernicu (u gvoždje); (*fig.*) ſein Herz —, okaliti, ohrabriti srce; ſich —, *v. r.* naoružiti se.
Bewaffnet, *adj.* oružan, naoružan, pod oružjem; mit —er Hand eindringen, prodrti oružjem; mit —er Hand, oružanom silom; —e Macht, oružana moć.

Digitized by Google

Bewaffnete, *m.* oružanik.
Bewaffnung, *f.* oružanje; (Waffen), oružje.
Bewaffnungsart, *f.* način oružanja, oružja.
Bewahre! *int.* nedaj Bog, sačuvaj Bože; nipošto; da kako!
Bewahren, *v. a.* sačuvati, učuvati, čuvati; Gott bewahre! sačuvaj Bože! nedaj Bože! sich —, sačuvati se, učuvati se, čuvati se od čega.
Bewähren, *v. a.* obistiniti, dokazati; sich —, *v. r.* es bewährt sich als nützlich, potvrdjuje se, da je koristno; diese Nachricht hat sich nicht bewährt, ovaj se glas nije obistinio.
Bewahrer, *m.* čuvar, stražar.
Bewährer, *m.* potvrditelj.
Bewahrheiten, *v. a.* obistiniti.
Bewährlich, *adj.* das ist —, to može biti.
Bewahrt, *adj.* sačuvan, učuvan, sehranjen.
Bewährt, *adj.* ein —es Zeugniß, istinita svědočba; ein —er Mann, pouzdan čověk; —e Treue, dokazana věrnost; ein —es (Heil-)Mittel, prokušan lěk.
Bewahrung, *f.* čuvanje, čuvnja, pohrana.
Bewährung, *f.* — eines Rechtes, dokazanje prava.
Bewahrungsmittel, *n.* čuvalo.
Bewahrungsort, *m.* spremište, spravnik.
Bewalden, *v. a.* ošumiti, šumom zasaditi. [u šumu.
Bewaldet, *adj.* šumat, šumovit, obrasao
Bewaldrechten, *v. a.* pootesati.
Bewallen, *v. a.* ogrnuti, ogrtati.
Bewältigen, *v. a.* svladati, obhrvati; (einen Aufruhr —), pokoriti, ugasiti.
Bewalzen, *v. a.* povaljati.
Bewälzen, *v. a.* privaliti (što na što), zavaliti (čim).
Bewandeln, *v. a.* šetati se (po čem).
Bewandern, *v. a.* obići, obilaziti; Länder —, prolaziti zemlje.
Bewändern, s. Drapiren.
Bewandert, *adj.* izkusan; věšt, vičan (kakvomu poslu); er ist in der Geschichte schlecht —, slabo znade i. slabo je naučio pověstnicu.
Bewandtniß, *f.* es hat damit eine ganz andere —, to je (bilo) sasvim drugčije; mit dieser Sache hat es diese —, stvar se ima ovako, to ti (vam) je ovako.
Bewandt, *adj.* bei so —en Umständen, u ovih (ovakvih) okolnostih; bivši tako; so ist die Sache —, tako ti (vam) je to.
Bewappnen, s. Bewaffnen.
Bewässern, *v. a.* navodniti, naplaviti, napustiti vodu (na-), potopiti; (Wiesen), zaplaviti, oplaviti, poplaviti.
Bewässerung, *f.* oplava, poplava, zaplava.
Bewässerungsanstalt, *f.* naplavnica, zaplavnica.
Bewedeln, *v. a.* omahivati (rěpom, mahalom). [mičan.
Bewegbar, *adj.* gibiv, pokretan, pomičan,
Bewegbarkeit, *f.* gibivost, pokretnost, pomičnost.
Bewegen, *v. a.* ganuti, gibati; (rücken), maknuti, micati, krenuti, pokrenuti, pokretati (čim); der Sturm bewegte das Meer bis auf den Grund, bura bijaše stubokom more uzrujala; (*fig.*) uzbuditi, pobuditi; mit Bitten —, nagnoliti, umoliti (koga), domoliti se (komu); er konnte ihn dazu nicht —, nije ga mogao na to skloniti; was bewog dich dazu? što te je na to navelo, pobudilo? er hat sich bewogen gefunden, svidilo mu se je; der Anblick so großen Elendes bewegte sein Herz, pogled na toliku nevolju dirnuo ga je u srce; zu Thränen —, razplakati koga; das Volk —, uzrujati, uzbučiti, mutljati narod; sich —, *v. r.* ganuti se, gibati se, maknuti se, pomicati se; sich hin und her —, migoliti se; es bewegt sich kein Lüftchen, neima ni bave; er ließ sich zum Mitleid —, razžalilo mu se je; das Herz bewegt sich, srce kuca; sich —, (v. Leib), kretati sobom; (spazieren), prohodati se, šetati.
Bewegend, *adj.* krećući, kretan; (*fig.*) pobudjujući, navodeći; —e Kraft, f. Bewegkraft; —er Grund, povod, uzrok; s. Rührend.
Beweger, *m.* kretač, kretalac; (Muskel), kretalica.
Beweggrund, *m.* povod, uzrok; aus diesem —e, ovim povodom, s ovoga uzroka.
Bewegkraft, *f.* (sila-)pokretnica i. kretnica; kretalo.
Beweglich, *adj.* gibiv, pokretan, pomičan; —es Gut, pokretnina, pokretno dobro; ein —es Fest, pomičan svetac; s. Rührend.
Beweglichkeit, s. Bewegbarkeit.
Bewegniß, s. Antrieb.
Bewegsam, *adj.* s. Bewegbar; ein —er Mensch, okretan, (*fig.*) povodljiv čověk.
Bewegsamkeit, s. Bewegbarkeit; okretnost; povodljivost.
Bewegt, *adj.* ganut, ganjen; (*fig.*) tronút, dirnut (u srce); mit —en Herzen, uzbibanim srcem.
Bewegung, *f.* gibanje, micanje, kretanje; gib; kret; (d. Anfang d. —), ganuće; (*activ.*) krenuće; in — sein, gibati se, micati se; in — kommen, gerathen, ganuti se, krenuti se, početi se gibati; sich in — setzen, krenuti se; (Spazieren), šetnja; sich — machen,

Digitized by Google

proći se, prošetati se, prohodati se; der Feind machte eine — gegen Wien, neprijatelj je zakrenuo put Beča; (die innere —), tronuće; bibanje (srca); sein Herz gerieth in —, srce mu se je uzbibalo; (Unruhe), uzbuna, smutnja; Alles gerieth darüber in —, sve se je s toga uznemirilo, uzbučilo; s. Auflauf; er hat es aus eigener — gethan, on je to učinio svojevoljno i. od svoje volje.

Bewegungsfähig, s. Bewegbar.

Bewegungsgesetz, *n.* zakon kretnje, gibanja.

Bewegungsgrund, *m.* uzrok gibanja, kretnje; s. Beweggrund.

Bewegungskraft, s. Bewegkraft.

Bewegungskunst, s. Mechanik.

Bewegungslehre, *f.* giboslovje.

Bewegungslos, *adj.* negibući se; nepomičan.

Bewegungslosigkeit, *f.* negibanje, nepomičnost.

Bewegungsmesser, *n.* giboměr.

Bewegungspunkt, *m.* kretnjak.

Bewegungstrieb, *m.* težnja na gibanje.

Bewegungswerkzeug, *n.* kretalo.

Bewegungsursache, Bewegursache, *f.* uzrok gibanja.

Bewehen, *v. a.* zapahnuti, zapahivati (koga).

Bewehren, *v. a.* naoružati, oružati.

Beweiben, *v. a.* oženiti, ženiti.

Beweibt, *adj.* oženjen.

Beweiden, *v. a.* popasti; Schafe — das Feld, ovce pasu na ovom polju.

Beweinen, *v. a.* den Tod eines Menschen —, oplakati, oplakivati (koga), uplakati se, plakati (za kim); (*fig.*) naricati, cviléti, žaliti.

Beweinenswerth, Beweinenswürdig, *adj.* plača, suzah dostojan, vrědan; (*fig.*) plačevni, plačan, jadan, bědan.

Beweis, *m.* dokaz, (dokazateljstvo); — für und wider Jemanden, dokazi za koga i proti komu; — und Gegenbeweis, dokaz i protudokaz; den — führen, dokazivati, dokazati.

Beweis-, (in Zus.), dokazni.

Beweisart, *f.* način dokazivanja.

Beweisartikel, *m.* dokazni članak.

Beweisbar, s. Beweislich.

Beweisbarkeit, *f.* dokazivost.

Beweisdocument, *n.* (Beweismittel), dokazno sredstvo, dokazalo; (Beweisurkunde), dokaznica, dokazna izprava.

Beweiseinrede, *f.* dokazni prigovor.

Beweiseln, *v. a.* einen Bienenstock —, omatičiti pčelca, maticu dati pčelcu.

Beweisen, *v. a.* Gleichgültigkeit gegen etwas —, očitovati, pokazati nehajstvo prama čemu; viel Gutes —, mnogo dobra počiniti, učiniti; etwas mit der heiligen Schrift —, dokazati, dokazivati što iz svetoga pisma; (bezeugen), zasvědočiti, posvědočiti; sich Einem in allen Stücken gefällig —, u svačem (komu) ugadjati; sich dankbar —, pokazati se zahvalnim, pokazati svoju zahvalnost; s. Erweisen.

Beweiser, s. Beweisführer.

Beweisfrist, *f.* dokazni rok.

Beweisführer, *m.* dokazivalac, dokazivatelj.

Beweisführung, *f.* dokazivanje.

Beweisgegenstand, *m.* dokazni predmet.

Beweisgegenschrift, *f.* dokazni odgovor.

Beweisgrund, *m.* dokaz, razlog.

Beweiskraft, *f* dokaznost, dokazna moć i. krěpost.

Beweislast, *f.* dužnost i. teret dokazivanja.

Beweislich, *adj.* dokažljiv; das ist —, to se može dokazati

Beweislos, *adj.* bez dokazah.

Beweismittel, *n.* dokazno sredstvo; dokazalo.

Beweispflicht, s. Beweislast.

Beweispunkt, s. Beweisartikel.

Beweisrede, *f.* dokazna beséda.

Beweisregel, *f.* dokazno pravilo.

Beweissatz, *m.* dokazni stavak.

Beweisschein, *m.* dokaznica.

Beweisschluß, *m.* dokazna zaglava.

Beweisschrift, *f.* dokaznica, dokazna izprava.

Beweißen, *v. a.* poběliti, oběliti, běliti.

Beweisstelle, *f.* dokazno město.

Beweisstück, *n.* s. Beweisartikel.

Beweisthum, *n.* dokaztvo.

Beweisthümler, *m.* sve-dokaža.

Beweisung, *f.* s. Beweis.

Beweisverfahren, *n.* dokazno postupanje.

Beweiszeuge, *m.* dokazni svědok.

Bewenden, *v. a.* dabei wollen wir es — lassen, pri tom ćemo ostati.

Bewenden, *n.* es soll dabei sein — haben, neka ostane tako i. pri tom; es soll bei der Anordnung sein — haben, neka ostane kako je naredjeno.

Bewerb, *m.* posao; was hast du hier für ein —? što tražiš ovdě? s. Bewerbung.

Bewerben, sich, *v. r.* sich um die Freundschaft eines Menschen —, tražiti čije prijateljstvo; gledati komu u volju doći; sich um einen Dienst —, moliti, tražiti kakvu službu; sich um die Hand eines Mädchens —, prositi, snubiti děvojku; sich um einen Preis —, natěcati se za nagradu.

Bewerber, *m.* tražilac, tražitelj, prosilac; s. Brautwerber.

Bewerbung, *f.* traženje, tražnja, iskanje; prositba.

Bewerbungsfrist, *f.* natečajni rok.

Bewerfen, *v. a.* baciti, hitati (na što); (mit Koth —), zablatiti, oblatiti; (mit

Digitized by Google

Mörtel —), požbukati; (mit Lehm —), ulěpiti, oblěpiti.
Bewerfung, *f.* bacanje; žbuka; lěp.
Bewerkſtelligen, *v. a.* izvršiti, ovršiti, obaviti, opraviti, učiniti, izvesti.
Bewerkſtelliger, *m.* izvršitelj, obavitelj, opravitelj.
Bewerkſtelligung, *f.* izvršivanje, ovrha, obava, oprava, izvedenje.
Bewerkthätigen, *v. a.* činom, dělom dokazati.
Bewerthen, *v. a.* procěniti, scěniti.
Bewerthung, *f.* scěna.
Bewetteifern, ſich, *v. r.* natěcati se, utěcati se.
Bewichſen, *v. a.* navoštiti, povoštiti, [voštiti.
Bewickeln, *v. a.* obmotati, zamotati, oviti, zaviti.
Bewilligen, *v. a.* dopustiti, dopuštati; ein Geſuch —, uslišati molbu; die Eintragung —, dopustiti da se upiše; einen Gehalt —, poděliti platu.
Bewilligt, *adj.* dopušten.
Bewilligung, *f.* dopuštenje, dopust; dozvola; (Gutheißen), odobrenje.
Bewilligungsbeſcheid, *m.* dopustna odluka.
Bewillkommen, *v. a.* pozdraviti, dočekati, primiti.
Bewillkommung, *f.* pozdravljanje; pozdrav, doček.
Bewillkommungsſchreiben, *n.* pozdravnica.
Bewimmern, *v. a.* jecati, jaukati (radi čega, za čim).
Bewimpeln, *v. a.* pověšati, izvěsiti zastavke, stěžiće.
Bewinden, *v. a.* obmotati, poviti, zaviti, zamotati, omotati.
Bewinſeln, *v. a.* cičati, skvičati, kmečati (za čim).
Bewirkbar, *adj.* učiniv; das iſt —, to se može učiniti, opraviti, izvesti.
Bewirken, *v. a.* opraviti, učiniti, izvesti; Unmäßigkeit bewirkt Krankheiten, neuměrenost radja bolesti; die Prüfung bewirkt Geduld, kušnjom dolazi trpljivost; etwas Böſes —, počiniti zlo.
Bewirker, *m.* uzročitelj; uzrok.
Bewirklichen, *v. a.* obistiniti, izvesti.
Bewirthen, *v. a.* počastiti, ugostiti, častiti, gostiti; ſtattlich, fürſtlich —, gospodski počastiti; zu Mittag —, ručkom, obědom pogostiti.
Bewirther, *m.* gostitelj, častitelj, dočekalac.
Bewirthlich, *adj.* dočekljiv, gostovit, [stovit.
Bewirthſchaften, *v. a.* gospodariti; ein Gut —, upravljati dobrom; den Boden —, težati zemlju.
Bewirthſchaftungsart, *f.* način težanja.
Bewirthung, *f.* goštenje, gostba, čast, pošta.
Bewitthum, *n.* udovština. [štinu.
Bewitthumen, *v. a.* dati (komu) udov-
Bewitzeln, *v. a.* šalu sbijati; podrugivati se.
Bewohnbar, *adj.* stanovljiv; das Haus iſt noch —, u ovoj se kući može još stanovati.
Bewohnbarkeit, *f.* stanovljivost.
Bewohnen, *v. a.* ein Haus —, stanovati, obitavati, stajati, prebivati u kući.
Bewohner, *m.* stanovnik, žitelj, obitatelj; die — des flachen Landes, dolnjozemci, dolěnci.
Bewohnung, *f.* (— eines Hauſes), stanovanje, prebivanje, obitavanje (u kući).
Bewohnungs-Bewilligung, *f.* —-Conſens, *m.* dopust useljenja, ustanjenja.
Bewölben, *v. a.* svesti, svoditi, svod podignuti.
Bewölken, *v. a.* naoblačiti; (verfinſtern), potamniti, pomračiti; ſich —, *v. r.* mračiti se, namrštiti se, natmuriti se, natmušiti se.
Bewölkt, *adj.* naoblačen, oblačan; namrgodjen; mračan.
Bewollen, *v. a.* ovuniti, oruniti; dicht bewollte Schafe, ovce bujna runa i. guste vune.
Beworfeln, *v. a.* ovijati.
Bewunderer, *m.* zagledač, zaměrnik.
Bewundern, *v. a.* diviti se, čudili se (čemu); (*fig.*) zaměriti (što).
Bewundernswerth, *adj.* divan, zaměran.
Bewunderung, *f.* udivljenje; zaměranje; (das Bewunderte), čudovište, čudilo.
Bewunderungsvoll, *adj.* vrlo se diveći, uzdivljen, prečudjen.
Bewunderungswürdig, ſ. Bewundernswerth.
Bewürden, *v. a.* poděliti (komu) čast.
Bewurf, *m.* žbuka, lěp; (das Bewerfen), žbukanje, lěpljenje.
Bewurzeln, *v. n.* ukoreniti se, omladiti se, omladjivati se.
Bewußt, *n.* ſ. Wiſſen, *n.*
Bewußt, *adj.* znan, poznat; es iſt Jedermann —, svatko znade; ich bin mir der einzelnen Umſtände ſehr wohl —, dobro pamtim pojedine okolnosti, živo se spominjem i. sěćam pojedinih okolnostih; ſich ſeiner — ſein, znati za se; ſich ſeiner — werden, zaznati za se; er blieb ſich ſeiner nicht mehr —, mrče mu svěst, obeznani se, onesvěsnù, nije bio pri sebi, nije znao za se, bio je izvan sebe.
Bewußtlos, *adj.* onesvěšćen, obeznanjen; —, *adv.* izvan sebe; er lag —, ležao je u neznani i. nesvěstici, izgubio je svěst.
Bewußtloſigkeit, *f.* neznan, nesvěstica.
Bewußtſein, *n.* svěst, savěst; zum — kommen, osvěstiti se, opametiti se; zum — bringen, osvěstiti, opametiti.
Bewuthen, *v. a.* pomamiti.
Bezacken, *v. a.* naperiti.

Digitized by Google

Bezahlbar, *adj.* naplatan.

Bezahlen, *v. a.* eine Waare —, platiti, plaćati robu; für eine Sache —, platiti za što; die Zeche —, uzeti na se revenu; (*fig.*) ostati na cědilu; er läßt sich seine Arbeit gut —, uzima veliku platu za svoje dělo; sie ist eine Frau, die nicht mit Gelde zu — ist, ova se žena zlatom nemože izměriti i. preměriti; er hat mich schon bezahlt, već me je izplatio, naplatio; ich habe mich mit seinem Hause bezahlt gemacht, njegovom sam se kućom naplatio; (*fig.*) einen mit gleicher Münze —, vratiti komu zajam, dati komu milo za drago, i. žao za sramotu; die Schuld der Natur —, dati Bogu dušu; (vergelten), ich will dich —, vratit ću ti zajam.

Bezahler, *m.* naplatnik; platac; ein schlechter —, hrdjav platiša.

Bezahlte, *m.* naplaćenik.

Bezahlung, *f.* izplata, platež; plaća, plaćanje; seine — erhalten, dobiti platu; gegen —, za platu.

Bezähmbar, *adj.* ukrotljiv; fast alle Thiere sind —, malo ne sve živine mogu se pripitomiti.

Bezähmbarkeit, *f.* ukrotljivost.

Bezähmen, *v. a.* (ein Thier), ukrotiti, pripitomiti, upitomiti; (*fig.*) die Leidenschaften —, zauzdati, obuzdati strasti; sich —, svladati se.

Bezähmer, *m.* ukrotitelj, ukrotnik.

Bezähmung, *f.* ukrota.

Bezahnen, *v. a.* nazubiti, zubiti.

Bezaubern, *v. a.* obajati, občiniti, očarati, začarati (koga), učiniti, učarati (komu); (*fig.*) ihre Schönheit hat mich bezaubert, začinila, zatravila me je svojom lěpotom; dieses Gedicht hat mich ganz bezaubert, ova me je pěsma baš zanela.

Bezaubernd, *adj.* čaroban; (*fig.*) dragotan, milotan; das ist —, to ti je milota.

Bezaubert, *adj.* obajan, očaran, občinjen; (*fig.*) zatravljen, zanešen.

Bezauberte, *m.* obajanik.

Bezauberung, *f.* obajanje, uroci, občaranje.

Bezäumen, *v. a.* zauzdati, obuzdati, zauzdavati. [djivati.

Bezäunen, *v. a.* oplotiti, ograditi, ogra-

Bezechen, *v. a.* nakvasiti, nakititi, oljoljati, opiti, opojiti; sich —, *v. r.* nakvasiti se itd.

Bezeichnen, *v. a.* zabilježiti, označiti; das bezeichnet seine Denkungsart, to pokazuje njegove pomisli; das ganze Papier —, sav papir pocrtati, porisati; einem den Weg —, naznačiti komu put; mit dem Kreuze —, zakrstiti; Jemanden namentlich —, naznačiti koga poimence; imenovati, zvati koga; die Thatsachen im Protokoll —, zabilježiti učine (učinjenice) u zapisnik; (stempeln), biljegovati, udarati biljeg.

Bezeichnend, *adj.* značajni, osobit.

Bezeichnet, *adj.* zabilježen, označen, naznačen.

Bezeichnung, *f.* bilježenje, naznačivanje; (Signatur), znak, biljeg; biljegovanje; s. Signalement.

Bezeichnungszettel, *m.* označnica.

Bezeigen, *v. a.* pokazati, ukazati, izkazati, dokazati, posvědočiti; Ehre —, poštivati; sich —, *v. r.* podnašati se; postupati; sich liebreich —, kazati se ljubazan i. ljubaznim; sich dankbar —, zahvalan biti; sich feindlich —, kivan, nazuban biti.

Bezeiger, *m.* pokazivalac, izkazatelj.

Bezeigung, *f.* izkazivanje, pokazivanje itd.

Bezeihen, *v. a.* okriviti, osvaditi, kriviti.

Bezetteln, *v. a.* oceduljiti.

Bezeugen, *v. a.* posvědočiti, zasvědočiti; (mit Zeugen —), osvědokovati.

Bezeuger, *m.* osvědočitelj, posvědočitelj.

Bezeugungseid, *m.* svědočbena zakletva i. prisega.

Bezicht, Bezichtigung, s. Beschuldigung.

Bezichten, Bezichtigen, s. Beschuldigen.

Beziehbar, *adj.* ein —es Haus, kuća u koju se mogu (ljudi) useliti.

Beziehen, *v. a.* eine Violine mit Saiten —, navući, napeti strune na guslice; ein Bett —, preobući, prevući postelju; (*fig.*) etwas auf sich —, sebi naměnjivati; ein Haus —, useliti se, preseliti se u kuću; Schamröthe bezog ihr Antlitz, obraz joj se od obraza zapalio, rumenilo ju je oblilo; mit Krieg —, zavojštiti, zaratiti (na koga); Messen —, polaziti, pohoditi sajmove; einen Posten —, nastupiti koje město; das Lager —, utaboriti se; die Grenzen —, ići na granice; Waaren —, dobavljati, uzimati robu (od kuda, od koga); kupovati robu kod koga; bei welchem Buchhändler bezieht man dieses Buch? kod kojega se knjižara dobiva ova knjiga? das Buch ist durch unsere Buchhandlung zu —, ova se knjiga dobiva u našoj knjižarnici; Salz —, soliti se; woher beziehst du das Brennholz? kako se drvariš? einen Wechsel —, s. Trassiren; einen Weingarten —, zagrnuti, zagrtati vinograd; Einkünfte —, vući, brati, potezati dohodke; sich —, *v. r.* der Himmel bezieht sich, nebo se oblači; sich worauf —, (sich erstrecken), ticati se (čega), odnositi se (na što); (sich berufen), sich auf Acten —, pozivati se na spise; (*merk.*) ich

Digitized by Google

beziehe mich auf mein Voriges, pozivam se na prijašnje pismo.
Beziehend, *adj.* odnosan; —e Fürwörter, odnosna zaimena; ſich auf etwas —, odnoseći se, pozivajući se na što.
Bezieher, ſ. Traſſant.
Beziehlich, *adj.* odnosan; —, *adv.* odnosno, glede (na).
Beziehung, *f.* obastiranje, zastiranje; (eines Hauſes), useljenje; — einer Sache zur andern, odnos i odnošenje stvari kakve prema drugoj; — haben, odnositi se, protezati se (na što), ticati se (čega); die Verhandlung iſt in mancher — unvollſtändig, razprava je u mnogom pogledu i. obziru nesavršena; gegenſeitige —, zaměniti odnos, zaměnito odnošenje; mit — auf einen erhaltenen Auftrag, pozivajuć se na dobivenu zapověd; mit — auf meinen früheren Bericht, s obzirom na prijašnje moje izvěšće; in — auf das Vermögen, glede na imovinu, što se tiče imovine.
Beziehungsbegriff, *m.* odnosni pojam.
Beziehungsweiſe, *adv.* odnosno, odnosice; (reſpective), dotično; (in vorkommenden Fällen), po potrebi.
Beziehen, *v. a.* zaměriti, směrati, ciljati (na što).
Beziffern, *v. a.* (die Seiten eines Buches), obrojiti; (mit Ziffern ausdrücken), brojem naznačiti; bezifferter Rückſtand, brojem naznačeni ostatak.
Bezimmern, *v. a.* otesati.
Bezinnen, ſ. Verzinnen.
Bezirk, *m.* (Umkreis), okrug, okolina, okoliš; — einer Gemeinde, kotar občine; im —e der Stadt N., u kotaru grada N.; (Diſtrikt), srez (kotar), (in Kroat.) podžupanija.
Bezirken, ſ. Begränzen.
Bezirks- (in Zuſ.), srezni, srežki; podžupanski, podžupanijski (kotarski).
Bezirksamt, *n.* srezni, podžupanski ured.
Bezirksarzt, *m.* srezni (kotarski) lěčnik.
Bezirksausſchuß, *m.* srezni, podžupanski odbor.
Bezirksausſchußmann, *m.* srezni, podžupanski odbornik.
Bezirksbauamt, *n.* srezni (kotarski) gradjevni ured, srezno graditeljstvo.
Bezirksbehörde, *f.* srezna, podžupanijska oblast.
Bezirkschef, *m.* srezni načelnik; podžupan.
Bezirkscollegialgericht, *n.* srezni (kotarski) sborni sud.
Bezirkscommiſſär, *m.* srezni, podžupanski pověrenik.
Bezirkscommiſſariat, *n.* srezno pověreništvo.
Bezirkscommiſſion, *f.* srezno pověrenstvo.
Bezirkseintheilung, *f.* srezna razděla.
Bezirkseinzelnrichter, *m.* srezni (kotarski) jedin sudac.
Bezirksgemeinde, *f.* srezna občina.
Bezirks-Gemeindeverfaſſung, *f.* ustav sreznih občinah.
Bezirksgericht, *n.* srezni (kotarski) sud.
Bezirkshauptmann, *m.* srezni satnik i. načelnik; (in Kroat.) podžupan.
Bezirkshauptmannſchaft, srezno satništvo, podžupanija.
Bezirksinſaß, *m.* srežanin.
Bezirkskaſſa, *f.* srezna pěneznica.
Bezirksrichter, *m.* srezni (kotarski) sudac.
Beziſchen, *v. a.* piskati, psikati (na što).
Bezoar, B—rſtein, *m.* sborbilj; bezoar.
Bezoarziege, *f.* koza sborbiljica.
Bezollen, *v. a.* eine Waare —, udariti carinu na kakvu robu, ocariniti kakvu robu.
Bezüchtigen, ſ. Beſchuldigen.
Bezuckern, *v. a.* posuti sladorom, šećerom (cukorom).
Bezug, *m.* — der Violin, napinjanje žicah na gusle; ein — Saiten, žice za jedne (n. p. gusle); (Ueberzug), navlaka; (Beziehung), odnos, odnošenje, dieß hat — darauf, ovo se odnosi, proteže na ono; — auf etwas nehmen, odnositi se na što; mit — auf.., odnosno i. glede na ..; — eines Einkommens, potezanje dohodka; (Gehalt), berivo; plata; — einer Waare, dobava, dobavljanje; kupovanje robe.
Bezüglich, *adj.* eine —e Sache, dotična stvar; — *adv.* — dieſer Angelegenheit, glede na ovaj posao, što se tiče ovoga posla; ſ. Beziehlich.
Bezugnahme, *f.* poziv, obzir; mit —, obziruć se, pozivajuć se na ...
Bezugsacten, *pl.* dotični spisi.
Bezugsberechtigt, *adj.* vlastan dobavljati, potezati.
Bezugsbewilligung, *f.* dobavni i nabavni dopust.
Bezugsnahme, ſ. Bezugnahme.
Bezugsnote, *f.* dobavnica, nabavnica.
Bezugsrecht, *n.* pravo dobave, nabave; (Waſſer —), pravo navraćanja vode; (v. Gehalt), berivno pravo.
Bezugstitel, *m.* naslov potezanja.
Bezugswort, *n.* prislovje.
Bezupfen, *v. a.* očupkati, očinkati.
Bezwacken, *v. a.* oštipnuti, oštipati; die Einnahmen —, omaliti dohodke.
Bezwecken, *v. a.* obiti klinčići; (beabſichtigen), naměravati, namisliti; ein gemeinſchaftlich bezwecktes Verbrechen, zajednički namišljeni zločin.
Bezweifeln, *v. a.* posumljati se, sumljati se, dvoumiti, dvojbiti (o čem).
Bezwicken, *v. a.* oštipnuti, oštipati.
Bezwingbar, *adj.* dobitan, osvojiv.

Digitized by Google

Bezwingen, *v. a.* nadvladati, svladati, obhrvati, nadhrvati, nadjačati, preobladati, pokoriti; einen Aufſtand —, utušiti, ugasiti bunu.
Bezwinger, *m.* pobĕditelj, dobitnik.
Bezwinglich, ſ. Bezwingbar.
Bezwingung, *f.* poběda, oblada, dobit *f.*
Bezwiſten, *v. a.* nijekati, opirati se.
Bey, *m.* beg.
Bianco, etwas in — laſſen, ostaviti što na bĕlu; in — indoſſiren, bĕlo naledjiti; carta bianca, bĕlica; in — ſtehen, nebiti dužan.
Biancocredit, *m.* gola i. naga veresija.
Bianco-Giro, Bianco-Indoſſament, *n.* bĕla naledja.
Bibalien, *pl.* propitak.
Bibel, *f.* sveto pismo, biblija.
Bibel- (in Zuſ.) biblički.
Bibelabſchnitt, *m.* poglavje svetoga pisma.
Bibelanſtalt, *f.* biblički zavod.
Bibelausdruck, *m.* biblička izreka, b—i izraz.
Bibelausgabe, *f.* izdanje, izdavanje [biblije.
Bibelausleger, *m.* tumačitelj svetoga pisma i. biblije.
Bibelauslegung, *f.* tumačenje svetoga pisma, biblije.
Bibelausſpruch, *m.* biblička rĕč, izreka; biblička odsuda.
Bibelbeſtreiter, *m.* protivnik sv. pisma, biblije.
Bibelbeweis, *m.* biblički dokaz.
Bibelerklärer, ſ. Bibelausleger.
Bibelfeind, *m.* neprijatelj biblije.
Bibelfeſt, *adj.* vĕšt bibliji.
Bibelforſcher, *m.* izpitivatelj sv. pisma, biblije.
Bibelforſchung, *f.* izpitivanje sv. pisma, biblije.
Bibelfreund, *m.* prijatelj biblije.
Bibelgebrauch, *m.* poraba biblije.
Bibelgeſellſchaft, *f.* bibličko družtvo.
Bibelkenntniß, *f.* biblička vĕština.
Bibellehre, *f.* biblički nauk.
Bibelleſen, *n.* čitanje biblije.
Bibelleſer, *m.* štioc, čitatelj biblije.
Bibelmäßig, *adj.* priměren svetomu pismu, bibliji; —, *adv.* prema bibliji, po bibliji.
Bibelſprache, *f.* biblički jezik.
Bibelſpruch, *m.* biblička rĕč i. izreka.
Bibelſtelle, *f.* bibličko město, biblički navod.
Bibelſtyl, *m.* biblički slog.
Bibelverächter, *m.* hulitelj, pogrditelj biblije.
Bibelverehrer, *m.* štovalac, štovatelj biblije.
Bibelwerk, *n.* biblija s tumačenjem.
Bibelwort, *n.* biblička rĕč.
Bibelwortweiſer, *m.* bibličko kazalo.
Biber, *m.* dabar, breber, (bribir) bobar.
Biberartig, *adj.* dabrov, bobrov.
Biberbalg, *m.* dabrovina, bobrovina.
Biberbau, *m.* dabrova sgrada.
Biberbaum, *m.* (*Magnolia*), dabrovac.
Biberente, ſ. Sägetaucher.
Bibereſche, ſ. Eſche.
Biberfang, *m.* lov na dabre.
Biberfell, ſ. Biberbalg.
Biberfett, *n.* dabrovo salo.
Biberfleiſch, *n.* dabrina.
Bibergeil, *f.* dabrovica.
Biberhaar, *n.* dabrova dlaka.
Biberhaarig, *adj.* od dabrove dlake.
Biberhöblein, ſ. Feigwarzenkraut.
Biberhund, *m.* vidrenjak.
Biberhut, *m.* dabrovac.
Biberjagd, *f.* lov na dabrove.
Biberjäger, *m.* dabrar.
Biberklee, ſ. Bitterklee.
Biberkraut, ſ. Tauſendguldenkraut.
Bibernelle, *f.* gemeine —, (*Pimpinella Saxifraga*), bedrenik, bedrenac; ſ. Becherblume.
Bibernetz, *n.* dabrovska mrĕža.
Biberratte, ſ. Biſamratte.
Biberſchwanz, *m.* dabrov rep.
Biberwurz, ſ. Fieberwurz.
Biberzahn, *m.* dabrov zub.
Bibliognoſie, *f.* knjigoznanstvo.
Bibliograph, *m.* knjigopisac; ſ. Bücherkenner.
Bibliographie, *f.* knjigopis.
Bibliographiſch, *adj.* knjigopisni.
Bibliomanie, ſ. Bücherſucht.
Bibliophilus, *m.* knjigoljub.
Bibliothek, *f.* knjižnica.
Bibliothek-, (in Zuſ.), knjižnični.
Bibliothekar, *m.* knjižničar.
Bibliothekariat, *n.* knjižničarstvo.
Bibliſch, *adj.* biblički; —e Geſchichte, biblička pověstnica.
Bibliſt, *m.* knjigoljub.
Bibliſtik, *f.* knjigoznanstvo.
Bicke, Bickelhaube, ſ. Picke, Pickelhaube.
Bieder, *adj.* pošten, vrědan, čestit, vrli; —, *adv.* pošteno itd.
Biederfürſt, *m.* pošten, vrědan vladalac.
Biederherz, *n.* pošteno srce, poštena duša.
Biederherzig, *adj.* poštena srca.
Biederkeit, *f.* čestitost, poštenost, pravodušnost.
Biedermann, *m.* pošten, vrědan čověk; poštenjak, vrědnik.
Biedermänniſch, *adj.* kao poštenjak; ſ. Bieder.
Biederſinn, ſ. Biederkeit.
Biedervolk, *n.* pošten, čestit narod.
Biederweib, *n.* vrědna žena, vrědnica.
Biederweſen, *n.* pošteno vladanje.
Biegbar, *adj.* gibak, vitak, židak.
Biege, *f.* gib, pregib, sagib, pregnutina; ſ. Bug, Biegſcheibe.

Digitized by Google

Biegeiſen, *n.* trčka.
Biegefall, *m.* padež.
Biegeln, ſ. Bügeln.
Biegelſcheibe, ſ. Biegſcheibe.
Biegen, *v. a.* sagnuti, pognuti, prignuti, pregnuti, pregibati; (einen Aſt —), saviti, savijati; krumm —, nakriviti; ſeitwärts —, ugnuti; ein wenig —, nagnuti; nach oben —, uzviti; ſ. Decliniren; ſich —, *v. r.* sagnuti se, priniknuti; der Baum biegt ſich, drvo se savija; ſich — und ſchmiegen, uvijati se i previjati se; der Weg biegt ſich dort rechts, ondě se put zavija na desno; hin u. her —, žídati.
Biegſam, *adj.* gibak, vit, vitak, prutak; eine —e Sprache, okretan jezik; ſ. Beugſam.
Biegſamkeit, *f.* gibkost, gibkoća, vitkost, vitkoća; — der Sprache, okretnost jezika.
Biegſcheibe, *f.* pregibnica.
Biegung, *f.* prigibanje, pregibanje, savijanje, uvijanje, žídanje; ſ. Biege; die — des Fluſſes, okuka, obavit, obavitnja, zavit *f.* zavoj, lom rěke; ſ. Declination.
Biegzange, *f.* pregibalo, pregibaće kliješte.
Bielmaus, *f.* puh.
Biene, *f.* pčela; (Bienchen), pčelica; —n halten, pčelariti.
Bienen-, (in Zuſ.), pčelinji.
Bienenartig, *adj.* pčelolik, pčelast.
Bienenbär, *m.* medvěd.
Bienenbau, *m.* pčelinja gradnja; ſ. Bienenzucht.
Bienenbauer, ſ. Bienenzüchter.
Bienenbaum, ſ. Maßholder.
Bienenbeute, ſ. Bienenſtock.
Bienenbrod, *n.* medak.
Bienenbrut, *f.* uljevi.
Bienenbuch, *n.* pčelovnik.
Bienendieb, *m.* pčelokradica.
Bienenfalke, *m.* (*Falco apivorus*), stršenar, pčelozobac.
Bienenfalter, *m.* (*Galleria cerella*), trlac.
Bienenfänger, ſ. Bienenfraß.
Bienenfaſſer, *m.* rojnica.
Bienenflug, *m.* pčelnik.
Bienenfraß, Bienenfreſſer, *m.* (*Merops apiaster*), pčelar, legat; ſ. Bienenfalke.
Bienenfreund, *m.* pčeloljub, pčelar.
Bienengarten, *m.* pčelnica.
Bienenhaide, ſ. Sumpfporſt.
Bienenhalter, *m.* pčelar.
Bienenhandſchuh, *m.* pčelarska rukavica.
Bienenharz, *n.* voskovina.
Bienenhaube, ſ. Bienenkappe.
Bienenhaus, *n.* Bienenhütte, *f.* pčelana, pčelinjak, kovanluk*.
Bienenhüter, *m.* košničar.
Bienenkäfer, ſ. Bienenwolf.
Bienenkappe, *f.* pčelar-kapa, pčelarska [kapa.
Bienenkaſten, *m.* ulište.
Bienenkeule, *f.* kljuk.
Bienenkitt, ſ. Bienenharz.
Bienenklee, *m.* (*Trifolium repens*), děteljina pozemljuša.
Bienenkönig, *m.* Bienenkönigin, *f.* matica.
Bienenkorb, *m.* košnica, trnka.
Bienenkraut, *n.* (*Melissa officinalis*), matičnjak, maca, pčelarica; ſ. Immenblatt.
Bienenkrautöl, *n.* matičnjakovo ulje.
Bienenkrautwaſſer, *n.* matičnjakovica.
Bienenkunſt, *f.* pčelarstvo.
Bienenlager, *n.* pčelnik; ein ſtarkes —, velik pčelnik.
Bienenlaus, *f.* pčelinja vaš.
Bienenliebhaber, ſ. Bienenfreund.
Bienenmeiſter, *m.* pčelar.
Bienenmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Bienenmilbe, *f.* (*Acarus gymnopterorum*) raztoč.
Bienenmotte, *f.* ſ. Bienenfalter.
Bienenmutter, ſ. Bienenkönigin.
Bienenpflege, *f.* njega, ogoja, nastojba pčelah; ſich mit der — abgeben, hraniti pčele, pčelati.
Bienenpfleger, ſ. Bienenhüter.
Bienenpulver, *n.* pčelinji prašak.
Bienenrauch, *m.* pčelinji kad.
Bienenrecht, *n.* pčelarski rednik; pčelarsko pravo.
Bienenreich, *adj.* pčelovit.
Bienenſalbe, Bienenſchminke, *f.* ulomaz.
Bienenſaug, Bienſaug, *n.* ſ. Roßpolei.
Bienenſchabe, ſ. Bienenfalter.
Bienenſchauer, *m.* ſ. Bienenhaus.
Bienenſchminke, ſ. Bienenſalbe.
Bienenſchwalbe, *f.* ſ. Bienenſpecht.
Bienenſchwarm, *m.* roj; einen — faſſen, uhvatiti, hvatiti roj; den — ſchütteln, stresti roj; den — einſchlagen, satěrati roj (u košnicu).
Bienenſpecht, *m.* žuna, vuga.
Bienenſtachel, *m.* pčelinji žalac, pčelinja žaoka.
Bienenſtand, ſ. Bienenhaus; pčelnik.
Bienenſtock, *m.* (Klotzbeute), stublika, stubanj, dubenica; (im weiten Sinne), ulište; košnica; (Schwarm), pčelac.
Bienentödter, *m.* (pauk-)pčelomorac.
Bienenvater, ſ. Bienenwärter.
Bienenvogel, ſ. Kolibri.
Bienenwolf, *n.* župa.
Bienenwabe, *f.* sat; (*coll.*) saće.
Bienenwald, *m.* pčelinja šuma.
Bienenwärter, *m.* (Bienenwirth), pčelar, kovandžija; ſ. Bienenhüter.
Bienenwirthſchaft, *f.* pčelarstvo.
Bienenwolf, *m.* (*Trichodes apiarius*) pčelovac.
Bienenwurm, ſ. Bienenfalter.
Bienenwuth, *f.* pčelinja pomama.
Bienenzehnte, *m.* pčelarina.

Digitized by Google

Bienenzelle, *f.* stanica, ošce.
Bienenzopf, *m.* kita pčelah.
Bienenzucht, *f.* pčelarstvo, pčelarija.
Biener, *m.* pčelar.
Bienlein, Bienchen, *n.* pčelica.
Biennium, *n.* dvoléće, dvogodje, dvě godine.
Bienſaug, ſ. Roßpolei.
Bier, *n.* pivo; — brauen, variti pivo; — ſchenken, točiti pivo; — faſſen, pivo odtakati (u bečke); zu —e gehen, ići na pivo; (Schmaus), gostba, čast.
Bier-, (in Zuſ.), pivni.
Bierähnlich, Bierartig, *adj.* pivolik.
Bieraufſchlag, *m.* prirez na pivo; pivarina.
Bierausſtoßung, *f.* ſ. Ausſtoß.
Bierbank, *f.* pivarnica.
Bierbedarf, *m.* potreba, potrošak piva.
Bierbottich, *m.* pivni badanj, pivna kaca.
Bierbrauen, *n.* pivarenje, pivarija, pivovarnja.
Bierbrauer, *m.* pivar.
Bierbrauerei, *f.* pivarstvo, pivovarnja.
Bierbruder, *m.* pivović, pivopija.
Bierchen, *n.* pivce.
Biereſel, *m.* (*Oriolus Galbula*), kobilar, vuga.
Biereſſig, *m.* pivna kvasina, pivni ocat, pivno sirće. [bačva.
Bierfaß, *n.* bečka, pivno bure, pivna
Bierfiedler, *m.* nadriguslar.
Bierflaſche, *f.* pivna sklenica, boca.
Bierfüllen, *n.* raztakanje piva (u boce).
Biergährung, *f.* vrenje piva.
Biergäſcht, *m.* pěnice.
Biergaſt, *m.* pivarski gost; pivopija.
Biergefäß, *n.* pivna posuda.
Biergelag, *n.* pivna pijanka.
Biergeld, *n.* (Abgabe), pivarina; (Einnahme), pivni novci; ſ. Trinkgeld.
Biergelte, *f.* rukatka.
Bierglas, *n.* pivna i. pivska čaša.
Bierhalle, *f.* pivana.
Bierhändler, *m.* pivski trgovac.
Bierhaus, *n.* pivarnica.
Bierheber, *m.* teglica, natega (za pivo).
Bierhefe, *f.* pivno droždje, pivni kvas i.
Bierheld, *m.* pivopija. [kvasac.
Bierhold, ſ. Bierefel.
Bierkaltſchale, *f.* drobljenje u pivu.
Bierkanne, *f.* pivna bukara.
Bierkeller, *m.* pivnica za pivo.
Bierkeſſel, *m.* pivarski kotao, pivovarnik.
Bierkneipe, *f.* krčmetina.
Bierknoten, *m.* jabučica (u grlu).
Bierkranz, Bierkegel, *m.* pivokaža; pivni cimer.
Bierkrug, *m.* pivski vrč i. krčag.
Bierkufe, *f.* ſ. Bierbottich, *m.*
Biermährte, ſ. Bierkaltſchale.
Biermaß, *n.* pivska měra.
Biernahrung, *f.* pivarija.
Bierpfennig, *m.* pivarina.
Bierprobe, *f.* pivoměr.
Bierrauſch, *m.* pivna mamura.
Bierrechnung, *f.* pivni račun.
Bierregal, *n.* kraljevština piva; pivovina.
Bierreiſig, *n.* ſ. Bierwiſch.
Bierſäufer, *m.* pivolok.
Bierſchank, *m.* točenje piva; pivarnica.
Bierſchau, *f.* pregledba piva.
Bierſchenk, *m.* pivarnik.
Bierſchenke, *f.* pivarnica.
Bierſchild, *m.* pivokaža.
Bierſchlauch, *m.* pivska měšina.
Bierſchragen, *m.* pivarski podvalak.
Bierſchreiber, *m.* pivarski nastojnik.
Bierſchröter, *m.* skladač piva.
Bierſchuffe, ſ. Biergelte.
Bierſchuld, *f.* pivski dug.
Bierſtänder, *m.* točnjak.
Bierſteuer, *f.* pivarina, pivni danjak.
Bierſtube, ſ. Bierſchenke.
Bierſuppe, *f.* pivna juha, polévka i. čorba.
Biertaxe, *f.* pivska daća.
Biertiſch, *m.* točnjak.
Biertonne, *f.* bečka.
Biertrichter, *m.* lakomica.
Biertrinker, *m.* pivopija.
Biertrog, *m.* podčepnica.
Bierverkauf, *m.* prodaja piva.
Bierverleger, *m.* dobavljač piva.
Bierwage, *f.* pivoměr.
Bierwagen, *m.* pivska kola.
Bierwirth, *m.* pivarnik.
Bierwiſch, *m.* pivokaža.
Bierwürze, *f.* pivna začina.
Bierzapfer, *m.* bečkar.
Bierzeche, *f.* pivska revena.
Bierzeichen, *n.* pivokaža, pivarski cimer.
Bierzwang, *m.* nametanje piva; pivoprodajna povlastica. [pras.
Bieslauch, *m.* (*Allium Porrum*), porluk,
Bieße, *f.* (*Beta vulg.*), broskva, kvaka.
Bieſtbutter, *f.* maslo od grušave.
Bieſten, *v. a.* pogajtaniti (sukno).
Bieſter, *m.* garilo.
Bieſter, *adj.* pust, tamni.
Bieſtern, *v. n.* lutati.
Bieſtmilch, *f.* grušava, grušavina, mlezivo.
Biet, *n.* odar, skela.
Bieten, *v. a.* die Hand —, podati, pružiti ruku; (*fig.*) podati ruku na pomirenje; dem Freunde die Hand —, podpomoći prijatelja, priskočiti u pomoć, pomoći; die Wangen —, dopustiti (komu) lice; einem die Spitze —, oprěčiti se, opréti se komu; einen guten Morgen —, nazvati, nazivati (želěti) dobro jutro; (anbieten), ponuditi, ponudjati, nuditi; feil —, nuditi na prodaju, prodavati; mehr — (für eine Sache), više nuditi, obećati; das darf mir Niemand —, toga netrpim od nikoga.

Digitized by Google

Bieter, *m.* nuditelj, nudilac.
Bież, *m.* (gem.) sisa; bradavica.
Biezen, *v. a.* sisati.
Bigamie, *f.* dvoženstvo.
Bigamisch, *adj.* dvožen.
Bigamist, *m.* dvoženac.
Bigarr, *adj.* šaren.
Bigott, *adj.* bogomoljni; —, *m.* bogomoljac.
Bigotterie, *f.* bogomoljstvo.
Bijou, *n.* ures; (Juwele), dragulj, dragac.
Bijouterie, *f.* uresnina; (Geschmeide), dragocěnost.
Bijoutier, *m.* biserník, draguljar.
Bilance, Bilanz, *f.* razbroj, razměra; zaključni račun.
Bilanzbuch, *n.* razbrojnik, razměrnik.
Bilanziren, *v. a.* razbrojiti, razměriti, učiniti zaključni račun.
Bilchmaus, *f.* (*Myoxus glis*), puh, púhać.
Bild, *n.* slika; prilika; ikona*; (Gestalt), vid; nach dem —e Gottes erschaffen, stvoren po obličju Božjem; er ist das leibhafte — seines Vaters, on je puki otac; (Standbild), kip; die —er verehren, klanjati se kipovom; in —ern sprechen, govoriti u prilikah; sie ist ein garstiges —, grda je obličja; ein — des menschlichen Lebens, obraz čověčjega život.
Bildanbeter, *m.* kipoklanjalac, ikonopoklonik.
Bildanbetung, *f.* kipoklonstvo, kipoštovstvo, ikonopoklonstvo.
Bildbar, *adj.* obrazovan (obrazovna *f.*).
Bildbarkeit, *f.* obrazovnost.
Bildchen, *n.* s. Vignette.
Bildekunst, s. Bildformerkunst.
Bilden, *v. a.* (formen), ličiti; Früchte aus Wachs —, načiniti (napraviti) voće od voska; ein schön gebildeter Körper, krasnoliko tělo; sie ist schön gebildet, krasna je struka; den Geist —, obrazovati, naobraziti duh; den Verstand —, brusiti, izbrusiti um; die Zunge —, uvěsbati jezik; ein gebildeter Mensch, obrazovan (izobražen) čověk; (abbilden), slikati, naslikati; sich —, *v. r.* (entstehen), es bildet sich oben ein Häutchen, kožurica se ozgor hvata; es bildet sich Brand im Getreide, zameće se snět u žitu; es bildete sich eine Wunde, rana se je napravila; (sich vervollkommnen), obrazovati se, naobraziti se (izobraziti se).
Bildend, *adj.* obrazujući, tvoreći, tvoran; —e Künste, obrazovne umětnosti.
Bilderachat, *m.* pisani bezdrak.
Bilderanbeter, s. Bildanbeter.
Bilderaufseher, *m.* nadzornik slikare.
Bilderbeschreiber, *m.* slikopisac.
Bilderbeschreibung, *f.* slikopis.
Bilderbibel, *f.* biblija sa slikami.
Bilderblende, *f.* izdubak.
Bilderbuch, *n.* slikaruša, knjiga sa slikami.
Bildercabinet, *n.* slikovnica.
Bilderdeuter, *m.* slikoslovac.
Bilderdeutung, *f.* slikoslovje.
Bilderdiener, s. Bildanbeter.
Bilderdienst, s. Bildanbetung.
Bilderfeind, *m.* slikomrzac, neprijatelj slikah; s. Bilderstürmer.
Bilderfibel, *f.* slikovni bukvar i. abecedar.
Bilderform, *f.* slikovni kalup.
Bilderfreund, *m.* slikoljub, prijatelj slikah.
Bilderfuß, s. Piedestal.
Bildergallerie, *f.* slikara.
Bildergemach, s. Bildercabinet.
Bildergerüst, Bildergestell, *n.* s. Staffelei.
Bilderhalle, s. Bildergallerie.
Bilderhandel, *m.* slikovna trgovina.
Bilderhändler, *m.* prodavac slikah.
Bilderkram, *m.* slikarije.
Bilderkrämer, *m.* slikotržac, slikonoša.
Bilderkrieg, *m.* borba radi kipovah.
Bilderkunde, *f.* slikoznanstvo.
Bilderkundige, *m.* slikoznanac.
Bilderkunst, Bilderlehre, *f.* nauka o prilikah.
Bilderladen, *m.* slikarski dućan.
Bilderleer, *adj.* bez slikah, prilikah.
Bilderliebhaber, s. Bilderfreund.
Bilderlos, *adj.* bez slikah, prilikah.
Bilderlust, *f.* slikoljublje.
Bildermaler, *m.* (v. heil. Bild.), ikonopisac
Bildermann, s. Bilderkrämer.
Bildern, *v. n.* razgledati slike (u knjigi); (*fig.*) govoriti u pričah i. prilikah.
Bilderputzer, *m.* čistilac slikah.
Bilderrahmen, *m.* okvir (od slike).
Bilderreich, *adj.* slikovit; (*fig.*) pun prilikah, prilikovit.
Bildersaal, s. Bildergallerie.
Bildersammlung, *f.* sbirka slikah.
Bilderschatz, *m.* blago od slikah.
Bilderschrift, *f.* (Hieroglyphen), slikovno pismo.
Bildersprache, *f.* govor u prilikah.
Bilderstein, *m.* pisani kamen.
Bilderstreit, *m.* borba s kipovah.
Bilderstuhl, *m.* podstavak, podnožje (kipa).
Bilderstürmer, *m.* kipoborac, ikonoborac, kipolomac.
Bilderstürmerei, *f.* kipoborstvo, ikonoborstvo.
Bilderverehrer, s. Bildanbeter.
Bilderverehrung, s. Bildanbetung.
Bildervoll, *adj.* pun slikah, prilikah.
Bilderwelt, *f.* svět u slikah.
Bilderwerk, *n.* slikarija, slikotvorina.
Bildformer, *m.* likotvorac.
Bildformerkunst, *f.* likotvorba.
Bildgestell, s. Piedestal.
Bildgießer, *m.* kipolěvac.
Bildgießerei, Bildgießekunst, *f.* kipolěvstvo; salěvanje kipovah.

Digitized by Google

Bildgräber, *m.* vajac, slikodubac.
Bildhauer, *m.* kipar.
Bildhauerakademie, *f.* kiparsko učilište, kiparska akademija.
Bildhauerarbeit, *f.* kipotvorina.
Bildhauerei, *f.* kiparija; ſ. Bildhauerkunſt.
Bildhauereiſen, *n.* kiparsko dlěto.
Bildhauerkitt, *m.* kiparski lem.
Bildhauerkunſt, *f.* kiparstvo.
Bildhauerſchule, *f.* kiparsko učilište.
Bildhauerwerk, *n.* kipotvorina.
Bildhübſch, *adj.* ubav, milovidan.
Bildkraft, ſ. Bildungskraft.
Bildlich, *adj.* u. *adv.* kao slika; (*fig.*) na priliku, u priliki; —er Ausdruck, rěč na priliku.
Bildmacher, *m.* slikar.
Bildner, *m.* tvorac, obraznik; (Bildhauer), kipar; (*fig.*) obrazovatelj, obrazovnik, učitelj.
Bildnerkunſt, *f.* obrazništvo; věština obraznička.
Bildniß, *n.* slika, ikona; (Portrait), obraz; (Standbild), kip; (*fig.*) prilika.
Bildnißmaler, *m.* obrazar.
Bildſam, *adj.* obrazovni.
Bildſamkeit, *f.* obrazovnost.
Bildſäule, *f.* kip.
Bildſchnitzer, *m.* rezbar.
Bildſchnitzerei, Bildſchnitzerkunſt, *f.* rezbarstvo.
ildſchön, *adj.* prekrasan; ein —es Mädchen, lěpota děvojka.
Bildſeite, *f.* lice, obličje, glava.
Bildſtecher, *m.* slikovajac, vajac.
Bildſtecherkunſt, *f.* slikovajstvo.
Bildſtein, *m.* pisani kamen.
Bildſtock, Bildſtuhl, ſ. Bilderſtuhl.
Bildung, *f.* (das Erſchaffen), tvorba; (das Bilden), obrazovanje; — eines Vereins, zastavljenje, sastav družtva; — des Verſtandes, brušenje, oštrenje, obrazovanje uma; (Entſtehen), postanak; (Cultur), obrazovanost (izobraženje; er hat —, on je obrazovan; ein Menſch von —, obrazovan čověk.
Bildungsanſtalt, *f.* obrazovni zavod.
Bildungsart, *f.* ustrojstvo.
Bildungsfähig, *adj.* obrazovni.
Bildungsfähigkeit, *f.* tvorivost; (Culturfähigkeit), obrazovnost.
Bildungshemmung, *f.* zapréka obrazovanja.
Bildungskraft, *f.* tvornost.
Bildungslaut, ſ. Conſonant.
Bildungslehre, *f.* nauk o razvoju (životinja).
Bildungslos, *adj.* neobrazovan.
Bildungsmangel, *m.* nestašica obrazovanosti (izobraženja).
Bildungsort, *m.* obrazovalište.
Bildungsproceß, *m.* razvojni postupak; tvorba.
Bildungsſaft, *m.* (*Cambium*), tvorivo stanično.
Bildungstrieb, *m.* raslost.
Bildungsunfähig, *adj.* neobrazovni.
Bildwerk, ſ. Bilderwerk.
Bildwirker, ſ. Damaſtweber.
Bilge, *f.* (b. Tuchſch.), držalje.
Bill, *f.* zakonski predlog.
Billard, *n.* krugljičana, loptalo, biljar; ſ. Billardſpiel.
Billardiren, *v. n.* krugljičati se, biljarovati, biljariti se.
Billardkegel, *m.* padavac.
Billardkugel, *f.* krugljica.
Billardſpiel, *n.* krugljičanje, biljarenje.
Billardſpieler, *m.* krugljičar, biljarnik.
Billardſtock, *m.* tukač.
Billardzimmer, *n.* krugljičarnica, biljarda, biljarnica.
Bille, *f.* (Zapfen), čep; (b. Müll.), klepac, sěčivica, oškra.
Billen, *v. a.* (einen Mühlſtein —), posěći, pobiti, pokivati, sěći, poklepati (žrvanj).
Billenmehl, *n.* izsěvci, osěvci.
Billet, *n.* (Briefchen), pisamce; (Bild), sličica, biljet; (Einlaßkarte), ulaznica.
Billetiren, *v. a.* oceduljiti.
Billig, *adj.* das iſt nicht mehr als —, to je baš pravedno (pravično); nichts iſt —er, als . ., sasvim je pravedno, da . .; was gerecht und — iſt, što je pravično i pravedno (sdušno), pravicu i pravdu; es wäre —, pristojalo bi; ein —er Preis, prilična, primerena cěna; zu den —ſten Preiſen, u vrlo priličnu cěnu, što se može cěnije (jevtinije); er iſt ſehr — in ſeinen Forderungen, neiště više nego što treba; eine —e Strafe, umerena kazan.
Billigen, *v. a.* odobriti, pohvaliti; privoliti na što.
Billigermaßen, Billigerweiſe, *adv.* po pravdi i. duši.
Billiger, *m.* odobritelj.
Billigkeit, *f.* (*aequitas*), sdušnost (pravičnost); die — einer Forderung, pravednost iskanja, iske; nach —, po pravdi; nach Recht u. —, po pravdi i pravici; (v. Preiſe), priličnost, primerenost (cěne), cěnost.
Billigkeitsgrund, *m.* aus Billigkeitsgründen etwas thun, učiniti što jer je to pravedno, sdušno.
Billigkeitsrückſicht, *f.* obzir, pogled na pravednost; aus —en, obziruć se na pravednost; radi pravednosti, sdušnosti.
Billigung, *f.* odobrenje, odobravanje.
Billing, *m.* (*Cyprinus aspius*), bucov.
Billion, *f.* bilion, milion milionah.
Bilſe, *f.* Bilſenkraut, *n.* (*Hyosciamus*), bun, bunika, svinjarac.
Bilſenöl, *n.* bunovo ulje.

Digitized by Google

Bilſenpflaſter, *n.* bunov oblič, meč i. melem.
Bilſenſalbe, *f.* bunova pomast.
Bilſenſame, *m.* bunovo sěme.
Bilz, ſ. Pilz.
Bimmel, *f.* zvončić, mědenjača.
Bimmeln, *v. a.* zveckati, zveketati.
Bimſen, *v. a.* trljati plavcem, plovućcem.
Bimsſtein, *m.* plavac, plovućac.
Bindahle, *f.* remenarska igla.
Bindart, *f.* bradva, širočka.
Bindbalken, *m.* roženica.
Bindband, *n.* veza, vezica; ſ. Angebinde; Haarband.
Bindbar, *adj.* vezan (*f.* vezna).
Bindbaſt, *m.* vezovina.
Binde, *f.* (Band), trak, vrpca, vrbac, vezica; (*med.*) zavoj; (— um den Leib), pojas, tkanica; (Cravatte), ovratnik; (am Hemde), obtoka; (*anat.*) vezica; (Bauw.), trak; (*Heraldik*), stréka, trak.
Bindebaum ſ. Heubaum.
Bindekalk, ſ. Gypsmörtel.
Bindelohn, *m.* obručevina.
Bindemeſſer, ſ. Bandmeſſer.
Bindemittel, *n.* vezilo; ſ. Mörtel.
Binden, *v. a.* uvezati, vezati; (zuſammen—), svezati; den Baum an einen Pfahl —, privezati drvo uz kolac; ein Faß —, obručati bačvu; ſich einen Strick um den Leib —, vezati se konopcem preko pása; einem die Hände —, svezati, sputati komu ruke; (*fig.*) odséći komu ruke; mit gebundenen Händen, svezanih rukuh; einen Blumenſtrauß —, ukititi cvéće; okititi kitu cvéća; einem etwas auf die Naſe —, slagati, nalagati komu što; einen Verluſt an das Bein —, lako pregoréti kakva štetu; einen Uebelthäter —, vezati zločinca; ein Tuch um den Kopf —, povezati glavu (maramom, rubcem); um den Hals —, ovezati oko vrata; der Leim bindet gut, klija (kelje, tutkalo) dobro drži; einem die Zunge —, umučkati koga; die gebundene Rede, sličnoréčna besěda; ein gebundener Boden, ligasta zemlja; ich bin gebunden, ja sam stegnut; ich bin an das Geſetz gebunden, ja se moram držati zakona; ſich an etwas —, zavezati se, obavezati se na što.
Binden *n.* (des Weingartens), vezitba.
Binder, *m.* vezilac, vezač; ſ. Faßbinder, Bindholz.
Binderhandwerk, *n.* bačvarija, sudarija.
Binderlohn, *m.* vezarina.
Binderſchlägel, ſ. Böttcherſchlägel.
Bindeſcheibe, *f.* (bačvarske) nožnice.
Bindeſchlüſſel, *m.* ključ sv. Petra.
Binderſchnitzer, *m.* rezlica, zasékač.
Bindeſohlen, ſ. Sandalen.
Bindewort, *n.* veznik.
Bindezeichen, *n.* kopčica.
Bindezeug, *n.* povojna sprava, povojnjak.
Bindfaden, *m.* kanap, dretva, špaga*, uzica.
Bindfadenrolle, *f.* kanapni mosur, kanapnica.
Bindhaut, *f.* (im Auge), spojka.
Bindholz, *n.* svezani rogovi, vezak.
Bindling, *m.* ſ. Zaunwinde.
Bindriegel, *m.* prěčnica.
Bindriem, *m.* vezaći remen, térkija.
Bindruthe, *f.* trta.
Bindſeil, *n.* pripon, sapon.
Bindſel, *n.* konopje.
Bindſtock, ſ. Knebel.
Bindung, *f.* vezanje; vezitba, veznja.
Bindungsmittel, ſ. Bindemittel.
Bindweide, ſ. Bandweide.
Bindwerk, *n.* oblučje.
Bindwurm, *m.* (*Fasciola*), tračić.
Binetſch, ſ. Spinat.
Binge, ſ. Pinge.
Bingelkraut, *n.* (*Mercurialis annua*), resulja.
Binnbaum, ſ. Maßholder.
Binnen, *praep.* do, za, u; — einer Stunde, za jedan sat; — heute und morgen, danas ili sutra.
Binnendeich, *m.* nutarnji gat, sip.
Binnengewäſſer, *n.* sredozemna voda.
Binnenhandel, *m.* nutarnja i. domaća trgovina.
Binnenland, *n.* nutarnja zemlja.
Binnenländer, *m.* préhod.
Binnenländiſch, ſ. Inländiſch.
Binnenmeer, *n.* nutarnje i. domaće more.
Binnenmühle, *f.* nutarnji mlin.
Binnenſchifffahrt, *f.* nutarnja plovitba, nutarnje brodarenje.
Binnenverkehr, *m.* nutarnje obćenje, nutarnji promet.
Binnenwaſſer, *n.* sredozemna voda.
Binnenwelt, ſ. Innenwelt.
Binnenzoll, *m.* nutarnja (medjuzemna) carina.
Binnertiefe, *f.* nutarnja struga.
Binſe, *f.* (*Scirpus*), sitina, sitak, sit; (*Juncus*), sita, kalac.
Binſen-, (in Zuſ.), sitan.
Binſenartig, *adj.* sitast; —e Pflanzen, (*Juncagineae*), brulice.
Binſenbeflochten, *adj.* sitom opleten.
Binſenblume, *f.* (*Butomus umbellatus*), kosan.
Binſenbrücke, *f.* rogozni most.
Binſenbüſchel, *n.* sitna rukovět.
Binſendecke, *f.* rogožina, rogoža, hasura*, stura.
Binſenfeld, *n.* sitinac, sitnik.
Binſengeflecht, *n.* sitnina, sitneni pleter.
Binſengras, *n.* (*Juncus articulatus*), koléncati kalac.
Binſenhalm, *m.* (*Melica coerulea*), zona.

Digitized by Google

Binſenknopf, *m.* ſ. Kugelbiſtel.
Binſenkorb, *m.* sitnjak.
Binſenmark, *n.* sitna srčika.
Binſenmatte, *f.* rogožica.
Binſennachtigall, *f.* ſ. Binſenſänger.
Binſennelke, *f.* (*Aphyllantes*), bezliska.
Binſenreuſe, *f.* vrša od site.
Binſenſänger, *m.* (*Motacilla Schoenobanus*), (pěnica-)rogožnjača.
Binſenſchwertel, ſ. Binſenblume.
Binſenſeide, ſ. Bettgras.
Binſenvoll, *adj.* sitovit; rogozovit.
Binſicht, *adj.* sitast.
Binſig, *adj.* sitovit; rogozovit.
Binſter, *m.* vezilac.
Binzbaut, *m.* ſ. Ellritze.
Biograph, *m.* životopisac.
Biographie, *f.* životopis.
Biographiſch, *adj.* životopisni.
Biologie, *f.* životoslovje.
Bipartiren, *v. a.* razpoloviti, poloviti, predvojiti.
Biquadrat, *n.* dvočetver.
Birke, *f.* (*Betula alba*), breza.
Birken, *adj.* brezov.
Birkenartig, *adj.* brezolik, brezast.
Birkenbaum, *m.* ſ. Birke.
Birkenbäumchen, *n.* brezica, brezić.
Birkenbuſch, *m.* brezje; brezjak.
Birkenfalter, *m.* (*Papilio betulae*), brezovnjak.
Birkenflechte, *f.* (*Lichen glauous*), sivi [lišaj.
Birkenholz, *n.* brezovina.
Birkenkork, ſ. Birkenpilz.
Birkenlaus, *f.* (*Aphis betulae*), brezov ušenac.
Birkenmarder, ſ. Marder.
Birkenmeth, *m.* brezova medovina.
Birkenöl, *n.* brezova smola.
Birkenpilz, *m.* brezovnjača.
Birkenreis, *n.* brezovo granje; brezje.
Birkenrinde, *f.* brezova kora.
Birkenruthe, *f.* brezovica.
Birkenrüſſelkäfer, *m.* (*Curculio betulae*), pipa.
Birkenſaft, *m.* brezova musa i. buza.
Birkenſauger, *m.* (*Chermes betulae*), brezov sisač.
Birkenſchwamm, *m.* (*Agaricus betulae*), brezova gljiva.
Birkenſpinne, *f.* (*Aranea betulae*), brezov pauk.
Birkenſtab, *m.* brezovac.
Birkenſtock, *m.* brezovača.
Birkentheer, *n.* dveka.
Birkenthon, *m.* (*Argilla sterilis*), pržulja, prhulja.
Birkenwald, *m.* brezik.
Birkenwanze, *f.* (*Cimex betulae*), brezova stěnica.
Birkenwaſſer, *n.* Birkenwein, *m.* ſ. Birkenſaft.
Birkenwickler, *m.* brezov zavijač.
Birkfalk, ſ. Bergfalk.
Birkfuchs, ſ. Rothfuchs.
Birkhäher, *m.* (*Coracias garrula*), smrdovrana.
Birkhahn, *m.* (*Tetrao Tetrix*), ružovac, mali tetrěb.
Birkhenne, *f.* mala tetrěbka, ružovica.
Birkhuhn, *n.* ſ. Birkhahn.
Birkilgen, ſ. Knäckente.
Birkling, ſ. Birkenſchwamm.
Birkwald, ſ. Birkenwald.
Birkwildbret, *n.* tetrěbad.
Birkwurz, Birkwurzel, *f.* (*Ferula communis*), devesilj; ſ. Tormentille.
Birn, Birne, *f.* kruška (voće).
Birn-, (in Zuſ.), kruškov.
Birnartig, *adj.* kruškast.
Birnbaum, *m.* kruška, kruškovo drvo.
Birnbäumchen, *n.* kruščić.
Birnbaumen, *adj.* kruškov.
Birnbaumholz, *n.* kruškovina. [ska.
Birnblatt, *n.* kruškov list, kruškova li-
Birnbranntwein, *m.* kruškovica.
Birnbrei, ſ. Birnmuß.
Birnchen, *n.* kruščica.
Birneſſig, *m.* kruškova kvasina, kruškovo sirće, kruškov ocat.
Birnfliege, *f.* (*Musca pyrastri*), kruškova mušica.
Birnförmig, *adj.* kruškast.
Birngarten, *m.* krušik, kruškar.
Birnkraut, *n* (*Pyrola*), kruščica.
Birnkürbiß, *m.* tikvica.
Birnmoſt, *m.* kruškovača, kruškovik.
Birnmuß, *m.* kruškova kaša i. papula.
Birnpflanzung, *f.* krušik.
Birnſaft, *m.* kruškovi sok.
Birnſauger, *m.* (*Chermes pyri*), kruškov sisač. [ške.
Birnſchnitz, *m.* kalotina, križka od kru-
Birnſtamm, *m.* kruškovo stablo.
Birnſtiel, *m.* peteljka od kruške.
Birnſyrup, *m.* kruškova sladorača.
Birnwein, ſ. Birnmoſt.
Birole, ſ. Goldamſel.
Birſchen, ſ. Bürſchen.
Biß, *adv.* das Waſſer reichte — an die Knie, voda je bila tja do koléna; er muß — auf den letzten Heller bezahlen, mora da plati sve do zadnje krajcare; — hieher, dovde, dovle; — dorthin, donde; — dahin bin ich fertig, dotle ću biti gotov; — auf weitern Befehl, do dalje zapovědi; — nach Oſtern verſchieben, do poslě uzkrsa odgoditi; — jetzt, do sada, dosele; —, *conj.* warte — ich fertig bin, počekaj dok svršim.
Biſam, *m.* mošak.
Biſamapfel, *m.* jabuka moškatnica.
Biſamartig, *adj.* moškast.
Biſambiber, *m.* (*Sorex moschatus*), tekunica moškata.

Digitized by Google

Biſamblume, *f.* (*Adoxa moschatelina*), europejska moškatka.
Biſambock, *m.* ſ. Biſamthier, Biſamkäfer.
Biſambüchſe, *f.* moškovnica.
Biſambufter, *m.* gizdelin.
Biſamente, *f.* (*Anas moschata*), šipun, šipunka, morska patka i. plovka.
Biſamfell, *n.* kabarovina.
Biſamflockenblume, *f.* (*Centaurea moschata*), moškati različak.
Biſamgeruch, *m.* mošak-duša, moškov miris.
Biſamhirſch, ſ. Biſamthier.
Biſamkäfer, *m.* (*Silva Vespillo*), groboder.
Biſamkatze, ſ. Zibethkatze.
Biſamknoblauch, *m.* (*Allium moschatum*), moškat luk.
Biſamknopf, ſ. Biſamflockenblume.
Biſamknoſpe, ſ. Biſamblume.
Biſamkorn, *n.* moškato zrnje.
Biſamkraut, *n.* ſ. Biſamblume.
Biſamkugel, *f.* moškova bobica.
Biſammalve, *f.* (*Malva moschata*), moškata slězovača.
Biſammaus, *f.* moškat miš.
Biſamnarciſſe, *f.* (*Narcissus moschatus*), moškat sunovrat.
Biſamniere, *f.* moškova žlězda.
Biſamochs, *m.* moškat tur.
Biſampappel, *f.* (*Hibiscus Abelmoschus*), moškovac.
Biſamratte, ſ. Biſambiber.
Biſamroſe, *f.* moškata ruža.
Biſamſame, ſ. Biſamkorn.
Biſamſchwein, *n.* moškat prasac.
Biſamſpitzmaus, *f.* ſ. Biſambiber.
Biſamſtier, ſ. Biſamochs.
Biſamſtorchſchnabel, *m.* (*Geranium moschatum*), moškati ždralinjak.
Biſamthier, *n.* Biſamziege, *f.* kabar.
Biſchen, ſ. Bißchen.
Biſchof, *m.* vladika, biskup*; (b. Or.), episkop*; arhierej; zum — weihen, zavladičiti; (Getränk), *n.* narančevica.
Biſchöflich, *adj.* vladičin, biskupski, episkopski.
Biſchofsamt, *n.* vladičanstvo, biskupska i. episkopska čast.
Biſchofshut, *m.* (vladičina, biskupska, episkopska) mitra.
Biſchofskreuz, *n.* vladičin i. biskupski [krst.
Biſchofskrone, *f.* biskupska kruna.
Biſchofsmantel, *m.* vladičin i. biskupski plašt.
Biſchofsmütze, *f.* ſ. Biſchofshut.
Biſchofsſtab, *m.* biskupska štaka i. palica; vladičino žezlo.
Biſchofsſtuhl, *m.* biskupska stolica.
Biſchofswahl, *f.* izbor vladike, biskupa, episkopa.
Biſchofsweihe, *f.* vladičenje.
Biſchofswürde, *f.* vladičanstvo; biskupsko, episkopsko dostojanstvo; die — bekleiden, vladikovati.
Biscuit, dvopek, suhar.
Biscuittorte, *f.* dvopekovina; dvopečna proha i. krustavica.
Bisher, *adv.* do sada, dosele, dosle.
Bisherig, *adj.* dosadanji, dosadašnji, dojakošnji.
Biskoten, ſ. Biscuit.
Bismuth, ſ. Wismuth.
Biſon, *m.* (*Bison*), zubar.
Biß, *m.* ujed, griz, ugriz; einen — in etwas thun, zagrizti u što; einen — bekommen, biti ujeden; die Biſſe des Gewiſſens, grižnja duševnosti; (waidm.) žvalo.
Bißblume, ſ. Küchenſchelle.
Bißchen, *n.* zalogajić, komadić; (ein wenig), malo, malko, mrvke, trošica, mrvice.
Biſſen, *m.* zakusak, okusak, zalogaj, ždrkljaj; hier gibt es ſchmale —, ovdě se tanko jede; ein — Brod, komad kruha; er hat nicht einen — Brod, neima što založiti; man kann hier nicht einen — Brod bekommen, nemože ovdě čověk ni mrve kruha dobiti.
Biſſenweiſe, *adv.* komad po komad.
Biſſewurm, *m.* (*Oestrus bovis*), štrk, štrkalj.
Biſſig, *adj.* ujedan; das iſt ein —er Hund, ovaj pas grize; (*fig.*) zubat; — ſein, zajedati, zagrizati, zubati se, klati se; ein —er Menſch, zagrizalo, ujedač.
Biſſigkeit, *f.* zubatost.
Biſter, ſ. Bieſter.
Biſthum, *n.* biskupija; (b. Or.) eparhija; ſ. Biſchofswürde.
Bißweilen, *adv.* kadkad, kadšto, drugda, někda i někda, koji put.
Bißwunde, *f.* ujedina, ugrizina, ugrizotina.
Bittbrief, *m.* ſ. Bittſchreiben.
Bitte, *f.* molba, prosba, prošnja (prošenje); eine — thun, zamoliti (koga), zamoliti se (komu); eine — für Jemand einlegen, moliti za koga; ich hätte noch eine kleine — an Sie, još Vas nešto molim.
Bitten, *v. a.* zamoliti, moliti (koga), moliti se (komu); zu Gott —, želiti što u Boga; ehe denn ihr bittet, prije molitve vaše; um eine Tagſatzung —, moliti ročište; ich bitte um Geduld, molim vas strpite se, potrpite se; ich bitte um Erlaubniß, molim vas, dopustite; ich bitte dich, thue das nicht! nemoj za Boga! zu Gaſte —, pozvati (koga) na ručak; zum Gevatter —, okumiti, kumiti (koga).
Bittend, *adv.* moleć; — einkommen, moliti.

Digitized by Google

Bitter, *m.* molitelj.
Bitter, *adj.* gorak, grk, čemeran, žuk, (žuhak); — werden, grknuti, goraknuti, ogrknuti, ogorčati; das ſchmeckt —, to je gorko; — machen, ogorčiti; (*fig.*) —e Armuth, ljuta nevolja; —e Thränen weinen, roniti gorke suze; das iſt eine —e Arbeit, to je tvrd, mučan posao; ein —er Biſſen, —er Brocken, krvav zalogaj; (v. Menſchen), jědan, zajedljiv; — ſein, zajědati, zagrizati (u koga); er kann ſehr — ſein, znade čověka vrlo ujěsti; (feindſelig), zloban.
Bitterapfel, *m.* ſ. Coloquinte.
Bitterbier, *n.* gorčak.
Bitterböſe, *adj.* zlosrdan, vrlo ljutit, srdit; auf Jemanden — ſein, zlosrdnuti na koga.
Bitterbrennend, *adj.* gorkoljut.
Bitterdiſtel, ſ. Marienditſtel.
Bittererde, *f.* gorčica.
Bitterfeind, *adv.* einem — ſein, zlosrdnuti na koga.
Bitterfiſch, *m.* (*Cyprinus amarus*), gorčica.
Bitterholz, *n.* (*Xylopia*), gorkodrv.
Bitterholzbaum, *m.* ſ. Quaſſia.
Bitterkalk, *m.* gorčikovac.
Bitterkalt, *adj.* u. *adv.* cičovit; es iſt —, pukao je cič.
Bitterkeit, *f.* gorkost; gorčina, grčina, gorkoća, žukoća; die — des Todes, ljutost smrti; ein Herz voller —, srce puno zlobe i. žuči.
Bitterklee, *m.* (*Menyanthes trifoliata*), gorki trolist.
Bitterkraut, *n.* (*Picris*), kraska, laktac.
Bitterkreſſe, *f.* (*Cardamine amara*), gorka rěžuha.
Bitterlich, *adj.* nagrk; es hat einen —en Geſchmack, nagrko je u ustih; — weinen, gorko plakati; — werden, grknuti, ogrknuti.
Bitterling, *m.* ſ. Bitterfiſch; Enzian.
Bittermandel, *f.* gorki bademak.
Bittern, *v. a.* ogorčiti, gorčiti.
Bitterſalz, *n.* gorka sol.
Bitterſalzerde, ſ. Bittererde.
Bitterſauer, *adj.* ein —es Geſicht machen, kiselo gledati, kisati.
Bitterſpath, *m.* (*Picrospathum*), gorkovac.
Bitterſtein, *m.* (*Lapis muriaticus*), gorki kamen.
Bitterſtoff, *m.* gorčilo, gorčina.
Bitterſüß, *adj.* sladogrk, sladkogorak, gorkosladak.
Bitterſüß, *n.* (*Solanum Dulcamara*), gorkoslad, razhodnik.
Bittertrank, *m.* gorko piće.
Bitterwaſſer, *n.* (voda-)gorkovica, gorka voda.
Bitterweide, *f.* (*Salix fragilis*), krhka vrba.
Bitterwein, *m.* pelunija, pelenaš, pelinkovac, pelenjak.
Bitterwurzel, *f.* (*Ophiorrhiza Mungos*), zmijarka; (*Gentiana lutea*), žuta vladisavka.
Bitteſſen, *n.* ſ. Polterabend.
Bittfrohne, *f.* mobarska (molbarska) tlaka.
Bittfuhre, *f.* mobarska vožnja.
Bittgang, *m.* obhod, procesia*.
Bittgeſang, *m.* molitvena pěsma; (b. Or.) molebstvije.
Bittgeſuch, *n.* molbenica.
Bitt-Leihen, *n.* naruč *f.*
Bittlich, ſ. Bittend.
Bittſchreiben, *n.* Bittſchrift, *f.* molbenica.
Bittſteller, *m.* molitelj.
Bitt-Tag, ſ. Bet-Tag.
Bitt-Träger, *m.* molbenik.
Bittweiſe, *adv.* molbom, po put molbe; etwas — erhalten, molbom steći; izmoliti.
Bittwerber, *m.* molitelj.
Bitumen, ſ. Erdpech.
Bituminös, *adj.* ſ. Erdharzig.
Bitzeln, *v. n.* der Wein bitzelt, vino rezi, vino se je zagrizlo.
Bitzelnd, *adj.* rezak.
Bitzling, ſ. Meerbeißer.
Bitzweitzen, *m.* (*Panicum italicum*), bar.
Bitzwurz, ſ. Küchenſchelle.
Bivouac, Bivouac, *n.* noćenje na polju.
Bivouakiren, *v. n.* prenoćiti, noćiti na polju.
Bizarr, *adj.* majatan, nastran; ein —er Menſch, čudak.
Bizarrerie, *f.* majatnost; nastranost.
Blach, ſ. Flach.
Blachfeld, *n.* ravan, ravnica, poljana.
Blachfroſt, *m.* golomrazica, suhomrazica.
Blackfaß, ſ. Tintenfaß.
Blackfiſch, ſ. Tintenfiſch.
Blaffen, ſ. Bellen.
Blaffer, *m.* lajalac; ogar; (*fig.*) brbljavac, brbljo.
Blähen, *v. a.* naduti, napuhnuti, naduvati, nadimati; (hochmüthig machen), naduti; ſich —, naduti se, ptičiti se, propinjati se, proganjati se.
Blähend, *adj.* nadimajući, naduvajući; naduvni, nadamni.
Blähhals, *m.* debeo vrat.
Blähkrankheit, ſ. Trommelſucht.
Blähſucht, *f.* větrovi.
Blähung, *f.* nadimanje, naduvanje; nadam; ich habe —en, napinje me, poduzeo me je nadam; —en vertreiben, puditi větrove.
Blähungsanhäufung, *f.* nakup větrovah.
Blähungsmittel, *n.* pudilo nadma.
Blak, *m.* požar.
Blakblei, *n.* nečisto olovo.
Blaken, *v. n.* buktěti dimom.

Digitized by Google

Blaker, ſ. Henkelleuchter; Wandleuchter.
Blakerig, Blakig, *adj.* dimljiv.
Blame, *f.* zloglasnost; sramota.
Blamiren, *v. a.* skuditi, javno osramotiti; ſich —, *v. r.* osramotiti se.
Blanco, ſ. Blanco.
Blank, *adj.* —er Wein, bělo vino; —es Schwert, světao mač; (*poët.*) zelen mač; (entblößtes Schwert), goleš; — und bloß, gol i nag; —e Karte, ſ. Blanquet.
Blank, *m.* (Wb.) blauer —, peles, braničevka.
Blänke, *f.* (Forſtw.) čistac, čistina, progaljina, laz.
Blänken, *v. a.* čistiti, světliti, laštiti.
Blänkern, *v. n.* světlucati se, blistati se; ſ. Plänkern.
Blankette, ſ. Blanquet.
Blankfroſt, ſ. Blachfroſt.
Blankheit, *f.* světloća, laština.
Blankmacher, *m.* laštilac.
Blankſcheit, *f.* blanšeta.
Blankſtoßbock, *m.* (kožarski) panj.
Blankſtoßen, *n.* laštenje.
Blanquet, *n.* bělica.
Bläschen, *n.* měhurić, prištić, puhica.
Bläschenkraut, ſ. Blaſenkraut.
Blasdruckwerk, *n.* měhotlak.
Blaſe, *f.* měhur, bešika*; (Waſſer—), klobuk, bobuk, božurak, klopac, puljak; —n werfen, bobučiti, bobutiti, izbijati klobuke; (—n im Brode), šupljika; (Hitz—), jašterica; (am Körper), měhur, puha, prišt; —n bekommen, oprištiti se, podprištiti se, oměhuriti se; —n ziehen, podprištiti, podměhuriti, prištiti, měhuriti; es bildete ſich eine —, podměhurilo i. podklobučilo se je; (Branntwein—), kotao, kazan*, lambik.
Blaſebalg, *m.* měšina, měh, měhovi, měšnice.
Blaſebalgtreter, ſ. Balgtreter.
Blaſebaß, ſ. Fagot.
Blaſegeräth, ſ. Blaſewerkzeug.
Blaſehorn, *n.* trublja.
Blaſelaut, *m.* puhaći glas.
Blaſeloch, *n.* puhalica.
Blaſen, *v. n.* zapuhati, puhati; (v. Winde), piriti; duhnuti, puhnuti, duhati (duvati), dimati, puhati; in das Feuer —, piriti, pirnuti vatru; die Speiſen kalt —, opuhati jelo; Glas —, razduhati staklo; in die Hände —, hukati; Einem etwas in die Ohren —, guknuti, prišapnuti komu što; das läßt ſich nicht —, to se neda samo odpuhnuti; ein Inſtrument —, svirati; die Flöte —, dudukati; die Trompete oder auf der Trompete —, trubiti; das Horn —, trubiti u rog; mit Einem in ein Horn —, puhati s kim u jednu tikvu; Lärm —, trubiti na buku i. uzbunu; zum Abzuge —, trubiti na pohod i. odlazak.
Blaſenalge, *f.* (*Vaucheria*), puharka.
Blaſenampfer, *m.* (*Rumex vesicarius*), měhurav štavalj.
Blaſenausſchlag, *m.* puhice.
Blaſenball, ſ. Ballon.
Blaſenbandwurm, *m.* měhurata trakavica.
Blaſenbaum, *m.* (*Colutea arborescens*), pucalina, pucaljka, grohotuša.
Blaſenbruch, *m.* měhurova kila; klini.
Blaſenentzündung, *f.* měhurov žar.
Blaſenerbſe, ſ. Herzerbſe.
Blaſenerdrauch, *m.* (*Fumaria vesicaria*), měhurata dimljača.
Blaſenfieber, *n.* měhurovita gnjilača.
Blaſenförmig, *adj.* měhurast.
Blaſenfuß, *m.* (*Thrips*), měšičar.
Blaſengang, *m.* (*Ductus cisticus*), žučovod měhurni.
Blaſengrasleder, *n.* (*Conferva bul.*), měhurata okrěčina.
Blaſengrün, *n.* pasjakovica; ſ. Kreuzbeere.
Blaſengrund, *m.* měhurovo dno.
Blaſenhals, *m.* měhurov grlić.
Blaſenheide, *f.* (*Erica physodes*), měhurat vrěs.
Blaſenhut, *m.* kapak.
Blaſenkäfer, *m.* ſ. Cantharis.
Blaſenkirſche, ſ. Judenkirſche.
Blaſenklee, *m.* (*Trifolium fragiferum*), malinasta děteljina.
Blaſenkohl, *m.* (*Brassica vesicaria*), měhurat kupus.
Blaſenkopf, ſ. Blaſenhut.
Blaſenkraut, *n.* (*Utricularia*), měšinka.
Blaſenkreſſe, *f.* (*Lepidium vesicarium*), měhurati ognjivac.
Blaſenlähmung, *f.* uzma měhura.
Blaſenmachend, ſ. Blaſenziehend.
Blaſenmoos, *n.* (*Splachnum*), voljavica.
Blaſennuß, ſ. Pimpernuß.
Blaſenöffnung, *f.* měhurovo zjalo; (Aufſchneidung), razpor měhura.
Blaſenpflanze, *f.* (*Caesalpinia vesicularia*), cesalpinka.
Blaſenpflaſter, *n.* prištilo, měhurilo.
Blaſenpuppe, ſ. Judenkirſche.
Blaſenriedgras, *n.* (*Carex vesicaria*), měhurati šaš.
Blaſenrothlauf, *m.* nežit.
Blaſenſchlagader, *f.* (*Arteria vesicalis*), měhurova kucavica i. odihavica.
Blaſenſchnitt, *m.* razpor měhura.
Blaſenſchnur, *f.* měhurova veza.
Blaſenſtaude, *f.* ſ. Blaſenbaum.
Blaſenſtein, *m.* měhurni kamen.
Blaſenſteinzertrümmerung, *f.* krušenje měhurnoga kamena.
Blaſenſtich, *m.* probod měhura; ſ. Blaſenſchnitt.
Blaſenſtrauch, ſ. Blaſenbaum.

Digitized by Google

Blasentang, *m.* (*Fucus vesiculus*), měhurovita haluga.
Blasentragant, *m.* (*Astragalus vesicalis*), měhurati kozinac.
Blasenträger, *m.* (*Lacerta bullaris*), měhurata jašterica.
Blasenvorfall, *m.* izvala měhura.
Blasenwerfen, *n.* bobućenje, bobućenje.
Blasenwurm, *m.* metilj.
Blasenziehend, *adj.* prištan, prištovlačan; ein —es Mittel, prištilo.
Blasenzieher, *m.* ſ. Cantharis.
Blasenzins, *m.* izpek.
Blasenzug, *m.* ſ. Waldbrebe.
Blaſer, *m.* strekač, brizgač.
Bläſer, *m.* puhač; (*mus.*) sopac, svirač.
Blaſerohr, *n.* pušica, puhaljka, puhalica; (in Glash.), duhalica; ſ. Löthröhr.
Blaſesack, *m.* měšina.
Blaſewerk, *n.* puhalo, duhalo.
Blaſewerkzeug, ſ. Blasinſtrument.
Blashorn, *n.* trubni rog.
Blaſicht, *adj.* měhurast.
Blaſig, *adj.* pristav, oprišten.
Blasinſtrument, *n.* sopilo, svirala.
Blasinſtrumentenmacher, *m.* sopilar, svíralar.
Blasmaſchine, *f.* měšnice.
Blasofen, *m.* duvaća peć.
Blaſon, *m.* grb.
Blaſoniren, *v. a.* grbovati, slikati grbove.
Blaſoniſt, *m.* grbar.
Blasphemie, *f.* blazan, *f.*, hula, psovka na Boga.
Blasphemiren, *v. n.* huliti na Boga, psovati Boga, blazniti.
Blasphemiſch, *adj.* bogohulni, bogopsovni.
Blasphemiſt, *m.* huliteli, psovač Boga.
Blaß, *adj.* blěd; er wurde — wie die Wand, problědi kao krpa; —en Geſichts, blědolik; — werden, blěděti, problědnuti.
Blaßäugig, *adj.* blědook.
Blaßblau, *adj.* blědoplav, blědomodar.
Blaßbraun, *adj.* blědosmedj.
Bläßchen, ſ. Blaßhuhn.
Bläſſe, *f.* blědost, blědoća; (am Pferde), lisa; ein Pferd mit einer —, lisast konj; eine Kuh mit einer —, cvětasta krava.
Bläſſe, *m.* lisac (konj), cvětonja (vol); —, *f.* cvětulja (krava); cvatuša (koza).
Blaſſen, *v. n.* blěditi, blědnuti.
Bläßente, *f.* lisasta patka.
Bläßgans, *f.* lisasta guska.
Blaßgelb, *adj.* blědožut, žutast.
Blaßgrau, *adj.* siv.
Blaßgrün, *adj.* blědozelen, zelenkast.
Blaßheimer, *m.* (*Brassica capitata*), glavato zelje.
Bläßhuhn, *n.* (*Fulica atra*), crna liska.
Bläßlich, *adj.* blědjahan.
Bläßlichkeit, *f.* blědjahnost.
Blaßnaſe, *f.* (*Coluber pallidus*), blěda guja.
Blaßroth, *adj.* crvenkast.
Blaßwangig, *adj.* blědolik.
Bläſtrig, *adj.* —es Brod, pedičav kruh; das Brod iſt — geworden, kruh se je popedao.
Blatt, *n.* list; (*coll.*) lišće; (Papier—), listac; (das — des Lauches u. ſ. w.), pero; das — hat ſich gewendet, kocka se je obrnula, sreća se je promenila, sve se je izvrnulo; es könnte ſich das — wenden, moglo bi se prevrnuti; Blätter treiben, listati; das — eines Tiſches, stolna ploča; kein — vor das Maul nehmen, govoriti na sva usta; das — der Schere, nožica; das — der Säge, ploča od pile; (waibm.), ſ. Schulterblatt; (b. Web.), brdila, oglobje; (b. Näht.), pola; (Bien.), sat; öffentliche Blätter, javni listovi; novine; das wandelnde —, (*Mantis*), bogomoljka.
Blattähnlich, *adj.* listolik, listast.
Blattanſatz, ſ. Afterblatt.
Blattauge, *n.* ſ. Blattknospe.
Blattbein, ſ. Breitbein.
Blattblei, *n.* olovni listovi.
Blättchen, *n.* listka (liska); (*min.*) lopušica.
Blättchengold, ſ. Blattgold.
Blatten, *v. a.* podkresati, podkresavati, okomiti, komiti.
Blätten, *v. a.* einen Rehbock —, zviždati na srndaća.
Blatter, *f.* prišt, vodena krasta; (eine kleine —), čibuljica, bubuljica, cvrljak, puhica, mozuljac, mazuljac; ospica; (Pocke), koza, patula; die —n, *pl.* (*variolae*), koze; die natürlichen —n bekommen, okrastati se, dobiti koze; die natürlichen —n überſtehen, prebolěti koze; er befam —n, napale su na njega velje kraste; die eingeimpften —n, ucěpljene boginje; die —n einimpfen, impfen, ucěpiti, cěpiti boginje; mit —n behaftet, boginjav.
Blätterabdruck, *m.* (*Phytolypolitus foliorum*), listokam.
Blätteranhang, Blätteranſatz, *m.* ſ. Afterblatt.
Blätterarm, *adj.* nelisnat.
Blätterbinder, ſ. Blattmacher.
Blätterblume, *f.* (*Phyllanthus*), polistnik.
Blättererde, *f.* ljuskavača.
Blättererz, *n.* ljuskavac.
Blättererzeugend, *adj.* listorodan.
Blättergebackenes, *n.* pita.
Blattergift, *n.* boginjevina.
Blättergelb, ſ. Gelbgrün.
Blättergold, ſ. Blattgold.
Blätterig, *adj.* listan, lisnat; ein —er Stein, ljuskav, drozgav kamen; ein —er Teig, listavo těsto.

Digitized by Google

Blätterigkeit, *f.* ljuskavost; listavost.
Blätterholz, s. Franzosenholz.
Blatterkohl, s. Blattkohl.
Blätterkohle, *f.* ljuskav ugalj.
Blatterkraut, *adj.* boginjav; er ist —, ima boginje, koze.
Blatterkraut, *n.* (*Ranunculus acris*), iskrica.
Blätterlos, *adj.* bezlist, bezlistan.
Blätterlosigkeit, *f.* bezlistnost.
Blättermagen, *m.* knjižavac.
Blattermasig, s. Blatternarbig.
Blattern, *pl.* s. Blatter.
Blattern, *v. n.* okrastati se, imati koze; er hat schon geblattert, već je imao koze.
Blättern, *v. n.* in einem Buche —, premetati, prevrtati, prevraćati knjigu; s. Blatten; sich —, *v. r.* ljuštiti se, cěpati se; der Teig blättert sich, těsto se lista.
Blatternarbe, *f.* hrapa; rupica, jamica od kozah.
Blatternarbig, *adj.* kozičav, hrapav, šorav; — werden, ogrubiti, odrpaviti (od kozah).
Blatternatter, *f.* (*Coluber guttatus*), pedasta guja.
Blatterimpfung, *f.* cěpljenje kozah.
Blätterpilz, *m.* (*Agaricus*), vrganj.
Blätterquarz, *n.* ljuskavi bělutak.
Blätterreich, *adj.* listnat.
Blätterriemen, *m.* pobočnjak.
Blatterrose, *f.* nežit.
Blättersäule, *f.* listnat stup.
Blätterschimmel, *m.* (*Mucor erysiphe*), polistna plěsan.
Blätterschwamm, *m.* knjižak.
Blätterspath, *m.* (*Spathum nudatum*), listnati listnik.
Blatterstein, *m.* (*Lapis variolae*), pisani [kamen.
Blätterstein, *m.* (*Phyllolithos*), listokam; (*L. calc. inaequabilis*), nejednaki vapnenjak.
Blatterstreppig, s. Blatternarbig.
Blättertabak, *m.* duhan u lišću.
Blätterteig, *m.* listovi, juvka, mlinci.
Blättertorf, *m.* ljuskavi treset.
Blättertragend, *adj.* listonosan.
Blättervoll, *adj.* vrlo listnat.
Blätterweise, *adv.* listimice; list po list; der Schiefer liegt — übereinander, tinja i. škrilja naslagana je listimice.
Blätterwerk, *n.* lišće.
Blätterwurz, s. Tormentill.
Blätterzahn, *m.* ljupinac, drozgavac.
Blätterzug, *m.* s. Blatterkraut.
Blattfalter, *m.* (*Phalaena tortrix*), zavijač, zavoj.
Blattfederchen, *n.* (*Plumula*), kljunić.
Blattfläche, *f.* (*bot.*) plojka.
Blattfloh, *m.* (*Chermes*), sisač.
Blattflügel, *m.* okrilje lista.
Blattförmig, *adj.* listast, listolik.
Blattfutter, *n.* lisna krma; sěča.
Blattgerste, *f.* (*Hordeum distichon*), ječam dvoredac.
Blattgold, *n.* pozlata.
Blattgräber, *m.* (*Larva subcutanea*), podkožnica.
Blattgrün, *n.* listno zelenilo.
Blatthalter, *m.* držalica.
Blatthäutchen, *n.* zalistnica.
Blatthorn, *n.* (*Buccinum gibbum*), grbavi rogač.
Blatthüter, *m.* listokaža.
Blattkäfer, *m.* (*Chrysomela*), zlatica.
Blattkäferchen, *n.* s. Marienkäfer.
Blattkeimer, *m.* (*Dicotyledoneae*), dvosupnice.
Blattkissen, *n.* jastuk (pozlatarski).
Blattknospe, *f.* púpak; listni pup; oko.
Blattkohl, *m.* (*Brassica oleracea*), šumarica.
Blattkohle, s. Blätterkohle.
Blattlahm, s. Buglahm.
Blattlaus, *f.* (*Aphis*), ušenac; (*Chermes*), sisač.
Blattlausfresser, Blattlauslöwe, *m.* (*Hemerobius perla*), ušenčar.
Blattlauskäfer, s. Marienkäfer.
Blattleser, *m.* listober.
Blattlos, s. Blätterlos.
Blattlose, *f.* (*Aphyllanthes*), bezlistka.
Blattmacher, *m.* brdar.
Blattnerve, *m.* lisno rebro.
Blattreich, s. Blätterreich.
Blattreif, *m.* obruč sa zavrtom.
Blattroller, s. Blattfalter.
Blattsalat, *m.* ločika i. salata-šumarica.
Blattsauger, *m.* (*Chermes*), sisač.
Blattscheibe, *f.* tulac.
Blattseite, *f.* strana (od lista).
Blattsetzer, s. Blattmacher.
Blattsilber, *n.* posrebrina.
Blattständig, *adj.* nalistan, polistan.
Blattstechen, *n.* novodjenje.
Blattstiel, *m.* petaljka, petlja.
Blattstielständig, *adj.* peteljni, držkov.
Blattstück, *n.* prěčnica.
Blattvergoldung, *f.* listno pozlaćivanje.
Blattversilberung, *f.* listno posrebrenje.
Blattweise, *adv.* list po list, listimice.
Blattweiser, *m.* kazalo.
Blattwender, *m.* rogljac.
Blattwespe, *f.* (*Tenthredo*), pilatka.
Blattwickler, s. Blattfalter.
Blattwinkel, *m.* pazušica (lista).
Blattwinkelig, *adj.* pazušični.
Blattzeichen, *n.* Blattzeiger, *m.* kazalica.
Blattzinn, s. Staniol.
Blattzipfel, *m.* rogljac (od lista).
Blau, *adj.* plavetan, plav; (dunkel—), modar; — machen, färben, oplaviti, poplaviti, plaviti; omodriti; — werden, pomodriti; das —e Meer, sinje

Digitized by Google

more; einen braun u. — schlagen, izprebijati koga; den Stahl — anlaufen lassen, s. Anlaufen; (*fig.*) ins — e schießen, ludo raditi; du sollst dein — es Wunder sehen, ala ćeš se začuditi; načuditi; einem einen — en Dunst vormachen, zavarati komu oči; der — e Montag, mala nedělja, neděljica.

Blau, *n.* modrina, plavetina; das — des Himmels, nebeska vedrina, modro nebo; s. Blaufarbe.

Blauädrig, *adj.* modrožilast.

Blauammer, *m.* (*Emberiza cyanella*), modrinjasti strnad.

Blauamsel, *f.* s. Blaudrossel.

Blauauge, *n.* modroočić; (v. Frauen), modrooka, plavka, plavojka; s. Schellente.

Blauäugig, *adj.* modrook, plavook.

Blaubäckchen, *n.* (*Falco Nisus*), kraguj, kragujac.

Blaubart, *m.* plavobrk; (*Mytilus edulis*), klapavica, datula.

Blaubärtig, *adj.* plavobrk.

Blaubeere, s. Heidelbeere.

Blaudrossel, *f.* (*Turdus cyanus*), modrokos, stěnjak.

Bläue, *f.* modrina, plavetina; die Wäsche bekömmt davon eine schöne —, od toga rubenina (rubje) poplavetni lěpo.

Bläuel, *m.* maljica, mlatnica; (Wäsch—), praćak, prakljača.

Bläuelzapfen, *m.* vreteni čep.

Blauen, *v. n.* pomodriti se, modriti se; plávlti, plaviti se, plavetiti se; (z. B. Weintrauben), zaplavljivati, zaplavlěti; —, *v. a.* s. Bläuen.

Bläuen, *v. a.* omodriti, oplávlti, pláviti, modriti; (*fig.*) izbiti, izlěmati, izdevetati, mlatiti, biti, tući, lěmati; sich —, *v. r.* modar dolaziti.

Blauente, *f.* (*Anas Boschas fera*), divja patka.

Bläuer, *m.* modrilac.

Bläuerei, *f.* modrilište.

Blauerz, *n.* samorodno srebro.

Blaufarbe, *f.* plavilo, plavetnilo; (dunkle —), modrilo.

Blaufarbenbereitung, *f.* činjenje i. pravljenje modrila.

Blaufarbenglas, *n.* modriono staklo.

Blaufarbenwerk, *n.* modrionica.

Blaufärber, s. Bläuer.

Blauflieder, *m.* (*Syringa vulg.*), jergovan, jorgovan.

Blaufuß, *m.* (*Falco cyanopus*), postolka, poljski piljuh.

Blaugeblümt, *adj.* modrocvětan.

Blaugrau, *adj.* modrosiv.

Blaugrün, *adj.* sinji.

Blaugründel, *m.* modra brkica.

Blauhabicht, s. Blaufuß.

Blauholz, s. Blutholz.

Blaukehlchen, *n.* (*Motacilla svecica*), modrovoljka, crvenorepka.

Blaukohl, *m.* (*Brassica laciniata*), otrcano zelje.

Blaukopf, *m.* (*Perca formosa*), ubavi ostreš; (*Carabus cyanocephalus*), modroglavka.

Blaüköpfig, *adj.* modroglav.

Blaukrähe, s. Mandelkrähe.

Blaukúpe, *f.* modrenica.

Blaukupfererz, *n.* modri mědnjak, golubnjak.

Bläulich, *adj.* golubast, plavetnikast; modrašan, modrahan; — werden, poplavetněti, plavetněti.

Bläulichgrau, *adj.* plavušno-siv.

Bläulichgrün, *adj.* modrinjasto-zelen.

Bläulichweiß, *adj.* modro-bělast.

Blaulilie, s. Schwertlilie.

Bläuling, *m.* (*Cyanella*), modrenica.

Blaulockig, *adj.* plavorudast; plavokos.

Blaumal, *n.* modrica.

Blaumeise, *f.* (*Parus caeruleus*), plavić.

Blaumergel, *m.* modar lapor.

Blaumerle, *f.* s. Blaudrossel.

Blauohr, *n.* (*Labrus paroticus*), modroušac.

Blauracke, s. Mandelkrähe.

Blaurock, *m.* modrak.

Blauroth, *adj.* plavo-crven.

Blaurücken, *m.* (*Cyata annulus*), modroledjica.

Blausauer, *adj.* modrokiseo.

Blausäure, *f.* modričnina, modrikova kiselina.

Blauschecke, *m.* modrošarac.

Blauschimmel, *m.* žeray, ždral.

Blauschnabel, *m.* (*Passer sinensis*), kitajski vrebac, modrokljun.

Blauschörl, *m.* (*Cyanit*), plavitak.

Bläusel, *n.* plavetnica.

Blauspath, *m.* modri listnik.

Blauspecht, *m.* (*Sitta europea*), brgljez, brkljoč.

Blaustärke, *f.* s. Bläusel.

Blaustein, *m.* plavetnjak, konjski i. očni kamen.

Blaustoff, *m.* modrilo, plavilo.

Blaustrumpf, *m.* (*fig.*) izdajica.

Blausucht, *f.* modrenica.

Blautraube, *f.* (*Columba Oenas*), dupljaš.

Blauvitriol, s. Blaustein.

Blauvogel, s. Blauspecht.

Blauwasser, *n.* modra vodica.

Blauwellen, s. Günsel.

Blauwerden, *n.* modrenje, plavetnjenje.

Blauziemer, s. Wachholderdrossel.

Blech, *n.* pločevina, lim, pleh*; (Meßing—), tanećka; ein Stückchen —, pločica; s. Bleiche.

Blechabschnitt, *m.* pločevni i. limeni ostrižak.

Blech-Blasinstrument, *n.* pločevno sopilo.

Blechbüchse, *f.* pločevnica, limenica.

Blechdach, *n.* pločevni i. limen krov.

Blechdose, s. Blechbüchse.

Digitized by Google

Blecheisen, *n.* pločevno i. limeno gvoždje.
Blechen, *v. a.* (gem.) plaćati, platiti.
Blechen, Blechern, *adj.* pločevni, limen.
Blechgefäß, *n.* pločevnjak, limenjak.
Blechhammer, *m.* **Blechhütte**, *f.* (Blechfabrik), *f.* limarnica.
Blechhandschuh, *m.* gvozdena rukavica.
Blechkanne, *f.* Blechgefäß.
Blechkappe, *f.* Blechmütze.
Blechmünze, *f.* Bracteat.
Blechmütze, *f.* pločevna i. limena kapa.
Blechnagel, *m.* pločevni klinac, pločevnik.
Blechpfennig, *f.* Bracteat.
Blechrohr, *n.* pločevna i. limena cěv.
Blechschere, *f.* kleparske nožice.
Blechschläger, Blechschmied, *m.* limar.
Blechstab, *m.* gvoždje za pločevinu.
Blechverzinnung, *f.* kositrenje, kalajisanje pločevine i. lima.
Blechwaare, *f.* pločevnina, limovina; pločevna roba.
Blechzange, *f.* velike kléšte.
Blechzeug, *n.* pločevnina.
Bleckdecke, *f.* zagrtanje (vinograda).
Blecken, *v. a.* Zähne —, kesiti se, ceriti se; —, *v. n.* pomaljati se.
Bleckzahn, *m.* kalac.
Blei, (Fisch), *f.* Bleihe.
Blei, *n.* olovo, svinac; *f.* Bleikugel.
Blei-, (in Zus.), olovan.
Bleiabgang, *m.* olovni ostružci.
Bleiabstrich, *m.* olovna pěna.
Bleiader, *f.* olovna žica.
Bleiafter, *m.* olovna glušica i. jalovica.
Bleianflug, *m.* olovni pahalj.
Bleiarbeit, *f.* olovarenje.
Bleiarbeiter, *m.* olovar.
Bleiarsenik, *n.* olovnati mišomor i sičan.
Bleiart, *f.* vrst olova; (*met.*) olovnjača.
Bleiartig, *adj.* olovnast.
Bleiarznei, *f.* olovni lěk.
Bleiasche, *f.* olovni pepeo.
Bleiauflösung, *f.* olovna raztopina.
Bleibalsam, *f.* Bleiöl.
Bleibaum, *m.* olovnato stablo.
Bleiben, *v. n.* ostati, ostanuti, ostajati; das Andenken an ihn wird immer —, ime će mu se věkom spominjati; stehen —, stati; bleibe stehen! stani! hängen —, zapeti, zadĕsti se; am Leben —, ostati živ; sitzen —, sve jednako sĕdĕti; (*fig.*) ostati na cĕdilu; bleib sitzen! sĕdi! er blieb einige Tage zu Hause, posĕdio je nĕkoliko danah kod kuće; hier kann er nicht —, hier ist seines —s nicht, ovdĕ mu neima stanka; auf dem Platze —, ostati u boju; im Kriege —, poginuti u vojsci i. ratu; ewig —, věkovati; bleib gesund! da si zdravo! bleib da ein wenig! počekaj ovdĕ! ich bleibe bei meiner Meinung o. Ansicht, ja ostajem pri svojem; du kannst mit deinem Witze zu Hause —, ostavi se svojih dosĕtakah; bleib mir vom Leibe! okani me se; wo bleibt denn dein gegebenes Wort? kuda zadata rĕč? wo bist du so lange geblieben? gdĕ si tako zatrajao? dabei blieb es, na tom ostane; kako onda i danas; etwas — lassen, ostaviti se, ostanuti se, mahnuti se, proći se (čega); es bleibt dabei, wir reisen, mi ćemo svakako putovati; dabei bleibt es! tako da bude! das lasse ich —, toga ću se čuvati; wenn du es nicht willst, so laß es —, ako nećeš, a ti poljubi pa ostavi; das muß unter uns —, nemoj toga drugomu kazati.
Bleiben, *n.* ostajanje, ostanak; hier ist seines —s nicht, ovdĕ mu neima stanka i. ostanka.
Bleibend, *adj.* stalan, postojan; er ist — angestellt, ima stalnu službu; er hat seine —e Stätte, nemože ugrijati mĕsta, neće da prisĕde na jednom mĕstu.
Bleibergwerk, *n.* olovnik, olovni rudnik, majdan.
Bleiblatt, Bleiblech, *n.* olovna pločevina.
Bleiblumen, *pl.* olovni cvĕt.
Bleibüchse, *f.* olovnica.
Bleibutter, *f.* olovna mast.
Bleich, *adj.* blĕd; — werden, poblĕdĕti, blĕdĕti; ein wenig —, blĕdjan (blĕdjahan), vor Schrecken — werden, preblĕdĕti, problĕdĕti od straha.
Bleichblau, *adj.* plavetnikast, plavušan.
Bleiche, *f.* blĕdost, blĕdoća; (das Bleichen), bělitba, bĕljenje; *f.* Bleichplatz.
Bleichen, *v. n.* (bleich werden), blĕdnuti, blĕdĕti, poblĕdĕti; —, *v. a.* ubĕliti, obĕliti, bĕliti; gebleichte Leinwand, ubĕljeno platno; die Wangen —, pobĕliti lice.
Bleicher, *m.* bělilac; —in, *f.* bělilja, bĕljara, bĕljarica.
Bleicherlohn, *m.* bĕljarina.
Bleicherz, *n.* blĕdokrušac.
Bleichezeit, *f.* bělitba.
Bleichfabrik, *f.* bělara, bělarnica.
Bleichfarbig, *adj.* blĕde masti i. boje; izbĕljen.
Bleichgelb, *adj.* blĕdožut, u blĕdo-žut.
Bleichgrün, *adj.* blĕdozelen, u blĕdo zelen.
Bleichhaar, *n.* blĕdjana kosa.
Bleichlorid, *n.* soličnik oloviti.
Bleichplatz, *m.* bělilo. [ljen.
Bleichroth, *adj.* blĕdocrven, u blĕdo cr-
Bleichsalz, *n.* bělěca sol.
Bleichschwarz, *adj.* blĕdocrn, u blĕdo crn.
Bleichstätte, *f.* Bleichplatz.
Bleichsucht, *f.* blĕdilo; blĕdobolja, mrtvica, mrtvačina. [ljenja.
Bleichverfahren, *n.* bĕljenje, način bĕ-
Bleichwand, *f.* Bleichwerk, *n.* *f.* Lehmwand.
Bleichwerden, *n.* blĕdjenje.
Bleichwiese, *f.* bělarski travnjak.

Digitized by Google

Bleidach, *n.* olovni krov.
Bleidecker, *m.* olovski pokrivač.
Bleien, *v. a.* oloviti, naoloviti.
Bleier, *m.* olovar.
Bleierde, *f.* olovština.
Bleiern, *adj.* olovan.
Bleierz, *n.* olovna ruda, olovnjak.
Bleiessig, *m.* olovna kvasina.
Bleifabrik, *f.* olovarnica.
Bleifarbe, *f.* olovatost.
Bleifarbig, *adj.* olovast, olovne masti i. boje.
Bleifeder, *f.* ſ. Bleiſtift.
Bleifliege, *f.* (*Cantharis livida*), sivi babak.
Bleiflinken, ſ. Rothauge.
Bleiform, *f.* olovina.
Bleifriſchofen, *m.* olovska sirovnica.
Bleifutter, *n.* (am Gew.), olovnjača, uvijača.
Bleigang, *m.* ſ. Bleiader. [žesta.
Bleigeiſt, *m.* (*Spiritus Saturni*), olovna
Bleigelb, *n.* olovno žutilo.
Bleigemiſch, ſ. Bleiquick.
Bleigewerk, *n.* ſ. Bleifabrik.
Bleigewicht, *n.* olovna tež i. težina; olovni teg i. utez.
Bleigießer, ſ. Bleier.
Bleigießerei, *f.* olovska lěvnica.
Bleiglanz, *m.* lašt.
Bleiglas, *n.* olovno staklo, olovit kis.
Bleiglätte, *f.* olovna gledja.
Bleigrau, *adj.* olovnast.
Bleigraupe, *f.* olovna krupica.
Bleigrube, *f.* olovski rudnik i. majdan.
Bleihaft, *adj.* olovast.
Bleihaltig, *adj.* olovnat.
Bleihammer, *m.* olovski bat.
Bleihe, *f.* (*Cyprinus Brama*), děverika, kozao.
Bleiherd, *m.* olovna kupelj.
Bleiholz, ſ. Lederholz.
Bleihütte, *f.* olovska talionica.
Bleiicht, *adj.* olovast.
Bleiig, *adj.* olovnat.
Bleikalk, *m.* olovina, olovno vapno.
Bleikehlchen, ſ. Blaukehlchen.
Bleikolik, *f.* olovski matrun.
Bleikönig, *m.* olovni kraljić.
Bleikorn, *n.* olovno zrno.
Bleikraut, *n.* ſ. Bleiwurz.
Bleikryſtall, *m.* olovni ledac.
Bleikugel, *f.* olovnjača, olovno zrno, olovni purak.
Bleilaſt, *f.* olovska težina.
Bleiloth, ſ. Senkblei, Bleimaß.
Bleimaß, *n.* ověsnica, olovnica, kalamir, flajba; ſ. Bleiwage.
Bleimilch, *f.* olovno mlěko.
Bleimulm, *m.* ſ. Bleierde.
Bleinieder ſchlag, *m.* olovni talog.
Bleiocher, *m.* olovna hrdjica.
Bleiofen, *m.* olovska peć.
Bleiöl, *n* olovno ulje.
Bleioxydul, ſ. Bleizucker.
Bleipauze, *f.* olovni čvarak.
Bleipflaſter, *n.* olovni obliš i. melem.
Bleiplatte, *f.* olovna ploča.
Bleiprobe, *f.* olovska kušnja.
Bleipulver, *n.* olovni prah.
Bleiquick, *m.* olovna kaša.
Bleirahm, *m.* olovni srěš.
Bleirauch, *m.* olovna čadja.
Bleirecht, *adj.* koman, osovan.
Bleireif, *m.* olovni obruč.
Bleiring, *m.* olovna karika.
Bleiröhre, *f.* olovna cěv.
Bleirolle, *f.* olovni svitak.
Bleiroth, ſ. Mennig.
Bleiſafran, ſ. Mennig.
Bleiſalbe, *f.* olovna pomast.
Bleiſalz, *n.* olovna sol, olovni slador.
Bleiſand, *m.* olovni pěsak.
Bleiſchaum, *m.* ſ. Bleiaſche.
Bleiſcheit, *n.* ſ. Bleiwage.
Bleiſchicht, *f.* dnina olova.
Bleiſchiefer, *m.* olovna tinja i. skriljka.
Bleiſchlacke, *f.* olovna truska i. drozga.
Bleiſchnur, *f.* ſ. Bleimaß.
Bleiſchwer, *adj.* težko kao olovo, olovne težine; (spr.) težko kao zemlja.
Bleiſchwere, *f.* olovna težina.
Bleiſiegel, *n.* olovni biljeg; mit — verſehen, naoloviti.
Bleiſinter, *m.* sigasta olovna hrdjica.
Bleiſpath, *m.* olovni listnik.
Bleiſtampfe, *f.* olovska stupa.
Bleiſtange, *f.* olovna šiba, šibka; ſ. Springſtange.
Bleiſtein, *m.* gledjina.
Bleiſtift, *m.* pisalo, (olovka), plajbas.
Bleiſtiftmacher, *m.* pisalar.
Bleiſtiftrohr, *n.* cěvčica od pisala.
Bleiſtufe, *f.* olovna ruda.
Bleitafel, *f.* olovna ploča; ſ. Bleitiſch.
Bleitiſch, *m.* olovski stol.
Bleivitriol, *m.* olovna galica.
Bleiwaare, *f.* olovnina.
Bleiwage, *f.* razalo, livel*; olovska tezulja, *pl.*
Bleiweiß, *n.* bělilo, ustupeć; ſ. Bleiſtift.
Bleiweißauflöſung, Bleiweißtinctur, *f.* běliona raztopina.
Bleiweißfabrik, *f.* běliona tvornica.
Bleiweißmühle, *f.* bělioni mlin.
Bleiwinde, *f.* provlačilo.
Bleiwurf, *m.* ſ. Bleimaß.
Bleiwurz, *f.* (*Plumbago europaea*), mlěkoseda.
Bleizapfen, *m.* vreteni, vrationi čep.
Bleizeichen, *n.* olovni biljeg.
Bleizieher, *m.* olovičar.
Bleizinnober, ſ. Mennig.
Bleizucker, *m.* olovna sol, olovni slador.
Bleizug, ſ. Bleiwinde.
Bleken, ſ. Blecken.

Digitized by Google

Blende, *f.* zaslon; ſ. Blendleder; (ſpan. Wand), zaslonilo; ſ. Blendlaterne; (*min.*) bléskavac, bléšnjak, blistavac; (Niſche), izdubak; (blindes Fenſter), slèp prozor.

Blenden, *v. a.* einen —, oslépiti koga; (etwas blankes —), potamniti; (auf eine kurze Zeit —). zaslépiti, zasèniti; das Licht blendet mir die Augen, sène mi se oči prama svéći; ich wurde geblendet, zabléštilo mi se je; das Sonnenlicht blendet, bléšte oči od sunca; (*fig.*) zaslépiti, zasèniti, obsèniti, zavarati komu oči, slépariti; (b. Färb.), na slépo mastiti; Felle —, mastiti, bojiti kože.

Blendend, *adj.* zaslépan, zasloniv; —er Glanz, zasènit i. zasènjujući bléšak; —e Schönheit, divna lépota.

Blendendweiß, *adj.* bélasan; — ſein, bélasati se.

Blendfenſter, *n.* zaslonac; ſ. Blindfenſter.

Blendglas, *n.* tamno staklo.

Blendhell, *adj.* bléštan.

Blendlaterne, Blendleuchte, *f.* slépica, tatica.

Blendleder, *n.* naočnjak, zazornjak.

Blendling, *m.* kopile, kopilan; (v. Thieren), polutan, sustrimak.

Blendrahmen, ſ. Blindrahmen.

Blendung, *f.* zaslépljivanje, zaslèp; bléštenje; (*fig.*) slèparenje, slépilo; (*mil.*) zaslon; (in Fernröhren), zaslonica.

Blendwerk, *n.* obsèna, zasèna, obmana, sèri *f.*, maštanije, slépilo, slèparija; ein — vormachen, zasèniti, zavarati, zaslépiti, slépariti; ſ. Blendung.

Blennorhöe, *f.* sluzotok.

Bleſſe, ſ. Bläſſe.

Bleſſiren, *v. a.* raniti, òbraniti.

Bleſſirte, *m.* ranjenik.

Bleſſur, *f.* rana.

Bletz, *m.* gvozden klin.

Bletzfaß, *n.* kalionica.

Bleumourant, *adj.* plavetnikast, plavušan.

Blick, *m.* pogled, tren oka; einen — thun, glednuti, zàgledati; mit —en durchbohren, prevaliti koga očima; durch —e zu verſtehen geben, naznaignuti, namigivati komu; —e werfen, očima strèljati; einen prüfenden — auf etwas heften, upréti oči u što; (Schimmer), bléšak; (b. Mal.), svétlo mèsto; durch —e reden, očijukati se.

Blicke, *f.* ſ. Weißfiſch.

Blicken, *v. n.* glednuti, pogledati, zagledati (što), turiti i. metnuti oči (na što); die Sonne blickt durch die Wolken, sunce proviruje kroz oblake; er darf ſich dort nicht — laſſen, nesmè se ondè pokazati; (ſpr.) nesmè ondè ni prismrdèti; laß dich nicht vor mir —, da mi nedodješ na oči; an einen o. nach Jemanden —, pogledivati koga; Trauer blickt aus ihren Augen, u obrazu su sètno neveseło; der Geiz blickt ihm aus jeder Miene, svaki pogled pokazuje njegovu lakomost, lakomost mu se na oku vidi.

Blickfeuer, *n.* majakovo svétlo; (v. Feuergew.), planutak.

Blickgold, *n.* srebrnato zlato.

Blickſchußrecht, *adv.* u prema se.

Blickſilber, *n.* mèdovito srebro.

Blickweiſe, *adv.* pogledimice, virke.

Blimbing, *m.* (*Averrhoa Bilimbi*), tupa karambola.

Blind, *adj.* slèp; — werden, slèpljeti, oslèpljeti, obnevidèti; — ſein, slèp biti; — machen, oslépiti; ein —er Mann, slépac; ein —es Weib, slépica; — ankommen, naletiti, nabrčati; (trûbe), taman; der Spiegel iſt — geworden, ogledalo je potamnilo; —e Kuh, ſ. Blindekuh; — laden, nabiti na prazno i. prahom; —er Lärm, izprazna buka; (ſcheinbar), —er Angriff, prividna navala; die Liebe iſt —, ljubav neima očijuh, ljubav nevidi; ein —er Gehorſam, slépa pokornost, slèp posluh; —es Glück, luda sreća; —, *adv.* slépo, slépački.

Blindaal, *m.* (*Muraena coeca*), slépi ugor.

Blindboden, *m.* školci.

Blinddarm, *m.* kulèn.

Blinde, *m.* slépac; —, *f.* slépica; (Schiffw.), poprednje jedro.

Blindekuh, *f.* žmura, slépi miš, tutmiš; — ſpielen, slépomiškati.

Blinden, ſ. Blenden.

Blindenanſtalt, *f.* slépačka kuća.

Blindenführer, Blindenleiter, *m.* slépcovodja, vodj.

Blindeninſtitut, *n.* ſ. Blindenanſtalt.

Blindfenſter, *n.* slèp prozor.

Blindfiſch, *m.* (*Syngnatus typhle*), slépi tuljak.

Blindgeboren, *adj.* slèp od postanja, slèp rodjen.

Blindgewölbe, *n.* ſ. Caſematte.

Blindglaube, *m.* slépa věra.

Blindgläubig, *adj.* slépe věre.

Blindheit, *f.* slépota, slépoća, slépost; er iſt mit — geſchlagen, oslépio je, slèp je na obadva oka; uzet mu je vid.

Blindholz, *n.* zalomci, ovršina (od loze).

Blindkohle, *f.* prèsan ugalj.

Blindlings, *adv.* slépo, slépački, nevidom; er läuft — darauf zu, leti tamo kao muha bez glave.

Blindmaulwurf, *m.* Blindmaus, *f.* (*Spalax typhlus*), slépac.

Blindmaus, *f.* (*Marmota typhlus*), slépak.

Blindrahmen, *m.* dolnji okvir.

Blindſchleiche, *f.* (*Anguis fragilis*), slépić, slépac.

Digitized by Google

Blindſchloß, *n.* slěp katanac, lokot.
Blindſchuß, *m.* hitac na prazno.
Blindwerden, *n.* slěpljenje.
Blindwüthend, *adj.* slěpo-běsan.
Blink, *adj.* blěskav, blěštan.
Blinken, *v. n.* blistati se, blěskati se; die Sterne —, zvězde trepte; ſein Auge blinkt, krěse mu se oči; der Wein blinkt, vino se preliva; mit den Augen —, migati očima; ſ. Blinzeln.
Blinkend, *adj.* ſ. Blink; ein —es Schwert, světao mač.
Blinkern, *v. n.* světlucati se, trepetati.
Blinzauge, *n.* žmiravo oko.
Blinzäugig, *adj.* žmirav.
Blinzelmaus, ſ. Blindekuh.
Blinzeln, Blinzen, *v. n.* žmiriti, žmirati, nahiljivati, treniti, treptati očima; ſie blinzelte (dazu) ſehr freundlich, prijatno je namigivala.
Blinzelnd, *adj.* žmirav, migav.
Blinzer, Blinzler, *m.* žmira, žmiro, migalo.
Blitz, *m.* blěsak; (—ſtrahl), munja; er iſt vom —e getroffen, ošinula ga je munja; der — hat eingeſchlagen, puče munja; munja je upalila; ein ſchlängelnder —, vijugasta munja; daß dich der —! grom te ubio! er iſt ſchnell wie der —, leti kao munja; —e ſchleudern, gromovi gadjati; (Wetterſtrahl), světlica, dragušica.
Blitzableiter, *m.* munjovod, munjoteg.
Blitzartig, *adj.* munjevit.
Blitzblau, *adj.* modar.
Blitzeile, Blitzeseile, *f.* mit —, (brzo) kao munja.
Blitzen, *v. n.* sěvati, sijati se; —des Schwert, světao mač; mit —den Augen, krěsećima očima; es blitzt, munja sěva, světlica meće i. sěva; es blitzte ein großer Gedanke durch ſeine Seele, znamenita misao sinula mu u glavi.
Blitzen, *n.* sěvanje; blěskavica.
Blitzend, *adj.* munjevit; ſ. Blitzen.
Blitzerzeugend, *adj.* munjorodan.
Blitzeſchleuderer, *m.* gromobitac, perun.
Blitzeseile, ſ. Blitzeile.
Blitzeshelle, *f.* munjevita jasnoća.
Blitzfeuer, *n.* ſ. Elektricität.
Blitzfunken, *m.* munjevna iskra.
Blitzgeſchmetter, *n.* grmljavina.
Blitzpulver, *n.* sěvalo.
Blitzgeſchwind, ſ. Blitzſchnell.
Blitzgewitter, *n.* blěskavica.
Blitzroth, *adj.* munjolik.
Blitzſchlag, *m.* grom, strěla, trěsak.
Blitzſchnell, *adj.* brz kao munja.
Blitzſchnelle, ſ. Blitzeile.
Blitzſchwanger, *adj.* pun munje.
Blitzſtoff, *m.* munjevina.
Blitzſtrahl, *m.* světlica, dragušica, zraka od munje.
Blitzvoll, *adj.* pijan kao čep.
Blochtaube, Blocktaube, ſ. Ringeltaube.
Bloc, en —, odsěkom, na poprěk.
Block, *m.* klada, panj, taslak*; ein — Marmor, balvan mramora; Einen in den — legen, metnuti koga u klade; ſ. Klotz.
Blockade, *f.* obstup, oblog.
Blockadezuſtand, *m.* obstupno stanje.
Blockartig, *adj.* kladast.
Blockbaum, *m.* drvo za klade.
Blocken, *v. n.* (waidm.) pasti na drvo.
Blöcken, *v. a.* metnuti koga u klade; Einen ſtöcken u. —, metnuti koga u buharu.
Blockhaus, *n.* kladara, čardak; ſ. Stockhaus.
Blockholz, *n.* taslak.
Blockiren, *v. a.* obstupiti, obložiti, opasati, zatvoriti.
Blockirung, ſ. Blockade.
Blockkeller, ſ. Balkenkeller.
Blockmeißel, *m.* sěkač.
Blockmörſer, *m.* mužar u kladi.
Blockpfeife, *f.* samotvora svirala.
Blockrad, *n.* vrndulj, kotur, samotvor točak.
Blockrolle, *f.* ladjarski škripac.
Blockſcheibenbüchſe, *f.* čep od ladje.
Blockſchiff, *n.* splav, splata.
Blockſtück, *n.* balvan.
Blocktaube, ſ. Ringeltaube.
Blockverband, *m.* zidanje u nakrst.
Blockwagen, *m.* tarnice; kolca.
Blockzinn, *m.* kositer u balvanih.
Blödauge, *m.* slabovidac, kratkovidac, kratkovid.
Blöde, *adj.* — Augen, slabe oči; er iſt in Geſellſchaft ſehr —, vrlo je plah, plašljiv, stidan u družtvu; vrlo se tudji i. tulji u družtvu; ein —r Verſtand, slab um; er iſt ſehr —, vrlo je tup, tupoglav, bedast, benast, nedotupavan, sakaludast.
Blödigkeit, *f.* — der Augen, slabost očinja; — des Verſtandes, tupost, tupoglavost, ludost; (Schüchternheit), plašljivost, stidljivost.
Blödling, *m.* tupan, sakaluda, šmokljan, bluna, beno.
Blödſichtig, *adj.* slabovid, kratkovid, slaba vida.
Blödſichtige, ſ. Blödauge.
Blödſichtigkeit, *f.* slabost očijuh, slabovidnost.
Blödſinn, *m.* Blödſinnigkeit, *f.* tupoglavost, tupost, slaboumnost.
Blödſinnig, *adj.* slabouman, tup, tupoglav, bedast, nedotupavan, sakaludast.
Blöhm, *m.* Blöhme, *f.* upalište; hladovište.
Blöken, *v. n.* beknuti, bleknuti, blejati, meknuti, mekati, meketati.
Blöken, *n.* blejanje, blek, bleka, meka.
Blond, *adj.* plav.
Blondbart, *m.* bělobrk.

Digitized by Google

Blonde, (Blondin), *m.* plavac; —, *f.* (Blondine), plavka, plavuša.
Blonde, *f.* svilena čipka.
Blondgelockt, Blondhaarig, *adj.* plavokos.
Blondin, Blondkopf, *m.* plavac.
Blondköpfig, Blondlockig, *adj.* plavokos.
Bloquade, *f.* Blockade.
Bloß, *adj.* gol (gô), nag; nackt und —, gol i nag; —es Schwert, goli mač, goleš; mit —em Halse, golovrat; im —en sein v. sitzen, biti u kuburi; sich — geben, pokazati svoju slabost; zagaliti se, odgaliti svoju manu; seine Unwissenheit — geben, pokazati, ukazati svoje neznanstvo; einen — stellen, odkriti čiju slabost, osramotiti koga; es kommt — auf dich an, samo do tebe stoji; ein —es Gerücht, izprazan glas; ein —es Geschwätz, pusto brbljanje; — Einer, cigli jedan; mit —en Händen, goloručice; *f.* Arm.
Blöße, *f.* golota, golođa, golotinja, nagota; sein. Gegner eine — geben, ostaviti neprijatelju kamo da udari; eines Menschen — aufdecken, pokazati čiju golotinju; odgaliti, odkriti čiju slabost i. manu; (im Walde), čistina, čistac, laz, laza, progaljina.
Blößen, *f.* Entblößen.
Bloßfüßig, *adj.* bos, bosonog.
Bloßgeben, *f.* Bloß.
Bloßhändig, *adj.* goloruk; —, *adv.* goloručke.
Bloßköpfig, *adj.* gologlav; —, *adv.* gologlavke.
Blößling, *m.* gola koža; (v. Vögeln), goluš; (*fig.* v. Menschen), goljo, golić, golać, golov, praznov, praznik.
Bloßstellen, *n.* Bloßstellung, *f.* odgaljivanje, odgala, zagala.
Bloßsteller, *m.* odgalitelj, zagalitelj.
Blötz, *f.* Plötz.
Blouse, *f.* košuljac.
Blühen, *v. n.* ucvasti, cvasti, cvětati (cavtěti); jetzt blüht mein Glück, sad mi sreća cvětom cvati; svaka me sada sreća sreta; (spr.) sie blüht wie eine Rose, lěpa je kao zora; jetzt blüht sein Weizen, sad mu raste perje; das Wasser blüht, voda cvěta.
Blühend, *adj.* cvětajući, cvatući; ein —er Jüngling, mladić u najvećem naponu.
Blühestand, *f.* Blütestand.
Blühezeit, *f.* cvatnja; in der — der Rosen, kad ruže cvatu.
Blümchen, *n.* cvětak, cvětić.
Blume, *f.* cvět; (*coll.*) cvěće; (*fig.*) eine seltene —, rědko zelje; die —n am Lebenswege pflücken, uživati radosti ovoga života; den Lebensweg mit —n bestreuen, nasladiti, nasladjivati si život; er schmückte seine Rede mit zu vielen —n, odviše je izkitio svoju besědu; (Nierenfett), pečenica; die — an einem Geschwür, vrh, vršika od čira; (waidm.) rep; (Bläße), lisa; *f.* Reinigung, monatliche; (*Oenanthaether*), vinovina.
Blümel, *n.* lisa.
Blümeln, *v. a.* kititi cvěćem; geblümelter Zeug, cvětasta tkanina; eine Rede —, izkititi besědu; —, *v. n.* die Bienen —, pčele leću po cvěću.
Blumenasch, *f.* Blumentopf.
Blumenau, *f.* cvětna luka.
Blumenbalg, *m.* (*bot.*) košuljica.
Blumenbank, *f.* cvětno sědalo.
Blumenbau, *m.* cvětarstvo.
Blumenbeet, *n.* cvětna greda i. lèha (lija).
Blumenbette, *n.* gumance.
Blumenbinse, *f.* Binsenblume.
Blumenblatt, *n.* (cvětni) listić.
Blumenbremse, *f.* Rüsselfliege.
Blumenbusch, *m.* kita cvěća; bokor.
Blumendecke, *f.* ocvětnik.
Blumenerde, *f.* crnica.
Blumenfabrikant, *m.* cvětar.
Blumenfarbig, *adj.* cvětast.
Blumenfeige, *f.* cvětak.
Blumenfeld, *n.* cvětno polje.
Blumenfest, *n.* cvětna svetkovina.
Blumenflor, *m.* cvatnja.
Blumenflur, *f.* cvětnica.
Blumenfreund, *m.* cvětan, cvětoljub.
Blumengang, *m.* cvětna hodnica.
Blumengarten, *m.* cvětnjak, cvětnik, gradina.
Blumengärtner, *m.* cvětničar.
Blumengebinde, *n.* cvětni pojas.
Blumengefäß, *n.* cvětovnik.
Blumengefilde, *n.* cvětno polje.
Blumengehänge, *f.* Guirlande.
Blumengeschirr, *n.* *f.* Blumentopf.
Blumengewächs, *n.* cvětno bilje; cvěće.
Blumengewand, *n.* cvětasta oděća.
Blumengewinde, *n.* *f.* Guirlande.
Blumengewirke, *n.* cvětasta tkanina.
Blumengöttin, *f.* cvěta, cvětana.
Blumengras, *n.* (*Holosteum umbellatum*), rožac; (*Stellaria holostea*), rožčevita zvězdenjača.
Blumengriffel, *f.* Griffel.
Blumengrund, *m.* cvětna zemlja, cvětnjiva.
Blumenhaar, *n.* cvětokitna i. cvěćem nakićena kosa; *f.* Flachsseide.
Blumenhaft, *adj.* cvětast.
Blumenhändler, *m.* cvětovnik.
Blumenhonig, *m.* medak.
Blumenhügel, *m.* cvětni brežuljak.
Blumenkäfer, *m.* (*Mordella*), štipavica.
Blumenkelch, *m.* (cvětna) čaška.
Blumenkenner, *f.* Blumist.
Blumenkette, *f.* Guirlande.
Blumenknospe, *f.* cvětni pup, pupoljak.

Blumenkohl, *m.* (*Brassica oleracea botrytis*), (broskva-)cvětača.
Blumenkorb, *m.* cvětovna košarica.
Blumenkranz, *m.* věnac od cvěća.
Blumenkrapp, *m.* (*Rubia tinctorum*), broć.
Blumenkraut, *n.* ſ. Schuppenwurz.
Blumenkrone, *f.* (*corolla*), věnčić.
Blumenkunſt, *f.* cvětarstvo.
Blumenlager, *n.* cvětna loža i. postelja.
Blumenlaub, *n.* (*Xylophyllum*), drvolist.
Blumenleſe, *f.* cvětober; ſ. Anthologie.
Blumenleſer, *m.* cvětoberač.
Blumenliebhaber, ſ. Blumenfreund.
Blumenmacherin, *f.* cvětarica.
Blumenmädchen, *n.* cvětovnica.
Blumenmaler, *m.* slikar cvěća.
Blumenmehl, *n.* ſ. Blumenſtaub.
Blumenmonat, *m.* svibanj.
Blumennelke, *f.* (*Dianthus*), klinčac, karanfil, garofan.
Blumenpflücker, *m.* berač cvěća.
Blumenrand, *m.* kraj i. rub cvěta.
Blumenregen, *m.* (*fig.*) dažd od cvěća.
Blumenreich, *adj.* cvětan, cvětorodan; eine —e Rede, izkićena besěda.
Blumenreich, *n.* cvětno carstvo.
Blumenrohr, *n.* (*Canna*), cěvnjak; ſ. Binſenblume.
Blumenſauger, *m.* (*Trochilus*), kovačić.
Blumenſcheide, *f.* (*Spatha*), tulac.
Blumenſchmuck, *m.* cvětokit, cvětni nakit, cvětovje.
Blumenſchwerdtel, ſ. Binſenblume.
Blumenſeite, *f.* lice (od kože).
Blumenſpelze, *f.* (*bot.*) košuljica.
Blumenſprache, *f.* cvětoslovje.
Blumenſtaub, *m.* pelud, pel.
Blumenſtein, *m.* cvětokam.
Blumenſtiel, ſ. Blütenſtiel.
Blumenſtock, *m.* bokor od cvěća, cvětni bokor.
Blumenſtrand, *m.* cvětna obala.
Blumenſtrauß, *m.* kita cvěća.
Blumenſtück, *n.* cvětište; (b. Mal.), cvětolik.
Blumenſuchrecht, *n.* pravo paše po strništu i. ledini.
Blumenthal, *n.* cvětodol.
Blumenthierchen, *n.* (*Nais digitata*), prstasta vlasovka. ſnjak.
Blumentopf, *m.* grasta, cvětnik, cvětov-
Blumentuch, *n.* cvětast rubac, cvětasta marama.
Blumenuhr, *f.* cvětovni sat, cvětovna ura.
Blumenvogel, *m.* lepir.
Blumenvolk, *n.* cvěće.
Blumenvoll, ſ. Blumenreich.
Blumenweg, *m.* cvětan put; cvětna staza.
Blumenwerk, *n.* ſ. Blumenſchmuck.
Blumenzeit, *f.* vesna, proljeće.
Blumenzieher, ſ. Blumiſt.
Blumenzucht, *f.* cvětarstvo.
Blumenzwiebel, *f.* cvětovna lukovica.
Blumicht, *adj.* cvětast.
Blumig, *adj.* cvětnat.
Blumiſt, *m.* cvětoljub, cvětoznanac.
Blümlein, ſ. Blümchen.
Blüſe, ſ. Bake.
Blut, *n.* krv; — laſſen, pustiti krv, otvoriti žilu; das — ſchießt aus der Wunde, krv šiklja i. vrca iz rane; — harnen, točiti krvlju; — auswerfen, pljuvati krvlju i. krv; das — gerieth in Wallung, ſ. Wallung; das — ſtieg ihr ins Geſicht, (v. Scham), zapali joj se obraz od obraza; (v. Unwillen), naburi se; ſich im —e baden, ogreznuti u krv; es iſt — gefloſſen, krv je pala, bilo je i krvi; mit — beſudeln, ſ. Beſudeln; nach — e dürſten, krvoločan biti; wie Milch u. — ausſehen, běl i rumen biti; Gut u. — für Jemanden wagen, ſ. Wagen; ein junges —, mladić; děvojče; (Leben), život, glava; wir ſind durch die Bande des —es verwandt, mi smo si rod po krvi, mi smo si u krvi; das iſt mein Schweiß u. —, to je moja muka.
Blutachat, *m.* krvast bezdrak.
Blutacker, *m.* krvna njiva.
Blutader, *f.* žila-krvica.
Blutaderentzündung, *f.* žar krvice.
Blutadergeſchwulſt, *f.* otok krvice, krvavnica.
Blutaderklappe, *f.* srčani zalistak.
Blutaderknoten, *m.* ſ. Aderkropf.
Blutaderöffnung, *f.* grlo žile.
Blutampfer, *m.* (*Rumex sanguineus*), krvasti štavalj.
Blutandrang, *m.* navala krvi.
Blutanſchoppung, *f.* krvavi podrast.
Blutapfel, *m.* crljenka.
Blutarm, *adj.* puki i. ljuti siromah, prepukli sirak.
Blutauge, *n.* krvavo oko; (*Comarum*), zabělnik.
Blutäugig, *adj.* krvoočan.
Blutausleerung, *f.* krvotok.
Blutauswurf, *m.* bacanje, hrakanje krvi; krvava hračka i. hrakotina.
Blutbad, *n.* krvo-proliće, pokolj, poklaće; ein — anrichten, omesiti.
Blutbann, *m.* krvno kolo.
Blutbaum, *m.* (*Haematoxylum Campechianum*), krvan, krvodrv kampeški.
Blutbefleckt, *adj.* krvav, okrvavljen; krvlju zaštrapan, u krv umrljan; er iſt — (er hat eine Blutſchuld auf ſich), učinio je krvno dělo.
Blutbegier, ſ. Blutgier.
Blutbehälter, *m.* ſ. Blutgefäß.
Blutbeſprengt, Blutbeſpritzt, Blutbeſtrömt, Blutbeſudelt, ſ. Blutbefleckt.
Blutbeule, *f.* krvavica.
Blutbewegung, *f.* kolanje krvi.

Digitized by Google

Blutbildung, *f.* tvorenje, postanak krvi.
Blutbirn, *f.* krvavka.
Blütblatt, *n.* zaperak.
Blutblume, *f.* (*Haemanthus*), krvuša.
Blutbraun, *adj.* krvosmedj, u crveno smedj.
Blutbrechen, *n.* bljuvanje krvi; er leidet am —, bljuva krv.
Blutbuche, *f.* krvava bukva.
Blutbühne, *f.* pogubilište, stratište.
Blutdiskraſie, *f.* zlokrvnost.
Blutdurchfall, *m.* krvna proljev; an — leiden, proljevati krvlju.
Blutdurſt, *m.* krvoločnost.
Blutdürſtend, Blutdürſtig, *adj.* žedan krvi, krvoločan.
Blüte, *f.* cvatnja, cvat; in — ſtehen, cvasti, cvětati; in voller —, razcvatio; (*fig.*) in der — des Alters, u najboljoj dobi; die — der Jugend, jezgra mladeži.
Blutegel, *m.* pijavica, pijavka; — anſetzen, pijavke metati; (*fig.*) krvopija, krvopilac, ljudomora.
Bluteiterig, *adj.* sukrvičan.
Bluten, *v. n.* der Finger blutet, prst krvi; die Wunde blutet ſtark, krv ide na veliko iz rane; er blutete für uns, krv je prolio za nas; das Herz blutet mir, srce mi se kida i. cěpa, duša me boli; er ſoll mir dafür —, to će mi kihati, to će mu prisěsti; (v. Weinreben), zalěvati, suziti.
Blütenarm, *adj.* bezcvětan.
Blütenbaum, *m.* cvatuće drvo.
Blütenblatt, *n.* latica.
Blütenboden, *m.* cvětište.
Blütendecke, ſ. Blumendecke.
Blutend, *adj.* krvav.
Bluteneſche, ſ. Mannaeſche.
Blütenfeld, *n.* cvětno polje.
Blütengebüſch, *n.* cvětan grm i. žbun.
Blütengeſtalt, *f.* lik i. vid cvěta.
Blütengeſträuch, ſ. Blütengebüſch.
Blütenhain, *m.* cvětni gaj.
Blütenhülle, *f.* obojak.
Blütenkelch, *m.* čaška.
Blütenknäuel, *m.* cvětno klubko.
Blütenknoſpe, *f.* cvětni pup, pupoljak, gondže*.
Blütenkopf, *m.* glavica; (b. Blumenkohl), [ružica.
Blütenkörbchen, *n.* (*bot.*) uborak.
Blütenlager, *n.* cvětište.
Blütenmeer, *n.* (*fig.*) cvětno more.
Blütenmonat, *m.* svibanj.
Blütenquirl, *m.* cvětni prešljen.
Blütenreich, *adj.* cvětovidan, cvětovit.
Blütenſcheide, *f.* tulac.
Blütenſtand, *m.* ucvast *f.*
Blütenſtändig, *adj.* nadcvětni.
Blütenſtaub, *m.* pelud.
Blütenſtengel, *m.* cvětna badrljica.
Blütenſtiel, *m.* (*pedunculus*), stapka.
Blütenſtielchen, *n.* stapčica.
Blütenſtielſtändig, *adj.* stapčeni.
Blütenſtrauch, *m.* ſ. Blütengeſträuch.
Blütenſtrauß, *m.* kita cvěća.
Blütentage, *pl.* cvatuće doba, mladost.
Blütentheil, *m.* čest cvětka.
Blütenvoll, *adj.* cvětovit, cvětan.
Blütenzeit, *f.* cvatnja; die — Athens, cvatući věk Atene.
Blütenzweig, *m.* cvatući ogranak.
Bluterz, *n.* crvenjak.
Bluterzeugung, ſ. Blutbildung.
Blutfahne, *f.* krvav stěg i. barjak.
Blutfarbe, *f.* krvava mast, boja, farba.
Blutfarbig, *adj.* krvast, krvolik.
Blutfennich, *m.* (*Panicum sanguinale*), svračica, svrakonja.
Blutfink, *m.* (*Loxia Pyrrhula*), zimovka, ćućurin, antunac.
Blutflechte, *f.* (*Lichen sanguinarius*), krvavi lišaj.
Blutfleck, *m.* krvava mrlja i. skvrna.
Blutfließend, *adj.* krvotočan.
Blutfloßer, ſ. Billing.
Blutfluß, Blutgang, *m.* krvotok.
Blutflüſſig, *adj.* krvotočni.
Blutflüſſigkeit, ſ. Blutlymphe.
Blutfremd, *adj.* sasvim nepoznat.
Blutgarbe, ſ. Vogelknöterig.
Blutgefäß, *n.* krvna cěv; krvna posuda, krvište.
Blutgefäßlehre, *f.* nauka o krvnih cěvih, cěvoslovje.
Blutgeſilde, *n.* ſ. Blutacker.
Blutgeiſt, *m.* krvna sluz.
Blutgeld, *n.* krvnina, krvarina.
Blutgericht, *n.* krvno kolo, krvni sud; — halten, miriti glavu.
Blutgerüſt, *n.* ſ. Blutbühne.
Blutgeſchwulſt, *f.* krvavi otok.
Blutgeſchwür, *n.* poganac.
Blutgeſell, *m.* krvni ortak.
Blutgetränkt, *adj.* krvlju napojen.
Blutgewand, *n.* krvavo ruho.
Blutgier, *f.* krvoločnost.
Blutgierig, ſ. Blutdürſtig.
Blutgras, *n.* ſ. Blutfennich.
Bluthänfling, *m.* (*Fringilla cannabina*), prava konopljanka, repnik, repačica.
Blutharnen, *n.* krvotočina.
Blüthe, ſ. Blüte.
Bluthirſe, ſ. Blutfennich.
Bluthochzeit, *f.* krvna svatba.
Blutholz, *n.* krvovina.
Bluthund, *m.* krvoločni pas; (*fig.*) krvolok, krvoločnik, krvopilac, krvopija.
Bluthuſten, *m.* hrakanje krvi.
Blutig, *adj.* krvav; — machen, okrvaviti, skrviti, izkrvaviti, krvaviti; — er Eiter, sukrvica; — raufen, zakrviti se, izkrviti se, krviti se; — werden, okrvaviti se, krvaviti se; mit —en Köpfen abweiſen, povratiti, zavratiti

Digitized by Google

(koga) s krvavom glavom; eine —e Schlacht, krvni boj, krvna bitka; keinen —en Heller haben, neimati ni prebijena novca.

Blutigel, ſ. Blutegel.

Blutigroth, ſ. Blutroth.

Blutjauche, *f.* sukrvica.

Blutjung, *adj.* mladjahan; (ſpr.) mlad kao kaplja.

Blutkäfer, *m.* (*Scarabaeus lanius*), krvavi kukac.

Blutklumpen, *m.* krvna grušalina, krvni [smrkalj.

Blutknospe, ſ. Blütenknospe. [jam.

Blutkohl, *m.* (*Dioscoria sativa*), vrtni

Blutköpfig, *adj.* krvoglav.

Blutkoralle, *f.* krvasti koralj.

Blutkraut, *n.* (*Sanguisorba offic.*), krvara; (*Chelidonium majus*), rosopas veći; (*Lythrum Salicaria*), prosta vrbica; (*Scleranthus perennis*), treskovica; ſ. Blutgarbe, Blutampfer, Hirtentaſche.

Blutkrautwurz, *f.* (*Spiraea ulmaria*), brěstova suručica.

Blutkuchen, *m.* krvna gruda.

Blutkügelchen, *n.* krvna bobičica i. ikrica.

Blutlaſſen, *n.* ſ. Aderlaß.

Blutlauf, *m.* srdobolja; ſ. Blutumlauf.

Blutlauge, *f.* krvni lug.

Blutlaugenſalz, *n.* krvni lužac.

Blutlaugenkohle, *f.* krvni ugalj.

Blutlechzend, ſ. Blutdurſtend.

Blutleer, *adj.* bezkrvan.

Blutleere, *f.* bezkrvnica.

Blutleiter, *m.* splava. [čurka.

Blutling, *m.* (*Agaricus deliciosus*), pe-

Blutlos, *adj.* bezkrvan.

Blutloſigkeit, *f.* bezkrvnica, bezkrvnost.

Blutlymphe, *f.* krvna mezga.

Blutmal, *n.* modrica. [nica.

Blutmangel, *m.* nestašica krvi, bezkrv-

Blutmaſſe, *f.* die ganze —, sva krv.

Blutmenſch, *m.* krvolok, krvoločnik.

Blutmilchen, *n.* dojenje krvi.

Blutnelke, *f.* (*Dianthus Armeria*), poljski klinčac.

Blutorgan, *n.* krvni ustroj.

Blutpfirſich, *m.* crvena breskva i. praskva.

Blutpfropf, *m.* ſ. Aderpfropf.

Blutpilz, *m.* (*Boletus sanguineus*), ludara.

Blutrache, *f.* krvna osveta.

Bluträcher, *m.* krvni osvetitelj.

Blutregen, *m.* krvav dažd, krvava kiša.

Blutreich, *adj.* krvnat, pun krvi.

Blutreinigend, *adj.* čisteći krv; ein —es Mittel, čistilo krvi.

Blutreinigung, *f.* čišćenje krvi.

Blutrichter, *m.* krvni, zaglavni sudac.

Blutröschen, *n.* (*Geranium sanguineum*), krvava iglica, krvavi ždralinjak.

Blutroth, *adj.* crven kao krv; die Sonne ging — auf, sunce izadje u crven.

Blutroth, *n.* krvna crven, krvno crvenilo.

Blutrünſtig, *adj.* krvav.

Blutſaft, *m.* krvot.

Blutſalz, *n.* krvna sol.

Blutſauer, *adj.* krvav, gorak, ljut; eine —e Arbeit, krvosalija, krvopija.

Blutſäufer, *m.* krvopija, krvopilac.

Blutſauger, *m.* ſ. Blutegel, Blutſäufer.

Blutſchande, *f.* rodoskvrnje, rodoskvrnost, krvoměšnja; prikrvje; — treiben, skvrniti rod; — begehen, oskvrniti rod, prikrviti.

Blutſchänder, *m.* rodoskvrnac, krvoměšnik, prikrvnik. [měšni.

Blutſchänderiſch, *adj.* rodoskvrni, krvo-

Blutſchen, *adj.* krvoplah.

Blutſchlacht, *f.* krvna bitka, krvav boj.

Blutſchlag, *m.* krvna kaplja.

Blutſchlecht, *adj.* vrlo hrdjav, zločest.

Blutſchöppe, *m.* krvni i. zaglavni sudac.

Blutſchrötig, *adj.* krvav.

Blutſchuld, *f.* krv, krvno dělo; einer — beſchuldigen, krviničiti (koga).

Blutſchuldig, *adj.* er iſt —, učinio je krvno dělo.

Blutſchuldige, *m.* krvnik; —, *f.* krvnica.

Blutſchüſſel, *f.* krvna zdělica.

Blutſchwalbe, ſ. Rauchſchwalbe.

Blutſchwamm, *m.* (*Boletus sanguineus*), ludara.

Blutſchwären, *m.* ſ. Blutgeſchwür.

Blutſchweiß, *m.* krvav znoj, pot.

Blutſchwell, *m.* Blutſchwelle, *f.* (d. Pferden), krvavica.

Blutſelten, *adv.* vrlo rědak.

Blutſerum, ſ. Blutwaſſer.

Blutsfreund, *m.* srodnik, rod, rodjak; rod po krvi.

Blutsfreundin, *f.* rodjačica, srodnica.

Blutsfreundſchaft, *f.* rod po krvi, krv, srodstvo, rodjaštvo; rodbina.

Blutſpat, *m.* krvavica.

Blutſpeien, *n.* bacanje, hrakanje krvi.

Blutſpur, *f.* krvav trag, biljeg.

Blutſtaar, *m.* krvna slěpoća.

Blutſtallen, ſ. Blutharnen.

Blutſtätte, *f.* krvnište; ſ. Richtſtätte.

Blutſtein, *m.* (*Haematites*), krvalj.

Blutſtiel, ſ. Labkraut.

Blutſtillen, *n.* ustavljanje krvi.

Blutſtillend, *adj.* krvostavan; ein —es Mittel, ustavilo krvi; —er Stein, krvostavac.

Blutſtockung, *f.* obamrt krvi.

Blutſtreif, *m.* krvna pruga.

Blutſtrieme, *f.* modrica; (*Perca Cabrilla*), prugasti kostreš i. okun.

Blutſtrom, *m.* potok krvi.

Blutstropfen, *m.* kaplja krvi.

Blutſturz, *m.* riganje krvi; bubuljica krvi, žestok krvotok.

Blutsverwandt, **Blutsverwandtſchaft**, ſ. Blutsfreund uſw.

Bluttaufe, *f.* krvave kršćenje.

Digitized by Google

Blutthat, *f.* krvavo dělo.
Bluttriefend, *adj.* u krv ogrezao.
Blutumlauf, *m.* kolanje, obtěcanje krvi.
Blutung, *f.* krvljenje; es trat eine ſtarke — ein, udarila mu je krv u veliko.
Blutunterlaufung, *f.* našědanje krvi.
Blutuntheil, *n.* smrtna osuda. [krvi.
Blutvergießen, *n.* krvoproliće, prolév
Blutvergießer, *m.* krvolija, krvoprolitnik, krvnik.
Blutverluſt, *m.* iztočenje, gubitak krvi.
Blutverwandlung, *f.* proměna u krv.
Blutvoll, *adj.* krvnat; ſ. Blutbeſleckt.
Blutwallung, *f.* var, navala krvi.
Blutwärme, *f.* krvna toplota.
Blutwaſſer, *n.* krvna surutka.
Blutweinen, *n.* krvno suzenje.
Blutwenig, *adv.* vrlo malo.
Blutwurſt, *f.* krvavica, krvenica, krvnjača, jelito.
Blutwurz, *f.* ſ. Blutröschen; Tormentill.
Blutzehnte, *m.* desetak od marve.
Blutzeichen, *n.* krvav biljeg, krvavo znamenje.
Blutzer, *m.* ſ. Plutzer.
Blutzeuge, *m.* mučenik.
Blutzufuhr, *f.* pritok krvi.
Blutzwang, *m.* krvna protoč.
Boa, ſ. Rieſenſchlange. [bak.
Boback, *m.* (*Arctomys Bobak*), svist bo-
Bombartsgras, *n.* (*Bobartia*), bobartica.
Boberelle, ſ. Judenkirſche.
Bobinet, *n.* krosnena čipka.
Bock, *m.* jarac, kozao, prč; ſ. Mauerbrecher; Dudelſack; (ſpr.) er hat den — zum Gärtner geſetzt, čuva mu mačka ribu; dao je kozliće vuku pasti; ostavio je prohu na vrabce; einen — ſchießen, zabrazditi, strěliti iz motike; (Geſtell), kozao, konj; (an d. Kutſche), kozlić, bak; einem den — ſtehen, biti tudje podnožje; ſ. Stammbock; (von Heu), naviljak.
Böckchen, *n.* kozlić, jarčić, jare, kozle.
Bockbeinig, *adj.* kozonog.
Bockdecke, *f.* pokrivač kozlića, baka.
Böckel, ſ. Pöckel.
Böckeleiſen, ſ. Bakeleiſen.
Böckeln, *v. n.* zaudarati na prčevinu.
Bocken, *v. n.* (v. Ziegen), prcati se, teći se; (ſtinken), udarati na prčevinu; das Pferd bockt, konj se propinje.
Bocken, *adj.* jarčji.
Böcken, *v. a.* Heu —, naviljčiti sěno.
Bockfell, *n.* jarča koža.
Bockfleiſch, *n.* jarčevina.
Bockflöte, *f.* svirala, frula.
Bockfuß, *m.* kozja noga.
Bockfüßig, *adj.* kozonog.
Bockgeruch, Bockgeſtank, *m.* prčevina.
Bockgeſtell, *n.* kozao.
Bockhaar, *n.* kočet, kozina, kostrět, har*.
Bockhaut, *f.* ſ. Bockfell.
Bockhirſch, *m.* (*Antilope Tragocamelus*), kostrětaš.
Bockicht, Bockig, *adj.* prčevit.
Böckiſch, *adj.* kao jarac; prčevit.
Bockkäfer, ſ. Holzbock.
Bockkalb, *n.* lane, srnče.
Bockkiſſen, ſ. Bockpolſter.
Bocklamm, *n.* janjac, jaganjac, jaganjčić.
Bockleder, *n.* jarčina; kozlina; jarčja koža.
Bockledern, *adj.* kozlinat; —e Hoſen, kozlinjače.
Bockmühle, *f.* větrenjača; (z. Flachs), stupa za lan. [flöte.
Bockpfeife, *f.* gajde, diple, dude; ſ. Bock-
Bockpfeifer, ſ. Dudelſackpfeifer.
Bockpimpinelle, *f.* (*Pimpinella Saxifraga*), bedrenik-lomikam.
Bockpolſter, *m.* jastuk za kozlić.
Bocks-, (in Zuſ.), jarčev; jarčji.
Bocksauge, *n.* vrljavo oko; (*fig.*) vrljo.
Bocksäugig, *adj.* vrljav, vrljook, vrljookast.
Bocksbart, *m.* jarčja brada; (*Tragopogon*), turovac, kozja brada; ſ. Bocksdorn.
Bocksbartharz, *n.* kozinčeva smola
Bocksbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni grozdić; ſ. Heidel- u. Ackerbeere.
Bocksbeutel, *m.* stara navada, starenik.
Bocksbeutler, ſ. Pedant.
Bocksblatt, *n.* (*Premna*), prčevina.
Bocksbohne, *f.* ſ. Bitterklee.
Bockſchemmel, *m.* kočijaški podnožnik.
Bockſchwamm, *m.* (*Spongia fasciculata*), kitasta spužva.
Bocksdorn, *m.* (*Astragalus gummifer*), dušan, smoleći kozinac; (*Lycium*), kustovnica.
Bocksgeile, *f.* ſ. Stendel.
Bocksgeſicht, *n.* er hat ein —, gleda kao tetak.
Bocksholz, ſ. Franzoſenholz.
Bockshorn, *n.* jarčji rog; ins — jagen, stěrati koga u tikvu; utěrati koga u rog i. strah; ſ. Hornklee; Johannisbrod.
Bockshornbaum, *m.* (*Ceratonia siliqua*), rogač, rožčići, karuba.
Bockshornklee, ſ. Hornklee.
Bockskraut, *n.* (*Hypericum hircinum*), prčevito gospino cvěće; ſ. Küchenſchelle.
Bocksmelde, *f.* (*Chenopodium Vul.*), smrdeći jurjevac, smrdeća loboda.
Bocksſprung, *m.* poskok, skakutanje.
Bockſtreich, *m.* lud čin.
Bockſtall, *m.* kozara.
Bockſtein, ſ. Stinkſtein.
Bockſtütze, *f.* upora od kozlića.
Bocksverſtellung, *f.* odar od kozah.
Boden, *m.* (Erd—), tlo (*pl.* tle i. tli), pod, površje zemlje; einen zu — ſchlagen, oboriti koga na tle; zu — drücken, površiti (koga); am —, na podu, na tlih; ein fetter —, tusta,

Digitized by Google

pretila zemlja; ein trockener —, osušna zemlja; unfruchtbarer —, zemlja-jalovica; (spr.) das Handwerk hat einen goldenen —, cěna zanata veća od zlata; zanat je u nevolji hrana; der — eines Gefäßes, dno posude; den — einsetzen, zadniti; zu Grund u. — gehen, stubokom propasti; (Ober—), tavan; s. Kornboden.

Bodenart, *f.* vrst zemlje.
Bodenbalken, *m.* tavanica.
Bodenbereitung, Bodencultur, *f.* rednja, teg zemlje.
Bodenblatt, *n.* podnica.
Bodenbohne, *f.* (grah-)čučavac.
Bodenbrett, *n.* podnica.
Bodeneisen, *n.* dneni nakovanj.
Bodenerschöpfung, *f.* izrodjenje zemlje.
Bodenfeld, s. Bodenstück.
Bodenfenster, *n.* tavanski prozor.
Bodenfläche, *f.* podovina.
Bodenfrucht, *f.* zemna plodina.
Bodengericht, *n.* pozemni vigovi.
Bodengeschoß, s. Erdgeschoß.
Bodenhammer, *m.* podni valjak.
Bodenhefe, *f.* dolnji kvasac.
Bodenholz, *n.* dnica, drvo za dno.
Bodenkammer, *f.* podkrovnica, klět pod krovom.
Bodenkohlraben, *m.* (*Brassica napus*), broskva.
Bodenkunde, *f.* tlehoznanstvo, podoznanstvo.
Bodenloch, *n.* vidělica.
Bodenlos, *adj.* bezadnji, beza dna; ein —er Fresser, nenasit.
Bodenlosigkeit, *f.* bezadnóst.
Bodenlücke, *f.* s. Bodenloch.
Bodenmacher, *m.* dnar.
Bodenmatte, *f.* prostirka, prostirač.
Bodenplanke, *f.* podnica.
Bodenrad, *n.* dolnje kolašce.
Bodenrebe, *f.* izdanak.
Bodenreiben, *n.* žuljenje i. ribanje poda.
Bodenripp, *m.* podporanj tavana.
Bodenriß, *m.* prosělina, provalija zemlje; (am Fußb.), pukotina, puklosina poda.
Bodensatz, *m.* talog, trop, drožda, drožđina, mezga.
Bodenschatz, *m.* s. Lagergeld.
Bodenschichte, *f.* dolnji steralj, nasad, tavan.
Bodenschlägel, *m.* maljica.
Bodenschlüssel, *m.* ključ od tavana, tavanski ključ.
Bodenschrumpf, *m.* pukotina u podu.
Bodenschwelle, *f.* podnica.
Bodenspieker, *m.* (klinac-) daščenjak.
Bodenstein, *m.* dolnjak, dolnji žrvanj.
Bodensteinviereck, *n.* šedra, obod.
Bodenstück, *n.* dnica; (b. Kanonen), dno (od topa); (b. Uhrm.), dno.
Bodentalg, *m.* lojni talog.
Bodenteig, *m.* dolnja kora (od těsta).
Bodenthür, *f.* tavanska vrata; (a. Fasse), okno.
Bodentreppe, *f.* tavanske stube.
Bodenzieher, *m.* (b. Böttch.), potegač; (Trepan), vrtilo.
Bodenzinė, *m.* tlehovina, podnina, ogradak.
Bodenzinsvertrag, *m.* tlehovna pogodba.
Bodenzoll, *m.* bačvarina.
Boding, *m.* kaca, badanj.
Bödmen, *v. a.* dniti, zadniti; ein Schiff —, zadužiti, založiti brod.
Bodmerei, *f.* pomorski i. brodovni zajam, brodovni zalog; ein Schiff mit — beschweren, založiti brod.
Bodmereibrief, *m.* brodovna založnica.
Bodmereigeber, *m.* brodovni založnik.
Bodmereigeld, *n.* brodovni zajam.
Bodmereieinnehmer, *m.* brodovni založitelj.
Bofist, *m.* (*Lycoperdon Bovista*), pupa, puša, puhara.
Boge, Böge, s. Bogruthe.
Bogen, *m.* obluk, luk; in Bausch u. —, učenice; (Bauf.), svod, bolta, volta; (Armbrust), luk; lucanj; (b. e. Geige, gudalo, lučac; der — der Hutmacher, drndalo; ein — Papier, list, močal, ark, tabak.
Bogen, *v. a.* saviti, savijati.
Bogenartig, *adj.* oblučast.
Bogenbezeichnung, *f.* bilježenje listovah; listov biljeg.
Bogenbohrer, *m.* svrdao-oblučnjak.
Bogendecke, *f.* sveden tavan, tavan na svod; svod.
Bogendrossel, *f.* (*Turdus arcuatus*), oblučni drozd.
Bogener, *m.* lučar.
Bogenfahrt, *f.* prodaja odsěkom i. djelomice.
Bogenfeile, *f.* pilnjak s lûkom.
Bogenfenster, *n.* oblok.
Bogenfläche, *f.* bokatost, pupčatost.
Bogenform, *f.* s. Folioformat.
Bogenförmig, *adj.* oblučast, na lûk.
Bogenführend, *adj.* lukonosan.
Bogengang, *m.* oblučnik; s. Arcade.
Bogengerüst, *n.* svodnjak.
Bogengewölbe, *n.* svod.
Bogengroß, *adj.* kolik list, ark; listove veličine.
Bogengröße, *f.* ein Buch in —, knjiga u listu.
Bogenhalle, *f.* svodište.
Bogenkäfer, *m.* (*Toxium*), oblučnjak.
Bogenkampf, *m.* boj na strělu.
Bogenkämpfer, *m.* strělac.
Bogenkunde, *f.* strělarstvo.
Bogenlang, *adj.* na čitavom arku; (*fig.*) predugačak.
Bogenlaube, *f.* oblučnik.
Bogenlehre, *f.* svodnjak.
Bogenlinie, *f.* oblučnica.
Bogenmacher, s. Bogener.
Bogenmusterung, s. Bogenschau.
Bogennatter, s. Ringelnatter.

Digitized by Google

Bogenpfeiler, *m.* pilov od svoda.
Bogenrolle, *f.* (Bauk.), svitak.
Bogenrund, *adj.* oblučast.
Bogenrunde, *f.* oblučnost.
Bogenrüſtung, ſ. Bogengerüſt. | pila.
Bogenſäge, *f.* pila s oblukom; oblučna
Bogenſchlagen, *n.* svodjenje.
Bogenſchluß, *m.* svod; ſ. Schlußſtein.
Bogenſchnitt, *m.* rěz na lûk.
Bogenſchuß, *m.* lukomet, hitac s lûka; (*artill.*) hitac na lûk.
Bogenſchußweite, *f.* lukomet.
Bogenſchütze, *m.* strělac.
Bogenſehne, *f.* tetiva.
Bogenſeite, *f.* listova strana, obraz.
Bogenſpanner, ſ. Bogenſchütze.
Bogenſprung, *m.* skok na lûk.
Bogenſtellung, *f.* oblučje, oblučnik.
Bogenſtrich, *m.* gud.
Bogenthür, *f.* oblučasta vrata.
Bogentragend, *adj.* lukonosan.
Bogenweg, ſ. Bogengang.
Bogenweiſe, *adv.* list po list; na listu, arku, tabaku. | luk.
Bogenſpanner, *m.* nategač lûka, napni-
Bogenzahl, *f.* broj listovah, arakah, tabakah. | baka.
Bogenzeichen, *n.* znak od lista, arka, ta-
Bogenzirkel, *m.* šestar s lûkom.
Bogig, *adj.* oblučan.
Bogſtren, *v. a.* tegliti.
Bogſpriet, ſ. Bugſpriet.
Bohle, *f.* platnica.
Bohlen, *v. a.* poditi, popoditi, pomostiti (platnicami).
Bohlendielung, *f.* pomost od platnicah.
Bohlengeld, ſ. Standgeld.
Bohlenholz, *n.* drvo za platnice.
Bohlenſäge, *f.* pila za platnice.
Böhmiſch, *adj.* českí; —e Brüder, česka braća; (*fig.*) —e Dörfer, nevidjeno čudo.
Bohnart, *f.* širočka, bradva.
Bohnbürſte, *f.* (četka-)voštilica.
Bohne, *f.* (Fiſole), grah, pasulj*; grüne —, boranija, grah rogačić; (Sau—), bob; ſ. Bohnenkern; — in Ohren haben, kupiti ogluške, sěděti na ušijuh.
Bohnen-, (in Zuſ.), grahov.
Bohnen, *v. a.* ovoštiti, povoštiti, voštiti.
Bohnenacker, *m.* grahovište, pasuljište.
Bohnenbaum, *m.* (*Anagyris*), kopitak, kopitica, palnjak; ſ. Bohnenſtrauch.
Bohnenbeet, *n.* grašnjak, pasuljova greda.
Bohnenblatt, *n.* grahov list; (*Sedum Telephium*), kokoška, bobovnjak, čirnjak.
Bohnenblüte, *f.* grahov i. pasuljev cvět.
Bohnenegel, Bohnenigel, *m.* bobar.
Bohnenerz, *n.* grašnjak.
Bohnenfeld, *n.* grahovište, pasuljište.
Bohnenhäutchen, *n.* grahova tapina.
Bohnenhülſe, *f.* grahova ljuska.
Bohnenkeim, Bohnenkern, *m.* grahova klica; (b. Pferd.), kaljac, kaljak, škaljak.
Bohnenkorn, *n.* graška.
Bohnenkraut, *n.* (*Satureia hort.*), čubar.
Bohnenmehl, *n.* grahovo, pasuljevo brašno, grahova, pasuljeva mûka; (Sau—), bobovo brašno. | papula.
Bohnenmuß, *m.* grahornjača, gmeždenik,
Bohnenſchotte, *f.* grahova (bobova) ma-
Bohnenſchuß, ſ. Bohnenkeim. | huna.
Bohnenſtange, *f.* trklja, tačka, pritka.
Bohnenſtein, *m.* (*phaseolith*) grahovac.
Bohnenſtengel, *m.* grahova, pasuljeva (bobova) stabaljka.
Bohnenſtrauch, *m.* (*Cytisus Laburnum*), tila, žučica.
Bohnenſtrauchholz, *n.* tilovina.
Bohnenſtroh, *n.* grahorovina; bobovina.
Bohnenwicke, *f.* (*Vicia Faba equina*), konjski bob.
Bohnenwurm, ſ. Bohnenegel.
Bohnhaſe, ſ. Pfuſcher.
Bohnlappen, *m.* voštilača.
Bohnzeug, *n.* voštiona sprava.
Bohrapparat, *m.* vrtalo.
Bohrbank, *f.* vrtaonik.
Bohrblume, *f.* (*Glycine*), slačika.
Bohreiſen, *n.* vrtač.
Bohren, *v. a.* vrtati; ein Loch —, bušiti rupu; ein Schiff in den Grund —, prostrěliti ladju i potopiti; ſich durch etwas —, provrtěti se kroza što; ſich müde —, navrtati se.
Bohrer, *m.* svrdao, svedar; svrdlo, burgija*; (*mont.*) iglica; (der Bohrende), bušilac, vrtilac, burgijaš.
Bohrfäuſtel, *m.* bat.
Bohrfeile, *f.* vrtaći pilnjak.
Bohrführer, *m.* urarski svrdlić.
Bohrhaus, *n.* vrtaonica.
Bohrholz, *n.* ſ. Aalbaum.
Bohrkäfer, *m.* (*Pinus*), bušar.
Bohrklippe, *f.* rudarske klěšte.
Bohrkrätzer, *m.* (*mont.*) žlica.
Bohrlade, ſ. Bohrbank.
Bohrloch, *n.* vrtljina, provrtina, bušotina.
Bohrlöffel, *m.* vrtaća žličica.
Bohrmaſchine, *f.* vrtalo.
Bohrmehl, *n.* vrtočina.
Bohrmühle, *f.* vrtaonica.
Bohrmuſchel, *f.* (*Tubicolae*), rupnjak.
Bohrnadel, *f.* vrtaća igla.
Bohrſchmied, *m.* svrdlar.
Bohrſchnecke, *f.* (*Ovis strepsiceros*), vitoroga ovca, vitorožica.
Bohrſpäne, ſ. Bohrmehl.
Bohrſpitze, *f.* vrtač.
Bohrſtampfer, *m.* šibka.
Bohrſtuhl, *m.* vrtaći konj.
Bohrung, *f.* vrćenje, vrtnja, bušenje.
Bohrwerkſtatt, *f.* vrtaonica.
Bohrwurm, *m.* (*Teredo*), drvotok.

Bohrzeug, *n.* vrtač.
Boisalz, *n.* morska sol.
Boje, f. Ankerboje.
Bökel, Bökeln usw. s. Pökel usw.
Bökeleisen, s. Bakeler.
Bolch, *m.* s. Bleihe; Weißling, Kabeljau.
Bölken, s. Blöken.
Boll, *adj.* okoreo, krt.
Böllchen, *n.* babica.
Bolle, *m.* bik, bak. [vičica.
Bolle, *f.* lukovnica; (am Flachse), gla-
Bollen, *m.* (*Populus nigra*), jagnjed.
Bollengewächs, *n.* s. Bollig.
Boller, *m.* bitva.
Böller, s. Pöller.
Bollern, s. Bullern.
Bollete, *f.* pokazka.
Bollig, *adj.* s. Boll; —e Gewächse, lukovito bilje.
Bollwerk, *n.* branište; s. Bastei.
Bollwurz, s. Tollkirsche.
Bolus, *m.* smurka.
Bolz, Bolzen, *m.* strěla, strělica; (spr.) es läßt sich nicht alles Holz zu — drehen, iz svakoga panja nemože se svetac iztesati; (im Biegeleisen), duša; (Nagel), svornjak, srčanik, svornik; (an d. Deichsel), zavoranj; (b. Schuhm.), zaklopac, čaplatov; (*mont.*) klin.
Bolzenschloß, *m.* obli lokot.
Bolzenstichel, *m.* rilo.
Bolzenzeiger, *m.* rilica.
Bombarde, *f.* kumbara, lubarda.
Bombardement, *n.* pucaranje, kubaranje, pucanje iz kumbarah.
Bombardier, *m.* kumbaraš, kumbaradžija.
Bombardiren, *v. a.* pucarati, kumbarati, kumbarami paliti, bombardovati.
Bombasin, *m.* bombazen.
Bombast, *m.* nadutost.
Bombastisch, *adj.* nadut, naduven.
Bombe, *f.* pucarka, bumba; mit —n beschießen, s. Bombardiren.
Bomben, *v. a.* s. Bombardiren.
Bombenfest, *adj.* neprobitan.
Bombenfeuer, s. Bombardement.
Bombengießer, *m.* bumbaš.
Bombenmörser, *m.* kumbara, lubarda.
Bombenschiff, *n.* kumbarica(-ladja).
Bommeln, s. Bammeln.
Bon, *m.* uputka, uputnica; s. Lieferschein.
Bonbon, *m.* sladkiš.
Bonification, s. Schadloshaltung.
Bonis cediren, *v. a.* ustupiti imućtvo (věrovnikom).
Bonit, *m.* (*Scomber Pelamis*), pelamska vretenica.
Bonitiren, *v. a.* učeniti zemlju.
Bonmot, *n.* dosětka.
Bonnet, *n.* kapa.
Bonvivant, *m.* razkošnik.
Boot, *n.* pram, ladjica, barka, dereglija.
Bootshaken, *m.* čaklja.
Bootsknecht, *m.* mornar, mrnar; ladjar, brodar.
Bootslied, *m.* brodarica; brodarska, ladjarska pěsma.
Bootsmann, *m.* ladjičar; ladjar.
Bootsseil, *n.* konop od ladjice.
Boracit, *m.* blědovac.
Borax, *m.* blědnjak, borać.
Boraxsäure, *f.* blědičnina.
Bord, *m.* & *n.* okrajak, rub; (d. Flußufer), obala; (am Schiffe), bok, kraj; an — gehen, ukrcati se; die Ladung über — werfen, izbaciti, izbacivati tovare.
Bordanker, *m.* veliko sidro, velika kotva.
Börde, *f.* njiva, poljana.
Borde, s. Borte.
Bordell, *n.* bludionica, bludište.
Borden, Bordiren, *v. a.* obrubiti, rubiti; (mit etwas —), obšiti, okolomatiti; (mit Borten besetzen), obšiti pascem, trakom.
Bordirung, *f.* obšivanje, rubljenje; obšav, obrub.
Bordkopf, *m.* samorodna sol.
Borg, s. Barg.
Borg, *m.* (Borgen), zajam; auf — nehmen, uzeti, uzimati na poček, na priček, na věresiju, na věru, na oddugu; auf — geben, dati na poček itd.
Borgen, *v. a.* uzeti u zajam, posuditi, (uzajmiti, zajmiti) (što od koga); Waaren —, uzeti robu na poček i. věresiju; einem etwas —, uzajmiti, zajmiti, dati u zajam (posuditi) komu šta; einem Waaren —, dati komu robu na poček i. věresiju.
Borgel, s. Barg.
Borger, Borggeber, Borgmann, *m.* počekalac, davalac na poček i. věru; (spr.) der — muß auf den Zahler denken, zajam se daje da se vraća; zajam vraćam.
Borggeschäft, *n.* posao na poček.
Borgnehmer, *m.* počekar, uzimalac na poček.
Borgvertrag, *m.* počekovna pogodba.
Borgsweise, *adv.* na poček i. priček, na věru i. věresiju.
Borid, *n.* blědac.
Borium, *n.* blědik.
Borke, *f.* (am Baume), lila; kora; (am Geschwür), krasta; es bildet sich eine —, krasta se (rana); es hat sich eine — gebildet, okrastala se je (rana).
Borkenbildung, *f.* krastanje.
Borkenkäfer, *m.* (*Dermestes typographus*), jelotoč, pisar.
Borkwurm, *m.* podkornjak.
Born, *m.* zdenac, studenac, hladenac (kladenac); vrelo, vrutak, izvor; der — des Lebens, izvor života.
Borndistel, s. Marienditel.

Digitized by Google

Börnen, *v. a.* pojiti, napojiti.
Börner, ſ. Hirſchkäfer.
Borngrund, *m.* pištalina, izdan, lap.
Bornkreſſe, ſ. Brunnenkreſſe.
Borniren, *v. a.* ograničiti, omedjiti.
Bornirt, *adj.* kratkouman, slabouman.
Bornirtheit, *f.* kratkoumnost, slaboumnost.
Borosiliciat, *m.* blědokreman.
Borretſch, *m.* (*Borrago offic.*), pakoleč, poreč, boražina, burasina, kozmelj.
Börs, ſ. Bars.
Borsdorfer Apfel, *m.* mandafija.
Börſe, *f.* mošnja, kesa, tobolac; (Kaufmanns—), trgovara, trgovana, bursa.
Börſencours, *m.* trgovarni hod (tečaj).
Börſenhalle, *f.* dvorana trgovare.
Börſenordnung, *f.* trgovarni rédnik.
Börſenpreis, *m.* trgovarna cěna.
Börſenplatz, *m.* grad s trgovarom.
Börſentag, *m.* trgovarni dan.
Börſenvorſteher, *m.* načelnik trgovare.
Borſt, *m.* puč *f.*, pukotina.
Borſtbeſen, ſ. Borſtwiſch.
Borſte, *f.* štetinja, čekinja, peraja; (*coll.*) peravina; (*fig.* v. Menſchenhaaren), kostrět.
Borſten, ſich, *v. r.* naježiti se, nakostrěšiti se, stršiti, ježiti se, kostrěšiti se.
Borſtenartig, *adj.* čekinjast.
Borſtenbart, *m.* čupava, čekinjasta brada.
Borſtenbinſe, *f.* (*Juncus squarrosus*), čupav kalac.
Borſtendolde, *f.* (*Torilis*), čekinjavka.
Borſtenfäule, *f.* gnjiloća čekinje.
Borſtenfloſſe, *f.* (*Clupea Trissa*), čekinjava sledj.
Borſtenförmig, *adj.* čekinjast, štetinjast.
Borſtengras, *n.* (*Nardus stricta*), kruta smiljka.
Borſtenhändler, *m.* štetinjar, čekinjar.
Borſtenlos, *adj.* bez štetinje.
Borſteupinſel, *m.* četica, štetica.
Borſtenrinde, *f.* (*Eschara ciliata*), trepavasti parožac.
Borſtenſtarrend, *adj.* naježene i. strŝeće štetinje.
Borſtenvieh, *n.* krmad.
Borſtenvoll, *adj.* čekinjav.
Borſtenwurm, *m.* (*Gordius aquaticus*), vodeni strunjavac.
Borſtig, *adj.* čekinjav, štetinjav; čupav.
Borſtwiſch, *m.* četka, štetka.
Bort, ſ. Bord.
Borte, *f.* rub, okrajak; pasac, trak, šerit*; mit —n beſetzen, ſ. Borten.
Börteleiſen, *n.* rubilo.
Börteln, *v. a.* porubiti, zarubiti.
Borten, ſ. Borden.
Bortenarbeit, ſ. Poſamentirarbeit.
Bortenmacher, Bortenwirker, ſ. Poſamentirer.
Bösart, ſ. Bösartigkeit.
Bösartig, *adj.* eine —e Krankheit, huda bolest; häusliche Thiere mit —en Eigenſchaften, domaća živina zle ćudi; ein —es Fieber, groznica zalica; ein —er Menſch, hud, opak, zloćudan, zle ćudi čověk; — werden, izopačiti se.
Bösartigkeit, *f.* hudost, opakost, zloćudnost.
Bösäugig, *adj.* zlook; hudogled; ein —er Menſch, zloočnik.
Böschen, *n.* srda.
Böſchen, *v. a.* ostrmiti, uzklisiti, kopati na poškalj i. na pokos.
Böſchung, *f.* strmljenje; strm *f.*, klis, pokos, odkos.
Boſe, *f.* ručica (lana); ſ. Poſe.
Böſe, *adj.* —s Auge, zlo oko; —s Wetter, slota; grdo vrěme, nepogoda; —r Weg, hrdjava cesta; —s muß man mit —m vertreiben, zlobu nek razbije zloba; (*mor.*) ein —r Nachbar, hrdjav susěd; ein —r Menſch, zao, zločest, opak čověk; ein —s Weib, zlica; — Abſicht, zla naměra i. namisao; in —r Abſicht kommen, zlaradice doći; was hat er —s gethan? kakvo je zlo učinio? es war nicht ſo — gemeint, nijesam na toliko zlo nagadjao; ein —s Beiſpiel, zločest primĕr i. ugled; (zornig), srdit, ljut, ljutit; — machen, razsrditi, razljutiti koga; — werden, razljutiti se, razsrditi se, prozliti se; — ſein, duvati, srditi se na koga; er wird gleich —, odmah uzavri; einem —s thun, nahuditi komu.
Böſe, *m.* zalac, zalica, zliko, zlić; (Teufel), vrag, hudoba, hudić, nečastivi; geh' dem —n aus dem Wege, prodji se vraga, netĕraj mu traga; —, *f.* zlica; —, *n.* zlo; er führt —s im Schilde, o zlu radi.
Böſern, *v. a.* pogoršati.
Böſeſein, *n.* duvanje, srdnja.
Böſewicht, *m.* zločinac, zlotvor, zlikovac, zlica, zlić.
Böſfertig, *adj.* nazlobrz.
Böſgeſinnt, *adj.* o zlu misleći, zlomisleći; zloćudan, zloćud.
Boshaft, *adj.* pakostan, zloban, zlopak; —e Unterlaſſung der Verhinderung, pakostan propust zapreke; —e Beſchädigung fremden Eigenthums, pakostna ošteta tudje svojine; —, *adv.* pakostno, zlobno, pozlobice; fremdes Eigenthum — beſchädigen, pakostiti (komu).
Boshafte, *m.* pakostnik; —, *f.* pakostnica.
Bosheit, *f.* pakost, zloba, zloća, hudoba.
Bosheitsſünde, *f.* zloumni, nahvalični grĕh.
Bösherzig, *adj.* opaka srca.
Böslich, *adj.* zloban; —, *adv.* zlobno, pozlobice.

Digitized by Google

Bossel, Boßkugel, Bosselbahn u. s. w., s. Kegelkugel, Kegelbahn u. s. w.
Bössinnig, s. Bösgesinnt.
Bössinnigkeit, *f.* zločudnost.
Bossiren, *v. a.* ličiti od mekači.
Bossirer, *m.* meko-kipar.
Bossirkunst, *f.* meko kiparstvo.
Bösthätig, *adj.* zlotvoran.
Boswellia, *f.* (*Boswellia*), tamjanik.
Böswillig, *adj.* zloban, pakostan; —, *adv.* zlobno, pakostno, pozlobice.
Böswilligkeit, *f.* zlobnost, pakost.
Bot, *n.* ponuda; s. Gebot.
Botanik, *f.* biljarstvo, biljoslovje.
Botaniker, *m.* biljar, biljoslovac.
Botanisch, *adj.* biljarski; —er Garten, biljarski vrt, biljevište.
Botanisiren, *v. a.* biljariti, kupiti trave.
Botanographie, *f.* biljopis.
Botanologie, *f.* biljoslovje.
Botanophil, *m.* biljar.
Bote, *m.* slánik; poslánik, glasnik, glasonoša, oglasnik, věstnik; einem einen —n schicken, poslati komu glasnika; einen —n unterhalten, držati glasnika; ein reitender —, glasnik na konju, tatar; (*fig.*) der hinkende —, crn glas.
Boten-, (in Zus.), glasnički.
Botenamt, *n.* služba glasnika i. glasonoše.
Botengang, *m.* glasonošje.
Botenläufer, *m.* teklić, tekić.
Botenlohn, *m.* kolač, glasnina, muštuluk*.
Botenmeister, *m.* nastojnik glasnikah.
Botenritt, *m.* glasonošje na konju.
Botenschild, *m.* glasnički znak.
Botenstab, *m.* glasnička palica.
Botenwesen, *n.* glasništvo.
Botmäßigkeit, *f.* vlast, gospodstvo; unter seine — bringen, pod svoju vlast spraviti; unter türkischer — stehen, biti pod Turčinom.
Botschaft, *f.* glas, věst, poručak; (Sendschreiben), poslanica; (Ambassade), veleposlanstvo, veliko poslanstvo.
Botschafter, *m.* veliki poslanik.
Botschaftsgenoß, *m.* suposlanik.
Bott, s. Eilritze.
Botte, s. Butte.
Böttcher, Böttticher, *m.* sudar, bačvar, kablar, kačar.
Böttcherarbeit, *f.* bačvarsko dělo.
Böttcherbohrer, *m.* bačvarski svrdao.
Böttcherei, *f.* bačvarija; s. Böttcherwerkstätte.
Böttcherholz, *n.* bačvarsko drvo.
Böttcherscheit, *n.* dùga.
Böttcherschlägel, *m.* maljica, mlatić.
Böttcherwerkstätte, *f.* bačvarnica.
Bottervogel, s. Gänsesäger.
Bottich, *m.* kada, kaca, badanj.
Bottichreif, *m.* velik obruč.
Bottichzirkel, *m.* bačvarski šestar.
Boudoir, *n.* oblačnica.
Bouffärmel, s. Bauschärmel.
Bouffon, *m.* lakrdijaš.
Bouffonerie, *f.* šurka, lakrdija.
Bouillon, *m.* mesna juha i. ćorba.
Boulette, *f.* mesna valjuška, ćufte*(-ta).
Boulevard, s. Bollwerk.
Bouquet, *n.* kita, kitica; (Wb.), miris.
Bouquetwicke, *f.* (*Lathyrus latifolia*), širolista grahorina.
Boussole, s. Windrose.
Bouteille, *f.* sklenica, botulja*; Wein auf —n ziehen, pretočiti vino u sklenice.
Bouteillenbier, *n.* pivo u sklenicah, bocah.
Boutique, *f.* buda.
Bovist, s. Bofist.
Box, *m.* puška.
Boxen, s. Baxen.
Brach, *adj.* na ugaru; — liegen, prelěžati, ležati na ugaru i. pod prahuljom; seine Fähigkeiten — liegen lassen, zapustiti um.
Brachacker, *m.* ugarnica, prělog, preložina, prahulja.
Brachamsel, s. Ortolan.
Brachdistel, s. Mannstreu.
Brache, *f.* ugar; (das Brachen), ugarenje; der Acker liegt in der —, njiva je pod prahuljom i. na ugaru; s. Brachacker.
Brachen, *v. a.* ugariti, parati; (Wb), prašiti, prahati, sebičiti, oprašiti; Flachs —, s. Brechen; einen Acker —, s. Brache.
Bracher, s. Brachvogel.
Brachfeld, s. Brachacker.
Brachflur, s. Brachschlag.
Brachfurche, *f.* prvačenje, paranje, ugarenje.
Brachgras, *n.* ugarna trava.
Brachheu, *n.* ugarno sěno.
Brachhenne, s. Goldregenpfeifer.
Brachhuhn, *n.* s. Brachvogel, großer.
Brachhut, *f.* paša po ugarnicah i. po ledini.
Brachkäfer, *m.* (*Scarabaeus solstitialis*), ugarnjak.
Brachkorn, *n.* žito od ugara.
Brachland, *n.* ledina.
Brachlerche, *f.* s. Brachpieper.
Brachmännchen, *n.* s. Herrenschwamm.
Brachmist, *m.* gnoj za ugar i. prělog.
Brachmonat, *m.* lipanj, jun.
Brachpieper, *m.* (*Alauda campestris*), rujna ševa.
Brachschein, *m.* lipanjska měna.
Brachschlag, *m.* ledina.
Brachschnepfe, s. Brachvogel, großer.
Brachse, *f.* s. Brassen.
Brachsenkraut, *n.* (*Isoëtes*), šilatica.
Brachtrift, s. Brachhut.
Brachvogel, *m.* großer —, (*Scolopax arquata*), velji škurak; kleiner —, (*Scolopax Phaeopus*), mali škurak; s. Goldregenpfeifer.

Digitized by Google

Brachweide, ſ. Brachhut.
Brachwieſe, *f.* ugarna sěnokoša.
Brachwurm, *m.* (*Scarabaeus Melolontha*), kokica.
Brachzeit, *f.* ugarčina.
Brack, *m.* kerov.
Brack, *n.* Bracke, *f.* odbirak, (obirak), izbirak, otrěbak, otrebine, treboline, izmet, izmetak; das iſt —, to je na odmet.
Bracken, *v. a.* izbaciti, izmetnuti, izturati, izbacivati, izmetati, trěbiti.
Brackenhund, *m.* kerov.
Bracker, *m.* odbirač, trebilac.
Brackgut, ſ. Brack, *n.*
Brackfäſe, *m.* muhat.
Brackvieh, ſ. Brak, *n.* [voda.
Brackwaſſer, *n.* bočatica; bočata, slana
Bracteat, *m.* babka, škriljka.
Brädling, *m.* (*Agaricus lactifluus*), mlěčnica.
Bragen, ſ. Ausbragen.
Brägen, ſ. Gehirn.
Brahme, ſ. Brame.
Brähmen, Brähnen, *v. n.* bukariti se, cvelati se.
Brake, *f.* šiblje, šibljak; ſ. Flachsbreche.
Bram, *m.* (*Spartium Scoparium*), žuk, žuka, žukva, žukovina; ſ. Brame; Prahm.
Bramarbas, *m.* torlak, hvališa, hvastalac.
Bramarbaſiren, *v. n.* hvalisati se, hvastati se, torlati.
Brambeere, ſ. Brombeere.
Bräme, *f.* (Brain), ſ. Verbrämung, Bremſe.
Bränche, *f.* struka, razred.
Brand, *m.* oganj, vatra; das Holz kam ſchnell in —, drvo se je brzo upalilo; in — gerathen, zapaliti se; in — ſtekken, zapaliti; einen — löſchen, gasiti požar; auf den — betteln, prosjačiti kao pogorelac; es riecht nach dem —e, udara na paljevinu; ein — Brod, peć kruha; ein — Branntwein, pecivo rakije; der — des Kalkes, žeženje, paljenje vapna (kreča); d. — im Korn, snět, snětina, glavnica; der kalte —, mesotrovnica, vučac, grizlica; es iſt — eingetreten, podišao je vučac i. učac; (an Bäumen), opala; (Feuer—), glavnja, glavnjica, ugarak; (—mal), žig; (Zünder), paljak; (im Feuergew.), čadja; (*mont.*) (ugljeva) podina.
Brand-, (in Zuſ.), požarni.
Brandader, *f.* rědčina; ſ. Schenkelader.
Brandaſche, *f.* pepeo.
Brandbeſchädigte, *m.* pogorelac.
Brandbetteln, *n.* poplata pogorelca.
Brandbettler, *m.* pogorelac-prosjak.
Brandbeule, *f.* travljača.
Brandbläschen, *n.* jašterica, prištić.
Brandblaſe, Brandblatter, *f.* prišt; es bildete ſich eine —, podprištilo i. podměhurilo se je.
Brandbock, ſ. Feuerbock.
Brandbraſſen, *m.* Brandbrachſe, *f.* (*Melanurus*), crnorep.
Brandbrief, *m.* pogorelnica; (Drohbrief), požarna prětnica; —e ausſtreuen, razsuti požarne prětnice.
Brandcaſſe, *f.* pogorelačka pěneznica.
Brandeiſen, *n.* žigosalo; ſ. Feuerbock.
Branden, *n.* das Meer brandet, more udara u i. mlati brěgove; (*fig.*) hujati, oburiti se. [patka.
Brandente, *f.* (*Anas Tadorna*), morska
Brander, *m.* paljak; (Brandſchiff), žigač, paljevica.
Branderz, *n.* paklenac; (Zinnobererz), gorilac.
Brandeule, *f.* (*Strix Aluco*), sovuljaga.
Brandfalk, *m.* (*Falco rufus*), postolka.
Brandfeier, *f.* požarna oblětnica.
Brandfeſt, ſ. Feuerfeſt.
Brandfink, *m.* (*Fringilla flammea*), rujni ljuskovac.
Brandfleck, *m.* rědčina.
Brandflecken, *m.* ošurak, prljotina.
Brandfleckig, *adj.* snětljiv, snětljikav.
Brandfuchs, *m.* crna lisica; (v. Pferd.), ridjan, ridjo.
Brandgans, ſ. Brandente.
Brandgeier, ſ. Brandfalke.
Brandgeruch, *m.* zagorěl *f.*, paljevina.
Brandgeſchmack, *m.* smud, smudjevina.
Brandgeſchwür, *n.* travljača.
Brandgetreide, *n.* snětljivo žito, snětljika.
Brandgiebel, *m.* ſ. Feuermauer.
Brandglocke, ſ. Sturmglocke.
Brandhaken, ſ. Feuerhaken.
Brandherr, ſ. Brandmeiſter.
Brandhirſch, *m.* (*Cervus Hippelaphus*), jelen bradaš.
Brandholz, *n.* (*Protea*), srebrnac.
Brandhorn, *n.* (*Murex Brandaris*), volak.
Brandicht, *adj.* zagorio, prismudjen, dimljiv; es iſt —, udara na zagorěl i. paljevinu.
Brandig, *adj.* snětljiv, snětljikav, šuljkaiv, glavničav; — werden, osnětličaviti; (v. Bäumen), opalan.
Brandkitt, *m.* vatromaz.
Brandkorn, ſ. Brandgetreide.
Brandkugel, *f.* uždilo, zapaljujuće zrno.
Brandladen, *m.* gvozden kapak.
Brandlattich, ſ. Huflattich. [žigač.
Brandleger, *m.* palikuća, požega, pod-
Brandlegung, *f.* palež, palikućtvo, palitba.
Brandleiter, *f.* požarna lěstva.
Brandlilie, *f.* (*Lilium bulbiferum*), zlatoglav, grančica. [sitnolista.
Brandlinde, *f.* (*Tilia parvifolia*), lipa
Brandloch, *n.* paljica. [žig.
Brandmal, *n.* prljotina; (b. Verbrechern),

Digitized by Google

Brandmalen, **Brandmarken**, *v. a.* žigovati, žigosati, udariti žig.
Brandmauer, ſ. Feuermauer. [miš.
Brandmaus, *f.* (*Mus agrarius*), poljski
Brandmehl, *n.* snětljivo brašno, snětljiva mùka.
Brandmeiſe, ſ. Kohlmeiſe.
Brandmeiſter, *m.* požarovnik.
Brandmeſſer, ſ. Feuermeſſer.
Brandmittel, *n.* (*Antipyroticum*), gasilo.
Brandopfer, *n.* žrtva; etwas zum — opfern, sažeći što na žrtvu.
Brandopferaltar, *m.* žrtvenik.
Brandordnung, ſ. Feuerlöſchordnung.
Brandotter, ſ. Brennſchlange.
Brandpfahl, *m.* stup od lomače.
Brandpflaſter, *n.* obliž, meč (melem) od izgorěli.
Brandpredigt, *f.* propověd izza požara.
Brandregen, *m.* snětorodna kiša.
Brändrig, ſ. Brandig.
Brandröhre, *f.* paljac.
Brandroſe, *f.* požarica.
Brandroſt, *m.* rudni roštilj.
Brandruthe, *f.* ſ. Feuerbock.
Brandſalbe, *f.* pomast od izgorěli.
Brandſatz, *m.* palilo.
Brandſchade, *m.* požarna šteta, pogorěl, *f.*; (am Leibe), prljotina, izgorěl, ošurak, ožeg, opržina.
Brandſchadenerſatz, *m.* naknada pogorěli i. požarne štete.
Brandſchadenverſicherungsanſtalt, *f.* sěguralište od pogorěli i. požarne štete.
Brandſchatzen, *v. a.* udariti palježinu (n. p. na grad).
Brandſchatzer, *m.* palježinar.
Brandſchatzung, *f.* palježina.
Brandſchiff, *n.* ſ. Brander.
Brandſchlange, ſ. Brennſchlange.
Brandſchutt, *m.* garevina, ogarina.
Brandſchwär, ſ. Brandgeſchwür.
Brandſilber, *n.* žeženo srebro.
Brandſohle, *f.* podstava.
Brandſohlenleder, *n.* (koža-)podstavnica.
Brandſpritze, ſ. Feuerſpritze.
Brandſtatt, **Brandſtätte**, *f.* garište, palište, pogorelište, ogorelište; (Feuerſtätte), vatrište, ognjište.
Brandſtaub, *m.* snět *f.*
Brandſtein, ſ. Backſtein.
Brandſtelle, ſ. Brandſtatt.
Brandſteuer, *f.* požarnina.
Brandſtifter, *m.* palikuća.
Brandſtiftung, ſ. Brandlegung.
Brandthüre, *f.* gvozdena vrata.
Brandung, *f.* bibavica, trbuljina; kuželj; sušac. [cherung.
Brandverſicherung, ſ. Brandſchadenverſi-
Brandvogel, *m.* (*Sterna fissipes*), crna mahavka.
Brandwache, *f.* požarna straža; (b. Flott.), stražarica.
Brandweide, ſ. Bachweide.
Brandwein, ſ. Branntwein.
Brandweizen, *m.* snětljiva pšenica.
Brandwunde, ſ. Brandſchaden. [mal.
Brandzeichen, *n* požarni znak; ſ. Brand-
Brandzeug, *m.* palivo.
Brandzeugniß, *n.* pogorělnica.
Brandziemer, *m.* (*Turdus niger*), crni drozd.
Branntwein, *m.* rakija (žganica); paljenka; — brennen, rakiju peći, paliti, goniti; geläuterter —, prepeka, prepečenica.
Branntwein-, (in Zuſ.), rakijski.
Branntweinaufſchlag, *m.* prirez na rakiju.
Branntweinbehälter, *m.* ſ. Branntweinfaß.
Branntweinblaſe, *f.* kotao, kazan*.
Branntweinbrenner, *m.* rakijaš.
Branntweinbrennerei, *f.* pecivo, pečenje rakije; rakijašenje; (Ort), pecara.
Branntweineſſig, *m.* rakijska kvasina, rakijski ocat, rakijsko sirće.
Branntweinfaß, *n.* rakijski sud.
Branntweinhändler, *m.* rakijski trgovac.
Branntweinhaus, *n.* rakiona, rakidžijnica.
Branntweinmeiſch, *m.* rakijska komina.
Branntweinprobe, *f.* žestomer.
Branntweinregal, *n.* kraljevština rakije.
Branntweinſchank, *m.* točenje rakije.
Branntweinſchenke, *f.* rakidžijnica.
Branntweinſchenker, *m.* rakijaš, rakidžija.
Branntweinſpülicht, *n.* Branntweintrank, *m.* džibra.
Branntweinſtube, ſ. Branntweinſchenke.
Branntweintrinker, *m.* rakijar.
Branntweinvorlauf, *m.* patoka.
Branntweinzwang, *m.* nametanje rakije.
Braſilienholz, *n.* varzilo, varzilj.
Braß, ſ. Brack.
Braſſe, *f.* šusta.
Braſſen, *v. a.* potegnuti, ravnati (jedra).
Braſſen, *m.* ſ. Bleihe.
Braſſenfarn, ſ. Brachſenfarn.
Braßſchenkel, *m.* kraj šuste.
Bratapfel, *m.* pečena jabuka.
Bratbock, *m.* mačka, koza (za ražanj).
Bräteln, *v. a.* pripeći.
Braten, *v. a.* peći; ein Lamm —, izpeći jagnje; Mais —, puriti, kokati kukuruz.
Braten, *m.* pečenje, pečenka, pečenja, pečeno; den — riechen, nanjušiti, njušiti što.
Bratenbock, ſ. Bratbock.
Bratenbrater, *m.* pecija, pečenjar, prcvar.
Bratenbrühe, *f.* pecivna juha i. polěvka.
Bratenfett, *n.* prětop, kapljevina, otok.
Bratenfeuer, *n.* vatra za pečenje.
Bratengeruch, *m.* miris pečenja.
Bratenhändler, *m.* ſ. Bratenbrater.
Bratenkleid, *n.* (ſcherz.) stajaća haljina.
Bratenluft, *f.* ſ. Bratengeruch.
Bratenſchüſſel, *f.* zděla za pečenje.

Digitized by Google

Bratenwender, *m.* okretač; (Werkzeug), okrećalo (pečenja).
Bräter, *m.* okretač (pečenja).
Bräterei, *f.* prcvarnica.
Bratfisch, *m.* (*Cyprinus Dobula*), jaz,
Bratkoch, *m.* pečenjar.
Brätling, *m* (*Boletus lactifluus*), mlěčnica.
Bratofen, *m.* pečenjara.
Bratpfanne, *f.* pržcnica, pržnica, prosulja, tava.
Bratröhre, *f.* pečenjarka.
Bratrost, *m.* roštilj za pečenje.
Bratsche, *f.* gusline.
Bratschenspieler, *m.* guslinar.
Bratspieß, *m.* ražanj, šiš*.
Bratwurst, *f.* mesnatica, kobasica.
Brätzel, s. Brezel.
Brau, *m.* pivovar.
Brau-, (in Zus.), pivarski.
Brauberechtigt, *adj.* vlastan variti pivo.
Braubetrieb, *m.* pivarenje.
Braubottich, *m.* pivarska kaca, pivarski badanj.
Brauch, *m.* navada, običaj; nach altem —, po staroj navadi.
Brauchbar, *adj.* valjan, poraban; das ist nicht mehr —, to nije za porabu; der Hut ist nicht —, ovaj klobuk nevalja ničemu; ein —er Mensch, čověk za posao, sposoban, prikladan.
Brauchbarkeit, *f.* porabnost, valjanost; korist; sposobnost.
Brauchen, *v. a.* ich brauche Bücher, trebujem, trebam, treba mi knjigah; Arznei —, s. Einnehmen; sich zu etwas — lassen, dati se upotrebiti na što; das brauche ich nicht, toga mi netreba, to mi netrebuje; wenn ich es werde —, kad mi zatreba i. uztreba; dazu braucht man nicht halb so viel Mühe, tomu se neće ni polak truda; —, *v. i.* was braucht es weitern Zeugnisses? čemu više svědočanstvah? es hätte so vieler Umstände nicht gebraucht, nije trebalo tolikog okolišenja; es braucht nicht, netreba.
Bräuchlich, s. Gebräuchlich.
Brauen, *v. a.* Bier —, variti pivo, pivariti.
Brauer, *m.* pivar.
Brauerei, *f.* pivarnja, pivarija, pivarstvo; die — verstehen, uměti variti pivo.
Brauergilde, *f.* pivarski ceh.
Brauerkraut, s. Sumpfsporst.
Brauersbursch, *m.* pivarče.
Braugebäude, s. Bräuhaus.
Braugeld, *n.* pivarina.
Braugerechtigkeit, *f.* pivarija, pravo pivarenja.
Braugesell, *m.* pivarski dětić.
Bräuhaus, *n.* pivara.
Brauherr, *m.* pivar.
Brauholz, *n.* pivarska drva.
Brauinnung, s. Brauergilde.
Braukessel, *m.* pivovarnica, pivarski kotao.
Braukecht, *m.* pivarski sluga.
Braukrücke, *f.* pivarsko měšalo.
Braukufe, s. Braubottich.
Braumeister, s. Brauherr.
Braun, *adj.* smedj; (v. Menschen), crnomast, crnomanjast, crnjušast, crnputast; (v. Pferd.), gnjed, doratast; — und blau schlagen, izprebijati; —er Schatten, mrka sěna.
Braun, *n.* smedjilo.
Braunäugig, *adj.* gnjedook.
Braunbeer, *f.* (*Ribes nigrum*), crni grozdić.
Braunbier, *n.* crveno pivo.
Bräunchen, *n.* smedjka, crnjka.
Braune, *m.* smedjac; (v. Pferd), gnjedac, doro, dorat; —, *f.* gnjeda, doruša; (Brünette), smedjka, crnjka.
Bräune, *f.* s. Braun, *n.*; (Krkh), gronica, grlovica, zadavica; s. Kehlsucht, Braunerz.
Braunelfenstein, *m.* smedji gvozdac.
Braunellchen, *v.* (*Motacilla modularis*), mala pěvka.
Braunelle, s. Prunelle.
Bräunen, *v. a.* osmedjiti, ognjediti; die Sonne bräunte ihm das Gesicht, smagnulo mu je lice od sunca; sunce mu je lice preplanulo; —, *v. n.* die Kirschen —, trešnje su se zarudile; —, *v. r.* osmedjeti; posmagnuti, pocrněti, crněti; gebräunt, osmagao.
Braunente, *f.* (*Anas ferina*), sivka (-patka).
Braunerz, *n.* smedja ruda
Braunfarbe, *f.* s. Braun, *n.*
Braunfisch, *m.* (*Delphinus Phocaena*), mala pliskavica.
Braunfuchs, *m* smedja lisica.
Braungelb, *adj.* smedjožut; u žuto smedj.
Braungrün, *adj.* smedjozelen; smedj u zeleno.
Braunhaarig, *adj.* smedje kose, smedjokos.
Braunhänfling, s. Bluthänfling.
Braunholz, s. Brasilienholz.
Braunkehlchen, *n.* (*Motacilla Rubetra*), smedji prosnik, repačica.
Braunkohl, *m.* crveno zelje.
Braunkohle, *f.* smedji ugalj.
Braunkopf, *m.* (*Larus albus*), běli galeb.
Bräunlich, *adj.* smedjast; crnkast.
Bräunlichgrün, *adj.* smedjasto-zelen; u zeleno smedjast.
Bräunlichkeit, *f.* (— des Gesichts), crnoća, smedjast.
Braunlilie, s. Krull-Lilie.
Braunlockig, *adj.* smedjokos.
Braunracke, s. Brandente.
Braunroth, *adj.* smedjocrven; gnjedocrven; višnjast.
Braunscheckig, *adj.* gnjedošaren.
Braunschwarz, s. Schwarzbraun.

Digitized by Google

Braunfilge, ſ. Braſilienkraut.
Braunſtein, *m.* smedjac.
Braunſteinerz, *n.* smedjevica.
Braunſteinkalk, *m.* smedjačno vapno.
Braunſteinkönig, *m.* smedji car.
Braunſteinmetall, *n.* smedjački kov.
Braunſtengel, *m.* ſ. Wundkraut.
Braunwimper, *m.* (*Perca palpebrosa*), mrkovedjac.
Braunwurz, *f.* ſ. Knollenwurz, Prunelle.
Brauofen, *m.* pivarska peć.
Brauordnung, *f.* pivarski red i. rednik.
Braupfanne, *f.* pivovarnica, pivarski kotao.
Brauregiſter, *m.* pivarski popis.
Braus, *m.* in Saus u. — leben, jednako pirovati, razkošno življeti, življeti kao bubreg u loju.
Brauſche, *f.* modrica.
Brauſe, *f.* vrenje, kipljenje; das Bier iſt in der —, pivo kipi; (an einer Gießkanne), ružica.
Brauſebeutel, ſ. Windbeutel.
Brauſeerde, *f.* ſ. Brauſethon.
Brauſekopf, *m.* napržica, naprženica, pršljivac, halabura, lavrnja, halaburina.
Brauſeköpfig, *adj.* pršljiv, halaburast.
Brauſen, *v. n.* strujiti, šumiti, krkljati; das Meer brauſt, more huji, buči; der Wind brauſt, větar šumi; die Ohren — mir, zuji mi u ušijuh; der Moſt brauſt, šira i. mast kipi, vri; (v. Menſchen), duriti se, buriti se; der Zornige brauſt, srdit čověk běsni; die Jugend brauſt, mladež plahuje i. vri varom; die Pferde —, konji frkaju, brekću.
Brauſen, *n.* strujenje, krkljanje, šum, [var.
Brauſend, *adj.* šuman, hujan; ſ. Aufbrauſend.
Brauſepulver, *n.* šumavka.
Brauſer, *m.* šumavac.
Brauſethon, *m.* nadamna glina.
Brauſewind, ſ. Windbeutel.
Brauſhahn, ſ. Kampfhahn.
Braut, *f.* nevěsta, nevěstica, mlâda; — ſein, mladovati, nevovati; wer das Glück hat, führt die — heim, srećan kolo vodi; — in Haaren, (*Nigella*), crnika, trofilić.
Braut-, (in Zuſ.), nevěstinski.
Brautabend, ſ. Bräutigamabend.
Brautaltar, ſ. Traualtar.
Brautausſteuer, *f.* nevěstina sprava i. oprema.
Brautbeſchau, *f.* zagledačina, ugled
Brautbett, *n.* nevěstina postelja.
Bräutchen, *n.* nevěstica.
Brautdiener, *m.* děver.
Brautfahrt, *f.* put po mladu.
Brautfeſt, *n.* svatba. [vati.
Brautführer, *m.* děver; — ſein, děver-
Brautführerſchaft, *f.* děverstvo.
Brautgelag, *n.* pir.
Brautgemach, *n.* ſ. Brautkammer.
Brautgeſchenk, *n.* obilježje; darovi.
Brautgewand, ſ. Brautkleid.
Brauthaus, *n.* děvojačka kuća.
Brauthemd, *n.* udatbenica, udatbena košulja.
Bräutigam, *m.* mladoženja, ženih, djuvegija*; zaručnik.
Bräutigamabend, *m.* popit, rukovna.
Brautjungfer, *f.* posnašica, děveruša
Brautkammer, *f.* zaručna ložnica.
Brautkleid, *n.* pirno odělo.
Brautkranz, *m* nevěstin věnac.
Brautleinen, *n.* nevěstina rubenina.
Brautleiter, ſ. Brautführer.
Brautleute, *pl.* zaručnici, mladenci.
Bräutlich, *adj.* nevěstački, nevěstinski.
Brautlied, *n.* svatovac, svatovska pěsma.
Brautlinnen, ſ. Brautleinen.
Brautmahl, ſ. Hochzeitmahl. [bula.
Brautmutter, *f.* děvojačka majka; jendji-
Brautnacht, ſ. Hochzeitnacht.
Brautpaar, *n.* mladenci.
Brautring, *m.* zaručni prsten.
Brautſchatz, *m.* věno, dota*, miraz*.
Brautſchau, ſ. Brautbeſchau.
Brautſchleier, *m.* prevěs, duvak*.
Brautſchmuck, *m.* nevěstinski nakit.
Brautſtaat, *n.* nevěstinsko ruho.
Brautſtand, *m.* mladovanje, nevovanje.
Brauttag, ſ. Hochzeittag. [nik.
Brautwerber, *m.* prosac, prosilac, uprosBrautwerbung, *f.* prositba.
Brauweſen, *n.* pivarstvo.
Brauwirth, *m.* pivar.
Brav, *adj.* vrli, vrstan, vrědan; — werden, provrěditi se; ein —er Mann, vrličina; (tapfer), hrabar, hrabren; ſich — halten, junački se biti.
Brave, *m.* vrličina; der Bravſte der —n, junak od junakah.
Bravade, *f.* junačenje; ſ. Prahlerei.
Bravheit, *f.* vrloća, vrlina, vrsnoća.
Bravo, *m.* ſ. Bandit; —, *adv.* pravo, aferim*; braviſſimo! vrlo dobro!
Bravour, *f.* hrabrost, srčanost; ſ. Bravade.
Bravourarie, *f.* smiona pěvka.
Brare, ſ. Hoſe. [tavi.
Brech-, (in Zuſ.), loman; bljuvaći, me-
Brecharznei, *f.* ſ. Brechmittel.
Brechbank, *f.* měsilište.
Brechbar, *adj.* loman; krhk.
Brechbarkeit, *f.* lomnost; krhkoća.
Brechblock, *m.* nakovanj za bakar.
Brechbohne, *f.* boranija.
Brechdiſtel, ſ. Mannstreue.
Brechdurchfall, *m.* kratelj.
Breche, *f.* (b. Flachs), trlica, trepača; (b. Schmied.), zaslonjača.
Brecheiſen, *n.* pralica, ćuskija.
Brechen, *v. n.* slomiti se, prelomiti se, skršiti se, lomiti se, kršiti se; in Stücke

Digitized by Google

—, otići na komade; razkrhati se; razlomiti se; der Baum iſt gebrochen, drvo se je skršilo; das Eis bricht, led puca; (bankrottiren). propasti; mit Einem —, razkrstiti, razkumiti se, dotrgnuti prijateljstvo s kim; (v. Zeuge), lomiti se; das Herz bricht mir, srce mi se cĕpa; das Herz brach ihm, svisnù od žalosti; die Nacht bricht herein, prikučuje se noć, smrkava se; die Sonne bricht durch den Nebel, sunce probija kroz maglu; die Augen — ihm, muti mu se, smrkava mu; in d. Haus —, provaliti u kuću; durch die feindlichen Reihen —, predrĕti proz neprijateljsku vojsku; (waidm.), roviti; —, *v. a.* slomiti, skršiti, polomiti, lomiti, trti, kršiti, krhati; (zer—), izlomiti, razlomiti, razbiti; einen Stock in zwei Stücke —, prelomiti, prebiti palicu; eine Lanze —, polomiti koplje; džilitati se; (*fig.*) ogledati se s kim; den Hals —, skrhati, skršiti vrat; (spr.) das hat ihm den Hals gebrochen, kod toga je zaglavio; Flachs —, trliti, trti lan; den Hanf —, nabijati kudĕlju; das bricht mir d. Herz, s toga će mi srce puknuti; Brod —, kruh lomiti; Blumen —, ubrati, brati, odkinuti, trgati cvĕće; Propfreiser —, zalamati cĕpove; den Stab über Einen —, obsuditi koga; einen Streit vom Zaune —, tražiti kavgu; zabadati trn u zdravu nogu; Steine —, roniti kamen; (Papier —), saviti, složiti; ein Dach —, previti krov; die Lichtſtrahlen —, prelomiti zrake; die Farben —, masti (boje) potamniti; eine Sache über das Knie —, provrtĕti se; ein Wort —, prekinuti rĕč; Einem ſeinen Willen —, odumiti koga: Jemandes Macht —, svladati, ukrotiti koga; die feindliche Macht —, poraziti neprijatelja; Bahn —, ſ. Bahn; mit gebrochener Stimme ſprechen, govoriti slabačkim glasom; gebrochenes Deutſch ſprechen, natucati, nakrpati nĕmački; gebrochene Töne, otržiti zvuci; das Geſetz —, prekršiti, prestupiti zakon; das Stillſchweigen —, prekinuti mučanje; das Wort —, pogaziti rĕč, nedržati rĕči; ſein Verſprechen —, rušiti obećanje; den Frieden —, prekršiti mir; die Ehe —, oskvrniti ženitbenu vĕru; preljubiti; den Eid —, pogaziti zakletvu; Treue —, pogaziti vĕru, svrnuti vĕrom; ſich —, *v. r.* die Wellen — ſich an Klippen, valovi (talasi) se razbijaju o grebenih; das Wetter bricht ſich, vrĕme se mĕnja; die Kälte hat ſich gebrochen, zima i. studen je popustila; die Lichtſtrahlen brechen ſich im Waſſer, zrake se prelamaju u vodi; (v. Kranken), povratiti, bljuvati, pobljuvati se.

Brechen, *n.* bljuvanje; zum — einnehmen, uzeti za bljuvanje.

Brechenerregend, *adj.* bljutak, bljutav.

Brecher, *m.* lomič; (Seew.), sušac.

Brecherlich, *adj.* es iſt ihm —, grca mu se, hoće da bljuva.

Brechfieber, *n.* bljuvačina.

Brechfliege, *f.* (*Musca vomitoria*), bljuvaća muha.

Brechhaar, *n.* zločesta kosa.

Brechhammer, *m.* lomnik.

Brechhaus, *n.* pozdernica.

Brechkamm, ſ. Reißkamm.

Brechkraut, *n.* (*Psychotria emetica*), bljuvaća karinta; ſ. Fettehenne.

Brechlich, ſ. Zerbrechlich.

Brechling, *m.* ſ. Ellritze.

Brechmeißel, *m.* (dlĕto-)razbijalo.

Brechmittel, *n.* bljuvalo.

Brechnuß, *f.* (*Jatropha*), bljuvača; —baum, (*Strychnos*), ſ. Krähenauge.

Brechpille, *f.* bljuvaća bobulja.

Brechpulver, *n.* bljuvaći prašak.

Brechpunkt, *m.* lomište.

Brechſchraube, *f.* vrátolom.

Brechſtange, *f.* pralica, ćuskija.

Brechſtrauch, ſ. Brechkraut.

Brechtanne, ſ. Lerchenbaum.

Brechteufel, *m.* (*Agaricus emeticus*), bljuvara.

Brechtrank, *m.* bljuvaće pilo.

Brechung, *f.* lomljenje; (v. Strahlen), prĕlom.

Brechungsebene, *f.* lomna ravan; lomnica.

Brechungspunkt, *m.* lomište.

Brechungsverhältniß, *n.* lomni razmĕr.

Brechungswinkel, *m.* lomni kut.

Brechungszeichen, *n.* razstavka.

Brechvitriol, *n.* bljuvaća galica.

Brechweib, *n.* tarilja.

Brechweide, *f.* (*Salix fragilis*), krhka [vrba.

Brechwein, *m.* bljuvaće vino.

Brechweinſtein, *m.* (*tartarus emeticus*), bljuvaći sréš.

Brechwurzel, *f.* (*Cephaëlis Ipecacuanha*), bljuvnjak; metavo korenje.

Brechzeug, *n.* razbijala.

Brechzuckerwerk, *n.* bljuvaći sladkiš.

Brehme, ſ. Bräme.

Brei, *m.* kaša; (spr.) er geht drum herum, wie die Katze um den heißen —, obilazi kao lisica oko gvoždja; er hat ihm einen ſchönen — eingerührt, lĕp mu je kolač uměsio, lĕpu mu je poparu skuhao; er ſpricht, als wenn er heißen — im Munde hätte, govori kao bez vilicah.

Breiapfel, *m.* (*Achras Sapotae*), zapota.

Breiartig, *adj.* kašević, kašan

Breigeſchwulſt, *f.* ikrasla micina.

Breihahn, ſ. Broihahn.

Digitized by Google

Braunsilge, ſ. Braſilienkraut.
Braunſtein, *m.* smedjac.
Braunſteinerz, *n.* smedjevica.
Braunſteinkalk, *m.* smedjačno vapno.
Braunſteinkönig, *m.* smedji car.
Braunſteinmetall, *n.* smedjački kov.
Braunſtengel, *m.* ſ. Wundkraut.
Braunwimper, *m.* (*Perca palpebrosa*), mrkovedjac.
Braunwurz, *f.* ſ. Knollenwurz, Prunelle.
Brauofen, *m.* pivarska peć.
Brauordnung, *f.* pivarski red i. rednik.
Braupfanne, *f.* pivovarnica, pivarski kotao.
Brauregiſter, *m.* pivarski popis.
Braus, *m.* in Saus u. — leben, jednako pirovati, razkošno življeti, življeti kao bubreg u loju.
Brauſche, *f.* modrica.
Brauſe, *f.* vrenje, kipljenje; das Bier iſt in der —, pivo kipi; (an einer Gießkanne), ružica.
Brauſebeutel, ſ. Windbeutel.
Brauſeerde, *f.* ſ. Brauſethon.
Brauſekopf, *m.* napržica, naprženica, pršljivac, halabura, lavrnja, halaburina.
Brauſeköpfig, *adj.* pršljiv, halaburast.
Brauſen, *v. n.* strujiti, šumiti, krkljati; das Meer brauſt, more huji, bući; der Wind brauſt, větar šumi; die Ohren — mir, zuji mi u ušijuh; der Moſt brauſt, šira i. mast kipi, vri; (v. Menſchen), duriti se, buriti se; der Zornige brauſt, srdit čověk běsni; die Jugend brauſt, mladež plahuje i. vri varom; die Pferde —, konji frkaju, brekću.
Brauſen, *n.* strujenje, krkljanje, šum, [var.
Brauſend, *adj.* šuman, hujan; ſ. Aufbrauſend.
Brauſepulver, *n.* šumavka.
Brauſer, *m.* šumavac.
Brauſethon, *m.* nadamna glina.
Brauſewind, ſ. Windbeutel.
Braushahn, ſ. Kampfhahn.
Braut, *f.* nevěsta, nevěstica, mlâda; — ſein, mladovati, nevovati; wer das Glück hat, führt die — heim, srećan kolo vodi; — in Haaren, (*Nigella*), crnika, trofilić.
Braut-, (in Zuſ.), nevěstinski.
Brautabend, ſ. Bräutigamabend.
Brautaltar, ſ. Traualtar.
Brautausſteuer, *f.* nevěstina sprava i. oprema.
Brautbeſchau, *f.* zagledačina, ugled
Brautbett, *n.* nevěstina postelja.
Bräutchen, *n.* nevěstica.
Brautdiener, *m.* děver.
Brautfahrt, *f.* put po mladu.
Brautfeſt, *n.* svatba. [vati.
Brautführer, *m.* děver; — ſein, děver-
Brautführerſchaft, *f.* děverstvo.
Brautgelag, *n.* pir.
Brautgemach, *n.* ſ. Brautkammer.
Brautgeſchenk, *n.* obilježje; darovi.
Brautgewand, ſ. Brautkleid.
Brauthaus, *n.* děvojačka kuća.
Brauthemd, *n.* udatbenica, udatbena košulja.
Bräutigam, *m.* mladoženja, ženih, djuvegija*; zaručnik.
Bräutigamabend, *m.* popit, rukovna.
Brautjungfer, *f.* posnašica, děveruša
Brautkammer, *f.* zaručna ložnica.
Brautkleid, *n.* pirno odělo.
Brautkranz, *m.* nevěstin věnac.
Brautleinen, *n.* nevěstina rubenina.
Brautleiter, ſ. Brautführer.
Brautleute, *pl.* zaručnici, mladenci.
Bräutlich, *adj.* nevěstački, nevěstinski.
Brautlied, *n.* svatovac, svatovska pěsma.
Brautlinnen, ſ. Brautleinen.
Brautmahl, ſ. Hochzeitmahl. [bula.
Brautmutter, *f.* děvojačka majka; jendji-
Brautnacht, ſ. Hochzeitnacht.
Brautpaar, *n.* mladenci.
Brautring, *m.* zaručni prsten.
Brautſchatz, *m.* věno, dota*, miraz*.
Brautſchau, ſ. Brautbeſchau.
Brautſchleier, *m.* prevěs, duvak*.
Brautſchmuck, *m.* nevěstinski nakit.
Brautſtaat, *n.* nevěstinsko ruho.
Brautſtand, *m.* mladovanje, nevovanje.
Brauttag, ſ. Hochzeittag. [nik.
Brautwerber, *m.* prosac, prosilac, uprosBrautwerbung, *f.* prositba.
Brauweſen, *n.* pivarstvo.
Brauwirth, *m.* pivar.
Brav, *adj.* vrli, vrstan, vrědan; — werden, provrěditi se; ein —er Mann, vrličina; (tapfer), hrabar, hrabren; ſich — halten, junački se biti.
Brave, *m.* vrličina; der Bravſte der —n, junak od junakah.
Bravade, *f.* junačenje; ſ. Prahlerei.
Bravheit, *f.* vrloća, vrlina, vrsnoća.
Bravo, *m.* ſ. Bandit; —, *adv.* pravo, aferim*; braviſſimo! vrlo dobro!
Bravour, *f.* hrabrost, srčanost; ſ. Bravade.
Bravourarie, *f.* smiona pěvka.
Brare, ſ. Hoſe. [tavi.
Brech-, (in Zuſ.), loman; bljuvaći, me-
Brecharznei, *f.* ſ. Brechmittel.
Brechbank, *f.* měsilište.
Brechbar, *adj.* loman; krhk.
Brechbarkeit, *f.* lomnost; krhkoća.
Brechblock, *m.* nakovanj za bakar.
Brechbohne, *f.* boranija.
Brechdiſtel, ſ. Mannstreue.
Brechdurchfall, *m.* kratelj.
Breche, *f.* (b. Flachs), trlica, trepača; (b. Schmied.), zaslonjača.
Brecheiſen, *n.* pralica, ćuskija.
Brechen, *v. n.* slomiti se, prelomiti se, skršiti se, lomiti se, kršiti se; in Stücke

Digitized by Google

—, otići na komade; razkrhati se; razlomiti se; der Baum ist gebrochen, drvo se je skršilo; das Eis bricht, led puca; (bankrottiren), propasti; mit Einem —, razkrstiti, razkumiti se, dotrgnuti prijateljstvo s kim; (v. Zeuge), lomiti se; das Herz bricht mir, srce mi se cěpa; das Herz brach ihm, svisnù od žalosti; die Nacht bricht herein, prikučuje se noć, smrkava se; die Sonne bricht durch den Nebel, sunce probija kroz maglu; die Augen — ihm, muti mu se, smrkava mu; in d. Haus —, provaliti u kuću; durch die feindlichen Reihen —, predrěti proz neprijateljsku vojsku; (waidm.), roviti; —, *v. a.* slomiti, skršiti, polomiti, lomiti, trti, kršiti, krhati; (zer—), izlomiti, razlomiti, razbiti; einen Stock in zwei Stücke —, prelomiti, prebiti palicu; eine Lanze —, polomiti koplje; džilitati se; (*fig.*) ogledati se s kim; den Hals —, skrhati, skršiti vrat; (spr.) das hat ihm den Hals gebrochen, kod toga je zaglavio; Flachs —, trliti, trti lan; den Hanf —, nabijati kudělju; das bricht mir d. Herz, s toga će mi srce puknuti; Brod —, kruh lomiti; Blumen —, ubrati, brati, odkinuti, trgati cvěće; Propfreiser —, zalamati cěpove; den Stab über Einen —, obsuditi koga; einen Streit vom Zaune —, tražiti kavgu; zabadati trn u zdravu nogu; Steine —, roniti kamen; (Papier —), saviti, složiti; ein Dach —, previti krov; die Lichtstrahlen —, prelomiti zrake; die Farben —, masti (boje) potamniti; eine Sache über das Knie —, provrtěti se; ein Wort —, prekinuti rěč; Einem seinen Willen —, odumiti koga: Jemandes Macht —, svladati, ukrotiti koga; die feindliche Macht —, poraziti neprijatelja; Bahn —, s. Bahn; mit gebrochener Stimme sprechen, govoriti slabačkim glasom; gebrochenes Deutsch sprechen, natucati, nakrpati němački; gebrochene Töne, otržili zvuci; das Gesetz —, prekršiti, prestupiti zakon; das Stillschweigen —, prekinuti mučanje; das Wort —, pogaziti rěč, nedržati rěči; sein Versprechen —, rušiti obećanje; den Frieden —, prekršiti mir; die Ehe —, oskvrniti ženitbenu věru; preljubiti; den Eid —, pogaziti zakletvu; Treue —, pogaziti věru, svrnuti věrom; sich —, *v. r.* die Wellen — sich an Klippen, valovi (talasi) se razbijaju o grebenih; das Wetter bricht sich, vrěme se mění; die Kälte hat sich gebrochen, zima i. studen je popustila; die Lichtstrahlen brechen sich im Wasser, zrake se prelamaju u vodi; (v. Kranken), povratiti, bljuvati, pobljuvati se.

Brechen, *n.* bljuvanje; zum — einnehmen, uzeti za bljuvanje.

Brechenerregend, *adj.* bljutak, bljutav.

Brecher, *m.* lomič; (Seew.), sušac.

Brecherlich, *adj.* es ist ihm —, grca mu se, hoće da bljuva.

Brechfieber, *n.* bljuvačina.

Brechfliege, *f.* (*Musca vomitoria*), bljuvaća muha.

Brechhaar, *n.* zločesta kosa.

Brechhammer, *m.* lomnik.

Brechhaus, *n.* pozdernica.

Brechkamm, s. Reißkamm.

Brechkraut, *n.* (*Psychotria emetica*), bljuvaća karinta; s. Fettehenne.

Brechlich, s. Zerbrechlich.

Brechling, *m.* s. Ellritze.

Brechmeißel, *m.* (dlěto-)razbijalo.

Brechmittel, *n.* bljuvalo.

Brechnuß, *f.* (*Jatropha*), bljuvača; —baum, (*Strychnos*), s. Krähenauge.

Brechpille, *f.* bljuvaća bobulja.

Brechpulver, *n.* bljuvaći prašak.

Brechpunkt, *m.* lomište.

Brechschraube, *f.* vrátolom.

Brechstange, *f.* pralica, ćuskija.

Brechstrauch, s. Brechkraut.

Brechtanne, s. Lerchenbaum.

Brechteufel, *m.* (*Agaricus emeticus*), bljuvara.

Brechtrank, *m.* bljuvaće pilo.

Brechung, *f.* lomljenje; (v. Strahlen), prělom.

Brechungsebene, *f.* lomna ravan; lomnica.

Brechungspunkt, *m.* lomište.

Brechungsverhältniß, *n.* lomni razměr.

Brechungswinkel, *m.* lomni kut.

Brechungszeichen, *n.* razstavka.

Brechvitriol, *n.* bljuvaća galica.

Brechweib, *n.* tarilja. [vrba.

Brechweide, *f.* (*Salix fragilis*), krhka

Brechwein, *m.* bljuvaće vino.

Brechweinstein, *m.* (*tartarus emeticus*), bljuvaći sréš.

Brechwurzel, *f.* (*Cephaëlis Ipecacuanha*), bljuvnjak; metavo korenje.

Brechzeug, *n.* razbijala.

Brechzuckerwerk, *n.* bljuvaći sladkiš.

Brehme, s. Bräme.

Brei, *m.* kaša; (spr.) er geht drum herum, wie die Katze um den heißen —, obilazi kao lisica oko gvoždja; er hat ihm einen schönen — eingerührt, lěp mu je kolač uměsio, lěpu mu je poparu skuhao; er spricht, als wenn er heißen — im Munde hätte, govori kao bez vilicah.

Breiapfel, *m.* (*Achras Sapotae*), zapota.

Breiartig, *adj.* kašević, kašan

Breigeschwulst, *f.* ikrasta micina.

Breihahn, s. Broihahn.

Digitized by Google

Breiicht, ſ. Breiartig.
Breiig, *adj.* kao kaša.
Brein, *m.* (*Holcus Sorghum*), sĕrak, metlaš; ſ. Brei.
Breinvogel, ſ. Wieſenpieper.
Breisling, *m.* (*Clupea alosa*), sitna sledj.
Breit, *adj.* širok; (geräumig), prostran; es iſt zwei Klafter —, ima dva hvata u širinu; eine Hand —, s podlanice; ein drei Zoll —er Rand, kraj i. porub od tri palca širine; er will nicht eines Fingers — von ſeiner Meinung abgehen, neće ni za vlas da popusti; er will ihm keine Hand — Landes einräumen, neda mu ni stupiti na zemlju; (*fig.*) ſich — machen, širiti se, baniti se, razmetati se, razbašiti se; Einen — ſchlagen, prevesti koga žedna preko vode; weit u. —, na daleko; das wird man unten des Breitern erſehen, to će se ozdol potanko razabrati; —, *adv.* široko.
Breitaxt, *f.* Breitbeil, *n.* bradva, švarba, širočka.
Breitblatt, *n.* (*Acer Pseudoplatanus*), ljavor.
Breitblätterig, *adj.* širolist, široka lišća.
Breite, *f.* širina, široća, šir *f.*; in die —, u šir; zu fünf Zoll —, po tri palca na šir; nördliche —, sĕverna širina; (Gebreite), poljana; (v. Zeug), pola; der Flachs liegt auf der —, lan se suši.
Breiteiſen, *n.* široko dlšto.
Breiten, *v. a.* širiti, razširiti; ſ. Ausbreiten; den Miſt —, razstregati gnoj.
Breitenkreis, *m.* kolobar širine.
Breitenmeſſung, *f.* měračina širine.
Breitenzirkel, ſ. Breitenkreis.
Breitfiſch, *m.* (*Scomber Cordylla*), jaz.
Breitfüßig, *adj.* šironog; plosnonog.
Breitgeſiedert, *adj.* širokrili, širokih krilah.
Breitgeſchultert, *adj.* plećat, plećast, širokih plećah; ein —er Menſch, plećko.
Breitgeſtirnt, *adj.* široka čela.
Breitgewölbt, *adj.* na široko sveden, široka svoda.
Breitgold, *n.* čista pozlata.
Breithälſig, *adj.* širovrat, široka vrata.
Breithammer, *m.* malj.
Breithüftig, *adj.* sdepan; ein —es Weib, depna, članкoša; (gem.) dupeška.
Breitkopf, *m.* plosnoglavac; ſ. Kaulquappe.
Breitköpfig, *adj.* plosnoglav.
Breitkrämpig, *adj.* široka oboda.
Breitlaub, ſ. Breitblatt.
Breitlich, *adj.* poširok.
Breitling, *m.* (*Cyprinus alburnus*), ukleja; (*Agaricus lactifluus*), mlĕčnica.
Breitlippe, *m.* (*Strombus latissimus*), najširja krilovka.
Breitnaſig, *adj.* plosnonos, široka nosa.
Breitrandig, *adj.* širokrajni.
Breitſchädel, *m.* (*Gobius paganellus*), plosnač.
Breitſchnabel, *m.* ſ. Löffelente.
Breitſchnäbler, *m.* širokljunci.
Breitſchulterig, ſ. Breitgeſchultert.
Breitſchwanz, *m.* (*Columba laticauda*), golub širorepaš; (*Coluber laticaudatus*), širorepa guja.
Breitſchwänzig, *adj.* širorep.
Breitſeite, *f.* širina; (am Schiffe), bok.
Breitſtirnig, ſ. Breitgeſtirnt.
Breittuch, *n.* prostirač.
Breitwegerich, ſ. Wegebreit.
Breitwürfig, *adv.* — sĕen, omaške sijati.
Breitzackig, *adj.* širokih zubacah, perah.
Breitzahn, *m.* zubač.
Breitziegel, *m.* crĕp.
Breitzüngig, *adj.* širojezičan.
Breiumſchlag, *m.* kašavni oblog.
Breiweich, *adj.* mek kao kaša.
Breme, ſ. Bremſe; Brombeere.
Bremſe, *f.* (*Tabanus*), obad; (*Oestrus*), štrkalj, štrk; (b. Hufſchm.), nagubnjak; (b. Wag.), kočanica, zavir.
Bremſen, *v. a.* ein Pferd —, namaknuti konju nagubnjak; (ein Rad —), ukočiti, zavrĕti.
Brennarbeit, *f.* žeženje.
Brennbar, *adj.* goriv; žeživ, paliv.
Brennbarkeit, *f.* gorivost, žeživost, palivost.
Brennblaſe, ſ. Abziehblaſe.
Brennbock, *m.* gvozden konj.
Brennborſte, *f.* žaoka.
Brenneiſen, *n.* (ſ. Haare), rudilo, rudaljka; (z. Brennen), žig.
Brennen, *v. n.* das Licht brennt, svĕća gori; die Sonne brennt, prigrĕva, peče sunce; prigrijalo je, pripeklo je sunce; die Brenneſſel brennt, kopriva žari; —de Hitze, pripek, zapeka, pripeka; —der Schmerz, žega; es brennt mir die Wange, gori mi obraz; —der Durſt, ljuta žedja; der Pfeffer brennt, papar peče; —der Sand, gorući pĕsak; das Holz will nicht —, ovo drvo neće da drži vatru; die Wunde brennt, rana žari, peče; (ſpr.) es brennt ihm die Stelle unter den Füßen, kao da mu je sto šiljakah pod pete ušlo; er läuft als wenn ihm der Kopf brennte, leti kao muha bez glave; er brennt vor Begierde —, želja mu je osvojila srce; vor Liebe —, užeći se i. uzplamtiti ljubavju (prama komu); vor Ungeduld —, nemoći dočekati; —, *v. a.* žeći, žgati, paliti; die Sonne hat ihn ſchwarz gebrannt, sunce mu je preplanulo lice; ſich —, opeći se; es brennt ihn auf der Seele, peče ga duša; ſengen u. —, vatrom izgorĕti i. popaliti; Kohlen —, ugljevlje paliti; Kalk —, vapno (kreč) paliti, žgati;

Digitized by Google

Ziegel —, opeke peći; Kaffee —, kavu izpržiti, pržiti; Branntwein —, rakiju peći, žeći, paliti; Erze —, rude žeći; ein Pferd —, konja žigosati.

Brennen, *n.* žega; er hat ein — im Magen, žari ga u želudcu.

Brennend, *adj.* ſ. Brennen; —e Liebe, ſ. Feuernelken. [car.

Brenner, *m.* ognjar; (b. Branntw.), pe-

Brennerde, *f.* paliva zemlja.

Brennerei, *f.* pecara.

Brennereibeſitzer, *m.* pecarnik.

Brennfieber, *n.* vrućica.

Brennfrucht, *f.* (*Jatropha urens*), žarnjak.

Brenngas, *n.* gorivi plin.

Brenngeld, *n.* izpek.

Brennglas, *n.* zapalno i. žežno staklo.

Brenngras, ſ. Berſtgras.

Brennhaus, *n.* pecara.

Brennheiß, *adj.* vruć, vrěl.

Brennhelm, ſ. Blaſenhut.

Brennherd, ſ. Brennpunkt.

Brennhitze, *f.* palivna vrućina.

Brennholz, *n.* drva za oganj; (ʒ. Heizen), drva za ogrěv.

Brennhütte, *f.* žgarnica.

Brennkolben, *m.* tikva (za pečenje).

Brennkoſten, *pl.* pećni trošak.

Brennkraut, *n.* ſ. Blatterkraut; (*Clematis erecta*), trće, lom.

Brennluft, *f.* gorivi zrak, goreći vazduh.

Brennmaterial, *n.* ſ. Brennſtoff.

Brennmeiſter, *m.* žgarničar.

Brennmeſſer, *n.* palinož.

Brennmittel, *n.* žarilo.

Brenneſſel, *f.* (*Urtica urens*), žigavica, žara; ſ. Neſſel.

Brenneſſelausſchlag, ſ. Neſſelausſchlag.

Brennofen, *m.* peć, pećnica, furuna*.

Brennöl, *n.* posvětno ulje, ulje za posvět, zejtin za kandilo.

Brennort, *m.* palište.

Brennpfanne, *f.* pržnica.

Brennpunkt, *m.* ognjište.

Brennpunktsabſtand, *m.* daljina ognjišta.

Brennraum, *m.* palište.

Brennſchlange, *f.* (*Coluber Ammodyces*), modros, pepeonica, šarunica.

Brennſpiegel, *m.* zapalno, požarno zrcalo i. ogledalo.

Brennſtein, ſ. Bernſtein.

Brennſteuer, *f.* izpek.

Brennſtoff, *m.* gorivo.

Brennſtoffleer, *adj.* bez goriva.

Brennſtofflehre, *f.* gorivoslovje.

Brennvorrichtung, *f.* pecarska naprava; naprava za pečenje.

Brennweite, *f.* daljina ognjišta.

Brennwind, ſ. Glühwind.

Brennwurzel, *f.* (*Clematis flammula*), skrebut, skrobut, skrebutina; ſ. Brennkraut.

Brennzeug, *n.* pecarska naprava.

Brennzunder, *m.* nětilo.

Brentgans, ſ. Baumgans.

Brenzeln, *v. n.* zaudarati na paljevinu i. smudjevinu.

Brenzkraut, *n.* gorska ivica.

Brenzlich, *adj.* zagorio, prismudjen, dimljiv.

Brenzlichkeit, *f.* zagorělost, dimljivost, prismudnost.

Breſche, *f.* prolom, provala, mazgal*; eine — ſchießen, prostrěljati zid.

Bret, *n.* daska; bei Jemand einen Stein im —e haben, biti kod koga u milosti.

Bretbaum, ſ. Brettſtamm.

Bretbeute, *f.* daščanica.

Bretblock, ſ. Bretflotz.

Bretbohle, *f.* trenica.

Bretchen, *n.* daščica.

Breteiche, *f.* hrast za daske.

Breterboden, *m.* daščani pod.

Breterdach, *n.* daščani krov.

Breterdecke, *f.* daščani tavan.

Breterhütte, *f.* daščara.

Bretern, *adj.* daščan.

Bretern, *v. a.* daskami obiti.

Breterverſchlag, *m.* daščani zaklop.

Breterwand, *f.* daščani zid.

Breterwerk, *n.* daske.

Breterzaun, *m.* taraba.

Brethändler, *m.* daskar.

Breticht, *adj.* kao daska.

Bretkammer, *f.* daščara.

Bretflotz, *m.* klada za daske.

Bretmeiſter, *m.* prikrojač.

Bretmühle, ſ. Sägemühle.

Bretnagel, *m.* (klinac–)daščenjak.

Bretſäge, *f.* pila za daske.

Bretſchneider, *m.* piljač; ſ. Bretmeiſter.

Bretſpieker, *m.* daščenjak.

Bretſpiel, *n.* kostke, (kocke), kockanje.

Bretſpielblume, *f.* (*Fritillaria*), carevica.

Bretſpieler, *m.* kockar.

Bretſtamm, *m.* stablo za daske.

Bretſtein, *m.* kamen.

Bretwand, ſ. Breterwand.

Breve, *n.* papinski list.

Breviar, Brevier, *n.* časoslov.

Brezel, *f.* perec, peretac, kovrtanj.

Brezelbäcker, *m.* perecnik.

Brezelmann, *m.* perecar.

Bricke, ſ. Neunauge.

Brickenkäſe, *m.* grudica sira; sirac.

Bricole, *f.* oskok.

Brief, *m.* pismo, list, knjiga; (*poët.*) einen — aufſetzen, nakititi knjigu.

Brief-, (in Zuſ.), pismovni, listovni.

Briefabgabe, *f.* izručba pisma, pisamah.

Briefadel, *m.* nova plemenština.

Briefaufgabe, *f.* predatba pisma; —namt, pisovna predavnica.

Briefaufſchrift, ſ. Adreſſe.

Briefausgabe, ſ. Briefabgabe.

Briefbeförderung, *f.* oprema pisamah.

Digitized by Google

Briefbote, *m.* listar.
Briefbuch, *n.* pismovnik.
Briefchen, *n.* pisamce.
Briefcelleisen, *n.* pismovna torba.
Briefform, *f.* in —, po put pisma.
Briefgeheimniß, *n.* pismovna tajna.
Briefgeld, *n.* listarina.
Briefgewölbe, s. Archiv.
Briefgut, *n.* popisana (u pismu) roba.
Briefinhaber, *m.* (*merk.*) vlastnik měnice.
Briefkunde, s. Correspondent.
Brieflich, *adj.* pismovni, pismeni, listovni; —, *adv.* pismovno, poput pisma; — versichern, pismom osěgurati, u pismu obećavati.
Briefmarke, *f.* pismovna i. listovna biljega.
Briefordonanz, *f.* odredjeni pismonoša i. listonoša; (*mil.*) (vojnik-)listonoša.
Briefordonanzstation, *f.* listonosište.
Briefpapier, *n.* pismovni, listovni papir, pismovna hartija.
Briefporto, *n.* listarina.
Briefportobuch, *n.* listarnik.
Briefpost, *f.* pismovna i. listovna pošta.
Briefpostsendung, *f.* pošiljka listovne pošte.
Briefpresse, *f.* pismovno tiskalo.
Briefprotokoll, *n.* listovnik.
Briefsammler, *m.* listoberač, pismoberač.
Briefsammlung, *f.* listober, pismober.
Briefschaften, *pl.* pisma.
Briefscheide, s. Briefumschlag.
Briefschrank, *m.* listovnica.
Briefschreiber, *m.* pisac (pisma).
Briefstecher, *m.* listobod.
Briefsteller, *m.* pisac (pisma); (Buch), pismovnik.
Briefstempel, *m.* pismovni biljeg.
Briefstyl, *m.* pismovni slog.
Briefstarif, *m.* pismovni cěnik.
Brieftasche, *f.* listnica, karaman.
Brieftaube, *f.* golub-pismonoša.
Briefträger, *m.* listonoša, pismonoša, knjigonoša.
Briefumschlag, *m.* zavitak pisma.
Briefverkehr, *m.* listovno i. pismovno obćenje.
Briefwechsel, *m.* dopisivanje.
Briefwechseln, *v. n.* dopisivati.
Briefwechsler, s. Correspondent.
Briefzettel, s. Billet.
Brigade, *f.* brigada.
Brigadier, *m.* brigadir.
Brigantine, *f.* brzoplovka.
Brigg, *f.* brig.
Brillant, *m.* sjajac, briljant.
Brillant, *adj.* sjajan.
Brillantiren, *v. a.* brusiti alem; alemovi [nakititi.
Brille, *f.* s. Augenglas; einem eine — aufsetzen, metnuti komu perdu na oči.
Brillen-, (in Zus.), očaoni, očarni.
Brillenbügel, *m.* očarni stremenac.
Brillendrossel, *m.* (*Turdus perspicillatus*), drozd očarnjak.
Brillente, *f.* (*Anas persp.*), patka očaruša.
Brilleneule, *f.* (*Strix persp.*), sova očaruša.
Brillenfutter, Brillenal, *n.* naočarnica, tok od naočarih.
Brillenglas, *n.* očarsko staklo.
Brillenkraut, *n.* s. Hirtentasche.
Brillenmacher, *m.* očalar.
Brillennase, *f.* (*Caprimulgus americanus*), leganj i. kozodoj amerikanski.
Brillenrohr, *n.* očalin.
Brillenschlange, *f.* (*Coluber Naja*), naočarka, očaljuša.
Brillenschleifer, *m.* brusar stakla.
Brillensenf *m.* (*Biscutella*), dvoštituša.
Brillenstein, *m.* crni bezdrak.
Brillentaube, *f.* (*Columba maculata*), pěgavi golub.
Brillenträger, *m.* (*Tetrodon ocellatus*), očarski bodan.
Brilliren, *v. n.* sjati se.
Bringen, *v. a.* donĕti, donesti, prinĕti, donositi; einen mit sich —, dovesti koga; Frucht —, donĕti rod, uroditi, radjati; gute Früchte —, radjati dobra roda, uroditi dobrim rodom; von der Stelle —, maknuti; sein Geld in Sicherheit —, sakriti novce; einen Fleck aus der Wäsche —, izaprati mrlju iz rubišta i. rublja; er ließ sich nicht dahin —, nije se dao na to navesti i. nagovoriti; er hat es weit gebracht, daleko je dotĕrao; eine Tochter an den Mann —, udati, udomiti kćer; die Töchter an den Mann —, razudati kćeri; Schmutz an sich —, zamrljati se, uprljati se; die Waaren an den Mann —, razpačati robu; eine Waare an den Mann —, prodati robu; etwas an den Tag —, iznĕti što na vidělo, obělodaniti što; eine Sache auf die Seite —, ukloniti, spraviti što; etwas auf die Bahn —, povesti rěč o čem; einen auf den rechten Weg —, izvesti koga na pravi put; Mannschaft auf die Beine —, podignuti, sakupiti četu; er hat sein Leben auf vierzig Jahre gebracht, dotĕrao je do četrdesete godine; ein Paar Zänker aus einander —, razvaditi svadljivce; einem etwas aus den Gedanken —, iztĕrati, izbiti komu što iz glave; in Ordnung —, urediti; in Rechnung —, zaračuniti; ins Reine —, razpraviti, svršiti; ins Andenken, ins Gedächtniß —, opomenuti koga čega, napomenuti što; ich kann es nicht übers Herz —, nemogu se na to odvažiti; Unglück über Jemand —, uvaliti koga u zlo; er hat mich um Alles das Meinige gebracht, upropastio, stopio me je; einen ums

Digitized by Google

Leben —, doći komu glave i. haka glave, dohakati komu; unter seine Gewalt —, obrnuti i. spraviti pod svoju vlast; in seine Gewalt —, osvojiti (što); etwas unter die Leute —, posijati rěč, razglasiti; einen Verbrecher vom Leben zum Tode —, pogubiti zločinca; zu Wege, zu Stande —, izvesti, izvoditi, učiniti, uraditi, napraviti; seine Gedanken zu Papiere —, napisati svoje misli; ein Opfer —, priložiti prilog; (*fig.*) donĕti žrtvu; bring ihm einen Gruß von mir, ponesi mu pozdrav od mene; ein Kind zur Welt —, poroditi dĕte: die Zeit bringt Rosen, s vremenom i mušmule zrenu; tko čeka, dočeka; vrĕme nosi lĕk; ich habe das auf die Welt gebracht, ja sam se tako rodio; sein Amt bringt es mit sich, tako donosi i. potrebuje njegova služba; es bringt dieß seine Ehre mit sich, tako njegova čast donosi; das bringt ihm Ehre, to mu je na čast; zur Ruhe, zu Bette —, smiriti, smirivati; Schande —, sramotiti (koga); das bringt mich zu Thränen, to mi goni suze na oči; Jemand auf seine Seite —, navratiti koga na svoju; zur Verzweiflung —, do sdvojenja (očajanja) dovesti; zum Gehorsam —, pokoriti; in Zorn, in Harnisch —, razljutiti, razsrditi, razgnjeviti; zur Vernunft —, opametiti; zur Erkenntniß —, orazumiti (koga); in Ansehen —, pribaviti komu važnost; an den Bettelstab —, s. Bettelstab; eine Jungfrau zu Falle —, s. Fall; dein vieles Wissen bringt dich um den Verstand, mnoge te knjige izvode iz pameti; was brachte der Brief für Nachrichten? kakva je glasa pismo? an sich —, pribaviti si; eine Schuld zur Bezahlung —, načiniti da se dug izplati; Jemanden an das Eigenthum —, načiniti koga vlastnikom kakve stvari; an die Gewehr —, dati sĕgurnost, osĕgurati; zu Schaden —, nanĕti, učiniti (komu) štetu; vor Gericht —, učiniti da tko dodje pod sud; ins Protokoll —, upisati u zapisnik; Freude —, činiti veselje; in Vorschlag —, predložiti; ein Schauspiel zur Ausführung —, učiniti da se kakov igrokaz predstavlja; einen ins Gerede —, raznositi, razglasiti koga, obnositi, iznositi na glas koga; einen unter die Erde —, dognati koga do groba.

Brink, *m.* travnati brežuljak; s. Anger.

Brinksaß, *m.* želar.

Britsche, *f.* pleskavica.

Britschen, s. Pritschen.

Brocat, *m.* brokat.

Broccoli, *f.* (*Brassica oler. asparag.*), [prokula, kaulin.

Brochüre, s. Broschüre.

Brocke, s. Eingebrockte.

Bröckelig, *adj.* drobljiv, trošan, sipak, [prhak.

Bröckeln, *v. a.* mrviti, trošiti; sich —, *v. r.* mrviti se, roniti se.

Brocken, *m.* mrva, krupica (soli); (Überbleibsel), drobljen, drobiš, drobtina; er hat keinen — Brod, neima ni zalogaj i. komad kruha; mit lateinischen — um sich werfen, uplitati latinske rĕči u govor.

Brocken, *v. a.* drobiti; er hat nichts zu — u. zu beißen, neima ni zalogaja.

Brockenperle, *f.* uglasti biser.

Brockenweise, *adv.* mrvke, drobtimice.

Brockkohle, *f.* drobljiv ugalj.

Bröckler, *m.* drobac.

Bröcklig, s. Bröckelig.

Brod, *n.* kruh; (Laib), hlĕb; weißes, feines —, simit; süßes —, prĕsni kruh, uprĕsnik, presnac, presnica, uprostica; bei Wasser u. —, o kruhu i vodi; mit — handeln, — verkaufen, kruhariti; er sitzt bei Wasser und —, sĕdi u tamnici; unser tägliches — gib uns heute, daj nam danas kruh; er hat sein tägliches —, ima svoju potrebicu; Jemanden zu einem Stücke — verhelfen, uhlĕbiti koga; er hat sein —, ima službu; einen um sein — bringen, lišiti koga službe; er sucht —, ide s trbuhom za kruhom; er steht in meinem Lohne und —, on jĕde moj kruh; sein eigenes — essen, življeti na svom ognjištu, biti svoj gospodar; wessen — ich esse, dessen Lied ich singe, čiju čorbu srčes, onoga pĕsmu pĕvaj.

Brod-, (in Zus.), krušni, hlĕbni.

Brodaustheilung, *f.* dĕljenje kruha.

Brodbacken, *n.* pečenje kruha.

Brodbäcker, *m.* hlĕbar, kruhar, pečar, pekar.

Brodbackofen, *m.* pekara, krušna peć.

Brodbank, *f.* hlĕbara, hlĕbnica, pekarnica.

Brodbaum, *m.* (*Artocarpus incisa*), hlĕbovac, kruševina.

Brodbaumfrucht, *f.* hlĕbovka.

Brodbehältniß, *n.* hlĕbnica.

Brodbeschau, *f.* razgled kruha i. hlĕba; (Aufsicht über die Bäcker), nadgledanje pekarah.

Brodbeschauer, *m.* pekarski nadgledač.

Brodblatter, *f.* šupljika (u kruhu).

Brodbrechen, *n.* lomljenje kruha.

Brodbrei, *m.* popara, panada.

Brodbret, *n.* načvice, pinokot.

Broddieb, *m.* kruhokradica; (*fig.*) tepihlĕb.

Brodel, Brodem, Broden, *m.* para, sapa, vapa.

Brodeln, *v. n.* pušiti se.

Brodenröhre, *f.* oduška.

Broderie, s. Stickerei.

Digitized by Google

Broderwerb, *m.* zaslužba, kruh.
Brodesser, *m.* kruhojedja.
Brodfarbe, *f.* hlébova mast; (b. Bäck.), pomaz.
Brodfresser, *m.* kruhožder, hlébožder; (*Dermestes paniceus*), kruhojedni ugrk.
Brodfrucht, *f.* kruševina.
Brodfruchtbaum, ſ. Brodbaum.
Brodgeld, *n.* hlébovina.
Brodgelehrſamkeit, *f.* kruhoborska učenost.
Brodgelehrte, *m.* (učen) kruhoborac.
Brodhändler, *m.* hlébar.
Brodhange, *f.* hlébnjak.
Brodherr, *m.* gospodar.
Brodherrſchaft, *f.* gospodari.
Brodkäfer, *m.* (*Dermestes*), ugrk.
Brodkammer, *f.* hlébara.
Brodkaſten, *m.* hlébnica.
Brodkneten, *n.* mešnja.
Brodkorb, *m.* krušnica, sepet, krošnja.
Brodkorn, *n.* strno i. strvno žito.
Brodkrume, *f.* sréda, sredina (od kruha).
Brodkuchen, *m.* lepina, lepinja.
Brodkümmel, ſ. Kümmel.
Brodladen, *m.* ſ. Brodbank.
Brodleſe, *f.* (Bien.), berba medka.
Brödling, *m.* čeljade; ſ. Brätling.
Brodlos, *adj* bezhlébni, bez kruha; (dienſtlos), bez službe i kruha; —e Kunſt, gladna umétnost.
Brodmangel, *m.* bezhlébnica, bezkrušnica, nedostatak kruha i. hléba; (Noth), glad, nedaća; künſtlicher —, načinjeni nedostatak kruha; an — leiden, neimati kruha.
Brodmarkt, *m.* hlébovni trg, hlébovna pijaca.
Brodmehl, *m.* hlébno brašno.
Brodmeiſter, ſ. Brodverwalter.
Brodmeſſer, *n.* hlébovni nož; kustura.
Brodneid, *m.* zavist službe.
Brodnoth, *f.* ſ. Brodmangel.
Brodofen, ſ. Brodbackofen.
Brodrand, *m.* sastavak.
Brodranft, *m.* okrajika, okrajina, okrajak.
Brodreich, *adj.* hléban; ein —es Land, zemlja hlébnica.
Brodrelutum, *n.* hlébovina.
Brodrinde, *f.* hlébna kora, kora od kruha.
Brodſack, *m.* krušna i. hlébna torba.
Brodſatz, *m.* ſ. Brodtaxe.
Brodſcharren, *m.* ſ. Brodbank.
Brodſchätzer, *m.* cénilac kruha.
Brodſchau, Brodſchauer, ſ. Brodbeſchau u. ſ. w.
Brodſchaufel, *m.* Brodſcheibe, *f.* Brodſchieber, *m.* lopar, krušna i. pekarska lopata.
Brodſchiebe, *f.* režanj, landa, nareznica, križka (kruha, hléba); ſ. Brodſchaufel.
Brodſchimmel, *m.* krušna plésan.
Brodſchneider, *m.* rezač kruha.
Brodſchnitte, ſ. Brodſcheibe.
Brodſchragen, ſ. Brodhange.
Brodſchrank, *m.* hlébovnik.
Brodſchub, *m.* metanje kruha (u peć).
Brodſchüſſel, *f.* hlébnjača.
Brodſchwamm, *m.* (*Boletus medulla panis*), krušnica.
Brodſitzer, ſ. Brodhändler.
Brodſpende, *f.* darivanje kruha.
Brodſpender, *m.* darovatelj kruha.
Brodſtudium, *n.* kruhonosni nauk.
Brodſucht, *f.* kruhoborstvo.
Brodſuppe, *f.* hlébna polévka i. juha (čorba).
Brodtaxe, *f.* krušni cénik.
Brodteig, *m.* krušno i. hlébno těsto, měsivo.
Brodteller, *m.* krušni i. hlébni tanjur.
Brodtellerchen, *n.* (*theol.*) plitica; (b. Or), diskos.
Brodtiſch, *m.* hlébovni stol.
Brodtorte, *f.* krušna krustavica.
Brodverkäufer, ſ. Brodhändler.
Brodverwalter, *m.* hlébovnik.
Brodwandlung, ſ. Wandlung.
Brodwabe, ſ. Brodſcheibe.
Brodwagen, ſ. Proviantwagen.
Brodwaſſer, *n.* krušna voda.
Brodweib, *n.* tržnica.
Brodwiſſenſchaft, *f.* kruhonosna znanost.
Brodwurzel, *f.* (*Crambe tatarica*), krušnjak.
Brodzeugend, *adj.* kruhorodan, hléborodan.
Broihahn, *m.* blédo pivo.
Brom, *m.* (*Bromium*), brom.
Brombeere, *f.* kupina; blaue —, ostružnica.
Brombeerſtaude, *f.* (*Rubus fruticosus*), kupina; blaue —, (*Rubus caesius*), ostružnica.
Brombeerſtrauch, *m.* kupinjak.
Bromhahn, ſ. Birkhahn.
Brommeiſe, *f.* ſ. Gimpel.
Bronce, ſ. Bronze.
Bronchialentzündung, *f.* žar dušnicah.
Bronchien, *pl.* dušnice.
Bronchotomie, *f.* prorez dušnika.
Bronze, *f.* tuč, méd, bruns.
Bronzfarbe, *f.* tučilo.
Bronzewaare, *f.* tučevina, mědena roba.
Bronziren, *v. a.* měditi, omědití.
Broſame, *f.* mrva, mrvica, mrvoljica, troha, trošica.
Bröschen, *n.* (des Kalbes), prsnjak; ſ. Broſame; er hat nicht ein —, neima ni mrake, mrvice, škramice, trunje i. trine; neima ni koliko crno pod noktom i. izza nokta.
Broſchiren, *v. a.* sašiti; (b. Stick.), puniti.
Broſchüre, *f.* knjižica, brošura.
Broſel, ſ. Bröschen.
Bröſeln, Bröſen, *v. a.* mrviti, triniti, trošiti.
Brösling, *m.* (*Fragaria collina*), jaglac.
Brouilliren, *v. a.* zavaditi se; wir ſind brouillirt, u zavadi smo.
Brouillon, *m.* nacrt.

Digitized by Google

Bruch, *m.* prělom, ulom; der — der Ehe, s. Ehebruch; — eines Vertrages, prělom pogodbe; (Riß), prědor, pukotina; der — des Friedens, s. Friedensbruch; — der Freundschaft, pogaz prijateljstva; es ist zwischen uns zu einem —e gekommen, razkratili smo, razkumili smo se; (*mont.*) provala; (*med.*) proder, kila*; einen — bekommen, izkilaviti se; einen — haben, kilav biti; einen — verursachen, izkilaviti; (Falte), mrska; (*min.*) lom; (*arithm.*) slomak; (waldm.) rovine; in die Brüche kommen, u zlo ubrazditi, zlo proći, obršiti; in die Brüche fallen, propasti.

Bruch, *m.* & *n.* cret, rit.

Bruchandorn, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučija šapa.

Bruchartig, *adj.* kilovit.

Brucharzt, *m.* kilar.

Bruchband, *m.* podpasač, prodernjak.

Bruchbandmacher, *m.* podpasačar; s. Bandagist.

Bruchbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*), močvarna brusnica.

Bruchbach, *n.* nastavljen krov.

Bruchdrossel, *f.* s. Drosselsänger.

Brüche, **Brüchte**, *f.* globa.

Brucheisen, *n.* krhko železo.

Bruchglas, *n.* potrto, polupano staklo, staklušina.

Bruchhafer, s. Flughafer.

Bruchholz, *n.* cretovo drvo.

Bruchig, *adj.* cretovit.

Brüchig, *adj.* loman; kršan, kršak; —es Tuch, sgužvano sukno.

Bruchknabenkraut, *n.* (*Orchis latifolia*), širolisti kaćun.

Bruchkrank, *adj.* kilav.

Bruchkranke, *m.* kilavac.

Bruchkraut, *n.* (*Herniaria glabra*), priputnica, kilovnik; s. Odermennig, Harnkraut, Durchwachs.

Bruchmandel, *f.* badem s pećkom.

Bruchort, *m.* prolomište.

Bruchpflaster, *n.* kilavni obliž.

Bruchratte, *f.* (*Mus amphibius*), vodokopni miš.

Bruchrechnung, *f.* račun sa slomci.

Bruchsack, *m.* kesa u podpasača.

Bruchsatz, s. Aphorismus.

Bruchschiene, *f.* udlaga.

Bruchschlange, s. Blindschleiche.

Bruchschneider, s. Brucharzt.

Bruchschnepfe, s. Sumpfschnepfe.

Bruchschnitt, *m.* prorez kile.

Bruchsilber, *n.* srebrušina.

Bruchstein, *m.* lomljenjak.

Bruchstück, *n.* lomak, ulomak, odlomak, odkidak, razlomak, odlomčina, kusatak.

Bruchstückweise, *adv.* na ulomke i. odlomke; ulomice.

Brüchte, s. Brüche.

Bruchtheil, *m.* čest; s. Bruch.

Bruchwasser, *n.* blatušina.

Bruchweide, *f.* (*Salix fragilis*), krhka vrba.

Bruchweise, s. Bruchstückweise.

Bruchwicke, *f.* (*Lathyrus palustris*), močvarna grahorina.

Bruchwiese, *f.* bara, cret.

Bruchwurz, *f.* (*Aristolochia Clematitis*), kokotinja; s. Bruchkraut.

Brücke, *f.* most, ćuprija*; fliegende —, kompa; eine — schlagen, graditi, sagraditi most; eine — über einen Fluß schlagen, premostiti rěku; eine — abbrechen, razmostiti; s. Abbrechen; der Tod ist die — zum Leben, sa smrti se prelazi u život.

Brücken, *v. a.* mostiti, premostiti.

Brückenamt, *n.* mostovni ured.

Brückenbalken, **Brückenbaum**, s. Ensbaum.

Brückenbau, *m.* gradjenje i. gradnja mosta.

Brückenbogen, *m.* oko (mostno).

Brückenboot, *n.* mostna ladjica.

Brückenbret, *n.* pomostnica.

Brückengasse, *f.* mostovna ulica.

Brückengebühr, *f.* Brückengeld, *n.* mostovina.

Brückengewölbe, *n.* mostni svod.

Brückenhaupt, *n.* s. Brückenkopf.

Brückenjoch, *n.* (mostna) kobila.

Brückenknecht, *m.* mostar.

Brückenkopf, *m.* mostovni branik.

Brückenlehne, *f.* mostni naslon, odboj.

Brückenmaut, *f.* mostovina.

Brückenmautamt, *n.* mostovinski ured.

Brückenmauteinnehmer, *m.* pobirač mostovine, mostovinar.

Brückenmeister, *m.* mostovnik.

Brückenöffnung, *f.* otvor mosta; s. Brückenbogen.

Brückenpfeiler, *m.* mostni pilov, stup.

Brückenpfennig, *m.* s. Brückengebühr.

Brückenpfosten, *m.* mostnica.

Brückenruthe, *f.* s. Brückenbalken.

Brückenschanze, *f.* mostni obkop.

Brückenschiff, s. Brückenboot.

Brückenschreiber, *m.* mostni pisar.

Brückenstelle, *f.* mostište.

Brückenthor, *n.* mostna vrata.

Brückenthurm, *m.* mostni toranj.

Brückenwächter, *m.* mostni čuvar, stražar.

Brückenwage, *f.* mostna měrila, tezulja.

Brückenzoll, *m.* s. Brückengeld.

Brückenzolleinnehmer, s. Brückenmauteinnehmer.

Brucknagel, *m.* daščenjak.

Brückung, *f.* pomost.

Brudeln, *v. a.* klokotati, vreti.

Bruder, *m.* brat; leiblicher —, rodjeni brat; Brüder eines Vaters, jednokrvna braća; Brüder einer Mutter, jednoutrobna braća; lustiger —, veseljak; die Sache ist ihr Geld unter Brüdern

Digitized by Google

werth, da brat bratu prodaje, nebi mogao cěnije (jevtinije); vrědno je medju braćom; —! brajane! brajo!
Bruder-, (in Zuſ.), bratinski.
Bruderbund, *m.* bratinstvo.
Brüderchen, *n.* bratac, brajan, braja, brale.
Brudergeiß, *m.* bratinski duh.
Brudergeld, *n.* (*mont.*) bratovski novac.
Brüdergemeinde, *f.* bratovština.
Brudergeſchlecht, *n.* bratstvo.
Bruderhaß, *m.* mržnja braće.
Bruderhaſſer, *m.* bratomrzac.
Bruderherz, *n.* bratsko srce.
Bruderkette, *f.* bratsko kolo.
Bruderkind, *n.* (v. Männl.), bratanić, bratić; sinovac; (v. Weibl.), bratična, bratanica, bratičina, sinovkinja.
Bruderkuß, *m.* bratinski poljubac.
Bruderlade, *f.* bratinski kovčeg, bratinska pěneznica.
Bruderladgenoſſe, *m.* dionik (bratinskoga) kovčega; prinosnik.
Brüderlich, *adj.* bratinski, bratski, bratoljubiv.
Brüderlichkeit, *f.* bratimstvo.
Bruderliebe, *f.* bratoljubje, bratska ljubav.
Bruderlos, *adj.* bezbrat.
Bruderloſe, *m.* bezbratnik; —, *f.* bezbratnica.
Brudermahl, *n.* bratska čast. [krv.
Brudermord, *m.* bratomorstvo, bratska
Brudermörder, *m.* bratomorac, bratski krvnik.
Brüdern, *v. a.* bratimiti; ſich —, *v. r.* bratimiti se.
Bruderſchaft, *f.* bratstvo, bratovština, bratština, bratinstvo, pobratimstvo.
Bruderſchiff, *n.* ladja-drugarica.
Bruderſinn, *m.* bratsko mišljenje.
Bruderſohn, *m.* Bruderstochter, *f.* ſ. Bruderkind.
Brudersſtatt, *f.* an — nehmen, pribratiti.
Brudertreue, *f.* bratska i. bratinska věrnost.
Bruderverein, *m.* bratovština.
Brudervolk, *n.* bratstvo.
Bruderwort, *n.* bratska rěč.
Brühe, *f.* juha, poljevka, čorba; (Sauce), omaka, umaka; (Beize), lug; eine lange — über etwas machen, naklapati mnogo o čem; na dugo snovati.
Brühen, *v. a.* ein Huhn —, prljiti, šuriti, oprljiti, ošuriti pile; Kohl —, obariti zelje.
Brühfaß, *n.* parionica.
Brühfutter, *n.* meća.
Brühheiß, *adj.* vreo, vruć, žežak; —es Waſſer, krop, vrela voda.
Brühnäpfchen, *n.* umačnica.
Brühtrog, *m.* ſ. Brühfaß.
Brühwarm, *adj.* vruć; eine —e Neuigkeit, nova novcita novost.
Brühwaſſer, *n.* krop.
Brüll, *m.* rik.
Brüllaffe, *m.* (*Simia seniculus*), vrištac starkelja.
Brüllen, *v. n.* rikati, rukati, rucati; (v. Rindvieh), bukati, mukati; (v. Eſel), njakati, revati; (weinend —), ruljati, kriviti se, dreljiti se; der Donner brüllt, grom tutnji.
Brüller, *m.* rikač; (Ochs), bukač.
Brüllochs, ſ. Zuchtochs.
Brumm, *m.* mum, mrm. [bart.
Brummbär, *m.* medo, medvěd; ſ. Brumm-
Brummbart, *m.* mumonja, mrmljalo.
Brummbaß, *m.* bučilo.
Brummbeere, *f.* kupina.
Brummeiſen, *n.* drombulja, brunda; ſ. Brummbart.
Brummeiſenſchläger, *m.* drombuljaš.
Brümmeln, *v. n.* bumbarati.
Brummen, *v. n.* (v. Bären), mrmljati, mumonjiti; in den Bart —, vrnčati.
Brummer, *m.* mrmljač, mumonja; ſ. Zuchtochs.
Brummfliege, *f.* bumbarak.
Brummig, *adj.* mrmljav, mumljav.
Brummkreiſel, *m.* zuk, zujalica, zujača.
Brummochs, ſ. Zuchtochs.
Brummton, ſ. Brumm.
Brunelle, *f.* (*Prunella vulg.*), crnoglavka.
Brunett, *adj.* crnomanjast.
Brünette, *f.* crnjka, smedjka, crnomanjka.
Brunſt, *f.* upala; in der — ſein, těrati se, voditi se; in die — treten, upaliti se, upaljivati se; aus der — treten, dotěrati se.
Brunſten, *v. n.* těrati se, voditi se, puditi se, upaliti se.
Brunſthirſch, *m.* upaljen jelen.
Brunſtplatz, *m.* těralište.
Brunſtzeit, *f.* vrěme od upale.
Bruniren, *v. a.* smedjiti; (poliren), gladčati, laštiti.
Brunirſtahl, *m.* gladilo, laštilo.
Brunitſchen, ſ. Stembeere.
Brunnader, ſ. Brunnenader.
Brunnenäſcher, *m.* kiselište.
Brunnen, *m.* zdenac, studenac, bunar*; ſ. Quelle; (ſpr.) Waſſer in den — tragen, nositi vodu u more; zum — gehen, na vodu ići; vom — kommen, s vode ići.
Brunnen, *v. a.* kiseliti (kože).
Brunnenader, *f.* žica vode.
Brunnenanſtalt, *f.* slatinište, rudnica.
Brunnenarzt, *m.* slatinski lěčnik.
Brunnenbecken, *m.* zdenčana kamenica, zdenčanica.
Brunnenbohrer, *m.* zdenčani svrdao.
Brunnencur, *f.* slatinska lěčitba.
Brunnendach, *n.* zdenčani krov.
Brunnendeckel, *m.* zdenčani poklop.
Brunneneimer, *m.* vědro, vědrica.
Brunneneinfaſſung, *f.* obsěk, sěk, grlo.
Brunnenfeger, ſ. Brunnenräumer.

Digitized by Google

Brunnengalgen, *m.* čiga.
Brunnengaſt, *m.* vrelopija.
Brunnengebrauch, *m.* ſ. Brunnencur.
Brunnengeländer, *n.* ſ. Brunneneinfaſſung.
Brunnengräber, *m.* zdenčar, studenčar.
Brunnengräberei, *f.* zdenčarstvo.
Brunnenhaken, *m.* ſ. Brunnenſtange.
Brunnenkaſten, *m.* ſ. Brunneneinfaſſung.
Brunnenkette, *f.* zdenčani lanac.
Brunnenkranz, *m.* grlo.
Brunnenkraut, *n.* ſ. Steinflechte.
Brunnenkreſſe, *f.* (*Sisymbrium Nasturtium*), dragušac, grbač, mala grba, vodeni kres.
Brunnenläufer, ſ. Baumhacker.
Brunnenloch, *n.* zdenčana jama.
Brunnenmeiſter, *m.* zdenčar.
Brunnenort, *m.* slatinište.
Brunnenplatz, *m.* studenište.
Brunnenrad, *n.* zdenčano i. bunarsko kolo.
Brunnenräumer, *m.* čistilac zdenca.
Brunnenreich, *adj.* pun zdenacah.
Brunnenröhre, *f.* točak.
Brunnenſalz, *n.* slatinska sol.
Brunnenſäule, Brunnenſchere, *f.* soha.
Brunnenſcheibe, *f.* zdenčana kluba.
Brunnenſchöpfer, *m.* vrelar; (Geräthe), zahvatač, zajimač, hrg, tikva.
Brunnenſchrank, ſ. Brunneneinfaſſung.
Brunnenſchwengel, *m.* kimavica, djeram*.
Brunnenſeil, *n.* zdenčani konop, zdenčano uže.
Brunnenſtange, *f.* žiha.
Brunnentrinken, *n.* ſ. Brunnencur.
Brunnentrinker, *m.* vrelopija.
Brunnentrog, *m.* pojnica.
Brunnenwaſſer, *n.* voda-studenica, bunar-voda.
Brunnenzeit, *f.* slatinska ora.
Brunnenziegel, *m.* okruglica.
Brunnquelle, *f.* zdenčano vrelo.
Brunnwerk, *n.* zdenčana sprava.
Brunſt, *f.* vatra, plamen, žestina; ſ. Brunſt.
Brünſtig, *adj.* žarki, gorući, vruć; (v. Liebe), upaljen.
Brunſtzeit, ſ. Brunftzeit.
Brunzen, *v. n.* (gem.) ſ. Harnen.
Brüſch, *m.* (*Ruscus aculeatus*), koštrika.
Brüſk, *adj.* osoran, otresan.
Brüsquerie, *f.* osorljivost, otresitost.
Brüsquiren, *v. a.* otresti se (koga).
Bruſt, *f.* prsi, grudi; (b. Frauen), sisa, dojka; einem Kinde die — reichen, zadojiti, odojiti dête; ein Kind von der — entwöhnen, odbiti dête od sise; ſich in die — werfen, ſ. Brüſten; (am Degen), krstnica; ſich in die — ſchlagen, ſ. Schlagen.
Bruſt-, (in Zuſ.), prsni.
Bruſtader, *f.* prsna žila.
Bruſtarznei, *f.* prsni lêk.
Bruſtbalſam, *m.* prsna dragomast.
Bruſtbaum, *m.* prsno vratilo.
Bruſtbeerbaum, *m.* (*Rhamnus Zizyphus*), čičimak, čičindra, žižula.
Bruſtbeere, *f.* ſ. Bruſtbeerbaum; (*Cordia*), srdovica.
Bruſtbein, *n.* grudnica, prsna kost; (b. Vögeln), vilice, lomilica.
Bruſtbeklemmung, *f.* stega prsna; er leidet an —, steže ga muka u prsih.
Bruſtbeſchwerde, *f.* prsna boljetica.
Bruſtbild, *n.* poprsje, doprsnik.
Bruſtbinde, *f.* prsni povoj.
Bruſtblatt, *n.* poprsina, pršnjak.
Bruſtblutader, ſ. Bruſtader.
Bruſtbohrer, *m.* (svrdao-)pršnjak.
Bruſtbret, *n.* naprsina.
Bruſtdrüſe, *f.* prsna žlêzda.
Bruſteiſen, *n.* ſ. Blankſcheit.
Brüſten, ſich, *v. r.* propinjati se; šepiriti se; ſich mit etwas —, hvalisati se, hvastati se, hrustiti se (čim).
Bruſtenbaum, *m.* (*Mammea americana*), vimenjak amerikanski.
Bruſtende, *n.* prsni kraj.
Bruſtentzündung, *f.* prsni žar.
Bruſtfell, ſ. Zwerchfell.
Bruſtfieber, *n.* prsna groznica.
Bruſtfinne, ſ. Bruſtfloſſe.
Bruſtfleck, *m.* oprsnjak, pršnjak, prsnik.
Bruſtfloſſe, *f.* prsno pero.
Bruſtfloſſer, *m.* prsoperka.
Bruſtgang, *m.* prsni sokovod.
Bruſtgebilde, *n.* ſ. Büſte.
Bruſtgeſchmeide, *n.* prsni nakit, kov.
Bruſtgeſchwür, *n.* prsna rana.
Bruſtgeſimſe, *n.* kvir iznad drugoga sprata (kata).
Bruſtglas, *n.* vadilica bradavke.
Bruſtharniſch, *m.* oprsina, prsni oklop.
Bruſthaut, *f.* prsna opna.
Bruſthemd, *n.* oplečak.
Bruſthöhle, *f.* prsište, prsje, prsna duplina.
Bruſthöhlenöffnung, *f.* prorez prsišta.
Bruſthöhlenwaſſerſucht, *f.* prsna debela (bolest).
Bruſthöcker, *m.* prsni grb.
Bruſtholz, *n.* naprsina.
Bruſthonig, *m.* prsni med.
Brüſtig, *adj.* prsat.
Bruſtkatarrh, *m.* (kašalj-)razhladnjak.
Bruſtkern, *m.* grudi.
Bruſtkette, *f.* poprsni lanac.
Bruſtknochen, *m.* ſ. Bruſtbein.
Bruſtknoten, *m.* prsna uzlina.
Bruſtkrank, *adj.* bolestan od prsijuh.
Bruſtkranke, *m.* prsobolnik.
Bruſtkrankheit, *f.* prsobolja.
Bruſtkrauſe, ſ. Buſenkrauſe.
Bruſtkraut, *n.* ſ. Strandnelke.
Bruſtkreuz, *n.* prsni krst i. križ.
Bruſtkuchen, *m.* prsni kolačić.
Bruſtlattich, *m.* ſ. Lungenkraut.
Bruſtlatz, *m.* pršnjak.

Digitized by Google

Brustleder, *n.* s. Brustfleck.
Brustlehne, *f.* naslon, odboj, parapet; s. Brustmauer.
Brustleib, *m.* prsluk, prsnik.
Brustleier, *f.* s. Brustbohrer.
Brüstling, s. Bluthänfling.
Brustmauer, *f.* podprsnik.
Brustmilch, *f.* prsna mléč.
Brustmittel, *n.* prsni lék.
Brustnadel, *f.* poprsnica igla.
Brustnerve, *m.* prsni živac.
Brustnetz, *n.* prsna mreža.
Brustpflaster, *n.* prsni obliž.
Brustpflaume, *f.* (*Cordia*), srdovica.
Brustpille, *f.* prsna bobuljica.
Brustpleura, *f.* prsna opna.
Brustpulver, *n.* prsni prašak.
Brustpumpe, *f.* s. Brustglas.
Brustreinigend, *adj.* prsočistan, čisteći prsi; —es Mittel, čistilo prsijuh.
Brustreinigung, *f.* čišćenje prsijuh.
Brustriemen, *m.* s. Brustblatt.
Brustring, *m.* prsna karika.
Brustsaft, *m.* prsni sok.
Brustschild, *m.* štit.
Brustschlagader, *f.* prsna kucavica.
Brustschleife, *f.* poprsnica (vrpca).
Brustschmerz, *m.* prsobol *f.*; drückender —, (*Pleurodynia*), tištac.
Brustschwamm, s. Dornschwamm.
Brustscirrhus, *m.* prsna rak-rana.
Brustspange, *f.* toka.
Bruststich, *m.* probod prsijuh.
Bruststück, *n.* grudi.
Brustthee, *m.* prsni čaj.
Brusttrank, *m.* prsni napoj.
Brusttropfen, *pl.* prsna kapljica.
Brusttuch, *n.* oprsnjak, prsni rubac, prsna marama.
Brüstung, *f.* podprsnik; (b. Schiff.), gubac, gubica.
Brustverschleimung, *f.* sluzenje prsijuh.
Brustwamms, s. Brustlatz. [sise).
Brustwarze, *f.* bradavka, bradavica (od
Brustwasser, *n.* prsna voda.
Brustwassersucht, *f.* prsna debela (bolest).
Brustweh, *n.* prsobol *f.*
Brustwehr, *f.* prsobran.
Brustwerk, *n.* (b. d. Orgel), pročelje; (gem.) ženske prsi.
Brustwunde, *f.* prsna rana.
Brustwirbel, *m.* grudni kralješ.
Brustwurz, *f.* (*Ruscus aculeatus*), koštrika.
Brustwurzel, *f.* s. Angelika.
Brustzucker, s. Gerstenzucker.
Brut, *f.* (das Brüten), léženje, legivo; die Hühner sind in der —, kokoši sěde na jajih; (die Jungen), leglo, mladina, legutak; (ver.) skot, kot; böse —, pasje leglo, pasja vrěža, pasji podsad.
Brutal, *adj.* skotski, marvinski; (*fig.*) sirov, divji, okrutan, nečověčan, neotesan.
Brutalität, *f.* sirovost, nečověčnost, neotesanost.
Brutalisiren, *v. n.* sirovo, neotesano, nečověčno postupati, raditi.
Brutbiene, *f.* legućica, trut, truta, trutina.
Brutei, *n.* podložak, podložajak, jaje za izleg; —er, podsada, nasad.
Brüten, *v. n.* leći, sěditi na jajih; (*fig.*) kovati, snovati, kutriti, mozgati.
Brütfach, *n.* leživo.
Brutgans, *f.* guska-ležka.
Bruthaus, *n.* Brutkasten, *m.* ležionica.
Bruthenne, *f.* kvočka.
Brütig, *adj.* nasadjen, kvocav; ein —es Ei, uplodjeno jaje, zametak.
Brütofen, *m.* leguća peć.
Brutscheibe, *f.* pčelinjak.
Brutto, *adv.* nečisto; dieser Kaffee hat — 10 Pfund, ova kava teži s darom deset funtih.
Bruttoertrag, *m.* nečist dohodak.
Bruttogewicht, *n.* nečista teža, vaga s darom.
Bruttogewinn, *m.* nečist dobitak.
Brutzeit, *f.* léžnja.
Brutzelle, s. Brutscheibe.
Brutzwiebel, *f.* razplodnica. [čati.
Bubbeln, *v. n.* brbukati, bobucati, bobu-
Bubbern, *v. n.* treptati.
Bube, *m.* děčak, děčko; (ver.) deran, derište; (ein schlechter Mensch), lopov, ugursuz; (im Kart.), dolnjak.
Bübelei, *f.* dětinarija, děčarenje.
Bübeln, *v. n.* děčariti.
Buben, *v. n.* vragovati.
Bubendistel, s. Karde.
Bubenkraut, *n.* s. Mangold.
Bubenstreich, *m.* Bubenstück, *n.* Büberei, *f.* lopovština, huncutarija.
Bübisch, *adj.* lopovski, lupežki.
Bubonen, *pl.* bunje.
Buch, *n.* knjiga; immer über den Büchern liegen, čitav dan gviriti i. gnjiriti u knjigu; — halten, voditi knjigu; zu —e bringen, upisati, uknjižiti; (Theil), knjiga, dio; s. Blättermagen; ein altes zerrissenes —, (ver.) kupusara.
Buchadel, *m.* književna plemenština.
Buchampfer, s. Sauerklee.
Buchanzeiger, *m.* knjigokaz.
Buchbaum, *m.* s. Buche.
Buchbeschauer, s. Censor.
Buchbewahrer, s. Bibliothekar.
Buchbinder, *m.* knjigoveža, knjigovezac.
Buchbinderahle, *f.* knjigovežko šilo.
Buchbinderei, *f.* knjigovežnja; (Ort), knjigoveznica.
Buchbindergold, *n.* knjigovežka pozlata.
Buchbinderhobel, *m.* obrezalo.
Buchbinderin, *f.* knjigovezica.

Digitized by Google

Buchbinderkleiſter, *m.* knjigovežki skrob.
Buchbinderkreuz, *n.* věšak.
Buchbinderlohn, *m.* vezarina.
Buchbinderpappe, *f.* ſ. Buchbinderkleiſter.
Buchbinderpreſſe, *f.* knjigovežki těsak.
Buchbinderſilber, *n.* knjigovežko srebro.
Buchbinderſpäne, *pl.* papirni ostrižci.
Buchbrod, *n.* ſ. Sauerklee.
Buchdrucker, *m.* tiskar (knjigah), štampar*; (knjigopečatatelj); ſ. Buchdruckereibeſitzer; (*Dermestes Typographus*), pisar.
Buchdruckerei, *f.* tiskarnica (knjigah), štamparija, knjigopečatnja.
Buchdruckereibeſitzer, *m.* tiskarnik, vlastnik tiskarnice.
Buchdruckerfarbe, *f.* tiskarsko crnilo, tiskarski gal.
Buchdruckerherr, *m.* tiskarnik.
Buchdruckerkunſt, *f.* tiskarstvo, tiskarija, štamparstvo.
Buchdruckerpreſſe, *f.* knjižni těsak, štampa.
Buchdruckerſchrift, *f.* lěvano pismo.
Buchdruckerſchwärze, ſ. Buchdruckerfarbe.
Buchdruckerſetzkaſten, *m.* pismenik.
Buchdruckerſtab, *m.* pisme (-na), slovo (tiskarsko).
Buche, *f.* (*Fagus sylvatica*), bukva; eine junge —, bukvić.
Buchecker, Bucheichel, *f.* bukvica; (*coll.*) bukov žir.
Büchelchen, *n.* knjižica.
Buchen, *v. a.* uknjižiti, upisati (u knjigu).
Büchen, *adj.* bukov.
Buchenflechte, *f.* (*Lichen fagineus*), bukov lišaj.
Buchenhain, *m.* bukvik.
Buchenhecke, *f.* bukova živica.
Buchenholz, *n.* bukovina, bukovo drvo.
Buchenkäfer, *m.* (*Curculio fagi*), bukvotoč.
Buchenlaus, *f.* (*Aphis fagi*), ušenac bukovi.
Buchenmarder, *m.* (*Mustela Martes*), gorska kuna.
Buchenraupe, *f.* (*Phalaena fagi*), bukov-
Buchenſauger, *m.* (*Chermes fagi*), bukovi kljunak i. sisač.
Buchenſtab, *m.* bukovac.
Buchenſtock, *m.* bukovača.
Buchenwald, *m.* bukovica, bukova (gora).
Buchenwand, *f.* bučjak.
Bücher-, (in Zuſ.), knjižni.
Bücherabſchluß, *m.* (*merk.*) završetak i. zaglava knjigah.
Bücherabſchreiber, *m.* prepisač knjigah.
Bücheraufſeher, ſ. Bibliothekar.
Bücherbedarf, *m.* potreba (potrošak) knjigah.
Bücherbehältniß, *n.* ſ. Bücherkaſten.
Bücherbeſchläge, *pl.* knjižni okovi.
Bücherbeſchreiber, ſ. Bibliograph.
Bücherbohrer, *m.* ſ. Federkamm.
Bücherbret, *n.* polica, raf za knjige.
Büchercenſur, ſ. Cenſur.
Bücherdieb, *m.* knjigokradica.
Bücherdiebſtahl, *m.* pokradja knjigah. ſ. Plagium.
Bücherfeind, *m.* knjigomrzac; (*Dermestes coriarius*), gagrica.
Bücherfreund, *m.* knjigoljub, prijatelj knjigah.
Büchergeſtell, *n.* knjižna stalnica i. stativa.
Bücherhalle, *f.* knjižnica.
Bücherkaſten, *m.* knjižnik.
Bücherkatalog, *m.* imenik knjigah, knjigovnik.
Bücherkenner, *m.* knjigoznanac; ſ. Bibliograph.
Bücherkenntniß, *m.* knjigoznanstvo; književnost.
Bücherkrämer, ſ. Antiquar.
Bücherkunde, *f.* književnost.
Bücherkundige, *m.* književnik.
Bücherlaus, *f.* ſ. Büchermilbe.
Bücherlich, *adj.* —e Eintragung, uknjižba; etwas — ſicherſtellen, osěgurati što uknjižbom.
Büchermarkt, *m.* knjižni sajam.
Büchermilbe, *f.* (*Cheiletus eruditus*), knjigotoč.
Büchernarr, *m.* jedinknjiga.
Bücherreviſionsamt, *n.* pregledaonica knjigah.
Bücherrichter, ſ. Cenſor.
Bücherſaal, *m.* Bücherſammlung, *f.* Bücherſchatz, *m.* knjižnica.
Bücherſchabe, *f.* knjižni moljac.
Bücherſchrank, *m.* knjižnik, ormar za knjige.
Bücherſchreiben, *n.* pisanje knjigah, knjigotvorstvo.
Bücherſchreiber, *m.* knjigopisac, knjigotvorac; (ver.) nazovi-pisac.
Bücherſcheu, *f.* mržnja knjige.
Bücherſkorpion, *m.* (*Phalangium cancroides*), rakovac.
Bücherſprache, *f.* književni jezik.
Bücherſucht, *f.* knjigohlepnja, pohlepa knjigah.
Bücherſudler, *m.* piskar.
Büchertauſch, *m.* zaměna knjigah.
Bücherträger, *m.* knjigonoša.
Büchertröbler, ſ. Antiquar; knjigotržac.
Bücherverzeichniß, *n.* imenik i. kazalo knjigah.
Bücherweſen, *n.* književtvo.
Bücherwurm, *m.* knjižni molac; (v. Menſchen), knjigotoč.
Bucheſche, *f.* ſ. Hainbuche; (*Acer Pseudoplatanus*), javor.
Buchfink, *m.* (*Fringilla Coelebs*), zeba.
Buchformat, *n.* oblik, vid knjige; in —, na lik knjigi.
Buchführer, ſ. Buchhalter.
Buchführung, ſ. Buchhaltung.
Buchgläubiger, *m.* knjižni věrovnik.
Buchhalter, *m.* knjigovodja, knjižbar; (Rechnungsrevident), računovodja.
Buchhalterei, *f.* računovodstvo, računarstvo.

Digitized by Google

Buchhalterei-Beamte, *m.* računovodni urednik. [rešenje.
Buchhalterei-Erledigung, *f.* računovodno
Buchhalterei-Zeugniß, *n.* računovodna svědočba.
Buchhaltung, *f.* knjigovodstvo; knjižba; s. Buchhalterei.
Buchhandel, *m.* knjižarstvo.
Buchhändler, *m.* knjižar, knjigarnik.
Buchhandlung, *f.* knjižara, knjigara, knjigarnica; s. Buchhandel.
Buchklee, s. Sauerklee.
Buchkohl, *m.* s. Habichtkraut.
Buchladen, *m.* knjigarnica.
Buchlaus, Buchmarder, s. Buchenlaus usw.
Buchmast, *f.* bukov žir.
Buchmaus, s. Bilchmaus.
Buchnuß, s. Buchecker.
Buchöl, *n.* bukvično ulje.
Buchsbaum, *m.* (*Buxus*), zelenika, šimšir.
Buchsbäumen, *adj.* zelenikov, šimširov.
Buchsbaumholz, *n.* zelenikovina, šimširovina.
Buchschuld, *f.* knjižni dug, veresija.
Buchschuldner, *m.* knjižni dužnik, veresijaš.
Buchschwamm, *m.* bukovčica.
Büchse, *f.* zaklopčica, škrabica; (Feuergewehr), puška; (am Rade), puška; s. Pfanne.
Buchsen, *v. a.* nabiti pušku (na kolo).
Büchsen, *v. a.* puknuti, potegnuti, pucati iz puške.
Büchsenbohrer, *m.* puškovrt.
Büchsenflechte, *f.* (*Lichen pyxidatus*), zděličarka.
Büchsenförmig, *adj.* puškovit.
Büchsenfutter, *n.* puščani tok.
Büchsengeld, *n.* puškarina.
Büchsenkugel, *f.* purak, puščano zrno.
Büchsenlappen, *m.* izpirača.
Büchsenlauf, *m.* puščana cěv.
Büchsenmacher, *m.* puškar.
Büchsenmacherwerkstätte, *f.* puškarnica.
Büchsenmeißel, *m.* puškarsko dlěto.
Büchsenpfennig, *m.* (*mont.*) zaštednina.
Büchsenpulver, s. Schießpulver.
Büchsensack, *m.* s. Büchsenfutter.
Büchsenschaft, *m.* okas, kundak.
Büchsenschäfter, *m.* okasar, kundačar.
Büchsenschloß, *n.* oganj, (puščana) gvoždja.
Büchsenschmied, s. Büchsenmacher.
Büchsenschuß, *m.* hitac; puškomet.
Büchsenschütz, *m.* strělac.
Büchsenspanner, *m.* puškonoša, nabijač.
Büchsenwärter, *m.* puškovnik.
Buchstabe, *m.* pisme(-na), slovo; der — des Gesetzes, slovo zakona; er weiß keinen —n, nezna ni beknuti.
Buchstabenfolge, *f.* abecedni, azbučni red.
Buchstabenlehre, *f.* pismenoslovje.
Buchstabenräthsel, *n.* s. Logogryph.
Buchstabenrechnung, s. Algebra.
Buchstabentafel, *f.* pismenica, štica.
Buchstabenversetzung, *f.* premetanje pismenah.
Buchstabenwechsel, *m.* zaměna pismenah.
Buchstabiren, *v. a.* sreći, sricati.
Buchstabiren, *n.* sricanje; (scherz.) bekavica.
Buchstäbler, *m.* sricar; (*fig.*) cěpidlaka.
Buchstäblich, *adv.* das Gesetz — auslegen, tumačiti zakon po slovu; das ist — wahr, to je sve živa istina.
Bucht, *f.* zalěv; drága; (*bot.*) veruga.
Buchtenfarn, *m.* (*Lonchitis*), hobotaljka.
Buchtig, *adj.* —es Blatt, izverugan list.
Buchtitel, *m.* nadpis i. naslov knjige.
Buchtwurm, *m.* (*Colpoda*), hobotinac.
Buchung, *f.* uknjižba, upis.
Buchverleger, s. Verleger.
Buchweizen, *m.* (*Polygonum Fagopyrum*), hajda, hajdina, helda.
Buchweizengrütze, *f.* s. Heidegrütze.
Buckel, *m.* grba, gúra; (Rücken), grbača, grbina, ledja; —, *f.* (am Buche), okov.
Buckelasche, *f.* lužački pepeo.
Bucklicht, *adj.* grbast.
Buckelig, *adj.* grbav, gurav; — werden, grbaviti, ogrbaviti.
Buckelige, *m.* grbac, grbavac, grbo.
Buckelkäfer, *m.* grbo.
Buckeln, *v. a.* nositi na ledjih; (vom Buckel *f.*), grbati; sich —, guriti se, poguriti se.
Buckelochs, s. Bison.
Buckelpinne, *f.* glavač.
Buckelthier, *n.* grbavac.
Bücken, sich, *v. r.* prignuti se, prigibati se, sagnuti se, poguriti se, sgarit se; sich vor einem —, nakloniti se, pokloniti se komu.
Buckern, sich, *v. r.* grbati se po zemlji, klanjati se do zemlje.
Bücklicht, s. Buckelicht.
Bückling, *m.* naklon, poklon; (Häring), Bsuha sledj i. renga.
Bücklingmacher, *m.* klanjalac.
Bude, *f.* koliba, daščara; (Kram-), buda, šatra.
Budenmann, *m.* kolibar.
Budensitzer, *m.* budar.
Budenzins, *m.* kolibarina.
Budget, *n.* državni troškovnik, državni proračun.
Büffel, *m.* bivol; (*fig.*) grubijan, vol.
Büffelauge, *n.* (Weinstock), volovka.
Büffelei, *f.* grubijanština, neotesanost.
Büffelhaft, *adj.* grub, sirov.
Büffelhaut, *f.* Büffelleder, *n.* bivoljača (-koža).
Büffelhirsch, *m.* bivolac.
Büffelkäfer, *m.* (*Scarabaeus Bison*), bivolčić.
Büffelkalb, *n.* bivolče.
Büffelkopf, *m.* bivolova glava; (*fig.*) grubijan; (*Anas bucephala*), vologlava patka.

Digitized by Google

Büffelkuh, *f.* bivolica.
Büffeln, *v. n.* kostolomiti, izdirati; (lernen), razbijati glavu knjigom.
Buffet, *n.* postolnik.
Bufonit, s. Krötenstein.
Bug, *m.* s. Beuge; (am Leibe), pregibak, pregibao *f.*, pregnutina, savitak; (b. Schiffe), ploće; (a. Gew.), lučac.
Büge, *f.* oblučnjak; s. Bogenlehre.
Bügel, *m.* obluk, vrěslo, povrěslo; (Steig—), stremen; (am Degen), branik; (am Feuergew.), straža, branik; (am Bogen), luk; (b. Fleisch.), kolutić.
Bügelbret, *n.* gladčište (glačište).
Bügeleisen, *n.* gladčalo, utija, tigla; (Plätteisen), gladilo.
Bügelfest, s. Sattelfest.
Bügellos, *adj.* bez stremena.
Bügeln, *v. a.* gladčati, utijati, tiglati.
Bügelriemen, *m.* stremenjak.
Bügelrock, *m.* obručna suknja.
Bügelsäge, *f.* pila s oblukom.
Bügelstahl, *m.* s. Bügeleisen.
Bügelträger, *m.* stremenka.
Bügeltuch, *n.* gladčanica (glačanica).
Bugholz, *n.* prednje rebro.
Buglahm, *adj.* bangav, bagav; — werden, obagaviti.
Buglähme, *f.* bangavost, bagavost.
Bugstren, *v. a.* tegliti.
Bugstrtau, *n.* teglenik konop.
Bugspriet, *m.* koso jedrilo.
Bugstück, s. Bugholz.
Bühel, s. Hügel.
Buhlbirne, s. Lustbirne.
Buhle, *m.* milosnik; švaler*; —rin, *f.* milosnica, švalerka; s. Lustbirne.
Buhlen, *v. n.* um die Liebe eines Mädchens —, hoditi za děvojkom, hvatati ljubav děvojke; (mit einer —), ašikovati, ljubovati; bluditi; um etwas —, tražiti što, poći za čim.
Buhler, *m.* Buhlerin, *f.* s. Buhle.
Buhlerei, *f.* ljubovanje, ašikovanje.
Buhlerisch, *adj.* zaljubljen; s. Coquet.
Buhlkraut, *n.* smrdljiva loboda.
Buhllied, *n.* ljubovna pěsma.
Buhlschaft, s. Buhlerei.
Buhlschwester, s. Buhle, Coquette.
Bühne, *f.* odar; (Schau—), prizorište; sich der — widmen, dati se na kazalište; (*fig.*) von der — abtreten, prestaviti se s ovoga světa; (Buhne), gat.
Bühnen, s. Dielen.
Bühnendichter, s. Theaterdichter.
Bühnengemäß, Bühnengerecht, *adj.* po kazališnih pravilih.
Bühnenheld, *m.* glavna osoba; s. Theaterheld.
Bühnenmaler, s. Decorateur.
Bühnenmäßig, *adj.* kazališni.
Bühnenstück, Bühnenwerk, *n.* kazališno dělo, igrokaz.
Buhu, s. Bergeule.
Bukolisch, *adj.* pastirski, čobanski.
Bulge, *f.* vodena měšina.
Bulle, *m.* bik, bak.
Bulle, *f.* pečatnica.
Bullenbeißer, *m.* samosov.
Bullenfleisch, *n.* bikovina.
Bullenkalb, *n.* telac.
Bullenkraut, *n.* (*Euphorbia Peplus*), tuš.
Bullern, *v. n.* (v. Wasser), pokljoncati, kljoncati, krkljati; (poltern), lomatati; auf die Thür —, lupati na vrata.
Bulletin, *n.* věstnica; ärztliches —, lěkarska izvěst.
Bullocke, s. Bulle, *m.*
Bullwurz, s. Tollkirsche.
Bültroggen, *m.* raž ozimica.
Bummeln, s. Bammeln.
Bummen, *v. n.* tutnjati.
Bums! *int.* lup! pljus! ljoskac! zvoc!
Bumsen, *v. n.* bubnuti, ljosnuti.
Bund, *m.* (Bündniß), savez, suvez; deutscher —, němački savez; der alte und neue —, stari i novi zavět; in — treten, einen — schließen, sklopiti zavez; učiniti pogodbu, ugovoriti se, udružiti se; (v. Eisen), vez; türkischer —, čalma.
Bund, *n.* vežanj, svežanj, smotak, čom; ein — Stroh, snop slame; ein — Heu, baglja, homut sěna; ein — Reisholz, naramak pruća; ein — Flachs, ručica lana; ein — Schlüssel, ključevje.
Bundart, *f.* dlětnjak.
Bundblume, s. Gänseblume.
Bundbruch, s. Bundesbruch.
Bundbrüchig, *adj.* svezoloman; věroloman; — werden, prelomiti savez.
Bundbrüchige, *m.* svezolomac.
Bündel, *n.* svežnjić; zavezak, zaveljaj; ein — Stroh, snopić, bagljić slame; ein — Heu, homut sěna; (am Bajon.), věnac.
Bündeln, *v. a.* sbagljati, bagljati.
Bündelweise, *adv.* homutice, na svežnje.
Bundesbehörde, *f.* savezna oblast.
Bundesbeschluß, *m.* savezni zaključak.
Bundesbruch, *m.* prělom saveza.
Bundesfest, *n.* savezna svetkovina.
Bundesfreund, Bundesgenoß, *m.* saveznik, suveznik.
Bundesglied, *n.* član saveza.
Bundeshilfe, *f.* savezna pomoć.
Bundeslade, *f.* kovčeg zakona; kivot uvětni.
Bundesmahl, *n.* saveznička gostba.
Bundesmäßig, *adj.* po ugovoru, savezu.
Bundesstaat, *m.* savezna država.
Bundesstadt, *f.* savezni grad.
Bundestag, *m.* savezni sbor i. sabor der deutsche —, sbor němačkoga saveza
Bundesverwandt, *adj.* savezni.
Bundesverwandte, *m.* saveznik, suveznik

Digitized by Google

Bundfrei, *adj.* dvožičan.
Bundholz, *n.* oprta.
Bündig, *adj.* obveziv, valjan; ein —er Beweis, temeljit dokaz; eine —e Anrede, krepka beséda; —e Kürze, jedra kratkoća. [jedrost.
Bündigkeit, *f.* temeljitost; krepkoća;
Bünder, s. Bundesverwandte.
Bündniß, *n.* savez; s. Bund, *m.*
Bundschuh, *m.* opanak.
Bundschuhmacher, *m.* opančar.
Bundsgenoß, s. Bundesfreund.
Bundsgenossenschaft, *f.* savez, suvez.
Bundsteg, *m.* srednja staza.
Bundtram, *m.* věnčanica.
Bundwein, *m.* němo vino.
Bundweise, *adv.* na svežnje, svežnjimice.
Bundwerk, *n.* vezi.
Bunge, *f.* bubanj; s. Fischreuse.
Bungen, *v. a.* bubnjati.
Bungensucht, s. Trommelsucht.
Bunt, *adj.* šar, šaren, šarovit, pisan; — malen, izšarati, šarati; — aussehen, šareniti se; hier geht es — zu, ovdě je dar mar; er macht es ein wenig —, něšto šara.
Buntaal, *m.* (*Muraena Ophis*), gujača.
Bunddrossel, s. Rothdrossel.
Bunterlei, *n.* šarovina.
Buntfärbig, *adj.* šarolik; s. Bunt.
Buntflügel, *m.* (*Colymbus maximus*), velja pandurka.
Buntfuß, *m.* (*Aranea laevipes*), gladkonogi pauk.
Buntgefedert, *adj.* šaroper.
Buntgefleckt, *adj.* šaren, pisan.
Buntgesprenkelt, *adj.* šaropěg, grahorast.
Buntgestreift, *adj.* šaroprugav.
Bunthalsig, *adj.* šarovrat.
Buntheit, *f.* šarenost.
Buntkohl, *m.* (Plumagekohl), šareno zelje.
Buntscheckig, *adj.* šarovit.
Buntscheckigkeit, *f.* šarovitost.
Buntschwänzel, *n.* (*Falco carolinensis*), sokol šarorep. [dětao.
Buntspecht, *m.* (*Picus major*), dětelj,
Buntstreifig, s. Buntgestreift.
Buntwenzel, *m.* (*Sylvia versicolor*), šarena tašica.
Bunzelhammer, *m.* čakanac.
Bunzeln, *v. a.* čakaniti.
Bunzen, (Bunzel), *m.* čakan.
Bürde, *f.* breme, teret, tegoba; sich eine schwere — auf den Hals laden, zaprtiti se težkim bremenom; des Lebens —n, nevolje.
Bürden, s. Aufbürden.
Bureau, *n.* posaonica; pisarnica.
Bureauchef, *m.* nastojnik pisarnice.
Bureaukrat, *m.* pisarničar; (ver.) pisar.
Bureaukratie, *f.* pisarnička, pisarska vlada; (*coll.*) pisarničad.
Burg, *f.* grad, tvrdjava; (Schloß), dvor.
Burgaufseher, *m.* nastojnik grada, gradnik.
Burgbewohner, s. Burgsaß.
Bürge, *m.* jamac; — für Jemand sein, jamčiti za koga; — für Jemand werden, ujamčiti se za koga; einen —n stellen, dovesti jamca.
Bürgelfraut, s. Burzelkraut.
Bürgen, *v. n.* ujamčiti se, jamčiti.
Bürger, *m.* gradjanin (purgar); (Staats—), državljanin; ein — werden, postati gradjanin, pogradjaniti se.
Bürger-, (in Zus.), gradjanski.
Bürgeraufnahme, *f.* zagradjanjenje.
Bürgeraufnahmstaxe, *f.* gradjanovina.
Bürgerausschuß, *m.* gradjanski odbor.
Bürgerbrief, *m.* gradjanski list, gradjanovnica.
Bürgerbuch, *n.* gradjanovnik, gradjanski upisnik.
Bürgerchen, *n.* gradjanče.
Bürgercorps, *n.* gradjanski sbor, gradjanska četa. [prisega.
Bürgereid, *m.* gradjanska zakletva i.
Bürgerfest, *n.* gradjanska svetkovina.
Bürgerfrau, *f.* gradjanka.
Bürgerfreund, *m.* prijatelj gradjanstva.
Bürgergarde, *f.* gradjanska straža.
Bürgergehorsam, *m.* gradjanska uznica.
Bürgergeld, *n.* gradjanovina.
Bürgerhaft, *adj.* gradjanski. [čete.
Bürgerhauptmann, *m.* satnik gradjanske
Bürgerkrieg, *m.* domaći rat.
Bürgerkrone, *f.* gradjanski věnac.
Bürgerleben, *n.* gradjanski život.
Bürgerlich, *adj.* gradjanski; —es Recht, gradjansko pravo; allgemeines —es Gesetzbuch, obći gradjanski zakonik; die —e Gesellschaft, državno družtvo; —es Geschlecht, neplemeniti rod, pučanski rod; —e Sitten, priprosti običaji; —e Baukunst, domaće graditeljstvo; —, *adv.* gradjanski; sich — nähren, življeti priprosto.
Bürgerliche, *m.* pučanin.
Bürgermädchen, *n.* gradjanska, pučanska děvojka.
Bürgermeister, *m.* gradjanski čeonik i. načeonik, gradočeonik.
Bürgermeisteramt, *n.* gradočeoni ured.
Bürgermeisterwürde, *f.* čast gradjanskoga čeonika.
Bürgermiliz, *f.* gradjanska vojska.
Bürgerpflicht, *f.* gradjanska dužnost; (Staats—), državljanska dužnost.
Bürgerrecht, *n.* gradjansko pravo; (Würde), gradjanština, pravo gradjanstva; s. Staatsbürgerrecht.
Bürgerrechtsverlust, *m.* gubitak gradjanštine i. gradjanstva.
Bürgerreich, *adj.* obilan gradjanstvom.
Bürgerreich, *n.* s. Demokratie.
Bürgerschaft, *f.* gradjanstvo, gradjani; (ver.) gradjanština.

Digitized by Google

Bürgerschule, *f.* gradjanska učiona i. škola; pučka učiona.
Bürgersfrau, *f.* gradjanka.
Bürgersinn, *m.* gradjanski duh.
Bürgersitte, *f.* gradjanski običaj.
Bürgersmann, *m.* gradjanin.
Bürgersohn, *m.* gradjanski sin.
Bürgersoldat, *m.* gradjanski vojnik.
Bürgerspital, *n.* gradjanska bolnica.
Bürgerstand, *m.* gradjanski stališ; *f.* Bürgerschaft.
Bürgerstochter, *f.* gradjanska kći.
Bürgerstolz, *m.* gradjanski ponos.
Bürgerthum, *n.* gradjanština, gradjanstvo.
Bürgerwache, *f.* gradjanska straža.
Bürgerwehr, *f.* gradjanska i. narodna vojska.
Bürgerwesen, *n.* gradjanstvo.
Bürgerzwist, *m.* gradjanski razdor.
Burgflecken, *m.* podgradje.
Burgfreiheit, *f.* dvorska sudčija, pod-[dvorje.
Burgfriede, *m.* obkop; innerhalb des —ns, u poddvorju; (Stadtbezirk), gradski kotar.
Burggarten, *m.* gradski vrt.
Burggerechtigkeit, *f.* prava na grad.
Burggericht, *n.* dvorski sud.
Burggraf, *m.* dvorski župan, dvornik.
Burggrafenamt, *n.* Burggrafschaft, *f.* dvorništvo, dvorsko županstvo; dvorsko-županski ured.
Burggräflich, *adj.* dvorsko-županski.
Burghalde, *f.* gradište.
Burghauptmann, *m.* gradski satnik.
Burgherr, *m.* gospodar grada.
Burghut, *f.* gradobrana.
Burglehen, *n.* gradsko leno.
Burgmann, *s.* Burgherr, Burggraf.
Burgrichter, *m.* dvorski sudac.
Burgsaß, *m.* gradski podložnik.
Bürgschaft, *f.* poručanstvo; (Caution), jamčevina; gegen —, na poručanstvo; für Jemanden — leisten, ujamčiti se za koga; Jemanden durch seine — von einer Haftung befreien, izporučiti koga svojim jamstvom.
Bürgschaftsbrief, *m.* poručanstvenica.
Bürgschaftsleister, *m.* poruk.
Bürgschaftsleistung, *f.* jamčenje, poručanstvo; *s.* Cautionsleistung.
Bürgschaftsrecht, *n.* poručanstveno pravo.
Bürgschaftsurkunde, *f. s.* Bürgschaftsbrief.
Bürgschaftsvertrag, *m.* poručka pogodba.
Bürgschein, *s.* Bürgschaftsbrief.
Burgsitz, *m.* gradska stolica.
Burgstall, *m. s.* Burghalde.
Burgthor, *n.* gradska vrata.
Burgverließ, *n.* gradska tamnica.
Burgverweser, *s.* Burgaufseher.
Burgvogt, *m.* dvorski, kastelan, porkulab.
Burgvogtei, *f.* služba dvorskoga, kastelanija.
Burgwache, *f.* dvorska, gradska straža.
Burgwächter, *m.* gradski stražnik.
Burgwarte, *f.* gradski toranj.
Burlesk, *adj.* vrlo smešan.
Büschbüchse, *f.* (puška-)lovnica, šešana, [štuc.
Büschbezirk, *m.* obće lovište.
Büschchen, *n.* momče.
Bursche, *m.* momak, dětić, djerz*; (Lehr—), děčak; (Diener), momak, sluga; (*coll.*) momčad, momčadija.
Bürsche, *f.* lov (s puškom); in die — gehen, ići u lov; *s.* Jagdgerechtigkeit.
Bürschen, *v. a.* strěljati, pucati.
Burschenleben, *n.* momkovanje; djački [život.
Burschenschaft, *f.* (djačka) družba i. bratovština.
Bürschfrevler, *m.* lovački zločinac.
Bürschgeld, *s.* Schießgeld.
Bürschhund, *m. s.* Schweißhund.
Burschikös, *adj.* bećarski.
Büschner, *m.* lovac.
Büschordnung, *f.* lovački rednik.
Büschrohr, *n. s.* Büschbüchse.
Burset, *n.* polusvila.
Bürste, *f.* četka, kefa.
Bürstegras, *s.* Borstengras.
Bürsten, *v. a.* četkati, kefati; er hat ihm den Kopf gebürstet, vrlo ga izkara; malo ga u top nebaci.
Bürstenabzug, *m.* četkani otisak.
Bürstenbinder, *m.* četkar, kefar.
Bürstenbinderwaare, *f.* četkarska roba.
Bürstenholz, *n.* držalje u četke.
Bürstenhut, *m.* (*Orthotrichum*), ravnovlasac.
Bürstenkäfer, *m.* (*Anthribus*), metličar.
Bürstenkrebs, *m.* (*Cancer setiferus*), čekinjav rak.
Bürstenmacher *s.* Bürstenbinder.
Bürstenpflanze, *f.* (*Carthamus*), šafranjika, světlica.
Bürstenrad, *n.* čekinjav točak.
Bürstenraupe, *f.* četkarica.
Bürstenwurm, *m.* (*Nereis seticornis*), koštrešnica čekinjoroga.
Bürstling, *s.* Flußbarsch.
Bürstner, *m.* (*Muscicapa grisola*), siva muholovka.
Bürstwurm, *m. s.* Baumwanze.
Bürzel, *m.* kus rep, repić; b. Geflügel, trtica; *s.* Steiß; (*fig.*) zgeba, šušica.
Burzelbaum, *m.* premet, kovitlac; einen — machen o. schlagen, prekobaciti se, kobacati se, premetnuti se, premetati se, prekopitnuti se, skočiti u kovitlac.
Burzeldorn, *m.* (*Tribulus*), glošje, bodljika, volikac, čir.
Burzelig, *adj.* bucmast.
Burzelkraut, *n. s.* Ackerburzel.
Burzelmann, *m.* kobacalo; (*fig.*) geba, šušica.
Burzeln, *v. a.* strmoglaviti se, strmeknuti, smetati se dolě; opasti.
Burzelnd, *adv.* strmoglavce, sunovratice.

Digitized by Google

Burzeltaube, ſ. Taumeltaube.
Buſch, *m.* grm, grmlje, čbun, šušanj; ein — Blumen, kita cvěća; ein — Haare, čupa, čuma kose; ein — Federn, kukma, ćuba, huhor.
Buſchaffe, *m.* (*Simia satyrus*), divji čověk, afrikanski majmun.
Buſchameiſe, *f.* šumski mrav.
Buſchampfer, ſ. Sauerklee.
Buſchanemone, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Buſchantilope, *f.* šumska sajga.
Buſchapfel, ſ. Holzapfel.
Buſchbaum, *m.* grmljak.
Buſchbohne, *f.* (grah-)čučavac.
Büſchchen, *n.* grmić, čbunić.
Buſchegge, *f.* brana.
Büſchel, *n.* ein — Blumen, kitica, buturica; ein — Flachs, ručica lana; ein — Haare, čuperak kose; ein — Heu, homut sěna.
Büſchelartig, *adj.* kitast.
Büſchelerbſe, *f.* kitasti grašak.
Büſchelföhre, *f.* (*Pinus rigida*), kitnjasti bor.
Büſchelförmig, ſ. Büſchelartig.
Büſchelgerſte, *f.* (*Hordeum fasciculatum*), kitasti ječam.
Büſchelglocke, *f.* (*Campanula glomerata*), gromadni zvončić.
Büſchelig, *adj.* kitnjast.
Büſchelkirſche, ſ. Traubenkirſche.
Büſchelkohl, *m.* kokornjavo zelje, kokornjavi kelj.
Büſcheln; *v. a.* den Tabak —, lopatičati [duhan.
Büſchelnelke, *f.* (*Dianthus Armeria*), divlji karanfil.
Büſchelweiſe, *adv.* na čuperke i. kitice.
Büſchelwurzel, *f.* kitast korěn.
Buſcheule, ſ. Brandeule.
Buſchfang, *m.* lov pticah na kiću.
Buſchgang, *m.* ogrmljen hodnik.
Buſchglöckchen, *n.* (*Campanula rotundifolia*), krugolisti zvončić.
Buſchgras, *n.* (*Carex muricata*), bodljikasti šaš.
Buſchherd, *m.* kitnjasto gumno.
Buſchholz, *n.* grmlje, grmik, grmen.
Buſchhuhn, ſ. Haubenhuhn.
Buſchhummel, *f.* (*Apis lucorum*), šumska pčela.
Buſchicht, *adj.* kitast, kitnjast, kitnjovast; čepurast; (v. Huhn), kaporast, kukmast; ćubast.
Buſchig, *adj.* grmovit.
Buſchkauf, ſ. Bauſchkauf.
Buſchklepper, *m.* šipoder, gorski hajduk.
Buſchkohl, ſ. Büſchelkohl.
Buſchlerche, ſ. Wieſenpieper.
Buſchmann, *m.* grmljanin.
Buſchmaus, *f.* (*Cavia Asperea*), šumska vizka.
Buſchnelke, *f.* (*Dianthus superbus*), gizdavi karanfil.
Buſchratte, ſ. Buſchmaus.
Buſchſchnepfe, ſ. Waldſchnepfe.
Buſchſpinne, *f.* (*Aranea avicularis*), pauk-ptičar.
Buſchſtreu, *f.* šušanj.
Buſchweide, *f.* (*Salix triandra*), tromužna vrba.
Buſchwerk, ſ. Buſchholz.
Buſe, *f.* vunica.
Buſen, *m.* njedra; (Bruſt), prsi, dojke; die Hand in den — ſtecken, mašiti se rukom u njedra.
Buſenband, *n.* prsna vrpca i. pantljika.
Buſenflor, *m.* naprsna koprena.
Buſenfreund, *m.* glavni prijatelj.
Buſengeſchmeide, *n.* naprsni ures, kov.
Buſengewand, *n.* prsna haljina.
Buſenkerbe, *f.* prsna dražica.
Buſenkind, *n.* omilak, milinak, zlato.
Buſenkrauſe, *f.* poprsna nabornica.
Buſennadel, *f.* prsna igla, njedrenica.
Buſenſchild, *n.* kolajna.
Buſenſchlange, *f.* (*Coluber domicilla*), pokućara.
Buſenſchleier, *m.* zalistavac.
Buſenſchleife, ſ. Bruſtſchleife.
Buſenſtrauß, *m.* kita (cvěća) za njedra.
Buſenſünde, ſ. Schooßſünde.
Buſentuch, ſ. Bruſttuch. [srcu.
Buſenwurm, *m.* maraz na srcu, crv na
Bußaar, Bußard, *m.* (*Falco Buteo*), kanja, škanj, škanjac.
Bußbeißer, ſ. Holzheher.
Buße, *f.* (Erſatz), naknada; (Geld—), globa; (Strafe), kazan; (Kirchen—), pokora; — thun, kajati se, pokajati se (za grěhe); pokoru činiti.
Büßen, *v. a.* popraviti; mit ſeinem Leben für etwas —, platiti što glavom; er wird dafür —, to će mu skočiti na nos; presěst će mu to; slano će to platiti; to će on izpaštati; er hat für Alle gebüßt, ostao je na cědilu; na njem su se slomila kola; —, *v. n.* činiti pokoru.
Büßer, *m.* pokornik.
Büßerin, *f.* pokornica.
Büßerkleid, *n.* pokornička haljina.
Büßerthräne, *f.* pokajna suza, pokajni plač.
Bußfällig, ſ. Straffällig.
Bußfertig, *adj.* skrušen, pokajni.
Bußfertigkeit, *f.* pokajnost.
Bußgebet, *n.* pokorna molitva.
Bußgürtel, *m.* pokornički pojas.
Bußhaft, *adj.* pokornički.
Bußhard, ſ. Bußaar.
Bußkäfer, ſ. Miſtkäfer.
Bußkaſteiung, *f.* pokajna muka.
Bußlied, *n.* pèsma-pokornica.
Bußpredigt, *f.* pokorna propověd.

Digitized by Google

Bußpsalm, *m.* psalam od pokore.
Bußstück, *n.* klobučna zakrpa.
Bußtag, *m.* dan od pokore.
Bußübung, *f.* pokora.
Bußwerk, *n.* dělo pokore.
Büste, *f.* kip od glave, glavac.
Butt, *adj.* bucmat; tup, glup.
Butte, *f.* (*fig.*) šušica; (Bütte), putunja, brenta, kadica; den Wein von der — nehmen, odtočiti, odtakati vino; (Butt, *m. Pleuronectes maximus*), iverak.
Büttel, *m.* pandur; živoder.
Büttelei, *f.* tamnica, uznica.
Butteln, *v. a.* tipkati.
Buttelnase, *f.* (*Alca arctica*), jupatka
Buttelrose, ſ. Hagebutte.
Buttenträger, *m.* putunjar, brentar; ſ. Bänkelkrämer.
Butter, *f.* mlado maslo, putar*; — machen, ſ. Buttern.
Butter-, (in Zuſ.), masleni, putreni.
Butteramp fer, ſ. Sauerklee.
Butterartig, *adj.* maslenast.
Butterbämme, *f.* kruh i. hlěb s maslom (putrom).
Butterbaum, *m.* (*Pentadesma*), maslovac.
Butterbirn, *f.* maslanka.
Butterblume, ſ. Dotterblume; Löwenzahn.
Butterbrezel, *m.* masleni perečić.
Butterbrod, *n.* ſ. Butterbämme.
Butterbrühe, *f.* masleni umak, maslena omaka.
Butterbüchſe, *f.* maslenica.
Butterdattel, *f.* (*Chamaerops*), žumara.
Buttereſſer, *m.* maslojedja.
Buttereimer, *m.* Butterfaß, *n.* maslenjak; (zum Buttern), stap, stepka, stepica, maslenica, buckalica.
Butterfiſch, ſ. Schmalzfiſch.
Butterfladen, ſ. Butterkuchen.
Butterfliege, *f.* ſ. Buttervogel.
Buttergebackene, Buttergebackenes, *n.* masleni kolačići, masleno těsto.
Buttergefäß, *n.* masleni ćup.
Butterhandel, *m.* maslarija.
Butterhändler, *m.* maslar; —in, *f.* maslarica.
Butterhoſe, *f.* maslena čabrica.
Butterig, *adj.* maslast.
Butterkraut, *n.* (*Pinguicula vulg.*), mastnica.
Butterkrebs, *m.* mekušac.
Butterkübel, *m.* maslenjak.
Butterkuchen, *m* masleni kolač.
Butterladen, *m.* maslarnica.
Buttermann, ſ. Butterhändler.
Buttermilch, *f.* mlaćenica, stepke.
Buttermilcherz, *n.* srebrna maslenina.
Buttern, *v. a.* tepsti, stepsti, stapati, mesti, biti, prepirati skorup.
Butternapf, *m.* maslenjača.
Butteröl, *n.* masleno ulje.
Butterroſe, *f.* (*Trollius europaeus*), planinčica, upolin.
Butterſatz, *m.* taloga, trop (masleni).
Butterſäure, *f.* maslan, maslena kiselina.
Butterſchmalz, *n.* maslo.
Butterſchminke, *f.* masleno ličilo.
Butterſchnitte, ſ. Butterbämme.
Butterſtänder, *m.* maslenjak.
Butterſtecher, *m.* maslena lopatica.
Butterſtempel, Butterſtiel, Butterſtößel, *m.* stapaljka, stepalo, stapajica, tučak, bućka, bata.
Butterſtolle, *f.* maslena guska; ſ. Butterbämme.
Butterſtriezel, *m.* maslena pletenica.
Butterſtrudel, *m.* gužvara, gužvača.
Butterteig, *m.* masleno těsto; masleni kolačići.
Buttertopf, *m.* masleni lonac.
Buttervogel, *m.* bělas.
Butterweck, *m.* maslena grudica; (Gebäck), koluba, luna, lunica.
Butterweich, *adj.* mek kao mlado maslo.
Butterwoche, *f.* běla nedělja.
Butterwurz, ſ. Schmerwurz.
Buttfiſch, *m.* ſ. Butte.
Buttig, *adj.* malen.
Büttner, ſ. Böttcher.
Butyrin, *n.* maslovina.
Butz, *m.* (am Obſte), pupak; (Kerngehäuſe), kućica; (am Lichte), mosur (od svěće); (im Geſchwür), srž *f.*
Butzen, *v. n.* bubnuti.
Butzig, *adj.* trunteljast.
Butzkopf, *m.* (*Delphinus orca*), kosatka.
Burbaum, ſ. Buchsbaum.
Byſſus, *m.* egipatsko platno.

C.

Cabacke, ſ. Kneipe.
Cabale, *f.* spletka, vuhvenstvo, kovarstvo.
Cabalenmacher, *m.* pletkaš, zapletavica, vuhvenik.
Cabaliren, *v. n.* pletkariti, vuhvovati, zapletati.
Cabaliſt, ſ. Cabalenmacher.
Cabane, *f.* (brodovni) klět.
Cabbala, *f.* tajnouka, tajnoslovje.
Cabbaliſt, *m.* tajnoslovac.
Cabbaliſtiſch, *adj.* tajnoslovni, tajnoučni.
Cabinet, *n.* sobica; (Geheimzimmer), (soba-)potajnica; (Arbeitszimmer), posaonica; das öſterreichiſche —, austrijanska vlada; zoologiſches —, životinska sbirka.
Cabinets-, (in Zuſ.), kabinetni, kabinet-
Cabinetsminiſter, *m.* kabinetni popečitelj i. ministar.

Digitized by Google

Cabinetsordre, *f.* Cabinetsſchreiben, *n.* kabinetsko pismo.
Cabinetsſtück, *n.* rědak komad.
Cabotage, *f.* okrajno brodarenje, domobrodstvo, okrajčenje.
Cabotage-Licenz, *f.* dopust okrajčenja.
Cabotiren, *v. n.* okrajčiti, brodariti uz obalu.
Cabriole, ſ. Capriole.
Cabriolet, *n.* dvókolice.
Cacao, ſ. Kakao.
Cadaver, *n.* mrtac, mrtvac.
Cadenz, *f.* glasoklon, kadencia.
Cadet, *m.* kadet.
Cadetenhaus, *n.* Cadetenſchule, *f.* kadetnica.
Cadi, *m.* kadija.
Cadmium, *n.* kadmik.
Caduc, *adj.* (heimfällig), ošastni; (heimgefallen), ošli.
Caducität, *f.* ošastnost; — der Depoſiten, ošastnost ostavinah i. ostavah; (heimfällige Erbſchaft), ošastno naslědstvo, odmrtvina.
Caffee, ſ. Kaffee.
Caftan, *m.* kaftan.
Cajoliren, *v. a.* omilati se, ulagivati se.
Cajüte, *f.* stanica.
Calamint, *m.* (*Melissa Calamintha*), divja i. gorska metva.
Calamität, *f.* nevolja, nesreća, běda.
Calcant, ſ. Balgentreter.
Calciniren, *v. a.* vapniti; žeći; —, *v. n.* povapněti.
Calcinirofen, *m.* vapnenjača.
Calcium, *n.* vapnik.
Calcul, *m.* proračun, račun.
Calculator, *m.* računar.
Calculatur, ſ. Rechnungsamt.
Calculiren, *v. a.* proračuniti, računiti.
Calecutiſcher Hahn, ſ. Truthahn.
Caleſche, *f.* kolesnica, laka kočija, hinkal.
Calfactor, (Calefactor), *m.* grijač; (*fig.*) pirivatra.
Calfatereiſen uſw., ſ. Kalfatereifen.
Caliber, *m.* ušće.
Calibermäßig, *adj.* prema ušću.
Calibriren, *v. a.* měriti zrna (taneta).
Calixtiner, *m.* kaležnjak.
Callös, *adj.* žuljav; (knorrig), kvrgast.
Callus, *m.* žulj; (Knorpel), kvrga.
Calm, *m.* (morska) tišina.
Calmen, *v. n.* neduhati (neduvati).
Calmiren, *v. a.* utažiti, ublažiti.
Calmus, ſ. Kalmus.
Calomel, *n.* izprečišćena živa.
Calorimeter, *m.* jaroměr.
Calumniant, ſ. Verläumder.
Calumniös, ſ. Verläumderiſch.
Calviniśmus, *m.* Kalvinova nauka.
Calviniſt, *m.* kalvin.
Camarilla, *f.* potajni savětnici.
Camaſchen, ſ. Gamaſchen.
Cambialrecht, ſ. Wechſelrecht.
Cambiren, *v. a.* měničiti.
Cambrai, Cambrik, kambrik.
Camee, *f.* dvomanjasti kamolik, kamej.
Camellie, *f.* (*Camellia*), kamelija.
Camelot, *m.* kostretovina, kamelot.
Camelotkleid, *n.* kostretovka.
Camera obscura, *f.* tamničica.
Camerad, *m.* drugar, drug, družbenik, pajdaš*; —en, *coll.* družba, družina.
Cameradſchaft, *f.* družba, družina, pajdaštvo*.
Cameralbehörde, *f.* gospodarstvena i. komorska oblast.
Cameralbezirk, *m.* gospodarstveni i. komorski srez.
Cameralherrſchaft, *f.* državno i. komorsko imanje.
Cameraliſt, *m.* državni gospodar.
Cameraliſtik, *f.* državno gospodarstvo.
Cameralverwaltung, *f.* gospodarstvena uprava.
Cameralweſen, *n.* državno gospodarenje.
Cameralwiſſenſchaft, ſ. Cameraliſtik.
Cameralzahlamt, *n.* komorska platara.
Camin, ſ. Kamin.
Camiſol, *m.* zubunić, zubunac.
Campagne, *f.* vojnica; (Land), vanština, Campagne-Uniform, *f.* svakdanje odělo.
Campechenbaum, *m.* ſ. Blutholz.
Campement, *n.* okol, tabor, logor.
Campher, ſ. Kampher.
Campiren, *v. n.* taborovati, logoriti.
Canaille, *f.* glota, ljudinstvo; ſ. Nichtswürdige, *m.*
Canal, ſ. Kanal.
Canapee, *n.* sědaljka, kanape.
Canarienbaſtard, *m.* kanarac-polutan, siva zeba.
Canariengras, *n.* (*Phalaris arundinacea*), pantličica.
Canarienvogel, *m.* (*Fringilla Canaria*), kanarac.
Canarienzucker, *m.* kanarski slador i. šećer.
Canaſter, ſ. Knaſter.
Cancelliſt, ſ. Kanzeliſt.
Candelaber, *m.* svěćnik.
Candidat, *m.* (Anwärter), čekalac, čekaonik, čekatelj; (Vorgeſchlagene), predloženik.
Candidatur, *f.* predložba.
Candidiren, *v. a.* predložiti, probrati.
Candiren, *v. a.* ošećeriti, osladoriti.
Candiszucker, *m.* ledovac, žuti šećer.
Cannel, ſ. Zimmet.
Cannevas, *m.* kanavas.
Cannelíren, *v. a.* žlěbčiti.
Cannelirungsmaſchine, *f.* žlěbilo.
Cannibal, *m.* ljudožder.
Cannibaliſch, *adj.* ljudožderski; —, *adv.* poput ljudožderah, kao ljudožder.
Canoe, Canot, *n.* šikla, golica, ladva.
Canon, *m.* pravilo.
Canonade, *f.* pucnjava topovah.
Canone, ſ. Kanone.

Digitized by Google

Canonicat, *n.* kanonikat.
Canonicus, ſ. Domherr.
Canoniren, *v. a.* pucati iz topovah.
Canoniſation, *f.* posveta.
Canoniſch, *adj.* crkveno-zakonski, crkveno-pravni; —es Recht, crkveno pravo; —e Bücher, crkveni zakoni.
Canoniſiren, *v. a.* posvetiti, proglasiti za svetca.
Canot, ſ. Canoe.
Cantate, *f.* pěsan *f.*
Cantille, *f.* kovrčnica.
Canton, *m.* srez; županija.
Cantoniren, *v. n.* ležati, stanovati.
Cantonirung, *f.* stanište.
Cantoniſt, *m.* vojnovanju podvržen.
Cantor, *m.* pěvač; (Schullehrer), učitelj.
Cantorat, *n.* pěvaštvo; učiteljstvo.
Cantoriren, *v. n.* pěvačiti; učiteljovati.
Canzler, ſ. Kanzler.
Canzone, *f.* popěvka.
Canzonette, *f.* pěvka.
Cap, *n.* glavina, rât; — der guten Hoffnung, glavina i. rat dobre nade.
Capable, *adj.* věšt, vrstan, sposoban.
Capacität, *f.* věština, sposobnost.
Capellan, *m.* duhovni i. župni pomoćnik, požupnik, kapelan.
Capellanei, *f.* kapelanija, požupa.
Capelle, *f.* moljnica, crkvica, kapela; (Muſik—), glasbina, svirka; ſ. Schmelztiegel.
Capellenaſche, *f.* pepeljušina.
Capellmeiſter, *m.* glasbeni čeonik, mekter baša*.
Caper, *m.* brodolovac.
Caperbrief, *m.* brodolovnica.
Caperei, *f.* brodolov.
Capern, *v. a.* loviti brodove i. ladje; ſ. Kapperſtaude.
Caperſchiff, *n.* brodolovnjak.
Capillarität, *f.* vlasovitost.
Capiren, *v. a.* shvatiti, pojmiti, dokučiti, razuměti, toviti.
Capitain, *m.* satnik, kapetan; (eines Schiffes), brodovodja.
Capitain-Lieutenant, *m.* podsatnik.
Capital, *adj.* glavan, izvrstan.
Capital, *n.* glavnica, glavno; verſichertes —, osěgurana glavnica; ſ. Säulenkopf.
Capital-Buchſtabe, *m.* veliko početno pisme.
Capital-Conto, *n.* glavnični račun.
Capitalien, *pl.* glavnice.
Capitaliſt, *m.* glavničar.
Capitallinie, *f.* glavna crta.
Capitalſchuld, *f.* glavnični dug.
Capitalsverwendung, *f.* poraba glavnice.
Capitalswerth, *m.* glavnična vrednoća.
Capitalverbrechen, *n.* zaglavni i. glavni zločin.
Capitel, *n.* (Stift), kaptol; (Hauptſtück), glava, poglavje; einem ein — leſen, izkarati koga; izmoliti komu očenaš.
Capiteln, *v. a.* izkarati.
Capitelſtube, *f.* kaptolnica.
Capitolium, *n.* (ſcherz.) lubanja, tikva.
Capitular, *m.* kanonik.
Capitulation, *f.* — einer Feſtung, ugovorna predaja tvrdjave; (*mil.*) rok vojnovanja i. vojničke službe.
Capitulationsbauer, *f.* vrěme vojnovanja.
Capitulationsmäßig, *adv.* po ugovoru.
Capitulationswidrig, *adj.* proti ugovoru.
Capituliren, *v. n.* predati se uz ugovor; (ſich vergleichen), dogovoriti se.
Caporal, ſ. Corporal.
Capot, *m.* ogrnjač, ogrtač.
Cappari, ſ. Kappernſtaude.
Caprice, *f.* hir; muha; tvrdoglavost.
Capriciös, *adj.* hirav; svoje glave.
Capriciren, ſich, *v. r.* zainatiti se; kinuti na što.
Capriole, *f.* poskok, skakutanje.
Capſel, *f.* tok; kutija, kapak; (Fruchthülle), čahura; (am Gewehr), kapica.
Capſeldrucker, *m.* pritisak.
Capſelfetzer, *m.* kapičnjak.
Capſelſtock, *m.* (am Gewehr), sisak.
Captur, *f.* uhvat, zatvor.
Capturbefehl, ſ. Verhaftsbefehl.
Capuce, *f.* kukulja, kukuljica.
Capuciner, *m.* kapucin.
Capucinerkloſter, *n.* kapucinski samostan (manastir).
Capucinerkreſſe, *f.* (*Tropaeolum*), dragoljub, ljubidrag, alčašica.
Caput, *adj.* prelomljen; (entkräftet), loman; — gehen, propasti, otići pasjom prtinom; es iſt ſchon —, već je bacio podkove i. otegnuo papke.
Caput, Caputrock, *m.* kabat, kaput.
Carabiner, *m.* karabinka, kratka puška.
Carabinier, *m.* karabinar.
Caracolliren, *v. a.* igrati (konja).
Caraffe, *f.* gostara.
Caraffine, *f.* gostarica.
Carambolage, *f.* kosnutak.
Caramboliren, *v. a.* kosnuti.
Caravane, *f.* karvan.
Caravanenthee, *m.* zelen čaj.
Carbatſche, ſ. Karbatſche.
Carbonade, *f.* pržolica.
Carbonium, *n.* ugljik.
Carbunkel, *m.* (Geſchwür), zlić, crnac, zalac, zli i. crni prišt; ſ. Pyrop.
Caraſſe, *f.* (Schiff.) korito; ſ. Brandkugel.
Carcer, *m.* zatvor. [srdiš.
Cardamome, *f.* (*Amomum Cardamomum*),
Carde, *f.* (*Carduus*), badalj.
Cardenbenedict, *m.* (*Centaurea Benedicta*), blaženi čkalj.
Cardendiſtel, *f.* (*Dipsacus fullonum*), češljuga, češljaga, češaljka.

Digitized by Google

Cardinal, *adj.* stožerni; glavni.
Cardinal, *m.* stožernik, kardinal.
Cardinalshut, *m.* kardinalski klobuk.
Cardinalswürde, *f.* stoženstvo, čast stožernika i. kardinala.
Cardinaltugend, *f.* glavna krepost.
Cardinalwind, *m.* glavni větar.
Cardinalzahl, *f.* glavni broj.
Cardobenedict, ſ. Cardenbenedict.
Carenz, *f.* zakrata; auf — geſetzt ſein, odpaštati; (*mil.*) imati odbitak.
Careſſant, *adj.* laskav.
Careſſe, *f.* laska, milovanje.
Careſſiren, *v. n.* laskati (komu), milovati (koga); ašikovati (s kim).
Carñol, ſ. Blumenkohl.
Carfunkel, ſ. Karbunkel.
Caricatur, *f.* nagrda, maškara, nakarada.
Caries, ſ. Beinfraß.
Cariole, *f.* dvokolice.
Cariös, *adj.* natruo, nagnjio.
Cariren, *v. n.* gladovati; kuburiti, tavoriti; nedobiti.
Carmeliter, *m.* karmelitan.
Carmeliternonne, *f.* karmelitanka.
Carmeliterorden, *m.* karmelitski red.
Carmelitertaube, *f.* karmelitski golub.
Carmeſin, Carmoiſin, *adj.* grimizan.
Carmeſinleder, *n.* kajsar.
Carmin, *m.* crvenilo, karmin, grimizno mastilo.
Carminente, *f.* (*Anas rufina*), crvena patka.
Carminhänfling, ſ. Leinfink.
Carnation, *f.* slikanje puti.
Carneol, Carniol, *m.* srdolik.
Carneval, Carnevelszeit, ſ. Faſching.
Carobenbaum, ſ. Johannisbrod.
Caroſſe, *f.* karuce.
Carotis, *f.* srčanik.
Carotte, *f.* mrkva.
Carottiren, *v. a.* muždити, ljuštriti.
Carouſſel, ſ. Carrouſſel.
Carreau, *n.* kocka.
Carrete, *f.* kolesina.
Carriére, *f.* trkalište; (*fig.*) javni život; en —, u propanj.
Carricatur, ſ. Caricatur.
Carrouſſel, *n.* viteška jezda.
Carta-Bianca, Carte blanche, *f.* bělica.
Carte, ſ. Karte.
Cartel, *n.* pozivnica na mejdan; ſ. Auslieferungsvertrag.
Carthauſe, *f.* Carthäuſerkloſter, *n.* kartusianski samostan (manastir).
Carthäuſer, Carthäuſermönch, *m.* kartuzian.
Carthäuſerorden, *m.* kartuzianski red.
Carton, *m.* lěpenka; (Schachtel), lěpenkovača; (Zeichnung), nacrt.
Cartouche, *m.* obres; (Patrone), naboj, fišek.
Caſaquin, *n.* kazakin.
Caſcade, *f.* skokovac; slap.
Caſel, *f.* košulja (misnička).
Caſematte, *f.* zemunica (svodna).
Caſerne, *f.* vojnara, kasarna.
Caſimir, ſ. Kaſimir.
Caſino, *n.* dvorana; družtvo dvorane.
Caſquet, *n.* šišak, kaciga.
Caſſa, Caſſe, *f.* pěneznica, kasa, hazna; — führen, držati kesu (od novacah); in —, u gotovom; ich bin nicht bei —, premaklo mi se novacah.
Caſſa-, (in Zuſ.), pěneznični.
Caſſaabſchluß, ſ. Caſſaſchluß.
Caſſa-Anweiſung, *f.* pěnezničan naputica i. uputica.
Caſſabaarſchaft, *f.* gotovina pěneznice.
Caſſabeamte, *m.* pěneznični urednik.
Caſſabeſtand, *m.* stanje pěneznice.
Caſſabuch, *n.* pěneznični k.
Caſſaconto, *m.* pěneznični račun.
Caſſadefect, *m.* manjak pěneznice.
Caſſadiebſtahl, *m.* pokradja, okrad pěneznice.
Caſſaführer, ſ. Caſſier.
Caſſagebahrung, *f.* rukovanje pěneznice.
Caſſageld, *n.* novci pěneznice.
Caſſajournal, *n.* pěneznični dnevnik.
Caſſaliquidation, *f.* objasnjenje i. razbistra pěneznice.
Caſſamäßig, *adj.* pěneznični.
Caſſaſaldo, *m.* podmirak pěneznice.
Caſſaſchein, *m.* kladnica.
Caſſaſchluß, *m.* zaključ i. završetak pěneznice.
Caſſaſcontrirung, *f.* pěnezničko računanje.
Caſſaſcripturen, *pl.* pěnezne stavke.
Caſſaſturz, *m.* pregled pěneznice.
Caſſation, *f.* ukid; (— eines Beamten), skinuće.
Caſſationsgericht, *n.* Caſſationshof, *m.* razsudište, ukidno sudište.
Caſſationsrecurs, *m.* ukidni utok.
Caſſaverwalter, ſ. Caſſier.
Caſſaweſen, *n.* pěnezničtvo.
Caſſenabſchluß uſw.. ſ. Caſſaabſchluß.
Caſſerne, ſ. Caſerne.
Caſſerole, *f.* (Caſtrol), kotlić, kastrol.
Caſſette, *f.* zaklopčić.
Caſſie, *f.* (*Cassia lignea*), metlica; (— *poëtarum*), žučica.
Caſſier, *m.* pěnezničar.
Caſſiren, *v. a.* ein Erkenntniß —, ukinuti presudu; einen Beamten —, sbaciti, izbaciti, svrgnuti, skinuti urednika.
Caſſirer, ſ. Caſſier.
Caſſirung, ſ. Caſſation.
Caſtagnette, *f.* čagrtaljke.
Caſte, ſ. Kaſte.
Caſteien, *v. a.* trâpiti, umrtviti.
Caſteiung, *f.* trapljenje, mučenje.
Caſtell, *n.* vis, tvrdjavica, kula*.
Caſtellan, ſ. Burgvogt.
Caſtigiren, *v. a.* nakarati, nakazati.
Caſtor, ſ. Biber.
Caſtoreum, *n.* ſ. Bibergeil.
Caſtorhut, ſ. Biberhut.

Digitized by Google

Caſtrat, ſ. Verſchnittene.
Caſtration, ſ. Verſchneidung.
Caſtriren, ſ. Verſchneiden.
Caſtrum doloris, *n.* mrtvački odar.
Caſualität, *f.* slučajnost.
Caſualrede, ſ. Gelegenheitsrede.
Caſuar, *m.* (*Struthio Casuarius*), žar, kazuar.
Caſuel, *adj.* slučajni.
Caſuiſt, *m.* slučajoslovac.
Caſuiſtik, *f.* slučajoslovje; uprava duševnosti.
Caſur, *f.* odmor.
Caſus, *m.* padež.
Catechubaum, *m.* (*Areca Catechu*), kačuj.
Cauſa, *f.* (Nebengebühren), *cum sua* —, sa pripadci.
Cauſalgericht, *n.* predmetni sud.
Cauſalgerichtsſtand, *m.* predmetno podsudje.
Cauſalität, *f.* uzročnost.
Cauſalverbindung, *f.* sveza uzrokah; uzročna sveza.
Cauſterium, Cauterium, *n.* jědilo.
Cauſtica, *pl.* jědila.
Cauſtiſch, *adj.* jědak, grizak; (*fig.*) zajědan, zagrižljiv.
Cautel, *f.* opip, oprez; ſ. Verwahrung.
Caution, *f.* jamčevina, sěgurnica, kaucia.
Cautionsbetrag, *m.* iznosak jamčevine i. sěgurnice.
Cautionsdocument, *n.* jamčevnica.
Cautionserlag, *m.* polaganje jamčevine.
Cautionsſyſtem, *n.* jamčevna uredba.
Cautionsverfall, *m.* propad jamčevine i. sěgurnice.
Cautionsvorſchrift, *f.* jamčevni i. sěgurnični propis.
Cavalcade, *f.* jezda.
Cavalerie, *f.* konjica, konjadija, konjištvo, katanija.
Cavalerie-, (in Zuſ.), konjički, konjanički.
Cavaleriedienſt, *m.* konjička služba.
Cavalerieregiment, *n.* konjička i. konjanička pukovina (regimenta).
Cavaleriſt, *m.* konjik, konjanik, katana*.
Cavalier, *m.* vitez, plemić, gospodin.
Cavalierment, Cavaliermäßig, *adv.* viteški, gospodski.
Cavatine, *f.* zapěvka.
Cavent, *m.* jamac.
Caviar, *m.* hajvar, slana ikra.
Cavillation, *f.* podrugivanje.
Caviren, *v. n.* jamčiti, ujamčiti se (za što).
Cavität, *f.* šupljina.
Cedent, *m.* ustupnik, ustupitelj.
Ceder, *m.* (*Pinus Cedrus*), kedar.
Cederharz, *n.* kedrova smola.
Cederholz, *n.* kedrovina.
Cedernöl, *n.* kedrovo ulje; (Citronenöl), četrunovo, limunovo ulje.
Cederwachholder, *m.* (*Juniperus oxycedrus*), kleka.
Cediren, *v. a.* odstupiti, odstupati, ustupiti.
Cedirt, *adj.* odstupljen; —er Wechſel, odstupljena měnica.
Cedrate, *f.* (*Citrus med. Cedra*), čedrata, čedar.
Celebre, *adj.* slavan, glasovit.
Celebriren, *v. a.* slaviti; hvaliti, dičiti.
Celebrität, *f.* glasovitost; (eine berühmte Perſon), glasovit i. na glasu čověk.
Celle, ſ. Zelle.
Cello, ſ. Violoncello.
Celoſie, *f.* (*Celosia cristata*), perjanica.
Cement, *n.* zamazka, lućum*.
Cementiren, *v. a.* omědditi.
Cementwaſſer, *n.* voda-mědnica.
Cendre, *adj.* pepeljast.
Cenotaphium, *n.* mogila.
Cenſiren, *v. a.* razsuditi, prosudjivati, pretresati.
Cenſor, *m.* prosuditelj.
Cenſur, *f.* razsuda; (Bücher—), prosudba; (Advocaten—), izpit (odvětnički).
Cenſuriren, ſ. Cenſiren.
Cenſus, *m.* procěna; (Zins), najmovina; (z. B. Wahl—), učěna imovine, census.
Centaur, *m.* polukonj.
Centifolie, *f.* (*Rosa Centifolia*), stoperka.
Centner, ſ. Zentner.
Central, *adj.* sredinski, središnji.
Centralausſchuß, *m.* sredinski i. središnji odbor.
Centralbehörde, *f.* sredinska oblast.
Centralbewegung, *f.* sredinsko kretanje.
Centralgewalt, *f.* sredinska vlast.
Centraliſmus, *m.* sredinstvo.
Centralinſpection, *f.* sredinski nadgled.
Centraliſation, Centraliſirung, *f.* sredinjanje, sredinstvo.
Centraliſiren, *v. a.* sredinjati.
Centraliſt, *m.* sredinjar.
Centralität, *f.* sredovitost.
Centralkraft, ſ. Centripetalkraft.
Centralorgan, *n.* glavni ustroj.
Centralpunkt, ſ. Centrum.
Centralſchule, *f.* glavna učionica.
Centralſeebehörde, *f.* glavna pomorska oblast.
Centrifugalkraft, *f.* běžnost.
Centripetalkraft, *f.* težnost.
Centriren, *v. a.* tražiti središte.
Centriſch, *adj.* sredinski.
Centrum, *n.* središte, sredina; (*mil.*) ins — fallen, udariti vojsci po srědi.
Centumvir, *m.* stovladar.
Centumvirat, *n.* stovlada.
Centurie, *f.* satnija.
Cerealien, *pl.* žitno bilje.
Ceremonial, *n.* obrednik.
Ceremoniär, *m.* obrednik.
Ceremonie, *f.* obred, ceremonija.
Ceremoniell, *n.* obredi.
Ceremonienmeiſter, ſ. Ceremoniär.
Ceremoniös, *adj.* obredni; pun obredah.
Cererit, *m.* živěnac.

Digitized by Google

Ceres, *f.* živčna.
Certificat, *n.* potvrdnica, potvrdka; svědočba; ſ. Beglaubigungsſchein.
Certificat d'Origine, ſ. Urſprungszeugniß.
Certificiren, *v. a.* potvrditi, posvědočiti.
Certiren, *v. a.* prepirati se; otimati se; natěcati se.
Cervelatwurſt, *f.* mozgovnica, moždanica.
Ceſſibel, *adj.* odstupan, ustupan.
Ceſſion, *f.* ustup.
Ceſſionär, *m.* ustupovnik.
Ceſſions-, (in Zuſ.), ustupni.
Ceſſionsdocument, *n.* ustupnica.
Ceſſiren, *v. n.* prestati.
Ceſſus, *m.* ustupljenik.
Chablone, *f.* obrazac.
Chabraque, ſ. Satteldecke.
Chagrin, *n.* drapavica; ſ. Gram.
Chaiſe, ſ. Halbkutſche.
Chalcedon, *m.* kalcedon.
Chalikotherium, *n.* kremoživ.
Chalcograph, *m.* mědopisar.
Chalkographie, *f.* mědopis.
Chalkographiſch, *adj.* mědopisan.
Chalkolith, *m.* lěpozelen.
Chaloupe, *f.* ladjica, barka.
Chamade, *f.* predajna svirba.
Chamäleon, *m.* (*Lacerta Chamaeleon*), dvoličnjak; (*fig.*) dvoličnjak, madjaron.
Chamblume, *f.* (*Satyrium nigrum*), kozonožka crna.
Chamille, ſ. Kamille.
Champagnerwein, *m.* šampanjac; (Schaumwein), pěnušica.
Champignon, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka, pečurica.
Champion, *m.* zatočnik.
Chan, *m.* tataran.
Chance, *f.* kob; nada; prilika.
Chancre, *m.* kankov.
Change, *f.* izměna, zaměna, měna.
Changeant, *adj.* prelěvni.
Changement, *n.* měna, proměna.
Changiren, *v. a.* proměniti, zaměniti; (ſchillern), prelěvati se.
Chanſon, popěvka.
Chaos, *n.* směsa, suměsa; (Gemiſch), měšačina, měšavina, měšalina; ſ. Verwirrung. [mršen.
Chaotiſch, *adj.* suměsan; pobrkan, po-
Chapeau, *m.* klobuk, šešir.
Charade, *f.* slovkova gonetka.
Charakter, *m.* (Merkmal), znak, biljeg; (Buchſtabe), pisme, pismenka; (Gemüthsart), ćud, narav; (ſittlicher —), značaj; er hat keinen —, on je bez značaja; (Beſchaffenheit), kakvoća, narav; (Würde), dostojanstvo; (Titel), naslov.
Charakterfeſt, *adj.* značajni; er iſt —, on je postojana značaja.
Charakterfeſtigkeit, *f.* značajnost, postojan značaj.
Charakteriſiren, *v. a.* obilježiti, označiti; opisati.
Charakteriſtik, *f.* opis naravi (čije); (Geom.), znak.
Charakteriſtiſch, *adj.* značajni, osobit.
Charakteriſtiſche, *n.* osobina.
Charakterlos, *adj.* bezznačajan.
Charakterloſigkeit, *f.* bezznačajnost.
Charakterſchilderung, *f.* opis (čije) naravi.
Charakterzeichnung, *f.* nacrt (čije) naravi.
Chardonnerstag, *m.* veliki četvrtak.
Charfreitag, *m.* veliki petak.
Charge, *f.* čast; —n, *pl.* častnici, častništvo. [ćevnik.
Chargé d'Affaires, *m.* poslovač; naru-
Chargiren, ſ. Beanſtragen; Überladen; Laden.
Charivari, *n.* ſ. Katzenmuſik.
Charlatan, *m.* glamaza, čaratan.
Charlatanerie, *f.* glamaštvo, čaratanstvo.
Charlottenlauch, ſ. Schalotte.
Charmant, *adj.* ljubazan, ljubak.
Chârotherikum, *n.* prstoživ.
Charpie, *f.* svilac, svilača, očimci.
Charpiebäuſchchen, *n.* vitilj.
Charpiekuchen, *m.* čuperak.
Charſamſtag, *m.* velika i. běla subota.
Charta alba, ſ. Carta bianca. [dan.
Charwoche, *f.* velika nedělja, veliki tje-
Chaſſeur, *m.* lovac.
Chatulle, *f.* riznica; kovčežić.
Chaudeau, *n.* pěnušac.
Chauſſée, *f.* drum.
Chef, *m.* glava, glavar; (Prinzipal), gospodar; Redacteur en —, glavni urednik.
Chef d'Oeuvre, *n.* majstorija.
Chemie, *f.* lučba.
Chemiker, *m.* lučbar.
Chemiſch, *adj.* lučbeni; —e Analyſe, raztvorba; —e Verbindung, slučenina; —e Waare, —es Product, lučbenina.
Chemiſette, *n.* predmetač, primetača.
Chenillen, *pl.* baršunača, kadifača.
Cherub, *m.* kerubin.
Chevalerie, *f.* viteštvo.
Chevaleresk, *adj.* viteški.
Chevaurleger, *m.* brzo-konjanik.
Chicane, *f.* zaplet.
Chicaneur, *m.* zapletavica.
Chicaniren, *v. a.* zapletati, izvrtati (što); zaděvati, zadirkivati (u koga).
Chiffre, *f.* tajnica, tajnopis; tajni znak; ſ. Ziffer.
Chiffreur, *m.* tajnopisar.
Chiffriren, *v. a.* tajnimi znaci pisati.
Chimäre, *f.* ludovet, klapnja, tlapnja.
Chimäriſch, *adj.* klapan, tlapan, ludovetan.
China, Chinarinde, *f.* kina; grozničevina.
Chinin, *n.* kinovina.
Chiragra, *f.* ručni ulozi.
Chiragriſt, *m.* ručni gutavac.
Chirograph, *n.* rukopis.
Chirographiſch, *adj.* rukopisni, pismovni.

Digitized by Google

Chiromant, *m.* gatac u ruke.
Chiromantie, *f.* gonetanje, gatanje u ruke.
Chirurg, *m.* vidar, ranarnik, kirurg.
Chirurgie, *f.* vidarstvo.
Chirurgisch, *adj.* vidarski; —es Gewerbe, vidarski obrt.
Chlor, *n.* solik.
Chlorblei, *n.* soličnik olovití.
Chlorfabrik, *f.* solikarnica.
Chlorid, *n.* soličnjak.
Chlorit, *m.* zelenac.
Chloritschiefer, *m.* tinjasti zelenac.
Chlorkalium, *n.* pepeličasti soličnjak.
Chlorkalk, *m.* soličasto vapno; solikovo vapno.
Chloropal, *m.* zelen opal.
Chlorophyll, *n.* lisno zelenilo.
Chlororydgas, *n.* kisličnik solikovi.
Chlorsäure, *f.* solična, solikova kiselina.
Chlorsaures Kali, *n.* solikokiseli pepelik.
Chlorure, *n.* soličac.
Choc, *m.* navala, nasrt.
Chocolade, *f.* čokolada.
Chocoladenmacher, *m.* čokoladar.
Choisiren, *v. a.* odabirati, izabirati.
Cholagogisch, *adj.* žučopudni.
Cholera, *f.* orientalische —, kratelj
Cholerifer, *m.* jědovnik, prźljivica
Cholerisch, *adj.* jědovit, jědovan; prźljiv, gnjěvljiv.
Cholsäure, *f.* žučna kiselina.
Choquant, s. Anstößig.
Choquiren, *v. a.* dirnuti, diratl (u koga); s. Beleidigen.
Chor, *m.* pěvnica; (*mus.*) sbor, lik.
Chorag, *m.* kolovodja.
Choral, *m.* crkvena popěvka.
Choralist, *m.* crkveni pěvač, koralista.
Choralmusik, *f.* crkvena glasba.
Choraltar, *m.* veliki oltar.
Choramt, *n.* pěvana misa.
Chorbischof, *m.* biskupski naměstnik, podbiskup.
Chorbuch, *n.* popěvnik.
Chorfrau, *f.* kanonisa.
Chorführer, *m.* propěvač.
Chorgericht, s. Consistorium.
Chorgesang, *m.* crkveni pěv.
Chorhemd, *n.* košulja (misnička).
Chorherr, *m.* kanonik.
Chorist, *m.* sbornjak, korista.
Chorographie, *f.* krajopis.
Chorrock, *m.* dalmatinka.
Chorschüler, s. Chorist.
Chrestomathie, *f.* izborna čitanka.
Chrisma, *n.* masla *pl.*, krizma.
Christ, *m.* kršćanin; (b. Dr.), hrišćanin; ein — werden, pokrstiti se; Einem einen heiligen — bescheren, dati komu božića.
Christabend, *m.* badnjak, badnji dan i. [večer.
Christabendbescherung, *f.* Christbaum, *m.* božić, božje drvce.
Christen-, (in Zus.), kršćanski; (b. Dr.), hrišćanski.
Christenfeind, *m.* krstomrzac.
Christenheit, *f.* kršćanstvo, kršćanluk*, hrišćanluk. [srce.
Christenherz, *n.* kršćansko, hrišćansko
Christenkind, *n.* kršćansko děte, kršćance.
Christenlehre, *f.* kršćanski nauk.
Christenlehr-Zeugniß, *n.* svědočba o kršćanskom nauku. [carstvo.
Christenreich, *n.* kršćansko, hrišćansko
Christenseele, *f.* kršćanska, hrišćanska duša.
Christenthum, *n.* kršćanstvo, hrišćanstvo.
Christenverfolger, *m.* gonitelj kršćanstva.
Christenverfolgung, *f.* progon kršćanstva.
Christenvolk, *n.* kršteni narod.
Christfest, *n.* božić, narodjenje Isusovo.
Christgeschenk, *n.* božić.
Christhand, *f.* (*Orchis conopsea*), vranjak.
Christin, *f.* kršćanka, hrišćanka, hrišćanica.
Christkind, *n.* mali Isus; s. Christgeschenk.
Christlich, *adj.* kršćanski, hrišćanski.
Christmesse, Christmette, *f.* polnoćnica, polnoćka.
Christmonat, *m.* prosinac.
Christnacht, *f.* badnjak, badnji večer.
Christschein, *m.* prosinačka mladina, prosinački mladj.
Christtag, s. Christfest. [Hristos.
Christus, *m.* Isukrst, Krst; (b. Dr.),
Christuskopf, *m.* Isusov obraz.
Christwoche, *f.* božićna sedmica.
Chrom, *n.* krom. [glasni.
Chromatisch, *adj.* šaren; (*mus.*) polu-
Chromeisenstein, *m.* manjastovac.
Chromgelb, *n.* kromova žut.
Chromgrün, *n.* kromova zelen.
Chromroth, *n.* kromova crven.
Chronik, *f.* lětopis.
Chronisch, *adj.* povremeni.
Chronist, *m.* lětopisac.
Chronographie, *f.* lětokaz.
Chronolog, *m.* lětoslovac, lětoznanac.
Chronologie, *f.* lětoslovje, lětoznanstvo.
Chronologisch, *adj.* lětoslovni; redomični.
Chrysoberill, *m.* mlěkovica.
Chrysolith, *m.* zlatocvět.
Chrysopras, *m.* zlatovac.
Chur, s. Kur.
Churgelder, *pl.* (*mont.*) rudarina.
Chylus, s. Milchsaft.
Chymie, s. Chemie.
Chymus, *m.* griz.
Cichorie, *f.* (*Cichorium Intybus*), vodopija, vodoplav, konjogriz, uzlika.
Cichorienkaffee, *m.* vodopijna kava.
Cicisbeo, s. Beimann.
Cider, *m.* jabukovac, jabukovnik, jabukovača.
Cigarre, Cigarro, smotka, uvijač, cigara.

Cigarren=Etuis, *n.* smotkovnik, smotkovi tok.
Cigarrenfabrik, *f.* smotkarnica.
Cigarrenmacher, *m.* smotkar.
Cigarrenrohr, *n.* smotkovnjača.
Cigarrentaſche, *f.* smotkovnik.
Cikade, *f.* kréš.
Ciment, ſ. Cement.
Cinchonin, *n.* kinovina.
Cinquantin=Mais, *m.* brzohodac, brzak, brzac(-kukuruz).
Circa, *adv.* od prilike, jedno.
Cirkular, Cirkulare, Cirkularſchreiben, *n.* okružnica, razpis, okolnica.
Cirkular=Reſcript, *n.* okružni odpis.
Cirkular=Verordnung *f.* okružna naredba.
Cirkulation, *f.* kolanje, obtok; (d. Geldes), okolovanje, kolanje (novacah).
Circuliren, *v. n.* obrediti, zarediti; (v. Gelde), kolati, okolovati; das Blut circulirt, krv obtiče.
Circumſler, *m.* kapica.
Circus, *m.* jahalište.
Ciſelirarbeit, *f.* vajanina; (Bunzen), čakanovina.
Ciſeliren, *v. a.* vajati; (Bunzen), čakaniti.
Ciſterne, ſ. Waſſerbehälter.
Ciſternenwaſſer, *n.* kapnica.
Ciſterzienſer, *m.* cistercita.
Ciſterzienſerorden, *m.* cistercitski red.
Ciſtroſe, *f.* (*Cistus*), cistac.
Citadelle, *f.* tvrdjavica.
Citat, *n.* navod, pozivak.
Citation, *f.* (Vorladung), doziv; (Edict), izrok, zakaz; (Berufung), pozivak.
Citationsedict, *n.* izrok, zakaz.
Citationsgeſuch, *n.* molba za doziv.
Cither, ſ. Zither.
Citiren, *v. a.* (vorladen), dozvati, (pozvati), dozivati (koga pred koga); ein Geſetz —, navesti, navoditi zakon; ein Geſetz — (ſich darauf berufen), pozivati se na zakon.
Citiſſime, *adv.* brže bolje.
Citrinchen, *n.* (*Fringilla citrinella*), tresavka, vlaška konopljanka.
Citrinſtein, *m.* četrunak.
Citronat, *n.* četrunača, citronata.
Citrone, *f.* (ächte —, *Citrus medica Cedra*), četruna, citrona, čedar; ſ. Limonie.
Citronen=, (in Zuſ.), četrunov.
Citronenapfel, *m.* četrunača.
Citronenbaum, *m.* (*Citrus medica*), četrun.
Citronenbirn, *f.* četrunka.
Citronenblatt, *n.* četrunova listka.
Citronenblüte, *f.* četrunov cvět.
Citronenbrod, *n.* četrunovac(-kruh).
Citronenfarb, Citronenfarben, Citronenfarbig, *adj.* četrunast.
Citronenfink, *m.* ſ. Citrinchen.
Citronenfleiſch, *n.* četrunova mekač.
Citronenförmig, *adj.* četrunast.
Citronengarten, *m.* četrunište, četrunik.
Citronengelb, *adj.* žut kao četruna, četrunast.
Citronenhändler, *m.* četrunar.
Citronenholz, *n.* četrunovina.
Citronenkraut, *n.* Citronenmeliſſe, *f.* (*Melissa offic.*), limunika.
Citronenöhl *n.* četrunovo ulje.
Citronenpreſſe, *f.* procěp.
Citronenſaft, *m.* četrunov sok.
Citronenſäure *f.* četrunčina.
Citronenſchale, *f.* četrunova kora.
Citronentrank, *m.* četrunovac.
Citronenwald, *m,* četrunik.
Citronenwaſſer, *n.* ſ. Limonade.
Citronfarbe, *f,* četrunovo žutilo.
Citronſchnecke, *f.* (*Helix citrina*), žuti puž.
Citronvogel, ſ. Citrinchen.
Civil, *adj.* gradjanski; (weltlich), světovni.
Civilamt, *n.* gradjanska služba; gradjanski ured.
Civilarreſt, *m.* gradjanski zatvor.
Civilbeamte, *m.* gradjanski urednik.
Civilbehörde, *f,* gradjanska oblast.
Civilcodex, *m.* gradjanski zakonik.
Civildienſt, *m.* gradjanska služba.
Civile, *n.* gradjanstvo.
Civilehrenkreutz, *n.* gradjanski počastni križ i. krst.
Civilgericht, *n.* gradjanski sud.
Civilgerichtsverfahren, *n.* gradjanski postupnik.
Civilgouverneur, *m.* gradjanski vladar.
Civiliſation, *f.* uljudba, pitomljenje.
Civiliſiren, *v. a.* uljuditi, upitomiti.
Civiliſirt, *adj.* uljudjen; ein —es Land, pitoma, obrazovana zemlja.
Civiljurisdiction, *f.* gradjanska oblast.
Civilkleid, *n.* gradjanska odéća.
Civilliſte, *f.* dvorovina.
Civilrecht, *n.* gradjansko pravo
Civilrechtlich, *adj.* gradjansko-pravni.
Civilrechtsweg, *m.* im —e, po gradjanskom pravu.
Civilrichter, *m.* gradjanski sudac.
Civilrichteramt, *n.* gradjansko sudaštvo.
Civilſtaatsdiener, *m.* gradjanski urednik.
Civilſtand, *m.* gradjanski stališ.
Civilſtandregiſter, *m.* gradjanska i. civilna matica.
Civilverdienſtorden, *m.* red za gradjanske zasluge.
Civilverfahren, *n.* gradjanski postupak.
Clairvoyant, ſ. Hellſeher.
Clariſikation, *f.* bistrenje ſ. Erläuterung.
Clarinette, *f.* sopěla.
Clarinetiſt, *m.* sopělar.
Clariren, *v. a.* cariniti, ocariniti (teret od broda.)
Claſſe, *f.* red; vrsta; (Abtheilung in Schulen), razred.
Claſſen=, (in Zuſ.), razredni.
Claſſenbuch, *n.* razrednik.

Digitized by Google

Classeneintheilung, *f.* razredba, vrstanje.
Classenhandlung, *f.* jednovrstna trgovina.
Classenlotterie, *f.* razredna lutrija.
Classenmäßig. *adj.* razredan; —er Stempel, biljeg po razredu.
Classenname, *m.* ime reda.
Classensteuer, *f.* razredni porez.
Classicität, *f.* uzoritost, izućnost.
Classification, *f.* razredba.
Classificationsliste, *f.* razrednica.
Classificationsurtheil, *n.* odsuda o razredbi, razredna presuda.
Classificiren, *v. a.* vrstiti, redjati, razrediti.
Classificirung, *f.* razredjivanje, vrstanje, razredba.
Classiker, *m.* izućnik, uzorit pisac.
Classisch, *adj.* uzorit, izući, izvrstan.
Clause, *f.* pećina; (im Kloſt.) stanica, ćelija.
Clauſel, *f.* uslovka, uvětak; (Schlußſatz), završetak
Clauſuliren, *v. a.* uvětovati.
Clauſur, *f.* zatvor, zapor.
Clauſurarbeit, *f.* zatvorna radnja.
Claves, *pl.* tipke.
Claviatur, *f.* tipalo.
Clavier, *n.* klavir, glasovir.
Claviermacher, *m.* klavirar.
Claviermeiſter, *m.* klavirnik.
Clavis, *m.* ključ; ſ. Taſte.
Clerikal, *adj.* duhovni; duhovnički.
Clerikat, *n.* duhovni stališ.
Clerifer, *m.* mlad duhovnik, žakan.
Cleriſei, *f.* svećenstvo.
Client, *m* branjenik, štićenik.
Clima, *n.* podnebje.
Climatiſch, *adj.* podnebni.
Clique, *f.* ortakluk.
Cloake, *f*, provaža.
Clubb, *m.* shod, sastanak.
Clubbiſt, *m.* shodar.
Clubblocale, *n.* shodište.
Coadjutor, *m.* pomoćnik.
Coaguliren, ſ. Gerinnen.
Coactiv, *adj.* silovit, usiljen.
Coalition, *f.* savez.
Coarctation, *f.* stěšnjivanje; stega.
Cocarde, *f.* ružica, znakovica, kokarda.
Cochenille, *f.* crvićina; ſ. Scharlachlaus.
Cochenillenfarbig, *adj.* crvićast.
Cochenillenpflanze, *f.* (*Cactus cochenilliferus*), nopal skrletnjak.
Cocon, *m.* zapredak, kožurak, čahura.
Cocosbaum, *m.* (*Cocos nucifera*), kokosnjak obični.
Cocosnuß, *f.* kokos.
Cocosnußöhl, *n.* kokosovo ulje.
Coda, *f.* završetak.
Code, Codex, *m.* stari rukopis; (Geſetzbuch), zakonik.
Codicille, *m.* oporučak; zapisje.
Coeffeur, Coiffeur, *m.* nakitnik.
Coeffiren, *v. a.* nakititi glavu.
Coeffüre, *f.* nakit glave, uborka.
Coefficient, *m.* sbrojnik.
Coertion, *f.* stega.
Coercitiv-Maßregel, ſ. Zwangsmaßregel.
Coeſſentiel, *adj.* sasućan.
Coeternell, *adj.* suvěčni.
Coeur, ſ. Herz.
Coexiſtenz, *f.* subiće, subitnost.
Coexiſtiren, *v. n.* subiti, subitovati.
Cognaten, *pl.* rod po mlěku.
Cognition, *f.* — in Grundbuchsſachen, presudba u poslu zemljišnika.
Cognosciren, *v. a.* izpitivati, iztražtvati.
Cohabitation, *f.* sustanovanje.
Cohärenz, Cohäſion, *f.* spojnost.
Cohäriren, *v. n.* spojen i. skopčan biti.
Cohibiren, ſ. Zurückhalten.
Cohibition, ſ. Zurückhaltung; uzprega, ustega.
Cohorte, *f.* četa.
Coincidenz, *f.* sukob, sudar.
Coinſpektor, *m.* sunadzornik, sunadglednik.
Coinſpiziren, *v. a.* zajedno nadgledati.
Coitus, ſ. Beiſchlaf, Begattung.
Cölestiner, *m.* celestinac.
Cölibat, *n.* bezženstvo, děvstvo.
Colibri, *m.* medosas.
Colik, ſ. Kolik.
Colaborator, ſ. Mitarbeiter.
Collateral-Verwandte, ſ. Seitenverwandte.
Collation, *f.* ſ. Anrechnung; (einer Pfründe), ſ. Verleihung.
Collationiren, *v. a.* sravniti, uzporediti (b. Eſſen), poreveniti se.
Collationirung, *f.* uzporedjivanje, uzporeda.
Collationirungsgebühr, *f.* uzporednina.
Collator, ſ. Kirchenpatron.
Collatur, *f.* ſ. Pfarrſprengel; — eines Beneficiums, ſ. Verleihung.
Collaudation, Collaudirung, *f.* pohvalba.
Collaudiren, *v. a.* pohvaliti.
Collectanea, *pl.* sbirka (rukopisna).
Collectant, *m.* sabirač.
Collecte, *f.* sabiranje milostinje; revena; (Gabe), poplata; eine — machen, poreveniti se.
Collecteur, ſ. Lottocollecteur.
Collection, *f.* sbirka.
Collectiren, *v. a.* sabirati.
Collectiv, *adj.* zadružni.
Collectivglas, ſ. Sammelglas.
Collectivhandlung, *f.* zadružna trgovina.
Collectivperſon, *f.* skup.
Collectivum, ſ. Sammelwort.
Collectur, ſ. Lottocollectur.
College, ſ. Amtsgenoſſe.
Collegialbezirksſtrafgericht, *n.* sborni sreznі kazneni sud.
Collegialgericht, *f.* sborni sud.
Collegialiſch, *adj.* sborni; (amtsbrüderlich), drugarski; —, *adv.* sborno, u sboru.
Collegialkirche, *f.* sborna crkva.
Collegiengeld, *n.* školarina.

Collegium, *n.* sbor; (Vorlesung), predavanje.
Collet, s. Kragen; einen beim — nehmen, uhvatiti koga za grlo; ščepati koga.
Colli, s. Frachtstück.
Collidiren, *v. a.* subijati se, srazivati se.
Collier, *n.* ogrlica, ogrljaj.
Colligiren, *v. a.* sabirati, sabrati.
Collimiren, *v. a.* směrati.
Collision, *f.* suboj, suraz, sraz; in — gerathen, sraziti se; mit einem in — kommen, zavaditi se s kim.
Collisionsfall, *m.* subojni, surazni slučaj; im —e, ako se srazuju ili subijaju.
Collo, s. Frühstück.
Collocation, *f.* postavljanje, postav, naměštaj; — der Gläubiger, redjanje věrovnikah; s. Ausstattung; Anlegung.
Colloquium, *n.* (izpitni) razgovor.
Colludiren, *v. a.* šurovati, gústi, tajno se dogovarati.
Colluſion, *f.* tajni dogovor.
Colonel, s. Obrist.
Colonialhandel, *m.* prekomorska trgovina.
Colonialwaare, *f.* prekomorska roba.
Colonie, *f.* naseobina.
Coloniſation, *f.* naseljivanje, naseoba.
Coloniſiren, *v. a.* naseliti, naseljivati.
Coloniſiren, s. Coloniſation.
Coloniſt, *m.* naseonik, naselac.
Colonnade, *f.* stupovište, stupovlje.
Colonne, *f.* stup; (Spaltſeite), stupac, stranica; (Heerſeile), stub; en —, stubno.
Colophonium, s. Kolophonium.
Coloquinte, *f.* (*Cucumis Colocynthis*), gorka tikva.
Coloratur, *f.* (glasbena) proměna.
Coloriren, *v. a.* šarati, pisati, omastiti, obojiti, farbati.
Colorirt, *adj.* šaran, pisan, omašćen.
Colorit, *n.* šara.
Coloß, s. Koloß.
Colporteur, *m.* kućar, torbar.
Columnaliter, *adv.* uzporedo, naporedo, u dva stupca.
Columne, s. Colonne.
Combatanten, *pl.* s. Streiter.
Combination, *f.* udružba, sastavljaj; (Berechnung), predomisao; (Vermuthung), slutnja.
Combinationsgabe, *f.* predomisaonost.
Combiniren, *v. a.* predomišljati se; Heere —, sdružiti vojsku.
Combinirend, *adj.* predomisaoni.
Combinirt, *adj.* (*mil.*) sdružen.
Combuſtibel, s. Verbrennbar.
Comeſtibel, s. Eßbar.
Comet, *m.* repača, repačica, repata zvězda.
Comfort, s. Bequemlichkeit.
Comitat, *n.* (Gefolge), pratnja; (Gespannſchaft), županija, varmedja*.
Comitats-, (in Zuſ.), županijski; varmedjski.
Comitatsamt, *n.* županijska služba.
Comitatsbeamte, *m.* županijski urednik.
Comitatsbehörde, *f.* županijska oblast.
Comitatshaus, *n.* županijska kuća.
Comitatsrath, *m.* županijski savětnik.
Comitats-Verſammlung, *f.* županijska skupština (varmedjsko spravište).
Comité, *n.* odbor.
Comitien, *pl.* narodni sabor.
Comitive, *f.* propratnica.
Commandant, *m.* zapovědnik.
Commandantur, *f.* zapovědnički stan.
Commandeur, *m.* zapovědnik; s. Commenthur.
Commandeurkreuz, *n.* poveliteljski krst.
Commandiren, *v. a.* zapovědati; ravnati, upravljati; (*mil.*) poveliti; eine Armee —, biti pred vojskom; einen wohin —, odrediti koga kamo.
Commandirende, *m.* zapovědnik.
Commandirt, *adj.* odredjen.
Commandirung, *f.* odredjaj.
Commanditair, s. Geſellſchafter, stiller.
Commandite, *f* naručište; s. Geſellſchaft, ſtille.
Commando, *n.* zapověd; zapovědništvo; unter dem — des Obriſten, pod rukom pukovnika; (beordnete Abtheilg.), odred.
Commandoſtab, *m.* zapovědničko žezlo.
Commandowort, *n.* poveljaj.
Commende, *f.* (Pfründe), crkvenština; s. Commenthur.
Commenſal, s. Tiſchgenoſſe.
Comment, običaj, adet.*
Commentar, *m.* tumačnik, tumačenje.
Commenthur, *m.* povelitelj, kommendator.
Commentiren, *v. a.* tumačiti
Commerce, Commerz, *n.* trgovina; (Verkehr), promet; s. Trinkgeſellſchaft.
Commerzcollegium, *n.* trgovinsko věće.
Commercial, *adj.* trgovinski, prometni.
Commercialſtraße, *f.* trgovinska cesta.
Commercialzollamt, *n.* trgovinska carinarca.
Commerciel, s. Commercial.
Commercienrath, *m.* trgovinski věćnik i. savětnik.
Commillitonen, *pl.* drugovi, drugari; *coll.* družba.
Commis, s. Handlungsdiener; — voyageur, trgovački poslanik.
Commiß, *adj.* vojnički.
Commiſſär, *m.* pověrenik, komisar.
Commiſſariat, *n.* pověreništvo.
Commißbrod, *n.* profunta, vojnički kruh.
Commiſſion, *f.* pověrenstvo, komisia; (Auftrag), naručba, naručak.
Commiſſionaliter, *adv.* — etwas erheben, po pověrenstvu što izvideti.
Commiſſionär, *m.* naručevnik; (Geſchäftsbeſorger), opravnik.
Commiſſioniren, *v. n.* pověrenstvovati.
Commiſſionsacten, *pl.* spisi pověrenstva.
Commiſſionsartikel, *m.* —gut, —waare, *f.* naručevna roba, naručevina.

Commissionsbrief, ſ. Beſtellungsbrief.
Commissionsbuch, *n.* naručbenik.
Commissionsbureau, *n.* naručlonica, naručište.
Commissionsconto, *m.* naručevni račun.
Commissionsgebühr, *f.* ſ. Proviſion.
Commissionsgeſchäft, *n.* C—ſchandel, *m.* naručevna trgovina.
Commissionsglied, *n.* član poverenstva.
Commissionskoſten, *pl.* trošak poverenstva.
Commissionskoſten-Vorſchuß, *m.* predplata na poverenstveni trošak.
Commissionswechſel, *m.* naručevna menica.
Commißſchuhe, *pl.* vojnička obuća.
Committent, *m.* naručitelj, poveritelj.
Committiren, *v. a.* naručiti, (što na koga); poveriti (komu što).
Commoda, *pl.* ſ. Bequemlichkeit.
Commode, ſ. Bequem; (faul), lipov.
Commode, *f.* ormar.
Commodität, *f.* ſ. Bequemlichkeit; ſ. Gemach heimliches.
Commodum, *n.* korist, dobitak, probitak.
Commotion, ſ. Bewegung.
Communal-, ſ. Gemeinde-.
Commune, *f.* občina.
Communicable, ſ. Mittheilbar.
Communicant, *m.* pričestnik.
Communicat, *n.* dostavak, priobćeno pismo.
Communication, *f.* občenjé; (Mittheilung), sobćivanje, priobćivanje; (Verbindung), put.
Communicationsgallerie, *f.* skapčajući kop.
Communicationslinie, *f.* skapčajuća crta.
Communicationsmittel, *n.* obćilo.
Communicationsrohr, *n.* javilo.
Communicativ, *adj.* priobćiv; ſ. Mittheilſam.
Communiciren, *v. a.* sobćiti, priobćiti; (*fig.*) javiti, obznaniti; (*theol.*) pričestiti; —, *v. n.* pričestiti se, pričešćivati se.
Communität, *f.* občina.
Communitätsarzt, *m.* občinski lječnik.
Commutation, Commutiren, ſ. Vertauſchung, Vertauſchen.
Comödie, ſ. Komödie.
Compaciſcent, *m.* suvěrnik, supogodnik.
Compact, *adj.* sabijen, čvrst, jedar, zažet.
Compagnie, *f.* (*mil.*) satnija, kumpanija; (Handels—), družba, družtvo, ortakluk*; in —, u družtvu; in — treten, udružiti se (s kim); in — ſein, družiti se, ortakovati.
Compagnie-, (in Zuſ.), satnijski; družtveni, zadružni.
Compagnie-Commandant, *m.* zapovědnik
Compagniehandel, *m.* zadružna trgovina.
Compagnieſchneider, *m.* satnijski krojač.
Compagnon, *m.* drug, drugar, ortak.
Comparation, *f.* stupnjenje.
Comparativ, *m.* drugi stupanj.
Compariren, *v. a.* sravniti, sravnjivati; (*jur.*) doći na sud; (*gram.*) stupnjiti.
Compaß, *m.* sěvernica, sěvac, busulja*; kompas.
Compaßnadel, *f.* igla-sěvernica.
Compaßroſe, ſ. Windroſe.
Compatibel, ſ. Vereinbar.
Compatiſſant, *adj.* boleći, žalostiv.
Compendiös, *adj.* jezgrovit, skraćen.
Compendium, *n.* jezgra, izvadak.
Compenſation, *f.* (Erſetzung), naknada; ſ. Ausgleichung.
Compenſiren, *v. a.* naknaditi, nadomětiti; (ausgleichen), izravnati.
Competent, *adj.* vlastan; dotičan; —er Richter, podoban, naležan sudac.
Competent, *m.* prosac, prositelj.
Competenten-Tabelle, *f.* izkaz prosacah.
Competenz, *f.* vlast; podobnost; (*jur.*) naležnost; ſ. Bewerbung.
Competenzſtreit, *m.* razpra za naležnost.
Competiren, *v. n.* dostojati se (koga); naležati; ſ. Bewerben, ſich.
Compilat, *n.* pokupština, pokupak.
Compilation, *f.* pokup.
Compilator, *m.* pokupljar.
Compiliren, *v. a.* pokupiti, pokupljati.
Complaiſance, *f.* ugodba.
Complaiſant, *adj.* ugodljiv.
Complaniren, ſ. Vergleichen (*jur.*).
Complectiren, *v. a.* obuzimati, obsizati.
Complementair, *m.* trgovački povlašćenik.
Complet, *adj.* podpun.
Completiren, *v. a.* podpuniti, podpunjivati.
Complex, *m.* ukup; spoj; ſ. Inbegriff.
Complexion, *f.* tělesna narav; ćud.
Complexus, ſ. Inbegriff.
Complication, ſ. Verwicklung.
Complicen, *pl.* sukrivci.
Complicirt, *adj.* zamršen, zapleten.
Compliment, *n.* naklon, poklon; (Lob), pohvala; (Artigkeit), udvornost; ohne —e, bez okolišenja.
Complimentarius, Complimentenmacher, *m.* klanjalo.
Complimentiren, *v. a.* nakloniti se, pokloniti se (komu).
Complot, *n.* kovarstvo.
Complottiren, *v. n.* kovarstvovati, snovati.
Componiren, *v. a.* sastaviti; (*mus.*) skladati.
Componiſt, *m.* skladalac, glasbotvorac.
Comportabel, *adj.* uputan, uměstan, pristojan.
Compoſiteur, ſ. Componiſt.
Compoſition, *f.* sastav; (Metallgemiſch), slitina; (*mus.*) skladba, glasbotvor.
Compoſitionslehre, *f.* skladbouka.
Compoſſeſſor, *m.* suvlastnik.
Compoſtdünger, *m.* (gnoj-)mešanac, djubar.
Compot, *n.* začinjeno voće, kompot, sudžuk.
Compreß, *adj.* sabijen, stišnjen, gust.
Compreſſe, *f.* presomitka.
Compreſſion, *f.* sabijanje; ſ. Verdichtung.
Comprimaria, *f.* suprvica.

Digitized by Google

Comprimario, *m.* suprvac.
Comprimiren, *v. a.* stisnuti, sabiti.
Comprobation, *f.* odobrenje.
Compromiß, *n.* pristatak.
Compromittiren, *v n.* pristati na čiji sud; sich —, s. Bloßstellen, sich.
Comptabel, *adj.* odgovoran.
Comptabilität, *f.* računstvo; (Verrechnungspflicht), računska odgovornost; dužnost polagati račune.
Comptant, plaćanje gotovinom; per —, za gotovinu; (gegen Wechsel), na mënicu.
Comptoir, *n.* pisara; poslovnica; poslovište; (Versammlungsort), trgovačka sbornica.
Computation, *f.* prebitak, preboj.
Computiren, *v. a.* prebiti, prebijati (jedno za drugo).
Comteſſe, *f.* grofica.
Comthur, s. Commenthur.
Concav, *adj.* jamast, šupljast.
Concavität, *f.* jamatost, šupljatost.
Concediren, *v. a.* dopustiti, dopuštati.
Concentration, *f.* okup; (Verdichtung), guščenje.
Concentriren, *v. a.* okupiti, sabiti; (verdichten), sgustiti; ugustiti; (eine Säure), užestiti.
Concentrirt, *adj.* —e Truppen, vojska na okupu; —e Säure, žestoka kiselina.
Concentrirung, s. Concentration.
Concentrirungspunkt, *m.* središte.
Concentriſch, *adj.* susredan; —er Angriff, svestrana navala.
Concentrität, Concentricität, *f.* susrednost.
Concept, *n.* nacrt; (Aufſatz), sastavak; (Geſchäftsfach), perovodstvo; aus dem —e kommen, smesti se.
Conceptbuch, s. Subelbuch.
Conception, *f.* začeće, zanos.
Conceptpapier, *n.* prost papir, prosta hartija.
Conceptsadjunkt, *m.* perovodni pomoćnik.
Conceptsbeamte, *m.* perovodni urednik.
Conceptsfach, *n.* perovodstvo, perovodska struka.
Concert, *n.* suglasba, koncert; glasbena zabava.
Concertgeber, *m.* davalac suglasbe i. koncerta.
Concertiren, *v. a.* natëcati se (glasbom); (verabreden), ugovarati.
Concertirend, *adv.* utrkmice.
Concertmeiſter, *m.* ravnatelj glasbe.
Conceſſion, *f.* dopust
Conceſſioniren, *v. a.* dopustiti.
Conceſſionirt, *adj.* dopustni.
Conchylien, *pl.* lašture.
Conchylienſammlung, *f.* sbirka lašturah.
Conchylith, *m.* lašturokam.
Concilium, *n.* duhovni i. crkveni sabor.
Concipient, s. Concipiſt.
Concipiren, *v. a.* napisati, sastaviti; (*med.*) začeti.
Concipiſt, *m.* perovodja (stolonačalnik).
Concipiſtenamt, *n.* } služba perovodje.
Concipiſtenſtelle, *f.* }
Concis, *adv.* jedro.
Concitation, s. Anregung; Aufregung.
Conclave, *n.* papinsko izborište.
Concludiren, *v. a.* izvoditi (što odakle).
Concluſum, *n.* s. Beſchluß.
Concoction, s. Verdauung.
Concordanz, *f.* skladnost.
Concordat, *n.* crkveni ugovor (s papom).
Concordiren, *v. a.* slagati se, sudarati se.
Concret, *adj.* slučen; stvaran; in Concreto, stvarno.
Concubinat, s. Kebsehe.
Concubine, s. Kebsweib.
Concupiscenz, *f.* popašnost, pohot.
Concurrent, *m.* natëcatelj; s. Mitbewerber.
Concurrenz, *f.* natëcanje; (Beiſteuer), poplata, pomoć, prinesak; (Zuſammentreffen), nakup, množtvo.
Concurrenzbeitrag, *m.* poplata, prinesak, prilog.
Concurrenzpflicht, s. Beitragspflicht.
Concurrenzprotokoll, *n.* ličbeni zapisnik.
Concurriren, *v. n.* natëcati se; (v. Waaren), nakupiti se, nagomilati se; s. Mitbewerben, ſich.
Concurs, *m.* (Dienſt—), natečaj; (Gläubiger—), stečaj; einen — eröffnen, objaviti stečaj.
Concurs-, (in Zuſ.), natečajni; stečajni; s. Concurs.
Concursangelegenheit, *f.* stečajni posao.
Concursausſchreibung, *f.* razpis natečaja.
Concurselaborat, *n.* natečajna radnja, natečajni izradak.
Concurseröffnung, *f.* objava stečaja.
Concursfall, *m.* stečajni slučaj; stečaj.
Concursgläubiger, *m.* stečajni věrovnik.
Concursinſtanz, *f.* stečajni sud.
Concursmaſſa, *f.* stečajno imaostvo.
Concursordnung, *f.* stečajni rednik.
Concursproceß, *m.* stečajna parnica.
Concursprüfung, *f.* natečajni izpit.
Concursſchuldner, *m.* stečajni dužnik.
Concurstermin, *m.* natečajni rok.
Concurſual-, (in Zuſ.), stečajni.
Concursverfahren, *n.* stečajni postupak.
Concursverhandlung, *f.* stečajna razprava.
Condemnatoriſch, *adj.* obsudni, osudni.
Condemniren, *v. a.* obsuditi (osuditi).
Condenſation, *f.* guščenje; sgusnuće.
Condenſator, *m.* gustilo.
Condenſiren, *v. a.* ugustiti, sgustiti, gustiti.
Condirector, s. Conrector.
Condition, *f.* (Beding.), uvět, (uslovje); (Dienſt), služba; (Beſchaffenheit), stanje.
Conditionell, *adj.* uvětan.
Conditioniren, *v. a.* uvětovati; (dienen), dětićovati; služiti.
Conditionirt, *adj.* wohl —, dobroga vladanja (ponašanja); s. Beſchaffen, *adj.*
Conditor, *m.* slastičar.

Digitized by Google

Conditorei, *f.* slastičarnica.
Condolenz, *f.* žaljenje.
Condolenzschreiben, *n.* sažalnica.
Condoliren, *v. a.* žaliti, sažaliti.
Condor, ſ. Kondor.
Condottiere, *m.* četedžija.
Conduct, *m.* pratnja; (Leichenbegängniß), sprovod.
Conducteur, *m.* poštovodja.
Conductkoſten, ſ. Begräbnißkoſten.
Conductor, *m.* vodilo.
Conduitbericht, *m.* izvěšće o vladanju.
Conduite, *f.* vladanje (ponašanje).
Conduitliſte, *f.* listina o vladanju.
Confect, *n.* zaslada, sladkiš, slastice.
Conferenz, *f.* věća.
Conferenzberathung, *f.* věćanje.
Conferiren, *v. a.* sravniti; (berathen), věćati; ſ. Verleihen.
Conferirung, *f.* poděljenje.
Confeſſion, *f.* izpovědanje; izpověd.
Confeſſionar, *m.* izpovědnik.
Conſident, *m.* uzdanik.
Conſidentiel, *adj.* pouzdan.
Conſination, *f.* domaći zatvor.
Conſiniren, *v. a.* čuvati krajinu; (verweiſen), prognati (kamo).
Conſirmand, *m.* krizmanik, potvrdjenik.
Conſirmation, *f.* potvrda; (*theol.*) krizmanje, krizma, berma.
Conſirmiren, *v. a.* potvrditi, potvrdjivati; (*theol.*) krizmati.
Conſiscation, *f.* zagloba, ublagarenje, ubeglučenje.
Conſisciren, *v. a.* zaglobiti; ublagajniti; ublagariti, ubeglučiti*, plěnjati za državu.
Conſitent, ſ. Beichtkind.
Conſitiren, *v. n.* izpověditi; ſ. Beichten.
Conſituren, *pl.* sladkiš, slastice.
Conflict, *m.* suraz, suboj; (Streit), zavada, prepirka; in — gerathen, skosnuti se, zavaditi se.
Confluenz, *f.* ſ. Zuſammenfluß.
Conföderation, *f.* savez, suvez.
Conföderiren, *v. a.* sklopiti savez.
Conföderirte, *m.* saveznik, suveznik.
Conform, ſ. Gemäß; Gleichlautend.
Conformiren, ſ. Anbequemen.
Conformität, ſ. Gemäßheit.
Confortation, ſ. Stärkung.
Confrater, *m.* brat.
Confraterniſiren, *v. n.* pobratiti se.
Confrontation, *f.* suočitba, suočivanje, suočba; ſ. Gegenſtellung.
Confrontiren, *v. a.* den Beſchuldigten mit den Zeugen —, suočiti okrivljenika sa svědoci; ſ. Gegenüberſtellen.
Confrontirung, ſ. Confrontation.
Confundiren, *v. a.* pomesti, pomunjati; (beſtürzt machen), smesti, zabuniti.
Confus, *adj.* smeten, pometen; (beſtürzt), zabun; ein —er Kopf, smetenjak.
Confuſion, *f.* (Verwirrung), smeća, pometnja; (Beſtürzung), zabuna.
Confutation, ſ. Widerlegung.
Congé, oproštaj, razstanak.
Congenialität, ſ. Geiſtesverwandtſchaft.
Congeraal, ſ. Meeraal.
Congeriren, *v. a.* snositi, nakupiti.
Congeſtion, ſ. Blutandrang.
Conglomerat, *n.* gromača.
Conglutiniren, *v. a.* slěpiti.
Congregation, *f.* skupština; (*theol.*) skup, bratovština.
Congreß, *m.* sastanak, sbor; einen — halten, sastati se, sborovati.
Congrua, *f.* (duhovnička) plaća, bir.
Congruent, *adj.* jednak, skladan.
Congruenz, *f.* jednakost, skladnost.
Coniſch, ſ. Kegelförmig.
Conjectur, *f.* nagadjanje.
Conjugal, ſ. Ehelich.
Conjugation, *f.* sprezanje, sprega.
Conjunction, *f.* veznik; ſ. Verbindung.
Conjunctiv, *m.* vezni (način).
Conjuncturen, *pl.* kob.
Conjurant, *m.* urotnik.
Connexion, *f.* sveza, poznanstvo.
Conrector, *m.* suravnatelj.
Conſanguinität, ſ. Blutsverwandtſchaft.
Conſcribiren, *v. a.* popisati, popisivati.
Conſcription, *f.* popisivanje; popis.
Conſcriptions-, (in Zuſ.), popisni.
Conſcriptionsbezirk, ſ. Werbsbezirk.
Conſcriptionsbogen, *m.* popisnica.
Conſcriptionskoſten, *pl.* popisni trošak.
Conſcriptionsliſte, *f.* popisnica, popisna listina.
Conſcriptionsnummer, *f.* popisni broj.
Conſcriptionsoffizier, *m.* popisni častnik.
Conſcriptionspflichtig, ſ. Werbpflichtig.
Conſcriptionsprotokoll, *n.* popisnik.
Conſecration, *f.* svećenje, posveta.
Conſecriren, *v. a.* svetiti, posvetiti.
Conſecution, ſ. Folge, Nachfolge.
Conſecutiv, *adj.* potonji.
Conſeil, *n.* věće.
Conſens, *m.* privolja.
Conſentiren, *v. n.* privoliti.
Conſequent, *adj.* doslědan.
Conſequenz, *f.* doslědnost; (Folge), poſlědica.
Conſervateur, *m.* glavni šumar.
Conſervation, *f.* uzdržavanje.
Conſervationsbrillen, *pl.* čuvaće očali i. naočari.
Conſervativ, *adj.* udržni; —e Partei, udržna stranka.
Conſerviver, *m.* udržnik.
Conſervatorium, *n.* glasbeno učilište.
Conſerviren, *v. a.* udržati; učuvati.
Conſeſſus, *m.* sastanak, sědnica.
Conſiderabel, *adj.* znatan, znamenit; (anſehnl.), vidjen, ugledan, gledan, odličan.
Conſideration, ſ. Betrachtung; Hochſchätzung.

Digitized by Google

Consignation, *f.* naznačivanje, naznaka; (Ausweis), izkaz; ſ. Aufzeichnung.
Consigniren, *v. a.* die Acten —, naznačiti spise; (beſiegeln), zapečatiti; die Truppen —, okupiti čete; ſ. Aufzeichnen.
Conſilium, *n.* věče; — hálten, učiniti
Conſiſtent, *adj.* (haltbar), čvrst, držeć; (dauerhaft), dugovit, dugověčan, potrajni; (dicht), gust.
Conſiſtenz, *f.* gustina, gusloća; (Dauer), dugověčnost, potrajnost; obstanak.
Conſiſtorial-, (in Zuſ.), duhovnoga stola.
Conſiſtorialrath, *m.* prisědnik duhovnoga
Conſiſtorium, *n.* duhovni stol.
Conſobrini, ſ. Geſchwiſterkind.
Conſolation, *f.* utěha.
Conſolidation, *f.* učvršćivanje, učvrst *f.*; (Sicherung), oseguranje.
Conſolidiren, *v. a.* očvrstiti, utvrditi; (eine Schuld), osegurati (dug).
Conſoliren, *v. a.* utěšiti, umiriti.
Conſonant, *m.* suglasac.
Conſonanz, *f.* suglásje.
Conſorten, *pl.* ortaci; (*jur.*) suparnici, suparci.
Conſpirateur, *m.* urotnik.
Conſpiration, *f.* uróta, okletva.
Conſtabler, ſ. Feuerwecker; (in England), redar.
Conſtatiren, *v. a.* utvrditi, potvrditi; die Fähigkeit einer Perſon —, sposobnost čiju dokazati; (*jur.*) den Beſtand einer That —, sudno dokazati kako se je stvar dogodila.
Conſtatirung, *f.* — d. verbrecheriſchen That und des Thäters, dokazivanje (dokaz) zločina i zločinca.
Conſtellation, *f.* stanje zvězdah; (*fig.*)
Conſternation, ſ. Beſtürzung.
Conſtipation, ſ. Verſtopfung.
Conſtituante, *f.* ustavotvorni sabor.
Conſtituent, *m.* izpitnik; ſ. Vollmachtgeber
Conſtituiren, *v. a.* ustanoviti, postaviti; eine Geſellſchaft —, sastaviti, složiti družtvo; (ordnen), urediti; (verhören), saslušati; ſ. Belangen.
Conſtituirend, *adj.* —er Reichstag, ustavotvorni sabor.
Conſtituirt, *adj.* ustanovljen, postavljen; (eine Geſellſchaft), sastavljen.
Conſtituirung, *f.* — einer Gemeinde, uredjenje i. ustrojba občine.
Conſtitut, *m.* saslušanac, saslušanik.
Conſtitut, *n.* saslušak.
Conſtitution, *f.* (državni) ustav; (Körperbau), sastav těla, tělesna narav; ein Menſch von ſchwacher —, čověk slabe gradje.
Conſtitutionell, *adj.* ustavni.
Conſtitutionswidrig, *adj.* protiustavni.
Conſtriction, *f.* stega.
Conſtringentia, *pl.* stezala.
Conſtringiren, *v. a.* stezati.
Conſtruction, *f.* sastav; gradnja.
Conſtruiren, *v. a.* sastaviti; sagraditi, graditi.
Conſubſtantialität, *f.* istosućnost.
Conſubſtantiation, *f.* subitnost,
Conſul, *m.* zaklonik, konzul; ſ. Bürgermeiſter.
Conſulat, *n.* zaklonstvo, konzulát.
Conſulats-, (in Zuſ.), zaklonički, konzularni.
Conſulent, ſ. Rechtsfreund.
Conſuliren, *v. a.* iskati i. tražiti savěta (u koga).
Conſultation, *f.* věčanje; věča.
Conſultiren, *v. n.* věćati.
Conſument, *m.* trošilac.
Conſumiren, *v. a.* potrošiti, trošiti.
Conſumo, *n.* Conſumtion, *f.* potroš, potrošak; trošnja, trošitba.
Conſumo-Accis, Conſumo-Steuer, ſ. Verzehrungsſteuer.
Conſumtionsartikel, *m.* potrošna stvar, roba.
Contact, *m.* ſ. Berührung.
Contagiös, ſ. Anſteckend.
Contagium, *n.* prilěpčanje; ſ. Miasma.
Contamination, ſ. Beflečkung.
Contant, ſ. Comptant.
Contemplation, ſ. Beſchauung
Contemplativ, ſ. Beſchaulich.
Contemporär, *adj.* suvremeni, istodobni.
Content, *adj.* zadovoljan.
Contentiren, *v. a.* zadovoljiti (komu); namiriti (koga).
Conterfei, ſ. Abbild.
Conterfeien, ſ. Abbilden.
Conteſtation, *f.* priznaja; ſ. Beſtreitung.
Conteſtiren, *v. a.* priznati; ſ. Beſtreiten.
Contert, *m.* sveza (rěčih).
Contiguität, *f.* susědstvo, medjašenje.
Continent, *n.* kopno, suho, suha zemlja.
Continental, *adj.* kopneni.
Continentalfriede, *m.* mir na kopnu.
Continentalmacht, *f.* vlast na kopnu.
Continentalſyſtem, *n.* zagrada kopna.
Continenz, ſ. Enthaltung.
Contingent, *n.* dopadak, dotičak.
Continuation, ſ. Fortſetzung.
Continuell, *adj.* neprestani.
Conto, *n.* račun; à —, na račun; à — ſchreiben, pisati u račun, uračunati; auf mein —, na moj račun, na moj rovaš; — corrente, tekući račun; — ſeparato, ſ. Particular-—.
Contobuch, *n.* računik.
Contor, ſ. Comptoir.
Contoriſt, *m.* trgovački pisar.
Contour, *f.* nacrt, ocrt.
Contraband, ſ. Contrebande.
Contrabaß, *m.* glavni bas.
Contract, *m.* ugovor, pogodba.
Contract, *adj.* sgrčen; — werden, sgrčiti se.

Digitized by Google

Contraction, ſ. Verkürzung.
Contractmäßig, *adv.* po pogodbi.
Contractur, *f.* sgrčenost.
Contradiciren, *v. n.* protuslovíti.
Contradiction, ſ. Widerſpruch.
Contradictoriſch, ſ. Widerſprechend.
Contrahent, *m.* ugovornik, pogodnik.
Contrahiren, *v. a.* pogoditi se, pogadjati se; ugovoriti, ugovarati.
Contraindication, ſ. Gegenanzeige.
Contrair, *adj.* protivan, suprotivan; au —e, suprotivno; dapače.
Contramandiren, *v. a.* poreći (zapověd).
Contramandirung, *f.* — des Wechſels, poreka měnice.
Contraminiren, ſ. Contreminiren.
Contraordre, *f.* poreka; — geben, poreći zapověd i. nalog.
Contraponiren, *v. a.* protustaviti; (*merk.*) ſ. Abſchreiben.
Contraposition, *f.* ſ. Gegenſatz; (*merk.*) izpravak; (Deckung), obĕguranje (mĕnice).
Contraproteſt, *m.* protu-prosvĕd.
Contrapunkt, *m.* kontrapunkt.
Contraſignatur, *f.* nuzpodpis.
Contraſigniren, *v. a.* nuz podpisati.
Contraſt, *m.* razraz, neprilika.
Contraſtiren, *v. n.* prĕčkati se.
Contravenient, *m.* prekršnik.
Contravention, *f.* prekršaj.
Contravotiren, *v. n.* suprotivno glasovati.
Contreadmiral, *m.* pomorski podvojvoda.
Contreband, *adj.* zabranjen.
Contrebande, *f.* zabranjevina; eine Waaren— machen, oteti zabranjevinu.
Contrebandier, *m.* krijomčar.
Contrebandiren, *v. n.* krijomčariti.
Contrecarriren, *v. n.* raditi proti komu.
Contremine, *f.* protukop; suprotivni podkop; ſ. Gegenliſt.
Contreminiren, *v. a.* kopati proti podkopu.
Contreordre, ſ. Contraordre.
Contrerevolution, *f.* protivni prevrat.
Contrefignal, *n.* odjav.
Contribuent, *m.* porezaš, porezanik.
Contribuiren, *v. n.* porezovati, plaćati porez; ſ. Beitragen.
Contribution, *f.* porez, poreza.
Contributionale, *n.* porezni poslovi.
Contributionsfond, *m.* porezna zaklada.
Contributionsquantum, *n.* kolikoća, velikoća poreza.
Controle, *f.* prigled, prigledba.
Controleur, Controlor, *m.* prigledník.
Controliren, *v. a.* prigledati (čemu).
Controloramt, *n.* služba, ured prigledníka.
Controlpflichtig, *adj.* podvržen prigledu, pod prigledom.
Controlſchlüſſel, *m.* prigledniški ključ.
Controlverfahren, *n.* prigledni postupak.
Controlwaare, *f.* prigledu i. prigledbi podvržena roba.
Controlweſen, *n.* prigledstvo.
Controvers, *f.* razpra, prepirka.
Contumaz, *f.* (*jur.*) ogluha, okornost; (Quarantaine), lazaret, kontumac.
Contumazanſtalt, *f.* lazaret, kontumać.
Contumazdirector, *m.* ravnatelj kontumaca i. lazareta.
Contumazhaus, *n.* lazaret, kontumac.
Contumaziren, *v. a.* osuditi s ogluhe.
Contumazpaß, *m.* lazaretska putovnica.
Contumazurtheil, *n.* presuda s ogluhe.
Contuſion, ſ. Quetſchung.
Convaleſcenz, ſ. Geneſung.
Convenabel, *adj.* priličan, pristojan; probitačan.
Convenienz, *f.* pristojnost, uljudnost.
Conveniren, *v. n.* pristojati se; priličiti.
Convent, *m.* skup, skupština, sabor; ſ. Stift.
Conventikel, *m.* tajna skupština.
Convention, *f.* dogovor, ugovor.
Conventional, Conventionell, *adj.* ugovorni.
Conventionalſtrafe, *f.* ugovorna globa (kazan); (Vergütungsbetrag), naknadbina.
Conventionsfuß, *m.* dogovorna měra.
Conventionsmünze, Conventions-Silbermünze, *f.* dogovorni srebrni novac; in —, u srebru.
Conventual, ſ. Stiftsherr.
Convergent, *adj.* sveden, sutičan.
Convergenz, *f.* svodnja; sticaj, stik.
Convergiren, *v. n.* svoditi se; sticati se.
Converſation, *f.* razgovor; obćenje, divan.
Converſationslexikon, *n.* sveučni rěčnik.
Converſationsſprache, *f.* jězik za razgovor.
Converſationszimmer, *n.* sbornica.
Converſion, *f.* obraćanje; obrat.
Converſiren, *v. n.* razgovarati se, divaniti se.
Convertiren, *v. a.* obratiti.
Convertit, *m.* obraćenik.
Conver, *adj.* pupčast, izbočit.
Converglas, *n.* pupčasto staklo.
Converität, *f.* pupčatost, izbočitost.
Converſpiegel, *m.* pupčasto zrcalo.
Convict, *m* hranilište.
Convictoriſt, *m.* pitomac hranilišta.
Convictus, *adj.* obličen.
Convinciren, *v. a.* obličiti.
Convivium, ſ. Gaſtmahl.
Convocation, *f.* saziv.
Convocationsedict, *n.* sazivni razglas.
Convoi, *n.* pratnja.
Convoibrief, *m.* provodnica.
Convoyiren, *v. a.* pratiti, izpratiti.
Convulſion, *f.* trganje, sĕvanje, strepljenje; grč.
Convulſiviſch, ſ. Krampfhaft.
Cooperator, *m.* pomoćnik; (*theol.*) duhovni pomoćnik, podžupnik.
Coordination, *f.* poredjanje, poredja; uredba.
Coordiniren, *v. a.* poredjati; (regeln), urediti.
Coordinirt, *adj.* poredan; —, *adv.* poredo.
Copialien, *pl.* prepisarina.

Copiatur, *f.* prepis.
Copie, *f.* prepisak; bis hieher —, dovde prepisano.
Copičs, *adj.* obilat.
Copirbuch, *n.* prěpisnik.
Copiren, *v. a.* prepisati, prepisivati; (b. Mal.), preslikati.
Copiſt, *m.* prepisar.
Copulation, *f.* věnčanje.
Copulationsſchein, *m.* věnčanica.
Copuliren, *v. a.* věnčati; (b. Gärtnern), navući pisak, cěpiti na rovaš, pripojiti, spojavati.
Coquet, *adj.* vižlast.
Coquette, *f.* miga, namiguša, vižlica, vijoglava, zagledača, provijuša.
Coquetterie, *f.* namigivanje, očijukanje.
Coquettiren, *v. n.* namigivati, očijukati, očima strići.
Coralle, ſ. Koralle.
Coramiren, Coramiſiren, *v. a.* zasvědočiti, posvědočiti.
Cordial, *adj.* svesrdan, srdačan.
Cordialität, *f.* svesrdnost, srdačnost.
Cordon, *m.* uzica; (*mil.*) stega, kordun; einen — aufſtellen, postaviti stegu; (Bauk.), pojas; einen — ziehen, opasati.
Cordoniſt, *m.* kordunaš.
Cordwan, *m.* kordovan.
Coriander, ſ. Koriander.
Corinthen, *pl.* sušci.
Cornelkirſche, Cornelle, ſ. Kornelkirſche.
Cornet, *m.* stěgonoša.
Cornette, *f.* stěg.
Corollarium, *n.* izvodak.
Corporal, *m.* desetnik, kaplar.
Corporalſchaft, *f.* desetina, kaplarija.
Corporation, *f.* sbor, tělo.
Corps, *n.* sbor, četa; — diplomatique, poslanički sbor.
Corpulent, *adj.* gojan, debeo, pretio, krupan, stapast.
Corpulenz, *f.* debljina, pretilost, krupnoća.
Corpus, *n.* — delicti, predmet zločina; — juris, zakonik.
Correalität, *f.* sudužnost, zajednička obvezanost (za cělu stvar).
Correct, *adj.* izpravan.
Correction, *f.* popravak, izpravak.
Correctionell, *adj.* popravni; —es Gericht, popravni sud.
Correctionsanſtalt, *f.* Correctionshaus, *n.* popravnica.
Correctionsmittel, *n.* popravilo.
Correctiv, ſ. Correctionell.
Corrector, *m.* izpravljač.
Correctur, *f.* popravak; izpravak.
Correcturbogen, *m.* izpravnica.
Correlation, *f.* uzajamnost, zaměnito odnošenje.
Correlativ, *adj.* uzajamni, zaměnit.
Corrent, ſ. Courant.
Correpetiren, *v. a.* opetovati (nauk).
Correpetitor, *m.* opetovnik.
Correſpondent, *m.* dopisnik; (*merk.*) trgovački, prometni prijatelj.
Correſpondenz, *f.* ämtliche —, uredovno podpisivanje; (Brief), dopis.
Correſpondenzkarte, *f.* (b. Poſt.), listovnica, listopis.
Correſpondenznachricht, *f.* dopisni glas: —en zufolge, pišu nam, piše nam se; dopisi kažu, da.
Corridor, *m.* trěm; potremak; (Zwiſchengang), prohodište.
Corrigentia, *pl.* (*med.*) popravila.
Corrigiren, *v. a.* popraviti; (Druckfehler —), izpraviti, izpravljati.
Corrodentia, *pl.* ſ. Aßmittel.
Corrobiren, *v. a.* razjesti, izgristi.
Corroſiv, *n.* jědilo.
Corrupt, *adj.* pokvaren.
Corruption, *f.* pokvarenost; ſ. Beſtechlichkeit.
Corſar, *m.* gusar.
Corſet, *n.* doramak, jelek; ſ. Mieder.
Corvette, *f.* korveta.
Coryphäus, *m.* kolovodja.
Coſinus, *m.* dostava.
Coſmetiſch, ſ. Koſmetiſch.
Coſtüm, *n.* nošnja, kroj.
Cotangente, *f.* sukosnica.
Cotelette, *f.* rebarca.
Coterie, *f.* družbinica.
Cottillon, *m.* provlak, kotiljon.
Cottus, ſ. Kaulquappe.
Couchen, *v. n.* skunjiti se; couche! cuki!
Coujon, *m.* lopov, hulja, ništarija.
Coujoniren, *v. a.* psovati, karati; (plagen), mučiti, trapiti.
Coulage, *f.* izkapina.
Coulant, *adj.* tekući; (v. Schrift.), povaljen.
Couleur, mast, boja*.
Couliſſe, *f.* (kazališni) tin, kulisa.
Coup, *m.* udar, mah.
Coupiren, *v. a.* odsěći; (ein. Pferdſchweif), kusiti; eine Krankheit —, zavarčiti bolest; ſ. Abheben, (Karten).
Coupirt, *adj.* —e Gegend, premrežena okolica.
Couplet, *n.* koleda.
Coupon, *m.* Zinſen —, (dobitni i. kamatni) ureznik, odrezak.
Cour, *f.* dvor; ſ. Aufwartung; — machen, udvoravati se, omiljati se, ašikovati.
Courage, *f.* srčanost, hrabrost.
Couragirt, *adj.* srčan, hrabar.
Courant, *adj.* (v. Münz.) idući, tekući; (v. Waaren), ſ. Current.
Courantgeld, *n.* idući novac.
Courier, *m.* tekić, teklić, ulak, tatarin.
Courmacher, *m.* laskavica, ulizica, ašikdžija.
Cours, *m.* tečaj; (v. Geld), hod, tečaj; dieſe Geldſorte hat keinen — mehr, die-

Digitized by Google

ſes Geld iſt nicht mehr im —e, ovi novci neidu više; (Wechſelcours), die —e ſind gefallen, pala je mënicam vrednoća; wie ſtehen die —e? kako idu mënice? dieſer Artikel iſt außer —, ova se roba nekupuje više; der Poſtwagen hat einen andern — eingeſchlagen, pošta je udarila drugim putem.

Coursbericht, *m.* hodni glas.

Coursbeſtimmung, *f.* odredjaj hoda.

Coursdifferenz, *f.* razlika hoda.

Courſiren, *v. n.* (v. Geld), ići, kolati, okolovati; es courſirt das Gerücht, pogovara se, glasa se.

Courszettel, *m.* hodnica.

Courtage, ſ. Senſarie.

Courtine, *f.* prevës, zastor.

Courtoiſie, *f.* udvornost.

Courtiſan, *m.* udvorica.

Couſin, *m.* bratučed.

Couſine, *f.* bratučeda.

Couvert, *f.* zavitak; ſ. Gedeck.

Couvertiren, *v. a.* zaviti.

Crater, ſ. Krater.

Cravate, ſ. Halsbinde.

Crayon, ſ. Kreideſtift.

Creatur, *f.* stvor, stvorenje.

Credenz, *f.* pojnica,

Credenzen, *v. a.* naslužiti (n. p. čašu vina), služiti.

Credenzer, *m.* čašnik, služnik.

Credenzteller, *n.* podnos, služavnik, podčašnjak.

Credenztiſch, *m.* Credenzzimmer, *n.* pojnica.

Credit, *m.* věresija, věra, věrivo; auf —, věresijom, na věru; auf — verkaufen, prodati na poček i. priček; er genießt ausgebreiteten —, svagdě mu se věruje; er genießt einen beſchränkten —, slabo mu se věruje; dieſe Actien haben keinen — mehr, ove dionice nevrěde; ſeinen — ruiniren, podkopati si pověrenje; (Haben), imovina.

Creditanſtalt, *f.* věresište, věrovaonica, věrovni zavod.

Creditbrief, *m.* věrovnica; ſ. Beglaubigungsſchreiben.

Creditbuch, ſ. Creditsbuch.

Creditiren, *v. a.* dati na věru, poček i. priček; uvěresijati (koga); (anvertrauen), pověriti; ſ. Gutſchreiben.

Creditiv, *n.* věrodajnica.

Creditor, *m.* věrovnik, věritelj, pověritelj.

Creditoren-Ausſchuß, *m.* odbor věrovnikah.

Creditores, *pl.* Creditorſchaft, *f.* věrovnici, věritelji.

Creditsbuch, *n.* věresijnik, věrivnik.

Creditscaſſa, *f.* věrovna pěneznica.

Creditspapier, *n.* věrovni papir, věresijnica.

Creditsweſen, *n.* věresijstvo, věrivnost.

Credo, *n.* věrovanje.

Credulität, *f.* lakověrnost.

Creiren, *v. a.* imenovati, postaviti.

Creme, *f.* skorup; (*fig.*) cvět, jezgra.

Cremor Tartari, ſ. Weinſteinrahm.

Creneau, puškarnica.

Creneliren, *v. a.* puškarnice napraviti.

Crepiren, *v. n.* (gem.) crknuti, crkavati.

Creſcendo, *adv.* rastom.

Criba, *f.* propaostvo; (unverſchuldete —), postradanje; in — gerathen, propasti; postradati; er iſt —, propao je; leichtſinnige —, krivično propaostvo.

Cribafall, *m.* slučaj propaostva.

Cribatar, *m.* propalica; postradalac.

Criminal, *adj.* zločinstveni; (Straf-), kazneni.

Criminalcodex, *m.* kazneni zakonik.

Criminalfall, *m.* zločinstveni slučaj.

Criminalgericht, *n.* zločinstveni sud. ſ. Strafgericht.

Criminaliſt, *m.* kaznoznanac; (Verbrecher), zločinac, zlikovac.

Criminalprocedur, *f.* zločinstveni postupak; ſ. Strafverfahren.

Criminalproceß, *m.* zločinstvena (kaznena) parnica.

Criminalrecht, *n.* kazneno pravo.

Criminalrechtsfall, *m.* zločinstvena pra; kaznopravni slučaj.

Criminalrichter, *m.* zločinstveni sudac.

Criminalrichter-Amt, *n.* zločinstveno sudstvo.

Criminalunterſuchung, *f.* zločinstvena iztraga, zločinstveno iztraživanje.

Criſe, ſ. Kriſis.

Critiſch, ſ. Kritiſch.

Croiſaden, ſ. Kreuzzüge.

Croquis, nacrt.

Croquiren, *v. a.* nacrtati.

Crösusreich, *adj.* bogat kao Gavan.

Crucifix, *n.* propelo, razpelo.

Crud, *adj.* sirov, prësan.

Cryptogam, *adj.* tajnocvětan, tajnobračan; —e Pflanzen, tajnocvětke.

Cryptogamie, *f.* tajnobračje.

Cubebe, *f.* (*Piper Cubeba*), kubeba; (große Roſinen), morsko groždje.

Cubikfuß, *m.* stopa-kockovača.

Cubikinhalt, *m.* kockovina, tělovina.

Cubikklafter, *f.* hvat-kockovac.

Cubikmaß, *n.* kockova měra.

Cubikwurzel, *f* kockovi i. treći korěn.

Cubikzahl, *f.* kockovi broj.

Cubiren, *v. a.* kockovati.

Cubiſch, *adj.* kockovi, kockast.

Cubus, *m.* kostka, kocka.

Culiſſe, ſ. Couliſſe.

Culmination, *f.* vrhovanje.

Culminationspunkt, *m.* vrhovnik.

Culminiren, *v. n.* vrhovati.

Culpa, *f.* krivnja; krivica; (*jur.*) nemar, nerazbor.

Culpabel, *adj.* prěkoran.

Cultivateur, ſ. Anbauer.

Digitized by Google

Cultiviren, *v. a.* sadliti; (urbar machen), težiti; krčiti; (ausbilden), obrazovati; die Wissenschaften —, učiti znanosti.

Cultivirt, *adj.* —er Boden, pitom *f.* pitomina; radjena, obradjena, težana, milovana zemlja, težanica.

Cultur, *f.* s. Anbau,; Bildung; (Bearbeitung des Landes), težanje, teg, obradjivanje zemlje.

Culturaufwand, *m.* težni trošak

Culturfähig, *adj.* težatni.

Culturgattung, *f.* način težanja i. obradjivanja, težitba.

Culturgeschichte, *f.* pověstnica obrazovno-sti.

Culturland, *n.* (Boden), pitom *f.*, pitomina.

Culturpflanze, *f.* sadjeno i. pitomo bilje.

Cultus, *m.* bogoštovje; (Religionsübung), služba Božja, bogoslužje.

Cultus- (in Zus.) bogoštovni.

Cultusminister, *m.* popečitelj bogoštbyja i. duhovnih poslovah.

Cultuszweck, *m.* bogoštovna svrha.

Cumulation, *f.* gomilanje, nagomilanje.

Cumulativ, *adj.* skupni, nakupni.

Cumulativcassa, *f.* nakupna pěneznica.

Cumuliren, *v. a.* gomilati, nagomilati; die Strafen —, više kaznih zajedno naložiti.

Cur, *f.* lěčba, lěčitba; einen in die — geben, dati koga na lěkare.

Currand, *m.* skrbljenik, starostnik.

Curandin, *f.* skrbljenica, starostnica.

Curanstalt, *f.* lěčionica.

Curatel, *f.* skrbnja, skrbstvo, starostvo.

Curatelbehörde, *f.* skrbstvena i. starateljska oblast.

Curatelsdecret, *n.* skrbstvena i. starateljska postavnica.

Curatelsenthebung, *f.* ukinuće skrbstva.

Curatelsgegenstand, *m.* skrbstveni predmet.

Curatelsrechnung, *f.* skrbnički i. starateljski račun.

Curatelstabelle, *f.* skrbstveni i. starostveni izkaz.

Curatelsverhängung, *f.* stavljanje pod skrbnika i staratelja.

Curativ, *adj.* lěčbeni.

Curator, *m.* skrbnik, skrbitelj, staratelj, pomnjik.

Curatorspflicht, *f.* skrbnička i. starateljska dužnost.

Curcume, *f.* (*Curcuma longa*), žutnjak.

Curcumagelb, *n.* žutnjakovina.

Curgeld, *n.* lěkarina.

Curia, *f.* věćnica.

Curialstyl, *m.* službeni i. uredovni slog.

Curios, *adj.* čudan.

Curiosität, *f.* Curiosum, *n.* rědka stvar, čudilo, čudovište.

Curiren, s. Heilen.

Curmethode, *f.* način lěčenja.

Curort, *m.* lěčište.

Curpfuscher, *m.* nadri-lěčnik, nadri-vidar.

Curpfuscherei, *f.* nadri-lěkarstvo.

Currende, *f.* okružnica, okolnica.

Current, *adj.* tekući; (v. Geld), iduci, hodni; (v. Waaren), svakdanji, sebični.

Currentschrift, *f.* povaljeno pismo.

Currentwaare, *f.* svakdanja, sebična roba.

Curschmied, *m.* konjski vidar.

Cursiren, s. Coursiren.

Coursivschrift, *f.* povaljeno pismo.

Cursus, s. Cours.

Custos, *m.* čuvar; s. Wathhüter.

Cyana, *f.* s. Kornblume.

Cyklop, *m.* divljan.

Cyclus, *m.* kolo; povorka.

Cylinder, *m.* obalac, valj.

Cylinderförmig, *adj.* obao; —, *adv.* na obalac.

Cylinderuhr, *f.* ura-valjkovica.

Cylinderschnellpresse, *f.* valjevito brzo tiskalo.

Cylindrisch, *adj.* obao.

Cymbel, *f.* poludrica, poudrica, cimbulje; — schlagen, cimbuljati.

Cymbelschläger, *m.* cimbuljaš.

Cynisch, *adj.* paski, neopran.

Cypergras, *n.* (*Cyperus*), šilj.

Cypresse, *f.* (*Cypressus sempervivens*), čepris, čemprez.

Cytoblast, *m.* staničnjak.

Czar, *m.* car.

Czako, *m.* čako.

D.

Da, *adv.* ovdě, tù; — sind sie, evo ih; dieser da, evo ovaj; der da, eno onaj; da hast du Geld, evo ti novacah; in einer Stadt, da mich Niemand kennt, u gradu gdě me nitko nepoznaje; von da, odavde, odatle; da soll schon Rath werden, tomu će se već pomoći; hier und da, gděšto gdě i gdě, kojegdě; da wirst du es erst fühlen, onda ćeš istom ćutiti; —, *conj*: da er ihn erblickte, kad ga zagleda; da ich einmal hier bin, buduć da sam ovdě; da du hingehst, so könntest du . . . , kako sad ideš onamo, mogao bi . . .; warum handelst du so, da du weißt daß es mich betrübt, zašto to radiš, znadući, da me to žalosti; du sitzest, da du doch eilen solltest, ti sědiš, a imao bi se žuriti.

Digitized by Google

Dabei, *adv.* kod toga, pored toga, polag toga, uz to; ich möchte dich gerne dabei haben, rad bih, da tu budeš; er will überall — sein, svagdě hoće da bude; ich war nicht —, mene ondě nije bilo; ich bin —, nijesam s razkide; pristajem; es bleibt —, s. Bleiben; — wird es nicht bleiben, neće tako ostati.

Dabeibleiben, *v. n.* ovdě (ondě) ostati.

Da capo, (*mus.*) iznova.

Dach, *n.* krov; das Dach aufsetzen, nastaviti krov; ein Gebäude unter — bringen, pokriti kuću; das — decken, pokriti krov; ein Dach mit Stroh —, pošiti kuću; ein — bauen, kroviti; einem — und Fach geben, oskrbiti koga; einem auf dem —e sein, podpaziti koga; er hat weder —, noch Fach, nema kuće ni kučišta; da ist gleich Feuer im —e, odmah uzavre, umah plane.

Dachanzug, *m.* priročak, parožak.

Dachbalken, *m.* poklop.

Dachbaum, *m.* pozidnica.

Dachboden, *m.* tavan; podkrovlje.

Dachdecker, *m.* pokrivač, krovar.

Dachdecken, *n.* Dachdeckung, *f.* pokrivanje; (mit Stroh), pošav.

Dacheinlattung *f.* žiočenjo, letvanje

Dachente, *f.* (*Colymbus minor*), manji slapnik i. potapljač.

Dachfahne, *f.* Wetterfahne.

Dachfenster, *n.* krovni prozor.

Dachfette, *f.* podporak.

Dachfirst, *f.* First.

Dachflechte, *f.* (*Lichen vulpinus*), krovni lišaj.

Dachförmig, *adj.* krovast.

Dachforst, *f.* Dachspitze.

Dachgeschoß, *n.* podkrovlje, podkrovni boj, sprat.

Dachgesperre, *n.* ves.

Dachgiebel, *f.* Giebel.

Dachhammer, *m.* uzbijač.

Dachig, *f.* Ziegeldachig. [vaš.

Dachkäfer, *m.* (*Carabus fastigiator*), kro-

Dachkammer, *f.* podkrovnica.

Dachkehle, *f.* krovna žlěbina.

Dachlatte, *f.* žioka, letva.

Dachlucke, *f.* vidělica.

Dachmarder, *f.* Hausmarder.

Dachmoos, *f.* Dachflechte.

Dachmulde, *f.* krovna žlěbina.

Dachnase, *f.* krović.

Dachrecht, *f.* Traufrecht.

Dachreiter, *m.* nakrovnjak. (toranj).

Dachrinne, *f.* oluk, slěvak.

Dachröhre, *f.* strěšna cěv. [vac.

Dachs, *m.* (*Ursus Meles*), jazavac, jaz-

Dachsbau, *m.* jazbina, jazvina.

Dachschaube, *f.* ritak, šop.

Dachschiefer, *m.* krovna tinja i. skrilja.

Dachschindel, *f.* šindra, šindala.

Dachschwelle, *f.* poklop.

Dächseln, *v. a.* hajkati jazavca.

Dachsfalle, *f.* jazavčja stupica i. pastulja.

Dachsfänger, *f.* Dachshund.

Dachsfell, *n.* jazavčja koža, jazavčevina.

Dachsfett, *n.* jazavčje salo.

Dachsfleisch, *n.* jazavčina.

Dachsgabel, *f.* vile za jazavce.

Dachsgraben, *n.* razkapanje jazbine.

Dachsgrau, *adj.* jazavčast.

Dachshaube, *f.* mreža za jazavce.

Dachshöhle, *f.* jazbina, jazvina.

Dachshund, *m*, (pas-) jazavčar.

Dachsjagd, *f.* lov na jazavce.

Dachskriecher, *m.* jazavčar.

Dachsloch, *n.* jazbina, jazvina.

Dachspann, *m.* podložak.

Dachsparren, *f.* Sparren.

Dachspitze, *f.* slěme.

Dachsvließe, *f.* šašoljak.

Dachsröhre, *f.* s. Dachsloch.

Dachsschmalz, *f.* Dachsfett.

Dachsschwarte, *f.* Dachsfell.

Dachstein, *m.* krovnica; s. Dachziegel.

Dachstroh, *n.* krovina.

Dachstübchen, *n.* podkrovnica.

Dachstuhl, *m.* klobuk.

Dachstuhlsäule, *f.* krovni stup.

Dacht, s. Daht.

Dachtel, *f.* (gem.) pljuska, zaušnica.

Dachteln, s. Ohrfeigen.

Dachtraufe, *f.* (Dachtraufenwasser), strošina, kapavica; (Dachrand), streha.

Dachtraufenziegel, *f.* najdolnji crěp.

Dachtrespe, *f.* (*Bromus tectorum*), gorski ovsik.

Dachung, s. Dachdecken.

Dachworsprung, *m.* streha.

Dachwerk, *n.* krov.

Dachwurz, s. Hauswurz.

Dachziegel, *m.* crěp, krovnica; hohler —, žlěbnjak.

Dachziegelförmig, *adj.* crěpovit.

Dadurch, *adv.* (hierdurch), ovuda; (dort durch), onuda, tuda; er wird — nichts bewirken, tim neće ništa opraviti.

Dafern, *conj.* ako.

Dafür, *adv.* zato; ich danke —, hvala na tom; — hilft kein Mittel, tomu neima lěka; er gibt sich — aus, gradi se tim, kaže da je..; ich kann nichts —, ja nisam kriv; — halten, mniti, misliti, sečiti; — stehen, jamčiti za to.

Dafürhalten, *n.* mněnjo; meines —s, po mojem mněnju, po mojoj misli.

Dagegen, *adv.* proti, suprotiv tomu, (protiv toga); — hilft kein Mittel, tomu neima lěka, ich habe nichts —, nekratim; er hat — etwas einzuwenden, on tomu zabavlja, prigovara; on tomu znade prigovora; — sein, upirati se tomu; — halten, sravniti, prispodobiti; — handeln, drugčije raditi; prekršiti;

dein Vermögen ist nichts —, tvoje bogatstvo nije ništa prama tomu i. sproču toga; —, *conj.* ich habe Niemand beleidigt, — vielen geholfen, ja nijesam nikoga uvrědio, a mnogoga sam pomogao; er ist mein Feind, — bist du mein Freund, on mi je neprijatelj, al ti si mi prijatelj.

Daguerotyp, *n.* světlopis.

Daguerotypist, *m.* světlopisac.

Dahangen, *v. n.* viseti.

Daheim, *adv.* kod kuće, doma.

Daher, (Dahero), *adv.* — muß er kommen, odanle, odatle, odtuda mora da dodje; (von hier), odavde; es mag — kommen, tomu je valjda uz ok, to valjda odtuda dolazi; ich vermuthe es —, ja to nagadjam, jer . . ; (hieher), ovamo, amo; du kannst dich — nicht beklagen, nemožeš se dakle tužiti; (Zeit), es ging bis — recht gut, do sada je sve dobro išlo.

Daherbeben, *v. n.* drhćuć i. strepeć doći, dolaziti.

Daherblicken, *v. n.* blistati se amo.

Daherbrausen, *v. n.* dohujiti amo.

Daherdrohen, *v. a.* zaprětiti, zaprečivati.

Daherfahren, *v. n.* dovoziti se; er fährt daher wie ein Fürst, vozi ti se kao ban.

Daherfallen, *v. n.* amo pasti.

Daherfliegen, *v. n.* letěti, doletěti amo.

Dahergehen, Dahergießen, Daherglänzen, Dahergleiten, usw. dolaziti, dolěvati, sijati se, dokliznuti se itd. amo.

Daherkommen, *v. n.* nalaziti, nalězti.

Dahero, s. Daher.

Daherschlendern, *v. n.* basati, ljumati, trapati, bavrljati.

Dahier, *adv.* ovdě, tu.

Dahin, *adv.* onamo, tamo; bis —, dotle; — ist es mit mir gekommen, dotle je došlo; došlo mi je, da . ; seine Meinung ging —, on je mnio i. mislio; die Freuden sind —! ode radost! es ist —! bilo i bitisalo! seine Bemühungen gehen —, . . ; on o tom nastoji, da . . .

Dahinblühen, *v. n.* s. Verblühen; vehnuti.

Dahinaus, *adv.* ovuda, onuda, tuda.

Dahinbrausen, *v. n* odhujiti.

Dahinbringen, *v. a.* onamo doněti; ich habe ihn nicht dazu bringen können, es zu thun, nijesam ga mogao privoleti, da to učini.

Dahineilen, s. Hineilen.

Dahinfahren, *v. n.* odvezti se onamo; (v. d. Zeit), prolaziti.

Dahinfallen, s. Hinfallen.

Dahinfliegen, *v. n.* odletěti; die Zeit fliegt dahin, vrěme leti; das Leben fliegt dahin, život prolazi.

Dahinfließen, *v. n.* odtěcati, teći.

Dahingeben, sich, *v. r.* Christus hat sich für uns dahingegeben, Isukrst se je za nas žrtvovao.

Dahingehen, *v. n.* onamo ići; (*fig.*) prestaviti se, preminuti.

Dahingleiten, *v. n.* proletěti, odkliznuti se.

Dahinhaben, *v. a.* seinen Lohn —, primiti platu.

Dahinlaufen, *v. n* trčati onamo, odtrčati.

Dahinleben, *v. n.* s. Verleben; (*fig.*) ludo življeti.

Dahinmüssen, *v. n.* morati onamo ići.

Dahinnehmen, *v. a.* primiti.

Dahinquellen, *v. n* teći.

Dahinraffen, s. Wegraffen.

Dahinrauschen, *v. n.* prošumiti.

Dahinreißen, s. Hinreißen.

Dahinscheiden, s. Hinscheiden.

Dahinschießen, *v. n.* munuti, šiknuti, strleknuti, smuknuti, trnapiti onamo.

Dahinschlafen, *v. n.* zaspati, spavati; s. Entschlafen.

Dahinschlüpfen, *v. n.* šmrcnuti, šmignuti.

Dahinschmachten, *v. n.* ginuti, čeznuti.

Dahinschmelzen, *v. n.* topiti se.

Dahinschwinden, s. Schwinden.

Dahinsein, *v. n.* alle meine Hoffnungen sind dahin, ode sva nada; Alles ist dahin, sve je propalo.

Dahinsinken, s. Hinsinken.

Dahinsprengen, *v. n.* projuriti; odjuriti.

Dahinstehen, *v. n.*, es steht dahin ob er wieder gesund wird, nezna se i. Bog zna, hoće-li ozdraviti; das steht noch dahin, to jošte nije izvěstno.

Dahinstellen, *v. a.* metnuti onamo; ich stelle es dahin, ob sich die Sache so verhält, stavit ću, da je sve onako; etwas dahin gestellt sein lassen, staviti.

Dahinsterben, *v. n.* preminuti.

Dahinstreifen, s. Hinstreifen.

Dahinstürmen, s. Hinstürmen.

Dahinstürzen, s. Hinstürzen

Dahintaumeln, *v. n.* odteturati.

Dahinten, *adv.* izza toga, za tim; — bleiben, ostati od traga i. s traga.

Dahinter, *adv.* za tim; izza toga, statt sich vor die Thür zu stellen, stellte er sich —, mesto da pred vrata stane, stao je za nje; es steckt sicher ein Betrug —, jamačno tu ima prěvare; ich will schon — kommen, doznat ću to ja; ja ću tomu već u trag ući.

Dahinwandeln, *v. n.* odšetati.

Dahinwelken, *v. n.* vehnuti, uvehnuti.

Dahinwerfen, s. Hinwerfen.

Dahinziehen, s. Wegziehen.

Dahlen, s. Tändeln.

Daliegen, *v. n.* ovdě, ondě ležati.

Dalk, s. Dintenkleks.

Damalig, *adj.* ondašnji, tadašnji.

Damals, *adv.* onda, tada.

Digitized by Google

Damascener, *adj.* damascenski; demeski; plamenit.
Damascenerarbeit, *f.* demesko i. damascensko dělo. [čija.
Damascenerklinge, *f.* demeskinja, dimiš-
Damascenerpflaume, *f.* bardaklija.
Damascenerſtahl, *m.* džever.
Damasciren, *v. a.* plameniti.
Damaſt, *m.* izmet, kamka, damast, šamaladža; — weben, izmetati; (am Stahle), plamenitost.
Damaſtartig, *adj.* poput izmeta, damasta.
Damaſten, *adj.* izmetan, kamčatan, damastan.
Damaſtſtuhl, *m.* izmetne krosne.
Damaſtweber, *m.* izmetar, damastar.
Dambock, ſ. Damhirſch.
Dambret, ſ. Damenbret.
Dame, *f.* gospodja (gospoja), gospa; (b. Türk.) kaduna; (im Kartenſp.) gornjak; (im Schach.) kraljica; (im Damenſp.) dama.
Damenbret, *n.* kockavica (kostkavica).
Damenfeſt, *n.* gospojinska svetkovina.
Damenkleid, *n.* gospojinska haljina.
Damenkleidermacher, *m.* ženski krojač.
Damenpapier, *n.* gospojinski papir.
Damenſalon, *m.* gospojinska dvorana.
Damenſattel, *m.* žensko sedlo.
Damenſpiel, *n.* dama (igra).
Damenſtein, *m.* kamen, šaška.
Damenſtift, *n.* gospojinski zavod.
Damentuch, *n.* polusukno.
Damhirſch, *m.* (*Cervus dama*), lanjac, jelen-šarenjak.
Damhirſchkuh, *f.* lanj.
Dämiſch, *adj.* benast, šumast, suludast; ſ. Verrückt.
Damit, *adv.* — wird er nichts ausrichten, s tim neće ništa opraviti; — will ich ſoviel ſagen, time hoću da kažem; nur heraus —, samo ti daj; samo ti reci! —, *conj.* (auf daß), da.
Damkuh, ſ. Damhirſchkuh. [tovan.
Dämlich, *adj.* ſ. Dämiſch; mamuran; vra-
Damm, *m.* gat; (Erd—), sip, nasip, nasap, kop *f.*; dem Waſſer einen — entgegenſetzen, zagatiti, zajaziti vodu; (*med.*) prepona.
Dammbau, *m.* gradjenje sipovah.
Dammbruch, *m.* provala nasipa.
Dammeln, *v. n.* budaliti, ludovati.
Dämmen, *v. a.* nasipati, graditi sip i. nasip; einen Fluß —, zagatiti, zajaziti rěku; ſ. Schlemmen.
Dammerde, *f.* sipovna zemlja, sipovnica; (Tageerde), smolnica; ſchwarze —, crnica, crnjača.
Dämmerglück, *n.* zora od sreće.
Dämmergrau, *n.* sumrak.
Dammerhaltung, *f.* uzdržavanje nasipa i. gata.
Dämmerhell, *adj.* osvitan.
Dämmerig, *adj.* sumračan; —es Wetter, pótmurno vrěme; wir haben ein —es Wetter, natmurilo i. natmušilo se je vrěme; es wird ſchon —, sumrak se hvata; das iſt ein —er Menſch, ovaj se istom s pameću bori.
Dämmerlich, *adj.* sumračan, sumračljiv.
Dämmerlicht, *n.* sumračna světlost; osvit.
Dämmern, *v. i.* es dämmert (es wird hell), sviće, svanjiva; der Tag dämmert, dani se; dämmernd, osvitan; der —e Tag, osvitak, osvit, razsvitak; (es wird dunkel), der Abend dämmert, sutoni se; smrkava se, smrče se, sumračje se hvata; dämmernd, sumračan; eine —e Hoffnung, tanka nada; —, *v. a.* mračiti, pomračiti.
Dämmerſchein, *m.* ſ. Dämmerlicht.
Dämmerſtrahl, *m.* svićuca zraka.
Dämmerſtunde, *f.* popasno doba.
Dämmerung, *f.* (Morgen—), sěrak, prozorje, sudanje, osvitak, razsvitak; (Abend—), sumrak, sumračina, popasno doba; suton; ich komme in der —, doći ću kad se posumrači; (*fig.*) mrak, tmuša.
Dämmerungsfalter, ſ. Abendfalter.
Dämmerungskreis, *m.* sumračni krug.
Dämmerungslicht, ſ. Dämmerlicht.
Dämmerungsweg, *m.* sumračni put.
Dämmerungszeit, *f.* popasno doba, sumračje.
Dammfuß, *m.* dno od nasipa.
Dammgegend, *f.* (*Perinaeum*), prepona.
Dammholz, *n.* tučak.
Dammmeiſter, *m.* nasipnik.
Dammmuskel, *m.* preponska mišica.
Dammſchlagader, *f.* preponska odihavica.
Dammſetzer, *m.* sipar.
Dammſtock, *m.* sipokaz. [drum.
Dammweg, *m.* nakopana, nasipana cesta; Dammwehr, *n.* gat, zajaz.
Dammweide, *f.* (*Salix Helix*), žuta vrba.
Dämon, *m.* běs; hudoba, hudobština.
Dämoniſch, *adj.* běsomučan, vragoloman.
Dampf, *m.* (Dunſt), para; sapa; hlap; (Rauch), dim, kad; (b. Pferd.), neduha; (v. Menſchen ſcherz.), letipas, větrogonja. [pionica.
Dampfapparat, *m.* pareća sprava; hla-
Dampfauflöſung, *f.* parna raztopina.
Dampfbad, *n.* parna kupelj; (Ort), parno kupalište; (*chem.*) para; ſ. Dunſtbad.
Dampfboot, *n.* parobrod.
Dampfel, *n.* kvas, kvasac.
Dampfen, *v. n.* pušiti se, kaditi se, dimiti se; er dampft recht, magli; —, *v. a.* pušiti; ſein Pfeifchen —, cmoljiti, pušiti, piti lulu.
Dämpfen, *v. a.* (*mus.*) tušiti, tišati; mit gedämpfter Stimme, promuklim glasom; (*mus.*) muklo; Feuer —, pri-

dušiti, potušiti, utušiti, ugasiti, utrnuti, gasiti, dušiti, tušiti, trnuti vatru; die Glut —, potuliti, prigasiti žeravku; einen Aufruhr —, ugasiti, utušiti bunu; den Muth —, podsěći krila; Fleisch —, pirjaniti, tenjati* meso.

Dampfer, ſ. Dampfboot.

Dämpfer, *m.* gasiljka; (*mus.*) tušilo.

Dampffaß, *n.* parni sud.

Dampfförmig, *adj.* parovit.

Dampfgetriebe, *n.* parokret.

Dämpfhorn, *n.* gasiljka.

Dämpfig, *adj.* nedušan, sipljiv.

Dampfkraft, *f.* parna sila.

Dampfloch, *n.* oduška; sopot.

Dampfmaſchine, *f.* parostroj, parokret.

Dampfmeſſer, *m.* paroměr.

Dampfmiſt, *m.* parni gnoj.

Dämpfmittel, ſ. Palliativ.

Dampfmühle, *f.* paromlin, parni mlin.

Dampfnudel, *m.* šećirić.

Dampfpreſſe, *f.* parni tisak.

Dampfpumpe, *f.* parni smrk, parna sisaljka.

Dampfqualm, *m.* gust dim.

Dampfröhre, *f.* parnjak.

Dampfſchiff, *n.* parobrod, parnjača(-laja).

Dampfſchifffahrt, *f.* parobrodarstvo, paroplovba.

Dampfſchifffahrts-Geſellſchaft, *f.* parobrodarsko družtvo.

Dampfſchifffahrts-Unternehmung, *f.* parobrodarsko poduzeće.

Dampfſchifffahrts-Vertrag, *m.* paroplovni ugovor.

Dampfſud-Apparat, *m.* parovar, parovarna sprava.

Dampfwagen, *m.* parovoz, parna kola.

Damſpiel, ſ. Damenſpiel.

Damthier, *n.* ſ. Damhirſchkuh.

Damtiegel, *m.* ſ. Brummkreiſel.

Damwild, Damwildpret, *n.* lanjad.

Danach, *adv.* po tom; was iſt —? što? er ſtrebt —, on teži za tim i. na to; — hat Niemand zu fragen, to nikoga nikoga; ſeine Kräfte ſind nicht —, njegova snaga nije prema tomu i. sproću toga; du ſiehſt mir auch — aus, eto baš človeka prema tomu; gleich —, bald —, kurz —, brzo zatim; (*poët.*) malo je postajalo vrěme; vier Stunden —, četiri sata izza toga i. poslě toga; nakon četiri sata; — kam der Wein, poslě toga dodje vino; — es kommt, kako dodje.

Daneben, *adv.* pokraj, polag, pored toga; er wohnt —, polag stanuje; gleich — liegt ſein Haus, kuća mu je tik do toga; etwas — gießen, lěvati mimo . .; proléwati; er treibt Handel —, uz to i trguje; ſich — legen, leganuti do toga.

Danebſt, ſ. Daneben.

Düngeln, ſ. Dengeln.

Danieden, *adv.* ondě dolě.

Danieder, *adv.* dolě; na tle.

Daniederbeugen, ſ. Niederbeugen.

Daniederkommen, ſ. Niederkommen.

Daniederliegen, *v. n.* frank —, ležati, bolovati; der Handel liegt danieder, trgovina ide zlo.

Daniederliegend, *adj.* ležeći.

Daniederſchlagen, *v. a.* poraziti; Hoffnung —, oteti, uništiti nadu.

Daniederſehen, *v. n.* pogledati dolě; oboriti oči.

Daniederſein, *v. n.* po zlu proći.

Daniederſinken, Daniederwerfen, ſ. Niederſinken uſw.

Dank, *m.* hvala; zahvala, zahvaljivanje; einem etwas zu — e machen, učiniti komu po volji, ugoditi komu; das iſt der — dafür, to mi je hvala; einem — ſagen, abſtatten, hvaliti, zahvaliti se; einem — wiſſen, zahvalan i. haran biti komu; ich weiß dir dafür ſchlechten —, mala ti hvala; ewigen — ſchuldig ſein, věčnu ljubav dužan biti; zum — verpflichten, dužiti zahvalom; Gott ſei —! dem Himmel ſei —! hvala Bogu! hvala Bogu, hvala jedinomu! wie der Gruß, ſo der —, kakav pozdrav, takav odzdrav; Tauſend — dafür, hvala ti od neba do zemlje; ich weiß dir keinen —, nehvala ti.

Dankadreſſe, *f.* zahvalnica.

Dankaltar, *m.* oltar i. žrtvenik harnosti.

Dankbar, *adj.* zahvalan, haran (blagodaran); — ſein, izjaviti hvalu, zahvalu; er war ſehr — dafür, vrlo je hvalio za to; —, *adv.* zahvalno.

Dankbare, *m.* zahvalnik, harnik; —, *f.* zahvalnica, harnica.

Dankbarkeit, *f.* zahvalnost, harnost (blagodarnost).

Dankbarlich, ſ. Dankbar.

Dankbefliſſen, *adj.* zahvalan, haran.

Dankempfindung, ſ. Dankgefühl.

Danken, *v. n.* hvaliti, zahvaliti, (blagodariti); Gott —, hvaliti Bogu; ich danke dafür, hvala vam; hvala na ljubavi; dank' dir's Gott! Bog ti platio! er dankte mir nicht einmal, als ich ihn grüßte, niti mi neodzdravi; ſ. Verſtojan.

Dankenswerth, *adj.* hvale vrědan, dostojan.

Dankerfüllt, *adj.* pun hvale, zahvalnosti.

Dankerklärung, *f.* zahvaljivanje.

Dankfeſt, *n.* hvalodan; obća zahvala.

Dankgebet, *n.* zahvalnica, zahvalna molitva.

Dankgefühl, *n.* čuvstvo harnosti i. zahvalnosti.

Dankgeſang, *m.* hvalopěv.

Dankjubel, *m.* zahvalni poklik.

Digitized by Google

Danklied, *n.* zahvalna pěsma, hvalopěvka.
Danklos, *adj.* nezahvalan, neharan (neblagodaran).
Dankopfer, *n.* zahvalna žrtva.
Dankrede, *f.* zahvalna beséda; zahvala.
Dankredner, *m.* zahvalitelj.
Danksagen, *v. a.* zahvaliti se, hvaliti; (*theol.*) hvalu dati.
Danksager, *m.* zahvalitelj.
Danksagung, *f.* hvala, zahvala; (*theol.*) hvalodat.
Danksagungsschreiben, **Dankschreiben**, *n.* Dankschrift, *f.* zahvalnica.
Dankthätig, *adj.* dělom zahvalan.
Danktrunken, *adj.* opojen harnosti i. zahvalnosti.
Dankverbunden, *adj.* dužan zahvalom.
Dankvergessen, *adj.* nezahvalan, neharan.
Dankverpflichtet, *adj.* dužan zahvalom.
Dankverpflichtung, *f.* dužnost zahvale.
Dankwürdig, s. Dankeswerth.
Dann, *adv.* onda, tada; — und wann, kadkada, kadšto, štokad, po koji put, drugda.
Dannen, *adv.* von —, odande, odanle, odtuda, odonuda; odatle; (von hier), odavde, odavle, od ovuda.
Dannenhero, (veralt.) s. Daher.
Danno, *n.* (*merk.*) kvar, šteta.
Daran, (Dran), *adv.* (an dem), na tom; (an das), na to; — mag ich gar nicht denken, na to neću ni da pomislim; was ist — wahr? koliko je u tom istine? — thut er sehr wohl, to se je dobro dosětio; — habe ich genug, to mi je dosta; er besitzt ein Haus u. — einen Garten, ima kuću i do nje vrt (bašću); er arbeitet lange —, dugo o tom radi; ich habe gut — gethan, baš sam pravo učinio i. uradio; ich erkannte ihn —, poznao sam ga po tom; es ist nichts —, nije stvari; er hat seine Lust —, to mu baš godi; er ist — zu sterben, leži na umoru; er starb —, umro je s toga; Sie sind unrecht —, varate se; er ist übel —, s. Daransein.
Daranbenken, *v. a.* misliti, pomisliti na što; (sich erinnern), pamtiti, sětiti se, opomenuti se.
Daranfehlen, *v. n.* daran fehlt es nicht, toga nefali; daran wird es nicht fehlen, bez toga neće biti, proći.
Daranfügen, *v. a.* priděnuti, priklopiti, pripojiti.
Darangabe, s. Daraufgeld.
Darangehen, *v. n.* primicati se, približavati se (tomu), ići (k tomu); (*fig.* anfangen), primiti se, prihvatiti se, latiti se (čega).
Darangeld, s. Daraufgeld.
Daranhalten, sich, *v. r.* držati se čega; držati, obdržavati što.
Daranhangen, *v. n.* viseti o tom; zapeti o što.
Darankehren, sich, *v. r.* ich kehre mich nicht daran, nemarim za to; marim ja; kehre dich nicht daran, negledaj na to.
Darankommen, *v. n.* doći k tomu; er wird schon auch —, doći će i na njega red; jetzt komme ich daran, sad je moj red, sad je mene red dopao; er ist gut darangekommen, privalilo mu se je.
Daranliegen, *v. n.* es liegt mir viel daran, mnogo mi je do toga i. za tim stalo; es liegt mir nichts daran, nije mi stalo, nije mi do toga, nemarim; es liegt nichts daran, za tim i. do toga nije stalo.
Daranmachen, *v. a.* priděnuti; pribosti; privaliti; prikopčati; sich —, primiti se, prihvatiti se, latiti se (čega), naturiti se (na što).
Daranmögen, *v. n.* er mag nicht daran, neće da se prihvati; neće mu se.
Daranmüssen, *v. n.* nun mußte er daran, sad je on morao; sad njega red dopade.
Dransein, *v. n.* er ist gut daran, dobro mu je; er ist übel daran, po njega je zlo; ich weiß nicht wie ich daran bin, neznam, kako sam prošao i. na čem sam; neznam šta da mislim (o čem); wenn ich anders recht daran bin, ako se nevaram; er war nahe daran gefangen zu werden, malo da ga nijesu uhvatili, (im Kriege), zarobili, zasužnjili; es ist nichts daran, nevrědi i. nevalja ništa; nije stvari.
Daransetzen, *v. a.* primetnuti, pristaviti; (*fig.*) Leib u. Leben —, metnuti glavu u torbu, da..; ich will Hab' und Gut —, nemarim ako mi uz to propane sve imanje; makar mi sve propalo.
Dransollen, *v. n.* jetzt soll ich daran, sad ću morati ja; sad je mene red dopao.
Dranstoßen, *v. a.* s. Anstoßen; sich —, *v. r.* stoßen Sie sich nicht daran, neka Vas nesmućuje, neka Vam nesmeta.
Dranwagen, s. Daransetzen.
Dranwollen, *v. n.* er will nicht daran, neće mu se, neima volje.
Darauf, *adv.* er sitzt —, on sědi na tom; — muß man sehen, na to treba paziti i. gledati; — ist es eben angelegt, tamo se i směra i. šiba; Tags —, sutra dan; — ging er nach Hause, nakon, poslě toga i. izza toga otidje kući; er geht — aus, on kani, směra; sie bringen —, zahtěvaju, potrebuju; stolz — sein, ponositi se tim; nur frisch — los, hajd po njem
Daraufbestehen, s. Bestehen.
Daraufgabe, s. Daraufgeld.

Digitized by Google

Daraufgeben, *v. a.* zapogoditi, kaparisati*; zakapariti; er gibt nichts darauf, nehaje za to.

Daraufgehen, *v. n.* es geht viel Zeug darauf, mnoga treba tkanine za to; aller Wein iſt daraufgegangen, sve se je vino potrošilo; es ſind viele Menſchen daraufgegangen, mnogo je ljudih zaglavilo; und ſollte mein Kopf —, makar me glave stalo. [para*.

Daraufgeld, *n.* zadavak, zapogod, ka-

Daraufkommen, *v. a.* ich werde ſchon —, ja ću se već dosětiti tomu; ich kann nicht —, nemogu se spomenuti, sětiti toga; wie biſt du darauf gekommen? kako ti to na um pade?

Daraus, *adv.* odanle, odatle, odtale, odtuda; — folgt, odanle se izvodi, odanle slědi; — mache ich kein Geheimniß, toga netajim, toga neskrivam; es wird nichts —, od toga neće ništa biti; (spr.) od te kajde neima fajde; od tog brašna neće biti pite; ne, pik, ne; ich weiß nicht, was ich — machen ſoll, toga ja nerazbirem; ſ. Woraus.

Darben, *v. n.* zlopatiti, kuburiti, ǰavoriti, životariti, sirotovati, stradati, prteno življeti.

Darbepfarre, *f.* kukavna, siromašna župa.

Darbeſtelle, *f.* kukavna služba, crkavica od službe.

Darbieten, *v. a.* nuditi, ponuditi; einem ein Geſchenk —, podati komu dar, darivati koga; ſich —, *v. r.* ponuditi se; es bietet ſich mir eine gute Gelegenheit dar, evo (mi) živе sgode.

Darbringen, *v. a.* doněti, priněti, donositi; prilagati, priložiti; ein Opfer —, priněti žrtvu.

Darbringer, *m.* priložnik.

Darbringung, *f.* donos; prilog.

Darbung, *f.* zlopata, kubura, nevolja.

Darein, (Drein), *adv.* u to; gieße Waſſer —, ulij vode unj; — willigen, privoliti na to; ſich — ergeben, povesti se.

Dareinfinden, ſich, ſ. Dareinſchicken.

Dareingeben, *v. a.* pridati, primetnuti.

Dareingehen, *v. n.* das geht noch darein, i to spada onamo.

Dareinkommen, *v. n.* k tomu doći; (hinbernd), stati na put.

Dareinlegen, *v. n.* uněti se, unositi se.

Dareinreden, *v. n.* prigovarati; ulětati u

Dareinrufen, *v. a.* viknuti u to. [rěč.

Dareinſchicken, *v. n.* uvěštiti se; sviknuti (što).

Dareinſehen, *v. n.* paziti, pripaziti na što.

Dareinſtürmen, *v. n.* ugreznuti, usrnuti.

Dargeben, *v. a.* podati, podavati; ſich —, žrtvovati se; ſich zum Opfer —, predati se u prilog i. žrtvu.

Darhalten, ſ. Hinhalten.

Darin, (Darinnen), *adv.* — habe ich mich geirrt, u tom sam, pogrěšio, u tom sam se prevario; was iſt — ? što je u nutri ?

Darkommen, *v. n.* odanle doći, dolaziti.

Darlage, *f.* položeni novci.

Darlangen, ſ. Darreichen.

Darlegen, *v. a.* predložiti, predočiti, predstaviti; (erklären), razložiti, razjasniti; etwas mit Gründen —, potvrditi što razlozi, dokazati što.

Darlehen, Darlehn, *n.* Darleih, *m.* Darleihe, *f.* zajam (dat), rukodaće; einem ein — geben, ſ. Darleihen.

Darleihen, (Darlehnen), *v. a.* zajmiti, pozajmiti, zaimati, uzajmiti, rukodati.

Darleihensprolongation, *f.* otega zajma.

Darleihensvertrag, *m.* zajmovna pogodba.

Darleiher, *m.* zajmitelj, zajmodovac, rukodavac, rukodavalac, rukodavnik.

Darm, *m.* crěvo, der blinde —, kulěn; [dnica.

Darmbad, ſ. Klyſtier.

Darmbandwurm, *m.* crevna trakavica.

Darmbeere, ſ. Arlesbeere.

Darmbein, *n.* crevnica.

Darmbeinhöcker, *m.* kvrga crevnice.

Darmbeinmuskel, *m.* mišica crevnice.

Darmbeinskrümmung, *f.* ogib crevnice.

Darmbeize, *f.* tetivarsko lužilo.

Darmbremſe, ſ. Maſtdarmbremſe.

Darmbruch, ſ. Darmvorfall.

Darmdrüſe, *f.* crevna žlěždica.

Darmentzündung, *f.* crevni žar.

Darmfell, *n.* crevnjak.

Darmfiſtel, *f.* crevna pištala.

Darmgicht, *f.* ſ. Kolik; (b. Pferd.), žura.

Darmgrimmen, *n.* griža u čmaru.

Darmhaſpel, *m.* tetivarsko sukalo.

Darmhaut, *f.* crevna opnica.

Darmjammer, *m.* ſ. Kolik.

Darmkanal, *m.* crevna jaža, prohod.

Darmknochen ſ. Darmbein.

Darmkrampf, *m.* ſ. Kolik.

Darmöffnung, *f.* otvor crěva; crevno grlo.

Darmruhr, *f.* srdobolja.

Darmſaft, *m.* crevna mezgra.

Darmſaite, *f.* tetiva.

Darmſaitenfarbe, *f.* tetivno mastilo.

Darmſaitenmacher, *m.* tetivar.

Darmſaugader, *f.* (žila-) mlěčnica.

Darmſchabe, *f.* (*Ascaris vermicularis*), pundrav.

Darmſchleim, *m.* crevna sluz.

Darmſchlinge, *f.* obsuk crěva.

Darmſchnitt, *m.* prorez crěva.

Darmſpritze, ſ. Klyſtyrſpritze.

Darmſtreicher, ſ. Fiedler.

Darmſtrenge, ſ. Kolik; Darmweh.

Darmverſchließung, ſ. Miſerere.

Darmvorfall, *m.* (*Hernia*), kila; einen — bekommen, okilaviti; am — leiden, kilav, predrt biti.

Darmweh, *n.* crěvobolja.

Digitized by Google

Darmwunde, *f.* crevna rana, rana na crěvu.
Darmwurm, *m.* (*Ascaris lumbricoides*), Darmzwang, *f.* tvrdine, zapor. [glista.
Darnach, s. Danach.
Darnachachtung, *f.* obdržavanje; Jemanden etwas zur — mittheilen, priobćiti što, da se po tom vlada.
Darneben, s. Daneben.
Darnieder, s. Danieder.
Darob, *adv.* — erzürnte er, na to se razljuti i. razsrdi; s. Darüber, Darum.
Darrbalken, *m.* sušnjak.
Darrbret, *n.* sušnjača.
Darre, *f.* (Darren), sušenje; die — vollenden, osušiti; (Ofen), pušnica, pećnica; (Krankh.), sušac; (b. Bög.), ječmenak.
Darrecken, *v. a.* pružiti, dodati.
Darreichen, *v. a.* podati, podavati; podněti, podnositi.
Darreichung, *f.* podavanje, podaja.
Darren, *v. a.* sušiti; Kupfer —, taliti měd, bakar.
Darrfieber, *n.* groznica-sušnica.
Darrgeld, *n.* sladarina; (v. Obst usw.), sušarina.
Darrgras, s. Honiggras.
Darrhaus, *n.* sušara.
Darrhürde, *f.* lěsa.
Darrkasten, *m.* pušnik.
Darrofen, *m.* pušnica, pećnica.
Darrstube, *f.* sušarnica.
Darrsucht, *f.* suša.
Darrsüchtig, *adj.* sušav.
Darschießen, *v. a.* Geld —, uzajmiti, pozajmiti novacah.
Darsetzen, s. Vorsetzen.
Darstellbar, *adj.* predstavan.
Darstellen, *v. a.* predstaviti, predstavljati; (vor die Augen stellen), predočiti; sich einem —, prikazati se komu; bildlich —, naslikati; Einen in seiner Blöße —, pokazati čiju golotinju, odkriti čiju manu; sich —, predstaviti se, predstavljati se, prikazati se, ukazati se, kazati se.
Darstellend, *adj.* —e Künste, predstavljajuće umětnosti.
Darsteller, *m.* predstavljač, prikazalac.
Darstellung, *f.* predstavljanje; predstava; (*fig.*) opis.
Darstellungsart, *f.* način predstavljanja.
Darstellungsgabe, *f.* predstavna umětnost; věština.
Darstellungstalent, *n.* s. Darstellungsgabe.
Darstellungsvermögen, *n.* predstavnost.
Darstrecken, *v. a.* Hand —, pružiti ruku; Geld —, uzajmiti novacah.
Darthun, *v. a.* dokazati, pokazati.
Dartragen, *v. a.* predložiti, predlagati, donĕti pred koga.
Darüber, *adv.* povrh; nad tim; man beklagt sich —, tuže se na to; man beklagt sich —, daß . . , ljudi se tuže, što . .; — entstand der Streit, za to su se zavadili; er hat viel — geschrieben, puno je o tom pisao; es geht Alles — und darunter (drunter u. drüber), sve je dar mar; er ist — gestorben, s toga je umro; — ist er hinaus, to su za njega trice; — geht nichts, neima (bolje stvari) nad to; — wegspringen, — wegsehen, minuti to, negledati na to; sich darüber machen, primiti se, prihvatiti se, latiti se toga; ein Urtheil — fällen, suditi o tom; sich — aufhalten, zaměriti to, srditi se na to; er ist fünfzig Jahre alt u. —, ima ma preko petdeset godinah; es sind schon vierzehn Tage —, ima tomu već preko četrnaest danah; was — ist, das ist vom Übel, šta je više od ovoga, oda zla je.
Darüberbauen, *v. a.* nadgraditi, nadzidati.
Darüberbeugen, sich, *v. r.* nadvesti se, nadvoditi se, nadněti se, nadnositi se, nadkloniti se, nadkučiti se (n. p. nad jamu).
Darüberbreiten, *v. a.* prostrti, prostirati (po tom).
Darüberbringen, *v. a.* nadněti, nadnositi.
Darüberstellen, *v. a.* nadmetnuti, nadmetati, nadstaviti.
Darüberschreiten, *v. a.* prekoračiti.
Darübertragen, *v. a.* nadněti, nadnositi.
Darüberziehen, *v. a.* prevući preko toga.
Darum, *adv.* zato; er hat ihn — angesprochen, zapitao ga je za to; — sei unbesorgt, nemoj se o to brinuti; es ist ihm bloß — zu thun, samo mu je do toga stalo; on samo želi; bloß —, ni za što drugo; — gebe ich es nicht dahin, nedam po to; ich wollte viel — geben, wenn . . , mnogo bih dao, da . .; ich bin — gebracht, lišili su me toga, lišen sam toga; es sei —, neka bude; es ist — geschehen, propade, ode; — *conj.* (deßhalb), s toga, radi toga, zato.
Darunter, *adv.* pod tim; — hat er sich verkrochen, odmilio je, sakrio se je pod to (podanj); — kann ich es nicht lassen, od toga nemogu dati; es geht Alles — u. darüber, sve je dar mar; du leidest ja nicht —, ta ti nestradaš uz to, i. s toga; Kinder v. sechs Jahren u. —, děca od šest godinah i mladja; er war nicht —, nije ga bilo medju njimi; Wasser — gießen, uliti vode u to; ich finde keinen Unterschied —, nevidim u tom razlike; was verstehst du — ? što razumĕvaš po tom ?
Darunterbauen, *v. a.* podgraditi, podzidati.
Darunterbreiten, *v. a.* podastrti, podastirati.
Darunterdrücken, *v. a.* podtisnuti.
Darunterfallen, *v. a.* podpasti, podpadati.
Darunterfliegen, *v. n.* podlĕteti.

Digitized by Google

Daruntersließen, *v. a.* podtěcati, podteći.
Darunterlaufen, *v. a.* podtrčati.
Darunterlegen, *v. a.* podložiti, podlagati.
Daruntermengen, Daruntermischen, *v. a.* podměsiti, podměšati.
Darunterrücken, *v. a.* podmaknuti, podmicati.
Darunterstecken, *v. n.* čučati pod tim.
Darunterwälzen, *v. a.* podvaliti, podvaljivati.
Darwägen, *v. a.* potegnuti, odměriti, važiti na oči.
Darweisen, *v. a.* pokazati, predočiti, pokazivati.
Darwerfen, *v. a.* predbaciti, bacati pred koga.
Darzählen, *v. a.* einem Geld —, brojiti, izbrojiti komu novce.
Darzeigen, s. Darweisen; ukazati, ukazivati.
Darzu, Darzwischen, s. Dazu usw.
Das, s. Der.
Dase, s. Brenise.
Dasein, *v. n.* ovdě biti; er war da, bio je ovdě.
Dasein, *n.* (Existenz), biće, bistvo, s. Genwart.
Daselbst, *adv.* ondě; eben —, uprav ondě.
Daselbstig, s. Dasig.
Dasig, *adj.* ondašnji, tamošnji; (hiesig), ovdašnji.
Dasitzen, *v. n.* (ovdě, ondě) sěděti.
Dasmal, *adv.* za sad, ovaj put.
Dasimeter, *n.* gustoměr.
Daß, *conj.* da; ich wundere mich, daß er noch nicht gekommen ist, čudim se, da ga jošte neima; es ist nun bald ein Jahr, daß er fort ist, bit će godina danah, što i. odkada je otišao; auf daß es dir wohl gehe, da ti bude dobro; er will warten, bis daß ich komme, hoće da čeka, dok ja dodjem; daß du verdammt wärest! proklet bio! daß dich! ubio te led!
Dasselbeule, *f.* ugrk, ugar.
Data, *pl.* podatci, datci, data.
Datiren, *v. a.* napisati dan i lěto, nadniviti.
Dativ, *m.* treći padež, dativ.
Dattel, *f.* prstak, urma, datula; (b. Seidenw.), čahura, kožurak.
Dattelbaum, *m.* (*Phoenix dactylifera*), prstak-drvo, palma, pomu, datal.
Dattelförmig, *adj.* prstakovit.
Dattelfern, *m.* pečka prstakova; (v. Seidenw.) kožurak.
Dattelmuschel, *f.* (*Mitilus lithophagus*), prstak, datula.
Dattelöl, *n.* prstakovo ulje.
Dattelpalme, *f.* s. Dattelbaum.
Dattelpflaume, *f.* (*Diospyros Lotus*), dragun.
Dattelwald, *m.* prstačik.
Datum, *n.* dan i lěto; bis dato, do danas; — den 1. Mai, dano 1. svibnja; à dato, od danas; s. Data.
Datums-Certificirung, *f.* potvrda nadnevka.
Daturin, *m.* tatulina.
Daube, *f.* duga.
Daubenhobel, *m.* svlak, dužnjak, strug.
Däuchten, *v. i.* mir däucht, meni se čini i. vidi; sich groß —, misliti (za se) da je velik.
Dauer, *f.* trajanje, duranje; (*fig.*) stalnost, postojanstvo; von langer —, dugověčan; von kurzer —, malověčan; es ist von keiner —, netraje, neće trajati; es ist von kurzer —, za maleno je; za malo traje; auf die — von zehn Jahren, na deset godinah; etwas auf die — machen, učiniti što da uztraje.
Dauerapfel, *m.* jabuka za ostavu; jabuka koja se drži.
Dauergewächs, *n.* dugověčna bilina; dugověčno bilje.
Dauerhaft, *adj.* potrajan; dugověčan, dugovit; ein —es Haus, čvrsta kuća; ein —er Friede, postojan mir; eine —e Gesundheit, krepko zdravlje.
Dauerhaftig, s. Dauerhaft.
Dauerhaftigkeit, *f.* trajnost; (eines Stoffes), čvrstoća, jakost; (eines Friedens), dugověčnost, dugovitost.
Dauerklee, s. Luzernerklee.
Dauerlos, *adj.* beztrajan; nestalan, nepostojan; malověčan.
Dauern, *v. n.* trajati, durati*; es wird nicht lange —, neće biti za dugo; so dauerte es drei Jahre, tako stade tri godine danah; wie lange wird es noch —? dokle će jošte ovako biti? des Menschen Leben dauert nur kurze Zeit, čověčji je život za maleno, čověčji život traje za malo; dieses Obst dauert lange, ovo se voće dugo drži; es dauerte nicht lange, malo je vrěme postajalo.
Dauern, *v. i. & n.* er dauert mir, žao i. milo mi ga je, žalim ga; es dauert mich, žao mi je, kajem se, žalim; es dauert mich, daß ich dieses gethan habe, žali mi se, što sam to učinio.
Dauernd, *adj.* trajući, potrajan, dugovit, dugověčan.
Dauerpflanze, *f.* s. Dauergewächs.
Daum, s. Daumen.
Däumeln, *v. a.* u lisice speti.
Daumen, *m.* palac; einem die — schrauben, s. Däumeln; einem den — halten, držati komu krilo; einem den — auf's Auge setzen, stegnuti komu uzda; eines —s breit, s palca (širok).
Daumenbeuger, *m.* pregibnik i. preginjač palca.
Daumenbreit, *adj.* s palca (širok).
Daumendick, *adj.* s palca (debeo).
Daumendreher, *m.* ulažica, mazalica.
Daumendrücker, *m.* pritiskača.
Daumeneisen, *n.* čuvipalac.
Daumenleder, *n.* (kožnati) naprstnjak.
Daumenrad, s. Kammrad.

Digitized by Google

Daumenring, *m.* s. Daumenleder.
Daumenschraube; *f.* Daumenstock, *m.* ljsice, lisičine, palčenice.
Daumenstrecker, *m.* nategač palca.
Daumenwelle, *f.* vreteno.
Däumerling, Däumling, *m.* palčenjak; (Mühl.), palac; (*fig.*) palčak.
Daumloch, *n.* rupa za palac.
Daumlochbohrer, *m.* (svrdao-)paočnjak.
Daune, s. Flaumfeder.
Daus, *n.* kec; geputzt wie ein Däuschen, nakićena kao dodola; wie ein —, ubav, naočit.
Dausmann, s. Matador.
Davidsgerste, *f.* (*Hordeum coeleste*), krupan, nebeski ječam.
Davidsharfe, *f.* Davidova harfa; (*Buccinum Harpa*), rogač harfoliki.
Davidskorn, *n.* s. Davidsgerste.
Davon, *adv.* od toga; — ist mir nichts bewußt, ništa neznam za to; — wirst du keinen Vortheil haben, to ti neće biti za uhar; die meisten —, većina od njih; ponajviše.
Davonbleiben, *v. n.* nedoći, nedolaziti.
Davonbringen, *v. a.* uhvatiti, dobiti.
Davoneilen, *v. n.* odhitati, otići brzo i. žurno.
Davonfahren, *v. n.* odvezti se.
Davonflattern, *v. n.* odprhnuti, odpršiti.
Davonfliegen, *v. n.* odletěti.
Davonführen, *v. a.* odvesti, odvoditi.
Davongehen, *v. n.* odpiriti, otići izpod žita, izadrěti, zagrebsti, strugnuti.
Davonheben, sich, *v. r.* hebe dich davon! vuci se odatle, prtljaj, tornjaj se!
Davonhelfen, *v. a.* pomoći od čega; (zur Flucht behülflich sein), dati komu izpust. [oddržkati.
Davonhetzen, *v. a.* odhajkati, oduškati,
Davonhinken, *v. n.* odhramati.
Davonhüpfen, *v. n.* odigrati, odskakutati.
Davonhuschen, Davonhuschen, *v. n.* šmignuti, odmaknuti, zamaknuti.
Davonjagen, *v. a.* odtěrati, odagnati, protěrati; —, *v. n.* odjuriti.
Davonkommen, *v. n.* izići; mit dem Leben —, izněti glavu; ich bin noch so davongekommen, ja sam još sretno prošao; mit einem blauen Auge —, s. Auge; wohlfeilen Kaufes —, izići bez bědе; er mag schauen wie er davonkommt, neka gleda kako će se izbaviti.
Davonkönnen, *v. n.* ich kann nicht davon, nemogu otići.
Davonkriechen, *v. n.* odmiléti; (v. Kind.), odpuziti, odpuzati.
Davonlassen, *v. n.* pustiti (što), odstupiti (oda šta). [bégnuti.
Davonlaufen, *v. n.* odběći; poběći, po-
Davonmachen, sich, *v. n.* odhladiti, odpiriti, odmaknuti.
Davonmüssen, *v. n.* morati otići.
Davonnehmen, *v. a.* ujmiti.
Davonreisen, *v. n.* otići na put.
Davonreiten, *v. n.* odjahati, odjezditi.
Davonrennen, *v. n.* odtrčati, odtisnuti se.
Davonrudern, *v. n.* odveslati.
Davonschießen, *v. n.* šmignuti, odmunuti.
Davonschiffen, *v. n.* odjedriti.
Davonschleichen, *v. n.* ukrasti se, izkrasti se, otići izpod žita. [viti.
Davonschwimmen, *v. n.* odplivati, odplo-
Davonsprengen, *v. n.* odjuriti.
Davonspringen, *v. n.* odskočiti; odskakati, uskočiti.
Davontraben, *v. n.* odkasati.
Davontragen, *v. a.* odněti, odnositi; d. Sieg —, održati pobědu, nadvladati; eine Krankheit —, navući na se bolest; Schande —, dopraviti si sramotu.
Davontreiben, *v. a.* ugnati; s. Wegtreiben.
Davontrippeln, *v. n.* odskakukati, odtrup-
Davonwollen, hotěti otići. [kati.
Davonziehen, s. Wegziehen.
Davor, *adv.* preda tim; ein Schloß ist — (vor der Thür) gelegt, lokot je na njih; — behüte uns Gott, sačuvaj nas Bože od toga; — fürchte ich mich nicht, nebojim se toga; das Licht blendet, stelle einen Schirm —, svěća blěšti, zasloni ju; hüte dich —, čuvaj se toga; er hat einen Ekel —, gadi se na to, to mu se gadi; es war ein solcher Lärm, daß ich — nicht einschlafen konnte, tolika je bila huka, da nijesam mogao zaspati; ich kann nicht —, ja nijesam kriv; wälze einen Stein —, privali kamen.
Dawider, *adv.* proti, suproti i. suprotiva tomu (protiv toga); ich habe nichts —, nekratim; sich — setzen, uzprotiviti se, suprotiviti se, upréti se tomu; er sperrte sich gar sehr —, vrlo se je od toga krčumao; — sein, opirati se tomu.
Dazu, *adv.* k tomu; — soll es nicht kommen, neće doći do toga; — kommt noch dieß, uz to . .; — haben wir es ja, zato i. tomu to i imamo; ich habe es dazu bestimmt, ja sam to za to odredio; es kann Niemand —, nitko nemože do toga; etwas — legen, primetnuti što; man rüstet sich —, oružaju se zanj; was sagst du —? šta se tebi čini? šta misliš ti za to?
Dazumal, s. Damals.
Dazwischen, *adv.* medju tim; (zwischen diesen), medju njih; posred njih; es kommt mir immer etwas —, uvěk me něšto smeta; rede mir nichts —, nemoj mi prigovarati, ulětati u réč.
Dazwischenkunft, *f.* dolazak; uměšaj, posredovanje.
Debaliren, s. Auspacken.

Digitized by Google

Debanquiren, *v. a.* dobiti svu banku.
Debarquiren, *v. a.* izkrcati.
Debatte, *f.* prepirka.
Debattiren, *v. n.* prepirati se; (verhandeln), većati.
Debauchiren, ſ. Schwelgen.
Debet, *n.* ima dati, dugovina.
Debit, *m.* prodja, prolazak.
Debitiren, *v. a.* obdužiti, zadužiti; (Waaren), prodati, prodavati.
Debitirung, *f.* zadužje.
Debitor, *m.* dužnik.
Debüt, *n.* prvi nastup.
Debütiren, *v. n.* prvi put nastupiti (na pozorište), proigrati, prvi put igrati.
Decabe, *f.* desetka.
Decadiſch, *adj.* desetični; —es System, desetični sustav.
Decadenze, *f.* propadanje.
Decalo, *n.* posuha, usuha, sasušak.
Decan, *m.* ſ. Dechant; (auf Univerſ.), stáréšina, dekan.
Decanat, *n.* staréšinstvo, čast dekanska, dekanstvo, dekanija.
December, *m.* prosinac.
Decemvir, *m.* desetoričar.
Decemvirat, *n.* vlada desetorice.
Decennium, *n.* desetak, godinah.
Decenz, *f.* pristojnost.
Decerniren, *v. n.* odlučiti.
Dechantei, *f.* podjašprištija; (b. Or.), protaluk.
Decharge, *f.* prosutak (vatre).
Decchargiren, *v. a.* izbacati, opaliti puške, prosuti vatru.
Dechel, *m.* (*Pamphractus*), ljuskan.
Dechend, Decher, *m.* desetina, desetak.
Dechent, *m.* nam. nadžupnik, podjašpriš.
Dechiffreur, *m.* odgonetalac.
Dechiffriren, *v. a.* odgonetati.
Decidiren, *v. a.* odlučiti.
Decimalbruch, *m.* desetni, desetični slomak.
Decimalmaß, *n.* desetična měra.
Decimalrechnung, *f.* desetični račun.
Decimalſyſtem, *n.* desetni, desetični sustav.
Decimalwage, *f.* desetična tezulja.
Decimation, *f.* d setkovina, desetkovanje.
Decimiren, *v. a.* desetkovati.
Deciſion, *f.* Deciſum, *n.* odluka.
Deciſiv, *adj.* odlučan.
Deckbalken, *m.* tavanica.
Deckbett, *n.* duhnja, perina.
Deckblatt, *n.* (*bractea*), listić.
Deckblättchen, *n.* (*bracteola*), listica.
Decke, *f.* pokrilo, pokriv; pokrov, pokrovac; (Bettdecke), pokrivalo, pokrivač, pokrivača; (Tapete), šarenica, zastor; (Boden—), prostirač; (Zimmer—), tavan; unter einer — ſtecken, u jedan rog i. u jednu tikvu puhati; man muß ſich ſtrecken nach der —, pruži noge koliko je bělja; prema guberu valja se pružiti; unter der — der Freundſchaft, pod izlikom i. koprenom prijateljstva; ſ. Matte.
Deckel, *m.* zaklopac, poklop, poklopac; pokrivka; (am Buche), korica; (am Preßkaſten), gornja pogača.
Deckelausſenkung, *f.* (am Gew.) izdub.
Deckelband, *n.* zaklopnjača.
Deckelfeder, *f.* stajka od poklopca; Deckelfederſtift, *m.* klinac za stajku od poklopca.
Deckelfuß, *m.* noga (od poklopca).
Deckelglas, *n.* zaklopnjača (-čaša).
Deckelkanne, *f.* (bardak-) zaklopnjak.
Deckelkorb, *m.* košarica s poklopcem, poklopača.
Deckelkrug, *m.* (pehar i. krčag-) poklopnjak.
Deckelmacher, *m.* poklopčar.
Deckelſchnecke, *f.* (*Helix pomatia*), vrtni puž.
Deckelſieb, *n.* poklopno sito.
Deckelumbiegung, *f.* strešica.
Decken, *v. a.* pokriti, pokrivati; die Decke auf das Pferd —, pokriti konja pokrovcem; d. Tiſchtuch auf den Tiſch —, prostrti stolnjak; den Tiſch —, prostrti stol (trpezu); postaviti; es iſt ſchon gedeckt, već je prostrto; d. Haus —, pokriti, pokrivati kuću; Dach —, ſ. Dach; ein Haus friſch —, prekriti kuću; den Wein —, zakriti, zagrnuti vinograd; eine Anhöhe deckt das Haus, brežuljak zaslanja kuću; (eine Stadt —), zakloniti, zaklanjati, zastiljati; braniti, štititi (grad); mit dem Schilde —, preštititi (koga); Jemanden mit ſeinem Leibe —, zaklanjati koga sobom; den Rücken —, zaštititi pleća; er iſt im Rücken gedeckt, vruć je s ledjah; er kann ſeine Schulden mit ſeinem Hauſe nicht —, nezaléže mu kuća za dugove; gedeckte Schulden, osěgurani dugovi; ich bin hinlänglich gedeckt, ja sam dovoljno osěguran; ſich —, *v. r.* pokriti se, pokrivati se; ſich mit einem Schilde —, štititi, zaštititi se štitom; (*merk.*) osěgurati se, obezběditi se.
Deckenflechter, *m.* rogožar, hasurar.
Deckengemälde, *n.* stropna slika.
Deckenmacher, *m.* pokrivačar; ſ. Deckenflechter.
Deckenputz, *m.* stropni lěp.
Deckenſtück, *n.* stropni nakit; ſ. Deckengemälde.
Decker, *m.* pokrivač (krova), pokrivalac.
Deckfeder, *f.* pokrivno pero.
Deckfiſch, *m.* šarenica.
Deckgang, *m.* krovnik.
Deckkorb, *m.* nožnik, nožnica.
Decklage, *f.* okapina, gornji vršaj i. steralj.
Decklappen, *m.* (*bot.*) ljuštica.
Deckmantel, *m.* (*fig.*) izlika, plašt, pokrivka.
Deckraſen, *m.* busen.

Deckrohr, *n.* (*Arundo Phragmites*), ševar, trstika.
Deckschild, *n.* štit.
Deckstein, *m.* ploča.
Deckung, *f.* pokrivanje; (*merk.*) sěgurnost; (*mil.*) zaštita, zaklonba.
Deckungsgeschäft, *n.* namirni posao.
Deckungsurkunde, *f.* osěgurna izprava.
Deckungswechsel, *m.* zaležna měnica.
Deckwerk, *n.* zaklonište.
Deckzeug, *n.* stolna sprava.
Declamation, *f.* besědovanje, milosbor.
Declamationsstück, *n.* besědovka.
Declamator, *m.* besědovnik, milosbornik.
Declamatorisch, *adj.* besědovni, milosborni.
Declamiren, *v. n.* besědovati, milo sboriti.
Declarant, *m.* očitovatelj, izjavitelj.
Declaration, *f.* očitovanje, izjava.
Declariren, *v. n.* očitovati, izjaviti » (sich äußern), očitovati se, izjaviti se.
Declinabel, *adj.* skloniv.
Declination, *f.* sklonitba; (*astron.*) odklon, zalaz.
Declíniren, *v. a.* sklanjati.
Declív, *adj.* ostrm, okos.
Decoct, *n.* uvarak, izvarak; gustiš.
Decollation, *f.* usěk, glavosěk.
Decomposition, *f.* odlučba.
Decorateur, *m.* uresnik; kazališni slikar.
Decoration, *f.* uresba; (Abzeichen), odlika; (Theatr.), kazališna slika.
Decoriren, *f.* Ausschmücken; (mit einem Orden), uresiti redom.
Decorum, *n.* pristojnost, dostojnost.
Decouvriren, *v. a.* odkriti sě; pověriti se.
Decret, *n.* odluka; (Schrift), odlučnica.
Decretiren, *v. a.* odlučiti; narediti.
Dedication, *f.* posveta.
Dediciren, *v. a.* posvetiti.
Debit, (*merk.*) plaho.
Debommagiren, *f.* Schadlos halten.
Deduction, *f.* izvodjenje; umovanje; dokazivanje.
Defect, *adj.* nedostatan; pogrěšan; kvaran; manjkav.
Defect, *m.* nedostatak, nestatak; *f.* Deficit; (b. Buchdr.), nepodpuni iztisak i. primerak, kusatak.
Defectbogen, *m.* list od kusatka.
Defectiva, *pl.* nepodpuni, kljasti glagolji.
Defendiren, *v. a.* braniti.
Defension, *f.* obrana.
Defensiv, *adj.* zaštitni, obrambeni.
Defensivbündniß, *f.* Schutzbündniß.
Defensivkrieg, *m.* odbojni rat.
Defensor, *m.* branitelj.
Deferiren, *v. a.* *f.* Angeben; Willfahren; den Eid —, zakletvu uzvratiti.
Deficit, *n.* manjak.
Defilé, *n.* těsnac, gudura.
Defiliren, *v. a.* redomičiti, redomice prolaziti.
Definiren, *v. a.* označiti, obilježiti.
Definition, *f.* oznaka, obiljega.
Definitiv, *adj.* konačni; stalan, stavan, stanovan.
Definitivsentenz, *f.* *f.* Endurtheil.
Defloratа, *f.* oskvrnjenica; grešnica.
Defloration, *f.* oskvrna.
Defloriren, *v. a.* oskvrniti.
Deformität, *f.* Mißgestalt.
Defraudant, *m.* podkradica; (Betrüger), varalica.
Defraudation, *f.* podkradja; (Betrug), prěvara; *f.* Schleichhandel.
Defraudiren, *v. a.* podkrasti, podkradati; (betrügen), varati; *f.* Schleichhandel treiben.
Degagiren, *v. a.* odrěšiti, osloboditi.
Degen, *m.* vučac, spada; den — ziehen, trgnuti, potegnuti vučac.
Degenband, *n.* kita od vučca.
Degeneriren, *f.* Ausarten.
Degenfisch, *f.* Schwertfisch.
Degenfläche, *f.* lit, ploština.
Degenförmig, *adj.* poput vučca, spadovit.
Degengefäß, *n.* boč, boča, balanja, balčak.
Degengehenk, *n.* prepasač, kajasa*.
Degengriff, *m.* Degenheft, *n.* ručka (od vučca), balčak.
Degenhieb, *m.* udar, sěk od vučca.
Degenklinge, *f.* lit u vučca.
Degenknopf, *m.* jabučica od vučca; (*fig.*) dobričina.
Degenkuppel, Degenkoppel, *f.* Degengehenk.
Degenkraut, *n.* *f.* Igelkolben.
Degenkreuz, *n.* krstnice.
Degenquaste, *f.* kita od vučca.
Degenriemen, *m.* remen od vučca.
Degenschärfe, *f.* brid, oštrac (od vučca).
Degenscheide, *f.* nožnice, korice (od vučca).
Degenschmied, *m.* spadar.
Degenspitze, *f.* rât, bodezan, šip (od vučca).
Degenstich, *m.* bod, ubod (od vučca).
Degout, ogav, dosada, omrz.
Degradation, *f.* poniženje, svrgnuće.
Degradiren, *v. a.* poniziti, svrgnuti (s časti).
Dehnbar, *adj.* razteziv, raztežan, protegljiv; —e Mineralien, kovke rude.
Dehnbarkeit, *f.* raztežnost, protegljivost; (min.) kovkost.
Dehnen, *v. a.* raztegnuti, potegnuti, raztezati; (Eisen), tanjiti, raztanjiti; Wörter —, otezati rěči; ačiti se; sich —, *v. r.* pružati se, protezati se; der Weg dehnt sich sehr, otegao se je put; das Tuch dehnt sich, sukno se razteže; gedehnte Sylbe, protegnuta slovka; gedehnte Rede, razvlačita beseda.
Dehnkraut, *f.* Bärlapp.
Dehnton, *m.* otežni glas, naglasak.
Dehnung, *f.* raztezanje, razteg; otezanje, oteg.
Dehnungszeichen, (Dehnzeichen), *n.* o-

Digitized by Google

Deich, *m.* sip, nasip, nasap, gat; kop; einen — aufführen, nasipati sip; zagatiti, zajaziti; zu —e fahren, ići na kop; die —e belaufen, obići sipove; den — durchſtechen, prokopati sip.
Deichacht, *f.* nadgled sipovah.
Deicharbeiter, *m.* sipar.
Deichaufſeher, *m.* sipovnik.
Deichbau, *m.* gradjenje i. nasipanje sipovah.
Deichbeſchau, *f.* pregledanje sipovah.
Deichbruch, *m.* provala nasipa.
Deichen, *v. a.* nasipati sip; gatiti, jaziti, zagatiti, zajaziti.
Deicher, *m.* sipar.
Deicherlohn, *m.* siparina.
Deichgräber, *m.* sipar.
Deichkamm, *m.* vrh od sipa.
Deichkolben, ſ. Narrenkolben.
Deichkoſten, *pl.* sipovni trošak.
Deichland, *n.* polojina
Deichſchart, *m.* zarez u sipu.
Deichſchlag, *m.* sipovni član.
Deichſchoß, *m* sipovina.
Deichſel, *f.* ruda, rudo; (am Ochſenwagen), oje.
Deichſelarm, *m.* krak (od rude); (Axt), tešlja.
Deichſelblech, *n.* okov rude.
Deichſeleiſen, *n.* čuvinoga.
Deichſelgabel, *f.* pěrnice, svrake, svračine, svračico, prednji škarići.
Deichſelholz, *n.* drvo za rudu.
Deichſelkette, *f.* spuste (*pl.*).
Deichſelnagel, *m.* uporni klinac.
Deichſelpferd, *n.* podkolnjak.
Deichſelring, *m.* rudna karika.
Deichſelſteg, *m.* podnožka.
Deichweſen, *n* nasiparstvo.
Dein, *pr.* tvoj; gib Acht auf —e Bücher, pazi na svoje knjige; thue es um —er ſelbſt willen, učini to sebe radi; ich ſah nicht —en Bruder, nisam ti vidio brata
Deine, *f* ſie iſt die —, tvoja je.
Deiner, ſ. Du.
Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, *adv.* radi, zaradi, poradi, zbog tebe, s tebe, (cěća tebe).
Deinige, (der, die, das). tvoj; nimm das —, uzmi svoje; grüße die —n, pozdravi svoj rod.
Deismus, *m.* umno bogověrstvo.
Deiſt, *m.* umni bogověrac.
Dejeune, *m.* zajutrak.
Dejeuner, *v. a.* zajutarkovati.
Dekadiſch, *adj.* desetični.
Dekalog, *m.* deset božjih zapovědih.
Dekameter, *m.* dekametar.
Delectiren, *v. a.* zabavljati, nasladjivati.
Delegat, *m.* odredjenik.
Delegation, *f.* odredjaj.
Delegiren, *v. a.* odrediti; (eine Rechtsſache), ustupiti.
Deliberation, *f.* věćanje.
Deliberiren, *v. n.* věćati.
Delicat, *adj.* sladokusan; das iſt eine —e Sache, to je nježna stvar.
Delicateſſe, *f.* nježnost; —n, *pl.* poslastice.
Deliciös, *adj.* sladostan.
Delinquent, *m.* zločinac; glavodužnik.
Deliriren, *v. n.* bulazniti, buncati.
Delirium, *n.* bunilo, ludilo.
Delphin, *m.* (*Delphinus Delphis*), pliskavica, dupin, morska svinja.
Delphine, *f.* uši (od topa).
Deltaförmig, *adj.* dobrolik.
Demagog, *m.* pukovodj; pukobran.
Demagogie, *f.* pukovodstvo; pukobranstvo.
Demagogiſch, *adj.* pukovodski; pukobranski.
Demant, *m.* alem, almaz, diamant.
Demantartig, *adj.* diamantast.
Demantband, *n.* (Armband), diamantova i. alem-grivna; (Halsb.), diamantova i. alem-ogrlica.
Demantbort, *n.* diamantov prah.
Demantbüſchel, *n.* alem-kita, alem-čelenka.
Demanten, *adj.* diamantov.
Demantgewicht, *n.* diamantova tezulja.
Demantgrube, *f.* diamantište, alemište.
Demanthändler, *m.* alemar, diamantar.
Demanthart, *adj.* tvrd kao diamant, alem.
Demanthärte, *f.* diamantova, alemova
Demantfette, *f.* alem-lanac.
Demantfreuz, *n.* alem-krst, alem-križ.
Demantmutter, *f.* alemovnjak.
Demantnadel, *f.* alem-igla.
Demantring, *m.* alem-prsten.
Demantſchleifer, *m.* brusar alemah, diamantah.
Demantſchmuck, *m.* alemovi, diamantovi ures
Demantſtaub, *m.* alemovi i. diamantovi prah.
Demantſtrauß, ſ Demantbüſchel
Demantwerk, *n.* alemnik, diamantovnik.
Demarcation, *f.* razmedja.
Demarcationslinie, *f.* medjašnica.
Demarquiren, *v. a.* razmedjiti.
Demasquiren, *v. a.* skinuti komu obrazinu; odgaliti koga.
Demiſſion, ſ. Entlaſſung.
Demmen, ſ. Dämmen.
Demnach, *conj.* dakle; ſ. Darnach.
Demnächſt, *adv.* (nächſtens), na skorom, skoreh danah; (hierauf), odmah za tim, izza toga.
Demobiliſiren, *v. a.* razoružati.
Demohngeachtet, Demohnerachtet, Demungeachtet, *adv.* pored svega toga.
Demoiſelle, *f.* gospodična.
Demokrat, *m.* demokrat; rodoljub.
Demokratie, *f.* narodna vlada, pučka vlada; demokratija; (*fig.*) rodoljubi.
Demokratiſch, *adj* narodno-vladni, pučko-vladni.
Demoliren, *v. a.* razoriti, razgraditi, porušiti.
Demonſtration, *f.* dokazivanje; (*fig.*) javnokaz, demonstracia.

Digitized by Google

Demonſtriren, *v. a.* dokazivati, dokazati.
Demontiren, *v. a.* das Geſchütz —, ušutkati topove.
Demoraliſiren, ſ. Entſittlichen.
Demuth, *f.* směrnost, poniznost, smirenost, pokornost.
Demüthig, *adj.* ponizan, směran, smiren, pokoran, snižen; —, *adv.* ponizno, směrno, priklonito.
Demüthigen, *v. a.* poniziti, pokoriti, ukrotiti; ſich —, *v. r.* pokoriti se, pokoravam se (komu).
Demüthiglich, ſ. Demüthig.
Demüthigung, *f.* ponizivanje, pokoravanje; pokora.
Demuthspflanze, ſ. Sinnkraut.
Demuthsvoll, *adj.* preponizan, prepokoran.
Denar, *m.* dinar.
Dendrit, *m.* stablovnjak.
Dengel, *m.* ćopnica.
Dengelhammer, *m.* klepač, čakanac.
Dengeln, *v. a.* klepati, izklepati, odkovati, odkivati, pokivati; razklepati.
Dengelſtock, *m.* babica.
Dengelzeug, *n.* odkov, kosni kov, klepci.
Dengler, *m.* klepač, odkivač.
Denkart, *f.* način mišljenja; (*fig.*) srce.
Denkbar, *adj.* misliv, pomisliv, zamisliv; das iſt nicht —, to se nemože pomisliti.
Denkbarkeit, *f.* mislivost, zamislivost.
Denkbild, ſ. Deviſe; Ibee.
Denkblatt, *n.* uspomenica.
Denkbuch, *n.* uspomenik; dnevnik.
Denken, *v. a.* pomisliti, misliti; auf etwas —, misliti na što; über etwas —, misliti o čem; tief —, misliti; vernünftig —, pametno misliti; ſie dachten bei ſich, pomišljahu u sebi i. sami sobom; hin und her —, misliti i premišljati; auf Mittel —, smišljati sredstva; ich denke dieß u. jenes, svašta mi pada na um; der Menſch denkt, Gott lenkt, ſ. Lenken; (gedenken), denke meiner im Guten, sěti se mene u sreći; wenn ich daran denke, kad na to pomislim; denke der Glückſeligkeit, die unſer wartet, spomeni se i. opomeni se blaženstva, što nas čeka; — Sie einmal, wie mir es gegangen iſt, čujte samo, što me zadesi; (meinen), ich dächte es wäre ſo am beſten, čini mi se, da bi to bilo najbolje; machen Sie es, wie Sie —, učinite, kako Vam se svidi; (urtheilen), was ſoll man davon —? što da člověk o tom sudi? was ſoll man dabei —? što da člověk o tom misli, pomisli? (vorherſehen), wer hätte das je gedacht! tko bi to bio zamislio! tko bi ikada pomislio! tko bi se bio tomu dosětio! (Willens ſein), ich denke zu reiſen, naměravam putovati; ſie — an Übergabe, misle o predaji; er denkt es zu kaufen, kani to kupiti; er hat daran gar nicht gedacht, nije mu bilo na pameti; er denkt hoch hinaus, na visoko leti, dugačku i. na dugo snuje; (geſinnt ſein), er denkt edel, plemenito misli, plemenita je srca; er denkt ſchlecht, misli o zlu; ich dachte Wunder, was er mir geben werde, nadao sam se, da će mi Bog zna šta dati; ſich —, *v. r.* das kannſt du dir —, tomu se možeš i sam dosětiti; ich denke mir es ſo, ja si to ovako predstavljam; das habe ich mir gleich gedacht, to sam ja već izprva slutio; denke dir meinen Kummer, predstavi si moju tugu.
Denken, *n.* mišljenje, mišljinja; ich habe die ganze Nacht mit — zugebracht, svu sam noć premislio.
Denker, *m.* mislitelj; (tiefer —), razmišljač, premišljač.
Denkfähig, *adj.* vrstan misliti, razmišljati.
Denkfähigkeit, *f.* vrstnost mišljenja, razmišljanja.
Denkfeſt, *n.* uspomena svetkovina.
Denkform, *f.* lik i. način mišljenosti.
Denkfreiheit, *f.* sloboda mišljenja; (*fig.*) slobodno očitovanje mislih.
Denkkraft, *f.* mišljenost, moć mišljenja.
Denkkunſt, *f.* mišljenstvo, věština mišljenja.
Denklehre, ſ. Logik.
Denklos, *adj.* bezmišljen.
Denkmal, *n.* spomenik.
Denkmünze, *f.* uspomenak; ſ. Medaille.
Denkrecht, Denkrichtig, *adj.* pravo mišljen.
Denkſäule, *f.* stup-spomenik.
Denkſchrift, *f.* ſ. Memorandum.
Denkſpruch, *m.* pametna i. znamenita izreka, mudra rěč, misaoca.
Denkſtein, *m.* kamen-spomenik.
Denkſtoff, *m.* tvar, predmet mišljenja.
Denktafel, *f.* ploča-spomenica.
Denkübung, *f.* věšbanje u mišljenju; mislena věšba.
Denkunfähig, *adj.* nepodoban misliti.
Denkungsart, ſ. Denkart.
Denkvermögen, *n.* ſ. Denkkraft.
Denkverſuch, *m.* mišljeni pokušaj.
Denkweiſe, ſ. Denkart.
Denkwort, *n.* pametna i. znamenita rěč; ſ. Denkſpruch.
Denkwürdig, *adj.* znatan, znamenit.
Denkwürdigkeit, *f.* znamenitost, znatnost.
Denkzeichen, *n.* spomenka.
Denkzettel, *m.* pomenka; einen — bekommen, dobiti opomenu.
Denmark, *n.* ſ. Baldrian.
Denn, *conj.* jer, bo, zašto; — er will es nicht, jer on toga neće, on bo neće toga; thue das nicht, — ſonſt bin ich böſe, nemoj toga uraditi, inače ću se srditi; ſo mag es — gut ſein, neka bude; es müßte — ſein, daß ich mich irrte, van ako fališ i. prevarih se; ſo

wollen wir — gehen, ić ćemo dakle; es sei —, daß .., osim ako, van ako; dieß hat kein anderer — er gethan, to je zaufano on učinio; mehr — zu viel, i odviše; mehr — einmal, više putah; er ist größer — ich, veći je od mene; (fragend), was —? ehda što? kako da? a da kako? wer — sonst? a da tko će? was ist es — sonst? da šta je kad nije to? hast du — auch schon davon gehört? jesi-li i ti za to čuo? haben Sie — kein Geld? zar neimate novacah?

Denngras, s. Wegetritt.

Dennoch, *conj* ipak, opet, sasvim tim.

Denobilitiren, *v. a.* lišiti plemenštine.

Denomination, s. Ernennung.

Densit, *m.* jedrac.

Dentist, *m.* zubar.

Denunciant, *m.* opovědnik, sok.

Denunciantengebühr, *f.* sočbina.

Denunciat, *m.* opovědjenik.

Denunciation, *f.* opověd, prokaz, sočba.

Denunciren, s. Angeben, heimlich.

Departement, *n.* odsěk; (Kreis), okružje, županija.

Dependenz, s. Abhängigkeit.

Depense, *f.* tratnja, trošnja.

Depensiren, *v. a.* tratiti, trošiti.

Depesche, *f.* věst; telegraphische —, brzojavna věst; (Amtsbericht), izvěšće.

Deplaciren, *v. a.* ukloniti, krenuti.

Deployiren, *v. n.* razviti se, razvijati se.

Deponent, *m.* ostavljač, ostavodavac, ostavilac; (Aussager), povědalac, svědok.

Deponiren, *v. a.* Acten —, položiti spise; (hinterlegen), dati na ostavu, ostaviti kod koga; s. Aussagen.

Depopulation, *f.* s. Entvölkerung.

Depopularisiren, *v. a.* onemiliti koga na-

Deportation, *f.* prognanstvo. [rodu.

Deportiren, *v. a.* prognati (u tudju zemlju), poslati, opremiti u prognalište.

Depositar, *m.* pohranitelj, ostavoprimac.

Depositen-, (in Zus.), ostavni.

Depositenamt, *n.* ostavni ured.

Depositenämtlich, *adj.* ostavno-uredovni.

Depositenanweisung, *f.* ostavna odredba.

Depositen-Anweisungsbuch, *n.* ostavni od-

Depositenbank, *f.* ostavište. [redbovnik.

Depositenbuch, *n.* ostavnik. [nika.

Depositenbuchs-Auszug, *m.* izvadak ostav-

Depositencasse, *f.* ostavionica, ostavna pěneznica.

Depositencommissär, *m.* ostavni pověrenik.

Depositencontrole, *f.* prigled ostavah.

Depositengebühr, *f.* ostavnina.

Depositengeld, *n.* ostavni novac, novac dat na ostavu.

Depositen-Hauptbuch, *n.* ostavni glavnik.

Depositen-Instruction, *f.* ostavni naputak.

Depositen-Journal, *n.* ostavni dnevnik.

Depositenregister, *n.* ostavno kazalo.

Depositenschein, *m.* ostavnica. [ština.

Depositen-Vermögen, *n.* ostavbina, ostav-

Depositen-Verwahrer, *m.* čuvalac ostavah.

Depositen-Verwaltung, *f.* uprava ostavah.

Deposition, *f.* (Aussage), izpovědka; (Zeugniß), svědočanstvo; (Niederlegung), položba.

Depositum, *n.* ostava, poklad, amanet*.

Depot, *n.* in — geben, dati na ostavu, ostaviti kod koga; (Vorrathskammer), ostave; (*mil.*) zastava.

Depotbataillon, *n.* zastavna četa.

Depreciren, *v. a.* moliti oproštenje; s. Verbitten.

Depuriren, *v. a.* eine Realität —, oddužiti nepokretninu.

Deputat, *n.* plata u stvarih lukno, bir; (Wein-—), mertik.

Deputatgetreide, *n.* platno žito.

Deputation, *f.* odaslanstvo; (die Deputirten), odaslanici.

Deputiren, *v. a.* odaslati.

Deputirte, *m.* odaslanik; s. Abgeordneter.

Der, die, das, *art.* die Unsterblichkeit der Seele, neumrlost duše; das Weib da, ova žena; —, *pron.* taj, ovaj; ist das aber schön! ala je to lěpo! das ist eben was ich meine, upravo to mislim; es war an dem, daß man ihn ergriff, malo da ga nijesu ulovili; das sind mir Freunde! ala mi prijateljah! der Mensch, der das thut, čověk koji to čini; das ist der Wille dessen der mich gesandt hat, to je volja onoga, koji me poslà.

Derangement, *n.* nered; s. Verwirrung.

Derangiren, *v. a.* porněmetiti, zakrtožiti, (in Unordnung bringen), pobrkati, pomutiti.

Derangirt, *adj.* zadužen, potreban.

Derb, *adj.* čvrst; —es Tuch, čvrsto sukno; —e Backen, jedro lice; —es Erz, puna ruda; — angreifen, krepko se prihvatiti; einen — abprügeln, živo koga izlupati, zdravo koga izbiti; ein —er Verweis, oštar ukor; Einem — die Wahrheit sagen, kazati komu istinu u brk; (*fig.*) sirov, neotesan.

Derberz, *n.* puna ruda.

Derbheit, *f.* čvrstoća, jedrina; (*fig.*) grubost, neotesanost, sirovost; einem — en sagen, kazati komu krupnine.

Dereinst, *adv.* jednom, jednoć, někada, nědga.

Dereinstig, *adj.* budući.

Derenthalben, Derentwegen, Derentwillen, *adv.* radi, poradi, zaradi, sbog njih; das Verbrechen — er bestraft wurde, zločin, za koji bi kažnjen; s. Deswegen.

Dergestalt, *adv.* tako, tim načinom.

Dergestaltig, *adj.* takov.

Dergleichen, *adj.* ovakov, onakov, takov, nichts — thun, činiti se učiniti se

nevěšt; — thun, als . ., graditi se, kao da . . .
Derhalben, Derohalben, ſ. Deshalb.
Derivata, *pl.* vrěže; izvedene rěči.
Derivation, *f.* izvodjenje.
Deriviren, *v. a.* izvoditi, izvesti.
Derjenige, dieſenige, dasjenige, *pron.* onaj, on, oni, taj.
Derlei, ſ. Dergleichen.
Dermaleinſt, ſ. Dereinſt.
Dermal, ſ. Dießmal.
Dermalig, *adj.* sadašnji.
Dermaßen, *adv.* tako, toliko.
Dero, Vaš, Vaša, Vaše.
Derohalben, uſw. ſ. Derhalben.
Derogation, *f.* uštrb, šteta; ſ. Abſchaffung.
Derogiren, *v. a.* oštrbiti, oštetiti; ſ. Abſchaffen.
Derſelbe, dieſelbe, dasſelbe, *pron.* isti; dieß iſt — Mann, den wir geſtern begegneten, istoga ovoga čověka sreli smo jučer; er iſt noch ganz —, der er ſonſt war, on je još uvěk kao što je prije bio; er hat ſo viel Schulden, daß er nicht weiß wie er dieſelben bezahlen ſoll, toliko ima dugovah, da nezna kako da ih plati; die Sprachen ſind älter als die Regeln derſelben, jezici su stariji od svojih pravilah; Dieſelben, Vi, Vas.
Derſelbige, ſ. Derſelbe.
Derwegen, ſ. Deswegen.
Derweile, *adv.* ſ. Während deſſen.
Derwiſch, *m.* derviš.
Desarmiren, *v. a.* razoružati.
Desavantage, *f.* uštrb, šteta.
Descendent, *m.* potomak; (*coll.*) potomstvo, rodjenici.
Deſcendiren, ſ. Abſtammen.
Descenſion, *f.* silaz.
Deſem, *m.* tezuljka.
Deſerteur, *m.* odběg, uskok.
Deſertion, *f.* odběgstvo.
Deſertiren, *v. a.* odběći.
Deſervit, — der Advokaten, odvětnina.
Deſervitquittung, *f.* namira na zaslužbu.
Deſervitverzeichniß, *n.* popis zaslužbe.
Desfalls, (Deßfalls), ſ. Deshalb.
Desgleichen, (Deßgleichen), *adj.* ein Held, desgleichen es weit und breit nicht gibt, junak, kakvoga na daleko neima; . . . und —, . . . i tako dalje; — *conj.* kao što i, takodjer, istim načinom.
Deshalb, Deshalben, (Deßhalb Deßhalben), *adv.* zato, radi, poradi, zaradi, sbog toga, s toga.
Deſigniren, *v. a.* odrediti (koga za što), naměniti (komu što).
Desman, *m.* ſ. Biſamratte.
Desordre, nered.
Deſorganiſation, *f.* razstroj.
Deſorganiſiren, *v. a.* razstrojiti.
Desorydiren, *v. a.* odkiseličiti, razkiseličiti.
Desperat, ſ. Verzweifelt.
Desperation, ſ. Verzweiflung.
Despot, *m.* samosilnik, despot.
Despotiſch, *adj.* samosilan, despotički.
Despotismus, *m.* samosilje, despotizam.
Deſſein, *a.* naměra, nakana; osnova.
Deſſenthalben, Deſſentwegen, Deſſentwillen, *adv.* radi koga i. čega; ſ. Deshalb.
Deſſenungeachtet, (Deßungeachtet), *adv.* pored svega toga.
Deſſert, *n.* zaslada, sladkiš, poslastice.
Deſſin, *n.* nacrt.
Deſtillateur, *m.* prekapač.
Deſtillation, *f.* prěkap, destilacia; (v. Brantwein), pecivo, pečenje.
Deſtillirapparat, *m.* prěkapna sprava.
Deſtillirblaſe, *f.* kotao, lambik.
Deſtilliren, *v. a.* prekapati, destilirati; (v. Brandw.), peći, žeći.
Deſtillirkolben, *m.* tikva, (prěkapna).
Deſtillirofen, *m.* pecara.
Deſtillirſtrauch, *m.* ſ. Kannenſtaude.
Deſtillirung, *f.* prekapanje, prěkap.
Deſtination, ſ. Beſtimmung.
Deſto, *adv.* — mehr, tim više; — beſſer, tim bolje; — weniger, tim manje.
Deſtructiv, *adj.* razvratan, zatoran.
Deswegen, (Deßwegen), *adv.* zato, radi, poradi, zaradi, sbog toga, s toga.
Detachement, *n.* oddio, odděl.
Detachiren, *v. a.* odpraviti, odaslati, izaslati.
Detail, *n.* čest; (Umſtändliches), pojedine okolnosti; (Ausführlichkeit), obširnost, potankost; en —, erzählen, pripovědati potanko i. sve po redu; en — verkaufen, prodavati na malo, tržiti.
Detailgeſchäft, *n.* Detailhandel, *m.* ſ. Kleinhandel.
Detailhändler, Detailiſt, ſ. Kleinhändler.
Detailliren, *v. a.* potanko razložiti; (*merk.*) prodavati na malo, tržiti.
Detaillirt, *adj.* obširni, potanki.
Deterioriren, *v. a.* pogoršati.
Determiniren, ſ. Beſtimmen.
Dethroniſiren, *v. a.* razcariti.
Detour, ſ. Umweg, Abſchweif.
Detto, *adj.* isto; — *adv.* još te.
Deube, ſ. Diebſtahl.
Deuchten, ſ. Däuchten.
Deut, ſ. Heller.
Deuteln, *v. a.* natezati; mudrovati o čem.
Deuten, *v. a.* mit dem Finger auf Einen —, prstom kazati na koga; mit den Augen —, namignuti, namigavati; (auslegen), tumačiti, protumačiti; einen Traum —, kazati što san znači; ich weiß mir den Traum nicht zu —, neznam, na što mi san sluti; etwas übel —, naopako tumačiti i. razumětí; das deutet auf Krieg, to sluti i. kobi na

rat; das deutet auf etwas, to znači něšto, to směra na něšto.
Deuter, *m.* tumačnik, tumač, tumačitelj.
Deuterocarbonid, *n.* drugo-ugljičnjak.
Deuteroxyd, *n.* drugo-kis.
Deutlich, *adj.* razgovětan, razumljiv; eine —e Erklärung, bistro tumačenje; ich kann es nicht — erkennen, nemogu to potanko razabrati; ein —er Begriff, jasan pojam.
Deutlichkeit, *f.* razgovětnost, razumljivost; jasnoća, bistroća.
Deutschmeister, *m.* glavar němačkoga reda.
Deutschthum, *n.* němština.
Deutschthümeln, *v. n.* němčariti, němčati.
Deutschthümler, *m.* němčkar, němčar.
Deutung, *f.* tumačenje.
Deutungsart, *f.* način tumačenja.
Deutungsvoll, *adj.* znamenit, koban.
Devalvation, *f.* obaljenje, obala.
Devalviren, *v. a.* obaliti.
Devastation, *f.* pohara.
Devise, *f.* rěč, poslovica, nadpisak; (*merk.*) měnica.
Devot, *adj.* pobožan; směran.
Devotion, *f.* pobožnost, směrnost.
Dextrin, *n.* škrobovina.
Diadelphia, *f.* dvobratstvo.
Diadelphisch, *adj.* dvobratan.
Diadem, *n.* zlatni věnac; ſ. Stolpe.
Diademspinne, *f.* (*Aranea diadema*), pauk-věnčanik.
Diagnosis, *f.* boljoznanstvo.
Diagnostik, *f.* nauka o boljoznanstvu.
Diagonal, *adj.* prěki.
Diagonallinie, *f.* prečina, prečinica.
Diakon, *m.* diakon, žakon; (b. Dr.), djakon; zum — weihen, djakoniti; die Frau des —, djakonovica.
Dialect, *m.* ſ. Mundart.
Dialektik, *f.* nauka o razumovanju, mudrovanju; razumoslovje; dialektika.
Dialektiker, *m.* razumoslovac, dialektik; (spětt.) mudrijaš.
Dialog, *m.* razgovor.
Dialogisch, *adv.* u razgovorih
Dialogisiren, *v. a.* sastaviti u razgovore.
Diamant, ſ. Demant.
Diameter, *m.* promĕr.
Diaphragma, *n.* zaslonka; ſ. Zwerchfell.
Diäresis, *f.* razstavak.
Diarium, *n.* dnevnik.
Diarrhöe, *f.* lijavica, proljev; (gem.) litavica; — bekommen, ozlotrbiti, ozlotrbiti se; ich habe —, těra me na polje; slab sam na srcu.
Diät, *f.* način u hrani, dieta; — halten, življeti s načinom i. uměreno.
Diätal-Artikel, *pl.* saborni članci.
Diäten, *pl.* dnevnica, nadnevnica.
Diätenclasse, *f.* dnevnični red.
Diäten-Normale, *n.* dnevnični pravionik.
Diäten-Pauschale, *n.* dnevnična odsĕčnica.
Diätetik, *f.* nauka o zdravlju, zdravoslovje.
Diätetisch, *adj.* prema zdravlju.
Diätmäßig, *adv.* — leben, življeti s načinom; uměreno se hraniti; čuvati se.
Diatribe, *f.* razprava; školska beseda.
Dica, *f.* (b. Steuerf.), noga.
Dicasterium, *n.* državna oblast.
Dich, *pr.* tebe.
Dicht, *adj.* gust; eine —e Leinwand, sbijeno, gusto platno; das Gold ist das —este Metall, zlato je najjedriji kov; ein —er Wald, ćesta šuma; es ist — neben uns, tik do nas je.
Dichtart, *f.* način spěvanja.
Dichtbelaubt, *adj.* kitnjast.
Dichtbewachsen, *adj.* čest, gust.
Dichtblütig, *adj.* čestocvětni.
Dichtbuschig, *adj.* čest; (v. Wolle), gusta runa, gustoruni.
Dichte, *f.* gustina, gustoća; jedrina, jedroća, krutost; čestina; ſ. Dicht.
Dichteisen, *n.* čkalo.
Dichten, *v. a.* gustiti, sabijati; (Ritzen verstopfen), začkati, šuperiti.
Dichten, *v. a.* er dichtet auf Böses, misli o zlu; eine Erzählung —, izumiti pripovědku; (ein Gedicht —), spěvati, spěvavati; ein Lied —, izvoditi pěsmu.
Dichten, *n.* spěvanje; das — u. Trachten der Menschen, čověčje pomisli i želje; das — des menschlichen Herzens ist böse, ljudi misle zlo u srcu.
Dichtenmesser, *m.* gustoměr.
Dichter, *m.* pěsnik, pěsmar, (stihotvorac).
Dichterader, *f.* pěsnička žica.
Dichteranlage, *f.* pěsnička i. pěsmarska sposobnost. [zvanje.
Dichterberuf, *m.* pěsničko i. pěsmarsko
Dichterei, *f.* stihotvorstvo.
Dichterfeuer, *n.* pěsnički plamen.
Dichterflug, *m.* pěsnički uzlet i. polet.
Dichterfreiheit, *f.* pěsnička i. pěsmarska sloboština.
Dichtergabe, ſ. Dichteranlage.
Dichtergeist, *m.* pěsnički duh.
Dichterglut, *f.* pěsničko i. pěsmarsko oduševljenje.
Dichtergott, *m.* pěsnički bog.
Dichterin, *f.* pěsmarka.
Dichterisch, *adj.* pěsnički, spěvni, pěsmarski, poetički.
Dichterkopf, *m.* pěsnička glava.
Dichterling, *m.* pěsničar, stihotvorac.
Dichterquell, *m.* spěvno vrělo.
Dichterschönheit, *f.* spěvna lěpota.
Dichtervolk, *n.* pěsnici, pěsmari.
Dichterwelt, *f.* pěsnički svět.
Dichterwerk, *n.* pěsmotvor, spěv.
Dichtflüssig, *adj.* gust, kladan.
Dichtgereiht, *adj* sbijen.
Dichthaarig, *adj.* guste kose, dlake.
Dichthammer, *m.* šupernjak.
Dichtheit, Dichtigkeit, ſ. Dichte.

Dichtigkeitsmesser, *m.* gustoměr.
Dichtkraft, *f.* pěsnička moć.
Dichtkunst, *f.* pěsništvo, pěsmarstvo, poezija.
Dichtlaubig, *adj.* kitnjast.
Dichtlehre, *f.* nauka o pěsmarstvu.
Dichtlöcherig, *adj.* šupljikast.
Dichtnähtig, *adj.* gusto šiven.
Dichtung, *f.* ſ. Dichten, *n.*; (etwas Erdichtetes), izmišljotina, bajka; (Gedicht), spěv, pěsan, pěsma.
Dichtungsart, Dichtungsgabe, usw. ſ. Dichtart, Dichtergabe, usw.
Dichtwerg, *n.* šuperna kudělja.
Dichtwerk, *n.* pěsmotvorina, pěsmotvor.
Dichtwollig, *adj.* gustoruni.
Dick, *adj.* debeo; eines Fingers —, s prsta debeo; ſehr —, predebeo; ein —er Kopf, krupna glava; ein —er Bauch, trbušina; eine —e Backe, otečeno lice; ein —er Wald, česta šuma; das Getreide ſteht —, usěvi su gusti; eine —e Finſterniß, mrkli mrak; —es Blut, gusta krv; —e Milch, gruševina; — werden, odebljati, debljati; (dicht), skrknuti se, gusnuti, sgusnuti; durch — und dünn, po blatu; das Dicke, gustiš; (der Milch), kožica; (des Kaffees), talog, trop; (der Molken), urda; — thun, hvastati se, ein —es Fell haben, ſ. Fell.
Dickarmig, *adj.* mišičav; debele, krupne mišice; krupnoruk.
Dickäſtig, *adj.* debelih granah; granat.
Dickbäckig, *adj.* bucmast.
Dickbauch, ſ. Dickwanſt.
Dickbäuchig, ſ. Dickwanſtig.
Dickbein, *n.* stegno, but.
Dickbeinig, *adj.* debelih, krupnih noguh, krupnonog, tustonog.
Dickblatt, *n.* (*Crassula*), tustika.
Dickblütig, *adj.* gustokrvni, guste krvi.
Dickblütigkeit, *f.* gustokrvnost.
Dickdarm, *m.* debelo crěvo.
Dicke, *f.* debljina; die — des Bauches, krupnoća; ein Buch von großer —, vrlo debela knjiga; die — des Waldes, čestina šume; die — der Haare, gustež, gustoća kose; der Baum wächſt in die Dicke, drvo raste u krupninu.
Dickfarbe, *f.* gusto mastilo.
Dickfarbig, *adj.* gusta mastila.
Dickfellig, *adj.* debele kože; *fig.* bez čuvstva.
Dickfiſch, *m.* (*Cyprinus Orfus*), glavonja.
Dickfleiſchig, *adj.* mesnat.
Dickfuß, *m.* (*Charadrius Oedionemus*), prilivka.
Dickfüßig, *adj.* tustonog, krupnonog.
Dickgläubig, *adj.* krupnověran.
Dickhaarig, *adj.* guste kose i. dlake.
Dickhals, *m.* tustošija, krupnovrat; (*Blennius Gattorugine*), balavica tustovrata.
Dickhalſig, *adj.* tustovrat, krupnovrat.
Dickhäuter, *m.* debelokožac.
Dickhäutig, *adj.* debele kože; das iſt ein —er Menſch, ništa ga se neprima.
Dickheit, *f.* pretilost, tustoća.
Dickhülſig, *adj.* krupne mahune.
Dickicht, *n.* česta, čestina, guštara, gustik, gušta, dreča.
Dickknochig, *adj.* okošt.
Dickkopf, *m.* glavonja, kablača; ſ. Kaulbarſch; (*Anas bucephala*), glavata patka; ſ. Döbel.
Dickköpfig, *adj.* glavat; (dumm), tupoglav, tup; (hartköpfig), tvrdoglav, jogunast.
Dickköpfigkeit, *f.* glavatost; tupoglavost; tvrdoglavost; ſ. Dickköpfig.
Dicklaubig, *adj.* kitnjast.
Dickleibig, *adj.* krupan, pretio; ein —es Buch, knjižurina, književina; ein —er Menſch, debeljko, debeljak.
Dickleibigkeit, *f.* krupnoća, pretilina.
Dicklich, *adj.* odebeo, debelast; (von Flüßigk.), ogust.
Dicklippe, *f.* naprćena usna; (ver.) labrnja; (eine Perſon), usnac; (*Strombus latissimus*), krilavka najširja.
Dicklippig, *adj.* rilast, usnat.
Dickluftig, *adj.* gusta zraka.
Dickmaß, *n.* (wdm.), šipak.
Dickmaul, *n.* naprćene usne; (eine Perſon), prćeusnac.
Dickmäulig, *adj.* prćeusnat.
Dickmilch, *f.* grušalina, gruševina.
Dickmuſchel, *f.* debela školjka.
Dicknaſig, *adj.* krupnonos, nosat.
Dicknudel, ſ. Macaroni.
Dickohr, *n.* (*fig.*) jogunica.
Dicköhrig, *adj.* nagluh; jogunast.
Dickpeitſche, *f.* kandžija; hajkača, volovača.
Dickrindig, *adj.* debele kore.
Dickrübe, ſ. Runkelrübe.
Dickſaft, *m.* gustiš.
Dickſäulig, *adj.* gustostupni.
Dickſchale, *f.* (*Voluta solidiuscula*), svitak očvrsti.
Dickſchälig, *adj.* debele ljaske i. ljuštre.
Dickſchnabel, *m.* tustokljun.
Dickſchnäbelig, *adj.* tustokljunast, krupna kljuna.
Dickſchwanz, ſ. Fettſchwanz.
Dickſchweifig, *adj.* debela repa.
Dickſchwer, *adj.* debeo i težak.
Dickſtämmig, *adj.* debela stabla, krupna debla.
Dickthuer, ſ. Großthuer.
Dicktuch, *n.* moldon.
Dickung, ſ. Dickicht.
Dickwaldig, *adj.* česť, česte šume.
Dickwalke, *f.* valjanje.
Dickwanſt, *m.* trbonja, buro, kulješa.
Dickwanſtig, *adj.* trbušat, pupav; (ver.) trobok, burav, kuljav; — werden, opupaviti, okuljaviti.
Dickwurzel, ſ. Runkelrübe.

Digitized by Google

Dickzirkel, *m.* šestar-debljinar.
Dicotyledonen, *pl.* dvosupnice.
Dictando schreiben, pisati kazivano.
Dictator, *m.* svevlad, diktator.
Dictatur, *f.* svevlada, diktatura.
Diction, *f.* govor.
Dictionär, *n.* rěčnik.
Dictiren, *v. a.* kazivati u pero, diktovati; eine Strafe —, naložiti komu kazan.
Didaktik, *f.* obukoslovje, nauka o obuci.
Didaktisch, *adj.* obukoslovni; —er Styl, poučni slog.
Die, *s.* Der.
Dieb, *m.* kradljivac, ukradica, tat; Gelegenheit macht —e, prigoda čini lupeža; (am Licht), vuk.
Diebel, *s.* Döbel.
Dieberei, *f.* kradnja.
Diebes, Diebs- (in Zus.), kradljivski, tatski.
Diebin, *f.* kradljivica, tatica.
Diebisch, *adj.* kradljiv, tatski, lupežki; —*adv.* tatski, —er Weise, kradoma, lupežki.
Diebkäfer, *m.* (*Ptinus fur*), kradljivac.
Diebsauge, *n.* tatsko oko.
Diebsbande, *f.* družtvo kradljivacah i. tatah.
Diebsbrut, *f.* tatsko leglo.
Diebsfinger *m.* er hat —, sve mu se prilěpi za prste; prihvatan je.
Diebsgenoß, Diebsgesell, *m.* sukradljivac, sutat, kradidrug.
Diebsgesindel, *n.* kradljivci, lopovi.
Diebsglück, *n.* kradljivska sreća; er hat ein —, srećan je kao tat; tatske je sreće.
Diebsgriff, *m.* s. Diebsränke.
Diebshandwerk, *v.* kradljivski i. tatski zanat.
Diebshehler, *m.* jatak, spremo.
Diebshehlerei, *f.* jataštvo.
Diebshelfer, *m.* kradljivski i. tatski pomoćnik.
Diebsherberge. *f.* kradljivska i. tatska krčma.
Diebshöhle, *f.* tatsko gnjezdo.
Diebskniff, *s.* Diebsränke.
Diebslaterne, *f.* slěpica, tatica (světiljka).
Diebsleiter, *f.* tatska lěstva; — halten, pomagati krasti.
Diebsleuchte, *s.* Diebslaterne.
Diebsloch, Diebsneſt, *n.* s. Diebshöhle.
Diebspack, *s.* Diebsgesindel.
Diebspfeife, *f.* tatska sviralica.
Diebspfiff, *m.* Diebsränke, *pl.* tatske mudrije i. varke.
Diebsrotte, *s.* Diebsbande.
Diebsschlüssel, *m.* odpirač.
Diebssinn, *m.* kradljivost.
Diebssprache, *s.* Spitzbubensprache.
Diebsstreich, *m.* Diebsstück, *n.* lupeztina.
Diebstahl, *m.* kradja, tatbina; einen Diebstahl begehen, počiniti kradju, krasti; okrasti koga; die Diebstähle nehmen überhand, velika je pokradja nastala.
Diebsvolk, *n.* lupeži, tati.
Diebswerkzeug, *n.* tatsko orudje.
Diebswirth, *m.* tatar.
Diebszeichen, *n.* tatsko znamenje.
Diele, *f.* podnica; (Tenne), gumno.
Dielen, *v. a.* poditi, patosati*, popoditi
Dielenbalken, *m.* podnica.
Dielennagel, *m.* podnjak.
Dielensäger, *m.* podničar.
Dielwand, *f.* stěna od podnicah.
Dielenwerk, *n.* podnice.
Dielung, *f.* podjenje; pod, patos*.
Dienen, *v. n.* služiti; bei einem —, biti u službi i. služiti u koga; einem —, zu Tische —, služiti oko stola, dvoriti; Gott —, Bogu služiti; der Sünde —, življeti grěhu; Ihnen zu —, na službu; wozu dient das? čemu je to? damit ist mir nicht gedient, to mi nehasni; time mi se neće pomoći; diese Speise dient Kindern nicht, ovo jelo neprija děci; das dient zu seinem Besten, to mu je na korist; zur Warnung —, odvraćati; darauf dient dieß zur Antwort, na to odgovaram ovo.
Diener, *m.* sluga; er ist — bei ihm gewesen, bio je njegov sluga, služio je u njega; s. Bedienter; ich bin Ihr ergebenster —, sluga sam vam; sluga ponizni; ejvala*; Ihr —, sluga; ein — des Staates, državni služnik, urednik.
Dienerhaus, *n.* služinska kuća.
Dienerheer, *n.* četa od slugah.
Dienerin, *f.* služkinja, služavka.
Dienerkleid, *s.* Livree.
Dienerpflicht, *f.* dužnost sluge.
Dienerschaft, *f.* sluge, služinčad.
Dienertracht, *f.* služinsko odělo.
Dienlich, Diensam, *adj.* koristan, hasnovit, sgodan; ein —es Mittel, valjan lěk; das ist ihnen nicht —, to vam neće prijati, hasniti.
Dienst, *m.* služba; služenje; (Frohndienst), robota, tlaka; er hat mir große —e geleistet, učinio mi je veliku uslugu; treue —e leisten, věrno služiti; einen schlechten — erweisen, slabo koga poslužiti; was steht zu Ihren — en? što zapovědate? ich bin zu Ihren —en, gotov sam na Vašu službu; —e bei Jemand nehmen, najmiti se u koga; heute habe ich den —, ja dvorim danas; ja služim danas; in bürgerlichen —en sein, obnašati gradjansku službu; im — e des Staates alt werden, ostarěti služeć državi i. u državnoj službi; in österreichische (Kriegs-) Dienste treten, stupiti u austrijansku vojsku; der — Gottes, služba Božja; (Amt), služba; Jemanden einen — verschaffen, uhlěbiti koga; Major außer —en, neslužeći četnik; im —e sein, službovati, služiti.
Dienst-, (in Zus.), služni službeni.
Dienstabschied, *m.* odpust; odpravnica.

Digitized by Google

Dienstabträglich, *adj.* na uštrb službe.
Dienstag, ſ. Dinſtag.
Dienstalter, *n.* doba i. godine službe, službovanja.
Dienstangelegenheit, *f.* službeni posao.
Dienstantritt, *m.* nastup službe; bei ſeinem —, kad je nastupio službu; bei einem —, nastupajuć službu.
Dienstanweiſung, *f.* službeni naputak.
Dienstarbeit, *f.* službena radnja.
Dienstaushilfe, *f* pomoć u službi.
Dienstbar, *adj.* podložan, poddan; —es Gut, služno dobro.
Dienstbarkeit, *f.* robstvo; podložnost; Servitut), služnost; — der Wohnung, služnost stana.
Dienstbefehl, *m.* službena zapověd.
Dienstbefliſſen, *adj.* gorljiv i. revan u službi; ſ. Dienſtfertig.
Dienſtbefliſſenheit, ſ. Dienſteifer.
Dienſtbegier, Dienſtbegierde, *f.* poslužnost.
Dienſtbelohnung, *f.* plata za službu.
Dienſtbeſetzung, *f.* popuna službah.
Dienſtbote, *m.* služinče, sluga, služkinja.
Dienſtbotenordnung, ſ. Geſindeordnung.
Dienſtbrief, *m.* službovnica. [židrug.
Dienſtbruder, *m.* drugar (u službi), slu-
Dienſtcaution, *f.* službena jamčevina i. sègusnica.
Dienſtclaſſe, *f.* red, razred službe. [vanje.
Dienſtcommandirung, *f*, odred za službo-
Dienſtdauer, *f.* trajanje službe.
Dienſtehre, *f.* čast od službe.
Dienſteid, *m.* službena zakletva i. prisega.
Dienſteifer, *m.* službena revnost i. gorljivost, revn. i. gorlj. u službi.
Dienſteifrig, ſ. Dienſtbefliſſen.
Dinſteinſetzung, *f.* naměštanje, postavljanje u službu.
Dienſteintritt, *m.* nastup službe; nastupanje službe; bei meinem —, nastupajuć službu.
Dienſten, *v. a.* službovati.
Dienſtenthebung, *f.* skinuće sa službe.
Dienſtentlaſſung, *f.* odpust iz službe.
Dienſtentſagung, *f.* ostavka.
Dienſtentſetzung, *f.* skinuće sa službe.
Dienſterbietig, *adj.* uslužan, poslužan.
Dienſterfahren, *adj.* izkusan u službi, službi věšt. [službi
Dienſterfahrung, *f.* izkustvo, věština u
Dienſtergeben, *adj.* uslužan, poslužan.
Dienſtergebenheit, *f.* uslužnost, poslužnost.
Dienſterleichterung, *f.* olakšanje, polašti-ca službe.
Dienſternennung, *f.* postavljanje u službu.
Dienſterweiſung, D—zeigung, *f.* usluga.
Dienſtesaushilfe, Dienſteskategorie, uſw. ſ. Dienſtaushilfe, uſw.
Dienſtesunfähig, ſ. Dienſtunfähig.
Dienſtfach, *n.* struka službe.
Dienſtfähig, *adj.* sposoban za službu; er iſt —, on je za službu.
Dienſtfähigkeit, *f.* sposobnost za službu.
Dienſtfehler, *m.* pogreška i. grèška u službi.
Dienſtfertig, *adj.* poslužan, uslužan.
Dienſtfertigkeit, *f.* poslužnost, uslužnost.
Dienſtfleiß, *m.* marljivost u službi.
Dienſtfrau, *f.* služavka; (d. der man dient), gospodarica.
Dienſtfrei, *adj.* prost od službe; ein —es Leben führen, življeti bez službe.
Dienſtfreiheit, *f.* oprost od službe.
Dienſtfreundlich, *adj.* poslužan; — *adv.* (*off.*) u službenom prijateljstvu.
Dienſtfreundſchaft, *f.* službeno prijateljstvo.
Dienſtführung, *f.* službovanje.
Dienſtgang, *m.* ich habe einen —, moram někamo ići u službi; (Carriere), službena putanja; er hat ſich von dem — e Kenntniß verſchafft, uvěštio se je u službi.
Dienſtgeber, *m.* službodavac.
Dienſtgebrechen, *n.* službena mana, službeni nedostatak. [fertig.
Dienſtgefällig, *adj.* D—keit, *f.* ſ. Dienſt-
Dienſtgehalt, *m.* (službena) plata.
Dienſtgeheimniß, *n.* uredovna tajna.
Dienſtgenoß, ſ. College.
Dienſtgerechtigkeit, *f.* pravo na služnost.
Dienſtgeſchäft, *n.* službeni posao. [kinje.
Dienſtgeſinde, *n.* služinčad, sluge i služ-
Dienſtgeſuch, *n.* molba za službu.
Dienſtgetreide, ſ. Deputatgetreide.
Dienſtgrad, *m.* stupanj službe. [losti.
Dienſtgratiale, *n.* plata za službu iz mi-
Dienſtſchaft, ſ. Dienſtpflichtig.
Dienſthaſcherei, *f.* kruhoborstvo.
Dienſthaus, *n.* (*theol*). kuća robovanja.
Dienſthelfer, *m.* službeni pomoćnik.
Dienſtherr, *m.* gospodar.
Dienſtholz, *n.* platna drva.
Dienſtinſtruction, *f.* službeni naputak.
Dienſtjahr, *n.* godina službe.
Dienſtkämmerer, *m.* služeći komornik.
Dienſtkappe, *f.* službena kapa.
Dienſtkategorie, *f.* razred službe.
Dienſtkleid, *n.* Dienſtkleidung, *f.* službeno odělo, službena oděća.
Dienſtkunde, *f.* poznavanje službe.
Dienſtleiſtung, *f.* usluga.
Dienſtleute, *pl.* služnici.
Dienſtlich, *adj.* poslužan, uslužan; ſ. Dienlich; (officiell), službeni.
Dienſtlohn, *m.* službinska plata, službarina.
Dienſtlohnſtreitigkeiten, *pl.* razpre o službarini.
Dienſtlos, *adj.* bez službe.
Dienſtmädchen, *n.* Dienſtmagd, *f* služkinja, služavka.
Dienſtmann, *m.* služnik.
Dienſtnützung, *f.* uživanje za službu.
Dienſtordnung, *f.* službovnik, službeni red.
Dienſtort, *m.* město službe, m. službovanja.

Digitized by Google

Dienſtperſon, *f.* službena osoba.
Dienſtpferd, *n.* robotni konj; (Cavalleriepf.), konj za službu.
Dienſtpflicht, *f.* službena dužnost; aus —, službeno.
Dienſtpflichtig, *adj.* dužan služiti; pod službom; etwas — thun, učiniti što po službenoj dužnosti; ein —er Bauer, robotaš, podanik.
Dienſtpflichtigkeit, *f.* služnost.
Dienſtplatz, Dienſtpoſten, *m.* služba; ſ. Dienſtort.
Dienſtpragmatik, *f.* službeni rednik.
Dienſtrecht, *n.* pravo na služnost; (v. Frohnd.), pravo na tlaku, robotu.
Dienſtreglement, *n.* službeni pravionik.
Dienſtreiſe, *f.* službeni put.
Dienſtrock, *m.* službena haljina, službeni kaput.
Dienſtſache, *f.* službena stvar; in —n, u službenih poslovih.
Dienſtſchein, *m.* službovnica, svědočba o službi.
Dienſtſchreiben, *n.* službeni dopis.
Dienſtſchuldig, *adj.* Dienſtſchuldigkeit, *f.* ſ. Dienſtpflicht, uſw.
Dienſtſtand, ſ. Status.
Dienſtſtelle, *f.* služba.
Dienſtſtreitigkeit, *f.* razpra o službi.
Dienſttag, *m.* dan od službe, tlake.
Dienſttauglich, ſ. Dienſtfähig.
Dienſttauglichkeit, ſ. Dienſtfähigkeit.
Dienſtthätigkeit, *f.* pomnja u službi.
Dienſtthuend, *adj.* službujući.
Dienſttracht, *f.* službena nošnja.
Dienſttreue, *f.* věrnost u službi.
Dienſttüchtig, *adj.* valjan, vrstan u službi.
Dienſtunfähig, *adj.* nesposoban za službu; er iſt —, nije za službu.
Dienſtunfähigkeit, *f.* nesposobnost za službu.
Dienſtuntauglich, Dienſtuntüchtig, ſ. Dienſtunfähig.
Dienſturlaub, *m.* službeni dopust.
Dienſtvergehen, *n.* prekršaj službe.
Dienſtverhältniß, *n.* službeno odnošenje.
Dienſtverleihung, *f.* davanje službe, postavljanje u službu.
Dienſtverleihungsdecret, *n.* postavnica.
Dienſtverluſt, *m.* izgubitak službe; unter —, pod izgubitak službe.
Dienſtverrichtung, *f.* opravljanje službe.
Dienſtvertrag, *m.* pogodba za službu.
Dienſtverweiſung, ſ. Dienſtentſetzung.
Dienſtverwendung, *f.* upotrebljavanje u službi; (Verhalten), vladanje u službi.
Dienſtvolk, ſ. Geſinde.
Dienſtwalten, *n.* uredovanje, službovanje.
Dienſtwillig, *adj.* poslužan, usrdan.
Dienſtzeit, *f.* vrěme službe i. služenja.
Dienſtzwang, *f.* natěra i. siljenje na službu; robota, tlaka.
Dienſtzweig, *m.* struka službe.
Dientel, ſ. Kornelkirſche.
Dientiſch, *m.* služak.

Dies, ſ. Dieß.
Dieſe, *f.* duhalo, dulac.
Dieſemnach, ſ. Demnach.
Dieſer, *pron.* ovaj, ov, ovi.
Dieſerhalb, Dieſerwegen, ſ. Deshalb.
Dieſerlei, *adj.* ovakov.
Dieſesfalls, uſw. ſ. Dießfalls, uſw.
Dieß, *pron.* ovo; — u. jenes, što šta; — iſt meine Mutter, evo moje matere; ohne —, bez ovoga; i tako; über —, nad to; uz to.
Dießfalls, *adv.* u tom slučaju, radi toga; [ovdě.
Dießfallſig, *adj.* ovaj, dotični.
Dießjährig, *adj.* lětošnji.
Dießmal, *adv.* ovaj put; sada, za sada.
Dießmalig, *adj.* sadašnji.
Dießſeitig, *adj.* ovostran, ovostranski; das —e Amt, ovdašnji ured.
Dießſeits, *adv.* s ove strane; odavde.
Diete, Dûte.
Dietrich, *m.* odpirač, tatski kljač.
Dieweil, ſ. Weil.
Diffamation, ſ. Verläumdung.
Diffamiren, ſ. Verläumden.
Differentialgröße, *f.* liškovna olina.
Differentialrechnung, *f.* liškovni račun.
Differenz, *f.* razlika; (b. Rechnungen), neslaganje; bei ſich ergebender Meinungs—, ako nebi bili svi isto mislili, istoga mněnja; (Streit), razpra.
Differiren, ſ. Abweichen, es differirt nicht, neima razlike.
Difficultät, ſ. Schwierigkeit.
Difficultiren, *v. a.* zabavljati, prigovarati (čemu).
Digeſtion, *f.* probavljanje, probava.
Digeſtiv, *adj.* probavni.
Digeſtivpille, *f.* probavna bobuljica.
Digeſtivſalz, *n.* (Chlorkalium), pepeličasti soličnjak.
Digitalin, *n.* prstenkovina.
Digreſſion, ſ. Abſchweifung.
Diklíniſch, *adj.* dvoložan.
Dilation, *f.* odgoda.
Dilatoriſch, *adj.* odgodni.
Dilatorium, *m.* odgodnica.
Dilemma, *n.* dvoratac.
Dilettant, *m.* ohotnik; ſ. Kunſtfreund.
Dilettantentheater, *n.* ohotničko kazalište.
Diligence, *f.* poštanska kola; (Eilpoſt), brzovoz.
Dill, *m.* Dille, *f.* (*Anethum graveolens*) kopar, mirodija.
Dille, *f.* (am Leuchter), dulac; (an ein. Lampe), žižak, duša.
Dillengras, *n.* (*Agrostis arundinacea*), trskolika ovsenica.
Dillenkraut, *n.* Dillfenchel, *m.* ſ. Dill.
Dilföl, *n.* koprovo ulje.
Diluvialformation, *f.* potopna tvorba i. tvorina.
Diluvianiſch, *adj.* (obće—) potopni.
Diluvium, *n.* potop.
Dimenſion, *f.* oměra.

Digitized by Google

Dimission, *f.* ostavka; ſ. Entlaſſung.
Dimissoriale, *n.* odpustnica.
Diner, *n.* ručak, obĕd.
Diniren, *v. n.* obĕdovati, ručati.
Ding, *n.* stvar; was iſt das für ein —? šta je to? kakvo je to čudo? wie heißt das —?, kako se to zove? das böſe —, crnj, kukac, poganac, trutovi; das heilige —, vrbanac, jarbolac, pogančina; ein albernes —, tepče; vor allen —en, prije svega; das geht nicht mit rechten —en zu, to nije čist posao, to nije čista rabota; er geht mit großen —en ſchwanger, na daleko snuje; aller guten —e ſind drei, do tri puta Bog pomaže; guter —e ſein, dobre volje biti; neuer —en, ſ. Neuerdings; (Gericht), sud, sudbeni stol.
Dingbank, ſ. Gerichtsbank.
Dingbrief, *m.* naručbena pogodba.
Dingel, *m.* (*Limodorum*), kitnica.
Dingen, *v. a.* najmiti, naimati, pogoditi; einen Mörder —, nametnuti, namaknuti, nametati krvnika; gedungener Arbeiter, najamnik; najmljenik; gedungener Lobredner, plaćeni hvalilac; — *v. n.* pogadjati se, cĕnkati se.
Dingepfennig, ſ. Angelb.
Dinger, *m.* pogadjač.
Dingflüchtig, *adj.* poběgavši od suda.
Dinggericht, *n.* seoski sud.
Dinglich, *adj.* stvarni; —es Recht, stvarno pravo.
Dingſtatt, *f.* sudnica.
Dinkel, *m.* (*Triticum Spelta*), pir.
Dinkelgerſte, ſ. Davidsgerſte.
Dinkelſpelze, *f.* (*Lolium perenne*), ljuljak, ljuljica.
Dinkelweizen, *m.* (*Triticum compositum*), sastavljena pšenica.
Dinſtag, *m.* utorak, utornik.
Dinſtägig, *adj.* utorni.
Dinte, ſ. Tinte.
Diöceſe, *f.* biskupija; (b. Or.), eparkija.
Diöciſch, *adj.* dvodoman.
Dioptas, *m.* dvozirac.
Diopter, *m.* ziralo.
Dioptrik, *f.* dioptrika.
Diorama, *n.* razgledište.
Diorit, *m.* mamalj.
Diphtong, *m.* dvoglasac.
Diplom, *f.* (Beſtallungsbrief), postavnica, diploma; (Urkunde), izprava, povelja, pravulja, listina.
Diplomatie, *f.* diplomatija.
Diplomatik, *f.* poveljarstvo.
Diplomatiker, *m.* poveljar.
Diplomatiſch, *adj.* diplomatički; —es Corps, inostrani poslanici.
Diplomatiſirt, *adj.* izpitan, potvrdjen.
Dippelboden, *m.* ſ. Döbelboden.
Diptam, *m.* (*Origanum Dictamnus*), jesenkasta vranilovka.

Dir, *pron.* tebi, ti.
Direct, *adj.* izravan, izpravan; — *adv.* izravno, upravo, naprečac, na pravac.
Direction, *f.* ravnanje; ravnateljstvo.
Directions = (in Zuſ.) ravnateljski.
Directive, *f.* pravilo, uprava.
Director, *m.* ravnatelj.
Directorat, *m.* ravnateljstvo.
Directorium, *n.* ravnilo; ſ. Directorat; (*theol.*) izpravnik.
Directrice, *f.* ravnateljica.
Dirigiren, *v. a.* ravnati; upraviti.
Dirne, *f.* moma, cura, dekla; eine feile —, bludnica.
Dirnenhaus, ſ. Bordell.
Discant, *m.* tankoglas, diskant.
Discipel, *m.* učenik, djak.
Disciplin, *f.* (Zucht), zapt; red; militäriſche —, vojnički zapt; (Ehre), nauk.
Disciplinargericht, *n.* karni sud.
Disciplinargewalt, *f.* karna vlast.
Disciplinarſtrafe, *f.* zaptna kazan, kar; eine — über Jemand verhängen, pokarati koga.
Disciplinar-Unterſuchung, *f.* karna iztraga.
Disciplinarvorſchrift, *f* zaptni propis.
Disciplinarweg, *m.* im —e, karom.
Discontable, *adj.* za odbitak.
Discontiren, *v. n.* odbitkovati.
Disconto, *n.* odbitak.
Discours, *m* razgovor.
Discredit, ſ. Mißcredit.
Discreditiren, *v, a.* ozloglasiti.
Discret, *adj.* razborit, směran; (großmüthig), veledušan.
Discretion, *f.* razboritost; směrnost; ſich auf — ergeben, predati se na milost i. na amanu.
Discutiren, *v. n.* razgovarati se.
Discurs, *m.* razgovor.
Discurſiv, *adj.* u razgovoru, poput razgovora.
Discuſſion, *f.* prětres, pretresanje, iztraživanje.
Discutiren, *v. a.* pretresati, iztraživati.
Disguſtiren, *v. a.* ozlovoljiti; ogrstiti.
Disguſtirt, *adj.* zle volje.
Disharmonie, *f.* nesklad, neskladnost; (*fig.*) nesloga.
Disharmoniren, *v. n.* neskladati se, neslagati se.
Disharmoniſch, *adj.* neskladan; nesložan.
Dislocation, *f.* preměštanje, preměštaj, razměštaj.
Dislociren, *v. a.* porazměstiti, preměštati.
Disparat, *adj.* nepriličan, različit.
Dispenhafer, ſ. Flughafer.
Dispens, *m.* Dispenſation, Dispenſe, *f.* oprost; — (v. Aufgebot), oprost od napovědi i. navěštaja; (Auflöſung), razvez, razrěšenje.
Dispenſiren, *v. a.* oprostiti, osloboditi, (od čega.)
Dispensgeſuch, *n.* molba za oprost.

Digitized by Google

Disponent, *m.* razložnik.
Disponibel, ſ. Verfügbar.
Disponiren, *v. a.* (verfügen), narediti (za što), razlagati, (razpolagati, čim); zapovědati; Einen zu etwas —, privoliti, navesti koga na što.
Disponirt, *adj.* (aufgelegt), ich bin nicht —, neimam volje, niesam voljan, ráčan.
Dispoſition, *f.* (Beſchaffenheit), narav, ćud; (Verfügung), naredba, razložba, (razpolaganje); (Aufgelegtheit), volja; (Entwurf), osnova; es ſteht ihm zur —, može se (čim) poslužiti, može (čemu) zapověditi, jest mu na službu.
Dispoſitionsfähig, *adj.* podoban za naredjivanje.
Dispoſitionsfähigkeit, *f.* podobnost za naredjivanje (razpolaganje).
Diſput, *m.* prěgovor, prěpirka, razpra.
Diſputation, *f.* učeni prěgovor, učena prěpirka; (Schrift), razpravnica.
Diſputiren, *v. n.* pregovarati se; prerěčati se, poréčati se, rěčati se; prepirati se.
Diſputirhanſel, Diſputar, *m.* prepirač.
Diſſenter, *m.* (in England), razkolnik.
Diſſertation, *f.* razprava, razgovor.
Diſſident, *m.* razkolnik.
Diſſonanz, *f.* neskladnost, nesuglasnost.
Diſtanz, *f.* daljina; (Zwiſchenraum), razdaljina, razstoj. [badilj.
Diſtel, *f.* drač; (*Carduus*), badelj, badalj,
Diſtelblüte, *f.* badeljev cvět.
Diſtelfink, ſ. Stieglitz. [muha.
Diſtelfliege, *f.* (*Musca cardui*), badeljna
Diſtelig, *adj.* dračan.
Diſtelkopf, *m.* badeljčac. [ušenac.
Diſtellaus, *f.* (*Aphis cardui*), badeljni
Diſtelort, *m.* badeljište.
Diſtelpfad, *m.* staza obrasla u drač, dračna staza.
Diſtelſafran, ſ. Saflor.
Diſtelſalat, *m* (*Sonchus oleraceus*), krlj, mléčnjak, gorčika, svinjak, kostréč, kostić, (*S. asper*), čepčeg, kuk.
Diſtelſchnecke, *f.* (*Murex senticosus*), ba-
Diſtelſtaude, *f.* badljak. [daljka.
Diſtelwanze, *f.* (*Cimex cardui*), badeljna stěnica.
Diſthen, *m.* dvosílac.
Diſtichon, *n.* dvovrstica, dvoredac.
Diſtinction, *f.* razlika; ein Mann von —, odličan čověk.
Diſtinctionszeichen, *n.* odlični znak.
Diſtinguiren, *v. a.* razlikovati, (auszeichnen), odlikovati.
Diſtinguirt, *adj.* odličan. [okružje.
Diſtrict, *m.* (Bezirk), srez, (kotar); (Kreis),
Diſtricts-, (in Zuſ.), srezni; okružni.
Diſtrictskommiſſär, *m.* srezni pověrenik.
Ditchen, Dittchen, *n.* (*Charadrius pluvialis*), prosenka, zlatni daždevnik.
Dithyrambus, *m.* poskočnica.
Diurna, *pl.* dnevnica, nadnica.
Diurniſt, *m.* dnevničar.
Divan, *m.* (in d. Türk.), divan; (Polſterſitz), dušek, dušeci.
Divergent, *adj.* razmaknut, razveden.
Divergenz, *f.* razmak, razvod. [chen.
Divergiren, *v. n.* razilaziti se; ſ. Abweichen.
Divers, *adj.* različit. [krenuti.
Diverſion, *f.* zakret; eine — machen, za-
Diverſiren, *v. a.* zabavljati.
Diverſiſſement, *n.* zabava.
Dividende, *f.* razdělak, razděla.
Dividend(us), *m.* diobenik.
Dividiren, *v. a.* děliti.
Diviſion, *f.* dioba; (*mil.*) odděl.
Diviſionär, *m.* divizioner.
Diviſionszeichen, *n.* diobenica.
Diviſor, *m.* dionik, dělitelj.
Divulgiren, *v. a.* razglasiti, raztrubiti.
Dobber ſ. Ankerboje.
Döbel, *m.* (Pflock), kolčić (kočić); (Dippel), prokola, prasnica, (b. Faſſe), možďanik; ſ. Bratfiſch; Dollgerſte.
Döbelboden, *m.* tavan od prokolah.
Döbelbohrer, *m.* možďanjak.
Döbeln, *v. a.* zamoždíti; sabiti.
Doch, *conj.* (dennoch), ipak, sasvim tim, vendar; obgleich es ſchon ſpät war, ſo blieb er —, premda je već bilo kasno doba, ipak je ostao; ich bat ihn darum, — er wollte nicht, ja sam to od njega molio, nu on nehtěde; iſt's mir doch, als wenn ich ihn ſchon irgendwo geſehen hätte, sve mi se čini, da sam ga već negdě vidio; nicht —! nemoj, ta ne! ja —! nuder, da, da! hilf mir —! tà, pomozi mi! so höre —! čuj der! laß mich — in Ruhe, ostavi me na miru! wenn ich — reich wäre, kamo sreće, da sam bogat!
Docht, *m.* stěnj, fitilj, (sveštilo).
Dochtbank, *f.* stěnjarica.
Dochtgarn, *n.* predja za stěnje.
Dochtmeſſer, *n.* Dochtſchneider, *m.* stěnjar.
Dochtſtange, *f.* stěnjilo.
Docke, *f.* (Schiffew.) brodarnica; (Säule), stupac; (b. Drechsl), tok; (am Wagen), lěvča; (Garnbündel), kokoška; klubko; (Puppe), lutka; ſ. Dogge.
Docken, *v. a.* namotati, naviti; —, *v. n.* igrati se lutke.
Dockenblätter, *pl.* (*Rumex acutus*), veli štavalj.
Dockengeländer, *n.* ſ. Baluſtrade.
Dockenkrämer, *m.* lutkar.
Dockenkraut, *n.* (*Arctium Lappa*), čičak.
Dockenmacher, *m.* lutkar.
Dockenſpiel, *n.* igra s lutkom.
Dockenſtämpel, *m.* bat.
Dockenſtift, *m.* tokova igla.

Digitized by Google

Doctor, *m.* naučitelj, doktor; (Arzt), lěčnik, lěkar. [doktorat.
Doctorat, *n.* Doctorwürde, *f.* doktorstvo,
Doctrin, *f.* nauka; (Gelehrſamkeit), učenost.
Document, *n.* dokaznica, dokaz.
Documentiren, *v. a.* primetnuti dokaznice; (beweiſen), dokazati.
Dod, *m.* kum; — *f.* kuma. [divona.
Dogana, *f.* divona; — principale, glavna
Doge, *m.* dužd.
Dogge, *f.* tarač, doga.
Dogma, *n.* načelo věre, dogma.
Dogmatik, *f.* věrouka.
Dogmatiſch, *adj.* věroučni.
Dohle, *f.* (*Corvus Monedula*), čavka, kavka; (Waſſergraben), izpust, projaz.
Dohne, *f.* pruglo; —n legen, naměstiti pruglo; in —n fangen, hvatati sa pruglom, ptičariti sa pruglom.
Dohnenfang, *m.* ptičarenje s pruglom.
Dohnenſteig, Dohnenſtrich, *m.* prugla.
Dolch, *m.* bodež, kinžao; ſeine Worte waren —e in meiner Seele, kad mi to reče, kao da me poseče; probode me rěču.
Dolchbewährt, *adj.* bodežom oružan.
Dolchförmig, *adj.* nalik bodežu.
Dolchmacher, *m.* bodežar.
Dolchſtich, *m.* ubod s bodežom; einen — verſetzen, ubosti bodežom.
Dolde, *f.* (*umbella*), štitac.
Doldenartig, *adj.* štitast.
Doldenblume, *f.* štitast cvět.
Doldenblütig, *adj.* štitocvětni.
Doldenförmig, *adj.* štitast.
Doldengewächs, *n.* Doldenpflanze, *f.* štitarica, štitonoša.
Doldentragend, *adj.* štitorodan.
Doldentraube, *f.* (*corymbus*), paštitac.
Doldentraubig, *adj.* paštitast.
Dolbig, *adj.* štitast, štitorodan.
Doll, ſ. Toll.
Dölle, *f.* niz, dolac. [vrat.
Dollgerſte, *f.* (*Lolium temulentum*), ljulj,
Dolman, *m.* dolama.
Dolmetſch, ſ. Dolmetſcher.
Dolmetſchen, *v. a.* tumačiti, (tolkovati, tolmačiti); (überſetzen), prevoditi, prevesti.
Dolmetſcher, *m.* tumač, tumačnik; er iſt der — meiner Abſichten, on očituje moje naměre.
Dolomit, *m.* dolomac.
Dom, *m.* stolna crkva; (bei Or.), saborna crkva.
Domäne, *f.* državno imanje.
Domänenkammer, *f* upraviteljstvo državnih imanjah.
Domcapitel, *n.* stolni kaptol.
Dombechent, *m.* stolni podjaspriš.
Domeſtik, *m.* službenik, poslužnik; Domeſtiquen, *pl.* sluge.
Domeſticalfond, *m.* domaća zaklada.
Domeſticalfonds-Zuſchuß, *m.* doplatak iz domaće zaklade.
Domfrau, ſ. Stiftsfrau.
Domherr, *m.* kanonik.
Domherrnſtelle, *f.* kanonikat.
Domherrlich, *adj.* kanonički.
Domicil, *n.* postojbina, prebivalište; (Wechſ.), obit, *f.*
Domicilant, *m.* obitovnik.
Domicilat, *n.* obitovanac.
Domiciliren, *v. a.* einen Wechſel —, obitovati měnicu.
Domicilwechſel, *m.* obitovana měnica.
Dominical-, (in Zuſ.), vlasteoski, gospodski.
Dominicalgut, *n.* gospodsko i. vlasteosko dobro. [tlaka.
Dominicalrobot, *f.* gospodska robota i.
Dominicaner, *m.* dominikanac; —in, *f.* dominikanka.
Dominikaner-Droſſel, *m.* (*Turdus dominicanus*), dominikanski drozak.
Dominikaner-Kloſter, *n.* dominikanski samostan, manastir.
Dominikanermönch, *m.* dominikanac.
Dominikanerorden, *m.* dominikanski red.
Dominiren, *v. n.* gospodovati.
Dominium, *n.* gospoština.
Domino, *n.* domino.
Domkirche, *f.* ſ. Dom. [valac.
Domküſter, *m.* (*Canonicus Custos*), ču-
Dompfaff, ſ. Blutfink.
Dompfarrer, *m.* stolni župnik.
Domprediger, *m.* stolni propovědnik.
Domprobſt, *m.* stolni predstavnik, prepošt.
Domprobſtei, *f.* čast stolnoga predstavnika, stolna prepoštija.
Domprobſtlich, *adj.* stolno-predstavnički.
Domſchnepfe, *f.* (*Tantalus Falcinellus*), plěvica.
Domſtift, *n.* stolni kaptol.
Don, *m.* gospodin.
Donatar, *m.* nadarenik.
Donation, *f.* darovština, darovina.
Donaumühle, *f.* dunavka(-vodenica).
Donläge, *f.* pošik, ostrmina.
Donlegig, *adj.* ostrm.
Donner, *m.* grmljavina; (Blitz), grom, trěs, trěsak; der — fracht, grom puca; er wurde vom — gerührt, getroffen, grom ga ubi, munja ga ošinu; daß dich der —! grom te ubio! der — der Geſchütze, grmljavina, tutnjava, tutnjavina, tutanj topovah; es erſcholl der — einer Kanone, top izpuče kao da je progrmljelo.
Donner-, (in Zuſ.), gromovni.
Donneraxt, *f.* ſ. Donnerkeil.
Donnerbart, *m.* ſ. Hauswurz.
Donnerbeſen, *m.* ſ. Alpkraut.
Donnerblitzend, *adj.* grmeć i sěvajuć.

Donnerbohne, *f.* (*Sedum Telephium*), kokoška, bobovnjak, čirnjak.
Donnerdiſtel, *f.* ſ. Mannstreue.
Donnerer, *m.* gromovnik; (Gott), Perun.
Donnerflamme, *f.* sěv munje; oganj trěska.
Donnerflug, *m.* (*Fumaria bulbosa*), mladja.
Donnergekrach, Donnergeräuſch, Donnergeroll, *n.* grmljavina.
Donnergerührt, *adj.* ošinut i. ubijen od groma.
Donnergeſchoß, *n.* gromovna strěla.
Donnergetöſe, *n.* grmljavina.
Donnergewölk, *n.* ſ. Gewitterwolken.
Donnergott, *m.* Perun.
Donnerhall, *m* gromovna jeka.
Donnerkäfer, *m.* (*Scarabaeus Fullo*), valjar.
Donnerkeil, *m.* gromovna strěla i. strělica, strěla-gromovnica, trěs, trěsak.
Donnerknall, *m.* grom.
Donnerkraut, *n.* ſ. Hauswurz.
Donnerkröte, *f.* (*Cottus Scorpius*), pulac gromoljub.
Donnern, *v. n.* & *inf.* es donnert, grmi; an die Thür —, gruhnuti na vrata; die Kanonen —, topovi gruhaju, tutnje.
Donnernelke, ſ. Blutnelke.
Donnerneſſel, *f.* (*Urtica dioica*), kopriva.
Donnerrebe, ſ. Gundelrebe.
Donnerrollen, *n.* grmljavina.
Donnerſchall, *m.* grom.
Donnerſchlag, *m.* grom, trěsak.
Donnerſchlund, *m.* (*fig.*) top.
Donnerſtag, *m.* četvrtak; der grüne —, veliki četvrtak.
Donnerſtein, ſ. Donnerkeil.
Donnerſtimme, *f.* gromovit, gromotan glas; mit —, gromovito.
Donnerſtrahl, *m.* trěsak, grom.
Donnerſturm, *m.* grmljavina.
Donnertag, *m.* sudnji dan.
Donnerton, *m.* ſ. Donnerſtimme.
Donnerwetter, *n.* grmljavina, grmljavica.
Donnerwolke, *f.* sušnik, oblak-zlogoda.
Donnerwort, *n.* gromotna rěč.
Donnerwurz, ſ. Haſelwurz.
Dopione, *f.* (čahurka-)dvojnica.
Doppelachene, *f.* dvogolac.
Doppeladler, *m.* dvoglavi orao, krstaš.
Doppelartig, *adj.* dvojak, dvovrstan.
Doppelband, *n.* dvolična vrpca, vezanka, pantljika; (b. Böttch.), dvogub obruč.
Doppelbecher, *m.* čaša-dvojača; ſ. Würfelbecher.
Doppelbier, *n.* dvojak, prevarenik.
Doppelbitte, *f.* dvě molbe; ich habe eine — an dich, dvoje te molim.
Doppelblatt, *n.* dvolist; (*Zygophyllum fabago*), bobovnica.
Doppelblech, *n.* jaka pločevina, taneéka.
Doppelblume, *f.* (*Atragene*), zelenac.
Doppelboden, *m.* dva dna, dva poda.
Doppelbogen, *m.* dvoluk; es hat einen —, dvolučno je.
Doppelbranntwein, *m.* prepečenica(-ra-kija).
Doppelbund, *m.* dvogubi savez.
Doppelbach, *n.* dvocrepnjak(-krov).
Doppeldeutig, *adj.* dvoznačan, dvojben, dvouman, dvostruk.
Doppeldraht, *m.* dvoguba dretva.
Doppeldukaten, *m.* dvogubnjak, duplon.
Doppelehe, *f.* dvoženstvo; dvomužtvo.
Doppeleiſen, *n.* dvogubo gvoždje.
Doppelfaden, *m.* dvojke.
Doppelfärbig, *adj.* dvomastan, dvobojit.
Doppelfaß, *n.* svidnica.
Doppelfenſter, *n.* dvogubi prozor.
Doppelfernrohr, *n.* dvogubi očalin.
Doppelfleck, *m.* (*Labrus bimaculatus*), dvopěgi drožak.
Doppelflinte, *f.* dvocěvka, dvojka, duplonka*.
Doppelflöte, *f.* dvojnice.
Doppelflügel, *m.* dvokrilnice.
Doppelfuge, *f.* dvoguba fuga.
Doppelfurche, *f.* dvoplužna brazda.
Doppelgang, *m.* (*mus.*) dvohod.
Doppelgänger, *m.* sebevid.
Doppelgarbe, *f.* velik snop.
Doppelgefiedert, *adj.* (*bipinnatus*), dvogubo perast.
Doppelgeige, *f.* gusle-dvojačice.
Doppelgeiſt, *m.* dvovrstni duh.
Doppelgeruder, *n.* dvoveślje.
Doppelgeſang, *m.* dvopěv, dvopěvka.
Doppelgeſpann, *n.* dvoprega.
Doppelgeſtade, *n.* dvobrežje.
Doppelgeſtirn, *n.* dvozvězdje.
Doppelgewehr, *n.* ſ. Doppelflinte.
Doppelglas, ſ. Deckelglas; Pokal.
Doppelglieder, *pl.* ſ. Engliſche Krankheit.
Doppelglück, *n.* dvě sreće.
Doppelgold, *n.* dvoguba pozlata.
Doppelgoldſtück, *n.* dvozlatnjak.
Doppelharfe, *f.* velika harfa.
Doppelhäuptig, *adj.* dvoglav.
Doppelheirat, *f.* dvoguba svatba.
Doppelheit, *f.* dvojakost; dvoumnost.
Doppelherrſchaft, *f.* dvovlada.
Doppelherzig, *adj.* dvoličan, dvoplatan, šaren.
Doppelherzigkeit, *f.* dvoličnost, šarenost.
Doppelhügel, *m.* dvobrdica.
Doppelkamm, *m.* ſ. Kartätſche.
Doppelkelch, *m.* dvočašica, dvojača čaša.
Doppelkinn, *n.* podvoljak.
Doppelkraft, *f.* dvostruka snaga.
Doppellauf, *m.* dvocěv.
Doppelläufig, *adj.* dvocěvni, od dva grla; ein —es Gewehr, ſ. Doppelgewehr.
Doppellaut, *m.* dvoglasac.
Doppelleben, *n.* suživljenje; (b. Amphib.) dvovrstni život.
Doppellebig, *adj.* dvoživotni.
Doppelleinwand, *f.* platno na četiri niti.
Doppelleiter, *f.* dvoljestvina.
Doppellerche, *f.* velika ševa.
Doppelleuchter, *m.* dvogubi svěćnjak.

Doppelmantel, *n.* dvogubi plašt.
Doppelmord, *m.* dvokrv, dvogubo ubojstvo.
Doppelmund, *m.* (*Amphistoma*), dvoustnik.
Doppeln, *v. a.* podvostručiti, udvojiti, sugubiti, dvostručiti, duplati; die Stiefeln —, podplatiti, podšiti čižme, udariti nove podplate, (b. Schneider), postaviti; (Spielen), kockati se.
Doppelnarcisse, *f.* puni sunovrat.
Doppelnase, *f.* razdvojen nos.
Doppelort, *m.* debelo šilo. [vrata.
Doppelpforte, *f.* dvokrilnice, dvokrilna
Doppelpunkt, *m.* dvopiknja.
Doppelquadrat, s. Biquadrat.
Doppelquittung, *f.* sunamira.
Doppelranzen, *m.* dvanke, bisage.
Doppelreif, *m.* dva obruča.
Doppelreigen, *m.* dva kola.
Doppelreihe, *f.* dva reda, niza.
Doppelreihig, *adj.* dvoredan.
Doppelruderig, *adj.* dvovesli.
Doppelsäge, *f.* dvopila.
Doppelsalz, *n.* (*chem.*) dvosolan.
Doppelsammt, *m.* dvolični baršun, dvolična kadifa.
Doppelsatz, *m.* sugubi stavak.
Doppelschatten, *m.* dvosěna, suguba i. dvoguba sěna.
Doppelschattig, *adj.* dvosěni; —er Mensch, dvosěnac. [tavana.
Doppelschicht, *f.* dva steralja, vršaja i.
Doppelschild, *n.* dvogubi štit; (*Biscutella*), dvoštituša. [sukno.
Doppelschlägig, *adj.* —es Tuch, sabijeno
Doppelschleicher, *m.* (*Amphisbaena*), mraskavac.
Doppelschlitz, *m.* dvorěz.
Doppelschluß, *m.* s. Dilema.
Doppelschnabel, *m.* dvokljun.
Doppelschneide, *f.* dvobrid. [čoketa.
Doppelschnepfe, *f.* (*Scolopax major*),
Doppelschritt, *m.* brz korak.
Doppelschuld, *f.* dvostruka krivnja.
Doppelschuß, *m.* navodnica.
Doppelseite, *f.* dvě strane.
Doppelseitig, *adj.* dvostran.
Doppelseitigkeit, *f.* dvostranost.
Doppelsichtig, *adj.* dvovidan.
Doppelsichtigkeit, *f.* dvovidnost.
Doppelsinn, *m.* dvoum, dvojba.
Doppelsinnig, *adj.* dvouman, dvoznačan.
Doppelsinnigkeit, *f.* dvoumnost, dvojbe-
Doppelspath, *m.* dvozračnjak. [nost.
Doppelsperre, *f.* dvostruka brava; dva ključa.
Doppelspiel, *n.* kockanje.
Doppelspieler, *m.* kockar.
Doppelspritze, *f.* dvoguba štrcaljka.
Doppelstein, *m.* dvozračnjak; s. Damstein.
Doppelstich, *m.* dva boda; (b. Schust.), šav sa dvě dretve.
Doppelstock, *m.* dvoguba košnica.
Doppelstück, *n.* sugubka.
Doppelstuhl, *m.* dvogubo krovište.
Doppelsünde, *f.* dvogubi i. dvostruki grěh.
Doppelt, *adj.* sugub, dvogub, dvostruk; dvojni (dvôni), in —er Reihe, u dva reda; (v. Blumen), pun; — *adv.* u dvoje, dvojinom, duplo; — legen, predvostručiti, predvostručati; etwas — bezahlen, dva puta něšto platiti; es ist mir — angenehm, to mi je još milije.
Doppeltaffet, *m.* jaka svila.
Doppeltgefiedert, *adj.* dvoperast, dvokrilast, dvogubo perast.
Doppelthür, *f.* dvoja vrata.
Doppeltreppe, *f.* dvoje stube.
Doppeltsehen, *n.* dvovidnost.
Doppeltzusammengesetzt, *adj.* dvogubo sastavljen.
Doppelvers, *m.* s. Distichon.
Doppelwaffe, *f.* sugubo oružje.
Doppelzahn, *m.* dvozub.
Doppelzeugniß, *n.* suguba svědočba, dva svědočanstva. [šaren.
Doppelzüngig, *adj.* dvojezičan, dvoličan,
Doppelzüngigkeit, *f.* dvojezičnost, dvoličnost, šarenost.
Doppelzüngler, *m.* dvoličnik, suvěrica.
Doppelzweigig, *adj.* dvogranat.
Doppelzwirn, *m.* prepredanac.
Doppio, *adv.* dvogubo.
Dorf, *n.* selo, vas.
Dorf-, (in Zus.), seoski.
Dorfälteste, *m.* seoski starěšina.
Dorfart, *f.* seoski način.
Dorfbesitzer, *m.* vlastnik sela.
Dorfbewohner, *m.* seljanin; —in, *f.* seljanka.
Dorfbulle, *m.* seoski i. občinski bik.
Dörfchen, *n.* seoce.
Dorfeinwohner, *m.* seljanin.
Dörfer, *m.* seljanin, seljak.
Dorffest, *n.* seoska svetkovina.
Dorfflur, *f.* seosko polje; seoski kotar.
Dorffräulein, *n.* seoska gospodična, poljski cvět.
Dorfgebäude, *n.* seoska kuća.
Dorfgeistliche, *m.* seoski duhovnik, župnik.
Dorfgemeinde, *f.* seoska občina, seoština.
Dorfherrschaft, *f.* seosko poglavarstvo.
Dorfhirt, *m.* občinski pastir, čobanin.
Dorfhochzeit, *f.* seoska svatba.
Dorfjugend, *f.* seoska mladež.
Dorfjunge, *m.* seljanče.
Dorfjunker, *m.* seoski plemić, sljivar.
Dorfkirche, *f.* seoska crkva.
Dorfleben, *n.* seoski život, život na selu.
Dörfler, *m.* seljanin.
Dorfleute, *pl.* seljani.
Dörflich, *adj.* seoski.
Dörfling, *m.* seljanin.
Dorfmark, *f.* seoski kotar.
Dorfmäßig, *adj.* seoski, na seosku.
Dörfner, *m.* seljanin, seljak.
Dorfordnung, *f.* seoski rednik.

Digitized by Google

Dorfpfarrer, *m.* seoski župnik.
Dorfplatz, *m.* seoska tratina.
Dorfrecht, *n.* seoska pravica.
Dorfrichter, *m.* seoski sudac.
Dorfschaft, *f.* selo; (Einwohner), seljani.
Dorfschenke, *f.* seoska krčma.
Dorfschmied, *m.* seoski kovač.
Dorfschneider, *m.* seoski krojač.
Dorfschöne, *f.* seoska lěpotica.
Dorfschöppe, *m.* seoski kmet.
Dorfschule, *f.* seoska učionica.
Dorfschulmeister, *m.* seoski učitelj, školnik.
Dorfschulze, ſ. Dorfrichter.
Dorfvieh, *n.* seoska marva.
Dormitorium, *n.* spavalište.
Dorn, *m.* trn, *coll.* trnje; ich bin ihm ein — im Auge, ja sam mu trn u oku i. kost u grlu; (b. Schnallen), jezičac.
Dorn-, (in Zuſ.), trnovit, trnov.
Dornapfel, ſ. Stechapfel.
Dornartig, *adj.* trnast.
Dornbaum, *m.* (*Gleditschia triacanthos*), bodvac.
Dornbeſäet, *adj.* trnovit.
Dornbeſen, *m.* trnomet.
Dornbraſſen, *m.* (*Cyprinus Brama*), krunasta děverika.
Dornbuſch, *m.* trnjak, trnje.
Dornbutte, *f.* (*Pleuronectes maximus*), kolovrat.
Dörnchen, *n.* trnčić, bodljika.
Dornbreher, *m.* (*Lanius collurio*), crveni srakoper.
Dornegge, ſ. Buſcheggę.
Dorneidechſe, *f.* (*Lacerta Stellio*), bodljikava gušterica.
Dornen, *adj.* trnov.
Dornenbahn, *f.* dračna staza.
Dornenbündel, *n.* snopić trnja.
Dornendiſtel, ſ. Mannstreu.
Dornengebüſch, Dornengeſträuch, *n.* trnjak, trnište.
Dornenhecke, *f.* trnjak; (Zaun), živica; Dornenkranz, *m.* Dornenkrone, *f.* věnac od trnja.
Dornenlos, *adj.* bez trnja.
Dornenpfad, ſ. Dornenbahn.
Dornenſtock, *m.* trnjak.
Dornenthier, *n.* (*Centetes*), bodljak.
Dornenvoll, *adj.* trnovit.
Dornenweg, *m.* dračan, trnovit put.
Dornenzaun, *m.* ſ. Dornenhecke.
Dornfiſch, *m.* (*Balistes*), bodljikovac; ſ. Stichling.
Dornfliege, *f.* (*Oxycera Hypoleon*), oštrorožka.
Dorngebüſch, ſ. Dornbuſch.
Dorngefilde, *n.* trnište.
Dorngeniſt, *n.* ſ. Dornhecke.
Dorngeſträuch, *n.* trnjak.
Dorngrundel, *f.* (*Cobitis Taenia*), krupatka.
Dornhai, *m.* (*Squalus acanthias*), bodljikavi kučak.
Dornhecke, ſ. Dornenhecke.
Dornherz, *n.* (*Cardium ciliare*), obrvasta čančica.
Dornhülle, *f.* (*Centrophyllum lanatum*), [strlica.
Dornhund, ſ. Dornhai.
Dornicht, *adj.* trnast.
Dornig, *adj.* trnovit.
Dornkäfer, *m.* (*Hispa*), bodaljka.
Dornkarpfen, ſ. Dornbraſſen.
Dornkönig, ſ. Zaunkönig.
Dornkoralle, *f.* (*Madrepore muricata*), zvězdica trnovita.
Dornkratzer, ſ. Dornbreher.
Dörnlein, *n.* trnčić; ſ. Kornelkirſche.
Dörnleinbaum, ſ. Kornelkirſchbaum.
Dörnling, ſ. Dornſchwamm.
Dornmyrthe, *f.* ſ Mäuſedorn.
Dornmuſchel, *f.* (*Donax muricata*), bodljikava sěkirica.
Dornnabel, *f.* (*Buccinium murinum*), mišji rogač.
Dornreich, *m.* (*Motacilla Curruca*), sivoperka; ſ. Würger, Sumpfmeiſe.
Dornroche, ſ. Stechroche.
Dornroſe, ſ. Hundsroſe.
Dornrücken, *m.* (*Raja clavata*), žutulja kukovita.
Dornſchere, *f* strizalo, postrig.
Dornſchiche, *f.* trnjina, kukinja.
Dornſchwamm, *m.* (*Agaricus mammosus*), bradavičnjak.
Dornſchwein, ſ. Stachelſchwein.
Dornſtachel, *m.* bodljika u trna.
Dornſtock, *m.* glogovac.
Dornſtrauch, *m.* trnjak.
Dornſtrich, *m.* (*Hirundo indica*), indianska lasta.
Dorntretter, ſ. Dornbreher.
Dornzaum, *m.* ſ. Dornhecke.
Dornzerrißt, *adj.* od trna ogreban.
Dornzweig, *m.* trnova grana.
Dörrbalken, *m.* sušnjak.
Dorren, *v. n.* sahnuti, sušiti se.
Dörren, *v. a.* sušiti, ususiti; (in ein. Pfanne), pržiti; gedörrtes Obſt, ošaf; gedörrte Pflaume, suha šljiva.
Dörrer, *m.* sušar.
Dörrhaus, Dürrhürde, uſw. ſ. Darrhaus, uſw.
Dörrobſt, *n.* ošaf.
Dörrwarze, *f.* zazubica.
Dorſch, *m.* (*Gadus Callarius*), oslić dorac.
Dort, Dorten, *m.* ſ. Lolch, Treſpe.
Dort, (Dorten), *adv.* ondě; — durch, onuda; von —, odanle, odande, odonud; hier und —, kojegdě.
Dorther, *adv.* odanle, odande, odonud.
Dorthin, *adv.* onamo, tamo.
Dortig, *adj.* ondašnji.
Dortſeitig, *adj.* onostrani.
Dortſelbſt, ſ. Dort.
Dortwärts, *adv.* onamo, onuda.
Doſe, *f.* zaklopčica, zastrug, zastruga; kutija*; (Tabaks—), burmutica, tabakiera.

Digitized by Google

Döse (Dose), *f.* sudopernica.
Dosenbaum, *m.* ſ. Alpenkiefer; (b. Hafn.) polica.
Dosenform, *f.* burmutični kalup.
Dosenmacher, *m.* zastrugar; burmutičar.
Dosenſchnecke, *f.* (*Buccinum arcularia*), zaklopac.
Dosenſtück, *n.* slika za burmuticu.
Döſerei, *f.* mlitavost, mlohavost; čmavanje; (Dummheit), tupost, glupost.
Döſig, *adj.* mlitav, lipov; (dumm), tup, benav, glup.
Doſis, *f.* dionica, obročić.
Doſiren, ſ. Böſchen.
Doſt, Doſten, ſ. Wohlgemuth.
Dotation, Dotirung, *f.* oskrba; (Verlag), ſ. Ausſteuer.
Dotiren, *v. a.* eine Kirche —, oskrbiti crkvu; einen Beamten —, ustanoviti dohodak uredniku; (vorſchießen), napred dati; ſ. Ausſteuern.
Dotter, *m.* žumanjak, žumance (žuvance), žujce, žutak; (*bot.*) (*Myagrum sativum*); ſ. Dotterſame, Treſpe, Stechapfel.
Dotterblume, *f.* (*Caltha palustris*), kalužnica; ſ. Löwenzahn.
Dotterbrod, *n* žumančak. [manjak.
Dottergelb, *adj.* žumančast, žut kao žu-
Dotterkraut, *n.* ſ Dotterblume.
Dotterſame, *m.* (*Myagrum sat.*) žumanac.
Dotterweide, *f.* (*Salix vitellina*), žukva.
Douane, *f.* carinara; divona.
Douanier, *m.* carinik.
Douanenlinie, *f.* carinska medja.
Doublette, *f.* sugubka.
Doubliren, ſ. Doppeln.
Doublirſchritt, ſ. Doppelſchritt.
Doublon, *m.* dvožućak.
Douce, *adj.* lak, blag. [heit.
Douceur, *n.* jabuka; dobra ruka; ſ. Sanft-
Douche, *f.* slap.
Douchen, ſich, *v. r.* kupati se pod slapom.
Drabant, *m.* pandur.
Drache, *m.* zmaj, pozoj, aždaja*; fliegender —, leteći zmaj; feuriger —, zmaj ognjeni; (Spielzeug), aždaja; (altes Weib), ordulja, nadžak - baba; ſ. Drachenfiſch.
Drachen-, (in Zuſ.), zmajevit, zmajevski.
Drachenampfer, *m.* (*Rumex sanguineus*), crveni štavelj.
Drachenartig, *adj.* zmajevit.
Drachenbaum, *m.* (*Dracaena Draco*), zmajevac; ſ. Traubenkirſche; Elſebeerbaum.
Drachenblut, *n.* zmajeva krv.
Drachenbrut, *f.* zmajevo leglo.
Drachenfiſch, ſ. Seedrache.
Drachenfliege, *f.* (*Libellula*), želik - žena.
Drachenflügelfruchtbaum, *m.* (*Pterocarpus Draco*), krilaš - zmajevac.
Drachenhaupt, *n.* zmajeva glava.
Drachenkopf, *m.* zmajeva glava; (*Dracocephalum*), ivulja, zmajić.
Drachenkraut, ſ. Odermennig.
Drachenneſt, *n.* zmajeva pećina.
Drachenraupe, *f.* (*Dracaena Draco*), zmajevica.
Drachenſchlange, *f.* pozoj.
Drachenſchwanz, *m.* zmajeva repina.
Drachenſtein, *m.* (*Draconit*), kotuljač.
Drachenwurz, *f.* (*Arum Dracunculus*), zmajevika, lopar; ſ. Waſſerlilie.
Drachenyucke, *f.* (*Yucca Draconis*), zmajeva juka.
Drachenzahn, *m.* zmajev zub.
Drachme, *f.* dram, drakma.
Drabel, *m.* zamrsak.
Dragant, ſ. Tragant.
Dragoner, *m.* dragun.
Dragonermütze, *f.* (*Patella equestris*), zdělica vitežka.
Dragonerregiment, *n.* dragunska pukovina, regimenta.
Dragun, *m.* (*Artemisia Dracunculus*), tarkanj. [dretva.
Draht, *m.* žica, vlaka; (b. Schuhm.),
Drahtähnlich, *adj.* žičast.
Drahtarbeit, *f.* žičevina.
Drahtbank, *f.* žičarska stativa.
Drahtbauer, *m.* žičena krlětka.
Drahtbinder, *m* loncokrpa.
Drahtblume, ſ. Dotterblume.
Drahtboden, *m.* žičeno dno, dno od žice.
Drahtbohrer, *m.* žičnjak(-svrdao).
Drahtdeckel, *m.* žičeni poklopac.
Drahteiſen, *n.* žicovod.
Drähtern, *adj.* žičen, od žice.
Drahtfabrik, *f.* žičarnica.
Drahtfeder, *f.* žičena stajka.
Drahtfenſter, *n.* prozor od žice.
Drahtgeflecht, *n.* žičeni pleter.
Drahtgewebe, *n.* žičena tkanina.
Drahtgitter, *n.* mreža, rěšetka od žice.
Drahthammer, *m* žičara.
Drahthemd, *n.* košulja od žice, žičnjača.
Drahtkette, *f.* lanac od žice.
Drahtleuchter, *m.* svěćnjak od žice.
Drahtmaß, *n.* žicomer.
Drahtmühle, *f.* žičara.
Drahtnatter, *f.* (*Coluber Minervae*), Minervina guja.
Drahtner, *m.* žičar.
Drahtpanzer, *m.* oklop od žice.
Drahtpläſten, *n.* tanjenje žice.
Drahtpuppe, *f.* gibiva lutka, lutka na žici; ſie geht wie eine —, ide na čekrk.
Drahträdchen, *n.* kolutić, vitlić žice.
Drahtrichten, *n.* ravnanje žice. [žice.
Drahtring, *m.* prsten od žice; kolut
Drahtröhrchen, *n.* kovrčnica (od žice).
Drahtrolle, *f.* ſ. Drahträdchen.
Drahtſaite, *f.* žica (od kova).
Drahtſcheere, *f.* nožice (za žicu). [žice.
Drahtſchleife, Drahtſchlinge, *f.* kopča od

Digitized by Google

Drahtſchnecke, *f.* (*Buccinum glans*), žeľudasti rogač.
Drahtſieb, *n.* žičeno sito i. od žice.
Drahtſilber, *n.* srebrna žica.
Drahtſpinnen, *n.* opredanje žice.
Drahtweberei, *f.* tkanje žice.
Drahtwerk, *n.* žičevina.
Drahtwurm, *n.* (*Gordius aquaticus*), vodeni žičnjak.
Drahtzange, *f.* kléšte za žicu.
Drahtzieheiſen, ſ. Drahteiſen.
Drahtziehen, *n.* provlačenje žice.
Drahtzieher, *m.* žičar.
Drahtzieherei, *f.* žičarija.
Drainage, *f.* cévljenje (zemlje).
Drall, *m.* žléb (u puške).
Drall, *adj.* čvrst, jak.
Drama, *n.* igrokaz; drama.
Dramatiker, *m.* pisac igrokazah, dramatik.
Dramatiſch, *adj.* igrokazni, dramatički.
Dramatiſiren, *v. a.* eine Erzählung —, napraviti igrokaz od pripovédke.
Dramaturg, ſ. Dramatiker.
Dramaturgie, *f.* igrokazna umétnost, dramatika.
Dran, ſ. Daran.
Drang, *m.* tiska, naloga, sila, navala; prituga; (der innere Trieb), nagon; — der Leidenſchaft, žestina strasti; (Begierde), požuda.
Drange, *adj.* tésan.
Drängeln, *v. a.* turkati.
Drängen, *v. a.* tiskati, rivati, gurati; porivavati; (*fig.*) navaliti na koga; die Zeit drängt, vréme goni, vréme je navalilo; den Schuldner —, stisnuti, stegnuti dužnika; ſich —, *v. r.* turati se, gurati se, trpati se, jagmiti se; ſich durch das Volk —, proturati se kroz svétinu; er drängt ſich überall hinzu, protisne se svakamo; das Volk drängte ſich zu ihm, narod navali; es drängten ſich entgegengeſetzte Gefühle in ihrer Bruſt, razna su se čuvstva u njezinu srcu pognala; gedrängt voll, dubkom pun.
Dränger, *m.* gnječitelj, gnjavitelj, mučitelj, zulumčar*.
Drangſal, *n.* ugnjetavanje, zulum; (Elend), jad, patnja, béda; viele —e erleiden, prepatiti puno nevolje, izmučiti veliku muku; die —e des Krieges, ratna nevolja.
Drangvoll, *adj.* nevoljan, jadan.
Drangwaſſer, ſ. Grundwaſſer. [bor.
Draperie, *f.* zastori, sagovi; (Mal.), na-
Drapiren, *v. a.* zastrti, obastrti, posaživiti; (b. Mal.), orušiti; narozati.
Draſtiſch, *adj.* krepak.
Drath, ſ. Draht.
Dräuen, ſ. Drohen.
Drauf, ſ. Darauf.
Draufgeld, ſ. Angeld.
Draus, ſ. Daraus.
Dräuſchen, *v. n.* pljuštati.
Draußen, *adv.* vani, na polju; von —, izvana, s polja.
Drechſelbank, *f.* tokara, vrtača.
Drechſeln, *v. a.* točiti, tokariti; (*fig.*) krpati.
Drechſelwalze, *f.* (*Voluta tornatilis*), kovrčak tokarski.
Drechsler, *m.* tokar; ſ. Rebenſtecher.
Drechslerarbeit, *f.* tokarina.
Drechslergeſell, *m.* tokarski dětić.
Drechslerhandwerk, *n.* Drechslerei, *f.* tokarija, tokarstvo.
Drechslerkunſt, *f.* tokarska véština.
Drechslerſtoff, *m.* tokarska tvar.
Drechslerwaare, *f.* tokarina.
Drechslerwerkſtatt, *f.* tokarnica.
Dreck, *m.* (Koth), grez, glib, kao, blato; (Unflath), pogan, *f.*; (gem.), govno; (Bien.), voština.
Dreckig, *adj.* prljav, kaljav; (v. Unflath), pogan; (gem.), govnen.
Dreckkäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*), gundevalj, govnovalj.
Dreckkante, *f.* Dreckſaum, *m.* ſ. Dengel.
Dreckkarren, *m.* gnojnjak.
Dreckliie, *f.* (*Asphodellus luteus*), zlato-
Dreckſtein, ſ. Stinkſtein. [glavac.
Dreckvogel, *m.* (*Vultur aura*), smrdljivi jastréb; (*Stercorarius*), lajnar.
Drehähre, *f.* (*Spiranthes*), zasučak.
Drehbahn, *f.* užarnica.
Drehbank, ſ. Drechſelbank.
Drehbar, *adj.* obrtan.
Drehbaum, *m.* obrtalo.
Drehbrücke, *f.* obrtni most.
Drehe, *f.* metiljanje; von der — behaftet werden, obrvljiviti se, pometiljati se; das Schaf iſt von der — behaftet, ovca se metilja, metiljava je.
Dreheiſen, *n.* stružić.
Drehen, *v. a.* ein Rad —, obrtati, okretati kolo; ſ. Drechſeln; (*fig.*) Einem eine Naſe —, dati komu rog za svéću; Einem den Säbel aus der Hand —, izvinuti, izmotati komu sablju iz ruke; ein Seil —, sukati uže; Zwirn —, sukati, prepredati, upredati konce; die Spindel —, zvrcati vretenom; den Hals —, vijati vratom; die Augen —, oči prevrcati; Einem den Rücken —, okrenuti komu ledja, obrnuti komu pleći, obrnuti se; d. Recht —, izvrtati pravo; eine Thatſache nach Gefallen —, dotérivati, navijati učin na svoju ruku; im Kreiſe —, vrtéti; in eine — de Bewegung verſetzen, zavrtéti, zavitati; den Mantel nach dem Winde —, okrenuti opaklijom s vétrom; ſich —, *v. r.* vrtéti se, okretati se; ſich um ſeine Achſe —, okretati se oko sebe; die Welt drehte ſich

Digitized by Google

um ihn im Kreiſe, oko njega trava okrenu se; der Feind drehte ſich hierauf rechts, neprijatelj zakrenu onda na desno; ſein Glück hat ſich gedreht, sreća ga je izdala i. ostavila.

Dreher, *m.* okretač, okretalac; (zum Zwirnen), drùga, drugalo, prepredalo; (b. Web.), kronice; (am Thor), petica, šarka*; (*epistropheus*), obrtanjka; (Schaf), metiljava, brvljiva ovca.

Dreherei, *f.* izvrtanje.

Dreherin, *f.* okretalja.

Drehermuskel, *m.* (*anat.*) obrtalica.

Drehgelenk, *n.* obrtni sglob.

Drehhals, ſ. Wendehals.

Drehkäfer, *m.* (*Gyrinus*), virnjak.

Drähkrank, *adj.* brvljiv, metiljav.

Drehkrankheit, ſ. Drehe.

Drehkraut, *n.* (*Tordylium offic.*), makač.

Drehkreuz, *n.* obrtaljka.

Drehlade, ſ. Drehbank.

Drehling, *m.* (Kurbel), vrtilo, ručica; (Schaf), metiljava ovca; ſ. Drehloch.

Drehloch, *n.* virić.

Drehmaſchine, *f.* okretalo.

Drehorgel, *f.* vratioce, organac.

Drehpforte, *f.* obrtna vrata.

Drehpfriem, *m.* sukalica, šodrov*.

Drehpult, *m.* obrtni stol.

Drehpunkt, *m.* vrtište.

Drehrad, *n.* koloplet, kolosuk; kolovrat.

Drehſcheibe, *f.* lončarsko kolo.

Drehſcheit, ſ. Reibſcheit.

Drehſprung, *m.* skok na obrat.

Drehſtahl, *m* stružić, tokarsko dlěto.

Drehſtuhl, *m.* obrtni, okretni stolac, vrtnjak.

Drehtanz, *m.* obrtni ples.

Drehtiſch, *m.* obrtni, okretni stol, ſ. Drehbank.

Drehvogel, ſ. Wendehals.

Drehwerk, *n.* okretalo; ſ. Drehbank.

Drehwürfel, *m.* vrtaljka.

Drehwurm, *m.* (*Coenurus cerebralis*), metilj.

Drei, *num* tri; — Brüder, tri brata; — Kinder, troje děce; es gehört dieſen —en, to je ove trojice.

Drei, *n.* troje, trojica.

Drei, *f.* trojka, trica.

Dreiangel, ſ. Dreieck.

Dreiangelmuſchel, *f.* (*Trigonia*), tronoglovka.

Dreiarmig, *adj.* troruk; trokrak.

Dreiarten, *v. a.* trojačiti, premekotiti.

Dreiästig, *adj.* trogran.

Dreiäugig, *adj.* trook.

Dreibein, *n.* tronožka.

Dreibeinig, *adj.* tronog.

Dreibefreuzt, *adj.* trokrstaš.

Dreiblatt, *n.* trolist; ſ. Klee.

Dreiblätterig, *adj.* trolist.

Dreiblumig, *adj.* trocvětan.

Dreibohrig, *adj.* tri puta vrtan.

Dreibuchſtäbig, *adj.* tropismeni.

Dreibund, *m.* Dreibündniß, *n.* savez troje.

Dreidecker, *m.* tropalubnjak.

Dreidiſtel, *f.* (*Carlina*), stidak.

Dreidraht, ſ. Drillich.

Dreidrähtig, *adj.* u tri niti, trocěpan; —er Faden, trostruki konac.

Dreieck, *n.* tronuglica; (Dreiwinkel), trokut, trokuće, trokutnik; (*Ostracion trigueter*), tronuglača.

Dreieckig, *adj.* trokutan; tronugli, na tri

Dreieckigkeit, *f.* trokutnost, tronuglost.

Dreieckmuſchel, *f.* (*Trigonia*), tronuglovka.

Dreieckslehre, ſ. Trigonometrie.

Dreieimerig, *adj.* od tri vedra; ein —es Faß, trojka.

Dreieine, *m.* trojedini.

Dreieinheit, *f.* trojednost; trojstvo.

Dreieinig, *adj.* trojedin.

Dreieinigkeit, *f.* trojednost; trojstvo, trojica.

Dreieinigkeits-Bekenner, *m.* izpovědalac i. věrnik sv. trojstva; (Trinitarier), trojičar.

Dreieinigkeitsfeſt, *n.* trojični dan, sv. trojstvo.

Dreieinigkeitsgegner, *m.* mrzac sv. trojstva.

Dreieinigkeitsglaube, *m.* věra u sv. trojstvo.

Dreieinigkeits-Gläubiger, *m.* věrnik sv. trojstva.

Dreieinigkeitsläugner, *m.* nijekač sv. trojstva.

Dreieinigkeitsring, *m.* jednotrojni prsten.

Dreieinigkeitsſonntag, *m* trojična nedělja; (*Dominica*), duhovna nedělja

Dreieinigkeitswurzel, ſ. Angelike.

Dreier, *m.* trojica; (Münze), trojnjak; er hat keinen —, neima ni pare; (b. Kart.), trojka.

Dreierlei, *adj.* troji, trojak, trovrstan; auf — Art, na tri načina.

Dreifach, *adj.* trogub, trostruk, trojni, (tróni); das —e, trojina; um das —e, trojinom; —, *adv.* trogubo, trostruko.

Dreifächerig, *adj.* trotini, od tri pregradka i. pretinca.

Dreifachheit, *f.* trostrukost, trogubost, trojnost.

Dreifädig, *adj.* troničen.

Dreifaltig, **Dreifältig**, *adj.* ſ. Dreifach; der —e Gott, trojedini Bog.

Dreifaltigkeit, ſ. Dreieinigkeit.

Dreifaltigkeitsblume, *f.* (*Viola tricolor*), sirotica.

Dreifarbig, *adj.* trošaran, tromanjast, od tri masti.

Dreifelderwirthſchaft, *f.* trojno gospodarstvo.

Dreifelbig, *adj.* tropoljni.

Dreiförner, *m.* trogodišnje vino, vino od tri godine.

Dreiflach, *n.* troploha; ſ. Prisma.

Dreiflügel, *m.* (*Triopteris*), trokrilica, troperutica.

Dreiflügelig, *adj.* trokrili.

Dreiförmig, *adj.* troličan.

Dreifuß, *m.* tronog, tronožac; (Pfanne), tronoga, sadžak; (irdener —), kozica, šerpinja.

Dreifüßig, *adj.* tronog, tronožan.

Digitized by Google

Dreifuttermaß, *n.* tri metala.
Dreigabelig, *adj.* dostvast, bodvast.
Dreigehäuft, *adj.* trokućičan.
Dreigesang, *m.* tropĕv, tropĕvka.
Dreigestaltet, *adj.* trolik.
Dreigesternt, *adj.* trozvĕzdan.
Dreigestirn, *n.* trozvĕzdje.
Dreigetheilt, *adj.* trodioni, trodĕlni; raztrojen.
Dreigipfelig, *adj.* trovršan.
Dreigliederig, *adj.* tročlan, troudan, tro-
Dreigötterei, *f.* troboštvo. [sgloban.
Dreigötterer, *m.* trobožar.
Dreigötterisch, *adj.* trobožarski.
Dreigranne, *f.* (*Aristida*), osjenica.
Dreigroschenstück, *n.* trogrošac.
Dreihändig, *adj.* troruk.
Dreihärig, *adj.* trovlas; s. Durchtrieben.
Dreihauig, *adj.* trokosni; eine — e Wiese, trokosnica.
Dreihäuptig, *adj.* troglav.
Dreihäutig, *adj.* trokožan.
Dreiheit, *f.* trojnost; s. Dreieinigkeit.
Dreiheller, *m.* trojnjak. [rožica.
Dreihorn, *n.* (*Ostracion tricornis*), tro-
Dreihörnig, *adj.* trorog, troročan.
Dreihülsig, *adj.* tromohunast.
Dreihundert, *num.* trista.
Dreihundertel, *n.* trostoti dio.
Dreihundertmal, *adv.* trista putah.
Dreihundertste, *adj.* trostoti.
Dreijahr, *n.* trogodje, troléće.
Dreijährig, *adj.* trogod, trolĕtan, trogodišnji; ein —es Thier, trogodac, trogodče; ein —es Fieber, (groznica-) trolĕtnica; ein —es Pferd, trećak.
Dreijährlich, *adj.* trećolĕtni, trećogodišnji; —, *adv.* svake treće godine.
Dreijährling, *m.* trogodče; —, *m.* trogodac; —, *f.* trogodica.
Dreijahrsfest, *n.* trećo-godišnjica, trećogodišbina. [srha.
Dreikantig, *adj.* trosrh, trobrid; na tri
Dreiklafterig, *adj.* trohvati, od tri hvata.
Dreiklang, *m.* troglas.
Dreiklangsgedicht, *n.* troglasnica.
Dreiklappig, *adj.* troklopan.
Dreiklaue, *f.* (*Trionyx*), žeļva tronoktica.
Dreiklöber, *m.* (bačvarski) trozubac.
Dreiklöbig, *adj.* trocĕpni.
Dreiknotig, *adj.* trouzli, tročvornat.
Dreikönigefest, *n.* tri kralja, vodokršće; (b. Dr.), bogojavljenje.
Dreikopf, *m.* triglav, troglav.
Dreiköpfig, *adj.* troglav.
Dreiörnig, *adj.* trozrn.
Dreikreuzerstück, *n.* trojak, grošić.
Dreikreuzig, *adj.* trokratat.
Dreikrone, *f.* papinska mitra.
Dreilappig, *adj.* trokrpan.
Dreilaut, *m.* troglasica.
Dreileibig, *adj.* trotĕlovni.

Dreiling, *m.* (30-eimerfaß), tridesetorka; s. Drilling.
Dreilöthig, *adj.* trolotan, od tri lota.
Dreimähdig, s. Dreihauig. [jinom.
Dreimal, *adv.* tri puta; — so viel, tro-
Dreimalglücklich, *adj.* presretan.
Dreimalheilig, *adj.* presvet.
Dreimalig, *adj.* trikratan, triputan.
Dreimalzehn, *num.* trideset.
Dreimann, *m.* (*triumvir*), trovladar.
Dreimännerig, *adj.* tromužki.
Dreimark, *f.* tromedja, tromedjnik.
Dreimaster, *m.* (brod-)trojedrenjak.
Dreimastig, *adj.* od tri jedrila i. jedre-
Dreimonatig, *adj* troměsečni. [njaka.
Dreimonatlich, *adj.* trećoměsečni.
Dreimonat-Papier, *n.* (*merk.*) tromĕsečna měnica.
Dreimorgig, *adj.* trojutreni, trocalni.
Dreimundwurm, *m.* (*Tristoma*), troustica, trousnica.
Drein, s. Darein.
Dreinächtig, *adj.* tronoćni.
Dreinarbig, *adj.* (*bot.*) od tri ustanca.
Dreipersönig, *adj* troosobni.
Dreipfennigstück, *n.* trojnjak.
Dreipfünder, *m.* trofuntaš(-top).
Dreipfündig, *adj.* trofuntaški, od tri funte.
Dreireihig, *adj.* troredan, tronizan.
Dreirippig, *adj.* trorebren.
Dreiruderer, *m.* troklupnjak(-brod).
Dreiruderig, *adj.* trovesleni; troklupni.
Dreisaitig, *adj.* tražični.
Dreisang, s. Dreigesang.
Dreisatz, *m.* tri stavka.
Dreisätzig, *adj.* trostavačni, od tri stavka.
Dreischäftig, *adj* troprameni.
Dreischichtig, *adj.* od tri vršaja, nasada, steralja, tavana.
Dreischlag, *m.* (b. Pferd.), trupka.
Dreischlitz, *m.* trorezka.
Dreischneidig, *adj.* trobrid, trobridak.
Dreischnitt, *m.* trorez.
Dreischrötig, *adj.* trorezan.
Dreischuhig, *adj.* trostopan.
Dreischürig, *adj.* trostrižan; (v. Wiesen), trokosan.
Dreiseitig, *adj.* trostran, od tri strane.
Dreisitzig, *adj.* trosĕdan, sa tri sĕdišta.
Dreispalt, *m.* (*Tridax*), trozubac.
Dreispaltig, *adj.* trocĕpan.
Dreispänner, *m.* trokonja kola; tronjak.
Dreispännig, *adj.* sa tri konja, trokonji; ein —er Bauer, trokonjar.
Dreispelzig, *adj.* troplĕv.
Dreispiel, s. Trio.
Dreispitz, s. Dreizack. [šipan.
Dreispitzig, *adj* trošilast, troratan, tro-
Dreispitzwurm, *m.* (*Triacnophorus*), bod-
Dreisprachig, *adj.* trojezičan. [vica.
Dreißig, *num.* trideset, triest; — Kinder, tridesetero děce; er ist einer von den —en, on je jedan od tridesetorice.

Digitized by Google

Dreißigeimerig, *adj.* ein —es Faß, tridesetorka, tridesetačka.
Dreißiger, *m.* tridesetnik, jedan od tridesetorice; (Ziffer), tridesetica; (30 Stück), tridesetina, tridesêtak; (30 Jahre alt), tridesetâk; (Zollbeamte), tridesetar.
Dreißigerlei, *adj.* tridesetovrstan.
Dreißigfach, Dreißigfältig, *adj.* tridesetogub, tridesetostruk.
Dreißigjährig, *adj.* triestlětni, tridesetgodišnji.
Dreißigmal, *adv.* trideset putah.
Dreißigmalig, *adj.* triestputan.
Dreißigſtamt, *n.* tridesetnica, triestnica, harmica*; ſ. Zollamt.
Dreißigſtausmaß, *n.* tridesetnička izměra.
Dreißigſtbeamte, *m.* tridesetnički urednik.
Dreißigſtbefreiung, *f.* oprost od tridese-
Dreißigſt, *adj.* trideseti. [tine.
Dreißigſtel, *n.* tridesetnina; trideseti dio.
Dreißigſtens, *adv.* trideseto.
Dreißigſtfrei, *adj.* prost od tridesetine.
Dreißigſtgebühr, *f.* tridesetina, harmica*.
Dreißigſtgeſchäft, *m.* tridesetnički cěnik.
Dreißigſt-Übertretung, *f.* tridesetinski prestupak.
Dreißigſtündig, *adj.* od trideset satih, urah.
Dreißigtägig, *adj.* od trideset danah, triestdnevni.
Dreiſt, *adj.* odvažan, srčan, smion; (keck), prodrzljiv; (unverſchämt), bezočan, bezobrazan.
Dreiſtäbig, *adj.* tropismeni.
Dreiſtachel, *m.* ostve, bodva.
Dreiſtachelig, *adj.* trošipan, ostiljast.
Dreiſtein, *m.* (*triosteum*), tropečkovac.
Dreiſtigkeit, *f.* srčanost, smělost, odvažnost; (Unverſchämtheit), bezočnost, bezobraznost.
Dreiſtimmig, *adj.* troglasan.
Dreiſtöckig, *adj.* trobojan, trospratan, trokatan.
Dreiſtrahl, *m.* trozraka, troguba zraka; (*Chaetodon triosteus*), trozračni no-
Dreiſtrahlig, *adj.* trozračan. [satac.
Dreiſträngig, *adj.* troprameni.
Dreiſtrich, *m.* (*Coluber triscalis*), guja troprutasta.
Dreiſtündig, *adj.* trosatni, od tri sata.
Dreiſtutz, *m.* tronugli klobuk, paprica.
Dreiſylbig, *adj.* od tri slovke.
Dreitägig, *adj.* trodnevni.
Dreitäglich, *adj.* trećodnevni; ein —es Fieber, trojačka i. prezdana groznica, trećača; das Fieber iſt — geworden, groznica se je potrojčila.
Dreitagsfieber, *n.* trećača.
Dreitauſend, *num.* tri tisuće, hiljade.
Dreitauſendſte, *adj.* tritisući. [trojen.
Dreitheilig, *adj.* trodělan, trodion; raz-
Dreitheilung, *f.* raztrojba.
Dreiviertel, *n.* tri četvrti, tri frtalja.
Dreivierteljährig, *adj.* od tri četvrti godi-
Dreiweg, *m.* tropuće, troputnica. [ne.
Dreiweibig, *adj.* tročen.
Dreiwinkel, *m.* trokut, trokuće.
Dreiwinkelig, *adj.* trokutan.
Dreiwöchentlich, *adj.* trećosedmični, svake treće sedmice.
Dreiwöchig, *adj.* trosedmični, od tri sedmice, nedělje danah.
Dreizack, *m.* ostve, osti, bodva; ostilj; (*Perca trifurca*), děverika ostiljasta; der Stiel des —es, ostvište.
Dreizackig, *adj.* ostiljast, troznb, trokrak.
Dreizackſtab, *m.* ostvište.
Dreizahl, *f.* tri broja.
Dreizählig, *adj.* trojni (trôni).
Dreizahn, *m.* trozubac; ſ. Dreizack.
Dreizähnig, *adj.* trozub. [tronoktaš.
Dreizehe, *f.* (*Picus tridactylus*), děteo
Dreizehig, *adj.* tronokatast, tronoktast.
Dreizehn, *num.* trinaest; — Kinder, trinaestero děce; es ſind ihrer —, ima ih trinaestorica; (Ziffer), trinaestka.
Dreizehn- (in Zuſ.) trinaesto-, od trinaest.
Dreizehner, *m.* trinaestnik.
Dreizehnerlei, *adj.* trinaestovrstan, od trinaest vrstih.
Dreizehnfach, Dreizehnfältig, *adj.* trinaestogub, trinaestostruk.
Dreizehnhundert, *num.* tisuća i. hiljada trista, trinaest stotinah.
Dreizehnjährig, *adj.* trinaestolětan, od trinaest godinah.
Dreizehnjährlich, *adj.* trinaestolětan; poslě trinaest godinah; — *adv.* svake trinaeste godine.
Dreizehnlöthig, *adj.* od trinaest lotah.
Dreizehnmal, *adv.* trinaest putah, trinaest kratih.
Dreizehnmahlig, *adj.* trinaestoputan.
Dreizehnpfündig, *adj.* od trinaest funtih.
Dreizehnſtrahl, *m.* (*Asterias*), zvězdaš.
Dreizehnſtündig, *adj.* od trinaest urah i. satih.
Dreizehnſtündlich, *adj.* u trinaest satih; — *adv.* svake trinaeste ure.
Dreizehntägig, *adj.* trinaestodan.
Dreizehntäglich, *adj.* u trinaest danah; — *adv.* svaki trinaesti dan.
Dreizehnte, *adj.* trinaesti.
Dreizehntel, *n.* trinaestina.
Dreizehntes, *adv.* trinaesto.
Dreizehnthalb, *adv.* dvanaest i pol.
Dreizehnwöchentlich, *adj.* u trinaest sedmicah i. neděljah (danah); — *adv.* svake trinaeste sedmice i. nedělje.
Dreizehnwöchig, *adj.* ein —es Kind, dětе od trinaest neděljah i. sedmicah.
Dreizehnzöllig, *adj.* od trinaest palacah.
Dreizehnzopf, *m.* kikaš.
Dreizeilig, *adj.* troredan.

Digitized by Google

Dreizinkig, *adj.* troper; eine —e Gabel, trokrake viljuške; ostve, bodva; (*dim.*) ostvice, bodvica.
Dreizipfelig, *adj.* od tri roglja.
Dreizöllig, *adj.* od tri palca.
Dreizüngig, *adj.* trojezičan; eine —e Bibel, sveto pismo u tri jezika.
Drell, ſ. Drillich.
Drellbohrer, ſ. Drillbohrer.
Dremel (Tremel), *m.* toljaga, kijača.
Dreſch-, (in Zuſ.), mlatitbeni.
Dreſchbank, Dreſche, *f.* mlatilo.
Dreſchen, *v. a.* mlatiti; leeres Stroh —, mlatiti oklepine; der Ochs, der da driſcht, vol koji vrše; einen —, mlatiti, lěmati, gruhati koga; einen zu Tode —, umlatiti koga; (plaudern), mlatiti, mlěti, landati jezikom; gedroſchen, omlaćen.
Dreſchen, *n.* mlatba, mlatnja, mlaćenje; (Austreten), vršitba.
Dreſcher, *m.* mlatac, mlatilac.
Dreſcher-, (in Zuſ.), mlatački, mlatilački.
Dreſcherhaus, *n.* mlatčeva kuća.
Dreſcherhebe, *f.* ris.
Dreſcherlohn, *m.* mlatnina, mlatbina; ſ. Dreſchermaß.
Dreſchermaß, *n.* izmlatak.
Dreſcherſchmaus, *m.* domlationica.
Dreſcherſtaub, *m.* prah kod mlatbe; pleva.
Dreſchflegel, *m.* mlatača, mlat, cěp.
Dreſchflegelſtiel, *m.* stojak.
Dreſchkaſten, *m.* mlatište.
Dreſchknoten, *m.* glavičica (lana); ſ. Rebenſtecher.
Dreſchmaſchine, *f.* mlatilo.
Dreſchmaul, *n.* lajavica, talandara.
Dreſchmühle, *f.* mlateći mlin.
Dreſchprobe, *f.* mlatbeni ogled.
Dreſchregiſter, *n.* mlatbeno kazalo.
Dreſchſchlitten, *m.* vršilo, vršuće saoni.
Dreſchtenne, *f.* gumno (guvno).
Dreſchwagen, *m.* vršilo, vršuća kola.
Dreſchwalze, *f.* vršući valj, vršalica.
Dreſchwerk, *n.* mlatilo.
Dreſchzehnte, *m.* desetak od ovršenoga.
Dreſchzeit, *f.* mlatitba; vršitba.
Dreſſe, *f.* resica.
Dreſſiren, *v. a.* obučiti; (Pferde —), birati; (Haare —), ruditi, kudraviti.
Dreſſirmeiſter, *m.* birač.
Dreſſirung, Dreſſur, *f.* obuka; (d. Pferde), biranje; (d. Haare), rudjenje.
Dreuſchen, ſ. Dräuſchen.
Driebrachen, ſ. Dreiarten.
Drieſch, ſ. Brach.
Drieſchen, *v. a.* ein Feld —, parati polje.
Drieſel, *m.* kolotura; (Waſſerwirbel), vir, vrtlog; (*fig.*) vrtoglavica.
Drieſeln, *v. a.* okretati; —, *v. n.* okretati se.
Driet, *m.* paralo.
Drift, *m.* krošnja.
Drill, ſ. Drillich.
Drillbohrer, *m.* svrdlić.
Drillen, *v. a.* okretati; vrtěti; (*sck.*) sijati na brazde i. u rede; (*fig.*) svrzlati, obavezati se, prižgati.
Drillenegge, *f.* brana-rednjača.
Driller, *m* svrzlalo.
Drillich, *m.* trojnik, tronitaš.
Drillichen, *adj.* trojnički.
Drilling, *m.* (Mühl.), vretenka.
Drilling, *m.* Drillingsgeburt, *f.* Drillingskind, *n.* trojak.
Drillingsrolle, *f.* preslica od vretenke.
Drillingsſcheibe, *f.* kotur od vretenke.
Drillingsſtock, *m.* žbica od vretenke.
Drillmaſchine, *f.* rednjak, redovnjak.
Dringen, *v. n.* turati se, gurati se; bis wohin —, prodrěti; das Volk drang heran, narod naleže, navali i. navre; der Feind iſt in die Stadt gedrungen, neprijatelj provali u grad; ſeine Klage drang bis zum König, njegova tužba dopre tja do kralja; ſein Ruhm drang bis zum Kaiſer, stigla mu je hvala do cara; das bringt durch Mark u. Bein, to probija do živca; in ein Geheimniß —, doznati tajnu; —, *v. a.* (nöthigen), siliti, nuditi, prinudjivati; die Noth bringt ihn dazu, nevolja ga na to těra; in Jemand —, navaliti na koga; er drang auf ſeine Bezahlung, navalio da mu se plati; ſich in etwas —, upletati se, unositi se, uvrzati se u što.
Dringend, *adj.* navaljujući; —e Geſchäfte, silni, spěšni i. hitni poslovi; —e Noth, golema nevolja; —e Gefahr, velika opasnost, pogibio; —e Bitte, vruća molba; —er Verdacht, velika sumnja; im —en Falle, ako bude za nevolju; —, *adv.* silno, prešno; es iſt nicht —, nije sile, preše*; — bitten, vruće moliti; — wahrſcheinlich, jako věrovetno (věrojatno).
Dringlich, ſ. Dringend.
Dringlichkeit, *f.* sila, preša*.
Drinnen, ſ. Darin.
Driſchel, ſ. Dreſchflegel.
Driſchelkürbiß, *m.* (*Cucurbita lagenaria*), Drittarten, ſ. Dreiarten. [jurgeta.
Dritte, *adj.* treći; zum —n Male, treći put; der — Theil, trećina; der —, ſ. Schiedsrichter.
Drittel, Dritttheil, *n.* trećina; ſ. Ortſcheit.
Drittelbauer, *m.* trećinar.
Drittelgut, *n.* trećina sělišta.
Dritteln, *v. a.* raztrojiti.
Drittelweiſe, *adv.* na trećine.
Drittens, *adv.* treće.
Drittgeborne, *f.* trećorodjenica.
Drittgeborner, *m.* trećorodjenik.
Dritthalb, *adj.* dva i pol.
Drittler, ſ. Drittelbauer.
Drittletzt, *adj.* treći od kraja.

Digitized by Google

Drittmann, *m.* treći (čovĕk) od kraja.
Drittperſönlich, *adj.* trećo-osobni.
Drittreihig, *adj.* u trećem redu, trećoredan; —e, *m.* trećoredac.
Drittſchein, *m.* (Vollmond), uštap.
Drittheil, *n.* trećina.
Drittura, *f.* à —, (Wechſ.), neposredno; napravac, uprav.
Dritturenkel, *m.* prašukununuk.
Dritturmutter, *f.* prašukunbaba.
Dritturvater, *m.* prašukunděd.
Drob, ſ. Darob.
Droben, *adv.* gorĕ (gori).
Droguen, *pl.* mirodjija.
Droguerie, *f.* trgovina mirodjije.
Droguiſt, *m.* mirodjijar.
Drohbrief, *m.* zapretnica.
Drohen, *v. n.* prětiti, groziti se komu; mit etwas —, prětiti čim; er droht mit einer Klage, prěti da će tužiti; es droht ihm Gefahr, našao se je u nevolji, hoće da pogine i. propane; grozi mu opasnost; das Haus droht den Einſturz, kuća hoće da se sruši.
Drohm, ſ. Trumm.
Drohne, *f.* trut, truta, trutina, trutanj, [truntaš.
Dröhnen, *v. n.* oriti se, tutnjiti, grmiti.
Drohnenbrut, *f.* trutinice, truće leglo.
Drohnenfänger, ſ. Hummelfänger.
Drohnenfcheibe, *f.* trući sat.
Drohnenſchlacht, *f.* trutomorstvo.
Drohnenweiſer, *m.* trutinska matica.
Drohnenwürgung, *f.* trutomorstvo.
Drohnenzäpflein, *n.* trutinska stanica.
Drohrede, *f.* prěteća beseda; prěteće rĕči.
Drohung, *f.* prětnja, prětba, grožnja; gefährliche —, opasna prětnja.
Drohwort, *n.* prěteća rĕč; prětnja.
Drollbohrer, ſ. Drillbohrer.
Drollig, *adj.* smĕšan, šaljiv.
Drolligkeit, *f.* smĕšnost, šaljivost.
Dromedar, ſ. Trampelthier.
Drömling, ſ. Trumm.
Drommeln, ſ. Trommeln.
Drommete, ſ. Trompete.
Drönen, ſ. Dröhnen.
Dronte, *m.* (*Didus ineptus*), bena; —, *f.* ſ. Dudu.
Droſchke, *f.* drožka.
Droſſe, ſ. Gruppe.
Droſſel, *f.* (*larynx*), jabučica, gljot; (Gurgel), grlo; (*Turdus*), drozd, drozak; ſ. Schlüßelbein.
Droſſelader, *f.* debela vratna žila.
Droſſelbeere, ſ. Bachholder.
Droſſelbein, ſ. Schlüſſelbein.
Droſſelmaul, *n.* (*Labrus Turdus*), drožak.
Droſſeln, ſ. Würgen.
Droſſelſänger, *m.* (*Turdus arundinaceus*), drozdova pĕnica.
Droſt, *m.* župan.
Drüben, *adv.* preko, na onoj strani, s one strane.
Drüber, *adv.* es geht Alles drunter und —, sve je dar mar; ſ. Darüber.
Druck, *m.* (von Drucken), tiskanje, štampanje; tisak, štampa, pečatnja; ein Buch in den — geben, dati knjigu tiskati (pečatati, štampati); d. Buch iſt im —e, knjiga se tiska; ein reiner —, čist tisak; ſ. Auflage; (von Drücken), tištenje, tlačenje; ſ. Bedrückung; das Volk lebt unter dem —, gnjetu narod; Einem den letzten — geben, sasvim koga upropastiti; der — der Luft, tlak zraka i. uzduha (vazduha); der — der Gewichte, težina utegah; der — der Hand, pritiskivanje, pritisak.
Druckbar, *adj.* das iſt —, to se može tiskati (pečatati, štampati).
Druckbaum, *m.* pritisak.
Druckberichtiger, ſ. Corrector.
Druckbeſorgung, *f.* obskrba, uprava tiskanja; ſ. Redaction.
Druckbewilligung, *f.* dopust tiskanja.
Druckbogen, *m.* natiskan arak (tabak); tiskarski močal, arak.
Druckbuchſtabe, *m.* tiskarsko pisme i. slovo.
Drucken, *v. a.* ein Buch —, tiskati, natiskati, (pečatati, štampati) knjigu.
Drücken, *v. a.* tisnuti, tištati, tlačiti; den Thon in die Form —, ugnjesti i. utisnuti ilovaču u tvorilo; Einem die Hand —, stisnuti komu ruku; Einem etwas in die Hand —, uklopiti komu što u ruku; Einen an ſeine Bruſt —, prigrliti koga; Einen an die Wand —, pritisnuti koga k zidu; die Mütze tief ins Geſicht —, nataći i. namaći kapu na oči; ſ. Bedrücken; das Joch drückte ſie ſchwer, jaram im dotežća i. oteža; Eines drückt mich, jedno me pečali i. tišti; die Noth drückt ihn, nevolja mu je, nevolja ga tišti; die Sorge drückt ihn, skrb ga steže; die Schuhe drücken mich, žulje me cipele; es drückt mich im Magen, tišti me u želudcu; das Siegel auf eine Urkunde —, udariti pečat na izpravu i. dokaznicu; eine Stelle im Gemälde —, potamniti što u sliki; (spr.) jeder weiß am beſten wo ihn der Schuh drückt, gdĕ koga tišti to on najbolje zna; (*merk.*) die Preiſe —, obaliti, obaljivati cĕnu; der gedrückte Stand der Baumwolle, slaba prodja pamuka; —, *v. n.* die Gewichte —, utezi težu; die Luft iſt —d, zrak je težak; ſich —, *v. r.* er hat ſich beim Reiten gedrückt, osadnio se je, ožuljio se je jašuć; die Äpfel haben ſich gedrückt, jabuke su se namecale; er hat ſich aus der Geſellſchaft gedrückt, izkrao se je, šmignu iz družtva.

Drückend, *adj.* terašan; težak; —e Abgabe, težak i. tegotan danjak (danak). ſ. Drücken.
Drucker, *m.* tiskar, štampar (pečatatelj).
Drucker-, (in Zuſ.), tiskarski.
Drücker, *m.* (am Schloße), kuka; (am Gewehre), obarača, odponac; (an der Uhr), odpirača.
Druckerballen, *m.* tiskarska loptina.
Druckerei, *f.* tiskara, tiskarnica; ſ. Druckerkunſt.
Druckerfarbe, *f.* tiskarsko mastilo.
Druckerin, *f.* tiskarica.
Druckerkunſt, *f* tiskarstvo, tiskarija.
Druckerlaubniß, *f.* dopust tiskanja (pečatnje, štampanja).
Druckerlohn, *m.* tiskarina, štamparina, pečatarina.
Druckerpreſſe, *f.* tiskalo; tisak.
Druckerſchrift, *f.* tiskarsko pismo.
Druckerſchwärze, *f.* tiskarski gal; tiskarsko crnilo.
Druckerſtling, *m.* prvotisak, pratiskovina.
Druckfarbe, *f.* tiskarsko mastilo.
Druckfehler, *m.* tiskarska pogreška.
Druckfertig, *adj.* prigotovljen za tisak.
Druckfirniß, *m.* tiskarski pokost.
Druckform, *f.* tiskarski kalup.
Druckfreiheit, ſ. Preßfreiheit.
Druckgenehmigung, *f.* dopust tiskanja.
Druckhebel, *m.* pritisak.
Druckjahr, *n.* godina tiskanja (pečatanja, štampanja).
Druckkoſten, *pl.* tiskarski trošak; tiskarnina; die — tragen, trošiti na tiskanje.
Druckkraft, *f.* tlačivost; tlačeća sila.
Drücklöppchen, *n.* presomitka.
Druckmaſchine, *f.* tiskalo.
Drucköl, *n.* tiskarsko ulje. [čatnje.
Druckort, *m.* město tiskanja, štampe, pe-
Druckpapier, *n.* tiskarski papir, tiskarska hartija.
Druckpfennig, *m.* tvrdica, škrtac, gagrica.
Druckplatte, *f.* tiskovna ploča.
Drückpolſter, *m.* —chen, *n.* presomitka.
Druckprobe, *f.* pokus tiskanja; ogled
Druckpumpe, *f.* tlakosmrk. [tiska.
Druckrichtig, *adj.* bez tiskarskih pogrešakah; izpravan.
Druckrichtigkeit, *f.* izpravnost. [vine.
Druckſachen, *pl.* tiskovni poslovi; tisko-
Druckſchönheit, *f.* ljepota tiska.
Druckſchrift, *f.* tiskopis, tiskovina.
Druckſchwarz, *n.* tiskarski gal.
Druckſchwärze, *f.* tiskarsko crnilo.
Druckſen, ſ. Drücken.
Druckſendung, *f.* tiskovna pošiljka.
Druckſtempel, *m.* tlačilo.
Druckſtück, *n.* tiskovina.
Drucktiſch, *m.* tiskovni stol.
Druckverbeſſerer, *m.* popravljač.
Druckverbot, *n.* zabrana tiskanja.
Druckverweigerung, *f.* zakrata tiskanja.
Druckwalze, *f.* tiskarski valjak.
Druckwerk, *n.* tiskovina; (*hydr.*) tlakostroj.
Drud, *m.* (Alp), móra; ſ. Herenmeiſter.
Drudbrücken, ſ. Alpdrücken.
Drude, mora; ſ. Here.
Drudenbeutel, *m.* ſ. Bovиſt.
Drudenfuß, *m.* (*Lycopodium*), crvotočina.
Druffel, *f.* hrpa, gomila.
Druffeln, *v. a.* gomilati, nagomilati.
Drum, ſ. Darum.
Drumpelbeere, ſ. Heidelbeere.
Drunten, *adv.* ovdě dolě, ondě dolě.
Drunter, ſ. Darunter; Drüber.
Drüsbeutel, *m.* ſ. Drüſenbeutel.
Drüſchling, ſ. Herrenpilz.
Druſe, *f.* (*min.*) kukanac; (b. Pferden), ſ. Drüſe.
Drüſe, *f.* žlězda; (*dim.*) žlězdica; (b. Pferd.), keh, gunturać, hrmija.
Druſen, ſ. Hefen; Treſter.
Drüſen-, (in Zuſ.), žlězdan, žlězden.
Druſenartig, *adj.* poput kukanca; gromačicě.
Druſenaſche, *f.* komov pepeo.
Drüſenbeſchreibung, *f.* žlězdopis.
Drüſenbeule, *f.* micina.
Drüſenbeutel, *m.* Drüſenblume, *f.* (*Adenanthera*), žlězdanka.
Drüſengeſchwulſt, *f.* otok žlězde, žlězdah; (am Halſe), guta; ſyphilitiſche —, bunja; eine verhärtete —, mrtva kost.
Drüſenhaar, *n.* žlězdena dlaka.
Drüſenknollen, *pl.* guke.
Drüſenkobalt, *m.* gromačan běsik.
Drüſenkörnchen, *n.* žlězdeno zrnce.
Drüſenkrankheit, *f.* žlězdobolja.
Drüſenlehre, *f.* žlězdoslovje.
Drüſenlos, *adj.* bezžlězden.
Druſenmarmor, *m.* gromačan mramor.
Drüſenpulver, *n.* prah od keha i. gunturca.
Druſenſchwarz, ſ. Frankfurterſchwarz.
Drüſenverhärtung, *f.* otvrda žlězdah.
Drüſenvoll, *adj.* žlězdovit.
Drüſenzergliederung, *f.* razudba žlězdah.
Druſicht, *adj.* kukanast.
Drüſicht, *adj.* žlězdast.
Druſig, *adj.* kukanast; ſ. Drüſig.
Drüſig, *adj.* žlězdovit; ein —es Pferd, guntav konj.
Drüswurz, *f* (*Ranunculus bulbosus*), gomoljni žabnjak.
Dryade, *f.* gorska vila.
Dſchiffetai, (*Equus hemionus*), oslokonj.
Du, *pron.* ti; Du und du mit Jemand ſein, (per du ſein), tikati si; liebſt du ihn? ljubiš li ga?
Dual, *m*, dvobrojnik, dvojina.
Dubhammer, *m.* dubnjak.
Dubia, *pl.* sumnja.
Dubiele, *f*, (*Cyprinus Dobula*), jelac.
Dubiös, *adj.* dvojben, neizvěstan.
Dubletten, ſ. Doubletten.

Digitized by Google

Duchel, ſ. Steißfuß.
Ducht, *f.* pramen.
Ducaten, ſ. Dukaten.
Duckchen, ſ. Steißfuß.
Ducken, ſich, *v. r.* prignuti se, sagnuti se, sgrbiti se, sguriti se; čučnuti, ščučuriti se; (*fig.*) pokoriti se.
Duckente, *f.* (*Mergulus*), potapka.
Duckfenſter, *n.* obločić.
Duckmäuſer, *m.* podmukalac, podmuklica.
Duckmäuſerig, *adj.* podmukao, podhiban.
Ducknackig, *adj* gurav.
Duckſtein, ſ. Toſtein.
Ducktaube, *f.* gronski golub.
Dudeldei, Dudeldum, *n.* ſ. Dudelei; (*fig.*) para, beč.
Dudelei, *f.* gadljanje; gundorenje; dudanica.
Dudeln, *v. n.* gadljati, dipliti; (ſchlecht ſingen), dudukati, gundoriti; (ſchlecht ſpielen), škripati; gnjaviti mačiće; er dudelt einem die Ohren voll, nagudi čověku, da mu u uših šumi; — *v. a.* ein Liedchen —, gundoriti.
Dudelſack, *m.* gajde, gadlje, dude, diple, mešnice, den — pfeifen, svirati u gadlje, ſ. Dudeln.
Dudelſackpfeife, *f.* karablje.
Dudelſackpfeifer, *m* gadljar, gajdaš, dudaš.
Dudler, *m.* dudaš, gnjavi-mačka.
Dudu, *m.* (*Didus ineptus*), bena.
Duell, *n.* dvoboj, mejdan*; zum — herausfordern, zazvati koga na mejdan.
Duellant, *m.* dvobojnik, mejdandžija.
Duelliren, ſich, *v. n.* mejdan děliti, poděliti (s kim).
Duellmandat, *n.* zakon o dvoboju.
Duett, *n.* dvopěv; (zum Spielen), dvoglas.
Duff, ſ. Dumpf.
Duft, *m.* para, sapa; čadina; (Geruch), duh, dah, vonja; der ſüße —, miris.
Duftbruch, *m.* lom od kitine i. leda.
Duften, *v. n.* vonjati, dihati; mirisati; die Wände —, zid se je zarosio; im Bette —, pariti se u postelji.
Düften, *v. a.* die Roſe düftet einen ſüßen Geruch, ruža sladko i. milo miriše.
Duftend, *adj.* mirisan, mirisljiv, mio-miris.
Düfteſchwer, *adj.* pun mirisa.
Duftgebüſch, *n.* mirisan grm.
Duftgefäß, *n.* mirišnjak.
Dufthauch, *m.* milodah, miloduh.
Düftling, *m.* ſ. Kampfermaßliebe.
Duftſtrauch, *m.* (*Diosma*), miloduh.
Dufttopf, *m.* mirišnjak.
Duftwolke, *f.* pramen magle.
Dukaten, *m.* žućak, žutica, dukat, cekin, ein öſterreichiſcher —, krilašćić; holländiſcher —, badžaklija; Kremnitzer —, krmencija; Venetianer —, mlječanin, šljivak.
Dukatengold, *n.* dukatovo zlato.
Duldbar, *adj.* podnosan, snosan.
Dulden, *v. n.* trpljeti, patiti, podnositi; das können wir nicht länger —, što trpljasmo više nemožemo; einen Fremden in der Gemeinde —, trpljeti, snositi tudjinca i. inostranca u obćini.
Duldend, *adj* trpeći, trpljiv.
Dulder, *m.* mukotrpnik, trpljivac.
Dulderſinn, *m.* trpljivost, mukotrpnost.
Duldſam, *adj.* trpljiv, mukotrpan; ſ. Tolerant.
Duldſamkeit, *f.* trpljivost, mukotrpnost; ſ. Toleranz.
Duldung, *f.* trpljenje; trpež; ſ. Toleranz.
Duldungsgeiſt, *m.* pogodan duh.
Dumm, *adj.* glup, benast, blesast, lud; ein —er Kerl, glupuk, benasta bena, luda; —e Streiche, ludorije; ſich — zu etwas anſtellen, nespretno se čega prihvatiti; — werden, oglupiti, poluděti; (v. Salz), bljutav.
Dummbart, *m.* glupak, bukva, dedak, bena, bleka, blesan, zvekan, mamlaz, trubilo, blezga, sluta, šmokljan, bedak, tikvelj, tetak.
Dummbärtig, ſ. Dumm.
Dummbreiſt, *adj.* lud; — in den Tod gehen, ludo poginuti.
Dummbreiſtigkeit, *f.* ludost.
Dummen, *v. n.* glupljeti.
Dummerjan, ſ. Dummbart.
Dummerlich, *adj.* sulud, suglup.
Dummfromm, ſ. Bigott.
Dummfrömmelei, ſ. Bigotterie.
Dummgrob, *adj.* neotesan; geački, ciporski.
Dummheit, *f.* glupost; ludost; mache keine —en, neluduj! das ſind —en, to je budalaština, ludorija; to je sve rutina i putina; das haſt jetzt von deiner —, eto ti tvoje pameti.
Dummkoller, *m.* žura.
Dummkopf, ſ. Dummbart.
Dummköpfig, ſ. Dumm.
Dummkühn, *adj.* lud; ſ. Tollkühn.
Dummlich, *adj.* sulud.
Dummling, Dummrian, ſ. Dummbart; ſ. Ruhralant.
Dummſtolz, *adj.* ludo ohol, lud i ohol.
Dummtrotzig, *adj.* ludo jogunast, lud i jogunast i. uporan.
Dumpf, *adj.* mukao; ein —es Geräuſch, vesak; ein —er Schmerz, tupa bol; ſ. Dumpfig.
Dumpf, ſ. Dumpfen.
Dümpfel, *m.* zelenik, kotlina (u potoku).
Dumpfen, *m.* neduha.
Dumpfgeruch, *m.* tonja, tuhnina.
Dumpfheit, *f.* bezćutnost, tupoća.
Dumpfig, *adj.* vlažan; eine —e Luft, tonja, memla; d. Mehl riecht —, brašno je tuhljivo; — ſein, tuhnuti.
Dumpfigkeit, *f.* vlažnost, tuhnina, memla.
Dumpfſinn, *m.* ſ. Dumpfheit.

Digitized by Google

Dumpftönend, *adj.* mukao.
Dune, ſ. Flaumfeder.
Düne, *f.* sipina.
Dunenbett, *n.* pahuljnjača, duhnja.
Dunengras, *n.* (*Eriophorum Polystachium*), suhopernik.
Dünenhalm, *m.* ſ. Sandrohr.
Dung, ſ. Dünger.
Düngen, *v. a.* gnojiti, djubriti, nagnojiti; opretiliti, otaštiti; gut gedüngt, djubrevit, gnojan.
Dünger, *m.* gnoj, dunina; djubre, pretilina, tustilo, tustina; potust; thierischer —, gnoj, napor; vegetabilischer —, šljig, avrlje, murina, muričina, murika.
Düngertrog, *m.* vlačuga.
Düngfeld, *n.* gnojina.
Dungfliege, *f.* (*Scatophaga*), poganica.
Dunggabel, ſ. Miſtgabel.
Dungras, ſ. Dunengras.
Dungjauche, *f.* gnojnica.
Dungkäfer, *m.* (*Aphodius*), balegaš.
Dungſalz, *n.* gnojna sol.
Düngung, *f.* gnojenje, gnojitba.
Düngungsſtoff, *m.* gnojivo, tustilo.
Dunkel, *adj.* taman, mračan, tmast, potmuo; (v. Farben) taman, zagasit, ugašen; — halten, zagasiti, usutoniti, sutoniti; — machen, potamniti, pomračiti; — werden, tamněti, potamnětí, zamračiti se, smračiti se; es wird —, smrkava se, mrak se hvata; das Blei iſt —, olovo je tamno; (trüb), dunkles Glas, mutno staklo, der Wald iſt —, skrknulo se u šumi; dunkles Wetter, potmurno, mračno, oblačno vrěme; es wird mir ganz — vor den Augen, smrče mi se pred očima, pomutiše mi se oči; mrče mi svěst; ein Menſch von dunkler Herkunft, tamnik, čověk neznana roda; die Zukunft iſt —, budućnost nam je zastrta; eine dunkle Rede, tamahna besěda; —, *adv.* eine Zeche — bauen, zapustiti, zabataliti rudnik.
Dunkel, *n.* tmina, tmica, tmuša, tama; mrak; im —, po mraku.
Dünkel, *m.* mněnje; (Eigen —), uznos, ponos; nadutost; er zeigt einen gewaltigen —, vrlo se je uznio i. ponio, vrlo se proganja i. propinje; ſ. Dinkel.
Dunkelarreſt, *m.* tamnica.
Dunkeläugig, *adj.* mrkook.
Dunkelblau, *adj.* modar; — werden, pomodriti; — färben, omodriti.
Dunkelblau, *n.* modrina.
Dunkelbraun, *adj.* tamno-smeđj; crnomanjast.
Dünkelei, *f.* uznositost, ponositost.
Dunkelfarbig, *adj.* mrk.
Dunkelfuchs, *m.* mrki ridjo, kulaš.
Dunkelgelb, *adj.* tamno-žut, ugasito-žut.
Dunkelgrau, *adj.* sur; — werden, osuriti.
Dunkelgrün, *adj.* ugasito i. tamno-zelen.
Dunkelhaarig, *adj.* mrke kose.
Dünkelhaft, *adj.* uznosit, ponosit; nadut.
Dunkelheit, *f.* tamnoća, mračnost; pomrčina, mrak, mrklica, sumračina; er lebt in großer —, nitko nezna za njega; einen aus der — ziehen, upoznati koga; die — der Rede, tamnost besěde.
Dunkelhell, *adj.* sumračan.
Dunkelklar, *adj.* sujasan.
Dunkellicht, *n.* sumrak, sumračje.
Dunkeln, *v. n.* tamněti, mrčiti se, mračiti se; es fängt an zu —, mrak i. sumračje se hvata; —, *v. a.* mrčiti, sutoniti.
Dünkeln, *v. n.* činiti se, viděti se.
Dunkelroth, *adj.* tamno i. zagasito crven.
Dunkelſchattig, *adj.* tamnosěn.
Dunkelſchwarz, *adj.* crn crncat, crn kao ugljen.
Dunkelzelle, *f.* mračna stanica, sobica.
Dünkelvoll, *adj.* uznosit, ponosit; nadut.
Dünken, *v. n.* činiti se, viděti se; er thut was ihm recht dünkt, čini što mu se svidi; was dünkt denn dir davon? što ti misliš o tom? ſich —, *v. r.* er dünkt ſich unglücklich, on se drži nesretnim i. za nesretna; er dünkt ſich weiſe, on misli da je mudar; meines —s, po mojoj misli.
Dünkling, *m.* ponosit i. nadut čověk; oholica.
Dünn, *adj.* tanak; ſehr —, tanan; tanušan; (nicht dicht), rědak, omašit; das Getreide ſteht ſehr —, žito je vrlo omašito; (v. Flüſſigk.) rědak, židak; durch dick u. —, kommen, dopljeskati; er hat —e Ohren, tanka je uha; — machen, otanjiti, tanjiti; — werden, otančati, iztančati, utanjiti.
Dünnbärtig, *adj.* ćosav, ćosast, rědke brade; rědka brka; ein —er Menſch, ćoso.
Dünnbauch, *m.* čověk malena trbuha; (*Cyprinus cultratus*), šaran bridkotrba.
Dünnbein, ſ. Strandreiter.
Dünnbeinig, *adj.* tankonog.
Dünnbier, *n.* židko pivo.
Dünnblätterig, *adj.* tankolist; rědkolist, rědka lišća.
Dünnblütig, *adj*, rědka cvěta.
Dünndarm, *m.* postno crěvo.
Dünne, Dünnheit, *f.* tanjina, tankoća, tančina; rědkoća, rědčina; (v. Flüſſigk.) židkost, židkoća, židina, židčina; ſ. Weichen.
Dünneiſen, *m.* tanka pločevina, tanak lim.
Dünnen, *v. a.* den Draht —, tanjiti, otanjiti, potanjiti žicu; den Leim —, užidčiti kliju; d. Wald —, progaliti, prokrčiti, prorěditi šumu.
Dünnfaſerig, *adj.* tankovlas.
Dünnflüſſig, *adj.* židak.
Dünnfüßig, *adj.* tankonog, krakat.
Dünngras, ſ. Dunengras.

Digitized by Google

Dünnhaarig, *adj.* tanke kose, tankovlas; rědke kose.
Dünnhalmig, *adj.* tankovlatan.
Dünnhalsig, *adj.* tankovrat.
Dünnhäutig, *adj.* tanke kože.
Dünnheit, f. Dünne.
Dünnhülsig, *adj.* tanke mohune.
Dünnigkeit, f. Dünne.
Dünnkörnig, *adj.* sitnozrn, drobnozrn.
Dünnleibig, *adj.* vit, vitak, tankovijast.
Dünnlippig, *adj.* tankih usnah.
Dünnmäulig, *adj.* mekoust, mekoput.
Dünnöhrig, *adj.* tankouh; tanka sluha,
Dünnöl, *n.* židko ulje. [sluhovit.
Dünnrindig, *adj.* mekane kore.
Dünnschale, *f.* (*Cypraea fragilis*), zavrnutka krhka.
Dünnschälig, *adj.* tanke ljuske i. ljuštine; eine —e Nuß, mekuš (orah).
Dünnscheibe, *f.* držaljka.
Dünnschenkelig, *adj.* tankobut, krakat.
Dünnschnäbler, *m.* tankokljunac.
Dünnschwanz, *m.* (*Trichiurus Lepturus*), kistalj tankorepi.
Dünnstein, *m.* ploska.
Dünntuch, *n.* tančica.
Dünnung, f. Weichen.
Dünnzüngig, *adj.* tankojezan, tanka jezika.
Duns, f. Dummbart.
Dunsen, *v. n.* ein gedunsenes Gesicht, podbuhlo lice.
Dunst, *m.* para, sapa; aus warmen Speisen steigt ein — auf, topla se jela pare; in Dünste verfliegen, izpariti se; Einem einen blauen — vormachen, zavarati komu oči; zasěniti koga; f. Vogeldunst.
Dunstbad, f. Dampfbad.
Dunstbeladen, *adj.* pun pare.
Dunstbild, *n.* slika od pare; sěr, utvara.
Dunstbläschen, *n.* parni puljak.
Dunsten, *v. n.* pariti se; větriti; der Kranke dunstet mäßig, bolestnik se po malo znoji.
Dünsten, *v. a.* podušiti, tušiti, upirjaniti, pirjaniti, tenfati*, (n. p. jabuke); gedünstetes Fleisch, podušeno i. tenfano meso.
Dunstflinte, *f.* ptičarska puška, ptičarica.
Dunstfrei, *adj.* bezparni.
Dunstfrüchte, *pl.* podušeno voće.
Dunstgebilde, *n*, sěr, utvara.
Dunstgrau, *adj.* siv kao para.
Dunstgrübchen, f. Pore.
Dünstig, *adj.* pun pare.
Dunstkreis, *m.* } parokrug;
Dunstkugel, *f.* } parište.
Dunstluft, f. Gas.
Dunstraum, *m.* f. Dunstkreis.
Dunststrom, *m.* potok od pare.
Dunstvoll, *adj.* pun pare.
Dunstwäsche, *f.* parno pranje.

Duodez, *n.* } dvanaestina.
Duodezformat, *n.* }
Duodrama, *n.* igrokaz za dvojicu.
Dupfbällchen, *n.* tipkalo.
Düpfel, f. Döbel.
Dupfen, *v. a.* tipnuti, tiknuti, tipkati.
Dupfwasser, f. Ätzwasser.
Duplik, *f.* drugi odvět, drugotnica, duplika, drugi odgovor tuženika.
Duplikat, *n.* dvogubka, sugubka.
Dupliren, *v. a.* udvojiti, podvostručiti.
Duplum, *n.* dvojka; dvoje; dvogubo; eine Klage in duplo einreichen, dvogubo dati tužbu.
Durabel, *adj.* trajući, trajan; dugověčan.
Durant, f. Andorn.
Durativ, *adj.* trajući.
Durch, *praep.* kroz, kroza, proz; — die Stadt gehen, ići kroz grad; — das Wasser schwimmen, preplivati vodu; das ging mir — Mark u. Bein, to me je dirnulo u srce i. živac; — das Fenster sehen, gledati na prozor; — die Finger sehen, odbiti komu što na daru; er ist noch nicht — (gereift), još nije prošao; — das ganze Jahr, za čitavu godinu; die ganze Nacht —, čitavu noć; — den Boten sagen lassen, poručiti po glasniku; — Großmuth, velikodušjem; — ihn, po njem; — Zufall, slučajno; — Bitten, molbom; —, *adv.* — und —, skrozi, skrozimice, preko; einen — und — stoßen, proburaziti, probosti; — und — prügeln, izprebijati; — und — naß, mokar do kože i. krpe; mokar kao čep i. močionica.
Durchächzen, *a. v.* die ganze Nacht —, prejecati čitavu noć, jecati i. jektati čitavu noć.
Durchackern, *v. a.* preorati; (locker ack.), razorati; (*fig.*) preriti; izbrisati; izpopraviti.
Durchängsten, *v. a.* izmučiti, preplašiti; sich —, preplašiti se.
Durcharbeiten, *v. a.* preraditi, proraditi; den Teig —, uměsiti, progněčiti těsto; sich die Hände —, nažuljiti, ožuljiti si ruke; (*fig.*) Einen —, f. Durchprügeln; sich —, *v. r.* proturati se, prodrěti; proverati se.
Durchathmen, *v. a.* prodahnuti; zadahnuti; (v. Duft), disati.
Durchächzen, *v. a.* projesti, progrizti.
Durchäugeln, *v. n.* provirkivati; —, *v. a.* razgledivati.
Durchaus, *adv.* — einerlei, sasvim i. posve (sgolja) jednak; — Alle, svi do jednoga; — von Gold gemacht, sve od zlata; er besteht — darauf, svakako potrebuje; — nicht, nikako, ni po koji način; er will es — nicht, neće te neće.

Digitized by Google

Durchbacken, *v. n.* propeći se, izpeći se.
Durchbaden, *v. a.* prokupati.
Durchbähen, *v. a.* Brodschnitten —, popeći, popržiti križke kruha; (ein krankes Glied —), razpariti.
Durchbalgen, *v. a.* s. Durchprügeln; sich —, *v. r.* prohrvati se, protući se.
Durchbalsamen, *v. a.* napuniti miloduhom i. mirisom.
Durchbauen, *v. a.* prozidati, pregraditi; nagraditi (gdě što).
Durchbauschen, *v. a.* (*mont*) probiti; prečistiti.
Durchbeben, *v. a.* prodrmati, protresti.
Durchbegeben, sich, *v. r.* proći kroz.
Durchbegleiten, *v. a.* propratiti.
Durchbeißen, *v. a.* progrizti, pregrizti, pregrizati; die Platte ist von Ätzwasser ganz durchbissen, jedka je projela ploču; sich —, *v. r.* proklati se; (*fig.*) protući se, prokopati se jezikom.
Durchbeizen, *v. a.* (v. Wasser), promočiti, ukiseliti; (v. Scheidew.) projesti, progrizti; (v. Lauge), izlužiti, ulužiti.
Durchbekommen, *v. a.* provući.
Durchbelfern, *v. a.* s. Durchbellen; sich —, s. Durchbeißen sich.
Durchbellen, *v. a.* lavežom napuniti; probellati.
Durchbeten, *v. a.* alle Gebete —, sve molitve izmoliti; die ganze Nacht —, svu noć moliti i. premoliti.
Durchbetteln, *v. a.* oprositi, obići proseć; sich —, protući se proseć; prehraniti se prosjačenjem.
Durchbeuteln, *v. a.* prosijati kroz kesu.
Durchbewegen, *v. a.* kretati kroz . .; sich —, *v. r.* gibati se kroz . . .
Durchbilden, *v. a.* uzobraziti; den Verstand —, um izoštriti, uvěštiti.
Durchbildern, *v. a.* ein Buch —, razgledati sve slike u knjigi.
Durchbinden, *v. a.* odviše stegnuti, stezati.
Durchbittern, *v. a.* razgorčiti; ein durchbittertes Herz, sasvim ogorčeno srce.
Durchblasen, *v. a.* propuhati, produhati; propuhnuti; der Wind hat mich sehr durchgeblasen, baš me je prožeo větar; der Wind durchbläset den Hain, větar duha (duva) lugom; ein Stück — (auf einer Flöte), odsvirati pěsmicu.
Durchblättern, *v. a.* premetnuti, premetati, prolistati (n. p. knjigu); (flüchtig durchlesen), pregledati.
Durchbläuen, s. Durchprügeln.
Durchblick, *m.* dovidnost.
Durchblicken, *v. a.* prozreti, progledati, proviriti; das Zimmer —, obazreti se u sobi; (*fig.*) razabrati; er durchblickte seine List, pridošli se njegovu lukavstvu; —, *v. n.* die Sonne blickt zuweilen durch, sunce kadšto provirkuje; es blickt Neid in seinem Betragen durch, iz njegova vladanja i. podnašanja viri zavist.
Durchblinken, *v. n.* prosjajivati se.
Durchblinzen, *v. n.* prožmiriti, prožmirkivati
Durchblitzen, *v. n.* prosěvati, sěvati kroz . . .; —, *v. a.* sěvati, sěvnuti kroz . . .; die Flamme der Begeisterung blickte durch seine Adern, planu oduševljenjem kao živa vatra.
Durchblöken, *v. a.* blejati, mekati kroz . . .; (*fig.*) odblejati.
Durchblühen, *v. n.* procvasti; der Kopf blüht ihm mit grauen Haaren durch, kosa mu se progrušala; prosěd i. kličav je.
Durchbluten, *v. n.* die Wunde blutete durch, krv je vrcala iz rane kroz povoj.
Durchbohren, *v. a.* ein Brett —, probušiti, provrtěti dasku; (v. Würm.) sich —, provrtati se, protočiti se; ein Schiff —, probiti, proraziti ladju; das Herz —, razsěći, prekositi srce; Alles —, sve izprovrćivati; sich das Herz —, udariti se u srce; einen (mit dem Degen) —, probosti, prosukati koga; (durch den Bauch —), proburaziti; einen mit Blicken —, prevaliti, prostrěliti i razsěći koga očima; izvaliti oči na koga.
Durchbraten, *v. n.* izpeći se; —, *v. a.* die Sonnenhitze hat ihn ganz durchbraten, sunce ga je pripeklo.
Durchbrausen, *v. n.* prohujiti, prošumiti.
Durchbrechen, *v. a.* einen Stock mitten —, prelomiti palicu; einen Weg —, prokrčiti put; eine Thür — lassen, prorušiti zid za vrata; eine Wand —, provaliti zid; —, *v. n.* sie versuchten die feindlichen Reihen durchzubrechen, hotěli su predrěti preko neprijateljske vojske; das Wasser brach durch den Damm durch, voda je provalila branu (nasip); die Knospen brechen durch, puplje puca i. zene; die Brücke brach durch, most se prolomi; sich —, *v. r.* prodrěti, protući se, protisnuti se; die Gefangenen haben sich durchgebrochen, sužnji su provalili zid i. vrata; sužnji su se prolomili; durchbrochene Naht, šupljika, česma; durchbrochene Arbeit, izšupljikanje.
Durchbrecher, *m.* prolamač, provalilac.
Durchbrennen, *v. n.* pregoreti, progoreti; —, *v. a.* prožeći, propaliti; die heftigste Liebe durchbrannte sein Herz, žestoka ljubav razpali i. razžeže mu srce.
Durchbrennen, *n.* propala, razpala.
Durchbringen, *v. a.* Gefangene —, provesti sužnje kroz . .; verbotene Waaren —, proněti zabranjenu robu kroz . .; den Arm nicht — können, nemoći

Digitized by Google

provući ruku; den Faden durch das Ohr —, uvesti, uvrzti konac; Früchte — (durch den Winter), voće prečuvati; Vieh —, marhu prehraniti; vieles Geld —, mnogo novacah potepsti, prošukati, spiskati, spendjati; sein Vermögen —, potepsti, razsuti imutak i. imovinu; sich —, *v. r.* protući se, promaknuti, prometati se, pretavoriti.

Durchbringer, *m.* ſ. Verſchwender.

Durchbrochen, ſ. Durchbrechen.

Durchbröckeln, } *v. n.* promrviti se,
Durchbröſeln, } prodrobiti se.

Durchbruch, *m.* prolom; — der Zähne, probijanje zubih; — der Blattern, opučaj, opučivanje boginjah; — des Waſſers, prodor i. provala vode; — einer Thür, prorušaj vratah; — des Feindes, provala neprijatelja; (b. Näht.), šupljika; (das Durchbrochene), prolomina; ſ. Durchfall, Durchwachs.

Durchbruchsmeißel, *m.* probojac.

Durchbruchsnadel, *f.* šupljikača.

Durchbruchsſtich, *m.* šupljika, česma.

Durchbrühen, *v. a.* opriliti kroz . . .

Durchbrüllen, *v. a.* izrikati; der Löwe durchbrüllet den Wald, lav riče po šumi.

Durchbrummen, *v. n.* izmumljati; der Bär durchbrummt den Wald, medvéd mumlja po šumi.

Durchbrüten, *v. a.* die ganze Nacht durchbrüten, čitavu noć zamišljen piljiti i. blejiti; čitavu noć mozgati, kutriti u se.

Durchbürſten, *v. a.* očetkati, okefati; (noch einmal bürſt.), prečetkati, prekefati; die Haut —, pročetkati, prokefati kožu; (*fig.*) einen —, izkarati.

Durchburzeln, *v. n.* strmoglavce i. sunovratice pasti kroz . . .; premetnuti se kroz . . .

Durchdacht, ſ. Durchdenken.

Durchdämmern, *v. n.* svitati kroz . . .; ſ. Durchſchimmern.

Durchdampfen, *v. a.* nakaditi; napariti.

Durchdämpfen, *v. a.* Fleiſch —, podušiti [meso.

Durchdauern, *v. n.* pretrajati.

Durchdenken, *v. a.* promisliti, razmisliti, promozgati; ich habe das Alles reiflich durchgedacht, sve sam to dobro izpekao; ein durchdachter Plan, izpečena osnova.

Durchdienen, *v. a.* preslužiti, odslužiti.

Durchdolchen, *v. a.* probosti (bodežom).

Durchdonnern, *v. a.* progrmiti.

Durchdörren, *v. a.* izsušiti, usušiti.

Durchdrängen, *v. a.* protisnuti, protiskivati; ſich —, *v. r.* protisnuti se, progurati se.

Durchdrehen, *v. a.* prosukati.

Durchdreſchen, *v. a.* premlatiti, promlatiti; umlatiti; (*fig.*) ſ. Durchprügeln.

Durchdringen, *v. a.* prodrěti, prodirati; durch die Menſchenmenge —, proturati se kroz světinu; er iſt mit ſeinem Vorſchlag nicht durchgedrungen, nisu primili njegova predloga; das Waſſer dringt ſchon durch, voda već probija; ſeine Stimme kann nicht —, njegov glas nemože proniknuti; ſeine Stimme durchdrang den Hain, glas mu se je orio po lugu; von Scham und Reue durchdrungen, od sramote i pokajanja; das Aroma durchdrang ſeine Kleider, miris je proniknuo kroz njegovu odéću; die Schläge ſollen ſchon —, već će on oséćati udarce; der Geiſt Gottes durchdringt Alles, duh Božji napunjuje sve; Angſt durchdringt mein Herz, strah me obuzima.

Durchdringend, *adj.* prodirući, probijajući; proničući; —e Stimme, oštar, dirajući glas; —e Kälte, prožimava studen, cića; —er Schmerz, ljuta bol; —er Verſtand, bistroumje, oštroumje.

Durchdringlich, *adj.* prodirljiv; prolazan, prohodan; probitan.

Durchdringlichkeit, *f.* prodirljivost, prohodnost; probitnost.

Durchdruck, *m.* protisak.

Durchdrücken, *v. a.* protisnuti; den Saft (durch ein Tuch) —, procěditi sok; der Sattel hat das Pferd durchgedrückt, konj je osadnio; ſich durch die Welt —, proturati se.

Durchdudeln, *v. a.* izgundoriti; d. Haus —, gundoriti po kući.

Durchduften, *v. n.* vonjati, mirisati kroz . . .; —, *v. a.* ſ. Durchdüften.

Durchdüften, *v. a.* napuniti mirisom.

Durchdulden, *v. a.* pretrpljeti, podněti.

Durchdüngen, *v. a.* nagnojiti.

Durchdunſten, *v. n.* pariti se, kaditi se kroz . . .; —, *v. a.* napuniti parom.

Durchdünſten, *v. a.* podušiti.

Durchdürfen, *v. n.* směti prěko ili kroz . . . ići; es darf Niemand durch, nikomu nije prosto (proći, provezti se itd.).

Durcheggen, *v. a.* podrljati.

Durcheilen, *v. a.* protrčati; brzo proći; promaknuti, prohujati; ein Buch —, preglednuti, proletěti knjigu (očima).

Durcheimern, *v. n.* progoreti.

Durcheinander, *adv.* svesebice; (Verwirrung), darmar, tandara mandara.

Durcheinanderlaufen, *v. n.* trčati amo tamo.

Durcheinanderliegen, *v. n.* ležati na hrpi i. jedno na drugom.

Durcheinanderreden, *v. n.* ſie reden durcheinander, jedan govori jedno drugi drugo.

Durcheinanderſchreien, *v. n.* cipariti; vikati jedan jedno a drugi drugo.

Durcheinanderwerfen, *v. a.* izpremetati; preturiti, premetnuti; počiniti darmar.

Durcheitern, *v. n.* gnojiti se kroz . . .; das Glied ist ganz durchgeeitert, sav se je ud ognojio.

Durchfahren, *v. n.* provezti se; ein Blitz fuhr durch, munja proleti; er hielt sich nicht auf, sondern fuhr durch, nije se bavio, već se je samo provezao; durch dieses Thor kann kein Fuder Heu —, kroz ova vrata neće moći proći voz sěna; er will überall mit dem Kopfe —, hoće svagdě silom da prodre; —, *v. a.* einen Weg —, izvoziti put; ein Schauer durchfuhr ihm die Glieder, podidju ga štrni, mravi; sgrozi se sav.

Durchfahrt, *f.* prolaz, prohod; ich sah ihn auf der —, vidio sam ga kad je prolazio; s. Thorweg.

Durchfahrts-, (in Zus.), prolazni.

Durchfahrtszoll, *m.* prolaznina.

Durchfall, *m.* propad; (Krankh.), proljev, protoč *f.*; (b. Vieh), litanje, blijanje; den — haben, prolěvati; litati, blijati.

Durchfallen, *v. n.* pasti kroz . . .; er ist bei der Wahl durchgefallen, propao je kod izbora; er ist im Spiele durchgefallen, izgubio je; sich —, *v. r.* pasti pa se pobiti; durchgefallen, propao.

Durchfallen, *n.* propadanje, propad.

Durchfalten, *v. a.* nabrati, sabrati; die Stirn —, namrskati, namrštiti, namrgoditi čelo; durchfaltete Kleider, saborita oděća; der Gram durchfaltet seine Stirn, jad mu je obraz narozao, nabrao.

Durchfäule, *f.* pokostica.

Durchfaulen, *v. n.* prognjiti; sagnjiti; (ein Brett), struhnuti, iztruhliti, iztruhnuti; durchgefault, iztruo; sagnjio.

Durchfechten, *v. a.* obraniti; seine Meinung —, prodrěti sa svojim mněnjem; sich —, protući se.

Durchfegen, *v. a.* promesti, prometati, mesti kroz . . .; Getreide —, žito provijati; (*fig.*) karati; s. Durchprügeln.

Durchfeilen, *v. a.* propiliti, razpiliti; (gehörig feilen), opiliti.

Durchfeuchten, *v. a.* provlažiti, namočiti, razkvasiti, razkiseliti; —, *v. n.* provugnuti, promoknuti.

Durchfeuern, *v. a.* (den Ofen), razgrijati, ugrijati, razžariti; (schießen), strěljati, pucati kroz . . .

Durchfiedeln, *n. a.* ein Stückchen —, odguděti pěsmu; die Strassen —, guslati po ulicah; die Nacht —, preguslati, guslati čitavu noć.

Durchfinden, sich, *v. a.* ich konnte mich durch den Wald nicht —, niesam znao iz šume puta uporaviti; er vermochte nicht sich wieder —, nije se više znao iznaći.

Durchfischen, *v. a.* den Teich —, obići loveć čitav ribnjak; proribati, proloviti čitav ribnjak.

Durchflitschen, *v. a.* protrljati.

Durchflammen, *v. a.* seine Rede durchflammte Alle, njegova je beseda sve razplamtila, razpalila; —, *v. n.* das Feuer flammt schon durch das Dach durch, plamen već liže iz krova.

Durchflattern, *v. n.* proprhnuti, propršiti; die Lüfte —, pršiti po zraku; —, *v. a.* sie durchflattert das Leben, živi kao leptir.

Durchflechten, *v. a.* proplesti, izprepletati, das Haar mit Blumen —, preplesti kosu cvěćem.

Durchfliegen, *v. n.* proletěti, prolětati; —, *v. a.* die Lüfte —, letěti zrakom; den ganzen Tag —, lětati čitav dan; (schnell durchlesen), preletěti očima.

Durchfliehen, *v. n.* běžati kroz . .; —, *v. a.* proběći.

Durchfließen, *v. n.* proteći; protěcati; teći kroz . . ; (v. Papier), probijati, propadati; —, *v. a.* ein Bach durchfließt das Thal, potok teče dolinom; es durchfließt mich Entzücken, duša mi se na uzbitu ziblje; duša mi u slasti pliva.

Durchflimmern, *v. n.* treptiti kroz . . .

Durchflößen, *v. a.* proplaviti.

Durchflöten, *v. a.* die Nachtigall durchflötet die Nacht, slavulj joca svu noć.

Durchfluchen, *v. a.* er durchflucht den ganzen Tag, vas dan kune.

Durchflucht *f.* proběg.

Durchflüchten, *v. n.* proběći; běžati kroz..

Durchflug, *m.* prolet.

Durchfluß, *m.* protěcanje, protok.

Durchflüstern, *v. a.* šaptati.

Durchfluten, *v. n.* valjati se kroz . . .; strujiti.

Durchforschen, *v. a.* protražiti, pretražiti; einen Gegenstand —, kakvu stvar razmotriti, promotriti; die Natur —, prirodu izvidjati, izpitivati.

Durchforschung, *f.* pretraga; razmatranje; izpitivanje, izvidjanje.

Durchfragen, *v. a.* er fragte sie Alle durch, sve je prepitao; ich habe die ganze Stadt nach ihm durchfragt, propitivao sam sav grad za njega; sich —, *v. r.* propitati, pitajuć proći.

Durchfressen, *v. a.* progrizti, projesti; die Maus hat das Leder durchgefressen, miš je kožu proglodao; sich —, *v. r.* prehraniti se o tudjem trošku.

Durchfrieren, *v. n.* prozebsti, promrznuti; ganz —, scipati se; er kam ganz durchfroren an, sasvim je bio ozebao kad je došao.

Digitized by Google

Durchfröhnen, *v. a.* die ganze Woche durchfröhnen, čitavu sedmicu (nedělju) tlačiti, robotisati i. robotovati.
Durchfuchteln, *v. a.* izpljeskati sabljom (pljoštimice); ſ. Durchprügeln.
Durchfühlen, *v. a.* osećati kroz . .; ćutiti kroz . .; Alles nach der Reihe —, sve opipati.
Durchfuhr, *f.* provožnja; (v. Waaren), prolaz, prohod; ſ. a. Tranſito.
Durchfuhr-, (in Zuſ.), prolazni, provozni.
Durchführen, *v. a.* provesti, provoditi; (zu Wagen), provezti; (*fig.*) eine Rolle —, izvesti zadaću; izvršiti.
Durchfuhrgut, *n.* provozbina.
Durchfuhrhandel, *m.* provozna trgovina.
Durchfuhrpaß, *m.* provozni list.
Durchführung, *f.* provod; provožnja; ovršba. provozna.
Durchfuhrverbot, *n.* zabrana provoza i.
Durchfuhr-Verfahren, *n.* provozni postupak.
Durchfuhrzoll, *n.* provoznina, provozna carina.
Durchfuhrzolltarif, *m.* cěnik provoznine.
Durchfüllen, *v. a.* puniti kroz . . .; izpuniti.
Durchfunkeln, *v. n.* iskriti, krěsiti se kroz . .; —, *v. a.* raziskriti.
Durchfurchen, *v. a.* izbrazditi, pobrazditi; ſeine durchfurchte Stirn, njegovo namršteno i. namrgodjeno čelo.
Durchfuttern, *v. a.* podstaviti.
Durchfüttern, *v. a.* das Vieh —, marhu, stoku, prehraniti; (Alles füttern), sve nahraniti, ſ. Durchfuttern.
Durchgackern, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć kakotati, prekakotati.
Durchgaffen, *v. n.* buljiti, blejati, zuriti kroz . .;
Durchgähnen, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć prezijati.
Durchgähren, *v. n.* prevreti, ovreti.
Durchgällen, *v. a.* ožučiti.
Durchgang, *m.* prolaz, prohod; (v. Waaren), provoz; (der Ort), prohodište; einem den — verſtatten, dopustiti komu da prodje, prolazi; das Haus hat einen —, kroz ovu se kuću može proći; (*mus.*) prělaz; (*mont.*) prokop.
Durchgänger, *m.* ſ. Deſerteur.
Durchgängig, *adj.* ein —es Haus, kuća sa prolazkom; obćenit; *adv.* sasvim, obćenito; sve skupa; es iſt — Sitte, posvuda je običaj.
Durchgänglich, *adj.* prolazan. [vozan.
Durchgangs, = (in Zuſ.), prolazan; pro-
Durchgangsgäßchen, *n.* prolazna uličica.
Durchgangsgerechtigkeit, *f.* pravo na prolaz.
Durchgangs-Handel, — = Waare, — = Zoll, ſ. Tranſitiv —.
Durchgärben, *v. a.* ustrojiti, učiniti, uraditi (kožu).
Durchgäten, ſ. Durchjäten.
Durchgaukeln, *v. a.* proglumati.
Durchgehen, *v. n.* proći, prolaziti; durch ein Waſſer —, prěći (proći), prelaziti; der Faden geht (durch das Ohr) nicht durch, konac se neda uvrzti; der Schuß ging nicht durch, puška nije probila; er ging mitten durch, prodje izmedju njih; er iſt durchgegangen, uteče, izadre, strugnù, uze utrenik, zagrebe; ſ. Deſertiren; mit dem Gelde —, poběći, uskočiti s novcl; der Stich iſt nicht durchgegangen, bodac nije prodro; (v. Pferden), oteti mah; die Waaren gehen hier durch, roba ovuda prolazi; der Vorſchlag iſt durchgegangen, predlog je primljen; das Waſſer geht durch, voda probija; die Sache iſt glücklich durchgegangen, stvar je srećno dovršena i. za rukom pošla; der Sprung geht nicht durch, nije skrozi puklo; —, *v. a.* ein Buch ein wenig —, pročitati na brzu ruku knjigu; razgledati malko knjigu; Rechnungen —, pregledati račune; die halbe Welt —, obići pol světa; einen Wald —, proći šumu, kroz šumu; noch einmal Alles —, opetovati sve; ſich —, *v. r.* ſich die Füße —, podbiti se; nabiti, nažuljiti noge; ſich die Strümpfe —, proglodati čarape hodom.
Durchgehend, *adj.* prolazeći; —e Waaren, provozna roba.
Durchgehends, *adv.* svuda, po svuda, svekoliko, sve skupa: die Waare taugt — nichts, svakolika roba nevalja.
Durchgeigen, *v. a.* odguslati; die Nacht —, svu noć guslati, preguslati; die Stadt —, guslati po gradu.
Durchgeißeln, *v. a.* probičevati, prošibati; sibat i. těrati kroz . . .
Durchgeleiten, *v. a.* propratiti.
Durchgenießen, *v. a.* alle Freuden —, sve radosti používati.
Durchgerben, ſ. Durchgärben.
Durchgießen, *v. a.* proliti; lěvati kroz.. durch einen Trichter —, lěvati na-lěvak.
Durchgirren, *v. a.* den Hain —, gukati po lugu.
Durchglänzen *v. n.* světliti se kroz . .; nur hie und da glänzte ein Stern durch, samo gděšto se je zvězda prosjajivala.
Durchgleiten *v. n.* promaknuti se, propuznuti, prokliznuti.
Durchglimmen, *v. n.* iskriti se kroz . . . protinjati.
Durchglitſchen, ſ. Durchgleiten.
Durchglotzen, *v. n.* buljiti kroz . . .
Durchglühen, *v. a.* žariti se kroz . ., —, *v. a.* razžariti, užariti; (Eiſen); usjati, razběliti; (*fig.*) uzplamtiti, razplamtiti, razpaliti.

Digitized by Google

Durchgraben, *v. a.* prokopati, prokapati, prokopavati; (noch einmal gr.) prekopati; ſich —, *v. r.* prokopati se.

Durchgrämen, *v. a.* ſein Leben —, jadovati za života svoga.

Durchgrapſen, *v. a.* ščepati, sgrabiti kroz . . .

Durchgreifen, *v. n.* segnuti, zahvatiti kroz . . ; der Hut iſt ſchon ganz durchgegriffen, ovaj se je klobuk (šešir) sasvim prolizao (pipanjem i. hvatanjem); (*fig.*) hier muß man —, ovdě treba krepko postupati, svojski, duboko zahvatiti; —, *v. a.* die Kälte durchgreift mich, studen me prožima.

Durchgreifend, *adj.* —es Mittel, krepko, moćno sredstvo; —e Maßregeln, oštre naredbe.

Durchgriff, *m.* prohvat, proseg; hvatanje, sezanje kroz . . .

Durchgrübeln, *v. a.* prokopkati; die Geheimniſſe der Natur —, protražiti, proučiti prirodne tajne.

Durchgründen, ſ. Ergründen.

Durchgrunzen, *v. a.* odguritati.

Durchgucken, *v. n.* provirivati; viriti (kroz); povirkivati; alle Winkel —, sve kutove pretražiti, i. preiskati.

Durchgurgeln, *v. a.* ſein Geld —, prognati kroz lakomicu svoje novce.

Durchguß, *m.* proljevanje, proljev; ſ. Gußſtein; Durchſchlag.

Durchhaben, *v. a.* ich habe das Buch durch (geleſen), pročitao sam knjigu; ich habe den Faden durch, uvrzao sam konac; ich habe es noch nicht durch, još nisam prěko.

Durchhacken, *v. a.* prosěći, prosěcati; (mit dem Schnabel), prokljuvati, prozobati.

Durchhageln, *v. i.* es hagelte durch, tuča je padala kroz . . .

Durchhäkeln, *v. a.* kukicami provući.

Durchhaken, *v. a.* kukom provući.

Durchhalftern, ſich, *v. r.* izplesti se, izkoprcati se, izkobeljati se.

Durchhallen, *v. n.* ječati kroz; die Stimme hallt nicht durch, glas neprobija; —, *v. a.* der Donner durchhallte Berg und Thal, grmljavina je orila gorom i dolom.

Durchhalten, *v. a.* sve redom držati.

Durchhämmern, *v. a.* prokovati.

Durchhandel, ſ. Tranſitohandel.

Durchhängen, *v. a.* prověšati.

Durchharken, *v. a.* pograbljati, pogrecati.

Durchhärmt, *adj.* eine —e Nacht, u tugi provedena noć.

Durchharren, *v. a.* den ganzen Tag —, sav dan obstajati, čekati.

Durchhärten, *v. a.* otvrditi.

Durchhau, *m.* prosěk.

Durchhauchen, *v. n.* dahnuti, disati kroz . . ; prodahnuti; —, *v. a.* zadahnuti, nadahnuti.

Durchhauen, *v. a.* prosěći, prosěcati; preseći; Alles —, sve izprosěcati; ſich —, *v. r.* prosěći se, protući se sabljom, prokrčiti si put (n. p. kroz neprijatelja); ſ. Durchprügeln.

Durchhaus, *n.* kuća sa prolazom.

Durchhecheln, *v. a.* ogrebljati, ogrebsti, strgati, ogrebenati (n. p. kudělju); (*fig.*) einen —, izčešljati, pročešljati, skuditi koga.

Durchheitern, *v. a.* razvedriti; razveseliti.

Durchheizen, *v. a.* den Ofen —, ugrijati, razgrijati peć.

Durchhelfen, *v. a.* pomoći, pomagati komu proći; pomoći, biti komu na ruku; einem Ausreißer —, pomoći uskoku poběći; ſich —, *v. r.* proturati se; (*fig.*) izplesti se; er mag ſich ſelbſt —, neka se sam izbavi.

Durchhellen, *v. a.* razjasniti, razsvětliti.

Durchherrſchen, *v. a.* weite Reiche —, velikimi državami vladati.

Durchhetzen, *v. a.* prohajkati.

Durchheulen, *v. n.* prourlati, prohujati; hier heult der Wind nicht durch, ovuda nehuji i. neurliče větar; —, *v. a.* der hungrige Wolf durchheult den Wald, gladni vuk vije po šumi.

Durchhieb, *m.* prosěk.

Durchhin, ſ. Hindurch.

Durchhinken, *v. n.* hramati kroz . . .

Durchhitzen, *v. a.* ugrijati, razgrijati, razvrućiti.

Durchhobeln, *v. a.* problanjati; oblanjati.

Durchhöhlen, *v. a.* produbsti, probušiti, provrtěti; einen Berg —, prokopati goru svemu.

Durchhöhnen, *v. a.* obružiti; rugati se

Durchholen, *v. a.* der Wind hat uns recht durchgeholt, větar nas je pošteno promahnuo, prožeo; ſ. Durchprügeln.

Durchholzen, *v. a.* einen Wald —, šumu prokrčiti, progaliti, proplaniti.

Durchhorchen, *v. a.* osluškivati kroz . . .; er durchhorcht alle Winkel, svagdě prisluškuje.

Durchhören, *v. a.* čuti kroz . . .; (der Reihe nach bis zu Ende hören), preslušati.

Durchhüpfen, *v. n.* skoknuti kroz . . .; —, *v. a.* protrupkati, proskakutati, proigrati.

Durchhuſchen, *v. n.* šmignuti, šiknuti kroz . . .; —, *v. a.* einen —, izpljuskati, izćuškati koga.

Durchhuſten, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć prekašljati, kašljati.

Durchhutſchen, *v. n.* prokliznuti, propuznuti.

Digitized by Google

Durchirren, *v. n.* basati, lutati (kroz, po); die weite Flur mit den Augen —, preletěti očima široku poljanu.

Durchjachtern, *v. a.* den ganzen Abend —, čitavu večer čalakati, džakati.

Durchjagen, *v. a.* provitlati; pognati, vitlati kroz . .; hier darf nicht durchgejagt werden, ovdě nije prosto loviti; das Vermögen durch die Kehle —, prognati kroz lakomicu imutak; —, *v. n.* (ſchnell durchreiten), projuriti, proletěti, prohujati.

Durchjammern, *v. a.* die Nacht —, prejadikovati, prebugariti, jaditi svu noć.

Durchjäten, *v. a.* opleti, popleti.

Durchjauchzen, Durchjubeln, *v. a.* einen Tag —, vas dan pocikivati, veseliti se.

Durchkälten, *v. n.* ohladněti, ohladiti se, ostuditi se, razhladiti se.

Durchkämmen, *v. a.* počešljati, razčešljati; ſich —, počešljati se.

Durchkämpfen, *v. a.* eine Sache —, dotěrati, izvesti što; ſich —, *v. r.* probiti se, protući se; er durchkämpft ſeine Lebenstage, sve živi u boju.

Durchkarren, *v. a.* provezti na taljigah.

Durchkäuen, *v. a.* prožvakati; sgrizti; (*fig.*) zapovrtati.

Durchkehren, ſ. Durchfegen.

Durchkeifen, *v. a.* das ganze Haus —, sve lajati po kući.

Durchkeltern, *v. a.* prognječiti, prodrucati, promečiti, procěditi.

Durchkennen, *v. a.* poznavati skrozi.

Durchkeuchen, *v. a.* prohujati, prosopiti, prodahtěti.

Durchkeulen, ſ. Durchprügeln.

Durchkitzeln, *v. a.* proškakljati, ogalicati.

Durchklären, *v. a.* probistriti, procěditi.

Durchklauben, *v. a.* probrati.

Durchklettern, Durchklimmen, *v. n.* penjati se kroz; —, *v. a.* die Berge —, popeti se na sve gore, penjati se na gore.

Durchklimpern, *v. a.* odbrenkati; brenkati [po . . .

Durchklingeln, *v. n.* zveckati po . . .

Durchklingen, *v. n.* zvečati (kroz, po); zvoniti, zvučiti.

Durchklopfen, *v. a.* prokucati, prokuckati; razkucati; proklepati; d. Rock —, prolupati, izčibukati haljinu; (*fig.*) Freude durchklopft meine Bruſt, srce mi kuca od radosti; ſ. Durchprügeln.

Durchkneipen, *v. a.* proštipnuti, preštipnuti (preštinuti).

Durchkneten, *v. a.* ugnječiti; uměsiti; izměsiti; den Thon (mit Füßen) —, ugaziti ilovaču.

Durchknien, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć preklečati, klečati.

Durchknurren, *v. a.* prevrčati.

Durchkochen, *v. n.* provariti se; d. Erbſen haben noch nicht durchgekocht, još nije grašak uvaren, svaren; —, *v. a.* (Alles kochen), povariti, pokuhati*.

Durchkollern, *v. n.* prokoturati se, prokotrljati se; —, *v. a.* prokoturati.

Durchkommen, *v. n.* proći, prolaziti; izbaviti se; (v. Krankh.), preboléti; mit dieſer Entſchuldigung kommſt du hier nicht durch, s ovim odgovorom nećeš ovdě uspěti; ſ. Entkommen.

Durchkönnen, *v. n.* ich kann nicht durch, nemogu prěko; nemogu proći.

Durchkoſten, *v. a.* sve okusiti.

Durchkrächzen, *v. n.* graktati po . . .

Durchkrämpeln, *v. a.* progrebsti, progrebenati, provlačiti; počešljati.

Durchkratzen, *v. a.* počešati, prostrugati, prodrapati.

Durchkräuſeln, *v. a.* das Haar —, naruditi, nakovrčiti kosu.

Durchkreiſchen, *v. n.* vrištati kroz; das ganze Haus —, sve vrištati po kući.

Durchkreiſen, *v. a.* vrtěti se kroz, po . . .

Durchkreuzen, *v. a.* prekrstiti, prekrižiti, ukrstiti; Blitze — die Luft, munje su ukrstile; das Meer —, ploviti morem uzduž i poprěko; ſich —, *v. r.* križati se; ihre Wünſche — ſich, svaki želi drugo.

Durchkriechen, *v. n.* propuziti, progamizati; (herauskriechen), izpuziti, izgamizati.

Durchkriegen, *v. a.* ich kann es nicht —, nemogu s tim prěko.

Durchkritteln, ſ. Durchhecheln, (*fig.*)

Durchkrüppeln, ſich, *v. r.* prokuburiti, protračiti, prokomračiti, prokarjatiti.

Durchkugeln, *v. n.* koturati se kroz . . .

Durchkühlen, *v. a.* prohladiti, ohladiti.

Durchkümmern, ſich, *v. r.* prokuburiti, proživariti, protračiti, pretavoriti, —, *v. a.* ſein Leben —, u jadu življeti.

Durchkuriren, *v. a.* sasvim izlěčiti.

Durchlachen, *v. n.* smijati se kroz . .; — den ganzen Abend, smijati se svu večer.

Durchlangen, *v. a.* podati, dodati kroz . .; —, *v. n.* pomilati se, promilati se.

Durchlängen, *v. a.* uzduž prokopati.

Durchlärmen, *v. a.* das Haus —, bučiti, halabučiti, torokati po kući; die Nacht —, svu noć bučiti i. t. d.

Durchlaß, *m.* propust; (ein Drahtſieb), rešeto; (b. Teichen) splavnica; (b. Eiſenb.) prolaz; ſ. Durchlaſſen, *n.* Durchſchlag.

Durchlaſſen, *v. a.* propustiti, propuštati; durch das Thor —, pustiti kroz vrata; eine Flüßigkeit —, procěditi teč i. tekućinu; Getreide —, žito protakati, pročiniti; Erze —, rude taliti; Näße —, propuštati vlagu.

Durchlaſſen, *n.* propuštanje, propust, propuštaj.

Digitized by Google

Durchlassend, *adj.* propustan.

Durchlaucht, *f.* jasnost; Seine —, njegova jasnost, prejasni (vojvoda); Eure Herzogliche — werden geruhen, izvolite prejasni vojvodo!

Durchlauchtig, *adj.* jasni; —ster Fürst! prejasni kneže!

Durchlauern, *v. a.* einige Stunden —, vrebati, prežati, prevrebati nekoliko urah i. satih.

Durchlauf, *m.* protok, prolaz; (Durchfall), prolév, protoč, lijavica; — von Baarschaften, prehod gotovine.

Durchlaufen, *v. n.* protrčati; das Wasser läuft durch (ein nicht dichtes Gefäß), voda protéče; das Wasser läuft unter der Brücke durch, voda teče izpod mosta; —, *v. a.* ein Buch —, proletéti očima, preglednuti knjigu; die Strümpfe —, čarape proglodati; den ganzen Tag —, pretrčati vas dan; die Sterne — ihre Bahn, zvézde obilaze putanju; das Gerücht durchlief die ganze Stadt, ovaj se glas razidje po svem gradu; ein kalter Schauer durchläuft mich, groza me hvata.

Durchlaufend, *adj.* —es Geschäftsstück, *n.* prolazni posao; (in Rechn.) —e Post, prehodni stavak.

Durchläutern, *v. a.* probistriti, pročistiti; Metalle —, pretaliti kovove.

Durchleben, *v. a.* proživljeti, preboraviti; Erinnerung an durchlebte Vorfälle, uspomena preboravljenih dogadjajah.

Durchlecken, *v. a.* prolizati, prolizivati.

Durchlegen, *v. a.* proložiti, prolagati.

Durchleiern, *v. a.* odigrati na kolovratiću; (*fig.*) izdudati, odgudéti.

Durchleiten, *v. a.* propratiti, propraćivati.

Durchlenken, *v. n.* ravnati, krmiti, udariti, okrenuti kroz . . .

Durchlernen, *v. a.* sve naučiti (na pamet).

Durchlesen, *v. a.* proštiti, pročatiti, pročitati, proučiti.

Durchleuchten, *v. n.* světliti kroz . .; überall leuchtete Eitelkeit durch, sve je pokazivalo taštinu; svakuda je provirivala taština; —, *v. a.* durch einen finstern Gang —, světliti, posvětliti kroz taman hodnik; alle Winkel —, sve kutove razsvětliti.

Durchlichten, *v. a.* einen Wald —, progaliti, proplaniti šumu.

Durchliegen, *v. a.* den ganzen Tag —, preležati čitav dan; sich —, *v. r.* preležati se, probiti se na zad od ležanja.

Durchlispeln, *v. n.* šaptati (kroz, po); prošapnuti.

Durchloben, *v. a.* sve pohvaliti.

Durchlöcheln, *v. a.* izšupljikati.

Durchlochen, *v. a.* probiti, proraziti.

Durchlochern, *v. n.* promilati; Alles —, sve prešunjati, preiskati.

Durchlöchern, *v. a.* ein Brett —, probušiti, ganz —, prošupljiti, izbušiti; eine durchlöcherte Mütze, proderana kapa; eine durchlöcherte Fahne, izrešetana zastava (barjak).

Durchlöcherung, Durchlochung, *f.* probušivanje; probušina; prošupak; (an Rädern), lastavica.

Durchlöcherungsmaschine, *f.* probušnjak, bušilo.

Durchlocken, *v. a.* vabiti, mamiti kroz . .

Durchlockern, *v. a.* die Erde —, podmekotiti, porahliti zemlju; (Wolle, u. s. w.), pročešljati, narahljati, nabušiti.

Durchlodern, *v. n.* proplanuti; planuti, plamtiti kroz . .; das Feuer loderte überall durch, svakuda je plamen lizao; —, *v. a.* (*fig.*) razplamtiti.

Durchlüften, *v. a.* ein Gemach —, (otvoriti sobu) da ju promahne větar; provětriti, razdušiti, promahati sobu.

Durchlügen, *v. a.* izlagati se.

Durchlungern, *n. a.* prozujati; prolěnjariti.

Durchmachen, *v. a.* provući; napraviti; die Schule —, izučiti; sich —, *v. r.* s. Fortmachen.

Durchmähen, *v. a.* prokositi; (Alles mähen), pokositi.

Durchmahlen, *v. a.* promléti; (Alles mahlen), samléti, pomléti.

Durchmäkeln, *v. a.* sve manisati; svemu zabavljati; er durchmäkelt Alles, na svakom jaju nalazi trun i. dlaku.

Durchmarsch, *m.* prolaz, prohod; (*mil.*) prolaz, dira.

Durchmarschiren, *v. n.* proći, prolaziti, maršírati kroz . . .

Durchmauern, *v. a.* prozidati.

Durchmeckern, *v. n.* veketati, meketati po . . .

Durchmeißeln, *v. a.* prodlětiti; produbsti.

Durchmeistern, *v. a.* prerešetati, pretresti; skuditi (koga, što).

Durchmelken, *v. a.* pomusti.

Durchmengen, *v. a.* izmešati, uzmešati, poměšati.

Durchmeßbar, *adj.* proměran, proměriv.

Durchmessen, *v. a.* proměriti, preměriti; (Alles —), poměriti.

Durchmesser, *m.* proměr.

Durchmischen, s. Durchmengen.

Durchmisten, *v. a.* pognojiti; nagnojiti.

Durchmodern, *v. n.* sprhnuti, struhnuti, struhliti; durchmodert, truo; prhak.

Durchmögen, *v. n.* er mag nicht durch, neće mu se preko.

Durchmühen, sich, *v. r.* promučiti se; proturati se.

Durchmurmeln, *v. n.* mumljati, mrmljati kroz . . .; —, *v. a.* ein Bach durchmurmelt das Thal —, potok žubori, romoni dolinom.

Durchmüssen, *v. n.* morati proći; ich muß durch, moram proko.

Digitized by Google

Durchmuſtern, *v. a.* pregledati, porazgledati; Einen —, rešetati koga.
Durchnachten, *v. n.* bei Jemanden —, prenoćiti kod koga.
Durchnageln, *v. a.* klincem probiti.
Durchnagen, *v. a.* progrizti, proglodati; preglodati; der Gram durchnagt ſein Herz, jad mu srce para, jad ga mori; ſich —, *v. r.* proglodati se.
Durchnähen, *v. a.* (eine Decke), prošiti, prošivati; ſich die Finger —, izprebosti si prste (šivajuć).
Durchnäher, *m.* prošivač.
Durchnarren, *v. a.* proludovati.
Durchnäßbar, *adj.* promočan.
Durchnäſſen, *v. n.* prokisnuti, prokisivati; —, *v. a.* promočiti, skvasiti; der Regen hat mich ganz durchnäßt, prokisnuo sam skrozi, mokar sam kao čep i. močionica.
Durchnäßt, *adj.* prokisao, pokisao.
Durchnebeln, *v. n.* magliti se kroz . . .
Durchnehmen, *v. a.* probrati, prebrati; Einen —, skuditi koga.
Durchnetzen, ſ. Durchnäſſen.
Durchnüſtern, *v. a.* procunjati, prošunjati.
Durchölen, *v. a.* nauljiti papir, hartiju.
Durchpaß, *m.* prolaz, prohod; (Engpaß), ždrělo, uvala, prodol.
Durchpaſſiren, *v. n.* proći, prolaziti, prohoditi. [ženje.
Durchpaſſiren, *n.* prolaz, prohod; prola-
Durchpatſchen, *v. n.* šljapati, pljeskati (po, kroz); prošljapati; —, *v. a.* Einen —, izpljeskati koga.
Durchpauken, *v. a.* (*fig.*) Einen —, izbubati koga. [prošibati.
Durchpeitſchen, *v. a.* šibom protërati;
Durchpelzen, ſ. Durchprügeln.
Durchpfeffern, *v. a.* zapapriti.
Durchpfeifen, *v. a.* ein Stück —, odsvirati pěsmu; —, *v. n.* der Wind pfeift hier durch, ovuda větar zviždi.
Durchpfeilen, *v. a.* prostrěliti; prostrěljati.
Durchpflanzen, *v. a.* zasaditi, posaditi.
Durchpflaſtern, *v. a.* potaracati; (mit Quadersteinen), popločati.
Durchpflücken, *v. a.* probrati; pobrati; potrgati.
Durchpflügen, *v. a.* eine Wurzel —, preorati korěn; ſ. Durchackern.
Durchpichen, *v. a.* posmoliti, osmoliti, opakliti.
Durchpicken, *v. a.* prokljuvati, prozobati; ſich —, *v. r.* prokljuvati se
Durchpilgern, *v. n.* proputovati; d. Welt —, obići, obilaziti svět.
Durchpipen, *v. n.* pištati, pisnuti kroz . .; pištec protrčati.
Durchplagen, ſich, *v. r.* promučiti se, protruditi se; proturati se.
Durchplappern, *v. a.* den ganzen Abend —, čitavu večer prebrbljati, brbljati.
Durchplärren, *v. n.* drečati, guliti se, kmečati (po, kroz); predrečati.
Durchplätſchern, *v. a.* die Wellen —, brčkati po vodi; Einen —, izpljeskati koga.
Durchplatzen, *v. n.* proprsnuti.
Durchplaudern, ſ Durchplappern.
Durchplündern, *v. a.* alle Häuſer —, sve kuće porobiti, oplěniti, opljačkati.
Durchpochen, *v. a.* prokucati, proklepati; Erze —, prepirati rude; Einen —, ſ. Durchprügeln.
Durchpoltern, *v. n.* stropoštati se kroz . . .; das ganze Haus —, sve luparati, lomatati, tandrkati po kući.
Durchprägeln, *v. a.* upržiti.
Durchpraſſeln, *v. n.* tresnuti kroz; der Blitz durchpraſſelt die Luft, munja trëska i. praska po zraku.
Durchpraſſen, *v. a.* ganze Nächte —, čitave noći gostbovati; ſ. Verpraſſen.
Durchpreſſen, *v. a.* protěštiti, protištiti; den Arm durch ein Gitter —, protisnuti ruku kroz rešetku; den Saft durch den Sack —, procěditi sok kroz kesu. [koga.
Durchpritſchen, *v. a.* Einen —, izpljeskati
Durchproben, *v. a.* den Wein —, sva vina okusiti, pokušati; ſ. Erproben.
Durchprüfen, *v. a.* sve izpitivati, poizpitati.
Durchprügeln, *v. a.* izlupati, izbiti, iztući, izlěmati, izmlatiti, izmlaviti, izgruhati, izdevetati, izprebijati, izderati; durchgeprügelt, izlupan, izubijan.
Durchpuffen, *v. a.* Einen —, izbubati koga.
Durchquälen, ſich, *v. r.* ſ. Durchplagen; eine durchquälte Nacht, noć puna muke.
Durchqualmen, *v. n.* pušiti se kroz . .; der Rauch durchqualmt das Haus, dim je zamaglio kuću.
Durchquellen, *v. n.* provreti, provirati.
Durchquerlen, *v. a.* promutiti, razmutiti; ſich —, *v. r.* ſ. Durchwinden.
Durchquetſchen, *v. a.* den Saft —, prognječiti, promečiti, procěditi sok; ſich die Hand —, nagnječiti si ruku.
Durchrädern, *v. a.* Getreide —, protakati, pročiniti, proresetati žito; ich bin wie durchrädert, loman sam.
Durchragen, *v. n.* viriti, promalati se kroz.
Durchrammeln, *v. a.* einen Pfahl —, probiti kolac maljem (kroz tvrdu zemlju).
Durchranken, *v. n.* der Wein durchrankt das Gesträuch, vinska se loza vrëža kroz grmlje.
Durchraſen, *v. a.* Tag u. Nacht —, dan i noć běsněti; die Stadt —, běsan i. smušen letiti po gradu; der Sturm durchraſet den Wald, vihar běsni po šumi.
Durchraspeln, *v. a.* protreniti, pretreniti, proraširati, proturpijati.

Digitized by Google

Durchrafſeln, *v. n.* der Wagen durchrafſelte die Straße, kola su štropotala po ulici.

Durchrauchen, *v. n.* es raucht durch, puši se, dimi se; der Ofen raucht durch, peć se dimi, puši; —, *v. a.* ſ. Durchräuchern.

Durchräuchern, *v. a.* ein Zimmer —, nakaditi, prokaditi sobu; Fleiſch —, usušiti meso.

Durchraufen, ſich, *v. r.* proskubsti se.

Durchrauſchen, *v. n.* šumiti, žamoriti kroz . .; der Strom rauſcht unter der Brücke durch, rěka šumi izpod mosta.

Durchrechen, *v. a.* pograbljati, pograbljati.

Durchrechnen, *v. a.* ſeine Einnahmen —, svoj dohodak proračunati (proesapiti). izračunati; den ganzen Tag —, čitav dan preračunati, računati.

Durchregieren, *v. a.* zehn Jahre —, deset godinah provladati; (als König), prekraljevati; (als Kaiſer), precarevati.

Durchregnen, *v. n.* es regnet durch, prokisuje; propada kiša i. dažd; ich bin ganz durchregnet, sasvim sam prokis-

Durchregnen, *n.* prokisivanje. [nuo.

Durchreiben, *v. a.* protrljati, protrti; die Strümpfe —, proderati čarape; (entzwei reiben), pretrti.

Durchreichen, *v. a.* podati, dodati, pružiti, dohvatiti kroz . . .; —, *v. n.* es reicht durch, prosiže; premašuje, presiže.

Durchreiſe, *f.* prolaz, put kroz . . .; bei meiner —, kad sam onuda putovao; bei meiner — durch Agram, na mom putu kroz Zagreb; bei meiner — werde ich dich beſuchen, kad onuda prodjem, posětit ću te; uzgred ću te posětiti.

Durchreiſen, *v. n.* proputovati, proći, prolaziti; er hat Dalmatien durchreiſet, obišao je Dalmaciju.

Durchreiſender, *m.* prolaznik, putnik.

Durchreißen, *v. a.* (eine Schnur), prekinuti; (ein Stück Papier), proderati, prokinuti; (zerreißen), razkinuti, razderati, raztrgnuti; —, *v. n.* prekinuti se, pretrgnuti se; prokinuti se, proderati se, prolomiti se; (*fig.*) prolizati se, proglodati se.

Durchreißer, *m.* prokidač, pretrgalac

Durchreiten, *v. n.* projezditi, projahati; —, *v. a.* (eine Stunde, ein Feld —), prejahati, prejezditi; (ein Pferd —), osadniti; (ſich —), osadněti; der Käſe iſt von den Maden durchritten, preglji se premeću po siru

Durchrennen, *v. n.* projuriti, proletěti, protrčati; —, *v. a.* die ganze Stadt —, pretrčati, obtrčati sav grad; (durchſtoßen), prosukati, probosti.

Durchriechen, *v. n.* vonjati; (angenehm —), mirisati kroz . . .

Durchrieſeln, *v. a.* der Bach durchrieſelt die Wieſen, potok žubori livadami.

Durchriffeln, *v. a.* ſ. Durchhecheln (*fig.*).

Durchringen, *v. a.* ſeine Jugendjahre —, provesti mladost u borbi; ſich —, *v. r.* prohrvati se, proturati se.

Durchrinnen, *v. n.* protěcati, procuriti; in dieſem Hauſe rinnt es durch, ova je kuća prokapljiva; —, *v. a.* teći (po, kroz). [prekid.

Durchriß, *m.* prědor, prokid; pretrg,

Durchritt, *m.* projaha.

Durchritzen, *v. a.* progrebsti, progracnuti, prokrznuti; (überall ritz.), izparakati, izgrebati, izcrtariti.

Durchröhren, ſ. Durchrieſeln.

Durchrollen, *v. n.* prokoturati se, prokotrljati se; der Wagen rollt durch, kola se koturaju kroz . . .; der Donner durchrollt die Lüfte, grmljavina tutnji po oblacih; die Wäſche —, rublje povaljati.

Durchröſchen, *v. a.* prokopati.

Durchroſten, *v. n.* prohrdjati.

Durchröſten, *v. a.* izpržiti, upržiti.

Durchrücken, *v. a.* promaknuti; ſ. Durchmarſchiren.

Durchrudern, *v. n.* veslati, voziti se kroz . . .; —, *v. a.* proveslati; (*fig.*) projedriti.

Durchrufen, *v. n.* zvati, vikati (kroz, na); —, *v. a.* das ganze Haus —, vikati po svoj kući.

Durchruhen, *v. a.* die ganze Nacht —, prepočinuti, počivati čitavu noć.

Durchrühmen, *v. a.* alle Eigenſchaften —, sva svojstva pohvaliti.

Durchrühren, *v. a.* proměšati, prokomešati; Erbſen durch einen Durchſchlag —, prognječiti, progmeždити grašak kroz cědilo. [puznuti.

Durchrutſchen, *v. n.* prokliznuti se, pro-

Durchrütteln, *v. a.* prodrmati, protresti; wir wurden auf dem Wege derb durchgerüttelt, struckali smo se na putu.

Durchſäbeln, *v. a.* proseći, razseći sabljom. [posijati.

Durchſäen, *v. a.* prosijati; (überall ſäen),

Durchſägen, *v. a.* propiliti; (entzwei ſägen), prepiliti.

Durchſalben, *v. a.* namastiti. [soliti.

Durchſalzen, *v. a.* nasoliti, posoliti, pro-

Durchſäuern, *v. a.* nakiseliti; —, *v. n.* prokisnuti, uzkisnuti, skisnuti, ukisati se.

Durchſaugen, *v. a.* prosisati; sisati kroz . .

Durchſäuſeln, *v. a.* pirkati, šuškati (kroz, po).

Durchſauſen, *v. n.* šuměti kroz . . .; —, *v. a.* prošuměti; der Sturm durchſauſt den Wald, bura zviždi po šumi.

Digitized by Google

Durchſchaben, *v. a.* prostrugati; ein durchſchabter Rock, izkošena, prolizana haljina. [provesti.

Durchſchaffen, *v. a.* provući, proněti;

Durchſchäfern, *v. a.* den Abend —, čitavu večer prešaliti, prešurkati, šaliti se, šurkati.

Durchſchallen, *v. n.* oriti se, razlěgati se po . .; die Trompete ſchallet durch, trublja najvise zvuči.

Durchſchalten, *v. a.* ſ. Durchherrſchen.

Durchſchärfen, *v. a.* naoštriti, nabrusiti.

Durchſcharren, *v. a.* progrebsti; —, *v n.* progrebsti se, pročeprkati se.

Durchſchaudern, *v. a.* ein Grauen durchſchauderte ihn, groza ga uhvati.

Durchſchauen, *v. n.* gledati, viriti (kroz, na); progledati; prozirati; —, *v. a.* razgledati; (*fig.*) etwas —, dovidati se čemu; Einen —, proučiti koga; biti komu věšt.

Durchſchauer, *m.* razgledač.

Durchſchauern, *v. a.* ſeine Nähe durchſchauert mich, groza me hvata, kad sam blizu njega.

Durchſchaufeln, *v. a.* einen Weg durch den Schnee —, progrnuti, razgrnuti sněg za put; Getreide —, pregrnuti, pregrtati žito.

Durchſcheinen, *v. n.* prosěvati, prosjajivati se, světliti se, sijati kroz . . ; —, *v. a.* razsvětliti.

Durchſcheinend, *adj.* prozračan.

Durchſchelten, *v. a.* izkarati.

Durchſcheren, *v. a.* prostrići.

Durchſcherzen, *v. a.* manchen Tag —, mnogi dan prešaliti, šaliti se, u šali provesti.

Durchſcheuchen, *v. a.* proplašiti.

Durchſcheuern, *v. a.* protrljati; die Ärmel —, prolizati, izkresati rukave.

Durchſchicken, *v. a.* poslati kroz . . ; die ganze Stadt —, razaslati po čitavom gradu.

Durchſchieben, *v. a.* prosunuti, promaknuti; —, *v. a.* die Kegelbahn —, krugljanu razgaziti.

Durchſchießen, *v. a.* (mit einem Schuße), prostrěliti, prosukati; ein Buch —, proložiti knjigu (n. p. bělim papirom); (Buchdr.) proložiti, razmaknuti; den Garten —, proletěti kroz vrt; —, *v. a.* strěliti kroz . . ; (*fig.*) promunuti.

Durchſchießen, *n.* prostrělba; (Buchdr.) proložba.

Durchſchiffbar, *adj.* preplovan.

Durchſchiffen, *v. n.* ploviti, vezti se, jedriti kroz . . ; — *v. a.* preploviti, prejedriti; alle Meere —, sva mora preploviti.

Durchſchimmern, *v. n.* prosinuti, probliſtati, bliſtati, bliskati se kroz . . ; die Sterne ſchimmerten durch, zvězde se prosjajivahu.

Durchſchinden, *v. a.* proguliti, prodrěti.

Durchſchlafen, *v. a.* die ganze Nacht —, prespati čitavu noć.

Durchſchlag, *m.* probijanje; (Ort), proraz, proboj; (b. Sattl.) probolac, probojac; zumba*; (b. Schmied.), probijač; (b. Küchen), cědilo; (*mont.*) rešeto.

Durchſchlagbar, *adj.* probojan.

Durchſchlageiſen, *n.* probojac.

Durchſchlagen, *v. a.* probiti, probijati; protući; eine Wand —, provaliti, probušiti zid; (*mont.*) prokopati se; Bohnen —, procěditi grah (pasulj); Einen —, iztući, izlupati, izbiti koga; ſich —, protući se; (wdm.) proraziti; —, *v. n.* probiti, probijati; der Regen ſchlägt durch, kiša prokapljuje; das Papier ſchlägt durch, papir, hartija propada; die Arznei hat durchgeſchlagen, lěk je doskočio, dělovao.

Durchſchlaghammer, *m.* probijač.

Durchſchlägig, *adj.* (*mont.*) — werden prodrěti.

Durchſchlagmeißel, *m.* probolac.

Durchſchlagſchere, *f.* bravarsko strigalo.

Durchſchlagtuch, *n.* grudnjača.

Durchſchlängeln, ſich, *v. r.* verugati se, vijugati se, krivudati se kroz . . ; der Weg ſchlängelt ſich mitten durch das Thal, put se vije i. vijuga dolinom; —, *v. a.* der Blitz durchſchlängelt die Luft, munja se vije po oblaku.

Durchſchleichen, *v. n.* prošumati, propuziti; ſich —, *v. r.* prokrasti se, proverati se, prolibiti se, prošuljati se.

Durchſchleicher, *m.* šunjalo; kriomčar.

Durchſchleifen, *v. a.* provući na petlji; Waaren —, kriomčariti; ein Meſſer —, probrusiti, prebrusiti nož; (*fig.*) ſich —, prolizati se, prokositi se.

Durchſchlendern, *v. n.* lutati, vrljati, lunjati kroz . . ; —, *v. a.* den Garten —, prebasati vrt, landati, lutati po

Durchſchlenkern, *v. a.* probacakati [vrtu.

Durchſchleppen, *v. a.* provući; vucati kroz; (*fig.*) izvući koga; ſich —, *v. r.* izplesti se, proturati se.

Durchſchleudern, *v. a.* probaciti, brečiti, vrljiti, baciti kroz . . .

Durchſchliefen, ſ. Durchſchlüpfen.

Durchſchlingen, *v. a.* propetljati; (ſchlucken), progutnuti, proždrěti.

Durchſchlitzen, *v. a.* razporiti, razparati; ſie kamen mit durchſchlitzter Naſe davon, nos su im razporili.

Durchſchluchzen, *v. a.* die Nacht —, prejecati noć, jecati čitavu noć.

Durchſchlummern, *v. a.* predrěmati.

Durchſchlünden, *v. a.* ein mit Höhlen durchſchlündetes Gebirg, gora puna spiljah.

Digitized by Google

Durchschlüpfen, *v. n.* propuznuti, prokliznuti se; (*fig.*) promaknuti se, prošmignuti; —, *v. a.* alle Winkel —, sve kutove prošunjati.

Durchschmachten, *v. a.* lange Jahre hat er durchschmachtet nach ihrem Besitz, mnogo godinah je za njom čeznuo.

Durchschmarotzen, sich, *v. r.* prošmukljati se, prolužiti se.

Durchschmauchen, *v. n.* pušiti se, kaditi se, dimiti se kroz . . ; —, *v. a.* propušiti, prodimiti; den ganzen Abend —, čitavu večer prepušiti.

Durchschmausen, *v. a.* progostbovati; pregostbovati.

Durchschmettern, *v. n.* tresnuti, prasnuti kroz . . ; —, *v. a.* protresnuti, proprasnuti; die Nachtigall durchschmettert den Hain, slavulj joca po lugu; die Lüfte —, oriti se po oblaku.

Durchschmieden, *v. a.* prokovati; skovati; izkovati.

Durchschmiegen, sich, *v. r.* provijati se, proviti se; (*fig.*) provući se.

Durchschmieren, *v. n.* mazati kroz . . ; (Alles schm.) pomazati; (durch u. durch schm.) namazati; Einen —, izvoštiti koga, namazati komu ledja.

Durchschnattern, *v. a.* pregakati; (von Mensch.) predjaktati, prebrbljati, pračavrljati.

Durchschnauben, *v. a.* (v. Pferd.) dahćuć ili brekćuć protrčati; s. Durchschnüffeln.

Durchschneiden, *v. a.* (mit d. Messer), prosěći, prorezati; (entzweischn.), preséći, prerezati, razséći, razrezati; (mit d. Schere), prostrići; prestrići; (*fig.*) die Luft —, probiti, probijati zrak; Wellen — prosěcati valove; d. Land, orati zemlju; (nacheinander —), izprerezivati, izprosěcati; Flüsse und Gräben — die Gegend, ova je okolica rěkami i jârci premrežena i. izprosěcana; sich —, *v. r.* prorezati se, prosěći se; (waidm.) progrizti se; beide Linien — sich in diesem Punkte, ovdě se obě crte križaju.

Durchschneiden, *n.* D—dung, *f.* prorez, prěrez; prostrig; prosěk; prorezivanje; prosěcanje; (*geom.*) križanje.

Durchschneien, *v. i.* es schneiet durch, sněg propada, pada kroz . . .

Durchschnellen, *v. n.* klisnuti kroz.

Durchschnitt, *m.* s. Durchschneiden, *n.*; (Ort, prorez, prorezotina, (mit d. Schere), prostriž; (Diameter), proměr; etwas im —e berechnen, odsěkom, jedno s drugim i. popréko proračunati; — des Dammes, prokopnja nasipa; s. Profil.

Durchschnittlich, *adv.* odsěkom, popréko.

Durchschnittsansicht, *f.* nacrt i. slika od proreza.

Durchschnittsberechnung, *f.* izračunak odsěkom.

Durchschnittsgewicht, *n.* poprečna težina.

Durchschnittsjahr, *n.* srednja godina.

Durchschnittspreis, *m.* poprečna cěna; cěna s jednoga na drugo.

Durchschnittspunkt, *m.* razkršće.

Durchschnittsriß, *m.* nacrt od proreza.

Durchschnittssehne, *f.* (*secans*), sěcalica.

Durchschnittssumme, *f.* poprečna svota.

Durchschnittswerth, *m.* vrědnost odsěkom, uzevši s jednoga na drugo, vrědi . .

Durchschnittszahl, *f.* poprečnjak, poprečni broj.

Durchschnüffeln, Durchschnuppern, *v. a.* protunjati, procunjati, prošunjati, onjušiti.

Durchschnurren, *v. n.* prosrknuti; —, *v. a.* prozvrčati, provrčati; sich —, *v. r.* s. Durchbetteln.

Durchschrammen, *v. a.* progrebsti, prodrěti, proparnuti; sich —, progrebsti se.

Durchschrauben, *v. a.* provrtěti, prosukati.

Durchschreien, *v. n.* vikati, vapiti (kroz, na); —, *v. a.* das (ganze) Haus —, vikati po kući.

Durchschreiten, *v. n.* koračiti, koracati, hoditi kroz; —, *v. a.* prekoračiti, prěći.

Durchschüppen, *v. n.* baciti na (lopati) kroz . . ; —, *v. a.* einen Weg durch den Schnee —, progrnuti lopatom put kroz sněg.

Durchschurren, s. Durchgleiten.

Durchschuß, *m.* proložba; (b. Buchdr.) proložka; (b. Teppichweb.) utka.

Durchschütteln, *v. a.* protresti, prodrmati; die Betten —, narahljati postelju.

Durchschütten, *v. n.* (v. trock. Körp.) prosuti, sipati (kroz); (v. Flüßigk.) lijati kroz . . ; proliti.

Durchschüttern, *v. a.* uzdrmati; Todesangst durchschüttert seine Gebeine, kosti u njem klepeću od straha.

Durchschwärmen, *v. n.* rojiti se kroz; —, *v, a.* die Stadt —, skitati se po gradu; die Nacht —, čitavu noć piro-

Durchschwatzen, s. Durchplaudern. [vati.

Durchschweben, *v. a.* die Luft —, lebditi po zraku.

Durchschwefeln, *v. a.* nasumporiti.

Durchschweifen, *v. a.* das Land —, vrljati, landati po zemlji; die Wäsche —, izmahati rubinu; (*fig.*) razgledati.

Durchschwelgen, *v. a.* ganze Nächte —, čitave noći gostbovati, travinjati; sein Vermögen —, svoj imutak prošukati, propućkati.

Durchschwemmen, *v. a.* proplaviti, plaviti kroz . . .; ein Pferd —, preplaviti konja; (reinigen), proplákati [mahivati.

Durchschwenken, *v. a.* promahnuti, pro-

Digitized by Google

Durchſchwimmbar, *adj.* preplivan; der Fluß iſt —, ova se rěka može preplivati.

Durchſchwimmen, *v. n.* plivati kroz . .; unter der Brücke —, izpod mosta proplivati; —, *v. a.* einen Fluß —, preplivati rěku.

Durchſchwingen, *v. n.* promahati, promahivati, mahati kroz . . .

Durchſchwirren, *v. a.* cvrčati, cvrkutati po . .; (durchfliegen), proprhnuti (profrknuti).

Durchſchwitzen, *v. n.* ich bin ganz durchgeſchwitzt, skrozi sam se oznojio; das Hemd iſt durchgeſchwitzt, znoj je probio košulju; —, *v. a.* probiti znojem, potom; ein durchſchwitztes Hemd, skrozi znojava košulja.

Durchſegeln, *v. n.* projedriti; —, *v. a.* jedriti kroz; das Meer —, prejedriti, prebroditi, obići more; Lüfte —, ploviti zrakom i. po zraku.

Durchſehbar, *adj.* progledan; pregledan.

Durchſehen, *v. n.* man ſieht durch, providi se, vidi se kroza (šta); —, *v. a.* pregledati; Rechnungen —, račune pregledati; Einen —, proučiti koga, biti komu věšt.

Durchſeher, *m.* pregledalac, pregledač.

Durchſehung, *f.* progled; pregledba; (*fig.*) dovidnost.

Durchſeifen, *v. a.* nasapunati; prosapunati.

Durchſeigen, Durchſeihen, *v. a.* procěditi, procědjivati.

Durchſeiher, *m.* cědilac; (Werkzeug), cědilo, cědilnjak.

Durchſein, *v. n.* es iſt ſchon durch, već je preko; er iſt heute durch, danas je prošao; er iſt glücklich durch, srećno je prošao, srećno se je izpleo i. provukao; (v. Kranken), srećno je prebolio.

Durchſenden, *v. a.* poslati kroz . . .; er hat mich hier durchgeſendet, ovuda me je poslao; das ganze Land —, razaslati po svoj zemlji.

Durchſengen, *v. a.* propaliti se, prožeći se.

Durchſenken, ſ. Durchſinken.

Durchſetzen, *v. n.* preskakati, prejuriti; (*mil.*) predrěći; —, *v. a.* etwas —, izvesti što, prodrěti s čim; izposlovati, izraditi što; ſein Recht —, obraniti svoje pravo; Erze —, pročiniti rude; ſ. Ausſchmelzen; durchſetzte Steinart, měšovit kamen.

Durchſeufzen, *v. a.* ſein Leben —, uzdisati za života svoga.

Durchſicht, *f.* prozir, proziranje; einem die — benehmen, zaprěčiti koga da nemože prozirati i. progledati; (Beſichtigung), pregled, razgled.

Durchſichtig, *adj.* proziran; prozračan; es iſt —, providi se.

Durchſichtigkeit, *f.* prozračnost, prozirnost.

Durchſichtsbild, ſ. Transparent.

Durchſichtslehre, ſ. Dioptrik.

Durchſickern, *v. n.* tajati, prokapljivati; probijati.

Durchſieben, *v. a.* presijati, preševati; izsijati, protakati, prostrojiti.

Durchſieden, ſ. Durchkochen.

Durchſingen, *v. a.* ein Stück —, izpěvati pěsmicu; (abermals ſingen), prepěvati; den Wald —, pěvati šumom, po šumi; die Nacht —, čitavu noć prepěvati.

Durchſinken, *v. n.* propasti, provaliti se; —, *v. a.* (*mont.*) prokopati, kopati u dub.

Durchſinnen, *v. a.* promisliti, razmisliti; die Nacht —, čitavu noć misliti, premisliti.

Durchſintern, ſ. Durchſickern.

Durchſitzen, *v. a.* prosěděti, prederati sědeć; die Nacht —, presěděti noć.

Durchſollen, *v. n.* hier ſoll ich durch, ovuda ja imam (proći itd.); dieß ſoll erſt durch, ovo je prvo.

Durchſonnen, *v. a.* prosunčati.

Durchſorgen, *v. a.* Tage und Nächte —, starati se i. brinuti se dan i noć.

Durchſpähen, *v. n.* provirkivati; —, *v. a.* razgledati; Einen —, ſ. Durchſchauen.

Durchſpalten, *v. n.* das Brett iſt ganz durchgeſpalten, daska je sasvim razcěpljena; die Wand iſt ganz durchſpalten, sav je zid izpucao; —, *v. a.* procěpiti; razcěpiti; prokoliti; cěpati.

Durchſpannen, *v. a.* propeti, propinjati; razapeti.

Durchſpeien, *v. n.* pljuvati kroz . . .

Durchſpeilern, *v. a.* prošpaljkovati.

Durchſpellen, ſ. Durchſpalten.

Durchſpicken, *v. a.* načičkati slaninom, naslaniniti; (*fig.*) ſeine Rede —, nagizdati, izkititi besědu (n. p. latinskimi rěčmi).

Durchſpielen, *v. a.* preigrati; alle Spiele —, sve igre igrati, izigrati; ſich die Finger —, ozlediti si prste igrajuć.

Durchſpießen, *v. a.* probosti, probadati.

Durchſpillen, ſ. Durchſpeilern.

Durchſpinnen, *v. a.* die Nacht —, svu noć prepresti, presti; ſie hat ſich die Finger durchgeſponnen, predja joj je prste razjela.

Durchſplittern, *v. n.* čepkati se kroz . .

Durchſpornen, *v. a.* ostrugom probosti; das Pferd durch das Waſſer —, obosti konja da ide preko vode.

Durchſpotten, *v. a.* alle Gäſte —, sve goste izružiti.

Durchſprechen, *v. n.* govoriti kroz; ſ. Beſprechen.

Durchſprengen, *v. n.* projuriti, proletěti; —, *v. a.* razprsnuti; (benetzen), prokropiti, proškropiti, poprskati.

Durchſprießen, *v. n.* pronići, pronicati, hier und da ſprießt noch ein Keimchen durch, gdješto niče po koja klica.
Durchſpringen, *v. n.* das Glas iſt durchgeſprungen, staklo (čaša) je popuklo; —, *v. a.* preskočiti; skočiti prěko; das Feld —, skakutati poljem.
Durchſpritzen, *v. n.* strcati kroz . .; —, *v. a.* prostrcati, oštrcati, proprskati.
Durchſproßen, ſ. Durchſprießen.
Durchſprudeln, *v. n.* provrěti, prošikljati. prokrkljati; šikljati kroz . . ; —, *v. a.* prošiknuti.
Durchſprühen, *v. n.* vrcati kroz . . .; Funken durchſprühten d. Werkſtätte, iskre i. varnice su vrcale po dělaonici.
Durchſprung, *m.* prěskok.
Durchſpucken, *v. n.* pljunuti, pljuvati kroz . . .
Durchſpüren, *v. a.* prošunjati, procunjati; pretražiti.
Durchſtacheln, *v. a.* probackati.
Durchſtählen, *v. a.* naoceliti; (*fig.*)otvrditi.
Durchſtampfen, *v. a.* progaziti; (gehörig ſt.), izgaziti, utabati; (mit dem Stampfer), izmuljati.
Durchſtänkern, *v. a.* zasmraditi; ſ. Durchſchnuppern.
Durchſtarren, *v. n.* Einen —, buljiti, blejati na koga kroz . . .
Durchſtauben, *v. n.* prašiti se kroz . .; (ſtaubig werden), zaprašiti se skrozi.
Durchſtäuben, *v. a.* proprašiti; das Haar —, naprašiti kosu.
Durchſtäubern, ſ. Durchſtöbern.
Durchſtäupen, *v. a.* izšibati; prošibati.
Durchſtechen, *v. a.* probosti; Alles —, sve izprobadati; einen Damm —, projaziti nasip; Getreide —, pregrnuti, pregrtati žito; —, *v. n.* die Nadel ſticht durch, igla probija; (*bot.*) ein durchſtochenes Blatt, probušen list.
Durchſtecher, *m.* probadalo; (b. Wagn.), gobelnjak(-svrdao).
Durchſtecken, *v. a.* protaknuti, promaknuti, promoliti; mit Nadeln —, igalah nataknuti.
Durchſtehlen, ſich, *v. r.* prokrasti se, izmaknuti se.
Durchſteigen, *v. n.* stupiti, popeti se kroz . . .; das ganze Gebirge —, svu goru obići.
Durchſtellen, *v. a.* (wbm.), naměstiti mreže.
Durchſteppen, *v. a.* naklasati; eine Decke —, prošiti, prošivati pokrivač.
Durchſteuern, *v. n.* ploviti se; proploviti se.
Durchſtich, *m.* probod; (eines Dammes), prokopnja, prokop; (des Getreides), pregrtanje, pregrtnja.
Durchſticheln, *v. a.* probockati, izprebocDurchſticken, *v. a.* navézti. [kati.
Durchſtieben, ſ. Durchſtauben.
Durchſtimmen, *v. a.* alle Geigen —, sve gusle udesiti.
Durchſtinken, *v. n.* smrděti po . . .
Durchſtöbern, *v. a.* premetati, prekopati; alle Winkel —, svu kuću pretresti.
Durchſtochern, *v. a.* pročačkati, prokaljkati; ſ. Durchſtöbern.
Durchſtöhnen, *v. a.* die ganze Nacht —, čitavu noć prestenjati.
Durchſtolpern, *v. n.* proteturati.
Durchſtopfen, *v. a.* začkati, začepiti kroz . .
Durchſtören, *v. a.* das ganze Haus —, svu kuću izpremetati, prekopati, preremetiti.
Durchſtoßen, *v. a.* proturiti, proguriti; proraziti; ein Fenſter —, prorušiti prozor; mit dem Schwerte —, probosti, prosukati mačem; (zerſtoßen), iztući; wir wurden auf dieſem Wege tüchtig —, pošteno smo se struckali na ovom putu
Durchſtottern, *v. a.* iztepati, tepajuć, mucajuć proštiti.
Durchſtrahlen, *v. n.* sijati kroz . .; prozračiti; prosjajivati; die Sonne durchſtrahlt die Welt, sunce obasjava zemlju.
Durchſtreben, *v. n.* trsiti se, nastojati oko šta.
Durchſtrecken, *v. a.* podati, pružiti kroz.
Durchſtreichen, *v. a.* das Land —, skitati se po zemlji; (Geſchriebenes —), prekrižiti, izbrisati; —, *v. n.* der Wind ſtreicht hier durch, větar ovuda promahuje i. propuhuje.
Durchſtreifen, *v. n.* skitati se po . .; (*mil.*) četovati po . .; (mit Streifen verſehen), napraviti prugah i. prujah.
Durchſtreiten, *v. a.* izhrvsati; odhrvati; ſich —, *v. r.* izhrvati se, pohrvati se; ſeine Tage —, hrvati se za života svoga.
Durchſtreuen, *v. n.* sipati kroz; posuti, obasuti. ;
Durchſtrich, *m.* prekriženje (der Vögel), prolet, prolaz.
Durchſtriegeln, *v. a.* počešati, očešati, otimariti*; Einen —, izkarati koga.
Durchſtrömen, *v. n.* valjati se, strujati kroz; —, *v. a.* der Fluß durchſtrömt die Stadt, rěka se valja gradom; von ſeliger Empfindung durchſtrömt, plivajuć u rajskom čuvstvu.
Durchſtudiren, *v. a.* proučiti.
Durchſtümpern, *v. a.* odbronkati; odškripati; ſich —, *v. r.* proteturati, prokuburiti, pretavoriti.
Durchſtürmen, *v. n.* provaliti, prosrnuti; navaliti kroz . . .; —, *v. a.* der Nord durchſtürmt den Wald, sěver buri šumom.
Durchſtürzen, *v. n.* propasti; navaliti kroz . . .; —, *v. a.* provaliti.
Durchſuchen, *v. a.* pretražiti, preiskati; obtražiti; premetati; das ganze Haus —, svu kuću pretresti; Einen —, obiskati koga.

Digitized by Google

Durchſucher, *m.* pretražilac.
Durchſuchung, *f.* pretraživanje; premetačina; obtražba.
Durchſudeln, *v. a.* sasvim ubrljati, ukaljati.
Durchſummen, *v. n.* prozujati; —, *v. a.* die Bienen — die blühenden Geſträuche, pčele zuje i. zuče po cvatućem grmlju.
Durchſumſen, *v. n.* probrujati, brujati po . .
Durchſüßen, *v. a.* osladiti, zasladiti.
Durchtändeln, *v. a.* ſeine Zeit —, svejednako bezposličiti, dětinjiti.
Durchtanzen, *v. n.* proigrati, proplesati, protancati; —, *v. a.* den Saal —, preigrati, preplesati dvoranu; einen Tanz —, izigrati ples; die Schuhe —, prodrěti cipele plešuć; ganze Nächte —, čitave noći preplesati, plesati.
Durchtappen, *v. n.* tumarati, mašiti se kroz . . .; ſich —, *v. r.* protumarati.
Durchtaſten, *v. n.* pipnuti, pipati kroz . .; —, *v. a.* opipati, popipati.
Durchtaumeln, *v. n.* proteturati.
Durchthauen, *v. n.* prokopněti, okopněti, razkraviti se.
Durchthun, *v. a.* proděsti; ſ. Verthun.
Durchtoben, *v. n.* běsněti, goropaditi kroz, po . .; die Nacht —, čitavu noć běsněti.
Durchtönen, *v. n.* oriti se po . .; ſeine Stimme tönte vor allen durch, sve je glasom nadvisio.
Durchtoſen, ſ. Durchtoben; lomatati, štropotati po . . .
Durchtraben, *v. n.* & *a.* prokasati, kasati kroz . . .
Durchtragen, *v. a.* proněti, pronositi; Einen durch das Waſſer —, preněti koga preko vode; die Kleider —, iznositi, izkositi, izkresati, poderati odéću. |po . . .
Durchträllern, *v. n.* gundoriti, ćurlikati
Durchtrampeln, *v. a.* procopotati, protopotati. |svoga.
Durchtrauern, *v. n.* tugovati za života
Durchträufeln, *v. n.* prokackati.
Durchtraufen, *v. n.* prokapati, prokapljiDurchträufen, *v. a.* prokackati. |vati.
Durchträumen, *v. a.* die ganze Nacht —, sanjati, presniti čitavu noć; (*fig.*) er durchträumte ſein Leben, živio je kao u snu.
Durchtreffen, *v. n.* pogoditi kroz . . .
Durchtreiben, *v. a.* progoniti, goniti kroz . . .; Erbſen —, procěditi (ugnječen) grašak; eine Sache —, ſ. Durchſetzen; (*fig.*) durchtrieben, ovijan.
Durchtreten, *v. n.* stupiti kroz . . .; das Eis —, led prolomiti; das Waſſer iſt durchgetreten, voda je provalila; das Waſſer iſt durch den Damm durchgetreten, voda je prolokala nasip; —, *v. a.* die Ziegelerde —, izgaziti, ugaziti zemlju za opeke.
Durchtrichtern, *v. a.* den Wein —, protočiti vino na lěvak.
Durchtrieb, *m.* progon; těranje kroz . .; das Recht des —es, pravo progona.
Durchtrieben, *adj.* ovijan, previjan, prosijan, prefrigan; ein —er Lügner, laža i paralaža; das iſt ein —er Vogel, to ti je previjana mušica.
Durchtriebenheit, *f.* ovijanost, previjanost; polukavost. |vati.
Durchtriefen, *v. n.* prokapati, prokapljiDurchtrillern, *v. a.* ćurlikati po . .; ein Liedchen —, izćurlikati pěsmicu.
Durchtrinken, *v. a.* die Nächte —, čitave noći piti, pijančevati.
Durchtrippeln, *v. n.* protrupkati, trupkati kroz.
Durchtritt, *m.* prostup; prolaz.
Durchtrocknen, *v. n.* usahnuti; —, *v. a.* usušiti.
Durchtrollen, ſich, *v. r.* proljumati, progiljati; ljumati, bravati kroz.
Durchtrommeln, *v. n.* bubnjati po . . .; probubnjati; eine Stunde —, čitav sat, čitavu uru prebubnjati.
Durchtrompeten, *v. n.* trubiti po . .; zwei Stunden —, dvě ure trubiti.
Durchtröpfeln, ſ. Durchträufeln.
Durchtropfen, ſ. Durchtraufen.
Durchtrotten, ſ. Durchtraben.
Durchtummeln, *v. a.* die Stadt —, igrati konja gradom, po gradu.
Durchtuten, *v. a.* die Straßen —, tuliti, trubiti po ulicah.
Durchüben, *v. a.* dověšbati, pověšbati.
Durchwachen, *v. a.* prebděti; eine durchwachte Nacht, noć beza sna.
Durchwachs, *m.* (*Bupleurum rotundifolium*), svinjac okruglolisti; ſ. Geißblatt; Sinngrün.
Durchwachſen, *v. n.* rasti kroz; prorasti; (*bot.*) ein —er Stengel, prorasla stabljika.
Durchwachſen, *n.* prorastanje, prorast.
Durchwachskohl, *m.* (*Brassica camp.* & *orient.*), kupus poljski i iztočni.
Durchwackeln, *v. n.* teturati kroz, po . .; —, *v. a.* Einen —, ſ. Durchwalken.
Durchwagen, ſich, *v. r.* er wagte ſich nicht durch, nije se usudio proći.
Durchwägen, *v. a.* izměriti, považiti; (*fig.*) ich habe Alles genau durchgewägt, ja sam sve kako valja promislio, promozgao.
Durchwalken, *v. a.* uvaljati, ovaljati; (*fig.*) Einen —, izlěmati, izdevetati, promlatiti koga.
Durchwallen, *v. n.* šetati se po, kroz . .; —, *v. a.* den Garten —, prošetati vrtom; das Thal —, šetati dolinom; Freude durchwallet ſein Herz, srce mu igra od radosti.

Digitized by Google

Durchwallfahrten, *v. a.* hodočastiti, putovati kroz, po . . .
Durchwalten, *v. n.* gospodski prešetati.
Durchwalzen, *v. a.* provaljati, uvaljati; —, *v. n.* valjati se po . . .
Durchwälzen, *v. n.* valjati kroz . . .; prokoturati.
Durchwamſen, ſ. Durchprügeln.
Durchwandeln, *v. a.* šetati se po; proći, prohoditi; prošetati; als ich die Gaſſen der Stadt durchwandelte, šećuć se ulicami grada.
Durchwandern, *v. n.* proputovati, putovati, proći kroz . . .; —, *v. a.* er hat viele Länder durchgewandert, mnoge je zemlje obišao, mnogo je světa vidio.
Durchwanken, *v. n.* vrludati, teturati po, kroz; proteturati.
Durchwannen, *v. a.* ovijati, omahati.
Durchwärmen, *v. a.* ugrijati, razgrijati; die Sonne durchwärmt die Erde, sunce grije zemlju.
Durchwaſchen, *v. a.* (die Wäſche —), proprati, proderati peruć; ſich die Haut —, razprati si ruke; (Alles w.) proprati; das Ufer iſt —, obala je prolokana.
Durchwäſſern, *v. a.* prokvasiti; razvodniti.
Durchwatbar, *adj.* prebrodiv.
Durchwaten, *v. a.* pregaziti, prebroditi.
Durchwatſcheln, *v. a.* šepeljiti po . .; prošepeljiti.
Durchweben, *v. a.* protkati; (*fig.*) das Leben mit Freuden —, proplesti život veseljem.
Durchweben, *n.* protka.
Durchweg, *m.* prolaz, prohod.
Durchweg, *adv.* svagda; sasvim; skrozi; svesebice.
Durchwegſam, *adj.* prolazan.
Durchwehen, *v. n.* piriti, puhati kroz . .; der Wind weht hier durch, větar ovuda piri i. propuhuje; —, *v. a.* propuhati, provijati, promahnuti, promahivati.
Durchweichen, *v. a.* razmočiti; —, *v. n.* prokisnuti.
Durchweiden, *v. a.* den Wald —, šumu [popasti.
Durchweichung, *f.* promok.
Durchweinen, *v. a.* eine Nacht —, preplakati noć.
Durchweiſen, *v. a.* einem den Weg —, pokazati komu put kuda.
Durchweißen, *v. n.* poběliti; proběliti.
Durchwelken, *v. n.* provehnuti.
Durchwerfen, *v. a.* probaciti, proturati, prometnuti, provrći; Getreide —, provijati žito.
Durchwetzen, *v. a.* probrusiti; (b. Kleid.), izkositi, izkresati.
Durchwichſen, *v. a.* navoštiti; (*fig.*) Einen —, izvoštiti koga.
Durchwimmeln, *v. a.* vrvljeti, kopirati kroz . . .
Durchwimmern, *v. a.* die Nacht —, preciktati noć; čitavu noć ciktati.
Durchwinden, *v. a.* ſ. Durchflechten; uplesti; ſich —, *v. r.* provući se, izplesti se; proturati se.
Durchwinſeln, *v. a.* precičati.
Durchwintern, *v. a.* Blumen —, čuvati, prehraniti cvěće prěko zime.
Durchwirbeln, *v. a.* vijati se; die Lerche durchwirbelt die Luft, ševa se vije nebu pod oblake; (*fig.*) tutnjiti kroz . .
Durchwirken, *v. a.* den Teig —, uměsiti, ugnječiti, izgnječiti těsto; einen Zeug —, tkaninu protkati.
Durchwiſchen, *v. n.* izmaknuti se, proći; dießmal wird er nicht —, sad neće biti proćke.
Durchwittert, *adj.* (*mont.*) izproměšan.
Durchwitzeln, *v. a.* er durchwitzelte alle Perſonen, svatko je bio biljega njegova dosětkovanja.
Durchwölben, *v. a.* posvuda svesti, svoditi.
Durchwollen, *v. n.* proći htěti.
Durchworfeln, *v. a.* provijati, ovijati (žito).
Durchwuchs, *m.* prorasao *f.* ſ. Durchwachſen.
Durchwühlen, *v. a.* den Erdboden —, preriti, preroviti zemlju; Papiere —, prekopati, preturati pisma; ſich —, *v. r.* proriti se; durchgewühlt, izprerovljen.
Durchwünſchen, *v. a.* želiti proći; Alles —, sve redom želiti.
Durchwurf, *m.* probacivanje, probacaj; ſ. D—gitter.
Durchwurfgitter, D—ſieb, *n.* rešeto.
Durchwürfeln, *v. a.* prekockati.
Durchwürgen, *v. a.* proždrěti; (erwürgen), podaviti, pogušiti.
Durchwurzeln, *v. a.* korěnjem proniknuti.
Durchwürzen, *v. a.* začiniti; Blumenduft durchwürzt die Luft, zrak miriše od cvěća.
Durchwüthen, *v. a.* běsniti (běsněti) po . .; Zorn durchwüthet ſein Inneres, krv mu kipi od ljutnje.
Durchzählen, *v. a.* prebrojiti, pobrojiti.
Durchzanken, *v. a.* den ganzen Tag —, čitav dan se svadjati.
Durchzappeln, *v. a.* prošljapati.
Durchzauſen, *v. a.* pročupati, razčupati.
Durchzechen, *v. a.* prepijančevati, prepijančiti.
Durchzeichnen, *v. a.* pobilježiti (sve redom); (durch etwas z.) procrtati.
Durchzeigen, ſ. Durchweiſen.
Durchzerren, *v. a.* natezati, vucati (kroz).
Durchziehen, *v. a.* provući, provlačiti; (Alles —), izprovlačiti; einen Faden —, uděsti, uvrzti konac (u iglu); einen Balken —, povući gredu; Einen —, ſ. Durchhecheln; das ganze Land —, obići svu zemlju; die Flüßigkeit durchzieht das Papier, tekućina probija kroz papir (hartiju).

Digitized by Google

Durchzieher, *m.* protezač, protezalo.
Durchzielen, *v. n.* gadjati, směrati, nišaniti*, ciljati kroz . . .
Durchziffern, *v. a.* Tag u. Nächte —, dan i noć računati.
Durchzimmern, *v. a.* protesati; pretesati.
Durchzischen, *v. a.* prošičati; šičati, cičati po . . .
Durchzittern, *v. n.* prodrmati; Fieberschauer durchzittert meinen Körper, groznica me trese.
Durchzoll, *s.* Transitozoll.
Durchzucken, *v. a.* sěvnuti, sěvati kroz.
Durchzuckern, *v. a.* osladoriti, ošećeriti.
Durchzug, *m.* provlak; — v. Menschen, prolaz ljudstva; — v. Waaren, provoz robe (espapa); (v. Winde), propuh, promah; (Bauw.) pozidnica.
Durchzugsbalken, *m.* provlaka.
Durchzugsgut, *n.* provozbina.
Durchzugskorb, *m.* cědaći koš.
Durchzupfen, *v. a.* skubsti kroz . .; proskubsti. [kroz.
Durchzwängen, *v. a.* protisnuti, provući
Durchzwicken, *v. a.* preštinuti, preštipnuti.
Durchzwingen, *v. a.* natěrati, goniti kroz; *s.* Durchzwängen.
Durchzwitschern, *v. a.* die Vögel — die Luft, ptice cvrkuću po zraku.
Durenšstaube, *s.* Wachholder.
Dürfen, *v. n.* směti, moći; sie dürfen es nur sagen, samo recite; ich darf nicht, nesměm, nije mi prosto; ein Herr darf seinen Dienern befehlen, gospodar može svojim slugam zapovědati; er darf ungestraft Alles thun, nitko ga nekazni ma šta počinio; *s.* Bedürfen; er darf ja nur befehlen, samo neka zapovědi; er darf sich eben nicht darüber beklagen, neima razloga zašto da se tuži; es dürfte wohl so kommen, valjda će tako biti, dogoditi se i t. d.; es dürfte vielleicht jemand sagen, možda će tko reći; es dürfte denn doch regnen, mogla bi ipak udariti kiša.
Dürftig, *adj* potreban, oskudan, ubog, siromah; ein dürftiger Mensch, potreban čověk, potrebnjak; ein —es Leben führen, tavoriti, kuburiti; — sein, *s.* Bedürftig; — werden, opotrebiti; —e Nachrichten, slabi glasi; —e Erklärung, nedostatno očitovanje.
Dürftige, *m* potrebnjak, neimalac.
Dürftigkeit, *f.* oskudica, oskudnost, siromaštvo, uboštvo, neimanje, neimaština. [maštvu.
Dürftigkeitszeugniß, *n.* svědočba o siro-
Dürr, *adj.* suh; ein —er Baum, usahlo drvo; ein —er Wind, větar sušnik; —e Früchte, suho voće, ošap; (mager), mršav; —es Reisholz, suhorina, suhar; eine —e Witterung, suša; ein —er Sommer, sušno lěto; die —e Wahrheit, gola istina; etwas mit —en Worten sagen, upravo reći kao što jest.
Dürrbein, *n.* (*Agaricus caryophyllatus*), vrganj klinčasti.
Dürrbeinig, *adj.* mršonog; ein —er Mensch, gliśnica.
Dürre, *f.* suša; die — des Bodens, suhoća zemlje; (v. d. Witterung), es trat eine große — ein, okrenula je suhovica; (Magerkeit), mršavost, mrša.
Dürre Henne, *f.* (*Prenanthes*), gorčika.
Dürreiche, *f.* (*Quercus Robur*), ljutik.
Dürren, *s.* Dörren.
Dürrfeder, *f.* ustavnica(-stajka).
Dürrhager, *adj.* mršav; ein —er Mensch, žilo, mršo.
Dürrkraut, *n.* *s.* Dürrwurz.
Dürrkräutler, *m.* travar.
Dürrleibig, *adj.* mršava těla, mršav.
Dürrlitzen, *s.* Cornelkirsche.
Dürrmaden, *s.* Miteffer.
Dürrsteinerz, *n.* suhi željeznjak.
Dürrsucht, *s.* Schwindsucht.
Dürrsüchtig, *s.* Schwindsüchtig.
Dürrwurz, *f.* (*Conyza squarrosa*), grmika, kolika; *s.* Flöhpfeffer.
Durst, *m.* žedja, žedj, (*dim.*) žedjca; — haben, empfinden, žedjati, žedněti; den — löschen, ugasiti žeđu, napiti se; ich hatte einen heftigen —, težka me je zapalila žedja; einen brennenden — verursachen, požeći; (*fig.*) der — nach Erkenntniß der Wahrheit, pohlepa za istinom.
Durstdrang, *m.* težka žedja.
Dursten, *v. n.* žedjati, žedněti; mich durstet nach seinem Blut, žedan sam njegove krvi; (*fig.*) nach Ehre —, hlepiti za čašću, slavom; ein —der, žednik.
Durstesflamme, *f.* žestoka žedja.
Durstig, *adj.* žedan; — sein, žedan biti, žedněti; — werden, ožedněti; den —en tränken, žedna napojiti; (*fig.*) pohlepan; — sein, hlepiti (za, na).
Durstigkeit, *f.* žednost.
Durstiglich, *adv.* žedno.
Durstkröte, *f.* (*Buffo variabilis*), krastača měnjava.
Durstnatter, Durstschlange, *f.* (*Dipsas*), (zmija-)žednica.
Dusel, *f.* (wdm.) samica, ženka.
Dusel, Dussel, *m.* Duselei, *f.* bunovnost, trapověsnost.
Dusselig, *adj.* bunovan, trapověsan.
Dusseln, *v. n.* biti trapověsan.
Düster, *adj.* taman, mračan, tmast; —e Wolken, potmurni oblaci; —re Vorstellungen, tamašne, tamahne predstave; (*fig.* traurig), sětan, sumoran, turoban; (mürrisch), mrgodast, namrgođen, namršten.
Düsterblau, *adj.* mrkomodar.

Digitized by Google

Düſterheit, Düſterkeit, *f.* mrak, tmuša; (*fig.*) sumornost, sětnost.
Düſterklar, *adj.* sumračan.
Düſterling, *m.* mračnjak.
Düſtern, *v. n.* es düſtert, mrači se; —, *v. a.* pomračiti; (*fig.*) namrgoditi; der Himmel düſtert ſich, sumori se, tmuri [se.
Düſterniß, *f.* ſ. Düſterheit.
Düſterroth, *adj.* mrko-crven.
Dütchendreher, Dütchenkrämer, *m.* cincar, kramar.
Dütchenweiſe, *adv.* na umotke; na malo.
Dute, *f.* (*Charadrius pluvialis*), zlatni daždevnik, prosanka.
Dute, *f.* kesica, rožak, škarnicel*; eine — machen, uviti kesicu.
Düteleiſen, *n.* rudilo.
Düteln, *v. a.* ruditi.
Duten, *v. n.* trubiti, tuliti.
Dutenbaum, *m.* (*Mammea*), sisnjak.
Dutenförmig, *adj.* voděrast.
Dutenſchnecke, *f.* (*Conus*), čunjac.
Duttenſtein, *m.* laporina.
Dutzbruder, *m.* pobratim, pobro.
Dutzen, *v. a.* tikati.
Dutzend, *n.* tucet, tuce, teste(-ta).
Dutzendarzt, *m.* nazovi-lěkar.
Dutzendweiſe, *adv.* na tuceta.
Duumvir, *m.* dvovlad.
Duumvirat, *n.* dvovlada, vladanje dvojice.
Duvak, *m.* (*Equisetum arvense*), preslica.
Durenſtaude, Duzblume, *f.* ſ. Hauswurz.
Duzſchweſter, *f.* posestrima.
Dyadik, *f.* dvobrojna sustava, diadika.
Dyas, *f.* dvojka, dvojina.
Dynamik, *f.* siloslovje, dinamika.
Dynamiſch, *adj.* siloslovan; silan.
Dynamometer, *n.* siloměr.
Dynaſt, *m.* vladalac; gospodar.
Dynaſtie, *f.* pleme; vladalačka porodica; vladajuća kuća; vladaoci (jednoga roda).
Dyscraſie, *f.* gustokrvnost.
Dyſenterie, *f.* srdobolja.
Dyspathie, *f.* mrznost.
Dyspnoë, *f.* neduha, sipnja, zaduha.
Dystom, *adj.* mučno-dělan.
Dytomie, *f.* polovljenje, razpolovnja.

E.

Eau de Cologne, kolonska voda.
Ebauchiren, *v. a.* površno naertati.
Ebbe, *f.* oseka, sěkao, osled, rekeša; — u. Fluth, oseka i plima, odsleka i sleka.
Ebben, *v. n.* oseknuti, osěći; osěcati.
Ebelvogel, *m.* (*Didus ineptus*), bena.
Eben, *adj.* ravan; gladak; prav; zur —en Erde, razi zemlje, pri zemlji; (pünktlich), točan; —, *adv.* upravo, baš; — ſo, isto tako, upravo tako; ſo —, upravo sada, ovaj čas, otolič; du biſt — recht gekommen, baš si u dobar čas došao, taman si došao kad treba.
Ebenartig, *adj.* revanast.
Ebenbaum, *m.* (*Diospyros Ebenum*), revan; ſ. Bohnenſtrauch.
Ebenbild, *n.* prilika; das wahre — des Vaters, puki otac; der Menſch iſt das — Gottes, čověk je Božja prilika; Gott erſchuf den Menſchen nach ſeinem —e, Bog stvori čověka po svome obliču; ſ. Abbild.
Ebenbürtig, *adj.* suvrstan; istorodan; jednaka stališa; er iſt ihm nicht —, nije on njegova suvrst.
Ebenbürtigkeit, *f.* suvrst, suvrsnoća, istorodnost; jednakost stališa.
Ebendaſelbſt, *adv.* takodjer ondě.
Ebenderſelbe, *adj.* isti istovetni.
Ebendrähtig, *adj.* jednako preden.
Ebene, *f.* ravan *f.*; eine —e (Erdoberfläche), ravnica, poljana.
Ebenen, ſ. Ebnen.
Ebener, *m.* ravnilac.
Ebenerdig, *adj.* ein —es Zimmer, prizemna soba.
Ebenfalls, *adv.* takodjer
Ebengewicht, ſ. Gleichgewicht.
Ebenheit, *f.* ravnina.
Ebenholz, *n.* (*Diospyros Ebenum*), revan, ebanovina.
Ebeniſt, *m.* ebanar.
Ebenkreiſig, ſ. Homocentriſch.
Ebenmachen, *n.* jednačenje, ravnanje.
Ebenmaß, *n.* suměra.
Ebenmäßig, *adj.* suměran.
Ebenmäßigkeit, *f.* suměrnost.
Ebenſo, *adv.* isto tako.
Ebentiſchler, *m.* ebanar.
Ebenweit, *adj.* jednako razdalek.
Ebenzeitig, ſ. Gleichzeitig.
Eber, *m.* nerast; (wilder), vepar.
Eberesche, *f.* (*Sorbus aucuparia*), jerabika.
Ebergeld, *n.* nerastovina.
Eberhirſch, ſ. Babyruſſa.
Eberkraut, *n.* (*Epilobium angustifolium*), uzkolista vrbovka.
Eberaute, *f.* Eberreis, *n.* ſ. Stabwurz.
Eberſchwein, *n.* ſ. Eber.
Eberwurz, E—el, *f.* (*Carlina acaulis*), kravljak, kravčak.
Ebnen, *v. a.* ravniti, poravnati, uravniti, izravnati; den Weg —, utrti put.
Ebner, ſ. Ebener.
Ebriſch, ſ. Stabwurz.
Ebullition, *f.* ključanje; uzvar.
Echange, ſ. Austauſch.

Digitized by Google

Echappiren, *v. n.* uskočiti, uteći.
Echarpe, *f.* tkanica.
Echauffiren, *v. a.* ugrijati, svrućiti, usipati.
Echinit, *m.* (*Echinites*), ježovnjak.
Echinoiden, *pl.* ježaci,
Echo, *n.* jeka.
Echt, *adj.* —e Kinder, zakonska děca.; —er Bruch, pravi lomak; —e Perlen, pravi biser; —e Documente, istinske dokaznice; —e Farbe, stalna, postojana mast (boja).
Echtfärbig, *adj.* stalnomanjast, postojane masti (boje).
Echtheit, *f.* zakonitost; pravost; pravota; istinost; stalnost.
Echtigen, ſ. Legitimiren.
Echtmaß, ſ. Eichmaß.
Eck-, (in Zuſ.), ugleni, uglovni; od ugla, roglja.
Eckapfel, *m.* pernjača, rogljača.
Eckband, *n.* okov od ugla.
Eckbeere, *f.* (*Morinda*), rojok.
Eckbrett, *n.* daska od ugla.
Ecke, *f.* ugao, nugao, ćošak*; (Winkel), kut; (am Streitkolben), pero; (am Brode), krajac.
Ecken, *v. a.* ugliti, nugliti, naugliti.
Eckenhalm, *m.* (*Eriocaulon*), vunoglavka.
Eckenreich, *adj.* uglovit.
Eckenſchanze, ſ. Redoute.
Eckenzierde, *f.* ures od ugla.
Ecker, *f.* želud.
Eckfeile, *f.* tronugli pilnjak.
Eckfenſter, *m.* prozor od ugla, na uglu.
Eckflügel, *m.* pakrilo.
Eckflügler, *m.* (*Vanessa*), uglovac.
Eckforſt, *m.* pošlěme.
Eckhaus, *n.* kuća na uglu.
Eckig, *adj.* uglat, nuglat; (*bot.*) srhovit; (*fig.*) ein eckiger Menſch, tipav, stepen čověk.
Eckigkeit, *f.* uglatost.
Eckkachel, *f.* uglovnjak.
Eckkammer, *f.* vajat na uglu.
Eckkegel, *m.* koljak na uglu.
Ecklade, *f.* uglovnjača.
Eckloch, *n.* kutnja rupa.
Eckpfahl, Eckpfeiler, *m.* rogovac.
Eckpfoſte, *f.* kutnica.
Eckplatz, *m.* město na roglju.
Eckpunkt, *m.* ugliště.
Eckſaal, *m.* dvorana na uglu.
Eckſäule, *f.* ſ. Eckpfahl; Prisma.
Eckſchanze, *f.* obkop na uglu.
Eckſchild, *n.* (*Gonoplax*), jamak.
Eckſchrank, *m.* kutni ormar.
Eckſchuh, *m.* ſ. Eckband.
Eckſchwanz, *m.* (*Tetragonurus*) srhorep.
Eckſitz, *m.* sědalo na kraju i. krajnje.
Eckſparren, *m.* krajnji rog.
Eckſtänder, ſ. Eckpfahl.
Eckſtein, *m.* uglovnjak; (Radabweiſer), kolobran, čunj; (*theol.*) glava od ugla.
Eckſtempel, *m.* uglovnica.
Eckſtiel, ſ. Eckpfahl.
Eckſtube, *f.* soba na uglu.
Eckſtütze, *f.* uglovni podpornjak.
Eckthor, *n.* vrata na uglu.
Ecktiſch, *m.* rogljat stol; kutnji stol.
Eckzahn, *m.* očnjak; (b. Pferd.), škaljak, kaljak.
Eckziegel, *m.* uglovna opeka.
Eckzierde, *f.* ures ugla.
Eckzimmer, *n.* soba na uglu.
Eclat, sjajnost; slava.
Eclatant, *adj.* sjajan.
Edacität, ſ. Gefräßigkeit.
Edel, *adj.* plemenit; (adelig), plemićki; (*fig.*) izvrstan; (*mor.*) plemenit; edle Metalle, dragi kovovi; dragocěne kovovine; (v. Bäum.), pitom, oplemenjen.
Edelbarſch, *m.* (*Perca nobilis*), okun.
Edelbürger, *m.* vlastelj.
Edelbürtig, *adj.* plemenit.
Edeldame, *f.* plemkinja, plemenita gospodja.
Edeldenkend, *adj.* plemenito misleći; ein —er Menſch, čověk plemenita duha.
Edeldirne, *f.* gospodična.
Edeldiſtel, *f.* (*Eryngium alpinum*), krimski kotrljan.
Edelentſproſſen, *adj.* plemenita roda.
Edelerz, *n.* draga ruda.
Edeleſche, *f.* (*Fraxinus excelsior*), tankoviti jasen.
Edelfalk, *m.* (*Falco gentilis*), kraguj.
Edelfichte, *f.* (*Pinus picea*), omora, omorika.
Edelfrau, ſ. Edeldame.
Edelfräulein, *n.* gospodična.
Edelgamander, *m.* (*Teucrium Chamædrys*), dubačac prosti.
Edelgarbe, *f.* (*Achillea nobilis*), pitoma kunica.
Edelgeboren, *adj.* plemenita roda, plemenit.
Edelgeſinnt, *adj.* plemenita duha.
Edelgeſtein, *n.* dragulji; drago kamenje.
Edelgeſteinkraut, *n.* (*Verbascum Blattaria*), divizma smrdljiva.
Edelgut, *n.* plemićko dobro.
Edelherzig, *adj.* plemenita srca.
Edelhirſch, *m.* (*Cervus Elaphus*), navadni jelen.
Edelhof, *m.* plemićki dvor.
Edeling, *m.* (ver.) šljivar, korteš.
Edelkamille, *f.* (*Anthemis nobilis*), vrstni raman.
Edelklug, *adj.* plemenito mudar.
Edelknabe, *m.* plemče.
Edelknecht, *m.* momak, štitnik.
Edelkoralle, *f.* koralj.
Edelkraut, ſ. Edelgeſteinkraut.
Edelleberkraut, *n.* (*Hepatica nobilis*), jetrenka.
Edellehen, *n.* plemićko leno, plemićki feud.
Edelleute, *coll.* plemstvo, plemići.
Edelmann, *m.* plemić.

Digitized by Google

Edelmännisch, *adj.* plemićki; —, *adv.* po plemićki, na plemićku.
Edelmarder, *m.* (*Mustella Martes*), vrstna kuna. [metvica.
Edelmünze, *f.* (*Mentha gentilis*), vrstna
Edelmuth, *m.* plemenitost (srca).
Edelmüthig, *adj.* plemenita srca; uznosit.
Edeln, *v. a.* oplemeniti.
Edelpilz, *m.* (*Boletus edulis*), sirnjaja, sirovica.
Edelreis, *n.* cěp, navrt, kalem*.
Edelsalbei, *f.* (*Salvia offic.*), kuš, lěkarska kadulja.
Edelsinn, *m.* plemenitost duha.
Edelsinnig, *adj.* plemenita duha.
Edelspath, *m.* ubavi listnik.
Edelstein, *m.* dragac, dragulj; —e, *pl.* drago kamenje. [kamenjem.
Edelsteinhandel, *m.* trgovina s dragim
Edelsteinhändler, *m.* draguljar.
Edelsteinschleifer, *m.* brusič draguljah.
Edelsteinschmuck, *m.* nakit od dragoga kamenja.
Edelsteinschneider, ſ. Edelsteinschleifer.
Edelstoff, *m.* draga tkanina.
Edelstolz, *adj.* plemićki ohol, ohol kao plemić.
Edeltanne, ſ. Edelfichte.
Edelthat, *f.* plemenit čin, plemenito dělo.
Edelwein, *m.* plemenito vino.
Edelweiß, *n.* (*Filago Leontopodium*), šapasti bělolist.
Edelwild, *n.* (wdm.) visoka zvěrad.
Edelwundkraut, *n.* (*Senecio saracenicus*), arabski staračac.
Edentata, *pl.* bezzubnjaci.
Edict, *n.* razglas, zakaz.
ein — ergehen laſſen, razglasiti.
Edictal-Aufforderung, *f.* razglasni zazov.
Edictal-Citation, *f.* razglasni doziv.
Edictalfriſt, *f.* razglasni rok.
Edictaliter, *adv.* razglasimice.
Edictalladung, *f.* razglasni poziv.
Ediren, *v. a.* izdavati.
Edition, *f.* izdavanje, izdanje.
Editor, *m.* izdavalac.
Edle, *f.* plemkinja.
Edler, *m.* plemić. [nik.
Educationsrath, *m.* odhraniteljski savětEduct, (*chem.*) izvadak.
Effer, *adj.* ljut, rezak.
Effect, *m.* (Erfolg), uspěh; (Eindruck), dirnuće, dir; (Wirkung), učinak, (dějstvo).
Effecten, *pl.* stvari; (Mobilien), pokretnina; (Geräthſchaften), pokućtvo; (Staatsſcheine), državne zadužnice, (hartije, papiri); (Wechſ.) měnice; (Waaren), roba.
Effectenhandel, *m.* trgovina s državnimi zadužnicami.
Effecthascherei, *f.* pohlepa dirnuća.
Effectiv, *adv.* za istinu, do istine; zahlbar in Ducaten —, ima se platiti upravo žućaci (dukati, cekini).
Effectſtück, *n.* dirajući igrokaz. [niti.
Effectuiren, *v. a.* izvršiti, obaviti, obisti-
Effectuirung, *f.* izvršivanje, izvršba.
Effectvoll, *adj.* dirajući.
Effeminiren, *v. a.* sbabiti, omekoputiti.
Effenbaum, ſ. Rüſter.
Effervesciren, ſ. Aufwallen.
Efficacität, ſ. Wirkſamkeit.
Effigies, *in effigie* verbrennen, sažeći koga u prilici.
Efflorescenz, *f.* cvatnja; ſ. Ausſchlag.
Egal, *adj.* jednak.
Egaliſiren, *v. a.* izjednačiti.
Egariren, *v. n.* zalutati, zabluditi.
Ege, ſ. Egge.
Egel, *m.* (*Hirudo*), pijavica, pijavka; (*Fasciola hepatica*), metilj; (*fig.* Wolfsbedrücker), krvopija, krvopilac.
Egelbaum, ſ. Elſebeerbaum.
Egeling, *m.* carska jabuka.
Egelkraut, *n.* (*Lysimachia Nummularia*), novčić, pěnezak.
Egelſchnecke, *f.* metilj; (*Distoma hepaticum*), jetrenjak.
Egen, ſ. Eggen.
Egerbrunnen, *m.* hebsko vrelo.
Egerſalz, *n.* hebska sol.
Egerwaſſer, *n.* hebska voda.
Egge, *f.* drljača, zubača, zubatica, brnača; (Buſch—), brana, branja.
Eggebalken, *m.* bilo od drljače.
Eggeblock, *m.* pritega od drljače.
Eggegarten, *m.* (forſt.) šumski ušev.
Eggegeld, *n.* plata za drljanje.
Eggemann, ſ. Egger.
Eggen, *v. a.* drljati, podrljati, zubljati; (m. d. Buſchegge), brnati, vlačiti.
Eggen, *n.* zubljavina; vlačitba.
Eggepflug, *m.* drljača s raonici.
Egger, *m.* drljač, zubljač.
Eggering, *m.* kolut od drljače.
Eggeſchiene, *f.* prěčnica od drljače.
Eggeſchlitten, *m.* vlačale za drljaču.
Eggezahn, Eggezinken, *m.* pero i. zub od drljače.
Eglanterroſe, *f.* (*Rosa Eglanteria*), smrdljiva ruža.
Egle, ſ. Börſ.
Egoismus, *m.* sebičnost, samoživost, egoizam. [bica.
Egoiſt, *m.* samoživ, samoživilica, doseEgoiſtiſch, *adj.* samoživ, sebičan, sebeznao.
Egrette, *f.* (*Ardea Egretta*), běla čaplja.
Ehe (Eher), *adv.* prije (prija); — ich ſterbe, prije neg umrem, prije smrti; —r als er, prije od njega; es dauerte lange, — er es merkte, dugo je trajalo, dok je opazio; je —r je lieber, brže bolje; —r ſpäter, kad tad; wir wollen —r ſterben, als das Vaterland

Digitized by Google

verrathen, volimo (radje ćemo) umrěti nego domovinu izdati; —ſtens, am —ſten, najprije; mit dem —ſten, prvom prilikom; auf's —ſte, —ſtens, čim prije; — (zu anderer Zeit), odprije.

Ehe, *f.* ženitba (brak); (v. Frauen), udatba, udaja; in den Stand der — treten, oženiti se; (v. Frauen), udati se; heimliche —, potajna ženitba; — ſchließen, oženiti se; udati se; eine — ſtiften, sklopiti ženitbu; zur zweiten — ſchreiten, oženiti se, udati se po drugi put; Kinder der erſten —, děca od prvoga muža, od prve žene; die — brechen, ſ. Brechen; außer der — leben, življeti s kim neoženjen; außer der — gezeugtes Kind, nezakonsko děte; (*bot.*) vielfache —n, mnogobračje.

Ehe-, (in Zuſ.), ženitbeni.

Eheaufgebot, *n.* napověd, navěštaj.

Eheband, *n.* ženitbena sveza.

Eheberedung, *f.* ſ. Ehepacten.

Ehebett, *n.* ženitbeni odar, ženitbena postelja.

Ehebewilligung, *f.* dozvola ženitbe i. [udaje.

Ehebrechen, *v. a.* preljubiti, preljub učiniti, činiti.

Ehebrechen, *n.* preljub, preljubstvo, (preljubodinstvo).

Ehebrecher, *m.* preljubnik (preljubočinac).

Ehebrecherin, *f.* preljubnica (preljubočinica).

Ehebrecherei, *f.* ſ. Ehebrechen.

Ehebrecheriſch, *adj.* preljuban, preljubovni, preljubotvorni.

Ehebruch, *m.* preljub, preljubočinstvo; einen — begehen, preljubiti, učiniti preljub.

Ehebrüchig, *adj.* preljubni.

Ehebrüchigkeit, *f.* preljubnost, preljubstvo.

Ehebund, *m.* Ehebündniß, *n.* ženitbena sveza, ženitbeni savez.

Ehebürde, *f.* ženitbeni križ, jaram.

Ehecontract, *m.* ženitbena pogodba.

Ehedem, *adv.* odprije, prije; prvoč.

Ehedispenſation, *f.* oprost ženitbene zapreke, smetnje.

Ehedispensgeſuch, *n.* molba za oprost ženitbene zapreke.

Eheerklärung, *f.* očitovanje nakane ženjenja, udaje; eine — abgeben, izjaviti, da će se ženiti, udati.

Ehefähig, *adj.* podoban za ženitbu, udaju.

Ehefeſt, ſ. Hochzeitfeſt.

Ehefrau, *f.* žena, supruga.

Ehefreude, *f.* ženitbena radost.

Ehefriede, *m.* ženitbeni mir.

Ehegatte, *m.* muž, čověk, suprug; —n, *pl.* muž i žena.

Ehegattin, ſ. Ehefrau.

Ehegedanke, ſ. Heirathsgedanke.

Ehegeld, *n.* věno, miraz.

Ehegelöbniß, *n.* věritba, zaruke.

Ehegemach, *n.* ložnica oženjenih, muža i žene.

Ehegemahl, Ehegenoß, ſ. Ehegatte; zakonski drug.

Ehegemahlin, Ehegenoſſin, ſ. Ehegattin; zakonska druga.

Ehegemeinſchaft, *f.* ženitbena zadruga.

Ehegericht, *n.* ženitbeni sud.

Ehegeſetz, *n.* ženitbeni zakon.

Ehegeſtern, *adv.* prekjučer.

Ehegeſtrig, *adj.* prekjučerašnji.

Ehegott, *m.* bog ženitbe.

Ehegültigkeit, *f.* valjanost ženitbe.

Ehegürtel, *m.* (*Agar. camp.*) pečurka.

Ehegut, *n.* dobro, imovina muža i žene.

Ehehaften, *pl.* ſ. Ehehinderniß.

Ehehälfte, *f.* muž; žena.

Ehehalt, *m.* sluga.

Eheherr, ſ. Ehegatte.

Eheherrlich, *adj.* muža i žene.

Ehehin, ſ. Ehedem.

Ehehinderniß, *n.* ženitbena smetnja, zapreka; von einem —e dispenſiren, oprostiti koga od ženitbene smetnje.

Ehejahr, *n.* im erſten —e, prve godine poslě ženitbe, udaje.

Ehejoch, *n.* ženitbeni jaram.

Ehekette, *f.* ſ. Eheband.

Ehekind, *n.* zakonsko děte.

Ehekreuz, *n.* ženitbena nevolja.

Ehekrüppel, *m* mator, nemoćan muž.

Ehelager, ſ. Ehebett.

Eheleiblich, *adj.* zakonski (n. p. sin).

Ehelein, ſ. Elſebeerbaum.

Eheleute, *pl.* muž i žena; die — Joh. u. Mar. Radaf, Ivan Radak i žena mu Marija.

Ehelich, *adj.* ženitbeni; —e Kinder, zakonska děca.

Ehelichen, *v. a.* (v. Männern), oženiti se, uzeti za ženu; (v. Frauen), udati se, poći za muža; ſich —, *v. r.* uzeti se.

Ehelicherklärung, *f.* požakonjenje.

Eheliebſte, *m.* (Ehemann), vojno, muž; (Ehefrau), žena, ljuba.

Ehelos, *adj.* (v. Männern), neoženjen; ein —er Mann, děvac; (v. Frauen), neudata; děvojka; er führt ein —es Leben, nije oženjen.

Eheloſigkeit, *f.* (v. Männern), neoženjenost, bezženstvo; (v. Frauen), neudatost, bezmužtvo; děvojaštvo.

Eheluſt, *f.* želja ženitbe, udaje.

Eheluſtig, *adj.* željan ženitbe, udaje; ſie iſt ſchon —, već bi se rado udala.

Ehemalig, *adj.* nědašnji, nékadanji.

Ehemals, *adv.* prije, odprije; nékada.

Ehemann, *m.* muž; —s Schweſter, zaova.

Ehemanns-, (in Zuſ.), Ehemännlich, *adj.* muževlji.

Eheordnung, *f.* ženitbeni red, zakon.

Ehepaar, *n.* sglob, muž i žena.

Ehepacten, *pl.* ženitbeni ugovor.

Ehepflicht, *f.* ženitbena dužnost.
Eher, ſ. Ehe.
Eherecht, *n.* ženitbeno pravo.
Eheregiſter, *n.* matica, kazalo věnčanih.
Ehern, *adj.* tučan; měden; (Metall-), kovan; (*fig.*) er hat eine —e Stirn, obraz mu je kao opanak.
Ehernhuſig, *adj.* čvrsta kopita.
Ehering, *m.* ženitbeni prsten.
Eheſache, *f.* ženitbena stvar; (Angelegenheit), ženitbeni posao; (*jur.*) ženitbena pra.
Eheſchatz, *m.* vojno; ſ. Heirathsgut.
Eheſcheidung, *f.* razstava (muža i žene).
Eheſcheidungsklage, *f.* razstavna tužba; (Klage in Folge d. Eheſcheidung), tužba sbog razstave. [pra.
Eheſcheidungsſtreitigkeit, *f.* razstavna raz-
Eheſcheu, *f.* bojazan, zazor od ženitbe, udaje.
Eheſcheu, *adj.* er iſt —, zazire, běži od ženitbe.
Eheſchließung, *f.* ženjenje, udatba.
Eheſegen, *m.* blagosivanje ženitbe; (*fig.*) porod od srca; děca.
Eheſpiel, *n.* ſ. Mariage.
Eheſtand, *m.* ženitba (brak).
Eheſtandsfeſſel, *f.* ženitbeni jaram.
Eheſte, **Eheſtens**, ſ. Ehe, *adv.*
Eheſteuer, *f.* věno, miraz.
Eheſtifter, *m.* svodilac; provodadžija; snubac; —in, *f.* svadja.
Eheſtiftung, *f.* oženjenje; ſ. Ehepacten.
Eheſtreit, *m.* Eheſtreitigkeit, *f.* ženitbena razpra.
Eheſtreitſache, *f.* ženitbena pra, parnica.
Eheteufel, *m.* smutljivac, prznica ženitbe.
Ehetrennung, *f.* razpust (ženitbe), razženitba.
Eheungültigkeit, *f.* nevaljanost ženitbe.
Eheungültigkeits-Erklärung, *f.* proglašenje nevaljanosti ženitbe.
Eheunluſtig, *adj.* er iſt —, neće da se oženi. [nitbe.
Eheverabredung, *f.* ugovor, uglava že-
Eheverbindung, *f.* ženitba, udaja.
Ehevergleich, ſ. Ehevertrag.
Eheverkündigung, *f.* napověd, navěštaj (ženitbe).
Eheverlöbniß, ſ. Verlöbniß.
Ehevermächtniß, *n.* zapisje mužu, ženi.
Eheverſprechen, *n.* zavět ženitbe; ſ. Verlöbniß.
Ehevertrag, *m.* ženitbena pogodba.
Ehevor, *adv.* odprije, prvoč, prvo.
Ehevorgeſtern, *adv.* nakjuče.
Eheweib, *n.* (zakonska) žena.
Ehewerber, *m.* prosac, snubac.
Ehewerbung, *f.* prositba. [vetnik.
Ehrabſchneider, *m.* opadač, opadnik, kle-
Ehrabſchneiderei, *f.* opadanje, klevetanje.
Ehramt, ſ. Ehrenamt.
Ehrangreifend, *adj.* vrědjajući poštenje.
Ehrbar, *adj.* častiv; čestit; pošten; (als Titel), poštovan; (ſittſam), pristojan; —e Sitten, poštena ćud, pošten život.
Ehrbarkeit, *f.* poštenost; poštenje; pristojnost; in aller — ſein Leben führen, pošteno živjleti.
Ehrbarlich, ſ. Ehrbar.
Ehrbegabt, *adj.* poštovan; častan.
Ehrbegierde, *f.* želja časti.
Ehrbegierig, *adj.* željan časti; er iſt —, poželio je časti.
Ehrbelobt, *adj.* častno pohvaljen.
Ehrberaubung, *f.* obezčašćenje.
Ehrbezeugend, *adj.* poštujući.
Ehrdrang, **Ehrdurſt**, *m.* pohlepa za čašću.
Ehrdurſtig, *adj.* pohlepan časti, častohlepan.
Ehre, *f.* čast; er rechnet ſich's zur —, on to drži za čast; Einem — machen, osvětlati obraz komu; opoštiti, dičiti koga; es gereicht ihm zur —, to ga dići, to mu je na čast; — dem — gebührt, čast i poštenje svakomu; das geſchah zur — Gottes, to je bilo Bogu za slavu; — ſei Gott in der Höhe, slava Bogu na visini; Gott die — geben, slaviti Boga; ich mache mir eine — daraus, tim se ponosim; ich habe die — mich zu empfehlen, smerno se preporučujem; ich habe die — Ihnen zu ſenden, zapala me ta čast, te Vam pošiljam; — erweiſen, počastiti; Einem die letzte — erweiſen, izkazati komu poslědnju ljubav; ich danke für die mir erwieſene —, hvala Vam na poštenju; ſich die — geben, držati za čast; in großer — leben, živjleti u veliku poštenju; in —n halten, poštovati, štovati, častiti; mit —n zu melden, da oprostite; da prosti vaš pošten obraz; Einem — anthun, izkazati komu čast; Einen zu —n erheben, popeti koga do velike časti; er ſteht in großer —, sve ga štuje; eine — iſt der andern werth, čast je časti vrědna; nach — trachten, hlepiti za čašću; (guter Name), poštenje; das verträgt ſich nicht mit meiner —, toga mi obraz nepodnosi; bei meiner —, tako mi poštenja; er iſt (dazu) bei ſeiner — verbunden, ima pod svoje poštenje; Eines — kränken, Einem die — rauben, abſchneiden, oteti komu poštenje; das iſt aller — werth, to je vrědno i pošteno; ich werde mir die — geben, nehmen, imat ću čast; er hat keine — im Leibe, metnuo je obraz pod noge; luſtig, aber in allen —n, slastno, nu častno; — verloren, Alles verloren, bez poštenja neima življenja; bei meiner —! tako mi obraza i. poštenja.
Ehreifer, *m.* nastojanje oko (svoga) poštenja.

Digitized by Google

Ehren, *v. a.* častiti, poštivati, štovati; er ist allgemein geehrt, sve ga štuje; du sollst Vater u. Mutter —, poštuj otca i majku; die Jugend soll das Alter —, mladji neka poštuje starijega; (Wechs.), s. Honoriren.

Ehrenabschneider, s. Ehrabschneider.

Ehrenacceptation, *f.* (Wechs.), počastni prihvat.

Ehrenamt, *n.* počastni ured, počastna služba

Ehrenangelegenheit, *f.* stvar tičuća se poštenja.

Ehrenannahme, *f.* (Wechs.), počastni prihvat.

Ehrenannehmer, *m.* počastni prihvatnik.

Ehrenantastung, *f.* zadir poštenja, dirnuće u poštenje.

Ehrenbahn, *f.* put do časti.

Ehrenbegleiter, *m.* počastni pratilac.

Ehrenbeiwort, s. Prädicat.

Ehrenbeleidigung, *f.* uvreda poštenja.

Ehrenbelohnung, *f.* častni obdar, č—a nagrada.

Ehrenbenennung, *f.* naslov.

Ehrenbesuch, *m.* počastni pohod, posêt.

Ehrenbezeigung, *f.* izkazivanje poštenja; poštivanje; počast, pošta.

Ehrenbogen, *m.* slavoluk.

Ehrenbürger, *m.* počastni gradjanin.

Ehrenbürgerrecht, *n.* Ehrenbürgerschaft, *f.* počastno gradjanstvo.

Ehrendame, *f.* počastna nadvorkinja.

Ehrendecoration, *f.* častni ures.

Ehrendieb, *m.* otimač poštenja.

Ehrendienst, *m.* den — verrichten, s. Honneurs machen.

Ehrenerklärung, *f.* očitovanje (čijega) poštenja; er mußte eine — abgeben, morao je očitovati da je (nêtko) pošten.

Ehrenerleuchtung, s. Illumination.

Ehrenerweisung, s. Ehrenbezeigung.

Ehrenfeind, *m.* neprijatelj (čijega) poštenja.

Ehrenfest, *adj.* pošten.

Ehrenflagge, *f.* počastna zastava.

Ehrenfrau, s. Matrone.

Ehrengarde, *f.* počastna straža.

Ehrengebühr, *f.* s. Honorar.

Ehrengedächtniß, Ehrendenkmal, *n.* spomenik.

Ehrengedicht, *n.* pêsma u čiju slavu, slavinka.

Ehrengeleit, *n.* počastna pratnja.

Ehrengelag, *n.* častba, čast.

Ehrengepränge, *f.* gizda u (čiju) slavu.

Ehrengericht, *n.* sud za uvrede poštenja; plemićki sud.

Ehrengeschenk, *n.* počastnica.

Ehrengewand, *n.* stajaće, svečano odêlo.

Ehrengrab, *n.* počastni grob.

Ehrengrad, *m.* stupanj časti.

Ehrengruß, *m.* častni pozdrav.

Ehrenhaft, *adj.* pošten, obrazan, čestit.

Ehrenhaftigkeit, *f.* poštenost, čestitost.

Ehrenhalle, *f.* slavohram.

Ehrenhandel, *m.* razpra za poštenje.

Ehrenhold, s. Herold.

Ehrenkette, *f.* častni lanac.

Ehrenklage, *f.* tužba za povredu poštenja.

Ehrenkleid, *n.* stajaće, svečano odêlo.

Ehrenkränkung, *f.* povreda poštenja.

Ehrenkranz, *m.* častni vênac; s. Brautkranz.

Ehrenkreuz, *n.* počastni križ, krst.

Ehrenkrone, *f.* počastna kruna.

Ehrenkuß, *m.* častni cêlov.

Ehrenlegion, *f.* častni sbor.

Ehrenkeer, *adj.* bez časti.

Ehrenlehen, *n.* počastno leno, počastni feud.

Ehrenleute, *pl.* pošteni ljudi.

Ehrenlied, s. Ehrengedicht.

Ehrenlohn, *m.* s. Ehrenbelohnung.

Ehrenlos, *adj.* bez časti, nepošten.

Ehrenlüge, *f.* laž s poštenja; laž sa štovanja.

Ehrenmädchen, *n.* poštena dêvojka.

Ehrenmahl, *n.* čast, častba; ein Ehrenmahl geben, častiti; s. Denkmal.

Ehrenmann, *m.* poštenjak, pošten čovêk.

Ehrenmitglied, *m.* počastni član.

Ehrenmünze, *f.* počastni novac.

Ehrenmutter, s. Matrone.

Ehrenname, *m.* naslov.

Ehrenpfad, *m.* staza do časti; pošten put.

Ehrenpflicht, *f.* dužnost poštenja.

Ehrenpforte, *f.* slavoluk.

Ehrenplatz, *m.* začelje, pročelje, gornje čelo; er hat den —, sêdi u začelju.

Ehrenposten, *m.* počastna služba; (Wachposten), počastna straža.

Ehrenpreis, *m.* (*Veronica*), čestoslavica.

Ehrenpunkt, *m.* (*point d'honneur*), das ist ein —, to se poštenja tica.

Ehrenraub, *m.* otimanje poštenja.

Ehrenräuber, *m.* s. Ehrendieb; er ist ein —, on mi je oteo, okaljao poštenje.

Ehrenrecht, *n.* pravo na poštenje.

Ehrenrede, *f.* beséda u (čiju) slavu.

Ehrenrettend, *adj.* braneći poštenje,

Ehrenretter, *m.* spasitelj, branitelj poštenja; er ist mein —, on mi je spasio, obranio poštenje.

Ehrenrettung, *f.* obrana poštenja.

Ehrenrichter, *m.* sudac poštenja; počastni sudac.

Ehrenruf, *m.* častni poziv.

Ehrenrührig, *adj.* dirajući u poštenje.

Ehrensäbel, *m.* počastna sablja.

Ehrensache, *f.* pra za poštenje; das ist eine —, to se tiče poštenja; to je za poštenje.

Ehrensäule, *f.* počastni stup.

Ehrenschänder, s. Ehrabschneider.

Ehrenschänderisch, *adj.* oskvrnjujući, kaljajući poštenje.

Ehrenschändung, *f.* oskvrna poštenja.

Ehrenschmuck, *m.* svečani, stajaći nakit, ures.

Ehrenschuß, *m.* počastni hitac; pucanje na (čiju) čast.

Ehrenschwert, *n.* počastni mač; (*Ixia*), mač.

Digitized by Google

Ehrenſitz, ſ. Ehrenplatz.
Ehrenſold, *m.* ſ. Honorar.
Ehrenſpiegel, *m.* ogledalo, zrcalo slave.
Ehrenſpiel, *n.* počastna igra.
Ehrenſtand, *m.* častni, čestiti stališ.
Ehrenſtelle, *f.* čast, služba.
Ehrenſtrafe, *f.* kazan onepoštenja.
Ehrenſtreit, *m.* razpra za poštenje.
Ehrenſtufe, *f.* stupanj časti.
Ehrentafel, *f.* čast, častba.
Ehrentag, *m.* svatba, pir.
Ehrentanz, *m.* počastni ples.
Ehrentempel, *m.* slavohram, hram slave.
Ehrenthalben, *adv.* radi poštenja, za poštenje; radi časti, za počast.
Ehrenthat, *m.* pošteno, čestito dělo; pošten, čestit čin.
Ehrentitel, *m.* počastni naslov; (spött.) psovka.
Ehrentod, *m.* častna smrt.
Ehrentrunk, *m.* zdravica.
Ehrenverletzung, *f.* uvreda poštenja; eine thätliche —, uvreda poštenja činom; eine wörtliche —, uvreda poštenja rěčju.
Ehrenvoll, *adj.* prečastan.
Ehrenwache, *f.* počastna straža.
Ehrenwerth, *adj.* vrědan štovanja.
Ehrenwort, *n.* poštena rěč; ſein — geben, zadati poštenu rěč; tvrdu věru dati.
Ehrenzahler, *m.* (Wechſ.) počastni platac.
Ehrenzahlung, *f.* počastni platež.
Ehrenzeichen, *n.* znak časti; počastni, častni znak.
Ehrer, *m.* štovalac, štovatelj.
Ehrerbietig, **Ehrerbietſam**, *adj.* priklonit, priklonstvo, směrnost.
Ehrfurcht, *f.* štovanje, poštovanje, (strahopočitanije); — gegen Gott, štovanje Boga.
Ehrfürchten, *v. a.* štovati.
Ehrfurchtgebietend, *adj.* na štovanje nagoneći.
Ehrfurchtsvoll, *adj.* presměran; —, *adv.* ſich — verbeugen, směrno i. častno se pokloniti.
Ehrfurchtswerth, **E—swürdig**, *adj.* vrědan poštovanja.
Ehrgefühl, *n.* čućenje poštenja; obraz; njega poštenja; das geſtattet mir mein — nicht, toga mi obraz nepodnosi; er hat kein —, nedrži do poštenja.
Ehrgeiz, *m.* pohlepa za čašću, častohleplje.
Ehrgeizen, *v. n.* hlepiti za čašću.
Ehrgeizig, *adj.* pohlepan za čašću; željan časti; er iſt ſehr —, vrlo hlepi za čašću.
Ehrgier, ſ. Ehrgeiz.
Ehrgierig, ſ. Ehrgeizig.
Ehrlich, *adj.* pošten; eine — Haut, poštena duša; — währt am längſten, s poštenjem čověk najdalje dopre
Ehrlichkeit, *f.* poštenje; — beſitzen, pošten biti; er iſt die — ſelbſt, poštenje, da nemože više biti.
Ehrliebe, *f.* častoljublje.
Ehrliebend, *adj.* častoljub.
Ehrlos, *adj.* bez poštenja; nepošten; ein —r Menſch, nepoštenjak; Einen für — erklären, proglasiti koga nepoštenim čověkom; er iſt — geworden, obraz mu je pocrnio; pocrnio mu obraz kà i ništa-čověku.
Ehrloſigkeit, *f.* bezčast, bezpoštenost, nepoštenje.
Ehrſam, *adj.* čestit; pošten.
Ehrſamkeit, *f.* čestitost, poštenost.
Ehrſucht, *f.* pohlepa za čašću.
Ehrſüchtig, *adj.* pohlepan za čašću.
Ehrtrieb, *m.* nagon na čast.
Ehrvergeſſen, *adj.* nemareći, nehajući za poštenje; bezobrazan.
Ehrvoll, ſ. Ehrenvoll.
Ehrwidrig, *adj.* proti poštenju; ein —es Betragen, nepošteno vladanje, podnošenje.
Ehrwürde, *f.* Euer —n, častni gospodine!
Ehrwürdig, *adj.* dostojan i. vrědan štovanja; (Tit.) častni.
Ehrwürdigkeit, *f.* štovanost, poštovanost.
Ehſe, ſ. Eßbar.
Ei, *ins.* ej, e, o; ei, das iſt herrlich! ah, to je krasno; ei ſieh da, gle, gle; ei, ei, ii; ei, ei, wo ſoll das noch hinaus, ele, ele, šta će tu izaći; ei ſeht doch den klugen Herrn! ala si mudar!
Ei, *n.* jaje, jajce; ein weichgeſottenes Ei, rovito, ogrušno jaje, jaje na umak; ein hartgeſottenes Ei, jaje u tvrdo; ein taubes Ei, mućak; das erſte Ei, pronos, pronosak; das letzte Ei, iznosak; das unterlegte Ei, polog; Eier legen, nositi; Eier ausbrüten, izleći jajca; gebackenes Ei, pečeno jaje; gerührte Eier, pražetina, cvrčje, kajgana; gefärbte Eier, pisanice; rothes Ei, crveno jaje, ſ. Oſterei; (ſpr.) er geht wie auf Eiern, ide kao po ledu; wie aus dem Ei geſchält, čisto čistito; das Ei will klüger ſein als die Henne, jaja kokoću a kokoši šute; lieber heute ein Ei, als morgen ihrer drei, bolje danas jaje nego sutra kokoš; die Eier der Schmeißfliege, upljuvak; (Hoden), muda; (*Cardium serratum*), žuto jaje.
Eia, *int.* oju! (b. Wärterinnen), ninaj!
Eibe, *f.* (*Taxus baccata*), tis.
Eibecher, *m.* jajnica.
Eiben-, (in Zuſ.), tisov.
Eibenbaum, ſ. Eibe.
Eibenbeere, *f.* tisovica.
Eibenholz, *n.* tisovina.
Eibenwald, *m.* tisik.
Eiber, *m.* rodo.
Eibiſch, *m.* (*Althaea offic.*), šlěz (běli).
Eibiſchbaum, *m.* ſ. Ebereſche.
Eibiſchbeere, *f.* jerabika.
Eibiſchkraut, *n.* šlězovina, šlězova nat.
Eibiſchſalbe, *f.* šlězova pomast.

Digitized by Google

Eibischteig, *m.* slězovo těsto.
Eibischthee, *m.* slězov čaj.
Eibischzeltlein, *n.* slězov kremičak.
Eichapfel, *f.* Gallapfel.
Eiche, *f.* (*Quercus*), hrast; die breitblätterige —, (*Q. pedunculata*), dub, lužnik; weichhaarige —, (*Q. pubescens*), maljav hrast; eßbare —, (*Q. esculus*), sladun.
Eiche, *f.* (Eichmaß), baždarska měra.
Eichel, *f.* želud, žirka, hrastov žir; Schweine in die — n schlagen o. treiben, těrati krmad u žir; (*anat.*), glavić; (im Kart.), mak; (*Buccinum glans*), rogač želudasti.
Eichel-, (in Zuſ.), želudov, žirovan; (im Kart.), makovski.
Eichelacht, *f.* makovska osmica.
Eichelartig, *adj.* želudast.
Eichelaß, *m.* makovski kec.
Eichelbecher, *m.* želudova zdělica i. kučica.
Eichelbaus, *n.* ſ. Eichelaß.
Eichelbrüſe, *f.* žlězdica glavića.
Eichelfarn, *m.* (*Polypodium dryopteris*), oslad hrastolisti.
Eichelförmig, *adj.* želudast.
Eichelganz, *adj.* cělokupan.
Eichelgarten, *m.* hrastik.
Eichelgeld, *n.* žirovnica.
Eichelhafer, *m.* (*Avena strigosa*), rutava zob.
Eichelheher, ſ. Nußhäher.
Eichelhülſe, *f* čahura (želudova).
Eicheljahr, *n.* žirovna godina.
Eichelkaffee, *m.* želudova i. žirovna kava.
Eichelkappe, *f.* Eichelkelch, *m.* želudova kupica i. zdělica.
Eichelkoſt, *f.* žirovna hrana.
Eichelle, *f.* baždarski lakat, aršin*.
Eichelmaſt, *f.* žirovina; žirenje; Schweine in die — treiben, těrati krmad u žir.
Eichelmaus, *f.* (*Myoxus Nitella*), mali puh.
Eichelmuſchel, *f.* (*Balanus*), želudina.
Eicheln, *v. a.* žiriti; (b. Mal.), žirom nakititi.
Eichelnäpfchen, *n.* ſ. Eichelbecher.
Eichelober, *m.* makovski gornjak.
Eichelöl, *n.* želudovo ulje.
Eichelpilz, *m.* (*Phallus*), pupa.
Eichelreich, *adj* ein —es Jahr, žirovna i. žirna godina.
Eichelſchale, *f.* (želudova) čahura.
Eichelſchwamm, *m.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Eichelſchwein, *n* žirovnjak, žirovan krmak.
Eichelſechs, *f.* makovska šestica.
Eichelſieben, *f.* makovska sedmica.
Eicheltraube, *f.* die blaue —, crni kozjak.
Eicheltute, *f.* (*Conus glans*), čunjac želudasti.
Eichelung, ſ. Eichelmaſt.
Eichelunter, *m.* makovski dolnjak.
Eichelzehn, *f.* makovska desetica.
Eichen, *adj.* hrastov.
Eichen, *v. a.* podměriti, podměravati, baždariti, kajarati.
Eichenartig, *adj.* poput hrasta.
Eichenblatt, *n.* hrastov list.
Eichenblätterſchwamm, *m.* (*Agaricus quercinus*), hrastov vrganj.
Eichenbock, *m.* (*Cerambyx heros*), hrastovi skarambeč.
Eichenbohrer, *m.* (*Cynips quercus folii*), šiškar hrastolisti.
Eichenfarn, ſ. Eichelfarn.
Eichenflechte, *f.* (*Lichen plicatus*), lišaj nabrani.
Eichenforſt, *n.* hrastovica, dubrava, hrastik.
Eichengeſtrüppe, *n.* hrastovište.
Eichenhart, *adj.* tvrd kao hrast.
Eichenholz, *n.* hrastovina; verſteinertes —, (*dryites*), dubokam.
Eichenholzfarbe, *f.* mast hrastovinska.
Eichenholztute, ſ. Eicheltute.
Eichenknüttel, *m.* hrastovača.
Eichenkranz, *m.* věnac od hrastova lišća.
Eichenlaub, *n.* hrastovo lišće.
Eichenlaubähnlich, *adj.* nalik na hrastovo lišće.
Eichenlaus, *f.* (*Aphis quercus roboris*), hrastov ušenac.
Eichenlunge, ſ. Steinflechte.
Eichenmiſtel, *f.* hrastova imela.
Eichenmoos, *n.* hrastov mah.
Eichenrinde, *f.* hrastova kora.
Eichenrippe, *f.* (Schiffw.), hrastovo rebro.
Eichenrüſſelkäfer, *m.* (*Curculio quercus*), hrastov kljunak.
Eichenſauger, *m.* (*Chermes quercus*), hrastov sisač.
Eichenſchwamm, ſ. Eichenblätterſchwamm.
Eichenſpinner, *m.* (*Phalaena quercus*), hrastovnjak.
Eichenſtamm, *m.* hrastovo deblo, stablo.
Eichenſtock, *m.* hrastovac.
Eichentempel, *m.* sveta dubrava.
Eichen-Tüpfelfarrn, *m.* (*Polypodium dryopteris*), hrastolisti oslad.
Eichenwald, *m.* dubrava; hrastovica, hrastina, hrastik.
Eichenwäldchen, *n.* dubravica.
Eichenwickler, *m.* (*Tortrix viridana*), hrastov zavijač.
Eichenwirrſchwamm, *m.* (*Daedalea quercina*), hrastova gubanja.
Eichenwurm, *m.* ſ. Gallwespe.
Eicher, *m.* baždar, podměrač.
Eichfarn, ſ. Eichelfarn.
Eichfaß, *n.* baždarska bačva.
Eichgebühr, *f.* baždarina.
Eichgrund, *m.* dubrava.
Eichhaſe, *m.* zec-gljiva.
Eichherr, *m.* baždarski nastojnik.
Eichholz, *n.* hrastik.
Eichhorn, *n.* (*Sciurus*), věvera, věverica.
Eichhornaffe, *m.* (*Lemur catta*), mura macasta.

Digitized by Google

Eichhornfänger, *m.* (pas-)veveričnjak.
Eichhornfisch, *m.* (*Perca formosa*), lěpi bandar.
Eichicht, *adj.* hrastovit.
Eichland, *n.* hrastovište.
Eichmaß, *n.* baždarska měra.
Eichmast, *f.* hrastova žirovina.
Eichmeister, Eichner, s. Eicher.
Eichpfahl, *m.* pragovac.
Eichpilz, Eichschwamm, s. Eichenblätterschwamm.
Eichstab, *m.* baždarsko měrilo.
Eichtraube, *f.* (*Boletus igniarius*), hrastov trud.
Eichvogel, *m.* (*Falco palumbarius*), sokol golubovac.
Eichwald, s. Eichenwald.
Eid, *m.* zakletva, prisega, rota; einen — dahin ablegen, daß . . ., zakleti se, priseći, da . . .; einen — abnehmen, zarotiti; einen — anbieten, ponuditi zakletvom, prisegom; sich zum —e erbieten, ponuditi zakletvu; den — zuschieben, uzvratiti zakletvu; den — antreten, nastupiti zakletvu; an —es Statt, u město zakletve; ein falscher —, s. Meineid; ein körperlicher —, tělesna zakletva, prisega; in — genommen, zaročen, priežni, zaklet; den — brechen, prekršiti zakletvu, pogaziti věru.
Eid-, Eides-, (in Zus.), priežni, rotni.
Eidam, *m.* zet.
Eidbruch, *m.* prekršaj zakletve, věrolomstvo; pogaz věre zadate.
Eidbrüchig, *adj.* věrolomni; ein —er Mensch, věrolomac.
Eidbrüchige, *m.* věrolomac.
Eidbürge, *m.* zaročen jamac.
Eidechse, *f.* gušterica; die grüne —, (*Lacerta viridis*), gušter zelembać; schuppige —, ljuskava gušterica.
Eidechsennatter, *f.* (*Coluber saurita*), gušterasta guja.
Eidechsenkönig, *m.* (*Hydrarchus*), morski car.
Eidechsenschwanz, *m.* (*Saururus*), gujorep.
Eidechsfisch, *m.* (*Elops*), gušterovac.
Eider, *m.* s. Eidergans.
Eiderdunen, *pl.* pahuljice, pavuljice.
Eidergans, *f.* Eidervogel, *m.* (*Anas mollissima*), gavka.
Eidesablegung, *f.* prisizanje, zakletva.
Eidesablehnung, *f.* neprimanje zakletve.
Eidesanbietung, *f.* nudjenje zakletvom, prisegom.
Eidesantretung, *f.* nastup zakletve, prisege.
Eideserbietung, *f.* nudjenje zakletve, prisege.
Eideserinnerung, *f.* pomen prisege, zakletve.
Eidesformel, *f.* obrazac prisege, rěči prisege.
Eideshelfer, *m.* rotnik.
Eideskräftig, s. Eidlich.
Eidesleistung, s. Eidesablegung.
Eidespflicht, *f.* dužnost prisege; obveza zakletvom; Jemanden in — nehmen, obvezati koga zakletvom.
Eidessicherheit, *f.* jamstvo prisege.
Eidesstättig, *adj.* na město prisege, zakletve; —es Bekenntniß, priznanje město prisege.
Eidesurkunde, *f.* rotna, zakletna izprava, zakletnica.
Eidesverweigerung, s. Eidesablehnung.
Eideszuschiebung, *f.* uzvrata prisege, zakletve.
Eidgenoß, *m.* srotnik, suveznik; die —ssen, Švajcari.
Eidgenossenschaft, *f.* surota; Švajcarska, švajcarski savez.
Eidgetreu, *adj.* věran zakletvi; —, *adv.* po zakletvi, prisegi.
Eidhaft, *adj.* zaklet, zaročen.
Eidlich, *adj.* priežan; eine —e Angabe, (Aussage), prisegom potvrdjena izpovědka; —es Versprechen, obećaj pod prisegu; —, *adv.* — verpflichten, prisegom obvezati; — versichern, pod prisegu uvěravati, tvrditi.
Eidschwur, *m.* s. Eid.
Eidvergessen, *adj.* nemareći za zadatu
Eierabgabe, *f.* jajarina. [věru.
Eierapfel, *m.* (*Solanum Melonge*), patlidžan, bálandža.
Eierblätterschwamm, s. Eierschwamm.
Eierblume, *f.* s. Löwenzahn.
Eierbrod, *n.* kolač s jaji.
Eierchen, *n.* jajce; (*bot.*) zametak.
Eierdotter, *m.* žumanjak, žumance (žuvance), žujce, žutac.
Eierfladen, s. Eierkuchen.
Eiergelb, *n.* s. Eierdotter.
Eiergelb, *adj.* žut kao žumance.
Eiergerste, *f.* krupa od žumanca.
Eiergewächs, *n.* s. Eierapfel.
Eierhandel, *m.* trgovina s jajt; einen — treiben, trgovati s jaji.
Eierhändler, *m.* jajar.
Eierkäse, *m.* sir s jajt.
Eierkirsche, *f.* jajača(-trešnja).
Eierklar, s. Eiweiß.
Eierkleie, *f.* trop od žumanca.
Eierkrebs, *m.* rak-ikraš.
Eierkuchen, *m.* razlěvuša, baslamača; jajnik.
Eierkürbiß, *m.* (*Cucurbita ovifera*), tutlić.
Eierlegen, *n.* nesivo.
Eierlegend, *adj.* ein —es Huhn, nosilja.
Eierleiter, *m.* jajovod.
Eierlingsbaum, s. Elsebeerbaum.
Eierloch, *n.* (kokošje) gnězdo.
Eiermarkt, *m.* jajarski trg.
Eiernäpfchen, *n.* jajnica.
Eieröl, *n.* ulje od žumanca.
Eierpfanne, *f.* prosulja, tiganj (za jaja).

Digitized by Google

Eierpflaume, *f.* jajača (-šljiva).
Eierpilz, ſ. Eierſchwamm.
Eierplatz, ſ. Eierkuchen.
Eierring, *m.* kukavičje suze.
Eierrühr, *n.* pražetina, cvrčje, kajgana*.
Eierſack, *m.* jajavac [ločika.
Eierſalat, *m.* salata s jaji; glavičasta
Eierſchale, *f.* jajinja ljuska, lupina.
Eierſchmalz, ſ. Eierrühr.
Eierſchwamm, *m.* (*Agaricus Cantharellus*), lisica, paprenjak; (*Agaricus caesareus*), škripac.
Eierſtab, *m.* jajasti podglavak.
Eierſtaude, *f.* ſ. Tollapfel. [nica.
Eierſtock, *m.* jajnjak, jajaica; (*bot.*) plod-
Eierſtockband, *n.* jajnjakova vezica.
Eierſuppe, *f.* juha, polévka, čorba s jajci.
Eiertanz, *m.* ples izmedju jajah.
Eifer, *m.* gorljivost, revnost; in — gerathen, užestiti se; in heiligen — gerathen, planuti; der — für die Wahrheit, nastojanje oko istine; (Bemühung), trudba; vielen — zeigen, pomnjiv biti; eine Sache mit großem — betreiben, nastojati oko šta s velikom pomnjom; ſein — iſt abgekühlt, ohladnio je; ſich mit — voran machen, svojski prionuti za što.
Eiferer, *m.* gorljivac, revnitelj.
Eifergeiſt, ſ. Eiferſucht.
Eiferhitze, *f.* žestoki ljubomor.
Eiferig, ſ. Eifrig.
Eifern, *v. n.* für das Gute —, revnovati za dobro; gegen etwas —, vikati na što; (zürnen), prozliti se, gnjeviti se; (*aemulari*), takmiti se; (eiferſüchtig ſein), ljubomoran biti.
Eiferrede, *f.* gorljiva, žestoka beséda.
Eiferſucht, *f.* ljubomor; ſ. Neid.
Eiferſüchteln, *v. n.* ljubomorčiti.
Eiferſuchtfrei, *adj.* čist od ljubomora.
Eiferſüchtig, *adj.* ljubomoran
Eiferſüchtige, Eiferſüchtler, *m.* ljubomorac.
Eiferſuchtlos, ſ. Eiferſuchtfrei.
Eiform, *f.* lik od jaja; es hat eine —, nalik je na jaje.
Eiförmig, *adj.* jajast; —, *adv.* poput jaja.
Eifrig, *adj.* gorljiv, revnostan; (emſig), pomnjiv, marljiv.
Eigel, *m.* (*Ardea cinerea*), siva čaplja.
Eigelbeere, ſ. Heidelbeere.
Eigen, *adj.* vlastit, sobstven; mit meinen —en Augen, mojima očima; mit —er Hand, svojom rukom; es iſt ſein —er Wille geweſen, on sam je hotio; es iſt dein —er Schade, to je baš tvoja šteta; —er Wechſel, vlastita, sobstvena měnica; er hat —e Pferde, ima svoje konje; nichts —es beſitzen, neimati ništa svoga; —e Leute, ſ. Leibeigene; es iſt mein —, moje je; Einem etwas zu — geben, dati komu što; ſein —er Herr ſein, imati svoju slobodicu; es iſt dieſen Menſchen ſo —, ovi su ljudi svikli . .; ſich etwas — machen, prisvojiti si što; (*fig.*) naučiti što, priučiti se čemu; (beſonders), durch einen eigenen Boten ſchicken, po posebnom glasniku poslati; in —es Protokoll aufnehmen laſſen, zapisati učiniti u osobiti zapisnik; es iſt etwas ganz —es mit dieſer Sache, to je čudnovata stvar; ſ. Genau.
Eigenanſicht, *f.* svoja pomisao; ſ. Autopſie.
Eigenartig, *adj.* osobit, osobite vrsti.
Eigenbeliebig, *adj.* & *adv.* po svojoj volji.
Eigenberechtigt, *adj.* samosvojni, svoj.
Eigenberechtigung, *f.* samosvojnost, svojepravnost.
Eigenbote, *m.* posebni glasnik.
Eigenbrödler, *m.* inokosnik.
Eigendünkel, *m.* uznositost.
Eigendünkler, *m.* uznosit čověk; oholica.
Eigengehörig, *adj.* das dem Lehrer —e Haus, učiteljeva kuća.
Eigengewalt, *f.* prisvojena vlast.
Eigengier, ſ. Selbſtſucht.
Eigengut, *n.* svojina; ſ. Allodium.
Eigenhandel, *m.* Eigenhandlung, *f.* trgovina svojna i. svoje robe.
Eigenhändig, *adj.* & *adv.* —e Unterſchrift, svojeručan podpis; — ſchreiben, svojom rukom pisati.
Eigenhandlung, *f.* ſ. Eigenhandel.
Eigenheit, *f.* osobina.
Eigenheitlich, *adj.* osobinski.
Eigenheitswort, *n.* priděvnik.
Eigenhörig, ſ. Leibeigen.
Eigenhülfe, *f.* svoja pomoć; svojevoljna pomoć.
Eigenhirt, *m.* osobni pastir, čobanin.
Eigenleibig, ſ. Idiopathiſch.
Eigenliebe, *f.* samoljubje.
Eigenliebig, *adj.* samoljuban.
Eigenlob, *n.* hvala samoga sebe; — ſtinkt, tko se hvali, sam se kvari.
Eigenmacht, *f.* samovolja, samosilje.
Eigenmächtig, *adj.* samovoljan, samosilan.
Eigenmächtigkeit, *f.* samovoljnost, samosilnost; er hat ſich eine — wider ihn erlaubt, samovoljno je s njim postupao.
Eigenmittel, *n.* osobito sredstvo, osobiti lěk.
Eigenname, *m.* vlastito, sobstveno ime.
Eigennutz, *m.* koristohlepje, pohlepa za (svojom) korišću; lakomost; sebičnost.
Eigennützig, *adj.* koristohlepan, pohlepan za (svojom) korišću; er iſt ſehr —, svagdě samo svoju korist gleda; — handeln, raditi za svoju korist.
Eigennützige, *m.* koristnjak, koristar.
Eigennützigkeit, *f.* pohlepnost za korišću.
Eigennutzlos, *adj.* ein —er Menſch, čověk nehlepeći samo za svojom korišću.
Eigenpoſt, ſ. Extrapoſt.
Eigenrache, ſ. Selbſtrache.

Digitized by Google

Eigenrichterſchaft, *f.* sudjenje svoje pre.
Eigenruhm, *m.* ſ. Eigenlob.
Eigens, *adv.* osobito; durch einen — abgeſchickten Boten, posebnim glasnikom; — auftragen, naročito naložiti; — ihm, baš samo njemu.
Eigenſchaft, *f.* svojstvo; jedes Ding hat ſeine beſondere —, svaka stvar ima svoju narav; (Beſchaffenheit), kakvoća; narav; (Würde), dostojanstvo.
Eigenſchaften, *v. n.* er iſt dazu nicht geeigenſchaftet, nije za to.
Eigenſchaftlich, *adj.* svojstveni.
Eigenſchaftstabelle, ſ. Qualificationstabelle.
Eigenſchaftswort, *n.* priděvnik, pridavnik.
Eigenſchaftszeichen, *n.* znak.
Eigenſchrift, ſ. Autographie.
Eigenſinn, *m.* tvrdoglavost, jogunluk*.
Eigenſinnig, *adj.* tvrdoglav, svoje glave, jogunast; ein —er Menſch, tvrdoglavac.
Eigenſinnige, *m.* tvrdoglavac, jednoumac, jogunica.
Eigenſucht, ſ. Egoismus.
Eigenthätig, ſ. Eigenmächtig.
Eigenthum, *n.* svojina, (vlastništvo); das iſt mein —, to je moje, to je moje dobro; das iſt der Gemeinde ihr —, to je občinsko; ein — haben, beſitzen, imati imutak; getheiltes —, poděljena svojina; gemeinſchaftliches —, zajedin *f.*; zajednica.
Eigenthümer, *m.* vlastnik, gospodar.
Eigenthümerin, *f.* vlastnica.
Eigenthümlich, *adj.* etwas — beſitzen, poseđovati što; das Haus gehört ihm nicht —, to nije njegova kuća; ein —es Gut fordern, svoje dobro iskati, tražiti; —e Schwere, posebna (sobstvena) težina; es hat eine —e Form, osobita je oblika.
Eigenthümlichkeit, *f.* osobitost; osobina.
Eigenthumsherr, ſ. Eigenthümer.
Eigenthumsklage, *f.* tužba o svojini.
Eigenthumsrecht, *n.* pravo svojine.
Eigenthumsſicherheit, *f.* sěgurnost, bezbědnost imovine.
Eigenthums = Übertragung, *f.* prěnos svojine.
Eigentlich, *adj.* ſ. Eigenthümlich; die —e Bedeutung des Wortes, pravo značenje rěči; —, *adv.* napravac, naročito; — hätteſt du es nicht ſagen ſollen, pravo govoreć nebi bio imao toga kazati; — iſt er der Lehrer, uzevši upravo on je učitelj; was der Kläger — begehrt, što tužitelj upravo traži.
Eigenwille, *m.* svoja volja; samovolja.
Eigenwillig, *adj.* svojevoljan; samovoljan.
Eigenwürde, *f.* die — geſtattet ihm es nicht, toga nepodnosi njegova čast, njegovo dostojanstvo.
Eigeſtalt, ſ. Eiform.
Eignen, *v. a.* ſich —, (zueignen), svojiti, prisvojavati si (što); —, *v. n.* das eignet und gebührt mir, to mene ide, to meni patri; (taugen), die That eignet ſich zum Verbrechen, dělo je podobno za zločin; er eignet ſich dazu nicht, on nije (sposoban) za to; on nevalja za to.
Eigner, ſ. Eigenthümer.
Eihaut, *f.* zastirka zametka.
Eikern, *m.* jezgra zametka.
Eiland, *n.* ſ. Inſel.
Eiländer, ſ. Inſulaner.
Eilbote, *m.* tekić, teklić, ulak, brzotečа.
Eilbotendienſt, *m.* služba teklića, ulaka itd.
Eilbotſchaftlich, *adv.* po tekliću.
Eilbrief, *m.* silno pismo.
Eile, *f.* hitnja, pospěh; žurba; es hat keine —, neima preše, spreše; nije sile; ich habe —, hiti mi se; ich habe keine —, nije mi dotuge nijedne; in —, na pospěh, u hitosti, na brzo, trkmice; etwas in — verfertigen, na brzu ruku što uraditi.
Eilen, *v. n.* (ſchnell gehen), hitěti, hitati, pospěšiti, spěšiti; einem zu Hülfe —, poteći komu u pomoć; er eilte dahin, pohitio je tamo; eile zu mir! bržaj k meni, brže k meni! eilet! pohitajte! eile Tag und Nacht, hitro hitaj i noći i dnevi; er muß —, sila preša, mu je; ſeinem Verderben entgegen —, letěti u propast; (ſchnell verrichten), žuriti se, brzati, nagliti; eile! uskori! bržaj! (spr.) eile mit Weile, suvišnja preša miša nelovi; ko polako ide prije doma dodje; ko lagano ide, dalje će otići; die Zeit eilt, vrěme leti; ſich —, ſ. Beeilen, ſich.
Eilend, *adj.* spěšan, brz; —s, *adv.* na brzo, na pospěh, brže; — kommen, dohitěti.
Eiler, *m.* brzac, brzić.
Eilf, ſ. Elf.
Eilfertig, *adj.* brz, pospěšan; — ſein, prešiti, brzati, žuriti se, nagliti.
Eilfertigkeit, *f.* naglost, žurba, pospěšnost.
Eilflug, *m.* brzi let.
Eilgewohnt, *adj.* vičan hitnji.
Eilgut, *n.* brzovoznina.
Eilig, *adj.* prešan, spešan; ich bin ſehr —, hiti mi se; —, *adv.* naglo, brzo; —ſt, *adv.* brže, što se brže može.
Eilinie, ſ. Ellipſe.
Eilmarſch, *m* brzi hod; in Eilmärſchen kommen, podvostručenim hodom; in Eilmärſchen gehen, ubrziti hod.
Eilpoſt, *f.* ſ. Eilwagen.
Eilpoſtreiter, *m.* brzojezdac.
Eilſchreiben, *n.* silno, prešno pismo.
Eilwagen, *m.* brzovoz.
Eilweilen, *v. n.* polako se žuriti.
Eilzug, ſ. Eilmarſch.

Digitized by Google

Eimer, *m.* vědro; (Maß), vědro, akov,
Eimerfaß, *n.* akovče. [barilo.
Eimerig, *adj.* ein —es Faß, akovče; zehn —es Faß, desetorka, desetakinja, bačva od deset vědarah, akovah.
Eimerkette, *f.* lanac od vědra.
Eimerweise, *adv.* na vědra.
Eimund, *m.* ušće zametka.
Ein, eine, ein, *num.* jedan; —er d. Zeugen, jedan svědok; meine —e Schwester iſt geſtorben, jedna mi je sestra umrla; in —em fort, neprestano; unter —em, zajedno, k jednu; er iſt —er von den Erſten, od prvih je.

Ein, *adj.* jedan; der —e gibt, der Andere gibt nicht, tko da, tko neda; —s ums Andere, jedno s drugim; —er will dieß der Andere jenes, něki hoće ovo, něki ono; koji hoće ovo, koji ovo; der —e ſingt, der Andere tanzt, nětko pěva, nětko igra; —s nach dem Andern, jednu po jednu; —er nach dem Andern, jedan za drugim; sustupice.

Ein, *pron.* es möchte —er ſagen, kazat će tko; ſie haben —e Krankheit, imaju istu bolest? was für —er? kakov? irgend —er, itko, tkogod; ſolch' —e Freude, tolika radost.

Ein, *art.* (wird gewöhnlich gar nicht überſetzt, ponajviše se neprovodi) es war einmal —e Zeit, bilo je vrěme; — Haufen Steine, hrpa kamenja; wenn du noch keinen Löwen geſehen haſt, ſo ſollſt du heut —en ſehen, ako jošte nisi vidio lava, vidět ćeš ga danas; an — löbliches Kreisamt, slavnomu županijskomu (okružnomu) uredu; ſchieben Sie es nur noch — vierzehn Tage auf, samo to još odgodite za jedno četrnaest danah. [do god.
Ein, *prp.* Jahr aus Jahr —, od god
Einachſig, *adj.* (*min.*) jednoosan.
Einackern, *v. a.* zaorati, zaoravati.
Einaddiren, *v. a.* pribrojiti.

Einander, *adv.* ſie hindern —, jedan drugoga prěči; ſie lieben —, ljube se; an — ſtoßen, udariti jedan o drugoga (jedno o drugo); aus — reißen, razkinuti; aus — gehen, razići se, razstati se; Alle mit —, svi listom, sve sebice.

Einängſtigen, *v. a.* einem das Trinken —, navaliti, scorlati na koga da pije.
Einankern, *v. a.* zakotviti, zasidriti.
Einantworten, *v. a.* predati, uručiti.
Einantwortung, *f.* predaja, predavanje.
Einantwortungs-, (in Zuſ.), predajni.
Einantwortungsdecret, *n.* predajna odluka.
Einantwortungs-Urkunde, *f.* predajnica, predajna dokaznica, izprava.
Einantwortungs-Verordnung, *f.* predajna naredba.

Einarbeiten, *v. a.* er kann mir die Koſten nicht —, neći mi moći zaraditi trošak; ſich —, uvěštiti se u radu, poslu.
Einarmig, *adj.* jednoruk, sakat, bogaljast; —er Hebel, jednokraka poluga.
Einarten, *n. a.* die Neigung zum Böſen iſt der menſchlichen Natur eingeartet, sklonost na zlo prirodjena je čověčjoj naravi.
Einartig, *adj.* jedne vrsti, struke, fele; jednovrst.
Einäſchern, *v. a.* upepeliti, spepeliti; eine Stadt —, popaliti grad; (beizen), zalužiti (n. p. kože); (*theol.*) opepeliti, pepeliti.
Einäſcherung, *f.* (einer Stadt), pogor; (Beizen), lužnja.
Einathmen, *v. a.* udisati, dihati; u se vući; (*poët.*) upijati.
Einätzen, *v. a.* eine Zeichnung in Glas —, ujesti nacrtak u staklo.
Einauge, *m.* jednoočac; (ver.) ćoro, ćoravac.
Einäugeln, ſ. Äugeln.
Einäugen, ſ. Okuliren.
Einäugig, *adj.* jednook; (ver.) ćorav; — werden, oćoraviti.
Einback, *m.* jednopek.
Einbacken, *v. a.* upeći.
Einballen, *v. a.* smotati u denjak i. buturu; sbuturiti.
Einballig, *adj.* —e Stiefel, čizme na jednu no gu.
Einballung, ſ. Einballage.
Einbalſamen, Einbalſamiren, *v. a.* omazati dragomašću, balsamom.
Einband, *m.* vez, kore.
Einbandbahle, *f.* knjigarsko šilo.
Einbändig, *adj.* —e Geſchwiſter, polubraća, polusestre; braća, sestre po otcu i. po materi.
Einbanſen, *v. a.* spraviti u parmu (n. p.
Einbau, *m.* utvrda (obale). [žito).
Einbauen, *v. n.* die Bienen haben hier eingebaut, ovdě su se pčele ustanile; —, *v. a.* ugraditi; potrošiti gradeć; uložiti, metnuti u gradnju.
Einbeere, *f.* (*Paris quadrifolia*), krstac, vranjino oko.
Einbeeren, *v. a.* jerabike naměstiti u pruglo.
Einbefehlen, *v. a.* zapovědju utěrati.
Einbegleiten, *v. a.* ein Geſuch —, propratiti molbenicu.
Einbegleitung, *f.* proprata.
Einbegleitungsbericht, *m.* propratno izvěšće, propratnica.
Einbegreifen, *v. a.* priračunati; die alte Schuld mit einbegriffen, zajedno sa starim dugom; das iſt ſchon mit einbegriffen, to se već pod ostalim razuměva.
Einbegriff, *m.* mit —, zajedno sa . . .

Digitized by Google

Einbehalten, *v. a.* zaustaviti, zadržati.
Einbeinig, *adj.* jednonog, jednokrak.
Einbeinige, *m.* jednonožac.
Einbeißen, *v. a.* zagrizti, ugrizati; (von Salzen), ujesti se, ugrizti se; ſich —, *v. r.* ugrizti se.
Einbeizen, *v. a.* zalužiti; (b. Köch.), zaváriti.
Einbekennen, *v. a.* priznati, pripoznati; poznati (dug).
Einbekenntniß, *n.* pripoznaja.
Einbekommen, *v. a.* dobiti, primiti.
Einberichten, *v. a.* prijaviti (komu).
Einberufen, *v. a.* dozvati; (v. Mehr.), sazvati, sazivati.
Einberufung, *f.* sazivanje, saziv.
Einberufungsedict, *n.* sazivnica.
Einbeſcheren, ſ. Beſcheren.
Einbeten, *v. a.* molitvom uspavati.
Einbetteln, *v. a.* naprositi; ſich —, *v. r.* uprositi se, umoljakati se.
Einbetten, *v. a.* posteljati, postrěti (komu); ſich —, *v. r.* posteljati si, postrěti si (gdě).
Einbettig, *adj.* jednoložni.
Einbeuchen, *v. a.* zalužiti.
Einbeugen, *v. a.* ugnuti, uginjati, ugibati.
Einbeuteln, *v. a.* das Geld —, sasuti, metnuti novce u kesu.
Einbeziehen, *v. a.* uzeti (k čemu), uračunati (u što); die Koſten nicht einbezogen, neračunajuć ovamo troška; bez troška.
Einbezirken, *v. a.* zakotariti.
Einbiegen, *v. a.* ugnuti, ugibati; uvinuti; (nach unten b.), prignuti, skučiti, previnuti; die Knie —, podviti koléna; —, *v. n.* rechts —, zakrenuti desno; ſich —, *v. r.* ugnuti se, prignuti se.
Einbiegung, *f.* (Handlung), ugibanje, prigibanje; (Stelle), ugib, prigib.
Einbilden, *v. a.* uvrtěti komu što u glavu, nabiti komu glavu; ſich —, *v. r.* (vorſtellen), das konnte ich mir wohl —, to sam mogao pomisliti; (ſich eine falſche Vorſtellung machen), prividěti, prividjati, utvoriti si, utvarati si; ein eingebildetes Glück, utvorena, umišljena sreća; (dünkelhaft ſein), er bildet ſich ein, ubio si je u glavu; er bildet ſich viel ein, mnogo drži na sebe; ein eingebildeter Menſch, ſ. Dünkelhaft; darauf braucht er ſich eben nichts einzubilden, tim neka se neponosi.
Einbilder, ſ. Fantaſt.
Einbilderiſch, *adj.* ponosit; ohol.
Einbildling, *m.* oholica.
Einbildung, *f.* pomisao; (falſche Vorſtellung), prividjanje, privid, utvara; er lebt in der —, sve si utvara koješta; (Hochmuth), ponos, oholost; voller — ſein, propinjati se, uznositi se, mnogo držati na sebe.
Einbildungskraft, *f.* razmniva, utvornost.
Einbildungskrank, *adj.* bolestne razmnive.
Einbildungskrankheit, *f.* bolest razmnive.
Einbindegeld, *n.* povojnica.
Einbinden, *v. a.* zavezati, zavezivati; den Kopf —, povezati glavu; ſich den Kopf —, povezati se; ein Buch —, svezati knjigu; ſ. Einſchärfen; (dem Pathen —), dati povojnicu, dar.
Einbiſchen, *v. a.* ein Kind —, ušikati děte.
Einbitten, *v. a.* namoliti (čega); ſich —, *v. r.* umoliti se.
Einbittern, *v. a.* ugorčiti.
Einblaſen, *v. a.* puhati, puhnuti (u što); Luft — in die Blaſe, napuhati, naduti měh; ins Ohr blaſen, prišapnuti; (ein Kartenhaus —), puhnuti.
Einbläſer, *m.* prišaptač, prišaptaja.
Einblatt, *n.* (*Parnassia palustris*), tolija barovita; ſ. Maiblume; Schlangenzunge.
Einblätterig, *adj.* jednolist, jednolistan; —er Kelch, sulapna čaška; (Blumenkrone), sulatičan.
Einblauen, *v. a.* pripraviti modrilo.
Einbläuen, *v. a.* die Wäſche —, pomodriti rubeninu, rublje; (durch Schlagen —), batinom utěrati.
Einblicken, *v. a.* zaglednuti, zagledati (u što).
Einblinden, *v. a.* eingeblindete Säule, slěpi stup.
Einblocken, *v. a.* metnuti u kladu.
Einblöcken, *v. a.* pribuknuti (komu što).
Einblumig, *adj.* jednocvětan.
Einbluten, *v. a.* krvaviti, skrviti.
Einbohren, *v. a.* uvrtěti, zavrtěti; zavrćivati; Löcher —, povrtati rupe; ſich —, *v. r.* uvrtěti se.
Einbohrer, *m.* uvrtalac.
Einbohrig, *adj.* jedanput vrtan, bušen.
Einborden, *v. a.* ukrcati.
Einbraten, *v. n.* upeći se, upicati se; —, *v. a.* napeći.
Einbrauen, *v. a.* navariti (piva).
Einbrechen, *v. n.* das Eis iſt eingebrochen, led se je provalio i. prolomio; die Nacht bricht ein, noć je prihvatila, mrak se hvata; mit — der Nacht, pod noć, pod mrak, pod večer; die Kälte bricht zu ſchnell ein, zima je okrenula, obrnula; zima je podranila; es brechen allerlei Unordnungen ein, svakojaki nemir mah uzima; die Diebe ſind eingebrochen, tati, kradljivci su obili, razbili kuću; die Reiterei brach in den Feind ein, konjica (konjadija) je usrnula, ugreznula i. ugazila u neprijatelja; —, *v. a.* ein Haus —, razgraditi, porušiti kuću; die Thüre —, provaliti, razbiti vrata.
Einbrecher, *m.* provalijaš; (v. Dieben), razbojnik, obijač.
Einbreiten, *v. a.* prvi put metati (kože u lug).

Digitized by Google

Einbrenne, *f.* zaprška, zapražka, podprig.
Einbrennen, *v. n.* prožeći; —, *v. n.* ein Zeichen —, žigosati; Futter —, popariti krmu; (b. Köch.) zapražiti, zaprživati, prižgati; (ein Faß), zakaditi bure, bačvu; eingebrannte Suppe, *s.* Einbrennesuppe; ſich —, *v. r.* uprživati se, sprživati se.
Einbrennesuppe, *f.* prožgana, zapržena juha (čorba).
Einbringen, *v. a.* uněti, unositi; das Getreide —, spraviti žito; Waaren —, uvoziti robu; das Verſäumte —, nerad, nedělo nadoknaditi; (erſetzen), nadoknaditi, nadoměstiti; eine Klage —, predati tužbu (sudu); einen Verbrecher —, dovesti, dopratiti zločinca; ſeine Handlung bringt ihm viel ein, njegova mu trgovina mnogo donosi; einen Geſellen —, preporučiti (majstoru) dětića (kalfu); eine Forderung —, iztěrati, naplatiti tražbinu, dug; eingebrachte Fahrniſſe, unešene pokretnine; eingebrachtes Gut, donosbina.
Einbringlich, *adj.* iztěriv, naplatan, naplativ; er hat —e Schulden, njegovi se dugovi mogu iztěrati, naplatiti.
Einbringlichkeit, *f.* naplatnost, iztěrivost.
Einbringung, *f.* unošenje, unos; uvoženje, uvoz; (der Klage), predaja; (der Verbrecher), pohvata, (zločinacah); (Zahlung), naplata. [ljenje.
Einbrocke, *n.* drobljen, podrobac, drob-
Einbrocken, *v. a.* nadrobiti, udrobiti, zadrobiti, podrobiti, drobiti; (ſpr.) was er eingebrocket hat mag er auch ausëſſen, kako udrobi, onako i kusaj; er hat etwas einzubrocken, ima šta u zube.
Einbröſeln, *v. a.* namrviti.
Einbruch, *m.* (der Decke), provala, prolom; (der Diebe), obijanje, razbijanje (kućah), oboj, razbojstvo; —der Nacht, mrak, beim — der Nacht, kad noć prihvati, pod noć, pod mrak; er kam vor — der Nacht, došao je za vida, prije mraka; — des Feindes, provala.
Einbruchdiebſtahl, *m.* kradja uz razbojstvo.
Einbruchpoſtamt, *n.* ulazna pošta.
Einbruchſtation, *f.* ulazna postaja.
Einbrüderig, *adj.* jednobratan.
Einbrüdern, *v. a.* primiti u red; ſich —, *v. r.* stupiti u red, bratovštinu.
Einbrühen, *v. a.* spariti, popariti.
Einbucken, *v. a.* podšiti.
Einbüffeln, *v. a.* ubiti u glavu.
Einbug, *m.* zagib. [bačvu.
Einbühnen, *n. a.* ein Faß —, zakiseliti
Einbummen, *v. n.* bubnuti (u što).
Einbündeln, *v. n.* svezati u svežanj.
Einbürgern, *v. a.* pogradjaniti; er iſt dieſem Lande ſchon lange eingebürgert, on je već oddavna državljanin ove zëmlje; ein Wort —, podomaćiti rěč; ſich —, *v. r.* postati gradjanin, državljanin.
Einbürgerung, *f.* pogradjanjenje; pogradjanstvo; er hat um — angeſucht, moli da ga pogradjane.
Einbürgerungs-Erklärung, *f.* proglašenje za gradjanina, državljanina.
Einbürſten, *v. a.* učetkati, ukefati.
Einbuſen, *m.* zatok.
Einbuße, *f.* gubitak, šteta, kvar.
Einbüßen, *v. a.* izgubiti, štetovati; Augen —, oslěpiti; ſein Leben —, izgubiti glavu; ſeinen ehrlichen Namen —, izgubiti dobar glas.
Eindachen, *v. a.* postrešiti.
Eindachung, *f.* postreha, pokrivanje (kuće).
Eincaſſiren, *v. a.* iztërati, naplátiti (dug); einen Wechſel —, primiti za měnicu novce.
Eincaſſirung, *f.* iztěrivanje, naplata; (Wechſ.) primanje novacah (za měnicu); ich erſuche Sie um —, molim Vas da primite novce za . . .
Eindämmen *v. a.* ogatiti, ograditi; zagatiti.
Eindämmung, *f.* ogaćivanje; ogat; (Land), podjažnica. [(u što).
Eindampfen, *v. n.* pušiti se, dimiti se
Eindämpfen, *v. a.* einen Vogel —, pticu utamničiti.
Eindecken, *v. a.* das Dach —, (mit Stroh), pošiti krov; (mit Ziegeln), pocrěpiti krov; Weinſtöcke —, zagrnuti vinograd.
Eindeichen ſ. Eindämmen.
Eindenken, ſ. Eingedenk ſein.
Eindeutig, *adj.* jednoga značenja.
Eindichten, *v. a.* das hat er nur eingedichtet, samo je izmislio, da je to u tome.
Eindicken, *v. a.* sgustiti, ugustiti.
Eindienen, *v. n.* uvěžbati službu.
Eindingen, *v. a.* uklopiti u pogodbu; pogoditi uza što.
Eindorren, *v. n.* sasušiti se, osušiti se.
Eindörren, *v. a.* nasušiti, usušiti.
Eindrang, *m.* navala, uriv; (das Eindringen), guranje, turanje; ſ. Eindruck.
Eindrängen, *v. a.* ugurati, uturati, utrpati, ſich —, *v. r.* uturati se, trpati se, gurati se u . .; (mit Worten), utrčati se, uplákati se; ſich in ein Amt —, utisnuti se u službu.
Eindrechſeln, *v. a.* utočiti.
Eindrehen, *v. a.* uvrnuti, usukati; den Zapfen —, zavrnuti čep.
Eindreſchen, *v. a.* umlatiti; eine Thür —, razbiti vrata.
Eindrillen, *v. a.* uvrtěti svrdlićem.
Eindringen, *v. a.* urivati, probijati; upiti se, upijati se; der Feind drang auf uns ein, neprijatelj je na nas navaljivao; der Feind konnte nicht

Digitized by Google

in die Stadt —, neprijatelj nije mogao u grad prodrěti; das Waſſer dringt ein, voda probija u . . ; das Waſſer dringt ins Haus, zaléva voda u kuću; in die Natur der Gedanken —, proučiti narav mislih.

Eindringlich, *adv.* živo; — ſprechen, živo govoriti, prodirati besědom do srca.

Eindringlichkeit, *f.* živost.

Eindringling, *m.* ugnjelica, utoskalo, uljez, pripuz.

Eindringung, *f.* prodiranje, prodir; pro-

Eindruck, *m.* utiskivanje, utis; utisak; der Knochen hat einen —, ima jamica na kosti; (*fig.*) dirnuće, dir, trag, (upečatljenje), das machte auf ihn keinen —, to ga nije dirnulo; das machte auf ihn geringen —, to ga je slabo dirnulo.

Eindrucken, *v. a.* utiskati, utištiti, (upečatiti), uštampati.*

Eindrücken, *v. a.* utisnuti, utištiti; potisnuti; natiskati u . . ; (— u. zerbrechen), provaliti, prokinuti; (ein Ei) sgnječiti; (*fig.*) ſein Bild iſt meinem Herzen eingedrückt, njegova mi se slika u srce upila; ſo drückt es ſich dem Gedächtniſſe tiefer ein, tako to člověk bolje utuvi i. utubi; (*bot.*) ein eingedrücktes Blatt, zapovrnut list.

Eindrücklich, *adj.* dirajući.

Eindudeln, *v. a.* ušikati, ududati.

Eindüften, ſ. Parfumiren.

Eindünſten, *v. a.* napariti.

Eindupfen, ſ. Eintüpfen.

Einebnen, *v. a.* uravniti, poravniti.

Eineggen, *v. a.* zadrljati, zazubljati.

Eineiig, *adj.* jednojajat; der —e, jednojajac.

Einen, *v. a.* ujediniti, izjediniti; ſich —, *v. r.* sjediniti se, sdružiti se.

Einengen, *v. a.* suziti, zauziti, uziti, stěsniti; (*fig.*) stisnuti, stegnuti.

Einenger, ſ. Condenſator.

Einer, *num.* ſ. Ein.

Einer, *m.* jedan, jedinac.

Einerbigen, *v. a.* pokopati, ukopati, po-

Einerlei, *adj.* jednak; — Meinung ſein, iste misli biti; (v. derſelben Art), iste vrsti, jedne vrsti; dir iſt es —, tebi je sve jedno; das ewige —, sve jedno te jedno.

Einerleiheit, *f.* Einerleiſein, *n.* jednakost; ſ. Congruenz.

Einernten, *v. a.* požeti, spraviti žito. ſ. Einfechſen; Lob —, pohvalu steći.

Einerſeits, *adv.* s jedne strane; u jednu ruku.

Einestheils, *adv.* stranom, od česti.

Einexerciren, *v. a.* uvěžbati, uvěštiti.

Einfach, *adj.* jednovit, jednostavan, jednostruk; (*gram.*) jednina; jednobrojnik; eine —e Kleidung, prosta odéća; —er Menſch, priprost, priprostan čověk, priprostnik.

Einfächerig, *adj.* jedno-pregradan, jednoga pregradka.

Einfachheit, *f.* jednovitost, jednostavnost, jednostručnost; (*fig.*) prostota; priprostina.

Einfädeln, *v. a.* (einen Faden —), uděnuti, uděsti, uděvati, uvraziti, uvrzti, (konac u iglu); (*fig.*) osnovati; prirediti; zamésti.

Einfahren, *v. a.* uvezti, uvoziti; das Getreide —, svoziti, uvoziti žito; eingefahrne Pferde, konji vozki, znadući voziti; ſich —, *v. r.* učiti se voziti; eine Bude —, razvaliti daščaru s koli; — *v. n.* uvezti se, uvoziti se; (*mont.*) spustiti se, ulězti; in den Hafen —, uči u luku; mit der Hand —, mašiti se rukom (u što).

Einfahrer, *m.* (*mont.*) prigledač.

Einfahrt, *f.* uvoz; bei der — in die Stadt, ulazeć u grad; (*mont.*) spuštanje; (Ort), ulaz, ulazak; die — des Hafens, vratlo i. ždrělo od luke; die — eines Hauſes veža.

Einfall, *m.* upad; der — der Klinke, zahvatanje kljuke i. kuke; der — des Hauſes, provala, srušaj, srušenje kuće; feindlicher —, neprijateljska navala, provala, neprijateljski napad, usrt; (Gedanke), domisao, došět; ein herrlicher —! baš si se došětio; wie kamſt du auf den —? kako ti je to na um palo? — des Lichtes, ulaz světla.

Einfallen, *v. n.* upasti, upadati, pasti u . . ; (einſtürzen), srušiti se; (v. d. Klinke), zahvatati; (*mus.*) mit der Stimme —, uhvatiti glas; (in die Rede fallen), zakršiti (komu) réč; uletiti, utěcati se u réč; presěći govor; das —de Licht, ulazeće, udarajuće světlo; es fällt Kälte ein, udarila, okrenula je studen i. zima; er redet wie es ihm einfällt, govori što mu na usta dodje; es iſt mir ein gutes Mittel eingefallen, došětio i. domislio sam se dobromu sredstvu; es fällt mir ein, teknu me um; es will mir nicht —, nedolazi mi u pamet, nepada mi na um; was iſt ihm eingefallen? kuda mu pamet? što ga je snašlo? ſich etwas — laſſen, pomisliti na što? es iſt mir gar nicht eingefallen, nije mi bilo na kraj pameti; (v. Feinde), provaliti; udariti (u zemlju); eingefallene Augen, izpite oči; (im Geſichte —), obhrdjati, izgubiti se, spasti u licu; eingefallene Erzgrube, rudište; die Vögel fallen ein, ptice padaju (na gumno); ſ. Eintreffen.

Einfallhaken, *m.* zapadka.

Einfällig, *adj.* upadajući; padajući u . . .

Digitized by Google

Einfallklinke, *f.* zahvatka.
Einfalls- (in Zuſ.) upadni.
Einfallsloth, *n.* komica.
Einfallspunkt, *m.* udarište.
Einfallswinkel, *m.* udarni kut.
Einfalt, *f.* prostota, priprostina; ſ. Einfältigkeit.
Einfalt, *m.* ſ. E—spinſel.
Einfalteln, *v. a.* naborkati.
Einfalten, *v. a.* nabrati, naborati.
Einfaltig, *adj.* jednoboran.
Einfältig, *adj.* (einfach), jednovit, jednostavan, jednostruk; die —e Natur, priprosta priroda; mit —em Herzen, bezazlenim srcem; (dumm), benav, benast, blesast; sulud; nedotupavan; ein —er Menſch, ſ. Einfaltspinſel; — werden, obenaviti.
Einfältigen, *v. a.* ujednostručiti, ujednostaviti.
Einfältigkeit, *f.* suludost; nedotupavnost; ſ. Dummheit.
Einfaltspinſel, *m.* bluna, blesan, bena, suludnjak, tikvelj, zvekan; (*Pelecanus piscator*), nejasit-ribar.
Einfalzen, *v. a.* nautoriti.
Einfangen, *v. a.* uloviti, uhvatiti; mit einer Mauer —, obzidati; mit einem Zaune —, ograditi, oplotiti; (*mont.*) zagrabiti, zahvatiti; — *v. n.* (wdm.) zagrizti.
Einfangeſchaufel, *f.* zahvatulja.
Einfarbig, *adj.* jednomanjast, jedne masti, boje.*
Einfaßband, *n.* obtok.
Einfaſſen, *v. a.* uhvatiti; Getreide —, sipati, nasipati žito (n. p. u vreće), Bier —, ſ. Faſſen; das Bild mit einem Rahmen —, okviriti sliku; ein Blumenbeet —, obrubiti cvětnjak; ein Kleid mit einem Bande —, obtočiti, okolomatiti; (mit einer Schnur), ogajtaniti; den Stein in Gold —, okovati (dragi) kamen u zlato; mit einem Saume —, porubiti, obrubiti; mit einer Mauer —, obzidati; mit einem Zaune —, ograditi, oplotiti; mit geflochtener Arbeit —, oplesti.
Einfaßtreſſe, *f.* resa za obtok.
Einfaſſung, *f.* ogradjivanje, kolomaćenje; (Sache), ograda; obrub, kolomat; eines Kleides, rub, obšav; (ein. Brunnens), grlo; (ein. Bildes), okvir; (ein. Edelſteines), okov,; (des Mehlſteines), obod.
Einfatſchen, *v. a.* poviti, povijati.
Einfaulen, *v. a.* ugnjiti, zagnjiti.
Einfechſen, *v. a.* uhvatiti, nabrati.
Einfedern, ſ. Befedern.
Einfehmen, *v. a.* Schweine —, těrati krmad u žir.
Einfeilen, *v. a.* zapiliti, upiliti.
Einfeilung, *f.* upilak.
Einfeſſeln, *v. a.* poputati, sputiti; okovati (u gvoždje).
Einfetten, *v. a.* omastiti, salom namazati.
Einfeuchten, *v. a.* navlažiti, nakvasiti, skvasiti; pokropiti.
Einfeuern, *v. a.* naložiti, razgrijati (peć).
Einfiedeln, *v. a.* ein Stück —, naučiti guslati pěsmu; in den Schlaf —, guslanjem uspavati.
Einfinden, ſich, *v. r.* naći se; ſich zur rechten Zeit —, doći, dolaziti na vrěme; der Schlaf will ſich bei ihm nicht —, neće sanak da se nadje; nemože zaspati.
Einfitzen, *v. a.* upiliti.
Einflechten, *v. a.* uplesti, upletati; Blumen in den Kranz —, cvěće u věnac uviti, uvijati, ukititi, uplićati; ſich —, *v. r.* upletati se, usijati se, uplakati se.
Einflecken, ſ. Beſchmutzen.
Einfleiſchen, *v. a.* ein eingefleiſchter Teufel, živi vrag; ein eingefleiſchter Deutſcher, zatucani, okoreli Němac, (ver.) Švaba.
Einflicken, *v. a.* ukrpiti, prikrpiti; ſich bei einem —, *v. r.* prišabaniti se, prišljuniti se, prišumati se.
Einfliehen, *v. n.* uletěti, ulětati.
Einfließen, *v. n.* utěcati, teći u . . .; da wo die Save in die Donau einfließt, na utoku Save u Dunav; (*fig.*) (in eine Caſſe), dolaziti (u pěneznicu); ſ. Einfluß haben.
Einflößen, *v. a.* Milch —, mlěkom zaliti (koga); zamlaziti mlěko (komu); (*fig.*) udahnuti; Liebe zur Tugend —, ucěbiti ljubav kreposti; Ehrfurcht —, probuditi štovanje (u kom); Muth —, ſ. Ermuthigen.
Einflößung, *f.* uljevanje, uljev; (*fig.*) ucěpljivanje; — des Muthes, hrabrenje, bodrenje.
Einflöten, *v. a.* uspavati pištalom.
Einflüchten, *v. n.* utoći u . . .
Einflug, *m.* ulětanje, ulět; ſ. E—loch.
Einflügelig, *adj.* jednokrili.
Einflugloch, *n.* leto.
Einfluß, *m.* utěcanje; (eines Fluſſes), utok; (*fig.*) uticaj; (vlijanje, upliv); — der Sterne, moć i. dělovanje zvězdah; eine Sache von —, vrlo važna stvar; — haben, ausüben, utěcati, zasěcati, dělovati; das hatte gar keinen — auf meinen Entſchluß, to me nije ni malo krenulo na moju nakanu; er hat vielen — bei Hofe, mnogo može kod dvora; er iſt ein Mann von großem Einfluſſe, on može mnogo; ſ. Wirkung.
Einflußloch, *n.* ždrělo.
Einflußnahme, *f.* utěcanje, uticaj.
Einflußreich, *adj.* uzmožan, važan; er iſt ein —er Mann, on može mnogo.
Einflüſtern, *v. a.* ušapnuti; prišapnuti, guknuti, prišaptivati.

Digitized by Google

Einfluten, *v. n.* valjati se u . . .
Einfodern, Einfordern, *v. a.* potrebovati, iziskivati; kùpiti, pobirati; seine Zahlung —, opomenuti (koga) i. potrebovati (od koga) da plati; eine Schuld gerichtlich —, iztërivati dug po sudu.
Einfolglich ſ. Folglich.
Einforderer, *m.* pobirač.
Einforderung, *f.* potrebovanje, kupljenje, pobiranje.
Einförmig, *adj.* jednolik, jednoličan; ein —es Leben, život bez proměne.
Einförmigkeit, *f.* jednoličnost.
Einfreien, ſich, *v. r.* priženiti se, prizetiti se; (in eine Geſellſchaft), ulëzti (u družtvo).
Einfreſſen, *v. a.* einen Schimpf —, progutati, podnëti porugu; ſich —, *v. r.* ugrizti se, upiti se; —, *v. n.* das Scheidewaſſer frißt in das Metall ein, jedka se ugriza i. ujëda u kov.
Einfrieden, Einfriedigen, *v. a.* ograditi; zagajiti; (mit Mauer), obzidati; (mit ein. Zaune), oplotiti.
Einfriedigung, *f.* ogradjivanje; ograda.
Einfriedigungs-Streitigkeit, *f.* razpra za ogradu.
Einfrieren, *v. n.* zamrznuti, zaleditи se; (z. B. Fiſche im Halter), smrznuti se (n. p. ribe u barki).
Einfrömmeln, ſich, *v. r.* bogomoljstvom se kod koga ulagati.
Einfrüchtig, *adj.* jednoplodan.
Einfuchteln, *v. a.* Einem den Gehorſam —, priučiti koga batinom posluhu.
Einfugen, *v. a.* uvrstiti, uplesti.
Einfügen, *v. a.* uklopiti, uglobiti; uglaviti, uglavljivati; ſich —, *v. v.* povesti se.
Einfuhr, *f.* uvožnja, uvoz; (*merk.*) (des Getreides), svožnja, spravljanje (žita); ſ. Thorweg.
Einfuhr-,(in Zuſ.), uvozni.
Einführbar, *adj.* uvozan; (z. B. ein Gebrauch), uvodan.
Einführbarkeit, *f.* uvoznost; uvodnost.
Einführen, *v. a.* (Waaren), uvezti, uvoziti (robu); (Getreide), svoziti, spravljati žito; Einen in eine Geſellſchaft —, predstaviti koga družtvu; in ein Zimmer —, uvesti, uvoditi u sobu; einen Dieb —, utamničiti, zatvoriti tata; in ein Amt —, učastiti, uměstiti u čast, ured i. službu; einen Gebrauch —, zavesti, postaviti običaj; redend —, navesti koga govorećeg; neue Wörter —, zavesti nove rëči; eine neue Ordnung der Dinge führt ſich ein, nov red je zavladao.
Einführer, *m.* uvodnik.
Einfuhrgeſchäfte, *pl.* uvozna trgovina.
Einfuhrgut, *n.* uvozna roba, uvozbina.
Einfuhrhandel, *m.* uvozna trgovina.
Einfuhrpaß, Einfuhrſchein, *m.* uvoznica.
Einfuhrt, *m.* ulazak.
Einführung, *f.* uvodjenje, uvedba, uvod; — in Beſitz, Amt, uvedba, uměštaj u posëd, ured i. službu; — der Einzelnhaft, uvedenje osame i. osamnoga zatvora.
Einführungs-Beſtimmung, *f.* uvedbena [ustanova.
Einführungs-Commiſſion, *f.* uvedbeni odbor, uvedbeno povërenstvo.
Einführungsgeſetz, *n.* uvedbeni zakon.
Einführungs-Maßregel, *f.* uvedbena naredba.
Einführungsrede, *f.* uvedbena beseda.
Einführungsſchreiben, *n.* uvedbenica, uměštajnica.
Einführungs-Verordnung, *f.* uvedbena [naredba.
Einfuhrverbot, *n.* zabrana uvoza; im Falle eines —es, ako se zabrani uvoz.
Einfuhrverfahren, *n.* uvozni postupak.
Einfuhrverzollung, *f.* uvozna carinba.
Einfuhrzoll, *m.* uvoznina, uvozna carina.
Einfüllen, *v. a.* napuniti; das Bier —, naležati pivo.
Einfüllung, *f.* naležv (n. p. piva).
Einfurchen, *v. a.* zabrazditi; der Gram hat ſeine Stirne eingefurcht, narozao i. nabrao mu se obraz od jada.
Einfüßig, *adj.* jednonog; jednokrak.
Eingabe, *f.* podnesak, predatak.
Eingang, *m.* ulaženje, ulazak; ſ. Geſuch; (Ort), ulaz, ulazište; ſein Haus liegt gleich beim —e in die Stadt, kuća mu je u gradu s dohodka i. s dohoda; — der Waaren, uvoz robe; bei jemand — finden, dolaziti komu; er fand mit ſeinen Bitten wenig —, slabo su marili za njegovu molbu; die Ermahnung hat bei ihm — gefunden, opomena ga se je primila; ſeine Rede fand keinen —, nije uspio sa svojom besëdom; das Buch hat — gefunden, ta se knjiga kupuje; (Einleitung), uvod; (Anfang), početak; (Introitus), pristup; (*merk.*) der — einer Meſſe, primitak i. što se primi za posliticu.
Eingangs, *adv.* u početku, s početka; — erwähnt, gori pomenuti.
Eingangsabhandlung, *f.* uvozni postupak.
Eingangsfährte, *f.* ulazni trag.
Eingangsgebühr, *f.* uvoznina.
Eingangsgut, *n.* uvozbina, uvozna roba.
Eingangspforte, *f.* ulazna vrata, ulazište.
Eingangspreis, *m.* ulaznina.
Eingangsſtation, *f.* ulazna postaja.
Eingangsthor, *n.* ulazna vrata.
Eingangsverzollung, *f.* uvozna carinba.
Eingangszoll, ſ. E—sgebühr.
Eingealtet, *adj.* —e Trunkenheit, zastarëlo pijanstvo.
Eingebäude, ſ. Einbau.
Eingeben, *v. a.* Arznei —, dati, davati lek; das gibt ihm die Habſucht ein, na to

Digitized by Google

ga navodi lakomost; das hat mir Gott eingegeben, tako me je Bog naučio; (Gedanken —), udahnuti, (komu što); (*theol.*) nadahnuti (koga); (Worte —), prišapnuti (komu što); eine Klage —, podněti, predati tužbu; ein Zimmer —, dati, predati sobu.

Eingeber, *m.* nadahnitelj; (*off.*) podnesnik.

Eingebildet, *adj.* s. Einbilden.

Eingebinde, *n.* povojnica, kumovina; zum — geben, darivati kumče.

Eingeboren, *adj.* —rner Sohn, jedinac, der —rne Sohn Gottes, jednorodjeni sin Božji; (in einem Lande geboren), rodjen u zemlji, městu; die Eingebornen, domorodci, tuzemci, zemljaci, domaći ljudi; (die Landes —), s. Angeboren.

Eingebrachte, *n.* donos.

Eingebung, *n.* predaja; (*fig.*) nukanje; den —en folgen, činiti na što . . . nuka; (*theol.*) zadahnuće, nadahnuće.

Eingebungsschwärmer, s. Mystiker.

Eingeburt, *f.* domorodstvo.

Eingeburtsrecht, s. Indigenat.

Eingedenk, *adj.* — der Wohlthaten, opominjuć se dobročinstva; — sein, opomenuti se, spomenuti se, opominjati se; einer Sache — sein, pamtiti što; er ist — des Bösen, on ti je zlopamtilo.

Eingedenksam, *adj.* ein —er Mensch, pamtilo; ich bin nicht —, slab sam pamtilo.

Eingedrückt, *adj.* zavraćen.

Eingefallen, *adj.* upao; (mager), suh, mršav; opao; s. Einfallen.

Eingefleischt, s. Einfleischen.

Eingeheirathete, *m.* dohodac, domazet; (ver.) domazetović, uljez, pripuz, utislica, privuk.

Eingehen, *v. n.* unići, ulaziti; bei jemanden aus- u. —, često koga polaziti; er geht dort aus- u. ein, često tamo dolazi; (*fig.*) er will darauf nicht —, neće da pristane na to; ich gehe Alles ein, ja pristajem na sve; eine Wette —, okladiti se, ukladiti se; einen Vertrag —, sklopiti ugovor, pogodbu; eine Verbindung —, obvezati se; einen Kauf —, kúpiti; ein Geschäft —, podhvatiti se kakvoga posla; in eine Sache näher —, potanko stvar razmotriti; es ist viel Geld eingegangen, došlo je mnogo novacah; —de Summen, dohodbina; novci što dolaze, dodju; dieser Posten ist mir noch nicht eingegangen, ovaj mi stavak nije jošte plaćen; —de Waaren, uvozbina, uvozna roba; es sind gute Nachrichten eingegangen, došli su, dopali su, stigli su dobri glasi; (v. Tuche usw.) skupiti se, sběći se, kupiti se; dieses Gewerbe geht ein, ovaj obrt propada; es geht ihm schwer ein, težko shvaća, dokučuje; eine Schule — lassen, zapustiti učionicu (školu); ein Amt —, ukinuti službu, ured.

Eingeigen, s. Einfiedeln.

Eingeisten, s. Begeisten.

Eingemachtes, *n.* začinba, začinjeno meso, jušad; umokac.

Eingenommen, s. Einnehmen.

Eingenommenheit, *f.* obuzeće, zauzeće.

Eingerben, s. Einprügeln.

Eingepfarrte, s. Pfarrkind.

Eingeschenk, *n.* dobrodošlica.

Eingeschlechtig, *adj.* jednospolan.

Eingeschlossenheit, *f.* zatvorenost.

Eingeschränkt, *adj.* stišnjen, stegnut; ein —er Kopf, s. Beschränkt; —, *adv.* —leben, stiskivati se, stezati se.

Eingesessen, s. Ansäßig.

Eingesottenes, *n.* začinjeno voće.

Eingeständniß, s. Geständniß.

Eingestehen, *v. a* s. Gestehen; Einräumen.

Eingeteufelt, *adj.* vražji, djavolski.

Eingewebe, *n.* s. Episode.

Eingeweide, *n.* drob, utroba; vitalac; (Gedärme), crěva. [boslovje.

Eingeweidelehre, *f.* (*Enterologia*), utro-

Eingeweidenerve, *m.* (*nervus splanchicus*), utrobni živac.

Eingeweide-Schlagader, *f.* (*Arteria coeliaca*), utrobna dihavica i. kucavica.

Eingeweidewurm, *m.* (*Entozoa*), utrob-

Eingeweihte, *m.* s. Adept. [njača.

Eingewöhnen, *v. a.* navaditi, navadjati; sich —, *v. r.* obiknuti, sviknuti, naviknuti se. [nuti.

Eingewohnt, *adj.* — sein, sviknuti, obik-

Eingewurzelt, s. Einwurzeln.

Eingezogen, *adj.* (*fig.*) ein —er Mensch, tih, miran čověk; ein eingezogenes Leben führen, samotovati.

Eingezogenheit, *f.* tihoća, skromnost; (Einsamkeit), osamljenost, samoća; samotovanje.

Eingießen, *v. a.* uliti, usuti, uljevati, usipati; Wein in die Gläser —, natočiti, utočiti vina u čaše; Einem Wein —, naliti komu vina u usta; eiserne Klammern —, željezne skobe zaliti (olovom); eingegossene Nubel, ljevanci, kapanci. [zaljev.

Eingießung, *f.* uljevanje, uljev; zaljevanje,

Eingirren, *v. a.* gukanjem uspavati.

Eingittern, *v. a.* die Fenster —, udariti rešetke u prozore, orešetiti prozore.

Eingleiten, *v. n.* omaknuti se, skliznuti se, popuznuti u . . .

Eingliederig, *adj.* jednočlan.

Eingliedern, *v. a.* uglobiti.

Einglitschen, s. Eingleiten.

Eingötter, *m.* jednobožac.

Eingottslehre, *f.* nauka o jedinom Bogu.

Eingraben, *v. a.* ukopati, zakopati; einen Leichnam —, pokopati, pogrebsti, ukopati mrtvaca; sich, *v. r.*

(verschanzen), zakopati se; sich in seine Bücher —, zavući se u svoje knjige; (in Stein —), useći, udubsti, uklesati; einen Acker —, obroviti njivu, in sein Herz —, zaseći (što) u srce.

Eingränzen, *v. a.* zahvatiti; s. Begränzen.

Eingraviren, *v. a.* udubsti, urezati.

Eingreifen, *v. n.* mašati se u . .; hvatati (jedno u drugo); die Zähne dieses Rades greifen gut ein, zubci od ovoga kola dobro zahvataju; (*fig.*) zabraždjivati, zabrazditi; in die Rechte eines Andern —, dirati u tudja prava; Einem in sein Amt —, pačati se u čiju službu; man muß hier kräftig —, ovdě treba krepko postupati; —d, zahvatajući; krepak; —de Maßregeln, oštre, stroge naredbe.

Eingreifig, *adj.* ein —er Baum, drvo, koje se može jednom rukom obuhvatiti.

Eingrenzen, s. Eingränzen.

Eingriff, *m.* (des Rades), zahvatanje; (*fig.*) zabraždjivanje; (in Rechte), diranje; zahvat; —e thun, zabraždjivati; dirati; uštrbiti, okrnjiti (n. p. prava).

Eingründen, *v. a.* utemeljiti.

Eingulden-Banknote, *f.* E—-Schein, *m.* forintača.

Einguldenstück, *n.* forinta.

Eingürteln, *v. a.* opasati, zapasati.

Einguß, *m.* ulěvanje; ulěv; (Trank), napoj; (bei Metallarb.) grlo; (b. Mühl.) grotlo, koš.

Eingußgefäß, *n.* ulěvalo.

Eingußnudel, *pl.* lěvanci, kapanci.

Eingußthierchen, s. Infusorien.

Einhacken, *v. a.* zaseći, useći u . .; —, *v. a.* Fleisch —, naseći mesa.

Einhäften, s. Einheften.

Einhageln, *v. i.* es hagelt hier ein, ovuda tuča propada; es hat viele Fensterscheiben eingehagelt, tuča je mnogo prozorah polupala.

Einhägen, *v. a.* einen Acker —, ograditi, zagraditi, zagajiti njivu.

Einhäkeln, *v. a.* zakačkati; den Haft —, zapetljati kukac i. kopčar.

Einhaken, *v. a.* zakačiti, zakučiti, zapeti.

Einhällig, s. Einhellig.

Einhalt, *m.* ustava, obustava; einer Sache — thun, zapréčiti što; dem Kriege — thun, dokinuti rat; einem Übel — thun, zavarčiti zlo; (*mus.*) stanka.

Einhalten, *v. a.* einen Verbrecher —, zločinca zaustaviti, pridržati; seine Begierden —, obustaviti svoje požude; (b. Schneid.) napuštati; — *v. n.* (inne halten), prestati, stati; im Lesen —, prestati čitati; mit der Arbeit —, prekinuti posao; mit dem Urtheil —, obustaviti presudu; den Termin —, držati rok; halt ein! stani! mit seinen Zahlungen —, plaćati na vréme.

Einhammern, *v. a.* ukovati; prokovati.

Einhand, *m.* jednoručac.

Einhandeln, *v. a.* nakupiti; etwas mit —, kupiti što uz drugo; (eintauschen), zaměniti (za); sein ganzes Vermögen —, izgubiti imutak u trgovini.

Einhändig, *adj.* jednoruk; ein —er Mensch, jednoručac.

Einhändigen, *v. a.* uručiti; predati što u ruke.

Einhändiger, *m.* uručilac.

Einhändigung, *f.* uručba, predaja u ruke.

Einhändigungsschein, *m.* uručbenica.

Einhängedach, *n.* s. Einhängig.

Einhängen, *v. a.* pověsiti u što; die Thür —, nataknuti vrata; die Ohrgehänge —, utaknuti obodce (mindjuše); die Hemmkette —, opaočiti, zakočiti točak; das Dach —, pokriti krov golim crěpom.

Einhängig, *adj.* ein —es Dach, s. Pultdach.

Einhängung, *f.* pověs.

Einhärten, *v. a.* tvrditi.

Einhaschen, *v. a.* uhvatiti, uloviti.

Einhau, *m.* usěk, zasěk.

Einhauchen, *v. a.* udahnuti, haknuti u . .; neues Leben —, zadahnuti novim životom; seinen Odem —, zadahnuti svojim duhom; s. Einflößen.

Einhauen, *v. a.* (ein Zeichen —) useći, uklesati; die Thür —, proseći; Einen bei jemanden —, oblagati, ocrniti, opasti koga; in den Feind —, udariti na neprijatelja, sěći nepriatelja; (gierig essen), gumati.

Einhauig, *adj.* jednokosan.

Einhäufen, *v. a.* nakupiti, nagomilati (u čem).

Einhausen, s. Einquartieren.

Einhäufig, *adj.* (*bot.*) jednodom.

Einhäufigkeit, *f.* (*monoecia*), jednodomstvo.

Einhäusler, *m.* jednodomac.

Einhäutig, *adj.* jednokožan; —e Mauer, jednoplosnat zid.

Einheben, *v. a.* eine Thür —, nataknuti vrata; eine Form —, metnuti obraz u tisak; (einnehmen), pobirati, pokupiti, kupiti, brati (n. p. pristojbinu),

Einhebung, *f.* pobiranje, kupljenje, pokup, pobir.

Einhebungslocale, *f.* pobirnica.

Einheften, *v. a.* ušiti; ein Buch —, sašiti; s. Inrotuliren.

Einheigen, s. Einhägen.

Einheilen, *v. n.* die Kugel ist in die Wunde eingeheilt, rana je zacělila, a zrno je u njoj ostalo.

Einheimen, *v. n.* odomaćiti se; — *v. a.* odomaćiti.

Einheimisch, *adj.* domaći; našozemski; — werden, odomaćiti se; der —e, *m.* našinac, domaći čověk.

Einheimſen, *n. a.* das Getreide —, spraviti žito.
Einheiraten, ſich, *v. r.* priženiti se; prizetiti se, pridomazetiti se.
Einheiratung, *f.* domazetstvo.
Einheit, *f.* jednost; die — Gottes, jedinost, jedinitost Boga; die — der drei göttlichen Perſonen, jedinstvo Božjih osobah; (Union), jednoća; (*math.*) jedinka, jedinica; (einfache Zahl), jednina; jednobrojnik; ſ. Monade.
Einheitlich, *adj.* jedinstveni, jedinit.
Einheitlichkeit, *f.* jedinstvenost.
Einheitsbegriff, *m.* pojam jednosti.
Einheitslehre, ſ. Monadologie.
Einheitspreis, *m.* jedinstvena, jedinična [cěna.
Einheitsvoll, *adj.* sasvim ujedinjen, složan.
Einheizen, *v. a.* den Ofen —, naložiti, ugrijati peć, zakuriti; dem haben wir eingeheizt, ala smo mu zakurili, zapaprili i. zasolili.
Einheizer, ſ. Heizer.
Einheizloch, ſ. Heizloch.
Einhelfen, *v. a.* Einem —, prišaptivati komu; rěći komu dodavati.
Einhelfer, ſ. Souffleur.
Einhellig, *adj.* jednoglasan, jednodušan; — *adv.* — denken, jednako misliti; — beſchließen, jednoglasice i. jednim glasom odlučiti; ſ. Einſtimmung. [nost.
Einhelligkeit, *f.* jednoglasnost, jednodušEinhemmen, *v. a.* das Rad —, opaočiti, zakočiti, zatvoriti kolo. [rukatka.
Einhenkelig, *adj.* jednoručan; —er Topf,
Einhenken, ſ. Einhängen.
Einher, *adv.* ovamo, amo. [grožđje.
Einherbſten, *v. a.* den Wein —, pobrati
Einherfahren, *v. n.* voziti se amo, dolaziti.
Einherfliegen, *v. n.* doletěti, letěti amo.
Einhergehen, ſ. Einherſchreiten.
Einherhinken, *v. n.* dohramati.
Einherhüpfen, *v. n.* doigrati.
Einherjagen, *v. n.* dojuriti.
Einherkommen, *v. n.* dolaziti.
Einherlenken, *v. n.* zakrenuti amo.
Einherprangen, ſ. Einherſtolzen.
Einherraſſeln, *v. n.* štropotom dolaziti.
Einherrauſchen, *v. n.* došumiti.
Einherreiten, *v. n.* dojahati, jahati amo.
Einherſcher, ſ. Alleinherrſcher.
Einherſchlendern, *v. n.* bavrljati.
Einherſchreiten, *v. n.* šetati, došetati.
Einherſchwanken, *v. n.* kudecati, teturati.
Einherſtolzen, *v. n.* došepiriti, kicošiti se.
Einherſtürmen, *v. n.* doburiti.
Einhertaumeln, E—rwanken, ſ. E—rſchwanken.
Einherwallen, Einherwandeln, *v. n.* šetati.
Einherziehen, *v. n.* dolaziti.
Einheſſen, *v. a.* einen Haſen —, ukačiti zecu noge.
Einhetzen, *v. a.* einen Hund —, naučiti psa loviti.
Einheucheln, ſich, *v. r.* ulagati se, ulaskati se, ulagivati se kod koga.
Einheuern, ſ. Einmiethen. [kupusa.
Einhobeln, *v. a.* das Kraut —, naribati
Einhode, *m.* jednojajac.
Einhodig, *adj.* jednojajast.
Einholen, *v. a.* (einen großen Herrn), sretati koga; ići, izaći pred koga; (einen Laufenden), dostići, sastići, pristići, dostizati; die Verfolger holten ihn ein, stigla je za njim potěra; (in Kenntniſſen —), dostići (koga); Stimmen —, skupljati glasove; Nachricht —, obavěstiti se, razpitati; einen Rath —, potražiti savěta, posavětovati se; das Verſäumte —, ſ. Nachholen; Bewilligung —, izhoditi, dobaviti dopust; eine Qualification —, razpitati za čiju sposobnost; einen Wald —, izměriti šumu; (anſuchen), tražiti, moliti.
Einholer, *m.* sretalac.
Einholung, *f.* (eines großen Herrn), sretanje, sretaoština; (eines Laufenden), stizanje, stiž *f.*; — einer Nachricht, obavěst, propitivanje; (der Stimmen), skupljanje glasovah.
Einhorn, *n.* jednorog, inorog; (*Balistes Monodon*), jednozubac; (*Monoceros*), jednorog; ſ. E—käfer.
Einhornfiſch, *m.* (*Monoceros*), jednorog.
Einhörnig, *adj.* jednorog.
Einhornkäfer, *m.* (*Scarabœus Hercules*), jednorožac.
Einhotzeln, ſ. Einſchrumpfen.
Einhuf, *n.* kopito.
Einhufer, *m.* čelokopitnjak, kopitnjak.
Einhufig, *adj.* čelokopitan.
Einhüllen, *v. a.* zamotati, umotati; das Geſicht —, zastrti, pokriti lice; ſich — *v. r.* zamotati se; obložiti se; ſich in die Decke —, ukriti se, zaviti se pokrivačem; ſich den Kopf —, povezati se; ſ. Enthalten.
Einig, *adj.* jedinit, jedin; sjedinjen, složan; ich bin darüber mit ihm —, u tom se slažemo, podudaramo; ich bin darüber mit mir ſelbſt noch nicht —, još toga nisam ni sam odlučio; Handels — werden, pogoditi se; — werden, složiti se; — gehen, slagati se; — machen, ujediniti, sjediniti; — leben, složno življeti.
Einige, *pron.* někoji, něki; štotko; několik; einige Aepfel, (weniger als fünf), několike jabuke; (mehr als vier), několiko jabukah; einige wenige Gulden, po koju i. gděkoju forintu; einiges Geld, nešto novacah; Einige der Gefangenen, někoji sužnji; Einige denken ſo, Andere anders, jedni misle ovako, a drugi drugčije; es kamen nur Einige, samo je několicina došla.

Digitized by Google

Einigemal, *adv.* několiko putah, po koji put, několikokrat.
Einigen, *v. a.* ujediniti, sjediniti, složiti; ſich —, *v. r.* složiti se; pogoditi se.
Einigerlei, *adj.* od několiko vrstih.
Einigermaßen, *adv.* po nešto; bi reći, někako.
Einigkeit, *f.* jedinost, jedinitost; jedinstvo, jednoća, (ſ. Einheit); (Eintracht), sloga; wo — iſt da wohnt Gott, gdě je sloga, tu je i Božji blagoslov; in — leben, složno življeti.
Einigung, *f.* jedinjenje; slaganje; ſ. Vertrag.
Einigungsgeſpräch, *n.* razgovor sjedinjujući, dogovorni, pomirovni.
Einigungspunkt, *m.* dogovorna točka.
Einigungsverſuch, *m.* pokušaj sjedinjenja.
Einimpfen, *v. a.* ucěpiti, cěpiti; der Eingeimpfte, *m.* cěpljenik.
Einimpfung, *f.* cěpljenje, ucěp.
Einjagen, *v. a.* utěrati, ugnati; Einem Schrecken —, prestrašiti, prepasti koga, zadati komu straha; einen Hund —, naučiti psa loviti; — *v. n.* in die Stadt —, uletěti (na konju) u grad.
Einjährig, *adj.* jednogod, od jedne godine, jednolětnji, jednogodišnji; ein —es Thier, godišnjak.
Einjochen, *v. a.* ujarmiti, ujarmljivati.
Einjuckſen, ſ. Beſchmutzen.
Einkacheln, ſ. Einheizen,
Einkalken, *v. a.* vapnom (krečom) namazati, vapniti, pokrečiti.
Einkamm, *m.* (Bauw.) čep, kuluk*.
Einkämmen, *v. a.* učešljati; (Bauw.) začepiti, zakulučiti*.
Einkammern, *v. a.* metnuti, staviti u komoru.
Einkantig, *adj.* jednobrid.
Einkappen, ſ. Verkappen.
Einkarren, *v. a.* uvoziti, svoziti na taljigah.
Einkaſſiren, ſ. Eincaſſiren.
Einkauen, *v. a.* (*fig.*) u glavu utěrati.
Einkauf, *m.* kupovanje; kupnja; er verſteht ſich auf den —, znade kupovati; (das Eingekaufte), kupovina.
Einkaufbuch, *n.* kupovnik.
Einkaufen, *v. a.* nakupiti; pokupiti; im Großen —, kupovati u veliko; ſich —, *v. r.* kupiti právo.
Einkäufer, *m.* kupovač, kupovalac.
Einkäuferin, *f.* kupovalica.
Einkaufsbuch, ſ. Einkaufbuch.
Einkaufsgelder, *pl.* kupovni novci.
Einkaufsort, *m.* kupovište.
Einkaufspreis, *m.* tržna cěna, ſ. Kaufpreis.
Einkaufsrechnung, ſ. Factur.
Einkaufstaxe, *f.* kupovnina.
Einkaufszeit, *f.* kupovno doba.
Einkaufung, *f.* kupovanje, kupnja.
Einkehle, *f.* (am Dache, Dachire), žlěbina,
Einkehlen, *v. a.* nažlěbiti.
Einkehlſtein, *m.* gravalja.
Einkehr, *f.* uvrata; stan; ich werde bei ihm meine — nehmen, ja ću se kod njega svratiti, navratiti i. uvratiti; ja ću kod njega odsěsti; jemanden zur — einladen, svraćati, navraćati, uvraćati koga; das Wirthshaus hat viele —, ova krčma ima mnogu gostinicu; ſ. Einkehrhaus; — des Gemüths, zavraćanje duha u sebe.
Einkehren, *v. n.* (unterwegs —), svratiti se, navratiti se, uvratiti se, uvrnuti se; svraćati se; (komu), (abſteigen), odsěsti, biti na stanu.
Einkehrhaus, Einkehrwirthshaus, *n.* svratište, svraćalište; ſ. Gaſthaus.
Einkehrwirth, *m.* svrationik.
Einkeilen, *v. a.* zaglaviti, zagvozditi.
Einkellern, *v. a.* metnuti u pivnicu, podrum*.
Einkerben, *v. a.* zarezati, zarovašiti; eine Schuld —, metnuti dug na rovaš, zarovašiti dug.
Einkerbung, *f.* rovašenje.
Einkerkern, *v. a.* utamničiti; baciti, metnuti u tamnicu; der Eingekerkerte, utamničenik.
Einketteln, Einketten, *v. a.* lancem, verigom zatvoriti.
Einkeulen, *v. a.* kijačom, batinom utubiti.
Einkiemer, *m.* (*synbranchus*), suškrgač.
Einkind, *n.* Einkindſchaft, *f.* pojednačenje, izjednačenje děce; ſ. Adoption.
Einkitten, *v. a.* ulemiti.
Einklagen, *v. a* ſein Recht —, tražiti tužbom svoje pravo; eine Schuld —, tražiti tužbom izplatu duga.
Einklammern, *v. a.* ein Wort —, zapréti, metnuti u zaporke rěč.
Einklang, *m.* sklad; skladnost; im —e, skladno; in — bringen, udesiti; podudariti, složiti; im —e ſtehen, sudarati se.
Einklängig, *adj.* skladan.
Einklappen, *v. a.* ein Taſchenmeſſer —, sklopiti kebu, kusturu.
Einklappig, *adj.* (*bot.*) jednoklopan.
Einklaſſen, ſ. Claſſificiren.
Einklauig, ſ. Einhufig.
Einkleben, Einkleiben, *v. a.* ulěpiti, zalěpiti.
Einklecken, *v. a.* pljusnuti.
Einklecken, *v. a* zamrčiti, ušvrakati, učrčkati.
Einkleiden, *v. a.* obući, oblačiti; (*fig*) einen Mönch —, (b. Dr.) zakaludjeriti; eine Sache gut —, dobro stvar utičiti.
Einkleidung, *f.* (eines Mönches), oblačenje.
Einkleiſtern, *v. a.* uskrobiti, skrobom, ulěpiti, zalěpiti; die Haare —, nacmakati kosu.
Einklemmen, *v. a.* prištinuti, prištunuti; zaškrinuti.
Einklettern, *v. n.* popeti se, penjati se, u . . ; upuzati u . . .

Digitized by Google

Einklingen, *v. n.* sudarati se.
Einklinken, *v. a.* die Thür —, spustiti kuku na vratih; —, *v. n.* die Thür klinkt nicht ein, skakavica nezahvata, nezamiče se.
Einklopfen, *v. a.* ukucati; den Zapfen —, zakucati čep; das Fenſter —, prolupati prozor; einen Nagel —, zabiti, zatěrati klinac (čavao, ekser).
Einklotzen, *v. a.* kladami peć naložiti.
Einknallen, *v. a.* puknuti, pucati u . . ; — *v. n.* prasnuti.
Einknebeln, *v. a.* umetnuti klip; pritvrditi klipom.
Einknechten, *v. a.* zarobiti.
Einkneifen, *v. a.* die Lippen —, zagrizti [usne.
Einkneipen, *v. a.* uštipnuti.
Einkneten, *v. a.* ugnječiti; in den Teig —, uměsiti.
Einknicken, *v. a.* zalomiti, zakinuti.
Einknieig, *adj.* jednokoléni.
Einknien, *v. a.* uklečati.
Einknöpfen, *v. a.* upučati, ukopčati.
Einknötig, *adj.* jednokoléncat.
Einknüpfen, *v. n.* zavezati u . . ; (*fig.*) Einem etwas —, oštro komu što nalo-
Einknütten, ſ. Einſtricken. [žiti.
Einkobern, *v. a.* metnuti u košaru.
Einkochen, *v. n.* uvreti, savreti, uvirati; —, *v. a.* zavariti, svariti, ukuhati; (in Vorrath kochen), navariti, nakuhati.
Einkoffern, *v. a.* ukovčežiti; ſ. Einferkern.
Einkommen, *v. n.* unići, ulězti, ulaziti, uhoditi; mit einer Bittſchrift —, podněti molbenicu, moliti; ſchriftlich —, pismeno moliti; mit einer Beſchwerde —, žaliti se na što; gerichtlich —, sudbeno postupati; es iſt noch kein Geld eingekommen, jošte nije došlo novacah; (*merk.*) još nismo ništa utržili; ſ. Beikommen; Niederkommen.
Einkommen, *n.* dohod, dohodak; von ſeinem — leben, življeti od prihoda.
Einkommenſteuer, *f.* dohodnina, dohodarina.
Einkömmling, *m.* prišlac, pridošlica, prihodnik; ſ. Häusler.
Einkoppeln, *v. a.* ograditi.
Einkörben, *v. a.* (von Bienen), metnuti, stresti (roj) u košnicu. [(pir).
Einkorn, *n.* (*Monococca*), jednozrnac,
Einkörnig, *adj.* jednozrn.
Einkörpern, ſ. Incorporiren.
Einkrachen, *v. n.* prasnuti u . . .
Einkräftig, *adj.* jednosilan.
Einkrallen, *v. a.* zagrebsti; zasěći pančе, čampare, nokte.
Einkramen, *v. a.* spraviti robu.
Einkratzen, *v. a.* prodrapati, progrebsti; ſeinen Namen —, svoje ime ucrtariti.
Einkreiſen, *v. a.* okružiti, obkoliti; zapasati oko šta.
Einkriechen, *v. n.* upuzati, umiléti; zavući se; (v. Tuche uſw.) ſ. Eingehen.
Einkriegen, *v. a.* Geld —, novac nadobiti; jemanden —, dostići, sustići koga.
Einkritzeln, ſ. Einkleckſen.
Einkrümeln, *v. a.* Brod —, umrviti, namrviti, natrošiti kruha.
Einkrümmen, *v. a.* ukriviti, zakriviti, ukučiti.
Einkugeln, *v. a.* razbiti krugljom; ſich —, smotati se u kruglju (kuglu), zaokrugljiti se.
Einkünfte, *pl.* dohod, dohodak.
Einkünfteln, *v. a.* umajstoriti; umudriti.
Einkürzen, *v. a.* prikratiti, prikraćivati.
Einküſſen, *a. a.* uljubiti.
Einfutten, *n. a.* obući u halju, habit.
Einladen, *v. a.* Waaren —, tovariti robu u . . ; (b. Schiff.) ukrcati; einen Bienenſchwarm —, uhvatiti roj; zu einem Gaſtmahle —, pozvati, zazvati, pozivati na čast; der Eingeladene, *m.* uzovnik, zvanik; —, *f.* zvanica; die — den Schatten, vabeći hlad; die Bedingungen ſind —d, uvěti vabe.
Einlader, *m.* tovarnik, prtilac; (b. Schiff.) krcač, bastaž*; (— zu etwas), pozivalac, pozivač.
Einladung, *f.* tovarenje, krcanje; (— zu etwas), pozivanje, poziv, pozov, uzov.
Einladungskarte, *f.* C—sſchreiben, *n.* pozivnica.
Einladungsſchrift, *f.* ſ. Programm.
Einlage, *f.* ulaganje, uložba; (v. Geld), ulog, uložak; (in Lotterien), stavka; (Inlage eines Briefes), duša, prilog.
Einlagebuch, *n.* uložnica.
Einlager, *n.* (Cantonirung), stanište; ſ. Quartier.
Einlagern, *v. a.* die Waaren —, spraviti robu; ſ. Einquartiren; ſich —, *v. r.* nastaniti se.
Einlagsbogen, *m.* uložnica, uložni list.
Einlagsſchein, *m.* uložnica, (b. Lotter.)
Einlagsſtück, *n.* uložak. [stavnica.
Einlagswerth, *m.* vrědnost uložka.
Einlallen, *v. a.* tandarikanjem uspavati.
Einländer, uſw. ſ. Inländer.
Einlangen, *v. a.* eine Bittſchrift —, predati, podněti molbenicu; —, *v. n.* doći; es ſind Klagen gegen ihn eingelangt, stigle su tužbe na njega.
Einlappen, *v. n.* zapeti o krpi.
Einlaß, *m.* upuštanje, upust; der Einlaß findet bis 10 Uhr ſtatt, do deset satih puštaju unutra; er bittet um Einlaß, moli da ga puste unutra; (Nebenthor), mala vrata, ſ. Nachlaß.
Einlaſſen, *v. a.* upustiti, upuštati; in die Stadt —, pustiti u grad; einen Teich —, napustiti, navodniti ribnjak; eine Schraube —, ponoriti vijak, vrtak, (šaraf); Tuch —, sukno namočiti; ein Kleid —, ujmiti haljinu; ſich —, *v. r.* upustiti se, upuštati se; ſich in

Digitized by Google

ein Gespräch —, dati se u razgovor; povesti, zametnuti razgovor (s kim); sich in ein Geschäft — uprtiti se u kakav posao; können wir uns mit dem Feinde in einen Kampf —? možemo li i. jesmo li podobni s neprijateljem bojak biti? sich mit jemand —, mešati se, družiti se s kim; sich auf eine Klage —, upuštati se u tužbu.

Einlaßgeld, *n.* ulaznina.
Einlaßkarte, *f.* ulaznica.
Einlaßklappe, *f.* zalistak.
Einlaßpreis, *m.* ulaznina.
Einlassung, *f.* upuštanje; upust.
Einlatten, *v. a.* požiočiti, žiočiti, nalětvati.
Einlattung, *f.* žiočenje.
Einlaßzettel, *m.* ulaznica.
Einlauben, *v. a.* lišćem obaviti; olistiti.
Einlauf, *m.* — des Schiffes, ulazak ladje.
Einlaufen, *v n* utrčati, dotrčati u . .; in den Hafen —, unići, uvezti se u luku; das Wasser läuft ein, voda teče u (nutra); es sind traurige Nachrichten eingelaufen, žalostni su glasi stigli, dopali; die eingelaufenen Nachrichten, stigavše, došavše vésti, stigavši glasi, (v. Tuche), s. Eingehen; (d. Buchdr.) sabijati se; —der Wechsel, došla měnica.
Einlaugen, *v. a.* zalužiti, lužiti.
Einlaut, s. Einförmig. [na misu.
Einläuten, *v. a.* die Messe —, zvoniti
Einlauter, s. Selbstlauter.
Einlegegabel, *f.* sklopna viljuška.
Einlegeholz, *n.* ukladak.
Einlegelöffel, *m.* sklopnica.
Einlegemesser, *n.* britva, keba, škljoca.
Einlegen, *v. a.* umetnuti, umetati, metnuti, staviti u . .; einen Brief —, metnuti jedno pismo u drugo; die Lanze —, naperiti koplje; in Holz —, ukladati u drvo; izšarati; eingelegte Arbeit, uklada; izklada; Soldaten in eine Stadt —, smeštiti vojsku u grad; ein gutes Wort für jemand —, prosboriti za koga; Fürbitte —, moliti za koga; Ehre mit etwas —, opošteniti se; Schande mit etwas —, osramotiti se; eine Berufung —, prizvati višji sud; Soldaten —, staviti kamo vojsku; Urkunden zum Protokolle —, priložiti izprave zapisniku; Quittungen bei der Cassa —, položiti namirnice u pěneznicu; Protest —, prosvěditi, dignuti prosvěd; Wein —, metnuti vino u pivnicu, podrum*; Gurken —, krastavce, ugorke metati, ukiseliti; Fleisch —, usoliti meso; Waaren bei jemand —, robu kod koga ostaviti; Reben —, s. Absenken; ein Messer —, sklopiti nož; ein Stück Zeug —, saviti tkaninu; Geld (in ein Unternehmen) —, uložiti, metnuti novce; sich —, *v. r.* leći se; (*mont.*) početi tražiti.
Einleger, *m.* umetnik; uložnik; (Messer), britva, keba, škljoca; s. Absenker.
Einlegestuhl, *m.* sklopni stolac.
Einlegetisch, *m.* sklopni stol.
Einlegung, *f.* umetanje; umet; uklada.
Einlehren, *v. a.* naučiti (koga čemu).
Einleiben, s. Einverleiben.
Einleiern, *v. a.* uspavati tandarikanjem.
Einleimen, *v. a.* uklijati, ututkalisati*.
Einleiten, *v. a.* in die Stadt —, uvesti u grad; (vorbereiten), einen Angriff —, prirediti, pripraviti, pripravljati boj; den Frieden —, raditi o miru; einen Rechtsstreit —, početi, zametnuti, povesti parnicu; eine Streitsache ins rechtliche Verfahren —, uputiti pru na zakoniti postupak; (erwirken), die Kundmachung —, izraditi da se što oglasi; (anordnen), eine neuerliche Verhandlung in der Hauptsache —, narediti da se glavna stvar iznova razpravi.
Einleiter, *m.* uvodnik.
Einleitung, *f.* uvodjenje; (Vorbereitung), priprava; — treffen, učiniti priprave; die — dieser Schrift, uvod ovoga pisma; — zur Rechtswissenschaft, uputa u pravoslovje; — des Strafverfahrens, zametnuće, povedba kaznenoga postupka.
Einleitungspunkt, *m.* pripravna točka; —e des Friedens, nacrt mira.
Einleitungsspiel, s. Ouverture.
Einlenken, *v. n.* svratiti se; in den Weg —, okrenuti, udariti, navrnuti se, navratiti se na put; (*fig.* im Reden), povratiti se (k prijašnjoj stvari); (*mor.*) dozvati se; — *v. a.* jemanden —, naputiti (koga), kazati komu pravi put; ein verrenktes Glied —, uložiti, ulagati izčašeno udo.
Einlenkung, *f.* svraćanje; (*fig.*) povrat.
Einlernen, *v. a.* naučiti na pamet.
Einlesebretchen, *n.* vozaljka.
Einlesen, *v. a.* kupiti; Wein —, brati grožđje; (b. Web.) prirediti (predju).
Einleser, *m.* kupilac, berač.
Einleuchten, *v. n.* jasnim, bělodanim, očevidnim biti; diese Gründe wollten ihm nicht —, ovi razlozi nisu mu se činili dovoljni, nisu ga mogli osvědočiti; es ist —d, to je bělodano.
Einlieben, sich, *v. r.* umiliti se (kod koga i. komu).
Einliefern, *v. a.* opremiti, poslati; einen Verbrecher —, zapratiti zločinca; den Beanzeigten, —, predati opovidjenika.
Einlieferung, *f.* pošiljanje, oprema; zaprata; predaja, predavanje.
Einliegen, *v. n.* stanovati (kod koga).
Einlieger, *m.* ukućanin, stanar.
Einling, *m.* jedinak.

Digitized by Google

Einlippig, *adj.* (*bot.*) jednousnat.
Einlispeln, *v. n.* guknuti, šapnuti (komu šta na uho); (insinuiren), podkazati, prosočiti.
Einloben, *v. a.* nahvaliti.
Einlochen, *v. a.* napraviti rupu.
Einlocken, *v. a.* uvabiti, umamiti; dovabiti, privabiti u . . .
Einlöffeln, *v. a.* žlicom metati u . .; (Arznei) žlicom uzimati, davati lěkariju.
Einlogiren, *v. a.* nastaniti, ukonačiti*; ſich — *v. r.* nastaniti se.
Einlöſchen, *v. a.* Kalk —, nagasiti vapna.
Einlöſen, *v. a.* ein Pfand —, odkupiti zalog; (Wechſ.) izplatiti; (einwechſeln), zaměniti, proměniti.
Einlöſung, *f.* odkupljivanje, odkup.
Einlöſungspreis, *m.* odkupovnina.
Einlöſungsrecht, pravo odkupa. [kupka.
Einlöſungsſchein, *m.* odkupovnica, od-
Einlöſungswaare, *f.* odkupna roba, odkupnina.
Einlöthen, *v. a.* zapojiti, upojiti.
Einludeln, *v. a.* podprašiti (top).
Einlügen, *v. a.* nalagati (komu šta); ſich —, ulagati se, ulagivati se.
Einlullen, *v. a.* ušikati, uljuljati, šikati, (n. p. děte).
Einmachen, *v. a.* metnuti u . .; (einwickeln), umotati, zaviti u . .; Früchte —, začinjati voće; Gurken —, metati krastavce; Fleiſch —, usoliti meso; den Teig —, měsiti, mladiti těsto; den Kalk —, razrěditi vapno; ein Huhn —, zajušiti pile.
Einmagaziniren, *v. a.* metnuti, čuvati u skladištu, spravištu.
Einmähdig, *adj.* jednokosan.
Einmahlen, *v. a.* namleti; ſich —, *v. r.* umleti se.
Einmahnen, *v. a.* Schulden —, opominjati dužnike.
Einmahner, *m.* opominjač.
Einmahnung, *f.* opomena.
Einmal, *adv.* jedan put, jedan krat, jedared; — eins iſt eins, jedan put jedan je jedan; ein- für allemal, sada za svagda; auf —, mit Einem Male, na jedan put; (plötzlich), auf —, u jedanput, na jedan hitac, na mah; ſie kamen auf —, došli su na jedno, zajedno; — iſt keinmal, jedno kao nijedno; er will es nun — ſo haben, ele on hoće da bude tako; ich habe es nicht — geſehen, nisam toga ni vidio; er blickt ſie nicht — an, i neobzire se na nju; wenn ich — zu dir komme, kad k tebi dodjem; — reden Sie ſo, das andere Mal anders, sad ovako govorite, sad onako; es war — ein König, bio je kralj; (einſt), jednom, jednoč; nègda, nèkad; endlich —, jedva na jedvine jade; da ſind ſie endlich —, eto ih jedva jedanput; denkt — was er gethan; pomislite samo, što uradi; komm doch — her, dede idi amo, idi der amo.
Einmaleins, *n.* jedan put i. krat jedan.
Einmalig, *adj.* jedaredan, jednokratan; nach —er Anſicht urtheilen, suditi po jednom pogledu.
Einmännerig, Einmännig, *adj.* (*bot.*) jednomužki; ſ. Einmänniſch.
Einmänniſch, *adj.* za jednoga (čověka).
Einmanſchen, *v. a.* ubrěkati.
Einmarken, *v. a.* omediti, ograničiti.
Einmarkten, *v. a.* kupiti na sajmu.
Einmarſch, *m.* ulazak.
Einmarſchiren, *v. n.* ulězti.
Einmaß, *n.* razměrak.
Einmaſter, *m.* jednojedrilac; ſ. Brigg.
Einmaſtig, *adj.* s jednim jedrilom i. jedrenjakom,(jarbulom),na jedno jedrilo.
Einmauern, *v. a.* zidati, zazidati; (*mit* einer Mauer umgehen), obzidati.
Einmehlen, *v. a.* pomučiti, pobrašnaviti; ſich —, *v. r.* omučiti se, obrašnaviti se.
Einmeiſchen, *v. a.* Malz —, obariti, popariti slad.
Einmeißeln, *v. a.* ein Loch *in* den Stein —, udlětiti rupu u kamen.
Einmelken, *v. a.* umuzti; (ein wenig —) zamuzti; (in Vorrath —) namuzti.
Einmengen, *v. a.* uměšati, zaměšati; Mehl zu Brod —, uměsiti brašno za kruh; ſich —, *v r.* (*fig.*) měšati se, pačati se, uplesti se, upletati se, utrčati se, uplakati se, usijati se.
Einmengſel, *n.* priměsa.
Einmeſſen, *v. a.* uměriti, odměriti; ſich —, otići na razměrke.
Einmiethen, *v. a.* dati u najam; Einen bei jemanden —, najmiti komu stan kod koga; ſich —, *v. r.* najmiti stan.
Einmiether, *m.* stanar.
Einmiethung, *f.* najam; najam stana.
Einmiſchen, *v. a.* uměšati, zaměšati; ſich —, ſ. Einmengen.
Einmiſcher, *m.* upletalo.
Einmiſchung, *f.* uměšavanje, uměsa; pačanje, upletanje.
Einmonatlich, *adj.* jednoměsečan.
Einmummen, *v. a.* umotati (lice).
Einmünden, *v. n.* utěcati, uteći.
Einmündung, *f.* utok.
Einmündungspunkt, *f.* sastavci.
Einmündungswinkel, *m.* kut i. tuk od ušća; sastavci.
Einmünzen, *v. a.* Gold —, kovati novce od zlata; ſ. Umprägen.
Einmuth, *m.* ſ. Einmüthigkeit.
Einmuthen, *v. a.* ſich bei einer Innung —, moliti prijam i. da prime u cěh.
Einmüthig, *adj.* jednodušan; — leben mit wem, složno s kim življeti.
Einmüthigkeit, *f.* jednodušnost; sloga.

Digitized by Google

Einnageln, *v. a.* klincem pritvrditi.
Einnagen, *v. a.* ugrizti, zagrizti, zagrizati.
Einnähen, *v. a.* ušiti; Geld —, novce zašiti; einen Ärmel —, rukav prišiti; Blumen —, cvěće navézti.
Einnahme, *f.* die — der Stadt, uzeće, osvojenje grada; (des Geldes), prijam, primutak, primanje; (der Arznei), uzimanje; (Einkünfte), dohodak; — u. Ausgabe, prihod i razhod; (*merk.*) tržitak; wir hatten heute eine gute —, dobro smo danas tržili; gestern hatte dieser Schauspieler seine —, jučer su igrali na korist ovoga predstavljača.
Einnahmebuch, *n.* dohodovnik.
Einnahmskolonne, *f.* stupac od dohodka.
Einnahmspost, *m.* članak dohodka
Einnahmsrubrik, *f.* dohodni dio; in der —, medju dohodci; medju dohodke.
Einahmsquelle, *f.* izvor dohodka, dohodište.
Einnahmssumme, *f.* svota dohodka.
Einnamig, *adj.* jednoimeni.
Einnässen, *v. a.* provlažiti, navlažiti.
Einnebeln, *v. a.* zamagliti.
Einnehmbar, *adj.* dobitan.
Einnehmen, *v. a.* uzeti, primiti, dobiti; die Segel —, saviti jedra; Wäsche —, pokupiti (posušenu) rubeninu; eine Arznei —, uzimati lékariju; zum Brechen —, uzeti za bljuvanje; eine Mahlzeit —, poručati, ručati; Mittagmahl, Nachtmahl —, obědovati, večerati; naobědovati se, navečerati se; Vorwürfe —, podnositi korbu, ukore; eine Klage —, saslušati tužbu; Besatzung —, prihvatiti posadu; frisches Wasser —, hladne (frižke) vode nacrpsti; eine Festung —, tvrdjavu uzeti, osvojiti, prihvatiti; (*mil.*) einen Wald —, uhvatiti šumu; eines Andern Stelle —, zasěsti tudje město; (*fig.*) biti město koga; zastupati koga; das ganze Haus —, svu kuću zauzeti, zapremiti; jeder nahm seinen Platz (Sitz) ein, posědaše gdě je komu město; der Wein nimmt den Kopf ein, vino ide, udara u glavu; die Schwermuth hat mein Herz eingenommen, sěta mi je obuzela srce; von Vorurtheilen eingenommen, pun predsudah; er ist für die Jagd sehr eingenommen, on vrlo rado lov lovi; für Musik eingenommen, prijatelj glasbe (muzike); sie hat ihn für sich eingenommen, dopada mu se (ona), omilila mu je; Geld —, novce primiti; er nimmt viel ein, ima velik dohodak; er hat dafür eine hübsche Summe eingenommen, uhvatio je za to lěpih novacah; (*merk.*) ich habe heute nichts eingenommen, danas nisam ništa utržio, pazario; Steuer —, porez kupiti, pobirati.
Einnehmend, *adj.* zanimiv, prijatan; eine —de Gesichtsbildung, naočito lice; er hat ein —des Benehmen, umiljato se vlada, prijatno se podnosi (ponaša).
Einnehmer, *m.* primalac, prijamnik; (z. B. der Steuer), pobirač, berač.
Einnehmerposten, *m.* E—rstelle, *f.* služba pobirača.
Einnesteln, *v. a.* privrnčati, uvezati.
Einnetzen, *v. a.* navlažiti; (Wäsche), pokropiti, skropiti.
Einnicken, *v. n.* zatljati, zadrěmati.
Einnieten, *v. a.* uklinčiti.
Einnisten, sich, *v. r.* ugnjezditi se; (v. Ungeziefer), zaleći se.
Einnöthigen, *v. a.* Einem Essen —, navaliti na koga jelo.
Einöde, *f.* pustinja; die Stadt ist eine wahre —, ovaj je grad prava pusto-
Einohr, *n.* (*Monotis*), jednoušac. [selina.
Einöhrig, *adj.* jednoušat.
Einölen, *v. a.* nauljiti.
Einordnen, *v. a.* porediti.
Einpacken, *v. a.* zamotuljati; Waaren —, robu slagati, složiti, poslagati, spraviti; (*fig.*) er mußte —, morao je mučati.
Einpapieren, *v. a.* zamotati, zaviti u papir, hartiju. [ulěpiti, zalěpiti.
Einpappen, *v. a.* uskrobiti; skrohom
Einpaschen, ſ. Einschwärzen.
Einpassen, *v. n.* es paßt gut ein, dobro se udešuje; — *v. a.* udesiti, priljubiti.
Einpauken, *v. a.* die Thür —, razbubati vrata. [naučiti.
Einpeitschen, *v. a.* ušibati; (*fig.*) šibom
Einpelzen, *v. a.* cěpiti u koru; (v. Pelz), zamotati u kožuh, opakliju.
Einpersönig, *adj.* jednoosobni; ein —es Gericht, inokosni sud.
Einpfählen, *v. a.* obkoljati; udariti prošće; (einen Garten), ograditi prošćem.
Einpfarren, *v. a.* privaliti župi, užupiti; eingepfarrte Dörfer, sela od iste župe.
Einpfeffern, *v. a.* zabiberiti, zapapriti.
Einpfeifen, *v. n.* zviždati u . . ; — *v. a.* (*oek.*) cěpiti na pisak
Einpferchen, *v. a.* die Schafe —, sjuriti, satěrati ovce (u tor); (*fig*) sabiti.
Einpflanzen, *v. a.* usaditi, posaditi, saditi; (*fig.*) zasaditi, metnuti u srce; eingepflanzter-Haß, ukorěnjena mržnja.
Einpflastern, *v. a.* upločati, utaracati.
Einpflöcken, *v. a.* prikolčiti.
Einpflücken, *v. a.* Blumen —, nabrati cvěća u . . .
Einpflügen, *v. a.* zaorati; Mist —, podorati gnoj, (djubre).
Einpfropfen, *v. a.* ucěpiti, cěpiti u koru; (einstopfen), nabiti, nakljukati, načkati.
Einpfündig, *adj.* od jedne funte; eine —e Sache, (*m.*) funtaš; (*f.*) funtašica.

Digitized by Google

Einpfützen, *v. a.* (*mont*) zahvatati.
Einpichen, *v. a.* zasmoliti.
Einpinſeln, *v. a.* kistom, kičicom nama-
Einpiſſen, *v. n.* mokriti, močati u . . . [zati.
Einplagen, ſ. Einnöthigen.
Einplanken, *v. a.* otarabiti.
Einplappern, Einplaudern, *v. a.* nabrbljati, navrndati, nablebetati; Einem etwas —, nabajati komu šta; (in d. Schlaf —), brbljanjem uspavati.
Einplumpen, *v. n.* pljusnuti u . . .
Einpochen, *v. a.* zakucati; (zerbrechen), razkucati; (die Thür), razlupati.
Einpökeln, *v. a.* nasoliti, usoliti.
Einpoſaunen, *v. a.* natrubiti, nakričivati.
Einprägeln, *v. a.* upržiti.
Einprägen, *v. a.* uraziti, ubiti; (*fig.*) dem Gedächtniſſe —, utubiti, utuviti, upetiti; zabiti u glavu, metnuti u pamet; dem Herzen —, zasěći (što) u srce; dein Bild hat ſich mir tief eingeprägt, dobro sam te utuvio.
Einpraſſeln, *v. n.* prasnuti u . .; praskom se srušiti.
Einpredigen, *v. a.* Einem etwas —, nagovarati koga na što; dokazivati komu šta; ſich — *v. r.* uvěšbati se u propovědanju.
Einpreſſen, *v. a.* stisnuti, stegnuti; metnuti u tisak.
Einproben, *v. a* etwas —, kušati hoće li u . . .
Einprügeln, *v. a.* Einem Kenntniſſe —, batinom koga naučiti knjigi.
Einpudern, *v. a.* naprašiti (n. p. kosu).
Einpuffen, *v. a.* razbubnuti; Einem etwas —, bubanjem koga naučiti, priučiti čemu.
Einpumpen, *v. a.* usmrkati; (in Vorrath —), nasmrkati, navući (vode) na sisaljku.
Einpünktig, *adj.* jednopikmast.
Einpuppen, ſich, *v. r.* zapresti se.
Einpuſten, ſ. Einblaſen.
Einquälen, *v. a.* umučiti; mukom natěrati na što; ſ. Einnöthigen.
Einquartiren, *v. a.* nastaniti, směstiti, ukonačiti*; ſich —, *v. r.* nastaniti se; einquartirt ſein, biti na stanu, konaku; der Einquartirte, *m.* nastanjenik, stanovnik.
Einquartirung, *f.* nastanjivanje, ukonačenje; nastanba; wir bekommen heute —, danas ćemo dobiti vojnike (na stan, konak*).
Einquartirungsbillet, E—ſzettel, *n.* stanovnica.
Einquellen, *v. a.* namočiti (n. p. sěme da nabubri).
Einquerlen, *v. a.* ein Ei —, zamesti jaje.
Einquetſchen, *v. a.* ugnječiti, umečiti; (entzwei qu.) razgnječiti.
Einräderig, *adj.* jednokolan, s jednim kolom, točkom.
Einraffen, *v. a.* grabiti u . .; nagrabiti (čega u . . .).
Einrahmen, *v. a.* okviriti.
Einrammeln, Einrammen, *v. a.* zabiti (maljem); (*fig.*) das Bett —, razbubati postelju (krevet).
Einrangiren, *v. a.* uvrstiti. [(što).
Einrathen, *v. a.* světovati, světovati
Einrathen, *n.* savětovanje; auf —, po savětu.
Einrauchen, *v. n.* es raucht ein, dimi se, čadi se (u sobi); dim ide u . .
Einräuchern, *v. a.* das Zimmer —, sobu nakaditi; Fleiſch —, mesa nasušiti.
Einräucher, *m.* kadilac.
Einräumen, *v. a.* Waaren —, robu spraviti, spremiti; Einem ſeinen Platz —, odstupiti, ustupiti komu svoje město; (*fig.*) das Recht —, priznati (čije, pravo; (zugeben), dopustiti, dopuštati; das will ich Ihnen —, to Vam dopuštam; dem Richter die Macht —, dati sudcu moć i. vlast; den Kläger in den Beſitz des Gutes —, uvesti tužitelja u posjed dobra.
Einraunen, ſ. Einliſpeln.
Einrechen, *v. a.* ugrabiti, ugrabljati.
Einrechnen, *v. a.* uračunati, metnuti u
Einrechnung, *f.* uračunanje. [račun.
Einrede, *f.* prigovor; — thun, prigovarati (čemu); (*jur.*) — auf die Klage, odgovor; die — auf die Klage erſtatten, odgovoriti na tužbu; ohne alle —, bez ikakva prigovora.
Einreden, *v. a.* Einem etwas —, nagovoriti, nagovarati koga na što; der Teufel hat es mir eingeredet, vrag me je na to smotao; Muth —, hrabriti, sokoliti, sloboditi; er läßt ſich nichts —, nemožeš mu dogovoriti, neprima ga se besěda; ništa nesluša; — *v. n.* rede ihm nicht ein, nemoj mu ulětati u rěč; (widerſprechen), prigovoriti; es läßt ſich nichts —, nějma prigovora.
Einreffen, *v. a.* die Segel —, stegnuti
Einregiſtriren, *v. a.* upisati. [jedra.
Einregiſtrirung, *f.* upis.
Einregiſtrirungstaxe, *f.* upisna.
Einregnen, *v. n.* daždditi u . . . es regnet ein, prokisuje; kiša pada, daždi
Einreibeholz, *n.* trljalo. [unutra.
Einreiben, *v. a.* eine Salbe —, utrti, utrljati pomast; Fleiſch mit Salz —, natrti, natrljati, natirati meso solju; Käſe —, natrti, nastrugati sira; etwas mit Öl —, natrti, namazati što uljem; Farben —, razatrti mastila.
Einreiber, *m.* trljač.
Einreibung, *f.* natiranje.
Einreichen, *v. a.* eine Bittſchrift —, podněti molbenicu; eine Klage beim Ge-

Digitized by Google

richt —, predati, dati sudu tužbu; — *v. n.* das Pferd reicht ein, konj se su-

Einreichung, *f.* predaja, podnos. [stiže.

Einreichungsamt, *n.* podnesovnica.

Einreichungsprotokoll, podnesovnik, predatnik, zapisnik od podnesakah, predatakah.

Einreichungszeit, *f.* dan predaje.

Einreihen, *v. a.* (z. B. unter die Bürger), uvrstiti medju . . . (b. Näht.) nabrati, nabirati; (b. Web.) uvesti, uvoditi (navitak u brdo).

Einreiher, *m.* uvrstilac.

Einreihig, *adj.* jednoredan.

Einreihung, *f.* uvršćenje, uvrstba.

Einreißen, *v. a.* proderati se, razderati se; (v. Holze), razcěpiti se, puknuti; (*fig.*) razširiti se, uvući se; gefährliche Krankheiten ſind in dieſem Jahre eingeriſſen, lětos su zavladale pogibione bolesti; das Uebel reißt immer mehr ein, oto zlo uzima sve više mah; eingeriſſene Unordnung, zavladavši nered; (ſpr.) es reißt in den Beutel ein, stoji sila novacah; — *v. a.* (ein Stück Papier), prodrěti, zaderati, zadrěti; (ein Gebäude), porušiti, razoriti, razvaliti; das Vieh hat den Zaun eingeriſſen, provalila goveda ogradu.

Einreißer, *m.* rušilac, razorilac.

Einreiten, *v. n.* in die Stadt —, jahati u grad, ujahati u grad; eine Bude —, jašuć porušiti daščaru.

Einrenken, *v. a.* ein verrenktes Glied —, ulagati, uložiti, napraviti, uměstiti izčašeno udo.

Einrennen, *v. n.* uletěti, utrčati u . . ; — *v. a.* die Thür —, provaliti vrata trčeć.

Einrichten, *v. a.* ein Glied —, ſ. Einrenken; (ordnen), urediti, uredjivati; ein Zimmer —, naměstiti pokućtvo u sobu; ein eingerichtetes Zimmer, soba s pokućtvom; (anpaſſen), prilagoditi; gemiſchte Zahlen —, měšovite brojeve prirediti.

Einrichter, *m.* uredilac; (einer Verrenkung), uměstalac, ulagalac.

Einrichtung, *f.* (Einrenkung), ulaganje, uměštanje; die Einrichtung eines Geſchäftes, uredjaj, uredjenje posla, obrta; die innere — einer Sache, nutarnje ustrojstvo kakve stvari; (Inſtitution), uredba; — treffen, narediti; (Geräthe), naměštaj; (Zimmer—), pokućtvo, pokućje, pokućanstvo.

Einrichtungsſtück, *n.* pokućnica, komad pokućtva; —e, *pl.* pokućtvo.

Einriegeln, *v. a.* zakračunati, zasunuti; einen in das Zimmer —, zakračunati za kim vrata od sobe i. sobu.

Einrieſeln, *v. n.* romoniti; žuboriti u . . .

Einriffen, ſ. Einreffen.

Einringeln, *v. a.* zaruditi (n. p. kosu).

Einrinnen, *v. n.* utěcati, uteći, teći, curiti u . . . [struga.

Einriß, *m.* proder, zadirak; (am Zaune),

Einritt, *m.* ujezda, ujaha; beim Einritte in die Stadt, kad je ujahivao, jašio u grad.

Einritzen, *v. a.* zacěpiti; ucěpiti; ſeinen Namen —, ucrtariti svoje ime.

Einröhrig, *adj.* jednocěvan.

Einrollen, *v. a.* saviti, savijati; ſ. Einrolliren; —, *v. a.* zakoturati se, ukotrljati se u . . .

Einroſten, *v. n.* (der Säbel in der Scheide), zahrdjati, zahrdjaviti; (v. Roſte bedeckt werden), obhrdjati, pohrdjati.

Einröſten, *v. a.* ukiseliti, umočiti; (in Küch.) upržiti.

Einrückegebühr, *f.* uvrstbina, umetnina.

Einrücken, *v. n.* in die Stadt —, unići, ulězti u grad; in die Stelle ſeines Vorgängers —, pomaći se u službu svoga predšasnika, prednjaka; zur Truppe —, doći pod barjak; —, *v. a.* usunuti; ſeine Worte in einen Brief —, njegove rěči u pismu navesti; in die Zeitung —, uvrstiti u novine.

Einrückung, *f.* ulaz; umet, uvrstba.

Einrückungsgebühr, ſ. Einrückegebühr.

Einruderig, *adj.* jednoveslen.

Einrudern, *v. n.* in den Hafen —, uveslati se, uvezti se u luku.

Einrufen, *v. a.* sazvati, sazivati.

Einruhen, ſ. Einſchlafen.

Einrühmen, ſ. Anrühmen.

Einrühren, *v. a.* uměsiti; ein Ei —, umesti, zamesti jaje; Mehl in die Suppe —, podmesti juhu (čorbu) brašnom, múkom; Kalk —, namesti vapna; eingerührte Eier, cvrće, praženica, kajgana.

Einrunzeln, ſ. Einſchrumpfen.

Einrupfen, *v. a.* naskubsti, načupati u . .

Einrußen, *v. a.* zagariti; ſich —, *v. r.* zagariti se, začadjiti; počadjiti, začadjaviti.

Einruthig, *adj.* jednoprutan.

Einrutſchen, ſ. Einglitſchen.

Einrütteln, *v. a.* utruckati, utresti.

Eins, *num.* ſ. Ein; (die —), jednica, jedinka; — von beiden, jedno; es kommt auf — hinaus, sve jedno; mir iſt Alles —, meni je sve jedno; ich bin mit ihm —, jedne smo misli; Handels — werden, pogoditi se; darüber werden wir noch — werden, u tom ćemo se jošte složiti; — ins Andere gerechnet, jedno s drugim.

Einſaat, *f.* usěv.

Einſäckeln, *v. a.* metnuti u žep.

Einſacken, *v. a.* metnuti, usuti u vreću; usipati u vreće; ſ. Einſäckeln.

Einſäen, *v. a.* ùsijati, posijati.

Einſage, ſ. Einrede.

Einſagen, *v. a.* kazivati (komu što).

Einſägen, *v. a.* upiliti, zapiliti.

Digitized by Google

Einſalben, *v. a.* pomazati, namazati; den Kopf —, namazati glavu.
Einſalzen, *v. a.* posoliti, nasoliti; (in Salz legen), usoliti, razsoliti.
Einſam, *adj.* sám, samotan; — leben, ein —es Leben führen, samotovati, samovati; — machen, osamiti; eine —e Gegend, pusta okolica; in der einſamen Stunde der Mitternacht, u gluho doba noći; ſ. Unverheirathet; — werden, o-jediniti.
Einſame, *m.* samotnik; samac; —, *f.* samotnica; samica; —, *n.* samoća; samotinja.
Einſamenlappig, *adj.* jednosupan; —e Pflanze, jednosupnica.
Einſamig, *adj.* jednosěmeni.
Einſamkeit, *f.* samoća, samotinja; ſein Leben in der — zubringen, samotovati, samovati; ſich in die — begeben, otići u zabit, samoću, otići na samo.
Einſammeln, *v. a.* okupiti, prikupiti, prikupljati; Getreide —, pribrati lětinu; Wein —, brati, pobrati groždje; Steuer —, kupiti, pokupiti porez; Beiträge —, sabrati, sabirati priloge; Kenntniſſe —, znanje si nabavljati.
Einſammler, *m.* kupilac, sabirač.
Einſammlung, *f.* kupljenje, kupitba; branje, berba; sabiranje, sabirka.
Einſang, *m.* samopěv; samopěvka.
Einſargen, *v. a.* obdělati (mrtca); metnuti u mrtvački sanduk.
Einſaſſe, *m.* zasěk.
Einſäßig, ſ. Anſäßig.
Einſatz, *m.* umet; (das Eingeſetzte), umetak; (in die Lotterie), stavak; (Pfand), zalog; (Teich), ribnjačić; (am Hemde), klin, umetčić; ein — von Schachteln, sklop, uglobak kutijah.
Einſatzauge, *n.* stakleno oko.
Einſatzbecher, *m.* čaša-uglobnica, uklopni-[ca.
Einſatzgewicht, *n.* uglobni, uklopni uteg,
Einſatzkeller, ſ. Krautkeller.
Einſatzſchachtel, *f.* uglobna, uklopna kutija. [loti*.
Einſatzſchüſſel, *f.* uglobnjača, uklopnjača, uglobna zdělica.
Einſauen, *v. a.* umackati, umačupati, za-[maćkati.
Einſäuern, *v. a.* den Teig —, podměsiti, podměšivati, podkvasiti, podkuhati těsto; Gurken —, krastavce kiseliti, nakiseliti krastavacah.
Einſaufen, *v. a.* polokati.
Einſaugeader, *f.* E—egefäß, *n.* sisalica; ſ. Saugader.
Einſaugemittel, *n.* upilo.
Einſaugen, *v. a.* sisati, upiti; das Waſſer ſaugte ſich ins Mehl ein, popilo je brašno vodu; etwas mit der Muttermilch —, zadojiti se čim s maternjim mlěkom; ſich —, *v. r.* upiti se.
Einſäugen, *v. a.* Einem Vorurtheile —, zadojiti koga predsudami.
Einſaugeröhre, *f.* sisalica.
Einſaugung, *f.* sisanje, upoj.
Einſäumen, *v. a.* zarubiti, porubiti, rubiti.
Einſäumung, *f.* porub, zarub.
Einſäure, *f.* kvas, kvasac.
Einſäuſeln, *v. a.* ein Kind —, ušikati děte.
Einſauſen, *v. n.* zašumiti, šušnjati, šumiti u . . .
Einſchaben, *v. a.* ustrugati, nastrugati; einen Namen —, ſ. Einkritzeln.
Einſchachern, *v. a.* scincariti, nacincariti.
Einſchachteln, *v. a.* metnuti u kutiju.
Einſchaffen, *v. a.* dobaviti, dobavljati; ſ. Einkaufen.
Einſchälen, *v. a.* nalupiti, naljuštiti.
Einſchalig, *adj.* jednoljuskav.
Einſchalten, *v. a.* metnuti; uplesti; uvrstiti; in die Zeitung —, staviti, metnuti u novine.
Einſchaltung, *f.* umetanje; uvrstba; (*Epenthesis*), umetak, usuvak.
Einſchaltungsgebühr, *f.* uvrstnina.
Einſchanzen, *v. a.* obkopati.
Einſchärfen, *v. a.* oštro naručiti, naložiti; svojski preporučiti.
Einſcharren, *v. a.* zagrebsti, pogrebsti, zapretati; Reben —, zagrnuti vinograd; Geld —, sgrnuti novce; (v. Hühnern), začeprkati.
Einſcharrer, *m.* zagrtač. [pogreb.
Einſcharrung, *f.* zagrebanje; zagreb,
Einſchatten, *v. a.* zasěniti, zasěnjivati.
Einſchattig, *adj.* jednosěn.
Einſchauen, *v. a.* gledati u . . .
Einſchaufeln, *v. a.* nagrnuti (lopatom).
Einſcheiden, *v. a.* metnuti u nožnicu, tok; eingeſcheidet, u toku.
Einſchenken, *v. a.* utočiti, utakati; Einem ein Glas Wein —, natočiti komu čašu vina; (*fig.*) klaren Wein —, kazati komu što je i kako je; ſ. Aufgeben den Ball.
Einſchärig, ſ. Einſchürig.
Einſcheuern, *v. a.* das Getreide —, spraviti, spravljati žito.
Einſchichten, *v. a.* uvrstiti, uvitlati.
Einſchichtig, *adj.* jednonasadan; jednovrstan.
Einſchicken, *v. a.* odpraviti, poslati.
Einſchieben, *v. a.* usunuti, usuvati; (Brod —), metati (kruh u peć); (einſchalten), umetnuti; Einen in den Dienſt —, urinuti, turiti koga u službu; ſich —, urinuti se; (auf der Kegelbahn), naučiti krugljati, kuglati.
Einſchieber, *m.* zasun, zavor, zapor.
Einſchiebeſſen, *n.* pajelo.
Einſchiebſel, *n.* umetak; ſ. Parentheſe.
Einſchiebung, *f.* umet, uvor, usuvak, urivanje, turanje; uriv.
Einſchiebzeichen, *n.* zaporka.

Google

Einschießen, *v. a.* ustrěliti; ein Thor —, prostrěliti vrata; ein Haus —, razstrěljati kuću; ein Gewehr —, ogledati, pokušati pušku; sich —, naučiti strěljati; Brod —, s. Einschieben (b. Web.) utkati.

Einschiffen, *v. n.* in den Hafen —, ulězti, uvezti se u luku; — *v. a.* Waaren —, ukrcati robu; sich —, otići na brod, ladju; ukrcati se.

Einschiffung, *f.* krcanje.

Einschirren, s. Anschirren.

Einschlabbern, *v. a.* pohlaptati, polokati

Einschlachten, *v. a.* Vieh —, naklati govedah.

Einschlafen, *v. n.* zaspati, usnuti; (v. Mehreren), pospati; er konnte nicht einschlafen, nije mogao zaspati, (poet.) dalo mu se na nesan; die Sache ist eingeschlafen, stvar je zaspala; (v. Gliedern), utrnuti, protrnuti, uhvatiti se, obamrti; sein Fleisch ist bald eingeschlafen, nije se dugo trudio; (Schiffw.) zalutati.

Einschläferig, *adj.* —es Bett, postelja za jednoga.

Einschläfern, *v. a.* uspavati, uspavljavati; (*fig.*) smiriti; durch Versprechungen —, obećavanjem zamamiti.

Einschläferer, *m.* uspavač.

Einschläferung, *f.* uspavanje.

Einschläferungsmittel, *n.* uspavalo.

Einschlag, *m.* udar, uraz; s. Handschlag; (b. Web.) utak, potka, poutka; (eines Briefes), dodatak, duša; (b. Näht.) podvratak, podšav; (Umschlag), oblog; (im Weine), začina; sumporni kád; — geben, začiniti; zakaditi (vino); s. Rathschlag.

Einschlagen, *v. a.* zabiti, zatući; zalupati, zakrhati, zaplěhati; eine Lanze in die Erde —, pobiti, pobijati koplje; einen Pfahl in die Erde —, udariti, zabiti kolac u zemlju; einen Nagel —, udariti, ugnati, utěrati, zakovati klinac (čavao, ekser); den Eintrag —, utkati (potku); ein Ei —, ubiti, razbiti jaje u . .; Eier —, nalupati jajah u . .; Kenntnisse kann man Keinem —, znanje se neda batinom utěrati; Getreide —, žito sipati (u vreće); Holz —, saděvati hvatove, slagati drva; den Wein —, začiniti, (mit Schwefel), zakaditi vino; ein Buch —, zamotati, zamotavati knjigu; einen Brief —, umotati pismo; Bäume —, zagrnuti drveće; Rüben —, repu utràpiti i. metnuti u rov; ein. Rock —, podviti, podvratiti, podšiti suknju; Schweine —, s. Einfehmen; die Fenster —, razlupati, razbiti prozore; dem Fasse den Boden —, razadniti bačvu; einen Zahn —, pobiti (komu) zub; den Weg über Belgrad —, udariti na Biograd; den Weg durch den Wald —, udariti, okrenuti šumom; primiti se, prihvatiti se, mašiti se šume; den Weg der Güte —, pokušati dobrim; — *v. n.* schlag ein! mahni! da prekinemo! (*mont.*) početi vaditi rudu; der Blitz hat eingeschlagen, es hat eingeschlagen, grom je udario, puće munja; dieser Gegenstand schlägt in die Theologie ein, ovaj predmet zaseča u bogoslovje; die Farbe schlägt ein, mast (boja) se upija; (gerathen), der Wein ist gut eingeschlagen, vinogradi su dobro rodili.

Einschläger, *m.* rudar.

Einschlagfaden, *m* poutčica.

Einschlägig, *adj.* dotični.

Einschlagseide, *f.* svila-poutčica.

Einschleichen, *v. n.* sich —, *v. r.* ukrasti se, ulibiti se, uverati se, uvući se, uvlačiti se, zavući se; es hat sich ein Fehler eingeschlichen, podkrala se je pogreška; es hat sich ein Mißbrauch eingeschlichen, uvukla se je zla poraba, uvukla se je zla navada.

Einschleiern, *v. a.* zavěsiti; (*fig.*) zastrti, obastrti.

Einschleifen, *v. a.* ubrusiti; s. Einschmuggeln.

Einschleppen, *v. a.* uvući, uvlačiti, s. Einschmuggeln.

Einschleudern, *v. a.* raztresnuti; den Kopf —, razbiti glavu.

Einschließen, *v. a.* zatvoriti, zapréti; das Geld —, metnuti pod ključ; das Schloß —, zaključati; spustiti bravu; einen Brief —, uklopiti pismo (u drugo pismo); die Rechnung liegt im Briefe eingeschlossen, račun je u pismu; (beilegen), priložiti; (umgeben), obkoliti, okružiti; (*mil.*) opasati, obuzeti, stegnuti; (mit ein. Zaun), s. Einhägen; (mit e. Mauer), s. Einmauern; ein Wort —, metnuti réč u zaporke; in den Frieden —, protegnuti (na koga) mir; in Gebet —, moliti za koga; (einbegreifen), zahvatiti; in sich —, sadržavati; — *v. n.* s. Einschnappen.

Einschließlich, *adj.* uklopan; — *adv.* uklopice; — der Sch.ffahrt, zajedno s brodarstvom.

Einschließung, *f.* zatvaranje, zatvor; zapor; ograda; obsada; uklop.

Einschließungszeichen, *n.* zaporka.

Einschlingen, s. Einschlucken; (v. Schlinge), zašeputiti.

Einschlitzen, *v. a.* parnuti, zaparati.

Einschlucken, *v. a.* gucnuti, gutati; (*fig.*) podněti, podnositi.

Einschlummern, *v. n.* prodrěmati; zadrěmati; (*fig.*) zatljati, zaspati; s. Entschlafen; — *v. a.* zadrěmati.

Einschlüpfen, *v. n.* šmignuti, puznuti u . . .

Digitized by Google

Einschlürfen, *v. a.* usrknuti, usrkati, zasrkati, zasrkivati; (Alles —), posrkati, pocrmljiti.
Einschluß, *f.* Einschließung; mit — der Truppen, skupa, zajedno s vojskom; durch —, uklopice; (— eines Briefes), dodatak, prilog; duša.
Einschlußweise, *adv.* uklopice.
Einschmalzen, *v. a.* omastiti.
Einschmauchen, *v. a.* zakurnjaviti, zamagliti, zadimiti.
Einschmeicheln, sich, *v. r.* ulizati se, ulaskati se, udvoriti se; sein —des Wesen, njegova laskavost, udvornost.
Einschmeichlich, *adj.* laskav, udvoran.
Einschmeißen, *f.* Einschleudern.
Einschmelzen, *v. a.* raztopiti, stopiti.
Einschmettern, *v. a.* razprsnuti.
Einschmieden, *v. a.* einen Verbrecher —, okovati zločinca.
Einschmiegen, sich, *v. r.* uvrěti se, uvirati se.
Einschmieren, *v. a.* umazati; ein Schloß —, namazati bravu (uljem); den Kopf mit Salbe —, naskvariti, pomašću namazati glavu; etwas in ein Buch —, zamrčiti, načrčkati što u knjigu; *f.* Beschmieren.
Einschmuggeln, *v. a.* kriomčiti, kriomce i. kradom uněti, unositi.
Einschmutzen, *f.* Beschmutzen.
Einschnallen, *v. a.* sapeti, zakopčati predjicom; in einen Riemen —, sapeti remenom.
Einschnappen, *v. a.* hlapnuti; *v. n.* das Schloß ist eingeschnappt, brava je škločnula, zahvatila, zamakla se.
Einschnarchen, *v. n.* hrčuć zaspati, zahrkati.
Einschneiden, *v. a.* zarezati, (hin —) urezati, urezivati; usěći, usěcati; Glas schneidet ein, staklo reže, bridi; die Sohle —, krojiti podplat; Brod in die Suppe —, nakrižati, podkrižati kruha u juhu (čorbu); Kraut in den Topf —, saseći glavicu kupusa u lonac; ein eingeschnittenes Blatt, narezkan list; das Korn —, raž požeti; mit der Scheere —, zastrići, ustrići; sich —, *v. r.* otići na razstrižke.
Einschneiden, *n.* zarezivanje, urezivanje; zarežnja, urežnja.
Einschneider, *m.* jednostranac; jednostrani svrdao.
Einschneidesäge, *f.* zarezaljka.
Einschneidig, *adj.* jednobrid, jednostran.
Einschneien, *v. i.* es schneiet ein, sněži, sněg pada u (nutra).
Einschnitt, *m.* zarezaj; (d. Ort), zarezotina, zarez, zasěk; zasěčak; (*oek.*) der — des vorigen Jahres war schlecht, lani je bio slab nažanj; *f.* Cäsur.
Einschnittholz, *n.* zarezak.
Einschnittig, *f.* Einschürig.
Einschnittskeim, *m.* dvosupka.
Einschnittsthier, *f.* Insekt.
Einschnitzeln, *v. a.* uděljati.
Einschnupfen, *v. a.* usmrknuti.
Einschnüren, *v. a.* izpréčati; zavezati; svezati; (vrpcom) Perlen —, nanizati biser; sich —, *v. r.* utegnuti se.
Einschnurren, *f.* Einschrumpfen.
Einschöpfen, *v. a.* nagrabiti, nacrpsti, zacrpiti, zahvatiti, zahiliti (vode).
Einschränken, *v. a.* (einen Platz —), ograditi; (ein Wort —), metnuti, staviti u zaporke; den Sträfling auf Wasser u. Brod —, nedati kaznjeniku nego kruha i vode; ein Recht — (verfürzen), ukratiti (komu) pravo; die Freiheit eines Menschen —, stegnuti, stezati, ograničiti čiju slobodu; eingeschränkte Gewalt, ograničena vlast; eingeschränkte Kenntnisse, slabo znanje; eingeschränkter Kopf, slaboumnjak; sich —, *v. r.* stegnuti se, stezati se, stisnuti se; man muß sich jetzt auf das Nothwendigste —, sada treba stisljivo življeti.
Einschränkung, *f.* ogradjivanje, ograda; (*fig.*) stezanje, stega; ograničenje; ukrata; (Bedingniß), uvět; mit —, ograničeno; uvětno.
Einschrauben, *v. a.* uvrtati, uviti, zaviti, zašarafiti*; einem Missethäter die Daumen —, *f.* Däumeln.
Einschrecken, *v. a.* zaplašiti, uplašiti.
Einschreib- (in Zus.) upisni.
Einschreibebuch, *n.* upisnik.
Einschreibebüchel, *n.* upisnica.
Einschreibegebühr, *f.* E—geld, *n.* upisna.
Einschreiben, *v. a.* upisati, zapisati; (enrolliren), zapisati koga u vojnike; der Eingeschriebene, *m.* zapisanik; sich —, *v. r.* upisati se.
Einschreiber, *m.* upisalac, upisar.
Einschreibung, *f.* upisivanje, zapisivanje; upis.
Einschreien, *v. a.* Einem etwas —, nakričiti komu što.
Einschreiten, *v. n.* ulězti, stupiti, ušetati, u . . ; ämtlich —, uredovno službeno se uněti, unositi; für Einen —, zastupati koga; (interveniren), biti posrednik, posredovati; um einen Dienst —, moliti kakvu službu.
Einschröpfen, *v. a.* dem Verbrecher ein Merkmal —, udariti zločincu žig; žigosati zločinca.
Einschroten, *v. a.* (Fässer —), skladati.
Einschrumpfen, *v. n.* smežurati se, mežurati se, skožurati se, skvrčiti se; (v. Tuche usw.) *f.* Eingehen; eingeschrumpft, skožuran, smežuran; (v. Menschen), sbondžati se, sgondžati se, skucati se.
Einschub, *m.* usuvak, umetak; *f.* Einschiebung.
Einschüchtern, *v. a.* zastrašiti, poplašiti udariti bahom i. hrsumom.

Digitized by Google

Einschüchterung, *f.* zaplašivanje; bah.
Einschulden, *v. a.* zadužiti.
Einschulen, *v. a.* ein Pferd —, birati, dotěrati konja.
Einschüppen, *v. a.* nametati lopatom u ...
Einschur, *f.* jednostrižka.
Einschüren, *v. a.* ugrnuti, upretati.
Einschürig, *adj.* jednostrižan, jedanput strižen; —e Wolle, *s.* Einschur; —e Wiese, jednokosna livada.
Einschürzen, *v. a.* uvrzti, uvraziti, udĕsti; einen Rock —, zapreći skute.
Einschuß, *m.* (b. Mühl) skok.
Einschüsseln, *v. a.* sasuti, usuti u zdělu.
Einschustern, *v. a.* izgubiti; er hat eingeschustert, spao je na dolnje grane; sich —, *v. r.* *s.* Einschmeicheln sich.
Einschütteln, *v. a.* natresti, utresti.
Einschütten, *v. a.* usuti, sasuti; nasuti; uliti, naliti.
Einschützen, *v. a* ustaviti.
Einschwärmen, *v. n.* urojiti se.
Einschwärzen, *v. a.* ocrniti, navraniti; *s.* Beschmutzen; Waaren —, kriomčiti, kradomčiti, kradom uvesti.
Einschwatzen, *v. a.* nabajati (komu šta); sich —, *v. r.* ulagati se, ulizati se.
Einschweben, *v. a.* uljuljati.
Einschwefeln, *v. a.* zakaditi sumporom.
Einschwellen, *v. n.* ububriti, naprištiti.
Einschwemmen, *v. a.* uplaviti, plaviti u...
Einschwenken, *v. n.* zamahnuti, umahnuti u . . .
Einschwimmen, *v. n.* uplivati.
Einschwinden, *s.* Einschrumpfen.
Einschwingen, *v. a.* umahnuti; ein Kind —, unjihati, uljuljati dĕte.
Einschwitzen, *v. a.* zaznojiti, zapotiti,
Einsegeln, *v. n.* ujedriti. [oznojiti.
Einsegnen, *v. a.* blagosloviti; einen Sterbenden —, umirućega blagosloviti; izmoliti nad umirućim molitvu; eine Wöchnerin —, uvesti porodilju, rodjaču; sich — lassen, ići na uvod; einen Geistlichen —, rediti svećenika.
Einsegnung, *f.* blagosivljanje; blagoslov; — einer Leiche, opělo; (einer, Wöchn.) uvod; zur — gehen, ići na uvod i. molitvu.
Einsehen, *v. n.* in das Buch eines Andern —, zaglednuti, zagledati u tudju knjigu; die Vertheilung der Masse —, razgledati diobu imovine; ein Protokoll —, zăpisnik pročitati; (begreifen), uvidjati; razabrati, razumĕti, dosĕtiti se čemu; ich sehe den Nutzen nicht ein, nevidim koristi; die Absichten Gottes kann man nicht —, božjim naměram se čovĕk nemože dovidati.
Einseifen, *v. a.* nasapuniti, nakvasiti.
Einseigen, *v. a.* ucĕditi, nacĕditi.
Einseitig, *adj.* jednostran; *s.* Einhängig; eine — errichtete Urkunde, od jedne strane načinjena izprava; ein — verbindlicher Vertrag, pogodba vežuća (samo) jednu stranu; —e Geschwister, polubraća i. polusestre; —es Urheil, pristran, pristrastan sud; —e Kenntniß, nepodpuno znanje.
Einseitigkeit, *f.* jednostranost; (*fig.*) pristranost, pristrastnost; nepodpunost.
Einseitswendig, *adj.* jednostran.
Einsenden, *v. a.* poslati, pošiljati.
Einsender, *m.* pošiljač, pošiljalac.
Einsendung, *f.* pošiljanje, pošiljba; bei —, pošiljajuć.
Einsengen, *v. a.* ein Zeichen —, udariti žig, žigosati.
Einsenken, *v. a.* (den Sarg —), spustiti (u grob); Reben —, *s.* Absenken; (den Schraubenkopf —), udubsti, ponoriti; (b. Färb.) potopiti, umočiti.
Einser, *m.* jedinka, jednica.
Einsetzen, *v. a.* umetnuti, umetati, staviti u . .; einen Dieb —, zatvoriti tata; Gänse —, metnuti guske na hranu; Zähne —, uměstiti zube; einen Flecken —, privaliti krpu; eine Scheibe —, udariti staklo u prozor; Bäume —, zasaditi, usaditi, posaditi, saditi drveće; Brod —, *s.* Einschieben; Geld —, staviti, postaviti (u igri); die Klauen —, zabiti pančе; etwas zum Pfande —, založiti što; seine Ehre —, zalagati vĕru; sein Leben —, metnuti glavu u torbu; Einen zum Kaiser —, zacariti, metnuti za cara; wer hat dich zu unserm Richter eingesetzt? tko te je postavio sudcem nad nami? zum Erben —, postaviti naslĕdnikom; einen Erben —, odrediti naslĕdnika, in ein Amt —, postaviti u ured, službu; Einen in sein Eigenthum —, povratiti komu svojinu, imutak; in den vorigen Stand —, povratiti u predjašnje i. prijašnje stanje; (im Spiele), staviti; das Abendmahl ist von Christus eingesetzt worden, Isukrst je pričest naredio; sich —, sĕsti u . .; (einwurzeln), uvrĕziti se.
Einsetzer, *m.* naredilac, postavnik. [ska.
Einsetzlöffel, *m.* žličica; lopatica (staklar-
Einsetzung, *f.* postavljanje, postava; uměštaj, naměštaj; sadjenje odredjaj; — in den vorigen Stand, povraćaj u prijašnje stanje.
Einsetzungsbulle, *f.* naměštajna pečatnica.
Einsicht, *f.* razgledanje, razgled; — der Originalien, pogled u izvornik; die Verzeichnisse liegen zu jedermanns — da, popisi ovdĕ leže, te ih može svatko razgledati; (*fig.*) dovid; dovidnost; sich wovon — verschaffen, obavĕstiti se o čem; er hat wenig — in die Sache, tomu se on slabo dovida, to on slabo razbira; nach meiner —, po mome

Digitized by Google

razboru; meine — reicht nicht so weit, toga nerazbirem; er ist ein Mann von tiefen —en, on duboko misli; handle nach deiner besten —, radi kako najbolje znaš, radi kako te Bog uči.

Einsichtig, Einsichtsvoll, *adj.* dovidan, razborit.

Einsichtsnahme, *f.* — des Protokolls, razgledanje zapisnika.

Einsickern, *v. a.* ùkapati, utajati; nàkapati, natajati.

Einsieden, *v. a.* usijati, utakati.

Einsiedelei, *f.* pustinja, remete*; (*fig.*) samoća, samotinja. [vati.

Einsiedeln, *v. n.* pustinjovati, pustinjstvo-

Einsieden, *v. n.* uvrěti, uvirati, savrěti, savirati; — *v. a.* zavariti, svariti, skuhati.

Einsiedler, *m.* pustinjak; (*Corvus Eremita*), gavran-samac.

Einsiedlerdrossel, *f.* (*Turdus Eremita*), drozag-samac. [postnica.

Einsiedlerhütte, *f.* pustinjačka koliba, iz-

Einsiedlerin, *f.* pustinjačica.

Einsiedlerisch, *adj.* pustinjački; (*fig.*) samoćan.

Einsiedlerkrebs, *m.* (*Pagurus Eremita*), rak-samac.

Einsiedlerleben, *n.* pustinjački život, pustinjovanje.

Einsiedlerstand, *m.* pustinjaštvo; pustinjaci.

Einsiedlervogel, *m.* (*astr.*) ptica-pustinjača.

Einsiegeln, *v. a.* zapečatiti u . . .

Einsilber, *m.* (*monosyllabum*), jednoslovka, jednoslovna rěč.

Einsilbig, *adj.* jednoslovkast, od jedne slovke; ein —er Mensch, malogovoran, maloričan čověk; maloslov; — sein, malo govoriti.

Einsilbigkeit, *f.* jednoslovkost; die — eines Wortes, ako ima rěč samo jednu slovku; (v. Menschen), maloričnost.

Einsilbler, s. Einsilber.

Einsingen, *v. a.* pěvankom uspavati; (sein Brod —), izpěvati (kruha); sich —, *v. r.* uvěžbati se u pěvanju.

Einsinken, *v. n.* propasti, propadati; die ganze Insel ist eingesunken, sav je otok i. ostrov poronuo i. potonuo; vor Schreck sank sie ein, srušila se na tle od prepasti; (*med.*) spasti; (v. Blattern), podbosti se.

Einsintern, s. Einsickern.

Einsitten, *v. a.* zavesti, zavoditi (što).

Einsitzen, *v. n.* sěsti (na kola).

Einsitzig, *adj.* s jednim sědalom.

Einsmals, s. Einst.

Einsöhlig, *adj.* jednopodplatan, s jednim podplatom.

Einsommern, sich, *v. r.* priučiti se lětu.

Einsommerig, *adj.* jednolětan.

Einspänen, *v. a.* prolagati lěpenkom.

Einspannen, *v. a.* (Leinwand in einen Rahmen), razpeti, razapeti, razapinjati; napeti; Pferde —, zapreći, upreći, uprezati, uhvatiti, pohvatati, hvatati konje (u . .) einen Fluß —, stegnuti, stisnuti rěku (sipovi); (*fig.*) Einen —, zakačiti koga.

Einspannen, *n.* (der Pferde), prežnja.

Einspänner, *m.* taljige, kolica s jednim konjem; (der einen — hat), taljigar; (das Pferd von einem —), taljigaš.

Einspännig, *adj.* jednoprežan, jednokonj; ein —er Wagen, jednoprežna kolica; s. Einschläfig.

Einspeichern, *v. a.* Getreide —, sasuti žito (u žitnicu); Waaren —, spraviti robu.

Einspeien, *v. a.* ubljuvati, nabljuvati u . .; (spucken), upljunuti, pljunuti u . . .

Einspelzig, *adj.* jednoplěv.

Einsperren, *v. a.* zatvoriti, zatvorati, zapréti; (einschließen), zaključati; eine Stadt —, opasati, stegnuti grad, zapasati oko grada.

Einspielen, *v. a.* igrom uspavati; sich —, *v. r.* naučiti igrati.

Einspindeln, sich, *v. r.* klasati.

Einspinnen, *v. a.* zapresti; Haſenhaare —, upredati zečju dlaku; sich —, *v. r.* zapresti se. [varati.

Einsprache, *f.* prigovor; —thun, prigo-

Einsprechen, *v. a.* Muth —, s. Ermuthigen; Trost —, razgovarati, těšiti; — *v. n.* Einem —, prigovarati komu; bei jemand —, svratiti se, uvratiti se, navrnuti se ka komu.

Einsprecher, *m.* prigovornik.

Einsprengen, *v. a.* ukropiti; Wäsche —, rubeninu (rublje) prokropiti, kropiti; mit Salz —, posoliti; eingesprengte Erzart, utrunjena, natrunjena ruda; die Thür —, obiti, razbiti vrata; (b. Uhrm.) udesiti; — *v. n.* dojuriti, dopasti, doletěti, pripasti (na konju); in die Reihen des Feindes —, ugaziti, i. ugreznuti u neprijatelje.

Einsprenkeln, *v. a.* pokropiti; eingesprenkelt, utrunjen, natrunjen.

Einspringen, *v. n.* skočiti u . .; ein — der Winkel, upadajući kut; (v. Schlosse), zahvatati; — *v. a.* skokom provaliti.

Einspritzen, *v. a.* uštrcati, prskati, vrcati u . . ; Milch —, uštrknuti, zamlaznuti mlěka; den Hals —, strcati što u grlo.

Einspruch, *m.* prigovor; — thun, erheben prigovoriti, prigovarati (čemu).

Einsprudeln, *v. a.* Einen —, krknuti, šikljati, krkljati (što) na koga; zapljusnuti koga (čim). [kalo.

Einsprung, *m.* skok u . .; (wbm.) ska-

Einspünden, *v. a.* zavranjiti.

Digitized by Google

Einſt, *adv.* nègda, nèkad, nèkoć, jednoć, jednom; ſ. Einmal.
Einſtallen, *v. a.* spratiti (n. p. goveda).
Einſtämmig, *adj.* jednostablen; (aus einem Stamme gemacht), od jednoga stabla.
Einſtampfen, *v. a.* utabati, utabkati; Erde —, nabijati, nabiti zemlje; Kraut —, (mit einem Werkzeuge), sbijati; (mit Füßen), gaziti, ugaziti kupus, nagaziti kupusa; (entzweiſtamp.) razgaziti.
Einſtand, *m.* nastupanje, nastup; (n. p. službe).
Einſtandsgerechtigkeit, *f.* E—srecht, *n.* pravo prekupnje, pravo prvenstva kod kupovanja.
Einſtänkern, *v. a.* zasmraditi, zasmrádjivati.
Einſtauben, *v. n.* zaprašiti se.
Einſtäuben, *v. a.* zaprašiti, uprašiti, naprašiti.
Einſtechbogen, *m.* podmetnjak.
Einſtechen, *v. a.* zabosti, ubosti; Löcher —, napraviti rupe; (im Kart.) ubiti; (b. Schuhm.) sašiti.
Einſtecken, *v. a.* uděsti; den Säbel —, povrnuti, povratiti sablju u nožnicu i. kore; einen Dieb —, zatvoriti tata; etwas —, metnuti u džep; eine Beſchimpfung —, progutati, pregoréti pogrdu.
Einſtehen, *v. n.* stupiti u službu, nastupiti službu; in die Miethe —, useliti se; ich kann dafür nicht —, nemogu se za to podjamčiti i. ujamčiti; nemogu to odkapati i. tomu odkapac biti; für die Folgen —, odgovarati za poslědice; für Einen —, jamčiti, odgovarati za koga.
Einſtehlen, ſich *v. r.* ukrasti se, podkrasti se; (in ein Amt), uvući se (u službu).
Einſteigen, *v n.* ulaziti, ulězti; (in den Wagen), popeti se; ſie ſind ſchon eingeſtiegen, već su na kolih.
Einſteinen, *v. a.* (einen Garten —), omedjiti; obzidati u suho.
Einſtellen, *v. a.* staviti, postaviti, metnuti u . . ; Waaren —, ostaviti robu (kod koga); Gänſe —, ſ. Einſetzen; den Kampf —, prestati od boja; einen Bau —, zaustaviti, obustaviti, ustaviti gradnju; einen Mißbrauch —, dokinuti zlu porabu; Zahlungen —, prestati plaćati; eine Reiſe —, odustati od puta; etwas in die Rechnung —, upisati što u račun, zaračunati; (ablaſſen von etwas), odstupiti od čega; Arbeit —, prestati raditi; eine Arbeit —, presěći kakov posao; Wild —, obkoliti zvěrad mrežami, vigovi; ſich —, *v. r.* doći, naći se.
Einſtellung, *f.* prekida; (einer Zeitung), obustava, zaustava; ustava.
Einſtemmen, *v. a.* izkopati, izdubsti.
Einſten, **Einſtens**, ſ. Einſt.
Einſticken, *v. a.* uvézti.
Einſtieben, ſ. Einſtauben.
Einſtig, *adj.* nègdašnji; (künft.) budući.
Einſtimmen, *v. n.* slagati se, sudarati se; in das Freudengeſchrei —, klikovati od veselja s drugimi, ostalimi; (einwilligen), pristati; (*mus.*) uhvatiti glas.
Einſtimmig, *adj.* (harmoniſch), skladan; ein —er Geſang, jednoglasna pěvka, pěvka za jedan glas; —er Beſchluß, jednoglasna, jednodušna odluka; —, *adv.* skladno; (— wählen), jednoglasno, jednoglasice, jednogrlice, jedinodušno (izabrati), Alle ſind darin —, svi se u tom slažu.
Einſtimmigkeit, ſ. Einhelligkeit.
Einſtmals, ſ. Einſt.
Einſtöbern, ſ. Einſtäuben.
Einſtockig, *adj.* jednospratan, jednobojan.
Einſtopfen, *v. a.* nabiti; nakljukati, načkati, skljukati, natrpati; Tabak in die Pfeife —, napuniti lulu; (*fig.*) wacker —, pošteno trpati u se, nabiti se, nabokati se, nakresati se, nadekati se.
Einſtören, *v. a.* razturati.
Einſtoßen, *v. a.* turnuti, gurnuti, rinuti u . . ; einen Spieß —, pobiti, zabosti sulicu; einen Pfahl —, zabiti kolac (u zemlju); Erde —, nabiti zemlje; ein Fenſter —, razbiti prozor; Einem die Zähne —, pobiti komu zube.
Einſtrahlen, *v. n.* zračiti, zraknuti, (ždraknuti), sěvati u . . .
Einſtreichen, *v. a.* umazati, namazati; Kalk in die Fugen —, zamazati pukotine vapnom (krečom); Geld —, sgrnuti, grtati novce; (einfeilen), upiliti, zapiliti.
Einſtreifen, ſ. Einſchürzen.
Einſtreiten, *v. a.* Einem etwas —, zainatiti komu šta; svadjom, prepirkom osvědočiti koga o čem.
Einſtreuen, *v. a.* usuti, usipati, nasuti; den Pferden —, posteljati konjem; Verſe —, stihove uplesti, uměšati; ſ. Eingeben.
Einſtreuung, *f.* usipanje, usuće, usap; (*fig.*) prigovor, ogovor, kleveta.
Einſtrich, *m.* urez, uběk.
Einſtricken, *v. a.* uplesti, upletati.
Einſtrömen, *v. n.* (*fig.*) provrvljati, naleći.
Einſtückeln, *v. a.* ukrpiti.
Einſtücken, *v. a.* ukrpiti.
Einſtudiren, *v. a.* uvěžbati, uvěžtiti se; eine Rolle —, naučiti zadaću.
Einſtürmen, *v. n.* usrnuti, nahrupiti; auf Einen —, saletěti koga, navaliti na koga; —, *v. a.* ein Haus —, razoriti kuću.
Einſturz, *m.* shor; der — einer Mauer, porušaj zida; der — der Wölbung, prolom, provala svoda; es droht den —, gotovo je srušiti se; das Haus droht den —, kuća hoće da se sruši; Ein-

Digitized by Google

ſtürzen, *v. n.* srušiti se ; (v. einer Wölbung), prolomiti se, provaliti se ; Alle ſtürzten auf ihn ein, svi na njega navališe ; nahrupiše ; —, *v. a.* eine Mauer —, porušiti, razoriti, razvaliti zid.

Einſtutzen, *v. a.* okùsati, podrezati ; einen Baum —, skresati, okresati drvo.

Einſtweilen, *adv.* za vrême, za čas ; koji čas ; něko vrême ; (indeſſen), u to, medjutim.

Einſtweilig, *adj.* privremeni, dovremeni.

Einſudeln, ſ. Beſudeln.

Einſümpfen, *v. a.* razmočiti.

Einſüßen, *v. a.* razsladiti.

Einſylbig, ſ. Einſilbig. (dana.

Eintägig, *adj.* jednodnevni, od jednoga

Eintagsfliege, *f.* (*Ephemera vulgata*), vodeni cvět.

Eintagsgeſchöpf, E—weſen, *n.* danovka.

Eintanz, *m.* (*Solotanz*), samoples.

Eintanzen, *v. a.* razbiti plešuć, igrajuć, tancajuć ; ſich —, *v. r.* uvěžbati se u plesu , igri, tancu.

Eintaſchen, *v. a.* metnuti u vreću, džep.

Eintauchen, *v. a.* ugnjuriti, potopiti, potapati ; (Feder in die Tinte), umočiti, umakati (pero u crnilo) ; ſ. Untertau-

Eintaucher, *m.* umakač, močilac. ſchen.

Eintauchkeſſel, *m.* močište.

Eintauſchen, *v. a.* proměniti, razměniti, měnjati se.

Eintauſchung, *f.* proměna, razměna.

Einteigen, *v. a.* zaměsiti, zakuhati ; ſ. Einſäuern ; ſich —, *v. r.* zaplesti se (u što) ; ſ. Beſchmutzen ſich.

Eintheeren, *v. a* zapakliti, zakatraniti.

Eintheilbar, *adj.* razděliv.

Eintheilen, *v. a.* poděliti, razděliti ; die Pflanzen —, razreditì bilje.

Eintheilig, *adj.* jednočestan.

Eintheilung, *f.* děljenje, razdělba ; (Claſſification), razredba.

Eintheilungsglied, *n.* dio.

Eintheilungsgrund, *m.* dělilo ; temelj razděle , razredbe.

Einthörig, *adj.* jednovratan.

Einthun, *v. a.* (hin —), umetnuti, metnuti, staviti, vrći u . . ; einen Dieb —, zatvoriti kradljivca ; Früchte —, voće ostaviti, spraviti.

Einthürmen, *v. a.* utamničiti.

Eintiefen, *v. a.* udubsti ; das Waſſerbett —, izdubsti strugu.

Eintönen, ſ. Einſtimmen.

Eintönig, *adj.* istoglasan, jednozvučan ; (*fig.*) ſ. Einförmig. [nost.

Eintönigkeit, *f.* istoglasnost, jednozvuč-

Eintraben, *v. n.* ukasati, dokasati u . .

Eintracht, *f.* sloga ; in — leben, složno živjeti.

Einträchtig, *adj.* složan ; ſ. Einmüthig.

Einträchtigkeit, *f.* složnost.

Eintrachtskirche, *f.* crkva sloge.

Eintrag, *m.* šteta, kvar, uštrb ; Einem — thun, škoditi, nahuditi komu, uštrbnuti koga ; (b. Web.) potka, utka, poutka.

Eintragen, *v. a.* uněti, unositi u . . ; donèti u . . ; (b. Bier.) kùpiti (*med*) ; (b. Web.) potkati, potkivati ; einen Schuldpoſten —, upisati dug ; ſein Amt trägt tauſend Gulden ein, njegova mu služba donosi i. nosi tisuću (hiljadu) forintih ; (einlegen), metnuti u . . .

Einträger, *m.* upisač, upisar.

Einträglich, *adj.* probitačan, uharan ; ein —es Amt, služba s dobrom plaćom, mastna služba.

Eintragsfaden, *m.* poutčica.

Eintragung, *f.* unos ; (*jur.*) upisivanje, upis ; — in die öffentlichen Bücher, upis u javne knjige, uknjižba. [stojba.

Eintragungsgebühr, *f.* upisna ; upisna pri-

Eintränken, *v. a.* namočiti ; napojiti ; (*fig.*) Einem etwas —, vratiti komu zajam.

Einträufeln, ſ. Eintröpfeln.

Einträumen, ſich, *v. r.* sanjariti.

Eintreffen, *v. n.* die Poſt iſt noch nicht eingetroffen, pošta još nije došla i. stigla ; pošte još neima ; (in Erfüllung gehen), sbiti se, vršiti se ; meine Vorherſagung iſt eingetroffen, moja je rěč urodila ; Gott ließ es —, Bog je dogodiò i. zgodio ; (übereinſtimmen), slagati se, sudarati se ; die Rechnung trifft ein, račun je u redu ; (zuſammenkommen), sastati se, skupiti se ; ſeine Angaben treffen nicht ein, njegove se rěči nesudaraju ; wenn die Bedingung eintrifft, kad se izpuni uvèt i. što je bilo ugovoreno.

Eintreiben, *v. a.* ugnati, utěrati ; Vieh in den Stall —, satěrati, spratiti, goveda u staju, košaru ; einen Pfahl —, zabiti kolac ; einen Keil —, zatěrati, zagnati, satěrati klin ; Schulden —, izgoniti, iztěrati, naplaćivati, naplatiti dugove ; Geld —, kupiti věresiju ; (*fig.*) Einen —, satěrati koga, utěrati koga u rog, sbiti koga u tulac.

Eintreiber, *m.* pobirač.

Eintreiblich, *adj.* naplativ.

Eintreibung, *f.* utěrivanje , ugon ; (*fig.*) iztěrivanje ; naplata ; (— der Gebühren), pobiranje pristojbe.

Eintreten, *v. n.* stupiti, unići, ući, ulaziti u . . ; in ein Amt —, nastupiti službu ; die Nacht trifft ein, nastaje noć ; wenn Regen eintritt, kad okrene i. navali kiša ; es trat Erbrechung ein, bolestnik se je pobljuvao, povratio ; wenn der Fall — ſollte, ako se dogodi ; eingetretene Umſtände, nastale i. nastavše okolnosti ; eingetretene Hinderniſſe, naspèvše zapreke ; es treten Bedenken ein, nastaje sumnja ; die Amtshandlung hat einzutreten, uredo-

Digitized by Google

vanje ima se započeti; —, *v. a.* die Wurzeln —, ugaziti korênje (u zemlju); Kraut —, nagaziti zelja, kupusa; gaziti kupus; sich einen Dorn —, zabosti si trn u nogu (iduć); den Boden eines Fasses —, provaliti (nogom), progaziti dno od bačve; Schuhe —, razgaziti cipele.

Eintrichtern, *v. a.* uliti, naliti (na lěvak); (*fig.*) Kenntnisse —, uliti pameti, zna-

Eintrieb, *m.* ugon. [nja.

Eintrinken, *v. a.* upiti, popiti.

Eintritt, *m.* ulaz, ulazak; der — der Mondesfinsterniß, početak pomrčine měseca; der — des Frühlings, nastanak proléća; beim —e in das Haus, stupajuć, stupiv, ulazeć u kuću; beim —e des Frühlings, kada nastane proléće, beim —e des Sommers, kad se oléti; — der Waare, uvoz robe.

Eintrittsbillet, *n.* ulaznica, ulazna cedulja.

Eintrittsfähig, *adj.* er ist —, on može ulězti. [ulazna plaća.

Eintrittsgebühr, *f.* E—sgeld, *n.* ulaznina,

Eintrittskarte, E—sschein, *m.* ulaznica, ulazna cedulja.

Eintrittszimmer, *n.* čekaonica.

Eintrocknen, *v. n.* usahnuti, osušiti se; (kleiner werden), sasušiti se.

Eintröpfeln, *v. a.* Balsam in die Wunde —, ukackati, nakackati dragomasti u ranu.

Eintropfen, *v. a.* nakapati.

Eintunken, *v. a.* umočiti, umakati; namočiti; zamočiti.

Eintunken, *n.* umak.

Eintüpfen, *v. n.* tipnuti u . . .

Einüben, *v. a.* uvěžbati; s. Dressiren; sich —, *v. r.* uvěžbati se, uvěštiti se.

Einung, s. Vereinigung.

Einverleiben, *v. a.* utěloviti; einer Gesellschaft —, primiti u družtvo; dem Vertrage —, pridodati pogodbi; in die öffentlichen Bücher —, uknjižiti što, upisati što u javne knjige; s. Incorporiren.

Einverleibung, *f.* utělovljenje; primanje; pridavanje; bücherliche — (Intabulation), uknjižba. [uknjižbe.

Einverleibungs-Bewilligung, *f.* dozvolja

Einverleibungs-Clausel, *f.* uknjižbena zaporka.

Einverleibungsfähig, *adj.* ukujižan, uknjiživ, podoban za uknjižbu; das ist —, to se može uknjižiti.

Einverleibungsgesuch, *n.* molba za uknjižbu.

Einverleibungskosten, *pl.* trošak primanja, uknjižbe. [koga.

Einvernehmen, *v. a.* Einen —, saslušati

Einvernehmen, *n.* saslušak, sasluh; mit jemanden im — sein, biti s kim u dogovoru.

Einverstand, *m.* s. Einverständniß.

Einverstanden, s. Einverstehen.

Einverständigen, *v. a.* složiti; s. Verständigen. [složan.

Einverständlich, *adj.* dogovoran, suglasan,

Einverständniß, *n.* porazumljenje, dogovor; ein gutes —, sloga; sich in — setzen, porazuměti se, dogovoriti se.

Einverstehen, sich, *v. r.* sich mit jemand —, mit jemand einverstanden sein, porazuměti se, razuměti se, dogovoriti se (s kim); ich bin damit einverstanden, slažem se, pristajem.

Einverwachsen, *v. n.* urasti.

Einvettern, sich, *v. r.* porodjačiti se.

Einwachsen, *v. a.* urasti, prirasti; narasti u čem.

Einwackeln, *v. a.* izklamitati.

Einwage, *f.* razměrak.

Einwägen, *v. a.* odměriti; sich —, *v. r.* razměriti se, otići na razměrke.

Einwährung, *f.* sasušak.

Einwalken, *v. a.* uvaljati, ustupati; sich —, *v. r.* uvaljati se.

Einwalzen, *v. a.* den Weizen —, povaljati, valjati pšenicu.

Einwälzen, *v. a.* uvaliti, zavaliti; ukoturati; (zerbrechen), provaliti.

Einwand, *m.* prigovor; ein leerer —, pust izgovor.

Einwanderer, *m.* priselac, doselac.

Einwandern, *v. n.* doseliti se, doseljivati se, useliti se.

Einwanderung, *f.* doseljivanje, doseoba,

Einwarten, s. Erwarten. [naseoba.

Einwärts, *adv.* unutar; — biegen, ukriviti; — gehen, plentrati, plantati; der — gehende, plantav, kleperit, krivaljica.

Einwärtskehrung, *f.* — der Augenlieder, zavrata vedjah.

Einwärtswendung, *f.* — der Augenliedhaare, ((*trichiasis*), badlje, badljevi, badlji.

Einwärtszieher, *m.* (*musculus adductor*), zavlačica.

Einwaschen, *v. a.* zaprati, zapirati.

Einwässern, *v. a.* zavodniti, zamočiti, namočiti, zakiseliti (u vodu); kiseliti, močiti u vodi; Malz —, zaliti slad; (Häringe), osladčiti. [uplitati.

Einweben, *v. a.* utkati; (*fig.*) uplesti,

Einwechseln, *v. a.* proměniti, razměniti, měnjati.

Einwechselung, *f.* proměna, razměna.

Einwehen, *v. a.* udunuti, duhati, (duvati), zapiriti, pirili u . . ; der Sturm hat ein Haus eingeweht, bura je kuću porušila.

Einweichen, *v. a.* (Brodrinde —), zamočiti, namočiti; ein eingeweichtes Brodstück, moča; (Wäsche), pokiselìti, zakišati, kiseliti, kišati; (Leder), štaviti, kiseliti. [nja, štava.

Einweichen, *n.* kiseljenje, močenje, moč-

Digitized by Google

Einweicher, *m.* močilac.
Einweichung, *f.* s. Einweichen, *n.*
Einweihen, *v. a.* posvetiti; eine Kirche —, osvetiti, osvećivati, (b. Or.) osvetiti, osveštati, tronosati crkvu; zum Priester —, rediti, (b. Or.) zapopiti; in ein Geheimniß —, odkriti, povĕriti, (komu) tajnu; ein Kleid —, prvi put obući haljinu.
Einweihung, *f.* posveta; redjenje; osvećivanje, osveštavanje.
Einweihungsfeier, *f.* E—sfest, *n.* osvećivanje, svećenje, redjenje; osvetna, posvetna svečanost.
Einweihungslied, *n.* posvetna pĕsma.
Einweihungspredigt, *f.* posvetna propo-
Einweihungsrede, *f.* posvetna besĕda. [vĕd.
Einweihungstag, *m.* dan svećenja, osvećivanja redjenja.
Einweilen, *v. a.* Einen —, dodijati, dosadjivati komu.
Einweisen, *v. a.* odputiti, naputiti; (einführen), uvesti, uměstiti.
Einweisung, *f.* uvod.
Einwelken, *v. n.* uvehnuti; — *v. a.* sušiti, nasušiti.
Einwenden, *v. a.* prigovoriti, prigovarati; ich habe dagegen nichts einzuwenden, neimam ništa proti tomu; nekratim; (excipiren), braniti se (od čega; čim).
Einwendung, *f.* prigovor; er machte allerlei —en, koješta je prigovarao; (Exception), obrana; — der nicht empfangenen Valuta, obrana s neprimljene vrednote; — des unzuständigen Gerichtsstandes, obrana s nenaležnosti suda; ohne — der Partei, ako se stranka (tim) nebrani; —en machen (excipiren), braniti se čim; (Beschwerde), žalba, potužba.
Einwerfen, *v. a.* baciti, bacati, metati u . .; ein Fenster —, razbiti prozor; einen Ärmel —, ujamčiti rukav; (einwenden), prigovarati.
Einwerfer, *m.* razbijač; nametalo.
Einwetzen, *v. a.* ubrusiti, zabrusiti.
Einwichsen, *v. a.* navoštiti; sich die Haare —, namazati kosu.
Einwickeln, *v. a.* umotati, zamotati, zamotavati, uviti, zaviti; ein Kind —, poviti dĕte; sich —, zamotati se; (u što), oblagati se (čim); s. Zusammen-
Einwickler, *m.* zavijač. [wickeln.
Einwiegen, *v. a.* uljuljati, uzibati; s. Einwägen. [(na što).
Einwilligen, *v. n.* in etwas —, pristati
Einwilligung, *f.* pristajanje; pristaja; privolja; seine — zu etwas geben, pristati na što.
Einwindeln, *v. a.* ein Kind —, poviti dĕte.
Einwinden, *v. a.* umotati, uviti; den Anker —, uvitlati kotva (sidro).
Einwintern, *v. a.* dozimiti, očuvati do zime; sich —, *v. r.* navaditi se na zimu, sviknuti zimu.
Einwirken, *v. a.* (einweben), utkati; — *v. n.* (v. Wirkung), dĕlovati, (na što), utĕcati (u što), (dĕjstvovati); wohlthätig —, (z. B. auf die Bildung), uspĕšiti.
Einwirkung, *f.* dĕlovanje, uticaj.
Einwirren, *v. a.* zamrsiti, pomrsiti; sich —, *v. r.* uplesti se, zamrsiti se, zaplesti se. [Einhuschen.
Einwischen, *v. a.* uhvatiti; — *v. n.* s.
Einwöchig, *adj.* sedmičan, od jedne sedmice, nedĕlje danah.
Einwohnen, *v. n.* stanovati, prebivati gdĕ; die ihm —de Fertigkeit, njegova vĕština, vĕština što je ima u njega; sich —, *v. r.* udomaćiti se.
Einwohner, *m.* stanovnik, žitelj; die sämmtlichen — dieses Dorfes, svi ljudi od ovoga sela, svi měštani.
Einwohnerin, *f.* stanovnica, žiteljica.
Einwohnerschaft, *f.* (Zustand), stanovništvo, žiteljstvo, pučanstvo; *coll.* stanovnici, žitelji, pučani.
Einwölben, *v. a.* svesti, svoditi.
Einwölken, *v. a.* naoblačiti, zaoblačiti.
Einwollen, *v. n.* das will mir nicht ein, to mi neide u glavu.
Einwörtlich, *adj.* jednorĕčan.
Einwuchern, *v. n.* razdomoviti se, zakopititi se, razkrotiti se.
Einwüchsig, *adj.* jednomlazan.
Einwühlen, *v. a.* uriti, zariti, zarovati; sich —, *v. r.* zariti se.
Einwurf, *m.* prigovor; Einwürfe machen, prigovoriti, prigovarati.
Einwürgen, *v. a.* gumati.
Einwurzeln, *v. n.* ukorĕniti se, zakorĕniti se; uplekati se; (*fig.*) wie eingewurzelt da stehen, upanjiti se, zapanjiti se, uprošćiti se, ukočiti se, ukipiti se; ein eingewurzeltes Uebel, zastarĕlo zlo.
Einwürzen, *v. a.* začiniti.
Einzacken, *v. a.* eingezacktes Blatt, narezkan list.
Einzahl, *f.* jednina, jednobrojnik.
Einzahlen, *v. a.* platiti, naplatiti, namiriti.
Einzählen, *v. a.* odbrojiti, ubrojiti, nabrojiti; (mitzählen), pribrojiti; wird mit eingezählt, zajedno s nami.
Einzahlung, *f.* platež.
Einzahn, *m.* (*Monodonta*), jednozubac.
Einzähnig, *adj.* jednozub; —e Säge, jednozubka. [pati.
Einzängeln, *v. a.* uklĕštiti, klĕštama sče-
Einzapfen, *v. a.* (Bier), natočiti; (einen Balken), začepiti. [rati.
Einzaubern, *v. a.* ubajati, uvračati, uča-
Einzäumen, *v. a.* nauzdati. [diti.
Einzäunen, *v. a.* oplotiti, ograditi, zagra-
Einzäunung, *f.* plot, zagrada.

Digitized by Google

Einzehren, *v. n.* ſich —, *v. r.* hlapiti se.
Einzeichnen, *v. a.* zabilježiti; (v. mehreren Sachen), pobilježiti; ſich —, *v. n.* zapisati se.
Einzelding, *n.* pojedinac.
Einzelgabe, ſ. Doſis.
Einzelgericht, *n.* inokosni sud.
Einzelglied, *n.* pojedin član, članak.
Einzelhaft, *f.* osamni zatvor.
Einzelheit, *f.* pojedinost; posobitost; pojedina stvar; alle —en erzählen, sve potanko pripovědati.
Einzelleben, ſ. Privatleben.
Einzelmenſch, *m.* pojedinac, jedin čověk.
Einzeln, *adj.* (einzig), jedin, jedinit; ein —es Ding, pojedina stvar; ſ. Individuum; ein —er Baum, osamljeno drvo; ein —er Menſch, pojedin čověk; samac; von jeder —en Partei, od svake stranke napose; ſich aufs —e einlaſſen, sve potanko kazivati; — *adv.* pojedince, napose, posamce.
Einzelnbeſtimmung, *f.* posebna odredba, naredba.
Einzelnheit, ſ. Einzelheit.
Einzelrichter, *m.* jedin sudac, inokosni sudac.
Einzelſpiel, *n* jednoigra.
Einzelſtimme, ſ. Soloſtimme.
Einzelwechſel, ſ. Solawechſel.
Einzelweſen, *n.* pojedinac.
Einziehen, *v. a.* uvući, uvlačiti; (einen Faden), uvrzti, uvraziti, udësti; (b. Web.) uvoditi, uvesti (u brdo); Gelder —, naplaćivati se; kupiti, pokupiti veresiju, dugove; jemanden —, zatvoriti koga; eine Stelle —, dokinuti službu; jemandes Vermögen —, uzeti, plěnjati komu imovinu u državnu blagajnicu, ubegłučiti komu imovinu; die Segel —, saviti jedra; die Füße —, sgrčiti noge; ein Kleid —, pokratiti haljinu; Kundſchaft —, doznati; obavěstiti se; (*fig.*) die Pfeife —, povući se; den Athem —, vući paru u se; die Banknoten —, povući banke; der Schwamm zieht das Waſſer ein, spužva pije, upija vodu; (Bauw.) zauziti, suziti; —, *v. n.* in die Stadt —, ulězti, ulaziti u grad; der Regen zieht in die Erde ein, kiša probija u zemlju; in das neue Quartier —, useliti se, doseliti se u novi stan; ſich —, *v. r.* das Tuch zieht ſich ein, ſ. Eingehen; eingezogen leben, stezati se, stisnuti se.
Einziehung, *f.* uvlačenje, uvlaka; udëvanje, uvraženje; (Conſiscation), uzimanje u državnu blagajnicu i. begluk; (der Banknoten), uměna (bankah) itd.; (Bauw.) uženje.
Einzig, *adj.* jedini, cigli jedan, jediti, jediniti; ein —er, cigli ciglovětni; es iſt nicht ein —er zurückgekehrt, neima ni pilićnika i. piličnoga; dieß iſt das —e was ich wünſche, samo to želim; der —e Sohn, jedinac; die —e Tochter, jedinica; das —e Kind, jedinče; das iſt — in ſeiner Art, tomu neima para; — u. allein, ciglo samo.
Einzingeln, ſ. Umzingeln.
Einziſcheln, *v. a.* prišapnuti (komu što), guknuti (komu što) na uho.
Einzöllig, *adj.* od jednoga palca.
Einzuckern, *v. a.* nasladoriti, našećeriti.
Einzug, *m.* ulaz, ulazak; einen feierlichen — halten, svečano ulaziti; der — einer Rimeſſe, što se primi i. dobije za poslaticu.
Einzugsſpeſen, *pl.* naplatni trošak.
Einzwängen, *v. a.* zatisnuti, utisnuti; (Hand), zavući; ein Brett —, stisnuti, priškrinuti; (einſchränken), stegnuti, stezati; ich fühle mich dadurch ſehr eingezwängt, to me vrlo steže.
Einzweigen, ſ. Einpfropfen.
Einzwicken, *v. a.* zaškrinuti, priškrinuti.
Einzwingen, ſ. Einnöthigen.
Eirund, *adj.* jajast.
Eiründe, *f.* jajatost.
Eis, *n.* led; zu — gefrieren, zaleditи se; — machen, lediti; das — geht auf, led kopni, kravi se, topi se; das — brechen, prorušiti, probiti led; (*fig.*) prokrčiti put.
Eisachat, ſ. Kryſtallachat.
Eisähnlich, *adj.* ledast.
Eisalaun, ſ. Alaunſtein.
Eisammer, *m.* (*Emberiza mustelina*), strnad kunasti.
Eisapfel, *m.* ledenjača.
Eisbad, *n.* ledena kupelj.
Eisbahn, ſ. Gleitbahn.
Eisbalken, ſ. Eisbock.
Eisbank, *f.* ledena greda i. sipina.
Eisbär, *m.* (*Ursus maritimus*), morski medvěd.
Eisbaum, ſ. Eisbock.
Eisbecher, *m.* ledena čaša.
Eisbedeckt, *adj.* ledom zastrt, ledovit.
Eisbeere, *f.* (*Chiococca*), prekot.
Eisbeifuß, *m.* (*Artemisia glacialis*), ledeni pelen.
Eisbein, *n.* stegnena kost.
Eisberg, *m.* plaz, lednjak.
Eisbergſtück, *n.* ledena stěna.
Eisbirn, *f.* kruška-ledenjača.
Eisblick, *m.* ledena světlost; (*fig.*) ledan pogled.
Eisbock, *m.* kozača, ledolom.
Eisbrechend, *adj.* ledoloman.
Eisbrecher, *m.* ledolom, kozača; (Perſon), ledosěk.
Eisbruch, *m.* kršnja leda.
Eisbüchſe, *f.* ledilo.
Eiſchnecke, *f.* (*Ovula*), jajilica.
Eisdorn, *m.* (*Asterias glacialis*), ledena križaljka.
Eisdouplette, *f.* (*Ostrea glacialis*), ledena ostriga i. kamenica.

Digitized by Google

Eiſen, *v. a.* led séći; (candiren), lediti; — *v. n.* lediti se.

Eiſen, *n.* željezo, gvoždje; (spr.) das — muß man ſchmieden, weil es warm iſt, vruće se gvoždje kuje; Noth bricht —, potreba neima zakona; sila kola lomi; altes —, željezina, gvozdušina; ſ. Hufeiſen; Meißel; Feſſeln.

Eiſen- (in Zuſ.) željezni, gvozden.

Eiſenader, ſ. Eiſengang, željezna žica.

Eiſenalaun, *m.* kocelj željezasti.

Eiſenapfel, *m.* željezanka (-jabuka).

Eiſenarbeit, *f.* željeznina.

Eiſenarbeiter, *m.* željezar.

Eiſenart, *f.* vrst željeza, gvoždja.

Eiſenartig, *adj.* željezast, gvozdast.

Eiſenarzuei, *f.* željezni lèk.

Eiſenauflöſung, *f.* željezna otopina.

Eiſenbahn, *f.* željeznica, gvozdeni put.

Eiſenbahn- (in Zuſ.) željeznički.

Eiſenbahn-Arbeiter, *m* željezničar.

Eiſenbahn-Betrieb, *m.* vožnja, poraba željeznice.

Eiſenbahndamm, *f. m.* nasip željeznice.

Eiſenbahnkarte, *f.* željeznički cestovid.

Eiſenbahn-Polizei, *f.* željezničko redarstvo.

Eiſenbahn-Polizeigeſetz, *n.* željeznički redarnik.

Eiſenbahnſtation, *f.* postaja željeznice.

Eiſenbahnwächter, *m.* čuvar željeznice.

Eiſenbahnwagen, *m.* željeznička kola.

Eiſenbahnzug, *m.* povoz željeznički.

Eiſenband, *n.* gvozden okov.

Eiſenbart, ſ. Eisvogel.

Eiſenbauer, *m.* željezna, gvozdena krletka, željezni kavez.

Eiſenbaum, *m.* (*Sideroxylon*), željezina; (*Dracæna ferrea*), zmajevac koštunjavi; (*Cycas revoluta*), bujadovac suvraćeni.

Eiſenbeerbaum, ſ. Hartriegel.

Eiſenbeize, *f.* željezno lužilo.

Eiſenbergwerk, *n.* željeznik; željezne i. gvozdene rude.

Eiſenbeſchlag, *m.* željezni i. gvozdeni okov; ſ. Eiſenblüte.

Eiſenblech, *n.* željezna pločevina, željezni lim*.

Eiſenblau, *n.* blankitnjak.

Eiſenblauſäure, *f.* blankitnina.

Eiſenblech-Walzwerk, *n.* valjaonica (željezne) pločevine; pločevnica.

Eiſenblüte, *f.* siga na željeznjaku.

Eiſenbohrer, *m.* svrdao za željezo.

Eiſenbrand, ſ. Polſtein.

Eiſenbranderz, *n.* smolasti gvozdac.

Eiſenbrech, *n.* ſ. Mondraute.

Eiſenbruch, *m.* željeznik [žica.

Eiſendraht, *m.* željezna i. gvozdena

Eiſendrahtzug, *m.* (Fabrik), željezna i. gvozdena žičarnica.

Eiſendruſe, *f.* željezni kukanac.

Eiſenerde, *f.* željeznjača (– zemlja); grüne —, zelena željeznjača; blaue —, ſ. Eiſenblau.

Eiſenerz, *n.* željezna i. gvozdena ruda; (*min.*) gvozdac; das braune —, ſ. Brauneiſenſtein.

Eiſenfabrikat, *u.* željezna i. gvozdena tvorina.

Eiſenfarbe, *f.* željezna mast, boja*.

Eiſenfarbig, *adj.* željezast, željezne masti.

Eiſenfeil, E—icht, *n.* željezna pilotina, trina i. tarotina, ž—i opiljci.

Eiſenferkel, *n.* (*Hystrix prehensibilis*), repat bodežnik, kuandu.

Eiſenfeſt, *adj.* gvozden, čvrst kao gvožđje, (*fig.*) gvozden; postojan, er hat eine —e Geſundheit, zdrav je kao trešak.

Eiſenfiſch, *m.* (*Clupea alosa*), kobla, ćepa.

Eiſenfirniß, *m.* željezni pokost.

Eiſenfleck, Eiſenflecken, *m.* prlja i. mrlja od hrđje.

Eiſenfreſſer, *m.* hvališa, nebojša.

Eiſenfrei, *adj.* bezželjezan.

Eiſenfunken, *m.* varnica od željeza.

Eiſengang, *m.* ſ. E—ader.

Eiſengart, ſ. Eisvogel.

Eiſengefangene, *m.* okovanik.

Eiſengehalt, *m.* čisto željezo; željezo što ga ima n. p. u rudi.

Eiſengemiſch, *n.* željezna směsa.

Eiſengeräth, *n.* E—ſchaft, *f.* željezno i. gvozdeno orudje, posudje.

Eiſengewerk, *n.* E—ſchaft, *f.* željezarsko rudništvo, družtvo za kopanje željeza i. gvoždja.

Eiſengießer, *m.* lěvač željeza i. gvoždja.

Eiſengießerei, *f.* lěvnica željeza i gvoždja.

Eiſengitter, *n.* gvozdena i. željezna rešetka.

Eiſenglanz, *m.* željezovica.

Eiſenglas, *n.* krški gvozdac.

Eiſenglimmer, *m.* željezni tinjac.

Eiſengrau, *adj.* željezast, su kao željezo.

Eiſengraupe, ſ. Wolfram.

Eiſengrube, *f.* željeznik, željezne i. gvozdene rude.

Eiſengußwaare, *f.* željezna slitina.

Eiſengußwerk, *n.* ſ. E—gießerei.

Eiſenhaltig, *adj.* željezovit, gvozdovit; —es Waſſer, voda-željeznica.

Eiſenhammer, *m.* samokov željezni i. za željezo; željezara, gvoždjara.

Eiſenhandel, *m.* trgovina sa željezom. i. gvoždjem.

Eiſenhändler, *m.* gvoždjarnik, željezarnik.

Eiſenhandel, *m.* trgovina sa željezom.

Eiſenhandlung, *f.* gvoždjarnica, željezarnica.

Eiſenhart, *adj.* gvozden, tvrd kao željezo, tvrd kao kamen; (*fig.*) gvozden; ſ. Eiſenkraut.

Eiſenhärte, *f.* tvrdoća željeza; (*fig.*) ne- [priklonstvo.

Eiſenhelm, *m.* željezna kaciga.

Eiſenhemd, *n.* željezna košulja.

Digitized by Google

Eiſenholz, *n.* E—baum, *m.* ſ. Eiſenbaum.
Eiſenhut, *m.* E—hüttchen, E—hüttlein, *n.* (*Aconitum Napellus*), nalëp, krupiš.
Eiſenhütte, *f.* ſ. Eiſenhammer.
Eiſenjoch, *n.* (*fig.*) težki jaram.
Eiſenkalk, *m.* vapnasto željezo.
Eiſenkaſten, *m.* željezni, gvozdeni kovčeg, željezna škrinja; (*mont.*) kovčeg za željezo, orudje.
Eiſenkeſſel, *m.* gvozdenjak, kotlača.
Eiſenkies, *m.* željezni kršac.
Eiſenkitt, *m.* lem za željezo.
Eiſenkloß, ſ. Naſenſtein. [šina.
Eiſenkram, *m.* ſ. E—handlung; gvozdu-
Eiſenkraut, *n.* (*Verbaena offic.*) sporiš; großes —, gorska runjavica.
Eiſenkryſtallen, *pl.* željezni ledci.
Eiſenkuchen, *m.* oblanta, poskura; —bäcker, oblantar; poskuričar.
Eiſenkunſt, *f.* željezarija.
Eiſenkupferig, *adj.* željezno-mëdan.
Eiſenlack, ſ. Eiſenfirniß.
Eiſenloth, *n.* željezno spajalo.
Eiſenmal, *n.* ſ. Eiſenfleck.
Eiſenmann, *m.* ſ. E—ſchwärze.
Eiſenmarmor, ſ. Baſalt.
Eiſenmauer, *f.* ljut zid.
Eiſenminer, *f.* željezna ruda.
Eiſenmohr, *m.* željezna crn.
Eiſenmulm, *m.* željezna troševina.
Eiſennagel, *m.* željezni klinac, (ekser, čavao.)
Eiſenniere, *f.* ſ. Klapperſtein.
Eiſennuß, *f.* orašasti krvalj.
Eiſenocker, *m.* željezna hrdjina.
Eiſenofen, *m.* željezna i. gvozdena peć.
Eiſenöl, *n.* željezno ulje.
Eiſenoxyd, *n.* željezni kis.
Eiſenoxydul, *n.* željezni kisnjak.
Eiſenpecherz, *n.* smolasti gvozdac.
Eiſenplatte, *f.* željezna ploča.
Eiſenprobe, *f.* ogledanje željezne rude; (Gottesurtheil), mazija.
Eiſenprotoxyd, *n.* nakiselo željezo.
Eiſenrahm, *m.* ſ. Eiſenſchwärze.
Eiſenriemen, *m.* halatnjak; pojas za halat, orudje. [hrdja.
Eiſenroſt, *m.* hrdja od željeza, željezna
Eiſenſalz, *n.* ſ. Eiſenvitriol.
Eiſenſand, *m.* željezni pësak.
Eiſenſandſtein, *m.* željezasti pëskar.
Eiſenſchichte, *f.* (*mont.*) peć željeza.
Eiſenſchiene, *f.* željezna i. gvozdena šinja.
Eiſenſchimmel, *m.* žerav.
Eiſenſchlacke, *f.* željezna troska.
Eiſenſchlag, *m.* okujine.
Eiſenſchmelzwerk, *n.* talenik i. talionica željeza, gvoždja.
Eiſenſchmied, *m.* kovač.
Eiſenſchmiede, *f.* kovačnica.
Eiſenſchnee, *m.* (*chem.*) željezni sněg.
Eiſenſchneider, ſ. Stempelſchneider.
Eiſenſchneidewerk, *n.* rezovnica željeza.
Eiſenſchrot, *m.* željezna sita, sačma.
Eiſenſchuß, ſ. Eiſenerz. [zast.
Eiſenſchüſſig, *adj.* ſ. Eiſenhaltig; želje-
Eiſenſchwarz, *adj.* crn kao željezo, željezne masti.
Eiſenſchwärze, *f.* željezno crnilo; (*min.*) željezni gal.
Eiſenſchweif, *m.* zrnasta željezovica.
Eiſenſchweifig, *adj.* željezovit.
Eiſenſchwere, *f.* težina željeza; (*fig.*) golema težina.
Eiſenſtrup, *m.* željezni madžun.
Eiſenſpäne, ſ. Eiſenfeil.
Eiſenſpitzig, *adj.* željezna šiljka i. râta.
Eiſenſtab, *m.* željezna šibka.
Eiſenſtahl, *m.* okujine.
Eiſenſtange, *f.* željezna i. gvozdena motka.
Eiſenſtein, *m.* željeznjak.
Eiſenſteingang, *m.* žica željeznjaka.
Eiſenſtufe, *f.* željezni rudnik.
Eiſente, *f.* zimska patka.
Eiſenthon, *m.* crmnjina; željezovita glina, ilovača i. gnjila.
Eiſenthor, *n.* Eiſenthür, *f.* željezna i. gvozdena vrata.
Eiſentitan, *m.* rudolica.
Eiſenvitriol, *m.* zelena galica, crna mast, cakleno crnilo.
Eiſenvitriolwaſſer, *n.* galična cëdj.
Eiſenwaare, *f.* željeznina, željezna roba, gvoždjarina.
Eiſenwaſſer, *n.* voda-željeznica.
Eiſenweinſtein, *m.* željezoviti srëš.
Eiſenwerk, *n.* željezno dëlo; (Fabrik), željezara.
Eiſenwurz, E—el, *f.* (*Centaurea Scabiosa*), različak preskočasti.
Eiſenzeit, *f.* zla vremena.
Eiſenzeug, *n.* željezno orudje, posudje; željezje, željezina, gvoždjarija..
Eiſerapfel, ſ. Eisapfel.
Eiſern, *adj.* željezan, gvozden; —e Krone, željezna kruna; (*fig.*) —e Geſundheit, ikrovito zdravlje; —er Fleiß, neumorna marljivost; —er Muth, neporborna hrabrost; —es Herz, gvozdeno, nemilo srce.
Eisëſſig, *m.* prëmetna kvasina (sirće, ocat).
Eisfahrt, *f.* vožnja po ledu; ſ. Eisgang.
Eisfalter, *m.* (*Limenitis populi*), jagnjedovac.
Eisfarbig, *adj.* sër.
Eisfeld, *n.* ledovište. [kit.
Eisfiſch, *m.* (*Balœna glacialis*), sëverni
Eisfiſcherei, *f.* ribânje, ribarenje pod le-
Eisförmig, *adj.* ledast. [dom.
Eisfuchs, *m.* (*Canis Lagopus*), sëverni
Eisgang, *m.* pokret leda. [pas.
Eisgebirge, *n.* lednjaci, plazište.
Eisgefilde, *n.* ledeno polje.
Eisgefüllt, *adj.* ledovit.
Eisgrau, *adj.* sër; (*fig.* v. Haaren), sëd; er iſt — geworden, obëlëo kano ovca.

Digitized by Google

Eisgrube, *f.* ledenica, ledenik.
Eishändler, *m.* ledar.
Eishauer, *n.* ledošek.
Eishauen, *m.* ledošek.
Eishaupt, *n.* (eines Berges), leden vrh.
Eisholz, *f.* Eisenbaum.
Eisig, *adj.* leden; (kalt), ledan.
Eiskalt, *adj.* ledan; es iſt —, bridi,
Eiskälte, *f.* cića, brid. [pukao cić.
Eiskeller, *m.* ledenica.
Eiskeſſel, *m.* kotlić za led.
Eiskibitz, *m.* (*Tringa hyperborea*), sěverni vivak. [ciće.
Eiskluft, *f.* mrazova puć, pukotina od
Eisklumpen, *m.* santa.
Eiskraut, (*Mesembryanthemum*), ledenik,
Eiskruſte, *f.* ledena kora. [kosmatac
Eislager, *n.* ledište.
Eislauf, *m.* tociljanje, klizavica.
Eisleben, (*Cucubalus Behen*), gušavica.
Eislockig, *adj.* der —e Wald, kitinasta
Eisloch, *n.* ſ. Wuhne. [šuma.
Eisluft, *f.* ledan zrak i. uzduh (vazduh).
Eismann, *m.* čověk od leda; (*fig.*) čověk ledena srca.
Eismauer, *f.* leden zid.
Eismeer, *n.* ledeno more.
Eismeergeſtade, *n.* ledomorska obala.
Eismöve, *f.* (*Procellaria glacialis*), sěverni galeb.
Eismuſchel, *f.* (*Ostrea glacialis*), sěverna ostriga i. kamenica.
Eisnagel, *m.* ledenjak.
Eisnebel, ſ. Froſtrauch.
Eisnetz, *n.* podledna mreža.
Eispfahl, *m.* ledobran.
Eispfeiler, ſ. Eisbock.
Eispflanze, *f.* ſ. Eiskraut.
Eispitze, *f.* vršika (u jaja).
Eisplatte, *f.* ledina
Eispol, *m.* sěverna stožerina.
Eispunkt, *m.* ledište.
Eisrinde, *f.* ledena kora; ſein Herz iſt mit einer — umgeben, oledilo, sledilo, obamrzlo mu se je srce.
Eisſcholle, *f.* santa, plasa leda.
Eisſchuh, ſ. Schlittſchuh.
Eisſpitze, *f.* ſ. Eiszapfen; Eisgriff.
Eisſporn, *m.* ledenjak.
Eisſtern, *m.* (*Asterias glacialis*), sěver-
Eisſtoß, *m.* kršnja leda. [na križaljka.
Eisſtube, ſ. Radſtube.
Eistaucher, *m.* (*Colymbus glacialis*), ve-
Eisverleger, ſ. Eishändler. [liki slapnik.
Eisvogel, *m.* (*Alcedo*), zimorod, ledešnik, udomac, ledka; (*Papilio populi*),
Eiswallfiſch, ſ. Eisfiſch. [topolnjak.
Eisweg, *m.* poledica. [sěverni pelen.
Eiswermuth, *m.* (*Artemisia glacialis*),
Eiswind, *m.* studan větar.
Eiszacken, Eiszapfen, *m.* ledenica, svěća, mosur (od leda). [dovac.
Eiszucker, *m.* ledasti slador i. šeder, le-

Eitel, *adj.* (lauter), gol, sam, — Brod eſſen, suh kruh jesti; — Bosheit, puka i. sama zloba; eitle Hoffnung, pusta nada; (vergänglich), eitle Schönheit), prolazeća lěpota; eitle Freude, zaludnja radost; (vergeblich), zaludan; eitle Mühe, u zalud ti (mu) trud, naprazno se muči(š), zaludu i. zaman se trudi(š)! ein eitler Menſch, tašt, sujetan, izprazan čověk; den Namen Gottes nicht — nennen, nepominjati božjega imena u zalud.
Eitelkeit, *f.* die — des Lebens, malotrajnost života; — dieſer Hoffnung, zaludnost ove nade; (Neigung zum Putz u. ſ. w.) taština, sujeta, izpraznost; er beſitzt eine unbegränzte —, neizměrno je tašt i sujetan; —en, tašte, sujetne stvari.
Eiter, *m.* gnoj, gnojuština; unreifer oder blutiger —, sukrvica; (im Auge), krmelj. [vost.
Eiterauge, *n.* krmeljavo oko; krmelji-
Eiterängig, *adj.* krmeljav; der —e, krmeljavac, drljavac. [tel, gnojilo.
Eiterbeförderndes, *adj.* gnojeći; —es Mit-
Eiterbeule, *f.* gnojanica; čir, mozol.
Eiterblaſe, *f.* gnojav prišt.
Eiterblatter, *f.* gnojava boginja.
Eiterbruſt, *f.* gnojava sisa.
Eiterbutzen, ſ. Eiterſtock.
Eiterfluß, *m.* gnojenje; (Ort), ognojak.
Eiterfraß, *m.* gnjilogriz, gnojna pajednica.
Eitergeſchwulſt, *f.* gnojavica; podkožnjak.
Eitergeſchwür, *n.* gnojanica, mozol.
Eiterharnen, *n.* močanje gnoja, gnojotok.
Eitericht, *adj.* gnojast.
Eiterig, *adj.* gnojav, gnojan.
Eiterjauche, *f.* crn gnoj.
Eitermachend, ſ. Eiterbefördernd.
Eitermilch, *f.* gnojavo mlěko.
Eitern, *v. n.* ognojiti se, gnojiti se.
Eiternd, *adj.* gnojav, gnojan.
Eiterneſſel, *f.* (*Urtica urens*), žara.
Eiterruhr, *f.* gnojava srdobolja.
Eiterſalbe, *f.* gnojeća pomast.
Eiterſtaar, *m.* krmeljiva navlaka.
Eiterſtelle, *f.* ognojak.
Eiterſtock, *m.* srž, srč *f.*, stršen, čep.
Eiterung, *f.* gnojenje; in — bringen, ognojiti; in — übergehen, ognojiti se.
Eiterungsmittel, *n.* gnojilo.
Eiterungsperiode, *f.* gnojba, doba gnoje-
Eiterziehend, *adj.* gnojeći. [nja.
Eiweiß, *n* bělanak, bělance, bělac, bioce.
Eiweißſtoff, *m.* bělankovina.
Ejaculation, *f.* — der Adern, strcanje, (cega) u žile.
Ejiciren, *v. a.* izbaciti, krenuti (koga).
Ekel, *m.* gad; er bekam einen —, gnjušilo, grcalo, grštilo mu se; (Widerwille), er hat einen — vor Arzneien, gadi, gršta mu se na lěkarije, gadi se od lě-

Digitized by Google

karijah; er bekam einen — davor, es ist ihm zum — geworden, sgrštio, sgadio se je na to, to mu se je ogadilo, sgadilo; — erregen, ogaditi (komu što); sich bis zum — aneſſen, dojesti se; das habe ich ſchon bis zum — hören müſſen, toga sam se već naslušao, da mi se gadi; er ſah es mit — an, gnjusilo, gnjušalo mu se gledajući; er ist mir ein — omrznuo mi je, omrzao sam na njega; das ist mir ein —, to mi je mrzko; deine Reden ſind mir ein —, gadim se od tvoga govora.

Ekel, *adj.* (häkelig), er ist im Eſſen nicht —, nije gadljiv, urokljiv; neizvoljeva, neprobire mnogo; (*fig.*) pipav, oprezan; ſ. Ekelhaft.

Ekelerregend, Ekelhaft, Ekelig, *adj.* gadan, gnjusan, bljutav, tužljiv, grštan; ein —er Menſch, gadan čovek, gad, sgad *f.*; gadnik, gnjusnik; —, *f.* gnjusnica, gadnica; ein —es Ding, bljuvotina; — machen, ogaditi, sgaditi.

Ekelhaftigkeit, *f.* gnjusoba, gadnost.

Ekeln, *v. n.* gaditi se, burtati se, gnjusiti se, die Speiſe ekelt mir, na ovo mi se jelo gadi i. grši, od ovoga se jela gadim; mich ekelt deine Thorheit, tvoja me ludost mrzi.

Ekelname, ſ. Spitzname.

Eklektiker, *m.* obirač.

Eklektiſch, *adj.* obiran.

Eklipſe, *f.* pomrčanje, pomrčina.

Eklipſiren, *v. a.* pomračiti, zamračiti. potamniti.

Ekliptik, *f.* sunčana putanja, sunčanik, [ekliptika,

Ekloge, *f.* seljanka.

Eklogit, *m.* eklogit.

Ekſtaſe, ſ. Entzückung.

Ekthlipſis, *f.* izriv.

Elaborat, *n.* radnja, izradak.

Elaboriren, *v. a.* izraditi.

Elain, *n.* maslenina.

Elaſticität, *f.* pružnost, opružnost.

Elaſtiſch, *adj.* pruživ, pružan.

Elaterit, *m.* pruživac.

Elaterometer, ſ. Dampfmeſſer.

Elbbutte, ſ. Glattbutte.

Elbkatze, *f.* ſ. Iltiß.

Elbogen, *m.* lakat; ſich auf den — ſtützen, podnimiti se, podsloniti se.

Elbogenbein, *n.* podlaktica.

Elbogenblutader, *f.* lakatna žila, žila-la-

Elbogenfläche, *f.* lakatna ploha. [katnica.

Elbogenkampf, *m.* ſ. Boxen.

Elbogenknorren, *m.* laktac.

Elbogenmuskel, *m.* lakatni natezač.

Elbogennerve, *m.* lakatni živac.

Elbogenröhre, *f.* cěpac.

Elbogenſchlagader, *f.* lakatna kucavica i. dihavica.

Elbogenſtoß, *m.* zalaktica.

Elbogenwinkel, *m.* lakatni kut.

Elch, ſ. Elenthier.

Elder, ſ. Erle.

Electoral-Schaf, *n.* plemenovita ovca.

Electoral-Wolle, *f.* plemenovita vuna.

Elegant, *adj.* nakićen, ubav; gospodski.

Elegant, *m.* kicoš, gizdelin.

Eleganz, *f.* gizda; ubavost; gospodstvo.

Elegie, *f.* bugarka, tužaljka.

Elegiſch, *adj.* bugareći.

Elektricität, *f.* munjivo, munjina; poſitive —, negative —, jestna, niječna munjina, (als Eigenſchaft), munjivost, munjevitost, električnost. [njovod.

Elektricitätsleiter, *m.* vodilo munjine; mu-

Elektriſch, *adj.* munjevit; munjevni; — e Materie, munjina, munjivo.

Elektriſiren, *v. a.* omunjiti, namunjiti; (*fig.*) uzplamtiti.

Elektritiſirmaſchine, *f.* munjilo.

Elektrochemiſch, *adj.* munjo-lučbeni.

Elektrogen, *n.* munjivo.

Elektromagnetismus, *m.* elektro-magne-

Elektrometer, *m.* munjoměr. [tizam.

Elektrometer, *m.* munjorod.

Elektrophor, *m.* munjonoša. [troskop.

Elektroſkop, *m.* věstnik munjine, elek-

Element, *n.* počelo; (Lebensſtoff), živalj.

Elementaranalyſe, *f.* raztvor počelah.

Elementarbuch, *n.* početnica.

Elementarbegriff, *m.* glavni pojam; ſ. Vorbegriff.

Elementar-Ereigniß, *n.* prirodni dogadjaj.

Elementargeometrie, *f.* počela měrstva.

Elementariſch, *adj.* početan; prirodan.

Elementarkenntniß, *f.* prvo znanje.

Elementarkraft, *f.* prirodna sila.

Elementarlehrer, *m.* početni učitelj.

Elementarorgan, *n.* prvobitni ustroj.

Elementarſchaden, *m.* prirodna šteta.

Elementarſchaden-Vergütung, *f.* naknada prirodne štete. [škola.

Elementarſchule, *f.* početna učionica i.

Elementarſchüler, *m.* početnik; bukvarac.

Elementarunfall, *m.* prirodna nesgoda, nesreća.

Elementarunterricht, *m.* početni nauk, početna obuka.

Elementarzufall, ſ. E—-Ereigniß.

Elend, ſ. Elenthier.

Elend, *n.* nevolja, běda, zlopata; (Armuth), uboština i neimaština; ſ. Exil.

Elend, *adj.* nevoljan, bědan, jadan; ein —es Haus, kukavna kuća; (ſchlecht), ein —er Menſch, hrdjav čověk, hrdja; ſehr — ausſehen, obhrdjati, izgubiti se; in —en Umſtänden ſein, zlopatiti, kukavno življeti, kuburiti; — werden, obubožati; ein —er Anblick, jadan pogled.

Elende, *m.* (Arme), bědnik, zlopatnik, nevoljnik; (ver.) hrdja, hrdjaković, hrdjobitina, ništavac, ništarija, ništačověk.

Digitized by Google

Elendhirsch, s. Elendthier.
Elendiglich, *adv.* bědno, jadno, zlohudno (žljeudno), kukavno.
Elendlast, *f.* golema nevolja.
Elendlos, *adj.* bez jada, nevolje.
Elendsblut, s. Kellerhals.
Elendsleder, *n.* lošja koža, loševina.
Elendvoll, *adj.* prebědan, projadan.
Elendwurzel, s. Mannstreu.
Elenkuh, *f.* losica.
Elenthier, *n.* (*Cervus Alces*), los, sěverni jelen.
Elephant, *m.* slon, vilj*; der fliegende —, s. E—enkäfer; (spr.) aus einer Mücke einen —en machen, od muhe praviti slona; od dlake učiniti gredu.
Elephanten- (in Zuſ.) slonov, viljev.
Elephantenartig, *adj.* poput slona, kao slon. [lokostac.
Elephantenbaum, *m.* (*Elephantusia*), bě-
Elephantenfisch, *m.* (*Ophidium imberbe*), bezbradi huj, b—a jeguljica.
Elephantenfuß, *m.* (*Elephantopus*), slonova noga. [slonac.
Elephantenkäfer, *m.* (*Scarabœus Atlas*),
Elephantenkopf, *m.* (*Rhinanthus Elephas*), pětlova-kresta, slonoglavac.
Elephantenlaus, *f.* slonova uš; (*Anacardium occidentale*), zapadni bubrežnjak.
Elephantenorden, *m.* slonov red.
Elephantenrüssel, *m.* slonov trubac, slonova trubica; (*Ophidium aculeatum*), štunasta jeguljica, štunasti huj.
Elephantenzahn, *m.* slonov zub; s. Elfenbein; (*Dentalium elephantinum*), slonozubac morski.
Elevation, s. Erhöhung.
Eleve, *m.* pitomac.
Elevenprüfung, *f.* pitomački izpit.
Eleviren, *v. a.* uzvisiti; (Wechſ.) den Proteſt —, dignuti prosvěd.
Elf, *num.* jedanaest; da die —e zu Tiſche ſaßen, kad su ova jedanaestorica sědila za stolom.
Elf, *f.* jedanaestka.
Elf- (in Zuſ.) od jedanaest.
Elfe, *m.* &. *f.* vilin sluga. [kutnik.
Elfeck, *n.* jedanaestokuće, jedanaesto-
Elfeckig, *adj.* od jedanaest kutovah.
Elfen, (*Palæotherium*), starozvěr.
Elfenbein, *n.* bělokost, slonova kost, vildiš.
Elfenbein- (in Zuſ.) bělokostan, od slonove kosti.
Elfenbeindrechsler, *m.* bělokostar.
Elfenbeinen, Elfenbeinern, *adj.* bělokostan, od slonove kosti; —e Waaren, bělokostnina.
Elfenbeinkamm, *m.* bělokostni češalj.
Elfenbeinschnecke, *f.* bělokostni puž.
Elfenbeinschraube, *f.* (*Turbo exoletus*), svrdlica vetha (vegda).
Elfenbeinschwarz, *n.* koštani gar.
Elfenbeintute, *f.* (*Conus eburneus*), bělokostni čunjac.
Elfer, *m.* jedanaestka.
Elferlei, *adj.* jedanaestovrstan, od jedanaest vrstih (felah). [struk.
Elffach, *adj.* jedanaestogub, jedanaesto-
Elfjährig, *adj.* jedanaestolětan, od jedanaest godinah. [krat.
Elfmal, *adv.* jedanaest putih, jedanaest
Elfmalig, *adj.* jedanaest-kratan, jedanaest.
Elfmonatig, *adj.* od jedanaest měsecih.
Elfpfündig, *adj.* od jedanaest funtih.
Elfslbig, *adj.* od jedanaest slovakah.
Elfstündig, *adj.* od jedanaest satih, urah.
Elftägig, *adj.* od jedanaest danah, jedanaesto-dnevni. [naestnik.
Elfte, *adj.* jedanaesti; der —, jeda-
Elfte, *f.* (*Clupea Alosa*), kobla, ćepa.
Elftehalb, *adj.* deset i pol.
Elftel, *n.* jedanaestina.
Elftens, *adv.* jedanaesto.
Elfweide, *f.* (*Salix viminalis*), bekva.
Elfwöchig, *adj.* od jedanaest sedmicah i. neděljah danah.
Elicciren, *v. a.* izmamiti, izvabiti, izluditi.
Elidiren, *v. a.* izturiti, izrinuti.
Elimination, *f.* izbris.
Eliminiren, *v. a.* izbrisati, ukloniti.
Elision, *f.* zamučaj. [plemstva.
Elite, *f.* izbor; die — des Adels, jezgra
Elixir, *n.* uvarak; (*fig.*) lěkarija.
Elle, *f.* lakat, rif*, aršin*, mit der — messen, na lakat měriti; dieser Zeug mißt zehn E—n, u ove i. od ove tkanine ima deset lakatah; nach der — verkaufen, na lakte prodavati.
Ellenbogen, s. Elbogen.
Ellenbreit, *adj.* s lakta širok.
Ellenhandel, *m.* lakatna trgovina; trgovina krojnom robom i. laktovinom.
Ellenhoch, *adj.* s lakta (visok).
Ellenlang, *adj.* s latka (dugačak); —e Briefe, predugačka pisma.
Ellenmaß, *n.* lakatna měra; nach dem —e, na lakat (rif).
Ellenwaare, *f.* krojna roba, laktovina.
Ellenweise, *adv.* laktimice, na lakat (rif).
Eller, s. Erle. [hovnjak.
Ellerschwamm, *m.* (*Agaricus alneus*), jo-
Ellipse, *f.* izpust; (*geom.*) pakrug.
Elliptisch, *adj.* pakrugao.
Elmsfeuer, s. Helenenfeuer.
Elocation, s. Vermiethung; Ausſtattung.
Elociren, s. Vermiethen; (Kapitalien —), dati na dobit.
Eloge, *n.* hvalba, hvalitba, hvala; s. Lobrede. [osoje.
Elongation, *f.* s. Verlängerung; (*astr.*)
Eloquent, s. Beredt.
Eloquenz, s. Beredſamkeit.
Elritze, *f.* (*Cyprinus phoxinus*), mali klen; s. Elsebeerbaum.

Digitized by Google

Els, *m.* **Else**, *f.* (*Clupea Alosa*), kobla, ćepa.

Else, *f.* **Elsebeerbaum**, *m.* (*Cratægus torminalis*), brek; (*Prunus Padus*), srčmza; (*Rhamnus frangula*), krušina; (*Sorbus aucuparia*), jerabika.

Elsebeere, *f.* brekinja, brekulja.

Elsenholz, *n.* brekovina.

Elst, *f.* **Els**.

Elster, *f.* (*Corvus Pica*), svraka i. švra-

Elster- (in Zuſ.) svračji. [ka.

Elsterauge, ſ. Hühnerauge.

Elsterbaum, ſ. Erle.

Elsterentchen, *n.* (*Mergus albellus*), bělić.

Elsterrabe, *m.* (*Picus major*), dětelj, dětaq.

Elsterſchnecke, *f.* (*Turbo pica*), šarena

Elsterſpecht, ſ. E—rrabe. [svrdlica.

Elsterſtaar, *m.* (*Sturnus campensis*), šareni čvorak.

Elte, *m.* (*Cyprinus Jeses*), ježevka, zeleni klen.

Eltern, ſ. Ältern.

Elucubration, *f.* učena radnja.

Eludiren, *v. a.* (ausweichen), ševrnuti; mimoići; (vereiteln), razbiti, zapréčiti.

Eluſion, *f.* (Vereitelung), zapreka; (Umgehung), mimohod.

Elyſium, *n.* blaženište, elisij; (*fig.*) raj.

Elyſiſch, *adj.* (*fig.*) rajski.

Email, *m.* savat*, ocaklina, kovno

Emailleur, *m.* savatar, ocaklar. [staklo.

Emailliren, *v. a.* ocakliti, savatleisati.

Emanation, *f.* potečaj, proizlaz.

Emaniren, *v. n.* poteći, potěcati; proizlaziti. [oslobodjenje.

Emancipation, *f.* osloboda, oslobadjanje,

Emancipiren, *v. a.* osloboditi, oslobadjati.

Emballage, *f.* zavoj, ſ. Packerlohn.

Emballiren, *v. a.* uviti, zaviti, zamotati.

Embargo, *n.* zaustava ladjah.

Embarquiren, ſ. Einſchiffen.

Embaraſſiren, *v. a.* smesti, zabuniti.

Embergans, ſ. Eistaucher.

Emberiz, ſ. Emmerling.

Emblem, *n.* znamen.

Embraſſiren, *v. a.* zagrliti, ogrliti; (*mil.*) ugnati medju dvě vatre.

Embryo, *m.* zametak.

Emendation, *f.* popravak. [žio.

Emerirt, Emeritirt, *adj.* odslužio, doslu-

Emeritus, *m.* odslužilac, doslužilac.

Emerſion, *f.* (*astr.*) pomol.

Emetiſch, *adj.* bljuvaći, bljutav, bljutak.

Emeute, *f.* pobuna.

Emigrant, *m.* odselac; uskok.

Emigration, *f.* seoba, izseoba; (*coll.*) odseoci.

Emigriren, *v. n.* izseliti se, odseliti se.

Eminent, *adj.* izvišen; odličan; —e Majorität, znamenita većina.

Eminenz, *f.* izvišenost, odlika; (Titel), uzoritost.

Eminiren, *v. n.* odlikovati se, pokazati

Emir, *m.* emir. [se.

Emiſſär, *m.* poslanac; uhoda.

Emiſſion, *f.* ſ. Ausſendung; (Banknoten), izdavanje.

Emittiren, *v. a.* izaslati, poslati; (Papiergeld), izdavati (papirni novac).

Emmel, *f.* (*Aphis*), ušenac.

Emmerling, *m.* (*Emberiza citrinella*), strnad, strnadica; ſ. Engerling.

Emolument, *n.* korist, probitak; (Nebeneinkünfte), padohodak, pripadak.

Emotion, ſ. Aufwallung.

Empfahen, ſ. Empfangen.

Empfang. *m.* prijam, primitak; primanje; in — nehmen, primiti; er hat mir den — des Geldes beſtätigt, potvrdio je, da je primio od mene novacah; nach — dieſes Schreibens, primiv ovo pismo; (— eines Gaſtes), dočeк, priček, prihvat; ein freundlicher —, lěp doček; (Annahme), prihvat; (Einnahme), dohodak.

Empfangen, *v. a.* primiti, primati; er hat ſeinen Lohn —, dobio je platu; (*fig.*) došao je vrag po svoje; Gäſte —, goste primiti, dočekati, pričekati, prihvatiti; (achtungsvoll —), pribrati, pribirati; gut —, lěpo dočekati; jemanden mit dem Säbel in der Hand —, dočekati koga na sablju; (ſchwanger werden), začeti, začinjati; ehe er empfangen wurde im Mutterleibe, dok se nije bio zametnuo u utrobi.

Empfänger, *m.* primac, primalac; dobivalac; dočekalac; —in, *f.* primalica.

Empfänglich, *adj.* prihvatljiv; er iſt für Ermahnung —, prima ga se opomena; ſein Herz iſt der Liebe —, srce mu je za ljubav.

Empfänglichkeit, *f.* prihvatljivost; pristupačnost.

Empfangnehmung, *f.* primanje; prijam.

Empfängniß, *f.* začeće, začinjanje.

Empfangsbeſtätigung, *f.* primka. [ca.

Empfangsbureau, *n.* primalište, primaoni-

Empfangsgedicht, *n.* pozdravnica.

Empfangſchein, *m.* primka; (Quittung), namirnica.

Empfangsnahme, *f.* primitak.

Empfangspoſten, *m.* dohodni članak.

Empfangsrubrik, *f.* stupac za prijam.

Empfangs-Verſchreibung, *f.* zabilježenje primitka. [nica.

Empfangszimmer, *n.* primaonica, sretao-

Empfehl, *m.* ſ. E—ung. [poručiti.

Empfehlbar, *adj.* es iſt —, može se pre-

Empfehlen, *v. a.* preporučiti, preporučivati; ſich —, preporučiti se; ſich dem göttlichen Schutze —, prizivati Božju pomoć; (*poët.*) pomenuti Boga jedinoga; (Abſchied nehmen), s Bogom reći, oprostiti se s kim; ich empfehle

Digitized by Google

mich Ihnen, s Bogom; klanjam se, (preporučam se); sein Fleiß empfahl ihn überaſt, svakomu je omilio sa svoje marljivosti; ein —des Geſicht, umiljato, prijatno lice; ich empfehle mich Ihrer Gnade, primite me u svoju milost; dieſes Obſt empfiehlt ſich durch ſein ſchönes Anſehen, ovo se voće odlikuje lěpim oblikom.

Empfehlenswerth, ſ. E—lungswerth.

Empfehler, *m.* preporučitelj, preporučilac.

Empfehlung, *f.* preporučivanje; preporuka; das dient ihm zur —, to ga preporučuje; richte meine — aus! od mene (mu) poklon; pozdravi (ga, nju).

Empfehlungsbrief, *m.* E—ſchreiben, *n.* preporučnica.

Empfehlungswerth, E—würdig, *adj.* vrědan i. dostojan preporuke.

Empfindbar, *adj.* (durch Sinne), osětljiv; (durch d. Gefühl), ćutljiv, ośutljiv.

Empfindbarkeit, *f.* osětljivost; ćutljivost, ośutljivost.

Empfindelei, *f.* ćutahnost.

Empfindeln, *v. n.* ćutahan biti.

Empfinden, *v. n.* Kälte —, osećati zimu, studen; ich empfinde Kälte, meni je zima; Hunger —, gladan biti; Freude —, ćutěti radost; obradovati, radovati se čemu; ich empfinde Schmerz, boli me; Liebe —, ljubiti; übel —, zaměriti; (drohend), er wird es ſchon einmal —, platit, znat će on još!

Empfinden, *n.* ćućenje.

Empfindler, *m.* ćutahnik, jezivac

Empfindlich, *adj.* ćutahan; —er Schmerz, ljuta bol; —er Nachtheil, velika šteta; — beleidigen, živo uvrěditi; das Auge iſt —, oko je nježno; ein —er Menſch, prsljiv, napržit, těsan čověk; nakrajsrca, prsljivac, prženica; für die Kälte —, jeziv na zimu, slab od zime.

Empfindlichkeit, *f.* osětnost; (*fig.*) prsljivost, jedljivost.

Empfindling, ſ. Empfindler.

Empfindniß, *f.* ćuvstvo. [nježan.

Empfindſam, *adj.* osětan; (*fig.*) mekoput,

Empfindung, *f.* osećanje! ćuvstvo; er hat keine — mehr, neoseća više.

Empfindungseigenheit, ſ. Idioſynkraſie.

Empfindungskraft, *f.* osětnost.

Empfindungslaut, *m.* ſ. Interjection.

Empfindungsleer, E—los, *adj.* bez osětnosti; bezćuvstven, er iſt —, neoseća; (*fig.*) ein —er Menſch, čověk bez srca; (v. Gliedern), promrli, obumrli.

Empfindungsloſigkeit, *f.* neosětnost, bezćuvstvenost.

Empfindungsvermögen, *n.* ſ. E—skraft.

Empfindungsnerv, *m.* osětni živac.

Empfindungswort, *n.* ſ. Interjection.

Empfohlene, *m.* preporučenik.

Emphaſe, *f.* krepkoća.

Emphatiſch, *adj.* krepak.

Emphyſem, *n.* nabuhlost. [u. ſ. w.

Emphiteuſe, Emphiteut, uſw. ſ. Erbpacht.

Emphiteutiſiren, *v. a.* dati u naslědni

Empirie, *f.* izkustvo. [zakup.

Empiriker, *m.* izkusnik.

Empiriſch, *adj.* izkustveni.

Employren, *v. a.* upotrebiti; naměstiti.

Empor, *adv.* gorě, u vis.

Emporarbeiten, ſich, *v. r.* proturati se.

Emporbleiben, *v. n.* ostati na noguh.

Emporblicken, *v. n.* pogledati gorě i. u

Emporblühen, *v. n.* procvasti. [vis.

Emporbringen, *v. a.* podignuti; (*fig.*) uzvisiti, uzdići; den Handel —, podići trgovinu.

Emporbringen, *v. n.* prodrěti.

Empören, *v. a.* der Sturm empörte das Meer, bura je uzbibala more; (unwillig machen), razgnjěviti; das Herz —, smutiti srce; das iſt —d, to je strašno; er war ganz empört, sasvim je bio razjaren; ein Land —, pobuniti, buniti zemlju; ſich' —, *v. r.* pobuniti se; ustati na . .; dawider empört ſich die Vernunft, tomu se odupire razum.

Empörend, *adj.* buntovni; (*fig.*) grozan, mrzak.

Empörer, *m.* buntovnik, bundžija, puntar.

Emporfahren, *v. n.* djipiti; zornig —, planuti kao živa vatra.

Emporfliegen, *v. n.* uzletěti.

Emporheben, *v. n.* uzdignuti.

Emporhelfen, ſ. Aufhelfen.

Emporkeimen, *v. n.* uzniknuti.

Emporklettern, *v. n.* } popeti se.
Emporklimmen, }

Emporkirche, *f.* kor, pěvalište.

Emporkommen, *v. n.* uzaći, uzlaziti, izaći; (*fig.*) uzvisiti se, izaći na glas i. glasovit, uzveličiti se. [černjak.

Emporkömmling, *m.* novičica, skorove-

Emporkriechen, *v. n.* uzmiléti.

Emporlaube, ſ. Altane.

Emporlodern, *v. n.* planuti.

Emporquellen, *v. n.* uzvirati.

Emporraffen, ſich, ſ. Aufraffen.

Emporragen, *v. n.* uzmilati se, izmalati se, pomilati se, stršiti se.

Emporranken, *v. n.* uzvrěžiti se, uzviti se, izviti se. [ustubočiti.

Emporrichten, *v. a.* uzdignuti, izdignuti,

Emporringeln, ſich, *v. r.* poviti se, uzviti se, (v. Gras), rasti na uvojke.

Emporringen, ſich, *v. r.* uzpeti se.

Emporrufen, *v. n.* uzkliknuti.

Emporſchauen, *v. n.* uzglednuti, gledati

Emporſcheune, *f.* tavan od štednja. [u vis.

Emporſchleudern, *v. a.* tresnuti u vis, uzbaciti. [nadjikati.

Emporſchoſſen, *v. n.* djiknuti, buknuti,

Emporſchwellen, *v. n.* uzbujati.

Digitized by Google

Emporschwingen, *v. a.* uzmahnuti, uzmahivati; sich —, *v. r.* uzviti se; popeti se, uzpeti se, izvijati se; (v. Ehrenstellen), djilasnuti.
Emporstehen, *v. n.* stršiti; s. Erheben, sich.
Emporsteigen, *v. n.* dizati se, izdići se.
Emporsträuben, *v. a.* naježiti, nakostrešiti, naremežiti.
Emporstreben, *v. n.* (*fig.*) težiti na visoko.
Emporstrecken, *v. a.* die Arme —, pružiti ruke u vis. [siti u vis.
Emportragen, *v. a* uzneti, uznositi, no-
Emportreiben, s. Sublimiren.
Emportreten, s. Auftreten.
Empörung, *f.* buna.
Empörungsgeist, *m.* buntovnost.
Emporwachsen, *v. n.* uzrasti, uzrastati.
Emporwinden, *v. a.* uzvijati, izvijati.
Emporwühlen, *v. a.* uzrijati.
Emporziehen, *v. a.* uzvući, uzvlačiti.
Empyreumatisch, s. Brenzlich.
Emsig, *adj* radin, (priležan); ein —er Arbeiter, ustalac, radin.
Emsigkeit, *f.* radinost, (priležnost).
Emulation, *f.* natečanje.
Emuliren, *v. n.* natečati se.
Emulsion, *f.* mlečina; (Kühltrank), hla-
Enballage, *f.* preměna. [dovina.
Enchiridion, *n.* s. Handbuch.
Enclave, obtočina.
Encouragiren, s. Ermuthigen. [naukah.
Encyklopädie, *f* enciklopedija, jezgra
Encyklopädisch, *adj.* sveučan; (oberflächig), površan.
Endabsicht, *f.* glavna naměra, konačni cilj.
Endausweis, *m.* konačni izkaz.
Endbescheid, *m.* konačna odluka.
Endbeschluß, *m.* konačna, poslědnja odluka.
Endbrett, *n.* s. Schwarte. [me, slovo.
Endbuchstabe, *m.* zadnje, poslědnje pis-
Ende, *n.* das — der Bank, kraj od klupe; von einem — bis zum andern, od od kraja do konca; od kona do kona; das äußerste —, krajičak; am äußersten —, na kraj kraja; etwas beim rechten — angreifen, ljudski se čega primiti, latiti; am — der Welt, na kraj světa; das — der Welt, konac světa; bis zu — der Welt, do svršetka světa; am untern — des Dorfes, u dnu, po dnu i. na dnu sela; —genannte, —gefertigte, podpisani; von allen Ecken u. —n, od svakuda; von allen —n kommen, doći sa svijuh stranah; das Buch hat kein —e, knjiga neima svršetka, dovršetka; ein Endchen Licht, utarak svěće; ein Endchen Brod, mrva i. drobljen kruha; ein Hirsch mit zwölf —n, jelen sa dvanaest parožakah i. parožčićah; die Soldaten nehmen kein —, neima vojski kraja ni konca; das — des Jahres, svrha i. konac godine; gegen das — des Jahres, na izmaku i. izhodku godine; die Predigt ist zu —, propověd je svršena; des Lebens —, samrt; das Lied ist zu —, evo pěsme; eine Sache zu — bringen, dotěrati što do kraja, dovršiti, okončati, dokonati što; mit ihm kann man nicht zu — kommen, nemože čověk š njim na kraj izaći; der Sache ein — machen, završiti, dovršiti što; doskočiti čemu; es geht mit dem Vorrathe zu —, pribira se, ponestaje, premiče se (čega); es will kein — nehmen, neće da prestane; das wird kein gutes — nehmen, neće dobro biti; was wird das für ein — nehmen? na što će to izaći? die Sache wird bald ein — nehmen, stvar će se ova na brzo ka kraju prignati; es wird mit ihm ein trauriges — nehmen, zaglavit će; am — wird noch nichts daraus, na poslědku neće biti ništa od toga; s. Resultat; (spr.) — gut Alles gut, konac dělo krasi; das — aller Dinge, kraj svemu; zu — lesen, dočitati; die Frist ist zu —, rok je dospio, izišao; seine Herrlichkeit wird bald ein — nehmen, brzo će mu povehnuti slava; die Freude hat ein —, ode radost! bis an sein letztes —, do časa umrloga i. samrtnoga; zu welchem —? čemu? ich habe es zu dem — gethan, ja sam to zato učinio.
Endeln, *v. n.* preko prsta šivati.
Endemisch, *adj.* městni.
Enden, *v. n.* svršiti se, dovršiti se; wie wird das noch —? kako će to na kraj izaći? das wird schlecht —, neće biti dobro; (aufhören), prestati; hiemit endete er, to reče pa umukne; —, *v. a.* svršiti, dovršiti, dokonati, okončati; sein Leben —, preminuti, prestaviti se; sich —, *v. r.* svršiti se.
Endentscheidung, *f.* konačna odluka.
Ender, *m.* (jelen-) parožnjak.
Endergebniß, *n.* poslědak.
Enderledigung, *f.* konačno rěšenje.
Endfall, *m.* padež.
Endfläche, *f.* skrajna ploha.
Endglied, *n.* zadnji članak.
Endgültig, *adj.* posve valjan.
Endgültigkeit, *f.* posvemašnja valjanost.
Endigen, s. Enden.
Endiger, *m.* svršilac.
Endigung, *f.* svršetak, završetak, dovršetak; s. Endung. [žutka, grkulja.
Endivie, *f.* (*Cichorium Endivia*), štrbka;
Endkürzung, *f.* (*apocope*), prikrata (rěči).
Endlaut, *m.* dočetak.
Endlich, *adj.* ein —es Wesen, dospětan; unser Leben ist —, naš će život dospěti, svršiti se; eine —e Entscheidung, konačna odluka; —, *adv.* napokon,

Digitized by Google

najposlě; —einmal, jedva jedanput, tada nègda.
Endliche, ſ. Sterbliche.
Endlichkeit, *f.* konačnost; dospětnost.
Endling, *m.* dočetak.
Endlos, *adj.* bezkrajan; bez svrhe, kraja; bezkonačan.
Endloſigkeit, *f.* bezkrajnost, bezkonačnost.
Endosmoſe, *f.* upoj.
Endoſſiren, ſ. Indoſſiren.
Endpunkt, *m.* krajičak, kraj kraja.
Endrede, *f.* pogovor, zaglavak.
Endreim, *m.* krajni slog, krajna rima.
Endring, *m.* krajna karika.
Endſchaft, *f.* svrha, svršetak.
Endſchluß, *m.* svrha, konac.
Endſpitze, *f.* vršika.
Endſpruch, *m.* konačna izreka; (*jur.*) konačna odsuda.
Endſylbe, *f.* dočetak.
Endung, *f.* svrha, svršetak; (*casus*), padež; ſ. Endſylbe.
Endurſache, *f.* poslědnji uzrok.
Endurtheil, *n.* konačna odsuda.
Endverkürzung, ſ. Endkürzung.
Endwort, *n.* krajna rěč; poslědnja rěč.
Endzeile, *f.* poslědnji redak, poslědnja vrsta; (unterſte Zeile), najdolnji redak.
Endziel, *n.* glavni cilj, svrha.
Endzweck, *m.* glavna naměra, glavni cilj; naměra, cilj.
Energie, *f.* krepkoća.
Energiſch, *adj.* krepak.
Enervation, ſ. Entnervung.
Enfer, ſ. Ingwer.
Engagement, *n.* snub; (Verbindlichkeit), obveza; (Dienſt), služba, najam u službu.
Engagiren, *v. a.* snubiti; obvezati, pogoditi; najmiti u službu; ſich —, *v. r.* najmiti se; otići, ići u vojnike.
Engbauchig, *adj.* tanka trbuha; ein —es Pferd, vrljikaš.
Engbeinig, *adj.* stisnutih noguh.
Engbrüſtig, *adj.* uzkoprs, uzkih prsijuh; (*med.*) sipljiv, sipljav, zagušljiv; slaboduhast; — werden, osipljiviti; ich bin —, zapire mi sapu; ein —er Menſch, sipljivac; ſ. Engherzig.
Engbrüſtigkeit, *f.* sipnja, neduha, zagušljivost; ſ. Engherzigkeit.
Enge, *adj.* ein —r Weg, uzak i. uzan put; —e Haft, těsni zatvor; ein —r Paß, těsnac; — Kleider, těsna oděća; ein —r Kamm, gust češalj; ein —es Gewiſſen, těskotna i. těskobna duševnost; eine Stadt — einſchließen, stegnuti grad; es wird mir ſo — ums Herz, nešto mi stežo srce; tišti me na srcu; stištalo mi se; im engſten Sinne des Wortes, u najužjem smislu; der —re Ausſchuß, manji odbor, der —re Rath, malověće; — werden, otěšněti; — machen, otěsniti, těsniti; zauziti.
Enge, *f.* (des Weges), uzkoća, užina; (der Kleider), těsnoća; die —n beſetzen, uhvatiti těsnace i. klanjce; etwas in die — bringen, stisnuti što; Einen in die — treiben, pritěsniti, skučiti, saviti; svitlati koga; utěrati koga u rog; dotěrati koga u těsno; ich bin in die — gerathen, našao sam se u nevolji i. u škripcu, došlo mi je do gusta, pritužilo mi je.
Engel, *m.* andjeo; o du mein —! moje drago! dušo!
Engel- (in Zuſ.) andjeoski.
Engelart, *f.* red andjelah.
Engelbett, *n.* postelja s nebom.
Engelblümchen, *n.* (*Gnaphalium dioicum*), moljačak dvodomi; (*Filago*), bělolist; ſ. Mäuſeöhrlein.
Engelblume, *f.* (*Trollius europæus*), upolin; (*Filago*), bělolist.
Engelbrod, *n.* andjeoski kruh, mana.
Engelchen, *n.* andjelak; (*Narcissus poëticus*), ovčica; ſ. Zeiſig.
Engelfiſch, *m.* (*Squalus*), sklat, sklać.
Engelgeſtalt, *f.* andjeoski vid, lik.
Engelgleich, *adj.* kao andjeo, andjeoski.
Engelgut, *adj.* dobra kao andjeo.
Engelkopf, *m.* andjeoska glava.
Engelkraut, *n.* (*Arnica mont.*) veprovac.
Engelrein, *adj.* čist kolik da je andjeo; nevin.
Engelreinheit, *f.* andjeoska čistota; nevinost.
Engelroche, *f.* (*Raja Rhinobatus*), pasja plosnatica.
Engelroth, *n.* crvena zemlja.
Engelsantlitz, *n.* andjeosko lice.
Engelsbild, *n.* slika andjela.
Engelſchaar, *f.* andjeoska četa.
Engelſchön, *adj.* lěp kano andjeo, andjeoske lěpote. [kao andjeo.
Engelsgeduld, *f.* er hat eine —, snosi, trpi
Engelsgruß, *m.* pozdravljenje andjeosko.
Engelsgüte, *f.* andjeoska dobrota.
Engelsmiene, *f.* andjeoski pogled.
Engelsmilde, *f.* andjeoska blagost.
Engelsſeele, *f.* (*fig.*) dobra duša.
Engelsſtimme, *f.* glas andjela; andjeoski glas.
Engelſüß, *n.* (*Polypodium*), oslad, sladka paprat.
Engeltrank, *m.* E—wurz, *f.* (*Arnica mont.*) veprovac. [vogaz.
Engelwurz, *f.* (*Angelica*), kravojac, kra-
Engen, *v. a.* uziti; těsniti; zauziti; stěsniti; die Schuhe — mich, tište me cipele; ſich —, *v. r.* stisnuti se, sabiti, sbijati se.
Engerling, *m.* (Enderling, Larve der Bremſe), ugrk, ugar; (Larve des Maikäfers), rovac, grčica, hrčica; ſ. Erdgrille.

Digitized by Google

Engflügler, *m.* uzkokrilac.
Enghalsig, *adj.* (z. B. Flasche), tësna [grlića.
Engherzig, *adj.* malosrčan; bojazljiv.
Engherzigkeit, *f.* malosrčnost; bojazljivost.
Engländern, ſ. Anglisiren.
Engliſch, *adj.* andjeoski; der —e Gruß, pozdravljenje andjeosko; Gospin pozdrav; (v. England), englezki, inglezki; —e Krankheit, članovitost; —e Fräulein, englezke dëve.
Engliſchbraten, *m.* } englezka pečenka.
Engliſchleber, *n.* }
Engliſchleinwand, *f.* } englezko platno.
Engmäuler, *m.* (*Stenostoma*), uzkoustac.
Engpaß, *m.* ždrëlo, klanac, žvalo, ždrlo, bogaz*.
Engroiſt, *m.* veletržac, kupac.
Engſichtig, ſ. Kurzſichtig.
Enkauſtik, *f.* slikanje ognjem, enkaustika.
Enke, *m.* gončin; dëčak; (am Pfluge), magarac, torbonoša.
Enkel, *m.* unuk; (*coll.*) unučad; (Nachkommen), potomci; ſ. Knöchel.
Enkelin, *f.* unuka.
Enkelkind, *n.* unuče.
Enkelſohn, *m.* unuk; (*fig.*) potomak.
Enkeltochter, *f.* unuka.
Enkelwelt, *f.* unuci; potomstvo, potomci.
Enkelzeit, ſ. Zukunft.
Enneagon, *n.* devetokutnik.
Ennobliren, ſ. Veredeln.
Ennuyant, ſ. Langweilig.
Enorm, *adj.* neizmëran, golem, ogroman; suvišan.
Enragiren, *v. a.* promamiti.
Enragirt, *adj.* pomaman, goropadan; — ſein, goropaditi.
Enrolliren, *v. a.* upisati; snubiti; ſich — zapisati se, pisati se.
Enrollirt, *adj.* upisni.
Enrollirte, *m.* upisanik.
Ensbaum, *m.* silje.
Enſemble, *n.* ukupnost, cëlokup.
Entächten, *v. a.* razkleti, razklinjati.
Entadeln, *v. a.* oteti plemenštinu (komu); das Laſter entadelt den Menſchen, grehota sramoti i. obezčašćuje čovëka.
Entädern, *v. a.* izvaditi žile.
Entamiren, *v. a.* zarezati, načeti; začeti, početi.
Entamten, *v. a.* izbaciti iz službe.
Entankern, *v. a.* kotvu i. sidro odkinuti.
Entarten, ſ. Ausarten.
Entaſten, *v. a.* okresati.
Entathmen, *v. a.* Einen —, zadušiti, zagušiti koga.
Entäußern, *v. a.* Einen von einem Übel —, oprostiti koga kakvoga zla; ſich einer Sache —, odreći se čega, dati od sebe i. pustiti što.
Entballen, *v. a.* raztovariti.
Entbangen, *v. a.* oprostiti koga těskobe.
Entbannen, ſ. Verbannen.

Entbehren, *v. a.* der Nahrung —, neimati hrane, oskudëvati hranom; er entbehrte alle Freuden des Lebens, svakoga je dobra poželio; das kann ich —, bez toga mogu biti; bez toga mi je lako; toga mi baš netreba.
Entbehrlich, *adj.* zalih, suvišan; das iſt —, bez toga se može biti.
Entbehrlichkeit, *f.* zalihost, suvišnost.
Entbehrung, *f.* neimanje, oskudica; nevolja.
Entbieten, *v. a.* (befehlen), naložiti, zapovëditi; Einen zu ſich —, poručiti po koga; dozvati koga k sebi; einen Gruß —, pozdraviti; wir — Euch unſern Gruß, od nas vam pozdrav; ſich —, ſ. Anbieten ſich.
Entbietung, *f.* poruka; — eines Grußes pozdrav, pozdravlje.
Entbinden, *v. a.* odvezati, odrëšiti, razrëšiti; einen ſeiner Verbindlichkeit —, oprostiti koga dužnosti; jetzt bin ich aller Noth —, prost sam od svake nevolje; sad sam bez brige; von einem Kinde entbunden werden, roditi, poroditi, poroditi se; razstati se i. oprostiti se s dëtetom.
Entbindlich, *adj.* odrëšiv; oprostiv.
Entbindung, *f.* odvez; oprost; (*fig.*) porodjaj, porod. [nica.
Entbindungsanſtalt, *f.* porodište, radjaonica.
Entbindungsarzt, ſ. Accoucheur.
Entbindungshaus, *n.* ſ. E—anſtalt.
Entbindungskunſt, *f.* primaljstvo; babica.
Entbindungsſchein, *m.* oprostnica. [čenje.
Entbindungsſtuhl, *m.* porodnjak.
Entbindungsurtheil, *n.* oprostna presuda.
Entbindungswerkzeug, *n.* porodno orudje.
Entblaſen, *v. a.* odpuhnuti, odduhnuti.
Entblättern, *v. a.* okomiti, komiti; eine Roſe —, okrúniti ružu; (*fig.*) oskvrniti.
Entblättern, *n.* listopad. [niti.
Entblitzen, *v. n.* sëvnuti.
Entblöden, ſich, *v. r.* usuditi se; er entblödete ſich nicht zu ſagen, nije se ustručavao, i. nije ga bilo stid kazati.
Entblößen, *v. a.* odkriti, odkrivati; razkriti; das Schwert —, ogoliti, trgnuti, povaditi, suknuti mač; den Kopf —, odgologlaviti se (komu); den Körper —, zagaliti se; den Hals —, odkriti vrat; (berauben), ogoluzniti, ogoliti, oglobiti, lišiti; eine Feſtung —, izvaditi vojsku iz tvrdjave; opustiti tvrdjavu; ſich —, *v. r.* odkriti se, zagaliti se, odjapiti se; ſich vom Gelde —, potrošiti se, poharčiti se.
Entblößt, *adj.* odkrit; gol; —en Hauptes, gologlav, *adv.* gologlavke; aller Güter —, bez svakoga imutka; ogoljen do gole duše.
Entblößte, *m.* goliš, golać.

Digitized by Google

Entblößung, *f.* odkriće, odkrivanje. (*fig.*) guljenje; lišenje.
Entblühen, *v. n.* (erblühen), procvasti; s. Verblühen.
Entbluten, *v. a.* iztočiti krv (komu).
Entblüten, *v. a.* der Sturm entblütete den Baum, bura je smahnula i. obrunila cvět s drveta.
Entböden, *v. a.* razadniti, razadnjivati.
Entborgen, s. Entlehnen.
Entbrechen, sich, *v. r.* sich des Gehorsams —, oteti se od posluha; (sich enthalten), odoleti (čemu), uzdržati se (od čega); ich konnte mich nicht — es ihm zu sagen, nisam mogao pregoréti, da mu nekažem.
Entbrennen, *v. n.* zapaliti se, užeći se; (*fig.*) upaliti se; vor Zorn —, planuti kao živa vatra, razljutiti se, razsrditi se; vor Liebe —, užeći se ljubavju (za kim); — *v. a.* uzpiriti; razpaliti, razpiriti; entbrannt, razpaljen, gorući.
Entbrudert, *adj.* der —e, nebrat.
Entbrunsten, *v. n.* upaliti se.
Entbürden, *v. a.* razprtiti, razteretiti; (ein Pferd), raztovariti.
Entdachen, *v. a.* razkriti (kuću), skinuti
Entdampfen, *v. n.* uzpušiti se. [krov.
Entdärmen, *v. a.* izvaditi drob, crěva; izsukati crěva.
Entdeckeln, *v. a.* razklopiti.
Entdecken, *v. a.* odastrti; ein Haus —, s. Abdecken; ich kann den Thurm noch nicht —, jošte nemogu tornja naći; ein Land —, obreti zemlju; (bemerken), zamětiti; ein Geheimniß —, pověriti tajnu; (verrathen), oddati; eine Verschwörung —, očitovati, prokazati urotu; sein Herz —, odkriti komu svoje srce; sich einem —, pověriti se komu; (sich zeigen), pojaviti se.
Entdecker, *m.* odkrivalac, odkrivač; (ein. Landes usw.), obretnik; prokaza, očitovalac.
Entdeckung, *f.* odkrivanje, odkriće; obretenje, obreta; (die Sache), obretina; (ein. Verschwör.) prokaz, očitovanje; eine — machen, (an einer Sache), zamětiti što (na čem).
Entdeckungsreise, *f.* obretni put.
Entdrängen, *v. a.* das entdrängte ihm Thränen, suze je ronio s toga; sich der Noth —, oteti se nevolji.
Entdrehen, *v. a.* izviti (komu što);
Entdringen, *v. n.* prodrěti; Schweiß entdrang ihm, znoj ga probi.
Entdünsten, *v. a.* die Luft —, očistiti zrak (uzduh) od pare.
Ente, *f.* patka, plovka, šotka, raca; eine junge —, pače (patče), pl. pačići.
Entehren, *v. a.* obezčastiti, onepoštenjeti; oteti poštenje; obraz komu izštetiti; ocrniti, ovraniti; pokvarisati koga; eine Jungfrau unter Zusage der Ehe —, oskvrniti děvojku obećav joj da će ju uzeti; das entehrt einen Krieger, to sramoti vojnika; seinen Stand —, okaljati svoj stališ; sich —, *v. r.* ocrniti se, osramotiti se, obrukati se; izgubiti čast i poštenje.
Entehrend, *adj.* nepošten, sramotan.
Entehrer, *m.* sramotitelj; oskvrnilac.
Entehrt, *adj.* osramoćen, obezćašćen, obrukan, obružen.
Entehrte, *m.* bezčastnik, obrukanac; — *f.* oskvrnjenica.
Entehrung, *f.* sramoćenje, osramoćenje; prěkor; oskvrna. [da.
Entehrungsurtheil, *n.* onepoštujuća osu-
Enteignen, *v. a.* razsvojiti; s. Expropriren.
Enteilen, *v. n.* odhitěti; (v. d. Zeit), letěti.
Enteinen, *v. a.* zavaditi, razdružiti; sich —, zavaditi se.
Enteisen, *v. a.* obiti, otući led (n. p. s
Enten- (in Zus.) pači. [kola).
Entenadler, *m.* (*Falco nævius*), sivi orao.
Entenaufseher, *m.* patkar.
Entenbeize, *f.* pači lov sokolom.
Entenbrut, *f.* pačići.
Entendunst, *m.* pačja sačma.
Entenei, *n.* pače jaje.
Entenfang, *m.* pači lov.
Entenfänger, *m.* patkolovac.
Entenflott, s. Entengries.
Entenflug, *m.* pače jato.
Entenfuß, *m.* (*Podophyllum*), nogolist.
Entengeier, s. Rohrweihe.
Entengras, s. Mannagras.
Entengries, *m.* E—grün, *n.* (*Lemna minor*), manji okrěk.
Entenhabicht, s. Entenadler.
Entenhund, *m.* (pas-) patkar.
Entenmuschel, *m.* (*Lepas anserifera*), morski kaleš
Entenpfuhl, *m.* pačište.
Entenrothkehlchen, *n.* (*Anas autumnalis*), jesenska patka.
Entenruf, *m.* vab patakah.
Entenschnabel, *m.* (*Balæna rostrata*), kit kljunasti; (*Solen anatinus*), pačji šljanak; (*Mytilus anatinus*), pačja klapavica.
Entenstall, *m.* pačinjak.
Entenstößer, s. Entenadler.
Entenzunge, *f.* (*Ligula anatica*), pačja
Enter, s. Enterich. [oputa.
Enterbeil, *n.* brodarska širočka.
Enterben, *v. a.* iznaslědíti, odbaštiniti; izključiti od naslědstva.
Enterbung, *f.* iznaslědba, iznaslědjenje.
Enterbungsrecht, *n.* pravo iznaslědbe.
Enterbungsursache, *f.* uzrok iznaslědbe.
Enterhaken, *m.* (brodarska) kuća, kućalica, ganač, gandža, čaklja.
Enterich, *m.* patak, racman.

Digitized by Google

Entern, *v. a.* zakačiti; kučaliti; ugrabiti (brod).
Enterographie, *f.* drobopis, utrobopis.
Enterologie, *f.* drobopisje, utroboslovje.
Entfahnen, *v. a.* (d. Mais), skrnjivati, uštinuti, uškopiti.
Entfahren, *v. n.* das Ruder entfuhr seinen Händen, izmače mu se veslo iz rukuh; (*fig.*) ein Wort entfuhr ihm, izlanu mu se rěč; ein Seufzer entfuhr ihr, uzdahnula je.
Entfallen, *v. n.* der Hand —, izpasti iz ruke; eine Thräne entfiel seinem Auge, odroni mu se suza od oka; es entfiel ihm ein unbedachtsames Wort, izlanu mu se nesmotrena rěč; der Name ist mir entfallen, ime sam zaboravio; es entfiel ihm der Muth, izdade ga srce, klonù duhom; der Grund entfällt, prestaje uzrok; die auf ihm —de Summe, novac što ga zapade, i. što na njega dodje; die —de Abgabe, pripadajući danjak.
Entfalten, *v. a.* (die Falten —), razabrati; die Flügel —, razklopiti krila; die Stirn —, razvedriti lice; das Herz —, odkriti srce, pověriti se komu; sich —, *v. r.* razviti se, razvijati se; die Rose entfaltete sich, ruža zěnu; razpupi, razpuknu, (entfaltet sich), pući se; die halbentfaltete Rose, gondže.
Entfaltung, *f.* razvoj.
Entfärben, sich, *v. r.* proměniti mast (boju); (*fig.*) izměniti se u licu; (v. Schrecken), poblěděti; (v. Scham), porumeněti; er entfärbte sich bei diesen Worten, kad mu to reče, pade mu mraz na obraz.
Entfasern, *v. a.* očimkati; (ein Kleid), otrzati, okrzati, otrcati.
Entfernen, *v. a.* odalečiti, udaljiti; (wegbringen), odmaknuti; aus der Gesellschaft —, ukloniti iz družtva; sich —, *v. r.* udaljiti se, odalečiti se; oddaljiti; (sich wegbegeben), odmaknuti; sich aus der Stadt —, otići iz grada; sich von der Wahrheit —, zabrazditi; zaći i. zastraniti od istine; sich von der Tugend —, ostaviti se krepostl.
Entfernt, *adj.* udaljen; ein —er Ort, daleko město; —e Blätter, razdaleko lišće; auf eine —e Art, iz daleka; — sein, na daleko biti; (*fig.*) nebiti ondě; sich — halten, kloniti se (čega); von einander —, razdaleko i. razstavljeno jedno od drugoga.
Entfernung, *f.* udaljivanje; (der Abstand), dalj *f.*, daljina, dalečina, dalekost; in einiger —, podaleko; in einiger — von einander, porazdaleko jedan od drugoga; in einer — von zehn Meilen sehen, viděti (što) na deset miljah.
Entfernungspunkt, *m.* dalekoća, daljatnik.
Entfesseln, *v. a.* razputati, razkovati, skinuti okove; (*fig.*) den Geist —, prosvětliti um; die entfesselten Leidenschaften, razuzdane strasti.
Entfestigen, *v. a.* razkopati (obkope).
Entfetten, *v. a.* skinuti, snimiti mast.
Entfiederer, *m.* (des Maises), komilac, perušac.
Entfiedern, *v. a.* operutati, oskubsti, operušati, očerupati; (den Mais —), guliti, komiti, komišati, perušati.
Entfiederung, *f.* perutanje, čerupanje; (des Maises), gulitba, komitba, bělačina.
Entflammen, *v. a.* razplamtiti; (*fig.*) uzbuditi, podpaliti, uzpiriti; —, *v. n.* planuti, zaplamtěti; da entflammte sein Zorn, planu kao živa vatra.
Entflammer, *m.* uzpirilac; pirivatra.
Entflammung, *f.* razplam; (Flamme), plamen.
Entflattern, *v. n.* prhnuti (iz . .); od-[prhnuti.
Entflechten, *v. a.* razplesti, razpletati.
Entflecken, *v. a.* izvaditi mrlju i. prlju, skvrnu.
Entfleischen, *v. a.* srezati, skinuti meso.
Entfliegen, *v. n.* odletěti; die Zeit entfliegt, vrěme leti.
Entfliehen, *v. n.* uteći, uběći; (v. Mehr.) poutěcati, in die Wälder —, uskočiti u šumu; der Gefahr —, uteći od pogibije; die Zeit entflieht, s. Entfliegen.
Entfließen, *v. n.* poteći; oteći; eine Thräne entfloß ihrem Auge, suza joj se odroni od oka; kein Wort entfloß ihren Lippen, neizusti rěčce; die Zeit entfließt, vrěme prolazi.
Entflügeln, *v. a.* osěći krila (ptici).
Entfrachten, *v. a.* (den Wagen), stovariti; (ein Schiff), izkrcati.
Entfremden, *v. a.* potudjiti; uzeti; alle Menschen von sich —, odbiti od sebe sav svět; s. Entwenden.
Entfugen, *v. a.* razglobiti; (*fig.*) krenuti.
Entführen, *v. n.* odvesti, uvesti; ein Mädchen —, odvesti; (gewaltsam —), oteti, otimati; (rauben), ugrabiti.
Entführer, *m.* odvodnik; (gewaltsamer —), otmičar. [otmica.
Entführung, *f.* odvedba; gewaltsame —,
Entführungswerk, *n.* otmica.
Entfüllen, *v. a.* izručiti, izručivati.
Entfunkeln, *v. n.* kresnuti. [Stirne.
Entfurchen, *v. a.* (*fig.*) s. Entfalten die
Entfürsten, *v. a.* razkneziti.
Entgang, *m.* — des Gewinnes, izmak dobitka; — am Gewerbe, šteta u točevini.
Entgegen, *prp.* (wider), proti, suprot, usuprot, — sein, suprotiti se, opirati se; dem Winde —, na větar; dem Strome —, uz vodu; (*obviam*), na susret, u susret.

Digitized by Google

Entgegenächzen, *v. n.* jecati (na koga).
Entgegenbellen, *v. n.* lajati (na koga).
Entgegenblicken, *v. n.* Einem —, izgledati (koga).
Entgegenbringen, *v. a.* iznêti na susret.
Entgegendrängen, *v. n.* Hinderniſſe drängten ſich ihm entgegen, zapreke su se pred njim gomilale.
Entgegeneilen, *v. n.* pohitati na susret; ſeinem Unglück —, srnuti u propast.
Entgegenfahren, *v. n.* voziti se na susret, izvezti se pred koga; dem Winde —, voziti se na vêtar.
Entgegenfliegen, *v. n.* doletêti (pred koga).
Entgegenfliehen, *v. n.* dem Walde —, bêžati u šumu.
Entgegenführen, *v. a.* voditi u susret, izvesti pred koga.
Entgegengehen, *v. n.* ići komu u susret i. sretanje; izići, izšetati pred koga, sretati, presretati koga; dem Tode —, ići u smrt.
Entgegengeſetzt, *adj.* protivan, suprotivan.
Entgegengraben, *v. n.* kopati proti komu.
Entgegengrunzen, *v. n.* guritati na koga.
Entgegenhalten, *v. n.* (*fig.*) navesti proti čemu; sravniti; prekoriti.
Entgegenhandeln, ſ. Zuwiderhandeln.
Entgegenharren, *v. n.* izgledati (koga).
Entgegenhüpfen, *v. n.* skakutati pred koga.
Entgegenjauchzen, *v. n.* viskati, podvikivati na koga.
Entgegenkommen, *v. n.* izaći i. izšetati pred koga; einer Bitte —, uslišati molbu.
Entgegenkrächzen, *v. n.* graktati na koga.
Entgegenkriechen, *v. n.* izmiléti, izpuziti pred koga.
Entgegenkunft, *f.* sretaoština, susreće,
Entgegenlächeln, ſ. Anlächeln. [sretanje.
Entgegenlaufen, *v. n.* iztrčati pred koga; das läuft dem Befehle gerade entgegen, to je baš proti zapovêdi.
Entgegennahme, *f.* primanje, prihvat.
Entgegennehmen, *v. a.* primiti, prihvatiti.
Entgegenreichen, *v. a.* podati (komu).
Entgegenreiſen, *v. n.* odputovati pred koga i. komu na susret; ſ. Entgegengehen.
Entgegenrücken, *v. n.* dem Feinde —, ići na neprijatelja.
Entgegenſchauen, ſ. E—ſehen.
Entgegenſchicken, *v. a.* poslati pred koga i. komu na susret.
Entgegenſchiffen, *v. n.* dem Winde —, ploviti na vêtar; dem Strome —, plaviti uz vodu.
Entgegenſchlendern, *v. n.* dudati, ljumati, bavrljati pred koga.
Entgegenſchwimmen, *v. n.* dem Strome —, plivati uz vodu.
Entgegenſehen, *v. n.* Einem —, izgledati, očekivati (koga što).
Entgegenſein, ſ. Entgegen.
Entgegenſenden, ſ. E—ſchicken.
Entgegenſetzen, *v. a.* dem Strome einen Damm —, zagatiti rêku; der Klage eine Einwendung —, braniti se od tužbe; eine Gegenforderung —, oprêčiti protivnu tražbu; ſich —, ſ. Widerſetzen; es ſetzen ſich Hinderniſſe unſern Wünſchen entgegen, naše su želje naišle na zapreke; entgegengeſetzt, protivni.
Entgegenſeufzen, *v. n.* uzdisati (za čim).
Entgegenſpringen, *v. n.* skočiti na noge spram komu.
Entgegenſtehen, *v. n.* protiviti se, opirati se (čemu), biti (proti čemu); der Sache ſtehen viele Hinderniſſe entgegen, ovoj stvari prêči i. smeta mnogo koješta; die —den Schwierigkeiten, zapreke, koje su na putu.
Entgegenſtellen, *v. a.* postaviti prama čemu; dem Feinde ein ſtarkes Heer —, opremiti na neprijatelja silnu vojsku, dočekati neprijatelja silnom vojskom; ſich dem Feinde —, izaći na boj; oprêti, opirati se neprijatelju; ſ. E—ſetzen.
Entgegenſtemmen, ſich, *v. r.* upрêti se, upirati se, upeti se, upinjati se.
Entgegenſtrecken, *v. a.* die Hand —, pružiti, podati ruku.
Entgegenſtrömen, *v. n.* das Volk ſtrömte ihm entgegen, narod je povrvio i. posukljao pred njega.
Entgegenſtürmen, *v. n.* dem Feinde —, poletêti na neprijatelja.
Entgegentragen, *v. a.* nositi pred koga i. komu na susret.
Entgegentreten, *v. n.* Einem —, stati komu na put.
Entgegenwandern, *v. n.* der Heimat —, putovati put domovine.
Entgegenwehen, *v. a.* Staub —, puhati, sipati prah na koga.
Entgegenwirken, *v. n.* raditi proti komu.
Entgegenziehen, *v. n.* dem Feinde —, ići na neprijatelja.
Entgegnen, ſ. Erwidern.
Entgegnung, *f.* odgovor; (Einwendung), branjenje, prigovor.
Entgehen, *v. n.* izmaći se; die Kräfte — mir, izdaje me snaga; es ſoll dir nicht —, neće te minuti i. mimoići, neće ti se izmaknuti; das wird mir auch ſpäter nicht —, to mi negine ni poslije; der türkiſchen Gefangenſchaft — minuti turske ruke; dem Tode —, iznêti glavu; du wirſt der Strafe nicht —, neće te mimoići i. minuti kazan; einer Gefahr —, ukloniti se, umaći se pogibêli; Niemand entgeht ſeinem Schickſal, od sudjenja se nemože utêći; entgangener Nutzen, izmakla korist; es iſt mir kein Wort entgangen, svaku sam,

rěčcu utuvio; es iſt mir entgangen, nisam zamětio; zaboravió sam; ſ.

Entgeilen, ſ. Caſtriren.

Entgeiſten, E—ſtern, *v. a.* lišiti duha; ein entgeiſtertes Volk, narod bez duha.

Entgelt, *m.* plata; ohne —, bez plate, bezplatno, zabadava.

Entgelten, *v. a.* platiti; etwas — müſſen, platiti za što; er will mich das — laſſen, hoće da ja za to platim; das ſoll er mir —, kihat će to; vratit ću mu šilo za ognjilo.

Entgeltlich, *adj.* za platu; —er Vertrag, pogodba o plati.

Entgießen, ſ. Ausgießen.

Entglänzen, *v. n.* zasvětliti.

Entglaſen, *v. a.* razstakliti.

Entgleiten, *v. n.* izmaknuti se, (n. p. iz rukuh); omaknuti se, opuznuti se.

Entglimmen, *v. n.* uztinjati; uzpiriti se.

Entglitſchen, ſ. Entgleiten.

Entglühen, *v. n.* zažariti se; ſ. Erglühen.

Entgräten, *v. a.* (die Fiſche), izvaditi kosti (iz ribah).

Entgrünen, *v. n.* zazeleněti se.

Entgültigen, *v. a.* razvrěditi; einen Befehl —, poreći zapověd.

Entgurgeln, *v. n.* izgrgotati, izgrgljati.

Entgürteln, Entgürten, *v. a.* razpasati, razpasivati; odpasati.

Entgürtet, *adj.* razpojas, razpas.

Entgütern, *v. a.* lišiti dobra, imutka.

Enthaaren, *v. a.* lišiti kose, dlake.

Enthäkeln, *v. a.* razkačiti; razkopčati.

Enthaken, *v. a.* skinuti kuku.

Enthalſtern, *v. a.* razulariti.

Enthallen, ſ. Ertönen.

Enthalten, *v. a.* etwas —, sadržavati što; das Faß enthält zehn Eimer, ova bačva (ovo bure) drži i. bere deset vědarah; das Buch enthält viel Nützliches, u ovoj knjigi ima puno koristnih stvarih; ſich —, *v. r.* uzdržati se, uztegnuti se (od čega); ſich des Trinkens —, nepiti; er konnte ſich nicht — ihm zu ſagen, nije mogao strpljeti da mu nekaže; neotrpi i. nestrpi već mu kaza; ſich des Spieles —, čuvati se, manuti se, ustručavati se igre; ich enthalte mich darüber des Urtheils, neću o tom da sudim.

Enthaltſam, *adj.* ustručan, uzdržan, uzprežan, uměren.

Enthaltſamkeit, *f.* ustručnost, uzdržnost, uzprežnost; uměrenost.

Enthärten, *v. a.* raztvrditi.

Enthärzen, *v. a.* einen Baum —, očěditi smolu iz drveta.

Enthauben, *v. a.* skinuti kapu (komu).

Enthauchen, *v. a.* izdahnuti, odduhnuti, odpuhnuti.

Enthauen, ſ. Abhauen.

Enthaupten, *v. a.* odsěći, odrubiti, odvrnuti, odvaliti (komu) glavu, obezglaviti; (*poët.*) skinuti komu sa ramenah glavu.

Enthauptung, *f.* glavosěk; — Johannis des Täufers, glavosěk, (b. Dr.) usěkovanje.

Enthäuten, *v. a.* ein Thier —, odrti, odirati živinče; sguliti kožu živinčetu.

Entheben, *v. a.* dignuti (s . . .); einer Arbeit —, oprostiti (koga) od kakvoga posla; eines Amtes —, odpustiti koga iz službe; (entſetzen), dignuti, krenuti, izbaciti koga (iz službe).

Enthebung, ſ. Entlaſſung; Entſetzung.

Enthebungsurkunde, *f.* odpustnica.

Entheiligen, *v. a.* obezsvetiti; einen gottesdienſtlichen Ort —, oskvrniti posvećeno město i. crkvu; den Sonntag —, nesvetiti i. nesvetkovati nedělje; den Namen Gottes —, pogrditi Božje ime.

Entheiliger, *m.* skvrnilac, pogrdilac.

Entheiligung, *f.* oskvrna, oskvrnuće; pogrda, nesvetkovanje.

Enthelmen, *v. a.* skinuti (komu) kacigu.

Entherzen, *v. a.* oteti, otimati (komu) srce.

Enthinken, *v. n.* odhramati.

Enthonigen, *v. a.* das Wachs —, očěditi med iz voska.

Enthüllen, *v. a.* odkriti, odkrivati; razkriti; ſ. Entblößen; ein Geheimniß —, prokazati, objaviti tajnu; das Laſter —, odgaliti opačinu [kaz.

Enthüllung, *f.* odkrivanje, odkriće; pro-

Enthülſen, *v. a.* oljuštiti, ljuštiti.

Enthumpeln, *v. n.* odhramati.

Enthüpfen, *v. n.* odskakutati; odigrati.

Enthuſiasmiren, *v. a.* oduševiti; zaněti; razplamtiti, uzhititi.

Enthuſiasmus, *m.* oduševljenje; zanětost, zanešenost, uzhićenje.

Enthuſiaſt, *m.* oduševljenik, zanešenik, uzhićenik.

Enthuſiaſtiſch, *adj.* oduševljen, zanešen, uzhićen; er iſt dafür — eingenommen, sve čezne za tim, to mu je zanělo glavu.

Enthymema, *n.* zamučaj prostavka.

Entien, *pl.* stvari.

Entität, *f.* sućnost.

Entjagen, *v. a.* ujagmiti.

Entjochen, *v. a.* izjarmiti. [vojku.

Entjungfern, *v. a.* oskvrniti, obljubiti dě-

Entkeimen, *v. n.* proklicati, pronići.

Entkernen, *v. a.* izvaditi jezgru.

Entkerkern, *v. a.* oprostiti tamnice; pustiti iz tamnice.

Entketten, *v. a.* odvezati, odrěšiti od lanca.

Entkleiden, *v. a.* svući, svlačiti; ſich —, *v. r.* svući se; (entblößen), ogoliti; die Wahrheit von allem Schmucke —, kazati golu istinu; den Mais —, ſ. Entfiedern.

Entkleidung, *f.* svlačenje, svlaka.

Entklopfen, ſ. Ausklopfen.

Digitized by Google

Entknöpfen, *v. a.* skinuti puceta, gumbe.
Entknospen, *v. n.* pro pupiti, ženuti.
Entknoten, *v. a.* razuzlati.
Entknüpfen, *v. a.* razvezati.
Entkommen, *v. n.* uteći, umaći, poběći; an ein — iſt nicht zu denken, nemože se uteći; es entkam nicht ein einziger Mann, neuteče oka za svědoka, neuteče ni piličnik; der Hund iſt mir —, nestade mi psa.
Entkommen, *n.* běg, poběg, běgstvo; an dem — des Gefangenen Schuld tragen, kriv biti što je utekao sužanj; ſ. Entkommen *v. n.*
Entkönigen, *v. a.* razkraljiti.
Entkoppeln, *v. a.* odvezati, razkorlatiti.
Entkörnen, *v. a.* mrviti, krúniti, runiti, ozrniti, okrúniti, ruljiti, smanuti.
Entkörnerungsmaſchine, *f.* ruljača.
Entkörpern, *v. a.* (*fig.*) lišiti putenosti.
Entkräften, *v. a.* onemoćiti, mlohaviti, oslabiti, slabiti; ſich —, iztrošiti se, oslabiti se, iznemoriti se; ein Land —, iztezati snagu zemlji; einen Beweis —, pobiti, oprovrći dokaz, die Unterthanen —, uništaviti podložnike; ſ. Exculpiren.
Entkräftet, *adj.* slab, nemoćan, mlohav, slabomoćan; — werden, iznemoći, obnemoći, onemoćati; oslabiti, spěšati, malaksati; (im Kampfe) porožiti se.
Entkräftigen, ſ. Entkräften.
Entkräftung, *f.* (Handlung), slabljenje, nemoćenje; (Zuſtand), nemoć, mlohavost, malaksanje, oslaba; (im Kampfe), rožac; (*jur.*) oprovrgnuće.
Entkräftungsgrund, *m.* protudokaz, protivni dokaz; (Exculpation), opravda.
Entkränzen, *v. a.* skinuti věnac, razvěnčiti.
Entkriechen, *v. n.* odmiléti, odpuziti.
Entkrönen, *v. a.* razkruniti.
Entkuppeln, ſ. Entkoppeln.
Entladen, *v. a.* ſich einer Bürde —, razprtiti, sprtiti teret; (einen Wagen), stovariti, iztovariti; (ein Schiff), izkrcati; ſein Gewiſſen —, olakšati duševnost; eine elektriſche Batterie —, izbaciti, izmetnuti i. izprazniti munjevnicu; ſich —, *v. r.* (v. Gewehr), omaknuti se; (v. Wolken), izsěvati se.
Entladung, *f.* stovaranje; razprćivanje, izkrcitba itd.
Entlang, *adv.* uzduž, uzdilj, uz.
Entlarven, *v. a.* skinuti obrazinu; einen Betrüger —, izvući varalicu na vidělo.
Entlaſſen, *v. a.* die Truppen —, razpustiti, odpustiti vojsku; einen Sklaven —, osloboditi roba; Einen des Dienſtes —, odpustiti koga iz službe; Einen ſeiner Verpflichtung —, oprostiti koga njegove dužnosti; den Stahl —, umekšati ocio (ocěl), (nado).
Entlaſſene, *m.* odpuštenik.
Entlaſſſchein, *m.* odpustnica.
Entlaſſung, *f.* razpuštanje; razpust; odpuštanje; odpust.
Entlaſſungsgeſuch, *n.* molba za odpust, odpustna molba, molbenica.
Entlaſſungsſchein, *m.* E—surkunde, *f.* odpustnica.
Entlaſten, *v. a.* Einen ſeiner Bürde —, sprtiti komu breme i. teret; den Boden —, razteretiti zemljište, skinuti teret sa zemljišta; (*jur.*) razdužiti, pràviti, opravdati; (*merk.*) oddužiti.
Entlaſtung, *f.* razprt, sprćivanje; (des Grundbeſitzes), razterećivanje, razteretba; (Hebung des Verdachts), opravda; Beweismittel zur — des Angeklagten, dokazala opravdajuća i. za opravdanje okrivljenika; (*merk.*) oddužívanje, odduženje.
Entlaſtungs- (in Zuſ.) opravdeni, opravdavajući; (Grund —) razteretni.
Entlaſtungscapital, *n.* razteretna glavnica.
Entlaſtungsgrund, *m.* opravdavajući razlog.
Entlaſtungs-Operat, ſ. Grundentlaſt.
Entlaſtungszeuge, *m.* opravdeni, opravdavajući svědok.
Entlauben, *v. a.* skidati lišće; ein entlaubter Baum, bezlisno drvo.
Entlaufen, *v. n.* uteći, poběgnuti; einer Gefahr —, ukloniti se, umaći se pogiběli; poběći sa pogibije.
Entlaufene, *m.* uskok, poběg; —, *f.* uskočnica, poběglica.
Entlauſchen, ſ. Ablauſchen.
Entlebigen, *v. a.* odrěšiti, osloboditi; ſein Herz —, ſ. Ausſchütten; ſich —, *v. r.* oprostiti se čega; ſich ſeines Verſprechens —, održati rěč, izpuniti obećano; ſich ſeiner Verpflichtung —, oddužiti se; ſich ſeines Auftrages —, izvršiti, izpuniti nalog.
Entlebigung, *f.* oslobodjenje; rěšenje,
Entleeren, *v. a.* izprazniti. [oprost.
Entlegen, *adj.* dalek, udaljen; der Garten iſt eine Stunde von der Stadt —, vrt je jedan sat daleko od grada; die —en Dörfer, pooddaljena sela.
Entlegenheit, *f.* daljina, dalečina.
Entlehnen, *v. a.* uzajmiti, uzeti u zajam; eine Stelle aus einer Schrift —, izvaditi što iz kakve knjige.
Entlehner, *m.* zajamnik, zajmoprimac.
Entlehnung, zaimanje.
Entleiben, *v. a.* ubiti, smaknuti; ſich —, *v. r.* osmrtiti se, ubiti se, samodaviti
Entleibung, *f.* ubojstvo. [se.
Entleihen, ſ. Leihen.
Entleimen, *v. a.* razklijati; ſich —, *v. r.* razklijati se.
Entleiten, *v. a.* der Tugendbahn —, zavesti s puta kreposti.
Entleuchten, *v. n.* zasvětliti.

Digitized by Google

Entlispeln, *v. n.* šapnuti.
Entlocken, *v. a.* einen Käufer —, odvabiti kupca; ein Geheimniß —, izmamiti, izluditi tajnu; süße Töne den Saiten —, sladke glase iz žicah izvoditi, vabiti.
Entlodern, *v. n.* planuti; s. Entbrennen.
Entlohnen, *v. a.* nagraditi; (Lohn geben), dati platu.
Entlohnung, *f.* nagrada; plata.
Entlösen, *v. a.* odrěšiti; der Haft —, oprostiti (koga) zatvora.
Entmähen, *v. a.* odkositi.
Entmannen, *v. a.* uškopiti, škopiti, ko-
Entmarken, s. Entnerven. [piti.
Entmartern, *v. a.* ein Geständniß —, mukami natěrati na oddaju.
Entmasken, s. Entlarven.
Entmasten, *v. a.* ein Schiff —, lišiti brod jedrilah (jarbulah); snimiti, prebiti jedrila.
Entmenschen, *v. a.* razčověčiti, odljuditi; sich —, *v. r.* odljuditi se, odreći se čověčnosti, postati odljud, razčověk,
Entmummen, *v. a.* odmumuljiti.
Entmurmeln, *v. n.* promomoniti; odromoniti. [nečověk.
Entmuthen, E—thigen, *v. a.* otimati srce.
Entmuthigt, *adj.* poparen, poklopljen; er ist —, pala su mu krila.
Entmuthigung, *f.* (Handlung), otimanje srca; (Zustand), klonuće duha.
Entnageln, *v. a.* izvaditi klince (čavle, eksere).
Entnasen, *v. a.* lišiti nosa, oseći nos.
Entnationalisiren, *v. a.* odroditi.
Entnationalisirung, *f.* odradjanje, odro-
Entnebeln, *v. a.* dignuti maglu. [djaj.
Entnehmen, *v. a.* snimiti, uzeti; Einem etwas —, oteti, oduzeti komu što; einen Wechsel auf Jemand —, s. Trassiren; jemanden einer fremden Gerichtsbarkeit —, oteti koga od tudje oblasti; Geld —, s. Entlehnen; etwas aus einem Buche —, izvaditi, uzeti što iz kakve knjige; (ersehen), daraus habe ich entnommen, odanle sam razabrao i. razumio.
Entnehmer, s. Trassant.
Entnerven, *v. a.* iztrošiti, oslabiti; sich —, *v. r.* iztrošiti se, omlohaviti, onejačiti; (ver.) sbondžati se, sgondžati se; skúcati se.
Entnervt, *adj.* iztrošen, mlohav, ljohav; ein —er Mensch, bondža.
Entnervung, *f.* iztrošenost, mlohavost, ljohavost, slaboća.
Entomographie, *f.* bubopis.
Entomolith, *m.* bubokam.
Entomolog, *m.* bubar.
Entomologie, *f.* bubarstvo, buboslovje.
Entozoon, *n.* utrobnjača.
Entpaaren, *v. a.* razdružiti.
Entpanzern, *v. a.* skinuti oklop.
Entpechen, *v. a.* razsmoliti.
Entpfeifen, *v. n.* zviznuti, odzviznuti.
Entpflichten, *v. a.* rěšiti dužnosti. [šiti.
Entpflücken, *v. a.* ubrati, uzabrati, uzkr-
Entpfropfen, *v. a.* odčepiti, odpušiti.
Entpilgern, *v. n.* odputovati.
Entpressen, *v. a.* Saft —, izcěditi, izviti, izžeti, izžimati sok; ein Geheimniß —, izmuzti tajnu.
Entpuppen, sich, *v. r.* izaći iz zapredka i. čahure. [se.
Entqualmen, *v. n.* uzpušiti se, zadimiti
Entquellen, *v. n.* provrěti; dem Munde —, teći iz ustah.
Entraffen, *v. a.* ugrabiti; der Tod entraffte uns die besten Jünglinge, smrt nam pomori najbolje mladiće.
Entragen, s. Emporragen.
Entrasen, *v. a.* einen Pfad —, skresati, ožuljati, ostrugati stazu.
Entrasseln, *v. n.* odštropotati.
Entrathen, *v. n.* einer Sache nicht — können, nemoći biti bez čega.
Enträthseln, *v. a.* odgonetnuti, odgonetati; pogoditi; das kann ich mir nicht —, toga nemogu razabrati, toga ne-
Enträthselung, *f.* odgonetljaj. [razumĕm.
Entraufen, *v. a.* uzčupati, izčupati, izskubsti, skubnuti.
Entrauschen, *v. n.* odšuštati.
Entrée, *n.* ulaz; (Eintrittsgeld), ulaznina, ulazno.
Entréebillet, *n.* ulaznica.
Entréezimmer, *n.* predsoba, čekaonica.
Entreißen, *v. a.* Einem etwas —, ugrabiti što od koga i. komu; odadrěti, odadirati komu što; dem Tode —, oteti, izbaviti od smrti; spasiti; sich —, *v. r.* oteti se; — *v. n.* wenn die Geduld entreißt, kad nestane trpeža i. trpljivosti, kad dospije trpež i.
Entreißer, *m.* otimač. [trpljivost.
Entreißung, *f.* ugrab, otimanje.
Entreiten, *v. n.* odjahati.
Entrennen, *v. n.* pobĕći.
Entrepot, *n.* skladište; s. Stapelplatz.
Entrepreneur, s. Unternehmer.
Entrepriše, s. Unternehmung.
Entresol, s. Halbgeschoß.
Entreuten, *v. a.* izčupati; Unkraut —, oplĕti, oplĕviti.
Entrich, s. Enterich.
Entrichten, *v. a.* eine Sache —, dati, predati što; die Gebühr —, platiti pristojbu.
Entrichtung, *f.* plaćanje; davanje; die — der Steuer bestätigen, potvrditi da je porez plaćen; gegen — einer Gebühr etwas veranlassen, učiniti što za platu. [ćanja.
Entrichtungsart, *f.* način davanja, pla-
Entriegeln, *v. a.* odkračunati, odsunuti.

Digitized by Google

Entrieseln, *v. n.* prožuboriti, proromoniti
Entrinden, *v. a.* einen Baum —, oguliti drvo. [prstenje.
Entringeln, *v. a.* razkovrčiti; skinuti
Entringen, *v. a.* Einem etwas —, oadréti komu što; sich —, *v. r.* odhrvati se.
Entrinnen, *v. n.* izteći, proteći; die Zeit entrinnt, vréme prolazi; einer Gefahr —, uteći, umaknuti od pogibéli; was dem Schwert entrann, što je preteklo ispod sablje; dem Tode —, izněti glavu.
Entrollen, *v. a.* razastrti, razviti; s. Aufrollen; — *v. n.* odvaljati se; eine Thräne entrollte ihrem Auge, suza joj se otište i. odroni od oka; die Zeit entrollt, vréme leti, prolazi.
Entrücken, *v. a.* odmaknuti, skrenuti; aus den Augen —, ukinuti s očijuh; ukloniti; der Tod entrückte ihn, smrt ga ugrabi; s. Entwenden.
Entrückung, *f.* odmicanje; odmak; s. Entzückung.
Entrudern, *v. n.* odveslati.
Entrufen, *v. a.* odazvati. [falten.
Entrunzeln, *v. a.* die Stirn —, s. Ent-
Entrupfen, *v. a.* uzčupati, izčupati, izskubsti.
Entrüsten, *v. a.* razgnjeviti, razsrditi; sich —, *v. r.* razgnjeviti se, razljutiti se, razsrditi se, naburiti se.
Entrüstung, *f.* srčba, gnjev.
Entrütteln, *v. a.* den Schlaf —, izdrmati san, drém.
Entsaften, *v. a.* izcéditi, océditi.
Entsagen, *v. n.* seinen Forderungen —, odreći se tražbinah; dem Trunke —, ostaviti se pijanstva, odbiti se od vi-
Entsagung, *f.* odricanje, odreka. [na.
Entsalzen, *v. a.* osladčiti.
Entsatteln, s. Absatteln.
Entsatz, *m.* oprost od obsédе; Truppen zum — schicken, poslati (gradu) izménu.
Entsäuern, *v. a.* odkiseliti, izvaditi ki-
Entsaugen, s. Aussaugen. [selinu.
Entsäulen, *v. a.* lišiti stupovah; ukloniti stupove.
Entsausen, *v. n.* odšumiti, odšuštati.
Entschädigen, *v. a.* naknaditi, naknadjivati (štetu); odštetiti.
Entschädiger, *m.* naknadnik.
Entschädigte, *m.* naknadjenik.
Entschädigung, *f.* naknadjivanje; naknada (štete), odšteta.
Entschädigungsanspruch, *m.* pravo na naknadu; (das Ansprechen der —), zahtévanje naknade.
Entschädigungsart, *f.* način, vrst naknade.
Entschädigungs-Ausmittelung, *f.* pronalaz, iznadak, izračunanje naknade.
Entschädigungsbetrag, *m.* naknadbina.
Entschädigungsbürge, *m.* naknadni jamac.
Entschädigungserkenntniß, *n.* naknadna presuda, presuda o naknadi.
Entschädigungsfrage, *f.* posao naknade.
Entschädigungskapital, *n.* naknadna glavnica.
Entschädigungsklage, *f.* tužba za naknadu.
Entschädigungsmaßstab, *m.* měrilo naknade. [odsékom.
Entschädigungs-Pauschale, *n.* naknada
Entschädigungspreis, *m.* naknadna cěna.
Entschädigungsrente, *f.* naknadni prihod.
Entschädigungssumme, *f.* naknadbina.
Entschädigungs-Verhandlung, *f.* razprava o naknadi.
Entschädigungswerber, *m.* iskalac, prosac naknade.
Entschalen, *v. a.* olupiti.
Entscharen, *v. a.* s. Aufscharren.
Entschäumen, *v. a.* opěniti.
Entscheid, s. Bescheid.
Entscheidbar, *adj.* odlučiv, presudiv.
Entscheiden, *v. a.* einen Streit —, presuditi razpru; er soll —, kako on razsudi; hier entscheidet die Kraft, tu snaga sudi; die Mehrzahl entscheidet, većina odlučuje; s. Unterscheiden; sich —, *v. r.* odlučiti, rěšiti se; es wird sich nun —, sad će se rěšiti, pokazati.
Entscheidend, *adj.* eine —e Antwort, odlučni (rěšiteljni) odgovor; —e Schlacht, presudna, odsudna bitka; —e Stimme, odlučni glas; — werden, odlučiti
Entscheider, *m* odlučnik; sudac. [(što).
Entscheidestimme, *f.* odlučni glas.
Entscheidewort, s. Ultimat.
Entscheidung, *f.* rěšavanje, rěšitba; (Ausspruch), dorěšaj, dosudak.
Entscheidungsaugenblick, *m.* odsudan čas.
Entscheidungsgrund, *m.* razlog rěšenja.
Entscheidungsjahr, *n.* (*annus discretionis*), odsudna godina. [dan.
Entscheidungstag, *m.* odsudan, odlučan
Entscheidungsvoll, *adj.* sasvim odsudan, sasvim rěšavajući.
Entscheuchen, *v. a.* zaplašiti, zaplašivati.
Entschieden, *adj.* (gefaßt), odvažan, gotov; (bestimmt), odrešit, odlučan (rěšiteljan); —er Beifall, očita pohvala.
Entschiedenheit, *f.* odvažnost, odlučnost, odrešitost, (rěšiteljnost); mit —, odvažno, odrešito.
Entschirren, s. Ausschirren.
Entschlafen, *v. n.* (*fig.*) preminuti, prestaviti se, počinuti, upokojiti se.
Entschlagen, sich, *v. r.* sich aller Sorgen —, oprostiti se brigah i. skrbih; sich einer Sache (in Voraus —), odbiti što, neprimiti na se; sich eines Zeugnisses —, nehtěti svědočiti; sich einer Sache enblich —, odpriseći se čega; s. Entledigen sich. [se.
Entschleichen, *v. n.* ukrasti se, izkrasti

Digitized by Google

Entſchleiern, *v. a.* dignuti koprenu; (*fig.*) die Wahrheit —), odkriti, razkriti.
Entſchleimen, *v. a.* razsluziti, očistiti od sluzi.
Entſchleudern, *v. a.* odvrljiti, odbrečiti.
Entſchlichten, *v. a.* očistiti od skroba.
Entſchließen, *v. a.* ſ. Aufſchließen; ſich —, *v. r.* (*bot.*) razpupiti se, procvasti; ſich wozu —, nakaniti, zakaniti što; odvažiti se na što; pregnuti, nakaniti se,
Entſchließung, *f.* rěšavanje; allerhöchſte —, previšnja odluka, previšnje rěšenje; ſ. Entſchluß.
Entſchloſſen, *adj.* nakan; ein —er Menſch, odvažan čověk; pregalac, preginjač; ich bin — das Haus zu kaufen, nakanio sam kupiti otu kuću; ich bin feſt —, sasvime sam nakanio, tvrdo sam odlučio; —, *adv.* odvažno.
Entſchloſſenheit, *f.* odvažnost, pregnuće, odvaga, (rěšiteljnost); mit —, odvažno.
Entſchlummern, *v. n.* zadrěmati; (*fig.*) preminuti, počinuti.
Entſchlüpfen, *v. n.* omaknuti se, izmaknuti se, izmigoljiti se; (entkommen), umaći, uteći, šmignuti; djilasnuti; er entſchlüpfte ihren Händen, izmače i. štrmakne im se iz rukuh; es entſchlüpfte ihm ein Wort, izlanu mu se rěč; es entſchlüpft Vieles dem Gedächtniſſe, mnogo toga čověku izhlapi i. iztinja iz pameti.
Entſchluß, *m.* nakana, -namišljaj, namisao, naum; odluka; einen — faſſen, smisliti, nakaniti, namisliti, (*poët.*) na jednu smisliti; ſeinen — ändern, odumiti, preumiti, premisliti se, predomisliti se, omisliti se.
Entſchlüſſig. [schlüſſig.
Entſchlußlos, *adj.* bez nakane; ſ. Un-
Entſchmücken, *v. a.* razkititi; skinuti ures i. nakit.
Entſchnüren, ſ. Aufſchnüren.
Entſchöpfen, ſ. Abſchöpfen.
Entſchreiten, *v. n.* odšetati.
Entſchuhen, ſich, *v. r.* izuti se, izuvati se.
Entſchuldbar, *adj.* das iſt —, to se može izgovoriti, izpričati.
Entſchulden, E—digen, *v. a.* izgovarati, izpričavati, odgovarati, zagovarati, (izvinjavati); (von der Schuld befreien), izgovoriti, izpričati; (*fam.*) — Sie! oprostite; — Sie es mit meiner Jugend, odbite mi to na mladost; ſich —, *v. r.* izgovarati se itd.; ſich mit Einem —, odpirati se na koga.
Entſchuldiger, *m.* izgovornik, izpričalac.
Entſchuldigung, *f.* izgovaranje, izpričavanje; izgovor, izpriča, (izvinjenje); —en vorbringen, izgovarati se, izpričavati se; (Entlaſtung), opravda; mit der —, izgovarajuć se, da . . .
Entſchuldigungsbeweis, *m.* izgovorni, izprični dokaz; (Entlaſtungs —), opravdeni dokaz.
Entſchuldigungsbrief, *m.* izgovornica, iz-
Entſchuldigungsgrund, *m.* izgovorni, izprični, (izviniteljni) razlog.
Entſchürzen, *v. a.* oteti pregaču; ſ. Auf-
Entſchütteln, *v. a.* stresti. [ſchürzen,
Entſchütten, ſich, *v. r.* ſich einer Bürde —, otresti se bremena; — *v. a.* ſ. Wegſchütten.
Entſchwänken, *v. n.* odvrludati; odtetu-
Entſchwärmen, *v. n.* odrojiti se. [rati.
Entſchweben, *v. n.* der Erde —, uzpeti se, poletěti nebu pod oblake.
Entſchwefeln, *v. a.* odsumporiti, izvaditi sumpor.
Entſchwellen, *v. n.* provrěti; ſ. Anſchwel-
Entſchwimmen, *v. n.* odplivati. [len.
Entſchwinden, *v. n.* uminuti, zamaći; die Zeit entſchwindet, vrěme leti.
Entſchwirren, *v. n.* odprhnuti, odpršiti.
Entſeelen, *v. a.* osmrtiti, ubiti; der entſeelte Leichnam, mrtvo tělo.
Entſeelte, *m.* pokojnik.
Entſegeln, *v. n.* odjedriti.
Entſenden, *v. a.* odaslati, izaslati.
Entſetzbar, *adj.* (v. Beamten), svrziv, kretan; die Feſtung iſt nicht —, nemože se tvrdjava oprostiti obsade.
Entſetzen, *v. a.* Einen ſeiner Stelle —, krenuti, dignuti, smetnuti, izbaciti koga iz službe; eine Feſtung —, oslobiditi tvrdjavu od obsade; ſich —, *v. r.* upropastiti se, ustraviti se, prepasti se (od čega), utrnuti od strave.
Entſetzen, *n.* strava, užas, prepast.
Entſetzensvoll, *adj.* preužasan, pregrozan.
Entſetzlich, *adj.* stravičan, užasan, grozovit; — trinken, strašno i. strahovito piti. [strahovitost.
Entſetzlichkeit, *f.* stravičnost, užasnost,
Enſetzung, *f.* dignuće, krenuće, krenutak, sbačenje; ſ. Entſatz.
Entſieden, *v. n.* uzkipljeti; pokipljeti.
Entſiegeln, *v. a.* razpečatiti, odpečatiti, odpečaćivati; (*fig.*) ſ. Aufthauen.
Entſiegelung, *f.* razpečatnja; nach — des Briefes, razpečativ pismo.
Entſinken, *v. n.* der Hand —, izpasti iz ruke; ſ. Entſchwinden.
Entſinnen, ſich, *v. r.* spomenuti se, opomenuti se, opominjati se, sětiti se, sěćati se.
Entſittlichen, *v. a.* obezćuditi; lišiti dobre ćudi, (nravstvenosti).
Entſittlichung, *f.* bezćudorednost.
Entſpannen, *v. a.* odapeti.
Entſperren, *v. a.* (*debloquiren*), dignuti obstup i. oblog, otvoriti.
Entſpinnen, *v. a.* osnovati, einen Krieg —, zametnuti rat; ſich —, *v. r.* po-

Digitized by Google

roditi se, zametnuti se, zametati se, zakuhati se.

Entſprechen, *v. n.* prilikovati, dolikovati; er hat meinem Wunſche entſprochen, on mi je izpunio želju; der Erfolg entſprach ſeinen Wünſchen, izašlo je kako je želio; poslědak mu je bio baš po volji; das entſpricht nicht meinen Wünſchen, to se nesudara i. neslaže s mojom željom; der Ausdruck entſpricht dem Gedanken, rěči su prema misli. [prema (čemu).

Entſprechend, *adj.* primĕren; shodan;

Entſprießen, *v. n.* niknuti (iz . .); dem Grabe —, izrasti iz groba; aus königlichem Blute entſproſſen, kraljevskoga roda i. koléna; er iſt aus demſelben Blute entſproſſen, on mu je u krvi, istoga je roda, od iste je krvi.

Entſpringen, *v. n.* djilasnuti; aus dem Gefängniſſe —, uskočiti, uteći iz tamnice; die Donau entſpringt auf den Alpen, Dunav i. Dunaj izvire na Alpah; (herkommen), dolaziti; er iſt aus einem berühmten Geſchlecht entſprungen, slavna je roda; daraus kann viel Unheil —, odatle se može mnogo zla poroditi, izléći, nastati.

Entſpritzen, *v. n.* prsnuti.

Entſproſſen, ſ. Entſprießen.

Entſprühen, *v. n.* vrenuti; Feuer entſprühte ihren Augen, vatra joj sěvaše iz očijuh.

Entſpühlen, *v. a.* odplaknuti, odplakivati,

Entſtammen, ſ. Abſtammen. [odpuljati.

Entſtehen, *v. n.* postati, postajati; die Wolken — aus Dünſten, oblaci postaju od pare; es entſtand ein Gewitter, oburi; okrenù bura; es entſtand Feuer, porodi se, i. uzpiri se vatra; bei entſtehenden Unruhen, kad nastane i. se porodi nemir; es entſtand ein Geſchrei, stade vika; es entſtand Hungersnoth, nastade glad, es entſtand Streit, zače se i. zametnu se svadja (kavga); der daraus entſtandene Schaden, počinjena tim šteta; durch Brandſtifter entſtandene Feuersbrunſt, podmetnut požar; der durch Nachläſſigkeit entſtandene Schaden, s nemarnosti dogodivša se šteta; eine Anſtellung kann ihm nicht —, nemože ga služba minuti.

Entſtehlen, ſich, ſ. Wegſtehlen.

Entſtehen, *n.* ſ. Entſtehung.

Entſtehung, *f.* postajanje; postanak; postatak, postanje; (Anfang), početak; (Beginn), nastanak.

Entſtehungsart, E—sweiſe, *f.* način postanka, die — iſt unbekannt, nezna se kako postaje.

Entſteigen, *v. n.* uzdići se; Dünſte — der Erde, para izlazi iz zemlje; para se izmata iz zemlje; Rauchwölkchen entſteigen der Tabakspfeife, dimovi izléću iz čibuka, lule; die Sonne entſtieg dem Meer, sunce se je radjalo i. pomaljalo iz mora; Klagen entſtiegen ihrer Bruſt, srce joj je protužilo.

Entſtellen, *v. a.* nagrditi; die Natur hat ihn entſtellt, Bog ga je nakazio; das graue Haar hat dich entſtellt, séda te je kosa pokvarila; die Pocken haben ihn entſtellt, koze su mu lice našarale, der Gram hat ſie entſtellt, poružnĕla je od jada i. tuge; eine Thatſache —, izvrnuti, učin. [izvrnuće.

Entſtellung, *f.* nagrdjivanje; nagrda;

Entſterben, ſ. Abſterben.

Entſtöbern, *v. a.* oprašiti.

Entſtoßen, *v. a.* izrinuti, srinuti, sturiti.

Entſtrahlen, *v. n.* sinuti, granuti.

Entſtricken, *v. a.* odvezati, odrěšiti.

Entſtrömen, *v. n.* Blut entſtrömte ſeiner Wunde, krv mu je šikljala iz rane.

Entſtummen, *v. a.* němа izléčiti, odněmiti.

Entſtürmen, *v. n.* odjuriti, odhrliti.

Entſtürzen, *v. n.* opasti, spasti; Thränen — ihren Augen, suze joj navališe i. skočiše na oči; suze su ju propanule; —, *v. a.* srinuti, strmoglaviti.

Entſummen, *v. n.* odzujiti.

Entſündigen, *v. a.* oprostiti gréha; odrěšiti od gréha; ſich —, *v. r.* oprostiti se gréha.

Enttauchen, *v. n.* izaći iz vode.

Enttäuſchen, *v. a.* odvarati, odvaravati; ukloniti prěvaru, obsěnu.

Entthronen, *v. a.* svrgnuti s prěstola; (einen Kaiſer —), razcariti.

Enttönen, *v. n.* zazvučati.

Enttragen, *v. n.* odněti, odnositi.

Enttäufeln, Enttröpfeln, *v. n.* odkackati.

Enttrippeln, *v. n.* odtrupkati.

Entübrigen, ſ. Erübrigen; ich möchte dieſer Mühe gern entübrigt ſein, rad bih se oprostio, rad bih prost bio od ovoga truda, posla.

Enturlauben, *v. a.* dati komu dopust.

Entvölkern, *v. a.* izpučiti, razseliti; opustiti. [bezpučan.

Entvölkert, *adj.* razseljen, bez naroda,

Entvölkerung, *f.* razseljivanje; razseoba; bezpučnost.

Entwachen, *v. n.* probuditi se.

Entwachſen, *v. n.* den Kleidern —, izrasti iz haljinah; (*fig.*) den Kinderſchuhen —, izaći iz dětinstva, (spr.) obući gaće; er iſt der Schule —, velik je za školu.

Entwaffnen, *v. a.* razoružati.

Entwaffnung, *f.* razoruživanje; razoružaj.

Entwalden, *v. a.* okrčiti; lišiti šumah.

Entwallen, *v. n.* proteći, odteći; —, *v. a.* razkopati obkop.

Entwälzen, *v. a.* odvaljati, odkoturati.

Entwandeln, *v. n.* odšetati.

Entwandern, *v. a.* otići, odputovati.

Digitized by Google

Entwanken, *v. n.* odteturati, odvrludati.
Entwärmen, *v. a.* razhladiti; izhladiti.
Entwässern, *v. a.* odvesti vodu; die Wiesen posušiti, presušiti livade.
Entwässerungskanal, *m.* odtoka.
Entwässerungsmittel, *n.* vodogon.
Entwatscheln, *v. n.* odšepeljiti.
Entweben, *v. a.* razatkati
Entwecken, *v. a.* probuditi, probudjivati.
Entweder, *conj.* ili — ili; — so oder anders, il ovako il onako; — du oder er, ja ti ja on.
Entwehen, *v. a.* odduhnuti, odduhati, odpuhati, odmahati; spuhati.
Entwehren, s. Erwehren.
Entweichen, *v. n.* ukloniti se; vrdnuti; die Finsterniß entweicht, nestaje mraka; (entfliehen), uteći, poběći, umaći; der Gefahr —, s. Entgehen.
Entweichung, *f.* nestaja; běg, umak.
Entweihen, *v. a.* (einen Priester), srediti, (b. Or.) razpopiti, razpopljivati; (v. Mönch.) razkaludjeriti; eine Kirche —, oskvrniti, opoganiti, skvrniti crkvu.
Entweiher, *m.* skvrnilac.
Entweihung, *f.* sredjivanje; sredjaj; razpopljivanje; oskvrnjivanje; oskvrna.
Entwelken, s. Abwelken.
Entwenden, *v. a.* uzeti kradom; ušaknuti, umaknuti; s. Entziehen. [na;
Entwendung, *f.* kradba; kradja, kradbi-
Entwerfen, *v. a.* nacrtati; einen Plan —, napraviti osnovu; Fragen —, pitanja napisati, sastaviti.
Entwerfer, *m.* nacrtalac; s. Concipist.
Entwerfung, *f.* nacrtanje; nacrt.
Entwerthen, *v. a.* obezvrěditi, razvrěditi; vrednoću oteti, ukinuti; (den Werth vermindern), pobiti, umaliti vrědnost (čemu); entwerthet, bezvrědan; entwerthet werden, izgubiti vrědnost.
Entwerthung, *f.* otimanje vrednoće; bezvrědnost; malovrědnost.
Entwichene, *m.* uskok, poběg.
Entwickelbar, *adj.* razvojan.
Entwickeln, *v. a.* razmotati, razviti, razvijati; einen Gedanken —, razložiti misao; sich —, *v. r.* razviti se, razvijati se, (in der Dramat.) razmrsiti se.
Entwickelung, *f.* razmotavanje, razvijanje; die geistige —, duhovni razvitak i. razvoj; die — des Stückes, razmršaj igrokaza.
Entwickelungs- (in Zus.) razvojni.
Entwickler, *m.* razvijač. [tomiti.
Entwilden, **Entwildern**, *v. a.* uljuditi, opi-
Entwimmeln, *v. n.* uzvrvljeti, uzkamtiti, uzkopirati.
Entwindeln, *v. a.* razviti (děte).
Entwinden, *v. a.* izvinuti, izmaknuti; sich —, *v. r.* oteti se, otimati se, (komu).
Entwipfeln, *v. a.* razvršiti.
Entwirren, *v. a.* razmrsiti, razvrzti, odmrsiti; s. Entwickeln.
Entwischen, *v. n.* umaći, izmaknuti, šmignuti; šmrcnuti; (entfliehen), očistiti; dem Gefängnisse —, uteći, poběći iz tamnice; sich eine Gelegenheit — lassen, propustiti sgodu; es ist ihm das Wort entwischt, ta mu se rěč izlanu.
Entwohnen, *v. n.* odviknuti (što), oducčiti se čemu.
Entwöhnen, *v. a.* s. Abgewöhnen; ein Kind —, odbiti děte (od dojke); sich —, *v. r.* odviknuti (što), oducčiti se (čemu). [nje; odvika.
Entwöhnung, *f.* odvikivanje; oducčava-
Entwölken, *v. a.* razagnati oblake; razoblačiti; (*fig.*) razvedriti.
Entwürden, **Entwürdigen**, *v. a.* lišiti dostojanstva; poništiti; das Heiligste —, opoganiti što je najsvetije; sich —, *v. r.* poništiti se, baciti dostojanstvo pod noge; (sich herabw —), poniziti se.
Entwurf, *m.* nacrt; einen — machen, nacrtati; s. Plan.
Entwurfmacher, s. Planmacher.
Entwurzeln, *v. a.* izkoreniti, s korěnom
Entzapfen, *v. a.* odčepiti. [izčupati.
Entzaubern, *v. a.* odčiniti, dignuti čini,
Entzauberer, *m.* bahornik. [bahoriti.
Entzauberung, *f.* bahorica.
Entzäumen, *v. a.* razuzdati.
Entzeptern, *v. a.* razžezliti(; *fig.*) lišiti gospodstva.
Entziehen, *v. a.* odvući; Einem etwas —, uztegnuti, uzkratiti komu šta; Säfte —, sok otimati; der Gefahr —, izbaviti od pogiběli; s. Entwenden; sich —, *v. r.* sich der Arbeit —, uklanjati se, ugibati se poslu; sich der väterlichen Gewalt —, odvrći se otčinske vlasti; sich der Gerechtigkeit —, ukloniti se, izmaći se sudu.
Entzieher, *m.* uzkratilac.
Entziehung, *f.* uzkraćivanje, uzkrata.
Entzifferer, *m.* razslovac; tumačnik.
Entziffern, *v. a.* razsloviti; (*fig.*) razjasniti, protumačiti; kaum habe ich seinen Brief entziffert, jedva sam natukao njegovo pismo.
Entzifferung, *f.* razslovnica; protumačenje, tumačenje.
Entzischen, *v. n.* odšikati. [dovati.
Entzücken, *v. a.* zaněti, uzhititi; obra-
Entzücken, *n.* zaněće, uzhićenje; zum —schön, prekrasna, predivna.
Entzückend, *adj.* uzhićujući; (*fig.*) pre-
Entzückt, *adj.* zanešen, uzhićen. [krasan.
Entzückung, *f.* zaněće, uzhit, vaztrg (vostrg), ešak*; (*fig.*) neizměrna radost.
Entzügeln, *v. a.* razuzdati.
Entzündbar, *adj.* upaliv, užežan, užegljiv.
Entzündbarkeit, *f.* upalivost, užežnost.

Digitized by Google

Entzünden, *v. a.* upaliti, užeći, razpaliti, zapaliti, užizati; sie hat mein Herz entzunden, srce mi je razpalila; sich —, *v. r.* daš Heu hat sich entzündet, sěno se je užeglo; (*med.*) zažariti se, zapaliti se, der Krieg hat sich entzündet, rat se je razpalio.

Entzündlich, *adj.* zapaliv, užežan; ein —er Körper, uždivo.

Entzündung, *f.* upala, užeg; (*med.*) žar, zapala, upala.

Entzündungsfieber, *f.* žarnica; ſ. Hitziges Fieber. [plamenik.

Entzündungsgeſchwulſt, *f.* (*Phlegmone*), Entzwei, *adv.* daš Fenſter iſt —, prozor se je prelomio (na dvoje), po pola, po polak.

Entzweibeißen, *v. a.* pregrizti.

Entzweiberſten, *v. n.* prepuknuti.

Entzweibrechen, *v. a.* prelomiti, prela-

Entzweidrücken, *v. a.* pretisnuti. [mati.

Entzweien, *v. a.* svaditi, zavaditi, zavadjati; sich —, *v. r.* zavaditi se, (*fam.*) pobrkati se.

Entzweifallen, *v. n.* pasti i prebiti se.

Entzweifreſſen, *v. a.* prejěsti.

Entzweigehen, *v. n.* es ging entzwei, ode na dvě pole; prelomi se.

Entzweihammern, *v. a.* kladivom i. maljem prebiti.

Entzweihauen, *v. a.* preseći, presěcati, prekositi.

Entzweiklopfen, *v. a.* prekucati, pretući.

Entzweireißen, *v. a.* pretrgnuti, predrěti, predirati, prekinuti, prekidati.

Entzweiſägen, *v. a.* prepiliti.

Entzweiſchlagen, *v. a.* prebiti, prebijati.

Entzweiſchneiden, *v. a.* prerezati, prerezivati; (mit d. Schere), prestrići.

Entzweiſpalten, *v. a.* prokoliti.

Entzweiſpringen, *v. n.* puknuti (po po-

Entzweitreten, *v. a.* pregaziti. [luk).

Entzweiung, *f.* zavada, svadja.

Entzwingen, *v. a.* natěrati koga na što; oteti komu što silimice.

Enumeration, ſ. Aufzählung.

Enuntiation, ſ. Ausſage.

Enveloppe, *f.* povlaka; (Kleid), ogrtač.

Enveloppiren, *v. a.* obaviti, obavijati; (*mil.*) opasati.

Environs, *pl.* okolica.

Enzian, *m.* (*Gentiana*), vladisavka, lincura; ungariſcher —, (*G. pannonica*), ravandija; (Kreuz —, *G. cruciata*), križatica; durchwachſener —, (*G. perfoliata*), prostrěl, borcvitaš.

Epakten, *pl.* měsečni kazatelj.

Epanorthoſis, *f.* poreka.

Eparchie, *f.* (b. Dr.) eparhija.

Epaulette, *n.* naramak, naramica, rame-

Epenthеſis, *f.* usuvak, umetak. [njak.

Ephedra, *f.* (*Ephedra*), hvojnjak.

Ephemer, ſ. Ephemeriſch.

Ephemere, ſ. Eintagsfliege.

Ephemeriſch, *adj.* jednodnevni; (*fig.*) kratkověčan; ephemere Einkünfte, nestalni dohodak. [štan, sebešćan.

Epheu, *m.* (*Hedera Helix*), bršljan; br-

Epheuartig, *adj.* bršljanast.

Epheubeere, *f.* bršljanovica.

Epheugerank, *n.* bršljanje.

Epheuharz, *n.* bršljanovina, bršljanova

Epheukranz, *m.* bršljanov věnac. [smola.

Ephorat, *n.* crkveno nadzorništvo.

Ephorus, *m.* (crkveni, školski) nadzornik.

Epicykloide, *f.* epicikloida.

Epidemie, *f.* pošast, pošlica, rednja.

Epidemiſch, *adj.* pošastan.

Epidermis, *f.* těnica.

Epidot, (*min.*) epidot.

Epigramm, *n.* nadpis; (Gedicht), nad- pisnica; zaděvak.

Epigrammatiſch, *adj.* nadpisni; zaděvni.

Epigrammatiſt, *m.* nadpisar; zaděvnjak.

Epigraph, ſ. Inſchrift.

Epigyniſch, *adj.* nadplodan.

Epiker, *m.* epik.

Epikranium, *n.* kapić. [pica.

Epikuräer, *m.* epikurejsta; jelokle-

Epikuräiſch, *adj.* epikurski; (*fig.*) puten.

Epilepſie, *f.* padavica, gorica, gora, goropad, velika bolest i. bolja, gorska i. s gore bolest; er hat die —, snahodi ga, pada od gore, ima padavicu.

Epileptiker, *m.* padavičnjak, goropadnik.

Epileptiſch, *adj.* padavičan, goropadan, bolan od gorice.

Epilog, *m.* zaglavlje, zaglava.

Epiphania, *f.* vodokršće, (b. Dr.) bogo-

Epiſch, *adj.* junački. [javljenje.

Epiſkopalkirche, *adj.* biskupska crkva.

Epiſkopat, *n.* biskupstvo.

Epiſode, *f.* zastrana; uzpriča, episoda.

Epiſodiſch, *adj.* uzgredan.

Epiſtel, *f.* poslanica; pismo; Einem die — leſen, karati koga.

Epiſtolariſch, *adj.* poslaničan, poput po-

Epiſtyl, *n.* glava. [slanice.

Epitaph, *n.* (Grabmal), nadgrobnik, (Grabſchrift), nadgrobnica.

Epitheton, *n.* priděvak.

Epitome, *f.* izvadak.

Epitomiren, *v. a.* izvaditi (jezgru).

Epizootie, ſ. Viehſeuche. [ći na glas.

Epoche, *f.* doba; epoka; — machen, iza-

Epopöe, *f.* Epos, *n.* junačka pěsan.

Epos, *n.* junačka pěsma, epos.

Eppich, *m.* (*Apium*), ak, ač; (*Sium*), hrenak.

Equipage, *f.* podvoz; hintov s konji; (Gepäcke), prtljaga; (Schiffsw.) momčad.

Equipiren, *v. a.* (kleiden), oděvati; (bemannen), omomćiti.

Equipirung, *f.* oděvanje; oděća; (Bemannung), momčenje; momčad.

Digitized by Google

Entſchleiern, *v. a.* dignuti koprenu; (*fig.*) die Wahrheit —), odkriti, razkriti.
Entſchleimen, *v. a.* razsluziti, očistiti od sluzi.
Entſchleudern, *v. a.* odvrljiti, odbrečiti.
Entſchlichten, *v. a.* očistiti od skroba.
Entſchließen, *v. a.* ſ. Aufſchließen; ſich —, *v. r.* (*bot.*) razpupiti se, procvasti; ſich wozu —, nakaniti, zakaniti što; odvažiti se na što; pregnuti, nakaniti se,
Entſchließung, *f.* rěšavanje; allerhöchſte —, previšnja odluka, previšnje rěšenje; ſ. Entſchluß.
Entſchloſſen, *adj.* nakan; ein —er Menſch, odvažan čověk; pregalac, preginjač; ich bin — das Haus zu kaufen, nakanio sam kupiti otu kuću; ich bin feſt —, sasvime sam nakanio, tvrdo sam odlučio; —, *adv.* odvažno.
Entſchloſſenheit, *f.* odvažnost, pregnuće, odvaga, (rěšiteljnost); mit —, odvažno.
Entſchlummern, *v. n.* zadrěmati; (*fig.*) preminuti, počinuti.
Entſchlüpfen, *v. n.* omaknuti se, izmaknuti se, izmigoljiti se; (entkommen), umaći, uteći, šmignuti; djilasnuti; er entſchlüpfte ihren Händen, izmače i. štrmakne im se iz rukuh; es entſchlüpfte ihm ein Wort, izlanu mu se rěč; es entſchlüpft Vieles dem Gedächtniſſe, mnogo toga čověku izhlapi i. iztinja iz pameti.
Entſchluß, *m.* nakana, namišljaj, namisao, naum; odluka; einen — faſſen, smisliti, nakaniti, namisliti, (*poët.*) na jednu smisliti; ſeinen — ändern, odumiti, preumiti, premisliti se, predomisliti se, omisliti se.
Entſchlußlos, *adj.* bez nakane; ſ. Unſchlüſſig.
Entſchmücken, *v. a.* razkititi; skinuti ures i. nakit.
Entſchnüren, ſ. Aufſchnüren.
Entſchöpfen, ſ. Abſchöpfen.
Entſchreiten, *v. n.* odšetati.
Entſchuhen, ſich, *v. r.* izuti se, izuvati se.
Entſchuldbar, *adj.* das iſt —, to se može izgovoriti, izpričati.
Entſchulden, E—bigen, *v. a.* izgovarati, izpričavati, odgovarati, zagovarati, (izvinjavati); (von der Schuld befreien), izgovoriti, izpričati; (*fam.*) — Sie! oprostite; — Sie es mit meiner Jugend, odbite mi to na mladost; ſich —, *v. r.* izgovarati se itd.; ſich mit Einem —, odpirati se na koga.
Entſchuldiger, *m.* izgovornik, izpričalac.
Entſchuldigung, *f.* izgovaranje, izpričavanje; izgovor, izpriča, (izvinjenje); —en vorbringen, izgovarati se, izpričavati se; (Entlaſtung), opravda; mit der —, izgovarajuć se, da . . .
Entſchuldigungsbeweis, *m.* izgovorni, izprični dokaz; (Entlaſtungs —), opravdeni dokaz.
Entſchuldigungsbrief, *m.* izgovornica, izpričnica.
Entſchuldigungsgrund, *m.* izgovorni, izprični, (izviniteljni) razlog.
Entſchürzen, *v. a.* oteti pregaču; ſ. Aufſchürzen.
Entſchütteln, *v. a.* stresti.
Entſchütten, ſich, *v. r.* ſich einer Bürde —, otresti se bremena; — *v. a.* ſ. Wegſchütten.
Entſchwänken, *v. n.* odvrludati; odtetu-
Entſchwärmen, *v. n.* odrojiti se.
Entſchweben, *v. n.* der Erde —, uzpeti se, poletěti nebu pod oblake.
Entſchwefeln, *v. a.* odsumporiti, izvaditi sumpor.
Entſchwellen, *v. n.* provrěti; ſ. Anſchwel-
Entſchwimmen, *v. n.* odplivati.
Entſchwinden, *v. n.* uminuti, zamaći; die Zeit entſchwindet, vrěme leti.
Entſchwirren, *v. n.* odprhnuti, odpršiti.
Entſeelen, *v. a.* osmrtiti, ubiti; der entſeelte Leichnam, mrtvo tělo.
Entſeelte, *m.* pokojnik.
Entſegeln, *v. n.* odjedriti.
Entſenden, *v. a.* odaslati, izaslati.
Entſetzbar, *adj.* (v. Beamten), svrziv, kretan; die Feſtung iſt nicht —, nemože se tvrdjava oprostiti obsade.
Entſetzen, *v. a.* Einen ſeiner Stelle —, krenuti, dignuti, smetnuti, izbaciti koga iz službe; eine Feſtung —, osloboditi tvrdjavu od obsade; ſich —, *v. r.* upropastiti se, ustraviti se, prepasti se (od čega), utrnuti od strave.
Entſetzen, *n.* strava, užas, prepast.
Entſetzensvoll, *adj.* preužasan, pregrozan.
Entſetzlich, *adj.* stravičan, užasan, grozovit; — trinken, strašno i. strahovito piti.
Entſetzlichkeit, *f.* stravičnost, užasnost,
Enſetzung, *f.* dignuće, krenuće, krenutak, sbačenje; ſ. Entſatz.
Entſieden, *v. n.* uzkipljeti; pokipljeti.
Entſiegeln, *v. a.* razpečatiti, odpečatiti, odpečaćivati; (*fig.*) ſ. Aufthauen.
Entſiegelung, *f.* razpečatnja; nach — des Briefes, razpečativ pismo.
Entſinken, *v. n.* der Hand —, izpasti iz ruke; ſ. Entſchwinden.
Entſinnen, ſich, *v. r.* spomenuti se, opomenuti se, opominjati se, sětiti se, sěćati se.
Entſittlichen, *v. a.* obezćuditi; lišiti dobre ćudi, (nravstvenosti).
Entſittlichung, *f.* bezćudornost.
Entſpannen, *v. a.* odapeti.
Entſperren, *v. a.* (*debloquiren*), dignuti obstup i. oblog, otvoriti.
Entſpinnen, *v. a.* osnovati, einen Krieg —, zametnuti rat; ſich —, *v. r.* po-

Digitized by Google

roditi se, zametnuti se, zametati se, zakuhati se.

Entsprechen, *v. n.* prilikovati, dolikovati; er hat meinem Wunsche entsprochen, on mi je izpunio želju; der Erfolg entsprach seinen Wünschen, izašlo je kako je želio; poslědak mu je bio baš po volji; das entspricht nicht meinen Wünschen, to se nesudara i. nesláže s mójom željom; der Ausdruck entspricht dem Gedanken, rěči su prema misli. [prema (čemu).

Entsprechend, *adj.* primèren; shodan;

Entsprießen, *v. n.* niknuti (iz . .); dem Grabe —, izrasti iz groba; aus königlichem Blute entsprossen, kraljevskoga roda i. koléna; er ist aus demselben Blute entsprossen, on mu je u krvi, istoga je roda, od iste je krvi.

Entspringen, *v. n.* djilasnuti; aus dem Gefängnisse —, uskočiti, utečí iz tamnice; die Donau entspringt auf den Alpen, Dunav i. Dunaj izvire na Alpah; (herkommen), dolaziti; er ist aus einem berühmten Geschlecht entsprungen, slavna je roda; daraus kann viel Unheil —, odatle se može mnogo zla poroditi, izléći, nastati.

Entspritzen, *v. n.* prsnuti.

Entsprossen, *s.* Entsprießen.

Entsprühen, *v. n.* vrenuti; Feuer entsprühte ihren Augen, vatra joj sěvaše iz očijuh.

Entspühlen, *v. a.* odplaknuti, odplakivati,

Entstammen, *s.* Abstammen. [odpuljati.

Entstehen, *v. n.* postati, postajati; die Wolken — aus Dünsten, oblaci postaju od pare; es entstand ein Gewitter, oburi; okrenù bura; es entstand Feuer, porodi se, i. uzpiri se vatra; bei entstehenden Unruhen, kad nastane i. se porodi nemir; es entstand ein Geschrei, stade vika; es entstand Hungersnoth, nastade glad, es entstand Streit, zače se i. zametnu se svadja (kavga); der daraus entstandene Schaden, počinjena tim šteta; durch Brandstifter entstandene Feuersbrunst, podmetnut požar; der durch Nachlässigkeit entstandene Schaden, s nemarnosti dogodivša se šteta; eine Anstellung kann ihm nicht —, nemože ga služba minuti.

Entstehlen, sich, *s.* Wegstehlen.

Entstehen, *n.* *s.* Entstehung.

Entstehung, *f.* postajanje; postanak; postatak, postanje; (Anfang), početak; (Beginn), nastanak.

Entstehungsart, E—sweise, *f.* način postanka, die — ist unbekannt, nezna se kako postaje.

Entsteigen, *v. n.* uzdići se; Dünste — der Erde, para izlazi iz zemlje; para se izmata iz zemlje; Rauchwölkchen entsteigen der Tabakspfeife, dimovi izléću iz čibuka, lule; die Sonne entstieg dem Meer, sunce se je radjalo i. pomaljalo iz mora; Klagen entstiegen ihrer Brust, srce joj je protužilo.

Entstellen, *v. a.* nagrditi; die Natur hat ihn entstellt, Bog ga je nakazio; das graue Haar hat dich entstellt, séda te je kosa pokvarila; die Pocken haben ihn entstellt, koze su mu lice našarale, der Gram hat sie entstellt, poružnéla je od jada i. tuge; eine Thatsache —, izvrnuti, učin. [izvrnuće.

Entstellung, *f.* nagrdjivanje; nagrda;

Entsterben, *s.* Absterben.

Entstöbern, *v. a.* oprašiti.

Entstoßen, *v. a.* izrinuti, srinuti, sturiti.

Entstrahlen, *v. n.* sinuti, granuti.

Entstricken, *v. a.* odvezati, odrěšiti.

Entströmen, *v. n.* Blut entströmte seiner Wunde, krv mu je šikljala iz rane.

Entstummen, *v. a.* něma izléčiti, odněmiti.

Entstürmen, *v. n.* odjuriti, odhrliti.

Entstürzen, *v. n.* opasti, spasti; Thränen — ihren Augen, suze joj navališe i. skočiše na oči; suze su ju propanule; —, *v. a.* srinuti, strmoglaviti.

Entsummen, *v. n.* odzujiti.

Entsündigen, *v. a.* oprostiti grěha; odrěšiti od grěha; sich —, *v. r.* oprostiti se grěha.

Enttauchen, *v. n.* izaći iz vode.

Enttäuschen, *v. a.* odvarati, odvaravati; ukloniti prěvaru, obsěnu.

Entthronen, *v. a.* svrgnuti s prěstola; (einen Kaiser —), razcariti.

Enttönen, *v. n.* zazvučati.

Enttragen, *v. n.* odněti, odnositi.

Enttrăufeln, Enttröpfeln, *v. n.* odkackati.

Enttrippeln, *v. n.* odtrupkati.

Entübrigen, *s.* Erübrigen; ich möchte dieser Mühe gern entübrigt sein, rad bih se oprostio, rad bih prost bio od ovoga truda, posla.

Enturlauben, *v. a.* dati komu dopust.

Entvölkern, *v. a.* izpučiti, razseliti; opustiti. [bezpučan.

Entvölkert, *adj.* razseljen, bez naroda,

Entvölkerung, *f.* razseljivanje; razseoba; bezpučnost.

Entwachen, *v. n.* probuditi se.

Entwachsen, *v. n.* den Kleidern —, izrasti iz haljinah; (*fig.*) den Kinderschuhen —, izaći iz dětinstva, (spr.) obući gaće; er ist der Schule —, velik je za školu.

Entwaffnen, *v. a.* razoružati.

Entwaffnung, *f.* razoruživanje; razoružaj.

Entwalden, *v. a.* okrčiti; lišiti šumah.

Entwallen, *v. n.* proteći, odteći; —, *v. a.* razkopati obkop.

Entwälzen, *v. a.* odvaljati, odkoturati.

Entwandeln, *v. n.* odšetati.

Entwandern, *v. a.* otići, odputovati.

Entwanken, *v. n.* odteturati, odvrludati.
Entwärmen, *v. a.* razhladiti; izhladiti.
Entwässern, *v. a.* odvesti vodu; die Wiesen posušiti, presušiti livade.
Entwässerungskanal, *m.* odtoka.
Entwässerungsmittel, *n.* vodogon.
Entwatscheln, *v. n.* odšepeljiti.
Entweben, *v. a.* razatkati
Entwecken, *v. a.* probuditi, probudjivati.
Entweder, *conj.* ili — ili; — so oder anders, il ovako il onako; — du oder er, ja ti ja on.
Entwehen, *v. a.* odduhnuti, odduhati, odpuhati, odmahati; spuhati.
Entwehren, s. Erwehren.
Entweichen, *v. n.* ukloniti se; vrdnuti; die Finsterniß entweicht, nestaje mraka; (entfliehen), uteći, poběći, umaći; der Gefahr —, s. Entgehen.
Entweichung, *f.* nestaja; běg, umak.
Entweihen, *v. a.* (einen Priester), sreditи, (b. Or.) razpopiti, razpopljivati; (v. Mönch.) razkaludjeriti; eine Kirche —, oskvrniti, opoganiti, skvrniti crkvu.
Entweiher, *m.* skvrnilac.
Entweihung, *f.* sredjivanje; sredjaj; razpopljivanje; oskvrnjivanje; oskvrna.
Entwelken, s. Abwelken.
Entwenden, *v. a.* uzeti kradom; ušaknuti, umaknuti; s. Entziehen. [na;
Entwendung, *f.* kradba; kradja, kradbi-
Entwerfen, *v. a.* nacrtati; einen Plan —, napraviti osnovu; Fragen —, pitanja napisati, sastaviti.
Entwerfer, *m.* nacrtalac; s. Concipist.
Entwerfung, *f.* nacrtanje; nacrt.
Entwerthen, *v. a.* obezvrěditi, razvrěditi; vrednoću oteti, ukinuti; (den Werth vermindern), pobiti, umaliti vrědnost (čemu); entwerthet, bezvrědan; entwerthet werden, izgubiti vrědnost.
Entwerthung, *f.* otimanje vrednoće; bezvrědnost; malovrědnost.
Entwichene, *m.* uskok, poběg.
Entwickelbar, *adj.* razvojan.
Entwickeln, *v. a.* razmotati, razviti, razvijati; einen Gedanken —, razložiti misao; sich —, *v. r.* razviti se, razvijati se, (in der Dramat.) razmrsiti se.
Entwickelung, *f.* razmotavanje, razvijanje; die geistige —, duhovni razvitak i. razvoj; die — des Stückes, razmršaj igrokaza.
Entwickelungs- (in Zus.) razvojni.
Entwickler, *m.* razvijač. [tomiti.
Entwilden, Entwildern, *v. a.* uljuditi, opi-
Entwimmeln, *v. n.* uzvrvljeti, uzkamtiti, uzkopirati.
Entwindeln, *v. a.* razviti (děte).
Entwinden, *v. a.* izvinuti, izmaknuti; sich —, *v. r.* oteti se, otimati se, (komu).
Entwipfeln, *v. a.* razvršiti.
Entwirren, *v. a.* razmrsiti, razvrzti, odmrsiti; s. Entwickeln.
Entwischen, *s. n.* umaći, izmaknuti, šmignuti; šmrcnuti; (entfliehen), očistiti; dem Gefängnisse —, uteći, poběći iz tamnice; sich eine Gelegenheit — lassen, propustiti sgodu; es ist ihm das Wort entwischt, ta mu se rěč izlanu.
Entwohnen, *v. n.* odviknuti (što), oducčiti se čemu.
Entwöhnen, *v. a.* s. Abgewöhnen; ein Kind —, odbiti děte (od dojke); sich —, *v. r.* odviknuti (što), oducčiti se (čemu). [nje; odvika.
Entwöhnung, *f.* odvikivanje; oducčava-
Entwölken, *v. a.* razagnati oblake; razoblačiti; (*fig.*) razvedriti.
Entwürden, Entwürdigen, *v. a.* lišiti dostojanstva; poništiti; das Heiligste —, opoganiti što je najsvetije; sich —, *v. r.* poništiti se, baciti dostojanstvo pod noge; (sich herabw —), poniziti se.
Entwurf, *m.* nacrt; einen — machen, nacrtati; s. Plan.
Entwurfmacher, s. Planmacher.
Entwurzeln, *v. a.* izkorěniti, s korěnom
Entzapfen, *v. a.* odčepiti. [izčupati.
Entzaubern, *v. a.* odčiniti, dignuti čini, Entzauberer, *m.* bahornik. [bahoriti.
Entzauberung, *f.* bahorica.
Entzäumen, *v. a.* razuzdati.
Entzeptern, *v. a.* razžezliti(; *fig.*) lišiti gospodstva.
Entziehen, *v. a.* odvući; Einem etwas —, uztegnuti, uzkratiti komu šta; Säfte —, sok otimati; der Gefahr —, izbaviti od pogiběli; s. Entwenden; sich —, *v. r.* sich der Arbeit —, uklanjati se, ugibati se poslu; sich der väterlichen Gewalt —, odvrći se otčinske vlasti; sich der Gerechtigkeit —, ukloniti se, izmaći se sudu.
Entzieher, *m.* uzkratilac.
Entziehung, *f.* uzkraćivanje, uzkrata.
Entzifferer, *m.* razslovac; tumačnik.
Entziffern, *v. a.* razsloviti; (*fig.*) razjasniti, protumačiti; kaum habe ich seinen Brief entziffert, jedva sam natukao njegovo pismo.
Entzifferung, *f.* razslovnica; protumačenje, tumačenje.
Entzischen, *v. n.* odšikati. [dovati.
Entzücken, *v. a.* zaněti, uzhititi; obra-
Entzücken, *n.* zaněće, uzhićenje; zum —schön, prekrasna, predivna.
Entzückend, *adj.* uzhićujući; (*fig.*) pre-
Entzückt, *adj.* zanešen, uzhićen. [krasan.
Entzückung, *f.* zaněće, uzhit, vaztrg (vostrg), ešak*; (*fig.*) neizmerna radost.
Entzügeln, *v. a.* razuzdati.
Entzündbar, *adj.* upaliv, užežan, užegljiv.
Entzündbarkeit, *f.* upalivost, užežnost.

Digitized by Google

Entzünden, *v. a.* upaliti, užeći, razpaliti, zapaliti, užizati; ſie hat mein Herz entzunden, srce mi je razpalila; ſich —, *v. r.* das Heu hat ſich entzündet, sěno se je užeglo; (*med.*) zažariti se, zapaliti se, der Krieg hat ſich entzündet, rat se je razpalio.

Entzündlich, *adj.* zapaliv, užežan; ein —er Körper, uždivo.

Entzündung, *f.* upala, užeg; (*med.*) žar, zapala, upala.

Entzündungsfieber, *f.* žarnica; ſ. Hitziges Fieber. [plamenik.

Entzündungsgeſchwulſt, *f.* (*Phlegmone*),

Entzwei, *adv.* das Fenſter iſt —, prozor se je prelomio (na dvoje), po pola, po polak.

Entzweibeißen, *v. a.* pregrizti.

Entzweiberſten, *v. n.* prepuknuti.

Entzweibrechen, *v. a.* prelomiti, prela-

Entzweidrücken, *v. a.* pretisnuti. [mati.

Entzweien, *v. a.* svaditi, zavaditi, zavadjati; ſich —, *v. r.* zavaditi se, (*fam.*) pobrkati se.

Entzweifallen, *v. n.* pasti i prebiti se.

Entzweifreſſen, *v. a.* prejěsti.

Entzweigehen, *v. n.* es ging entzwei, ode na dvě pole; prelomi se.

Entzweihammern, *v. a.* kladivom i. maljem prebiti.

Entzweihauen, *v. a.* presěći, presěcati, prekositi.

Entzweiklopfen, *v. a.* prekucati, pretući.

Entzweireißen, *v. a.* pretrgnuti, predrěti, predirati, prekinuti, prekidati.

Entzweiſägen, *v. a.* prepiliti.

Entzweiſchlagen, *v. a.* prebiti, prebijati.

Entzweiſchneiden, *v. a.* prerezati, prerezivati; (mit d. Schere), prestrići.

Entzweiſpalten, *v. a.* prokoliti.

Entzweiſpringen, *v. n.* puknuti (po po-

Entzweitreten, *v. a.* pregaziti. [luk).

Entzweiung, *f.* zavada, svadja.

Entzwingen, *v. a.* natěrati koga na što; oteti komu što silimice.

Enumeration, ſ. Aufzählung.

Enuntiation, ſ. Ausſage.

Enveloppe, *f.* povlaka; (Kleid), ogrtač.

Enveloppiren, *v. a.* obaviti, obavijati; (*mil.*) opasati.

Environs, *pl.* okolica.

Enzian, *m.* (*Gentiana*), vladisavka, lincura; ungariſcher —, (*G. pannonica*), ravandija; (Kreuz —, *G. cruciata*), križatica; durchwachſener —, (*G. perfoliata*), prostrěl, borcvitaš.

Epakten, *pl.* měsečni kazatelj.

Epanorthoſis, *f.* poreka.

Eparchie, *f.* (d. Dr.) eparhija.

Epaulette, *n.* naramak, naramica, rame-

Epentheſis, *f.* umvak, umetak. [njak.

Ephedra, *f.* (*Ephedra*), hvojnjak.

Ephemer, ſ. Ephemeriſch.

Ephemere, ſ. Eintagsfliege.

Ephemeriſch, *adj.* jednodnevni; (*fig.*) kratkověčan; ephemere Einkünfte, nestalni dohodak. [štan, sebešćan.

Epheu, *m.* (*Hedera Helix*), bršljan; br-

Epheuartig, *adj.* bršljanast.

Epheubeere, *f.* bršljanovica.

Epheugerank, *n.* bršljanje.

Epheuharz, *n.* bršljanovina, bršljanova

Epheukranz, *m.* bršljanov věnac. [smola.

Ephorat, *n.* crkveno nadzorništvo.

Ephorus, *m.* (crkveni, školski) nadzornik.

Epicykloide, *f.* epicikloida.

Epidemie, *f.* pošast, pošlica, rednja.

Epidemiſch, *adj.* pošastan.

Epidermis, *f.* těnica.

Epidot, (*min.*) epidot.

Epigramm, *n.* nadpis; (Gedicht), nad- pisnica; zaděvak.

Epigrammatiſch, *adj.* nadpisni; zaděvni.

Epigrammatiſt, *m.* nadpisar; zaděvnjak.

Epigraph, ſ. Inſchrift.

Epigynſch, *adj.* nadplodan.

Epiker, *m.* epik.

Epikranium, *n.* kapić. [pica.

Epikuräer, *m.* epikureista; jelokle-

Epikuräiſch, *adj.* epikurski; (*fig.*) puten.

Epilepſie, *f.* padavica, gorica, gora, goropad, velika bolest i. bolja, gorska i. s gore bolest; er hat die —, snahodi ga, pada od gore, ima padavica.

Epileptiker, *m.* padavičnjak, goropadnik.

Epileptiſch, *adj.* padavičan, goropadan, bolan od gorice.

Epilog, *m.* zaglavlje, zaglava.

Epiphania, *f.* vodokršće, (b. Dr.) bogo-

Epiſch, *adj.* junački. [javljenje.

Epiſkopalkirche, *adj.* biskupska crkva.

Epiſkopat, *n.* biskupstvo.

Epiſode, *f.* zastrana; uzpriča, episoda.

Epiſodiſch, *adj.* uzgredan.

Epiſtel, *f.* poslanica; pismo; Einem die — leſen, karati koga.

Epiſtolariſch, *adj.* poslaničan, poput po-

Epiſtyl, *n.* glava. [slanice.

Epitaph, *n.* (Grabmal), nadgrobnik, (Grabſchrift), nadgrobnica.

Epitheton, *n.* priděvak.

Epitome, *f.* izvadak.

Epitomiren, *v. a.* izvaditi (jezgru).

Epizootie, ſ. Viehſeuche. [ći na glas.

Epoche, *f.* doba; epoka; — machen, iza-

Epopöe, *f.* Epos, *n.* junačka pěsan.

Epos, *n.* junačka pěsma, epos.

Eppich, *m.* (*Apium*), ak, ač; (*Sium*), hrenak.

Equipage, *f.* podvoz; hintov s konji; (Gepäcke), prtljaga; (Schiffew.) momčad.

Equipiren, *v. a.* (kleiden), oděvati; (bemannen), omomćiti.

Equipirung, *f.* oděvanje; oděća; (Bemannung), momčenje; momčad.

Digitized by Google

Equiſetaceen, *pl.* presličnice.
Er, *pr. m.* on; das iſt ein Er und nicht Sie, ovo je mužjak a ne ženka.
Erachten, *v. a.* ich erachte es für überflüſſig, suvišno mi se čini, mnim i. scěnim da je suvišno; wenn ich es für gut erachte, ako mi se svidi; (einſehen), razabrati, razuměti.
Erachten, *n.* mněnje; nach ſeinem —, kako mu se svidi; meines —s, ja mislim, sudim, meni se čini.
Erächzen, *v. a.* izjecati, izkamkati.
Erackern, *v. a.* izorati; ratarstvom steći.
Erahnen, *v. a.* naslutiti, doslutiti, izkoEralten, *v. n.* ostarěti. [biti.
Erangeln, *v. a.* napecati; (*fig.*) dočepati, skvačiti (što), dokopati se (čega).
Erankern, *v. a.* (*fig.*) izvarati, izlukaviti.
Erarbeiten, *v. a.* zaraditi, izraditi, zaraErarmen, ſ. Arm werden. [djivati.
Eräugeln, *v. a.* izočijukati.
Erb-, Erbs- (in Zuſ.) naslědni.
Erbacker, *m.* baština, naslědna njiva, naslědno polje.
Erbadel, *m.* naslědna plemština; (*concret*), naslědno plemstvo.
Erbaden, *v. a.* ſich Geſundheit —, izkupati si zdravlje, dokupati se zdravlja.
Erbamt, *n.* naslědna čast, naslědna služba, naslědni ured.
Erbanfall, *m.* naslědak, naslědni zapadak.
Erbangen, *v. n.* er erbangte, zazebe ga na dnu srca.
Erbantheil, ſ. Erbtheil.
Erbantretung, *f.* primanje, nastup naslědka, stupanje u naslědstvo.
Erbarmen, ſich, *v. r.* smilovati se, smiliti se (na koga i. o kom); erbarme dich unſer, pomiluj nas; Herr, erbarme dich unſer! smiluj nam se, Gospodine; Gospodine pomiluj; —, *v. i.* ſein Elend erbarmte mich, sažali i. razžali mi se njegova nevolja; (ſpr.) es möchte einen Stein in der Erde —, suza bi iz kamena udarila.
Erbarmen, *n.* smilovanje, pomilovanje; milosrdje; er ſteht zum — aus, Bogu je plakati kakav je; ohne —, nemilice.
Erbarmenswerth, E—würdig, *adj.* pomilovanja, milosrdja dostojan.
Erbarmer, *m.* smiljenik; milosrdnik.
Erbärmlich, *adj.* ein —er Anblick, jadan pogled; auf eine —e Weiſe umkommen, jadno poginuti i. zaglaviti; (ver.) ein —es Haus, kuća da se Bog smiluje; ein —er Wicht, kukavica; — ſchreiben, kukavno pisati. [nost.
Erbärmlichkeit, *f.* jadnost; (ver.) kukavErbarmung, *f.* ſ. Erbarmen, *n.*
Erbarmungslos, *adj.* nesmiljen, nemio, bez milosrdja; — *adv.* nemilice; nesmiljeno. [milosrdnost.
Erbarmungsloſigkeit, *f.* nesmiljenost, neErbarmungsvoll, *adj.* premilosrdan, presmiljen.
Erbarmungswerth, ſ. Erbarmenswerth.
Erbauen, *v. a.* sagraditi, sazidati; ein neu erbautes Haus, nova kuća; (*theol.*) sazdati, uzobraziti srce; potaknuti na dobro; erbauet Euch durch den Glauben, nazidjujte se věrom; ſein Betragen erbauet mich eben nicht, njegovo mi se vladanje nedopada ni malo; Gemüſe —, zapatiti povrće.
Erbauer, *m.* sagraditelj, sazidalac.
Erbaulich, *adj.* eine —e Predigt, dušobudna, spasonosna propověd (predi-Erbaulichkeit *f.* dušobudnost. [ka).
Erbausweis, *m.* izkaz naslědstva.
Erbauung, *f.* sagradnja; ſeit der — Roms, odkada je Rim sagradjen; (*theol.*) nazidivanje, budjenje pobožnosti.
Erbauungsbuch, *m.* budnik pobožnosti.
Erbbeamte, *m.* naslědni urednik, častnik.
Erbbegier, E—de, *f.* pohlepa naslědstva.
Erbbegierig, *adj.* pohlepan naslědstva.
Erbbegräbniß, *n.* ſ. Erbgruft.
Erbberechtigt, *adj.* vlastan naslědovati, imajući pravo na naslědstvo; er iſt —, on ima pravo na naslědstvo.
Erbberechtigung, *f.* pravo na naslědstvo.
Erbbeſitz, *m.* naslědni posěd.
Erbbeſtand, *m.* uſw. Erbpacht.
Erbdreſcher, *m.* urbarski mlatac.
Erbe, *m.* naslědnik; geſetzlicher —, zakoniti naslědnik; ohne —n ſterben, umrěti bez poroda.
Erbe, *n.* baština; (Erbſchaft), naslědje, naslědak; großväterliches —, dědovina, dědinstvo; väterliches —, otčevina, otčinstvo; mütterliches —, materinstvo; das himmliſche —, nebesko naslědstvo.
Erbeben, *v. n.* zadrmati se, uzdrmati se, ustreptěti, uzdrhtati; die Erde erbebte, zemlja se zatrese i. potrese.
Erbeigen, *adj.* naslědjen.
Erbeigenthum, *n.* naslědna svojina, (naslědno vlastništvo); dědina. [dobra.
Erbeigenthümer, *m.* vlastnik naslědnoga
Erbeinantwortung, *f.* predavanje, predaja
Erbeinigung, *f.* ſ. Erbvertrag. [naslědja.
Erbeißen, *v. a.* Brod —, kruh pregristi; eine Nuß —, ſ. Aufbeißen.
Erbellen, *v. n.* zalajati.
Erben, *v. a.* naslěditi, baštiniti; ich erbte es von meinem Vater, ostalo mi je od otca; —, *v. n.* die Güter — auf ihn, on naslědi dobra; (ſpr.) Herrengunſt erbet nicht, gospodskomu směhu nevalja věrovati, jer se za čas promění.
Erbenconvocation, *f.* saziv naslědnikah.
Erberklären, ſich, *v. r.* očitovati se o naslědstvu; (annehmen), prihvatiti naslědstvo.

Digitized by Google

Erberklärung, *f.* očitovanje o naslědstvu; prihvat naslědstva.
Erbeserbe, *m.* naslědnikov naslědnik.
Erbeten, *v. a.* izmoliti; umoliti.
Erbeten, *adj.* izprosni; —er Zeuge, oprošen, zamoljen svědok.
Erbetene, *n.* proševina.
Erbetteln, *v. a.* izprositi, ižebračiti; (*fig.*) izkamkati, izdrljančati, izmoljakati.
Erbeuten, *v. a.* zapléniti, upljačkati; zadobiti; (*fig.*) dokopati se, dočepati se (čega); ugrabiti (što).
Erbfähig, *adj.* podoban, sposoban za naslědstvo.
Erbfall, *m.* naslědstvo.
Erbfällig, *adj.* naslědstven.
Erbfehler, *m.* naslědna mana, bolest.
Erbfeind, *m.* glavni neprijatelj.
Erbfeindschaft, *f.* glavno neprijateljstvo.
Erbfolge, *f.* naslědjenje, naslědba; agnatische, cognatische —, naslědba po krvi, mléku.
Erbfolgekrieg, *m.* rat za naslědbu, naslědbeni rat.
Erbfolger, s. Erbe, *m.*
Erbfolgerecht, *n.* pravo naslědbe.
Erbfolgsordnung, *f.* naslědbeni red.
Erbfrau, *f.* naslědna vlastnica
Erbfürst, *m.* naslědni knez.
Erbfürstenthum, *n.* naslědna kneževina.
Erbgeld, *n.* naslědni novac; (*mont*) —er, rudnička naslědnina.
Erbgenoß, *m.* sunaslědnik.
Erbgenossenschaft, *f.* sunaslědništvo.
Erbgenuß, *m.* uživanje, užitak naslědka.
Erbgerechtigkeit, *f.* s. Erbrecht.
Erbgericht, *n.* naslědni sud.
Erbgerichtsbarkeit, *f.* naslědna sudnost.
Erbgerichtsherr, *m.* naslědni sudac.
Erbgesessen, s. Ansässig.
Erbgierig, s. Erbbegierig.
Erbgraf, *m.* naslědni grof
Erbgrind, *m.* strup.
Erbgruft, *f.* obiteljna grobnica.
Erbgrund, *m.* baština, naslědno zemljište.
Erbgrundherr, *m.* naslědni vlastelj i. vlastelin.
Erbgut, *n.* naslědno dobro; dědina; s. Allodium; Erbe, *n.*
Erbgutsmann, *m.* imalac naslědnoga dobra.
Erbherr, *m.* naslědni gospodar; naslědni vlastelj i. vlastelin.
Erbherrlich, *adj.* naslědno-vlasteoski.
Erbherrschaft, *f.* naslědna gospoština; (v. Menschen), naslědna gospoda.
Erbhof, *m.* naslědni dvor.
Erbhofmeister, *m.* naslědni dvornik.
Erbhuldigung, *f.* poklonstvo; zavět podložnosti, očitovanje věrnosti (naslědniku).
Erbieten, *v. a.* s. Anbieten; sich —, *v. r.* ponuditi se; iztaći se, nataknuti se, iztisnuti se; sich — zu schwören, ponuditi zakletvu.
Erbietig, s. Erbötig.
Erbilden, *v. a.* stvoriti.
Erbin, *f.* naslědnica, baštinica.
Erbinteressant, *m.* dionik naslědstva.
Erbitten, *v. a.* etwas —, izmoliti (što); Einen —, umoliti, namoliti (koga), domoliti se, umoliti se (komu); sich — lassen, skloniti se na molbu, dati se namoliti; einen Verurtheilten —, izmoliti obsudjeniku pomilovanje, oproštenje; Zeugen —, zamoliti svědoke, zamoliti koga da bude svědok.
Erbittern, *v a.* ozlojediti, ogorčiti, razljutiti, razjariti; auf einen sehr erbittert sein, vrlo se na koga ljutiti; vrlo komu zlobiti; vrlo biti nazuban na koga.
Erbitterung, *f.* ljutina, jarost, zloerdnost; razdraženost.
Erbittlich, *adj.* umolan, umoliv; (v. Sachen), izprosni.
Erbjagd, *f.* naslědno pravo lova.
Erbjägermeister, *m.* naslědni lovnik.
Erbkaiser, *m.* naslědni car, cesar.
Erbkaiserthum, *n.* naslědno carstvo.
Erbkauf, *m.* naslědna kupnja.
Erbkönig, *m.* naslědni kralj.
Erbkönigreich, *n.* naslědno kraljevstvo.
Erbkoth, *m.* prvi kličak.
Erbkrankheit, *f.* prelažljiva, naslědna bolest.
Erbküchenmeister, *m.* naslědni pitar i. dovijar.
Erbkur, *m.* naslědni kus.
Erbland, *n.* naslědna zemlja.
Erblandisch, *adj.* naslědno-zemni; iz naslědne zemlje, u naslědnoj zemlji.
Erblandesamt, *n.* naslědni zemaljski urad, naslědna zemaljska čast.
Erblasen, *v. a.* sviranjem steći; s. Wegblasen, *v. n.* poblěděti, preblěděti; (vor Schrecken), izgubiti lice; er erblaßte wie die Wand, iz lica mu se izgubi krvca.
Erblasser, *m.* namirač, namiralac.
Erblaßt, *adj.* blěd; der —e Körper, mrtvo tělo.
Erblassungsrecht, *n.* pravo oporuke.
Erblauen, *v. n.* die Pflaumen —, šljive zaplavljuju; die Pflaumen sind erblaut, šljive su zaplavile.
Erblegitimation, *f.* izkaz naslědstva.
Erblehen, Erblehngut, *n.* naslědno leno, naslědni feud.
Erblehnherr, *m.* naslědni lenik i. feudnik, naslědni gospodar lena, feuda.
Erblehnmann, Erblehnträger, *m.* naslědni lenovnik i. feudovnik.
Erblehnwaare, *f.* naslědna lenovina.
Erblehre, s. Tradition.
Erbleichen, *v. n.* s. Erblassen; der Glanz der Krone erbleichte, potamni kruna.
Erblich, *adj.* naslědan; naslědstveni; das Vermögen ist —, imutak ostaje od otca sinu; —e Krankheit, naslědna, prelažljiva bolest; das ist eine —e Krankheit, ova bolest prelazi (od otca na sina).

Digitized by Google

Erblicherweise, *adv.* naslědicě, naslědno.
Erblichkeit, *f.* naslědnost.
Erblicken, *v. a.* sgledati, zagledati, ugledati, smotriti, uočiti, vidnuti, zazreti, zapaziti, upaziti; er erblickte ihn von Ferne, daleko ga ugleda; er erblickte sich in einer Höhle, obri se i. nadje se u pećini; beim —, kad sgleda, zagleda (što).
Erblinden, *v. n.* oslěpljeti, obneviděti; sie erblindeten Alle, svi poslěpiše, das Glas ist erblindet, staklo je potamnělo; — *v. a.* oslěpiti (koga).
Erblinden, *n.* E—dung, *f.* oslěpnuće.
Erblitzen, *v. n.* sěvnuti, zasěvati; sinuti.
Erblöden, sich, *s.* Entblöden. [žûtě.
Erblonden, *v. n.* die Feldfrüchte —, usěvi
Erblos, *adj.* bez naslědka; (Kinderlos), bez poroda, bezčedan; eine —e Verlassenschaft, ošastna ostavština; ošastno; — machen, *s.* Enterben.
Erblosigkeit, *f.* beznaslědstvenost; bezčednost.
Erblühen, *v. n.* procvasti, procvětati.
Erbmangel, *m.* naslědna, naslědjena mana.
Erbmann, *m.* naslědni vlastnik.
Erbmarschall, *m.* naslědni maršal.
Erbmeier, *s.* Erbpächter.
Erbmonarchie, *f.* naslědna jednovlada, monarkija; (Land), naslědna jednovladnina, monarklja.
Erbnehmer, *m.* primac naslědja.
Erborgen, *v. a.* uzajmiti; erborgter Glanz, tudje blistavilo.
Erborger, *m.* uzajmilac.
Erboßen, *v. a.* ozlojediti, razljutiti, razsrditi; —, *v. n.* (worüber —), razljutiti se, razsrditi se (na što).
Erbot, *n.* ponuda.
Erbötig, *adj.* gotov, spravan, pripravan; — sein zu etwas, *s.* Erbieten sich.
Erbpacht, *f.* naslědni zakup.
Erbpachtbrief, *m.* naslědna zakupnica.
Erbpächter, *m.* naslědni zakupnik.
Erbpachtgeld, *n.* naslědna zakupnina.
Erbpachtgut, *n.* naslědna zakupština.
Erbpachtherr, *m.* naslědni zakupilac, davac naslědnoga zakupa.
Erbpächtlich, *adj.* naslědno-zakupan.
Erbpachtmann, *s.* Erbpächter. [zakupu.
Erbpachtvertrag, *m.* pogodba o naslědnom
Erbpachtzins, *m.* naslědna zakupnina.
Erbpflicht, *f.* naslědno-zakupna dužnost.
Erbpostmeister, *m.* naslědni poštar.
Erbprinz, *m.* knez-naslědnik; (in Königr. u. Kaiserreich.), naslědni kraljević, carević; —essin, *f.* kraljevna, carevna.
Erbranden, *v. n.* uzbibati se.
Erbraunen, *v. n.* posmedjlti.
Erbrausen, *v. n.* zahujati, zabučati.
Erbrechen, *v. a.* eine Thür —, razbiti, obiti vrata; einen Brief —, otvoriti, razpečatiti pismo, sich —, *v. r.* bljunuti, bljuvati, pobljuvati se; der Kranke hat sich erbrochen, bolestnik je povratio (n. p. jelo).
Erbrechen, *n.* obijanje, razbijanje; otvaranje; bljuvanje.
Erbrecht, *n.* naslědno pravo; právo naslědstva; (das Recht des Erben), naslědničko pravo.
Erbrechtlich, *adj.* naslědno pravni.
Erbrechung, *f.* — gerichtlicher Siegel, razpečaćenje sudbenih pečatah.
Erbreich, *n.* naslědna država.
Erbrennen, *s.* Entbrennen.
Erbrente, *f.* naslědni prihod. [kraljevina.
Erbreich, *n.* naslědna država, carevina,
Erbrichter, *m.* naslědni sudac; naslědstveni sudac.
Erbrochene, *n.* bljuvotak, bljuvotina, bljuvnjak, izbljuvak.
Erbrüllen, *s.* Aufbrüllen; —, *v. a.* izrikati, izruljati, izbukati.
Erbrummen, *v. a.* izmrmljati, izmumljati (što); domrmljati se (čega).
Erbrüten, *v. n.* (*fig.*) izmozgati, izvijati.
Erbsabtheilung, *f.* razděla naslědstva.
Erbserklärung, usw. *s.* Erberklärung.
Erbsaß, *s.* Erbherr.
Erbschacht, *m.* glavno okno.
Erbschaden, *s.* Erbfehler. [Erbe, *n.*
Erbschaft, *f.* naslědak, naslědstvo; *s.*
Erbschaftsantretung, *f.* E—tritt, *m.* primanje, nastup naslědstva.
Erbschafts-Auseinandersetzung, *f.* děljenje naslědstva. [ka.
Erbschafts-Benützung, *f.* uživanje naslědEerbschafts-Einantwortung, *f.* predaja naslědka. [slědka.
Erbschafts-Foderung, *f.* zahtěvanje naErbschaftsgläubiger, *m.* naslědstveni věrovnik.
Erbschaftskauf, *m.* kupnja naslědstva.
Erbschaftskäufer, *m.* kupac naslědstva.
Erbschaftsklage, *f.* naslědstvena tužba.
Erbschaftsmasse, *f.* naslědstveno imaostvo; naslědstvo.
Erbschaftsplünderung, *f.* podkradja naslědstva. [*s.* E—stück.
Erbschaftssache, *f.* naslědstveni posao;
Erbschaftsschuldner, *m.* naslědstveni dužErbschaftsstück, *n.* dio i čest naslědja. [nik.
Erbschaftstheilung, *f.* děljenje naslědstva.
Erbschaftsverfüger, *s.* Testator.
Erbschatzmeister, *m.* naslědni blagajnik.
Erbschenke, *f.* naslědna krčma.
Erbschenke, *m.* naslědni peharnik.
Erbschicht, *f.* dioba (naslědstva).
Erbschirmherr, *m.* naslědni zavětnik, zaštitnik (pokrovitelj). [baštinar.
Erbschleicher, Erbschmeichler, *m.* naslědar,
Erbschleicherei, *f.* baštinarstvo, naslědarErbschmiede, *f.* naslědna kovačnica. [stvo.
Erbschoß, *s.* Grundschoß.
Erbschuld, *f.* naslědni, naslědstveni dug.

Digitized by Google

Erbschutz, *m.* naslédna zaštita, naslédno zavétništvo (pokroviteljstvo).
Erbschutzherr, s. E—schirmherr.
Erbse, *f.* grašak, loznac, (grah); grüne —, grašak, rogačić; (fpr.) —n an die Wand werfen, kamenu besédіti.
Erbsenbau, *m.* sadjenje graška.
Erbsenbaum, *m.* (*Robinia Caragana*), čimišnjak.
Erbsenbeet, *n.* graškova gradina, léha.
Erbsenbrod, *n.* graškov kruh.
Erbseneule, *f.* (*Mamestra pisi*), grahov-
Erbsenfeld, *n.* graškovište. [njak.
Erbsenfütterung, *f.* graškova krma.
Erbsengrün, *adj.* zelen kao grašak.
Erbsenhülser, *m.* ljuštilac.
Erbsenkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*), graškar, graškov kukac.
Erbsenmast, *f.* pitanje graškom.
Erbsenmehl, *n.* graškovo brašno, grašna muka.
Erbsenmuschel, *f.* (*Pisidium*), graškovica.
Erbsenschotte, *f.* (*Solen ensis*), šljanak mačeviti.
Erbsenschrot, *m.* graškove jagle, graškov [bungur.
Erbsenstein, *m.* graškovac.
Erbsenstrauch, *m.* (*Robinia frutescens*), bagren i. nerod grmasti.
Erbsenstroh, *n.* graškovina.
Erbsensuppe, *f.* graškova juha, polévka, [čorba.
Erbsenwürger, *m.* (*Orobanche major*), veći volovod.
Erbsenwurm, *m.* graškov crv.
Erbsenzähler, *m.* gagrica.
Erbsetzer, s. Testator.
Erbsigdorn, s. Berberis.
Erbsmaus, *f.* poljski miš.
Erbstaat, *m.* naslédna država.
Erbstallmeister, *m.* naslédni konjušnik.
Erbsteuer, *f.* naslédnina.
Erbsteuerausweis, *m.* izkaz naslédnine.
Erbstollen, *m.* glavna sdolnja.
Erbstollengebühr, *f.* pristojbina od glavne sdolnje. [sdolnje.
Erbstollenneuntel, *n.* devetak od glavne
Erbstöllner, *m.* glavni sdolnjar.
Erbstück, *n.* dio naslédja i. naslédstva.
Erbstufe, *f.* rudnički medjnik.
Erbsucht, s. Erbgier.
Erbsüchtig, s. Erbgierig.
Erbsünde, *f.* izvóčni, prirodjeni grěh.
Erbsverzichtleistung, *f.* odreka naslédstva.
Erbtheil, *m.* naslédak, naslédni zapadak i. dio, dostojanje; dem Sohn sein — herausgeben, oddéliti sina; (Erbgrund), baština; s. Erbkur; Erbstück.
Erbtheilung, *f.* dioba naslédstva.
Erbtheilungs-Urkunde, *f.* naslédstvena diobenica. [nitost.
Erbthorheit, *f.* prirodjena ludost, mah-
Erbthürhüter, *m.* naslédni vratar.
Erbtochter, *f.* kći-naslédnica.
Erbtrift, *f.* naslédno-zakupna paša; (Triftrecht), pravo paše. [nik.
Erbtruchseß, *m.* naslédni stolnik, trpez-
Erbtugend, *f.* naslédjena krepost.
Erbübel, *n.* s. Erbfehler; Erbsünde.
Erbuhlen, *v. a.* izašikovati (što), doašikovati se (čega); bludnošću steći.
Erbunterthan, *m.* podajnik. [steći.
Erbürsten, *v. a.* četkanjem, kefanjem
Erbverbrüdert, *adj.* naslédno-zajednički.
Erbverbrüderung, *f.* s. Erbvertrag.
Erbvergleich, *m.* naslédbena nagoda.
Erbverhandlung, *f.* razprava o naslédstvu.
Erbvermächtniß, s. Vermächtniß.
Erbvertrag, *m.* naslédbena pogodba; ugovor o zajedničkoj naslédbi.
Erbvogt, s. Erbschirmherr.
Erbwürdig, *adj.* (*mont.*) uharan.
Erbzins, *m.* naslédna daća, naslédni podatak, (činž); (b. Weingärten), gornica. [činženi list.
Erbzinsbrief, *m.* naslédno-daćni, gorni,
Erbzinsgut, *n.* naslédno-daćno, činženo dobro.
Erbzinsherr, *m.* gospodar naslédne daće.
Erbzinsmann, *m.* naslédni daćnik, činženjak.
Erbzinsvertrag, *m.* naslédno-daćna pogodba.
Erdabriß, *m.* zemljovid.
Erdabrutschung, **Erdabsitzung**, *f.* urvina, otiska, otisli (*pl.*), obronak.
Erdachse, *f.* osovina zemlje.
Erdacht, *adj.* izmišljen.
Erdaltar, *m.* oltar od gline.
Erdämmern, *v. n.* osvanjivati, osvitati.
Erdampfen, *v. n.* zapušiti se; zahlapiti.
Erdanschüttung, *f.* navoz, nasap.
Erdapfel, *m.* (*Solanum tuberosum*), korun, krtola, krumpir; (*Helianthus tuberosus*), nahod; s. Erdbrod.
Erdäpfelbrei, usw. s. Kartoffelbrei, usw.
Erdarben, *v. a.* izkuburiti, iztavoriti.
Erdart, *f.* vrst (fela) zemlje.
Erdartig, *adj.* zemljan.
Erdartischocke, s. Erdapfel. [parovište.
Erdatmosphäre, *f.* zemaljska para, zemno
Erdaushebung, *f.* izkopnja; vadjenje
Erdaxe, *f.* osovina zemlje. [zemlje.
Erdbad, *n.* zemna kupelj.
Erdbahn, *f.* putanja zemlje.
Erdball, s. Erdkreis.
Erdbalsam, s. Naphta.
Erdbank, *f.* (*mil.*) banak.
Erdbau, *m.* podzemna gradnja; podzemna
Erdbeben, *n.* potres, trešnja. [sgrada.
Erdbeerapfel, *m.* jagodnjača.
Erdbeerbaum, *m.* (*Arbutus Unedo*), maginja; (die Frucht), planika.
Erdbeerbrei, *m*, jagodnica.
Erdbeere, *f.* jagoda.
Erdbeerentraube, *f.* s. Erdbeerbaum.
Erdbeerfrucht, *f.* (*fraga*), jagoda.

Digitized by Google

Erdbeerklee, *m.* (*Trifolium fragiferum*), jagodasta dětelina. [kuzó.
Erdbeerkörbchen, *n.* krbulja, lubura, kozla,
Erdbeerkraut, *n.* jagodna nat. [godnjak.
Erdbeerpflanze, *f.* (*Fragaria vesca*), ja-
Erdbeerpflücker, *m.* jagodar; — in, *f.* ja-
Erdbeerſaft, *m.* jagodovica. [godarica.
Erdbeerſpinat, *m.* ſ. Beermelde.
Erdbeerſtaude, *f.* E—ſtrauch, *m.* jagodnjak.
Erdbeglücker, *m.* usrećitelj zemlje. [ſički.
Erdbeſchreibend, *adj.* zemljopisan, geogra-
Erdbeſchreibung, *f.* zemljopis (zemljeopisanije), geografija.
Erdbewohner, *m.* zemljanin, stanovnik
Erdbezwinger, ſ. Weltbezwinger. [zemlje.
Erdbiber, *m.* (*Castor Biber*), dabar o-
Erdbiene, ſ. Erdhummel. [bični.
Erdbildungslehre, ſ. Geologie.
Erdbirne, *f.* Erdapfel.
Erdblume, *f.* (*Nostoc*), nostok.
Erdboden, *m.* površina zemlje, tlo, *pl.* tle, tli; (Erde), zemlja.
Erdbohrer, ſ. Bergbohrer.
Erdbrand, *m.* podzemni požar.
Erdbrod, *n.* (*Cyclamen europæum*), kriżalina, lula; (*Helianthus tuberosus*),
Erdbruch, *m.* urvina. [nahod.
Erdbruder, *m.* suzemljanin.
Erdbürger, *m.* zemljanin.
Erdbecke, *f.* zemljani krov.
Erdbohne, *f.* pozemno pruglo.
Erddunſt, *m.* zemaljska para i. izpara.
Erddurchmeſſer, *m.* promĕr zemlje.
Erde, *f.* zemlja; auf die — fallen, pasti na tle i. na zemlju; der — gleich machen, sastaviti, sravnĕti, poravniti sa zemljom i. sa tli; zur ebenen —, razi zemlje, pri zemlji; (Welt), svĕt.
Erdeichel, ſ. Erdnuß.
Erdeichhorn, *n.* (*Sciurus striatus*), prugovita vĕverica.
Erdeidechſe, *f.* (*Lacerta agilis*), obična
Erden, ſ. Irden. [jašterica.
Erdennatur, *f.* zemaljska narav.
Erdenball, ſ. Erdkugel.
Erdenbrod, *n.* zemaljski kruh.
Erdenbühne, *f.* zemaljsko pozorište.
Erdenfreude, *f.* zemaljska radost.
Erdengang, *m.* put života.
Erdenge, *f.* prĕčba.
Erdengefährte, *m.* suzemljanin.
Erdengeſchöpf, *n.* zemaljski stvor.
Erdenglück, *n.* zemaljska sreća.
Erdengut, *n.* zemaljsko blago.
Erdenhaft, ſ. Erdicht.
Erdenkbar, *adj.* pomisliv; mogući; er hat Alles —e, ima svašta na svĕtu; ſich alle —e Mühe geben, nastojati iz petnih žilah.
Erdenken, *v. a.* smisliti, izumiti; (erdichten), izmisliti, izmišljati; ſ. Erinnern ſich. [zemljorodac.
Erdenkind, *n.* sin zemlje, kći zemlje;
Erdenkloß, *m.* gruda i. grumen zemlje.
Erdenklich, *adj.* ſ. Erdenkbar; unter keinem —en Vorwande, ni pod kojom izlikom, koprenom.
Erdenkrieg, *m.* rat na zemlji.
Erdenkung, *f.* smišljanje; izmišljanje; ſ. Erdichtung. [ski teg.
Erdenlaſt, *f.* zemaljsko breme, zemalj-
Erdenleben, *n.* zemaljski život.
Erdenleib, *m.* zemaljsko tĕlo.
Erdenleiden, *n.* zemaljsko stradanje, ze-
Erdenmann, ſ. Menſch. [maljska patnja.
Erdennoth, *f.* zemaljska nevolja, bĕda.
Erdenrund, ſ. Erdkreis.
Erdenſchooß, *m.* krilo od zemlje.
Erdenſeligkeit, *f.* zemaljsko blaženstvo.
Erdenſohn, *m.* zemlje sin, zemljorodac; ſ. Menſch.
Erdenſtaub, *m.* (*fig.*) prah od zemlje.
Erdenſtoff, *m.* zemaljska tvar.
Erdentag, *m.* zemaljski dan.
Erdentand, *m.* zemaljske sĕri.
Erdenthon, *m.* ilovača.
Erdentſtehungslehre, ſ. Geogonie.
Erdenwaller, *m.* zemaljski putnik.
Erdenwärts, *adv.* k zemlji; put zemlje.
Erdenwerk, *n.* zemaljsko dĕlo.
Erdenwurm, *m.* zemaljski crv.
Erdepheu, *m.* (*Glechoma hederaceum*), okrugljak, dobričanica, koturac.
Erderforſchung, *f.* iztraživanje zemlje.
Erderſchütterer, *m.* zemljotresac.
Erderſchütternd, *adj.* zemljotresan.
Erderſchütterung, *f.* potres zemlje.
Erdeule, *f.* (*Ulula cunicularia*), podzemna sova.
Erdeutbar, *adj.* tumačiv.
Erdeuten, *v. a.* protumačiti, razložiti.
Erdewaller, ſ. Erdenwaller.
Erdfahl, *adj.* siv kao zemlja; zemljast.
Erdfall, *m.* prosĕd, provala, propast
Erdfang, *m.* napljavište. [(zemlje).
Erdfarbe, *f.* mast (boja) zemlje; (eine Farbe aus erdigen Theilen), zemljano
Erdfarbig, *adj.* zemljast. [mastilo.
Erdfaß, *n.* ukopan sud.
Erdfeige, ſ. Erdnuß.
Erdferne, *f.* (*apogæum*), odzemlje.
Erdfeſt, *adj.* utvrdjen u zemlji.
Erdfeſt, ſ. Erdharz.
Erdfeuchte, *f.* vlažnoća zemlje.
Erdfeuer, *n.* podzemna vatra.
Erdfink, *m.* (*Tringilla Savanarum*), savanska zeba. [Sonnenfinſterniß.
Erdfinſterniß, *f.* pomrčina zemlje; ſ.
Erdfläche, *f.* površina zemlje.
Erdflachs, *m.* gorski lan, kamena predja.
Erdflecken, *m.* komad zemlje.
Erdfliege, ſ. Erdſchnacke.
Erdfloh, *m.* (*Haltica oleracea*), buhač.
Erdflötz, *n.* ſ. Erdlage.
Erdfroſch, *m.* (*Rana temporaria*), smeđa žaba.

Digitized by Google

Erdfurche, *f.* razor, razbrazda, vodotočina, osredak.
Erdgalle, *f.* (*Erythræa*), kitica; (naſſe Stelle), pištalina, izdan.
Erdgans, *f.* (*Anas Tadorna*), morska pat-
Erdgebirge, *f.* zemaljske gore. [ka.
Erdgeboren, *adj.* zemljorodan.
Erdgeborne, *m.* zemljorodac.
Erdgefäß, *n.* zemljana posuda, zemljan
Erdgeflügel, *n.* zemne ptice. [sud.
Erdgegend, *f.* kraj od zemlje.
Erdgeier, ſ. Aasgeier.
Erdgelb, *n.* ſ. Ocker.
Erdgerſte, ſ. Feigwurz.
Erdgeruch, *m.* vonja zemlje; es hat einen —, zaudara po zemlji.
Erdgeſchlecht, *n.* zemaljski rod.
Erdgeſchmack, *m.* zemni tek, okus, kus.
Erdgeſchöpf, *n.* zemski tvor.
Erdgeſchoß, *n.* pozemni sprat, pod i. boj; das — bewohnen, stanovati pri zemlji i. razi zemlje.
Erdgeſetz, *n*, zemaljski zakon.
Erdgeſtalt, *f.* oblik, lik zemlje.
Erdgetümmel, *n.* zemaljska vrtnja.
Erdgewächs, *n.* zemna bilina.
Erdgewimmel, *n.* zemaljska vrva, žurba.
Erdgrab, *n.* izkopan grob.
Erdgrau, *adj.* zemljast, siv kao zemlja.
Erdgrille, *f.* (*Gryllotalpa*), ronac, mrmak, vrlac, mrmor, prasac, mrmoljak.
Erdgrube, *f.* jama.
Erdgrün, *n.* zemna zelen.
Erdgrund, *m.* tlo; tli.
Erdgürtel, *m.* zemaljski pojas.
Erdhaft, *adj.* zemljast.
Erdhalbmeſſer, *m.* zemaljski trak.
Erdhaltig, *adj.* zemljovit, zemljan.
Erdharz, *n.* ſchwarzes —, paklina, saroksa, asfalt; weiches —, (Bergtheer), zemna i. gorska smola.
Erdharzig, *adj.* paklinast, saroksen.
Erdhaſe, ſ. Pfeifhaſe; Springmaus.
Erdhaue, *f.* motika.
Erdhaufen, *m.* kup, gomila zemlje.
Erdhenne, *f.* (*Gallus pumilio*), kokotić.
Erdhöhle, *f.* podzemna špilja.
Erdholz, *n.* grmić. [pljuskavica.
Erdhopfen, *m.* (*Hypericum perforatum*),
Erdhügel, *m.* glavica, brežuljak; ſ. Grabhügel. [užka, rodnica.
Erdhühnchen, *n.* (*Coluber natrix*), bělo-
Erdhummel, *f.* (*Bombus terrestris*), zemni bubak, bumbar i. čmelj, gruba.
Erdhütte, *f.* zemunica, pozemljuša, polegušica, pozemuljica.
Erdicht, *adj.* zemljast.
Erdichten, *v. a.* izmisliti, izmišljati; (v. Dichtern), spěvanjem steći, dospěvati se čega.
Erdichter, *m.* izmišljač.
Erdichtung, *f.* izmišljanje; (das Erdichtete), izmišljotina.
Erdienen, *v. a.* izslužiti, izdvoriti (što); dodvoriti se čega,
Erdig, *adj.* zemljan.
Erdkäfer, ſ. Lauffäfer.
Erdkarte, *f.* zemljovid.
Erdkaſtanie, *f.* (*Bunium bulbocastanum*) gomoljevita topana; ſ. Rübenkerbel.
Erdkeim, *m.* podzemna klica.
Erdkern, *m.* jedro zemlje.
Erdkiefer, *f.* (*Teucrium Chamaepitys*), veliki dubačac.
Erdkloß, *m.* gruda; die Erdklöße klein ſchlagen, razbijati i. mrviti grude.
Erdkluft, *f.* razsělina, proseď, provalija.
Erdknollen, *m.* ſ. Erdnuß.
Erdkobalt, *m.* zemni běsovac, kobalt.
Erdkohle, *f.* zemljasti ugalj.
Erdkörper, *m.* zemljano tělo; (*fig.*) zemlja.
Erdkrabbe, ſ. Landkrabbe.
Erdkraut, *n.* ſ. Erdrauch.
Erdkrebs, *m.* ſ. Erdgrille.
Erdkreis, *m.* vasioni svět.
Erdkrokodill, ſ. Landkrokodill.
Erdkrone, *f.* ſ. Huflattig.
Erdkröte, *f.* (*Bufo cinereus*), zemna krastača. (kruglja.
Erdkugel, *f.* zemlja; (*Globus*), zemaljska
Erdkugelkarte, *f.* zemljokrug, okoliš zemlje.
Erdkunde, *f.* zemljoznanstvo; ſ. Erdbeſchreibung.
Erdkundig, *adj.* zemljoznan.
Erdkundige, *m.* zemljoznanac.
Erdlage, *f.* nasad i. steralj zemlje.
Erdlager, *n.* ſ. Erdlage; pozemna loža.
Erdlaſt, ſ. Erdmaſſe.
Erdleberkraut, *n.* (*Lichen cinereus*), pepeljasti lišaj.
Erdlehre, *f.* zemljoslovje.
Erdlinie, *f.* tlehovica.
Erdloch, *n.* rupa u zemlji; (Bien.) rov.
Erdlos, (*fig.*) ſ. Körperlos.
Erdmade, *f.* gujavica.
Erdmagnetiſmus, *m.* magnetičnost zemlje.
Erdmandel, *f.* (*Cyperus esculentus*), jedatni šilj.
Erdmännchen, ſ. Alraun.
Erdmaſſe, *f.* zemljurina.
Erdmaſt, *f.* rivačina.
Erdmaus, *f.* (*Hypudæus terrestris*), veliki voluhar.
Erdmehl, *n.* brašnava sadra.
Erdmenſch, *m.* zemaljski čověk.
Erdmeſſer, *m.* měrnik, geometar.
Erdmeßkunſt, *f.* měrništvo, geometrija.
Erdmeſſung, *f.* měrenje zemlje; (mathematiſche Geographie), zemljoměrstvo.
Erdmilbe, *f.* (*Trombidium holosericeum*), baršunka, sviluška. [pozemljuša.
Erdmiſtel, *f.* (*Viscum terrestre*), imela
Erdmittelpünktig, *adj.* (geocentriſch), zemljosrednji.
Erdmöhre, *f.* (*Astragalus glycyphyllos*), sladki kozinac.

Digitized by Google

Erdmolch, *m.* (*Salamandra maculosa*), pisani daždevnjak i. burnjak.
Erdmoos, *n.* mah-pozemljuh; (*Lycopodium clavatum*), crvotočina.
Erdmorchel, *f.* Trüffel. [komar.
Erdmücke, *f.* (*Tipula pratensis*), poljski
Erdnähe, *f.* (*perigaeum*), prizemlje.
Erdnaturbeschreibung, *f.* prirodoslovni
Erdnebel, *m.* gusta magla. [zemljopis.
Erdner, *m.* zemljanin.
Erdnuß, *f.* (*Lathyrus tuberosus*), oraščić; (*Arachis hypogœa*), podzemnica; *f.* Vogelmilch.
Erdoberfläche, *f.* površina zemlje.
Erdochse, *m.* (*Scarabœus stercorarius*),
Erdöl, *n.* kameno ulje. [gundovalj.
Erdolchen, *v. a.* zaklati (bodežom, kinžalom); probosti.
Erdonnern, *v. n.* zagrmljeti, progrmljeti.
Erdorren, *f.* Verdorren.
Erdorseille, *f.* pozemna orsilja.
Erdpapagei, *m.* (*Pezoporus formosus*), ubava papiga.
Erdpech, *n.* paklina.
Erdpfau, *m.* (*Cistus Helianthemum*), sun-
Erdpfriem, *f.* Genster. [čanica.
Erdpistacie, *f.* (*Arachis hypogœa*), pod-
Erdplatz, *f.* Parterre. [zemnica.
Erdpol, *m.* stožerina zemlje. [lji).
Erdpunkt, *m.* stanovište; město (na zem-
Erdpupe, *f.* (*Physalis Alkekengi*), měhurica, kukučnjak.
Erdralle, *f.* zemna mlakuška.
Erdratte, *f.* Erdmaus.
Erdrauch, *m.* (*Fumaria offic.*) dimljača, rosnica; hohlwurzeliger —, (*F. bul-*
Erdräuen, *f.* Erdrohen. [*bosa*), mladja.
Erdräumer, *f.* Kratze.
Erdraupe, *f.* podzemnica. [tači).
Erdrechseln, *v. a.* iztočiti (na točilu, vr-
Erdrehen, *v. a.* odvrnuti, odvrtěti, odviti.
Erdreich, *n.* zemlja; (ein Reich auf Erden), zemaljsko carstvo; angespültes —, naplavina.
Erdreisten, sich, *v. r.* usuditi se; drznuti.
Erdreschen, *v. a.* izmlatiti (što), domlatiti se (čega).
Erdrillen, *v. a.* izdrljančiti, izmoljakati,
Erdrinde, *f.* kora zemlje. [izkamkati
Erdringen, *v. a.* doturati se do čega.
Erdrohen, *v. a.* izprětiti, pretnjom iztěrati.
Erdröhre, *f.* podzemna cěv.
Erdröhnen, *v. n.* gruhnuti, zatutnjiti, zamněti; — lassen, drmnuti.
Erdrose, *f.* (*Rosa spinosissima*), šipurak.
Erdrosseln, *v. a.* zadaviti, udaviti, zagu-
Erdrosselung, *f.* zadava. [šiti.
Erdrübe, *f.* (*Brassica oleracea napobrassica*), broskva; *f.* Erdbrod.
Erdrücken, *m.* bilo, šljeme, pleće.
Erdrücken, *v. a.* sgnjesti, sgnjaviti; (todt drucken), ugnjaviti, sgnjesti; das Haus war zum — voll, zadušina je bila u kući.
Erdrund, *f.* Erdkreis.
Erdsack, *m.* vreća puna zemlje.
Erdsaft, *m.* zemni sok.
Erdsalamander, *f.* Erdmolch.
Erdsalz, *n.* *f.* Salpeter.
Erdsand, *m.* zemni pěsak.
Erdsänger, *pl.* (*zool.*) pozemljaci.
Erdsäure, *f.* zemna kiselina.
Erdschabe, *f.* Stückschabe.
Erdschaber, *m.* greblica.
Erdschaf, *n.* lama.
Erdscheibe, *f.* zemaljski okoliš i. krug; zemaljska okolina; *f.* Erdbrod.
Erdschichte, *f.* Erdlage.
Erdschierling, *f.* Schierling, gefleckter.
Erdschildkröte, *f.* kornjača (zemna).
Erdschlacke, *f.* zemljana troska, drozga.
Erdschlange, *f.* zemna zmija
Erdschmeer, *n.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Erdschnacke, *f.* poljski komar.
Erdschnecke, *f.* Landschnecke.
Erdscholle, *f.* gruda, grumen, *coll.* grumenje; eine gefrorene —, smrzlutak.
Erdschote, *f.* (*Arachis hypogaea*), podzemnica. [paka svrdlica.
Erdschraube, *f.* (*Turbo perversus*), nao-
Erdschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica, bregulja.
Erdschwamm, *m.* (*Lycoperdon Tuber*), je-
Erdschwarz, *n* zemljani gal. [len-gljiva.
Erdschwefel, *f.* Barlapp.
Erdschwein, *f.* Ameisenbär.
Erdseife, *f.* zemljani sapun.
Erdspalte, *f.* pukotina, puč zemlje.
Erdsperling, *f.* Erdfink.
Erdspinne, *f.* zemni pauk.
Erdspinnenkraut, *n.* (*Anthericum*), čipac.
Erdspitze, *f.* rât, rt.
Erdstamm, *m.* izdanak; žulj; *f.* Strunk.
Erdstein, *f.* Adlerstein.
Erdstern, *f.* Mondkraut.
Erdstoß, *m.* potres.
Erdstrich, *f.* Erdgürtel.
Erdstufe, *f.* zaravanjak, zatavanjak; *f.*
Erdsturz, *m.* rivina, urvina. [Terrasse.
Erdtalg, *f.* Bergtalg.
Erdthal, *n.* (*fig.*) zemlja.
Erdthier, *n.* zemna životinja.
Erdulden, *v. a.* otrpljeti, pretrpljeti, prepatiti; ich habe viel erduldet, mnogu sam muku podnio i. promučio.
Erduldung, *f.* trpež; patnja.
Erdummen, *v. n.* oglupljeti. [plavac.
Erdumschiffer, Erdumsegler, *m.* zemljo-
Erdunkeln, *v. n.* potamněti, pomrknuti, pomrčati.
Erdursprung, *m.* postanak zemlje.
Erdursten, *v. n.* ožednětі, ožednjati; *f.* Verdursten.
Erdvielfuß, *m.* (*Julus terrestris*), poljski
Erdvogel, *m.* pozemna ptica. [stonog.
Erdwachs, *f.* Erdharz.
Erdwahrsager, *m.* zemljokobac.

Digitized by Google

Erdwahrſagerei, *f.* zemljokobnja, gatnja
Erdwall, *m.* sip, meteriz*. [u zemlju.
Erdwärme, *f.* toplina zemlje.
Erdwärts, *adv.* k zemlji, put zemlje.
Erdwaſſer, *n.* zemna voda.
Erdweichſel, *f.* trešnja pozemljuša.
Erdweide, *f.* (*Salix repens*), vrba pozem-
Erdweite, *f.* daleč zemlje. [ljuša.
Erdweizen, *m.* (*Melampyrum arvense*), poljska urodica. [tečna pšenica.
Erdwinde, *f.* (*Antirrhinum Elatine*), je-
Erdwinkel, *m.* (*fig.*) zabit *f.*, kut.
Erdwolf, ſ. Erdgrille.
Erdwühler, ſ. Inſektenfreſſer.
Erdwurm, *m.* gujavica.
Erdzeiſlein, *n.* (*Arctomys Citellus*), teku-
Erdzirkel, *m.* kolut zemaljski. [nica.
Erdzone, *f.* pojas zemlje, podnebje.
Erdzunge, *f.* uvor, oklisak, šilo zemlje.
Ereifern, *v. n.* ſich —, *v. n.* užestiti se, prežestiti se; razsrditi se.
Ereignen, ſich, *v. r.* dogoditi se, dogadjati se, prigoditi se, slučiti se, pridesiti se, desiti se; es ereignet ſich oft der Fall, dogadja se više putah.
Ereigniß, *n.* dogadjaj.
Ereilen, *v. a.* stignuti, dostići, pristići, sustići; es ereilte ihn Unglück, stigla ga je nesreća; (*poët.*) loša ga je susretnula sreća, zla mu je sreća priskočila.
Eremit, *m.* pustinjak, pustinik; ſ. Bern-
Eremitage, ſ. Einſiedelei. [hardskrebs.
Ererben, *v. a.* naslěditi, baštiniti; das habe ich von meinem Vater ererbt, to mi je ostalo od otca; to mi je otac
Erernten, *v. a.* nažeti. [namro.
Erfachen, ſ. Auffachen.
Erfahren, *v. a.* (todt fahren), pregaziti kolima; ich habe mir ein kleines Vermögen —, izvozio sam si něšto imutka; stekao sam vozitbom něšto novacah; (empfinden), osětiti; durch das Gefühl —, napipati; er hat Unglück —, stigla ga je nesreća, dogodilo mu se je zlo; Noth —, dopasti nevolje; (eine Neuigkeit —), doznati, saznati, obaznati; uznati, razuměti; man erfuhr nicht um ſein Grab, nerazznade mu se za grob; (aus Erfahrung kennen), izkusiti; er hat in ſeinem Leben viel —, mnogo je izkusio za svoga života; bio je na situ i na rešetu.
Erfahren, *adj.* izkusan; er iſt darin —, on je tomu poslu věšt i. vičan.
Erfahrenheit, *f.* izkusnost; vičnost, věština.
Erfahrniß, Erfahrung, *f.* izkustvo; —en machen, izkusiti svašta; ein Mann von großer —, puno izkusan čověk; das weiß ich aus —, to sam ja sám izkusio; etwas in — bringen, doznati, saznati, uznati, razuměti. [lékar.
Erfahrungsarzt, *m.* izkustveni lěčnik.
Erfahrungsbeweis, *m.* izkustveni dokaz.
Erfahrungskunde, *f.* izkustvo. [kusan.
Erfahrungslos, *adj.* bez izkustva, neiz-
Erfahrungsmäßig, *adj.* izkustven; — *adv.* prema, po izkustvu. [izkusan.
Erfahrungsreich, *adj.* puno izkusan, pre-
Erfahrungsſeelenlehre, *f.* izkustveno dušoslovje.
Erfahrungsurtheil, *n.* izkusni sud.
Erfallen, *v. a.* padnućem ubiti; ſich — *v. r.* pasti i ubiti se; skrhati vrat.
Erfaſſen, *v. a.* uhvatiti; (plötzlich —), sčepati, dočepati, slapiti; (einen Begriff —), shvatiti, razabrati, dokučiti pameću, doseći umom.
Erfechten, *v. a.* etwas —, dobiti što na sablji; einen Sieg —, održati pobědu i. mejdan; (durch Betteln), izprositi, Erfeilen, *v. a.* napiliti. [izžebrati.
Erfiedeln, *v. a.* izguslati.
Erfinden, *v. a.* einen als ſeinen Feind —, obnaći da je tko komu neprijatelj; (*fig.*) eine neue Maſchine —, izumiti nov stroj; (erdichten). izmisliti.
Erfinder, *m.* izumac, izumilac, izumnik; — in, *f.* izumnica.
Erfinderiſch, Erfindſam, *adj.* domišljat; dosětan, dokučljiv; ein —er Menſch, domišljan; er iſt ſehr —, dovija se od
Erfindſamkeit, *f.* domišljatost. [svake ruke.
Erfindung, *f.* izum, (iznašašće); das iſt eine — der Engländer, ovo su izumili Englezi. [domišljat.
Erfindungsfähig, *adj.* podoban izumiti;
Erfindungsgabe, *f.* E—sgeiſt, *m.* izumnost, domišljat duh.
Erfindungsreich, *adj.* domišljat.
Erfindungsvoll, *adj.* pun izumah. [ga).
Erfiſchen, *v. a.* uloviti; dočepati se (če-
Erflammen, *v. n.* planuti; razplamtiti se.
Erflattern, *v. a.* doprěti do . . .
Erflehen, *v. a.* etwas —, izmoliti što; Einen —, umoliti, namoliti koga; domoliti se, umoliti se komu.
Erflicken, *v. a.* izkrpiti.
Erfliegen, *v. a.* letom steći.
Erfließen, *v. n.* izići.
Erfling, *m.* (*Cyprinus Orfus*), glavač.
Erfloſſen, *adj.* (z. B. eine Verordnung), Erfluchen, *v. a.* kletvom steći. [izdan.
Erfunkern, ſ. Erlügen.
Erfoderlich, uſw. ſ. Erforderlich.
Erfolg, *m.* (folge), poslědak; guter —, uspěh; (Wirkung), učinak; der — entſprach unſern Erwartungen, učinak je bio kao što smo mu se nadali; (Ausgang), der — wird es lehren, svrha će pokazati; es hatte einen guten —, dobro je izašlo.
Erfolgen, *v. n.* slěditi; darauf mußte Armuth —, odtuda je moralo proteći siromaštvo.

Digitized by Google

Erfolglaſſung, *f.* izplata; izdatba, izručba.
Erfolglaſſungs-Auftrag, *m.* izplatni, izdatni nalog.
Erfolglaſſungs-Bewilligung, *f.* izplatna, izdatna dozvolja; dopuštenje da se što izplati, izdade. [platu, izdatbu.
Erfolglaſſungs-Geſuch, *n.* molba za iz-
Erfolgreich, Erfolgvoll, *adj.* uspěšan, napredačan, napredan. [tajnu).
Erfoltern, *v. a.* na mukah izmuzti (n. p;
Erforderlich, *adj.* potrebit, potreban; —en Falls, ako uztreba.
Erfordern, *v. a.* potrebovati, zahtěvati, tražiti, iskati; das erfordert Zeit, tomu se hoće vremena; wie es die Sachen —, kao što treba; hiezu wird erfordert, tomu treba.
Erforderniß, *n.* potreba, potrebština, potreboća; zahtěv; nach —, prema potrebi; Erforderniſſe der Handlungsbücher, potrebita svojstva trgovačkih knjigah; što treba trgovačkim knjigam; nach — der Arbeit, prema radnji, poslu.
Erforſchbar, *adj.* iztraživ, utraživ.
Erforſchen, *v. a.* iztražiti, utražiti, iztraživati; izviděti; ein Geheimniß —, doznati za tajnu; ſein Herz —, izpitati, izpitivati srce. [talac, izpitnik.
Erforſcher, *m.* iztražnik; utražnik, izpi-
Erforſchung, *f.* iztraživanje, utražba, iztražba; izpitivanje, izpit, izvidjanje.
Erfragen, *v. a.* razpitati, propitati, izpitati; ein Haus —, napitati kuću.
Erfrechen, ſich, *v. r.* drznuti, usuditi se.
Erfreien, *v. a.* eine Braut —, izprositi děvojku; ein Haus —, dobiti po ženi
E(mužu) kuću.
Erfreuen, *v. a.* obradovati, zaradovati, obeseliti; der Wein erfreuet des Menſchen Herz, vino razveseljuje (čověku) srce; dein Wohlbefinden erfreuet mich, radujem se tvojemu zdravlju; — Sie mich durch Ihren Beſuch, učinite mi tu radost i posětite me; was das Herz erfreut, što je srcu drago; ſich —, *v. r.* zaradovati se; razveseliti se; uzradovati se; ich bin darüber ſehr erfreut, vrlo se tomu radujem, vrlo mi je drago; ſie wurden hoch erfreut, obradovaše se velikom radosti; (genießen), uživati.
Erfreuend, Erfreulich, *adj.* radostan, veseo; es iſt mir —, drago mi je, raduje me. [dost.
Erfreuung, *f.* obradovanje; veselje, ra-
Erfreveln, *v. a.* opačinami steći, zaslužiti.
Erfrieren, *v. n.* smrznuti se; erfroren, ozebao; alles Obſt iſt erfroren, sve je voće uzeblo, pomrzlo, pozeblo, prezeblo; mraz je ubio i. uzeo sve voće; slana je ubila sve voće; die Naſe iſt ihm erfroren, nos mu je ozebao; erfrorne Glieder, ozebline; ich bin ganz erfroren, sasvime sam prozebao i.
Erfrieren, *n.* smrznuće. (promrznuo.
Erfriſchen, *v. a.* (kühl machen), razhladiti; (erquicken), okrěpiti, pokrěpiti.
Erfriſchend, *adj.* okrěpljujući, pokrepan; (kühl), hladan.
Erfriſchung, *f.* okrepljivanje, razhladjivanje; okrepa, razhlada.
Erfühlen, *v. a.* napipati.
Erfüllen, *v. a.* ſ. Anfüllen; (*fig.*) dieſer Gedanke erfüllt meinen Geiſt, ova mi je misao obujmila pamet; meine Zeit iſt noch nicht erfüllt, još mi se nije navršilo i. namirilo vrěme; er hat mit ſeinem Namen die Welt erfüllt, svagdě mu se ime pominje; eine Bedingung —, izpuniti uvět; ſeine Zuſage —, održati rěč; auf daß erfüllt werde, da se sbude; es wird an ihm erfüllt, sbiva se na njem; das Geſetz —, izvršiti zakon; er hat das Verlangen ſeines Herzens erfüllt, nadovoljio je svoje srce; došlo mu je srce na mèru; ſich — *v. r.* napuniti se.
Erfüller, *m.* izpunilac.
Erfüllung, *f.* napunjivanje; izpuna; in — gehen, sbiti se, sbivati se, vršiti se, izvršiti se; Alles ging in —, sve se je steklo, navršilo i. sbilo; meine Worte gingen in —, moja je rěč urodila; mein Wunſch ging in —, što sam želio naželio sam; ſ. Ergänzung.
Erfüllungseid, *m.* dopunjujuća i. doknadna zakletva i. prisega.
Erfüllungsſtempel, *m.* doknadna biljego-
Erfüllungszeit, *f.* vrěme izpune. [vina.
Erfunkeln, *v. n.* zaiskriti se, zakresiti
Ergaffen, *v. a.* izblejati, izzijati. [se.
Ergang, *m.* izdanje, izdatba.
Ergänzen, *v. a.* dopuniti, doknaditi, podpuniti, podpunjati; (eine Summe —), domiriti.
Ergänzer, *m.* dopunjač, podpunjalac.
Ergänzlich, *adj.* dopuniv, podpuniv; domiran.
Ergänzung, *f.* dopunjanje, podpunjanje; dopuna, dopunitba; doknada; (einer Summe), domira.
Ergänzungsband, *m.* dopunak.
Ergänzungs-Beſtimmung, *f.* doknadna ustanova.
Ergänzungs-Beweis, *m.* dopunjujući i. doknadni dokaz.
Ergänzungseid, ſ. Erfüllungseid.
Ergänzungs-Geſchworner, *m.* nadoměstni porotnik.
Ergänzungsgeſetz, *n.* doknadni zakon.
Ergänzungsmannſchaft, *f.* doknadnici; ſ. Depot. [redba.
Ergänzungs-Maßregel, *f.* doknadna na-
Ergänzungsrichter, *m.* nadoměstni sudac.
Ergänzungswahl, *f.* doknadni izbor.

Digitized by Google

Ergänzungswechsel, ſ. Appointwechſel.
Ergänzungswinkel, *m.* dopunjujući kut.
Ergarnen, *v. a.* uhvatiti u mrežu.
Ergattern, *v. a.* ući u trag.
Ergeben, ſich, *v. r.* predati se, podati se; ſich zu Gefangenem —, izaći na predaju; Einem werde ich mich nicht —, od jednoga neću vezati ruke; ergib dich! vež' se! veži ruke! predaj se! ich ergebe mich in den göttlichen Willen, što Bog dade; ſich darein —, pokoriti se; ſich dem Trunke —, predati se, podati se vinu; ſich den Studien —, nametnuti se, dati se na knjigu; dieß ergibt die Erfahrung, to uči izkustvo; (ſich zutragen), dogoditi se, prigoditi se, sgoditi se; (folgen), hieraus ergibt ſich, odatle teče; bei näherer Unterſuchung ergab ſich, pokle je bila stvar pobolje razmotrena, i. za potanjom iztragom izpade, da . . .
Ergeben, *adj.* podat, oddan; dem Trunke —, drht na vino; pijanac; er iſt dem Spiele —, drhće za igrom; —er Diener, sluga ponizan; ich danke —ſt, hvala lěpa; dieſer Diener iſt mir ſehr —, ovaj mi je sluga vrlo privržen.
Ergebenheit, *f.* oddanost, podanost, privrženost; poniznost.
Ergebniß, *n.* (Begebenheit), dogadjaj; (Reſultat), poslědak; (*arithm.*) ſ. Produkt. [ſtand), trpljivost.
Ergebung, *f.* (Handlung), predaja; (Zu-
Ergehen, *v. n.* izhoditi; ſich —, *v. r.* prohodati se, prošetati se; ſich in Schilderungen —, na široko (što) opisivati; es erging ein Befehl, izadje zapověd; einen Befehl — laſſen, izdati zapověd; eine ergangene Verordnung, izašla naredba; ein Urtheil — laſſen, izreći presudu; etwas über ſich — laſſen, podnositi, snositi; es iſt über ihn viel Unglück ergangen, dopade težkoga jada; Gott ließ über ſie —, Bog pusti na njih; — *v. i.* es iſt mir ſchlecht ergangen, zlo i. grdno sam prošao; loše sam bio sreće; snašlo me je čudo; nasio sam.
Ergehungsplatz, *m.* šetalište.
Ergeigen, *v. a.* izguslati.
Ergeizen, *v. a.* ſich ein Vermögen —, naskomračiti bogatstvo, novacah.
Ergelben, *v. n.* žutěti, požutěti.
Ergetzen, ſ. Ergötzen.
Ergiebig, *adj.* izdašan; das Getreide iſt —, žito dobro plaća; —es Brod, spor kruh, das Bergwerk iſt —, rudnik je bogat i. obilat. [latost.
Ergiebigkeit, *f.* izdašnost; sporost; obi-
Ergießen, *v. a.* izliti, izlěvati; proliti; ſich — *v. r.* der Fluß ergießt ſich in das Meer, rěka se izlěva i. utěče u more; (austreten), izliti se, razliti se, zaplaviti, poplaviti; ſich in Lobeserhebungen —, nahvaliti se koga.
Ergießung, *f.* izlěvanje, izlěv; poplava
Ergirren, *v. a.* izgukati.
Erglänzen, *v. n.* sinuti, prosinuti, zasvětliti se, zasijati se; (v. d. Morgenröthe), zabělěti se, sinuti; — *v. a.* obasjati, obasjavati.
Erglimmen, *v. n.* uztinjati.
Erglühen, *v. n.* zažariti se; (v. Eiſen), usijati se, usjati se; (v. Geſichte), zajapriti se, zapuriti se; (*fig.*) (v. Leidenſchaften), užeći se čim; — *v. a.* usijati (željezo); razžariti, užariti.
Ergötzen, *v. a.* razveseliti, obradovati; ſich —. *v. r.* radovati se čemu; nasladjivati se čim; arajdati se, rajdovati se; dieſer Anblick ergötzt mich, ovaj me
Ergötzer, *m.* nasladjivalac. (pogled veseli.
Ergötzend, Ergötzlich, *adj.* ugodan, zabavan; razkošan. [košnost.
Ergötzlichkeit, *f.* ugodnost, zabavnost; raz-
Ergötzung, *f* ugoda, zabava, veselje, naslada; razkošje.
Ergraben, *v. a.* dokopati se čega; ſein Brod —, kopanjem si kruh zasluživati.
Ergrämen, *v. a.* izjaditi.
Ergrauen, *v. n.* osěděti, obělěti.
Ergreifen, *v. a.* Einen —, uhvatiti, uloviti koga; bei der Hand —, shvatiti, dohvatiti za ruku; einen Stein —, sgrabiti kamen; Waffen —, pograbiti oružje; einen Stock —, sčepati, dočepati, spodbiti batinu; einen auf friſcher That —, uhvatiti koga u činu; zateći koga kod čina; Angſt ergriff ihn, strah ga spopade i. poduze; (v. Schmerz), obuzeti; das Feuer ergriff das Haus, vatra prihvati kuću; ein Mittel —, latiti se, mašiti se, primiti se sredstva; einen Vorſchlag —, primiti predlog, pristati na predlog; eine Gelegenheit —, uhvatiti sgodu; Flucht —, nagnuti běžati; nadrěti u potok, běgnuti; den Weg Rechtens —, udariti parbom, pravde i. pravnim putem; den Recurs —, uteći se višjemu sudu; das Herz —, dirnuti u srce; Eines Partei —, pristati uz koga.
Ergreifend, *adj.* (*fig.*) u srce dirajući.
Ergreifer, *m.* uhvatilac.
Ergreiferlohn, *m.* sočbina.
Ergreifung, *f.* uhvata.
Ergrimmen, *v. n.* drnuti se, razjediti se, razjariti se; —, *v. a.* razjediti, raz-
Ergrollen, *v. n.* ozlojediti se. [jariti.
Ergrößern, *v. n.* većati, rasti.
Ergrübeln, ſ. Ausgrübeln.
Ergründen, *v. a.* die Tiefe des Meeres —, doseći morsko dno; izměriti morsku dubljinu; die Urſache —, proučiti, prokopati uzrok; das Weſen der Gottheit —, shvatiti, postići sućtvo Boga.

Digitized by Google

Erdbeerklee, *m.* (*Trifolium fragiferum*), jagodasta djetelina. [kuzó.
Erdbeerförbchen, *n.* krbulja, lubura, kozla,
Erdbeerkraut, *n.* jagodna nat. [godnjak.
Erdbeerpflanze, *f.* (*Fragaria vesca*), ja-
Erdbeerpflücker, *m.* jagodar; — in, *f.* ja-
Erdbeerſaft, *m.* jagodovica. [godarica.
Erdbeerſpinat, *m.* ſ. Beermelde.
Erdbeerſtaude, *f.* ſ—ſtrauch, *m.* jagodnjak.
Erdbeglücker, *m.* usrećitelj zemlje. [ščki.
Erdbeſchreibend, *adj.* zemljopisan, geogra-
Erdbeſchreibung, *f.* zemljopis (zemljeopisanije), geografija.
Erdbewohner, *m.* zemljanin, stanovnik
Erdbezwinger, ſ. Weltbezwinger. [zemlje.
Erdbiber, *m.* (*Castor Biber*), dabar o-
Erdbiene, ſ. Erdhummel. [bični.
Erdbildungslehre, ſ. Geologie.
Erdbirne, *f.* Erdapfel.
Erdblume, *f.* (*Nostoc*), nostok.
Erdboden, *m.* površina zemlje, tlo, *pl.* tle, tli; (Erde), zemlja.
Erdbohrer, ſ. Bergbohrer.
Erdbrand, *m.* podzemni požar.
Erdbrod, *n.* (*Cyclamen europæum*), križalina, lula; (*Helianthus tuberosus*),
Erdbruch, *m.* urvina. [nahod.
Erdbruder, *m.* suzemljanin.
Erdbürger, *m.* zemljanin.
Erddecke, *f.* zemljani krov.
Erddohne, *f.* pozemno pruglo.
Erddunſt, *m.* zemaljska para i. izpara.
Erddurchmeſſer, *m.* proměr zemlje.
Erde, *f.* zemlja; auf die — fallen, pasti na tle i. na zemlju; der — gleich machen, sastaviti, sravniti, poravniti sa zemljom i. sa tli; zur ebenen —, razi zemlje, pri zemlji; (Welt), svět.
Erdeichel, ſ. Erdnuß.
Erdeichhorn, *n.* (*Sciurus striatus*), prugovita věverica.
Erdeidechſe, *f.* (*Lacerta agilis*), obična
Erden, ſ. Irden. [ješterica.
Erdennatur, *f.* zemaljska narav.
Erdenball, ſ. Erdkugel.
Erdenbrod, *n.* zemaljski kruh.
Erdenbühne, *f.* zemaljsko pozorište.
Erdenfreude, *f.* zemaljska radost.
Erdengang, *m.* put života.
Erdenge, *f.* prěčba.
Erdengefährte, *m.* suzemljanin.
Erdengeſchöpf, *n.* zemaljski stvor.
Erdenglück, *n.* zemaljska sreća.
Erdengut, *n.* zemaljsko blago.
Erdenhaft, ſ. Erdicht.
Erdenkbar, *adj.* pomisliv; mogući; er hat Alles —e, ima svašta na světu; ſich alle —e Mühe geben, nastojati iz petnih žilah.
Erdenken, *v. a.* smisliti, izumiti; (erdichten), izmisliti, izmišljati; ſ. Erinnern ſich. [zemljorodac.
Erdenkind, *n.* sin zemlje, kći zemlje;
Erdenkloß, *m.* gruda i. grumen zemlje.
Erdenklich, *adj.* ſ. Erdenkbar; unter keinem —en Vorwande, ni pod kojom izlikom, koprenom.
Erdenkrieg, *m.* rat na zemlji.
Erdenkung, *f.* smišljanje; izmišljanje; ſ. Erdichtung. [ski teg.
Erdenlaſt, *f.* zemaljsko breme, zemalj-
Erdenleben, *n.* zemaljski život.
Erdenleib, *m.* zemaljsko tělo.
Erdenleiden, *n.* zemaljsko stradanje, ze-
Erdenmann, ſ. Menſch. [maljska patnja.
Erdennoth, *f.* zemaljska nevolja, běda.
Erdenrund, ſ. Erdkreis.
Erdenſchooß, *m.* krilo od zemlje.
Erdenſeligkeit, *f.* zemaljsko blaženstvo.
Erdenſohn, *m.* zemlje sin, zemljorodac; ſ. Menſch.
Erdenſtaub, *m.* (*fig.*) prah od zemlje.
Erdenſtoff, *m.* zemaljska tvar.
Erdentag, *m.* zemaljski dan.
Erdentand, *m.* zemaljske sěri.
Erdenthon, *m.* ilovača.
Erdentſtehungslehre, ſ. Geogonie.
Erdenwaller, *m.* zemaljski putnik.
Erdenwärts, *adv.* k zemlji; put zemlje.
Erdenwerk, *n.* zemaljsko dělo.
Erdenwurm, *m.* zemaljski crv.
Erdepheu, *m.* (*Glechoma hederaceum*), okrugljak, dobričanica, koturac.
Erderforſchung, *f.* iztraživanje zemlje.
Erderſchütterer, *m.* zemljotresac.
Erderſchütternd, *adj.* zemljotresan.
Erderſchütterung, *f.* potres zemlje.
Erdeule, *f.* (*Ulula cuniculuria*), podzemna sova.
Erdeutbar, *adj.* tumačiv.
Erdeuten, *v. a.* protumačiti, razložiti.
Erdewaller, ſ. Erdenwaller.
Erdfahl, *adj.* siv kao zemlja; zemljast.
Erdfall, *m.* prosěd, provala, propast
Erdfang, *m.* naplavište. [(zemlje).
Erdfarbe, *f.* mast (boja) zemlje; (eine Farbe aus erdigen Theilen), zemljano
Erdfarbig, *adj.* zemljast. [mastilo.
Erdfaß, *n.* ukopan sud.
Erdfeige, ſ. Erdnuß.
Erdferne, *f.* (*apogæum*), odzemlje.
Erdfeſt, *adj.* utvrdjen u zemlji.
Erdfeſt, ſ. Erdharz.
Erdfeuchte, *f.* vlažnoća zemlje.
Erdfeuer, *n.* podzemna vatra.
Erdfink, *m.* (*Tringilla Savanarum*), savanska zeba. [Sonnenfinſterniß.
Erdfinſterniß, *f.* pomrčina zemlje; ſ.
Erdfläche, *f.* površina zemlje.
Erdflachs, *m.* gorski lan, kamena predja.
Erdflecken, *m.* komad zemlje.
Erdfliege, ſ. Erdſchnacke.
Erdfloh, *m.* (*Hallica oleracea*), buhač.
Erdfloß, *n.* ſ. Erdlage.
Erdfroſch, *m.* (*Rana temporaria*), smeđja žaba.

Digitized by Google

Erdfurche, *f.* razor, razbrazda, vodotočina, osredak.
Erdgalle, *f.* (*Erythræa*), kitica; (naſſe Stelle), pištalina, izdan.
Erdgans, *f.* (*Anas Tadorna*), morska patka.
Erdgebirge, *f.* zemaljske gore.
Erdgeboren, *adj.* zemljorodan.
Erdgeborne, *m.* zemljorodac.
Erdgefäß, *n.* zemljana posuda, zemljan sud.
Erdgeflügel, *n.* zemne ptice.
Erdgegend, *f.* kraj od zemlje.
Erdgeier, ſ. Aasgeier.
Erdgelb, *n.* ſ. Ocker.
Erdgerſte, ſ. Feigwurz.
Erdgeruch, *m.* vonja zemlje; es hat einen —, zaudara po zemlji.
Erdgeſchlecht, *n.* zemaljski rod.
Erdgeſchmack, *m.* zemni tek, okus, kus.
Erdgeſchöpf, *n.* zemski tvor.
Erdgeſchoß, *n.* pozemni sprat, pod i. boj; das — bewohnen, stanovati pri zemlji i. razi zemlje.
Erdgeſetz, *n*, zemaljski zakon.
Erdgeſtalt, *f.* oblik, lik zemlje.
Erdgetümmel, *n.* zemaljska vrtnja.
Erdgewächs, *n.* zemna bilina.
Erdgewimmel, *n.* zemaljska vrva, žurba.
Erdgrab, *n.* izkopan grob.
Erdgrau, *adj.* zemljast, siv kao zemlja.
Erdgrille, *f.* (*Gryllotalpa*), ronac, mrmak, vrlac, mrmor, prasac, mrmoljak.
Erdgrube, *f.* jama.
Erdgrün, *n.* zemna zelen.
Erdgrund, *m.* tlo; tli.
Erdgürtel, *m.* zemaljski pojas.
Erdhaft, *adj.* zemljast.
Erdhalbmeſſer, *m.* zemaljski trak.
Erdhaltig, *adj.* zemljovit, zemljan.
Erdharz, *n.* ſchwarzes —, paklina, saroksa, asfalt; weiches —, (Bergtheer), zemna i. gorska smola.
Erdharzig, *adj.* paklinast, saroksen.
Erdhaſe, ſ. Pfeifhaſe; Springmaus.
Erdhaue, *f.* motika.
Erdhaufen, *m.* kup, gomila zemlje.
Erdhenne, *f.* (*Gallus pumilio*), kokotić.
Erdhöhle, *f.* podzemna špilja.
Erdholz, *n.* grmić.
Erdhopfen, *m.* (*Hypericum perforatum*), pljuskavica.
Erdhügel, *m.* glavica, brežuljak; ſ. Grabhügel.
Erdhühnchen, *n.* (*Coluber natrix*), bělouška, rodnica.
Erdhummel, *f.* (*Bombus terrestris*), zemni bubak, bumbar i. čmelj, gruba.
Erdhütte, *f.* zemunica, pozemljuša, polegušica, pozemuljica.
Erdicht, *adj.* zemljast.
Erdichten, *v. a.* izmisliti, izmišljati; (v. Dichtern), spěvanjem steći, dospěvati se čega.
Erdichter, *m.* izmišljač.
Erdichtung, *f.* izmišljanje; (das Erdichtete), izmišljotina.
Erdienen, *v. a.* izslužiti, izdvoriti (što); dodvoriti se čega,
Erdig, *adj.* zemljan.
Erdkäfer, ſ. Laufkäfer.
Erdkarte, *f.* zemljovid.
Erdkaſtanie, *f.* (*Bunium bulbocastanum*) gomoljevita topana; ſ. Rübenkerbel.
Erdkeim, *m.* podzemna klica.
Erdkern, *m.* jedro zemlje.
Erdkiefer, *f.* (*Teucrium Chamaepitys*), veliki dubačac.
Erdkloß, *m.* gruda; die Erdklöße klein ſchlagen, razbijati i. mrviti grude.
Erdkluft, *f.* razsělina, prosěd, provalija.
Erdknollen, *m.* ſ. Erdnuß.
Erdkobalt, *m.* zemni běsovac, kobalt.
Erdkohle, *f.* zemljasti ugalj.
Erdkörper, *m.* zemljano tělo; (*fig.*) zemlja.
Erdkrabbe, ſ. Landkrabbe.
Erdkraut, *n.* ſ. Erdrauch.
Erdkrebs, *m.* ſ. Erdgrille.
Erdkreis, *m.* vasioni svět.
Erdkrokodill, ſ. Landkrokodill.
Erdkrone, *f.* ſ. Huflattig.
Erdkröte, *f.* (*Bufo cinereus*), zemna krastača.
Erdkugel, *f.* zemlja; (*Globus*), zemaljska (kruglja.
Erdkugelkarte, *f.* zemljokrug, okoliš zemlje.
Erdkunde, *f.* zemljoznanstvo; ſ. Erdbeſchreibung.
Erdkundig, *adj.* zemljoznan.
Erdkundige, *m.* zemljoznanac.
Erdlage, *f.* nasad i. steralj zemlje.
Erdlager, *n.* ſ. Erdlage; pozemna loža.
Erdlaſt, ſ. Erdmaſſe.
Erdleberkraut, *n.* (*Lichen cinereus*), pepeljasti lišaj.
Erdlehre, *f.* zemljoslovje.
Erdlinie, *f.* tlehovica.
Erdloch, *n.* rupa u zemlji; (Bien.) rov.
Erdlos, (*fig.*) ſ. Körperlos.
Erdmade, *f.* gujavica.
Erdmagnetismus, *m.* magnetičnost zemlje.
Erdmandel, *f.* (*Cyperus esculentus*), jedatni šilj.
Erdmännchen, ſ. Alraun.
Erdmaſſe, *f.* zemljurina.
Erdmaſt, *f.* rivačina.
Erdmaus, *f.* (*Hypudæus terrestris*), veliki voluhar.
Erdmehl, *n.* brašnava sadra.
Erdmenſch, *m.* zemaljski čověk.
Erdmeſſer, *m.* měrnik, geometar.
Erdmeßkunſt, *f.* měrništvo, geometria.
Erdmeſſung, *f.* měrenje zemlje; (mathematiſche Geographie), zemljoměrstvo.
Erdmilbe, *f.* (*Trombidium holosericeum*), baršunka, sviluška.
Erdmiſtel, *f.* (*Viscum terrestre*), imela pozemljuša.
Erdmittelpünktig, *adj.* (geocentriſch), zemljosredni.
Erdmöhre, *f.* (*Astragalus glycyphyllos*), sladki kozinac.

Digitized by Google

Erdmolch, *m.* (*Salamandra maculosa*), pisani daždevnjak i. burnjak.
Erdmoos, *n.* mah-pozemljuh; (*Lycopodium clavatum*), crvotočina.
Erdmorchel, ſ. Trüffel. [komar.
Erdmücke, *f.* (*Tipula pratensis*), poljski
Erdnähe, *f.* (*perigaeum*), prizemlje.
Erdnaturbeſchreibung, *f.* prirodoslovni
Erdnebel, *m.* gusta magla. [zemljopis.
Erdner, *m.* zemljanin.
Erdnuß, *f.* (*Lathyrus tuberosus*), orašćić; (*Arachis hypogœa*), podzemnica; ſ. Vogelmilch.
Erdoberfläche, *f.* površina zemlje.
Erdochſe, *m.* (*Scarabœus stercorarius*),
Erdöl, *n.* kameno ulje. [gundovalj.
Erdolchen, *v. a.* zaklati (bodežom, kinžalom); probosti.
Erdonnern, *v. n.* zagrmljeti, progrmljeti.
Erdorren, ſ. Verdorren.
Erdorſeille, *f.* pozemna orsilja.
Erdpapagei, *m.* (*Pezoporus formosus*), ubava papiga.
Erdpech, *n.* paklina.
Erdpfau, *m.* (*Cistus Helianthemum*), sun-
Erdpfriem, ſ. Genſter. [čanica.
Erdpiſtacie, *f.* (*Arachis hypogœa*), pod-
Erdplatz, ſ. Parterre. [zemnica.
Erdpol, *m.* stožerina zemlje. [lji).
Erdpunkt, *m.* stanovište; město (na zem-
Erdpupe, *f.* (*Physalis Alkekengi*), měhurica, kukučnjak.
Erdralle, *f.* zemna mlakuška.
Erdratte, ſ. Erdmaus.
Erdrauch, *m.* (*Fumaria offic.*) dimljača, rosnica; hohlwurzeliger —, (*F. bulbosa*), mladja.
Erdräuen, ſ. Erdrohen.
Erdräumer, ſ. Kratze.
Erdraupe, *f.* podzemnica. [tači).
Erdrechſeln, *v. a.* iztočiti (na točilu, vr-
Erdrehen, *v. a.* odvrnuti, odvrtěti, odviti.
Erdreich, *n.* zemlja; (ein Reich auf Erden), zemaljsko carstvo; angeſpültes —, naplavina.
Erdreiſten, ſich, *v. r.* usuditi se; drznuti.
Erdreſchen, *v. a.* izmlatiti (što), domlatiti se (čega).
Erdrillen, *v. a.* izdrljančiti, izmoljakati,
Erdrinde, *f.* kora zemlje. [izkamkati
Erdringen, *v. a.* doturati se do čega.
Erdrohen, *v. a.* izprětiti, pretnjom iztěrati.
Erdröhre, *f.* podzemna cěv.
Erdröhnen, *v. n.* gruhnuti, zatutnjiti, zamněti; — laſſen, drmnuti.
Erdroſe, *f.* (*Rosa spinosissima*), šipurak.
Erdroſſeln, *v. a.* zadaviti, udaviti, zagu-
Erdroſſelung, *f.* zadava. [šiti.
Erdrübe, *f.* (*Brassica oleracea napobrassica*), broskva; ſ. Erdbrod.
Erd-rücken, *m.* bilo, šljeme, pleće.
Erdrücken, *v. a.* sgnjesti, sgnjaviti; (todt drucken), ugnjaviti, sgnjesti; das Haus war zum — voll, zadušina je bila u kući.
Erdrund, ſ. Erdkreis.
Erdſack, *m.* vreća puna zemlje.
Erdſaft, *m.* zemni sok.
Erdſalamander, ſ. Erdmolch.
Erdſalz, *n.* ſ. Salpeter.
Erdſand, *m.* zemni pěsak.
Erdſänger, *pl.* (*zool.*) pozemljaci.
Erdſäure, *f.* zemna kiselina.
Erdſchabe, ſ. Stückſchabe.
Erdſchaber, *m.* greblica.
Erdſchaf, *n.* lama.
Erdſcheibe, *f.* zemaljski okoliš i. krug; zemaljska okolina; ſ. Erdbrod.
Erdſchichte, ſ. Erdlage.
Erdſchierling, ſ. Schierling, gefleckter.
Erdſchildkröte, *f.* kornjača (zemna).
Erdſchlacke, *f.* zemljana troska, drozga.
Erdſchlange, *f.* zemna zmija
Erdſchmeer, *n.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Erdſchnacke, *f.* poljski komar.
Erdſchnecke, ſ. Landſchnecke.
Erdſcholle, *f.* gruda, grumen, *coll.* grumenje; eine gefrorene —, smrzlutak.
Erdſchote, *f.* (*Arachis hypogaea*), podzemnica. [paka svrdlica.
Erdſchraube, *f.* (*Turbo perversus*), nao-
Erdſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica, bregulja.
Erdſchwamm, *m.* (*Lycoperdon Tuber*), je-
Erdſchwarz, *n* zemljani gal. [len-gljiva.
Erdſchwefel, ſ. Barlapp.
Erdſchwein, ſ. Ameiſenbär.
Erdſeife, *f.* zemljani sapun.
Erdſpalte, *f.* pukotina, puč zemlje.
Erdſperling, ſ. Erdfink.
Erdſpinne, *f.* zemni pauk.
Erdſpinnenkraut, *n.* (*Anthericum*), čipac.
Erdſpitze, *f.* rât, rt.
Erdſtamm, *m.* izdanak; žulj; ſ. Strunk.
Erdſtein, ſ. Adlerſtein.
Erdſtern, ſ. Mondkraut.
Erdſtoß, *m.* potres.
Erdſtrich, ſ. Erdgürtel.
Erdſtufe, *f.* zaravanjak, zatavanjak; ſ.
Erdſturz, *m.* rivina, urvina. [Terraſſe.
Erdtalg, ſ. Bergtalg.
Erdthal, *n.* (*fig.*) zemlja.
Erdthier, *n.* zemna životinja.
Erdulden, *v. a.* otrpljeti, pretrpljeti, prepatiti; ich habe viel erduldet, mnogu sam muku podnio i. promučio.
Erduldung, *f.* trpež; patnja.
Erdummen, *v. n.* oglupljeti. [plavac.
Erdumſchiffer, Erdumſegler, *m.* zemljo-
Erdunkeln, *v. n.* potamněti, pomrknuti, pomrčati.
Erdurſprung, *m.* postanak zemlje.
Erdurſten, *v. n.* ožedněti, ožednjati; ſ. Verdurſten.
Erdvielfuß, *m.* (*Julus terrestris*), poljski
Erdvogel, *m.* pozemna ptica. [stonog.
Erdwachs, ſ. Erdharz.
Erdwahrſager, *m.* zemljokobac.

Digitized by Google

Erdwahrſagerei, *f.* zemljokobnja, gatnja
Erdwall, *m.* sip, meteriz*. [u zemlju.
Erdwärme, *f.* toplina zemlje.
Erdwärts, *adv.* k zemlji, put zemlje.
Erdwaſſer, *n.* zemna voda.
Erdweichſel, *f.* trešnja pozemljuša.
Erdweide, *f.* (*Salix repens*), vrba pozem-
Erdweite, *f.* daleč zemlje. [ljuša.
Erdweizen, *m.* (*Melampyrum arvense*), poljska urodica. [tečna pšenica.
Erdwinde, *f.* (*Antirrhinum Elatine*), je-
Erdwinkel, *m.* (*fig.*) zabit *f.*, kut.
Erdwolf, ſ. Erdgrille.
Erdwühler, ſ. Inſektenfreſſer.
Erdwurm, *m.* gujavica.
Erdzeiſlein, *n.* (*Arctomys Citellus*), teku-
Erdzirkel, *m.* kolut zemaljski. [nica.
Erdzone, *f.* pojas zemlje, podnebje.
Erdzunge, *f.* uvor, oklisak, šilo zemlje.
Ereifern, *v. n.* ſich —, *v. n.* užestiti se, prežestiti se; razsrditi se.
Ereignen, ſich, *v. r.* dogoditi se, dogadjati se, prigoditi se, slučiti se, pridesiti se, desiti se; es ereignet ſich oft der Fall, dogadja se više putah.
Ereigniß, *n.* dogadjaj.
Ereilen, *v. a.* stignuti, dostići, pristići, sustići; es ereilte ihn Unglück, stigla ga je nesreća; (*poët.*) loša ga je susretnula sreća, zla mu je sreća priskočila.
Eremit, *m.* pustinjak, pustinik; ſ. Bern-
Eremitage, ſ. Einſiedelei. [hardsfrebs.
Ererben, *v. a.* naslěditi, baštiniti; das habe ich von meinem Vater ererbt, to mi je ostalo od otca; to mi je otac
Ererrnten, *v. a.* nažeti. [namro.
Erfachen, ſ. Auffachen.
Erfahren, *v. a.* (todt fahren), pregaziti kolima; ich habe mir ein kleines Vermögen —, izvozio sam si něšto imutka; stekao sam vozitbom něšto novacah; (empfinden), osětiti; durch das Gefühl —, napipati; er hat Unglück —, stigla ga je nesreća, dogodilo mu se je zlo; Noth —, dopasti nevolje; (eine Neuigkeit —), doznati, saznati, obaznati; uznati, razuměti; man erfuhr nicht um ſein Grab, nerazznade mu se za grob; (aus Erfahrung kennen), izkusiti; er hat in ſeinem Leben viel —, mnogo je izkusio za svoga života; bio je na situ i na rešetu.
Erfahren, *adj.* izkusan; er iſt darin —, on je tomu poslu věšt i. vičan.
Erfahrenheit, *f.* izkusnost; vičnost, věština.
Erfahrniß, Erfahrung, *f.* izkustvo; —en machen, izkusiti svašta; ein Mann von großer —, puno izkusan čověk; das weiß ich aus —, to sam ja sám izkusio; etwas in — bringen, doznati, saznati, uznati, razuměti. [lěkar.
Erfahrungsarzt, *m.* izkustveni lěčnik.
Erfahrungsbeweis, *m.* izkustveni dokaz.
Erfahrungskunde, *f.* izkustvo. [kusan.
Erfahrungslos, *adj.* bez izkustva, neiz-
Erfahrungsmäßig, *adj.* izkustven; — *adv.* prema, po izkustvu. [izkusan.
Erfahrungsreich, *adj.* puno izkusan, pre-
Erfahrungsſeelenlehre, *f.* izkustveno dušoslovje.
Erfahrungsurtheil, *n.* izkusni sud.
Erfallen, *v. a.* padnućem ubiti; ſich — *v. r.* pasti i ubiti se; skrhati vrat.
Erfaſſen, *v. a.* uhvatiti; (plötzlich —), sčepati, dočepati, slapiti; (einen Begriff —), shvatiti, razabrati, dokučiti pameću, doseći umom.
Erfechten, *v. a.* etwas —, dobiti što na sablji; einen Sieg —, održati pobědu i. mejdan; (durch Betteln), izprositi,
Erfeilen, *v. a.* napiliti. [izžebrati.
Erfiedeln, *v. a.* izguslati.
Erfinden, *v. a.* einen als ſeinen Feind —, obnaći da je tko komu neprijatelj; (*fig.*) eine neue Maſchine —, izumiti nov stroj; (erdichten), izmisliti.
Erfinder, *m.* izumac, izumilac, izumnik; — in, *f.* izumnica.
Erfinderiſch, Erfindſam, *adj.* domišljat; dosětan, dokučljiv; ein —er Menſch, domišljan; er iſt ſehr —, dovija se od
Erfindſamkeit, *f.* domišljatost. [svake ruke.
Erfindung, *f.* izum, (iznašašće); das iſt eine — der Engländer, ovo su izumili Englezi. [domišljat.
Erfindungsfähig, *adj.* podoban izumiti;
Erfindungsgabe, *f.* E—sgeiſt, *m.* izumnost, domišljat duh.
Erfindungsreich, *adj.* domišljat.
Erfindungsvoll, *adj.* pun izumah. [ga).
Erfiſchen, *v. a.* uloviti; dočepati se (če-
Erflammen, *v. n.* planuti; razplamtiti se.
Erflattern, *v. a.* dopršiti do . . .
Erflehen, *v. a.* etwas —, izmoliti što; Einen —, umoliti, namoliti koga; domoliti se, umoliti se komu.
Erflicken, *v. a.* izkrpiti.
Erfliegen, *v. a.* letom steći.
Erfließen, *v. n.* izići.
Erfling, *m.* (*Cyprinus Orfus*), glavač.
Erfloſſen, *adj.* (z. B. eine Verordnung), izdan.
Erfluchen, *v. a.* kletvom steći.
Erflunkern, ſ. Erlügen.
Erfoderlich, uſw. ſ. Erforderlich.
Erfolg, *m.* (folge), poslědak; guter —, uspěh; (Wirkung), učinak; der — entſprach unſern Erwartungen, učinak je bio kao što smo mu se nadali; (Ausgang), der — wird es lehren, svrha će pokazati; es hatte einen guten —, dobro je izašlo.
Erfolgen, *v. n.* slěditi; darauf mußte Armuth —, odtuda je moralo proteći siromaštvo.

Digitized by Google

Erfolglaſſung, *f.* izplata; izdatba, izručba.
Erfolglaſſungs-Auftrag, *m.* izplatni, izdatni nalog.
Erfolglaſſungs-Bewilligung, *f.* izplatna, izdatna dozvolja; dopuštenje da se što izplati, izdade.
Erfolglaſſungs-Geſuch, *n.* molba za izplatu, izdatbu.
Erfolgreich, Erfolgvoll, *adj.* uspěšan, napredačan, napredan.
Erfoltern, *v. a.* na mukah izmuzti (n. p; tajnu).
Erforderlich, *adj.* potrebit, potreban; —en Falls, ako uztreba.
Erfordern, *v. a.* potrebovati, zahtěvati, tražiti, iskati; das erfordert Zeit, tomu se hoće vremena; wie es die Sachen —, kao što treba; hiezu wird erfordert, tomu treba.
Erforderniß, *n.* potreba, potrebština, potrebotina; zahtěv; nach —, prema potrebi; Erforderniſſe der Handlungsbücher, potrebita svojstva trgovačkih knjigah; što treba trgovačkim knjigam; nach — der Arbeit, prema radnji, poslu.
Erforſchbar, *adj.* iztraživ, utraživ.
Erforſchen, *v. a.* iztražiti, utražiti, iztraživati; izviděti; ein Geheimniß —, doznati za tajnu; ſein Herz —, izpitati, izpitivati srce.
Erforſcher, *m.* iztražnik; utražnik, izpitalac, izpitnik.
Erforſchung, *f.* iztraživanje, utražba, iztražba; izpitivanje, izpit, izvidjanje.
Erfragen, *v. a.* razpitati, propitati, izpitati; ein Haus —, napitati kuću.
Erfrechen, ſich, *v. r.* drznuti, usuditi se.
Erfreien, *v. a.* eine Braut —, izprositi děvojku; ein Haus —, dobiti po ženi E(mužu) kuću.
Erfreuen, *v. a.* obradovati, zaradovati, obeseliti; der Wein erfreuet des Menſchen Herz, vino razveseljuje (čověku) srce; dein Wohlbefinden erfreuet mich, radujem se tvojemu zdravlju; — Sie mich durch Ihren Beſuch, učinite mi tu radost i posětite me; was das Herz erfreut, što je srcu drago; ſich —, *v. r.* zaradovati se; razveseliti se; uzradovati se; ich bin darüber ſehr erfreut, vrlo se tomu radujem, vrlo mi je drago; ſie wurden hoch erfreut, obradovaše se velikom radosti; (genießen), uživati.
Erfreuend, Erfreulich, *adj.* radostan, veseo; es iſt mir —, drago mi je, raduje me.
Erfreuung, *f.* obradovanje; veselje, radost.
Erfreveln, *v. a.* opačinami steći, zaslužiti.
Erfrieren, *v. n.* smrznuti se; erfroren, ozebao; alles Obſt iſt erfroren, sve je voće uzeblo, pomrzlo, pozeblo, prezeblo; mraz je ubio i. uzeo sve voće; slana je ubila sve voće; die Naſe iſt ihm erfroren, nos mu je ozebao; erfrorne Glieder, ozebline; ich bin ganz erfroren, sasvime sam prozebao i.
Erfrieren, *n.* smrznuće. (promrznuo.
Erfriſchen, *v. a.* (fühl machen), razhladiti; (erquicken), okrěpiti, pokrěpiti.
Erfriſchend, *adj.* okrěpljujući, pokrepan; (fühl), hladan.
Erfriſchung, *f.* okrepljivanje, razhladjivanje; okrepa, razhlada.
Erfühlen, *v. a.* napipati.
Erfüllen, *v. a.* ſ. Anfüllen; (*fig.*) dieſer Gedanke erfüllt meinen Geiſt, ova mi je misao obujmila pamet; meine Zeit iſt noch nicht erfüllt, još mi se nije navršilo i. namirilo vrěme; er hat mit ſeinem Namen die Welt erfüllt, svagdě mu se ime pominje; eine Bedingung —, izpuniti uvět; ſeine Zuſage —, održati rěč; auf daß erfüllt werde, da se sbude; es wird an ihm erfüllt, sbiva se na njem; das Geſetz —, izvršiti zakon; er hat das Verlangen ſeines Herzens erfüllt, nadovoljio je svoje srce; došlo mu je srce na mèru; ſich — *v. r.* napuniti se.
Erfüller, *m.* izpunilac.
Erfüllung, *f.* napunjivanje; izpuna; in — gehen, sbiti se, sbivati se, vršiti se, izvršiti se; Alles ging in —, sve se je steklo, navršilo i. sbilo; meine Worte gingen in —, moja je rěč urodila; mein Wunſch ging in —, što sam želio naželio sam; ſ. Ergänzung.
Erfüllungseid, *m.* dopunjujuća i. doknadna zakletva i. prisega.
Erfüllungsſtempel, *m.* doknadna biljego-
Erfüllungszeit, *f.* vrěme izpune. [vina.
Erfunkeln, *v. n.* zaiskriti se, zakresiti
Ergaffen, *v. a.* izblejati, izzijati. [se.
Ergang, *m.* izdanje, izdatba.
Ergänzen, *v. a.* dopuniti, doknaditi, podpuniti, podpunjati; (eine Summe —), domiriti.
Ergänzer, *m.* dopunjač, podpunjalac.
Ergänzlich, *adj.* dopuniv, podpuniv; domiran.
Ergänzung, *f.* dopunjanje, podpunjanje; dopuna, dopunitba; doknada; (einer Summe), domira.
Ergänzungsband, *m.* dopunak.
Ergänzungs-Beſtimmung, *f.* doknadna ustanova.
Ergänzungs-Beweis, *m.* dopunjujući i. doknadni dokaz.
Ergänzungseid, ſ. Erfüllungseid.
Ergänzungs-Geſchworner, *m.* nadoměstni porotnik.
Ergänzungsgeſetz, *n.* doknadni zakon.
Ergänzungsmannſchaft, *f.* doknadnici; ſ. Depot. [redba.
Ergänzungs-Maßregel, *f.* doknadna na-
Ergänzungsrichter, *m.* nadoměstni sudac.
Ergänzungswahl, *f.* doknadni izbor.

Digitized by Google

Ergänzungswechsel, s. Appointwechsel.
Ergänzungswinkel, *m.* dopunjujući kut.
Ergarnen, *v. a.* uhvatiti u mrežu.
Ergattern, *v. a.* ući u trag.
Ergeben, sich, *v. r.* predati se, podati se; sich zu Gefangenem —, izaći na predaju; Einem werde ich mich nicht —, od jednoga neću vezati ruke; ergib dich! vež' se! veži ruke! predaj se! ich ergebe mich in den göttlichen Willen, što Bog dade; sich darein —, pokoriti se; sich dem Trunke —, predati se, podati se vinu; sich den Studien —, nametnuti se, dati se na knjigu; dieß ergibt die Erfahrung, to uči izkustvo; (sich zutragen), dogoditi se, prigoditi se, sgoditi se; (folgen), hieraus ergibt sich, odatle teče; bei näherer Untersuchung ergab sich, pokle je bila stvar pobolje razmotrena, i. za potanjom iztragom izpade, da . . .
Ergeben, *adj.* podat, oddan; dem Trunke —, drht na vino; pijanac; er ist dem Spiele —, drhće za igrom; —er Diener, sluga ponizan; ich danke —st, hvala lěpa; dieser Diener ist mir sehr —, ovaj mi je sluga vrlo privržen.
Ergebenheit, *f.* oddanost, podanost, privrženost; poniznost.
Ergebniß, *n.* (Begebenheit), dogadjaj; (Resultat), poslědak; (*arithm.*) s. Produkt. [stanđ), trpljivost.
Ergebung, *f.* (Handlung), predaja; (Zu-
Ergehen, *v. n.* izhoditi; sich —, *v. r.* prohodati se, prošetati se; sich in Schilderungen —, na široko (sto) opisivati; es erging ein Befehl, izadje zapověd; einen Befehl — lassen, izdati zapověd; eine ergangene Verordnung, izašla naredba; ein Urtheil — lassen, izreći presudu; etwas über sich — lassen, podnositi, snositi; es ist über ihn viel Unglück ergangen, dopade težkoga jada; Gott ließ über sie —, Bog pusti na njih; — *v. i.* es ist mir schlecht ergangen, zlo i. grdno sam prošao; loše sam bio sreće; snašlo me je čudo; nasio sam.
Ergehungsplatz, *m.* šetalište.
Ergeigen, *v. a.* izguslati.
Ergeizen, *v. a.* sich ein Vermögen —, naskomračiti bogatstvo, novacah.
Ergelben, *v. n.* žutěti, požutěti.
Ergetzen, s. Ergötzen.
Ergiebig, *adj.* izdašan; das Getreide ist —, žito dobro plaća; —es Brod, spor kruh, das Bergwerk ist —, rudnik je bogat i. obilat. [latost.
Ergiebigkeit, *f.* izdašnost; sporost; obi-
Ergießen, *v. a.* izliti, izlěvati; proliti; sich — *v. r.* der Fluß ergießt sich in das Meer, rěka se izlěva i. utěče u more; (austreten), izliti se, razliti se, zaplaviti, poplaviti; sich in Lobeserhebungen —, nahvaliti se koga.
Ergießung, *f.* izlěvanje, izlěv; poplava
Ergirren, *v. a.* izgukati.
Erglänzen, *v. n.* sinuti, prosinuti, zasvětliti se, zasijati se; (v. d. Morgenröthe), zabělěti se, sinuti; — *v. a.* obasjati, obasjavati.
Erglimmen, *v. n.* uztinjati.
Erglühen, *v. n.* zažariti se; (v. Eisen), usijati se, usjati se; (v. Gesichte), zajapriti se, zapuriti se; (*fig.*) (v. Leidenschaften), užeći se čim; — *v. a.* usijati (željezo); razžariti, užariti.
Ergötzen, *v. a.* razveseliti, obradovati; sich —. *v. r.* radovati se čemu; naslađivati se čim; arajdati se, rajdovati se; dieser Anblick ergötzt mich, ovaj me
Ergötzer, *m.* nasladjivalac. (pogled veseli.
Ergötzend, Ergötzlich, *adj.* ugodan, zabavan; razkošan. [košnost.
Ergötzlichkeit, *f.* ugodnost, zabavnost; raz-
Ergötzung, *f* ugoda, zabava, veselje, naslada; razkošje.
Ergraben, *v. a.* dokopati se čega; sein Brod —, kopanjem si kruh zasluživati.
Ergrämen, *v. a.* izjaditi.
Ergrauen, *v. n.* osědéti, obělěti.
Ergreifen, *v. a.* Einen —, uhvatiti, uloviti koga; bei der Hand —, shvatiti, dohvatiti za ruku; einen Stein —, sgrabiti kamen; Waffen —, pograbiti oružje; einen Stock —, sčepati, dočepati, spodbiti batinu; einen auf frischer That —, uhvatiti koga u činu; zateći koga kod čina; Angst ergriff ihn, strah ga spopade i. poduze; (v. Schmerz), obuzeti; das Feuer ergriff das Haus, vatra prihvati kuću; ein Mittel —, latiti se, mašiti se, primiti se sredstva; einen Vorschlag —, primiti predlog, pristati na predlog; eine Gelegenheit —, uhvatiti sgodu; Flucht —, nagnuti běžati; nadrěti u potok, běgnuti; den Weg Rechtens —, udariti parbom, pravde i. pravnim putem; den Recurs —, uteći se višjemu sudu; das Herz —, dirnuti u srce; Eines Partei —, pristati uz koga.
Ergreifend, *adj.* (*fig.*) u srce dirajući.
Ergreifer, *m.* uhvatilac.
Ergreiferlohn, *m.* sočbina.
Ergreifung, *f.* uhvata.
Ergrimmen, *v. n.* drnuti se, razjediti se, razjariti se; —, *v. a.* razjediti, raz-
Ergrollen, *v. n.* ozlojediti se. [jariti.
Ergrößern, *v. n.* većati, rasti.
Ergrübeln, s. Ausgrübeln.
Ergründen, *v. a.* die Tiefe des Meeres —, doseći morsko dno; izměriti morsku dubljinu; die Ursache —, proučiti, prokopati uzrok; das Wesen der Gottheit —, shvatiti, postići sućtvo Boga.

Digitized by Google

Ergründer, *m.* proučitelj.
Ergründung, *f.* (*fig.*)postizanje, proučenje; postig.
Ergrünen, *v. n.* ozeleněti, pozeleněti.
Ergucken, *v. a.* namotriti.
Erguß, *m.* izlěv.
Erhaben, *adj.* uzvišen, ovisok; (*fig.*) uznosit, uzvišen, visok, veleban; —e Arbeit, uzvisito dělo.
Erhabenheit, *f.* uzvisitost, visost; (*fig.*) uzvišenost, uznositost, velebnost; die —en der Haut, hrape; (der Erde), grbe, (Titel), ſ. Eminenz.
Erhacken, *v. a.* zaseći, razseći; ſich ſein Brod —, sěčom si kruh zaslužiti.
Erhaken, *v. a.* dokučiti.
Erhalt, (*merk.*) ſ. Empfang.
Erhaltbar, *adj.* održan; dobitan.
Erhalten, *v. a.* ſcheue Pferde —, uplašene konje pridržati, zaustaviti; (im Beſitze —, ſein Vermögen —, udržati, uzdržati imutak; ein Haus in gutem Stande —, gledati kuću; einen Arbeitsbezug —, hraniti, držati jedan plug (konjah, volovah); Einen bei Ehren —, uzdržati komu čast i poštenje; Einem das Leben —, održati, sačuvati, i. učuvati komu život; Gott erhält die Welt, Bog drži, čuva svět; Gott erhalte dich! Gott ſoll ihn euch —! Bog da vam ga podrži! Bog te poživio! das Wort —, ſ. Wort; eine zahlreiche Familie —, hraniti, uzdržavati veliku porodicu; (bekommen), dobiti, dobivati; Salz erhält man aus Salzwaſſer, sol se dobiva iz slanače; er erhielt einen Brief, došlo mu je pismo; ich habe dein Schreiben —, primio sam tvoje pismo; ſie erhielt gute Nachrichten, dobri ju glasi dopadoše, dobri joj glasi stigoše; Obſt über den Winter —, prečuvati voće preko zime; den Sieg —, održati pobědu, mejdan; ſich —, *v. r.* ſich an einem Aſte —, uzdržati se o grani; ſich auf den Beinen —, održati se na nogah; ſich geſund —, ostati zdrav, sačuvati zdravlje; ſich ſelbſt —, (ernähren), sám se hraniti; er muß ſich ſelbſt —, samohran je; das Obſt erhält ſich nicht lange, voće se nedrži.
Erhaltenswerth, E—würdig, *adj.* vrědan da se sačuva, dobije, udrži.
Erhalter, *m.* udržalac, uzdržalac, čuvar; sahranitelj.
Erhaltung, *f.* uzdržavanje, udržavanje, držanje; udržaj; čuvanje. [šak.
Erhaltungskoſten, *pl.* uzdržina, izdržni tro-
Erhaltungswerth, *m.* uzdržna cěna.
Erhämmern, *v. a.* izkovati; (das Eiſen —), kovati.
Erhandeln, *v. a.* ein Haus —, kupiti kuću; ein großes Vermögen —, veliko blago trgovinom steći; einen Gulden woran —, odcěnjkati forintu.
Erhängen, ſ. Aufhängen. [čekati se.
Erharren, *v. a.* izčekivati, čekati; do-
Erharſchen, *v. n.* ukorěpiti se, skorušiti se, okoreti se.
Erhärten, *v. a.* otvrditi, utvrditi; (beweiſen), dokazati.
Erharten, *v. n.* otvrdnuti, stvrdnuti se.
Erhärtung, *f.* otvrdjivanje; otvrda.
Erhaſchen, *v. a.* slapiti, scapiti, sčepati, dočepati; ujagmiti; eine Gelegenheit —, uhvatiti sgodu; ein Amt —, skvačiti službu; dočepati se, dokopati se službe; einen Vortheil —, ukečiti, uvrebati korist.
Erhauen, *v. a.* (aufhauen), razseći; (umhauen, todt hauen), poseći; ſich etwas —, izseći si što.
Erheben, *v. a.* podignuti, dignuti, dizati; die Straße iſt in der Mitte erhoben, cesta je na srědi uzvisita; die Hände gen Himmel —, uzdignuti ruke; die Augen —, progledati, pogledati gori; ſeine Stimme —, progovoriti; Klage wider jemand —, obtužiti koga, potužiti se na koga; Proteſt —, dići prosvěd; prosvěditi; Geld —, potegnuti, dići novce; Steuern —, kupiti, pobirati porez; ſeine Gedanken zu Gott —, upraviti pamet k Bogu; zu hohen Würden —, uzvisiti, popeti (koga) na veliku čast; in den Adelſtand —, povisiti koga na plemića, dati komu plemštinu; (Ein. rühmen), hvaliti, slaviti; meine Seele erhebt den Herrn, duša moja veliča Gospoda; Einen bis in den Himmel —, kovati koga u zvězde; (ausmitteln), izviděti, razviděti; den Werth einer Sache —, pronaći vrědnost kakve stvari; eine Abſchrift —, izvaditi, uzeti prepis; eine Rente zum Kapital —, pretvoriti prihod u glavnicu; Lärm —, zabučiti; ein Geſchrei —, zaviknuti, zakriknuti; zagrajati; er erhob ein Geſchrei, stade ga vika; ein Gelächter —, udriti u směh, zagrohotati se; ſich —, *v. r.* dignuti se, izdići se; uzdići se; er erhob ſich von ſeinem Sitze, ustade na noge; es erhob ſich Staub, prah se dignu; ſich bis an den Himmel —, podići se do nebesah; izviti se nebu pod oblake; es erhebt ſich dort ein Berg, ondě stoji brdo; ſich über ſeine Mitbewerb. —, nadkriliti svoje takmace; ſich über Andere —, ponositi se, uznositi se; veličati se; es erhob ſich ein Wind, naduo se i. duhnuo větar; zapuha i. digne se větar; es erhob ſich ein Sturm, postade oluja; es erhob ſich ein Streit, zametnù se svadja;

Digitized by Google

es erhob ſich ein Wehgeheul, stade kuknjava i lelek.

Erheber, *m.* dizač, dizalo; hvalilac; uzvisitelj.

Erheblich, *adj.* —er Grund, važan razlog; —er Mangel, znatan nedostatak; (weſentlich), sućan; nichts —es, nije stvari.

Erheblichkeit, *f.* važnost; znatnost; die Sache iſt von keiner —, stvar je malovažna; nije stvari.

Erhebung, *f.* dizanje, uzdizanje; dignuće, uzdignuće; podig; povišnja, uzvišnja; (eines Kapitals), dignuće, potegnuće; (einer Klage), tužba; (des Werthes), pronalaz; (eines Thatbeſtandes), izvidjanje, izvid; —en pflegen, izvidjati, iztraživati; (einer Abſchrift), izvada.

Erhebungstheorie, *f.* teoria podiga.

Erhebungsvollmacht, *f.* povlast dignuća.

Erheiraten, *v. a.* dobiti po ženi.

Erheiſchen, ſ. Erfordern.

Erheitern, *v. a.* razvedriti, razgaliti, razveseliti; ſich —, *v. r.* razvedriti se, razgaliti se, razveseliti se; ſich ein wenig —, proveseliti se.

Erheiterung, *f.* razvedrenje, razgala.

Erheizbar, *adj.* ein leicht —es Zimmer, soba koja se dobro loži.

Erheizen, *v. a.* ugrijati, razgrijati.

Erhellen, *v. a.* razjasniti, objasniti, izjasniti; (den Zucker —), razbistriti; —, *v. n.* daraus erhellt, odtuda se vidi.

Erhenken, *v. a.* obēsiti.

Erherben, *v. n.* reziti, postati kaštar, opor; —, *v. a.* ukaštriti, ogorčiti; ſich —, *v. r.* uzljutiti se, naljutiti se; jaditi se.

Erhetzen, *v. a.* uhajkati, hajkom dobiti.

Erheucheln, *v. a.* liceměrstvom, pretvaranjem steći.

Erheuchelt, *adj.* pretvoran, liceměran.

Erheulen, *v. a.* izjaukati; —, *v. n.* zavijati, zajaukati.

Erhexen, *v. a* uvračati.

Erhitzen, *v. a.* Eiſen —, ugrijati, uvručati, svrućiti: die Sonne erhitzt die Erde, sunce grije zemlju; der Wein erhitzt mich, od vina mi je vruće; das Blut iſt mir erhitzt, krv mi se je uzpalila; ſich —, *v. r.* ugrijati se, svrućiti se; (v. Getreide), uzpariti se, spariti se; (in Eifer gerathen), užestiti se.

Erhitzt, *adj.* ugrijan, vruć; ich bin ſehr —, vrlo sam se svrućio; vàs gorim; er ſprach ſehr —, vrlo je žestoko govorio; auf etwas — ſein, popašan, drht, kivan na što biti, —e Fantaſie, užežena mašta.

Erhitzung, *f.* ugrijavanje, uvrućanje; uzpara; (*fig.*) žestina.

Erhoben, ſ. Erhaben.

Erhoffen, *v. a.* donadati se (čemu).

Erhöhen, *v. a.* (einen Damm —), povisiti; Einen nach Verdienſt —, uzvisiti koga prema zaslugam; ſich —, (erheben über Andere), veličati se, ponositi se; wer ſich ſelbſt erhöht, der ſoll erniedrigt werden, tko se podiže, ponizit će se; die Steuer —, povećati porez; den Muth —, još bolje ohrabriti; die Farbe —, ojačiti mast (boju); den Namen Gottes —, veličati ime Božje.

Erhöhung, *f.* uzvišenje; povišnja; povećanje; ſ. Anhöhe.

Erhöhungsfähig, *adj.* može se povisiti.

Erholen, *v. a.* Einen —, ſ. Einholen; aus den Gütern ſeine Befriedigung —, naplatiti se iz dobarah; ſich —, *v. r.* oddahnuti, odmoriti se, počinuti; ſich nach einer Krankheit wieder —, oporaviti se, opraviti se, oporavljati se, pridići se, pridizati se, ponačiniti se, okrljati, okrpeliti se; ſich ein wenig —, popridizati se, okopirkati se; ſich an jemanden (ſeines Schadens wegen) — dati si od koga štetu naknaditi; ſich bei jemand Raths —, posavětovati se s kim.

Erholung, *f.* huja; oddahnuće, odmor, počinak; oporava; ſeine — wider jemand ſuchen, tražiti od koga naknadu štete.

Erholungsſtunde, *f.* odmor, odmorna ura.

Erhorchen, *v. a.* dosluhtiti, dosluhnuti.

Erhören, *v. a.* ſ. Hören; Einen —, uslišiti koga; Gott hat ſein Gebet erhört, Bog mu je molbu prihvatio; Einen nicht —, oglušiti se koga.

Erhörer, *m.* uslišalac.

Erhörung, *f.* uslišaj.

Erhungern, *v. n.* ogladněti; ſich etwas —, gladju i. gladom steći; (ſterben), umrěti od gladi.

Erhüpfen, *v. n.* das nahe Dorf —, doigrati, doskakutati do bližnjega sela.

Erhüten, *v. a.* das Vieh —, dočuvati stoku.

Erinnerer, *m.* opominjač, opominjalac.

Erinnerlich, *adj.* mir iſt noch alles wohl —, jošte mi je sve na pameti, jošte sve dobro pamtim i. pametujem.

Erinnern, *v. a.* Einen an ſeine Pflicht —, opomenuti, opominjati koga dužnosti; spomenuti komu za njegovu dužnost; (bemerk.), napomĕnuti; (bekannt machen), oznaniti; ſich —, *v. r.* petiti, opomenuti se, spomenuti se, sětiti se, opominjati se, sěćati se (čega); erinnerſt du dich? opominješ-li se? (*poët.*) mož li znati i pametovati? deſſen erinnere ich mich nicht, toga nepamtim; ſo viel ich mich erinnere, što ja petim; ſoweit ich mich erinnere, odkad petim i. od moga pećenja.

Digitized by Google

Erinnern, *n.* seines Wissens und —s, koliko zna i peti i. pametuje.
Erinnerung, *f.* pamćenje, opominjanje, sěćanje; etwas in — bringen, pomenuti, spomenuti što; (Erwähnung), napomena; (Ermahnung), opomena; (Bemerkung), opazka, primětba; angenehme —en, sladka uspomena; Einem eine — geben, dati komu što za spomen i. uspomenu.
Erinnerungsbuch, *n.* pomenik.
Erinnerungskraft, *f.* pamet, pamtivost.
Erinnerungslos, *adj.* bez pamćenja; ein —er Mensch, slab pamtilo.
Erinnerungsmahl, *n.* gostba na uspomenu (čega); s. Denkmahl; Abendmahl.
Erinnerungsschreiben, *n.* opomenica.
Erinnerungsvermögen, *n.* s. E—skraft.
Erinnerungszeichen, *n.* opomenak.
Eritzchen, s. Schwarzkehlchen.
Erjachtern, *v. a.* sich Hunger —, ogladněti kod švrljanja.
Erjagen, *v. a.* uloviti; s. Einholen; einen Vortheil —, uloviti, ujagmiti koga.
Erjammern, *v. a.* izjadikovati.
Erjauchzen, *v. n.* podviknuti, ciknuti.
Erjubeln, *v. n.* uzkliknuti.
Erkalten, *v. n.* ohladněti, ohladiti se, ostuditi; sein Eifer ist erkaltet, popustio je, omlitavio je; (sterben), ohladiti se.
Erkälten, *v. a.* ohladiti; sich —, *v. r.* nazebsti, prozebsti, prohladiti se, nahladiti se.
Erkältung, *f.* nazeb, nazeba, nazebao, nahlada, nastuda, nazima; sich eine — zuziehen, navući na se nazebu.
Erkältungsübel, *n.* s. Rheumatismus.
Erkämpfen, *v. a.* izvojštiti; dobiti na oružju i. junaštvu; den Sieg —, održati mejdan i. pobědu.
Erkapern, *v. a.* uloviti.
Erkargen, *v. a.* naskomračiti.
Erkaufen, *v. a.* ein Haus —, kupiti kuću; Christus hat uns erkauft, Isukrst nas je odkupio; (bestechen), podkupiti, podmititi, podmazati; erkaufter Mörder, pogodjen krvnik, najmljen ubilac.
Erkäufer, *m.* podkupac, podkupnik.
Erkauflich, *adj.* podkupljiv, podmitljiv.
Erkaufte, *m.* podkupljenik; (*theol.*) odkupljenik.
Erkaufung, *f.* podkupljivanje; podkup, Erkecken, sich, s. Erdreisten.
Erkennbar, *adj.* poznatan; das ist —, to se može poznati.
Erkennbarkeit, *f.* poznatnost.
Erkennen, *v. a.* poznati, poznavati, uzpoznati; an der Stimme —, poznati po glasu; einen Freund erkennt man in der Noth, prijatelj se u nevolji poznaje kao zlato u vatri; sein Unrecht —, priznati učinjenu krivdu; (*merk.*) upisati u imovinu; (*jur.*) über etwas —, rěšiti, presuditi što; gerichtlich —, suditi (čemu); presuditi (što); auf die Ehescheidung —, dosuditi razstavu; jemanden für schuldig —, naći da je tko kriv; (anerkennen), priznati; für recht, nothwendig —, naći što za pravo, potrebito; erkannte Nothwendigkeit, priznana potreba; er gab sich ihm zu —, kazao mu se je, kazao mu je tko je; fleischlich —, pristati, směšati se (s kim), puteno (koga) poznati; s. Anerkennen; —de Behörde, sudeća oblast.
Erkenner, *m.* poznalac; (*jur.*) sudac.
Erkenntlich, *adj.* s. Erkennbar; (dankbar), priznao; zahvalan, haran (priznateljan, blagodaran).
Erkenntlichkeit, *f.* priznalost; zahvalnost. harnost; (priznateljnost, blagodarnost),
Erkenntniß, *f. n.* poznavanje, poznaja, poznan *f.*; eine klare —, jasno znanje; zur — des Guten kommen, poznati što je dobro; (*jur.*) das —, presuda; zum Erkenntnisse schreiten, presudu krojiti, presudjivati; der Baum des Erkenntnisses, drvo od poznanja; s. Anerkennung.
Erkenntnißbegierig, *adj.* znanohlepan, željan znatiželjan.
Erkenntnißgericht, *n.* prěsudno sudište.
Erkenntnißgrund, *m.* poznalište.
Erkenntnißkraft, *f.* moć, sila poznavanja.
Erkenntnißquelle, *f.* izvor i. vrelo poznanja.
Erkenntnißverfahren, *n.* prěsudni postupak.
Erkenntnißvermögen, *n.* poznatnost.
Erkennung, s. Erkenntniß.
Erkennungszeichen, *n.* znak poznanja.
Erker, *m.* strešnica.
Erkiesen, s. Auserlesen.
Erklagen, *v. a.* iztužiti, izpreti.
Erklammern, *v. a.* obuhvatiti.
Erklappen, Erklappern, *v. n.* zacokotati.
Erklärbar, *adj.* razjasniv, tumačiv.
Erklären, *v. a.* izjasniti, objasniti, razjasniti; ein Buch —, tumačiti (tolkovati), protumačiti knjigu; ein Gesetz —, razjasniti, raztumačiti zakon; er hat ihr seine Liebe erklärt, očitovao joj je, da ju ljubi; zum Nachfolger (im Amte —), za svoga nastupnika postaviti; zu seinem Erben —, imenovati koga svojim naslědnikom; für schuldig —, proglasiti za kriva i. krivcem; in die Acht —, prognati; Krieg —, navěstiti rat; Waaren —, očitovati robu; sich —, *v. r.* izjaviti se, očitovati se, izreći svoju misao (o čem); sich für jemanden —, pristati uz koga; sich wider etwas —, nepristati na što.
Erklärer, *m.* tumačitelj.
Erklärt, *adj.* ein —er Liebling des Publikums, očiti ljubimac občinstva.

Digitized by Google

Erklärung, *f.* tumačenje, razjasnjivanje; dieſe Stelle bedarf einer —, ovo mjesto treba raztumačiti, razjasniti; (Außerung), öffentliche —, javno očitovanje; imenovanje, proglašenje, ſ. Erklären.

Erklärungsart, *f.* način tumačenja.

Erklärungskunſt, ſ. Hermeneutik.

Erklärungsſucht, *f.* pohlepa za tumačenjem.

Erklatſchen, *v. n.* zapljeskati, pljesnuti.

Erklecken, *v. n.* doteći, dostati, dotěcati, dostajati; (Nutzen bringen), donositi.

Erklecklich, *adj.* dovoljan; (beträchtlich), znatan; — ſein, ſ. Erklecken; —, *adv.* podosta; prilično.

Erklettern, Erklimmen, *v. a.* den Gipfel —, popeti se na vrhunac.

Erklingeln, *v. n.* zazvoniti.

Erklingen, *v. n.* zveknuti, zazvečati; die Glocken erklangen, udriše zvona; das Haus erklang von ihrer Stimme, zaori se kuća od njezina glasa.

Erklirren, *v. n.* zazveketati.

Erklopfen, *v. a.* ſ. Aufklopfen.

Erklügeln, *v. a.* izmudrovati.

Erknacken, *v. a.* razvrnuti, razkrcati.

Erknallen, *v. n.* zapucati, propucati.

Erknarren, *v. n.* škripnuti, zaškripati.

Erknauſern, Erknickern, *v. a.* naskomračiti, našmukljati. [se (čega).

Erknien, *v. a.* izklečati što; doklečati

Erknirſchen, *v. n.* zaškripiti zubi.

Erknurren, *v. n.* zavrčati. [(čega).

Erkochen, *v. a.* uvariti (što); dovariti se

Erködern, *v. a.* Fiſche —, napecati ribah.

Erkoren, *adj.* odabran, obran.

Erkoſen, *v. a.* milovanjem, dragovanjem dobiti; ſich — *v. r.* dragovati se, ljubakati se, milovati se.

Erkrachen, *v. n.* gruhnuti, tresnuti, prasnuti, ljusnuti, ljosnuti.

Erkrächzen, *v. n.* zagraktati, zagroktati.

Erkrallen, *v. a.* sgrabiti (pančami).

Erkramen, *v. a.* ukrčmiti si (što).

Erkrämpeln, *n. a.* izgrebenati.

Erkränkeln, *v. n.* ološati, postati bolešljiv.

Erkranken, *v. n.* oboleti, probolěti, razbolěti se, pobolěti se, obolestiti se, zanemoći; plötzlich —, zakovrnuti; ſie ſind nach u. nach alle erkrankt, svi su se izporazbolěvali.

Erkrankung, *f.* obolja, razbolja; ſeit ſeiner —, odkada se je razbolio i. obolio; in —des Vorſtandes, radi bolovanja načelnikova.

Erkratzen, *v. a.* izstrugati; ſ. Erkargen.

Erkriechen, *v. a.* izpuzati, uzpuzati (na); (*fig.*) grbanjem steći.

Erkriegen, *v. a.* izvojšiti, dobiti na oružju; (ergreifen), sčepati, dočepati,

Erkritzeln, *v. a.* izpiskarati. [uhvatiti.

Erkrummen, *v. n.* sguriti se, poguriti se, skučiti se.

Erkrümmen, *v. a.* skriviti, nakriviti, skučiti.

Erkühlen, *v. n.* zastuděti, zahladněti; — *v. a* ohladiti, razhladiti; ſ. Erkälten.

Erkühlung, ſ. Erkältung.

Erkühnen, ſich, *v. r.* usuditi se, osměliti

Erkümmern, *v. a.* skonatoriti. [se.

Erkunden, Erkundigen, *v. a.* uhoditi, obtražiti; ſich —, *v. r.* ſich nach Eines Befinden —, pitati koga za zdravlje; ſich bei jemanden —, pitati koga (za što); ich muß mich früher —, moram prije razpitati, obavěstiti se.

Erkundigung, *f.* pitanje, razpit, obavěst; — einholen, o. einziehen, razpitati, obavěstiti se.

Erkundigungsweiſe, *adv.* — mehrere Perſonen vernehmen, radi obavěsti saslušati više ljudih.

Erkundſchaften, *v. a.* uhoditi; prokopati.

Erkünſteln, *v. a.* izmudriti, izmajstoriti; Traurigkeit —, načiniti se, učiniti se tužan i. žalostan; erkünſtelte Freundlichkeit, pretvorna prijatnost.

Erkuppeln, *v. a.* dobiti podvodom.

Erlaben, ſich, *v. r.* nasladjivati se; ſ.

Erlachen, *v. a.* směhom dobiti. [Erholen.

Erlag, *m.* (einer Caution), polaganje, polog; nach — der Caution, položiv jamčevinu; (Depoſitum), ostava, po-

Erlagsanbringen, ſ. E—sgeſuch. [klad.

Erlagsanzeige, *f.* prijava pologa, ostave.

Erlagsgebühr, *f.* položnina.

Erlagsgegenſtand, *m.* položak; ostavak.

Erlagsgeſuch, *n.* molba za polaganje, ostavu.

Erlagsprotokoll, *n.* položni zapisnik.

Erlagsſchein, *m.* položnica; (Depoſitenſch.) ostavnica.

Erlagstag, *m.* dan pologa; položni dan.

Erlahmen, *v. n.* ohromnuti; die Hand iſt ihm erlahmt, ruka mu se je uzela.

Erlahmung, *f.* uzma; (v. Füßen), hromost.

Erlangen, *v. a.* doseći, dohvatiti, dokučiti, domašiti; (*fig.*) postići, polučiti; Gnade —, milost steći; Freiheit —, slobodu zadobiti; ſeinen Zweck —, postići cilj; Ruhm —, izaći na glas; ein Amt —, službu dobiti; ſ. Erbitten.

Erlängen, Erlängern, ſ. Verlängern.

Erlänglich *adj.* dobavan, dohitan, dosežan.

Erlangung, *f.* dohvat, domašaj, doseg; (*fig.*) dobivanje, dobit *f.*, postig.

Erlängungsgebühren, *pl.* produžnina.

Erlängzettel, *m.* produžnica.

Erlaß, *m.* (Nachlaß), odpust, popust; (Miniſterial —), (popečiteljski) izdatak; — einer Verordnung, izdatba naredbe.

Erlaſſen, *v. a.* an jemanden ein Schreiben —, pismo komu pisati, opremiti, odpraviti, (*poët.*) oturiti; eine Norm —, izdati, dati pravilo; einen Befehl —, izdati zapověd; (nachſehen),

Digitized by Google

Einem eine Schuld —, odpustiti komu dug; (verzeihen), Sünden —, oprostiti grěhe; Einen des Eides —, odpustit komu prisegu; oprostiti i. odrěšiti koga prisege; ich kann die Waare unter 10 fl. nicht —, nemogu Vam ovu robu dati od 10 forintih.

Erlaßbrief, *m.* odpustnica.

Erlaßgeld, *n.* odpustnina.

Erlaßjahr, *n.* sveto lěto, jubilej.

Erläßlich, *adj.* oprostan, oprostiv, odpustan; —e Sünde, mali grěh.

Erlaßrecht, *n.* pravo odpuštanja.

Erlaßsünde, *f.* mali grěh.

Erlassung, *f.* odpust; — der Sünden, oproštenje grěhah; — eines Gesetzes, izdatba zakona.

Erlassungsschein, *m.* s. Absolutorium.

Erlauben, *v. a.* dopustiti, dopuštati; ich erlaube dir zu kommen, prosto ti je doći; meine Religion erlaubt mir das nicht, toga mi věra nepodnosi; er erlaubte ihnen nicht sich zu schlagen, nedade im da se tuku; erlauben Sie! dopustite! (*poët.*) na milosti! — Sie mir, daß ich Ihnen sage, voljan da sam na besědi; Einem den Zutritt —, dopustili komu da može doći, dolaziti.

Erlaubniß, *f.* dopust, dopuštenje; — geben, dopustiti; ich habe —, prosto mi je, voljan sam; mogu; ich bitte um — dieß zu thun, molim, dopustite da to učinim; mit —! dopustite! (*poët.*) na milosti! voljan da sam! mit — zu sagen, s oproštenjem, oprostite.

Erlaubnißschein, *m.* dopustnica.

Erlaubt, *adj.* dopušten; das ist nicht —, to nije slobodno, prosto.

Erlaucht, *adj.* světli; —, *f.* gräfliche —! světli grofe!

Erlauen, *v. n.* umlačiti se; (*fig.*) ohladněti, omlitaviti; — *v. a.* uzmlačiti, smlačiti, pomlačiti.

Erlauern, *v. a.* uvrebati, uprežati, ukebati, dovrebati, doprežati, dovrzati.

Erlaufen, *v. a.* dostignuti, sustići, stizati; sich ein Amt —, izhoditi si službu.

Erlauschen, *v. a.* dosluhnuti, prisluškivanjem doznati; eine Gelegenheit —, ukečiti, uvrebati sgodu.

Erläutern, *v. a.* razjasniti, objasniti.

Erläuterung, *f.* razjasnjenje, objasnjenje; (im Rechnungsprocesse), odgovor,

Erle, *f.* (*Betula Alnus*), joha (jova, jalša); s. Faulbaum.

Erleben, *v. a.* doživljeti; den Morgen —, osvanuti; den Abend —, omrći; Freude an seinen Kindern —, dočekati se veselja od svoje děce; ich habe Vieles erlebt, mnogo sam koješta podnio.

Erlebniß, *n.* pripećenje, spećenje.

Erledigen, *v. a.* Einen der Sorgen —, oprostiti koga brigah; (abthun), opraviti, obršiti, otrsiti, otarasiti; obaviti; (ein Gesuch usw.) rěšiti; eine erledigte Sache, opravak, obršak; rěšena stvar; das Amt ist erledigt, služba je izpražnjena, upražnjena.

Erledigung, *f.* oprost; (*off.*) rěšenje, rěšitba; zur — zustellen, predati (što) za rěšenje; die Sache erhält hiemit ihre endliche —, ovim je stvar konačno rěšena; in — des Auftrages, da se rěšim naloga; po nalogu; in — kommen (z. B. ein Amt), izpražnjen biti, izprazniti se.

Erledigungs-Entwurf, *m.* nacrt rěšitbe i. [opravka.

Erlegen, *v. a.* ein Wild —, ubiti zvěr; eine Summe gerichtlich (deponiren) —, ostaviti novce kod suda; Caution —, položiti, dati jamčevinu (sigurnicu); die Steuern —, platiti porez.

Erleger, *m.* polagalac, položnik, davalac; s. Deponent.

Erlegung, *f.* polaganje, polog; izplata.

Erlehren, *v. a.* obukom steći, dobiti.

Erleichtern, *v. a.* (eine Last), olakšati, ulakšati, oblakšati, polakšati; (eine Arbeit), ulasniti, olakšati; sich —, *v. n.* ići od sebe.

Erleichterung, *f.* oblakšavanje; polaštica, oblakšica; es dient ihm zur —, olakšava mu (n. p. posao); (v. Kranken), ich fühle einige —, malko mi je lanulo i. odlanulo.

Erleiden, *v. n.* s. Erdulden; eine Veränderung —, proměnjen biti; Schaden

Erleidlich, s. Leidlich. [—, imati štetu.

Erlen-, (in Zus.) johov.

Erlenbaum, *m.* s. Erle.

Erlenblattfloh, *m.* (*Psylla Alni*), buha-

Erlenfink, Erlfink, s. Zeisig. [jošanica.

Erlengang, *m.* johovo okrilje; johov uličnik.

Erlengebüsch, *n.* jošljak, jošje, jelašje.

Erlenholz, *n.* johovina. [nik.

Erlenhüpfer, *m.* (*Rhynchæmus Alni*), jošErlensauger, *m.* (*Chermes Alni*), johov crvić. [johovača.

Erlenschwamm, *m.* (*Agaricus alneus*),

Erlenspanner, *m.* (*Notodonta camelina*),

Erlenstrauch, *m.* jošjak. [jošnjak.

Erlenwald, *m.* jošik.

Erlenzapfen, *m.* johovica, johova šešarka.

Erlernbar, *adj.* naučiv; das ist —, to čověk može naučiti.

Erlernen, *v. a.* naučiti; ein Handwerk —, izučiti zanat.

Erlesen, *v. a.* izabrati, odabrati, obrati.

Erletzen, s. Erlaben.

Erleuchten, *v. a.* razsvětliti, osvětliti; (*fig.*) s. Aufklären; ein erleuchteter Mann, prosvětljen čověk.

Erleuchtung, *f.* (Aufklärung), prosvěta; (Illumination), razsvěta, osvěta.

Digitized by Google

Erliegen, *v. n.* (liegen), beim Gericht —, ležati u sudu; biti na ostavi kod suda; unter der Laſt —, klonuti, klecati, iznemoći pod bremenom; skljuniti se, srušiti se pod bremenom; (*fig.*) zaglaviti; er wird der Krankheit —, neće preboléti; dem Schmerze —, iznemoći od boli; — *v. a.* izležati (što); do-

Erliſten, *v. a.* izlukaviti. [ležati se čega.

Erlogen, *adj.* lažan, lažljiv; eine —e Nachricht, izmišljen glas; das iſt —, to je laž; ſeine Freude iſt —, on se je samo učinio veseo.

Erlös, *m.* utržak, utrženi novci.

Erlöſchen, *v. n.* ugasnuti, ugasiti se, utrnuti se; der Tag erliſcht, dan je na izmaku; die Töne —, glasi se gube; die Schrift erliſcht, nestaje pisma; dieſes Geſchlecht iſt erloſchen, ovo je pleme izumrlo; (aufhören), das Recht erliſcht, pravo prestaje, gasne; ein erloſchenes Recht, prestalo, ugaslo pravo; der Termin erliſcht, rok mine, rok će minuti, izteći; ein erloſchener Heimatsſchein, minula i. iztekla domovnica; — *v. a.* ugasiti, utrnuti.

Erlöſchen, *n.* nastajanje, jenjanje.

Erlöſchung, *f.* utrnuće, ugas; — des Beſitzes, prestanak, ugasnuće posěda; (eines Reiſepaſſes), iztečaj, dospětak.

Erlöſchungsart, *f.* način prestanka, ugasa.

Erloſen, *v. a.* užrebiti, izvući.

Erlöſen, *v. a.* einen Gefangenen —, izkúpiti sužnja; (befreien), osloboditi, izbaviti; Chriſtus hat uns erlöſt, Isukrst nas je odkupio.

Erlöſer, *m.* odkupitelj, izbavitelj.

Erlöſte, *m.* odkupljenik, izbavljenik.

Erlöſung, *f.* odkup; izbava.

Erlöſungsſtunde, *f.* izbavni čas.

Erlöſungswerk, *n.* odkupljivanje; izbav-

Erluchſen, ſ. Erliſten. [ljenje.

Erlügen, *v. a.* izlagati, slagati; falſche Nachrichten —, izmisliti lažljive glase; ſ. Erlogen.

Erlungern, *v. a.* izhlepiti.

Erluſtigen, ſich, *v. r.* rajdovati se, arajdati se; ſ. Beluſtigen.

Ermachen, *v. a.* učiniti, načiniti.

Ermächtigen, *v. a.* ovlastiti, povladiti, dati komu vlast na što; ſich —, *v. r.* osvojiti, posvojiti (što), zavladati (čim).

Ermächtiger, *m.* ovlastilac, povladilac.

Ermächtigt, *adj.* ovlašćen, povladjen, vlastan.

Ermächtigte, *m.* ovlašćenik, povladjenik.

Ermächtigung, *f.* povlada, ovlast; ſ. Uſurpation.

Ermagern, *v. n.* omršaviti, izmršaviti, omršati, izgubiti se, obhrdjati, spasti s mesa.

Ermahnen, *v. a.* opomenuti, opominjati; zur Tugend —, světovati koga da bude krepostan.

Ermahner, *m.* opominjač, opominjalac.

Ermahnung, *f.* opominjanje; opomena.

Ermahnungsſchreiben, *n.* opomenica.

Ermäkeln, *v. a.* izcěnjkati, izcincariti.

Ermangeln, *v. n.* nedostajati, faliti, manjkati; die Kräfte — mir, nedostaje mi snage; es ermangelt mir an Geld, neimam novacah; ich will es an meinem Fleiße nicht — laſſen, marljivo ću nastojati; ich werde nicht — mich einzufinden, ja ću svakako doći; er hat nicht ermangelt es zu thun, nije to propustio učiniti; an mir wird es nicht —, ja neću propustiti.

Ermangelung, *f.* nestadak, nestašica; in — einer Sache, kad neima čega; in — eines Beſſern, neimajuć boljega, budući da neima boljega; in — eines Teſtamentes, ako neima, nebude oporuke; budući da neima oporuke.

Ermannen, ſich, *v. r.* usloboditi se, ohrabriti se, razabrati se; (*poët.*) sěknuti snagom i životom.

Ermartern, *v. a.* izmučiti, izkužiti.

Ermäßigen, *v. a.* die Koſten —, umaliti, omaliti trošak; den Preis —, obaliti cěnu; (dafür halten), držati, scěniti, mněti.

Ermäßigung, *f.* omala, umaljivanje.

Ermatten, *v. a.* umoriti, smoriti, utruditi; —, *v. n.* umoriti se, utruditi se, sustati; die Farben —, mastila sinjave; ich bin ganz ermattet, sasvim sam trudan, umoren.

Ermeißeln, *v. a.* izdlětiti.

Ermelden, ſ. Melden.

Ermeſſen, *v. a.* die Tiefe des Meeres —, izměriti morsku dubljinu; ſ. Schätzen; Beurtheilen; razsuditi; Andere nach ſich —, suditi po sebi o drugom; etwas bei ſich ſelbſt —, uvažiti što; promišljati o čem; daraus iſt leicht zu —, odatle se lako može razabrati; ich kann nicht —, wie dieß zugeht, nedokučujem kako to biva.

Ermeſſen, *n.* razsuda, nach dem — des Richters, po razboru sudca, kako se sudcu svidi; nach meinem —, po mojem mněnju; es wird ſeinem — anheim geſtellt, neka bude kako on misli.

Ermeßlich, *adj.* izměran.

Ermetzeln, *v. a.* poseći.

Ermeucheln, *v. a.* ubiti iz prevare.

Ermilbern, *v. a.* ublažiti, ublaživati.

Ermitteln, *v. a.* iznaći, pronaći; (Auslagen), izračunati; die Entſchädigung —, odměriti naknadu.

Ermittelung, *f.* nalaz, pronalaz; izračunanje; odměra.

Ermöglichen, *v. a.* omogućiti.

Ermorden, *v. a.* umoriti, osmrtiti, usmrtiti; (*poët.*) popiti komu krv; (erſchlagen), smaknuti, ubiti; Alle —, poubi-

Digitized by Google

jati, pomoriti; einander —, pomoriti se medju se.

Ermordung, *f.* ubitstvo, ubiće, smaknuće,

Ermüden, *v. a.* umoriti, smoriti, utruditi, struditi; (lästig werden), Einen durch vieles Bitten —, dosaditi, dosadjivati komu mnogom molbom; sich —, umoriti se, utruditi se, sustati; sich sehr —, iznemoriti se.

Ermüdend, *adj.* trudan, kostoloman; (lästig), dosadan.

Ermüdet, *adj.* trudan, umoren, umoran,

Ermüdlich, *adj.* umoran, utrudljiv.

Ermüdung, *f.* umor, sustalost.

Ermühen, *v. a.* izmučiti (što).

Ermuntern, *v. a.* (einen Schlafenden), probuditi; (aufmuntern), pobuditi, obodriti, podbosti, podtaknuti; (einen Traurigen), razveseliti, razvedriti, razgovoriti.

Ermunterung, *f.* podbudjivanje, podbuda, podticanje, podtaknuće, podboda; razgovaranje.

Ermunterungsrede, *f.* podbudjujuća besěda.

Ermurren, *v. a.* izmrmljati, izmumljati.

Ermürben, *v. n.* sprhnuti; omeknuti, umeknuti; —, *v. a.* umekšati; (*fig.*) ukrotiti.

Ermuthigen, *v. a.* hrabriti, bodriti, batriti, srčiti, sloboditi, sokoliti, junačiti; sich —, ohrabriti se, usloboditi se.

Ermuthigung, *f.* hrabrenje, bodrenje, srčenje.

Ernähen, *v. a.* švelom steći, dobiti; sich seinen Unterhalt —, švelom se hraniti.

Ernähren, *v. a.* zahraniti, odhraniti, izhraniti, izhranjivati, hraniti; über den Winter —, prehraniti preko zime; bis zum Tode —, dohraniti (koga); mit seiner Hände Arbeit —, hraniti desnicom rukom, s desnice ruke i. na desnicu ruku.; (spr.) Friede ernährt, Unfriede verzehrt, od mira glava neboli; sich —, *v. r.* hraniti se (čim); er muß sich selbst —, samohran je.

Ernährer, *m.* hranitelj; —in, *f.* hranitelja.

Ernährung, *f.* hranjenje; hrana.

Ernährungsgeschäft, *n.* hranitba.

Ernährungskanal, *m.* hranivnica.

Ernährungsorgan, *n.* hranilo.

Ernährungsprozeß, *m.* hranitba.

Ernennen, *v. a.* imenovati, naimenovati, postaviti (koga čim).

Ernenner, *m.* imenovač, imenovalac.

Ernennung, *f.* imenovanje, naimenovanje; postavljanje; (Bestimmung), odredba.

Ernennungsdekret, *n.* postavnica.

Ernennungsrecht, *n.* pravo imenovanja, postavljanja.

Ernennungs-Urkunde, *f.* postavna izprava, postavnica.

Erneuen, Erneuern, *v. a.* obnoviti, obnavljati; (einen Vertrag), ponoviti, ponavljati, noviti; ein Haus —, pograditi kuću; einen Streit —, podadrěti, podirati, podadirati razpru; das Jahr erneuert sich, godina se měnja; mein Schmerz erneuert sich, povraća mi se bol; erneuert, obnovljen.

Erneuerer, *m.* obnovac, obnovilac.

Erneuerung, *f.* obnova; ponavljanje, ponova.

Erniedern, Erniedrigen, *v. a.* sniziti; uniziti; (herabsetzen), poniziti; poništiti; sich —, poniziti se, poništiti se, uništiti se, ništiti se; wer sich selbst erhöht, der wird erniedrigt werden, s. Erhöhen.

Erniedrigend, *adj.* ponizujući, podli.

Erniedrigung, *f.* poniženje, ništenje, poništenje.

Ernst, *adj.* zbiljan, ozbiljan; (strenge), strog; ein —er Augenblick, važan čas.

Ernst, *m.* zbilja; wenn es dir damit ein — ist, ako ti nije do šale; im vollen —, okrom, bez šale; es ist mein wahrer —, ja govorim od zbilje; etwas für — annehmen, uzeti što pod istinu; sich einer Sache mit — annehmen, primiti se i. latiti se svojski čega; mit — ermahnen, ozbiljno opominjati; — gebrauchen, oštro, strogo postupati.

Ernstgesicht, *n.* ozbiljno lice.

Ernsthaft, *adj.* zbiljski, ozbiljski; s. Ernst; *adv.* zbilja, zbiljski.

Ernsthaftigkeit, *f.* ozbiljnost.

Ernstlich, s. Ernst, *adj.*

Ernstvoll, adj. sasvim ozbiljan, zbiljski.

Ernte, *f.* (Getreide—), žetva; (Fruchtertrag), lětina, prirod, urod; die — war mittelmäßig, schlecht, u srednju je ruku, hrdjavo je lětina prihvatila; wir hatten eine gute —, kod nas je poněla i. rodila godina; kod nas je dobro rodilo; schlechte —, hrdjava lětina; magere —, slaba lětina.

Erntearbeit, *f.* žetveni rád; žetva.

Erntedienst, *m.* žetvena tlaka, robota.

Erntefest, *n.* dožetvina.

Erntefrohne, *f.* s. Erntedienst.

Erntegeräthschaft, *f.* žetveno orudje.

Erntehüter, *m.* (*astr.*) čuvar.

Erntekranz, *m.* věnac od klasja.

Erntelied, *n.* žetelačka pěsma.

Erntemahl, *n.* žetelačka gostba; dožet-

Erntemonat, *m.* kolovoz. [vina.

Ernten, *v. a.* (Getreide), žeti, nažeti, svoziti; (Obst u. s. w.), brati, nabrati, nabirati; (Heu), spraviti; (allgemein), sabirati lětinu; wie man säet, so wird man —, što tko posije, to će i požeti; Lob —, dostati se hvale, pohvalu steći; du wirst dafür von der ganzen Welt Lob —, bit će ti hvala

Digitized by Google

po světu; er erntete dafür Freuden, to mu je urodilo veseljem.
Ernter, *m.* žetelac.
Erntereif, *adj.* zrio; es ist —, može se brati.
Erntefeſte, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje.
Erntefchmaus, *m.* ſ. Erntemahl.
Erntetag, *m.* dan žetve; žetveni dan.
Erntewagen, *m.* tarnice.
Erntezeit, *f.* žetveno doba.
Ernüchtern, *v. n.* otrěznuti. [bitnik.
Eroberer, *m.* zavladalac, osvojitelj; do-
Erobern, *v. a.* (erſparen), prištediti; (gewinnen), dobiti; (im Kriege), eine Stadt —, osvojiti grad, uzeti grad na oružju; ein Land —, zavladati zemljom; die Herzen —, nakloniti si svako srce; ſie hat mein Herz erobert, srce mi je zarobila, zaplěnila.
Eroberung, *f.* osvajanje, osvojenje; zavlada; dobit; —en machen, dopasti se, omiléti; ſie hat bei ihm eine — gemacht, omilila mu je.
Eroberungsbegierde, *f.* pohlepa za osvajanjem, ljubavju.
Eroberungsgierig, *adj.* pohlepan sa osva-
Eroberungskrieg, *m.* osvojni rat. [janjem.
Eroberungsſucht, *f.* ſ. E—sbegierde.
Eröffnen, *v. n.* otvoriti, otvarati, odprěti, odpirati; einen Brief —, otvoriti, odpečatiti, razpečatiti pismo; eine Sitzung —, započeti sědnicu; den Reigen —, zametnuti kolo; zarediti; (bekannt machen), den Parteien einen Beſchluß —, javiti, obznaniti strankam kakov zaključak; Einem etwas —, kazati, očitovati, priobćiti komu što; einen Concurs —, razpisati natečaj; den Krieg —, zaratiti; Jemand einen Conto o. Credit —, uveresijati koga; ſich —, *v. r.* die Thür eröffnete ſich, vrata se otvoriše; ſ. Entdecken ſich.
Eröffnung, *f.* otvaranje, otvor; započetak; obznana; (eines Geheimniſſes), očitovanje; (eines Concurſes), razpis (natečaja).
Eröffnungsfolio, *n.* početni list.
Eröffnungsrede, *f.* otvorna, započetna
Eröftern, *v. a.* zapovrnuti. [beséda.
Erogation, *f.* razhod.
Erörtern, *v. a.* pretresti, pretresati, izviděti, razmotriti; (auseinanderſetzen), protumačiti (protolkovati), razložiti; Streitigkeiten —, razpre razsuditi.
Erörterung, *f.* pretresanje, prětres; — eines Factums, izvidjanje, razjasnjivanje učina; politiſche —, politički razgovor, prětres.
Erotiſch, *adj.* ljubavni.
Erpachten, *v. a.* zakupiti.
Erpacken, *v. a.* šćepati, slapiti, sgrabiti.
Erpaſſen, *v. a.* ukeći; ſ. Erlauern.
Erpel, ſ. Enterich.
Erpfeifen, *v. a.* izsvirati (što), dosvirati se (čega).
Erpflügen, *v. a.* izorati.
Erpfuſchen, *v. a.* izkloparíti, izpešnjati, izkrpariti.
Erpicht, *adj.* drht, popašan, kivan, lakom (na što); er iſt auf das Spiel —, hlepi, čezne za igrom.
Erplacken, *v. a.* izmučiti.
Erplündern, *v. a.* zapléniti, zapljačkati.
Erpochen, *v. a.* Steine —, kamenje gruhati, sgruhati.
Erprachern, *v. a.* izdrljančiti, izmoljakati
Erpraſſeln, *v. n.* buknuti.
Erpredigen, *v. a.* propovědanjem steći.
Erpreſſen, *v. a.* izcěditi, izažeti; Geld —, izgoniti novce, globiti, guliti, smuditi, oglobiti; ein Geſtändniß —, natěrati na oddaju; Thränen —, razplakati (koga); na plać navijati; das entpreßte ihm Thränen, to mu je suze odro-
Erpreſſer, *m.* globar. [nilo.
Erpreſſung, *f.* globljenje, globež, gulež.
Erproben, *v. a.* izkusiti, prokušati, ogledati; dokazati.
Erprobt, *adj.* izkušan; —e Treue, prekaljena věrnost; —e Fähigkeit, dokazana vrsnoća, sposobnost.
Erprobtheit, *f.* izkušenost, prokušanost, dokazanost.
Erprobung, *f.* izkušavanje, prokušavanje; ſ. Erprobtheit.
Erprüfen, *v. a.* izpitati; ſ. Erproben.
Erprügeln, *v. a.* batinom pribaviti.
Erquälen, *v. a.* izkiniti. [virati.
Erquellen, *v. n.* provrěti, uzavrěti, pro-
Erquetſchen, *v. a.* smoždíti, smlaviti.
Erquicken, *v. a.* okrépiti, pokrépiti; ſich —, *v. r.* okrépiti se.
Erquickend, Erquicklich, *adj.* okrepan, pokrepan.
Erquicker, *m.* pokrepitelj.
Erquickung, *f.* pokrepa, okrepa.
Erraffen, *v. a.* sgrabiti, ujagmiti.
Erranken, *v. n.* uzvrěžiti se.
Erraspeln, *v. a.* zatreniti, zarašpati.
Erraſſeln, *v. n.* čagrtnuti, grohitnuti.
Errata, *pl.* pogreške.
Errathbar, *adj.* pogodiv; odgonetljiv.
Errathen, *v. a.* pogoditi, sgoditi; er hat den Sinn meiner Worte nicht —, nije se dosětio, prisětio mojim rěčim; er hat das Unheil —, osětio se je jadu; ſie errieth, um was ſich handelt, osěti se što je i kako je; ein Räthſel —, odgonetnuti, ugonetnuti zagonetku.
Errauben, *v. a.* er hat ſich Reichthümer erraubt, nagrabio je blaga.
Erraufen, ſ. Auéraufen.
Errauſchen, *v. n.* zašuškati.
Errechnen, *v. a.* izračunati. [pravdi.
Errechten, *v. a.* izpravdati, dobiti na
Errections-Urkunde, ſ. Errichtungs-—.

Digitized by Google

Erreden, *v. a.* govorom steći.
Erregbar, *adj.* podraživ, pobudiv.
Erregbarkeit, *f.* podražnost; pobudivost.
Erregen, *v. a.* uzbuditi, pobuditi; podražiti; Staub —, prašiti; das Volk —, mutiti, podbuniti, uzbučati, mutljati, buriti narod; Streit —, zametnuti, zakuhati, izvaditi razpru; Lärm —, počiniti buku, huku, halabuku; Aufruhr —, podići bunu; Gelächter —, zametnuti smêh; Unzufriedenheit —, nezadovoljstvo probuditi; Freude —, učiniti veselje i. radost; ein Bergwerk —, rudnik naći.
Erreger, *m.* dražilac, pobudnik, početnik; mutljivac.
Erregung, *f.* uzbudjivanje; pobuda; zametanje; probudjivanje.
Erreiben, *v. a.* raztrljati.
Erreich, *m.* dohvat; domah.
Erreichbar, *adj.* dostižan, dosežan.
Erreichbarkeit, *f.* dostižnost.
Erreichen, *v. a.* (mit der Hand —), dosegnuti, dohvatiti, dokučiti, domašiti; mit dem Blicke —, dogledati; die Stadt —, doći, prispêti u grad; den Hafen —, doploviti do luke; den Wald —, dohvatiti se gore; die Kanonen — den Feind nicht, topovi nedohvaćaju neprijatelja; das Ziel —, postići cilj, doprêti do svrhe; seine Endſchaft —, ſ. Ende nehmen; das zwanzigſte Jahr —, doseći dvadeset godinah; ein Alter —, doći u godine; ein hohes Alter —, doživljeti i. dočekati veliku starost i. sêdinah; die Rathſchlüſſe Gottes —, domašiti (umom) i. shvatiti Božje odluke.
Erreichung, *f.* doseg; stiž *f.*; postignuće.
Erreiſen, *v. a.* putovanjem steći; pribaviti si.
Erreißen, *v. a.* raztrgnuti, razkinuti, pretrgnuti.
Erreiten, *v. a.* Einen —, stići koga na konju; den Preis —, uteći na trku, uzeti košiju; ſ. Niederreiten.
Erreizen, *v. a.* razdražiti, razdraživati.
Errennen, *v. a.* trkom stići; ſ. Niederrennen. [spasa.
Errettbar, *adj.* spasiv; er iſt —, ima mu
Erretten, *v. a.* izbaviti, spasiti; errette mich aus ſeinen Händen, izvadi me iz njegovih rukuh.
Erretter, *m.* izbavitelj, spasitelj.
Errettung, *f.* izbava, spas, izbavljanje.
Errichten, *v. a.* podignuti, uzdignuti, izdići; ein Denkmal —, postaviti spomenik; eine Anſtalt —, utemeljiti, osnovati, zametnuti zavod; (ſchließen) ein Bündniß —, sklopiti savez; ein Teſtament —, načiniti, napraviti oporuku; eine Urkunde —, sastaviti i. napisati izpravu; ein Regiment —, ustrojiti pukovinu (regimentu); (einrichten), urediti; ein Dreieck —, napraviti trouglje; ein Geſchäft —, otvoriti trgovinu.
Errichtung, *f.* postavljanje, postav; uzdignuće; utemeljenje; ustrojenje.
Errichtungs-Inſtrumente, *n.* ſ. E—-Urkunde, *f.* zakladnica, osnovnica.
Erringen, *v. a.* izhrvati; (*fig.*) izvojštiti; den Preis —, dobiti nagradu.
Error, ſ. Irrthum.
Erröthen, *v. n.* die Äpfel — ſchon, jabuke već zarudjuju; (v. d. Geſichtsfarbe), porumeniti, zarumeniti se; zacrvenêti se; zastiđêti se; er erröthete, (*poët.*) zapali mu se obraz; vor ſeiner Thorheit —, stiđêti se svoje ludosti; erröthe vor dir ſelbſt! sram te bilo; erröthe ſt du nicht dabei? može-li ti obraz podnêti? — machen, zastiđêti; — *v. a.* zacrveniti, ocrveniti.
Erröthen, *n.* Erröthung, *f.* porumenjenje; stidno rumenilo.
Errudern, *v. a.* das Land —, doveslati
Errufen, *v. a.* dovikati. [kraju.
Errungenſchaft, *f.* stečevina, tečevina.
Erſägen, *v. a.* propiliti.
Erſalzen, *v. a.* dosoliti.
Erſättigen, *v. a.* nasititi, nahraniti; ſeine Begierden —, nadovoljiti svoje srce; ſich —, *v. r.* nasititi se; ich habe mich deſſen erſättigt, to ga sam se već zasitio, to mi je već dodijalo; (von Speiſen), to mi se je dojelo.
Erſättlich, *adj.* zasitan.
Erſättlichkeit, *f.* zasitnost.
Erſatz, *m.* (eines Schadens), naknada; — leiſten, naknaditi (štetu); (v. Menſchen), zaměna, odměna; (Surrogat), nadoměštaj; nadoměštak.
Erſatzanſpruch, *m.* pravo na naknadu.
Erſatzforderung, *f.* tražba naknade.
Erſatzgeſchworner, *m.* nadoměstni porotnik.
Erſatzleiſtung, *f.* naknadjivanje, naknada.
Erſatzmann, *m.* zaměnik, zatočnik, nadoErſatzmittel, *n.* nadoměstak. [městnik.
Erſatzpflicht, Erſatzverbindlichkeit, *f.* dužnost naknade.
Erſatzpflichtig, *adj.* dužan naknaditi.
Erſatzrecht, *n.* pravo naknade, pravo na naknadu.
Erſauern, *v. n.* uzkisnuti, uzvištati.
Erſaufen, *v. n.* utopiti se, udaviti se (u vodi); (b. Müll.) das Waſſerrad erſäuft, udario je postup; in den Wollüſten erſoffen ſein, ogreznuti u bludnosti; (ſpr.) was hängen ſoll erſauft nicht, tko se je za vêšala rodio neće utonuti; koja smrt hrani, drugoj neda.
Erſäufen, *v. a.* utopiti, udaviti; den Kalk —, vapno (kreč) prevodniti.
Erſäuſeln, *v. n.* ein Lüftchen erſäuſelte, větrić zažubori.

Digitized by Google

Erſaufen, *v. n.* zašumiti, zahujati.
Erſchaben, *v. a.* ostrugati.
Erſchachern, *v. a.* izcincariti; scincariti.
Erſchaffen, *v. a.* stvoriti, sazdati; der Menſch erſchafft ſich tauſend Bedürfniſſe, čovek si je sam silu potrebštinah nastvarao.
Erſchaffene, *m.* stvorenac, stvorenik.
Erſchaffer, *m.* stvoritelj.
Erſchaffung, *f.* stvorenje; ſeit der — der Welt, odkada je svět postao; od postanka i. postanja světa.
Erſchäkern, *v. a.* šalom steći.
Erſchälen, *v. a.* izlupiti, izljuštiti.
Erſchallen, *v. n.* zaoriti se, jeknuti; ſeine Stimme — laſſen, glasiti se; er ließ ſeine Stimme laut —, zavapi iza glasa; es erſcholl ein Gerücht, puče glas; oglasi se; ſein Ruhm erſcholl weit und breit, razglasi mu se ime po světu; otide mu glas do neba; die Kunde erſcholl weithin, to se je na daleko čulo; der Saal erſchallt vom lauten Gelächter, dvorana se zaori od grohota; —, *v. a.* razglasiti.
Erſcharren, *v. a.* izgrebsti; (Geld —), nagrnuti, nagrtati.
Erſchaudern, *v. a.* sgroziti se; zadrhtati, stresti se; žacnuti se; uztresti se (n. p. od zime).
Erſchauen, *v. n.* izgledati; ugledati, upaziti; ſ. Erſehen.
Erſchauern, *v. n.* zadrhtati; sgroziti se.
Erſcheinen, *v. n.* pojaviti se, javiti se, pojavljati se; pokazati se, pomoliti se; (ſcheinen), pričiniti se; učiniti se; es erſchien ein Stern am Himmel, zvězda osvanu i. pojavi se na nebu; der Morgenſtern erſchien, (*poët.*) danica je pomolila lice; im Traume —, doći na snu, javiti se u snu; ſein Geiſt iſt ihm erſchienen, njegov mu se je duh ukazao i. javio; prizrio mu se je; es erſchien ihm ein Geſpenſt, prividělo mu se je, něšto mu se je utvorilo; javi mu se utvara; am Fenſter —, ukazati se na prozoru; vor Gericht —, doći na sud; vor Jemanden —, doći, dolaziti pred koga; die —de Partei, došavša stranka; der glückliche Tag iſt erſchienen, osvanuo je sretni danak; in ein. nachtheiligen Lichte —, izići s gore strane; das Werk iſt noch nicht erſchienen, ota knjiga jošte nije izišla na svět; es erſchien ein Befehl, izidje zapověd.
Erſcheinen, *n.* dolazak; vom Tage des —s, od dana kada je izišao (n. p. zakon).
Erſcheinung, *f.* pojav, jav; (Geiſter—), utvaranje, prividjanje; prikaza; utvor, utvara; —en haben, prividěti se, utvoriti se (komu što); das Feſt der — Chriſti, bogojavljenje; die — eines Engels, pojav andjela; die — vor Gericht, dolazak na sud; ſeit der — des Geſetzes, odkada je taj zakon izišao; nach — des Geſetzes, kad zakon izidje; ſ. Erſcheinen, *n.*
Erſcheinungsort, *m.* javište.
Erſcheinungsſüchtig, *adj.* prividljiv.
Erſchellen, *v. a.* ſich ein Bein —, sklecnuti, uganuti si nogu. [koga).
Erſchelten, *v. a.* izkarati; prosuti (na
Erſcherzen, *v. a.* izšaliti.
Erſchieben, *v. a.* pomaknuti (n. p. stol); (auf der Kegelbahn), krugljanjem do-
Erſchielen, ſ. Ausſchielen. [biti.
Erſchießen, *v. a.* ustrěliti, ubiti iz puške; ſ. Erſprießen.
Erſchiffen, *v. a.* brodarenjem steći.
Erſchimmern, *v. a.* zablistati se.
Erſchimpfen, *v. a.* psovkami i. na zla usta steći; odklati pasjimi zubi.
Erſchinden, *v. a.* oguliti, izguliti; guležom steći.
Erſchlafen, *v. a.* izspavati (što); dospavati se (čega).
Erſchlaffen, *v. n.* omlitaviti, popustiti, oslabljeti; (von Gliedern), osliznuti, sliznuti; ſeine Kräfte —, malakše mu snaga, izdaje ga snaga; — *v. a.* omlitaviti, oslabiti. [mlohavac.
Erſchlaffer, *m.* (*anat., levator tympani*),
Erſchlaffung, *f.* mlitavost, mlohavost.
Erſchlagen, *v. a.* ubiti, zatući, utući, ukrhati, upljehati; (Viele —), potući, pomlaviti; pobiti; er wurde von einem herabfallenden Steine —, kamen opade te ga ubi; der Blitz hat ihn —, munja ga udari; ſ. Durchſchlagen.
Erſchlagene, *m.* ubijenik.
Erſchläger, ſ. Todtſchläger.
Erſchlappen, ſ. Erſchlaffen.
Erſchleichen, *v. a.* einen Dieb —, privrebati tata; der Tod erſchleicht uns, (spr.) um za morem a smrt za vratom; eines Gunſt —, ulagati se kod koga, ulisičiti se komu; einen Befehl —, izlukaviti zapověd; eine Erbſchaft —, lukavštinom steći naslědstvo.
Erſchleifen, *v. a.* sbrusiti, izbrusiti.
Erſchleppen, *v. a.* eine Laſt —, odvucati; ſich —, *v. r.* odvucinjati se, odljumati.
Erſchleudern, *v. a.* doturiti iz prače; ubiti iz prače.
Erſchließbar, *adj.* otvoriv; pověrovan.
Erſchließen, ſ. Aufſchließen; ſich —, *v. r.* otvoriti se; (*fig.*) pověriti se komu.
Erſchmeicheln, *v. a.* izlaskati, izlagati.
Erſchmeißen, *v. a.* ukrhati, upljehati.
Erſchmerzen, *v. n.* zabolěti, dobolěti.
Erſchmollen, *v. a.* prćenjem steći.
Erſchnappen, *v. a.* sćapiti, uhlapiti; (*fig.*) dočepati se, dosinuti se, domaći se (čega); ein Wort —, ſ. Aufſchnappen.

Digitized by Google

Erschnüffeln, *v. a.* nanjušiti, nacunjati,
Erschnurren, s. Erbetteln. [optati.
Erschöpfbar, *adj.* izcrpiv, izcrpan.
Erschöpfen, *v. a.* izcrpsti, pocrpsti; izprazniti; seine Kräfte sind erschöpft, izdade ga snaga, onemoćao je; die Wunden haben ihn erschöpft, rane su ga osvojile; die Anstrengung hat ihn sehr erschöpft, ljuto ga je napor saharao i. samorio; die Verlassenschaft ist durch die Gläubiger erschöpft, sva je ostavština otišla na dugove; eine Untersuchung —, podpuno što iztražiti; sein Beutel ist erschöpft, opraznio je; die Cassa ist erschöpft, pěnczница je prazna; d. Krieg hat d. Land erschöpft, rat je izjeo i. osiromašio zemlju; der Boden ist erschöpft, zemlja je izrodila, utrudila se; das Vermögen —, potrošiti blago; meine Geduld ist erschöpft, već mi je dosadilo; einen Gegenstand —, izcrpsti predmet; sich —, *v. r.* (v. Kräften), oslabiti, onemoćati; (v. Geld), potrošiti se; (v. Reden), iztrošiti se; (im Kampfe), porožiti se.
Erschöpfend, *adj.* podpun; — *adv.* podpunoma, podpuno.
Erschöpflich, s. Erschöpfbar.
Erschöpft, *adj.* izcrpljen; iztrošen; (müde), umoran; loman; (v. Boden), gladan, trudan. [nemoć.
Erschöpftheit, Erschöpfung, *f.* umor, trud;
Erschrecken, *v. a.* poplašiti, uplašiti, prestrašiti; (sehr —), ustraviti; —, *v. r.* uplašiti se, preplašiti se, prepasti se, upropastiti se (od koga i. čega).
Erschrecken, *n.* strah, prepast.
Erschrecklich, *adj.* strašan, strahovit.
Erschreckniß, s. Erschrecken.
Erschreiben, *v. a.* izpisariti; sich Geld —, perom steći novacah.
Erschreien, *v. a.* izvikati; s. Errufen.
Erschreiten, *v. a.* dokročiti; die höchste Ehrenstufe —, popeti se na najvišu čast.
Erschrocken, *adj.* prestrašen, poplašen,
Erschrockenheit, *f.* strah, prepast. [uplašen.
Erschürfen, *v. a.* (*mont.*) utražiti (žicu), dotražiti se (žice).
Erschütteln, *v. a.* stresti, stresati, potresti.
Erschüttern, *v. a.* drmnuti, cimnuti, uzdrmati, zadrmati; razdrmati; den Glauben —, uzkolebati věru; das Herz —, potresti dušom; das Zwergfell —, razsmijati; — *v. n.* uzdrhtati, uztreptěti.
Erschütterung, *f.* drmanje, potres, uzdrma.
Erschwachen, *v. n.* oslabiti.
Erschwärmen, *v. a.* izkalašiti (što), dokalašiti se (čega).
Erschwarzen, *v. n.* pocrněti; daß du erschwarzteſt! crn ti obraz!
Erschwatzen, *v. a.* izlandati.
Erschweben, *v. n.* dolebdjeti do ...
Erschwelgen, s. Erschwärmen.
Erschwellen, *v. n.* s. Aufschwellen; sein Muth erschwillt, raste mu perje, širi mu se srce.
Erschweren, *v. a.* otežčati, otegotiti.
Erschwerend, *adj.* —er Umstand, trgotna
Erschwerniß, *n.* potežkoća. [okolnost.
Erschwerungs-Umstand, s. Erschwerend.
Erschwimmen, *v. n.* doplivati do ...
Erschwindeln, *v. a.* izmamiti.
Erschwingen, *v. a.* uzmaknuti; (*fig.*) s. Erreichen; sich —, uzletěti, poletěti; Kosten —, smoći, smagati, namaći, najamiti trošak; so viel Geld kann ich nicht —, toliko novacah nemogu sastaviti i. sglaviti; das kann ich nicht —, toga nemogu premoći; wer könnte ihm Alles —? tko bi mu nadostačio?
Erschwinglich, *adj.* nabavan, namakljiv.
Erschwitzen, *v. n.* oznojiti se.
Ersehen, *v. a.* (erblicken), zagledati, zapaziti, ugledati, zamotriti, umotriti, vidnuti; es ist zu weit, ich kann es nicht ersehen, predaleko je, nemogu dogledati; (erkennen), man kann daraus —, odatle se vidi; ich habe aus deinem Schreiben —, i ztvoga sam pisma razumio i. razabrao; seine Zeit wozu —, učiniti što na vrěme; ich habe dich zum Freunde —, odabrao, obrao sam te za svoga prijatelja; sich im Garten —, obazreti se u vrtu.
Ersehlich, *adj.* dogledan.
Ersehnen, *v. a.* poželěti, uželěti se (čega), čeznuti (za čim); ersehnt, zaželjen; der längst ersehnte Tag, od davna željeni dan; die Ersehnte, *f.* žudjenje.
Ersessen, s. Erstitzen.
Ersetzbar, *adj.* naknadan, nadoměstiv.
Ersetzen, *v. a.* naknaditi, nadovrnuti; Jemandes Stelle —, zaměniti, odměniti koga; die Kräfte —, obnoviti snagu; eine Sache —, nadoměstiti što.
Ersetzlich, s. Ersetzbar.
Ersetzung, *f.* naknadjivanje; nadoměštanje; s. Ersatz.
Erseufzen, *v. a.* uzdisanjem steći; (herbeiwünschen), uzdisati (za čim); — *v. n.* uzdahnuti.
Ersichtlich, *adj.* vidan; eine —e Schuldigkeit, očevidna dužnost; daraus ist —, odatle se vidi; etwas — machen, razjasniti što; etwas in den öffentlichen Büchern — machen, zabilježiti što u javnih knjigah.
Ersiechen, *v. n.* zanemoći.
Ersingen, *v. a.* izpěvati.
Ersinken, *v. n.* s. Versinken; die Hände —, mir, ruke mi malakšu, klone; s. Erliegen (unter der Last).
Ersinnen, *v. a.* izumiti, izdumiti, smisliti (što), dovijati se, doviti se, domisliti se (čemu); neue Moden —, nov

Digitized by Google

nošnje izviti, izvijati; eine Liſt —, doviti se lukavštini.

Erſinner, *m.* domišljan.

Erſinnlich, *adj.* misaon; alle —e Mittel anwenden, sva moguća sredstva upotrebiti.

Erſitzen, *v. a.* izsěděti; dosěděti (si što); (*jur.*) zaposěsti; auf etwas erſeſſen ſein, hlepiti, čeznuti, pomamiti se za čim, kinuti na što.

Erſitzung, *f.* (*jur.*) zaposěd, dodržaj.

Erſitzungszeit, *f.* vrěme zaposěda.

Erſorgen, *v. a.* naskrbiti.

Erſpähen, ſ. Ausſpähen.

Erſpannen, *v. a.* doseći pedju.

Erſparen, *v. a.* prištediti, zaštediti, uštediti, pričuvati; Einem die Sorge —, oprostiti koga brige.

Erſparniß, (Erſparung), *f.* štednja; (das Erſparte), prišteda; er lebt von ſeinen Erſparniſſen, živi od onoga što si je prištedio.

Erſparung, *f.* štednja.

Erſparungsſyſtem, *n.* štednost.

Erſpielen, *v. a.* izigrati, dobiti na igri.

Erſpießen, *v. a.* probosti; ſ. Aufſpießen.

Erſpinnen, *v. a.* izpresti; napresti; ſich ſeinen Lebensunterhalt —, življeti od preslice.

Erſpotten, *v. a.* ruganjem dobiti, priba-

Erſprengen, ſ. Aufſpringen. [viti si.

Erſprießen, *v. n.* izniknuti, poniknuti; (*fig.*) ſ. Erſprießlich ſein.

Erſprießlich, *adj.* probitačan, koristan; uharan; — ſein, biti za uhar.

Erſprießlichkeit, *f.* probitačnost, uharnost; probitak, uhar.

Erſpringen, *v. a.* doskočiti do ...; Einen —, doskočiti komu; dostići koga.

Erſpüren, *v. a.* Einen —, uganjati koga.

Erſt, *adv.* (am erſten), ich bekomme es —, ja ću prvi dobiti; (anfänglich), — war es nicht meine Abſicht, iz prva nisam nameravao; (vorher), erſt ſoll man denken, und dann ſprechen, ponajprije i. prije valja misliti, pa onda govoriti, (spr.) ispeci pa reci; er hat — angefangen, stoprv, toprv, (stopram), istom i. tek je započeo.

Erſtampfen, *v. a.* raztabati, utlačiti.

Erſtarken, *v. n.* ojačati, usnažiti, začiliti, zasiliti, posiliti se, oěvrsnuti.

Erſtarren, *v. n.* ostrnuti, pretrnuti, utrnuti, trnuti; vor Kälte —, obumrěti od zime; (v. Gliedern), utrnuti, uhvatiti se, promrěti, obumrěti, ukočiti se, uštapiti se; (v. Schrecken), zapanjiti se, skočanjiti se, odrveniti se, skočati se, uprostiti se, ukipiti se, kameniti se; ſein Herz erſtarrte vor Schrecken, srce mu je trnulo (utrnulo) od strave; es iſt eine —de Kälte, pukao je cić.

Erſtarrt, *adj.* utrnuo, zapanjen, ukočen, odrvenjen.

Erſtarrung, *f.* utrnuće, obumrlost, zapanjenost, ukočenost.

Erſtatten, *v. a.* eine Sache —, vratiti, povratiti što; einen Schaden —, ſ. Erſetzen; Einrede —, dati, podněti odgovor; Bericht —, izvěstiti, obavěstiti; Anzeige —, dojaviti, doglasiti; einen Vortrag —, predložiti; ein Gutachten —, kazati svoje mněnje.

Erſtattlich, *adj.* ſ. Erſetzbar.

Erſtattung, *f.* vraćanje, povraćaj; (eines Schadens), naknada; — eines Berichtes, izvěšćivanje, obavěst; podnošenje izvěšća.

Erſtaunen, *v. n.* začuditi se, naći se u čudu; ich erſtaune, čudim se i. kamenim.

Erſtaunen, *n.* čudo; das ſetzt mich in —, to mi je za čudo; čudim se čudom; začudio sam se! das iſt zum —, čudne stvari!

Erſtaunenswerth, *adj.* čudjenja dostojan.

Erſtaunlich, *adj.* čudnovit; — viel, za čudo mnogo.

Erſtaunungsvoll, *adj.* sasvime začudjen, zapanjen.

Erſte, *adj.* prvi; das erſte was ſie thaten, war . . . prvo im je bilo; das — Beſte, štogod, kojegod; sreda; (Bäck.) auf dem —n backen, na lěvoj strani peći; fürs —n, prvo; ſo gelingt es dir am —n, tako ćeš najbrže i. najprije uspěti; zum —n Male, prvom, prvi put; das hat er nicht zum —n Male gethan, nisu to njemu prvine; er iſt einer unſerer —n Schriftſteller, on je naš ponajizvrstniji pisac; das iſt mein —s Geſchäft, to mi je glavni posao; die —n der Stadt, prednjaci grada; der — unter den Brüdern, najstariji brat.

Erſtechen, *v. a.* probosti; (mit dem Schwerte), zaklati, prosukati, probosti; einander —, pobosti se.

Erſtechen, *n.* klanje; zakolj.

Erſtehen, *v. n.* ustati; Chriſtus iſt erſtanden, Isukrst je uzkrsnuo; ſ. Entſtehen; — *v. a.* in einer Verſteigerung —, kupiti, dostati na dražbi.

Erſteher, *m.* kupac, dostalac na dražbi.

Erſtehlen, *v. a.* pokrasti, nakrasti; ſich ſeinen Unterhalt —, hraniti se kradjom.

Erſtehung, *f.* kupnja na dražbi; uzkrsnuće.

Erſtehungspreis, *m.* dražbena, kupovna

Erſteigen, *v. a.* popeti se, uzpeti se. [cěna.

Erſteigern, ſ. Erſtehen.

Erſteinen, *v. n.* okameniti se; (*fig.*) kameniti se kamenom; mramoriti se mramorom.

Erſtens, *adv.* prvo; najprije, ponajprije.

Erſterben, *v. n.* umrěti; (absterben), izumrěti, zamrěti; (v. Gliedern), promrěti, obumrěti; (v. Bäumen), ginuti; (vom

Lichte), gasnuti; (v. Tönen), utišati se; das Wort erſtarb mir auf der Zunge, réč mi zapè; ich ſterbe und kann nicht —, mrem i. umirem a nemogu da umrem; (in Briefen) ich erſterbe, ostajem tja do groba.

Erſtere, *adj.* prijašnji; prvi.

Erſterwähnt, *adj.* pomenuti. [do kraja.

Erſteuern, *v. n.* die Küſte —, dokrmiti

Erſtgeboren, *adj.* prvorodjen, najprvi.

Erſtgeborene, *m.* prvenac, prvorodjenik; prvorodče.

Erſtgeburt, *f.* prvorodstvo; ſ. E—borne.

Erſtgeburtsrecht, *n.* pravo prvorodstva.

Erſtgekrönte, *m.* prvověnčanik.

Erſtgenannte, *m.* najprije imenovani; prvi.

Erſticken, *v. n.* zagušiti se, zadušiti se, udušiti se, ugušiti se; zagušavati se, gušiti se; (im Waſſer), udaviti se; (an einem Knochen), udaviti se košću; — *v. a.* udušiti, ugušiti, udaviti, zagušiti, zadaviti, gušiti, daviti; Alles —, podaviti.

Erſtickung, *f.* gušenje, davljenje; zadava, uduha, davitba. [riti se.

Erſtillen, *v. n.* utišati se, utoliti se, umi-

Erſtinken, *v. n.* zasmrděti; das iſt erſtunken und erlogen, to smrdi od laži, to je gadna laž.

Erſtinſtanzgericht, *n.* sud prve molbe.

Erſtlich, *adv.* prvo.

Erſtling, *m.* prvenac; (v. Sachen), prvina; (v. Früchten), novina.

Erſtlingsblume, *f.* prvi cvět.

Erſtlingsfaum, *m.* malje, nausnica, na-

Erſtlingshaar, *n.* prva kosa. [ustica.

Erſtlingskuh, *f.* prvoteoka.

Erſtlingskuß, *m.* prvi poljubac i cělov.

Erſtlingslamm, *n.* prvče, prvo jagnje.

Erſtlingsliebe, *f.* prva ljubav.

Erſtlingsſchaf, *n.* prvojagnjenica.

Erſtlingsverſuch, *m.* prvi pokus.

Erſtlingswerk, *m.* prvine.

Erſtmals, *adv.* prvi put i. krat.

Erſtmann, *m.* prvenjak.

Erſtöhnen, *v. a.* izječati; — *v. n.* zaječati.

Erſtoppeln, *v. a.* napabirčiti, napalětkovati; (*fig.*) skuckati; (ein Buch), skrpiti, smrdati.

Erſtoßen, *v. a.* ſ. Aufſtoßen. [čega.

Erſtreben, *v. a.* steći (što); dobaviti se

Erſtrecken, *v. a.* protegnuti; eine Friſt —, produžiti rok; eine Tagſatzung —, odgoditi ročište; ſich —, *v. r.* das Slavenland erſtreckt ſich vom Eismeere bis zum adriatiſchen Meere, Slavija se pruža od Ledenoga sve do Jadranskoga mora; ſo weit erſtreckt ſich ſein Wiſſen nicht, njegovo znanje nedopire dotle; ſo weit ſich das Vermögen erſtreckt, dokle dotěče i. dostaje imovine; das Urtheil erſtreckt ſich auch darauf, presuda se proteže i. prostire i na to, tuka se i toga.

Erſtreckung, *f.* protezanje, prostiranje; — der Tagſatzung, *f.* odgoda ročišta.

Erſtreckungsbeſcheid, *m.* odgodna odluka.

Erſtreckungsgeſuch, *n.* molba za odgodu.

Erſtreckungskoſten, *pl.* odgodni trošak.

Erſtreiten, *v. a.* dobiti na oružju; (*fig.*) izpravdati, izpreti.

Erſtricken, *v. a.* zaslužiti si pletenjem; ſich den Unterhalt —, hraniti se pletenjem (čarapah).

Erſtrichterlich, *adj.* prvosudni.

Erſtummen, *v. n.* ſ. Verſtummen; (*fig.*) oněmljeti.

Erſtumpfen, *v. n.* otupljeti, zatupljeti.

Erſtürmen, *v. a.* uzeti na juriš, osvojiti.

Erſtürmung, *f.* osvajanje, jurišanje; be der — der Stadt, uzimljuć grad.

Erſuchen, *v. a.* zamoliti, zaprositi, zaiskati; eigens erſuchter Zeuge, naročito zamoljen svědok.

Erſuchen, *n.* molba, zamolja.

Erſuchsſchreiben, *n.* zamolnica.

Ertagen, *v. n.* razsvanuti, razsvitati se, svanuti; svitati, daniti se.

Ertanzen, *v. a.* izplesati (si što); doplesati (se čega).

Ertappen, *v. a.* Einen auf friſcher That —, zateći koga kod čina i. u dělu; einen Dieb —, uhvatiti tata; man hat ihn auf der Lüge ertappt, pohvatali mu se krajevi (od laži).

Ertappen, *n.* zatěcanje; zatečaj, zateka; beim —, kad (koga tko) zateče; kad su ga zatekli.

Ertaſten, *v. a.* napipati.

Ertauben, *v. n.* ogluhnuti.

Ertauſchen, *v. a.* izměniti.

Ertheilen, *v. a.* poděliti; Befehl —, dati zapověd; Rath —, světovati (koga); Unterricht —, obučati, učiti; Vollmacht —, opunomoćiti, dati punomoć; der Partei eine Friſt —, odrediti stranci rok; ſ. Ausfolgen. [poděla.

Ertheilung, *f.* poděljivanje, davanje;

Ertheilungsbrief, *m.* podělnica. [njeti.

Ertoben, *v. n.* zahučati, zabučiti, uzběš-

Ertödten, *v. a.* usmrtiti; (ausrotten), dotamaniti; das Fleiſch —, tělo i. pùt umrtviti.

Ertönen, *v. n.* zamněti, zaguděti; ſeine Stimme — laſſen, zapěvati; die Glocken ertönten, zazvoniše zvona; d. Hain ertönt vom Geſang der Vögel, po gaju se ore i. razlěžu ptičje pěsme; — *v. a.* das Lob des Höchſten —, zapěvati slavu Božju.

Ertoſen, ſ. Ertoben.

Ertraben, *v. a.* dokasati (do koga).

Ertrag, *m.* donosak, donostvo; — des Feldes —, urod, rodovina, prirod, lětina; reiner —, čist dohodak.

Ertragen, *v. a.* nositi, podněti; (Leiden), trpljeti, patiti, podnositi, pretrpljeti,

Digitized by Google

otrpljeti; Kälte —, podnositi studen i. zimu; er kann die Kälte —, tvrd je od zime; er kann die Kälte nicht —, ježiv je na zimu, slab je od zime; mit Geduld —, trpljivo podnositi.

Erträglich, *adj.* snosan; (leidlich) ganz —, fingen, prilično pévati; es ist —, hajd, hajd; podnosim glavu.

Erträglichkeit, *f.* snosnost; priličnóst.

Erträgniß, *n.* ſ. Ertrag; (Nutzungen), užitci.

Ertragſam, *adj.* uharan; (v. Felde), rodan.

Ertragsabſtufung, *f.* dohodna postupnost.

Ertragsanſchlag, *m.* proračun dohodka.

Ertragsausmittlung, *f.* pronalaz dohodka.

Ertragsausweis, *m.* izkaz dohodka.

Ertragsberechnung, *f.* proračun dohodka; landwirthſchaftliche —, proračun lětine.

Ertragsbilanz, *f.* razměra dohodka.

Ertragsfähigkeit, *f.* rodnost, plodivost; (*merk.*) koristnost.

Ertragsquelle, *f.* izvor dohodka.

Ertragsſchätzung, *f.* procěna dohodka.

Ertragsverminderung, *f.* umaljivanje, omala dohodka.

Ertragszweig, *m.* vrst dohodka.

Ertrampeln, *v. a.* bacakanjem, koprcanjem steći.

Ertränken, *v. a.* utopiti; udaviti (u vodi).

Erträumen, *v. a.* iztlapiti; usniti.

Erträumt, *adj.* izmišljen, utvoren.

Ertreten, *v. a.* sgaziti.

Ertrillern, *v. a.* izćurlikati, izgundoriti.

Ertrinken, *v. n.* utopiti se; udaviti se, zadaviti se (u vodi); — *v. a.* izpijančiti.

Ertrinken, *n.* topljenje, davljenje; er war dem — nahe, mal da se neutopi.

Ertrinkende, *m.* utopljenik, utopnik.

Ertrippeln, *v. n.* dotrupkati (do . . .).

Ertrödeln, *v. a.* dostarinariti se (čega).

Ertrommeln, *v. a.* izbubnjati.

Ertrotzen, *v. a.* izprkositi.

Ertrunkene, *n.* utopljenik.

Erüben, *v. a.* věšbom steći.

Erübrigen, *v. a.* prišteditи; wenn ich Zeit erübrige, ako dospijem, ako mi preteče vrěmena; wenn ich ſo viel Geld erübrige, ako mi preostane onoliko novacah. [prokopati.

Eruiren, *v. a.* iztražiti, iznaći, izpitati,

Eruption, ſ. Ausbruch.

Erve, *f.* (Ervenlinſe, *Ervum Ervilia*), lećak; ſ. Walderbſe.

Ervenbrod, *n.* grahovnica.

Ervenwürger, *m.* (*Orobanche*), volovod.

Erwachen, *v. n.* probuditi se (odasna); der junge Tag iſt erwacht, danak je osvanuo; die Liebe erwacht in ſeinem Herzen, ljubav se budi u njegovu srcu; die Gläubiger ſind erwacht, věrovnici su se prijavili.

Erwachen, *n.* welch' ein — für ihn! kakov li mu je osvanak!

Erwachſen, *v. n.* uzrasti; (groß werden), narasti, dorasti; zu einer ungeheuren Größe —, neizměrno narasti; daraus wird mir viel Unheil —, odatle će mi mnogo zla poteći, provrěti i. niknuti; in Rechtskraft —, dobiti zakònu silu; der Jemanden —ne Schaden, nastala šteta za koga.

Erwachſen, *adj.* odrasao, prirasao.

Erwachſene, *m.* odrasao čověk.

Erwägen, *v. a.* promisliti, razmisliti, uvažiti.

Erwägung, *f.* razmišljavanje, uvažavanje; uvaga; nach reiflicher — aller Umſtände, uvaživ i. prosudiv pomnjivo sve okolnosti; in — ziehen, uvažiti, obzirati se, osvrtati se (na što); in — deſſen, daß . ., gledajuć na to da, .; budući da . .

Erwählen, *v. a.* izabrati, odabrati.

Erwähler, *m.* izbirač.

Erwählte, *f.* izabranik.

Erwählung, *f.* izabiranje; izbor.

Erwähnen, *v. a.* (einer Sache —), pomenuti, spomenuti, napomenuti, pominjati (što); pomenuti (za koga),

Erwähnt, *adj.* pomenut, napomenut.

Erwähnung, *f.* pomen, pomenak, spomen, napomena; — thun, ſ. Erwähnen.

Erwahren, ſich, *v. r.* obistiniti se; po-

Erwallen, ſ. Aufwallen. [tvrditi se.

Erwälzen, *v. a.* uzkoturati, uzvaljati.

Erwandeln, *v. n.* došetati (do . . .).

Erwandern, *v. a.* izputovati, putovanjem steći i. pribaviti si.

Erwarmen, *v. n.* otopliti; zagrijati se.

Erwärmen, *v. a.* stopliti; (ſehr —), ugrijati, nagrijati, sgrijati, ogrijati, ugrěvati; ſich —, *v. r.* stopliti se, ugrijati se, zagrijati se, ogrijati se.

Erwärmung, *f.* ugrěvanje; ugrev, ogrev.

Erwarten, *v. a.* izčekati, ščekati, izčekivati; očekivati, čajati; ſie — ihren Vater, izgledaju svoga otca; ich kann es nicht —, nemogu da dočekam; (vermuthen), ich erwarte nichts Gutes, nenadam se dobru; es ſteht nicht zu —, nije prilike; Schande erwartet dich, sramota će te dočekati.

Erwartung, *f.* izčekivanje, izgledanje; in — der Dinge die da kommen ſollen, od čekanja onoga što ide, čekajuć ono što ide; (Vermuthung), er iſt in ſeinen —en getäuſcht worden, nada ga je prevarila.

Erwartungsvoll, *adj.* željno izgledajuć.

Erwaten, *v. n.* dogaziti, došljapati do . . .

Erweckbar, *adj.* probudiv.

Erwecken, *v. a.* probuditi, probudjivati; vom Tode —, uzkrisiti; (*fig.*) oživiti; zur Tugend —, pobuditi na krepost; einen Propheten —, podignuti proroka; das Gemüth —, uzbuditi dušu; den alten Schmerz —, pozlediti ranu; der

Digitized by Google

Fisch erweckte mir Durst, riba me je požegla; böse Gedanken —, opake misli zametnuti, začeti.

Erwecker, *m.* budič, probudilac.

Erwecklich, *adj.* probudiv; (*fig.* erbaulich), dušobudan.

Erweckung, *f.* probudjivanje, probuda; die — des Lazarus, uzkrišenje Lazara.

Erwehren, sich, *v. r.* obraniti se (od čega); ich kann mich seiner nicht —, nemogu ga se otresti; ich kann mich des Schlafes nicht —, nemogu odoléti

Erweichbar, *adj.* mekotan. [sanku.

Erweichen, *v. n.* umeknuti, odmeknuti, meknuti; (im Wasser), razmočiti se; izkiseliti se, izkišati se, kišati se; — *v. a.* umekšati, razmekšati; (im Wasser), razmočiti; Leder im Wasser —, raskiseliti kožu; Wachs (zwischen den Fingern) —, umerati, umeravati, merati vosak; (beim Feuer —), primariti, razmariti vosak; (rühren), ganuti, tronuti; zu Thränen —, razplakati; mit Bitten —, umoliti; sein Herz wurde erweicht, srce mu odmeknu. [mekšalo.

Erweichend, *adj.* mekšajući; — es Mittel,

Erweichlich, *adj.* s. Erweichbar; (*fig.*) mekan; mekosrd, žalostiva srca.

Erweicht, *adj.* razmočen; ein —es Brodstück, moča.

Erweichung, *f.* omekšavanje; omekšanje; (*fig.*) ganuće; (das Weichwerden),

Erweichungsmittel, *n.* mekšalo. [omeknuće.

Erweinen, *v. a.* proplakati, zaplakati, uplakati se; — *v. a.* izplakati, izplakivati; sich Trost —, utěšiti se plačem

Erweis, s. Beweis.

Erweisen, *v. a.* Einem Gutes —, učiniti komu dobro; Einem Ehre —, poštivati koga, izkazati komu čast; Einem die letzte Ehre —, učiniti komu poslědnju ljubav; (beweisen) mit Gründen —, razlozi dokazati; durch Zeugen —, osvědokovati; sich —, *v. r.* pokazati se, pokazivati se (čim); sich dankbar —, zahvalan biti; sich gnädig —, umilostiviti se (komu); sich gütig —, udobriti se (komu).

Erweislich, *adj.* dokaziv; dokazan; der — verursachte Schaden, šteta, o kojoj se može dokazati da je (komu) počinjena; etwas — machen, dokazati što.

Erweissagen, *v. a.* izgatati, izvračati, uvračati.

Erweitern, *v. a.* razširiti; ein Haus —, razmaknuti kuću; ein Reich —, razprostraniti državu; (ausdehnen), protegnuti; ein Gesetz —, razširiti, protegnuti zakon; eine Frist —, s. Erstrecken; sich —, *v. r.* razširiti se, širiti se.

Erweiterer, *m.* razširitelj.

Erweiterung, *f.* razširivanje, razprostranjivanje, razširenje; razmak.

Erwerb, *m.* (das Erwerben), tečenje; zaslužba; er ist noch fähig zum Erwerb, jak je jošte zaslužiti; von seinem —e leben, sám se hraniti; (Gewerbe), obrt, zaslužba; posao; (das Erworbene), tečevina, tečbina, tekovina, stoka; der reine —, čist dobitak; ein mühsamer —, zamuka, muka; (Gewinn), dobitak.

Erwerben, *v. a.* steći, teći; (durch Arbeit), zaraditi; (mühsam —), zamučiti, izmučiti; sich seinen Unterhalt selbst —, sam se hraniti; sein Brod —, svoj kruh zaslužiti; ein großes Vermögen —, silno blago nateći; sich Kenntnisse —, nabaviti si znanje; er hat sich seine Gunst erworben, umilostivio si ga; ein Recht —, steći pravo.

Erwerber, *m.* stečnik, tekalac, zaslužilac.

Erwerbfähig, *adj.* podoban steći, zaslužiti; die —en, koji si mogu što zaslužiti.

Erwerbsfähigkeit, *f.* podobnost zaslužbe.

Erwerbsfleiß, *m.* vrtnja, obrtnost.

Erwerbslos, *adj.* bez zaslužbe.

Erwerbslustig, *adj.* prometan.

Erwerbniß, *n.* s. Acquisition.

Erwerbsam, *adj.* obrtan, prometan.

Erwerbsamkeit, *f.* Erwerbsfleiß, *m.* obrtnost, vrtnja, prometnost.

Erwerbsbefugniß, *f.* tečevna i. tecivna povlastica.

Erwerbsfond, *m.* tečevno glavno, tečevna glavnica.

Erwerbsgeschäft, *n.* tečevni posao; obrt.

Erwerbs-Gesellschaft, *f.* tečevno družtvo.

Erwerbskunde, *f.* nauk o zaslužbi.

Erwerbsmann, *m.* zaslužbar.

Erwerbsmittel, *n.* način, sredstvo zaslužbe, tečbe.

Erwerbsquelle, *f.* izvor zaslužbe.

Erwerbsrecht, *n.* pravo zaslužbe, tečenja.

Erwerbssinn, *m.* tečevnost.

Erwerbsstand, *m.* zaslužbari; stečnici,

Erwerbsteuer, *f.* tečevnina, zaslužbarina, danjak i. porez od zaslužbe, tečevine.

Erwerbsteuer-Abschreibung, *f.* izpis tečevnine.

Erwerbsteuer-Bemessung, *f.* odměra tečevnine. [nine.

Erwerbsteuer-Betrag, *m.* iznosak tečev-

Erwerbsteuer-Classe, *f.* razred tečevnine.

Erwerbsteuer-Erhöhung, *f.* povišnja tečevnine. [čevnine.

Erwerbsteuer-Erklärung, *f.* očitovanje te-

Erwerbsteuer-Nachsicht, *f.* oprost tečevnine.

Erwerbsteuer-Patent, *n.* ukaz o tečevnini.

Erwerbsteuer-Pflicht, *f.* dužnost plaćanja tečevine.

Erwerbsteuerschein, *m.* tečevna poreznjača.

Erwerbstitel, *m.* ime tečevine.

Erwerbszeugniß, *n.* svědočanstvo o tečevini; tečevna svědočba.

Erwerbszweig, *m.* vrsta, način zaslužbe.

Digitized by Google

Erwerbung, *f.* tečenje, zasluživanje; tečba, zaslužba; (z. B. der Kenntniſſe), nabava; ſ. Erwerb.
Erwerbungsart, *f.* način tečenja, tečbe, zaslužbe.
Erwerbungstrieb, *m.* volja za zaslužbu.
Erwerbungsurkunde, *f*, tečevnica.
Erwerfen, *v. n.* dobaciti do ..; Einen mit einem Steine —, ubiti koga kamenom.
Erwetten, *v. a.* dobiti na okladu.
Erwiedern, *v. a.* (wiederholen), opetovati; einen Gruß —, prihvatiti, primiti, odazvati Božju pomoć i. Boga; odzdraviti; eine Gabe —, uzdarje dati; Eines Liebe —, ljubav ljubavju odvratiti; eine Wohlthat —, povrnuti dobročinstvo; (antworten), odgovoriti, odreći, odkazati.
Erwiederung, *f.* povraćanje, povrnuće; [nom.
Erwiederungsſchrift, ſ. Duplik. [odgovor.
Erwieſengewiß, ſ. Apodiktiſch.
Erwilden, *v. n.* podivljati.
Erwimmern, *v. a.* izciktati, izkmečati.
Erwinden, *v, a.* skunatoriti, skuckati, smoći; (mit der Winde), izvitlati; ſich —, usuditi se.
Erwinken, *v. a.* Einen —, domahati, domahivati koga (rukom).
Erwinſeln, ſ. Erwimmern.
Erwirbeln, ſ. Aufwirbeln. [hoditi.
Erwirken, *v. a.* izposlovati, izraditi, iz-
Erwirkung, *f.* izposlovanje, izradnja, izhodja.
Erwirthſchaften, *v. a.* prigospodariti; prišteditи, uštediti.
Erwiſchen, *v. a.* (etwas —), uhvatiti, ujagmiti, dočepati, dokopati, ćapiti, ščapiti (što); dočepati se, dokopati se (čega); (Einen —), zateći, uloviti; der hat's erwiſcht, ala je nalépio, nagraisao, ograisao, nagazio i. nagrabusio. [cunjati.
Erwittern, *v. a.* doćuhati, nanjušiti, na-
Erwitzeln, *v. a.* dosétkami steći, pribaviti si. [lihvariti.
Erwuchern, *v. a.* lihvarenjem steći, na-
Erwünſchen, *v. a.* Einem alles Gute —, želiti komu svako dobro; eine größere Freude kann ich mir nicht —, neznam poželiti većega veselja; was ich wünſchte habe ich erwünſcht, što sam želio, naželio sam.
Erwünſcht, *adj.* poželjen, žudjen; einen —en Fortgang haben, po želji napredovati; das iſt mir eben — gekommen, to mi je baš dobro došlo. [kati.
Erwürfeln, *v. v.* dobiti na kocke, izkoc-
Erwürgen, *v. a.* zadaviti, udaviti, zagušiti, ugušiti,
Erwürger, ſ. Würger.
Erwürgung, *f.* zadava, zagušenje.
Erwüthen, *v. n.* pobešnjeti, uzbesnjeti.
Erythroxylon, *n.* crvenodrv.

Erz, *n.* (Miner), ruda; (Kupfer), méd, bakar; (Glockenſpeiſe), zvonovina.
Erzader, *f.* rudna žica, žica od rude.
Erzagen, *v. n.* klonuti duhom.
Erzählbar, *adj.* das iſt nicht —, to se neda i. nemože pripovědati.
Erzählen, *v. a.* pripovideti, povědati, kazivati, pripovědati; ein Mährchen —, pričati; Einem etwas ſehr umſtändlich —, izkazati komu sve po redu; kazivati komu sve što je i kako je.
Erzähler, *m.* pripovědalac, pripovědalo, pričalo.
Erzählung, *f.* pripovědanje; (das Erzählte,) pripověst, pripovědka, gatnja, priča.
Erzählungslied, *n.* povědajuća pěsan.
Erzähmen, *v. a.* ukrotiti, skrotiti.
Erzamt, *n.* glavna čast, glavno dosto-
Erzalaun, *m.* běla galica. [janstvo.
Erzanken, *v. a.* dokarati se, dovaditi se
Erzarbeit, *f.* mědenina. [(čega).
Erzarbeiter, *m.* médar.
Erzart, *f.* vrst rude; jedne —, svaka ruda.
Erzartig, *adj.* rudat.
Erzaſche, ſ. Zinkblumen.
Erzaubern, *v. a.* učarati, uvračati.
Erzaufbereitung, *f.* priredjivanje rude.
Erzauge, *n.* (*mont.*) ošce.
Erzauesſchläger, *m.* razbijač rude.
Erzbeamte, *m.* glavni častnik.
Erzbeſchlagen, *adj.* u méd okovan.
Erzbetrüger, *m.* světska i. prěka varalica.
Erzbild, *n.* méden kip,
Erzbiſchof, *m.* nadvladika, nadbiskup, arcibiskup; (arhiepiskop); (*Conus archiepiscopus*), mitra.
Erzbiſchöflich, *adj.* nadbiskupski; —e Würde, nadbiskupstvo.
Erzbiſthum, *n.* nadbiskupija, arhiepi-
Erzblume, ſ. Spath. [skopija.
Erzböſewicht, *m.* preizpodnja hulja, preizpodnji lopov i. zlotvor.
Erzbruch, *m.* rudnik, rude.
Erzdechant, *m.* nadžupnik, arcidjakon.
Erzdieb, *m.* ovijani, upisni tat.
Erzdiebſtahl, *m.* kradja rude.
Erzdruſe, *f.* rudni kukanac.
Erzdumm, *adj.* glup glupcit. [nasta.
Erzdummkopf, *m.* prava bena; bena be-
Erzechen, *v. a.* ſich Muth —, vinom se
Erzeigen, ſ. Erweiſen. [ohrabriti.
Erzen, *adj.* méden, bakren.
Erzen, *v. a.* onkati.
Erzengel, *m.* arkandjeo (arandjeo).
Erzengelstag, *m.* arandjelov dan.
Erzengelwurz, *f.* (*Angelica Archangelica*), andjelika.
Erzeugen, *v. a.* (Kinder), roditi, porodíti), izroditi; (viel —), naradjati; (produziren), izvoditi (proizvoditi), Obſt —, voće saditi; Getreide —, žito sijati; Samen —, sěme izvoditi, izvesti; Wolle —, nateći vune; Metalle —,

Digitized by Google

vaditi kovove; (v. Kunstprodukten), praviti, tvoriti; (erzeugte Waaren), pravljena roba; Bier —, pivo variti; Branntwein —, rakiju peći; (hervorbringen), die Erde erzeugt, zemlja plodi (što), radja (čim); unrichtige Begriffe —, neprave pojmove poroditi, radjati.

Erzeugend, *adj.* plodiv, plodeći.

Erzeuger, *m.* roditelj, ploditelj; (von Naturprodukten), izvoditelj; (v. Kunstprodukten), pravitelj; (— der Metallen), vaditelj; —rin, *f.* roditeljka; (*fig.*) pravilica.

Erzeugniß, *n.* plod; (Naturprodukt), plodina, (proizvod); landwirthschaftliche Erzeugnisse, poljodělske plodine; (Kunstprodukt), tvor, tvorina, napravak, rukotvorina, (proizvod).

Erzeugte, *m.* rodjenik; die —n, *pl.* porod.

Erzeugung, *f.* radjanje; (v. Naturprod.), plodjenje, plodnja; (v. Kunstprodukt.), pravljenje, pravitba; s. Erzeugniß.

Erzeugungskosten, *pl.* trošak kod izvodjenja, plodjenja, pravljenja.

Erzeugungspreis, *m.* napravna cěna.

Erzeugungsregister, *n.* popis plodinah, napravakah.

Erzeugungsstätte, *f.* plodište, rodište; (v. Kunstprodukten), napravište.

Erzfarben, *adj.* rudast.

Erzfaß, *n.* rudni sudić.

Erzfaul, *adj.* neizměrno lěn.

Erzfaulenzer, *m.* dembel.

Erzfeind, *m.* glavni neprijatelj.

Erzfuhrmann, *m.* rudovoz.

Erzgang, *m.* rudna žila.

Erzgauner, *m.* upisni i. preizpodnji lopov, lupež.

Erzgeschmeide, *n.* měden oklop.

Erzgießer, *m.* mědolěv.

Erzgräber, *m.* rudar.

Erzgrob, *adj.* grub kao geak; surovak.

Erzgrobian, *m.* velik grubijan; neotesan hrek.

Erzgrube, *f.* rudnik.

Erzhaftig, *adj.* rudovit.

Erzhalde, *f.* rudna hrpa.

Erzhaltig, *adj.* kovovit.

Erzhaltigkeit, *f.* kovovitost.

Erzhaus, *n.* rudara; das österreichische —, austrijanska vladajuća kuća.

Erzherzog, *m.* nadvojvoda.

Erzherzogin, *f.* nadvojvodinja.

Erzherzoglich, *adj.* nadvojvodski.

Erzherzogthum, *n.* nadvojvodstvo.

Erzheuchler, *m.* glavni i. praliceměrac.

Erzhirt, *m.* višnji pastir.

Erzhütte, s. Schmelzhütte.

Erziehen, *v. a.* uzgojiti, odgajiti, odgojiti, odgajati, odhraniti, (vospitati).

Erzieher, *m.* uzgojnik, odgojnik, odgojitelj, odhranitelj, (vospitatelj).

Erzieheramt, *n.* uzgojništvo.

Erzieherin, *f.* uzgojilja, odgajilja, odhraniteljica.

Erziehung, *f.* odgajanje, odhranjivanje; uzgoj, odgoj odhrana, (vospitanje); von guter —, dobro uzgajen i. odgojen.

Erziehungs- (in Zus.) uzgojni, odgojni.

Erziehungsanstalt, *f.* uzgojnica, odgojište.

Erziehungsart, *f.* način odgoja, uzgoja, odhrane, odgajanja, odhranjivanja.

Erziehungsbeitrag, *m.* uzgojni prinesak.

Erziehungsbuch, *n.* s. Erziehungsschrift.

Erziehungsfach, *n.* uzgojna, odgojna struka; odgojstvo.

Erziehungsfähigkeit, *f.* vrsnoća u odgajanju; podobnost za odgoj, uzgoj.

Erziehungsfehler, *m.* uzgojna mana.

Erziehungsgeschäft, *n.* uzgajanje, odhranjivanje, odgojništvo.

Erziehungsgrundsatz, *m.* uzgojno načelo.

Erziehungshaus, *n.* pitomište, uzgojište.

Erziehungsinstitut, *n.* uzgojnica, odgojnica.

Erziehungskosten, *pl.* uzgojni trošak.

Erziehungskunde, *f.* odgojna věština i. uměština.

Erziehungskundig, *adj.* věšt odgajanju.

Erziehungskunst, *f.* odgojstvo, uzgojstvo.

Erziehungslehre, *f.* odgojni nauk, nauk o uzgoju i. odgajanju.

Erziehungslehrer, *m.* odgojni učitelj.

Erziehungslos, *adj.* neodgojen, neuzgajen, čist od svakog uzgoja.

Erziehungsmittel, *n.* odgojilo, uzgajilo.

Erziehungsrath, *m.* odgojni savětnik.

Erziehungsregel, *f.* uzgojno pravilo.

Erziehungsschrift, *f.* odgojna knjiga.

Erziehungsschriftsteller, *m.* odgojni pisac.

Erziehungsstätte, *f.* odgojište, uzgojište.

Erziehungswesen, *n.* odgojstvo, uzgojstvo.

Erziehungswissenschaft, *f.* odgojna, uzgojna znanost.

Erzielen, *v. a.* Getreide —, s. Bauen; einen Vogel im Fluge —, pogoditi i. sgoditi ptiću na leteće; (bezwecken), směrati (na što); (das hat er eben damit — wollen, to je i hotio time postići.

Erzischen, *v. n.* šiknuti; propištati.

Erzittern, *v. n.* protreptěti, zatreptěti, uzdrhtati; ich erzittere vor dem bloßen Gedanken an die Gefahr, drhćem kad i pomislim samo na pogibio.

Erzjude, *m.* gadan lihvar.

Erzkammer, *f.* rudna klět.

Erzkämmerer, *m.* veliki posteljnik i. kormik.

Erzkanzler, *m.* veliki pečatnik i. kancelar.

Erzkasten, *m.* rudnica.

Erzkauf, *m.* kupovanje rude.

Erzklauber, *m.* rudobir, trebežnik rude.

Erzkluft, *f.* rudoviti prosěd.

Erzknauser, Erzknicker, *m.* gagrica, grdna tvrdica.

Erzkorb, *m.* rudni koš.

Erzkübel, *m.* rudni kabao.

Erzkunde, *f.* kovoznanstvo.

Erzkundige, *m.* kovoznanac.

Digitized by Google

Erzliederlich, *adj.* vrlo nevaljao.
Erzlügner, *m.* lažitorba, trčilaža, paralaža, světska laža.
Erzlustig, *adj.* preveseo.
Erzmacher, *m.* glavna žila.
Erzmarschall, *m.* veliki maršal.
Erzmasse, *f.* balvan rude.
Erzmörder, *m.* prekrvnik.
Erzmühle, *f.* rudna stupa, krušara.
Erzmutter, *f.* kovovnjak.
Erznarr, *m.* velika luda, prabudala.
Erzofen, *f.* Schmelzofen.
Erzpinsel, *m.* klebecan, mućurla.
Erzpocher, *m.* gruhar (rude).
Erzpriester, *m.* nadžupnik, arcidjakon, jašprist; (b. Or.) proto.
Erzpriesterlich, *adj.* nadžupnički, arcidja-
Erzprobe, *f.* ogledanje rude. [konski.
Erzsau, *f.* velika svinja i. krmača.
Erzsäufer, *m.* težka pijanica.
Erzschal., *m.* veliki vragolan.
Erzschatzmeister, *m.* veliki blagajnik.
Erzschaum, *m.* truska.
Erzscheid n, *n.* trebež rude.
Erzscheider, *m.* trebežnik rude.
Erzschelm, *m.* velik šibljak.
Erzschenke, *m.* veliki peharnik.
Erzschicht, *f.* rudovita žica.
Erzschlag, *m.* okujine.
Erzschlacken, *pl.* drozga, truska.
Erzschlich, *m.* rudni mulj.
Erzschmeichler, *m.* velika mazalica.
Erzschurke, *m.* preizpodnja hulja.
Erzschwer, *adj.* težak kao zemlja.
Erzspieler, *m.* velik igrač.
Erzspitzbube, *m.* ovijani ugursuz.
Erzstaub, *m.* rudni prah.
Erzstift, *n.* nadbiskupija.
Erzstück, *n.* Erzstufe, *f.* grumen rude.
Erztaucher, *m.* (*Colymbus Urinator*), velika pandurka.
Erztrog, *m.* rudna kopanja.
Erztruchseß, *m.* veliki stolnik.
Erztugend, *f.* glavna krepost.
Erzürnen, *v. a.* razljutiti, uzljutiti, razsrditi, razjediti, najediti, razgnjeviti, prognjeviti; — *v. n.* prozliti se, zlosrdnuti se, razsrdnuti se, razsrditi se, razljutiti se, naljutiti se, nasrčiti se
Erzürnt, *adj.* srdit, ljutit. [(na što).
Erzürnung, *f.* srditost, srdnja, srčba,
Erzvater, *m.* praroditelj, praotac. [ljutnja.
Erzväterlich, *adj.* praroditeljski, praot-
Erzwacken, *v. a.* uštinuti. [činski.
Erzwage, *f.* rudna tezulja.
Erzwäscher, *m.* rudoper.
Erzwecken, *v. a.* s. Beabsichtigen; (erreichen), postići.
Erzwerk, *n.* mědenina.
Erzwingen, *v. a.* etwas —, iztěrati, izagnati (što); Frieden —, natěrati, prisiliti, prinuditi, primorati na mir; einen Sinn —, izkleštiti smisao.
Erzwucherer, *s.* Erzjude.
Erzwungen, *adj.* prisiljen.
Erzwürde, *f.* *s.* Erzamt.
Es, *pr.* ovo, to, ono; es ist dem acht Tage, ima tomu osam danah; es fragt sich, pitanje je; es wird geklopft, nětko kuca; es ritten zwei Helden, pojezdiše dva junaka; es ist nicht alles Gold, nije sve zlato; es sind Kinder, děca su; Sie werden es sehen, daß . . , vidět ćete da . .; er macht es recht, pravo čini.
Es, *n.* (*mus.*) es.
Escadre, *f.* Geschwader.
Escadron, *f.* četa konjanička.
Escadronschef, *m.* konjanički četnik.
Escarpe, *f.* strmen, klis.
Escarpiren, *v. a.* ostrmiti, uzklisiti.
Esche, *s.* Asche.
Esche, *f.* (*Fraxinus*), jasen; (Flur.), ko-
Eschen, *adj.* jasenov. [tar.
Eschenahorn, *m.* (*Negundo*), pajavac.
Eschenbaum, *m.* jasen-drvo.
Eschenblatt, *n.* jasenov list.
Eschenflechte, *f.* (*Lichen fraxineus*), ja-
Eschenholz, *n.* jasenovina. [senov lišaj.
Eschenrinde, *f.* jasenova kora.
Eschenstab, *m.* jasenovac, jasenovača.
Eschenwald, *m.* jasenik.
Escheritz (Sperberbeere), brekinja.
Eschlauch, *s.* Aschlauch.
Eschrose, *f.* Sperberbaum.
Escomtiren, **Escomptiren**, *v. n.* odbitkovati.
Escompte, **Esconto**, *n.* odbitak.
Escompte-Geschäft, *n.* odbitkovanje.
Escorte, *f.* pratnja (oružana).
Escorteführer, *m.* pratnjovodja.
Escortiren, *v. a.* odpratiti.
Esel, *m.* magarac, osao, tovar; (Gestell), kobila; ein rechter —, *s.* Eselskopf; (spr.) einen Esel bohren, za budalu držati; ein — bleibt ein —, und käme er auch nach Rom, magarca odvedi i na Jerusalem, on će opet biti magarac; *s.* Affel.
Esel- (in Zus.) magareći, ošlji.
Eselchen, *n.* magare, magarčić, oslić.
Eselei, *f.* magarčenje, magarstvo.
Eselfalb, *adj.* kulatast; magarast, siv kao magarac; ein —es Pferd, miškulaš, kulaš.
Eselfisch, *m.* (*Gadus luscus*), oslić.
Eselfüllen, *n.* pule, pulak, magare, oslić.
Eselgrau, *s.* Eselfalb.
Eselhaft, *adj.* magarski, osaoski; —, *adv.* kao magarci, po magarski.
Eselin, *f.* magarica, oslica.
Eselmann, *s.* Eseltreiber.
Eseln, *v. a.* magarčiti (koga); — *v. n.* magarčiti se.
Eselsarbeit, *f.* magareći posao; (*fig.*) težak, kostoloman posao.
Eselsbohne, *f.* (*Vicia faba*), bob.
Eselsbrücke, *f.* magareći most.

Digitized by Google

Eſelſchreier, *m.* (*Carbo Cormoranus*), veliki kavran. [čkalj.
Eſelsdiſtel, *f.* (*Onopordon acanthium*),
Eſelsfarn, *n.* ſ. Frauenhaar.
Eſelsfleiſch, *n.* oslovina.
Eſelsfuß, ſ. Huflattig.
Eſelsgurke, *f.* (*Momordica Elaterium*), strkalj, strkanica. [lovica.
Eſelshaut, *f.* magareća i. ošlja koža, os-
Eſelskopf, *m.* magareća i. ošlja glava; (Schimpf), magarac, osao; ein rechter —, nezna ništa koliko ni magarac.
Eſelskuh, *f.* (*Tapirus americanus*), amerikanski tapir.
Eſelskürbiß, *m.* ſ. Eſelsgurke.
Eſelsmilch, *f.* magareće i. ošlje mléko; (*Euphorbia Esula*), drěnak, kolesnik.
Eſelsmühle, *f.* magareći žrvanj.
Eſelsohr, *n.* magareće i. ošlje uho; (in Büchern), zaloga; (ſpr.) er kann die —en nicht verſtecken, nemože svoju ludost da utaji; (*Haliotis asinina*), ošlja puzlatka.
Eſelsrücken, *m.* magareći hrbat; (Bauw.) svod na oklis.
Eſelswicke, *f.* (*Hedysarum Onobrychis*),
Eſelswurz, ſ. Eſelsmilch. [sladkovina.
Eſeltreiber, *m.* oslar, magarar, oslogonac.
Eſshammer, *m.* esovac.
Eſstozoll, ſ. Ausfuhrzoll.
Eſoteriſch, *adj.* otajstven.
Eſoteriker, *m.* věštac.
Eſparcette, *f.* (*Onobrychis*), grahorka.
Eſpe, *f.* Eſpenbaum, *m.* (*Populus*), topol, jagnjed; (Zitter—, *Populus tremula*), jasika, trepel, trepola, trepetaljka, trepetljika.
Eſpenblatt, *n.* jasikov list.
Eſpenblattkäfer, *m.* (*Chrysomela tremulae*), jasikova zlatica.
Eſpenbock, *m.* (*Saperda populea*), jasič-
Eſpenholz, *n.* jasikovina. [njak.
Eſpenlaub, *n.* jasikovo lišće; (ſpr.) er zittert wie —, drhće kao list na jasiki, drhće kao prut; uztreptao je kao trepetljika.
Eſpenſchwamm, *m.* jasikovača.
Eſpenſtab, *m.* jasikovac.
Espenwald, *m.* jasik. [stěnica.
Espenwanze, *f.* (*Cimex populi*), topolova
Esplanade, *f.* ravan (izpred kuće).
Esprit, duh; um.
Esquimaurſchnepfe, *f.* ſ. Brachvogel, kleiner.
Eß, ſ. Aß. [jede se.
Eßbar, *adj.* jedatan, jestivan; es iſt —,
Eßbarkeit, *f.* jedatnost, jestivnost.
Eßbeſteck, *n.* jedala; *pl.* (Reiſe—), sklop-
Eſſe, *f.* viganj. [nice.
Eſſen, *v. a.* jesti; ſie ißt ſein Brod, on ju hrani; wir haben noch nicht gegeſſen, još te nismo blagovali, ručali; ſich ſatt —, najesti se; ſich rund —, nabokati se; ein wenig und oft —, jedkati; ich habe viel gegeſſen, mnogo sam izjio; zu Mittag —, obědovati, ručati; zu Abend —, večerati; ein —des Pfand, hranivi zalog.
Eſſen, *n.* jedja; (Mahl), ručak; vor dem —, prije ručka, jela; ein — geben, čast činiti; (Gericht), jelo, jestvina, ješa, jestivo.
Eſſenkehrer, ſ. Schornſteinfeger.
Eſſenklinge, *f.* žarač.
Eſſenszeit, *f.* ručanica, ručana doba.
Eſſenträger, *m.* ručkonoša.
Eſſentiel, *adj.* sućan.
Eſſenz, *f.* sućina, suština; (*fig.*) jezgra.
Eſſer, *m.* jelac; ein ſtarker —, pojelica, izjelica, izješa, pojedljivac, pokusalica.
Eſſerin, *f.* jelica; eine ſtarke —, izjelica.
Eßgabel, *f.* viljuške, vilice.
Eßgeſchirr, *n.* stolno posudje.
Eßgier, *f.* proždrljivost, pojedljivost.
Eßgierig, *f.* proždrljiv, pojedljiv.
Eſſig, *m.* kvasina, ostika, ocat*, sirće; ein ſcharfer —, ljuta kvasina; — brauen, variti kvasinu; zu — werden, uzvištati, usirćetiti se; mit — anmachen, würzen, kvasiniti, sirćetiti, octiti.
Eſſigälchen, *n.* (*Anguillula aceti*), kvasinska jeguljica.
Eſſigartig, *adj.* kvasinast.
Eſſigäther, *m.* kvasinski etir.
Eſſigbaum, *m.* (*Rhus coriaria*), ruj, kiselo drvo.
Eſſigbecher, *m* (*Peziza acetabulum*), čašovka prava.
Eſſigbraten, *m.* kisela pečenka, k—o pe-
Eſſigbrauer, *m.* kvasinar, octar. [čenje.
Eſſigbrauerei, *f.* kvasinarnica, octarnica.
Eſſigbrühe, *f.* kisela umaka.
Eſſigdorn, *m.* ſ. Berberis.
Eſſigerzeugung, Eſſigfabrikation, *f.* varenje kvasine (octa, sirćeta).
Eſſigfabrik, *f.* kvasinarnica, octarnica.
Eſſigfabrikant, *m.* kvasinar, octar.
Eſſigfaß, *n.* sud za kvasinu, (ocat); sirćetni sud.
Eſſigflaſche, *f.* kvasinka, octenka, sirćet-
Eſſiggährung, *f.* kisnuće, vištanje. [nica.
Eſſiggeiſt, *m.* kvasinska žesta.
Eſſiggurke, *f.* kiseli krastavac i. ugorak.
Eſſighandel, *m.* trgovina s kvasinom; prodaja kvasine (octa, sirćeta). [sinar.
Eſſighändler, *m.* prodavac kvasine; kva-
Eſſighonig, Eſſigmeth, *m.* (*oxymel*) kisela medica.
Eſſigkammer, *f.* kvasinara, octara.
Eſſigmücke, *f.* kvasinarka.
Eſſigmutter, *f.* kiselica, maternica, stelja.
Eſſignaphtha, *f.* kvasinovica.
Eſſigroſe, *f.* francezka ruža.
Eſſigſalz, *n.* kvasinovac.
Eſſigſauer, *adj.* kvasinast; kisco kao višt; — *n.* Salze, kvasinovci.

Digitized by Google

Essigsäure, *f.* kvasinovina.
Essigsuppe, *f.* kisela juha.
Essigtunke, *f.* kisela umaka.
Essigwasser, *n.* razvodnjena kvasina.
Essigzucker, *m.* (*oxysacharum*), kiseli slador (šećer).
Eßkastanie, *f.* Kastanie.
Eßklinge, *f.* Essenklinge.
Eßkorb, *m.* ručkovac.
Eßlöffel, *m.* žlica, ložica, ožica, kašika*.
Eßlust, *f.* *f.* Appetit.
Eßlustig, *adj.* gladan.
Eßnapf, *m.* zděla za ručak.
Eßsaal, *f.* Speisesaal.
Eßtafel, *f.* Eßtisch, *m.* *f.* Speisetisch.
Eßtraube, *f.* jedatno grozdje.
Eßwaare, *f.* Eßwerk, *n.* jestivo, ješa, živeż.
Eßzeit, *f.* Essenszeit.
Eßzimmer, *f.* Tafelzimmer.
Estaffette, *f.* Staffette.
Estandarte, *f.* Standarte.
Estimiren, *v. a.* štovati.
Esto mihi (= Sonntag), čista nedělja.
Estrade, *f.* zaravanak.
Estragon, *m.* (*Artemisia Dracunculus*), Estratto, *n.* jednovlak.
Estrich, *m.* pločnik, (kameni) pod; strlet; (Zimmerdecke), strop, tavan; (*Conus virgo*), děvojački čunjac.
Etabliren, *v. a.* utemeljiti, zavesti; sich —, *v. r.* nastaniti se, okućiti se; (*merk.*) otvoriti trgovinu.
Etablissement, *n.* naselje; utemeljenje; (*merk.*) trgovina.
Etage, *f.* pod, sprat, boj.
Etagenmäßig; *adv.* postupice.
Etagiren, *f.* Abstufen.
Etalon, glavno měrilo.
Etape, *f.* danik, dansište, danovište.
Etat, *m.* (Staat), država; (Zustand), stanje; (Ausweis), izkaz; *f.* Budget.
Etatsmäßig, *adj.* po proračunu.
Etatsminister, *m.* državni popečitelj, ministar.
Etatsrath, *m.* državni savětnik, věćnik.
Ethik, *f.* ćudoredje, etika.
Ethiker, *m.* ćudorednik, etik.
Ethisch, *adj.* ćudoredan, etički.
Ethnographie, *f.* narodopis.
Ethnographisch, *adj.* narodopisan.
Etiquette, *f.* (Bezeichnungszettel), naznačnica; (Preiszettel), cěnovnica; (Höflichkeit), dvornost; dvorni običaj; uljudnost.
Etliche, *adj.* někoji, několiko; vor —n Jahren, prije několiko godinah; — meiner Bücher, někoje moje knjige; — Freunde, několicina prijateljah; — und zwanzig, preko dvadeset; es waren ihrer nur — dort, bio je samo gdekoji ondě; —mal, několiko putah, několiko krat.
Etouffiren, *f.* Ersticken.
Etourderie, *f.* prodrzljivost.
Etter, *m.* medja.
Etui, *n.* tok.
Etwa, *adv.* (vielleicht), počem, možebiti, možda; hast du nicht — was verloren? da nisi što izgubio? ist er — schon gestorben? zar je već umro? es waren — zehn Personen da, jedno deset ljudih je tu bilo; es kann noch zu — dienen, još se može upotrěbiti.
Etwaig, *adj.* der —e Überschuß, ako možebiti što preostane; ako bude viška; —e Entschädigungsansprüche, ako bi tko zahtěvao kakvu naknadu.
Etwas, *adv.* něšto; — anderes, drugo što; ich will niemand — davon sagen, neću za to nikomu kazati; besser — als gar nichts, bolje išta nego ništa; gib mir — Gutes, daj mi štogod dobro; er ist — stolz, malko je ohol; er ist in — zu entschuldigen, poněšto mu treba oprostiti.
Etwelcher, *f.* Etliche.
Etwelchermaßen, *adv.* ikoliko, iole.
Etymolog, *m.* rěčoslov.
Etymologie, *f.* rěčoslovje.
Etymologisch, *adj.* rěčoslovan.
Etymologisiren, *v. n.* izvoditi rěči.
Euch, *pr.* vas; vam.
Eucharistie, *f.* *f.* Abendmahl.
Euchronsäure, *f.* kiselina euchronova.
Eudämonismus, *m.* nauk o blaženstvu; blagoslovje.
Eudiometer, *m.* čistoměr zraka, uzduha; eudiometar.
Euer, *pr. pl.* ich gedenke — immer, uvěk mislim na vas.
Euer, *pr. poss.* vaš; wo ist — Vater? gdě vam je otac; Euer (Ew.) Wohlgeboren, plemeniti, blagorodni gospodine; —thalben, —twegen, radi i. poradi vas; eurerseits, od vaše strane.
Euklas, *m.* euklas, ravnocěp.
Eulchen, *n.* sovica; sović.
Eule, *f.* (*Strix*), sova; (spr.) —n nach Athen tragen, pěsak u more sipati; (*Noctua*), sovica.
Eulen- (in Zus.) sovin.
Eulenauge, *n.* sovino oko.
Eulengeschrei, *n.* huka sovah.
Eulengesicht, *n.* grdo lice.
Eulenspiegel, *m.* (*fig.*) Nasradin; šaljivčina.
Eulenwinkel, *m.* sovin stan.
Eunuch, *f.* Verschnittene.
Euphemie, *f.*, blagoreč; pohvala.
Euphemismus, *m.* *f.* Wortmilde.
Euphonie, *f.* blagoglasje, miloglasje,
Euphonisch, *adj.* blagoglasan, miloglasan.
Euphorbie, *f.* *f.* Wolfsmilch.
Euphorbiumharz, *n.* mlěčerova smola.
Eurige, *adj.* vaš; der —, vašinac; thuet das —, učinite svoju dužnost.
Eurit, *m.* eurit.
Eurythmie, *f.* suměrnost.
Eustachische Röhre, *f.* Eustahova cěvčica.
Euter, *n.* vime; ein kleines —, vimešce.

Digitized by Google

Eutern, *v. n.* naléváti; die Kuh eutert schon, krava već naléva.
Euthymie, *f.* blagodušje.
Evagiren, ſ. Ausſchweifen, (*fig.*)
Evacuiren, ſ. Ausleeren.
Evangeliſch, *adj.* blagovéstan, evandjeoski; —e Kirche, evandjelička crkva; der —e, *m.* evandjelac. [vandjelista.
Evangeliſt, *m.* blagovéstnik; evandjelista,
Evangelium, *n.* blagovést, evandjelje, vandjelje; das heilige —, častno i. sveto evandjelje.
Evaſion, ſ. Entweichung.
Evenstochter, *f.* Evino kóléno.
Eventualität, *f.* dogodičnost, mogući slučaj; alle —en des Geldkurſes, sve moguće promene novčanoga hoda.
Eventuel, *adj.* ako se dogodi, ako nadodje; die Klage — auf ein geringeres Verbrechen richten, ako bude manjega zločina, obratiti nanj tužbu; — *adv.* dogodice. [sti grgeč.
Evertsfiſch, *m.* (*Perca guttata*), piknja-
Eviction, ſ. Gewähr.
Evictionsleiſtung, ſ. Gewährleiſtung.
Evident, *adj.* očit, očevidan.
Evidenz, *f.* očevidnost, vidik; in — halten, držati na vidiku, u očevidnosti.
Evidenzhaltung, *f.* držanje na vidiku; očevidnost; Sorge für die — der Gränzen, staranje da budu granice očevidne.
Evocation, *f.* doziv.
Evocatorium, *n.* dozovnica.
Evociren, *v. a.* dozvati, dozivati.
Evolution, *f.* razvitak; (*mil.*) kretanje.
Ewig, *adj.* věčan, věčit, věkovit, věkověčan; für —e Zeiten, za sve věke; —e Gefangenſchaft, dosmrtno sužanjstvo; wir bleiben —e Freunde, bit ćemo prijatelji do věka; etwas auf —e Zeiten verkaufen, prodati što u věčni věk; —es Zanken, věkovita svadja; es iſt doch — Schaden, velika je šteta; — *adv.* vavěk, uvěke, na věke, věkom, do věka.
Ewigen, *v. a.* ověkověčiti.
Ewigkeit, *f.* věčnost, věčitost, věkovitost, věkoověčnost; von — her, od věka; in —, na věke, vavěk; in alle —, po sve věke, po sve věke věkah, uvěk i do věka, na věk věka; das wird in — nicht geſchehen, toga neće biti nikada do věka i. nikad ni do věka; von — zu —, va věk věka; er iſt in die — gegangen, prestavio se je u věčnost; das dauert eine —, tomu nema kraja ni konca.
Ewiglich, *adv.* ſ. Ewig, *adv.*
Ewiſchbaum, ſ. Sperberbaum. [poslanik.
Ex-, (in Zuſ.) bivši; Exdeputirter, bivši
Exact, *adj.* točan, izpravan, pomnjiv.
Exactor, *m.* računovodja.
Exaggeriren, *v. a.* pretěrivati, pregoniti.
Exaltation, *f.* uzhit, uzhićenje; ſ. Begeiſterung.
Exaltiren, *v. a.* uzhititi; ſ. Begeiſtern.
Examen, *n.* izpit.
Examinand, *m.* izpitovnik.
Examinator, *m.* izpitalac, izpitnik.
Examiniren, *v. a.* izpitivati, izpitati.
Examination, *f.* (*med.*) nesvěstilo.
Examimiren, ſ. Entmuthigen.
Exatmoſkop, *m.* izparoměr.
Exaudi (=Sonntag), spasovna nedělja.
Excedent, *m.* prestupnik; ſ. Ausſchweifling.
Excellent, *adj.* izvrstan, izući.
Excellenz, *f.* uzvišenost, preuzvišenost; Eure —, preuzvišeni gospodine.
Excelliren, *v. n.* odlikovati se, nadkriliti.
Excentricität, *f.* zasrednost; (Überſpanntheit), pretěranost. [pretěran.
Excentriſch, *adj.* zasrednji; (überſpannt),
Exception, *f.* iznimka, izuzetak; (*jur.*)
Excerpiren, *v. a.* izvaditi. [prigovor.
Excerpte, *pl.* izvadak, izpisci. [nje.
Exceß, *m.* prestupak; nered, (izstupljeExceſſiv, *adj.* neuměren; pretěran; (ausſchweifend), razuzdan.
Excindiren, *v. a.* izlučiti, odlučiti.
Excipiren, *v. a.* iznimiti, izuzeti; (*jur.*) prigovoriti, prigovarati.
Excitativ, *adj.* pobudjujući.
Excitiren, ſ. Erregen.
Exclamation, *f.* uzklik, poklik.
Excludiren, *v. a.* izključiti, izlučiti.
Excluſiva, jemanden —m geben, izključiExcluſive, ſ. Ausſchließlich. [čiti koga.
Excommuniciren, *v. a.* izobćiti; prokleti.
Excommunikation, *f.* izobćenje; izobćitba; prokletstvo, kletva.
Excommunicirte, *m.* prokletnik, anatemnik.
Excremente, *pl.* izmetina; (Unrath), neExcretion, *f.* izmet. [čist *f.*, trice.
Exculpabel, *adj.* izpričiv.
Exculpation, *f.* izgovor.
Exculpiren, *v. a.* opravdati.
Excurſion, *f.* putak; eine botaniſche —, biljarenje; botaniſche —en machen, biljariti.
Excuſation, *f.* izgovaranje, izgovor.
Execrabel, *adj.* kleti, prokleti.
Execration, *f.* kletva, prokletstvo.
Execriren, *v. a.* kleti, proklinjati, ukleti.
Execut, *m.* ovršenik.
Execution, *f.* ovrha, izvršba.
Executionsact, *m.* ovršivanje, izvršivanje.
Executionsarreſt, *m.* ovršni zatvor.
Executionsbewilligung, *f.* dozvolja ovrhe; den Richter um — bitten, moliti sudca da dozvoli ovrhu. [i. izvršbu.
Executionsfähig, *adj.* podoban za ovrhu
Executionsführer, ſ. Executor. [vršbu.
Executionsgeſuch, *n.* molba za ovrhu, izExecutionsklage, *f.* ovršna tužba. [šak.
Executionskoſten, *pl.* izvršbeni, ovršni troExecutionskörper, *m.* izvršništvo.

Digitized by Google

Executionsrecht, *n.* pravo ovrhe, izvršbe.
Executionsverfahren, *n.* ovršni i. izvršbeni postupak.
Executionswerber, *m.* prosac ovrhe.
Executiren, *v. a.* izvršiti, obršiti.
Executiv, *adj.* izvršbeni, ovršni.
Executor, *m.* ovršilac, izvršitelj.
Exegeſe, *f.* tumačenje (svetoga pisma).
Exegeſiren, *v. a.* tumačiti.
Exeget, *m.* tumačnik.
Exegetik, *f.* tumačitba.
Exegetiſch, *adj.* tumačni.
Exempel, *n.* primĕr, izgled; prilika; ein — woran nehmen, ugledati se na koga; ein — ſtatuiren, kazniti koga drugim za strah. [sak.
Exemplar, *n.* primĕrak; (Abdruck), otiExemplariſch, *adj.* uzorit, izgledan; za primĕr; — ſtrafen, kazniti koga drugim za strah.
Exemplificiren, *v. a.* razjasniti primĕrom.
Exemt, Eximirt, *adj.* oprošten (n. p. od
Exemtion, *f.* oprost. [poreza).
Exequent, *m.* ovršilac, izvršitelj. [stos.
Exequien, *pl.* zadušnice; (b. Dr.) paraExequiren, *v. a.* izvršiti, ovršiti (presudu); Schulden —, ſ. Eintreiben.
Exerciren, *v. a.* vĕsbati.
Exercirhaus, *n.* vĕsbaonica.
Exercirmeiſter, *m.* vĕsbalac.
Exercirplatz, *m.* vĕsbalište.
Exercitium, *n.* vĕsba; vĕsbanje.
Exhibent, *m.* predavac, podnosnik.
Exhibiren, *v. a.* predati, podnĕti.
Exhibiten-Protokoll, ſ. Einreichungs- —.
Exhibitenzahl, *f.* predatni, podnesni broj.
Exhibitum, *n.* predatak, podnesak.
Exhibition, *f.* predaja, podnos.
Exhortation, *f.* opomena.
Exhortator, *m.* akademiſcher —, akademički propovĕdnik.
Exil, *n.* ſ. Verweiſung.
Exiliren, ſ. Verweiſen.
Eximiren, *v. a.* oprostiti (od čega).
Exiſtenz, *f.* bitnost, biće, bitak; ſ. Beſtand; Daſein; Unterhalt.
Exiſtenz-Zeugniß, *n.* ſ. Lebenszeugniß.
Exiſtiren, *v. n.* biti; (beſtehen), postojati; življeti; das exiſtirt nicht, toga
Exmiß, *m.* izaslanik. [neima na svĕtu.
Exmiſſion, *f.* izaslanje; izaslanstvo.
Exolet, *adj.* zastario (zastarĕla).
Exorciſmus, *m.* zaklinjanje djavola.
Exordium, *n.* uvod.
Exosmoſe, *f.* izboj.
Exoteriker, *m.* nevĕštac.
Exotiſch, *adj.* inostran.
Expanſion, ſ. Ausdehnung.
Expanſivkraft, ſ. Ausdehnungskraft.
Expectant, *m.* čekalac, čekaonik.
Expectanz, ſ. Anwartſchaft.
Expectoriren, ſich, *v. n.* nagovoriti se;
Expedient, *m.* odpravnik. [izkaliti srce.
Expediren, *v. a.* (ausfolgen), izdati; (abfertigen), odpraviti.
Expedit, *n.* odpravak; ſ. Expedition.
Expedition, *f.* odprava; odprema; (*mil.*) vojnica, vojna; (Lokale), odpravionica.
Expeditionsamt, *n.* odpravništvo; odExpeditor, *m.* odpravnik. [pravionica.
Expeditskanzlei, *f.* odpravna pisarnica.
Expeditsprotokoll, *n.* odpravni zapisnik.
Expenſen, *pl.* trošak.
Expenſnote, *f.* troškovnica. [proba.
Experiment, *n.* pokus, pokušaj, kušnja;
Experimentiren, *v. n.* činiti pokuse, poExpert, *m.* vĕštak. [kušavati.
Explator, *m.* globnik.
Explikation, ſ. Erklärung.
Explodiren, *v. n.* buknuti, razprsnuti se, otići u prsak.
Exploſion, *f.* prsak, razpuk.
Exponent, *m.* kazac.
Exponiren, *v. a.* ſ. Auslegen; einen Beamten —, naměstiti urednika; ſich —, ſ. Ausſetzen ſich.
Export, *m.* Exportation, *f.* ſ. Ausfuhr.
Exporten, *pl.* izvozina.
Exportiren, *v. a.* izvoziti.
Expoſition, *f.* izložba; ſ. Auseinander-
Expoſitur, *f.* naměstni ured. [ſetzung.
Expreß, *adj.* naročit.
Expreſſe, *m.* osobiti glasnik.
Expreſſer, *m.* (b. Dr.) razpop; (*fam.*) svrzimantija.
Expromiſſion, *f.* uputa za izplatu.
Expropriation, *f.* razvlastba, razsvojba; — (der Grundſtücke), odkup.
Expropriations-Urkunde, *f.* razvlastnica, razsvojnica. [odkupiti.
Expropriiren, *v. a.* razvlastiti, razsvojiti;
Exquiſit, *adj.* izabran, po izbor, izvrstan.
Exrotuliren, *v. a.* razviti (spise).
Exrotulirung, *f.* razvoj (spisah).
Exſpectant, ſ. Expectant.
Exſtirpator, *m.* prahača.
Extabulation, *f.* izknjižba.
Extabulationsgeſuch, *n.* molba za izknjižbu.
Extabulationstaxe, *f.* izknjižbina.
Extabuliren, *v. a.* izknjižiti; izpisati.
Extaſe, ſ. Entzückung.
Extempore, *adv.* směsta.
Extemporiren, *v. n.* směsta kazati, propovĕdati, spĕvati.
Extenſion, ſ. Ausdehnung. [uzduž.
Extenſum, *n.* per —, potanko; (Buchdr.)
Extenuiren, *v. a.* iztanjiti; omaliti.
Exterieur, *n.* izvanak, spoljašnost. [žavni.
Exterritorial, *adj.* izvanzemni, izvandrExterritorialität, *f.* izvanzemnost, izvanExtorſion, ſ. Erpreſſung. [državnost.
Extra, *adj.* osebice; osobit.
Extrablatt, *n.* osobiti list, dodatak.
Extraditionsſchein, *m.* ſ. Bezugsanweiſung.
Extrafein, *adj.* pretanak, prečist; vrlo i. osobito tanak, čist, najlĕpši, najbolji.

Digitized by Google

Extrahiren, *v. a.* izvaditi, izvadak napisati.
Extrajudicial, ſ. Außergerichtlich.
Extrakt, *m.* izvadak, izvod; ſ. Auszug.
Extractivſtoff, *m.* izvadina.
Extraordinär, *adj.* izvanredan; neobičan.
Extrapoſt, *f.* osobita pošta.
Extraſpeſen, *pl.* osobit trošak.
Extravagant, *adj.* pretěran; smušen; ſ. Närriſch.
Extravaganz, *f.* pretěranost; smušenost; (Thorheit), ludorija.
Extrazimmer, *n.* osebna soba; gospodska soba.
Extreme, *n.* krajnost.
Extremität, *f.* kraj; —en, *pl.* krajevi prstah, prsti; uda; ruke i noge.
Exul, Exulant, *m.* prognanik.
Exulceration, *f.* gnojenje.
Exuliren, ſ. Verweiſen.

F.

Fabel, *f.* basna; er iſt der Wolf in der —, mi o vuku a vuk na vrata; mi o vuku a vuk te u ovce.
Fabelbuch, *n.* basnarica.
Fabeldichter, *m.* basnar.
Fabelei, *f.* izmišljotina.
Fabelgeſchichte, *f.* izmišljena pripověst; gatnja; (Mythologie), bajoslovje.
Fabelgewebe, *n.* gatnja, bajka.
Fabelhaft, *adj.* izmišljen; (mythologiſch), bajoslovan.
Fabelhans, *m.* gatalo, pričalo: naklapalo,
Fabelheld, *m.* bajevni junak.
Fabelland, *n.* izmišljena, bajevna zemlja; das gehört in's —, to ide medju bajke.
Fabellehre, *f.* bajoslovje.
Fabelleſe, *f.* izabrane basne, izbor basnih.
Fabeln, *v. n.* nabajati, bajati; (irre reden), tlapiti, naklapati, buncati, bulazniti.
Fabelname, *m.* izmišljeno, bajevno ime.
Fabelreich, *adj.* basnovit, bajevit; bogat
Fabelreich, *n.* ſ. Fabelland.
Fabelſage, *f.* gatnja, bajka.
Fabelſammlung, *f.* sbirka basnih, bajkah.
Fabelſchmied, *m.* bajkar.
Fabelvolk, *n.* bajevni, izmišljeni narod.
Fabelweisheit, *f.* mudrost u basnah, bajkah.
Fabelwelt, *f.* bajevni svět.
Fabelwerk, *n.* basnarica; (ver.) bajkarica, gatalica.
Fabelzeit, *f.* bajevni věk.
Fabler, *m.* basnar; —in, basnarka.
Fabriciren, *v. a.* praviti, napraviti, načiniti.
Fabrik, *f.* tvornica, tvorionica, fabrika.
Fabrikant, *m.* tvornik, fabrikant.
Fabrikat, *n.* napravak; ſ. Fabrikserzeugniß.
Fabrikation, *f.* tvoritba, pravitba.
Fabriksmäßig, *adj.* tvorničarski.
Fabriksarbeiter, *m.* tvorničar.
Fabriksbefugte, *m.* povlašćeni tvornik.
Fabriksbetrieb, *m.* tvornička radnja.
Fabrikserzeugniß, *n.* tvorina.
Fabriksgericht, *n.* tvornički sud.
Fabriksinhaber, *m.* vlastnik i. imalac tvornice, fabrike.
Fabrikspreis, *m.* tvornična cěna.
Fabriksunternehmung, *f.* tvornički predusetak.
Fabriksweſen, *n.* tvorništvo.
Fabrikswaare, *f.* tvorina, (*merk.*) pazarija.
Fabrikszeichen, *n.* biljeg i. znak tvornice.
Fabulant, ſ. Fabelhans.
Façade, *f.* čelo, pročelje.
Face, *f.* lice; čelo; en—, s předa.
Facette, *f.* plošica.
Facettiren, *v. a.* plošičiti.
Fach, *n.* (b. Fiſch.) zagrada, přeboj; (b. leere Raum zwiſchen Balken), kanat; čap; oko; ein Haus in Dach und — erhalten, u dobrom stanju kuću držati; einem Dach und — geben, primiti koga u podstrešje i. kuću; ohne Dach und —, bez kuće i kućišta; (Abtheilung), preděl; (im Kaſten), pretinac, pregradak, prekletčić, fioka*; (b. Hutm.), plastun; (b. Web.), zěv; er hat ſich dieſem — gewidmet, ovoj se je struci posvetio; das ſchlägt nicht in mein —, to nije moj posao; (Klaſſe), das gehört nicht in dieſes —, to neide u ovaj red; ein Mann von —, ſ. Fachmann.
Fachbaum, *m.* (mlinski) prag.
Fachbogen, *m.* drnda, drndalo, kukotrěb.
Fachbogenſaite, *f.* drndarsko tetivo.
Fache, *f.* drndanje.
Fächel, ſ. Fächer.
Fächeln, *v. a.* pahati; opahivati se; ſich —, hladiti se.
Fächelpalme, *f.* (*Borassus*) lontar.
Fachen, *v. a.* (ordnen), redjati, razrediti; (mit Fächern verſehen), pretiniti, pregraditi, izpretiniti; tiniti; die Wolle —, vunu drndati, razbijati; die Glut —, mahati, jariti vatru; ſ. Anfachen.
Facher, *m.* drndar, pucar, tresač.
Fächer, *m.* mahalo, mahalica, mahač. pahaljica, hladilo, lepeza*; der rothe —, (*Ostrea flabellum*), mahalica.
Fächerfalter, *m.* (*Alucita Phalœna*) lepezniak.
Fächerfiſch, *m.* (*Coryphœna velifera*). podlanica, jedrasta.
Fächerförmig, *adj.* lepezovit, mahalast.
Fächerig, *adj.* izpregradjen, izpretinjen.
Fächerkoralle, *f.* (*Gorgonia flabellum*), koralj mahač.
Fächermacher, *m.* mahalar, lepezar.
Fächern, *v. a.* mahati, hladiti (mahalom); ſich —, ſ. Fächeln.

Digitized by Google

Fächerpalme, *f.* s. Fächelpalme; —n, *pl.* lepezovnice.
Fächerschwamm, *m.* (*Spongia flabelliformis*), lepezasta spužva.
Fächerschwanz, *m.* (*Loxia flabellifera*), krivokljunac.
Fächerspiel, *n.* maškanje.
Fachgemäß, *adj.* vešt.
Fachgenosse, *m.* drugar (u poslu, zanatu).
Fachgerte, *f.* pruće.
Fachholz, *n.* čapnica.
Fachlehrer, *m.* učitelj jedne struke, nauke.
Fachlos, *adj.* bez pretinca, pregradka.
Fachmann, *m.* veštak.
Fachmännergericht, *n.* sud veštakah.
Fachordnung, *f.* razredba.
Fachreuse, *f.* privezana vrša.
Fachsaite, *f.* drndarsko tetivo.
Fachstudium, *n.* nauka jedne struke.
Fächsen, *v. a.* uhvatiti, dobiti; nabrati.
Fächser, *m.* prpoljak, prporak, sadjenica.
Fächsung, *f.* branje; lětina.
Fachtisch, *m.* drndalište.
Fachweise, *adv.* na pregradke, pregradi-
Fachwerk, *n.* kanaće. [mice.
Facit, *n.* iznesak, svota.
Fackel, *f.* zublja, luč, buktinja, palja, baklja *, mašala *; die — der Aufklärung, světlo prosvěte; die — des Lebens auslöschen, ukinuti koga s glasa.
Fackelbaum, F—beerbaum, *m.* (*Viburnum Opulus*), udika.
Fackelblume, s. Königskerze.
Fackeldistel, *f.* (*Cactus Opuntia*), žabica.
Fackelfest, *n.* svečanost pri zubljah.
Fackelfeuer, *n.* světlo zublje; bukteća
Fackelholz, *n.* udikovina. [vatra.
Fackeljagd, *n.* svěćalo.
Fackelkraut, *n.* s. Königskerze.
Fackellampe, *f.* plamenica.
Fackelleuchter, *m.* lučnjak.
Fackelmann, *m.* zubljar, bakljar.
Fackelmusik, *f.* svirka (muzika) uz zublje; bakljada.
Fackeln, *v. n.* buktati, plasanjati; (zaudern), obstrzati se, ogužati se.
Fackelschein, *m.* světlo od zublje; bei'm —, pri zubljah (mašalah).
Fackelständchen, *n.* s. Fackelmusik.
Fackelstuhl, s. Fackelleuchter.
Fackelträger, *m.* zubljonoša.
Fackelzug, *m.* bakljada.
Façon, *f.* oblik, način.
Façonniren, *v. a.* ličiti, kalupiti.
Facsimile, *n.* snimak.
Facsimiliren, *v. n.* snimiti.
Facta, *pl.* s. Factum. [zadovoljnici.
Faction, *f.* stranka; (Rotte), urota, ne-
Factisch, *adj.* istini; — anerkennen, činom priznati.
Factor, *m.* poslovodja; (*arith.*) činbenik.
Factorei, *f.* poslovodjnica; (*merk.*) skladište.
Factotum, *n.* er ist sein —, on je njegova desna ruka.
Factum, *n.* (Thatsache), učin; (Begebenheit), dogadjaj.
Faktura, *f.* račun.
Facturabetrag, *m.* iznosak računa.
Facturbuch, *n.* računik.
Facturen, *pl.* računi.
Facturiren, *v. a.* račun dati; eine Waare zu hoch —, precěniti, previsoko računati robu.
Facultät, *f.* die theologische —, bogoslovni sbor, fakultet.
Facultäts-Gutachten, *n.* mněnje (sveučilišnoga) sbora.
Fade, *adj.* bljutav, bljutak, mlakav; cabrn; ein —r Mensch, neslan čověk; — werden, obljutaviti.
Fädeln, *v. a.* s. Einfädeln; sich —, *v. r.* činkati se, krezati se.
Faden, *m.* nit, konac; (b. Schneid.), zu — schlagen, ujamčiti; ein — Zwirn, (jedna) žica konca; den — der Geschichte wieder anknüpfen, nastaviti pripověđku; den — verlieren, zapeti; sein Leben hängt nur noch an einem —, dlaka ga drži u životu; ein — Holz, hvat drvah; Holz in — setzen, saděvati hvatove; (Maß), nit; der Wein zieht sich in Fäden, vino se tegli; der — der Geduld; s. Geduld.
Fadenalge, *f.* (*Conferva*), okrečina.
Fadenartig, *adj.* končast, žičast.
Fadenbruch, *m.* blizna, porednici.
Fadenbrüchig, *adj.* bližnjaiv.
Fadenflechte, *f.* (*Usnea*) gorovez.
Fadenfliege, *f.* (*Scatophaga*) gnojulja.
Fadenförmig, *adj.* končast, žičast.
Fadenführer, s. Fadenleiter.
Fadengerade, *adj.* einen Zeug — schneiden, razsěći latak po žici.
Fadengold, *n.* zlatne žice, predeno zlato.
Fadenhälfte, *f.* obrvka.
Fadenhebel, *m.* s. Litze.
Fadenholz, s. Klafterholz.
Fadenhornkäfer, *m.* (*Luperus*), vučić.
Fädenig, *adj.* končat.
Fadenkeim, *m.* končasta klica.
Fadenkraut, *n.* (*Filago germanica*), bělolist.
Fadenkrebs, *m.* (*Cancer filiformis*) kon-
Fadenkreuz, *a.* ukršteni konci. [časti rak.
Fadenleiter, *m.* žicovod.
Fadenmuster, *n.* konci za izgled.
Fadennackend, *adj.* gol golcat, gol i nag, gol kao od majke rodjen; gol kao lipa, gol opucan.
Fadennudel, *m.* tanki rezanci.
Fadenpilz, *m.* plěsnivac.
Fadenrecht, s. Fadengerade.
Fadensaum, *m.* podkite.
Fadenscheinig, *adj.* das Tuch ist —, u ove se čohe vide redci i. žice; das Tuch ist — geworden, ovo se je sukno

Digitized by Google

izlizalo, uhabalo; s ove čohe spade af; ovo je sukno ogolělo.
Fadenschimmel, *m.* (*Mucor embolus*), gubava plěsan.
Fadenschlag, *m.* ujamčivanje.
Fadensichtig, ſ. Fadenscheinig.
Fadensilber, *n.* srebrne žice, predeno srebro.
Fadenstein, *m.* vlaknasta sadra.
Fadenstrauch, *m.* (*Cactus pendulus*), nopal jagodoviti.
Fadenweiſe, *adv.* na konce; konac po konac; žicimice.
Fadenwurm, *m.* (*Gordius aquaticus*), vlasatnik.
Fadenyukka, *f.* (*Yucca filamentosa*), juka vlaknasta.
Fadheit, *f.* bljutavost, mlakavost; (*fig.*) neslanost.
Fädig, ſ. Fädenig.
Fadler, *m.* švelac; ſ. Zwirenhändler.
Fagot, *m.* fagot.
Fagotiſt, *m.* fagotista.
Fähe, *f.* kuja, kučka.
Fahen, ſ. Fangen.
Fähig, *adj.* sposobán; zu einem Amte —, podoban, vrstan za službu; (geſchickt), věšt; zu Allem —, svemu ličan, na svašta spreman, svašta kadar učiniti; er iſt ſolcher Bubenſtücke nicht —, ovakvih opačinah nemože da on počini.
Fähigen, ſich, ſ. Befähigen.
Fähigkeit, *f.* podobnost, vrsnoća, sposobnost; ein Menſch von vielen —en, vrsna glava.
Fähigkeitsdecret, ſ. Befähigungsdecret.
Fähigkeitszeugniß, *n.* svědočba o vrsnoći, sposobnosti.
Fahl, *adj.* lavast, plav; ein —es Pferd, plavac; das —e Laub, žuto lišće; (verſchoſſen), sinjav; — werden, osinjaviti.
Fahlerz, *n.* sinjavac, mědovni srebrovac.
Fahlgelb, *adj.* lavast.
Fahlgrau, *adj.* sinji.
Fahlheit, *f.* plavoća.
Fahlkupfererz, *n.* srebreni mědovac.
Fahlleder, *n.* usnje.
Fahlnatter, *f.* (*Coluber exoletus*), lavasta guja.
Fahlroth, *adj.* ridji.
Fahlſtein, *m.* žuti listarac, žuta tinja.
Fähm uſw. ſ. Fehm.
Fahnden, *v. a.* ići u potěru (za kim); iztraživati.
Fähndrich, ſ. Fähnrich.
Fahne, *f.* zastava; (Standarte), stěg, (Banner), horugva, barjak; die — aufpflanzen, pobiti zastavu; die — ausſtecken, razviti zastavu; die — verlaſſen, poběći, uskočiti; (*bot.*) jedro; (Schwadron), četa; ſ. Wetterfahne.
Fahnen-Ausſteckgebühr, *f.* zastavnina.
Fahneneid, *m.* zakletva i. prisega na zastavu (barjak); zastavna zakletva.
Fahnenfutter, *n.* navlaka i. tok zastave.
Fahnenjunker, *m.* zastavnik; barjaktar.
Fahnenlanze, *f.* kopljača.
Fahnenſchmied, *m.* vojnički kovač.
Fahnenſchuh, *m.* zastavni tuljak.
Fahnenſtange, *f.* Fahnenſtock, *m.* katarište, stežište, zastavište.
Fahnenträger, ſ. Fähnrich.
Fahnenwache, *f.* zastavna straža.
Fahnenweihe, *f.* svećenje zástave.
Fahnenweiſe, *adv.* četimice.
Fahnjunker, *m.* zastavnik, barjaktar, stěgonoša.
Fähnrich, *m.* zastavnik.
Fähnrichs- (in Zuſ.) zastavnikov, zastavnički, barjaktarov, barjaktarski.
Fahrbahn, *f.* útrenik; ſ. Fahrweg; (am Waſſer), matica.
Fahrbar, *adj.* povozak; dieſer Weg iſt nicht —, po ovom se putu nemože vozíti; ein —er Fluß, plovna rěka; —e Güter, vozna roba.
Fahrbarkeit, *f.* ćavozko; (eines Fluſſes), plovnost.
Fahrbeſtändner, ſ. Fahrpächter.
Fahrdamm, *m.* vozni nasip.
Fähren, ſ. Gefährden.
Fahre, *f.* razor.
Fähre, *f.* (Plätte), brod, skela*, pram; (Ort), prěvoz.
Fahren, *v. n.* mit der Hand hin und her —, mahati rukom; mit der Hand in die Taſche —, mašiti se u žep; vrgnuti ruku u žep; mit der Hand wo hinein —, brbučiti i. tumariti rukom u što; aus dem Bette —, skočiti s postelje; es iſt ein böſer Geiſt in ihn gefahren, běs ga je podsio; poběsnio je; der Blitz fuhr in den Baum, grom udari u drvo; es fuhr mir aus der Hand, izmače mi se iz ruke; —de Habe, pokretnina; es iſt mir in die Glieder gefahren, bole me nešto uda; ein Fieberſchauer fuhr ihm durch die Glieder, uhvati ga groza, popade ga groznica; in die Grube —, u grob leći; etwas — laſſen, ostaviti; odmahnuti rukom; die Sorgen — laſſen, pustiti brige, proći se brigah; einen Gedanken — laſſen, svrnuti kakvu misao s glave; ein Gedanke fuhr mir durch den Kopf, prosinù me misao; zveknulo mi u glavu, teknuo me um; einem in die Haare —, zaletěti se u koga; ſich in die Haare —, sdrpiti se; was iſt dir in den Kopf ge—? što te je snašlo? što si zamislio? etwas iſt ihm in den Kopf ge—, skočilo i. šunulo mu je nešto u glavu; mit dem Löffel in die Schüſſel —, zahvatiti, zagrabiti žlicom; nach dem Glaſe —, hvatati se čaše; mit großer Gewalt ins Zimmer —, hrupi, munuti u sobu; gut, ſchlecht bei einem Handel —, dobro, zlo proći kod kakvoga posla; einem durch den Sinn —, uzprotiviti se, suprotnuti se komu; mag Alles zum Teufel —, neka ide sve k vragu; fahre wohl! s Bogom pošao! sretan put! zu Alp —,

Digitized by Google

otići u planinu; auf den Wolken —, na oblaku dolaziti, odlaziti; der —de Bettler, tucak; der —de Ritter, junak-potukač; gen Himmel —, uzaći na nebo; zur Hölle —, stupiti, sići u pakao; der Böſewicht wird in die Hölle —, zločinca će vrag odneti; auf dem Wagen —, povesti se, vozati se, voziti se na kolih; auf dem Schlitten —, sanjkati se; auf's Land —, odvesti se, voziti se na selo; über einen Fluß —, prevesti se, voziti se preko rěke; an's Land —, izvesti se; auf den Grund —, nasěsti, nasukati se; auf einem Schiffe oder zu Waſſer —, ploviti, ploviti se; er kam gefahren, dovezao, dokolao se je; —de Poſt, vozna pošta; man möchte aus der Haut —, (vor Ungeduld), ošugati se (čekajući); ein wenig —, povezti se; hin und her —, vozati se, vozakati se; ſpazieren —, provezti se; ſich ſatt —, navoziti se; ſich müde —, umoriti se vožnjom; ſich irre —, zavezti se (s puta); —, *v. a.* povezti, vezti, voziti; über den Fluß —, prevezti; es fährt ſich gut in dieſem Wagen, ova su kola povozka.

Fahren, *n.* voženje, vožnja; (auf einem Fahrzeuge), plovitba.

Fahrend, *adj.* vozeći, vozni; (herumirrend), potucajući se; —es Gut, pokretnina; ſ. Fahren.

Fahrenkraut, ſ. Farnkraut.

Fahrlos, ſ. Gefahrlos.

Fahrer, *m.* voznik.

Fahrgebühr, *f.* Fahrgeld *n.* vozarina.

Fährgebühr, *f.* Fährgeld, *n.* brodarina, prevoznina, skelarina.

Fahrgelegenheit, *f.* prilika.

Fahrgeleiſe, ſ. Fahrleiſe.

Fahrgenoſſe, *m.* suvoznik, vozni drug; (*oek.*) suznik, brazdaš, razdionik.

Fährgerechtigkeit, *f.* prěvozno pravo.

Fahrgut, *n.* pokretnina.

Fährherr, *m.* gospodar prěvoza.

Fährig, *adj.* ein —er Wald, poodrasla

Fährkahn, *m.* (prěvozni) čamac. [šuma.

Fahrkappe, *f.* rudarski podkapak. [sluga.

Fährknecht, *m.* prevozar; prevozarski

Fahrkummet, *n.* vozni homut (hamot).

Fahrkuttel, *f.* (*Argonauta Argo*), mrkač.

Fahrläſſig, *adj.* nemaran, nehajan; eine —e Tödtung, ubiće s nemarnosti; — ſein, nemariti, nehajati.

Fahrläſſige, *m.* nemarnik, nehajnik, nemarljivac.

Fahrläſſigkeit, *f.* nemar, nemarnost, nehajstvo, negled.

Fahrleder, ſ. Äſterleder.

Fahrleiſe, *f.* kolotečina, vagaš *.

Fahrleute, *pl.* prevozari, skeledžije.

Fährlich u. ſ. w., ſ. Gefährlich.

Fahrloch, *n.* okno.

Fahrlohn, ſ. Fahrgeld. [žija.

Fährmann, *m.* brodar, prevozar, skeled-

Fährmannsgeſchäft, *n.* prevozarija.

Fahrmaus, ſ. Erdenmaus.

Fahrmeiſter, ſ. Fährmann.

Fährmutter, *f.* prasica, svinja, krmača.

Fahrnagel, *m.* zavoranj.

Fahrniß, *f.* pokretnina.

Fahrordnung, *f.* vozni red.

Fährordnung, *f.* prěvozni red.

Fährpacht, *f.* zakup prěvoza.

Fährpächter, *m.* zakupnik prěvoza.

Fahrpoſt, *f.* vozna pošta.

Fahrpoſtordnung, *f.* red vozne pošte.

Fahrpoſtſendung, *f.* pošiljka vozne pošte.

Fahrpreis, *m.* vozarina.

Fahrſchacht, *m.* ulazno okno.

Fährſchiff, *n.* prěvozni brod, prěhod.

Fährſeil, *n.* prěvozni konop, prěvozno

Fahrſeſſel, *m.* vozalica. [uže.

Fahrſtraße, *f.* kolnik; utrenik.

Fahrſtuhl, ſ. Fahrſeſſel.

Fahrt, *f.* (im Wagen), vožnja; (am Schiffe), plovitba; (Reiſe), put; eine — unternehmen, krenuti na put, zaputiti; eine — über einen Acker machen, napraviti cestu preko njive; (*mont.*) silaz; läznica; (Leiter), lěstva; (Höhle), rupa (u zemlji); eine — Heu, voz sěna; ſ. Fährte.

Fahrt, *adv.* lani.

Fährte, *f.* trag; auf die — kommen, doći u trag; der Hund nimmt die — an, pas je potěrao trag.

Fährtgerecht, *adj.* věšt tragu.

Fahrtmeſſer, *m.* putoměr.

Fahrung, *f.* (*mont.*) lazovica.

Fahrwaſſer, *n.* plovnica; plovna voda;

Fahrweg, *m.* kolnik. [matica.

Fahrwind, *m.* sgodan větar.

Fahrzeug, *n.* korabljica; ladja; barka.

Fahrzins, *m.* rastuća dobit; ſ. Brückengeld.

Fährzoll, *m.* ſ. Fährgeld.

Fajence, Fayance, *f.* fajenčina, poluporFaim u. ſ. w., ſ. Fehm. [culan.

Faiſchhund u. ſ. w., ſ. Schweißhund.

Fait accompli, gotov i. svršen posao.

Falb, *adj.* plav, ridji, lavast; (verſchoſſen), sinjav; ein —es Pferd, plavac.

Falbe, *m.* plavac; — *f.* plavuša; (*Salix alba*), běla vrba.

Falbel, *f.* roza.

Fälbeln, *v. a.* rozati, nabrati.

Falben, *v. n.* sinjaviti; (v. Laub), pulati, žutěti; (welken), vehnuti.

Fälben, *v. a.* sinjaviti.

Fälber, *m.* (*Salix alba*), běla vrba.

Falberſaft, *m.* (*Liquidambra*), amber.

Falbicht, Falbig, *adj.* plavast.

Falbinger, ſ. Fälber.

Falgen, ſ. Felgen.

Falkaune, *f.* sokolnica.

Digitized by Google

Falke, *m.* (*Falco*), sokol; (Weibchen), sokolica; der weiße —, (*F. albus*), bělozor; ein junger —, sokolić; er hat Augen wie ein —, sokolova je oka; s. Falkaune.
Falkenauge, *n.* sokolovo oko.
Falkenbeize, *f.* lov sa sokolom.
Falkenblick, *m.* sokolovo oko, sokolov
Falkener, Falkenier, *m.* sokolar. [pogled.
Falkeneule, *f.* (*Strix accipitrina*), ćuvik.
Falkenfedern, *pl.* bělozorovo perje.
Falkengeschühe, *f.* sokolova puta.
Falkenhaube, *f.* sokolova kapica.
Falkenhof, *m.* sokolinjak.
Falkenjagd, *f.* lov sa sokolom.
Falkenjäger, *m.* sokolar.
Falkenjunge, *m.* sokolarić.
Falkenkappe, s. Falkenhaube.
Falkenmeister, *m.* nadsokolar.
Falkennest, *n.* sokolovo gnězdo.
Falkenrecht, *n.* sokolovo pravo.
Falkenriemen, *m.* sokolovo puto.
Falkenschlag, *m.* sokolov pad.
Falkenschuh, *m.* sokolovo puto.
Falkenstange, *f.* sokolje sědalo.
Falkenstoß, *m.* mreža za sokole.
Falkenwärter, *m.* sokolar.
Falkenweg, *m.* sokolov polet.
Fälklein, *n.* sokolak.
Falkmöve, s. Lachmöve.
Falkner, *m.* sokolar.
Falknerei, Falkenkunst, *f.* sokolarstvo; (Ort), sokolinjak.
Falkonett, *n.* s. Feldschlange.
Fall, *m.* pád; past, spast *f.*; (das Fallen), padanje, padja; einen schweren — thun, jako i. nesretno upasti, opasti; (spr.) je größet der Baum, je schwerer der —, ko visoko leti, nizko pada; (*theol.*) upad, upadak; zu —e kommen, pasti, upasti; (von einer Jungfrau), zatruhliti; eine Jungfrau zu —e bringen, zatruhliti, oskvrniti, prevariti, obljubiti děvojku; Knall und —, iz nebuha, iznebušice, iz ubaha, izobušice; (der — eines Körpers), padež, padanje; der — des Wassers, opadanje, osěcanje, oseka, opad vode; der — eines Günstlinges bei Hofe, odnemarenje dvorskoga ugodnika; er bewirkte seinen —, on ga je upropastio; Hochmuth kommt vor dem —, oholost ide pred propast; oholost je znamenje propasti; oholost kobi propast; (Falliment), propast; (Vorfall), slučaj, sgoda, dogadjaj; ich befinde mich in demselben —e, isto biva samnom; im —e oder für den — daß er kommen sollte, ako dodje; im glücklichsten —e, ako bude velika sreća; auf alle Fälle gefaßt sein, spreman biti za svaku sgodu; auf den —, ako se dogodi; ako ..; in diesem —e, onda; auf jeden —, svakako, na svaki način; für den —, daß er es nicht thut, ako toga neučini; von — zu —, svaki slučaj napose; pri svakom slučaju napose; wir wollen den — setzen, da rečemo, da ....; im entgegengesetzten —e, u protivnom slučaju; inače; ich setze den —, stavimo; erforderlichen —s, ako uztreba, ako bude od potrebe; daß ist ein kitzlicher —, to je nježna stvar; (*casus*), padež; das Wasser hat hier vielen —, ovdě voda vrlo skače; s. Gefälle; (Wasser —), slap; (Schiffw.), šusta.
Fallbahre, *f.* podložka.
Fällbar, *adj.* sěčan; —e Bäume, drveće
Fällbarkeit, *f.* sěčnost. [za sěk.
Fallbaum, *m.* zapor, zapornica; (b. Vo-
Fallbeil, s. Guillotine. [gelstell.) padalište.
Fallblech, *n.* propuštalo.
Fallblock, *m.* tuk, malj.
Fallblume, *f.* (*Papaver Rhœas*), turčinak.
Fallbock, s. Fallblock.
Fallbrett, *n.* (daska-) poklopnica.
Fallbrücke, s. Zugbrücke.
Falle, *f.* lovka, kljusa, klopka; (für wilde Thiere), tuljac; (für Mäuse), pastulja, stupica, mišolovka; (*fig.*) mreža, zamke; pletke; Einem eine — stellen, zametnuti komu mrežu; naměstiti komu pletke; in die — gehen, uhvatiti se u mrežu; upasti u kljusu; nalépiti; (*poët.*) er ging in die — prevari se; ujede ga zmija; (*anat., valvula*), zalistić; (b. Müll.) zapor (od lo-
Falleisen, s. Fangeisen. [gova).
Fallen, *v. n.* pasti, padati; (v. Laube), pasti, opasti; der Apfel fällt nicht weit vom Stamme, s. Apfel; etwas aus der Hand — lassen, izpustiti, izvrgnuti što; (spr.) die Hoffnung ist mir in den Brunnen ge—, potonule su mi šajke; zur Erde —, pripasti zemlji, pasti na tle; aufs Angesicht —, ničice i. ničke pasti; hinter die Mauer —, zapasti za zid; er fiel zu seinen Knieen, pripade k njegovim kolěnima; Einem zu Füßen —, klanjati se komu; Einem um den Hals —, prigrliti, zagrliti koga; pasti i. oběsiti se komu oko vrata; sich in die Arme —, zagrliti se rukama; (spr.) er ist nicht auf den Kopf ge—, nije mu vrana mozag popila; nije ni on po glavi ozebao; mit der Thür ins Haus —, tumariti, bahnuti, munuti u kuću; —de Sucht, s. Fallsucht; das Zäpfchen ist ihm ge—, spao mu je vrat, spala mu resica; Einen todt —, padnuv na koga ubiti ga; sich wund —, pasti i pobiti se; sich todt —, pasti i ubiti se; (*poët.*) er fiel todt zur Erde, mrtav pade zemlji; zemlji pade, s dušom se razstade; sich den Arm aus dem Gelenke —, opasti

Digitized by Google

i ruku si izčašiti; das Waſſer fällt, voda opada, oseča; das Waſſer iſt ge—, voda je oplinula; der Nebel fällt, magla pada; die Save fällt in die Donau, Sava utiče u Dunav; (*mont.*) ein Gang fällt ſeiger, žica ide u dùb; die Stimme — laſſen, spustiti glas; der Preis der Waare fällt, pada cěna robi; ſein Anſehen iſt ge—, nestade mu važnosti; ſein Anſehen iſt ſehr ge—, iztančala mu je važnost; ich laſſe noch nicht alle Hoffnung —, još se nisam odrekao nade; den Muth — laſſen, klonuti duhom; aus der Gunſt —, iz milosti izaći; das Handelshaus iſt ge—, trgovačka kuća je propala; Adam fiel, Adam upade, pokliznu, sagrèši; (v. Jungfrauen), zatruhliti; (*poët.*) poznati mužku glavu; in ihm fiel unſre Hoffnung, s njim nam propade nada; (umkommen; v. Vieh), skapati, obrnuti se; (v. Menſchen), poginuti; er fiel durch die Hand eines Meuchelmörders, ubijen bi iz prěvare; in Strafe —, podpasti pod kázan; Bosnien fiel in Türkengewalt, Bosna je podpala pod Turke; er fiel in meine Hände, pao i. dopao mi je šakah, došao mi je ruke, došao je u moje ruke; wie ſind Sie auf dieſen Gedanken ge—? kako vam je to na um palo? das iſt mir in die Augen gefallen, to mi je udarilo u oči; das fällt in die Augen, ſ. Auge; ſein Blick fiel auf ſie, oči mu utekoše i. skočiše na nju, oči mu se odkinuše i. otimahu na nju; das Gut fällt an den älteſten Sohn, imanje zapada najstarijega sina; das Los fiel auf ihn, ždrěb pade na njega; das fällt gut in die Augen, to je naočito; alle Schuld fällt auf die Eltern, roditelji su svemu krivi; Weihnachten fällt diesmal auf einen Sonntag, božić pada lětos u nedělju; wie es fällt, kako dodje; kako se nadà; das fällt mir ſchwer, to mi je mučno; muka mi je; Einem zur Laſt —, Ein. beſchwerlich —, ſ. Beſchwerlich; er fällt der Gemeinde zur Laſt, občina mora za njega skrbiti; die Trennung fällt ihr ſchwer, žao joj se je odděliti; es fällt mir unmöglich, nije mi moguće, nemogu nikako; es fiel ein Schuß, puče puška, top; ein Wort — laſſen, natuknuti, nagověstiti što; ein Geſpräch — laſſen, prekinuti razgovor; dieſe Farbe fällt mehr ins Grüne, ova se mast (boja) nagiba, daje na zeleno, preléva se i. zanosi u zeleno; das fällt ins Pöbelhafte, to udara po prostačini; mit Begierde auf etwas —, navaliti na što; dem Pferde in den Zügel —, uhvatiti konja za uzdu; dem Feinde in das Land —, provaliti u neprijateljsku zemlju; dem Feinde in den Rücken —, zaledjiti neprijatelja, zaći neprijatelju za ledja; Einem ins Amt —, uplákati se u čiji posao; Einem andern in den Kauf —, prekupiti komu što; die Vögel fielen auf den Baum, popale su ptice po drvetu, pale su ptice na drvo; Einem ins Wort —, zakršiti komu rěč; uletěti komu u rěč, presěći komu rěč; es fiel ihm ſchwer aufs Herz, mučno mu je bilo; die Geſchwulſt iſt gefallen, otok je splasnuo; ein Stein iſt mir von Herzen gefallen, odtisnuo mi se je kamen od srca; in Ohnmacht —, ſ. Ohnmacht; Einem in die Haare —, ſ. Fahren; über den Haufen —, stropoštati se, strovaliti se; — *v. i.* pada; es fällt ein Regen, kiša pada, daždi; es iſt ein tiefer Schnee ge—, zapao je sněg do kolěna.

Fällen, *v. a.* Bäume —, useći, poseći, séći, obarati drveće; den Anker —, spustiti kotvu (sidro); (präcipitiren), oboriti; (*geom.*) eine ſenkrechte Linie —, povući, spustiti okomicu; die Mauern —, porušiti zidove; (erlegen), ustrěliti; ein Urtheil —, izreći presudu; presuditi; suditi komu; fällt das Bajonett! naperite bodu!

Fallend, *adj.* padovit; —e Sucht, ſ. Epilepſie.

Fallendung, *f.* padež.

Fallenohr, *n.* (b. Schloſſ.) spuštac.

Fallfenſter, *n.* klopan prozor.

Fallfertig, *adj.* — ſein, navesti se.

Fallfleck, *m.* opadina; das Obſt hat —e, voće je namecano.

Fallfriſt, *f.* ukidni, dokidni rok.

Fallgatter, *n.* spustna rešetka, spuštenica.

Fallgrube, *f.* túljac; samolov.

Fallgut, *n.* odmrtvina.

Fallhaus, *n.* živodernica.

Fallholz, *n.* suhad *f.* suha šuma; lomača.

Fallhut, *m.* věnac (za děcu).

Fallibel, *adj.* prevarljiv; pogrěšan.

Fallibilität, *f.* prevarljivost, pogrěšnost.

Fällig, *adj.* (abgelaufen), minuo, iztekao; prošao; eine —e Friſt, prispěli rok; ein —er Wechſel, dospěla, prispěla měnica; — werden, dospěti; der Wechſel wird —, měnica dospěva, prispěva; prispět će, dospět će; —e Intereſſen, dospěla dobit (kamata); (zahlbar), izplatan; das Kapital iſt —, glavnica se ima izplatiti; —e Nutzungen, pokupni užitci.

Fälligkeit, *f.* (als Eigenſchaft), prispělost, dospělost; minulost; izplatnost; pokupnost; (Zeit), dospětak, prispětak

Falliment, Falliſſement *n.* ſ. Cridа.

Falliren, *v. n.* postradati; propasti.

Fallit, uſw. ſ. Cridа uſw.

Fallitmaſſe, ſ. Concursmaſſe.

Digitized by Google

Fallkäfer, *m.* (*Cryptocephalus sericeus*), svilasti krijoglavac i. uljunac.
Fallklappe, *f.* klopac.
Fallklinke, *f.* zaletavka, zapadka; skakavica.
Fallklotz, s. Fallblock.
Fallknecht, s. Schinderknecht.
Fallkraut, s. Wohlverlei.
Falladen, *m.* spustni kapak, čepenak*.
Fallmaschine, *f.* padilo.
Fallmeister, s. Abdecker.
Fallmesser, *n.* škloca.
Fallmütze, s. Fallhut.
Fallnetz, *n.* mreža.
Fallraum, *m.* prostor pada.
Fallriegel, *m.* s. Fallklinke.
Falls, *adv.* ako; — es nöthig sein wird, ako uztreba.
Fallsack, *m.* strukovi.
Fallschirm, *m.* padobran, padak.
Fallschloß, *n.* (brava) šklocka.
Fallschnalle, s. Fallklinke.
Fällsilber, *n.* oboreno srebro.
Fallstämpfer, s. Fallblock.
Fallstein, *m.* kamen smutnje.
Fallstrick, *m.* zamka; (*fig.*) s. Falle.
Fallsucht, s. Epilepsie.
Fallsüchtig, s. Epileptisch.
Fallsüchtige, *m.* padavac; — *f.* padavica.
Falltau, *n.* pridržaljka.
Fallthor, s. Fallgatter.
Fallthür, *f.* klopna i. poklopna vrata.
Falltisch, s. Klapptisch.
Fallton, *m.* padajući glas.
Fällungsmittel, *n.* obaralo.
Fallwasser, *n.* voda-obornica.
Fallwild, *n.* (*Capra Ibex*), kozorog.
Fallwildpret, *n.* crkotina.
Fallwind, *m.* gornjak, pogorac.
Tallwinkel, *m.* upadni kut.
Fallwunde, *f.* rana od padnuća, upadina.
Falsarius, s. Verfälscher.

Falsch, *adj.* —es Gold, nepravo zlato; —e Freundschaft, licemerno, nevérno prijateljstvo; —e Angabe, lažni prokaz; —e Münze, krivi novac; —es Maß, kriva mera; —er Spieler, varalica u igri; ein —es Spiel, varanje u igri; (*fig.*) šaranje; ein —er Zeuge, Richter, Eid, krivi svédok, sudac, kriva prisega, rota; ein —er Mensch, hinben, dvoličan, šaren, šarkast, šarometan; dvostruk čovék; s. Falsche; eine —e Urkunde, podmetnuta izprava; eine —e Hoffnung, pusta nada; — aussprechen, zlo, naopako izgovarati; ein —er Ton, neprav glas; einen —en Tritt thun, zakoračiti; —e Perlen, jalan biser; —e Götter, lažljivi bozi; —r Schritt (im Tanzen), pogrešni koračaj; —es Licht (eines Gemäldes), pogrešna světlost; —e Farbe, nepostojana mast (boja); ein —er Schlüssel, odpirač; — hören, prečuti; (lasterhaft), opak, bezbožan; —er Weg, krivi put, (*fig.*) stranputica; —e Nachricht, neistinit, lažan glas; —e Rippe, vito rebro.

Falsch, *n.* (Fehler), mana; es ist daran kein —, tomu neima mane; (Betrug), laž, prěvara; er ist ein Mann ohne —, on nezna nikakve obinje; ohne — wie die Tauben, bezazleni kao golubi.
Falsche, *m.* himbenik, šarenjak; suvérica; —, *f.* himbenica; (— Geliebte), nevérnica.
Fälschen, *v. a.* izopačiti; Wein —, načiniti vino; (b. Fleisch.) Fleisch —, napuhnuti meso.
Fälscher, *m.* izopačnik, izopačilac; krivotvor; — in, *f.* izopačnica.
Falschgesinnt, *adj.* podhiban, hinben.
Falschgläubig, *adj* krivovéran.
Falschgläubige, *m.* krivovérac; — *f.* krivovérnica.
Falschgläubigkeit, *f.* krivovérstvo.
Falschgründig, *adj.* das ist —, to se osniva na krivih razlozih.
Falschheit, *f.* (v. Menschen), hinba, hinbenost, obinja; liceměrstvo; ein Mensch voller —, prehinben čovék; (einer Nachricht), lažnost, lažljivost, neistinitost.
Falschherzig, *adj.* hinbena srca.
Falschholz, *n.* krhka, krška grana.
Fälschlich, *adj.* lažljiv, kriv; — anklagen, běditi, obéditi, potvoriti; etwas — vorgeben, lažljivo što kazivati; (betrüglich), prevarljiv; — handeln, raditi o prěvari.
Falschmünzer, *m.* krivi novčar.
Falschmünzerei, *f.* krivo novčarenje.
Falschnamig, s. Pseudonymisch.
Falschpaarig, *adj.* (*bot.*) nejednak.
Falschsichtig, *adj.* zlo videći.
Falschspieler, *m.* varalica u igri.
Falschwerber, *m.* tudji kupivojska.
Falsett, *n.* Falsettstimme, *f.* nenaravni, pretvoreni glas, falzet.
Falsificat, *n.* izopaka, krivotvor.
Falsificator, s. Fälscher.
Falsificiren, s. Fälschen.
Falsum, *n.* izopaka.
Falte, *f.* (in einem Kleide), bora; —n, nabor; in —n legen, nabrati, sabrati; eine falsche —, gužva, mrska; (in der Haut), s. Runzel; die Stirn in —n legen, s. Falten; die —n des menschlichen Herzens, svitci srca; (*Ostrea plica*), nabrana kamenica i. oštriga.
Fältelmaschine, *f.* rozalo, bornica.
Fälteln, *v. a.* rozati, narozati.
Falten, *v. a.* nabrati, sabrati, nabirati; ein gefaltetes Kleid, saborita haljina; einen Brief —, saviti pismo; die Stirn —, namrštiti se, namrgoditi se, mrditi se, mrštiti se, mrgoditi se; die Falten im Gesichte verlieren, glacnuti se; die Hände —, sklopiti, plesti ruke; ein gefaltetes Blatt, nabran list.

Digitized by Google

Faltenblume, ſ. Winde.
Falteneidechſe, *f.* (*Lacerta plica*). borna ješterica.
Faltenfiſch, *m.* (*Balaena boops*), kit volook.
Faltenflechte, *f.* (*Lichen plicatus*), borni lišaj.
Faltenförmig, *adj.* borast, borni, saborit.
Faltenklappe, *f.* (*Spondylus plicatus*), borni poklopac.
Faltenkleid, *n.* borna i. saborita haljina.
Faltenkniff, *m*, rozanje, nabiranje.
Faltenlos, *adj.* bezboran, bez borah; eine —e Stirn, gladko, (*fig.*) vedro čelo.
Faltenmagen, *m.* knjižavac, kujiži.
Faltenmuſchel, *f.* (*Plicatula ramosa*), bornjača razgranjena.
Faltennerite, *f.* (*Nerita plicata*), borna plovnica.
Faltenpilz, *m.* (*Merulius Cantharellus*), paprenjak.
Faltenrand, *m.* roza.
Faltenreich, *adj.* borni, saborit.
Faltenrock, *m.* borna i. saborita suknja.
Faltenſaum, ſ. Faltenrand.
Faltenſchlag, *m.* nabor.
Faltenſchnecke, *f.* (*Mitra*), mitra.
Faltenſchwamm, *m.* (*Helvella mitra*), borna krastača; ſ. Lerchpilz.
Faltenträger, *m.* ſ. Falteneidechſe.
Faltenvoll, ſ. Faltenreich.
Faltenwalze, *f.* (*Voluta plicaria*), borni kovrčak.
Faltenweiſe, *adv.* naborice; etwas — zuſammenlegen, sabirati, nabirati. sabrati što.
Faltenwurf, ſ. Faltenſchlag.
Falter, *m.* lepir, leptir.
Faltflügler, *m.* bornokrilac.
Faltig, *adj.* borni, nabran; eine —e Stirn, namršteno čelo.
Faltſtock, *m.* rozalo, nabiralo.
Falttafel, *n.* savojnica.
Falz, *f.* ſ. Balz.
Falz, *m.* žlěb; (b. Buchb.) pregib; (b. Tiſchl.) šipilo; einen — machen, šipiliti; (an Säulen) žlěbić.
Falzbein, *v.* šikalica.
Falzbock, *m.* konj (kožarski).
Falzbrett, *n.* slagarka.
Falzeiſen, *n.* (kožarska) kosa.
Falzen, *v. a.* (b. Buchb.) slagati; eine Haut —, mezdriti kožu; eine Säule —, nažlěbiti stup; einen Brief —, saviti pismo; Bretter —, šipiliti daske; ſ. Balzen.
Falzer, *m.* žlěbičar; (b. Buchb.) slagač; (b. Gerb.) mezdrač; (b. Tiſchl.) šipilar.
Falzhaken, m. izvrtač.
Falzhammer, *m.* somitnjak.
Falzhobel, *m.* šipilnjak, utornjak.
Falzicht, *adj.* žlěbast.
Falzig, *adj.* našipiljen; nažlěbljen.
Falzmeſſer, ſ. Falzeiſen.
Falzzange, *f.* (b. Schuſt.) navlačilo.
Falzziegel, *m.* žmurnjak.
Fama, *f.* glasina; glas.
Familiär, *adj.* prijateljski, pouzdan.
Familiarität, *f.* prijateljstvo, pouzdanost.
Familie, *f.* porodica, obitelj; bratstvo; (Kinder), porod, děca; (Geſchlecht), pleme, rod, pokoljenje; eine berühmte —, slavno pleme, slavna porodica; eine ſtarke — haben, imati puno roda.
Familien-, (in Zuſ.) obiteljski, porodični, porodički, rodni.
Familienaustrag, *m.* porodički sud.
Familienbrot, ſ. Hausbrot.
Familienfehler, *m.* porodička mana.
Familiengeiſt, *m.* svojtljivost; es herrſcht unter ihnen viel —, vrlo su svojtljivi.
Familiengemälde, *n.* porodička slika; slika porodice.
Familiengeräth, *n.* porodičko pokućtvo.
Familiengeſchichte, *f.* pověstnica porodice, obitelji.
Familienglied, *n.* član porodice, obitelji; kućanin, bratstvenik, bratstvenjak.
Familienglück, *n.* domaća sreća.
Familiengruft, *f.* grobnica porodice.
Familiengut, *n.* porodičko dobro; ſ. Fideikommißgut.
Familienhaupt, *n.* staršina porodice, obitelji.
Familienkrankheit, *f.* prelažljiva, naslědna bolest.
Familienkreis, *m.* porodica; im —e, u kolu porodice.
Familienleben, *n.* domaći život.
Familienlos, *adj.* bez poroda, roda; er iſt —, neima děce, roda.
Familienloſigkeit, *f*, bezdětnost, bezporodnost.
Familienrath, *m.* bratska.
Familienſtolz, *m.* ponos radi plemena; er hat viel —, mnogo se ponosi svojim plemenom.
Familienſtück, *n.* porodička stvar; (Bild), slika porodička.
Familientafel, *f.* porodička gostba.
Familienvater, ſ. Familienhaupt; (Hausvater), domaćin.
Familienverband, *m.* porodička sveza.
Familienverhältniß, *n.* porodički odnošaj.
Familienvermögen, *n.* porodička imovina.
Familienvertrag, *m.* porodička pogodba.
Familienvorſteher, *m.* porodičin, staršina
Familienwappen, *n.* porodički grb.
Familienzirkel, *m.* ſ. Familienkreis; (Zuſammenkunft) porodičko sělo. [glasan.
Famös, *adj.* razvikan; (verrufen), zlo-
Famulus, *m.* poslužnik, služak, podvornik.
Fanatiker, *m.* pomamac, fanatik.
Fanatiſch, *adj.* pomaman, zanešen, fanatičan.
Fanatiſiren, *v. a.* pomamiti, zaněti.
Fanatismus, *m.* pomama, pomamnost, fanatizam.
Fanfaron, *m.* torlak, větrogonja.
Fanfaronaden, *pl.* torlanje, hvalisanje.

Digitized by Google

Fang, *m.* hvat; hvatanje; auf den — ausgehen, ići hvatati, ići u lov; einen guten — thun, uloviti dobar lovak; einem Hirschen den — geben, zaklati
Fangarm, *m.* lovka. [jelena.
Fangbein, *n.* hvatalica, hvataljka.
Fangdamm, *m.* ogat, zagat; einen — bauen, ogatiti, zagatiti.
Fangeball, Fangball, *m.* lopta, pala; — spielen, loptati se.
Fangebrief, ſ. Verhaftsbefehl.
Fangegeld, Fanggeld, *n.* lovarina.
Fangeiſen, *n.* gvoždja, škripac, klěšte.
Fangemeſſer, *n.* lovački nož, jatagan.
Fangen, *v. a.* einen Ball —, uhvatiti loptu; (Vögel u. ſ. w. —), loviti, uloviti; (waidm.) ein Wild —, zaklati zvěr; (*fig.*) Einen —, uloviti koga; du haſt dich — laſſen, ušao si u mrežu; pohvatali su ti krajeve; das Mädchen hat ihn durch ihre Schönheit ge—, děvojka ga je svojom lěpotom zaněla, zatravila; der Schwamm fängt gut, guba i. trud brzo i. odmah uhvati; (*fig.*) er fängt leicht Feuer, odmah plane (kao živa vatra); ſich —, *v. r.* uhvatiti se; ſich mit ſeinen eigenen Worten —, zaplesti se.
Fänger, *m.* hvatač; —in, *f.* hvatalica.
Fangeſtock, *m.* hvatalo.
Fangeſtrick, Fangſtock, *m.* zamka.
Fangetag, Fangtag, *m.* ulovni dan; es iſt alle Tage Jagdtag, aber nicht alle —, svakdan se lovi, al se svakdan
Fangevogel, ſ. Habicht. [neulovi.
Fangezahn, Fangzahn, *m.* kalac.
Fanggier, ſ. Coquetterie.
Fanggraben, *m.* lovna jama.
Fangheuſchrecke, *f.* (*Mantis religosia*), Fangleine, *f.* privezaljka. [bogomoljka.
Fangluſt, ſ. Fanggier.
Fangſtahl, *m.* jatagan, lovački nož.
Fangſtock u. ſ. w., ſ. Fangeſtock.
Fant, *m.* deran.
Fantaſie, *f.* razmniva, mašta, fantazija; (Hirngeſpinſt), klapnja, ludovet; (*mus.*) sanjarina.
Fantaſiren, *v. n.* razmnivati; snatriti, sanjariti; (von Kranken), bulazniti, bunovati, buncati, tlapiti, trabuniti.
Fantaſiren, *n.* (v. Krank.) bunilo, trabun *f.*
Fantaſt, *m.* tlapavac, sanjar.
Fantaſtiſch, *adj.* sanjarski, čudnovat, fan-
Fantom, ſ. Hirngeſpinſt. [tastički.
Fanze, *f.* ſ. Firlefanz.
Fanzen, ſ. Alfanzen.
Farbe, *f.* mast, boja *, farba *; er urtheilt wie der Blinde von der —, sudi, kao slěpac o světlu; (Geſichts—), der Kranke hat alle — verloren, bolestnik je sasvim obhrdjao; Einen mit häßlichen —n abmalen, grdo koga opisati; ogrnuti koga zlim plaštom; er verändert dabei die —, pri tom se promění u licu; pri tom mu pade mraz na obraz; alle —n wechſeln, promě-niti sve masti; (Farbeſtoff), mastilo; einer Sache eine gute — geben, stvar kakvu ukrasiti; (b. Karten) die — bekennen, istu farbu dati; er will mit der — nicht heraus, neće da kaže pravu svoju naměru, neće da očituje pravo što hoće, što misli; heraus mit der —! razrěši!
Färbebad, *n.* močenje u mastilu. [pasjak.
Färbebeere, *f.* (*Rhamnus catharticus*), Färbeblume, *f.* (*Dianthus var.*) šareni klinčić, karanfil.
Färbebrühe, *f.* mastilovica.
Färbediſtel, *f.* ſ. Saflor.
Färbedorn, *m.* ſ. Farbebeere. [danka.
Färbeflechte, *f.* (*Lichen Rocella*), hri-
Färbefroſch, *m.* (*Hyla tinctoria*), mastilačka žaba.
Farbegeben, *n.* ſ. Farbengebung.
Färbegeräth, *n.* mastilačka sprava.
Färbeginſter, *m.* (*Genista tinct.*) žutilica, žutilovka.
Färbehaus, *n.* mastonica.
Färbeholz, *n.* mastiono drvo; (*Cæsalpinia Sappan*), sapan; (b. Bäckern), zažar. [kotao.
Färbekeſſel, *m.* mastionjak, mastilački
Färbeknöterig, *m.* (*Polygonum tinctorium*), mastilački dvornik.
Färbekörner, *pl.* ſ. Färbebeere.
Färbekraut, *n.* ſ. Zweizahn.
Färbekufe, *f.* mastilačka kaca.
Färbekunſt, *f.* mastioništvo, farbarija.
Färbeläppchen, *n.* krpica za ličenje.
Färbelaub, *n.* (*Galium tinctorium*), mastilačka brońica; ſ. Färberröthe.
Farbelos, Farbenlos, *adj.* bez masti, boje; bezmastan, bezbojan.
Färbemoos, *n.* ſ. Farbeflechte.
Färben, *v. a.* mastiti, omastiti, namastiti, bojiti *, bojadisati, obojiti, farbati, tengati *; —be Körper, mastila; roth —, ocrveniti, mastiti u crveno; die Sonne färbt die Körper, sunce mënja mast (boju) stvarim; die Sonne färbt die Pflaumen, sunce rudi šljive; Geſundheit färbt ihre Wangen, zdravlje joj rumeni lice; die Wangen —, ſ. Schminken; die Kreide färbt die Hände weiß, od krede poběle ruke; ſ. Abfärben; bunt —, šarati, našarati; —, *v. n.* die Pflaumen — ſich ſchon, šljive već zarudjuju; die Trauben — ſich ſchon, grozdje se već šara; već ima šare (u vinogradu); (waidm.) linjati se; (*bot.*) gefärbter Kelch, manjasta čaška; (*fig.*) gefärbte Freundſchaft, šareno, prětvorno prijateljstvo.
Farbenanordner, *m.* mastilar.
Farbenarbeiter, *m.* mastilački radnik.

Digitized by Google

Farbenauftrag, *m.* mašćenje, bojadisanje.
Farbenbereiter, *m.* mastilar.
Farbenbild, *n.* naličena slika; (*phys.*) su-
Farbenblitz, *m.* blistajuće masti. [mastila.
Farbenblume, *f.* našaran cvět.
Farbenbogen, šaren obluk; duga.
Farbenbrechung, *f.* prelěvanje masti, boje.
Farbenbret, *n.* s. Palette.
Farbenbüchse, *f.* s. Farbenkasten.
Farbendruck, *m.* šarotisak, šaren tisak.
Farbenduft, *m.* šarni pah.
Farbeneisen, *n.* galovica.
Farbenerde, s. Farberde.
Farbenfabrik, *f.* mastilarnica.
Farbenfaß, *n.* trěslovnjak.
Farbenfell, *n.* naličena, našarana, obojena koža.
Farbenfeuer, *n.* šaren plamen; vatrena mast (boja).
Farbenflechte, s. Färbeflechte.
Farbengeber, s. Farbenbereiter.
Farbengebung, *f.* šaranje; (Colorirt), šara.
Farbenglanz, *m.* světlost mastih.
Farbenhältig, *adj.* manjast, mastan.
Farbenhandel, *m.* trgovina s mastili.
Farbenhaut, s. Iris.
Farbenkasten, *m.* mastionik.
Farbenkessel, s. Färbekessel.
Farbenklecker, *m.* mazalo.
Farbenkobalt, *m.* mastilački běsovac.
Farbenkörper, *m.* mastilo.
Farbenleiter, *f.* lěstva mastih (bojah).
Farbenlos, s. Farbelos. [strugalica.
Farbenmesser, *n.* mastoměr; (beim Maler),
Farbenmischung, *f.* měšnja mastih (bojah).
Farbenmühle, *f.* mlinac za mastila.
Farbenmuschel, *f.* ljuštura za mastila.
Farbenprobe, *f.* ogledanje mastila.
Farbenrand, *m.* našaran rub.
Farbenreiber, *m.* tarilac mastilah; (Werkzeug), tarilo.
Farbenreich, *adj.* šaren.
Farbensehen, *n.* šaran vid.
Farbensetzung, s. Farbengebung.
Farbenspatel, *m.* mastilarska lopatica.
Farbenspiel, *n.* prelěvanje, prělev.
Farbenstein, *m.* tarionica (mastilarska).
Farbenstift, *m.* šiljak od mastila.
Farbenstoff, *m.* mastilo.
Farbenstrahl, *m.* našaran trak, našarana
Farbenstufe, *f.* stupanj masti. [zràka.
Farbenstufung, *f.* postupnost masti.
Farbentafel, *f,* plojka mastila.
Farbenton, *m.* sumĕrje mastih.
Farbentopf, *m.* lonac za mastila.
Farbenvoll, *adj.* šaren.
Farbenwaare, *f.* mastilo.
Farbenwechsel, *m.* izměna mastih.
Farbenwechsler, *m.* (*Mœna*), dvoličnik.
Farbenzeug, *m.* naličena tkanina.
Färber, *m.* mastilac, farbar, bojadžija.
Färberbaum, *m.* (*Rhus coriaria*), ruj.
Färberbeere, s. Färbebeere.
Färberblume, *f.* s. Färbeginster.
Färberchamille, *f.* (*Anthemis tinctoria*), mastilački raman.
Farberde, *f.* mastnica (– zemlja); rudka.
Färberdistel, *f.* s. Saflor.
Färberei, *f.* mastionica; s. Färbekunst.
Färbereiche, *f.* (*Quercus infectoria*), mastilački hrast.
Färberfarbe, *f.* mastilačko mastilo.
Färberflechte, s. Färbeflechte.
Färbergenster, s. Färbeginster.
Färbergeselle, Färberknecht, *m.* mastilački
Färberholz u. s. w., s. Färbeholz. [dětić.
Färberhundskamille, s. Färberchamille.
Färberin, *f.* mastilja.
Färberkraut, *n.* (*Anchusa tinctoria*), mastilački volujak.
Färberkunst, s. Färbekunst.
Färbermilbe, *f.* (*Acarus tinctoria*), mastilački raztoč.
Färberpflanze, *f.* mastilačka bilina, mastilačko bilje.
Färberpfriemen, *m.* s. Färberblume.
Färberröthe, *f.* (*Rubia tinctorum*), broć; mit — färben, brodiți.
Färberröthe- (in Zus.) brodast.
Färberröthefeld, *n.* brodnjak.
Färberscharte, *f.* (*Serratula tinctoria*), mastilački osjak i. srpac.
Färberwaid, s. Waid, Weid.
Färberwaldmeister, *m.* (*Asperula tinctoria*), mastilačka brodanica.
Färberwau, s. Wau.
Färberwerkstätte, *f.* mastionica.
Färberwurzel, *f.* broć.
Färbestoff, *m.* mastilo.
Färbestrauch, *m.* (*Rhus*), ruj.
Färbewaare, s. Farbwaare.
Farbewechselnd, *adj.* měnjajući mast.
Färbezeit, *f.* (waidm.) doba linjanja; zur —, kad se (zvěrad) linja.
Farbezeug, *m.* mastilačka sprava.
Farbholz, s. Färbeholz.
Farbig, *adj.* manjast, naličen, omašćen, našaran, pobojen, nafarban.
Farbige, *m.* manjast čověk.
Farblos, s. Farbelos.
Färbmittel, *n.* mastilo.
Färbung, *f.* mašćenje, bojadisanje; s. Farbengebung.
Farbwaare, *f.* mastilarska roba; mastilo.
Farbwerk, *n.* mastionica,
Farce, *f.* lakrdija; s. Füllsel.
Farciren, *v. a.* nadĕvati.
Farin, *m.* (Staubmehl), paspalj; s. Farin-Zucker, sladorovo brašno, sladorova
Farinös, *adj.* brašnast. [mûka.
Farkeln, *v. a* nataknuti na roge.
Farn, *m.* —e (*Filices*), paprat.
Farnbaum, *m* (*Cyathea arborescens*), stablasti voděr.
Farnkraut, *n.* (F— männlein, *n.* (*Aspidium Filix mas*), preprut, praprat,

Digitized by Google

preput; ſ. Adlerfarn; Farnkräuter, (*Filices*), paprat.
Farnſamen, *m.* ſ. Erdrauch, knolliger.
Farnſtengel, *m.* papratljika.
Farre, *m.* junac.
Farrenboden, *m.* papratnjača, papratište,
Farrenkraut, ſ. Farnkraut. [bujadnica.
Farſe, *f.* junica.
Farſenkalb, *n.* jalovica.
Farzen, (gem.) ſ. Furzen.
Faſan, *m.* (*Phasianus colchicus*), gnjeteo,
Faſanenauge, *f.* (*Adonis*) gorocvět. [fazan.
Faſanenbraten, *m.* pečeni gnjeteo i. fazan.
Faſanengarten, *m.* Faſanengehege, *n.* Faſanenhof, gnjetinjak.
Faſanenjagd, *f.* lov gnjetelah.
Faſanenkraut, *n.* ſ. Erve. [telar.
Faſanenmeiſter, Faſanenwärter, *m.* gnje-
Faſanenzucht, *f.* gojba gnjetelah i. fazanah; (die aufgezogenen Faſanen), zapatak gnjetelah.
Faſanerie, *f.* gnjetinjak.
Faſanfeder, *f.* gnjetelovo pero.
Faſanhahn, *m.* gnjeteo, fazan.
Faſanhenne, *f.* Faſanhahn, *n.* gnjeteoka.
Faſch, *m.* (*med.*) žaba.
Faſchen, *v. n.* (wdm.) ſ. Bluten.
Faſchine, *f.* šibača, šikarka, šašina.
Faſchinendamm, *m.* sip i. kop od šibačah, šibačje.
Faſchinenmeſſer, *n.* kosor.
Faſchinenwerk, *n.* šibačnina.
Faſching, *m.* poklade, mesojedje; — halten, pokladovati.
Faſchingsdinſtag, *m.* mesopust, mesne i. završnje poklade.
Faſchingsfeſt, *n.* ſ. Faſtnachtsluſt.
Faſchingskrapfen, *m.* pokladnjak, uštipak.
Faſchingsmahl, *n.* pokladnica.
Faſchingsnarr, *m.* bušar, ćorak, šašingar.
Faſchingszeit, *f.* poklade; zur —, uz
Faſcikel, *m.* svezak, svežčić. [poklade.
Faſe, *f.* vlakno; (b. Zimmerl.) čepnica.
Faſel, *m.* ſ. Brut; Art (Race).
Faſelei, *f.* budalaština, ludorija; zanovět, trabun *f.*
Faſeler, Faſelhans, *m.* traskalo, větrenjak, letija, prolet; zanovětalo, benetalo, blutiš.
Faſelhaft, Faſelig, *adj.* hitlen, větren, budalast; ein —er Menſch, ſ. Faſeler.
Faſelhaftigkeit, *f.* hitlenost, větrenjaštvo.
Faſelhengſt, *m,* pastuh, ajgir.
Faſeln, *v. n.* traskati, baljezgati, zanovětati, blutiti, benetati; benaviti; (irre reden), trabuniti, buncati, tlapiti; (ſcherzen), budaliti; (v. Schweinen), oprasiti se; Unrecht Gut faſelt nicht, nepravedno tecivo neraste.
Faſeln, *v. a.* činkati, krezati; ſich —, činkati se, krezati se.
Faſelnackt, ſ. Fadennackt.
Faſelochs, *m.* bik, bak.
Faſelſchwein, *n.* podsadnica.
Faſelvieh, *n.* pripaša, podsad.
Faſen, *m.* vlakno, kunadra, mašina; (ſpr.) nicht einen trockenen — an ſich haben, mokar biti kao mečionica.
Faſen, ſ. Faſeln; Fäſeln.
Faſennackt, ſ. Fadennackt.
Faſeole, *f.* (*Phaseolus vulgaris*), grah,
Faſer, *f.* vlakno. [pasulj.
Faſerbündel, *m.* pramen i. svežčić vlakna.
Fäſerchen, *n.* vlakance.
Faſerfrucht, *f.* (*Inocarpus*), vlaknovac.
Faſergebilde, Faſergewebe, *n.* vlaknovina.
Faſericht, *adj.* vlaknast.
Faſerig, *adj.* vlaknat.
Faſern, ſ. Fäſeln.
Faſerſtoff, *m.* vlaknina.
Faſerwurzel, *f.* vlaknat korěn.
Faſig, *adj.* osipljiv; —e Leinwand, rědko platno, nedotka; —es Fleiſch, žilavo meso.
Faß, *n.* bačva, sud, bure, lagav, ardov*; (*coll.*) sudje, burad; ein Faß Bier, bečka piva; e. — binden, sastaviti, naobručiti bačvu; (ſpr.) er hat noch was bei mir im —e, ima još nešto kod mene na rovašu; er hat dem Faſſe den Boden eingeſchlagen, sve je pokvario; der Wein ſchmeckt nach dem Faſſe, vino je sudovno.
Faßbinder, ſ. Böttcher.
Faßartig, *adj.* bačvast.
Faßbar, *adj,* hvatan, hvatljiv.
Faßbärme, *f.* ſ. Faßhefen.
Faßbaum, *m.* drvo za bačve.
Faßbier, *n.* pivo u bečki, pivo iz bečke.
Faßbinderei, *f.* bačvarija.
Faßboden, *m.* dno u bačve.
Faßbrücke, *f.* bačveni most.
Faßbürſte, *f.* bačvena četka.
Faßbutter, *f.* maslo u bačvi.
Fäßchen, *n.* sudić, bačvica, lagvić, burence, ardović; (*Turbo muscorum*), mahova svrdlica.
Faßdaube, *f.* duga.
Faſel, ſ. Faßchen.
Faſſen, *v. a.* Einen bei der Hand —, prihvatiti, primiti koga za ruku; (packen), sčepati, s drpiti, pograbiti, s popasti; Einen bei den Haaren —, spopasti koga za kiku; Einen bei'm Kragen —, dokopati koga za gršu; (v. Hund.) sgrabiti; Wein —, otočiti vino; Korn —, nasipati žito (u vreće); Bienen —, roj hvatati, satěrati (u košnicu); einen Demant in Gold —, okovati alem u zlato; einen Stollen —, oplatiti sdolnju; das Zimmer konnte nicht alle Gäſte —, nisu imali města svi gosti u sobi; nisu se mogli svi gosti u sobu spretati; der Humpen faßt zehn Seitel —, ova kupa bere, drži i. uzima deset litarah, u ovu kupu ide deset

Digitized by Google

litarah; feſten Fuß —, temeljiti se, utemeljiti se, nastaniti se; Gelo —, primiti, primati novce; es faßte ihn ein Schauder, uhvati ga groza, sgrozi se; Einen bei ſeinem Verſprechen —, naleći na koga da održi rěč; Einen bei ſeiner ſchwachen Seite —, poslužiti se čijom slabošću; etwas kurz —, u kratko što kazati; Muth, Herz —, usloboditi se, ohrabriti se; einen Beſchluß —, ſ. Beſchluß; einen Entſchluß —, sve misli na jednu smisliti; ſ. Entſchließen ſich; einen Vorſatz —, nakaniti, naumiti što; er hat Zuneigung gegen ſie gefaßt, omilila mu je; Liebe gegen Jemanden —, zaljubiti se u koga; Haß —, zamrziti (na koga); etwas in die Augen —, upréti oko u što; gnjiriti, gviriti u što; einen Haſen —, oměriti, směriti, zaměriti zeca; etwas zu Herzen —, primiti što k srcu; (begreifen), shvatiti, postići, razumněti; (*theolog.*) ein Wort —, primiti rěč; Wurzel —, primiti se, zakoreniti se, ukoréniti se; ſich —, *v. r.* ſich an einen Aſt —, prihvatiti se za granu; (*fig.*) razabrati se, k sebi doći; faſſe dich und ſei guten Muthes, umiri se; ſich kurz —, na kratko reći, u kratko

Faſſer, *m.* hvatač. [napisati.

Fäſſerweiſe, *adv.* ſ. Faßweiſe.

Faßfaul, *adj.* sudovan.

Faßfeige, *f.* smokva u sudju.

Faßförmig, *adj.* bačvast, sudast.

Faßfrei, *adv.* s bačvami; (Faß extra), bez bačavah.

Faßhahn, *m.* pipa, slavina.

Faßhefen, *pl.* sudovne pěnice.

Faßholz, *n.* drvo za sudje.

Faſſion, *f.* izjava; ſ. Faſſionsbrief.

Faſſionsbrief, *m.* izjavnica, valovaš*.

Faßkeller, *m.* pivnica.

Faßlich, *adj.* dohitan; razumljiv; razgovětan; es iſt mir noch nicht —, još ne razumĕm; Einem etwas — machen, orazumiti, urazumiti koga.

Faßlichkeit, *f.* razumljivost, razgovětnost.

Faßmaß, *n.* sudoměr.

Faßmeßkunſt, ſ. Viſirkunſt.

Faßpech, *n.* smola za sudje.

Faßreif, *m.* obruč od bačve.

Faßreifmacher, *m.* obručar.

Faßſpund, *m.* vranj, tapun.

Faſſung, *f.* (eines Steines), okivanje, okov; (des Weines), otakanje; (der Löhnung), primanje (plate); (eines Entſchluſſes), nakanjivanje; — des Protokolls, slog, sastav zapisnika; (des Gemüthes), svĕst; mit —, svĕstno; aus der — kommen, smesti se, smutiti se, zabuniti se; aus der — bringen, smesti, smutiti, zabuniti; die — behaupten, ostati svĕstan, miran.

Faſſungsgabe, Faſſungskraft, *f.* postižnost, dosega, domah, dokučnost; er hat keine —, ništa nemože shvatiti, pojmiti, doseći; ništa mu um nepostiže.

Faſſungslos, *adj.* bez svĕsti.

Faſſungsvermögen, *n.* ſ. Faſſungsgabe.

Faßwaare, *f.* roba u sudju, bačvah.

Faßweiſe, *adv.* sudimice, bačvimice; na

Faßwerk, *n.* sudje, burad. [bačve.

Faſt, *adv.* ſ. Beinahe.

Faſtbäcker, *m.* kruhar.

Faſtbäckerbrod, *n.* natrenik.

Faſte, Faſten, *f.* post, žežin; (Faſtenzeit), korizma; častni post; die — ſtreng halten, izpaštati se.

Faſten, *v. n.* postiti; anfangen zu faſten, zapostiti.

Faſten= (in Zuſ.) postan; korizmeni

Faſtenabend, *m.* ſ. Faſtnacht.

Faſtenanfang, *m.* zapost.

Faſtenblume, ſ. Schlüſſelblume.

Faſtengebet, *n.* korizmena molitva.

Faſtenkoſt, *f.* postna hrana.

Faſtenprediger, *m.* korizmeni propovědnik.

Faſtenpretzel, *f.* postni kovrtanj, perec.

Faſtenſchlier, *m.* ſ. Brachvogel, groše.

Faſtenſonntag, *m.* korizmena nedělja.

Faſtenſpeiſe, *f.* postno jelo. [čorba,

Faſtenſuppe, *f.* postna juha, polěvka,

Faſtenzeit, *f.* postno doba; (vor Oſtern), korizma, (b. Or.) častni post; zur —, uz korizmu, častni post.

Faſter, *m.* postnik; —in *f.* postnica; (ſpr.) heut ein Faſter, morgen ein Freſſer, danas posti, sutra gosti.

Faſtnacht, *f.* (die junge —), mesopust, završnje i. mesne poklade; (Faſchingszeit), poklade, mesojedje; die — halten, pokladovati; die alte —, čista nedělja.

Faſtnachtsbruder, *m.* mesopustnjak, poklaFaſtnachtsheer, *n.* běsna četa; bušari. [dar

Faſtnachtsluſt, F—barkeit, *f.* pokladovanje; pokladna zabava.

Faſtnachtsnarr, ſ. Faſchingsnarr.

Faſtnachtspfuf, *m.* buša, buše *pl.*

Faſtnachtswoche, *f.* mesopustna nedělja

Faſttag, *m.* postni dan. [i. sedmica.

Fata, *pl.* sudbina; dogadjaji; — Morgana, zračna obsěna, fata morgana.

Fatal, *adj.* koban, sudan; zlokoban; (zuwider), nepriličan, mrzak.

Fatalismus, *m.* usudarstvo, fatalizam.

Fataliſt, *adj.* usudar, fatalista.

Fatalität, *f.* nesgoda, neprilika, nevolja,

Fatigant, ſ. Ermüdend. [bĕda.

Fatiguen, *pl.* trud; težkoća, tegoba.

Fatiren, *v. a.* spoznati (što).

Fatſche, *f.* povoj, povojak.

Fatſchen, *v. a.* poviti, povijati.

Fatum, ſ. Schickſal.

Faße, *f.* (Schiffem.) trak.

Digitized by Google

Fatzen, s. Zotteln.
Fauchen, *v. n.* (v. Katzen), kvrknuti, kvrčati.
Faul, *adj.* gnjio; —les Holz, truhlo drvo; prhlad; (ein Stück), truhladak; —es Wasser, smrdljiva voda; —es Zeug, truhlež; ein —es Ei, mućak; —e Gährung, gnjiloba, bljutavilo; —er Geruch, tuhnina, zadah, zadaha; das Fleisch riecht faul, meso tuhne, páši, zaudara; — sein, s. Faulen; (*fig.*) —e Fische, šeprtljija; — im Leibe sein, imati vatru (u sebi); — werden, s. Verfaulen; (träg), lěn, gmezav; ein —er Mensch, s. Faule; sich auf die —e Seite legen, (— werden), oleniti se, uleniti se; nicht — lief er hin, nepočasi časa, već poteče onamo; —e See, tišina morska; —es Geschwätz, petljanija, ludo brbljanje; —es Gebirge, prhko kamenje.
Faulbaum, *m.* (*Rhamnus frangula*), krušina, krkovina; s. Aalkirsche.
Faulbaumfalter, *m.* krušinac.
Faulbett, s. Ruhebett.
Faulbrand, *m.* opala. [truhlo leglo.
Faulbrut, *f.* truhlež legla; (faule Brut),
Faulbrütig, *adj.* ein —er Stock, košnica
Fäule, s. Fäulniß. [truhloga legla.
Faule, *m.* lěnčina, lěnac, lěnivac.
Faule, *n.* gnjilad, gnjilež; truhlež.
Faulen, *v. n.* gnjiliti, gnjiti; (Holz usw.) truhnuti, truhliti; (v. Fleisch), tuhnuti, pašiti se; s. Faulenzen; (spr.) er fault schon im Grabe, već mu kosti truhnu u zemlji.
Fäulen, *v. a.* ugnojiti, gnojiti.
Faulenzen, *v. n.* lěniti se, plandovati, lěnjariti, dembelisati*, lindovaniti, lěnčariti se, lěnčovati.
Faulenzer, *m.* lěnčina, lěnac, lěnivac, danguba, neradin, truntaš*, dembel; s. Barenhäuter. [danguba.
Faulenzerei, *f.* lěnjarenje, plandovanje,
Faulenzerin, *f.* lěnština, ležavkinja, lěnica.
Faulenzerisch, *adv.* poput lěnštine.
Faulfieber, *n.* gnjilača.
Faulfisch, s. Zitterroche.
Faulfleisch, *n.* divje meso.
Faulfleck, F—en, *m.* gnjilotina.
Faulfleckig, *adj.* —es Obst, nagnjilo voće.
Faulfraßig, *adj.* lěn i nesit.
Faulfuß, *m* (*Bradypus*), lěnivac, tromina.
Faulgebirge, *n.* prhki kamen.
Faulgeschwür, *n.* otrovna rana.
Faulheit, *f.* lěnost; sich der — ergeben, zaleniti, oleniti se.
Faulholz, *n.* prhlad; truhladak.
Faulicht, Fäulig, *adj.* nagnjio.
Fäuling, s. Faule, *m.*
Faulkrankheit, *f.* gnjila bolest; (*fig.*) lěFaulmatte, *f.* slamnjak. [nost.
Fäulniß, *f.* gnjilost, gnjiloba, gnjiloća; (des Holzes usw.) truhlost, truhlina, truhlež; in — übergehen, gnjiti; truhnuti.
Fäulnißhindernd, *adj.* gnjilopudan; —es Mittel, uztuk gnjiloće.
Faulpfründe, *f.* badavadžina.
Faulpfründer, *m.* badavadžija.
Faulschwätzer, *m.* mutljaga, čegrtaš, časkaFaulthier, *n.* s. Faulfuß. [lo.
Faulthieraffe, *m.* s. Gespenstthier. [ste,
Faulungsgewölbe, *n.* F—ort, *m.* truhliFaulweide, *f.* (*Salix pentandra*), vrba petomužka.
Faum, Fäumen usw. s. Schaum.
Faun, *m.* faun; (*Simia*), majmun.
Faunenblick, *m.* Faunenmiene, *f.* grd, bezsraman pogled.
Faunentanz, *m.* divlji, bezsraman ples.
Faust, *f.* pest, pestnica; eine — machen, stisnuti ruku; sich mit den Fäusten schlagen, pestati se (s kim); mit dem Schwerte in der —, s mačem u ruci i. šaki; die Arbeit geht ihm gut von der —, ide mu posao od ruke; ein Pferd von der — ansprengen lassen, iztrkati konja upropnice; auf eigene —, pod svoj odgovor, na svoju ruku; na svoj račun i. rovaš; das paßt wie die — aufs Auge, liči kao pestnica na oko; in die — lachen, smijati se potajno i. izza ledjah.
Faustamboß, *m.* ručni nakovanj.
Faustbirn, s. Pfundbirn.
Fäustchen, *n.* pestica; ins — lachen, s.
Faustdegen, s. Dolch. [Faust.
Fäustel, *n.* batić.
Faustdick, *adj.* s šake, s pesti; (spr.) er hat es — hintern Ohren, izpod mire devet vire; iz mire tri vraga vire.
Faustdicke, *f.* veličina pestnice.
Fausteisen, *n.* bočilo.
Fausten, *v. a.* pestati.
Faustgefecht, *n.* s. Faustkampf.
Faustgehörn, *n.* (wdm.) šakasti rog.
Faustgerecht, *adj.* es ist —, može se šaFaustgewehr, *n.* s. Dolch. [kom shvatiti.
Faustgroß, *adj.* s šake, s pesti.
Fausthammer, *m.* mlatić, kladivac, čekić; s. Streithammer, čakan, nadžak.
Fausthandschuh, *m.* kûsâ rukavica, naFausthobel, *m.* pestna blanja. [rukvica.
Faustkampf, *m.* pestanje; pestovina.
Faustkämpfen, *v. n.* pestati se (s kim).
Faustkämpfer, *m.* pestalo.
Faustkämpferschule, *f.* pestovnica.
Faustkolben, *m.* buzdovan.
Faustkraft, *f.* snaga pestnice.
Faustkröse, *f.* utornjak.
Fäustling, *m.* kijača, ćula, budža; (Handschuh), kusa rukavica, narukvica.
Faustpfand, *n.* ručni zalog, ručna zaloga.
Faustpinsel, *m.* ručna frajka, kefa.

Digitized by Google

Faustrecht, *n.* pravo jačine i. jačega; es herrscht das —, tko je jači, taj i tlači; tko je jači, onaj i stariji.
Faustrohr, *n.* samokreska.
Faustsäge, *f.* ručna pila (testera).
Faustschlag, *m.* udar pestnicom.
Faustspinne, *f.* (*Aranea spithamea*), Fauststock, s. Fäustling [pestni pauk.
Fauststoß, *m.* gurenje pesnicom.
Fauststreich, s. Faustschlag.
Fauteil, s. Lehnstuhl.
Fautfracht, s. Wahnfracht.
Faux-Pas, s. Fehltritt.
Favorisiren, s. Begünstigen.
Favorit, *m.* ljubimac; milostnik.
Favorite, *f* milostnica; (b. Türk.) odaliska.
Faren, *pl.* budalaštine, lakrdije; rutina i putina; — machen, sbijati šale, lakrdije.
Farenmacher, *m.* lakrdijaš, šaljivčina, bu-
Fayance, s. Fajence. [dalaš.
Feberkraut, *n.* (*Scutellaria galericulata*), Februar, *m.* veljača (fevruar). [šišak.
Fechsen, Fechsung, s Fächsen.
Fechtboden, *n.* mačilište.
Fechtdegen, *m.* mačilački mač; mačilo.
Fechteisen, *n.* mačilo.
Fechten, *v.n.* mačiti se, mačevati; (kämpfen), boriti se, tući se; mit großer Tapferkeit —, vrlo junački se tući; mit Worten —, prepirati se; mit den Händen. —, mahati rukama; (betteln), prosjačiti, bogoraditi, žebračiti; — *v. a.* Schlachten —, boj biti.
Fechter, *m.* mačilac; er ist ein guter —, dobro se zna mačiti, dobro sabljom maše; s. Bettler.
Fechtergang, F—rkampf, *m.* mačilački boj.
Fechterspiel, *n.* mačenje, mačevanje.
Fechtersprung, *m.* mačilački uzmak.
Fechterstreich, *m.* mačilačka varka.
Fechthähnchen, s. Eselsohr (*Haliotis*).
Fechthandschuh, *m.* mačilačka rukavica.
Fechthaus, s. Fechtboden.
Fechtkunst, *f.* mačitba.
Fechtmeister, *m* učitelj mačenja; mačilac.
Fechtplatz, *m.* Fechtschule, *f.* mačilište.
Fechtübung, *f.* vježba u mačenju.
Feder, *f.* pero; so leicht wie eine —, lako kao pero; einem Vogel die —n ausrupfen, operušati, očerupati pticu; — schleißen, s. Schleißen; in den —n liegen, ležati u perinah i. postelji; —n bekommen, oprnatiti; operjaiti se; aus den —n jagen, iztěrati iz postelje; (spr.) an den —n erkennt man den Vogel, po perju (glasu) se ptica poznaje; sich mit fremden —n schmücken, er schmückt sich mit fremden —n, (spr.) njegovo je nazivalo, a drugoga izdiralo; fliegen wollen ehe die —n gewachsen sind, letěti htěti, prije nego krila narastu; (Hut —), pero, perjanica; (Schreib —), pero; eine — schneiden, zarezati pero; er führt eine gute —, dobro, valjano, vrstno piše; eine spitzige — haben, zabadati, bockati perom i. pisać; die — spitzen, zaoštriti pero; eine schöne —, lěpo pismo; das ist nicht aus seiner — geflossen, to nije izašlo izpod njegova pera; sich mit der — seinen Unterhalt erwerben, hraniti se perom; das wage ich der — nicht anzuvertrauen, toga nesměm napisati; ein Werk unter der — haben, pisati kakvu knjigu, raditi o kakvom dělu; etwas in die — sagen, kazivati što pod pero; Neid hat ihm die — geführt, zavist mu je perom ravnala; ein Mann von der —, věštak na peru; književnik; (Floß —), peraja, pero; (Borsten), čekinja, peraja, peravica, piljak; (Schwanz), repić; (Spring —), stajka, leva, poskok; pero; tetik*; (Wind —), pritisak; (b. Drechs.) stupalo.
Federalaun, *m.* samorasli kocelj; s. Al-
Federanschuß, *m.* pahulja. [best.
Federartig, *adj.* perast.
Federball, *m.* lopta od perja, perjata lopta; (*Myriophyllum*), krocanj.
Federbesen, *m.* peruška, perutnjača.
Federbett, *n.* perina, pernica; duhnja; blazina.
Federbinse, *f.* (*Eriophorum*), suhopernik.
Federblatt, *n.* ploča za štence.
Federblume, *f.* cvět od perja.
Federbüchse, *f.* pernjak, pernik. [besen.
Federbürste, *f.* mekana četka; s. Feder-
Federbusch, *m.* (an Vögeln), ćuba, kukma; (künstlicher —), perjanica; einen — tragen, hoditi pod perjanicom; afrikanischer —, (*Phlomis Leonurus*), runjka-perjanica; s. F—träger.
Federbuschfliege, *f.* (*Musca plumata*), perjata muha.
Federbuschmücke, *f.* (*Tipula plumosa*), perjati komarac.
Federbuschträger, *m.* perjanik; (*Lophophorus refulgens*), světli ćuban.
Federeinschnitt, *m.* urez za stajku.
Federchen, *n.* perce; (*bot.*, *plumula*), Federfechter, s. Klopffechter. [kljunić.
Federeule, *f.* (*Alucita*), peruška.
Federfeld, *n.* (*pterula*), perište; lěha per-
Federflocke, *f.* pahulj. [ja.
Federfuß, *m.* perjata noga; (Latschtaube), gaćeša, capak; (*Trochilus Pegasus*), medosas krilonogi. [gaćeša, capak.
Federfüßig, *adj.* gaćan; eine —e Taube,
Federfutteral, s. Federbüchse.
Federgehäuse, s. Federhaus.
Federgips, *n.* perasta sadra.
Federgras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje.
Federhalter, *m.* perna držaljka.
Federhändler, *m.* perar.

Digitized by Google

Federhart, *adj.* pružan.
Federhärte, *f.* pružnost.
Federharz, *n.* pruževina. [pruževnjak.
Federharzbaum, *m.* (*Siphonia Cahuchu*),
Federhaus, *n.* perovnica, tetični stan.
Federhausrad, *n.* perovnični, tetični to-
Federheld, *m.* junak na peru. [čak.
Federhorn, *n.* (*Buccinum Perdix*), krunasti rogač.
Federhut, *m.* klobuk s perjanicom.
Federicht, *adj.* perast, perolik.
Federig, *adj.* perjav, perjat; sich — machen, operjaviti. [huhornjak.
Federkamm, *m.* (*Ptilinus pectinicornis*),
Federkampf, *m.* boj na peru; pismena razpra.
Federkämpfer, *m.* bojnik na peru.
Federkappe, *f.* kapa s perjanicom; (*Anas galericulata*), kacigasta patka.
Federkasten, *m.* pernik.
Federkiel, *m.* cěv (kalem) od pera; pero.
Federkielnatter, *f.* (*Coluber calamarius*), perolika guja.
Federkissen, *m.* pernica, uzglavlje, uzglavnica, (koktao), blazinja.
Federknopf, *m.* (*Lagœcia*), pernatka.
Federköcher, *m.* s. Federbüchse.
Federkohl, s. Krauskohl.
Federkopf, *m.* (*Coryphœna hippurus*), lan-
Federkraft, *f.* pružnost. [češka.
Federkräftig, *adj.* pružan. [s. Goldruthe.
Federkraut, *n.* (*Myriophyllum*), krocanj;
Federkrieg, s. Federkampf.
Federkrone, *f.* (*pappus*), kunadra.
Federlaub, *n.* klinac od stajke.
Federlecker, *m.* mrčilo, peroliz.
Federleicht, *adj.* lak kao pero; lagušan, lagačak.
Federlesen, *n.* nicht viel —s machen, neokolišiti, neševrdati mnogo; nečiniti velike komedije. [valo.
Federleser, *m.* trebilac perja; (*fig.*) okle-
Federling, *m.* (*Philopterus*), perovac.
Federloch, *n.* (am Gewehr), ušice za stajku.
Federlos, *adj*, bezper, bez perja.
Federlosigkeit, *f.* bezperost.
Federmann, *m.* čověk od pera.
Federmesser, *n.* periš.
Federmotte, Federmücke, *f.* s. Federcule.
Federmuff, *m.* kolčak od perja.
Federmütze, s. Federkappe.
Federn, *v. n.* puštati, gubiti perje; sich — *v. r.* s. Mausen.
Federnelke, *f.* (*Dianthus plumarius*), běli
Federpfuhl, *m.* perinica. [klinčić.
Federpohe, *f.* s. Federkiel.
Federrohr, *n.* s. Federbüchse.
Federsalz, *n.* perasta sol.
Federschachtel, *f.* pernjak.
Federschleißen, *n.* čehanje (čijanje) perja.
Federschleißer, *m.* čehar čijač (perja); —in, *f.* čeharica, čijačica (perja).
Federschmuck, *m.* nakit od perja.
Federschmücker, *m.* perjaničar.
Federschnecke, *f.* (*Buccinum olearium*), rogač perasti.
Federschrift, *f.* pisano; pismo.
Federschütz, *m.* lovac-ptičar.
Federspanner, *m.* peroteg.
Federspath, *m.* perasti listnik.
Federspiel, *n.* strašilo od perja; (— wildpret), divja perad; s. Falkenjagd.
Federspitze, *f.* brk i. rât od pera.
Federspule, *f.* s. Federkiel.
Federstaar, *m.* pružno bělmo.
Federstahl, *m.* ocao (ocilo) za stajke i. pera; (Stahlfeder), ocilova stajka.
Federstaub, *m.* paperje, mašak.
Federstäuber, s. Federbesen.
Federstift, *m.* vretence perovnice.
Federstrauß, *m.* perjanica.
Federstreit, s. Federkampf.
Federstrich, *m.* potez pera; pis.
Federstutz, s. Federbusch.
Federstutzer, s. Federschmücker. [šica.
Federträger, *m.* perjan; (*Pteronia*) peru-
Federtute, *f.* (*Conus pennaceus*), perasti čunjac.
Federuhr, *f.* ura i. sat na pero.
Federvieh, *n.* perad, (pernata živad).
Federviehhändler, *m.* piličar, perušar,
Federwage, *f.* pružna tezulja. [živadar.
Federweiß, *n.* mastika; s. Federalaun; Federspath.
Federwild, Federwildpret, *n.* divja perad, pernata divjad.
Federwinde, *f.* (*Ipomea*), povojnica.
Federwischer, *m.* otirka (pera).
Federwolke, *f.* (oblak-) pahuljnjak.
Federzeichnung, *f.* pisani nacrt.
Federzirkel, *m.* pružni šestar.
Fedie, *f.* (*Fedia*), presunčić.
Federzug, s. Federstrich.
Fee, *f.* vila; věštica.
Feenhaft, *adj.* čaroban; vilinski.
Feenkönig, *m.* kralj i. car vilah, věštičah.
Feenkönigin, *f.* kraljica vilah, věštičah.
Feenmährchen, *n.* priča, gatka (o vilah).
Feenpalast, *m.* Feenschloß, *n.* vilin-dvor
Feenreich, *n.* Feenwelt, *f.* vilinsko carstvo.
Fege, *f* čišćenje; protakanje; eine — vornehmen, čistiti, protakati; (Werkzeug), protak, rešeto.
Fegefeuer, *n.* očistac, očistnik, očistilo, čist *f.*, čistilište, purgatorij.
Fegegeld, *n.* metlovina.
Fegehader, Fegelappen, *n.* s. Fegewisch.
Fegekraut, s. Kannenkraut.
Fegemühle, *f.* trěbilo.
Fegen, *v. a.* einen Graben —, čistiti, očistiti jarak; das Getreide —, činiti, protakati, protočiti žito; das Zimmer —, mesti, pomesti sobu; (spr.) Jeder fege vor seiner Thür, svaki izpred svoje kuće neka mete; den Schornstein —, izmesti, omesti dimnjak; den

Digitized by Google

Hut —, očetkati klobuk; die Bienen —, podrezati košnicu; das Geschirr —, s. Scheuern; (*fig.*) Einem den Beutel —, oprazniti, prazniti komu kesu; ich will ihn schon —, (Verweis geben) oprat i. osapunat ću ga već.

Fegeopfer, *n.* smet, smetina.

Feger, *m.* pometalac, čistilac; (*fig.*) nespretnjak, gromula.

Fegerecht, *n.* pravo čišćenja.

Fegerin, *f.* čistilja, pometalja.

Fegerus, *m.* čadje.

Fegewisch, *m.* otirak, perilac.

Fegezeit, *f.* (Bien.) doba podmetanja.

Fegsal, *n.* smet, smeće.

Fehde, *f.* razmirica, razmirje; krajina; in — leben, življeti u zavadi; Einem — bieten, navěstiti komu razmiricu.

Fehdebrief, *m.* razmirnica.

Fehdegut, *n.* leno, feud.

Fehdehandschuh, *m.* zazivna rukavica.

Fehdelos, *adj.* u miru, miran.

Fehden, *v. n.* življeti u zavadi; ratovati, vojštiti na koga.

Fehder, *m.* razmirnik.

Fehdlich, *adj.* razmirni, neprijateljski.

Fehe, *f.* pepeljka; sibirska věverica.

Fehehändler, *m.* krznar.

Fehl, *m.* es ist kein — an ihm, neima na njem mane; s. Fehler.

Fehlbar, *adj.* pogrešljiv; der Mensch ist —, čověk može pogrešiti.

Fehlbare, *m.* prestupnik.

Fehlbarkeit, *f.* pogrešljivost, pogrešnost.

Fehlbitte, *f.* neuslišana molba; eine — thun lassen, oglušiti se koga; odreći komu što.

Fehlblatt, *n.* nestali (faleći) list; nestala karta.

Fehlblick, *m.* nepravi, pogrešan pogled.

Fehlbogen, *m.* nestali moćal (arak, tabak).

Fehlbohren, *v. a.* nepravo bušiti.

Fehldruck, *m.* pogrešni tisak.

Fehldrucken, *v. n.* nepravo, pogrešno tiskati (štampati).

Fehlen, *v. n.* der Jäger fehlte den Hasen, lovac je promašio i. umašio zeca; lovac nije sgodio zeca; er fehlt seines Weges selten, rědko kada zaluta, zadje; gute Schützen — auch, ni dobar lovac neulovi svagda; im Schreiben —, pogrěšiti pišuć; weit gefehlt! daleko si zabrazdio! es — mir noch zehn Gulden, još mi nedostaje (fali, manjka) deset forintih; wer fehlte in der Versammlung? koga nije bilo u skupštini; dabei fehlt er nie, ondě neizbiva nikada; er fehlt, neima ga; an mir soll es nicht —, ja ću učiniti što uzmognem; (satyr.) das fehlte mir noch, toga mi je baš treba; woran fehlt es dir bei mir? šta ti je malo kod mene? čega ti nedostaje? es fehlt ihm die Hand, neima ruke; es fehlt an Wasser, neima vode; es fehlte nicht viel, so wäre er ertrunken, u malo i. lakom se neutopi, u malo je bilo da se neutopi, mal' da se neutopi; weit gefehlt, daß er mir danken sollte, schimpfte er mich vielmehr, još me opsova, nekmo li da mi se zahvali; es konnte nicht fehlen, daß es ihm verweigert wurde, nije se dalo na ino te su mu uzkratili; to su mu morali svakako uzkratiti; ich glaubte es könnte mir nicht —, mislio sam, da mi negine i. da me neće minuti; was fehlt dir? šta ti je? koja ti je páta i. nevolja? (v. Gesundheit), es fehlt ihm etwas, nešto je naloš; — ist menschlich, svatko posrće.

Fehlende, *m.* pogrešnik; (b. Schießen), umašnik; das —, ono što fali.

Fehler, *m.* mana; er hat einen Fehler am Auge, ima manu na oku; er hat viele — an sich, pun je manah; (Mangel), nedostatak; (*mor.*) porok, opačina; (im Rechnen u. s. w.) grěška, pogreška (falinga); einen — begehen, pogrešiti; (*mor.*) seine — bereuen, kajati se za svoje opačine, grěhe; (Irrthum), pometnja, zabluda.

Fehlerfrei, *adj.* bez mane; bez pogreške, bezpogrěšan.

Fehlerhaft, *adj.* manjičav; (eine Rechnung), pogrešan; das ist ein —er Bau, to je zlo gradjeno.

Fehlerhaftigkeit, *f.* manjičavost; pogrešnost.

Fehlerlos, *adj.* bez mane; er ist —, neima na njem mane; (eine Rechnung), bez pogreške.

Fehlerlosigkeit, *f.* bezpogrešnost, bezmanost.

Fehlervoll, *adj*, pun manah, pogrešakah.

Fehlfahren, *v. n.* zavezti se (s puta); voziti se nepravim putem.

Fehlfarbe, *f.* (Kart.) nestala boja, farba.

Fehlführen, *v. n.* zavesti, zavezti (s puta); voditi, voziti nepravim putem; zlo voditi.

Fehlgang, *m.* zabluda; zaludni hod.

Fehlgebären, *v. a.* s. Abortiren.

Fehlgeburt, *f.* s. Abort.

Fehlgehen, *v. n.* zaći, zalaziti s puta, zalutati, zabluditi; (mißlingen) die Sache ist ihm fehlgegangen, stvar mu nije pošla za rukom.

Fehlgerathen, s. Mißrathen.

Fehlgewinn, *m.* promašen dobitak.

Fehlgießen, *v. n.* proliti, prolěvati.

Fehlgreifen, *v. n.* neuhvatiti, promašiti, umašiti.

Fehlgriff, *m.* promašaj, maša, maška.

Fehlhacken, Fehlhauen, *v. a.* promašiti (sabljom, sěkirom).

Fehljahr, *n.* nedaća, nerodica.

Fehlkarte, *f.* s. Fehlblatt.

Fehlkauf, *m.* preplaćena kupnja.

Fehllaufen, *v. n.* u zalud trčati.

Digitized by Google

Fehlleiten, s. Fehlführen.
Fehllos, s. Fehlerlos.
Fehlreiten, *v. n.* zajahati (s puta); jahati nepravim putem, u zalud.
Fehlrippe, *f.* kratko rebro.
Fehlritt, *m.* zabludno, zaludno jahanje.
Fehlsägen, *v. n.* nepravo, pogrešno, zlo piliti. [rěk.
Fehlsatz, *m.* pogrešan stavak, pogrešan
Fehlschießen, *v. a.* promašiti, nesgoditi (puškom); fehlgeschossen! nepogodi!
Fehlschlag, *m.* promašen udarac; promašaj; (*fig.*) neuspětak.
Fehlschlagen, *v. n.* minuti, promašiti; es ist ihm fehlgeschlagen, nije mu pošlo za rukom, nije uspio; Alles muß mir —, sve me bije nazadak, sve mi ide u nazad. [ključak.
Fehlschluß, *m.* naopak, pogrešan za-
Fehlschneiden, *v. n.* nepravo, pogrešno, zlo rezati.
Fehlschreiben, *v. n.* pogrešno pisati.
Fehlschreiten, *v. n.* pogrešno koračiti,
Fehlschritt, s. Fehltritt [kročiti.
Fehlschuß, *m.* maška, maša.
Fehlsehen, *v. n.* zagledati se.
Fehlsprung, *m.* umašen bod.
Fehlstoß, } *m.* umašen udar i. udarac.
Fehlstreich, }
Fehlsumme, *f.* manjak.
Fehltreten, *v. n.* posrnuti.
Fehltritt, *m.* nepravi, pogrešan koračaj; posrt; (*fig.*) prestupak, pogreška.
Fehlwerfen, *v. n.* umašiti, promašiti.
Fehlwort, *n.* faleća rěč; pogreška.
Fehlwunsch, *m.* pusta želja.
Fehlwurf, *m.* maša, maška.
Fehlzug, *m.* pogrešan mak; prazan makac.
Fehlzüngler, *m.* bezjezičnik.
Fehm, *f.* (—gericht), krvno kolo; otajni sud; (Eichelmast), žirovina; d. Schweine in die — treiben, těrati svinje u žir.
Fehm, Fehmen, *m.* (Holz—), drvljanik; hvat (drvah); (Getreide—), stog, kladnja.
Fehmen, *v. a.* těrati u žir; užiriti.
Fehmer, *m.* krvni sudac.
Fehmgeld, *n.* žirovnica.
Fehmgericht, *n.* s. Fehm.
Fehmmahl, *n.* žig.
Fehmrichter, s. Fehmer.
Fehmschwein, *n.* žirovnjak.
Fehmstätte, *f.* otajna sudnica.
Fehrücken, *m.* s. Fehe.
Fehwamme, *f.* běličina.
Feier, *f.* odmor; die Feier der Gerichte, sudostaja; (Ferien), praznik; die — des Sonntages, svetkovanje nedělje; (Festlichkeit), svečanost, svetkovina, slavnost; (Fest), svetac, praznik; zur — ihres Geburtsfestes, u slavu njezina rodjenoga dana.
Feierabend, *m.* počinak; izpokoj; praznik; — machen, počinuti od posla; — halten, praznovati, izpokojiti se; izpokojivati se.
Feierabendarbeit, *f.* počinačna radnja.
Feierabendsstunde, *f.* počinačna ura, počinačan sat.
Feierblume, *f.* svetačan cvět.
Feierbrauch, *m.* s. Ceremonie.
Feierbursche, *m.* bezposlica.
Feiereiche, s. Wintereiche.
Feierer, Feirer, *m.* svečar; (arbeitslos), zaludnik, prazničar.
Feierernst, *m.* svečana važnost.
Feiergang, *m.* s. Prozession.
Feiergeld, *n.* dangubovina,
Feiergesang, *m.* svečana pěsan; svečan
Feiergesell, s. Feierbursche. [pěv.
Feiergewand, *n.* stajaća i. svečana odora.
Feierglas, *n.* stolovata čaša.
Feierglocke, *f.* zvono od počinka; zvonjenje na počinak.
Feierjahr, s. Ruhejahr.
Feierklang, *m.* svečani glasi.
Feierkleid, s. Feiergewand.
Feierlich, *adj.* svečan; ein —er Tag, svetačni dan, svetac; einen Tag — begehen, svetkovati, slaviti dan; — *adv.* svečano, svetačno, slavno.
Feierlichkeit, *f.* svečanost; mit großer —, vrlo svečano.
Feiermahl, *n.* čast, gostba, pošta.
Feiermorgen, *m.* svetačno jutro.
Feiern, *v. n.* von der Arbeit —, počinuti, počivati od posla; die Aecker —, njive počivaju; die Bäcker —, pekari nerade, praznuju; da ist nicht zu —, ovdě neima odlaganja; einen Festtag —, blagdaniti, blagdan slaviti, svetkovati, godovati, pregoditi, proslaviti; (*theol.*) den Herrn —, slaviti, veličati gospoda; der gefeierte Tempel, sveti i. posvećeni hram; der gefeierte Held, proslavljeni junak; (müßig sein), dangubiti, biti bez posla.
Feierschmuk, *m.* svečani nakit.
Feierstelle, *f.* svečano, slavno město.
Feierstunde, *f.* ura doba od počinka; počinak; (Mußestunde), pripad; (feierliche Stunde), svečani, svetačni čas.
Feiertag, *m.* praznik, svetac (svetak) svečanik; (ein großer —), blagdan; ein gebotener —, zapovědni svetac; ein beweglicher —, pomični svetac; wo wirst du die —e zubringen? gdě ćeš pregoditi?
Feiertäglich, *adj.* svetačni, blagdanji; — *adv.* svetačno, kao u svetac.
Feiertagskleid, *n.* stajaća oděća.
Feiertanz, *m.* svečani ples.
Feiertisch, *m.* posvećeni stol; s. Altar.
Feierton, *m.* svečani glas.
Feiertrank, *m.* svečana zdravica.
Feierung, *f.* praznovanje; svetkovanje,
Feiervoll, *adj.* presvečan. [s. Feier.

Digitized by Google

Feierzug, *m.* ſ. Prozeſſion.
Feifel, *m.* zazubica.
Feig, ſ. Feige.
Feigblatter, *f.* zalac bludnički; (*Ranunculus Ficaria*), zlatica, ledinjak, uljanica. [nak.
Feigblätterkraut, *n.* (*Linaria vulg.*) plaFeigbohne, *f.* (*Lupinus*), vučák.
Feige, *adj.* strašiv, strašljiv, plašljiv; eine — Memme, kukavica, baba; e. —r Menſch, ſ. Feigling; (*mont.*) prhak.
Feige, *f.* (*Ficus*), (Baum) smokvenica; (Frucht), smokva; —n weiſen, kazati (komu) štrfić, njaku, fige; indiſche Feige, (*Opuntia ficus indica*), žabica ſ. Feigendiſtel; (Schnecke), ſ. FeiFeigel, ſ. Veilchen. [genſchnecke.
Feigenapfel, *m.* smokvika.
Feigenbaum, *m.* smokovnica, smokvenica, der indiſche —, ſ. Feigendiſtel; der religiöſe —, (*Ficus religiosa*), sveta smokFeigenbirn, *f.* smokvica. [vina.
Feigenblatt, *n.* smokven list.
Feigenbohrer, *m.* (*Cynips psenes*), smokveni šiškar.
Feigendiſtel, *f.* (*Cactus Opuntia*), nopal, turska smokva, žabica.
Feigendroſſel, *f.* Feigenneſſer, Feigenfreſſer, *m.* (*Motacilla ficedula*), smokvojedica, smokvar, grmuša, volić.
Feigenförmig, *adj.* smokvast.
Feigenfrucht, *f.* smokva.
Feigengallweſpe, *f.* ſ. Feigenbohrer.
Feigengarten, *m.* smokvik. [venik.
Feigenkorb, *m.* košara za smokve, smokFeigenkraut, *n.* (*Scrofularia nodosa*), truFeigenlaub, *n.* smokveno lišće. [dovnik.
Feigenmoos, *n.* (*Corallina Opuntia*), koraljina nopalasta.
Feigenmücke, *f.* smokveni komarac.
Feigenpicker, *m.* ſ. Feigendroſſel.
Feigenſchnecke, *f.* (*Pyrula Ficus*), smokvuFeigenſchnepfe, ſ. Feigendroſſel. [ša.
Feigenſtecher, ſ. Feigenbohrer.
Feigenwald, *m.* smokvena šuma, smokvik, smokvište.
Feigheit, *f.* strašivost, plašljivost, bojazFeigherzig, *adj.* ſ. Feige. [ljivost.
Feigherzigkeit, ſ. Feigheit.
Feigling, *m.* strašivica, pudljivac, kukaFeigſinn, *m.* eigheit, *f.* strašljivost. [vica.
Feigſinnig, ſ. Feige.
Feigwarze, Feigenkraut, ſ. Feigblatter.
Feigwurz, *f.* (*Tormentilla erecta*). steŽnik.
Feil, *adj.* prodajni, na prodaju; das iſt nicht —, to nije za oddaće i. oddatak; — haben, imati (što) na prodaju; — bieten, nuditi na prodaju, prodavati; öffentlich —, ličiti, prodavati dražbom; eine —e Seele, podmitljiv, podkupljiv čovèk, mitnik.
Feilbäcker, ſ. Brodbäcker. [može piliti.
Feilbar, *adj.* das Eiſen iſt —, željezo se
Feilbieten, *n.* Feilbietung, *f.* prodavanje; öffentliche —, hčba; (Licitation), dražba; mittelſt öffentlicher —, dražbom.
Feilbietungs,- (in Zuſ.) dražbeni, ličbeni.
Feilbietungsbedingung, *f.* dražbeni uvèt.
Feilbietungsedikt, *n.* dražbeni razglas.
Feilbietungserlös, *m.* dražbeni utržak.
Feilbietungsfriſt, *f.* Feilbietungsgeſuch, *n.* Feilbietungstagfahrt, *f.* dražbeni rok, dražbena molbenica, dražbeno ročište.
Feilbogen, *m.* oblučna pila.
Feilbirne, *f.* bludnica.
Feile, *f.* pilnjak, turpija*; —n hauen, pilnjake praviti; die — nicht annehmen, nedati se piliti; eine Schrift unter die — nehmen, izpravljati pismo; die letzte — anlegen, dotěrivati (što); (*Ostrea lima*), kamenica i. ostriga pilasta; pilnjak.
Feilen, *v. a.* (z. B. Eiſen), piliti, turpejisati*; an einem Werke —, dotěrivati, salaćivati dělo; ſ. Feilſchen.
Feilenhalter, *m.* držaljka (od pilnjaka).
Feilenhauer, *m.* pilnjačar.
Feilenmuſchel, *f.* (*Lima squamosa*). pilnjača ljuskava.
Feilheit, *f.* podkupljivost, podmitljivost.
Feilicht, *n.* opiljci, trine, tarotine.
Feilkloben, *m.* procěp; mendjele*. [daju.
Feilſchaft, *f.* trg; kup *f.*, roba na proFeilſchen, *v. a.* (Feil bieten), pazariti, prodavati; um etwas —, pogadjati se, cěnjkati se za što.
Feilſcher, *m.* kupac; pogadjač, cěnjkač.
Feilſel, *n.* Feilſpäne, *pl*, Feilſtaub, *m.* ſ. Feilicht.
Feilſtock, *m.* procěp, mendjele*.
Feilträger, *m.* prodavac.
Feim, ſ. Schaum.
Feimen, ſ. Fehm.
Fein, *adj.* tanak, fin; —es Mehl, sitno brašno; —es Brod, tanak kruh, tânka; —er Sand, droban pěsak; — gerieben, satrt u mlivo; —er Kamm, gust češalj; —es Silber, čisto srebro; —e Arbeit, uměšno dělo; (foſtbar), dragocěn; —es Gehör, oštar sluh; er hat eine —e Naſe, sve nanjuši; ein —er Geſchmack, osětljiv okus; (*fig.*) ugladjen ukus; —e Waare, lěpa roba; —es Gefühl, nježna ćut; ein —er Kopf, hitra i. mudra glava, hitrac, mudrica; —er Fuchs, previjana lija; wie fein! ala si mudar! ein — angelegter Plan, hitra osnova; ein Feiner, bogomoljac, liceměrac; ein —es Lob, natuknuta pohvala; eine —e Antwort, hitri odgovor; auf eine —e Art, hitro; nježno; ein —er Unterſchied, neznatna razlika; ein —es Mädchen, ubava, lěpa děvojka; eine —e Geſtalt, tanak i. tankovit stas; —e Haut, tanka, mekana koža; ſich — kleiden, lěpo se nositi; ein

Digitized by Google

—es Vermögen, lěpi novci; ein —es Betragen, uljudno, ugladjeno vladanje, podnošenje, (ponašanje).

Feind, *adj.* neprijateljski; Einem — ſein, zlobiti, neprijatelj biti komu; — werden, zazlobiti, zamrziti, omrznuti na koga; ſie wurden ihm noch —licher, još većma stanu na njega mrziti; ſie waren einander —, bijahu u zavadi; ihm iſt jeder —, svatko mrzi na njega.

Feind, *m.* neprijatelj, zlotvor, dušmanin*; ein abgeſagter, geſchworner —, glavni neprijatelj; —e werden, omraziti se s kim; er iſt ein — der Arbeit, mrzi na posao.

Feindesgefahr, *f.* pogibija od neprijatelja; wir ſchweben in —, neprijatelj hoće na nas da udari; in —, pred neprijateljem.

Feindesland, *m.* neprijateljska zemlja.

Feindin, *f.* neprijateljica, zlotvorka.

Feindlich, *adj.* neprijateljski, dušmanski; er iſt gegen mich — geſinnt, kivan, nazuban je i. zlobi na me; — gegen einand. geſinnt ſein, nenaviděti se; —e Geſinnungen, zlobne naměre; das —e Schickſal, (*poët.*) huda sreća; —e Farben, oprečne masti (boje).

Feindlichkeit, } neprijateljstvo; in — ge-
Feindſchaft, *f.* } rathen, zavaditi se (s kim); wir leben in —, ulěgao je mrzluk medju nas; in — leben, življeti u zavadi; — ſtiften, zavaditi, omraziti; (spr.) baciti kost (medju . .).

Feindſchaftlich, } ſ. Feindlich.
Feinſelig, }

Feindſeligkeit, *f.* mražnja, omraza; —en *pl.* razmirica, razmirje; die —en einſtellen, prestati od boja.

Feine, ſ. Feinheit.

Feineiſenfeuer, *n.* bistrište.

Feinen, *v. a.* den Zucker —, bistriti, čistiti slador (šećer, cukar).

Feinern, ſ. Verfeinern.

Feinfädig, *adj.* tankovlas.

Feinflöte, ſ. Vogelflöte.

Feinfühlig, Feinfühlend, *adj.* nježan, mekana srca.

Feingehalt, *m.* čistina; dieſes Silber enthält an —, ovdě ima čistoga srebra . . ; (Feinheit), čistoća.

Feingeſpitzt, *adj.* oštro šiljast, iglast.

Feingeſtoßen, *adj.* na sitno utučen; —es Salz, sitna sol.

Feingezähnt, *adj.* zubčat.

Feingold, *n.* čisto, suho zlato.

Feingrubig, *adj.* jamičast.

Feinhaarig, *adj.* tankovlas; die —e, *f.* [tankosa.

Feinheit, *f.* (des Garns), tančina, tankoća, (finoća); (des Pulvers), sitnoća; (des Goldes), čistoća; (der Empfindung), nježnost; (des Geruchs), oštrina; (des Betragens), uljudnost; (der Waaren), izvrstnost; (Pfiffigkeit), hitrina; [na.

Feinhörig, *adj.* tankouh.

Feinkörnig, *adj.* sitnozrn.

Feinkupfer, *n.* čista měd.

Feinling, *m.* (ver.) gladac, gladun.

Feinmaler, ſ. Miniaturmaler.

Feinmaſchig, *adj.* drobnih okah.

Feinraspel, *f.* sitan trenjak.

Feinſäge, *f.* sitna pila.

Feinſäulig, *adj.* blizkih stupovah.

Feinſchmecker, *m.* oblaporac.

Feinſichtig, *adj.* oštra oka.

Feinſilber, *n.* čisto srebro, srma.

Feinſinn, *m.* nježna ćut.

Feinſinnig, *adj.* nježne ćuti.

Feinſinnigkeit, *f.* nježnoćutnost.

Feinsliebchen, *n.* milje, milovanje, milojica, ubavica, krasotica.

Feinſtimmig, *adj.* tankogrli.

Feinwollig, *adj.* tankorun.

Feinzucker, *m.* čist slador (šećer).

Feiſt, *adj.* gojan, pretio, tust, žiran; ein —es Lamm, životno janje; ein —es Anſehen, gojno lice; — machen, ugojiti; der —e Donnerstag, běli četvrtak; eine —e Seele, bluna.

Feiſtaber, ſ. Fettaber.

Feiſte, ſ Feiſtigkeit.

Feiſten, *v. a.* gojiti, toviti; (v. Schwein.) žiriti; die Zeit des —s, žiropadja.

Feiſtjagen, *n.* lov na tovnu i. pretilu zvěrad.

Feiſtigkeit, *f.* tov, žirnoća; ſ. Lettigkeit.

Feiſtzeit, *f.* tovnja.

Felbe, *f.* Felber, *f.* Felbinger, *m.* ſ. Fälber.

Felbel, *m.* polu-baršun.

Feld, *n.* (Ebene), poljana, ravnica; ravno polje; auf freiem —e, u polju; pod vedrim nebom; freies —, puklo polje; über — gehen, otići u bližnje město; das ſteht noch in weitem —e, to je na dugačku štapu; to je još ne na vrbi svirala; hier haben wir ein weites — vor uns, evo pred nami puklo polje; (Acker —), polje, njiva, oranica; das — bauen, težati zemlju; fruchtbare —er, rodno polje; ungebautes —, ledina; aufs — gehen, otići u polje; (*mont.*) rudni kotar; das — öffnen, započeti kopati; (*mil.*) ein Heer ins — ſtellen, dignuti, sakupiti vojsku; zu —e ziehen, gehen, poći i. otići na vojsku; zu —e liegen, biti na vojsci; (Schlacht —), bojno polje; aus dem —e ſchlagen, razbiti (neprijatelja); das — räumen, okrenuti ledja; das — behaupten, održati mejdan; im —e bleiben, ostati i. poginuti u boju; (*her.*) polje; (auf Schachbrettern), kocka; (Bereich), das gehört nicht in mein —, to nije moj posao. [vojnički.

Feld- (in Zuſ.) poljski; (*mil.*) bojni,

Digitized by Google

Feldadonis, *m* (*Adonis aestivalis*), letni gorocvět.
Feldahorn, *m.* (*Acer campestre*), klen.
Feldahornholz, *n.* klenovina.
Feldahornwald, *m.* klenik.
Feldaltar, *m.* vojnički oltar. [mrav.
Feldameiſe, *f.* (*Formica rubra*), smedji
Feldampfer, *m.* (*Rumex acetosella*), kiselica.
Feldanborn, *m.* (*Leonurus Marrubiastrum*), drobnocvěti srčanik.
Feldanemone, *f.* (*Anemone pratensis*), livadna sasa.
Feldanger, *m.* sgon, jedinica, sklad.
Feldantheil, *m.* dio polja.
Feldapotheke, *f.* vojnička lěkarnica.
Feldapotheker, *m.* vojnički lěkarnik.
Feldarbeit, *f.* teg, poljski rad.
Feldarbeiter, *m.* težak, radnik.
Feldartillerie, *f.* bojno topništvo.
Feldarzt, *m.* vojnički lěčnik.
Feldärztlich, *adj.* —er Gehilfe, vojnoléčni pomoćnik.
Feldaufſicht, *f.* poljarstvo.
Feldaufſichts-Perſonale, *n.* poljari.
Feldbach, *m.* bujica.
Feldbäcker, *m.* vojnički pekar.
Feldbäckerei, *f.* vojnička pekarnica.
Feldbackofen, *m* vojna krušnica i. krušna
Feldbanner, *n.* bojni barjak. [peć.
Feldbarake, *f.* bojna daščara, buda.
Feldbataillon, *n.* bojna četa.
Feldbau, *m.* poljodělstvo, ratarstvo, težaštvo; den — treiben, težati zemlju, biti poljodělac. [dělac.
Feldbauer, *m.* težak, ratar, rataj, poljo-
Feldbaum, *m.* poljsko drvo; ſ. Platthaum.
Feldbett, *n.* lěha (lija), slog.
Feldbeifuß, *m.* (*Artemisia campestris*), Feldbeitrag, *m* bojni doplatak. [runka.
Feldbeſchädiger, *m* potričar.
Feldbet, *n.* vojnička postelja.
Feldbewohner, *m.* poljanin.
Feldbiene, ſ. Waldbiene.
Feldbinde, *f.* vojnički pojas, vojnička
Feldbinſe, ſ. Feldſimſe. [tkanica.
Feldbirn, *f.* —baum, *m.* kruška-divljaka.
Feldblätterſchwamm, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Feldblume, *f.* poljski cvětak; (*coll.*) poljsko cvěće.
Feldbohne, *f.* grah-poljak i poljačić.
Feldbreite, *f.* širina polja i. njive.
Feldbrücke, *f.* most u polju.
Feldbuſch, *m.* poljski grm i. čbun.
Felddarm, ſ. Hühnerdarm.
Felddecke, *f.* vojnički bělj.
Felddieb, *m.* poljski tat; potričar; ſ. Steinſ
Felddieberei, *f.* poljska kradja. [perling.
Felddienſt, *m.* tlaka, robota; (*mil.*) bojna i. ratna služba.
Felddienſtbarkeit, *f.* poljska služnost; (*mil.*) vrstnost ratnoj službi.

Felddiſtel, *f.* (*Serratula arvensis*), osjak, palamida.
Felddoſten, ſ. Wohlgemuth.
Felddragun, *m.* (*Achillea ptarmica*),
Felddunſt, *m.* poljski miris. [rebrac.
Feldehrenpreis, *m.* (*Veronica arvensis*), čestoslavica poljska.
Feldein, *adv.* poljem, u polje
Feldente, *f.* (*Otis Tetrax*), dropljica.
Feldenzian, *m.* (*Gentiana campestris*), poljska vladisavka.
Feldequipage, *f.* vojnička prtljaga.
Felderbſe, *f.* poljski grašak.
Felderzeugniß, *n.* poljski plod. [nika.
Felderſtreckung, *f.* (*mont.*) měrenje rud-
Feldflaſche, *f.* vojnička čutura, pljoska.
Feldflagge, *f.* taborska zastava.
Feldflockenblume, *f.* (*Centaurea Scabiosa*), prženički različak.
Feldflucht, *f.* běgstvo (iz vojske).
Feldflüchter, *m.* pitomi golub.
Feldflüchtig, *adj.* — werden, odběći, uzběći, uzkočiti; ein —er Soldat, odběg, uzběg.
Feldflüchtige, *m.* odběg, uzběg.
Feldflüchtigkeit, *f.* odběgavanje; ſ. Feld-
Feldfluth, *f.* bujica. [flucht.
Feldfrevel, *m.* poljska šteta; potrica.
Feldfrucht, *f.* poljski plod, lětina; (Getreide), žito.
Feldfurche, *f.* razor, vodotočina.
Feldgang, *m.* hod i. šetnja u polje.
Feldgarbe, *f.* (*Achillea Millefolium*), kuFeldgeflügel, *n.* poljska perad. [nica.
Feldgehege, *n.* branjevina poljska.
Feldgepäck, *n.* ſ. Feldequipage.
Feldgeräth, *n.* Feldgeräthſchaft, *f.* ratarska sprava, ratarsko orudje; (*mil.*) bojna sprava, prtljaga.
Feldgerecht, *adj.* poljski lovac.
Feldgericht, *n.* poljski sud; ſ. Kriegsgericht.
Feldgeſchirr, *n.* poljski ham; ſ. Feldgeräth.
Feldgeſchrei, *n.* bojna vika; (Loſung), ratni znak.
Feldgewächs, *n.* poljska bilina; (*coll.*) poljsko bilje.
Feldgraben, *m.* poljski jarak; obrov, odFeldgränze, *f.* poljska medja. [toka.
Feldgränzſtein, *m.* poljski medjnik.
Feldgras, *n.* poljska trava.
Feldgrille, *f.* (*Gryllus campestris*), šturak, ćurak, šturić, stričić, popak.
Feldgut, *n.* polje; ſ. Landgut.
Feldgyps, *m.* gnojna sadra.
Feldhafer, *m.* (*Avena pratensis*), livadna
Feldhahn, ſ. Feldhuhn. [zob.
Feldhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus arvensis*), poljski žabljak.
Feldhaſe, *m.* poljski zec.
Feldhauptmann, ſ. Feldherr.
Feldheimchen, *n.* ſ. Feldgrille.
Feldhenne, *f.* jarebica.
Feldherd, *m.* poljsko gumno.

Digitized by Google

Feldherr, *m.* vojvoda.
Feldherrngabe, *f.* věština vojvodska.
Feldherrnſtab, *m* vojvodska šibika. [stvo.
Feldherrnwürde, *f.* čast vojvode, vojvod-
Feldhirſe, *f.* (*Lithospermum arvense*), poljska biserka.
Feldhirtentaſche, *f.* (*Thlaspi arvense*), poljski mošnjak.
Feldholder, F—lunder, *m.* ſ. Attich.
Feldholz, *n.* gaj.
Feldhopfen, *m.* ſ. Johanniskraut.
Feldhorn, *n.* bojna trublja.
Feldhuhn, *n.* jarebica.
Feldhühnerdarm, *m.* (*Alsine segetalis*). poljsko crěvce.
Feldhut, *m.* poljski škriljak (šešir).
Feldhut, *f.* poljarstvo, poljarija.
Feldhüter, *m.* poljar, poljak.
Feldhüterlohn, *m.* poljarina, poljačina.
Feldhütte, *f.* poljarica; (*mil.*) taborska koliba.
Feldjagd, *f.* poljski lov, lov u polju.
Feldjäger, *m.* poljski lovac; (*mil.*) bojni lovac.
Feldkamille, *f.* (*Matricaria Chamomilla*), prosta titrica.
Feldkanzlei, *f.* bojna i. ratna pisarnica.
Feldkaplan, *m.* vojnički duhovnik.
Feldkaſſe, *f.* ratna pěneznica.
Feldkatze, *f.* (*Myosotis*), potočnica.
Feldkeller, ſ. Flaſchenkeller.
Feldkerze, ſ. Königskerze.
Feldkeſſel, *m.* vojnički kotlić.
Feldkiechern, *n.* (*Lathyrus pratensis*), livadna grahorina.
Feldkieſel, *m.* poljski šljunak. [crkva.
Feldkirche, *f.* crkva u polju, samotna
Feldkirchenrath, *m.* vojnički duhovni stol.
Feldklee, *m.* (*Trifolium arvense*), poljska
Feldklette, *f.* ſ. Klettenkerbel. [dětelina.
Feldknick, ſ. Feldbuſch.
Feldknoblauch, ſ. Ackerknoblauch.
Feldkoch, *m.* vojnički, taborski kuhar.
Feldkohl, *m.* (*Brassica campestris*), poljski kupus; ſ. Ackerreitig.
Feldkrähe, ſ. Saatkrähe.
Feldkrämer, ſ. Marketender.
Feldkrankenhaus, *n.* bojna i. ratna bolnica.
Feldkraut, *n.* poljsko zelje; ſ. Erdrauch.
Feldkreſſe, *f.* (*Cardamine pratensis*), re-
Feldkriegskanzlei uſw., ſ. Feldkanzlei. [žuha.
Feldkropf, *m.* (*Valeriana Locusta*), motoviljac, sunašce.
Feldkröte, ſ. Erdkröte. [Schindanger.
Feldküche, *f.* bojna i. ratna kuhinja; ſ.
Feldkümmel, *m.* ſ. Kümmel, Quendel.
Feldkunſt, *f.* vodovodnja.
Feldlager, *n* okol, tabor, logor.
Feldlattig, ſ. Feldkropf.
Feldlauch, ſ. Feldknoblauch.
Feldläufer, *m.* (*Charadrius Apricarius*), daždevnik, prosenka.
Feldlazareth, ſ. Feldkrankenhaus.
Feldlehne, ſ. Ackerlehne. [ševa.
Feldlerche, *f.* (*Alauda campestris*), poljska
Feldlilie, *f.* (*Lilium Martagon*), zlatan.
Feldlinſe, *f.* poljska leća.
Feldmäher, ſ. Brachvogel, große.
Feldmann, ſ. Ackermann.
Feldmannstreu, *f.* (*Eryngium campestre*),
Feldmarder, ſ. Baummarder. [kotrljan.
Feldmark, *f.* (poljska) medja; (Flur), potes.
Feldmarſchall, *m.* glava vojske, maršal.
Feldmarſchall-Lieutenant, *m.* podmaršal; vojni doglavnik.
Feldmaßholder, ſ. Feldahorn.
Feldmaß, } ſ. Ackermaß u. ſ. w.
Feldmaus, }
Feldmeier, *m.* (*Cerastium vulgatum*), navadni rožac.
Feldmeiſter, ſ. Abdecker.
Feldmeßapparat, *m.* měrnička sprava.
Feldmeſſen, *n.* měračina (polja).
Feldmeſſer, *m.* zemljoměr; měrnik, měrčin.
Feldmeßkunſt, *f.* zemljoměrstvo; (Geometrie), měrništvo.
Feldmeſſung, *f.* ſ. Feldmeſſen.
Feldmohn, *m.* (*Papaver Rhoeas*), turčinak.
Feldmünze, *f.* (*Mentha arvensis*), poljska metva.
Feldnachbar, *m.* medjaš, medjar, medjašnik, pomedjaš, brazdaš.
Feldnachtigall, *f.* (*Motacilla campestris*), polski slavulj.
Feldnelke, ſ. Federnelke.
Feldobſt, *n.* divljake.
Feldochs, *m.* orni vol, plužnjak.
Feldofen, ſ. Feldbackofen. [rednik.
Feldordnung, *f.* poljska uredba, poljarski
Feldpappel, *f.* (*Malva rotundifolia*), kružnolista slězovača.
Feldpater, *m.* vojnički duhovnik.
Feldpfau, ſ. Kibitz.
Feldpippau, *m.* (*Crepis tectorum*), dimak.
Feldpolei, ſ. Quendel. [stvo.
Feldpolizei, *f.* poljarstvo, poljsko redar-
Feldpoſt, *f.* bojna i. taborska pošta.
Feldpoſten, *m.* bojni stražar.
Feldprediger, Feldprieſter, *m.* vojnički du-
Feldprobſt, ſ. Feldſuperior. [hovnik.
Feldrapunzel, ſ. Rapunzel, Feldkropf.
Feldrauch, ſ. Erdrauch.
Feldreich, *adj.* poljevit.
Feldrhabarber, ſ. Wieſenraute.
Feldrichter, *m.* seoski sudac; (*mil.*) vojnički sudac.
Feldringelblume, *f.* (*Calendula arvensis*), poljski žutelj.
Feldritterſporn, *m.* (*Delphinium Consolida*), jadić, kokotičak.
Feldroſe, *f.* šipak, šipčanica.
Feldröschen, ſ. Ackerröschen.
Feldrübe, *f.* poljska repa.
Feldruf, *m.* ſ. Feldgeſchrei.
Feldrüſter, *m.* (*Ulmus campestris*), brěst.

Digitized by Google

Feldrüstung, *f.* vojna sprema.
Feldsalat, ſ. Feldkropf.
Feldschaben, *m.* potrica, potra.
Feldschaffer, *m.* vojnički obskrbitelj.
Feldschaar, *f.* bojna četa.
Feldscharte, ſ. Feldbiſtel.
Feldschneider, ſ. Feldmeſſer.
Feldscherer, *m.* vojnički vidar; vidar.
Feldscheuche, *f.* poljsko strašilo.
Feldschlacht, *f.* bitka, boj.
Feldschlange, *f.* Erdſchlange; (*mil.*) šiba, diljka.
Feldschmiede, *f.* bojni viganj.
Feldschnecke, *f.* (*Limax agrestis*), poljski puž.
Feldschnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinago*), kozica.
Feldschön, *adj.* iz daleka lěp.
Feldschule, *f.* vojnička škola.
Feldschütz, ſ. Feldhüter.
Feldschwamm, ſ. Champignon.
Feldschwarzkümmel, *m.* (*Nigella arvensis*), poljska crnika.
Feldsee, *m.* poljsko jezero, jezero u polju; blato.
Feldsenf, ſ. Ackerſenf.
Feldservitut, *f.* poljska služnost.
Feldsimſe, *f.* (*Juncus campestris*), poljska sita.
Feldspath, *m.* iskrolistnik, živac.
Feldspatz, Feldsperling, *m.* (*Fringilla montana*), poljski vrabac.
Feldspinat, *m.* (*Chenopodium Bonus Henricus*), poljski jurjevac.
Feldspinne, *f.* poljski pauk.
Feldstein, *m.* poljski kamen; medjnik, menjik).
Feldstück, *n.* njiva; (*mil.*) laki top, šiba; (Mal.) krajolik.
Feldsucht, *f.* ſ. Ausſatz.
Feldsuperior, *m.* vojnički glavni duhovnik.
Feldtaſche, ſ. Feldhirtentaſche.
Feldtaube, *f.* (*Columba Oenas*), (golub), stěnjak,
Feldtheilung, *f.* razdělba polja.
Feldtiſch, *m.* bojni stol.
Feldtreſpe, *f.* (*Bromus mollis*), ovsik.
Feldtrompete, *f.* bojna trublja.
Feldtrompeter, *m.* bojni trubač.
Feldulme, ſ. Ulme.
Feldung, *f.* poljice.
Feldvogel, *m.* poljska ptica.
Feldvogt, *m.* pandur; ſ. Feldhüter.
Feldwache, *f.* bojna i. taborska straža.
Feldwachtelweizen, *m.* (*Melampyrum arvense*), poljska urodica.
Feldwächter, ſ. Feldhüter; (*Rallus Crex*), hariš, kosac.
Feldwaid, *m.* (*Isatis tinctoria*), poljski vrbovnik.
Feldwaldmeiſter, *m.* (*Asperula arvensis*), poljska broćanica.
Feldwanze, *f.* (*Cimex campestris*), smrdljivi martin.
Feldwärts, *adv.* polju, put polja.
Feldwaſſer, *n.* bujica.
Feldwebel, *m.* stražmeštar.
Feldweg, *m.* poljska cesta.
Feldweges, *n.* potrkalište.
Feldweide, *f.* poljska vrba.
Feldwespe, *f.* (*Vespa gallica*), poljska osa.
Feldwicke, *f.* poljski grahor.
Feldwieſe, *f.* poljska sěnokoša i. livada.
Feldwinde, *f.* (*Convolvulus arvensis*), slak, poponac.
Feldwirthſchaft, *f.* poljsko gospodarstvo.
Feldwundarzt, *m.* vojnički vidar.
Feldwurm, ſ. Regenwurm.
Feldzaun, *m.* poljska ograda.
Feldzeichen, *n.* bojni znak.
Feldzeugmeiſter, *m.* general topništva.
Feldzipreſſe, ſ. Erdkiefer.
Feldzug, *m.* vojnica, vojna.
Feldzwiebel, ſ. Ackerzwiebel.
Felge, *f.* (v. Acker), oranje; ugar, ugarnica; (am Rade), gobelja, naplatak, platica; (*coll.*) obuća; (b. Fleiſch.), prsten.
Felgen, *v. a.* ugariti, lomiti, parati; (Wb.) mladiti, prašiti, izgrnuti; ein Rad —, obuti točak i. kolo.
Felgenbank, *f.* gobeljnica.
Felgenbohrer, *m.* čepnjak.
Felgenhauer, ſ. Wagner.
Fell, *n.* koža; čapra, žavka; (*fig.*) ein dickes — haben, imati kožu tvrdu kao u vola; imati devet čaparah; Einem das — über die Ohren ziehen, oguliti, oglobiti, osmuditi koga; (*anat.*) opna; das — im Auge, navlaka, bělmo.
Fellbereiter, *m.* kožar.
Fellchen, *n.* kožica; opna.
Felleiſen, *n.* torba, torbak; (Kalbs—), (Brief—), listovna torba; (Wagen), poštarka; poštarske dvokolice.
Fellgar, *adj.* dobro učinjen (n. p. koža).
Fellhändler, *m.* krznar.
Fellriß, *m.* (*Malva alcea*), krugolista slězovača; (*Alcea rosea*), trandovilje.
Fellſchmitzer, *m.* mastilac kožah.
Fellſchürling, *m.* postrižnica.
Fellwamms, *m.* kožušak.
Fellwerk, *n.* krzno.
Fellzotte, *f.* runjava i. čupava koža.
Felonie, *f.* lenovna nevěra.
Felouque, ſ. Feluke.
Fels, ſ. Felſen.
Felsab, *adv.* niz stěnu.
Felsabhang, *m.* strmen, pristranak i. vrlet stěne, kamenita vrlet.
Felsachat, *m.* stěnovni bezdrak.
Felsadler, *m* stěnovni orao.
Felsalaun, ſ. Steinalaun.
Felsaltar, *m.* žrtvenik i. oltar od stěne.
Felsart, *f.* vrst stěne.
Felsbewohner, *m.* stěnovnjak.
Felſenbucht, *f.* stěnovit zaliv.
Felſen, *m.* (ein ausgedehnter —), hrid, stěna, skala; (*coll.*) stěnje.
Felſenader, *f.* žica od stěne.
Felſenan, *adv.* uza stěnu i. hrid.
Felſenartig, *adj.* stěnast; (*fig.*) tvrd kao kamen.

Digitized by Google

Felsenbärlapp, *m.* (*Lycopodium rupestre*), hridna crvotočina.
Felsenbecken, *m.* ponikva i. kotlina od
Felsenbeerstrauch, *m.* (*Empetrum nigrum*), šiha.
Felsenbehausung, *f.* kuća od stěnah; stan u stěni.
Felsenbeifuß, *m.* (*Artemisia rupestris*), hridna komonika.
Felsenbein, *n.* (*pars petrosa*), hridica.
Felsenberg, *m.* kršna gora, kamenjak, stěnjak.
Felsenbette, *n.* kamena struga (u rěke).
Felsenbewohner, ſ. Felsbewohner.
Felsenblock, *m.* hridina.
Felsenbock, *m.* hridni jarac.
Felsenbogen, *m.* oblučna stěna.
Felsenbrombeere, *f.* (*Rubus saxatilis*), hridna kupina.
Felsenbrust, *f.* prsa od kamena.
Felsenbucht, ſ. Felsbucht.
Felsenburg, *f.* grad na stěni.
Felsendamm, *m.* nasip od kamena; nasip čvrst kao stěna.
Felsenfall, *m.* urvina, rivina, otisli, obronak stěne i. hridi.
Felsenfest, *adj.* čvrst kao stěna; meine Treue steht —, tvrdja mi je věra od kamena.
Felsenfeste, *f.* tvrdjava na stěni.
Felsenföhre, ſ. Alpenkiefer.
Felsenfortſatz, *m.* (*anat.*) nastavak hridice.
Felsengebirge, *n.* timor, stěnje.
Felsengegend, *f.* kršni kraj.
Felsengais, ſ. Gemſe.
Felsengeklüft, *n.* klisure, lomna stěna.
Felsengeſtade, *n.* kršno primorje.
Felsengeſtalt, *f.* oblik stěne.
Felsengeſtein, *n.* kamenjak, stěnje.
Felsengewinde, *n.* zavoji stěnah.
Felsengewölbe, *n.* svod od stěnah.
Felsengrab, *n.* grob u stěni.
Felsengruft, *f.* grobnica u stěni.
Felsengrund, *m.* kameniti temelj; (ein felsiger Grund), krš, kamen.
Felsengruppe, *f.* stěnje.
Felsenhang, *m.* lit, litica, kuk.
Felsenhart, *adj.* tvrd kao kamen.
Felsenhärte, *f.* kamena tvrdoća.
Felsenhaupt, *n.* vrh stěne.
Felsenherz, *n.* srce od kamena.
Felsenhöhe, *f.* litična i. hridna visina.
Felsenhöhle, *f.* pećina.
Felsenhuhn, *n.* (*Rupicola*), hridarka.
Felsenkäfer, *m.* (*Cerambyx alpinus*), kaFelsenkehle, *f.* žlěbina stěne. [menjača.
Felsenkeller, *m.* pivnica u stěni.
Felsenkette, *f.* timor.
Felsenklippe, *f.* greben, bad.
Felsenkluft, *f.* provalija, prosělina, razpalina stěnah.
Felsenklumpen, *m.* kamenjak.
Felsenkräutchen, ſ. Färbemoos.
Felsenkresse, *f.* (*Lepidium petræum*), hridni grbač. [menjak.
Felsenkriecher, *m.* (*Labrus rupestris*), kaFelsenkrone, *f.* věnac od stěnah.
Felsenlabkraut, *n.* (*Galium rupestre*), hridna brocika. [nah.
Felsenleer, *adj.* bez stěnah, prost od stěFelsenleib, m. tělo od kamena; hridna trupina. [činar.
Felsenmann, *m.* čověk od kamena; peFelsenmaſſe, *f.* hridina, stěnje.
Felsenmuſchel, *f.* ljuštura-kamenjača.
Felsennest, *n.* hridno gnězdo, stěnjak.
Felsenpfad, *m.* kršna staza.
Felsenpflanze, *f.* kamenjača.
Felsenpforte, *f.* dvari *pl.*, kamenita vrata; kršno ždrělo.
Felsenquelle, *f.* kamenito vrelo.
Felsenreihe, *f.* povorka stěnah.
Felsenriedgras, *n.* (*Carex saxatilis*), hridni
Felsenriff, *m.* grebenje. [šaš.
Felsenriß, *m.* Felsenritze, *f.* puč *f.*; provalija, prosělina stěne.
Felsenroſe, *f.* (*Cistus villosus*), vlasnati
Felsenrücken, *m.* šlěme stěne. [cistac.
Felsenſchacht, *m.* ponor u stěni.
Felsenſchlund, *m.* ždrělo od stěne.
Felsenſchwalbe, *f.* (*Hirundo rupestris*), hridna lasta.
Felsenſchwer, *adj.* težak kao kamen; (*poët.*) teži od kamena.
Felsenſegler, *m.* (*Cypselus Melba*), planinski argić.
Felsenſpitze, *f.* zub od stěne. [mom).
Felsenſprengen, *n.* dizanje stěnah (lagu-
Felsenſpringer, *m.* (*Antilope oreotragus*), gorski kozorog.
Felsenſtadt, *f.* grad (varoš) na stěni.
Felsenſtarr, *adj.* kao okamenjen.
Felsenſteg, *m.* kršna staza.
Felsenſteinbrech, *m.* (*Saxifraga oppositifolia*), napramolistna kamenika.
Felsenſtirn, *f.* čelo od kamena; (die Stirn des Felſens), čelo od stěne
Felsenſtrand, *m.* kršno primorje.
Felsenſtrauch, ſ. Felsenbeerſtrauch.
Felsenſtück, ſ. Felsſtück.
Felsenſtufe, *f.* u kamen usěčena stuba.
Felsenſturz, *m.* urvina i. rivina stěne; vrlet, litica. [golub.
Felsentaube, *f.* (*Columba saxatilis*), brežni
Felsenthal, *n.* gudura medju stěnami.
Felsentheil, ſ. Felsenbein.
Felsentreue, *f.* věra tvrdja od kamena.
Felsenvolk, *n.* hridjani.
Felsenvorſprung, *m.* kuk.
Felsenwand, *f*, stěna; vrlet, bočina, strmen (stěne).
Felsenzacke, *f.* zub od stěne.
Felsenziege, *f.* hridna koza.
Felsern, *adj.* od kamena.
Felsgang, *m.* staza medju stěnami.

Digitized by Google

Felsgeklüft, Felsgestade, Felsklust u. s. w. s. Felsengeklüft.
Felsgrath, *m.* bilo od stěne.
Felsicht, *adj.* hridast; poput hridi i. stěne.
Felsig, *adj.* ein —es Land, kamenita, kršna, kršovita zemlja.
Felskies, *m.* prosti bezdrak.
Felskuppe, *f.* glavica stěne.
Felsloch, *n.* rupa u stěni.
Felsstück, *n.* odvalina, odsěčak stěne.
Felucke, *f.* (Schiffsw.) filjuga.
Femel, s. Fimmel.
Fench, s. Fennich.
Fenchel, Fenchelkraut, *m.* (*Foeniculum vulgare*), komorač, sladki januš i. ko-
Fenchelholz, *n.* s. Sassafras. [par.
Fenchelöl, *n.* komoračevo ulje.
Fenchelwasser, *n.* komoračnica.
Fenchelwein, *m.* komoračnik.
Fenchgras, s. Fennich.
Fenn, *n.* cret, ploština, pištalina.
Fennbeere, s. Moosbeere.
Fennich, Fennig, *m.* der grüne —, (*Panicum viride*), muharika; quirlförmiger —, (*Panicum verticillatum*), krpiguz; (*Panicum germanicum*), muhar; (*Panicum italicum*), bar.
Fenster, *n.* prozor, oblok, pendžer*; (spr.) das Geld zum — hinauswerfen, svaditi se s kesom; baciti novce u mutnu vodu; (ein rundes —), oblok.
Fensterbalken, *m.* kapak od prozora, dvor-
Fensterband, *n.* petlja od prozora. [nica.
Fensterbank, *f.* polica podprozorna.
Fensterbekleidung, *f.* pošva od prozora.
Fensterbeschlag, *m.* okov od prozora.
Fensterblei, *n.* olovo za prozor, olovica.
Fensterbrett, *n.* daska prozornica.
Fensterbrüstung, *f.* prozorna podprsnica.
Fensterchen, *n.* prozorčić, obločić.
Fenstereinfassung, *f* prozorna pošva.
Fenstereisen, *n.* prozorna šiba.
Fensterfach, Fensterfeld, *n.* okno, ošce.
Fensterflügel, *m.* prozorna vratnica, prozorno krilo. [prozor.
Fensterfutter, *n.* oplata od prozora, za
Fenstergeld, *n.* prozornina.
Fenstergewände, *pl.* oprozorje.
Fenstergiebel, s. Fronton.
Fenstergitter, *n.* prozorna rešetka.
Fensterglas, *n.* staklo od prozora, prozorno staklo.
Fensterhaspe, *f.* prozorni petić.
Fensterkissen, s. Fensterpolster.
Fensterkitt, *m.* prozorni lem.
Fensterkorb, *m.* prozorna mreža.
Fensterkreuz, *n.* krštenica (od prozora).
Fensterladen, *m.* Fensterlied, *n.* (prozorni)
Fensterlehne, s. Fensterbrüstung. [kapak.
Fensterlos, *adj.* bezprozoran, bez prozora.
Fenstern, *v. a.* prozoriti, naprozoriti; (*fig.*) Einen —, izkarati koga; — gehen, hoditi (dragoj) pod prozor.
Fensteröffnung, *f.* prozorište.
Fensterpfeiler, *m.* prozorni pilov.
Fensterpfoste, *f.* prozorni stup.
Fensterpolster, *m.* (jastuk-) prozornjak.
Fensterrahm, Fensterrahmen, *m.* prozorni okvir, ćerčivo.
Fensterraute, *f.* četvorno ošce.
Fensterrecht, *n.* pravo prozora.
Fensterreiber, *m.* prozorna okretaljka i. obrtaljka.
Fensterriegel, *m.* prozorni zasunac.
Fenstersäule, *f.* prozorni stup.
Fensterscheibe, *f.* ošce, okno.
Fensterschirm, *m.* prozorni zaslon.
Fensterschmiege, *f.* razmak prozorišta.
Fensterschwalbe, *f.* (*Hirundo urbica*), pitoma lastavica.
Fensterschweiß, *m.* prozorna rosa.
Fensterspinne, *f.* (*Aranea domestica*), domaći pauk.
Fensterspröße, *f.* prozorna prěčnica.
Fenstersteuer, *f.* s. Fenstergeld.
Fensterstock, *m.* doprozornik.
FensterSturz, *m.* (Bauw.) prozorni svod.
Fensterverkleidung, s. Fensterbekleidung.
Fenstervertiefung, s. Fensterschmiege.
Fenstervorhang, *m.* prozorni zastor.
Fensterwerk, *n.* prozori, prozorje.
Fensterwirbel, *m.* prozorna obrtaljka.
Fensterzarge, *f.* prozorna oplata.
Fent, *m.* sluga, služak.
Ferch, s. Pferch.
Ferchen, *v. a.* dobaviti, dobavljati.
Ferge, s. Fährmann.
Ferialtag, *m.* praznik.
Ferien, *pl.* praznici. [prasad.
Ferkel, *n.* odojak, odojče; prase; (*coll.*)
Ferkelfleisch, *n.* prasetina.
Ferkelkaninchen, *n.* morsko prase.
Ferkelkraut, *n.* (*Hydrochœris*), svinjak.
Ferkeln, *v. n.* prasiti se, oprasiti se.
Ferm, *adj.* čvrst, čio; postojan.
Ferme, *f.* zakup.
Ferment u. s. w., s. Gährstoff.
Fern, *adj.* dalek; von —, iz daleka; —es Land, daljna, daleka zemlja; — sein, na daleko biti; möchte die Stunde der Trennung ewig — bleiben, kamo sreće da nam nesvane razstanak; das sei — von mir, sačuvaj Bože; dieser Gedanke ist — von mir, na to nisam nikada ni pomislio; so —, in so —, u koliko; so — es dir gefällt, ako ti se dopada; in wie —, in so —, u koliko, u toliko.
Fernambuck, *m.* varzilo, varzilj.
Fernambuckholz, *n.* varzilovina.
Fernambucktinktur, *f.* varzilovo mastilo.
Fernansicht, s. Perspective.
Fernberufen, *adj.* iz daleka dozvan.
Fernberühmt, *adj.* er ist —, na daleko je čuven.
Fernblick, *m.* dalek pogled.

Digitized by Google

Fernd, *adj.* lanjski.
Ferndarſtellung, ſ. Perſpective.
Ferne, *f.* dalj *f.*, daljina, dalečina; in die — ſehen, daleko viděti; aus der —, iz daleka; Einem von der — folgen, nazorice ići za kim; in der —, na daleko i. daleku; (*fig.*) u tudjini; in die —, dulje vremena; das iſt noch in weiter —, to je jošte predaleko.
Fernen, *v. a.* ſ. Entfernen; — *v. n.* ſie fernt ſchön, lěpo ju je pogledati iz daleka.
Ferner, *adj.* daljí; ich empfehle mich ihrer —n Freundſchaft, preporučujem se vašemu prijateljstvu i za napredak i. budućnost; — *adv.* bleiben Sie auch — mein Freund, da ste mi prijatelj i u napredak; — iſt zu merken, još se ima pamtiti, utuviti; er ſagte —, pak onda reče.
Fernerhin, *adv.* u napréda, u buduće.
Fernglas, *n.* približalo; ſ. Fernrohr.
Fernhalten, *v. a.* odalečivati.
Fernher, *adv.* iz daleka.
Fernhin, *adv* na daleko.
Fernig, ſ. Fernd.
Fernländiſch, *adj.* iz daleke zemlje.
Fernrohr, *n.* očalin, zornik, durbin*.
Fernſäulig, *adj.* razdalekih stupovah.
Fernſchein, *m.* ſ. Perſpective.
Fernſchön, *adj.* iz daleka lěp.
Fernſchreibekunſt, ſ. Telegraph.
Fernſicht, *f.* pogled iz daleka; ſ. Perſpective.
Fernſichtig, *adj.* dalekovidan.
Fernſichtigkeit, *f.* dalekovidnost.
Fernſpiegel, *m.* ſ. Teleskop.
Fernung, *f.* dalečenje; udaljenost; dalečina.
Ferresbeere, ſ. Berberis.
Ferſe, ſ. Färſe.
Ferſe, *f.* peta; Einem auf der — nachfolgen, otići za kim ustopce i. ustopice; ſich auf ſeine —n verlaſſen, uzdati se u svoje noge; (*fig.*) er reicht ihm nicht an die Ferſe in der Gelehrſamkeit, nije mu dorasao do koléna u znanju; —n nehmen, ſ. Ferſengeld.
Ferſegeflügelt, *adj.* petokrilan.
Ferſen- (in Zuſ.) petni.
Ferſenbein, *n.* petnjak.
Ferſenflechſe, *f.* petna žila.
Ferſenflügel, *m.* petno krilo.
Ferſenfutter, *n.* opetak.
Ferſengeld, *n.* — geben, uzeti utrenik, zagrebsti, izadrěti, odhladiti, odpiriti, udariti nokat.
Ferſengelenk, *n.* petni sglobak.
Ferſenhöcker, *m.* petna jabučica.
Ferſenleder, *n.* opetnjak, petica.
Ferſenpunkt, ſ. Fußpunkt.
Fertig, *adj.* (bereit), spreman, opremljen, pripravan; ſich zur Abreiſe — machen, pripraviti se, spremiti se na put; ſich — halten, biti spravan i. gotov; (geübt), ein —er Schreiber, věšt, hitar pisar; eine —e Hand ſchreiben, hitro pisati; — zum Wohlthun, dobrorad; eine —e Arbeit, radjevina; die Arbeit iſt noch nicht —, jošte nije gotov posao; eine Sache — machen, dogotoviti, ugotoviti, dovršiti posao; ſ. Vollenden; ich bin mit der Arbeit —, gotov sam; ich kann damit nicht — werden, nemogu to dotěrati do kraja; ich kann mit ihm nicht — werden, nemogu s njim izaći na kraj; wir wollen mit ihr leicht — werden, lako ćemo s njom; er iſt mit dem Nachtmahl —, dovečerao je; er iſt mit ſeinem Vermögen —, dogospodario je; ich würde nicht — werden, wenn ich Alles anführen wollte, nebih ni do kraja došao, da mi se hoće sve navoditi
Fertigen, *v. a.* praviti, napraviti, činiti, načiniti; einen Auftrag —, ſ. Ausrichten; ſich —, spremati se, pripravljati se, opremiti se; einen Boten —, opremiti glasnika; (unter —), podpisati.
Fertiger, *m.* gotovilac; pravilac; ſ. Spediteur.
Fertigkeit, *f.* hitrina, hitroća, brzina; (Geſchicklichkeit), věština; (Leichtigkeit), lakoća; (Gewohnheit), vičnost; das iſt ihm ſchon zur — geworden, to mu se je on sasvim obiknuo i. naviknuo; na to se je sasvim navadio.
Fertigmachen, *n.* dovršivanje; dotěrivanje.
Fertigmacher, *m.* dovršilac; (in Glash.) dotěrač.
Fertigung, *f.* pravljenje; dovršivanje; ſ. Gewährleiſtung; (Unter —), podpis.
Fertigungsbrief, *m.* poručnica.
Feſer, ſ. Fächſer.
Feſſel, *f.* puto; —n, *pl.* okovi, gvoždje; —n an Füßen, negve, bukagije*; (an Händen), lisice, lisičine; in —n ſchlagen, okovati, okovati u gvoždje (koga); in —n liegen, biti u gvoždju; (*fig.*) Eines —n tragen, biti čiji rob; ſchimpfliche —n tragen, sramotni jaram nositi; (am Fuße des Pferdes), putište.
Feſſelbein, *n.* putnica.
Feſſelbeladen, *adj.* okovan u gvoždje.
Feſſelfrei, *adj.* bez okovah; prost od okovah; (*fig.*) slobodan.
Feſſelgeſchwür, *n.* rana na putištu.
Feſſellos, ſ. Feſſelfrei.
Feſſeln, *v. a.* (ein Pferd), sputiti, poputati; (einen Verbrecher), vezati; okovati, okovati u gvoždje, okivati; ein Mädchen hat ſein Herz gefeſſelt, děvojka ga je zatravila; ſein Geiſt war durch Leidenſchaft gefeſſelt, strast mu je sapela i. pritisnula duh; den Willen —, obuzdati volju.
Feſſelung, *f.* die — eines Verbrechers, okivanje zločinca.

Digitized by Google

Fesselwund, *adj.* ranjav na putištu; das Pferd ist —, konj je ranjava putišta.
Fessler, *m.* (*Alytes*), klašnjarka.
Fest, *adj.* —es Holz, jako i. čvrsto drvo; —es Gestein, tvrd i. živac kamen; —es Gebäude, jaka kuća; (*bot.*) jedar; ein —er Körper, jedro tělo; jedrac; einen —en Körper haben, biti kruta, čvrsta těla; — werden, sčvrsnuti; das —e Land, kopno; —e Stadt, tvrd grad; eine —e Gesundheit, Freundschaft, postojano zdravlje, prijateljstvo; ein —er Schlaf, tvrd i. krut san; er pflegt — schlafen, tvrdosan je; der Leim hält —, klija dobro i. čvrsto drži; der Nagel steckt —, klinac drži; — knüpfen, mrtvouzice i. mrtvouzke svezati; Einen — binden, svezati koga tvrdo; (*fig.*) vezati koga; Einen — halten, pridržati koga; einen Angeschuldigten — halten, držati okrivljenika u zatvoru; einen Grundsatz — halten, držati se načela; an einer Sache — halten, ostati kod čega; den Zügel — halten, čuvati (konju) uzdu; den Mund — zumachen, stisnuti usne; — sitzen, držati se (čega), prianjati; es sitzt nicht fest, nije utvrdjeno; nedrži; er sitzt fest, zatvoren je, tamnuje; — werden, čvrsnuti, očvrsnuti; — machen, učvrstiti; skrutiti; ukrutiti; utvrditi; (durch Binden), svezati; —er binden, pritegnuti, utegnuti; Einen Dieb — nehmen, uhvatiti, zatvoriti tata; (*merk.*) eine —e Hand, ein —er Preis, stavna cěna; eine —e Besoldung, stalna plaća; —er Entschluß, tvrda odluka, nakana; — über etwas halten, čvrsto se čega držati; ich bin — überzeugt, ich lebe der —en Meinung, tvrdo věrujem i. uvěren sam; etwas steif u. — behaupten, jednako što tvrditi; ukopistiti se; sich an einem Orte — setzen, nastaniti se, naseliti se, udomiti se, okućiti se gdě; sich in einer Kunst — setzen, uvěšbati se u kojoj umětnosti.
Fest, *n.* (Feiertag), svetac, svečanik, (svetak); ein großes —, blagdan; (Feier), svetkovina, slavnost, slava, svečanost; (Schmaus), čast, gostba; bewegliche, unbewegliche —e, pomični, nepomični svetci; das war dir ein rechtes —, to ti je bilo pravo veselje.
Festabend, *m.* navečje svetca; am —e, u oči svetca.
Festabschnitt, *s.* Festtagsabschnitt.
Festaltar, *m.* nakićen oltar.
Festbinden, *n.* pritezanje, utezanje.
Feste, *f.* *s.* Festigkeit; (eine feste Sache), krutina; (Burg), grad; *s.* Festung; (Himmelsgewölbe), zvězdište, tvrdina.
Festen, *s.* Fest machen.
Festeinzug, *m.* svečani ulaz.
Festentweihend, *adj.* svetcoskvrni, oskvrnjujući i. prznoći svetac, svečanost.
Festessen, *n.* sobet, gostba.
Festesser, *m.* sobetnik, gost.
Festgang, *m.* svečani hod, oblaz.
Festgeläute, *n.* svečano zvonjenje.
Festgesang, *m.* slavopěv.
Festgetümmel, *n.* svetačna žurba i. vrva.
Festgewand, *n.* stajaća i. svečana oděća.
Festhain, *m.* posvećen gaj.
Festhalten, *v. a.* *s.* Fest, *adj.*
Festhalten, *n.* držanje; pridržaj.
Festherzig, *adj.* postojana srca, postojaFestigen, *v. a.* *s.* Fest machen. [na uma.
Festigkeit, *f.* tvrdja; (eines Steines), tvrdoća; (der Mauer), jakost; (eines Gewebes), čvrstina; čvrstoća; (Dichtheit), jedrina, jedrost; krutost; (der Gesundheit), postojanost, stalnost; (des Entschlusses), tvrdja.
Festiglich, *adv.* tvrdo, čvrsto, postojano.
Festin, *n.* gostba, čast.
Festivität, *f.* svetkovina, slavnost; *s.* FestFestkleid, *s.* Festgewand. [lichkeit.
Festland, *n.* *s.* Continent.
Festlich, *adj.* svetačni; blagdanji; ein —es Kleid, svetačna i. stajaća haljina; (feierlich), svečan, slavan; ein —er Gesang, *s.* Festgesang.
Festlichkeit, *f.* svetačnost; svečanost; slavnost; eine — veranstalten, pripraviti svetkovinu, slavu. [slavopěvka.
Festlied, *n.* svetačna, blagdanja pěsma;
Festlustig, *adj.* prijatelj svetacah, svetkovinah. [vezanje; čvršćenje.
Festmachen, *n.* pritvrdjivanje; krućenje;
Festmahl, *n.* gostba, čast.
Festmuth, *m.* postojanstvo.
Festnahme, Festnehmung, *f.* uhvat; zatvor.
Festnehmen, *s.* Fest, *adj.*
Feston, *m.* (Blumengewinde), gobinja; (Fruchtgehänge), gronja; (Fruchtkranz), grotulja.
Festpredigt, *f.* svetačna propověd.
Festrechnung, *f.* razbroj svetacah.
Festschmaus, *m.* čast, gostba.
Festsetzen, *v. a.* ustanoviti; urediti; glaviti, uglaviti; zur festgesetzten Zeit, na rok; am festgesetzten Tage, na ročni dan; festgesetzter Preis, stalna cěna; eine Frist, Strafe —, odrediti rok, kazan; den Hochzeittag —, glaviti, uglaviti svatbu; einen Gehalt —, odrediti plaću; sich —, *v. r.* uhvatiti se; (*fig.*) der Gedanke hat sich in seiner Seele festgesetzt, uvrtilo mu se u glavu.
Festsetzer, *m.* ustanovitelj; glavilac.
Feststarr, *adj.* ukočen.
Feststehen, *v. n.* čvrsto na noguh stajati; (*fig.*) das steht fest, to stoji.
Feststehen, *n.* stâja, stajanje.
Feststellen, *v. a.* postaviti, postavljati; *s.* Festsetzen.

Digitized by Google

Feststille, *f.* svetačna tišina.
Festtag, *m.* svetac, svečanik, (svetak); god; ein großer —, blagdan; s. Fest.
Festtäglich, *adj.* svetačan, blagdanji.
Festtagsabschnitt, *m.* blagdanje evandjelje.
Festtagskleid, usw. s. Festkleid.
Festtagsmensch, *m.* vidovit čovĕk; vĕdogonja.
Festtreten, *v. a.* ugaziti, načiti.
Festung, *f.* tvrdjava; eine ungeheure —, tvrdjavina; (*Patella granularis*), tvrdjavka.
Festungs- (in Zus.) tvrdjavni.
Festungsbau, *m.* gradjenje i. gradnja tvrdjave; zum — verurtheilen, osuditi (koga) na robiju; s. Fortification.
Festungscommandant, *m.* zapovĕdnik tvrdjave.
Festungscommando, *n.* zapovĕdništvo tvrdjave.
Festungsgefangene, *m.* robijaš.
Festungsmauer, *f.* platno.
Festungswerk, *n.* tvrdjavna gradba.
Festvogel, *m.* (*Psitaccus festivus*), papiga kačiperka.
Festwein, *n.* gospodsko vino.
Festzeit, *f.* svetačno i. blagdanje doba.
Festzug, *m.* svetačni provod.
Fete, *f.* svetkovina; radovanka, veselje; s. Festmahl.
Fetiren, *v. a.* pribrati, svečano dočekati; (s. Fetisch, *m.* kumir, idol.
Fetischanbeter, *m.* kumirnjak.
Fetischdienst, *m.* kumirstvo, idolopoklonstvo.
Fett, *adj.* (Suppe), mastan; (Ochs), tovan, tučan, debeo; (Fleisch), tust, pretio; (Erde), žiran; die Speise — machen, zamastiti, omastiti jelo; sich — machen, zamastiti se; ein —er Bauch, trbušina, kulje *pl.*; —e Kleien, brašnave mekinje; —e Trifften, žirna paša; ein —es Amt, mastna služba; ein —er Gast, bogatac; (v. Gewächsen), sočan; — werden, titi, utiti, podkožavati se; podkožiti se; gojiti se, ugojiti se; debljati, odebljati; potustiti se, opretiliti, opretljati; (sich mit Fett beschmieren), zamastiti se; (spr.) des Herrn Auge macht das Pferd —, oči gospodarove konja goje; er wird dabei nicht — werden, neće omastiti brade.
Fett, *n.* mast, tuk; (*adeps*), salo; s. Fett; — ansetzen, podkožiti se, podkožavati se, pretiliti se, titi; das — gerinnt, salo i. mast se stine; mit — bestreichen, omastiti.
Fettader, *f.* pečenična žila.
Fettammer, s. Ortolan.
Fettauge, *n.* tučno oko; (auf der Brühe), ckvarak, ocvĕrak.
Fettbauch, *m.* trbušina (*fig.*) trbonja, trbušnjak, kuleša, buro.
Fettbäuchig, *adj.* trbušat, kuljav, burav.
Fettbläschen, *n.* salovica.
Fettblatt, *n.* (*Pinguicula*), tučnica.
Fettbruch, *m.* tučna kila.
Fettdarm, s. Mastdarm.
Fettdrüse, *f.* tučna žlĕzda.
Fette, *f.* tučnost, pretilina, tustina, tov; (eine fette Masse), s. Fett; (Bauw.) s. Dachfette.
Fette-Henne, s. Fetthenne.
Fetten, *v. a.* mastiti, zamastiti, omastiti; (ein Thier —), gojiti, toviti; die Wolle —, uljiti vunu.
Fettfeder, *f.* trtično perje; (*fig.*) Einem die —n ausziehen, opasati koga u liko.
Fettfell, *n.* tučno oko.
Fettfinne, *f.* (b. Schwein.) salena ikrica; (Flossfeder), perce.
Fettfleck, *m.* mastnica.
Fettfloße, *f.* paperaja.
Fettgang, *m.* salovnik.
Fettgans, *f* (*Apterodytes demersa*), tučnjak; (fette Gans), tusta, pretila, ugojena guska.
Fettgar, *adj.* —es Leder, nauljena koža.
Fettglanz, *m.* mastna svĕtlost.
Fettgras, *n* (*Triglochin palustre*), močvarna brulja.
Fetthändler, *m.* maslar.
Fetthaut, *f.* landra; (auf der Milch), kožica, tĕnica.
Fetthenne, *f.* (*Sedum Telephium*), kokoška, čirnjak.
Fetticht, *adj.* masnat; sich — anfühlen, masnat biti.
Fettig, *adj.* mastan, tust, tučan; zamašćen, omašćen; sich — machen, zamastiti se.
Fettigkeit, *f.* masnoća; (eines Thieres), tov, pretilina, tustina; (der Erde), žirnost; die — des Oelbaumes, mast masline, (maslo).
Fetting, *m.* gorčični živac.
Fettkäfer, s. Speckkäfer.
Fettklumpen, *m.* gruda sala, masti; (*fig.* v. Menschen), debeljak.
Fettkohle, s. Glanzkohle.
Fettkram, *m.* maslarnica.
Fettkrämer, *m.* maslar.
Fettkrämerin, *f.* maslarica.
Fettkrankheit, *f.* nadam.
Fettkraut, *n.* Fettkräuter, *pl.* (*Crasulaceæ*), tustike; s. Fettblatt.
Fettleibig, *adj.* debeo, tust; eine —e, mekna.
Fettlich, *adj.* omastan, potust, odebeo.
Fettling, *m.* (*Motacilla pinguis*), tučna pliska.
Fettmacher, *m.* mastilo.
Fettmagen, s. Labmagen.
Fettmännchen, *n.* s. Rapunzel.
Fettmarkt, *m.* maslarski trg.
Fettmasse, *f.* tuk; salo; (*fig.*) debeljak.
Fettmaus, *f.* (*Myoxus glis*), velji puh.
Fettmopper, *m.* pregledač sukna.
Fettpfründe, *f.* mastna župa, prebenda.
Fettrahmig, *adj.* —e Milch, mlĕko mastna skorupa i. vrhnja.
Fettsauer, *adj.* tučno-kiseo.
Fettsäure, *f.* tučnina, tučna kiselina.

Digitized by Google

Fettschabe, *f.* (*Pyralis pinguinalis*), sa-
Fettschwarte, *f.* čvarak. [lovka.
Fettspeiser, *m.* maslar.
Fettstein, *m.* s. Speckstein.
Fettstrauch, *m.* (*Cotyledon umbilicus*), pupačac, pupakčić, pupakvica.
Fettsubstanz, *f.* salovina, salo.
Fettsucht, *f.* pretilost.
Fetthon, *m.* mastna glina.
Fettung, *f.* mašćenje; s. Fettauge.
Fettwaare, *f.* mast.
Fettwanst, s. Dickwanst.
Fettwasser, *n.* mastna voda.
Fettweide, *f.* žirna paša.
Fettwolle, *f* nauljena vuna.
Fettwurm, s. Speckwurm.
Fetzelle, *f.* tučna stanica, salovica.
Fetzen, *m.* krpa, dronjak, rutina, cunja, prnjak, odrpina, tralja, rita, lipaćur; in — reißen, izdrpiti; in — hauen, izsěći na peke; ein — Brod, landa kruha.
Fetzen, *v. a.* drpati; in's Brod —, nagrditi kruh; einem Kinde den Hintern —, nažariti dětetu zadnjicu.
Fetzer, *m.* drpalo, drpač; (scherz. v. Degen), kustura; einem Kinde den — geben, s. Fetzen. [drpan, rutav.
Fetzig, *adj.* traljav, cunjav, odrpan, iz-
Feucht, *adj.* vlažan, mokar; —es Auge, suzeće oko, suze; — werden, vugnuti, odvugnuti, ovlažiti; —es Wetter, močina, moč, močar, močarina.
Feuchtarsch, s. Schlingrabe.
Feuchtbrett, *n.* vlažnica.
Feuchte, s. Feuchtigkeit.
Feuchtemesser, *m.* vlagoměr.
Feuchten, *v. a.* vlažiti; die Wäsche —, nakvasiti, pokvasiti, kvasiti, škropiti rubinu i. rublje; —, *v. n.* vugnuti, vlagnuti, znojiti se, prokapljivati; močati.
Feuchtfliege, *f.* vlažka.
Feuchtheit, s. Feuchtigkeit.
Feuchtigkeit, *f.* (als Eigenschaft), vlažnost, mokrina, močina; (*concr.*) mok; in der Erde ist noch viele —, u zemlji ima jošte mnogo vlage; — an sich —, vugnuti; eine wässerige —, vodurina.
Feuchtigkeitsmesser, s. Feuchtmesser.
Feuchtkalt, *adj.* mokar i studen; —e Witterung, studena močvarina.
Feuchtlich, *adj.* ovlažan.
Feuchtmulde, *f.* vlažnjak.
Feuchtniß, s. Feuchtigkeit.
Feudal, *adj.* lenski, feudni.
Feudalrecht, *n.* lensko i. feudno pravo.
Feudalsystem, *n.* lenska ustava.
Feudalverband, *m.* lenska sveza.
Feudum, *n.* leno, feud; — *intra curtem*, leno i. feud u zemlji.
Feuer, *m.* oganj, vatra; — schlagen, ukresati, kresnuti, izkresati, usćći, kresati vatru; ein — anzünden, naložiti vatru; ein großes — anzünden, navaliti vatru; die Stadt steht im —, grad gori; s. Feuersbrunst; in — aufgehen, izgorěti, (vatrom), sgorěti; b. — geht aus, vatra se gasi i. trne; in — arbeiten, raditi vatrom; zum — verurtheilen, osuditi na grmaču i. lomaču (spr.) Oel in's — gießen, gasiti vatru slamom; tuliti vatru uljem; er läuft für mich durch's —, grnuo bi za me vatru rukama; er läuft für die Freiheit durch's —, u živi oganj skače za slobodu; das feindliche —, neprijateljska pucnjava i. pucnjavina, vatra, strělba; zwischen zwei — kommen, zabasati medju dva neprijatelja; (*fig.*) medju vatru i vodu doći; — geben, prosuti oganj (iz..); oboriti vatru, opaliti (n. p. puške); zažditi iz puške; pridati oganj (topu, puški); (b. Blitzen), der Himmel war lauter —, sve se je nebo zažarilo; das — der Augen, Edelsteine, žar očijuh, dragacah; das — stieg ihm in's Gesicht, zapali mu se obraz, zajapri se; das heilige —, jarbolac; s. Rothlauf; das wilde — (b. Schwein.), ognjica; (Darre), sušac; das — des Jünglings, mlada vatra; var *f.*; das Pferd hat viel —, ovaj je konj vilovit, vilen i. vilovan; mit vielem — sprechen, vrlo vatreno govoriti; (sich verlieben) — fangen, zagledati se; s. Fangen; — und Flamme sprudeln, běsniti, goropaditi; Einen in — und Flammen setzen, razsrditi, razjediti koga; das — der Liebe, ljubavni žar i. plamen; (Heftigkeit), žestina.
Feueranbeter, *m.* ognjoštov.
Feueranbetung, *f.* ognjoklonstvo, ognjoštovje. [požarne priprave.
Feueranstalt, *f.* požarna uredba; —en,
Feueranzeiger, s. Feuerzeiger.
Feuerarbeit, *f.* radnja i. rad vatrom.
Feuerarbeiter, *m.* vatraš.
Feuerartig, *adj.* ognjast, poput ognja,
Feuerauge, *n.* žarko oko. [vatre.
Feueräugig, *adj.* žarkih očijuh.
Feuerbach, *m.* ognjevit potok.
Feuerbahn, *f.* požarna čistina.
Feuerbake, *f.* (primorsko) světilo.
Feuerball, *m.* s. Feuerkugel.
Feuerbaum, *m.* drvo za ogrěv; s. Wach-
Feuerbecken, *m.* žeravnica. [holder.
Feuerbegierde, *f.* goruća želja.
Feuerberg, *m.* vatrenjača.
Feuerbeschau, *f.* razgled.
Feuerbeständig, *adj.* tvrd od ognja; jednak u ognju.
Feuerbewaffnet, *adj.* ognjem naoružan.
Feuerblatter, *f.* živi oganj.
Feuerblende, *f.* zaslonac.
Feuerblick, *m.* žarki pogled.
Feuerblume, s. Klapperrose.

Digitized by Google

Feuerbock, *m.* prěklad, prěkladnik, uzglavac, uzglavak, uzglavnik, podglavak, mačka, konj.
Feuerbohne, *f.* (*Phaseolus multiflorus*), mnogocvětni grah (pasulj).
Feuerborn, *m.* ognjevito vrelo.
Feuerbrand, *m.* ugarak, ugarica; ſ. Feuers-
Feuerbraun, *adj.* osmagao. [brunſt.
Feuerbüchſe, *f.* puška; ſ. Feuerzeug.
Feuerbutzen, *m.* ognjeno zrno.
Feuerdiener, ſ. Feueranbeter.
Feuerdienſt, *m.* ognjoštovje.
Feuerdorn, ſ. Mehlfäßchen.
Feuerdrache, *m.* zmaj-ognjanin, ognjani i. ognjeviti zmaj.
Feuerecke, *f.* prebrusina.
Feuereifer, *m.* gorljivost.
Feuereimer, *m.* kabao.
Feuereſſe, *f.* viganj.
Feuerfächer, *m.* pirivatra; (Werkzeug), pirilo, mahalo.
Feuerfahne, *f.* požarna zastava.
Feuerfarb, F—en, F—ig, *adj.* ognjan, ognjane masti.
Feuerfarbe, *f.* ognjana mast (boja).
Feuerfaß, *n.* požarna bačva.
Feuerfeſt, *adj.* tvrd, sěguran od požara; neupaljiv; ein —es Gewölbe, neprogorni svod; ſ. Feuerbeſtändig.
Feuerfunk, ſ. Flammenfunk.
Feuerflamme, *f.* plam, plamen.
Feuerflammen, *v. n.* plamtiti.
Feuerfliege, *f.* ognjana muha.
Feuerflut, *f.* rěka od vatre.
Feuerfolge, *f.* požarna dužnost.
Feuerfuchs, *m.* ognjani ridjan.
Feuerfunken, *m.* iskra, varnica; ſeine Augen ſprühen —, zažagrio je očima, oči mu se krěse, blěšte.
Feuergabel, *f.* rahulje, bruklice.
Feuergatter, *n.* pećna rešetka.
Feuergebet, *n.* vruća molitva. [gore.
Feuergebirge, *n.* vatrenjače, vatrometne
Feuergefahr, *f.* opasnost požara.
Feuergefährlich, *adj.* vatri na umetu.
Feuergeiſt, *m.* vatren duh.
Feuergeräth, *n.* F—ſchaft, *f.* gasila.
Feuergeſchoß, Feuergewehr, *n.* puška.
Feuergeſchrei, *n.* ſ. Feuerlärm.
Feuerglanz, *m.* světlost vatre, ognjana
Feuerglocke, *f.* požarno zvono. [světlost.
Feuerglut, *f.* žar, jara.
Feuergrube, *f.* vatrište, kotao.
Feuerhaken, *m.* žarak, čaklja, kljuna.
Feuerhell, *adj.* jasan kao vatra.
Feuerhembe, ſ. Brandhembe.
Feuerherd, *m.* ognjište.
Feuerholz, ſ. Brennholz.
Feuerhund, ſ. Feuerbock.
Feuerhüter, *m.* ognjar.
Feuerkäfer, *m.* (*Lucanus cervus*), paro-
Feuerkieke, *f.* grijalo. [rožasti rogač.
Feuerkiſte, *f.* palnjak.
Feuerkluft, ſ. Feuerzange.
Feuerknecht, *m.* gasilac.
Feuerkopf, *m.* vatrenjak.
Feuerkrankheit, *f* ſ. Feuer.
Feuerkraut, *n.* (*Lichen cocciferus*), skrletni lišaj. [žaba.
Feuerkröte, *f.* (*Rana Bombina*), ognjana
Feuerkrücke, *f.* prljača, žarilo, žarač.
Feuerkrug, ſ. Feuertopf.
Feuerkübel, *m.* Feuerkufe, *f.* ſ. Feuerfaß.
Feuerkugel, *f.* ognjena kruglja; (*mil.*) goruće zrno.
Feuerkunſt, *f.* ognjarstvo, ognjarija.
Feuerkünſtler, *m.* ognjar.
Feuerlärm, *m.* požarna vika; — machen, vikati na oganj; — ſchlagen, bubnjati na vatru; es entſtand —, stade vika s vatre.
Feuerläuterung, *f.* čišćenje, bistrenje
Feuerlehre, *f.* ognjoslovje. [vatrom.
Feuerleiter, *f.* požarna lěstva.
Feuerliebe, *f.* žestoka, vatrena ljubav.
Feuerlilie, *f.* (*Lilium bulbiferum*), zlato-
Feuerloch, *n.* zjalo, ždrělo, ušće. [glav.
Feuerlöffel, *m.* kovačka žlica.
Feuerlohn, *f.* plamen.
Feuerlos, *adj.* bez ognja.
Feuerlöſchanſtalt, *f.* gasna priprava; ſ. Feueranſtalt.
Feuerlöſchapparat, *m.* gasilo.
Feuerlöſcheimer, ſ. Feuereimer.
Feuerlöſchrequiſiten, *pl.* gasila; sprava za gašenje (vatre).
Feuerlöſchordnung, *f.* gasnik, gasni red.
Feuermal, *n.* madež; ſ. Brandmal.
Feuermalerei, *f.* žežena slikarija.
Feuermann, *m.* ognjan.
Feuermännchen, ſ. Irrlicht.
Feuermaſchine, *f.* ognjilo.
Feuermaſſe, *f.* vatrina.
Feuermauer, *f.* dimnjak; (Brandmauer), živ zid, vatrobran.
Feuermeer, *n.* ognjeno more.
Feuermeſſer, *m.* ognjoměr.
Feuermeteor, *n.* vatreni meteor.
Feuermolch, *m.* (*Salamandra vulgaris*), ſ. Erdmolch.
Feuermörſer, *m.* lubarda.
Feuern, *v. n.* ognjiti; (brennen), paliti, žeći; mit hartem Holz —, tvrdimi drvi ložiti, (kuriti); den Wein —, sumporiti vino; —, *v. n.* auf Jemand —, pucati na koga; der Stahl feuert gut, ognjilo dobro kreše; das Geſicht feuert ihm, obraz mu gori.
Feuernatter, *f.* (*Coluber aspis*), aspida.
Feuernelke, *f.* (*Lychnis chalcedonica*), plamenica, djulašik.*
Feuerofen, *m.* (ognjena) peć, furuna.*
Feueropal, *m.* ognjani opal.
Feuerordnung, *f.* gasni red, gasnik.
Feuerpein, *f.* ognjena muka. [lenica.
Feuerpfanne, *f.* žeravnica; (*mil.*) smo-

Digitized by Google

Feuerpfuhl, *m.* goruće, ognjeno jezero.
Feuerplatte, *f.* ognjišna ploča.
Feuerpolizei, *f.* požarno redarstvo.
Feuerprobe, *f.* ognjena kušnja; die — beſtehen, u vatri biti prokušan; (*Ordalia*), mazija.
Feuerpunkt, *m.* (*mont.*) ognjište.
Feuerpyramide, *f.* ognjeni šilj.
Feuerrachen, *m.* ognjeno zjalo.
Feuerregen, *m.* ognjeni dažd, vatrena
Feuerrohr, *n.* puška. [kiša.
Feuerroſe, *f.* Feuerröschen, *n.* (*Adonis*), gorocvět.
Feuerroth, *adj.* japren, crven kao vatra; (v. Haaren), ridj; er wurde — (im Geſichte), zajapri se; (*poët.*) plamen mu se uz obraz zapali; (vor Scham), ſ. Erröthen.
Feuerröthe, *f.* japrenost; žar.
Feuerſalamander, ſ. Erdmolch.
Feuerſammler, *m.* ognjokup.
Feuerſäule, *f.* ognjeni stup.
Feuersbrunſt, *f.* požar, pogor; (*fig.*) goruća ljubav, vatra.
Feuerſchaden, *m.* pogoreli *f.*; šteta vatrom i. požarom počinjena; (b. Metallarb.) raztopak. [reli.
Feuerſchadenvergütung, *f.* naknada pogo-
Feuerſchaufel, *f.* popećak, vatralj, maša.
Feuerſchein, *m.* ognjena světlost.
Feuerſcheu, *adj.* plah od vatre, ognja; er iſt —, běži od vatre, boji i. plaši se vatre, zazire od vatre.
Feuerſcheue, *f.* strah, zazornost od vatre.
Feuerſchiff, *n.* (ladja-) paljevica.
Feuerſchirm, *m.* ognjobran, štit od vatre.
Feuerſchlagen, *n.* kresanje.
Feuerſchläger, *m.* kresač.
Feuerſchlange, *f.* ognjana zmija. [top.
Feuerſchlund, *m.* ognjeno zjalo; (*fig.*)
Feuerſchnaubend, *adj.* ein —es Roß, konj, kojemu iz nozdrvah modar plamen liže.
Feuerſchrift, *f.* ognjano pismo.
Feuerſchröter, ſ. Feuerkäfer.
Feuerſchwaden, *m.* uždiva para.
Feuerſchwamm, *m.* trud, guba.
Feuerſchweif, *m.* vatren i. ognjen rep.
Feuerſegen, *n.* bajanje, zaklinjanje, s požara.
Feuersgefahr, *f.* opasnost, pogibio od vatre, požara; wir ſchweben in —, vatra hoće da nas izgori; u pogibeli smo od vatre.
Feuerſicher, *adj.* séguran, obezbědjen od vatre, požara; ſ. Feuerfeſt.
Feuerſicherheit, *f.* ségurnost, bezbědnost od vatre, požara.
Feuersnoth, *f.* požarna nevolja; aus Feuersnöthen retten, izbaviti od požara; in — gerathen, pogoreti.
Feuerſorge, ſ. Feuerkieke.
Feuerſpeiend, *adj.* rigujući vatrom, vatrometan; —er Berg, (gora-) vatre-
Feuerſpeier, *m.* vatrenjača. [njača.
Feuerſpritze, *f.* (gasno) brizgalo, štrcalo,
Feuerſpur, *f.* trag vatre. (šmrk.
Feuerſtahl, *m.* ocilo, ognjilo, masat *.
Feuerſtätte, *f.* vatrište, gariště, pogorelište; (Herd), ognjiste; das Dorf hat zweihundert —n, ovo selo ima dvěsta
Feuerſtein, *m.* kremen. [kućah.
Feuerſtelle, ſ. Feuerſtätte.
Feuerſtoff, *m.* ognjivo, vatrilo.
Feuerſtrafe, *f.* kazan lomače i. grmače; sažeg; mit — belegen, osuditi (koga) na lomaču.
Feuerſtrahl, *m.* ognjeni mlaz. [vatre.
Feuerſtrom, *m.* vatrena rěka, rěka od
Feuerſtube, *f.* ognjarica; ſ. Feuerkieke.
Feuertaſche, *f.* kresište, pričesak.
Feuertaufe, *f.* ognjeno krštenje.
Feuerthurm, ſ. Leuchtthurm.
Feuertod, *m.* smrt vatrom; zum —e verurtheilen, osuditi na lomaču.
Feuertonne, *f.* ſ. Feuerfaß.
Feuertrieb, *m.* ognjevit, vatren nagon.
Feuertopf, *m.* grijalo, grionica, žeravnica.
Feuertrommel, *f.* požarni bubanj; požarno bubnjanje.
Feuertropfen, *m.* ognjana, ognjena kaplja.
Feuerung, *f.* loženje (vatre); (Feuer), ſ. Feuerungsmittel.
Feuerungskoſten, *pl.* grijačina, ogrevina.
Feuerungsmittel, *n.* gorivo; Steinkohlen ſind ein gutes —, kameni je ugalj dobar za ogrěv. [ognjem.
Feuervergoldung, *f.* pozlaćanje, pozlat
Feuerverheert, *adj.* vatrom izgorio, poharan. [požara.
Feuerverſicherung, *f.* ségurnja od pogoreli,
Feuerverſicherungsanſtalt, ſ. Brandverſicherungsanſtalt.
Feuerverſilberung, *f.* srebrenje ognjem.
Feuervogel, ſ. Flammenfink.
Feuervoll, *adj.* vrlo ognjevit.
Feuerwache, *f.* požarna straža.
Feuerwächter, *m.* požarni stražar.
Feuerwaffe, *f.* puška.
Feuerwagen, *m.* ognjena kola.
Feuerwahrſager, *m.* ognjovrač. [oganj.
Feuerwahrſagerei, *f.* vračanje, gatanje u
Feuerwange, *f.* goruće lice.
Feuerwanze, *f.* (*Pyrrhocoris*), ridja stěnica.
Feuerwarte, ſ. Leuchtthurm. [nica.
Feuerwedel, ſ. Feuerfächer.
Feuerweiſer, *m.* vatrokaža, vatrokaz.
Feuerwerk, *n.* krěs; (Feuerung), ogrěv.
Feuerwerker, *m.* krěsar; (*mil.*) ognjar.
Feuerwerkskunſt, *f.* krěsarstvo; ſ. Feuer-
Feuerwolf, *m.* buk (plamena). [kunſt.
Feuerwort, *n.* vatrena, ognjevita rěč.
Feuerwurm, *m.* (*Scolopendra electrica*), stonoga munjava; ſ. Feuerkäfer.
Feuerzange, *f.* kuhinjske kléšte, maše.*
Feuerzeichen, *n.* ognjani znak; ſ. Feuermal.
Feuerzeiger, *m.* vatrokaz, ognjokaža.
Feuerzeit, *f.* palitva.

Digitized by Google

Feuerzeug, *n.* kresivo, kresalo.
Feuerzunder, *m* nětilo.
Feuerzunge, *f.* ognjeni jezik.
Feurig, *adj.* ognjen, vatren; —e Kohlen, žerava, žeravica, žeravka, žeratak; —er Ofen, goruća, jarka peć; —e Wolken, vatreni oblaci; — aussehen, japriti se; —e Augen, žarke oči; —er Wein, žestoko vino; —es Schwert, plameni mač; ein —es Roß, ognjevit, ognjen, vilovan, vilen, vilovit konj; ein —er Mensch, vatren čověk, vatrenjak; —e Liebe, plahovita ljubav; der —ste Dank, vruća hvala.
Feurigkeit, *f.* ognjevitost, vatrenost, žestina, vrućina.
Fiaker, ſ. Lohnkutſcher.
Fiasko machen, propasti, pasti u bunar.
Fibel, *f.* bukvica, štica; abecedar, bukvar.
Fiber, *f.* vlakance, vlakno.
Fibrin, *n.* vlaknina.
Fibrolith, *m.* vlaknenac.
Fichler, *m.* licemĕrac.
Fichtbaum, *m.* Fichte, *f.* Fichtenbaum, *m.* (*Pinus picea*), omora, omorina, omorika; (*coll.*) omorje; (ſpr.) Einen hinter die — führen, žedna preko vode prevesti, omesti koga.
Fichten, *adj.* omorikov.
Fichtenammer, *m.* (*Emberiza pithyornus*), omorikov strnad.
Fichtenapfel, *m.* omorikov češer, omorikova češerika.
Fichtenbohrer, *m.* (*Dermestes piniperda*), omorikov drvotoč.
Fichtendickſchnabel, *m.* (*Loxia enucleator*), mali krivokljunac.
Fichteneule, *f.* (*Noctua pinastri*), omor-
Fichtenfink, *m.* (*Fringilla pinetorum*), borova zeba.
Fichtenhain, *m.* omorik, omorje.
Fichtenharz, *n* omorikova smola.
Fichtenholz, *n.* omorikovina.
Fichtenholzweſpe, ſ. Rieſenweſpe.
Fichtenkäfer, ſ. Borkenkäfer.
Fichtenkreuzſchnabel, ſ. Fichtendickſchnabel.
Fichtenläufer, *m.* (*Certhia pinus*), borov puzavac.
Fichtenlaus, *f.* (*Aphis pini*), borov ušenac.
Fichtenlehde, *f.* omoriste.
Fichtenmarder, ſ. Baummarder.
Fichtenmotte, *f.* (*Tinea pinetella*), borov moljac.
Fichtennabel, *f.* omorikova četina.
Fichtenöl, *n.* omorikovo ulje.
Fichtenräuber, ſ. Fichtenſauger.
Fichtenrüſſelkäfer, *m.* (*Curculio pini*), borov kljunak.
Fichtenſauger, *m.* Fichtenſpargel, (*Monotropa Hypopithys*), samovrat; (Käfer), borov sisač.
Fichtenſchwärmer, *m.* (*Sphynx pinastri*), borova věštica.
Fichtenſpanner, *m.* (*Phalæna piniaria*), borova grba.
Fichtenſpinner, *m.* (*Bombyx pini*), borov prelac.
Fichtenwald, *m.* omorikovac, omorikova šuma; omorik.
Fichtenwanderer, *m.* Fichtenmotte.
Fichtenwanze, *f.* (*Cimex pini*), borova stěnica.
Fichtenwickler, *m.* (*Phalæna picea*), borov zavijač.
Fichtenwurm, ſ. Borkenkäfer.
Fichtenzapfen, ſ. Fichtenapfel.
Ficke, *f.* torba, džep.
Ficken, *v. a.* šinuti, šibati.
Fickenfaul, ſ. Beutelfaul.
Fickfacken, *v. n.* motati, vrdati, mrdati; (Ränke ſchmieden), zapletati, pletkariti, petljaniti.
Fickfacker, *m.* zapletavica, pletkaš.
Fickfackerei, *f.* petljanija, pletke.
Fickmühle, ſ. Zwickmühle.
Fiction, *f.* izmišljotinja.
Fideicommiß, *n.* pověra, povĕrba; (—gut), povĕrbina.
Fideicommiſſariſch, *adj.* povĕrski, povĕrbinski.
Fideicommiß-Anwärter, *m.* čekalac povĕrbine.
Fideicommißbeſitzer, *m* posědnik povĕrbine, povĕrbenik.
Fideicommißgut, *n.* povĕrbina.
Fideicommißſtifter, *m.* zakladač povĕrbine.
Fidel, *adj.* věran; ſ. Treuherzig; (luſtig), veseo; ein —er Bruder, veseljak, dobričina.
Fidibus, *m.* palilula.
Fidiren, *v. n.* věrovati komu; —, *v. a.* ſ. Creditiren.
Fido, *n.* veresija, věra, poček; — geben, ſ. Fidiren.
Fieber, *n.* groznica; im — liegen, groznočati; — bekommen, ogroznĕčaviti; das — beutelt ihn, groznica ga lomi i. trese; das — iſt ausgeblieben, groznica ga je pustila; das auszehrende, ſchleichende —, ſ. Zehrfieber; das hitzige —, ognjica, vrućica; ſ. Entzündungsfieber; das faule —, ſ. Faulfieber; das gelbe —, žutnica; das kalte —, zimnica; das eiskalte —, mrzlica; das tägliche —, svakdanja groznica; das dreitägige —, prezdana groznica, trećača; das viertägige —, četvrtača.
Fieberanfall, *m.* nastup groznice.
Fieberangſt, *f.* grozničava těskoba; (*fig.*) čifutska groznica.
Fieberartig, *adj.* groznočast.
Fieberarznei, *f.* lĕk od groznice.
Fieberbild, *n.* klapnja, tlapnja.
Fieberbläschen, *n.* (*Hydroa febrilis*). pernja, trupac; — bekommen, opernjaviti
Fieberbläſſe, *f.* groznična blědost.
Fieberbrand, *m.* vatra, vatruština.
Fieberfarbe, *f.* groznična mast (boja); er hat —, grozničave je masti.

Digitized by Google

Fieberfrost, *m.* groza, grožnja; es befiel ihn ein —, zima ga je poduzela.
Fieberfrostig, *adj.* zimničav.
Fieberglühend, *adj.* ognjičav.
Fieberhaft, *adj.* grozničav; (*fig.*) ugrijan.
Fieberhitze, *f.* oganj, ognjuština, vatra, vatruština; es befällt ihn —, vatra ga poduzima; in — liegen, ognjičati.
Fieberisch, *adj.* grozničav; — sprechen, bulazniti.
Fieberkalt, F—kälte, s. Fieberfrost.
Fieberklee, *m.* (*Menyanthes trifoliata*), gorki trolist. [groznice.
Fieberkrank, *adj.* grozničav, bolan od
Fieberkranke, *m.* grozničar; ognjičar; einen —n behandeln, groznicu lěčiti.
Fieberkrankheit, *f.* grozničava bolest.
Fieberkraut, *n.* od groznice trava; s. Tausendguldenkraut.
Fieberkuchen, *m.* s. Fieberzelten.
Fieberlehre, *f.* nauk o groznici.
Fieberlos, *adj.* bez groznice.
Fiebermittel, *n.* lěk od groznice.
Fiebermoos, *n.* (*Fontinalis antipyretica*), protu-groznična zdenčina.
Fiebermücke, *f.* (*Tipula febrilis*), groznični komar.
Fiebern, *v. n.* grozničati, ognjičati; (verwirrt reden), bulazniti, buncati, trabuniti.
Fiebernuß, *f.* (*Ignatia amara*), gorki od-
Fieberöl, *n.* ulje od groznice. [kalič.
Fieberrinde, s. China.
Fiebersalz, *n.* sol od groznice.
Fieberschauder, Fieberschauer, *m.* tresavica, drhtavica, grožnja.
Fieberstoff, *m.* grozničalo.
Fiebertag, *m.* groznična hora; heute ist —, danas je groznici rok.
Fieberweide, s. Bruchweide.
Fieberwurz, —el, *f.* (*Arum maculatum*), kozlac; s. Enzian.
Fieberzelten, *m.* podrast, obrast, dalak*.
Fieberzettel, *m.* zapis od groznice.
Fiedel, *f.* gudnica, škripnica; (am Pranger), guslina.
Fiedelbogen, *m.* gudalo, gudilo; (spr.) wer die Wahrheit geigt, den schlägt man mit dem — auf den Kopf, tko istinu gudi, gudalom ga po prstih biju.
Fiedelbrett, *n.* s. Fiedel.
Fiedeln, *v. a.* gudèti, guslati; (sat.) škri-
Fiederblatt, *n.* perast list. [pati.
Fiederkloben, *m.* škripac.
Fiedermesser, *n.* kljuvalo.
Fiedern, *v. a.* periti, operiti; s. Befiedern; die Betten —, napuniti perine (perjem); ein schön gefiederter Vogel, ptica lěpa perja; (*bot.*) gefiedert, perast, doppelt gefiedert, dvogubo perast; gepaart gefiedert, tako i. takmo perast, ungepaart gefiedert, liho perast.
Fiederpalmen, *pl.* perovnice.
Fiederspaltig, *adj.* češljasto izcěpan.
Fiedler, *m.* škripalo.
Fiek, *m.* s. Fiedenwurm; Fingerwurm.
Fiekbohne, s. Feigbohne.
Fiemen, s. Fehm.
Fierant, *m.* sajmar, vašardžija.
Fierkraut, *n.* (*Cladonia pyxidata*), časasti dutoglav. [Statue.
Figur, *f.* slika, prilika, lik; figura; s.
Figurant, *m.* stojak, stojalo, stojša; (sat.) prišipetlja.
Figuration, *f.* ličenje; priličenje.
Figurines, *pl.* drugotne prilike.
Figuriren, *v. a.* ličiti, slikati; — *v. n.* odlikovati se; ich will nicht bloß —, neću ja da budem samo stojša; (*merk.*) stajati. [talorički.
Figürlich, *adj.* u prilici; prenešen; me-
Filatorium, *n.* odmatalo, smatalo; od-
Filet, *n.* mrežotina. [motnica.
Filetseide, *f* sviletina.
Filial, *adj.* podružni, područni.
Filialbank, *f.* podrnčna novčara.
Filialhandlung, *f.* područna trgovina.
Filialkirche, *f.* područna crkva.
Filialverein, *m.* podružnica.
Filigranarbeit, *f.* filigran.
Filiren, *v. a.* prepresti, prepredati.
Filter, cědiljka.
Filtration, *f.* procědjivanje, cěđuja.
Filtriren, *v. a.* procěditi, cěditi.
Filtrirsack, *m.* s. Seihsack.
Filtrirstein, *m.* kapnik, cědionik.
Filtrirtuch, *n.* cědača.
Filtrum, *n.* cědilo; (*anat.*) cědiljka.
Filz, *m* pust, klobučina; (Knicker), tvrdica, škrt, gužbalo, gagrica; (Verweis), kar, ukor; einen — geben, izkarati; (Grobian), grubijan, neotesanac; s. Filzhut.
Filzarbeit, *f.* valjanje dlake.
Filzbaum, *m.* (*Litsœa*), dvakratac.
Filzdecke, *f.* pust, pustina, pustenjak.
Filzeisen, *n.* pustilo.
Filzen, *v. a.* pustiti; svaljati, uvaljati, valjati dlaku; die Haare — sich, dlaka, kosa se kušlja; Einen —, karati, nakarati koga.
Filzer, *m.* pustar; (Verweis), kar, ukor.
Filzfleck, *m.* (pusteni) plastun; pustica.
Filzgewebe, *n.* pustenina.
Filzhaar, *n.* pustina, uvaljana dlaka.
Filzherd, *m.* muljnica.
Filzhut, *m.* pustenjak, pusten klobuk.
Filzig, *adj.* pusten; (*fig.*) tvrd, škrt.
Filzigkeit, *f.* pustenost; tvrdost, lakomost.
Filzkappe, *f.* pustena kapa.
Filzkleid, *n.* pustena haljina.
Filzkraut, *n.* (*Filago*), bělolist.
Filzlaus, *f.* (*Pediculus pubis*), osmeronožica, pljoštica, široka uš.
Filzmacher, *m.* pustar.
Filzmantel, *m.* pustena kabanica.
Filzmütze, *f.* pustena kapa.

Digitized by Google

Filzplatte, ſ. Filztafel.
Filzſchuh, *m.* pustena cipela.
Filzſocke, *f.* pustena natikača.
Filzſtiefel, *m.* pustena čizma.
Filztafel, *f.* pustarnica.
Filzwerk, *n.* pustenina.
Filzwolle, *f.* pustena, uvaljana vuna.
Fimmel, *m.* (*Cannabis sativa*), bělica, cvětica, bělojka, prvojka; (*mont.*) igla; (Hammer), bat, mlat.
Fimmelfäuſtel, *m.* bat, mlat.
Fimmelholz, *n.* šikalo.
Fimmeln, *v. a.* čupati bělicu, cvěticu itd.
Fimmelpäuſchel, ſ. Fimmelfäuſtel.
Final, Finale, *n.* završetak, zaglavak.
Finalbuchſtabe, *m.* dočetno pisme, slovo.
Final-Erledigung, *f.* konačno rěšenje.
Finalnexus, *m.* naměrna sveza.
Finaliſiren, *v. a.* dovršiti, završiti (što).
Finaliter, *adv.* konačno.
Financier, *m.* finansier, blagar.
Finanz- (in Zuſ.) financialni; novčani; novčanski. [čani posao.
Finanzangelegenheit, *f.* financialni, nov-
Finanzbehörde, *f.* financialna oblast.
Finanzbezirksdirection, *f.* srezno financialno ravnateljstvo.
Finanzdepartement, *n.* financialni odsěk.
Finanzdirection, *f.* financialno ravnateljstvo.
Finanzen, *pl.* financie, državni dohodci; državno blago; novčani poslovi; ſeine — ſtehen ſchlecht, ide na manjak.
Finanzlandesdirection, *f.* zemaljsko financialno ravnateljstvo.
Finanzmann, ſ. Financier.
Finanzminiſter, *m.* financialni popečitelj.
Finanzminiſterium, *n.* popečiteljstvo financiah.
Finanzoperation, *f.* financialni rad.
Finanzpatent, *n.* financialni i. novčanski ukaz.
Finanzrath, *m.* financialni savětnik.
Finanzſache, ſ. Finanzangelegenheit.
Finanzverwaltung, *f.* uprava državnoga blaga.
Finanzwache, *f.* financialna straža, kotlari.
Finanzweſen, *n.* financie, blagarstvo; novčanstvo.
Finanzwiſſenſchaft, *f.* financialna znanost, nauka o državnom dohodarstvu.
Findebuch, ſ. Inventarium; Repertorium.
Findegeld, *n.* naležba.
Findegröße, ſ. Findezahl.
Findeiſen, *n.* tražilica.
Findelgeld, *n.* naležba.
Findelhaus, *n.* nahodište, nahodnica.
Findelkind, *n.* nahod.
Findelmutter, *f.* nahodilja.
Findelohn, *m.* ſ. Findegeld.
Findelpfleger, *m.* nahodničar.
Findelvater, *m.* nahodnjak.

Finden, *v. a.* naći, nahoditi, nalaziti; ſie konnten den Weg nicht —, nisu mogli puta razabrati; am Leben —, naći i. zateći u životu; es findet ſich unter Tauſenden keiner der . . . od hiljade nemože se naći, koji bi . .; ich fand ihn im Bette, zastao sam ga u postelji; ich fand ihn in einem traurigen Zuſtande, zatekao sam ga u tugi i nevolji; ich fand ihn krank, zastao sam ga bolestna; er fand ſie ſchlafend, zateče ih spavajuće; nicht Worte — können, neznati izkazati, izreći; er fand Gnade bei dem Herrn, stekao je milost u Gospoda; man findet überall gute Menſchen, svagdě ima dobrih ljudih; man kann ihn nirgends —, neima ga ni od korova; er fand viele Hinderniſſe, naišao i. nagazio je na mnoge zapreke i. smetnje; ich finde es heute kalt, meni je danas hladno; er fand das Obſt vortrefflich, voće mu se je vrlo dopadalo; er findet daran Freude, to ga veseli; er findet daran keinen Geſchmack o. kein Wohlgefallen, to mu negodi, to mu se nedopada; Anklang —, ſ. Anklang; ich habe gefunden, daß es wahr iſt, pronašao i. obnašao sam, da je to istina; für gut —, za dobro naći, nalaziti; nalaziti, da je što dobro; was der Richter zu beſtimmen findet, što se sudcu svidi da odredi; ich finde es ſo beſſer, meni se vidi da je ovako bolje; ſich beleidigt —, zaměriti što; er findet ſich dadurch geehrt, on to drži za čast; ſich willig — laſſen, prikloniti uho (čijoj molbi); skloniti se (na što); dieß kann nicht Statt —, to nemože biti, to neide; dieſe Nachricht findet keinen Glauben, neće ljudi da věruju ovaj glas; er hat Mittel gefunden, ſeine Abſicht zu erreichen, dovio se je, kako će naměru postići; dokopao se je sredstvah za svoju naměru; aus zwei Zahlen die dritte —, iz dva broja treći iznaći; ſich —, *v. r.* naći se, nalaziti se; wo werden wir uns —? gdě ćemo se sastati? — wir uns hier! evo gdě se sastasmo! beim Zählen fand ſichs, daß . .; kod brojenja se pronadje i. opazi, da . .; die Wahrheit wird ſich ſchon —, istina će već izaći na vidělo; ſich in etwas —, razuměti, razabrati, postići što; priučiti se, priviknuti se, naviknuti se čemu; sviknuti što; shvatiti što; uputiti se; uporaviti posao; ſich in Zeit und Umſtände —, prilagoditi se vremenu i okolnostim; ſich in die Menſchen zu — wiſſen, znati se ljudem priljubiti, znati s ljudmi postupati; ſich zurecht —, iznaći se.
Findenswerth, *adj.* vrědan da se nadje.

Digitized by Google

Findeort, *m.* nalazište.
Finder, *m.* nalaznik, našlac; —in, *f.* nalaznica, našlica.
Finderlohn, *m.* naležba.
Findezahl, *f.* nalazni broj.
Findig, *adj.* — machen, naći, nalaziti.
Findlich, *adj.* nalazan, nalaziv.
Findling, *m.* nahod.
Findung, *f.* nalaženje, nahodjenje, nalaz.
Findungsrecht, *n.* nalazno, našastno pravo.
Finesse, *f.* hitroća, varka.
Finger, *m.* prst; der kleine —, s. Ohrfinger; mit d. — auf jemand zeigen, prstom koga pokazivati; eines —s bereit, s prsta; (spr.) man könnte ihn um den — wickeln, na ranu bi ga privio; Einem auf die — sehen, podpaziti koga, paziti na koga; er läßt die — kleben, svašta mu se za ruke prilěpi; er macht lange —, dugih je rukuh; Einen auf die — klopfen, po prstih koga tući; eine Nachricht aus den —n saugen, izmisliti glas; der kleine Finger hat es mir gesagt, švraka mi je to na repu donèla; Einem durch die — sehen, odbiti komu šta na daru; die — nach etwas lecken, lizati prste; (nach etwas begierig sein), oblizivati se, oslinkivati se, lakomih očijuh biti na što; sich die — verbrennen, opeći se, opariti se; wenn man ihm einen — gibt, will er gleich die ganze Hand haben, pusti koku na jarak a ona se primi sloga; pusti muhu na dlan, ona hoće u bradu; der — Gottes, ruka Božja, prst Božji; (wbm.) nokat.
Fingerarbeit, *f.* prstovina.
Fingerbein, *n.* prstna kost.
Fingerbeuger, *m.* (*anat.*) saginjač prsta.
Fingerblutader, *f.* prstova žila.
Fingerbrett, *n.* podprstnica.
Fingerbrettchen, *n.* podprstnjak.
Fingerende, s. Fingerspitze.
Fingerfisch, *m.* (*Polynemus paradiseus*), ubavi prstaš.
Fingerförmig, *adj.* prstast, poput prsta.
Fingergang, s. Fingersatz.
Fingergelenk, *n.* zglobak, (zglavak).
Fingergeschwür, *n.* (*Panaritium*), crnj, kukac, poganac, trutovi.
Fingerglied, *n.* članac (škljenac), zglavak.
Fingergras, *n.* (*Panicum sanguineum*), svračica, surlin.
Fingergriff, *m.* prstovět, štipac.
Fingerhandschuh, *m.* prstovita rukavica, rukavica s prsti.
Fingerhut, *m.* naprstnjak, naprstak; einen — voll, za naprstak; (*Digitalis purpurea*), pustikara, naprstak; (*Buccinum glabratum*), gladki rogač.
Fingerhutblume, *f.* Fingerhutkraut, *n.* s. Fingerhut.
Fingerhüter, *m.* naprstkar.
Fingerig, *adj.* prstovit, prstat.
Fingerkraut, *n.* (*Potentilla*), petoprst, petoprstica, petolist, petoperac; s.
Fingerkuppe, s. Fingerspitze. [Fingerhut.
Fingerling, *m.* prstnjak; (Schiffsw.) ušice; (Schwamm), prstaš.
Fingerlos, *adj.* bezprst.
Fingermuschel, *f.* s. Messerscheide.
Fingermuskel, *m.* prstna mišica.
Fingern, *v. a.* pipkati; (spielen), prebirati (žice), udarati (u rupicu, podprstnjak), prstovati; Handschuhe —, naprstiti, oprstiti rukavice; gefingerte Handschuhe, s. Fingerhandschuhe; (*bot.*) gefingertes Blatt, prstat list.
Fingernagel, *m.* nokat od prsta.
Fingerrechnen, *n.* računanje na prstih.
Fingerreif, *m.* vitica, vitlica, vera, bur-
Fingerring, *m.* prsten. [ma*.
Fingerrücken, *m*, prstni hrbat.
Fingerrückennerv, *m.* živac na prstnom
Fingersatz, *m.* prstomet. [hrbtu.
Fingersbreit, *adj.* s prsta.
Fingerschlag, *m.* udar prstom.
Fingerschlagader, *f.* prstna dihavica i.
Fingerschnecke, *f.* prstak. [kucavica.
Fingersegge, *f.* (*Carex digitata*), prstati
Fingersetzen, *n.* prstomet. [šaš.
Fingershoch, *adj.* s prsta visok.
Fingerslang, *adj.* kolik prst, s prsta dugačak. [igra.
Fingerspiel, *n.* umetanje prstah; prstna
Fingerspitze, *f.* škak vrh, od prsta.
Fingersprache, *f.* prstni govor.
Fingerstein, *m.* s. Belemnit.
Fingerstock, *m.* raztezalo.
Fingerstrecker, *m.* pružnik prsta.
Fingerstück, *n.* prstina.
Fingertuch, *n.* s. Serviette.
Fingerwerk, *n.* rukotvorina.
Fingerwurm, s. Fingergeschwür.
Fingerzeig, *m.* pokaz (prstom); (Hinweisung), kažiput, naputa, opomena, natuk.
Fingiren, *v. a.* izmisliti, izmišljavati; (*merk.*) fingirte Rechnung, tobožnji račun; s. Vorgeben.
Fink, *m.* (*Fringilla coelebs*), zeba; (*fig.*) bekrija, zèba.
Finkeln, *v. a.* hvatati zebe.
Finkenbauer, *m.* krlětka za zebe.
Finkenfalk, *m.* (*Astur Nisus fringillarius*), kragujak-zebar.
Finkenfang, *m.* lov zebah.
Finkenfänger, *m.* zebar, zebolovac, ptičar.
Finkengarn, *n.* mreža za zebe.
Finkenhabicht, *m.* (*Astur Nisus*), kragujak.
Finkenherd, *m.* gumno, gumance za zebe.
Finkenmeise, s. Kohlmeise.
Finkennest, *n.* zebino gnězdo.
Finkennetz, s. Finkengarn. [manac.
Finkensame, *m.* (*Myagrum sativum*), žu-
Finkenschlag, *m.* pěvanje zebe; (Falle), zebolovka, klonja za zebe.

Digitized by Google

Finkensperber, Finkenstößer, s. Finkenhabicht.
Finkenwürger, *m.* (*Lanius Collurio*), crveni svrakoper.
Finkler, *m.* zebar, ptičar.
Finkmeise, s. Kohlmeise.
Finnaal, *m.* (*Gymnotus Carapo*), gladac.
Finne, *f.* (am Hammer), brk, kljun; s. Zweck; (im Gesichte), prišt, bubuljica; (im Fleische), ikrica; —en, *pl.* (bei Schwein.) zobnica; (b. Fisch.), perce; (v. Finnen, *v. a.* pljoštiti, tanjiti. [s. Fenn.
Finnfisch, *m.* (*Balæna Physalus*), gibar.
Finnhammer, *m.* kljunovac.
Finnig, *adj.* —es Gesicht, opršteno, bubuljičavo lice; —es Fleisch, ikričavo meso.
Finster, *adj.* taman, (tavan), tminav, (tmast), mračan; in die —e Nacht, do tamne noći; im —n sitzen, sêdêti u tmici, mraku; es wird —, mrači se, mrak se hvata; — werden, usutoniti se, potamnêti; (v. Walde), skrknuti se; —e Wolken, mrki oblaci; —es Wetter, tmora, sumorno vrême; —e Hölzer, crnogorica; —e Farben, tamna mastila; in seinem Kopfe sieht es noch sehr — aus, istom se bori s pameću; —es Gesicht, namrgodjeno, namršteno, potmolo lice; —er Blick, mrk pogled; —es Gemüth, sumorna duša; — schauen, mrko gledati, natmušiti se, natmuriti se, namrditi se, mrgoditi se; im —n, po mraku; ein — schauender Mensch, mrkogledja; im —n tappen, tumarati (po pomrčini); —e Gedanken, turobne, strašne misli; —e Wege wandeln, obrnuti u bezpuće; ein —es Geschick, huda sreća.
Finstere, *f.* tamnost; s. Finsterniß.
Finsterling, *m.* mračnjak, potmušica.
Finsterlings, *adv.* po tmini, pomrčini; — sitzen, s. Finster.
Finsterniß, *f.* tmina, tama, tmica, mrak, pomrčina, tamnina, tamnilo, tmuša, nevidêlica; in der Finsterniß, po mraku itd.; (an der Sonne), pomrčanje, pomrčina; die — der Zukunft, tamna budućnost. [sumornost.
Finsterseher, *n.* mrk pogled, mrgodjenje.
Finte, *f.* varka, doskočica.
Fippern, *v. n.* migoljiti se, vrpoljiti se, meškoljiti se, crvoljiti se.
Fipps, s. Nasenstüber.
Firke, s. Viertling.
Firlefanz, *m.* andara mandara, rutina i putina, šuša i grmuša, budalaština, trica, bezposlica.
Firlefanzer, *m.* prtljaš, traskalo.
Firlefanzerei, *f.* prtljanje, petljanija; s. Firlefanz.
Firm, *adv.* tvrd.
Firma, *f.* (*merk.*) naziv, ime, firma; (Unterschrift), podpis.
Firmaführer, *m.* podpisar.
Firmazeichnung, *f.* podpisivanje.
Firmament, *n.* zvêzdište, (nebeski) svod,
Firman, *m.* ferman. [tvrdina.
Firmant, *m.* podpisar.
Firmeln, Firmen, *v. a.* potvrditi, potvrdjivati, krizmati, birmati.
Firmelung, *f.* potvrda, krizmanje, birma.
Firmiren, *v. a.* potvrditi; (*merk.*) podpisati.
Firmling, *m.* potvrdjenik, kumić.
Firmung, s. Firmelung.
Firn, *adj.* lanjski.
Firner, s. Gletscher.
Firnewein, *m.* lanjsko vino; staro vino.
Firniß, *m.* pokost, firnis.
Firnißbaum, *m.* (*Rhus vernicifera*), ruj-
Firnißblase, *f.* pokostnjača. [pokostar.
Firnissen, *v. a.* pokostiti, firnisovati.
Firnisser, *m.* pokostar.
Firnißfarbe, *f.* pokostno mastilo.
Firnißsieder, *m.* pokostar.
Firnißsiederei, *f.* pokostarnica.
Firnißsumach, s. Firnißbaum.
Firstbalken, *m.* šlême.
Firste, *f.* šlême; (Gipfel), vrh, glavica; (*mont.*) podvršje; (am Schnabel), vrh.
Firstenbau, *m.* podvršna kopnja.
Firstenerz, *n.* podvršna ruda.
Firstenstein, *m.* kotal.
Firstenweise, *adv.* po nad se.
Firstenziegel, *m.* žlêbnjak.
Fiscal, *m.* fiškal, odvêtnik (državne) blagajne; državni odvêtnik.
Fiscaladjunct, *m.* fiškalni pristav.
Fiscalamt, *n.* blagajno-odvêtni ured, fiškalni ured.
Fiscalgut, *n.* fiškalno, blagajničko dobro.
Fiskalisch, *adj.* fiškalni.
Fisch, *m.* riba; gebörrte —e, batok; —e fangen, loviti ribu, ribati; —e essen, ribiti se; das sind faule —e, to je šeprtlja; s. Fische.
Fisch- (in Zus.) ribji, riblji.
Fischaar, Fischadler, *m.* (*Haliaëtos*), ostriž, morski orao; s. Fischgeier.
Fischaarmöve, s. Seeschwalbe.
Fischangel, *f.* udica
Fischauge, *n.* ribje oko.
Fischbank, *f.* s. Fischmarkt. [loviti.
Fischbar, *adj.* ribolovan, gdê se može riba
Fischbär, *m.* (*Ursus arctos*), bêli medvêd.
Fischbärn, *m.* Fischhammen.
Fischbeere, s. Mehlbeere.
Fischbehälter, s. Fischhalter.
Fischbein, *n.* weißes —, (*os Sepiae*), sipovina, šipovina, sipova ljuska; schwarzes —, kitov us, fišpan.
Fischbeinern, *adj.* od kitova usa, od fiš-
Fischbeinreisser, *m.* usar, fišpanar. [pana.
Fischbeinrock, s. Reifrock.
Fischbeschreibung, *f.* ribopis.
Fischbewohnt, *adj.* riban.
Fischblase, *f.* ribji mêhur.

Digitized by Google

Fischblütig, *adj.* hladnokrvan.
Fischbrett, *n.* ribji trupac.
Fischbrücke, *f.* ribnica.
Fischbrühe, *f.* ribja umaka, polévka; (Salzwasser), salamura.
Fischbrut, *f.* ribići, ribice.
Fischbutte, *f.* ribja brenta, putunja.
Fischchen, *n.* ribica; (*Lepisma sachar.*),
Fischdieb, *m.* ribokradica. [ribičica.
Fischdieberei, *f.* kradja ribah.
Fischdistel, *f.* (*Cnicus Acarna*), dračina.
Fischegel, *m.* ribja pijavica.
Fischei, *n.* Fischrogen.
Fischeidechse, *f.* s. Ichthyosaurus.
Fischeln, *v. n.* zaudarati po ribi.
Fischen, *v. a.* ribati, loviti i. hvatati ribu; Korallen —, vaditi koralj; im trüben Wasser —, u mutnoj vodi ribu loviti; er denkt hier etwas zu —, hoće da što ugrabi ovdě.
Fischen, *n.* ribnja, ribolov, lov.
Fischenzen, s. Fischeln.
Fischer, *m.* ribar, halas*; (*Larus cinereus*), posavka, pijalo.
Fischer- (in Zuſ.) ribarski, halaski; riba-
Fischerbarke, *f.* ribarica (-ladja). [rov.
Fischerboot, *n.* ribarska ladjica r-i čun.
Fischerei, *f.* ribnja, ribolov; (als Gewerbe), ribarija, ribarstvo; — treiben, Fischereirecht, *n.* pravo ribnje. [ribariti.
Fischerfalke, s. Fischaar.
Fischergarn, *n.* (ribarska) mreža, predja; vlak, halov*.
Fischergeld, *n.* ribarina.
Fischergeräth, *n.* ribarska sprava.
Fischerhütte, *f.* ribarska koliba.
Fischerin, *f.* ribarica.
Fischerinnung, *f.* ribarski cěh.
Fischerkahn, *m.* ribarski čun, čamac*.
Fischerkorb, *m.* s. Fischreuse.
Fischerkröte, *f.* (*Rana piscatrix*), žaba-
Fischerkunst, *f.* ribarstvo. [ribarica.
Fischernetz, *n.* s. Fischergarn.
Fischerordnung, *f.* ribarski red, ribarovnik.
Fischerring, *m.* (ein päpstliches Siegel), ribarski prsten.
Fischerrohr, *n.* trska, tršljika.
Fischersandwurm, *m.* (*Arenicola piscatorum*), pomorski gujavičar.
Fischerschiff, *n.* (ladja-) ribarica.
Fischerstechen, *n.* ribarska obdulja.
Fischerzunft, s. Fischerinnung.
Fischesser, *m.* ribojedac.
Fischfang, *m.* ribanje; ribnja, ribolov; (Ort), lovište, met, grlo.
Fischfänger, *m.* (*Piscidia Erythrina*), trovnica.
Fischfaß, *n.* ribarska vozionica i. prosěč
Fischfeder, Fischfleſſe, *f.* peraja, plovca,
Fischfleisch, *n.* ribovina. [plitva.
Fischfresser, *m.* ribožder.
Fischfrosch, *m.* (*Rana paradoxa*), čudna
Fischgabel, *f.* osti, ostve, bodva. [žabica.
Fischgabelstiel, *m.* ostilj.
Fischgalle, *f.* ribja žuč.
Fischgallerte, *f.* ribje drhtalice i. drče, ribja hladetina.
Fischgarn, s. Fischergarn.
Fischgebackenes, *n.* Fischpastete.
Fischgeier, *m.* (*Pandion*), ljun.
Fischgräte, *f.* koštrika, ribja dlaka i kost.
Fischgrube, *f.* ribalište.
Fischgurren, s. Beißker.
Fischhäher, s. Fischreiher.
Fischhaken, *m.* ribarska kuka.
Fischhälter, *m.* barka, ribnjača.
Fischhamen, *m.* račilo, meredov*.
Fischhandel, *m.* ribarenje, ribarija; — treiben, ribariti.
Fischhändler, *m.* ribarnik; ribar.
Fischhaus, *n.* ribarnica.
Fischhaut, *f.* ribja koža.
Fischicht, *adj.* ribast.
Fischkäfer, s. Wasserkäfer.
Fischkasten, s. Fischhälter.
Fischkessel, *m.* kotlić za ribu.
Fischkiefer, *m.* Fischkieme, *f.* škrga, krelja, brenak, kreljut.
Fischköder, *m.* (ribja) mama, meka, ma-
Fischkopf, *m.* ribja glava. [mac.
Fischkorb, *m.* košara za ribu.
Fischkörner, *pl.* (*Menisperum Cocculus*), baluk, balukat*, trov.
Fischkram, s. Fischhandel.
Fischkraut, *n.* s. Braunwurz.
Fischkümmel, *m.* kumin.
Fischkunde, *f.* riboslovje.
Fischkundige, *m.* riboslovac.
Fischlager, *n.* ribalište.
Fischlake, *f.* salamura, rasol.
Fischlaus, s. Meerfischlaus.
Fischleer, *adj.* bezrib.
Fischleich, *m.* (ribji) mrěst.
Fischleim, *m.* svitci.
Fischlein, s. Fischchen.
Fischler, s. Fischhändler.
Fischmarkt, *m.* ribarnica, ribarište.
Fischmaul, *n.* ribja usta; (*Nerita*), plav-
Fischmeister, *m.* nadribar. [ka, plavnica.
Fischmelde, *f.* (*Chenopodium polyspermum*), mnogosěmeni jurjevac.
Fischmilch, *f.* mlěčac.
Fischmondsame, s. Fischkörner.
Fischmöve, s. Seeschwalbe.
Fischnetz, s. Fischergarn.
Fischohr, *n.* s. Fischkiefer.
Fischöl, *n.* ribja mast. [uredba.
Fischordnung, *f.* ribarovnik, ribarska
Fischotter, *f.* (*Lutra vulgaris*), vidra.
Fischotterhund, *m.* vidrenjak.
Fischpastete, *f.* ribja těstenica.
Fischpfanne, *f.* prosulja i. tava za ribu.
Fischpinsel, *m.* vidreni kist.
Fischraffel, *f.* vlak.
Fischrecht, *n.* pravo ribnje.

Digitized by Google

Fiſchreich, *adj.* riban. [čaplja.
Fiſchreiher, *m.* (*Ardea cinerea*), siva
Fiſchreuſe, *f.* vrša, vrška, koš, košar.
Fiſchrichter, *m.* ribarski sudac.
Fiſchrogen, *m.* ikra; mrēst.
Fiſchſatz, *m.* ribice, ribići.
Fiſchſäule, *f.* ribarski medjnik.
Fiſchſchiefer, *m.* ribna tinja, ribokam.
Fiſchſchuppe, *f.* ribja ljuska, lupina.
Fiſchſchuppenausſchlag, *m.* krljuština, kreljuština.
Fiſchſchwanz, *m.* ribji rep; (*Bombyx pruni*), prelac-šljivar.
Fiſchſeuche, *f.* ribja pošast, crkavica.
Fiſchſpeiſe, *f.* ribno jelo.
Fiſchſtechen, *n.* bodvanje.
Fiſchſtein, ſ. Fiſchſchiefer.
Fiſchſulze, *f.* salamura, rasol. [ba).
Fiſchſuppe, *f.* ribja juha i. poléwka (čor-
Fiſchtag, *m.* dan za ribnju i. ribanje; ſ.
Fiſchteich, *m* ribnjak. [Faſtag.
Fiſchteufel, ſ. Meerteufel.
Fiſchthran, *m.* ribja mast, ribnina; (Wall —), kitovina.
Fiſchtiegel, *m.* kozica, šerpinja za ribu.
Fiſchtonne, *f.* sud, bačva za ribu.
Fiſchtopf, *m.* lonac za ribu.
Fiſchtrampe, *f.* buckalo, buc.
Fiſchtraube, *f.* žlahat.
Fiſchtreiber, *m.* (*Anas Tadorna*), morska
Fiſchtrog, *m.* ribno korito. [patka.
Fiſchtunke, ſ. Fiſchbrühe.
Fiſchverſteinerung, *f.* ribja okamina.
Fiſchvoll, *adj.* riban.
Fiſchwage, *f.* ribja tezulja.
Fiſchwaſſer, *n.* ribja voda; ſ. Fiſchweide.
Fiſchwate, *f.* zagažnja, grib, vlak.
Fiſchweib, *n.* ribarica.
Fiſchweide, *f.* kot, kotac; lovište.
Fiſchweihe, *m.* ſ. Fiſcherfalk.
Fiſchweiher, ſ. Fiſchteich.
Fiſchwirthſchaft, *f.* ribarstvo.
Fiſchwurm, *m.* ribji ugrk.
Fiſchwurzel, ſ. Feigwarzenkraut.
Fiſchzahn, *m.* ribji zub; ribji zubokam.
Fiſchzaun, *m.* prēboj, zagrada.
Fiſchzehnte, *m.* ribji desetak.
Fiſchzeug, ſ. Fiſchgeräth.
Fiſchzoll, *m.* ribja carina, ribarina.
Fiſchzug, *m.* metnica, zahvata.
Fiſcus, *m.* državna blagajna i. blagara; (Amt), blagajništvo, blagarstvo; (Staatsanwalt), državni odvētnik.
Fiſole, ſ. Faſeole.
Fiſpern, *v. n.* šaptati, šušketati.
Fiſſen, ſ. Zerknittern.
Fiſtel, *f.* cēvka, svička; (*med.*) žuljata; es bildet ſich eine —, rana se žuljati; durch die — ſingen, pištati; ſ. Gelbholz. [štati.
Fiſtelartig, *adj.* žuljatast; — ſingen, pi-
Fiſtelkaſſie, *f.* (*Cassia Fistula*), šupljikasta kasija.
Fiſtelkraut, *n.* (*Pedicularis*), ušljivac.
Fiſtelmeſſer, *n.* žuljatarka.
Fiſteln, (Fiſtuliren), *v. n.* pištati.
Fiſtelſänger, *m.* pištalo.
Fiſtelſtimme, *f.* pišteći glas.
Fiſtulös, *adj.* cēvkast; (*med.*) žuljatast.
Fitis, Fitisſänger, *m.* (*Trochilus*), kovačić, brezova listnica.
Fitſcheln, *v. n.* trljati, hrnjati.
Fittig, *m.* krilo, kreljut; (*fig.*) unter ſeinen —en, pod njegovim krilom i. okriljem; unter ſeine —e nehmen, zakriliti krilom; (am Kleide), skut; Einen beim — nehmen, ščepati koga za ruku.
Fittigen, *v. a.* okriliti, nakriliti.
Fitzband, *n.* Fitze, *f.* pasmenjača; (Gebünde), malo pasmo, novčić; ſ. Runzel.
Fitzeln, ſ. Fitzen.
Fitzen, *v. a.* Garn —, vezati predju u pasma; die Stirn —, ſ. Falten; (entwirren), razmrsiti; (Fitzeln), trljati, hrnjati.
Fitzfaden, *m.* pasmenjača.
Fitzfeile, *f.* (iglarska) bušilica.
Fitzgarn, *n.* pasmo; (an Füßen), klašnja.
Fitzruthe, *f.* (b. Web.) uzlenjača.
Fix, *adj.* (flink), hitar, žustar, jatoran; — ſchreiben, hitro pisati; (feſt), stalan, stavan; stanovan; — e Preiſe, stalna cēna; ich bin — u. fertig, evo me sasvim gotova; (ſpr.) evo me kao zapete puške; ein —er Punkt, stavna točka; —e Friſt, neprodužni rok; (unverlegbar), neodgodni rok.
Fixfingerig, *adj.* prstotlapan.
Fixheit, *f.* jatornost, obrtnost.
Fixiren, *v. a.* ustanoviti; Einen —, piljiti u koga, mēriti koga, upréti oči u koga; ſich —, nastaniti se, temeljiti.
Fixſtern, *m.* stavnica.
Flabbe, *f.* (ver.) labrda.
Flach, *adj.* ravan; —es Land, ravnica; —e Hand, dlan; eine —e Schüſſel, plitka zdēla, plitica, plitarica; —es Ackern, plitko oranje; —er Kopf, plitka glava; —e Stirn, plosno, plosnato čelo; — ſchlagen, razpljesnuti; — werden, splosnuti.
Flachdraht, *m.* plosnata žica.
Flachdurchſchlag, *m.* plosnati probojac.
Fläche, *f.* ploha, plosnica, plošta; eine unüberſehbare —, nepregledna ravnica, poljana; (Flachheit), ravnina, plosnatost; (eines Tellers), plitkost; (die eines Degens), ploština; (Ober—), površina, skorup; (der Hand), dlan.
Flacheiſen, *n.* plosnato gvoždje.
Flächen, *v. a.* ravniti, uravniti. [nina.
Flächengröße, *f.* Flächeninhalt, *m.* površ-
Flächenmaß, *n.* površna mēra, mēra površine. [milja.
Flächenmeile, *f.* četverna, četverovetna
Flächenmeßkunſt, ſ. Planimetrie. [stopa.
Flächenſchuh, *m.* četverna, četverovetna.

Digitized by Google

Flächenzahl, *f.* četverni, četverovětni broj.
Flachfeile, *f.* plosnati pilak.
Flachfeld, *n.* poljana.
Flachfisch, *m.* plosnjak.
Flachfugig, *adj.* plosnate sljubnice.
Flachfuß, *m.* plosna noga; plosnonožac.
Flachfüßig, *adj.* plosnonog.
Flachgelehrt, *adj.* plitko učan.
Flachgewölbt, *adj.* plosnato sveden.
Flachheit, *f.* ravnina; (der Stirn), plosnatost; (der Schüssel, des Urtheils), plitkost.
Flachhohleisen, *m.* plitki dubač.
Flachkäfer, *m.* (*Cossyphus*), plosnac.
Flachkopf, *m.* plitka glava, pamet.
Flachköpfig, *adj.* plitke pameti, plitkoglav.
Flachland, *n.* ravnica, ravneš, položina.
Flachländer, *m.* dolěnac, dolnjozemac.
Flachlich, *adj.* plitkast, plosnast.
Flächling, *s.* Flachkopf.
Flachmaler, *m.* ličilac.
Flachmeißel, *m.* ravno dlěto.
Flachnase, *f.* plosnat nos; plosnonoska.
Flachnasig, *adj.* plosna i. plosnata nosa, plosnonos.
Flachs, *m.* redivo; (Linnen), lan, keten*; den — zubereiten, rediti, urediti
Flachsacker, *m.* lanište.
Flachsader, *s.* Flechse.
Flachsarbeit, *f.* redjenje (lana).
Flachsartig, *adj.* lanast, poput lana.
Flachsbart, *m.* nausnica, naustica, mah, malje *pl.*
Flachsbärtig, *adj.* er ist noch —, istom i. tek mu se trgla i. probila nausnica.
Flachsbau, *m* sijanje lana, lanarstvo.
Flachsbauer, *m.* lanar.
Flachsbaum, *m.* (*Antidesma*), kuděljac.
Flachsbereiter, *m.* redilac (lana).
Flachsbereiterin, *f.* redilja.
Flachsbereitung, *f.* redjenje (lana).
Flachsblüuel, *m.* maljica.
Flachsbreche, *f.* trlica; *s.* Flachsbrechen.
Flachsbrechen, *n.* trenje, nabijanje lana.
Flachsbrecher, *m.* tarilac, nabijač.
Flachsbrecherin, *f.* tarilja, nabijalja.
Flachsbündel, *n.* laneno povèsmo.
Flachsbüschel, *m.* ručica, rukovět lana.
Flachsdarre, *f.* pećnica, pušnica (lana).
Flachsdotter, *s.* Leindotter.
Flachse, *s.* Flechse.
Flachseitig, *adj.* plitkostran, plitkih strana.
Flächsen, *adj.* lanen, prten.
Flachsfarbe, *f.* lanasta mast (boja).
Flachsfarben, —big, *adj.* lanast, lanene
Flachsfeld, *n.* lanište.
Flachsfink, *s.* Hänfling.
Flachsfisch, *m.* *s.* Stockfisch.
Flachsgras, *n.* (*Eriophorum Polystachion*), suhopernik.
Flachshaar, *n.* kosa lanene masti (boje).
Flachshandel, *m.* lanena trgovina, trgovina s lanom.
Flachshändler, *m.* lanar.
Flachshänfling, *m.* *s.* Citrinchen.
Flachshechel, *f.* perajica.
Flachsknoppe, *f.* —knoten, *m.* glavičica, laneno sěme.
Flachskopf, *m.* lanoglavac, běloglavac.
Flachsköpfig, *adj.* lanoglav, běloglav.
Flachskraut, *n.* *s.* Flachsseide; Leinkraut.
Flachsland, *n.* lanište.
Flachslilie, *f.* (*Phormium tenax*), lanovac.
Flachsmarkt, *m.* sajam, trg za lan.
Flachsmühle, *f.* stupa.
Flachspiegel, *m.* ravno zrcalo, ogledalo.
Flachsraufe, *f.* ogreblo; (das Raufen), grebljanje.
Flachsreife, *f.* ručica lana.
Flachsriffel, *f.* greben, ogreblo.
Flachsröste, *f.* močenje lana; (Ort), močilo.
Flachsscheve, *f.* laneni pozder.
Flachssame, *m.* laneno sěme.
Flachsschwinge, *f.* mahaljka.
Flachsseide, *f.* (*Cuscuta europæa*), predence, vilina kosa, stršica.
Flachsstahl, *m.* ravno dlěto.
Flachsstengel, *m.* lanena stabljika.
Flachsstichel, *m.* plosno vajalo.
Flachswerg, *n.* lanene kučine.
Flachteller, *m.* plitki tanjur, plitica.
Flachtellerförmig, *adj.* (*bot.*) plitičast.
Flachvertieft, *adj.* plitkojamast.
Flachwirbel, *m.* (*Helix Gualteriana*), gvalterski puž.
Flachziegel, *m.* crěp.
Flack, *m.* dno (u broda).
Flacken, *v. a.* die Wolle —, razbijati vunu; Fische —, razplastiti, plastiti ribu; — *v. n.* *s.* Flackern.
Flacker, *m.* razbijač, pucar (vune).
Flackerbinse, *f.* (*Juncus effusus*), razastrta sita.
Flackern, *v. n.* buktěti, ckiliti.
Flackfisch, *m.* lopar, razplatuša.
Flaçon, *s.* Riechfläschchen.
Fladdern, *s.* Flattern.
Fladen, *m.* lepinja, lepina, prednjica; (—brod), mlinci; (Kuh—), kravlja
Fladenbrod, *n.* mlinci, lokše.
Flader, *m.* mlaz; *s.* —loch, —baum.
Faderbaum, *m.* (*Acer campestre*), klen.
Fladergitter, *n.* letna mrežica.
Fladergras, *n.* (*Milium effusum*), razastrto proso.
Faderholz, *n.* mlazovina.
Faderig, *adj.* mlazan, mlazovit; — machen, mlaziti.
Faderloch, *n.* (Vien.) leto.
Flage, *f.* ploština, pištalina, cret; (Regen), ploha, pljusak; (*mont.*) tvrdina.
Flaggellant, *m.* bičevnjak.
Flageolet, *n.* tanka pištala.
Flagge, *f.* zastava, stěg (od broda); die — streichen, spustiti zastavu; (*fig.*) predati se; die — aufstecken, iztaknuti

zastavu, stěg; die — fliegen lassen, razviti zastavu; (*Conus vexillum var.*) čunjac-zastavnik.

Flaggen, *v. n.* die Schiffe —, brodovi su razvili zastave, zastave se viju na brodovih.

Flaggenbild, *n.* slika od zastave.

Flaggenführer, *m.* pomorski zastavnik i. stěgonoša.

Flaggenschiff, *n.* brod-zastavnjak, stěgonosni brod.

Flaggenstange, *f.* Flaggenstock, *m.* stěžište.

Flaggentute, *f.* (*Conus jamaicensis*), čunjac jamaički.

Flähme, *f.* slabina, slabobočina.

Flake, *f.* vlak.

Flaker, *m.* vlakar.

Flame, *f.* žilosěk.

Flämisch, *adj.* (*fig.*) mrznovoljan, zlovoljan; —es Gesicht, namrgodjeno lice; — schreien, strašno vikati.

Flamingo, *m.* (*Phoenicopterus ruber*), plamenac.

Flamme, *f.* plamen, plam; mit einer — brennen, plamenom goréti, plamtěti; in —n gerathen, planuti, upaliti se; in — stehen, plamom plamtěti, goréti; den —n opfern, baciti u vatru, spaliti; die — leckt, plamen liže; (*fig.*) vatra.

Flämmchen, *n.* plamečak, plamenak, plamic, plamik; (*mont.*) trošica, mrva.

Flammeisen, *n.* mlazilo.

Flammen, *v. n.* plamtěti, plamati, plasanjati; das Licht flammt, svěća bukti; das Holz flammt, drvo gori plamenom; das Auge flammt Zorn, srčbom mu oko sěva; die Stadt flammt, grad gori; die Sonne flammt, sunce je pripeklo, prižarilo; sunce prigréva, peče; — *v. a.* das Holz —, mlaziti drvo; Gänse —, osmuditi guske; geflammtes Holz, mlazno drvo.

Flämmen, *v. a.* oplanuti, osmuditi.

Flammenauge, *n.* plamteće oko.

Flammenbart, *m.* vatren rep.

Flammenblick, *m.* plamenit pogled.

Flammenblume, *f.* (*Phlox*), plamenac.

Flammend, *adj.* plamteći, plamenit, plameni.

Flammendurst, *m.* goruća želja, pohlepa.

Flammenfarbe, *f.* plamenilo, plamilo.

Flammenfarben, —big, *adj.* plamenit, plamenast, rujan.

Flammenfeld, *n.* plamenina.

Flammenfeuer, *n.* plam.

Flammenfink, *m.* (*Corythus erythrinus*), rujni ljuskovac.

Flammenflügel, *m.* mlazovac.

Flammengezeug, Flammgezeug, *n.* mlazila.

Flammengleich, *adj.* plamenit.

Flammenglut, *f.* plamenit žar, plamenjača.

Flammenhaar, *n.* (b. Kometen), vatrena kosa.

Flammenhaß, *m.* žarka mržnja.

Flammenhauch, *m.* (*fig.*) žar, jara, plamenjača.

Flammenkuchen, *m.* lepina, lepinja, predjica.

Flammenkuß, *m.* vatren poljubac i. čělov.

Flammenlicht, *n.* plamenita světlost.

Flammenlos, *adj.* bezplam.

Flammenmeer, *n.* more od vatre.

Flammennaht, *f.* plamenovac.

Flammenofen, *m.* plamna peć, otvoreno vatrište, plamište.

Flammenreich, *adj.* plamenit.

Flammenreiher, s. Flamingo.

Flammensäule, *f.* stup od plamena; plamenit stup.

Flammenschild, *m.* plamenit štit.

Flammenschlund, *m.* goruće žvalo, zjalo.

Flammenschmuck, *m.* žarki nakit.

Flammenschrift, *f.* žarko pismo.

Flammenschwert, *n.* plamenit mač.

Flammenseele, *f.* plamteća duša.

Flammenstich, *m.* s. Flammennaht.

Flammenstrahl, *m.* plamenit mlaz.

Flammenstrom, *m.* potok od vatre.

Flammenthierchen, *n.* (*Colpoda*). papučica.

Flammentod, *m.* smrt vatrom.

Flammenvogel, s. Flamingo.

Flammenwagen, *m.* ognjena kola.

Flammenwirbel, *m.* plameni vir.

Flammenwort, *n.* vatrena rěč.

Flammenzug, *m.* Flammenzüge, *pl.* (*fig.*) plamteće pismo.

Flammern, *v. n.* buktěti, plasanjati, trepljati.

Flammicht, Flammig, *adj.* plamenit; tasovit.

Flammingo, s. Flamingo.

Flammofen, s. Flammenofen.

Flander, s. Fliegfisch.

Flanell, *m.* flanel, flaner.

Flanellmacher, *m.* flanelar.

Flanellrock, *m.* flanelna suknja.

Flanke, *f.* bok, strana; von der —, izrebar, s boka, izpréka; dem Feinde in die — fallen, navaliti na neprijatelja izpréka; in die — kommen, zaći neprijatelju s rebarah; die —n decken, zakloniti, štititi krila; s. Ankerarm.

Flanken, *m.* landa, kus.

Flankenmarsch, *m.* hod krila.

Flanqueur, s. Plänkler.

Flanquiren, *v. n.* zakriliti; (umherstreifen), potucati se, klatiti se, potepati se.

Flarben, s. Flanken.

Fläschchen, *n.* stakalce, staklenka, bočica, flašica.

Flasche, *f.* sklenica, staklenica, staklo, boca*, flaša, srće (-ta); eine bäuchige —, buča; eine flache —, ploska, ploština; (*Tetraodon Lagocephalus*), četrzub tikvasti, zecoglavac; (*Bulla Ficus*), smokvina.

Flaschenartig, *adj.* tikvast, bočast.

Flaschenbaum, *m.* (*Anona*), tikvan.

Flaschenbier, *n.* pivo u bocah, staklu.

Digitized by Google

Flaſchenbirn, *f.* tikavčica, tikvica, tikvičica.
Flaſchenbüchſe, *f.* (puška-) větrenjača.
Flaſchenbürſte, *f.* čistilica (sklenična).
Flaſchenförmig, *adj.* tikvast, bočast.
Flaſchenfutter, *n.* Flaſchenkeller, *m.* bočnjak, kanave.
Flaſchenkorb, *m.* skleničnjak, flašnica.
Flaſchenkürbis, *m.* (*Cucurbita lagenaria*), tikva. [nicah).
Flaſchenputzer, *m.* čistilica (bocah, skle-
Flaſchenzug, *m.* kluba, paranak, čuture.
Flaſchinett, *n.* pištaljka.
Flaſchner, ſ. Klempner.
Flaſer, ſ. Flader.
Flatſche, *f.* naviljak; ſ. Flötze.
Flätſchen, ſ. Fletſchen.
Flatteresſpe, ſ. Eſpe. [trenjak.
Flatterer, Flattergeiſt, *m.* větrogonja, vě-
Flatterflamme, *f.* bukteći plamen.
Flattergras, *n.* (*Milium effusum*), razastrto proso. [vuna.
Flatterhaarig, *adj.* —e Wolle, mekana
Flatterhaft, *adj.* větrenast, větroćudan; prevrtljiv. [vost.
Flatterhaftigkeit, *f.* větrenost; prevrtlji-
Flatterie, *f.* laskanje, ljubakanje.
Flatterkohl, *m.* Flatterkraut, *n.* šumarica.
Flatterling, *m.* lepir; ſ. Flatterer.
Flattermine, *f.* lak podkop (lagum).
Flattern, *v. n.* (v. Vögeln), pršiti, lepršati, lepetati, prhutati, slepetati se; (v. Fahnen), pršiti, vihoriti se, vijati se; von einer Schönen zur andern —, letati od jedne lěpotice k drugoj; nojati se; (unbeſtändig ſein), ševrdati.
Flatterſchönheit, *f.* nepostojana lěpota.
Flatterſinn, *m.* větrenost, prevrtljivost, nestašnost.
Flatterthier, *n.* (*Pteropus*), krilonožac.
Flattiren, ſ. Schmeicheln.
Flau, *adj.* mlitav, mlakav, lipov; —er Wein, mlakavo vino; es wurde mir —, iznemogao sam; die Liebe wird —, ljubav hladne; dieſe Waaren ſind —, ova se roba netraži; —er Markt, slaba prodja; (b. Mal.) das —, modrina.
Flauen, *v. a.* die Wäſche —, mähati, izplaknuti prteninu, rubinu, rublje; Erze —, spirati, plaviti rudu.
Flauſaß, *n.* plavnjak.
Flauigkeit, *f.* mlitavost, mlakavost, slabost.
Flaum, *m.* pahuljice, paperje, mašak.
Flaumbart, *m.* nausnica, naustica, mah, malje *pl.*; (ein junger Menſch), golobradac, golobrado momče.
Flaumbärtig, *adj.* golobrad; er iſt noch —, tek mu se trgla nausnica.
Flaumbaum, *m.* (*Bombax pentandrum*),
Flaumen, *pl.* tuk, mast. [vunovac.
Flaumenfeder, Flaumfeder, *f.* pahalj, pahuljica.
Flaumenlager, *n.* pahuljnjača, duhnja.
Flaumig, Flaumhaarig, *adj.* maljav, pahuljav.
Flaumnelke, *f.* (*Dianthus superbus*), gizdavi klinčić (karanfil, garofan).
Flaus, Flauſch, *m.* čuperak, pramen (kose, vune).
Flauſe, *f.* šeprtlja; —n machen, šeprtljiti, udariti u šeprtlju.
Flauſenmacher, *m.* šeprtlja.
Flauſrock, *m.* habena haljina.
Flautrog, *m.* plavna kopanja.
Fläz, *m.* mamlaz, klipan, zavrzan.
Flechſe, *f.* (suha) žila, zapónka.
Flechſig, *adj.* žilav.
Flechte, *f.* (Haar —), pletenica; (aus Ruthen), pleter; (Hürde), lěsa, lěsica; (*med.*) lišaj; (die lebendige o. um ſich freſſende —), zvěrinac; von der — behaftet, lišajiv; von der — behaftet werden, olišajiviti se; (*bot.*) lišaj.
Flechten, *v. n.* plesti; ſich die Haare —, oplesti se; in die Haare —, uplesti u kosu; einen Kranz —, věnac viti, oplesti; Einen aufs Rad —, udariti koga na kolo; ſich —, *v. r.* (ſchlingen), viti se, poviti se, oviti se, uvijati se, plesti se (oko . .).
Flechtenbäumchen, *n.* (*Cassia alata*), krilata kasija.
Flechtenkraut, *n.* (*Scutellaria galericulata*), šišak.
Flechtenfrucht, *f.* (*apothecium*), zdělica.
Flechtengeſtell, *n.* (*podetium*), postavak.
Flechter, *m.* pletilac.
Flechterin, *f.* pletilja.
Flechtgras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Flechtkorb, *m.* košara.
Flechtſchiene, *f.* pletnica.
Flechtweide, *f.* (*Salix viminalis*), bekva.
Flechtwaare, *f.* pletenina.
Flechtwerk, *n.* pleter.
Flechtzaun, *m.* plot.
Fleck, *m.* (Stück) komad; (ein — Acker), cěpac; es iſt noch ein ziemlicher — bis dahin, još je podaleko donde; (Stelle), auf dieſem —e, na ovom městu, ovdě; etwas vom — bringen, pomaći, pokrenuti što; er kann nicht vom —e kommen, nemože dalje i. napred; nenapreduje ni malo; er geht nicht vom —, i nemiče se; neće ni s města; er hat das Herz am rechten —e, srce mu je kako valja; den rechten — treffen, baš pogoditi; (z. Flicken), krpa, zakrpa; einen — aufſetzen, privaliti zakrpu; einen — unterſetzen, podkrpiti; (Kaldaunen), lapatci, burag, škembe, pikat; ſ. Flecken.
Fleckeln, *v. a.* die Schuhe —, praviti petnjak; (wdm.) strěljati u bilježi.
Flecken, *m.* (Dorf) selo, město; (Makel), mrlja, prlja, skvrna, ljaga; (Schmutzflecken), muzga; einen — herausbringen,

izvaditi mrlju; ein blauer —, modrica; ein weißer —, biljega; (auf der Haut), pěga, madež; rothe — auf der Haut. šklopci; rothe — bekommen, ošklopčati; s. Masern; dem guten Namen eines Andern — beibringen, okaljati tudjè poštenje; sein Betragen ist ohne —, bezprikorno se vlada.

Flecken, *v. a.* den Draht —, ploštiti žicu; Schuhe —, krpiti cipole; gefleckt, pěgav, pedičav, šaren; s. Beflecken; —, *v. n.* das Fett fleckt, mast mrlja, prlja; weiße Sachen — leicht, bělo se brzo zamrlja; es will nicht —, neće stvar da napreduje.

Fleckenbarsch, *m.* (*Perca ocellata*), pedičav okun.

Fleckenblume, *f.* (*Spilanthes*), mrljavica.

Fleckenkraut, s. Flechtenkraut.

Fleckenlos, *adj.* bez skvrne, mrlje; (Fehlerlos), bez mane; er ist —, neima mu mane. [guž.

Fleckennatter, *f.* (*Coluber lævis*), gladki

Fleckenschierling, s. Schierling.

Fleckenscholle, *f.* (*Pleuronectes ocellatus*), pedičav iverak.

Fleckfieber, *n.* petići.

Fleckicht, *adj.* skvrnast.

Fleckig, *adj.* (im Gesichte), pěgav; (Kleid), zamrljan, uprljan, omrljan, zamazan, prljav, muzgav; (Vieh), pedičav, šaren.

Fleckfehlchen, *n.* (*Motacilla phoenicurus*), crvenrepka.

Fleckfugel, *f.* vadi-muzga.

Fleckmaus, *f.* (*Mus Songurus*), pedičav

Fleckputzer, *m.* čistilac oděće. [miš.

Fleckfieber, *m.* drobar pikatar; —in, *f.*

Flectiren, *v. a.* sklanjati. [drobarica.

Fledermaus, *f.* netopir, topir, potopir, prh-baba, slěpi miš, šišmiš, tutumiš.

Fledermausartig, *adj.* netopirast, topirast.

Flederratte, *f.* (*Pteropus vulgaris*), topirac.

Federwisch, *m.* peruška, krilo; (zum Abflecken des Getreides), ometalo, trnomet.

Flegel, *m.* (Klöppel), mlatača, šibak, cěp; (Dresch—), mlatilo, mlat; (*fig.*) grubijan, geak, klipan, zavrzalo, neotesanac. [tesanost.

Flegelei, *f.* grubijanstvo, krupnina, neo-

Flegeler, Flegler, *m.* mlataš.

Flegelhaft, *adj.* grubijanski, neotesan.

Flegelhenke, *f.* domlationica.

Flegeljahr, *n.* er war damals in seinen —en, on bijaše onda momak na běsu.

Flegelkappe, *f.* matuzica; (an einer Schöpsenkeule), čukalj, pikalj.

Flegeln, *v. n.* grubijančiti, neotesan biti; — *v. a.* Einen —, zvati koga grubijanom, neotesancem.

Flegelstiel, —stock, *m.* stojalo, stojak.

Flehen, *v. n.* prositi, moliti; um Gnade —, prositi milost; zu Gott —, moliti

Flehen, *n.* prošba, molba. [se Bogu.

Flehentlich, *adj.* moleći; — bitten, moliti se (komu); moliti i kumiti, bratiti

Flehen, *m.* molitelj. [koga).

Flehgesang, *m.* s. Litanei.

Fleihen, s. Flauen.

Fleisch, *n.* meso; wildes —, divje meso; vom —e kommen oder fallen, s mesa spasti, izgubiti se u mesu; zu —e kommen, podmesiti se, podkožiti se, čvrsnuti; rohes —, prěsno meso; altes —, bajato i. bajatno meso; (das — der Früchte), mekčina, mekač *f.*; (b. Mal.) schönes —, lěpa put; (*theol.*) put, putenost; — werden, uputiti se, utěloviti se.

Fleisch- (in Zus.) mesat, mesni.

Fleischbank, *f.* mesarnica, mesnica, ka-

Fleischbaum, *m.* mesodrv. [sapnica.

Fleischbeere, s. Stachelbeere.

Fleischbeil, *n.* satara, bradilj.

Fleischbeitrag, *m.* mesni pridatak.

Fleischbeschau, *f.* razgled mesa.

Fleischbirn, *f.* mesnjača.

Fleischblume, *f.* (*Lychnis flos cuculi*), kukavičja ruža.

Fleischbohne, *f.* boranija.

Fleischbruch, *m.* (*Sarcocele*), mesna kila.

Fleischbrühe, *f.* mesna juha, polěvka.

Fleischbündel, *n.* mesni svežčić.

Fleischcasse, *f.* mesarska pěneznica.

Fleischchen, *n.* mesce.

Fleischdarstellung, *f.* pućenje.

Fleischeisen, *n.* mezdrilo, kalavar.*

Fleischen, *v. a.* Felle —, mezdriti, čkrnjati kože.

Fleischen, *adj.* mesan, mesat.

Fleischer, *m.* mesar, kasapin *

Fleischer- (in Zus.) mesarski, kasapski.

Fleischerbursch, *m.* mesarski momak, mesarče.

Fleischergeselle, *m.* mesarski dětić, kalfa.

Fleischergewerbe, —handwerker, *n.* mesarija, mesarstvo.

Fleischerhund, *m.* samosov, mesarski pas.

Fleischerknecht, s. Fleischergeselle.

Fleischern, *adj.* mesan, mesat.

Fleischeslust, *f.* putenost.

Fleischessend, *adj.* mesojedan.

Fleischesser, *m.* mesojedac; mesar.

Fleischfarbe, *f.* putena mast (boja), pu-

Fleischfarben, —big, *ajd.* putenast. [tilo.

Fleischfaser, *f.* mesno vlakance.

Fleischfaß, *n.* mesni sud.

Fleischfell, s. Fleischhaut.

Fleischfibrin, *n.* mesna vlaknina.

Fleischfliege, *f.* (*Sarcophaga carnaria*), zlatnica, zlatara, zlatarka. [jedan.

Fleischfressend, *adj.* mesožderan; meso-

Fleischfresser, *m.* mesožder, mesojedac.

Fleischfreßgier, *f.* mesožder nost.

Fleischgabel, *f.* vilice, viljuška.

Fleischgebackenes, *n.* mesna těstenica.

Fleischgelte, *f.* mesna kablica.

Fleischgeschwulst, *f.* s. Fleischbruch.
Fleischgewächs, *n.* naraslica.
Fleischgewicht, *n.* tež, težina mesa; (Fleischergew.) mesarski uteg, utez.
Fleischhacke, *f.* s. Fleischbeil.
Fleischhacker, s. Fleischer.
Fleischhafen, s. Fleischtopf.
Fleischhaken, *m.* mesarska kuka.
Fleischhalle, *f.* mesarnica.
Fleischhauer, s. Fleischer.
Fleischhaut, *f.* (*tunica carnea*), mezdrica.
Fleischhorn, *n.* (*Murex Scolymus*), mesnat volak.
Fleischicht, *adj.* putenast.
Fleischig, *adj.* mesat, mesan.
Fleischkammer, *f.* mesara. [cuncupa.
Fleischkloß, *m.* stučka; (ver.) mekna,
Fleischklumpen, *m.* gruda mesa; (*fig.*) debeljak.
Fleischknopf, *m.* (*Sclerotium*), tvrdulja.
Fleischkorb, *m.* mesna košara.
Fleischkost, *f.* mrsna hrana.
Fleischkrone, *f.* kičica.
Fleischkuchen, *m.* s. Fleischgebackenes.
Fleischlake, *f.* mesni rasol, mesna salamura. [luk, pras, purjan.
Fleischlauch, *m.* (*Allium Porrum*), por-
Fleischlehre, *f.* (*sarcologia*), mesoslovje.
Fleischlich, *adj.* télesan, puten; eine Person — erkennen, poznati koga puteno; sich — vermischen, puteno se smešati, pristati (s kim); —e Lüste, putene želje.
Fleischling, *m.* (*Boletus scaber*), hrapav
Fleischlos, *adj.* bezmesan. [grib
Fleischmade, *f.* crv u mesu.
Fleischmaler, *m.* slikar puti.
Fleischmangel, *m.* bezmesnica.
Fleischmarkt, *m.* mesarište.
Fleischmasse, *f.* mesina.
Fleischmaul, *n.* (*fig.*) mesar.
Fleischmesser, *n.* mesarski, kuhinjski nož.
Fleischmilbe, *f.* mesni moljak.
Fleischpastete, *f.* mesna tèstenica.
Fleischpfennig, *m.* mesarina.
Fleischpolyp, *m.* naraslica.
Fleischroth, *adj.* putene masti.
Fleischsatzung, Fleischschätzung, *f.* odredjena cèna mesa.
Fleischschätzer, *m.* cènjač mesa.
Fleischschau, *f.* pregledba mesa.
Fleischschauer, *m.* pregledač mesa.
Fleischschnecke, *f.* (*Strombus pugilis*), hrvalica.
Fleischschnitt, *m.* zarez u meso; (Fleischschnitzel), režanj mesa; peka, popečak, peča.
Fleischschranne, s. Fleischbank.
Fleischseite, *f.* mezdra.
Fleischselche, *f.* dimnica.
Fleischselcher, *m.* sušilac mesa.
Fleischspeise, *f.* mesno jelo; (zum Unterschied v. Fastenspeisen), mrs, omrsaj, mrsno jelo; —n essen, omrsiti se, mrsiti se, mrsiti, blažiti; Einem eine — geben, omrsiti koga; der Genuß der —n, omrsak, mrsenje.
Fleischspende, *f.* děljenje, razdavanje mesa.
Fleischständer, *m.* mesni kabao.
Fleischsteuer, *f.* mesarina.
Fleischsuppe, s. Fleischbrühe.
Fleischtag, *m.* mrsak, mrsićak, mrsni dan.
Fleischtaxe, s. Fleischsatzung; Fleischsteuer.
Fleischtopf, *m.* govedski lonac.
Fleischwaare, *f.* mesnina.
Fleischwage, *f.* mesarska tezulja, vaga; mesarska měrila *pl.*
Fleischwarze, *f.* mesna bradavica.
Fleischwerdung, *f.* upućenje, utělovljenje.
Fleischwunde, *f.* rana u mesu.
Fleischwurm, *m.* s. Fleischmade.
Fleischwurst, *f.* mesnjača.
Fleischzapfen, *m.* mišica pulična.
Fleischzeit, *n.* mrsno doba.
Fleischzulage, *f.* mesovina.
Fleiß, *m.* marljivost, pomnja, (priležnost); allen möglichen — auf etwas wenden, nastojati oko čega što se više može; mit vielem —e arbeiten, vrlo marljivo i. pomnjivo raditi; er hat das mit — gethan, on je to učinio hotomice, nahvalice, navlaš, navol.
Fleißbelohnung, *f.* nagrada marljivosti.
Fleißbrief, *m.* svědočba marljivosti.
Fleißen, sich, *v. r.* sich einer Sache fleißen, nastojati oko čega.
Fleißig, *adj.* marljiv, pomnjiv; — über etwas nachdenken, mnogo o čem razmišljati; Einen — besuchen, često koga polaziti; — werden, proraditi se.
Fleißigen, sich, *v. r.* sich der Arbeit —, [marljivo raditi.
Fleißiglich, s. Fleißig.
Flemmel, (*Briza media*), treslica.
Flennen, *v. n.* (lachen), cěriti se, skliběti se, kesiti se (na koga); (weinen), krevelјiti se.
Flethe, *f.* plastun; s. Flethenlocke.
Flethenlocke, *f.* uvitak, kudělja.
Fletschen, *v. a.* Metall mit dem Hammer —, raztanjiti, utanjiti kov; das Maul —, bekeljiti se, krevelјiti se; Zähne —, zarežati; režati, kesiti zube, kesiti se, zubariti (na koga).
Fletschzahn, *m.* kalac.
Fleuthe, s. Flethe.
Flexibel, *adj.* skloniv.
Flig, s. Flügge.
Flickarbeit, *f.* krparija, krpež.
Flicken, *v. a.* krpati; pokrpiti, zakrpiti, [okrpiti.
Flicken, *m.* krpa, zakrpa; einen — aufsetzen, privaliti zakrpu; zakrpiti.
Flicker, *m.* krpa, krpac, krpač, krpilac, krpedžija.
Flickerei, *f.* krparija, krpež, okrp.
Flickerin, *f.* krpalja, krpulica.
Flickerlohn, *m.* krparina.
Flicklappen, s. Flicken, *m.*

Digitized by Google

Flickschneider, *m.* krpilac, krpedžija.
Flickschuster, *m.* crevljokrpac.
Flickwerk, *n.* krpež.
Flickwort, *n.* prikrpana rěč.
Flieboot, *n.* dvojedrilac.
Fliede, *s.* Flethe.
Flieder, Fliederbaum, *m.* (*Sambucus nigra*), baza, bazag, zova; spanischer —, (*Syringa vulg.*) jergovan, jorgovan, běži-kalika, pitom bez.
Fliederbeere, Fliederblüte, *s.* Holunder.
Fliederblau, *adj.* jorgovanast.
Fliederbüchse, *f.* pucalin.
Fliederholz, Fliedernuß usw. *s.* Holunder.
Fliederröhrchen, *n.* (*Tremella auriculata*), ušata drhtulja.
Fliederschwamm, *m.* (*Exidia auricula Judæ*), babino uho.
Flieberthee, *m.* bazgov i. zovin čaj.
Fliege, *f.* muha; die —n von sich abwehren, (v. Pferd.) muhati se; spanische —, babak, popić, zlatni pop, popzlatar; (spr.) es ärgert ihn die — an der Wand, sve ga srdi; eine liederliche —, pušt, bekrija; (am Gewehr), *s.* Korn.
Fliegen, *v. n.* letěti, poletěti; — eher die Federn gewachsen sind, *s.* Feder; (*fig.*) zu hoch —, previsoko letěti; proganjati se, uznositi se; er flog zu mir, poteče, potrči k meni; er flog übers Feld, mahnu se preko polja; hin und her —, lětati; geflogen kommen, doletěti; die Fahne — lassen, razviti zastavu; der Topf flog in Stücke, lonac se razleti; ode lonac na komade; prsnù lonac na dvoje na troje; ein Wort — lassen, natuknuti; in die Luft — lassen, dignuti lagumom; in die Luft —, otići u prsak.
Fliegenbaum, *m.* *s.* Ulme.
Fliegenblume, *f.* (*Ophrys*), kokica, mačkovo uho; (*Orchis bifolia*), dvolisti raćun.
Fliegend, *adj.* leteći; der —e Fisch, *s.* Fliegfisch; —e Fahne, razvita, razvijena zastava; mit —en Haaren, razpletene kose; —e Brücke, kompa; —es Krankenhaus, prěnosna, putujuća bolnica; —es Feuer, leteća vatra; —e Hitze, prolazna vatroština; —es Blatt, novine, *s.* Flugblatt.
Fliegenei, *n.* mušje jaje, upljuvak.
Fliegenente, *f.* (*Anas clypeata*), patka žličarica.
Fliegenfalle, *f.* (*Muscicapa Dionœa*), muholovka.
Fliegenfänger, *m.* (*Muscicapa*), muhar, fić.
Fliegenfenster, *n.* komarnik, muharnik.
Fliegengarn, *n.* sitnica.
Fliegengift, *n.* muhomor.
Fliegenkäfer, *m.* (*Cerambyx*), strižibuba.
Fliegenklappe, —klatsche, *f.* packa. [vica.
Fliegenkopf, *m.* (*Mycocephalon*), muško-
Fliegenkraut, *n.* *s.* Stechapfel.
Fliegenmilbe, *f.* (*Acarus muscarum*), mušji moljak.
Fliegennetz, *s.* Fliegengarn.
Fliegenpflaster, *n.* obliž i. meč od babakah; pristilo.
Fliegenpilz, *m.* (*Agaricus muscarius*), muhomorka, muhara.
Fliegenpulver, *n.* muhomorni prah.
Fliegenschnapper, *m.* muholovac; *s.* Fliegenfänger.
Fliegenschrank, *m.* muharnica.
Fliegenschwamm, *s.* Fliegenpilz.
Fliegenschwarm, *m.* roj muhah.
Fliegenstein, *s.* Arsenik.
Fliegenvogel, *m.* (*Trochilus minimus*), medosasić.
Fliegenwanze, *f.* (*Cimex personatus*), stěnica čuvidna.
Fliegenwasser, *n.* muhomorna voda.
Fliegenwedel, *m.* muhaljka, muhobran,
Flieger, *m.* perut. [muhogon.
Fliegfisch, *m.* (*Exocoetus*), (morska) lastavica, ljiljak.
Fliegsam, *adj.* lětušti.
Fliehen, *v. n.* běžati, běgati; (ent—), poběći, uteći; (barhaupt —), pramati, perjati; vor der Gefahr —, kloniti se pogiběli; zu Einem —, priběći, doběći, uteći se komu; die —den, běžan *f.*; — *v. a.* das Böse —, běžati oda zla; Einen —, kloniti se, krstiti se koga; Einen wie die Pest —, běžati od koga kao od kuge; der Schlaf floh sie, sanak ju odběgnu.
Fliehkraft, *f.* běžnost.
Fliese, *f.* ploča.
Fließ, *n.* čuperak, pramen, bič vune; (ein Fell mit Wolle), runo; der Orden des goldenen Fließes, red zlatnoga runa.
Fließ, *m.* potočić.
Fließblattern, *pl.* kraste.
Fließe, *s.* Floßfeder.
Fließen, *v. n.* teći, curiti; (anfangen zu —), poteći, proteći, pocuriti; das Wasser fließt nach den niedrigen Gegenden, voda teče na niz; die Kulpa fließt in die Save, Kupa utěče u Savu; der Schweiß fließt ihm von der Stirne, znoj mu curi niz obraz; muzge od znoja teku mu niz lice; das Blut fließt, lije krvca; es fließt Blut aus der Wunde, krv ide iz rane; es ist Blut geflossen (z. B. bei einer Rauferei), pala je krv; das Harz fließt aus den Bäumen, smola pišti iz drveća; (*poët.*) Thränen — ihm über die Wange, roni suce niz bělo lice; —des Wasser, (voda-)tekućica, živa voda; (schmelzen), topiti se, taliti se; das Wachs fließt schon, vosak je već otopljen; — des Pech, raztopljena, otopljena, goruća smola; (v. Haaren), pasti (po.);

Digitized by Google

die Zeit fließt dahin, vrěme leti; die Worte — ihm ſehr gut, teku mu rěči kao voda; —d ſprechen, naměštati u govoru, slagati rěči, govoriti po tiparu; (b. Mal.) oblast, zaobljen; das Fließende, oblina; ſo etwas kann nicht aus ſeiner Feder —, takvo što nemože izpod njegova pera izteći; dieß fließt aus dem Geſagten, to provire i. izvire iz onoga što kazah; (*bot.*) —, plivajući; die Quelle fließt nicht mehr, vrelo netoči više; ein fließendes Geſchwür, gnojna rana; das Licht fließt, svěća klapi, curi; das Papier fließt, hartija i. papir propada, probija; dort fließt Milch und Honig, ondě teče mlěko i med; ondě ima svega dosta; —de Hitze, ſ. Schweißhitze; —der Sand; ſ. Flugſand.

Fließend, *adj.* tekući.

Fließgarn, *n.* grib.

Fließgold, ſ. Waſchgold.

Fließharz, *n.* tekuća smola; ſ. Terpentin.

Fließloch, *n.* otoka.

Fließpapier, *n.* bugačica.

Fließpocken, ſ. Flicßblattern.

Fließritter, *m.* vitez zlatnoga runa.

Fließwaſſer, *n.* tekućica; (Lymphe), mezga.

Fliete, ſ. Flame.

Flimme, ſ. Floßfeder.

Flimmer, *m.* blistavilo; ſ. Glimmer.

Flimmen, Flimmern, *v. n.* treptěti; kresiti se.

Flindergold, ſ. Flittergold.

Flink, *adj.* žustar, okretan, jatoran, lak; — machen, ubrziti.

Flinke, *f.* (*Cyprinus alburnus*), bělica.

Flinken, ſ. Flinkern.

Flinkenerz u. ſ. w., ſ. Flittererz.

Flinkern, *v. n.* blistati se, bléštati, treptěti, treperiti.

Flinkheit, *f.* okretnost, jatornost, lakoća.

Flins, ſ. Hornſtein.

Flinte, *f.* puška.

Flintenbolch, *m.* ſ. Bajonett.

Flintengekrache, *n.* prasak pušakah.

Flintenhahn, ſ. Hahn.

Flintenkolben, *m.* kundak, okas.

Flintenkrätzer, *m.* izvijač, vadilica.

Flintenkugel, *f.* purak, puščano zrno, puščana balota*.

Flintenlauf, *m.* Flintenrohr, *n.* puščana Flintenſchaft, *m.* okas*. [cěv.

Flintenſchloß, *n.* oganj (od puške), puščana gvoždja, taban*, tabandže.

Flintenſchuh, *m.* tok od puške.

Flintenſchuß, *m.* puškomet, hitac, metanj; ohne einen —, bez puške.

Flintenſtein, *m.* puščani kremen.

Flinter, ſ. Flitter.

Flintglas, *n.* biljur, flintovo staklo.

Flintſand, *m.* kremeni pěsak.

Flintſche, ſ. Flitter.

Flirren, *v. n.* ſ. Flimmern; es flirrt mir vor den Augen, bléšte mi oči.

Fliſpern, ſ. Flüſtern.

Flitſche, *f.* iskrica; ſ. Flitter.

Flitſchroſe, ſ Klapperroſe.

Flitter, *m.* šljoka, pulica, titreika; (Flitterſtaat), frember —, tudje blistavila.

Flitterambos, *m.* šljokarski nakovanj.

Flittererz, *n.* iskrica, izkrenjak.

Flittergelehrſamkeit, *f.* površna učenost.

Flitterglanz, *m.* blistavilo.

Flittergold, *n.* varak, kozar, šik, žik, telej, klobodan; mit — belegen, varakleisati, izšikati, šikosati.

Flittergolden, *adj.* varkov, varakli*; šikosan.

Flittergoldſchläger, *m.* šikar. [treslica.

Flittergras, *n.* (*Briza media*),

Flitterhaube, *f.* varakli-kapa.

Flitterjahr, *n.* prva godina ženitbe.

Flitterkram, *m.* blistavilo, titreike.

Flittermädchen, *n.* kaćiperka.

Flittern, *v. n.* treptěti, blistati se.

Flitterpappel, ſ. Espe.

Flitterſand, *m.* světli pěsak.

Flitterſchläger, *m.* šljokar. [varak.

Flitterſilber, *n.* srebrna, běla šljoka, běli

Flitterſtaat, *m.* } blistavilo.

Flitterwerk, *n.* }

Flitterwoche, *pl.* medene nedělje.

Flittich, ſ. Fittich.

Flockaſche, *f.* prposka.

Flockblume, ſ. Flockenblume.

Flocke, *f.* Flocken, *m.* pahalj; (Schnee—), sněžnica, leptirica, krpa, kudělja; (v. Flachs), kunadra, mah.

Flocken, *v. a.* (Wolle —), razbiti, razčupati; *v. n.* es flocket, sněg promiče; sněg pada na kudělje; die —de Aſche, prposka.

Flockenbaum, *m.* (*Centaurea ragusana*), dubrovački različak.

Flockenblume, *f.* (*Centaurea Jacea*), crveni različak, nosan; ſ. Kornblume.

Flockengewölke, *n.* pahuljnjaci (-oblaci).

Flockenkraut, *n.* ſ. Kornblume.

Flockenſalpeter, *m.* pahuljasti salitar.

Flockenſternbiſtel, ſ. Flockenblume.

Flockenſtreuling, *m.* (*Lycoperdon Bovista*), puša, puhara.

Flockenſeide, ſ. Floretſeide.

Flockenſcabioſe, *f.* (*Centaurea Scabiosa*), prženični različak.

Flockentuch, *n.* aba.

Flocker, *m.* razbijač, pucar (vune).

Flockfeder, ſ. Flaumfeder.

Flockgras, *n.* (*Alopecurus geniculatus*), koleńcati repak.

Flockicht, *adj.* pahuljast.

Flockig, *adj.* pahuljav, pramenit.

Flockſeide, ſ. Floretſeide.

Flockwolle, *f.* ostrižine.

Floh, *m.* buha; (ſpr.) es beißen mich die Flöhe, kolju me buhe; er hört die

Digitized by Google

Flöhe huſten, ima napete uši kao zec; Einem einen — in's Ohr ſetzen, metnuti komu buhu u uho, metnuti komu crva u glavu.

Floh- (in Zuſ.) buhinji.

Flohalant, *m.* (*Inula Pulicaria*), buhinji

Flohbeutel, *m.* buhar, buhač. [oman.

Flohbiß, *m.* buhojèdina; (Flecken), šklopac.

Flohbraun, *adj.* buhast. [se.

Flohen, Flöhen, *v. a.* iskati buhe, buhati

Flohfalle, *f.* Flohfang, *m.* buholovka; ſ. Flohjagd.

Flohfarbe, *f.* buhinja mast (boja).

Flohfarben, *adj.* buhinje masti, buhast.

Flöhig, *adj.* buhav.

Flohjagd, *m.* buhober.

Flohkäfer, *m.* (*Haltica*), buhač.

Flohkäferchen, *n.* (*Dermestes pulicarius*), buhinja gagrica. [bušina.

Flohknöterig, *m.* (*Polygonum Persicaria*),

Flohkraut, *n.* (*Pulicaria vulg.*), buhača; ſ. Flohſame, Dürrwurz.

Flohkrebs, *m.* (*Amphipoda*), kozlić.

Flohmücke, *f.* (*Culex pulicaris*), buhinji komar.

Flohpfeffer, *m.* (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak, bušnjak.

Flohpflanze, ſ. Dürrwurz.

Flohpulver, *n.* buhogon, prah od buhah.

Flohſame, *m.* (*Plantago Psyllium*), bušinac.

Flor, *m.* (Gewebe), poša, koprena; (ſchwarzer —), porušnica; (Blüte), cvèt; (Blütenzeit), cvatnja; die Roſen ſtehen in ihrem ſchönſten —, ruže sada cvatom cvatu; sada ruže gore u cvètu; im —e ſein, cvètati, cvatèti; (blühender Zuſtand), cvatuće stanje; ſ. Saflor.

Flora, *f.* Cvèta, Cvètana.

Florband, *n.* } poša.
Florbinde, *f.* }

Flore, *f.* (*Fulica atra*), crna liska.

Floren, *adj.* od poše, pošen.

Floren, *m.* šesak, forint, fiorin.

Floretband, *n.* pošena vrpca.

Floretſeide, *f.* sviletina.

Florfliege, *f.* (*Hemerobius*), vašičar; —n, *pl.* (*Neuroptera*), mrežokrilci.

Florgewand, *n.* pošena haljina.

Florhaube, *f.* pošena kapa.

Florhut, *m.* klobuk (šešir) s pošom, po-

Floriren, ſ. Blühen. [rušnicom.

Floriſt, ſ. Blumenfreund.

Florkleid, *n.* pošena haljina.

Florſafran, ſ. Saflor.

Florſchleier, *m.* pošena koprena.

Florſchürze, *f.* pošena pregača.

Florſtuhl, *m.* krosne za pošu.

Flortuch, *n.* poša.

Florweber, *m.* pošar.

Florzeug ſ. Gaze.

Flöſeln, *pl.* kitice, cvèće. [garn.

Floß, *n.* (Flöße), splata, splav; ſ. Floß-

Flöß, ſ. Flötz.

Flößanſtalt, *f.* splavište.

Flößbach, *m.* splavnjak (-potok).

Floßband, *n.* prěčnica.

Flößbar, *adj.* splavan.

Floßbett, *n.* povodni odar (za bijaču).

Flößbauholz, *n.* splavni lěs.

Flößbaum, *m.* splavno drvo.

Floßbediente, Floßbeſtellte, *m.* splavar.

Floßbrücke, *f.* splatni most.

Floßbutter, *f.* otopljeno maslo.

Floßdienſt, *m.* služba kod splavišta.

Floße, *f.* (b. Fiſch.) plovac; ſ. Floßfeder.

Flöße, *f.* (als Anſtalt) splavište; (Holz—), plazajica, točilo; (als Beſchäftigung), splavarija, splavarstvo; (Zimmer—), splav, splata.

Flößen, *v. n.* (ein—), naliti, zaliti; einem Kinde Milch —, zamlaziti mlèka dětetu; Holz —, plaviti drva; die Milch —, plaviti, splaviti mlèko; die Wäſche —, ſ. Flauen; (ſchmelzen), topiti, otopiti; — *v. n.* plivati.

Floßenfüßer, *m.* plitvonožac.

Floßenreif, *m.* obrub (od mrěže).

Floßenwurm, *m.* (*Pterotrachea*), krilo- [cěvka.

Flößer, *m.* splavar.

Floßfeder, *f.* peraja, plovca, plitva, pero.

Floßführer, *m.* krman splate.

Floßfüßig, *adj.* plitvonog.

Floßgarn, *n.* plutva.

Floßgebühr, *f.* splavno, plavnina.

Floßgerechtigkeit, *f* plavna pravica, splavno pravo, pravo plavljenja.

Floßgraben, *m.* točilo.

Flößgras, *n.* (*Poa fluitans*), pačja trava, pirevina.

Floßhandel, *m.* trgovina s plavštinom.

Floßherr, *m.* vlastnik, gospodar splavišta.

Floßholz, *n.* splavština, splavljena drva.

Floßhüter, *m.* čuvar splavišta.

Floſſig, *adj.* plovčat.

Floßjunge, *m.* splavarče.

Floßknecht, *m.* splavarski sluga, radnik.

Floßmann, ſ. Floßführer.

Floßmeiſter, *m.* nadstojnik splavišta.

Floßofen, ſ. Flußofen.

Floßordnung, *f.* splavni red, rednik.

Floßplatz, *m.* priboj.

Floßrechen, *m.* odbijač.

Floßrecht, *n.* ſ. Floßgerechtigkeit.

Floßrücken, *m.* (*Trichurus*), dlakorepac.

Floßſcheit, *n.* splavna cěpanica.

Floßteich, *m.* splavni puč.

Floßverwalter, ſ. Floßmeiſter.

Floßwaſſer, *n.* splavna voda.

Floßwehr, *n.* splavna brana.

Floßweſen, *n.* splavarstvo.

Floßwiede, *f.* splatna gužva.

Flöte, *f.* frula, slavić, duduk, flauta; auf der — ſpielen, frulati, svirati u duduk; slavikati; (b. Web.) cěv; ſ. Flethe.

Digitized by Google

Flöten, *v. n.* frulati, svirati u duduk; (*poët.*) miloglasno pěvati, svirati; die Nachtigall flötet, slavulj poje, joca; die Milch —, s. Flößen; — gehen, nestati; propasti.

Flötenbaum, *m.* (*Philadelphus coronarius*), pustorilj.

Flötenbläser, *m.* frulač, flautista.

Flötenbohrer, *m.* svrdao za frule

Flötenfutter, *n.* tok za frulu.

Flötengesang, *m.* (*fig.*) miloglasni pěv.

Flötenmacher, *m.* frular.

Flötenröhre, *f.* cěv od frule.

Flötenspiel, *n.* frulanje.

Flötenspieler, s. Flötenbläser.

Flötenstück, *n.* članak frule; (*fig.*) pěsma za frulu.

Flötenstimme, *f.* Flötenton, *m.* glas od frule.

Flott, *adj.* plivajući; — machen, krenuti, maknuti s pruda (ladju); — werden, uzploviti; — leben, razkošno, veselo življeti.

Flotte, *f.* brodovje, plavje, flota; eine kleine —, s. Flotille; (Kriegs—), ratno brodovje; die — ist ausgelaufen, brodovje je odjedrilo.

Flottenführer, s. Admiral.

Flottgras, *n.* (*Alopecurus geniculatus*), koleńcat repak.

Flottille, *f.* brodovština.

Flottmilch, *f.* nesplavljeno mlěko.

Flottseide, *f.* svileno motilo.

Flötz, *n.* (Flur) veža; (*mont.*) vrsta, vitao, tavan.

Flötzbau, *f.* kopnja vrste, vitla itd.

Flötzberg, *m.* vitlena gora.

Flötze, *f.* labrda, labrnja, gubica.

Flötzerz, *n.* vitlena ruda.

Flötzgebirge, *n.* vitlene gore.

Flötzgyps, *m.* sadrovac.

Flötzkluft, *f.* položita razsělina, položit prosěd.

Flötzlage, *f.* nasad vrste, vrstica.

Flötztriffel, *m.* gluh i. jalov nasad.

Flötzschichte, s. Flötzlage.

Flötztreppe, *f.* nastavljene stube.

Flötzweise, *adv.* vrstimice.

Fluch, *m.* kletva, prokletstvo, prokletav *f.*, prokletinja, ukletva; es ruht ein — auf ihm, prokletstvo je na njem; sein — ruht auf dir, on te je ukleo; es wird auf ihm ein — ruhen, ostat će na njem ukletva; — dir! proklet bio!

Fluchbefreit, *adj.* oprošten od prokletstva.

Fluchbeladen, *adj.* proklet.

Flucheid, *m.* ukletva.

Fluchen, *v. n.* kleti; er hub an zu —, uže kleti; (ver—), prokleti, ukleti, proklinjati; eine Krankheit an den Hals —, ukleti komu bolest; (lästern), zloręčiti, zlosloviti, psovati.

Fluchen, *n.* kletva.

Fluchenswerth, *adj.* kleti.

Flucher, *m.*, Fluchmaul, *n.* kletvar; zlorek, psovač; —in, *f.* psovačica, psovkinja.

Flucht, *f.* běg, běgstvo, běžan *f.*; auf der —, uz běžan; auf der — begriffen sein, biti běguć i. na běgu; běžati; die — nehmen oder ergreifen, udariti u běg okrenuti ledja, dati pleći; er ergriff die —, běgnu; zape i. nagnu běžati; er verschaffte ihm Gelegenheit zur —, dao mu je izpust; in die — schlagen, utěrati u běg, razbiti, raztěrati; er ist sehr in der —, vrlo se pašti; ich habe ihn nur auf der — gesehen, vidio sam ga samo uzgredice; sechs Fenster in einer —, šest prozorah u jednom redu; (Flug), jato; (Spielraum), prostor.

Fluchtbau, *m.* (wdm.) jama za nevolju.

Flüchten, *v. n.* běžati; sich —, poběći, uteći; (*fig.*) uteći se, priběći (komu); sich wohin —, zakloniti se (kamo); sich in den Wald —, zaběći u goru; *v. a.* seine Sachen in die Stadt —, zakloniti svoje stvari (svoj imutak) u grad; Einen —, utěrati koga u běg.

Flüchten, *n.* běžan.

Fluchtfrei, *adj.* běžanica.

Flüchtig, *adj.* běžan; —es Heer, běžeća vojska; —en Fußes, na běgu; — werden, poběći, uteći, uskočiti; —e Soldaten, běžući vojnici, vojnički uskoci; —e Gedanken, letušte misli; (leicht), brz, hitar, lak; ein —es Pferd, (konj-) brzac; unstätt und — sein, biti se i prebijati se; obijati; (vergänglich), nestalan; —er Genuß, malověčna naslada; —e Zeit, běguće, letuće vrěme; (schnell verdünstend), hlapan, větriv; der Weingeist ist —, vinovica větri; —e Zeichnung, hitni nacrt; — arbeiten, površno raditi; (spr.) provrtěti se; — durchlesen, trkimice, hitimice pročitati; — verfertigen, na brzu ruku (što) napraviti, načiniti; (flatternd), — es Gewand, pršeća odeća; (*mont.*) prhak; (*merk.*) —e Zeuge, lagačko tkanje, lagačka roba; —e Arbeit, brzoplet.

Flüchtigkeit, *f.* běžnost; (der Zeit), běgućnost; (der Schönheit), nestalnost, malověčnost; (des Pferdes), brzoća, lakoća; (des Pinsels), hitroća; (*chem.*) hlapnost, větrivost; mit — arbeiten, s. Flüchtig.

Flüchtling, *m.* běgunac, běgac, běžanac, bežunar, priběg, uskok; s. Deserteur; (Flatterhaft), větrenjak, větrogonja.

Fluchvolk, *n.* proklet narod.

Fluchwort, *n.* kletvica, uklin.

Fluchwürdig, *adj.* prokletstva dostojan, prokletan.

Flück, s. Flügge.

Fluctuation, *f.* bibavica.

Fluctuiren, *v. n.* bibati se.

Fluder, *n.* žlěb (u mlinu).

Digitized by Google

Fluderwand, *f.* strana od žlěba.
Fluevogel, *m.* (*Accentor*), pěvka.
Flug, *m.* let, polet; lećenje, lětanje; einen Vogel im —e schießen, ustrěliti na letu ptícu, ustrěliti ptícu na leteć; der — der Einbildungskraft, uzlet maште; ein — Rebhühner, jato jerebicah; ein — Bienen, roj pčelah; (*Her.*) kreljut; (Ort), zalet; (Zeit), [lětnja.
Flugbett, *n.* mučnica.
Flugbeutler, *m.* (*Petaurus*), pelivanac.
Flugbiene, *f.* pčela-medarica.
Flugblatt, *n.* listac; s. Flugschrift.
Flugbrand, s. Staubbrand.
Fluge, s. Flocke.
Flugeidechse, *f.* (*Draco*), pozoj.
Flügel, *m.* krilo, kreljut; (Schiffbw.) čelenka; (Windmühlen —), krilo, jedrilo; (am Spinnrade), perutnica, pero; die — ausbreiten, kriliti se, razkriliti se; mit den —n schlagen, lepetati, lepršati; (spr.) er ließ die — hangen, pala su mu krila; pokunjio se je; Einem die — beschneiden, podsěći komu krila; er bekommt —, raste mu perje; sich die — verbrennen, opeći se, oparіti se, nagraisati, nalěpiti; die — sind ihm schon gewachsen, on je već poletarac; unter dem Schatten deiner —, pod tvojim okriljem; auf —n der Liebe eilen, letěti krilima ljubavi; (Arm), Einen beim — nehmen, uhvatiti koga za ruku; (*mil.*) krilo; den rechten — angreifen, udariti vojsci po desnom kraju; (Durchhieb), proseк; (*mus.*) krilasti klavir, glasbeno krilo; (Thür —), vratnica, krilo; (*bot.*) krilo, okrilje.
Flügeladjutant, *m.* pobočnik, priručnik.
Flügelartig, *adj.* krilast.
Flügelband, *n.* kriona veza. [tac.
Flügelblatt, *n.* (*Pterygophyllum*), krila-
Flügeldecke, *f.* pokrilo, nadkrilje, krioni kapak.
Flügelerbse, *f.* (*Tetragonolobus*), četvero-
Flügelfarn, s. Adlerfarn. [krilaš.
Flügelfeder, *f.* kriono pero.
Flügelfell, *n.* nokat u oka.
Flügelfleck, *m.* (*Motacilla fusca*), smedja
Flügelförmig, *adj.* krilast. [pliska.
Flügelfortsatz, *m.* krioce.
Flügelfrucht, *f.* okriljen plod.
Flügelfruchtbaum, *m.* (*Pterocarpus*), kri-
Flügelfuß, *m.* krilonožac. [laš.
Flügelfüßig, *adj.* krilonog.
Flügelgott, *m.* krilat božić, Lel.
Flügelhaube, *f.* krilata kapa.
Flügelhorn, *m.* (*Strombus*), krilac.
Flügelhornschnecke, *f.* (*Pteroceras*), krilorožka.
Flügelig, *adj.* krilat; okriljen.
Flügelkind, *n.* Flügelknabe, *m.* krilašče.
Flügelkölbchen, *n.* preteżica.
Flügellahm, *adj.* sakatih krilah.
Flügellauf, *m.* brz těk.
Flügellos, *adj.* bezkrili.
Flügelmacher, *m.* krilar.
Flügelmann, *m.* perjan, krajnik.
Flügelmantel, *m.* krilat plašt.
Flügelmeister, *m.* krilatnik.
Flügelmuskel, *m.* (*pterygoideus*), (mišica-) krilaća.
Flügelmütze, *f.* okriljena kapa.
Flügeln, *v. n.* letěti, doletěti; — *v. a.* (wdm.) raniti krilo; s. Geflügelt.
Flügelnadel, *f.* (*Strombus lividus*), suri krilac. [krioni živac.
Flügelnerve, *m.* (*nervus pterygoideus*),
Flügelpaar, *n.* dvoje krilah; krila.
Flügelpfeil, *m.* krilata strěla.
Flügelpferd, *n.* Flügelroß, *n.* (*Pegasus*) krilaš, krilat konj.
Flügelrad, *n.* krilovac, krilasto kolo.
Flügelrinne, *f.* krioni žlěb.
Flügelsame, *m.* okriljeno sěme.
Flügelschlag, *m.* lepet, mahanje krilah; (*fig.*) let.
Flügelschlagader, *f.* (*Arteria pterygoidea*), kriona dihavica i. kucavica.
Flügelschnecke, *f.* (*Strombus*), krilac.
Flügelschnell, *adj.* (*fig.*) brz kao strěla.
Flügelschraube, *f.* krilat vijak i. vrtak.
Flügelschritt, *m.* brz korak, hod.
Flügelthier, *n.* krilovac.
Flügelthor, *n.* Flügelthür, *f.* dvokrilna, dvoževna vrata. [pilad.
Flügelvieh, Flügelwerk, *n.* perad, živad,
Flügelwelle, *f.* kriono vreteno.
Flügelwurm, *m.* (*Clio*), razkolica.
Flugfertig, *adj.* spreman poletěti; poletan.
Flugfeuer, *n.* lětajuća vatra; lětavka.
Flugfisch, s. Fliegfisch.
Flügge, *adj.* poletan; ein —er Vogel, poletar, poletarac; — werden, okri-
Fluggeld, *n.* pčelarina. [latěti.
Flughafer, *m.* (*Avena fatua*), glošinj.
Flughahn, *m.* (*Dactylopterus*), morski
Flughaut, *f.* perutnica. [pětao.
Flughörnchen, *n.* (*Pteromys*), poletuša.
Flugloch, *n.* leto.
Flugmehl, *n.* paspalj.
Flugruß, s. Kienruß.
Flugs, *adv.* odmah, listom, brzo, brže.
Flugsand, *m.* mel, mur.
Flugsandried, *m.* (*Carex arenaria*), pěščani šaš.
Flugschießen, *n.* strělba na leteć.
Flugschiff, s. Schnellschiff. [strělimke.
Flugschnell, *adj.* brz kao ptica; — *adv.*
Flugschrecken, s. Panischer Schrecken.
Flugschrift, *f.* knjižica.
Flugschütze, *m.* strělac na leteć.
Flugtaube, s. Feldtaube.
Flugwerk, *n.* letalo.
Flugwildbret, s. Federwildbret.

Digitized by Google

Flugwurz, *f.* (*Malva alcea*), trandovilje.
Fluhbirn, ſ. Steinmiſpel.
Fluhe, *f.* stěna, greda; ſ. Flötz.
Fluidum, *n.* tekućina, těč *f.*
Flunder, Flünder, *m.* (*Pleuronectes flesus*), [list.
Flunk, ſ. Flügel.
Flunkern, *v. n.* ſ. Flinkern; (*fig.*) slagati.
Fluor, Fluorin, *n.* jědik, fluor.
Fluorid, *n.* fluorid.
Fluorſilber, *n.* fluorid srebrnasti.
Flur, *f.* rudina, njiva; (Gemärk), potes, kotar; die — begehen, beziehen, razglèdati medje; (Sommer—), (jarno) polje; (Haus—), veža; (Dreſch—), gumno (guvno).
Flurbegang, *m.* Flurbeziehung, *f.* razvod.
Flurbuch, *n.* (Grundbuch), zemljišnik, gruntovnica; ſ. Steuerbuch.
Fluren, *v. a.* razmedjiti; ſ. Flur begehen.
Flurenbehüter, *m.* poljak, poljar.
Flurer, *m.* poljar, poljak; ſ. Abdecker.
Flurgang, *m.* razvod; (Corridor), potrě-
Flurgott, *m.* Njivan. [mak.
Flurgöttin, *f.* Njivana.
Flurgränze, *f.* medja kotara.
Flurhüter, ſ. Flurbehüter.
Flurrecht, *n.* oblast nad kotarom, poljsko
Flurregiſter, ſ. Flurbuch. [pravo.
Flurſcheide, ſ. Flurgränze.
Flurſtein, *m.* medjnik; (Floren), pečena
Flurzaun, *m.* ograda kotara. [ploča.
Fluß, *m.* (Fließen) tečenje, těk, teča; (Schleim—), tok (sluzi); der weiße —, bělotok, běla pranica, běli cvět; (Rheuma), nazeba, nahlada, nastuda; (d. Schmelzen), raztalina; ein Metall in — bringen, raztaliti kov; das Eiſen iſt im Fluſſe, željezo se tali; (Glas—), slitak; (*fig.*) der — der Rede, skladnost govora; (fließendes Waſſer), rěka; den — hinabfahren, voziti se niz vodu; über einen — ſetzen, preko rěke prěći; künſtlicher —, ſ. Kanal; (*met.*) raztalina; (was das Schmelzen befördert), talilo; ſ. Flußſpath.
Flußaal, *m.* (*Muræna anguilla*), ugor,
Flußadler, ſ. Meeradler. [jegulja
Flußampfer, *m.* potočni štavalj.
Flußanwohnend, *adj.* poréčni.
Flußanwohner, *m.* poréčnjak.
Flußarm, *m.* otoka, grana, rukav.
Flußartig, *adj.* (*med.*) ein —er Zufall, nazebina.
Flußbad, *n.* (Handlung), kupanje, kupelj u rěci, potoku; potočna kupelj; (Ort), potočno kupatilo, kupke.
Flußbarbe, *f.* Flußbartfiſch, *m.* (*Mullus fluviatilis*) mrena.
Flußbarſch, *m.* (*Perca fluviatilis*), grgeč.
Flußbecken, *m.* kotlina rěke.
Flußbett, *n.* struga, struja, rěčište.
Flußbinnenland, *n.* medjurěčje.
Flußblume, *f.* (*Helichrysum arenarium*),
Flußboden, *m.* dno od rěke. [smilje.
Flußbörs, ſ. Flußbarſch. [verika.
Flußbrachſen, *m.* (*Cyprinus Brama*), de-
Flußdorn, *m.* (*Nerita Corona*), ověnčana plavulja.
Flußeiſen, *n.* raztaljeno željezo.
Flußerde, *f.* talovnjača, savatnjača.
Flußfahrzeug, *n.* ladja.
Flußfalk, *m.* poréčni sokol.
Flußfall, *m.* opad, skok rěke; slap.
Flußfieber, *n.* nazebna groznica.
Flußfiſch, *m.* potočna riba.
Flußforelle, ſ. Forelle.
Flußgalle, *f.* (b. Pferd.) meki domuz.
Flußgarneele, *f.* (*Gammarus fossarum*), potočni kozlić.
Flußgebiet, *n.* poréčje.
Flußgefälle, *n.* pad rěke.
Flußgold, *n.* zlatni pěsak.
Flußgras, *n.* (*Alopecurus geniculatus*), koléncati repak.
Flußfähnlein, *n.* (*Ranunculus fluviatilis*), potočni žabljak.
Flußhecht, *m.* (*Esox Lucius*), štuka.
Flüſſig, *adj.* tekući; die Luft iſt —, zrak je židak; das Waſſer iſt —, voda teče; ein —er Körper, tekućina; (geſchmolzen) otopljen, raztopljen, raztaljen; (rheumatiſch) nazeban; — werden, otopiti se, stopiti se, raztopiti se; — machen, raztopiti, raztaliti; einen Gehalt — machen, narediti, da se komu izplati plata; ſ. Liquid.
Flüſſigkeit, *f.* (das Flüſſigſein), tečnost, židnost; (ein flüſſiger Körper), těč *f.*, tekućina, židčina; gebrannte —, žganica; (*med.*) nazebnost.
Flüſſigkeitsmaß, *n.* měra tekućinah.
Flüſſigmachung, ſ. Liquidation.
Flußkäfer, *m.* (*Hydrachna*), vodulja.
Flußkahn, *m.* rěčni čun.
Flußkannenkraut, *n.* (*Equisetum fluviatile*), potočna preslica, potočni hvost.
Flußkarpfen, *m.* potočni šaran.
Flußkieſel, *m.* oblutak; (*coll.*) obluće.
Flußkrebs, *m.* (rak-)potočar.
Flußlauf, *m.* těk rěke.
Flußmeſſer, *n.* mezdrač.
Flußmießmuſchel, *f.* (*Mytilus fluviatilis*), potočna klapavica i. klapunica.
Flußmittel, *n.* talilo.
Flußmoos, *n.* (*Fontinalis*), zdenčina.
Flußmuſchel, *f.* (*Cardium fluviatile*), potočna čančica; ſ. Flußmießmuſchel.
Flußnachtigall, *f.* (*Turdus arundinaceus*), drozgova pěnica. [vodnica.
Flußnatter, *f.* (*Coluber hydrus*), zmija-
Flußnetz, *n.* mreža vodah.
Flußnixe, Flußnymphe, *f.* vila-potočnica, poludnica; (*Libellula virgo*), želik-
Flußofen, *m.* talionica. [žena.
Flußotter, *f.* (*Lutra vulgaris*), vidra.

Digitized by Google

Flußperlmuschel, *f.* potočna bisernica.
Flußpferd, *n.* s. Nilpferd.
Flußpricke, *f.* (*Petromyzon fluviat.*), sisalac, potočna okatica.
Flußpulver, *n.* talilo.
Flußrecht, *n.* pravo na rěku, svojina rěke
Flußsand, *m.* potočni pěsak, pržina.
Flußsauer, s. Flußspathsauer.
Flußschiff, *n.* ladja.
Flußschifffahrt, *f.* rěčna plovitba, rěčno brodarstvo.
Flußschildkröte, *f.* (*Emys*), kornjača.
Flußschmerling, *m.* (*Cobitis barbatula*), brkica, smrkeš, babica.
Flußschnecke, *f.* (*Helix stagnalis*), blatni
Flußschwamm, *m.* potočna spužva. [puž.
Flußschwein, *n.* (*Hydrochœrus Capybara*),
Flußsee, *m.* rěčno jezero. [plovaš.
Flußseite, *f.* poréčje; von der —, od rěke; auf der —, do rěke; die — der Stadt, poréčna strana grada.
Flußspath, *m.* (*Spathum fluoricum*), jedo-
Flußspathdunst, *m.* jedovčeva para. [vac.
Flußspathgeist, *m.* jedovčeva žesta.
Flußspathsauer, Flußsauer, *adj.* jedični.
Flußspathsäure, *f.* jedičnina.
Flußstichling, *m.* (*Gasterosteus aculeatus*), bodljavi balavac.
Flußstein, *m.* potočnjak(-kamen); (zum Schmelzen), talivac.
Flußstoff, *m.* nazebovina.
Flußsystem, *n.* rěčje.
Flußtaucher, *m.* (*Colymbus minor*), mala pandurka. [liska.
Flußteufel, *m.* (*Fulica aterrima*), crna
Flußthal, *n.* dolina rěke.
Flußthier, *n.* potočnjak.
Flußübergang, *m.* prělaz preko rěke.
Flußufer, *n.* brěg (rěke).
Flußwanze, *f.* potočna stěnica.
Flußwasser, *n.* tekućica, živa voda.
Flußwate, *f.* potočna zagažnja.
Flußstock, *m.* (*Potamogeton gramineum*), travasti mrěstnjak.
Flüstern, *v. n.* (v. Winde) žuboriti, šuškati; (v. Mensch.) šaptati, šaputati, gukati; Einem etwas in's Ohr —, šapnuti, guknuti komu šta na uho, zuknuti komu šta; man flüstert sich etwas in die Ohren, něšto ljudi guču
Flüstern, *n.* šaptanje, gukanje, šapat.
Flüsternd, *adj.* žuboreći, žuboran, šapćući, šaptav.
Flüsterer, *m.* šaptač.
Flut, Fluth, *f.* (das Schwellen des Wassers), plima; Ebbe und —, s. Ebbe; (Ueberschwemmung), poplav, povodanj; die Noah'sche —, potop světa; hohe —, visoko more; —en, *pl.* valovi, talasi; er fand seinen Tod in den —en, utopio se je; (scherz.) ode bez svéće; eine — von Thränen, potok od suzah; eine — von Bittschriften, gomila molbenicah. [žlěb.
Flutbett, *n.* s. Flußbett; (b. Mühl.) jaža,
Flutbewegt, *adj.* —es Meer, uzrujano, uzbibano more.
Fluten, *v. n.* talasiti se, valjati se, strujati; das Meer flutet, more plima, udarila je plima; (*fig.*) bučiti, vriti.
Fluter, *m.* žlěbni pod.
Flutgang, s. Flutbett.
Flutgraben, *m.* logov.
Flutgras, s. Flußgras.
Fluthafen, *m.* plimovna luka.
Flutherd, s. Fluther.
Flutzeit, *f* doba plime, sleke; zur —, kad je plima.
Focke, *f.* mantić, prednjača, prednje jedro; (Focker, *Ardea Nycticorax*), prava čaplja, kvaka.
Fockfeder, *f.* čapljino pero.
Fockmars, *m.* (Schiffsw.) prednji koš.
Fockmast, *m.* prednjak, prednje jedrilo, prednja katarka.
Fockrae, *f.* prednji križak, prednja lan-
Fockstegel, *n.* prednjača. [tina.
Fockstange, *f.* nastavak prednjega jadrila.
Focus, *m.* ognjište.
Foder, —blech, *n.* srednja pločevina.
Fodern, s. Fordern.
Föderalisiren, *v. a.* savezati.
Föderalismus, *f.* saveznost.
Föderalist, *m.* saveznjak.
Föderativ, *adj.* savezni.
Födern, s. Fördern.
Foderung, s. Forderung.
Fohlen, s. Füllen. *n.*
Fohlen, *v. n.* ождrěbiti se.
Fohn, *f.* jug.
Fohre, s. Forelle.
Fohre, Föhre, *f.* (*Pinus sylvestris*), bor.
Föhren= (in Zus.) borov.
Fohrenbach u. s. w., s. Forellenbach.
Föhrencule, s. Fichteneule.
Föhrenholz, *n.* borovina.
Föhrenwald, *m.* borik, borje.
Folge, *f.* die — der Zahlen, red brojevah; die — der Vorstellungen, suslěd predstavah; in einer —, suslědice, zapored; die — in der Herrschaft, slědjenje u vladanju; die — der Herrscher, suslědica vladalacah; (Gehorsam), posluh; — leisten, poslušati, slušati; dem Gesetze — leisten, pokoriti se zakonu; držati, obdržavati zakon; zu — deines Befehles, po tvojoj zapovědi; in —, uslěd, zaradi; in — höherer Bewilligung, s višjim dopuštenjem; seinem Versprechen zu —, po svom obećanju; kao što je obećao; (Fortsetzung), nastavak, produženje; (v. Zeitschriften), tečaj; der Anfang ist gut, aber die — nicht, početak je dobar, al nije dočetak; (wdm.) zur

Digitized by Google

— berechtigt sein, imati pravo potěre; die — in eines andern Bezirk haben, imati pravo potěre (nastreljene zvěri) u tudji kotar; die — wird es lehren, poslědak, budućnost će pokazati; die Sache wird wichtige —n haben, to će uroditi važnim rodom; das wird traurige —n haben, jadi su straga; das sind —n des Aberglaubens, to su poslědice, slědice, slědstva sujevěrja; das ist nicht die —, to neslědi; daraus läßt sich die — ziehen, odanle se može izvoditi; (in Mühl.) klin; (*Hydr.*) visina vode; s. Gelte.

Folgealter, *n.* potonja doba; potonji věk.

Folgebiener, s. Lakei. [tomstvo.

Folgegeschlecht, *n.* potonje koléno, po-

Folgejahr, *n.* slědeća godina; (*poët.*) godina, koja prva dodje.

Folgeleistung, *f.* posluh, poslušnost.

Folgemagd, *f.* skutnica, služkinja.

Folgen, *v. n.* slěditi; der jüngere Bruder folgt auf den älteren, mladji brat ide za starijim; ein Brief folgte auf den andern, pismo je dolazilo za pismom; ein Unglück folgt auf das andere, nesreća nesreću sustiže; (spr.) auf Regen folgt Sonnenschein, izza zime toplo, izza kiše sunce (biva); auf große Verbrechen müssen schwere Strafen —, velike zločine treba da stižu težke kazni; Einem im Amte —, preuzeti za kim službu; doći za kim u službu; am — den Tage, s. Folgend; aus Verschwendung folgt Mangel, razsipnost radja nestašicom; Eines folgt aus dem Andern, jedno izvire iz drugoga; (hinter Einem hergehen), slěditi koga; ići, pristati za kim; Einem auf dem Fuße —, ići, otići za kim ustopice, sustopice, nastopice, uzastopce i. ustopce; slěditi koga slědom; ich folgte ihm von Weitem, išao sam za njim nazorice; der Leiche —, sprovoditi mrtvaca, ići na sprovod, biti na sprovodu; der Zuwachs folgt der Hauptsache, kamo glava onamo i rep; čije june onog i uže; Eines Beispiele —, ugledati se na koga; dem Bösen —, ugledati se u zlo; folge seinen Fußstapfen, ugledaj se na njega, podji njegovim tragom, slědi ga slědom; (gehorchen), posluhnuti, poslušati; folge mir, dann hast du nichts zu fürchten, slušaj mene pak se neboj; der Vernunft —, razumom se ravnati, raditi kako pamet uči; der Brief lautet wie folgt, pismo glasi ovako; nacheinander —, suslěditi; ići jedan za drugim.

Folgend, *adj.* slědeći; den —en Tag, sutra-dan; mit —den Worten, ovimi rěčmi; —er Gestalt, —er Maßen, ovako; nacheinander —, suslědni; das —e, *n.* slědeće; ono što slědi; potonje.

Folgends, *adv.* pak, onda, potom; u napréda; s. Folglich.

Folgenlos, *adj. & adv.* bez poslědicah, slědstvah; das blieb —, to nije imalo

Folgenmacher, *m.* poslědičar. [slědstva.

Folgenreich, *adj.* od važnih poslědicah; das wird — sein, to će važnim uroditi rodom.

Folgenreihe, *f.* povorka poslědicah.

Folgenzieher, s. Folgenmacher.

Folger, *m.* slědnik.

Folgerecht, *adj.* doslědan.

Folgereihe, *f.* suslědica; red.

Folgerichtig, *adj.* doslědan.

Folgerichtigkeit, *f.* doslědnost.

Folgern, *v. a.* izvoditi, suditi, vaditi.

Folgerung, *f.* izvodjenje, izvodak.

Folgesatz, *m.* slědica; (Schlußfolge), izvodak, zaključak.

Folgeschluß, *m.* izvodak; (Resultat), poslědak; poslědica.

Folgestern, s. Trabant.

Folgeweise, *adv.* postupice, redomice.

Folgewelt, *f.* potomstvo; potonji naraštaj.

Folgewidrig, *adj.* nedoslědan.

Folgewidrigkeit, *f.* nedoslědnost.

Folgewort, *n.* podredjena rěč.

Folgezeiger, s. Blatthüter.

Folgezeit, *f.* potonje vrěmo; budućnost.

Folglich, *adj.* budući; *adv.* dakle (indi, anda, sledovateljno); (künftig), u napréda. [slušan.

Folgsam, *adj.* povodljiv; (gehorsam), po-

Folgsamkeit, *f.* povodljivost, poslušnost.

Foliant, *m.* knjižurina, knjižetina.

Folie, *f.* list, lopušina; (*fig.*) podloga.

Foliiren, s. Paginiren.

Folio, *n.* list; in —, na i. u listu; ein Narr in —, budalina, velika budala.

Folioformat, *n.* in —, s. Folio.

Follbeere, *f.* (*Ribes alpinum*), planinski grozdić.

Folter, *f.* muke, muka, mučilo; škripac; auf die — bringen, spannen, udariti (koga) na muke; metnuti, staviti na muke; (*fig.*) mučiti (koga) mukah; er war auf der —, na muci je bio; (Pein), muka; die — des Gewissens, grižnja duševnosti.

Folterbank, *f.* raztezalo, mučilo, macko.

Folterer, *m.* mučilac.

Foltergeräthe, *n.* mučila, *pl.*

Folterkammer, *f.* mučionica.

Foltern, *v. n.* mučiti, mučiti mukah; udariti (komu) muke; metnuti (koga) na muke; (*fig.*) mučiti, kiniti, trapiti.

Folterpein, Folterqual, *f.* muke.

Folterstube, s. Folterkammer.

Folterzeug, s. Foltergeräth.

Foment, s. Bähmittel.

Fond, *m.* temelj, osnova; (Stammgeld),

glavno, glavnina, zaklada; (öffentliche) —s, državne zadužnice, državni papiri.
Fonds- (in Zuſ.) glavni.
Fondsconto, *n.* Fondrechnung, *f.* računica državnih papirah.
Fondsgut, *n.* glavno, zakladno dobro, zakladbina.
Fontanelle, *f.* navlašna rana; eine — bilden, zatraviti.
Fontaine, *f.* ſ. Springbrunnen.
Fönich, ſ. Fench.
Foppen, *v. a.* zaludjivati (koga); titrati se (s kim); dražiti, peckati (koga), podrugivati se (komu).
Fopper, *m.* titrač, podrugljivac, peckalo.
Force, *f.* sila.
Forche, ſ. Föhre.
Forchel, ſ. Forkel.
Forchgras, *n.* (*Poa annua*), vlasnjača.
Forchling, ſ. Brätling.
Forciren, *v. a.* siliti, izgoniti, iztërati; forcirter Marſch, ſ. Eilmarſch.
Forder, ſ. Ferner.
Förderer, ſ. Beförderer.
Förderlich, *adj.* probitačan; Einem — ſein, biti komu za uhar, u prilog, u pomoć; er war meinem Glücke —, on me je pomagao, on je unapredio moju sreću; auf das —ſte, što se brže može, brže bolje.
Forbern, *v. a.* vor Gericht —, tërati, goniti na sud; (laden), dozvati; vor die Klinge —, pozvati, zazvati na mejdan; ſeine Bezahlung —, (verlangen), iskati, zahtëvati, tražiti, trebovati, potrebovati platu.
Fördern, *v. a.* Erze zu Tage —, vaditi rudu; (beſchleunigen), uskoriti, brzati; ſeinen Gang —, učestati korake; fördert euch, žurite se; es fördert ihm die Arbeit, ide mu posao od ruke; posao mu napreduje; ſ. Beförbern; fremde Intereſſen —, nastojati oko tudje koristi.
Förderniß, *n.* ſ. Förderung.
Förderſam, ſ. Forderlich.
Förderſchacht, *m.* vadilište.
Förderung, *f.* pomaganje, podpomaganje; (d. Erze), podupiranje, vadjenje; (d. Arbeit), žurba.
Forderung, *f.* zahtëvanje, iskanje, traženje; (d. Geforderte), zahtëv; (Rechts—) iska, tražba, tražbina; (Schuld—), dug; —en an Einen haben, imati što od koga tražiti, iskati; (— vor's Gericht), Förderungsmittel, *n.* promicalo.
Forderungsrecht, *n.* pravo iskanja, tražbe.
Forderungsſatz, *m.* ſ. Poſtulat.
Forderungs-Vorrichtung, *f.* (*mont.*) vadilo.
Fördervolk, *n.* vadioci.
Forelle, *f.* gemeine —, (*Salmo forio*), bistranga; (Lachs—), pastrva, pastrma.
Forellenbach, *m.* pastrvnica.
Forellenfang, *m.* lov pastrvah, bistrangah.
Forellenradieschen, *n.* rumena měsečarka.
Forellenſalat, *m.* šklopnjača.
Forellenteig, *m.* pastrvnjak.
Forke, Forkel, *f.* vile; (wdm.) razsoha.
Forkeln, *v. a.* nabosti na vile, naviliti; (wdm.) nataknuti, naticati (na roge).
Form, *f.* lik, oblik; lice, vid; in — des Rechtens, pravdom; (Art) in beſter —, najboljim načinom; in gehöriger —, kao što treba; (z. B. Guß—), tvorilo, kalup; (bei'm Lichtzieher), lojnica; (bei Buchdr.), obraz; (*fig.*) eine Sache in eine andere — gießen, preinačiti, pretočiti što; (*gram.*) način.
Formal, ſ. Formell.
Formalien, *pl.* Formalität, *f.* obličnost; Format, *n.* oblik.
Formation, *f.* tvorba.
Formativa, *f.* tvorna (rëč, slovka), tvorka.
Formbank, *f.* kalupnica.
Formbar, *adj.* tvoriv, tvorbeni.
Formbarkeit, *f.* tvornost, tvorivost.
Formbolzen, *m.* cëvilo.
Formel, *f.* način, rëč; ſ. Formular.
Formelbuch, *n.* ſ. Agende.
Formell, *adj.* ličan, obličan, pravilan, Formeln, *v. a.* dëljkati.
Formen, *v. a.* ličiti; (mittelſt einer Form), kalupiti; (bilden), tvoriti; ein Bild aus Gyps —, načiniti, napraviti kip od
Formenlehre, *f.* likoslovje.
Formenmacher, —ſchneider, *m.* kalupar, tvorilar.
Formenreich, *adj.* premnogih oblikah.
Former, *m.* tvorilac, ličnik; ſ. Formen-
Formerde, *f.* (zemlja-)kalupnjača.
Formfehler, *m.* pogreška u obliku, u načinu; oblični nedostatak.
Formflaſche, *f.* kalupovac.
Formfutter, *n.* tok knjižice.
Formgebrechen, *n.* ſ. Formfehler.
Formhammer, *m.* pozlatarski mlat.
Formholz, *n.* ličnjak.
Förmig, *adj.* ličan, -lik.
Formiren, *v. a.* ſ. Formen; (*merk.*) einen Poſten —, zabilježiti što.
Formkappe, *f.* kapak od kalupa.
Formkleidung, *f.* obloga.
Formkopf, *m.* glavura.
Formkunſt, *f.* kaluparstvo.
Förmlich, *adj.* uličen, uredan, običan; ko što treba; (feierlich) svečan; —er Wechſel, pravilna mënica; — einladen, običnim načinom pozvati; — *adv.* upravo, uličeno itd.
Förmlichkeit, *f.* obličnost; urednost; običnost, pravilnost; (Feierlichkeit), obred, svečanost.
Formlos, *adj.* neličen; (*fig.*) nagrdan.
Formloſigkeit, *f.* bezličnost, nagrda.
Formrahmen, *m.* (b. Buchdr.) okvir.
Formſand, *m.* kalupni pësak.
Formſcheibe, *f.* ploča (od lončarskoga kola).

Formschneider, s. Formenschneider.
Formsteg, *m.* (b. Buchdr.) okrajak.
Formstein, *m.* kalupište.
Formstempel, *m.* tiskalo (knjigarsko).
Formtisch, *m.* tvorište.
Formular, *n.* primĕrak, obrazac; (Muster), izgled, prigledalica.
Formularbuch, *n.* primĕrnik.
Formyl, *n.* formil.
Formzeug, *n.* tvorila.
Forschbegier, —de, *f.* želja, požuda za iztražnjom, izpitnjom; tražnost, izpitovnost.
Forschbegierig, *adj.* željan iztražiti.
Forscheisen, *n.* s. Sonde.
Forschen, *v. a.* anfangen zu —, zatražiti; nach Wahrheit —, tražiti istinu; Einen —, tražiti koga; (ausfragen), izpitivati; (untersuchen), iztraživati; razmatrati, mozgati; —der Blick, motreće oko.
Forscher, *m.* tražnik, izpitalac.
Forscherblick, *m.* oko tražnika, izpitaoca; iztražujući, izpitujući, motreći pogled.
Forschgeist, *m.* iztražujući, izpitujući duh; s. Forscher.
Forschgier, s. Forschbegier.
Forschkraft, *f.* utražnost.
Forschung, *f.* iztraživanje, tražnja.
Forschungsgeist, s. Forschgeist.
Forschungsscheu, *adj.* er ist —, neće mu se tražiti, iztraživati, mozgati.
Forst, *m.* šuma, lug, dubrava; s. Firste.
Forst- (in Zus.) šumski, šumarski, lužki.
Forstamt, *n.* šumski ured; ein — bekleiden, imati, obnašati šumarsku službu; —slokale, šumarnica.
Forstanschlag, *m.* scĕna i. procĕna šume,
Forstaufseher, s. Förster. [luga.
Forstbann, *m* s. Forstrecht.
Forstbaum, *m.* šumsko, lužko drvo.
Forstbaumzucht, *f.* šumarstvo, gajenje; ogoja gore i. šumskoga drveća.
Forstbeamte, *m.* šumarski urednik.
Forstbediente, *m.* šumarski sluga.
Forstbenützung, *f.* uživanje, poraba luga, šume. [lugar.
Forstbereiter, *m.* lužki, šumski stražar;
Forstbesitzer, *m.* vlastnik, gospodar šume, luga.
Forstbetrieb, *m.* lugarenje, šumarenje, uprava šume; der — ist schlecht, zlo se lugari; zlo se šumom upravlja.
Forstbezirk, *m.* šumski kotar.
Forstbiene, *f.* divja pčela.
Forstbrüche, *f.* šumska globa.
Forstbuch, *n.* šumarska, lugarska knjiga, lugaruša.
Forstcultur, *f.* ogoja šumah, gajenje.
Forstdiebstahl, *m.* šumska kradja.
Forstdienst, *m.* šumarska služba.
Forstdirection, *f.* ravnateljstvo šumah.
Forste, s. Firste.
Förster, *m.* šumar. [šumarnica.
Försterei, *f.* lugarija, šumarija; (Wohnung)
Forsteraminator, *m.* šumski razglednik, šumarski izpitalac.
Forstfrevel, *m.* ošteta šume, šumski kvar.
Forstfrevler, *m.* šumski štetnik i. štetočinja, oštetilac šume.
Forstfrohne, *f.* lužka i. šumska robota,
Forstgebühr, *f.* šumarina. [tlaka.
Forstgefälle, *pl.* šumski dohodak. [vĕšt.
Forstgerecht, *adj.* lugarstvu, šumarstvu
Forstgerechtigkeit, *f.* šumska, lužka pravica; (Eigenthum), šumska svojina.
Forstgesetz, *n.* šumski zakon, zakon o šumah. [drveće.
Forstgewächs, *n.* šumsko bilje, šumsko
Forstgrenze, *f.* šumska medja.
Forsthammer, *m.* podbĕlac.
Forsthaus, *n.* šumarnica.
Forstherr, *m.* gospodar šume, luga.
Forsthut, *f.* čuvnja, branjenje, šume, luga.
Forsthüter, *m.* lugar.
Forstinspector, *m.* nadstojnik šumah.
Forstkarte, *f.* šumovid. [hüter.
Forstknecht, *m.* šumarski sluga; s. Forst-
Forstkunde, *f.* nauka o šumah, šumoznanstvo. [vĕšt.
Forstkundig, *adj.* šumoznan, šumarstvu
Forstkundige, *m.* šumoznanac.
Forstläufer, s. Forstbereiter.
Forstlehranstalt, *f.* šumarsko učilište.
Forstlehrling, *m.* šumarski učenik.
Forstlich, *adj.* šumski, lužki, šumarski, lugarski.
Forstmann, *m.* šumar, šumoznanac.
Forstmäßig, *adj.* šumarski, po šumskom redu, po lugovniku.
Forstmeister, *m.* šumarnik, šumator, šumarski staršina i. čeonik.
Forstnützung, *f.* šumski i. lužki užitak; (Ertrag), dohodak.
Forstordnung, *f.* šumovnik, lugovnik.
Forstrath, *m.* šumarski vĕcnik, savĕtnik; (*coll.*) šumarsko vĕće.
Forstrechnung, *f.* šumarski račun.
Forstrecht, *n.* šumsko pravo.
Forstregal, *n.* šumska kraljevština; šumo-
Forstregel, *f.* šumarsko pravilo. [vina.
Forstrevier, *n.* s. Forstbezirk.
Forstrichter, *m.* šumski sudac.
Forstsache, *f*, šumski, šumarski posao.
Forstschreiber, *m.* šumarski pisar.
Forstschule, *f.* šumarska učionica.
Forstschutzpersonale, *n.* šumarski stražari.
Forststein, *m.* šumski medjnik (menjik).
Forststock, *m.* šumski hrek i. čapur.
Forststreitigkeit, *f.* razpra za šumu i. lug; razpra o šumi.
Forstung, *f.* s. Forst.
Forstverbrechen, *n.* s. Forstfrevel.
Forstverordnung, *f.* naredba o šumah.
Forstverwalter, *m.* upravitelj šumah.

Forstverwaltung, *f.* šumska uprava.
Forstverwaltungsdienst, *m.* šumarska služba.
Forstwesen, *n.* šumarstvo.
Forstwirth, *m.* šumogoj.
Forstwirthschaft, *f.* šumogojstvo.
Forstwissenschaft, *f.* znanost šumarstva, šumoznanstvo.
Forstzeichen, *n.* podbèlina.
Forstzins, *m.* šumska najmovina, drvarina.
Forstzögling, *m.* šumarski učenik.
Fort, *n.* tvrdjavica.
Fort, *adv.* ća, proč; er ist —, otišao je; — mit dir! odtale! odlazi! immer weiter —, sve dalje; es will mit der Sache nicht —, neće stvar da napreduje; er trinkt noch immer —, — und —, in einem —, sve jednako i. sveudilj pije; und so —, i tako dalje; s. Künftig; (hurtig) brže; —! nastran!
Fortackern, *v. a.* dalje orati.
Fortan, *adv.* od sada, odsele, u napréda, u buduće.
Fortarbeiten, *v. n.* sveudilj raditi; dalje raditi, nastaviti posao, dělo.
Fortathmen, *v. n.* sveudilj dihati; — *v. a.* oddahnuti.
Fortbacken, *v. n.* dalje peći; (immer —), sveudilj peći.
Fortbaden, *v. n.* nastaviti kupanje; (immer —), sveudilj, sve jednako kupati.
Fortbannen, *v. a.* prognati.
Fortbau, *m.* dalja gradnja.
Fortbauen, *v. n.* dalje graditi, nastaviti [gradnju.
Fortbegeben, sich, *v. r.* otići; ukloniti se.
Fortbellen, *v. n.* sveudilj lajati; — *v. a.* odtěrati lavežom.
Fortbestand, *m.* obstajanje, postajanje; obstanak, postojba.
Fortbestehen, *v. n.* obstojati, postojati.
Fortbeten, *v. n.* nastaviti molitvu; (immer —), sveudilj i. jednako moliti.
Fortbetteln, *v. n.* dalje prositi; sich —, *v. r.* proprositi se.
Fortbewegen, *v. a.* einen Stein —, odmicati, uklanjati kamen; sich nicht — können, nemoći se odmaknuti.
Fortbilden, sich, *v. r.* obrazovati se.
Fortblasen, *v. n.* sveudilj svirati; nastaviti sviranje; blasen Sie nur fort, svirajte samo; (v. Winde), jednako duhati (duvati), puhati; — *v. a.* odpuhnuti, odpahnuti. [tati.
Fortblättern, *v. n.* dalje, jednako premeFortblühen, *v. n.* (sveudilj) cvětati.
Forbluten, *v. n.* die Wunde blutet fort, jednako krv teče iz rane.
Fortbreiten, sich, *v. r.* razplodjivati se.
Fortbrausen, *v. n.* odšumèti, odhujiti.
Fortbrennen, *v. n.* es brennt fort, jednako gori.
Fortbringen, *v. a.* odmaknuti, ukloniti; Einen —, odpraviti; (befördern), promaknuti; (Pflanzen), odgajiti; sich —, *v. r.* proturati se, prehraniti se.
Fortbrummen, *v. n* er brummt fort, mrmlja te mrmlja.
Fortdauer, *f.* trajanje, potrajnost; die ewige —, věčnost; die — der Seele, neumrlost duše.
Fortdauern, *v. n.* trajati, potrajati.
Fortdauernd, *adj.* trajući, neprestani.
Fortdenken, *v. n.* dalje misliti.
Fortdrängen, s. Wegdrängen.
Fortdrucken, *v. a.* (dalje) tiskati, nataviti tiskanje.
Fortdulden, *v. n.* jednako trpljeti, podnositi; napredovati u trpežu.
Fortdürfen, *v. n.* er darf nicht fort, nesmě, nije mu prosto otići.
Forte, *adv.* silno, žestoko.
Forteilen, *v. n.* odhitati, odbržati.
Forteitern, *v. n.* jednako, sveudilj se gnoForttempfinden, *v. n.* oséćati. [jiti.
Fortentwickeln, *v. a.* razvijati.
Fortepiano, *n.* fortepian, glasovir.
Forterben, sich, *v. n.* prelaziti s koléna na koléno.
Forteſſen, *v. n.* dalje jesti; (immer —), travinjati.
Fortfahren, *v. n.* odvezti se; (*fig.*) napredovati; mit einer Arbeit — zu arbeiten, nastaviti posao; těrati dalje posao; wenn du so fortfahrst zu arbeiten, ako tako uzradiš; ako tako uznapreduješ; — zu reden, produžiti govor; wenn Sie so —, ako tako uztrajete; — *v. a.* odvezti, povezti (koga).
Fortfaulen, *v. n.* dalje, jednako gnjiti; wenn es fortfault, ako uzgnjije.
Fortfegen, *v. a.* odmesti, odmetati.
Fortfeuern, *v. n.* (*mil.*) nastaviti vatru; (in einem —,) jednako pucati.
Fortflattern, *v. n.* odpršiti, odprhnuti; (immer —), jednako pršiti.
Fortfliegen, *v. n.* odletěti.
Fortfliehen, *v. n.* poběći, uteći.
Fortfließen, *v. n.* odtěcati; ihre Thränen fließen unaufhörlich fort, suze roni, neprestaje; die Wunde fließt noch fort, rana se jošte gnoji; s. Verfließen.
Fortflüchten, s. Fortfliehen.
Fortfluten, *v. n.* odplaviti.
Fortfragen, *v. n.* nastaviti pitanje.
Fortführen, *v. a.* Einen —, odvesti koga; den Krieg —, nastaviti rat.
Fortgang, *m.* polazak; (Fortdauer), trajanje, postojanje; die Reise hat ihren —, putovat će se; (Erfolg), uspèh; — einer Verhandlung, hod, tečaj razprave; (Fortschritt), napredak; — im Guten, napredovanje u dobru; die Sache hat keinen —, stvar nenapreFortgangsclasse, *f.* napredni red. [duje.

Fortgangszeugniß, *n.* napredovnica, svědočba o napredku.
Fortgeben, ſ. Weggeben.
Fortgehen, *v. n.* otići, poći, odilaziti; mit Sack und Pack —, odprtljati, odseliti se; bei'm —, na polazku; (*fig.*) die Sache will nicht recht —, neće stvar da napreduje.
Fortgießen, *v. a.* odliti; — *v. i.*, es gießt fort, jednako lěva (kiša). [kopati.
Fortgraben, *v. n.* dalje kopati, jednako
Forthaben, *v. a.* Einen gern — wollen, želiti, da se tko ukloni.
Forthalten, *v. a.* dalje, u napręda držati.
Forthandeln, *v. n.* nastaviti trgovinu.
Forthauchen, ſ. Weghauchen.
Fortheben, ſich, ſ. Fortbegeben.
Forthelfen, *v. a.* pomoći, podpomoći; Einem Gefangenen —, dati sužnju izpust; ſich— , pomoći se, proturati se.
Forthin, *adv.* ſ. Künftig.
Forthinken, *v. n.* odhramati.
Forthüpfen, *v. n.* odskakutati, odigrati.
Fortification, *f.* utvrdjivanje, gradba; (—skunſt), ogradba, utvrdba; ſ. Befeſtigung.
Fortifications-Baurechnungskanzlei, *f.* utvrdbena i. ogradbena računarnica.
Fortifications-Rechnungsführer, *m.* ogradbeni i. utvrdbeni računar.
Fortificiren, *v. a.* utvrditi, ograditi.
Fortjagen, *v. a.* odtěrati, odagnati, protěrati; — *v. n.* odjuriti, odpiriti; (jagen), jednako loviti.
Fortiſſimo, *adv.* prežestoko.
Fortkämpfen, *v. n.* jednako se boriti, nastaviti borbu.
Fortkehren, *v. a.* odmesti, pomesti.
Fortkochen, *v. a.* dalje variti, kuhati.
Fortkommen, *v. n.* (wegkommen) otići; (entkom.) utећi, uskočiti; (weiterkom.) dalje ići, napredovati; (v. Pflanzen) rasti; (ſich den Unterhalt erwerben), prehraniti se, proturati se, promaknuti se, prometati se.
Fortkommen, *n.* polazak; (Fortſchritt), napredak; (Unterhalt), promak, zaslužba; ein beſſeres —, bolji život.
Fortkönnen, *v. n.* ich kann nicht —, nemogu otići, nemogu se maknuti.
Fortkränkeln, *v. n.* jednako kunjati.
Fortkriechen, *v. n.* odmiléti, odpuziti.
Fortküſſen, *v. a.* ljubiti te ljubiti.
Fortlärmen, *v. n.* nastaviti viku, jednako vikati.
Fortlaſſen, *v. a.* pustiti, odpustiti.
Fortlauf, *m.* tečaj, hod; postup; ein. regelmäßigen — nehmen, obično postupati.
Fortlaufen, *v. n.* odtrčati; (entlaufen), utећi, pobећi; (*fig.*) ići redom, neprestano; der Garten läuft längs dem Fluſſe fort, vrt se prostire i. stere uzduž rěke; der Fluß läuft zwiſchen Wieſen fort, rěka teče medju livadami; der Weg läuft zwiſchen Aeckern fort, put ide medju njivami.
Fortlaufend, *adj.* suslědan, zaporedan; —e Zinſen, tekuća dobit (kamata); (*bot.*) neprekidan; —e Zahlen, redomični brojevi.
Fortleben, *v. n.* dalje življeti; nach dem Tode —, uzživljeti po smrti; (ewig leben), věkovati.
Fortleben, *n.* dalji život, věkovanje.
Fortlehren, *v. a.* dalje učiti.
Fortleiden, *v. n.* jednako stradati, patiti.
Fortleiten, *v. a.* odvesti, odvoditi.
Fortleſen, *v. a.* dalje čitati, nastaviti čitanje.
Fortlocken, *v. a.* odvabiti, odmamiti.
Fortmachen, ſich, *v. r.* ukloniti se; ſich heimlich —, odpiriti, odhladiti; — *v. n.* dalje raditi; paštiti se, brzati.
Fortmüſſen, *v. n.* morati otići.
Fortpacken, ſich, *v. r.* tornjati se, prtljati, šikati se; pacе dich fort! odnašaj se! nosi se! šikaj! prtljaj, prtljaj! tepi se! odlazi!
Fortpflanzen, *v. a.* einen Baum —, presaditi drvo; (Gewächſe), razploditi, razplodjivati; (vermehren), umnožiti; (verbreiten), širiti; ſeine Tugenden auf ſeine Enkel —, preněti svoju krepost na unuke; ſich —, *v. r.* razplodjivati se.
Fortpflanzung, *f.* razplodjivanje, razplod; umnožavanje; (z. B. der Wärme), razprostranstvo, širenje.
Fortpflanzungsanſtalt, *f.* razplodište.
Fortpflanzungsfähig, *adj.* razplodan.
Fortpflanzungsgeſchwindigkeit, *f.* brzina razprostranstva.
Fortpflanzungskraft, *f.* razplodnost.
Fortpflanzungsmethode, *f.* razplodnja.
Fortpflanzungsmittel, *n.* razplodilo; (z. B. der Wärme), razprostranilo.
Fortpflanzungsorgan, *n.* plodilo.
Fortplaudern, *v. n.* dalje brbljati.
Fortprügeln, *v. a.* Einen —, batinom koga iztěrati, odagnati.
Fortraſen, *v. n.* jednako běsniti.
Fortraſſeln, *v. n.* (Wagen) odštropotati.
Fortrauchen, *v. a.* er raucht ſein Pfeifchen fort, on sve puši lulu.
Forträumen, ſ. Wegräumen.
Fortreden, *v. n.* dalje govoriti.
Fortreiſe, *f.* odlazak, polazak; bei meiner —, na polazku.
Fortreiſen, *v. n.* zaputiti; otići, krenuti na put.
Fortreißen, *v. a.* odtrgnuti, odkinuti; (v. Waſſer) zaněti; der Zorn riß ihn fort, srčba ga zanela.
Fortreiten, *v. n.* odjahati, jahati.
Fortrennen, *v. n.* odpiriti, odhujati.
Fortrinnen, *v. n.* odtěcati, odcuriti.

Digitized by Google

Fortrollen, *v. a.* odkotúrati, odkotrljati, odvaljati.
Fortrücken, *v. a.* odmaknuti, ukloniti; — *v. n.* in Kenntniſſen —, napredovati u znanju.
Fortrudern, *v. n.* odveslati.
Fortrufen, *v. a.* odazvati.
Fortſammeln, *v. n.* jednako sbirati, skup-
Fortſatz, *m.* (Fortſetzung) nastava, produž *f.*; (*anat.*) nastavak; (*bot.*) truska.
Fortſchaffen, *v. a.* ukloniti; einen Reiſenden —, odpremiti putnika; einen Diener —, odpraviti slugu.
Fortſchaffung, *f.* odprema; odprava.
Fortſchaufeln, *v. a.* odgrnuti, odgrtati.
Fortſcheren, ſich, ſ. Fortpacken.
Fortſcheuchen, *v. a.* zaplašiti.
Fortſchicken, *v. a.* poslati; einen Brief —, pratiti, zapratiti, poslati pismo; Einen —, odpraviti koga.
Fortſchieben, *v. a.* odmaknuti; — *v. n.* dalje krugljati; (*fig.*) odpiriti, odhladiti.
Fortſchiffen, *v. a.* odvezti; *v. n.* odjedriti, odbroditi.
Fortſchlafen, *v. n.* sve spavati, u dušak [spavati.
Fortſchlängeln, ſich, *v. r.* verugati se, krivudati.
Fortſchleichen, *v. n.* ukrasti se, odlibiti se, odšumati se, odšuljati se.
Fortſchlendern, *v. n.* odbasati, odlandati, odbavrljati, odvrljati, odlutati.
Fortſchleppen, *v. a.* odsmucati, odteztmati; in die Gefangenſchaft —, odvesti u robstvo; ſich —, odvrludati, vucinjati se; živariti, životariti, tavoriti.
Fortſchleudern, *v. a.* odvrljiti, odbrečiti.
Fortſchließen, *v. a.* dalje izvoditi.
Fortſchlummern, *v. n.* sve drémati.
Fortſchlüpfen, *v. n.* šmignuti.
Fortſchmeißen, ſ. Fortſchleudern.
Fortſchmerzen, *v. n.* jednako bolěti.
Fortſchnellen, *v. a.* einen Kirſchkern —, odzvrcnuti, sprużiti trešnjovu koščicu.
Fortſchreiben, *v. n.* dalje pisati. [kati.
Fortſchreien, *v. a.* jednako, sveudilj vi-
Fortſchreiten, *v. n.* dalje koračiti, odšetati; von einem Gegenſtand zum andern —, prelaziti s jedne stvari na drugu; in Kenntniſſen —, napredovati u znanju; —d, *adv.* postupno.
Fortſchreiter, *m.* napredovalac.
Fortſchreitung, *f.* napredovanje, napredak.
Fortſchreitungsgeſetz, *n.* (*math.*) zakon postupnosti.
Fortſchritt, *m.* napredak; —e machen, napredovati. [naprednjak.
Fortſchrittsfreund, *m.* prijatelj napredka,
Fortſchroten, *v. a.* odvaljati.
Fortſchwanken, *v. n.* odteturati, odvrludati.
Fortſchwatzen, *v. n.* jednako brbljati.
Fortſchwemmen, *v. a.* splaviti, odněti.
Fortſchwimmen, *v. n.* odplivati.
Fortſchwirren, *v. n.* odzviznuti.
Fortſchwitzen, *v. n.* jednako se znojiti.
Fortſegeln, *v. n.* odjedriti.
Fortſehnen, ſich, *v. r.* er ſehnt ſich fort, želi otići.
Fortſein, *v. n.* izbivati; er iſt fort, otišao je, neima ga.
Fortſenden, *v. a.* poslati, odpremiti.
Fortſetzen, *v. a.* eine Pflanze —, presaditi bilinu; eine Arbeit —, nastaviti posao; ein Werk —, produžiti, nastaviti dělo; ſeine Reiſe —, dalje putovati, nastaviti put; einen Prozeß —, nastaviti, dalje těrati parnicu.
Fortſetzer, *m.* nastavljač, produžilac.
Fortſetzung, *f.* nastava, produž; nastavljanje, produživanje; (das Fortgeſetzte), nastavak, produžina.
Fortſollen, *v. n.* imati otići.
Fortſpaßen, *v. n.* jednako se šaliti.
Fortſpinnen, *v. a.* dalje presti; (einen Gedanken), nastaviti, dalje razvijati.
Fortſpornen, *v. n.* obosti, sbosti; er ſpornte das Pferd fort, sbode pa ode.
Fortſprechen, ſ. Fortreden.
Fortſprengen, *v. n.* odjuriti.
Fortſpringen, ſ. Wegſpringen.
Fortſtacheln, *v. a.* einen Ochſen —, podbadati vola.
Fortſtammeln, *v. n.* dalje tepati.
Fortſtapfen, *v. n.* odšetati.
Fortſtäupen, *v. a.* odšibati.
Fortſtechen, *v. n.* jednako bosti.
Fortſtecken, *v. a.* zataknuti (dalje).
Fortſtecknagel, *m.* (am Pfluge) podmetača, podbijač, podloga.
Fortſtehlen, *v. n.* dalje krasti; ſich, ſ. Fortſchleichen.
Fortſtoßen, *v. a.* odturiti, odguriti, počušnuti, šorati (n. p. kapu nogom).
Fortſtreiten, *v. n.* nastaviti prepirku.
Fortſtrömen, *v. n.* (*fig.*) odvrvljeti; — *v. a.* odněti.
Fortſtürzen, *v. n.* izpasti.
Fortſuchen, *v. n.* dalje, jednako gréšiti.
Forttanzen, *v. n.* nastaviti ples; odigrati.
Forttaumeln, *v. n.* odteturati, odtrtati.
Forttoben, *v. n.* jednako běsniti; pomaman otići.
Forttönen, *v. n.* jednako glasiti, zvučiti.
Forttraben, *v. n.* odkasati.
Forttragen, *v. a.* odněti, odnositi; poněti (sobom).
Forttrappeln, *v. n.* odtrupkati.
Forttrauern, *v. n.* jednako tugovati, žaliti.
Forttreiben, *v. a.* (Einen —) odtěrati, odagnati, protěrati, iztěrati; ſein Gewerbe —, nastaviti zanat; er treibt es ſo fort, wie er es gewöhnt iſt, i tako sve těra napréd, kao što se obiknuo; goni i. těra, kao što je obiknuo.
Forttrollen, *v. n.* odgegati, odpendeljiti; ſich —, ſ. Fortpacken. [konja.
Forttummeln, *v. a.* ein Pferd —, odigrati

Digitized by Google

Fortüben, ſich, *v. r.* nastaviti vĕžbanje.
Fortuna, *f.* sreća.
Fortwachſen, *v. n.* dalje rasti; rasti.
Fortwackeln, *v. n.* odkudecati, odljumati.
Fortwähren, *v. n.* jednako, sveudilj trajati.
Fortwährend, *adj.* sveudiljan, svedjeran, neprestani; — *adv.* jednako, sveudilj, svedjer, neprestano.
Fortwälzen, *v. a.* odvaliti, odvaljati; ſich —, odvrvljeti, odkoturati.
Fortwandeln, *v. n.* odšetati.
Fortwandern, *v. n.* zaputiti, nastaviti put.
Fortwanken, *v. n.* odvrludati.
Fortwaten, *v. n.* odgrcati.
Fortwatſcheln, *v. n.* odpendeljiti.
Fortweben, *v. a.* dalje tkati.
Fortwehen, *v. a.* odpuhnuti.
Fortweinen, *v. n.* neprestano, jednako plakati.
Fortwerfen, ſ. Wegwerfen.
Fortwinden, ſich, *v. r.* verugati se, vijugati se.
Fortwirken, *v. n.* jednako dĕlovati; Gutes —, dobro raditi.
Fortwirthſchaften, *v. n.* dalje gospodariti.
Fortwogen, *v. n.* odvaljati se.
Fortwollen, *v. n.* hotĕti otići; es will mit ihm nicht fort, nemože da napreduje; bije ga nazadak.
Fortzählen, *v. n.* dalje brojiti.
Fortzanken, *v. n.* nastaviti svadju; er zankt noch immer fort, jednako se svadja.
Fortzechen, *v. n.* jednako pijančovati.
Fortzeugen, *v. n.* jednako ploditi, činiti.
Fortziehen, *v. a.* odvući, povući, odvlačiti, potezati; — *v. n.* odseliti se, seliti se; (*mil.*) otići.
Fortzucht, *f.* pripaša, podsada.
Fortzug, *m.* odlazak, polazak, seoba.
Fortzürnen, *v. n.* jednako se srditi, ljutiti.
Forum, *n.* sudište, sud.
Foß, *adj.* —e Rübe, žilava, likava, rubana repa.
Foſſil, *n.* izkopina, kopatno, kopina; brennbare —en, užežine, uždivine.
Foſſil, *adj.* kopan; —es Holz, okamenjeno drvo; —e Fauna, okamenjeno živinstvo; —e Flora, okamenjeno bilinstvo.
Foſſilien, *pl.* okamine.
Fötus, *m.* zametak, začetak. [živež.
Fourage, *f.* krma; (Lebensmittel), hrana,
Fourage-Portion, *f.* obrok, metalo.
Fouragiren, *v. n.* nabavljati hranu, krmu; krmovati.
Fouragirer, *m.* krmar.
Fourier, *m.* vojnički pisar.
Fourierſchütze, *m.* vojnički sluga, momak.
Fournier, Fournierholz, *n.* oplatica.
Fourniren, *v. a.* oplatičiti, popeliti.
Fovilla, *f.* (*bot.*) plodivo.
Fracht, *f.* tovar, teret; (b. Wägen) voz; volle — haben, natovaren biti; halbe — haben, ponatovaren biti; — ſuchen, tražiti tovar; (— geld) vozarina, kirija*; (Waaren), roba, espap.
Fracht- (in Zuſ.) vozni, tovarni.
Frachtanſtalt, *f.* voznica; (Verſendungsanſtalt), odpremnica, pošiljaonica.
Frachtbar, *adj.* vozni; —e Güter, vozbina.
Frachtbrief, *m.* vozni list.
Frachtempfänger, *m.* primac vozbine, tovara.
Frachten, *v. a.* Waaren —, odpremati, voziti robu.
Frachter, *m.* pošiljač tovara.
Frachtführer, Frachtfuhrmann, *m.* vozar, kiridžija*, turmar.
Frachtgeld, *n.* vozarina, kirija*.
Frachtgeſchäft, *n.* vozarija.
Frachtgut, *n.* vozbina, tovar, teret.
Frachthandel, *m.* odpremna trgovina.
Frachtkoſten, *pl.* vozni trošak.
Frachtlohn, *m.* ſ. Frachtgeld.
Frachtmäkler, *m.* vozni odpravljač.
Frachtpferd, *n.* tovarni konj; ſ. Saumpferd.
Frachtpoſt, *f.* tovarna pošta.
Frachtſchein, ſ. Frachtbrief.
Frachtſchiff, *n.* prĕhod.
Frachtſchiffer, *m.* prĕhodar, vozar.
Frachtſtück, *n.* tovarak.
Frachtträger, *m.* nosač, turmar.
Frachttrain, *m.* tovarna vlaka, tovarni povoz.
Frachtverſender, *m.* pošiljač tovara, vozbine.
Frachtwagen, *m.* tarnice, tarna kola.
Frachtzettel, ſ. Frachtbrief.
Frack, *m.* frak, kusac.
Fraction, *f.* ulomak, odlomak, dio.
Fractur, Fracturſchrift, *f.* lomno, němačko pismo.
Fragamt, *n.* propitnica, obavĕstnica.
Frage, *f.* pitanje, upit; peinliche —, ſ. Folter; eine — thun, ſtellen, zapitati; es entſteht nun die —, sada pitam(o), sada se pita; es iſt die — ob .., radi se o tom ..; Bog zna, da li ..; es iſt noch die —, ob ich es thun werde, jošte se nezna, da-li ću to učiniti; davon iſt die — nicht, o tom neima govora; über die — erkennen, ob .., presuditi o tom, da-li ..; die orientaliſche —, iztočna razpra, stvar; (*merk.*) es iſt ſtarke — nach Zucker, slador (šećer) se mnogo traži; ſ. Frageſtück.
Frágebuch, ſ. Katechismus.
Fragelehre, ſ. Katechiſation.
Fragen, *v. a.* & *n.* pitati; er fragte ihn auf's Gewiſſen, pitao ga je, neka mu reče po duši, da-li ..; nach Einem —, pitati za koga; er frug nach ſeiner Krankheit, upitao ga je za bolest; frage mich nicht danach, nepitaj; nach dem Preiſe einer Waare —, pitati pošto je roba; ohne den Herrn zu —, neupitav, nepitajuć gospodara; um Rath —, moliti savĕta od koga, svĕtovati se s kim; nach wem — Sie? koga tražite? (ſich bekümmern) er fragt nicht nach Ruhm, netraži slave, nemari za slavu;

danach frage ich gar nicht, to i neglēdam; er fragt den Henker danach, mari on; — *v. i.* es fragt ſich, pita se; es fragt ſich, ob es erlaubt werden wird, težko da će se dopustiti.

Fragend, *adj.* —es Fürwort, upitno zaime; —er Weiſe, upitmice, pitajuć.

Fragepunkt, *m.* upitak, upitni članak.

Frager, Frageſteller, *m.* pitač, pītalac.

Frageſatz, *m.* upitni rĕk, stavak.

Frageſtellung, *f.* pitanje; die — abändern, preinačiti pitanje.

Frageſtück, *n.* ſ. Fragepunkt.

Frageunterricht, *m.* nauk u pitanjih, pripitovnica.

Frageweiſe, *adv.* upitmice, pitanjem.

Fragewort, *n.* upitnik.

Fragezeichen, *n.* upitni znak, upitka.

Fraglich, *adj.* dotični, navedeni, upitni; (ungewiß) neizvĕstan, nerĕšen.

Fragment, *n.* ſ. Bruchſtück.

Fragmentariſch, *adj.* komadan, kusovit.

Fragſelig, *adj.* zapitkujući; er iſt —, jednako zapitkuje.

Fragſelige, *m.* pitalica, zapitkivalo.

Fraiß, *f.* dětinje, zalipi, fras*; das Kind bekam die —, děte se zalipilo; (Schrecken), strava.

Fraißam, *f.* strava.

Fraißam, *adj.* stravičan.

Fraißamkraut, *n.* ſ. Schuppenwurz.

Fraißamroſe, ſ. Gichtroſe.

Francatur, *f.* oprostba.

Francaturzwang, *m.* namet oprostbe.

Franco, *adv.* oprošteno (od poštarine, Francogebühr, *f.* oprostbina. [vozarine).

Frank, *adj.* slobodan; er iſt — und frei, on je kao ptica na grani.

Frankfurterſchwärze, *f.* tiskarski gar.

Frankiren, *v. a.* einen Brief —, oprostiti pismo (od poštarine), platiti poštarinu (u napred); Waaren —, platiti vozarinu (u napred).

Franſe, *f.* resa, podkita.

Franſen, *v. a.* podkititi, podresiti.

Franſenmacher, *m.* resar.

Franſicht, *adj.* resast.

Franſig, *adj.* resat.

Franzband, *m.* kožni vez; im —e, kožom

Franzbaum, ſ. Zwergbaum. [vezan.

Franzbohne, *f.* čučavac.

Franzbranntwein, *m.* droždjenica.

Franze, ſ. Franſe.

Franzente, ſ. Knackente.

Franzerbſe, *f.* grašak-čučavac.

Franziscaner, *m.* franciškan.

Franziscanerkloſter, *m.* franciškanski samostan (manastir).

Franziscanernonne, *f.* franciškanka.

Franziscanerorden, *m.* red sv. Franje.

Franzkraut, *n.* ſ. Odermennig.

Franzmönch, ſ. Franziscaner.

Franzoſen, *pl.* francuzi, vranc; mit — behaftet, vrancav, vrancljiv; — bekommen, ovrancati se; — haben, vrancav biti.

Franzoſenholz, *n.* (*Guajacum sanctum*). [negnjila.

Franzoſenkrankheit, *f.* ſ. Franzoſen.

Franzöſig, *adj.* vrancav, vrancljiv, fran-

Franzperle, *f.* nepravi biser. [cuzljiv.

Franztopas, ſ. Rauchtopas.

Franzwein, *m.* francusko vino, francuština.

Frappant, *adj.* čudnovat, udarajući u

Frappiren, *v. a.* udariti (komu) u oči; oči, dirajući; — ähnlich, za čudo i. sasvime sličan.

ich war ganz frappirt, našao sam se u čudu; das frappirt mich, to mi je za čudo.

Fraß, *m.* žderanje; einen guten — haben, puno žderati; (Nahrung), hrana; ſ. Weinfraß, Gefräßigkeit, Freſſer.

Fräßig, ſ. Gefräßig.

Fraßtrog, Fraßzober, *m.* kopanja.

Frater, *m.* brat, redovnik, frater, fra.

Fraterniſiren, *v. n.* bratimiti se, pobratiti se (s kim).

Fraternität, *f.* pobratimstvo.

Fratſcheln, *v. n.* izpitkivati; tržiti, piljariti.

Fratſchelweib, *n.* Fratſchlerin, *f.* piljarka, filjarka.

Fratt, *adj.* utrt, ojeden; ſich — gehen, ojesti se, utrti se, otrti se; (ver.) oguzati se od hoda; ſich — liegen, probiti se na zad.

Fratt, *m.* utrs, vuk; (b. Kind.) vukojedina.

Fratz, *m.* derište, drte, derče; (*coll.*) derčad, děčurlija, derlad, čedija.

Fratze, *f.* obrazina, maškara; —n machen, bekeljiti se, kreveljiti se, sklibiti se; eine häßliche — haben, biti grda lica; (Karikatur), nagrda, maškara; (Poſſe), lakrdija, šurka; (Grimaſſe), sklib.

Fratzenbild, *n.* nagrdjena slika, nagrda.

Fratzengeſicht, *n.* obrazina, nagrda, maš-

Fratzengeſtalt, *f.* nagrda, rugoba. [kara.

Fratzenhaft, *adj.* nagrdjen, smĕšan.

Fratzenmaler, *m.* nagrdar.

Fratzenvogel, *m.* (*Scytrops*), mrgodnik.

Frätzig, *adj.* utrt, ojeden; — ſein, imati vuka, utrs.

Frau, *f.* gospodja, gospoja, gospa; die — im Hauſe, kuće gospodarica; ſie iſt die — vom Hauſe, ona je domaćica; eine junge —, gospodjica, mladica; unſere liebe —, bogorodica; (Gattin), žena, supruga, gospodja; eine — nehmen, oženiti se; (—ensperſon), žena, žensko, ženska glava, (*coll.*) ženskinje; die ſchöne — (*Conus nobilis*). čunjac gizda.

Fraudulent, *adj.* prĕvarljiv, hinben.

Fraudulenz, ſ. Betrüglichkeit.

Frauen- (in Zuſ.) gospodjin, gospodjinski, ženski.

Frauenader, *f.* děvojačka žila.

Digitized by Google

Frauenbeere, *f.* gloginja.
Frauenbild, *n.* ženska slika; slika dĕvice Marije.
Frauenbirke, s. Hangebirke.
Frauenbiß, *m.* (*Veronica Chamaedrys*), onizka čestoslavica.
Frauenblatt, *n.* s. Frauenmünze.
Frauenblume, *f.* s. Gauchheil.
Frauendistel, *f.* s. Marienditel; die weiße —, (*Onopordon Acanthium*), čkalj.
Fraueneis, *n.* sadrovac.
Frauenfaden, s. Sommerfaden.
Frauenfeind, s. Weiberfeind.
Frauenfenchel, *m.* (*Anethum foeniculum*), komorač, sladki kopar.
Frauenfingerkraut, *n.* (*Lotus corniculata*), smilj-kita.
Frauenfisch, *m.* (*Cyprinus Orfus*), glavonja.
Frauenflachs, *m.* (*Linaria vulgaris*), planak, bogorodičin lan, sekiljača; (*L. Cymbalaria*), klobučić.
Frauenfreund, *m.* ženar.
Frauengemach, *n.* ženska soba.
Fraueneglas, s. Marienglas.
Frauengras, *n.* (*Holcus odoratus*), mirisna pahulja.
Frauengut, *n.* ženinstvo.
Frauenhaar, *n.* ženska kosa; (*Adiantum Capillus Veneris*), gospin vlas; (*Asplenium Adiantum nigrum*), crna slezenica; s. Flachsseide.
Frauenhand, *f.* ženska ruka.
Frauenhandschuh, *m.* ženska rukavica.
Frauenherz, *n.* žensko srce.
Frauenholz, *n.* (*Lonicera Xylosteum*), pasje grožđje.
Frauenkäfer, s. Marienkäfer.
Frauenkleid, *n.* ženska haljina. [oděća.
Frauenkleidung, *f.* žensko ruho, ženska
Frauenkirche, *f.* bogorodičina crkva.
Frauenkloster, *n.* ženski samostan.
Frauenknecht, *m.* prelac, prelo, sir-sbijalo.
Frauenkraut, *n.* s. Frauenmünze.
Frauenkrieg, *m.* ženski rat; (*Echium vulgare*), lisičina.
Frauenliebe, *f.* ženska ljubav, ljubav že-
Frauenlob, *n.* ženska hvala. [nah.
Frauenmantel, *m.* ženski plašt; (*Alchemilla vulg.*) vrkuta, lavina.
Frauenmünze, *f.* (*Balsamita vulg.*) kalo-
Frauennabel, s. Nabelkraut. [per.
Frauenorden, *m.* ženski red.
Frauenputz, *m.* ženski nakit.
Frauenraub, *m.* otmica (žene).
Frauenrose, s. Weinrose.
Frauenschneider, *m.* ženski krojač.
Frauenschuh, *m.* ženska cipela, crevlja; (*Cypripedium Calceolus*), crevljac.
Frauenspath, *m.* s. Fraueneis.
Frauensommer, s. Sommerfaden.
Frauensperson, *f.* ženska, žensko; ženska strana i. glava; (*coll.*) ženskinje.
Frauenspiegel, *m.* (*Campanula speculum*), zrcalica, kokošinja jetrica.
Frauenstand, *m.* ženitbeno stanje; (in der Kirche b. Or.) preprata.
Frauenstift, *n.* ženski zavod.
Frauenstimme, *f.* ženski glas.
Frauenstuhl, *m.* preprata.
Frauensucht, *f.* ženarenje.
Frauentag, *m.* gospojina; (Mariä Verkündigung), blagovĕst.
Frauentaube, *f.* grlica.
Frauentheil, *m.* ženski dio.
Frauenverein, *m.* gospodjinsko družtvo.
Frauenviole, *f.* (*Hesperis tristis*), večer-
Frauenvolk, *n.* ženad, ženskinje. [nica.
Frauenwurzel, s. Frauenmünze.
Frauenzeit, *f.* žensko vrĕme. [person.
Frauenzimmer, *n.* ženska soba; s. Frauens-
Frauenzopf, *m.* ženska kika; s. Frauenhaar.
Frauenzwinger, *m.* ženski stan; (b. Türk.) harem.
Fräulein, *n.* gospodična; s. Frauensperson; das — aus Numidien, (*Grus virgo*) gizdavi ždral.
Fräuleinstift, *n.* zavod za gospodične.
Fraus, s. Betrug.
Frech, *adj.* drzovit; — werden, prodrznuti; ein —es Maul, lajava usta, (*fig.*) lajavac, lajavica; (unverschämt), bezsraman, bezočan, bezobrazan; eine —e Dirne, stidguba, opajgora, ojdana.
Frechheit, *f.* drzovitost, bezsramnost, bezobraznost, bezočnost.
Fregatte, *f.* fregada. [brzan.
Fregattenvogel, *m.* (*Tachypetes aquilus*),
Frei, *adj.* slobodan; — von Abgaben, prost od dače; — von Sorgen, bezbrižan; — von Fehlern, bez mane; von der Strafe — sprechen, odrĕšiti od kazni; aller Sünden —, bez grĕha; sich — bewegen, gibati se po volji; — machen, auf —en Fuß setzen, osloboditi; auf —em Fuße, u slobodi; —er Eingang, prost ulaz; der Fluß muß seinen —en Lauf haben, rĕka treba da prosto teče; er läßt seinem Willen —en Lauf, radi kako ga je volja; den Sachen —en Lauf lassen, pustiti stvari neka idu kako idu; odmahnuti rukom; dem Rechte —en Lauf lassen, nesmetati pravu; aus —er Hand zeichnen, prostom rukom crtati; ein —er Platz, otvoreno (město); im Freien, na otvorenom, u polju; in's —e gehen, ići polju; unter —em Himmel, pod vedrim nebom; —e Luft, izvĕtarje; der Tisch steht —, stol stoji oseb i. oseban; — lassen, — geben, — sprechen, osloboditi; ein Gut — machen, oddužiti dobro; er ist nicht — (unabhängig), nije svoj; das Mädchen ist nicht mehr —, dĕvojka je već izprošena; Einem etwas — geben, dopustiti komu šta; den Schülern — ge-

Digitized by Google

ben, dati učenikom praznik; heute iſt —, danas neidemo u školu; das ſoll ihm nicht ſo — hingehen, neći proći bez kazni, neće tu biti pročke; ſich von Geſchäften — machen, oprostiti se, rěšiti se poslovah; er hat nicht eine Stunde —, nikada nije prost od posla; nikada nije lastan, dokolan; nikada neima lazna; in —en Stunden, na dokolici, na tenanu; den Rücken — haben, prost biti s ledjah; ein —es Geleite, sěgurna pratnja; er hat —e Jagd, svagdě može loviti; hier iſt die Jagd —, ovdě može svatko loviti; er hat —en Zutritt, dolazi kad mu drago; er hat —en Tiſch, ima badava hranu; —e Wohnung, bezplatni stan; auf —er Straße, na ulici; es ſteht ihm —, od volje mu je i. stoji, voljan je; er hat ſeinen —en Willen, može raditi po svojoj volji; (*merk.*) ſ. Franco; einen Brief — machen, ſ. Frankiren; ein freies Verſprechen, dobrovoljno obećanje; ein —er Lehrgegenſtand, voljna nauka; Einem etwas — ſtellen, ostaviti komu što na volju; der —e Wille, svoja, slobodna volja; Einem —e Hand laſſen, pustiti koga neka radi po svojoj volji; (*merk.*) ostaviti komu što na volju; ich habe —e Hand, od volje mi je; — und offenherzig geſtehen, prostodušno, iskreno izpověditi; — herausſagen, otvoreno, odprto kazati; Einen — anſehen, smiono koga pogledati; eine —e Ueberſetzung, slobodan prevod; —e Sprache führen, slobodno govoriti; ein —es Leben führen, izpustili se; ein —es Frauenzimmer, razuzdana žena; von —en Stücken, od svoje volje, drage volje, s voljom; (*mont.*) die Zeche bauet ſich —, rudnik se izplaća.

Freiacker, *m.* slobodna njiva.

Freialtar, *m.* povlašćen žrtvenik i. oltar.

Freiarche, *f.* ſ. Freigerinne.

Freibäcker, *m.* necehovni pekar.

Freiball, *m.* svačiji ples.

Freibataillon, *n.* dobrovoljačka, samovoljačka četa.

Freibau, *m.* (*mont.*) die Grube kommt in den —, rudnik se izplaća.

Freibauer, ſ. Freiſaß.

Freibeuter, *m.* gusar; (*mil.*) samovoljac; pljačkaš.

Freibeuterei, *f.* gusarstvo.

Freibeuteriſch, *adj.* gusarski.

Freibillet, *n.* bezplatna ulaznica.

Freiblatt, *n.* ſ. Freikarte.

Freiblätterig, *adj.* prostolist.

Freibrauer, *m.* oprošten pivar.

Freibrief, *m.* slobodnica; (Paß), putovnica; (Privilegium), povlastica.

Freibürger, *m.* slobodnik, slobodni državljanin, republikanac.

Freibürſche, *f.* sloboda lova.

Freichriſtlich, *adj.* slobodno-kršćanski.

Freicorps, *n.* četa dobrovoljačka.

Freidenker, *m.* slobodin; (ver.) slobodar; ſ. Freigeiſt.

Freidenkerei, *f.* (ver.) slobodarstvo.

Freidenkeriſch, *adj.* slobodarski.

Freie, *f.* čistina, prostorija.

Freie, *m.* slobodnjak.

Freieigen, *adj.* samosvojni, vlastit.

Freien, *v. n.* um ein Mädchen —, prositi, zaprositi děvojku; (heiraten), uzeti; eine Andere —, oženiti se drugom; um etwas —, ići za čim, žražiti što; ſ. Befreien.

Freien, *n.* prositba.

Freier, *m.* prosilac, prosac; —s Gedanken haben, misliti o ženitbi.

Freierdings, *adv.* od svoje volje, s voljom.

Freierei, *f.* prositba.

Freierflaſche, *f.* prosačka buklija.

Freiersmann, *m.* ſ. Freier; uprosnik, provodadžija.

Freifahne, *f.* sajmovna zastava.

Freifahrung, *f.* (*mont.*) pregledba.

Freifrau, *f.* baronica.

Freifräulein, *f.* gospodična baronica.

Freigänger, *m.* dobrovoljac, samovoljac.

Freigeben, *v. a.* osloboditi; den Handel —, dopustiti trgovati; freigegebener Handel, slobodna, voljna trgovina.

Freigebig, *adj.* darežljiv, darovit, podatljiv, podašan.

Freigebigkeit, *f.* darežljivost, darovitost, podašnost, podatljivost.

Freigeboren, *adj.* u slobodi rodjen, plemenit, blagorodan.

Freigebung, *f.* oslobodjenje.

Freigeiſt, *m.* malověrac.

Freigeiſterei, *f.* malověrstvo.

Freigeiſteriſch, *adj.* malověrski.

Freigeiſtig, *adj.* slobodna duha.

Freigelaſſen, *adj.* oslobodjen, odpušten.

Freigelaſſene, *m.* oslobodjenik.

Freigeld, *n.* mrtvarina.

Freigericht, ſ. Fehmgericht.

Freigerinne, *n.* logov.

Freigeſinnt, *adj.* slobodna uma, slobodouman; er iſt —, slobodno misli; prijatelj je slobode.

Freigeſinnte, *m.* slobodnik.

Freiglaube, *m.* voljnověrstvo.

Freigläubige, *m.* voljnověrac.

Freigrund, *m.* slobodna zemlja.

Freigut, *n.* slobodno dobro; (*merk.*) oproštena roba.

Freihafen, *m.* slobodna luka.

Freihafengebiet, *n.* kotar slobodne luke.

Freihalter, *m.* slobodnjak.

Freihandel, *m.* slobodna, voljna trgovina.

Freihandelsſyſtem, *n.* sustav slobodne i. voljne trgovine.

Freihändler, *m.* prijatelj voljne trgovine.

Digitized by Google

Freihaus, *n.* slobodna kuća.
Freiheit, *f.* sloboda; die — von Sorgen, bezbrižnost; in — setzen, osloboditi; — und Gleichheit, sloboda i jednakost; Grundsätze der — verbreiten, propovědati slobodu; mit großer — schreiben, vrlo slobodno pisati; sich die — nehmen, usuditi se; (Dreistigkeit), smionost; die —en einer Stadt, sloboštine grada; die dichterische —, pěsnička sloboština; er erlaubte sich allerlei —en, udario je u bezpuće.
Freiheitathmend, *adj.* živeći u slobodi, za slobodu.
Freiheitlich, *adj.* sloboštinski.
Freiheitliebend, *adj.* ljubeći slobodu, slobodoljubiv; ein —er Mensch, prijatelj
Freiheitsbaum, *m.* drvo slobode. [slobode.
Freiheitsbrief, *s.* Freibrief.
Freiheitsbund, *m.* —bündniß, *n.* savez za slobodu.
Freiheitsdrang, *m.* težnja za slobodom.
Freiheitsdurst, *m.* pohlepa za slobodom.
Freiheitseifer, *m.* nastojanje oko slobode
Freiheitsfarbe, *f.* mast (boja) slobode.
Freiheitsfeind, *m.* neprijatelj slobode.
Freiheitsfieber, *n.* s. Freiheitstaumel.
Freiheitsfreund, *m.* prijatelj slobode.
Freiheitsgefühl, *n.* čuvstvo slobode.
Freiheitsgeist, *m.* slobodni duh, duh slobo-
Freiheitsgenuß, *m.* uživanje slobode. [de.
Freiheitsgöttin, *f.* svoba.
Freiheitsgrundsatz, *m.* slobodno načelo.
Freiheitsheld, *m.* branitelj slobode.
Freiheitskampf, *m.* boj za slobodu.
Freiheitskämpfer, *m.* bojnik slobode.
Freiheitskitzel, *f.* popašnost za slobodom.
Freiheitskrieg, *m.* rat za slobodu.
Freiheitslehrer, *m.* propovědnik slobode.
Freiheitsliebe, *f.* ljubav slobode.
Freiheitslied, *n.* slobodinka, slobodjanka.
Freiheitslust, *s.* Freiheitsliebe.
Freiheitsmord, *m.* ubiće slobode.
Freiheitsmörder, *m.* ubojica slobode.
Freiheitsopfer, *n.* žrtva za slobodu.
Freiheitsort, *s.* Freistätte.
Freiheitsprediger, *m.* propovědnik slobode.
Freiheitsrausch, *s.* Freiheitstaumel.
Freiheitsschwärmer, *m.* sanjar slobode; er ist ein —, sve sanjari o slobodi.
Freiheitsschwindel, *s.* Freiheitstaumel.
Freiheitssinn, *m.* slobodoumlje.
Freiheitsstrafe, *f.* zatvor.
Freiheitssucht, *f.* pomama za slobodom.
Freiheitstaumel, *m.* bunilo slobode.
Freiheitstempel, *m.* hram slobode.
Freiheitstoll, *adj.* pomaman za slobodom.
Freiheitstrunken, *adj.* opojen slobodom, bunovan od slobode.
Freiheitswuth, *s.* Freiheitssucht.
Freiheraus, *adv.* upravo, bez okolišenja, neosvrćuć se ni na što, odprto.
Freiherr, *m.* baron.
Freiherrin, *f.* baronica.
Freiherrlich, *adj.* baronski; —e Würde, baronija, baronstvo.
Freiherrschaft, *f.* baronija.
Freiherrschend, *s.* Souverän.
Freiherzig, *s.* Freimüthig.
Freihof, *s.* Edelhof.
Freihufe, *f.* slobodno selište.
Freiin, *f.* baronica.
Freikarte, *f.* s. Freibillet.
Freikäufer, *m.* odkupljeni seljak.
Freikiemer, *pl.* (*Eleutherobranchii*), pro-
Freiknecht, *s.* Schinder. [stoškrge.
Freikur, *m.* slobodan kus.
Freiland, *n.* s. Freistaat.
Freilassen, *v. a.* osloboditi; einen Gefangenen —, izpustiti sužnja; Einem etwas —, dati i. pustiti komu što na volju.
Freilasser, *m.* oslobodilac.
Freilassung, *f.* oslobodjenje, odpust; (eines Gefangenen), izpust; (Freigebung), sloboda, dopuštenje.
Freilauf, *m.* s. Freigerinne.
Freilaut, *adj.* proliven.
Freiledig, *adj.* neoženjen.
Freilehen, *n.* slobodno leno.
Freilich, *adv.* da da, da kako, da bogme, to se razumě; er ist — arm, on je, istina, siromah, no..; —, jest baš, eh da.
Freilos, *n.* darovna srećka.
Freimachen, *v. a.* osloboditi; s. Frankiren; einen Bergbau —, proglasiti rudnik svačijim; sich —, *v. r.* oteti se, osloboditi se.
Freimachung, *f.* oslobodjenje; s. Frankatur; (*mont.*) proglašenje svačijim.
Freimann, s. Scharfrichter.
Freimaurer, *m.* slobodni zidar, framason*.
Freimaurerei, *f.* slobodno zidarstvo, slobodna zidarija.
Freimaurerorden, *m* družtvo slobodnih zidarah. [usta.
Freimündig, *adj.* — sein, govoriti na sva
Freimuth, *m.* sloboda, očitost, prostodušje, otvorenost, iskrenost.
Freimüthig, *adj.* slobodan, očit, prostodušan, otvoren, iskren; vedra čela.
Freimüthige, *m.* slobodan, prostodušnik.
Freimüthigkeit, *f.* slobodnost, prostodušnost, otvorenost, iskrenost.
Freireiter, *m.* konjik-dobrovoljac.
Freis, Freisam, u. s. w. s. Fraiß.
Freisamkraut, *n.* (*Viola tricolor*) sirotica.
Freisaß, *m.* slobodnjak.
Freisässigkeit, *f.* slobodnjaštvo.
Freischein, *m.* dopustnica.
Freischießen, *n.* bezplatno strěljanje.
Freischiff, *n.* brod-uvěrnik.
Freischule, *f.* bezplatna učionica.
Freischüler, *m.* bezplatni učenik.
Freischürfen, *n.* bezplatna tražnja.
Freischutz, *m.* s. Freigerinne.
Freischütze, *m.* slobodni strělac.

Digitized by Google

Freisinn, *m.* slobodoumlje, slobodnost.
Freisinnig, *adj.* slobodouman, slobodna
Freisinnige, *m.* slobodnik. [uma.
Freisinnigkeit, *f.* slobodoumnost, slobodnost.
Freisprechen, *v. a.* von einer Beschuldigung —, oprostiti od okrive i. osvade; von den Sünden —, oprostiti grěhah; einen Lehrjungen —, oslobóditi učenika, odpustiti učenika iz nauke; ein —des Urtheil, oprostna presuda.
Freisprecher, *m.* oprostilac, odpustilac.
Freisprechung, *f.* oslobodjenje, odpust, oproštenje, testir*. [pustnina.
Freisprechungsgebühr, *f.* oslobodnina, od-
Freistaat, *m.* slobodna država, sloboda, republika.
Freistadt, *f.* slobodan grad.
Freistädtisch, *adj.* slobodno-gradski.
Freistätisch, s. Republikanisch.
Freistatt, Freistätte, *f.* utočište; Einem eine — geben, zakloniti koga.
Freistehen, *v. n.* es steht ihm frei, od volje mu je i. stoji, slobodno mu je.
Freistelle, *f.* bezplatno, darovno město.
Freistellen, *v. a.* osamiti; Einem etwas —, ostaviti, pustiti, dati komu što na volju; es bleibt Ihnen freigestellt, od volje vam stoji.
Freistunde, *f.* dokolica, lazno; (b. Schül.) izpokoj-; in den —en, pripadom.
Freitag, *m.* petak.
Freit, *f.* prositba.
Freithätig, *adj.* samorad.
Freithätigkeit, *f.* samoradnost.
Freitisch, *adj.* hrana badava, bezplatna.
Freitreppe, *f.* vanjske i. spoljašnje stube.
Freitruppe, s. Freicorps.
Freivererblich, *adj.* ein —es Gut, dobro, koje se može ostaviti komugod.
Freiwasser, *n.* voljna voda. [dadžija.
Freiwerber, *m.* uprosnik, prosac, provo-
Freiwerbung, *f.* prositba.
Freiwerden, *v. n.* oslobóditi se, oteti se, oslobodjen biti; (v. d. Wärme), oprostiti se.
Freiwillig, *adj.* dobrovoljan; svojevoljan; — *adv.* dobrovoljno, svojevoljno, drage volje, od svoje volje, s voljom.
Freiwillige, *m.* dobrovoljac, samovoljac.
Freiwilligkeit, *f.* dobrovoljnost, svojevoljnost.
Freizettel, *m.* s. Freischein; oprostnica.
Freizügig, *adj.* voljan seliti se.
Freizügigkeit, *f.* sloboda seobe; (v. Vermögen), slobodan prěnos imutka.
Fremd, *adj.* tudj; —e Kinder, tudja děca; —e Völker, inostrani, stranjski znarodi; —e Handelsleute, trgovci iz světa; das ist mir —, toga nepoznajem, za to neznam; sich — stellen, učiniti se nevěšt; — werden, potudjiti se; ich bin in diesem Hause —, ja nepatrim u ovu kuću, ja nisam iz ove kuće; — thun, tudjiti se; (seltsam) čudnovit.
Fremdartig, *adj.* inovrstan, inorodan, raznorodan; —e Dinge treiben, činiti bezposlice; (gem.) kopati trice.
Fremdartigkeit, *f.* inovrstnost, inorodnost.
Fremde, *f.* tudjina; tudja, inostrana zemlja; in der — sein, stranstvovati.
Fremde, *m.* tudjin, tudjinac, tudjanin; (Ausländer) tudjozemac, inozemac, inostranac, inostrančina; wir haben heute —, danas imamo goste; — *f.* tudjinka, inostranka. [nik.
Fremdenbuch, *n.* tudjinski imenik, tudja-
Fremdengesetz, *n.* zakon o tudjincih.
Fremdenpolizei, *f.* redarstvo za tudjine.
Fremdenwesen, *n.* inostranstvo, tudjinstvo, tudjinski poslovi.
Fremdenzudrang, *m.* naloga tudjinah, go-
Fremdthum, *n.* tudjinstvo. [stinica.
Fremdgeboren, *adj.* u tudjini rodjen.
Fremdgesittet, *adj.* tudjih običajah.
Fremdgläubiger, *m.* inověrac.
Fremdheit, *f.* tudjost, inostranost.
Fremdherrschaft, *f.* tudjinsko gospodstvo.
Fremdland, s. Fremde, *f.*
Fremdling, s. Fremde, *m.*; er ist ein — in der Wissenschaft, nije věšt knjigi.
Fremdlingsfalke, *f.* (*Falco peregrinus*), sokol-selac.
Fremdlingsland, *n.* s. Fremde *f.*
Fremdnamig, *adj.* tudjoimeni.
Fremdsucht, *f.* pohlepa za tudjim, tudjo-
Fremdsüchtig, *adj.* tudjohlepan. [ljubje.
Fremdwort, *n.* tudja rěč.
Fremdwörterbuch, *n.* tudjo-rěčnik.
Fremdzüngig, *adj.* inojezičan.
Fremdzüngige, *m.* inojezičnik.
Frequent, *adj.* česti; (volkreich), pučan.
Frequentation, *f.* polažaj, polaženje.
Frequentations-Zeugniß, *n.* polažajnica, množ *f.*, polažajna svědočba.
Frequentativum, *n.* opetovni glagolj.
Frequentiren, *v. n.* polaziti.
Frequenz, *f.* (Menge), množtvo, množina, pučnost; (Zulauf), naloga.
Fresco, *adv.* (*mus.*) živo; al — málen, slikati na lěpu.
Frescomalerei, *f.* slikarija na lěpu.
Freßbauch, *m.* (*fig.*) ždero, ždera, žderonja, žderalica, proždor, izjelica, izješa; (scherz.) izjedipogača.
Freßbegierde, *f.* proždrlost.
Freßbegierig, *adj.* proždrljiv, gladan.
Fresse, *f.* gubica, rilo.
Fressen, *v. a.* žderati; die Hunde —, psi žderu; die Ochsen —, volovi jedu; dem Vieh zu — geben, metati, polagati, položiti govečadi (marvi); die Raupen haben die Bäume kahl ge—, gusěnice su sasvim obrstile drveće; den Menschen — zuletzt die Würmer, crvi raztoče napokon čověka; ein —des Pfand

Digitized by Google

živi zalog; — und ſaufen, jesti i piti; gierig —, gumati; ſeinen Gram in ſich —, jěsti se, (ſpr.) er thut als hätte er alle Weisheit mit Löffeln gefreſſen, gradi se kan da je bio i na vrzinu kolu; der Krieg hat viele Menſchen ge—, rat je mnogo ljudih izjio; der Roſt frißt das Eiſen, hrdja jede gvoždje; der Krebs frißt um ſich, živina raztače; —des Geſchwür, pajednica; —der Wurm, vlasac.

Freſſen, *n.* žderanje, jelo; das iſt ein — für Hunde, zamela je kao svinjam.

Freſſer, ſ. Freßbauch; —in, *f.* žderalica.

Freſſerei, *f.* žderanica.

Freßfieber, *n.* trpija.

Freßgier, ſ. Freßbegierde.

Freßglocke, *f.* zvonjenje na ručak; es läutet die —, zvone na ručak.

Freßkrankheit, *f.* ſ. Freßfieber.

Freßling, ſ. Freſſer.

Freßluſt, *f.* ždernost, glad; der Hund hat keine —, neće pas da jede, ždere.

Freßluſtig, *adj.* das Pferd iſt —, hoće se konju jesti.

Freßſack, *m.* (*fig.*) ſ. Freßbauch.

Freßſpitze, *f.* jedalica, jedaljka

Freßſtein, *f. m.* jedac.

Freßſucht, *f.* proždrljivost; ſ. Freßfieber.

Freßſüchtig, *adj.* proždrljiv.

Freßtrog, *m.* kopanja, valov*.

Freßwanſt, ſ. Freßbauch.

Freßweh, *n.* objednica.

Freßwerkzeug, *n.* jedalo.

Freßwinkel, *n.* jedalište.

Freßwurzel, ſ. Aronwurzel.

Freßzange, ſ. Freßſpitze.

Frett, Frettchen, *n.* Frette, *f.* (*Mustela furo*), vretna.

Frettbär, *n.* (*Viverra nasua*), jamčić.

Frettmarder, *m.* Frettwieſel, *m.* ſ. Frett.

Fretten, ſ. Freſſen.

Freude, *f.* — über ſeine Ankunft, radost o njegovu dolazku; — empfinden, radovati se (čemu); er hat ſeine — daran, to ga veseli; es iſt eine — jetzt zu reiſen, milota i. lěpota je sada putovati; Gott ſchenke dir recht viele —n, Bog ti se dao radovati i veseliti; ich mache mir eine — daraus, Ihnen zu dienen, drago mi je, da Vas mogu poslužiti; zu meiner —, meni na veselje; Einem eine heimliche — machen, obradovati koga iz nenada; Einem die — verderben, pokvariti komu radost; ein Tag der —, radostni, veseli dan; die — hätteſt du ſehen ſollen, to ti je bila radost; du meine Luſt und —! moje milje i omilje! mit —n in den Tod gehen, srčano ići smrti u susret.

Freudeglänzend, *adj.* er kam —, lice mu je cvatilo od veselja kad je došao.

Freudenarm, *adj.* bez radosti.

Freudenbecher, ſ. Freudenkelch.

Freudenbezeigung, *f.* izjavljanje, očitovanje radosti.

Freudenblick, *m.* radostan pogled, veselo oko.

Freudenbote, *m.* radostni glasnik, dobroglasnik.

Freudenbotſchaft, *f.* radostan, veseo glas.

Freudenfeier, *f.* Freudenfeſt, *n.* veselje, radovanka.

Freudenfeuer, *n.* radostna pucnjava, vatra.

Freudengeber, *m.* radovalac.

Freudengefühl, *n.* radovanje.

Freudengenoß, *m.* suradostnik, pěvidrag.

Freudengenuß, *m.* uživanje veselja, radosti.

Freudengeſang, *m.* ſ. Freudenlied.

Freudengeſchrei, *n.* klikovanje.

Freudenhaſſer, *m.* neprijatelj radosti.

Freudenleben, *n.* radovanje.

Freudenleer, *adj.* bez radosti, veselja; neradostan, neveseo; ich führe ein —leeres Leben, život mi prolazi u neradosti.

Freudenlied, *n.* vesela, radostna pěsma; veseonica, radostnica.

Freudenlos, ſ. Freudenleer.

Freudenloſigkeit, *f.* neradost.

Freudenmädchen, *n.* bludnica.

Freudenmahl, *n.* pir, gostba, čast.

Freudenmeer, *n.* more od radosti, veselja.

Freudenmenſch, *m.* radostnik.

Freudennachricht, Freudenpoſt, ſ. —botſchaft.

Freudenreich, *adj.* pun radosti; radostan.

Freudenruf, ſ. Freudenrufen.

Freudenrufen, *n.* slavikanje, klikovanje.

Freudenſchießen, *n.* vesela pucnjava.

Freudenſchuß, *m.* radostni hitac, metanj; mit Freudenſchüſſen empfangen, radostnom pucnjavom dočekati.

Freudenſelig, *adj.* blažen.

Freudenſtimmung, *f.* vesela volja.

Freudenſtörer, *m.* prznica, prženica.

Freudenſucht, *f.* pohlepa na veselje.

Freudentag, *m.* radostni, veseli dan; ſ. Hochzeitstag.

Freudentanz, *m.* vesela igra, veseo ples.

Freudentaumel, *m.* im —, opojen radošću.

Freudenthräne, *f.* suza radosti; —n vergießen, plakati od radosti, veselja.

Freudenvoll, *adj.* preradostan, preveseo.

Freudenzähre, ſ. Freudenthräne.

Freudenzeichen, *n.* znak radosti, veselja.

Freudeſchrecken, *n.* radostno lecanje.

Freudetrunken, *adj.* opojen radošću, veseljem.

Freudeweinend, *adj.* plačuć od veselja.

Freudig, *adj.* radostan, veseo; — dem Tode entgegen gehen, ſ. Freude; — ſterben, blagadušno umrěti.

Freudigkeit, *f.* veselje; blagodušje.

Freuen, ſich, *v. r.* radovati se, veseliti se; es freuet mich, drago mi je; es freut ihn nichts, ništa mu se nemili; er freut ſich über ſeine Kinder o. ſeiner

Digitized by Google

Kinder, raduje se svojoj děci; (spr.) sich wie ein Kind —, radovati se kao děte i. ozebao suncu; sich satt —, naradovati se, naveseliti se.

Freund, *m.* (Verwandte) rod, rodjak; ein weitläufiger —, surodica; (*amicus*), prijatelj, (*fam.*) prijan, prijak; er ist mein —, on mi je prijatelj; seine besten —e, njegovi glavni i. desni prijatelji; ich habe an ihm einen —, on mi je prijatelj; sich Einen zum —e machen, steći prijatelja; oprijateljiti se (s kim); er ist sein zu großer —, on mu je preprijatelj; wir sind —e, prijateljimo se; höre er einmal, mein Freund! čuli me, moj dragi; ich bin kein — von vielen Reden, neljubim mnogo rěčih; er ist ein — vom Lesen, rado čita; ein — der Finsterniß, mračnjak; ein — seiner Nation, rodoljub; ein — von Streitigkeiten, svadljivac, kavgadžija; (*merk.*) s. Geschäftsfreund.

Freundbrüderlich, *adj.* kao braća.

Freundchen, *n.* prijak.

Freunden, *v. a.* prijateljiti.

Freundesland, *n.* prijateljska zemlja.

Freundin, *f.* rodjakinja, rodica; (*amica*) prijateljica; (*fam.*) prija.

Freundlich, *adj.* prijatan, mio, umiljat; sich — stellen, kazati se, učiniti se prijatan; Einen — aufnehmen, lěpo, koga primiti, dočekati; —es Wetter, lěpo, ugodno vrěme; eine — Gegend, vesela okolica.

Freundlichkeit, *f.* prijatnost, umiljatost; Einem mit — begegnen, uljudno s kim postupati.

Freundlos, *adj.* bez prijatelja; er ist —, neima prijatelja.

Freundnachbarlich, *adv.* kao dobri susědi.

Freundschaft, *f.* prijateljstvo; — schließen, sprijateljiti se, oprijateljiti se (s kim); — affektiren, prijateljati se, prijateljašiti se; — pflegen, prijateljovati; Jemandes — suchen, omilati se oko koga; das Band der — fester knüpfen, utvrditi prijateljstvo; das Band der — zerreißen, pokvariti, razvrći prijateljstvo; prekinuti dlaku; razkrstiti (s kim); in Friede und — leben, živjeti u miru i prijateljstvu; Einem eine — erweisen, učiniti komu ljubav; s. Verwandtschaft.

Freundschaftlich, *adj.* prijateljski, prijazan; —er Vergleich, nagoda; auf —em Fuße stehen, prijateljati se, prijateljašiti se (s kim); er hegt —e Gesinnungen gegen mich, on mi je dobru rad.

Freundschaftlichkeit, *f.* prijazan, prijaznost.

Freundschaftsband, *m.* prijateljska sveza.

Freundschaftsbeweis, *m.* dokaz prijateljstva.

Freundschaftsbezeigung, *f.* izkazivanje prijateljstva.

Freundschaftsbund, *m* prijateljski savez; einen — schließen, sklopiti, učiniti prijateljstvo, sprijateljiti se (s kim).

Freundschaftsdienst, *m.* prijateljstvo, ljubav, usluga. [poljubac.

Freundschaftskuß, *m.* prijateljski cělov,

Freundschaftslied, *n.* pěsma o prijateljstvu.

Freundschaftspfand, *n.* zalog prijateljstva.

Freundschaftsstück, *n.* s. Freundschaftsdienst; (sat.) das ist ein schönes —, dà lěpa mi prijateljstva!

Frevel, *m.* opačina, grehota; (Verbrechen) zločin; (Muthwille), obest; (Beschädigung), osteta; (Kühnheit), drzovitost; (Gewaltthätigkeit), nasilje; (Entheiligung), oskvrnuće; einen — verüben, prekršiti zakon; oštetiti; počiniti, oštetu, opačinu itd.

Frevelhaft, *adj.* opak, grěšan, obestan, drzovit; ein —er Mord, bezbožno ubojstvo.

Frevelmord, *m.* s. Frevelhaft.

Freveln, *v. n.* prekršiti zakon; grěšiti; běsniti; an seinem Nächsten —, sagrěšiti proti bližnjemu.

Frevelthat, *n.* opačina, grehota, crno dělo.

Freventlich, s. Frevelhaft; — sündigen, hotomice, hotice grěšiti.

Frevler, *m.* zlikovac, bezzakonjak; —d. richterlichen Gewalt, uvrěditelj, vrědjač sudačke vlasti; (z. B. Forst—), oštetilac.

Fricassé, *n.* podrobak.

Fricassiren, *v. a.* saseći, izseći.

Friede, Frieden, *m.* mir; (Ruhe), pokoj; im — leben, mirovati; Einen in — lassen, ostaviti koga na miru; pustiti koga s mirom; nedirati u koga; — sei mit Euch! mir vam! sich — verschaffen, rěšiti se napasti; — unterhandeln, miriti se; pogadjati se o miru; — machen, stiften, miriti, pomiriti; — schließen, ugovoriti, učiniti mir; den — stören, przniti mir; den — brechen, narušiti mir; es ist — im Lande, zemlja je mirna; (spr.) — ernährt, Unfriede verzehrt, slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.

Friedemachend, *adj.* mireći.

Friedensabschluß, *m* saklop, ugovor mira.

Friedensanerbietung, s. Friedensantrag.

Friedensanstellung, *f.* mirovna služba.

Friedensantrag, *m.* ponudjaj, ponuda mira.

Friedensbedingung, *f.* uvět mira.

Friedensbote, *m.* mironoša, mironosnica.

Friedensbotschaft, *f.* glas, věst o (učinjenom) miru.

Friedensbrecher, *m.* mirolomac, rušitelj

Friedensbruch, *m.* mirolomstvo. [mira.

Friedensbrüchig, *adj.* miroloman. [savez.

Friedensbund, *m.* —bündniß, *n.* mirovni

Friedenscongreß, *m.* sastanak radi mira; (Congreß der Friedensfreunde), skupština miroljubah.

Digitized by Google

Friedenseinleitung, *f.* nacrt mira.
Friedensengel, *m.* andjeo-mironoša.
Friedensfeind, *m.* neprijatelj mira.
Friedensfest, *n.* mirovno mirovinu.
Friedensflagge, *f.* bela zastava.
Friedensfreund, *m.* miroljub, prijatelj mira.
Friedensfuß, *m.* stanje mira; das Heer auf den — setzen, urediti vojsku na mirovnu.
Friedensgage, Friedensgebühr, *f.* mirovna plata, plata za mira.
Friedensgedanken, *pl.* misli o miru; — hegen, misliti o miru.
Friedensgehalt, *m.* s. Friedensgebühr. [sud.
Friedensgericht, *n.* pomirište, pomiriteljni
Friedensgesandte, *m.* poslanik radi mira.
Friedensgeschäft, *n.* mirenje.
Friedensgöttin, *f.* božica mira.
Friedenshoffnung, *f.* —en nähren, nadati se miru; —en aufgeben, nenadati se
Friedens-Instrument, *n.* mirnica. [miru.
Friedenskunst, *f.* miroljubna umetnost.
Friedenskuß, *m.* mirbožanje; den — sich geben, mirbožiti se, mirbožati se.
Friedensland, *n.* mirovna zemlja.
Friedenslöhnung, *n.* mirovna plata.
Friedensnachricht, —post, s. F—sbotschaft.
Friedenspräliminarien, *pl.* nacrt mira.
Friedenspunkt, *m.* točka mira.
Friedensrichter, *m.* miritelj, mirovnik, pomirujući sudac.
Friedensrichterlich, *adj.* —e Function, službovanje miritelja.
Friedensschluß, s. Friedensabschluß.
Friedensstifter, *m.* mirotvorac, mirokov, umirnik.
Friedensstiftung, *f.* mirenje, pomirenje.
Friedensstörer, *m.* rušitelj mira; smutljivac, prznica.
Friedensstörung, *f.* narušaj mira.
Friedenstractat, *m.* pogodba o miru; s. Friedensunterhandlung.
Friedensunterhändler, *m.* mirnik.
Friedensunterhandlung, *f.* mirenje, pogadjanje, prěgovor o miru; —en eröffnen, miriti se.
Friedensurkunde, *f.* s. Friedensinstrument.
Friedensvermittler, *m.* posrednik mira.
Friedensverpflegsfuß, *m.* mirovna oskrba.
Friedensversuch, *m.* pokušaj mirenja.
Friedensvertrag, *m.* ugovor mira. [mira.
Friedensvorschlag, *m.* predlog, ponudjaj
Friedenszeit, *f.* vrěme mira; zur —, uz mir, za mira, u mirno doba.
Friedevoll, *adj.* vrlo miran.
Friedfertig, *adj.* miran, miroljubiv.
Friedfertigkeit, *f.* mirnoća, mirota, mirnost.
Friedhag, *m.* ograda.
Friedhof, *m.* s. Gottesacker.
Friedlich, Friedliebend, s. Friedfertig; etwas friedlich beilegen, na miru svršiti; der Streit wurde — beigelegt, razpra je mirnim putem legla.
Friedlos, *adj.* bez mira.
Friedpfahl, *m.* medjnik (menjik).
Friedsam, —keit, Friedselig, s. Friedfertig u. s. w.
Friedthor, *n.* vratnice.
Frieren, *v. n.* (Kälte empfinden), ich friere, zebem; den ganzen Tag —, čitav dan i. vas dan zebsti; mir haben die Füße gefroren, zeble su mi noge; (zu Eis werden), mrznuti; das Wasser ist gefroren, voda se je smrzla; — *v. i.* es friert mich, zebem, zima mi je; es hat gefroren, smrzlo i. steglo se je; es friert, mrzne se.
Frieren, *n.* mrznuće, smrzao *f.*; s. Fieber.
Frierpunkt, s. Gefrierpunkt.
Fries, *m.* (Wollzeug), friz, paj; (Bauk.) nakiće.
Friese, *m.* (*Ampelis garrula*), pegam.
Friesel, *n.* ospa, aspa.
Friesel porzellane, *f.* (*Cypreæa poraria*), ospičava užovka.
Friesel schlange, *f.* (*Boa Cenchris*), osut udav i. zmijski car.
Friesmacher, *m.* frizar, pajar.
Fringeisen, *n.* žimalo.
Fringen, s. Ausringen.
Frisch, *adj.* (kühl), —es Wasser, hladna, frižka, maloprešnja voda; (eben erst geschöpft), maloprešnjica, skorašnjica; die Luft ist —, zrak, uzduh (vazduh) je ohladio; —e Luft schöpfen, čist zrak disati; —e Butter, mlado maslo; —e Blätter, zeleno, veselo lišće; —e Waaren, nova roba; —es Obst, svěže voće; —e Blumen, svěže cvěće; —es Grab, nov grob; —e Eier, skorašnja jaja; —e Wunde, přesna, skora rana; —es Holz, sirovo drvo, sirovina, (ein Stück) sirovica; —es Brod, mekan kruh; —er Käse, mlad sir; —e Wäsche, čista bělina, rubina, rubenina; čista preobuka; —er Schnee, ponovac; es fällt —er Schnee, prinalazi, prinahodi sněg; —es Blei, čisto, bistro olovo; auf —er That ertappen, zateći koga na samom činu; — anstreichen, na novo naličiti, našarati; vom —en, iznova, iznovice; —es Faß, nenačet sud; —es Faß anzapfen, načeti sud; —e Pferde, izpokojni, drugi konji; die Sache ist mir noch in —em Andenken, te stvari se joste živo opominjem; (munter) ein —es Mädchen, živahna, obrtna děvojka; es geht — von der Hand, ide od ruke; —er Wind, krepak větar; — weg schreiben, brzo prepisati; (spr.) — gewagt ist halb gewonnen, što se nepočne, to se nedospije; — zu, nur — zu! hajd na posao! dede!
Frischarbeit, *f.* bistrenje, pretapanje.
Frischbalg, *m.* bistreći měh.
Frischbier, *n.* rědina.

Digitized by Google

Frischblei, *n.* bistro, čisto olovo.
Frische, *f.* (d. Wassers), hladnoća, frižkoća; (d. Luft), čistoća; (der Speisen), svežost.
Frischeisen, *n.* pretopljeno, kovko željezo; pretopnina.
Frischen, *v. a.* s. Erfrischen; (*mont.*) Eisen —, pretopiti željezo; Blei —, pretopiti; bistriti olovo); — *v. n.* (wdm.) piti; (v. Schwein.), oprasiti se.
Frischer, *m.* (a. Eisenh.) pretopnik; (in Schmelzh.) bistrilac.
Frischesse, *f.* bistreći viganj.
Frischfeuer, *n.* bistreća vatra.
Frischgestein, *n.* tvrdina.
Frischheit, s. Frische. [topište.
Frischherd, *m.* bistrište; (in Eisenh.) pre-
Frischling, *m.* (divje) prase; ein übergegangener —, nazime, (*coll.*) nazimad.
Frischmalerei, s. Fresco.
Frischmelk, Frischmilchen, *adj.* — Kuh, mladačna krava.
Frischofen, s. Frischherd.
Frischstahl, *m.* sirova ocio. [pilo.
Frischung, *f.* s. Erfrischung; (wdm.) piće,
Friseur, *m.* pletikosa, češljak.
Frisiren, *v. n.* češljati; (kräuseln), ruditi.
Frisirkamm, *m.* razskubač, rědki češalj.
Frist, *f.* (Termin) rok, vada; eine — bestimmen, ročiti; den Parteien eine — auf einen Tag bestimmen, odrediti strankam dan za rok; (Dilation), sich — ausbitten, izmoliti, iziskati odgodu; (Zeit), — lassen, ostaviti (komu) vremena; zu aller —, u svako doba, in Monats—, uz i. u měsec danah.
Fristbefehl, *m.* s. Dilatorium.
Fristbestimmung, *f.* ročenje; odredjivanje, odredjaj roka.
Fristen, *v. a.* dati rok, dati vremena; (verschieben), odgoditi; das Leben —, produljiti, produžiti život; das Leben kümmerlich —, čavedati od dana do dana, jedva kraj s krajem sastavljati.
Fristerstreckung, *f.* produž roka.
Fristgeld, *n.* ročnina. [odgodu.
Fristgesuch, *n.* molba za rok; molba za
Fristgewährung, s. Moratorium.
Fristmittel, *n.* šeprtlja. [specttag.
Fristtag, *m.* ročni dan; ročište; s. Re-
Fristung, *f.* — des Lebens, produživanje života; s. Fristgeld.
Fristverlängerung, s. Fristerstreckung.
Fristverlegung, *f.* odgoda roka.
Fristweise, *adv.* na obroke, rokove.
Fristzahlungen, *pl.* plaćanje na rokove.
Frisur, *f.* češljanje, naprava kose; s. Haarfraut; (Falbel), roza.
Fritt, *m.* svrdlić.
Fritte, *f.* (in Glash.) staklača. [stidan.
Frivol, *adj.* tašt, sujetan; (frech) bez-
Frivolität, *f.* taština, sujetnost; (Frechheit), bezstidnost.

Froh, *adj.* veseo; er ist — über seine Genesung, raduje se što je ozdravio; — werden, obradovati se, uzradovati se; des Lebens — werden, nauživati se života; er ist —, daß .., drago mu je, da ..; —en Muthes sein, dobre volje biti.
Frohgefühl, *n.* radostno čuvstvo; veselje.
Frohheit, *f.* veselost.
Fröhlich, *adj.* veseo; eine —e Nachricht, radostan, veseo glas; — sein, veseliti se, dobre volje biti; ein wenig — sein, proveseliti se; sei —! raduj se! — machen, razveseliti. [veselje.
Fröhlichkeit, *f.* veselost; dobra volja;
Frohlocken, *v. n.* klicati od veselja; über Anderer Unglück —, radovati se tudjoj nesreći.
Frohlocken, *n.* klikovanje, klicanje (od
Frohmüthig, *adj.* vesela srca. [radosti,
Frohn, *m.* s. Gerichtsdiener.
Frohn- (in Zus.) robotni, urbarski.
Frohnacker, *m.* robotna njiva.
Frohnarbeit, *f.* robotna radnja.
Frohnbar, *adj.* robotni.
Frohnbauer, *m.* robotnik, kmet, podajnik.
Frohnbar, s. Frohn.
Frohnbrot, *n.* robotna hrana.
Frohndienst, *m.* Frohne, *f.* robota, tlaka, kuluk*, (*mont.*), (rudnički) desetak.
Fröhnen, *v. n.* robotovati, tlačiti, davati tlaku; seinen Lüsten —, služiti puti i. tělu, predati se slasti, pohoćenstvu; — *v. a.* Einen —, držati koga robom.
Fröhner, *m.* robotnik, robotar, robotaš; (*jur.*) ovršujući věrovnik.
Fröhnerei, s. Frohnfeste.
Fröhnerhäuschen, *n.* željarska kuća.
Frohnfasten, *pl.* kvatri.
Frohnfeste, *f.* tamnica.
Frohnfrei, *adj.* prost od robote, tlake.
Frohnfuhre, *f.* vozna robota, robotna vožnja, robotni povoz.
Frohngeld, *n.* robotnina.
Frohnhäusler, *m.* žiljer, željar.
Frohnherr, *m.* vlastelj, gospodar robote, spahija*.
Frohnherrschaft, *f.* gospoština (robote).
Frohnhufe, *f.* robotno, urbarsko selište.
Frohnknecht, s. Fröhner.
Frohnleichnam, *n.* Božje tělo, tělo Gospodnje; brašance.
Frohnleichnamsfest, *n.* s. Frohnleichnamstag, *m.* brašančevo, tělovo.
Frohnleichnams-Procession, *f.* prěnos na brašančevo, tělovski provod, tělovska procesija.
Fröhnling, s. Frohner.
Frohnpfennig, *m.* s. Frohngeld.
Frohnpflicht, *f.* dužnost davati robotu, tlaku; dužnost tlake, robote.
Frohnpflichtig, *adj.* dužan davati robotu, tlaku; pod robotom.

Digitized by Google

Frohnrecht, *n.* pravo na robotu, tlaku.
Frohntag, *m.* robotni dan.
Frohnvogt, *m.* špan, pandur, naredník.
Frohnweise, *adv.* poput robote, tlake;
Frohnwerk, *n.* robota, tlaka. [robotom.
Frohsinn, *m.* veselost, dobra volja.
Frohsinnig, *adj.* veseo, dobre volje.
Fromm, *adj.* (sanft) ein —mes Lamm, krotko, umiljato jagnje; —e Kinder, dobra děca; (gottesfürchtig), pobožan, bogoljuban; ein —es Leben führen, življeti bogoljubno, pobožno; eine —e Miene machen, kazati se pobožan; —e Stiftung, zadušbina; podušje; Betrug, s. Betrug; ein —er Wunsch, blaga želja.
Fromme, *m.* pobožnik; — *f.* pobožnica.
Frömmelei, *f.* bogomoljstvo. [svet.
Frömmeln, *v. n.* bogomoljčiti; činiti se
Frommen, *v. n.* koristiti, hasniti, pruditi, za uhar biti.
Frommen, *n.* korist; es dient zu seinem —, to mu je za uhar, to mu koristi.
Frommherzig, *adj.* pobožna srca.
Frömmigkeit, *f.* pobožnost, bogoljubnost.
Frömmler, Frömmling, *m.* bogomoljac.
Frömmlerin, *f.* bogomoljka.
Frommsinn, *m.* pobožnost.
Fronte, *f.* čelo, lice; (eines Hauses), čelo, pročelje; (*mil.*) lice, čelo; en —, s lica; vor die — stellen, postaviti pred vojsku.
Frontespitze, *f.* frontespice, *n.* načelak.
Frontmauer, *f.* pročelje, zid s čela.
Fronton, *m.* čeoce.
Frosch, *m.* (rana), žaba; (spr.) er blähte sich auf wie der — in der Fabel, razkrečio se kao rak na brzaku; (Krankheit), žaba, žabica; (b. Feuerw.) žabica; am Fasse, s. Kimme; (am Geigenbogen), žabac, žabica; (eine Hervorragung), babak.
Froschader, *f.* podjezična žila.
Froschapfel, *m.* kožušnica.
Froschbiß, *m.* (*Hydrocharis*), vodarka.
Froschbraten, *m.* pečene žabe.
Froschbrut, *f.* s. Froschwurm.
Fröschchen, *n.* žabica; (am Fasse), s. Kimme.
Froschdistel, s. Mariendistel.
Froschen, *v. n.* loviti žabe.
Froscheppich, s. Wassereppich.
Froschfang, *m.* lov žabah.
Froschfisch, *m.* (*Lophius piscatorius*), morska žaba. [nar, osar.
Froschgeier, *m.* (*Falco apivorus*), strš-
Froschgequäk, *n.* žablji kreket, žablja
Froschjagd, s. Froschfang. [kreka.
Froschkeule, *f.* žablji butić. [vac.
Froschkopf, *m.* (*Gadus raninus*), žabola-
Froschkrabbe, *f.* (*Ranina serrata*), žabljača pilovita. [balj.
Froschkraut, *n.* (*Comarum palustre*), ža-
Froschlarve, s. Froschwurm. [njak.
Froschlattig, *m.* (*Potamogeton*), mrest-
Froschleich, *m.* žabnjak, žabokrěk, žabokrečina.
Fröschling, s. Frischling.
Froschlöffel, *m.* (*Alisma Plantago*), kornjačnica, vodena bokvica.
Froschpfeffer, *m.* (*Ranunculus scelera tus*), ljuti žabljak.
Froschschenkel, *m.* s. Froschkeule.
Froschschleimfisch, *m.* (*Blennius raninus*), žabasta baba.
Froschschnecke, *f.* (*Murex gyrinus*), viroviti volak.
Froschstein, s. Krötenstein.
Froschwegerich, s. Froschlöffel.
Froschwels, *m.* (*Silurus Batrachus*), žabasti som.
Froschwurm, *m.* žabić, puloglavac, crnoglavak, budjara.
Frost, *m.* mraz, smrzao *f.*, smrzina; ein Gedicht voller —, ledena pěsma; — leiden, zebsti; (Fieber —), zimnica; s. Frostbeule.
Frostbeule, *f.* rujba, buganac; eine kleine —, vašac, vašica.
Fröstеln, *v. n.* mich fröstelt, poduzima me zima.
Frosten, *v. n.* zebsti.
Frostgeschwulst, s. Frostbeule.
Frostig, *adj.* mrazovit, studen; ozebao; er ist sehr —, vrlo je slab i. jeziv od zime; (*fig.*) ein —er Scherz, mrtva šala; ein —er Empfang, hladan doček.
Frőstler, Frőstling, *m.* smrzlo, smrzlica, ozebličina, zimomornica, zimogrožnjak.
Frostmittel, *n.* lěk od rujbe.
Frostmonat, s. December.
Frostnachtspanner, s. Frostschmetterling.
Frostpflaster, *m.* obliž, meč (melem) od
Frostpunkt, *m* ledište. [rujbe.
Frostrauch, *m.* čič, sěverina.
Frostsalbe, *f.* pomast od rujbe.
Frostschauer, *m.* mraz, zimnica.
Frostschmetterling, *m.* (*Acidalia brumata*), zimska grba.
Frostwetter, *n.* smrzao *f.*
Frostwind, *m.* mrazovac.
Frostwunde, *f.* rujbina.
Frostwurz, s. Aronwurz.
Frucht, *f.* plod, rod; (Getreide), žito; die Früchten stehen vortrefflich, usěvi se lěpo kažu; (Obst), voće; urod drveća; rodina; Früchte einmachen, voće začiniti; (Einkünfte), dohodak; (Nutzungen), užitci; — bringen, uroditi rodom; roditi rod; (Folge), poslědak, poslědica; das sind die Früchte deiner Handlungen, evo čim su ti urodila děla; što si činio, to si dočekao.
Fruchtabgabe, *f.* žitarina.
Fruchtacker, *m.* njiva žitnjača.
Fruchtansetzen, *n.* plodnja.
Fruchtart, *f.* vrst (fela) ploda.
Fruchtast, *m.* (grana-) voćarica, rodica.

Digitized by Google

Fruchtauge, *n.* rodno oko, rodni pup.
Fruchtbalg, *m.* (*Folliculus*), měhur.
Fruchtband, *n.* gronja.
Fruchtbar, *adj.* plodan, rodan, rodovit, rodljiv, plodovit; seid — und mehret euch, plodite se i razplodjujte se; ein —es Weib, plodnica; wir haben ein —es Jahr, poněla je godina; den Boden — machen, oploditi zemlju.
Fruchtbarkeit, *f.* plodnost, rodnost, rodo-
Fruchtbarmachung, *f.* oplodnja. [vitost.
Fruchtbaum, *m.* voćka.
Fruchtbaumzucht, *f.* voćarstvo.
Fruchtbeet, s. Mißbeet.
Fruchtbehältniß, *n.* uzplodje.
Fruchtbeladen, *adj.* ein —er Baum, drvo poniklo pod voćem; der Kirschenbaum ist —, rodila trešnja kao věnac.
Fruchtblase, *f.* plodni měhurčić.
Fruchtblatt, *n.* plodolist.
Fruchtboden, *m.* (*bot.*) plodnica; (Getreideboden), žitnica, hambar.
Fruchtbranntwein, *m.* rakija od voća; voćnica.
Fruchtbringend, *adj.* plodonosan; (Baum), rodan, plodan; Gelder — anlegen, dati novce na dobit.
Früchtchen, (Früchtlein), *n.* plodac; (*fig.*) nedaća.
Früchten, *v. n.* koristiti, hasniti, pruditi.
Früchtenabsonderung, *f.* razluka, oddělba plodovah.
Früchtenabsonderungs-Protokoll, *n.* zapisnik o razluki i. razdělbi plodovah.
Fruchterde, *n.* zemlja-rodica.
Fruchterfüllt, *adj.* pun roda, ploda.
Fruchtertrag, *m.* donosak plodovah; lětina.
Fruchtessig, *m.* kvasina od voća, voćna kvasina.
Früchtevoll, *adj.* pun roda, ploda.
Fruchtfeld, *n.* zemlja-žitnjača.
Fruchtfleisch, *n.* mekač *f.*, meso. [hodja.
Fruchtfolge, *f.* usěvni red, usěvna ob-
Fruchtfresser, *m.* žitojedac, biljojedac.
Fruchtgarten, *m.* voćnjak, voćar.
Fruchtgefilde, *n.* rodno polje.
Fruchtgehänge, *n.* gronje.
Fruchtgehäuse, *n.* uzplodje.
Fruchtgeländer, *n.* s. Obstspalier.
Fruchtgenuß, *m.* uživanje, užitak.
Fruchtgewinde, s. Fruchtgehänge.
Fruchtgöttin, *f.* Živana.
Fruchthalle, *f.* žitara.
Fruchthandel, *m.* žitna trgovina.
Fruchthändler, *m.* žitar.
Fruchthäufchen, *n.* (*bot.*) trusnik. [nica.
Fruchthaus, *n.* žitnica; (s. Obst), voćar-
Fruchthaut, *f.* (*perispermium*), sěmenovnik.
Fruchthorn, s. Füllhorn.
Fruchthülle, *f.* (*bot.*) uzplodje.
Fruchthülse, *f.* mahuna.
Fruchtkapsel, *f.* tobolac.
Fruchtkeim, *m.* zametak.
Fruchtknospe, *f.* plodan i. rodan pup.
Fruchtknoten, *m.* (*bot.*) plodnica.
Fruchtkorn, *n.* zrno.
Fruchtkörper, *m.* (*Thalamium*), plodište.
Fruchtlager, *n.* (*Thalamus*), loža, plodište.
Fruchtleer, *adj.* bez roda, bezrodan.
Fruchtlese, *f.* branje, berba.
Fruchtlieferung, *f.* dobava žita.
Fruchtlos, *adj.* bez roda, bezrodan, neplodan; (nutzlos), zaludan; meine Bemühungen waren —, zaludu i. u zalud sam se trudio.
Fruchtlosigkeit, *f.* zaludnost.
Fruchtmaler, *m.* slikar voća.
Fruchtmangel, *m.* bezžitnica, nestašica žita, nerodica.
Fruchtmarkt, *m.* žitarište.
Fruchtmaß, *n.* žitna měra.
Fruchtnabel, *m.* pupak.
Fruchtpreis, *m.* cěna žita, žitna cěna.
Fruchtreich, *adj.* plodovit; (Feld—), žitan.
Fruchtreife, *f.* dozrěvanje, zrelost ploda.
Fruchtreis, *n.* s. Fruchtast.
Fruchtschiff, *n.* (ladja-) žitarica.
Fruchtschnur, *f.* grotulja.
Fruchtschrumpf, *m.* usušak.
Fruchtspeicher, *m.* žitnica, hambar.
Fruchtsperre, *f.* zabrana žitnog izvoza.
Fruchtstein, *m.* voćac.
Fruchtstiel, *m.* stapka, trepeljka, držka, strčak, šćut.
Fruchtstrauch, *m.* voćni grm.
Fruchtstück, *n.* voćolik, slika voća.
Fruchttheure, Fruchttheurung, *f.* žitna skupoća; skupoća žita.
Fruchttragend, *adj.* plodonosan, plodan.
Fruchtwechsel, *m.* měnja usěvah.
Fruchtwechselwirthschaft, *f.* měnja.
Fruchtwein, s. Obstwein.
Fruchtwolle, *f.* (*pappus*), kunadra, mah.
Fruchtzapfen, *m.* češerika, šešarka.
Fruchtzehnte, *m.* žitni desetak.
Fruchtzeit, *f.* doba voća, jesen.
Fruchtzins, *n.* žitnina. [voća.
Fruchtzucker, *m.* voćni slador, šećer od
Fruchtzweig, *m.* voćarica, rodica.
Fructification, *f.* oplód, oplodnja.
Fructificiren, *v. a.* oploditi, zaploditi; ein Capital —, metnuti glavnicu na dobit.
Frugal, *adj.* prost; uměren; ein —es Mahl, brčni ručak.
Frugalität, *f.* prostota, uměrenost.
Früh, *adj.* ran; — sterben, rano, prerano umrěti; die Uhr geht zu —, prerano ide ura, sat; ich werde früher da sein als du, prije ću doći nego ti; — oder spät geschieht es doch, to će kad tad ipak biti; — vor Tage, (*poët.*) prije zore i běloga danka; — Morgens, jutrom na uranku i. podranku; rano u jutro; — aufstehen, uraniti, podraniti, raniti; heute —, jutros; das

Digitized by Google

Waſſer iſt von heute —, to je jutrošnja voda, to je jutrošnjica; mit dem früheſten, zorom, u prozorje, na osvitak; es iſt noch ſehr —, još je daleko do zore; (*poët.*) još te zora nije zabělila; von — bis in die Nacht, od zraka i. jutra do mraka; der —ere Lebenswandel, prijašnji život; — *adv.* rano, za rana, za dobe.

Frühapfel, *m.* ranilica.

Früharbeit, *f.* jutrnji posao.

Frühauf, *m.* ranilac, rano-ranilac, ustalac; (v. Kind.) poranak; er iſt ein —, igrao je materi u svatovih.

Frühaufſtehen, *n.* ranjenje, uranak, ranilo, podranak.

Frühbeet, ſ. Miſtbeet.

Frühbirn, *f.* jagodnjača, rana kruška.

Frühblume, *f.* rani cvětak; ſ. Gänſeblume.

Frühbohne, *f.* rani grah, pasulj.

Frühe, *f.* jutro; in aller —, u zoru, za rana.

Früheiche, *f.* (*Quercus pedunculata*), dub, lužnik.

Früherbſe, *f.* brzak (-grašak).

Früheſtens, *adv.* najranije, najprije.

Frühgebären, ſ. Abortirung.

Frühgebet, *n.* jutrnja molitva; (Andachtsſtunde), molitva.

Frühgeburt, *f.* nedonošče, nedonosak; ſ. Abortus.

Frühgerſte, *f.* rani ječam.

Frühgewand, ſ. Negligé.

Frühgottesdienſt, *m.* jutrenja, rana misa.

Frühhopfen, *m.* rani hmelj.

Frühjahr, *n.* proljeće, pramaljeće; dieſes —s, prolětos.

Frühkartoffel, *f.* rani korun (krumpir).

Frühkirſche, *f.* ranica, arašlama.

Frühklug, *adj.* vidovit.

Frühkohl, *m.* rani kelj.

Frühkoſt, ſ. Frühſtück.

Frühlamm, *n.* ranče.

Führen, *n.* (auf d. Wagen), vozitba, vožnja.

Fuhrenwurm, ſ. Hirſchkäfer.

Führer, *m.* vodj, vodac, vodič; (Wegweiſer, provodič, kalauz*; (eines Wagens), kočijaš; (eines Schiffes), krman, (kormanoš); (Anführer), vodja; (Heerführer), vojvoda.

Führerin, *f.* vodjica.

Fuhrfaß, *n.* vozni sud, vozionica.

Fuhrfrohne, *f.* vozna robota, tlaka.

Fuhrgeld, *n.* vozarina.

Führig, *adj.* povodljiv.

Fuhrknecht, *m.* vozač, vozac; ſ. Ackerknecht.

Führling, *m.* vozionica.

Fuhrlohn, *m.* vozarina.

Fuhrmann, *m.* vozar, vozac, voznik, povožčija, tarničar, kiridžija*; (Sternbild), voznik.

Fuhrmannsgewerbe, *n.* vozarija.

Fuhrmannskittel, *m.* gunjac, kepenjak.

Fuhrmannsknecht, *m.* kočijaš.

Fuhrmannspferd, *n.* (konj-) tarničar.

Fuhrmannsſprache, *f.* geački, ciporski jezik.

Fuhrmannswagen, *m.* tarnice.

Fuhrmannswinde, *f.* kolni vitao.

Fuhrſchlitten, *m.* saonice, saoni.

Fuhrſpieß, *m.* (kolni) ražanj.

Fuhrſtraße, *f.* kolnik.

Führung, *f.* vodjenje; vožnja; (eines Prozeſſes), těranje; (Leitung), upravljanje, ravnanje; (— eines Beweiſes), dokazivanje; die —en Gottes, Božja uprava.

Fuhrwagen, ſ. Fuhrmannswagen.

Fuhrweg, *m.* kolnik.

Fuhrwerk, *n.* vozilo; (Wagen), kola; (ſammt Zugvieh), podvoz; (als Gewerbe), vozitba, vozarija.

Fuhrweſen, *n.* vozarstvo.

Fuhrweſenmannſchaft, *f.* (vojnički) vozari.

Füllbar, *adj.* napuniv.

Füllbier, *n.* pivo za dolěvak, dolěvak.

Fülle, *f.* punoća, punost, punina; (Ueberfluß), izobilje, obilje; gojstvo; in —, izobila; er hat die Hülle und die —, ima masna i slasna; d. — meines Glücks ſind meine Kinder, moja su mi děca najveća sreća; (Füllwein), dolěvak; ſ. Füllſel.

Fülleimer, *m.* dolěvač.

Füllen, *v. a.* puniti; ein Glas mit Wein —, napuniti čašu vina; ein Gefäß mit Waſſer —, natočiti vode u posudu; einen Sack mit Getreide —, nasuti žita u vreću; ſich die Taſchen —, nabiti žepove; ſich den Magen, Bauch —, nabiti se, nabokati se, nabubati se, nadekati se, nakresati se, natući se; einen Braten —, naděti, naděvati pečenje; eine gefüllte Gans, naděvena guska; gefülltes Kraut, sarma; Einem die Hände —, nadariti koga; der Wind füllet die Segel, větar nadima jedra; gefüllte Blumen, puno, puncito cvěće; ſ. Erfüllen; Bier —, pretočiti, pretakati pivo.

Füllen, *v. n.* (v. Stuten), izždrěbiti se; oždrěbiti se.

Füllen, *n.* ždrěbe, ome, pulić, (weibl.) ždrebica; (*coll.*) omad, ždrebad; — werfen, ſ. Füllen, *v. n.*

Füllenhüter, *m.* ždrebar.

Füllenſtall, *m.* ždrebinjak.

Füllenſtute, *f.* ždrebnjača.

Füllenwärter, ſ. Füllenhüter.

Füllenzahn, *m.* ždrebečak.

Füller, *m.* punilac; —in, *f.* punilja.

Füllerde, *f.* naboj.

Füllerei, *f.* punjenje, punitba; ſ. Völlerei.

Füllfaß, *n.* nalěvač.

Füllgelte, *f.* kapunjica, rukatka.

Füllhaare, *pl.* dlaka za nabijanje.

Füllhals, *m.* lakomica.

Digitized by Google

Füllhorn, *n.* obilnica; (*Ostrea Cornu copiae*), kamenica-obilnica.
Füllhorngras, *n.* obilnica.
Füllkanne, *f.* doléváč.
Füllkorb, *m.* nasipnjak.
Füllkraut, *n.* sarma.
Füllmund, *m.* temelj, osnov.
Füllort, *n.* sipalište.
Füllplatte, *f.* poličica.
Füllsel, *n.* naděv, dolma *.
Füllstein, *m.* izpunak.
Füllstift, *m.* izpunak.
Füllstück, *n.* popunak.
Fülltrog, *m.* slěvnica.
Füllung, *f.* punjenje, napunjivanje, nalév; (in Küch.) naděvanje; (an Thüren) popunak.
Füllwein, *m.* doléváč.
Füllwort, *n.* popunak.
Fulminan, fulminan.
Fulminant, *adj.* gromovit, otresit.
Fummel, *f.* podplatni rub.
Fummelholz, *n.* šikalo.
Fummeln, *v. a.* šikati.
Function, *f.* obavak; (Amtsverrichtung), službovanje, služba; posao; die — eines Lehrers, učiteljovanje.
Functionär, *m.* službovnik.
Functionszulage, *f.* službovina.
Fund, *m.* (als Handlung), nalaz; (das Gefundene), nalazak; einen Fund thun, naći što; (Erfindung), izum.
Fundbuch, *n.* kazalo, ključ.
Fundament, *n.* osnova, temelj, dno; (Untergestellte), podstavak; das — aufführen, postaviti i. udariti temelj (čemu).
Fundamental, *adj.* temeljni, glavni.
Fundamentalgesetz, *n.* glavni zakon.
Fundamentalsatz, *m.* glavni rěk, stavak.
Fundation, *f.* (Gründung), utemeljenje; (Stiftung), zaklada.
Fundationalfassa, *f.* zakladna pěneznica.
Fundgeld, *n.* naléžba.
Fundgrube, *f.* rudnik, majdan *; (*fig.*) eine — der Gelehrsamkeit, skladište
Fündig, s. Findig. [učenosti.
Fundiren, *v. a.* utemeljiti; fundirte Schuld, osěgurani (državni) dug.
Fundort, *m.* nalazište.
Fundrecht, *n.* nalazno pravo.
Fundus instructus, *m.* naprava.
Fünf, *num.* pet; — Männer, pet muževah; — Kinder, petoro děce; von —en kam Einer zurück, od petorice povrati se jedan; es waren ihrer —e, bila ih je petorina i. petina, bila su petorica; es ist —e, sad je pet satih, urah; eine Banknote von — Gulden, petica; (spr.) er kann nicht — zählen, nezna ni beknuti; —e gerade sein lassen, pustiti stvar kako je.
Fünf, *f.* petica.
Fünfadernkraut, *n.* (*Plantago lanceolata*), bodkasta bokvica, bodkasti trputac.
Fünfarmig, *adj.* petoruk; (*fig.*) petokrak; ein —er Leuchter, svěćnjak od pet parožakah, ručicah.
Fünfbeinig, *adj.* petonog, petokrak.
Fünfblatt, *n.* (*Potentilla reptans*), petorika, petoprstica.
Fünfblätterig, *adj.* petolist.
Fünfbund, *m.* Fünfbündniß, *n.* savez petorice.
Fünfeck, *n.* petonuglica; (—winkel), petokuće, petokutnik.
Fünfeckig, *adj.* petonugli, petokutan; na pet ugalah.
Fünfeimerig, *adj.* od pet vedarah; ein —es Faß, petak, petačka, petorka.
Fünfer, *m.* (Zahl), petica; das Gericht der —, sud petine; (Münze), petak; (fünf Gulden Banknoten), petica.
Fünferlei, *adj.* petovrstan; od pet vrstih; peterostruk.
Fünffach, *adj* petorogub, petostruk, petroni; petoričan; das —e, pet putih onoliko; um das —e, petinom (više); —e Strafe, pet kaznih.
Fünffächerig, *adj.* petotini; od pet pregradakah i. pretinacah.
Fünffältig, s. Fünffach.
Fünffärbig, *adj.* petomanjast, od pet mastih (bojah).
Fünffaserig, *adj.* petovlaknen, od pet vlakanacah.
Fünffeder, *f.* (*Pterophorus pentadactylus*), petoper.
Fünffingerfisch, *m.* (*Coryphaena pentadactylus*), petoperka.
Fünffingerig, *adj.* petoprst.
Fünffinger-Kleeschotte, *f.* (*Lotus Dorycnium*), naniknica.
Fünffingerkraut, s. Fünfblatt.
Fünffach, *n.* petoplošnjak.
Fünffleck, *m.* (*Ampelis Cotinga*), kotinja.
Fünfflügelig, *adj.* petokrili.
Fünffuß, *m.* petonožka; petostopka.
Fünffüßig, *adj.* petonog; (*poët.*) petostopan.
Fünffüßler, s. Fünffuß.
Fünfgesang, *m.* petopěv.
Fünfgetheilt, *adj.* razpetoren.
Fünfgliederig, *adj.* petočlan, petoudan, petosgloban.
Fünfguldenstück, *n.* petica
Fünfherr, *m.* petoričnik.
Fünfherrschaft, *f.* petorična vlada; vlada petorice.
Fünfhornig, *adj.* petorog.
Fünfhügelig, *adj.* petobregi, petohumi.
Fünfhundert, *num.* pet stotinah.
Fünfhundertel, *n.* petostotnina.
Fünfhundertmal, *adv.* pet stotinah putah.
Fünfhundertste, *adj.* petostoti.
Fünfjahr, *n.* petogodje, petoléće.
Fünfjährig, *adj.* petogod, petolětan, petogodišnji.

Digitized by Google

Waſſer iſt von heute —, to je jutrošnja voda, to je jutrošnjica; mit dem früheſten, zorom, u prozorje, na osvitak; es iſt noch ſehr —, još je daleko do zore; (*poët.*) još zora nije zabělila; von — bis in die Nacht, od zraka i. jutra do mraka; der —ere Lebenswandel, prijašnji život; — *adv.* rano, za rana, za dobe.

Frühapfel, *m.* ranilica.

Früharbeit, *f.* jutrnji posao.

Frühauf, *m.* ranilac, rano-ranilac, ustalac; (v. Kind.) poranak; er iſt ein —, igrao je materi u svatovih.

Frühaufſtehen, *n.* ranjenje, uranak, ranilo, podranak.

Frühbeet, ſ. Miſtbeet.

Frühbirn, *f.* jagodnjača, rana kruška.

Frühblume, *f.* rani cvětak; ſ. Gänſeblume.

Frühbohne, *f.* rani grah, pasulj.

Frühe, *f.* jutro; in aller —, u zoru, za rana.

Früheiche, *f.* (*Quercus pedunculata*), dub, lužnik.

Früherbſe, *f.* brzak (-grašak).

Früheſtens, *adv.* najranije, najprije.

Frühgebären, ſ. Abortirung.

Frühgebet, *n.* jutrnja molitva; (Andachtsſtunde), molitva.

Frühgeburt, *f.* nedonošče, nedonosak; ſ. Abortus.

Frühgerſte, *f.* rani ječam.

Frühgewand, ſ. Negligé.

Frühgottesdienſt, *m.* jutrenja, rana misa.

Frühhopfen, *m.* rani hmelj.

Frühjahr, *n.* proljeće, pramaljeće; dieſes —s, prolětos.

Frühkartoffel, *f.* rani korun (krumpir).

Frühkirſche, *f.* ranica, arašlama.

Frühklug, *adj.* vidovit.

Frühkohl, *m.* rani kelj.

Frühkoſt, ſ. Frühſtück.

Frühlamm, *n.* ranče.

Frühling, *m.* proljeće, pramaljeće; jar, *f.*; dieſes —s, prolětos; *adj.* prolětošnji; im —e, na jar; (Lämmer), rančad, rani jaganjci; zehn —e alt, od deset godinah.

Frühlings- (in Zuſ.) prolětni, pramaljětni.

Frühlingsadonis, *m.* (*Adonis verna*), prolětni gorocvět.

Frühlingsarbeit, *f.* prolětni posao.

Frühlingsblume, *f.* prolětni cvětak; (*coll.*) prolětno cvěće; ſ. Hungerblume.

Frühlingserve, *f.* (*Orobus vernus*), jari grašac.

Frühlingsfeier, *f.* svetkovanje proljeća.

Frühlingsfingerkraut, *n.* (*Potentilla verna*), prolětni petoprst.

Frühlingsfliege, *f.* (*Phryganea*), vodeni moljac.

Frühlingsglanz, *m.* prolětna světlost.

Frühlingshauch, *m.* prolětni lavor, prolětni ćuh.

Frühlingshungerblümchen, *n.* (*Draba verna*), prolětni gladuš.

Frühlingskäfer, ſ. Pillenkäfer.

Frühlingskleid, *n.* prolětna haljina.

Frühlingscur, *f.* prolětna lěčba.

Frühlingsluft, *f.* prolětni zrak, uzduh (vazduh).

Frühlingsluſt, *f.* prolětna slast; prolětna zabava.

Frühlingsmonat, *m.* prolětni měsec; ožujak.

Frühlingsmorgen, *m.* prolětno jutro.

Frühlingsnachtgleiche, *f.* prolětna jednač dnevonoćna.

Frühlingspflanzen, *pl.* jaro, rano bilje.

Frühlingspracht, *f.* lěpota proljeća; prolětna krasota.

Frühlingspunkt, *m*, prolětište.

Frühlingsſaat, *f.* jarina.

Frühlingsſafran, *m.* (*Crocus vernus*), podlesak, prolětni žafran.

Frühlingsſonne, *f.* prolětno sunce.

Frühlingstag, *m.* prolětni dan.

Frühlings-Walderbſe, *f.* (*Orobus vernus*), prolětni grašac.

Frühlingswehen, *n.* prolětni větric, proljětni ćuh.

Frühlingswetter, *n.* prolětno vrěme.

Frühlingszeichen, *n.* znak proljeća.

Frühlingszeit, *f.* prolětno doba; (*fig.*) mladost, cvětna doba.

Frühmahl, ſ. Frühſtück.

Frühmeſſe, *f.* jutrenja, rana misa.

Frühnebel, *m.* jutrnja magla.

Frühobſt, *n.* rano voće.

Frühpredigt, *f.* rana propověd.

Frühreif, *adj.* (*fig.*) prerano razvit.

Frühreife, *f.* prerani razvitak.

Frührettig, *m.* rana rotkva.

Frühroth, *n.* zora.

Frühſaat, *f.* jutrnja sětva; ſ. Frühlingsſaat.

Frühſchicht, *f.* (*mont.*) objutrenica.

Frühſonne, *f.* jutrnje sunce.

Frühſtück, *n.* zajutrak, doručak, fruštuk; das — zu ſich nehmen, ſ. Frühſtücken; das verzehrt er zum —, to mu je čalabrčak.

Frühſtücken, *v. n.* ručati (za jutra), doručkovati, fruštukovati.

Frühſtunde, *f.* jutrnja ura; jutrnje doba.

Frühthau, *m.* jutrnja rosa.

Frühtraube, *f.* ranka, ranjka, ranina.

Frühwach, *adj.* rano budan, od uranka.

Frühzeit, *f.* jutrnje doba, jutro; (*fig.*) mladost.

Frühzeitig, *adj.* ran; —es Obſt, rano voće; ein —es Kind, nedonošče; —er Tod, prerana smrt; ſ. Frühreif.

Frühzeitigkeit, *f.* ranost; preranost.

Fuchs, *m.* lisica, lija; (das Männch.), lij, lis, lisac, lisjak; (ſpr.) ein — weiß mehr als ein Loch, miš ima više nego jednu rupu; Füchſe muß man mit Füchſen fangen, ptice se pticami love; ein ſchlafender — fängt kein

Digitized by Google

Huhn, spavač lova neulovi; der — verändert den Balg, aber nie den Sinn, vuk dlaku mĕnja, a ćudi nikada; krsti vuka, a vuk u goru; (—balg), lisičina; (Pferd), ridjo, ridja, ridjan, alča; (ein rothhaariger Menſch), ridjo; (ein liſtiger Menſch), lisica; ein alter —, stara lija; (Dukaten), lisičje oko; er hat Füchſe, ima jaspre, novacah; Füchſe vorſpannen, podmazati; (*mont.*) den — ſchleppen, mrdati; den — mitbringen, rudu krasti; (ein neuangekommener Student), novak; (*Voluta vulpecula*), lisičica; fliegender —, (*Pteropus*), vampir; der kleine —, (*Papilio urticae*), koprivnjak.

Fuchs- (in Zuſ.) lisičji.

Fuchsaffe, *m.* ridji majmun.

Fuchsbalg, *m.* lisičina.

Fuchsbart, ſ. Bocksbart.

Fuchsbau, *m.* lisičja jama, rupa.

Fuchsbeere, *f.* (*Rubus caesius*), ostružnica.

Fuchseichhorn, *n.* (*Sciurus vulpinus*), lijasta vĕverica.

Fuchseiſen, *n.* gvozdja (lisičja).

Füchſelmännchen, *n.* (*Lemur Catta*), macasti majmun.

Füchſeln, *v. a.* peckati, bockati, dražiti; — *v. n.* loviti lisice.

Fuchſen, *v. n.* zaudarati na lisicu, smrdĕti.

Fuchſen, *adj.* lisičji.

Fuchserde, *f.* prljuša.

Fuchsfell, *n.* ſ. Fuchsbalg.

Fuchsfutter, *n.* postava od lisičine.

Fuchsgans, *f.* (*Anas Tadorna*), morska patka.

Fuchsgrube, *f.* lisičja jama, rupa.

Fuchshaar, *n.* lisičja dlaka; (*fig.*) ridja kosa.

Fuchshödlein, *n.* (*Orchis bifolia*), vienjak.

Fuchshöhle, *f.* ſ. Fuchsbau.

Fuchshütte, *f.* lisarnica.

Füchſin, *f.* lisica.

Fuchsjagd, *f.* lov lisicah; wir gehen auf eine —, idemo na lisice.

Fuchsjäger, *m.* lisar, lisičar.

Fuchsicht, *adj.* lijast, ridj.

Fuchskaſten, *m.* lisičnjak.

Fuchskopf, *m.* ridjan; (*fig.*) lija, lisica.

Fuchslehm, *m.* buharica.

Fuchsliſt, *f.* lisičja lukavština.

Fuchsliſtig, *adj.* lukav kao lisica, lijast.

Fuchsloch, ſ. Fuchshöhle.

Fuchsmiſt, *m.* lisičjak.

Fuchsmütze, *f.* lisičetina.

Fuchspelz, *m.* lisičina; (Kleidung), lisičja šuba, lisičji kožuh; den — anziehen, lijati, lisičiti.

Fuchsroth, *adj.* ridj, alatast *.

Fuchsſchecke, *m.* ridji šarac, jagrz*.

Fuchsſcheide, *f.* razpon.

Fuchsſchrot, *n.* lisičja sita, sačma.

Fuchsſchwanz, *m.* lisičji rep; (ſpr.) den — ſtreichen, ſ. Fuchsſchwänzen; (*Alopecurus*), repak; ſ. Tauſendſchön.

Fuchsſchwänzen, *v. n.* lijati, lisičiti; ulisičiti se, ulagivati se.

Fuchsſchwänzer, *m.* lisičar, lisica, ulažica, [mazalica.

Fuchsſchwänzerei, *f.* lijanje, lisičenje.

Fuchsſchwänzerin, *f.* lisica.

Fuchsſchweif, ſ. Fuchsſchwanz.

Fuchsſucht, *f.* linjanje.

Fuchstraube, *f.* lisica.

Fuchswedel, *m.* (*Myriophyllum*), krocanj.

Fuchswurz, *f.* (*Aconitum Napellus*), nalĕp.

Fuchtel, *f.* paloš, palošina; Einem die — geben, ſ. Fuchteln.

Fuchtelklinge, *f.* pljoština.

Fuchteln, *v. a.* pljosničke, pljoštimice, litimice udarati; pljeskati (sabljom); — *v. n.* razmahivati (sabljom).

Fuder, *n.* voz; eine Wieſe von zehn —, livada i. košanica za deset vozovah; ein — Wein, tovar vina (t. j. 32 vĕdra).

Fug, *m.* pravo, pravica, vlast; nach — und Recht, po pravu i pravici; ich thue es mit gutem Fuge, ja sam vlastan to činiti.

Fuge, *f.* sljubnica, sglobnica; (*mus.*) fuga; (an der Hirnſchale), svez.

Fügebank, ſ. Stoßbank.

Fügebock, *m.* globac.

Fügeeiſen, *n.* nož od struga; (b. Glaſ.), kljuvalo.

Fugeiſen, *n.* šuperka.

Fügehobel, *m.* ſ. Stoßbank.

Fügen, *v. a.* spojiti, sglobiti, sklopiti, sljubiti; spajati, sglabati; Pferde —, uhvatiti, upregnuti konje; an etwas —, priklopiti, pripojiti; (hinzu—), primetnuti, pridati; wie es Gott füget, kako Bog dâ; Gott füge es, Bog naredi; ſo hat es das Schickſal gefügt, tako njemu sreća dade; ſich dem Geſetze —, podložiti se zakonu; ſich in etwas —, (ſich darin ſchicken), povesti se, povoditi se; ſich in Jemandes Willen —, pokoriti se, skloniti se komu; ſich in die Zeit —, prilagoditi se, priljubiti se, priklonlti se vremenu; ſich in ſein Schickſal —, podnositi udes, sreću; ſich —, *v. r.* pristojati se; (ereignen), pridesiti se, slučiti se, dogoditi se; wie es ſich — wird, kako se dodesi i. udesi, kako se nadâ, kako bude.

Fugenfläche, *f.* ploha sljubnice.

Fugenkäfer, *m.* ſ. Pillenkäfer.

Fugenleim, *m.* voskovina, pčelinja klija.

Fugennaht, *f.* šav sljubnice.

Fugenſchnitt, *m.* zaklisivanje, zaklis.

Fügewort, *n.* veznik.

Füglich, *adj.* eine —e Antwort, pristojan, priměren odgovor; (leicht), es kann — geſchehen, to se može lako učiniti, dogoditi; (mit Recht), to se može slobodno učiniti; —er Wind, sgodan větar; větar u krmu.

Digitized by Google

Füglichkeit, *f.* sgodnost, pristojnost; pri-
Fuglos, ſ. Unbefugt. [měrenost.
Fügſam, *adj.* povodljiv, povodičan.
Fügſamkeit, *f.* povodljivost, povodičnost.
Fügung, *f.* spajanje, sklapanje, sglabanje; Gottes —, Božja naredba, volja, promisao.
Fühlbar, *adj.* osětljiv; ein —es Herz, ćutljivo, meko srce.
Fühlbarkeit, *f.* osětljivost; ćutljivost.
Fühlen, *v. n.* osětiti, osećati; wer nicht hören will muß —, ko nesluša, reći slušat će batinu, ich fühle Luſt, snašla me je želja; poželio sam, uželio sam se (čega); ich fühle Linderung, odlanulo i. uminulo mi je; (befühlen), pipati; (innerlich —), ćutěti; Liebe —, ljubiti; — *v. a.* opipati, pipati; einem Kranken den Puls —, obaći bilo bolestniku; Einen auf den Zahn —, obaći komu žilu; ſich —, *v. r.* er fühlt ſich ſchlecht, zlo mu je; wie fühlſt du dich dabei? kako ti je? ich fühle mich ſchwach, slab sam; er fühlt ſich wohl dabei, to mu godi, prija; ich fühle mich getroffen, to je meni naměnjeno; er fühlte ſich getroffen, opazio je, da je to njemu naměnjeno; er fühlt ſich, zna za se.
Fühler, *m.* sětilac; ſ. Fühlfaden.
Fühlerknopf, *m.* uzao ticala.
Fühlerwurm, *m.* (crv-) pipalar.
Fühlfaden, *m.* ticalo, sežnjak; (bei Schnecken), rožak, rožić.
Fühlfarn, *m.* (*Onoclea*), nježka.
Füllhorn, *n.* (*antenna*), ticalo.
Fühlkäfer, *m.* (*Pselaphus*), pipnjak.
Fühlkraft, *f.* osětnost, ćutnost.
Fühlkraut, *n.* ſ. Sinnpflanze.
Fühllos, *adj.* bezćutan; ein —es Herz, (*poët.*) srce od kamena; — bei'm Elende Anderer bleiben, neosećati, nećutiti tudje bede.
Fühlloſigkeit, *f.* bezćutnost.
Fühlnaſe, *f.* (*Erpeton tentaculatum*), gujica ticalasta.
Fühlſchlange, *f.* (*Caecilia tentaculata*, ticalasti slěpavac.
Fühlſpitze, *f.* ſ. Fühlfaden.
Fühlung, *f.* pipanje, osećanje; ćućenje.
Fuhrband, *n.* povodac, vodiljka.
Fuhre, *f.* vožnja, vozitba; eine — thun, voziti, vezti; (Fuhrwerk), podvoz; eine — miethen, pogoditi priliku, kola; (Fuder), eine — Holz, voz drvah; ſ. Fohre.
Fuhrenweiſe, *adv.* na voze, vozimice.
Führen, *v. a.* voditi; ein Kind an der Hand —, vodati děte; (einen Gefangenen) in's Gefängniß —, odvesti u tamnicu; das Schaf auf die Weide —, za ovcami ići, izjaviti ovce na pašu; das Vieh zur Tränke —, goniti goveda (marvu) na vodu, pojilo i. pojište; e. Pferd an der Leine —, voditi konja u povodu; den Säbel geſchickt —, věšt biti sablji, znati mahati sabljom; er kann ſchon den Säbel —, već je dorasao do sablje; den Pinſel gut zu — wiſſen, věšto slikati; die Feder —, pisati; ſ. Feder; der Wind führte den Staub in die Luft, větar je podigao prah u vis; den Wagen —, kočijašiti; ich will dich des Weges —, provodit ću te; in Verſuchung —, uvesti, navesti u napast; Einen auf das Eis —, navesti koga na tanak led; in das Haus —, povesti, odvesti u kuću; das Heer — (an—), ići pred vojskom; er führt mit ſich drei tauſend Mann, vodi tri tisuće (hiljade) vojske; za njim idu tri tisuće vojske; einen Zaun um den Garten —, oplotiti, ograditi vrt; eine Mauer um den Hof —, obzidati dvorište (avliju); einen Graben —, kopati, izkopati jarak; einen Damm —, sipati, nasipati, navezti sip, nasip; einen Wall um die Stadt —, obkopati grad; dieſer Weg führt in die Stadt, ovaj put ide u grad; Einem etwas zu Gemüthe —, opomenuti koga na što; Wirthſchaft —, gospodariti; eine Haushaltung —, kućiti (kuću); Rechnung, Bücher —, voditi račune, knjige; die Aufſicht —, nadgledati, nadstojati, vidjati; Kaſſa —, držati kesu, novce; einen Bau —, graditi; Krieg —, ratovati, vojevati; einen Kampf —, boj biti; einen Prozeß —, těrati parnicu; Protocoll —, pisati zapisnik; Reden —, das Wort —, govoriti; für Einen das Wort —, govoriti město koga; braniti koga; unnütze Reden —, govoriti u tartan, pustosloviti; — Geld bei ſich —, nositi sobom novce; einen falſchen Namen —, nepravim se imenom služiti; einen Titel —, imati naslov; was für einen Titel führt er? kakav mu je naslov? Firma —, podpisivati; etwas im Schilde —, snovati, naměravati što; Böſes im Schilde —, raditi o zlu; Klage —, tužiti se, potužiti se; ein elendes Leben —, prteno življeti, kuburiti, tavoriti; ein ruhiges Leben —, mirni život poživljeti; eine glückliche Ehe —, srećno življeti sa ženom, mužem; Waaren —, imati, držati robu; dieſe Waaren führe ich nicht, time nepatrgam; dieſer Fluß führt Goldſand mit ſich, u ovoj reci ima zlatnoga pěska; Holz zur Stadt —, voziti drva u grad; Perſonen über einen Fluß —, prevezti, prevoziti ljude preko rěke; was führt dich zu mir? što si do mene došao? koje dobro? das führt nicht zum Guten, to

neide na dobro; zu Ende, s. Ende; den Reigen —, voditi kolo; den Löffel zum Munde —, ponêti žlicu k ustima; ein Gespräch —, imati razgovor; den Beweis —, dokazati, dokazivati; einen guten Tisch —, dobro se hraniti; Einen hinter das Licht —, dati komu rog za svêću; obezumiti koga; Waaren in das Land —, voziti, uvoziti robu u zemlju; einen Adler im Wappen -, imati orla u grbu.

Führen, *n.* (auf d. Wagen), vozitba, vožnja.

Fuhrenwurm, s. Hirschkäfer.

Führer, *m.* vodj, vodac, vodič; (Wegweiser, provodič, kalauz*; (eines Wagens), kočijaš; (eines Schiffes), krman, (kormanoš); (Anführer), vodja; (Heerführer), vojvoda.

Führerin, *f.* vodjica.

Fuhrfaß, *n.* vozni sud, vozionica.

Fuhrfrohne, *f.* vozna robota, tlaka.

Fuhrgeld, *n.* vozarina.

Führig, *adj.* povodljiv.

Fuhrknecht, *m.* vozač, vozac; s. Ackerknecht.

Führling, *m.* vozionica.

Fuhrlohn, *m.* vozarina.

Fuhrmann, *m.* vozar, vozac, voznik, povožčija, tarničar, kiridžija*; (Sternbild), voznik.

Fuhrmannsgewerbe, *n.* vozarija.

Fuhrmannskittel, *m.* gunjac, kepenjak.

Fuhrmannsknecht, *m.* kočijaš.

Fuhrmannspferd, *n.* (konj-) tarničar.

Fuhrmannssprache, *f.* geački, ciporski jezik.

Fuhrmannswagen, *m.* tarnice.

Fuhrmannswinde, *f.* kolni vitao.

Fuhrschlitten, *m.* saonice, saoni.

Fuhrspieß, *m.* (kolni) ražanj.

Fuhrstraße, *f.* kolnik.

Führung, *f.* vodjenje; vožnja; (eines Prozesses), têranje; (Leitung), upravljanje, ravnanje; (— eines Beweises), dokazivanje; die —en Gottes, Božja uprava.

Fuhrwagen, s. Fuhrmannswagen.

Fuhrweg, *m.* kolnik.

Fuhrwerk, *n.* vozilo; (Wagen), kola; (sammt Zugvieh), podvoz; (als Gewerbe), vozitba, vozarija.

Fuhrwesen, *n.* vozarstvo.

Fuhrwesenmannschaft, *f.* (vojnički) vozari.

Füllbar, *adj.* napuniv.

Füllbier, *n.* pivo za doljevak, doljevak.

Fülle, *f.* punoća, punost, punina; (Ueberfluß), izobilje, obilje; gojstvo; in —, izobila; er hat die Hülle und die —, ima masna i slasna; d. — meines Glücks sind meine Kinder, moja su mi dêca najveća sreća; (Füllwein), doljevak; s. Füllsel.

Fülleimer, *m.* doljevač.

Füllen, *v. a.* puniti; ein Glas mit Wein —, napuniti čašu vina; ein Gefäß mit Wasser —, natočiti vode u posudu; einen Sack mit Getreide —, nasuti žita u vreću; sich die Taschen —, nabiti žepove; sich den Magen, Bauch —, nabiti se, nabokati se, nabubati se, nadekati se, nakresati se, natući se; einen Braten —, nadêti, nadêvati pečenje; eine gefüllte Gans, nadêvena guska; gefülltes Kraut, sarma; Einem die Hände —, nadariti koga; der Wind füllet die Segel, vêtar nadima jedra; gefüllte Blumen, puno, puncato cvêće; s. Erfüllen; Bier —, pretočiti, pretakati pivo.

Füllen, *v. n.* (v. Stuten), izždrêbiti se; ožrêbiti se.

Füllen, *n.* ždrêbe, ome, pulić, (weibl.) ždrebica; (*coll.*) omad, ždrebad; — werfen, s. Füllen, *v. n.*

Füllenhüter, *m.* ždrebar.

Füllenstall, *m.* ždrebinjak.

Füllenstute, *f.* ždrebnjača.

Füllenwärter, s. Füllenhüter.

Füllenzahn, *m.* ždrebećak.

Füller, *m.* punilac; —in, *f.* punilja.

Füllerde, *f.* naboj.

Füllerei, *f.* punjenje, punitba; s. Völlerei.

Füllfaß, *n.* nalêvač.

Füllgelte, *f.* kapunjica, rukatka.

Füllhaare, *pl.* dlaka za nabijanje.

Füllhals, *m.* lakomica.

Füllhorn, *n.* obilnica; (*Ostrea Cornu copiae*), kamenica-obilnica.

Füllhorngras, *n.* obilnica.

Füllfanne, *f.* doljevač.

Füllforb, *m.* nasipnjak.

Füllkraut, *n.* sarma.

Füllmund, *m.* temelj, osnov.

Füllort, *n.* sipalište.

Füllplatte, *f.* poličica.

Füllsel, *n.* nadêv, dolma*.

Füllstein, *m.* izpunak.

Füllstift, *m.* izpunak.

Füllstück, *n.* popunak.

Fülltrog, *m.* slêvnica.

Füllung, *f.* punjenje, napunjivanje, nalêv; (in Küchen), nadêvanje; (an Thüren), popunak.

Füllwein, *m.* doljevak.

Füllwort, *n.* popunak.

Fulminan, fulminan.

Fulminant, *adj.* gromovit, otresit.

Fummel, *f.* podplatni rub.

Fummelholz, *n.* šikalo.

Fummeln, *v. a.* šikati.

Function, *f.* obavak; (Amtsverrichtung), službovanje, služba; posao; die — eines Lehrers, učiteljevanje.

Functionär, *m.* službovnik.

Functionszulage, *f.* službovina.

Digitized by Google

Fund, *m.* (als Handlung), nalaz; das Gefundene), nalazak; einen Fund thun, naći što; (Erfindung), izum.
Fundbuch, *n.* kazalo, ključ.
Fundament, *n.* osnova, temelj, dno; (Untergestellte), podstavak; das — aufführen, postaviti i. udariti temelj (čemu).
Fundamental, *adj.* temeljni, glavni.
Fundamentalgesetz, *n.* glavni rêk, stavak.
Fundation, *f.* (Gründung), utemeljenje; (Stiftung), zaklada.
Fundationalkassa, *f.* zakladna pêneznica.
Fundgeld, *n.* nalêžba.
Fundgrube, *f.* rudnik, majdan*; (*fig.*) eine — der Gelehrsamkeit, skladište [učenosti.
Fündig, s. Findig.
Fundiren, *v. a.* utemeljiti; fundirte Schuld, osêgurani (državni) dug.
Fundort, *m.* nalazište.
Fundrecht, *n.* nalazno pravo.
Fundus instructus, *m.* naprava.
Fünf, *num.* pet; — Männer, pet muževah; — Kinder, petoro dêce; von —en kam Einer zurück, od petorice povrati se jedan; es waren ihrer —e, bila ih je petorina i. petina, bila su petorica; es ist —e, sad je pet satih, urah; eine Banknote von — Gulden, petica; (spr.) er kann nicht — zählen, nezna ni beknuti; —e gerade sein lassen, pustiti stvar kako je.
Fünf, *f.* petica.
Fünfadernkraut, *n*, (*Plantago lanceolata*), bodkasta bokvica, bodkasti trputac.
Fünfarmig, *adj.* petoruk; (*fig.*) petokrak; ein —er Leuchter, svêćnjak od pet parožakah, ručicah.
Fünfbeinig, *adj.* petonog, petokrak.
Fünfblatt, *n.* (*Potentilla reptans*), petorika, petoprstica.
Fünfblätterig, *adj.* petolist.
Fünfbund, *m.* Fünfbündniß, *n.* savez petorice.
Fünfeck, *n.* petonuglica; (—winkel), petokuće, petokutnik.
Fünfeckig, *adj.* petonugli, petokutan; na pet ugalah.
Fünfeimerig, *adj.* od pet vedarah; ein —es Faß, petak, petačka, petorka.
Fünfer, *m.* (Zahl), petica; das Gericht der —, sud petine; (Münze), petak; (fünf Gulden Banknoten), petica, petka.
Fünferlei, *adj.* petovrstan; od pet vrstih; peterostruk.
Fünffach, *adj.* petorogub, petostruk, petroni; petorićan; das —e, pet putih onoliko; um das —e, petinom (više); —e Strafe, pet kaznih.
Fünffächerig, *adj.* petotini; od pet pregradakah i. pretinacah.
Fünffältig, s. Fünffach.
Fünffärbig, *adj.* petomanjast, od pet mastih (bojah).
Fünffaserig, *adj.* petovlaknen, od pet vlakanacah.
Fünffeder, *f.* (*Pterophorus pentadactylus*), petoper.
Fünffingerfisch, *m.* (*Coryphaena pentadactylus*), petoperka.
Fünffingerig, *adj* petoprst.
Fünffinger-Kleeschotte, *f.* (*Lotus Dorycnium*), naniknica.
Fünffingerkraut, s. Fünfblatt.
Fünfflach, *n.* petoplošnjak.
Fünffleck, *m.* (*Ampelis Cotinga*), kotinja.
Fünfflügelig, *adj.* petokrili.
Fünffuß, *m.* petonožac; petostopka.
Fünffüßig, *adj.* petonog; (*poët.*) petofüßler, s. Fünffuß. [stopan.
Fünfgesang, *m.* petopêv.
Fünfgetheilt, *adj.* razpetoren.
Fünfgliederig, *adj.* petočlan, petoudan, petosgloban.
Fünfguldenstück, *n.* petica, petka.
Fünfherr, *m.* petoričnik.
Fünfherrschaft, *f.* petorična vlada; vlada
Fünfhornig, *adj.* petorog. [petorice.
Fünfhügelig, *adj.* petobregi, petohumi.
Fünfhundert, *num.* pet stotinah.
Fünfhundertel, *n.* petostotnina.
Fünfhundertmal, *adv.* pet stotinah putah.
Fünfhundertste, *adj.* petostoti.
Fünfjahr, *n.* petogodje, petolêće..
Fünfjährig, *adj.* petogod, petolêtan, petogodišnji.
Fünfjährige, *m.* petogodac, petogodče; petak; — *f.* petogodica, petačica, petakinja.
Fünfjährlich, *adv.* svake pete godine.
Fünffantig, *adj.* petobrid, petosrh.
Fünfflappig, *adj.* (*bot.*) petoklopan.
Fünflappig, *adj.* (*bot.*) petokrp.
Fünfmal, *adv.* pet putah i. putih, pet krat, petiš.
Fünfmalig, *adj.* petoputan, petokratan.
Fünfmännerig, *adj.* (*bot.*) petomužan.
Fünfmonatig, *adj.* petoměsečan; od pet měsecih.
Fünfmonatlich, *adj.* svaki peti měsec.
Fünfpercentig, *adj.* petnaestotni; eine —e Obligation, petnaestotnica.
Fünfpfünder, *m.* petofuntaš. [funtih.
Fünfpfündig, *adj.* petofuntaški; od pet
Fünfreihig, *adj.* petoredan, petonizan, petovrstan; od pet redovah, vrstah.
Fünfruderig, *adj.* petoveslen, petoklupan.
Fünfsaitig, *adj* petožičan.
Fünfsatz, *m* petostavka. [vakah.
Fünfsätzig, *adj.* petostavačni, od pet sta-
Fünfsäulig, *ad.* petostupan.
Fünfseitig, *adj.* petostran, petobok.
Fünfslibig,, *adj.* od pet slovkih. [tilah.
Fünfsinnig, *adj.* petosêtioni, od pet sê-
Fünfspaltig, *adj.* petocêpan.

Digitized by Google

Fünfspitze, *f.* (*Penthorum*), petorožčić.
Fünfstimmig, *adj.* petoglasan.
Fünfstöckig, *adj.* petobojan, petospratan, petokatan.
Fünfstrahl, *m.* (*Pentactis*), petaš.
Fünfstündig, *adj.* petosatni, od pet satih, urah.
Fünfstündlich, *adv.* svake pete ure; svaki peti sat.
Fünftägig, *adj.* trodnevni, od pet danah.
Fünftäglich, *adv.* svaki peti dan.
Fünftausend, *num.* pet tisućah, hiljadah.
Fünftausendste, *adj.* petotisući.
Fünfte, *adj.* peti; zum —n Mal, peti put; petom; halb — kommen, samo- Fünfte, *f.* petina. [peti doći.
Fünftehalb, *adj.* četiri i pol; — Jahr alt, od četiri i pol godine.
Fünftel, *n.* petina; peti dio.
Fünftens, *adv.* peto.
Fünftheilig, *adj.* petodělan, petodioni; razpetoren; od pet čestih.
Fünfundzwanzig, *num.* dvadeset i pet.
Fünfverein, *m.* družtvo petorice.
Fünfwöchentlich, *adj.* svake pete nedělje i. sedmice.
Fünfwöchig, *adj.* petosedmičan, od pet sedmicah i. nedělah.
Fünfzack, *m.* petoper, petoperac.
Fünfzackig, *adj.* petoperni.
Fünfzählig, *adj.* petroni.
Fünfzähnig, *adj.* petozub, petozubni.
Fünfzehen, Fünfzehn, *num.* petnaest; es waren ihrer —, bila su petnaestorica; — Kinder, petnaestoro děce.
Fünfzehig, *adj.* petoprst. [naest.
Fünfzehn- (in Zuſ.) petnaesto-, od pet-
Fünfzehner, *m.* (Ziffer) petnaestka; (eine Zahl von fünfzehn), petnaestorica, petnaestorina; (Einer von fünfzehn), petnaestnik.
Fünfzehnerlei, *adj.* petnaestovrstan, od petnaest vrstih.
Fünfzehnfach, —fältig, *adj.* petnaestogub, petnaestostruk.
Fünfzehnfüßig, *adj.* petnaestonog, od petnaest nogah.
Fünfzehnhundert, *num.* petnaest stotinah; tisuća i. hiljada pet stotinah.
Fünfzehnjährig, *adj.* petnaestogodan, petnaestoletan, od petnaest godinah.
Fünfzehnjährige, *m.* petnaestak.
Fünfzehnmal, *adv.* petnaest putah i. putih, petnaest kratih.
Fünfzehnmonatig, *adj.* petnaesto-mesečan.
Fünfzehnstündig, *adj* petnaesto-satni, od petnaest satih.
Fünfzehntägig, *adj.* petnaestodnevni, od petnaest danah.
Fünfzehntausend, *num.* petnaest tisućah i. hiljadah. [petnaestom.
Fünfzehnte, *adj.* petnaesti; zum — Mal,
Fünfzehntehalb, *adj.* petnaest i pol.
Fünfzehntel, *n.* petnaestina.
Fünfzehntens, *adv.* petnaesto.
Fünfzig, *num.* petdeset, peset; von —en kam keiner zurück, od petdesetorice nepovrati se nijedan; — Stück Vieh, petdesetoro govedah; er iſt in den —en, ima mu preko petdeset godinah.
Fünfzig- (in Zuſ.) petdeseto-, od petdeset.
Fünfzigeimerig, *adj.* od petdeset vědarah; ein —es Faß, petdesetačka, petdesetorka.
Fünfziger, *m.* (Ziffer), petdesetica; (50 Stück), petdesetina, petdesêtak; (Banknote), petdesetica; (von 50 Jahren), petdesetāk; —in, *f.* petdesetnica; (Einer von 50), petdesetnik.
Fünfzigerlei, *adj.* petdesetovrstan, od petdeset vrstih.
Fünfzigfach, —fältig, *adj.* petdesetogub, petdesetostruk, petdesetoran.
Fünfzigjährig, *adj.* petdesetgodan, petdesetlětan, od petdeset godinah.
Fünfzigmal, *adv.* petdeset putah, petdeset kratih.
Fünfzigste, *adj.* petdeseti; zum —n Male, petdesetom.
Fünfzigstehalb, *adj.* četrdeset devet i pol.
Fünfzigstel, *n.* petdesetnina, petdeseti dio.
Fünfzigstens, *adv.* petdeseto.
Fünfzigstündig, *adj.* petdeseto-satan, od petdeset satih, urah.
Fünfzigtägig, *adj.* petdeseto-dnevni, od petdeset danah.
Fünfzöllig, *adj.* od pet palacah.
Fünfzüngig, *adj.* petojezičan.
Funginum, *n.* gljivovina.
Fungiren, *v. n.* službovati; obslužavati.
Fungiten, *pl.* gljivnjaci.
Fünfchen, *n.* iskrica; ein — Ehre, iskra poštenja, ikoliko obraza.
Funke, Funken, *m.* iskra; (ein abſpringender —), varnica; lětavka; — ſchlagen, kresati; — werfen, iskriti; die —n sprühen, varnice se krese i. vrcaju; der Zunder fängt leicht —n, nětilo odmah uhvati; (*scintilla subjectiva*), blešnjak, světnjak, žmirak; (*fig.*) iskra.
Funkeln, *v. n.* iskriti; (glänzen), sěvati; —de Edelſteine, sjajni dragulji; ſeine Augen —, blešte mu oči, zasvětlio, zakresio, (v. Betrunk.), zakrlještio, (v. Zorn.), zažagrio je očima; die Sterne —, zvězde trepte; —de Augen, kreseće oči; — *v. a.* ihr Blick funkelt Freude, radost joj iz očijuh sěva.
Funkelneu, *adj.* nov novcit, nov novcat.
Funken, *v. n.* iskriti; metati, bacati, prosipati iskre; varničati; s. Funkeln.
Funkenmeſſer, *m.* iskroměr.
Funkenſprühend, *adj.* varničav; kreseći se, iskreći.
Funkenſtein, *m.* iskrenjak.

Digitized by Google

Für, *prop.* za; (anstatt), u místo, místo, míste; Einen Andern — sich schicken, poslati drugoga místo sebe; ein — alle Mal, sada za vazda; etwas — sein Leben gern thun, nèšto vrlo rado činiti; etwas — geschehen annehmen, staviti i. uzeti, da se je što dogodilo, učinilo; was — Wetter ist heute? kakvo je danas vrême? was ist das — ein Lärm? kakva je to vika? aus Freundschaft — dich, od prijateljstva k tebi; das Kleid ist — mich zu groß, ova mi je haljina prevelika; — sich sein, leben, življeti u samoti; — sich reden, sebi govoriti; das ist eine Sache für sich, to je osobita stvar; ich habe keine Geheimnisse — dich, naprama tebi neimam tajne; ich für meine Person liebe so was nicht, ja sám neljubim takve stvari; —s erste, prvo; Mann — Mann, svaki napose; Stück — Stück, komad po komad; svako napose; Tag — Tag, dan po dan; — und —, vavêk, navêk, za vazda.

Fürbaß, *adv.* dalje, mimo; napréd; — gehen, napredovati, prolaziti.

Fürbieten, s. Vorladen.

Fürbitte, *f.* molba za koga; eine — einlegen, moliti za koga, zagovarati koga.

Fürbitter, *m.* zagovornik; er ist unser — bei Gott, on moli za nas Boga; —in, *f.* zagovornica.

Fürbot, *n.* s. Vorladung.

Furche, *f.* brazda; —en ziehen, brazditi (brazde); plužiti; eine — um etwas ziehen, obrazditi, oborati što; die dritte —, trećak; (Runzel), mrska; die Stirne voll —n, namrskano, navorano čelo.

Furchen, *v. a.* brazditi, brazdu brazditi i. graditi; das Meer —, orati more; sich eine Bahn —, prtiti si stazu; er furcht sein Gesicht, mrgodi lice, mrsti se; sich —, mežurati se, navorati se; (gefurcht), (*bot.*) izbraždjen.

Furchenrain, *m.* vrh brazde.

Furchenweise, *adv.* na brazde, brazdimice.

Furchenzahn, *m.* brazdat zub.

Furchenzieher, *m.* brazdilo.

Furchgenoß, *m.* brazdaš.

Furcht, *f.* strah, bojazan *f.*; ich habe —, strah me je, bojim se; — und Schrecken, strah i drhat, strah i trepet; in — gerathen, pobojati se, poplašiti se; — einjagen, in — setzen, utêrati u strah; — vor Strafe, strah od kazni (kaštige, pedepse); mit der bloßen — davon kommen, ubojati se; er schwebt zwischen — und Hoffnung, sad se boji, sad se nada; s. Ehrfurcht; die — Gottes, s. Gottesfurcht.

Furchtbar, *adj.* strašan, strahovit, strahotan; ein —er Anblick, strahovit pogled; das war ein —er Anblick, strahota je bilo pogledati.

Furchtbargroß, *adj.* strašno velik.

Furchtbarschön, *adj.* divno strašan.

Furchtbarkeit, *f.* strahovitost.

Furchtbild, *n.* strahotinja.

Fürchten, *v. a.* & *n.* sich vor dem Tode —, den Tod —, bojati se smrti; fürchte nichts! neboj se! fürchte Gott! boj se Boga! ich fürchte, daß es so kommen wird, bojim se i. strah me je, da će tako biti; gefürchtet, strašan.

Furchtentseelt, *adj.* (*fig.*) prestravljen.

Fürchterlich, *adj.* strahovit, strahotan.

Furchterscheinung, *f.* strahotinja, sablast *f.*; strašilo.

Furchtfrei, Furchtlos, *adj.* bez straha, bez bojazni, nebojažan; nebojeći se.

Furchtgespenst, *n.* s. Furchterscheinung.

Furchtlosigkeit, *f.* nebojaznost.

Furchtsam, *adj.* strašiv, strašljiv, plašljiv, bojažljiv; er ist sehr —, plaši se od repa; (*fig.*) ein —er Hase, plašiv kao zec, strašivica, plašljivac.

Furchtsamkeit, *f.* strašljivost, bojažljivost, plašljivost.

Furchtverachtend, *adj.* neznajući za strah.

Fürdauern, s. Fortdauern.

Fürder, s. Ferner.

Fürgang, *m.* uvod; s. Vorgang.

Furie, *f.* paklenica, srda; (Wuth), jarost, bês, goropad *f.*, bêsnilo, srčba.

Furiös, *adj.* bêsan, goropadan.

Furkel, s. Forke.

Fürlieb, s. Vorlieb.

Furnier, s. Fournier.

Fürsorge, *f.* briga; er empfiehlt sein Kind der — des Bruders, on na bratu čedo naručuje; s. Vorsorge.

Fürsorger, *m.* pomnjik, skrbnik.

Fürsorglich, s. Eventuell.

Fürsprache, *f.* zagovor, govorenje, molba (za koga); eine — für Jemand einlegen, s. Fürsprechen.

Fürsprechen, *v. n.* govoriti, moliti za koga; zagovarati koga.

Fürsprecher, *m.* zagovornik; (Anwalt), odvêtnik.

Fürspruch, *m.* s. Fürsprache.

Fürst, *m.* (Herrscher), vladalac; auch —en stehen unter dem Gesetze, i caru se zna zakon; (*princeps*) knez, (knjaz); ein junger —, knežević; einen — spielen, knežiti se; die —en, knezovi, kneževi; (*Conus princeps*), uzoriti čunjac.

Fürstabt, *m.* knez-opat.

Fürstbischof, *m.* knez-biskup.

Fürsten, *v. a.* knežiti, poknežiti, oknežiti; ein gefürsteter Graf, poknežen grof.

Fürsten- (in Zus.) knežev, kneževski, knežki (knjaževski).

Fürstenbank, *f.* kneževsko sêdalo.

Fürstenbirn, *f.* mirisavka.

Digitized by Google

Fürstenbraut, *f.* kneževa zaručnica, kneževska nevěsta.
Fürstenbrief, *m.* kneževnica.
Fürstendienst, *m.* kneževska služba.
Fürstenfurcht, *f.* strah vladalacah.
Fürstenglanz, *m.* gospodstvo.
Fürstengruft, *f.* kneževska ràka.
Fürstenhut, *m.* kneževski klobuk.
Fürstenkind, *n.* kneževsko děte, knežević.
Fürstenkrone, *f.* kneževska kruna.
Fürstenleben, *n.* knezovanje.
Fürstenmantel, *m.* kneževski plašt.
Fürstenmäßig, *adj.* knežki; — *adv.* na kneževsku, knežki.
Fürstenpaar, *n.* kneževski sglob.
Fürstenpracht, *f.* gospodstvo.
Fürstenrang, *m.* kneževsko dostojanstvo, kneževska čast.
Fürstenschnepfe, *f.* Heerschnepfe.
Fürstensitz, *m.* kneževa, kneževska sto-
Fürstensohn, *m.* knežević. [lica.
Fürstenstamm, *m.* kneževsko koleno, pleme.
Fürstenstand, *m.* knežtvo; in den — erheben, poknežiti, oknežiti (koga); (*coll.*) kneževi.
Fürstentag, *m.* sastanak vladalàcah
Fürstenthum, *n.* knežtvo; (Land), das — Serbien, srbska kneževina (knjažestvo).
Fürstentitel, *m.* knežev, kneževski naslov.
Fürstenwort, *n.* carska (rěč).
Fürstenwürde, *f.* knežtvo; die — bekleiden, knezovati.
Fürstin, *f.* kneginja.
Fürstlich, *adj.* knežev, kneževski; Seine —e Gnaden geruhten zu befehlen, světli knez je zapovědio; — *adv.* kneževski, na kneževsku; — bewirthen, gospodski
Furt, *f.* gaz, gazište, brod. [počastiti
Fürtrag, *s.* Uebertrag.
Furunkel, *m.* čiraj.
Fürwahr, *adv.* zaista, u istinu.
Fürwahrhalten, *n.* věrovanje.
Fürwort, *n.* zaimenik; *s.* Fürsprache.
Furz, *m.* (gem.) větar, bazdrk; prdac, (gem.) prděti.
Furzen, *v. n.* zabazděti, bazděti.
Fusel, *m.* patoka.
Fuselier, *m.* pěšak, pěšac; puškar.
Füseliren, *v. a.* puškati, strěljati, postrěljati, ustrěliti.
Füsilade, *f.* ustrelba.
Fuß, *m.* noga; ein kleiner —, nožica; ein großer —, nožurina; (der unterste Theil des —es), stopa, stopalo; mit Füßen treten, gaziti, čepati, pogaziti; mit dem —e fest auftreten, krepko stupiti; mit bloßen Füßen gehen, bosonog ići; zu —e gehen, pěške, pěšice, pěše ići; (*scherzh.*) apostolski ići; er ist gut zu Fuße, hodac je; ein Soldat zu —e, pěšak; zu —e dienen, pěšak biti; Einem etwas vor die Füße werfen, baciti komu što pod noge; sich Einem zu Füßen werfen, pripasti komu k nogam, pasti licem pred koga; Einen auf den — treten, očepiti koga; Einem auf dem —e folgen, s. Folgen; die Strafe folgt auf dem —e nach, kazan slědi slědom grěh; — für —, nogu pred nogu (ići); trockenen —es, neskvasiv noguh; etwas unter die Füße, mit Füßen treten, strpati što pod noge; festen — fassen, nastaniti se, utemeljiti se; (spr.) es brennt ihm unter den Füßen, kao da mu sto šiljakah pod kožu udje (tako je nemiran); er wehrt sich mit Händen und Füßen, brani se čim se godj može; sich auf die Füße machen, uzeti utrenik, odhladiti, odpiriti; Einen auf freien — stellen, staviti koga u slobodu; den Beschuldigten auf freiem —e untersuchen, iztraživati okrivljenika u slobodi; vom Kopf bis zum —e, od glave do pete; keinen — breit, ni stope; sie sind über den — gespannt, popreko se gledaju; auf schwachen Füßen stehen, na slabih se noguh gegati; einen — im Grabe haben, jednom nogom u grob stati; auf Freiers Füßen gehen, misliti o ženitbi; stehenden —es, iz te stope, s ove stope, s města; ich habe keinen — aus dem Zimmer gemacht, nisam ni preko praga prešao; (einer Säule), podnožje; (eines Berges), podanak, peta; (Maß), stopa; (am Strumpfe), priglavak; (in d. Dichtkunst), stopa; (Zustand), die Sachen stehen auf einem guten —e, stvar dobro stoji; eine Sache wieder auf den alten — bringen, povratiti što na staru; mit Jemanden auf einem freundschaftlichen —e stehen, prijateljiti se s kim; auf gutem — leben, dobro biti s kim; gledati se dobro s kim; naviděti se; auf dem —e einer vollkommenen Gleichheit, na temelju savršene jednakosti; ein Heer nach dem französischen —e einrichten, urediti vojsku na francuzku; (*merk.*) am —e dieses, na kraju ovoga pisma; auf einem hohen —e leben, gospodski življeti; *s.* Münzfuß.
Fußangel, *f.* gvoždja; —n legen, gvoždja nastaviti; (*Murex ramosus*), granati
Fußarbeit, *f.* (b. Web.) stupanica. [volak.
Fußbad, *n.* nožna kupelj; (als Handlung), kupanje noge; ein — nehmen, okupati nogu (noge); Fußbäder gebrauchen, kupati noge.
Fußballen, *m.* podplat; guka (u stopala).
Fußbank, *f.* podnožje.
Fußbecken, *m.* umivaonica za noge.
Fußbekleidung, *f.* obuća.
Fußbeuge, Fußbiege, *f.* pregib u noge.
Fußbinde, *f.* nožni zavoj; zavoj za noge.

Digitized by Google

Fußblatt, *n.* poplat, podplatak, taban; (*Podophyllum*), nogolist.
Fußboden, *m.* pod, patos*.
Fußbodenſpieker, *m.* daščenjak.
Fußbreit, *adj.* sa stope, stopu širok.
Fußbrèt, *n.* podnožnik; (eines Bettes), [ličnica.
Füßchen, *n.* nožica.
Fußdecke, *f.* zastirač, prostirač, prostirka, zastirak, prostirak.
Fußdienſt, *m.* pěšačka služba; ſ. Fußfrohne.
Fußeiſen, *n.* negve, putilo, puto, buka-
Füßeln, *v. n.* gicati se. [gije.
Fußen, *v. n.* stati, stajati; (wbm.) pasti; (*fig.*) auf etwas —, osloniti se, oslanjati se.
Fußfall, *m* pripad k nogam; einen — thun, pripasti k čijim nogam i. ka komu; pasti nica pred kim; pokloniti se do zemlje.
Fußfällig, *adv.* klečeć, na koljenih, po-
Fußfeſſel, *f.* ſ. Fußeiſen. [klečke.
Fußfetzen, *m.* obojak, krpa.
Fußfolger, ſ. Lakai; Trabant.
Fußförmig, *adj.* nogast.
Fußfrohne, *f.* pěšačka robota; — leiſten, davati težake, pěšake.
Fußgalle, *f.* baga.
Fußgang, *m.* staza, putanja.
Fußgänger, *m.* pěšac, hodac.
Fußgängerin, *f.* hodalica.
Fußgelenk, *n.* nožni članak, zglobak.
Fußgeſchwür, *n.* rana na nogi.
Fußgeſims, *n.* podnožni kvir.
Fußgeſtell, *n.* (einer Säule), podstavak.
Fußgetäfel, *n.* pločje; (ein getäfelter Fußboden), pločani pod.
Fußgicht, *f.* ulozi, kostobolja u nogah.
Fußgichtig, *adj.* er iſt —, ima uloge u nogah.
Fußgichtmittel, *n.* lěk od nožnih ulogah.
Fußglied, *n.* članak noge.
Fußhader, *m.* obojak; er iſt ſein —, on mu je metla i lopata.
Fußhammer, *m.* plosnjak. [gavice.
Fußharniſch, *m.* goljenka, željezne no-
Fußhorn, *n.* (*Murex femoral.*), butasti
Fußkämpfer, *m.* (vojnik-)pěšak. [volak.
Fußkiſſen, *n.* podnožnica.
Fußknecht, *m.* pěšak.
Fußknöchel, *m.* gležanj.
Fußknochen, *m.* kost u stopalu.
Fußkrieger, *m.* pěšak.
Fußkuß, *m.* cělov, pojubac u nogu; cělivanje noguh.
Füßling, *m.* priglavak, stopalo; ſ. Fußſocke.
Fußmaß, *n.* měra od noge; (das Maß nach Füßen), měra na stope; stopna měra. [tražina.
Fußpfad, *m.* staza, putanja, nogostup,
Fußpunkt, *m.* petište.
Fußreis, *n.* granje.
Fußreiſe, *f.* put pěške, pěšice; eine — unternehmen, putovati pěške.
Fußrücken, *m.* nožna grana, splet.
Fußſack, *m.* nožna vreća.
Fußſchämel, *m.* podnožje.
Fußſchelle, *f.* ſ. Fußeiſen.
Fußſchmerz, *m.* nogobolja.
Fußſchweiß, *m.* znoj od noguh.
Fußſocke, *f.* natikača. nazuvak, nazubak, nazuvica, navlačak.
Fußſohle, *f.* poplat, podplatak, stopa, taban; ſ. Schuhſohle.
Fußſohlenband, *n.* stopna veza.
Fußſohlenmuskel, *m.* četvorni mišić.
Fußſohlenſchlag, *m.* ſ. Baſtonade.
Fußſoldat, ſ. Fußkämpfer.
Fußſpiel, ſ. Pedal.
Fußſpur, *f.* sled, trag.
Fußſtapfen, *m.* stopa, trag; den —en nachgehen, tragom ići, poći (za kim); (*fig.*) Eines —n folgen, in Eines —n treten, ugledati se na koga.
Fußſteig, ſ. Fußpfad. [pravo.
Fußſteigrecht, *n.* pravo na stazu; stazno
Fußſtoß, *m.* ćuška nogom, udar nogom; einen — verſetzen, ćušnuti, udariti no-
Fußſtrick, *m.* zamka. [gom.
Fußſtück, *n.* pod.
Fußtaſte, *f.* podnožnik.
Fußteppich, *m.* ſ. Fußdecke.
Fußtritt, *m.* nogostup; Einem einen — geben, očepiti (čepati) koga; (Schritt), korak, stopa; (Spur), trag; (am Spinnrade), stopaljka; (b. Web.), podnožnik, podnožina, podnožnjak, podnožak, podnož *f.*; (am Wagen), stupalo.
Fußtuch, *m.* nožni ubrus, nožnik.
Fußunterlage, *f.* podnožje.
Fußvolk, *n.* pěšadija, pěhota.
Fußwandeln, *v. n.* šetati se.
Fußwandern, *v. n.* putovati pěšice, pěške.
Fußwanderung, ſ. Fußreiſe.
Fußwanne, *f.* umivaonica za noge.
Fußwärmer, *m.* nožno grijalo.
Fußwaſchen, *n.* umivanje, pranje noguh.
Fußwaſſer, *n.* voda za noge.
Fußweg, ſ. Fußpfad.
Fußweh, *n.* nogobolja.
Fußwerk, *n.* obuća; (Füße), noge.
Fußwiſch, *m.* nožni otirak; ſ. Fußtuch.
Fußwurzel, *f.* splet, grana.
Fußwurzelhöhle, *f.* jamica u spletu.
Fußwurzelknochen, *m.* kost od spleta.
Fußwurzel-Schlagader, *f.* dihavica i. kucavica od spleta.
Fußzehe, *f.* nožni prst; die große —, nožni palac, palac od noge.
Fuſtel, ſ. Färberbaum.
Fuſtelholz, Fuſtikholz, *n.* škotan.
Fuſti, pokvarak, oštetak.
Fuſtirechnung, *f.* odbitak pokvarka.
Futter, *n.* (Futteral), tok; (Bauw.) oblog; oplata; (b. Uhrmacher) čepnica; (Unter—), podstava (postava); (am Hemde) podplata.

Digitized by Google

Futter, *n.* (Nahrung) hrana, pića; in — halten, hraniti; rauhes —, (suha) krma; hartes —, zob; ein Pferd mit rauhem — füttern, zobiti konja; die Pferde haben schon zwei — bekommen, konji su već dva metala dobili; in einem — vier Meilen fahren, s jednim obrokom prevaliti četiri milje; — pressen, s. Fouragiren.
Futteral, *n.* tok.
Futteralmacher, *m.* tokar.
Futteramt, *n.* krmovnica.
Futteranbau, s. Futterbau.
Futterarm, *adj.* bezkrmni.
Futterbank, *f.* s. Häckerlingsbank.
Futterbau, *m.* sijanje krme, pića; krmarstvo.
Futterboden, *m.* korlat, krmovnik; sěnik.
Futterbohne, *f.* bob.
Futterbret, *n.* platnica.
Futterer, *m.* krmilac; (Verkäufer des Futters), sěnar.
Futterflanell, *m.* flanel za podstavu.
Futterfleck, *m.* podplata.
Futtergelb, *n.* krmovina.
Futtergemenge, *n.* měšovita krma.
Futterwächs, s. Futterkraut.
Futtergras, *n.* trava za piću, krmu.
Futterhafer, *m.* zob za krmu.
Futterhemd, *n.* košuljac.
Futterhirse, *f.* (*Panicum italicum*), bar.
Futterkammer, *f.* korlat.
Futterkartoffel, *f.* korun i. krumpir za krmu.
Futterkasten, *m.* zobnik.
Futterklinge, *f.* kosa od sěcala; sěcalica.
Futterknecht, *m.* krmilac.
Futterkorn, *n.* zob.
Futterkraut, *n.* krma.
Futterleinwand, *f.* platno za podstavu; podplata, podstava.
Futtermacher, *m.* podstavar; s. Futteralmacher.
Futtermangel, *m.* bezkrmnica; es herrscht —, neimaju ljudi krme.
Futtermauer, *f.* obzidje.
Futtermeister, *m.* krmar.
Futtermesser, *n.* s. Futterklinge.
Futtermetze, *f.* (*fig.*) metalo, obrok.
Futtern, *v. a.* eine Kugel —, omotati zrno; eine Münze —, oplatiti novac; ein Schiff —, oplatiti ladju; einen Kasten —, obložiti kovčeg; ein Kleid —, podstaviti, (postaviti), postavljati, poduplatiti, podplaćivati haljinu.
Füttern, (Futtern), *v. n.* hraniti; — *v. a.* (Vieh), krmiti goveda; metnuti, metati, položiti, polagati govedom; (mästen), toviti; ein Pferd mit hartem —, s. Futter; ein Kind —, zalagati, napitati, pitati děte; Einen zu Tode —, dohraniti koga.
Futternetz, *n.* koš.
Futternoth, *f.* s. Futtermangel.
Futterpflanze, *f.* s. Futterkraut.
Futterraufe, *f.* jasle, jasli.
Futterreich, *adj.* obilat krmom, pićom.
Futterrübe, *f.* blitvina.
Futtersack, *m.* zobnica.
Futterschneide, *f.* sěcalo.
Futterschneider, *m.* sěčkar.
Futterschwinge, *f.* vijača, opaljka.
Futterstätte, *f.* hranište.
Futterstroh, *n.* slama za krmu, piću.
Futtertrespe, *f.* (*Bromus giganteus*), golemi ovsik.
Futtertrog, *m.* kopanja, jasli.
Futterung, *f.* podstavljanje; (Fütterung), hranjenje, krmljenje; (Futter), krma; (Fouragirung), izgonjenje krme.
Futterwanne, s. Futterschwinge.
Futterwanze, *f.* pamučna stěnica.
Futterwicke, *f.* (*Vicia sativa*), pitom, [grahor.
Futterzeug, *m.* podstava.
Futurum, *n.* buduće vrěme.

G.

Gaalammer, s. Goldammer,
Gabare, *f.* barka.
Gabbe, *f.* (*Larus*), galeb.
Gabbro, *n.* gabrovac.
Gabe, *f.* (Abgabe), daća, podanak; (Portion), obrok, dio; s. Dosis; (Almosen), poděla, milostinja; dem Bettler eine — reichen, uděliti prosjaku; (Geschenk), dar, poklon; — Gottes, darilo Božje; (Fähigkeit), sposobnost, vrsnoća; ein Mensch von vielen —n, vrstan čověk; er hat die — sich beliebt zu machen, zna se umiliti.
Gabel, *f.* vile; (Eß—), viljuška, vilice; (an Bäumen), razsoha; (an Reben), vilice, vitinica; (wdm.) soha, razsoha; (—deichsel), rukunica; (Gaffel), daća, podanak.
Gabelanker, *m* srednja kotva, srednje sidro; (Bauw.); s. Schießanker.
Gabelast, *m.* razsoha, račve, rašlje.
Gabelbaum, s. Gaffelbaum.
Gabelbein, *n.* lomilica.
Gabelblume, *f.* (*Crambe*), kuka.
Gäbelchen, *n.* (an Reben), vilice, vitinica.
Gabeldeichsel, *f.* rukunica.
Gabelförmig, *adj.* rašljast, račvast.
Gabelförmigkeit, *f.* rašljatost, račvatost.
Gabelfrühstück, *n.* doručak, predručak; ein — einnehmen, doručkovati.
Gabelgehörn, *n.* račvasti rogovi.
Gabelgeier, *m.* s. Gabelweihe.

Digitized by Google

Gabelhebel, *m.* račvasti vag.
Gabelhirsch, *m.* rašljak.
Gabelholz, *n.* razsohe, račve, rašlje.
Gabelicht, *adj.* rašljast, račvast.
Gabelig, *adj.* rašljat; ein —er Hirsch, jelen-rašljak.
Gabelkraut, *n.* (*Bidens*), dvozub.
Gabella, f. Abfahrtsgeld.
Gabelmacher, *m.* vilar, viljuškar.
Gabelmast, *m.* jedrenjak s rašljami.
Gabeln, *v. a.* nabosti na vile, viljušku; (v. Hirsch.), nabosti na rogove; sich —, *v. r.* razdvajati se.
Gabelnadel, f. Haarnadel.
Gabelnbaum, *m.* (*Diospyros Lotus*), obični revan.
Gabelpferd, *n.* rukuničar, taljigaš.
Gabelrichter, *m.* viljuškarka.
Gabelröhre, *f.* račvasta cěv.
Gabelschwanz, *m* (*Labrus lunaris*), labrnjak račvasti; (*Harpica vinula*), račvar. [repa.
Gabelschwänzig, *adj.* vilorep, rašljasta
Gabelschwanzthier, *n.* (*Furcocerca*), vilo-
Gabelstange, *f.* soha, razsoha. [repka.
Gabelstich, *m.* ubod vilami, viljuškom.
Gabelstiel, *m.* vilište, držalica viljuške.
Gabeltheilig, *adj.* razdvojni.
Gabelthier, *n.* (*Furcularia*), rašljica.
Gabelwagen, *m.* taljige.
Gabelweg, *m.* razpuće, razputica.
Gabelweihe, *f.* (*Falco Milvus*), škanj.
Gabelzahn, *m.* (*Venus rotundata*), ladinka okruglasta.
Gabelzehe, *f.* (*Dicranum*), rogljaš.
Gabenfresser, *m.* mitnik.
Gabensammlung, f. Collecte.
Gabissa, f. Rüsselkäfer.
Gabler, *m.* (*Cottus cataphractus*), glavač oklopnjak; f. Gabelhirsch, Gabel-
Gachelkraut, *n.* f. Schafgarbe. [macher.
Gackelhans, *m.* mutljaga, brblo, brgljalo,
Gackelig, *adj.* brbljav. [blebetalo.
Gackelliese, *f.* gagalica, klepetuša, blebetuša, talandara.
Gackeln, gackern, *v. n.* kakotati, kokotati, kakodakati, rakoliti se, krakoriti; (schnattern), gakati; (schwatzen), brbljati, blebetati, traskati; f. Kichern.
Gackern, *n.* kakotanje, kakot; (Lachen),
Gadelbeere, f. Heidelbeere. [kikotanje.
Gadelbusch, *m.* (*Anas hyemalis*), zimska
Gaden, *m.* sprema, klět. [patka.
Gaffel, *f.* podanak, daća; (Zunft), ceh; f. Abfahrtsgeld; Gabel.
Gaffelbaum, *m.* razsošnjak.
Gaffelherr, *m.* cehovni pověrenik.
Gaffelmeister, *m.* starěšina ceha.
Gaffeltange, *f.* (*Forficula*), uholaža.
Gaffen, *v. n.* blenuti, blejati, zinuti, zijati, prizjavati, zuriti; nach den Mädchen —, vižliti za děvojkami; ein Abgrund gafft unter mir, bezdan zja poda mnom.
Gaffer, *m.* zijalo, zurla, blesan; (Fenster), vidělica; —in, zijalica.
Gagagen, *v. n.* gakati.
Gagat, *m*, crni ugalj, gagat.
Gage, *f.* plaća, plata.
Gagel, *m.* (*Myrica Gale*), zla; wachsgebender —, (*Myrica cerifera*), voskovac, metlika voskonosna.
Gagelhöhung, *f.* povišnja plaće.
Gagler, f. Bergfink.
Gäh, f. Jäh u. s. w.
Gähnaffe, f. Maulaffe.
Gähnen, *v. n.* zinuti, zěvnuti, zěvati; (*fig.*) zjati.
Gähnen, *n.* zěvanje.
Gähner, *m.* zěvalo; (Gähnfisch), (*Labrus hiatula*), labrnjak zěvač.
Gähnsucht, *f.* zěhavica.
Gähnung, *f.* zěv.
Gähr, f. Gar.
Gährbottich, *m.* vrionik.
Gähre, *f.* vrenje; das Bier steht in der —, pivo vri; das Brod hat zu wenig —, kruh je premalo kisnuo; (Sauerteig), kvas, kvasac; (Bierhefen), pěnice, pivarski kvasac; f. Gare.
Gähren, *v. n.* kisnuti; (v. Weine), vreti, kipljeti; das Blut gährt, krv vri, kipi; es gährt im Lande, vri i. kuha u zemlji; das Volk gährt, narod se komeša, narod se je uzbučao.
Gährkammer, *f.* vrionica, vrelište.
Gährmittel, *n.* kvasac.
Gährteig, *m.* uzbujalo těstò; (Sauerteig), kvas, kvasac.
Gährung, *f.* (Wein—), vrenje; (saure —), kisnuće; (faule —), gnjiloba, bljutavilo; in — gekommen, uzavreti, uzkipljeti, uzkisnuti, uzbučati se, uzvištati; das Volk geräth in —, narod
Gährungsfähig, *adj.* uskisiv. [uzavri.
Gährungsluft, *f.* tonja.
Gährungsmesser, *m.* kvasoměr.
Gährungsmittel, *n.* kvasina. [sovac.
Gährungspilz, *m.* (*Saccharomyces*), kva-
Gährungsprozeß, *m.* f. Gahrung.
Gährungsstoff, *m.* kvas.
Gähzorn, f. Jähzorn.
Gaffen, f. Gackern.
Gala, *f.* dvorska svečanost; in —, f. Galakleid.
Galakleid, *n.* svečano i. stajaće odělo; svečana odora.
Galaktometer, *m.* mlěkoměr.
Galan, *m.* ljubovnik, dragi; f. Buhle.
Galander, *m.* (Kornwurm), žižak; f. Haubenlerche; Speckkäfer.
Galant, *adj.* udvoran, uljudan; (geputzt), nakićen, kićen; (verbuhlt), zaljubljen; die —e Welt, lěpi svět.

Digitized by Google

Galanterie, *f.* udvornost, laska; (Putz), kitnja, nakit, ures.
Galanteriearbeiter, *m.* kitničar.
Galanteriehandel, *m.* kitničarstvo.
Galanteriehändler, *m.* kitničar.
Galanteriehandlung, *f.* kitničarnica.
Galanteriewaare, *f.* kitnica, roba za kitnju,
Galatag, *m.* dvorska svetkovina.
Galaxie, ſ. Milchſtraße.
Galbanum, *n.* galban.
Galeaſſe, ſ. Galeone.
Galeere, *f.* galija.
Galeerenarbeit, *f.* robija na galiji.
Galeerenſklave, *m.* galijaš.
Galeiſe, *f.* ſ. Färberginſter.
Galenoid, *m.* svetlačnik.
Galeone, *f.* galjun.
Galeot, *m.* galiot.
Galette, ſ. Cocon.
Galgant, *m.* (*Alpinia Galanga*), galgan.
Galgantgras, *n.* (*Carex vulpina*), lisičji šaš.
Galgantöl, *n.* galganovo ulje.
Galgantwurzel, *f.* galganov korěn.
Galgen, *m.* věšala *pl.*; an den — kommen, obešen biti, omastiti ličinu; den — verdienen, vući za sobom ličinu.
Galgenberg, *m.* věšalište.
Galgenbraten, Galgenbieb, *m.* obešenjak, ličinar, ličinaš; — *f.* obešenjača.
Galgenfriſt, *m.* odgod smaka; — geben, staviti, metnuti na běli hlěbac.
Galgengras, *n.* (*Agrostis stolonifera*), troskot vrěžnati.
Galgenholz, *n.* drvo od věšalah; (ſpr.) er iſt ſo falſch wie —, pouzdan je kao vrbov klin i. sěrčana toljaga.
Galgenmännchen, *n.* ſ. Alraun.
Galgenmäßig, *adj.* prema věšalima.
Galgenpfeiler, *m.* stup od věšalah.
Galgenrekel, *m.* ſ. Mandelkrähe.
Galgenſäule, *f.* soha od věšalah.
Galgenſchelm, Galgenſchwengel, Galgenſtrick, Galgenvogel; ſ. Galgenbraten.
Galgenſtrafe, *f.* kazan věšalah i. obešenja.
Galgenſtrick, *m.* konopac od věšalah; ličina; ſ. Galgenbraten.
Galgenverbrechen, *n.* zaglavni zločin.
Galgenvogel, *m.* (*Corvus corax*), gavran; ſ. Galgenbraten.
Galimathias, *n.* benetanje; što neima glave ni repa.
Gall, ſ. Gelt.
Galla, ſ. Gala.
Gallapfel, *m.* šiška; (kleiner —), šišarica; (großer —), babuška, baburica.
Gallapfelabſud, *m.* šiščan izvarak.
Gallapfelauszug, *m.* Galltinktur, *f.* šiščan izvadak.
Gallapfelfliege, ſ. Gallwespe.
Gallapfelſalz, *n.* šiščana sol.
Gallapfelſäure, *f.* šiškovina, šiščana kiſelina.
Gallauswuchs, *m.* šišarka.

Galle, *f.* žuč; die ſchwarze —, crna žuč; (Zorn), jed; die — läuft ihm über, jedi se; (ſpr.) bitter wie —, gorko kao čemer; — im Herzen, zloba, nazlob; — im Herzen tragen, kivan biti; (wdm.) jelenji rep; (Acker —), pištalina, izdan; (Glas —), staklena pěna; (Fäulniß), gnjiloća; (Harz —), smoljača; (b. Pferd.), domuz; ſ. Gallapfel.
Galleiche, *f.* (*Quercus infectoria*), hrast babuškar.
Gallen, *v. a.* einen Fiſch —, vaditi žuč iz ribe; Seide —, šiškovati svilu; — *v. n.* pustiti vodu.
Gällen, *v. a.* žučiti, ožučiti; Einem ſein Vergnügen —, očemeriti komu veselje; — *v. n.* ſ. Gellen.
Gallenabſonderung, *f.* razstava žuči.
Gallenader, *f.* žučna žila.
Gallenartig, *adj.* poput žuči, kao žuč.
Gallenbitter, *adj.* gorak i. grk kao žuč; žuk; (ſpr.) grk kao čemer i. jed.
Gallenblaſe, *f.* žučnik, měhur od žuči i. žučni.
Gallenblaſengang, *m.* žučna jažica.
Gallenblaſengrube, *f.* žučište.
Gallenblaſen-Schlagader, *f.* žučna kucavica i. odihavica.
Gallenblattlaus, *f.* (*Chermes*), sisač.
Gallenbohrer, *m.* (*Torymus bedeguaris*), šiškovrt.
Gallenfarbſtoff, *m.* žučno mastilo.
Gallenfett, *n.* žučni tuk.
Gallenfiſch, *m.* (*Clupea Encrasicolus*), Gallenfliege, ſ. Gallenwespe. [inčun.
Gallenfluß, *m.* žučotok.
Gallengang, *m.* žučna jažica.
Gallengeſchmack, *m.* žučni tek, okus.
Gallenharz, *n.* žučna smola.
Gallenkrampf, *m.* žučni grč.
Gallenkrankheit, *f.* žučobolja.
Gallenkraut, *n.* (*Gratiola offic.*), božja milost porabna.
Gallenmücke, *f.* (*Cecidomya*), šiškarica.
Gallenruhr, *f.* žučna srdobolja.
Gallenſtein, *m.* žučni kamen.
Gallenſucht, Gallſucht, *f.* žučnost; ſ. Gelbſucht.
Gallenſüchtig, *adj.* žučeničav; (*fig.*) prěljiv, usovan, uzkošen, těsan; ein —er Menſch, prěljivac, ljutica, napržica, nakrajserca.
Gallentrank, *m.* žuko pilo; Einem einen — bereiten, zadati komu jada.
Gallerie, *f.* trěm; (Bilder —), slikara; (im Theater), podtavanak, galerija; pavlan; auf der —, pod tavanom.
Gallertalge, *f.* (*Tremella*), drhtulja.
Gallertartig, *adj.* poput hladetine i. drhtalicah; drhtaličast. [hladetina.
Gallerte, *f.* drhtalice, drhće, pitije, pače,
Gallertfiſch, *m.* (*Cyclopterus gelatinosus*), krugoper drhćasti.

Digitized by Google

Gallertmoos, *n.* (*Sphaeroccocus crispus*), puljavica.
Gallertſcheide, *f.* (*Ascidia gelatinosa*), sumanka drhčasta.
Gallialſſe, ſ. Galeone.
Gallicht, *adj.* žučast, poput žuči; es hat einen —en Geſchmack, zaudara na žuč
Gallig, *adj.* žučan; ein —es Fieber, žučnica; (*fig.*) ſ. Gallenſüchtig.
Gällig, *vdj.* tvrd, čvrst
Gallimathias, ſ. Galimathias.
Gallinſect, *n.* šiškar.
Gallizenſtein, *m.* bela galica.
Gallonen, *pl.* šupljički trak i. pasac; Galloniren, *v. n.* obrubiti.
Galloſche, *f.* coklja, cokula; ſ. Ueberſchuh.
Gallſtoff, *m.* žučevina.
Gallſucht, ſ. Gallenſucht.
Gallus u. ſ. w., ſ. Gallapfel.
Galluctinctur, *f.* šiščana tinktura.
Gallweſpe, *f.* (*Cynips*), šiškar, babuškar.
Gallweſpen-Befruchtung, *f.* oplodjaj šiškarom.
Galmei, *m.* kalamina.
Galmeiblumen, *pl.* kalaminski cvět.
Galmeiſtein, *m.* čvrsta kalamina.
Galopp, *m.* skok, in —, u propanj, uzagrebce, skokom.
Galoppiren, *v. n.* upropnice, uzpropnice trčati; (reiten), jahati.
Gälſe, *f.* komarac.
Gälſern, *v. n.* skičati.
Galſtern, *v. n.* užeći se, sranketiviti.
Galvaniſch, *adj.* galvanski, galvanički.
Galvaniſiren, *v. a.* galvanizovati.
Galvanismus, *m.* galvanizam.
Galvanographie, *f.* galvanopis.
Galvanometer, *m.* galvanoměr.
Galvanoplaſtik, *f.* galvanotvorba.
Gamander, *m.* (*Teucrium*), dubačac; gem. —, (*T. Chamaedrys*), mali dubačac; lauchduftender —, (*T. Chamaepitys*), češnjačak, lukovac.
Gamander-Ehrenpreis, *m.* (*Veronica Chamaedrys*), dubačasta čestoslavica.
Gamaſchen, *pl.* koprice, dokoljene, dogamaſchen, ſ. Baßgeige.
Gambette, *f.* ſ. Meerwaſſerläufer.
Gambirſtrauch, *m.* (*Nauclea Gambir*), gambir.
Gämlich, *adj.* es iſt mir —, stužuje mi se.
Gamma, Gammaeule, *f.* (*Plusia Gamma*), glagoljka.
Gämſ, *m.* (*met.*) greben.
Gamsblümchen, *n.* ſ. Steinbrech.
Ganerbe, ſ. Miterbe; Mitbeſitzer.
Gang, *m.* (das Gehen), hodja; ich erkannte ihn am —e, poznao sam ga po hodu; (Geſchäfts —), hodak; viele Gänge machen, mnogo okolo hodati; ich habe einen — zu thun, moram někamo ići; ſeinen — beſchleunigen, učestati korake; die Uhr iſt im —e, ura i. sat ide; die Sache iſt im —e, o tom se sada radi; den Sachen ihren — laſſen, pustili stvari neka idu kako idu; die Sache gewinnt einen anderen —, stvar je drugčije okrenula; er geht ſeinen eigenen —, on radi po svom umu; eine Münze in — bringen, uvesti novac; Säfte in — bringen, krenuti sok; er hat einen leichten —, lako hodi; ich habe einen weiten — zu thun, moram ići na daleko; das iſt ein ſaurer —, to je mučan put; (v. Speiſen), kolo; (Curs), tečaj; (b. Mühlen), melo; (Mühl—), eine Mühle mit zwei Gängen, mlin od dva vitla, kamena i. tečaja; flacher —, prosto melo; (b. Web.), novčić; der — eines Fluſſes, tek rěke; (in einem Gebäude), hodnica; offener —, trěm, naslon; bedeckter —, krovnik; unterirdiſcher —, tamnik, podzemni prokop; (Schrauben—), zavoj, povoj; (*anat.*) jažica; (*met.*) žica; ein fauler —, jalova žica; der — blühet am Tage, žica ide na vidělo; (wdm.) alter —, stari trag.
Gäng, ſ. Gänge.
Gangart, *f.* kamen žice.
Gangbar, *adj.* ein —er Weg, hodna, prohodna, utrvena cesta; eine —re Straße, pučna ulica; —e Waare, prolazna, tržna roba; dieſe Waare iſt nicht —, ova roba neprolazi; —re Münzen, valjan, dobar, iduci novac.
Gangbarkeit, *f.* prolaznost, prohodnost.
Gangbau, *m.* kopnja žicah
Gangbein, *n.* hodilo.
Gangbord, *m.* slěpa skela.
Gänge, *adj.* ein —er Hund, brz pas; das iſt gäng und gebe, to je u običaju, to je navadno, takav je adet*.
Gänge, *f.* običaj, navada.
Gängelband, *n.* povodac, vodiljka; (*fig.*) er führt ihn am —e, radi s njim što hoće.
Gängelei, *f.* vodanje.
Gängeln, *v. a.* (ein Kind —), vodati, učit hoditi; dieſe Frau gängelt ihren Mann, ova žena ravna svojim mužem.
Gängelwagen, *m.* hodača, hodâk.
Gänger, *m.* hodilac; ein guter —, hodac, krakač.
Gängerin, *f.* hodilica.
Gangerz, *n.* ruda od žice.
Gangfiſch, *m.* (*Salmo coeruleus*), modra pastrva; (*Clupea alosa*), laska, kopla
Gangfuß, *m.* hodilo. [čepa.
Ganggebirge, *m.* žične gore.
Ganggewicht, *n.* hodni utez.
Ganghaft, ſ. Gangbar.
Ganghauer, *m.* rudar od žice.
Gängig, *adj.* ein —er Hund, tumarač; ein —es Gebirge, ſ. Ganggebirge.
Gängler, *m.* vodj.
Gänglich, *adj.* hodan.

Digitized by Google

Gangliennervensystem, Gangliensystem, *n.* uzlinstvo.
Gängling, *m.* prišipetlja.
Gängling, *s.* Kühling. [živacah).
Ganglion, *m.* Ganglien, *pl.* uzlina (od
Gangrad, *s.* Tretrad.
Gangsäule, *f.* stup od hodnice.
Gangschüssel, *m.* zdělina, velika zděla.
Gangspille, *f.* vitao.
Gangstein, *m.* *s.* Gangart.
Gangweise, *adv.* das Erz findet sich —, ima rude na žice.
Gangwoche, *s.* Kreuzwoche.
Ganghauser, *m.* gusak.
Ganiterbaum, *m.* (*Elæocarpus*), maslinjak.
Gann, *s.* Pelikan.
Ganner, *m.* (*Mergus Merganser*), savčica, ribić, veliki potapljač.
Gans, *f.* guska; zahme —, pitoma guska; wilde —, divja guska; eine dumme Gans, *s.* Dummbart; es flog ein Gänschen über'n Rhein und eine — kam wieder heim, Martin u Zagrebu, Martin iz Zagreba.
Gansblume, *f.* (*Draba*), gladuš.
Gänschen, *n.* guščica, gušče.
Gänse- (in Zuf.) guščji.
Gänseaar, Gänseadler, *m.* (*Vultur cristatus*), sivi jastreb.
Gänseauge, *n.* guščje oko; —n, *pl.* Anführungszeichen.
Gänsebaum, *m.* (*Acer Platan*), mlěč.
Gänsebein, *n.* guščja kost; (Bruftknochen), kobilica.
Gänseblümchen, *n.* Gänseblume, *f.* (*Bellis perennis*), krasuljak, ranik.
Gänsebraken, *m.* pečena guska.
Gänsebruft, *f.* guščja prsa; (geräucherte —, sušena guska.
Gänsedistel, *s.* Saudistel.
Gänsedumm, *adj.* benasta bena.
Gänsefeder, *f.* guščje pero.
Gänsefett, *n.* guščja mast.
Gänsefingerfuß, *m.* Gänsefingerkraut, *n.* (*Potentilla anserina*), steža, gusina
Gänsefliever, *s.* Bachholunder. [trava.
Gänsefliege, *f.* (*Scarabæus horticola*), guščja mušica. [wisch.
Gänseflügel, *m.* guščje krilo; *s.* Fleder-
Gänsefuß, *m.* guščja noga; (*Chenopodium*) djurdjevac; (Wb.) běla dinjka; *s.* Anführungszeichen.
Gänsegang, *m.* er hat einen —, šepelji kao guska.
Gänsegekröse, *n.* drob od guske.
Gänsegeschnatter, *n.* guščja gaka; (*fig.*) brbljanje, čavrljanje, blebet.
Gänsegrün, *adj.* sivo-zelen; —, *n.* siva
Gänsehabicht, *s.* Milan. [zelen.
Gänsehals, *m.* guščji vrat; *s.* Gänsemuschel.
Gänsehändler, *m.* guskar.
Gänsehaut, *f.* guščja koža; (Schauer), ježa, ježurina; es lauste ihm die — auf, naježio se je.
Gänsehirt, Gänsejunge, *m.* guščar.
Gansei, *n.* gusinac.
Gänsekeule, *f.* batak od guske.
Gänsekiel, *m.* guščje pero.
Gänseklein, *n.* *s.* Gänsegekröse.
Gänsekohl, *m.* *s.* Saudistel.
Gänsekopf, *m.* guščja glava; (*fig.*) *s.* Dummbart; (*Anthemis cotula*), smrdeći raman.
Gänsekoth, *m.* guščevina.
Gänsekraut, *s.* Gänsefingerkraut; Gänseblume, Gänserich; Kannenkraut.
Gänsekresse, *f.* (*Arabis*), guščarka.
Gänseküchlein, *n.* gušče.
Gänselaus, *f.* guščja vašica.
Gänseleber, *f.* guščja jetra, džigerica*.
Gänsemädchen, *n.* guščarica.
Gänsemann, *m.* guščar.
Gänsemast, *f.* pitanje gusakah.
Gänsemilch, *s.* Saudistel.
Gänsemuschel, *f.* morski kalež.
Gänsenudel, *f.* gušji zasučak.
Gänsepappel, *f.* (*Malva rotundifolia*), slězovača kružnolista.
Ganser, Gänserich, *m.* gusak; *s.* Gänsefingerkraut.
Gänseröschen, *n.* *s.* Gänseblume.
Gänseschmalz, *n.* guščja mast.
Gänseschnabel, *m.* guščji kljun; *s.* Gänse-
Gänsestall, *m.* guščak. [muschel.
Gänsesteige, *f.* kotobanja, kobača.
Gänsestein, *m.* guščji kamen.
Gänsestöckchen, *n.* *s.* Gänseblume.
Gänsetreiber, *m.* guščar, guskar.
Gänsewälger, *s.* Gänsenudel.
Gänsewein, *m.* guščak, guščje pivo.
Gänsezehnte, *m.* desetak od gusakah.
Gänsezunge, *f.* guščji jezik; *s.* Leberdistel.
Gant, *f.* Gantgut u. *s.* w., *s.* Licitation.
Gantmann, *s.* Cridator.
Gantmasse, *s.* Concursmasse.
Ganz, *adj.* cěl (cio), čitav; das Kleid ist noch —, haljina još nije poderana; ein —es Buch, podpuna knjiga; eine —e Flasche Wein, puno staklo vina; das ist ein —er Mann, on je vrstan čověk; er ist ein —er Narr, prava budala; kao da je poludio; das Kind ist der —e Vater, děte je ovo puki, čiti i. sušti otac; —es Geld, novci u krupno; die —e Stadt, sav i. vas grad; das Haus ist —, kuća je čitava; das —e Haus durchsuchen, svu kuću pretražiti; — Rußland, sva i. svakolika Rusija; ein —er Bauer, cěloselac; den —en Tag, *s.* Tag; von —em Herzen, von —er Seele, od sve duše; Einen in seiner —en Blöße darstellen, odgaliti sve mane; das hat meinen —en Beifall, to sasvim i posve odobravam; im —en Ernste, sasvim oz-

Digitized by Google

biljno; —e drei Monate, puna tri měseca; in seinem —en Leben, za života svoga; — *adv.* sasvim, posve, sgolja; — allein sein, biti sam samcit; ich bin — unglücklich, prenesretan sam; das ist — unmöglich, to nikako nemože biti; das ist etwas — Anderes, to je druga; es ist ihm — recht geschehen, baš mu je pravo; es ist — gewiß so, zaisto je tako, věrujte da je tako; — wohl, vrlo dobro; — wenig, trošica, mrvice; — still, tihano; ich bin — deiner Meinung, s. Meinung; ich bin — Ohr, sluhom slušam; eine — artige Summe, prilična svota (novacah); er ist ein — feiner Mensch, vrlo je uljudan; — und gar, sasmice, hametice, do čista, do kraja, do mrve; — und gar nicht, ni malo, ni pošto; — machen, učěliti; (vollenden), dovršiti.

Ganze, *n.* cělo, cělina, cělost; er will das —, hoće sve da ima; im —n, u svem; im — kaufen, kupiti na cělo i. popreko; im —n gut, jedno s drugim dobro; das — der Landwirthschaft, svekoliko poljodělstvo; s. Ensemble.

Gänzen, s. Ergänzen.

Ganzfabrikat, *n.* cělotvorina.

Ganzheit, *f.* cělovitost, cělokupnost.

Ganzhüfner, *m.* cěloselac.

Ganzjährig, *adj.* cělolětan, cělogodišnji.

Gänzlich, *adj.* s. Ganz; posvemašnji; der —e Untergang des Staates, propast države stubokom; — *adv.* posve, sasvim, sgolja; das Heer ist — geschlagen, vojska je hametice potučena; er ist — arm, prepukli je sirak.

Ganzmachung, *f.* ucěljenje.

Ganzmetall, *n.* pravi kov, prava kovina.

Ganznarbig, *adj.* nemezdren (n. p. koža.)

Ganzpacht, *f.* puni zakup.

Ganzpuppe, *f.* podpuna bahura i. čahura.

Ganzrandig, *adj.* čitava okrajca.

Ganzseiden, *adj.* sav od svile; —er Stoff, prava svilenina.

Ganzvogel, s. Krammetsvogel.

Ganzzeug, *m.* priredjene tralje.

Gar, *adj.* gotov, priredjen, uradjen; —es Eisen, dokovano željezo i. gvoždje; das Kupfer — machen, mèd (bakar) pročistiti; das Brod ist nicht —, kruh nije izpečen; —es Leder, učinjena, ustrojena koža; ich bin noch nicht — mit der Sache, još nisam dovršio; stvar još nije gotova; —, *adv.* ganz und —, ganz und — nicht, s. Ganz; — nicht, ni malo, ni kako; das ist — nicht viel, to nije premnogo; es ist — nicht lange her, nije baš davno; — nichts, baš ni malo; er hat — nichts, nigdě ništa neima; er weiß — nichts, nezna ništa živa; dieß will — nichts sagen, to nije ništa; das hat — viel zu sagen, to će mnogo reći; es ist — zu weit, predaleko je; er ist — sehr geschickt, osobito je věšt; — viel, vrlo mnogo; er verlangt — zu viel, premnogo ište; er weiß — viel, on toga mnogo znade; er ist wohl — gestorben, valjda je i umro; ei warum nicht gar! a da kako, jok vala.

Garaffel, *f.* s. Benediktskraut.

Garant, *m.* (Bürge), jamac, jemac; (Gewährmann), poruk.

Garantie, *f.* (Bürgschaft), jamstvo, jemstvo; (Gewährleistung), poručanstvo; (Sicherheit), sěgurnost.

Garantiren, *v. n.* (Bürgschaft leisten), jamčiti, jemčiti za koga; (Gewährleist.), porukovati, biti komu poruk; (Sicherh. leist.), dati komu sěgurnost.

Garbeit, *f.* priredjivanje.

Garaus, *m.* & *n.* svrha, smak; Einem den — machen, upropastiti, smaknuti koga, doći komu haka glave, dohakati komu.

Garbe, *f.* snop; (*coll.*) snoplje; das Getreide in —n binden, povezati, vezati žito (u snoplje), snopiti žito; (*Achillea Ptarmica*), rebrac.

Gärbeisen, s. Gerbeeisen.

Gärbeliren, s. Gerbeln.

Garben, *v. n.* das Getreide garbte gut, mnogo je bilo žita snopom.

Gärben, s. Gerben.

Garbenband, *n.* trtina, žitna gužva.

Garbenbinder, *m.* vezilac.

Garbengefilde, *n.* polje sa snopljem.

Garbenhaufen, *m.* stog, kladnja.

Garbenkoralle, *f.* (*Madrepore fascicularis*), snopasti koralj.

Garbenkrähe, s. Mandelkrähe.

Garbenkraut, *n.* (*Achillea Millef.*), kunica.

Garbenschichte, *f.* nasad, vitao, vršaj.

Garbenschichter, *m.* snopar.

Garbenzehnte, Garbenzehent, *m.* snopovina.

Gärber, s. Gerber.

Garbräter, s. Garkoch.

Garbruch, *m.* zabod (mědi).

Garbrühe, *f.* koceljnica.

Garçon, *m.* dětić; s. Junggesell.

Garde, *f.* straža; die adelige —, plemička straža; s. Nationalgarde.

Garben, *v. n.* prosjačiti.

Garderegiment, *n.* stražanska pukovina.

Garderobe, *f.* (Kleiderkammer), rušnica; (Kleidervorrath), ruho.

Garderobier, Garderobemeister, *m.* rušničar.

Garderobe-Kasten, *m.* rušnik.

Gardine, *f.* s. Vorhang.

Gardist, *m.* stražanin; s. Nationalgardist.

Gare, *f.* gotovost; (v. Häuten), učin; (v. Pfeifen), izpěk; (v. Kupf.), čistoća; das Erz hat seine —, ruda je upržena; die Sohle hat die —, slatina je uvarena; (Bier.), dozrelost.

Digitized by Google

Gare, Gäre, ſ. Gahre.
Gareiſen, *n.* prljača; (*mont.*) uradjeno željezo.
Gareiß, ſ. Karauſche.
Garerz, *n.* upržena ruda.
Garfaß, *n.* varnica.
Garfeuer, *n.* čisteća vatra.
Gargariſiren, ſ. Gurgeln.
Garherd, *n.* bistrište.
Garknecht, *m* bistrilac.
Garkoch, *m.* prevar, pecar, pečenjar.
Garkochen, *v. a.* uvariti, skuhati.
Garkrätze, *f.* mědena troska.
Garküche, *f.* prevarnica.
Garkupfer, *n.* uradjena, čista měd (bakar).
Garleder, *n.* učinjena, ustrojena koža.
Garmachen, *v. a.* uraditi.
Garmachung, *f.* (des Leders), učin, strojba; (d. Erze), pržnja, uradjenje.
Garn, *n.* predja; — ſpinnen, presti; (Netz), predja, mreža; ein — ſtricken, mrežu plesti, šiti; Einen in's — locken, vabiti koga na lěpak; Einen im — haben, zaděsti koga za pojas; Einem in's — gehen, uhvatiti se u čiju mrežu; upasti u čiju kljusu; (der 2. Magen), lapatke, čepac, kapura.
Garnate, *m.* (*Palæmon squilla*), garnat.
Garnbaum, *m.* gornje, prednje i šuplje vratilo.
Garnbürſte, *f.* tkalačka četka i. kefa.
Garneele, (*Crangon*), račić.
Garnende, *n.* ureznici.
Garnfärber, *m.* mastilac predje.
Garnfärberei, *f.* mastionica predje.
Garnflocken, *m.* kunadra, mah.
Garngabel, *f.* soha za mrežu, mrežni kolac.
Garnhandel, *m.* trgovina s predjom
Garnhaspel, *m.* motovilo; (b. Web.) snovalo.
Garnhaus, *n.* mrežnik.
Garnichtsthun, *n.* plandovanje.
Garniren, *v. a.* obšiti, obtočiti; okolomatiti; (verzieren), podkititi.
Garniſon, *f.* posada, posadka, garnizon.
Garniſoniren, *v. n.* biti posadom.
Garniſonskirche, *f.* posadna, vojnička crkva.
Garniſonsmannſchaft, *f.* momčad od posade; posada.
Garniſonsſpital, *n.* vojnička bolnica.
Garnitur, *f.* obšav, obtok; (Verzierung), podkit, rojte, sirada.
Garnknäuel, *m.* klubko predje.
Garnleute, *pl.* mrežnjaci.
Garnmaſche, *f.* oka od mreže.
Garnreuſe, *f.* porada, vrša od predje.
Garnſack, Garnſchlauch, *m.* trata, truta.
Garnſpule, *f.* cěvka, mosur.
Garnſtange, ſ. Garngabel.
Garnſträhne, *f.* predeno, motilo.
Garnſtricker, *m.* mrežar.
Garnweber, ſ. Leinweber.
Garnweife, *f.* ſ. Garnhaspel.
Garnwinde, *f.* vitao.
Garnzug, *m.* ribanje sa mrežom.
Garofen, *m.* pržnica; (v. Kupfer), čistiGarprobe, *f.* ogled mědene rude.
Garſalz, *n.* uvarena sol.
Garſcheibe, *f.* měden kotur.
Garſchlacke, *f.* mědena troska.
Garſchlackenkupfer, *n.* měd od troske.
Garſtig, *adj.* uprljan, zamrljan; —es Waſſer, mutna, nečista voda; —es Wetter, ružno vrěme; ein —er Menſch, gadan, grd čověk, gnusnik; ein —es Weib, gnusnica, grdulja; —e Reden, gnusne, mrzke rěči; er iſt — angeführt worden, ljuto su ga prevarili, omeli.
Garſtigkeit, *f.* gnusoba, gad; ſ. Häßlich-
Garſtück, *n.* grumen soli.
Garſud, *m.* lug od galice.
Gärtchen, *n.* vrtac, vrteljak, vrtlić, bašGarten, *m.* vrt, gradina, bašča*. čica.
Garten- (in Zuſ.) vrtni, povrtni.
Gartenadonis, *m.* (*Adonis aut.*), jeseński gorocvět.
Gartenaglei, ſ. Aglei.
Gartenammer, *m.* (*Emberiza Hortulanus*), svračak, vrtnik, vrtni strnad.
Gartenampfer, *m.* (*Rumex scutatus*), pitoma kiselica; ſ. Winterſpinat.
Garten-Anemone, *f.* vrtna sasa.
Garten-Anlage, *f.* sadjenje vrta; (der angelegte Garten), sad.
Gartenapfel, *m.* pitoma jabuka.
Gartenarbeit, *f.* vrtni teg i. rad, posao u vrtu.
Gartenartiſchocke, ſ. Artiſchocke.
Gartenaſter, (*Aster chinensis*), lěpa-kata.
Gartenaufſeher, *m.* nadglednik vrta.
Gartenaufſicht, *f.* nadglod vrta.
Gartenbalſam, *m.* ſ. Balſammünze.
Gartenbalſamine, ſ. Balſamine.
Gartenbau, *m.* obradjivanje vrta, vrtni teg; ſ. Gartenkunſt.
Gartenbaum, Gartenbett, *n.* lěha, greda.
Gartenbeſtellung, *f.* ſ. Gartenbau.
Gartenbibernelle, ſ. Becherblume.
Gartenbiene, *f.* pitoma pčela.
Gartenbirn, *f.* pitoma kruška.
Gartenblume, *f.* pitom cvětak; —n, *pl.* pitomo cvěće.
Gartenbohne, *f.* vrtni grah, pasulj.
Gartenbuch, *m.* vrtarnik, vrtlarnik.
Gartencichorie, *f* pitoma vodopija.
Gartendille, *f.* (*Anethum graveolens*), kopar.
Gartenedechſe, *f.* (*Lacerta viridis*), zeGarteneppich, *m.* ſ. Peterſilie.
Gartenerbſe, *f.* povrtni grašak; ſ. Zucker-
Gartenerdbeere, *f.* pitoma jagoda.
Gartenerde, *f.* (zemlja) crnica.
Gartenerdſchnecke, *f.* (*Limax hortensis*), vrtni prpolj.
Gartenfeigbohne, *f.* (*Lupinus albus*), běli vučjak.
Gartenfeigenbaum, *m.* pitoma smokvenica.
Gartenfeind, ſ. Erdgrille.

Digitized by Google

Gartenfenchel, *m.* (*Foeniculum vulgare*), sladki kopar, komorač.
Gartenfink, ſ. Buchfink.
Gartenfroſch, *m.* (*Rana temporaria*), smedja žaba, hrženica.
Gartenfrucht, *f.* povrtni plod i. rod.
Garten-Gänſediſtel, *f.* (*Sonchus oleraceus*), kostreč.
Gartengemüſe, *n.* povrće.
Gartengeräth, *n.* vrtarsko orudje.
Gartengewächs, *n.* povrtna bilina, povrtina; —*e*, *pl.* povrće, povrtno bilje.
Gartengleiße, *f*, (*Aethusa Cynapium*), peršunina, peršunjak, divji peršun.
Gartenglockenblume, *f.* (*Campanula medium*), vrtni zvončić.
Gartengott, *m.* bog vrtovah.
Gartengras, *n.* vrtna trava.
Gartengrasmücke, *f.* (*Motacilla hortensis*), vrtna pěnica.
Gartenhabichtskraut, *n.* (*Hieracium aurantiacum*), narančasta runjavica.
Gartenhacke, *f.* vrtarska motika.
Gartenhahn, *m.* ſ. Stabwurz.
Gartenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus asiaticus*), azijatska iskrica, azijatski žabnjak.
Gartenhaue, ſ. Gartenhacke.
Gartenhaus, *n.* vrtnik, vrtna koliba.
Gartenheil, ſ. Stabwurz.
Gartenhippe, *f.* bričak.
Gartenhopfen, *m.* pitom hmelj.
Gartenhummel, *f.* vrtni bumbar i. bumbak.
Gartenhyazinthe, *f.* (*Hyacinthus orient*), zumbul.
Gartenifop, *m.* (*Satureja hortensis*), čubar.
Gartenkäfer, *m.* (*Anomala horticola*), vrtogubac.
Gartenkerbel, *m.* (*Scandix Cerefolium*), krosuljica.
Gartenkirſche, *f.* pitoma trešnja.
Gartenklee, *m.* (*Melilotus coerulea*), modra ždraljika.
Gartenknöterig, *m.* (*Polygonum orientale*), čurčija kresta.
Gartenkohl, *m.* (*Brassica oler.*) kupus.
Gartenkraut, ſ. Schafgarbe; Gartengewächs.
Gartenkreſſe, *f.* (*Lepidium sativum*), pitom grbač.
Gartenkröte, ſ. Feldkröte.
Gartenkümmel, *m.* (*Cuminum Cyminum*), pitom kumin.
Gartenkunſt, *f.* vrtarstvo, vrtlarstvo.
Gartenkürbiß, *m.* (*Cucurbita Pepo*), bundeva, buća.
Gartenland, *n.* vrtna zemlja.
Gartenlattich, *m.* (*Lactuca saliva*), pitoma ločika.
Gartenlaube, *f.* sěnica, hladnik.
Gartenlauch, *m.* (*Allium sativum*), češnjak, běli luk.
Gartenleimkraut, *n.* (*Silene Armeria*), smolenka.
Gartenlaufkäfer, *m.* (*Carabus nemoralis*), vrtni crevljac.
Gartenleine, ſ. Gartenſchnur.
Gartenleiter, *f.* vrtna lěstva.
Gartenlerche, ſ. Ackerlerche.
Gartenlinſe, *f.* lećak.
Gartenlupine, ſ. Gartenfeigbohne.
Gartenluſt, *f.* veselje u vrtu.
Gartenmajoran, ſ. Majoran.
Gartenmangold, *m.* povrtna blitva.
Gartenmaßliebe, *f.* (*Bellis hortensis*), pitom krasuljak.
Gartenmaus, *f.* (*Mus arvalis*), voluharica.
Gartenmeiſe, ſ. Graumeiſe.
Gartenmeiſter, *m.* vrtar (samostanski).
Gartenmelde, *f.* (*Atriplex hort.*), pitoma loboda.
Gartenmeliſſe, *f.* haramzada.
Gartenmeſſer, *m.* košer.
Gartenmiſpelbaum, *m.* (*Mespilus germanicus*), pitoma mušmula.
Gartenmohn, *m.* (*Papaver somniferum*), snotvorni mak.
Gartenmöhre, *f.* pitoma mrkva.
Gartenmücke, *f.* (*Tipula hortorum*), vrtni komar.
Gartennäne, *f.* vrtna metvica.
Gartennachtigall, *f.* slavulj.
Gartennelke, *f.* (*Dianthus Caryophyllus*), klinčić, karanfil, garofan.
Gartenneſſel, *f.* vrtni medić.
Gartennigelle, *f.* (*Nigella sativa*), pitoma crnika.
Gartenpalaſt, *m.* vrtni dvor.
Gartenpappel, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje*.
Gartenpaſtinak, *m.* (*Pastinaca sativa*), pastrnjak.
Gartenpeterlein, *n.* (*Apium latifolium*), širolistič.
Gartenpflanze, *f.* ſ. Gartengewächs.
Gartenprimel, *f.* (*Primula elatior*), pitoma jagorčika.
Gartenprobuft, *n.* vrtna plodina; povrtnina.
Gartenraben, *m.* (*Agrostemma coronaria*), vrtni kukolj.
Gartenranunkel, ſ. Gartenhahnenfuß.
Gartenrapunzel, *f.* (*Oenothera biennis*), pupaljka.
Gartenraute, *f.* (*Ruta graveolens*), rutvica.
Gartenreſede, *f.* ljubimac, rezeda.
Gartenrettig, *m.* (*Raphanus sat.*), rotkva, rodakva, povrtnica.
Gartenreinfarn, *m.* (*Tanacetum Balsamita*), kaloper.
Gartenringelblume, *f*, (*Calendula offic.*), prosti žutelj.
Gartenritterſporn, *m.* (*Delphinium Ajacis*), čelebijin perčin.
Gartenrohr, *n.* (*Arundo Donax*), trst.
Gartenroſe, *f.* pitoma ruža, ruža-vrtnica.
Gartenröthling, —rothſchwanz; ſ. Rothſchwanz.
Gartenrübe, *f.* vrtna repa.
Gartenſafran, ſ. Saflor.
Gartenſäge, *f.* vrtna i. vrtarska pila.
Gartenſalat, *m.* pitoma salata.
Gartenſalbei, *m.* (*Salvia offic.*), kadulja.
Gartenſaturei, *m*, (*Satureia hort.*), čubar.
Gartenſauerampfer, ſ. Gartenampfer.

Digitized by Google

Gartenschaufel, *f.* vrtarska lopata.
Gartenschere, *f.* vrtarske nožice, drvostrig.
Gartenschierling, *m.* ſ. Gartengleiße; Schierling. [puh.
Gartenſchläfer, *m.* (*Myoxus Nitella*), mali
Gartenſchlamfliege, *f.* (*Eristalis arbustorum*), vrtna grezn̄ača.
Gartenſchlange, *f.* (*Boa hortensis*), vrtni udav.
Gartenſchnake, ſ. Gartenmücke.
Gartenſchnecke, Gartenſchnirkelſchnecke, *f.* (*Helix hortensis*), vrtni spuž; ſ. Gartenerdſchnecke.
Gartenſchnur, *f.* brazdolovka.
Gartenſchwamm, ſ. Champignon.
Gartenſchwarzkehlchen, *n.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka, crnovoljka.
Gartenſchwarzkümmel, *m.* ſ. Gartennigelle.
Gartenſenf, *m.* (*Sinapis alba*), bèla gorušica.
Gartenſieb, *n.* vrtno sito.
Gartenſcabioſe, *f.* (*Scabiosa atropurpurea*), krvav preskoč.
Gartenſpargel, *m.* pitoma šparga i. sparoga.
Gartenſpeiſe, *f.* povrće.
Gartenſpinat, *m.* pitom spanać.
Gartenthor, *n.* } vrtna vrata, vrata od vrta.
Gartenthür, *f.* }
Gartenthymian, *m.* ſ. Gundelkraut.
Gartentulpe, *f.* tulipan.
Gartenwalze, *f.* vrtni valj.
Gartenwanze, *f.* (*Cimex hortorum*), vrtna stěnica.
Gartenweg, *m.* vrtna staza, staza u vrtu.
Gartenwegewarte, ſ. Gartencichorie.
Gartenwermuth, *m.* (*Artemisia pontica*), rimski pelin.
Gartenweſen, *n.* vrtarstvo.
Gartenwilhelm, *m.* (*Dianthus barbatus*), bradat klinčić i. karanfil.
Gartenwindblume, ſ. Gartenanemone.
Gartenwolfsmilch, *f.* (*Euphorbia Helioscopia*), počist.
Gartenwühler, *m.* ſ. Gartenmücke.
Gartenwurz, ſ. Stabwurz.
Gartenzaun, *m.* vrtna ograda, vrtni plot.
Gartenzins, *m.* vrtovina.
Gartenzwiebel, *f.* pitom luk.
Gartheil, Gartheu, Gartkraut, *n.* (*Hypericum*), pljuskavica.
Gärtler, *m.* vrtovac, vrtar.
Gärtner, *m.* vrtar, vrtlar, baščovan*; —in, *f.* vrtarica, vrtlarica, baščovanka.
Gärtnerburſche, *m.* vrtarski dětić; ſ. Gärtnerjunge.
Gärtnerei, *f.* vrtarija, vrtlarija; (Wohnung), vrtarnica, vrtlarnica.
Gärtneriſch, *adj.* vrtarski, vrtlarski, baščovanski.
Gärtnerjunge, *m.* vrtarče.
Gärtnerkitt, *m.* vrtarski lem.
Gärtnerkunſt, ſ. Gartenkunſt.
Gärtnern, *v. n.* vrtariti, vrtlariti.
Gas, *n.* plin, gas.
Gasbad, *n.* plinova kupelj.
Gasbeleuchtung, *f.* razsvěta plinom.
Gäſchen, *v. n.* kipljeti, klapiti se, pěniti se.
Gäſchten, *m.* kipnja; pěna.
Gäſchtig, *adj.* klapav, pěnit.
Gäſchtkohl, *m.* (*Heracleum Sphondylium*), paponjak. [pěnuša.
Gäſchtwurm, *m.* (*Cercopis spumaria*),
Gäſe, *f.* (*Cyprinus Jeses*), ježevka, zeleni klen
Gasentwickelung, *f.* plinohlap.
Gasentwickelungsapparat, *n.* plinohlapna sprava; plinogon.
Gasförmig, *adj.* plinast.
Gasmeſſer, Gasometer, *m.* plinoměr.
Gäspe, *f.* pregršti, grsti.
Gasregulator, *m.* plinokaz.
Gastreibung, *f.* plinogonstvo.
Gäßchen, *n.* uličica, sokačić.
Gaſſe, *f.* ulica, sokak*; eine — bilden, uvrstati se, poredjati se; —n laufen, trčati šibě i. kroz šibljak, letiti kroz šibe; (Bien.)
Gaſſen- (in Zuſ.) ulični.
Gaſſenbettel, *m.* prosjačenje po ulici.
Gaſſenbettler, *m.* ulični prosjak.
Gaſſenbube, *m.* uličnjak, uličar, klatež.
Gaſſenfeger, *m.* pometalac i. pometač ulicah; —in, *f.* pometalja ulicah.
Gaſſenhauer, *m.* poskočnica.
Gaſſenjunge, ſ. Gaſſenbube.
Gaſſenkehren, *n.* metenje ulicah.
Gaſſenkehrer, ſ. Gaſſenfeger.
Gaſſenkoth, ſ. Straßenkoth.
Gaſſenlaterne, *f.* ulična světiljka, fenjer*.
Gaſſenlaufen, *n.* trkanje po ulici; (*mil.*) šibe, trčanje kroz šibe.
Gaſſenlied, *n.* ſ. Gaſſenhauer.
Gaſſenmeiſter, ſ. Viertelmeiſter.
Gaſſenmenſch, *n.* smucka, loća.
Gaſſenpatrouille, *f.* ulični oblaz.
Gaſſenpöbel, *m.* ljudinstvo.
Gaſſenrinne, *f.* odovalja.
Gaſſenſcherz, *m.* prostačka šala.
Gaſſenthür, *f.* ulična vrata.
Gaſſentreter, *m.* gaziblato, blatogaža.
Gaſſentroß, ſ. Gaſſenpöbel.
Gaſſenwitz, *m.* prostačka dosětka.
Gaſſenwurz, *f.* ſ. Sauerklee.
Gaßler, *m.* slaninar.
Gaſt, *m.* gost; (weibl. —), gošća; ein geladener —, uzovnik, zvanica; zu —e bitten, pozvati u goste; zu —e gehen, ići, odlaziti u goste; zu —e ſein, biti na časti; pozvan biti na ručak, čast; (Fremdling), tudjin, inostranac; (Ankömmling), prišlac, došlac; ein ſchlauer —, lukav čověk, lija; ein grober —, grubijan, neotesanac; (spr.) ungebetene Gäſte ſetzt man unter den Tiſch, nezvanu gostu město za vratima; den erſten Tag ein —, den zweiten Tag eine Laſt, den dritten Tag

Digitized by Google

stinkt er fast, najmilijeg gosta za tri dana dosta.
Gäst, s. Gäscht.
Gastbar, Gastbarkeit, s. Gastfrei.
Gastbecher, *m.* dobrodošlica, dobrodošnica.
Gastbett, *n.* postelja za gosta.
Gastbitter, *m.* kupigost, sazivač.
Gaste, *f.* s. Gast.
Gastelknecht, *m.* pozivač.
Gasten, *v. n.* gostbovati, gostiti se, častiti se; (als Gast beiwohnen), gostovati; (Gastwirth sein), biti gostionik, gostioničiti.
Gasterei, *f.* čast, gošnja, goštenje; eine — anstellen, sgotoviti, ugotoviti čast.
Gastfrau, *f.* gostilja; domaćica.
Gastfrei, *adj.* (gegen Reisende), dočekljiv, er ist sehr —, vrlo rado dočekuje goste; (gern bewirthend), gostoljub, gostorad; ein —er Mann, gostoljub, gostorad, dočekalac; ein —es Haus, kuća od brašna.
Gastfreiheit, *f.* dočekljivost; gostoljubje, gostovitost.
Gastfreund, *m.* gost; s. Gastfreier Mann.
Gastfreundlich, s. Gastfrei.
Gastfreundschaft, s. Gastfreiheit; — üben, dobro dočekivati goste.
Gastgabe, *f.* uručnica, kolač.
Gastgeber, s. Gastwirth.
Gastgebot, s. Gastmahl.
Gastgemach, s. Gastzimmer.
Gastgenoß, *m.* gost.
Gastgeschenk, *n.* prijateljski kolač.
Gasthalter, s. Gastwirth.
Gasthaus, *n.* gostionica.
Gasthaus-Inhaber, *m.* vlastnik gostionice; s. Hospital.
Gasther, *m.* gostitelj, domaćin; s. Gastwirth.
Gasthof, *m.* gostionica.
Gasthöflich, *adj.* gostionički.
Gastin, *f.* gošća.
Gastiren, *v. a.* gostiti, častiti; —, *v. n.* s. Gasten.
Gastleute, *pl.* gosti.
Gastlich, *adj.* gostan; s. Gastfrei; Einen — aufnehmen, dobro koga dočekati, primiti, počastiti
Gastlichkeit, s. Gastfreiheit.
Gastmahl, *n.* gostba, gostbina, čast, častbina; ein — veranstalten, sgotoviti, ugotoviti čast; die Ueberbleibseln eines —es, oglobina, otražina.
Gastmahlen, *v. a.* gostiti, častiti; s. Gasten.
Gastmeister, *m.* gostar.
Gastordnung, *f.* gostionički rednik.
Gastpredigt, *f.* propověd stranca.
Gastrecht, *n.* pravo gosta.
Gastrisch, *adj.* utrobni.
Gastrolle, *f.* zadaća gosta; —n geben, igrati gostimice.
Gastsaal, *m.* gostilište.
Gastspiel, *n.* igra gosta.
Gaststube, *f.* krčma.
Gasttafel, *f.* Gasttisch, *m.* (*Table d' hôte*), stol za goste; gostnik.
Gastung, s. Gastwirthschaft.
Gastverwandt, *adj.* gostoljubjem sprijateljen.
Gastweise, *adv.* gostimice, kao gost.
Gastwirth, *m.* gostionik, krčmar; —in, *f.* gostionka, krčmarica.
Gastwirthschaft, *f.* gostionstvo.
Gastzimmer, *n.* soba za goste; s. Gaststube.
Gaswanne, *f.* plinogonka.
Gäten, *v. a.* pleti, pleviti.
Gäten, *n.* plětva.
Gäter, *m.* plěvač, plětvar; —in, *f.* plěvačica, plětvarica.
Gäthgras, *n.* plěvor.
Gäthacke, *f.* plěvača, dvozubka.
Gatien, *pl.* gaće.
Gätlich, *adj.* udoban, priličan.
Gatte, *m.* (zakonski) muž, suprug; čověk; (*poët.*) vojno, hrabar; s. Gattin.
Gatten, *v. a.* die Waaren —, vrstiti, prebrati robu; sich —, *v. r.* s. Paaren
Gattenlos, *adj.* bez muža, bezglavan.
Gattenmord, *m.* umor svoga muža, svoje žene.
Gattenmörder, *m.* krvnik svoje žene; krvnica svoga muža.
Gatter, *n.* rešetka; (Gitter), mreža.
Gatterfenster, *n.* prozor s rešetkom.
Gattern, s. Gittern; — *v. n.* s. Lauern.
Gatterthor, *n.* / Gatterthür, *f.* } vratnice.
Gatterwerk, *n.* rešetke.
Gatterzaun, s. Gitterzaun.
Gattiren, *v. a.* měšati, poměšati.
Gattlich, *adj.* udesan; —e Liebe, ženitbena ljubav.
Gattung, *f.* (*species*, Art), vrst, struka fela; es gibt mehrere —en von Aepfeln ima jabukah od mnogo rukuh; es gibt davon zwei —en, ima ga u dvě ruke; (*genus*), rod.
Gattungsbegriff, *m.* rodni pojam.
Gattungsname, *m.* obćenito ime; (*bot.*) ime roda.
Gattungswort, *n.* obćenito ime.
Gätze, s. Gelte.
Gau, *m.* župa, kraj, okružje.
Gauch, *m.* golobradac; (Narr), luda; (*Meloë vesicatoria*), babak, popić, pop-zlatar; s. Blendwerk.
Gauchampfer, s. Sauerklee.
Gauchbart, *m.* nausnica, naustica, mah; s. Bocksbart.
Gauchblume, *f.* (*Lychnis flos cuculi*), kukavičja ruža; s. Bitterkresse.
Gauche, s. Jauche.
Gauchfeder, *f.* Gauchhaar, *n.* s. Gauchbart.

Digitized by Google

Gauchhafer, *m.* (*Avena fatua*), glušac, glošinj.
Gauchheil, *n.* (*Anagallis*), krika, mo-
Gauchklee, ſ. Sauerklee.
Gauchnelke, ſ. Gauchblume.
Gaudieb, *m.* ovijani tat, lupež.
Gaugraf, *m.* župan.
Gaukel, *m.* ſ. Gaukelei.
Gaukelbild, *n.* obmanilo.
Gaukelbude, *f.* glumarnica.
Gaukelei, *f.* gluma, sëri, maštanje, ob-
Gaukelhaft, Gaukelicht, *adj.* glumarski, glamazan, obmanjujući.
Gaukelkunſt, *f.* glumarstvo.
Gaukellicht, *n.* žižak.
Gaukelmann, ſ. Gaukler.
Gaukelmännchen, *n.* glumarče.
Gaukeln, *v. n.* glumiti, slëpariti; — *v. a.* glamazati; Einem das Geld aus der Taſche —, izglamazati, izglangoliširi komu novce.
Gaukelpoſſe, ſ. Gaukelei.
Gaukelpuppe, ſ. Drahtpuppe.
Gaukelſpiegel, ſ. Zauberſpiegel.
Gaukelſpiel, *n.* ſ. Gaukelei.
Gaukelſpieler, ſ. Gaukler.
Gaukeltaſche, *f.* glumarska torba.
Gaukelwerk, *n.* ſ. Gaukelei.
Gaukler, *m.* glumar; —in, glumarica; ſ. Poſſenreißer; (Betrüger), obmanik,
Gauklerei, *f.* gluma. [varalica.
Gauklertruppe, *f.* glumari.
Gauklériſch, ſ. Gaukelhaft.
Gaul, *m.* konj, kljusina, parip, barna; (ſpr.) einem geſchenkten — ſieht man nicht in's Maul, darovanomu konju zubi se negledaju; poklonu se u oči negleda.
Gaulbeerbaum, *m.* konjokrot.
Gaultummelnd, *adj.* igrajući konja.
Gaultummler, *m.* igralac konja.
Gaum, Gaumen, *m.* (ustno) nebo, nebce; den — kitzeln, sladiti se, zasladjivati se; progladiti grlo; ugadjati grlu; (*bot.*) grlo.
Gaumenbein, *n.* (*Ossa palati*), kost od neba i. nebca, nebnica.
Gaumendrüſe, *f.* (*Glandula palatina*), žlězda od neba.
Gaumenfläche, *f.* ploština neba.
Gaumenflügel, *m.* krioni nastavak.
Gaumenfortſatz, *m.* (*Processus palatinus*), nastavak gornje vilice prama nebcu.
Gaumengang, *m.* (*Canalis pterygopal.*), jažica od nebca.
Gaumgerecht, *adj.* tečan, sladak.
Gaumgeſchwulſt, *f.* otok nebca.
Gaumenhaut, *f.* opna nebca.
Gaumenheber, *m.* (*Levator veli palatini*), dizalica nebca. [tina.
Gaumenkitzel, *m.* sladokusnost, oklizo-
Gaumenknochen, *m.* kost od nebca.
Gaumenlaut, *m.* groni glas.
Gaumenlauter, *m.* (*litera palatina*), grono
Gaumenloch, *n.* rupa od nebca. [pisme.
Gaumenluſt, Gaumenlüſtling, ſ. Gour-
Gaumennaht, *f.* šav od nebca. [mand.
Gaumennerve, *m.* živac u nebcu.
Gaumenſchlagader, *f.* kucavica nebna.
Gaumenſpanner, *m.* napinjač nebnoga zavěsa.
Gaumenvorhang, *m.* zavěs nebca.
Gaumſen, *v. n.* zinuti.
Gaumzahn, *m.* zub nebnjak.
Gauner, *m.* glamaza, varancijaš, lupëž.
Gaunerei, *f.* varancija, ciganija.
Gauneriſch, *adj.* glamazan.
Gaunerleben, *n.* glamazanje.
Gaunern, *v. n.* glamazati, varati, krasti.
Gautſchen, *v. a.* premetati (papir).
Gautſcher, *m.* premetalac.
Gavial, *m.* (*Ramphostoma gangeticum*), gavijal.
Gaze, gaz; ſ. Flor.
Gazelle, *f.* (*Antilope Dorcas*), gazelja.
Geächtete, *m.* izobćenik, prognanik.
Geächze, *n.* jecavica.
Geacker, *n.* oranje.
Geäder, *n.* žilje.
Geäfter, *n.* trag zadnjice (jelenove).
Gealit, *m.* zemljac.
Geartet, *adj.* ſo —, enakve naravi, onakov; ein gut —er Menſch, člověk pristao i. dobre ćudi; ein ſchlecht —er Menſch, člověk opake ćudi.
Geäß, Geäz, *n.* (wdm.) pića, paša, gu-
Geäſte, *n.* granje. [bica.
Geäugel, *n.* očijukanje, namigivanje.
Gebabbel, *n.* blebet.
Gebäck, Gebäck, *n.* pecivo; (v. Backen), pekarija; ein Gebäck Mehl, měšnja brašna; ein Gebäck Brod, peć kruha.
Gebackenes, *n.* kolači; masleni kolačići.
Gebade, *n.* kupanje.
Gebäfze, *n.* škamut, štehta.
Gebahn, *n.* (wdm.) nečist.
Gebahren, ſ. Gebaren.
Gebalge, *n.* jakarenje, potezanje, komeš-
Gebälk, *n.* gredje, brvna. [kanje.
Geballt, *adj.* —e Fauſt, pesnica, stisak.
Gebammel, *n.* ljuljanje, koprcanje,
Gebände, *n.* svezci, vezice; vezje.
Gebärde, ſ. Geberde.
Gebaren, *v. a.* postupati; (mit Einkünften), rukovati (s...); ſich —, *v. r.* vladati se.
Gebaren, *n.* postupanje, vladanje, ponašanje; ſ. Gebahrung.
Gebären, *v. a.* roditi, poroditi; radjati; die Erde gebiert Blumen und Kräuter, zemlja radja cvěćem i zeljem; einen Sohn —, roditi sina; (v. Thieren), kotiti; ein geborner Kroat, rodjen Hrvat; ſich —, *v. r.* postati, poroditi se.
Gebärerin, *f.* rodica.
Gebärhaus, *n.* porodište, radjaonica.

Digitized by Google

Gebärmutter, *f.* matérica, materina utroba; Senkung der —, sleg materice.
Gebärmutterhaut, *f.* opna od materice.
Gebärmutterhöhle, *f.* šupljina materice, materičnik.
Gebärmuttermündung, *f.* ušće materice.
Gebärmutter-Schlagader, *f.* kucavica materice.
Gebärorgan, *n.* rodilo.
Gebärstuhl, *m.* porodnjak.
Gebahrung, *f.* rukovanje; (Vermögens-), uprava (imutka); (Dienst-), službovanje.
Gebärzeit, *f.* doba rodjenja; zur —, kad je (žena) na tom doba, kad je gotova poroditi se.
Gebäude, *n.* sgrada, zdanje, kuća; (Baute), gradjevina; (*mont.*) ein höfliches —, obilat i. bogat rudnik; rudovita žica; (wbm.) dabrova kuća; (Bien) saće.
Gebäudeclassensteuer, *f.* razredna kućarina i. sgradarina.
Gebäudenutzung, *f.* kućna korist, korist od kuće.
Gebäudesteuer, *f.* kućarina, sgradarina.
Gebaue, *n.* gradnja, sagrada.
Gebauer, *s.* Käfig.
Gebe, *s.* Gänge.
Gebefall, *s.* Dativ.
Gebein, *n.* Gebeine, *pl.* kosti, košće.
Gebeiße, *n.* griz, grizenje; (*fig.*) zajedanje.
Gebelfer, **Gebell**, *n.* lavež, lava.
Geben, *v. a.* dati, podati, davati; Einem etwas zum Geschenke —, pokloniti komu što; Einem etwas zu essen —, dati komu šta jesti; gib mir zu trinken, daj, podaj mi (vode, vina); ein Almosen —, udeliti; den Brief auf die Post —, predati pismo pošti; er gibt nicht gern, nije podatljiv i. podašan; dem Hause zehn Klafter Tiefe —, graditi kuću deset hvatih u dub; sein Vermögen an die Armen —, darovati imutak siromaši; einen Schmaus —, gotoviti, ugotoviti, sgotoviti gostbu; Einem seine Tochter zur Frau —, oženiti koga sa svojom kćerju; eine Sache zur Aufbewahrung —, dati komu što na ostavu i. da čuva; Einem Rath —, světovati koga; Ermahnungen —, opominjati; Anweisung —, naputiti, obavěstiti; Unterricht —, Stunden —, učiti; einen Kuß —, poljubiti; einen Wink mit den Augen —, namignuti, namagnuti (na koga); er gab zu verstehen, natuknuo i. nagověstio je; eine Nachricht —, javiti, doglasiti, obznaniti; Antwort —, odgovoriti, odgovarati; er gab mir die Versicherung, uvěravao me je; seine Einwilligung zu etwas —, privoliti, pristati na što, dopustiti što; gute Worte —, moliti; lose Worte —, vrědjati; einem Verdacht Raum —, posumljati; sich die Ehre —, držati za čast što ...; sich das Ansehen —, graditi se (čim); sich ein Ansehen —, graditi se velikim; das gibt etwas zu thun, tu ima posla; sich Mühe —, s. Mühe; Aergerniß, gutes Beispiel —, s. Aergerniß, Beispiel; gute Erziehung —, dobro odhraniti; dobro uzgojiti dati; seinen Segen zu etwas —, blagosloviti što; eine Schrift an's Licht —, izdati knjigu; ein Gesetz —, izdati, postaviti zakon; Regeln —, pravila ustanoviti; ein gegebener Fall, naročiti slučaj; gegeben zu Agram, dato i. pisano u Zagrebu; Gott gebe! Bože daj, da Bog dâ; Gehör, Ruhe, Wort —, s. Gehör, Ruhe, Wort; ich gebe meinen Kopf, evo moje glave; Einem seine Stimme —, glasovati za koga; ein fremdes Wort durch ein kroatisches —, prevesti tudju rěč na hrvatski jezik; Einem Recht —, kazati komu da ima pravo; dati za pravo; povladjivati komu; Einem alle Schuld —, kriviti koga čim; obarati na koga krivnju; etwas verloren —, držati da je što izgubljeno; er gibt viel auf ihn, mnogo drži do njega; einen Namen —, naděsti ime (komu); gib Gott die Ehre, podaj Bogu slavu; — Sie Acht, pazite; etwas kurz —, u kratko što kazati, povědati; von sich —, s. Erbrechen; eine Stimme von sich geben, glasiti se; auf Jemandes Rath nichts —, nemariti za čiji savět; Feuer —, s. Feuer; sich —, *v. r.* er wird sich wohl —, povest će se, popustit će; das Tuch gibt sich, sukno se razteže; das wird sich mit der Zeit schon —, to će se kasnije podati; sich zufrieden —, umiriti se, smiriti se; — *v. n.* diese Trauben — guten Wein, od ovoga je groždja dobro vino; gute Nahrungsmittel — gute Säfte, od dobre hrane bivaju dobri soci; die Bäume — gutes Obst, drveće radja dobro voće i. dobrim voćem; das gibt kein gutes Blut, na to će se vikati; das wird nichts Gutes —, neće biti dobro; ein Wort gab das Andere, rěč po rěč; er gibt einmal einen guten Soldaten, od njega će biti vrstan vojnik; das gibt der gesunde Menschenverstand, to uči zdrav razum; der Augenschein gibt es, to pokazuje razgled; das gibt sich von selbst, to ti se i samo kaže; — *v. i.* es gibt noch gute Menschen genug, ima još dosta poštenih ljudih; es gibt für mich keinen Trost, za mene neima utěhe; hier gibt's was zu verdienen, tu se može něšto zaslužiti; hier gibt's was zu lachen, tu ima směšnih stvarih; was gibt es? šta je? was gibt's da für ein Geschrei, kakva to vika? was gibt's Neues? koji su glasi? šta ima novo-

Digitized by Google

ga? es wird großen Lärm —, bit će velike vike.

Geber, *m.* davač, dajnik, davalac; (scherz.) davalo, daša; Gott ist, der — alles Guten, od Boga je svako dobro; (Spender), darovnik; es gibt mehr Nehmer als —, (spr.) sve su grablje, neima vilah.

Geberde, *f.* (Miene), kret; (*fig.*) lice; (*gestus*), držanje, kretanje, micanje.

Geberden, sich, *v. r.* kretati se, micati se; (sich anstellen), graditi se, učiniti se; er geberdete sich wie toll, mahao je sobom kao pomaman; sich trotzig —, nadunduriti se; sich anmaßend —, preći se; sich lächerlich —, kriviti se.

Geberdenausdruck, *m.* očitovanje kretom.

Geberdenkunde, *f.* Pantomimik.

Geberdenkunst, *f.* Geberdenspiel, *n.* s. Pantomime.

Geberdenspieler, *m.* s. Mimiker.

Geberdensprache, *f.* kretnja (těla).

Geberdungsweise, *f.* način kretnje.

Geberin, *f.* dajnica, davačica.

Gebet, *n.* (das Beten), molitva, bogomolje; (Betformel), molitva; sein — thun, pomoliti se; ein — hersagen, moliti; kniet nieder zum —, kleknite da molite; das — des Herrn, molitva Gospodnja; (Bitte), molba.

Gebet- (in Zus.) molitveni.

Gebetbuch, *n.* molitvenik, molitvena knjiga.

Gebete, *n.* bogomolje.

Gebetformel, *f.* obrazac i. primerak molitve.

Gebetglocke, *s.* Betglocke.

Gebetläuten, *n.* zvonjenje na molitvu.

Gebett, *n.* posteljanje; (die Betten), pokriveno doba.

Gebetzeit, *f.* molitveno doba.

Gebeugt, *adj.* gurav, poguren, sguren; (*fig.*) ucviljen, ojađeli.

Gebiet, *n.* vlast, oblast; unter Eines — stehen, biti pod čijom vlašću; das — einer Stadt, kotar (hatar*) grada; (das — eines Herrschers), državina; das — der Wissenschaften, polje i. područje znanostih; s. Mühlengerüst.

Gebieten, *v. a.* zapověditi, zapovědati; Stille —, šutkati; Ruhe —, zapověditi, da bude mir; über Andere —, vladati nad drugimi, s. Commandiren; seinem Herzen —, vladati svojim srcem; seinen Leidenschaften —, stegnuti, stezati strasti; sich —, svladati se; sein Alter gebietet Achtung, njegova starost zahtěva da ju čověk štuje.

Gebietend, *ad.* vladajući, gospodujući; (*gram.*) —e Art, zapovědni način.

Gebieter, *m.* zapovědnik; gospodar.

Gebieterin, *f.* zapovědnica; gospodarica; die Gebieterin meines Herzens, carica moga srca.

Gebieterisch, *adj.* zapovědan; —es Wesen, banjenje, oholost; —e Miene, gospodski pogled, gospodsko lice; im —en Tone sprechen, govoriti poput gospodara; —e Noth, golema nevolja; s. Drohend.

Gebieterschaft, *f.* zapovědništvo.

Gebieterstimme, *f.* glas zapovědnika, gospodara.

Gebietstheil, *m.* strana i. dio države, zemlje.

Gebilde, *n.* tvorina; (*geol.*) stvorba; s. Gebildete, *m.* obrazovanac.

Gebimmel, *n.* zveckanje, zveket.

Gebinde, *n.* vezanje, vežnja; (b. Spin.), pasmo; (b. Zimmerl.), veznik; (*merk.*) sudje, posudje.

Gebirge, *n.* gore; (hohes —), planine; hinter dem —e, za gorami, u zagorju; (*mont.*) kamenje.

Gebirger, *m.* gorjanik, goranin, gorštak; Gebirgig, *adj.* gorovit, gornat, brdovit.

Gebirgisch, *adj.* gorski.

Gebirgsamsel, *s.* Ringdrossel.

Gebirgsast, *m.* kosanjica.

Gebirgsart, *f.* (*mont.*) vrst kamena, rude.

Gebirgsbau, *m* sastav gorah.

Gebirgsbeschreiber, *m.* goropisac.

Gebirgsbeschreibung, *f.* goropis.

Gebirgsbevölkerung, *f.* gorani.

Gebirgsbewohner, *s.* Gebirger.

Gebirgsdorf, *n.* gorsko selo.

Gebirgsentstehung, *f.* postanak gorah.

Gebirgsformation, *f.* stvorba gorah.

Gebirgsgegend, *f.* brdovita okolica, podgorje.

Gebirgsgewächs, *n.* gorska bilina.

Gebirgsgrat, *n.* bilo i. slěme gorah.

Gebirgsgruppe, *f.* gorje.

Gebirgshirsch, *m.* gorski jelen.

Gebirgshöhe, *f.* visina gorah.

Gebirgskamm, *m.* greben gorah.

Gebirgskarte, *f.* gorovid.

Gebirgskenner, *m.* goroznanac.

Gebirgskette, *f.* kosa.

Gebirgsknoten, *m.* sklop.

Gebirgskunde, *f.* goroznanstvo.

Gebirgsland, *n.* brdovita zemlja.

Gebirgslehre, *f.* goroslovje.

Gebirgsleute, *pl.* gorani.

Gebirgsluft, *f.* gorski zrak.

Gebirgsmassen, *pl.* gorine.

Gebirgsmaus, *f.* (*Myoxus Glis*), velik puh.

Gebirgspaß, *m.* ždrělo, klanjac, gudura.

Gebirgsregion, *f.* planinski kraj.

Gebirgssee, *m.* gorsko jezero.

Gebirgsspitze, *f.* vrhunac gorah.

Gebirgsstadt, *f.* gorski grad, gorska varoš.

Gebirgsstock, *m.* sklop.

Gebirgssystem, *n.* gorstvo.

Gebirgsthal, *n.* gorska prodol.

Gebirgsvolk, *n.* gorani.

Gebirgswald, *m.* gorska šuma.

Gebirgswasser, *n.* gorska voda.

Gebirgsweg, *m.* gorski put.

Gebirgsniederlage, *f.* protugorje.

Gebirgszug, *m.* pogorje.

Digitized by Google

Gebiß, *n.* (*zool.*), zubi; (am Pferdezaume), žvala, djem*; einem Pferde das — anlegen, žvaliti, zažvaliti konja; Einem Zaum und — anlegen, zauzdati koga.
Geblase, *n.* puhanje, duhanje.
Gebläse, *n.* měhovi; das — anlassen, krenuti měhove; das — arbeitet, měhovi duhaju (duvaju).
Gebläsofen, *m.* peć s měhovi.
Geblättert, *adj.* (*zool.*) knjižan.
Gebleiche, *n.* bělitba.
Gebliz, *n.* sěvanje (munjah).
Geblök, *n.* bleka, meka.
Geblüm, *n.* cvěće.
Geblümt, *adj.* cvětast; (*fig.*) cvětan.
Geblüt, *n.* krv; aus kaiserlichem —e herstammen, careva biti roda i. koléna; Prinzen von —, kraljevići; das gibt kein gutes —, na to će se vikati.
Gebogen, *adj.* skučen, ugnut, savijen; kriv.
Geboren, *adj.* ein geborner Serbe, rodjen Srbljin, Srbljin rodom; — werden, roditi se.
Geborgen, *adj.* sakrit, sakriven; (*fig.*) spasen, učuvan, sěguran.
Geborgenheit, *f.* sakrivenost; sěgurnost.
Gebot, *n.* zapověd, zapověst; die zehn —e Gottes, deset zapovědih Božjih; Einem zu —e stehen, biti komu na službu; es steht Ihnen zu —e, zapovědajte; ihm steht Alles zu —e, sve mu je od volje; alle zu —e stehenden Mittel, sva sredstva koja su u (čijoj) ruci; (im Handel), ponuda; ein — thun, ponuditi; (Aufforderung), zaziv.
Geboten, *adj.* zapovědjen; ein —er Feiertag, zapovědan svetac.
Gebräme, *n.* perema, pervaz*.
Gebrämt, *adj.* operemljen.
Gebratenes, *n.* pečenje, pečenjka.
Gebräu, *n.* var (piva).
Gebrauch, *m.* upotreba, poraba; — von etwas machen, upotrebiti što, služiti se, poslužiti se čim; (v. Geheimn.), machen Sie davon keinen —, nemojte toga drugomu kazivati; dies Wort ist nicht mehr im —e, ova se rěč negovori više; die Gebräuche eines Landes, običaji zemlje; die kirchlichen Gebräuche, crkveni obredi; dieß will der —, takav je običaj; adet*; das ist schon sein —, to je njegova navada; es ist aus dem —e gekommen, to nije više običaj, navada.
Gebrauchen, *v. a.* upotrebiti, upotrebljavati, rabiti; eine Arznei —, uzimati lěk; ein Mittel —, poslužiti se, služiti se sredstvom; dies Wort wird nicht mehr gebraucht, s. Gebrauch; sich — lassen, služiti (komu).
Gebräuchlich, *adj.* navadan, običan, u navadi; diese Sitte ist hier nicht —, toga običaja neima ovdě; dies Wort ist nur hier und da —, ova se rěč samo koje gdě govori; es ist —, običaj je; (*officinalis*), porabni, lěkovit.
Gebräuchlichkeit, *f.* običnost, porabnost.
Gebrauchlos, *adj.* neobičan, nevaljan.
Gebrauchsanweisung, *f.* naputak za porabu.
Gebrauchsberechtigte, *n.* imalac prava na porabu, vlastnik porabe, koji ima pravo na porabu.
Gebrauchsberechtigung, *f.* pravo na porabu.
Gebrauchsordnung, *f.* obrednik, trebnik.
Gebrauchsrecht, *n.* pravo na porabu.
Gebrauchsvorschrift, *f.* propis o porabi.
Gebrauchszwang, *m.* s. Etiquette.
Gebräude, s. Gebräu.
Gebrause, *n.* šum, huja, romon.
Gebrech, *adj.* krk.
Gebrechе, *n.* lomljava; (wbm.) rovine; (Rüssel), vilo; (*mont.*) feiges —, krk kamen.
Gebrechen, *v. i.* es gebricht mir Geld, neimam novacah; es gebrach an Wein, nesta i. nedosta vina; woran gebricht es dir? šta ti je malo? čega ti je nestalo? šta ti fali?
Gebrechen, *n.* — an Lebensmitteln, nestašica hrane; körperliches —, tělesna mana; das schwere —, s. Fallsucht.
Gebrechlich, *adj.* krk, loman; ein —er Greis, mlohav, nemoćan, slab starac.
Gebrechlichkeit, *f.* krkoća; (*fig.*) mlohavost.
Gebreite, *n.* dolac; des Meeres —, puklo more.
Gebrochen, *adj.* slomljen, skršen; mit —er Stimme, slabačkim glasom; —e Treppen, prekinute stube; —es Dach, prekinut krov; —er Boden, pretrgana zemlja; —e Linie, kukasta crta; —e Zahl, s. Bruchzahl.
Gebröckel, *n.* drobljenje, mrvljenje; drobljen, podrobac.
Gebrodel, *n.* klokot, ključanje, bobut.
Gebrüder, *pl.* braća.
Gebrüll, *n.* rika, ruka, buka, krivnjava.
Gebrumme, *n.* mrmor, mrmljanje.
Gebrüte, *n.* leglo.
Gebühr, *f.* pristojnost; (Pflicht), šeine — thun, izvršiti svoju dužnost; nach Standes —, prema svomu stališu; über die — trinken, preko měre piti; über die — fordern, odviše zahtěvati; zahtěvati više nego koga ide; er ließ sich nach — zahlen, uzeo je plate koliko ga ide; Einem seine — geben, dati komu što ga ide i. što mu patri; (gebührende Forderung, gebührendes Recht), pristojba, pravo koje komu ide; (Taxe), pristojbina; die — entrichten, platiti pristojbinu; (in Zuſ.) -nina, -arina, -ovina; z. B. poštarina; er hat sich nach — benommen, pristojno se je vladao, vladao se je kako valja.

Digitized by Google

Gebühren, *v. n.* čast ide dem Ehre gebührt, časti, koga čast ide; dieß gebührt mir, to ide mene; es gebührt ſich, pristoji se.
Gebührenanſatz, *m.* učena pristojbinah.
Gebühren-Ausgleichung, *f.* izjednačenje pristojbah.
Gebührenausweis, *m.* izkaz pristojbe.
Gebührenbemeſſung, *f.* odměra pristojbine.
Gebührend, *adj.* pristojni, naležni, pripadujući; Einem die gebührende Ehre erweiſen, izkazati čast, koja komu ide; die —de Abgabe, dužni danjak.
Gebührendermaßen, *adv.* pristojno, kako valja.
Gebühren-Entrichtung, *f.* platež pristojbine.
Gebühren-Ermäßigung, *f.* omala pristojbine.
Gebührenfrei, *adj.* prost od pristojbine; *adv.* bez pristojbine.
Gebührenfreiheit, *f.* slobodnost i. prostoća od pristojbine.
Gebührennachlaß, *m.* oprost od pristojbine.
Gebührenpflicht, *f.* dužnost pristojbine.
Gebührenpflichtig, *adj.* pod pristojbinom.
Gebührenſatz, *m.* stavak pristojbine.
Gebührlich, *adj.* ſich — betragen, pristojno se vladati; Einem die —e Ehre erweiſen, izkazati komu dužnu čast; izkazati čast koja komu ide; auf die —e Art, pristojno, kako valja.
Gebund, *n.* zavezak, zavežljaj; vier — Stroh, četiri snopa slame; (v. Flachs), močionica; (Fitze), pasmo; (b. Buchb.), povezica; Waaren in —en, roba u bačvah.
Gebunden, *adj.* —er Boden, sabijena zemlja; —e Rede, sličnorečje; (*phys.*) —e Wärme, utajena toplina.
Geburt, *f.* porod, rodjaj; rodjenje; in der — begriffen ſein, biti na tom doba; biti gotova poroditi se; (Entbindung), porodjaj; die Mutter ſtarb in der —, mati je umrla u porodjaju; ſchwere — haben, težko roditi; in der — beiſtehen, babičiti, babiti; das Feſt der — Chriſti, božić; ſeit meiner —, odkada sam se rodio; von —, rodom; ein Menſch von hoher —, čověk gospodskoga roda, koléna i. plemena; er iſt ſeiner — nach ein Graf, on je rodom grof, on je grofovskoga roda; eine Begierde in der — erſticken, udušiti zametak od požude; eine unzeitige —, nedonošče; die — abtreiben, ſ. Abortiren; ein Kind unehelicher —, děte od nezakonskih roditeljah.
Gebürtig, *adj.* rodjen; aus Zara —, rodom iz Zadra; woher iſt er —? odkuda je? od koga je grada?
Geburtsadel, *m.* plemenština po krvi.
Geburtsarzt, *m.* primalj, babac.
Geburtsblutfuß, *m.* porodjajni krvotok.
Geburtsbrief, *m.* porodni list, rodjenica.
Geburtsbuch, *n.* matica rodjenih.
Geburtsdorf, *n.* rodno selo.
Geburtsfeier, *f.* Geburtsfeſt, *n.* ſ. Geburtstag.
Geburtsfehler, *m.* prirodjena mana.
Geburtsflecken, *m.* ſ. Geburtsort.
Geburtsglied, *n.* rodilo, rodno udo.
Geburtsgrad, *m.* ſ. Menſchenalter.
Geburtshaut, ſ. Schafhaut.
Geburtshelfer, *m.* primalj, babac.
Geburthelferin, ſ. Hebamme.
Geburtshülfe, *f.* babičenje, babljenje; — leiſten, babičiti, babiti; (als Wiſſenſchaft), primaljstvo.
Geburtsjahr, *n.* godina rodjenja; welches iſt dein —? koje si se godine rodio?
Geburtsland, *n.* rodna zemlja.
Geburtsliſte, *f.* listina i. imenik rodjenih.
Geburtsmal, ſ. Muttermal.
Geburtsort, *m.* rodište, rodno město.
Geburtsrecht, *n.* pravo po krvi,
Geburtsregiſter, *n.* kazalo rodjenih.
Geburtsſchein, ſ. Geburtsbrief.
Geburtsſchmerzen, *pl.* trudovi, hipovi, popadci; poradjanje; ſ. Kindesnöthen.
Geburtsſtadt, *f.* rodni grad.
Geburtsſtätte, *f.* rodište.
Geburtsſtern, *m.* zvězda rodjenja.
Geburtsſtuhl, *m.* porodnjak.
Geburtsſtunde, *f.* ura, sat rodjenja.
Geburtstag, *m.* dan rodjenja, godovno.
Geburtstagsgeſchenk, *n.* godovnica, dar na dan rodjenja.
Geburtstheile, *pl.* rodila.
Geburtswehen, ſ. Geburtsſchmerzen.
Geburtszange, *f.* primaljske kléšte.
Gebüſch, *n.* grmlje, grmenje, šikara, čbun, šušnjar, ogumak, omedjak.
Gebüſchfalke, *m.* (*Lanius excubitor*), ćuvik.
Gebüſchpflanze, *f.* šikarnica.
Gebüſchreich, *adj.* grman.
Geck, *m.* zvekan, blesan, mamlaz, oholonja; ein alter —, stara luda; (am Kalbe), svez.
Geckelkraut, *n.* ſ. Spindelbaum.
Gecken, *v. n.* prodrzljiv bití; — *v. a.* ſ. Necken.
Geckenhaft, *adj.* lud; prodrzljiv,
Geckenhaftigkeit, Geckheit, *f.* drza ludost.
Geckenheil, ſ. Gauchheil.
Geckenſtolz, *m.* ludjačka oholost.
Geckerei, *f.* luda drzost.
Gecko, *m.* (*Lacerta Chalcides*), geko.
Gedacht, *adj.* pomišljen; — gethan, što smisli to učini; das —e, *adj.* pomišljena, mišljotina; (erwähnt), pomenut.
Gedächtig, ſ. Eingedenk.
Gedächtniß, *n.* pamet; pamćenje, pametovanje; ich habe ein ſchwaches —, slab sam pamtilo; dem —e tief einprägen, dobro utuviti, upetiti, zabiti u glavu, upisati u pamet; im —e be-

Digitized by Google

halten, upamtiti, pametovati; Beweis für ewiges —, dokaz na věčni spomen; ich habe es in frischem —e, živo se opominjem (čega); das thuet zu meinem —e, ovo činite za moj spomen; sich ein — stiften, ostaviti spomen i. spomenak. [ćenja.

Gedächtnißarbeit, *f.* trud pameti, pam-

Gedächtnißbein, *s.* Hinterhauptbein.

Gedächtnißbild, *n.* spomena slika.

Gedächtnißbuch, *n.* uspomenik.

Gedächtnißfehler, *m.* pogreška pameti, pamćenja.

Gedächtnißfeier, Gedächtnißfest, *n.* uspomena svetkovina.

Gedächtnißkram, *m.* *s.* Gedächtnißwerk.

Gedächtnißkunst, *s.* Mnemonik.

Gedächtnißlied, *n.* spomena pěsma.

Gedächtnißmahl, *n.* spomena gostba; *s.* Abendmahl.

Gedächtnißmangel, *m.* mana, nestašica pameti; slaba pamet, slaboća pameti.

Gedächtnißmünze, *s.* Denkmünze.

Gedächtnißrede, *f.* propověd za (čiju) uspomenu.

Gedächtnißrede, *f.* beseda za uspomenu.

Gedächtnißsäule, *f.* spomenik.

Gedächtnißschrift, *f.* spomenica, spomeno pismo. [pamćenja.

Gedächtnißschwäche, *f.* slaboća pameti,

Gedächtnißstärke, *f.* pamtivěčnost.

Gedächtnißstein, *m.* kamen-spomenik.

Gedächtnißtafel, *f.* spomena ploča.

Gedächtnißtag, uspomeni dan, dan od uspomene.

Gedächtnißübung, *f.* věžbanje pameti.

Gedächtnißwerk, *n.* dělo pamćenja.

Gedampfe, *n.* pušenje, pušnja.

Gedämpft, *adj.* podušen, pridušen, potuljen; mukao.

Gedanke, *m.* misao; mir fallen allerlei —n ein, svašta mi dolazi na um; in tiefen —n sitzen, biti vas u mislih; in —n sein, misliti misli; seinen — nachhangen, misliti bez reda; seine —n verfolgen, mozgati; sein —, na to se nemože ni pomisliti; sich der —n entschlagen, povrći, svrći, smetnuti (nepovoljne) misli; seine —n nicht beisammen haben, razštrkane pameti biti; ohne —n sein, nemisliti ništa; die —n verlieren, izgubiti se; (Einfall), das ist ein guter —, dobro se je dosětio; das ist kein übler —, to nije ludo; auf den —n kommen, pomisliti što; mein einziger — bist du, samo na te mislim; einerlei —n haben, jednako misliti; der — an unser Wiedersehen gibt mir Trost, kad pomislim, da ćemo se opet viděti, to me těši; seine Gedanken auf etwas richten, misliti o čem; mit diesem —n ist er schon lange umgegangen, to on od davna snuje; er stand in den —n, daß ich es sei, sve je mislio da sam to ja; hohe —n von sich haben, mnogo do sebe držati; auf andere —n kommen, predomisliti se, premisliti se; Einen auf bessere —n bringen, opametiti koga; sich —n über etwas machen, zabrinuti se, zastarati se; er kommt mir unaufhörlich in die —n, sve mi je na pameti; sich etwas aus den —n schlagen, razbiti kakvu misao, dignuti što iz glave; seine —n gehen hoch hinaus, visoko kuća; na visoko leti; na dugo snuje; in ihren —n ist sie schon Frau im Hause, ona već sve misli da je domaćica; ich kenne seine —n, znam njegovu pomisao; es ist um einen —n kleiner, za dlaku, maličak, malčice je

Gedankenbein, *n.* těmenica. [manje.

Gedankenbild, *n.* *s.* Ideal.

Gedankenblitz, *m.* iskrica.

Gedankending, *n.* mišljotina.

Gedankenfolge, *f.* suslědica mislih.

Gedankenfreiheit, *s.* Denkfreiheit.

Gedankenfülle, *f.* obilje mislih.

Gedankengang, *m.* tečaj mislih.

Gedankenjagd, *f.* vreva od mislih.

Gedankenkreis, *m.* okoliš mislih; sein — ist sehr beschränkt, neleti mu na daleko pamet,

Gedankenleer, *adj.* bezmišljen, bez misli.

Gedankenleere, *f.* bezmišljenost, bezmisao.

Gedankenlos, *adj.* nemisleći; *s.* Gedankenleer. [kenleere.

Gedankenlosigkeit, *f.* bezmisao; *s.* Gedan-

Gedankenmittheilung, *f.* sobćivanje mislih.

Gedankenreich, *adj.* misaon, obilat mislima.

Gedankenreichthum, *m.* mišljenstvo, obilje mislih.

Gedankenreihe, *f.* suslědica, niz mislih.

Gedankenschnell, *adj.* brz kao misao.

Gedankenschnelle, *f.* brzina mislih.

Gedankenschwer, *adj.* misaon.

Gedankenspiel, *n.* titranje mislih.

Gedankenstrich, *m.* stanka, pauza*.

Gedankenstrom, *m.* tečaj mislih.

Gedankensünde, *f.* grěh u pomišljenom; eine — begehen, grěšno misliti, grěšiti mišljenjem.

Gedankenvoll, *adj.* zamišljen, misaon.

Gedankenvorbehalt, *m.* primisalje.

Gedankenwechsel, *m.* izměna, priobćivanje pomisli.

Gedankenwelt, *f.* mišljenstvo; okoliš mišljenja; pomisli.

Gedankenwesen, *n.* mišljotina.

Gedärm, *n.* Gedärme, *pl.* crěva.

Gedärmeverschlingung, *f.* zasuk crěvah.

Gedeck, *n.* pokrivanje; (womit etwas gedeckt wird), pokrov; (Couvert), prostirak; die Tafel bestand aus zwölf —en, bilo je za dvanaestoricu prostrto, postavljeno; eine Tafel von zehn —en, stol prostrt za desetoricu.

Digitized by Google

Gedehne, *n.* natezanje.

Gedeihen, *v. n.* uspévati, (zunehmen), das Vieh gedeiht, stoka se pridaje, goji, podmesuje, podkožava; harte Speiſen — mir nicht, tvrda mi jela neprijaju, neprobivaju; der Bienenſtock gedeiht, košnica napreduje; (ſpr.) unrecht Gut gedeiht nicht, nepravedno tecivo neslazi na treće koléno; (gerathen), das Getreide iſt gut gediehen, žito je dobro urodilo; das wird zu deinem Vortheile —, bit će ti u prilog; ſ. Gelingen; die Sache iſt auf das Aeußerſte gediehen, došla je zublja i. luč je dogorio do nokatah; die Sache iſt dahin gediehen, došlo je do toga.

Gedeihen, *n.* rast; napredak; uspéh; berićet*.

Gedeihlich, *adj.* godan, probavan; prijatan; koristan; napredan; Einem alles —e Wohlergehen wünſchen, želiti komu sreću i napredak.

Gedeihlichkeit, *f.* probavnost, godnost; korist.

Gedenkbar, ſ. Denkbar.

Gedenkblümchen, *n.* (*Viola tricolor*), sirotica; ſ. Vergißmeinnicht.

Gedenken, *v. n.* misliti; gedenke meiner, séti se, opomeni se i. spomeni se mene; das will ich ihm —, vratit ću mu žao za sramotu; Eines in Ehren —, častno o kom govoriti; deiner Almoſen iſt gedacht worden, milostinje tvoje pomenuše se (pred...); im Gebete Eines —, spomenuti koga u molitvi; ich will's nicht weiter —, neću toga više napominjati; die gedachte Sache, pomenuta stvar; ich gedenke zu verreiſen, kanim putovati; wo — Sie hin? kamo ste namislili? (von Reiſen), kamo ste zaputili? ako Bog dâ ste zaputili? er gedachte ihn zu entlaſſen, mišljaše ga odpustiti; ich gedenke alt zu werden, nadam se dugu životu.

Gedenken, *n.* ſeit Menſchen —, od pamtivéka.

Gedenklich, *adj.* zamisliv, pomisliv; das iſt nicht —, to se nemože pomisliti,

Gedenkmann, *m.* pametar, pamtilac.

Gedenkmein, ſ. Vergißmeinnicht.

Gedenkungsart, ſ. Denkart.

Gedeute, Gedeutel, *n.* natezanje (čega); mudrovanje (o čem).

Gedicht, *n.* spév; (ein kleineres Gedicht), pésma, pésan; —e machen, spévati; (Erdichtung), izmisljotina.

Gedichtlich, ſ. Dichteriſch.

Gediegen, *adj.* —es Gold, čisto, suho zlato; ein —er Aufſatz, vrstan članak; ein —er Kopf, mudra glava; —e Arbeit, valjan posao; —e Geſundheit, krepko zdravlje; —e Weisheit, prava mudrost.

Gediegenheit, *f.* čistoća; vrstnoća; krepkoća.

Gedinge, *n.* pogadjanje; cénjkanje; (Vertrag), djuturica; ein — über eine Arbeit machen, izručiti posao djuturice i. djuture; (*mont.*) ſein — abgeben, dovrsiti pogodjeni posao; ſ. Rente.

Gedingarbeit, *f.* djuturični posao, djuturica.

Gedingebuch, *n.* djuturičnik.

Gedingegeld, *n.* djuturična plata.

Gedinghäuer, *m.* rudar-djuturičar.

Gedingmann, *m.* djuturičar.

Gedonner, *n.* grmljavina.

Gedoppelt, ſ. Doppelt.

Gedrange, *adj.* ſ. Gedrängt.

Gedränge, *n.* tiska, naloga, tišma, gnjeta; in's — gerathen, dospěti u tisku; es entſtand ein —, ljudi se stanu turati, gurati.

Gedrängt, *adj.* stisnut; (*fig.*) jedar; in —er Kürze erzählen, pripovědati samo jezgru (dogadjaja); eine —e Riſpe, nabojita metlica.

Gedrängtheit, *f.* jedroća, jedrost.

Gedräu, *n.* grožnja.

Gedräuſche, *n.* pljusak.

Gedrehe, *n.* vrtež.

Gedreht, *adj.* (*bot.*) zasukan.

Gedreiet, *adj.* (*bot.*) trojni.

Gedreſche, *n.* mlatnja.

Gedrille, *n.* obrtnja, okretanje.

Gedritt, *adj.* trojni; eine —e Zahl, trojka.

Gedröhn, *n.* tutanj, tutnjava, tutnjavina.

Gedrücke, *n.* tiska.

Gedrungen, *adj.* jedar.

Gedrungenheit, *f.* jedroća, jedrost.

Geduckt, *adj.* sćućuren, sćunjen.

Gedudel, *n.* gudnjava, dudukanje.

Geduft, ſ. Duft.

Geduld, *f.* (Ausdauer) er hat an keinem Orte lange —, nigdě nemože dugo da ostane; (ſpr.) nigdě nemože sgrijati města; einen Augenblick —! strpite se koji čas; (v. Leiden), trpež, trpljivost; etwas mit — ertragen, trpljivo što podnositi; er verlor die —, der Faden der — riß ihm, dovrelo, dogrdilo, dologrdilo mu je; (ſpr.) — bringt Roſen, ztrpljen spasen; — womit haben, potrpiti, trpiti što; — mit Jemand haben, imati s kim uztrpljenje; (Schutz vor dem Wind), zavětrina.

Geduldeu, ſich, *v. r.* uztrpljeti, pritrpljeti se, strpljeti; gedulde dich noch einen Tag, potrpi još jedân dan; (warten), — Sie ſich noch einige Tage, pričekajte me još nékoliko danah.

Geduldfaden, *m.* ſ. Geduld.

Geduldig, *adj* trpljiv, strpljiv.

Geduldlos, *adj.* netrpljiv, nestrpljiv.

Geduldmüthig, Geduldſam, ſ. Geduld.

Geduldſamkeit, *f.* trpljivost.

Geduldſchule, *f.* škola trpeža.

Gedunſen, *adj.* podbuo, nadut.

Gedünſt, *n.* pare.

Digitized by Google

Geeb, ((*Esox Belone*), igla, iglica, jaglica.
Geeignet, *adj.* prikladan, podoban, putan; shodan.
Geeſt, Geeſtland, *n.* ſ. Heide.
Gefabel, *n.* naklapanje, nabajanje.
Gefächel, *n.* hladjenje, mahanje.
Gefahr, *f.* opasnost, pogibio (pogiběli), pogibelj i. pogibao; jez; er iſt in —, pogibio mu je; u pogiběli, opasnosti je; von ihm droht dir keine —, netreba ti ga se bojati; der — ausſetzen, staviti, izněti na pogibio; in — kommen, gerathen, zaći i. pasti u opasnost, pogibio; Einen in — bringen, ſetzen, ſtürzen, navući komu pogibio na glavu; ich beſorge —, bojim se bit će zlo; der — entgehen, izplivati, izmaći; izněti glavu; das iſt mit großer — verbunden, to je opasno, pogibelino; es haftet — am Verzuge, odlaganje je opasno, pogibeljno; außer aller — ſein, oprostiti se pogiběli, prost biti od pogiběli; er iſt außer —, neima više za njega pogiběli; auf deine —, na tvoj račun, rovaš; pod tvoj od-
Gefährde, ſ. Gefahr; Argliſt. [govor.
Gefährden, *v. a.* Einen —, metnuti koga u opasnost, biti komu na štetu; gefährdet ſein, biti u opasnosti, doći u
Gefahre, *n.* vožnja. [opasnost
Gefahrenvoll, *adj.* vrlo opasan, pogibeljan.
Gefährlich, *adj.* opasan, pogibeljan, jeziv; die Wunde wurde —, rana se je po zlu dala; der geringſte Aufſchub iſt —, svako odgadjanje je opasno; — krank ſein, težko bolovati; er ſteht — aus, nemože mu se věrovati; suvěrica je.
Gefährlichkeit, *f.* opasnost, pogibionost, jezivost.
Gefahrlos, *adj.* bezopasan, bezbědan.
Gefahrloſigkeit, *f.* bezopasnost; bezbědnost.
Gefährt, *n.* podvoz, kola; (Spur), trag.
Gefährte, *m.* drug, drugar; *coll.* družba.
Gefährtin, *f.* druga, drugarica, družica.
Gefährtſchaft, ſ. Geſellſchaft.
Gefahrvoll, ſ. Gefahrenvoll.
Gefäll, Gefälle, *n.* opad, pad, padanje (vode); der Fluß hat auf hundert Klafter einen Fuß —, ova rěka pada za stopu izza sto hvatih; das — finden, pronaći pad; —e, *pl.* daća; (*off.*) dohodci.
Gefallen, *v. n.* dopasti se, dopadati se; die Sucht zu —, pohlepa za dopadnošću; Einem zu — ſuchen, umiljati se komu, omilati oko koga; laſſen Sie ſich's ein wenig bei mir —, želim da Vam moja kuća omili; das laſſe ich mir —, ta valja; das laſſe ich mir nicht —, toga neću trpljeti; ich laſſe mir Alles —, na sve ću privoliti, pristati; er thut was ihm gefällt, čini što mu je volja i. od volje; das gefällt mir durchaus nicht, to mi nije ni malo po ćudi; thun Sie wie es Ihnen gefällt, radite kako Vam se svidi; ſo lange es Gott gefällt, dok je htěla volja Božja.
Gefallen, *m.* dopadanje; ugodnost, povoljština, povoljnost; ich finde keinen — daran, to mi se nedopada, to mi negodi; to me neveseli; Einem etwas zu — thun, učiniti komu što na volju; thun Sie mir den —, učinite mi tu ljubav; Einem zu — ſein, ugadjati komu; er lebt nach ſeinem —, živi kako želi; mir zu — braucht es nicht zu geſchehen, meni za volju toga netreba; jeder handle nach —, svatko neka radi po svojoj volji.
Gefallen, *adj.* pao, opao; — es Vieh, crkavina, mrcina; (getödtet), poginuo.
Gefallene, *f.* grěšnica, potlačena.
Gefallgierig, ſ. Gefallſüchtig.
Gefällig, *adj.* ugodan, prijatan; es iſt mir ſo —, tako mi se dopada; iſt es Ihnen — mit mir zu gehen? hoćete-li sa mnom ići? wollen Sie —ſt das Buch ſenden, izvolite poslati knjigu; ein —es Aeußeres, ugodna lika, obličja, lica; Einem — werden, ugadjati komu; was iſt — ? što želite? što zapovědate; (dienſtfertig), ugodljiv, poslužan, usrdan; er iſt der —ſte Mann von der Welt, vrlo je usrdan; světska je dobričina.
Gefälligkeit, *f.* ugodnost; (Handlung), ljubav, usrdje; die — im Benehmen, ugodno vladanje, podnašanje; er erwies mir viele —en, mnogo mi je ljubavi učinio; aus —, iz ljubavi, dobrote.
Gefällkaſten, *m.* buk.
Gefälls- (in Zuſ.) dohodarni, dohodni.
Gefällsamt, *n.* dohodarstvo, dohodarni
Gefällsämtlich, *adj.* dohodarstveni. [ured.
Gefällsamtlocale, *n.* dohodarnica.
Gefälls-Angelegenheit, *f.* dohodarni posao.
Gefällsanſtand, *m.* dohodarna smetnja.
Gefällsbeamte, *m.* dohodarnik, dohodarni i. dohodarstveni urednik.
Gefällsbehörde, *f.* dohodarna i. dohodarstvena oblast. [neznica.
Gefällscaſſe, *f.* dohodara, dohodarna pě-
Gefällserträgniß, *n.* dohodarni dohodak.
Gefällsgericht, *n.* dohodarni sud.
Gefällsgeſetz, *n.* dohodarni zakon.
Gefällsobergericht, *n.* višji dohodarni sud.
Gefällspächter, *m.* zakupnik dohodakah.
Gefälls-Rückſtand, *m.* dohodarni zaostatak.
Gefälls-Strafgeſetzbuch, *n.* dohodarni kazneni zakonik.
Gefallſucht, *f.* pohlepa za dopadnošću; ſ. Coquetterie.

Digitized by Google

Gefällsüchtig, *adj.* sie ist —, hoće da se dopada; s. Coquet.
Gefälls-Uebertretung, *f.* dohodarni prestupak.
Gefällsverkürzung, *f.* dohodarna šteta; uštrb dohodakah.
Gefällsverwaltung, *f.* uprava dohodakah; dohodarska uprava.
Gefällverweser, *m.* upravitelj dohodakah.
Gefällwesen, *n.* dohodarstvo.
Gefaltet, *adj.* (*bot.*) saborit, sabran.
Gefangen, *adj.* uhvaćen; Einen — setzen, zatvoriti koga; — nehmen, uhvatiti, zasužnjiti; (im Kriege), zarobiti, zasužnjiti; — sitzen, tamnovati; sich — geben, predati se; — sein, sužnjevati; tamnovati.
Gefangenaufseher, *m.* nadglednik zatvorenikah; s. Gefangenhüter.
Gefangene, *m.* uhvaćenik, zatvorenik; uznik, apsenik*; (im Kriege), sužanj; rob, zarobljenik.
Gefangenhaus, *n.* zatvornica, uznica; sužnjica.
Gefangenhüter, *m.* čuvar zatvorenikah, uzničar; sužnjičar.
Gefangenmeister, *m.* zatvornik.
Gefangennehmung, *f.* uhvat, uhvaćenje; zatvorenje; zarobljenje, zasužnjenje.
Gefangen-Oberaufseher, *m.* nadzornik zatvorenikah, uznikah; zatvornik.
Gefangenschaft, *f.* zatvor; (im Kriege) sužanjstvo, robstvo; in — gerathen, osužnjiti se, zarobiti se; aus der — befreien, oprostiti sužanjstva, robstva; razsužnjiti, razrobiti.
Gefangensetzung, *f.* zatvor.
Gefangenstock, *m.* klade.
Gefangenwärter, s. Gefangenhüter.
Gefänglich, *adj.* — einziehen, zatvoriti; —e Haft, zatvor; zur —en Haft bringen, zatvoriti.
Gefängniß, *n.* zatvor; uza; im —sse sitzen, biti u zatvoru, zatvorovati; in's — setzen, zatvoriti, staviti, metnuti pod zatvor; s. Kerker; (Gebäude), zatvornica, zatvorište; uznica.
Gefängnißbeamte, *m.* zatvornički urednik, činovnik.
Gefängnißgenosse, *m.* suzatvorenik.
Gefängnißleben, *n.* zatvorovanje.
Gefängnißstrafe, *f.* kazan zatvora; mit — belegen, kazniti zatvorom.
Gefängnißsystem, *n.* sustav, način zatvorstva.
Gefängnißverwaltung, *f.* uprava zatvorstva.
Gefängnißvorsteher, *m.* načelnik zatvornicah.
Gefängnißwesen, *n.* zatvorstvo.
Gefärbe, *n.* šaranje.
Gefärbt, *adj.* manjast.
Gefasel, *n.* buncanje, zamovět, trabun *f.*
Gefaser, *n.* očinci, vlakno.
Gefäß, *n.* (Degen—), balčak, boč; (ein hohles Geräth), sud, posuda, spremica; *coll.* posudje; (*bot.*) cěvčica, crěvce; (*coll.*) cěvlje.
Gefäßbeschreibung, *f.* cěvopis.
Gefäßgewebe, *n.* cěvna tkanina.
Gefäßhaut, *f.* opna-mozgača.
Gefäßlähmung, *f.* uzma cěvčicah.
Gefäßlehre, *f.* cěvoslovje.
Gefäßloch, *n.* rupica za cěvčice.
Gefäßnetz, *n.* cěvna mrežotina.
Gefäßpflanzen, *f.* (*Vasculares*), cěvnjače.
Gefäßreich, *adj.* cěvnat.
Gefäßsystem, *n.* cěvstvo.
Gefaßt, *adj.* (v. Steinen), okovan u..; er blieb —, osta miran; (bereit), spreman; spravan, pripravan; darauf war er nicht —, tomu (kolaču) se nije nadao; auf Alles — sein, biti na sve spreman; sich auf Alles — machen, pripraviti se za svaku sgodu; s. Fassen.
Gefäßvoll, s. Gefäßreich.
Gefecht, *n.* boj; (Gefechte), *n.* mačevanje.
Gefechtsflagge, *f.* bojni stěg.
Gefechtsbericht, *m.* izvěšće o boju.
Gefege, *n.* čišćenje; (wdm.) opna od roga.
Gefehlt, *adj.* weit —, daleko si zabrazdio.
Gefeierte, *m.* svečar.
Gefeilt, *adj.* (*fig.*) eine —e Rede, dotěrana beseda.
Gefels, *n.* stěnje.
Gefertigte, *m*, podpisanik, podpisani.
Gefiedel, *n.* škripnja, gudnja.
Gefieder, *n.* perje, perut, perušina; (*fig.*) pera, stajke; s. Geflügel.
Gefiedert, *adj.* perjat, pernat; (*bot.*) perast.
Gefilde, *n.* poljana, polje.
Gefingert, *adj.* prstat.
Gefische, *n.* ribanje.
Geflacker, *n.* ckiljenje.
Geflatter, *n.* lepršaj, trepet.
Geflecht, *n.* splet, pletenina, pleter; s. Flechtwerk, Flechte.
Geflechtspflanzen, *pl.* pleternice.
Gefleckt, *adj.* madežan, pěgav.
Geflicke, *n.* krpež.
Geflimmer, *n.* trepet, krěsenje, blistanje.
Geflissen, *adj.* marljiv.
Geflissenfremd, *adj.* — sein, tudjiti se.
Geflissenheit, s. Beflissenheit.
Geflissentlich, *adj.* navlašan, nakanjen; — *adv.* navlaš, nahvalice, naumice; (eigens), napose.
Geflöte, *n.* frulanje; dudukanje.
Geflucht, *n.* kletve.
Geflügel, *n.* krila; (Federvieh), perad, živad; (junges —), pilad, mladina, omladina.
Geflügelhändler, s. Federviehhändler.
Geflügelmist, *m.* ritkaljina.
Geflügelt, *adj.* krilat; okriljen.
Geflügge, *n.* poletarac.
Geflunker, *n.* laganje; laž.
Geflüster, *n.* šapat, šaptanje, gukanje; žubor.

Digitized by Google

Gefolge, *n.* pratnja; pratioci; das Laſter mit all ſeinem —, grêh i sve njegove poslêdice.
Gefölgig, ſ. Folgſam.
Gefoppe, *n.* titranje, podrugivanje.
Geforderte, *m.* izazvanik.
Gefrage, *n.* zapitkivanje.
Gefranſt, *adj.* podrešen, resav.
Gefräß, *n.* hrana; (Maul), gubica.
Gefräßig, *adj.* izješan, ješan, proždrljiv, pojedljiv; ein —er Menſch, ſ. Vielfraß (*fig.*)
Gefräßigkeit, *f.* proždrljivost, proždrlost.
Gefreite, *m.* izmênjač, frajt.
Gefreſſe, *n.* žderanija.
Gefreund, ſ. Freund.
Gefreundet, ſ. Befreundet.
Gefrieren, *v. n.* d. Waſſer gefriert, voda se ledi, mrzne, zamrzava; das Waſſ. iſt gefroren, voda se je smrzla, sledila; es hat ein wenig gefroren, malo se je pomrzlo; das Waſſer zum — bringen, zalediti, lediti, smrznuti, zamrznuti, zamrzavati; ſ. Frieren.
Gefrierpunkt, *m.* ledište, mrazište.
Gefröre, *n.* smrzao *f.*
Gefroren, *adj.* smrzao.
Gefrorenes, *n.* sladoled, sladetina.
Gefüge, *n.* sastav; (*gram.*) sgloba; ſ. Fügung.
Gefüge, **Gefügig**, *adj.* židak, vitak, gibak; ein —er Menſch, povodljiv čověk; er iſt ſehr —, zna se prilagoditi, priljubiti.
Gefügigkeit, *f.* vitkoća, židkoća, gibkoća; (*fig.*) priljubnost, prilagodnost.
Gefühl, *n.* ćut; čuvstvo; (Taſtſinn), tik, opip; etwas durch das — erkennen, poznati što opipom; das — des Schönen, Guten, ćućenje i. ćutnja lêpote, dobrote; das ſittliche —, ćudoredna ćut; ein Mann von —, oćutan čověk; er hat ein zartes —, nježne je ćuti; er hat kein — für das Schöne, nećuti krasote; mit — ſingen, oćutno pêvati; ein angenehmes — haben, ugodu ćutiti.
Gefühlarm, *adj.* slabe ćuti.
Gefühlig, *adj.* ćutljiv.
Gefühligkeit, *f.* ćutljivost.
Gefühllos, *adj.* bezćutan; (*fig.*) tvrd; nemio; bezdušan.
Gefühlloſigkeit, *f.* bezćutnost; (*fig.*) tvrdoća; nemilost, bezdušnost.
Gefühlreich, *adj.* vrlo ćutan (čuvstvitelni).
Gefühlsart, *f.* ćutnost.
Gefühlsorgan, ſ. Taſtorgan.
Gefühlsſinn, *m.* tik, opip.
Gefühlsleben, *n.* ćućenstvo.
Gefühltödter, *m.* dušitelj ćuti.
Gefühlvermögen, *n.* ćutljivost.
Gefühlvoll, *adj.* vrlo ćutljiv.
Gefüllſel, ſ. Füllſel.
Gefüllt, *adj.* naděven; (v. Blum.), pun, punocvětan.
Gefünft, *adj.* petoroni.
Gefünft, *n.* petina.
Gefunkel, *n.* iskrenje, krešenje; iskrilo, kresilo.
Gefurcht, *adj.* brazdat.
Gefürſtet, *adj.* poknežen.
Gefußt, *adj.* nogat.
Gegacker, *n.* kakot, kikotanje.
Gegaffe, *n.* blejanje, buljenje.
Gegaukel, *n.* glumanje.
Gegebene, *n.* podatak.
Gegeige, *n.* guslanje.
Gegen, *praep.* proti, protiv; suproti, suprotiva; — den Wald zu, prama šumi; ſich — Norden wenden, okrenuti se k sêveru; — Himmel, put neba; Ungarn grenzt gegen Mittag mit Slavonien, Ugarska graniči na jugu sa Slavonijom; Liebe — Jemand hegen, ljubiti koga; ſich dankbar — ſeinen Wohlthäter bezeigen, pokazati se zahvalnim dobročincu i. dobrotvoru; Liebe — Eltern, ljubav roditeljah, ljubav k roditeljem; die Pflichten — ſeine Mitmenſchen, dužnosti prama ostalim ljudem i. bližnjim; — den Feind ziehen, ići na neprijatelja; — den Strom ſchwimmen, plivati uz vodu; ſich — Jemand wehren, braniti se od koga; — deinen Willen, preko tvoje volje; — die Regeln verſtoßen, prekršiti pravilo; ſich — die Obrigkeit auflehnen, ustati, dignuti se na poglavarstvo; eine Arznei — das Fieber, lêk od groznice; das Geld — einen Empfangsſchein erheben, dignuti novce uz primku; die Gefangenen — einander auswechſeln, izměniti sužnje jednoga za drugoga; — einander abwägen, jedno s drugim razměriti; dein Unglück iſt gering — das meinige, tvoja je nêsreća malena naprama mojoj; es ſteht — das Ende des Blattes, to stoji negdě na kraju lista; — Abend, pod večer; — den Herbſt werde ich eine Reiſe machen, pod jesen ću putovati; — ſechs Uhr, oko šest urah, satih; ſie iſt — vierzig Jahre alt, ima joj jedno četrdeset godinah; er rühmte ſich — ihn, hvalio i. ponosio se je pred njim; — Bezahlung, za plaću; — baare Sicherheit, na jamčevinu u gotovom; — baare Bezahlung, za gotovinu, za gotove novce; das iſt — Recht und Billigkeit, to je protivno pravdi i pravici; bis — Weihnachten, tamo do božića.
Gegenabdruck, *m.* preotisak.
Gegenabſicht, *f.* protivna naměra.
Gegenanklage, *f.* tuženikova tužba.
Gegenanmerkung, *f.* opazka na opazku.
Gegenannäherungsgraben, *m.* protukop.
Gegenanſchlag, *m.* protivni naum, protivna namisao.

Digitized by Google

Gegenanstalt, *f.* obrana; — treffen, protivne naredbe učiniti; pripraviti se na odpor.
Gegenantrag, *m.* protivni predlog.
Gegenantwort, *f.* odgovor protivnika.
Gegenanzeige, *f.* protivna dojava, opověd.
Gegenarznei, *f.* uztuk.
Gegenaufforderung, *f.* uzzaziv.
Gegenaufseher, ſ. Controleur.
Gegenaufsicht, ſ. Controle.
Gegenaussage, *f.* protivna, protivnička izpovědka, protivno povědanje.
Gegenäußerung, *f.* povědanje protivnika; etwas zur — zuſtellen, dostaviti komu što, da se očituje.
Gegenbatterie, *f.* protivna bojnica, bate-
Gegenbedingung, *f.* uzuvět. [ria.
Gegenbefehl, *m.* protivna zapověd; — geben, poreći zapověd.
Gegenbekenntniß, *n.* protivna, protivnička izpovědka.
Gegenbeleidigung, *f.* uvreda za uvredu.
Gegenbemerkung, *f.* opazka na opazku; protivna, protivnička opazka i. primětba. [tršenje.
Gegenbemühung, *f.* protivno nastojanje,
Gegenbericht, *m.* protivno izvěšće.
Gegenbeſcheinigung, *f.* uzprimka.
Gegenbeſchimpfung, *f.* uzgrdje.
Gegenbeſchuldigung, ſ. Gegenanklage.
Gegenbeſuch, *m.* povratni pohod, uzvrata polazka; einen — abſtatten, uzvratiti polazak i. pohod.
Gegenbewegung, *f.* protivno kretanje, gibanje.
Gegenbeweis, *m.* protivni dokaz; odkaz.
Gegenbeweisſtück, *n.* protivna dokaznica.
Gegenbild, *n.* protivna slika; ſ. Gegenſtück, Abbild.
Gegenblick, *m.* zaměnit pogled.
Gegenböſchung, *f.* vanjska strm.
Gegenbürge, *m.* protivnički jamac; (Rückbürge), uzjamac.
Gegenbürgſchaft, *f.* protivničko jamstvo; uzjamstvo.
Gegend, *f.* okolica, okoliša; preděl; die — um die Stadt, okolica grada; eine bergige —, brdovit kraj; ein Schmerz in der — des Herzens, bol oko srca; in meiner — kennt man dieſe Gewohnheit nicht, kod mene neima te navade; aus welcher — kommt der Wind? odakle puše větar? in die — nach Weſten, put zapada.
Gegendbeſchreibung, *f.* krajopis.
Gegendeichung, *f.* uzasip.
Gegendienſt, *m.* odsluga; povratna, uzvratna usluga; einen — erweiſen, odslužiti; povratiti uslugu.
Gegendruck, *m.* odpor, protivni tlak; ſ. Gegenabdruck.
Gegeneinander, *adv.* proti sebi; jedan (jedno) prema drugomu; — halten, sravniti jedno s drugim; — ſtellen, suočiti.
Gegeneinanderhaltung, *f.* sravnjivanje.
Gegeneinanderſtellung, *f.* suočitba.
Gegeneinbringen, *n.* prigovor.
Gegenerbieten, *n.* protivna ponuda.
Gegeneinwurf, *m.* protivni, protivnički prigovor.
Gegenerklärung, *f.* protivno očitovanje.
Gegenerſtattung, *f.* naknada.
Gegenerziehung, *f.* protivno odhranjivanje, protivan uzgoj.
Gegenfahrt, *f.* vožnja uz vodu.
Gegenfall, *m.* protivan slučaj.
Gegenfalls, *adv.* usuprot, inače.
Gegenfenſter, *n.* napraman, sučelan pro-
Gegenfluch, *m.* uzkletva. [zor.
Gegenforderung, *f.* iskanje, tražba druge stranke; (*merk.*) uztražba.
Gegenfrage, *f.* pitanje druge stranke.
Gegenfreundſchaft, *f* zaměnito prijateljGegenfüßler, *m.* protunožac. [stvo.
Gegengabe, *f.* uzdarje.
Gegengebirge, *n.* napramne, sučeone gore.
Gegengefälligkeit, *f.* zaměnita ljubav, usrdnost; eine — erweiſen, povratiti
Gegengefühl, ſ. Antipathie. [ljubav.
Gegengeſchenk, *n.* uzdarje.
Gegengewalt, *f.* ſ. Repreſſalien.
Gegengewicht, *n.* uzteg.
Gegengift, *n.* uztuk, sutuk.
Gegengrund, *m.* protivni, protivnički razlog; odkaz.
Gegengruß, *m.* odzdrav; einen — geben, odzdraviti.
Gegengunſt, *f.* zaměnita prijazan, milost.
Gegenhall, *m.* odjek; (Echo), jeka.
Gegenhalte, ſ. Widerhalte.
Gegenhalten, *v. a.* sučeliti; sravniti.
Gegenhieb, *m.* uzmah.
Gegenkaiſer, *m.* nadri-car.
Gegenkampf, *m.* boj.
Gegenklage, *f.* protivnička tužba, tužba druge stranke; ſ. Widerklage.
Gegenkläger, ſ. Widerkläger.
Gegenkompliment, *n.* odzdrav.
Gegenkraft, *f.* protivna sila.
Gegenküſte, *f.* napramna obala.
Gegenlage, *f.* ſ. Gegenvermächtniß.
Gegenlatter, *m.* sulětvar.
Gegenlaufgraben, *m.* protukop.
Gegenlehre, *f.* protivni nauk.
Gegenleiſtung, *f.* zavratna činitba.
Gegenlenker, *m.* protivod.
Gegenlicht, *n.* protivno světlo.
Gegenliebe, *f.* odvratna, uzajmična, zaměnita, vraćena ljubav; ljubav za ljubav.
Gegenliſt, *f.* protivna varka; — brauchen, varku varkom uzbiti.
Gegenlob, *n.* zavratna pohvala.
Gegenmacht, *f.* protivna moć, sila.
Gegenmann, *m.* protivnjak.

Digitized by Google

Gegenmarsch, *m.* protivni hod, marš.
Gegenmauer, *f.* baba, podzid, podporni zid; sučelni zid.
Gegenmeinung, *f.* protivno mnênje.
Gegenmine, ſ. Contremine.
Gegenmitgift, *f.* uzvêno, uzmiraz.
Gegenmittel, *n.* uztuk, utuk, protiva, suprotiva (od . .).
Gegenneigung, *f.* zaměnito nagnuće, uzajmična ljubav.
Gegennothdurft, *f.* ſ. Gegeneinbringen.
Gegenöffnung, *f.* oduška.
Gegenordre, *f.* protivna naredba; ſ. Ge-
Gegenpart, *m.* protivnik. [genbefehl.
Gegenpartei, *f.* protivna stranka; supar-
Gegenpfahl, *m.* podpornjak. [nik.
Gegenpfand, *n.* zaměniti zalog.
Gegenpfeiler, *m.* podporni pilov.
Gegenprobe, *f.* protivni ogled.
Gegenproteſt, *m.* zavratni prosvêd.
Gegenquittung, *f.* uznamira.
Gegenrache, *f.* osveta za osvetu.
Gegenrechnung, *f.* račun od druge stranke; uzajamni račun; ſ. Scontro.
Gegenrecht, *n.* zavratno pravo.
Gegenrede, *f.* protivnička beséda; protivnički govor, odgovor; ſ. Exception.
Gegenſchimpf, *m.* pogrda za pogrdu.
Gegenrevolution, *f.* protivni prevrat.
Gegenrunde, *f.* zaoblaznica.
Gegenſang, *m.* ſ. Antiphone.
Gegenſatz, *m.* protivni stavak i. rêk; (*antithesis*), opreka; im —, za razliku; ſ. Contraſt, Gegenrede.
Gegenſchatten, *m.* protivni sên.
Gegenſchattig, *adj.* protusên.
Gegenſchein, *m.* (Revers), uznamira; ſ.
Gegenſchenkung, *f.* uzdarje. [Widerſchein.
Gegenſcherz, *m.* odšalica.
Gegenſchimpfung, Gegenſchmähung, *f.* povrata psovke i. pogrde, uzgrdje.
Gegenſchlußrede, *f.* konačni, dovršni odgovor. [odpis.
Gegenſchlußſchrift, *f.* konačni, dovršni
Gegenſchnitt, *m.* proturez, protivni rez.
Gegenſchraffirung, *f.* mrežkanje.
Gegenſchreiber, ſ. Controleur.
Gegenſchrift, *f.* protivničko pismo; oprovržba; Schrift und —, spis i odpis.
Gegenſchuld, *f.* zaměniti dug.
Gegenſchuß, *m.* hitac protivnički.
Gegenſeite, *f.* protivna, druga strana; (b. Münz.), naličje.
Gegenſeitig, *adj.* der —e Theil, protivna stranka; —e Freundſchaft, uzajamno, zaměnito prijateljstvo; — *adv.* uzajmice, zaměnito, u zajam; ſich — helfen, jedan drugomu pomagati.
Gegenſeitigkeit, ſ. Wechſelſeitigkeit.
Gegenſeits, ſ. Gegenſeitig, *adv.*
Gegenſicherheit, *f.* zaměnita sêgurnôst.
Gegenſiegel, *n.* supečat.
Gegenſonne, *f.* pasunce.
Gegenſparren, *m.* surog.
Gegenſperre, *f.* suključ; Einem mit der — betrauen, povêriti komu suključ.
Gegenſpieler, *m.* protivnjak.
Gegenſpruch, ſ. Widerſpruch.
Gegenſtand, *m.* predmet; die —ſtände um uns her, stvari koje su oko nas.
Gegenſtändig, *adj.* napraman, sučelan.
Gegenſtändlich, *adj.* predmetni.
Gegenſtändlichkeit, *f.* predmetnost.
Gegenſtandslos, *adj.* bezpredmetan; —e Liebe, ljubav bez naměne.
Gegenſtehen, *v. n.* stajati naprama sebi; ſ. Entgegenſtehen.
Gegenſteller, *m.* palački sagibač.
Gegenſtellung, *f.* suočitba; ſ. Contraſt.
Gegenſteuer, *f.* ſ. Gegenvermächtniß.
Gegenſtich, *m.* bodac iz prêka.
Gegenſtimme, *f.* protivan glas.
Gegenſtoß, *m.* odraz, uztuk.
Gegenſtreckung, *f.* razmicanje.
Gegenſtrich, *m.* uzkosica.
Gegenſtrichelung, ſ. Gegenſtraffirung.
Gegenſtrom, *m.* protivna struja.
Gegenſtück, *n.* gatka; ſ. Seitenſtück.
Gegenſtütze, *f.* podpor.
Gegentauſch, *m.* trampa.
Gegentheil, *n.* protivno; im —, usuprot; pako, dapače; das — für wahr halten, protivno držati za istinu.
Gegentheil, *m.* protivnik. [ſtranke.
Gegentheilig, *adj.* protivnički, protivne
Gegentheils, *adv.* ſ. im Gegentheil.
Gegenthür, *f.* protivna, napramna vrata.
Gegentreue, *f.* zaměnita, zavratna věrnost.
Gegentrieb, *m.* protivni nagon.
Gegenüber, *adv.* prema, prama, naprema, ſein Haus liegt dem unſrigen —, njegova je kuća naprama našoj; ſie ſtanden ſich —, stajahu čelo i čelo; stajahu jedan prama drugomu; — ſtellen, začeliti što čim.
Gegenüber, *n.* napramnost.
Gegenüberliegend, —ſtehend, *adj.* napraman, sučelan.
Gegenüberſtellen, ſ. Confrontiren.
Gegenufer, *n.* on kraj; am —, na drugoj obali.
Gegenumwallung, *f.* obsadni odkop.
Gegenunterſchrift, ſ. Gegenzeichnung.
Gegenunterſuchung, *f.* protivna iztraga.
Gegenverheißung, *f.* zaměnito, zavratno obećanje.
Gegenvermächtniß, *n.* zapis za zapis.
Gegenverpflichtung, *f.* uzdug, sudužnost.
Gegenverſchanzung, *f.* protivnički obkop.
Gegenverſchreibung, *f.* zavratni zapisak.
Gegenverſicherung, *f.* ſ. Reverſales.
Gegenverſprechen, *n.* ſ. Gegenverheißung.
Gegenverſuch, *m.* protivnički pokus.
Gegenverwahrung, *f.* protivnička ograda; ſ. Gegenproteſt.
Gegenviſite, *f.* ſ. Gegenbeſuch.

Digitized by Google

Gegenvorstellung, *f.* ſ. Remonſtration.
Gegenvorwurf, *m.* prigovor na prigovor.
Gegenwall, *m.* protivnički nasip.
Gegenwart, *f.* prisućtvo, pritomnost, nazočnost, pribitnost; in meiner —, preda mnom; die Bedürfniſſe der —, potrebоće sadašnjosti.
Gegenwärtig, *adj.* prisućan, pritoman, pribitan, nazočan; — ſein, pribivati; ich war bei dem Vorfalle —, ja sam bio kod onoga dogadjaja; die —e Zeit, sadanje vrěme; (*merc.*) —es, ovo pismo; — *adv.* sada, današnji dan.
Gegenwärtige, *n.* sadašnjost.
Gegenwechſel, *m.* ſ. Rückwechſel.
Gegenwehr, *f.* obrana, odpor; ſich zur — ſtellen, izprěčiti se, odapréti se, odapirati se.
Gegenwerth, *m.* zaměnita vrednota.
Gegenwind, *m.* protivan větar.
Gegenwinkel, *m.* napraman kut.
Gegenwirkung, *f.* protivan učinak; protučinost; odpor.
Gegenwohner, *pl.* protudomci.
Gegenwort, *n.* protivna rěč.
Gegenwurf, *m.* protivan hitac.
Gegenzeichen, *n.* protivni znak.
Gegenzeichnen, *v. a.* supodpisati.
Gegenzeichnung, *f.* supodpis.
Gegenzeuge, *m.* protivnički svědok.
Gegenzug, *m.* protivni hod, put.
Gegenzuſage, *f.* zaměnito obećanje.
Gegenzutrauen, *n.* uzajmično pověrenje.
Gegenzwangsmittel, *n.* protivno nasilje; — gebrauchen, silu silom uzbijati.
Gegipfelt, *adj.* nakrajnji.
Gegirre, *n.* gugut, guka, guk.
Geglänze, *n.* světljenje.
Geglätte, *n.* gladjenje.
Gegler, ſ. Bergfink.
Gegitter, *m.* rešetke.
Gegliedert, *adj.* člankovit, sglobast.
Geglimmer, *n.* tinjanje.
Geglotze, *n.* buljenje, bulježenje.
Gegner, *m.* protivnik; —in, *f.* protivnica.
Gegneriſch, *adj.* protivnički.
Gegrabe, *n.* kopnja.
Gegrabbel, *n.* čantranje.
Gegrinſe, *n.* sklibnja.
Gegründet, *adj.* temeljit; ſeine Furcht iſt —, ima razloga što se boji.
Gegrunze, *n.* gurlit, gurit.
Gegurgel, *n.* grgot.
Gegurre, *n.* gugut, guka.
Gehäbe, *adj.* ein —es Faß, čvrst sud; das Faß iſt nicht —, bačva nedrži vode.
Gehaben, ſich, *v. r.* vladati se, podnositi se (ponašati se); gehabt Euch wohl! da ste zdravo! s Bogom!
Gehabig, *adj.* imućan, možđan.
Gehacke, *n.* sěcanje.
Gehader, *n.* svadjanje.
Gehäge, ſ. Gehege.
Gehalt, *m.* držina; šupljina; ein Faß von zehn Eimer —, sud držeći i. uzimajući deset vedarah; desetorka, desetačka; ein Haus von vielem —, prostrana kuća; ſ. Inhalt; eine Silbermünze von gutem —e, srebrni novac od prave vrednote; ein Menſch ohne moraliſchen —, čověk bez čovečje vrědnosti; freien — haben, imati bezplatnu hranu; (Beſoldung), plata; er hat tauſend Gulden —, ima tisuću, hiljadu forintih plaće; (einer Münze), jezgra, nutrnja vrědnost.
Gehält, *n.* plot oko drveta.
Gehalten, *adj.* er iſt dazu —, dužan, držan je (n. p. što činiti); ein gut —es Gemälde, sumerna, skladna slika; (geſetzt), stalan, postojan; Maria war ſtumm und —, Marija je mučala i uztezala se; der —e Schmerz, podušena bol.
Gehaltig, *adj.* kabast; (*fig.*) ſ. Gehaltvoll.
Gehaltleer, *adj.* prazan, tašt, štur.
Gehaltlos, *adj.* bez vrědnosti; (*fig.*) jalov; —e Worte, prazne, puste rěči; ſ. Gehaltleer.
Gehaltloſigkeit, *f.* bezvrědnost; praznoća.
Gehaltmeſſer, *m.* měra nutrnjine.
Gehaltmeſſung, *f.* měrenje nutrnjine.
Gehaltreich, Gehaltſam, ſ. Gehaltvoll.
Gehaltsabſtufung, *f.* postupičnost i. stupovnost plate.
Gehaltsabzug, *m.* odbitak od plate.
Gehaltsanweiſung, *f.* odredjaj plate; uputa na platu.
Gehaltsclaſſe, *f.* platni red, razred.
Gehaltserhöhung, *f.* povišnja plate.
Gehalts-Herabſetzung, *f.* umala plate.
Gehaltsquittung, *f.* namirnica na platu.
Gehaltsſperre, *f.* ustavak plate.
Gehaltsſtufe, *f.* stupanj plate.
Gehaltszulage, *f.* dodatak k plati.
Gehaltswerth, *m.* prava vrednota.
Gehaltsvoll, *adj.* jedar.
Gehämmer, *n.* kovnja.
Gehandel, *n.* trgovanje, patrganje.
Gehänge, *n.* (Abhang), pristranak, obronak; (wdm.) klempe; ein — von Blumen, gobinja od cvěća; (das — eines Kalbes), vitalac, drob; (b. Web.) koloture.
Geharke, *n.* grecanje.
Geharniſcht, *adj.* pod oklopom.
Gehaſche, *n.* hvatanija.
Gehaſpel, *n.* motanje.
Gehäſſig, *adj.* er iſt mir —, mrzim na njega; (verhaßt), mrzeći; omrazit; —er Weiſe, neprijateljski; (zuwider), mrzak, mrzan; — machen, omraziti, mraziti (koga); ſich — machen, omrznuti (komu).
Gehäſſigkeit, *f.* mrzost.

Digitized by Google

Gehau, *m.* sěk; sěč *f.*; (Forstw.) šestar; ein. Wald in —e abtheilen, ošestariti, šestariti šumu; ein junges —, mladikovina, mladj.
Gehauche, *n.* dihanje.
Gehaue, *n.* sěčnja, sěč.
Gehäufe, *n.* gomiljanje; ſ. Aggregat.
Gehäuft, *adj.* nagrnut; vrhom; uvršan; (*bot.*) nagomilan.
Gehäuftblütige (Pflanzen), *pl.* (*Aggregatae*), gomionice.
Gehäuſe, *n.* kućica, kutija; (einer Orgel), kuća; (am Degen), krstnica.
Gehbar, *adj.* der Weg iſt nicht —, nemože se putem ići.
Gehbrücke, *f.* pěši most.
Gehe, *f.* lěha.
Gehebe, *n.* dizanje, dižnja.
Gehechel, *n.* ogrebanje.
Gehéck, *n.* gnězdo, leglo
Gehege, *n.* (Zaun), ograda, oplot; (der eingehegte Raum), oplotnica, obor, zagaj; zabran, zabrana, branjenica, branjevina; eine Wieſe zu — machen, zagajiti livadu, pometati potke i. zastave po livadi; (ſpr.) Einem in's — gehen, zabrazditi, zakositi, zažinjati u tudju njivu; unositi srp u tudju žetvu.
Gehegeaufſeher, *m.* gajnik.
Gehehlen, *v. n.* ſ. Einwilligen; — *v. a.* ſ. Geſtatten.
Geheiligt, *adj.* posvećen
Geheim, *adj.* tajan, otajan, potajan; —es Geſpräch, potajni razgovor; —er Rath, tajni savětnik; — halten, kriti, tajati, utajati, zatajati; — thun, tajnovati; in —, u potaji, potajno, tajom, kradom, izpod ruke.
Geheimblühend, *adj.* (*cryptogamus*), tajnocvětan.
Geheimbothe, *m.* tajni glasnik.
Geheimbuch, *n.* otajnik.
Geheimbund, *m.* tajni savez; ſ. Complott.
Geheimelei, *f.* otajstvovanje.
Geheimhaltung, *f.* tajanje, zataja, tajba.
Geheimkraft, *f.* tajna sila.
Geheimkünſtler, ſ. Magier.
Geheimlehre, G—r, ſ. Cabballe, Cabbaliſt.
Geheimmittel, *n.* tajni lěk, tajstvo.
Geheimniß, *n.* tajna; otajstvo; ein — aus etwas machen, držati što u tajnosti; tajati, skrivati što; die Sache iſt ein —, to je tajna; ein — der Natur, prirodna tajna; ſ. Verborgenheit.
Geheimnißkrämer, *m.* tajnar.
Geheimnißkrämerei, *f.* tajnarenje.
Geheimnißleer, G—los, *adj.* bez tajne, otajstva; das iſt —, tu neima tajne.
Geheimnißlehre, *f.* tajnouka.
Geheimnißreich, G—voll, *adj.* pun tajnah, vrlo tajan; otajstven; mit einer —en Miene, otajstvenim pogledom.

Geheimrath, *m.* tajni savětnik.
Geheimrotte, *f.* ſ. Geheimbund.
Geheimſchreibekunſt, *f.* tajnopis.
Geheimſchreiber, *m.* tajnik.
Geheimſchreiber= (in Zuſ.) tajnički.
Geheimſchreiberamt, *n.* tajništvo.
Geheimſchrift, *f.* tajnica; (Chiffern), tajnopis; mit — ſchreiben, pisati tajnim [pismom.
Geheimſinn, *m.* tajni smisao.
Geheimſinnig, *adj.* tajna smisla.
Geheimſprache, *f.* tajnoreka.
Geheimſucht, *f.* tajnohlepnja; tajnarenje.
Geheimſüchtig, *adj.* tajnohlepan; tajnarski.
Geheimſüchtler, *m.* tajnohlep; tajnar.
Geheimthun, *n.* tajnovanje.
Geheimthüre, *f.* tajna vrata.
Geheimtreppe, *f.* tajne stube.
Geheimurſache, *f.* tajni uzrok.
Geheimverſtändniß, *n.* potajni dogovor.
Geheimweſen, *n.* tajnarstvo.
Geheimwirkend, *adj.* tajno dělujući.
Geheimzeichen, *n.* tajni znak.
Geheimzimmer, ſ. Cabinet.
Geheiß, *n.* zapověd, zakaz.
Geheißen, *v. a.* obreći, obećati.
Gehen, *v. n.* ići, hoditi; lězti, laziti; hin und her —, hodati; er ging hinter das Haus, zašao je za kuću; er ging hinter ihm, za njim je pristao, pristajao; durch einen Punkt gehen, prolaziti točkom; an einem Stocke —, poštapati se; irre —, lutati, zalaziti; gegangen kommen, doći (pěške); an's Werk, an die Arbeit —, primiti se, prihvatiti se, latiti se posla; auf's Land —, ići na selo, vanštinu; Einem auf den Leib —, naskočiti koga, navaljivati na koga; das Kind fängt an zu —, děte postupa; Einem aus dem Wege —, ukloniti se, uklanjati se komu; (*fig.*) kloniti se, krstiti se (koga); über das Feld —, ići poljem, u polje; zu Tiſche —, ići na ručak, k obědu; ići ručati, obědovati; zu Bette —, ići spavati; zu Gaſte —, ići na čast, gostbu; zu Grabe —, u grob leći; einen Schritt —, koračiti, kročiti; zwei Stunden —, hoditi dvě ure, dva sata; einen ſtarken Schritt —, brzo hoditi, ići; geh deinen Weg oder deines Weges, idi s Bogom, idi s mirom; den Krebsgang —, natražke hoditi, u nazadak ići; den Weg alles Fleiſches —, ſ. Sterben; Einem an die Hand —, biti komu na ruku; er geht ſchwer daran, neće mu se; auf den Grund —, početi od temelja; auf den Hieb —, udarati; auf Freiers Füßen —, ſ. Freier; in ſich —, dozvati se, sviděti se; in ſein Verderben —, srnuti u propast; nach Brode —, ići, poći s trbuhom za kruhom; über Einen —, nad kim biti, veći gospodin biti

Digitized by Google

od koga; Einem um das Maul —, mazati oko koga; sich — lassen, raditi po svojoj volji; (reisen) mit der Post —, s poštom se voziti, putovati; er ging in das Bad, pošao, otišao je u toplice; unter Segel —, s. Segel; in den Krieg —, poći, ići na vojsku; in den Tod —, ići na smrt; auf Reisen —, ići na put; putovati; geh' mir aus den Augen, kmi mi se s očijuh, idi mi izpred očijuh; zu Fuße —, pěške, pěšice ići, hoditi; laß ihn —, ostavi ga na miru; laß das —, prodji se, mahni se, okani se, kani se, prolazi se toga; er ließ ihn —, odpustio ga je; o gehen Sie! be! aja! geht mit Eurem Geschwätz, prestanite brbljati; behutsam —, oprezno postupati; weiter darfst du nicht —, ni makac dalje! müßig —, bezposličiti; schwanger —, s. Schwanger; zu Grunde —, s. Grund; gut gekleidet —, dobro se nositi; zerlumpt —, odrpan, dronjav, prnjav biti; er geht in's dreißigste Jahr, bit će mu trideset godinah; sich müde —, nahoditi se; sich wund —, podbiti se, podlupiti se; sich Blasen an die Füße —, dobiti měhure od hoda; es geht ein kalter Wind, hladan větar duha (duva); die Uhr geht gut, sat, ura ide dobro; der Fluß geht schnell, réka teče brzo; von einem Hause zum anderen —, zarediti, zaći po kućah; die Thür geht in den Angeln, vrata se okreću u petiću; der Fluß geht mit Eise, led pliva rěkom; es ist Blut von ihm gegangen, krv je išla od njega; die Zeit geht schnell, vrěme leti; das Korn geht in die Aehren, raž klasâ; s. Aehren; der Weizen geht zu Lager, pšenica hoće da polegne; entzwei —, prebiti se, prelomiti se; razbiti se; der Teig geht, těsto kisne, grezne, buči; der Teig ist gut gegangen, těsto se je razabralo; der Preis geht in die Höhe, cěna skače; es geht drunter und drüber, sve je darmar; velik je metež; zu Herzen —, dirati u srce; es geht mir durch die Seele, probija mi srce; wenn Noth an Mann geht, kad bude za nevolju; es geht mir nahe, boli me; es geht noch so hin, tako tako; die Sache geht wirklich vor sich, to zbilja biva; to se zbilja radi; darüber geht nichts, ni što ti u Boga krasnije, bolje; es geht über meine Kraft, dotle mi snaga nedopire; Gewalt geht über Recht, (spr.) sila Boga nemoli a pravde nepita; es geht ihm alles gut o. leicht von der Hand, s. Hand; er läßt viel darauf —, mnogo troši na to; es ging sehr über ihn her, strašno su ga rešetali; es geht ihm von Herzen, s. Herz; das will ihm nicht in den Kopf —, nemože toga shvatiti, dokučiti; es geht die Rede, Gerücht, s. Gerücht; es geht kein wahres Wort aus seinem Munde, (spr.) laže i kad se Bogu moli; das geht auf dich, to je tebi namĕnjeno, to na tebe šiba; die Sache geht gut von Statten, s. Statt; es wird Alles noch gut —, sve će biti dobro; geht es nicht auf diese, so geht es auf eine andere Art, ako nepodje ovako za rukom, poći će drugćije; es soll Alles nach seinem Kopfe —, sve da mu bude po ćudi; es geht Alles nach Wunsch, sve biva kako želim(o); wie geht es Ihnen? kako ste? es geht mir wohl, dobro mi je; wenn es dir wohl geht, kad budeš u dobru; wie geht's? kako je? es — zehn Stücke auf ein Pfund, deset komadah stane u funtu; der geduldigen Schafe — viel in einen Stall, mirnih ovacah mnogo stane u ovčak; der Schrank geht nicht durch die Thür, ormar se neda provući kroz vrata; es — zwanzig Groschen auf einen Gulden, dvadeset grošah čini forintu; das geht schön, to je lěpo; das Kleid geht ihm bis an die Knie, haljina mu dopire do kolěnah; der Weg geht in gerader Richtung, cesta ide na pravac; wie weit doch seine Eitelkeit geht! eto kolika mu je taština! die Thür geht auf die Gasse, vrata gledaju na ulicu; der Schuß war durch die Lunge gegangen, hitac je proletio i. prošao kroz pluća; die Reise geht nach ..., putuje se u ...; seine Meinung ging dahin, on je mnio, mislio; es geht schon gegen Morgen, pred zoru je već; es geht in die vierte Woche, četvrta je nedělja; es geht damit zu Ende, s. Ende; seine Liebe geht mehr auf sinnlichen Genuß, ljubav mu směra na putenu slast; in Erfüllung —, s. Erfüllung.

Gehen, *n.* hodja.

Gehend, s. Behend.

Gehenk, *n.* věšalo; s. Degengehenk.

Gehenkelt, *adj.* s ručicom, s držkom.

Geher, *m.* hodac.

Gehetze, *n.* držkanje, uškanje.

Geheuchel, *n.* licumĕrstvo.

Geheuer, *adj.* sĕguran, bezbĕdan.

Geheul, *n.* (z. B. der Wölfe), vijavljina, skomljavina; (eines Unglücklichen), urlikanje, ridanje, urljava; (v. Sturme), [huja.

Gehinke, *n.* hramavica.

Gehirn, *n.* mozak; das große —, moždani; das kleine —, moždanci; (*fig.*) ein verbranntes — haben, šenuti glavom; er hat kein — im Kopfe, vrana mu je mozag popila; ein leeres —, prazna tikva; das ist nicht aus seinem — gekommen, to nije iz njegove glave.

Digitized by Google

Gehirnbehälter, *m.* lubanja.
Gehirnblutader, *f.* mozkova žila.
Gehirnbruch, *m.* proder mozka.
Gehirndruck, *m.* tlačenje mozka.
Gehirnerweichung, *f.* omeknuće mozka.
Gehirnhaut, *f.* opna od mozka.
Gehirnhöhle, *f.* utlina od mozka.
Gehirnicht, *adj.* mozkast.
Gehirnig, *adj.* mozkovit.
Gehirnkammer, *f.* mozkovnik.
Gehirnkoralle, *f.* (*Madrepora labyrinthiformis*), *f.* zvězduša mozkasta.
Gehirnlehre, *f.* mozkoslovje.
Gehirnlos, *adj.* bez mozka, bezmoždan.
Gehirnqueſe, *f.* (*Coenurus cerebralis*),
Gehirnſchale, ſ. Hirnſchale. [brvica.
Gehirnſubſtanz, *f.* mozkovina.
Gehl, *adj.* žut.
Gehlenit, *m.* sodivac.
Gehmeiſter, *m.* hodar.
Gehöft, *n.* dvorac; dvor.
Gehöhne, *n.* podrugivanje; podsmeh.
Gehölz, *n.* stablik.
Gehölzreich, *adj.* stablovit.
Gehör, *n.* sluh; er hat kein —, nečuje; (*fig.*) posluh; Einem — geben, posluhnuti; poslušati koga; ich kann kein — bei ihm finden, neće da me posluša; einem Geſandten — geben, saslušati, pustiti preda se poslanika; einer Bitte — geben, prikloniti, nagnuti komu uho; skloniti se na čiju molitvu; (wdm.) ušesa.
Gehorche, *n.* prisluškivanje.
Gehorchen, *v. n.* posluhnuti, poslušati; slušati (koga); poslušan biti (komu); dem Geſetze —, zakonu se pokoravati; ihm gehorcht das ganze Land, sva je zemlja pod njegovom rukom
Gehorcher, *m.* poslušnik.
Gehören, *v. n.* das Haus gehört mir, to je moja kuća; wem gehört dieſes? čije je ovo? komu patri ovo? das gehört vor einen höhern Richter, ovo naleže višjemu sudcu; das gehört nicht hieher, to neidje amo; dieſe Ländereien — zu meinem Gute, ove zemlje spadaju na moje dobro; das gehört nicht in mein Fach, to nije moj posao; dieſe zwei Dinge — zuſammen, ovo dvoje idje skupa; er gehört zu unſerer Familie, od naše je porodice; auf eine ſolche Frage gehört eine ſolche Antwort, kako tko pita, onako mu se odgovara; kakav pozdrav, onakav i odzdrav; auf einen harten Klotz gehört ein harter Keil, kvrgi treba tvrd klin; dieſer Titel gehört ihm nicht, ovaj ga naslov neide; es gehört viel Arbeit dazu, tomu se hoće mnogo posla, tomu treba mnogo posla; ſich —, *v. r.* das gehört ſich nicht für ihn, to mu se nepristoji; wie ſich's gehört, kako valja; čestito, ljudski.
Gehörfehler, *m.* mana sluha.
Gehörgang, *m.* ušnica; zvukovnica.
Gehörhammer, *m.* kladivac.
Gehörig, *adj.* patreći (komu), spadajući (na koga); die zum Hauſe —en Perſonen, ljudi od kuće; kućani; das dem Bauer —e Haus, seljakova kuća; die —en Mittel anwenden, poslužiti se shodnimi sredstvi; ſich zur —en Zeit einfinden, na vrěme doći; ſich — betragen, pristojno se vladati, podnositi (ponašati); Alles — würdigen, sve kao što treba uvažiti; — *adv.* kako valja i. treba, pristojno.
Gehörigkeit, *f.* naležnost; pristojnost.
Gehörknochen, *m.* slušne koščice.
Gehörlehre, *f.* sluhoslovje.
Gehörloch, *n.* slušna rupica.
Gehörlos, *adj.* bez sluha; gluh.
Gehörloſigkeit, *f.* Gehörmangel, *m.* gluhoća.
Gehörn, *n.* rožje, rozi, rogovi.
Gehörnerve, *m.* slušni živac.
Gehörnt, *adj.* rogat.
Gehörorgan, *n.* čulo.
Gehörrohr, ſ. Hörrohr.
Gehörſaal, *m.* saslušaonica.
Gehorſam, *adj.* poslušan, pokoran; —er Diener, sluga ponizan, ejvala.
Gehorſam, *m.* posluh, poslušnost, pokornost; Einem — leiſten, slušati koga, poslušan biti komu; zum —e zurückführen, pokoriti; der bürgerliche —, gradjanska uza.
Gehorſame, *m.* poslušnik.
Gehorſamen, ſ. Gehorchen.
Gehorſamkeit, *f.* poslušnost.
Gehörſinn, *m.* sluh.
Gehörwerkzeug, ſ. Gehörorgan.
Gehörzweig, *m.* grana slušnoga živca.
Gehre, *f*, strmen, strmina; (Wabe), sat.
Gehren, *m.* prěčnica; (Keil), klin; (b. Näht.) latica.
Gehrenziegel, *m.* operak.
Gehrhobel, *m.* svlakovac.
Gehrig, *adj.* na pošik, kos.
Gehrock, *m.* kaput.
Gehrung, *f.* kosina.
Gehudel, *n.* dosadjivanje.
Gehuft, ſ. Hufen.
Gehülfe, *m.* pomoćnik, pomagač.
Gehülfin, *f.* pomoćnica, pomagačica.
Gehüpfe, *n.* skakut, skakutanje.
Gehuſte, *n.* kašljanje.
Gehweg, ſ. Fußweg.
Gehwerk, *n.* hodilo.
Geien, *v. a.* vući, tegliti.
Geier, *m.* (*Vultur*), jastreb; was der —! koga běsa! geh' zum —, idi do běsa.
Geieradler, *m.* (*Vultur barbatus*), zer.
Geierartig, *adj*, jastrebast.
Geierblick, *m.* lakom pogled.

Geiereule, *f.* (*Ulula accipitrina*), jastrebasta jeja.
Geierfalk, *m.* (*Falco candicans*), bělozoř.
Geierkönig, *m.* (*Vultur Papa*), golem jastreb.
Geiermensch, *m.* pust čověk, pustovnjak.
Geifer, *m.* slina, pěna; (*fig.*) jed
Geiferbart, Geifermaul, *n.* slinavac.
Geifericht, *adj.* slinast.
Geiferig, *adj.* slinav.
Geiferläppchen, *n.* podbradač.
Geifern, *v. n.* sliniti se; (*fig.*) über Alles —, na sve se jediti.
Geiferthierchen, *n.* (*Cicada spumaria*), pěnuša.
Geifertuch, *s.* Geiferläppchen.
Geiferwurz, *s.* Speichelwurz.
Geige, *f.* guslice, gusle, hegede *; die — spielen, svirati u guslice, guslati; die — streichen, škripati na gusle; (spr.) der Himmel hängt ihm voller — n, pěvaju mu ševe.
Geigen, *v. a.* guslati, guděti; ein Stückchen —, pěsmicu odguslati; (spr.) wer die Wahrheit geigt, dem schlägt man den Fiedelbogen um den Kopf, tko istinu gudi, gudalom ga po prstih biju.
Geigenampfer, *m.* (*Rumex pulcher*), ubav
Geigenblatt, *n.* gusliště. [stavelj.
Geigenbogen, *s.* Fiedelbogen.
Geigenbohrer, *s.* Drillbohrer.
Geigenförmig, *adj.* guslast.
Geigenfutter, G—al, *n.* tok od gusalah.
Geigenhals, *m.* držak, ručica od gusalah.
Geigenharz, *n.* grčka smola, kalafonija.
Geigenholz, *n.* (*Cytheroxylon*), guslovac.
Geigenmacher, *m.* guslar.
Geigenſaite, *f.* struna, žica za gusle.
Geigenſattel, *m.* kobilica, konj, konjic.
Geigenſchlüſſel, *m.* guslen ključ.
Geigenſchule, *f.* guslovnik, uputa u guslanje.
Geigenſpiel, *n.* guslanje; gudnjava, gudba.
Geigenſpieler, *m.* gudac, gudač.
Geigenſteg, *s.* Geigenſattel.
Geigenſtimme, *f.* guslen glas; kajde za
Geigenſtrich, *m.* gud. [gusle.
Geigenſtück, *n.* pěsma za gusle.
Geigenton, *m.* glas gusalah.
Geigenunterricht, *m.* učenje guslanja.
Geigenwirbel, *m.* čekrk od gusalah.
Geiger, *s.* Geigenſpieler.
Geigerei, *f.* gudnjava.
Geil, *adj.* (v. Fleiſch), prětran; (v. Boden), tust, žiran, pretio; die Saat wächſt zu geil, usěv se sili; usěv je uzbujao; prebujao; (wollüſtig), puten, bludan; eine —e Dirne, bludnica; (v. Bocke), prčevit; ein —es Lied, bezstidna pěsma.
Geile, *f.* s. Dünger; (v. Boden), pretilost; (v. Acker), bujnost; (v. Perſon) bludnost, bludilo, bludnoća; —n, *pl.* moćnice; (gem.) muda, jaja; einem Thiere die —n ausſchneiden, uštrojiti, uskopiti živinče.
Geilen, *v. n.* bludovati; (ver.) zaudarati po prčevini; nach etwas —, hlepiti za čim; *v. a.* den Acker —, opretiliti njivu; s. Caſtriren.
Geiler, *m.* bludnik.
Geilheit, *f.* bludnost; (v. Acker), bujnost.
Geilhorſt, *m.* bujevina.
Geilwurz, *f.* (*Orchis bifolia*), vimenjak.
Geimpfte, *m.* ucěpljenik.
Geiß, *f.* koza; s. Reh.
Geißauge, *n.* (*Aegilops*), ostika.
Geißbart, *m.* (*Spiraea Aruncus*), gorska suručica; s. Bocksbart.
Geißbaum, s. Ahorn, gem.
Geißbaumeſche, s. Eſche.
Geißblatt, *n.* (*Lonicera Periclymenum*), orlovi nokti; (*Lon. Caprifolium*), kukavičnjak, kozjačina, kozja kèrv.
Geißblattlaube, *f.* kukavičnjača.
Geißblume, *f.* (*Chrysanthemum Leucanthemum*), bileč.
Geißbock, *m.* jarac, kozao, prč.
Geißbohne, *f.* brabonjak.
Geißbutte, *f.* (Wb.) kozjak, drěnak.
Geißel, *m.* & *f.* talac.
Geißel, *f.* korbač, kandžija, (Peitſche), bič; mit der — hauen, kandžijom biti, bičem šibati; (*fig.* Züchtigung), šibanje; er iſt eine wahre — für die Unterthanen, pravi je zulumčar za po-
Geißelbruder, *m.* bičevnik. [dajnike.
Geißelhieb *m.* šibac, udarac kandžijom, bičem; einen — verſetzen, ošinuti kan-
Geißelmönch, s. Geißelbruder. [džijom.
Geißeln, *v. a.* bičevati, kandžijom tepsti; Einen bis aufs Blut —, šibati koga do krvi; (plagen), mučiti.
Geißelruthe, *f.* šiba za šibanje.
Geißelſchaft, *f.* taostvo.
Geißelſtiel, *m.* bičalje.
Geißelſtrauch, *m.* (*Flagellaria*), pletivac.
Geißelſtreich s. Geißelhieb.
Geißelung, *f.* bičevanje.
Geißfuß, *m.* (*Aegopodium*), jarčevac; (Brecheiſen), pralica.
Geißfüßig, *adj.* kozonog.
Geißhaar, *n.* kozina, kozjevina, kostrět, kočet, kočina.
Geißheerde, *f.* kozje stado.
Geißhirt, *m.* kozar; —in, *f.* kozarica.
Geißhuhn, *n.* s. Geißvogel.
Geißhülſen, s. Steinweide.
Geißkäſe, *m.* kozji sir.
Geißklee, *m.* (*Cytisus*), tila.
Geißleder, *n.* kozina, kozlina.
Geißledern, *adj.* od kozine, kozline.
Geißler, *m.* bičevalac, šibalo.
Geißlilie, *f.* s. Geißblatt.
Geißmelker, *m.* s. Nachtſchwalbe.
Geißmilch, *f.* kozje mlěko.

Digitized by Google

Geißpilz, ſ. Birkenpilz [jača.
Geißraute, *f.* (*Galega offic.*) orlina, koz-
Geißſtall, *m.* kozara, kozarica, jara.
Geißſtaude, *f.* ſ. Geißklee.
Geißtrift, *f.* kozji pašnik.
Geißvogel, ſ. Kiebitz.
Geißwedel, ſ. Geißbart.
Geißweide, *f.* (*Salix caprea*), iva.
Geiſt, *m.* duh; ein böſer —, hudoba, hudi duh; ein guter —, dobroduh; (v. Flüſſigk.) žesta; er ſieht aus wie ein —, on je kao sěnovit čověk; den — bilden, obrazovati um; Gegenwart des —es behalten, neizgubiti se; Bekämpfer des heiligen —es, duhoborac; im —e betrachten, duhom motriti; ſchwachen —es, slaba uma; der — des Widerſpruchs, prigovorljivost; er iſt voller — und Leben, vrlo je živahan, jatoran; (Denkungsart), narav.
Geiſtanſtrengend, *adj.* duhomoran.
Geiſtarm, *adj.* slabouman.
Geiſtbrenner, *m.* žestar, pecar.
Geiſtchen, *n.* (*Alucita*), pernatuša.
Geiſter, *m.* ſ. Döbel.
Geiſterähnlich, *adj.* kao duh, strašilo.
Geiſterbann, *m.* duhogon.
Geiſterbanner, *m.* duhogonac.
Geiſterbannerin, *f.* duhogonica.
Geiſterbannerei, *f.* duhogonstvo. [hovah.
Geiſterbeherrſcher, *m.* duhovlad, car du-
Geiſterbeſchwörung, *f* zaklinjanje duhovah; ſ. Geiſterbann.
Geiſterbild, *n.* sablast, utvara, avet *.
Geiſterbleich, *adj.* blěd kao smrt.
Geiſtererſcheinung, *f.* utvara, sablast; er hat —en, prividja mu se, utvara mu se.
Geiſterfurcht, *f.* strah od duhovah, sa-
Geiſterfürſt, ſ. Geiſterbeherrſcher. [blastih.
Geiſtergeſchichte, *f.* pripovědka o duhovih, sablastih.
Geiſtergeſchlecht, *n.* rod duhovah
Geiſterhaft, *adj.* poput duha, nalik duhu, sablastan.
Geiſterherrſchaft, *f.* vlada nad duhovi; vlada duhovah.
Geiſterkönig, ſ. Geiſterbeherrſcher.
Geiſterlehre, *f.* duhoslovje.
Geiſterling, *m.* mudrac, mudrijaš.
Geiſtermährchen, *n.* ſ. Geiſtergeſchichte.
Geiſterreich, *n.* država, carstvo duhovah.
Geiſterſchar, *f.* četa duhovah.
Geiſterſeher, *m.* prividjalac, duhovid, vidovit čověk, vilovnjak.
Geiſterſeherin, *f.* prividjalica, duhovidka.
Geiſterſeherei, *f.* prividja, duhovidja
Geiſterſtunde, *f.* gluho doba.
Geiſterträumer, ſ. Geiſterſeher.
Geiſterwahn, *m.* tašta věra u utvare.
Geiſterwelt, *f.* svět duhovah; duhovni, umni svět.
Geiſterweſen, *n.* prividstvo, duhovidstvo.
Geiſterzwinger, ſ. Geiſterbanner.
Geiſtesabweſenheit, *f.* neprisobnost.
Geiſtesadel, *m.* plemenitost duha.
Geiſtesanlage, *f.* dar duha.
Geiſtesanmuth, *f.* ubavnost duha.
Geiſtesanſtrengung, *f.* napor duha.
Geiſtesarbeit, *f.* duhovna i. duševna radnja, umotvorina.
Geiſtesarmuth, *f.* slaboumnost. [uman.
Geiſtesbeſchränkt, *adj* malouman, slabo-
Geiſtesbeſchränktheit, *f.* slaboumnost
Geiſtesbildung, Geiſtescultur, *f.* obrazovanost duha.
Geiſtesdrang, *m.* težnja duha.
Geiſtesentwickelung, *f.* razvitak duha.
Geiſteserhabenheit, *f.* uzvišenost duha.
Geiſteserhebung, *f.* uznos, uzlet duha.
Geiſteserſtarrung, *f.* duhovno mrtvilo; mrtvilo duha.
Geiſtesfaſſung, *f.* prisobnost.
Geiſtesfeinheit, *f.* tankoumnost.
Geiſtesfinſterniß, *f.* duhovna tmina.
Geiſtesflug, *m.* uzlet, polet duha; duhovni polet.
Geiſtesfreiheit *f* sloboda duha i. duševna.
Geiſtesfreude, *f.* duševna radost.
Geiſtesfrucht, *f.* umotvor, umotvorina.
Geiſtesfunke, *m.* duševna iskra.
Geiſtesgabe, *f.* duhovni i. duševni dar; duševna vrsnoća, sposobnost.
Geiſtesgebrechen, *n.* duševna mana.
Geiſtesgeburt, *f.* umotvorina.
Geiſtesgegenwart, *f.* prisobnost; er hatte —, bio je pri sebi; die — verlieren, izgubiti se.
Geiſtesgenuß, *m.* duševna slast, naslada.
Geiſtesgröße, *f.* veličina, uzvišenost duha.
Geiſteskraft, *f.* duševna moć, sila.
Geiſteskrank, *adj.* bolan, bolestan duhom, bolestna duha. [stnn.
Geiſteskrankheit, *f.* duhobolja; ſ. Wahn-
Geiſtesleere, *f.* bezumje.
Geiſtesnahrung, *f.* duševna hrana.
Geiſtesprodukt, *n.* umotvorina.
Geiſtesrichtung, *f.* směr duha.
Geiſtesruhe, *f.* pokoj, mirnoća duha.
Geiſtesſchlummer, *m.* duševno mrtvilo.
Geiſtesſchwäche, *f.* slaboumje, nedotupav-
Geiſtesſchwung, ſ. Geiſtesflug. [nost.
Geiſtesſpannung, *f.* zanešenost.
Geiſtesſperre, *f,* duševna ograda.
Geiſtesſtärke, *f.* duševna snaga, sila.
Geiſtesſtörung, *f.* šenuće, pomuna.
Geiſtesthätig, *adj.* radina duha.
Geiſtesthätigkeit, *f.* radinost duha; duševna radnja.
Geiſtesverkehr, *m.* duševno obćenje, duševna uzajamnost.
Geiſtesverwandt, *adj.* duhom srodan.
Geiſtesverwandtſchaft, *f.* duševna srodnost.
Geiſtesverwirrt, *adj.* smeten, pomunjen.
Geiſtesverwirrung, *f.* smetenost, poluda.
Geiſteswaffe, *f.* duševno oružje.
Geiſteszerrüttung, *f.* poremećenje uma.

Digitized by Google

Geiſthandel, *m.* trgovina sa žestami.
Geiſthell, *adj.* bistrouman.
Geiſtig, *adj.* duhovan, duševan; ein —er Wein, žestoko vino; —e Flüſſigkeit, žesta; ein —er Menſch, f. Geiſtreich; —es Weſen, duh; —e Kräfte, umne moći, sile. [stina.
Geiſtigkeit, *f.* duhovnost, duševnost; že-
Geiſtlähmend, *adj.* duhomoran.
Geiſtlich, *adj.* duhovni; der —e Stand, duhovnički, svećenički stališ; ſich dem —en Stande widmen, otići u duhovnike, obući se; —e Güter, crkvena dobra; —er Herr, otče duhovni!
Geiſtliche, *m.* duhovnik, svećenik; —e Gaben, duhovni darovi.
Geiſtlichkeit, *f.* duhovnost; (*coll.*) duhovništvo, duhovnici.
Geiſtlos, *adj.* bez duha, uma; das Gedicht iſt —, u ovoj pěsmi neima duha.
Geiſtloſigkeit, *f.* bezumje.
Geiſtreich, *adj.* duhovit, uman; (witzig), dosětljiv, dosětan; (Wein), žestok.
Geiſtſtech, f. Geiſteskrank.
Geiſttödtend, *adj.* duhomoran
Geiſtverwüſtend, *adj.* tamaneći duh, što tamani duh.
Geiſtverzehrend, *adj.* duhotrošan.
Geiſtvoll, *adj.* duhovit, uman.
Geiſtwaſſer, *n.* žesta.
Geitau, *n.* teglenjak.
Geiz, *m.* lakomstvo; skupost, tvrdoća; dem —e ergeben ſein, lakoman biti; (Winkeltrieb), ptić, zaperak, priperak; —e treiben, ptićiti se. [škrt.
Geizdrache, *m.* gagrica, tvrdac, gužbalo,
Geizen, *v. n.* lakom, tvrd biti; nach etwas —en, lakomiti se, slakomiti se, polakomiti se (na što); hlepiti (za čim); mit etwas —en, skupariti; — *v. a.* den Tabak —en, kresati duhan.
Geizhals, *m.* lakomac, tvrdica, skupac.
Geizhund, Geizkragen, Geizwurm, Geizteufel, f. Geizdrache.
Geizig, *adj.* tvrd, skup; nach etwas —ig ſein, lakom biti čega; — werden, [stvrdnuti se.
Geizigkeit, *f.* f. Geiz.
Gejachter, *n.* trkanija.
Gejage, *n.* lovina.
Gejammer, *n.* kuknjava, jauk, jadikovanje, kamkanje, vajkanje.
Gejauchze, *n* viska, pocikivanje, podGejubel, *n.* klikovanje. [vikivanje.
Gekämme, *n.* češljanje.
Gekämmer, *n.* komora, kućar.
Gekämmt, *adj.* (*zool.*) češljast.
Gekämpfe, *n.* boj, vojevanje.
Gekaue, *n.* žvakanje, žvatanja.
Gekaufe, *n.* kupnja.
Gekehre, *n.* pometnja.
Gekeife, *n.* psovanje, ruženje.
Gekelcht, *adj.* (*bot.*) ein —er Hüllkelch, uborak s čaškom.
Gekelter, *n.* tištenje, prešanje.
Gekerbe, *n.* rovašenje.
Gekerbt, *adj.* rovašan.
Gekeuche, *n.* dahat, huja, sopac.
Gekicher, *n.* kikot.
Gekitzel, škakljenje, golicanje.
Gekläffe, *n.* škamut, ževkanje.
Geklage, *n.* tužikanje, tužnjava.
Geklagte, f. Angeklagte.
Geklänge, *n.* zveka.
Geklängel, *n.* zveket, zveketanje.
Geklapper, *n.* klopot, klepet, klepetanje, čangrtanje.
Geklatſche, *n.* pljesak, pljeskanje; (Geſchwätz), blebet; klevetanje.
Geklaube, *n.* glodanje, oglabanje.
Gekletter, *n.* pentranje.
Geklimper, *n.* brenkanje, cilik, drndanje, drnkanje, luparanje.
Geklinge, Geklingel, f. Geklänge, Geklängel.
Geklinke, *n.* kucanje biočugom, halkom.
Geklippe, *n.* grebenje (morsko).
Geklirr, *n.* caka; (v. Säbel), čagrt, čagrtanje, zveka.
Geklopfe, *n.* lupa, lupanja.
Geklöppel, *n.* kuckanje.
Geklüft, *n.* provalije, razséline.
Geklügel, *n.* mudrovanje.
Geknack, *n.* hrsak, krcanje.
Geknall, *n.* pucnjava, praska.
Geknarr, *n.* škripa, škripnja.
Geknaſter, Geknifter, *n.* praska, čagrljanje.
Geknault, *adj.* smotan u klubko.
Geknaupel, *n.* hrsak.
Gekneipe, *n.* štipkanje, štiputanje.
Geknete, *n.* měšnja, gnječenje.
Geknick, *n.* mrska.
Geknie, *n.* klecanje.
Gekniet, *adj.* kolěnast.
Gekniſch, *n.* škrgut, škripa.
Geknorpel, *n.* hrsak.
Geknurr, *n.* vrka, kvrka; (v. Hund) rega.
Gekoch, *n.* varenina, varivo.
Gekoche, *n.* varenje, kuhanje.
Gekoller, *n.* kauk, kaukanje, glogot.
Gekörnelt, *adj.* zrnast.
Gekoſe, *n.* ljubakanje.
Gekrabbel, *n.* gickanje, kobacanje; češljanje, gubanje; čeprkanje.
Gekrach, *n.* lomnja, lomnjava, kršnja, kršnjava, gruhanje.
Gekrächze, *n.* graktanje, graja.
Gekrähe, *n.* gaka, gakanje; (v. Hahn) kukurěkanje.
Gekralle, *n.* grebnja; grebanje.
Gekrämpel, *n.* grebenanje.
Gekrätz, *n.* tarotine, strugotine; troske.
Gekrätze, *n.* grebanje, češanje.
Gekrätzſchmelzer, *m.* sléváč trosakah.
Gekrätzwaſcher, *m.* perilac trosakah.
Gekrauen, *n.* češanje.
Gekräuſel, *n.* rudjenje.
Gekräuſch, *n.* dreka, ziparanje, vriska.

Digitized by Google

Gekreuzt, *adj.* ukršten; izměnit; — *adv.* unakrst; izměnice.
Gekrieche, *n.* pužnja.
Gekritzel, *n.* piskaranje, švrakanje, drljanje, črčkanje; šakopis.
Gekrönt, *adj.* okrunjen; krunast.
Gekrös-Blutader, *f.* žila opornjačka.
Gekrösdrüse, *f.* opornjačka žlězda.
Gekröse, *n.* naborak, taclje *; *Mesenterium*), opornjak, maramica; (einer Melone), salo; (Geschlinge), utrobica, vitalac.
Gekrösentzündung, *f.* žar opornjaka.
Gekrösegeflecht, *n.* opornjački živci.
Gekröshaut, *f.* koža od opornjaka.
Gekrösmantel, *m.* maramica.
Gekrösschlagader, *f.* opornjačka kucavica.
Gekrümmel, *n.* mrvljenje, mrvež.
Gekünstelt, *adj.* ličen, nenaravan, usiljen.
Geküsse, *n.* ljubakanje, cělukanje.
Gelache, *n.* směh, smijanje; s. Lache.
Gelächel, *n.* podsměh, podsměvanje, směšenje.
Gelächter, *n.* grohot; ein — erheben, aufschlagen, grohotom se nasmijati, grohotati se, grohotljivo se smijati; er ist anderen zum —, ljudi mu se smiju, brukaju; sich zum — machen, biti ruglo i. rugavet světu.
Gelade, *n.* tovarenje, prtnja; punjenje (n. pr. pušakah); (Einladen), pozivanje.
Geladen, *adj.* (z. B. ein Gewehr), puna, nabita puška; (ein—), pozvan.
Geladene, *m.* uzovnik, zvanica, pozvanik.
Gelage, *n.* čast, gostba; (Trink—), pijanka; (spr.) ins — hineinreden, govoriti kao u tartanj; er mußte das — bezahlen, na njem su se slomila kola.
Gelager, *n.* padalište.
Gelähmt, *adj.* uzet, klěnit.
Gelahrtheit, s. Gelehrsamkeit.
Gelande, *n.* zemljište, zemlja.
Geländer, *n.* naslon, prislon, perila, ograda, parapet*; tenda, perda; (Garten—), brajda, baras.
Geländerbaum, *m.* drvo uz brajdu; brajdaš.
Geländerdocke, *f.* sošica, stupac.
Geländerfenster, *n.* prozor s ogradom.
Geländergang, *m.* s. Gallerie.
Geländern, *v. a.* ovrljiti, ograditi.
Geländersäule, s. G—docke.
Gelangen, *v. n.* (ankommen), doći, dopréti, dospěti, prispěti, stići; zu seinem Ziele —, postići, dostići cilj; zu einem Amte —, dobiti službu, dokopati se službe; zu Reichthum —, doći do blaga; eine Bitte an Einen — lassen, upraviti molbu na koga; zur Reife —, dozreti; zu dem Seinigen —, do svojega doći; die an den Richter gelangten Acten, spisi predani sudcu.
Geläpp, *n.* klempeta.
Gelappt, *adj* (*bot.*) krpast.
Gelärm, *n.* buka, halabuka, krika, bučanje.
Gelaß, *m.* prostor; ein Haus mit vielem —, prostrana kuća.
Gelässe, *n.* ušice.
Gelassen, *adj.* miran; ein Unglück — ertragen, podnositi trpljivo nesreću, bědu; *adv.* mirno, tiho; nur —, polagano.
Gelassenheit, *f.* mirnoća; krotkoća; trpljivost; mit großer —, vrlo mirno,
Gelatine, *f.* klijevina. [trpljivo.
Gelaube, *n.* hvoje; sěnice.
Gelauer, *n.* prežnja, vrebanje.
Gelaufe, *n.* trkanje, trka.
Geläufig, *adj.* lak, věšt; mit —er Zunge sprechen, govoriti kao čekalo i. kao iz badnja; die Sache ist mir ganz —, to vrlo dobro znadem, tomu sam posve věšt; —e Hand, hitra, laka ruka.
Geläufigkeit, *f.* lakoća, věština, hitrost.
Gelaunt, *adj.* gut —, voljan, dobre volje; übel —, zlovoljan, zle volje.
Gelausche, *n.* prisluškivanje.
Gelaut, *n.* lajanje, lavež.
Geläut, *n.* zvonjenje; das — bezahlen, platiti za zvonove, platiti za zvonjenje; (Glocken), zvona; (v. Gläsern), zveka.
Gelb, *adj.* žut; — sein, žućeti se; — werden; ožućeti, užućeti; — färben, zažutiti; ein —er Färbestoff, žutilo; die —e Farbe, žut *f.*; von —er Farbe, žut; das —e vom Ei, s. Dotter; (spr.) es wird mir grün und — vor den Augen, smrče mi se pred očima.
Gelb, *n.* žutina, žut, *f.*; Kasseler -, kaselsko žutilo.
Gelbammer, s. Goldammer.
Gelbartsche, *f.* (*Cinota Chloris*), zelenac.
Gelbäugig, *adj.* žutook, žutih očijuh.
Gelbbeere, *f.* s. Wegedorn, färbender.
Gelbbein, Gelbbeinchen, *n.* žutonožka.
Gelbblätterig, *adj.* žutolist.
Gelbbleierz, *n.* šiljevit olovac.
Gelbblümig, *adj.* žutocvětan.
Gelbbraun, *adj.* u žuto smedj, žutosmedj.
Gelbbräunlich, *adj.* u žuto smedjast.
Gelbbrüstchen, *n.* s. Gelbkehlchen.
Gelbbunt, *adj.* žutošaren.
Gelbbusch, *m.* (*Pipra rub.*) manakin.
Gelbe, *f.* žutina.
Gelben, *v. n.* žućeti se; — *v. a.* žutiti, ožutiti, požutiti; sich —, ožućeti.
Gelberde, *f.* (zemlja-) žutica.
Gelberz, *n.* s. Schwefelkies.
Gelbfärbekraut, *n.* (*Bidens cernua*) ponikli dvozub.
Gelbfarbig, *adj.* žut.
Gelbfieberkraut, *n.* (*Coreopsis*), lěpočica; s. Gelbfarbekraut.
Gelbfink, s. Goldammer.

Digitized by Google

Gelbfisch, *m.* (*Labrus fulvus*), smedji labrnjak.
Gelbfloſſer, *m.* žutoperka; (*Perca chrysoptera*), zlatni bandar.
Gelbflügel, *m.* žutokrilac; (*Oriolus cayennensis*), kajenska vuga; (*Motacilla chrysoptera*), žutokrila pastirčica.
Gelbfuß, *m.* ſ. Gelbbein.
Gelbfüßig, *adj.* žutonog.
Gelbgeblümt, *adj.* žutocvětast.
Gelbgefleckt, *adj.* žutopěgav.
Gelbgelockt, *adj.* rusokos.
Gelbgeſtreift, *adj.* žutoprujav.
Gelbgießer, *m.* žutomědar, pirinčar.
Gelbgießerei, *f.* žutomědarnica.
Gelbgrau, *adj.* u žuto siv, žutosiv.
Gelbgrün, *adj.* u žuto zelen, žutozelen.
Gelbgrünlich, *adj.* u žuto zelenkast.
Gelbhaarig, *adj.* žutokos, rus.
Gelbharz, *n.* (*Gummi Guttae*), gamba.
Gelbharzbaum, *m.* (*Xanthochymus*), žutosok.
Gelbholz, *n.* žuto drvo; (*Rhus Cotinus*), rujevina; (*Morus tinct.*), škotanj, žuto drvo.
Gelbig, ſ. Gelblich.
Gelbkehlchen, *n.* žutovoljka.
Gelbkehle, *f.* žutovoljac.
Gelbklee, *m.* (*Anthyllis vulneraria*), rani.
Gelbkopf, *m.* (*Passer bengalensis*), žutoglavac.
Gelbköpfig, *adj.* žutoglav.
Gelbkörner, *pl.* ſ. Färbebeere.
Gelbkraut, *n.* (*Reseda luteola*), katanac.
Gelbkupfererz, *n.* žuti mědovac.
Gelblich, *adj.* žućkast, žutkast, nažut; — werden, nažutnuti.
Gelblichbraun, —grün, —roth, —weiß, *adj.* u žućkasto smedj, zelen, crven, běl.
Gelblichkeit, *adj.* žućkatost.
Gelbling, ſ. Goldammer.
Gelblilie, *m.* (*Iris pseudacorus*), žuta perunika.
Gelblupine, *f.* (*Lupinus luteus*), žuti Gelbmähnig, *adj.* žute grive.
Gelbmund, *m.* (*Buccinum haemastoma*), vučjak.
Gelbnase, *f.* (*Scolopax aegocephalus*), rogač crvenustac.
Gelbrand, *m.* (*Dyticus marginalis*), žut ražanj.
Gelbreif, *adj.* žut i zreo; das Getreide iſt —, žito je već zažućelo.
Gelbreife, *f.* žutina i zrelina.
Gelbringel, *m.* (*Coluber fulvus*), smedjast guž.
Gelbroth, *adj.* u žuto crven, žutocrven.
Gelbröthlich, *adj.* u žuto crvenkast.
Gelbrücken, *m.* (*Coluber luteus*), žut guž.
Gelbſchecke, *m.* žutošarac.
Gelbſchmutz, *m.* (*Cypraea spuria*), neprava užovka.
Gelbſchnabel, *m.* žutokljunac; (jung. Vogel), ptić; (Milchbart), golobradac, mlad i zelen.
Gelbſchnäbelig, *adj.* žutokljun.
Gelbſchopf, *m.* (*Pipra rubetra*), manakin; (*Anas rufa*), sivka.
Gelbſchwanz, *m.* žutorepac; (*Perca punctata*), piknjasti bandar.
Gelbſpecht, *m.* (*Picus exalbidus*), bělkast děteo. [totrtac.
Gelbſteiß, *m.* (*Oriolus Xanthorus*), žuGelbſtoff, *m.* žutilo. [zlatenica.
Gelbſucht, *f.* žutica, žućenica, žutuga,
Gelbſüchtig, *adj.* žutičav, žućeničav; er iſt —, boluje od žutice, žućenice.
Gelbweiß, *adj.* žutoběl.
Gelbwurz, *f.* (*Lilium Martagon*), zlatan; (*Curcuma longa*), žutnjak.
Gelbzotte, *f.* (*Phalaena aceris*), klenača.
Geld, *n.* novac, novci, novčine, pěnezi, jaspre *; zu — machen, unovčiti; das iſt nicht mit —e zu bezahlen, to se nikakvimi novci platiti nemože; to nikakvi novci izcěniti nemogu; Einen ums — bringen, poharčiti, iztrošiti, oglobiti koga; für ſein — zehren, trošiti svoje; kleines —, sitan novac, drobiš; bares —, gotov novac, gotovina; ich bin nicht bei —e, neimam novacah; premaklo mi se novacah; er hat —, ima dosta novčine; zu —e kommen, onovčiti se; — und Gut opfern, žrtvovati sve blago i. što se ima; (ſpr.) — regiert die Welt, novac vlada; ums — bekommt man Alles, za novce svašta dosta.
Geld- (in Zuſ.), novčani.
Geldabgabe, Geldabſtattung, *f.* danjak i. danak u novcu, novčana daća.
Geldablocker, *m.* maminovac.
Geldabſtattungs-Verbindlichkeit, *f.* dužnost novčane daće.
Geldadel, *m.* novčano plemstvo; (gekauft) kupljena plemenština.
Geldanbeter, *m.* novcomoljac.
Geldangelegenheit, *f.* novčani posao.
Geldanlage, *f.* uložen novac.
Geldanweiſung, *f.* novčana odredba; (Aſſignat), novčana naputnica i. naputica.
Geldarm, *adj.* bez novacah; er iſt —, neima novacah.
Geldauflage, *f.* namet u novcu.
Geldaufwand, *m.* novčani trošak; trošak.
Geldausfuhr, *f.* izvoz novca.
Geldausfuhrverbot, *n.* zabrana novčanog izvoza. [razhod; trošak.
Geldausgabe, Geldauslage, *f.* novčani
Geldausleihung, *f.* uzajmljivanje novacah; novčani zajam.
Geldaustauſch, *m.* novčana izměna.
Geldbank, *f.* novčara. [novca.
Geldbedarf, *m.* novčana trěba, potreba
Geldbedürftig, *adj.* potreban novca; ſ. Geldarm.
Geldbegierde, *f.* Geldbegierig, ſ. Geldgier.
Geldbeitrag, *m.* prinesak u novcu.
Geldbelohnung, *f.* novčana nagrada.
Geldbeſitz, *n.* novčanost, posěd novca.

Digitized by Google

Geldbeutel, *m.* novčanica, kesa (za nov-
Geldbringend, *adj.* novcorodan. [ce)
Geldbüchse, *f.* škrabica.
Geldbuße, *f.* globa; mit einer — belegen, globiti, globljavati.
Geldcurs, *m.* novčani hod, tečaj.
Geldbiebstahl, *m.* kradja novcà.
Geldburst, *m.* ſ. Geldgier.
Geldegel, *m.* globar. [čani dohod.
Geldeinnahme, *f.* primanje novca; nov-
Geldeinnehmer, *m.* pobirač novca.
Gelderlegung, *f.* polaganje novca.
Geldverpreſſer, *m* globar.
Geldverpreſſung, *f.* globljavanje.
Gelderroſe, *f.* ſ. Bachholunder.
Gelderwerb, *m.* novčana zaslužba; novčano tecivo.
Geldeswerth, *m.* novčana vrednota.
Geldfaß, *n.* sud s novcem, za novce.
Geldfäßchen, *n.* sudić za novce.
Geld-Fideicommiß, *n.* novčana povêrba.
Geldforderung, *f.* dug, veresija.
Geldgebahrung, *f.* rukovanje, upravljanje novcem. [*xum*), plata u novcu.
Geldgehalt, *m.* novčana vrêdnost; (*fi-*
Geldgeiz, *m.* lakomost na novce, blago.
Geldgeizig, *adj.* lakom na novce, blago.
Geldgeſchäft, *n.* novčani posao; —e abmachen, obaviti novčane poslove; ein — machen, poslovati s novcem; (*fig.*) dobiti novacah.
Geldgiebigkeit, ſ. Geldabgabe.
Geldgier, *f.* lakomost, drhat, pohlepa na novce, blago; srebroljubje.
Geldgierig, *adj.* lakom, pohlepan na novce, blago; srebroljub.
Geldgötze, ſ. Mammon.
Geldgülte, *f.* tlehovina u novcu.
Geldgürtel, *m.* ćemer.
Geldhandel, *m.* trgovina s novcem.
Geldhändler, ſ. Wechsler.
Geldhaufen, *m.* hrpa novacah.
Geldhilfe, *f.* novčana pomoć.
Geldhunger, *m.* ſ. Geldgier.
Geldjude, *m.* lihvar. [novce.
Geldkaſten, *m.* novčarica, kovčeg za
Geldkäſtchen, *n.* ſ. Chatoulle.
Geldkatze, *f.* ſ Geldgürtel.
Geldkiſte, *f.* ſ. Geldkaſten.
Geldklang, *m.* zveket novacah.
Geldklemme, *f.* nestašica, nestadak, oskudica novacah; ich befinde mich in einer —, premaklo mi se novca; treba mi
Geldlade, *f.* ſ. Geldkaſten. [novacah.
Geldlehen, *n.* novčano leno, n—i feud.
Geldleiſtung, *f.* plaćanje; daća u novcu
Geldliebe, *f.* blagoljubje, srebroljubje.
Geldlos, *adj.* bez novca; — ſein, neimati novacah.
Geldmacher, *m.* novčar. [Wechsler.
Geldmäkler, *m.* novčarski mešetar; ſ.
Geldmangel, *m.* ſ. Geldklemme.
Geldmännchen, *n.* ſ. Alraun.
Geldmarkt, *m.* novčano tržište, novča-
Geldmittel, *n.* novci. [rište.
Geldmünzer, *m.* kovač novca.
Geldmuſchel, *f.* novčić.
Geldnoth, ſ. Geldklemme.
Geldpoſt, *f.* novčana pošta; (—en), novčana svota; novci.
Geldpreis, *m.* novčana cêna.
Geldpreisberechnung, *f.* ſ. Arbitrage.
Geldquelle, *f.* novčano vrelo.
Geldrechnung, *f.* račun o novcu, novčani račun.
Geldreich, *adj.* novčan, bogat.
Geldreiche, *m.* blagar.
Geldreichthum, *m.* novčanost, bogatstvo.
Geldrente, *f.* novčani prihod.
Geldrimeſſe, *f.* novčana poslatak.
Geldſache, *f.* novčani posao. [beutel.
Geldſack, *m.* vrećica za novce ſ. Geld-
Geldſammler, *m.* kupilac, pobirač novca.
Geldſammlung, *f.* sbirka novacah; revena; eine — veranſtalten, poreveniti se.
Geldſchaffer, *m.* dobavljač, nabavljač novca.
Geldſchrank, *m.* orman i. ormar za novce; ſ. Geldkaſten.
Geldſchuld, *f.* (novčani) dug.
Geldſendung, *f.* novčana pošiljka; ſ. Geldrimeſſe.
Geldſorte, *f.* vrst novca
Geldſpiel, *n.* igra na novce.
Geldſplitternd, *adj.* harčljiv.
Geldſteuer, *f.* porez (u novcu).
Geldſtock, *m* škrabica; ſ. Fond.
Geldſtolz, *m.* oholost s blaga.
Geldſtolz, *adj.* ohol s blaga.
Geldſtrafe, *f.* globa.
Geldſtück, *n.* pênez, novac. [blago.
Geldſucht, *f.* pohlepa, drhat na novce,
Geldſüchtig, *adj.* pohlepan na novce, blago.
Geldſumme, *f.* svota novacah; novci.
Geldtag, *m.* platni dan.
Geldtaſche, *f.* novčanica.
Geldumlauf, *m.* okolovanje, kolanje novacah; der — iſt groß, mnogo novacah kólâ. [metanje novca.
Geldverkehr, *m.* novčani promet, pro-
Geldverlegenheit, ſ. Geldklemme.
Geldverluſt, *m.* novčana šteta.
Geldverpraſſer, **Geldverſchwender**, *m.* raszpinovac, potrošanica.
Geldverwechslung, *f.* Geldverwechſel, *m.* měnjanje, měnba novacah.
Geldverwechslungsgebühr, *f.* měnbovina.
Geldvorſchuß, *m.* novčana predplata, predplata u novcu.
Geldwährung, *f.* novčana vrednota.
Geldwechſelrechnung, *f.* měnjački račun.
Geldwechsler, *m.* měnjač.
Geldwerth, *m.* novčana vrêdnost; etwas im —e anſchlagen, cěniti što novcem.
Geldweſen, *n.* novčanstvo.

Digitized by Google

Geldwucher, u. ſ. w. ſ. Wucher.
Geldwurm, *m.* gagrica.
Geldzahlung, *f.* plaćanje novcem.
Geldziffer, *f.* novčani broj,
Geldzins, *m.* najmovina u novcu; —en, *pl.* dobit, kamata*.
Geldzulage, *f.* novčani doplatak.
Gelechze, *n.* hlepnja, gramženje.
Gelecke, *n.* ližnja, lizanje.
Gelée, *n.* ſ. Gallerte.
Gelege, *n.* polaganje; (v. Getreide), ru- [kovet.
Gelegen, *adj.* položen, ležeći; die Stadt iſt am Waſſer —, grad leži uz vodu; ein —es Wirthshaus, krčma prilična, s ruke i. na dobru městu; ein —er Ort, sgodno město; zur —en Zeit, u dobar čas, udobno; du kommſt mir eben —, ala si mi dobro došao; es iſt mir nichts daran —, nemarim, nehajem za to; es iſt mir nichts daran —, nije stvari; es iſt mir viel daran —, mnogo mi je za tim i. do toga stalo.
Gelegenheit, *f.* alle —en eines Hauſes kennen, poznavati sve kute od kuće; etwas bei einer guten — thun, učiniti što u dobri čas i. sgodom i. iz zagodja; auf — warten, prežati sgodu; — zu etwas haben, imati priliku; eine treffliche —, živa sgoda, sgodna prigoda; ſich der — bedienen, uhvatiti sgodu; — zum Zank geben, povod dati, uzrok biti svadji, zametnuti kavgu; (ſpr.) — macht Diebe, prigoda čini lupeža; bei —, sgodom; bei dieſer — ſagte er mir, ovom prigodom reče mi; mit ſeiner eigenen — kommen, svojom prilikom i. na svojih kolih doći; (Lage), položaj.
Gelegenheitlich, *adj.* sgodan, prigodan; — *adv.* prigodom, sgodom, kad bude prilika.
Gelegenheitsdichter, *m.* prigodar; čestitkar.
Gelegenheitsgedicht, *n.* prigodnica; čestitka.
Gelegenheitsmacher, *m.* svodnik, sastavljač, nakučilac; —in, *f.* svodnica, sastavljača.
Gelegenheitspredigt, *f.* prigodna propověd.
Gelegentlich, *adj.* & *adv.* sgodom, kad bude prilika. [glave.
Gelehrig, *adj.* naučljiv, učljiv, dobre
Gelehrigkeit, *f.* učljivost, naučljivost.
Gelehrſam, ſ. Gelehrig.
Gelehrſamkeit, *f.* učenost; (Lehre), nauk.
Gelehrt, *adj.* učen, naučan; književni.
Gelehrte, *m.* učenac, učen čověk.
Gelehrtenfeind, *m.* neprijatelj učenih ljudih.
Gelehrtenfreund, *m.* prijatelj učenih ljudih.
Gelehrtenleben, *n.* žiće učenacah.
Gelehrtenſtand, *adj.* stališ učenacah; (*coll.*) učenstvo; književnici.
Gelehrtenverein, *m.* učeno družtvo.
Gelehrtenweſen, *n.* književnost.
Gelehrtenzeitung, *f.* književni časopis.
Gelehrtheit, ſ. Gelehrſamkeit.
Geleier, *n.* gudnjava.
Geleiſe, *n.* kolotečina, kolomija, vagaš*; das breite, ſchmale — eines Wagens, kola na široki, uzani trap; das — halten, kolotečinom ići; aus dem — kommen, izmaći se iz kolotečine; (*fig.*) pomutiti se, pomunjati se; eine Sache in das rechte — bringen, udesiti stvar.
Geleit, *n.* pratnja, provod; (ſat.) izpratnja; — geben, pratiti, izpratiti koga; das — bezahlen, platiti pratnju; ſicheres —, prost prolaz.
Geleiten, *v. a.* pratiti, provoditi, izpratiti, odpratiti; durch einen Wald —, propratiti, provesti kroz šumu.
Geleitete, *m.* pračenik.
Geleiter, *m.* pratilac.
Geleitsamt, *n.* pratilište.
Geleitsbrief, *m.* provodnica.
Geleitſchaft, *f.* pratioci.
Geleitſchiff, *m.* (brod-) provodnjak.
Geleitseinnahme, *f.* pratnina, kalauština.
Geleitsfolge, *f.* dužnost pratnje.
Geleitsgeld, ſ. Geleitseinnahme.
Geleitsleute, *pl.* pratioci.
Geleitsmann, *m.* pratilac.
Geleitsordnung, *f.* prationi rednik.
Geleitsrecht, *n.* pravo pratnje.
Geleitsſchein, *m.* pratnica.
Geleitstafel, *f.* cěnik pratnine. [ſchein.
Geleitszeichen, *n.* G—zettel, *m.* ſ. Geleit-
Gelenk, *adj.* gibak. židak, okretan, obrtan; ſ. Gelenkſam; (*fig.*) povodljiv. poslušan.
Gelenk, *n.* sglob, sglavak (žglavak); (an einer Kette), karika; (*bot.*) kolěnce; članak; (b. Schuſt.) pregibao.
Gelenkauswuchs, *m.* guka na sglobu.
Gelenkband, *n.* sglobna veza.
Gelenkbein, *n.* zapesnica.
Gelenkblutader, *f.* sglobna žila.
Gelenkdrüſe, *f.* sglobna žlězda.
Gelenke, *n.* obrtnja.
Gelenkende, *n.* sglobni kraj; sglavak.
Gelenkfläche, *f.* površina sgloba.
Gelenkfortſatz, *m.* nadlaktica.
Gelenkfuge, *f.* sglobljavanje; sglob.
Gelenkgrube, *f.* čašica.
Gelenkheit, f. okretnost, obrtnost.
Gelenkhöcker, *m.* sglobna kvrga; jabučica.
Gelenkig, *adj.* člankovit, kolěncat; ſ. Gelenkigkeit, ſ. Gelenkheit. [Gelenk.
Gelenkkopf, jabučica; sglavak.
Gelenkkraut, *n.* (*Convallaria polygonata*),
Gelenklos, *adj.* bezsgloban. [pečatnik.
Gelenkpfanne, *f.* kotalac, čašica.
Gelenkſaft, Gelenkſchleim, *m.* sglobovina.
Gelenkſam, *adj.* okretan, obrtan.
Gelenkſamkeit, *f.* okretnost, obrtnost.
Gelenkſchlagader, *f.* sglobna kucavica.
Gelenkſchmerz, *m.* sglobobolja.

Digitized by Google

Gelenkſchmiere, *f.* ſ. Gelenkſaft.
Gelenkſteifheit, *f.* ukočenost sglobovah.
Gelenkſtück, *n.* dio sgloba.
Gelenktheil, *m.* jabučica.
Gelenkverwachſung, *f.* sraslost sglobovah.
Gelenkwaſſer, ſ. Gelenkſaft.
Gelenkwurz, *f.* ſ. Gelenkkraut.
Gelerne, *n.* učenje.
Gelernig, ſ. Gelehrig.
Geleſe, *n.* čitanje; (b. Web.) razmrsivanje.
Geleſen, *adj.* čitan; ein —er Schriftſteller, pisac imajući mnogo štiocah.
Geleucht, *n.* razsvěta, posvět.
Geleuchte, *n.* světljenje.
Gelf, *m.* žuti mědovac.
Gelfern, *v. n.* ziparili drečati, vrištati.
Gelichter, *n.* bagra; pasmina; er iſt deines —s, on je kao i ti; jednake ste bagre; ſie ſind alle gleichen —s, svi jednaci kao linjaci.
Geliebe, *n.* ljubljenje.
Gelieben, *v. n.* izvoléti; es geliebt mir, tako mi se rači, hoće; was geliebt Ihnen? šta želite? geliebt es Gott, ako Bog dâ.
Geliebt, *adj.* ljubljen; mili, dragi; ljubazni; —eſte, premili, predragi.
Geliebte, *m.* dragi, dragan, ljubaznik, ljubovnik, milostnik; dika.
Geliebte, *f.* draga, dragana, ljubaznica, ljubovnica, milostnica.
Geliefern, ſ. Gerinnen.
Geliegen, ſ. Niederkommen.
Gelieger, ſ. Lager.
Gelinde, *adj.* mek; ein —s Leder, mekana koža; — Worte, blage rěči; — Saiten aufziehen, povući se, popustiti; ein —r Regen, tiha kiša; —r Winter, meka zimæ; — ſchlagen, lako udariti; er iſt zu — gegen ſeine Kinder, odviše popušta svojoj děci; preblag je prama svojej děci.
Gelindigkeit, *f.* mekoća; (d. Regens), tihoća; (*fig.*) blagost, dobrota; (der Strafe), blagost.
Gelingen, *v. n.* ići, poći za rukom; dati se, davati se; es iſt uns gelungen, izpalo nam je; es gelang mir damit nicht, nisam uspio; nije mi pošlo za rukom; ein gelungenes Werk, vrstno dělo; Gott gibt das G—, Bog spori.
Geliſpel, *n.* šaptanje, šapat.
Gelkkraut, *n.* (*Dentaria bulbifera*), lukovasta zubatka.
Gellen, *v. n.* oriti se, razlěgati se, zvoniti; es — mir die Ohren, zuje mi uši; (*mont.*) oskočiti; eine —de Stimme, gromki glas.
Gellflöte, *f.* ſ. Clarinette.
Gelobe, *n.* hvaljenje, hvalisanje.
Geloben, *v. a.* zateći se, zaréći se; zavětovati se, zavěriti se; Treue —, věrnost zavěriti, věru založiti, věru dati; das gelobte Land, obećana zemlja.
Gelöbniß, *n.* zavět.
Gelöbnißgeſchenk, *n.* zavětni dar, zavětnina.
Gelock, *n.* mâmljenje, vabljenje; (Lockvogel), vabac; (v. Haar.), rudež.
Gelober, *n.* bukćenje.
Gelörſch, *n.* podlom.
Gelos, *n.* krkaljina (divljači).
Gelöſche, *n.* gašnja.
Geloſen, ſ. Loswerden.
Gelöthe, *n.* spajanje.
Gelſe, *f.* (*Cumex*), komarac.
Gelſen, ſ. Gelzen.
Gelſter, ſ. Ginſter.
Gelt, *int.* je-li? jel' de? jel' tako? nije-l'istina?
Gelt, *adj.* jalov; die Kuh geht —, krava nije bredja; — werden, izjaloviti se.
Gelte, *f.* kablica, vedrica, diža, dviža, tulača.
Gelten, *v. n.* vrěditi, imati vrědnost; mir gilt dieſe Sache ſehr viel, meni je za tim i. do toga mnogo stalo; was gilts oder was gilt die Wette? o što da se o(b)kladimo; das Spiel kann nicht —, ova igra nemože valjati; das kann für keinen Beweis —, to se nemože držati za dokaz; der Gulden gilt ſechszig Kreuzer, forinta nosi šestdeset krajcarah; dieſes Geldſtück gilt fünf Kreuzer, ovaj novac ide, prima se pod pet krajcarah; es gilt mir Alles gleichviel, meni je sve jedno; ſein Wort gilt viel, njegova rěč mnogo važi; es gilt als Regel, uzima se za pravilo; er gilt etwas bei ihm, drži do njega; ſich —d zu machen wiſſen, znati si pribaviti važnosti; ſeine Rechte geltend machen, dokazivati svoja prava; uživati svoja prava; einen Grund —d machen, dovoditi razlog, upirati se na razlog; (bewirken), izposlovati; das laſſe ich —, to dopuštam; es gilt für Wahrheit, prolazi za istinu; er gilt für einen Geizhals, drže ga za skupca; es gilt die Ehre, ide za poštenje, radi se o poštenju; das gilt nicht, to nevalja, to neide u račun; das gilt dir, to je tebi naměnjeno, to na te směra, to se tebe tuka; es gilt die Geſundheit des Kaiſers, (pije se) za carevo zdravlje; es gilt hier Arbeit und Mühe, ovdě treba posla i truda.
Gelten, *v. a.* izjaloviti, ujaloviti, jaloviti.
Geltend, ſ. Gelten.
Geltendmachung, *f.* dokazivanje valjanosti.
Gelter, *m.* kopljar.
Geltfuh, *f*, krava-jalovka i. jalovica.
Geltling, *m.* jalovac; jalovica.
Geltſchaf, *n.* ovca-jalovica.
Geltſchwein, *n.* svinja-jalovica.
Geltung, *f.* vrědnost, valjanost; eine Anſicht zur — bringen, pribaviti mněnju

Digitized by Google

važnost; sich — verschaffen, steći važnost; die Gesetze haben —, zakoni valjaju, zakoni imaju moć, silu.
Geltvieh, *n.* jalovinje
Geltziege, *f.* koza-jalovica.
Gelübde, *n.* zavět; ein feierliches — ablegen, thun, svečano se zavětovati.
Gelübde- (in Zus.) zavětan.
Gelübdemahl, *n.* zavětina.
Gelüft, *n.* s. Luft.
Gelüste, *n.* pohota, požuda.
Gelüsten, *v. n.* es gelüstet mich, poželih, uželih, zaželih, zahtělo mi se, hoće mi se, prohtělo mi se; laß dich nicht — des Bösen, neželi zla.
Gelüstern, *v n.* hlepiti (za čim, na što), čeznuti, prolakomiti se (za čim).
Gelüstlich, *adj.* tečan.
Gelze, *f.* s. Geltschwein.
Gelzen, s. Gelten.
Gelzer, s. Gelter.
Gemach, *adv.* (langsam), lagano, polako; (nicht stark), po malo; tiho; — leben, s. Gemächlich.
Gemach, *n.* soba, odaja*; das heimliche —, zahod, prohod.
Gemach, Gemache, *n.* radnja, rabota; (*fig.*) traljav posao.
Gemächlich, *adj.* s. Gemach; (bequem), lastan, lagodan; ein —es Haus, udobna, prostrana kuća; — leben, lastno življeti; zevkariti, uzuriti, življeti na uzuru; ein —er Mensch, lastan, uzuran čověk.
Gemächlichkeit, *f.* last, lagodnost.
Gemächt, *n.* stvor; krparija; (Zeugungsglied), puzdra.
Gemähe, *n.* kositba.
Gemahl, *m.* muž, suprug, drúg; (*poët.*) vojno, hrabar.
Gemahlin, *f.* žena, drûga, supruga; (*poët.*) s. Gattin.
Gemählig, s. Allmählig.
Gemahlschaft, *f.* s. Ehe.
Gemahne, *n.* opominjanje.
Gemahnen, *v. a.* opomenuti, spomenuti, pomenuti; es gemahnt mich, pričinja mi se, vidi mi se.
Gemälde, *n.* slika; slikarija; er entwarf mir ein schönes — von seinem Glücke, lěpo mi je opisao svoju sreću.
Gemäldefreund, Gemäldeliebhaber, *m.* sli-
Gemäldesaal, *m.* slikara. [koljub.
Gemäldesammlung, *f.* sbirka slikah; sli-
Gemangfutter, *n.* měšalina. [kara.
Gemangkorn, *n.* měšovito žito, napolica.
Gemansche, *n.* brljavica; burljanje.
Gemark, *n.* biljeg.
Gemarkung, *f.* medje.
Gemarter, *n.* mučenje.
Gemäß, *n.* měra, měrilo.
Gemäß, *adj.* primĕren; shodan; —, *adv.* dem Befehle — handeln, raditi po zapovědi; der Natur — leben, življeti prema naravi; das ist der Wahrheit —, to je po duši, tô se slaže s istinom.
Gemäßheit, *f.* primĕrenost, shodnost; in — des Gesetzes, po zakonu.
Gemäßigt, *adj.* umĕren, razborit,
Gemäuer, *n.* zidine, zidje.
Gemecker, *n.* veka, meka.
Gemein, *adj.* (häufig), das ist dort —, toga ondě puno ima, mnogo putah ima; (gewöhnlich), ein —es Gesicht, obično lice; ein —es Jahr, prosta godina; (ordinär), prost, priprost; das ist mir zu —, to mi je preprosto; ein —er Mensch, priprost čověk, prostak; der —e Mann, prostak; sich mit Jemand — machen, měšati se s kim; der —e Haufe, prostota; der —e Soldat, prostak; (niedrig), prostački; ein —er Kerl, prostačina; der — Pöbel, ljudinstvo; (all—), obći, obćeni, obćenit; der —e Menschenverstand, svačija pamet, svačiji razum; das —e Wesen, obći poslovi; država; das —e Beste, obćinsko dobro; Kenntnisse — machen, razprostraniti znanje; er hat das mit ihm —, on to s njim (zajednički) drži; (v. einer Eigenschaft), u tom je s njim jednak; dieß hat damit nichts —, to drugamo ide; to su razlučne stvari; mit Einem —e Sachen machen, sdružiti se, biti u družtvu s
Gemeinacker, *m.* obćinsko polje. [kim.
Gemeinanger, *m.* obćinska tratina.
Gemeinbeste, *n.* obćinsko dobro.
Gemeinde, *f.* obćina (obštestvo); die christliche —, kršćanska crkva; in einer — leben, obćinovati.
Gemeinde-Aeltester, *m.* starĕšina obćine; (Vorstand), načelnik obćine.
Gemeinde-Angehöriger, *m.* obćinar.
Gemeinde-Angehörigkeit, *f.* obćinarstvo.
Gemeinde-Angelegenheit, *f.* obćinski posao.
Gemeinde-Archiv, *n.* pismara obćine.
Gemeindeauflagen, *pl.* obćinski nameti.
Gemeindeausschuß, *m.* obćinski odbor, odbor obćine
Gemeindebeamte, *m.* obćinski urednik.
Gemeindebeschluß, *m.* zaključaj obćine, obćinski zaključak.
Gemeindebezirk, *m.* okolina obćine; (Gebiet), kotar obćine.
Gemeindebote, *m.* obćinski glasnik.
Gemeindebulle, *m.* obćinski bik, bak.
Gemeindebürger, *m.* obćanin.
Gemeindecassa, *f.* obćinska pěneznica.
Gemeindedienst, *m.* obćinska služba.
Gemeinde-Eigenthum, *n.* obćinski imutak.
Gemeindefrohne, *f.* seoština.
Gemeinde-Gerechtsame, *f.* pravica obćine.
Gemeindegesetz, *n.* zakon o obćinah; obćinski zakon.
Gemeindeglied, *n.* obćanin, obćinar.

Digitized by Google

Gemeindegrund, *m.* občinska zemlja.
Gemeindegut, *n.* občinsko dobro.
Gemeindehaus, *n.* občinska kuća.
Gemeindelaſt, *f.* občinski teret, občinsko breme.
Gemeindelaſten-Umlage, *f.* razrez občinskih teretah. [činovanje.
Gemeindeleben, *n.* občinski život, ob-
Gemeindelocalität, *f.* občinska městnost, sgrada.
Gemeindemagazin, *n.* občinska žitnica, občinski hambar.
Gemeindemarkung, *f.* medje občine.
Gemeindemeiſter, Gemeinder, ſ. Gemeindevorſtand; Compagnon.
Gemeindemittel, *pl.* občinski imutak.
Gemeindeordnung, *f.* občinski red, rednik.
Gemeindepolizei, *f.* občinsko redarstvo.
Gemeinderath, *m.* občinski věćnik; (*coll.*) občinsko věće.
Gemeinderecht, *n.* pravo občine.
Gemeindeſchule, *f.* občinska učionica,
Gemeindeſiegel, *n.* pečat občine. [škola.
Gemeindeüblich, *adj.* običan u občini.
Gemeindeverband, *m.* občinska sveza.
Gemeindeverfaſſung, *f.* občinski ustav, občinska uredba.
Gemeindevermögen, *n.* imovina občine; občinski imutak.
Gemeindevertretung, *f.* zastupništvo občine; zastupanje občine.
Gemeindevoranſchlag, *m.* proračun občine.
Gemeindevorſtand, *m.* načelnik i. glavar občine; (*coll.*) staršinstvo, poglavarstvo občine.
Gemeindevorſteher, *m* načelnik občine.
Gemeindeweiſe, *adv.* po občinah.
Gemeindeweſen, *n.* občinarstvo.
Gemeindewahl, *f.* občinski izbor.
Gemeindewohl, *n.* občinsko dobro; što je za občinu dobro.
Gemeindezweck, *m.* občinska svrha.
Gemeine(r), *m.* prostak; das Haus der —n, (in Engl.) sabornica zastupnikah.
Gemeinfaßlich, *adj.* svakomu razumljiv, razgovětan.
Gemeinfaßlichkeit, *f.* podpuna razumljivost, razgovětnost.
Gemeinfeld, *n.* zajedničko polje; (Gemeindefeld), občinsko polje.
Gemeinfliege, *f.* obična muha.
Gemeingebrauch, *m.* zajednička poraba, zajedničko uživanje; (Sitte), običnit običaj.
Gemeingeiſt, *m.* zajedinstvo, zajednički
Gemeinglaube, *m.* obća věra. [duh.
Gemeingläubiger, *m.* stečajni věrovnik, věritelj. [vlasnjača.
Gemeingras, *n.* (*Poa trivialis*), obična
Gemeingrund, *m.* obći razlog; ſ. Gemeindegrund. [ljan.
Gemeingültig, *adj.* posvuda, svagdě va-
Gemeingut, *n.* zajednica; das Waſſer iſt ein —, voda je svačija
Gemeinheit, *f.* prostota; (*fig*) prostačina; ſ. Gemeinde, Gemeindegut.
Gemeinherde, *f* občinsko stado.
Gemeinherrſchaft, *f.* suvlada.
Gemeinhin, *adv.* navadno, obično.
Gemeinhirt, *m.* občinski pastir.
Gemeinholz, *n.* občinska šuma.
Gemeinhütung, *f.* občinski pašnik; pustopaš *f.*
Gemeiniglich, *adv.* u obće; ſ. Gemeinhin.
Gemeinintereſſe, *n.* obća korist.
Gemeinkirche, *f.* zajednička crkva.
Gemeinkundig, *adj.*, posvuda poznat.
Gemeinleben, *n.* navadni, svakdanji život.
Gemeinmachung, *f.* razprostranjivanje.
Gemeinname, *m.* občenito, zajedničko ime.
Gemeinnutzen, *m.* občenita korist.
Gemeinnützig, *adj.* občekoristan.
Gemeinnützigkeit, *f.* občekoristnost.
Gemeinnützlich, *adj.* svakomu, svim koristan.
Gemeinochs, *m.* občinski bik, bak.
Gemeinort, *m.* (*rhet.*) izprošak; (ver,) zanovět.
Gemeinplatz, *m.* obće město; ſ. Gemeinort.
Gemeinſam, *adj.* zajednički, zajedničan; zur —en Hand, zajednički; —e Sachen mit Jemand machen, biti komu drug.
Gemeinſame, ſ. Gemeinde.
Gemeinſamkeit, *f.* zajedin *f.*
Gemeinſchade, *m.* obća, zajednička šteta.
Gemeinſchädlich, *adj.* svim, svakomu štetan.
Gemeinſchaft, *f.* zajednost, zajedništvo; eheliche —, ženitbena zadruga; die — der Güter, zajedin; ſie huldigen der — der Güter, žive u zajedini; ein Haus in — haben, držati kuću s kim i. zajednički; die — zwiſchen Seele und Leib, sglob i. spoj duše i těla; die — der Heiligen, občina svetih; (Umgang), drugovanje; — mit Jemand haben, měšati se, drugovati s kim.
Gemeinſchaftlich, *adj.* zajednički; —, *adv.* zajedno skupa.
Gemeinſchaftswort, *n.* ſ. Gemeinname.
Gemeinſchatz, *m.* občenito, svačije blago.
Gemeinſchreiber, *m.* bilježnik občine.
Gemeinſchuldner, *m.* stečajni dužnik.
Gemeinſinn, ſ. Gemeingeiſt.
Gemeinſinnig, *adj.* zajedinstven.
Gemeinſpruch, *m.* obće rěči; ſ. Gemeinort.
Gemeinſtaat, *m.* slobodna državа.
Gemeinthier, ſ. Gemeinochs.
Gemeint, ſ. Geſonnen.
Gemeintag, *m.* težatnik, dělatnik.
Gemeintrift, *f.* občinski pašnik; pustopaš.
Gemeinüblich, *adj.* sasvim običan, navadan. [čan.
Gemeinverderblich, *adj.* občenito ubita-
Gemeinverſtändlich, *adj.* svakomu razum-

Digitized by Google

ljiv; (von Büchern), prosto pisan; ein — geschriebenes Buch, knjiga koju svatko razumě.
Gemeinvieh, *n.* občinska stoka.
Gemeinwald, *m.* ſ. Gemeinholz.
Gemeinweide, ſ. Gemeintrift.
Gemeinweſen, *n.* občinstvo; ſ. Republik.
Gemeinwohl, *n.* občenito dobro.
Gemeinzeche, *f.* občinska sdolnja.
Gemeinzeitig, *adj.* dvoličan.
Gemeißel, *n.* dlětisanje.
Gemelke, *n.* muznja, muzenje
Gemenge, Gemengſel, *n.* měšavina, měšačina, měšarija; směsa, sumēsa.
Gemengt, *adj.* měšovit.
Gemerk, *n.* znak; (wdm.) krvav trag; ſ. Gemark; Gedächtniß.
Gemeſſe, *n.* měračina.
Gemeſſen, *adj.* ein —er Befehl, naročita zapověd; einen —en Befehl ertheilen, naročito zapověditi; —e Robot, odredjena tlaka, robota.
Gemeſſenheit, *f.* odměrenost
Gemezel, *n.* kreševo, sěča, poseka, okrš, okršaj, ograšje.
Gemination, ſ. Verdoppelung.
Gemiſch, *n.* měšovina; směsa.
Gemiſcht, *adj.* měšovit; —e Brüche, pomēšani lomci; (verſchiedenartig), različni, razni; —e Waarenhandlung, prodaj razne robe.
Gemiſchtlinig, *adj.* raznocrtan
Gemme, *f.* izděljan dragulj; — n, (*min.*)
Gemorde, *n.* pokolj. [dragulji.
Gems, *m.* Gemſe, *f.* Gemsbock, *m.* (*Antilope Rupicapra*), divokoza, damjak, divja koza.
Gemſenadler, *m.* ſ. Beinbrecher.
Gemſenfell, *n*, koža od divokoze.
Gemſenhaar, *n.* kostrět od divokoze.
Gemſengeier, ſ. Beinbrecher,
Gemſenjagd, *f.* lov na divokoze.
Gemſenjäger, *m.* lovac divokozah.
Gemſenkraut, *n.* ſ. Gemſenwurz.
Gemſenkugel, *f.* sborbilj od divokoze.
Gemſenleder, *n.* lutak.
Gemſenwurz, *f.* (*Doronicum Pardelianches*), divokoznjak, divje koze korěn.
Gemskäfer, *m.* (*Dorcatoma Dresdensis*), divokozka.
Gemsthier, *n.* Gemsziege, *f.* divokoza.
Gemüll, Gemülm, *n.* mulj.
Gemunkel, *n.* gukanje, šapat.
Gemurmel, *n.* žamor, žuber.
Gemurre, *n.* mrmor, mrmljanje, vrnčanje.
Gemüſe, *n.* povrće, povrtalje, zelen; varivo. [pitomka.
Gemüſeampfer, *m.* (*Rumex patientia*),
Gemüſebau, *m.* povrtarstvo.
Gemüſeeule, *f.* (*Mamestra oleracea*),
Gemüſegarten, *m.* povrtnjak. [zeljnjak.
Gemüſekohl, *m.* (*Brassica oleracea*), kupus.
Gemüſekräuter, *pl.* povrće.
Gemüſelauch, *m.* (*Allium oleraceum*), vrtni češnjak.
Gemüſeſchnake, *f.* (*Tipula oleracea*), vrtni komar.
Gemüth, *n.* ćud; ſein — gegen Jemand ändern, preokrenuti se; das hat er ſich zu —e gezogen, to mu je palo na srce; Einem etwas zu —e führen, predočiti komu što; nagovarati, privoleváti koga na što; ſie iſt lauter —, duša je i srce.
Gemüthlich, *adj.* godan, blag; poćudan; srdačan; prostrana srca; das iſt mir gar nicht —, to mi negodi ni malo; to mi nije ni malo po ćudi; ſie wandeln ganz — im Garten, ugadjaju si šećuć se po vrtu; —, *adv.* godno, u god, po ćudi, od srca.
Gemüthlichkeit, *f.* godnost, poćudnost; blagost; ćutljivost; srdačnost.
Gemüthlos, *adj.* bez ćuvstva.
Gemüthsart, *f.* ćud; narav.
Gemüthsbeſchaffenheit, *f.* ćudnost; ſ. Gemüthsverfaſſung.
Gemüthsbeſſerung, *f.* poprava ćudi.
Gemüthsbewegung, *f.* potres ćudi, duše; Gemüthseigenheit, *f.* osobina ćudi. [strast.
Gemüthsergötzung, *f.* duševna zabava, naslada.
Gemüthserſchütterung, *f.* potres ćudi, duše.
Gemüthsfaſſung, *f.* mirnoća ćudi, duše.
Gemüthsfreund, *m.* istoćudni prijatelj.
Gemüthsgabe, *f.* vrsnoća ćudi, duše.
Gemüthskraft, *f.* moć, sila ćudi, duše.
Gemüthskrank, *adj.* bolestne ćudi, duše; bolan, jadan.
Gemüthskrankheit, *f.* ćudobolja, dušobolja; bolest duše; bol, maraz na srcu.
Gemüthslage, *f.* ſ. Gemüthszuſtand.
Gemüthsneigung, *f.* nagnuće, prignuće.
Gemüthsregung, *f.* ganuće ćudi, duše.
Gemüthsruhe, *f.* pokoj duše.
Gemüthsſchwäche, *f.* slabost ćudi, duše; slabońudnost, slabodušnost.
Gemüthsſtärke, *f.* jakost ćudi, duše; jakońudnost, jakodušnost.
Gemüthsſtimmung, *f.* volja ćudi, duše; ſ. Laune.
Gemüthsunruhe, *f.* nemir ćudi, duše.
Gemüthsverfaſſung, *f.* G—szuſtand, *m.* stanje ćudi, duše.
Gemüthszuſtand, *m.* duševno stanje.
Gemüthvoll, *adj.* preńutljiv.
Gen, *praep.* prama (čemu), put (čega); — Himmel blicken, pogledati k nebu; — Himmel fahren, uzpeti se na nebesa; (*poët.*) otići nebu pod oblake; ſeine Augen — Himmel richten, podignuti oči k nebu.
Genabelt, *adj.* pupčast.
Genage, *n.* glodanje, glodnja, grižnja.
Genagelt, *adj.* noktat.

Digitized by Google

Genähe, *n.* živnja.
Genannt, *adj.* imenovan, zvan.
Genäſchig, ſ. Näſchig.
Genau, *adj.* (v. Kleid.) napet, tësan; das Kleid liegt — an, haljina se upravo tëlu priljubila; die Thür ſchließt ganz —, vrata su sasvim udesna; vrata se sasvim udešavaju; mein ſehr —er Freund, moj glavni prijatelj; zwiſchen ihm und mir beſteht eine ſehr —e Freundſchaft, glavni smo prijatelji; Einen — kennen, poznavati koga u glavu; — auf etwas Acht geben, dobro paziti na što; eine —e Unterſuchung, točna iztraga; er nahm es damit ſehr —, vrlo je bio strog; mit —er Noth, jedva jedvice; er ſprach davon —, govorio je sve što je i kako je; — genommen, paßt dieß Wort nicht, pravo govoreć, ova rëč nedolikuje; der —eſte Preis, poslëdnja cëna; ſehr — leben, stiskivati se; eine —e Wirthin, stisljiva gospodarica; — *adv.* potanko, točno, izpravno, stisljivo; etwas — in Augenſchein nehmen, pazljivo i. potanko što razgledati.
Genauigkeit, *f.* točnost; stisljivost; mit großer —, vrlo točno, potanko; stis-
Gendarme, ſ. Gensdarme. [ljivo.
Gene, *f.* tudjenje, nevanje.
Genealog, *m.* rodoslovac.
Genealogie, *f.* rodoslovje; ſ. Stammbaum.
Genealogiſch, *adj.* rodoslovan.
Genecke, *n.* zadirkivanje, peckanje.
Genehm, *adj.* —es Geld, priman novac; (an—), povoljan, po volji, po ćudi, prijatan; ſei es — oder nicht, bilo ili nebilo komu po volji; etwas — halten, po volji učiniti, potvrditi, odobriti.
Genehmhaltung, *f.* potvrda, odobrenje; privolja; die — ertheilen, ſ. Genehmigen.
Genehmigen, *v. a.* primiti, prihvatiti; ſ. Genehm halten.
Genehmiger, *m.* odobrilac; ſ. Acceptant.
Genehmigung, *f.* prijam; ſ. Genehmhaltung.
Genehmigungsbeſcheid, *m.* odobravajuća odluka.
Genehmigungsſicherheit, *f.* sëgurnost odobrenja i. potvrde.
Geneige, *n.* nagibanje, sklanjanje; (die Neigung einer Linie), potolina, ostr-
Geneigen, *v. n.* izvoleti. [mina.
Geneigt, *adj.* nagnut, prignut; er iſt zum Trunk —, rado pije; zum Böſen —, na zlo brz; (gewogen), priklon, naklonjen, Einem — ſein, dobro komu želiti; naviděti koga; eine —e Ebene, položina.
Geneigtheit, *f.* nagnuće, prignuće, naklonost; (gegen Jemand), priklonstvo, prijazan, dobrohotnost.
Geneigtwillig, *adj.* drage volje.
General, *adj.* ſ. Generell.
General, *m.* glavnik, general, djenerao; (*Conus generalis*), čunjac vojvoda.
General- (in Zuſ.) glavni, obćeni.
Generaladjutant, *m.* glavnički pobočnik, general-adjutant. [neralat.
Generalat, *n.* glavništvo, djeneralija, ge-
Generalauditor, *m.* glavni saslušnik; general-auditor.
Generalbaß, *m.* generalbas.
General-Commando, *n.* glavno (vojničko) zapovědništvo, general-komanda.
General-Congregation, *f.* velika skupština.
Generaldirektion, *f.* glavno ravnateljstvo.
Generalfeldmarſchall, *m.* glavni maršal.
Generalfeldzeugmeiſter, *m.* glavnik, general topništva.
Generalin, *f.* generalica.
Generalinſpection, *f.* glavni, vrhovni nadgled, nadzor, (*subj.*) glavno nadgledništvo. [nadzornik.
Generalinſpektor, *m.* glavni nadglednik,
Generaliſiren, *v. a.* uobćiti.
Generaliſſimus, *m.* pravojvoda.
Generalität, *f.* generali; generalstvo, glavništvo.
Generaliter, *adv.* u obće, u obćeno.
Generalkarte, *f.* obćeni zemljovid.
Generallieutenant, *m.* glavnički naměstnik, generallajtnant.
Generalmajor, *m.* glavni četnik, generalmajor.
Generalpardon, *m.* obćenit oprost.
Generalprobe, *f.* glavni pokus.
Generalprocurator, *m.* državni nadodvětnik. [redja.
Generalquartiermeiſter, *m.* glavni stano-
General-Rechnungs-Directorium, *n.* glavno računsko ravnateljstvo.
Generalregel, *f.* glavno, obće pravilo.
Generalrevue, *f.* glavni pregled. [štap.
Generalſtab, *m.* glavni, častnici general-
Generalswürde, *f.* glavništvo, generalija.
Generalverſammlung, *f.* glavna i. velika skupština.
Generation, *f.* ſ. Erzeugung; (Geſchlecht), koljeno, pokoljenje; die jetzige —, sadašnji naraštaj; ſ. Menſchenalter.
Generell, *adj.* obći, obćeni, glavni.
Generiren, ſ. Erzeugen.
Generiſch, *adj.* rodov.
Generös, *adj.* veledušan, plemenita srca; podašan, blage ruke; (freigebig), darežljiv, darovit.
Generoſität, *f.* veledušje, plemenitost duha, srca; darežljivost, darovitost.
Geneſen, *v. n.* ozdraviti, izdraviti, zdraviti; von einer Krankheit —, preboleti bolest, ostati od bolesti; eines Kindes —, razstati se s dětetom, poroditi se, roditi dëte.
Geneſ- (in Zuſ.) ſ. Heil-.
Geneſis, *f.* postanak.

Digitized by Google

Geneſung, *f.* ozdrav, zdravljenje; zur —! zdrav! zdrava! na zdravlje!
Geneſungsmittel, *n.* zdravilo.
Genetiſch, *adj.* postanački; eine —e Erklärung, razjasnjenje postanka.
Genette, Genettkatze, *f.* (*Viverra Genetta*), geneta, genetska mačka.
Gengegrau, *n.* ſ. Schafgarbe.
Genial, *adj.* veleuman; ženialan; ſ. Genialität, *f.* veleumje, veleumnost.
Genick, *n.* šija, zatiljak, potiljak.
Genickbeule, *f.* micina na šiji.
Genickdrüſe, *f.* žlězda od potiljka.
Genicke, *n.* klimalica.
Genicken, *v. a.* probosti šiju, zatiljkovati.
Genickfang, *m.* probod šije; zakoljak; einem Thiere den — geben, probosti zvěretu šiju.
Genickfänger, *m.* šijobod.
Genickgelenk, *n.* krk.
Genickhöhle, *f.* babina rupa, zatiljak.
Genickkraut, *n.* (*Campanula Cervicaria*), vratnik.
Genickſchmerz, *m.* šijobolja, vratobolja.
Genie, *n.* veleum, velji um, ženi.
Geniekorps, *n.* měrnički sbor, měrnička četa.
Genien, *pl.* geniji.
Genieſe, *n.* kihavica.
Genieß, ſ. Genuß.
Genießbar, *adj.* užitan; ſ. Eßbar.
Genießbarkeit, *f.* užitnost; ſ. Eßbarkeit.
Genießbrauch, ſ. Nießbrauch.
Genießen, *v. n.* uživati; er hat bei ihm viel Gutes genoſſen, mnogo se je dobra kod njega nauživao; aufhören zu —, douživati; einen guten Unterricht —, imati dobra učitelja; (v. Speiſen), jesti, blagovati; der Hund genießt die Fährte, pas njuši trag; es ſoll ihm nicht ungenoſſen hingehen, to će mu skočiti na nos, to će on izpaštati; das heil. Abendmahl —, pričestiti se; (angenehm —), nasladjivati se.
Genießer, *m.* uživalac.
Genießlich, ſ. Genießbar; Eigennützig.
Genießwaare, *f.* jedatna roba.
Genieſtreich, *m.* doum.
Genieweſen, *n.* (vojničko) měrništvo.
Genippe, *n.* srk, srkanje.
Geniren, ſich, *v. r.* tudjiti se, nevati se, tuljiti se; libiti se, ulibati se, sramiti se (od koga); — *v. n* smetati, nepriličan biti (komu).
Geniſt, *n.* šuljak; (Geſträuch), bus, grmlje.
Geniſte, *f.* ſ. Ginſter.
Genitalia, *pl.* rodila.
Genitiv, *m.* drugi padež, genitiv.
Genius, *m.* genij; ſ. Schutzgeiſt; — der Sprache, duh jezika; (Zeitgeiſt), duh věka.
Genoß, *m.* drug, drugar; (*coll.*) družba; (Theilnehmer), dionik, učestnik.
Genoſſenſchaft, *f.* družba, družina, družtvo, družbinica.
Genoſſenſchafts-Gericht, *n.* sud istoga stališa.
Genöthige, *n.* nutkanje.
Genre, *f.* vrst (pisanja).
Genrebild, *n.* obraz, slika života.
Gensdarm, *m.* oružnik; (in Serb.) pandur; žandar.
Gensdarmerie, *f.* oružanstvo, oružništvo; panduri, žandarmerija.
Gensdarmerie-Commando, *n.* zapovědništvo oružanstva, žandarmerije.
Gensdarmeriegeſetz, *n.* zakon o oružanstvu, žandarmeriji.
Gensdarmerie-Offizier, *m.* oružnički, žandarski častnik.
Gensdarmerie-Regiment, *n.* oružnička pukovina, žandarska regimenta.
Genſel, ſ. Portulak.
Genſter, ſ. Ginſter.
Gentleman, *m.* viteški čověk.
Genug, *adv.* dosta, dosti, dovoljno; ich habe —, dosta mi je; es iſt — an Einem, dosta je jedno, dostaje jedno; man kann nicht — warnen, čověk se nemože naopominjati; dazu iſt er nicht klug —, jošte nije tako mudar, da...; mir iſt es —, meni dostaje; laß dir das — ſein, zadovolji se s tim; ich habe es theuer — bezahlt, oskupo sam to platio; ſo ziemlich —, podosta; ſchlimm —, daß ..., to i jeste zlo, što ...; das Wetter war uns noch günſtig —, imali smo prilično vrěme; — thun, zadovoljiti.
Genüge, *f.* dovolja, dovoljnost, dovoljstvo, dostatak; zur —, dosta; — thun o. leiſten, zadovoljiti (čemu); ugoditi.
Genügeleiſtung, *f.* zadovoljivanje, zadovolja.
Genügen, *v. n.* dotěcati, dostajati; mir genügt ſchon daran, dosta mi je toga; ſich — laſſen, zadovoljiti se, zadovoljan biti.
Genügen, *n.* ſ. Genüge.
Genüglich, *adj.* dovoljan; dostatan; ſ. Frugal; — *adv* dosta, dovoljno
Genüglichkeit, *f.* ſ. Genügſamkeit.
Genugſam, ſ. Genüglich.
Genügſam, *adj.* zadovoljan; s malim zadovoljan; uměren; ein —ſamer Menſch, er iſt —, dosta mu je ono što ima, zadovoljan je s tim što ima.
Genugſamkeit, *f.* dostatak, dovoljstvo
Genügſamkeit, *f.* zadovoljnost, zadovoljstvo.
Genugthun, *v. n.* zadovoljiti (čemu); dem Geſetze —, izvršiti zakon.
Genugthuung, *f.* zadovolja, zadovoljština; — leiſten, zadovoljiti; ſeinem Herzen — verſchaffen, izdovoljiti svoje srce.
Genus, *n.* (*gram.*) rod, (spol).
Genuß, *m.* (Nutzen), užitak; der — eines Rechtes, uživanje prava; ein ſüßer —,

Digitized by Google

slast; sinnliche Genüsse, putene naslade; der — der Speisen u. Getränke, jedenje i piće; der — des Abendmahles, pričest; Genüsse und Bezüge, užitci i dohodci; im Genusse sein, uži-

Genußdurst, *m.* slastoljubje. [vati.

Genußdurstig, *adj.* slastoljubiv.

Genußlos, *adj.* bez naslade, slasti.

Genußrecht, *n.* pravo užitka, uživanja.

Genußreich, *adj.* nasladan. [slade.

Genußsucht, *f.* slastohlepje, pohlepa na-

Genußsüchtig, *adj.* slastohlepan. [trički.

Geocentrisch, *adj.* zemljosredan; geocen-

Geodynamik, *f.* dinamika čvrstinah.

Geognosie, *f.* rudoznanstvo, zemljoznan-

Geognost, *m.* rudoznanac. [stvo.

Geognostisch, *adj.* rudoznanstven.

Geogonie, *f.* nauka o postanku zemlje, geogonija.

Geograph, *m.* zemljopisac.

Geographie, *f.* zemljopis.

Geographisch, *adj.* zemljopisan.

Geöhr, *n.* uši.

Geöhrt, *adj.* ušat.

Geolog, *m.* zemljoslovac.

Geologie, *f.* zemljoslovje.

Geologisch, *adj.* zemljoslovan.

Geometer, *m.* měrnik, inžinir.

Geometrie, *adj.* měrstvo.

Geometrisch, *f.* měrstveni.

Geordne, *n.* rednja.

Georgenkraut, *n.* G—uwurz, *f.* (*Valeriana*), odoljen.

Georgifest, *n.* Gjurdjevo.

Georgikirche, *f.* crkva svetoga Gjurgja; in der —, kod svetoga Gjurgja.

Georgine, *f.* (*Dahlia*), gjurina.

Geosskop, *n.* zemljogled.

Gepaare, *n.* parenje.

Gepaart, *adj.* s. Paaren.

Gepäck, *n.* (ver.) ljudinstvo, glota.

Gepäck, *n.* prtljag, pratež.

Gepäckzettel, *m.* prtljažnica.

Gepansche, *n.* brčak, brčkanje.

Gepanzert, *adv.* oklopljen.

Gepasche, *n.* pljesak.

Gepasse, *n.* prežnja.

Gepatsche, *n.* bljočkavica.

Gepaucke, *n.* bubanje, bubot.

Gepeitsche, *n.* šibanje, bičevanje.

Gepfeife, *n.* zvižduk, zvizga, zvizda.

Gepflanze, *n.* sadjenje, sadnja.

Gepflogenheit, *f.* običaj.

Gepflüge, *n.* oranje.

Gepicke, *n.* kljuvanje, kljucanje.

Gepink, *n.* kresanje; kovanje.

Gepipe, *n.* pijuk.

Geplacke, *n.* mučenje.

Geplapper, *n.* tlapa, brbljanje, blebet.

Geplärr, *n.* dreka, dernjava, plačinjanje, ruljanje.

Geplätscher, *n.* pljusak, pljesak, papljusak, pljuskavica.

Geplatscht, *adj.* spljošten; —e Nase, plosnat nos.

Geplatze, *n.* pucanje.

Geplauder, *n.* brbljanje, naklapanje.

Geplünder, *n.* plěnitba, pljačkanje. [nje.

Gepoche, *n.* kucanje, kuckanje, kucuka-

Gepolter, *n.* štropot, tandrk, tarlabuka.

Gepräge, *n.* kov, kovanje; (das Geprägte), utisak, oblik; (Zeichen), biljeg, znak.

Geprahle, *n.* hvalisanje, hvastanje.

Gepränge, *n.* gizda; jordam *; velikolěpje; er erschien mit großem —, dodje s velikim ponosom.

Gepränglos, *adj.* bez gizde.

Gepraffel, *n.* praskanje, prasak; treska.

Gepräg, *n.* das ist lauter —, sve su to

Gepreise, *n.* veličanje, velepignje. [trice.

Geprelle, *n.* glamazanje, varancija.

Geprügel, *n.* lupanje, devetanje.

Gepuffe, *n.* puktanje; bubot.

Gepumpe, *n.* pljusak.

Geputze, *n.* čišćenje.

Gequack, *n.* kreka, kreket.

Gequalm, *n.* kurnjava.

Gequerle, *n.* brkljanje.

Gequetsche, *n.* gnječenje, mečenje.

Gequike, **Gequitsche**, *n.* skika, cika. [nah.

Geradästig, *adj.* pravogran, upravih gra-

Geradbeinig, *adj.* pravonog, upravih noguh.

Gerade, *adj.* prav, pravan, upravan; eine — Linie, pravac; in —er Linie von Jemand abstammen, lozu vući od koga upravice; ein —er Weg, prěki put; — stehen, dubke, komice, uzpravo stajati; dubiti; —n Weges zu Jemand gehen, na pravac, na prečac, upravo ka komu ići, otići; (aufrecht), uzprav, izpravan; die Säule steht nicht —, stup nestubi, nestoji stubočice, uzpravo; das — Gegentheil, upravo protivno; in —m Widerspruche sein, izrěkom si protusloviti; (spr.) fünf — sein lassen, odbiti što na daru; ganz —, prav pracit; eine — Zahl, tâki broj; — oder ungerade spielen, takati se; — *adv.* pravce, upravice, upravičke; — machen, izpraviti, izpravljati; ein —er Sinn, prostodušnost; er traf — in die Brust, pogodio je upravo u prsi; — so, isto tako; — so viel, uprav onoliko; das war es —, was er wollte, to i jeste, što je želio; das ist — so, als . . ., to je upravo i baš tako, kao da . . .; er stellt sich — so, als wenn er etwas davon wüßte, čini se tomu věšt; — heraus, bez okolišenja; etwas — herausagen, kazati što izrěkom i na sva usta; es sind — fünf Gulden, pet forintih je u god; es sind — sieben Jahre, tomu ima upravo sedam godinah; — auf Ostern, licem na uzkrs, na sám uzkrs; nach — kommt die Zeit heran,

Digitized by Google

ele dodje vrěme; du kommſt — recht, u dobri čas si došao.
Gerade, *f.* das Eiſen in die — bringen, izpraviti, izravnati željezo; ſ. Hausgeräthe.
Geradean, *adv.* upravo put, prama.
Geradeauf, *adv.* upravo uz, na, gore.
Geradeaus, *adv.* — gehen, ići na pravac, na prečac, pravce.
Geradehin, *adv.* upravo tamo.
Gerademachung, Geraderichtung, *f.* izpravljanje.
Geradeweg, *adv.* — ſagen, pravo, upravo reći, izrěkom kazati; (ſpr.) odsěći kao na panju.
Geradezu, *adv.* upravo; — gehen, ići na pravac, na prečac.
Geradezu, *m.* poprečlija.
Geradflügler, *pl.* (*Orthoptera*), pravokrilci.
Geradheit, *f.* pravost, pravnost, upravnost; (*fig.*) pravost, iskrenost.
Gerahorn, *n.* (*Orthoceras*), pravorog.
Geralauf, *m.* upravi těk.
Geralläufig, *adj.* pravotečan.
Geralinig, *adj.* pravožican, pravocrtan.
Geranaſig, *adj.* uprava nosa.
Geranſamige, *pl.* (*Orthospermae*), ravnosljubke.
Geranſinn, *m.* prostodušnost.
Geranſinnig, *adj.* prostodušan.
Geranzählig, *adj.* takobrojan.
Geraffe, *n.* grabež, grabus.
Gerank, *n.* vrěžnja; vrěže.
Gerafe, *n.* běsnilo, zlopadja.
Geraſſel, *n.* čagrtanje, škrgutanje, grohitanje; (v. Wagen), štropot.
Geräth, *n.* orudje, halat*; sprava; ſ. Hausgeräth; (Gefäße), sudje.
Gerathen, *v. n.* desiti se; dospěti; auf einen falſchen Weg —, zaći s pravoga puta; auf Abwege —, ſ. Abweg; in unrechte Hände —, u neprave ruke doći; in Eines Hände —, dopasti i. pasti komu šakah; in Gefangenſchaft —, zapasti u sužanjstvo, robstvo, osužnjiti se; unter Räuber —, zapasti medju hajduke; in böſe Geſellſchaft —, dospěti u hrdjavo družtvo; einander in die Haare —, ſ. Haar; an einander —, skosnuti se, potući se, udariti se; auf einen Einfall —, dosětiti se čemu; er iſt auf den Gedanken —, njemu je to palo i. došlo na um, on se je tomu domislio; auf eine Sache —, naići na što; in einen Irrthum —, zabluditi; das wird bald in Vergeſſenheit —, to će se brzo zaboraviti; in Freude —, razveseliti se, obradovati se; in Zorn —, razsrditi se, razljutiti se, naljutiti se; in Wuth —, poběsněti, pomamiti se, drnuti se, durnuti se, sgranuti se; die Sache gerieth in's Stocken, negdě je zapelo; auf eine Sandbank —, ſ. Sandbank; in Streit —, zaděsti se, zavaditi se (s kim za što); in Brand —, zapaliti se, užeći se; in Noth —, dopasti nevolje, ukuburiti se; (gelingen), die Arbeit iſt ihm wohl —, posao mu je za rukom pošao; es will mir nicht —, neda mi se; das Getreide iſt nicht —, ſ. Mißrathen; das Getreide iſt gut —, žito je prihvatilo, udalo; das Obſt iſt ſchlecht —, voće je slabo rodilo; die Bienen — nicht, nedadu mi se pčele; wohl —e Kinder, dobra, dobro odhranjena děca.
Gerathen, *n.* daća, udaća.
Gerathen, *adj.* (v. Rathen), probitačan, koristan; es wäre ihm —er, bolje bi bilo po njega, da ...
Gerathewohl, *n.* auf's —, naměrice, sumice, nasumce; auf's — ſchießen, opaliti pušku kud sreća zanese.
Geräthholz, *n.* drvo za orudje; ſ. Nutzholz.
Geräthkammer, *n.* orudnica.
Geräthkaſten, *m.* orudnik.
Geräthſchaft, *f.* ſ. Geräth.
Geraube, *n.* deračina, odora.
Geräuch, ſ. Rauchwerk.
Geraufe, *n.* hrvanje, potezanje.
Geraum, *adj.* prostran; — wohnen, imati prostran stan; —e Zeit, pozadugo, dugo vrěme; es verging —e Zeit, vrěme prodje; dugo je bilo.
Geräume, *n.* razprema.
Geräumig, ſ. Geraume.
Geräumigkeit, *f.* prostranost.
Geräumte, *n.* ſ. Rodeland; (Durchhieb) proſěk
Geräuſch, *n.* šum, šušanj; (d. Kleider) škripa; (d. Laubes), šušketanje; (der Stadt), štropot; (d. Waffen), zveka; (*fig.*) das — der Welt, halabuka; šum světa; ein — machen, zašumiti, šumiti; (Geſchlinge), pikat, vitalac.
Geräuſchlos, *adj.* bez huke; (*fig.*) bez
Geräuſchvoll, *adj.* halabučan; štropotan.
Geräuſper, *n.* hrakanje.
Gerbelbank, *f.* mezdrača.
Gerbebaum, *m.* kožarski panj.
Gerbeeiſen, *n.* strugač, kosa.
Gerbehaus, *n.* kožarnica, strojbarnica,
Gerbehobel, *m.* utornjak. [tabana*.
Gerbekammer, *f.* ſ. Gerbehaus.
Gerbeln, *v. a.* grušiti, gruhati.
Gerbemühle, *f.* stupa za žito.
Gerben, *v. a.* (Felle —), strojiti, činiti, ustrojiti, učiniti, izraditi; (Einen —), mazati, tući, mlatiti, lupati, izlupati, izbiti; (poliren), lašiti, světliti; (den Stahl —), prirediti; (den Spelt), stupati, grušiti.
Gerben, *n.* strojba, učin.
Gerber, *m.* kožar, strojbar, tabak*; (*Cerambyx coriarius*), šumska piljuna.
Gerberbaum, ſ. Färberbaum.

Digitized by Google

Gerberei, *f.* kožarija, strojbarija; ſ. Gerbehaus.
Gerbergeſell, *m.* kožarski, strojbarski dětić, kalfa.
Gerbergrube, *f.* varnica, lužnjak.
Gerberhandwerk, *n.* ſ. Gerberei.
Gerberkalk, *m.* kožarsko vapno.
Gerberlohe, *f.* třeslo.
Gerberlohmühle, *f.* stupa za třeslo.
Gerbermeiſter, *m.* kožar, strojbar, kožarski majstor.
Gerbermeſſer, *n.* kosa.
Gerberſumach, *m.* ſ. Färberbaum.
Gerberwolle, *f.* strojbarska vuna.
Gerbeſtahl, *m.* laštilica.
Gerbeſtoff, *m.* třeslovina.
Gerbeſtoffhaltig, *adj.* třeslovit.
Gerbſauer, *adj.* gerbſaures Salz, třesljan.
Gerbſäure, *f.* třeslena kiselina.
Gerbſtahl, *m.* priredjen ocao, nado, čelik.
Gereche, *n.* grabljanje.
Gerechne, *n.* računanje.
Gerecht, *adj.* (paſſend), prav; —e Forderung, pravično zahtěvanje; —e Anſprüche, pravedna tražbina; —e Waare, valjana roba.
Gerechte, *m.* pravednik.
Gerechte, *n.* prepiranje.
Gerechtheit, *f.* pravost.
Gerechtigkeit, *f.* — lieben, pravdu ljubiti; Einem — widerfahren laſſen, učiniti komu što je pravo; die — einer Klage, pravednost, pravičnost tužbe; der — ihren Lauf laſſen, nesmetati pravdi; Einen den Händen der — überliefern, predati koga sudu; (Recht), pravo; die —en einer Stadt, pravice, slobošine grada.
Gerechtigkeitsfreund, *m.* pravdoljub.
Gerechtigkeitsliebe, *f.* pravdoljubje, ljubav pravde.
Gerechtigkeitspflege, ſ. Rechtspflege.
Gerechtſame, *f.* pravica, pravo.
Gerede, *n.* kaža; brbljanje; alberneš —, prazne rěči; es geht das —, govorka se; bubnjaju ljudi; ſ. Gerücht; ſich zum — machen, otići od ustah do us-
Gereden, *v. a.* obreći, obricati. [tah.
Gerege, *n.* kretnja.
Gereichen, *v. n.* es gereicht ihm zur Ehre, na čast mu je; es gereicht ihm zum Ruhme, dići ga; es gereicht ihm zum Vortheil, koristno mu je; es gereicht ihm zum Schaden, na štetu mu je; es gereicht ihm zur Schande, zazor mu je, sramoti ga.
Gereime, *n.* stihotvorenje.
Gereimſel, *n.* stihotvorina.
Gereiß, Gereiße, *n.* drpljenje; um dieſe Waare iſt viel —, na ovu je robu grabac, grabilo, grabus; za ovu se robu jagme, prolazi roba na jagmu.
Gereite, *n.* jahanje.
Gereize, *n.* draženje.
Gerenne, *n.* trka.
Gereuen, *v. n.* kajati se (za što), žaliti (što); die That gereut mich, žao mi je što sam to učinio; ſich etwas nicht — laſſen, nežaliti, neštediti čega.
Gereut, *n.* krčevina.
Gereute, *n.* krčitba, trěbež.
Gereutlerche, *f.* (*Alauda campestris*), poljska ševa.
Gerfalk, ſ. Geierfalk. [taranj.
Gergel, *m.* utore, (Werkzeug), utornjak,
Gergeln, *v. a.* utoriti, podutoriti.
Gerhab, ſ. Tutor.
Gerhardskraut, *n.* ſ. Geißfuß.
Gericht, *n.* (Speiſe), jelo, jestvina; (wdm.) prugla, vigovi.
Gericht, *n.* sud; — halten, sud činiti; über Jemand — halten, suditi komu; zu — ſitzen, suditi; sěsti, sědati u sud, u kmetstvo; das jüngſte —, ſ. Jüngſte; im — ſitzen, biti sudac, član suda; vor das — ziehen, těrati (koga) na sud; vor — erſcheinen, doći na sud; vor — ſtehen, biti na sudu; Einen mit dem — belehnen, dati komu sudbenu oblast; eine Sache vor — bringen, tužiti sudu; eine Sache im offenen — verhandeln, javno razpravljati pru, javno suditi; (Ort), sudište, sudnica; Gottes —, Božja kazan.
Gerichtlich, *adj.* sudan, sudben; —es Verfahren, sudni postupnik; eine Sache — vornehmen, staviti što pod sud; —e Arzneikunde, sudno lěkarstvo; Einen — belangen, tužiti koga sudu; ein —er Kauf, kupnja pred sudom; —e Verhandlungen, sudni spisi.
Gerichts- (in Zuſ.) sudni, sudbeni.
Gerichtsabgeordnete, *m.* odaslanik suda.
Gerichtsagent, *m.* opravnik kod suda.
Gerichtsamt, ſ. Richteramt.
Gerichtsarzt, *m.* sudni lěčnik, lěkar.
Gerichtsarzneikunde, *f.* sudno lěkarstvo.
Gerichtsärztlich, *adj.* sudno-lěkarski.
Gerichtsbar, *adj.* pod sudom.
Gerichtsbarkeit, *f.* sudbenost, sudnost, sudbena oblast; unter Eines — ſtehen, biti pod čijim sudom.
Gerichtsbeamte, *m.* sudni, sudbeni urednik, činovnik.
Gerichtsbediente, *m.* sudni služak, sluga.
Gerichtsbefehl, *m.* zapověd suda.
Gerichtsbehörde, *f.* sudna vlast, oblast;
Gerichtsbeiſitzer, *m.* prisědnik suda. [sud.
Gerichtsbeſcheid, *m.* sudna i. sudbena odluka.
Gerichtsbezirk, *m.* podsudje, sudčija.
Gerichtsbote, *m.* sudnik.
Gerichtsbrauch, *m.* sudni običaj.
Gerichtscommiſſion, *f.* sudno pověrenstvo, sudni odbor.
Gerichtscompetenz, *f.* naležnost suda.

Digitized by Google

Gerichtsdiener, *m.* sudni slukak; ſ. Gerichtsbote.
Gerichtseid, *m.* zakletva, prisega pred [sudom.
Gerichtseinführung, *f.* uvedba sudovah.
Gerichtseinführungs-Commiſſion, *f.* poverenstvo za uvedbu sudovah.
Gerichtseintheilung, *f.* razredba sudovah
Gerichtsferien, *pl.* sudni praznici.
Gerichtsgang, ſ. Rechtsgang.
Gerichtsgebühr, *f.* sudno; sudbena pri-
Gerichtsgefälle, *n.* sudni dohod. [stojba.
Gerichtsgrenze, *f.* granica, medja sudčije.
Gerichtshalter, *m.* sudac.
Gerichtshandel, ſ. Rechtshandel.
Gerichtshand, *f.* etwas zu —en tragen, predati što sudu, u ruke sudčeve i. sudačke.
Gerichtshandlung, *f.* čin suda.
Gerichtshaus, *n.* sudnica.
Gerichtsherr, *m.* vlastnik sudbenosti.
Gerichtshof, *m.* sudište, sudbeni stol; oberſter —, vrhovno, glavno sudište; der — des Geſchwornengerichts, sudište porote.
Gerichtsinhaber, *m.* držalac, imalac sudnosti; sudodržac, sudoimac.
Gerichtsinhabung, *f.* držanje sudnosti, sudodržtvo. [suda.
Gerichtsinſiegel, *n.* sudni pečat, pečat
Gerichtsinſtruction, *f.* uputa za sudce.
Gerichtsinventar, *n.* sudbeni popis (stvarih).
Gerichtskammer, *f.* sudbeni stol, sudnica.
Gerichtskanzlei, *f.* sudna pisara, pisarnica.
Gerichtskarte, *f.* sudokaz.
Gerichtskoſten, *pl.* sudni trošak.
Gerichtslehen, *n.* sudno leno, sudni feud.
Gerichtsleute, *pl.* ljudi pod (čijim) sudom.
Gerichtsloſigkeit, *f.* bezsudje.
Gerichtsordnung, *f.* sudovnik, sudni red.
Gerichtsorganiſirung, *f.* ustrojba sudovah.
Gerichtsort, *m.* sudilište.
Gerichtsperſon, *f.* (čovek) od suda.
Gerichtspflege, *f.* pravosudje.
Gerichtsplatz, *m.* sudilište; ſ. Richtplatz.
Gerichtsprotokoll, *n.* sudni zapisnik.
Gerichtsrath, *m.* sudni savetnik, večnik suda. [sudovah.
Gerichtsregulirung, *f.* uredjivanje, uredba
Gerichtssaal, *m.* sudionica.
Gerichtssache, *f.* pra.
Gerichtssaß, *m.* podsudnik; er iſt mein —, on je pod mojim sudom.
Gerichtsſchöppe, *m.* prisednik suda.
Gerichtsſchreiber, *m.* sudni pisar.
Gerichtsſchrift, *f.* sudni spis.
Gerichtsſiegel, *n.* sudni pečat. [suda.
Gerichtsſitzung, *f.* sudna sednica, sednica
Gerichtsſprengel, ſ. Gerichtsbezirk.
Gerichtsſtand, *m.* podsudnost; (Gericht), Gerichtsſtätte, *f.* ſ. Gerichtsplatz. [sud.
Gerichtsſtelle, *f.* sud, sudište.
Gerichtsſtillſtand, *m.* sudostaja.
Gerichtsſtube, *f.* ſ. Gerichtssaal.
Gerichtsſtuhl, *m.* sudbeni stol, sudište.
Gerichtsſtunde, *f.* sat u koji će se suditi
Gerichtsſtyl, *m.* sudbeni slog.
Gerichtstag, *m.* dan suda, sudjenja; sudbeni rok; einen — anberaumen, odrediti dan za sud.
Gerichtstaxe, *f.* sudbena daća, sudbarina.
Gerichtstermin, *m.* sudbeni rok.
Gerichtsüblich, *adj.* po sudbenom običaju.
Gerichtsunkoſten, *pl.* sudbeni trošak.
Gerichtsunterthan, ſ. Gerichtsſaß.
Gerichtsverfahren, *n.* sudovanje; sudbeni postupak.
Gerichtsverfaſſung, *f.* sudni ustav; ustrojba sudovah.
Gerichtsverhandlung, *f.* sudbena rasprava; večanje suda.
Gerichtsverwalter, Gerichtsverweſer, *m.* naměstnik sudodržca.
Gerichtsvollzieher, *m.* sudni ovršilac, izvršitelj.
Gerichtsvorſtand, *m.* načelnik suda.
Gerichtsweſen, *n.* sudstvo; (*subj.*) sudaš-
Gerichtswundarzt, *m.* sudni vidar. [tvo.
Gerichtszugehöriger, ſ. Gerichtsſaß.
Gerichtszwang, *m.* sudbena oblast.
Gerieche, *n.* mirisanje; njušenje.
Geriem, *n.* remenje.
Gerieſel, *n.* žubor, žuber, žamor.
Gering, *adj.* malen; eine —e Menge, malo; er iſt ein Menſch von —en Kenntniſſen, on je slaba znanja, on malo znade; das iſt ſeine —ſte Sorge, to mu je deveta briga; er achtet nicht im —ſten darauf, nehaje i. nemari ni malo za to; das iſt von —er Bedeutung, to nije važno, to nebroji; nicht die —ſte Zeit iſt zu verlieren, nevalja ni časa počasiti; —e Waaren, loša roba; —es Erz, jalova ruda; —es Einkommen, tanak, slab dohodak; um ein Pfund zu —, za funtu manje; um einen —en Preis, jevtino, za malo; der —ſte Preis, poslědnja cěna; eine —e Meinung von etwas haben, slabo, malo držati do čega; von —em Stande, von —er Herkunft, nizka roda; — achten; ſ. Geringſchätzen; nicht im —ſten, ni malo; eine —e Sache, stvar od ništa.
Geringachtung, ſ. Geringſchätzung.
Geringe, *n.* hrvanja, hrvanica.
Geringel, *n.* uvojci, kovrčje; (das Ringeln), kovrčenje.
Geringfügig, *adj.* neznatan, malo važan.
Geringfügigkeit, *f.* neznatnost, malovažnost.
Geringhaltig, *adj.* malo vrědan, od male vrědnosti, loš; (v. Münzen), lak.
Geringhaltigkeit, *f.* malovrědnost, malovažnost.
Geringhaltung, ſ. Geringſchätzung.
Geringſchätzen, *v. a.* necěniti, nehajati

Digitized by Google

(za koga), neštovati (koga), nedržati (do koga); ništom držati (koga).

Geringſchätzig, *adj.* malovažan; male cěne; — von Jemand ſprechen, bezcěno i. necěno o kom govoriti; ſ. Geringhaltig.

Geringſchätzigkeit, *f.* malovrědnost; necěna; zazor; Einen mit — behandeln, ništom koga držati; nehajati za koga.

Geringſchätzung, *f.* neštovanje, nehajstvo, nehaj; zazor; ſ. Geringſchätzigkeit.

Geringſte, *adj.* najmanji; nicht im —n, ni malo.

Gerinnbar, *adj.* grušav.

Gerinne, *n.* žlěb, jarak; das wüſte —, [logov.

Gerinnen, *v. n.* sgusnuti se, skrutnuti se; (v. d. Fett), stinuti se; (v. d. Milch), ugrušati se, sgrušati se, progrušati se, grušati se, probrcnuti se, usiriti se; geronnene Milch, usireno [mlěko.

Gerinnhaue, *f.* žlěbarka.

Gerinnſchoboden, *m.* dlažba.

Gerinnſel, *n.* gruševina, grušalina.

Gerippe, *n.* okostnica, samokost; (spr.) ſie iſt ein wahres —, koža je i kost; sama sazdana kost je, jedva joj koža kosti drži; (das — z. B. eines Schiffes), oglobje.

Gerippt, *adj.* rebrovit; (*bot.*) rebren.

Geriren, ſich, *v. r.* graditi se, praviti se (čim, kao ...).

Geriſch, ſ. Geißfuß.

Geritze, *n.* crtarenje.

Germ, ſ. Hefen.

Germanoman, ſ. Deutſchthümler.

Germen, ſ. Gähren.

Germer, *m.* (*Veratrum*), čemerika.

Gern, *adv.* rado, drage volje; herzlich —, von Herzen —, svesrdno, od sve duše; für ſein Leben —, vrlo rado; koliko je rad življeti, toliko; etwas — haben, ſehen, ljubiti što; ſie haben ſich —, paze se, navide se, gledaju se; er iſt — geſchen, dobro je primljen, rado ga gledaju, vole ga; er ſieht es nicht —, nije mu drago i. po volji; das thue ich nicht —, toga nečinim rado; dieſe Pflanze wächſt — an ſchattigen Örtern, ova bilina traži zahladje; es iſt nicht — geſchehen, nije bilo naměnjeno; nije bilo navlaš; nehotice je učinjeno; es möchte — regnen, hoće kiša da udari; ich glaube es —, i věrujem.

Gerngaſt, *m.* lužnica.

Erngeſehen, *n.* dobar doček.

Erngroß, *m.* velička.

Gernnehmer, *m.* hoćo.

Gernſchreiber, *m.* pisalo.

Gerntäuſcher, *m.* obmanik.

Geröchel, *n.* hropnja, hropot.

Geröhre, **Geröhricht**, *n.* trstenik, trščak, [rit.

Gerolf, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga, kobilar.

Geroll, *n.* koturanje; tutanj, tutnjava.

Gerölle, *n.* krsje; ſ. Geſchiebe.

Gerollt, *adj.* —e Gerſte, prekrupa.

Geronnen, ſ. Gerinnen.

Geröſte, *n.* pržnja.

Gerſch, ſ. Geißfuß.

Gerſchwalbe, ſ. Mauerſchwalbe.

Gerſtammer, ſ. Goldammer.

Gerſte, *f.* ječam; die nackte —, ječamgolac; die ſechszeilige —, ječam-šestoredac; kleine —, droban ječam.

Gerſtel, *n.* ſ. Gerſtenkorn.

Gerſteln, ſ. Gerſtengraupe.

Gerſten, *adj.* ječmen.

Gerſtenabſud, *m.* ječmenjača.

Gerſtenacker, *m.* ječmenik, ječmište.

Gerſtenähre, *f.* ječmen klas.

Gerſtenapfel, *m.* ječmenka.

Gerſtenbeize, *f.* ječmen mok.

Gerſtenbier, *n.* pivo od ječma, ječmeno

Gerſtenbirn, *f.* ječmača. [pivo.

Gerſtenboden, *m.* ječmenik.

Gerſtenbrod, *n.* ječmenica.

Gerſtendieb, *m.* domaći vrebac.

Gerſtenernte, *f.* žetva ječma; es iſt jetzt die —, sad se žanje ječam.

Gerſtenfeld, *n.* ſ. Gerſtenacker. [vokljun.

Gerſtenfink, *m.* (*Loxia hordeacea*), kri-

Gerſtenfliege, *f.* ječmena mušica.

Gerſtenförmig, *adj.* ječmast.

Gerſtenfreſſer, ſ. Gerſtenfink. [klasa.

Gerſtengras, *n.* (*Hordeum murinum*), sto-

Gerſtengraupe, *f.* ječmena prekrupa, špuljac, opah.

Gerſtengrütze, *f.* ječmen bungur, ječmene jagle, ječmena kaša, arpa-kaša*.

Gerſtenhalm, *m.* ječmeni vlat.

Gerſtenhülſe, *f.* ječmena ljuska, pleva.

Gerſtenkleie, *f.* ječmene mekinje.

Gerſtenkorn, *n.* ječmeno zrno; (am Auge), ječmičak, ječmenac, ječmen, čmičak.

Gerſtenkuchen, *n.* ječmen kolač.

Gerſtenmalz, *n.* ječmen slad.

Gerſtenmehl, *n.* ječmeno brašno, ječmena muka.

Gerſtenmutter, *f.* ječmena snět.

Gerſtenſaat, *f.* ječmen uśev.

Gerſtenſaft, *m.* pivo. [stenzucker.

Gerſtenſchleim, *m.* ječmena juha; ſ. Ger-

Gerſtenſchrot, *m.* ječmena kaša.

Gerſtenſpreu, *f.* ječmena pleva.

Gerſtenſtroh, *n.* ječmena slama.

Gerſtenſtück, *n.* posijan ječam.

Gerſtentrank, *m.* ječmovac.

Gerſtentreſpe, *f.* (*Bromus hordeaceus*), ječmast ovsik.

Gerſtenwaſſer, *n.* ječmena voda.

Gerſtenwurm, ſ. Erdgrille.

Gerſtenzucker, *m.* ječmenac.

Gertchen, *n.* prutić, šiba.

Gerte, *f.* prut.

Gertel, **Gertelkraut**, **Gertenkraut**, *n.* ſ. Stabwurz; Birkwurz.

Digitized by Google

Gertraudsvogel, *m.* (*Lanius infaustus*), kameničar.
Gertwurz, *f.* ſ. Gertel.
Geruch, *m.* (*subj.* —ſinn), vonj; njuh, vonjuh; — haben, vonjati; (*obj.*) vonja, duha, duša; (Wohl—), miris, miloduh; (ein unangenehmer —), zadah, zadaha, dahat, zaduha; (fauler —), pah, paha; einen — haben, von ſich geben, verbreiten, mirisati; (v. unangenehmen —), vonjati, zadisati, zadajati, zaudarati; (v. faul. —), pašiti, tuhnuti; ein angenehmer —, ugodan i mio miris; einen (unangenehmen) — bekommen, uvonjati se; einen faulen — bekommen, utajati se, upašiti se; er ſteht im — der Heiligkeit, drže ga za svetca.
Geruchlos, *adj.* bez vonja; (*obj.*) bez duhe, mirisa, vonje.
Geruchloſigkeit, *f.* nevonjanje, nemiri-
Geruchmangel, *m.* bezvonjica. [sanje.
Geruchsempfindung, *f.* vonjanje.
Geruchsnerve, *m.* živac od vonja.
Geruchsorgan, *n.* vonjalo.
Geruchsſinn, *m.* vonj, njuh, vonjuh.
Geruchswerkzeug, ſ. Geruchsorgan.
Gerücht, *n.* glasina, glas; es geht ein —, glas je, čujka se, govorka se, pogovara se, glas prši; es hat ſich das — verbreitet, puče glas, razidje se glas; ein — unter die Leute bringen, prosuti što naokolo, razněti glas; Einen in ein böſes — bringen, izněti na glas, obnositi, ozloglasiti (koga).
Gerüchtsweiſe, *adv.* glasimice, po glasu.
Geruchvoll, *adj.* prevonjav; pr. mirisan.
Gerücke, *n.* micanje.
Geruder, *n.* veslanje.
Gerufe, *n.* zvanje; vika.
Geruhen, *v. n.* izvoléti, dostojati se,(bla-
Geruhig, ſ. Ruhig. [goizvoléti).
Gerühme, *adj.* hvalisanje.
Gerühre, *n.* měšanje.
Gerülle, *n.* gruh, krš; ſ. Gerümpel.
Gerumpel, *n.* glomot, lupa, luparanje.
Gerümpel, *n.* ropotarija, olupak, olupina, olupanica.
Gerümpelkammer, *f.* ropotarnica.
Gerümpelmarkt, *m.* ropotarište.
Gerümpfe, *n.* prčenje.
Gerundet, *adj.* zaobljen; zakružen; zarubljen; oblast, okruglast.
Gerundium, *n.* gerundij.
Gerunzel, *n.* vraskanje, mrskanje.
Gerupfe, *n.* čupanje, skubnja.
Gerüſt, *n.* odar, podmostak, skele; (für Zuſchauer), gledalište.
Gerüſtbaum, *m.* brv od odra, odrenica.
Gerüthe, *n.* pruće, šiblje.
Gerutſche, *n.* omicanje, smicanje.
Gerüttel, *n.* trešnja, drmanje, truckavica.
Geſäe, *n.* sijanje.
Geſage, *n.* kaža; ſ. Gerücht.
Geſäge, *n.* piljenje.
Geſägt, *adj.* pilast.
Geſalbader, *n.* zanovětanje, naklapanje.
Geſalbe, *n.* mazanje.
Geſalbte, *m.* pomazanik; der — des Herrn, pomazanik gospodnji.
Geſalze, *n.* soljenje.
Geſäme, *n.* sěmenje.
Geſammel, *n.* beračina.
Geſammt, *adj.* sav, vaskolik, cělokupan, ukupan, cělovit; (ins—), svi, svesebice, listom; —e Hand, nerazdělno; ſ. Gemeinſchaftlich; — *adv.* ukupno.
Geſammtamt, *n.* ukupni ured.
Geſammtbelehnung, *f.* ukupno poděljenje lena i. feuda.
Geſammtbetrag, *m.* svota.
Geſammtbürgſchaft, *f.* sujamstvo; zajedničko jamčenje.
Geſammteindruck, ſ. Totaleindruck.
Geſammte, *n.* svota; ſ. Ganze.
Geſammterbe, ſ. Univerſalerbe.
Geſammtertrag, *m.* ukupni dohodak.
Geſammtgebrauch, *m.* zajednička poraba; poraba svega.
Geſammtgut, *n.* zajednica.
Geſammtheit, *f.* cělovitost, ukupnost; (Totalität), cělina; die — der Grundbeſitzer, svi vlasteli.
Geſammtherr, *m.* sugospodar.
Geſammtherrſchaft, *f.* suimanje,
Geſammtmacht, *f.* ukupna, svakolika sila.
Geſammtminiſterium, *n.* ukupno popečiteljstvo; svekoliko ministarstvo.
Geſammtname, *m.* ukupno ime, suime.
Geſammtſache, *f.* cělina, cělota; (alle Sachen), sve stvari.
Geſammtrath, *m.* puno věće.
Geſammtregierung, *f.* suvlada. [žava.
Geſammtreich, *n.* svakolika, ukupna dr-
Geſammtſchaft, ſ. Geſammtheit, Gemeinſchaftlichkeit; die — der Bürger, svikolici gradjani.
Geſammtſchrift, *f.* zajedničko pismo.
Geſammtſchuldner, *m.* stečajni dužnik.
Geſammtſtimme, *f.* zajednički glas.
Geſammtſumme, *f.* svota.
Geſammttheil, *m.* cělovit dio.
Geſammturtheil, *n.* presuda, sud (n. p. svega pověrenstva).
Geſammtverband, *m.* cělokupna sveza.
Geſammtverbindlichkeit, *f.* obveza, dužnost svijuh.
Geſammtweſen, ſ. Gemeinweſen.
Geſammtwille, *m.* obćenita volja.
Geſammtwirkung, *f.* ukupni učinak (děj-
Geſammtwohl, ſ. Gemeinwohl. [stvo).
Geſammtwunſch, *m.* obćenita želja.
Geſammtzahl, *f.* svota.
Geſandte, *m.* poslanik.
Geſandtenkreis, *m.* poslaništvo. [nička.
Geſandtenpoſten, *m.* čast, služba posla-

Digitized by Google

Gesandtschaft, *f.* poslanstvo; (*coll.*) poslaništvo.
Gesandtschaftspersonale, *n.* osoblje, čeljad poslanstva.
Gesandtschaftsposten, *s.* Gesandtenposten.
Gesandtschaftsrath, *m.* poslanički savětnik.
Gesandtschaftsschreiber, *m.* poslanički tajnik.
Gesang, *m.* pěvanje; poj, pěv; pojak; er liebt den —, rado pěva, ljubi pěsme; (Melodie), napěv; (Lied), pěvka, popěvka; (ein Theil des Gedichts), spěvanje.
Gesangbuch, *n.* popěvnik; *s.* Liederbuch.
Gesangdrossel, *f.* (*Turdus musicus*), navadni drozak.
Gesanghelfer, *m.* pěvidrug; —in, *f.* pě-
Gesangkunst, *f.* pojstvo. [vidruga.
Gesangkünstler, *m.* pojac.
Gesangliebe, *f.* pěvoljubje.
Gesangliebend, *adj.* pěvoljub.
Gesanglich, *adj.* pěvan, pojan.
Gesanglos, *adj.* bezpěvan.
Gesanglosigkeit, *f.* bezpěvnost.
Gesangreich, *adj.* pěvan.
Gesangsanstalt, *f.* pěvnica.
Gesangschwalbe, *f.* (*Hirundo Dominicensis*), dominska lasta.
Gesangslehre, *f.* nauk pěvanja, pěvouka.
Gesangsunterricht, *m.* obuka u pěvanju.
Gesangvogel, *m.* ptica-pěvica.
Gesangvoll, *s.* Gesangreich. [pěvom,
Gesangweise, *f.* napěv; — *adv.* pěvke,
Gesäß, *n.* stražnjica, zadnjica; (am Stuhle), sědalo.
Gesäßbein, *s.* Sitzbein.
Gesäßfistel, *f.* žuljata u stražnjici.
Gesäßmuskel, *m.* mišica sědaća.
Gesäßnerve, *m.* butov živac.
Gesäßschlagader, *f.* (*arteria glutea*), butova kucavica.
Gesattel, *n.* sedlanje.
Gesatz, *m.* uklopak.
Gesäuber, *n.* čišćenje.
Gesäuert, *adj.* —es Brod, podkvasnica, skvasni hlěb, kruh u kiselo umešen.
Gesaufe, *n.* lokanje; pijančevanje,
Gesäul, *n.* stupovje.
Gesäume, *n.* rubljenje.
Gesause, *n.* zuja, zujenje. [žuber.
Gesäusel, *n.* žamor; (d. Baches), žubor,
Geschabe, *n.* struganje.
Geschäft, *n.* posao; —e verrichten, obavljati poslove; seinen —en nachgehen, ići po poslu; in —en, poslom (n. p. doći); — auf halbe Rechnung, napolica; ein kleines —, posalak, posalac; große —e machen, veliku trgovinu těrati; ein gutes — machen, dobro prodati, kupiti; gute —e machen, zakovati pataricu; — alla minuta, trgovština; (Handels—), promet; (Verrichtung), obršak, opravljanje.
Geschäftig, *adj.* poslen, provrtan, promećuran; ein —es Leben führen, poslen biti; — thun, prometati se, vrcati se; die —e, vrcanica; der —e Müßiggang, švrljanje, šašoljenje; prometanje kroz ponjavu. [nost.
Geschäftigkeit, *f.* poslenost, obrtnost, radi-
Geschäftlich, *adj.* —e Beziehung, poslovni odnošaj; in —er Beziehung, što se tiče posla, gledeć na posao.
Geschäftsaufschreibung, *f.* zapis posla.
Geschäftsauftrag, *m.* naručaj; poslovni nalog.
Geschäftsausweis, *m.* poslovni izkaz.
Geschäftsbehandlung, *f.* način poslovanja; opravljanje poslovah.
Geschäftsbereich, *m.* *s.* Geschäftsbezirk.
Geschäftsbesorger, *s.* Agent. [posla.
Geschäftsbetrieb, *m.* poslovanje; těranje
Geschäftsbezirk, *m.* poslovno područje.
Geschäftsbrief, *m.* poslovno pismo.
Geschäftserfahren, *adj.* věšt, vičan poslu, uvěšban.
Geschäftsfertig, *adj.* obrtan, lak.
Geschäftsfertigkeit, *f.* uvěšbanost, vičnost.
Geschäftsfrei, *adj.* dokolan, lastan.
Geschäftsfreund, *m.* *s.* Correspondent.
Geschäftsführer, *m.* poslovodja.
Geschäftsführung, *f.* poslovodstvo.
Geschäftsgang, *m.* hod posla, poslovah; poslovanje.
Geschäftsgebahrung, *f.* rukovanje, opravljanje posla, poslovah.
Geschäftsgeist, *m.* poslovitost.
Geschäftsgenoß, *s.* Compagnon.
Geschäftskreis, *s.* Geschäftsbezirk.
Geschäftskunde, *f.* věština, vičnost poslovah; uvěšbanost.
Geschäftskundig, *adj.* věšt, vičan poslu.
Geschäftsleben, *n.* poslovnost.
Geschäftsleitung, *f.* ravnanje posla, poslovodstvo. [nica.
Geschäftslocalität, *f.* posloviše, poslov-
Geschäftslos, *adj.* bezposlen; ein —er Mensch, bezposlica.
Geschäftslosigkeit, *f.* bezposlica, bezposlenost.
Geschäftsmann, *m.* prometnik; poslovatelj; (Geschäftskundige), věštak.
Geschäftsmüde, *adj.* trudan od posla.
Geschäftsordnung, *f.* poslovnik.
Geschäftspraxis, *f.* věština, uvěšbanost u poslovih; er hat keine —, nije uvěšban u poslovih; — erwerben, izvěštiti se.
Geschäftsprotokoll, *n.* poslovni zapisnik.
Geschäftsreisender, *m.* putujući prometnik, trgovac.
Geschäftsrückstand, *m.* poslovni zaostatak.
Geschäftssache, *f.* posao; das ist eine —, to se tiče posla.
Geschäftssinn, *m.* poslenost; prometnost.
Geschäftssprache, *f.* poslovni jezik.
Geschäftsstube, *f.* poslovnica.

Digitized by Google

Geschäftsstück, *n.* obršak, naloženi posao; (Exhibit), podnesak, predatak.
Geschäftsstyl, *m.* poslovni, uredni slog.
Geschäftstag, *m.* poslen dan.
Geschäftsthätigkeit, *f.* poslovanje; poslovačnost.
Geschäftsträger, *m.* poslonoša; ſ. Geschäftstüchtigkeit, *f* vrsnoća poslovna i. u poslu.
Geschäftsüberbürdung, *f.* preprt poslovi.
Geschäftsübergabe, *f.* predaja posla, poslovah, ureda.
Geschäftsumfang, *m.* obseg, područje poslovanja.
Geschäftsunterredung, *f.* věća.
Geschäftsverbindung, *f.* poslovna sveza.
Geschäftsverkehr, *f.* poslovno občenje.
Geschäftsvermittlung, *f.* poslovno posredovanje.
Geschäftsvertheilung, *f.* razdělba poslovah.
Geschäftsverwalter, Geschäftsverweſer, *m.* opravljač poslovah; zapostat; ſ. Mandatar.
Geschäftsverwaltung, *f.* oprava poslovah.
Geschäftsvoll, *adj.* poslovit.
Geschäftsvorfall, *m.* poslovna prigoda.
Geschäftszahl, *f.* poslovni broj; (*Nr. Exh.*) broj predatka i. podneska.
Geschäftszutheilung, *f.* razdělba poslovah.
Geschäftszweig, *m.* poslovna struka.
Geschäfer, *n.* šala.
Geschall, *n.* zvuk.
Geschämig, *adj.* stidljiv, sramežljiv.
Geschändet, *adj.* oskvrnjen; osramoćen.
Gescharre, *n.* kopkanje, čeprkanje.
Geschauder, *n.* grožnja.
Geschaue, *n.* gledanje.
Geschaukel, *n.* ljuljanje, culjanje.
Geschäum, *n.* pěna.
Geschäume, *n.* pěnjenje.
Gesche, *f.* (*Capra Ibex*), kozorožka,
Geschehen, *v. n.* dogoditi se, dogadjati se, sbiti se, sgoditi se, pripetiti se; so etwas geschieht nicht alle Tage, to nebiva svaki dan; es ist ein Unglück —, nesreća se je dogodila; nachdem dieß —, tako bivši; es geschahen große Wunder, stvoriše se golema čudesa; es geschah auch wirklich so, tako i bude; es geschieht mir Unrecht, po mene je krivo; krivda mi se čini; es ist ihm recht —, pravo i. ak mu je; mir geschieht dann damit ein großer Gefallen, to mi je vrlo drago; als wäre gar nichts —, kao da nije ništa ni bilo; dein Wille geschehe, da se vrši volja tvoja; budi volja tvoja; es geschehe wie du gesagt hast, neka bude kako kaza; so möge es jedem —, ovako bilo svakomu; es ist ihm nichts —, nebi mu ništa; was er will muß —, što on želi, mora biti; was geschieht das jetzt? što se to čini? ich muß es — lassen, moram pustiti, gledati; — e Dinge sind nicht zu ändern, što se dogodi, nemože se odgoditi; (spr.) što podje niz vodu, nevrnu se uz vodu; es geschah ein Schuß, puče puška; es ist so gut wie —, kao da i jest; es ist um ihn —, pogibe, propade, ode glava; so —, Agram den ..., pisano u Zagrebu.
Geschehenes, *n.* dogadjaj.
Gescheid, ſ. Gescheit.
Gescheide, *n.* utroba.
Gescheit, *adj.* pametan, mudar, razborit; moždan; ein —er Kopf, mudra glava, mudrica; — werden, opametiti se, dovidati se pameti; — machen, opametiti; ich kann nicht — daraus werden, toga nerazbirem, toga mi um nepostiže; das ist ein —er Einfall, baš se je (si se) dosětio.
Gescheitheit, *f.* pamet, razboritost.
Geschelle, *n.* zvonjenje, čagrtanje.
Geschelte, *n.* karanje, kar.
Geschenk, *n.* dar, podarak, poklon, (*coll.*) darovje; ein — geben, darom darivati; zum — bekommen, dobiti što na dar; zum —, darmo; (*douceur*), jabuka.
Geschenkannahme, *f.* primanje darovah,
Geschenke, *n.* darež, darivanje.
Geschenkgeber, *m.* darivalac.
Geschenknehmer, *m.* darenik.
Geschenkweise, *adv.* darom, darmo.
Geschere, *n.* strižnja.
Geschercze, *n.* šala.
Gescheuche, *n.* plašenje, poplah.
Gescheut, ſ. Gescheit.
Geschichte, *f.* (Begebenheit), dogadjaj, prigoda; (Erzählung), pripovědka, pověst; eine — erzählen, pripovědati; ich mag von der ganzen — nichts wissen, neću ništa za to da znadem; (*historia*) pověstnica; alte —, starověka pověstnica; mittlere —, sredověka pověstnica.
Geschichte, *n.* vrstanje, vitlanje.
Geschichtenbuch, *n.* pripovědnik; gatalica.
Geschichtet, *adj.* naslagan.
Geschichtgelehrte, *m.* pověstnik, historik.
Geschichtlich, *adj.* pověstni, pověstnički, historički.
Geschichtmaler, *m.* pověstnički slikar.
Geschichtsäule, *m.* uspomeni stup.
Geschichtsbuch, *n.* pověstnica.
Geschichtsschreiber, *m.* pověstnik, historik.
Geschichtschreibung, *f.* pisanje pověstnice.
Geschichtserzähler, *m.* pripovědalo, gatalo.
Geschichtserzählung, *f.* pripovědanje dogadjajah; pověstna pripovědka.
Geschichtsforscher, *m.* iztraživalac pověstih, dogadjajah; pověstnik,
Geschichtsforschung, *f.* iztražnja pověstih, dogadjajah; pověstništvo.
Geschichtsfreund, *m.* prijatelj pověstnice.

Digitized by Google

Geschichtsgemälde, *n.* pověstna slika.
Geschichtskalender, *m.* pověstni koledar.
Geschichtskenner, *m.* pověstnik, historik.
Geschichtskenntniß, **Geschichtskunde**, *f.* znanje pověstnice.
Geschichtsklitterer, *m.* pověstničar.
Geschichtskrämer, *m.* pripovědalo, priklapalo, gatalo.
Geschichtskundig, *m.* věšt pověstnici.
Geschichtskunst, *f.* pověstništvo.
Geschichtsquelle, *f.* izvor pověstnice.
Geschichtsstoff, *m.* pověstna gradja, pověstno gradivo.
Geschichtstafel, *f.* pregled dogadjajah.
Geschichtsumstand, *m.* pověstna okolnost; s. Thatumstand.
Geschichtszug, *m.* pověstni dogadjaj.
Geschick, *n.* valjanost; es hat weder Art noch —, nevalja ni malo; das Kleid hat kein —, oděća nestoji dobro; (Fähigkeit), vrsnoća, sposobnost, podobnost; viel — zu etwas haben, vrlo biti vrstan, sposoban za što; (Schicksal), udes, sudbina; böses —, huda sreća; uns ward ein —, jedne smo sreće; es ist ein — Gottes, Bog je godio, usudio; (*mont.*) valjana ruda.
Geschicke, *n.* pošiljanje.
Geschicklich, *adj.* vrstan, vičan, věšt, sposoban, uměšan.
Geschicklichkeit, *f.* (Tauglichk.) podobnost, věština, uměća; vrsnoća, sposobnost; mit großer —, vrlo věšto, uměšno.
Geschickt, *adj.* věšt, uměšan; sposoban, vrstan; auf eine — e Art, věšto, uměšno; etwas — einrichten, věšto, uměšno što narediti.
Geschiebe, *n.* suvanje; (*mont.*) koturina.
Geschieße, *n.* strěljanje.
Geschilfe, *n.* ševarje, rogozje, rogozište.
Geschimmer, *n.* blěska, blistanje. [ženje.
Geschimpfe, *n.* psovanje, grdjenje, ru-
Geschirr, *n.* sprava; (Pferde —), konjska sprava i. oprava; hamovi; ein Pferd sammt — verkaufen, prodati konja pod opravom; mit eigenem — e kommen, na svojih konjih doći; (b. Tuchm.) brdo; (Gefäße), sud, posuda, (*coll*) posudje; das — abwaschen, scheuern, posudje prati.
Geschirrbrett, *n.* polica, zdělnjak.
Geschirrbürste, *f.* kefa za hamove.
Geschirren, s. Anschirren.
Geschirrhändler, *m.* lončar; posudar.
Geschirrhandlung, *f.* posudarnica; lončarnica.
Geschirrkammer, *f* orudnica; spravnica.
Geschirrmacher, *m.* brdar.
Geschirrmeister, *m.* spravar.
Geschlabber, *n* hlaptanje; brljavica; (*fig.*) brbljanje, brgljanje; blebet.
Geschlachte, *n.* klanje, pokolj.
Geschlage, *n.* tučnja, boj.
Geschlampe, *n.* meća, napoj.
Geschlängel, *n.* krivudanje, vijuganje, veruganje; verugavica.
Geschlank, s. Schlank.
Geschlappe, *n.* hlaptanje.
Geschlecht, *n.* (z. B. der Hunde), rod; das männliche —, mužki spol; (*coll.* die Männer), mužkinje; das weibliche —, ženski spol; ženskinje; das menschliche —, čověčji rod, čověčanstvo; (Familie), porodica, pleme, rod; er ist der letzte seines —s, on je poslědnji odvětak i. potomak svoje kuće; (Generation), naraštaj; (Linie), loza; (*gram.*) rod.
Geschlechtsbeschreiber, *m.* rodopisac, rodoslovac.
Geschlechtlich, *adj.* rodov. [srednji.
Geschlechtlos, *adj.* bezspolan; (*gram.*)
Geschlechtlosigkeit, *f.* bezspolnost.
Geschlechtsalter, *n.* naraštaj; (Menschenalter), věk.
Geschlechtsart, *f.* vrst (kakva) roda.
Geschlechtsausschweifung, *f.* bludnost.
Geschlechtsbaum, *m.* rodovnik.
Geschlechtsbezeichnung, *f.* naznaka spola.
Geschlechtsbrief, *m.* rodovnica.
Geschlechtsendung, *f.* Geschlechtsfall, *m.* genitiv, drugi padež.
Geschlechtsfolge, *f.* suslědnost rodovah, rodoslěd.
Geschlechtsfolger, *m.* rodoslědnik.
Geschlechtsforscher, *m.* rodoslovac.
Geschlechtsglied, *n.* član roda, porodice; s. Schamglied.
Geschlechtskunde, *f.* rodoslovje.
Geschlechtslos, s. Geschlechtlos.
Geschlechtslust, *f.* s. Geschlechtstrieb.
Geschlechtsname, *m.* ime roda, rodno; ime; (b. Menschen), podrětlo, podreklo.
Geschlechtsorgan, *n.* spolovilo.
Geschlechtsregister, *n.* rodopis.
Geschlechtsstamm, *m.* rodovnik.
Geschlechtssystem, *n.* spolni sustav.
Geschlechtstafel *f.* s. Geschlechtsstamm.
Geschlechtstrieb, *m.* spolni nagon; puteno pohota.
Geschlechtsunterschied, *m.* rodovna razlika; razlika spola.
Geschlechtsurkunde, *f.* s. Geschlechtsbrief.
Geschlechtsverhältniß, *n.* razměr spola.
Geschlechtswappen, *n.* rodni grb.
Geschlechtswort, *n.* rodnik; spolnik.
Geschlechtszeichen, *n.* rodovni znak.
Geschleiche, *n.* veranje, šuljanje, šumanje.
Geschleif, *n.* vrata (od jame.)
Geschleife, *n.* brušnja.
Geschleiße, *n.* čehanje. [nje.
Geschlender, *n.* šemutanje, lutanje, basa-
Geschlepp, *n.* mama, namama; (Gefolge), pratnja.
Geschleppe, *n.* vucanje, povlakalo.

Digitized by Google

Geſchleuder, *n.* bacanje, vrljenje. [djen.
Geſchliffen, *adj.*. izbrušen; (*fig.*) ugla-
Geſchliffenheit, *f.* ugladjenost.
Geſchlinge, *n.* vitalac; (v. Geſchlungene), uvojak.
Geſchlingel, *n.* izpreplet.
Geſchlitze, *n.* parakanje.
Geſchlitzt, *adj.* izdrpan, razporen.
Geſchluchze, *n.* jecanje.
Geſchlummer, *n.* drěmež.
Geſchlürfe, *n.*. srkanje.
Geſchmachte, *n.* čeznuće.
Geſchmack, *m.* okus, kus; er hat einen feinen —, znade što je sladko; es iſt von bitterm, ſüßen, ſaurem —, gorči, sladi, kisi; (ſpr.) der — iſt verſchieden, koliko ljudih, toliko ćudih; er findet — daran, to mu ugadja, to mu se dopada; dieß iſt nicht nach meinem —e, to mi nije po ćudi; ein feiner —, tanak ukus; nach dem neueſten —e, gekleidet, po najnovijem kroju obučen; ein Mann von —, ukusan čověk; die Speiſe hat keinen —, jelo neima teka; die Frucht iſt vortrefflich von —, voće je vrlo tečno; ein Gemälde von gutem —, ukusna slika; ich kann der Sache keinen — abgewinnen, to mi se nikako neće da dopadne.
Geſchmack, ſ. Schmackhaft.
Geſchmackler, *m.* sladokusac.
Geſchmacklos, *adj.* netečan, bezslastan, neslastan; — werden, obljutaviti; —e, Kleidung, neukusna odeća; ein —er Menſch, neslan čověk.
Geſchmackloſigkeit, *f.* netečnost, neukusnost, neslanost, [ukusan.
Geſchmackmäßig, Geſchmackrichtig, *adj.*
Geſchmacksbildung, *f.* obrazovanje ukusa.
Geſchmacksempfindung, *f.* osěćanje teka, okus. [vina; ſ. Aeſthetik.
Geſchmacksfunde, *f.* (*gourmandise*), kusa-
Geſchmacksfundige, *m.* kusavac, kusac; ſ. Leckermaul.
Geſchmacksorgan, *n.* okušalo.
Geſchmacksſinn, *m.* kus, ukus.
Geſchmacksverderbniß, *m.* pokvarenost kusa, ukusa.
Geſchmackswarze, *f.* zuberina.
Geſchmacksvoll, *adj.* (vrlo) ukusan.
Geſchmackswerkzeug, *n.* okušalo.
Geſchmackwidrig, *adj.* protivan ukusu; protiva ukusu; neukusan.
Geſchmackwidrigkeit, *f.* neukusnost.
Geſchmadder, ſ. Gekritzel.
Geſchmähe, *n.* psovačina, psovanje.
Geſchmatze, *n.* mljeskanje.
Geſchmauche, *n.* kurnjava.
Geſchmauſe, *n.* gostovanje, gostbovanje.
Geſchmecke, *n.* okušanje.
Geſchmeichel, *n.* laskanje, laska.
Geſchmeide *n.* kov; (Schmuck), ukov, nakit, ures, adidjar.
Geſchmeidehandel, *m.* trgovina s ukovom, nakitom.
Geſchmeidehändler, *m.* ukovar, nakitar.
Geſchmeidekäſtchen, ſ. Schmuckkäſtchen.
Geſchmeidewaaren *f.* ukovnina; roba za nakit.
Geſchmeidig, *adj.* (*min.*) podatan; eine —e Ruthe, židka, gibka šiba; einen —en Leib haben, vitka těla biti; (*fig.*) ein — er Menſch, povodljiv, povodičan, lagodan čověk; (Gewandt) okretan, provrtan; — machen, měrati, umerati; (*fig.*) ukrotiti; (ſpäßlich), eine —e Koſt, ogodna hrana.
Geſchmeidigkeit, *f.* podatnost; židkost, gibkost, vitkost; (*fig.*) povodljivost, povodičnost, lagodnost.
Geſchmeiß, *n.* upljuvak; (wbm.) trice; (ver.) gad; ſ. Geſindel.
Geſchmeiße, *n.* bacanje.
Geſchmetter, *n.* (v. Donner), grmljavina, tutanj, tutnjava; (v. Trompeten), ornjava, orenje, trubljavina.
Geſchmiede, *n.* kovanje, kovnja.
Geſchmiere, ſ. Gekritzel.
Geſchmore, *n.* pržnja.
Geſchnäbelt, *adj.* kljunat.
Geſchnappe, *n.* klocanje.
Geſchnarche, *n.* hrkanje, hrka.
Geſchnatter, *n.* gaka; (*fig.*) blebet, djakat, čavrljanje. [frka.
Geſchnaube, *n.* huja, dahat, (v. Pferd.),
Geſchnäuze, *n.* useknjivanje.
Geſchneide, *n.* režnja; (wbm.) ſ. Dohne.
Geſchnitze, Geſchnitzel, *n.* děljanje, děljkanje; rezkanje.
Geſchnörkel, *n.* cifranje, cifre.
Geſchnüffel, *n.* cunja, cunjanje.
Geſchnurre, *n.* zvrka, vrndanje.
Geſchöpf, *n.* stvor, stvorenje.
Geſchöpfchen, *n.* stvore.
Geſchöpfe, *n.* crpnja.
Geſchoß, *n.* strěla; ein tödtliches —, ubojita strěla; (Stockwerk), sprat, boj, pod; (an Pflanzen), lětorast, mladica.
Geſchoſſen, *adj.* (*fig.*) ćanut, ćaknut, utuknut, šenut, šuvrtan, pričaknut.
Geſchräge, *n.* rešetka, tačke.
Geſchraubt, *adj.* zavrnut.
Geſchrei, *n.* vika, grnja, vapaj; es entſtand ein —, stade vika; ein — machen, zagrajati; vikati; viel — von etwas machen, hvalisati što; (ſpr.) viel — und wenig Wolle, usta velika, a stvora nikakvoga; glas do neba, a kad dobro pogledíš a ono mućak; mnogo sbora a nikakva stvora; ſ. Gerücht; ins — kommen, izněti se na glas.
Geſchreibe, *n.* pisanje, pisarija, pisarina.
Geſchreibſel, ſ. Gekritzel.
Geſchreite, *n.* koracanje.
Geſchrill, *n.* krěšta, cvrka; (*fig.*) vriska.

Digitized by Google

Geſchröt, *n.* mošnja.
Geſchrote, *n.* žrvnanje.
Geſchühe *n.* obuća (b. Falk.) klašnja.
Geſchüre *n.* strižnja.
Geſchütte, *n.* sipanje, sipnja. [kavica.
Geſchüttel, *n.* drmanje, drmavica; truc-
Geſchütz, *n.* top, topovi; grobeš —, topine, velik oganj, baljemez;* kleines —, topići, šibe; das — aufführen naperiti topove; das — zum Schweigen bringen, ušutkati topove; (b. Falk.) klašnja.
Geſchützbettung, *f.* stelja topa.
Geſchützdonner, *m.* grmljavina, tutanj topovah.
Geſchützfeuer, *n.* ſ. Kanonade.
Geſchützgießerei, *f.* lěvnica topovah. [ſen.
Geſchützkunſt, *f.* strělstvo; ſ. Geſchützwe-
Geſchützpforte, *f.* ſ. Pfortgat.
Geſchützprobe, *f.* ogled topa.
Geſchützſalve *f.* top na pozdrav; eine — geben, opaliti i. izpaliti topove; pozdraviti topovi.
Geſchützweite, ſ. Caliber.
Geſchützweſen, *n.* topništvo.
Geſchwader, *n.* ſ. Escadre; Escadron.
Geſchwanke, *n.* kolebanje, dibanje, lelijanje.
Geſchwär, ſ. Geſchwür.
Geſchwärm, *n.* rojnica, roj.
Geſchwärme, *n.* rojba; skitnja.
Geſchwätz, *n.* blebet, brbljanje; leeres —, praznoslovje, puste rěči; Altweiber —, babuština; viel — machen, mnogo brbljati, praznosloviti; Einen ins — bringen, izněti koga na glas; (v. Eltern), čavrljanje; (v. Bache), žamor, romon.
Geſchwätzig, *adj.* brbljav, čavrljav; govorušan; (gern ausplaudernd), proliven; ein —er Menſch, proliven člověk; praznoslov, govoruša; ſ. Plaudertaſche.
Geſchwätzigkeit, *f.* brbljavost, čavrljavost, govorušnost; prolivenost.
Geſchwefel, *n.* sumporenje.
Geſchweift, *adj.* repat.
Geſchweige, *adv.* a kamo-li, a kamo; nekmo-li, to-li.
Geſchweigen, *v. n.* mučati, šutiti, (ćutiti); ich geſchweige ſeiner übrigen Fehler, premučat ću ostale njegove mane; deſſen zu — was er . . , negovoreć o tom i nenapominjuć onoga, što je . . .; — *v. a.* ušutkati, zamučkati; ein Kind —, utišati, utašunati, utažiti, ušišikati děte.
Geſchwelge, *n.* travinjanje, oblaporenje.
Geſchwellen, ſ. Schwellen.
Geſchwenke, *n.* pljuskanje, zaošijanje.
Geſchwind, *adj.* brz —;*adv.* brzo; — her! bržaj k meni; k meni bolje! mach —! bržaj! žuri se!
Geſchwindel, *n.* vrtoglavica, zamavica.
Geſchwinden, ſ. Schwinden.
Geſchwindigkeit, *f.* brzina, brzoća, brzost; etwas in der — thun, učiniti što na brzu ruku, u hitnji.
Geſchwindigkeitshöhe, *f.* višina brzine.
Geſchwindigkeitsmeſſer, *m.* brzinomĕr.
Geſchwindſchreiber, ſ. Stenograph.
Geſchwindſchritt, *m.* brz korak; in —en, brzim korakom,
Geſchwirr, *n.* zvižduk; frk.
Geſchwiſter, *pl.* braća i sestre; wir ſind —, (v. männl.) braća smo; on mi je brat, ja sam mu brat; (v. weibl.) sestre smo; ona mi je sestra, ja sam joj sestra.
Geſchwiſterkind, *n.* bratučed, bratinac; (v. weibl). bratučeda, bratinica.
Geſchwiſterlich, *adj.* bratski; sestrinski; — leben, živjeti kao braća, sestre.
Geſchwiſterliebe, *f.* bratska ljubav.
Geſchwitze, *n.* znojenje, znojba. [dut.
Geſchwollen, *adj.* otečen, naduven, na-
Geſchworene, *m.* prisežnik, zakletnik; (b. Geſchwornengericht), porotnik.
Geſchwornenbank, *f.* porotnička klupa.
Geſchworneneid, *m.* porotnička prisega, zakletva.
Geſchwornengericht, *n.* porota.
Geſchwornenliſte, *f.* imenik porotnikah.
Geſchwulſt, *f.* otok, otoč *f.*, oteklina.
Geſchwülſtig, *adj.* otečen.
Geſchwulſtkraut, *n.* ſ. Fettehenne.
Geſchwür, *n.* mozol, čir, čiraj; boljetica.
Geſchwürig, *adj.* ranjav, gnojav.
Geſechſt, *adj.* šestorni.
Geſegel, *n.* jedrenje.
Geſegnen, *v. a.* ſ. Segnen; Gott geſegne es dir, Bog ti platio; das Zeitliche —, prestaviti se s ovoga světa.
Geſeife, *n.* sapunanje.
Geſeiche, *n.* cědnja,
Geſell, *m.* (Genoß), drug; (b. Handw.) dětić, kalfa*; ein fauler —, lěnština; ein liederlicher —, bekrija, pušt, skitnica.
Geſellen, *v. a.* družiti, sdružiti, pridružiti; ich geſellte mich zu ihm, pridružih mu se; gleich und gleich geſellt ſich gern, vuk se s vukom rado druži.
Geſellenbuch, *n.* dětićnik, imenik dětićah
Geſellenjahre, *pl.* dětićevanje. [žić.
Geſellenlade, *f.* dětićki, kalfinski kovče-
Geſellenleben, *n.* dětićevanje.
Geſellenordnung, *f.* dětićki, kalfinski rednik, red za dětiće.
Geſellenſtand, *m.* dětištvo.
Geſellenzeit, *f.* ſ. Geſellenjahre.
Geſellig, *adj.* zadružan; druževan; er iſt ſehr —, ljubi družtvo; das —e Leben, družtveni život; ein —er Menſch druževnik.

Digitized by Google

Geſelligen, ſ. Geſellen.
Geſelligkeit, *f.* zadružnost; druževnost.
Geſellin, *f.* drugarica; ſ. Gattin.
Geſellſchaft, *f.* družtvo; die Menſchen ſollen mit einander in — leben, ljudi treba da druguju i. da žive u zadrugi; mit Jemand in — treten, udružiti se s kim, učiniti družtvo s kim; (Compagnie), družba, ortakluk; geheime —, tajno družtvo; die — lieben, ljubiti družtvo; mit Einem in — reiſen, putovati s kim; Einem — leiſten, biti kod koga; ići s kim; (zu einem freundſchaftlichen Umgange), sělo, posělo, posědak; —en beſuchen, sěliti; die bürgerliche — državno družtvo; der Ton einer —, način družtva, sěla.
Geſellſchafter, *m.* drug; er iſt ein ſehr guter —, vrlo dobro zabavlja; ein angenehmer —, mildivan; (*merk.*) drug, družnik, ortak; ſtiller —, tajni drug.
Geſellſchafterin, *f.* družica, druga.
Geſellſchaftlich, *adj.* družtveni; — leben, življeti u zadrugi, zadruzi.
Geſellſchaftlichkeit, *f.* družtvenost.
Geſellſchaftsausſchuß, *m.* odbor družtva.
Geſellſchaftscontract, *m.* družtvena pogodba. [tak.
Geſellſchaftseigenthum, *n.* družtveni imu-
Geſellſchaftsfond, *m.* družtveno glavno.
Geſellſchaftsfräulein, *n.* drugarica.
Geſellſchaftsgeiſt, *m.* duh družtva.
Geſellſchaftsglied, *n.* član družtva.
Geſellſchaftshandlung, *f.* zadružna trgovina.
Geſellſchaftsjahr, *n.* družtvena godina.
Geſellſchaftskreis, *m.* (*cercle*), sělo.
Geſellſchaftsrechnung, **Geſellſchaftsregel**, *f.* družni račun, družno pravilo.
Geſellſchaftsrecht, *n.* pravo družtva.
Geſellſchaftsſpiel, *n.* družtvena sigra, igra.
Geſellſchaftsthier, *n.* zadružna živina, životinja.
Geſellſchaftstanz, *m.* zadružni ples, tanac, zadružna igra.
Geſellſchaftston, *m.* način družtva.
Geſellſchaftsvertrag, *m.* družtvena pogodba, družtveni ugovor.
Geſellſchaftswidrig, *adj.* protivan družtvu; protiva družtvu.
Geſellung, *f.* udruživanje; nizanje.
Geſen, ſ. Bratfiſch.
Geſende, *n.* pošiljanje, šiljanje.
Geſenge, *n.* paljenje.
Geſenk, *n.* poniklo, ponikve; (b. Wb.), ſ. Abſenker; (Fiſch.) olovnica; (Schloſſ.) ključnjak; (*mont.*) dubočina; ſ. Abhang.
Geſenkamboß, *m.* žlěbovnjak.
Geſenkhammer, ſ. Senkhammer.
Geſetz, *n.* zakon; Gottes —, božji zakon; bürgerliches —, državni zakon; außer dem — erklären, izzakoniti; nach dem —e, im Sinne des —es, po zakonu.
Geſetzausleger, *m.* tumačnik zakonah.
Geſetzauslegung, *f.* tumačenje zakonah.
Geſetzblatt, *n.* zakonski list.
Geſetzbuch, *n.* zakonik; allgemeines bürgerliches —, obći gradjanski zakonik; ſ. Strophe.
Geſetzentwurf, *m.* nacrt zakona.
Geſetzerklärer, ſ. Geſetzausleger.
Geſetzeskraft, ſ. Geſetzkraft.
Geſetzeswiderſpruch, *m.* protimba zakonah.
Geſetzfeind, *m.* neprijatelj zakona.
Geſetzfreund, *m.* prijatelj zakona, zakonoljub.
Geſetzgebend, *adj.* zakonodatni, zakonotvorni; die —e Gewalt, zakonodavna, zakonotvorna vlast; zakonotvorstvo.
Geſetzgeber, *m.* zakonitelj, zakonodavac; zakonotvorac. [tvorstvo.
Geſetzgebung, *f.* zakonodaja; zakono-
Geſetzkraft, *f.* krepost zakona; zakonska krepost. [stvo.
Geſetzkunde, *f.* zakoništvo, zakonoznan-
Geſetzkundig, *adj.* věšt zakonom.
Geſetzkundige, *m.* zakonjak.
Geſetzlich, *adj.* (*legal*), zakonit; (*legitim*), zakonski; — machen, zakoniti, poza-
Geſetzlichkeit, *f.* zakonitost. [koniti.
Geſetzlos, *adj.* bezzakoni.
Geſetzloſigkeit, *f.* bezzakonje.
Geſetzmäßig, *adj.* zakoni; po zakonu.
Geſetzmäßigkeit, *f.* zakonost.
Geſetzſache, *f.* zakoni posao; das iſt eine —, to se tiče zakona.
Geſetzſanction, *f.* potvrda zakona.
Geſetzſtürmer, *m.* bezzakonjak.
Geſetzt, *adj.* stavljen, postavljen; položen; (*fig.*) ein —er Mann, ozbiljan čověk; ſ. Setzen.
Geſetztafel, *f.* daska od zakonah.
Geſetztheit, *f.* (*fig.*) ozbiljnost.
Geſetzübertreter, *m.* prestupnik zakona.
Geſetzübertretung, *f.* prestupak, narušaj zakona. [na(h).
Geſetzunwiſſenheit, *f.* neznanstvo zako-
Geſetzvolk, *n.* (*theol.*) zakoni narod.
Geſetzvollſtrecker, **Geſetzvollzieher**, *m.* izvršilac, ovršilac zakona.
Geſetzvorlage, *f.* Geſetzvorſchlag, *m.* predlog zakona.
Geſetzvorſchrift, *f.* propis zakona; zakon; nach —, po zakonu, kako zakon za-
Geſetzwerk, *n.* zakonik. [pověda.
Geſetzwidrig, *adj.* proti zakonu.
Geſetzwidrigkeit, *f.* protizakonost, neza-
Geſetzzwang, *m.* sila zakona. [konitost.
Geſeufze, *n.* uzdisanje.
Geſichert, *adj.* osiguran.
Geſicht, *adj.* (d. Vermögen zu ſehen), vid; ein gutes — haben, imati dobro oko; dobra vida biti; ein ſchwaches — haben, slabih očijuh biti, slaba vida biti;

Digitized by Google

um das — kommen, das — verlieren, obnevideti, oslepljeti; sein — zurückerhalten, opet progledati; wenn mich mein — nicht betrügt, ako me oči nevaraju; zu —e bekommen, ugledati, zapaziti; Einen nicht aus dem —e lassen, jednako koga gledati; er verlor es aus dem —, izčeznu mu izpred očijuh; (An—), lice, obraz, obličje; Einem in's — sehen, pogledati u koga, pogledati komu u oči; Einem etwas in's — sagen, kazati komu što u oči, obrazki; er hat ein junges —, mladolik je; das Blut stieg mir in's —, zapali mi se obraz; er hat ein häßliches —, grdolik je, grda je lica; (Miene), ein freundliches —, prijatan gled, pogled; ein freundliches — machen, prijatno gledati; sein — verräth ihn, das blickt ihm aus dem —e, vidi mu se na oku; ein langes — machen, zabuniti se, zablenuti se; —er machen, schneiden; kreveljiti se, kriviti usta, bekeljiti se, sklibiti se, beljiti se, keljiti se, brečiti se, kebeljiti se, cěriti se; (am Gewehr), s. Korn; (Vision), utvara, utvor; ein — sehen, viděti utvaru, viděti u utvari; —e haben, prividjati; ich hatte ein —, prividělo mi se, utvorilo mi se.

Gesichterschneider, *m.* kebeljač, kebeljko.

Gesichtler, *m.* prividnjak, utvarnjak.

Gesichtlos, *adj.* bez vida; slěp.

Gesichtlosigkeit, *f.* bezvidnost; slěpoća.

Gesichtsachse, *f.* očinja os.

Gesichtsähnlichkeit, *f.* jednolikost.

Gesichtsaugenblutader, *f.* oblično-očna žila.

Gesichtsausdruck, *m.* izraz lica.

Gesichtsbild, *n.* obraz.

Gesichtsbildung, *f.* obličje.

Gesichtsblutader, *f.* oblična žila.

Gesichtsdeuter, s. Physiognom.

Gesichtsfalte, *f.* mrska i. vraska od obraza.

Gesichtsfarbe, *f.* mast lica; (rücksichtlich des Gesundheitszustandes), zdravo lice; die — ändern, proměniti se, měnjati se u licu.

Gesichtsfehler, *m.* mana očijuh; er hat einen —, ima mu na očijuh mana.

Gesichtsfeld, *n.* vidik.

Gesichtsforscher, s. Physiognom.

Gesichtskreis, *m.* obzor, obzornik; (*fig.*) das liegt außer seinem —, toga mu um nepostiže; toga neshvaća, netovi.

Gesichtskunde, s. Physiognomik.

Gesichtslinie, *f.* potez lica; (*mil.*) čelo.

Gesichtsmuskel, *m.* oblična mišica.

Gesichtsorgan, s. Gesichtswerkzeug.

Gesichtsnerve, *m.* vidni živac.

Gesichtspunkt, *m.* gledište, vidik; wir wollen nun die Sache aus einem anderen —e betrachten, sad ćemo na to pogledati s druge strane; unter diesem —e, pod ovim vidom.

Gesichtsröthe, *f.* rumenilo lica.

Gesichtsschärfe, *f.* oštrina vida.

Gesichtsschlagader, *f.* oblična kucavica.

Gesichtsschwäche, *f.* slaboća vida.

Gesichtsseite, *f.* čelo, pročelje.

Gesichtssinn, *m.* vid.

Gesichtstäuschung, *f.* obsěna.

Gesichtsverzerrung, *f.* nagrda lica.

Gesichtswahrsager, *m.* gatac u lice.

Gesichtswahrsagerei, *f.* gatanje u lice.

Gesichtswinkel, s. Sehwinkel.

Gesichtszug, *m.* crta lica; feine Gesichtszüge, njegovo obličje.

Gesicke, *n.* sijanje.

Gesiebent, *adj.* sedmorni.

Gesiegel, *n.* pečaćenje.

Gesims, *n.* okružica, kvir, atula, korniž.

Gesimsglied, *n.* dio okružice, kvira.

Gesimshobel, *m.* kvirnjak.

Gesimsfachel, *f.* kvirni pećnjak.

Gesinde, *n.* sluge, služinčad, družina; — halten, imati služinčad.

Gesindebrot, *n.* služinski kruh, kruh za služinčad.

Gesindehalter, *m.* imalac slugah, služinčadi.

Gesindekost, *f.* služinska hrana, hrana za sluge.

Gesindel, *n.* glota, smeće.

Gesindelohn, *m.* plata slugah.

Gesindeordnung, *f.* služinski red.

Gesindepolizei, *f.* redarstvo za služinu, sluge.

Gesindestube, *f.* družinska soba.

Gesindeverband, *m.* služinska sveza.

Gesinge, *n.* pěvanje, pěvanja.

Gesinnen, *v. a.* Einen zu etwas —, privoléti koga na što; s. Gesonnen.

Gesinnt, *adj.* — sein, misliti; wir sind gleich —, jedne smo misli; freundschaftlich, feindlich gegen Jemand — sein, prijatelj, neprijatelj biti komu; er ist deutsch —, on je za Němce, on je s němačke; gut —, dobro misleći.

Gesinnung, *f.* mišljenje; ich kenne seine —en, znam njegove pomisli; seine —en ändern, premisliti se; s. Meinung.

Gesinnungstüchtig, *adj.* vrla mišljenja.

Gesittet, *adj.* ljudski, uljudan; —e Völker, pitomi narodi; ein —es Wesen, s. Gesittheit.

Gesittheit, *f.* ljudskoća, uljudnost.

Gesittung, *f.* uljudjenje; ljudskoća; pitomost.

Gesitze, *n.* sědja.

Gesöff, *n.* lokanje; (Getränk), omućine.

Gesonnen, *adj.* nakan, dokon, naměran, nauman; — sein, naměravati, misliti, kaniti, namisliti.

Gesott, *n.* varnja, kuhanje.

Gespähe, *n.* virkanje.

Gespalten, *adj.* procěpljen.

Gespan, *m.* drug, drugar; (Amt), župan.

Gespann, *n.* sprega; drei —e Pferde anspannen, upreći konje u tri reda.

Digitized by Google

Geſpanſchaft, *f.* županija, varmedja*.
Geſpannt, *adj.* napet; ſie ſind mit einander —, nenavide se, nepaze se, preko prsta se glede.
Geſpare, *n.* štednja.
Geſparr, Geſpärre, *n.* rogovje.
Geſpaße, *n.* šaljenje.
Geſpeichel, *n.* pljuckanje.
Geſpeie, *n.* bljuvanje.
Geſpenſt, *n.* sablast, strašilo (noćno), avet, avetinja; es ſoll dort ein — umgehen, kažu da ondè ima utvarah, sablastih; (*Conus spectrum*), grdi čunjac; er ſieht wie ein — aus, on je kao sènovit čovèk.
Geſpenſterartig, *adj.* sablastan, poput strašila, nalik strašilu. [kaza.
Geſpenſtererſcheinung, *f.* prividjanje; pri-
Geſpenſterfurcht, *f.* strah od sablastih, strašilah.
Geſpenſtergeſchichte, *f.* priča o sablastih.
Geſpenſterglaube, *m.* vèra u sablasti.
Geſpenſtergläubig, *adj.* vèrujući u sablasti.
Geſpenſterſtunde, *f.* sablastno doba, gluho doba noći. [sablastan.
Geſpenſterſüchtig, *adj.* vèdovit, vilovit,
Geſpenſterthier, *n.* (*Lemur*), muna.
Geſpenſtiſch, ſ. Geſpenſterartig.
Geſpenſtkäfer, *m.* (*Mantis*), bogomoljka.
Geſperrbaum, *m.* rog, rebro, egija.
Geſperre, *n.* zapiranje, zapor; (Weigern), krčumanje; ſ. Geſparr; (an Büchern), spona, kopča; (an der Uhr), zapiralo; (am Schloße), zahvat.
Geſperrt, *adj.* ein —es Handwerk, městni
Geſpiele, *n.* igranje, sigranje. [zanat.
Geſpiele, *m.* drug; er war der — ſeiner Jugend, igrali su se zajedno u mla-
Geſpielin, *f.* drugarica. [dosti.
Geſpielſchaft, ſ. Spielgeſellſchaft.
Geſpieße, *n.* naticanje, nabadanje.
Geſpinne, *n.* prednja, predenje.
Geſpinnſt, *n.* predja.
Geſpinnſtpflanze, *f.* predivo, predivna bilina; (*coll.*) predivno bilje.
Geſplitter, *n.* cèpkanje.
Geſpött, *n.* ruganje, brukanje; — mit Jemand treiben, rugati se, brukati se komu; (der Gegenſtand des Spottes), ruglo, bruka; Andern zum — dienen, biti tudje ruglo; ſich zum — machen, staviti se na ruglo.
Geſpräch, *n.* razgovor; ſich in ein — einlaſſen, povesti, zametnuti razgovor; ein — beginnen, zadèsti govor; während des —es erreichten ſie die Stadt, u rèči padoše pod grad; das — endigen, završiti razgovor; ein — unter vier Augen, razgovor na samo; ein — führen, razgovarati se (s kim); er wurde zum — der Stadt, sav je grad o njem govorio; nastala po gradu od njega pripovèst; (Gerücht), es geht das allgemeine —, obće se govori, glásá; svèt nagadja; natuca; izišao je
Geſprächbuch, *n.* razgovornik. [glas.
Geſprächführer, *m.* razgovaralac.
Geſprächig, Geſprächſam, *adj.* razgovoran, govorljiv, rèčit; ein —er Menſch, govorljivac; eine —e Frau, govorljivica, govoruša.
Geſprächigkeit, Geſprächſamkeit, *f.* razgovornost, govorljivost, rèčitost.
Geſprächsform, *f.* razgovorni način pisanja; in —, u razgovorih.
Geſprächsweiſe, *adv.* razgovorke; u raz-
Geſpreche, *n.* kaža. [govoru.
Geſpreizt, *adj.* (*bot.*) razmaknut.
Geſprenge, *n.* (*mont.*) razvaljivanje, raz-
Geſprenfelt, *adj.* pikmast. [vala.
Geſpringe, *n.* skakanje.
Geſpritze, *n.* prskavica.
Geſproß, *n.* mladice; granje.
Geſprudel, *n.* klokot; ključanje, var.
Geſprühe, *n.* vrcanje.
Geſpucke, *n.* pljuckavica.
Geſpüle, *n.* plákanje.
Geſpülicht, ſ. Spülicht.
Geſſel, ſ. Geißfuß.
Geſſelblume, *f.* (*Chelidonium minus*), ma-
Geſtade, *n.* obala, žal. [nji rosopas.
Geſtalt, *f.* lik; vid; in — einer Taube, u obliku goluba; unter einer andern —, u drugom obličju; unter der — des Brodes, u prilici kruha; die Kugel hat eine runde —, kruglja je okrugla; ein Menſch von ſchöner —, čovèk lèpa stasa, struka; das Abendmahl unter beiderlei — genießen, pričešćivati se pod oboje; nun hat es doch eine —, sad je bar slično; die Zukunft zeigt ſich mir in einer ſchrecklichen —, strašna budućnost zèva na me; folgender —, ovako; gleicher —, isto tako; nach — der Sachen, kako se nadà, prema okolnostim; eine unbekannte —, neznan čovèk; (Erſcheinung), prikaza, utvara; es erſchien ihm eine — im Traume, ſ.
Geſtaltbarkeit, *f.* ličnost. [Erſcheinen.
Geſtalten, *v. a.* uličiti; geſtaltet, načinjen; ein wohlgeſtalteter Menſch, pristao čovèk; bei ſo geſtalteten Sachen, bivši tako; ſich —, *v. r.* bivati, dobiti lice; die Sache geſtaltet ſich gut, stvar napreduje, dobro ide; die Sachen — ſich anders als ich glaubte, stvari su drugčije okrenule nego što sam se nadao; die Sachen — ſich immer ſchlechter, stvari idu sa zla na gorje.
Geſtaltung, *f.* pravljenje, ustrojba; lice, oblik; die — eines Landes, uredba zemlje.
Geſtaltungskraft, *f.* lična moć.
Geſtaltungstrieb, *m.* lični nagon.
Geſtampfe, *n.* bahat; topot; stùpanje.
Geſtände, *n.* (wdm.) noge.

Digitized by Google

Geſtändig, *adj.* einer Sache — ſein, priznati što.
Geſtändigen, *v. a.* priznati, priznavati. zum — zwingen, natěrati na oddaju.
Geſtändniß, *n.* priznanje, priznaja; ein — ablegen, pravo kazati; priznati
Geſtänge, *n.* prošće; (Zaun), prošćak.
Geſtängſteuer, *f.* motkovina.
Geſtank, *m.* smrad; smrdež, smraduština; einen — machen, smraditi, zasmraditi; einen — verbreiten, smrděti; ein fauler —, pah, tuh.
Geſtänker, *n.* prznja.
Geſtatten, *v. a.* dopustiti, dopuštati; Einem allen Willen —, pustiti komu sve na volju; ſich keine Ruhe —, nehtěti počinuti; (raditi) bez počinka; er geſtattete es nicht, on nedade; es iſt geſtattet, prosto je.
Geſtattung, *f.* dopuštenje; ohne — eines Rechtsſtreites, nedopuštajuć parnice.
Geſtäube, *n.* prašenje, prašina.
Geſtäude, *n.* grmlje.
Geſteck, ſ. Beſteck.
Geſtehen, *v. n.* stinuti se, ustajati se; ſ. Gerinnen; —, *v. a.* priznati, priznavati; ſie geſtand ihm ihre Liebe, očitovala mu je da ga ljubi; die Wahrheit geſtehen, istinu pravo kazati.
Geſtehungskoſten, *pl.* pribavni trošak.
Geſtein, *n.* kamenje; feſtes —, čvrst i. tvrd kamen.
Geſteinarbeit, *f.* radnja u kamenu.
Geſteinkunde, ſ. Mineralogie.
Geſtell, *n.* stalnica, steljka, stalak; (für Fäſſer), podvalak; (ſ. Töpfe), polica; (d. Tiſches), podstolje; (d. Wagens), stan; (d. Garnhaſpels), steljka, nožice; (d. Brunnens), grlo, obsěk (osěk); (d. Weberſtuhles), stative; (d. Senſe), tolja; (einer Statue), podnožje; ſ.
Geſtellen, ſ. Stellen. [Stellung.
Geſtellig, *adj.* — machen, učiniti da (tko) dodje; ſich — machen, doći.
Geſtellmacher, ſ. Wagner.
Geſtellſenſe, *f.* toljača.
Geſtempel, *n.* biljegovnja.
Geſteppe, *n.* šupljika.
Geſtern, *adv.* jučer, juče; — Abends, sinoć; von — Abend, sinoćnji; Waſſer von — Abend, sinoćnica.
Geſtichel, *n.* peckanje, backanje, zadirkivanje.
Geſtick, *n.* vezenje; vezak.
Geſtiefelt, *adj.* obuven; u čizmah.
Geſtielt, *adj.* petljat; nasadjen; s držalom, s držkom.
Geſtikulation, *f.* mahanje rukuh; ſ. Geberdenſprache.
Geſtikuliren, *v. n.* mahati rukama.
Geſtion, *f.* — eines Amtes, opravljanje ureda.
Geſtionsprotokoll, *n.* opravni zapisnik.
Geſtirn, *n.* zvězde; (Sternbild), zvězdje; (Stern), zvězda.
Geſtirndiener, *m.* zvězdoštovac.
Geſtirndienſt, *m.* zvězdoštovje.
Geſtirnforſcher, ſ. Aſtronom.
Geſtirnig, ſ. Geſtirnt.
Geſtirnſtand, *m.* ſ. Conſtellation.
Geſtirnt, *adj.* zvězdovit; der —e Himmel, nebo osuto zvězdami.
Geſtöber, *n.* (v. Schnee), vijavica, mećava; (von Schnee und Regen), salaukovina; (v. Staub), prašina.
Geſtöhne, *n.* lelek.
Geſtolper, *n.* posrtanje.
Geſtoppel, *n.* paljetkovanje; (Sache),
Geſtoße, *n.* turanje, guranje. [krparija.
Geſtöße, *n.* praska.
Geſtotter, *n.* mucanje, pentanje.
Geſtrahle, *n.* sijanje
Geſtrahlt, *adj.* zrakat.
Geſtrampel, *n.* bacakanje.
Geſträube, *n.* uzprezanje, krčumanje, ustručavanje.
Geſträubholz, *n.* podporanj, podpor.
Geſträuch, *n.* šikara, grmlje, šušnjar, šib; (Ruthen—), šiprag, šibljak, šib.
Geſträuchel, *n.* posrtanje.
Geſtreckt, *adj.* pružen, napet; in —em Lauf, skokom; ein —es Pferd, vrljikast, prug konj, vrljikaš.
Geſtreift, *adj.* prugav, prutast, prutarast.
Geſtreiche, *n.* mazanje, maznica.
Geſtreichel, *n.* gladjenje, milovanje.
Geſtrenge, *adj.* oštar, strog; (tapfer), hrabar, junački; —er Herr, vaše go-
Geſtreue, *n.* stelja. [spodstvo.
Geſtrichelt, *adj.* kosmat.
Geſtrichen voll, razom; razi pun.
Geſtrick, *n.* pletivo.
Geſtrig, *adj.* jučeranji, jučerašnji, sinoćnji; der —e Tag, jučeranji dan,
Geſtröh, *n.* slamina. [jučer.
Geſtrudel, *n.* ključanje, strujanje.
Geſtrunft, *adj.* čapurast, ostručen.
Geſtrüppe, *n.* grič.
Geſtübe, *n.* prašina.
Geſtübepochwerk, *n.* razbijalo ugljevja.
Geſtück, *n.* top.
Geſtühl, *n.* sědalje, klupje.
Geſtunden, *v. a.* Einem die Bezahlung —, pričekati na plaću.
Geſtüte, *n.* ždrebarnica, ergela.
Geſtütmeiſter, Geſtütverwalter, *m.* ždre-
Geſtütpferd, *n.* pripašni konj. [barnik.
Geſtütſtute, *f.* pripašna kobila.
Geſtütze, *n.* podpornja.
Geſtutzt, *adj.* kus.
Geſuch, *n.* molba; (geſchriebenes —), molbenica; Einem ſein — abſchlagen, uzkratiti komu molbu i. što moli.
Geſuche, *n.* tražnja.
Geſuchſchreiben, *n.* zamolnica. [karanje.
Geſudel, *n.* brljavica, brljanje; (*fig.*) pis-

Digitized by Google

Gesummse, Gesumse, *n.* zuka, zuja; bre-
Gesümpfe, *n.* bareż. [calo.
Gesund, *adj.* zdrav; bist du —? kako hvališ zdravlje? jesil' u zdravju? — werden, izzdraviti, ozdraviti; gesund machen, ozdraviti (koga); eine —e Gesichtsfarbe, zdravo lice; d. Stadt hat eine —e Lage, grad leži na zdravu městu; ein —er Mensch, zdravac, zdravljak; — sein, zdravovati; (heilsam), koristan, probitačan.
Gesundbad, *n.* toplice.
Gesundbrunnen, *m.* lèkovito vrelo.
Gesunden, *v. n.* ozdraviti, izzdraviti.
Gesundheit, *f.* zdravje, zdravlje; die liebe —, zdravljice; bei guter — sein, zdrav biti, biti u zdravlju; auf Eines — trinken, piti u čije zdravlje; Eines — ausbringen, nazdraviti, nazdravljati komu; zdraviti koga čašom; die — blüht auf seinen Wangen, lice mu zdravjem cvěta; gefährdete —, zdravlje u opasnosti; zur —! zdrav! zdrava! na zdravlje; die — des Wassers, zdravost vode.
Gesundheits-Certificat, *n.* zdravnica, svědočba o zdravlju.
Gesundheitsglas, *n.* dolija.
Gesundheitsgöttin, *f.* Zdravena.
Gesundheitskunde, *f.* zdravoznanstvo.
Gesundheitslehre, *f.* zdravouka, zdravoslovje; s. Diätetik.
Gesundheitspaß, *m.* s. Gesundheitscertificat.
Gesundheitspflege, *f.* njega zdravlja.
Gesundheitspolizei, *f.* zdravno i. zdravstveno redarstvo.
Gesundheitsrath, *m.* zdravničko věće.
Gesundheitsregel, *f.* zdravno pravilo.
Gesundheitsrücksicht, *f.* aus —en, radi zdravlja; allgemeine —en, obzir na obće zdravlje.
Gesundheitsschein, *m.* s. G—ecertificat.
Gesundheittrinken, *n.* piće u čije zdravlje; nazdravljanje; zdravica.
Gesundsein, *n.* zdravovanje.
Gesundwasser, *n.* lèkovita voda.
Gesurr, *n.* vrndanje.
Getadel, *n.* kudnja.
Getäfel, s. Tafelwerk.
Getändel, *n.* igrarija, dětinjenje.
Getanze, *n.* plesanje, igranje.
Getappe, *n.* tumaranje.
Getast, *n.* opip, tik.
Getaste, *n.* pipnja, pipanje.
Getaumel, *n.* teturanje.
Getäusche, *n.* obmanjivanje.
Getheile, *n.* děljenje.
Getheilt, *adj.* razděljen.
Getigert, *adj.* kolast.
Getön, *n.* zvuk; orenje.
Getöse, *n.* gromot, tarlabuka, štropot,
Getrabe, *n.* kas, kasanje. [urnebes.
Getrampel, *n.* bacakanje; trupka.
Getränk, *n.* piło, piće; geistige, hitzige —, žestoka pića; (v. Vieh), napoj; —e verfälschen, izopačiti piće.
Getränke, *n.* napajanje.
Getränkebezug, *m.* dohodak u piću.
Getrappel, *n.* klapot, copot, tobot.
Geträtsche, *n.* klaprnjanje, čavrljanje, klevetanje, labrdanje, lavranje.
Getrauen, sich, *v. r.* usuditi se, usudjivati se, směti; er getraut sich nicht, neuzda se u se; (spr.) nedrži mu petlja, slabe je petlje.
Geträufel, *n.* kackanje.
Getraute, *m.* věnčanik.
Getreide, *n.* žito; hrana; das — steht schön, usěvi se lèpo kažu i. ukazuju; das — in die Scheuern bringen, spraviti žito.
Getreide- (in Zus.) žitni.
Getreideart, *f.* vrst žita.
Getreidebau, *m.* sijanje žita; der — ist hier sehr bedeutend, ovdě se muogo žita sije; sich auf den — legen, sijati žito.
Getreideboden, *m.* žitnica, hambar; (Erdreich), (zemlja-)žitnjača.
Getreideboden-Aufseher, *m.* žitničar.
Getreidebörse, *f.* žitarnica.
Getreidebrand, *m.* snět.
Getreidefehmen, *m.* stog.
Getreidepfennig, *m.* (*Panicum frumentaceum*), žitni muhar.
Getreidefeld, *n.* žitište.
Getreidefuhre, *f.* voz žita.
Getreidehandel, *m.* žitarstvo.
Getreidehändler, *m.* žitar.
Getreidekammer, *f.* žitnica, hambar,
Getreideland, *n.* žitna zemlja.
Getreidemagazin, *n.* žitnica, hambar.
Getreidemäkler, *m. n.* grošićar.
Getreidemäklerei, *f.* grošićarija.
Getreidemarkt, *m.* žitni sajam, vašar; (Platz), žitno tržište
Getreidemaß, *n.* žitna měra.
Getreidemühle, *f.* (žitni) mlin; (vodenica).
Getreidepflanzen, *pl.* žitovnice.
Getreidepreis, *m.* žitna cěna.
Getreideproduction, *f.* žitorod.
Getreidereich, *adj.* žitan. [šivica.
Getreiderost, *m.* (*Aecidium*), žitna pra-
Getreidesack, *m.* žitna vreća.
Getreideschiff, *m.* žitara, žitarica (-ladja).
Getreidesperre, *f.* ustava žita.
Getreidevorrath, *m.* zaliha žita.
Getreidewagen, *m.* žitna kola.
Getreidewucher, *m.* žitna lihva; lihvarenje sa žitom.
Getreidezehent, *m* žitni desetak.
Getreidezins, *m.* žitna daća, žitni podatak.
Getrenntehig, *adj.* (*bot.*) raznospolan.
Getreu, *adj.* věran; eine —e Abschrift, věrovan prepisak; — bleiben, održati věru; seinen Pflichten — sein, izvršivati dužnosti.

Digitized by Google

Getreue, *m.* věrnik; meine —n, moji věrni; —e, *f.* věrnica.
Getreulich, *adj.* věran; — *adv.* věrno; Alles — geſtehen, pravo kazivati; — erfüllen, svěrovati.
Getriebe, *n.* (in Mühlen), vretenka; (Triebwerk), kretala; (Maſchine), stroj; (Sonnenſeite), čelopek, prisoje, prisunje; župa.
Getrieben, *adj.* —e Arbeit, čakanovina.
Getriebſcheibe, *f.* (b. Uhrm.), daska.
Getriller, *n.* ćurlikanje.
Getrompete, *n.* trubljavina.
Getropfe, *n.* kackanje.
Getroſt, *adj.* ſei —, budi miran, umiri se, neboj se; —en Muthes ſein, mirne svěsti biti; —, *adv.* slobodno, mirno.
Getröſten, ſich, *v. r.* ſich der Gewährung einer Bitte —, nadati se uslišenju molbe; ſich auf Jemandes Verſprechen —, uzdati se u čije obećanje.
Getroze, *n.* prkošenje.
Getrümmer, *n.* podrtine.
Getümmel, *n.* vreva, gungula; bnka.
Getunke, *n.* umakanje.
Getüpfelt, ſ. Tüpfeln.
Getzen, ſ. Gerſten.
Geübt, *adj.* uvěšban, obučen; (geſchickt), věšt, vičan.
Geübtheit, *f.* uvěšbanost; věština.
Gevatter, *m.* (kršteni)-kum; Einen zu — bitten, zakumiti, kumiti koga; — ſtehen, kumovski (komu); Eines — werden, okumiti se s kim; Einen — nennen, kumati se (s kim).
Gevatterbrief, *m.* okumnica.
Gevatterin, *f.* kuma, kumica.
Gevatterſchaft, *f.* kumstvo; (*coll.*) kumovi; die — aufheben, razkumiti se s
Gevattersleute, *pl.* kumovi. [kim.
Gevattersmann, ſ. Gevatter.
Gevatterſtehen, *n.* kumovanje.
Geviere, *n.* četver. [tverovetan.
Geviert, *adj.* četveran, četvoran, če-
Gevierte, *n.* četverina; etwas in's — bringen, učetvoriti što.
Geviertel, *n.* četvorenje.
Geviertfuß, Geviertmaß u. ſ. w., ſ. Quadratfuß u. ſ. w.
Gevögel, *n.* ptice, ptičad.
Gewache, *n.* stražnja.
Gewächs, *n.* (das Gewachſene), rastlina, rašće, rastež; (Pflanze), bilina, (*coll.*) bilje; Korn von meinem —e, raž s moje zemlje; Wein von gutem —e, dobre vrsti vino; (Wuchs), rast; Auswuchs), kvrga.
Gewachſen, *adj.* narasao; uzrasao; ſchön —, lěpa rasta i. uzrasta, struka i. stasa; ich bin der Sache nicht —, nemogu pod to podleći; ich bin ihm —, mogu se s njim ogledati; dorastao sam do njega.
Gewächserde, *f.* zemlja-crnica.
Gewächshaus, *n.* postava.
Gewächskunde, ſ. Pflanzenkunde.
Gewächslaugenſalz, ſ. Pottaſche.
Gewächsreich, *n.* bilinstvo, rastlinstvo.
Gewächsreich, *adj.* biljevit.
Gewächsſammler, *m.* biljar.
Gewächsſammlung, *f.* sbirka bilja; biljara.
Gewackel, *n.* klamitanje.
Gewäff, *n.* oružje.
Gewäge, *n.* važenje, potezanje.
Gewagt, *adj.* směli; —es Geſchäft, opasan, rizičan posao.
Gewähle, *n.* probiranje; izvolěvanje.
Gewählig, ſ. Wähleriſch.
Gewähligkeit, *f.* gadljivost, izvolěvanje.
Gewahr, *adv.* — werden, zapaziti, opaziti, spaziti, pripaziti, zamětiti, smotriti; du wirſt es ſchon — werden, osětit, osěćat ćeš; vidět ćeš.
Gewähr, *f.* poručanstvo; — leiſten, izporučiti se, poruk biti; dati poručanstvo; er iſt zur — verpflichtet, dužan je poruk biti; (Beſitz), posěd; etwas in ſeine — nehmen, primiti što na pohranu; (als Urkunde), posědovnica.
Gewährabſchreibung, *f.* izpis iz posěda.
Gewähranſchreibung, *f.* upis u posěd.
Gewährbar, *adj.* deine Bitte iſt nicht —, tvoja se molba nemože uslišiti.
Gewährbeſtätigung, *f.* posědovna svě-
Gewährbrief, *m* poručanstvenica. [dočba.
Gewahren, *v. a*, ſ. Gewahr werden,
Gewähren, *v. a.* uslišiti; Jemandes Bitte —, uslišiti čiju molbu; das kann man nicht —, to se nemože dati, dopustiti; Einem etwas nicht —, oglušiti se koga; (verſprechen), gewähre mir ewige Verſchwiegenheit, zavěri mi se, da ćeš mučati do groba; Kenntniſſe — Vergnügen und Nutzen, znanje veseli i koristi; dieß gewährt uns Vergnügen, to nas veseli; —, *v. n.* ſ. Gewähr leiſten; er ließ ihn —, ostavio mu je (sve) na volju.
Gewährer, *m.* poruk.
Gewährleiſtung, *f.* davanje poručanstva; etwas gegen — verkaufen, prodati što pod obrambu.
Gewährleiſtungs-Urkunde, *f.* poručanstve-
Gewährmann, *m.* poruk. [nica.
Gewahrſam, *adj.* ſ. Aufmerkſam.
Gewahrſam, *m.* Gewahrſame, *f.* čuvanje; etwas in ſeine —e nehmen, uzeti što na pohranu; (Innehabung), držanje; Einen in — bringen, staviti koga pod stražu; zatvoriti koga; ſ. Verwahrung, (*cautela*).
Gewährſchaft, *f.* poručanstvo; ſ. Gewährleiſtung.
Gewährung, *f.* dopuštenje, uslišanje; obećanje.
Gewälde *n.* šume.

Digitized by Google

Gewalt, *f.* sila; mit —, silom, pod silje; silimice; mit aller —, na silu Boga; mit — wegnehmen, na silu oteti; — anwenden, silovati, siliti; — geht vor Recht, čija sila toga i pravda; Einem — anthun, natěrati, prisiliti koga; učiniti komu silu; einer Frau — anthun, silovati ženu; sich — anthun, uzpregnuti se; odoljevati svomu srcu; (sich ermorden), kidisati sebi, zadati si smrt; dem Gesetze — anthun, izvrnuti, izvrtati, naopako tumačiti zakon; — mit — vertreiben, silu silom uzbiti; die Erziehung behauptet eine gewisse — über den Menschen, uzgoj i. odhranjenje vlada rek bi čověkom; aus aller — schreien, vikati na sva usta; das steht in seiner —, vlastan je (to učiniti); to je u njegovoj ruci; to na njem stoji; to on može; — über jemand haben, vladati kim; biti komu vlastnik; unter seine — bringen, obladati (čim), osvojiti (što); die richterliche, väterliche —, sudačka, otčinska vlast; aus eigener —, samovlastno; eine Sprache in seiner — haben, dobro znati jezik; — u. Vollmacht, vlast i punomoć; ſ. Gewaltthätigkeit.

Gewaltamt, *n.* uzmnožna služba, čast.

Gewaltanmaßer, *m.* siledžija; ſ. Usurpator.

Gewaltanmaßung, *f.* sila; ſ. Usurpation.

Gewaltbrief, ſ. Vollmachtbrief.

Gewaltdurſt, *m.* pohlepa na vlast.

Gewaltgeber, *m.* ovlastilac, (vlastodavac).

Gewalthaber, *m.* ovlašćenik, (vlastoimac).

Gewalthandlung, *f.* silje, nasilje, zulum.

Gewaltherrſchaft ſ. Despotismus.

Gewaltig, *adj.* silan, silnovit; ein —er Sturm; strašna oluja; —e Kälte, jaka zima; (ſehr groß), golem; —e Reichthümer, nebrojeno blago; — böſe, vrlo srdit; du irreſt dich —, žestoko se varaš.

Gewaltige, *m.* silonja, silesija; velikaš.

Gewaltiglich, ſ. Gewaltig.

Gewältigen, *v. a.* obladati, vladati čim.

Gewaltmißbrauch, *m.* zla poraba vlasti.

Gewaltmittel, *n.* silovito sredstvo; sila.

Gewaltſam, *adj.* silovit; navalan; —er Tod, silovita smrt; eines —en Todes ſterben, zaglaviti; (gewaltthätig), osion; —e Hand anlegen, nasiliti (na koga), kidisati (komu); — *adv.* silovito, silimice, nasilice, posilimice, silom, pod silje.

Gewaltſamkeit, *f.* silovitost; ſ. Gewaltthätigkeit.

Gewaltſchritt, *m.* (*fig.*) sila, silje.

Gewaltſucht, *f.* ſ. Gewaltdurſt.

Gewaltthat, *f.* nasilica, nasilje, zulum*.

Gewaltthäter, *m.* silnik, siledžija, zulumčar.

Gewaltthätig, *adj.* Gewaltſam; — handeln, silnikovati, zulumćariti.

Gewaltthätigkeit, *f.* silje, posilje, nasilnost, zulumćarenje; ſ. Gewaltſamkeit; (Widerſetzung), upor.

Gewaltträger, *m.* ovlašćenik.

Gewalze, *n.* valjanje.

Gewälze, *n.* valjuškanje.

Gewand, *n.* odeća, odělo, ruho.

Gewanddarſtellung, *f.* ſ. Draperie.

Gewanden, *v. a.* orušiti.

Gewandhändler, ſ. Tuchhändler.

Gewandlos, *adj.* bez ruha.

Gewandſchneider, *m.* suknarski tržac.

Gewandſchnitt, *m.* tržitba sukna, prodaja sukna na malo.

Gewandsweiſe, *adv.* rad oka.

Gewandt, *adj.* věšt, vičan; (flink), okretan, obrtan.

Gewandtheit, *f.* věština; okretnost.

Gewandung, *f.* ruho.

Gewandzeichnung, *f.* slikanje ruha.

Gewanke, *n.* klamitanje, dibanje, trtanje.

Gewärme, *n.* grijanje.

Gewarte, *n.* čekanje; čamanje.

Gewarten, ſ. Abwarten.

Gewärtig, *adj.* einer Sache — ſein, izgledati, očekivati što; nadati se čemu; ich bin ſeines Winkes —, (ſpr.) on okom a ja skokom; (dienſtfertig), poslužan.

Gewärtigen, ſ. Gewärtig ſein.

Gewärtigung, *f.* čekanje; ohne — des Spruches, nečekajuć izreke.

Gewäſch, *n.* brbljanje; tlapa; des —es wurde kein Ende, brbljali su bez kraja i konca; ſ. Geſchwätz.

Gewäſchig, *f. adj.* brbljav, blebetav,

Gewäſſer, *n.* vodovje, vode.

Gewäſſerbeſchreiber, *m.* vodopisac.

Gewäſſerbeſchreibung, *f.* vodopis.

Gewäſſerkunde, *f.* vodoslovje. [no vino.

Gewäſſert, *adj.* —er, Wein, suro, slav-

Gewatſchel, *n.* šepeljenje.

Gewebe, *n.* tkanje, tkanina; das zellichte —, stanićnina; (Bien.) saće; (Textur), pletež; ein — von Lügen, povorka lažih.

Gewebebaum, *m.* predaje vratilo.

Gewehr, *n.* oružje; (Flinte), puška; das — ſtrecken, položiti oružje; (wdm.) kao.

Gewehrfabrik, *f.* puškarnica.

Gewehrfeuer, *n.* pucnjava pušakah.

Gewehrgerecht, *adj.* věšt puški.

Gewehrhändler, *m.* oružar.

Gewehrkammer, *f.* puškara.

Gewehrkreuz, *n.* ostrva.

Gewehrprobe, *f.* ogledanje, kušanje puške.

Gewehrpyramide, *f.* šilj i. pilj od pušakah.

Gewehrſchmied, *m*, puškar.

Gewehrſchmiede, ſ. Gewehrfabrik.

Gewehrſchneller, *m.* odponac, obarača.

Digitized by Google

Gewehrschrank, *m.* puškovnica.
Gewehrtragen, *n.* nošenje oružja.
Geweidicht, *n.* vrbište.
Geweih, *n.* rogovi, rozi.
Geweine, *n.* plačnja, plač.
Gewende, *n.* obraćanje; (Ort), uvratine; (Maß), ral *f.*, jutro.
Gewendig, ſ. Gelenkig.
Gewerbe, *n.* obrt, ein — treiben, těrati obrt, obrtovati; (Handwerk), zanat; er macht ſich ein — daraus, to mu je zanat; (Geſchäft), posao; (Gelenk), sglavak.
Gewerbebefugniß, *f.* obrtna pravica, pravo obrta.
Gewerbefreiheit, *f.* sloboda obrta.
Gewerbegeld, *n.* obrtnina.
Gewerbsfleiß, *m.* obrtnost.
Gewerbsfleißig, *adj.* obrtan.
Gewerbhaus, ſ. Manufaktur.
Gewerbkunde, *f.* obrtarstvo; ſ. Technologie.
Gewerblich, *adj.* obrtan.
Gewerblos, *adj.* bez obrta, zanata.
Gewerbloſigkeit, *f.* bezobrtnica.
Gewerbrecht, *n.* obrtno pravo.
Gewerbs- (in Zuſ.) obrtni; obrtnički.
Gewerbsangelegenheit, *f.* obrtan posao.
Gewerbsausſtellung, *f.* obrtna izloga.
Gewerbſam, *adj.* obrtan; prometan.
Gewerbſamkeit, *f.* obrtnost.
Gewerbsausübung, *f.* Gewerbsbetrieb, *m.* těranje obrta, obrtovanje.
Gewerbsbefugniß, ſ. Gewerbebefugniß.
Gewerbsbeſtand, *m.* stanje obrta.
Gewerbsbuch, *n.* obrtovnik; Gewerbsbücher, obrtničke knjige.
Gewerbſchaft, *f.* obrtništvo.
Gewerbſchule, *f.* obrtna učionica.
Gewerbscorreſpondenz, *f.* obrtnička dopisnja.
Gewerbsfleiß, *m.* obrtnost.
Gewerbsgenoß, *m.* suobrtnik.
Gewerbsgericht, *n.* obrtnički sud.
Gewerbsgeſchäft, *n.* obrtni, obrtnički posao.
Gewerbsgeſetz, *n.* obrtni zakon.
Gewerbsinhaber, *m.* imalac obrta; obrtnik.
Gewerbskammer, *f.* obrtnička komora.
Gewerbsleute, *pl.* obrtnici.
Gewerbslokale, *n.* obrtnica, obrtovinica.
Gewerbsmann, *m.* obrtnik, zanatnik.
Gewerbsmäßig, *adv.* obrtimice.
Gewerbsordnung, *f.* obrtnički red i. red.
Gewerbsraum, *m.* ſ. Gewerbslokale.
Gewerbsregiſter, *n.* obrtnički imenik.
Gewerbsrecht, *n.* ſ. Gewerbsbefugniß.
Gewerbſtadt, *f.* obrtan grad.
Gewerbſtand, *m.* obrtnički stališ; obrtništvo.
Gewerbſteuer, *f.* obrtnina.
Gewerbsunternehmung, *f.* obrtan preduzetak, podhvatak.
Gewerbsverein, *m.* obrtničko družtvo.
Gewerbsverfahren, *n.* obrtnički postupak.
Gewerbsverhältniß, *n.* obrtničko razmerje.
Gewerbsverleihung, *f.* davanje, podeljivanje obrta.
Gewerbsverluſt, *m.* gubitak obrta.
Gewerbsverſtändige, *m.* obrtni věštak.
Gewerbsvorrichtung, *f.* obrtnička sprava.
Gewerbszins, *m.* obrtnička daća.
Gewerbszurücklegung, *f.* ostav obrta.
Gewerbthätigkeit, *f.* obrtnost.
Gewerbtreibende, *m.* obrtnik.
Gewerbweſen, *n.* obrtnost.
Gewerf, *n.* oružje; (b. Wildſchw.) kao.
Gewerfe, *n.* bacanje.
Gewerk, *m.* (*mont.*) rudnički, rudarski družbenik; (Arbeiter), radnik.
Gewerk, *n.* radnja; (Werkſtätte), radionica; (Fabrik), tvornica; (Innung), cěh; (*mont.*) ſ. Gewerkſchaft.
Gewerkendiener, ſ. Schichtmeiſter.
Gewerker, ſ. Fabrikant.
Gewerkholz, ſ. Stutzholz.
Gewerkſchaft, *f.* rudnička, rudarska družba; eine — zuſammenbringen, sklopiti rudničku družbu.
Gewerksherr, ſ. Fabrikant.
Gewerksmann, *m.* tvorničar.
Gewerkſtadt, *f.* tvornički grad.
Gewette, *n.* okladanje, okladnja.
Gewetze, *n.* brušnja.
Gewichſe, *n.* voštenje.
Gewicht, *n.* (die Schwere), też *f.*, teža, težina; dieſer Dukaten hat nicht das gehörige —, dukat ovaj neteži i. netegli koliko treba, ovaj dukat nije dotežan; das — halten, imati potrebitu težinu; ſchwer, leicht—, težaki, lak teg; (Wichtigkeit), važnost; eine Sache von großem —, velevažna stvar; ein — auf etwas legen, držati što važnim; was er ſagt iſt ohne —, malovažno je što ka že; (an d. Waage), utez, uteg; vaga; (an d. Uhr.) pritežak, prěteg, utez, teg.
Gewichtausſchlag, *m.* pretežak.
Gewichtig, *adj.* težak, zamašan; (*fig.*) važnost.
Gewichtigkeit, *f.* zamašnost; (*fig.*) važnost.
Gewichtlos, *adj.* netežak, lak; (*fig.*) bez važnosti, malovažan.
Gewichtmacher, *m.* utezar.
Gewichtsabgang, *m.* razměrak.
Gewichtseinheit, *f.* jednica teže.
Gewichtsprogreſſion, *f.* postupnost teže.
Gewichtsſtange, *f.* obravnjača, sominjalo.
Gewichtsſtein, *m.* kameni utez.
Gewichtsverhältniß, *n.* razměrje teže.
Gewichtsverluſt, ſ. Gewichtsabgang.
Gewichtsvoll, *adj.* zamašan; (*fig.*) vele važan.
Gewickel, *n.* motanja.
Gewiege, *n.* ljuljuškanje.
Gewiegt, *adj.* věšt.
Gewiehet, *n.* vriska, vrisak, viska, njiskanje.
Gewild, *n.* zvěrad, zvěrinje.
Gewillt, *adj.* nakan; ich bin —, nakanio sam, zakanio sam se; naměravam.

Digitized by Google

Gewimmel, *n.* koprcanje; vrva, vreva.
Gewimmert, *n.* rida, cika.
Gewimpert, *adj.* trepavičav.
Gewinde, *n.* uvijanje; motanje; zavojica; (Garn—), namotak, navitak; (Blumen—), gobinja; (am Degen), ovitak; (Schrauben—), uvoj, povoj, zavojak, točanj; (*anat.*) obrtak.
Gewindebohrer, *m.* zavojnjak.
Gewindeeiſen, ſ. Mühleiſen.
Gewinke, *n.* mahanje, namigivanje.
Gewinn, *m* (das Gewinnen), dobivanje; der — der Schlacht, dobit *f.*, (Gewinnſt), dobitak, probitak; uhar; hasna, vajda*; er hat dabei keinen — gemacht, nije na dobitku; einen großen — machen, mnogo dobiti; abgehender —, izmakao dobitak; (im Spiel), dobitak; auf — u. Verluſt, na sreću.
Gewinnantheil, *m.* zapadak dobitka.
Gewinnbegierde, *f.* pohlepa na dobitak; za dobitkom.
Gewinnbegierig, *adj.* pohlepan dobitka.
Gewinnbringend, *adj.* probitačan, uharan, za uhar, prudan.
Gewinnconto, ſ. Gewinnrechnung.
Gewinnen, *v. a.* dobiti, zadobiti, zadobivati, dostati; nach langem Umherirren die Stadt —, poslě dugotrajnoga basanja u grad stići; eine Stadt mit Liſt —, osvojiti grad lukavštinom; täglich wenige Meilen —, svaki dan několiko samo miljah prevaliti; ſein Brot —, kruh zaslužiti; Getreide —, uhvatiti žita; Samen —, izvoditi sěme; Erze —, rudu vaditi; Kohlen —, ugalj žeći; eine Schlacht —, održati pobědu, predobiti; die Oberhand —, nadvladati, nadhrvati; nadbiti; ein Spiel —, nadigrati (koga); einen Freund —, steći, uhvatiti prijatelja; Eines Liebe gewinnen, čiju ljubav steći; Einen —, dobiti koga na svoju ruku, obrnuti koga za sobom; (proſtiren), dobiti; (spr.) wie gewonnen ſo zerronnen, kako došlo tako prošlo; die Sache gewinnt jetzt ein ganz anderes Anſehen, stvar je posve drugčije okrenula; Geſchmack an etwas —, ſ. Geſchmack; Fortgang —, napredovati; ein glückliches Ende —, sretno se dovršiti; er hat ihn lieb gewonnen, omilio mu je; wenn ich Zeit gewinne, ako dospijem; er ſucht Zeit zu —, gleda raztegnuti vrěme; razvlači da prolazi vrěme; an Stärke —, postati jačji, jačati; wenn ich Raum gewinne, ako bude města; damit iſt wenig gewonnen, to slabo pomaže; der Ausdruck gewinnt an Deutlichkeit, izreka biva jasnija, razgovětnija; ſie hat in Kurzem ſehr gewonnen, za malo se je vrěme vrlo pomogla, (*fig.*) popravila. (spr.) frisch gewagt iſt halb gewonnen, tko skače i preskoči, tko lěsta, prelěsta; Einem gewonnen Spiel geben, podati se, vezati se; Einem ein gewonnen Spiel machen, olakšati komu posao.
Gewinnend, *adj.* (*fig.*) ſ. Einnehmend.
Gewinner, *m.* dobivalac, dobivač.
Gewinngierig, ſ. Gewinnſüchtig.
Gewinnluſt, *f.* želja dobitka.
Gewinnreich, *adj.* vrlo probitačan, uharan.
Gewinnrechnung, *f.* račun o dobitku.
Gewinnſt, ſ. Gewinſt.
Gewinnſucht, *f* pohlepa za dobitkom.
Gewinnſüchtig, *adj.* pohlepan za dobitkom; er iſt ſehr —, sve hlepi na dobitak.
Gewinntheil, *m.* dopadak dobitka; ſ.
Gewinnung, *f.* dobivanje; (*chem.*) vadjenje.
Gewinſel, *n.* skvika, cvil, cika.
Gewinſt, *m.* dobitak; der — iſt groß ausgefallen, velik je dobitak izišao; des —es wegen ſpielen, igrati za dobitak.
Gewinſtentgang, *m.* izmak dobitka.
Gewinſtlotterie *f.* lutrija.
Gewirbel, *n.* das — der Trommel, bubnjavina.
Gewirk, *n.* tkanje; Leinwand von dichtem —, gusto platno; (Wien.) saće.
Gewirr, *n.* metež, mršnja; (v. Fäden), zamrsak; ſ. Wirrwarr.
Gewiß, *adj.* (feſt), čvrst, — ſchießen, prave ruke biti; (zuverläſſig), dieß iſt ein —es Zeichen, to je sěguran znak; (feſtgeſetzt), ein —es Einkommen haben, imati stalan dohodak; ich kann mich auf nichts —es einlaſſen, nemogu se napose u ništa upuštati; (unbezweifelt), der Frieden iſt ſo gut als —, sva je prilika, da će mir biti; es iſt — daß wir ſterben müſſen, izvěstno je, da ćemo umrěti; — wie der Tod, to je kao umrěti; eine —e Hand haben, prave biti ruke; dieſe Nachricht iſt —, ovaj je glas pouzdan, istinit; etwas für — erzählen, kazivati što pod istinu; es iſt noch nicht —, još se nezna pravo; —e Hoffnung, tvrda nada; ſich —e Hoffnungen machen, tvrdo se nadati; ich weiß es ganz —, za cělo znam; znam da je tako; ich bin meiner Sache —, o tom sam uvěren; (unbeſtimmt), ein —er Menſch, někto; ein —er Herr, něki gospodin; ſo eine —e Vorempfindung, kao slutnja; —*adv.* zaisto, za cělo, u istinu, sěgurno, lje; (vermuthlich), valjda, po svoj prilici.
Gewiſſe, *m.* někto.
Gewiſſen, *n.* duševnost, duša, (savěst); Einen auf ſein — fragen, pitati koga u dušu i. da kaže po duši; ein reines —, čista duša; etwas um des —s willen

Digitized by Google

thun, činiti što za dušu; nach meinem beſten Wiſſen und —, po savěsti i. svěsti i duši; etwas auf ſein — nehmen, uzeti što na dušu, podněti što dušom; er hat es auf ſeinem —, na duši mu je; ſage es mir auf dein —, reci mi po duši, reci mi tako ti duše; ein weites — haben, imati kosmatu dušu; daraus mache ich mir kein —, s toga me neboli duša; to nedržim za grěh; das — foltert ihn, duša ga prži, peče; mori, grize se u duši; das nagende —, grižnja duše.

Gewiſſenhaft, *adj.* sdušan, duševan, (savěstan); ein —er Menſch, sdušnik.

Gewiſſenhaftigkeit, *f.* sdušnost, (savěstnost).

Gewiſſenlos, *adj.* bezdušan; ein —er Menſch, bezdušnik.

Gewiſſenloſigkeit, *f.* bezdušnost.

Gewiſſensangelegenheit, *f.* das iſt eine —, to se tiče duševnosti.

Gewiſſensangſt, *f.* strah u srcu.

Gewiſſensbiß, *m.* grižnja duše; crv duše; er wird von —en gefoltert, grize se u duši.

Gewiſſensfrage, *f.* pitanje duševnosti.

Gewiſſensfreiheit, *f.* sloboda duševnosti, duševna sloboda.

Gewiſſensfurcht, *f.* strah od duševnosti; ſ. Gewiſſensangſt.

Gewiſſensgericht, *n.* sud duševnosti.

Gewiſſenspflicht, *f.* sdušna dužnost.

Gewiſſensprüfung, *f.* izpitivanje duše, srca.

Gewiſſensqual, *f.* ſ. Gewiſſensbiß; er leidet an —en, duša ga muči i. trapi.

Gewiſſensrath, *m.* duhovni otac.

Gewiſſensruhe, *f.* mirnoća duše.

Gewiſſensſache, *f.* ſ. Gewiſſensangelegenheit.

Gewiſſensſkrupel, *m.* sumnja duševnosti.

Gewiſſenstrieb, *m.* nagon duše.

Gewiſſensunruhe, *f.* nemir duše.

Gewiſſenszwang, *m.* silovanje duševnosti.

Gewiſſermaßen, *adv.* kao; bi reć.

Gewißheit, *f.* (d. Hand), čvrstoća; (d. Verſprechens), sěgurnost; (d. Einkünfte), stalnost; (d. Nachricht), istinitost, pouzdanost, izvěstnost.

Gewißlich, *adv.* es iſt — ſo, zaista i. doista je tako.

Gewitter, *n.* trěskavica; (Sturm), bura, vrěme; (vorübergehendes —), lonja; ein — ſteigt herauf, bura ide; das — hat eingeſchlagen, grom puče; das — hat ſich gelegt, vrěme je jenjalo; pregrmilo je.

Gewitterableiter, ſ. Blitzableiter.

Gewitterdunkel, *n.* mrak od bure.

Gewitterfliege, *f.* (*Arthomyia meteorica*), burnjača.

Gewittergewölk, *n.* oblaci-zlogode.

Gewitterguß, *m.* rěum, pljusak uz buru.

Gewitterhimmel, *m.* burno nebo.

Gewitterluft, *f.* zlogodan uzduh.

Gewittern, *v. i.* es gewittert, ide bura, oluja; bura goni.

Gewitterregen, *m.* rěum, kiša uz buru.

Gewitterreich, *adj.* burovit, olujevit.

Gewitterſchauer, *m.* škropac.

Gewitterſchwanger, *adj.* zlogodan.

Gewitterſchwül, *adj.* omaran, zaparan.

Gewitterſchwüle, *f.* omara, zapara.

Gewitterſturm, *m.* oluja.

Gewitterwolke, *f.* oblak-zlogoda.

Gewitzel, *n.* dosětkovanje.

Gewitzigt, *adj.* opamećen; er iſt —, naučio je pameti, opametio se je, dozvao se je pameti.

Gewoge, *n.* bibavica; valovje.

Gewogen, *adj.* nagnut, naklonjen; ſie iſt ihm —, voli ga; das Glück war ihm —, junačka ga je sreća dobro služila; wir bleiben Euch in Gnaden —, od nas vam milost.

Gewogenheit, *f.* naklonost, prignuće.

Gewohnen, *v. n.* sviknuti, obiknuti, viknuti (što); ſ. Gewöhnen ſich; gewohnt, vičan, učan, vikao, obikao; (spr.) Jung gewohnt, alt gethan, kako tko vikne tako i obikne; što dikla navikla ko neva obikla; er iſt gewohnt früh aufzuſtehen, priviknuo se je podranjivati, navadan je podranjivati; rano rani; er iſt gewohnt zu arbeiten, vičan je poslu; ſie iſt gewohnt zu gehorchen, vikla je poslušnom biti; einer Sache gewohnt ſein, gewohnt werden, priviknuti se, naviknuti se, obiknuti se čemu.

Gewöhnen, *v. a.* Einen zu etwas —, priviknuti, naviknuti koga k čemu i. na što; navaditi, priučiti, privaditi koga čemu; er iſt zum Gehorſam gewöhnt, priviknuo i. naviknuo se je na poslu; ſich —, *v. r.* priviknuti se, naviknuti se, obiknuti se, priučiti se, naučiti se, privikavati se (čemu).

Gewohnheit, *f.* običaj, navada, navičaj, navika; adet*; was man täglich thut, wird einem zur —, što čověk svaki dan radi, na to se navadi i. tomu se obikne; es iſt wider meine —, nisam navadan; das iſt ihm zur — geworden, sasvim se je na to navadio, naučio, priviko; to je obajatao; etwas zur — haben, navadan biti; das iſt aus der — gekommen, to nije više običaj; eine üble —, zla navada.

Gewohnheitsrecht, *n.* običajno pravo; pravo s običaja.

Gewöhnlich, *adj.* navadan, običan; običajni; auf die —e Art, navadno; es iſt kein —es Kind, nije čedo kakvano su čeda; dieß iſt hier —, to je ovdě običaj; —, *adv.* navadno, obično; ponajviše.

Gewöhnliche, *n.* navika, navičaj.

Digitized by Google

Gewöhnung, *f.* navika, priuka.
Gewölbbruch, *m.* prolom lubanje.
Gewölbe, *n.* (das Wölben), svodjenje; (das Gewölbte), svod, volta*, bolta*; ein — bauen, svoditi; (Kaufmanns—), tržnica, dućan*, štacun.
Gewölbebock, *m.* svodni konj.
Gewölbebogen, *m.* svodni obluk.
Gewölbestein, *m.* zagvozda.
Gewölbluft, *f.* memla, tonja.
Gewölbrüstung, *f.* šestar.
Gewölbt, *adj.* svodan, na svod, sveden, svoltan, boltan.
Gewölk, *n.* oblačina, oblaci.
Gewölkig, *adj.* oblačan, naoblačen.
Gewölklos, ſ. Wolkenlos.
Gewölksnacht, *f.* tmora.
Geworfel, *n.* vijanje.
Gewühl, *n.* vreva, tišma, naloga.
Gewunden, *adj.* zavrnut, zavojit; mit —en Hörnern, vitorog.
Gewünſche, *n.* željkanje.
Gewürfel, *n.* kockanje.
Gewürfelt, *adj.* kockast, nakockan.
Gewürge, *n.* dava, davljenje, gušava.
Gewürm, *n.* crvlje, gad.
Gewurmt, *adj.* crvljiv. [mirodija.
Gewürz, *n.* (Gewurzel), korenje; (*aroma*),
Gewürzbüchſe, *f.* mirodenka.
Gewürze, *n.* začinjanje.
Gewurzel, *n.* korenje, žilje.
Gewürzfleiſch, ſ. Ragout.
Gewürzgewölbe, *n.* ſ. Gewürzladen.
Gewürzhaft, *adj.* mirodan.
Gewürzhaftigkeit, *f.* mirodnost.
Gewürzhandel, *m.* mirodarstvo, trgovina s mirodijom.
Gewürzhändler, *m.* mirodijar.
Gewürzhandlung, *f.* mirodnica; ſ. G—del.
Gewürzig, *adj.* mirodan.
Gewürzkrämer, ſ. Gewürzhändler.
Gewürzladen, *m.* mirodnica.
Gewürzmyrthe, *f.* (*Myrtus Pimentum*), pimenta, krupan papar.
Gewürznägelein, *n.* Gewürznelke, *f.* (*Caryophyllus aromaticus*), gvozdika, klinčac, karanfil, garofan.
Gewürzreich, *adj.* vrlo mirodan.
Gewürzſafran, *m.* šafran.
Gewürzſtrauch, *m.* (*Daphne*), likovac.
Gewürzwaare, *f.* mirodija.
Gewürzwein, *m.* varenik; korenjak.
Gewüthe, *n.* běsnilo.
Gezäh, *n.* (*mont.*) orudje.
Gezähkaſten, *m.* orudnica.
Gezackt, *adj.* rizkećan, nareckan.
Gezähle, *n.* brojnja.
Gezähnt, *adj.* zubat, nazubljen.
Gezähnelt, *adj.* zubčast.
Gezänk, *n.* svadja, inat, kavga; (Gezänke), svadnja, karanje.
Gezauber, *n.* oklěvanje.
Gezäum, *n.* hamovi.
Gezeche, *n.* pijančevanje.
Gezeiten, *pl.* oseka i plima.
Gezelt, ſ. Zelt.
Gezerre, *n.* natezanje, raztezanje.
Gezeug, *n.* orudje; sprava.
Gezeugkaſten, *m.* orudnica, spravnica.
Geziefer, *n.* bube, bubad.
Geziefertenner, *m.* Geziefertunde u. ſ. w., ſ. Entomolog u. ſ. w.
Geziege, ſ. Geſchmeidig.
Geziehe, *n.* vucanje.
Geziemen, *v. n.* pristojati se; es geziemt ſich nicht, nevalja; es geziemt dir nicht, nepristoji ti se. [dostojan.
Geziemend, Geziemlich, *adj.* pristojan,
Geziere, *n.* kitnja, rešnja; ſ. Ziererei.
Geziert, ſ. Affektirt.
Gezimmer, *n.* tešljanje; ſ. Zimmerwerk.
Gezirp, *n.* cvrka.
Gezifch, *n.* šika, cika.
Gezifchel, *n.* šapat.
Gezitter, *n.* trepet, drhat, tresnja.
Gezogen, *adj.* vučen; (v. Stimml.), otegnut; (Lvos), izvučen; —e Federkiele, ukrućena pera; eine —e Büchſe, povijuša(-puška).
Gezücht, *n.* leglo, podsad, vrěža.
Gezucke, *n.* sěvanje.
Gezüngel, *n.* lapacanje, palucanje; ſ.
Gezupfe, *n.* činkanje. [Zunge.
Gezupfte, ſ. Charpie.
Gezürne, *n.* ljutnja, srdnja.
Gezwacke, *n.* štipanje.
Gezweifel, *n.* sumnjetina.
Gezweig, *n.* granje; hvoja.
Gezweit, *adj.* dvojni, udvojen.
Gezwicke, *n.* štipanje.
Gezwitſcher, *n.* cvrkutanje.
Giarol, *n.* (*Glareola torquata*), grivnata
Gibbar, *m.* ſ. Jubarte. [tekica.
Gibbon, *m.* (*Pithecus lar*), grivnat majmun, gibon.
Gibraltarſchwalbe, *f.* (*Hirundo melba*), gibraltarska lasta. [davalište.
Gicht, *f.* (*arthritis*), ulozi; (*mont.*) do-
Gichtanfall, *m.* nastup ulogah.
Gichtbaum, *m.* Gichtbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crn grozdić.
Gichtblume, ſ. Schlüſſelblume.
Gichtsbruch, *m.* uzma.
Gichtbrüchig, *adj.* uzet.
Gichtbrüchige, *m.* uzetnik.
Gichtbühne, *f.* dodavnica.
Gichten, *v. a.* dodavati.
Gichtfieber, *n.* uložna groznica. [šina.
Gichtholz, *n.* (*Rhamnus frangula*), kru-
Gichtig, Gichtiſch, *adj.* uložni; ein —er Menſch, ulogar.
Gichtkörner, *pl.* božurovo sěme.
Gichtkranke, *m.* ulogar.
Gichtkraut, *n.* (*Geranium Robertianum*), smrdljiv ždralinjak; ſ. Maßliebe, Schlüſſelblume.

Digitized by Google

Gichtmittel, *m.* lék od ulogah. [pa.
Gichtmorchel, *f.* (*Phallus impudicus*), pu-
Gichtpflaſter, *n.* aložni obliž, meč, melem.
Gichtpille, *f* bobulja od ulogah.
Gichtroſe, *f.* (*Pæonia offic.*), božur, bo-
Gichtrübe, ſ. Zaunrübe. [žurak.
Gichtſchmerz, *m.* bol ulogah.
Gichtſchwamm, *m.* ſ. Gichtmorchel.
Gichtſtoff, *m.* ulogovina.
Gichtſtrauch, ſ. Gichtbaum. [lja.
Gichttanne, *f.* (*Ledum palustre*), bagu-
Gichtwurz, *f.* (*Dictamnus*), jesenak.
Giebel, *m.* zabat; (*Cyprinus Gibelio*),
Giebelbruch, ſ. Duftbruch [karasac.
Giebelbach, *n.* dvostrani krov.
Giebelfeld, *n.* zabat.
Giebelhaus, *n.* kuća sa zabatom,
Giebelmauer, *f.* zabatni zid.
Giebelſchwalbe, ſ. Hausſchwalbe.
Giebelſeite, *f.* pročelje, čelo.
Giebelſpieß, *m.* ſ. G—ſpitze, *f.* zabatac.
Giebelwand, *f.* zabatnica.
Giebelzinne, *f.* jabuka (od kuće).
Giebigkeit, *f.* daća, podanak.
Gieke, ſ. Kieke.
Gieker, *m.* (*Loxia Pyrrhula*), ſ. Blutfink.
Gienfiſch, *m.* (*Labrus hiatula*), zevač.
Gienmuſchel, *f.* (*Chama*), zevka.
Gienitz, ſ. Ginſter.
Giepſen, *v. n.* hujati.
Gier, *f.* pohlepa, požuda, pohot.
Gierblick, *m.* lakome oči.
Gierde, ſ. Begierde.
Gieren, *v. n.* hlepiti (na što), žuditi (što).
Gierfalk, ſ. Gerfalk.
Gierig, *adj.* pohlepan, požudan, lakom, drht (na što); — eſſen, gumati; ein —er Menſch, pohlepnik, lakomac.
Gierigkeit, *f.* pohlepnost, lakomost.
Gierſch, ſ. Geißfuß.
Gierſchwalbe, ſ. Mauerſchwalbe.
Gießbach, *m.* bujica.
Gießbad, *n.* polév.
Gießbecken, *m.* polévák; ſ. Handbecken.
Gießbeckenknorpel, *m.* ledjenjača(-hrusta).
Gießbeckenmuskel, *m.* ledjenjak.
Gießblech, *n.* sléváca.
Gießbogen, *m.* slévák.
Gießeimer, *m.* ſ. Gießfaß.
Gießel, *m.* tulajica.
Gießen, *v. a.* linuti, liti, léváti; sunuti, sipati; Wein (in's Glas) —, natočiti vina; Waſſer in den Wein —, prisuti vode u vino; (Glocken u. ſ. w. —), saliti, salévati; ein gegoſſenes Bild, litina; (be—), zaléváti; ſich —, ſ. Ergießen; *v. i.* es gießt, kiša pljušti i. muze; padaju muzge kiše iz neba.
Gießer, *m.* léváč, lévár; ſ. Gießkanne.
Gießerde, *f.* kalupnjača.
Gießerei, *f.* léwnica, léváarnica.
Gießerlohn, *m.* léváčina; poléváčina.
Gießerz, *n.* tuč.
Gießfaß, *n.* poléváč, naléváč; ſ. Gieß-
Gießfieber, *m.* léváarska bolest. [eimer.
Gießflaſche, Gießform, *f.* kalup, tvorilo.
Gießhaus, *n.* Gießhütte, *f.* ſ. Gießerei.
Gießinſtrument, *n.* léváalo.
Gießkanne, *f.* kropionik, škropilo, daždnik, zaléváč, kanta*; (*Aspergillum javanum*), škropilo.
Gießkelle, *f.* topilica.
Gießkopf, *m.* ruža, kropnica.
Gießkunſt, *f.* léváarstvo.
Gießloch, *n.* léváalište.
Gießlöffel, *m.* poléváča; ſ. Gießkelle.
Gießmeiſter, *m.* nadléváč.
Gießmergel, *m.* léváarski lapor.
Gießmodell, *n.* ſ. Gießform.
Gießmutter, ſ. Matrize.
Gießofen, *m.* talište, topilište.
Gießpfanne, *f.* taljača.
Gießpreſſe, *f.* (léváarski) stisak.
Gießrinne, *f.* točilica.
Gießröhre, *f.* tulajica (od kropionika).
Gießſand, *m.* (pésak-) kalupnjak.
Gießſchaufel, *f.* kutao.
Gießſchnabel, *m.* nosac.
Gießſtein, *m.* kameni kalup.
Gießtafel, *f.* zrcalarska pločina.
Gießtiſch, *m.* olovarski stol.
Gießvogel, ſ. Wendehals.
Gießwaare, ſ. Gußwaare.
Gießwerk, *n.* litina.
Gießzange, *f.* léváarske kléšte.
Gießzapfen, *m.* (léváarski) mosur.
Gießzettel, *m.* léváarska listina.
Gift, *n.* otrov, jed, čemer; — beibringen, podmetnuti (komu) otrov, otrovati (koga); — miſchen, bereiten, praviti otrov; (Zorn), vor —, od jeda; — und Galle ſpeien, jediti se, běsniti.
Giftabtreibend, *adj.* jedogoni; od jeda, otrova; —es Mittel, uztuk otrova.
Giftapfelbaum, *m.* (*Hippomane Mancinella*), mancinela.
Giftarznei, *f.* trovilo; ſ. Giftmittel.
Giftbalſam, *m.* (*Amyris toxifera*), otrovan dragomastnik.
Giftbarſch, *m.* (*Perca venenosa*), otrovan okuń i. bandar.
Giftbaum, *m.* (*Rhus toxicodendron*), otrovan ruj.
Giftbecher, *m.* čaša otrova i. jeda; otrovna čašu.
Giftbeere, *f.* otrovna bobulja.
Giftbereiter, *m.* trovnik; —in, *f.* trovnica.
Giftbiſſen, *m.* (wdm.) měka, mamac.
Giftblaſe, *f.* jednik, jedovnik.
Giftblume, *f.* otrovan cvětak.
Giftblüte, *f.* otrovan cvět.
Giftbohne, *f.* (*Abrus precator.*), brojaničnik, čislovac.
Giftdrüſe, *f.* otrovna žlězda.
Giftdunſt, *m.* otrovna para.
Gifteiche, *f.* ſ. Giftbaum.

Digitized by Google

Giftelbechse, *f.* s. Gecko.
Giften, *v. a.* jediti; sich —, *v. r.* jediti se.
Gifterz, s. Arsenik.
Giftesche, *f.* (*Rhus Vernix*), ruj-pokostar.
Giftfang, *m.* jedohvat.
Giftfisch, *m.* otrovna riba.
Giftfresser, *m.* jedožder.
Giftgefäß, *n.* posuda otrova.
Giftgewächs, *n.* otrovna bilina; (*coll.*) otrovno bilje.
Gifthahnenfuß, *m.* (*Ranunculus sceleratus*), otrovan žabnjak.
Gifthandel, *m.* trgovina s otrovom.
Gifthauch, *m.* otrovan hak i. dah.
Giftheil, *n.* (*Aconitum Authora*), jedoléčni nalěp.
Gifthund, *m.* (*Squalus Centrina*), otrovan sokol i. sklat.
Gifthütte, *f.* mišomornica.
Giftig, *adj.* otrovan, otrovit, jedovit; (zornig), jedan, jedak, ljutit; zao; — werden, razjediti se; — machen, razjediti.
Giftigkeit, *f.* otrovnost, jedovitost.
Giftkies, *m.* sićanovac.
Giftkorn, *n.* zrno otrova, otrovno zrno.
Giftkrabbe, *f.* (*Cancer Dromia*), otrovan mekuš.
Giftkraut, *n.* otrovna zelina, otrovno zelje; (*Aconitum Lycoctonum*), preoběd, pasja smrt; (*Geranium Robertianum*), smrdljiv ždralinjak.
Giftkunde, *f.* jedoznanstvo, jedoslovje.
Giftkunst, *f.* otrovarstvo.
Giftkuttel, s. Seehase.
Giftlattich, *m.* (*Lactuca virosa*), otrovna
Giftlehre, *f.* jedoslovje. [loćika.
Giftlos, *adj.* bez jeda, otrova, bezjedan.
Giftmehl, *n.* mišomor.
Giftmilbe, *f.* (*Argas*), otrovna grizlica.
Giftmilcher, *pl.* (*Euphorbiaceae*), mlěčernice.
Giftmilchschwamm, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjača.
Giftmischen, *n.* pravljenje otrova.
Giftmischer, *m.* otrovnik, trovnik.
Giftmischerin, *f.* otrovnica, trovnica.
Giftmischerei, *f.* trovanje.
Giftmittel, *n.* lěk od otrova, uztuk jeda.
Giftnatter, *f.* (*Coluber atrox*), guja-otrovnica.
Giftpfeil, *m.* otrovna strěla.
Giftpflanze, *f.* otrovna bilina; (*coll.*) otrovno bilje.
Giftpille, *f.* otrovna bobulja.
Giftpilz, *m.* otrovna gljiva.
Giftpulver, *n.* otrovan prašak.
Giftreich, *adj.* jedovit.
Giftrocke, *f.* (*Raja Pastinaca*), žutulja.
Giftrose, s. Oleander. [natter.
Giftschlange, *f.* zmija-otrovnica; s. Gift-
Giftschwamm, *m.* (*Lycoperdon Bovista*), puša, puhara. [adenka.
Giftstaude, *f.* (*Adenia venenata*), otrovna
Giftstein, *m.* sićan, mišomor.
Giftstoff, *m.* trovilo.
Giftsumach, s. Giftbaum.
Gifttäubling, *m.* (*Agaricus emeticus*), gluhara, bljuvara. [pitak.
Gifttrank, *m.* otrovno piće, otrovan na-
Gifttropfen, *m.* kaplja otrova, jeda.
Giftvoll, *adj.* pun otrova, jeda; jedovit.
Giftwand, *f.* (*Asclepias Vincetoxicum*), svilnica.
Giftwasser, *n.* otrovna voda.
Giftwanze, s. Giftmilbe.
Giftwicke, *f.* (*Coronilla varia*), grašak.
Giftwurz, *f.* (*Polygonum Bistorta*), račjak.
Giftwurzel, *f.* s. Giftwand.
Giftzahn, *m.* jedovit zubac.
Gigant, s. Riese.
Gigantisch, s. Riesenhaft.
Gilbblume, s. Färberscharte. [žutica.
Gilbe, *f.* žut; (Färbestoff), žutilo; (Erde),
Gilben, s. Gelben. [scharte.
Gilbenblume, *f.* Gilbkraut, *n.* s. Färber-
Gilbicht, Gilblich, s. Gelbicht; Gelblich.
Gilbling, *m.* strnad.
Gilbstern, *m.* (*Ornithogallum luteum*), žuto pličje mlěko, pasji luk.
Gilbweiderich, *m.* (*Lysimachia*), protivak.
Gilbwurz, s. Gelbwurz.
Gilde, *f* družtvo; (Innung), ceh, esnaf; s. Gelage.
Gildebruder, *m.* član ceha.
Gildemeister, *m.* starěšina ceha.
Gilet, *n.* prsnik, prsluk.
Gilge, s. Lilie.
Gilgenschwertel, *n.* (*Iris germanica*), prosti sabljić.
Gillblume, *f.* (*Anthemis tinctoria*), mastilački raman.
Gillenstein, *m.* kremenasti skrilavac i. lu-
Gillkraut, *n.* s. Farbeginster. [pinac.
Gillwerth, s. Gilbling.
Gilt- (in Zus.) zemljišnički.
Giltabschreibung, *f.* izpis iz zemljišnika.
Giltanschreibung, *f.* upis u zemljišnik.
Giltbrief, *m.* zemljišnica.
Giltbuch, *n.* s. Gilte.
Gilte, *f.*, zemljišnik.
Giltlöschung, s. Giltabschreibung.
Gilwurz, s. Nießwurz.
Gimf, *m.* opletica.
Gimmern, s. Zwitschern.
Gimpel, *m.* (*Loxia Pyrrhula*), zimovka, ćućurin, antunac; (ein einfältiger Mensch), s. Einfaltspinsel.
Gimpelholz, *n.* s. Bachholunder. [stosil.
Ginsen, Ginseng, *n.* (*Panax quinquefol.*),
Ginster, *m.* (*Genista*), žutilica, žutilovka.
Gipfel, *m.* vrh, vršak, vršac, vršić, vrhunac; bis auf den — des Berges, do vrh gore, na vrh brda; do same glavice; (eines Baumes), kićica, ovršak, (*fig*) vrhunac; der — der Ehre, najviša čast.

Digitized by Google

Gipfelbruch, ſ. Duftbruch.
Gipfelholz, *n.* ovršine.
Gipfeln, *v. a.* uvršiti.
Gipfelpunkt, *m.* vrhovnik; vrh od vrha.
Gipfelreich, *adj.* vrhovit.
Gipfelſpitze, *f.* ſ. Gipfelpunkt.
Gipfelſtändig, *adj.* nakrajnji.
Gips, ſ. Gyps. [rafa.
Giraffe, *f.* (*Camelopardalis Giraffa*), ži-
Giraut, *m.* kretnik, prenoša.
Girator, *m.* kretovnik, prenosnik.
Giriren, *v. a.* einen Wechſel —, krenuti, preneti mènicu (na koga); kretovati, prenositi.
Girirung, *f.* krenuće, prenošenje.
Girlitz, *m.* (*Fringilla serotina*), grlac.
Giro, *n.* kret, prènos; — in bianco, kret i. prènos na bèlo.
Girobank, *f.* kretaonica, prenosionica.
Girofähig, *adj.* kretan, prènosan.
Girovaluta, *f.* kretna, prènosna vrednota.
Girren, *v. n.* guknuti, grgutnuti, gugutnuti; gukati, grgutati, gugutati.
Girtwurz, ſ. Stabwurz.
Giſchen, *v. n.* cvrljiti, cvrknuti.
Giſcht, ſ, Gäſcht.
Gitter, *n.* rešetka, mrežotina; (*Patella graeca*), grčki prilèpak.
Gitterbett, *n.* orešećena postelja.
Gitterblech, *n.* rešetka od žice.
Gitterfenſter, *n.* prozor s rešetkom.
Gitterflügler, *m.* (*Neuroptera*), mrežno-
Gitterförmig, *adj.* rešetkast. [krilci.
Gitterig, *adj.* premrežen.
Gitterlaufkäfer, *m.* (*Carabus cancellatus*), mrežan crevljac.
Gittern, *v. a.* orešetiti, udariti rešetku; (grilliren), premrežiti.
Gitterrohr, *n.* (*Buccinum reticulatum*), rešetkasti rogač. [orman.
Gitterſchrank, *m.* rešetkast postavac i.
Gitterſchwamm, *m.* (*Clathrus*), rešetaljka.
Gitterſtange, *f.* motka od rešetke.
Gitterthor, *n.* vratnice.
Gitterthür, *f.* vrata s rešetkom.
Gittertute, *f.* (*Conus cancellatus*), rešetkast čunjac.
Gitterwalze, *f.* (*Voluta cancellaria*), rešetkasta obluša.
Gitterwerk, *n.* rešetke.
Gitterzaun, *m.* ograda od rešetke.
Glacé-Handſchuh, *adj.* svètla rukavica.
Glaciren, *v. a.* (b. Zuckerb.), lediti, oledi ti; (glänzen), laštiti.
Glacis, *n.* prsobran; podgradje.
Gladiator, ſ. Fechter.
Glamme, *f.* medja.
Glandel, *f.* žlezda.
Glander, *m.* ſ. Galander.
Glander, *f.* (Eisſcholle), santa; ſ. Gleitbahn.
Glandern, *v. n.* tociljati se, sklizati se.
Glanz, *m.* svètlost, svèloća; (Schimmer), sjaj, blišt, sjajnost, sèvak; einen — von ſich werfen, svètliti se, sjajati se; ſie erſchien im Saale in dem ganzen — ihrer Schönheit, sinu dvorana na četiri strane od njezina stasa i obraza; (Anſehen), slavje, dika; (*mont.*) svètlac; (Politur), laština.
Glanzbürſte, *f.* laštilica(-četka).
Glanzdroſſel, *f.* (*Turdus nitens*), svètli drozak.
Glänzen, *v. n.* svètliti se; (ſchimmern), hlistati, laštiti se, cakliti se, lèskati se; die Sterne —, zvèzde sjaju, sjaje se; (*fig.*) sjati; er glänzt im Rathe des Kaiſers, (*poët.*) svètlo mu je lice na carevu divanu; in ihren Augen glänzte Freude, oči su joj sèvale l. kresile se od radosti; —, *v. a.* svètliti, laštiti.
Glänzen, *n.* svètloća; sjajnost.
Glänzend, *adj.* svètao; er hat —e Augen, krese mu se oči; —e Metalle, sjajne kovine; (*fig.*) sjajan; eine —e Schönheit, (*poët.*) žarko lice; ein —des Glück, golema sreća; —e Verſprechungen, zlatno obećavanje; —es Elend, (ſpr.) s polja gladac, a iznutra jadac.
Glanzerz, *n.* svètlac; ſ. Bleiglanz.
Glanzfähig, *adj.* es iſt nicht —, nemože sa laštiti.
Glanzfarbe, *f.* svètla mast.
Glanzfirniß, *m.* svètao pokost.
Glanzgeben, *n.* laštenje.
Glanzgeber, *m.* laštilac.
Glanzgefieder, *n.* svètlo perje.
Glanzgold, ſ. Flittergold.
Glanzgras, *n.* (*Phalaris*), svètlika.
Glänzhammer, *m.* svètlovac.
Glanzhandſchuh, *m.* lašteća rukavica.
Glanzhell, *adj.* sjajnojasan.
Glanzhorn, *n.* (*Buccinum nitidulum*), svètli rogač.
Glanzkäfer, *m.* (*Lampyris*), svètnjak.
Glanzkobalt, *m.* bèsac.
Glanzkohle, *f.* svètli ugalj.
Glanzkorduan, *m.* svètli kordovan.
Glanzkugel, *f.* kruglja-laštilica.
Glanzleinwand, *f.* lašteno platno.
Glanzleder, *n.* laštena koža.
Glanzlicht, *n.* žarko svètlo.
Glanzlos, *adj.* bez svètla.
Glanzmanganerz, *n.* smedjevac.
Glanzpunkt, *m.* (*fig.*) naj-sjajnija čest.
Glanzreich, *adj.* presvètao.
Glanzroth, *n.* englezko crvenilo.
Glanzruß, *m.* svètla čadja; ſ. Kienruß.
Glanzſchetter, *m.* kruto, okorno platno.
Glanzſchrift, *f.* svètlo pismo.
Glanzſchupper, *pl.* (*Ganoidei*), svètloljus-
Glanzſeite, *f.* lice. [kavci.
Glanzſtahl, *m.* žikalo.
Glanzſtein, *m.* svètli željezovac.
Glanzſucht, *f.* pohlepa sjajnosti.
Glanzſüchtig, *adj.* pohlepan na sjaj.

Glanztaffet, *m.* lašten tafet.
Glanzvogel, *m.* (*Galbula viridis*), zelena [vuga.
Glanzvoll, *adj.* presvětao, presjajan.
Glanzwechselnd, *adj.* světlomĕn.
Glanzwichse, *f.* laštivo.
Glanzwolle, *f.* světla vuna.
Glanzwurm, *m.* (*Aphrodite aculeata*), bodljikav zlatac.
Glänzzahn, *m.* lašteći zub, šikalica.
Glarböcklein, s. Stiefmütterchen. [da.
Glarke, *f.* (*Pleuronectes Limanda*), liman-
Glas, *n.* staklo, caklo, srča*; eine Glocke von —, stakleno zvono; zerbrochenes —, staklušina; (Gefäß), čaša, kupica, žmulj; zu tief in's — gucken, ukrasiti se; puhnuti u čašu; die Gläser leeren, sušiti čaše; ein — nach dem anderen ausstechen, rušiti čaše; (Augengläser), naočari, očali.
Glas- (in Zus.) staklen, caklen.
Glasabdruck, *m.* staklen otisak.
Glasachat, *m.* žegalj.
Glasartig, *adj.* staklast.
Glasamianth, *m.* epidot.
Glasapfel, *m.* staklenjača; s. Eisapfel.
Glasarbeit, *f.* staklarina.
Glasartig, *adj.* staklast, caklast.
Glasartigkeit, *f.* staklenost, caklenost.
Glasasche, *f.* staklarski pepeo.
Glasätzen, *n.* najedanje stakla.
Glasauge, *n.* stakleno oko; (*fig.*) staklasto oko.
Glasäugig, *adj.* staklook.
Glasbirn, s. Eisbirn. [měhur.
Glasblase, *f.* puljak u staklu, staklen
Glasblasen, *n.* duvanje stakla.
Glasblaser, *m.* razduvač (stakla).
Glasboden, *m.* stakleno dno.
Glasbrenner, *m.* staklaš.
Glasbürste, *f.* čistilica stakla, sklenicah,
Gläschen, *n.* stakalce, staklence; čašica.
Glasdeckel, *m.* poklopac čaše.
Glasegel, *m.* (*Hirudo Heraclita*), golema pijavka, pijavičina.
Glaselektrizität, *f.* staklena munjevina.
Glaser, *m.* staklar, caklar.
Glaserarbeit, *f.* staklarsko dĕlo, stakla-
Glaserblei, *n.* staklarsko olovo. [rina.
Glaserde, *f.* zemlja-staklača.
Glasergesell, *m.* staklarski dĕtić, kalfa*.
Glaserhandwerk, *n.* staklarija.
Glaserjunge, *m.* staklarski dĕčak, šegrt.
Gläserkasten, *m.* sklenićnik.
Glaserkunst, *f.* staklarija.
Gläserklang, *m.* zveka čašah.
Glasermeister, s. Glaser.
Gläsern, *adj.* staklen, caklen; seine Augen sehen — aus, zakrlještio je
Glaserz, *n.* s. Silberglanz. [očima.
Glasfabrik, *f.* staklana.
Glasfaden, *m.* staklen konac.
Glasfenster, *n.* staklen prozor.
Glasfeuchtigkeit, *f.* staklen mok.
Glasflasche, *f.* sklenica.
Glasflügler, *m.* (*Sesia apiformis*), pčelka.
Glasfluß, *m.* talilo; staklen slitak.
Glasform, *f.* staklarski kalup.
Glasfritte, *f.* staklača.
Glasfutter, *n.* porub stakla.
Glasgalle, *f.* staklena pĕna.
Glasgallerte, *f.* (*Nostoc vulg.*), nostok.
Glasgefäß, *n.* staklena posuda; staklo; —e, *pl.* stakleno posuđje; staklenina.
Glasgemenge, *n.* s. Glasfritte.
Glasgeräthschaft, *f.* stakleno orudje.
Glasgeschirr, s. Glasgefäß.
Glasglanz, *m.* staklenost, staklena světlost; — haben, stakliti se.
Glasglocke, *f.* stakleno zvono.
Glasglöcklein, *n.* (*Campanula rotundifolia*), krugolisti zvončić.
Glasgriff, *m.* (staklarski) ličnjak.
Glasgrün, *adj.* zelen kao staklo.
Glasgrün, *n.* staklena zelen.
Glashafen, s. Glastopf.
Glashandel, *m.* trgovina sa staklom.
Glashändler, *m.* staklarnik, staklar; (Glaskrämer), skleničar; s. Glaswaaren-
Glashandlung, *f.* staklarnica. [händler.
Glashart, *adj.* tvrd kao staklo.
Glashaus, *n.* postava; (Gehäuse), staklena kućica.
Glashaut, *f.* staklena opnica.
Glashautentzündung, *f.* žar stakleno opnice.
Glashell *adj.* jasan kao staklo; (*fig.*) bistar kao suza.
Glashülse, s. Rainweide.
Glashütte, *f.* staklana.
Glashüttenmeister, *m.* staklanar.
Glasicht, *adj.* staklast, caklast.
Glasig, *adj.* staklovit, caklovit.
Glasiren, *v. a.* ostakliti, gledjeisati*; ein glasirter Topf, murav lonac.
Glaskasten, *m.* skleničnik.
Glaskirsche, *f.* trešnja-ledenjača.
Glaskitt, *m.* lem za staklo. [gumb.
Glasknopf, *m.* stakleno puce, staklen
Glaskolbe, *f.* staklena tikva. [Blutstein.
Glaskopf, *m.* lubanjac; rother —, s.
Glaskoralle, *f.* staklen koralj.
Glaskorb, *m.* košarica za staklo.
Glaskörper, *m.* staklac.
Glaskrämer, *m.* skleničar.
Glaskraut, *n.* (*Parietaria officinalis*), crkvina, s. Glasschmelz; Eiskraut.
Glaskrug, *m.* staklen krčag, vrč.
Glaskugel, *f.* staklena kruglja.
Glaskunst, *f.* staklarstvo.
Glaskupfererz, *m.* světli mědovac.
Glaslampe, *m.* Glaslaterne, *f.* staklena světiljka, lampa, laterna; staklen fenjer*
Glaslinse, *f.* staklena leća, sočivica.
Glasmachen, *n.* staklarstvo.
Glasmacher, *m.* staklar.
Glasmacherkunst s. Glaskunst.

Digitized by Google

Glasmaler *m.* slikar na staklu.
Glasmalerei, *f.* staklena slikarija; slikanje na staklu.
Glasmann, *m.* skleničar.
Glasmasse, *f.* staklača.
Glasmehl, *n.* staklen prah.
Glasmeister, *m.* staklenik.
Glasmesser, *m.* staklomĕr.
Glasnutz, *f.* utore za staklo. [ofen.
Glasofen, *m.* staklarska peć; ſ. Schmelz-
Glaspaſte, *f.* staklena těstina; litak.
Glasperle, *f.* mrndjela, mrdjela, djinčhuha; (kleine —), gmiza, grmělica.
Glasporzellan, *n.* porculansko staklo.
Glasrinde ſ. Glaſur.
Glasröhre, *f.* staklena cĕv.
Glassand, *m.* pěsak za staklo.
Glasſatz, *m.* staklovina.
Glasſchaum, *m.* ſ. Glasgalle.
Glasſcheibe, *f.* staklena ploča; (Fenſterſcheibe), ošce, okno.
Glasſcherbe, *m.* staklena crepina; —n, *pl.* staklušina.
Glasſchere, *f.* staklarske nožice.
Glasſchlacke, *f.* staklena troska
Glasſchlange, *f.* ſ. Königsbauch.
Glasſchleifen, *n.* brušenje stakla.
Glasſchleifer, *m.* brusar stakla. [ſchmelz.
Glasſchmalz, *n.* ſ. Glasgalle; Glas-
Glasſchmelz, *m.* (*Salicornia*), caklenjača.
Glasſchmutz, *m.* ſ. Glasgalle. [klovica.
Glasſchnecke, *f.* (*Vitrina pellucida*), ca-
Glasſchneidend, *adj.* staklorezak.
Glasſchneider, ſ. Glasſchleifer.
Glasſchrank, *m.* staklen postavac, orman, ormar; ſ. Gläſerkaſten.
Glasſchürer, *m.* staklarski topič.
Glasſpinnen, *n.* predenje stakla.
Glasſpinner, *m.* prelac stakla.
Glasſpinnerei, *f.* predionica stakla; ſ. Glasſpinnen.
Glasſtein, *m.* staklenac.
Glasſtock, *m.* stakleno ulište.
Glasſtreifen, *m.* staklen ostrižak.
Glastafel, *f.* staklena ploča.
Glasthränen, *pl.* (*chem.*) staklene suze
Glasthür, *f.* staklena vrata.
Glasträger, ſ. Glasmann.
Glastropfen, ſ. Glasthräne.
Glaſur, *f.* ostaklica, gledja, luš.
Glasvergoldung, *f.* pozlatnja stakla.
Glaswaare, *f.* staklenina.
Glaswaarenhändler, *m.* staklarnik.
Glaswaarenhandlung, *f.* staklarnica.
Glaswagen, *m.* kočija s prozori.
Glaswand, *f.* staklen pretin i. prĕboj.
Glasweide, ſ. Bruchweide.
Glasweiſe, *adv.* čašimice, na čaše.
Glaswerk, *n.* staklenina.
Glaswurz *f.* ſ. Glaskraut.
Glaszähre, ſ. Glasthräne.
Glaszange, *f.* staklarske klĕšte.

Glatt, *adj.* gladak; — hobeln, oblanjati na gladko; (ſchlüpfrig), sklizak; —es Kinn, gola brada; —e Stirne, ravno, gladko lice; (*fig.*) Einem —e Worte geben, mazati oko koga; sladko komu govoriti; er hat eine —e Zunge, mazalica i. ulaguš je; etwas — abhauen, abſchneiden, srubiti što; alles — aufeſſen, pojesti sve do mrve; Einem etwas — abſchlagen, sasvime komu što uzkratiti; — herausſagen, kazati što od komada; —e Leinwand, ravan.
Glattahle, *f.* gladko šilo.
Glattbart, *m.* golobradac.
Glättbein, *n.* šikalica. [pčela
Glattbiene, *f.* (*Bichroa gibba*), gladka
Glattbüchſe, *f.* prosta puška. [liš.
Glattbutte, *f.* (*Pleuronectes rhombus*), ob-
Glattdick, *m.* (*Accipenser Huso*), moruna.
Glätte, *f.* gladčina, gladkost; (Silber—), gledja, gledj.
Glatteis, *n.* poledica, paledica, suledica, staklac, sklizavica.
Glatteiſen, *v. n.* polediti se; es glatteifet, poledica je, poledica pade.
Glatteiſen, *n.* gladilica.
Glätten, *v. a.* gladiti, ugladiti, ugladčati; (poliren), šikaliti, (*fig.*) ugladiti.
Glätter, *m.* gladilac; šikalo.
Glattfeile, *f.* gladac.
Glättgaſſe, *f.* gledjna cĕv.
Glättgetriebe, *n.* gladionica.
Glättglas, *n.* gladilo, gladilica.
Glatthaarig, *adj.* gladke kose, dlake.
Glatthafer, *m.* (*Avena elatior*), visoka zob.
Glatthai, *m.* (*Mustelus*), morski pas.
Glatthammer, *m.* gladak kladivac, čekić.
Glattheit, *f.* gladkost, gladkoća.
Glatthobel, *m.* gladionjak, postrug.
Glättholz, *n.* šikalica, dergalo*.
Glattigkeit, ſ. Glattheit.
Glättkaule, *f.* ſ. Glattglas.
Glättkolben, *m.* šikalo.
Glattkopf, *m.* (*Blennius Pholis*), mik.
Glattleibig, *adj.* gladka tĕla.
Glattmachung, *f.* gladčanje.
Glattmaſchine, *f.* gladionica. [guž.
Glattnatter, *f.* (*Coluber lævis*), smedji
Glattplatt, *adj.* gladko-plosnat.
Glättplatte, *f.* ploča-gladilica.
Glattranbig, *adj.* gladka ruba, okrajca.
Glattroche, *f.* (*Raja Batis*), barakola, raža, ploska.
Glättſcheibe, Glättſchiene, *f.* šikalica.
Glattſohle, *f.* (*Solea lævis*), gladka svoja.
Glättſtahl, *m.* gladilo.
Glättſtein, *m.* gladilica. [ka križaljka.
Glattſtrahl, *m.* (*Asterias lævigata*), glad-
Glättſtube, *f.* gladionica.
Glättiſch, *m.* gladionik.
Glattweg, *adj.* sasvim, sgolja; (ſprüchw.) ni pet, ni šest.

Digitized by Google

Glättwerkzeug, *n.* gladilo. [torožka.
Glattwespe, *f.* (*Melinus ruficornis*), žu-
Glattwurm, *m.* gladak crv.
Glattzahn, *m.* gladiljka, zub za gladčanje.
Glattzüngig, *adj.* ſ. Glatt.
Glatze, *f.* pléš, ćela; er hat eine —, pléšiv, ćelav je; eine — bekommen, oplěšiviti, oćelaviti; (*anat.*) kumrije, povije.
Glatzig, *adj.* pléšiv, ćelav; ein —er Menſch, ſ. Glatzkopf. [pléšo, ćelo.
Glatzkopf, *m.* pléšivac, ćelavac; (ver.)
Glatzköpfig, ſ. Glatzig.
Glau, *adj.* vedar, jasan; (*fig.*) bistar.
Glaube, *m.* věra; Einem —n geben, ſchenken, pověrovati se komu; věrovati komu što; die Sache findet keinen —n, nitko neće da to věruje; toga ljudi nevěruju; er hat ſich um allen —n gebracht, nitko više neće da mu věruje; eine Waare auf —n geben, dati robu na věru i. veresiju; der falſche —, kriva věra; ſeinen —n abſchwören prevěriti se; (ver.) porepiti se; der Apoſtoliſche —, apoštolsko věrovanje auf Treu u. —n annehmen, primiti što na věru.
Glauben, *v. n.* věrovati; etwas ſteif und feſt —, tvrdo što věrovati; Einem etwas —, pověrovati, věrovati komu što; an Gott —, věrovati u Boga; glaube nicht an Männertreue nedrži věre u junaka; an Träume —, věrovati snu; er glaubt an keinen Gott, nevěruje Boga, neznade za Boga; wer da glaubt wird ſelig, tko věruje spasit će se; (meinen), er glaubt feſt, tvrdo misli i drži; er glaubte ſich ſicher, držao se je sěgurnim, bezbědnim; mislio je da je sěguran; ich habe, glaube ich, Sie geſtern geſehen, čini mi se, da sam Vas jučer vidio; wer hätte das geglaubt! tko bi bio pomislio! ich glaubte Sie ſprächen mit mir, mislio sam, da sa mnom govorite; das glaube ich! da kako. [věri.
Glaubenfeſt, *adj.* tvrde věre; tvrd u
Glaubensabfall, *m.* odpad od věre.
Glaubensabſage, *f.* prevěra.
Glaubensabtrünnige, *m.* odpadnik od věre.
Glaubensähnlichkeit, *f.* sličnost věre; (*analogia fidei*), nalika věre.
Glaubensänderung, *f.* prevěra.
Glaubensartikel, *m.* članak věre.
Glaubensbedrückung, *f.* ugnjetavanje věre.
Glaubensbekenner, *m.* izpovědnik věre.
Glaubensbekenntniß, *n.* izpověd věre; das apoſtoliſche —, apoštolsko věrovanje; (b. d. Dr.) simbol věre; věruju; ſein — ablegen, izjaviti i. izpověditi svoje věrovanje; (*subj.*) das iſt mein —, to ja věrujem.
Glaubensbeſchirmer, Glaubensbeſchützer, *m.* branitelj i. zaštitnik věre.
Glaubensbote, *m.* věstnik i. glasnik věre; apoštol; ſ. Miſſionair.
Glaubensbruder, *m.* brat po věri; ſ. Glaubensgenoß.
Glaubensbuch, *n.* knjiga věre.
Glaubensdruck, ſ. Glaubensbedrückung; Glaubenszwang.
Glaubenseid, *m.* prisega na věru; einen — ablegen, zakleti se věrom. [věri.
Glaubenseifer, *m.* gorljivost, revnost u
Glaubensentſagung, ſ. Glaubensabſage.
Glaubensfeind, *m.* neprijatelj věre.
Glaubensformel, *f.* věrovanje.
Glaubensfreiheit, *f.* slobodа věre.
Glaubensfrucht, *f.* plod věre.
Glaubensgelehrſamkeit, *f.* věroučnost.
Glaubensgemeinſchaft, *f.* suvěrstvo, zajedin (*f*) věre.
Glaubensgenoß, *m.* suvěrnik, jednověrac.
Glaubensgenoſſenſchaft, *f.* suvěrstvo.
Glaubensgericht, *n.* věrosud.
Glaubensgeſellſchaft, *f.* suvěrba.
Glaubensgleichgültigkeit, *f.* nehajstvo i. nemar za věru.
Glaubensgrund, *m.* temelj věre.
Glaubensheld, *m.* borac za věru.
Glaubensheuchler, *m.* licěmerac, farizej.
Glaubensirrthum, *m.* zabas, zaluta od věre; in einen — verfallen, zabasati, zalutati s věre.
Glaubenslehre, *f.* nauk věre, věrouka.
Glaubenslehrer, *m.* učitelj věre.
Glaubenslehrig, *adj.* věroučan.
Glaubenslehrling, *m.* učenik věre.
Glaubensmeinung, *f.* mněnjeo věri.
Glaubensmuth, *m.* hrabrost u věri.
Glaubensneuerer, *m.* novar věre.
Glaubensneuerung, *f.* novarstvo, novština věre.
Glaubensopfer, *n.* žrtva věre.
Glaubenspflicht, *f.* dužnost věre.
Glaubensprüfung, *f.* izpit věre.
Glaubenspunkt, *n.* članak věre.
Glaubensregel, *f.* pravilo věre.
Glaubensreiniger, *m.* izpravljač věre.
Glaubensrichter, *m.* věrosudac.
Glaubenssache, *f.* posao věre; das iſt eine —, to se tiče věre.
Glaubenssatz, *m.* ſ. Dogma.
Glaubensſchwärmer, ſ. Fanatiker.
Glaubensſchweſter, *f.* sestra po věri; jednověrica, suvěrica.
Glaubensſtreit, *m.* Glaubensſtreitigkeit, *f.* razpra o věri.
Glaubensſtück, *n.* članak věre.
Glaubensſtürmer, *m.* věroborac.
Glaubensüberläufer, *m.* prověrac, odpadnik (od věre).
Glaubensunterſuchung, *f.* izpitivanje věre.
Glaubensverbeſſerer, *m.* izpravljač věre.
Glaubensverbreiter, *m.* razploditeljь věre.

Digitized by Google

Glaubensverbreitung, *f.* razplodjivanje, razplod věre.
Glaubensverfassung, *f.* ustav věre.
Glaubensverläugner, s. Renegat.
Glaubensverläugnung, *f.* odpad od věre.
Glaubensvertheidiger, *m.* věrobran.
Glaubensvertheidigung, *f.* věrobrana.
Glaubensvertheidigungskunst, *f.* věrobranstvo.
Glaubensverwandt, *adj.* jednověran, jedne věre.
Glaubensverwandte, s. Glaubensgenoß.
Glaubensvoll, *adj.* pun věre.
Glaubensvorschrift, *f.* naredba, zapověd věre; s. Religionsedikt.
Glaubenswerber, s. Proselytenmacher.
Glaubenswerth, *adj.* věrovan, věrodostojan.
Glaubenswissenschaft, *f.* věrožnanstvo.
Glaubenswort, *n.* rěč věre.
Glaubenswuth, *f.* pomama u věri.
Glaubenszeuge, *m.* mučenik.
Glaubenszwang, *m.* věrosilje; natěra na věru.
Glaubenszweifel, *m.* sumnja u věri.
Glaubenszweifler, *m.* sumnjač u věri.
Glaubenszwist, *m.* razpra za věru.
Glaubern, *v. n.* čačkati.
Glauberſalz, *n.* trpka i. Glauberova sol.
Glaubhaft, *m.* věrovatan; das ist kaum —, težko je čověku věrovati.
Glaubhaftigkeit, *f.* věrovnost.
Gläubig, s. Gläublich.
Gläubig, *adj.* věrujući; věrni; (recht—), pravověrni.
Gläubige, *m.* věrni.
Gläubiger, *m.* věrovnik, věritelj.
Gläubigerausschuß, *m.* odbor věrovnikah věriteljah.
Gläublich, s. Glaubhaft. [věrovatnost.
Glaublichkeit, *f.* věrovnost, věrovetnost,
Glaubwillig, *adj.* lakověran.
Glaubwilligkeit, *f.* lakověrnost.
Glaubwürdig, *adj.* věrodostojan věre dostojan, věrovan. [rovnost.
Glaubwürdigkeit, *f.* věrodostojnost, vě-
Glauch, *adj.* běličast, siv; ein —er Gang, gluha i. jalova greda; ein —es Mädchen, ubava děvojka.
Glauchherd, *m.* perilo.
Glaue, *f.* (*Cornus mascula*), drěn.
Glaukolith, *m.* sivac.
Glaukoma, *n.* obsěna, sěr *f.*; (*med.*) zelena navlaka i. mrena.
Glaukopf, s. Kahlkopf.
Glebe, *f.* rukovet.
Gleich, *adj*, jednak; zu —er Zeit, u isto vrěme; (spr.) —wie ein Ei dem andern jednaci kao linjaci; kao da si jabuku razpolovio; — es mit —em vergelten, vratiti komu žao za sramotu; dati komu milo za drago; —er Gestalt, —er Weise, —er Maßen, isto tako; tako, takodjer; unter —en Umständen, uz iste okolnosti; wir sind —en Alters o. in —em Alter, vršnjaci smo, jedne smo dobe; in —em Werthe stehen, imati istu vrednotu, iste cěne biti; —e Zahlen, jednaki brojevi; ganz —, takmen; sie sind einander, — ravni su; —en Sinnes, —er Meinung sein, jednako misliti; es ist o. es gilt mir Alles —, sve mi je jedno; — u. — gesellt sich gern, kakva slika, takva prilika; —e Brüder, —e Kappen, kud sva braća tud i moj ćaća; er ist nicht meines Gleichen, nije on moja suvrst; nije sa mnom ravan; sich Einem — achten, izporedjivati se s kim; sich Einem — stellen, izporediti se s kim, es sind zwei Gleiche zusammengekommen, našla slika priliku; zao gorega pobratio; dva dedaka obadva jednaka; seines Gleichen gibt es nicht, neima mu druga i. para; nebi mu našao para; es ist nicht leicht seines —en zu finden, nije lasno jednakoga mu naći; die Strafe muß dem Verbrechen — sein, kazan treba da bude prema zločinu; die Tochter sieht der Mutter —, kći je nalik na majku; kći naliči majci, i. kći je puka majka; dieses ist jenem —, ovo je kao i ono; er sieht ihm gar nicht —, nenanosi ni malo; das Leben ist — einer Schaubühne, život je kao i kazalište; — machen, jednačiti, takmiti, pojednačiti; (das Krumme — machen), izpraviti; (eben), ravan; (das Holperige — machen), izravniti, zaravniti, uravniti; der Erde — machen, sastaviti, uravniti i. poravniti sa zemljom; in —er Linie, poredo, na poredo; — *adv.* sie sind — reich, jednako su bogati; es ist — viel, sve jedno je; — groß, jednak; — theilen, jednako poděliti, poděliti pod ravnilo,
Gleich, *n.* (Gelenk), sglob, sglavak.
Gleich, *adv.* (bald), odmah, umah, taki; — darauf, (*poët.*) malo bilo ništa nestanulo; — daneben, upravo polag (čega); tik do (čega).
Gleich, *conj.* (ob—), akoprem, premda, premako, zasve da; ist sie — nicht schön, so ist sie doch gut, ako i nije lěpa, a ono je dobra.
Gleichabständig, *adj.* jednako razdalek.
Gleichabständigkeit, *f.* jednakost razdaljine.
Gleichalterig, *adj.* jedne dobe.
Gleicharmig, *adj.* takmokrak.
Gleichartig, *adj.* istovrstan, jednovrstan; (gleich), jednak.
Gleichartigkeit, *f.* jednovrstnost, istovrstnost, jednakost.
Gleichbedeutend, *adj.* istoznačan; —e Wörter, rěči koje jedno znače.
Gleichbenannt s. Gleichnamig.

Digitized by Google

Gleichberechtigt, *adj.* jednakih pravah. takmopravan, ravnopravan.
Gleichberechtigung, *f.* takmopravnost, ravnopravnost. [jednak.
Gleichbeſchaffen, *adj.* jednake naravi;
Gleichbreit, *adj.* jednako širok. [věk.
Gleichdauernd, *adj.* jednako trajan, isto-
Gleichdeutig, *adj.* jednako tumačiv.
Gleichdick, *adj.* jednako debeo, iste i. jednake debljine.
Gleiche, ſ. Gleichheit.
Gleicheckig, *adj.* istonuglast.
Gleichempfindend, ſ. Sympathetiſch.
Gleichen, *v. n.* jednak biti; er gleicht ihm an Anſehen, ravan je s njim; er gleicht mir an Größe, tolik je kolik i ja, er gleicht dir an Gelehrſamkeit, toliko zna koliko i ti; (ähnlich ſein), ſie gleicht ſich nicht mehr, nije kao što je bila; die Kinder — den Eltern, děca naliče na roditelje; keiner gleicht ihm, neima ga takvog u světu; keine gleicht ihr an Schönheit, neima joj druge u lěpoti; te lěpote u svoj zemlji neima; — *v. a.* jednačiti; der Tod gleicht uns Alle, smrt sve izjednačuje; eine Wage —, ujednačiti tezulju (měrila, vagu); (ebnen), ravniti, poravniti, uravniti; ſ. Vergleichen.
Gleicher, ſ. Aequator.
Gleichergeſtalt, Gleichermaßen, ſ. Gleich.
Gleichfalls, *adv.* takodjer, isto tako.
Gleichfärbig, *adj.* jednake i. iste masti (boje). [krilci.
Gleichflügler, *pl.* (*Homoptera*), jednako-
Gleichförmig, *adj.* jednolik; —e Bewegung, jednako, istodobno gibanje; ſ. Gleichartig; den Geſetzen — leben, življeti po zakonih.
Gleichförmigkeit, *f.* jednoličnost; jednakost; jednovrstnost.
Gleichfühlend, ſ. Sympathetiſch.
Gleichfüßer, *pl.* (*Isopoda*), stonoge.
Gleichfüßig, *adj.* jednakih noguh.
Gleichgeartet, *adj.* jednake ćudi.
Gleichgefühl, ſ. Sympathie.
Gleichgehalten, *adj.* jednak; ravan.
Gleichgeltend, *adj.* jednake vrědnosti; ſ. Aequivalent.
Gleichgeſinnt, *adj.* jednake misli, pomisli; složan; wir ſind —, ćud nam se podudara.
Gleichgeſinnte, *m.* jednomišljenik.
Gleichgeſtaltet, *adj.* jednaka stasa; ſ. Gleichförmig.
Gleichgeſtimmt, ſ. Gleichgeſinnt.
Gleichgewicht, *n.* jednaka težina, sominj; ſich im —e erhalten, sominjati se, stajati u staglacu; in — bringen, ujednačiti; das — verlieren, prekrenuti se; (*fig.*) izgubiti, se; er hält ihm in allen Stücken das —, on je s njim u svakom pogledu ravan; das — der Staaten, razmĕrnost državah.
Gleichgewichtig, *adj.* jednake težе, takmotežan; u sominju.
Gleichgewichtkunſt, *f.* sominjarstvo.
Gleichgradig, *adj.* jednaka stupnja.
Gleichgroß, *adj.* jednake veličine; jednak.
Gleichgültig, *adj.* jedne vrědnosti; —e Handlungen, neznatni čini, čini bez važnosti; mir iſt dieß —, to mi je svejedno; er iſt mir ganz —, nit mi je vruć nit hladan; — gegen etwas ſein, nehatati za čim, nehajati za što; ein —er Menſch, nehatan, nehajan čověk, nehatnik, nehajnik; Einen — aufnehmen, hladno koga primiti, dočekati.
Gleichgültigkeit, *f.* nehatnost, nehaj; hladnoća; — zeigen, nehatati, nehajati, hladan biti; die — eines Urtheils, neznatnost presude.
Gleichhalten, *v. a.* jednakim držati; die Strafe ſoll dem Vergehen gleichgehalten werden, kazan treba da bude primĕrena i. prema prestupku; ſie werden hierin gleichgehalten, u tom pogledu se s njimi jednako postupa.
Gleichhaltung, *f.* jednačenje.
Gleichheit, *f.* jednakost; (der Stimmen), jednačina; (einer Tafel), ravnina; (Aehnlichkeit), sličnost.
Gleichheitsfreund, *m.* prijatelj jednakosti.
Gleichheitszeichen, *n.* jednačnik, znak jednakosti.
Gleichherzig, *adj.* jednaka srca.
Gleichhoch, *adj.* jednake visine; es iſt —, isto tako je visoko.
Gleichjährig, *adj.* iste dobe.
Gleichkantig, *adj.* jednakih srhovah, bridih i. sěkovah.
Gleichklang, *m.* jednak zvuk; der — der Wörter, jednak glas i. istoglasnost rěčih.
Gleichklängig, *adj.* istoglasan.
Gleichländiſch, *adj.* jednozemni.
Gleichkommen, ſ. Gleich.
Gleichkörnig, *adj.* jednaka zrnja.
Gleichlaufend, *adj.* uzporedan. [ćudi.
Gleichlaunig, *adj.* jednake ćudi, jedne
Gleichlaut, *m.* istoglasnost; suglasje; (Uebereinſtimmung) sudaranje.
Gleichlautend, *adj.* istoglasan; sudarajući (*off.*) mit dem Originale — befunden, sudara se sasvime s izvornikom.
Gleichlautig, ſ. Gleichlautend. [ložaja.
Gleichliegend, *adj* jednaka i. istog po-
Gleichlinie, *f.* ſ. Gleicher.
Gleichmachen, ſ. Gleich.
Gleichmacher, *m.* jednačitelj, takmitelj.
Gleichmachung, *f.* jednačenje, takmenje.
Gleichmaß, *n.* jednaka měra; (Ebenmaß), razmĕrje, suměrnost.
Gleichmäßig, *adj.* jednake měre; (proportionirt), razměran; (ähnlich), jed-

Digitized by Google

nak; sličan; —, *adv.* jednakom měrom, pod jednu měru, pod ravnilo; (proport.), razměrno.
Gleichmuth, *m.* ravnodušje; ravnodušnost; blagodušje; mit —, ravnodušno.
Gleichmüthig, *adj.* ravnodušan.
Gleichmüthigkeit, *f.* ravnodušnost.
Gleichnacht, *f.* s. Nachtgleiche.
Gleichnamig, *adj.* jednog imena, istoimeni.
Gleichnamige, *m.* imenjak. [njaštvo.
Gleichnamigkeit, *f.* jednoimenost; ime-
Gleichniß, *n.* prilika, podobje; (Parabel),
Gleichnißrede, *f.* besěda u priči. [priča.
Gleichnißweise, *adv.* pričičě, u priči, pri-
Gleichöhrig, *adj.* jednakih ušijuh. [čom.
Gleichsam, *conj.* kao, kao da; rek bi, bi reć.
Gleichschenkelig, *adj.* takmokrak, jednakih krakah.
Gleichschritt, *m.* jednak korak.
Gleichschwer, *adj.* jednake težine, takmo-
Gleichseitig, *adj.* takmostran. [težak.
Gleichseitigkeit, *f.* takmostranost.
Gleichsinn, *m.* jednak um, smisao; s. Gleichmuth.
Gleichsinnig, *adj.* jednaka uma, smisla; —e Wörter, rěči istoga značenja.
Gleichsinnigkeit, *f.* istomišljenost; jednakost smisla; s. Gleichmüthigkeit.
Gleichstellen, s. Gleich.
Gleichstellung, *f.* izporedjivanje, uzporedjivanje; izporedja; izjednačenje.
Gleichstimmig, *adj.* skladan.
Gleichstimmung, *f.* skladnost.
Gleichstrich, *m.* razanje; (Linie), uprava
Gleichtheilend, *adj.* takmoděl. [crta.
Gleichtheiler, *m.* takmodělac.
Gleichtheilig, *adj.* takmodělan.
Gleichung, *f.* jednačenje; ravnjenje; uravnjivanje; (*math.*) jednačba.
Gleichungslehre, s. Algebra.
Gleichverhältniß, *n.* razměra.
Gleichviel, *adv.* onoliko, isto toliko; (einerlei), sve jedno.
Gleichweit, *adj.* jednako udaljen.
Gleichwerth, *adj.* jednake i. iste vrědnosti.
Gleichwichtig, *adj.* jednake važnosti.
Gleichwie, *conj.* kao što, kakono, jakno.
Gleichwinkelig, *adj.* takmokutan.
Gleichwohl, *conj.* ipak, opet, sasvim tim,
Gleichzählig, *adj.* istobrojni. [vendar.)
Gleichzeitig, *adj.* suvremeni, istodobni; unter —er Benachrichtigung des Staatsanwaltes, izvěstiv u isto doba i državnog odvětnika; —, *adv.* zajedno, u isto doba, k jednu. [nost.
Gleichzeitigkeit, *f.* istodobnost, suvreme-
Gleichzeitler, *m.* vrsnik, vršnjak, suvrsnik.
Gleichziehammer, *m.* gladnjak.
Gleimen, s. Gleißen.
Gleis, s. Geleise.
Gleiße, *f.* (*Aethusa Cynapium*), peršunjak, divji peršun.
Gleißen, *v. n.* laštiti se; (*fig.*) pretvarati se; —de Reden, prětvorne, pritvorne
Gleißhammer, *m.* gladnjak. [rěči.
Gleißner, *m.* pritvorica, liceměrac, licomer, lizimir.
Gleißnerei, *f.* liceměrje, licoměrstvo; dvoličnost.
Gleißnerin, *f.* pritvorica, licoměrka.
Gleißnerisch, *adj.* liceměrski, licoměran.
Gleißwurm, s. Johanniswurm.
Gleitbahn, *f.* tociljajka, tociljavka, tociljka, stociljačka, šukaljka, klizavka, splijavica, smucaljka, šplijavka.
Gleiten, *v. n.* omicati se; kliziti, klizati se; puziti; oklizati se, oklizivati se; (*fig.*) der Bach gleitet über Kiesel, potok teče po prudu; (fehlen), posrnuti, tropiti; (auf dem Eise —), tociljati se, sklizati se; mit dem Finger über dem Spiegel —, puznuti prstom po ogledalu i. zrcalu.
Glenoidalgrube, s. Gelenkgrube.
Gletscher, *m.* plaz; s. Eisberg
Glied, *n.* (Gelenk), sglob, sglavak; (Gliedmaß), član, članak; ud, udo; es liegt mir in allen —ern, sva me uda bole; das männliche —, muško udo; (bei Thieren), puzdra; (Mit—), član; (bei Soldaten), vrsta, niz; (b. Pflz.), zaperak; (Bauw.), članak; (*phil.*) članak, čest; Ketten—, karika.
Gliedbad, *n.* kupanje, kupelj uda.
Gliederartig, *adj.* članast; *adv.* člani-
Gliederband, *n.* veza, tetiva. [mice.
Gliederbau, *m.* sastav udah; von regelmäßigem —, udesnih sglobovah.
Gliedbinse, *f.* (*Juncus articulatus*), koleńcat kalac.
Gliederbrand, s. Knochenbrand.
Gliederfarne, *pl.* (*Goniocaulæ*), presličnice, članokovnice.
Gliederflosser, *pl.* mekoperke.
Gliedergicht, *f.* ulozi.
Gliederhaken, *m.* pramenjača.
Gliederhülse, *f.* člankoša.
Gliederig, *adj.* članokovit, udovit.
Gliederkoralle, *f.* sglavkast koralj.
Gliederkrank, *adj.* bolestnih udah; er ist —, bole ga uda.
Gliederkrankheit, *f.* udobolja; s. Gicht.
Gliederkraut, s. Gliedkraut.
Gliederlahm, *adj.* klěnit, uzet.
Gliederlähmung, *f.* klěnitost, uzma.
Gliederlos, *adj.* bezudan.
Gliedermann, *m.* gibiva lutka.
Gliedermaß, *n.* razměrje udah.
Gliedern, *v. a.* uditi; gegliedert, člankovit; (*bot.*) koleńcat; s. Artifulirt.
Gliederpuppe, *f.* gibiva lutka; (*fig.*) s. Zierpuppe.
Gliederreißen, *n.* trganje u udih; er hat —, trga ga u udih.
Gliedersatz, *m.* s. Periode.

Digitized by Google

Gliederschmerz, *m.* Gljederweh.
Gliederschwinden, *n.* suša udah.
Gliederstärkend, *adj.* krěpeći uda.
Gliedersucht, *f.* udobolja; ſ. Gicht.
Gliederthiere, *pl.* zglobari.
Gliederung, *f.* razglob, razredba.
Gliederwasser, *n.* zglobnina.
Gliederweh, *n.* udobolja.
Gliederweich, *n.* (*Astragallus Glycyphyllos*), sladolisti kozlinac.
Gliederweise, *adv.* udimice, članimice; vrstimice; ud po ud; članak po članak; vrsta po vrstu.
Gliederzittern, *n.* drhtavica, drhtavina, drhtačica.
Gliederzucken, *n.* sěvanje udah.
Gliedhülse, *f.* člankoša.
Gliedig, ſ. Gliederig.
Gliedkraut, *n.* (*Sideritis*), očist.
Gliedlang, *adj.* kolik članak.
Gliedlos, ſ. Gliederlos.
Gliedmaß, *n.* ud, udo; äußere —en, krajnja uda; končine.
Gliedrig, *adj.* člankovit.
Gliedschwamm, *m.* guta.
Gliedstein, *m.* (*priapolit*), klipanica.
Gliedwasser, *n.* zglobnina.
Gliedwassersucht, *f.* zglobna vodnica i. vodenâ (bolest).
Gliedweich, *n.* (*Cucubalus Behen*), gušavica; ſ. Gliederweich.
Gliedweise, ſ. Gliederweise.
Glime, *f.* ſ. Engerling.
Glimm, ſ. Funke.
Glimm, *adj.* —e Kohlen, živ ugljen.
Glimmasche, *f.* prpoška.
Glimmbrand, *m.* tinjanje.
Glimmen, *v. n.* tinjati.
Glimmer, *m.* tinjac; ſ. Katzengold.
Glimmerchen, *n.* (*Voluta hispidula*), runjasta obluša.
Glimmerde, *f.* tinjača.
Glimmerig, *adj.* tinjav.
Glimmern, *v. n.* treptěti; es glimmert mir vor den Augen, blěšte mi oči.
Glimmersand, *m.* tinjav pěsak.
Glimmerschiefer, *m.* blěštnik.
Glimpf, *m.* blagost; dobrota.
Glimpflich, *adj.* blag; einen — behandeln, dobro s kim postapati.
Glimstern, Glinzen, *v. n.* blistati se.
Glinzerspath, *m.* ſ. Frauenеis.
Glippen, ſ. Gleiten.
Glieſſe, ſ. Gleiße.
Glieſtern, ſ. Glitzern.
Glitsch, *int.* mic.
Glitsch, *m.* (*Rhinanthus Crista galli*), pětlova kresta.
Glitschbahn, ſ. Gleitbahn.
Glitschen, ſ. Gleiten.
Glitscher, *m.* tociljač, klizač.
Glitscherig, Glitschig, *adj.* sklizak; ein —er Weg, klizavica.
Glitzern, *v. n.* treptěti.
Globus, ſ. Erdglobus.
Glöckchen, *n.* zvonce, zvonac, zvončić.
Glocke, *f.* zvon, zvono; die — läuten, zvoniti; die — ziehen, zazvoniti; die — hat zehn geschlagen, izbilo je deset satih; die — taufen, blagosloviti zvono; (ſpr.) etwas an die große — ſchlagen, raztrubiti što; (*bot.*) zvončić.
Glöckeln, *v. n.* zvoncem zvoniti, zvoncati.
Glockenapfel, *m.* sukvája.
Glockenbirn, *f.* zvonača.
Glockenblume, *f.* (*Campanula*), zvonič, zvončić, zvonce; (*Aquilegia*), grličak, sšibačar.
Glockenblumenthier, *n.* (*Vorticella campanula*), cvatuće zvonce.
Glockenblümig, *adj.* zvonasta cvěta, zvonast.
Glockenförmig, *adj* zvonast, zvonolik.
Glockengarn, *n.* zvonasta mreža.
Glockengehäuse, *n.* zvonara.
Glockengeläute, *n.* zvonjavina; zvonjenje.
Glockengerüst, Glockengestell, *n.* zvonište.
Glockengetön, *n.* tutnjava zvonah; zvonjavina.
Glockengießen, *n.* zvonoljev; salěvanje
Glockengießer, *m.* zvonolěvac, zvonar.
Glockengießerei, *f.* zvonarnica.
Glockengut, *n.* zvonovina.
Glockenhammer, *m.* kletno.
Glockenhaus, *n.* zvonik.
Glockenklang, *m.* glas zvona.
Glockenklöpfel, Glockenklöppel, ſ. Glockenschwengel.
Glockenkrone, *f.* teljig.
Glockenläuter, *m.* zvonar.
Glockenleiste, *f.* zvonasta letva.
Glockenlos, *adj.* bezzvon.
Glockenmantel, *m.* klobuk od zvona.
Glockenmaß, *n.* zvonoměr.
Glockenrand, *m.* okrajac i. věnac zvona.
Glockenrein, *adj.* čist kao zvono.
Glockenring, *m.* uho u zvonu.
Glockensaum, ſ. Glockenrand.
Glockenschlag, *m.* klenuće, glas zvona; mit dem —e, kako udari zvono.
Glockenschwamm, *m.* zvonasta gljiva.
Glockenschwengel, *m.* zvečak, klatno, kletno, brence, klepet, klepac, jezičac, bat.
Glockenstil, *n.* konop, uže od zvona.
Glockenspeise, *f.* zvonovina.
Glockenspiel, *n.* svirajuća ura
Glockenstube, *f.* zvonara.
Glockenstuhl, *m.* zvonište.
Glockentaufe, *f.* blagosivljenje zvona.
Glockenthierchen, *n* (*Vorticella*), zvonce.
Glockenthurm, *m.* zvonik.
Glockenton, *m.* glas zvona.
Glockentreter, ſ. Glockenläuter.
Glockenweizen, *m.* grozdenjača.
Glockenwelle, *f.* vreteno od zvona.
Glockenzieher, ſ. Glockenläuter.
Glockenzug, *m.* zvonilo.

Digitized by Google

Glockig, ſ. Glockenförmig.
Glöckner, *m.* zvonar.
Glorie, *f.* slavje; dika; (b. Mal.), obsěv, věnac.
Glorification, *f.* blagoslavje.
Gloriette, *f.* ſ. Luſthäuschen.
Glorreich, *adj.* slavan, veleslavan, preslavan, proslavljen.
Gloſſarium, *n.* tumačnik rěčih.
Gloſſator, *m.* tumačnik (rěčih).
Gloſſe, *f.* tumačenje rěči; glosa; —en machen, tumačiti; (*fig.*) zabavljati (čemu), manisati (što).
Gloſſenmacher, *m.* tumačnik; (*fig.*) zabavljač, manisalo.
Gloſſiren, *v. a.* tumačiti, protumačiti (rěči); ſ. Gloſſen machen.
Gloſſologie, *f.* nazivoslovje.
Glötte, ſ. Glätte.
Glotzauge, *m.* buljioka, okač, puljo, klěšto; ſ. Glotze.
Glotzäugig, *adj.* buljook, buljookast.
Glotzblume, *f.* (*Trollius europæus*, upolin.
Glotze, *f.* izbuljeno oko; očina, očetina.
Glotzen, *v. n.* buljiti, blejati, zuriti; izbuljiti, izdrečiti, razrogačiti, ukléštiti
Glotzer, *m.* bulješ. [oči.
Glu, ſ. Gluck.
Gluckzen, ſ. Glucken.
Gluck, *int.* kvoc; (v. Waſſer), klok, glog, grc.
Glück, *n.* sreća; es war ein —, daß kein Wind war, srećom nije větar duvao; es ſteht ihm ein — bevor, sreća ga čeka; er hat viel —, vrlo je srećan; dobre je sreće; Einen an ſeinem —e hindern, sreću komu pokvariti; ſein — blüht, ševe mu pěvaju; er hat ſein — gemacht, (ſpr.) odvalio je, privalilo mu se; zakovao pataricu; pala mu je sěkira u med; ich habe das — Sie zu kennen, ja sam tako sretan te Vas poznajem; — wünſchen, čestitati; nazvati komu sreću; Einem zur Reiſe — wünſchen, želiti komu srećan put; — auf den Weg! srećan put! susrela te dobra sreća! — auf! dobra ti sreća! u dobri čas bilo! er hat mehr — als Verſtand, srećniji (je) nego pametniji; ſein — verſuchen, pokušati; er hat weder — noch Stern, bije ga nazadak; babine je sreće; er wird dort ſein — machen, neće ondě skrasiti; das — iſt unbeſtändig, kolo od sreće vrti se neprestano; das — lächelte ihm, dobra mu je sreća priskočila; das — folgt ihm auf dem Fuße, srećan je gděgod je; er ſitzt im Schooße des —es, svaka ga sreća sreta; zum —e, srećom; zu ſeinem größten —e, njegovom velikom srećom; na Boga; (ſpr.) das — muß den Mann, nicht der Mann das Glück ſuchen, ako te sreća nepričeka, na veljem je hatu stić nemaškeš; da wird es — vollauf geben, bit će sreće do vrh vreće.
Glückbegabt, *adj.* dobre sreće.
Glucke, ſ. Gluckhenne.
Glucken, *v. n.* kvocati; anfangen zu —, razkvocati se; (v. Flüßigk.), kljoncati, zakljoncati.
Glücken, *v. n.* poći za rukom; dati se.
Gluckente, *f.* (*Anas glocitans*), kvočuća patka.
Gluckhenne, *f.* kvočka.
Glücklich, *adj.* srećan, čestit; (*poët.*) dobrosrećan; er iſt —, srećan je, dobre je sreće; Einen — machen, čestita, srećna koga učiniti; —, wer dieß empfinden kann, blago onomu, koji to čuti; ich ſchätze mich —, blago meni; držim se srećnim.
Glückliche, *m.* dobrosrećnik, čestnik; —, *f.* dobrosrećnica.
Glücklicherweiſe, *adv.* srećom; na Boga; hätte ich das — gewußt, da sam to kojom srećom i. bogdice znao.
Glücklos, ſ. Unglücklich.
Glücksball, *m.* titrenka sreće; er iſt ein —, sreća se s njim titra.
Glücksbote, *m.* dobroglasnik.
Glücksbotſchaft, *f.* dobri glasi.
Glücksbude, *f.* lutrija.
Glückſelig, *adj.* blažen, dobrosrećan.
Glückſeligkeit, *f.* blaženstvo, blagoslavje; dobra sreća.
Glückſeligkeitslehre, *f.* blagoslovje.
Glucken, ſ. Glucken.
Glücksfall, *m.* srećan dogadjaj, srećna sgoda.
Glücksgöttin, ſ. Fortuna.
Glücksgut, *n.* blago.
Glückshafen, ſ. Glückstopf.
Glückshaube, *f.* košuljica.
Glücksjäger, *m.* srećolovac, leventa.
Glückskind, *n.* vidovito děte; srećko; dobrosrećnik.
Glücksmann, *m.* dobrosrećnik, srećnik.
Glücksmännchen, *n.* ſ. Alraun.
Glückspilz, *m.* srećko.
Glücksrad, *n.* kolo od sreće; das — geht um, kolo od sreće se vrti.
Glücksritter, ſ. Glücksjäger.
Glücksruthe, ſ. Wünſchelruthe.
Glücksſpiel, ſ. Hazardſpiel.
Glücksſtern, *m.* zvězda srećonosna; ſein — leuchtet, došlo mu je sunce pred vrata.
Glücksſtunde, *f.* dobri čas.
Glückstopf, *m.* srećkovnica.
Glücksumſtand, *m.* srećna okolnost.
Glücksvertrag, *m.* pogodba na sreću.
Glückswahn, *m.* er lebt im —e, misli da je srećan.
Glückswechſel, *m.* proměna sreće.
Glückswurf, *m.* srećan hitac.
Glückszeichen, *n.* znamenje sreće.
Glückszug, *m.* srećan poseg.
Glückvoll, *adj* presrećan.

Digitized by Google

Glückweissagend, *adj.* dobrokoban.
Glückwunsch, *m.* čestitanje; čestitka; Einem seinen — abstatten, čestitati ko-
Glückwünschen, *v. n.* s. Glück. [mu.
Glückwünscher, Glückwünschung, Glückwünschungsschreiben, s. Gratulant, Gratulation u. s. w.
Glüh, s. Glühend.
Glühbalken, *m.* žarovnjak.
Glühe, *f.* jara; s. Gluth.
Glüheisen, *n.* žig.
Glühen, *v. n.* žariti se, jariti se, sijati; (*fig.*) für etwas —, goréti (za čim); vor Zorn —, jarom se jariti, plamtiti kao živa vatra; die Wangen — ihm, gori mu obraz; zajaprio se je; er glüht vor Scham, obraz mu se od obraza stidi, porumenio se od srama; die Augen — ihm, oči mu krese, plamte, igraju, sěvaju; žagri očima; užegao je oči; (v. Früchten), ruděti; —, *v. a.* (das Eisen) —, usjati, usijati, usjavati, užariti, razběliti željezo i. gvoždje; (*fig.*) zažariti, razžariti.
Glühend, *adj.* žarki, jarki; (v. Eisen), usjao (usjala), usjan; (Kugel), goruć, razžaren; —e Kohle, živ ugljen; —e Kohlen auf Eines Haupte sammeln, živo ugljevje skupljati na čiju glavu; —e Hitze, žega, jara; var *f.*; es ist hier eine —e Hitze, strašna je ovdě vrućina; —er Wein, s. Glühwein; —es Eisen schmieden, klepati željezo iz vara; die Sonne scheint — heiß, sunce je prižarilo, pripeklo; —er Ofen, užarena peć; —e Fantasie, žestoka razmniva i. mašta.
Glühfarbe, *f.* žarkost, žeravost.
Glühfärbig, *adj.* žarkast.
Glühfeuer, *n.* žar, žeravica.
Glühhitze, *f.* jara, žega, var *f.*
Glühlampe, *f.* žarilica.
Glühofen, *m.* žarište; viganj.
Glühtasse, *f.* žarnica.
Glühwein, *m.* varenik.
Glühwind, *m.* s. Sirocco.
Glühwurm, s. Johanniswurm.
Glumecke, s. Bachbunge.
Glumm, *adj.* mutan.
Glumm, *m.* zapret; s. Schlamm.
Glupen, *v. n.* gledati izpod oka.
Glut, *f.* (Hitze), žar, jara; (Sonnen—), pripeka, prigrevica, sunčana žeža; (v. Kohlen), žeratak, žerava, žeravica, žeravka.
Glutanfachend, *adj.* razžarujući.
Glutauge, *n.* žarko, vatreno, kreseće
Glutbaum, *m.* drvo za gorivo. [se oko.
Glutblick, *m.* vatren i. goruć pogled.
Glutdeckel, *m.* poklopac žeravnice.
Glutfarbe, *f.* žeravost, žarkost.
Glutfärbig, *adj.* žarkast, žeravan.
Gluthauch, *m.* vatren hak, dah.
Glutinös, *adj.* lěpčiv.
Glutkohle, *f.* živ ugljen, žeratak.
Glutkuß, *m.* žarki, gorući cělov i. po-
Glutmeer, *n* žarje, žeravlje. [ljubac.
Glutmesser, *m.* jaroměr.
Glutpfanne, *f.* žeravnica.
Glutroth, *adj.* žarkast, žeravan.
Glutröthe, *f.* jarkost, žarkost.
Glutschaufel, *f.* maša, vatralj, lopatica.
Glutsprühend, *adj.* varničav.
Glutstrahl, *m.* žarka zraka.
Glutvogel, s. Wasserläufer. [jarki.
Glutvoll, *adj.* razžaren, užaren; žarki,
Glutwespe, *f.* (*Chrysis ignita*), zlatuša.
Glutwind, s. Sirocco.
Glycerïl, *n.* gliceril.
Glycerin, *m.* glicerin.
Glycerinschwefelsäure, *f.* glicerino-sumporna kiselina.
Glycinerde, *f.* beriljasti kisac.
Glycium, *n.* berilj.
Glycocin, Glycocoll, *n.* klijen slador.
Glyptik, *f.* vajarstvo; s. Bildhauerei.
Glyptothek, *f.* vajarnica.
Gnabbeln, Gnabbern, *v. a.* glodati, oglabati.
Gnade, *f.* milost; bei Einem in — sein oder stehen, biti komu u milosti; er lebt von seiner —, živi o njegovoj milostinji; (Pardon!) milosti! oprosti! aman*! sich auf — und Ungnade ergeben, predati se na milost i nemilost i. na amanu; ergib dich auf — und Ungnade, izlazi na amanu; die — Gottes, Božja milost, blagodat; durch Gottes —, von Gottes —n, Božjom milošću; Eines — erlangen, in —n kommen, ulězti komu u milost, steći čiju milost; er fand — vor ihm, osvanu mu njegova milost; Einem zu —n helfen, umilostiviti koga komu; um eine — bitten, moliti milost; — erweisen, izkazati milost; — erbitten, slomiti i. prignuti čije srce na milost; Einen zu —n aufnehmen, umilostiviti se komu, primiti koga u svoju milost; einem Missethäter — widerfahren lassen, pomilovati zločinca; — für Recht ergehen lassen, poděliti milost za kazan; haben Sie die —, izvolite milostivno; um — bitten, moliti pomilovanje, oproštenje; Euer —n, milostivni gospodine; milostivna gospoje.
Gnadeflehend, *adj.* milost moleći.
Gnaden, *v. n.* umilostiviti se; gnade dir Gott, Bog ti se smiluj!
Gnadenbegabt, *adj.* nadaren milošću.
Gnadenbelohnung, *f.* milostivna nagrada; s. Gnadenlohn.
Gnadenbeweis, *m.* dokaz milosti.
Gnadenbewerbung, *f.* traženje milosti.
Gnadenbezeigung, *f.* milost.
Gnadenbild, *n* čudotvorna slika.

Digitized by Google

Gnadenblick, *m.* milostivni pogled.
Gnadenbrief, *m.* pomilovnica; (Privilegium), povlastica iz milosti.
Gnadenbrod, *n.* milostinja; das — essen, življeti od čije milosti.
Gnadeneinfluß, *m.* Gnadeneinwirkung, *f.* dělovanje milosti (Božje).
Gnadenerguß, *m.* izlěy milosti.
Gnadenertheilung, *f.* podělјenje milosti.
Gnadenfrist, *f.* Gnadenzeit.
Gnadenfutter, *f.* Gnadenbrot. [milosti.
Gnadengabe, *f.* milostinja; (*theol.*) dar
Gnadengehalt, *m.* Gnadengeld, milostinja; *f.* Pension.
Gnadengeschenk, *n.* *f.* Gnadengabe.
Gnadengesuch, *n.* molba za milost.
Gnadengut, *n.* *f.* Gnadenschatz.
Gnadenhand, *f.* milostivna ruka
Gnadenjahr, *n.* milostivno lěto.
Gnadenkraft, *f.* moć milosti.
Gnadenkraut, *n.* (*Gratiola officinalis*), Božja milost.
Gnadenlohn, *m.* plata iz milosti.
Gnadenmittel, *n.* sredstvo milosti.
Gnadenort, Gnadenplatz, *m.* čudotvorište.
Gnadenquell, *m.* izvor milosti.
Gnadenreich, *adj.* premilostiv; pun milosti. [besko.
Gnadenreich, *n.* carstvo i. kraljestvo ne-
Gnadensache, *f.* das ist eine —, to visi o milosti.
Gnadenschatz, *m.* blago milosti (Božje)
Gnadensold, *f.* Gnadengehalt.
Gnadenspender, *m.* blagodatnik.
Gnadenstand, *m.* stanje milosti.
Gnadenstoß, *m.* smrtni udar i. udarac; Einem den — versetzen, dotući, priklati, doraziti koga. [čega.
Gnadenstuhl, *m.* poklopac zakonoga kov-
Gnadentafel, *f.* Gnadentisch, *m.* stol milosti.
Gnadenverheißung, *f.* obećanje milosti.
Gnadenvoll, *adj.* premilostiv; pun milosti.
Gnadenwirkung, *f.* Gnadeneinfluß.
Gnadenzeichen, *n.* znak milosti.
Gnadenzeit, *f.* rok milosti.
Gnädig, (Gnädiglich), *adj.* milostiv, milostivan; Gott sei mir —! smiluj mi se Bože! eine —e Strafe, blaga kazan; — machen, umilostiviti; —e Frau, milostivna gospoja.
Gnarren, *v. n.* zajeziti se, zakocenuti
Gratze, *f.* Krätze. [se.
Gneiß, *m.* (*min.*) rulja; *f.* Grind.
Gneiße, *f.* Gleiße.
Gneißicht, *adj.* ruljast.
Gneißig, *adj.* ruljav.
Gniben, *n.* (*Ervum Lens*), leća, sočivica.
Gnirren, *f.* Gnarren.
Gnitzen, *f.* Griebeln.
Gnom, *f.* Berggeist.
Gnome, *f.* Denkspruch.
Gnomon, *m.* skazaljka sunčanika.
Gnomonik, *f.* nauka o sunčanicih.
Gnostiker, *m.* gnostik.
Gnu, *n.* (*Antilope Gnu*), pakonj, gnu.
Gnug, *f.* Genug.
Gnurren, *f.* Knurren.
Göbe, *f.* Gründel.
Gockelhahn, *f.* Haushahn.
Goger, *m.* (*Squilla Mantis*), vabič.
Gold, *n.* zlato; gediegenes —, samorodno, suho zlato; gemünztes —, kovano zlato; in — arbeiten, zlatariti; in — einfassen, okovati u zlato; — schlagen, kovati pozlatu; — waschen, izpirati zlato; (spr.) es ist nicht Alles — was glänzt, nije sve zlato što se sija; etwas mit —e aufwägen, preměriti, izměriti komu što zlatom; es ist nicht mit —e zu bezahlen, nemože se nikakvim novcem platiti; nijedne jaspre nemogu to izcěniti; die Morgenstunde hat — im Munde, tko rano rani, dvé sreće grabi; und wenn sie in — eingefaßt wäre, ma bila sva od zlata; (spr.) wenn — redet schweigt alle Welt, zlato kad govori, svak šuti.
Goldader, *f.* zlatna, zlatonosna žica; *f.* Goldene Ader. [smedji orao.
Goldadler, *m.* (*Aquila fulva*), orlušina,
Goldafter, *m.* (*Phalæna Bombyx chrysorrhea*), zlatoritka. [ni amalgam.
Goldamalgam, *n.* zlatna spojičina, zlat-
Goldammer, *f.* (*Emberiza citrinella*), strnadica, žutka, žutarica, [kobilar.
Goldamsel, *f.* (*Oriolus Galbula*), vuga,
Goldanstrich, *m.* zlatni pomaz. [besapfel.
Goldapfel, *m.* zlaćena jabuka; *f.* Lie-
Goldarbeit, *f.* zlatno dělo.
Goldarbeiter, *m.* zlatar, kujundžija.
Goldartig, *adj.* zlatast.
Goldauflösung, *f.* zlatna otopina.
Goldauge, *m.* (*Hemerobius Chrysops*), zlatočica; (*Sparus auratus*), zlatobrov, komarča, ovratnica; *f.* Baumente.
Goldäugig, *adj.* zlatook.
Goldauszug, *m.* vadjenje, vadja zlata.
Goldbach, *m.* zlatica.
Goldbad, *n.* zlatna kupelj.
Goldbarre, *f.* zlatna šiba, šibka.
Goldbarsch, *m.* (*Perca cernua*), zlaćeni bandar.
Goldbeblümt, *adj.* zlatocvětast.
Goldbedacht, *adj* zlaćena krova.
Goldbedeckt, *adj.* vas u zlatu.
Goldbehängt, *adj.* oděven u zlato.
Goldbekränzt, *adj.* zlatnim věncem ověnčan.
Goldbelaubt, *adj.* zlatolist, zlaćena lišća.
Goldberg, *m.* zlatanica; (*fig.*) gomila zlata.
Goldbergwerk, *n.* zlatne rude, zlatnik.
Goldberill, *f.* Chrysoberill.
Goldbeschwingt, *adj.* zlatokrili.
Goldblatt, *n.* pozlatak, (*Chrysophyllum*), zlatolist.

Digitized by Google

Goldblattelektroskop, *m.* pozlatkov munjojav.
Goldblättlein, G—ttchen, *n.* lopušica, ljuš-[tica zlata.
Goldblech, *n.* zlatan list, lim; zlatna ploča.
Goldblume, *f.* (*Chrysanthemum*), bilica, volovsko oko; (*Chrysocoma*), zlatovlasica.
Goldbörs, ſ. Goldbarſch.
Goldbörſe, *f.* kesa zlata; (*Ostrea flavicans*), žućkasta ostriga.
Goldborſte, *f.* (*Chrysotrix*), zlatovlas.
Goldbraſſen, *m.* (*Sparus auratus*), ſ. Goldauge. [mlěčnjak.
Goldbrätling, *m.* (*Agaricus lactifluus*),
Goldbrokat, *n.* zlatni brokat, zlatna tkanica.
Goldbruder, *m.* zlatoje.
Goldbuchſtabe, m. zlatno pisme.
Goldbutte, *f.* ſ. Plattniß.
Golddiſtel, *f.* (*Scolymus*), skulab.
Golddraht, *m.* zlatna žica; (*Buccinum glans*), željudasti rogač.
Golddrahtzieher, *m.* zlatni žičar.
Golddroſſel, ſ. Goldamſel.
Golddurchwirkt, *adj.* zlatom protkan.
Golddurſt, *m.* pohlepa na zlato.
Goldeck, *f.* (*Chrysogonum*), zlatotuk.
Goldeidechſe, *f.* zlatna jašterica.
Golden, *adj.* zlatan, zlaćen; —e Sonne, žarko sunce; —e Früchte tragen, uroditi zlatnim rodom; —e Berge verſprechen, zlatna brda obećavati; —e Ader, šuljevi; sinigla; —e Worte geben, lěpo mol.ti; (ſpr.) dem fliehenden Feinde ſoll man eine —e Brücke bauen, neprijatelja, koji běga, netěraj.
Gölder, ſ. Goldwäſcher.
Golderde, *f.* zlatnjača (-zemlja).
Golderz, *n.* zlatna ruda.
Golderzwurzel, *f.* ſ. Brechwurzel.
Goldeſche, *f.* žut jasen. [mora.
Goldeule, *f.* (*Phalæna chrysitis*), zlaćena
Goldfaden, *m.* zlatni konac; z—a žica.
Goldfalb, *adj.* zlatoplav. [mastilo.
Goldfarbe, *f.* zlatnost; zlatna mast; z—o
Goldfärbig, *adj.* zlatast. [ćeni gnjeteo.
Goldfaſan, *m.* (*Phasianus pictus*), zla-
Goldfinger, *m.* prstenjak, prst do maloga.
Goldfink, ſ. Gimpel, (*Fringilla montefr.*) žuta zeba.
Goldfirniß, *m.* zlatni pokost.
Goldfiſch, *m.* (*Coryphæna Hippurus*), podlanica; ſ. Goldauge.
Goldfliege, *f.* (*Chrysomela*), zlatica; (*Chrysis*), zlatara.
Goldflimmer, *m.* varak; zlatna ljuštica.
Goldflimmerglas, *n.* zlatasto staklo.
Goldflitter, ſ. Goldflimmer.
Goldflügel, *m.* (*Picus auratus*), zlaćeni děteo; (*Motacilla chrysoptera*), zlatoperka.
Goldflügelfiſch, ſ. Goldkarpfen.
Goldflügelig, *adj.* zlatokrili.
Goldforelle, *f.* (*Salmo Trutta*), zlatovka.
Goldfrau, *f.* zlatojka.
Goldfrucht, *f.* zlatni rod.
Goldfuchs, *m.* ridjan.
Goldführend, *adj.* zlatonosan.
Goldfuß, *m.* (*Falco Nisus*), kraguj.
Goldfüßig, *adj.* zlatonog.
Goldgang, *m.* zlatna greda.
Goldgeblümt, *adj.* zlatocvětast. [ja.
Goldgefiedert, *adj.* zlatoper, zlaćena per-
Goldgefleckt, *adj.* zlatopěg.
Goldgeflügelt, *adj.* zlatokrili. [jasa.
Goldgegürtet, *adj.* zlatopas, zlaćena po-
Goldgehalt, *m.* zlatna čistina; der — dieſer Münze iſt klein, u ovom novcu ima slabo čista zlata. [govah.
Goldgehörnt, *adj.* zlatorog, zlaćenih ro-
Goldgeier, ſ. Lämmergeier. [boja
Goldgelb, *n.* zlatna žut; zlatna mast
Goldgelb, *adj.* zlatast, zlatolik.
Goldgelockt, *adj.* zlatnih uvojakah; (*fig.*) zlatokos.
Goldgeſchiebe, *n.* zlatna koturina.
Goldgeſchmückt, *adj.* zlatom nakićen.
Goldgeſtickt, *adj.* zlatom vezen.
Goldgewebt, *adj.* od zlata utkan.
Goldgewicht, *n.* zlatarski uteg.
Goldgewirkt, *adj.* zlatom protkan
Goldgewölk, *n.* zlaćen oblak.
Goldgezügelt, *adj.* zlatouzdi.
Goldglanz, *m.* zlatnost; einen — haben, zlatiti se.
Goldglänzend, *adj.* zlatan.
Goldglätte, *f.* zlatna pěna.
Goldglimmer, *m.* zlatni tinjac.
Goldgräber, *m.* zlatokop.
Goldgran, *m.* dukatovo zrno.
Goldgras, *n.* (*Anthoxanthum odoratum*), zlatno koleno.
Goldgräupchen, *n.* zlatno zrno.
Goldgrube, *f.* zlatne rude, zlatnik; (*fig.*) majdan blaga.
Goldgrün, *adj.* u zlato zelen.
Goldgrund, *m.* pozlatni pokost.
Goldgulden, *m.* zlatnjak.
Goldgünſel, m. (*Cistus Helianthemum*), sunčanica; (*Ajuga*), ivica.
Goldhaar, *n.* zlatna kosa; (*Chrysocoma*), zlatovlasica; ſ. Frauenhaar.
Goldhaarig, *adj.* zlatokos. [ovas.
Goldhafer, *m.* (*Avena flavescens*), žut
Goldhähnchen, *n.* (*Motacilla Regulus*), kraljić, listnica; (*Chrysomela*), zlatica.
Goldhähnlein, *n.* (*Ranunculus auricomus*), žabnjak-zlatohvoj.
Goldhaltig, *adj.* zlatovit; dieſes Erz iſt —, u ovoj rudi ima zlata.
Goldhändig, *adj.* zlatoruk, zlatnih rukuh.
Goldharniſch, *m.* zlaćeni oklop; (Käfer), zlatoprsnjak.
Goldhaufen, *m.* gomila i. hrpa zlata.
Goldhell, *adj.* jasan kao zlato.

Digitized by Google

Goldhornerz, *n.* zlatni rogovac.
Goldhund, ſ. Schakal.
Goldig, *adj.* zlatast; mein —es Mädchen, moje zlato.
Goldkäfer, *m.* zlatokrilac; zlatni kukac; (*Cetonia aurata*), zlatarka, zlata mora, světla baja.
Goldkalk, *m.* zlatni kis.
Goldkarpfen, *m.* (*Cyprinus auratus*), zlaćeni šaran.
Goldkehlchen, *n.* (*Paradisea aurea*), zlatna rajka.
Goldkies, *m.* zlatni šljunak.
Goldkind, *n.* zlato, materino zlato.
Goldkiſſen, *n.* pozlatni jastuk.
Goldklang, *m.* zveka zlata.
Goldkleid, *n.* zlatna haljina.
Goldklumpen, *m.* zlatni grumen, guka zlata.
Goldknöpfchen, *n.* (*Verbascum Blattaria*), lepuh.
Goldkönig, *m.* zlatni kralj.
Goldkopf, *m.* (*Musca mortuorum*), mrtvačka muha.
Goldköpfig, *adj.* zlatoglav.
Goldkorn, *m.* zlatno zrno.
Goldkrähe, *f.* (*Coracias garrula*), zlatovranka.
Goldkraut, *n.* (*Senecio vulg.*) prosti staračac.
Goldkrebs, *m.* (*Cancer fluviatilis*), potočar.
Goldkreſſe, *f.* (*Chrysosplenium*), žutina.
Goldkryſtall, *m.* zlatni ledac.
Goldkugel, *f.* zlaćena kruglja.
Goldküſte, *f.* zlatna obala.
Goldlachs, *m.* zlatovka.
Goldlack, *m.* zlatni pokost; (Siegellack), zlatni vosak; (*Cheiranthus Cheiri*), žut šeboj.
Goldlahn, *m*, zlatni tračić.
Goldland, *n.* zlatorodna zemlja.
Goldlederer, *n.* zlatni jetrovac.
Goldleder, *n.* pozlaćena koža.
Goldleiſte, *f.* pozlaćena letvica; (*Carabus violaceus*), ljubičasti crevljak.
Goldlilie, *f.* (*Hemerocallis fulva*), žuti liljan. [*ma*), zlatovlasica.
Goldlocke, *f.* zlatni uvojak; (*Chrysoco-*
Goldlockig, ſ. Goldgelockt.
Goldlöſung, *f.* otopina zlata.
Goldlutte, *f.* zlatno taložište.
Goldmacher, *m.* zlatotvorac.
Goldmacherei, G—rkunſt, *f.* zlatotvorje, zlatotvorstvo.
Goldmähnig, *adj* zlaćene grive, zlatogriv.
Goldmann, *m.* zlatojc.
Goldmarder, *m.* zlatka.
Goldmaſſe, *f.* gromada, sila zlata.
Goldmaulwurf. *m.* žuti krt.
Goldmerle, ſ. Goldamſel.
Goldmeſſer, *n.* pozlatnjak.
Goldmilz, *f.* (*Chrysosplenium*), žutina.
Goldmine, *f.* zlatne rude, zlatnik.
Goldmund, *m.* zlatoustka; (*Turbo chrysostomus*), zlatousta vrtaljka. [žućak.
Goldmünze, *f.* zlatan novac, zlatnjak.
Goldnägelein, ſ. Goldköpfchen.
Goldner, *m.* zlatokop. [pitulnjak.
Goldneſſel, *f.* (*Galeopsis Galeobdolon*),
Goldniederſchlag, *m.* zlatni talog.
Goldoxyd, *n.* zlatni kis.
Goldpalaſt, *m.* zlatni dvori. [hartija
Goldpapier, *n.* pozlaćen papir, p—a
Goldplatte, *f.* zlatna ploča.
Goldplätter, *m.* pločar zlata.
Goldpokal, *m.* zlatna čaša, kupa.
Goldpraſer, ſ. Chryſopras.
Goldprobe, *f.* kušanje, ogled zlata.
Goldpulver, *n.* zlatni prašak.
Goldpuppe, *f.* ſ. Goldkind.
Goldquaſte, *f.* zlatna kita.
Goldrabe, ſ. Kohlrabe.
Goldrand, *m.* zlatni okrajac, obrub.
Goldraupe, *f.* (*Aphrodite aculeata*), pustanka
Goldregen, *m.* zlatna kiša; (*fig.*) es fiel ein —, zlato je daždilo; (*Conus japonicus*), žaponski čunjac.
Goldregenpfeifer, *m.* (*Charadrius pluvialis*), zlaćeni daždevnik i. prosenka.
Goldreich, *adj.* bogat zlatom, zlatovit.
Goldreif, *m.* zlatna vitica.
Goldring, *m.* zlatni prsten.
Goldroſe, *f.* Goldröschen, *n.* (*Cistus Helianthemum*), sunčanica.
Goldroth, *adj.* u zlatno crven.
Goldrouge, *n.* zlatna crven. [nica.
Goldruthe, *f.* (*Solidago Virgaurea*), zlatBoldruthenbaum, *m.* (*Bosea*), bosovka.
Goldſaitig, *adj.* zlatožični.
Goldſalpeter, *m.* zlatni salitar.
Goldſalz, *n.* zlatna sol.
Goldſäure, *f.* zlatna kiselina.
Goldſaure Salze, *pl.* zlatani.
Goldſand, *m.* zlatni pěsak, z—a pržina.
Goldſchale, *f.* zlatna zdělica.
Goldſchaum, *m.* zlatna pěna.
Goldſcheider, *m.* lučbar zlata.
Goldſcheidewaſſer, ſ. Scheidewaſſer.
Goldſcheidung, *f.* lučenje zlata.
Goldſchlacke, *f.* zlatna troska.
Goldſchläger, *m.* pozlatar; varkar.
Goldſchlägerform, *f.* pozlatnik.
Goldſchlägerhammer, *m.* pozlatarski malj.
Goldſchlägerhaut, *m.* pozlatna opna.
Goldſchlägerkunſt, *f.* pozlatarija.
Goldſchlägerpapier, *n.* pozlatarski papir, p—a artija.
Goldſchlagloth, *n.* zlatno spojilo.
Goldſchleihe, *f.* zlaćeni linjak.
Goldſchlich, *m.* zlatni mur.
Goldſchmelzer, *m.* talilac zlata.
Goldſchmied, *m* zlatar; (*Carabus auratus*) zlaćeni crevljac; (*Chrysomela*), zlatica.
Goldſchmiedsarbeit, *f.* zlatarski posao, z—o dělo, zlatarina. [kalfa.
Goldſchmiedsgeſell, *m.* zlatarski dětić,
Goldſchmiedsinnung, *f.* zlatarski ceh.

Digitized by Google

Goldschmiedshandwerk, *n.* G—skunst, *f.* zlatarija, zlatarstvo.
Goldschmiedskrätze, *f.* zlatarske tarotine.
Goldschmiedskreide, *f.* zlatarska kreda.
Goldschmiedsladen, *m* zlatarska tržnica, z—i dućan.
Goldschmieds-Werkstätte, *f.* zlatarnica.
Goldschmiedszeichen, *n.* zlatarski biljeg.
Goldschnitt, *m.* zlaćen rěz; ozlata.
Goldschrötling, *m.* zlatna plojka.
Goldschuppig, *adj.* zlatne ljuske.
Goldschwamm, *s.* Bovist.
Goldschwefel, *m.* zlatast sumpor; *s.* Schwefelantimon,
Goldsinter, *m.* zlatna siga.
Goldsohn, *m.* Goldsöhnchen, *n.* zlato; materino zlato. [dèteo,
Goldspecht, *m.* (*Picus auratus*), zlaćeni
Goldspinner, *m.* prelac zlata; zlatoprelac; (*Conus lineatus*), prugasti čunjac; —in; *f.* zlatoprelja.
Goldspitze, *s.* Goldecke.
Goldstab, *m.* zlatni prut, zlaćena palica.
Goldstange, *s.* Goldbarre.
Goldstaub, *m.* zlatni prah.
Goldstein, *m.* zlatocvět; *s.* Probirstein.
Goldsternblümlein, *s.* Schöllkraut.
Goldsticker, *m.* zlatovez; —in, *f.* zlatovezka.
Goldstickerei, *f.* vezenje zlatom; zlatni vez, vezak, vezitak.
Goldstoff, *m.* zlatovina, zlatna tkanina.
Goldstoffhändler, *m.* zlatovnik.
Goldstreichstein, *s.* Probirstein. [pa.
Goldstrich, *m.* (*Boops Salpa*), sopa, sao-
Goldstriemer, *m.* zlatoprujka.
Goldstück, *n.* komad zlata; *s.* Goldmünze.
Goldstufe, *f.* zlatna ruda.
Goldsucher, *m.* zlatotražnik.
Goldteppich, *m.* zlaćen sag.
Goldtinte, *f.* zlatilo,
Goldtöchterchen, *n.* zlato; materino zlato.
Goldtragend, *adj.* zlatonosan.
Goldtresse, *f.* zlatna resa. [tina.
Goldveilchen, *n.* (*Chrysosplenium*), žu-
Goldverbrämt, *adj.* zlatom obšiven.
Goldversetzung, *f.* slěvanje zlata.
Goldvitriol, *n.* zlatni sumporan, z—a galica.
Goldvogel, *m.* (*Lycæna phloas*), zlatac.
Goldwaare, *f.* zlatnina.
Goldwage, *f.* zlatarska tezulja; jedes Wort auf die — legen, paziti na svaku rěč.
Goldwäsche, *f.* perilo zlata.
Goldwäscher, *m.* perilac zlata, zlatoper.
Goldwäscherei, *f.* izpiranje zlata.
Goldwasser, *n.* zlatna voda.
Goldwechsler, *m.* zlatoměn, měnjač zlata
Goldweide, *s.* Dotterweide.
Goldwein, *m.* zlatoliko vino.
Goldwerk, *n.* zlaćenina.
Goldwespe, *f.* (*Chrysis*), zlatara.
Goldwirbel, *m.* (*Motacilla auricapilla*), pěnica žutoglavka. [totkalja.
Goldwirker, *m.* zlatotkalac; —in, *f.* zla-
Goldwolke, *f.* zlaćeni oblak.
Goldwurm, *m.* (*Aphrodite aculeata*), bodljikavi zlatac.
Goldwurz, Goldwurzel, *f.* (*Lilium Martagon*), zlatan; (*Asphodelus luteus*), čepljez; *s.* Schöllkraut.
Goldzahn, *m.* zlatozubac.
Goldzunge, *f.* (*Tellina foliacea*), zlatojeza. [ljez.
Goldzwiebel, *f.* (*Asphodelus luteus*), čep-
Golf, *m.* zaton.
Goll, *m.* (*Loxia Pyrrhula*), *s.* Gimpel.
Gölle, *f.* mlaka, bara.
Goller, *s.* Grünspecht.
Gölse, Golze, *f.* komarac.
Gondel, *f.* čunac, gundula; ladjica; (*Voluta cymbium*), čunasta obluša.
Gondelfahrer, *m.* gundulěr; ladjičar.
Goniometer, *m.* ugloměr, kutoměr.
Goniometrie, *f.* ugloměrstvo.
Goniometrisch, *adj.* ugloměrski.
Gönnen, *v. a.* želěti; er gönnt mir mein Glück, on mi je dobru rad; ich gönne es ihm, neka mu bude; gönnt mir Gott das Glück, ako Bog da sreću; — Sie mir die Ehre Ihres Besuches, počastite me pohodom; nicht —, zavidèti; (spr.) er gönnt Einem die Augen im Kopfe nicht, zavidi čověku i oči u glavi; voli svoje zlo nego tudje dobro; nebi (ovo il ono) ni Bogu pregorio.
Gönner, *m.* zaštitnik; pokrovitelj; er hat mächtige —, (spr.) ima debelih kumovah.
Gönnerin, *f.* zaštitnica.
Gönnerschaft, *f.* zaštitnici.
Goos, *m.* gusak.
Goosaar, *s.* Goldadler.
Göpel, *m.* (rudarski) vitao.
Göpelherd, *m.* vitlište.
Göpelhund, *m.* pretega.
Göpelkette, *f.* lanac od vitla.
Göpelknecht, *m.* hlapac od vitla.
Göpelkreuz, *n.* nogari, konj, magarac od
Göpelpferd, *n.* vitlenjak. [vitla.
Göpelplatz, *s.* Göpelherd.
Göpelseil, *n.* konop i uže od vitla.
Göpelspille, *f.* vratilo od vitla.
Göpelsteg, *m.* *s.* Göpelkreuz.
Göpeltonne, *f.* vědro od vitla.
Göpeltreiber, *m.* vitlovija.
Gordisch, *adj.* —er Knoten, Gordijev uzao, čvor.
Gorl, *m.* prepredanac.
Gorf, *s.* Korf.
Gorre, *f.* kljuverina.
Görsch, *s.* Geißfuß.
Görte, *s.* Goldammer.
Gosche, *f.* gubica, laloka, pilo.

Digitized by Google

Göſe, *m.* (*Cyprinus Jeses*), zeleni klen. ježevka.
Goſſe, *f.* oluk; (Rinne), žlěb; ſ. Gußſtein; (in Mühl.), grotlo.
Goſſel, *n.* gušče.
Goſſenſchuh, *m.* koritce, toce, čanak.
Gott, *m.* Bog; er iſt bei —, Bog ga je primio; — hab' ihn ſelig, Bog da mu dušu prosti; Bog da mu duši pokoj dâ; daß ſich — erbarme, da se Bog smiluje; — ſei's geklagt, žalibože; —es Strafe, Božji kar; — wie freue ich mich, ala se radujem; — ſei Dank, hvala Bogu; — helf! pomoz' Bog! Bog ti pomogao! (b. Nießen), na zdravje; — geſegne es, Bog da naspori! — befohlen, s Bogom! s Bogom pošao! wollte —, da Bog dâ; kamo sreće; geliebt es —, ako Bog dâ; lohn' es —, Bog da (ti) plati; — was ſehe ich! mili Bože, čuda golemoga! — bewahre! behüte! sačuvaj, sahrani i. nedaj Bože! nedao Bog! — bewahre mich vor ..! nedaj mi Bože; um —es Willen, za Boga; er bat ihn um —eswillen, dieß nicht zu thun, stade se bogoraditi, da toga nečini; um —eswillen nicht, nemoj, ako Boga znadeš; — weiß es! ti Bože znaš! bei —! Boga mi! Bog me! Bog i duša! tako mi Boga! ſo wahr mir — helfe, tako mi Bog pomagao! tako mi pravda Božja pomogla; ſo wahr — lebt! kunem ti se živim Bogom; gebt — was Gottes iſt und dem Kaiſer was des Kaiſers iſt, Bogu Božje a caru carevo; was — thut iſt Alles gut, što Bog čini, dobro čini; der Menſch denkt, — lenkt, ſ. Lenken; der alte — lebt noch, još te živi stari Bogo; — ſieht das Herz an, ne gleda Bog na kaljave noge već na čisto srce; man kann — belügen, aber nicht betrügen, Boga neprevari; —es Rechnung fehlt nicht, Bog znade kako valjade; — bleibt nicht aus, wenn er gleich verzieht, Bog je spor, ali je dostižan; Bog neplaća svake subote; hilf dir ſelbſt, ſo hilft dir —, pomozi se sam, pomoć će ti i Bog; — hilft dem Fleiß, poradivši Bog će dati; was recht iſt hat — lieb, što je pravo i Bogu je drago; — gibt, — nimmt, Bog dao, Bog i uzeo; — ſelbſt kann es nicht Allen recht machen, ni Bog nemože svakomu da ugodi; — ſei bei uns! Bog s nami de! — ſegne dich! Bog ti dobro dao; ihre Seufzer dringen zu —, kad uzdahne, do Boga se čuje; wie es — beliebt, što Bog dâ; grüß dich —! Bog ti zdravlje dao; zdrav si! — erhalte ihn! život mu od Boga; wen — nicht hält, der fällt, zaludu se čověk čuva, ako ga Bog neuzčuva.
Gottähnlich, *adj.* bogolik; božanski,
Gottähnlichkeit, *f.* bogoličnost.
Gottanbetend, *adj.* bogomoljan.
Gottartig, *adj.* božki.
Gottbegeiſtert, *adj.* Bogom nadahnut.
Gottbekenner, *m.* bogovac.
Gottbeſeelt, *adj.* bogodušan.
Gottehrend, *adj.* bogoštovni.
Götterabend, *m.* božanstveni večer.
Götterähnlich, ſ. Gottähnlich.
Götterbaum, *m.* (*Ailanthus*), pajasan.
Götterbild, *n.* božja slika.
Götterblume, *f.* (*Dodecatheon*), bogovac.
Götterbote, *m.* božji glasnik.
Götterbrod, *n.* ſ. Ambroſia.
Götterdiener, *m.* božji sluga; ſ. Götzen=
Götterdienſt, *m.* ſ. Götzendienſt. [diener.
Götterfabel, ſ. Mythologie.
Götterfunken, *m.* Božja iskra.
Gottergeben, *adj.* Bogu podan.
Göttergebot, *n.* zapověd bogovah.
Göttergeburt, (Theogonie), *f.* bogorodstvo.
Göttergedanke, *m.* božanstvena misao.
Göttergeliebt, *adj.* bogomio.
Göttergeruch, *m.* (*Diosma*), blagodah.
Göttergeſchenk, *n.* Božji dar.
Göttergeſchichte, ſ. Mythologie. [rod.
Göttergeſchlecht, *n.* božje koleno, božji
Göttergeſtalt, *f.* božanski stas.
Göttergetränk, *n.* nebesko piće; nektar.
Göttergewalt, *f.* sila, oblast bogovah.
Göttergleich, *adj.* jednak s bogovi; bo=
Gotterkenntniß, *f.* bogoznanstvo. [golik.
Götterkoſt, ſ. Ambroſia.
Götterkraut, *n.* (*Ambrosia*), repinac.
Götterleben, *n.* bogovanje.
Götterlehre, ſ. Mythologie.
Götterluſt, *f.* božanska slast, božansko
Göttermacht, *f.* vlast bogovah. [razkošje.
Göttermahl, *n.* čast bogovah.
Göttermährchen, *n.* bajka.
Götterrath, *m.* věće bogovah.
Götterſitz, *m.* stan bogovah.
Götterſohn, *m.* bogović.
Götterſpeiſe, ſ. Ambroſia.
Götterſpruch, *m.* ſ. Orakel.
Göttertrank, *m.* ſ. Göttergetränk.
Gotterzeugt, *adj.* bogorodan.
Gottes= (in Zuſ.) Božji; božki, božanski,
božanstveni. [bište.
Gottesacker, *n.* groblje, grobovište, gre=
Gottesanbeter, *m.* bogomoljac; (*Mantis*),
bogomoljka.
Gottesanbeterin, *f.* bogomoljka.
Gottesanbetung, *f.* bogomoljstvo.
Gottesbaum, *m.* (*Ficus religiosa*), sveta smokvina; (*Theobroma Cacao*), kakaovnjak.
Gottesbetrachtung, *f.* razmišljanje o Bogu.
Gottesbild, *n.* Božja slika.
Gottesbirn, *f.* božarka.
Gottesbote, *m.* Božji glasnik.
Gottesdiener, *m.* sluga Božji.

Digitized by Google

Gottesdienst, *m.* služba Božja; služba, Božji zakon; (b. Or.) leturgija, bogosluženije; (Cultus), bogoštovje, bogosluže; den — verrichten, savršiti službu; — abhalten, služiti službu.
Gottesdienstlich, *adj.* bogoslužni; (religiös), bogoštovni.
Gottesfreund, *m.* bogoljub.
Gottesfurcht, *f.* strah Božji, bogobojstvo.
Gottesfürchtig, *adj.* bogobojan, bogobojazan, bogobojiv, Boga se bojeći; (religiös), bogovan.
Gottesfürchtige, *m.* bogoboj, bogobojnik; bogovnik; —, *f.* bogobojka.
Gottesgabe, *f.* bogodat *f.*, bogodarje, dar Božji.
Gottesgebärerin, *f.* bogorodica.
Gottesgeist, *m.* duh Božji.
Gottesgelehrsamkeit, *f.* bogoslovje, bogoslovnica.
Gottesgelehrt, *adj.* bogoslovni.
Gottesgelehrte, *m.* bogoslovac.
Gottesgelehrtheit, *f.* bogoslovje.
Gottesgericht, *n.* Božji sud.
Gottesgnade, *f.* Božja milost; s. Gnaden-kraut.
Gotteshaus, *n.* božnica; kuća Gospodnja, dom Božji.
Gotteshausleute, *pl.* prnjavorci.
Gotteshilfe, *f.* Božja pomoć; (*Marrubium vulgare*), tetrljan.
Gottesjämmerlich, *adj.* do zla Boga; das ist —, to je Bogu plakati.
Gotteskämpfer, *m.* bogoborac.
Gotteskenner, *m.* bogoznanac, bogovědac.
Gotteskenntniß, *f.* bogoznanje, poznavanje Boga; s. Religion.
Gottesknecht, s. Gottesdiener.
Gotteskunde, s. Gotteskenntniß.
Gotteslamm, *n.* jagnje Božje.
Gotteslästerer, *m.* bogopsovnik, bogohulnik.
Gotteslästerisch, *adj.* bogopsovni, bogohulni.
Gotteslästerung, *f.* psovanje Boga; (Blasphemie), hula na Boga; wegen — strafen, kazniti (koga) što je Boga psovao.
Gotteslängner, *m.* neznabožac, bezbožnik, nijekalac Boga.
Gotteslängnerisch, *adj.* neznabožki, bezbožan, bezbožnički.
Gotteslängnung, *f.* neznaboštvo, bezboštvo, nijek Boga.
Gotteslehre, *f.* bogouka; s. Religionslehre.
Gotteslehrer, s. Gottesgelehrte.
Gottesliebe, *f.* Božja ljubav; ljubav Boga.
Gotteslohn, *m.* Božja plata; um — arbeiten, raditi što za Boga.
Gottesmann, *m.* Božji čověk.
Gottesname, *m.* Božje ime.
Gottesnatur, *f.* Božja narav.
Gottespferd, s. Heupferd.
Gottesrathschluß, *m.* Božja odluka.
Gottesraub, s. Kirchenraub.
Gottesreich, *n.* carstvo i. kraljestvo nebesko.
Gottesseher, *m.* bogovidac.
Gottessohn, *m.* sin Božji, božić.
Gottesspinne, *f.* (*Aranea speciosa*), vidjen pauk.
Gottesstrafe, *f.* kar Božji, kazan Božja.
Gottestisch, *m.* stol Božji, trpeza Božja.
Gottesurtheil, *n.* Božji sud.
Gottesverächter, *m.* bogomrzac.
Gottesverachtung, *f.* mržnja na Boga.
Gottesverehrer, *m.* bogoslav, bogoštovac, bogočastnik.
Gottesverehrung, *f.* bogoslavje, bogočašće.
Gottesvergessen, s. Gottvergessen.
Gottesvogel, *f.* (*Paradisea apoda*), rajka.
Gotteswahrheit, *f.* Božja istina.
Gottesweisheit, *f.* premudrost Božja.
Gotteswelt, *f.* bogovětni svět; er hat auf der — nichts zu thun, neima nikakva posla na světu.
Gotteswerk, *n.* Božje dělo.
Gottgebaut, *adj.* bogozdan.
Gottgefällig, *adj.* bogomio, bogogodan, Bogu ugodan; —, *adv.* bogomilo, kao što je Bogu milo.
Gottgefällige, *m.* Božji ugodnik.
Gottgegeben, *adj.* Bogom dan, od Boga dan, bogodaran.
Gottgeliebt, *adj.* bogomio.
Gottgesandt, *adj.* od Boga poslan.
Gottgeschaffen, *adj.* bogozdan.
Gottgeschenk, *n.* s. Gottesgabe.
Gottgesinnt, *adj.* bogovan.
Gottgetreue, *m.* bogověrnik.
Gottgewählt, *adj.* od Boga izabran.
Gottgeweiht, *adj.* Bogu posvećen.
Gottglaube, *m.* věra u Boga.
Gottgleich, *adj.* bogoravan; bogolik.
Gottheil, *n.* (*Protea vulgaris*), dvoličanka.
Gottheit, *f.* božanstvo; (Gott), bog.
Göttin, *f.* božica, boginja.
Göttlich, *adj.* božki, božanski, božanstven; der —e Wille, Božja volja; das —e Wesen, božtvo, božanstvenost; —en Sinnes, bogouman.
Göttlichen, *v. a.* božiti.
Göttlichkeit, *f.* božanstvenost; božanstvo.
Gottliebend, *adj.* bogoljuban, bogoljubiv.
Gottlobend, *adj.* bogoslavan.
Gottlos, *adj.* bezbožan.
Gottlose, *m.* bezbožnik, bezbožnjak; —, *f.* bezbožnica, bezzakonica.
Gottlosigkeit, *f.* bezbožnost, bezzakonje.
Gottmensch, *m.* bog-čověk.
Gottpreisend, *adj.* bogoslavan.
Gottselig, *adj.* pobožan, bogovan, bogoživan; mein —er Vater, moj pokojni otac; —en Andenkens, blažene uspomene.
Gottselige, *m.* pobožnik, bogoživac; —n, *f.* pobožnica.
Gottseligkeit, *f.* pobožnost, bogoljubnost, bogovnost.
Gottstragend, *adj.* bogonosan.
Gottverehrend, *adj.* bogočastan, bogoštovan.

Digitized by Google

Gottverflucht, *adj.* Bogom proklet; ein —er Menſch, Božji prokletnik.
Gottvergeß, *m.* (*Marrubium vulg.*), tetrljan.
Gottvergeſſen, *adj.* bogoprazan, bogopust.
Gottvergeſſenheit, *f.* bogopraznost.
Gottverhaßt, *adj.* mrzak Bogu, bogomrzak.
Gottverheißen, *adj.* od Boga obećan.
Gottverkündiger, *m.* bogoglasnik.
Gottverlaſſen, *adj.* od Boga ostavljen.
Gottverliehen, *adj.* Bogom dat.
Gottvermenſchlichung, *f.* počověčenje.
Gottverſöhner, *m.* bogomirnik.
Gottverſöhnt, *adj.* s Bogom pomiren.
Gottverworfen, *adj.* od Boga zabačen.
Gottwürdig, *adj.* Boga dostojan, prema Bogu.
Götze, *m.* kumir, bogovina; krivi bog, balvan, idol*.
Götzenaltar, *m.* kumirski, krivoboški žrtvenik; kumir.
Götzenbild, *n.* slika, kip krivoga boga; ſ. Götze. [idolopoklonik).
Götzendiener, *m.* kumirovac, neznabožac,
Götzendienſt, *m.* kumirstvo, krivoboštvo, (idolopoklonstvo).
Götzenhain, *m.* sveti lug.
Götzenhaus, *n.* kumirnica; ſ. Götzentempel.
Götzenholz, *n.* (*Populus alba*), topola,
Götzenopfer, *n.* žrtva kumirska, idolska.
Götzenprieſter, *m.* žritelj, žrac, kumirski svećenik.
Götzentempel, *m.* kumirnik, idolski hram.
Gourmand, *m.* sladokusac; mástnica; ſ. Leckermaul.
Gourmandiſe, *f.* sladokusje.
Gout, *m.* ukus.
Goutiren, *v. n.* das goutirt mir, to mi se dopada.
Gouvernante, *f.* uzgojilja, odhraniteljica.
Gouvernement, *n.* vladarstvo; (Staatsverwaltung), vlada; (Statthalterei), naměstništvo; (Provinz), pokrajina.
Gouverneur, *m.* vladar; (Statthalter), naměstnik; (Bank—), nastojnik (novčare); ſ. Hofmeiſter.
Gouverniren, *v. n.* upravljati, ravnati.
Grab, *n.* grob, greb; einen Todten zu —e begleiten, sprovoditi mrtvaca; eine Leiche in das — legen, senken, spustiti mrtvo tělo u grob; dort wird er auch ſein — finden, ondě će mu i grob pući; von der Wiege bis zum —, od kolěvke do motike; jenſeits des —es, po smrti; das heilige —, Božji grob; Niemand will das heilige — umſonſt hüten, badavad se ni Božji grob nečuva; ein Mönch vom heiligen —e, božogrobac; dieſes Geheimniß werde ich mit in das — nehmen, ova će tajna samnom u grob; (ſpr.) am Rande des —es ſtehen, neopojan grob biti; er hat den einen Fuß ſchon im —e, jednom je nogom stao u grob, noge su mu nad jamom; er iſt verſchwiegen wie das —, muči kao olovom zaliven; Einen in's — bringen, spraviti koga u grob.
Grabbein, *n.* noga-kopačica.
Grabbeln, *v. n.* mrljati, čantrati, brbati.
Gräbchen, *n.* grobac.
Grabdumpf, *adj.* tuhljiv kao grob; tuhljivo kano u grobu.
Grabeiſen, ſ. Grabſtichel.
Grabekelle, *f.* izkopača.
Grabekraut, *n.* (*Artemisia Absynthium*), pelen, groba.
Grabeland, *n.* kopanica.
Graben, *m.* jarak, endek*; (ein natürl. —), jaruga; einen — machen, kopati jarak; einen — ziehen, roviti; mit einem — umgeben, obroviti, obšančiti; einen — räumen, kidati, čistiti jarak; (im Weingarten), prěrov.
Graben, *v. a.* kopati, dubsti; (in Stein —), sěći, rezati; in's Herz —, zasěći u srce; ein Loch in die Erde —, kopati jamu; nach Waſſer —, tražiti vrelo u zemlji; Einem eine Grube —, dubsti komu jamu; (ſpr.) wer Andern eine Grube gräbt, fällt ſelbſt hinein, tko drugomu jamu kopa, sam će u nju pasti; ſich in die Erde —, zavući se u zemlju; Steinkohlen —, vaditi (kameni) ugalj; eine Mine —, podkopati, podmetnuti lagum; ſich in's Herz —, zasěći se u srce.
Graben, *n.* kopnja.
Grabenleitung, *f.* jaža.
Grabenmauer, *f.* spoljašnji zid.
Grabenſchere, *f.* predgradje.
Grabenſohle, *f.* dno od jarka.
Grabenübergang, *m.* prělaz preko obrova.
Grabenzug, *m.* rovljenje; směr jarka.
Gräber, *m.* kopač; ſ. Todtengräber.
Gräberdieb, *m.* groboder.
Gräberdiebſtahl, *m.* pohara; odora groba, groboderina.
Gräbergeruch, *m.* grobovina, mrtavština.
Gräberin, *f.* kopačica.
Gräberweide, ſ. Trauerweide.
Grabesgerüſt, *n.* obsěk (groba).
Grabeshügel, ſ. Grabhügel.
Grabesluft, *f.* tonja i. memla od groba.
Grabesnacht, *f.* grobna tmina; (*fig.*) grob.
Grabesrachen, *m.* ždrělo groba.
Grabesrand, *m.* kraj od groba; er ſteht am —e, hoće da u grob legne; star
Grabesruhe, *f.* pokoj u grobu. [je grob.
Grabesſchlummer, *m.* mrtvi san.
Grabesſtille, *f.* grobna tišina; es herrſchte —, sve je bilo tiho kao u grobu.
Grabeule, *f.* (*Strix Aluco*), šumska sova.
Grabflieger, *m.* (*Taphozous senegalensis*), grobnjak senegalski.
Grabfolger, *m.* sprovodnjak.
Grabfuß, *m.* ſ. Grabbein.
Grabgedicht, *n.* (pěsma-)grobovnica.

Digitized by Google

Grabgeld, *n.* koparina.
Grabgeſang, *m.* opělo.
Grabgewölbe, *n.*, Grabhöhle, *f.* grobnica, raka.
Grabhügel, *m.* greb, grobovna humka.
Grabkäfer, *m.* (*Pierostichus*), kopač.
Grabkraut, ſ. Grabekraut.
Grabkreuz, *n.* nagrobni križ i. krst.
Grablegung, *f.* ugreb, ugrobljivanje.
Grablied, *n.* pogrebnica.
Gräbling, ſ. Erdgrille.
Grabmal, *m.* nagrobni spomenik, na-
Grabmeißel, ſ. Grabſtichel. [grobnik.
Grabnacht, ſ. Grabesnacht.
Grabrede, *f.* nagrobna beseda; ſ. Leichen-
Grabſäule, *f.* nagrobni stup. [rede.
Grabſchaufel, *f.* Grabſcheit, *n.* badilj, željezna lopata, ašov*.
Grabſchrift, *f.* nagrobnica.
Grabſtätte, *f.* grobište; ſ. Grab.
Grabſtein, *m.* poklopnica; pločina; (ein aufrechter —), stećak.
Grabſtelle, ſ. Grabſtätte.
Grabſtichel, *m.* dubka, gujba, rtač.
Grabſtill, ſ. Grabesſtill.
Grabthal, *n.* groblje.
Grabthier, *n.* ſ. Hyäne.
Grabtuch, *n.* (mrtvački) pokrov.
Grabweſpe, *f.* (*Sphex sabulosa*), pěščarka.
Grabzeichen, *n.* grobovni znak.
Grabzeug, *n.* kopalo, kopala.
Grace, *f.* milost; ſ. Anmuth.
Graciös, *adj.* milovidan; ſ. Anmuthig.
Grachel, *f.* osina; (*coll.*) osje.
Grad, *m.* stupanj, (stepen); dem —e nach, snagom; in demſelben —e zunehmen, isto tako rasti; im höchſten —e unglücklich, nesrečan da nemože nesrećniji biti; (Verwandtſchafts—), koléno, pâs; im gleichen —e miteinander verwandt ſein, istoga biti koléna; er iſt ihm um einen — näher verwandt, on mu je jedan pâs bliže; (Würde), dostojanstvo; akademiſcher —, akademički stupanj; ſ. Grath.
Gradabtheilung, *f.* podělba stupanjah.
Gradation, *f.* postupovnost; (*gram.*) stup-
Gradbogen, *m.* stupnjilo. [njevanje.
Gradeintheilung, ſ Gradabtheilung.
Gradfolge, *f.* postupovnost.
Gradig, *adj.* stupnjevit.
Gradiren, *v. a.* stupnjevati; gradovati; Gold —, zlato variti; Salz —, gu-
Gradirhaus, *n.* gustionica. [stiti.
Gradirpfanne, *f.* gustionik.
Gradirwaſſer, *n.* zlatno varilo.
Gradirwerk, *n.* stupnjevnica; ſ. Leckwerk.
Gradleiter, *f.* lěstvica, stupnjik.
Gradmeſſer, *m.* stupnjoměr.
Gradring, *m.* stupnjak.
Gradual, *n.* stupnik, stupajnik.
Graduel, *adj.* postupovan; —, *adv.* postupice.
Graduiren, *v. a.* poděliti na stupnje; (auf Hochſchulen), začastiti, podići na akademički stupanj, graduirati.
Graduirt, *adj.* začaščen, graduiran.
Gradwage, *f.* stupnjača.
Gradweiſe, *adv.* postupice, stupanj po
Graf, *m.* grof; župan. [stupanj.
Grafen- (in Zuſ.) grofovski.
Grafenkrone, *f.* grofovska kruna.
Grafenſitz, *m.* grofovska stolica, grofovski dvor.
Grafenſtand, *m.* grofija, grofovska čast; in den — erheben, uzvisiti na grofa, zagrofiti.
Grafentitel, *m.* grofovski naslov.
Grafenwürde, *f.* grofija, grofovska čast; die — ertheilen, zagrofiti, imenovati
Gräfin, *f.* grofica. [grofom.
Gräflich, *adj.* grofovski; — leben, gospodski življeti; Ew. —e Gnaden, presvětli grofe; presvětla grofice.
Grafſchaft, *f.* županija; grofovina.
Grall, *m.* (*Rallus grex*), prdavac, hariš.
Gram, *adv.* er iſt mir —, kivan je na me; muči, duva, žali na me; žao mu je na me; něšto se popišmanio, zlosrdnuo se na me, zlobi me.
Gram, *m.* jad, tuga, žalost; pečal *f.*; der — hat ſeine Stirn gefurcht, čelo mu se s tuge namrštilo; der — nagt an ihrem Herzen, pala joj tuga na srce; ein heimlicher —nagt an ſeinem Herzen, jede se; der — über den Tod ſeines Sohnes, tuga za pokojnim sinom.
Grämelei, *f.* čangrizanje.
Grämeln, *v. n.* čangrizati.
Grämen, *v. a.* žalostiti, pečaliti; das grämte mich, to mi se dade na žalost; ſich —, *v. r.* pečaliti se, jesti se, grizti se u sebi; (*poët.*) jad jadovati; ich gräme mich um ihn, tugujem za njim; ſich zu Tode —, s tuge mrěti; umrěti sa žalosti.
Gramerfüllt, ſ. Gramvoll. [grizalica.
Grämler, *m.* čangrizalo; —in, *f.* čan-
Grämlich, (Grämig, Grantig), *adj.* čangrizav; ein —er Menſch, čangrizalo; — ſein, čangrizati; ein —es Geſicht, kiselo lice; ſ. Mürriſch.
Grämlichkeit, *f.* čangrizavost.
Gramling, ſ. Grämler.
Gramlos, *adj.* bez tuge, jada.
Grammaire, Grammatik, *f.* jezikovnica, slovnica, gramatika. [gramatik.
Grammatiker, *m.* jezikovnik, slovničar,
Grammatiſch, *adj.* jezikovni, slovnički,
Gramme, *f.* gram. [gramatički.
Grampel, ſ. Krämpel.
Gramſucht, *f.* jezivost.
Gramſüchtig, *adj.* jeziv. [žalostan.
Gramvoll, *adj.* prejadan, pretužan, pre-
Gran, *m.* & *n.* zrno, gran; ſ. Granne.
Grän, *n.* zrnce. [nelle.
Granat, *m.* granat; ſ. Granatapfel; Gar-

Digitized by Google

Granatapfel, *m.* šipak, mogranj; (*Murex erinaceus*), ježasta badaljka.
Granatapfelbaum, Granatbaum, *m.* (*Punica Granatum*), šipak-drvo.
Granatbirn, *f.* šipkovača.
Granatblüte, *f.* šipkov cvět.
Granatblütfarbe, *f.* šipkova mast.
Granate, *f.* granata; ſ. Granat, Granat=
Granatenerz, *n.* granatina. [apfel.
Granatengeſchütz, *n.* gubica.
Granatentaſche, *f.* granatnica.
Granatfluß, *m.* granatast slitak.
Granatfugel, *f.* granatovača.
Granatoid, *n.* granatolik.
Granatſchnur, *f.* niz granatah.
Granatſtein, ſ. Granat.
Granatvogel, *m.* šipkasta zeba.
Granatwaſſer, *n.* šipkovica.
Grand, *m* šljunak, krupni pěsak; (im Bränh.), korito; (in Spanien), velikaš, grand.
Grandenbeere, ſ. Preißelbeere.
Grandbier, *n.* koritnjak.
Grandhauer, *m.* koritar.
Grandig, *adj.* pěskovit.
Grandezza, *f.* gordost.
Grandios, *adj.* velikanski; ſ. Koloſſal.
Grandmehl, *n.* osěvci, usěvci.
Grandſtein, ſ. Granit.
Grangewicht, *n.* ogledaća tezulja.
Grangold, *n.* zlatno zrnje.
Granniren, *v. a.* zrniti.
Granit, *m.* žulja.
Granitblock, *m.* žuljni balvan.
Granitfels, *m.* žuljna hrid i. stěna.
Granitiſch, *adj.* žuljast; —e Structur, žuljni sastav.
Granitplatte, *f.* žuljna ploča.
Granne, *f.* os *f.*, osina, (*coll.*) osje; (Borſte), peraja; (Kiefernadel), četina.
Grannenartig, *adj.* osinast.
Grannenlos, *adj.* bezos.
Grannenweizen, *m.* (pšenica-) brkušica,
Grannig, *adj.* osjav. [brkulja.
Granulirung, *f.* zamladjivanje.
Granuliren, *v. n.* zrniti se, ozrniti se.
Granulit, *m.* zrnac.
Gränz= (in Zuſ.) granični, pomedjni, medjašnji, krajinski; (Militär—), krajiški, graničarski.
Gränzacker, *m.* pomedjna njiva i. oranica; njiva na medji.
Gränz=Anſäſſigkeit, *f.* krajiško selište.
Gränzbach, *m.* potok-medjar.
Gränzbaum, *m.* medjašno drvo, medjnik, [menjik.)
Gränzbefeſtigung, *f.* utvrdjivanje, utvrdja granicah; ſ. Gränzfeſtung.
Gränzbegehung, *f.* razvod, razvodi; oblaz medjah.
Gränzbereiter, *m.* šerežanin. [granice.
Gränzberichtigung, *f.* poprava medje,
Gränzbeſchreibung, *f.* opis granicah, medjah.
Gränzbeſichtigung, *f.* razgled granice.
Gränzbeſtimmung, *f.* odredjivanje, utvrdjivanje granice, medje.
Gränzbewohner, *m.* krajišnik, graničar.
Gränzbezirk, *m.* krajina.
Gränzbrücke, *f.* pogranični most, most na medji.
Gränzcommunion, *f.* krajišnička kuća.
Gränzdorf, *n.* pogranično selo.
Gränze, *f.* medja, granica; trockene —, suha medja; ein Haß ohne —, mržnja bez kraja; die —n der Vollmacht überſchreiten, prestupiti punovlast; die —n beziehen, razgledati granice; die —n verrücken, prestaviti medju; —n ſetzen, medjiti; ograničiti; (*fig.*) obustaviti; (Gränzland), krajina.
Gränze, *f.* (*Ledum palustre*), bagulja.
Gränzen, *v. n.* graničiti; dieſes Land gränzt an die Türkei, ova zemlja medjaši s Turskom; ſein Zuſtand gränzt an Verzweiflung, malo da nesdvoji i. neočaja.
Gränzenlos, *adj.* bez medje, granice; (*fig.*) neizměran.
Gränzer, *m.* krajišnik, graničar.
Gränzerfamilie, *f.* krajiška porodica.
Gränzerhaus, *n.* krajiška i. graničarska kuća.
Gränzfeſtung, *f.* krajinska tvrdjava.
Gränzflecken, *m.* krajinsko, krajiško město.
Gränzfluß, *m* rěka-medjarica.
Gränzfurche, *f.* razor.
Gränzgebiet, *n.* krajina.
Gränzgebirge, *n.* gore-medjarice.
Gränzgebüſch, *n.* medja.
Gränzgegend, *n.* krajina.
Gränzgemeinſchaft, *f.* sumedja.
Gränzgraben, *m.* razrov.
Gränzhaufen, *m.* humka (umka), anta.
Gränzholz, *n.* šuma-medjarica.
Gränzhügel, ſ. Gränzhaufen.
Gränzjäger, *m.* lovac-graničar.
Gränzkette, *f.* stega, kordun.
Gränzland, *n.* krajina.
Gränzlinie, *f.* razdio, razdvoj.
Gränzlos, ſ. Gränzenlos.
Gränzmal, Gränzmarke, *f.* menjik; —n ſetzen, postaviti menjike.
Gränzmauer, *f.* medja, suhomedjina.
Gränzmeſſer, *m.* razmedjač; ſ. Feldmeſſer.
Gränznachbar, *m.* medjaš; ſ. Anrainer.
Gränzort, *m.* krajinsko, krajiško město.
Gränzpfahl, *m.* kolac-medjar, menjik.
Gränzpunkt, *m.* medjište.
Gränzrecht, *n.* pravo razmedje.
Gränzreceß, *m.* pogodba za medju.
Gränzregiment, *n.* krajiška i. graničarska pukovina (regimenta).
Gränzſäule, *f.* stup-menjik.
Gränzſcheide, *f.* razmedja; (Gränze), razdvoj, razdio.
Gränzſcheider, ſ. Gränzmeſſer.
Gränzſcheidung, *f.* razmedja, razmedjivanje; (Gränze), sumedja.

Digitized by Google

Gränzschütze, s. Gränzjäger.
Gränzsoldat, s. Gränzer.
Gränzstadt, *f.* krajinski, pogranični grad.
Gränzstand, *m.* krajiški stalis; krajišnici, [graničari.
Gränzstein, *m.* menjik.
Gränzstreit, *m.* Grenzstreitigkeit, *f.* razpra za medju.
Gränzstrom, s. Gränzfluß.
Gränzthierchen, *n.* (*Monas terma*), ma-
Gränzvergleich, s. Gränzreceß. [juška.
Gränzverkehr, *m.* krajinski promet.
Gränzverrückung, *f.* prestavljanje menjikah.
Gränzwache, *f.* straža granice; granična straža.
Gränzwächter, *m.* granični stražar.
Gränzwall, *m.* nasip-medjar.
Gränzwasser, *n.* voda-razmedjica.
Gränzweg, *m.* pogranična cesta.
Gränzzeichen, s. Gränzmal.
Gränzzoll, *m.* granična carina.
Gränzzollamt, *n.* pogranična carinara.
Gränzzug, *m.* s. Gränzbeziehung.
Grapen, *m.* mědenica; željezni lonac, željeznjak.
Graphik, *f.* pisarstvo; s. Schreibkunst.
Graphisch, *adj.* hitropisan.
Graphit, *m.* tuha.
Grapp, *m.* (*Rubia tinctorum*), broć; mit — färben, brociti.
Grappdarre, *f.* brocna pušnica.
Grappen, s. Grapsen.
Grappfärber, *m.* brocar.
Grappmühle, *f.* brocna stupa.
Grapproth, *adj.* brocast.
Grappstampfe, s. Grappmühle. [korěn.
Grappwurzel, *f.* korěn od broća, brocan
Grapse, *f.* grabac, grabus; etwas in die — geben, baciti što na grabac, jagmu; (ver. Hand), šapa. [ščepati.
Grapsen, *v. a.* ćapiti, ščapiti, sgrabiti,
Gras, *n.* trava; schlechtes —, travurina; junges —, kalac; mit — füttern, traviti, otraviti; im —e weiden, pasti u travi; zu —e gehen, in's — gehen, ići u travu i. po travu; (spr.) darüber ist längst — gewachsen, bilo i bitisalo; bilo pa nije; što bi, bi; er hört das — wachsen, zna šta je car večerao; in das — beißen, pasti u travu na glavu; otegnuti papke; es wird ihm bekommen wie dem Bock das —, bit će mu probitačno kao jarcu jufka.
Gras- (in Zus.) travni.
Grasähnchen, *n.* klasić.
Grasanger, *m.* tratina, rudina, utrina.
Grasartig, *adj.* travast, travolik.
Grasbank, s. Rasenbank.
Grasbaum, *m.* s. Aalkirsche.
Grasblattkäfer, *n.* (*Chrysomela graminis*) travna zlatica.
Grasblume, *f.* (*Statice armeria*). travulja; s. Gänseblume.
Grasblut, *n.* (*Panicum sanguin*). svračica
Grasblüte, *f.* cvět od trave,
Grasboden, *m.* travnik.
Grasbutter, *f.* lětno maslo.
Grasefleck, s. Grasplatz.
Gräsel *n.* (wdm.) potrica.
Grasen, *v. n.* travu pasti; (d. Gras abschneiden), kositi; (*fig.*) nach etwas —, gramziti za čim; die Kugel graft, zrno pase.
Gräsen, s. Schaudern.
Grasplatz, *m.* travnik.
Gräser, *m.* travar. [renje.
Gräserei, *f.* kositba; (als Recht), trava-
Gräserin, *f.* travara. [rica.
Grasęule, *f.* (*Xylina graminis*), trava-
Grasfarbe, *f.* travna zelen.
Grasfeld, *f.* rudina.
Grasfleck, *m.* travnjak.
Grasfressend, *adj.* travojedan. [raženica.
Grasfrosch, *m.* brauner —, smedja žaba,
Grasfresser, *m.* travojedac.
Grasfutter, *n.* travna pića, krma.
Grasfutterung, *f.* travljenje,
Grasgarten, *m.* travnjak.
Grasgelb, *n.* travarina.
Grasgrün, *adj.* zelen kao trava, travast.
Grasgrütze, *f.* (*Glyceria*), pirevina, pačja trava.
Grashalm, *m.* travka. [travna zlatica.
Grashähnchen, *n.* (*Chrysomela graminis*)
Grashauen, *n.* kositba.
Grashirse, s. Grasgrütze.
Grashof, *m.* travnik. [hariš.
Grashuhn, *n.* (*Rallus Crex*), prdavac,
Grashummel, *f.* (*Apis muscorum*), pčela mahovnica. [s. Heuschrecke.
Grashüpfer, *m.* (*Gryllus*), skakavac;
Grasicht, *adj.* travast.
Grasig, *adj.* travan, [travna zlatica.
Graskäfer, *m.* (*Chrysomela graminis*),
Graskammer, *f.* travnica.
Graskeim, s. Wurzelkeim.
Graskeimig, *adj.* proklicao. [nika.
Graskohl, *m.* (*Cnicus oleraceus*), vode-
Graskorb, *m.* travnjača; krošnje.
Grasland, *n.* travna zemlja.
Graslauch, s. Schnittlauch.
Grasläufer, *m.* s. Grashuhn.
Grasleder, *n.* (*Conferva*), okrečina.
Gräslein, s. Gräßlein.
Graslinde s. Wasserlinde. [rak.
Gräsling, *m.* sadjenica; (Sächser), prpo-
Grasmagd, *f.* travarica.
Grasmäher, *m.* kosac.
Grasmetze, *f.* (*Libellula*). želik-žena.
Grasmilbe, *f.* travni moljac.
Grasmonat, *m.* travanj
Grasmücke, *f.* (*Motacilla Sylvia*), pěnica, muhavica; s. Zaun —.
Grasnarbe, *f.* pažut.
Grasnelke, *f.* (*Dianthus Armeria*), poljski klinčić, karanfilj; (*Statice furfuracea*), mrežica.

Digitized by Google

Graspappel ſ. Gänſepappel.
Graspferd, *n.* ſ. Grashüpfer.
Graspilz, ſ. Gaſenpilz.
Grasplatz, *m.* travnjak, travište.
Grasreich, *adj.* travan, travovit.
Grasroſt, *m.* (*Puccinia graminis*), sěr.
Graß, ſ. Gräßlich.
Grasſchnecke, ſ. Wieſenſchnecke.
Grasſchneiden, *n.* kositba trave.
Grasſchnepfe, ſ. Feldſchnepfe.
Grasſenſe, *f.* kosa.
Grasſichel, *f.* srp.
Graſſiren, *v. n.* zavladati, běsniti.
Gräßlein, *n.* (*Linaria rubra*), morska konopljanka; (*L. rub. minor*), čečetka; Gräßlich, *adj.* grozovit, strahovit, strašan, ružan.
Gräßlichkeit, *f.* grozovitost, strahovitost.
Graßling, ſ. Grundling.
Grasſpecht, ſ. Grünſpecht.
Grasſperling, *f.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka; ſ. Grasmücke.
Grasſpinner, *m.* travni prelac.
Grasſtengel, *m.* vlat. [na brocika.
Grasſtern, *m.* (*Galium mollugo*), meka-
Grasſtoppel, *f.* koševina.
Grasſtück, *n.* travnjak. [plahta.
Grastuch, *n.* plahta za travu; travna
Graſung, *f.* kositba trave; (Hûtung), utrina.
Grasvogel, ſ. Grall. [va stěnica.
Graswanze, *f.* (*Cimex prasinus*), luko-
Grasweber, ſ. Grall. [suhopernik.
Graswolle, *f.* (*Eriophorum polystach.*)
Graswuchs, *m.* rast trave.
Graswurm, *m.* (*Lampyris*), světluša; (*Ascaris sesquipedalis*) dugačka glista.
Graswurzel, *f.* (*Triticum repens*), piri-
Gräte, ſ. Gräthe. [ka, troskot.
Grath, *m.* greben; (*anat.*) hrbtenica; (b. Schleifer), ribica; (b. Tiſchl.) ulog, uložnik, uložnica; umetčić; ſ. Afterſchlag.
Gräthe, *f.* (b. Fiſch) koštura, koštrika; dlaka; (ſpr.) ſcharf wie eine —, oštar kao zmija; ſ. Grath.
Gratheiſen, *n.* obručnjak, zasěkač.
Gräthenfiſch, *m.* dlakavica, košljivac.
Gräthenlos, *adj.* bezdlak.
Grathhobel, *m.* uložnjak.
Gräthig, *adj.* dlakav, košljiv, košturav
Grathſparren, *m.* krajnji rog.
Gratiale, *n.* dar, poklon; (b. Solb.) pomilovina.
Gratification, *f.* dar, poklon; (Vergütung), naknada. [ſ. Vergüten.
Gratificiren, *v. a.* obdariti, nagraditi;
Gratis, *adv.* darmo, bezplatno, zabadava, mukte. [tisak.
Gratisexemplar, *n.* poklonjen otisak, iz-
Gratisgage, *f.* poklonjena vojnička plata.
Grätſcheln, *v. n.* razkrečiti se, razkrečivati se; hoditi, ići u razkorak.
Grätſcher, *m,* krečilo.
Grätſchig, *adj.* — gehen, ići u razkorak.
Gratulant, *m.* čestitalac. [čestitka.
Gratulation, *f.* čestitanje; (Glückwunſch)
Gratulationsbrief, *m.* čestitka.
Gratulations-Enthebungsfarte, *f.* oprostnica od čestitanja.
Gratuliren, *v. n.* čestitati (komu na čem); ich komme —, došao sam na čestito.
Grau, *adj.* siv; (v. Haaren) sěd; —e Haare, sěda kosa, sědina; — werden, sěděti, osěděti, (*poët.*) obělěti, cvasti; ich bekomme —e Haare, sědim, (*poët.*) kosa mi se je progrušala; po meni je mraz pao; darüber laß ich mir kein —es Haar wachſen, za to me glava neboli; die —e Vorzeit, davnina, sta-
Grau, *n.* sivoća, sivina. [rina.
Grau, *m.* ſ. Grauen, *n.*
Grauammer, *m.* (*Emberiza miliaria*), velik strnad.
Grauauge, *n.* sivoočac.
Grauäugig, *adj.* sivook. [grgeč.
Graubarſ, *m.* (*Perca fluviatilis*), bandar,
Graubart, *m.* sěda brada; (ein grauhartiger), sědobradac, bělobrk; (ein alter Mann), starina, dědina. [brade.
Graubärtig, *adj.* sědobrad, sěde, běle
Graubäuchig, *adj.* siva trbuha.
Graubehaart, *adj.* sědokos, sěd.
Graublau, *adj.* u sivo modar, sivomodar.
Graubraun, *adj.* u sivo smedj, sivosmedj,
Grauchen, *n.* sivonja.
Graudroſſel, ſ. Singdroſſel.
Graudunkel, *adj.* u sivo mrk.
Gräue, *f.* sivoća; (b. Menſch.) sědost.
Grauel, *m.* groza, strah; einen, — vor etwas haben, žacati se od čega.
Gräuel, *m.* (Abſcheu), mrzkoća. mrzost; (eine gräuliche Sache), gad, gadilo, ogavje; das iſt mir ein —, to mi je
Gräuelgeſtalt, *f.* grdobština. [mrzko.
Graueln, Gräueln, *v. i.* mir grauelt davor, gadim se na to, gnsti mi se na to.
Gräueltag, *m.* gadni dan.
Gräuelthat, *f.* grdilo; grdan, pogan čin.
Gräuelvoll, *adj.* pregrdan.
Grauen, *v, n.* sěděti; mein Haar graut, kosa mi sědi; der Morgen graut, zora puca; sviće, svanjiva, zapoznaje se dan; (dunkel werden), tamněti, mračiti se; (ſchaudern), mir grauet davon, grozim se toga; (fürchten), lecam se, tuga me je, predam (od . . .).
Grauen, *n.* groza; ein — überfällt mich, es kommt mich ein — an, groza me hvata; Nacht u. — iſt um mich her, smrče mi se pred očima.
Grauenhaft, *adj.* grozan,
Grauentchen, *n.* ſ. Kriechente.
Grauenvoll, *adj.* grozovit, strahovit,
Grauerle, *f.* (*Betula Alnus incana*),
Graufärbig, *adj.* siv. [běla joha.

Digitized by Google

Graufink, *m.* (*Fringilla Petronia*), sivkasta dlaska. [guska.
Graugans, *f.* (*Anser cinereus*), siva
Graugelb, *adj.* u sivo žut, sivožut.
Graugolderz, *n.* siva zlatna ruda.
Graugrün, *adj.* u sivo zelen, sivozelen.
Grauhaarig, *adj.* sědokos; sěde, běle kose.
Grauhänfling, *m.* (*Linaria*), konopljanka.
Grauheit, *f.* sivost, sivoća; (v. Menſchenhaaren), sědost.
Grauholz, *n.* (*Pinus sylvestris*), bor.
Graukehle, *f.* (*Accentor modularis*), sivovoljka. [bajdarka.
Grauklappe, *f.* (*Chiton cinereus*), siva
Graukopf, *m.* sěda glava; (ein Graukö-pfiger Menſch), sědoglavac; (Alte), starina, dědina; ſ. Wannenweiher.
Grauköpfig, *adj.* sědoglav; sěde, bě-
Graulachs ſ. Lachs. [le glave.
Graulich, *adj.* sivkast, sivast; sinji; (v. Haaren) kličav, prosěd; ſ. Gräulich.
Gräulich, *adj.* grozovit, strahovit, strašan, grdan; užasan; eine — That, mrzko dělo; ein —er Anblick, grdilo; (ekelhaft), gadan, ogavan; —e Kälte, ljuta, bridka zima.
Grauling, *m.* (*Agaricus virescens*), zelenkasti vrganj.
Graumanganerz, *n.* siva surevica.
Graumeiſe, *f.* (*Parus palustris*), trstna sěnica, muza, sivić.
Graumergel, *m.* sivi lapor.
Graumöve, *f.* (*Larus fuscus*), sivi galeb.
Graupe, *f.* krupa, krupica, mrvica, (*met.*) krušac, kruščić, (b. Müll.); prekrupa; —n machen, prekrupu mlěti (kleiner Hagel), —n, solika, sočica, sola, solja, krupa, sugradica, cigani; geriſſene —n, tarana.
Gräupelartig, *adj.* krupast.
Gräupelerz, *n.* skrušena ruda.
Gräupeln, *pl.* ſ. Graupe(n).
Gräupeln, *v. i.* es gräupelt, pada solika, sočica, sugradica.
Graupengang, *m.* prekrupnica,
Graupenhagel, *m.* ſ. Graupe(n).
Graupenmühle, *f.* prekrupnica.
Graupenmüller, *m.* prekrupar,
Graupenregen, *m.* padanje solike, sugradice, krupe.
Graupenſtampfe, ſ. Graupenmühle.
Graupenſuppe, *f.* juha, polěvka (čorba) s prekrupom.
Graus, *m.* groza, strahota; (zerbrochenes Stück), podrtina.
Graus, *adj.* grozan, strašan.
Grauſal, *n.* strahota, užas.
Grauſam, *adj.* okrutan; ein —es Herz, nemilo srce; — ſein, nemila srca biti; ſ. Graulich.
Grauſamkeit, *f.* okrutnost; nemilost; —en verüben, počiniti grdilo.
Grauſcheckig, *adj.* u sivo šaren.
Grauſchimmel, *m.* sivac(-konj). [bus.
Grauſchmiele, *f.* (*Aira canescens*), siv
Grauſchuppig, *adj.* sivoljuskav.
Grauſchwarz, *adj.* u sivo crn.
Grauſen, *v. i.* die Haut grauſet mir, koža mi se ježi; mir grauſet, wenn ich daran denke, groza me hvata, kad na to pomislim; (ekeln), es grauſet ihm davor, gadi se na to, gnušti mu se.
Grauſen, *n.* ſ. Graus, *m.* [Gräulich.
Grauſend, Grauſenhaft, Grauſig, ſ.
Grauſenvoll, *adj.* pregrozan, prestrašan.
Graulich, *adj.* grozan; grdan, gadan.
Grauſpecht, *m.* (*Picus canus*) sivozelena žuna; ſ. Baumhacker.
Grauſpießglanz, *m.* siv raztok.
Grauſtein, ſ. Bruchſtein.
Grauwacke, *f.* drobnjak, sivac. [stvorba.
Grauwacken-Formation, *f.* drobnjačka
Grauwackenſchiefer, *m.* drobnjača.
Grauweiß, *adj.* u sivo běl, sivoběl.
Grauwerden, *n.* sědjenje.
Grauwerk, *n.* bělka; sibirska věverica.
Grauwerkskönig, *m.* (*Sciurus volitans*), poletuša.
Grauwerksſchere, *f.* krznarski razpon.
Graveur, Gravirer, *m.* vajar, dubac.
Gravimeter, *m.* težoměr.
Graviren, *v. a.* vajati, dubsti, urezati; (*jur.*) kriviti, dužiti
Gravirnadel, *f.* dubka.
Gravirkunſt *f.* vajarstvo.
Gravität, *f.* važnost.
Gravitätiſch, *adj.* važan, dostojan.
Gravitation, ſ. Schwerkraft.
Grazie, *f.* milota, milina; Miljana.
Graziös, *adj.* milovidan; ſ. Anmuthig.
Grazioſo, *adv.* (*mus.*) ljubko. [šeljka.
Gregorsholz, *n.* (*Prunus Mahaleb*), ra-
Greif, *m.* orolav, grif, ſ. Greifgeier.
Greifbar, *adj.* dohvatan; (*fig.*) dokučiv, očevidan. čivost.
Greifbarkeit, *f.* dohvatnost; (*fig.*) doku-
Greifen, *v. n.* hvatiti, hvatati; nach etwas —, hvatiti se, mašati se, mašiti se (za što, za čim); nach dem Stocke —, sčepati, spopasti, dočepati, spodbiti batinu; zu den Waffen —, pograbiti oružje; falſch —, umašiti; den Puls —, obaći bilo; Einem unter das Kinn —, uhvatiti koga za podvoljak; ſich an die Stirn —, uhvatiti se za glavu; in den Buſen —, mašiti se u njedra; (ſpr.) in ſeinen eigenen —, metnuti ruku na prsi; ein Rad greift ins andere, jedno kolo zahvata u drugo; der Bohrer greift, svrdao hvata; um ſich —, mah uzimati; razširivati se; Einem ins Amt —, dirati, dirnuti u čiji posao; es iſt mit Händen zu —, može se pipati; Einem unter die Arme —, podupreti; podpomo-

Digitized by Google

ći koga; (er—), einen Vogel —, uhvatiti, uloviti pticu; die Wunde greift um ſich, rana se razjeda; Platz —, ſ. Platz; eine Saite —, udariti u žicu; Einem an die Ehre —, dirnuti komu u poštenje; zum Werke —, mašiti se, latiti se posla.

Greifer *m.* hvatač.

Greiffuß, *m.* noga hvatalica.

Greifgeier, *m.* (*Vultur Gryphus*), jastrebina.

Greifholz, *n.* držalica.

Greifig, *adj.* hvatan; —e Waare, prolazna roba; ſ. Eingreifig.

Greifklaue, *f.* panča (pandža).

Greifmuſchel, *f.* (*Chama gryphoides*), jastrebača.

Greifſchnabel, *m.* kljunovac.

Greifſtein, *m.* ſ. Greifmuſchel.

Greifzirkel, ſ. Dickzirkel.

Greinen, *v. n.* sklibiti se, cěriti se; ſ. Heulen; (zanken), karati se; (ſchreien), vikati, derati se.

Greiner, *m.* plačko; (mürriſcher Menſch), zakeralo, nazlija.

Greis, *adj.* sěd, běl; ein —es Alter, ſ. Greiſenalter.

Greis, *m.* starac, starina; (*Simia seniculus*), urlavac, vrištac, sapaju; —in, *f.* starica.

Greiſen, *m.* tinjast kremenac.

Greiſen, *v. n.* sěděti, osěděti, posěděti.

Greiſenalter, *n.* starost; das — erreichen, ostarěti.

Greiſenmäßig, *adj.* starački.

Greisgrau, *adj.* sědosiv.

Greisheit, *f.* sědost, sivost.

Greißen, *v. a.* cěpati.

Greißler, *m.* krupar.

Greling, *m.* (Schiffsw.) pomoćnik.

Grell, *adj.* jarki; eine —e Stimme, oštar, krikljiv glas; etwas mit —en Farben malen, na sva usta što opisati.

Grellăugig, *adj.* jarkook.

Grellheit, *f.* jarkost; (der Stimme), krikljivost, oštrina.

Gremium, *m.* sbor; das — der Apotheker, sbor lěkarnikah.

Grempe, **Grempel**, *m.* tržarija, kramarija; ſ. Grempler.

Grempler, *m.* tržar, kramar, čarudjija.

Gremſig, *adj.* popašan; — ſein, gramziti.

Grenadier, *m.* granatěr; (*Picus principalis*), žunina; (*Lepidoleprus*), lěpo-

Grenadier- (in Zuſ.) granatěrski.

Grenadierbataillon, *n.* granatěrska četa, granatěrski bataliun.

Grenadiermütze, *f.* granatěrska šubara.

Grendel, **Grendelbaum**, *m.* gredelj.

Grendelfette, *f.* gredeljica.

Grendelweide, *f.* gužva-oračica.

Grengel, ſ. Grendel.

Greniß, *m.* osmina kusa.

Grenſel, ſ. Portulak.

Grenſing, *m.* (*Potentilla anserina*), steža, gusja i. guščja trava.

Grenz, **Grenze** u. ſ. w., ſ. Gränz u. ſ. w.

Greßling, ſ. Grünbling.

Gretchen, *n.* (*Anagallis arvensis*), krika; — im Buſch, (*Nigella damascena*), pitoma crnika.

Grete, *f.* faule —, (*Sium falcaria*), srpast hrenak.

Greuel, *m.* (*Myoxus Glis*), puh; ſ. Gräuel.

Greving, *m.* (*Ursus Meles*), jazavac.

Griebe, *f.* ocvirak, čvarak.

Griebeln, *n.* (*Ceratopogon*), bradušica.

Griebs, *m.* kućica, srce (n. p. od jabuke).

Griechiſch, *m.* grčki; —es Feuer, grčka vatra; ſ. Bockshorn.

Griechiſch-katholiſch, *adj.* grčko-katolički, grčko-sjedinjeni, unijatski.

Griechſäule, ſ. Griesſäule.

Griel, ſ. Grasmücke.

Grieltrappe, *f.* (*Charadrius Oedicnemus*), prelivka.

Gries, *m.* šljunak; (*med.*) kamen; (Grütze), jagle, bungur; (Wiener —), krupica,

Griesbart, ſ. Geißfuß.

Griesbrei, *m.* krupična kaša.

Griesbocke, *f.* stupac od zapora.

Grieſel, *m.* troševina.

Grieſeln, *v. a.* drobiti, mrviti, sitniti; —, *v. n.* trošiti se, razpadati; es grieſelt mich, groza me hvata.

Grieſen, *v. n.* krupicu mlěti, krupičiti, samlěti na ikru.

Griesgram, *adj.* zla volja; (Perſon), mrznovoljavac, mrznovoljavčina, zakeralo.

Griesgram, *adj.* mrzovoljast, zle volje.

Griesgramen, *v. n.* mrčati, ljutiti se; (grämlich ſein), zakerati, čangrizati; (v. d. Kälte), es griesgramet, bridi.

Griesgrämiſch, ſ. Griesgram, *adj.*

Griesgrube, *f.* šljunkovište.

Grieshändler, *m.* krupičar.

Grieholz, *n.* ſ. Rainweide.

Grieholzbaum, *m.* (*Guilandina Moringa*), moringa.

Grieshuhn, *n.* (*Glareola*), tekica.

Grieshülſe, ſ. Rainweide.

Grieſicht, *adj.* ikrast, krupičast.

Grieſig, *adj.* ikrav, krupičav.

Grieſig, *n.* trice.

Grieskleie, *f.* krupične mekinje,

Grieskoch, *m.* krupična varenina.

Grieskraut, *n.* ſ. Grenſing.

Grieskuchen, ſ. Griesfoch.

Griesmehl, *n.* krupična múka, krupično

Griesmühle, *f.* krupičnik. [brašno.

Griesnatter, *f.* (*Coluber miliaris*), ikrast

Griesnocke, *f.* krupičnjak. [guž.

Grießort, *m.* šljunkovište.

Griesſäule, *f.* (am Pfluge), kozlac; (in d. Mühle), zapornjak.

Grießen, *v. i.* es grießt mich, groza me hvata.

Griesſieb, *n.* krupično sito.

Grießſtein, *m.* krupinac. [čorba.)

Griesſuppe, *f.* krupična juha i. polévka

Digitized by Google

Grießwaſſer, *n.* vodica od kamena.
Grieswerk, *n.* zaporište.
Grieswurzel, *f.* (*Cissampelos*), povezaljka.
Griff, *m.* hvat; mašaj; grabac; einen — in etwas thun, zagrebsti, zagrabiti, mašiti se u..; (*mus.*) udar; einen falſchen — thun, umašiti; (unerlaubter Hand—), varka; (ein — Halme), rukovět; (Handvoll), šaka; (an einem Hufeiſen), zubac; (am Degen), boč, boča, balčak, ručka; (an Werkzeugen), ručica; držalica; (am Meſſer), trenka; (Klaue), panča, nokat; (am Löffel), držak; (am Koffer), uho.
Griffblatt, *n.* hvataljka.
Griffbrett, *n.* vrat, ručica.
Griffbügel, *m.* krstnica; (od gusalah); ſ. Claviatur.
Griffel, *m.* pisaljka, pisaljica; (*bot.*) vrat; (*anat.*) štunac.
Griffelbaum, ſ. Judasbaum.
Griffelbeere, ſ. Preißelbeere.
Griffelförmig, *adj.* štunast.
Griffelfortſatz, *m.* (*processus styloideus*), nastavak štunasti.
Griffelgras, *n.* (*Glyceria fluitans*), pirevina, pačja trava.
Griffelpolſter, *m.* (*stylopodium*), podstavak vrata.
Griffelſäule, *f.* (*gynostemium*), plodnjak.
Griffloch, *n.* udarna rupica.
Grill, *m.* (*Fringilla Spinus*), čirak.
Grille, *f.* (*Gryllus*), šturak; ſ. Haus—, (Einfall), muha, mušica, hir; —n fangen, loviti ili hvatati mušice; —n haben, zabezeknuti se; die —n vertreiben, goniti, těrati hire, brige.
Grillen, *v. n.* muhe loviti.
Grillenfang, *m.* muhavica.
Grillenfänger, *m.* muhavac; —in, *f.* muhavica.
Grillenfängeriſch, Grillenhaft, *adj.* muhav, mušičav, zabrinut.
Grillenkrank, Grillenkrankheit, ſ. Hypochondriſch, Hypochondrie.
Grillenkraut, *n.* (*Achillea Millefolium*), kunica.
Grillenlerche, *f.* (*Alauda obscura*), mrka ševa.
Grillenſucht, Grillenſüchtig, ſ. Hypochondrie.
Grillenwerk, *n.* maštanija.
Grillig, ſ. Grillenhaft.
Grimaſſe, *f.* sklib, krivljenje ustah.
Grimaſſiren, *v. n.* sklibiti se, kriviti usta, bekeljiti se.
Grimm, *m.* jarost, ljutina; in — gerathen, razjariti se; prozliti se; drnuti se; ſeinen — an Einem auslaſſen, izrigati jed na koga; ſ. Zorn.
Grimm, *adj.* ſ. Grimmig.
Grimmdarm, *m.* (*colon*), čmar.
Grimmdarmsband, *n.* čmarna veza.
Grimmdarmsgekröſe, *n.* opornjak, maramica.
Grimmdarmsklappe, *f.* čmarni zalistak.
Grimmdarmsſchlagader, *f.* čmarna kucavica i. dihavica.
Grimmen, *v. n.* (er—), jediti se, drnuti se; es grimmt mich im Bauche, zavija i. grize me u trbuhu.
Grimmen, *n.* ſ. Bauchgrimmen.
Grimmenwaſſer, *n.* vodica od griže.
Grimmer, *m.* (*Falco Milvus*), kobac.
Grimmig, *adj.* ljut, drnovan, razjaren, jarostan; ein —es Thier, ljuta zvěr; ein —er Menſch, ljutica; okrutnik; —e Kälte, ljuta zima, brid.
Grimmkalt, *adj.* ljuto hladan; es iſt —, ljuta je studen; bridi.
Grimmvoll, *adj.* preljut, prejarostan.
Grimmwurz, *f.* (*Dentaria*), zubatka.
Grimpe, *f.* (*Cyprinus Gobio*), glavoč.
Grimpel, *f.* (*Cyprinus Phoxinus*), grizac, mali klen.
Grind, *m.* krasta, grinta*; den — bekommen, okrastati se; ſ. Räude.
Grindfuß, *m.* krastavost.
Grindhand, *f.* krastava ruka.
Grindholz, *n.* (*Cratægus torminalis*), brek.
Grindig, *adj.* krastav, grintav.
Grindigkeit, *f.* krastavost.
Grindkinn, *n.* krastava brada.
Grindkopf, *m.* krastava glava; (e. Perſon), krastonja, krastavac, grintavac.
Grindkraut, *n.* (*Senecio vulg.*), staračac; (*Scabiosa arv.*), prženica.
Grindmähre, *f.* gubalj.
Grindrabe, *m.* (*Corvus Frugilegus*), poljska vrana.
Grindſalbe, *f.* mast od kraste.
Grindwurz, *f.* (*Rumex acutus*), velji štavljak.
Grinitſch, ſ. Ginſter.
Grinitz, ſ. Kreuzvogel.
Grinſen, *v. n.* sklibiti se, cěriti se; (Zähne blecken), kesiti se.
Grinſenhaft, *adj* sklibav.
Grinſer, *m.* sklibo, kesizub, kestozub, cerozubac, ceronja.
Grinzen, ſ. Grinſen.
Grippe, *f.* kihavica, lapavica, rorina, rora.
Grob, *adj.* (groß), golem; —es Geſchütz, ſ. Geſchütz; (dick), —es Papier, debeo papir; —es Geld, krupni novac; (nicht fein), grub; (plump), —e Hände, nespretne, stepene, sdepaste ruke; —e Arbeit, mučan, tegotan posao; eine Sache aus —en arbeiten, proraditi, tesati što; (*fig.*) —e Lüge, prěsna laž; ein —er Fehler, debela pogreška; —e Schmeichelei, krupno laskanje; ein —er Menſch, grub, sirov, neuljudan, neotesan čověk; eine —e Sprache führen, uvaliti u krupnine; ein —er Scherz, neslana šala; —es Gefühl, —er Sinn, grubo čuvstvo, sětilo; —e Stimme, debeo glas; —es Brod, crn kruh; (ordinär), loš; — werden, ogrubiti, zao postati.

Digitized by Google

Grobdraht, *m.* debela žica.
Grobdrähtig, *adj.* od debele žice.
Gröbe, *f.* gruboća.
Grobfädig, *adj.* debele žice; —e Wolle, debela vuna.
Grobfaserig, *adj.* debela vlakna.
Grobfeile, *f.* velik pilak.
Grobgeschütz, *n.* s. Geschütz.
Grobgestreift, *adj.* krupno prugav i. pru-
Grobgliederig, *adj.* sdepan. [tarast.
Grobhaarig, *adj.* debele kose.
Grobhäutig, *adj.* grube kože.
Grobheit, *f.* (des Sandes), krupnoća; (der Leinwand), gruboća; (eines Menschen), neotesanost, sirovost, zloća, neuljudnost; (beleidigender Ausdruck), krupnina, grubijanština; Einem —en sagen, vrědjati koga (rěčmi), obružiti, izpsovati, ogrditi koga.
Grobian, *m.* neotesanac, sirovac, zao čověk, grubijan.
Grobklieber, *m.* protesač.
Grobkörnig, *adj.* krupnozrn.
Gröblich, *adj.* (z. B. Mehl), okrupan; sich — irren, ljuto se varati; er hat ihn — beleidigt, baš ga je uvrědio; ujio ga je za bubreg.
Gröbling, s. Grobian.
Grobmaler, *m.* mazalo.
Gröbs, s. Griebs.
Grobschmied, *m.* kovač; s. Hammerschmied.
Grobschrötig, *adj.* prošenat, krupno užrvnan; krupan; s. Vierschrötig.
Grobschwanger, s. Hochschwanger.
Grobsand, *m.* krupan pěsak.
Grobsinnig, *adj.* tupih sětilah.
Grobsinnlich, *adj.* vrlo puten; prčevit.
Grobwollig, *adj.* debele vune; —e Schafe, gruborunke.
Grog, *m.* rumovača, grog.
Grolen, *v. n.* vrištati, zipariti.
Groll, *m.* nenavist, nazlob, mržnja, pizma*; einen — wider Jemand haben, nenavidan biti komu; zlobiti koga; kivan i. pizmen biti na koga; mrčati na koga; einen — auf Jemand werfen, usićiti se.
Grollen, *v. n.* zlobiti, mrziti koga; srditi se, mrčati na koga; s. Grommeln.
Grollhaft, Grollend, *adj.* nazloban, nenavidan, pizmen, kivan.
Grommeln, *v. n.* guděti, tutnjiti.
Gröppe, Groppfisch, *m.* (*Cottus Gobio*), glavočina.
Gros, en —, na veliko, na hrpe, u velike, u krupno.
Gröschel, *n.* petâk.
Groschelkraut, *n.* (*Tussilagó alpina*), planinski podběl.
Groschen, *m.* trica, groš, grošić; e. hübschen — Geld sammeln, sakupiti bošešku.
Groschenbrod, *n.* grošnjak.
Groschenstück, *n.* grošić.

Groß, *adj.* velik, velji; er ist um einen Kopf größer als ich, za glavu je veći od mene; so — als ein Ei, kolik jaje; wie —? kolik? so —, tolik, ovolik, onolik; —er Gott, voljani Bože! hübsch —, velikačak; —e Augen machen, izdrečiti, izvaliti oči (na što); čudom se čuditi (čemu); damit ist schon ein —er Schritt vorwärts gethan, tim smo se podobro napred pomakli; das Wasser wird —, voda raste; größer werden, većati, rasti; die Kinder sind —, děca su narasla, odrasla; Vieh — ziehen, marvu odgajiti, podgajiti; die G—en wie die Kleinen, malo i veliko; —es Geld, silni novci; —es Geld und Gut daran wenden, mnogo blaga na to potrošiti; im G—en handeln, na veliko trgovati; sich —e Mühe geben, vrlo truditi, nastojati; ziemlich —, ovelik; ungeheuer —, golem, ogroman; —e Kälte, ljuta zima; —e Aehnlichkeit haben, vrlo naličiti i. nalik biti; es ist noch eine —e Frage, vrlo je jošte neizvěstno; eine —e Sache, važna stvar; das hat etwas —es zu bedeuten, to će mnogo reći; die —e Welt, velika gospoda; —e Sünde, smrtni grěh; — denken, pošteno misliti; — thun, veličati se, razmetati se; —en, größten Theils, većinom, ponajviše, većom stranom.
Groß, *n.* dvanaest tucetah, testetah.
Großachtbar, *adj.* velepoštovan, prepo-
Großachtel, s. Großoctav. [štovan.
Großäderig, *adj.* žilav.
Großadmiral, *m.* veliki admiral.
Großaltmutter, *f.* šukunbaba.
Großartig, *adj.* velelěpan, veličanstven.
Großauge, *n.* veliko oko; oka; (eine Person), okač; — *f.* okačica.
Großäugig, *adj.* okat, velikih očijuh.
Großbart, *m.* bradetina, bradurina, bradara; (eine Person), bradaš.
Großbase, *f.* drugotetka.
Großbaß, *m.* gudnica.
Großbauch, *m.* trba; (ver.) kulje *pl.*; (e. Person), trbonja, buro; (gem.) kulješa.
Großbäuchig, *adj.* trbušast, burav, kuljav.
Großbauer, *m.* čěloselac.
Großbeerig, *adj.* velikih jagodah.
Großbinder, *m.* kačar.
Großblätterig, *adj.* veljolistan.
Großblumig, *adj.* veljocvětan.
Großbogig, *adj.* veljolučan.
Großbothschafter, s. Gesandte.
Großbrüstig, *adj.* prsat. [mišleći.
Großdenkend, *adj.* pošteno i. plemenito
Großdutzend, s. Groß, *n.*
Größe, *f.* veličina, velikoća; ein Stein erster —, zvězda prvoga reda; ein Stein von der — eines Eies, kamen kolik jaje; sie sind von einer —, jed-

Digitized by Google

nako su veliki, jednaki su; ein Narr von erster —, ponajveća budala; (*math.*) olina.

Große, *m.* velikaš; Peter der —, Petar Veliki.

Großeltern, *pl.* děd i baba.

Größen, *v. a.* veličiti; uzveličiti.

Großenkel, *m.* praunuk; Großenkelin, *f.* praunuka.

Größenlehre ſ. Mathematik.

Größenreihe, *f.* niz olinah, brojevah.

Großente *f.* (*Anas Boschas fera*), divja patka.

Großentheils, Groß.

Größerfeile, *f.* razmičak.

Größern, ſ. Vergrößern.

Größerwerden, *n.* većanje, rastenje.

Größenſucht, *f.* pohlepa veličine.

Großeuterig, *adj.* velika vimena.

Großfalk, *m.* (*Falco sacer*), kraguj.

Großfingerig, *adj.* velikih prstijuh, prstah; ein —er Menſch, prstaš.

Großflügel, ſ. Fregattenvogel.

Großforelle, *f.* (*Trutta major*), glavatica.

Großfrüchtig, *adj.* veljorod; velika roda, voća.

Großfürſt, *m.* veliki knez, veleknez.

Großfürſtenthum, *n.* velika kneževina.

Großfürſtin, *f.* velika kneginja.

Großfürſtlich, *adj.* velekneževski.

Großfuß, *m.* (*Laphita*), nogatac.

Großfüßig, *adj.* veljonog, velikih noguh.

Großfüttern, *v. a.* odgajiti, odgojiti, uzpitati.

Großgeiſt, *m.* velik duh.

Großgeſtalt, *f.* ſ. Koloß.

Großgarn, *n.* velika mreža.

Großgewachſen, *adj.* odrasao, narasao.

Großgewicht, ſ. Brutto.

Großgliederig, *adj.* sdepan; eine —e Frau, člankoša.

Großhandel, *m.* veletrŝtvo, trgovina na veliko.

Großhändler, *m.* veletržac.

Großhandlung, *f.* veletržnica, veletržba.

Großhandlungsrecht, *n.* veletržno pravo.

Großheit, *f.* velikoća.

Großherr, *m.* padišah, sultan, turski car.

Großherriſch, *adj.* — leben, življeti kao veliki gospodin.

Großherrlich, *adj.* sultanski.

Großherzig, *adj.* velikodušan, veledušan.

Großherzigkeit, *f.* velikodušje, velikodušnost, veledušje, veledušnost.

Großherzog, *m.* velevojvoda, veliki vojvoda.

Großherzogin, *f.* velevojvodinja, velika vojvodinja.

Großherzoglich, *adj.* velevojvodski.

Großherzogthum, *n.* (Würde), velevojvodstvo; (Land), velika vojvodina, velevojvodstvo.

Großhofmeiſter, *m.* glavni odhranitelj.

Großhörnig, *adj.* veljorog.

Großinquiſitor, *m.* veliki věrosudac.

Großirer, Großiſt, ſ. Großhändler.

Großjährig, *adj.* punolětan, punodoban; — ſein, biti punolětan i. pune dobe.

Großjährigkeit, *f.* punolětnost, punodobnost; die — erreichen, postati punolětan.

Großjährigkeits-Erklärung, *f.* proglašenje (čije) punolětnosti.

Großkanzler, *m.* veliki pečatnik, kancelar, kandjilěr.

Großkehlig, *adj.* velika grla, grlat.

Großkind, *n.* unuče.

Großklette, *f.* (*Arctium Lappa major*), veliki čičak i. lopuh.

Großkopf, *m.* glavurina, glavurda, glavetina; (e. Perſon), glavaš, glavonja; (*Mugil Cephalus*), mulj; (G—ſpinner), (*Phalæna Bombyx dispar*), glavonja.

Großköpfig, *adj.* bućoglav, glavat.

Großkörnig, *adj.* krupnozrn.

Großkreuz, *n.* velekrst, veliki križ; (*Carabus crux major*), crevljač krstaš.

Großkreuzritter, *m.* velekrstaš.

Großlappen, *m.* (*Strombus latissimus*), najširji krilac.

Großlauch, *m.* (*Allium scorodoprasum*), zmijin luk.

Großlefzig, *adj.* rilast.

Großleibig, *adj.* velika těla.

Größlich, *adj.* ovelik, velikačak, oveličak.

Großlippig, *adj.* veleusnat.

Großmacher, *m.* hvastavac, hvališa.

Großmacht, *f.* velika vlast.

Großmächtig, *ad.* uzmožan, preuzmežan; premogućan, (ſehr groß), golem, ogroman, grdan.

Großmama, ſ. Großmutter.

Großmarſchall, *m.* veliki maršal.

Großmaſchig, *adj.* veljookat, velikih okacah.

Großmaul, *n.* velika gubica; (e. Perſon) torlak, hvastalac, hvalisav; (*Buccinum persicum*), persianski rogač.

Großmäuler, *pl.* (*Eurystom.*), veljoustaši.

Großmäulig, *adj.* veljoust, velikih ustah.

Großmeiſe, *f.* (*Parus major*), velika sěnica.

Großmeiſter, *m.* načelnik, veliki meštar.

Großmeiſterthum, *n.* načelništvo.

Großmögend, *adj.* velemoćan.

Großmundſchenk, *m.* veliki peharnik.

Großmuth, *f.* veledušje, veledušnost, velikodušje.

Großmüthig, *adj.* veledušan, velikodušan.

Großmuthsvoll, *adj.* osobito veledušan.

Großmutter, *f.* baba, stara.

Großmütterchen, *n.* babica; (*fig.*) starica.

Großmütterlich, *adj.* babin, babji, —es Erbe, babinstvo.

Großnaſe, *f.* velik nos; (e. Perſon), nosan; (*f.*) nosanka.

Großnaſig, *adj.* nosat.

Großneffe, *m.* drugonećak.

Großnichte, *f.* drugonećakinja.

Großoctav, *n.* velika osmina.

Großoheim, *m.* stari ujak.

Digitized by Google

Großohr, *n.* veliko, grdno uho, ušina; (e. Person), uhač; (*Viverra aurita*), ušatica; (*Placotus auritus*), ušan.
Großöhrig, *adj.* ušat, dugouh.
Großoolith, *m.* krupni ikrovac.
Großpapa, *f.* Großvater.
Großprahler *f.* Prahler.
Großprobst, *m.* veliki predstavnik.
Großquart, *n.* velika četvrtina.
Großrichter, *m.* veliki sudac.
Großschatzmeister, *m.* veliki blagajnik.
Großschnäbler, *m.* veljokljun; *f.* Dickschnäbl.
Großschön, *adj.* velekrasan.
Großschreier, *f.* Großsprecher.
Großschritt, *m.* velik korak.
Großschwiegermutter, *f.* stara punica; (hinsichtl. d. Schwiegertochter), stara svekrva.
Großschwiegervater, *m.* stari tast; (hinsichtl. d. Schwiegertochter), stari svekar.
Großseitig, *adj.* velikih bokovah, bokat.
Großsiegelbewahrer, *m.* veliki pečatnik.
Großsinnig, *add.* veledušan, velikodušan.
Großsprecher, *m.* torlak, hvastalac, hvališa, hvalisav, veličalo.
Großsprecherei, *f.* torlanje, torlačenje, hvastanje.
Großsprecherisch, *adj.* torlački, hvastav.
Großstadt, *f.* velik grad, velegrad.
Großstädter, *m.* velegradjanin, stanovnik velika grada.
Großstädterisch, *adj.* velegradski; kao stanovnici velika grada; na gradsku.
Großstallmeister, *m.* veliki konjušnik.
Großsultan, *m.* padišah.
Großtante, *f.* stara tetka.
Großtentheils, *f.* Groß.
Großthätig, *adj.* dělotvoran.
Großthätigkeit, *f.* dělotvornost.
Großthuer, Großthuerei, Großthuerisch, *f.* Großsprecher.
Großthun, *v. n.* veličati se, baniti se, razmetati se, hvastati.
Großthun, *n.* banjenje, razmetanje, hvalisanje, hvastá, torlanje.
Großtraubig, *adj.* velika grozdja, velegrozdan.
Großuhrmacher, *m.* veleurar.
Großurenkel, *m.* šukununuk.
Großurenkelin, *f.* šukununuka.
Großvater, *m.* děd, (*fam.*) děda.
Großväterlich, *adj.* dědov, dědinski; —es Erbe, dědovina.
Großvaterstuhl, *m.* naslanjač.
Großverschleiß, *m.* veleprodaja, prodaja na veliko.
Großvezir, *m.* veliki vezir.
Großvieh, *n.* goveda, krupno blago.
Großviertel, *f* Großquart.
Großvogel, *m.* ptičina, ptičetina.
Großwerden, *n.* rastenje, večanje.
Großwürdenträger, *m.* veliki dostojanstvenik, veledostojnik.
Großzahn, *m.* zubina; (e. Person), zubonja, zubatac.
Großzähnig, *adj.* velezub.
Großzüngig, *adj.* jezav.
Grotesk, *adj.* čudnovat, čuvidan.
Groteskfesser, *m.* izjedipogača.
Groteskfäufer, *m.* izpičutura.
Grotte, *f.* pećina, spila, špilja, okapina.
Grottenarbeit, *f.* G—nwerk, *n.* spilarstvo, spilarija.
Grottenkünstler, *m.* spilar.
Grotzen, *m.* hrbtina.
Grübchen, *n.* jamka, jamica, rupica, dubka.
Grübchenspiel, *n.* kopčanje, kobanje.
Grube, *f.* jama, rupa; Einem Andern eine — graben, *f.* Graben; (Erz—), rudnik; eine — belegen, kopati rudnik; die — ging zusammen, rudnik se je zaronio; Einen unter die — bringen; den einen Fuß in der — haben, *f.* Grab.
Grübelei, *f.* kopkanje; (*fig.*) mozganje, umstvovanje.
Grübelkopf, *m.* mozgalo, mozgač.
Grübelkrank, G—heit, *f.* Hypochondrisch.
Grübeln, *v. n.* kopkati; (ein Spiel), kobati se, kopčati se; in der Nase —, razkapati nos (prstom); es grübelt mir in den Füßen, svrbe me noge; (*fig.*) mozgati, mudrovati, glava lomiti i. razbijati, premišljati, umstvovati.
Grübeln, *n.* *f.* Grübchenspiel.
Grübelnuß, *f.* *f.* Steinnuß.
Gruben, *v. n.* kopati jamu, jamičati; (Wb.) jamiti; (wdm.) loviti u jame.
Gruben, *n.* jamljenje; polaganje (čokoća).
Grubenarbeit, *f.* rudokopnja.
Grubenarbeiter, *m.* rudokop.
Grubenaufstand, *m.* opis rudnika.
Grubenbaum, *m.* korito, jamnjak.
Grubenbeil, *n.* rudarska sěkirica.
Grubenbericht, *m.* izvěšće o rudniku.
Grubenbiber, *m.* (*Castor Biber*), pozemni dabar.
Grubenblende, *f.* rudarska zaslonka.
Grubenbrand, *m.* požar u rudniku.
Grubenende, *n.* *f.* Abfenker.
Grubenerz, *n.* ruda iz rudnika.
Grubenfahren, *n.* rudolaz.
Grubenfeld, *n.* rudnik, rude.
Grubengas, *n.* rudnički, ugljevni plin.
Grubengebäude, *n.* ulazak rudnika.
Grubengezäh, *n.* rudarski halat.
Grubengräber, *m.* jamar.
Grubenjunge, *m.* rudarče.
Grubenkittel, *m.* rudarski košuljac.
Grubenkohle, *f.* ugalj od granja.
Grubenkopf, *m.* (*Botriocephalus latus*), vrpčanica.
Grubenlicht, *n.* rudarska světiljka.
Grubensand, *m.* kopani pěsak.
Grubentasche, *f.* rudarska torba.
Grubenscherper, *m.* rudarski nož.
Grubenverkohlung, *f.* paljenje ugljevja u jami.
Grubenwasser, *n.* rudnička voda.

Grubenzug, *m.* izměra rudnika.
Grubig, *adj.* jamičast; (pocken —), boginjav, kozičav, rohav, šorav, hrapav.
Grübler, *m.* mozgalac. [ſ. Trüffel.
Grübling, *m.* (*Omphalea*), pupkovac;
Grube, *f.* prpoška.
Gruben, *v. n.* prljati.
Gruft, *f.* raka, grobnica; den Sarg in die — ſenken, spustiti mrtvački lěs, škrutu i. sanduk u raku.
Grühnetz, *n.* sitna mreža.
Grummeln, *v. n.* tutnjiti. [vić.
Grummet, *n.* otava; das zweite —, otaGrummetboden, *m.* otavnik.
Grummetbutter, *f.* jesensko maslo.
Grummeternte, *f.* kositba otave.
Grummetwieſe, *f.* otavnica.
Grün, *adj.* zelen; die —e Farbe, zelena mast; zelên; zeleno mastilo; —e Erde, zelenica; — färben, ozeleniti, zeleniti; — werden, pozeleněti; zeleněti; — ſein, ſ. Grünen; (*fig.*) Einem — ſein, naviděti koga; Einem — werden, podobriti se komu; —e Häute, prěsne kože; —es Holz, sirovo drvo; der —e Donnerstag, veliki četvrtak; (ſpr.) er wird auf keinen —en Zweig kommen, neće se podkožiti; neće zakovati patarice; an jemandes —er Seite ſitzen, sěděti komu uz desno koleno.
Grün, *n.* zelên; (als Färbeſtoff), zelenilo; Scherliſches —, Šelovo zelenilo; (*Trochilus*), medosas.
Grünader, *f.* (*Pontia napi*), broskvar.
Grünauge, *n.* zelenoka.
Grünäugig, *adj.* zelenok.
Grünbart, *m.* zelenbrko.
Grünbauch, *m.* zelentrba. [weide.
Grünbaum, *m.* zeleno drvo; ſ. RainGrünbeere, ſ. Stachelbeere. [noga.
Grünbein, *n.* (*Totanus Glottis*), zelenGrünbeinchen, Grünbeinlein, *n.* (*Totanus s. Tringa Ochropus*), piknjasti dular.
Grünblau, *adj.* u zeleno modar, zelenomodar.
Grund, *m.* (eines Gefäßes, Fluſſes), dno; das Glas bis auf den — austrinken, izpiti čaši dance; izkapiti čašu; von — aus, sa dna, do dna; das Schiff ging (ſank) zu —e, brod je otišao na dno, brod je potonuo; (*fig*). zu —e gehen, propasti, stubokom propasti, poginuti, izginuti; po zlu proći; zaglaviti; zatamaniti se, izkopati se; Einen zu —e richten, upropastiti, zatrti, zatirati, zatamaniti, stračiti, strmorom okrenuti, odsěći glavu, zaklati bez noža, dotěrati do ništa, stopiti, ništiti; ſich zu—e richten, upropastiti se, razoriti se, otići u suho grožđje; ein Haus zu—e richten, razkućiti kuću; das Schiff ſtieß auf den —, ladja je nasěla, brod se je nasadio i. nasukao; ein Schiff in den — bohren, prostrěliti brod, potopiti brod topovi; (*fig.*) einer Sache auf den — gehen, kommen, ući čemu u trag; izviděti što; vom —e des Herzens v. der Seele, od sve duše, svesrdno; (Oberfläche) pod; — u. Boden, zemljište i pod; fetter —, pretila zemlja; ſandiger —, pěskulja; (—ſtück), zemljište, miljak*; liegende Gründe, nepokretnina; (Niederung), das Dorf liegt im —e, selo leži u nizi; (b. Mal., an einem Zeuge), dno; (*math.*) pod; (b. Tuchſcher.), lice; ſ. Hintergrund; (Fundament), osnov, temelj; den — zu einem Hauſe legen, postaviti i. udariti temelj kući; osnovati kuću; (*fig.*) einer Sache etwas zu —e legen, osnovati što na čem; was liegt dem zu —e? na čem se to osniva? ein Haus von — aus aufmauern, sagraditi kuću od temelja; von — aus böſe, ſ. Grundböſe; eine Stadt in den — ſchießen, razstrěljati, razoriti, urvati grad; den G— zu etwas legen, utemeljiti, osnovati, zametnuti što; den — zu dieſer Krankheit hat er ſchon in ſeiner Jugend gelegt, ovu je bolest još u mladosti zapatio; — faſſen, otemeljiti se; auf — einer Verordnung, po naredbi; (Urſache), uzrok, du haſt keinen — zu zürnen, neimaš zašto i. rad šta da se srdiš; (*ratio*), zureichender —, dovoljan razlog; im —e genommen, pravo uzevši, ako uzmemo pravo, ako ćemo baš na to; im —, upravo, baš; etwas aus dem —e verſtehen, ſ. Gründlich; das geſchieht nicht ohne —, das hat auch ſeinen —, to nije bez něke; das hat ſeinen —, darin, to poléže odatle; etwas mit Gründen beweiſen, razlozi što dokazati; (Bewegungs—), povod; aus Gründen des öffentlichen Wohles, poradi javne koristi; er beſorgt mit —, ima razloga što se boji; pravom se boji; (Bodenſatz) talog, trop, mezga.
Grundangel, *m.* pretežna udica.
Grundanſchlag, *m.* troškovnik temelja.
Grundanſtrich, *m.* dolnji maz.
Grundartikel, *m.* glavni članak. [melj.
Grundaushebung, *f.* kopanje jame za teGrundbalken, *m.* podsěk; ſ. Fachbaum.
Grundbaß, *m.* glavni glasci.
Grundbau, *m.* temeljenje, gradnja temelja; temelj; beim —e, kad se temelj gradi; gradeć temelj.
Grundbaum, ſ. Grundbalken, (Kettenbaum), gornje i. prednje vratilo.
Grundbaute, *f.* ſ. Grundbau.
Grundbedingung, *f.* glavni uvět.
Grundbegriff, *m.* glavni pojam.
Grundbein, *n.* klinasta kost.

Digitized by Google

Grundbesitz, *n*, posěd zemljišta; imanje; vlasteljstvo.
Grundbesitzer, *n*. posědnik zemljišta, vlastelj, (*coll.*) vlastela *f.*; —in, *f.* vlasteljka,
Grundbestandtheil, *m*. glavna, prvotna čest.
Grundbestandvertrag, *m*. pogodba za porabu zemlje.
Grundbett, *n*. gat.
Grundbild, *n*. pralik.
Grundbirn, *f*. (*Helianthus tuberosus*), nahod; ſ. Kartoffel.
Grundblei, ſ. Senkblei.
Grundbohrer *m*. zemni svrdao.
Grundbolzen, *m*. cěvilo.
Grundborſte, *f*. ložna ščetina.
Grundböſe, *adj*. vrlo, sasvime zao, pre-
Grundbrav, *adj*. prevrstan; ein —er Mann, vrličina.
Grundbrett, *n*. směralo.
Grundbrief, *m*. gorski list.
Grundbruch, *m*. provala vode.
Grundbrüche, *f*. (Schiffbw.) (voda-) dnenica.
Grundbuch, *m*. zemljišnik, gruntovnica.
Grundbuchsamt, *n*. zemljišnički ured, zemljišnica.
Grundbuchsbeamte, *m*. zemljišnički urednik (činovnik), zemljišničar.
Grundbuchs-Directionsadjunkt, *m*. pristav ravnateljstva zemljišnika.
Grundbuchsdirektor, *m*. ravnatelj zemljišnika.
Grundbuchsextrakt, *m*. izvadak iz zemljišnika; zemljišnica.
Grundbuchsführer, *m*. pisac i. voditelj
Grundbuchsführung, *f*. pisanje i. vodjenje zemljišnika.
Grundbuchsgebühr, *f*. zemljišnička pri-
Grundbuchsgeſetz, *n* G—ordnung, *f*. zakon o zemljišniku.
Grundbuchsmanipulation, *f*. rukovanje
Grundbuchsſtand, *m*. stanje zemljišnika.
Grundbuchstaxe, ſ. Grundbuchsgebühr.
Grundbücherlich, *adj*. zemljišnički.
Grundcomplex, *m*. spoj zemljištah.
Grunddamm, *m*. dolnji sip, gat.
Grunddienſt, *m*. ſ. Frohne.
Grunddienſtbarkeit, *f*. zemljišna služnost.
Grundebene, ſ. Projectionsebene.
Grundehrlich, *adj*. prepošten, vrlo po-
Grundeichel, *f*. (*Lathyrus tuberosus*), oraščić.
Grundeigenſchaft, *f*. glavno svojstvo.
Grundeigenthum, *n*. vlastništvo zemlje; das iſt mein —, to je moja zemlja; er hat —, ima zemlje.
Grundeigenthümer, *m*. vlastnik i. gospodar zemlje, zemljišta.
Grundeigenthumsrecht, *n* pravo svojine na zemljište.
Grundeis, *n*. krija; der Fluß geht mit —e, ide krija rěkom; rěka se sněši.
Grundeiſen, *n*. (*med.*) ogledač.
Grundel, Gründel, *m*. (*Cobitis*), brkica, pisak; ſ. Grünbling, Grendel.
Gründen, *v. a*. utemeljiti, osnovati, osnivati; zametnuti; (b. Mal.) prigotoviti; eine Anſtalt —, zavesti zavod; ſeine Hoffnung auf etwas —, osloniti i. oslanjati na što nadu; eine gegründete Hoffnung, temeljita nada; dieſer Satz iſt in der Erfahrung gegründet, ovaj se rěk na izkustvu osniva; ſich —, *v. r.* osnivati se na čem; ſ. Ergründen.
Grundentlaſtung, *f*. razterećaj zemlje.
Grundentlaſtungsgeſchäft, *n*. razterećivanje zemlje.
Grundentlaſtungs-Landescommiſſion, *f*. zemaljsko pověrenstvo za razterećaj zemlje.
Grundentwurf, *m*. procrt.
Gründer, *m*. temeljitelj, utemeljitelj, osnovalac; er iſt der — dieſer Anſtalt, on je zaveo ovaj zavod.
Grunderkenntniß, *f*. glavno znanje.
Grunderſchütternd, *adj*. drmajući iz te-
Grunderträgniß, *f*. Grundertrag, *m*. zemljišni dohodak; (an Früchten), prirod, lětina.
Grundertragsſchätzung, *f*. pročěna zem-
Grunderzeugniß, *n*. plodina.
Grundfaden, *m*. osnutak, osnova.
Grundfalſch, *adj*. sasvime lažan; das iſt —, to je gola laž.
Grundfarbe, *f*. glavna mast (boja); dnena mast, mast oda dna.
Grundfaul, *adj*. vrlo lěn.
Grundfeſt, *adj*. temeljni.
Grundfeſte, *f*. temelj; in den —n erſchüttern, uzdrmati (čemu) temelj; (*Crepis*), dimak.
Grundfiſch, *m*. dnenac.
Grundfläche, *f*. dolnji pod; ſ. Baſis.
Grundforelle, *f*. (*Salmo lacustris*), jezerna pastrma.
Grundform, *f*. glavni lik.
Grundfuß, *m*. dolnji podnožnik.
Grundgarn, *n*. vlak.
Grundgebühr, *f*. zemljišnina.
Grundgeizig, *adj*. prelakom.
Grundgelehrt, *adj*. temeljito učen.
Grundgeſetz, *n*. glavni zakon.
Grundgeſetzlich, *adj*. glavno-zakoni.
Grundgraben, *m*. Grundgrube, *f*. jama od temelja.
Grundgröße, *f*. (*math.*) prvotna olina.
Grundgurt, *m*. dolnji podprug.
Grundgut, *adj*. vrlo dobar.
Grundhältig, *adj*. temeljit.
Grundhältigkeit, *f*. temeljitost.
Grundhaar, *n*. zimska dlaka.
Grundheil, *m*. (*Athamanta Oreoselinum*), nevěsika; ſ. Gauchheil.
Grundherr, *m*. vlastelj, spahija*.
Grundherrin, *f*. vlasteljka.
Grundherrlich, *adj*. vlasteljski.

Digitized by Google

Grundherrschaft, *f.* vlasteljstvo, spahiluk.
Grundhieb, *m.* glavni sěk.
Grundholz, *n.* s. Faulbaum.
Grundiren, *v. a.* (b. Mal.) prigotoviti.
Grundirrthum, *m.* glavna zabluda.
Grundkante, *f.* glavna brid, glavni srh; dolnja brid, dolnji srh. [nje.
Grundkenntniß, *f.* glavno, početno zna-
Grundkette, *f.* glavni osnutak.
Grundkraft, *f.* glavna moć, sila.
Grundkreis, *m.* glavni krug, okrug.
Grundlade, *f.* prag.
Grundlage, *f.* temelj, osnov. [laut.
Grundlaut, *m.* glavni glasac; s. Selbst-
Grundlegung, *f.* osnivanje; temeljenje, utemeljenje.
Grundlehre, *f.* počelo.
Gründlich, *adj.* temeljit; etwas — erlernen, izpeći što; — darlegen, razložito kazati; ein —es Urtheil, razložit sud.
Gründlichkeit, *f.* temeljitost; razložitost.
Gründling, *m.* (*Cyprinus Gobio*), glavoč; s. Grundel.
Gründlingsreuse, *f.* gusta vrša.
Grundlinie, *f.* glavna crta; (*math.*) osnovica; (*fig.*) nacrt; die —en entwerfen, procrtati; nacrtati.
Grundlos, *adj.* bezdan; bez temelja, osnova; die —e Barmherzigkeit Gottes, neizměrno Božje milosrdje; die Wege sind —, putevi propadaju; (ungegründet), bez razloga.
Grundlosigkeit, *f.* bezdanost; beztemeljnost; neosnovanost; bezrazložnost.
Grundloth, s. Senkblei.
Grundmacht, *f.* glavna moć.
Grundmauer, *f.* temeljni zid.
Grundmauerwerk, *n.* temeljno zidje.
Grundobrigkeit, *f.* vlasteostvo.
Gründonnerstag, *m.* veliki četvrtak.
Grundpachtvertrag, *m.* pogodba o zemljišnom zakupu.
Grundpfahl, *m.* temeljni kolac; (*coll.*) temeljno kolje.
Grundpfand, *n.* zemljišni zalog.
Grundpfeiler, *m.* glavni pilov, stup.
Grundplatte, *f.* dno.
Grundquelle, *f.* glavni izvor.
Grundrebe, *f.* krvavica; s. Gundelrebe.
Grundrechnung, *f.* zemljišni račun.
Grundrechnungsprotokoll, *n.* zapisnik zemljišnih računah.
Grundrecht, *n.* zemljišno pravo; (*fig.*) glavno pravo.
Grundregel, *f.* glavno pravilo.
Grundreich, *adj.* prebogat.
Grundreihe, *f.* prvotni niz.
Grundrente, *f.* zemljišni prihod.
Grundriß, *m.* nacrt poda; (*fig.*) jezgra.
Grundsatz, *m.* načelo; pravilo; (Gesinnung), mišljenje.
Grundsätzlich, *adj.* načeoni.
Grundsäule, *f.* glavni stup.
Grundschnitt, *m.* prvosěk, prvorěz.
Grundschuld, *f.* uknjiženi dug.
Grundschwelle, *f.* prag; s. Grundbalken.
Grundsicher, *adj.* tvrda temelja; (*fig.*) pouzdan.
Grundsicherheit, *f.* tvrdoća temelja; (hypothekarische Sicherheit), podložna sě-
Grundsilbe, s. Wurzelsilbe. [gurnost.
Grundsprache, *f.* prvi jezik; (Originalsprache), izvorni jezik.
Grundständig, *adj.* pódan, dneni.
Grundstein, *m.* temeljni kamen, temelj; den — legen, postaviti temelj.
Grundstelle, s. Beweisstelle.
Grundsteuer, *f.* zemljarina.
Grundsteuerprovisorium, *n.* privremena naredba o zemljarini.
Grundstimme, s. Baß.
Grundstoff, *m.* počelo; (*fig.*) osnova.
Grundstrauch, *m.* (*Epigæa repens*), po-
Grundstrich, *m.* glavni pis. [zemljuh.
Grundstück, *n.* zemljište; nepokretnina.
Grundstütze, *f.* glavni podpor.
Grundsuppe, *f.* mutež, gustež.
Grundtext, *m.* prvopis, izvornik
Grundtheil, *m.* glavna čest; s. Grundstoff.
Grundton, *m.* glavni glasac.
Grundtreu, *adj.* vrlo věran.
Grundübel, *n.* glavno zlo.
Gründung, *f.* osnivanje, temeljenje, utemeljenje; zavodjenje.
Gründungseisen, *n.* hrapalica.
Gründüngung, *f.* podorina, zaor, podor.
Grundunterschied, *m.* glavna razlika.
Grundursache, *f.* prauzrok, prvi uzrok.
Grundverbesserung, *f.* temeljiti popravak.
Grundverfassung, *f.* glavna uredba.
Grundverhältniß, *n.* osnovni oměr.
Grundvermögen, *n.* glavna moć; s. Fond.
Grundverpfändung, (Grundverpfändungs-); s. Hypothek.
Grundverschreibung, *f.* zapis zemljišta.
Grundwachs, *n.* voskovača.
Grundwage, *f.* razulja.
Grundwäger, s. Niveleur.
Grundwahrheit, *f.* glavna istina.
Grundwasser, *n.* voda u rudniku.
Grundweide, *f.* (*Salix repens*), vrba pozemljuša.
Grundwerk, *n.* (b. Mähl.) podlěbje.
Grundwesen, *n.* sućnost, sućtvo.
Grundwidrig, *adj.* razlogu protivan.
Grundwissenschaft, s. Metaphysik.
Grundwolle, *f.* mah.
Grundwort, *n.* glavna rěč; s. Subjekt; Stammwort. [temelj.
Grundzahl, *f.* osnovni broj; (*fig.*) osnov,
Grundzahlwort, *n.* osnovni brojnik.
Grundzapfen, *m.* najdolnji čep.
Grundzehnte, *m.* zemljišni desetak.
Grundzerstückung, *f.* razkomadanje zem-
Grundzins, s. Bodenzins. [ljišta.

Digitized by Google

Grundzinsbar, *adj.* ein —es Gut, dobro pod tlehovinom i. podovinom.
Grundzug, *m.* glavni potez; Grundzüge, (*fig.*) nacrt, osnova.
Grundzungenmuskel, *m.* dolnja jezična
Grüne, *n.* zelên *f.* [mišica.
Grüne, *f.* zelên, zelenina; trava; den Pferden die — geben, traviti konje; Haſen auf der — ſchießen, loviti zečeve po uševih; ſ. Kupfergrün.
Grüneiche, *f.* (*Quercus Robur*), hrast.
Grünen, *v. n.* (grün ſein), zeleněti se; (grün werden), pozeleněti, ozeleněti.
Grünend, *adj.* zelen.
Grüner, *m.* (*Fringa Vanellus*), vivak; ſ.
Grünerde, *f.* zelenjača. [Pfriemenkraut.
Grünfaulbaum, ſ. Rainweide.
Grünfink, *m.* (*Emberiza cyanopis*), modrovka strnadica; ſ. Grünling.
Grünfuß, *m.* (*Fulica Chloropus*), mlakuša; ſ. Grünbein.
Grünfüßchen, ſ. Grünbeinchen.
Grünfüßig, *adj.* zelenonog, zelenih no-
Grünfutter, *n.* zelena krma. [guh.
Grünfütterung, *f.* travljenje.
Grüngelb, *adj.* u zeleno žut; zelenožut.
Grüngeſtreift, *adj.* zelenih prugah, zeleno prugav.
Grünhänfling, ſ Grünling.
Grünholz, *n.* (*Pinus sylvestris*), šumski bor; ſ. Färbeginſter.
Grünholzig, *adj.* zelenodrv; zelena drva.
Grünigkeit, *f.* zelên *f.*, zelenost.
Grünitz, *m.* (*Loxia curvirostris*), krivokljunac; ſ. Pfriemenkraut.
Grünkehlchen, *n.* (*Certhia gutturalis*), zelenvoljka.
Grünkohl, *m.* zelen kupus.
Grünkopf, *m.* zelenglavka. [dovrana.
Grünkrähe, *f.* (*Coracias garrula*), smr-
Grünkraut, *n.* zelên; zelje.
Grünland, ſ. Wieſenland.
Grünlaubig, *adj.* zelena lišća; zelen.
Grünlich, *adj.* zelenkast.
Grünlichblau, *adj.* u zelenkasto modar; zelenkasto-modar.
Grünlichgelb, *adj.* u zelenkasto žut; zelenkasto-žut.
Grünlichgolden, *adj.* zelenkasto-zlaćen.
Grünlichgrau, *adj.* u zelenkasto siv; zelenkasto-siv.
Grünlichſchwarz, *adj.* u zelenkasto crn; zelenkasto crn.
Grünling, *m.* (*Loxia Chloris*), zelenka, zelenac; (*Agaricus virescens*), zelenkasti vrganj; ſ. Pfriemenkraut.
Grünmantel, *m.* zelen-plaštnik, zelenkabanica.
Grünrock, *m.* (*fig.*) zelenjak.
Grünroſtig, *adj.* zeleno hrdjav.
Grünrücken, *m.* (*Columba javanica*), žavanski golub.
Grünrüſſel, *m.* zelen-kljunak.
Grünſand, *m.* zelen pěsak; (*min.*) zelen
Grünſchild, *m.* zelen-štitka. [pěskar.
Grünſchnabel, *m.* (*Charadrius Hiaticula*), grivasti daždevnik; (*fig.*) ſ. Gelbſchnabel.
Grünſchwanz, *m.* zelen rep; ſ. Grünling.
Grünſing, *m.* (*Potentilla anserina*), stožа, gusina trava.
Grünſpan, *m.* mědenka, zeleni kamen; ſ. Pfriemenkraut.
Grünſpankryſtall, *m.* ledac od mědenke.
Grünſpecht, *m.* (*Picus viridis*), zelenjak, zelena žuna.
Grünſperling, *m.* (*Todus viridis*), zelen
Grünſtein, *m.* zelenac. [vrabac.
Grünſtreifig, ſ. Grüngeſtreift.
Grünſucht, *f.* zelenica.
Grünwurzel, ſ. Erdrauch.
Grunzen, *v. n.* hroktati, hrokati, guriknuti, guritati, gurikati; (ein Lied —,) [gundoriti.
Grunzer, *m.* gurikalo.
Grünzeug, ſ. Grünkraut.
Gruppe, *f.* kup, hrpa, gromada.
Gruppen, Gruppiren, *v. a.* kùpiti, gromadati. [hrpimice.
Gruppenweiſe, *adv.* kupkê, gromadkê,
Gruſ, *m.* gruh; mulj.
Gruſe, *f.* busen.
Grüſeck, *m.* (*Asellus virescens*), zelenkasti oslić.
Gruſeln, *v. i.* mir gruſelt dabei, groza me hvata.
Gruſicht, *adj.* travast; — ſchmecken, zaudarati po travi.
Gruß, *m.* pozdrav, pozdravlje; engliſcher —, andjeosko pozdravlje; Gospin pozdrav; Einem ſeinen — entbieten, pozdraviti koga; dati koga pozdraviti; ich bringe dir einen — vom Bruder, od brata ti pozdravlje; (ſpr.) wie der — ſo der Dank, kakav pozdrav onaki i odzdrav.
Grüßen, *v. a.* pozdraviti, pozdravljati (koga); (mit Worten), nazvati (komu) Boga; nazvati i. dati (komu) Božju pomoć; božiti (koga); grüße den Bruder, pozdravi brata; der Bruder läßt Sie —, pozdravlje Vam od brata; brat Vam se je pozdravio; Gott grüße dich! od Boga ti zdravlje! Božja ti pomoć! ſei mir gegrüßt! zdravo da si! ſich —, *v. r.* zdraviti se; pozdraviti se; (*poët.*) pitati se za zdravlje.
Grüßer, *m.* pozdravljač.
Grußgebot, *n.* pozdravlje.
Grußformel, *f.* pozdravak, pozdravica.
Grütze, *f.* kaša, bungur; — mahlen, bungurati; (ſpr.) — im Kopfe haben, imati soli u glavi.
Grützhändler, *m.* kašar.
Grützkopf, *m.* luda, ludjak, bena.
Grützmühle, *f.* mlin za kašu.
Grützſtampfe, *f.* stupa za kašu.

Digitized by Google

Grützsuppe, *f.* juha, polévka (čorba) s
Grützwurst, *f.* jelito. [kašom.
Gryphit, *s.* Greifstein.
Guajacin, *n.* negnjilovina. [gnjila.
Guajakbaum, *m.* (*Guajacum offic.*), ne-
Guajakharz, *n.* negnjilena smola.
Guajakholz, *n.* negnjilina.
Guajaksäure, *f.* negnjilena kiselina.
Guano, *n.* guano.
Guardian, *m.* poglavar; (b. Dr.) iguman.
Guazumabaum, *m.* (*Theobroma Quazuma*),
Gubernator, *s.* Gouverneur. [gvazuma.
Gubernial- (in Zuſ.) vladarski; (Statt-halterei-) naměstnički.
Gubernialrath, *m.* savětnik naměstništva.
Gubernialsecretär, *m.* tajnik naměstništva.
Gubernium, *n.* naměstništvo; *s.* Gouvér-
Guckeln, *v. n.* virkati. [nement.
Gucken, *v. n.* viriti; (zum Vorschein kommen), pomoliti se, pomaljati se i. pomiljati se.
Gucker, *m.* virilo; *s.* Guckfenster.
Guckert, *m.* strugalica.
Guckfenster, *n.* prozorac.
Guckguck, *s.* Kuckuk.
Guckkasten, *m.* ziralica.
Guckloch, *n.* ziraljka, žbugara..
Guckrübe, *f.* repa sijanica.
Guegger, *s.* Gimpel. [gepard.
Guepard, *m.* (*Felis jubata*), ris-lovac,
Guerillaskrieg, *m.* četovnica.
Guhr, *s.* Gährung.
Gührig, *adj.* krk, kršak.
Guillotine, *f.* gilotina, rubilo.
Guillotiniren, *v. a.* odrubiti glavu (rubilom); gilotinovati.
Guineapfeffer, *m.* paprika.
Guineakorn, *n. s.* Mohrenhirse; Paradies-
Guinee, *f.* ginea. [korn.
Guirlande, *f.* gobinja; mit —n schmücken, gobinjati. [gitaru.
Guitarre, *f.* gitara; — spielen, udarati u
Gulden, *m.* šesak, forinta, fiorin.
Gülden, *s.* Golden.
Güldenbaum, *m.* (*Liquidambar styraciflua*), amber-dervo storaćasto.
Guldenbruch, *m.* lomak od forinte.
Guldenfuß, *m.* forintsko měrilo.
Güldengänserich, *m.* (*Alchemila vulg.*), vrkuta.
Güldengünsel, *m.* (*Ajuga*), ivica.
Güldenhaarmoos, *n.* (*Polytrichum comm.*), papratca.
Güldenklee, *m.* (*Anemone hepatica*), jetrenka; (*Melilotus offic.*), ždraljika.
Güldenleberkraut, *n.* (*Chrysosplenium*),
Güldenruthe, *s.* Goldruthe. [žutina.
Gültbar, *s.* Zinsbar.
Gülle, *f.* gnojština, gnojnica, gnojišnica, gnojničina.
Güllenbehälter, *m.* gnojničnik.
Gülte, *f. s.* Gilte; Zins.
Gültbauer, *s.* Zinsbauer.

Gültig, *adj.* valjan; dieses Geld ist dort nicht —, ovaj novac neide ondě; — machen, poděliti valjanost.
Gültigmachen, *n.* Gültigmachung, *f.* poděljenje valjanosti.
Gummi, *n.* teklina, guma; arabisches —, arabska teklina; kamed *f.*
Gummicht, *adj.* teklinast.
Gummidinte, *f.* teklinovica.
Gummielasticum, *s.* Federharz.
Gummifluß, *m.* pištenje tekline.
Gummigewächs, *n.* teklinača.
Gummigutt, Gummi Guttä, Gummigutbaum, (*Cambogia Gutta*), gamba.
Gummihaltig, *adj.* teklinav.
Gummiharz, *n.* teklinasta smola.
Gummikopal, *m.* (*Rhus copallinum*), kopal.
Gummilackbaum, *m.* (*Creton lacciferum*), mlěčni ladalj. [lakovac.
Gummilack-Schildlaus, *f.* (*Coccus lacca*),
Gummipastinak, *m.* (*Pastinaca Opopanax*), moračina.
Gummiren, *v. a.* tekliniti, natekliniti.
Gummiwasser, *n.* (voda-) teklinica, gumovica.
Gundelkraut, *n.* (*Thymus vulg.*), kudrac, gospina travica.
Gundelrube, *f.* Gundermann, *m.* (*Glechoma hederaceum*), dobričanica, koturac, okrugljak, grošnjak, grošić.
Gundi, *m.* (*Arctomys Gundi*), gundi.
Günsel, *m.* (*Ajuga*), ivica.
Gunst, *f.* milost, prijazan, naklonost, blagovolje; sich um Jemandes — bemühen, bewerben, umiljati se (komu, kod koga, oko koga); sich Jemandes — erwerben, umiliti se komu; bei Einem in — stehen, biti u čijoj milosti; sich in Jemandes — einschleichen, ulagati se u koga; es geht hier Alles nach —, ovdě biva sve po hateru; Einem etwas zu —en thun, učiniti komu što za volju; učiniti komu ljubav; zu seinen —en, njemu u korist; (*merk.*) merken Sie es zu meinen —en vor, upišite mi to u imovinu; mit — zu sagen, s dopuštenjem govoreć; mit Ihrer —, s oproštenjem, oprostite, da prosti Vaš pošteni obraz.
Gunstbewerbung, *f.* umiljanje.
Gunstbezeigung, *f.* očitovanje milosti, prijazni; milost.
Gunsterschleichung, *f.* ulagivanje.
Günster, *s.* Ginster.
Günstig, *adj.* (gewogen), naklonjen, nagnut; Einem — sein, dobar biti komu, vrěžiti, mititi koga; das Glück war ihm —, sreća mu je dobra bila; das Glück war ihm nicht —, loša mu je priskočila sreća; das Wetter ist den Saaten nicht —, vrěme neugadja usěvom; ein —es Urtheil, povoljan sud; (vortheilhaft), probitačan; eine —e Ge-

Digitized by Google

legenheit, dobra i. živa sgoda; ein —er Wind, pogodan větar, větar u krmu; —es Wetter, udesno i. povoljno vrěme.

Günſtling, *m.* ugodnik, mitnjak; —*f.* ugodnica; (Liebling), ljubimac, milostnik; er iſt ſein —, do koléna mu je; er iſt ein — des Glückes, svaka ga sreća sreta.

Gunſtſchein, *m.* dopustnica.

Guren, *m.* (*Clupea Alosa*), kobla, ćepa.

Guretfiſch, *m.* (*Cyprinus Carassius*), karasac.

Gurgel, *f.* grlo; (Kehle), grkljan; Einem die — abſchneiden, zaklati koga; Einen bei der — faſſen, uhvatiti koga za grlo; dokopati koga za gršu; (ſpr.) ſein Vermögen durch die — jagen, prognati imutak kroz lakomicu; Einem das Meſſer an die — ſetzen, hěti koga zaklati; (*fig.*) natěrati, nagnati koga na što.

Gurgelabſchneider, *m.* pustaija, krvnik.

Gurgelader, *f.* grlenica.

Gurgelbein, *n.* jabučica.

Gurgelbremſe, *f.* (*Oestrus nasalis*), nosni

Gurgelhahn, ſ. Auerhahn. [obad.

Gurgelklappe, *f.* zalistak od grla.

Gurgeln, *v. n.* grgotati; ſich —, grlo izpirati.

Gurgelwaſſer, *n.* grgoća, grgotnica.

Gurke, *f.* krastavac, ugorak; chineſiſche —, (*Cucumis acutangul.*), kitajski kra-

Gurkenartig, *adj.* krastavčast. [stavac.

Gurkenbaum, *m.* (*Magnolia acuminata*), štunasti šaholjan.

Gurkenbeet, *n.* léha i. greda za krastavce.

Gurkenfäßchen, *n.* sudić za krastavce.

Gurkenförmig, *adj.* krastavčast, nalik na krastavac.

Gurkenhändler, *m.* krastavčar.

Gurkenkern, *m.* krastavčeva jezgarica.

Gurkenkraut, *n.* krastavčina; ſ. Borretſch.

Gurkenranke, *f.* krastavčeva vrěža.

Gurkenſalat, *m.* salata od krastavacah.

Gurkenſame, *m.* krastavčevo sěme.

Gurkumei, ſ. Kurkumei.

Gurre, *f.* mrcina, kljuverina, raga, mrha.

Gurren, *v. n.* ſ. Girren; es gurrt ihm im Leibe, crěva mu krče, režu i. burljaju; (ſcherz.) crěva mu se karaju.

Gurrpeitſche, *f.* (*Cobitis Tænia*), legbaba.

Gurt, *m.* (Gürtel), pojas, pás; (am Sattel), podpruga, kolan; (z. Tragen), uprta, oramenik, ramenica; bremenica; (am (Stickrahmen), ambezo.

Gurtbett, *n.* oprtnjača.

Gürtel, *m.* pojas, pás; (ein gewebter —), tkanica; den — löſen, razpasati; (*fig.*) einer Jungfrau den — löſen, obljubiti děvojku.

Gürtelkäfer, *m.* (*Zonitis præusta*), pasanica pripaljena.

Gürtelkraut, *n.* ſ. Bärlapp.

Gürtellos, *adj.* bezpojas, razpojas.

Gürtelmoos, *n.* ſ. Bärlapp.

Gürteln, *v. a.* pasati, opasati, pripasati.

Gürtelring, *m.* kolutić od pojasa.

Gürtelſchließe, *f.* pojasna zaponka, sapinjača i. sponka.

Gürtelſchnalle, *f.* pojasna predjica.

Gürtelſchwamm, *m.* (*Agaricus zonarius*),

Gürtelthiere, *pl.* pasanci. [pasanac.

Gürten, *v. a.* pasati; das Schwert an ſeine Seite —, pripasati sablju; ein Pferd —, pritegnuti konju kolane i. podpruge; ſich —, opasati se; ſich mit Kraft —, opasati se snagom.

Gurtgehenk, *n.* pripašnjača.

Gurthaken, *m.* kuka od pojasa.

Gurtkamm, *m.* pojasni greben.

Gürtler, *m.* pojasnik.

Gürtlershandwerk, *n.* pojasništvo.

Gurtlos, *adj.* bez popruga, kolana.

Gurtriem, *m.* stež, pasaći remen; ſ. Eſparcette.

Gurtſchnalle, *f.* predjica od podpruga.

Gurtſims, *n.* pojas.

Guß, *m.* lit *f.*, lěv, salév; der — einer Glocke, lěvanje zvona; (Ausguß), slěvak; (v. Thränen), potok; (v. Regen), pljusak; (b. Brauer), nalév.

Gußapparat, *m.* lěvala.

Gußbach, ſ. Gießbach. [lěvnina.

Gußeiſen, *n.* lěvno i. liveno žcljezo;

Gußform, *f.* kalup, tvorilo.

Gußhaus, *n.* lěvnica.

Gußloch, Gußlöffel u. ſ. w., ſ. Gießloch.

Gußregen, *m.* pljusak, pljuštavica, plaha

Gußſtahl, *m.* liven ocao i. ocilj. [kiša.

Gußſtein, *m.* slěvak.

Gußwaare, *f.* livenina.

Gußwachs, *n.* otopljen vosak.

Gußwerk, *n.* litina; ſ. Gußhaus.

Güſt, *adj.* jalov.

Güſter, ſ. Breitfiſch.

Guſto, *m.* ukus.

Guſtös, *adj.* ukusan.

Gut, *adj.* dobar; ein —er Geruch, miris; ein —es Wetter, pogodno vrěme, (*mont.*) čist zrak i. uzduh; die Speiſe ſchmeckt ihm gut, ovo mu jelo ide u tek, ovo jelo jede u meden kûs; ein —es Ausſehen haben, zdrava lica biti; ſich einen —en Tag machen, proveseliti se, veseo biti; hier iſt — ſein, ovdě nam je dobro; ſich etwas zu Gute thun, ugadjati si; ſich auf eine Sache etwas zu Gute thun, mnogo držati do čega, ponositi se čim; was bringſt du Gutes? koje dobro? du haſt — lachen, lako ti se je smijati; —en Muthes, —er Dinge ſein, dobre volje biti; mit —em Winde ſegeln, imati větar u krmu; es läßt ſich mit dem Kranken — an, bolestniku je bolje; na lakše se je okrenulo bolestniku; er iſt — zu Fuße, hodac je; dobar je hodac;

Digitized by Google

Gutes thun, dobročiniti, dobrovati; dieſe Arznei wird — thun, ovaj će lěk hasniti; — gerathen, ſ. Gerathen; es mag — ſein, neka bude; es iſt ſchon —, dobro dobro; — ſein laſſen, ostaviti što; ostaviti se, mahnuti se čega; etwas — heißen, odobriti što; Einem etwas zu Gute halten, odbiti komu što na daru; etwas wieder — machen, popraviti što; ein —er Narr, eine —e Haut, dobrilo, dobričina; im Guten auseinander gehen, razići se u miru; etwas im Guten thun, učiniti što s dobra; Einem etwas im Guten ſagen, kazati komu što na lěpo; (ſpr.) ein —es Wort findet eine —e Statt, lěpa rěč gvozdena vrata otvara; ein —es Wort für Jemand einlegen, reći i. povesti za koga dobru; ſie ſind wieder —, pomirili su se; (nicht mehr zürnen), Einem — werden, podobriti se, udobriti se; Einen wieder — machen, dobriti, udobriti koga; er meint es gut mit dir, dobro misli po te; er iſt zu —, predobar je; etwas aus —er Meinung o. in —er Abſicht thun, činiti i. uraditi što podobrice i. dobrom naměrom; Einem — ſein, dobar biti komu, vrěžiti koga; ſeien Sie ſo —, imajte dobrotu; —es Kind, bu dauerſt mich, žao mi te je, drago děte; das hat ſeine —en Urſachen, nije to bez něke; von —em Stande ſein, odlična roda biti; (*merk.*) er iſt ſehr —, ima mnogo věre; er iſt für ſo viel —, jamči za toliko; ich habe bei ihm zehn Thaler gut, imam od njega dobiti deset talirah; — eſſen, einen —en Tiſch führen, dobro se hraniti; ſie iſt ſo — Schuld als er, ona je toliko kriva koliko on; es iſt ſo — wie geſchehen, kao da je već učinjeno i. svršeno; ein —es Stück, ovelik komad; ich bin ſchon eine —e Weile hier, već sam odugo i. priličnó dugo ovdě; — und gern, jamačno; ſo iſt es —, tako valja; er nimmt Alles — auf, dobroprim je; kurz und —, jednom rěčju; — ſein, — ſtehen, jamčiti za što; das ſoll Ihnen zu Gute gehen, to će Vam se pisati u korist; —er Gott! voljani Bože; das kommt mir —, to mi pada u dobro; ich kenne ihn ſehr —, poznajem ga u glavu; er iſt nicht — auf ihn zu ſprechen, mrči i. vrči na njega; ſie thun nicht — beiſammen, nežive složno; er hat es hier —, dobro mu je ovdě; ſ. Beſſer; Beſte.

Gut, *n.* dobro; das höchſte —, najveće blago; (Eigenthum), svojina; das iſt mein —, to je moje; das iſt fremdes —, to je tudje, to je tudjbina; mein ganzes Hab und —, sve što imam; (Habe), imutak, imovina; — und Blut opfern, žrtvovati život i imanje; fahrendes —, pokretnina; ein anvertrautes —, ostava, amanet; ſ. Fideikommiß; (Bauern—), selište; (Land—), imanje; auf das — gehen, otići na imanje; (*merk.*) roba, trg; irdenes —, posudje; (Bien.) sače; das kommt uns zu Gute, to je nam probitačno, to nam koristi, hasni, to nam je u prilog; was dem Kaufmanne zu Gute kommt, što trgovac ima tražiti.

Gutachten, *n.* mněnje; ſein — abgeben, izjaviti mněnje, misao.

Gutachtlich, *adj.* poput mněnja; — einbegleiten, propratiti što svojim mněnjem.

Gutartig, *adj.* dobroćudan, dobre ćudi; (*med.*) blag; —e Blattern, male kraste i. boginje.

Gutartigkeit, *f.* dobroćudnost; (*med.*) [blagost.

Gutbefinden, *n.* mněnje, nach —, kako se (komu) svidi.

Gutberath, ſ. Waſſerwegerich.

Gutblatt, *n.* (*Agathophyllum*), dobrolist.

Gutbringen, *v. a.* upisati u imovinu.

Gutbringen, *n.* upis u imovinu.

Gutdenkend, *adj.* dobro misleći.

Gutdenken, *n.* mněnje, nach Ihrem —, kako Vam se svidi, (Belieben), kako Vas je volja.

Güte, *f.* dobrota, dobrina; ein Brod von beſonderer —, osobito dobar kruh; von vieler —, vrlo dobar; die — des Herzens, dobrina srca; er iſt die — ſelbſt, (ſpr.) dobar je kao dobar dan u godini; (im Guten), in der —, dobrim, lěpim načinom; Ihre — iſt ſehr groß, vrlo ste dobrostivi; haben ſie die —, imajte ljubav i. dobrotu; izvolite; ich nehme Ihre — in Anſpruch, molim Vašu dobrotu; die — ſeiner Lehrart, vrstnoća njegova učenja; durch —, dobrotom; die — des Goldes, vrědnost, čistoća zlata.

Güterabtretung, *f.* ustup dobarah, robe.

Güteranſchlag, *m.* procěna dobarah, robe.

Güteranweiſung, *f.* uputa na robu.

Güterausweis, *m.* izkaz dobarah, robe.

Güterbeſchauer, *m.* pregledač robe.

Güterbeſteller, ſ. Frachtenmäkler.

Güterbrief, ſ. Frachtbrief.

Guterdig, *adj.* dobre zemlje.

Gütergemeinſchaft, *f.* zajedin.

Gütermaſſe, *f.* imovina, imanje.

Güternamhaftmachung, *f.* naznaka dobarah poimence, imenovanje dobarah.

Güterreich, *adj.* bogat.

Güterverſender, *m.* razašiljač robe.

Güterverwalter, *m.* upravnik dobarah.

Güterverzeichniß, *n.* popis dobarah, robe, stvarih.

Güterwagen, ſ. Frachtwagen.

Guterz, *n.* jedra i. dobra ruda.

Digitized by Google

Güterzug, *m.* tovarni povoz.
Gütevoll, *adj.* predobrostiv.
Gutgallig, *adj.* dobrožučni.
Gutgeheißen, *adj.* odobren.
Gutgelaunt, *adj.* dobre volje.
Gutgesinnt, *adj.* dobro misleči.
Gutgesinnte, *m.* dobromišljenik.
Guthaben, *n.* istina, imovina; mein — bei Ihnen, beträgt 20 Gulden, imam od Vas dobiti 20 forintih.
Gutheißen, *v. a.* odobriti, odobravati što.
Gutheißen, *n.* Gutheißung, *f.* odobrenje,
Gutheißer, *m.* odobrilac. [odobravanje.
Gutherzig, *adj.* dobrosrd, dobrosrčan, dobra srca, dobrodušan.
Gutherzigkeit, *f.* dobrosrdnost, dobrota srca; dobrodušje, dobrodušnost.
Gütig, *adj.* dobrostiv, milostivan.
Gütigkeit, *f.* dobrostivost, dobrota.
Gutlaunig, ſ. Gutgelaunt.
Gütlich, *adj.* prijateljski; ein —er Vergleich, prijateljska; nagoda, naredba; die Forderungen — einbringen, pokukupiti podužice lěpim načinom; Einem — begegnen, prijazno koga primiti; ſich — thun, ugadjati si.
Gutmachen, *v. a.* udobriti, podobriti, dobriti; (verbeſſern), popraviti.
Gutmeinend, *adj.* dobrohotan.
Gutmüthig, *adj.* dobroćudan, blagodušan; dobrostiv; der —e, blagoćudnik.
Gutmüthigkeit, *f.* dobroćudnost, dobra ćud, blagodušnost.
Gutofen, *m.* doležnica.
Gutrechnung, *f.* račun, pisanje u imovinu, na korist; auf — des folgenden Jahres, preklopiv (to) u dogodišnju imovinu.
Gutſagen, *v. n.* jamčiti se (za što).
Gutſagen, *n.* G—gung, *f.* jamstvo.
Gutsbeſitzer, *m.* vlastnik dobra; vlastelj, vlastelin, spahija.
Gutſchmecker, *m.* sladokusac.
Gutsſchrift, ſ. Gutbringen.
Gutſchreiben, *v. a.* upisati u dobitak.
Gutsherr, *m.* gospodar dobra; ſ. Guts-
Gutsherrſchaft, *f.* vlastela. [beſitzer.
Gutskörper, *m.* dobro.
Guttabaum, ſ. Gummigutbaum. [nja.
Gutsverwaltung, *f.* uprava dobra i. ima-
Gutswerth, *m.* vrědnost, vrstnost dobrota robe.
Gutthat, *f.* dobročin, (*coll.*) dobročinstvo.
Gutthäter, *m.* dobročinac, dobrotvor; —in, *f.* dobročinka, dobrotvorica.
Gutthätig, *adj.* dobrotvoran.
Gutthätigkeit, *f.* dobrotvornost; dobročinstvo.
Gutturalbuchſtabe, *m.* grleni glas.
Gutwillig, *adj.* dobrovoljan, dragovoljan; (gütig), dobrostiv, dobar; —, *adv.* drage volje, od svoje volje, dragovoljno; (ohne Zwang), s dobra.
Gutwilligkeit, *f.* dobrovoljnost, dragovoljnost.
Gymnaſiallehrer, *m.* gimnazijalni učitelj.
Gymnaſiallehrplan, *m.* osnova gimnazijalne obuke. [buka.
Gymnaſialunterricht, *m.* gimnazijalna o-
Gymnaſialweſen, *n.* gimnazijalni poslovi.
Gymnaſiſt, *m.* gimnazijalac.
Gymnaſium, *m.* gimnazija, gimnazij.
Gymnaſt, ſ. Turner.
Gymnaſtik, ſ. Turnkunſt,
Gymnaſtiſch, ſ. Turnmäßig. [sadriti.
Gyps, *m.* sadra, žest; mit — überziehen, po-
Gypsabdruck, Gypsabguß, *m.* sadren otiGypsanwurf, *m.* sadren lěp. [sak.
Gypsarbeit, *f.* sadreno dělo; sadrarija.
Gypsarbeiter, *m.* sadrar.
Gypsartig, *adj.* sadrast.
Gypsbild, *n.* sadren kip.
Gypsblume, *f.* sadren ledac.
Gypsbrei, *m.* sadrena mura.
Gypsbrenner, *m.* sadrovničar.
Gypsbrennerei, *f.* sadrovnica.
Gypsbruch, *m.* sadrovnik.
Gypsdecke, *f.* sadren tavan.
Gypsdruſe, *f.* sadren kukanac.
Gypſen, *v. a.* sadriti, osadriti, posadriti.
Gypſer, *m.* sadrar.
Gypserde, *f.* sadrenjača.
Gypsform, *f.* sadren kalup, s—o tvorilo.
Gypsgrube, *f.* ſ. Gypsbruch.
Gypshaltig, *adj.* sadrovit.
Gypskalk, *m.* sadreno vapno, sadren kreč; žežena sadra.
Gypskopf, *m.* sadrenjak.
Gypskraut, *n.* (*Gypsophila*), kameničak, kostevnica.
Gypskryſtall, *m.* sadreni ledac.
Gypsofen, *m.* ſ. Gypsbrennerei.
Gypsmehl, *n.* sadren prah.
Gypsmergel, *m.* sadrovit lapor.
Gypsmörtel, *m.* sadren lěp.
Gypsſinter, *m.* siga.
Gypsſpath, *m.* kockasti sadrovac.
Gypsſtein, *m.* sadrovac.
Gypsteig, ſ. Gypsbrei.
Gypsüberzug, *m.* posadrina.
Gypswaare, *f.* sadrenina,
Gypswand, *f.* posadren zid.

H.

Ha, *int.* (b. Verwund.) aha! (b. Unwill.) ha, ao!
Haar, *n.* dlaka; (Kopf—), kosa, vlas; —e bekommen, odlakaviti; ich bekomme —e, kosa mi raste; das (Kopf—) auflöſen, prosuti věnce; —e ſchneiden,

Digitized by Google

kosu strići; —e verlieren, oplěšiviti; die —e gehen aus, ſ. Ausgehen; falſches —, pristavljena kosa; (Roß—), konjska struna; ſ. Ziegenhaar, (*fig.*) es ſoll dir kein — gekrümmt werden, neće ti ni vlas poletěti s glave; —e hergeben, —e laſſen, izgubiti mejdan; štetovati, kvarovati; (ſpr.) er hat —e auf den Zähnen, rutava je nosa; es iſt kein gutes — an ihm, nevalja upravo ništa; nevrědi ni probijene pare; ſo fein wie ein —, tanko kao vlakno; ich frage nicht ein — danach, nemarim za to ni malo; ſie hat kein — von ihrer Mutter, niti nenanosi na mater; nicht ein — breit weichen, ni za vlas nepopuštati; auf ein —, do dlake, na dlaku; upravo; es trifft auf ein — zu, sve do najmanjega obistinjuje se; etwas auf ein — wiſſen, potanko što znati; es hängt an einem —, o dlaci visi; bei einem —, za dlaku, u dlaku, mal ne; eine Sache bei den —en herbeiziehen, silom što navlačiti, natezati; er iſt um kein — beſſer, nije ni dlake i. ni za mrvu bolji; Einem in die —e fahren, spopasti koga za kiku; graue —e bekommen, sědeti; die —e ſtehen mir zu Berge, kosa mi se ježi; Einen bei —en zu etwas ziehen, nagoniti koga na što; einander in die —e gerathen, počupati se, pokikati se, pokrčumati se, počevrkati se; ſich in den —en liegen, biti u zavadi; graues —, ſ. Grau.

Haaraftermoos, *n.* (*Byssus*), pustenka.

Haaralaun, *m.* vlaknast kocelj, vlaknasta stipsa.

Haarauffatz, *m.* vlasulja; pristavljena kosa.

Haarball, *m.* sborbilj.

Haarband, *n.* upletnik, upletnjak; pletak, plečić; (ſchwarzes—), galoš.

Haarbaum, ſ. Fachbaum.

Haarbeere, ſ. Himbeere.

Haarbereiter, *m.* vlasar.

Haarbeutel, *m.* vlasna kesa, kikača; (*fig.*) er hat einen —, sutrusan i. navrzan je; ſich einen — trinken, podnapiti se, djornuti se, nakvasiti se; ukrasiti se, nakititi se bez cvěća; Einem einen — anhängen, opiti koga.

Haarbirke, *f.* breza-strmogledica.

Haarbleicher, *m.* bělilac kose, dlake.

Haarblume, *f.* (*Trichosanthes*), vlasocvět.

Haarboden, *m.* vlasište.

Haarbolle, *f.* glavičica.

Haarbolzen, *m.* babica.

Haarbreit, ſ. Haar.

Haarbürſte, *f.* vlasna četka, četka (kefa) za kosu.

Haarbuſch, *m.* ćuba od kose.

Haarbüſchel, *m.* čuperak, pramen kose.

Haarbüſchelraupe, *f.* (*Pygara*), čupavica.

Haardecke, *f.* kostretnica.

Haardick, Haardünn, *adj.* tanak kao vlas, kolik vlas.

Haareiſen, *n.* rudilo; ſ. Schabeiſen.

Haaren, Hären, *v. n.* linjati se, opuznuti; — *v. a.* (b. Gerb.) brijati, strugati dlaku.

Haaren, Hären, *adj.* vlasan, od kose, dlake; strunjav.

Haareule, *f.* oprašnik.

Haarfaden, *m.* tanan konac; (*Trichostoma*), tankozubka.

Haarfall, *m.* padanje, puzenje kose; linjanje.

Haarfarbe, *f.* mast (boja) kose, dlake; (Färbeſtoff), mastilo kose, dlake.

Haarfärbungstinktur, *f.* mastilo kose.

Haarfaſer, *f.* vlakance.

Haarfeder, *f.* mah; (in d. Uhr), vlasasto pero.

Haarfein, *adj.* tanan kao vlas; ein —er Unterſchied, majušna razlika.

Haarfiſch, *m.* (*Trichidion*), vlasak.

Haarflechte, *f.* pletenica, splet, čaprdak; (*Usnea*), gorovez.

Haarflechter, *m.* pletikosa.

Haarfloſſer, ſ. Haarfiſch.

Haarförmig, *adj.* vlasast, dlakast.

Haargefäß, *n.* (*anat.*) vlasasta cěvčica.

Haargeflecht, *n.* splet.

Haargewebe, *n.* strunjavina; tkanina od kose, kostrěti.

Haargold, *n.* vlasasto zlato.

Haargras, *n.* (*Elymus arenarius*), pěščana ječmika.

Haarhandel, *m.* trgovina s kosom, dlakom, strunjem; vlasarstvo.

Haarhändler, *m.* vlasar, dlakar.

Haarhemd, *n.* struni i. strunjavi košuljac, strunjavac.

Haarholz, ſ. Aalkirſche.

Haaricht, *adj.* vlasast, dlakast.

Haarig, *adj.* dlakav, vlasat, kosmat, rutav, runjav; — werden, odlakaviti, okosmatiti, orutaviti.

Haarigkeit, *f.* dlakavost, kosmatost, rutavost.

Haarkalk, ſ. Haarmörtel.

Haarkamm, *m.* češalj.

Haarkappe, *f.* vlasulja; (*Polytrichum*), papratca.

Haarklein, *adj.* majušan, kao vlas; — *adv.* po tanko, na tanko; Alles — unterſuchen, iztraživati sve do sitnice.

Haarkopfwurm, *m.* (*Trichocephalus*), kosoglavac.

Haarkranz, *m.* věnac (od kose).

Haarkrauſe, *f.* rudeš.

Haarkräuſeln, *n.* rudjenje; češljanje.

Haarkräusler, *m.* rudilac; ſ. Friſeur.

Haarkraut, *n.* (*Ranunculus aquaticus*), vodeni žabnjak.

Haarkrone, *f.* ćuba; (*bot.*) kunadra.

Haarkünſtler, ſ. Friſeur.

Haarkupfer, *n.* vlasasta měd.

Haarlauf, *m.* gornje obrvke.

Digitized by Google

Haarling, *m.* (*Trichodectes*), dlakar.
Haarlocke, *f.* rudica, kovrčica; uvojka; (*Helix hispida*), hrapav spuž.
Haarlos, *adj.* bezvlas, bezdlak; (fahl), plěšiv, ćelav. [ćelavost.
Haarlosigkeit, *f.* bezvlasica; plěšivost,
Haarmantel, *m.* češljaća kabanica.
Haarmaul, *n.* vlasoustac.
Haarmehl, *n.* ſ. Haarpuder.
Haarmeſſer, *m.* kadifarski nož.
Haarmilbe *f.* (*Acarus vegetans*), grinja.
Haarmoos, *n.* (*Polytrichum*), papratca; (*Byssus*), pustenka.
Haarmörtel, *m.* dlakav lěp.
Haarmücke, *f.* (*Bibio*), kosmat komarac.
Haarnabel, *f.* subočka, gabrla; * (Neſtelnabel), ukosnica.
Haarnaſe, *f.* (*Sorex cristatus*), huhorasta tekunica.
Haarneſt, *n.* kovrtanj.
Haarnetz, *n.* mreža za kosu; (*bot.*) vlasovje.
Haarpflanze, *f.* vlasata bilina.
Haarpinſel, *m.* vlasna kiščica.
Haarpomade, ſ. Haarſalbe.
Haarpuder, *m.* prah za kosu.
Haarputz *m.* ukosnica, nakit.
Haarputzerin, *f.* češljarica.
Haarqualle, *f.* (*Medusa capillata*), vlasulja, vlasatka, morusgva.
Haarraufer, *m.* skubač.
Haarraupe, *f.* (*Bombyx neustria*), četkača.
Haarriedgras, *n.* (*Carex capillaris*), vlasast šaš. [tica.
Haarring, *m.* prsten od kose, vlasna vi-
Haarringel, *n.* uvojka, kovrčica.
Haarröhrchen, *n.* Haarröhre, *f.* vlasasta cěvčica. [za kosu.
Haarſalbe, *f.* skvara, ckvara, pomast
Haarſalz, *n.* (*halotrichum*), vlasasti kocelj, kosmatac.
Haarſchabe, *f.* (*Tinea pellionella*), tarica.
Haarſchaber, *m.* kožarska kosa.
Haarſchädel, *m.* lubanja; lub, glava.
Haarſchar, *n.* ſ. Bärlapp.
Haarſcharf, *adj.* bridak; (*fig.*) oštar kao zmija; — beweiſen, potanko dokazati; — nehmen, ſ. Genau.
Haarſcheide, *f.* Haarſcheitel, *m.* razdio, razdělak, stazica.
Haarſchere, *f.* možice za kosu; kadifarske možice.
Haarſchlächtig, ſ. Herzſchlächtig.
Haarſchlage, *f.* bilo.
Haarſchleife, *f.* ukosnica, trak.
Haarſchlinge, *f.* vig.
Haarſchmiele, *f.* (*Agrostis capillaris*) vlasasta rosulja.
Haarſchmuck, ſ. Haarputz.
Haarſchmückerin, ſ. Haarputzerin.
Haarſchneide, *f.* vlasni ostrižci. [pukleš.
Haarſchnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinula*),
Haarſchnur, *f.* vlasna vrpca; ſ. Haarſeil; Haarſchleife.
Haarſchopf, *m.* čupa.
Haarſchuppe, *f.* (*Chaetodon ciliaris*), trepavičast nosatac. [glavi).
Haarſchuppen, *pl.* prhut, perut *f.* (u
Haarſchur, ſ. Tonſur.
Haarſchwamm, *m.* ſ. Haaraftermoos.
Haarſchwanz, *m.* (*Asterias ciliata*), obrvita križaljka; ſ. Schwertfiſch.
Haarſchwarte, *f.* polubnica.
Haarſchwärze, *f.* crnilo za kosu.
Haarſchwefel, *m.* vlasasti sumpor.
Haarſeeſtern, *m.* ſ. Haarqualle.
Haarſegge, *f.* ſ. Haarriedgras.
Haarſeil, *n.* strunen konop, konopac; (*med.*) provlaka; ein — ziehen, provlačiti uzicu, (b. Pferd.) zatraviti (konja).
Haarſeite, *f.* lice od kože.
Haarſieb, *n.* sitnica, koprenica.
Haarſiebſtuhl, *m.* sitarski stan.
Haarſilber, *n.* vlasasto srebro.
Haarſpalt, *m.* razcěp vlasa, dlake.
Haarſpalten, *v. n.* cěpidlačiti; cěpati dlaku na četvoro.
Haarſpalter, *m.* cěpidlaka.
Haarſpalterei, *f.* cěpidlačenje.
Haarſpange, *f.* zapenac za kosu.
Haarſpieß, ſ. Haarholzen.
Haarſpitze, *f.* brk i. štun od vlasa, dlake.
Haarſtrang, *m.* ſ. Haarſeil; (*Peucedanum offic.*), smudnjak.
Haarſtrich, *m.* tanan pis.
Haartour, *f.* vlasulja; ſ. Haarauffatz.
Haartragend, *adj.* dlakav; vlasat.
Haartuch, *n.* strunjača. [obrasao.
Haarumwachſen, *adj.* kosom i. dlakom
Haarwaſſer, *n.* voda za kosu.
Haarvitriol, *m.* vlassta galica.
Haarwachs, *n.* ſ. Haarpomade; (*anat.*) okilak.
Haarweide, *f.* (*Salix rosmarinifolia*), tankolista vrba.
Haarwickel, *m.* zasučak, zavojak (od kose); ſ. Papillote.
Haarwirre, *f.* kudra; rudež (kose).
Haarwuchs, *m.* rast kose.
Haarwuchspomade, *f.* vlasilo.
Haarwulſt, *m.* kovrljak.
Haarwurm, *m.* ſ. Haarkopfwurm; Haarmilbe; Fadenwurm.
Haarwurz, ſ. Seeroſe.
Haarwurzel, *f.* korěnčić vlasa i. dlake; (*bot.*) brandus.
Hadrzange, *f.* Haarzänglein, *n.* skubilica; ſ. Kornzange.
Haarzeug, *n.* kosni kov.
Haarzirkel, *m.* sitnoměrni šestar, sitnoměrno šestilo.
Haarzopf, *m.* pletenica, kosa; (Zopf), kika, perčin.
Haarzotte, *f.* ruta, runja, kudra.
Habbegierig, ſ. Habgierig.
Habe, *f.* imutak (imetak), imaće, imuće, imanje; — und Gut, imovina, imao-

Digitized by Google

stvo; mein ganzes Hab und Gut, sve što imam.
Habedank, *m.* hvala, zahvala.
Habelose, *m.* neimalac.
Habelosigkeit, *f.* neimaština, neimanje.
Haben, *v. a.* imati; bei der Hand —, s. Hand; (halten), den Hut in der Hand —, držati klobuk (šešir) u ruci; was hast du in der Hand? šta ti je to u ruci? da hast, na; da habt ihr es, nate; hier hast du dein Geld, evo su ti novci; da hast du es, evo ti, naj ti; da — wir's! eto belaja! eto šta se je izleglo! (enthalten), der Brunnen hat wenig Wasser, malo ima vode u zdencu (bunaru); ein Gulden hat sechszig Kreuzer, šestdeset krajcarah čini forintu; ihr habt Recht, pravo kažete; er hat wenig von seinem Vater, slabo se je metnuo na otca; ein gutes Herz —, dobra srca biti; er hat Glück, srećan je; viele Geschäfte —, imati puno posla; er soll meine Tochter —, dobit će moju kćer; gut —, s. Gut; Freude an etwas —, radovati se čemu; Lust —, veseliti se (čemu); Liebe gegen Jemand —, ljubiti (koga); ich habe Schmerzen, boli me; — Sie die Güte, s. Güte; er hat zu leben, ima odkuda življeti; feil —, imati na prodaju, prodavati; fertig —, dovršiti, dogotoviti; ich habe nichts an dieser Waare, ništa nedobivam na ovoj robi; es ist nicht für Geld zu —, nemože se dobiti za novce; es ist hier zu —, ovdě se dobiva; ich will es so —, tako hoću da bude; die Sache hat viel auf sich, stvar je važna; ihr habt mein Wort, věru vam dajem; das hat nichts zu sagen, s. Sagen; ich habe nichts zu thun, neimam posla; du hast hier nichts zu befehlen, ovdě nisi nikakav gospodar; danach hat sich ein Jeder zu richten, po tom neka se svatko vlada; toga neka se svatko drži; ich habe meine Noth mit ihm, ala se s njim namučim; ich habe kein kleines Geld bei mir, u sitno mi se nedesilo; ich habe nichts dawider, nekratim; ich habe noch eine Bitte an Sie, još te Vas jedno molim; das hat viel zu bedeuten, to će mnogo reći; ich habe nicht weit nach Hause, nije mi daleko kuća; Einen zum Besten —, titrati se s kim; sich —, *v. r.* du hast dich albern, ludo se vladaš; —, *v. i.* es hat, ima; es hat keine Gefahr, neima opasnosti, pogiběli; es hat keine Eile, nije sile; nije preša kao na sudnji dan; es hat seine Richtigkeit, istina je; pravo je; —, (als Hülfszeitw.) ich habe gehört, čuo sam; ich hatte mir es vorgenommen, bio sam nakanio; ich hätte es gethan, bio bih učinio.
Haben, *n.* (*merk.*) imovina.
Habenichts, *m.* neimalac, neimalica, golov, praznov, prosjaković; Herr von —, gospodin nemanić.
Haber, *m.* imalac; s. Hafer.
Haberecht, *m.* pravdaš.
Haberechten, *v. n.* prepirati se, pravdati se.
Haberrohr, *n.* s. Hirtenpfeife.
Habgier, *f.* lakomost.
Habgierig, *adj.* lakom.
Habhaft, *adj.* eines Diebes — werden, uhvatiti tata.
Habicht, *m.* (*Accipiter*), jastrěb; gemeiner —, (*Astur palumbarius*), lunja, golubar; ein junger Habicht, jastrebić.
Habichtseule, *f.* (*Strix accipitrina*), jeina, jeja.
Habichtsfang, *m.* lov jastrebovah.
Habichtsfänger, *m.* jastrebar.
Habichtsfliege, *f.* (*Dioctria*), jastrebka.
Habichtskraut, *n.* (*Hieracium*), runjavica.
Habichtsmuschel, *f.* Greifmuschel.
Habichtsnase, *f.* kukast i. skučen nos.
Habichtsnasig, *adj.* kukonosast.
Habichtsnetz, *n.* mreža za jastrebove.
Habichtsschnabel, *m.* jastrebov kljun.
Habichtsschwamm, *m.* (*Boletus ramosissimus*), razgranjen grib.
Habichtsstein, *m.* (*hieracit*), jastrebovac.
Häbig, s. Gehäbe; (karg), stisljiv, tvrd.
Habil, *adj.* sposoban, vrstan, věšt.
Habilität, *f.* sposobnost; věština.
Habilitiren, sich, *v. r.* uvěštiti se, usposobiti se, pripraviti se; izkazati sposobnost, věštinu; (sich niederlassen), nastaniti se.
Habilitirung, *f.* izkaz sposobnosti, věštine.
Habit, *m.* odělo, haljina.
Habituell, *adj.* obikao, navadan.
Habitus, *m.* (Gewohnheit), navičaj, vičnost; (Haltung des Körpers), stav, držanje (těla); (*bot.*) vid.
Habronemerz, *n.* s. Braunstein.
Habschaft, Habseligkeit, *f.* imutak, imuće, Habseligkeit, *f.* imovina. [imaće.
Habsucht, *f.* lakomost.
Habsüchtig, *adj.* lakom.
Habsüchtige, *m.* lakomac.
Hache, *m.* hlap, cipor.
Hachó, *n.* izsěckano meso, sěcavac.
Hachel, s. Achel.
Hachelkraut, *n.* s. Hauhechel.
Hachse, Hächse, s. Hakse.
Hack, *m.* sěk; einen — thun, sěknuti; — und Pack (Hackemack), andara mandara.
Hackbank, *f.* ploha.
Hackbeil, *n.* topor, bradilj, satara.
Hackblock, *m.* trupac, panj.
Hackbrett, *n.* sěcara; s. Cymbel.
Hacke, *f.* sěča; (Wb.) kopnja, kopačina, okopavanje; die zweite —, pokopica; die dritte —, prašitba; izgrtanje; (Haue) motika; (Art), sěkira; s. Ferse, (Ab-

Digitized by Google

ſatz), petnjak; Einem auf der — ſein, podpaziti koga.
Hackeiſen, *n.* sěkač.
Hackel, *n.* sěkirica.
Hacken, *v. a.* sěknuti, sěći; klein —, sěckati; usěcati; Holz —, drva cěpati; Fleiſch —, meso sěcati; gehacktes Fleiſch, ſ. Hachée; mit dem Schnabel —, kljunuti, kljuvati, kljucati, kljuckati; den Weinberg —, kopati, okopavati, osebičiti vinograd; —, *v. n.* prionuti, prianjati; (ſpr.) er hackt wie eine Klette an ihm, drži ga se kao pijan plota; prionuo zanj kao čičak.
Hackenhieb, *m.* zasěk.
Hackenknopf, *m.* (*Calligonum*), kiselac.
Hackenleder, *n.* petnjak.
Hackenſchar, *f.* (*Chenopodium Bonus Henricus*), dragi Gjurko.
Hackenſtiel, *m.* toporište, sěkirište.
Hackenſtreich, ſ. Hackenhieb.
Hackenſtück, *n.* peta.
Hacker, *m.* sěkač; kljucalo; (Wb.) kopač.
Häcker, *m.* ſ. Hacker; Häckerling.
Hackerig, *adj.* (*hispidus*), rutav.
Häckerling, *m.* sěčka; — ſchneiden, sěčku sěći.
Häckerlingsbank, *f.* sěčkanica.
Häckerlingseiſen, *n.* sěčkarska kosa.
Häckerlingskammer, *f.* sěčkara.
Häckerlingsmaſchine, Häckerlingsmühle, *f.* sěčkanica.
Häckerlingsſchneider, *m.* sěčkar.
Hackerlohn, *m.* koparina, kopačnina.
Hackelkraut, *n.* ſ. Küchenſchelle.
Hackfrucht, *f.* okopavina.
Hackklotz, ſ. Hackblock.
Hackmeſſer, *n.* sěcalica.
Hackſch, *m.* nerast; (*fig.*) neopranac, Häckſel, *n.* ſ. Häckerling. [prasac.
Hackſtock, ſ. Hackblock.
Hadel, *m.* metlica.
Hadelgras, *n.* metličasta trava.
Hader, *m.* tralja, trulja, dronjak; cunja, prnja; (Zank), svadja, kavga, inat; im — ſein, biti u zavadi.
Haderbalg, Haderer, Hadergeiſt, *m.* svadljivac, pravdaš; prznica; kavgadžija.
Hadergern, Haderhaft, *adj.* svadljiv.
Haderlade, *f.* traljinica.
Haderlump, *m.* ſ. Haderlumpen; (*fig.*) dronjo, odrlija, traljavac, prnjavac, odrpanica.
Haderlumpen, *m.* tralja, cunja, prnja.
Haderlumpenmann, *m.* traljar, cunjar, ritinar, prnjar.
Hadermeſſer, *n.* traljorez, traljavac.
Hadern, *v. n.* karati se; svadjati se, inatiti se, gombati se.
Haderſammler, ſ. Haderlumpenmann.
Haderſatt, *adj.* ich bin ſchon —, već mi je dogrdila svadja.
Haderſchneider, *m.* sěckalo.
Haderſucht, *f.* svadljivost.
Haderſüchtig, *adj.* svadljiv, pokarljiv.
Hafen, *m.* luka, porat*; (*fig.*) utočište; in den — einlaufen, unići u luku; (Topf), lonac, grnac; (ſpr.) man kann an den Scherben ſehen, was im — geweſen iſt, dobrog ljе vina i kiselica dobra; (in den Stampfm.), rupa.
Hafenamt, *n*, lučki ured.
Hafenanker, *m.* lučka kotva, lučko sidro.
Hafenaufſeher, *m.* nadzornik luke.
Hafenbake, *f.* lučka kaža.
Hafenbatterie, *f.* lučka bojnica.
Hafenbecken, *n.* lučište.
Hafenbinder, *m.* loncokrpa.
Hafenbutte, *f.* lončani kalup.
Hafendamm, *m.* morski gat, lukobran, Hafendeckel, *m.* zaklopac. [molo*.
Hafeneingang, *m.* vratlo.
Hafengaſt, *m.* lukar.
Hafengeld, *n.* lukarina.
Hafenkette, *f.* lučki lanac.
Hafenleuchte, *f.* majak, světionik.
Hafenmeiſter, ſ. Hafenaufſeher.
Hafenpflanze, *f.* (*Lecythis*), grnčara.
Hafenpolizei, *f.* lučko redarstvo.
Hafenräumer, *m.* ſ. Baggermaſchine.
Hafenräumung, *f.* čišćenje luke.
Hafenſchlupf, *m.* zavětrina.
Hafenſtadt, *f.* grad uz luku; Buccari iſt eine —, Bakar ima luku.
Hafenzeit, *f.* lukovanje.
Hafenzoll, *m.* ſ. Hafengeld.
Hafer, *m.* (*Avena*), zob, ovas; der taube o. wilde —, ſ. Flughafer; das Pferd frißt —, konj zoblje zob; (ſpr.) der Hafer ſticht ihn, (v. Pferd.), ječam trči; (v. Menſch.), peče ga salo; den — von der Gans kaufen, u vezilje svilu kupovati.
Hafer- (in Zuſ.) zobeni, zobovi, ovsen.
Haferacker, *m.* ovsište, zobište.
Haferähre, *f.* ovsen i. zobeni klas.
Haferbau, *m.* sijanje zobi.
Haferbart, *m.* (*Tragopogon porrifol.*), porlukasta kozja brada.
Haferbau, *m.* sijanje zobi, ovsa.
Haferbier, *n.* zobeno pivo.
Haferbirn, *f.* (kruška-) ovsenica.
Haferboden, *m.* ovsenik, zobnik; ſ. Haferacker. [zica.
Haferbock, *m.* (*Scolopax Gallinago*), ko-
Haferbrei, *f.* ovsena, zobena kaša.
Haferbrod, *n.* zobenica, zoben krah, ovsenica.
Haferdiſtel, ſ. Färberſcharte.
Haferei, ſ. Havarie.
Haferernte, *f.* žetva zobi, ovsa.
Haferfeld, *n.* ſ. Haferacker.
Hafergelb, *adj.* žut kao zob.
Hafergras, ſ. Raygras.
Hafergraupen, *pl.* zobena prekrupa.
Hafergries, *m.* zobena ikra, ovsena krupica. [kaša.
Hafergrütze, *f.* zobeni bungur, ovsena

Digitized by Google

Haferhändler, *m.* zobar, ovsar.
Haferkaff, *m.* s. Haferspreu.
Haferkasten, *m.* zobnjak.
Haferkirsche, s. Vogelkirsche.
Haferkorn, *n.* zobeno, ovseno zrno; (Schnecke), ovsenka.
Haferlämmchen, *n.* s. Haferbock.
Haferlattich, *m.* s. Huflattich.
Haferlaus, *f.* (*Aphis avena*), ovsen ušenac.
Hafermalz, *n.* zoben, ovsen slad.
Hafermehl, *n.* zobeno brašno, ovsena múka.
Hafermilch, *f.* s. Bocksbart.
Hafermuß, s. Haferbrei.
Haferpflaume, *f* (*Prunus insititia*), trnovača, cibora.
Haferricke, *f.* (*Corvus frugilegus*), poljska vrana.
Haferrose, *f.* (*Rosa spinosissima*), šipčanica.
Hafersaat, *f.* zob.
Hafersack, *m.* zobnica, konjozobica.
Haferschlehe, s. Haferpflaume.
Haferschleim, *m.* zobnina.
Haferschrecke, s. Heuschrecke.
Haferschrot, *m.* ovsene jagle.
Haferschwinge, *f.* opaljka.
Haferschwingel, *m.* (*Festuca decumbens*), povaljena vlasulja.
Haferspreu, *f.* ovsena, zobena pleva.
Haferstoppel, *f.* zobena, ovsena strnjika; zobeno, ovseno strnište.
Haferstroh, *n.* zobena-slama.
Haferstück, *n.* (posijana) zob.
Hafersuppe, *f.* zobena juha, poleovka, čorba.
Haferwurzel, s. Bocksbart.
Haferzins, *m.* zobovina.
Haff, *m.* zatoka.
Hafner, *m.* lončar, grnčar.
Haft, *m.* (Häftchen, Häftel), kopča (kovča), kopka, petlja; sglobi *f.*, čupice; (b Büchs.), uglava, grivna, karika, pavta; (*med.*) šav; s. Heft.
Haft, *f.* zatvor; Einen zur gefänglichen — bringen, zatvoriti koga; in der — halten, držati (koga) u zatvoru; in die — gerathen, zapasti u zatvor; s.
Haft, *n.* s. Eintagsfliege. [Haftung.
Haftbefehl, *m.* zatvorna zapověd.
Haftbrief, s. Steckbrief.
Haftdolde, *f.* (*Caucalis*), mrkvěla, jaglica; die großblumige —, stidak.
Haftdorn, *m.* (*Hippophaë rhamnoides*), vukodržica.
Häftel, u. s. w., s. Heftel.
Haften, *v. n.* prionuti, prianjati; das Pflaster will nicht —, obliš neće da se prilěpi; da haftet es, tu stvar zapinje; tu je zapelo; ein Mensch bei dem nichts haftet, ništa nepamti; es — viele Schulden auf diesem Hause, na ovoj kući ima mnogo dugovah; es haftet ein Recht darauf, pravo je s tim skopčano; die auf dem Grunde —de Last, dugovi ležeći na zemljištu; (bürgen), jamčiti; für Einen —, ujamčiti se za koga; es haftet Gefahr am Verzuge; s. Gefahr.
Haftfuß, *m.* (*Liotheum pallidum*), šenac.
Haftgelb, *n.* zapogoda, kapara.
Haftkiefer, *pl.* (*Pectognathi*), sučeljustnice.
Haftkiemer, *pl.* (*Pectobranchii*), sukreljnice.
Haftung, *f.* jamčenje; odgovornost, jamstvo; persönliche —, odgovornost osobom; bücherliche —, uknjižba; für etwas in — (Haft) treten, pod svoj odgovor što staviti; ujamčiti se, podvezati se za što; Einem die — (Haft) abfordern, iskati od koga, da što pod svoj odgovor stavi. [vornosti.
Haftungsentbindung, *f.* razveza od odgo-
Haftungspflicht, *f.* dužnost jamčenja, odgovaranje (za što).
Haftungsurkunde, *f.* obveznica.
Hag, *m.* živica; (Busch), omedjak, medja; s. Gehege.
Hagapfel, Hagbaum, *m.* divjaka (jabuka).
Häge, *f.* zaklon, zaštita, obrana; (Pflege), njega; (Lust), veselje, zabava; ich habe meine — daran, to mi godi, to mi se dopada.
Hägebereiter, *m.* šumski stražar, lugar.
Hagebuche, *f.* (*Carpinus betulus*), grab, grabar.
Hagebuchen, *adj.* grabov, grabrov.
Hagebuchenholz, *n.* grabovina, grabrovina.
Hagebuchenwald, *m.* grabrik, grabik.
Hagebuttbirne, *f.* šipovka.
Hagebutte, *f.* šipurak, šipak; s. H—nrose.
Hagebuttenrose, *f.* Hagebuttenstrauch, *m.* (*Rosa canina*), šipčanica, šipak.
Hagebuttschwamm, *m.* šipkovac, šipko-
Hagedorn, s. Weißdorn. [va šiška.
Hageholz, *n.* branjevina.
Hageiche, *f.* (*Quercus Robur*), hrast.
Hageichel, *f.* željud; s. Gallapfel.
Hagel, *m.* tuča, grad, led; der — schlug die Saaten nieder, pobio led i. grad letinu; es flog ein — von Steinen auf ihn zu, daždilo je na njega kamenje; (Schrot), sačma; daß dich der Hagel! ubio te led!
Hagel- (in Zus.) gradni.
Hagelableiter, *m.* gradopud, ledopud.
Hageldicht, *adj.* gusto kao tuča, led.
Hagelgans s. Kropfgans.
Hagelguß, *m.* silna tuča; silni led, grad.
Hagelkorn, *n.* zrno od tuče; (*med.*) tvrd ječmičak i. jačmen.
Hageln, *v. i.* es hagelt, tuča, grad i. led pada; (*fig.*) daždeti.
Hagelschaden, *m.* gradobitina.
Hagelschaden-Versicherung, *f.* sěgurnja od gradobitine.
Hagelschauer, *m.* škropac od tuče, leda.
Hagelschlag, Hagelstrom, *m.* gradovina. gradoboj.

Digitized by Google

Hagelschnur, *f.* uzica od bělanca.
Hagelsturm, *m.* grâd i. tuča uz buru.
Hagelvoll, *adj.* pijan kao sěkira.
Hagelwetter, *n.* grâd i. tuča (uz grmljavinu); ſ. Hagelſchlag.
Hagelwolke, *f.* grâdovit oblak.
Hägen, *v. a.* (ergötzen), das häget mich, to mi godi, to me veseli; ſich —, ugadjati si.
Hägen, Hegen, *v. a.* eine Wieſe —, (durch ausgeſteckte Stangen), gnjiti, zagajiti livadu, sěnokošu; (umzäunen), oplotiti, ograditi; (durch Gräben), obroviti, objaziti, obšančiti; (*fig*). Einen — und pflegen, hraniti koga; Vortheile —, predsudam se podati; Hoffnung —, nadati se; Zweifel —, dvoumiti; Verdacht —, sumljati; Liebe —, nositi (komu) ljubav; Freundſchaft —, biti komu prijatelj.
Hagenweide, *f.* (*Salix amygdalina*), bademasta vrba.
Hagenwild, *n.* (wdm.) ohorina.
Hager, *adj.* mršav, suhonjav; — werden omršaviti, spasti s mesa, obhrdjati, porušiti se.
Häger, *m.* gajnik; lugar; (Sandhügel), sipina, greda; ſ. Hehler.
Hager, ſ. Hagerfalk.
Hägereis, *n.* mladika.
Hägereiter, ſ. Hägebereiter.
Hagerfalk, *m.* sokolina.
Hägerhaus, *n.* lugarnica.
Hagerkeit, *f.* mršavost, mrša.
Hagern, *v. n.* mršaviti, mršati.
Hagerose, ſ. Hagebutte.
Hägeſäule, *f.* lovni menjik.
Hageſchau, *f.* razgled ogradah. [gaj.
Hägeſchlag, *m.* branjenica, branjevina,
Hageſtolze, *m.* bezženac, bećar; —, *f.* osidjelica.
Hägewald, ſ. Hägeſchlag.
Hägewaſſer, *n.* zagajena voda. [weide.
Hägeweide, *f.* zagajen pašnik; ſ. Bach-
Hägewieſe, *f.* zabran, branjevina, zagajena livada.
Hägewiſch, *m.* potka, zastava.
Hägezeit, *f.* lovostaja.
Hägling, *m.* (*Salmo albula*), bělasti losos.
Hägung, *f.* goj; (Hegung), ogradjivanje; gajenje, gojenje. [maruša.
Häher, *m.* (*Corvus glandarius*), sojka,
Hahn, *m.* pětao, pěvac, kokot, oroz; der wälſche oder der indiſche —, ſ. Truthahn; der türkiſche —, gig, gigov; der Hahn krähet, pětao kukuriče; (ſpr.) danach wird kein — krähen, nit će tko za tim plakati nit pěvati; rother —, požar, vatra; Einem einen rothen — auf das Dach ſetzen, zapaliti komu kuću; er iſt überall der — im Korbe, u svakom mlinu red ima; mitnjak je svačiji; (Wetter—), pětao na krovu; větrnica; am (Feuergewehre), orlić, vuk, čekić, svrdao, kokot, oroz; den — ſpannen, zapeti pušku; (am Faße) zapipak, čepić.
Hahnbalken, ſ. Hahnenbalken.
Hahnbiegen, *m.* preginjač vuka i. orlića.
Hahnbohrer, *m.* (svrdao-) zapipnjak.
Hahnbrei, *m.* poprška.
Hahnbuche, Hahnenbutte, ſ. Hagenbuche, Hagebutte.
Hähnchen, *n.* (*Lema*), pětlić.
Hahnehütchen, ſ. Spindelbaum.
Hahnen, *v. a.* nataknuti komu rogove.
Hahnenbalken, *m.* panta, svezac. [duša.
Hahnenbart, *m.* pětlova i. kokotova bra-
Hahnenbaum, *m.* sědalo.
Hahnenbein, *n.* (*Panicum Crus galli*), koštan, kokonožac.
Hahnenfuß, *m.* (*Ranunculus*), žabnjak, žabinac; der goldgelbe Hahnenfuß, iskrica; ſ. Hahnenbein.
Hahnengefecht, *n.* pětlov boj.
Hahnengehäuſe, *n.* pipnik.
Hahnengeſchrei, *n.* kukurěk, kukurěkanje; (in der Nacht), prvi, drugi pětli.
Hahnenhode, *f.* (*Prunus amygdalina*), (šljiva-) sitnica; ſ. Kornelkirſche; Spindelbaum.
Hahnenkamm, *m.* greben, huhor, kresta, hober; (*anat.*) kokotić; (*Rhinanthus Crista galli*), pětleva kresta; ſ. Celoſie; Kammgras.
Hahnenkammklee, *m.* ſ. Esparcette.
Hahnenkammkoralle, *f.* (*Erythrina Crista galli*), huborasti koralj.
Hahnenkampf, *m.* ſ. Hahnengefecht; Eiſenkraut.
Hahnenlippe, *f.* (am Schießgewehr), čeljust, čeljuska.
Hahnenruf, *m.* kukurěk, kukurěkanje; (in der Nacht), pětli; um den —, u pětle; erſter —, prvi pětli.
Hahnenſchraube, *f.* vijak od čeljuske.
Hahnenſchrei, ſ. Hahnenruf.
Hahnenſchritt, *m.* (ſpr.) der Tag hat um einen — zugenommen, dan je oduljao, koliko bi pěvac s praga skočio.
Hahnenſporn, *m.* pětlova ostruga; ſ. Oſterluzei.
Hahnentaube, *f.* (*Columba nicobarica*), nikobarski golub.
Hahnentritt, *m.* narast; (im Eie), oko.
Hahnenwahrſagerei, *f.* gatanje u kukurěk.
Hähnker, *m.* nasadjen roj.
Hahnrei, *m.* rogina, rogan, rogonosac, jarac; Einen zum — machen, nataknuti komu roge; zum — werden, nositi roge; (*Murex cornutus*), rogati
Hahnreiſchaft, *f.* roganstvo. [volak.
Hai, ſ. Haifiſch.
Haiderbſe, *f.* (*Orobus tuberosus*), gomoljast grašac. [škurak.
Haidſchnepfe, *f.* (*Scolopax arquata*), velji

Digitized by Google

Haidschwamm, *m.* (*Agaricus camp.*) pe-
Haifisch, *m.* (*Squalus*), kučak. [čurka.
Hain, *m.* gaj, dubrava; im Dunkel des —es, u mrklom gaju, u mrčavi; der — ist dunkel, skrklo se je u gaju.
Hainanemone, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Hainbinse, *f.* (*Luzula*), běka.
Hainbuche, Hainbuchen, usw. s. Hagebuche usw.
Hainbuchenflechte, *f.* (*Lichen carpineus*), grabov lišaj.
Hainflohkäfer, *m.* (*Haltica nemorum*), lužki buhač.
Hainbuchenspinner, *m.* (*Saturnia carpini*) grabov prelac.
Haingeflüster, *n.* žubor gaja.
Hainhungerblümchen, *n.* (*Draba nemorosa*), šumski gladuš. [staračac.
Hainkreuzkraut, *n.* (*Senecio nemor.*) lužki
Hainschnirkelschnecke, *f.* (*Helix nemoralis*) lužki puž.
Hainthal, *n.* dolina u gaju. [raža.
Hairoche, *f.* (*Raja Rhinobatus*), sklatasta
Häkchen, *n.* kukica, kučica; (Tambournadel,) zakučak; s. Häkelnadel, Apostroph; (*fig.*) ein — auf jemand haben, kivan biti na koga.
Häkchenstich, s. Tambourstich.
Hakeisen, *n.* dubilo.
Hakekamm, *m.* začepina.
Häkel, Hakel, *adj.* nježan. [kačka.
Häkel, *n.* kukica, kučica; (Werkzeug),
Hakelarbeit, *f.* kačkanje; kačkanica.
Häkelei, *f.* dokačivanje, dokučivanje; (Pikanterie), peckanje, zaděvanje.
Häkelig, (Häklig, Heiklich), *adj.* rogobatan; ein —er Mensch, jeziv, nježan, gingav čověk; čangrizalo, zakeralo; s. Wählerisch.
Häkeligkeit, *f.* rogobatnost; čangrizavost; gingavost; s. Gewähligkeit.
Häkeln, *v. a.* zakačiti; prikačiti, dokačiti; sich —, zagrebsti se; (necken), peckati, zaděvati; einen Beutel —, kačkati tobolac.
Häkelnadel, *f.* kačkalo.
Hakelpfahl, *m.* kol, (*coll.*) kolje od obale.
Häkelstahl, *m.* dubilica.
Hakelwerk, *n.* obala.
Häkelzeug, *n.* kačkala.
Haken, *m.* kuka (kvaka), čengel*; einen Draht zu einem — bringen, skučiti žicu; (*mont.*) einen — werfen, zakrenuti; (zum Heraufen), ključ; (*fig.*) zaděva; das Ding hat einen —, to je rogobatno; darin liegt der —, u tom grmu leži zec; (b. Uhren), kukica; s. Heftel; (Acker—), ralica.
Haken, *v. a.* zakučiti, zakvačiti, prikučiti; einen Acker —, ralicom orati; da haket es, tu zapinje.
Hakenarmmuskel, *m.* mišica kukače.
Hakenband, *n.* kukasta veza.
Hakenbein, *n.* kukača.
Hakenbohrer, *m.* svrdao s kukom.
Hakeneisen, *n.* ralica, ralo.
Hackenförmig, *adj.* kukast, zakučit, sku-
Hakenhaue, *f.* kljuna. [čen.
Hakenkopf, *m.* kukač.
Hakenkreuz, *n.* zakučit križ.
Hakenlachs, *m.* losoš (-samac).
Hakenpflug, *m.* ralo, ralica.
Hakenpflügen, *v. n.* raliti.
Hakenrad, s. Steigrad.
Hakenschar, *f.* ralo.
Hakenscheibe, *f.* logovska kuka.
Hakenschlüssel, *m.* odpirač.
Hakenspange, s. Agraffe.
Hakenspieß, s. Harpune.
Hakenstock, *m.* parog.
Hakenzahn, *m.* kao (*genit* kla).
Hakenzeug, *n.* ključ.
Haker, *m.* raličar.
Häker, s. Eber.
Häkerig, *adj.* natražke čupav.
Hakicht, *adj.* kukast.
Haklig, *adj.* kukovit, zakučit.
Häklig, s. Häkelig.
Häkse, *f.* (Kniebug), pregib, pregibak; (Unterbein), podkolěnica; (b. Mensch.), gnjat, krak.
Hakzapfen, *m.* usěk.
Halb, *adj.* & *adv.* pol, pola, polak; das —e Buch, polovica i. polutina knjige; ein —es Brod, pol hlěba i. polutina hlěba; das Glas — austrinken, izpiti čašu na polak; auf —em Wege, na pol puta; (*bot.*) —er Quirl, polovični prešljen; — betrunken sein, na polak pijan biti; eine Sache nur — verstehen, razuměti što kojekako; es ist nur — wahr, samo je po něšto istina; es würde mich das nicht — so schmerzen, wenn .., ni pol jada moga, da ..; — todt sein, po gotovu mrtav biti; einen — todt prügeln, izbiti koga na mtvo ime; etwas nur — thun, upoloviti samo; er ist nur ein —er Gelehrter, on je samo na polak učen; —er Beweis, pola dokaza; es ist weder — noch ganz, nije kao što bi trebalo; traljavo je; (*merk.*) —e Rechnung, napolica; — und —, na polak, tako tako, prilično; —e Bretnagel, mali daščenjaci.
Halbachse, *f.* poluos, pola osovine.
Halbangewachsen, *adj.* na pola prirasao.
Halbansicht, *f.* (— des Mondes), pola
Halbärmel, *m.* kratak rukav. [kolobara.
Halbaffen, *pl.* (*Prosimiæ*), munovci, po-
Halbart, *f.* suvrst, pavrst. [lumajmuni.
Halbaryt, *m.* merotac.
Halbatlas, *m.* polukumaš, poluatlas.
Halbare, s. Halbachse. [napoličak.
Halbbauer, *m.* poluselac; (Halbmann),

Halbbäuerei, ſ. Halbpacht.
Halbbier, *n.* supivo, tanko pivo.
Halbbild, *n.* polulik. [slěp.
Halbblind, *adj.* napola slěp, po gotovu
Halbblume, *f.* (*Gaura*), svěćarka.
Halbbogen, *m.* pola luka; pola lista, arka.
Halbbretnagel, *m.* malk daščenjak.
Halbbruder, *m.* polubrat.
Halbbürtig, *adj.* polurodni; ein —er Bruder, brat po otcu; (mütterlicherſeits), brat po materi.
Halbdecke, *f.* pokrioce.
Halbchaiſe, *f.* ſ. Halbwagen.
Halbdiele, *f.* tanka podnica.
Halbdukaten, *m.* pola dukata.
Halbdunkel, *n.* suton, sumrak.
Halbdurchſichtig, *adj.* zračan.
Halbe, *f.* pola, polovica, polovina; auf der — ſitzen, sěděti na poli stolca; (Maß), pol oke, polić, holba.
Halbedelſtein, *m.* sudragac, poludragac.
Halbeimerig, *adj.* ein —es Faß, polovka.
Halbeiſen, *n.* ravnilica.
Halbellig, *adj.* polulakatni; od pol lakta, rifa, aršina.
Halben, *v. a.* ſ. Halbiren.
Halben, Halber, *præp.* za, radi, zaradi, poradi, sbog, ćeća; meinet— kannſt du es thun, po meni možeš to učiniti.
Halbente, *f.* (*Colymbus septentrionalis*), smedjogrli slapnik.
Halbentfaltet, *adj.* napola razvit.
Halber, *præp.* ſ. Halben.
Halber, *m.* pola, polutina.
Halberbe, *m.* naslědnik polovice.
Halberhoben, *adj.* —e Arbeit, ſ. Basrelief.
Halberling, ſ. Blendlinge.
Halberſchlagen, *adj.* na mrtvac i. na mrtvo ime izbijen.
Halbeſel, *m.* ſ. Halbpferd.
Halbfabrikat, *n.* polutvorina, sutvorina.
Halbfächerig, *adj.* napola pretinjen.
Halbfeiertag, *m.* mali svetac.
Halbfenſter, *n.* poluprozor.
Halbfertig, *adj.* napola gotov, dovršen; ich bin —, upolovačio sam, upolovio sam.
Halbfiſch, ſ. Platteiße. [sam.
Halbflach, *adj.* suplosnat.
Halbfläche, *f.* suploha.
Halbflächſen, *adj.* polulanen, napola od lana.
Halbfled, *m.* podpetnjak.
Halbfloſſer, *m.* (*Coryphæna hemipiera*), poluperka.
Halbflügler, *pl.* (*Hemiptera*), polukrilci.
Halbfranzband, *m.* polukožni vez; ein Buch in —, knjiga napola kožom vezana.
Halbfrei, *adj.* na pola slobodan.
Halbfreiheit, *f.* slobodica.
Halbfrucht, *f.* suraž, suražica, polovnica, napolica, ražulja.
Halbfuchs, *m.* polulisac.
Halbgedeckt, *adj.* —er Wagen, (kočija-) polukrovnica.
Halbgeformt, *adj.* napola uradjen.
Halbgeheftet, *adj.* (*zool.*) napola srasao.
Halbgelehrte, *m.* nadri-knjiga, nedouk.
Halbgerinne, *n.* rudarski jaz.
Halbgeſchäft, *n.* napolica.
Halbgeſchloſſen, *adj.* —e Thür, pritvorena, odškrinuta vrata; mit —en Augen, prižmurenih očijuh.
Halbgeſchoß, *n.* poluboj, polusprat.
Halbgeſchwiſter, *pl.* polubraća, polusestre.
Halbgeſicht, *n.* ſ. Profil.
Halbgeſell, *m.* izučenac.
Halbgetreide, *n.* ſ. Halbfrucht.
Halbgläubige, *m.* polověrac.
Halbgold, *n.* poluzlato, suzlato.
Halbgott, *m.* polubog.
Halbgräſer, *pl.* (*Cyperaceæ*), šiljevice.
Halbgut, *n.* sukositer.
Halbharz, *n.* polusmola.
Halbhaſe, *m.* (*Cavia leporina*), zečasto morče. [polovina.
Halbheit, *f.* polovičnost; (eine halbe Sache),
Halbhemd, *n.* košuljica; ſ. Vorhemd.
Halbholz, *n.* prokola.
Halbhufer, *pl.* (*Subungulata*), pakopitari.
Halbhüfner, *m.* poluselac.
Halbhühner, *pl.* (*Crypturidæ*), kokuše.
Halbhundert, *n.* pola stotine, petdeset.
Halbig, ſ. Halb.
Halbinſel, *f.* poluotok, poluostrvo.
Halbiren, *v. a.* razpoloviti, polovit; predvojiti, predvajati, dvojiti.
Halbirungslinie, *f.* polovnica, polovnjača.
Halbirungspunkt, *m.* polovište.
Halbjahr, *n.* polleće, polugod, pola godine.
Halbjährig, *adj.* polugodišnji, polulětnji.
Halbjährlich, *adj.* & *adv.* svake pol godine.
Halbkaninchen, *n.* ſ. Halbhaſe. [dine.
Halbkenntniß, *f.* nedouka; nepodpuno, polovično znanje.
Halbklappe, *f.* (*Argemone*), pljeskanka.
Halbklappig, *adj.* (*bot.*) poluklopan.
Halbkraft, *f.* pola sile.
Halbkreis, *m.* polukrug; pola kruga; ſich in einen — ſtellen, poput srpa stati.
Halbkreisförmig, *adj.* polukružan.
Halbkreislinie, *f.* polukružnica.
Halbkreuzer, *m.* pol krajcare; (Halbſtück), polovnjak, polutak.
Halbkugel, *f.* polutka, pola kruglje; (*Medusa hemisphærica*), polutkasta vlasulja; (*Echinus astratus*), zvězdasti ježevac.
Halbkugelförmig, Halbkugelicht, *adj.* polukrugljast, polutkast.
Halbkugelig, *adj.* polutkav.
Halbkugelkäfer, ſ. Marienkäfer.
Halbkünſtler, *m.* tobožnji umětnik.
Halbkutſche, *f.* (kočija-)polukrovnica.
Halblang, *adj.* pola kratki, pola dug.
Halblänge, *f.* pola dužine.
Halblarve, *f.* poluobrazina; poluličinka
Halblaut, *adj.* tih; —, *adv.* iz tiha, tiho

Halblebend, *adj.* pola živ.
Halbleer, *adj.* na pola prazan.
Halbleinwand, *f.* sustrimak, melez.
Halbleiter, *m.* poluvodič.
Halblich, *adj.* na polak, polovični.
Halbling, *m.* polovičnjak; ſ. Heller.
Halblöhner, ſ. Halbbauer.
Halbmal, *adv.* pola, polak.
Halbmann, ſ. Halbpächter.
Halbmaſt, *f.* bukov žir, polurodan žir.
Halbmaſtig, *adj.* bukov.
Halbmeiſter, *m.* dželat.
Halbmenſch, *m.* polučovĕk.
Halbmeſſer, *m.* polumĕr.
Halbmetall, *n.* sukovina.
Halbmetalliſch, *adj.* sukovni.
Halbmond, *m.* polumĕsec.
Halbmondförmig, *adj.* polumĕsečast, mla-
Halbmutter, *f.* maćeha. [doměsečast.
Halbnackt, *adj.* polunag, na pola gol.
Halboffen, *adj.* pritvoren, oškrinut.
Halbohr, *n.* (*Ostrea semiaurita*), polo-
Halbopal, *m.* opalac. [uška.
Halbpacht, *f.* napolica; in — halten, na-
Halbpächter, *m.* napoličar. [poličiti.
Halbpart, *f.* pola, polovina, polovica
Halbpart, *adv.* napolicĕ.
Halbpferd, *n.* (*Equus hemionus*), pakonj, sukonj; (*Rumex acutus*), štavljak.
Halbpfund, *n.* pol funte.
Halbpfündig, *adj.* od pol funte; polfuntaš; polfuntašica.
Halbporzellan, ſ. Steingut.
Halbpuppe, *f.* polu-bahura.
Halbputz, *m.* pola nakita.
Halbrad, *n.* pola kola, polutočak.
Halbrechts, *adv.* po desno.
Halbreif, *adj.* nedozrio.
Halbring, *m.* srpac.
Halbruderſchiff, *n.* ſ. Galeere. [obao.
Halbrund, *adj.* na pola okrugao; pola
Halbſäge, *f.* (*Balaustia*), šipkovica.
Halbſaß, *m.* poluselac.
Halbſäure, ſ. Oxyd.
Halbſcharlach, *m.* suskrlet.
Halbſchatten, *m.* susĕna.
Halbſcheibe, *f.* pola kolobara, kotura.
Halbſcheid, ſ. Hälfte.
Halbſchlächtig, Halbſchlägig, *adj.* polutan.
Halbſchlummer, *m.* drĕm.
Halbſchnabel, *m.* (*Picus semirostris*), žuna polukljunka. [pukleš.
Halbſchnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinula*),
Halbſchreitig, (*mus.*) ſ. Chromatiſch.
Halbſchuh, ſ. Pantoffel.
Halbſchürig, *adj.* dvostrižan.
Halbſchweſter, *f.* polusestra.
Halbſeide, *f.* polusvila; vunica.
Halbſeidel, *m.* pol i. pola litre. [len.
Halbſeiden, *adj.* polusvilen, na pola svi-
Halbſeite, *f.* pol strane, pola strane;
Halbſeitig, *adj.* na pol strane. [stupac.
Halbſichtbar, *adj.* poluvidan.
Halbſpänner, ſ. Halbbauer.
Halbſparren, *m.* polurog.
Halbſtarre, *f.* kočenje.
Halbſtiefel, *m.* čizmica, topanka.
Halbſtielrund, *adj.* na pola obao.
Halbſtrauch, *m.* grmić.
Halbſtündig, *adj.* od pol ure, sata.
Halbſtündlich, *adv.* svake pol ure, sata.
Halbtägig, *adj.* poludnevni, pola dana.
Halbtheilig, *adj.* razpolovljen.
Halbtinte, *f.* sumast.
Halbtodt, *adj.* sumrtav, pola mrtav, polumrtav; ich war —, pola me je nestalo (n. p. od straha).
Halbton, *m.* poluglas.
Halbtonig, *adj.* poluglasan.
Halbtrauer, *f.* pola crnine; (*Parus capensis*), kapska sĕnica.
Halbtuch, *m.* polusukno, polučoha.
Halbverbrannt, *adj.* ogorio.
Halbvergangen, *adj.* nedominuli, polu-
Halbverdeck, *n.* supaluba. [prošasti.
Halbvocal, *m.* poluglasac.
Halbwagen, *m.* dvokolice.
Halbwahr, *adj.* napola istinit.
Halbwahrheit, *f.* pola istine.
Halbweg, *adj.* polovan; —, *adv.* na polak.
Halbweihe, ſ. Kornweihe.
Halbwild, *adj.* poludivji.
Halbwiſſer, *m.* nadri-knjiga, nedouk.
Halbwüchſig, *adj.* nedorastao.
Halbwürfelig, *adj.* polukockast.
Halbzeug, *n.* (in Papierm.), kašina.
Halbziegel, *m.* mala opeka.
Halbzirkel, *m.* polukrug; polušestar.
Halbzirkelnd, *adj.* polukružan.
Hald, *adj.* strm, vrhletan, prestan.
Halde, *f* ſ. Bergabhang; (*mont.*) jalovnik.
Halden, *v. n.* strmljeti.
Haldenwäſche, *f.* ispiranje jalovice.
Halen, *v a* tegliti.
Hälfte, *f.* pola, polovina, polovica, polutina; ich bin zur Hälfte fertig, upolovačio i. upolovio sam; die Ausgaben zur — tragen, napolice trošiti; ein Glas bis zur — füllen, natočiti pola čaše; ſ. Ehehälfte.
Hälften, ſ. Halbiren.
Halfter, *f.* ular, jular; ein Pferd an die — legen; ſ. Halftern; ein Pferd an der — führen, voditi konja u povodcu; ſ. Halfterbinde.
Halfterbinde, *f.* (*med.*) podbradnik; eine — anlegen, podbradniti.
Halftergeld, *n.* uzdarina.
Halfterloch, *n.* ularna rupa, duplo za oglavnik.
Halftern, *v. a.* ulariti, saulariti.
Halfterſtrick, *m.* povodac.
Halfterverband, *m.* ſ. Halfterbinde.
Halhydrat, *n.* halhydrat.
Hall, *m.* zvuk, jek, jeka.
Hallburſch, *m.* solovarče.

Digitized by Google

Halle, *f.* trém; veža; predkuće, predkućište; (Salz—), solíne; (Saal), dvorana; (Krambude), dućan.

Halleluja, hvalite Gospoda! hvala Bogu! haliluja! [zvoniti.

Hallen, *v. n.* zvučiti, jećati, oriti se,

Hallgeld, *n.* dućanina.

Hallgraf, *m.* nadsolinar.

Halljahr, *n.* milostivno lěto, jubilej.

Hallleute, *pl.* solinari, solovarci.

Hallo! nudon, doder, alo, asurala!

Hallor, *m.* solinar, solovarac.

Halm, *m.* vlat, biljka; (*coll.*) vlaće; mit — und Munde, pismeno i ustmeno; *f.* Häckerling.

Hälmchen, *n.* vlatak, biljčica; Einem das — durch das Maul streichen, mazati oko koga; pružiti komu slánu ruku.

Halmen, *v. n.* vlatati.

Halmenbach, *m.* krovnjača.

Halmengewühl, *n.* lelijanje.

Halmenhütte, *f.* krovnjača.

Halmfrüchte, *pl.* strv, strn, strno žito.

Halmknoten, *m.* kolěnce.

Halmlese, *f.* Ährenlese. [vlatar.

Halmmotte, *f.* (*Phalœna culmella*), molj-

Halmrübe, *f.* repa-postrnica.

Halogene, Haloide, *pl.* halovci.

Haloidsalze, *pl.* halove soli.

Hals, *m.* vrat; Einem den — umdrehen, zakrenuti i. zavinuti komu vratom; den — abschneiden, zaklati; den — brechen, skrhati vras; das wird mir den — nicht brechen, to me neće ubiti; Einen bei'm —e kriegen, ščepati koga za grlu; einen langen — machen, izvitoperiti se; er schreit aus vollem —e, viče iza grla i. grlom; viče što mu grlo daje; viče na sva usta; bis an den —, do vrata; aus vollem —e lachen, grohotom se smijati; Einem den — stopfen, (satt machen), najasiti; (zum Stillschweigen bringen), ušutkati; etwas an den — schwatzen, prišabaniti komu što; Einem einen Prozeß auf den — werfen, obésiti komu parnicu; Einem alles Ungemach an den — wünschen, želiti komu sve zlo; Einem auf dem —e sitzen, popeti se komu na dušu; geh' mir vom —e, kini mi se s duše; sich etwas vom —e schaffen, oprostiti se, otresti se čega; über — und Kopf, na vrat na nos, strmoglavice; das wird ihm den — kosten, ondě će zaglaviti; (den — einer Flasche), grlo, grlić, grljak; (einer Geige), ručica; (eines Ankers), vrat od kotve, sidra, kotveni vrat; bis an den — in Schulden stecken, dužan biti i kosom

Hals- (in Zus.), vratni. [na glavi.

Halsader, *f.* vratna žila.

Halsamboß, *m.* luličnjak.

Halsband, *n.* ogrljaj, ovratica, djerdan; (für Hunde), ogrljak, ogrlin.

Halsbandamsel, *f.* (*Merula torquata*), grivasti kos.

Halsbandnatter, *f.* (*Coluber monilis*), grivasta guja.

Halsbandregenpfeifer, *m.* (*Charadrius hiaticula*), grivasti daždevnik.

Halsbart, *m.* podbradica.

Halsbein, *n.* šija, krk, vratna kost.

Halsbesatz, *f.* Halsband.

Halsbinde, *f.* ovratnik.

Halsblutader, *f.* grlovnica. [nice.

Halsblutader-Fortsatz, *m.* nastavak grlov-

Halsblutader-Grube, *f.* jamica grlovnice.

Halsblutaderloch, *n.* prolaz grlovnice.

Halsbraten, *m.* vratno pečenje.

Halsbräune, *f.* gronica, grlovica, zada-

Halsbrecher, *m.* vadivěk. [vica.

Halsbrechend, Halsbrecherisch, *adj.* vadivěčan, vratoloman.

Halsbruch, *m.* vratolom, skrhanje vrata.

Halsbund, *m.* ogrlica, ogrca.

Halsbürge, *m.* zaglavni jamac, jamac glavom; ein — sein, jamčiti glavom.

Halsbürgschaft, *f.* zaglavno jamstvo.

Hälschen, *n.* vratić.

Halsdreher, *s.* Wendehals.

Halsdrüse, *f.* vratna žlězda.

Halsdrüsengeschwulst, *f.* krajnici.

Halse, *f.* ogrlin, ogrljak.

Halseisen, *f.* ogrljača, brlina.

Halsen, *v. a.* grliti, zagrliti.

Halsentzündung, *f.* vratni, groni žar.

Halseisen, *f.* (b. Pferd.) gušteri.

Halsfesseln, *pl.* okovi za vrat.

Halsfistel, *f.* vratna žuljata.

Halsflosse, *f.* perja na šiji.

Halsflosser, *m.* šijoperka.

Halsgeflecht, *n.* vratni šiloviti pletež.

Halsgehänge, *n. s.* Halsschmuck.

Halsgericht, *n.* zaglavni sud.

Halsgerichtsordnung, *f.* zaglavni sudovnik.

Halsgeschmeide, *f.* vratni ures; djerdan; *s.* Halsschmuck.

Halsgeschwulst, *f.* otok vrata, (otekao vrat).

Halsgeschwür, *n.* čir u vratu.

Halsgicht, *f.* vratni ulozi.

Halsgrübchen, *n. s.* Kehle.

Halshaar, *n.* vratna kosa.

Halshemde, *n.* oplečak.

Halsig, *adj.* grlat.

Halsing, *m.* ličina.

Halsjoch, *n.* jaram.

Halskäfer, *pl.* (*Trachelophora*), vratovci.

Halskette, *f.* grivna, ovratnica, ogrljača.

Halsklammer, *f. s.* Halseisen.

Halsknoten, *m.* vratna uzlina (od živaca).

Halskragen, *m.* ogrlić, ogrljak, vratnik, jaka*, kolěr. [lobolja.

Halskrankheit, *f.* vratobolja; (innere), gr

Halskratzer, *s.* Kratzer.

Halskrause, *f.* nabornica.

Digitized by Google

Halskrausentaube, *f.* (*Columba turbita*), čigra.
Halskraut, *n.* (*Campanula Trachelium & Cervicaria*), vratnik, krešolac.
Hälsling, ſ. Halfing.
Halsmandel, *f.* žabica.
Halsmuskel, *m.* vratna mišica.
Halsnerve, *m.* vratni živac.
Halsofen, *m.* peć s vratom.
Halsreif, *m.* prvi obruč.
Halsrichter, *m.* zaglavni sudac.
Halsriemen, *m.* ogrlina.
Halsring, *m.* ogrljak, ogrlin.
Halsroſe, ſ. Malve.,
Halsſache, *f.* zaglavna pra.
Halsſchelle, *f.* ſ. Halseiſen.
Halsſchlagader, *f.* vratna kucavica.
Halsſchleife, *f.* ovratica.
Halsſchmuck, *m.* ogrlje; djerdan.
Halsſchnur, *f.* djerdan, niza, nizija.
Halsſchwindſucht, ſ. Luftröhrenſchwindſucht.
Halsſtiele, *f.* navratnik, gornji ham, parta.
Halsſtarre, *f.* ukočenost, krutost vrata.
Halsſtarrig, *adj.* (*fig.*) tvrdoglav, uporan, tvrdokoran, jogunast.
Halsſtarrigkeit, *f.* tvrdoglavost, upornost, tvrdokornost, jogunluk.
Halsſtrafe, *f.* zaglavna kazan.
Halsſtück, *n.* meso s vrata; (b. Schwein.), gronik, naraslica.
Halstheil, *m.* vrat. [vrat.
Halstuch, *n.* ovratak; rubac, marama za
Halsverbrechen, *n.* zaglavni zločin.
Halsweh, *n.* grlobolja; vratobolja.
Halswinder, *m.* (*Yunx torquilla*), vijoglav, vijoglava, vrtoglavka.
Halswirbel, *m.* vratni kralježak.
Halswurz, *f.* ſ. Halskraut.
Halszange, *f.* prevojka.
Halszäpfchen, *n.* resa, jezičac.
Halt, *adv.* er iſt — verſchwunden, ele ga nestade.
Halt! *int.* stani, stoj, dur, dura*; — machen, stati, staniti se.
Halt, *m.* držanje; (Dauer), trajnost, stalnost; der Nagel hat keinen —, klinac (ekser, čavao) nedrži; es wird keinen — haben, neće trajati, neće biti za dugo; keinen — haben, neimati podpora, bez podpora biti; ſ. Gehalt.
Haltapparat, *m.* držala. [držica.
Haltbändchen, *n.* (*Tenaculum superius*),
Haltbar, *adj.* tvrd, jak, čvrst; die Feſtung iſt —, tvrdjava se može održati; (dauerhaft) eine —e Farbe, postojana mast (boja); (gültig), valjan.
Haltbarkeit, *f.* čvrstoća, jakost; (einer Feſtung), držnost; (einer Farbe), postojanost; (Gültigkeit), valjanost.
Halte, *f.* pašnjak, pašnik.
Haltekind, *n.* hranjenik.
Halten, *v. a.* držati; halte es bis ich zurückkomme, dodrži dok se vratim; etwas nahe vor das Geſicht —, držati što do očiju; (*fig.*) Einen beim Worte —, hvatati koga u reči; ein Ding gegen das andere —, sravniti, sravnjivati što s čim; Einem die Stange —, držati komu stranu i. krilo; Einen kurz —, stegnuti koga; Einem den Daumen —, biti komu u pomoć, podupirati koga; Einem ein Bein halten, podmetnuti komu nogu, (*fig.*) metnuti komu granu na put; die Hände in die Höhe—, uprositi, dignuti ruke; (*fig.*) die Hand über jemand —, držati ruku na kom; štititi, zaklonjati koga; den Kopf gerade —, osoviti glavu, upravo držati glavu; er kann ſich nicht auf den Füßen —, nemože stati, stajati; den Mund offen —, zijati; haltet ihn! držite ga! pridržite ga! er läßt ſich nicht —, neda se zadržati; neće da se zadrži; im Zaume —, ſ. Zaum; Einen im Zaume —, držati koga u škripu; länger konnte ich mich nicht —, nisam više mogao strpljeti; gefangen, geheim —, ſ. Gefangen, Geheim; den Athem an ſich —, dušu u se vući; ſich in ſeinen Gränzen —, ostati u svom području; ſich bereit, —, pripravan biti; ein Kind unter der Zucht —, držati dete pod šibom; die Kinder fleißig zur Schule —, terati, pošiljati decu u školu; etwas reinlich —, gledati da bude sto čisto, nastojati oko čistoće; Buch —, računati; Einen gut —, dobro koga držati; dobro s kim postupati; Einen frei — platiti za koga; ſchadlos —, naknaditi (komu) štetu, kvar; obeštetiti (koga); (Mal.) das Licht —, dati svetlo; Gericht —, zasesti u sud; sud suditi; sedeti u stolu; Einen warm —, odevati koga; eine Verſammlung —, držati skupštinu; einen Landtag —, saborisati saboriti sabor; mit jemand Rath —, večati s kim; Predigt —, propovedati; ein Geſpräch —, razgovarati se; Rede —, besediti besedu; Schule —, učiti u učionici (školi); die Poſt muß Stunde —, pošta treba da dolazi na uru; Mahlzeit —, obedovati; blagovati; ſein Wort, ſein Verſprechen, ſeine Zuſage —, održati, držati, držati reč; Treue und Glauben —, veru svedovati; er hat mir nicht Wort ge—, nije svedovao, krenuo je verom, iznevedio me je; die Gebote Gottes —, Božje zapovedi održati, uzdržati, držati; den Gottesdienſt —, ſ. Gottesdienſt; Hochzeit —, svatbovati pirovati, veselje činiti, svatbu igrati, proigrati; Ordnung —, držati sve u redu; reinen Mund —, mučati; es mit jemanden —, Einer Partei —, biti

Digitized by Google

s čije, biti za koga i. s kim; Pferde —, imati, hraniti konje; Zeitung —, držati, čitati novine; predplatiti se na (koje) novine; viel o. große Stükke auf jemand —, mnogo držati do koga; hoch—, ceniti; er hält nichts auf ſich, nemari za se; etwas für wahr —, držati što istinom i. za istinu; auf Träume —, vjerovati snu; auf Ehre —, držati do poštenja; man hielt es für wahr, prošlo je za istinu; er hielt es nicht für rathſam, nije mu se videlo i. činilo probitačno; ich halte dafür, daß es ſo beſſer wäre, meni se čini i. mislim da je ovako bolje; zu Gute —, ſ. Gut; — Sie mirs zu Gnaden! na milosti! genehm —, ſ. Genehm; lieb u. werth —, ljubiti; der Kutſcher mußte —, kočijaš morade stati; der Wagen hält vor der Thür, kola stoje pred vratima; inne — im Leſen, prestati čitati, štiti; ſtill —, utihnuti, utišati; das Feld —, održati mejdan; bei der Stange —, ostati věran, uztrajati; den Lauf auf einen Ort —, trčati put čega; an den Sitten der Voreltern —, držati se starinskih običajah; hinter dem Berge —, ſ. Berg; auf Ordnung —, nastojati oko reda; ich hielt lange an mich, dugo sam se uztezao, tajio; Stand —, održati se, držati se; Probe —, obstati na ogledu i. pokusu; Stich —, (*fig.*) uztrajati; dieß Faß hält zwei Eimer, ovaj sud bere i. drži dva vědra; das Pfund hält zwei und dreißig Loth, u funtu idu trideset i dva lota, funta ima trid. itd.; das Gleichgewicht —, jednak, ravan biti (s kim); jednake biti vrědnosti; die Preiſe — ſich, cěna stoji; — Sie ſich an mich, držite se mene; uzdajte se u me; ſich auf dem Pferde —, držati se konja; ſich brav —, dobro se držati, vladati; ſich an das Recht —, težiti na pravdu; die Feſtung wird ſich nicht —, neće se tvrdjava održati; die Feſtung hält ſich, tvrdjava se drži; das Winterobſt hält ſich lange, zimsko je voće dugověčno; — *v. i.* es wird ſchwer —, težko će biti; wie hälts? kako je?

Halter, *m.* držac; (Werkz.) držak, držalo; ſ. Viehhirt; Schrank. [hälter.

Hälter, *m.* postavac, spravnica; ſ. Fiſch-

Haltergeld, ſ. Halftergeld,

Hälterkahn, *m.* ladjica s ribnjačom.

Halthammel, *m.* ovan prehranak.

Haltig, **Hältig**, *adj.* imajući, sadržavajući; —es Geſtein, dobra ruda.

Haltigkeit, *f.* (v. Münzen), jezgra; (Gewichtigkeit), važnost.

Haltkette, *f.* spusti.

Haltlos, *adj.* ništetan.

Haltloſigkeit, *f.* ništetnost, taštoća.

Haltnagel, *m.* srčanik.

Haltpunkt, *m.* stanište; ſ. Anhaltepunkt.

Haltriemen, *m.* držak.

Haltritt, *m.* prejaha. [njenica.

Haltſchaf, *n.* ovc-aprehranica, ovca-hra-

Haltſeil, *n.* držak.

Haltſtätte, *f.* (wbm.) sastanište.

Haltung, *f.* držanje; (eines Tagebuches), pisanje; (eines Rechnungsbuches), vodjenje; (des Viehes), hranjenje, držanje; (eines Gedichtes), sumërnost; (ein. Schauſpielers), stav, držanje; (ein. Gemäldes), razdaleč; es hat keine —, neće trajati; (Stütze), podpor; eine drohende —, prěteće vladanje.

Haltvieh, *n.* prehranak, hranjenik.

Haltzange, *f.* držaljka.

Halunke, *m.* hula, hula hulava, nitko, ništarija, orjatin, lopov.

Hämatin, *n.* hematin.

Hamaus, ſ. Scheermaus.

Hambrei, **Hambuche**, ſ. Hahnbrei, Hainbuche.

Hamen, *m.* prigrabanj, sědj, sědjnjak.

Hamen, **Hämen**, *v. a.* prigrabnjem hvatati (ribu); ſ. Eichen. *v. a.*

Hämiſch, *adj.* ovelik; ſ. Derb.

Hämiſtel, *f.* grst.

Hämiſch, *adj.* podmukao, pakostan.

Hamm, *int.* pik.

Hamme, *m.* but, plećka.

Hamme, *f.* (an d. Senſe), petica.

Hammel, *m.* škopac, uškopljenik, škulj, pretukač; (Hinterkeule), but; (Dengel), čopnica.

Hammelbraten, *m.* pečena škopčevina.

Hammelbrühe, *f.* škopčevinska juha, poljevka (čorba).

Hammelbruſt, *f.* škopčeva grud.

Hammelbug, *m.* škopčev but.

Hammelfell, *n.* škopčeva koža.

Hammelfett, *n.* škopčevo salo.

Hammelfleiſch, *n.* škopčevina; ovnovina.

Hammeljährling, *m.* škopče.

Hammelkeule, *f.* škopčev but.

Hammelknecht, *m.* škuljar.

Hammellamm, *m.* pretukač-janjac.

Hammeln, *v. a.* škopiti, uškopiti; uvrnuti; utući.

Hammelpelz, *m.* škopčevo runo.

Hammelſchlegel, *m.* ſ. Hammelkeule.

Hammeltalg, *m.* škopčev loj.

Hammelviertel, *n.* četvrt, čereg škopca.

Hammelwurſt, *f.* kobasica od škopčevine.

Hammen, *v. a.* sěći, oseći; ſ. Verſtümmeln.

Hammen, *m.* butina, plećka.

Hammenbein, *n.* pleće.

Hammer, *m.* mlat, malj, kladivo, bat, čekić; (an d. Thür), halka, biočug; (z. Stimmen), ključ; (im Ohre), batić; ſ. Hammerwerk, Hammen, *m.* (*Ostrea malleus*), kladivasta ostriga, batača.

Digitized by Google

Halskrausentaube, *f.* (*Columba turbita*), čigra.
Halskraut, *n.* (*Campanula Trachelium & Cervicaria*), vratnik, krešelac.
Hälsling, s. Halsing.
Halsmandel, *f.* žabica.
Halsmuskel, *m.* vratna mišica.
Halsnerve, *m.* vratni živac.
Halsofen, *m.* peć s vratom.
Halsreif, *m.* prvi obruč.
Halsrichter, *m.* zaglavni sudac.
Halsriemen, *m.* ogrlina.
Halsring, *m.* ogrljak, ogrlin.
Halsrose, s. Malve.
Halssache, *f.* zaglavna pra.
Halsschelle, *f.* s. Halseisen.
Halsschlagader, *f.* vratna kucavica.
Halsschleife, *f.* ovratica.
Halsschmuck, *m.* ogrlje; djerdan.
Halsschnur, *f.* djerdan, niza, nizija.
Halsschwindsucht, s. Luftröhrenschwindsucht.
Halsstele, *f.* navratnik, gornji ham, parta.
Halsstarre, *f.* ukočenost, krutost vrata.
Halsstarrig, *adj.* (*fig.*) tvrdoglav, uporan, tvrdokoran, jogunast.
Halsstarrigkeit, *f.* tvrdoglavost, upornost, tvrdokornost, jogunluk.
Halsstrafe, *f.* zaglavna kazan.
Halsstück, *n.* meso s vrata; (b. Schwein.), gronik, naraslica.
Halstheil, *m.* vrat.
Halstuch, *n.* ovratak; rubac, marama za [vrat.
Halsverbrechen, *n.* zaglavni zločin.
Halsweh, *n.* grlobolja; vratobolja.
Halswinder, *m.* (*Yunx torquilla*), vijoglav, vijoglava, vrtoglavka.
Halswirbel, *m.* vratni kralježak.
Halswurz, *f.* s. Halskraut.
Halszange, *f.* prevojka.
Halszäpfchen, *n.* resa, jezičac.
Halt, *adv.* er ist — verschwunden, ele ga nestade.
Halt! *int.* stani, stoj, dur, dura*; — machen, stati, staniti se.
Halt, *m.* držanje; (Dauer), trajnost, stalnost; der Nagel hat keinen —, klinac (ekser, čavao) nedrži; es wird keinen — haben, neće trajati, neće biti za dugo; keinen — haben, neimati podpora, bez podpora biti; s. Gehalt.
Haltapparat, *m.* držala. [držica.
Haltbändchen, *n.* (*Tenaculum superius*),
Haltbar, *adj.* tvrd, jak, čvrst; die Festung ist —, tvrdjava se može održati; (dauerhaft) eine —e Farbe, postojana mast (boja); (gültig), valjan.
Haltbarkeit, *f.* čvrstoća, jakost; (einer Festung), držnost; (einer Farbe), postojanost; (Gültigkeit), valjanost.
Halte, *f.* pašnjak, pašnik.
Haltekind, *n.* hranjenik.
Halten, *v. a.* držati; halte es bis ich zurückkomme, dodrži dok se vratim; etwas nahe vor das Gesicht —, držati što do očijuh; (*fig.*) Einen beim Worte —, hvatati koga u reči; ein Ding gegen das andere —, sravniti, sravnjivati što s čim; Einem die Stange —, držati komu stranu i. krilo; Einen kurz —, stegnuti koga; Einem den Daumen —, biti komu u pomoć, podupirati koga; Einem ein Bein halten, podmetnuti komu nogu, (*fig.*) metnuti komu granu na put; die Hände in die Höhe—, uprostiti, dignuti ruke; (*fig.*) die Hand über jemand —, držati ruku na kom; štititi, zaklonjati koga; den Kopf gerade —, osoviti glavu, upravo držati glavu; er kann sich nicht auf den Füßen —, nemože stati, stajati; den Mund offen —, zijati; haltet ihn! držite ga! pridržite ga! er läßt sich nicht —, neda se zadržati; neće da se zadrži; im Zaume —, s. Zaum; Einen im Zaume —, držati koga u škripu; länger konnte ich mich nicht —, nisam više mogao strpljeti; gefangen, geheim —, s. Gefangen, Geheim; den Athem an sich —, dušu u se vući; sich in seinen Gränzen —, ostati u svom području; sich bereit, —, pripravan biti; ein Kind unter der Zucht —, držati dete pod šibom; die Kinder fleißig zur Schule —, terati, pošiljati decu u školu; etwas reinlich —, gledati da bude sto čisto, nastojati oko čistoće; Buch —, računati; Einen gut — , dobro koga držati; dobro s kim postupati; Einen frei — platiti za koga; schadlos —, naknaditi (komu) štetu, kvar; obezštetiti (koga); (Mal.) das Licht —, dati svetlo; Gericht —, zasesti u sud; sud suditi; sedeti u stolu; Einen warm —, odevati koga; eine Versammlung —, držati skupštinu; einen Landtag —, saborisati saboriti sabor; mit jemand Rath —, večati s kim; Predigt —, propovedati; ein Gespräch —, razgovarati se; Rede —, besediti besedu; Schule —, učiti u učionici (školi); die Post muß Stunde —, pošta treba da dolazi na uru; Mahlzeit —, obedovati; blagovati; sein Wort, sein Versprechen, seine Zusage —, održati, držati, držati reč; Treue und Glauben —, veru svetovati; er hat mir nicht Wort ge—, nije svetovao, krenuo je verom, iznevério me je; die Gebote Gottes —, Božje zapovedi održati, uzdržati, držati; den Gottesdienst —, s. Gottesdienst; Hochzeit —, svatbovati pirovati, veselje činiti, svatbu igrati, proigrati; Ordnung —, držati sve u redu; reinen Mund —, muciti; es mit jemanden —, Eines Partei —, biti

Digitized by Google

s čije, biti za koga i. s kim; Pferde —, imati, hraniti konje; Zeitung —, držati, čitati novine; predplatiti se na (koje) novine; viel o. große Stükke auf jemand —, mnogo držati do koga; hoch —, ceniti; er hält nichts auf ſich, nemari za se; etwas für wahr —, držati što istinom i. za istinu; auf Träume —, vjerovati snu; auf Ehre —, držati do poštenja; man hielt es für wahr, prošlo je za istinu; er hielt es nicht für rathſam, nije mu se vidělo i. činilo probitačno; ich halte dafür, daß es ſo beſſer wäre, meni se čini i. mislim da je ovako bolje; zu Gute —, ſ. Gut; — Sie mirs zu Gnaden! na milosti! genehm —, ſ. Genehm; lieb u. werth —, ljubiti; der Kutſcher mußte —, kočijaš morade stati; der Wagen hält vor der Thür, kola stoje pred vratima; inne — im Leſen, prestati čitati, štiti; ſtill —, utihnuti, utišati; das Feld —, održati mejdan; bei der Stange —, ostati věran, uztrajati; den Lauf auf einen Ort —, trčati put čega; an den Sitten der Voreltern —, držati se starinskih običajah; hinter dem Berge —, ſ. Berg; auf Ordnung —, nastojati oko reda; ich hielt lange an mich, dugo sam se uztezao, tajio; Stand —, održati se, držati se; Probe —, obstati na ogledu i. pokusu; Stich —, (*fig.*) uztrajati; dieß Faß hält zwei Eimer, ovaj sud bere i. drži dva vědra; das Pfund hält zwei und dreißig Loth, u funtu idu trideset i dva lota, funta ima trid. itd.; das Gleichgewicht —, jednak, ravan biti (s kim); jednake biti vrědnosti; die Preiſe — ſich, cěna stoji; — Sie ſich an mich, držite se mene; uzdajte se u me; ſich auf dem Pferde —, držati se konja; ſich brav —, dobro se držati, vladati; ſich an das Recht —, težiti na pravdu; die Feſtung wird ſich nicht —, neće se tvrdjava održati; die Feſtung hält ſich, tvrdjava se drži; das Winterobſt hält ſich lange, zimsko je voće dugověčno; — *v. i.* es wird ſchwer —, težko će biti; wie hälts? kako je?

Halter, *m.* držac; (Werkz.) držak, držalo; ſ. Viehhirt; Schrank. [hälter.

Hälter, *m.* postavac, spravnica; ſ. Fiſch-

Haltergeld, ſ. Halftergeld.

Hälterkahn, *m.* ladjica s ribnjačom.

Halthammel, *m.* ovan prehranak.

Haltig, Hältig, *adj.* imajući, sadržavajući; —es Geſtein, dobra ruda.

Haltigkeit, *f.* (v. Münzen), jezgra; (Gewichtigkeit), važnost.

Haltkette, *f.* spusti.

Haltlos, *adj.* ništetan.

Haltloſigkeit, *f.* ništetnost, taštoća.

Haltnagel, *m.* srčanik.

Haltpunkt, *m.* stanište; ſ. Anhaltepunkt.

Haltriemen, *m.* držak.

Haltritt, *m.* prejaha. [njenica.

Haltſchaf, *n.* ovc-aprehranica, ovca-hra-

Haltſeil, *n.* držak.

Haltſtätte, *f.* (wdm.) sastanište.

Haltung, *f.* držanje; (eines Tagebuches), pisanje; (eines Rechnungsbuches), vodjenje; (des Viehes), hranjenje, držanje; (eines Gedichtes), sumërnost; (ein. Schauſpielers), stav, držanje; (ein. Gemäldes), razdaleč; es hat keine —, neće trajati; (Stütze), podpor; eine drohende —, prěteće vladanje.

Haltvieh, *n.* prehranak, hranjenik.

Haltzange, *f.* držaljka.

Halunke, *m.* hula, hula hulava, nitko, ništarija, orjatin, lopov.

Hämatin, *n.* hematin.

Hamaus, ſ. Scheermaus.

Hambrei, Hambuche, ſ. Hahnbrei, Hainbuche.

Hamen, *m.* prigrabanj, sědj, sědjnjak.

Hamen, Hämen, *v. a.* prigrabnjem hvatati (ribu); ſ. Eichen. *v. a.*

Hämflich, *adj.* ovelik; ſ. Derb.

Hamftel, *f.* grst.

Hämiſch, *adj.* podmukao, pakostan.

Hamm, *int.* pik.

Hamme, *m.* but, plećka.

Hamme, *f.* (an d. Senſe), petica.

Hammel, *m.* škopac, uškopljenik, škulj, pretukač; (Hinterkeule), but; (Dengel), čopnica.

Hammelbraten, *m.* pečena škopčevina.

Hammelbrühe, *f.* škopčevinska juha, polěvka (čorba).

Hammelbruſt, *f.* škopčeva grud.

Hammelbug, *m.* škopčev but.

Hammelfell, *n.* škopčeva koža.

Hammelfett, *n.* škopčevo salo.

Hammelfleiſch, *n.* škopčevina; ovnovina.

Hammeljährling, *m.* škopče.

Hammelkeule, *f.* škopčev but.

Hammelknecht, *m.* škuljar.

Hammellamm, *m.* pretukač-janjac.

Hammeln, *v. a.* škopiti, uškopiti; uvrnuti; utući.

Hammelpelz, *m.* škopčevo runo.

Hammelſchlegel, *m.* ſ. Hammelkeule.

Hammeltalg, *m.* škopčev loj.

Hammelviertel, *n.* četvrt, čereg škopca.

Hammelwurſt, *f.* kobasica od škopčevine.

Hammen, *v. a.* sěći, oseći; ſ. Verſtümmeln.

Hammen, *m.* butina, plećka.

Hammenbein, *n.* pleće.

Hammer, *m.* mlat, malj, kladivo, bat, čekić; (an d. Thür), halka, bioćug; (z. Stimmen), ključ; (im Ohre), batić; ſ. Hammerwerk, Hammen, *m.* (*Ostrea malleus*), kladivasta ostriga, batača.

Digitized by Google

Hammeramboß, *m.* nakovanj.
Hammerarbeiter, *m.* samokovar.
Hammerauge, *n.* uši, ušice (od mlata).
Hammerart, *f.* keser.
Hämmerbar, *adj.* kovni, kovki.
Hämmerbarkeit, *f.* kovkoća.
Hammerbeil, *n.* braduša.
Hämmerchen, *n.* batić, mlatac, maljić, kladivac, čekić.
Hammerfisch, *m.* (*Squalus Zygæna*), mlatnjak.
Hammergerüst, *n.* mlatište.
Hammerhacke, *f.* keser.
Hammerhaue, *f.* bruti od mlatića, (čekića).
Hammerherr, *m.* vlastnik i. gospodar samokova.
Hammerhütte, *f.* samokovnica.
Hammerknecht, *m.* samokovar.
Hammerkopf, *m.* glava od mlatića (čekića).
Hämmerling, *m.* čauš; s. Goldammer.
Hammerloch, s. Hammerauge.
Hammermeister, *m.* samokovnik.
Hammermühle, *f.* samokov.
Hammermuschel, *f.* (*Malleus*), mlatuša.
Hämmern, *v. a.* kovati.
Hammerordnung, *f.* samokovni red, redi.
Hammerpinne, *f.* sečalo od mlatića (čekića).
Hammerrad, *n.* samokovno kolo.
Hammerschlag, *m.* udar mlatom, kovnuće; (Schlacken,) okujina, kovačina.
Hammerschmied, *m.* samokovar; (*Aglia tan*), mlatnjak.
Hammerschmiedeschlacke, *f.* vàroš.
Hammerstiel, *m.* mlatište, maljište, kladivnjak.
Hammerstrauch, *m.* (*Cestrum*), kladivnjak.
Hammertasse, *f.* darka.
Hammerwerk, *n.* samokov; s. Eisenhammer.
Hammerwerksbesitzer, s. Hammerherr.
Hammerzeichen, *n.* podbèla.
Hämmling, *m.* uškopljenik; (*fig.*) zvekan, zukvan.
Hämorrhoidal- (in Zus.) šuljevni.
Hämorrhoiden, *pl.* šuljevi, krvavica.
Hampelmann, *m.* koprcalo, kobacalo.
Hämpfling, s. Hänfling.
Hamster, *m.* (*Cricetus*), hrčak; (*fig.*) gumalo.
Hamsterfang, *m.* lov hrčakah.
Hamsterfell, *n.* hrčkovina.
Hamsterhöhle, *f.* hrčkovo nado.
Hamstock, *m.* vodopaz.
Han, *m.* (in d. Türk.) han.
Hanbutte, s. Hagebutte.
Hand, *f.* ruka; flache —, dlan; geballte —, pesnica; eine — voll, šaka; die hohle —, grst; Einem die — reichen, podati komu ruku; sich die Hände reichen, ručiti se, rukovati se; bei der — führen, voditi za ruku, rukovoditi; — her! pruži ruku! Einem die — auf etwas geben, dati komu ruku na što; Einem etwas mit — und Mund versprechen, obećati komu što rukujuć se; in die Hände klatschen, pljeskati rukama; Hände falten, zusammenschlagen, sklopiti ruke; Hände ringen, lamati ruke; — in — gehen, vodati se; Einen an der — halten, držati koga za ruku; etwas in die — nehmen, uzeti što u ruku; mit den Händen fechten, (*fig.*) mlatati rukama; die rechte —, desnica, desna ruka; er ist seine rechte —, on mu je desno krilo; zur rechten — sitzen, sèdèti uz desno koljeno; die linke —, ljevaka, ljevica, šuvaka; eine Person sich zur linken — antrauen lassen, věnčati se ljevicom; eine leichte — haben, lakoruk biti, lake ruke biti; schwere — haben, težkoruk biti, nespretne ruke biti; mit beiden Händen, obadvěručke, oběručke; mit vollen Händen austheilen, šakama dèliti; Einen bei der — nehmen, uhvatiti koga za ruku; (*fig.*) die Hände sind ihm gebunden, odsèčene su mu ruke; freie Hände haben, slobodan biti; Einem hülfreiche — leisten, Einem an die — gehen, biti komu na ruku; — an das Werk legen, primiti se, prihvatiti se, latiti se posla; etwas unter den Händen haben, raditi o čem; die letzte — an etwas legen, dotěrivati što; otisnuti što kraju; — an jemand legen, kidisati komu; — an sich selbst legen, umoriti se, samodaviti se; die Hände von jemand abziehen, odustaviti koga; er hatte die Hände mit im Spiele, ima tu i njegove pritruhe i. njegova masla; alle Hände voll zu thun haben, imati puno posla; die Hände in den Schooß legen, prekrstiti ruke; seine milde — aufthun, udèliti; mit ungewaschenen Händen, neopranih rukuh; eine — wäscht die andere, ruka ruku pere; sie hat ihm ihre — gegeben, ručila, zaručila se je s njim; zavěrila mu se; die — auflegen, metnuti ruku na . .; (b. d. Or.) rukopolagati; krumme Hände machen, pohitnih, prihvatnih rukuh biti; Einem auf die Hände sehen, paziti komu na prste; es hat weder — noch Fuß, neima glave ni repa; Einem Mittel an die — geben, sputiti, naputiti koga; kazati komu sredstva, način; auf seine eigene — etwas unternehmen, poduzeti što na svoju ruku, na svoj račun; etwas nicht aus den Händen lassen, nedati što; (spr.) aus der — in den Mund, što kuc to muc; dan i komad; etwas aus freier — verkaufen, dobrovoljno i sam što prodati; Einem bei der — sein, biti komu za nevolju; ich habe es bei —, na ruci, na meti, na paloku mi je; man kann es mit den Händen greifen, očevidno je; unter der —, izpod ruke; von ob. ab Handen kommen, nestati; die Arbeit geht ihm gut von der —, posao mu

Digitized by Google

ide od ruke; posao mu napreduje; Einem etwas zu treuen Händen übergeben, naručiti što na koga; hinter der — sein, zadnji, poslědnji biti; mit eigenen Händen, svojima rukama; zu eigenen Händen übergeben, predati na ruke; Einem rechter — gehen, ići s desna; seinen Feinden in die Hände fallen, dopasti neprijateljskih šakah; etwas von guter — erfahren doznati što pouzdano; von hoher —, od velikoga gospodina; od velike gospodje; die gesammte —, zajednica; zur ungetheilten —, zajednički; in schlechten Händen sein, u hrdjavih rukuh biti, u zlu družtvu biti; zur — arbeiten, brziti, micati rukama; vor der —, za sada; rechter —, desno; linker —, lěvo; nach der —, poslě; aus einer — in die andere, iz ruke u ruku; od ruke do ruke; mit leeren Händen kommen, praznoruk doći; mit bloßen Händen essen, šakački jesti; mit Händen ziehen, rukački vući; eine gute — schreiben, imati dobru i. lěpu ruku; zehn Gulden auf die — geben, deset forintih zapogode (kapare) dati.

Hand- (in Zuf.) ručni.

Handamboß, *m.* nakovnjić.

Handanlegung, *f.* kidisanje.

Handarbeit, *f.* rukotvorina, rukotvor; (das Arbeiten), ručni posao, ručno dělo.

Handarbeiten, *v. n.* raditi ručni posao, ručno dělo.

Handarbeiter, *m.* rukotvorac, rukodělac

Handarbeiterin, *f.* rukotvorica.

Handärmel, *m.* ſ. Handkrauſe.

Handausdruck, *m.* rukomah.

Handausgabe, *f.* malo izdanje.

Handbalg, *m.* měšćić.

Handball, *m.* lopta.

Handballen, *m.* debelo izpod palca; mekiš na ruci, palčeni mišić.

Handbarte, *f.* ſ. Handbeil.

Handbecken, *m.* mědenica, ledjen.

Handbeil, *n.* bradva, širočka.

Handbeſetz, *m.* obtoka rukava.

Handbeutel, *m.* tobolac.

Handbewegegung, *f.* ſ. Handausdruck.

Handbibliothek, *f.* ručna knjižnica.

Handbietung, *f.* podavanje ruke.

Handbillet, *n.* svojeručno pismo.

Handbinde, *f.* ručna vezica.

Handbock, *m.* maljuga nabijač, bijača.

Handbohne, ſ. Feldbohne.

Handbohrer, *m.* ručni svrdao.

Handborſtwiſch, *m.* ručno omelo, ometač.

Handbottich, *m.* kadica, kačica.

Handbreit, *f.* podlan, podlanica.

Handbreit, *adj.* s podlanice.

Handbrett, *n.* mazalica.

Handbriefchen, *n.* pisamce.

Handbuch, *n.* priručnik, rukovodstvo.

Handbüchſe, *f.* puška.

Händchen, *n.* ručica.

Handdecke, *f.* pokrovčić.

Handdienſt, *m.* ručna tlaka, robota; —e leiſten, pěške tlačiti.

Handdreſche, *f.* mlatača.

Handdrill, *m.* sijalica.

Handdruck, Händedruck, *m.* stisnuće, stiskivanje ruke; rukovanje; durch einen —, stisnuv ruku.

Händedrücken, *v. n.* stisnuti, stiskivati

Handeimer, *m.* vědrica. [ruku.

Handeiſen, *n.* lisičina.

Händeklatſchen, *n.* pljesak, pljeskanje (rukama).

Handel, *m.* trgovina, pazar*; freigegebener —, slobodna trgovina; kaufmänniſcher —, trgovački promet; — treiben, trgovati; einen — ſchließen, (paſſiv), kupiti što, (aktiv), prodati što; mit Jemand in — ſtehen, pogadjati se s kim; ugovarati; einen — abmachen, ugovoriti kupnju, prodaju; (Rechts—), pra; (Zänkerei), Händel, *pl.* svadja, kavga; Händel anfangen, izvaditi, zametnuti, zametati svadju, kavgu; (ſpr.) ſich in fremde — miſchen, razpretati tudje poslove; (ſpr.) tudj svrab česati; — und Wandel, promet, življenje.

Handelens werden, pogoditi se, mahnuti.

Händelkraut, *n.* (*Veronica triphyllos*), trolista čestoslavica.

Händelmacher, *m.* svadljivac, nabodica, kavgadžija.

Handeln, *v. n.* (thätig ſein), raditi; dělovati; das war von dir ſchlecht gehandelt, zlo si uradio; wider einen Befehl —, prestupiti zapověd; nedržati zapovědi; freundſchaftlich an Einem —, postupati s kim kao prijatelj; činiti komu prijateljstvo; treulos —, iznevěriti (koga); ungerecht —, nepravedan biti (prema komu); ſeine Rede handelte von der Liebe, besědio je o ljubavi; das Buch handelt von den Pflanzen, knjiga govori o bilju; (unter—), ugovarati (što); pogadjati se (o čem); ſehr genau —, cěnjkati se; er läßt mit ſich handeln, popušta; (Handel treiben), trgovati, pazariti (čim); im Großen —, ſ. Gros; im Kleinen —, prodavati na malo, cincariti, tržiti; es handelt ſich um das Mein und Dein, radi se o svojini; es handelt ſich um meinen Kopf, ide mi za glavu.

Handels- (in Zuſ.) trgovački, trgovinski.

Handelsagent, *m.* trgovački opravnik; (Geſchäftsführer), trgovački poslovodja.

Handelsallianz, *f.* trgovinski ugovor.

Handelsangelegenheit, *f.* trgovinski, trgovački posao.

Digitized by Google

Handelsartikel, *m.* trg, roba, espap*.
Handelsausweis, *m.* trgovački izkaz.
Handelsbediente, *m.* trgovački dětić, kalfa.
Handelsbeflissene, *m.* trgovački učenik.
Handelsbefugniß, *f.* trgovinska povlastica.
Handelsbetrieb, *m.* trgovanje.
Handelsbeziehung, *f.* trgovinski odnošaj; —en, *pl.* trgovinsko odnošenje.
Handelsbilanz, *f.* razměra trgovine.
Handelsbrauch, *m.* trgovački običaj.
Handelsbrief, *m.* trgovačko pismo.
Handelsbuch, *n.* trgovačka knjiga, trgov-
Handelsbund, *m.* trgovinski savez. [nik.
Handelsbündniß, *n.* ſ. Handelsallianz.
Handelscapital, *n.* trgovinska glavnica; ſ. Handelsfond.
Handelschaft, *f.* trgovina, trgovinstvo; — treiben, trgovati; (Handelsleute), trgovci, trgovčad.
Handelschaftlich, *adj.* trgovinski.
Handelschwamm, *m.* (*Clavaria coralloides*), griva.
Handelscommis, ſ. Handelsbediente.
Handelscompagnie, *f.* trgovačka družba, trgovački ortakluk.
Handelscompagnon, *m* trgovački drugar, družnik, ortak.
Handelsconto, *m.* trgovački račun.
Handelscorreſpondenz, *f.* trgovački dopis, (*coll.*) trgovačka dopisnja.
Handelsdiener, ſ. Handelsbediente.
Handelsdruck, *m.* ugnjetavanje, tlačenje, stega trgovine.
Handelsfirma, *f.* trgovački naslov, naziv.
Handelsflotte, *f.* trgovačko brodovlje.
Handelsfond, *n.* trgovinsko glavno.
Handelsfrau, *f.* trgovkinja, trgovštica.
Handelsfreiheit, *f.* sloboda trgovine; bei uns herrſcht —, kod nas je trgovina slobodna.
Handelsfreund, *m.* sutrgovac.
Handelsgebiet, *n.* područje trgovine; trgovačko područje.
Handelsgebrauch, ſ. Handelsbrauch.
Handelsgefährte, ſ. Handelscompagnon.
Handelsgegenſtand, *m.* trgovinska, trgovačka stvar.
Handelsgeiſt, *m.* tržtvenost, trgovitost.
Handelsgenoß, ſ. Handelscompagnon.
Handelsgenoſſenſchaft, ſ. Handelscompagnie.
Handelsgeographie, *f.* trgovinski zemljopis.
Handelsgericht, *n.* trgovački sud.
Handelsgerichts-Präſident, *m.* predsědnik trgovačkoga suda.
Handelsgeſchäft, *n.* trgovački posao; (*fig.*) trgovina.
Handelsgeſellſchaft, *f.* trgovačko družtvo.
Handelsgeſellſchafter, ſ. Handelscompagnon.
Handelsgeſetz, *n.* trgovački zakon.
Handelsgeſetzbuch, *n.* trgovački zakonik.
Handelsgeſetzgebung, *f.* trgovačko zakonotvorstvo, zakonodavstvo.
Handelsgewächſe, *f.* tržno bilje.
Handelsgewicht, *n.* trgovačka měra.
Handelsgewölbe, *n.* tržnica, dućan.
Handelsgremium, *n.* trgovački sbor.
Handelshaus, *n.* trgovačka kuća.
Handelsherr, *m.* gospodar trgovine.
Handelsinnung, *f.* ſ Handelsgremium.
Handelskammer, *f.* trgovačka komora.
Handelskunde, ſ. Handelswiſſenſchaft.
Handelsladen, ſ. Handelsgewölbe.
Handelsland, *n.* trgovačka zemlja.
Handelslehrling, *m.* trgovački učenik.
Handelsleute, *pl.* trgovci.
Handelsluſtig, *adj.* trgovit.
Handelsmann, *m.* trgovac.
Handelsmarine, ſ. Handelsflotte.
Handelsminiſter, *n.* popečitelj, ministar trgovine.
Handelsminiſterium, *n.* popečiteljstvo, ministarstvo trgovine.
Handelsneid, *m.* trgovačka zavist.
Handelsort, ſ. Handelsplatz.
Handelspapier, ſ. Creditspapier.
Handelsplan, *m.* Handelsprojekt, *n.* trgovinski predlog, trgovinska naměra.
Handelsplatz, *m.* tržište, trgovište.
Handelsprax, *f.* trgovački običaj.
Handelsrath, *m.* trgovački savětnik.
Handelsrecht, *n.* trgovačko pravo.
Handelsreiſe, *f.* trgovački put.
Handelsreiſende, *m.* trgovački poslanik.
Handelsſache, *f.* trgovinska stvar; in —en, u trgovačkih poslovih.
Handelsſchaft, *f.* trgovci.
Handelsſchiff, *n.* trgovački brod, trgovačka ladja.
Handelsſchule, *f.* trgovačka učionica, škola.
Handelsſenat, *m.* trgovački odbor, trgovačko věće.
Handelsſicherheit, *f.* bezbědnost trgovine.
Handelsſtaat, *m.* trgovačka država.
Handelsſtadt, *f.* trgovište, tržište; trgovački grad.
Handelsſtand, *m.* trgovački stalež, stališ; (*coll.*) trgovci.
Handelsſtraße, *f.* trgovinska cesta.
Handelsſtyl, *m.* trgovački slog.
Handelsſyſtem, *m.* trgovinki sustav.
Handelstifter, ſ. Handelmacher.
Handelstraktat, ſ. Handelsbündniß.
Handelſucht, *f.* svadljivost.
Handelſüchtig, *adj.* svadljiv; ein —er Menſch, svadljivac, kavgadžija.
Handelsunternehmung, *f.* trgovština, trgovački posao.
Handelsverein, ſ. Handelsgeſellſchaft.
Handelsverbindung, *f.* trgovačka sveza.
Handelsverkehr, *m.* trgovački promet; trgovanje; trgovačko občenje.
Handelsvertrag, *m.* trgovačka pogodba; ſ. Handelsbündniß.
Handelsverwalter, ſ. Factor.
Handelsvolk, *n.* trgovački narod.
Handelswaare, *f.* trg, roba, espap.

Digitized by Google

Handelsweg, *m.* ſ. Handelsſtraße.
Handelswesen, *n.* trgovinstvo, tržtvo.
Handelswiſſenſchaft, *f.* trgovačka znanost.
Handelszeichen, *n.* trgovačka biljega.
Handelszug, *m.* karvan.
Handelszuſtand, *m.* stanje trgovine.
Handelszweig, *m.* struka trgovine.
Handeltreibend, *adj.* trgujući.
Händeringen, *n.* lomenje rukuh.
Händeſpiel, *n.* mahanje rukuh; ſ. Geberdenſpiel.
Händewerk, *n.* rukotvorina, rukotvor.
Händezittern, *n.* drhat rukuh.
Handfahrt, *f.* silaz. [becken.
Handfaß, *n.* umivaonica, ledjen; ſ. Hieß-
Handfäuſtel, ſ. Fäuſtel.
Handfeile, *f.* tanki piljak.
Handfeſſel, *f.* lisičina, lisica.
Handfeſt, *adj.* jak, čvrst, jedar; Einen — machen, zatvoriti koga.
Handfeſte, *f.* pravulja, izprava.
Handfeſtigkeit, *f.* jakost, čvrstoća.
Handfeuerſpritze, *f.* štrcaljka.
Handfläche, *f.* dlan, podlanica.
Handflächenartig, *adj.* dlanast. [vacah.
Handflächenzweig, *m.* dlanena grana ži-
Handflügler, *pl.* (*Cheiroptera*), letonje.
Handförmig, *adj.* dlanast.
Handfrohne, *f.* ručna tlaka, robota.
Handgaul, *m.* ſ. Handpferd.
Handgeflecht, *n.* pletež u dlana.
Handgehörn, *n.* kratko rogovje.
Handgeld, *n.* ſ. Angeld; (*mil.*) — bekommen, dobiti na ruku; (*merk.*) sefte; — bekommen, ručiti se, učiniti sefte.
Handgelenk, *n.* ručni sglob, sglobak.
Handgelöbniß, *n.* věra rukom dana; Handgelte, ſ. Schöpfgelte. [zaruč *f.*
Handgelübde, ſ. Handgelöbniß.
Handgemein, *adj.* — werden, jakariti se, nositi se; šakati se; (im Kriege), pobiti se, směšati se (s neprijateljem).
Handgemenge, *n.* jakarenje, šakanje; (im Kriege), promešaj; in — gerathen, ſ. Handgemein werden.
Handgeſchmeide, *n.* narukvica; ſ. Handfeſſel.
Handgewehr, *n.* puška.
Handgeweih, ſ. Handgehörn.
Handgicht, *f.* ručni ulozi.
Handgichtig, *adj.* er iſt —, ima uloge u
Handgift, ſ. Handgeld. [rukuh.
Handglied, *n.* članak ruke; ſ. Handgelenk.
Handgreiflich, *adj.* očevidan; — machen, orazumiti (koga).
Handgriff, *m.* rukokret; rukovina; Einem alle —e zeigen, naučiti koga rukovati (čim); (Griff), držalo, držak.
Handgucker, ſ. Chiromant.
Handhabe, *f.* ruča, ručica, rukunica; rucalj; držak.
Handhaben, *v. a.* rukovati (čim); rukovoditi (što); den Säbel —, sabljom mahati; die Gerechtigkeit, Geſetze —, izvršivati pravdu, zakone; Einen bei ſeinen Rechten —, braniti, štititi čija prava.
Handhabung, *f.* rukovanje; — der Gerechtigkeit, pravosudje; — der Geſetze, izvršivanje zakonah; — der Gränze, čuvanje granicah.
Handhacke, *f.* jednoručka.
Handhaken, *m.* kučalica.
Handhammer, *m.* jednoručnjak, kladivac.
Handharniſch, *m.* željezna rukavica.
Handhaue, *f.* sěkirica.
Handhebe, ſ. Handhabe.
Handheber, *m.* vagac.
Handhoch, *m.* s podlanice (visok).
Händig, Handig, *adj.* rukat.
Handkäſe, *m.* grudica sira.
Handkauf, *m.* prodaja od oka; (im Kleinen), krčmljenje; ſ. Handgeld.
Handklapper, *f.* grohotuša.
Handklauben, *n.* ručna trěb, ručno trěb-
Handknochen, *pl.* ručne kosti. [ljenje.
Handknopf, ſ. Hemdeknopf.
Handkompaß, *m.* ručna sěvernica.
Handkorb, *m.* ručnjak; (am Degen), rukobrana. [lija*.
Handkrauſe, *f.* orukvica; zašačnica; tac-
Handkübel, *m.* kablič, čabrica.
Handkünſtler, ſ. Mechaniker.
Handkürbiß, *m.* ſ. Zaunrübe.
Handkuß, *m.* cělov i. poljubac u ruku; einen — geben, cělivati ruku, poljubiti u ruku.
Handlang, *adj.* s ruke dugačak.
Handlang, *f.* razteglјaj, doseg (n. p. konca). [nadničariti.
Handlangen, Handlangern, *v. n.* dodavati;
Handlanger, *m.* dodavač; (Taglöhner), nadničar; —in, *f.* dodavačica; nadničarka.
Handlanger-Arbeit, *f.* nadničarenje.
Handlaterne, *f.* světiljka, fenjerac.
Handleder, *n.* (b. Schuhm.) šakavac.
Händleinblume, *f.* (*Orchis*), kačun.
Händleinkraut, Handleinſchwamm, ſ. Händelkraut, Händelſchwamm.
Händleinwurzel, ſ. Händleinblume.
Handleiter, *m.* vodj, rukovod.
Handleiter, *f.* lěstvica.
Handleitung, *f.* vodjenje; rukovodstvo; (Unterweiſung), uputa.
Händler, ſ. Handelsmann.
Handleuchte, ſ. Handlaterne.
Handleuchter, *m.* svěćnjačić.
Handlich, *adj.* ručan; (leicht), lak; (mittelmäßig), priličan; —, *adv.* svojom rukom, prilično.
Handlinie, *f.* brazda na dlanu.
Händling, ſ. Händelſchwamm.
Handlohn, *m.* nadnica.
Handlos, *adj.* bezruk.
Handloſe, *m.* bezručac.
Handlung, *f.* (That), dělo; eine — der Wohlthätigkeit, dobrotvorno dělo; (in

Digitized by Google

Schauspiel.), čin; (Handel), trgovina; (Gewölbe), tržnica.
Handlungs- (in Zus.) trgovački, trgovinski
Handlungsactiven, *pl.* imovina trgovine.
Handlungsangelegenheit, ſ. Handelsangelegenheit.
Handlungsart, ſ. Handlungsweiſe.
Handlungsausdruck, *m.* trgovačka rěč.
Handlungsbediente, Handlungsbrief, Handlungsbuch, ſ. Handelsbediente uſw.
Handlungsbilanz, *f.* razměra trgovine.
Handlungsfreiheit, *f.* sloboda dělovnosti; ſ. Handelsfreiheit.
Handlungsfond, Handlungsgefährte u. ſ. w., ſ. Handelsfond.
Handlungsweiſe, *f.* postupanje; (That), dělo.
Handlungsweſen, ſ. Handelsweſen.
Handmahl, *n.* biljega na ruci.
Handmeſſer, *n.* postrugač.
Handmuff, *m.* rukavnica.
Handmühle, *f.* žrvanj; žrna; auf der — mahlen, žrvnjati.
Handmünze, *f.* sitan novac.
Handochs, *m.* lijaš; das iſt ein —, ovaj vol vozi iz čoveka.
Handorgel, *f.* malen cěvnik, orguljice.
Handpfand, *n.* pokretni zalog; ein — geben, založiti pokretninu.
Handpfandgeber, *m.* založitelj pokretnine.
Handpfandnehmer, *m.* primac pokretnoga zaloga.
Handpferd, *n.* lěvak, sedlač; (b. Reit.), povodnik, konj u povodu.
Handpflicht, *f.* zavěra rukom dana.
Handpreſſe, *f.* malen, ručni tisak.
Handproßwagen, *n.* topovska kolica.
Handpumpe, *f.* smrkac.
Handquehle, *f.* ſ. Handtuch.
Handräder, *m.* protak.
Handramme, *f.* ſ. Handbock.
Handreicher, ſ. Handlanger.
Handreichung, *f.* podavanje; dodavanje; (*fig.*) pomoć.
Handrohr, *n.* puška.
Handrolle, *f.* valjak.
Handroß, ſ. Handpferd.
Handrücken, *m.* ručna grana.
Handrückenband, *n.* veza ručne grane.
Handruthe, *f.* stojak; (an d. Peitſche), bičalje, bičalo.
Handſäge, *f.* pilica.
Handſaum, *m.* obtoka.
Handſcheibe, *f.* kotuljac.
Handſcheidung, *f.* rukovad (rude).
Handſchelle, ſ. Handfeſſel.
Handſchlag, *m.* podanje ruke; mit einem —e verſprechen, uhvatiti ruku; durch — angeloben, zavěriti se, zavětovati se danjem ruke.
Handſchlitten, *m.* saonica.
Handſchmitz, *m.* pljesak; ſ. Handſchlag.
Handſchraube, *f.* paočenice.
Handſchreiben, *n.* pismo, list.
Handſchrift, *f.* rukopis; er hat eine ſchöne —, ima lěpu ruku, lěpo piše.
Handſchriftlich, *adj.* rukopisni; svojeručni.
Handſchuh, *m.* rukavica; in —en gehen, nositi rukavice.
Handſchuhblume, *f.* (*Primula elatior*), uzvišta jagorčika.
Handſchuhkäſtchen, *m.* rukavičnik.
Handſchuhleder, *n.* koža za rukavice.
Handſchuhmacher, *m.* rukavičar.
Handſchuhmacher-Arbeit, *f.* rukavičarina.
Handſchuhmacherei, *f.* rukavičarija.
Handſchuhmacher-Geſell, *m.* rukavičarski dětić, kalfa.
Handſchuhmacher-Werkſtätte, *f.* rukavičarnica.
Handſeife, *f.* ručni sapun, ručno milo, sapun za ruke.
Handſieb, *n.* sitka.
Handſkitze, *f.* nacrt na brzu ruku.
Handſpat, *m.* badiljac.
Handſpiel, *n.* igranje rukuh; ſ. Claviatur.
Handſpieß, *m.* ražanj.
Handſpritze, *f.* štrcaljka.
Handſtein, *m.* krušac.
Handſtempel, *m.* probojac.
Handſtock, *m.* palica, štap.
Handſtreich, *m.* pljuska; ſ. Handſchlag; (*coup de main*), zaskok.
Handſtufe, *f.* ſ. Handſtein.
Handſtummel, *m.* bataljak, bataljica.
Handtag, *m.* ručna tlaka.
Handtaſte, *f.* tipka.
Handteller, *m.* dlan.
Handthäter, *m.* rukostavnik.
Handthieren, ſ. Hanthieren.
Handtreue, *f.* věra rukom dana, uhvaćena ruka.
Handtuch, *n.* ručnik, ličnjak, otarnik, peškir.
Handvergrößerungsglas, *n.* ſ. Lupe.
Handverkauf, ſ. Handkauf.
Handvogel, *m.* rukosědac.
Handvoll, *f.* šaka, grst; beide Hände voll, pregršti; — Flachs, ručica, rukovět lana; eine — nehmen, zagrabiti; (*fig.*) šaka.
Handwaffe, *f.* ručno oružje.
Handwagen, *m.* kolica.
Handwahrſager, ſ. Chiromant.
Handwalke, *f.* stupica.
Handwanne, *f.* kadica, kačica.
Handwaſſer, *n.* voda za pranje, umivanje.
Handweiſe, *f.* rašak.
Handweiſer, *m.* kaža, kažiput.
Handwerk, *n.* zanat; (ſpr.) das — hat einen goldenen Boden, ćena zanatu veća neg zlatu; — treiben, zanatiti, těrati zanat, Einem das — legen, zavrćiti koga; ſeines —s ein Schneider, krojač; er macht daraus ein —, to mu je zanat; Einem ins — greifen, dirati u čiji posao; (Zunft), ceh, esnaf; das — fodern, sakupiti ceh.
Handwerker, *m.* zanatnik, zvanatlija, rukotvornik.

Digitized by Google

Digitized by Google

Hängen, *v. a* (hangen laſſen), die Ohren —, otoboliti ušesa; den Schwanz —, spustiti rep; das Maul — o. — laſſen, otoboliti usnu; (*fig.*) naprčiti se; die Naſe — laſſen, skljuniti, pokunjiti nos, pokljuniti se; (hangen machen), obešiti, vešati (što o što, o čem); einen Dieb, — obešiti tata; (ſpr.) kleine Diebe hängt man die großen läßt man laufen, lopoviće vešaju, a lopove puštaju; etwas auf den Nagel —, obešiti na smokvu; mahniti se čega; die Waffen auf den Nagel —, ostaviti junački mejdan; ſein Herz an etwas —, prionúti srcem za što; ginuti za čim; ſich an Einen —, obisnuti o kom; (*fig.*) pribiti se uz koga, prilépiti se komu; navrzti se oko koga; er hängt Alles auf den Leib, od ustah odvrzi pa na se vrzi; Einem den Brodkorb höher —, uztaknuti komu zobi; ſich —, *v. r.* vešati se, obisnuti; die Kletten — ſich, ſ. Hangen.

Hangenagel, *m.* moždanik.

Hangend, *adj.* tekući, nedovršen; (bot.) [visući.

Hangepfahl, *m.* dovratnik.

Hänger, *m.* vešaja.

Hängeriemen, *m.* kočijsko remenje (ka-[jiši.

Hängeſäule, *f.* zavešak.

Hängeſchloß, *n.* lokot, katanac, čilit.

Hängeſeil, *n.* vodjka (za pse).

Hängeſtock, *m.* vešalo.

Hangeſtück, *n.* vešalica.

Hangewage, ſ. Waſſerwage.

Hangewand, *f.* viseći zid.

Hangeweide, *f.* vrbovo šiblje.

Hangewerk, *n.* vešivo.

Hangewerksbrücke, ſ. Hangebrücke.

Hanggerüſt, *n.* visući odar.

Hangöhrig, *adj.* klempast.

Hangſel, *n.* viselica, visuljak.

Hängſtütze, *f.* visuća podpora.

Hanguhr, *f.* visuća ura.

Hanke, *f.* stegno; sapi.

Hanreſchbaum, ſ. Ebereſchenbaum.

Hans, *m.* (*fig.*) was Hänschen nicht lernt, lernt — nimmermehr, stara konja jašit nenauči; die großen —en, velika gospoda; bakonje; ein dummer —, ſ. Dummbart; — ohne Sorge, nebriga, nemariš; — hinter der Mauer, běžam, kukavica; — überall, stokuća, obtrka.

Hanſa, Hanſe, *f.* hansa, savez.

Hanſeatiſch, *adj.* hansovni.

Hänſelbank, *f.* děljača.

Hänſeln, *v. a.* primiti u družtvo (*fig.*) krstiti; (z. beſten haben), titrati se s kim.

Hanſeſtadt, *f.* hansovni, savezni grad.

Hanswurſt, *m.* čoroje, čajo, lakrdijaš.

Hanswurſtmäßig, *adj.* poput čoroja; lakrdijaški.

Hanswurſtſtreich, *m.* lakrdija.

Hanthieren, *v. n.* raditi; ſ. Handhaben.

Hanthierung, *f.* posao, zanat.

Hantig, *adj.* gorak.

Haperig, ſ. Holperig.

Hapern, *v. i.* es hapert, zapinje, zapelo je; es hapert mit der Sache, neide; es hapert mit jemand, ćanut je.

Happ, *int.* hlap; einen — thun, hlapnuti zakusiti; (ein Biſſen), zalogaj, zubotak.

Happen, *v. n.* hlaptati; ſ. Beißen.

Happen, ſ. Biſſchen.

Happig, *adj.* hlepeći.

Haranguiren, *v. a.* hvalisati; zanovětati.

Harceliren, *v. a.* peckati, zadirkivati.

Härchen, *n.* vlasac.

Harder, *pl.* (*Mugiloides*), muljevci.

Harem, *m.* harem.

Hären, *adj.* dlakav, strunjav.

Hären, ſich, *v. r.* ſ. Haaren.

Härenhemd, *n.* strunjavac.

Häretiker, *m.* krivověrac; razkolnik.

Harfe, *f.* harfa, harpa; die — ſpielen o. ſchlagen, udarati harfu; (*Buccinum Harpa*), rogač harfoliki.

Harfen, Harfenen, Harfnen, *v. n.* udarati [harfu, harfati.

Harfener, *m.* harfaš.

Harfenet, *n.* harfica.

Harfeniſt, Harfer, Harfner, Harfenſchläger, ſ. Harfener.

Harfenmädchen, *n.* Harfnerin, *f.* harfašica.

Harfenklang, *m.* glas harfe.

Harfenmuſchel, *f.* (*Buccinum Harpa*), harfoliki rogač.

Harfenſchlüſſel, *m.* harfeni ključ.

Harfenſchule, *f.* harfonka.

Harfenſpiel, *n.* harfanje, udaranje harfe.

Harfenſpieler, ſ. Harfener.

Harfenſtück, *n.* pěsma za harfu.

Harfenton, *m.* glas harfe.

Häring, *m.* (*Clupea Harengus*), sled *f.* renga, haringa.

Häringer, *m.* sledar.

Häringsbauch, *m.* (*fig.*) tanak trbuh.

Häringsbrühe, *f.* sledjevica, sledena sala-

Häringsbude, *f.* sledarnica. [mura.

Häringsfang, *m.* Häringsfiſcherei, *f.* lov sledih, rengah.

Häringsfaß, *n.* bačva sledih, rengah.

Häringsfänger, Häringsfiſcher, *m.* sledo-

Häringskönig, ſ. Rothbart. [lovac.

Häringskopf, *m.* sledena glava; (ſpr.) am —e ſaugen, prteno življeti.

Häringskrämer, *m.* sledar, rengar.

Häringsmilch, *f.* sledeni mlěčac. [galeb.

Häringsmöve, *f.* (*Larus fuscus*), smedji

Häringsnetz, *n.* mreža za sledе.

Häringsſalat, *m.* sledena salata.

Häringsſalzer, *m.* solilac sledih.

Häringsſchiff, *n.* ladja-sledarica.

Häringsſeele, *f.* (*fig.*) hrdja.

Häringstonne, *f.* ſ. Häringsfaß.

Harke, *f.* grablje, grebulja, grebalo.

Harken, *v. a.* grecati, grabljati, pogrecati, pograbljati.

Google

Harlekin, *m.* čoroje; ſ. Hanswurſt; (*Canis variegatus*), šareni pas; (*Orchis Morio*), navadni kačun; (*Zerene grossularia*), ogrozdov prelac.
Harlekinente, *f.* (*Anas histrionica*), šarena patka.
Harlekinſpecht, *m.* (*Picus minor*), mali dêteo.
Harlekinſpinne, *f.* (*Aranea viatica*), šaren pauk.
Harm, *m.* pečal, tuga, jad.
Harmel, *f.* Harmelkraut, *n.* Harmelraute *f.* (*Peganum Harmala*), harmala.
Härmel *m.* jarac.
Hägmelin, ſ. Hermelin.
Härmen, *v. a.* pečaliti, ojaditi; ſich —, *v. r.* ſ. Grämen.
Harmlos, (Harmfrei,) *adj.* prost od tuge, bez jada; bezpečalan; (unſchädlich) bezazlen, bezštetan.
Harmloſigkeit, *f.* beztužnost, bezjadnost; bezazlenost.
Harmonie, *f.* sklad, suglasje; skladnost; sloga.
Harmonika, *f.* harmonika.
Harmoniren, *v. n.* skladati se; slagati se; wir — nicht, nesudara nam se ćud; nismo jedne ćudi.
Harmoniſch, *adj.* skladan; suglasan; složan.
Harmoniſiren, ſ. Harmoniren.
Harn, *m.* mokraća, (gem.) pišaća, bureš, mižež; — laſſen, ſ. Harnen.
Harnartig, *adj.* poput mokraće, nalik na mokraću.
Harnblaſe, *f.* měhur, bešika*.
Harnblaſenmuſkel, *m.* gonac mokraće.
Harnblaſenſtein, *m.* (měhurni) kamen.
Harnbrennen, *n.* žarenje mokraće.
Harnen, *v. n.* mokriti, pustiti vodu; (gem.) pišati, buriti, mižati; (ſcherz.) pustiti pětlu krv.
Harnfiſtel, *f.* žuljata pišala.
Harnfluß, *m.* kapanje mokraće.
Harngang, *m.* jažica mokraće.
Harngefäß, *n.* cěvčica mokraće.
Harnglas, *n.* bureženjak.
Harnharz, *n.* smola od mokraće.
Harnhaut, *f.* těnica mokraće.
Harniſch, *m.* oklop; (Bruſt —), naprsnik, oprsina; Einen in — jagen, razljutiti, razsrditi; in — gerathen, razsrditi se, razljutiti se; (*met.*) popast *f.*; (b. Seidenwirk.) nićanice.
Harniſchen, *v. a.* oklopiti; ein geharniſchter Reiter, oklopnik.
Harniſcher, *m.* (*Vespa Crabro*), stršljen, stršen.
Harniſchfiſch, *m.* (*Cataphractus*), oklopnjak.
Harniſchhaus, *n.* Harniſchkammer, *f.* oružana.
Harniſchlitze, *f.* nit.
Harniſchmacher, *m.* oklopar.
Harnkraut, *n.* (*Herniaria*), priputnica, kilovnik; (*Ononis arvensis*), poljski mačac; ſ. Flachskraut.
Harnleiter, *m.* mokraćnik.
Harnmittel, *n.* mokrilo.
Harnorgan, *n.* ſ. Harnröhre.
Harnröhre, *f.* močnica, pišnica, pišalo.
Harnröhrendrüſe, *f.* predstojnica.
Harnröhrenwulſt, *m.* bačvica pišala.
Harnruhr, *f.* proleV mokraće.
Harnſalz, *n.* sol od mokraće.
Harnſand, *m.* měhurni pěsak.
Harnſatz, *m.* talog mokraće.
Harnſäure, *f.* mokraćnina.
Harnſchneller, *m.* štrcalica (mokraće).
Harnſchnur, ſ. Blaſenſchnur.
Harnſchwarz, *n.* crnina mokraće.
Harnſtein, ſ. Blaſenſtein.
Harnſtrang, *m.* měhurova uzica.
Harnſtrenge, *f.* težko mokrenje; er leidet an —, težko mokri.
Harntreibend, *adj.* těrajući na mokraću; —e Mittel, mokrila.
Harntrübung, *f.* mutež mokraće.
Harnverhaltung, *f.* držanje mokraće.
Harnverſtopfung, *f.* zapor vode; er leidet an —, stala mu je voda; (v. Pferd.), zamahao je vodu.
Harnweg, ſ. Harngang.
Harnwinde, *f.* ſ. Harnzwang.
Harnzapfer, *m.* pipak.
Harnzwang, *m.* ſ. Harnſtrenge.
Harpe, *f.* kosor.
Harpune, *f.* ostvina.
Harpunirer, *m.* ostvinar.
Harpunreiher, *m.* (*Tantalus loculator*), ostvinar.
Harras, ſ. Raſch.
Harpye, *f.* harpija.
Harre, *f.* zatezanje; etwas in die — ziehen, zatezati (čim).
Harren, *v. n.* čekati, izčekivati; harre auf Gott, ufaj u Boga; harre nicht meiner, nenadaj mi se.
Harſch, *adj.* okoreo; (v. Brode), — werden, okoreti se, skoreti se; die Wunde bekam eine —e Rinde, rana se je okrastala, uhvatila se je krasta na rani; —er Weg, čačkovita, džombovita cesta.
Harſchen, *v. n.* skočanjiti se, skocati se, ukorěpiti se.
Hart, *adj.* tvrd; — werden, otvrdnuti; —es Brod, okoreo kruh; (— werden), skoreti se; —es Brod eſſen, suh kruh jesti; mit einer —en Rinde überzogen werden, skorušiti se; auf der —en Erde liegen, ležati na tvrdoj zemlji; ein —es Ei, jaje u tvrdo; —e Hände, žuljave ruke; —es Getreide, strnina, strno žito; —es Futter, zob; mit hartem Futter füttern, zobiti; —es Geld, krupan, tvrd novac; ein —er Thaler, talir u tvrdu; —es Fleiſch, krtina, krto meso; —er Stein, ljutac, ljut kamen; (*fig.*) tvrd; er hat eine —e Stirn, obraz mu je kao opanak; ein —er Kopf, tvrda glava; tvrdoglavac; jogunica; (ungelehrig), er hat einen —en Kopf, težko uči; neuputan je; —er Sinn, okornost, upornost; —es Herz,

nemilo srce, srce od kamena; —e Strafe, oštra kazan; (fest), čvrst, krepak; — anreden, osorno nagovoriti; —e Arbeit, tvrd, težak posao; —er Winter, ljuta zima; es fällt ihm —, mučno mu je; es wird — halten, to će težko biti; —er Leib, tvrdine; einen —en Stuhlgang haben, težko ići od sebe; — hören, nagluh biti, slabo čuti; —es Wetter, bura; ein —er Streit, žestoka razpra; die Krankheit hat ihn — mitgenommen, izbolio je; — am Wege, tik do puta; (mit Mühe), jedva, s težkom mukom; Einem — zusetzen, prižgati (komu), svrzlati, obèkoliti, okupiti (koga); (spr.) auf einen —en Ast usw., s. Gehören.

Hartau, s. Hartheu.

Harthaum, s. Hartriegel.

Hartblei, *n.* krko olovo.

Hartboviſt, *m.* (*Scleroderma*), tvrdokožka.

Härte, *f.* tvrdoća, tvrdina, tvrdja; (des Brodes), okorělost; (d. Steines), ljutina; (d. Fleiſch.), krtoća; die — der Stirn, bezočnost, bezobraznost; (d. Herzens), nemilost; otvrdnuće; (d. Strafe), oštrina; mit — strafen, oštro kazniti.

Harte, *n.* tvrdo.

Harteiche, s. Eiche.

Hartelheu, *n.* (*Ononis arvensis*), poljski mačac.

Harten, *v. n.* tvrdnuti, otvrdnuti.

Härten, *v. a.* tvrditi, otvrditi; (d. Eiſen), kaliti; s. Abhärten.

Härter, *m.* tvrdič; (d. Eiſens), kalilac.

Hartern, s. Hartriegel.

Harterz, *n.* tvrdka.

Hartfloß, *m.* težko talivo (željezo).

Hartflügelig, *adj.* tvrdokrili.

Hartfrucht, *f.* (*Caryopsis*), tvrdka.

Hartfüßig, *adj.* tvrdonog.

Hartgeſinnt, *adj.* tvrda srca.

Hartgläubig, *adj.* težko věrujući, nevěrni.

Hartgras, *n.* (*Festuca ovina*), ovčja vlasulja.

Harthaarig, *adj.* kosmat.

Harthacken, *n.* kopnja.

Hartharze, *pl.* tvrde smole.

Harthäuter, *pl.* (*Sclerodermi*), tvrdokožci.

Harthäutig, s. Dickhäutig.

Hartheit, *f.* tvrdost, tvrdoća.

Hartherzig, *adj.* tvrda, kamenita srca; nemilostiv.

Hartherzigkeit, *f.* tvrdosrdje, nemilostivost, nemilosrdje; tvrdja srca.

Hartheu, *n.* (*Hypericum*), pljuskavica.

Harthobel, *m.* blanja-tvrdača.

Hartholz, *n.* grab.

Harthörig, *adj.* nagluh.

Harthörigkeit, *f.* nagluhost.

Harthörnig, *adj.* tvrdorog.

Harthufig, *adj.* tvrda kopita.

Harthülſig, *adj.* tvrde komuške, mahune.

Härtigkeit, *f.* s. Hartheit; — des Herzens, tvrdja srca.

Härtiglich, *adj.* otvrd.

Hartkelch, *m.* (*Paronychia*), hrskavica.

Hartklemmig, *adj.* ljut.

Hartkopf, *m.* tvrdoglavac, jogunica; (hartlernig), tvrdoumac, tupoglavac, tupac.

Hartköpfig, *adj.* tvrdoglav, jogunast; (hartlernig), tvrdouman, tupoglavan; er iſt —, težko uči, tupe je glave.

Hartköpfigkeit, *f.* tvrdoglavost; tupoglavost.

Hartkorn, *n.* strnina, strno žito.

Hartlernig, s. Hartköpfig.

Hartleibig, *adj.* zatvoren, zapečen; (geizig), stisljiv, tvrd.

Hartleibigkeit, *f.* tvrdine, zapor, zatvor (v. Wein), kiselast, prokisao.

Härtlich, *adj.* otvrd, tvrdkast, tvrdak; (v. Wein), kiselast, prokisao.

Härtlichkeit, *f.* otvrdělost, tvrdkoća.

Härtling, *m.* (*Hypoxis*), tvrdulja.

Hartloth, *n.* tvrda spojka.

Hartmäulig, *adj.* tvrdoust, tvrdoput.

Hartmäuligkeit, *f.* tvrdousnost.

Hartmeißel, *m.* razsěkač.

Hartnäckig, *adj.* tvrdoglav, tvrdokoran, uporan, jogunast; — werden, otvrdoglaviti; — worauf beſtehen, ukopistiti se; ein —er Winter, dugověčna zima; eine —e Krankheit, težka bolest.

Hartnäckigkeit, *f.* tvrdoglavost, upornost, tvrdoglavstvo, tvrdokornost.

Hartnägelein, *n.* tvrdi klinčić.

Hartpulver, *m.* (suho) kalilo.

Hartriegel, *m.* (*Cornus mascula*), svib.

Hartriegelholz, *n.* svibovina.

Hartrindig, *adj.* tvrdokoran.

Hartroſe, s. Eſſigroſe.

Hartſchälig, *adj.* tvrdoljuskav.

Hartſchlächtig, s. Herzſchlächtig.

Hartſchlagloth, *n.* čvrsta spojka.

Hartſchnabel, *m.* (*Loxia enucleator*), ljuskavac.

Hartſchwingel, *m.* (*Festuca rubra*), crvena vlasulja.

Hartſehnig, *adj.* žilav.

Hartſein, *n.* otvrdnuće.

Hartſinn, *m.* s. Hartnäckigkeit.

Hartſinnig, s. Hartnäckig.

Hartſtein, *m.* ljutac.

Hartſtrauch, s. Hartriegel.

Hartſtück, *n.* kus mědi.

Härttonne, *f.* kalište.

Härtung, *f.* kaljenje.

Hartwaaren, *pl.* kovna roba.

Härtwaſſer, *n.* kalilo.

Hartwerden, *n.* otvrdnuće.

Hartwerk, *n.* tvrdež.

Hartwurm, *m.* s. Blindſchleiche.

Harz, *n.* smola, živica, saroksa; — ſchwitzen, s. Schwitzen.

Harzartig, *adj.* smolast.

Harzbaum, *m.* smolovac.

Harzeiche, *f.* hrast.

Harzelektrizität, *f.* smolena munjina.

Harzen, *v. n.* kupiti smolu, smolariti; lěpiti se.

Digitized by Google

Harzer, m. smolar.
Harzerde, f. smo(l)nica.
Harzfirniß, m. smolen pokost.
Harzgalle, f. smolovka.
Harzgallmücke, f. (*Cecidomia pini*), borova šiškarica.
Harzholz, n. smolovac; (*coll.*) smolovci.
Harzicht, *adj.* smolast.
Harzig, *adj.* smolan, smolovit.
Harzkamm, m. (*Pinus abies*), jela.
Harzkitt, m. smolen lem.
Harzklee, m. (*Psoralea*), dětelinjak.
Harzkohle, f. Glanzkohle.
Harzkraut, n. (*Cressa*), smolanka.
Harzkuchen, m. smolina.
Harzmesser, n. smolarski strugač.
Harzmeste, f. smolarska krbulja.
Harzmotte, f. smolanka.
Harzpflanze, f. smolovica.
Harzreißen, n. smolarenje.
Harzrüsselkäfer, m. (*Pissodes Hercyniae*), borov kljunak.
Harzscharre, f. Harzmesser.
Harzscharrer, f. Harzer.
Harzseife, f. smolen sapun.
Harzwasser, n. smolovica.
Harzwinde, f. (*Convolvulus Scammonia*), smolasta povojnica.
Hasard, f. sumica, prigoda, slučaj.
Hasardiren, v. n. ostaviti sreći; nasumce [čiti.
Hasardspiel, n. slěpa igra, hazard.
Häschen, n. zečić.
Haschen, v. a. ščepati; uhvatiti, hvatati, loviti; nach etwas —, hlepiti, gramziti za čim.
Häscher, m. pandur.
Häscher= (in Zuſ.) pandurski.
Haschspiel, n. trka.
Haschzange, f. hvatalica.
Hase, m. zec; (b. Weibchen), zečica; wie ein —, zečki; der — ſitzt, zec se koti; der — macht ein Männchen, zec človi; den —n ſtreifen, aguliti zeca; (ſpr.) ſieben Schwaben auf einen —n, izčeta da ubije zeca; er läuft davon wie ein —, plašiv je kao zec; viele Hunde ſind des —n Tod, čudo pasah ujedoše vuka; dva loša ubiše Miloša; dva lěšnjaka orahova vojska; da liegt der — im Pfeffer, u tom grmu zec leži; f. Hasenfuß.
Häse, f. samica, ženka.
Hasel, f. (Haſelſtaude), lěska.
Hasel, (Häsel), f. Häseling.
Hasel= (in Zuſ.) lěskov.
Haselant, m. lakrdijaš, čauš.
Haselblattroller, m. (*Apoderes coryli*), lěskov zavijač.
Haselbock, m. (*Boletus ramosissimus*), prerazgranjen grib.
Haselbuſch, m. lěštak.
Haseleiche, f. Wintereiche.
Häseler, f. Haſelant.
Haseleule, f. lěštanka.
Haselgebüſch, n. lěšće.
Haselgeflügel, n. lěštarke.
Haselgerte, f. lěskovica.
Haselgeſtäude, f. Haſelgebüſch.
Haselholz, n. lěskovina.
Haselhuhn, n. (*Tetrao Bonasia*), lěštarka.
Häseling, m. (*Cyprinus Dobula*), glavonja; bucov; f. Gäſe.
Haseliren, f. Häſeln.
Haselkätzchen, n. lěskova rěsa.
Haselmaus, f. (*Myoxus avellanarius*), orašar, smedji puh; f. Bilchmaus.
Haselmotte, f. (*Phalæna Coryli*), lěštanka.
Haseln, (Häſeln), *adj.* lěskov; eine —e Ruthe, lěskova šiba, lěskovica.
Häseln, v. n. lakrdije sbijati, šaliti se; —, v. a. titrati se s kim.
Haselnuß, f. lěšnik, lěšnjak; türkiſche —, (*Corylus Colurna*), crveni lěšnjak; (*Cypraea nucleus*), lěšnjakovac.
Haselnußbohrer, m. (*Balaninus nucum*), bušačar.
Haselnußfarbe, f. lěšnikova mast (boja).
Haselnußfärbig, *adj.* lěšnikove masti [boje.
Haselnußſtrauch, f. Haſelbuſch.
Haselröhrlein, n. f. Eichenblätterſchwamm.
Haselöl, n. ulje od lěšnikah.
Haselratze, f. f. Haſelmaus.
Haselruthe, f. lěskovica. [kov crvac.
Haselſchildlaus, f. (*Coccus Coryli*), lěsHaselſchläfer, f. Haſelmaus.
Haselſpinner, n. f. Haſelmotte.
Haselſtab, m. lěskovac.
Haselſtaude, f. (*Corylus avellana*), lěska,
Haselſtock, m. lěskovača. [lěštak.
Haselſtrauch, m. lěštak. [stěnica.
Haselwanze, f. (*Cimex Coryli*), lěskova
Haselwickler, m lěskov zavijač.
Haſelwurm, m. f. Blindſchleiche.
Haſelwurz, f. (*Asarum Europaeum*), kopitnjak, kopitnik, kopito.
Hasen= (in Zuſ.) zečji.
Hasenadler, f. Beinbrecher.
Hasenampfer, f. Haſenklee.
Hasenapfel, m. tafetnica.
Hasenartig, *adj.* zečki.
Hasenaſſel, f. (*Scolopendra lagura*), stonoga dlakorepa.
Hasenauge, n. zečje oko; f. Nelkenwurzel.
Hasenbalg, m. zečina.
Hasenbange, *adj.* plašiv kao zec.
Hasenbraten, m. pečen zec.
Hasenbrod, f. Haſenohr.
Hasenfährte, f. zečji trag.
Hasenfett, n. zečje salo, zečja mast.
Hasenfleiſch, n. zečevina.
Hasenfuß, m. zečja noga; zečja stopa; (*fig.*) strahić, strašljivica, strašivac, běžan, kukavica, pudljivac; baba; (*Trifolium Lagopus*), zečja dětelina.
Hasenfüßig, f. Poſſenhaft.
Hasenfutter, n. zečja krma, hrana.

Digitized by Google

Hasengarn, *n.* zečja mreža.
Hasengehäge, *n.* zečinjak.
Hasengeier, ſ. Beinbrecher.
Hasengeil, *n.* ſ. Hinſter.
Hasengras, ſ. Haſenohr.
Hasenhaar, *n.* zečja dlaka.
Hasenhaft, *adj.* zečki.
Hasenheide, *f.* ſ. Pfriemenkraut.
Hasenherz, *n.* babje, udovičko srce; er hat ein —, udovička je srca.
Hasenhetze, *f.* hajka na zeceve.
Hasenhorde, Hasenhürde, *f.* lěsa na zeceve.
Hasenhund, *m.* pas-zečar.
Hasenjagd, *f.* zečji lov, lov zecevah.
Hasenjäger, *m.* zečar.
Hasenjunge, *n.* zeče.
Hasenkätzchen, ſ. Haſelkätzchen.
Hasenklee, *m.* (*Oxalis acetosella*), cecelj; ſ. Ackerklee.
Hasenklein, *n.* zečji drob, zečja utrobica.
Hasenkohl, *m.* (*Sonchus oleraceus*), krlj, kostrěč.
Hasenkopf, *m.* (*fig.*) zvekan, tikva, trubilo; (*Tetrodon Lagocephalus*), zeco-
Hasenkraut, ſ. Ackerklee. [glavac.
Hasenlager, *n.* zečja loža, zečji ležaj.
Hasenlattig, *m.* (*Apargia autumn*), re-
Hasenlöffel, *m.* ſ. Waſſerwegerich. [grat.
Hasenmaul, *n.* zečja usta; (*Pleuronectes dentatus*), kesixub; ſ. Haſenſcharte.
Hasenmaus, *f.* (*Cavia leporina*), zečje morče. [oplaza.
Hasennest, *n.* zečja loža; (b. Ackern),
Hasennetz, ſ. Haſengarn.
Hasenohr, *n.* zečje uho; (*Bupleurum*, Haſenöhrleinkraut), svinjac.
Hasenpanier, Hasenpanner, *n.* das — ergreifen, ledja dati, okrenuti pleći, uzeti utrenik, uzeti put za uši; (ſprichw.) u jamu jazo!
Hasenpappel, *f.* (*Malva rotundifolia*), krugolista slězovača.
Hasenpfeffer, *m.* ſ. Haſenklein.
Hasenpfötchen, *n.* zečja stopa; ſ. Haſenfuß.
Hasenpilz, *m.* zec-gljiva. [kalac.
Hasenriedgras, *n.* (*Carex leporina*), zečji
Hasenſcharte, *f.* zečja usna; (b. Menſchen), hrnjica; er hat eine —, hrnjav je; ein Menſch mit einer —, hrnjo.
Haſenſchlaf, *m.* zečji sanak; er hat einen —, spava kao zec.
Haſenſchmalz, ſ. Haſenfett.
Haſenſchrot, *m.* zečjak, zečja sačma, sita.
Haſenſchwanz, *m.* zečji rep; (*Lagurus*), zečji rep.
Haſenſchwarz, ſ. Haſenklein.
Haſenſchweif, *m* zečji rep.
Haſenſegge, *f.* ſ. Haſenriedgras.
Haſenſprung, *m.* zečji skok; (wdm.) zečji krak; (*anat.*) skakalica.
Haſenſpur, ſ. Haſenfährte.
Haſenſtößer, ſ. Beinbrecher.
Haſenſtrauch, *m.* (*Hieracium minus*), zečja runjavica; (*Prenanthes purpurea*) rumena gorčika.
Häſin, *f.* zečica.
Haſlinger, *m.* (e. A. Aepfel), prutulja, gorjanika; (*fig.*) lěskova mast.
Haſpe, Häſpe, *f.* (Band) petlja, baglama, pant; (Kegel), stežaica, babica ſ. Haſpel.
Haſpel, *f.* dočekač, doček; (Haſpe).
Haſpel, *m.* vitao; (Garn —), motovilo; (b. Web.) takalo, motovilo.
Haſpelanſtalt, *f.* motaonica.
Haſpelarm, *m.* križnica (od vitla).
Haſpelbaum, *m.* vreteno (od vitla).
Haſpeler, Haſpler *m.* vitlar; (Garn —), motač; —in, *f.* motačica.
Haſpelgerüſt, Haſpelgeſtell, *n.* vitlište; (Garn—), steljka, nožice, konjić (od motovila).
Haſpelhabe, *f.* H—horn, *n.* ruča, ručica (od vitla, motovila).
Haſpelknecht, ſ. Haſpeler.
Haſpelkreuz, *n.* vitlene križnice.
Haſpelmeiſter, *m.* nadvitlar.
Haſpeln, *v. a.* (Erz —), vitláti; (Garn —) motati; (*fig.*) batrgati se, mlatati.
Haſpelpumpe, *f.* smrk na vitao.
Haſpelrad, *n.* vitleno kolo.
Haſpelramme, *f.* malj na vitao.
Haſpelſtock, *m.* ſ. Haſpelgerüſt.
Haſpelſtütze, *f.* podvitlina.
Haſpelwelle, *f.* vitleno vreteno.
Haſpelwinde, *f.* motalo.
Haſpelwurz, *f.* ſ. Meerzwiebel.
Haſpelzieher, ſ. Haſpeler.
Haſpen, *m.* vitka.
Häſpen, *pl.* baglame, šarke.
Haſphaken, *m.* stežaica, babica.
Haſpler, ſ. Haſpeler.
Haß, *m.* mržnja; mrzost; — gegen jemanden empfinden, mrziti na koga; einen — auf jemand werfen, pomrziti, zamrziti na koga; Eines — auf ſich laden, omrznuti, omraziti se komu.
Haſſe, *f.* pikalj, čukalj; (Strumpf), dokoljenica, běčva, klašnja, tozluk.
Haſſel, ſ. Häſeling.
Häſſel, *m.* grdo, grdac, grdonja; grdjević.
Haſſen, *v. a.* mrziti (na koga, na što); es wird Einer den Andern —, omrznut í. pomrzit će jedan na drugoga; wenn euch die Welt — wird, ako svět na vas uzmrzi; ich haſſe das an ihm, to mi je mrzko u njega.
Haſſenswerth, Haſſenswürdig, *adj.* mrzak; mržnje dostojan; das iſt —, zaslužuje da to mrziš.
Haſſenswürdigkeit, *f.* dostojnost mržnje.
Haſſer, *m.* mrzac, mrzitelj; nenavidnik.
Haſſerin, *f.* mrzica.
Haßerfüllt, *adj.* mržljiv; vrlo mrzeći.
Häſſig ſ. Gehäſſig.
Häßlich, *adj.* ružan, grd; (ſehr —) gadan; — werden, oružněti, poružněti,

Digitized by Google

ogrubiti; — ausſehen, grd biti; er hat ein —es Geſicht, grdolik je, grda je lica; ein —er Menſch, hrdjav čovĕk; —e Reden führen, gnjusno govoriti; ein — Weg, hrdjav put; —es Wetter, ružno, hrdjavo vrĕme; einen —en Fall thun, strašno pasti; eine —e Krankheit, gadna bolest.

Häßliche, *f.* grda, grdinja, grdulja.

Häßlichkeit, *f.* ružnost, rugoba, grdoba, grubina.

Häßling, *m.* grdo, grda, grdonja; ſ. Häſſeling.

Haſt, *f.* pospĕh, žurba, preša; mit —thun, žurno, na harmak raditi.

Haſtekopf, *m.* nakrajsrca, prŝljivac.

Haſten, *v. n.* žuriti se, hitĕti; es haſtet nicht, nije sile; ſich —, žuriti se, paštiti se.

Haſtig, *adj.* žuran, pospĕšan; — eſſen, oblo, naglo jesti, gumati, capati; — gehen, žurno ići; (gähzornig), gnjevljiv, prŝljiv.

Haſtigkeit, *f.* pospĕšnost, žurnost, hitnja.

Hatſchier, *m.* kopljanik.

Hätſchelchen, *n.* maza, peka.

Hätſcheln, *v. a.* maziti, pečiti, razmaziti.

Hatz, ſ. Hetze.

Hätze, *f.* svraka.

Hatzler, ſ. Holzhäher.

Hau, *m.* sĕk; (Schlag), udar, udarac; Einem einen — geben, udariti, vrezнuti, okrpiti, maznuti, opaliti, opaučiti (koga); (Gehau), šestar.

Hauamboß, *m.* piljačarski nakovnjić.

Haubank, *f.* povalj, podcĕp, uzglavak.

Haubar, *adj.* sĕciv, sĕčan; —es Holz, drva za sĕk,

Haubarkeit, *f.* sĕcivost, sĕčnost.

Haubarkeits-Alter, *n.* sĕcivno doba.

Haube, *f.* kapa; (Frauen —), čepac, poculica; ein Mädchen unter die — bringen, zabĕloglaviti, udati dĕvojku; unter die — kommen, zabĕloglaviti se; ſie hat geheirathet nur um unter die — zu kommen, udala se je, samo da pokrije glavu; Einem auf der — ſein, podpažati koga; (der zweite Magen), kapura; (Kuppelbach), klobuk; (d. Vögeln), kukma, huhor, huhuljica, ćuba; (*bot.*) kapica.

Haubeere ſ. Mehlbeere.

Häubel, *n.* kapica.

Häubellerche, ſ. Haubenlerche.

Hauben, *v. a.* pokriti kapom, čepcem; eine Braut —, ubraditi mladu.

Haubenadler, *m.* ćubast sokol.

Haubenatzel, *f.* (*Gracula cristatella*), ſ. Atzelbohle.

Haubenband, *n.* vrpca, pantljika za kapu.

Haubenblutfink, *m.* (*Loxia cardinalis*), ćubasta zimovka.

Haubenbach, *n.* klobuk; wälſches —, talijanski krov.

Haubendraht, *m.* obluk.

Haubendroſſel, *f.* ćubast drozak.

Haubeneisvogel, *m.* (*Alcedo Alcyon*), ćubast zimorod.

Haubenente, *f.* krunka, krunasta patka.

Haubenfalk, *m.* ćubast sokol.

Haubenfaſan, *m* ćubast gnjeteo, fazan.

Haubenfink, ſ. Haubenblutfink.

Haubenhandel, *m.* trgovina kapami.

Haubenhändler, *m.* kapar.

Haubenhändlerin, *f.* kaparica.

Haubenheher, *m.* (*Corvus cristatus*), ćubast gavran.

Haubenhuhn, *n.* kaporka, kapura, kukmača, ćúba, ćubača, krunka.

Haubenkernbeißer, ſ. Haubenblutfink.

Haubenkolibri, *m.* (*Trochilus galeritus*), krunasti medosas.

Haubenkönig, *m.* ſ. Goldhähnchen.

Haubenkopf, ſ. Haubenſtock.

Haubenkormoran, *m.* ćubast vran.

Haubenkrämer, *m.* kapar.

Haubenkukuck, *m.* ćubača.

Haubenlerche, *f.* (*Alauda cristata*), ševrljuga, ćevrljuga, krunica, škrljac, kukuljava.

Haubenmacher, *m.* kapar; —in, *f.* kaparica.

Haubenmeiſe, *f.* krunasta sĕnica.

Haubennadel, *f.* pribadača; koláčara.

Haubennetz, *n.* dno u kape.

Haubenpapagei, *m.* ćubasta papiga.

Haubenputzerin, *f.* kaparica.

Haubenreiher, *m.* ćubasta čaplja.

Haubenſchachtel, *f.* kapnica, kutija za kape.

Haubenſchleife, *f.* šeputka na kapi; ſ. Haubenband.

Haubenſpecht, *m.* (*Picus pileatus*), kukmasta žuna.

Haubenſteckerin, ſ. Haubenmacherin.

Haubenſteißfuß, ſ. Haubentaucher.

Haubenſtock, *m.* kapnjak; drvena glava.

Haubentaube, *f.* kukmač (-golub).

Haubentaucher, *m.* (*Colymbus cristatus*), velika pandurka.

Haubenträger, *m.* (*Palamedea cristata*), kukmar.

Haubenvogel, *m.* kukmarka.

Haubitzärmel, *f.* nabijalo.

Haubitze, *f.* gubica, obica, kubuz

Haublock, *m.* panj, trupac.

Hauch, *m.* dah, hak; puh, pah; einen — von ſich geben, dahnuti; haknuti; der — der Luft, ćuh, dûh, ćušak; (v. Blumen), duha, duša, vonja; (Viehkrankh.) zaduha; (*gram.*) hak.

Hauchblatt, *n.* (*Uvularia*), grozdovica.

Hauchbuchſtabe, *m.* hakavo pisme, slovo.

Hauchen, *v. n.* dahnuti, haknuti, dihati, hakati; (v. Winde), ćuhnuti, pahnuti; ſ. Einhauchen; Aushauchen.

Haucher, *m.* dihač.

Hauchforelle, *f.* (*Salmo Hucho*), pastruga.

Hauchlaut, *m.* hakavac.

Hauchlauter, *m.* hakav glas.

Hauchzeichen, *n.* znak haka.

Digitized by Google

Haubegen, *m.* poseklica; (*fig.*) sabljetina; (Bramarbas), nebojša. [glogotati.
Haudern, *v. n.* (v. Truthahn), kaukati,
Haue, *f.* motika, kopača, capa; (in Mühl.) paprica; (*mont.*) drveni bat. [čipka.
Haueisen, *n.* piljakovac; (b. Sattl.)
Hauen, *v. a.* sěći; eine Wunde —, poseći; sich in den Finger —, poseći se; mit der Axt nach etwas —, potegnuti sěkirom; den Kopf vom Rumpfe —, odvrakati, odrubiti, odvaliti, smahnuti, skinuti glavu sa ramenah; einen Zweig vom Baume —, oseći, skresati granu s drveta; sich mit seinem Gegner —, biti se, sěći se s neprijateljem; Einen in die Pfanne o. in Stücke —, izsěći koga na peke, na komade, razněti koga na sablju; sich durch die Feinde —, proseći se, protući se sabljom, prokrčiti si put kroz neprijatelje; (spr.) es ist weder gehauen noch gestochen, nit je pečeno nit kuhano; Gras —, travu kositi; Fleisch —, meso sěći; Holz —, drva cěpati; mit Zähnen —, grizti; über die Schnur —, s. Schnur; (schlagen), tući, biti; mit der Ruthe —, šikati, šibati; Erz —, vaditi rude; Steine —, kamenje sěći; (be—), klesati; tesati; in Stein —, usěći u kamen; ein Bild aus Stein —, sklesati kip od kamena; Feilen —, piljake sěći; sich herum —, uzmahivati oko sebe; (v. Schwein.) cvilati se.
Hauer, *m.* sěkač; (Häuer, *mont.*) rudokop; (Wb.) kopač; (Maß), kopač, motika; (Wildschwein), vepar; s. Hauzahn.
Hauerbewaffnet, *adj.* kalav.
Hauergeld, *n.* kopačnina.
Hauerglocke, *f.* rudarsko zvono.
Hauerlohn, (Häuerlohn,) *m.* rudokopnina, rudarska plata.
Hauersteg, *m.* rudokopna staza.
Hauerzeug, *n.* rudokopno orudje.
Häufchen, *n.* hrpica, kupac; (*bot. sporus*), gomilica.
Haufe, Haufen, *m.* hrpa, gomila, gromila, gromada, hrnjaga, rulja; ein — Erde, kup zemlje; (ein größerer —), hrpa; in —n legen, gomilati, nagomilati; es liegt dort Alles über einen —n sve je ondě dar mar; trpanac je ondě; cěla je krndija ondě; auf einem —n sitzen, sěděti u grunku, u hrpi; über den —n werfen, strovaliti; zu —n bringen, skupiti; das Getreide in —n schütten, sgrnuti žito; ein — Volkes, gomila, rulja, množtvo ljudih, světa; der große —, puk, ljudinstvo, prostota; ein — Soldaten, četa vojnikah; ein — Schweine, čopor svinjah; ein —Schafe, krdo ovacah; ein — Vögel, jato ptičah; ein — Bäume, množina drveća; stablik; ein — Holz, četiri hvata drva; ein — Fleisch, boblija mesa.
Häufeln, *v. a.* kupčati; (Kartoffeln —), ogrnuti, ogrtati, nagrebati, izgrtati.
Häufeln, *n.* (Spiel), poklopnica, ropa.
Häufelpflug, *m.* ogrtalo.
Häufen, *v. a.* grtati, kùpiti, grnuti; das Korn im Maße —, uvršiti, uvršivati, izvršiti měru od žita (raži); ein gehäufter Metzen, uvršen vagan; die Blätter sind gehäuft, lišće je često; Geld auf Geld —, sgrtati novce; er häuft Schuld auf Schuld, sve se više zadužuje; seine Sündenlast —, sve se više ogrěšivati; sich —, *v. r.* umnožavati se; rasti; die Klagen — sich, tužbe su učestale.
Haufen, *m.* s. Haufe.
Haufenweise, *adv.* gomilicě, gomilom, hrpkě, kupkě, jatomice, jatmice.
Häufer, *m.* gomilač, gromadič.
Häufig, *adj.* čest; mnogi; — *adv.* često; es geschieht häufig, daß . . ., više i. mnogo putah se dogadja, biva.
Häufigkeit, *f.* čestoća. [tačica
Häufler, *m.* ogrnjač, ogrtač; —in, *f.* ogr-
Häufung, *f.* grtanje; nakup, nagrt.
Haufwerk, s. Aggregat.
Haugeld, *n.* rudokopnina.
Hauhammer, *m.* keser.
Hauhechel, *f.* (*Ononis spinosa*), mačac, zečji trn.
Hauholz, *n.* sěčno drvo; drvo za sěk.
Hauk, *m.* resa, jezičac (u grlu).
Haukinge, *f.* poseklica; (b. Schmied.) ko-
Haukloz, s. Haublock. [pitnjak.
Haul, *m.* daljak, pralica.
Haulbaum, *m.* verižnjača.
Haulard, *n.* krč, krčevina.
Haulander, *m.* krčevnik.
Haumeißel, *m.* proboj.
Haumesser, *m.* sěkač.
Haupt, *n.* glava; das — entblößen, ogologlaviti se, odkriti se; das — bedecken, pokriti se; er setzte sich zu Haupten des Bettes, sěde (mu) više i. čelo glave; (den Feind) aufs — schlagen, hametom potući, poraziti, do noge pobiti (neprijatelja); ein graues Haupt, sědoglavac; das — einer Partei, kolovodja stranke; das — des Staates, glava države; die Häupter des Landes, prednjaci; das — eines Heeres, vojvoda; (Ober —), glava, poglavica, glavar.
Haupt- (in Zus.) glavni, poglavit.
Hauptabschnitt, *m.* glavni odsěk.
Hauptabsicht, *f.* glavna naměra.
Hauptabtheilung, *f.* glavni odděl, razděl.
Hauptader, *f.* glavna žila.
Hauptaltar, *n.* veliki oltar.
Hauptamt, *n.* glavni ured.
Hauptanführer, *m.* vojvoda.
Hauptangelegenheit, *f.* glavni posao.

Digitized by Google

Hauptangriff, *m.* glavni nasrt, glavna navala.
Hauptanker, *m.* velika kotva, veliko sidro.
Hauptantrieb, *m.* glavni nagon.
Hauptarm, *m.* (eines Flusses), glavna otoka, glavni vok.
Hauptartikel, *m.* glavna roba, stvar.
Hauptarznei, *f.* glavni lěk; lěk od glave.
Hauptast, *m.* stup, glavna grana.
Hauptaugenmerk, *n.* sein — auf etwas richten, osobito i. ponajviše na što gledati, paziti.
Hauptausweis, *m.* glavni izkaz.
Hauptbalken, *m.* věnčanica; ſ. Architrab.
Hauptband, *n.* povezača.
Hauptbaß, ſ. Generalbaß.
Hauptbaum, *m.* veliko drvo.
Hauptbedarf, *m.* glavna potreba; der — besteht in jenen Sachen, najviše treba onoga.
Hauptbegebenheit, *f.* glavni dogadjaj.
Hauptbegriff, *m.* glavni pojam.
Hauptbericht, Hauptberuf, *m.* Hauptbeſchäftigung, *f.* glavno izvěšće; glavno zvanje; glavni posao. [čest.
Hauptbeſtandtheil, *m.* čělokupnica, glavna
Hauptbetrag, Hauptbeweis, *m.* Hauptbilanz, *f.* glavna svota, iznosak; glavni dokaz; glavna razměra.
Hauptbinde, *f.* ſ. Hauptband.
Hauptbitte, *f.* glavna molba.
Hauptbohrer, ſ. Trepan.
Hauptbrett, *n.* (der Bettſtelle), ličnica.
Hauptbuch, *n.* glavnik, glavna knjiga.
Hauptcäſur, *f.* glavni odmor.
Häuptchen, *n.* glavica.
Hauptcolonne, *f.* glavni stupac.
Hauptdamm, *m.* glavni nasip, sip.
Hauptdecke, *f.* ſ. Kopfdecke.
Hauptdoſt, *m.* (*Clinopodium vulg.*), talac.
Haupteid, *m.* odlučna, odsudna prisega i. zakletva. [svojstvo.
Haupteigenſchaft, *f.* glavno, najvažnije
Haupteingang, *m.* glavni ulaz.
Häuptel, *n.* glavica.
Häuptelkohl, *m.* glavato zelje, kupus.
Häupteln, ſich, *v. r.* glavati se, glavičati se, uvijati se u glavu, zametnuti glavu.
Häuptelſalat, *m.* glavata loćika i. salata.
Hauptendzweck, *m.* glavni cilj, glavna cělj.
Haupterbe, *m.* glavni naslědnik; ſ. Univerſalerbe. [suda.
Haupterkenntniß, *n.* glavna presuda; od-
Hauptfall, *m.*, Hauptfarbe, *f.*, Hauptfehler, Hauptfeind, *m.*, Hauptfluß, *m.*, Hauptfrage, *f.* glavni slučaj; glavna mast (boja); glavna mana; glavni neprijatelj; glavna rěka; glavno pitanje.
Hauptführer, *m.* glava vojske. [posao.
Hauptfunction, *f.* glavni obavak; glavni
Hauptgaſſe, *f.* Hauptgebäude, *n.*, Hauptgebirge, Hauptgebrechen, *n.* glavna ulica, glavni sokak; glavna zgrada, kuća; glavne gore; glavna mana.
Hauptgedanke, *m.* glavna, poglavita misao; ſ. Thema.
Hauptgegenſtand, *m.* glavni predmet, glavna stvar. [ſ. Kopfgeld.
Hauptgeld, *n.* (Kapital); glavnica; istina;
Hauptgeſchäft, *n.* glavni posao.
Hauptgeſchworne, *m.* pravi porotnik.
Hauptgeſchwulſt, *f.* otok glave.
Hauptgeſimſe, *n.* glavni kvir.
Hauptgeſtalt, *f.* glavni lik; glavna osoba.
Hauptgeſtell, *n.* oglav, oglavar, oglavnik.
Hauptgewende, *n.* obće uvratině.
Hauptgewinn, *m.* najveći, prvi dobitak.
Hauptgläubiger, *m.* glavni věrovnik.
Hauptglied, *n.* (Bauw.) glavni članak.
Hauptgraben, *m.* velik obrov.
Hauptgränze, *f.* glavna medja, granica.
Hauptgrind, ſ. Kopfgrind.
Hauptgrund, *m.* glavni razlog, uzrok.
Haupthaar, *n.* kosa, vlasi; (*astr.*) das — der Berenice, Bereničina kosa.
Haupthammer, *m.* ſ. Hammerbeil, *n.*
Haupthandlung, *f.* glavno dělo; (*merk.*) glavna trgovina; (dramat.) glavni čin.
Haupthecht, *m.* velika štuka; [vojske.
Hauptheer, *n.* glavna vojska; jezgra
Haupthinderniß, *n.* najveća, glavna zapreka i. smetnja.
Haupthirſch, *m.* jelenčina.
Hauptholz, *n.* gornja greda.
Haupthöfner, *m.* čěloselac.
Hauptinhalt, *m.* jezgra sadržaja; kratko kazalo; dem — nach, ſ. Summariſch.
Hauptkarpfen, *m.* šaranina.
Hauptkatalog, *m.* glavni imenik.
Hauptkirche, *f.* stolna crkva.
Hauptkiſſen, ſ. Kopfkiſſen.
Hauptknoten, *m.* (dramat.) glavni zamrsak.
Hauptkohl, ſ. Häuptelkohl.
Hauptkopf, *m.* osobita glava.
Hauptkraft, *f.* glavna moć.
Hauptkrankheit, *f.* glavna, poglavita bolest; ſ. Kopfkrankheit.
Hauptkreis, *m.* najveći krug.
Hauptlager, *n.* glavni oko(l), tabor.
Hauptlaut, *m.* glavni glasac.
Hauptlegeſtätte, *f.* glavno skladište.
Hauptlehre, *f.* glavni nauk; načelo.
Hauptlehrer, *m.* glavni učitelj.
Hauptleiter, ſ. Tonleiter.
Hauptleute, *pl.* satnici, kapetani.
Häuptling, *m.* poglavica, glavar, čeonik.
Hauptlinie, *f.* glavna crta; (*fig.*) glavni
Hauptliſte, *f.* glavni imenik. [směr.
Hauptlos, *adj.* bezglavan; ſ. Unüberlegt.
Hauptloſigkeit, *f.* bezglavica, bezglavje.
Hauptloſung, *f.* glavno ždrebanje.
Hauptluſt, *f.* osobito veselje.
Hauptmangel, *m.* glavna, najveća mana.
Hauptmann, *m.* satnik, kapetan; (z. B. Bezirks—), načelnik.

Digitized by Google

Hauptmannschaft, *f.* satništvo, kapetanija.
Hauptmannsfrau, *f.* satnikovica, satnikova žena, kapetanica.
Hauptmast, *m.* veliko jedrilo, veliki jambor.
Hauptmauer, *f.*, Hauptmerkmal, *n.*, Hauptminengang, *m.*, Hauptmittel *n.*, glavni zid; glavni znak; glavni podkop; glavno sredstvo.
Hauptmoment, *m.* glavna doba, glavni čas; glavna stvar.
Hauptnarr, *m.* velika budala; budalina.
Hauptniederlage, *f.* glavno skladište.
Hauptort, *m.* glavno město.
Hauptpause, *f.* glavna stanka.
Hauptperson, *f.* glavna, poglavita osoba;
Hauptpfahl, *m.* prednji stubao. [glava.
Hauptpfeiler, *m.* glavni pilov.
Hauptpforte, *f.* glavna, velika vrata.
Hauptpolster, s. Kopfkissen.
Hauptpostamt, *n.* glavna pošta.
Hauptposten, *m.* (*merk.*) glavni stavak, članak; (*mil.*) glavna straža.
Hauptpriester, *m.* veliki svećenik; s. Cardinal.
Hauptprodukt, *n.* glavna plodina, tvorina; (*arithm.*) glavna svota.
Hauptproceß, *m.* glavna parnica.
Hauptpunkt, *m.* glavna točka, stvar; glavni članak.
Hauptquartier, *n.*, —quelle, —quittung, —rechnung, —regel, —ronde, *f.* glavni stan; glavni izvor; glavna namirnica; glavni račun; glavno pravilo; glavni oblaz.
Hauptsache, *f.* glavna, prva stvar; das ist die —, to je glavno, poglavito.
Hauptsächlich, *adj.* glavan, poglavit, osobit; —, *adv.* poglavito, osobito, najviše.
Hauptsatz, *m.* glavni rěk, stavak; s. Thema.
Hauptsatztheil, *m.* glavni dio rěka, stavka.
Hauptschiene, *f.* ploča od plaza.
Hauptschlacht, *f.* glavni boj, glavna bitka.
Hauptschlüssel, *m.* glavni ključ; odpirač.
Hauptschmuck, *m.* glavni ures; s. Kopfputz.
Hauptschnitt, *m.* glavni rěz; prorez.
Hauptschrift, *f.* glavno pismo; glavni spis.
Hauptschriftsteller, *m.* poglaviti, najvrstniji pisac. [dug.
Hauptschuld, *f.* najveća krivnja; najveći
Hauptschuldige, *m.* najveći, glavni krivac.
Hauptschuldner, *m.* najveći dužnik.
Hauptschule, *f.* glavna učionica, škola.
Hauptschur, *f.* prva strižnja; s. Tonsur.
Hauptschwierigkeit, *f.* glavna zapreka; das ist die —, tu zapinje.
Hauptsegel, *n.* veliko jedro.
Hauptseite, *f.* glavna strana; (an Münzen), lice.
Hauptsinn, *adj.* glavobolan.
Hauptsitz, *m.* glavni stan.
Hauptsohle, *f.* taban (u pluga).
Hauptsprache, *f.* glavni jezik.
Hauptstadt, *f.* glavni grad.
Hauptstädter, s. Großstädter.
Hauptstädtisch, *adj.* glavnogradski.
Hauptstamm, *m.* glavno deblo; (Familie), stežer; (Capital), glavno, glavnica.
Hauptstärke, *f.* najveća snaga; (*fig.*) najveća věština; das ist seine —, u tom je najvěštiji.
Hauptstation, *f.* glavna postaja.
Hauptstein, *m.* glavni menjik.
Hauptstock, *m.* glavno, glavnica.
Hauptstraße, *f.* drum, velika cesta; s. Hauptgasse.
Hauptstrich, *m.* glavni pis.
Hauptstück, *n.* glavni dio; die —e der christlichen Lehre, članci věre; (das — eines Buches), poglavje, glava.
Hauptsturm, *m.* obća navala, obći juriš.
Hauptsucht, *f.* (b. Pferd.) glavobolja.
Hauptsummarium, *n.* glavni svotnik.
Hauptsumme, s. Gesammtsumme.
Hauptsünde, *f.* smrtni grěh.
Hauptthäter, —theilnehmer, *m.* glavni krivac, činac; glavni dionik.
Hauptthor, *n.* velika vrata.
Hauptthüre, *f.* glavna vrata.
Hauptton, *m.* glavni glas.
Haupttreffen, *n.* glavni boj.
Haupttreffer, *m.* najveći dobitak; den — machen, najviše dobiti.
Haupttreppe, *f.* glavne stube.
Haupttuch, s. Kopftuch.
Haupttugend, *f.* glavna krepost.
Hauptübel, *n.* najveće zlo. [nost.
Hauptumstand, *m.* najznamenitija okol-
Hauptunterschied, —urheber, *m.*, —ursache, *f.* glavna razlika; glavni, prvi početnik; glavni uzrok.
Hauptverhandlung, —verrechnung, —versammlung, *f.* glavna razprava; glavno računanje; velika skupština.
Hauptwache, *f.* glavna i. velika straža.
Hauptwall, *m.* velik obkop.
Hauptwand, *f.* glavni zid.
Hauptwassersucht, s. Kopfwassersucht.
Hauptweh, s. Kopfweh.
Hauptwerk, *n.* (eines Schriftstellers), najvrstnije dělo; najvrstnija tvorina.
Hauptwind, *m.* glavni větar.
Hauptwissenschaft, *f.* glavna znanost.
Hauptwort, *n.* samostavnik (suščestvitelno ime).
Hauptwunde, s. Kopfwunde. [wort.
Hauptwurf, *m.* glavni hitac.
Hauptwurzel, s. Pfahlwurzel.
Hauptzahl, *f.* glavni broj; s. Hauptzahlwort.
Hauptzeitwort, *n.* pravi glagolj.
Hauptziel, *n.* glavni cilj, glavna cělj.
Hauptzierde, *f.* osobiti ures; s. Kopfschmuck.
Hauptzollamt, *n.* glavna carinara, divona.
Hauptzweck, *m.* glavna naměra.
Haus, *n.* kuća, dom; ein — Gottes, Božja kuća; ein ungeheures —, kuće-

tina; ein hölzernes —, drvenjača; von — zu — gehen, zarediti i. zaći od kuće do kuće; (Wohnung), stan, kuća; das — hüten, biti kod kuće; er hat ihm das — verboten, zabranio mu je k njemu dolaziti; der Herr vom —, kuće gospodar; gospodar od kuće; nach — gehen, ići kući, doma; zu —e, kod kuće, na domu; er ist nicht zu —e, neima ga doma i. kod kuće; (*fig.*) er ist nicht recht zu —e, sulud i. ćanut je; nije dočuvan; er macht ein eigenes —, ima svoje ognjište; za sè gospodari; pack' dich aus meinem —e, miči mi se s upreta; izdiri izpod moga krova; er ist lange von — gewesen, dugo je izbivao iz kuće; nije ga bilo dugo kod kuće; Einen von — und Hof treiben, iztěrati koga iz kuće i kućišta; (*fig.*) von —e aus, iz prva, od postanka; er ist ein Schwächling von —e aus, slab je od poroda svoga; hier bin ich zu —e, ovdě stanujem, stojim; wo gehört Ihr zu —e, odkuda ste? nirgends zu —e sein, neimati kuće ni kućišta; in einer Sache zu —e sein, biti čemu věšt; razuměti se u što; (Familie), porodica, obitelj; kućani; die Tochter vom —e, domaća kći; — halten, kućiti, vidočiti kuću; gospodariti, redovati; mit etwas — halten, šteditи što; (*merk.*) trgovačka kuća; königliches —, kraljevska kuća; kraljevski dom; kraljevsko kolěno; er ist aus einem guten —e, kućević i. kućić je; Minister des Hauses, popečitelj carskoga doma; (Parlament), sbornica.

Haus- (in Zus.) kućni, kućevni; domaći, domašnji; pitom.

Hausähre, f. Hausflur.

Hausaltar, *m.* domaći oltar.

Hausammer, *m.* (*Emberiza familiaris*), pitoma strnadica.

Hausandacht, *f.* domaća molitva.

Hausanfäßig, *adj.* okućen.

Hausanfäßige, *m.* domaćin. [kovnik.

Hausapotheke, *f.* kućevna lěkarnica; lě-

Hausarbeit, *f.* kućna radnja, kućni rad.

Hausarca, *m.* kućište.

Hausarme, *m.* domaći siromak.

Hausarrest, *m.* kućevni zatvor; er hat —, nesmě iz kuće; kućuje.

Hausarznei, *f.* domaći lěk. [maći.

Hausbacken, *adj.* kod kuće pečen; do-

Hausbackenbrod, *n.* domaći kruh, hlěb.

Hausbank, *f.* pokućna klupa; klupa pred kućom.

Hausbau, *m.* gradjenje, gradnja kuće.

Hausbaum, *m.* stup (u větrenjače).

Hausbedarf, *m.* domaća potreba; das bleibt für den —, to je domazluk.

Hausbesitz, *m.* posěd kuće.

Hausbesitzer, *m.* posědnik kuće; f. Haus-

Hausbestandtheil, *m.* kućna čest. [herr.

Hausbettler, *m.* tucak, pokućar(-prosjak).

Hausbewohner, *m.* kućanin; ukućanin.

Hausbier, *n.* domaće pivo.

Hausblase, f. Hausenblase.

Hausblatt, *n.* (*Potentilla reptans*), petoprst-pozemljuh.

Hausboden, *m.* podkrovje, tavan.

Hausbrauch, *m.* domaći, kućevni običaj.

Hausbrenner, f. Feuerkäfer.

Hausbrod, *n.* domaći kruh, hlěb.

Hausbuch, Hausbüchel, *n.* kućevnica; fo Einschreibebüchel.

Häuschen, *n.* kućica, kućerica. [poseč.

Hauschlag, *m.* (Forstw.) šestar; (b. Müll.)

Hausclassensteuer, *f.* razredna kućarina.

Hauscommunion, *f.* zadruga.

Hausdieb, *m.* domaći kradljivac; (*fam.*)

Hausdiebin, *f.* poličarka. [poličar.

Hausdiebstahl, *m.* domaća kradja.

Hausdiele, f. Hausflur.

Hausdienerschaft, *f.* domaća služinčad, družina; domaći sluge.

Hausdienstbarkeit, *f.* kućevna služnost.

Hausdrache, *m.* (*fig.*) ordulja, oštrokondja, nadžak-baba, krvometnica.

Hausdurchsuchung, *f.* premetačina, premetanje, pretraživanje kuće; eine — vornehmen, pretražiti, premetati kuću.

Hauschre, *f.* poštenje, čast kuće; f.

Hauseinrichtung, *f.* pokućtvo. [Hausfrau.

Hausen, *v. n.* domovati, prebivati, stanovati; (haushalten), gospodariti; übel —, zlo gospodariti; sie haben furchtbar gehaust, spravišе strahotu, ogradišе velje jade; der Hagel hat furchtbar gehaust, zagrdila je tuča; der Wind hauset, větar huji, buči; bura goni; —, *v. a.* f. Behausen.

Hausen, *m.* (*Accipenser Huso*), moruna, bělјuga, viza; der männliche —, šipar.

Hausenblase, *f.* morunji měhur; svitci;

Hausenfleisch, *n.* morunina. [ribja klija.

Hausenrogen, *m.* morunina ikra; f. Caviar.

Hausenstein, *m.* morunovac.

Hausente, *f.* pitoma, domaća patka.

Hausentlassen, *adj.* odpušten od kuće.

Häuserbeschau, *f.* razgled kućah; die — unternehmen, razgledati kuće.

Häuserer, f. Hausirer.

Häusern, *v. n.* kućariti; f. Hausiren.

Häuserreihe, *f.* red i. niz kućah.

Hausertrag, *m.* kućni dohodak.

Häuserverzeichniß, *n.* popis kućah.

Hauserwerb, *m.* tečenje kuće.

Hauserziehung, *f.* domaći uzgoj.

Hauseule, *f.* f. Kauz.

Hausfenster, *n.* kućni prozor (pendžer).

Hausfliege, *f.* muha-pokućarka.

Hausflur, *f.* predkućnica, veža.

Hausfrau, *f.* domaćica, kuće gospodarica; (eine gute —), kućanica, kućanka.

Hausfreund, m. domovnik; kućevni prijatelj, prijatelj kuće.
Hausfriede, m. domaći mir; sloga u kući.
Hausgans, f. pitoma guska.
Hausgebacken, s. Hausbacken.
Hausgebrauch, s. Hausbrauch.
Hausgeflügel, n. domaća perad, živad.
Hausgeist, s. Kobold.
Hausgeld, s. Hauszins.
Hausgenoß, m. kućanin; domaći, domašnji, čeljade; —en, pl. kućani, čeljad; s. Hausleute.
Hausgenossenrecht, n. kućansko, zadružno pravo.
Hausgenossenschaft, f. zadruga.
Hausgenossin, f. kućanka.
Hausgeräth, n. pokućje, pokućtvo.
Hausgeschäft, n. domaći posao.
Hausgeschichte, f. povestnica kuće.
Hausgesessen, s. Hausässig.
Hausgesetz, n. domovni, kućevni zakon.
Hausgesinde, n. (domaća) služinčad; čeljad.
Hausgewand, s. Hauskleidung.
Hausgiebel, m. (kućni) zabat.
Hausglück, n. domaća sreća.
Hausgottesdienst, f. domaća služba Božja.
Hausgrille, f. s. Heimchen.
Hausgut, n. kućevno dobro, kućevna imovina.
Haushahn, m. pětao-pokućar.
Haushalt, m. kućanstvo, gospodarstvo; gemeinschaftlicher —, zadruga.
Haushalten, v. n. s. Haus halten.
Haushalten, n. kućenje; s. Haushalt.
Haushalter, m. kućanik, kućnik, domaćin; (bei einem Andern), gospodar, ključar, gazda.
Haushälterin, f. domaćica, kućanica, kućnica; redara, reduša; (bei einem Andern), gospodarica, gospodinja, gazdarica, ključarica.
Haushälterisch, Haushältig, adj. čuvaran, štedljiv; — mit seiner Zeit sein, grabiti, uložiti vrěmo; eine —e Frau, dobra gospodarica; kućanica; ein —er Mensch, dobar gospodar; kućanik.
Haushaltung, f. domovodstvo; s. Haushalt; die — führen, kućiti, redovati, gospodariti; die — verstehen, uměti kućiti; eine eigene — haben, imati svoje ognjište.
Haushaltungsbuch, n. kućnik; (Rechnungsbuch), kućevnik.
Haushaltungsgeschäft, n. kućenje, gospodarenje.
Haushaltungskosten, pl. kućanski trošak.
Haushaltungskosten-Conto, m. račun o kućanskom trošku.
Haushaltungskunst, f. kućanstvo, domovodstvo.
Haushaltungsmäßig, adj. kućanski.
Haushaltungsregel, f. kućansko pravilo.
Haushammel, m. (fig.) čuvikuća.
Haushenne, s. Haushuhn.
Hausherr, m. domaćin, domadar, kuće gospodar; s. Hausbesitzer.
Hausherrschaft, f. vlada u kući; kućna vlada.
Haushoch, adj. kolik kuća; der Schnee liegt —, zapao sněg do krova.
Haushocker, m. ležak.
Haushofmeister, m. dvornik, starosta.
Haushuhn, n. domaća i. pitoma kokoš.
Haushund, m. (pas-)pokućar.
Häusig, adj. doman.
Hausinhaber, m. imalac kuće; s. Hausbesitzer.
Hausirbefugniß, f. pravo kućarenja.
Hausirbewilligung, f. dopust i. dopuštenje kućarenja.
Hausiren, v. n. kućariti, kućevati, torbariti.
Hausirer, m. kućarac, torbičar.
Hausirgeschäft, n. Hausirhandel, m. kućarstvo, kućevanje, kućarenje.
Hausirpaß, m. kućarski list.
Hausjungfer, f. domaća kći; s. Beschließerin.
Hauskäfer, s. Todtenuhr.
Hauskalender, m. domaći koledar.
Hauskaninchen, n. s. Kaninchen.
Hauskanzler, m. domovni pečatnik, kancelar.
Hauskanzlei, f. domovna pisara, kancelarija.
Hauskapelle, f. domaća crkvica, kapela; (mus.) domaća glasbina.
Hauskatze, f. pitoma mačka.
Hauskauf, m. kupovanje, kupnja kuće; bei'm —e, kad se kupuje kuća; Hausverkauf, kupovanje, kupnja kućah.
Hauskirche, f. domaća crkva; domaća služba božja.
Hauskleid, n. pokućna haljina.
Hauskleidung, f. pokućna odeća.
Hausknecht, m. kućnjak, kućni sluga, čistikuća.
Hauskost, f. domaća hrana.
Hauskrähe, f. (Corvus Corone), vrana.
Hauskreuz, n. (fig.) domaći križ, domaća běda, nevolja.
Hauskrieg, f. domaća razmirica.
Hauskröte, f. krastača.
Hauslaterne, f. kućna světiljka.
Hauslaub, n. Hauslauch, m. s. Hauswurz.
Hauslehrer, m. domaći učitelj; —in, s. Gouvernante.
Hauslehrerstelle, f. služba domaćeg učitelja.
Häuslein, s. Häuschen.
Hausleinwand, f. domaće platno.
Häusler, m. želar, želar; s. Hausmann.
Hausleute, pl. ukućani, stanari; s. Hausgenossen.
Häuslich, adj. domaći, kućevni; ein —es Weib, kućanica, kućnica; sich — an einem Orte niederlassen, nastaniti se, naseliti se gdě; s. Frugal.
Häuslichkeit, f. (eines Weibes), kućnost; (eines Mahles), domaćnost, prostota.
Häusling, s. Häusler.
Hauslos, adj. bezdom, bezkućan.
Hausmagd, f. služkinja, služavka, dekla.
Hausmann, m. ukućanin, stanar; s. Häusler.

Hausmannskoſt, *f.* domaća hrana.
Hausmarder, ſ. Steinmarder.
Hausmark, ſ. Bärwurz.
Hausmaus, *f.* pokućni miš.
Hausmeiſter, *m.* pazikuća, prigledač kuće.
Hausmiethe, *f.* najam kuće; ſ. Hauszins.
Hausmittel, *n.* domaći lěk.
Hausmotte, *f.* pokućni moljac.
Hausmutter, *f.* domaćica.
Hausmütterlich, *adj.* —e Pflicht, dužnost domaćice.
Hausnatter, *f.* (*Coluber domesticus*), pokućara, kućarica.
Hausnudel, *f.* naselje, seonica.
Hausordnung, *f.* domaći red; domovnik.
Hausotter, ſ. Hausnatter.
Hauspächter, *m.* zakupnik, najmilac kuće.
Hauspatron, *m.* kršnjak.
Hausplage, *f.* domaća běda, nevolja.
Hausplan, *m.* nacrt kuće; einen — machen, nacrtati kuću. [Hausgrund.
Hausplatz, *m.* predkućje, stoborje; ſ.
Hausprediger, *m.* domaći propovědnik.
Hausrath, *m.* ſ. Hausgeräth.
Hausratte, *f.* (*Mus rattus*), crni parcov, podgana.
Hausrecht, *n.* kućevno, kućno pravo.
Hausregel, *f.* kućevno, domaće pravilo.
Hausregiment, *n.* kućna uprava.
Hausröthling, Hausrothſchwanz, *m.* (*Motacilla Tithys*), žvrglja, ilovčica, brodjica.
Hausſache, *f.* domaća stvar, domaći posao.
Hausſaſſe, *m.* domaćin.
Hausſäſſig, *adj.* okućen.
Hausſatz, *m.* kućni teret.
Hausſchabe, *f.* (*Blatta orientalis*), žohar.
Hausſchaf, *n.* pitoma ovca.
Hausſchatz, *m.* blago od kuće; kućno blago.
Hausſchlachten, *n.* klanje kod kuće.
Hausſchlange, ſ. Hausotter. [kuće.
Hausſchlüſſel, *m.* kućni ključ, ključ od
Hausſchmätzer, *m.* (*Muscicapa grisola*), veliki muhar.
Hausſchnecke, *f.* domarka.
Hausſchneider, *m.* domaći, kućevni krojač.
Hausſchoß, ſ. Hausſteuer.
Hausſchule, *f.* domaća učionica, škola.
Hausſchuſter, *m.* domaći, kućevni čizmar, crevljar.
Hausſchwalbe, *f.* pokućna lastavica.
Hausſchwamm, *m.* (*Polyporus destructor*), drvojedka.
Hausſchwein, *n.* krmak, krmača.
Hausſchwelle, *f.* podsěk; kućne uvratine, prag.
Hauſſe, *f.* povis, poskupa; a la — ſpekuliren, trgovati na poskupu.
Hauſſen, *v. n.* cvilati se.
Hausſervitut, *f.* kućna služnost.
Hauſſier, *m.* povisar.
Hausſitzend, ſ. Hausſäſſig.
Hausſorge, *f.* domaća briga, skrb
Hausſpeiſe, *f.* domaće jelo.
Hausſperling, *m.* (*Fringilla domestica*), vrabac- i. vrebac-pokućar.
Hausſpinne, *f.* pokućni pauk.
Hausſtaat, *m.* pokućanstvo; ſ. Hofſtaat.
Hausſtand, *m.* kućanstvo.
Hausſtelle, *f.* kućište.
Hausſteuer, *f.* kućarina.
Hausſtreit, *f.* domaća raspra.
Hausſuchung, ſ. Hausdurchſuchung.
Hausſtempel, *m.* probojac.
Haustaube, *f.* pitom golub.
Haustenne, ſ. Hausflur.
Hausteufel, *m.* krvometnica; (*Tringa pugnax*), prsljivac. [marše.
Hausthier, *n.* domaće živinče, pokućar,
Hausthor, *n.* kućna vrata.
Hausthür, *f.* kućna vratašca, vrata.
Haustock, ſ. Hausblock.
Haustrauung, *f.* věnčanje u kući.
Haustrunk, *m.* domaće piće.
Hausübel, *n.* kućno zlo, zlo u kući; ſ. Hausplage.
Hausunke, *f.* (*Rana portentosa*), smrdljiva krastača; ſ. Hausnatter.
Hausvater, *m.* domaćin; staršina.
Hausvermögen, *n.* kućevni imutak.
Hausverſchreibung, *f.* zapis kuće.
Hausverſtand, *m.* zdrav razum.
Hausvertrag, *m.* pogodba za kuću, kućna.
Hausverwalter, *m.* upravnik, upravljač kuće; ključar.
Hausverwaltung, *f.* uprava kuće.
Hausvieh, *n.* stoka, marha (marva), blago.
Hausvogt, ſ. Hausverwalter.
Hauswächter, *m.* čuvar kuće.
Hauswalter, *m.* vaš, uš.
Hauswanze, *f.* (pokućna) stěnica.
Hauswäſche, *f.* domaća rubenina, prtenina.
Hausweib, *n.* ſ. Hausfrau.
Hausweſen, *m.* kućanstvo, gospodarstvo; dem — vorſtehen, das — führen, ſ. Haushalten.
Hauswieſel, *n.* lasica.
Hauswirth, *m.* kuće gazda.
Hauswirthin, *f.* gazdarica.
Hauswirthſchaft, *f.* kućanstvo, gospodarstvo; die — verſtehen, umětí gospodariti, kućiti.
Hauswurm, ſ. Haushammel.
Hauswurz, *f.* (*Sempervivum tectorum*). čuvikuća, čuvarkuća, netresak; die kleine —, (*Sedum acre*), žednjak.
Hauswurzelbaum, *m.* (*Sempervivum arboreum*), drvolika čuvikuća.
Hauszehent, *m.* ukućanstvo.
Hauszeuge, *m.* domaći svědok.
Hauszicge, *f.* pitoma koza.
Hauszins, *m.* (Hausmiethe), stanarina, kućevina, kućna najmovina; ſ. Haus-
Hauszinsbüchel, *n.* stanarnica. [zehent.
Hauszinsertrag, *m.* dohodak od stanarine.
Hauszinsertrags-Bekenntniß, *n.* očitovanje, prokaz stanarine.

Google

Hauszinssteuer, *f.* porez od stanarine; stanovna kućarina.
Hauszucht, *f.* kućevni zapt, kar.
Haut, *f.* koža, čapra; (spr.) in keiner guten — stecken, slaba biti těla; ich möchte nicht in seiner — stecken, neželim biti na njegovu městu; man möchte aus der — fahren, člověku se hoće da svisne od ..; Einem auf die — gehen, prižgati komu; svrzlati; smotati koga; sich seiner — wehren, braniti se; mit heiler — davon kommen, srećno proći, izněti glavu; seine — theuer verkaufen, zaměniti glavu; mit der — bezahlen, platiti glavom; auf der faulen — liegen, lěnjariti, lindovaniti; Einem die — über die Ohren ziehen, mučiti koga do zla Boga; aus fremder — ist gut Riemen schneiden, lasno je od tudje kože remenje rezati; lasno je s tudjim dobrom dobar biti; es juckt ihn die —, svrbe ga ledja; eine gute, ehrliche —, dobričina; die — der Kirsche, kožica od trešnje; die — der Milch, těna, těnica, kožica od mlěka.
Hautartig, *adj.* kožast.
Hautausdünstung, *f.* izpara kože.
Hautausschlag, *m.* osutak, osip; ich bekam einen —, izasulo mi se po tělu.
Hautbläschen, *n.* pristić.
Hautblutader, *f.* kožna žila.
Hautbois, *n.* frula, hoboa.
Hautboist, *m.* frular, hoboista.
Häutchen, *n.* kožica; opna, opnica; těnica.
Hautdrüse, *f.* kožna žlězda.
Häuteln, Häuten, *v. a.* guliti, derati kožu s ..; sich —, *v. r.* svući se, svlačiti se.
Hauteur, *m.* poskupilac.
Hautfarbe, *f.* mast.
Hautfleck, *m.* šklopac.
Hautflügel, *m.* opneno krilo.
Hautflügelig, *adj.* opnokrili.
Hautflügler, *pl.* (*Hymenoptera*), opnokrilci.
Hautform, *f.* kožnica.
Hautförmig, *adj.* kožast.
Hautfresser, *s.* Hautkäfer.
Hautfrucht, *f.* měhur.
Häuticht, *adj.* kožast.
Häutig, *adj.* kožan, opnen.
Hautjucken, *n.* svrbež kože.
Hautkäfer, *m.* (*Dermestes*), kožnjak.
Hautkrankheit, *f.* kožobolja.
Hautkrebs, *m.* kožni rak.
Hautlappen, *m.* vaša, vandrša.
Häutler, *m.* mekuš.
Hautmuskel, *m.* kožna mišica.
Hautnerve, *m.* kožni živac.
Hautpflege, *f.* njega kože.
Hautpilze, *pl.* (*Hymenomycetes*), prave gljive.
Hautreinigung, *f.* čišćenje kože.
Hautrelief, *n.* napupila rezba.
Hautschmiere, *f.* kožna mast.
Hautschnecke, *f.* (*Murex cutaceus*), kožni volak.
Hautschwiele, *f.* žulj.
Hautskelet, *n.* samokost.
Hautspalten, *pl.* puči *f.*
Hautsystem, *n.* kožje.
Häutung, *f.* svlačenje.
Hautwärzchen, *n.* kožna bradavičica.
Hautwassersucht, *f.* trupljika.
Hautwurm, *s.* Fadenwurm.
Hauung, *f.* sěča; *s.* Gehau.
Hauwaffe, *f.* sěcalo.
Hauwunde, *f.* sěkotina.
Hauzahn, *m.* kal.
Hauzinn, *n.* sěcište.
Havarie, *f.* pomorska šteta.
Havariren, *v. n.* štetovati na moru; havarirte Güter, roba oštećena na moru.
Haverei, *s.* Havarie.
Hay, *s.* Hai.
Hazard, *s.* Hasard.
He, Heh, *int.* e! ej! aj! (befehl.) bre! more!
Hebamme, *f.* babica, primalja; (scherz.) pupkorezka.
Hebammenkunst, *f.* primaljstvo, babičenje.
Hebarm, Hebearm, *m.* dizalica, palac.
Hebarzt, *s.* Geburtshelfer.
Hebe, *f. s.* Abgabe; Hebopfer.
Hebebalken, *m.* dizalo.
Hebebaum, *m.* ozib, vag, poluga; etwas mit dem — heben, podignuti što na ozib.
Hebebaumen, *s.* Hebarm.
Hebegerüst, *n.* vagalica.
Hebeisen, *n.* pralica, ćuskija.
Hebekopf, *s.* Hebarm.
Hebekorb, *m.* ušata košarica.
Hebekraft, *f.* dizalo.
Hebekrahn, *s.* Krahn.
Hebel, *m.* ozib, vag, poluga*.
Hebelade, Hebeleiter, *f.* dizalo.
Hebelarm, *m.* rame oziba, vaga, poluge.
Hebelatte, *f. s.* Hebarm.
Hebeln, *s.* Einsäuern.
Hebelzeug, *n.* dizala.
Hebemahl, *n.* dižnica.
Heben, *v. a.* dignuti, nadići, podići, dizati, nadizati; die Arme gegen Himmel —, uprostiti ruke k nebu; die Augen gegen Himmel —, podignuti oči; ein Haus —, dići, dizati krovje; ein Kind aus der Taufe —, držati děte na krštenju; kumovati; Einen aus dem Sattel —, izagnati, izmetnuti, izstaviti, maći koga iz sedla; razstaviti koga od konja; oboriti koga s konja; (*fig.*) krenuti koga od kuda; (überlegen sein), zaděnuti koga za pojas; eine Person vom Wagen —, skinuti koga s kolah; Einen auf's Pferd —, penjati koga na konja; einen Schatz —, izkopati blago; einen Graben —, očistiti jarak; die Lockspeise —, hvatati mamac; in die Höhe —, izdići, izdizati, podići, izpeti; den Kopf in die Höhe —, izdignuti glavu povisoko; Geld, Steuern,

s. Erheben; eine Krankheit —, izlěčiti bolest; ein Hinderniß heben, ukloniti zapreku; einen Zweifel —, razrěšiti dvoumje; einen Einwurf —, pobiti prigovor; einen Streit —, dokinuti razpru; Wein aus dem Faße —, vaditi vino na teglicu; die Stimme —, glas uzvisiti; die Seele —, s. Erheben; sich —, *v. r.* dignuti se; der Busen hebt sich, prsa mu se nadimaju; sich wieder —, podići se.

Hebenagel, *m.* nadizač.

Hebepunkt, *m.* dizalište.

Heber, *m.* dizač; (*sipho*), teglica, cmug, nateg, natega, nategača, hajduk; s.

Heberad, *n.* nadizalo. [Hebel

Heberförmig, *adj.* tegličast.

Heberwurm, *m.* (*Siphunculus*), tegličica.

Hebeschiene, *f.* podpornja, rihalj.

Hebestange, *f.* pralica, ćuskija.

Hebetatze, *f.* s. Hebarm.

Hebewinde, *f.* vitao, vitlo.

Hebezange, *f.* kléštine.

Hebezapfen, *m.* palac.

Hebezeug, *n.* dizala; (in Mühlen), puze.

Hebkunst, s. Hebammenkunst.

Heblich, *adj.* dižan; (*fig.*) znatan.

Hebling, s. Hebarm.

Hebopfer, *n.* prvine.

Hebschüssel, *f.* krbanjina. [hebung.

Hebung, *f.* dizanje; dignuće; dig; s. Er-

Hebungssystem, *n.* sustav dizanja.

Hechel, *f.* ogreblo; ogrebača; (dichte), perajica, gvozdenka, vrćica; den Flachs durch die — ziehen, ogrebati, ogrebsti, perjati lan; (*fig.*) Einen durch die — ziehen, rešetati, skuditi koga.

Hechelbank, *f.* perajnjača.

Hechelflachs, *m.* svlak, ogreb, ogrebnica, perajevina, perajnica.

Hechelfrau, *f.* redilja, ogrebalja.

Hechelkamm, s. Nadelkerbel.

Hechelkraut, s. Hauhechel. [gvozdenkar.

Hechelmacher, *m.* ogreblar, perajičar,

Hecheln, *v. a.* ogrebati, ogrebsti, perjati, vrćati; (*fig.*) Einen —, rešetati, skuditi koga; tudje grinje tresti.

Hechelroche, *f.* (*Raja rubus*), perjasta

Hechelscherz, *m.* s. Satyre. [plosnatica.

Hechelscheven, *pl.* kučine.

Hechelstuhl, s. Hechelbank.

Hechelweib, *n.* s. Hechelfrau.

Hechelzahn, *m.* zubac od ogrebla, perajice.

Hechler, *m.* redilac.

Hechlerin, *f.* redilja.

Hechse, s. Häkse.

Hecht, *m.** (*Esox Lucius*), štuka.

Hechtbars, s. Zanders.

Hechtblau, *adj.* štukast.

Hechtbrühe, *f.* štučja salamura.

Hechtchen, *n.* štučica.

Hechtgrau, s. Hechtblau.

Hechtkraut, *n.* (*Potamogeton*), mrestnjak,

Hechtreißer, *m.* štukar.

Hechtsatz, *m.* štučad.

Hechtschimmel, *m.* štučilo.

Hechtsuppe, s. Hechtbrühe.

Hechtteich, *m.* štučnjak.

Hechtzähne, *pl.* (*glossopetrae*), kučkov kamozub.

Heckdorn, s. Weißdorn.

Heckdrüse, *f.* guša.

Hecke, *f.* (Gehege), leglo, podsad; nasad; (v. Kind.) sitnilež, děčurlija; s. Heckzeit.

Hecke, *f.* (Heck, *n.*) živica, živa obala; omedja, šušnjak; eine — ziehen, živičiti; (eine Wand von Strauchwerk), redina.

Hecken, *v. n.* (v. Vögeln), leći; (v. andern Thieren), koliti; ploditi; Zähne —, dobivati zube; (mit dem Schnabel hacken), kljuvati.

Hecken, *v. n.* s. Hocken.

Heckenammer, *m.* (*Emberiza Cirlus*), plotovna strnadica.

Heckenapfel, *m.* jabučji grm.

Heckenbaum, *m.* živičnjak; s. Hartriegel.

Heckenbeere, s. Stachelbeere.

Heckenbinder, *m.* vrzinar, obalar.

Heckendarm, *m.* (*Cucubalus bacciferus*), jagodasta gušavica.

Heckengang, *m.* staza medju živicami, živična ulica.

Heckenhopfen, *m.* divji hmelj. [kokica.

Heckenkäfer, *m.* (*Meloë proscarabœus*),

Heckenkerbel, s. Klettenkerbel.

Heckenkirsche, s. Aalbaum.

Heckenknöterich, *m.* (*Polygonum dumetorum*), dvornik-živičar.

Heckenpfriemen, s. Besenkraut.

Heckenrose, s. Hagebutte.

Heckensame, *m.* (*Ulex europ.*) gladiš.

Heckenschere, *f.* postrig.

Heckenschmätzer, s. Heckenvogel.

Heckenschnarre, *f.* s. Wachtelkönig.

Heckensense, *f.* kosor.

Heckenstrauch, *m.* medja.

Heckenvogel, *m.* s. Grasmücke.

Heckenwanze, *f.* (*Cimex dumosus*), stěnica-živičarka.

Heckenweißling, s. Baumweißling.

Heckenwicke, *f.* (*Vicia dumetorum*), grahor-živičar. [hladolež.

Heckenwinde, *f.* (*Convolvulus sepium*),

Heckenzaum, *m.* živica, živa obala.

Heckerling, s. Häckerling.

Heckherberge, *f.* krčmetina.

Heckholz, s. Hartriegel.

Heckicht, *adj.* živičast.

Heckig, *adj.* šušnjav.

Heckjäger, s. Winkeljäger.

Hecklauge, s. Mutterlauge.

Heckmünzer, s. Falschmünzer.

Heckmutter, *f.* plodnica, rodkinja.

Heckrose, Heckſame; s. Heckenrose usw.

Heckzeit, *f.* ležnja.

Digitized by Google

Heckſel, ſ. Häckerling.
Hectolitre, *m.* hektolitar.
Hectometre, *m.* hektometar.
Heda! *int.* he! hej!
Hede, Heede, *f.* svlak; vlas.
Hedel, ſ. Häuptel.
Heden, *adj.* koberni.
Hederich, *m.* (*Erysimum*), trizalj; ſ. Acker-
Heer, *n.* vojska; voj; ein — auf die Beine ſtellen, sakupiti, sabrati vojsku; digruti vojsku; das — ſteht im Lager, vojska tabori; (Menge), množtvo, četa; ein — von Fliegen, jato muhah.
Heerbann, *m.* narodni ustanak; ſ. Heeres-
Heerbewegung, *f.* kretnja vojske.
Heerbiene, ſ. Raubbiene.
Heeren, *v. a.* razrediti vojsku; ſ. Verheeren.
Heeresfolge, *f.* dužnost vojevanja.
Heeresmacht, *f.* bojna sila; vojska.
Heerfahne, *f.* bojni barjak.
Heerfahrt, ſ. Feldzug.
Heerfahrten, *v. n.* ići na vojsku.
Heerflucht, Heerflüchten, Heerflüchtige, ſ. Deſertion, Deſertiren, Deſerteur.
Heerführer, Heerfürſt, *m.* vojskovodja, vojvoda.
Heergans, *f.* (*Ardea cinerea*), siva čaplja.
Heergepäck, *n.* vojna, vojnička prtljaga.
Heergeräth, *n.* vojna sprava.
Heerhaufen, *m.* vojni sbor.
Heerheuſchrecke, *f.* (*Gryllus migratorius*), skakavac-selac.
Heerholz, ſ. Holzhäher.
Heerhorn, *n.* bojna trublja.
Heert, ſ. Heberich.
Heerkern, *m.* jezgra vojske.
Heerlager, *n.* oko(l), tabor (logor).
Heerling, ſ. Herling.
Heerliſte, ſ. Kriegsliſte.
Heermacht, ſ. Heeresmacht.
Heermann, *m.* ugič, predhodnik.
Heermännchen, *n.* (*Mustela vulgaris*), lasica.
Heermeiſter, *m.* vladivoj.
Heermoos, *n.* (*Equisetum arvense*), poljska preslica, hvošće.
Heerpauke, *f.* talambas.
Heerpauker, *m.* talambasar.
Heerrauch, ſ. Landrauch.
Heerraupe, *f.* četnjak; ſ. Heerwurm.
Heerſäule, *f.* stub.
Heerſch, ſ. Geißfuß.
Heerſchaar, *f.* četa, die himmliſchen —en, nebeske čete.
Heerſchatz, *m.* vojna blagajna.
Heerſchau, *f.* pregled vojske.
Heerſchnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinago*), kozica.
Heerſchwenkung, *f.* kretnja, skret vojske.
Heerſpitze, *f.* čelo vojske.
Heerſteuer, ſ. Kriegsſteuer.
Heerſtraße, *f.* drum, velika cesta.
Heerſtrom, *m.* glavna rěka.
Heertheil, *m.* dio vojske.
Heerverpflegung, *f.* obskrba vojske.
Heervogel, *m.* ſ. Wiedehopf.
Heervolk, *n.* vojska.
Heerwagen, *m.* vojne tasnice; (*astr.*) nebeski voz.
Heerweg, *m.* ſ. Heerſtraße.
Heerweſen, *n.* vojništvo.
Heerwurm, *m.* komarska ličinka.
Heerzug, *m.* pohod vojske.
Hefe, *f.* stelja, talog, trop; (Wein —) drožda, droždina, droždje; kvas, kvasac; (*fig.*) bis auf die — austrinken, izkapiti, izpiti na izkap; auf die —n kommen, doći do gusta; die — des Volkes, ljudinstvo, glota.
Hefenalge, *f.* ſ. Gährungspilz.
Hefenbrod, *m.* skvasni hlěb, kruh u kvas.
Hefener, *m.* droždar, kvasičar.
Hefenfaum, *m.* pěnice.
Hefenhändler, ſ. Hefener.
Hefenkanne, *f.* droždjenik.
Hefenkuchen, *m.* podkvasnica.
Hefenteig, *m.* skvasno těsto.
Heſig, *adj.* droždan.
Hefner, ſ. Hefener.
Heft, *n.* (Stiel), držak, držalo; ručica; (eines Meſſers), korice, kore, trenka, kamze*; (ein. Meißels), člen; (ein. Degens), ručka, boča; eine Sache bei dem —e angreifen, shvatiti što kako valja; (v. Papier), svezak, svezka; sveščić; (Theke), pisanka; ſ. Heftel.
Heftblech, *n.* sponka.
Hefte, *f.* vezitba.
Hefteiſen, *n.* sapinjač.
Heftel, *f. n.* spona, sglobi *f.*, kopka, kopče, (kovče); (Mönch), kukac, kopčar, mužjak; (Nonne), kopča, kučica, čupica, petljica.
Heftelhaken, *m.* prikopča.
Heftelmacher, *m.* kopčar.
Heften, *v. a.* prikopčati,
Heften, *v. a.* (mit Nadeln), prikopčati. pribosti, pripeti; (mit Nägeln), pribiti; an das Kreuz —, razpeti, propeti; (b. Schneid.) ujamčiti, bazdati, fercati; (b. Buchbind.) sašiti; den Wein —, vezati vinograd; die Augen auf etwas —, opréti, upréti i. upiljiti oči u što; gviriti, gviriti, gnjiriti u što; ſeine Gedanken auf etwas —, postaviti pamet na što; zadubsti se u što; ſeine Aufmerkſamkeit auf etwas —, podpaziti što, paziti na što; Einem, etwas auf den Aermel —, slagati komu što.
Heftfaden, *m.* ujamak, uborak.
Hefthaken, *m.* vezaća kuka.
Heftig, *adj.* žestok; ein —er Regen, plaha kiša; ein —er Sturm, velika oluja; ein —er Wind, jak, silan větar; eine —e Kälte, ljuta zima; ſ. Auffahrend.
Heftigkeit, *f.* žestina; žestokost, plahost, jakost; ljutost.
Heftkorn, *n.* spojka.

Digitized by Google

Heftlade, *f.* šivalica.
Heftnadel, *f.* sašivaljka.
Heftpflaster, *n.* salopilo.
Heftscharte, *f.* kosorište; (b. Faßb.) vezica.
Heftschnur, *f.* prišvica, gužvica.
Heftspan, *m.* s. Heftscharte.
Heftstock, *m.* kazuk.
Heftstrick, *m.* urivak.
Heftzeher, *pl.* (*Syndactyli*), suprstaci.
Hegen, Heher, s. Hägen, Häher.
Heh, s. He.
Hehl, *n.* tajna; aus einer Sache kein — machen, neskrivati, netajati što; etwas ohne — gestehen, sve priznati; ohne — sprechen, otvoreno govoriti.
Hehlen, *v. a.* potajati, tajati, skrivati; s. Verhehlen.
Hehler, *m.* jatak, zatajač, pokritac; —in *f.* jatačica,
Hehr, *adj.* visok; (*fig.*) uzvišen, slavan, svet.
Hehrmesse, *f.* velika misa.
Heiba, *int.* hajde, nude, nut. [božac.
Heide, *m.* (v. Mensch.) poganin, neznaHeide, *f.* (unangebautes Land), pustara; (Wald), šuma; (*Erica vulgaris*), resulja; vrès; die weiße —, (*Ledum*), bagulja.
Heidebereiter, s. Heidereiter.
Heidebesitzer, *m* pustaraš.
Heideblume, s. Bartnelke.
Heidebrei, *m.* heljdena kaša.
Heidecker, *m.* (*Tormentilla erecta*), stežnik, srčenjak. [zak.
Heidedrossel, *f.* (*Turdus iliacus*), běli droHeideente, *f.* (*Anas mediocris*), srednja
Heidefeld, *n.* vresište. [patka.
Heidefench, *m.* s. Heidekorn.
Heideflachs, *m.* s. Leinkraut. [njak.
Heideflechte, *f.* (*Lichen ericetorum*), vresHeidegras, *n.* (*Lichen islandicus*), štitarka, plućnik.
Heidegrütze, *f.* heljdene jagle, heljden šen, bungur.
Heidekorn, *n.* (*Polygonum Fagopyrum*), heljda, hajdina.
Heidekraut, *n.* (*Calluna*), vrès; (*Erica*), vrèsak, resulja. [ognjivac.
Heidekresse, *f.* (*Iberis nudicaulis*), goli
Heideland, *n.* vresište, ledina; pustopoljina, pustopolje.
Heidelattig, *m.* (*Lactuca perennis*), modra ločika.
Heidelbeere, *f.* (*Vaccinium Myrtillus*), resnica, borovnica; die große —, s. Moosbeere; die rothe —, s. Preißelbeere.
Heidelbeerbaum, *m.* (*Vaccinium Arctostaphylos*); opirnik, medvědica.
Heidelbeerenblau, *n.* borovnično modrilo.
Heidelbeerengeist, *m* borovničnica. [vac.
Heidelbeermyrte, *f.* (*Myrica Gale*), voskoHeidelbeerstaude, *f.* —strauch, *m.* borovnica.
Heidelblume, *f.* (*Gnaph. aren.*), smilje.
Heidelerche, *f.* (*Alauda arborea*), šumska
Heidelhahn, s. Birkhahn. [ševa.
Heiden, *m.* s. Heide, *m.*; Heidekorn. [nah.
Heidenbekehrer, *m.* obraćalac, učitelj pogaHeidenbekehrung, *f.* obraćanje poganah.
Heidenbienkraut, *n.* (*Ledum palustre*), bagulja.
Heidenbild, s. Götzenbild.
Heidenelke, *f.* (*Dianthus deltoides*); dobroliki klinčić.
Heidengeld, *n.* paševina; (*fig.*) es hat ein — gekostet, skupo, je bez traga.
Heidenglaube, *m.* poganska věra.
Heidenhuhn, *n.* (*Tetrao Cupido*), pustarka.
Heidenisop, *m.* (*Cistus Helianthemum*), Heidenkern, s. Günsel. [čistac-sunčanik.
Heidenkind, *n.* poganče, neznaboščé,
Heidenkrieg, *m.* rat na pogane, neznabožce.
Heidenland, *n.* poganska, neznabožka zemlja.
Heidenleben, *n.* poganština, neznaboština.
Heidenlehrer, s. Heidenbekehrer.
Heidenlilie, *f.* (*Lilium Martagon*), zlatan.
Heidenmäßig, *adj.* poganski, neznabožki.
Heidenmeise, s. Haubenmeise.
Heidenreich, *n.* s. Heidenland.
Heidenrich, *m.* s. Heiderich.
Heidenschaft, *f.* s. Heidenthum. [denisop.
Heidenschmuck, *m.* s. Färberscharte; Hei-
Heidensitte, *f.* poganski, neznabožki običaj.
Heidentempel, *m.* poganski, neznabožki hram.
Heidenthum, *n.* poganstvo, neznaboštvo.
Heidenwundkraut, *n.* s. Goldruthe.
Heidenzeit, *f.* poganska doba.
Heidepflanze, *f.* pustarnica.
Heidepfrieme, *f.* (*Genista villosa*), kosmata žutilica; s. Pfriemenkraut.
Heidereiter, *m.* šumski stražar.
Heiderich, *m.* (*Raphanus Raphanistrum*), rotkvuša.
Heiderling, Heideschwamm, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Heideschwarm, *m.* parojak.
Heidesegge, *f.* (*Carex globularis*), vavoljasti šaš.
Heidestroh, *n.* heljdovina.
Heidewicke, *f.* grahor.
Heidi! *int.* hajde!
Heidicht, *adj.* vrèsast.
Heidig, *adj.* vrèsovit.
Heidin, *f.* poganka, neznabožica.
Heidnisch, *adj.* poganski, neznabožački.
Heiduck, *m.* pandur.
Heie, *f.* bat, maljica.
Heien, *v. n.* batati.
Heikelig, s. Häkelig.
Heil, *adj.* zdrav; die Wunde ist schon — rana je već zacělila; er hat ein Geschwür aus —er Haut, boli ga na samo; ima čir od sebe; — werden, ozdraviti, zacěliti; mit —er Haut davon kommen, ostati čitav; srećno

Digitized by Google

proći; izněti glavu; die —e Welt, sav svět.

Heil, *n.* spasenje, spasivo; blaženstvo; das — der Menſchen, sreća čověčanstva; Glück und — wünſchen, želiti sreću i napredak; — dir! blago tebi!

Heilallerſchäben, *n.* (*Veronica offic.*) lěkarska čestoslavica; ſ. Schafgarbe.

Heiland, *m.* spasitelj, spas.

Heilanſtalt, *f.* lěčionica.

Heilart, *f.* način lěčitbe, cělitbe.

Heilbad, *n.* lěkovite toplice.

Heilbar, *adj.* izcěliv; dieſe Wunde iſt —, ova se rana može zacěliti; dieſe Krankheit iſt —, od ove se bolesti možeš izlěčiti; ova se bolest može preboleti.

Heilbarkeit, *f.* izcělivost, lěčivost.

Heilblatt, *n.* (*Thalictrum flavum*), žuti

Heilbock, *m.* uškopljen jarac. [vredovac.

Heilbringend, *adj.* spasovni, spasonosan.

Heilbringer, *m.* spasonoša; spasitelj.

Heilbrunnen, ſ. Geſundbrunnen.

Heilbutt, *m.* Heilbutte, *f.* (*Pleuronectes hippoglossus*), velika ploča.

Heildiſtel, *f.* (*Cnicus Benedictus*), šikalina, sveti ud.

Heilen, *v. a.* lěčiti, zdraviti, cěliti; izlěčiti, ozdraviti, izcěliti; (v. Wunden), vidati, izvidati, cěliti, izcěliti; (ſpr.) die Zeit heilt alle Wunden, vrěme rani, vrěme lěči; er heilte ihn vom Fieber, izlěči i. izcěli ga od groznice; *v. n.* die Wunde will nicht —, rana neće da zacěli; ſich —, *v. r.* izlěčiti se; ſ. Verſchneiden.

Heilend, *adj.* lěkovit. [umetak.

Heiler, *m.* lěčnik; podmetač; (v. Pferd.)

Heilerbe, *m.* naslědnik spasenja.

Heilgeber, *m.* spasonoša.

Heilgeld, *n.* lěkarina; vidarina.

Heilgurke, *f.* (*Momordica Balsamina*), lěkovit štrkalj.

Heilholder, ſ. Attich.

Heilig, *adj.* svet; — werden, posvetiti se; — leben, svetiti se; živ se posvetiti; — ſprechen, svetcem proglasiti; das —e Holz, negnjila; der —e Chriſt, božić; das —e Kreuz, sveti križ, častni krst; eine Sache — halten, sveto biti što komu; das —e Grab, Božji grob; der —e Abend, badnji dan i. večer; —es Feuer, ſ. Rothlauf; das —e Bein, tanka i. guzna kost.

Heilig, *n.* sveti.

Heiligbutte, ſ. Heilbutte. [tica.

Heilige, *m.* svetac, svetitelj; —, *f.* sve-

Heilige, *n.* svetinja.

Heiligebart, ſ. Storch.

Heiligen, *v. a.* svetiti, posvetiti; osvetiti; den Feiertag —, svetkovati svetce; geheiliget werde dein Name, da se sveti ime tvoje; ein geheiligter Ort, posvećeno město.

Heiligen- (in Zuſ.) svetački.

Heiligenbein, *n.* svete moći; (b. Or.), mošti; ſ. Heilig(e) Bein.

Heiligenbild, *n.* svetolik; svetac; (b. Or.), ikona.

Heiligenbuch, *n.* život svetih; (b. Or.), žitije svetiteljah.

Heiligendienſt, *m.* svetoštovje.

Heiligengeſchichte, *f.* život svetca.

Heiligenglanz, ſ. Heiligenſchein.

Heiligenhof, *m.* crkvište.

Heiligholz, ſ. Franzoſenholz.

Heiligenmaler, *m.* svetolikar.

Heiligenſchein, *m.* obsěv, věnac.

Heiligenwoche, *f.* sveta nedělja.

Heiligkeit, *f.* svetost; Seine —, sveti otac.

Heiliglebend, *adj.* sveto živeći; živ se posvećujući.

Heiligmachend, *adj.* posvećujući, osvećujući, svetotvoran.

Heiligmacher, *m.* svetitelj, svetotvorac.

Heiligſprechung, *f.* posveta.

Heiligſte, *n.* svetinja od svetinje.

Heiligthum, *n.* svetinja, svetište, svetnica; Heiligthümer, svete moći.

Heiligthumſchänder, *m.* svetogrdac.

Heiligthumsraub, *m.* svetokradja.

Heiligthumsräuber, *m.* svetokradac.

Heiligung, *f.* svećenje; svetkovanje, po-

Heilkraft, *f.* lěkovitost. [svećenje.

Heilkraut, *n.* lěkovita trava; ſ. Bärenklaue; Gauchheil.

Heilkunde, Heilkunſt, *f.* lěkarstvo.

Heilkundig, *adj.* lěkarski.

Heillos, *adj.* ubitačan; opak; zao i naopak; eine —e That, bezbožno dělo; ein —er Lärm, strahovita vika, buka; eine —e Krankheit, huda bolest.

Heilloſigkeit, *f.* ubitačnost; opakost, bez-

Heilmeiſter, ſ. Arzt. [božnost.

Heilmittel, *n.* lěk, lěkarija.

Heilmittellehre, *f.* lěkoslovje.

Heilmittelverkauf, *m.* prodaja lěkovah, lě-

Heilort, *m.* lěčište. [karijah.

Heilpflaſter, *n.* cěleći obliš, melem.

Heilquelle, *f.* lěkovito vrelo, lěkovita

Heilſalbe, *f.* cěleća mast. [voda.

Heilſam, *adj.* —e Kräuter, lěkovito bilje; eine —e Arznei, valjan lěk; —e Lehre, zdrava nauka; —e Geſetze, koristni, spasonosni, blagotvorni zakoni.

Heilſamkeit, *f.* lěkovitost; probitačnost, korist, spasovnost.

Heilſchmied, ſ. Curſchmied.

Heilsmittel, *n.* sredstvo spasenja.

Heilsordnung, *f.* put spasenja.

Heilſtätte, *f.* odlanuće.

Heilſtoff, *m.* lěčivo.

Heilſtoffkunde, *f.* poznavanje lěčiva.

Heiltrank, *m.* lěkovito piće.

Heilung, *f.* lěčenje; (v. Wunden), vidanje, cěljenje; lěčitba; es kann keine

Digitized by Google

— erfolgen, bolestnik neće preboléti; bolestnik se nemoże izléčiti.
Heilungssaft, *m.* lékovit sok.
Heilverständige, *m.* véštak u léčenju.
Heilvoll, *adj.* spasonosan.
Heilwasser, *n.* lékovita voda.
Heilwissenschaft, f. Heilkunde.
Heilwurz, Heilwurzel, *f.* (*Panax*), svečel; f. Tormentill; Alant; Eibisch.
Heim, *adv.* sich — begeben, kući i. dóma ići; eine Braut — führen, voditi, dovesti mladu; (sterben), preminuti; (*fig.*) es wird ihm schon noch — kommen, platit će to; to će mu skočiti na nos; Einem — leuchten, izpratiti koga (n. p. batinom).
Heimat, *f.* zavičaj; domovina, domaja, postojbina.
Heimatlich, *adj.* domovni, domaći.
Heimatslos, *adj.* bez domovine, postojbine.
Heimatlose, *m.* bezkućanik.
Heimatsgesetz, *n.* zakon o zavičaju.
Heimatsrecht, f. Indigenat.
Heimatsschein, *m.* zavičajnica, domovnica.
Heimbegeben, sich, *v. r.* kući ići.
Heimbringen, *v. a.* kući doněti.
Heimchen, *n.* Heime, *f.* (*Gryllus domesticus*), cvrčak, čučak.
Heimeln, *v. n.* nalik biti na zavičaj; es heimelt mich, kan da sam kod kuće; f. Heimweh empfinden.
Heimfahren, *v. n.* voziti se kući.
Heimfahrt, *f.* put kući; f. Heimführung.
Heimfall, *m.* ošašće; ošastnost.
Heimfallen, *v. n.* oći, pripasti; heimgefallenes Gut, ošlo dobro.
Heimfällig, *adj.* ošastni.
Heimfälligkeit, *f.* ošastnost.
Heimfallsrecht, *n.* pravo ošastnosti.
Heimfeld, *n.* domaća njiva.
Heimführung, *f.* vodjenje kući.
Heimgang, *m.* put kući; (Tod), preminuće.
Heimgefallen, f. Heimfallen.
Heimisch, *adj.* domaći; sich in einem Hause — fühlen, udomaćiti se u kući; —e Thiere, pitoma životinja.
Heimkehr, *f.* povratak kući.
Heimkehren, *v. n.* povratiti se kući.
Heimkrank, *adj.* er ist —, teži na zavičaj, domaju.
Heimkunft, *f.* dolazak kući; nach seiner —, kad je kući došao.
Heimlich, *adj.* (heimisch), —e Thiere, pitoma životinja; mir ist ganz — zu Muthe, kan da sam kod kuće; (verborgen), tajan, otajan, potajan, skrovit; das —e Gemach, f. Abtritt; ein —er Ort, skrovito město, skrovište; potaja; —e Zusammenkünfte haben, potajno i. u potaji se sastajati; —, *adv.* tajom, potajno, u potaji; krišom, krimice, kriomice; sich — wegschleichen, ukrasti se; — thun, tajnovati.
Heimlichkeit, *f.* (heimisch), domaćnost; (geheim), potaja, otajnost; (Geheimniß), tajna, otajstvo.
Heimlos, f. Heimatlos.
Heimreise, f. Heimweg.
Heimsagen, f. Entsagen.
Heimschlagen, *v. a.* zanećati.
Heimstellen, *v. a.* dati i. ostaviti komu što na volju.
Heimsiech, f. Heimkrank.
Heimsteuer, f. Aussteuer.
Heimsuchen, *v. a.* (besuchen), posětiti, pohoditi, polaziti; (strafen), kazniti; Gott hat ihn heimgesucht, Bog ga pohodi; er wurde von einer Krankheit heimgesucht, snašla ga je bolest.
Heimsucht, f. Heimweh.
Heimsuchung, *f.* pohod, polazak; die — Mariä, pohodjenje blažene děvice Marije; (*fig.*) kazan; Božja ruka; snahodjenje; božje poslanje.
Heimtücke, *f.* podmuklost, podhibnost, mukao.
Heimtückisch, *adj.* podmukao, podhiban; ein —er Mensch, podmukao čověk; podmukalac, podmukličina; podmuklica; —, *adv.* podmuklo, izpod mukla.
Heimwärts, *adv.* kući; doma; domovini; put zavičaja.
Heimweg, *m.* put kući; auf dem —e, iduć
Heimweh, *n.* težnja na zavičaj, — haben, težiti na domaju; tugovan biti za kućom.
Heimziehen, *v. n.* kući ići; potegnuti na
Heimzug, *m.* f. Heimreise. [domaju.
Heinisch, *m.* (Wb.) schwarzer —, pitoma i. prava crnina.
Heinischkraut, *n.* (*Gnaphalium Stoechas*), klasasto smilje.
Heinrich, *m.* Henriko, Hinko; (*Chenopodium Bonus Henricus*), kozji rep, dragi Gjurko; böser —, (*Mercurialis annua*), resulja-lětnica.
Heintesen, f. Himbeere.
Heinz, *m.* (*mont.*) vodonos.
Heinze, *f.* pčela.
Heinzelbank, f. Schneidebank.
Heinzelmännchen, *n.* f. Alraun.
Heinzenkunst, *f.* f. Heinz.
Heinzerlein, *n.* gloginja.
Heirat, *f.* (v. Mannspersonen), ženitba; (weiblicherseits), udatba, udaja; gezwungene —, ženitba, udaja na silu; auf die — gehen, misliti o ženitbi.
Heiraten, *v. n.* oženiti se, ženiti se; ein reiches Mädchen —, oženiti se bogatom děvojkom; (einen Mann nehmen), udati se, poći za muža; sie will ihn nicht —, neće njemu i. za njega da podje; einen Andern —, preudati se; wir wollen einander —, uzet ćemo se; nach Gelde —, oženiti se s kom radi novacah.
Heirater, *m.* ženik.

Digitized by Google

Heiratsbrief, *m.* věnčanica, věnčani list.
Heiratscaution, *f.* ženitbena jamčevina.
Heiratscontract, *s.* Ehecontract.
Heiratserlaubniß, *f.* ženitbeni dopust.
Heiratsfähig, *adj.* podoban za ženitbu, udaju; ein —es Mädchen, děvojka na udaju; sie ward —, dorasla i. narasla za udaju; porasla do udaje; sie ist noch nicht —, nije jošte za udaju; ein —er Jüngling, mladić na ženitbu.
Heiratsgedanke, *m.* misao o ženitbi, udaji; er hegt —n, misli o ženitbi; hoće da se ženi.
Heiratsgut, *n.* věno, miraz, dota, prćija.
Heiratslust, Heiratslustig, *s.* Ehelust, —ig.
Heiratsmacher, *m.* provodadžija, svodilac.
Heiratsmacherin, *f.* svadja, svodnica.
Heiratsschein, *s.* Heiratserlaubniß.
Heiratsspiel, *n. s.* Mariage.
Heiratsstifter, *s.* Heiratsmacher.
Heiratsstiftung, *f.* oženjenje, udaja.
Heiratsunlustig, *adj.* er ist —, neće da se oženi; sie ist —, neće da se uda.
Heiratsvertrag, *m.* ženitbeni ugovor.
Heiratsverwandt, *adj.* rod po svojitbi, tastbini.
Heiratsverwandtschaft, *f.* svojitba, tastbina; prijateljstvo po ženitbi i. udatbi.
Heiratswappen, *n.* grb ženitbom stečen.
Heis, *int.* haja, hajsasa.
Heisch, *s.* Heiser.
Heischen, *v. a.* iskati; *s.* Erheischen.
Heischesatz, *m.* zahtěvni rěk.
Heiser, *adj.* promukao; ich bin —, grlo mi je promuklo; — werden, promući; sich — schreien, oderati se, oguliti se; der Trunk hat mich — gemacht, pivo mi je grlo preuzelo. [pavica.
Heiserkeit, *f.* promuklost, muklina, hra-
Heiß, *adj.* vruć, vreo; brennend —, goruć; der —e Erdstrich, žarko podnebje; —e Thränen, gorke suze; — machen, *s.* Erhitzen; mir ist —, vruće mi je; —es Blei, otaljeno olovo; —e Butter, otopljeno maslo; (*fig.*) vruć, goruć; sein Blut wird gleich —, odmah uzavre; ein —es Verlangen, živa želja; —er Durst, žestoka i. težka žedja; das war ein —er Tag, danas se je pušila glava; —! žiža!
Heißblütig, *adj.* těsna srca; ein —er Mensch, těsan, prsljiv čověk; nakrajsrca.
Heißblütigkeit, *f.* uzavrelost.
Heißdurst, *m.* težka žedja; der Fisch hat mir einen — verursacht, pošegla me riba.
Heißen, *v. a.* (nennen), zvati, nazvati, imenovati; er wird Johann —, nazvat će se Ivan; Einen seinen Freund —, prijateljati se, prijateljašiti se s kim; Einen willkommen —, pozdraviti koga; ich heiße dich willkommen, dobro mi došao; Einen kurz und lang —, izrukiti koga; etwas gut —, odobriti što; etwas übel —, neodobriti, prekoriti što; das heiß ich schlafen, ala se je naspavao! das heiß ich lügen, ala žna lagati; (befehlen), Einem etwas thun —, zapověditi komu da što čini; wer hieß ihn kommen? tko mu reče doći? höre was ich dich heiße, slušaj što ću ti zapověditi; —, *v. n.* zvati se; wie heißt er? kako mu je ime? kako se zove? ich heiße Wladimir, zovem se i. ime mi je Vladimir; was soll das —? šta će to reći? das will wenig —, nije stvari; das heißt noch nicht lieben, to jošte nije ljubav; das heißt Liebe! gledaj ljubavi! es heißt zahlen, valja platiti; —, *v. i.* es heißt er sei gestorben, govori se, kaže se, da je umro; es heißt für gewiß, pod istinu kažu. [premila, predraga.
Heißgeliebte, *m.* premilà, predragi; —, *f.*
Heißgießel, *n.* šupljika. [stěnjača.
Heißgrädig, *adj.* —es Land, prhulja, ke-
Heißhunger, *m.* lačnost; *s.* Hundshunger.
Heißhungrig, *adj.* lačan.
Heißsporn, *m.* netrpljivac, nabrčko, nakrajsrca.
Heister, *m.* bukvić; hrastić; (ein junger Baum), mladika; obliš; *s.* Elster.
Heiter, *adj.* vedar; ein —es Wetter, vedrina; eine —e Stirn, vedro čelo; eine —e Gesellschaft, veselo družtvo.
Heitere, Heiterkeit, *f.* vedrina; (des Gemüths), veselje, dobra volja; — erregen, odobrovoljiti.
Heitern, *v. a.* vedriti; —, *v. n.* vedriti se; das Wetter heitert sich, vedri se; sein Blick heiterte sich, oko mu se raz-
Heiterneſſel, *s.* Brenneſſel. [vedrilo.
Heiterſinn, *m.* dobra volja, veselo srce.
Heizapparat, *m.* grijalo.
Heizbar, *adj.* ein —es Zimmer, soba koja se može ložiti.
Heizen, *v. a.* grijati; (ein. Ofen), ložiti, kuriti; naložiti (peć).
Heizer, *m.* grijač.
Heizholz, *n.* drva za ogrěv.
Heizkammer, *f.* ložionica.
Heizloch, *n.* ložilo.
Heizmaterial, *n.* ogrěvalo.
Heizofen, *m.* peć.
Heizstätte, *f.* ložište.
Heizstube, *s.* Heizkammer.
Heizung, *f.* grijanje; (ein. Ofens), ložènje; (Brennstoff), ogrěv.
Hektik, *f.* sušica, suša, zla, hrdjava, suhobolja, suha bolest, jektika, tižika.
Hektiker, *m.* suhobolac.
Hektisch, *adj.* suhobolan.
Held, *m.* junak, vitez; sich wie ein — geberden, junačiti se; der —en größte, junak od junakah; er starb als —, poginuo je na junaštvu; (*Cerambyx heros*), božji volak.

Digitized by Google

Heldenarm, *m.* junačka mišica.
Heldenbahn, *f.* junački život.
Heldenbild, *n.* slika od junaka.
Heldenblick, *m.* junački pogled.
Heldenbuch, *n.* junačnik.
Heldendichter, *s.* Epiker.
Heldendichtung, *f.* junačka pěsan, pěsma.
Heldendrang, *m.* junački nagon.
Heldenfabel, *f.* basna o junaku.
Heldenfrau, *m.* junakinja.
Heldenführer, *m.* vodja od junakah.
Heldengedicht, *n.* junačka pěsan; epos.
Heldengeist, *m.* junački duh.
Heldengesang, *m.* *s.* Heldengedicht.
Heldengeschichte, *f.* pripovědka o junaku.
Heldengeschlecht, *n.* junačko pleme.
Heldengestalt, *f.* junačka prilika.
Heldenglück, *n.* sreća junačka.
Heldengröße, *f.* junačko veličanstvo.
Heldenhaft, *adj.* junački, viteški.
Heldenhand, *f.* junačka ruka, mišica.
Heldenhaupt, *n.* junačka glava.
Heldenheer, *n.* junačka vojska.
Heldenherz, *n.* junačko srce.
Heldenherzig, *adj.* junačkoga srca.
Heldenjugend, *f.* junačka mladež.
Heldenjungfrau, *f.* junačica; viteška, junačka devojka.
Heldenjüngling, *m.* junoš, mlad junak.
Heldenkraft, *f.* junačka snaga.
Heldenkranz, *m.* junački věnac.
Heldenkühn, *adj.* směli kao junak.
Heldenkühnheit, *f.* junačka smělost.
Heldenlauf, *m.* Heldenleben, *n.* junački život; ein — führen, junakovati.
Heldenlied, *n.* junačka pěsnia; davorija.
Heldenmädchen, *n.* *s.* Heldenjungfrau.
Heldenmäßig, *adj.* junački.
Heldenmuth, *m.* junaštvo, viteštvo.
Heldenmüthig, *adj.* hrabren, junački, viteški.
Heldenpaar, *n.* dvojica junakah.
Heldenreich, *adj.* junakorodan.
Heldenroß, *n.* konj-vitez.
Heldenruhm, *m.* junačka slava.
Heldensaal, *m.* junačka slikara.
Heldensänger, *s.* Epiker.
Heldenschar, *f.* junačka četa.
Heldenschwert, *n.* junačka sablja.
Heldenseele, *f.* junačka duša.
Heldensinn, *m.* junaštvo.
Heldenspiel, *n.* junačka igra.
Heldensprache, *f.* junački jezik.
Heldenstaat, *m.* junačka država, zemlja.
Heldenstark, *adj.* vrstan kao junak.
Heldenstärke, *s.* Heldenkraft.
Heldenthat, *f.* junačko dělo.
Heldenthum, *n.* junaštvo.
Heldentod, *m.* junačka smrt.
Heldenweg, *m.* junačka staza.
Heldenweib, *n.* junakinja.
Heldenzeit, *f.* junačka doba.
Heldenzeugend, *adj* junakorodan.
Heldenzug, *m.* biljeg junaštva.
Heldin, *f.* junakinja, viteškinja.
Helenenkraut, *n.* *s.* Alant.
Helenin, *n.* omanovina.
Helfauf, *m.* podizač.
Helfen, *n. a.* pomoći, pomagati, u pomoć biti; diese Arznei hilft wider das Fieber, ovo je lěk od groznice; seine gute Natur hilft ihm, narav ga pomaže; was kann mir das —? šta će mi to? ihm ist nicht mehr zu —, za njega neima lěka i. pomoći; hier hilft kein Bitten, zaludu moli(š); was kann ich dir —? šta ću ti ja? was hilft dir deine Schönheit? zaludu ti što si lěpa! zaludu ti sva lěpota! Einem mit Gelde —, pomoći koga novcem; er weiß sich nicht zu rathen noch zu —, nezna kud ni kamo; ich konnte mir nicht —, ich mußte es sagen, nije mi se moglo i. dalo na ino, te sam kazao; — Sie mir von diesem Menschen, rěšite me ovoga čověka; Einem von seinem Amte —, izgubiti s koga službu; Gott helf! pomoz Bog! (beim Niesen), zdrav! zdrava! zdravo! so wahr mir Gott helfe! tako mi Bog pomogao! věra moja tako mi pomogla! Einem zu seinem Amte —, izhoditi komu službu, biti komu u pomoć da dobije službu; Einem zu seinem Rechte —, prihvatiti koga, da se dokopa svoga prava; izvaditi, izhoditi komu pravicu; Einem auf die Beine —, podići koga na noge; Einem arbeiten —, pomoći komu raditi; Einem aus dem Irrthume —, izvesti koga iz zablude; hilft's nichts so schadet's auch nichts, ako neće pomoći, neće ni odmoći; was hilft das? koja (ti je) korist od toga? šta to hasni? koja fajda? Es hilft Alles nichts, neima lěka; Einem aus der Noth —, izvaditi koga iz nevolje; Einem auf das Pferd —, popeti koga na konja.
Helfer, *m.* pomoćnik; (Aus—), pomagač; —in, *f.* pomoćnica; pomagačica; (b. Bäck.), pekač.
Helferknecht, *m.* pomagač.
Helfershelfer, *m.* pomagač, ortak.
Helferstab, *m.* krža.
Helfgeld, *s.* Hilfegeld.
Helfkraut, *n.* (*Marrubium vulgare*), obični tetrljan.
Helfrede, *f.* prigovor.
Helfreich, *s.* Hilfreich.
Helft, *m.* držalica, držalo.
Helfwillig, *adj.* voljan, pripravan pomoći; koji rado pomaže.
Helfwurz, *f.* *s.* Allermannsharnisch.
Heliometer, *m.* suncoměr.
Helioskop, *n.* suncogled.
Hell, *adj.* jasan; (eine —e Stimme), glasovit, jasan; ein —es Gelächter,

Digitized by Google

grohot; —e Flamme, žarki plamen; ein —es Zimmer, zračna soba; (Forstw.) —e Hölzer, bělogorica; eine —e Hölzung, prošarana, omašita šuma; —es Wetter, —er Himmel, vedrina; ein —er Spiegel, světlo ogledalo, zrcalo; —e Augen, bistre oči; —er Wein, bistro, čisto vino; —er Tag, běli danak; beim —en Tage, bělodankě, bělodanicě; ein —er Kopf, bistra glava, bistrić; ein —er Blick, bistroumlje; —e Zwischenräume, povratak od ludila; osvěstica; er hat —e Zw., povraća se (kadšto) od ludila; (ganz), ste famen mit —em Haufen, dodjoše ruljom i. gomi-

Hell, *n.* jas; (Schiffbw.) konopara. [lom.

Helläugig, *adj.* jasnook, bistrook.

Hellaut, *adj.* glasovit.

Hellicht, *adj.* bělovit; —er Tag, běli dan; beim —en Tage, bělodanke.

Hellbewahrer, *m.* konoparnik.

Hellblau, *adj.* jasno-modar, otvoreno modar, plavetan.

Hellblick, *m.* bistroumlje. [smedj.

Hellbraun, *adj.* jasno smedj, otvoreno

Hellbutte, *f.* Heilbutte.

Helldenkend, *adj.* bistrouman.

Helldunkel, *adj.* sumračan.

Helldunkel, *n.* suton, sumrak.

Helle, *f.* jasnost, jasnoća; jas; (des Tages), světlost; (des Verstandes), bistroumlje; (eines Zimmers), zračnost; (des Himmels), vedrost; (der Raum zwischen dem Ofen u. der Wand), zapećak.

Helle, *n.* jas, vidělo. [barda.

Hellebarde, *f.* bradatica, oštroperac, ala-

Hellebardenkraut, *n.* (*Coronilla Securidaca*), sěkirica.

Hellebardier, *m.* oštropernik, alabarděr.

Hellen, *v. a.* es hellt sich, vedri se, provedrava se, razgaljuje se; eine Tonne —, nagnuti, naginjati bačvu.

Heller, *m.* babka, beč, soldin; er hat keinen —, neima ni pare, mangure, i. dinara; bei — und Pfennig bezahlen; bis auf den letzten — bezahlen, platiti sve do krajcare; (spr.) wer den — nicht spart wird keines Pfenniges Herr, tko nečuva krajcare (karantane), nebroji cekine; was zum — geschlagen ist wird kein Groschen werden, komu je sudjen grošić, nedodje do cekina.

Hellerarm, *adj.* er ist —, neima ni pare i. ni dinara.

Hellerfarg, *adj.* škrt, tvrd.

Hellerkraut, *n.* (*Obolaria*), babkovac.

Hellernadel, *f.* pribadača,

Hellfarbig, *adj.* jasne masti (boje).

Hellfuchs, *m.* žućkasti ridjan.

Hellgelb, *adj.* otvoreno i. jasno žut.

Hellglänzend, *adj.* bělovit.

Hellgrün, *adj.* otvoreno i. jasno-zelen.

Hellhaarig, *adj.* plave kose, plavokos.

Hellig, **Helligkeit**, *f.* Hell, Helle, *f.*

Helling, *m.* konoplje.

Hellklingend, *adj.* tankozvučan.

Hellkopf, *m.* bistrić, bistroumac.

Helschreier, *f.* Gimpel.

Hellseher, *m.* bistrovidac.

Hellseherin, *f.* bistrovidja.

Hellsichtig, *adj.* bistrovid.

Hellsichtigkeit, *f.* bistrovidnost.

Hellung, *f.* objasnjivanje; jas.

Hellweg, *m.* nagnut put.

Hellweiß, *adj.* bělovit.

Helm, *m.* kaciga, šišak, kašketa, šlem; (Blasenhut), kapak, kapa, napa; (—bach), trulo, glava; kube; (*bot.*) gornja čeljust i. usna; (Stiel), držalo; topориšte; (Art—), uši; (*Aprundo arenaria*), pěščanì trst.

Helmartig, *adj.* kacigast.

Helmbinne, *f.* Drohne.

Helmbinde, *f.* sveza od kacige.

Helmbusch, *m.* perjanica od kacige.

Helmbach *n*, *f.* Helm.

Helmeisen, *n.* ušnjak.

Helmen, *v. a.* das Haupt—, udariti kacigu na glavu, okaciżiti glavu; eine Art—, nasaditi sěkiru.

Helmer, *f.* Hellweg.

Helmfenster, *n.* prozirnica.

Helmfisch, *m.* kacigaš.

Helmförmig, *adj.* kacigast.

Helmgewölbe, *n.* kacigast svod.

Helmgitter, *f.* Helmfenster.

Helmhut, *m.* kacigovac.

Helmkappe, *f.* kacigača, kašketa.

Helmkerfe, *f.* Geradflügler.

Helmkopf, *m.* (*Silurus galeatus*), kacigasti som.

Helmkraut, *n.* (*Scutellaria*), šišak.

Helmkukuck, *m.* (*Corythaix*), ćuban.

Helmkühler, *f.* Mohrenkopf.

Helmlos, *adj.* bez kacige.

Helmmütze, *f.* Helmkappe.

Helmpflanze, *f.* (*Corydalis*), mladja.

Helmpocke, *f.* (*Lepas galeata*), kaciżnica.

Helmraute, *f.* (*Scrophularia canina*), kacigasti strupnik.

Helmreif, *m.* oblučac od kacige.

Helmrohr, *n.* (*chem.*) rukavac.

Helmrost, **Helmschieber**, *m*, *f.* Helmfenster.

Helmschmied, *m.* kacigar.

Helmschmuck, *m.* nakit kacige.

Helmschnecke, *f.* kacigasti rogač.

Helmspitze, *f.* vršak u kacige, trula.

Helmstange, *f.* větrničnik.

Helmstock, *m.* argola.

Helmstrauß, *f.* Helmbusch.

Helmtaube, *f.* kukmač (golub).

Helmvogel, *m.* (*Buceros galeatus*), kukmasti zoborožac.

Helmweiderich, *m.* (*Epilobium*), vrbovka.

Helmwurz, *f.* Helmpflanze.

Hembbiesel, *n.* obtoka, pasac.

Digitized by Google

Hembchen, *n.* košuljica; oplećak.
Hembe, *n.* košulja, rubina, rubača; (ſpr.) Alles bis auf das — verkaufen, prodati sve do gaćah; das — iſt mir näher als der Rock, bližja je košulja nego haljina.
Hembegeld, *n.* košuljarina.
Hembenähterin, *f.* košuljarka.
Hembenmacher, *m.* košuljar.
Hembenſchnitt, *m.* kroj košulje.
Hembknopf, (Hembeknopf), *m.* puce (dugme) od košulje.
Hembfragen, *m.* opasak.
Hembſchlitz, *m.* razporak u košulje.
Hembſtock, *m.* stan u košulje.
Hemisdriſch, *adj.* polupoloh.
Hemiorthotyp, *n.* klisolik.
Hemiprismatiſch, *adj.* polubridnjački.
Hemiſphäre, *f.* polutka.
Hemlockstanne, ſ. Schierlingstanne.
Hemmeiſen, *n* zapinjalo.
Hemmen, *v. a.* ustaviti, zaustaviti, sustaviti; ustavljati; ein Rad—, kočiti; upaočiti, zatvoriti točak, kolo; das Waſſer —, ſ. Stauen; (hindern), prěčiti, preprěčiti, zaprěčiti (što); smetati (čemu).
Hemmend, *adj.* zaprěčan, zaděvan.
Hemmer, *m.* ustavljač.
Hemmerling, ſ. Ammer.
Hemmfiſch, ſ. Schiffhalter.
Hemmgabel, *f.* zavornjak, paočnjak.
Hemmkette, *f.* kočenica, zavornica.
Hemmſchuh, *m.* coklja, hlapac.
Hemmniß, *n.* Hemmung, *f.* zaustavljanje; prěčenje; zaustava; (in d. Uhr), uzpinjač.
Hempelmann, ſ. Hampelmann.
Hendelfench, *m.* (*Holcus spicatus*), klasasta pahulja.
Hendelkraut, *n.* (*Elatine*), jelina.
Hendelſchwamm, *m.* (*Clavaria coralloides*) crvena griva.
Hendelweiß, *n.* (*Herniaria glabra*), priputnica gladka.
Hengſt, *m.* (ein junger —), ždrěbac; (Zucht —), pastuh, ajgir; (an Kähnen), palac, skeran, škaram.
Hengſtfüllen, *n.* ždrebe, pulić.
Hengſtgeld, *n*, pastuhovina.
Hengſtmann, *m.* kobilar.
Henkel, *m.* ručica, ruča; uho, ušica.
Henkelblume, *f.* (*Scævola*), moralj.
Henkelbohrer, *m.* uhovrt.
Henkeldukaten, *m.* uhat žućnjak, dukat.
Henkelgefäß, *n.* rukač.
Henkelkorb, *m.* uhata košarica, prěručna košarica.
Henkelleuchter, *m.* ručnjak.
Henkeln, *v. a.* naušiti; gehenkelter Topf, ſ. Henkeltopf.
Henkelſchüſſel, *f.* zděla-rukačica.
Henkelſtück, *n.* uhat novac.
Henkeltopf, *m.* rukatka, rukačica, ruja.
Henken, *v. a.* oběsiti; věšati; Alle nach der Reihe —, sve izvěšati, pověšati.
Henkenswerth, *adj.* věšalah dostojan; er iſt —, vuče za sobom ličinu.
Henker, *m.* věšar, dželat; ſ. Scharfrichter; (*fig.*) krvopija, krvopilac, zlotvor; daß dich der — hole! omastio ličinu! nebilo te! ich frage den — darnach, marim ja; der —! koga běsa! geh zum —! idi do běsa!
Henkerbeil, *n.* stratilo, pogubilo.
Henkerblock, *m.* pogubište.
Henkerei, *f.* věšarstvo; věšarnica.
Henkergeld, *n.* věšarina, pogubnina.
Henkeriſch, *adj.* věšarski, dželatski; (*fig.*) krvoločan, krvnički.
Henkermahl, *n.* poslědnji oběd.
Henkermäßig, ſ. Henkeriſch.
Henkerſchwert, ſ. Richtſchwert.
Henkersfriſt, ſ. Galgenfriſt.
Henkersknecht, *m.* živoder.
Henna, *f.* (*Lawsonia*), kna.
Henne, *f.* kokoš; eine große —, koka; eine junge —, kokica; wälſche —, ſ. Truthenne; fette —, ſ. Fetthenne; dürre —, (*Prenanthus purpurea*), gorčika; (ſpr.) oft findet eine blinde — auch ein Korn, i ćorava koka nadje kadšto zrno.
Hennegat, *n.* rupa od krme.
Hennebiß, Hennedarm, ſ. Hühnerbiß uſw.
Henning, ſ. Hahn.
Heptandrie, *f.* sedmomuštvo.
Her, *adv.* ovamo, amo, simo, sěmo; hin und —, amo tamo; von dort —, odanle; von da —, odavde, odatle, odovud; odtuda; von oben —, ozgor, sgora; von unten —, ozdol; von außen —, spolja, izvana; von hinten —, straga, otraga; um ſich —, oko sebe, naokolo (sebe); — die Hand! pruži ruku! von lange —, od davno; von Ewigkeit —, od věka; man rieth hin und —, nagadjali su koješta; Verſprechen hin Verſprechen —, šta će mi obećanje? — damit, daj amo! komme —, amo de; ich ging neben ihm —, išao sam pokraj i. polag njega i. uzanj; die Zeit —, od něko doba; es iſt ſchon einige Jahre —, ima (tomu) već više godinah; von Alters —, od starine, od davninah; wo ſind Sie —? odkuda ste?
Herab, *adv.* dolě; s, sa; von oben —, savrh, izvrh; den Berg —, nizbrdice, nizkosice; den Strom —, niz vodu; Hut —! odkri se; (in Zuſ.) s-, sa-.
Herabarbeiten, ſich, *v. r.* oteti se dolě.
Herabäugeln, *v. n.* žmiriti sa ..; na ...
Herabbammeln, *v. n.* ljuljati se sa ..; ſ. Herabhangen.
Herabbegeben, ſich, *v. r.* sići, silaziti, spustiti se.

Digitized by Google

Herabbekommen, ſ. Herabbringen. [ſići.
Herabbemühen, ſich, *v. r.* nastojati dolě
Herabbeſtellen, ſich, *v. r.* ročiti se dolě.
Herabbeten, *v. a.* Segen auf einen —, izmoliti komu blagoslov (Božji).
Herabbiegen, *v. a.* saviti, savijati.
Herabbitten, *v. a.* Beiſtand von Gott —, izmoliti Božju pomoć; Einen —, moliti koga da sidje dolě.
Herabblaſen, *v. a.* spuhnuti, spuhati, smahnuti; ein Lied vom Thurme —, odtrubiti pěsmicu s tornja.
Herabblicken, *v. n.* auf Einen —, pogledati na koga.
Herabblinken, *v. n.* die Sterne blinken freundlich herab, zvězde (na nas) prijatno trepte.
Herabbrauſen, *v. n.* shujiti.
Herabbrechen, *v. a.* skinuti, slomiti, skrhati, skršiti.
Herabbringen, *v. a.* doněti dolě; snimiti; (eine Nuß —), skinuti.
Herabbücken, ſich, *v. r.* prignuti se, sagnuti se.
Herabdrängen, *v. a.* sgurati, sturati, satisnuti (s—).
Herabdrehen, *v. a* svrnuti; odvrnuti.
Herabdrücken, *v. a.* stisnuti, stiskivati.
Herabdürfen, *v. n.* er darf nicht herab, nesmě i. nije mu prosto sići.
Herabeilen, *v. n.* in die Ebene —, pohitěti na ravnicu.
Herabfahren, *v. n.* vom Berge —, svezti se s brda; ein Blitz fuhr herab, puče munja.
Herabfallen, *v. n.* spásti, spadati; pasti.
Herabfallen, *v. a.* spad, spadež, spadanje.
Herabfinden, *v. a.* den Weg —, naći put vodeći niz ... [Herabfliegen.
Herabflattern, *v. n.* sprhnuti, spršiti; ſ.
Herabfliegen, *v. n.* sletěti; slětati; ſie flogen Alle nacheinander herab, poslětaše svi.
Herabfliehen, *v. n.* poběći (dolě, niz); den Berg —, strugnuti, strugati niz planinu. [niz ..
Herabfließen, *v. n.* savirati, otěcati, curiti
Herabflüchten, ſ. Herabfliehen.
Herabführen, *v. a.* svesti, svoditi.
Herabgabeln, *v. a.* skinuti vilicom.
Herabgaffen, *v. n.* blejati, zijati, zuriti (sa, na).
Herabgeben, *v. a.* podati, snimiti (s).
Herabgehen, *v. n.* sići, silaziti; (v. Preis, ſen), padati.
Herabgießen, *v. a.* saliti, salěvati, lěvati (s).
Herabgleiten, Herabglitſchen, *v. n.* omanuti se, omicati se; spuziti se; (am Eiſe), stociljati se.
Herabgucken, *v. n.* nadviriti se.
Herabhäkeln, Herabhaken, *v. a.* skačiti.
Herabhangen, *v. n.* viseti; (vom Barte), pasti (po); (v. Haar.), spustiti; ſ. Hangen.
Herabhängen, *v. a.* oběsiti, věšati.
Herabhangend, *adj.* viseći.
Herabharken, *v. a.* sgrebljati, sgrecati.
Herabhauen, *v. a.* sasěći, sasěcati, osěći.
Herabheben, *v. a.* snimiti, snimati.
Herabhelfen, *v. n.* Einem —, pomoći ko-
Herabholen, *v. a.* doněti (s-). [mu sići.
Herabhüpfen, *v. a.* igrati, skakutati (niz, s)
Herabhutſchen, *v. a.* sljuljnuti.
Herabjagen, *v. a.* svitlati (s-).
Herabkämmen, *v. a.* sčešljati.
Herabkehren, *v. a.* smesti, pomesti.
Herabklettern, *v. n.* spuziti.
Herabkollern, *v. a.* skoturati, skotrljati.
Herabkommen, *v. n.* sići, silaziti; (*fig.*) er iſt ſehr herabgekommen, spao je na dolnje grane.
Herabkönnen, *v. n.* moći dolě.
Herabkriechen, *v. n.* smiliti, spuziti.
Herabkriegen, ſ. Herabbringen.
Herabkunft, *f.* silaz, silazak.
Herablächeln, *v n.* smešiti se (s, na).
Herablangen, *v. a.* podati, podavati.
Herablaſſen, *v. a.* spustiti, spuštati; ſich —, spustiti se; (*fig.*) poniziti se, sniziti se; der Lehrer muß ſich zu dem Geſichtskreiſe der Schüler —, učitelj treba da sidje u područje učenikah.
Herablaſſend, *adj.* snižen; uljudan; ſein — Weſen, njegova uljudnost.
Herablaſſung, *f.* spuštanje; (*fig.*) sniženost; uljudnost.
Herablaufen, *v. n.* strkati, strčati; trčati niz ..; (v. Waſſer), teći (niz ...). [ći.
Herablaufend, *adj.* (*bot.*) silazeći, nizhode-
Herablegen, *v. a.* položiti, polagati; složiti, smetnuti, svrći.
Herableiten, *v. a.* spratiti; Waſſer —, svesti, svratiti vodu. [ćati.
Herablenken, *v. a.* svrnuti, svratiti, svra-
Herableuchten, *v. n.* světliti (komu osgor,
Herablocken, *v. a.* svabiti, smamiti. [niz).
Herabmachen, ſich, ſ. Herabbegeben.
Herabmüſſen, *v. n.* morati sići.
Herabnehmen, *v. a.* snimiti, snimati; skinuti, smaći.
Herabnöthigen, *v. a.* er nöthigte ihn herab, natěra i. prisili ga da sidje.
Herabprügeln, *v. a.* sgruhati, smlatiti.
Herabpurzeln, *v. n.* skobaciti se, strmeknuti, strmoglaviti se, smotati se dolě, sunovratiti se.
Herabranken, *v. n.* svrežiti se.
Herabraſſeln, *v. n.* soriti se.
Herabrauſchen, *v. n.* šuměti (niz ..).
Herabrechen, *v. a.* sgrabljati.
Herabregnen, *v. n.* daždeti (na-).
Herabreichen, *v. a.* podati, podavati; —, *v. n.* dopirati, dotěcati do ...
Herabreiſen, *v. n.* putovati (s ...).
Herabreißen, *v. a.* skinuti, strgnuti, sadrěti, saderati, sguliti; (von mehreren Sachen), pokidati, potrgati.

Digitized by Google

Herabreiten, *v. n.* sjahati; jahati s .., niz ..
Herabrennen, *v. n.* sjuriti, juriti niz ...
Herabrieseln, *v. n.* žuboriti niz ...
Herabrinnen, *v. n.* scuriti, steći; teći niz..
Herabrollen, *v. n.* skoturati se; koturati se (niz ...); skotrljati se; (von der Erde), odroniti se, obroniti se; —, *v. a.* skoturati; izroniti.
Herabrücken, *v. a.* smaknuti, smicati.
Herabrufen, *v. a.* pozvati dolě.
Herabrutschen, s. Herabgleiten.
Herabsäbeln, *v. a.* sasěći sabljom.
Herabschaffen, *v. a.* ukloniti (s ...); s. Herabbringen.
Herabscharren, *v. a.* sgrnuti, sgrtati.
Herabschauen, *v. n.* pogledati, gledati (s, na ...).
Herabscheinen, *v. n.* světliti (s, na ...).
Herabscheren, s. Abscheren.
Herabscheuchen, *v. a.* splašiti, zaplašiti (koga s ...).
Herabschicken, s. Herabsenden.
Herabschieben, *v. a.* smaknuti, posunuti, sasuvati, satisnuti.
Herabschießen, *v. a.* den Vogel vom Baume —, sastrěliti pticu s drveta; einen vom Pferde —, skinuti koga puškom s konja; —, *v. n.* saletěti, pasti, sunuti se.
Herabschiffen, *v. n.* ploviti (niz ...).
Herabschimmern, *v. n.* sěvati, sjati (s, na ..).
Herabschlagen, *v. a.* odbiti, odgruhati; (Nüsse), smlatiti, umlatiti, omlatiti, mlatiti.
Herabschleppen, *v. a.* svući, svucinjati; sich —, *v. r.* steturati, svrludati.
Herabschleudern, *v. a.* svrljiti, sbaciti.
Herabschlüpfen, *v. n.* šmignuti, šmrcnuti (s, niz ...).
Herabschmeißen, s. Herabwerfen.
Herabschreien, *v. n.* vikati (dolě, s, na ..)
Herabschreiten, *v. n.* sašetati; sići.
Herabschütteln, *v. a.* stresti, otresti, otre-
Herabschwärmen, *v n.* srojiti se. [sati.
Herabschwemmen, *v. a.* splaviti; plaviti (niz ..). [niz ..).
Herabschwimmen, *v. n.* splivati; plivati
Herabschwingen, sich, *v. r.* smaći se.
Herabsegeln, *v. n.* sjedriti; jedriti (niz.)
Herabsehen, s. Herabschauen.
Herabsehnen, *v. n.* težiti (dolě, na ..).
Herabsenden, *v. a.* poslati dolě, na, s ...
Herabsenken, *v. a.* spustiti, spuštati.
Herabsetzen, *v. a.* s. Herablegen; den Preis —, pobiti, pobijati, obaliti, spustiti cěnu; eine Münze —, obaliti vrědnost novcu; einen Beamten —, s. Degradiren; Einen —, kuditi, pokuditi, skuditi, okuditi koga; sich —, poniziti se, poništiti se.
Herabsetzung, s. Erniedrigung.
Herabsiedeln, sich, *v. r.* saseliti se.
Herabsinken, *v. n.* ogreznuti; opasti; (*fig.*) ogreznuti, izpustiti se, poništiti se.
Herabsollen, *v. n.* er soll herab, da sidjo; es soll herab, ima se skinuti.
Herabsprechen, *v. a.* govoriti s ...
Herabsprengen, *v. n.* sjuriti.
Herabspringen, *v. n.* skočiti s ..., dolě.
Herabspritzen, *v. a.* saštrcati.
Herabstechen, *v. a.* sbosti.
Herabsteigen, *v. n.* sići, slězti, silaziti, slaziti; (*poët.*) skinuti se; in die Ebene —, spustiti se u ravnicu.
Herabstellen, *v. a.* postaviti.
Herabstimmen, *v n.* (*fig.*) popustiti; die Saiten —, odapeti žice, odmeknuti, povući se; —, *v. a.* Einen —, privoléti koga da popusti; sich —, *v. r.* spustiti se. [se.
Herabstolpern, *v. n.* posrnuti, spotaknuti
Herabstoßen, *v. n.* sturiti, porinuti, srinuti.
Herabstreuen, *v. a.* sasuti, sasipati.
Herabströmen, *v. n.* der Regen strömt herab, kiša muze, pljušti.
Herabstürmen, *v. n.* sjuriti, smunuti.
Herabstürzen, *v. a.* srinuti, strmoglaviti; —, *v. n.* survati se, spasti, strmoglaviti se, sunovratiti se; von einem Felsen —, otisnuti se, sgrušiti se niz stěnu.
Herabtanzen, *v. n.* splesati, sigrati.
Herabtaumeln, *v. n.* steturati.
Herabthun, *v. a.* skinuti, smetnuti.
Herabtönen, *v. n.* glasiti, oriti se (s..).
Herabtraben, *n. n.* skasati.
Herabtragen, *v. a.* sněti, snositi.
Herabtraufen, *v. n.* kapati.
Herabtreiben, *v. a.* stěrati, stěrivati.
Herabtreten, *v. n.* sastupiti; s. Herabsteigen.
Herabtriefen, s. Herabtraufen.
Herabtrippeln, *v. n.* strupkati.
Herabtröpfeln, *v. a.* skackati.
Herabwachsen, *v. n.* rasti niz ...
Herabwackeln, *v. n.* sašepeljiti.
Herabwagen, sich, *v. r.* er wagt sich nicht herab, neusudjuje se i. nesmě dolě.
Herabwallen, *v. n.* (v. Haaren), pasti niz..
Herabwälzen, *v. a.* svaljati, svaljivati,
Herabwandeln, *v. n.* sašetati. [skoturati.
Herabwanken, s. Herabtaumeln.
Herabwaschen, *v. a.* sprati, spirati.
Herabwatscheln, s. Herabwackeln.
Herabwehen, *v. n.* spuhnuti, sduhnuti, spuhati; spiriti.
Herabwerfen, *v. a.* sbaciti, sbacivati; svrći, sturiti.
Herabwinden, *v. a.* saviti, savijati.
Herabwinken, *v. n.* namignuti, namigiva-
Herabwogen, *v. n.* valjati se niz. [ti s...
Herabwollen, *v. n.* htěti sići.
Herabwürdigen, *v. a.* poniziti, sniziti; sich —, *v. r.* poniziti se, poništiti se; sich unter das Thier —, poniziti se do izpod živine.
Herabwürdiger, *m.* ponizilac, poništilac.
Herabwürdigung, *f.* poniženje, poništenje; sramota.

Digitized by Google

Herabzerren, *v. a.* stezati, stezmati.
Herabziehen, *v. a.* svući, svlačiti; die Haut —, sguliti.
Herackern, *v. n.* doorati.
Heraldik, *f.* grboslovje, heraldika.
Heraldisch, *adj.* grboslovan, heraldičan.
Heran, *adv.* ovamo, amo, k; immer —! hajde samo ovamo! hajde samo bliže! (in Zus.) do-, pri-, uz-.
Heranbegeben, sich, *v. n.* (ovamo) doći.
Heranbekommen, *v. a.* dobiti.
Heranbilden, *v. a.* uzobraziti.
Heranblühen, *v. n.* uzcvasti, uzcvětati.
Heranbrausen, *v. n.* došuměti, dohujiti.
Heranbrechen, Heranbämmern, *v. n.* (vom Tage), s. Anbrechen; wenn der Frühling heranbricht, kad hrupi i. nastane pro-
Heranbringen, *v. a.* doněti, naněti. [lěće.
Herandringen, *v. n.* navaliti, navrěti, navirati (ovamo).
Herandrücken, s. Andrücken.
Herandürfen, *v. n.* er darf nicht heran, nesmě se približiti.
Heranfahren, *v. n.* dovezti se, dovoziti se; dokolati se; er fahrt heran, vozi se (ovamo); er kam herangefahren, dokolao se je.
Heranfliegen, *v. n.* doletěti, dolětati.
Heranfließen, *v. n.* priteći, pritěcati.
Heranführen, *v. a.* dovesti, privesti.
Herangehen, *v. n.* doći, dolaziti.
Heranjagen, *v. n.* dohrliti, dojuriti; juriti (ovamo).
Herankommen, *v. n.* nadoći, nalězti, dolaziti, prilaziti, prići; prispěti; komm heran! amo de! s. Herannahen.
Herankriechen, *v. n.* pripuzati.
Herankunft, *f.* dolazak.
Heranlaufen, *v. n.* dotrčati, doběći, pritrčati, priteći; dotrkati, dotrkivati.
Heranleiten, *v. a.* (Waſſer —), dovesti.
Heranlocken, *v. a.* domamiti, domamljivati, dovabiti, privabiti, primamiti.
Herannahen, sich, *v. r.* približiti se, približavati se, primaći se; primicati se; die Zeit nahet heran, prikučuje se vrěme.
Heranreifen, *v. n.* dozrěvati, dozreti; (*fig.*) dohvatiti se pameti i. snage, opasati se snagom.
Heranreißen, *v. a.* pritrgnuti; (an sich reißen), prisvojiti.
Heranreiten, *v. n.* dojašiti, dojezditi.
Herannennen, *v. n.* dohrliti.
Heranrücken, *v. a.* primaći, prikučiti, približiti, primicati; —, *v. n.* primaći se, prikučiti se, približavati se; der Feind rückt heran, neprijatelj dolazi; der Winter rückt heran, zima ide i.
Heranrudern, *v. n.* doveslati. [nastaje.
Heranrufen, *v. a.* dozvati, dozivati, dovikivati, priviknuti. [ovamo).
Heranschiffen, *v. v.* doploviti; ploviti
Heranschleichen, *v. n.* prikrasti se, privući se, prišumati se, došumati se, dovući se, privlačiti se, privrebati se; prifuljati se.
Heranschleifen, *v. a.* eine Spitze —, nabrusiti rât (rt), brk.
Heranschleppen, *v. a.* dovucinjati, dotezmati, doćariti.
Heranschreiten, *v. n.* došetati.
Heranschwemmen, *v. a.* (ovamo) doplaviti.
Heranschwimmen, *v. n.* doplivati.
Heransegeln, *v. n.* dojedriti.
Heransenden, *v. a.* naslati. [konja.
Heransprengen, *v. n.* dojuriti; dognati
Heranspringen, *v. n.* priskočiti, doskočiti, doskakati.
Heranströmen, *v. n.* valjati se, lěvati se (ovamo); (v. Menschen), grnuti, povrv-
Heranstürmen, *v. n.* dojuriti. [ljeti.
Heranstürzen, *v. n.* dopasti, pripasti.
Herantanzen, *v. n.* doigrati; igrati (ovamo).
Herantraben, *v. n.* dokasati, dokasivati.
Herantragen, *v. a.* doněti, donositi, naněti.
Herantreiben, *v. a.* dognati, dotěrati, dovitlati.
Heranwachsen, *v. n.* dorasti; uzrasti, narasti, odrasti, poodrasti, ponarasti; rasti.
Heranwackeln, *v. n.* došepeljiti, doklimati.
Heranwallen, *v. n.* došetati; šetati (ovamo).
Heranwälzen, *v. a.* privaliti, dokotrljati.
Heranwanken, *v. n.* doteturati, dovrludati.
Heranwaten, *v. n.* dogaziti, domlatiti, dopljeskati; (in Schnee), dogrcati, dogaziti. [doduhnuti.
Heranwehen, *v. a.* dopuhnuti, dopuhivati,
Heranwerfen, *v. a.* pribaciti.
Heranwinken, *v. n.* domahivati (komu).
Heranziehen, *v. a.* pritezati; —, *v. n.* dolaziti, nadolaziti; eine Wolke zieht heran, povio se je oblak.
Heranzug, *m.* dolazak.
Herauf, *adv.* ovamo gorě (gori); (in Zus.) uz-, na-. [ovamo).
Heraufarbeiten, sich, *v. r.* izkopati se
Heraufbegeben, sich, *v. n.* uzići, uzlaziti (ovamo).
Heraufbemühen, *v. a.* Jemanden —, potruditi koga (ovamo) gorě.
Heraufbeschwören, *v. a.* zaklinjati.
Heraufbiegen, *v. a.* uzviti (ovamo).
Heraufbitten, *v. a.* Einen —, moliti koga da dodje (ovamo) gorě.
Heraufbringen, *v. a.* doněti (ovamo) gorě; uzněti ovamo. [gehen.
Heraufgehen, *v. n.* (v. d. Sonne); s. Auf-
Heraufkommen, *v. n.* ići, doći, gorě; po-
Herauffunft, *f.* uzlaz, uzlazak. [peti se.
Heraufklaufen, *v. n.* uztrčati; iztrčati gorě.
Heraufklobern, *v. n.* uzplanuti (ovamo).
Heraufranken, *v. n.* uzvrěžati se (ovamo).
Heraufrechen, *v. a.* uzgrabljati (ovamo).
Heraufreichen, *v. a.* podati (ovamo).
Heraufreiten, *v. n.* uzjahati (ovamo).

Digitized by Google

Heraufrufen, *v. a.* pozvati (ovamo gorě).
Heraufschaffen, *v. a.* uzpremiti (ovamo).
Heraufschauen, *v. a.* pogledati (na .., gorě).
Heraufschicken, *v. a.* poslati (ovamo gorě).
Heraufschwimmen, *v. n.* uzplivati (ovamo).
Heraufsteigen, *v. n.* (ovamo) uzaći.
Heraufstragen, *v. a.* (ovamo) uzněti.
Heraufstreiben, *v. a.* (ovamo) uzagnati.
Heraufwachsen, *v. n.* uzrasti.
Heraufwälzen, *v. a.* (ovamo) uzvaljati.
Heraufwehen, *v. a.* uzduhnuti, uzpuhati.
Heraufwerfen, *v. a.* (ovamo) uzbaciti,
Heraufwühlen, *v. a.* uzriti. [uzmetnuti.
Heraufziehen, *v. a.* uzvući; —, *v. n.* uzlaziti (ovamo) dolaziti. [jukati.
Heräugeln, *v. n.* (ovamo) žmirkati, oči-
Heraus, *adv.* ovuda van, na polje; (in Zuſ.) iz-; — damit! daj ovamo! — mit der Sprache! govori! reci! (*fig.*)
Herausackern, *v. a.* izorati. [razrěši!
Herausarbeiten, ſich, *v. r.* izkopati se, izkoprcati se, izkobeljati se.
Herausbegeben, ſich, *v. r.* izaći, izlaziti.
Herausbeichten, *v. a.* sve izpověditi.
Herausbekommen, *v. n.* ich kann es nicht —, nemogu izvaditi; (*fig.*) iznaći; —, *v. a.* zehn Kreuzer —, desetak dobiti natrag.
Herausbetrügen, *v. a.* izlagati. [seć.
Herausbetteln, ſich, *v. r.* proturati se pro-
Herausbilden, *v. a.* uličiti, napraviti;
Herausblaſen, ſ. Ausblaſen. [uzobraziti.
Herausblicken, *v. n.* gledati na polje.
Herausbohren, *v. a* izvrtěti.
Herausbrennen, *v. n.* das Feuer brennt zum Fenſter heraus, plamen liže iz prozora; —, *v. a.* izpaliti, izžeći.
Herausbringen, *v. a.* einen Tiſch aus dem Hauſe —, izněti sto(l) iz kuće; einen Fleck —, izvaditi mrlju; ein Räthſel —, odgonetnuti zagonetku; (entdecken), razrěšiti, odkriti.
Herausdeuten, *v. a.* izvoditi, iztumačiti.
Herausdringen, *v. n.* izvaliti se.
Herausdrücken, *v. a.* iztisnuti.
Herausdürfen, *v. n.* er darf nicht heraus, nesmě na polje i. van.
Herauseilen, *v n.* pohrliti na polje, iz-
Herauseitern, *v. a.* izgnojiti. [trčati.
Herausfahren, *v. n.* izturiti; ein Blitz fuhr plötzlich aus den Wolken heraus, munja sinu iz nenada iz oblakah; (unüberlegt ſagen), es fuhr ihm heraus, uteče mu, izlanu i. izmače mu se; (*mont.*) izlězti; (zu Wagen), izvezti se.
Herausfallen, *v. n.* izpasti, izpadati.
Herausfinden, *v. a.* iznaći, iznalaziti; ſich —, *v. r.* iznaći se; ich kann mich nicht —, neznam puta; (keinen Ausweg wiſſen, neznam, ni kud ni kamo; neznam kud ću, kamo li ću; (einſehen), razabrati, razbirati.

Herausfiſchen, *v. a.* (*fig.*) izvaditi (što iz vode); (eine Neuigkeit), izmuzti.
Herausflattern, *v. n.* (ovuda) izprhnuti, izpršiti.
Herausfliegen, *v. n.* (ovuda) izletěti.
Herausfliehen, *v. n.* (ovuda) uteći, poběći.
Herausfließen, *v. n.* (ovuda) izteći, iztěcati, izcuriti.
Herausforderer, *m.* zazivalac, izazivalac.
Herausfordern, *v. a.* etwas —, zahtěvati što (da mu se preda); Einen (zum Zweikampf) —, zazvati, izazvati, zatači, cikati koga (na mejdan i. boj).
Herausforderung, *f.* zaziv, zatka; die — annehmen, izaći na mejdan.
Herausfühlen, *v. a.* napipati.
Herausführen, *v. a.* izvesti.
Herausgabe, *f.* izdatba; (eines Buches), izdavanje, izdanje; (Auslieferung), izručba, predatba.
Herausgabeln, *v. a.* izvaditi vilicami.
Herausgeben, *v. a.* izdati, izdavati; van dati; (*merk.*) povrnuti, povratiti.
Herausgeber, *m.* izdavac, izdavalac, izdatelj.
Herausgeberin, *f.* izdavalica, izdavačica.
Herausgeforderte, *m.* zazvanac.
Herausgehen, *v. n.* (ovuda) izaći, izlaziti.
Herausgießen, *v. a.* izliti, proliti, izlěvati.
Herausgraben, *v. a.* izkopati.
Herausgreifen, *v. a.* zahvatiti, zagrebsti.
Herausgucken, *v. n.* izviriti, izvirivati, izvirkivati, proviriti, provirkivati.
Herushängen, *v. a.* izvěsiti, izvěšati.
Heraushangen, *v. n.* visěti na polje.
Heraushauen, *v. a.* izsěći, izsěcati.
Heraushelfen, *v. n.* pomoći komu.
Heraushelfen, *v. a.* izněti; izvaditi.
Heraushüpfen, *v. n.* izigrati, izskakutati.
Heraushuſten, *v. a.* izkašljati.
Herausjagen, *v. a.* iztěrati, izagnati, izpirlati; —, *v. n.* izjuriti.
Herauskämmen, *v. a.* izčešljati, iztruniti.
Herauskaufen, *v. a.* iztrěbiti, izzobati; (*fig.*) izvijati.
Herauskletten, *v. n.* izpuzati. [gati.
Herauskrügeln, *v. a.* izmudrovati, izmoz-
Herauskochen, ſ. Auskochen.
Herauskollern, *v a.* izkoturati, izkotrljati.
Herauskommen, *v. n.* izaći, izlaziti; der Thäter wird ſchon —, doznat će se već za (zlo)činca; doći i. izać će dělo na vidělo; die Rechnung kommt heraus, račun se slaže; das kommt auf eins heraus, sve jedno; was kommt da heraus? kako će ovo izići? što će iz toga izpasti? dabei kommt nichts heraus, tu neima dobitka, fajdice.
Herauskönnen, *v. n.* er kann nicht heraus, nemože izaći. [zati.
Herauskrabbeln, *v. n.* izkoprcati, izgami-

Digitized by Google

Herauskriechen, *v. n.* izmiliti, izpuzati.
Herauskriegen, *v. a.* izvaditi; dobiti; (ein Geheimniß), izmuzti; s. Heraus-
Heraustangen, *v. a.* izvaditi. [bekommen.
Heraustassen, *v. a* izpustiti, izpuštati; ſich über etwas —, očitovati misao i. mněnje svoje o čem.
Heraustaufen, *v. n.* iztrčati, iztrkati; öfters —, izparkivati.
Heraustecken, *v. a.* izlizati, izlizivati.
Heraustegen, *v. a.* izložiti, izlagati.
Heraustleiten, *v. a.* izpratiti; (Schafe), izjaviti; (Waſſer), izvesti.
Heraustesen, *v. a.* iztrěbiti; (aus einem Buche), dočitati se čega.
Heraustenchten, *v. n.* světliti, posvětliti na polje, van.
Heraustisten, *v. a.* izlukaviti.
Heraustocken, *v. a.* izmamiti, izvabiti, izluditi.
Heraustügen, ſich, *v. r.* izlagati se.
Herausmachen, *v. a.* izvaditi.
Herausmüſſen, *v. n.* morat izaći; es muß heraus was ich auf dem Herzen habe, nemože mi se na ino nego prokazati i. neda mi se premučati, što u srcu tajim.
Herausnehmen, *v. a.* vaditi, izvaditi; genug —, navaditi; Alles —, povaditi; (*fig.*) ſich —, usuditi se, drznuti; er nimmt ſich viel heraus, mnogo zapreda.
Herausnieſen, *v. a.* izkihnuti.
Herausnöthigen, *v. a.* prisilit i. natěrat
Herauspacken, s. Auspacken. [izaći.
Herausplatzen, Herauspoltern, *v. n.* mit etwas —, izblejati se; buhnuti; bluznuti, bubnuti što.
Herausplatzen, *v. n.* bubnuće.
Herausprügeln, *v. a.* izpratiti batinom.
Herausputzen, *v. a.* očistiti; Flecke —, izvaditi mrlje; s. Ausputzen; (*fig.*) ſich —, opraviti se, izkopati se.
Herausquetſchen, *v. a.* izgnječiti.
Herausragen, *v. n.* milati se, promilati se; stajati, viriti na polje, van; str-
Herausräuſpern, *v. a.* izhraknuti. [šiti.
Herausrechen, *v. a.* izgrabljati.
Herausrecken, *v. a.* (d. Arm), pružiti, promoliti (ruku); (d. Zunge), izplaziti, plaziti (jezik).
Herausreißen, *v. a.* iztrgnuti, izkinuti, izadrěti, izadirati, izčupati.
Herausreiten, *v. n.* izjahati, izjezditi.
Herausrennen, *v. n.* izhrliti, izpiriti.
Herausrinnen, s. Herausfließen.
Herausrollen, *v. a.* izkoturati, izkotrljati.
Herausrücken, *v. a.* Geld —, izvaditi, dati novce; s. Ausrücken.
Herausrufen, *v. a.* izazvati, izazivati.
Herausrupfen, *v. a.* izčupati.
Herausſagen, *v. n.* kazati (što je i kako); Herausſchaffen, *v. a.* ukloniti. [očitovati.
Herausſchauen, *v. n.* gledati van i. na polje; die Ellenbogen ſchauen ihm bei den Aermeln heraus, propali su mu laktovi kroz rukave; es ſchaut da nicht viel heraus, slabo kaže.
Herausſcheuchen, *v. a.* zaplašiti van.
Herausſchicken, *v. a.* izaslati (van).
Herausſchieben, *v. a.* iztisnuti, izrinuti.
Herausſchiffen, *v. n.* izploviti.
Herausſchlagen, *v. a.* izbiti, izbijati.
Herausſchleichen, s. Ausſchleichen.
Herausſchleppen, *v. a.* iztezmati, izvucinjati; ſich —, *v. r.* izljumati, izvrludati.
Herausſchleudern, *v. a.* izvrljiti, izbrečiti.
Herausſchlüpfen, —ſchmücken, —ſchneiden, H—ſchreiten, H—ſchütteln, H—ſchütten, H—ſchwemmen; s. Ausſchmücken usw.
Herausſchwingen, *v. a.* izmahnuti.
Herausſehen, s. Herausſchauen.
Herausſollen, *v. n.* er ſoll heraus, ima
Herausſpazieren, *v. n.* izšetati. [izaći.
Herausſpinnen, *v. a.* izpredati. [polje.
Herausſpringen, *v. n.* skočiti van i. na
Herausſetzen, *v. a.* (*fig.*) s. Herausſtreichen.
Herausſprudeln, *v. n.* prokljućati, proklokotati.
Herausſtarren, *v. n* van piljiti, gviriti, pizdriti; s. Herausragen.
Herausſtehen, s. Herausragen.
Herausſtehlen, *v. a.* izkrasti.
Herausſteigen, *v. n.* izaći, izlaziti.
Herausſtecken, *v. a.* izmoliti, promoliti; izturiti, iztaknuti.
Herausſtellen, *v. a.* izstaviti, postaviti van; es ſtellte ſich heraus, izadje (na
Herausſtöbern, *v. a.* iztruniti. [vidělo).
Herausſtoßen, *v. a.* izturiti, izguriti, izrinuti.
Herausſtrecken, *v. a.* pružiti; promoliti.
Herausſtreichen, *v. a.* izbrisati; Falten —, razmrštiti mrske i. vrasko (*fig.* čelo); Einen —, hvaliti, pohvaliti koga; Eines Verdienſte —, uličiti čije
Herausſtreuen, s. Ausſtreuen. [zasluge.
Herausſtrömen, *v. n.* proteći, proliti se; (*fig.*) izvrvljeti, provrvljeti.
Herausſtürzen, *v. n.* bahnuti, munuti van i. na polje; izpasti.
Herausthun, *v. a.* izvaditi.
Heraustraben, *v. n.* izkasati.
Heraustragen, *v. a.* izněti, iznositi ovuda (van i. na polje). [polje).
Heraustraufen, *v. n.* kapati van i. na
Heraustreiben, *v. a.* izterati, izagnati.
Heraustreten, *v. n.* izaći; (v. Gendarmen), izsukati se.
Herausträpfeln, *v. a.* kackati van i. na
Herauswachſen, *v. n.* izrasti. [polje.
Herauswallen, s. Hervorwallen.
Hervorwandeln, *v. n.* izšetati.
Herauswälzen, *v. a.* izvaliti, izvaljivati.
Herauswanken, *v. n.* izteturati.
Herauswaſchen, *v. a.* izapratiti, izpirati.
Herauswaten, *v. n.* izgaziti, izšljapati.
Herauswatſcheln, *v. n.* (ovuda) izšepeljiti.

Digitized by Google

Herauswehen, *v. a.* izpuhnuti, izduhnuti.
Herauswerfen, —werfen, ſ. Ausweiſen.
Herauswinden, *v. a.* izvrtěti, izsukati; (ein Geheimniß), izmuzti; ſich —, *v. r.* izkopati se, izkobeljati se, izplesti se, izkuzoliti se.
Herauswollen, H—wünſchen, *v. n.* hteti izaći; er will mit der Sprache nicht heraus, neće pravo da kaže.
Herauszerren, *v. a.* iztezati, iztezmati.
Herausziehen, *v. a.* izvući, izvlačiti; einen Schuß aus dem Gewehr —, izvrtěti pušku, izvaditi naboj.
Herauszischen, *v. n.* šiknuti.
Herb, Herbe, *adj.* oporan, opor, kaštar, rezak, trpak; oskomljiv; (*fig.*) oporit; ein —es Geſicht, mrko lice; ein —er Schmerz, ljuta bol; —e Worte, prěke rěči.
Herbabbeln, *v. a.* odbrgljati, odbrbljati, [tepati, blebetati.
Herbannen, *v. a.* er iſt wie hergebannt, nemože odavde da se otisne; (ſcherz.) kao da mu je pupak ovdě ukopan.
Herbarium, *n* biljevnik.
Herbe, *adj.* ſ. Herb.
Herbe, *f.* opornost, oporost, kaštrina, rezkoća, trpkoća.
Herbegeben, ſich, *v. r.* ovamo doći.
Herbei, *adv.* amo, ovamo; (in Zuſ.) pri-,
Herbeibringen, *v. a.* doněti, donositi [do-.
Herbeichten, *v. a.* izpovědati.
Herbeidrängen, ſich, *v. r.* navrěti, navirati.
Herbeieilen, *v. n.* dohrliti, pribržati.
Herbeifahren, *v. n.* dovezti se, dovoziti se.
Herbeifliegen, *v. n.* doletěti, dolětati.
Herbeifließen, *v. n.* doteći, dotěcati.
Herbeiführen, *v. n.* dovesti, dovoditi; dovezti, dovoziti; eine Krankheit —, navući, uzročiti bolest.
Herbeigehen, *v. n.* doći, dolaziti.
Herbeiholen, *v. a.* doněti; Einen —, dovesti koga; poručiti po koga; ići po koga.
Herbeijagen, *v. a.* dovijati, dovitlati, dognati; —, *v. n.* dojuriti.
Herbeikommen, —kriechen, ſ. Herankommen.
Herbeilaſſen, ſich, *v. r.* skloniti se (na što), privoleti se (čemu).
Herbeilaufen, —locken, —reiten, —rennen, —rücken, —rufen, ſ. Heranlaufen uſw.
Herbeiſchaffen, *v. a.* pribaviti, dobaviti, pribavljati; namaći, najamiti; priskrbiti; Zeugen —, srocati, dovesti svědoke.
Herbeiſchaffung, *f.* pribava, dobava; (v. Zeugen), dovod, srota.
Herbeiſchiffen, —ſchleichen, —ſchleppen, H—ſchwimmen, H—ſegeln, H—ſenden, H—ſprengen, H—ſpringen, H—ſtrömen, H—ſtürmen, H—ſtürzen uſw., ſ Heranſchiffen uſw.
Herbeiziehen, *v. a.* dovući, dovlačiti; (*fig.*) natezati.
Herbekommen, *v. a.* (ovamo) dobiti; wo ſoll ich es denn —? kako ću namaći,
Herbellen, *v. n.* lajati. [smoći?
Herbemühen, *v. a.* potruditi, zatruditi o-
Herben, *v. a.* kaštriti, okaštriti. [vamo.
Herberge, *f* — geben, primiti na stan, konak; (b. Handw.), noćište, prespalo.
Herbergen, *v. n.* biti na stanu; —, *v. a.* primiti na stan.
Herberger, ſ. Herbergsvater
Herbergsgeld, *n.* noćevina.
Herbergsmutter, *f.* noćištarka.
Herbergsordnung, *f.* noćišni rednik.
Herbergsprotokoll, *n.* noćišni zapisnik.
Herbergsvater, *m.* noćištar. [ovamo).
Herbeſtellen, *v. a.* ročiti, uročiti (koga
Herbeten, *v. a.* moliti; (*fig.*) klapurati, čatiti, izžvatati, očatiti.
Herbewegen, ſich, *v. r.* primicati se; (o-vamo) dolaziti.
Herbheit, ſ. Herbe *f.*
Herbitten, *v. a.* Einen —, zamoliti koga da dodje ovamo; pozvati koga ovamo.
Herblaſen, *v. a.* ein Stückchen —, svirati pěsmicu; —, *v. n.* ovamo duhati (duvati), puhati.
Herblich, *adj.* kaštrast, oporast, okaštar.
Herblicken, *v. n.* ovamo pogledati.
Herbringen, *v. a.* (ovamo) doněti; eine hergebrachte Gewohnheit, starinski običaj.
Herbſt, *m.* jesen, ozim; dieſen —, jesenas; von dieſem —, jesenašnji; (Spätherbſt), podzimak; (*fig.*) ſ. Ernte; wir haben einen guten — gehabt, urodili su nam vinogradi; der — des Lebens, večer života.
Herbſt- (in Zuſ.) jesenski.
Herbſtabend, *m.* jesenski večer,
Herbſtadonis, *m.* (*Adonis autumn.*), jesenski gorocvět.
Herbſtarbeit, *f.* jesenski rad posao.
Herbſtäquinoctium, *n.* ſ. Herbſtnachtgleiche.
Herbſtbirn, *f.* ozimača.
Herbſtblatt, *n.* žut list.
Herbſtblume, *f.* jesenski cvět; (*Aster chinen.*), lěpa kata; ſ. Herbſtzeitloſe.
Herbſtblütenſchraube, *f.* (*Spiranthes autumnalis*), zasučak ozimac.
Herbſten, *v. n* jeseniti; (ernten), brati (grozdje); —, *v. i.* jeseniti se.
Herbſtfeier, *f.*, Herbſtferien, *pl.* jesenski praznici.
Herbſtfieber, *n.* jesenska groznica.
Herbſtfrucht, *f.* jesenski, pozni plod; poznac; (Obſt), pozno voće.
Herbſtgerſte, *f.* (*Hordeum hexastichon*), ječam šestoredac.
Herbſthaft, *adj.* jesenji.
Herbſtheu, *n.* otavić.
Herbſtleute, *pl.* berači.
Herbſtlich, *adj.* jesenji, jesenski.
Herbſtlichkeit, *f.* jesenost.

Digitized by Google

Herbſtling, *m.* poznac, požnjak; (von weibl.) poznica, požnjakinja; (*Agaricus deliciosus*), rujnica.
Herbſtlöwenzahn, *m.* (*Leontodon autumnale*), regrad.
Herbſtluft, *f.* jesenski zrak, uzduh.
Herbſtluſt, *f.* jesensko veselje.
Herbſtluſtbarkeit, *f.* jesenska zabava.
Herbſtmonat, *m.* rujan.
Herbſtmorchel, *f.* jesenski smrčak.
Herbſtmorgen, *m.* jesensko jutro.
Herbſtnacht, *f.* jesenska noć.
Herbſtnachtgleiche, *f.* jesenska dnevonoćna jednač.
Herbſtnachtigall, *f.* (*Motacilla rubicola*), crnovoljka.
Herbſtobſt, *n.* pozno voće.
Herbſtpunkt, *m.* jesenište.
Herbſtroſe, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje.
Herbſtröthe, *f.* pozni broć.
Herbſtſaat, *f.* ozimni usěv; ozimac; (v. weibl.) ozimica.
Herbſtſchein, *m.* jesenska měna, mladj.
Herbſtſchnitt, *m.* jesenska rěz.
Herbſttag, *m.* jesenski dan.
Herbſtwind, *m.* jesenski větar.
Herſtwitterung, *f.* jesensko vrěme.
Herbſtzeit, *f.* jesensko doba, jesen; zur —, pod jesen, o jeseni.
Herbſtzeitloſe, *f.* (*Colchicum autumnale*), mrazovac, mrazovnik, mrazova sestrica.
Herbuchſtabiren, *v. a.* bekati.
Herd, *m.* ognjište; (*fig.*) kuća; zum häuslichen —e zurückkehren, povratiti se svojoj kući i. k svojim; (Vogel—), gumno; ſ. Waſchherd.
Herdaſche, *f.* pepeo s ognjišta.
Herde, *f.* (v. Ochſen), stado; (Schafe), krdo; (Schweine), čopor, čorda; (Gänſe), jato.
Herdenhammel, ſ. Leithammel.
Herdeiſen, *n.* nabijač.
Herdenmaus, *f.* (*Hypudaeus arvalis*), [voluharica.
Herdenreich, *adj.* stočan.
Herdenreichthum, *m.* stoka.
Herdenweiſe, *adv.* na stada, krda; na čorde, čopore.
Herdſink, *m.* zeba-vabica.
Herdflut, *f.* glib od rudah.
Herdfriſchen, *n.* pretapanje, bistrenje.
Herdgeld, *n.* dimnica.
Herdglas, *n.* ognjišnica.
Herdhaken, ſ. Schürhaken.
Herdkorn, *n.* pokrajno srebro.
Herdochs, *m.* bak, bik.
Herdplatte, *f.* ploča od ognjišta.
Herdprobe, *f.* ogled raztaline.
Herdrang, *m.* naviranje, navala.
Herdrängen, ſich, *v. r.* navrěti, čorlati, turati se (ovamo).
Herdrecht, *n.* pravo ognjišta; ſ. Herdgeld.
Herdringen, *v. n.* prodrěti, navaliti (ovamo).
Herdſchaufel, *f.* strugač ognjišta.
Herdſchilling, *m.* ſ. Herdgeld.
Herdſtange, *f.* ſ. Herdeiſen.
Herdſtein, *m.* ploča od ognjišta.
Herdſteuer, *f.* dimnica.
Herdſtube, *f.* prepirnica.
Herdurch, *adv.* ovuda.
Herdürfen, *v. n.* er darf nicht her, nesmě ovamo (doći).
Herdvogel, *m.* vabac.
Herdzins, *m.* dimnica.
Hereilen, *v n.* ovamo hrliti, hiteti, brzati.
Herein, *adv.* unutra; u; (als Ruf an den Anklopfenden, slobodno! naprěd! (in Zuſ.) unutra.
Hereinbegeben, ſich, *v. r.* ući i. unići (unutra.)
Hereinbemühen, ſich, *v. r.* ustupiti, potruditi se unutra.
Hereinbitten, *v. a.* pozvati unutra.
Hereinbrechen, *v. n.* die Nacht bricht herein, noć se prikučuje, mrak se hvata; die Nacht iſt hereingebrochen, noć je omrkla; ſ. Anbrechen; das Waſſer brach herein, voda je provalila, prodrěla (unutra).
Hereinlaſſen, *v. a.* upustiti, pustiti unutra.
Hereinrufen, *v. a.* uzvati.
Hereinwärts, *adv.* nutri.
Hererzählen, *v. a.* pripovědati.
Herfahren, *v. n.* voziti se (ovamo); ſie kommen hergefahren, voze se ovamo; ſie kamen hergefahren, dokolali, dovezli su se; —, *v. a.* dovezti.
Herfallen, *v. n.* (über etwas, jemand —), nasrnuti, nasrtati, napasti, navaliti (na . . .); über die Schüſſeln —, naklopiti se na jelo; die Gläubiger fielen über ihn her, slaptali se i. skleptali se oko njega věrovnici; sletěli ga věrovnici.
Herfaſeln, *v. n.* zanovětati, labrdati.
Herfiedeln, *v. n.* guděti.
Herflattern, *v. n.* doprhivati, doprširi, ovamo pršiti.
Herfliehen, Herflüchten, *v. n.* ovamo běžati, poběći.
Herfließen, *v. n.* ovamo teći; (*fig.*) dolaziti, izvirati.
Herfragen, ſich, *v. r* dopitati se.
Herführen, *v. a.* ovamo voditi; dovesti.
Hergang, *m.* dolazak, put ovamo; (*fig.*) učin; den — der Sache erzählen, pripovědati što je i kako je bilo.
Hergeben, *v. a.* dati (ovamo); dohvatiti.
Hergebracht, *adj.* starodavni, starinski.
Hergegen, ſ. Dagegen.
Hergehen, *v. n.* dolaziti; wie er hergeht! kako ti se nosi! über etwas —, poprimiti se, prihvatiti se čega; über Einen —, zaokupiti koga; (ſich zutragen), sbiti se, sbivati se; das geht hier ja luſtig her, ta vi ste veseli i. dobre vo-

lje; er ging neben mir her, išao je pokraj mene.

Hergehören, *v. n.* ovamo spadati; ich gehöre her, ja sam od ovuda; das gehört nicht her, to neide ovamo.

Hergeigen, *v. a.* guděti.

Hergelaufene, *m.* doskita, dobégalac; —, *f.* doběglica.

Hergerathen, *v. n.* ovamo dospěti.

Herhaben, *v. a.* wo haſt du es her? gdě si (to) dobio?

Herhalten, *v. a.* pružiti, podati; —, *v n.* er muß —, on mora patiti, trpljeti; (*spr.*) na njem se kola lome.

Herheißen, *v. a.* zapovědditi (komu) da dodje, da pristupi.

Herhinken, *v. n.* er kam hergehinkt, dohramao, došepao je.

Herholen, *v. a.* donĕti; (*fig.*) weit —, daleko se zavesti.

Herhorchen, *v. n.* prisluškivati.

Herich, *ſ.* Gundelrebe.

Hering, *ſ.* Häring.

Herjagen, *v. n.* dojuriti (ovamo).

Herjammern, *v. a.* jadikovati.

Herklimpern, *v. n.* brenkati.

Herknien, *v. a.* prikleknuti.

Herkommen, *v. n.* (ovamo) doći, dolaziti; da kam ich her, sada nadodjem ja; ein hergekommener Gebrauch, starinski običaj; das kommt von der Unmäßigkeit her, to dolazi od neuměrenosti, tomu je uzrok neuměrenost.

Herkommen, *n.* običaj, navada; es iſt ſo —s, takav je običaj, adet; *ſ.* Herkunft.

Herkömmlich, *adj.* starinski; navadan; — *adv.* obično, na starinsku.

Herkönnen, *v. n.* moći (ovamo) doći, pristupiti.

Herkriechen, *v. n.* pripuzati.

Herkules, *m.* (*astr.*) Hreljo.

Herkuleśbaum, *m.* (*Zanthoxylum clava Herculis*), crnokori žutodrv. [hreljo.

Herkuleśkäfer, *m.* (*Scarabœus Hercules*),

Herkuleśkeule, *f.* (*Cucurbita clava Herculis*), nategača; (*Murex brandaris*), volak. [vanj.

Herkuleswurz, *f.* (*Nymphaea alba*), lok-

Herkuliſch, *adj.* Herkulesov; jak.

Herkunft, *f.* dolazak, došašće; (Abſtammung), poreklo, podrětlo; von guter — ſein, od dobra biti roda.

Herlallen, *v. a.* tepati.

Herlangen, *v. a.* dohvatiti, dokučiti, dodati; — *v. n.* dosizati, dopirati.

Herlaſſen, *v. a* ovamo pustiti.

Herlaufen, *v. n.* doběći, dotrčati (ovamo).

Herleiern, *v. a.* (*fig.*) čatiti, klapurati.

Herleihen, *v. a.* posuditi.

Herleimen, *v. a.* ovamo priklijati, prilěpiti.

Herleiten, *v. a.* izvesti, izvoditi; ſeine Abſtammung —, lozu vući.

Herleitung, *f.* izvod.

Herlenken, *v. a.* (ovamo) zakrenuti.

Herleſen, *v. a.* čitati; (einförmig leſen), čatiti.

Herleuchten, *v. n.* posvětliti (ovamo); prisvětliti.

Herling, *m.* greš, grešika, grešljika.

Herlitze, *f.* drěnka, drenjina.

Herlocken, *v. a.* ovamo domamiti, dovabiti, primamiti.

Herlügen, *v. a.* nalagati (komu što).

Hermachen, ſich, *v. r.* doći, dolaziti; ſich über etwas —, navaliti na što; *ſ.* Hergehen.

Hermalen, *v. a.* (ovamo) naslikati.

Hermaphrodit, *m.* dvospolac.

Hermarſch, *m.* put ovamo; auf dem —, kad smo dolazili, ovamo išli; na dolazku.

Hermchen, *ſ.* Weiſel. [titrica.

Hermel, *f.* (*Matricaria Chamomilla*),

Hermelin, *n.* (*Mustela erminea*), granostaj.

Hermelinfell, *n.* granostajina. [jine

Hermelinfragen, *m.* ogrljak od granosta-

Hermelinmütze, *f.* granostajka.

Hermelinſchwänzchen, *n.* (*Conus mustelinus*), čunjac-granostajac.

Hermelinſpinner, *ſ.* Gabelſchwanz.

Hermeneutik, *f.* tumaštvo, hermeneutika.

Hermeneutiſch, *adj.* tumačnički.

Hermeſſen, *v. a.* odměriti. [neodušan.

Hermetiſch, *adj.* neprodisan, nepropušan,

Hermodattel, *f.* (*Iris tuberosa*), gomoljasta perunika. [smrndžati.

Hermurren, *v. a.* mrmljati, smumlati;

Hernach, *adv.* zatim, poslě, izza toga, potom; nicht lange —, malo je vrěme postajalo; malo bilo, za dugo nebilo; einen Tag —, sutra dan.

Hernageln, *v. a.* priklinčiti, pribiti.

Hernarren, *v. a.* doluditi.

Hernehmen, *v. a.* uzeti; (*fig.*) er weiß nicht, wo er das Geld — wird, nezna kako će namaći, nabaviti novacah; nezna gdě će dobiti novacah; Zeit —, dospěti; Einen —, zaokupiti (koga).

Hernennen, *v. a.* imenovati.

Hernieder, *adv.* (ovamo) dolě.

Herniederblicken, H—fahren, H—kommen, H—laſſen, uſw. *ſ.* Herabblicken uſw.

Hernöthigen, *v. a.* Einen —, prisiliti i. natěrati koga, da dodje ovamo.

Heroide, *f.* junačka poslanica, heroida.

Heroiſch, *adj.* junački, viteški.

Heroismus, *m.* junaštvo.

Herold, *m.* glasnik, ličnik, telal*.

Heroldsſtab, *m.* glasnički štap.

Heronsball, *m.* Heronova stučka.

Heronsbrunnen, *m.* Heronov zdenac.

Herpetiſch, *adj.* lišajav. [brbljati.

Herplaudern, *v. n.* brbljati, benetati; iz-

Herr, *m.* gospodin; gospar, gosa; (Beſitzer), gospodar; er iſt euer —, on je gospodar nad vami; Gott der —, Gospod Bog; der Tempel des —n,

Digitized by Google

hram Gospodnji; der — sei mit euch! Gospod s vami; große —en, velika gospoda; er ist ein großer —, on je bakonja; ein (großer) — werden, pogospodíti se; sein eigener — sein, svoj gospodar biti; sein eigener — werden, posobiti se; postati svoj gospodar; (scherz.) stati nogom na hlěb; der junge —, gospodičić; einen großen —en spielen, baniti se; es will hier jedermann — sein, svatko hoće ovdě da gospoduje, zapověda i. da drma plotom; sich zum —en über etwas machen, osvojiti što; er ist — vom ganzen Lande, svu zemlju ima pod sobom; — über seine Leidenschaften sein, vladati svojimi strastmi; das ist mir ein schöner —! ala mi gospodina; (spr.) mit großen —en ist nicht gut Kirschen essen, s velikom gospodom nevalja trešnje jesti; wie der — so der Knecht, kakav gospodar onaki i mladji; mein —! gospodine! ein —, někakov gospodin.

Herrchen, *n.* gospodičić.

Herrechen, *v. a.* prigrabljati (ovamo).

Herrechnen, *v. a.* priračuniti; (herzählen), izbrajati.

Herrecken, *v. a.* pružiti (ovamo).

Herreichen, *v. a.* podati, dodati; — *v. n.* dosizati, dopirati (ovamo).

Herreise, *f.* put ovamo; auf der —, na putu ovamo, putujuć ovamo.

Herreisen, *v. n.* ovamo putovati.

Herren- (in Zus.) gospodski.

Herrenacker, *m.* vlasteoska njiva.

Herrenapfel, *m.* helcika.

Herrenarbeit, *f.* gospodski posao; s. Herrendienst.

Herrenbier, *n.* gospodsko i. jako pivo.

Herrenbirn, s. Tafelbirn.

Herrenblümchen, *n.* (*Parnassia palustris*), tolija.

Herrenbrod, *n.* gospodski kruh; (*fig.*) tudji kruh; — essen, služiti.

Herrendienst, *m.* služba; (Frohndienst), tlaka, robota.

Herreneſſen, *n.* gospodsko jelo.

Herrennen, *v. n.* dohrliti, dopirlati, dojuriti; (spr.) wenn man den Wolf nennt, kommt er hergerennt, mi o vuku, a vuk na vrata.

Herrengebot, Herrengeheiß, *n.* gospodska zapověd.

Herrengunst, *f.* gospodska milost; (spr.) — währet nicht lange, gospodskomu smĕhu nevalja věrovati, jer se za čas promĕni.

Herrenhaus, *n.* gospodska kuća.

Herrenhof, *m.* gospodski dvor.

Herrenhutter, *m.* češki brat.

Herrenkirsche, s. Cornelkirsche.

Herrenkrankheit, *f.* ulozi.

Herrenkümmel, *m.* s. Ammei.

Herrenleben, *n.* gospodovanje, gospodski život.

Herrenlos, *adj.* bez gospodara, bez službe; (ohne Eigenthümer), pust, ničiji; ein —es Gut, pustolina; ein —es Pferd, bitanga.

Herrenpilz, *m.* (*Agaricus caesareus*), škripae.

Herrenrecht, *n.* pravo gospodara.

Herrenschenke, *f.* gospodska krčma.

Herrenschichte, *f.* vladalački rudnik.

Herrenschnepfe, s. Heerschnepfe.

Herrenschwamm, s. Herrenpilz.

Herrensitz, *m.* gospodski dvor.

Herrensonntag, *m.* korizmena nedělja.

Herrenspeise, *f.* gospodsko jelo.

Herrenstand s. Ritterstand.

Herrenstuhl, *m.* gospodski stolac; (*jur.*) vlasteoski sud.

Herrentag, s. Sonntag.

Herrenvogel, s. Holzhäher.

Herrenzippel, *m.* (*Myosurus minimus*), mišji repić.

Herrgeworden, *adj.* pogospodjen.

Herrgott, *m.* Gospod, gospodin Bog.

Herrgottbärtlein, *n.* (*Sanguinaria*), rusomača, krvnica.

Herrgottsblatt, *n* (*Chelidonium majus*), veći rosopas.

Herrgottshühnchen, *n.* s. Marienkäfer.

Herrgottswunderkraut, *n.* (*Hypericum perforatum*), pljuskavica.

Herrichten, *v. a.* prirediti, pripraviti.

Herrichtung, *f.* priredba.

Herrin, *f.* gospodja, gospoja, gospa.

Herrisch, *adj.* gospodski; (*fig.*) ponosit; —es Wesen, ponos, oholost.

Herritt, *m.* auf dem —e, jašuć ovamo.

Herrlich, *adj.* — leben, gospodski življeti; (schön), krasan; ein — Mensch, krasan čověk; —! prekrasno! ajdjidi!

Herrlichkeit, *f.* gospodstvo, gospoština; (Schönheit), krasota; die — Gottes, Božja slava; Euer —! Vaše gospodstvo; velemožni gospodine! s. Regale; (die — über ein Land), veličanstvo.

Herrollen, *v. n.* dokoturati se.

Herrschaft, *f.* gospodstvo; (Macht), vlast oblast; vlada; unter Eines — stehen, biti pod kim; die — an sich reißen, zavladati; die — ausüben, gospodovati, zapovědati; — über sich selbst haben, vladati sobom; (die herrschende Person), gospodar; (Guts—), vlastelin, spahija; (Gut), gospoština; spahiluk; fremde —en, inostrana gospoda.

Herrschaftlich, *adj.* gospodski; vlasteoski; gospoštinski.

Herrschaftsbesitzer, *m.* vlastnik gospoštine.

Herrschaftsdiener, *m.* gospodski sluga, služnik.

Herrschaftsrecht, s. Hoheitsrecht.

Herrschamt, *n.* gospodstvo, vladanje.

Herrschbegierde, *f.* želja vlade.

Digitized by Google

Herrschbegierig, *adj.* željan vlade, vla-
Herrschelei, *f.* kmetovanje. [dorad.
Herrscheln, *v. n.* kmetovati.
Herrschen, *v. n.* vladati; über Land und Leute —, vladati svom zemljom; es herrscht allgemein die Meinung, po svem je narodu misao; es herrscht große Theuerung, velika je skupoća; es herrscht Friede im Lande, mirna je zemlja; —de Krankheit, pošast, pošlica.
Herrscher, *m.* vladalac, gospodar; Furcht und Neid sind die — ihrer Gemüther, strah i zavist vladaju njihovom ćudi, dušom.
Herrscherbinde, *f.* s. Diadem.
Herrscherblick, *m.* pogled vladalački.
Herrscherfamilie, *f.* vladajuća porodica.
Herrschergebot, *n.* zapověd vladaočeva.
Herrscherin, *f.* vladalica; gospodarica.
Herrschergewalt, Herrschermacht, *f.* oblast vladaočeva.
Herrschersfrau, *f.* vladaočeva žena.
Herrschermiene, *f.* vladalačko lice.
Herrschersinn, *m.* vladaočeva ćud i. vladalačka ćud.
Herrscherstab, *m.* žezlo.
Herrscherstuhl, *m.* prěstol.
Herrscherton, *m.* vladalački glas.
Herrscherzügel, *m.* vladalačka šibika.
Herrschgebiet, *n.* vladovina, država.
Herrschgier, Herrschsucht, *f.* pohlepa na vladanjo, vladohlepje.
Herrschsüchtig, *adj.* vladorad, radovlad, pohlepan na vladanje; ein —er Mann, vladoljub.
Herrschverständig, *adj.* umijući vladati.
Herrücken, *v. a.* primaknuti; primicati; ovamo pomaknuti; — *v. n.* pomaknuti se ovamo, primaknuti se.
Herruf, *m.* doziv.
Herrufen, *v. a.* dozvati, dozivati.
Herrühren, *v. n.* das rührt von ihm her, to dolazi, poléže od njega; (im bösen Sinne), to je njegovo maslo.
Hersagen, *v. n.* kazivati.
Herschaffen, *v. a.* dobaviti, nabaviti; pribaviti.
Herschauen, *v. n.* gledati, pogledati (ova-
Herschicken, *v. a.* (ovamo) poslati. [mo).
Herschießen, *v. n.* wie ein Pfeil —, doletěti kao strěla; strelimke, strelimice doletěti; hergeschossen kommen, doletěti; —, *v. a.* Geld —, novacah dati; s. Vorschießen.
Herschiffen, *v. n.* doploviti.
Herschlagen, *v. a.* pribiti, pribijati
Herschleichen, *v. n.* prikrasti se, privući se, prilibiti se, došuljati se, dovući se.
Herschleppen, *v. a.* dosmucati, dotezmati.
Herschlüpfen, *v. n.* ovamo šmignuti, šmrcnuti.
Herschreiben, *v. a.* (ovamo) napisati.
Herschreien, *v. n.* dovikivati, doviknuti.
Herschwanken, *v. n.* (ovamo) teturati; doteturati; dogegati se, [benetati.
Herschwatzen, *v. n.* brbljati; blebetati,
Herschwimmen, *v. n.* (ovamo) plivati; doplivati.
Hersegeln, *v. n.* (ovamo) jedriti; dojedriti.
Hersehen, s. Herschauen.
Hersehnen, sich, *v. r.* ovamo težiti, čez-
Hersenden, s. Herschicken. [nuti.
Hersetzen, *v. n.* ovamo staviti, metnuti; postaviti; sich —, *v. r.* posaditi se, sěsti ovamo.
Hersein, *v. n.* wo ist er her? odkuda je? über etwas —, baviti se čim; hinter etwas —, nastojati oko čega.
Hersingen, *v. a.* pěvati.
Hersollen, *v. n.* du sollst her, da dodješ
Hersprechen, *v. n.* govoriti. [ovamo.
Herspringen, *v. n.* priskočiti.
Hersprühen, *v. n.* (ovamo) vrcati.
Herstammeln, *v. n.* tepati.
Herstammen, *v. n.* dolaziti, izhoditi od...; lozu vući. [nak.
Herstammung, *f.* podrětlo, kolěno; posta-
Herstellen, *v. a.* (ovamo) staviti, metnuti, postaviti; (*fig.*) popraviti; den Thatbestand —, ustanoviti učin; einen Beweis —, dokazati; die Sicherheit —, povratiti sěgurnost; Einen —, izcěliti, izlěčiti; hergestellt werden, ozdraviti.
Herstellung, *f.* poprava, popravak; — der Gesundheit, ozdravljenje; (Bauw.) po-
Herstottern, *v. n.* mucati. [gradnja.
Herstrich, *m.* dolet, povratak.
Herströmen, *v. n.* povrvljeti ovamo.
Herstürzen, *v. n.* pripasti; über Einen —, navaliti, nasrnuti na koga.
Hertanzen, *v. n.* doigrati.
Hertaumeln, *v. n.* doteturati.
Herthun, *v. a.* ovamo metnuti, staviti.
Hertraben, *v. n.* (ovamo) kasati, dokasati.
Hertragen, *v. a.* (ovamo) nositi, donositi, doněti.
Herträger, *m.* donosac.
Hertreiben, *v. a.* dotěrati; ovamo těrati; vor sich —, zajmiti, okupiti, zahlapiti,
Hertreten, *v. n.* pristupiti. [prizajmiti.
Hertrommeln, *v. n.* bubnjati.
Hertropfen, *v. n.* (ovamo) kackati.
Hertummeln, *v. n.* ovamo se žuriti.
Hertuten, *v. n.* tuliti. [stranu.
Herüber, *adv.* ovamo preko; na ovu
Herüberbeugen, H—blicken, H—bringen, H—brücken, H—bücken, H—drängen, H—führen, H—gehen usw., (ovamo i. na ovu stranu) pregnuti, pogledati, preněti; premostiti, pretisnuti, prevesti, přeći itd.
Herüberhängen, *v. a.* prevěsiti.
Herüberrufen, *v. a.* prezvati.
Herübersehen, *v. n.* gledati iz ... ovamo.
Herüberschleppen, *v. a.* protezmati, presmucati (ovamo).

Digitized by Google

Herüberſtellen, *v. a.* ovamo prestaviti, postaviti.
Herüberwollen, H—wünſchen, *v. n.* hteti ovamo preći.
Herüberzeigen, *v. a.* ovamo i. na ovu stranu pokazivati. [vlačiti.
Herüberziehen, *v. a.* ovamo prevući, pre-
Herum, *adv.* oko, okolo; um das Haus —, oko kuće; rings—, na okolo; er muß da — wohnen, ovdě negdě stanuje; (in Zuſ.) ob-, o-, naokolo.
Herumabbrechen, *v. a*, oblamati.
Herumbalgen, ſich, *v. r.* jakariti se.
Herumbeißen, ſich, *v. r.* klati se, oklati se (s kim). [naokolo.
Herumbemühen, ſich, *v. r.* potruditi se
Herumbetteln, *v. n.* prosjačiti kojekuda.
Herumbeugen, *v. a.* oginjati, ognuti.
Herumbewegen, *v. a.* okretati.
Herumbiegen, ſ. Herumbeugen.
Herumbieten, *v. a.* obslužiti.
Herumbinden, *v. a.* ovezati.
Herumbitten, *v. a.* moliti naokolo.
Herumblättern, *v. n.* in einem Buche —, premetati knjigu.
Herumblicken, *v. n.* obazirati se; razgledivati tamo i onamo.
Herumborgen, *v. a.* uzajmljivati.
Herumbreiten, *v. a.* obastrti, obastirati.
Herumbringen, *v. a.* doněti naokolo; einen Wagen —, obrnuti, okrenuti kola; Einen —, (abbringen), odvratiti, razbiti koga. [jake.
Herumdenken, *v. n.* misliti misli svako-
Herumdrängen, ſich, *v. r.* (um Jemanden), okupiti (koga).
Herumdrehen, *v. a.* vrtěti (vrćeti), obrnuti, obrtati; (den Zeiger einer Uhr), okretati; den Kopf —, osvrnuti se, osvrtati se; (oft), vijati glavom; ſich (im Kreiſe) —, vrtěti se; ſich (einmal) —, obrnuti se, osvrnuti se.
Herumdrehen, *n.* obrtanje, okretanje, okretnja.
Herumdürfen, *v. n.* er darf nicht herum, nesmě naokolo ići.
Herumeſſen, *v. n.* lužiti.
Herumerzählen, *v. a.* razkazivati.
Herumfahren, *v. n.* obavezti se; um die Stadt —, voziti se oko grada; (hin und her fahren), vozikati se; mit der Hand —, omahnuti, omahivati rukom.
Herumfinden, *v. a.* den Weg —, naći put naokolo.
Herumflattern, Herumfliegen, *v. n.* oblětati; letěti naokolo; ſeine Blicke fliegen herum, strělja i. strize očima.
Herumfließen, *v. n.* obtěcati.
Herumforſchen, *v. a.* obtražiti.
Herumfrage, *f.* propitivanje, razpitivanje.
Herumfragen, *v. n.* razpitivati, propitivati (za koga).
Herumfreſſen, ſ. Herumeſſen.
Herumführen, *v. a.* obvesti, obvoditi; einen Graben um den Garten —, obroviti vrt (bašču); Einen in der Stadt —, vodati koga po gradu; Einen bei der Naſe —, votati, zanositi, zaludjivati (koga), tiltati se (s kim); ein Pferd —, provoditi, provesti, provodati, izvodati konja.
Herumführen, *n.* obvod, vodanje.
Herumführer, *m.* vodj.
Herumgabeln, *v. n.* viljuškom burljati.
Herumgaffen, *v. n.* zazjavati, prezjavati.
Herumgängeln, *v. a.* vodati. [vinom.
Herumgeben, *v. a.* Wein —, poslužiti
Herumgehen, *v. n.* (um die Stadt —), obići, obilaziti, obhoditi (grad); ići oko grada; in der Stadt —, hodati, kolati po gradu; in der ganzen Stadt —, obkolati vas grad; im Dorfe —, zarediti po selu; im Kreiſe —, vrtěti se; das Glas ging herum, zaredila je čaša; (ſpr.) er geht um die Sache herum, wie die Katze um den heißen Brei, obilazi kao lisica oko gvoždja; das geht mir im Kopf herum, to mi ide i. to mi se vrza po glavi; ein wenig —, prohodati se; ein wenig im Zimmer —, pohodati po sobi; es ging Alles mit mir herum, zavrtio mi se mozak; (*poët.*) oko mene trava okrenu se; es geht ein Gerücht herum, glasa se, ide glas; das Band reicht nicht herum, vrpca neobuhvata.
Herumgehen, *n* oblaz; hodja.
Herumgieren, *v. n.* vižliti.
Herumgießen, *v. a.* obliti, oblěvati; (vergießen), razlěvati
Herumglotzen, *v. n.* pižditi.
Herumgraben, *v. n.* prekapati.
Herumgreifen, *v. n.* opipavati, provrndati (što); (hineingreifen), mašati se (u što).
Herumgucken, *v. n.* zavirkivati, virkati.
Herumhängen, *v. a.* ověsiti.
Herumhauen, ſich, *v. r.* sěći se.
Herumholen, *v. a.* (*fig.*) Einen —, odvratiti, razbiti koga; (leiten), podsěsti
Herumhorchen, *v. n.* osluškivati. [koga.
Herumhüpfen, *v. a.* obigrati, obskakutati; —, *v. n.* skakutati (po ...).
Herumhuſchen, *v. n.* obašmignuti.
Herumirren, *v. n.* basati, lutati, tumarati.
Herumjachtern, *v. n.* vitlati se, švrljati, verati se.
Herumjagen, *v. n.* trkati kojekuda.
Herumjauchzen, *v. n.* podvikivati.
Herumkehren, *v. a.* obrnuti.
Herumklaffen, *v. n.* ževkati oko ...
Herumklettern, Herumklimmern, *v. n.* penjati, uzpinjati, perati se.
Herumknüpfen, *v. a.* obuzlati.
Herumkommen, *v. n.* obići.
Herumkönnen, *v. n.* man kann nicht herum, nemože se obići, obilaziti.

Digitized by Google

Herumkoſten, *v. a.* okusivati.
Herumkreuzen, *v. n.* ploviti uzduž i poprèko i. križem mora.
Herumkriechen, *v. n.* puzati kojekuda.
Herumlagern, ſich, *v. r.* posaditi se, pasti oko ...
Herumlangen, *v. n.* das Band langt nicht um den Hut herum, vrpca neobuhvata klobuk; dieſes Gericht langte nicht herum, ovo jelo nije obredilo.
Herumlärmen, *v. n.* zipariti, talabučiti.
Herumlaufen, *v. n.* obtrčati, obtrčavati, obtrkati; trkati oko ..; (hin und herlaufen), trkati, trkariti, štrkljati se (kojekuda); den ganzen Tag —, vas dan trkati.
Herumläufer, *m.* obtrka, trkalo; —in, *f.* skitalo, skitalica.
Herumlauſchen, ſ. Herumhorchen.
Herumlegen, *v. a.* obložiti, oblagati; pometati naokolo, oko ..; (hin und her legen), postavljati, porazmetati, pometati kojekuda.
Herumlenken, *v. n.* zakrenuti; Einen —, ſ. Herumholen.
Herumliegen, *v. n.* ležati kojekuda; —de Dörfer, obližnja sela.
Herumlocken, *v. a.* ovabiti.
Herumlungern, *v. n.* oblizavati se, bitanžiti se, potucati se, vrzati se oko ...
Herummanſchen, *v. n.* burljati, brljati (po čem).
Herummiſchen, *v. a.* promèšati.
Herummögen, ſ. Herumwollen. [ići.
Herummüſſen, *v. n.* morati obići, naokolo
Herumnarren, *v. a.* zaludjivati, zamamljivati. [izkarati.
Herumnehmen, *v. a.* ſ. Umnehmen; (*fig.*)
Herumpacken, *v. a.* obmotati, obuhvatiti.
Herumpatſchen, *v. n.* šljapati, pljeskati po ...; (v. Kind.) cepkati.
Herumpeitſchen, *v. a.* ošibati.
Herumpflanzen, *v. a.* saditi, posaditi oko.
Herumplacken, ſich, *v. r.* izdirati.
Herumpoltern, *v. n.* im Hauſe —, tandrkati, glomotati, glomazati, luparati po
Herumprügeln, *v. n.* tući se. [kući.
Herumraſſeln, *v. n.* čagrtati, štropotati.
Herumrathen, *v. n.* nagadjati.
Herumreichen, *v. a.* obrediti; poslužiti; ſich das Glas —, obrediti se čašom.
Herumreiſen, *v. n.* biti za putom, putovati po svètu; im Lande —, putovati po zemlji.
Herumreißen, *v. a.* natezati; ſich —, *v. r.* hrvati se.
Herumreiten, *v. n.* objahati, objezditi; jahati oko ..., kojekuda.
Herumrennen, *v. n.* pirlati, šibati, glavinjati (kojekuda).
Herumrufen, *v. a.* obazvati, obazivati.
Herumrütteln, *v. n.* podrmavati.
Herumſagen, *v. a.* razkazivati.
Herumſchaffen, *v. a.* nabaviti oko ...
Herumſchauen, ſ. Herumblicken.
Herumſcherzen, *v. n.* šaliti se.
Herumſchicken, *v. a.* obaslati, pošiljati (kojekuda). [okolo.
Herumſchicken, *v. n.* hiljati, škiljiti na-
Herumſchießen, *v. n.* vrcati se, prometati se; (aus einem Gewehr), strèljati.
Herumſchiffen, *v. a.* oploviti.
Herumſchlagen, *v. a.* ein Tuch um etwas —, ogrnuti, obaviti, omotati, okomotati što rubcem (maramom); ſich —, *v. r.* tući se.
Herumſchleichen, *v. n.* krasti se, hulati se, šerpati (oko šta).
Herumſchlendern, *v. n.* vrljati, basrljati, basati, šmitati, trapati, skitati se (po ..).
Herumſchleppen, *v. a.* vucati, smucati, tezmati (oko .., po ..).
Herumſchmarotzen, *v. n.* lužiti.
Herumſchmiegen, *v. n.* priviti se.
Herumſchmieren, *v. a.* omazati.
Herumſchnüffeln, *v. n.* optati, šunjati, obnjušivati. [laziti.
Herumſchreiten, *v. n.* obšetati, šetati, obi-
Herumſchüren, *v. n.* tarkati, čarkati, podjarivati.
Herumſchütten, *v. a.* obasuti, obsipati; sipati oko ..; (verſchütten), razasuti, prosipati.
Herumſchwärmen, *v. n.* (*fig.*) tumarati, klatariti se.
Herumſchwärmer, *m.* klatež, protuha.
Herumſchwenken, *a. v.* omahivati (čim); ſich —, *v. r.* vrtèti se.
Herumſchwimmen, *v. a.* oplivati; im Meere —, plivati po .. moru.
Herumſchwingen, *v. a.* omahivati (čim).
Herumſchwirren, *v. n.* (*fig.*) zvrndati, pršiti oko ...
Herumſegeln, ſ. Herumſchiffen.
Herumſehen, ſ. Herumblicken.
Herumſenden, ſ. Herumſchicken.
Herumſetzen, *v. a.* posaditi oko .., naokolo; ſ. Herumlegen.
Herumſein, *v. n.* um etwas —, obići što.
Herumſingen, *v. n.* in der Stadt —, pèvati po gradu.
Herumſitzen, *v. n.* sèdèti naokolo, oko ..
Herumſpähen, *v. n.* šmrdati, uhoditi, zvèrati.
Herumſpielen, *v. n.* im Hofe —, igrati se na dvorištu.
Herumſprengen, *v. a.* objuriti, obletèti (na konju), letèti oko ..
Herumſpringen, *v. n.* obskakivati; skakati oko ..; (hin und her ſpringen), skakati (po ..).
Herumſpritzen, *v. a.* štrcati naokolo, po ..
Herumſprühen, *v. n.* vrcati naokolo, po ..
Herumſtänkern, *v. n.* ševrdati, zagrizivati
Herumſtampfen, *v. n.* tabati (po ..). [po ..
Herumſtäubern, *v. a.* prašiti (po ..).

Digitized by Google

Herumſtehen, *v. n.* stajati oko ..; (hin u. her ſtehen), stajati kojekuda, bez posla.
Herumſteigen, *v. n.* pentrati se; (herumgehen), hodati.
Herumſtellen, *v. a.* postaviti oko ..; (hin und her ſtellen), pometati kojekuda.
Herumſteuern, ſ. Herumſchiffen.
Herumſtöbern, *v. n.* premetati, prekapati
Herumſtören, ſ. Herumſchüren. [po ..
Herumſtoßen, *v. a.* Einen —, turati, gurati koga.
Herumſtreichen, *v. n.* skitati se, tepsti se, potipati se, potucati se, klatiti se, mutljati se.
Herumſtreicher, *m.* skitnica, mutnja, klatež, tucak; —in, *f.* skitačica.
Herumſtreiten, *v. n.* prepirati se (s kim).
Herumſtreuen, *v. a.* obasuti, obsipati; (verſtreuen), prosipati, razsipati.
Herumſtricken, *v. n.* oplesti.
Herumſuchen, *v. n.* obiskati, obtražiti; tražiti (po ..).
Herumtanzen, *v. a.* obigrati; —, *v. n.* (hin und her tanzen), plesati, igrati
Herumtaſten, *v. a.* opipavati. [po ..
Herumtraben, *v. a.* obkasati; —, *v. n.* kasati (po ..).
Herumtragen, *v. a.* obnositi; (hin und her tragen), nosati; (*fig.*) obnositi.
Herumträger, *m.* nosač; (*fig.*) obnosilac.
Herumtreiben, *v. a.* obgoniti, obagnati, obtĕrati, obtĕrivati, tĕrati oko ..; ſich —, *v. r.* vucati se, prebijati se, obijati, lolati se; ſich in der Welt —, tući se, tucati se, potucati se po svĕtu; einander —, potĕrati se.
Herumtreten, *v. n.* um Einen —, obstupiti koga; —, *v. a* gaziti (po ..).
Herumtrinken, *v. n.* u kolu piti.
Herumtrippeln, *v. n.* cepkati, tupkati, trupkati (po ..).
Herumtröbeln, *v. n.* bazdrkati, glavrnjati.
Herumtrollen, *v. n.* ljumati, vucariti se.
Herumtummeln, *v. a.* ein Pferd —, igrati konja.
Herumwallen, Herumwandeln, *v. n.* obšetati; im Freien —, šetati se po polju.
Herumwälzen, *v. a.* valjati; ſich —, *v. r.* valjuškati se, premetati se; ſich ein wenig —, provaljati se.
Herumwandern, *v. n.* putovati (po ..).
Herumwanken, *v. n.* vrludati, kudecati, teturati. [po vodi.
Herumwaten, *v. n.* im Waſſer —, gaziti
Herumwatſcheln, *v. n.* šepeljiti (po ..).
Herumwenden, *v. a.* obrnuti, preobrnuti, premetnuti.
Herumwerfen, *v. a.* premetati; razmetati; švrndati; das Pferd —, zakrenuti konjem; ſich (auf dem Lager) —, premetati se, kobacati se (po postelji), koprcati se. [uſw.
Herumwickeln, Herumwinden, ſ. Umwickeln
Herumwollen, *v. n.* htĕti obići, obilaziti.
Herumwühlen, *v. n.* hrdati, orvati, švrdati, rovati (po ..).
Herumzählen, *v. a.* obrojiti.
Herumzanken, ſich, *v. r.* ložiti se, ćergati se, svadjati se.
Herumzauſen, *v. a.* potezati za kiku.
Herumzechen, *v. n* pijančevati.
Herumzeigen, *v. a.* pokazivati (naokolo).
Herumzerren, *v. a.* natezati.
Herumziehen, *v. a.* potezati, povlačiti, smucati; den Wagen um das Haus —, vući kola oko kuće; einen Graben um das Feld —, obroviti polje; —, *v. n.* skitati se, povlačiti se, tući se; —de Schauſpieler, obilazeći predstavljači; ſich —, vući se oko; obuhvatati (što); ein —der Lebenswandel, skitnja.
Herumzapfen, *v. a.* Einen —, trzati, zadirkivati (koga).
Herunter, *adv.* ovamo dolĕ; dolĕ; die Treppe —, niz stube.
Herunteräugeln, —bammeln, —begeben, —bekommen, —bemühen uſw., ſ. Herabäugeln uſw.
Herunterfeilſchen, Herunterhandeln, *v. a.* pobiti cĕnu cĕnjkanjem. [karati.
Herunterkanzeln, *v. a.* (*fig.*) okarati, iz-
Herunterkommen, *v. n.* sići, silaziti; (*fig.*) spasti. [lazeći.
Herunterlaufend, *adj.* (*bot.*) nizlazeći, si-
Heruntermachen, *v. a.* skinuti, snimiti; Einen —, opsovati, izgrditi, izružiti.
Herunterſinken, *v. n.* die Nacht ſinkt herunter, mrak se hvata, noći se; er iſt tief heruntergeſunken, duboko je pao.
Hervor, *adv.* napolje, van.
Hervorarbeiten, ſich, *v. r.* izkopati se, izkoprcati se, poizvaditi se (izpod če-
Hervoräugeln, *v. n.* provirkivati. [ga).
Hervorbegeben, ſich, *v. r.* izaći (na polje), pomoliti se, pomilati se.
Hervorblicken, *v. n.* proglednuti; (*fig.*) pomoliti se, viriti.
Hervorblinken, *v. n.* blisnuti, glednuti.
Hervorblitzen, *v. n.* sinuti, prosinuti.
Hervorblühen, *v. n.* procvasti (iz ..).
Hervorbrechen, *v. n.* provaliti, izpasti; (v. d. Sonne), granuti; (v Waſſer), udariti, provreti, trgnuti.
Hervorbrennen, *v. n.* (*fig.*) proplanuti.
Hervorbringen, *v. a.* izněti, iznositi; (aus der Tiefe —), izvaditi; an's Tageslicht —, izněti na vidělo; (erſchaffen), Gott hat uns hervorgebracht, Bog nas je sazdao, stvorio; (produciren), izvesti, izvoditi; tvoriti; (v. d. Erde), roditi, radjati; dieß brachte große Veränderung hervor, to je dalo povod velikoj promĕni; odatle i. s toga je polegla velika promĕna; to je uzročilo veliku promĕnu.

Digitized by Google

Hervorbringer, —bringung, —skraft, ſ. Producent, Production, Productionskraft.
Hervordämmern, *v. n.* osvanuti.
Hervordampfen, *v. n.* zapušiti.
Hervordenken, *v. a.* izumiti.
Hervordeuten, *v. a.* iztumačiti.
Hervordonnern, *v. n.* progrmljeti.
Hervordrängen, *v. a.* protisnuti, proturati; ſich —, iztisnuti se.
Hervordringen, *v. n.* provreti; provaliti. suknuti; ſ. Hervorſtürzen.
Hervordürfen, *v. n.* smèti izaći.
Hervoreilen, *v. n.* izhrliti, prohrliti.
Hervorfahren, *v. n.* izvesti se.
Hervorflammen, *v. n.* planuti.
Hervorflattern, Hervorfliegen, *v. n.* izletèti, izlètati. [riknuti, suknuti.
Hervorfließen, *v. n.* proteći, protècati; Hervorflimmern, ſ. Hervorblinken.
Hervorführen, *v. a.* izvesti, izvoditi.
Hervorgehen, *v. n.* izaći; daraus geht hervor, odatle teče to pokazuje.
Hervorglänzen, *v. n.* zasvètliti se; —de Eigenſchaften, odlična svojstva; der —de Mond, bèleći se mèsec.
Hervorgleiten, *v. n.* izpuznuti.
Hervorglühen, *v. n.* zažariti se.
Hervorgucken, *v. n.* provirkivati, viriti napolje; (*fig.*) promoliti se, izmoliti se, promilati se.
Hervorgurgeln, *v. a.* izgrgljati.
Hervorhallen, *v. n.* projećati.
Hervorheben, *v. a.* izvaditi; (b. Mal.) iztaknuti; pomilati; (*fig.*) odlikovati, uvažiti; ſich —, odlikovati se.
Hervorhebung, *f.* izticanje, iztak.
Hervorhebungszeichen, *n.* izticalo.
Hervorholen, *v. a.* izvaditi, izněti.
Hervorhüpfen, *v. n.* izskakutati.
Hervorkehren, *v. a.* izmesti.
Hervorkeimen, *v. n.* niknuti, proniknuti; proklijati.
Hervorkommen, *v. n.* izaći, izlaziti; (zum Vorſchein kommen), izmoliti se, pomoliti se, izaći na vidèlo.
Hervorkönnen, *v. n.* moći izaći.
Hervorkriechen, *v. n.* izpuzati; pomoliti se; ſ. Herauskriechen.
Hervorlächeln, *v. n.* (*fig.* von d. Sonne), hinter den Wolken —, izza oblakah granuti. [nositi.
Hervorlangen, *v. a.* izvaditi, izněti, iz-
Hervorlaſſen, *v. a.* izpustiti.
Hervorlaufen, *v. n.* iztrčati.
Hervorlegen, *v. a.* metnuti van, izvaditi.
Hervorleuchten, *v. n.* zasvètliti, svètliti se (izza ..); (*fig.*) ſ. Erhellen.
Hervorlocken, *v. a.* izmamiti, izvabiti.
Hervormurmeln, *v. a.* promrmljati, promumljati.
Hervormüſſen, *v. n.* morati izaći; es muß hervor, mora napolje; er muß hervor, izaći mu je.
Hervornehmen, *v. a.* izvaditi. [napolje.
Hervorpurzeln, *v. n.* trnapiti, strmeknuti
Hervorquillen, *v. n.* provreti, izbijati.
Hervorragen, *v. n.* brčiti, viriti, stršiti; er ragt durch Kenntniſſe vor allen Andern hervor, nadmašuje sve znanjem.
Hervorragend, *adj.* (*fig.*) odličan.
Hervorragenheit, *f.* nadmašnost; brk. [se.
Hervorrauchen, *v. n.* zadimiti se, dimiti
Hervorrauſchen, *v. n.* (*fig.*) provreti, pro-
Hervorrecken, *v. a.* izplaziti. [krkljati.
Hervorreichen, *v. a.* pružiti.
Hervorreißen, *v. a.* trgnuti, iztrgnuti.
Hervorreiten, *v. n.* izjahati.
Hervorrennen, *v. n.* iztrčati.
Hervorringen, ſich, *v. r.* proturati se; oteti se (čemu).
Hervorrinnen, *v. n.* proteći, protècati.
Hervorrücken, ſ. Herausrücken.
Hervorrufen, *v. a.* prozvati, izazvati; einen Rechtsſtreit —, zametnuti parnicu.
Hervorſcharren, *v. a.* izgrnuti, izgrtati.
Hervorſcheinen, ſ. Hervorleuchten.
Hervorſchieben, *v. n.* izturiti, protisnuti.
Hervorſchießen, *v. n.* van smuknuti, suknuti, munuti, djipiti.
Hervorſchleichen, *v. n.* izvući se.
Hervorſchleppen, *v. a.* izvući, izvlačiti.
Hervorſchlüpfen, *v. n.* šmrcnuti izza ...
Hervorſchmeißen, *v. a.* provrljiti.
Hervorſchreiten, *v. n.* izšetati.
Hervorſchwingen, ſich, *v. r.* izmahnuti se.
Hervorſein, *v. n.* noch iſt die Sonne nicht hinter den Bergen hervor, sunce još nije isteklo izza gorah i. nije se rodilo.
Hervorſprechen, *v. n.* progovoriti.
Hervorſprengen, *v. n.* izjuriti. [djiknuti.
Hervorſprießen, *v. n.* pronići, prorasti;
Hervorſpringen, *v. n.* izskočiti, izpasti skokom.
Hervorſprudeln, *v. n.* prokrkljati, prokljućati; izavreti, šikljati.
Hervorſprühen, *v. n.* provrcati.
Hervorſtechen, *v. n.* stršiti; (*fig.*) previsiti, nadkriliti, odlikovati se.
Hervorſtehen, *v. n.* viriti, izmalati se, stajati na polju; brčiti; ſ. Hervorragen.
Hervorſteigen, *v. n.* izstupiti, izaći.
Hervorſtrahlen, *v. n.* granuti, ogranuti.
Hervorſtrecken, *v. a.* izmoliti, promoliti, izmalati (što izpod ..).
Hervorſtrömen, *v. n.* (*fig.*) provrvljeti, izvrvljeti, suknuti, šikljati.
Hervorſtürzen, *v. n.* izpasti, van grnuti, hrupiti, provaliti. [žiti.
Hervorſuchen, *v. a.* iztražiti; (*fig.*) tra-
Hervortauchen, *v. n.* izgnjuriti se; (*fig.*) izkrsnuti, iztaći se.
Hervorthun, ſich, *v. r.* izkazati se, odlikovati se.
Hervortönen, *v. n.* zamnèti, zazvučiti.
Hervortreiben, *v. a.* iztèrati, protèrati; (b. Mal.), ſ. Hervorheben.

Digitized by Google

Hervortreten, *v. n.* izaći, iztaći se; nataknuti se, iztisnuti se; (*fig.*) udarati u oči; s. Hervorragen.
Hervorwachſen, *v. n.* izrasti, uzrasti.
Hervorwälzen, *v. a.* izvaljati; ſich —, (*fig.*) provrvljeti, izvrvljeti, sukljati, suknuti, prokuljati, izkukljati, posukati se.
Hervorweiſen, *v. a.* pokazati.
Hervorwerfen, *v. a.* izbaciti.
Hervorwollen, *v. n.* hteti izaći.
Hervorzaubern, *v. a.* uzbajati, uzčarati.
Hervorzeigen, s. Hervorweiſen.
Hervorziehen, *v. a.* potegnuti, potezati, izvući; aus dem Gürtel —, izvaditi od pojasa; trgnuti, povaditi; Einen —, izvesti koga na svet; odlikovati koga.
Herwackeln, *v. n.* došepeljiti; ovamo šepeljiti, pendeljiti.
Herwagen, ſich, *v. r.* er wagt ſich nicht her, nesmé i. neusudjuje se ovamo.
Herwälzen, *v. a.* privaliti; ſich —, *v. r.* ljumati ovamo.
Herwandeln, *v. n.* ovamo šetati.
Herwanken, *v. n.* ovamo teturati; dokoliko.
Herwärts, *adv.* ovamo, amo.
Herwatſcheln, s. Herwackeln.
Herwechſel, s. Rückwechſel.
Herweg, *m.* put ovamo; auf dem —e, putujuć ovamo.
Herwehen, Herweiſen, —wenden, —werfen, ovamo duhati i. puhati, pokazati i. pokazivati, obrnuti i. obratiti, baciti.
Herwinken, *v. n.* domahivati (komu).
Herwogen, Herwollen, ovamo se valjati, hteti.
Herz, *n.* srce; das — pocht, srce trepti, igra, lupa; (*fig.*) so lange mir das — im Leibe ſchlägt, dok u meni srce uzkuca; ein Kind unter dem —en tragen, nositi dete pod pojasom; das gab ihm einen Stich in's —, to mu se je kosnulo srca; das — blutet mir, srce mi se kida, srce me boli; Einem das — ſchwer machen, raztužiti, razcviliti koga; razjaditi i. ožalostiti koga do gole duše; das liegt mir wie ein Stein auf dem —en, to me vrlo tišti; es fiel mir ein Stein vom —en, odlanulo mi je srcu; es wird mir dabei enge um's —, to mi srce steže; ſprechen wie es Einem ums — iſt, govoriti od srca; wie war dir dabei ums —? kako ti je bilo? Eines — verwunden, ujesti koga za srce i. za bubreg; es brach ihm das —, svisnu (od žalosti); to ga je ubilo u srce; dem —en Luft machen, izkaliti srce; etwas zu —en nehmen, primiti što k srcu; dein Bild hat ſich meinem —en tief eingeprägt, u srcu si mi se udomila; der Gram frißt ihm das — ab, jede se, izjeda se; mori ga tuga; das — will mir ſpringen, živo srce hoće da u meni prepukne; das zerreißt o. zerſchneidet mir das —, to mi srce para i. cepa; Eines — fangen, feſſeln, beſtricken, erobern, zaneti čije srce, zatraviti koga; Eines — gewinnen, predobiti čije srce; das iſt ihm an's — gewachſen, to mu je k srcu priraslo; er möchte ihm das — aus dem Leibe reißen, živo srce hoće da mu izvadi; er gäbe ihm das — aus dem Leibe, dao bi mu oko iz glave; Hand über's — legen, metnuti ruku na srce; Einen an ſein — drücken, prigrliti koga; er hat ein theilnehmendes —, žalostiva i. milostiva je srca; harten —ens ſein, tvrda i. nemila biti srca; ſein — verhärten, otvrdnuti, okoreti srcem; das geht o. greift ihm an's —, to mu dira u srce; das liegt mir ſehr am —en, za tim mi je mnogo stalo, o tom se mnogo brinem; er beſitzt mein ganzes —, njegov sam srcem i dušom; was vom —en kommt geht zum —en, što od srca dolazi ide k srcu; weß das — voll iſt, deß geht der Mund über, usta govore od suviška srca; er hat ſein — auf der Zunge, što mu je na srcu, to i na jeziku; ich kann es nicht über's — bringen, nemogu se na to odvažiti; neda mi srce; nemogu pregoreti; ſein — vor Andern verſchließen, zatvoriti srce od ljudih; ein — zu Jemand faſſen, poveriti se komu; er iſt mit ihm ein — und eine Seele, oni su kao dve duše u jednom telu; vom —en, od srca; von ganzem —en, vom —ens Grunde, svesrdno, velesrdno, od sve duše; aus dem —en beten, moliti srcem; ſchäme dich in dein —, stid te bilo od samoga sebe! ſeinem —en etwas tief einprägen, zasteći što u srce; man kann keinem in's — ſehen, nikome nije napisano na čelo šta je u njem; (Muth), das — iſt ihm geſchwunden, pala su mu krila; ein — faſſen, ohrabriti se; kein — haben, neimati srca; alle —en flogen ihr zu, svim je omililа; mein —! dušo moja! im —en des Landes, u sred zemlje; (b. Pflanz.) bokvica, srce; (b. Kart.) crven.
Herzader, *f.* srcenica.
Herzählen, *v. a.* izbrojiti, izbrajati, nabrojiti.
Herzallerliebſt, *adj.* milušan.
Herzarzenei, *f.* srcenjaca.
Herzaß, *n.* crveni kec.
Herzaubern, *v. a.* dobajati, dočarati; s. Hervorzaubern.
Herzbalken, s. Herzmuskel.
Herzbaum, *m.* (*Cerbera Manghas*), hrgačnjak.
Herzbein, s. Hirſchbein.
Herzbeklemmung, *f.* stega srca; er leidet an —, steže mu srce.
Herzbetrübt, *adj.* žalostna srca.
Herzbeutel, *m.* prisrdje, prepoka.

Digitized by Google

Herzbeutelwaſſer, *n.* vodurina u prisrdju.
Herzbeutelwaſſerſucht, *f.* vodena (bolest) prisrdja.
Herzbewegend, *adj.* u srce dirajući.
Herzblatt, *n.* (b. Pflanz.) list od srca i. bokvice; Herzblätter, srce, bokvica; (ein geliebtes Kind), dušica, zlato; (b. Kart.) crvena karta; ſ. Zwerchfell.
Herzblume, *f.* ſ. Borretſch.
Herzblut, *n.* krv od srca; (*fig.*) ſein —, što mu je najmilije; er würde ihm ſein — geben, utočio bi mu i krvi izpod
Herzbrechend, *adj.* srce probijajući. [grla.
Herzbruder, ſ. Herzensbruder.
Herzbündel, *n.* ſ. Herzbeutel.
Herzchen, *n.* srdašce; mein —, dušo moja! dušice!
Herzdrücken, *n.* tiska na srcu; er hat —, tišti ga na srcu.
Herzdurchbohrend, Herzſchneidend, *adj.* srce cěpajući, parajući.
Herzeichnen, *v. a.* (ovamo) nacrtati.
Herzeigen, *v. n.* (ovamo) pokazivati.
Herzeindringend, *adj.* u srce dirajući.
Herzeleid, *n.* tuga, žalost, jad; er hat großes —, pala mu je na srdašce tuga; Einem — anthun, ujesti koga za srce. [dragovati.
Herzen, *v. a.* grliti; (liebkoſen), milovati,
Herzenblatt, *n.* crvena karta.
Herzenbube, *m.* crveni do(l)njak.
Herzendame, *f.* crveni gornjak.
Herzendaus, *n.* crveni kec.
Herzenerfreuer, *m.* veselilo srca.
Herzenfeßler, *m.* srcovlad.
Herzengend, *adj.* stežući srce.
Herzenkönig, *m.* crveni kralj.
Herzenkönigin, *f.* kraljica srca.
Herzensangſt, *f.* sujma srca.
Herzensbangigkeit, *f.* těskoba srca.
Herzensblick, *m.* pogled u srce.
Herzensblut, ſ. Herzblut.
Herzensbruder, *m.* dragi bratac, dragobrat, brat dragović; ſ. Herzensfreund.
Herzensdieb, *m.* otimač srca, grabisrce.
Herzenserquickung, *f.* okrepa srca.
Herzensfalte, *f.* svitak, zapletak srca.
Herzensfrau, *f.* dobrana; (b. Anreden), snašo, nevěsto!
Herzensfreude, *f.* iskrena radost, pravo veselje; eine — haben, radovati se u srcu; (*bot.*) ſ. Waldmeiſter.
Herzensfreund, *m.* glavni prijatelj, srce i duša.
Herzensfreundin, *f.* glavna prijateljica.
Herzensfroh, *adj.* er iſt —, vrlo mu je
Herzensfülle, *f.* gojnost srca. [drago.
Herzensgebet, *n.* srdačna molitva.
Herzensgelüſt, *n.* ſ. Herzensluſt.
Herzensglaube, *m.* iskrena věra.
Herzensgrund, *m.* ſ. Herz; (ſpr.) trunkener Mund ſpricht aus —, što trězan misli, pijan govori.
Herzensgut, *adj.* predobar, vrlo dobar; dobra srca; ein —er Mann, dobričina, dobriković. [brina.
Herzensgüte, *f.* dobrina srca; velika do-
Herzensjunge, *m.* mili děčak. [vić.
Herzenskind, *n.* (materino) zlato, majko-
Herzenskönigin, ſ. Herzenkönigin.
Herzenskummer, *m.* tuga na srcu.
Herzenskündiger, *m.* srcovid.
Herzensluſt, *f.* iskreno veselje; nach — handeln, raditi po volji; Einen nach — durchprügeln, nasladiti ruku na kom.
Herzensmädchen, *n.* milokrvna děvojka; (in Anreden), seko!
Herzensmann, *m.* dobričina; (in Anreden) dobrikoviću! baćo!
Herzensmeinung, *f.* ich ſagte ihm meine —, kazao sam mu što u srcu mislim.
Herzensmenſch, *m.* dobričina.
Herzensmutter, *f.* mamica, majčica; (in Anreden), majko!
Herzensnoth, *f.* velika, golema nevolja.
Herzensqual, *f.* muka na srcu; er hat eine —, srce ga muči, trapi.
Herzensreue, *f.* iskreno kajanje, žaljenje.
Herzensſchlag, ſ. Herzſchlag.
Herzensſchweſter, *f.* draga sestrica.
Herzensſprache, *f.* srdačna rěč, srdačni govor.
Herzenstroſt, *m.* utěha srcu; (*Mentha sylvestris*), šumska metvica.
Herzensvater, *m.* babajko; (in Anreden), Herzenswahrheit, *f.* živa istina. [baćo.
Herzensweh, ſ. Herzweh.
Herzenswillig, *adj.* svesrdan.
Herzenswunſch, *f.* živa želja, želja srca; nach —, upravo kako se je želilo.
Herzentſtrömend, *adj.* iz srca provirući.
Herzentzündung, *f.* žar, zapala srca.
Herzenvoll, *adj.* presrdačan.
Herzenzähmer, *m.* krotilac srca, krotisrce.
Herzerbittert, *adj.* ogorčena srca.
Herzerbſe, *f.* (*Cardiospermum*) srčanica.
Herzerfreuend, *adj.* razveseljujući, krěpeći srce; das iſt —, to razveseljuje, krěpi (čověku) srce.
Herzerhebend, *adj.* uzdižući srce.
Herzerren, *v. a.* (ovamo) natezati.
Herzerſchütternd, *adj.* dirajući u srce.
Herzfehler, *m.* mana srca.
Herzfell, *n.* ſ. Herzbeutel.
Herzfieber, *n.* (*febris cardiaca*), groznica srca; ſ. Abzehrung.
Herzfinger, *m.* prstenjak.
Herzförmig, *adj.* srcast, srcolik.
Herzfreſſend, *adj.* srcobolan. [rich.
Herzfreund, *m.* ſ. Herzensfreund; Knöte-
Herzgeflecht, *n.* srčan pletež.
Herzgeliebte, *m.* (*poët.*) i srce i duša.
Herzgeſchwulſt, *f.* otok srca.
Herzgeſpann, (Herzgeſperr), *n.* srcobolja; (*Leonurus cardiaca*), srčanik.
Herzgewächs, ſ. Herzpolyp.

Herzgewinnend, *adj.* ljubak.
Herzgras, *n.* (*Cerastium arvense*), poljski rožac.
Herzgrube, *f.* žličica, lažičica.
Herzhaft, *adj.* srčan, hrabren; s. Herz-
Herzhaftigkeit, *f.* srčanost; hrabrost.
Herzhaut, *f.* s. Herzbeutel.
Herzhöhle, s. Herzkammer.
Herzhorn, *n.* s. Herztute.
Herziehen, *v. a.* privlačiti; ovamo vući; —, *v. n.* doseliti se.
Herzig, s. Herzlich.
Herzinnig, srdačan, od srca; —, *adv.* — lieben, ljubiti svim srcem.
Herzkammer, *f.* klětka od srca.
Herzkirsche, *f.* rušt, ruškinja.
Herzklappe, *f.* srčan zalistak i. jezičac.
Herzklee, s. Buchampfer.
Herzklopfen, *n.* trepet srca; (*med.*) lapat srca.
Herzknorpel, *m.* s. Brustbein.
Herzkohl, *m.* glavato zelje.
Herzkraut, *n.* (*Leonurus cardiaca*), srčanik.
Herzläppchen, s. Herzohr.
Herzlich, *adj.* srdačan, srdan; (*fig.*) velik; —, *adv.* od srca, srdačno, vrlo; — gern, velesrdno.
Herzlichkeit, *f.* srdačnost.
Herzlieb, *adj.* predrag, premio.
Herzliebchen, *n.* dušica, drago.
Herzlos, *adj.* bez srca; (*fig.*) bezdušan.
Herzlose, *m.* bezdušnik; (Furchtsame), pudljivac, plašivica, kukavica.
Herzlosigkeit, *f.* bezdušnost; plašljivost.
Herzmuschel, *f.* (*Cardium*), čančica.
Herzmuskel, *m.* mišica od srca.
Herznagel, *m.* prekretac.
Herznagend, *adj.* grizući srce.
Herznerve, *m.* živac srca.
Herzöffnend, *adj.* pověrenje probudjujući.
Herzog, *m.* vojvoda, herceg, duka; (*Chaetodon dux*), vojvoda.
Herzogin, *f.* vojvodinja.
Herzoglich, *adj.* vojvodski, hercegov, hercežki, dukin; die —e Würde, vojvodija, vojvodstvo.
Herzogemantel, *m.* (*Ostrea pallium*), plašt-
Herzogesohn, *m.* vojvodić.
Herzogthum, *n.* vojvodstvo.
Herzohr, *n.* ušica od srca.
Herzpochen, s. Herzklopfen.
Herzpolyp, *m.* polip na srcu.
Herzrad, *n.* zapadno kolo.
Herzröhre, *f.* srčanik.
Herzrührend, *adj.* dirajući u srce.
Herzsame, *m.* s. Herzerbse.
Herzsaugader, *f.* upilica srca.
Herzschelbe, *f.* srce.
Herzschild, *n.* (*her.*) srednji štit.
Herzschlächtig, *adj.* nedušljiv.
Herzschlächtigkeit, *f.* neduha.
Herzschlag, *m.* kucanje srca; (Geschlinge), vitalac, srčanici.
Herzschraube, *f.* srednji vojak i. vrtak.
Herzspann, s. Herzgespann.
Herzsprosse, *f.* porašće.
Herzstärkend, *adj.* okrepljujući; ein —es Mittel, krěpilo.
Herzstärkung, *f.* okrepa srca; krěpilo.
Herzstechen, *n.* bodež u srcu.
Herzstein, *m.* ježevac.
Herzstengel, *m.* s. H—sprosse.
Herzstoß, *m.* udar u srce.
Herzstück, *n.* s. Herzscheibe.
Herztute, *f.* (*Conus marmoreus*), mramorasti čunjac.
Herzu, *adv.* ovamo, amo, simo (sěmo); (in Zus.) Herbei, —, Her—.
Herzubringen, H—drängen, H—eilen, Herzufahren, usw.; s. Herbeibringen usw.
Herzug, *m.* put ovamo; auf dem —e, putujuć ovamo.
Herzverein, *m.* zadruga srdacah.
Herzwarm, *adv.* toplim srcem,
Herzwasser, H—sucht, s. Herzbeutel.
Herzweh, *n.* srcobolja, bo(l) na srcu; (b. Verliebten), er hat —, boli ga i. zaboléla ga glava (za děvojkom).
Herzwingen, *v. a* ovamo koga goniti.
Herzwunde, *f.* rana na srcu; (*fig.*) tuga na srcu.
Herzwurm, *m.* glista.
Herzwurz, *f.* (*Athamanta Meum*), nevěsika.
Herzwurzel, *f.* svrdao.
Herzzerreißend, H—schneidend, *adj.* srce parajući, cěpajući.
Herzzittern, *n.* trepet srca.
Heschelrechen, s. Nachrechen.
Hespe, s. Häspe.
Hesperus, *m.* večernica.
Hesperiden, *pl.* Hesperidke.
Hesse, s. Espe.
Hessel, H—ling, *m.* (*Cyprinus Dobula*), glavonja.
Hetäre, *f.* bula.
Heterodox, *adj.* inověran; s. Irrgläubig.
Heterodoxe, *m.* inověrac; s. Irrgläubige.
Heterogen, *adj.* inorodan, raznorodan; inovrstan, raznovrstan.
Heterogenität, *f.* inorodnost, raznorodnost.
Heteronomie, *f.* inozakonstvo.
Hetschepetsch, Hetscherl, s. Hagebutte.
Hetzbahn, s. Hetze.
Hetzbold, *m.* hajkač.
Hetze, *f.* hajka; (spr.) er ist in der —, došlo mu je do gusta; eine — Hunde, hajka ogarah; (v. Kindern), čedija; s. Hetzplatz; Elster.
Hetzen, *v. a.* hajkati; (spr.) er ist mit allen Hunden gehetzt, bio je na situ i na rešetu; Hunde —, drškati, pitkati, uškati, tutkati, potutkivati, vrkati, pujdati, nadrškati, naušKati; aneinander —, zavaditi.
Hetzer, *m.* hajkač; (*fig.*) uckalo, potutkač.
Hetzgarten, *m.* hajkovnica.
Hetzhund, *m.* hajkaš; ogar.
Hetzjagd, *f.* lov s hajkom; hajka.

Hetzpeitsche, *f.* hajkača.
Hetzplatz, *m.* hajkovnica.
Hetzstrick, *m.* ogarača.
Heu, *n.* sěno; — machen, kositi; schlechtes —, sěnina; hartes —, s. Hartheu; griechisches —, s. Bockshorn.
Heuabfall, *m.* trine, trutine.
Heubauer, *m.* sěnar.
Heubaum, *m.* pauzina, pavez, pavezina, žrd *f.*; pomoćnica.
Heublumen, s. Heusame.
Heuboden, *m.* sěnik, sěnara.
Heubucht, *f.* sěnik.
Heubund, *m.* svežanj, naramak sěna.
Heubündel, *n.* homut i. baglja sěna.
Heuch, s. Halszapfen.
Heuchelbube, *m.* licemĕrčina. [kora.
Heuchelbuße, *f.* prětvorna, licemĕrna po-
Heuchelei, *f.* licemĕrstvo, licemĕrje.
Heuchelglaube, *m.* licemĕrna věra.
Heuchelchrist, *m.* tobožnji kršćanin (hri-
Heuchelmann, s. Heuchler. [šćanin).
Heucheln, *v. n.* licemĕriti, pretvarati se, uhinjiti se, govoriti s dva srca, dvostručiti, dvoličiti; Freundschaft —, učiniti se prijatelj.
Heuchelreue, *f.* licemĕrno kajanje.
Heuchelwerk, *n.* licemĕrstvo.
Heuchler, *m.* licemĕr, licemĕrac, licumĕrac, uljuna.
Heuchlerbande, *f.* licemĕrčad.
Heuchlerin, *f.* licemĕrka, licumĕrka.
Heuchlerisch, *adj.* licemĕran, licumĕran; prětvoran, dvoličan.
Heuen, *v. n.* sěno praviti; kositi.
Heuer, *adv.* lětos; s. Geheuer.
Heuer, *f.* s. Pacht.
Heuerling, *m.* lětorast; s. Jahrschuß.
Heuern, s. Pachtern.
Heuernte, Heuet, *f.* sěnokos, kositba.
Heufehm, *m.* stog sěna, plast sěna.
Heufutter, *n.* pltanje sěnom.
Heugabel, *f.* vile, rogulje.
Heugewinn, *m.* sěnokos.
Heuhaken, *m.* kukara.
Heuhändler, *m.* sěnar.
Heuhechel, s. Hauhechel.
Heuhaufen, *m.* (Heukuppe), plastić, kup, naviljak; s. Heuschelbe.
Heulaffe, *m.* (*Mycetes Seniculus*), urlavac.
Heuland, *n.* sěnokoša.
Heuleine, *f.* pavezniak.
Heulen, *v. n.* (v. Wölfen), vijati, zavijati; (spr.) wer unter den Wölfen ist muß mit —, u kakvo kolo dodješ, onako igraj; (laut klagen), jaukati, burlikati; (v. Winde), kukati, lelekati, kukolečiti se, hujiti, urlati, urlikati.
Heulkreisel, s. Brummkreisel.
Heumachen, *n.* sěnokos; kositba.
Heumacher, Heumäher, *m.* kosac; s. Heu-
Heumad, *f.* kositba. [vogel.
Heumagazin, *n.* sěnara.
Heumarkt, *m.* sěnarište, sěništo.
Heumonat, *m.* srpanj, julij.
Heumotte, *f.* sěnski moljac.
Heunisch, *m.* (Wb.) weißer —, krkopetac, krkopetlina; schwarzer —, braničevka.
Heupferd, H—chen, *n.* (*Libellula grandis*), velika želik-žena; s. Heuschrecke.
Heurathen, s. Heiraten.
Heuraufe, *f.* jasli.
Heurechen, *m.* sěnske grablje, zubače.
Heurecht, *n.* pravo kositbe.
Heurig, *adj.* lětošnji, ovogodišnji; der —e (Wein), novo vino.
Heuristik, *f.* nalažajstvo.
Heuristisch, *adj.* nalažajstven, nalazan.
Heusame, *m.* sěninac, trine (od sěna),
Heuscheibe, *f.* plast. [trutine.
Heuscheuer, Heuscheune, *f.* sěnik.
Heuschlag, s. Heugewinn.
Heuschober, *m.* stog sěna.
Heuschoppen, Heuschuppen, *m.* sěnik.
Heuschrecke, *f.* (*Locusta*), kobilica; skakavac, popić; (Gras —, *Locusta verrucivora*), zrikavac. [barib.
Heuschreckenbaum, *m.* (*Hymenda*), kur-
Heuschreckenesser, *m.* kobiličar. [pěnuška.
Heuschreckenfloh, *m.* (*Cicada spumaria*),
Heuschreckengrille, *f.* (*Cicada*), krěš.
Heuschreckenkrebs, s. Goger. [čipka.
Heuschreckenlerche, *f.* (*Alauda trivialis*),
Heuschreckenvogel, *m.* (*Pastor*), drozgulja.
Heuschreckenwolke, *f.* oblak i. tama kobilicah, skakavacah.
Heuseil, *n.* s. Heuleine.
Heusense, *f.* kosa.
Heustock, s. Heuschober.
Heut, —e, *adv.* danas, (danaska); —früh, jutros; — zu Tage, dan danas; noch — zu Tage, i dan danji, i današnji dan; bis —, sve do danas; von — an, od dana današnjega; po jutros; von — über acht Tage, u današnji dan; (spr.) — roth, morgen todt, danas čověk, sutra crna zemlja; — mir morgen dir, danas jednomu sutra drugomu.
Heute, *n.* danas, dan danji. [nuška.
Heuthierchen, *n.* (*Colpoda cucullus*), sě-
Heutig, Heutigstägig, *adj.* današnji; —es Tages, dan danji, dan danas.
Heuvogel, *m.* (*Papilio Hyale*), caklovac; s. Bienenfresser.
Heuwage, *f.* sěnska težlja, vaga.
Heuwagen, *m.* tarnice, sěnska kola, raztočena kola.
Heuwendemaschine, *f.* prevraćalo sěna.
Heuwender, *m.* prevrtač.
Heuwiese, *f.* sěnska livada.
Heuzehnte, *m.* sěnarina.
Henzeit, *f.* kositba.
Heraeder, *m.* šestorac.
Heraedrisch, *adj.* šestoračni.
Heragon, *n.* šestonuglica.

Digitized by Google

Hexameter, *m.* šestoměr, hexametar.
Hexandrie, *f.* šestomužtvo.
Hexapodie, *f.* šestostop.
Hexe, *f.* věštica, vračara, čarovnica; eine alte —, ordulja, nadžak-baba; ſ. Nachtſchwalbe.
Hexen, *v. n.* čarati; vračiti.
Hexenbaum, ſ. Traubenkirſchbaum.
Hexenbuch, ſ. Zauberbuch.
Hexenbutter, *f.* mekano maslo.
Hexenei, *n.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Hexenfahrt, *f.* lět věštícah.
Hexenfeſt, *n.* pir věštícah.
Hexenfinger, ſ. Donnerſtein.
Hexenformel, ſ. Zauberformel.
Hexengeſchichte, *f.* pripovědka o věštícah.
Hexengras, *n.* (*Tremella mesenterica*), drhtulja. [kokica.
Hexenkäfer, *m.* (*Meloë proscarabaeus*),
Hexenkraut, *n.* (*Circaea*), čarovnik; ſ. Farnkraut.
Hexenkreis, *m.* čarobno, vrzino kolo.
Hexenmännchen, *n.* ſ. Alraun.
Hexenmehl, *n.* ſ. Bärlapp.
Hexenmeiſter, *m.* věštac, čarovnik, vračar.
Hexenmilch, *f.* (*Euphorbia Peplus*), pasje mlěko, tušak.
Hexenprobe, *f.* iztraživanje věštice,
Hexenproceß, *m.* parnica za čaranje.
Hexenritt, *m.* ſ. Hexenfahrt.
Hexenſchuß, *m.* er bekam einen —, pala su mu ledja; den — heben, ledja dići; ſ. Kreuzſchmerz. [vrganj.
Hexenſchwamm, *m.* (*Boletus luridus*), blědi
Hexenſpruch, ſ. Zauberſpruch.
Hexenſtrang, *m.* ſ. Waldrebe.
Hexentanz, *m.* vrzino kolo; věštičko kolo.
Hexenwerk, *n.* čarobija.
Hexenwurm, ſ. Hexenkäfer.
Hexer, ſ. Hexenmeiſter.
Hexerei, *f.* vračarija, čarobija, čarolija, čarka, čini.
Hi, *int.* hi, hihihihi.
Hiäne, *f.* hiena.
Hiatus, *m.* zěv.
Hick, *m.* ſ. Schlucken, *m.*
Hicken, *v. n.* (mit d. Schnabel), kljuvati, zobati; ſ. Schlecken, *v. n.*
Hie ſ. Hier.
Hieb, *m.* sěk, sěč; auf den — u. Stich fechten, sěći se i bosti; Einem einen — mit dem Säbel geben, potegnuti koga sabljom; (ſpr.) der Baum fällt nicht auf einen —, od jednog udara dub nepada; (Schlag), udar, udarac; Einem einen — geben, udariti, vreznuti, okrpiti, napaliti, mlatnuti koga; hier wird es —e ſetzen, bit će poklepakah; einen — im Geſichte haben, imati brazgotinu u licu; (ein klein. Rauſch), er hat einen —, djornut, navrzan i. sutrusan je; (Forſtw.) šestar; einen Wald in —e eintheilen, ošestariti šumu; freien — haben, imati pravo drvarenja.
Hiebei, *adv.* kod i. pored toga; uz to.
Hiebig, *adj.* sěčan,
Hiebwunde, *f.* sěkotina.
Hieburch, *adv.* tim, po tom.
Hief, *m.* trubnuće.
Hiefe, ſ. Hagebutte.
Hiefhorn, Hiefriemen, ſ. Hifthorn.
Hiefſtoß, ſ. Hief.
Hiefür, *adv.* zato; — kann ich nicht tomu ja nisam kriv.
Hiegegen, *adv.* proti, protiva, suprot tomu; a; — habe ich nichts einzuwenden, tomu neprigovaram; neimam šta da tomu prigovorim; nekratim.
Hieher, *adv.* ovamo, amo, simo (sěmo).
Hiefe, *f.* truska.
Hiel, Hieling, *m.* (dolnji) kraj.
Hielen, *v. n.* preginjati se.
Hiemit, *adv.* s tim, tim; s ovim, ovim; (*fig.*) dakle.
Hienach, *adv.* po tom; za tim.
Hienächſt, *adv.* uz to, pored toga.
Hieneben, ſ. Dabei.
Hienieden, *adv.* ovdě; tu; na ovom světu.
Hier, *adv.* ovdě (ovděka; tu); nicht weit von —, nedaleko odavde; von — aus, odavde, odovud, odavle; — in dieſem Leben, u ovom životu; na ovom světu; bald — bald da, sad ovdě, sad ondě; — und da, gděšto, kojegdě; — iſt er, evo ga; (bei dieſen Worten uſw.) — brach er in ein Gelächter aus, kad tamo i. kad to, a on udri u směh.
Hierab, ſ. Hieraus.
Hieran, *adv.* ovdě; (an dieſ. Sache), na tom; na to; — iſt kein Zweifel, o tom se i nedvoji i. nedvoumi.
Hierarchie, *f.* vlada svećenstva, svetovlada; ſ. Rangordnung.
Hierarchiſch, *adj.* svetovladan.
Hierauf, *adv.* ovdě; (auf dieſ. Sache), na tom, ovom; na to, ovo; (— ſprach er), za (ovim) tim, po tom, poslě i. izza ovoga, toga (reče).
Hieraus, *adv.* odavde, odavle, odovuda; Hierbei, ſ. Hiebei. [iz toga.
Hierburch, *adv.* ovuda; ſ. Hieburch.
Hierein, *adv.* ovamo unutra; — iſt er gegangen, ovamo je unišao; — menge ich mich nicht, u to se nepačam; tu ja neimam pačameta.
Hierfür, Hiergegen, Hierher, ſ. Hiefür, Hiegegen, uſw.
Hierherwärts, *adv.* ovamo; na ova stranu.
Hierhin, *adv.* ovamo; ovuda; bis —, dovde, do sada.
Hierin, Hierinnen, *adv.* ovdě; u tom.
Hierländiſch, *adj.* našozemski; ſ. Hieſig.
Hiermit, Hiernach, Hiernächſt, Hierneben, Hiernieden, ſ. Hiemit uſw.

Digitized by Google

Hierob, ſ. Hierüber.
Hieroglyphen, *pl.* slikopis, slikovito pisme, pismo, hieroglifi.
Hieroglyphiſch, *adj.* slikopisni, hieroglifički.
Hierophant, *m.* arkimandrit.
Hierortig, *adj.* ovdašnji.
Hierſein, *n.* pribivanje, pribiće; während ſeines —, dok je bio i. boravio ovdě, za njegova boravljenja na ovom kraju.
Hierſelbſt, *adv.* ovděka.
Hierüber, *adv.* (v. Orte), preko toga, ovoga; (v. Sachen), nad ovo, nada to; nad ovim; wunderſt du dich —? čudiš-li se tomu?
Hierum, *adv.* oko ovoga, toga; ovdě negdě; — kümmere ich mich nicht, za to nemarim; za to me nije briga; za to me neboli glava.
Hierunter, *adv.* poda tim, ovim; medju tim; — gibt es mehrere, medju njimi ima ih više.
Hiervon, Hierwegen, Hierwider, Hierzu, Hierzwiſchen, ſ. Hievon uſw.
Hieſelbſt, ſ. Hierſelbſt.
Hieſig, *adj.* ovdašnji; naš.
Hieſige, *m.* ovdašnjik; —, *f.* ovdašnjica.
Hievon, *adv.* o tom, o ovom; izmedju
Hiewegen, ſ. Deßwegen. [njih).
Hiewider, ſ. Hiegegen.
Hiez, *m.* mačak.
Hiezu, *adv.* k tomu; uz to. [njih.
Hiezwiſchen, *adv.* medju njimi, izmedju
Hifthorn, *n.* lovački rog; rožnica.
Hiftriemen, *m.* uprta rožnice.
Hilfe, *f.* pomoć, (indat); pomaganje; — leiſten, pomagati (komu); Einem — angedeihen laſſen, biti komu na pomoć, pomoći (koga); das Gegentheil von — thun, odmagati (komu); zu — kommen, priteći, priteći u pomoć; um — bitten, moliti pomoć; um — rufen, udariti u pomaganju, zapomagati, pomagaisati; (Unterſtützung), podpomoć, pripomoć, podpora; zu —! pomagaj! pomagajte; (*jur.*) ſ. Execution; einem Pferde die — geben, ošinuti konja.
Hilferuf, *m.* Hilferufen, *n.* pomaganja.
Hilfeſuchende, ſ. Supplikant.
Hilfewinkend, *adj.* pomoć obećajući.
Hilffertig, *adj.* pripravan, voljan pomoći.
Hilfleiſter, *m.* pomoćnik, pomagač.
Hilfleiſterin, *f.* pomagačica, pomoćnica.
Hilfleiſtung, *f.* pomaganje, pomoć.
Hilflich, *adj.* —e Hand leiſten, pomoć dati.
Hilflos, *adj.* bez pomoći; — laſſen, ne-
Hilfloſigkeit, *f.* bezpomoćnica. [pomoći.
Hilfrede, *f.* izgovor.
Hilfreich, *adj.* pomoćan; —e Hand leiſten, svojski (koga) pomagati, pomoći
Hilfs- (in Zuſ.) pomoćni. [komu).
Hilfsadreſſe, *f.* mo(l)ba za pomoć.
Hilfsamt, *n.* pomoćni ured.
Hilfsarbeiter, *m.* pomagač.
Hilfsarmee, *f.* pomoćna vojska.
Hilfsband, *n.* pavezica.
Hilfsbau, *m.* pomoćna kopnja.
Hilfsbeamte, *m.* ſ. Adjunct.
Hilfsbuch, *n.* pomoćna knjiga, pomoćnik.
Hilfsbedürftig, *adj.* potreban pomoći.
Hilfsbiſchof, ſ. Suffragan.
Hilfsbitte, *f.* pamo(l)ba.
Hilfsbrief, *m.* ſ. Erſuchsſchreiben.
Hilfsbuch, *n.* pomoćna knjiga, pomoćnik.
Hilfserbietung, *f.* ponuda pomoći.
Hilfsgebot, *n.* ovršnica. [steuer.
Hilfsgeld, *n.* novčana pomoć; ſ. Hilfs-
Hilfsgenoß, *m.* dionik pomoći; saveznik.
Hilfsgrund, *m.* pomoćni razlog.
Hilfsheer, *n.* ſ. Hilfsarmee.
Hilfskaſſe, *f.* pomoćna pěneznica.
Hilfskrieg, *m.* pomoćni rat.
Hilfsmacht, *f.* pomoćna vlast, državni sa-
Hilfsorgan, *n.* pomagalo. [veznik.
Hilfsmittel, *n.* pomagalo. [moćnici.
Hilfsperſonale, *n.* pomoćno osoblje; po-
Hilfsprediger, *m.* drugi propovědnik.
Hilfsquelle, *f.* pomoćište.
Hilfsrecht (Executionsrecht), pravo ovrhe,
Hilfsſatz, *m.* pomoćni rěk. [ovršbe.
Hilfsſteuer, *f.* pomoćnina.
Hilfsſtoff, *m.* pomoćna tvar.
Hilfsſtollen, *m.* pomoćna sdolnja.
Hilfstruppen, *pl.* pomoć, (indat); — geben, pomagati, pomoći vojevati.
Hilfsvertrag, *m.* ugovor o pomaganju.
Hilfsvölker, ſ. Hilfstruppen.
Hilfsvollſtreckung, ſ. Execution.
Hilfswiſſenſchaft, *f.* pomoćna znanost.
Hilfswort, *n.* rěč-pomoćnica.
Hilfszeitwort, *n.* pomoćnjak.
Hilfszollamt, *n.* pomoćna carinara.
Hilfthätig, *adj.* pomagajući.
Hilfwurz, *f.* (*Allium victoriale*), žiratka;
Hille, ſ. Stallboden. [ſ. Cibiſch.
Hilpersgriff, *m.* pletka.
Himbeerapfel, *m.* crljenka.
Himbeere, *f.* (*Rubus Idaeus*), malina.
Himbeereis, *n.* malinov led.
Himbeereſſig, *m.* malinova kvasina, malinovo sirće.
Himbeergefrorene, ſ. Himbeereis.
Himbeergeſträuch, *n.* malinik.
Himbeerkäfer, *m.* (*Dasytes niger*), mali-
Himbeerſaft, *m.* malinovina. [narka.
Himbeerſchnecke, *f.* (*Murex nodus*), uzlat
Himbeerſtrauch, *m.* malinjak. [volak.
Himbeerwein, *m.* malinovica.
Himmel, *m.* nebo; nebesa; im —, na nebu; in den —, na nebo; der — iſt heiter, čista je vedrina; in den — kommen, dopasti i. dostati raja; der — weiß es, Bog zna; dem — ſei Dank, hvala Bogu; beim —! Boga mi; (Himmelsſtrich), podnebje, nebo; die Feſte des —s, ſ. Firmament; ein Bürger des —s, nebesnik; — und Hölle be-

Digitized by Google

wegen, Boga i vraga zvati u pomoć; um's —swillen! za ime Božje; Einen bis in den dritten — erheben, kovati koga u zvězde; unter freiem —, pod vedrim nebom, u polju; (Baldachin), nebnica; —! jao! pomagaj; (spr.) kein Meister fällt vom —, bez muke neima nauke; der — hängt ihm voller Geigen, s. Geige.

Himmelab, *adv.* s neba; ozgor.

Himmelachse usw., s. Himmelsachse usw.

Himmelan, Himmelauf, *adv.* nebu, k nebu, put neba; do oblakah; (in die Höhe), u vis. [oblake.

Himmelanstrebend, *adj.* leteći nebu pod

Himmelauge, *n.* nebesko, modro oko.

Himmeläugig, *adj.* modrook. [dami).

Himmelbett, *n.* postelja s nebom, (s per-

Himmelblau, *adj.* naneban, nebeski, blakitan.

Himmelblau *n.*, Himmelsbläue, *f.* nebesko modrilo, blakit.

Himmelblaumesser, *m.* modroměr.

Himmelbrand, *m.* (*Verbascum Thapsus*), divizma, divizmina, vučji rep.

Himmelbrod, *n.* s. Manna.

Himmeldill, *m.* (*Peucedanum*), smudnjak.

Himmelempor, *adv.* k nebu, nebu; (*poët.*) nebu u visine, nebu pod oblake.

Himmelentsprossen, *adj.* neborodan.

Himmelerhoben, *adj.* do neba.

Himmelerringend, *adj.* nebostečan.

Himmelerschütterer, *m.* nebodrm, nebotres.

Himmelerschütternd, *adj.* nebodrman, nebotresan.

Himmelerz, *n.* površnica(-ruda).

Himmelfahrt, *f.* uzašašće na nebo; Christi —, s. Himmelfahrtsfest.

Himmelfahrtsblümlein, *n.* s. Kreuzblume.

Himmelfahrtsfest, *n.* Himmelfahrtstag, *m.* spasovo; (b. Dr.) spasov dan, vozne-senije.

Himmelfahrtswoche, *f.* spasovna sedmica, nedělja.

Himmelfallend, *adj.* s neba pao.

Himmelfarbe, *f.* nebeska, nanebna mast, Himmelfarben, s. Himmelblau. [boja.

Himmelflug, *m.* lět pod oblake.

Himmelfroh, *adj.* preveseo.

Himmelgalle, *f.* s. Himmeldill.

Himmelgeboren, *adj.* neborodan.

Himmelgeburt, *f.* neborodnost.

Himmelgesandt, *adj.* s neba poslan.

Himmelgesandte, *m.* nebeski poslanik.

Himmelhaut, *f.* (b. Sattl.) obnebnica.

Himmelheiter, *adj.* vedar kao nebo.

Himmelhoch, *adj.* nebotičan; visok do neba, do oblakah; er ist —, dotiče do neba, otegao se je do neba.

Himmelklar, *adj.* jasan kao nebo.

Himmelmild, *adj.* predobrostivan.

Himmeln, s. Blitzen.

Himmelreich, *n.* kraljestvo, carstvo nebesko; (Seligkeit), nebo, raj.

Himmelrein, *adj.* bistar kao nebo.

Himmelring, *m.* duga.

Himmels- (in Zus.), nebeski; nebni.

Himmelsachse, *f.* nebeska os.

Himmelsangel, *f.* stožerina od neba.

Himmelsatlas, *m.* nebovidnik.

Himmelsbahn, *f.* nebeska putanja.

Himmelsband, *n.* nebeska veza.

Himmelsbekrieger, *m.* neboborac.

Himmelsbeschreiber, *m.* nebopisac.

Himmelsbeschreibung, *f.* nebopis.

Himmelsbetrachter, s. Himmelschauer.

Himmelsbetrachtung, *f.* nebogled.

Himmelsbewohner, *m.* nebesnik; —in, *f.* nebesnica.

Himmelsblatt *n.*, Himmelsblume, *f.* (*Nostoc*), nostok.

Himmelsbläue, s. Himmelbläue.

Himmelsbogen, *m.* duga, Božji pás.

Himmelsbote, *m.* nebeski glasnik.

Himmelsbraut, *f.* nebeska zaručnica.

Himmelsbürger, s. Himmelbewohner.

Himmelschauer, *m.* nebogledac.

Himmelschlüssel, *m.* ključ od nebesah; s. Schlüsselblume.

Himmelschön, *adj.* divan, nebeski.

Himmelschor, *m.* kolo nebesno.

Himmelschreiend, *adj.* na nebo i. u nebo vapijući.

Himmelschwertel, *n.* s. Schwertlilie.

Himmelsduft, *m.* (*fig.*) rosa.

Himmelsegen, *m.* nebeski, Božji blagoslov.

Himmelsferne, *f.* daljina nebesah.

Himmelsfeste, *f.* s. Firmament.

Himmelsfeuer, *n.* (*fig.*) nebeski, božanstveni oganj.

Himmelsfreude, *f.* nebeska, velika radost, rajsko veselje.

Himmelsfunke, *m.* nebeska, božanstvena

Himmelsgabe, *f.* Božji dar. [iskra.

Himmelsgegend, *f.* strana neba.

Himmelsgeiß, s. Heerschnepfe.

Himmelsgerste, *f.* s. Himmelskorn.

Himmelsgeschöpf, *n.* nebeski stvor.

Himmelsgewölbe, *n.* nebeski svod; s. Firmament.

Himmelsgleicher, *m.* nebeski polovnik.

Himmelsglobus, *m.* s. Himmelskugel.

Himmelsglück, *n.* rajska slava, sreća.

Himmelsglut, *f.* nebeski oganj, žar.

Himmelsgucker, (*Uranoscopus*), s. Stern-

Himmelsgürtel, *m.* nebeski pojas. [seher.

Himmelsheer, *n.* nebeska vojska, nebeske

Himmelsheiter, *f.* vedrina. [čete.

Himmelshöhe, *f.* visina, daljina neba.

Himmelsjüngling, *m.* nebeski mladić.

Himmelskarte, *f.* nebovid.

Himmelskönig, *n.* nebeski kralj. [besnica.

Himmelskönigin, *f.* kraljica- i. carica-ne-

Himmelskorn, *n.* (*Hordeum coeleste*), krupnik.

Himmelskörper, *m.* nebesko tělo.

Himmelskreis, *m.* nebeski krug.

Digitized by Google

Himmelskugel, *f.* nebeska kruglja.
Himmelskunde, *f.* zvězdoznanstvo.
Himmelslauf, *m.* těk zvězdah.
Himmelslehre, *f.* neboslovje.
Himmelsleiter, *f.* nebeska lěstva; ſ. Sperr-[kraut.
Himmelslicht, *n.* nebesko světlo.
Himmelslilie, *f.* (*Iris germanica*), navadna perunika.
Himmelslohn, *m.* nebeska plata, plata u [nebu.
Himmelsluſt, *f.* rajska slast.
Himmelsmacht, *f.* nebeska oblast.
Himmelspferd, *n.* ſ. Heuſchrecke.
Himmelspforte, *f.* nebeska vrata.
Himmelspol, *m.* nebeska stožerina.
Himmelsrand, *m.* okrajac nebesah.
Himmelsraum, *m.* nebesa; nebeska prostorina.
Himmelsröslein, *m.* (*Agrostemma coeli rosa*), divna ruža.
Himmelsſaal, *m.* nebeska dvorana.
Himmelsſaſſe, ſ. Himmelsbürger.
Himmelsſchwaden, ſ. Hundszahngras.
Himmelsſchweiß, ſ. Mehlthau.
Himmelsſchweſter, *f.* nebesnica.
Himmelsſohn, *m.* nebesnik, bogović.
Himmelsſpeiſe, ſ. Ambroſia.
Himmelsſpur, *f.* (wdm.) gornji trag.
Himmelsſtengel, *m.* (*Gentiana verna*), vladisavka jarica.
Himmelsſtille, *f.* nebeska tišina.
Himmelsſtimme, *f.* nebeski glas.
Himmelsſtrich, *m.* podnebje, klima.
Himmelsſtürmer, *m.* neboborac.
Himmelsſtürmerei, *f.* neboborstvo.
Himmelſteigend, *adj.* leteći nebu pod oblake i. nebu u visine.
Himmelſtein, ſ. Saphir.
Himmelsthau, *m.* (*Glyceria fluitans*), srakonja, srakonoga pirovina, pačja trava.
Himmelsthür, *f.* nebeska vrata.
Himmelstochter, *f.* nebesnica.
Himmelstrank, ſ. Nektar.
Himmelſtück, *n.* nebolik.
Himmelſtürmend, *adj.* neboboran.
Himmelsvogel, *m.* (*Paradisea europœa*), navadna rajka.
Himmelswagen, *m.* nebeski voz, kola na [nebu.
Himmelsweg, *m.* put u nebo.
Himmelsweihung, *f.* (*fig.*) u raju naselje.
Himmelswonne, *f.* rajska slast.
Himmelszeichen, *n.* nebesko znamenje.
Himmelszelt, *n.* nebeski svod.
Himmelsziege, ſ. Heerſchnepfe.
Himmelszirkel, ſ. Himmelskreis.
Himmeltragend, *adj.* nebonosan.
Himmelträger, *m.* nebonosac.
Himmelwagen, ſ. Himmelswagen.
Himmelwärts, *adv.* nebu, put neba.
Himmelweit, *adj.* das iſt — verſchieden, to je kao od neba do zemlje.
Himmliſch, *adj.* nebeski, nebesan; (*fig.*) božanstven; —e Freude, rajska slast i. radost; eine —e Schönheit, divota; das iſt — ſchön, to je prekrasno.

Hin, *adv.* tamo, onamo; rechts —, links —, desno, lěvo; — und her, amo tamo, onamo ovamo; kojekuda; — und wieder, gdě gdě, koje gdě; wo haſt du das Geld —? kamo si dio novce? Mode — Mode her, šta je meni do nošnje? wo ſind die Gelder —? kud se děde blago? es iſt —, bilo i bitisalo! jene Zeiten ſind —! běše vrěme pak někuda ode! meine Freude iſt —, ode radost; (in Zuſ.) od-, pri-, onamo.
Hinab, *adv.* (onamo) dolě; — mit ihm! dolě s njim! den Berg —! niz brdo, nizbrdice; von der Treppe —, niz stube (basamake); (in Zuſ.) (ovamo) s-.
Hinabarbeiten, H—äugeln, H—bammeln, H—begeben, H—bekommen, H—beugen, H—bringen uſw., (onamo) —, ſ. Herabarbeiten uſw.
Hinalten, Hinaltern, *v. n.* starěti.
Hinan, *adv.* (onamo) gorě, uz; den Berg —, uz brdo, uzbrdice; (in Zuſ.) do-, na-, uz-, onamo.
Hinanarbeiten, ſich, *v. r.* izkopati se.
Hinanbauen, *v. a.* uzgraditi.
Hinanbegeben, ſich, *v. r.* uzaći.
Hinanblicken, *v. n.* uzgledati.
Hinanbrauſen, H—bringen, H—drängen, H—bringen, vergl. Hinaufbrauſen uſw.
Hinarbeiten, *v. n.* o tom raditi; ſich —, onamo kopati, težiti.
Hinauf, *adv.* (onamo) gorě; u vis; u višak; den Berg —, uz brdo; (in Zuſ.) (onamo) uz-, na-, iz-.
Hinaufarbeiten, ſich, *v. r.* izkopati se.
Hinaufbauen, *v. a.* uzgraditi, sagraditi.
Hinaufbegeben, ſich, *v. r.* uzaći, uzlaziti, izaći gorě.
Hinaufbekommen, *v. a.* dobiti gorě.
Hinaufbeſtellen, *v. a.* naručiti gorě.
Hinaufbewegen, *v. a.* uzkrenuti, uzmaći.
Hinaufbinden, *v. a.* uzvezati; privezati [koga gorě.
Hinaufbitten, *v. a.* Einen —, pozvati
Hinaufblaſen, *v. n.* uzduhnuti, uzpuhnuti.
Hinaufblicken, *v. a.* pogledati gorě, uz-
Hinaufblinken, *v. n.* uzblistati se. [gledati.
Hinaufblitzen, *v. n.* uzsěvnuti, uzsijati.
Hinaufbringen, *v. a.* uzněti, uznositi; izněti, nositi gorě; bring es hinauf, donesi gorě.
Hinaufdampfen, *v. n.* uzpariti se, pariti se u vis.
Hinaufdenken, ſich, *v. r.* uzpeti se duhom; er dachte ſich hinauf, uzmislio se je gorě.
Hinaufdrängen, *v. a.* uztisnuti, uzrinuti; uztiskivati; nagoniti gorě.
Hinaufdringen, *v. n.* proturati se, prodrěti gorě, u vis.
Hinaufdrücken, *v. a.* uztisnuti, natisnuti.
Hinaufdürfen, *v. n.* směti gorě.
Hinaufduften, *v. n.* mirisati u vis, gorě.

Digitized by Google

Hinaufeilen, *v. n.* uzhrliti, pohitati, odhitati, požuriti se gorě.
Hinauffahren, *v. n.* uzvezti se, uzvoziti se; voziti se, odvezti se gorě; in Himmel —, uzaći na nebo.
Hinauffflattern, *v. n.* uzprhnuti, uzpršiti.
Hinauffliegen, *v. n.* uzletěti, letěti u vis.
Hinauffliehen, *v. n.* uzběći; poběći, běžati gorě.
Hinauffflimmern, ſ. Hinaufblinken.
Hinauffflüchten, ſ. Hinauffliehen.
Hinaufführen, *v. a.* uzvesti, uzvoditi, izvesti, voditi gorě.
Hinaufgaffen, *v. n.* zěvati u vis, gorě.
Hinaufgeben, *v. a.* podati gorě.
Hinaufgießen, *v. a.* Waſſer —, naliti vode na što; politi što vodom.
Hinaufgehen, *v. n.* uzaći, uzlaziti; ići, izaći gorě; die Preiſe gehen hinauf, cěna skače; die Preiſe gingen hinauf, cěna je poskočila. [gorě.
Hinaufgucken, *v. n.* viriti, poviriti u vis,
Hinaufhäkeln, *v. a.* uzkačiti; zakačiti.
Hinaufhalten, *v. n.* držati u vis.
Hinaufharken, *v. a.* uzgrabljati.
Hinaufhauen, *v. a.* udariti.
Hinaufheben, *v. a.* uzdići; podići, podizati; izpeti.
Hinaufhelfen, *v. a.* pomoći (komu) gorě.
Hinaufhinken, *v. n.* uzhramati; hramati, dohramati gorě.
Hinaufholen, *v. a.* doněti gorě.
Hinaufhüpfen, *v. n.* uzskakutati.
Hinaufjagen, *v. a.* uzvitlati, uzvijati, uzagnati; —, *v. n.* uzjuriti.
Hinaufkämmen, *v. a.* uzčešljati.
Hinaufkämpfen, ſich, *v. n.* uzhrvati se; izhrvati se u vis.
Hinaufkehren, *v. a.* uzvrnuti, uzvraćati; obrnuti u vis.
Hinaufklettern, *v. n.* izpeti se; popeti se, pripeti se, popinjati se gorě.
Hinaufkommen, *v. n.* uzaći, gorě doći.
Hinaufkönnen, *v. n.* moći gorě.
Hinaufkriechen, *v. n.* uzmilěti, uzpuziti, uzverati se.
Hinaufkriegen, ſ. Hinaufbekommen.
Hinaufkrümmen, ſich, *v. r.* izkrivudati se.
Hinauflachen, *v. n.* smijati se u vis, gorě.
Hinauflangen, *v. a.* dodati gorě.
Hinauflaſſen, *v. a.* pustiti gorě.
Hinauflaufen, *v. n.* uztrčati; trčati gorě.
Hinauflegen, *v. a.* uzmetnuti, uzmetati; metnuti na .., metnuti gorě.
Hinaufleiten, *v. a.* uzpratiti; pratiti gorě.
Hinaufleuchten, *v. n.* posvětliti, světliti gorě. [gorě.
Hinauflocken, *v. a.* uzvabiti; izvabiti
Hinauflodern, *v. n.* uzplanuti, planuti u
Hinaufmachen, *v. a.* prikopčati. [vis.
Hinaufmögen, *v. n.* er mag nicht hinauf, neće mu se gorě.
Hinaufmühen, ſich, *v. n.* potruditi se gorě.
Hinaufmüſſen, *v. n.* morati gorě (ići).
Hinaufnehmen, *v. a.* uzeti gorě.
Hinaufnöthigen, *v. a.* prisiliti, nagoniti koga da ide gorě.
Hinaufpacken, *v. a.* natovariti.
Hinaufragen, *v. n.* stršiti; pomilati se.
Hinaufranken, *v. n.* uzvrěžiti se.
Hinaufrauchen, *v. n.* pušiti se u vis.
Hinaufrechen, *v. a.* uzgrabljati.
Hinaufreichen, *v. a.* podati, dodati, dodavati gorě.
Hinaufreiten, *v. n.* izjahati (na ..; gorě).
Hinaufrennen, *v. n.* iztrčati (gorě).
Hinaufrollen, *v. a.* uzmotati.
Hinaufrücken, *v. a.* uzmaknuti; pomaknuti, pomicati gorě.
Hinaufrufen, *v. a.* pozvati gorě.
Hinaufſauſen, *v. n.* uzšuměti.
Hinaufſchaffen, *v. a.* dobaviti gorě.
Hinaufſchauen, *v. n.* gledati gorě, u vis.
Hinaufſcheuchen, *v. a.* uzplašiti.
Hinaufſchicken, *v. a.* uzaslati, poslati gorě.
Hinaufſchiffen, *v. n.* uzploviti. [se.
Hinaufſchleichen, *v. n.* uzkrasti se, uzlibiti
Hinaufſchlendern, *v. n.* uztrapati, uzšmitati.
Hinaufſchleppen, *v. a.* uzsmucati, uztezmati, izsmucati, iztezmati (na .., gorě).
Hinaufſchleudern, *v. a.* uzvrljiti, uzbrečiti, uzbaciti.
Hinaufſchlingen, *v. a.* uzkovrčiti, uzvijati.
Hinaufſchlüpfen, *v. n.* uzšmignuti; šmrcnuti gorě.
Hinaufſchreiten, *v. n.* uzšetati.
Hinaufſchütten, *v. a.* nasuti, nasipati.
Hinaufſchwanken, *v. n.* uzteturati, izteturati na .. [vati.
Hinaufſchwimmen, *v. n.* uzplivati; izpliHinaufſchwingen, *v a.* uzmahnuti, uzma-
Hinaufſehen, *v. n.* gledati gorě. [hivati.
Hinaufſehnen, ſich, *v. r.* čeznuti gorě.
Hinaufſein, *v. n.* gorě biti; er iſt hinauf, otišao je gorě.
Hinaufſenden, ſ. Hinaufſchicken.
Hinaufſetzen, *v. a.* metnuti, postaviti gorě.
Hinaufſollen, *v. n.* du ſollſt hinauf, da ideš gorě.
Hinaufſpringen, *v. n.* uzskočiti; skočiti na ..; skočiti gorě. [nuti.
Hinaufſpritzen, *v. a.* strcati na ..; uzštrcHinaufſtarren, *v. n.* blejiti, gviriti gorě.
Hinaufſtecken, *v. a.* nataknuti.
Hinaufſteigen, *v. n.* izlězti, izaći; popeti se, pripeti se, penjati se (na ..; gorě); er ſtieg zu mir hinauf, izidje k meni.
Hinaufſtellen, ſ. Hinaufſetzen.
Hinaufſtoßen, *v. a.* uzturiti, uzsunuti.
Hinaufſtreifen, *v. a.* die Aermel —, posvrnuti, zagrnuti, zasukati rukave.
Hinaufſtürmen, *v. n.* uzjuriti, juriti gorě.
Hinaufſtürzen, *v. n.* pasti na ..
Hinauftanzen, *v. n.* uzigrati.
Hinauftaumeln, *v. n.* uzteturati.

Digitized by Google

Hinaufthun, *v. a.* metnuti gorě; metnuti
Hinauftraben, *v. n.* uzkasati. [na ..
Hinauftragen, *v. a.* uznĕti, uznositi.
Hinauftreiben, *v. a.* uztĕrati, uzagnati; iz-
Hinauftreten, *v. n.* stupiti na .. [tĕrati.
Hinauftrippeln, *v. n.* uztrupkati.
Hinaufwachſen, *v. n.* uzrasti.
Hinaufwagen, *v. n.* smĕti gorě.
Hinaufwallen, *v. n.* uzšetati.
Hinaufwälzen, *v. a.* uzvaljati, uzkoturati; privaliti, navaliti.
Hinaufwanken, ſ. Hinauftaumeln.
Hinaufwärts, *adv.* gorě.
Hinaufwatſcheln, *v. n.* uzšepeljiti.
Hinaufwehen, *v. n.* uzpuhati, uzduhnuti.
Hinaufwerfen, *v. a.* uzbaciti; baciti gorě.
Hinaufwinden, ſich, *v. r.* (v. Pflanzen), uvijati se; poizplesti se po ..; na uvojke rasti.
Hinaufwinken, *v. n.* domahivati (komu
Hinaufwollen, *v. n.* hĕti uzaći. [gorě).
Hinaufzerren, *v. a.* tezmati, vucati gorě, na ... [ĕiti (gorě).
Hinaufziehen, *v. a.* uzvući, izvući, izvla-
Hinäugeln, *v. n.* onamo žmirkati, namigivati.
Hinaus, *adv.* (onuda) van, na polje; auf die Straße —, na ulicu; zum Hauſe —, iz kuće; — mit ihm! van s njim! na polje s njim! über das Grab —, preko groba.
Hinausarbeiten, **Hinausbegeben**, **Hinausbekommen**, **Hinausbetteln** uſw., ſ. Herausarbeiten.
Hinausdenken, *v. n.* wo denkſt du hinaus? kamo te je pamet zanĕla?
Hinausgabe, *f.* izdavanje, izdatak.
Hinausgeben, *v. a.* izdati, izdavati; van dati; ſeine Tochter auf das Land —, dati, opremiti kćer na selo.
Hinausgehen, *v. n.* izaći, izlaziti; über ſeine Vollmacht —, prestupiti punomoć; das geht über meine Begriffe hinaus, toga mi pamet i. um nedosiže.
Hinausheben, *v. a.* izvaditi; ſich —, *v. r.* tornjati se.
Hinauslaufen, *v. n.* iztrčati; das läuft auf Eins hinaus, to je sve jedno.
Hinausreichen, *v. n.* premašiti; das reicht über meine Kräfte hinaus, to je preko moje snage; dotle mi nedopire snaga.
Hinausſchauen, *v. n.* izgledati; van gledati; zum Fenſter —, gledati na prozor.
Hinausſchreiben, *v. a.* pisati (komu).
Hinausſetzen, *v. a.* van metnuti, izmetnuti; ſich aus einer Denkart —, ostaviti kakov način mišljenja; eine Sache —, odgadjati što; ſich über etwas —, pustiti što, negledati na što.
Hinausſein, *v. n.* vani biti; darüber bin ich hinaus, to me se nehvata, to sam prekamikao, to sam otrsio; od toga sam se okopirkao.
Hinauswärts, *adv.* van, na polje.
Hinauswiſchen, ſ. Herausſchlüpfen.
Hinauswollen, *v. n.* hĕti van, hĕti izaći; er will hoch hinaus, na visoko leti; ich weiß wo er hinaus will, znam ja kamo směra i. šiba; wo will es endlich damit hinaus? na što će to izaći?
Hinbannen, *v. a.* (*fig.*) ukipiti, upanjiti.
Hinbauen, *v. a.* sagraditi (gdě što).
Hinbeben, *v. n.* drhćuć ići.
Hinbegeben, ſich, *v. r.* poći; onamo ići.
Hinbeſtellen, *v. a.* onamo naručiti, ročiti.
Hinbeten, ſ. Herbeten.
Hinbetten, ſich, *v. r.* prostrĕti si tamo.
Hinbiegen, *v. a.* (onamo) sagnuti.
Hinbinden, *v. a.* (onamo) privezati.
Hinbitten, *v. a.* onamo pozvati.
Hinblaſen, *v. n.* onamo puhati.
Hinblick, *m.* pogled; mit — auf .., gledajuć na ... [onamo).
Hinblicken, *v. n.* poglednuti, pogledati
Hinblinzen, *v. n.* zažmirkivati.
Hinblitzen, *v. n.* onamo sĕvnuti.
Hinblühen, *v. n.* ocvĕtati.
Hinbluten, *v. n.* proliti (svoju) krv.
Hinbrauſen, *v. n.* (onamo) odšumĕti.
Hinbreiten, *v. a.* prostrĕti.
Hinbringen, *v. a.* donĕti; die Zeit —, provesti, provoditi vrĕme; die Zeit unnütz —, dangubiti.
Hinbrüten, *v. n.* kutriti, dreždati.
Hinbumſen, *v. n.* (onamo) bubnuti.
Hindbeere, ſ. Himbeere.
Hindecken, *v. a.* prostrĕti; (Einem —), postaviti (stol). [se.
Hindehnen, ſich, *v. r.* protezati se, pružiti
Hindenken, *v. n.* wo denken Sie hin? što Vas je snašlo; ſich —, duhom se onamo prestaviti.
Hinderet, *m.* smetalo.
Hinderlich, *adj.* smetan, neprillčan; smetajući; — ſein, ſ. Hindern.
Hindern, *v. a.* smetati, prĕčiti, pačiti, braniti (komu); das hinderte mich zu kommen, to mi nedade doći; to mi smetaše, te nemogoh doći; Einen an ſeinem Glücke —, pokvariti komu sreću.
Hinderniß, *n.* smetnja, zapreka, prepreka, zapora, prepona, zapona, zadĕva; ein kleines —, sprečica; Einem ein — in den Weg legen, zapréčiti komu put; smetati komu; alle —e überwinden, ukloniti sve zapreke.
Hinderung, *f.* smetanje, pačenje, prĕčenje.
Hindeuten, *v. n.* pokazati; nagovĕstiti.
Hindiñ, *f.* košuta.
Hindläufte, *f.* ſ. Wegwarte.
Hindorren, *v. n.* sahnuti.
Hindrang, *m.* nagon.
Hindrängen, ſich, *v. r.* trpati se, proturati se (onamo).
Hindrücken, *v. a.* pritisnuti.
Hinducken, ſich, *v. r.* čučnuti.

Digitized by Google

Hindudeln, *v. a.* gundoriti, gunguliti.
Hindurch, *adv.* kroz; prěko; hier —, ovuda; dort —, tuda, onuda; durch die Stadt —, gradom; die ganze Nacht —, svu noć; er drang —, prodro je.
Hindurcharbeiten, Hindurchängeln, H—begeben, H—begleiten usw., s. Durcharbeiten usw.
Hindürfen, *v. n.* směti onamo (ići).
Hineilen, *v. n.* pohitěti, pohrliti (onamo).
Hinein, *adv.* u nutra; in das Haus —, u kuću; zur Thür —, na vrata; in den Tag — schwatzen, s. Tag.
Hineinarbeiten, sich, *v. r.* zaraditi se; uvěštiti se.
Hineinäugeln, *v. n.* zaviriti.
Hineinbannen, *v. a.* upanjiti, ukipiti (u ..).
Hineinbekommen, *v. a.* zadobiti unutra.
Hineinbestellen, *v. a.* naručiti (što); uročiti (koga) u nutra.
Hineinbetteln, sich, *v. r.* uprosjačiti se.
Hineinbeugen, *v. a.* uviti.
Hineinbitten, *v. a.* pozvati unutra.
Hineinblasen, *v. n.* upuhnuti, uduhnuti.
Hineinblicken, *v. n.* zagledati u ...
Hineinbohren, *v. a.* zavrtěti, uvrtěti.
Hineinbrausen, *v. n.* ušuměti.
Hineinbringen, *v. a.* uněti; doněti u ...
Hineinbücken, sich, *v. r.* nadkučiti se.
Hineindenken, sich, *v. r.* duhom se prestaviti u ..
Hineindichten, *v. a.* upěvati.
Hineindrängen, *v. a.* utisnuti, utiskivati; sich —, utrpati se.
Hineindringen, *v. n.* prodrěti, probiti, provrěti.
Hineindrucken, Hineindrücken, *v. a.* utisnuti.
Hineindürfen, *v. n.* směti unutra (ići).
Hineineilen, *v. n.* pohitěti u (nutra); uhrliti.
Hineinfahren, *v. n.* uvezti se; ući; (mit dem Löffel —), zagrebsti; (mit der Hand —), mašiti se, tumariti, brbučiti u ..
Hineinfallen, *v. n.* upasti, pasti u (nutra).
Hineinfeuern, *v. n.* strěliti, pucati u (nutra).
Hineinflattern, *v. n.* uprhnuti.
Hineinfliegen, *v. n.* uletěti.
Hineinfliehen, *v. n.* utecí u (nutra).
Hineinfließen, *v. n.* utecí, utěcati.
Hineinführen, *v. a.* uvesti.
Hineinfüllen, *v. a.* napuniti; zaručiti.
Hineingeben, *v. a.* dati u (nutra).
Hineingehen, *v. n.* ući, unići, ulězti (u ..).
Hineingerathen, *v. n.* dospěti onamo.
Hineingießen, *v. a.* uliti (u ..).
Hineingleiten, *v. n.* umaknuti se, skliznuti se, popuznuti u (nutra).
Hineingreifen, *v. n.* mašiti se (u što); zagrabiti, zahvatiti.
Hineingucken, *v. n.* zaviriti, zavirnuti u (nutra); er guckte in's Grab hinein, nadvirio i. nadzirao se nad grob.
Hineinhäkeln, *v. a.* zakačkati u ..
Hineinhaken, *v. a.* zakučiti.
Hineinhängen, *v. a.* oběsiti u (nutra).
Hineinharken, *v. a.* ugrabljati.
Hineinhauen, *v. a.* zasěći; udariti.
Hineinheben, *v. a.* metnuti u ..
Hineinhelfen, *v. n.* pomoći (komu u nutra).
Hineinhexen, *v. a.* ubajati, uvračati.
Hineinhinken, *v. n.* uhramati.
Hineinhüpfen, *v. n.* skoknuti.
Hineinhuschen, s. Hineinschlüpfen.
Hineinjagen, *v. a.* utěrati, ugnati, upirlati, uvitlati; —, *v. n* ujuriti.
Hineinklettern, *v. n.* upuziti u ..
Hineinknöpfen, *v. a.* ukopčati.
Hineinkollern, *v. n.* ukoturati.
Hineinkommen, *v. n.* ući, unići u ..
Hineinkönnen, *v. n.* ich kann nicht hinein, nemogu unići.
Hineinkriechen, *v. n.* umiléti, závući se u ..
Hineinlangen, *v. a.* dodati u (nutra).
Hineinlassen, *v. a.* pustiti u (nutra).
Hineinlaufen, *v. n.* utrčati; utecí u (nutra).
Hineinlegen, *v. a.* umetnuti; metnuti u
Hineinlesen, sich, *v. r.* začitati se. [nutra).
Hineinlocken, *v. a.* uvabiti; zavabiti u
Hineinmalen, *v. a.* uslikati. [nutra.
Hineinmüssen, *v. n.* morat unići
Hineinnehmen, *v. a.* primiti, uzeti u (nutra).
Hineinnöthigen, *v. a.* prisiliti, nagoniti (koga) da unidje.
Hineinpicken, *v. n.* ukljuvati, zakljuvati.
Hineinplumpen, *v. n.* tumariti, bánuti (u ..).
Hineinragen, *v. n.* viriti u nutra.
Hineinrauchen, *v. n.* dimiti se, pušiti se
Hineinrauschen, *v. n.* ušuměti. [u (nutra).
Hineinregnen, *v. n.* prokisnuti, prokisivati.
Hineinrechen, *v. n.* ugrabljati. [vati.
Hineinreichen, *v. a.* podati u (nutra).
Hineinreiten, *v. n.* ujahati.
Hineinrennen, *v. n.* utrčati.
Hineinrinnen, *v. n.* ucuriti.
Hineinrollen, *v. a.* ukotrljati.
Hineinrücken, *v. a.* pomaći u (nutra).
Hineinrufen, *v. a.* uzvati; pozvati u (nutra). [u (nutra).
Hineinschaffen, *v. a.* upremiti; dopremiti
Hineinschauen, *v. n.* zagledati (u ..).
Hineinscheinen, *v. n.* zasvětliti (u ..).
Hineinschicken, *v. a.* poslati u (nutra).
Hineinschieben, *v. a.* utisnuti, utoskati, uturkati.
Hineinschießen, *v. n.* štrleknuti, munuti (u ..); s. Hineinfeuern.
Hineinschiffen, *v. n.* uploviti.
Hineinschlagen, *v. a.* zabiti, zatući, zakucati, ukucati, zalupati, zapljehati, zatěrati; —, *v. n.* das schlägt dort hinein, to tamo spada.
Hineinschleichen, sich, *v. r.* uvući se, ukrasti se, uverati se, zavući se.
Hineinschlendern, *v. n.* ubavrljati, ušmitati.
Hineinschleudern, *v. a.* ubaciti, uturiti, uvrljiti. [u (nutra).
Hineinschlüpfen, *v. n.* šmignuti, šmrcnuti

Digitized by Google

Hineinſchmeicheln, ſich, *v. r.* ulagati se.
Hineinſchmettern, *v. a.* brečiti u (nutra).
Hineinſchreien, *v. n.* uviknuti, zavikati u (nutra).
Hineinſchreiten, *v. n.* ušetati.
Hineinſchütten, *v. n.* usuti, sasuti.
Hineinſchwanken, *v. n.* uteturati.
Hineinſchwärmen, *v. n.* urojiti se.
Hineinſchwimmen, *v. n.* uplivati, zaplivati u ..
Hineinſchwingen, *v. a.* umahnuti; zamahnuti (čim u ..).
Hineinſegeln, *v. n.* ujedriti.
Hineinſehen, *v. n.* man ſieht hinein, providi se, vidi se unutra.
Hineinſelhen, *v. a.* ucěditi.
Hineinſenden, ſ. Hineinſchicken.
Hineinſenken, *v. a.* spustiti; ponoriti.
Hineinſetzen, *v. a.* metnuti u (nutra).
Hineinſinken, *v. n.* ugreznuti; potonuti; poronuti; propasti; uglibiti se; ponikнuti. [u nutra.
Hineinſollen, *v. n.* du ſollſt hinein, da ideš
Hineinſprechen, *v. n.* govoriti u (nutra).
Hineinſprengen, *v. n.* ujuriti, uletěti.
Hineinſpringen, *v. n.* uskakati.
Hineinſpritzen, *v. a.* uštrcati, uštrcnuti.
Hineinſpeien, Hineinſpucken, *v. n.* upljuvati, zapljuvati.
Hineinſtarren, *v. n.* piljiti, gviriti, pizdriti u (nutra).
Hineinſtecken, *v. a.* zaděnuti; uděnuti; den Kopf —, zavrěti, zavući glavu u ..
Hineinſtehlen, ſich, *v. r.* podkrasti se, uvući se u (nutra).
Hineinſteigen, *v. n.* ulězti, stupiti u (nutra).
Hineinſtellen, *v. a.* umetnuti, uvrći, postaviti, metnuti u (nutra).
Hineinſticken, *v. a.* uvezti.
Hineinſtoßen, *v. a.* uturiti, zaturiti; zabosti; urinuti, porinuti, zatatariti, ukrhati, uliberiti, usunuti u (nutra).
Hineinſtrahlen, *v. n.* sěvnuti u (nutra).
Hineinſtreuen, *v. a.* usuti; utrusiti.
Hineinſtrömen, *v. n.* povrvljeti, grnuti u nutra.
Hineinſtürmen, *v. n.* uvaliti, usrnuti.
Hineinſtürzen, *v. n.* in's Zimmer —, banuti, hrupiti, munuti, upasti u sobu; ſ. Hineinfallen.
Hineintanzen, *v. n.* uigrati u .. [nutra.
Hineintappen, *v. n.* tamariti, brbučiti u
Hineintaumeln, *v. n.* ubasati, uteturati u ..
Hineinthun, *v. a.* umetnuti, uděnuti; einen Blick —, zagledati u ..
Hineintraben, *v. n.* ukasati.
Hineintragen, *v. a.* uněti; doněti u (nutra).
Hineinträufeln, *v. a.* ukackati u ..
Hineintreiben, *v. a.* utěrati, zaterati, ugnati u ..; (Vieh in den Stall —), sagnati, satěrati, spratiti (stoku u staju).
Hineintrommeln, *v. n.* zabubnjati u ..
Hineintüpfen, *v. n.* utipnuti, tipnuti u ..
Hineinwachſen, *v. n.* urasti.
Hineinwackeln, *v. n.* uvrludati.
Hineinwagen, ſich, *v. r.* er wagt ſich nicht hinein, neusudjuje se unići; nesmě
Hineinwallen, *v. n.* ušetati. [ući.
Hineinwälzen, *v. a.* zakoturati, uvaliti.
Hineinwanken, ſ. Hineintaumeln.
Hineinwärts, *adv.* unutra.
Hineinwatſcheln, *v. n.* ušepeljiti.
Hineinwehen, *v. n.* zapiriti u ..
Hineinwerfen, *v. a.* ubaciti, uturiti; (Alles —,) potrpati, strpati.
Hineinwinden, *v. n.* uviti se. [nutra.
Hineinwinken, *v. n.* domahivati komu u
Hineinwiſchen, ſ. Hineinſchlüpfen. [unići.
Hineinwollen, Hineinwünſchen, *v. n.* htěti
Hineinzwingen, ſ. Hineinnöthigen.
Hinerzählen, *v. a.* onako samo pripovědjeti.
Hineſſen, *v. a.* pojesti; jesti. [dati.
Hinfächeln, *v. a.* odmahati.
Hinfahren, *v. a.* voziti; (onamo) odvezti; —, *v. n.* voziti se (onamo); (*fig.*) proći, nestati.
Hinfahrt, *f.* vožnja, put onamo; auf der —, vozeć se, putujuć onamo; (*fig.*)
Hinfall, *m.* pad; ſ. Einſturz. [preminuće.
Hinfallen, *v. n.* pasti; nacheinander —, popadati. [Fallſucht.
Hinfallen, *n.* padnuće; (Hinfallende), ſ.
Hinfällig, *adj.* padav; (ſchwach), loman, mlohav, slab; ſ. Vergänglich.
Hinfälligkeit, *f.* padavost; lomnost, mlohavost; ſ. Vergänglichkeit.
Hinfaſeln, *v. n.* zanovětati.
Hinfegen, *v. a.* (onamo) pomesti.
Hinfinden, *v. a.* den Weg —, naći cestu onamo (vodeću).
Hinflattern, *v. n.* (onamo) prsiti.
Hinfliegen *v. n.* (onamo) poletěti; (*fig.*) odletěti.
Hinfliehen, *v. n.* (onamo) poběći, běžati.
Hinfließen, *v. n.* (onamo) teći.
Hinflüchten, ſ. Hinfliehen.
Hinfolgen, *v. n.* er folgte ihm hin, on ga je (onamo) slědio; on je (onamo) za njim išao.
Hinfort, *adv.* od sada; u naprěda.
Hinfriſten, *v. a.* dohraniti.
Hinführen, *v. a.* (onamo) odvesti, voditi; zavesti zavoditi.
Hinführ, ſ. Hinfort.
Hinfuß, ſ Geißfuß.
Hingaffen, *v. n.* prizjavati, zjati, zvirlati.
Hingang, *m.* odšašće odšast *f.*; hod onamo; auf dem —e, iduć onamo; (*fig.*) preminuće, smrt.
Hingängeln, *v. a.* onamo voditi.
Hingeben, *v. a.* dati; ſich —, dati se, predati se; (*fig.*) požrtvovati se.
Hingebung, ſ. Reſignation.
Hingegen, *adv.* u suprot, na suprot; (naprotiv toga) ..; den Böſen — erwartet Schande, a zlotvora čeka sramota.

Digitized by Google

Hingehen, *v. n.* onamo ići, poći; so geht die Zeit hin, tako prolazi, leti vrěme; es geht so hin, hajde hajde; prilično; das mag —, to neka bi bilo, to neka ide; es wird dir das nicht so leicht —, neće ti biti pročke; das kann man nicht so leicht — lassen, to se nemože minuti, oprostiti; zu seinen Vätern —, otići na istinu, proměniti světom.

Hingehören, *v. n.* onamo spadati.

Hingelangen, *v. n.* dospěti, stići.

Hingeleiten, *v. a.* dopratiti.

Hingerathen, *v. n.* dospěti, děsti se; wo ist es —, kud se dědе? kud ga nestade?

Hingeschiedene, *m.* pokojnik.

Hingestreckt, *adj.* (*bot.*) povaljen.

Hingießen, *v. a.* proliti.

Hingirren, *v. a.* ein Stündchen —, prokukati uru.

Hinglänzen, *v. n.* onamo světliti, sěvati.

Hingleiten, *v. n.* omaknuti se, skliznuti se (onamo).

Hinglotzen, *v. n.* (onamo) buljiti, bečiti [se.

Hingraben, *v. a.* (onamo) kopati.

Hingrämen, sich, *v. r.* jesti se; jad jadoHingrapfen, Hingreifen, *v. n.* zagrabiti.

Hinhalten, *v. a.* pružati; die Hand —, pružiti, podati ruku; Einen mit leeren Versprechungen —, obećavati komu masno na prazno; s. Verzögern.

Hinhangen, *v. v.* naginjati se, nadvoditi

Hinhängen, *v. a.* (onamo) oběsiti.

Hinhärmen, s. Hingrämen. [se.

Hinhauchen, Hinhauen, Hinheben, (onamo) dahnuti; sěći, udariti; dignuti.

Hinheften, *v. a.* prikopčati; den Blick auf etwas —, upiljiti oči u što.

Hinhelfen, *v. n.* hilf mir hin, pomozi mi onamo; sich kümmerlich —, prteno življeti; životariti, teturati.

Hinhinken, *v. n.* onamo odhramati.

Hinhoden, *v. n.* dropiti.

Hinhüpfen, *v. n.* (onamo) odskakutati, odigrati.

Hinhuschen, *v. n.* (onamo) šmrcnuti, muHinjagen, *v. a.* (onamo) těrati, odtěrati, vitlati. [se.

Hinkauern, sich, *v. r.* čučnuti, sčučnuti

Hinkehren, *v. a.* (onamo) obrnuti.

Hinken, *v. n.* hramati, šepati; hegucati; (ein wenig —), nahramivati; das Gleichniß hinkt, nije to prilika; seine Sachen —, njegove stvari idu traljavo; bije ga nazadak. [tinja.

Hinken, *n.* hramavica, hromoća, hromoHinkend, *adj.* hramajući; hrom; der —e Teufel, hromi dabo; (*fig.*) der —e Bote, zao glas.

Hinker, *m.* hromac, hramalo, šepo, šepaHinkleben, *v. a.* prilěpiti. [vac.

Hinklettern, *v. n.* onamo se popeti.

Hinknien, *v. n.* prikleknuti.

Hinkommen, *v. n.* doći, prispěti; ich weiß nicht wo er hingekommen ist, neznam kud je pristao i. kud ga je nestalo; wo sind so viele Menschen hingekommen? kud se poděvaše toliki ljudi?

Hinkönnen, *v. n.* onamo moći.

Hinkränkeln, *v. n.* kunjati.

Hinkranken, *v. n.* bolovati, linjati. [lěti.

Hinkriechen, *v. n.* onamo odpuziti, odmiHinkritzeln, *v. a.* našvrakati, nadrljati, načandrkati.

Hinkunft, *f.* dolazak onamo.

Hinkünftig, *adv.* u napréda, u buduće.

Hinladen, *v. a.* onamo pozvati.

Hinlagern, sich, *v. r.* nastaniti se; uloGoriti se, sěsti, pasti; leći.

Hinlangen, *v. n.* doseći, dopréti, dopirati; (hinreichen), doteći, dotěcati, dostajati; dostati, stačiti; dazu langen meine Kräfte nicht hin, dotle nesmagam i. nemogu smoći; dotle nedopire moja snaga; —, *v. a.* Einem etwas —, dohvatiti, dokučiti, dohititi, dodati komu što.

Hinlänglich, *v. n.* dovoljan; das Tuch ist zum Mantel —, iz ovoga će sukna kabanica izlišiti i. izmoći; —, *adv.* dovoljno, dosta, dovoljane; —e Zeit haben, imati dosta vremena; imati podpuno kad; — sein, dostajati (komu čega).

Hinlänglichkeit, *f.* dovoljnost, dostatak.

Hinlassen, *v. a.* onamo pustiti; sich —, s. Niederlassen.

Hinlässig, *adj.* nemaran.

Hinlauf, s. Laufkraut. [poteći.

Hinlaufen, *v. n.* (onamo) trčati, odtrčati,

Hinleben, *v. n.* život trajati, življeti, věk viti, věkovati.

Hinlegen, *v. a.* pometnuti, povrći; onamo metnuti, staviti; položiti; sich —, *v. r.* leći.

Hinlehnen, *v. a.* nasloniti, prisloniti.

Hinleiten, *v. a.* uputiti; ravnati, uporaHinlesen, *v. n.* čitati. [viti.

Hinleuchten, *v. a.* onamo posvětliti.

Hinlocken, *v. a.* odvabiti, odmamiti.

Hinmachen, sich, *v. r.* onamo otići, kreHinmähen, *v. a.* pokositi. [nuti.

Hinmalen, *v. a.* naslikati. [mo.

Hinmarsch, *m.* auf dem —e, putujuć onaHinmartern, *v. a.* umoriti na mukah; mučiti do smrti.

Hinmauern, *v. a.* nazidati.

Hinmetzeln, *v. a.* posěći, okrenuti pod

Hinmorden, s. Ermorden. [sablju.

Hinmurmeln, *v. a.* smrmljati, smrndžati; —, *v n.* žuboriti, romoniti.

Hinmüssen, *v. n.* onamo morati.

Hinnach, s. Hinterher; Hernach.

Hinnageln, *v. a.* pribiti.

Hinnahen, sich, *v. r.* približavati se, približiti se, primaći se.

Digitized by Google

Hinnähen, *v. a.* prišiti.
Hinnahme, *f.* prijam.
Hinnehmen, *v. a.* primiti; nimm es hin! uzmi! nà ti!
Hinneigen, *v. a.* prignuti, priginjati, nakloniti; sich —, *v. r.* prignuti se.
Hinnen, *adv.* von —, odavde, odovud, odavle; der Herr hat ihn von — genommen, Bog ga primio.
Hinnicken, *v. n.* onamo namigivati.
Hienieder, *adv.* dolè.
Hinnöthigen, *v. a.* Einen —, prisiliti koga da ide onamo.
Hinopfern, *v. a.* požrtvovati.
Hinpacken, sich, *v. r.* tornjati se onamo.
Hinpflanzen, *v. a.* posaditi, zasaditi; die Fahnen —, pobiti zastave, barjake; sich —, *v. r.* stajati nepomično,
Hinplappern, Hinplaudern, *v. n.* brbljati,
Hinplumpen, *v. n.* ljusnuti. [blebetati.
Hinpuffen, *v. n.* onamo bubnuti.
Hinquälen, *v. a.* trapiti, kiniti; sich —, *v. r.* trapiti se.
Hinraffen, *v. a.* pograbiti, ugrabiti; die Pest hat sie hingerafft, kuga ih je po-
Hinrauschen, *v. n.* šuměti. [morila.
Hinreden, *s.* Hinplaudern.
Hinrecken, *v. a.* pružiti; izplaziti.
Hinreichen, *s.* Hinlangen.
Hinreichlich, *adj.* dovoljan.
Hinreihen, *v. a.* nanizati.
Hinreise, *f.* put onamo; auf der —, putujuć onamo; tamo grede.
Hinreisen, *v. a.* onamo putovati, poći.
Hinreißen, *v. a.* sgrabiti; potegnuti, povući; die Leidenschaft riß ihn hin, strast ga je zanèla; hingerissen, zanešen; eine —de Beredsamkeit, zanosita rěčitost.
Hinreiten, *v. n* (onamo) jahati; odjahati.
Hinrichten, *v. a.* onamo upraviti; einen Missethäter —, pogubiti, stratiti zločinca; mit Pulver und Blei —, ustrěliti; mit dem Strange —, oběsiti; (zu Grunde richten), upropastiti.
Hinrichtung, *f.* smak, poguba, pogubljenje.
Hinriechen, *v. n.* (*fig.*) er hat kaum hingerochen, istom je prinjušio.
Hinrieseln, *v. n.* žamoriti.
Hinritt, *m.* pojezda; auf dem —e, jašuć i. jezdeć onamo.
Hinrollen, *v. n.* odkotrljati se.
Hinrötheln, *n. a.* narudkovati.
Hinrücken, Hinrudern, H—rufen, H—rutschen, H—säen, H—saufen, H—schaben, H—schaffen, H—schauen, H—schaufeln, H—schaukeln, (onamo) pomaknuti, odveslati, zvati, omaći se, posijati, šuměti, nastrugati, dopremiti, gledati, grnuti, ljuljati.
Hinscheiden, *v. n.* prestaviti se, preminuti, proměniti světom.
Hinscheiden, *n.* preminuće, smrt; sein — abwarten, čuvati komu dušu.
Hinscheinen, Hinscheren, sich, Hinscheuchen, H—schicken, H—schieben, H—schielen, (onamo) světliti, tornjati se, zaplašiti, poslati, tozkati, škiljiti.
Hinschießen, *v. n.* onamo strěliti; puknuti; (hineilen), poletěti, skočiti (onamo); das Wasser schoß in Strömen hin, voda je suljala, šikljala.
Hinschiffen, *v. n.* onamo ploviti.
Hinschlachten, *v. a.* zaklati.
Hinschlagen, *v. n.* onamo udariti, udarati.
Hinschlängeln, sich, *v. r.* krivudati, verugati se.
Hinschleichen, sich, *v. r.* privući se, prikrasti se, prilibiti se.
Hinschlendern, *v. n.* bavrljati, vrljati, trapati, lutati, šemutati, švrljati, šalabazati.
Hinschleppen, *v. a.* onamo odvući, odsmucati; sein Leben —, karjatiti; čavedati od dana do dana. [mo.
Hinschleudern, *v. a.* brečiti, baciti (ona-
Hinschlummern, *s.* Entschlummern.
Hinschlüpfen, *v. n.* onamo šmignuti, šmrcnuti, (*fig.*) über eine Sache —, provrtěti se.
Hinschmelzen, *v. n.* topiti se.
Hinschmieren, *v. a.* namazati.
Hinschreiben, *v. a.* napisati.
Hinschreien, *v. n.* onamo vikati.
Hinschreiten, *v. n.* (onamo) šetati.
Hinschütten, *v. a.* (onamo) prosuti.
Hinschwanken, *v. n.* (onamo) teturati.
Hinschwelgen, *s.* Verschwelgen.
Hinschwimmen, *v. n.* (onamo) plivati.
Hinschwinden, *v. n.* ginuti, opadati, obnemagati, čamiti; die Kräfte schwinden hin, snaga malakše; (v. Tönen), nestajati; (v. d. Zeit), letěti.
Hinschwingen, *v. a.* pomahnuti.
Hinschwung, *m.* pomah.
Hinsehen, Hinsehnen sich, Hinsenken, onamo gledati, čezgnuti i. težiti, spustiti.
Hinsetzen, *v. a.* metnuti, postaviti; Einem einen Stuhl —, podmaći komu stolac; (sitzen machen), posaditi; sich —, *v. r.* sěsti. [gledeć na ..; radi.
Hinsicht, *f.* pogled, obzir; mit — auf .., Hinsichtlich, *adv.* pogledom; gledeć, glede na ..; za.
Hinsinken, *v. n.* srušiti se, svaliti se; (v. d. Sonne), *s.* Untergehen. [mo.
Hinsollen, *v. n.* du sollst hin, da ideš ona-
Hinspeien, *v. n.* (onamo) pljunuti.
Hinsprengen, *v. n.* (onamo) odjuriti.
Hinspringen, *v. n.* priskočiti.
Hinspritzen, Hinsprühen, Hinspucken, (onamo) štrcati, vrcati, pljuvati.
Hinstammeln, *v. n.* tepati.
Hinstappeln, *v. a.* naslagati, navitlati.
Hinstarren, *v. n.* piljiti, gviriti (onamo).
Hinstecken, *v. a.* zataknuti.
Hinstehlen, *s.* Hinschleichen. [se,
Hinsteigen, *v. n.* onamo stupiti, popeti

Digitized by Google

Hinſtellen, *v. a.* (onamo) metnuti, staviti, postaviti, položiti; Alles —, sve pometati.
Hinſterben, *v. n.* umirati; ſie ſind Alle hingeſtorben, svi su pomrli; (*fig.*) nestati.
Hinſteuern, *v. n.* onamo krmiti; (*fig.*) ich weiß wo er hinſteuert, znam kamo směra i. šiba.
Hinſticken, *v. a.* navezti.
Hinſtieren, Hinſtoßen, Hinſtrahlen, Hinſtreben, (onamo) buljiti, guriti, sěvati,
Hinſtottern, *v. a.* izmucati. [težiti.
Hinſtrecken, *v. a.* opružiti; Einem die Hand —, pružiti komu ruku; ſich —, otegnuti se, izvaliti se; ſich in das Gras —, leći u, i. na travu; Einen —, oboriti koga na tle; (tödten), ukapiti
Hinſtreuen, *v. a.* nasuti. [koga.
Hinſtrich, *m.* (wdm.) polazak, odlet.
Hinſtrömen, *v. n.* povrvljeti, posukati se.
Hinſtürzen, *v. n.* srušiti se, oboriti se; stropoštati se; (hineilen), pripasti; —, *v. a.* privaliti.
Hintan, *adv.* s traga, od trag, od zada; (zurück), natrag.
Hintändeln, *v. a.* die Zeit —, protamašiti vrěme. [prodati.
Hintangeben, *v. a.* ostaviti se (čega);
Hintanhalten, *v. a.* obustavljati, preprěčiti (što); sačuvati (od); ukloniti.
Hintanhaltung, *f.* prěčenje; (Wegſchaffung), uklona; (Einhalt), obustava.
Hintanſetzen, *v. a.* zapostaviti; (*fig.*) zanemariti, prezirati (što); nepaziti (na što).
Hintanſetzung, *f.* zapostavljanje; (*fig.*) mit — ſeiner Pflichten, nemareć za svoje dužnosti; mit — ſeines Lebens, nemareć za i. negledeć na pogibu; mit — des Rechtes, nepazeć na pravo.
Hintanzen, Hintappen, Hintaſten, Hintaumeln, (onamo) odigrati, tumariti, pipnuti, teturati.
Hinten, *adv.* ostrag, s traga, zada; von —, ostrag, od zada, sa strag; nach —, na zada. [Hinten.
Hintenbrein, *adv.* izza toga, za tim; ſ.
Hintennach, *adv.* poslě, za tim, za ovim.
Hinter, *prp.* od zada, otraga, ostrag; — mir, za mnom; — der Thür, za vratima; die Sonne iſt noch nicht — dem Berge hervorgekommen, još sunce nije izteklo izza gore; — dem Berge halten, tajati, skrivati; ich will ſehen was — ihm ſteckt, proučit ću ga; (spr.) es iſt ein Schalk — ihm, izpod mire devet vire; er hat es — meinem Rücken gethan, bez moga je to znanja učinio; nije s moga uputa toga učinio; — die Thür ſtellen, metnuti za vrata; — eine Sache kommen, ući čemu u trag, doznati što; — das Licht führen, dati komu rog za svěću; —einander laufen, trčati jedan za drugim; vier Monate hintereinander, četiri měseca uzamanice, zasobice, zaporedo; — einem herlaufen, trčati za kim; — einem her ſein, goniti, podpaziti koga.
Hinter, *adj.* stražnji, zadnji; das Vorderſte zu hinterſt kehren, izprevrnuti što; —ſte, najzadnji, poslědnji.
Hinterachſe, *f.* stražnja, zadnja osovina.
Hinteran, ſ. Hinternach.
Hinterarmpfeife, *f.* lakatnica.
Hinteraufſicht, *f.* pogled s traga.
Hinterbacke, *f.* guz.
Hinterband, *n.* zadnji pasac.
Hinterbaum, ſ. Kettenbaum.
Hinterbeetung, *f.* podgatnica.
Hinterbein, *n.* stražnja noga; auf die —e treten, izprěčiti se.
Hinterbleiben, *v. n.* zaostati, ostati; ſ. Unterbleiben.
Hinterbliebenen, *pl.* ostatak.
Hinterbringen, *v. a.* doglasati, dokazati, dokazivati, podkazati; man hat mir hinterbracht, doušali su mi, dokazano mi je; Lügen —, dolagivati; ſ. Hinunterbringen.
Hinterbringer, *m.* dokazač, podkazač; —in, *f.* dokazalja, podkazalja.
Hinterbringung, *f.* doglas; dokaza, podkaza.
Hinterbruſt, *f.* zadnje grudi. [kaza.
Hinterbug, *m.* stražnje koljeno.
Hinterbühne, *f.* zapozorište.
Hinterdeck, *n.* zapalubje.
Hinterdrein, *adv.* poslě, nakon, izza toga; po tom, u kašnju ruku.
Hinterdrücken, *v. a.* zatisnuti.
Hintere, *m.* stražnjica, zadnjica; mesna; (gem.) dupe; (ſcherzh.) pušak, šupak, prkno; varka, stara.
Hinterebbe, *f.* zaoseka.
Hintereinander, ſ. Hinter.
Hintereiſen, *n.* zadnja podkova.
Intereſſen, *v. a.* pojesti.
Hinterfährte, *f.* stražnji trag.
Hinterflagge, *f.* stražnji stěg.
Hinterfleck, *m.* zapetak, opetak.
Hinterflügel, *m.* zadnje krilo.
Hinterführen, *p. a.* zavesti; ſ. Hintergehen.
Hinterfuß, *m.* stražnja noga; (*metatarsus*), zapetnica.
Hintergang, *m.* ometa; prěvara; (wdm.) izlazak; ſ. Compromiß.
Hintergebäude, *n.* zadak sgrade i. kuće; stražnja sgrada.
Hintergebirge, *n.* (*mont.*) pogorje.
Hintergedanke, *m.* primisalje.
Hintergegend, *f.* stražnja okolica.
Hintergehäſe, *n.* stražnjina zeca.
Hintergehen, *v. a.* omesti; prevariti; —, *v. n.* zaći, zalaziti.
Hintergehung, *f.* ometa; ometanje.
Hintergeſchirr, *n.* orepnica.

Digitized by Google

Hintergeschühe, ſ. Hinterleder.
Hintergeſtell, *n.* zadnji stalak.
Hinterglied, *n.* stražnji članak; (*arithm.*) zadnjak; (*mil.*) stražnji niz.
Hintergrund, *m.* zadak; der — eines Gartens, dno od vrta.
Hinterhaar, *n.* potiljska kosa, kosa od [potiljka.
Hinterhalb, *adv.* ostrag; — des Berges, izza gore, za gorom.
Hinterhalt, *m.* zasěda, busija; ſich in den — ſtellen o. legen, zasěsti; zasědati; zapasti za ..; otići na zasědu; uhvatiti i. uzeti zasědu, busiju; presěsti, presědati (koga); in den — gerathen, naići na zasědu, busiju; im — liegen, držati zasědu, busiju; (Verbergen), potaja; (*chem.*) neotopak.
Hinterhals, *m.* šija.
Hinterhalten, *v. a.* tajati, skrivati (što od koga); ſ. Vorenthalten.
Hinterhaltend, Hinterhältig, *adj.* — ſein, tajiti pomisli.
Hinterhand, *f.* (*metacarpus*), zapršće; (b. Kart.) in der — ſein, pod i. za rukom biti, zadnjak biti.
Hinterhaupt, *n.* zatiljak, potiljak.
Hinterhauptsbein, *n.* potiljska kost.
Hinterhauptsblutader, *f.* potiljska žila.
Hinterhauptsblutleiter, *m.* potiljski splav.
Hinterhauptsecke, *f.* tuk od potiljka.
Hinterhauptshöcker, *m.* potiljska kvrga.
Hinterhauptsloch, *n.* potiljska rupa.
Hinterhauptsmuskel, *m.* potiljska mišica
Hinterhauptsnerve, *m.* potiljski živac.
Hinterhauptsſchlagader, *f.* potiljska kuca-
Hinterhauptstheil, *m.* tiljak. [vica.
Hinterhaus, *n.* zakučar; zadak kuće.
Hinterher, *adv.* — gehen, straga ići; — bedauern, kasnije, u kašnju ruku žaliti; — überlegen, ponehari premišljati.
Hinterhof, *m*, stražnje dvorište.
Hinterkeule, *f.* butina.
Hinterkopf, *m.* tio; potiljak, zatiljak.
Hinterkriechen, *v. n.* zapuziti.
Hinterlage, *f.* ostava, amanet.
Hinterlaß, ſ. Verlaſſenſchaft.
Hinterlaſſen, *v. a.* ostaviti; Nachkommen —, ostaviti poroda; der Vater hinterläßt dem Sohne ſein Vermögen, otac namire sinu imutak; er ließ ihn hinter ſich, pretekao ga je. [tak.
Hinterlaſſene, *m.* ostavče; —n, *pl.* osta-
Hinterlaſſenſchaft, *f.* ostavština.
Hinterlaſſer, *m.* ostavljač, namirač.
Hinterlaſt, *f.* stražnji teret.
Hinterlauf, *m.* stražnji krak.
Hinterlaufen, *v. n.* zatrčati za . . .
Hinterleder, *n.* petica.
Hinterlegen, *v. a.* ostaviti, dati na ostavu; hinterlegtes Gut, ostavina.
Hinterleger, *m.* ostavilac, ostavljač.
Hinterleib, *m.* zadak; trtica. [himba.
Hinterliſt, *f.* lukavština, prěvara, vuhva,
Hinterliſten, *v. n.* lisičiti, lijati.
Hinterliſtig, *adj.* lukav, podhiban, himben; —erweiſe, *adv.* lukavo, himbeno, iz prěvare.
Hinterlocke, *f.* stražnji zavojak; — n, *pl.* stražnji rudež.
Hinterlocken, *v. a.* zavabiti, zamamiti.
Hintermann, *m.* stražnjak, slědnik.
Hintermaſt, ſ. Beſanmaſt. [razpon.
Hintermittelſperrholz, *m.* zadnji srednji
Hinternaht, *f.* stražnji šav.
Hinterpferd, *n.* podko(l)njak.
Hinterpforte, *f.* stražnja vrata; ſ. After.
Hinterquartier, *n.* stražnji stan; ſ. Hin-
Hinterrad, *n.* stražnje kolo. [terleder.
Hinterraſt, *f.* stražnji zubac.
Hinterreihe, *f.* stražnji red, niz.
Hinterriegel, *m.* stražnja prečaga.
Hinterrücken, *m.* zadak hrbta.
Hinterrücken, *v. a.* zamaći.
Hinterrücks, *adv.* ostrag, odtraga, izza ledjah; za ledjima; (*fig.*) potmajice,
Hinterſaß, ſ. Häusler. [potajno.
Hinterſatz, *m.* zarěk, zastavak; ſ. Schluß-
Hinterſchanze, *f.* zadnji obkop. [ſatz.
Hinterſchenkel, *m.* butina, veliko stegno.
Hinterſchiff, *n.* zadak broda, ladje.
Hinterſchlägel, ſ. H—ſchenkel.
Hinterſchlichen, *v. n.* zavući se za . . .
Hinterſchlingen, Hinterſchlucken, *v. a.* pro-
Hinterſchraube, *f.* zadnji vijak. [gutnuti.
Hinterſegel, *n.* stražnje jedro.
Hinterſeite, *f.* zadnja strana, zad.
Hinterſiedler, ſ. Häusler.
Hinterſitz, *n.* zadnje sědalo.
Hinterſpätig, *adj.* nedostrižen.
Hinterſperrholz, *n.* stražnji razpon.
Hinterſpill, *n.* stražnji vitao.
Hinterſtadt, *f.* zagradje.
Hinterſtändig, ſ. Ausſtändig.
Hinterſtapfen, *m.* zastolac.
Hinterſtaude, *f.* zadnje uši.
Hinterſtellig, ſ. Ausſtändig, Hinterliſtig.
Hinterſtellung, *f.* zapostava.
Hinterſt, ſ. Hinter, *adj.*
Hinterſteven, *m.* zadnje koplje.
Hinterſtreichen, *v. a.* die Haare —, sgladiti kosu na zatiljak, zavrnuti kosu.
Hinterſtrich, ſ. Apoſtroph.
Hinterſtube, *f.* stražnja soba,
Hinterſtück, *n.* zadnji komad; (Schiffw.) zadnji top; zadak.
Hintertau, *n.* zadnji konop.
Hintertheil, *m.* stražnji dio, stražnji kraj; zadak; (eines Schiffes), krma; (eines Kleides), zadnjak.
Hinterthür, *f.* Hinterthor, *n.* stražnja vrata.
Hintertreffen, *n.* zapleće, zadnja straža.
Hintertreiben, *v. a.* razvijati, razbiti, razvaliti, smesti, prepręčiti, zapręčiti; (hinter etwas treiben), zagnati za . . .
Hintertrinken, *v. a.* popiti.
Hintertroß, *m.* stražnji prateš.

Digitized by Google

Hintertückisch, s. Heimtückisch.
Hinterverdeck, s. Hinterdeck.
Hinterviertel, n. stražnja četvrt, s—i če-[rek.
Hinterwagen, m. stražnja kola.
Hinterwald, m. zagorje.
Hinterwäldler, m. zagorac.
Hinterwärts, adv. natrag; (von hinten), straga, sastrag.
Hinterwerfen v. a. zabaciti za . . .
Hinterzeug, n. podrepnjak.
Hinterziehen, v. a. zavući; —, v. n. preseliti se otraga.
Hinthun, v. a. metnuti, vrći onamo; dêti, dêvati; wo hast du so vieles Geld hingethan? kamo si poděvao tolike Hintilgen, s. Vertilgen. [novce?
Hintönen, v. n. (onamo) zvoniti.
Hintraben, v. n. onamo kasati; odkasati.
Hintragen, v. a. onamo nositi; odnêti.
Hinträger, m. ein Hin- und Herträger, stokućanin; eine Hin- und Herträgerin, stokućanka.
Hintrauern, v. a. pretugovati.
Hinträufen, v. a. zakanuti.
Hinträumen, v. n. sniti.
Hintreffen; Hintreiben, v. a. onamo pogoditi; odagnati, otêrati.
Hintreten, v. n. pristupiti.
Hintritt, m. preminuće.
Hintsch, m. zaduha; s. Bittersüß.
Hintaumeln; Hintummeln; Hintüpfen, onamo teturati; odigrati; tipnuti.
Hinüber, adv. onamo prêko; na drugu stranu; über den Berg —, preko brda; (in Zus.) pre —; preko —, na drugu stranu —.
Hinüberäugeln, v. n. žmirkati prêko i. na drugu stranu.
Hinüberbeben, v. n. pretreptêti (prêko).
Hinüberbegeben, sich, v. r. premostiti, otići prêko.
Hinüberbekommen, v. a. dobiti prêko.
Hinüberbestellen, v. a. naručiti, ročiti prêko i. na drugu stranu.
Hinüberbeugen, v. a. pregnuti, previti.
Hinüberbitten, v. a. pozvati prêko.
Hinüberblasen, v. a. prepuhnuti, preduhnuti; duhati prêko.
Hinüberblicken, v. n. pogledati prêko; (v. Farben), prelêvati se, zanositi u . . .
Hinüberblinken, v. n. blistati se prêko.
Hinüberblitzen, v. n. sêvati prêko.
Hinüberbrausen, v. n. prehujiti.
Hinüberbringen, v. a. prenêti, prenositi.
Hinüberdrängen, v. a. pretisnuti.
Hinüberdringen, v. n. prevaliti.
Hinüberdürfen, v. n. smêti prêko.
Hinübereilen, v. n. hrliti prêko.
Hinüberfahren, v. n. prevesti se, prevoziti se.
Hinüberfallen, v. n. pasti prêko.
Hinüberfeuern, v. n. pucati, strêliti prêko.
Hinüberflattern, v. n. preprhnuti.
Hinüberfliegen, v. n. preletêti, prelêtati.
Hinüberfliehen, v. n. prebêći, uskočiti
Hinüberfließen, v. n. teći prêko. [prêko.
Hinüberflimmern, v. n. treptêti prêko.
Hinüberflüchten, s. Hinüberfliehen.
Hinüberführen, v. n. prevesti, prevoditi;
Hinübergeben, v. n. dati prêko. [prevezti.
Hinübergehen, v. n. prêći, prelaziti, otići prêko.
Hinübergießen, v. a. preliti, lêvati prêko.
Hinübergleiten, v. n. prekliznuti se, preputnuti. [prêko.
Hinüberguden, v. n. previrkivati, viriti
Hinüberhallen, v. n. prejeknuti.
Hinüberhängen, v. a. prevêsiti.
Hinüberheben, v. a. dignuti prêko.
Hinüberhinken, v. n. prehramati.
Hinüberholen, v. a. dozvati prêko.
Hinüberhüpfen, v. n. preskakutati
Hinüberjagen, v. n. pregnati, previtlati, previjati; prepirlati; —, v. n. prejuriti.
Hinüberklettern, v. n. prepeti se. [ko.
Hinüberklingen, v. n. zvučiti, zvečati prê-
Hinüberkommen, v. n. doći, dolaziti prêko.
Hinüberkönnen, v. n. man kann nicht hinüber, nemože se prêko.
Hinüberkriechen, v. n. prepuziti, pregamziti.
Hinüberkriegen, s. H- bekommen.
Hinüberlassen, v. a. pustiti prêko.
Hinüberlaufen, v. n. pretrčati, pretrkati.
Hinüberleiten, v. a. prepratiti.
Hinüberlenken, v. a. zakrenuti prêko.
Hinüberleuchten, v. n. posvêtliti prêko.
Hinüberlocken, v. a. prevabiti, premamiti.
Hinübermüssen, H—nöthigen, H—ragen, H—reichen, H—reisen, morati, prisiliti, viriti, podati, putovati prêko.
Hinüberrauschen, v. n. prešumêti.
Hinüberreiten, v. n. prejahati, prejahivati.
Hinüberrennen, v. n. prehrliti; hrliti prêko.
Hinüberrollen, v. a. prekoturati, prekotr-
Hinüberrücken, v. a. premaknuti [ljati.
Hinüberrufen, H—sagen, H—sausen, Hinüberschallen, H—schauen, zvati i. pozvati, kazati, zujiti, zvučati, gledati
Hinüberschaffen, v. a. prepremiti. [prêko.
Hinüberscheinen, H—scheuchen, H—schicken, H—schieben, H—schielen, H—schießen, svêtliti, zaplašiti, poslati, pomaći, skiljiti, pucati prêko.
Hinüberschiffen, v. n. preploviti, prevesti se, prebroditi.
Hinüberschlafen, v. n. (fig.) počinuti, upokojiti se. [šumati se.
Hinüberschleichen, v. n. prevući se, pre-
Hinüberschleppen, H—schleudern, H—schlüpfen, H—schreien, H—schreiten, tezmati i. vucinjati, brečiti (čim), šmrcnuti, vikati, šetati prêko.
Hinüberschlummer, s. Hinüberschlafen.
Hinüberschwimmen, v. n. preplivati.
Hinüberschwingen, v. a. premahnuti.
Hinübersegeln, v. n. prejedriti.

Digitized by Google

Hinübersehen, *v n.* viděti, gledati prěko.
Hinübersehnen, sich, H—sein, H—senden, težiti, biti, poslati, prěko.
Hinübersetzen, *v. n.* prěći, prelaziti.
Hinübersollen, *v. n.* ich soll hinüber, ići mi je prěko.
Hinüberspielen, *v. a* (*fig.*) prevući.
Hinüberſprengen, *v. n.* prejuriti, preletěti.
Hinüberſpringen, *v. n.* preskočiti; skočiti prěko.
Hinüberſpritzen, H—ſtarren, H—ſteigen, H—ſtellen, štrcati, piljiti, stupiti i. prěći, metnuti prěko.
Hinüberſtoßen, *v. a.* preturiti.
Hinüberſtrömen, H—ſtürmen, H—ſtürzen, prevrvljeti, srnuti, pasti prěko.
Hinübertanzen, *v. n.* preigrati.
Hinübertaumeln, *v. n.* preteturati.
Hinübertun, *v. a.* premetnuti.
Hinübertönen, *v. n.* zvoniti, zvučati prěko.
Hinübertraben, *v. n.* prekasati.
Hinübertragen, *v. a.* preněti, prenositi.
Hinübertreiben, *v. a.* pregoniti.
Hinübertreten, *v. n.* prestupiti.
Hinübertrinken, ſich, *v. r.* udaviti se vinom, utopiti se pićem.
Hinüberwackeln, ſ. Hinübertaumeln.
Hinüberwagen, ſich, *v. r.* směti prěko.
Hinüberwallen, *v. n.* prešetati; (*fig.*) prestaviti se.
Hinüberwälzen, *v. a.* prevaljati, prekotu-
Hinüberwehen, *v. n.* piriti prěko. [rati.
Hinüberweiſen, *v. n.* pokazati prěko.
Hinüberwerfen, *v. a.* prebaciti, preturiti.
Hinüberwinken, *v. a.* domahivati prěko.
Hinüberwollen, H—zeigen, H—zerren, htěti, pokazivati, natezati prěko.
Hinüberziehen, *v. a.* prevući, prevlačiti.
Hinum, ſ. Herum.
Hinunter, *adv.* (onamo) dolě; — mit ihm! dolě s njim! die Treppe —, niz stube.
Hinunteräugeln, H—begeben, H—beſtellen, H—beugen, H—bitten, H—blaſen uſw., ſ. Herabäugeln uſw.
Hinwackeln, *v. n.* onamo kudecati.
Hinwagen, ſich, *v. r.* onamo směti, usuditi
Hinwallen, *v. n.* onamo šetati. [se.
Hinwälzen, *v. a.* privaliti; ſich —, izkobeljati se, izvaliti se.
Hinwanken, *v. n.* onamo vrludati.
Hinwärts, *adv.* onamo, tamo.
Hinweg, *m.* put onamo; auf dem —e, putujuć onamo, tamo grede.
Hinweg, *adv.* ća, na stran, odtale; — von hier! odlazi! — damit! jami! ukloni! (in Zuſ.) od-, u-.
Hinwegarbeiten, H—beißen, H—bekommen, H—blaſen, H—blicken, H—bringen uſw., ſ. Wegarbeiten uſw.
Hinwegbegeben, ſich, *v. r.* otići, poći.
Hinweghinken, *v. n.* odhramati.
Hinweglärmen, *v. n.* odbučiti.
Hinwegleden, *v. a.* slizati.
Hinweglegen uſw., ſ. Weglegen.
Hinwegnehmen, *v. a.* odnimiti.
Hinwegraffen, ſ. Hinraffen.
Hinwegraffeln uſw., ſ. Wegraffeln.
Hinwegſcheiden, *v. n.* prestaviti se.
Hinwegſchlingen, *v. a.* progutati.
Hinwegſchrecken, *v. a.* zaplašiti.
Hinwegſchreiten uſw., ſ. Wegſchreiten.
Hinwegſetzen, ſich, *v. r.* (*fig*) ſich über etwas —, negledati, neosvrtati se na što.
Hinwegſinken uſw., ſ. Wegſinken.
Hinwehen, *v. n.* onamo piriti. [titi.
Hinweiſen, *v. a.* onamo pokazivati, upu-
Hinweiſend, *adj.* —es Fürwort, pokazno
Hinwelken, *v. n.* vehnuti. [zaime.
Hinwenden, *v. a.* (onamo) obrnuti, obratiti; svrnuti, skrenuti; die Augen —, sputiti, navesti, povući, povlačiti oči.
Hinwerfen, *v. a.* (onamo) baciti, hititi; etwas auf das Papier —, nacrtati što na papir i hartiju; (flüchtig aufſchreiben), zamrćiti; ein Wort —, natuknuti rěč; ſich —, *v. r.* izvaliti se; baciti se; šinuti se na zemlju; ſich vor Einem auf die Knie —, pripasti čijim kolěnim.
Hinwieder, *adv.* opet, opeta, iznova.
Hinwiegen, ſich, *v. r.* ljuljati se, bibati se.
Hinwinden, ſich, *v. r.* uvijati se.
Hinwiſſen, *v. n.* ich weiß damit nirgends hin, neznam kamo ću s tim; neznam što bi s tim.
Hinwogen, *v. n.* onamo se vaijati.
Hinwollen, *v. n.* wo willſt du hin? kamo ćeš? wo will das hin? na što će to
Hinwurf, *m.* pobacaj, pohit. [izaći?
Hinwünſchen, *v. n.* htěti, želiti onamo.
Hinwürgen, *v. a.* daviti, gušiti; podaviti.
Hinwurzeln, *v. n.* ukipiti se, uprostiti se, ukočiti se.
Hinz, *m.* Hinko; (Kater), mačak; (ſpr.) es kümmert mich nicht was — oder Kunz dazu ſagen wird, bilo komu prave, ili nebilo; (ſpr.) dao Coso Bosne,
Hinzahlen, *v. a.* platiti, plaćati. [nedao.
Hinzählen, *v. a.* odbrojiti.
Hinzaubern, *v. a.* nabajati; pribajati.
Hinzeichnen, *v. a.* nacrtati.
Hinzeigen, ſ. Hinweiſen.
Hinziehen, *v. a.* (onamo) vući; (verzögern), razvlačiti; —, *v. n.* (ſich entfernen), otići; polaziti, poći; (wegſtehlen), odseliti se.
Hinzielen, *v. n.* (onamo) zaměriti, směrati, ciljati.
Hinzu, *adv.* k, k tomu; (in Zuſ.) pri-.
Hinzuarbeiten, *v. a.* priraditi.
Hinzubegeben, ſich, *v. r.* pridoći.
Hinzubekommen, *v. a.* pridobiti.
Hinzubitten, *v. a.* primoliti.
Hinzubringen, *v. a.* pridoněti.
Hinzubrocken, *v. a.* pridrobiti.
Hinzudenken, Hinzudichten, *v. a.* primisliti.
Hinzudrängen, *v. a.* pritisnuti.

Digitized by Google

Hinzubringen, *v. n.* proturati se do ...
Hinzudrucken, H—drücken, *v. a.* pritisnuti.
Hinzudürfen, *v. n.* onamo smêti.
Hinzueilen, *v. n.* prihrliti, pribržati.
Hinzuerwerben, *v. a.* priraditi.
Hinzufliegen, *v. n.* priletêti.
Hinzufließen, *v. n.* pritêcati.
Hinzufügen, *v. a.* pridati, pridodati, primetnuti, dometnuti, primaknuti.
Hinzuführen, *v. a.* privesti.
Hinzugabe, *f.* dometak.
Hinzugebären, *v. a.* prirodíti.
Hinzugeben, *v. a.* pridati, primetnuti.
Hinzugießen, *v. a.* priliti, prilêvati.
Hinzugucken, *v. n.* privíriti, privírivati.
Hinzuhängen, *v. a* privêsiti.
Hinzukneten, *v. a.* primêsiti. [dolaziti.
Hinzukommen, *v. n.* pridoći, nadoći, pri-
Hinzukönnen, *v. n.* ich kann nicht hinzu, **nemogu k tomu.**
Hinzukriechen, *v. n.* pripuzati, primiléti.
Hinzukritzeln, *v. a.* prisvrakati, pričrčkati.
Hinzulassen, *v. a.* pripustiti.
Hinzulaufen, *v. n.* pritrčati. [priklasti.
Hinzulegen, *v. a.* primetnuti, priložiti,
Hinzuleuchten, *v. n.* prisvêtliti.
Hinzulügen, *v. a.* prilagati.
Hinzumengen, H—mischen, *v. a.* primêsiti,
Hinzunehmen, *v. a.* prinimiti. [primêšati.
Hinzupflanzen, *v. a.* prisaditi.
Hinzupflücken, *v. a.* pribrati.
Hinzupflügen, *v. a.* priorati.
Hinzuquerlen, *v. a.* primésti.
Hinzurechnen, *v. a.* priračunati.
Hinzureiben, *v. a.* pritrljati.
Hinzureiten, *v. n.* prijahati, dojahati.
Hinzurennen, *v. n.* prihrliti.
Hinzurücken, *v. a.* primaći, prikučiti, pri-
Hinzuschaben, *v. a.* pristrugati. [bližiti.
Hinzuschieben, *v. a.* prisunuti, primaći.
Hinzuschleichen, *v. n.* privući se, prikrasti se, prilibiti se, prišumati se.
Hinzuschleppen, *v. a.* dosmucati, privuci-
Hinzuschmieren, *v. a.* primazati. [njati.
Hinzuschreiben, *v. a.* pripisati.
Hinzuschreiten, *v. n.* pristupiti.
Hinzuschütten, *v. a.* prisipati, prisuti.
Hinzuschwimmen, *v. n.* doplivati
Hinzusetzen, *v. a.* pristaviti, primetnuti, pridodati, primaknuti.
Hinzuspringen, *v. n.* priskočiti.
Hinzustellen, *v. a.* pristaviti.
Hinzustoßen, *v. n.* (*fig.*) pridružiti se.
Hinzuströmen, *v. n.* dovrvljeti.
Hinzustürzen, *v. n* pripasti, dopasti.
Hinzuthun, *s.* Hinzusetzen.
Hinzuträufeln, *v. a.* prikackati.
Hinzuträumen, *v. a.* prisniti.
Hinzutreiben, *v. a.* prignati, dognati, dotêrati, prigoniti. [komu.
Hinzutreten, *v. n.* pristupiti, pristupati
Hinzutritt, *m.* pristup.
Hinzutropfen, *v. a.* prikanuti.
Hinzuwagen, sich, *v. r.* er wagt sich nicht hinzu, neusudjuje se i. nesmê pristu-
Hinzuwälzen, *v. a.* privaliti. [piti.
Hinzuwerfen, *v. a.* pribaciti.
Hinzuzahlen, *v. a.* doplatiti.
Hinzuzählen, *v. a.* pribrojiti.
Hinzuziehen, *v. a* privući, dovući.
Hiobspost, *f.* crn glas, crni glasi.
Hippe, *f.* kosor; (Garten—), kosêr; (Kuchen), poskura, oblanta; *s.* Hohlhippe.
Hippel, *f.* jare, kozle.
Hippenbäcker, *m.* poskuričar, oblantar.
Hippeneisen, *n.* poskurnjak.
Hippursäure, *f.* Hippurova kiselina.
Hirn, *n.* moždani; *s.* Gehirn.
Hirnanhang, *m.* privêsak mozka.
Hirnaugenblutader, *f.* mozkovidna žila.
Hirnbalken, *m.* mozkov sapon.
Hirnbalkenschlagader, *f.* kucavica mozkova
Hirnblasenwurm, *m.* metilj. [sapona.
Hirnblutader, *f.* mozkova žila.
Hirnbohrer, *m.* vrtilica.
Hirnbruch, *m.* proder mozka.
Hirnbrücke, *f. s.* Hirnknoten.
Hirnbrüten, *n. s.* Wahnsinn.
Hirneinschnitt, *m.* zarez mozka.
Hirneinschnittsschlagader, *f.* kucavica mozkova zareza.
Hirnentzündung, *f.* žar mozka; er hat eine —, mozak ga žari, mozak mu se za-
Hirnfell, *n. s.* Hirnhaut. [žario.
Hirnfläche, *f.* površina mozka.
Hirngeburt, *f.*, Hirngespinst, Hirngewebe, *n.* ludovet, klapnja, tlapnja, utvara.
Hirngrille, *f. s.* Grünfink.
Hirnhaut, *f.* opna od mozka, mozgovica; harte —, podlubnica, tvrda opna.
Hirnhautbruch, *m.* proder mozgovice.
Hirnhautschlagader, *f.* podlubanjska ku-
Hirnhöhle, *f.* šupljina mozka. [cavica.
Hirnholz, *n.* jedro drvo.
Hirnkammer, *f.* mozkovnik.
Hirnklappe, *f.* zalistak mozka.
Hirnklopfen, *n.* kucanje u mozku; er leidet an —, kuca mu u mozku.
Hirnknoten, *m.* sklop mozka.
Hirnkrank, *adj.* šenut, munjen.
Hirnkrankheit, *f.* mozkobolja; (*fig.*) mu-
Hirnkraut, *s.* Augentrost. [njenost.
Hirnlappen, *m.* mozkova krpica.
Hirnlehre, *f.* mozkoslovje.
Hirnlein, *n.* možčić.
Hirnlos, *adj.* bezmoždan.
Hirnlosigkeit, *f.* bezmoždanost.
Hirnmasse, *f.* moždani.
Hirnschädel, *m.* Hirnschale, *f.* lubanja.
Hirnschalenbruch, *m.* prolom lubanje.
Hirnschalenhaut, *f.* olubnica.
Hirnscheidewand, *f.* pretinac mozka.
Hirnschlagader, *f.* mozkova kucavica.
Hirnschwiele, *f.* Hirnbalken.
Hirnspuk, *m. s.* Hirngeburt.
Hirnverrückt, *adj.* šenut, ćanut.

Digitized by Google

Hirnweh, *n.* mozkobolja.
Hirnwindung, *f.* zasuk mozka.
Hirnwunde, *f.* rana u mozku.
Hirnwurst, *f.* mozkovnica, moždanica.
Hirnwuth, *f.* (*phrenitis*), žar mozka; (Verrücktheit), pomama.
Hirsch, *m.* jelen, (ljeljen); ein jagdbarer —, dorasao jelen; s. Hirschkäfer.
Hirsch- (in Zus.) jelenov, jelenji.
Hirschbaum, *m.* (*Rhus coriaria*), ruj, rujevina.
Hirschbein, *n.* jelenji križ.
Hirschbezoar, *m.* jelenji sborbilj.
Hirschbisam, *m.* (jelenji) suznjak.
Hirschbock, *m.* jelen (mužjak); (*Antilope Cervicapra*), jelenjak.
Hirschbrunst, *f.* jelenja upala; těranje jelenah; s. Hirschling.
Hirschbürsche, *f.* strěljanje jelenah.
Hirschdorn, s. Kreuzdorn.
Hirsche, s. Hirse. [babirusa.
Hirscheber, *m.* (*Sus Babyrussa*), kalac,
Hirschfährte, *f.* jelenji trag.
Hirschfänger, *m.* lovački nož, jatagan, bičinovac.
Hirschfarbe, *f.* jelenja mast (boja).
Hirschfarben, Hirschfarbig, *adj.* jelenje masti (boje). jelenast.
Hirschfeiste, *f.* jelenja tovnja.
Hirschfleisch, *n.* jelenovina.
Hirschfuß, *m.* jelenja noga.
Hirschgarn, *n.* mreža za jelene.
Hirschgarten, *m.* košutnjak.
Hirschgelös, *n.* jelenji brabonjak. [vac.
Hirschgerecht, *adj.* ein —er Jäger, pravi lo-
Hirschgeweih, *n.* jelenji rozi i. rogovi
Hirschgeweihkoralle, *f.* (*Madrepora damicornis*), paroznik.
Hirschgras, *n.* (*Scirpus sylvaticus*), jelenska sitina.
Hirschgünzel, s. Hirschklee. [smiljka.
Hirschhaar, *n.* (*Nardus stricta*), kruta
Hirschhaut, *f.* jelenina, jelenja koža.
Hirscheil, (Hirschgespan), *n.* (*Athamanta cervaria*), jelenska nevěsika.
Hirschholder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Hirschhorn, *n.* jelen-rog, jelenov rog.
Hirschhornbaum, s. Hirschbaum.
Hirschhörnern, *adj.* jeleno-rožan, od jelenova roga.
Hirschhornflechte, *f.* (*Cetraria*), štitarka.
Hirschhorngeist, *m.* jelen-rožna žesta.
Hirschhornkäfer, s. Hirschkäfer.
Hirschhornöl, *n.* jelen-rožno ulje.
Hirschhornsalz, *n.* jelen-rožna sol.
Hirschhornzinke, *f.* jelenji parožak.
Hirschhund, *m.* pas-jelenar.
Hirschjagd, *f.* lov jelenah; auf eine — ausgehen, loviti jelene. [rogač.
Hirschkäfer, *m.* (*Lucanus cervus*), jelenac,
Hirschkalb, *n.* jelenče; lane; (*coll.*) lanad
Hirschkameel, *n.* lama.
Hirschkatze, *f.* s. Hirschluchs.
Hirschkeule, *f.* jelenja butina.
Hirschklaue, *f.* jelenji čapunjak i. papak.
Hirschklee, *m.* (*Eupatorium cannabinum*), meka, konopljuša.
Hirschkohl, *m.* (*Pulmonaria offic.*), lěkarski plućnjak.
Hirschkolben, *pl.* jelenji rožci.
Hirschkopf, *m.* jelenja glava.
Hirschkrankheit, s. Maulsperre.
Hirschkraut, *n.* (*Filago germanica*), prosti bělolist; s. Bitterfüß.
Hirschkreuz, s. Hirschbein.
Hirschkugel, *f.* s. Hirschbezoar.
Hirschkuh, *f.* košuta.
Hirschlager, *n.* jelenja loža.
Hirschlattig, s. Huflattig.
Hirschlauf, *m.* jelenja noga.
Hirschleder, *n.* jelenja koža, jelenina.
Hirschling, *m.* (*Agaricus deliciosus*), škripac; s. Hirschschwamm.
Hirschlosung, *f.* s. Hirschgelös.
Hirschluchs, *m.* ris.
Hirschmangold, s. Hirschkohl.
Hirschmöhre, *f.* (*Pastinaca sylvestris*) šumski pastrnjak.
Hirschmünze, *f.* (*Mentha cervina*), jelenska metvica.
Hirschnetz, s. Hirschgarn.
Hirschpark, *m.* košutnjak.
Hirschpeterlein, *n.* s. Hirscheil.
Hirschreh, *n.* (*Tragulus guinensis*), guineanski kozlac.
Hirschruf, *m.* jelenska vabilica.
Hirschruthe, *f.* jelenja puzdra.
Hirschschale, s. Hirschklaue.
Hirschschlägel, *m.* s. Hirschkeule.
Hirschschröter, s. Hirschkäfer.
Hirschschwaden, *m* jelenji repić.
Hirschschwamm, *m.* (*Lycoperdon*), puša; s. Hirschtrüffel.
Hirschschwanz, *m.* jelenji repić; s. Attich.
Hirschschweiß, *m.* jelenja krv.
Hirschsprung, *m.* jelenji skok; (am Fuße), jelenja šapa.
Hirschstein, s. Hirschbezoar.
Hirschthräne, *f.* suznjak.
Hirschtrüffel, *f.* (*Lycoperdon cervinum*), jelen-gljiva, jelenjača, gomoljika.
Hirschwildpret, *n.* jelenčad; s. Hirschfleisch.
Hirschwolf, s. Hirschluchs.
Hirschwundkraut, *n.* s. Hirschklee.
Hirschwurz, s. Hirscheil.
Hirschzahn, *m.* jelenji zub.
Hirschzähre, s. Hirschthräne.
Hirschziege, *f.* jelenjača. [ruthe.
Hirschziemer, *m.* jelenje sapi; s. Hirsch-
Hirschzunge, *f.* jelenji jezik; (*Asplenium Scolopendrium*), jelenak, jezičac, volovski jezik.
Hirse, *f.* proso, proha, proja.
Hirsenartig, *adj.* prohast.
Hirsebau, *m.* sijanje prosa, prohe.
Hirsebrei, *m.* prosena kaša.

Digitized by Google

Hirsedorn, ſ. Kreuzdorn.
Hirsefeld, *n.* prosište.
Hirsefieber, ſ. Frieſel.
Hirsefink, *m.* strnadica.
Hirsefreſſer, *m.* ſ. Kornfreſſer.
Hirsegras, *n.* proso.
Hirsegrütze, *f.* ſ. Hirsebrei.
Hirsehändler, *m.* prosar.
Hirsekorn, Hirsenkorn, *n.* proseno i. prosino (zrno).
Hirsenbrod, *n.* prosenica.
Hirsenbrüſe, *f.* prosasta žlězdica.
Hirsenmehl, *n.* proseno brašno.
Hirsenmühle, Hirsestampfe, *f.* stupa za proso.
Hirsenſtroh, *n.* prosena slama.
Hirsevogel, *m.* (*Loxia Chloris*), zelenac, zelenka.
Hirt, *m.* pastěr, čobanin.
Hirten- (in Zuſ.) pastirski, čobanski.
Hirtenamt, *n.* (geiſtliches —), (duhovno) pastěrstvo.
Hirtenbrief, *m.* pastěrski list.
Hirtendichter, *m.* seljankar.
Hirtendienſt, *m.* služba pastěra.
Hirtenfeſt, *n.* čobanska svetkovina.
Hirtenfeuer, *n.* čobanska vatra.
Hirtenflöte, *f.* frula; ſ. Waſſerwegerich.
Hirtengebühr, *f.* čobanija, pastirina; (ein. Ochſenhirten), govedarina.
Hirtengedicht, *n.* seljanka.
Hirtengehege, *n.* obor.
Hirtengeſang, *m.* ſ. Hirtengedicht.
Hirtengras, *n.* (*Phleum pratense*), livadni mačji rep.
Hirtenhaus, *n.* pastěrska i. čobanska koliba.
Hirtenhund, *m.* torni, čobanski pas.
Hirtenhütte, *f.* hramac, trnica.
Hirtenjunge, Hirtenknabe, *m.* čobanče, pastěrče, (*coll.*) čobančad, pastěrčad
Hirtenleben, *n.* pastěrski život; pastěrovanje; ein — führen, pastěrovati, čobaniti.
Hirtenlied, *n.* pastěrska, čobanska pěsma; ſ. Hirtengedicht.
Hirtenlohn, *m.* ſ. Hirtengebühr.
Hirtenlos, *adj.* bez pastěra; pustopaš; (*fig.*) bezglavan; —, *adv.* pustopašice.
Hirtenluſt, *f.* pastěrska zabava.
Hirtenmädchen, *n.* mlada pastěrica, pastěrka.
Hirtenmäßig, *adj.* pastěrski, čobanski.
Hirtenpfeife, *f.* Hirtenrohr, *n.* trstenica; ſ. Waſſerwegerich.
Hirtenſäckel, *n.* ſ. Hirtentaſche.
Hirtenſchutt, *m.* pastěrsko žito.
Hirtenſpiel, *n.* pastěrska, čobanska igra.
Hirtenſtab, *m.* pastěrska palica; ſ. Biſchofsſtab.
Hirtenſtand, *m.* pastěrstvo.
Hirtentanz, *m.* pastěrski ples.
Hirtentaſche, *f.* čobanska torba; (Hirtentäſchel, *Thlaspi Bursa pastoris*), mošnjak, statnik, gusomača.
Hirtenvolk, *n.* pastěri; ſ. Nomadenvolk.
Hirtenwelt, *f.* pastěrovanje.
Hirtenwohnung, *f.* čobanska koliba.
Hirtin, *f.* pastěrka, pastěrica, čobanica.
Hiß, *int.* drž!
Hiſſe, *f.* vitao.
Hiſſen, *v. a.* die Segel —, razviti, isati
Hißtau, *n.* dižnjak.
Hiſtörchen, *n.* pripovědčica.
Hiſtorie, *f.* pověstnica; (Erzählung), pri-
Hiſtorien- (in Zuſ.) ſ. Geſchichts-.
Hiſtorienmaler, *m.* pověstni slikar.
Hiſtoriker, *m* pověstnik; pověstničar.
Hiſtoriſch, *adj* pověstnički, historički.
Hitſchel, *f.* (*Sambucus nigra*), zova.
Hitſchelblüte uſw., ſ. Holunderblüte.
Hitzbläschen, *n.* Hitzblaſe, Hitzblatter, *f.* (Wimmerlein), čvrljak, mazuljac, mozuljac, čibuljica, bubuljica, čviljak, puhica; (auf d. Zunge), jašterica.
Hitzblütig, *adj.* uzavreo; těsna srca.
Hitzblütige, *m.* nakrajsrca.
Hitzblütigkeit, *f.* uzavrelost.
Hitzbutter, *f.* otopljeno maslo.
Hitze, *f.* vrućina; (brennende—), žega; viel — haben, vrlo vruć biti; (Sonnen —), pripeka, zapeka, ugrěva, prigrevica; (eine erſtickende —), omara, zapara; die —e nimmt ab, vrućina jenja; (d. Ofens), jara; (v. Getränken), žestina; innerliche —, ognjuština, vatruština; in der — des Fiebers irre reden, bulazniti, buncati u groznici; in der — trinken, svrućen piti; die — der Jugend, var *f.*; er hat es in der — der Jugend gethan, mladost ga je zaněla, te je to učinio; etwas mit großer — ergreifen, svojski se čega primiti; die —e des Gefechts, žestina boja; es wird — koſten, bit će muke; (Brunſt), upala; (Zorn), srčba, jarost; in — gerathen, užestiti se; in — bringen, razsrditi; eine — Semmeln, jedna peć žemičakah; (d. Einrammen), in einer —, na dušak.
Hitzemeſſer, *m.* jaroměr.
Hitzemeſſung, *f.* jaroměrba.
Hitzen, *v. a.* topliti, vrućiti; (v. Holz), grijati, ložiti
Hitzgetränk, *n.* žestoko piće, žestovina.
Hitzig, *adj.* vruć; (v. Eiſen), usijan; (*fig.*) ein —er Menſch, žestok čověk; nicht ſo —! polako! ein —es Gefecht, žestok boj; ein —er Kopf, napržit, prsljiv čověk; —e Eiſenſteine, pretalivi željeznjaci; —es Fieber, vrućica, ognjica; —es Erdreich, pretila zemlja.
Hitzkopf, *m.* ugrijana glava; naprža, naprženica, nakrajsrca, prsljivac, ljutica, těsan čověk.
Hitzköpfig, *adj.* napržit, prsljiv.
Hitzmittel, *n.* vrućilo; žestilo.
Hitzmonat, *m.* vruć měsec.
Hm! *int.* hm!
Ho! *int.* ho!
Hobel, *m.* blanja, strug, rende, rendo*; (ein großer —), svlak.

Digitized by Google

Hobelbank, *f.* blanjača, strugača, dĕljača, dĕljaonik, tezga*.
Hobeleisen, *n.* stružno željezo, gvozdje.
Hobelförmig, *adj.* blanjast.
Hobelgehäuse, *n.* stružnik.
Hobelkasten, *m.* ostružnjak.
Hobelklinge, *f.* s. Hobeleisen.
Hobeln, *v. a.* blanjati, rendisati; (*fig.*) Einen —, ugladiti, uljuditi (koga).
Hobelspan, *m.* ostružina, stružac, ostružac.
Hobelstätte, *f.* blanjarnica.
Hobelstoß, *m.* blanjaj, strug, strugnuće.
Hobelwanze, *f.* (*Phytocoris dolabratus*), blanjasta stěnica.
Hoboi, s. Hautbois.
Hoch, *adj.* visok; wer — steigt, fällt tief, tko visoko leti, nizko pada; es ist mir zu —, ich kann es nicht erreichen, previsoko je, nemogu doseći; etwas — halten, držati što u vis; hohes Wasser, velika voda; mit hohem Wasser in den Hafen einlaufen, plimom u luku unići; das hohe Meer, die hohe See, duboko, debelo more; morska pučina; die See geht —, more skače visoko; der hohe Ofen, visoka peć; es ist drei Klafter —, ima mu tri hvata u visinu; Keiner ist von ihm höher, na visinu neima višega; von hoher Gestalt, dugostasan, visoka stasa; es ist hoher Tag, visoko je oskočilo sunce; es ist noch — am Tage, ima još dosta dana; (*fig.*) — hinaus wollen, na visoko letěti; sich — hinaufschwingen, visoko djilasnuti; er ist bei ihm — angeschrieben, mnogo drži do njega; sie ist — schwanger, na vadu i. na tom doba je; gotova je poroditi se; der Hirsch geht —, jelenu su narasli rogovi; die Saiten zu — spannen, prenapeti žice; hohe Saiten aufspannen, mnogo zapredati; hohe Farbe, jasna mast (boja); es ist die höchste Zeit, skrajnje je vrěme; ein hohes Alter erreichen, doživljeti i. dočekati veliku starost; Einen — leben lassen, napiti komu zdravicu; Einem ein — bringen, viknuti komu živio i. slava! d. hohe Alterthum, davna davnina, drevnost; (*mil.*) sie stehen drei Mann hoch, stoje u tri niza; Einem etwas — anrechnen, anschlagen, previsoko komu što začěniti; — spielen, igrati za velike novce; hohe Schulen, velike učionice, škole; sveučilište; — reden, visoko govoriti; das ist mir zu —, toga mi um nedosiže; ein hohes Fest, blagdan, velik svetac; die hohe Woche, velika nedělja; das hohe Amt, s. Hochamt; das hohe Lied, s. Hohelied; die höhere Schreibart, višji slog; ein hohes Verbrechen, zaglavni zločin; hohes Wildpret, s. Hochwildpret; eine hohe Person, velik gospodin; etwas von hoher Hand haben, doznati što od velika gospodina; auf hohem Fuße leben, gospodski življeti; es geht bei ihm — her, kod njega je sve gospodski; in hohem Grade, vrlo; im höchsten Grade, što se više može; er ist im höchsten Grade verliebt, (dĕvojka) mu je zanĕla pamet do mrve; — und theuer schwören, kleti se i preklinjati se; sich — und theuer vermessen, težko se zaklinjati; auf einer hohen Stufe der Bildung stehen, vrlo biti obrazovan; — halten, štovati; bei hoher Strafe, pod težku i. veliku kazan; hoch gebarrtes Malz, presušen slad; auf's Höchste will ich noch einen Gulden zulegen, najviše ako forintu dodam; (*merk.*) die Baumwolle geht höher, pamuk skače; pamuku je poskočila cĕna; wie — kommt es? šta stoji? (in Zus.) vele, vrlo; (in Titeln), pre-.
Hochachtbar, *adj.* veleštovani, prepoštovani (visokopočitajemi).
Hochachten, *v. a.* vrlo štovati, poštivati.
Hochachtung, *f.* veliko štovanje; štovanje.
Hochachtungsvoll, *adj.* vrlo štujući; —, *adv.* s velikim štovanjem; (*fig.*) směrno.
Hochaltar, *m.* veliki oltar, glavni oltar.
Hochalterig, *adj.* vrlo star.
Hochamt, *n.* velika misa; (b. Or.) obědna leturdjija i. služba.
Hochansehnlich, *adj.* vele ugledan; (Titel), poštovan.
Hochästig, *adj.* visokih granah.
Hochäugig, *adj.* (*fig.*) ohol.
Hochbegabt, *adj.* vele nadaren; veleman.
Hochbeglückend, *adj.* vrlo usrećujući; sreHochbeglückt, *adj.* presrećan.
Hochbegnadet, *adj.* uživajući veliku milost.
Hochbegünstigt, *adj.* vrlo pogodovan.
Hochbeherzt, *adj.* presrčan, prehrabren.
Hochbejahrt, *adj.* ostario, starovĕčan, starovremešan.
Hochbeinig, *adj.* dugonog, krakat; (*fig.*) —e Jahre, skupoća.
Hochbekümmert, *adj.* vrlo zabrinut, sĕtan.
Hochbemastet, *adj.* visokih jedrilah i. jedrenjakah.
Hochberedt, *adj.* osobito rĕčit.
Hochberühmt, *adj.* preslavan.
Hochbesteuerte, *m.* plaćajući velik porez.
Hochbetagt, s. Hochbejahrt.
Hochbetrübt, *adj.* razcviljen.
Hochbewaldet, *adj.* krupnogoran.
Hochbewegt, *adj.* vrlo ganut.
Hochblau, *adj.* modar.
Hochbootsmann, *m.* nadmornar, nadladjar.
Hochbord, H—schiff, *n.* brodina.
Hochbothe, s. Botschafter.
Hochbrüstig, *adj.* prsat; (*fig.*) nadut.
Hochbuschig, *adj.* velećubast.
Hochdero, *pr.* njihova; njegova; (in Anreden), Vaša.
Hochdeutsch, *adj.* gornjo-němački.

Hochdieſelben, *pr.* oni, on; (in Anreden), Vi; als — famen, kad su došli.
Hochdruck, *m.* visok tlak.
Hochdruckmaſchine, *f.* stroj visoka tlaka.
Hochebene, *f.* visočina.
Hochedel, Hochgeboren, *adj.* plemenit, blagorodan.
Hochehrwürdig, *adj.* mnogočastni.
Hocheigen, ſ. Höchſteigen.
Hochempfindung, *f.* uzvišena ćut. [šen.
Hochentzückt, *adj.* osobito uzhićen, zane-
Hocherfahren, *adj.* puno izkusan.
Hocherfreut, *adj.* er war —, razradovao se je.
Hocherhaben, *adj.* uzvisit.
Hocherleuchtet, *adj.* vrlo prosvećen.
Hocherſtaunt, *adj.* začudjen; er war —, čudom se je začudio.
Hochfahrend, *adj.* nabrecit, oprćit.
Hochfarbig, *adj* vele-manjast.
Hochfeierlich, *adj.* osobito svečan.
Hochfeſt, *n.* blagdan.
Hochfliegend, *adj.* uzletan, uznosit.
Hochflieger, *m.* (*Exocoetus*), morska lastavica, ljiljak.
Hochfreude, *f.* golema radost.
Hochfürſtlich, *adj.* kneževski; —e Gnaden! světli kneže!
Hochgarn, *n.* visoka mreža.
Hochgebildet, *adj.* osobito i. vele obra-
Hochgebirge, *n.* velegorje. [zovan.
Hochgeboren, *adj.* presvětli.
Hochgebrüſtet, ſ. Hochbrüſtig.
Hochgedacht, *adj.* pomenuti.
Hochgedanke, *m.* uzvišena misao.
Hochgeehrt, *adj.* vele štovan; —eſter Herr! vele štovani gospodine!
Hochgefeiert, *adj.* vele slavan.
Hochgefühl, *n.* uzvišena ćut, uzvišeno čuvstvo; ſ. Enthuſiaſmus.
Hochgegrüßt, *adj.* svečano pozdravljen.
Hochgehörnt, *adj* veljorog.
Hochgeiſt, *m.* uzvišen duh.
Hochgelag, ſ. Banquet.
Hochgelb, *adj.* vrlo žut, prežut.
Hochgelegen, *adj.* iznosit.
Hochgelehrt, *adj.* vele učen.
Hochgeliebt, *adj.* vrlo ljubljen.
Hochgelobt, *adj.* vele hvaljen.
Hochgeneigt, *adj.* vrlo nagnut i. naklonjen.
Hochgenuß, *m.* naslada; im —e, naslađujuć se (čim); welch ein —! težke
Hochgeprieſen, *adj.* vele slavljen. [slasti!
Hochgericht, *n.* stratište; (Galgen), vješala.
Hochgeſang, *m.* slavopěvka; ſ. Ode.
Hochgeſäult, *adj.* visoka stupovlja.
Hochgeſcheitelt, *adj.* visoka temena.
Hochgeſchenkelt, *adj.* krakat.
Hochgeſchmack, *m.* tanak ukus.
Hochgeſchwänzt, *adj.* izpeta repa.
Hochgeſinnt, *adj.* uzvišenih pomislih.
Hochgeſpannt, *adj.* prenapet.
Hochgeſtellt, *adj.* —e Menſchen, više ruke ljudi.
Hochgeſtirnt, *adj.* visoka čela.
Hochgeſtühl, *n.* lik; ſ. Tribune.
Hochgethürmt, *adj.* visoka tornja; (*fig.*) na visoko nagomilan.
Hochgewachſen, *adj.* dugostasan.
Hochgewaltig, *adj.* uzmožan.
Hochgewinn, *m.* golem dobitak.
Hochgewipfelt, *adj.* visoka vrha.
Hochgewölbt, *adj.* visoka svoda.
Hochgräflich, *adj.* grofovski; —e Gnaden, presvětli grofe!
Hochgrün, *adj.* vrlo zelen, prezelen.
Hochgucker, *m.* (*Anableps*), suoka.
Hochhalten, *v. a.* mnogo držati do koga.
Hochhalſig, *adj.* dugovrat.
Hochhäuſig, *adj.* visokah kućah.
Hochheilig, *adj.* presvet.
Hochher, Hochherab, *adv.* s visoka.
Hochherzig, *adj.* veledušan, velesrdan.
Hochherzigkeit, *f.* veledušje, velesrdnost.
Hochholz, *n.* ſ. Afterſchlag.
Hochjährig, ſ. Hochbejahrt.
Hochkettig, *adj.* okomna osnutka.
Hochköſtlich, *adj.* osobito slastan.
Hochkraut, *n.* (*Anethum graveolens*), kopar.
Hochland, *n.* gore; ſ. Hochebene.
Hochländer, *m.* gorštak, gorěnac.
Hochlaut, *m.* visok glasac.
Hochlautig, *adj.* visoka glasa.
Hochlehrer, *m.* naučitelj.
Hochleuchter, *m.* ſ. Siegmarswurz.
Höchlich, *adv.* vrlo, jako, vele; — erſtaunt, ſ. Hocherſtaunt.
Hochlied, *n.* ſ. Hochgeſang.
Hochlöblich, *adj.* veleslavni.
Hochmaſtig, *adj.* visokih jedrilah [losos.
Hochmaul, *n.* (*Salmo anastomus*), širousti
Hochmaurig, *adj.* visokih zidovah.
Hochmeiſter, *m.* glavni čeonik, veliki
Hochmeſſe, ſ. Hochamt. [meštar.
Hochmögend, *adj.* premogućan; ein —er Herr, velmoža.
Hochmuth, *m.* uznositost, oholost, kičeljivost; — beſitzen, ohol biti, oholiti se; ſ. Kuckucksblume.
Hochmuthen, *v. n.* oholiti se, uznositi se.
Hochmüthig, *adj.* uznošljiv, ohol, kičeljiv; — werden, uzoholiti se, uznětl se; ein —er Menſch, ohol čověk, oholonja.
Hochmuthsteufel, *m.* (*fig.*) oholost.
Hochnacken, ſ. Hochrücken. [bit.
Hochnöthig, Höchſtnöthig, *adj.* vrlo potre-
Hochnothpeinlich, *adj.* —es Halsgericht, zaglavni sud.
Hochofen, *m.* visoka peć.
Hochofenproceß, *m.* postupak visokopećni.
Hochortig, *adj.* — beštátigt, višim uredom potvrdjen. [(koga).
Hochpreiſen, *v. a.* veličati, velesignati,
Hochprieſter, *m.* svećenički glavar.
Hochprieſteramt, *n.* svećeničko glavarstvo.
Hochprieſterlich, *adj.* svećeničko-glavarski; svećeničkoga glavara. [stvo.
Hochprieſterthum, *n.* svećeničko glavar-

Digitized by Google

Hochprunkend, *adj.* vele sjajan.
Hochputz, *m.* ſ. Galla.
Hochroth, *adj.* vrlo crven, precrven.
Hochrücken, *m.* (*Kurtus*), grl alj; (*Bulla gibbosa*), grbav puljak.
Hochrühmlich, *adj.* vele dičan.
Hochrund, ſ. Convex.
Hochſang, ſ. Hochgeſang.
Hochſchätzbar, *adj.* vele štovan.
Hochſchätzen, *v. a.* vele štovati, ceniti.
Hochſchätzung, ſ. Hochachtung.
Hochſchauer, *m.* (*Anableps*), suoka.
Hochſcheitelig, *adj.* visoka temena.
Hochſchenkelig, *adj.* krakat, dugokrak.
Hochſchmuck, *m.* ſ. Galla.
Hochſchneidig, *adj.* visoke oštrice.
Hochſchollig, *adj.* visoka grumenja.
Hochſchule, *f.* sveučilište.
Hochſchul- (in Zuſ.) ſ. Univerſitäts-.
Hochſchüler, *m.* učenik sveučilišta; sveučilištar.
Hochſchulterig, *adj.* visokih plećih.
Hochſchuß, *m.* nadmašni hitac.
Hochſchwanger, ſ. Hoch. [volak.
Hochſchwanz, *m.* (*Murex trunculus*), kusi
Hochſchwebend, *adj* u visini lebdeći.
Hochſegelfiſch, Hochſegler, *m.* (*Pastinaca altera*), vilasta žutuga.
Hochſelig, *adj.* pokojni.
Hochſinn, *m.* veledušje; ſ. Hochmuth.
Hochſinnig, *adj.* veledušan; ſ. Hochmüthig.
Hochſinnigkeit, *f.* veledušnost.
Hochſitz, *m.* prěsto(l). [pre-.
Höchſt, *adv.* veoma, vele, vrlo; (in Tit.
Hochſtämmig, *adj.* tankovit. [reza.
Höchſtbeſteuerte, *m.* plaćajući najviše po-
Höchſtdieſelben, Höchſtdero, ſ. Hochdieſelben.
Höchſte, *adj.* najviši; ſ. Hoch; —, *m.* (Gott), višnji (Bog).
Höchſteigen, *adj.* in —er Perſon, glavom.
Höchſtens, *adv.* najviše; van ako, već da.
Höchſtgnädig, *adj* premilostivan.
Höchſtgütig, *adj.* predobrostivan.
Hochſtift, *n.* Hochſtiftskirche, *f.* stolna crkva.
Hochſtimme, *f.* tanak glas.
Hochſtinnig, *adj.* visoka cela.
Hochſtraße, *f.* drum, velika cesta.
Hochſtrebend, *adj.* na visoko težeći.
Hochtönend, *adj.* mnogo obećavajući.
Hochtonig, *adj.* s naglaskom.
Hochtraben, *v. n.* propinjati se.
Hochtrabend, *adj.* propinjući se; nadut.
Hochverbrechen, *n.* zaglavni zločin.
Hochverdient, *adj.* vele zaslužan.
Hochverehren, ſ Hochachten.
Hochvermögend, *adj.* velmožan.
Hochverrath, *m.* vele-izdaja, velja izdaja.
Hochverräther, *m.* veleizdajnik, velja izda-
Hochvieh, *n.* krupno blago. [jica.
Hochwald, *m.* krupnogorica.
Hochwaldig, *adj.* krupnogoran.
Hochwaldung, *f.* ſ. Hochwald.
Hochwaldwirthſchaft, *f.* gorosad, šumosad.
Hochwarte, *f.* vis.
Hochweg, *m.* ſ. Hochſtraße.
Hochweiſe, *adj.* vele mudar.
Hochwerth, *adj.* vele cenjen.
Hochwichtig, *adj.* vele važan.
Hochwild, Hochwildpret, *n.* krupna zvěrad, velika divjač.
Hochwillkommen, *adj.* vrlo dobrodošao.
Hochwipfelig, *adj.* visokovrh.
Hochwogig, *adj.* visoko se valjajući.
Hochwohledel, H—geboren, *adj.* plemenit.
Hochwohlgeboren, *adj.* poglavit; Euer —! poglaviti gospodine! [dine!
Hochwürde, *f.* Euer —n! prečastni gospo-
Hochwürdig, *adj.* prečastni.
Hochwürdige, *n* svetotajstvo.
Hochzange, *f.* klěšćine.
Hochzeit, *f.* svatba, svatovi, pir; veselje; — machen, halten, feiern, svatbovati, pirovati, svatbu igrati; — geben, svatbu, veselje činiti; zur — gehen, u svatove ići, na svatbu ići.
Hochzeitbett, *n.* zaručnička postelja.
Hochzeitbitter, *m.* pozović, pozovnik.
Hochzeitbraten, *m.* svatbeno pečenje.
Hochzeitbrod, *n.* svatbeni kolač.
Hochzeitbrief, *m.* pozovnica u svatove.
Hochzeiter, ſ. Bräutigam.
Hochzeitfeier, *f.* svatbovanje.
Hochzeitfeſt, *n.* pir, svatba.
Hochzeitgaſt, *m.* pirnik; —in, *f.* pirnica; (*coll.*) svatovi. [lied.
Hochzeitgedicht, *n.* svatovnica; ſ. Hochzeit-
Hochzeitgepränge, *n.* svatbena gizda.
Hochzeitgeſang, ſ. Hochzeitlied.
Hochzeitgeſchenk, *n.* čast, (*coll.*) darovi.
Hochzeitgewand, *n.* pirno i svatbeno ruho.
Hochzeithaus, *n.* svatbovište.
Hochzeitkleid, *n.* svatbena i. pirna haljina.
Hochzeitkoſten, *pl* svatbeni trošak.
Hochzeitkranz, ſ. Brautkranz.
Hochzeitkuchen, *m.* svatbeni kolač.
Hochzeitleute, *pl.* svatovi.
Hochzeitlich, *adj.* piran, svatben.
Hochzeitlied, *n.* svatovac, svatovska pěsma, svatska davorija.
Hochzeitmahl, *n.* svatbena gostba; svatba.
Hochzeitmäßig, *adj.* svatovski.
Hochzeitmeiſter, *m.* vojvoda.
Hochzeitmutter, *f.* svatbovnica.
Hochzeitnacht, Hochzeitpaar, ſ. Brautnacht, Brautpaar.
Hochzeitrede, *f.* svatbena beseda.
Hochzeitredner, *m.* svatbeni besědnik; [čauš.
Hochzeitrutſcher, *m.* svatbarina.
Hochzeitſchmaus, *m.* ſ. Hochzeitmahl.
Hochzeittag, *m.* dan od svatbe; den — beſtimmen, uglaviti, ugovoriti svatbu.
Hochzeitvater, *m.* svatbovnik.
Hochzeitwagen, *m.* svatovska kola.
Hochzeitwein, *m.* svatbeno vino.
Hochzeitwoche, ſ. Flitterwoche.
Hochzeitzug, *m.* oblasaj svatovah.

Digitized by Google

Hochzuehrend, Hochzuverehrend, *adj.* vele
Hock, *n.* s. Stall. [štovani.
Hocke, *f.* (Garben—), krst, krstina, konjić; die Garben in —n setzen, s. Hocken; (Rücken), Einem die — voll schlagen, namazati komu ledja; Einen auf die — nehmen, uzeti koga na krkače; s. Bündel. [prinac.
Hockeblatt, *n.* (*Ruscus hypoglossum*), ve-
Hocken, *v. a.* die Garben —, snoplje stavičati, graničati i. dèvati u kladnje; kupičati; (Hockeln), Einen —, nositi koga na krkače i. na krkačku; —, *v. n.* auf Einen —, zasèsti komu na krkače, zajahati komu na vrat; (fauern), čučati, čečati, ščućuriti se; (*fig.*) čamiti; zu Hause —, sèdèti kod kuće; hinter dem Ofen —, sèdèti u zapećku.
Hocker, *m.* stavičar; —in, *f.* stavičarka.
Höcker, *m.* grba, gura, goba; er hat einen —, grbav je.
Höckerig, *adj.* grbav; — werden, ogrbaviti; ein —er Mensch, grbav čovèk, grbavac, grbo; ein —er Weg, s. Holperig. [*ceus*), grbasti krilac.
Höckerkanarienschnecke, *f.* (*Strombus ur-*
Höckerkoralle, *f.* (*Madrepora porites*), grbasta zvèzdnica.
Hockern, *v. n.* sèdkariti.
Höckernasig, *adj.* grbonos.
Höckerraupe, *f.* (*Notodonta*), grbača.
Höckerochse, s. Bison.
Höckerschwan, *m.* (*Cygnus Olor*), labud crven-kljunac.
Hode, *f.* mudo, jaje; einem Thiere die —n ausschneiden, uškopiti životinju
Hodenbruch, *m.* (*Hydrocele*), prosuće,
Hodenbrüchig, *adj.* prosut, klinovit. [klini.
Hodenförmig, *adj.* kaćunast.
Hodengeschwulst, *f.* otok mošanjah.
Hodenhaut, *f.* opna od mošnjicah.
Hodenkraut, *n.* (*Orchis*), kaćun.
Hodenleitstrange, *m.* uzica mudah.
Hodenlos, *adj.* bezmudan.
Hodenmasse, *f.* mudovina.
Hodenmuskel, *m.* vèšak mudah.
Hodensack, *m.* mošnje, mošnjice, kesica.
Hodensackschlagader, *f.* kucavica mošanjah.
Hodometer, *m.* cestoměr.
Hof, *m.* dvorište, avlija*; im —e, na dvoru; in den — gehen, ići na dvor; (der — um den Mond), ograda, gumno, kolo; (Gebäude), dvor, dvori; (Bauergut), selište; der kaiserliche —, carski dvor; — halten, dvorovati, stolovati; einer Dame den — machen, udvoravati se gospodji, ašikovati*.
Hof- (in Zus.) dvorski, a, o.
Hofagent, *m.* dvorski opravnik.
Hofamt, *n.* dvorski ured.
Hofarbeit, *f.* dvorski posao.
Hofart, *f.* udvornost.
Hofartig, *f.* udvoran.
Hofarzt, *m.* dvorski lèčnik.
Hofbäcker, *m.* dvorski pekar.
Hofbauamt, *n.* dvorski gradjevni ured.
Hofbeamte, *m.* dvorski urednik.
Hofbediente, *m.* dvorski služnik.
Hofbesitzer, *m.* dvorovnik. [jagorčika.
Hofblume, *f.* (*Primula elatior*), uzvisita
Hofbrauch, *m.* dvorski običaj.
Hofburg, *f.* sto(l)ni dvor.
Hofburgwache, *f.* straža sto(l)noga dvora.
Hofcapelle, *f.* dvorska glasbina.
Hofconditor, *m.* dvorski slastičar.
Hofconcipist, *m.* dvorski perovodja.
Hofdame, *f.* dvoranka, nadvorkinja.
Hofdecret, *n.* dvorska odluka.
Hofdiener, *m.* dvorski sluga.
Hofdienst, *m.* dvorska služba.
Höfelei, *f.* udvoravanje, ašikovanje.
Höfeln, *v. n.* udvoravati se (komu).
Hofen, *v. n.* dvorovati, stolovati.
Höfener, Höfner, *m.* cèloselac.
Höferei, s. Höfelei.
Hoffähig, *adj.* podoban za dvor.
Hoffähigkeit, *f.* podobnost za dvor.
Hoffarbe, *f.* dvorska mast (boja).
Hoffart, *f.* zapon, oholost.
Hoffärtig, *adj.* oholit; — werden, zapeti; — sein, propinjati se.
Hoffen, *v. a.* nadati se (čemu), ufati se; auf Gott —, uzdati se u Boga; das steht zu —, tomu se možemo nadati; to može biti; ich will doch nicht —, daß .., nemislim, da ..; auf bessere Zeiten —, nadati se boljemu.
Hoffen, *n.* nada, ufanje.
Hoffensmüde, *adj.* er ist —, dosadila mu je nada. [nadano.
Hoffentlich, *adj.* po svoj prilici; valjda;
Hoffende, Hoffer, *m.* nadajnik; —in, *f.* nadajnica.
Hoffnung, *f.* nada, nadanje, ufanje; er schwebt zwischen Furcht und —, sad se boji, sad se nada; — fassen, nadati se; sich — auf etwas machen, nadati se čemu; er erfüllte nicht unsere —, nije svèrovao nadanju; seine — auf Einen bauen o. setzen, uzdati se u koga; die — aufgeben, verlieren, nenadati se (ničemu); guter — leben, nadati se dobru; sie ist in der —, trudna i. noseća je; mit — erfüllen, obnaditi; (spr.) seine — ist zu Wasser geworden, potonule su mu šajke; wer von der — lebt, stirbt an der Fasten, nadanje je opora ješa.
Hoffnungsanker, *m.* (*fig.*) uzdanica.
Hoffnungskauf, *m.* kupnja nade.
Hoffnungslos, *adj.* bez nade, ufanja.
Hoffnungslose, *m.* očajanik, očajnik.
Hoffnungslosigkeit, *f.* beznadnost, bezu-
Hoffnungsreich, s. Hoffnungsvoll. [fanje.
Hoffnungsschimmer, Hoffnungsstrahl, *m* iskra nade.

Digitized by Google

Hoffnungstrunken, *adj.* opojen nadom.
Hoffnungsvoll, *adj.* pun nade, uſanja; ein —er Jüngling, nadobudni mladić.
Hoffolge, *f.* slědba dvora.
Hoffräulein, *n.* dvorkinjica.
Hoffreiheit, *f.* dvorska sloboda.
Hofgans, *f.* pitoma guska.
Hofgaſt, *m.* jeloklepica.
Hofgebrauch, ſ. Hofbrauch.
Hofgericht, *n.* dvorski sud. [da.
Hofgerichtsrath, *m.* věćnik dvorskoga su-
Hofgraf, *m.* nadvornik, dvorski župan.
Hofgrund, *m.* dvorište.
Hofgunſt, *f.* (*fig.*) gospodska milost.
Hofgut, *n.* dvorsko dobro.
Hofhalt, *m.* Hofhaltung, *f.* dvoranstvo; Hofherr, *m.* gospodar dvora. [dvor.
Hofhund, *m.* pas-pokućar.
Hofiren, *v n.* stolovati, dvorovati; (ſchmeicheln), udvoravati se; (Nothdurft verrichten), od sebe ići; na dvor ići.
Höfiſch, *adj.* dvorski.
Hofjäger, *m.* dvorski lovac.
Hofjunker, *m.* dvoranče, dvoranić.
Hofkammer, *f.* dvorska komora.
Hofkammerobligation, *f.* zadužnica dvorske komore.
Hofkammerrath, *m.* komorski savětnik.
Hofkanzlei, *f.* dvorska pečatnica, pisaonica, kancelarija.
Hofkanzler, *m.* dvorski pečatnik, kandjilěr, kancelar.
Hofkapelle, *f.* dvorska crkvica, moljnica.
Hofkaplan, Hofkapellan, *m* dvorski svećenik.
Hofkaſſe, *f.* dvorska pěneznica. [nik.
Hofkaſſenverwalter, Hofkaſſier, *m.* dvorski pěneznićar.
Hofkavalier, *m.* dvoranin.
Hofkellermeiſter, *m.* dvorski pivničar.
Hofkirche, *f.* dvorska crkva.
Hofknecht, *m.* dvornjak.
Hofkoch, *m.* dvorski kuhač, sokač.
Hofkriegsrath, *m.* dvorsko vojno věće.
Hofküche, *f.* dvorska kuhinja.
Hofküchenmeiſter, *m.* dvorski dovijar.
Hofkunſt, *f.* dvoranština; ſ. Hofränke.
Hoflager, *n.* stolica; ſein — halten, stolovati, dvorovati.
Hoflakei, *m.* dvorski poslužnik.
Hofleben, *n.* dvoranovanje; dvorski život; život u (čijem) dvoru.
Hoflehen, *n.* dvorsko leno, dvorski feud.
Hoflehengericht, *n.* dvorski lenski i. feudni sud.
Hofleute, *pl.* dvorani.
Höflich, *adj.* udvoran, dvoran; uljudan.
Höflichkeit, *f.* udvornost, dvornost; uljudnost.
Höflichkeitsbezeigung, *f.* ſ. Compliment.
Höfling, *m.* udvorica, pridvorica.
Hofluft, *f.* (*fig.*) dvorski život.
Hofmachen, *n.* udvorayanje, ašikovanje.
Hofmanier, *f.* dvorski način.
Hofmann, *m.* dvoranin.
Hofmänniſch, *adj.* dvoranski
Hofmannstropfen, *m.* Hofmanova kapljica.
Hofmarſchall, *m.* domovnik, dvorski mar-
Hofmarſchallamt, *n.* domovništvo. [šal.
Hofmäßig, *adj.* dvorski; dvoranski.
Hofmeier, *m.* zapostat. [Hofmeier.
Hofmeiſter, *m.* dvornik; ſ. Hauslehrer; Hofmeiſterin, *f.* dvornica; ſ. Gouvernante.
Hofmeiſtern, *v. n.* učiteljevati u (čijoj) kući; — *v. a.* činen —, kmetovati, starěšovati; (ver.) popovati (komu).
Hofnarr, *m.* dvorski čauš, lakrdijaš.
Höfner, *m.* čěloselac.
Hofpartei, *f,* dvorska stranka; dvorovci.
Hofplatz, *m.* dvorište.
Hofpoſtamt, *n.* dvorski poštanski ured, d—a pošta.
Hofpoſtmeiſter, *m.* dvorski poštar. [štak.
Hofpoſtverwaltung, *f.* dvorska uprava po-
Hofprediger, *m.* dvorski propovědnik.
Hofrank, *m.* dvoranska pletka. [věće.
Hofrath, *m.* dvorski savětnik; dvorsko
Hofraum, *m.* dvorište, avlija*.
Hofraute, ſ. Stabwurz.
Hofrechnung, *f.* dvorski račun.
Hofrecurs, *m.* utok dvoru.
Hofrichter, *m.* dvorski sudac; (Gutsverwalter), ſ. Provisor.
Hofſchatzmeiſter, *m.* dvorski blagajnik.
Hofſchlange, *f.* (*Coluber aulicus*), dvorska guja.
Hofſchranz, *m.* udvorica.
Hofſekretair, *m.* dvorski tajnik.
Hofſitz, *m.* stolica.
Hofſperling, *m.* (*Fringilla domestica*), vrabac-pokućar.
Hofſprache, *f.* dvorski, dvoranski jezik.
Hofſtaat, *m.* dvoranstvo.
Hofſtadt, *f.* přesto(l)ni grad.
Hofſtätte, *f.* dvorište, avlija*.
Hofſtelle, *f.* dvorska služba; (*dicasterium*), dvorska oblast, dvorski ured.
Hofſtube, *f.* soba u dvorištu.
Hoftafel, *f.* dvorski sto(l); dvorske knjige.
Hoftag, *m.* dan podvorbe; ſ. Frohntag.
Hoftaube, *f.* domaći golub.
Hoftheater, *n.* dvorsko kazalište.
Hofthor, *n.* Hofthüre, *f.* dvorišnja, avlijska vrata.
Hofton, *m.* dvorski način.
Hoftrauer, *f.* crnina dvora.
Hofweiſe, *f.* ſ. Hofbrauch.
Hofwidrig, *adj.* nedvorni.
Hofwirthſchaft, *f.* seosko kućanstvo; dvorsko kućanstvo.
Hofzahlamt, *n.* dvorska platara.
Hofzirkel, *m.* dvorsko družtvo, kolo.
Högen, ſ. Erinnern ſich.
Höhe, *f.* višina, visina; eine — haben, jednake visine biti; in die —, viške, u vis; u višak; in die — fliegen, poletěti u vis i. visu; die — der Preiſe,

Digitized by Google

veličina cěne; die — des Geiſtes, visost duha; der — nach, visinom; die Fichte erreicht eine — von hundert Fuß, omorika raste stotinu stopah u visinu; (Schiffsw.) auf die — fahren, otići u pučinu; auf der — einer Inſel ſein, uzporedo biti s otokom; (*mil*) die — einer Truppe, nizje i. nizovi čete; die — des Standes, visina stališa; die größte — erreichen, popeti se na vrh vrhunca; ſich in die — richten, izdići se, izpraviti se; —n und Vertiefungen, visine i nizine.

Hoheit, *f.* visost; visokost; die — Gottes, Božje veličanstvo; unter öſterreichiſcher — ſtehen, pod austrijanskom vlasti biti; (Tit.) kaiſerliche —, carska visost; (*majestas*), veličanstvo.

Hoheitsläſterung, *f.* ſ. Majeſtätsbeleidigung.

Hoheitsrecht, *n.* pravo veličanstva; vrhovno pravo; ſ. Regalien,

Hohelied, *n.* pěsma od pěsamah.

Höhen, ſ. Erhöhen.

Höhenkarte, *f.* visovid.

Höhenkreis, *m.* krug visine.

Höhenlootſe, *m.* pučinar.

Höhenmaß, *n.* měra visine.

Höhenmeſſer, *m.* visomèr.

Höhenmeſſung, *f.* měrenje visine.

Höhentafel, *f.* pregled visinah.

Höhenunterſchied, *m.* razlika visine,

Höhenverhältniß, *n.* razmèrje visinah.

Höheofen, *m.* visoka peć. [svećenik.

Hoheprieſter, *m.* svećenički glavar, prvo-

Hoheprieſterlich, *adj.* svećenićko-glavarski

Hoheprieſterthum, *n.* svećenićko glavarstvo, prvosvećenstvo. [vrhovati.

Höhepunkt, *m.* vrh, den — erreichen,

Höher *adj.* viši; gornji; — *adv.* više.

Höherauch, *m.* čadine, čadj.

Hohl, *adj.* šup, šupalj; ein —er Magen, prazan želudac; es iſt mir ſo — im Magen, svira mi u trbuhu; —e Augen, izpite, upale oči; ſeine Wangen ſind —, izgubio se je i. izpustio se je u licu; die —e Hand, grst, šaka; die See geht —, more buji, uzbujilo je; —e Stimme, mukao glas; ein —er Traum, tašt san.

Hohl, *n.* šupljina.

Hohlader, *f.* velja žila.

Hohlarbeit *f.* šupljenina.

Hohlaſt, ſ. Trompetenbaum.

Hohlauge, *n.* izpito, upalo oko.

Hohläugig, *adj.* izpitih, upalih očijuh.

Hohlbacke, *f.* upalo lice.

Hohlbackig, *adj.* obhrdjala lica.

Hohlbau, *m.* podzemno svodjenje.

Hohlbeere, ſ. Himbeere.

Hohlbeil, *n.* tesla, širočka.

Hohlblutader, ſ. Hohlader.

Hohlblutaderrinne, *f.* žlěbić velike žile.

Hohlblutaderſack, *m.* desna rupa (u srca).

Hohlbohrer, *m.* šupljilo.

Hohldeichſel, *f.* dubnjak, žunjak.

Hohldocke, *f.* šuplje vreteno. [manka.

Hohldotter, *m.* (*Neslia paniculata*), žu-

Höhle, *f.* (Hohl, *n.*) šupljina; (Erd—), spilja, špilja; (*anat.*) šupljina; (d. wild. Thiere), loža, loga, brlog; (Baum—), Hohleiſen, *n.* dubač. [duplje.

Hohlen, ſ. Holen.

Höhlen, *v. a.* šupljiti, dubsti, izdubsti; ſ. Hehlen. [spiljar.

Höhlenbär, *m.* (*Ursus spelaeus*), medvěd-

Höhlenbewohner, *m.* spiljar.

Höhler, *m.* šupljar; (Keller), pećinjak.

Hohlfeile, *f.* šupljeći pilnjak.

Hohlgang, *m.* tamnik.

Hohlgerinne, *n.* badanj.

Hohlgeſchliffen, *adj.* žlěbast; šupalj.

Hohlgeſchwür, *n.* ſ. Fiſtel.

Hohlgießen, *n.* duta lit.

Hohlglas, *n.* duto staklo; (concav), jamasto staklo.

Hohlhand, *f.* grst, šaka; ſ. Handteller.

Hohlhandband, *n.* dlanena veza. [živac.

Hohlhandfingernerve, *m.* dlaneno-prsten

Hohlhandfläche, *f.* dlanena mišica.

Hohlhandmuſkel, *m.* dlanena mišica.

Hohlhandnetz, *n.* dlanena mrežotina.

Hohlhandſeite, *f.* dlanena ploha.

Hohlhandwinkel, *m.* dlanen kut.

Hohlhandzweig, *m.* dlanena grana.

Hohlheit, *f.* šupljoća; (*fig.*) praznoća.

Hohlhippe, *f.* savita oblanta, holipa, ho-

Hohlhobel, *m.* udubnjak. [lipna.

Hohlhorn, *n.* šupalj rog.

Höhlig, *adj.* spiljast.

Hohlkehle, *f.* žlěbić.

Hohlkehlenhobel, *m.* žlěbićnjak.

Hohlkirſche, ſ. Elſebeere.

Hohlklinge, *f.* žlěbasta lit.

Hohlklingen, *v. n.* šobotati.

Hohlkopf, *m.* šupljan, šupljak, šupljina.

Hohlkrähe, *f.* (*Picus martius*), crni dětao.

Hohlkreiſel, ſ. Brummkreiſel.

Hohlkugel, *f.* šuplje zrno, tane.

Hohllauch, *m.* (*Allium fistulosum*), češ-

Hohlleiſte, ſ. Hohlkehle. [njak.

Hohllinſe, *f.* jamasta leća.

Hohlmaß, *n.* měra za šupljinu.

Hohlmeißel, *m.* dubač.

Hohlohr, *n.* (*Haliotis Midae*), golema

Hohlraum, *m.* šupljina. [puzlatka.

Hohlring, *m* pozdělnjak.

Hohlrund, *adj.* dut, šupalj.

Hohlründe, *f.* dutost. [nosljubke.

Hohlſamige, *pl* (*Campylospermae*), žlěb-

Hohlſäule, *f.* šupalj stup.

Hohlſchnäbler, ſ. Pfefferfreſſer.

Hohlſchnauze, *f.* ſ. Schwertfiſch.

Hohlſchuppe, *f.* šuplja ljuštica.

Hohlſpatel, *m.* přesadaljka.

Hohlſpiegel, *m.* šuplje zrcalo, ogledalo.

Hohlſtein, ſ. Hohlziegel.

Digitized by Google

Hohlſtuhl, ſ. Lehnſtuhl.
Hohltaube, *f.* (*Columba Oenas*), dupljaš.
Höhlung, *f.* dubljenje; (Hohl, *n.*) šupljina, [dutina.
Hohlwaare, *f.* dutnina.
Hohlwangig, ſ. Hohlbackig.
Hohlweg, *m.* tešnac, sutèska, tešnjak, klanac; ſ. Defilée.
Hohlwerk, *m.* krov od žlèbnjakah.
Hohlwinkel, *m.* šuplji kut.
Hohlwurz, Hohlwurzel, *f.* (*Fumaria bulbosa*), mladja. [tulnjak.
Hohlzahn, *m.* (*Galeopsis Galeobdolon*), pi-
Hohlziegel, *m.* žlèbnjak.
Hohlzirkel, *m.* šupoměr.
Hohn, *m.* rug, poruga, ruglo, bruka, podsmèh; Einem — ſprechen, rugati se i. brukati se komu, podsměvati se s kim; zu — und Spott werden, biti svačije ruglo; obrukati se.
Hohnecken, ſ. Höhnen.
Hohnecker, ſ. Höhner.
Höhnen, *v. a.* podsmèvati se s kim; brukati se komu; pečiti se.
Höhner, *m.* rugalo, podrugljivac.
Höhnerei, *f.* podsmèvanje.
Hohngelächter, *n.* podsmèh.
Hohngeziſch, *n.* podsmèšno šikanje.
Hohnlächeln, *v. n.* podsmèhivati se.
Hohnlachen, *v. n.* podsmèvati se, brukati se.
Hohnlachen, *n.* podsmèvanje, podsmèh
Hohnlacher, *m.* podsmèvač.
Höhnlich, *adj.* porugljiv.
Hohnnecken, ſ. Hohnen.
Hohnrede, *f.* podrugivanje.
Hohnruf, *m.* poruga.
Hohnſchrift, *f.* porugljivo pismo.
Hohnſprache, *f.* porugljive rèči; podru-
Hohnſprecher, ſ. Höhner. [givanje.
Hohnwort, *n.* porugljiva rèč.
Hoho! *int.* oho!
Höke, Höker, *m.* tržac, piljar, preprodavac.
Höken, *v. n.* tržariti, piljariti (s čim); preprodavati (što).
Höferei, *f.* tržarija, piljarija.
Hökeriſch, *m.* tržarski, piljarski.
Hökerin, *f.* tržica, piljarka, preprodava-
Hökerkram, *m.* ſ. Höckerei. [čica
Hökermäßig, *adj.* tržarski, piljarski.
Hökerwaare, *f.* tržarina, piljarska roba.
Hökerweib, *n.* ſ. Hökerfrau.
Hokus Pokus, čuri muri; — machen, glu-
Holbe, ſ. Holm. [mariti.
Holbret, Holbruder, ſ. Kibitz.
Hold, *adj.* nagnut, naklonjen; das Glück iſt ihm —, dobra mu je sreća; sreta ga sreća; das Glück iſt ihm nicht —, loša mu je sreća; bleibt mir mein altes Glück —, ako budem stare sreće; ein —es Kind, blagostno, blagomilo, ubavo, blagolično dète; treu und — ſein, věran i podan biti.
Holdäugig, *adj.* milook.
Holde, *m.* blagostnik; (Unterthan), podajnik, kmet.
Holder, ſ. Holunder.
Holdin, *f.* milostnica, ljuba.
Holdſchaft, ſ. Liebſchaft.
Holdſelig, *adj.* preblagostan, preljubak, preljubezan, milokrvan. [lokrvnost.
Holdſeligkeit, *f.* blagostinja, ljubkoća, mi-
Holen, *v. a.* donèti, donesiti, dopremiti; Brod —, ići po kruh; Athem —, ſ. Athem; Seufzer —, podirati uzdahe; etwas — laſſen, poslati po što; man muß ihn —, treba po njega ići; die Braut heim —, voditi, dovesti nevěstu, mladu; der Tod holt uns Alle, smrt će po sve doći; der Teufel hat's geholt, pošlo je pasjom prtinom, ode k vragu; hol' dich der Teufel! srataš te bilo; nos te djavol; djavol te odnio; der Teufel wird ihn —, ponèt će mu vrag dušu; ſich eine Krankheit —, dostati, uhvatiti bolest.
Holfter, *f.* (Halfter), kubura.
Holfterkappe, *f.* poklopac kubure.
Holftermuſchel, *f.* (*Pinna*), butovka.
Holla! *int.* haj! hej! čuješ! čujte!
Hölle, *f.* (*theol.*) pakao; fahr zur —! nosi sa zemlje nepravdu! Einem die — heiß machen, utèrati koga u tèsnac i. u strah; die — in ſeinem Buſen tragen, imati pakao u srcu; (Helle), zapećak.
Höllenab, *adv.* paklu, u pakao.
Höllenangſt, *f.* smrtan strah; — empfinden, pogibati od straha.
Höllenantlitz, *n.* pakleno lice.
Höllenausbrut, *f.* pakleno dèlo.
Höllenbeherrſcher, *m.* crnobog.
Höllenbewohner, *m.* paklenik.
Höllenbrand, *m.* paklena vatra; (*fig.*) Höllenbraten), paklenjak. [vrèža.
Höllenbrut, *f.* pakleno leglo, paklena
Höllenbund, *m.* pakleno družtvo.
Höllendrache, *m.* zmaj pakleni.
Höllenfahrt, *f.* silazak u pakao; (*fig.*) vražji put; vadivèk.
Höllenfeuer, *n.* paklena vatra.
Höllenflamme, *f.* paklen plamen. [gott.
Höllenfürſt, *m.* kralj od pakla; ſ. Höllen-
Höllengeiſt, *m.* paklen duh, vrag, djavol.
Höllengeſang, *m.* paklena pèsma; pakleno pèvanje.
Höllengeſtalt, *f.* paklena neman.
Höllengezücht, *n.* ſ. Höllenbrut.
Höllenglut, *f.* paklena žara.
Höllengott, *m.* crnobog.
Höllenheer, *n.* paklena četa.
Höllenheiß, *adj.* vruć ko u paklu.
Höllenhund, *m.* troglavi pas.
Höllenkind, *n.* vragović.
Höllenkunſt, *f.* paklena věština, varka.
Höllenmacht, *f.* paklena oblast.
Höllenmarter, *f.* paklena muka.

Digitized by Google

Höllenmaſchine, *f.* ubojna sprava.
Höllennacht, *f.* noć ko u paklu.
Höllennatter, *f.* (*Pelias Prester*), crna ridovka.
Höllennatur, *f.* paklena, vražja ćud.
Höllenpein, *f.* paklena muka, kina.
Höllenpforte, *f.* paklena vrata.
Höllenpfuhl, *m.* pakleni jaz i. ponor.
Höllenplan, *m.* paklena nakana.
Höllenqual, *f.* Höllenpein.
Höllenrath, *m.* pakleno věće.
Höllenreich, *n.* pakleno carstvo.
Höllenſchlund, *m.* pakleno ždrělo.
Höllenſchmerz, *m.* vražja bol.
Höllenſohn, *m.* paklenjak.
Höllenſtein, *m.* pakleni kamen.
Höllenthor, *n.* paklena vrata.
Höllenwächter, *m.* stražar pakla.
Höllenzopf, *m.* (*Fontinalis antipyretica*), dvoreda zdenčina.
Holler, *ſ.* Hollunder.
Hölliſch, *adj.* paklen, paklenski; vražji, djavolski; (*fig.*) strahovit; — heiß, *ſ.* Höllenheiß.
Holm, *m.* prečaga; (an Brücken), cecak; (Inſel), ostrvo; *ſ.* Werft.
Holper, *m.* čačak, čagalj; (ein Stoß im Wagen), zeznuće, trucnuće; truckavica.
Holpericht, Holperig, *adj.* čačkovit; ein —er Weg, čačkovita, gredovita cesta; — leſen, štrbekati, zapinjati čitajuć, mucajuć čitati.
Holſche, *f.* ſ. Holzſchuh.
Holſt, *m.* (*Ilex aquifolium*), česmina.
Holſter, *ſ.* Holfter.
Höltgen, *ſ.* Holzbirn.
Holunder, *m.* (*Sambucus nigra*), baza, bazag, bazovka, zova, zovika; ſpaniſcher —, (*Syringa vulgaris*), jergovan, bežikalika; *ſ.* Attich, Bachholder, Schneeball.
Holunderbaum, *ſ.* Holunder.
Holunderbeere, *f.* zovka, bazovka.
Holunderblatt, *n.* zovin i. bazgov list.
Holunderblätterwaſſer, *n.* bazgovica.
Holunderblüte, *f.* bazgov i. zovin cvět.
Holunderreiſig, *m.* bazgova i. zovina kvasina.
Holunderfeld, *n.* bazgovište, zovište.
Holunderholz, *n.* bazgovina, zovina.
Holunderkern, *m.* zovkina pečka.
Holunderlatwerge, *f.* svarene zovke i. bazovke; zovin pekmez
Holunderlaus, *f.* (*Aphis sambuci*), zovin ušenac.
Holundermark, *n.* zovina i bazgova srčika.
Holundermuß, *ſ.* Holunderlatwerge.
Holunderrohr, *n.* zovina cěv.
Holunderſaft, *m.* zovina i. bazgova mezga.
Holunderſchwamm, *m.* (*Exidia auricula Judae*), babino uho.
Holunderſpanner, *m.* (*Acaena sambucaria*), zovinar.
Holunderſtaude, *f.* Holunderſtrauch, *m.* zovika, bazika.
Holunderthee, *m.* zovin i. bazgov čaj.
Holundertraube, *f.* pržena zova.
Holz, *n* drvo; (*pl.* drva, drvlje, drvljad); grünes —, sirovina; ein Haus von —, drvena kuća; in — arbeiten, drvo děljati; drvenariti; ein Scheit —, cěpanica; ein Stückchen —, drvce; mit (Brenn)— auskommen, izgrijati; dieſes Land leidet Mangel an —, zemlja je ova bezdrvna; (Bau—), lěs, gradja, (gora); der Baum ſchießt in's —, drvo se grana; der Baum hat zu viel —, drvo je pregranato; (Baum), drvo, (drveta); (*coll.*) drveće; — anpflanzen, saditi drveće; (Gehölz), šuma; in's — fahren, po drva ići; u drva ići; — fällen, drva podsěcati; zu — ziehen, gehen, ići u šumu; (ſpr.) wie man in das — ſchreiet uſw., ſ Wald; heiliges —, ſ. Franzoſenholz; gelbes —, ſ. Gelbholz; (Kegel), čunj, kuglin.
Holz- (in Zuſ.) drven.
Holzabfälle, *pl.* trěšće, iverje.
Holzähnlich, *adj.* drvenast.
Holzamiant, *m.* drvoliki osinac; kameno drvo.
Holzamt, *ſ.* Forſtamt.
Holzanſtrich, *m.* drvomaz.
Holzanweis, *m.* děljenje, davanje drvah.
Holzapfel, *m.* divljakinja, divljaka.
Holzapfelbaum, *m.* divljaka.
Holzarbeit, *f.* drvenarenje; drvodělјstvo.
Holzarbeiter, *m.* drvenar; drvodělja, drvoděljac.
Holzarm, *adj.* bezdrvan.
Holzart, *f.* vrst drva.
Holzartig, *adj* drvenast.
Holzaſche, *f.* pepeo od drva.
Holzaſt, *m.* grana drvarica.
Holzäther, *m.* drven etir.
Holzaufſetzer, *m.* vitlač (drvah).
Holzauge, *n.* ſ. Blattknospe.
Holzauſter, ſ. Baumauſter.
Holzauswäſcher, *m.* vadidrva.
Holzart, *f.* drvarnica, sěkira.
Holzbahn, *f.* drvena kolomija, cesta.
Holzbalſam, *m.* (*Amyris opobalsamum*), dragomastnik.
Holzbar, *adj.* sěčan; eine Blöße — machen, činiti lazinu zarasti; posijati, zasaditi čistinu.
Holzbau, *m.* sadjenje drveća; (Bauw.) gradjenje drvom.
Holzbauer, ſ Waldbauer.
Holzbeamte, ſ Forſtbeamte.
Holzbecher, *m.* (čaša-) drvenjača; (ein großer —) gjurovača.
Holzbeere, *f.* (*Prunus Padus*), sremza.
Holzbiene, *f.* lužka pčela.
Holzbild, *n.* drven kip.
Holzbirn, *f.* divljaka(-kruška).
Holzblatt, *n.* (*Xylophylla*), drvolist.
Holzblume, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.

Digitized by Google

Holzbock, *m.* (Sägebock), magarac, konj, koza, križnice (za drva); (*Ixodes Ricinus*), krpuša; (*Lamia aedilis*), dazulja; ſ. Feuerbock.
Holzboden, *m* drvara, drvarnica.
Holzbohrer, *m.* svrdao za drvo; (*Cossus ligniperdus*), drvotočac; (*Teredo navalis*), šašanj.
Holzbrame, *f.* podšumica.
Holzbrücke, *f.* drven most.
Holzbühne, ſ. Holzboden.
Holzbund, *m.* naramak (drvah).
Holzbündel, *n.* oprta; (*bot.*) drvni svežčić.
Hölzchen, *n.* drvce; (fl. Gehölz), šumica.
Holzdicke, *f.* debljina drva.
Holzdieb, *m.* drvokradica.
Holzdiebſtahl, *m.* kradja drvah.
Holzding, ſ. Waldgericht.
Holzdruck, *m.* drvopis.
Holzeinſchläger, *m.* saděvač drvah.
Holzen, *v. a.* den Ofen —, naložiti peć; ſ. Beholzen; —, *v. n.* drvariti se; drva sěći; (wdm.) ſ. Bäumen.
Hölzer, *pl.* (Stiefel—), kalupi, kopita.
Holzerde, *f.* zemlja od drva; šljig.
Hölzern, (Hölzen), *adj.* drven; ein —es Gebäude, drvena kuća; drvenjača; (*fig.*) ein —er Menſch, drvenast čověk; das ſchmeckt —, to zaudara po drvu.
Holzerſparniß, *f.* prišteda drvah.
Holzeſſer, *m.* drvojedac.
Holzeſſig, *m.* drvena kvasina.
Holzfackel, *f.* luč.
Holzfällen, *n.* drvoseč.
Holzfäller, *m.* pilar.
Holzfarbe, *f.* drvena mast; drveno mastilo.
Holzfaſer, *f.* drveno vlakno; (*coll.*) vlaknina.
Holzfäule, Holzfäulniß, *f.* truhlež drva.
Holzfeile, ſ. Raſpel.
Holzfertig, *adj.* saděven.
Holzfeuer, *n.* oganj od drvah.
Holzfirniß, *m.* drvomaz.
Holzfladen, *f.* mlaz; mlazje.
Holzflöße, *f.* točilo, plazajica.
Holzflöte, *f.* drvena svirala.
Holzförſter, *m.* šumar.
Holzfrei, *adj.* prost od drvarine; Einen — halten, nebrati od koga drvarine.
Holzfreſſer, *pl.* (*Xylophagi*), drvojedi; ſ. Holzbohrer.
Holzfrevel, Holzfrevler, ſ. Waldfrevel, Waldfrevler.
Holzfrohne, *f.* vožnja gospodskih drvah.
Holzfuhre, *f.* vožnja drvah; voz i. kola
Holzgebund, ſ. Holzbündel. [drvah.
Holzgedinge, *n.* pogodba o drvih; ſ. Waldgericht.
Holzgefälle, *n.* dohodak od drvah.
Holzgeiſt, *m.* drvena žesta.
Holzgeld, *n.* novci za drva; —er, *pl.* (*mont.*) drvarina.
Holzgerecht, ſ. Forſtgerecht.
Holzgerechtigkeit, *f.* pravo na drva, šumu.
Holzgewächſe, *pl.* drveće.
Holzgericht, ſ. Waldgericht.
Holzgeſtell, *n.* drven stalak.
Holzgräſerei, *f.* pravo na drmun i. šumsku travu.
Holzgraupe, *f.* granača.
Holzgrund, *m.* šumište.
Holzgründung, *f.* prigotavljanje drva.
Holzhacke, *f.* drvnica, sěkira.
Holzhacker, ſ. Holzhauer; (*Sitta europaea*), brgljez, kljuj-drvo, kovač.
Holzhäher, *m.* (*Corvus glandarius*), sojka.
Holzhahn, ſ. Auerhahn.
Holzhaken, *m.* skobina, sapinjak, klanfa.
Holzhandel, *m.* drvarstvo, trgovina drv-
Holzhändler, *m.* drvar. [ljem.
Holzhaſe, *m.* šumski zec.
Holzhau, *m.* cěpalo; šestar.
Holzhauer, *m.* drvocěp, drvoseča.
Holzhaufen, *m.* drvljanik.
Holzhenne, *f.* ſ. Birkhuhn; Haſelhuhn.
Holzhof, *m.* drvnik.
Holzhuhn, ſ. Birkhuhn; Haſelhuhn.
Holzicht, *adj.* drvenast; (v. Rüben), žilav, likav, ruben; — werden, drveniti se.
Holzig, *adj.* drven; — werden, drveniti se.
Holzkäfer, *m.* (*Ptinus fur*), rušnik; ſ.
Holzkammer, *f.* ſ. Holzboden. [Holzbock.
Holzkauf, *m.* kupnja drvah.
Holzkeil, *m.* drven klin.
Holzkeule, *f.* cula, budja.
Holzkirſche, *f.* sitnica.
Holzklauben, *n.* kupljenje drvah.
Holzklotz, *m.* klada.
Holzknecht, ſ. Forſtknecht.
Holzknopf, *m.* drveno puce.
Holzkohle, *f.* drven ugalj.
Holzkrähe, *f.* (*Picus martius*), crni dětao; ſ. Mandelkrähe.
Holzlage, *f.* ſ. Holzboden.
Holzlager, *n.* lěsište; lěs.
Holzlaus, *f.* ſ. Holzwurm.
Holzlege, *f.* ſ. Holzboden.
Holzleger, ſ. Holzeinſchläger.
Holzlerche, ſ. Heidelerche.
Holzleſe, *f.* podkupljanje drvah.
Holzlos, *adj.* bezdrvan.
Holzmade, *f.* ſ. Holzwurm.
Holzmagazin, *n.* drvnik.
Holzmaleret, *f.* slikanje, slikarija na drvu.
Holzmangel, *m.* bezdrvnica.
Holzmangold, *m.* (*Pyrola rotundifolia*), okruglolista kruščica.
Holzmännchen, *n.* ſ. Kellerhals.
Holzmark, *f.* kotar šume.
Holzmarkt, *m.* trg od drvah.
Holzmaß, *n.* měra za drva.
Holzmaſt, *f.* žirovina; žir.
Holzmaus, *f.* (*Myoxus Nitella*), mali puh.
Holzmehl, *n.* crvotočina.
Holzmeiſe, *f.* (*Parus ater*), šumska sěnica.
Holzmeiſter, ſ. Holzkäfer.

Digitized by Google

Holzmesser, s. Holzeinschläger.
Holzmist, *m.* šljig.
Holzmörder, *m.* (*Epidendrum*), podrvina.
Holzmuschel, *f.* s. Baumsperling.
Holzmütze, *f.* čepica.
Holznagel, *m.* drven klinac.
Holzniederlage, *f.* drvnik.
Holzopal, *m.* drvolik opal.
Holzordnung, *f.* redník drvarenja.
Holzpflege, *f.* gojitba drveća.
Holzplatz, *m.* drvnik, drvalo.
Holzpreis, *m.* cěna drvah.
Holzpuppe, *f.* drvena lutka.
Holzraupe, *f.* s. Holzbohrer.
Holzrechen, *m.* drvojam, greben
Holzreich, *adj.* drvan.
Holzreißer, *m.* šindrar.
Holzriese, s. Riese.
Holzruß, *m.* drven gar.
Holzrutsche, *f.* plazajica.
Holzsache, *f.* drvena stvar.
Holzsäge, *f.* pila za drva.
Holzsame, *m.* sěme od drveća.
Holzsammlung, *f.* sbirka drvah.
Holzsäure, *f.* drvnina; drvna kiselina.
Holzscheit, *n.* cěpanica, poleno.
Holzschieber, *m.* prljača.
Holzschiff, *n.* (ladja-)drvarica.
Holzschlag, *m.* sěk, drvosěk, sěča drvah; (Gehau), šestar.
Holzschlägel, *m.* malj, tokmak, bat.
Holzschläger, *m.* pilar; s. Holzhacker.
Holzschlagszeit, *f.* sěčnja.
Holzschleife, s. Holzrutsche.
Holzschneidekunst, *f.* drvorezba.
Holzschneidemaschine, *f.* rezalo drvah.
Holzschneider, *m.* drvorezac; (Holzsäger), pilar.
Holzschneidergerüst, *n.* pilarski odar.
Holzschneidersäge, *f.* velika pila.
Holzschnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola*), kljunača, podlesak.
Holzschnitt, *m.* drvorez; (Abdruck), drvo-
Holzschnitt- (in Zus.), drvorezni.
Holzschnitzer, *m.* drvoděljač; s. Holzschneider.
Holzschober, *m.* drvljanik.
Holzschoppen, s. Holzboden.
Holzschraube, *f.* vijak za drvo.
Holzschreiber, *m.* šumarski pisar.
Holzschreier, s. Holzhäher.
Holzschuh, *m.* cokula, klop, klopac.
Holzschuhbaum, *m.* (*Nissa aquatica*), vodeni tapelo.
Holzschuhmacher, *m.* cokular, klopar.
Holzschuppen, s. Holzschoppen.
Holzschüssel, *f.* drvenka, čanak.
Holzschwemme, *f.* točilo.
Holzschwemmer, *m.* plavič (drvah).
Holzservitut, *f.* služnost drvosěka.
Holzsetzer, s. Holzeinschläger.
Holzsieb, *n.* drveno sito; rešeto.
Holzspalter, *m.* drvocěp.
Holzspan, *m.* iver, trěska, (*coll.*) trěsćo.
Holzsparherd, s. Sparherd.
Holzsparung, *f.* štednja drvah.
Holzspeller, s. Holzspalter.
Holzsperling, s. Baumsperling.
Holzstall, s. Holzboden.
Holzstamm, *m.* deblo, stablo.
Holzstätte, *f.* drvnik.
Holzstaub, *m.* crvotočina.
Holzstein, *m.* stablovac, drvenac.
Holzstich, *m.* vajanje drva; s. Holzschnitt.
Holzstock, *m.* povalj.
Holzstoff, *m.* drvovina.
Holzstoß, *m.* drvljanik.
Holzstück, *n.* skalje.
Holzstumpf, *m.* čapur, hrek
Holztag, *m.* drvarni dan.
Holztaube, *f.* (*Columba Oenas*), dupljaš.
Holztaubengrau, *adj.* siv kao dupljaš.
Holztäubling, *m.* (*Agaricus cyanoxanthus*), mukovka; (*Russula emetica*),
Holztheer, *m.* drven katran. [bljuvara.
Holztrage, *f.* kobila (za drva).
Holzträger, *m.* drvonoša
Holztrift, *f.* šumska paša.
Holzung, *f* drvarenje; (Gehölz), šuma.
Holzungsrecht, *n.* pravo drvarenja.
Holzungszettel, s. Holzzettel.
Holzveilchen, *n.* (*Viola hirta*), kosmata ljubica.
Holzverbrauch, *m.* potrošak drvah.
Holzverkauf, Holzverschleiß, *m.* prodaja drvah.
Holzverwalter, *m.* nastojnik drvnika.
Holzverwaltung, *f.* uprava drvah.
Holzvorrath, *m.* zaliha drvah; gotova gradja.
Holzwaare, *f.* drvenina, drvenarija.
Holzwagen, *m.* drvna kola.
Holzwand, *f.* drven zid
Holzwanze, *f.* (*Cimex sylvestris*), šumska
Holzwärter, *m.* lugar. [stěnica.
Holzweg, *m.* šumski put; (*fig*) er ist auf dem —e, okrenuo je stranputicom; zabasao je.
Holzweichsel, s. Holzkirsche.
Holzwerk, *n.* drvlje.
Holzwesen, *n.* šumarstvo.
Holzwespe, *f.* (*Sorex Gigas*), strižavka.
Holzwurm, *m.* drvotočac; s. Todtenuhr.
Holzwurz, *f.* (*Aristolochia Clematitis*),
Holzzehnte, *m.* drvni desetak. [jabučnjak.
Holzzeit, *f.* sěčnja.
Holzzettel, *m.* drvarski list.
Holzzinn, *m.* kositrovac.
Holzzucht, *f.* šumarstvo.
Holzzwang, *m.* s. Fettchenne.
Holzzweig, *m.* grana-drvarica.
Homiletik, *f.* nabožno besědništvo; propovědstvo, homiletika.
Homiletisch, *adj.* propovědni, homiletički.
Homilie, *f.* tumačenje sv. pisma, homilija; propověd.
Homocentrisch, *adj.* susredišnji.

Digitized by Google

Homogen, *adj.* suvrstan, istorodan.
Homogenität, *f.* suvrst, istorodnost.
Honicht, *adj.* medast; —e Worte, sladke rěči.
Honig, *m.* med; (spr.) Einem — um den Bart schmieren, pružiti komu slanu ruku; — bauen, pčelariti; mit — versüßen, mediti, omediti.
Honig- (in Zus.), meden.
Honigapfel, *m.* medenjača.
Honigbär, *m.* medvěd-medar.
Honigbau, *m.* pčelarija, pčelarstvo.
Honigbauer, *m.* pčelar.
Honigbaum, *m.* pčelno drvo; s. Honig-
Honigbehältniß, *n.* medenica. [blume.
Honigbiene, *f.* (*Apis mellifera*), pčela (-medarica); s. Arbeitsbiene.
Honigbirn, *f.* mednica, medenka, (kruška-) medenjača.
Honigblase, *f.* medovni měhur.
Honigblume, *f.* (*Melianthus*), medocvět; s. Bienenkraut.
Honigbranntwein, *m.* medovica.
Honigdachs, *m.* (*Meles melivorus*), jazavac-medar.
Honigdieb, *m.* medokradica.
Honigdorn, *m.* Honigerbse, *f.* (*Gleditschia triacantha*), trnovac.
Honigdrüse, *f.* medovnica.
Honigerzeugend, *adj.* medorodan.
Honigesser, *m.* medojedac.
Honigessig, *m.* kisela medica.
Honigfarbe, *f.* medilo; medava i. medasta mast (boja).
Honigfarben, Honigfarbig, *adj.* medav, medast; ein —er Ochs, medonja; eine —e Kuh, medava, medulja.
Honigfaß, *n.* mednik.
Honigfladen, *m.* medenjak; s. Honigscheibe.
Honigflecken, *m.* medena mrlja i. ljaga.
Honigfliege, *f.* muha-medarica.
Honigfließend, *adj.* medotočan.
Honigfrau, *f.* medarica.
Honigfrucht, *f.* meden plod.
Honiggabel, *f.* medarske vilice.
Honiggefäß, *n.* medenica; (*nectarium*), medovnik.
Honiggelb, *adj.* žut kao med.
Honiggelte, *f.* debe za med.
Honiggeruch, *m.* meden miris.
Honiggeschmack, *m.* meden kus, tek.
Honiggeschwulst, *f.* medast otok.
Honiggewirk, *n.* medeno saće.
Honiggras, *n.* (*Holcus lunatus*), medunika, medica.
Honiggrübchen, *n.* medovište.
Honiggülte, *f.* s. Honigzins.
Honighaft, *adj.* medast.
Honighandel, *m.* medarstvo.
Honighändler, *m.* medar.
Honighummel, *f.* (bumbar-)medokradica.
Honigkelch, *m.* (*nectarium*), medovnik.
Honigklee, s. Süßklee.
Honigkorb, *m.* medovnjak.
Honigkuchen, *m.* medenica, medenjača; medenjak; s. Honigscheibe.
Honigkuckuck, *m.* (*Cuculus indicator*), me-
Honigleim, *m.* medena klija. [dokaz.
Honiglese, *f.* medokup.
Honiglippen, *pl.* s. Honigmund.
Honigloch, *n.* (*porus nectarifer*), medo-
Honigmachen, *v. n.* medovati. [vište.
Honigmahrte, s. Honigscheibe.
Honigmaul, *n.* medoliz.
Honigmelisch, *m.* kljuk.
Honigmotte, *f.* (*Galleria cerella*), trlac.
Honigmund, *m.* medna usta; er hat einen —, medoustan je, medenih je ustah.
Honigpfeife, s. Honigzelle.
Honigpflaster, *n.* meden obliž (melem).
Honigprobe, *f.* ogled meda.
Honigquelle, *f.* (*fig.*) meden izvor.
Honigrede, *f.* sladka besěda.
Honigreich, *adj.* medovit.
Honigsaft, *adj.* meden sok, medak.
Honigsammler, *m.* medober.
Honigsauger, *m.* (Colibri), medosas.
Honigschabe, s. Honigmotte.
Honigscheibe, *f.* ravak, meden sat.
Honigschmetterling, *m.* (*Papilio Argus*), okica.
Honigschneiden, *n.* podrezivanje košnice.
Honigschnitte, *f.* kruh s medom.
Honigschuppe, *f.* (*squama nectarifera*) medovita ljuštica.
Honigseim, *m.* sita, med-samotok.
Honigsieder, *m.* medovar.
Honigsiederei, *f.* medarnica.
Honigstein, *m.* medâk.
Honigsteinkrystall, *m.* ledast medak.
Honigsteinsäure, *f.* medakova kiselina.
Honigstimme, *f.* (*fig.*) sladak glas.
Honigsüß, *adj.* medan.
Honigsüße, *f.* medenost.
Honigtafel, s. Honigscheibe.
Honigtäubling, *m.* (*Russula*), golubača.
Honigthau, *m.* medljika.
Honigton, *m.* sladak glas.
Honigtopf, *m.* lonac za med; mednjak.
Honigtrank, *m.* medeno piće; medovina.
Honigtropfen, *m.* kaplja meda.
Honigvogel, s. Honigkuckuck.
Honigwabe, s. Honigscheibe.
Honigwasser, *n.* medna voda.
Honigwein, *m.* s. Meth.
Honigweinbeere, *f.* (grozd-)grašac.
Honigwort, *n.* sladka rěč. [larina.
Honigzehnte, *m.* desetak od meda, pče-
Honigzelle, *f.* medeno okce.
Honigzins, *m.* medarina, pčelarina.
Honigzucker, *m.* medenina.
Honnet, *adj.* pošten.
Honneurs machen, dočekati, sretati koga.
Honorabel, s. Ehrenwerth.
Honorant, *m.* (eines Wechsels), počastnik (měnice).

Digitized by Google

Honorar, *n.* nagrada, (počastna) plata.
Honorär= (in Zuſ.) počastni.
Honorarpflicht, *f.* dužnost plaćanja.
Honorat, *m.* (Wechſ.) počašćenik.
Honoration, *f.* počast.
Honorationsgebühr, *f.* počastnina,
Honoratioren, *pl.* odličnici, uglednici.
Honoriren, *v. a.* platiti; nagraditi; (einen Wechſel), prihvatiti (měnicu) počasti
Hop! *int.* hop! [radi.
Hopfen, *m.* (*Humulus Lupulus*), hmelj; (ſpr.) es iſt — und Malz an ihm verloren, ſ. Malz.
Hopfen, *v. a.* hmeljiti, nahmeljiti.
Hopfenacker, *m.* hmeljnik.
Hopfenbau, *m.* sadjenje, težanje hmelja.
Hopfenbauer, *m.* hmeljar.
Hopfenbaum, *m.* (*Ptelea trifoliata*), trolisti hmeljevac.
Hopfenblatt, *n.* hmeljev list.
Hopfenblüte, *f.* hmeljev cvět.
Hopfenboden, *m.* hmeljište; ſ. Hopfenacker.
Hopfenbrame, ſ. Hopfenranke.
Hopfendarre, *f.* hmeljna pušnica.
Hopfeneule, *f.* (*Phalæna humuli*), hmeljak.
Hopfenfechſer, *m.* hmeljni prporak.
Hopfenfeld, *n.*, Hopfengarten, *m.*; ſ. Hopfenacker.
Hopfengärtner, *m.* hmeljar.
Hopfenhainbuche, *f.* (*Carpinus ostrya*), crnograb.
Hopfenhefen, *pl.* hmeljevština.
Hopfenkammer, *f.* hmeljnica.
Hopfenkeim, *m.* hmeljeva klica.
Hopfenklee, *m.* (*Trifolium agrarium*), ugorna dětelina.
Hopfenkorb, *m.* ſ. Hopfenſeihe.
Hopfenmehl, *n.* hmeljno brašno.
Hopfennachtvogel, *m.* ſ. Hopfeneule.
Hopfenöl, *n.* hmeljevo ulje.
Hopfenranke, *f.* hmeljeva vrěža.
Hopfenreich, *adj.* hmeljevit.
Hopfenſack, *m.* hmeljna vreća.
Hopfenſalat, *m.* hmeljeva salata.
Hopfenſeide, ſ. Flachsſeide.
Hopfenſeihe, *f.* hmeljno cědilo. [keim.
Hopfenſpargel, Hopfenſproße, *m.* ſ. Hopfen=
Hopfenſpinner, *m.* (*Hepiolus humuli*), hmeljev prelac.
Hopfenſtange, *f.* pritka od hmelja; (*fig.*)
Hopfenſtaude, *f.* hmeljak. [lola.
Hopfenwaſſer, *n.* hmeljevica.
Hopfenzapfen, *m.* hmeljeva šešarka.
Höpfner, *m.* hmeljar.
Hoppeln, *v. n.* šepeljiti; ſ. Hüpfen.
Hophei, Hopp, Hops, ſ. Hop.
Hops, *m.* skok.
Hopſa, *int.* ſ. Hop.
Hopſen, *v. n.* skakati u vreten.
Hopſer, *m.* skakač.
Hörbar, *adj.* čutak; es iſt —, može se
Hörbarkeit, *f.* čutkost. [čuti.
Horbel, *f.* ſ. Rohrhuhn.
Horche, *f.* osluh, prislušak; osluškivanje.
Horchen, *v. n.* osluhivati, osluškivati, prisluškivati; (zuhören), slušati.
Horcher, *m.* prisluškivalac, oslušnik, o-
Horchwinkel, *m.* oslušak. [sluškalo.
Horde, *f.* (Herde), stado; (ver.) čorda, čopor; eine — Räuber, hajdučka četa;
Hordein, *n.* ječmenina. [ſ. Hürde.
Hordenweiſe, *adv.* na čete, čopore, četimice.
Horen, *pl.* (*theol.*) časovi; (*mythol.*) Hore.
Hören, *v. n.* čuti; als er das hörte, kad to začu; auf etwas —, slušati što; paziti na što; er hört ſchwer, nečuje dobro; höre einmal mein Freund! čujde prijatelju! du, hörſt? ču-li, me? es ließ ſich eine Stimme —, začu se glas; ſich auf der Geige — laſſen, u guslice javno svirati; laß —! da čujemo! kaži! er läßt nichts von ſich —, neima mu glasa ni poglasja; das läßt ſich —, ta valja; er wollte davon anfangs nichts —, iz prva maha nedade se ni osoliti i. opepeliti; Einen verurtheilen ohne ihn zu —, osuditi koga nesaslušana; ich habe ſchon davon gehört, čuo sam već za to; was hört man Neues? koji su glasi? kakvih ima novinah? ich höre von mehreren Seiten, doušali su mi mnogi, da ...; man hört, čuje se, govori se; er hört nicht auf meinen Rath, nehaje za moj savět; (ſpr.) wer nicht hören will, muß fühlen, tko sve po svojoj glavi čini, kaje se; tko se sam světuje, djavol mu odgovara.
Hörenſagen, *n.* čuvenje; ich weiß es nur von —, samo po čuvenju i. čuli znam.
Hörer, *m.* slušalac, slušač; —in, *f.* slu-
Hörgaſt, *m.* polažajni slušalac. [šalica.
Hörig, *adj.* podan.
Hörigkeit, *f.* podaništvo.
Hörigkeitsverband, *m.* podanička sveza.
Horizont, *m.* obzor; der — wird immer trüber, oblaci se natuštavaju; das geht über ſeinen —, toga mu pamet nedosiže.
Horizontal, *adj.* razit, položit, suvodan.
Horizontalebene, *f.* razita ravan, razina.
Horizontalfläche, *f.* razita ploha.
Horizontalität, *f.* razitost, položitost, suvodnost. [krug.
Horizontalkreis, *m.* obzorni krug; razit
Horizontallinie, *f.* raznica, suvodnica.
Horizontalwage, *f.* razulja.
Hörkunſt, ſ. Akuſtik.
Horlitze, ſ. Herlitze, Horniß.
Hörmittel, *n.* slušalo.
Horn, *n.* rog; (Ecke), rogalj; (an der Säge), držak; (*anat.*) das — der Seitenkammern, rožnik rupah; die Hörner abwerfen, rogove smetnuti; Kämme aus —, rožni češlji; in — arbeiten, rožinu děljati; mit den Hörnern ſtoßen, rogovi bosti, ubosti; (*fig.*) Einem die Hörner abſtoßen, skrśiti i. sviti komu

roge; utući komu roge u glavu; Einem die Hörner bieten, rogušiti se na koga; etwas auf seine Hörner nehmen, podleći poda što; Einem das Seil über die Hörner werfen, zamaći komu uže na rog; Hörner tragen, rogat i. jarac biti; einem Manne Hörner aufsetzen, preljubiti drugoga; (Blasinstrument), rožnica, rog; in das — stoßen, zatrubiti (u rog); das — blasen, trubiti; (spr.) mit einem Andern in ein — blasen, u jednu tikvu s kim puhati; (*bot.*) kljun; s. Hornamboß, Horniß.

Horn- (in Zus.), rožan.

Hornachat, *m.* (*cerachates*), rožan bez- [drak.

Hornabler, *m.* (*Buceros*), kljunorog.

Hornamboß, *m.* rogač.

Hornarbeit, *f.* rožnina.

Hornarbeiter, *m.* rožar.

Hornartig, *adj.* rogast.

Hornband, *m.* korice od kvŏra.

Hornbaum, *m.* s. Hainbuche.

Hornbeize, *f.* rožno lužilo; (b. Beizen), rožna lužnja.

Hornberg, s. Hornstein.

Hornblase, *f.* (*Bulla vesica*), mĕhurasti

Hornbläser, *m.* rožničar. [puljak.

Hornblatt, *n.* (*Ceratophyllum*), rožkovac.

Hornblei, *n.* rožno olovo.

Hornblende, *f.* rogovac, inoraz.

Hornblendgebirgearten, *pl.* rogovnjaci.

Hornblendgestein, *n.* rogovac.

Hornblendschiefer, *m.* rogovica.

Hornbock, *m.* ovan, praz.

Hornbuche, s. Hainbuche.

Hörnchen, *n.* rožak, roščić.

Hornbose, *f.* rožna burmutica.

Hornbrechsler, *m.* rožni tokar; rožar.

Hornen, *v. n.* trubiti u rog.

Hörnen, *v. n.* bosti; sich —, bosti se; gehörnt, rogat; ein gehörnter Ehemann, s. Hahnrei; ein gehörnter Schluß, dvoratac. [roga.

Hörnen, (Hörnern), *adj.* rogov; rožan, od

Hörnerbaum, s. Cornelbaum.

Hörnerklee, *m.* (*Medicago sativa*), lucerna.

Hörnerlos, *adj.* bezrog; šut, šukav, šušav; eine —e Kuh, šutulja; ein —er Ochs, šutonja; eine —e Ziege, šuka, šuša; ein —er Bock, šutile.

Hörnermohn, *m.* (*Chelidonium corniculatum*), rožkasti rosopas.

Hörnermoos, *n.* (*Corallina corniculata*), rožkasta koraljina.

Hörnerraupen, *pl.* rožci.

Hörnerschall, *m.* trubnja rožnicah.

Hörnerschnörkel, *m.* (*Helix tentacula*), spuž-rogač.

Hörnerschorf, *m.* šipak, batinica.

Hörnerschwamm, s. Keulschwamm.

Hörnerträger, *m.* rogonoša; rogač; s.

Hornerz, *n.* srebrasti rogovac. [Hahnrei.

Horneule, *f.* (*Strix otus*), sovuljaga.

Hornfarbe, *f.* rožna mast (boja); (Färbestoff), rožno mastilo.

Hornfarben, Hornfarbig, *adj.* rožne masti.

Hornfäule, *f.* gnjiloća roga.

Hornfeile, *f.* češljarski piljak; (bei Schmied.) kopitni piljak.

Hornfelsstein, s. Hornstein.

Hornfessel, *f.* uprta rožnice.

Hornfisch, *m.* riba-rogačica; s. Einhorn-

Hornförmig, *adj.* rogast. [fisch.

Hornfüßig, *adj.* rogonog.

Horngewebe, *n.* rožna tkanina.

Hornglaserz, s. Hornerz.

Horngold, *n.* zlatni rogovac.

Hornhart, *adj.* tvrd kao rog.

Hornhaut, *f.* (*sclerotica*), (očinja) bĕločica, bionjak.

Hornhautfistel, *f.* žuljata bĕločice.

Hornhautgeschwür, *n.* ognojak bĕločice.

Hornhecht, *m.* (*Belone*), igla, iglica, ja-

Hornicht, *adj.* rožast. [glica.

Hornig, *adj.* rogat. [srŝljen.

Horniß, *f.* (*Vespa Crabro*), strš, strŝen,

Hornkamm, *m.* rožni češalj.

Hornkirsche, s. Herlitze.

Hornklee, *m.* (*Lotus corniculata*), rogata smilj-kita; (*Trigonella foenum graecum*), piskavica, prosac, božja travica.

Hornkluft, *f.* pukotina kopita, papka.

Hornklüftig, *adj.* razpukla kopita, papka.

Hornkoralle, *f.* rožni koralj.

Hornkraut, *n.* (*Cerastium*); rožac.

Hornkuchen, *m.* roščić.

Hornkümmel, s. Kümmel.

Hornlaterne, *f.* rožna svĕtiljka.

Hornleim, *m.* rožna klija.

Hörnlein, *n.* roščić.

Hornlerche, *f.* (*Blennius cornutus*), rogata baba.

Hornleuchte, s. Hornlaterne.

Hornlos, *adj.* šušav.

Hornmasse, *f.* rožina.

Hornmesser, *n.* češljarski nož.

Hornmetall, *n.* rožna kovnina.

Hornmistkäfer, *m.* (*Geotrupes nasicornis*), rogaš.

Hornmohn, s. Hörnermohn.

Hornnase, *f.* (*Rhinoceros*), nosorog.

Hornpatelle, *f.* (*Patella pellucida*), prozračna bljudica.

Hornplatte, *f.* rožna ploča.

Hornpresse, *f.* češljarski tĕsak.

Hornrichter, *m.* izpravljač roga.

Hornrose, s. Hagebutte.

Hornsalbe, *f.* kopitna mast.

Hornschiefer, *m.* rogovica.

Hornschlange, *f.* (*Cerastes cornutus*), ša-

Hornschluß, *m.* dvoratac. [runica.

Hornschnabel, *m.* (*Boa hypnale*), pepeonica. [volak.

Hornschnecke, *f.* (*Murex corneus*), rožni

Hornschrot, *n.* podrožje.

Hornsilber, *n.* rožasto srebro.
Hornsilbererz, *n.* srebrasti rogovac.
Hornspalte, s. Hornkluft.
Hornspäne, *pl.* roždjine, rožine.
Hornspitze, *f.* rožni vršak i. šiljak.
Hornstaude, s. Hornkoralle.
Hornstein, *m.* dresva.
Hornsteinporphyr, *m.* rožni porfir.
Hornstrauch, *m.* gelber —, (*Cornus mascula*), drěn; blutrother —, (*Cornus sanguinea*), svib, svibić.
Hornsubstanz, *f.* rožnina.
Hornthiere, *pl.* (*Cavicornia*), šupljorožci.
Hornträger, *m.* (*Palamedea cornuta*), kamik; s. Hörnerträger.
Hornung, *f.* veljača, (fevruarij).
Hornungsblume, *f.* (*Galanthus nivalis*), visibaba.
Hornungsgans, *f.* veljačka.
Hornvieh, *n.* rogata stoka, marha (marva).
Hornviehbremse, *f.* (*Oestrus bovis*), obad.
Hornvogel, s. Hornablet.
Hornwels, *m.* (*Silurus militaris*), rogati som.
Hornwerk, *n.* (*mil.*) rogovje.
Hornwicke, *f.* (*Lotus corniculata*), rogata smilj-kita.
Hornwurm, *m.* s. Kronenwurm. zubovka.
Hornzahn, *m.* (*Dentalium corneum*), rožna
Hornzungenmuskel, *m.* uzjaziėna mišica.
Horologium, *n.* (*theol.*) časlovac.
Horoskop, s. Sterndeutung; Sterndeuter.
Horribel, *adj.* strahovit.
Hörrohr, *n.* slušalo.
Hörsaal, *m.* učionica.
Horst, *m.* česta, gušta, guštara; (Nest), gnězdo; (Haufen), hrpa, kup.
Horsten, *v. n.* gnězditi se.
Hörstube, *f.* učionica.
Hort, *m.* stěna; (*fig.*) branište, branik; s. Schatz.
Horte, s. Hürde.
Horten, *v. a.* turati, gurati.
Hortensie, *f.* (*Hydrangaea hortensis*), hortenzija.
Hörtrichter, s. Hörrohr.
Hörweite, *f.* dosluh.
Hörwerkzeug, *n.* sluhalo.
Hörzeuge, *m.* čulac.
Hörzimmer, *n.* učionica.
Hosch, *adj.* tih.
Hosche, *f.* grotac; prosipaljka.
Hoschen, *v. a.* presipati.
Höschen, *n.* (b. Bienen), torbica.
Hose, *f.* nogavica; —n, *pl.* nogavice, hlače; čakšire; (scherzw.) navlače; kurze —n, gege; türkische —, dimlije, dimije; (enge —), benevreci; (*fig.*) die Frau trägt die —n, žena je gosp; žena nosi gaće (a muž skute); (bei Federvieh), gaće; (*phys.*) s. Windhose, Wasserhose.
Höseln, *v. n.* (v. Bien.) nositi medak.
Hosen, *v. a.* gehos'te Taube, gaćeša, capast golub.
Hosenband, *n.* gaćnik, svitnjak, trak; s. Strumpfband.
Hosenbandorden, *m.* red od podveze.

Hosenbund, Hosengurt, *m.* pojas, věnac, okrajak od hlačah.
Hosenhalfter, Hosenheber, s. Hosenträger.
Hosenklappe, *f.* Hosenlatz, *m.* hrtmača, zalistak, vazina.
Hosenknopf, *m.* puce od hlačah.
Hosenlatz, *m.* s. Hosenklappe.
Hosenlos, *adj.* golonog.
Hosenlose, *m.* golać.
Hosennestel, *f.* s. Hosenband.
Hosenriemen, *m.* hlačnjak.
Hosensack, *m.* s. Hosentasche.
Hosenschlitz, *m.* razporak, razporac, promaha.
Hosenschnalle *f.* predjica od hlačah (čakširah).
Hosenschneider *m.* nogavičar.
Hosentasche, *f.* džep od hlačah (čakširah).
Hosenträger, *m.* prekoramnica, poramenica.
Hosenzeug, *m.* latak za hlače (čakšire).
Hospital, *n.* bo(l)nica, špitalj; s. Armenhaus.
Hospitant, s. Hörgast.
Hospodar, *m.* gospodar.
Host, *m.* (*Chara vulg.*) parožnica.
Hostie, *f.* čest, čestica, brašnence, pričešće, hostija; (b. Or.) nafora, poskura; die geweihte —, tělo Božje.
Hotel, *n.* gostionica.
Hot! Hotto! *int.* hi! haj! (wenn sich das Zugvieh rechts wenden soll), (spr.) der Eine will — der Andere har, jedan u klinac, drugi u ploču.
Hotte, *f.* putunja, brenta.
Hotten, *v. n.* ići; (*fig.*) napredovati.
Hotze, Hotzel, Hotzeln, s. Schaukel, Schaukeln.
Hotzeln, s. Schrumpfen.
Hoye, s. Rammbock.
Hub, *m.* dignuće, dig; der — des Wassers, dizanje vode; (Schwung), zamašaj; einer Sache den — geben, uzmahnuti čim; (Aushub), cvět, jezgra, skorup; s. Uhu.
Hube, *f.* bačva; (Hufe), lanac; 30 jutarah; selište.
Hubel, Hubeltrog, *m.* koritina.
Hübel, *m.* brežuljak; (auf Wiesen), krtičnjak.
Hübner, *m.* cěloselac.
Hübsch, *adj.* lěp, lěpušak, ubav, (artig), pristao.
Hübschen, *v. a.* lěpšati; sich —, *v. r.* ličiti se, kititi se.
Hübschheit, *f.* lěpost, ubavost.
Huch, *m.* (im Halse), resica; s. Huche.
Huche, *f.* (Huchen, *Salmo Hucho*), mlac.
Hucheln, *v. n.* grohotati se.
Hucke, s. Hocke.
Huckeln, *v. n.* šćucati.
Hucken, s. Hocken.
Huckepack, *adv.* Einen — tragen, nositi koga na krkače i. krkačke.
Hucker, s. Hocker.
Hudel, *m.* tralja, dronjak; (*fig.*) rutina i putina; s. Lumpenhund.
Hudelei, *f.* krparija, posl[illegible]; uradjav posao; (Ausüben), kostolom[illegible].

Hubeln, *v. a.* krpariti, klopariti; Einen —, kostolomiti koga; er läßt sich nicht —, neda se kiniti; neda si zanovětati; s. Necken; —, *v. n.* s. Schlottern, Bammeln.
Hudelwisch, *m.* omet, otirača; perilak.
Hudler, *m.* krpar, pešnjar; napastnik; s. Possenreißer.
Huf, *m.* nokat; (Ein—), kopita, kopito; gespaltener —, papak, čaponjak.
Hufbein, *n.* kopitna kost.
Hufbeschlag, *m.* podkova; podkov; podkivanje; s. Hufeisen.
Hufe, *f.* lanac; 30 jutarah; selište.
Hüfe, s. Hagebutte.
Hufeisen, *n.* podkova; (türkisches —), ploča; ein kleines —, podkovica; das Pferd hat die — verloren, konj je obo-
Hufeisenartig, *adj.* podkovast. [sio.
Hufeisenkraut, *n.* (*Hippocrepis*), podkovka.
Hufeisennase, *f.* (*Rhinolophus ferrum equinum*), mračnik.
Hufeisensack, *m.* kovna torba.
Hufeisenstab, *m.* šibka za podkove.
Hufen, *v. n.* ritati se, prucati se; gehufte Thiere, kopitari; s. Brauchen.
Hufengeld, *n.* zemljarina.
Hufengut, *n.* (cělo) selište.
Hufenschoß, *m.* Hufensteuer, s. Hufengeld.
Hufenerschütterung, *f.* odlup kopita.
Hufförmig, *adj.* kopitast.
Hufgeschwür, *n.* kopitnica.
Hufhammer, *m.* podkovnjak, korać.
Hufig, *adj.* kopitan; —e Thiere, kopitari.
Hufkraut, *n.* (*Anastatica*), razvijuša.
Huflattig, *m.* (*Tussilago farfara*), podběl, lopušac.
Hufnagel, *m.* počinak, konjski klinac.
Hufnageleisen, *n.* počinjak.
Hüfner, s. Hübner.
Hufräumer, *m.* kopitnjak, kopitni nož.
Hufsängethiere, *pl.* (*Ungulata*), kopitari.
Hufschlag, *m.* podkov; (die Spur des Hufes), konjska stopa; s. Treppelweg.
Hufschmied, *m.* podkovar, podkovač; s. Grobschmied.
Hufstempel, *m.* (podkovni) probojac.
Hüft, *m.* trubnuće; glas roga.
Hüftader, *f.* bedrena žila.
Hüftbein, *n.* kuk.
Hüftbeinloch, *n.* kukova utlina.
Hüftbeinlochmuskel, *m.* mišica kukove utline. [tline.
Hüftbeinlochnerve, *m.* živac kukove u-
Hüftbeinlochschlagader, *f.* kucavica kukove utline.
Hüftblatt, *n.* kukova lopatica.
Hüftblutader, *f.* bedrena žila.
Hüftchen, *n.* bedrica.
Hüfte, *f.* bedro, bok; um die —n, o boku, o pojasu.
Hüftenlahm, *adj.* hrom.
Hüftgelenk, *n.* kluba.
Hufthiere, *pl.* (*Ungulata*), kopitari.
Hüfthorn, s. Hiefhorn.
Hüftkopf, *m.* s. Hüfte.
Hüftloch, *n.* kukova rupa.
Hüftmuskel, *m.* kukova mišica.
Hüftnerve, *m.* kukov živac.
Hüftpfanne, *f.* klubna čašica.
Hüftschlagader, *f.* bedrena kucavica.
Hüftstück, *n.* kuk.
Hüftverrenkung, *f.* uganuće i. izčašenje stegnene kosti.
Hüftweh, *n.* bedrobolja, kukobolja.
Hufzange, *f.* kovne, kopitne kliešte.
Hufzwang, *m.* uzkoća kopita.
Hügel, *m.* (eine Erhabenheit), humka; (ein kleiner Berg), brežak, brežuljak, hum, brdašce, brdce; (ein runder Hügel), glavica, čot, oglavak; s. Höcker.
Hügelab, *adv.* niz brežuljak, glavicu.
Hügelaufwärts, *adv.* uz brežuljak, glavicu.
Hügelchen, *n.* brežčić, humac.
Hügelerdbeere, *f.* (*Fragaria collina*), kitnjača(-jagoda).
Hügelförmig, Hügelicht, *adj.* glavičast, poput brežuljka.
Hügelig, *adj.* bregovit, human.
Hügelland, *n.* humje.
Hügeln, sich, *v. r.* humiti se. [čistac.
Hügelpolei, *m.* (*Stachys hirta*), kosmati
Hügelrohr, *n.* (*Arundo Epigeios*), trska.
Hügelreihe, *f.* povorka, niz brežuljakah.
Hügelrücken, *m.* humsko bilo i. šljeme.
Huh! *int.* hu!
Huhn, *n.* kokoš; das türkische —, gigulja, giguša; das wälsche —, s. Truthenne! junges —, kokica; s Hühnchen; (wdm.) s. Rebhuhn.
Hühnchen, *n.* pile, pilić, piplić, pilence, pilica, pište; (*coll.*) pilad.
Hühner- (in Zus.), kokošji; pileći.
Hühneraar, s. Hühnerdieb.
Hühnerabend, s. Polterabend.
Hühnerauge, *n.* kurje oko; žulj.
Hühneraugenbeere, s. Elsebeere.
Hühnerbeize, *f.* lov jarebicah.
Hühnerbiß, *m.* s. Hühnerdarm; der große —, (*Cucubalus bacciferus*), gušavica-jagodarka; s. Maßkraut; Gauchheil.
Hühnerbraten, *m.* pečeno pile.
Hühnerbrühe, *f.* kokošja juha (čorba).
Hühnerdarm, *m.* (*Alsine media*), crěvce; (*Anagallis arv.*), mišjakinja.
Hühnerdieb, *m.* (*Falco Milvus*), kokošar; s. Wiesel.
Hühnerei, *n.* kokošje jaje; (*Bulla ovum*), jajasti puljak.
Hühnerfang, *m.* lov na jarebice.
Hühnerfänger, *m.* jarebičar.
Hühnerfedern, *pl.* kokošje perje.
Hühnerfleisch, *n.* kokoševina, kokošje meso.
Hühnerfresser, s. Hühnerdieb.
Hühnerfuß, *m.* ptičja noga.

Digitized by Google

Hühnerfutter, *n.* kokošja pica.
Hühnergarn, *n.* mréža za jarebice.
Hühnergeier, ſ. Hühnerdieb.
Hühnergeſchrei, *n.* kokodakanje; ſ. Hühnerruf.
Hühnerhabicht, *m.* (*Falco palumbarius*), golubar.
Hühnerhahn, *m.* kokot, pěvac, pětao, oroz.
Hühnerhandel, *m.* trgovina piladju, živadju.
Hühnerhändler, *m.* pilićar, piladar.
Hühnerhändlerin, *f.* pilićarka.
Hühnerhaus, *n.* kokošinjak, pileţnjak, kurnjak.
Hühnerhirſe, *f.* (*Panicum Crus galli*), koštan, kokonožac.
Hühnerhof, *m.* piladnica.
Hühnerhund, *m.* prepeličar.
Hühnerklee, Hühnerkohl, ſ. Quendel.
Hühnerkorb, *m.* kotobanja, stalak.
Hühnerlager, *n.* jarebičje sělo.
Hühnerkrabbe, *f.* (*Cancer Maenas*), rakovica, astać.
Hühnerlaus, *f.* šenac, tekut, kokošja vaš.
Hühnerleber, *n.* tanka jarčina.
Hühnermagen, *m.* kokošji želudac.
Hühnermann, ſ. Hühnerhändler.
Hühnermarkt, *m.* živadište.
Hühnermilch, ſ. Vogelmilch.
Hühnermiſt, *m.* kokošjak.
Hühnerneſt, *n.* kokošje gnězdo.
Hühnernetz, ſ. Hühnergarn.
Hühnerpeſt, *f.* kokošja pošast.
Hühnerraute, *f.* (*Veronica triphyllos*), trolista čestoslavica.
Hühnerruf, *m.* pěv jarebicah; vab jarebicah.
Hühnerſchrot, *m.* jarebičnjak.
Hühnerſitz *m.*, Hühnerſtange, *f.* sědalo.
Hühnerſtall, *m.* ſ. Hühnerhaus.
Hühnerſteige, *f.* gnězdak.
Hühnerſteiß, *m.* kokošja trtica.
Hühnerſtopfer, *m.* pitač kokoših.
Hühnervieh, *n.* živad.
Hühnerwärter, *m.* kokošar; pilićar.
Hühnerweib, *n.* ſ. Hühnerhändlerin.
Hühnerweiher, ſ. Hühnerdieb.
Hühnerwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*), krvasti ždralinjak.
Hühnerzins, *m.* kokošarina.
Hühnerzucht, *f.* kokošarstvo; živadarstvo.
Huhu, ſ. Uhu.
Hui, *int.* de, brže; in einem —, u tinji čas; dok bi dlan o dlan udario.
Huf, *m.* resica.
Huld, *f.* milost, prijazan *f.*; Einen mit — behandeln, milostivno s kim postupati.
Huldblick, *m.* milostivan, blagostan pogled.
Hulden, *v. n.* milostivan biti; ſ. Huldigen.
Hulderfüllt, *adj.* blagostan, milostivan.
Huldgeſtalt, *f.* blagostno lice.
Huldgöttin, ſ. Grazie.
Huldigen, *v. n.* dem Landesherrn —, zavěriti se i. věru dati vladaocu; (*fig.*) ljubiti, štovati; der Wahrheit —, istine se držati.
Huldiger, *m.* závěrnik.
Huldigung, *f.* závěra; — leiſten, zavěriti se; (*fig.*) štovanje.
Huldigungseid, *m.* zavěrna zakletva, prisega věrnosti.
Huldigungsfeier, *f.* zavěrna svečanost.
Huldigungstag, *m.* zavěrni dan, dan zaHulbin, *f.* ſ. Grazie. [věre.
Huldreich, Huldvoll, *adj.* preblagostan, premilostivan.
Hüllblätter, *pl.* (*bot.*) lapovi obojka.
Hüllchen, *n.* (*bot.*, *involucellum*), obojčić.
Hülle, *f.* pokrov, povlaka; (Decke), pokrivalo, pokrivač; (Emballage), zavoj; (Kleidung), ruho; die — und die Fülle haben, imati slasno i mastno; Geldes die — und die Fülle haben, imati izobila novacah; er nahm die — von meinen Augen, on mi je otvorio oči; es fiel die — von meinen Augen, puklo mi je medju očima.
Hüllen, *v. a.* pokriti, zastrěti; obaviti; ſich in den Mantel —, zamotati se u kabanicu; ſich in die Bettdecke —, zaviti se u pokrivač; ſ. Verhüllen, Einhüllen.
Hüllenlos, *adj.* bez zastora; zagaljen.
Hüllern, *v. a.* koturati.
Hüllkelch, *m.* (*anthodium*), obojak.
Hüllmoos, ſ. Flußmoos.
Hülſe, *f.* ljuska, ljuština; lupina; (*bot.*) komuška; (Schote), mohuna, mahuna; (an Weinbeeren), kožurica; (Häutchen), tapina; (Balg), pléva; (am Gewehr), žibčište; (am Schrotbeutel), tuljac.
Hülſe, *f.* (Hülſen, Hülſenbaum), *Ilex aquifolium*), česmina.
Hülſen, *v. a.* ljuštiti, lúpiti; oljuštiti, olupiti; ſich —, *v. r.* ljuštiti se; (Hülſen bekommen), komuškati se; mahunati
Hülſenbaum, *m.* ſ. Hülſe. [se.
Hülſeneiche, *f.* (*Quercus Ilex*), česminasti
Hülſenförmig, *adj.* komuškast. [hrast.
Hülſenfrucht, *f.* sočivo, varivo; ſ. Hülſengewächs. [vica.
Hülſengewächs, *n.* sočivnica, komuško-
Hülſenlos, *adj.* bez ljuske, komuške.
Hülſenmotte, *f.* (*Phryganea*), voden
Hülſenſamenkäfer, ſ. Samenkäfer. [moljac.
Hülſenſtecher, *m.* (*Apion pomonae*), pipagrahorača.
Hülſenwurm, *m.* ſ. Hülſenmotte.
Hülſicht, ſ. Hülſenförmig.
Hülſig, *adj.* komuškav, ljuskav.
Hülſt, Hülſſtrauch, *m.*, Hülzeholz. *n.* ſ.
Hum! *int.* hm! [Hülſe.
Human, *adj.* čověčan, ljudski; uljudan.
Humaniora, *pl.* lěpe znanosti.
Humaniſiren, *v. a.* uljuditi, upitomiti.
Humanität, *f.* čověštvo, ljudnost, ljudskost, ljudskoća; uljudnost.
Humanitätsſchüler, *m.* humanista.
Humanitätsverein, *m.* čověško društvo.

Humanitätszweck, *m.* svrha čovečnosti; čovečna svrha.
Humber, ſ. Hummer.
Humin, *n.* humin.
Hummel, *m.* ſ. Zuchtochs.
Hummel, *f.* (*Bombus*), bumbar, bumbak, čmelj. [časta pčela.
Hummelbiene, *f.* (*Apis violacea*), ljubi-
Hummelblume, *f.* (*Ophrys insectifera*), kokica, mačkovo uho.
Hummelfänger, *m.* trutolovka.
Hummelfliege, *f.* (*Musca mystacea*), brkata muha.
Hummelig, Humlig, *adj.* burav.
Hummelmilbe, *f.* (*Acarus gymnopterorum*), raztoč-golokrilaš.
Hummelmotte, *f.* (*Sphinx fusiformis*), vretenasta grba.
Hummelvogel, ſ. Kolibri.
Hummen, *v. n.* bumbarati; ſ. Summen.
Hummer, *m.* (*Astacus marinus*), račina, kozica, morski rak, astić, jastog.
Humor, *m.* volja; bei gutem — ſein, dobre volji biti.
Humoriſtiſch, *adj.* šaljiv, humoristićan.
Humpf, ſ. Stumpf.
Humpe, *f.* ſ. Humpen.
Hümpel, *m.* gomila, hrpa.
Humpeln, Humpen, *v. n.* hramati; (humpeln), nahramivati; —, *v. a.* rezati; (*fig.*) sprčiti.
Humpen, *m.* kupa, konděr.
Humpler, ſ. Pfuſcher. [Schnarchen.
Humſen, *v. n.* bumbarati; gundoriti; ſ.
Humus, *m.*, Humuserde, *f.* crnica.
Humusſäure, *f.* gnojevina.
Hund, *m.* pas, pseto, cucak, kučak, kucov; (*coll.*) pasjad; ein großer —, psina; ein junger —, štene, štenac, kuče; (*coll.*) štenad, kučad; ein klein. —, ſ. Händchen; ein bunter —, šarov, šarko; ein ſchwarzer —, garov; ein weißer —, bělov, bělko; wie ein —, paski; (*astr.*) ilinštak; der fliegende —, (*Pteropus edulis*), jedatna upirina; (*mont.*) rudarska kolica; (ſpr.) viele —e ſind des Haſen Tod, dva loša izbiše Miloša; čudo pasah ujedoše vuka; zwei —e an einem Knochen vertragen ſich ſelten, dva pelivana na jednom konopu nemogu igrati; mit gezwungenen —en iſt nicht gut jagen, těran pas neulovi zeca; koji se hrt silom u lov vodi, onaj zeca nehvata; dobra volja lov lovi; es wird ihm bekommen, wie dem —e das Grasfreſſen, bit će mu probitačno kao jarcu jufka; da liegt der — begraben, u tom grmu zec leži; den ſchlafenden — ſoll Niemand wecken, nebudi psa koji spava; auf den — kommen, spasti na do(l)nje grane, opasati se likom; er geht wie ein begoſſener —, ide kao poparen; ſich wie — und Katze vertragen, gledati se kao pas i mačka; vom —e die Wurſt kaufen, kupovati zlato u vezilje; wer ſich mit —en niederlegt, ſteht mit Flöhen wieder auf, tko s vaškami spava, napuni se buhah; tko sa psi leže, pun buhah ustane; Edelleute und —e laſſen die Thür auf, velika gospoda i psi vrata za sobom nezatvoraju; —e die viel bellen beißen nicht, što pas više laje manje ujeda; der — iſt tapfer auf ſeinem Miſt, svako pseto na svom koritu jače; der ſchlafende — beißt am erſten, podmuklo pseto najprije će ujesti; mukli pas petne žile kolje.
Hundartig, *adj.* —e Thiere, paščad.
Hündchen, *n.* pašče, psić, pasić, kuče, kučić, psetance.
Hundearbeit, ſ. Hundsarbeit.
Hundefell, *n.* ſ. Hundehaut.
Hundefreſſen, *n.* (*fig.*) das iſt ein —, zameo kao svinjam.
Hundegebell, *n.* lavež pasah.
Hundegeld, ſ. Spottgeld.
Hundehaarling, ſ. Haarling.
Hundehafer, *m.* pasji podanak.
Hundehaus *n.*, Hundehütte, *f.* kučnica.
Hundehaut, *f.* pasja koža.
Hundejunge, *m.* pasjarče.
Hundelaterne, *f.* (*fig.*) mit der — ausgeleuchtet werden, izpraćen biti batinom.
Hundelauch, ſ. Hundsknoblauch.
Hündeln, *a. n.* šteniti; šteniti se.
Hundeloch, *n.* (*fig.*) buturnica, buhara.
Hundenarr, *m.* hrtovodja.
Hundepeitſche, *f.* pasji bič.
Hundert, *num.* sto; stotina, stotinica; gib mir — Gulden, daj mi sto forintih; es ſtehen dort etwa — Menſchen, ima ondě od prilike stotina ljudih; das habe ich mehr als — Mal geſehen, to sam već stotinu putah i. sto krat vidio; zwei —, dvěsta, drei —, trista; vier — uſw., četiri stotine; ich habe — Stück Dukaten, imam stotinjak dukatah.
Hundert, *n.* stotina, stotinjak; das große —, sto i dvadeset; fünf vom — Zins, pet po sto dobiti (kamate); zu —en, stotinami.
Hundertarmig, *adj.* storuk; (*fig.*) stokrak.
Hundertäugig, *adj.* stook.
Hunderblattig, Hundertblätterig, *adj.* stolist; —e Roſe, (*Rosa Centifolia*), sto- [perka.
Hunderte, *adj.* stoti.
Hundertens, *adv.* stoti put.
Hundertel, *n.* stotnina.
Hunderter, *m.* stotinica.
Hunderterlei, *adj.* stovrstan; (*fig.*) stotina i stotina. [stostruk.
Hundertfach, Hundertfältig, *adj.* stogub,
Hundertfüßig, *adj.* stonog.

Digitized by Google

Hundertgliedig, *adj.* stočlan.
Hunderthändig, *adj.* storuk.
Hunderthäuptig, *adj.* stoglav.
Hundertherr, *m.* stovlad. [tine.
Hundertherrschaft, *f.* stovlada; vlada sto-
Hundertjährig, *adj.* stoletan, stogodan, stogodišnji; od sto godinah; das —e Fest, stogodišnjica.
Hundertjährige, *m.* stogodac, stogodnik; —, *f.* stogodnica.
Hundertjährlich, *adj.* & *adv.* svakih sto godinah; stogodice.
Hundertkopf, *m.* stoglavac; (*bot.*) s. Mannstreu.
Hundertköpfig, *adj.* stoglav.
Hundertmal, *adv.* stokrat, sto putah i. putih, stotinu putih.
Hundertmalig, *adj.* stoputan, stokratan.
Hundertmann, s. Hundertherr.
Hundertmeilig, *adj.* od sto miljah.
Hundertnamig, *adj.* (*fig.*) mnogoimeni.
Hundertöhrig, *adj.* stouh.
Hundertpfünder, *m.* stofuntaš.
Hundertpfündig, *adj.* od sto funtih.
Hundertrudrig, *adj.* stovesleni.
Hundertste, s. Hunderte.
Hundertstimmig, *adj.* stoglas.
Hunderttägig, *adj.* stodnevni.
Hundertweise, *adv.* stotinami; na stotine; stotina za stotinom.
Hundertzüngig, *adj.* stojezičan.
Hundescheu, *adj.* bojeći se pasah.
Hundeschlag, *m.* kučkobitina.
Hundeschläger, *m.* kučkoder.
Hundestall, *m.* kučnica.
Hundesteuer, *f.* psarina.
Hundewache, *f.* pasja straža.
Hundewärter, *m.* psar, pasjar.
Hundeweise, *m.* cinik.
Hündin, *f.* psica, kučka, vaška; kuzla; (ver.) kuja.
Hündisch, (in Zus. Hundes-) *adj.* pasji; paski; — leben, paski življeti.
Hundmager, *adj.* mršav kao hrt; suh kao biljka.
Hundmüde, *adj.* (*fig.*) strašno trudan, umoran.
Hundsaffe, *m.* psoglav.
Hundsapfel, s. Alraun. [salija.
Hundsarbeit, *f.* (*fig.*) vražji posao, krvo-
Hundsauge, *n.* pasje oko; s. Ruhrkraut.
Hundsäugig, *adj.* psook.
Hundsbaum, *m.*, Hundsbeere *f.*, Hundsbeerbaum, s. Heckenkirsche; Elsebeere,
Hundsbeißer, *m.* s. Meerkatze. [Kreuzbeere.
Hundsbengel, *m.* lěnština.
Hundsbiß, *m.* pasji ujed; s. Herbstzeitlose.
Hundsblatter, *f.* pasja boginja.
Hundsblume, s. Hundskamille.
Hundsblüte, s. Ruhrkraut. [krpelj.
Hundsbock, *m.* (*Acarus Ricinus*), krpuša,
Hundsbrod, *m.* trušnica, otrušnica, boc-
Hundsdachs, s. Dachs. [man.
Hundsdarm, *m.* s. Gartengleiße.
Hundsdille, *f.* (*Anethum arvense*), poljski kopar.
Hundsdistel, s. Hundskamille.
Hundsdorn, *m.* s. Hagebutte.
Hundsfell, *n.* pasja koža.
Hundsfett, *n.* pasje salo.
Hundsflechte, *f.* (*Lichen caninus*), pasji lišajnik; s. Erdleberkraut.
Hundsfliege, *f.* pasja muha. [huncut.
Hundsfott, *f.* hulja, pasja věra, pasjača,
Hundsfotterei, *f.* pasjaluk, lopovština, huncutarija.
Hundsfottisch, *adj.* huljav, huncutski.
Hundsfreund, *m.* prijatelj pasah.
Hundsgerecht, *m.* věšt ogarom.
Hundsgesicht, *n.* (*Plantago Cynops*), pasje oko.
Hundsgeschirn, *n.* ilinštak. [oko.
Hundsgras, *n.* (*Dactylis glomerata*), batica, klubkasta oštrica; s. Quecke.
Hundsgurke, s. Eselsgurke.
Hundshaar, *n.* pasja dlaka.
Hundhai, *m.* (*Squalus canicula*), (morska) mačka.
Hundshaut, *f.* s. Hundsfell.
Hundshode, *f.* (*Orchis*), kaćunak.
Hundsholz, *n.* s. Kreuzbeere.
Hundshunger, *m.* pasji glad; trpija; ich habe einen —, gladan sam kao pseto.
Hundskamille, *f.* (*Anthemis Cotula*), ra-
Hundskette, *f.* pasji lanac. [man.
Hundskirsche, *f.* s. Zaunrübe; (*Lonicera Xylosteum*), pasje i. vaščije groždje.
Hundsknecht, *m.* psar. [pasji luk.
Hundsknoblauch, *m.* (*Allium ursinum*),
Hundskohl, *m.* (*Apocynum*), naherica; s. Bingelkraut. [Haifisch.
Hundskopf, *m.* pasja glava; s. Hundsaffe,
Hundsköpfig, *adj.* psoglav.
Hundskoth, *m.* pasjak.
Hundskraut, *n.* s. Hundskohl.
Hundskuppel, *m.* pasji povod.
Hundskürbiß, *m.* s. Eselsgurke.
Hundslager, *n.* pasja loga.
Hundslattig, s. Löwenzahn.
Hundslauch, s. Hundsknoblauch.
Hundsläufer, *m.* s. Wegwarte. [krpelj.
Hundslaus, *m.* (*Acarus Ricinus*), krpuša,
Hundsleben, *n.* ein — führen, paski življeti; (spr.) življeti kao ničji pas nasred sokaka.
Hundsleder, *n.* pasja koža.
Hundsledern, *adj.* od pasje kože.
Hundsmager, s. Hundmager.
Hundsmäßig, *adj.* paski.
Hundsmaul, *n.* pasja laloka.
Hundsmeise, s. Sumpfmeise.
Hundsmelde, s. Bockskraut.
Hundsmilch, *n.* pasje mlěko; s. Wolfsmilch.
Hundsmoos, *n.* s. Hundsflechte.
Hundsnelke, *f.* s. Seifenkraut.
Hundsohr, *n.* kučica.
Hundspetersilie, *f.* s. Gleiße.
Hundsquecke, *f.* (*Triticum caninum*), pasja pirika.

Digitized by Google

Hundskraute, *f.* (*Scrophularia canina*), pasji strupnik.
Hundsrippe, *f.* ſ. Wegebreit.
Hundsroſe, ſ. Hagerroſe.
Hundsrübe, ſ. Zaunrübe.
Hundsruthe, *f.* (*Cynomorium*), gljivina.
Hundsſchlange, *f.* (*Boa canina*), pasja zmija.
Hundsſchnauze, *f.* pasja gubica.
Hundsſchweif, *m.* pasji rep.
Hundsſeuche, *f.* pasja pošast.
Hundsſtern, *m.* ilinštak.
Hundstag, *m.* —e, *pl.* pasjaci, pasji dnevi.
Hundstagsfeier, *f.* pasjački praznik.
Hundszecke, *f.* (*Ixodes marginatus*), perubljen krpelj.
Hundstod, *m.* (*Aconitum Lycoctonum*), crvljivača.
Hundsveilchen, *n.* (*Viola canina*), pasja ljubica.
Hundsvogt, **Hundswärter**, *m.* psar, pasjar.
Hundsweizen, *m.* (*Elymus caninus*), pasja ječmika.
Hundswinde, *f.* (*Periploca*), pletuša.
Hundswindhalm, *m.* (*Agrostis caninæ*), pasji troskot.
Hundswürger, *m.* (*Cynanchum*), lastavičnjak.
Hundswurzel, *f.* ſ. Hundsweizen.
Hundswuth, *f.* pasje bešnilo.
Hundszahn, *m.* pasji zub; (Augenzahn), očnjak; ſ. Hundszahnwurz.
Hundszahngras, *n.* (*Panicum Dactylon*), zubača, zlokop.
Hundszähnig, *adj.* psozub; —es Lamm, jagnje; lětorast.
Hundszahnwurz, *f.* (*Erythronium Dens Canis*), košutovina.
Hundszorn, *m.* ſ. Eberwurz.
Hundszunge, *f.* (*Cynoglosum*), mišjak, trpunjac; (*Pleuronectes cynoglossus*), Hundszwinger, *m.* psinjak.
Hüne, *m.* div, gorostas, oriaš.
Hünen- (in Zuſ.) ſ. Rieſen-.
Hünengrab, *n.* mogila.
Hunger, *m.* glad; (*m.* & *f.*) gladinja, gladja; — haben, gladněti, gladan biti; — nach etwas haben, gladan biti čega; — leiden, gladovati; den — ſtillen, najesti se; nasititise; (ſpr.) — iſt der beſte Koch, gladnu čověku sladke su i divljake; — thut weh, od gladna trbuha neima gore nevolje; —s ſterben, od gladi poginuti.
Hungerblümchen, *n.* (*Draba*), gladuš.
Hungerblume, *f.* (*Chrysanthemum segetum*), bilica.
Hungerbrod, *n.* (*Luzula campestris*), poljska běkva.
Hungerig, **Hungrig**, *adj.* gladan, gladovit; ein wenig —, gladja(ha)n; ſehr —, težko gladan; lačan; — ſein, gladan biti, gladněti; — werden, ogladněti, izgladněti; — wie der Wolf, gladan kao pseto i. vuk; dem —en Bauch ſchmeckt Alles wohl, kad je vuk gladan i mrcine se najede.
Hungerkorn, ſ. Mutterkorn.
Hungerkraut, *n.* ſ. Hungerblume; Dreifaltigkeitsblume.
Hungerkur, *f.* lěčenje gladju i. gladom; die — anwenden, lěčiti gladom.
Hungerleider, *m.* gladnjak; gladuš; gladnik; (*fig.*) tvrdica; —in, *f.* gladnica.
Hungerlos, *adj.* bez gladi.
Hungerloſigkeit, *f.* bezgladnica.
Hungern, *v. n.* gladněti; es hungert ihn, gladan je, gladni; ich hungere lieber als daß ich ihm diene, volim gladovati nego ga služiti; Einen — laſſen, nedati komu jesti; (faſten), postiti.
Hungerrechen, *m.* papirnjak.
Hungerſchwarm, *m.* gladno jato; gladna četa.
Hungersnoth, *f.* gladinja, gladja; zur Zeit der —, u vrěme gladi; gladnih godinah.
Hungerſtelle, *f.* mršava služba.
Hungerſtrafe, *f.* kazan gladju; — leiden müſſen, morat postiti.
Hungerthurm, *m.* gladomornica.
Hungertod, *m.* gladinja smrt; den — ſterben, umrěti od gladinje smrti; skapati od gladi.
Hungertuch, *n.* am —e nagen, gladovati.
Hungerzwetſche, *f.* kilava šljiva.
Hungrig, ſ. Hungerig
Hungrigkeit, *f.* gladovanje, gladovitost.
Hunzen, *v. a.* kvariti; ſ. Aushunzen.
Hupel, *f.* obruč od kalupa.
Hüpfen, *v. n.* skoknuti, skakutati, poskakivati, poigravati; cupnuti, cupkati, trupkati; (v. Herzen), razigrati se, igrati.
Hüpfend, *adj.* trupački; —, *adv.* trupački, trupačke, potrupačke.
Hüpfepferd, *n.* ſ. Heuſchrecke.
Hüpfer, *m.* skakutalo, cupkalo; ſ. Hüpferling, Hüpfling, *m.* (*Cyclops*), skoč.
Hüppen, ſ. Hüpfen.
Hüppern, *v. n.* skakutati, poskakivati, cupkati.
Hürchel, *m.* hropac.
Hürcheln, ſ. Röcheln.
Hürde, *f.* lěsa, pleter; (Schaf), tor, obor.
Hürden, *v. n.* udariti, graditi tor; —, *v. a.* die Schafe —, zatvoriti ovce u tor; gehürdetes Land, torina.
Hürdegerte, *f.* šiba na lěsu; torna šiba.
Hürdelager, *n.* torište, obor.
Hürdepfahl, *m.* torni kolac.
Hürdeſchlag, *m.* gradjenje torovah.
Hure, *f.* bludnica; (gem.) kurva.
Huren, *v. n.* bludovati; (gem.) kurvati se.
Hurenbalg, *m.* kopile; (gem.) kurvić.
Hurenhaus, *n.* bludnica; (gem.) kurvarnica.
Hurenleben, *n.* bludovanje; (gem.) kurvanje.
Hurenlohn, *m.* bludnina.
Hurenneſt, *n.* bludište.
Hurenſohn, *m.* kopilan; (gem.) kurvić, kurvin-sin.
Hurenwirth, *m.* bludničar, podvodnik.

Digitized by Google

Hurenwirthin, *f.* podvodnica.
Hurer, *m.* bludnik; (gem.) kurvar.
Hurerei, *f.* bludilo; (gem.) kurvarstvo.
Hurkind, *n.* kopile.
Hurr! *int.* frk! vrk!
Hurrah! *int.* hura!
Hurren, *v. n.* vrndati.
Hurt, *f.* Stoß.
Hurtig, *adj.* jatoran, žustar, kočoperan, okretan; pohitan; —, *adv.* jatorno, žustro; — essen, hitro jesti; — gehen, brzo ići; — arbeiten, živo raditi, djuskati.
Hurtigkeit, *f.* jatornost, okretnost, kočopernost; hitrost.
Husar, *m.* husar.
Husarenoberste, —offizier, —pelz, —pferd, —regiment, —säbel, —uniform u. s. w. husarski pukovnik, častnik; husarska dolama; husarski konj; husarska pukovina, sablja, oděća itd.
Husch! *int.* — war er im Zimmer, a on šmrc u sobu. [ćuš.
Husch, *m.*, Husche, *f.* tinji čas; (Ohrfeige),
Huschen, *v. n.* šmignuti, šmrcnuti; —, *v. a.* ćušnuti, pljusnuti.
Hüschen, *s.* Hutschen.
Hussah! hura!
Hussahen, *v. n.* viskati.
Hüsteln, *v. n.* kašljucati, pokašljivati; (scherz.) gubiti cěnu.
Husten, *v. n.* (auf—), zakašljati, prokašljati; kašljati; Blut —, propljuvati krvlju, pljuvati, bacati krv; (spr.) er hört die Flöhe —, zna šta je car večerao.
Husten, *m.* kašalj; den — bekommen, okašljaviti; den — haben, kašljati; der trockene —, suhi kašalj; protišljak; ein feuchter —, izbačnjak.
Hustenfieber, *n.* groznica uz kašalj.
Hustenkraut, *n.*, Hustenwurzel, *f.*, *s.* Hufs
Hustenmittel, *n.* lěk od kašlja. [lattig.
Huster, *m.* kašljač, kašljalo.
Hut, *m.* klobuk, škriljak (škrljak), šešir*; ein hoher —, klobuk; ein dreieckiger —, paprica; den — abnehmen, skinuti klobuk (šešir); odkriti se; — ab! odkri se! — ab gehen, gologlav i. gologlavke ići; den — aufsetzen, pokriti se; (spr.) viele Köpfe unter einen — bringen wollen, mnogo glavah pod jednu kapu spraviti htěti; es fehlt ihm unter dem —e, lak je izpod kape; ein — Zucker, glava sladora, šećera, cukra; (*bot.*) klobuk; (Blasen—), kapak, kapa, napa.
Hut, *f.* čuvnja, pazka; etwas in seine — nehmen, primiti što u svoju obranbu; etwas in seiner — haben, paziti na što; čuvati, gledati, vidjati što; auf seiner — sein, biti na opazu, oprezu i. **na noktu**; čuvati se; (Hütung des Viehes), čuvanje; (Weide), paša; (Herde), stado; die gemeine —, občinsko stado.
Hutband, *n.* trak od klobuka (šešira).
Hutbesetz, *m.* ošva od klobuka (šešira).
Hutblume, *f.* (*Pinguicula*), tučnica.
Hutbürste, *f.* klobučarska četka i. kefa.
Hütchen, *n.* klobučić; (Dehnzeichen), kapica.
Hüten, *v. a.* čuvati; bljusti; ein wenig —, pričuvati, počuvati, prihraniti; zu Ende —, dočuvati; Einen vor etwas —, sačuvati, učuvati koga od čega; sich —, paziti; sich vor etwas —, čuvati se čega; hüte dich! čuvaj se! budi na oprezu! das Bett —, ležati; die Stube —, sobovati; Schafe —, ovce čuvati i. pasti; za ovcami ići.
Hüter, *s.* Hutmacher.
Hüter, *m.* čuvar, čuvalac, čuvač.
Hütergeld, Hüterlohn, *m.* čuvarina; poljačina; *s.* Hutgeld.
Hüterin, *f.* čuvarica.
Hüterkratze, *f.* klobučarska grgaša.
Hutfabrik, *f.* klobučarnica.
Hutfeder, *f.* pero za klobukom (šeširom).
Hutfilz, *m.* klobučina.
Hutform, *f.* klobučnjak, glavina.
Hutförmig, *adj.* klobučast.
Hutfutter, *n.* postava od klobuka (šešira).
Hutfutteral, *n.* klobučnica.
Hutgeld, Hütgeld, *n.* govedarina.
Hutgerechtigkeit, *f.* pravo paše.
Huthändler, *m.* klobučnik.
Huthaus, *n.* čuvarnica.
Hutknopf, *m.* puce na klobuku (šeširu)
Hutkopf, *m.* oglavnica, štula, tulac, kavka, turan. [šešira).
Hutkrämpe, *f.* obod, krilo (od klobuka,
Hutkrämpel, Hutkratze, *f.* klobučarski češalj.
Hutleder, *n.* koža u klobuku (šeširu).
Hutlitze, *s.* Hutschnur.
Hutlos, *adj.* bez klobuka, šešira; eine —e Herde, stado bez pastira; (pusto-
Hutmacher, *m.* klobučar, šeširdžija. [paš.
Hutmacherei, *f.*, Hutmacherhandwerk, *n.* klobučarija, klobučarstvo.
Hutmacherin, *f.* klobučarka.
Hutmann, *m.* čuvar; *s.* Viehhirt.
Hutrand, *m.* okrajac klobuka (šešira).
Hutrechen, *m.* věšalo, čiviluk* za klo-
Hutsch, *s.* Husche. [buk (šešir).
Hutschachtel, *f.* klobučnica.
Hütsche, *f.* podnožje, klupica, skamijica,
Hutsche, *s.* Schaukel. [šamlica.
Hutschen, *v. n.* sklizati se; (auf dem Hintern), plazati se; *s.* Schaukeln.
Hutschleife, *f.* vezanka, šeputka od klobuka, (šešira); *s.* Hutband, Cocarde
Hutschnalle, *f.* predjica od klobuka (šešira.)
Hutschnur, *f.* trak od klobuka, (šešira).
Hutspange, *f.* pulija od klobuka, (šešira).

Digitized by Google

Hutstaffierer, ſ. Hutſtepper.
Hutſtein, *m.* menjlk paše.
Hutſtepper, *m.* obšivač.
Hutſtock, *m.* ſ. Hutform.
Hutſtülpe, ſ. Hutkrämpe.
Hutſtuzer, ſ. Hutſtaffierer.
Huttaxe, *f.* paševina.
Hütte, *f.* koliba, (Stroh—), krovnjača; (Bretter—), daščara; (Feld—), pudarnica; (*mont.*) taonica, talionica.
Hüttenafter, *n.* otalina.
Hüttenamt, *n.* taoničarnica.
Hüttenarbeit, *f.* taoničarski posao; taoni-
Hüttenarbeiter, *m.* taoničar. [čarina.
Hüttenbau, *m.* taoničarija.
Hüttenbeamte, *m.* taonički urednik.
Hüttenbewohner, *m.* kolibar.
Hüttengebäude, *n.* taonička sgrada.
Hüttengefräß, ſ. Hüttenafter.
Hüttengericht, *n.* taonički sud.
Hüttengezäh, *n.* taoničarsko orudje.
Hüttenherr, *m.* taonik.
Hüttenhof, *m.* dvorište taonice.
Hütteninſpektor, *m.* nadglednik taonice.
Hüttenkatze, *f.* taoničarska bolest.
Hüttenknappſchaft, *f.* taoničari.
Hüttenkoſten, *pl.* taonički trošak.
Hüttenkunde, *f.* taoničarstvo.
Hüttenleute, *pl.* taoničari.
Hüttenmann, *m.* taoničar.
Hüttenmänniſch, *adj.* taoničarski.
Hüttenmeiſter, *m.* nadtaoničar, staršina
Hüttennicht, *n.* ništ. [taonice.
Hüttenordnung, *f.* taonički red i rednik.
Hüttenpulver, *n.* ſ. Hüttennicht.
Hüttenrauch, *m.* běli sičan.
Hüttenſiedler, ſ. Einſiedler.
Hüttenſohle, *f.* pod taonice.
Hüttenſpan, *m.* taonički rovaš.
Hüttenverwalter, *m.* upravnik taonice.
Hüttenvorſteher, *m.* nadstojnik taonice.
Hüttenwächter, *m.* stražar taonice.
Hüttenwäſcher, *m.* perilac otaline.
Hüttenwerk, *n.* taonica.
Hüttenwerksconceſſion, *n.* dopuštenje tao-
Hüttenweſen, *n.* taoništvo. [nice.
Hüttenwiſſenſchaft, ſ. Metallurgie.
Hüttenzeichen, *n.* biljeg taonice.
Hüttenzins, *m.* talovina.
Hüttler, Hüttner, *m.* kolibar.
Huttreſſe, *f.* pasac od klobuka, (šešira).
Huttrobel, *f.* kita od klobuka, (šešira).
Hutüberzug, *m.* navlaka od klobuka, (še-
Hutung, ſ. Hutweide. [šira).
Hutweide, *f.* pašnjak, pašnik.
Hutzeug, *m.* klobučina; latak klobuka.
Hutzucker, *m.* slador, (šećer, cukar) u
Huzel, *f.* kalotine, ošap. [glavah.
Huzelig, *adj.* smežuran, skožuran, skvrčen.
Huzeln, *v. n.* kožurati se, mežurati se; —, *v. a.* rezkati.
Hyacinth, *m.* jakint, jacint.
Hyacinthe, *f.* (*Hyacinthus*), sumbul, carev-cvět.
Hyaden, *pl.* daždice, hijade.
Hyalee, *f.* (*Hyalaea*), staklovica.
Hyalin, *adj.* staklast.
Hyalith, *m.* staklasti opal, jalit.
Hyäne, *f.* hijena; die gefleckte —, kolasta i. pěgava hijena.
Hybrid, ſ. Zwitter-.
Hyder, *f.* (*Hydra*), sveživ; (*myth.*) sto- [glav.
Hydrat, *m.* vodan, hydrat.
Hydraulik, *f.* vodovodstvo, vodoslovje, hydraulika; (Waſſerleitungskunſt), ſ. Hydrodynamik.
Hydrauliſch, *adj.* vodovodan; —e Röhre, čunak; —er Widder, vodeni malj.
Hydriodſäure, *f.* resiko-vodičnina.
Hydrobromſäure, *f.* bromo-vodičnina.
Hydrochlorſäure, *f.* soliko-vodičnina.
Hydrodynamik, *f.* giboslovje vode.
Hydroelektriſch, *adj.* hydro-električki.
Hydrogen, *n.* vodik.
Hydrogenpol, *m.* vodikova stožerina.
Hydrographie, *f* vodopis.
Hydrographiſch, *adj.* vodopisan; —e Karte, *adj.* vodovid.
Hydrologie, *f.* vodoslovje.
Hydrologiſch, *adj.* vodoslovan.
Hydromagneſit, *m.* vodogorčac.
Hydrometer, *m.* těčoměr, vodoměr.
Hydropath, *m.* vodoléčnik.
Hydropathie, *f.* vodoléčba.
Hydropathiſch, *adj.* vodoléčni.
Hydrophan, *m.* vodenasti opal.
Hydrophyllit, *m.* vlažac.
Hydroſäure, *f.* vodičnina.
Hydroſelengas, *n.* seleno-vodik.
Hydroſtatik, *f.* miroslovje vode; hydrostatika.
Hydroſtatiſch, *adj.* hydrostatičan; —e Preſſe, vodeni těsak.
Hydrothiongas, *n.* sumporo-vodik.
Hydrothioncarbonſäure, *f.* sumporo-ugljovodična kiselina.
Hydrotechnik, *f.* vodostrojstvo.
Hydrotechniſch, *adj.* vodostrojni.
Hygea, **Hygiäa**, *f.* Zdravana, Hygiea.
Hygrometer, *m.* vlagoměr, hygrometar.
Hygrometrie, *f.* vlagoměrba.
Hygroſkop, *m.* vlagokaz, vlagojav.
Hygroſkopiſch, *adj.* vlagokazan.
Hylophag, *m.* drvojedac.
Hymen, *n.* ſ. Jungfernhäutchen.
Hymne, *f.* hvalopěvka, hymna.
Hyoſcyamin, *n.* bunovina.
Hyper- (in Zuſ.) pre-. [suvišnica.
Hyperbel, *f.* (*rhet.*) nadostavka; (*math.*)
Hyperboliſch, *adj.* nadostavljen; pretěran.
Hyperboräiſch, *adj.* sěverni.
Hyperkritik, *f.* pretěrana razsuda.
Hyperoxyd, *n.* prěkis.
Hyperſthene, *f.* presega, prět.
Hyphen, ſ. Bindezeichen.

Digitized by Google

Hypochondrie, *m.* hipokondrija; (Schwermuth), sêta.
Hypochondriſch, *adj.* hipokondričan; (ſchwermüthig), sêtan.
Hypochondrium, *n.* slabina.
Hypochondriſt, *m.* hipokondričnik; sêtnik.
Hypociſt, *m.* (*Cytinus Hypocistis*), pasja rukica, prasac.
Hypogyniſch, *adj.* (*bot.*) podplodan.
Hypoſchwefelig, *adj.* presumporit.
Hypotenuſe, *f.* podpon.
Hypotheciren, *v. a.* založiti.
Hypothek, *f.* podlog; nepokretni zalog, hipoteka.
Hypothekarforderung, *f.* iskanje podloga.
Hypothekargläubiger, *m.* podlogar.
Hypothekargut, *n.* podlog.
Hypothekarurkunde, *f.* podlogovnica.
Hypothekarverſchreibung, *f.* zapis podloga.
Hypothekenbank, *f.* podlogarnica.
Hypothekenbuch, *n.* podlogovnik.
Hypotheſe, *f.* podměna, hipoteza.
Hypothetiſch, *adj.* podměni.
Hyſterie, *f.* matičina, maternica, matra.
Hyſteriſch, *adj.* maternički.

J.

J! *int.* e! i nun, es mag ſein, neka bude.
Ibe, Ibenbaum uſw., ſ. Eibe.
Ibis, *m.* (*Ibis religiosa*), ibis; (*Scolopax Falcinella*), plšvica.
Ibiſch uſw., ſ. Eibiſch.
Ich, *pron.* ja; ich liebe Gott, ljubim Boga; ich ſelbſt war dort, ja glavom bijah ondě; habe ich's doch geſehen, ipak sam to vidio; tà vidio sam.
Ich, *n.* er denkt nur immer an ſein —, sve samo na se misli; mein ganzes —, sav; er iſt mein anderes —, on je sasvime ko i ja; on mi je slika i prilika.
Icheln, Ichen, *v. n.* jakati.
Ichler, *m.* samoživ.
Ichneumon, ſ. Pharaonsmaus.
Ichſucht, Ichſüchtig, ſ. Egoismus, Egoiſtiſch.
Ichthyographie, *f.* ribopis.
Ichthyolith, *m.* ribokam.
Ichthyolog, *m.* riboznanac, riboslovac.
Ichthyologie, *f.* riboznanstvo, riboslovje.
Ichthyophag, *m.* ribojedac.
Ichthyoſaurus, *m.* riboguj.
Ideal, *n.* uzor, ideal.
Ideal, Idealiſch, *adj.* uzorit; —e Münze, zamišljen novac.
Idealiſiren, *v. a.* uzoriti, pouzoriti.
Idealismus, *m.* uzorstvo, idealizam.
Idealiſt, *m.* uzornjak, idealista.
Idealität, *f.* uzoritost.
Idee, *f.* vida, idea; (Begriff), er hat davon keine —, nezna toga ni zamisliti.
Ideen-Aſſociation, *f.* zadruga mislih; zadružnost pojmovah.
Ideenlos, *adj.* bez vidah, ideah.
Idem, (b. Perſ.) isti; (b. Sach.), isto.
Identificiren, *v. a.* istovětiti, poistovětiti.
Identiſch, *adj.* istovětni; isti istovětni.
Identität, *f.* istovětnost.
Identitätsgleichung, *f.* istovětna jednačba.
Ideolog, *m.* vidoslovac.
Idioelektriſch, *adj.* samomunjan.
Idiographiſch, *adj.* samopisan.
Idiom, *n.* podnarěčje.
Idiopathie, *f.* samotrpnost.
Idiopathiſch, *adj.* samotrpan.
Idioſyntraſie, *f.* samosêt, idiosynkrasia.
Idiot, *m.* sebar; ſ. Ignorant.
Idiotikon, *n.* pokrajinski rěčnik.
Idiotismus, *m.* tudja rěč.
Idol, ſ. Abgott, Götze.
Idolatrie, *f.* ſ. Götzendienſt.
Idylle, *f.* seljanka.
Idylliſch, *adj.* seljanski.
Igel, *m.* (*Erinaceus*), jež; (*Buccinum erinac.*), bodljikav volak; (*Cardium chinatum*), bodljava čančica.
Igel- (in Zuſ.), ježev; ježan.
Igelartig, *adj.* ježast.
Igelblume, *f.* (*Anthyllis erinacea*), bodljav ranjenik.
Igelbiſtel, *f.* (*Cactus mammillaris*), buduljast nopal.
Igelfiſch, *m.* (*Diodon Hystrix*), ježina.
Igelflockenblume, *f.* (*Centaurea muricata*), bodljikav različak.
Igelgrasblume, *f.* (*Statice echinus*), bodljava travulja.
Igelkäfer, *m.* (*Hispa*), bodljavica.
Igelſchnecke, *f.* ſ. Seeigel.
Igelshaut, *f.* ježeva koža.
Igelsklette, *f.* (*Xanthium Strumarium*), repinac, dikica, toričica.
Igelknospe, *f.* Igelskolben, *m.* (*Sparganium*), ježinac.
Igelskraut, *n.* ſ. Eſelsgurke.
Igelſtein, ſ. Echinit.
Igname, *f.* (*Dioscorea*), jam.
Ignatiusbohne, *f.* (*Strychnos Ignatii*), Ignatijina kučiba.
Ignorant, *m.* neznalica, neznaja, neznajša (nevěža).
Ignoranz, *f.* neznanstvo, neznan *f.*
Ignoriren, *v. a.* neznati; er ignorirt ihn, on za njega i neznade; on njega ni u kvak.
Ihm, *pron.* njemu; ich ſagte —, kazao sam mu.
Ihn, *pron.* njega; ich ſah —, vidio sam ga.
Ihnen, *pron.* njim; gib —, daj jim (im); (in der Höflichkeitsſprache), Vam.

Digitized by Google

Ihr, *pron.* ihr seid fleißig, vi ste marljivi; ihr saget, daß .., kažete, da ..;
Ihr, *pron.* njoj; ich gab es —, dao sam joj; man bedarf ihrer, treba jê; (*pl.*) treba ih.
Ihr (Ihre, Ihres), *pron.* njezin, njihov; sie wünschte, daß ihr Sohn ein Kaufmann werden möchte, želila je, da joj sin bude trgovac; wenn sie ihren Sohn sieht, kad vidi svoga sina; ich sagte —er Tochter, rekao sam njezinoj kćeri; sie sagte —er Tochter, rekla je svojoj kćeri; ich brachte den Eltern ihre Tochter, doveo sam roditeljem njihovu kćer; (in der Höflichk.), Vaš; —e Majestäten, njihova veličanstva.
Ihren, s. Ihrzen.
Ihrenthalben, Ihrethalben, Ihretwegen, Ihretwillen, *adv.* radi, zaradi, poradi i. sbog nje; (*pl.*) radi, saradi, poradi i. sbog njih, (Höflichk.), vas.
Ihrige, *pron.* njezino; sie fordert das —, potrebuje svojinu; *pl.* njihov; sie sollen das — thun, neka učine svoju dužnost; (in d. Höflichk.), ich bin der —, Vaš sam i Božji; was machen die —n? šta rade vaši?
Ihro, *pron.* Vaš.
Ihrzen, *v. a.* Einen —, vikati komu.
Ikonographie, *f.* slikopis.
Ikonologie, *f.* slikoslovje.
Ikosander, *n.* dvadesetorac.
Ikosandrie, *f.* dvaestomuštvo.
Ikositetraeder, *n.* dvadeset-četvorac.
Ikterisch, *adj.* žučan; — werden, žučati.
Ilen, *v. a.* srezivati, srezati.
Iler, *m.* srezač.
Ilk, *f.* Iltis.
Illegal, *adj.* nezakonit; s. Ungesetzlich.
Illegitim, *adj.* nezakonski.
Illiquid, *adj.* nedokazan, nejasan; neséguran; (nicht richtig gestellt), nepravi.
Illumination, *f.* razsvěta.
Illuminiren, *v. a.* razsvětliti; (mit Farben), osvětliti, pisati.
Illusion, *f.* obmana.
Illusorisch, *adj.* obmani, prividan.
Illustriren, *v. a.* uresiti; illustrirte Ausgabe, uresno izdanje; illustrirte Zeitung, novine sa slikami.
Ilme, *f.* Ulme.
Ilse, *f.* Aloše.
Iltenschnecke, *f.* Kugelschnecke.
Iltiß, *m.* (*Mustela putorius*), smrdljivac; (*Mephytis put.*), t(v)or, t(v)orac.
Iltißfalle, *f.* t(v)orolovka, pastulja za
Iltisfell, *n.* t(v)orina. [t(v)orce
Im, *s.* In.
Imaginär, *adj.* umišljen; prividan.
Imagination, Imaginiren, *s.* Einbildung.
Imber, *s.* Ingwer.
Imbiß, *m.* zalogaj; čalabrčak; einen — zu sich nehmen, založiti; *s.* Frühstück.
Imgleichen, *s.* Ingleichen.
Imid, *n.* imid.
Imitation, Imitiren, *s.* Nachahmen.
Imker, *s.* Bienenvater.
Immatriniren, *s.* Matriniren.
Immanent, *adj.* prebivajući (u čem).
Immanenz, *f.* prebivanje (u čem).
Immaßen, *adv.* budući da; kao što.
Immaterialität, *f.* beztvarnost.
Immateriell, *adj.* beztvaran.
Immatriculation, *f.* upis (u maticu).
Immatriculationsschein, *m.* upisnica.
Immatriculiren, *v. a.* upisati (u matien).
Immaturität, *f.* nedozrelost.
Imme usw., *s.* Biene.
Immediat, *adj.* neposredan.
Immel, *s.* Kornwurm.
Immen, *s.* Hautflügler. [medenika.
Immenblatt, *n.* (*Melittis Melissophyllum*),
Immenfraß, Immenwolf, *s.* Bienenfresser.
Immer, *adv.* svagda, uvěk, vavěk, vazda; auf —, navěk, na uvěk; es wird — besser, sve bolje biva; was —, ma šta bilo; wann —, kadagod, kadgodèr, makar kada; — dasselbe reden, sve jedno te jedno govoriti; es regnet noch immer, jednako kiša pada; es regnet — und —, kiša pada, neprestaje; ich dachte — er würde kommen, sve sam mu se nadao; er kann es — behalten, neka slobodno zadrži; so arg du — bist, akoprem si zločest.
Immerbar, *adv.* svagda, vazda, vavěk.
Immerfort, *adv.* jednako, svejednako, udilj, sveudilj, svedjer, bez prestanka, neprestance.
Immergrün, *adj.* vazda zelen.
Immergrün, *n.* (*Aisoon*), vazdaživ; *s.* Hauswurz; Singrün.
Immerhin, *adv.* *s.* Immer; (*fig.*) —! neka! ako će! er kann es — thun, volja mu učiniti, prosto mu je to učiniti; neka to slobodno učini.
Immerkuh, *f.* věčita krava.
Immerlaut, *m.* vikalo.
Immermehr, *adv.* sve više; — einsehen, sve bolje uvidjati; — schreien, sve gore vikati.
Immersatt, *adj.* vazda i. sve sit.
Immerschön, *n.* (*Gnaphalium arenarium*),
Immersion, *f.* (*astr.*) pomor. [smilje.
Immervogel, *m.* (*Sphinx Atropos*), smrtoglavac.
Immerwährend, *adj.* svakdašnji, vazdašnji, svedjeran, neprestan; —, *adv.* *s.* Immerfort.
Immerzu, *s.* Immerfort.
Immitelst, *s.* Indessen.
Immobilien, *pl.* nepokretnina.
Immoral, *s.* Unmoralisch.
Immoralität, *f.* nećudorednost.
Immortalisiren, *v. a.* ověkověčiti.
Immortelle, *f.* neven.

Digitized by Google

Immunität, *f.* oprost (od poreza).
Impensen, *pl.* trošak. [čin.
Imperativ, *m.* (*gram.*) zapovědajući na-
Imperfektum, *n.* prošlo trajno vrěme.
Impegno, *n.* im — sein, obvezan, dužan
Imperial, *m.* imperial. [biti.
Imperialpapier, *m.* carski papir.
Imperialtraube, *f.* feigenblätterige —, kliještac. [razan.
Impertinent, *adj.* sirov, neotesan, bezob-
Impertinenz, *f.* sirovština, neotesanost;
Impetrant, *s.* Kläger. [bezobraznost.
Impetuoso, *adv.* (*mus.*) hrlo.
Impfanstalt, *f.* cěpilište boginjah.
Impfarzt, *m.* ucěpnik; boginjar.
Impfen, *v. a.* cěpiti, ucěpiti; einen Baum —, cěpiti i. navrnuti, navrtati (kalamiti) drvo; in den Spalt —, cěpiti i. navrnuti na razcěp i. razkol; in die Rinde —, cěpiti u koru; Kuhpocken —, cěpiti, ucěpiti, metati (kalamiti) boginje i. koze; navrnuti, prepisati, presaditi kraste.
Impfer, *m.* ucěpnik.
Impfling, *m.* cěpljenik; —, *f.* cěpljenica.
Impfmesser, *n.*, Impfnadel, *f.* cěpilica.
Impfperreis, *s.* Pfropfreis.
Impfung, *f.* cěpljenje; navrt, navrtanje.
Impfungsarzt, *s.* Impfarzt.
Impfungsprämie, *f.* cěpnina.
Impfungsstoff, *m.* cěpivo.
Impfungszeugniß, *n.* svědočba o cěpljenju (boginjah); cěpovnica.
Impfwunde, *f.* cěpak.
Implakabel, *s.* Unversöhnlich.
Implicite, *adv.* zamršeno; (*fig.*) uklopno.
Implorant, *s.* Ansucher.
Imponderabilien, *pl.* netežnine.
Imponiren, *v. n.* (*fig.*) ugledan biti; Einem —, držati koga u stegi, u strahu.
Import, *m.* uvoz.
Important, *adj.* važan, znamenit.
Importen, *pl.* uvozina.
Importeur, *m.* uvoznik.
Importgeschäfte, *pl.* uvozna trgovina.
Importiren, *v. a.* uvoziti.
Imposant, Imponirend, *adj.* naočit, glavit, vidjen; važan; —e Majorität, znamenita većina.
Impost, *m.* namet; *s.* Anis.
Impotent, *adj.* nemoćan.
Impotenz, *f.* nemoć.
Impraktikabel, *adj.* neizvršan; das ist —, to se nemoće izvesti, učiniti.
Imprimatur, *n.* dopust tiskanja.
Impromtu, *n.* pěsma s města.
Improvisateur, *m.* pěsnik, besědnik s města, improvisator.
Improvisiren, *v. a.* spěvati s města; besěditi kao s konja.
Impuls, *m.* pobuda, potaknuće; einen — geben, potaknuti.
Imputation, *s.* Zurechnung.
Imputiren, *v. a.* Einem etwas —, pisati komu što; (von bösen Handlungen), zaměriti.
In (Im), *prp.* in dem (im) Garten sein, u vrtu (bašči) biti; im Garten umher gehen, hodati po vrtu; im Wege sein, na putu biti; im Besitze sein, posědovati; im Zaume halten, zauzdati; in meiner Jugend, za moje mladosti; in einer Stunde, za jednu uru, za jedan sat; im Mondscheine, na měsečini; ich habe in ihm mein ganzes Glück verloren, nestalo mi je s njim svake sreće; sich in deutlichen Ausdrücken erklären, kazati jasnimi rěčmi; in Gegenwart Aller, pred svimi; in Ansehung, gledeć na ..; in Betrachtung, smatrajuć na ..; in Erwägung, *s.* Erwägung; in Erwartung, čekajuć (što), nadajuć se (čemu); im gegenwärtigen Monate, ovaj měsec; im künftigen Jahre, buduće godine; in der Nacht, noći, nocju; im Weine sich betrinken, opiti se vinom; in das Haus gehen, ići u kuću; in den Garten gehen, ići na vrt; in Klagen, Thränen ausbrechen, protužiti, proplakati; bis in den Tod, do smrti; es geht in's vierte Jahr, četvrta je godina.
Inabäquat, *adj.* nepriměren.
Inartikuliren, *v. a.* uzakoniti.
Inartikulirt, *s.* Unartikulirt.
Inauguration, *f.* uměštaj.
Inauguriren, *v. a.* uměstiti.
Inbegriff, *m.* sadržaj; (v. mehr. Sachen), skup; mit —, zajedno i. skupa sa; kurzer — der Wissenschaften, jezgrica
Inbehalten, *s.* Einbehalten. [znanostih.
Inbrunst, *f.* žar, vrućnost, gorljivost; usrdje; mit — lieben, žarko, vruće, ljubiti; mit — beten, gorljivo, užgano moliti. [usrdan.
Inbrünstig, *adj.* žarki, vruć, gorljiv,
Inbürger, *m.* gradjanin.
Incarnat, *s.* Hochroth.
Incarceriren, *s.* Einkerkern.
Incasso, *s.* Einkassirung.
Incidenzpunkt, *m.* naspětak. [pra.
Incidenzstreit, *m.* uzgredna, nadošla raz-
Incidenzurtheil, *n.* uzgredna, nadošla od-
Incidenzwinkel, *s.* Einfallswinkel. [suda.
Inclaviren, *s.* Einschließen.
Inclination, *f.* (*phys.*) priklonost; priklon.
Inclinatorium, *n.* priklonac.
Inclinationswinkel, *m.* prikloni ugao
Inclusive, *adv.* uključno, uklopno.
Incognito, *adv.* — reisen, putovati ne-
Incognito, *n.* nepoznatost. [poznat.
Incolat, *n.* državljanstvo. [měran.
Incommensurabel, *adj.* neměran, neiz-
Incommod, *s.* Unbequem.

Digitized by Google

Incommodiren, *v. n.* dosaditi, dosadjivati (komu); ſich —, potruditi se.
Incompatibel, *adj.* nesloživ; das iſt —, to se nemoše složiti.
Incompatibilität, *f.* nesloživost.
Incompetent, *adj.* nenaležan.
Incompetenz, *f.* nenaležnost.
Incomplet, *adj.* nepodpun.
Inconſequent, *adj.* nedoslědan.
Inconſequenz, *f.* nedoslědnost.
Inconvenienz, *f.* nepodobština.
Incorporation, Incorporations-, ſ. Einverleibung.
Incorporationsſchein, *m.* upisnica.
In corpore, zajedno, svi skupa.
Incorporiren, ſ. Einverleiben.
Incorrect, *adj.* neizpravan.
Incorrrethеit, *f.* neizpravnost, pogrešnost.
Incruſtat, *n.* okorušina.
Incruſtiren, *v. a.* okorušiti, okorepiti.
Incruſtirt, *adj.* okorušen, okorepljen.
Incunabel, *pl.* pratiskovine.
Incurabel, *adj.* neizlěčiv; neléčan; er iſt —, neće prebolěti.
Indächtig, ſ. Eingedenk.
Indagation, *f.* iztraživanje, izpitivanje.
Indelt, *n.* navlaka.
Indem, *conj.* — er noch ſprach, kam ſie, dok je jošte govorio, dodje ona; ſenden ſie mir ein anderes Buch, — ich das eine bereits durchgeleſen habe, pošaljite mi drugu knjigu, jer (i. budući da) sam onu već pročitao.
Indemniſation, ſ. Schadloshaltung.
Independenz, *f.* nezavisnost.
Indeß, Indeſſen, *conj.* medjutim, u to; daß Haus brannte in hellen Flammen, — daß er .., kuća je plamenom buktěla, dok je on .. (a on je ..); es taugt nicht viel, — iſt es noch zu gebrauchen, nevrědi mnogo, nu ipak je još něčemu.
Indeterminirt, *adj.* neustanovljen.
Inder, *m.* kazalo.
Indian, ſ. Truthahn.
Indicativ, ſ. Anzeigende Art.
Indicien, *pl.* obkaze.
Indiciren, *v. a.* metnuti, uvrstiti (što) u kazalo; —, *v. n.* načiniti, činiti kazalo.
Indiction, *f.* indikcion.
Indifferent, *adj.* nehajan.
Indifferentismus, *m.* nehajstvo, nehaj.
Indifferentiſt, *m.* nehajnik.
Indifferenz, *f.* nerazlika.
Indifferenzfläche, *f.* nehajna ploha.
Indifferenzpunkt, *m.* nehajište.
Indigblau, *adj.* čivitast.
Indigenat, *n.* državljanstvo.
Indigeſtion, *f.* neprobava, zlohranost.
Indigkarmin, *m.* čivitni karmin.
Indigküpe, *f.* čivitnjak.
Indignation, *f.* gnjev.
Indigo (Indig), *m.* (*Indigofera*), čivit.
Indigoammer, *m.* (*Emberiza cyanea*), modra strnadica.
Indigofabrik, *f.* čivitarnica.
Indigopflanze, *f.* ſ. Indigo.
Indigopflanzer, *m.* čivitar.
Indigopflanzung, *f.* čivitnik.
Indigpurpur, *m.* čivitni skrlet.
Indigroth, *n.* čivitna crven.
Indigſäure, *f.* čivitna kiselina.
Indigſolution, *f.* čivitna otopina.
Indigweiß, *n.* běli čivit.
Indin, *n.* indin.
Indirect, *adj.* neupravan; —, *adv.* neupravce.
Indiscret, *adj.* (unbeſcheiden), nečedan; (unvorſichtig), nesmotren, nerazborit; (rückſichtslos), bezobziran; (ſchwatzhaft), proliven; er iſt —, nezna mučati.
Indiscretion, *f.* nesmotrenost, nerazbor; ſ. Schwatzhaftigkeit.
Indisciplinirt, *adj.* bez zapta.
Individualiſiren, *v. a.* ujedinstveniti.
Individualität, *f.* osobnost; ſ. Einzelheit.
Individuell, *adj.* osobni; jedinstven; — vertheilen, razděliti na glave.
Individuum, *n.* jedinac; osoba.
Indolent, *adj.* bezćutan; nemaran.
Indolenz, *f.* bezćutnost; nemarnost.
Indoſſament, *n.* naledjnica; — in bianco naledjnica na bělu.
Indoſſant, *m.* naledjnik.
Indoſſator, *m.* naledjenik.
Indoſſiren, *v. a.* naledjiti.
Indoſſirung, *f.* naledjba.
Indoſſo, ſ. Indoſſament.
Indri, *m.* (*Lichanotus Indri*), indrl.
Induciren, *v. a.* (*phil.*) izvoditi; (*phys.*) navesti, navoditi.
Induction, *f.* (*phil.*) izbroj; (*phys.*) navod.
Inductor, *m.* (*phys.*) navodič.
Indulgenz, *f.* ſ. Ablaß.
Indult, *m.* odgoda.
Induſtrie, *f.* obrtnost; ſ. Gewerbsthätigkeit.
Induſtrieausſtellung, *f.* obrtna izložba.
Induſtriebezirk, *m.* obrtni kraj.
Induſtrieerzeugniß, *n.* obrtna tvorina; obrtnina.
Induſtriell, *adj.* obrtan.
Induſtrielle, *m.* obrtnik.
Induſtrieſchule, *f.* obrtna učionica.
Induſtrieunternehmung, *f.* obrtni predzetak.
Induſtriös, *adj.* obrtan, prometan.
Ineinander, *adv.* jedno u drugom, jedno u drugo.
Ineinandergreifen, *n.* zahvatanje jednoga u drugo.
Infallibel, Infallibilität, ſ. Untrüglich uſw.
Infam, *adj.* zloglasan; ſ. Schändlich.
Infamie, *f.* ſ. Schändlichkeit.
Infant, *m.* infant.
Infanterie, *f.* pěšadija; pěšaci.
Infanterie- (in Zuſ.) pěšački.
Infanterie-Regiment, *n.* pěšačka pukovina (regimenta).
Infanteriſt, *m.* pěšak.
Infel, *f.* mitra.

Digitized by Google

Infeln, *v. a.* geinfelter Abt, mitronosni opat.
Inferiren, *v. a.* upisati; ſ. Folgern.
Inficiren, *v. a.* okužiti.
Infinitiv, *m.* nesavršeni način.
Inflammabilien, *pl.* uždivine.
Inflammation, *f.* žar, zapala.
Inflammiren, *v. a.* zažariti, zapaliti.
Inflexion, *f.* previjanje.
Influenza, *f.* kihavica.
Influiren, *v. n.* utečati (u što).
Information, *f.* naputak.
Informationsbuch, *n.* obavěstnik.
Informator, *m.* učitelj; domaći učitelj; (Erzieher), uzgojitelj.
Informiren, *v. a.* poučiti; naputiti; Auskunft geben), obavěstiti.
Infuſ, ſ. Infel.
Infulirt, *adj.* mitronosan.
Infuſion, *f.* naljev.
Infuſionsthier, *n.* nevid, naljevnjak.
Ingarn, *n.* kuljar.
Ingebäude, *n.* nutrnja sgrada.
Ingeheim, *adv.* ſ. Heimlich.
Ingenieur, *m.* měrnik, měrčin (inžinir).
Ingenieurcorps, *n.* měrnički sbor.
Ingenieurkunſt, *f.* měrništvo.
Ingenieurſchule, *f.* měrnička učionica.
Ingleichen, *conj.* takodjer; i; (auf gleiche Art), isto tako; (wie auch), kao što i.
Ingredienz, *f.* priměsa.
Ingrimm, *m.* razjarenost.
Ingrimmig, *adj.* razjaren, razljućen.
Ingroſſiren, *v. a.* uknjižiti.
Ingroſſiſt, *m.* uknjižnik.
Ingrün, ſ. Sinngrün.
Ingwer, Ingber, *m.* (*Amomum Zingiber*), gjumbir; deutſcher —, ſ. Aron.
Ingwerbier, *n.* gjumbirovac.
Ingwerkoralle, *f.* (*Madrepora digitata*), prstasti koralj.
Ingwerkraut, *n.* (*Lepidium latifolium*), širolisti grbač.
Ingweröl, *n.* gjumbirovo ulje.
Inhaben, *v. n.* držati; (beſitzen), imati.
Inhaber, *m.* podržnik, držac; (Eigenthümer), vlastnik, imalac; —in, *f.* podržnica; (Eigenthümerin), vlastnica, imalica.
Inhabersrecht, *n.* pravo držca.
Inhaberſtelle, *f.* čast imaoca.
Inhabil, *adj.* nepodoban; nesposoban; (ungeſchickt), nespretan.
Inhabilität, *f.* nepodobnost, nesposobnost; nespretnost.
Inhabung, *f.* držanje; imanje.
Inhafen, *m.* nutrnja luka.
Inhaftiren, ſ. Verhaften.
Inhalt, *m.* sadržaj, sadržina; dem ganzen —e nach, (sa) svim sadržajem; sa svim što sadržava i. što je u njem; — Rechtens, pravnim redom.
Inhalten, ſ. Enthalten.
Inhaltlich, *adv.* sadržajem; po sadržaju.
Inhaltlos, *adj.* prazan.
Inhaltreich, *adj.* pun, jedar.
Inhaltsangabe, Inhaltsanzeige, *f.* kazalo.
Inhaltſchwer, *adj.* važan; ſ. Inhaltsreich.
Inhaltsleer, *adj.* prazan.
Inhaltsverzeichniß, *n.* popis sadržaja, kazalo.
Inhärent, *adj.* prianjajući, prionuo.
Inhärenz, *f.* prionulost; (*jur.*) postojanost.
Inhäriren, *v. n.* prianjati.
Inhibiren, *v. a.* zabraniti.
Inhibition, *f.* zabrana.
Inholz, ſ. Spann.
Inhuman, *adj.* neuljudan.
Inhypothequiren, *v. a.* založiti, podložiti.
Initialbuchſtabe, *m.* veliko pisme, slovo.
Initiative, *f.* pravo započetka.
Injection, *f.* (*med.*) uštrcaj.
Injiciren, *v. a.* (*med.*) ustrcnuti, uštrcati.
Injurie, *f.* vražba; thätliche —, zadata vražba; (Beſchimpfung), pogrda.
Injurienklage, *f.* vražbena tužba.
Injurienprozeß, *m.* vražbena parnica.
Inlage, *f.* uklopina, prilog; (b. Brief.), duša.
Inland, *n.* naša zemlja; im —e, u zemlji.
Inländer, *m.* tuzemac, našinac, domaći; —in, *f.* tuzemka, našinka.
Inländiſch, *adj.* tuzemski, našozemski, naški; domaći.
Inled, ſ. Indelt.
Inleute, *pl.* ukućani, stanari, domari.
Inliegend, *adj.* ležeći u . .; uklopljen.
Inmann, *m.* ukućanin, stanar, domar.
Inmärker, *m.* kotarnik.
Inmittelſt, ſ. Indeſſen.
Inne, *adv.* u nutri; mitten —, u sredini.
Innebehalten, *v. a.* zadržati (kod sebe).
Innebleiben, *v. n.* ostati u nutri, kod kuće.
Innehaben, *v. a.* ſ. Inhaben; (*fig.*) peti, znati.
Innehalten, *v. a.* držati u nutri; sustaviti; ſich —, ostati kod kuće; —, *v. n.* stati, prestati.
Innen, *adv.* u nutri; von —, von — her, iz nutra; nach — zu, u nutra.
Innenrand, *m.* nutrnji rub i. okrajac.
Innenwelt, *f.* nutrnji svět.
Inner, *adv.* — dem Hauſe, u kući; innerſt, u sred srěde.
Innerathmend, *adj.* nutrodišući.
Innere, *adj.* nutrnji, unutrnji, unutrašnji; der — Winkel, kut; der — Sinn, ćut; ćutilo; eine — Krankheit, iznutrica; der — Rath, malo věće.
Innere, *n.* nutrina, unutrašnjost; (das Innere des Menſchen), svee, duša; Miniſter des —n, popečitelj (ministar) nutrnjih poslovah.
Innerhalb, *prp.* u nutri; — der Kirche, u crkvi; — der Gränzen, medju granicami; — einer Stunde, za jednu uru, za jedan sat; — zwei Jahren, uz dvě godine.

Digitized by Google

Innerlich, *adv.* iznutra; ſich — freuen, radovati se u sebi, u srcu; ich fühle mich — dazu gezwungen, srce me na to nagoni. [reda.

Innerreihig, *adj.* nutroredan, nutrnjega

Innewerden, *v. a.* osětiti se, dosětiti se (čemu); doznati (što).

Innerſte, *n.* sredina; im —n ſeines Herzens, u sred srědi svoga srca.

Innig, *adj.* nutrnji; (*fig.*) svesrdan, srdačan, usrdan; — beten, goruće i. vruće se moliti; innigſt danken, zahvaliti se iz dubljine srca; svesrdno se zahvaliti.

Inniggeliebt, *adj.* predragi.

Innigkeit, *f.* nutrnjost, unutrašnjost; (*fig.*) svesrdnost, usrdje, srdačnost; (v. Gebet), vrućnost, gorućtvo.

Inniglich, ſ. Innig.

Innung, *f.* ceh, esnaf*; vor die — laden, dozvati pred skupštinu ceha.

Innungsbrief, *m.* cehovna povelja.

Innungsgeld, *n.*, Innungspfennig, *m.* cehovnina.

Innungsverſammlung, *f.* skupština ceha.

Innungsvorſtand, *m.* starěšina ceha, es-

Inoculiren, ſ. Impfen. [nafa.

Inquirent, *m.* iztražnik.

Inquiriren, *v. a.* iztraživati.

Inquiſit, *m.* iztraženik.

Inquiſition, *f.* iztražba, iztraga; (Ketzergericht), věrosud, inkvizicija.

Inquiſitor, *m.* iztražnik; (Ketzerrichter), věrosudac; (*Curculio inquisitor*), kljunak-traživnik.

Inrotulation, *f.* — der Acten, savoj, skladnja spisah.

Inrotuliren, *v. a.* die Akten —, skladati, saviti spise.

Inrotulirung, ſ. Inrotulation.

Inrotulirungs-Protokoll, *n.* zapisnik o skladanju i. savijanju spisah.

Inrotulirungs-Tagfahrt, *f.* ročište za skladanje i. savoj spisah; skladnjeno

Ins, ſ. In. [ročište.

Inſaß, *m.* stanovnik.

Insbeſondere, *adv.* osobito.

Inſchlitt, ſ. Unſchlitt.

Inſchrift, *f.* napis.

Inſchriftenſammlung, *f.* sbirka napisah.

Inſcribiren, *v. a.* upisati.

Inſcription, *f.* upis.

Inſect, *n.* buba, rezavac.

Inſectenblume, *f.* (*Ophrys insectifera*), kokica, mačkovo uho.

Inſectendieb, *m.* (*Ptinus fur*), rušnik.

Inſectenfreſſer, *m.* bubožder.

Inſectenlehre, ſ. Entomologie.

Inſectenpulver, *n.* bubomor.

Inſel, *f.* ostrvo, otok, ada*.

Inſel- (in Zuſ.) ostrvski, otočki.

Inſelbewohner, *m.* ostrvljanin, otočanin, otočar.

Inſelbewohnerin, *f.* ostrvljanka, otočanka.

Inſelgruppe, *f.* ostrvlje.

Inſelland, *n.* ostrvo; ostrvita zemlja.

Inſelmeer, *n.* ostrvište. [žava.

Inſelreich, *n.*; Inſelſtaat, *m.* ostrvska dr-

Inſelreihe, *f.* povorka ostrvah.

Inſelſtadt, *f.* ostrvski grad; grad na ostrvu, otoku.

Inſelt, ſ. Unſchlitt.

Inſelvolk, *n.* ostrvljani, otočani.

Inſelwohner, ſ. Inſelbewohner.

Inſeparabel, *adj.* nerazstavan.

Inſerat, *n.* uvrst; uvrstak. [uſw.

Inſeriren, Inſertion uſw., ſ. Einſchalten

Insgemein, *adv.* u obće; obično.

Insgeſammt, *adv.* sve zajedno, sve skupa; svesebice, listom.

Inſiegel, *n.* pečat.

Inſignien, *pl.* znamenja dostojanstva.

Inſinuation, *f.* predaja; ſ. Zuflüſterung.

Inſinuiren, *v. a.* (*jur.*) dati, predati; ſ. Zuflüſtern; ſich —, udvoriti se, umiliti

Inſitzvertrag, *m.* usědna pogodba. [se.

Inſofern, *adv.* u koliko.

Inſolent, *adj.* prodrzljiv; oběstan.

Inſolenz, *f.* prodrzljivost, oběst.

Inſolvent, *adj.* nemogućan platiti; er iſt —, nemože platiti.

Inſolvenz, *f.* nemogućnost plaćanja.

Inſonderheit, Inſonders, *adv.* osobito.

Inſpection, *f.* nadgled, nadzor.

Inſpektor, *m.* nadglednik, nadzornik.

Inſpectorat, *n.* nadgledništvo, nadzor-

Inſpicient, *m.* nadgledalac. [ništvo.

Inſpiciren, *v. a.* nadgledati, nadzirati.

Inſpicirung, *f.* nadgledanje; nadgled,

Inſpiration, *f.* nadahnuće. [nadzor.

Inſpiriren, *v. a.* nadahnuti.

Inſtallation, *f.* uměštanje; uměštaj; učastba; uvodjenje u čast.

Inſtalliren, *v. a.* uměštati, učastiti; uvesti, uvoditi u čast.

Inſtandhaltung, *f.* uzdržavanje.

Inſtändig, *adv.* jako, silno; snažno; — bitten, iskreno moliti; jednako moliti; ich bitte auf das —ſte, molim, neprestajem.

Inſtändigkeit, *f.* snažnost, jakost.

Inſtandſetzung, *f.* izvedenje.

Inſtantia, ab —, s nestašice dokazah.

Inſtanz, *f.* (*jur.*) sud; Behörde erſter —, oblast prvoga stupnja i. prve molbe; die Sache iſt bei allen —en entſchieden, sve su oblasti stvar rěšile; (*phil.*) prigovor.

Inſtanzenzug, *m.* postupnost sudovah,

Inſtehen, *v. n.* nastajati. [oblastih.

Inſtehend, *adj.* bližnji, budući; —en Sonntag, u nedělju koja prva dodje.

Inſter, *m.* vitalac, drob.

Inſtinct, *m.* ostan, nagon.

Inſtinctartig, *adv.* ostanicě, po ostanu.

Inſtitut, *n.* zavod (zavedenje); ſ. Inſtitution.

Digitized by Google

Inſtitution, *f.* uredba, postava.
Inſtituts- (in Zuſ.) zavodni.
Inſtitutsdirektor, *m.* ravnatelj zavoda.
Inſtitutsleitung, *f.* ravnateljstvo zavoda.
Inſtitutsverwaltung, *f.* uprava zavoda.
Inſtradiren, *v. a.* uputiti.
Inſtradirung, *f.* upućivanje, uputa.
Inſtruction, *f.* (Belehrung), pouka, počenje; (Anweiſung), naputak; (Vorunterſuchung), protraga; — eines Proceſſes, prirediba.
Inſtructionsrichter, *m.* sudac-priredilac.
Inſtructionsverfahren, *n.* priredni postupak.
Inſtructiv, *adj.* poučan; (anweiſend), naputan; (vorbereitend), priredni.
Inſtructor, *m.* (domaći) učitelj.
Inſtruiren, *v. a.* (belehren), učiti, poučiti; (anweiſen), naputiti; einen Proceß —, prirediti parnicu.
Inſtrument, *n.* orudje, halat*; muſikaliſches —, glasbilo; (*jur.*) dokaznica, izprava. [padež.
Inſtrumental, *m.* instrumental; sedmi
Inſtrumentalmuſik, *f.* glasba (orudja).
Inſtrumentalmeſſe, *f.* svirana misa.
Inſtrumentenbuch, *n.* izpravnik.
Inſtrumentenmacher, *m.* orudjar; ſ. Claviermacher.
Inſubordination, *f.* nepokornost.
Inſulaner, ſ. Inſelbewohner.
Inſult, *m.* nasrt; napast; (Beſchimpfung), pogrda.
Inſultant, *m.* nasrtalo, napastnik.
Inſultiren, *v. a.* nasrtati; napastovati; zadirati; pogrditi (koga); najahati, najahivati (na koga).
Inſultirend, *adj.* nasrtljiv.
Inſurgent, *m.* buntovnik; ſ. Landſtürmler.
Inſurrection, *f.* buna; ſ. Landſturm.
Intabulation, *f.* uknjižba; upis.
Intabulations- (in Zuſ.), uknjižbeni, uknjižni.
Intabulationsamt, *n.* uknjižnica; uknjižni ured. [knjižbe.
Intabulations-Bewilligung, *f.* dopust u-
Intabulationsbuch, *n.* uknjižnik.
Intabulationscertificat, *n.* svědočba o uknjižbi. [va.
Intabulations-Clauſel, *f.* uknjižna uglaIntabulationsfähig, *adj.* podoban za uknjižbu.
Intabulationsgeſuch, *n.* molba za uknjižbu.
Intabulationstaxe, *f.* uknjižnina.
Intabuliren, *v. a.* uknjižiti; upisati.
Integrabel, *adj.* dočěliv.
Integrabilität, *f.* dočělivost.
Integral, *n.* čělak.
Integralgleichung, *f.* dočělna jednačba.
Integralrechnung, *f.* dočělni račun.
Integralzeichen, *n.* dočělni znak.
Integration, *f.* dočělivanje; dočěla.
Integriren, *v. a.* dočěliti, dočělivati.
Integrirend, *adj.* čělovit; ein —er Beſtandtheil, čělovit dio.
Integrität, *f.* čělovitost, čělost, čělo-
Intellectuell, *adj.* uman. [kupnost.
Intelligenz, *f.* razbor, pamet.
Intelligenzblatt, *n.* oglasnik.
Intelligenz-Comptoir, *n.* obavěštnica.
Intendant, *m.* nadzornik.
Intenſion, *f.* vrlina.
Intenſität, *f.* vrlost.
Intenſiv, *adj.* vrli.
Intention, *f.* naměra.
Intercalarrechnung, *f.* medjutonji račun.
Intercalation, *f.* uvrstba, umet.
Intercaliren, *v. a.* uvrstiti; umetnuti.
Intercediren, *v. n.* für Jemanden —, zauzeti se za koga; für fremde Schuld —, podjamčiti se za čiji dug; uzeti na se čiji dug; izporučiti koga; ſ. Fürſprechen.
Intercellulargänge, *f.* postaničnice.
Interceſſion, *f.* posredovanje.
Interdict, *n.* zabrana.
Intereſſant, *adj.* zanimiv.
Intereſſe, *n.* (Theilnahme), učešće; er nimmt Intereſſe daran, dionik je toga; (Wichtigkeit), haj; das iſt für mich ohne —, meni do toga nestoji, mene se to netuka; (d. Anziehende), zanimivost; — einflößen, zanimati; (Gewinn), korist, dobitak; es geſchieht in deinem —, tebi je za uhar; das liegt in deinem unmittelbaren —, to ti je neposredno koristno; —n, *pl.* dobit *f.*, kamata*.
Intereſſenausſtände, *pl.* zaostala dobit.
Intereſſenconto, *m.* dobitni račun.
Intereſſenſchein, ſ. Coupon.
Intereſſenkontobuch, *n.* dobitni računovnik.
Intereſſent, *m.* (Theilnehmer), učestnik, dionik; ſ. Partei.
Intereſſentafel, *f.* dobitna štica.
Intereſſiren, *v. a.* (betreffen), das intereſſirt mich, to se mene tuka i. tiče; (wichtig ſein), do toga i. za tim mi je stalo; (einnehmen), zanimati (koga što); zanositi pamet (komu što); ſich —, *v. r.* (theilnehmen), učestnik i. dionik biti; (Sorge tragen), ſich für Einen —, für etwas (wofür) —, ſ. Verwenden, ſich.
Intereſſirt, *adj.* učestan; ich bin dabei —, učestnik i. dionik sam toga; er iſt ſehr —, ſ. Eigennützig.
Interferenz, *f.* — des Lichtes, krstanje, križanje světla.
Interfoliiren, *v. a.* ein Buch —, proložiti knjigu (bělim papirom).
Interim, *adv.* medjuto, medjutim.
Interimiſtiſch, *adj.* privremeni. [meni.
Interims- (in Zuſ.) medjutonji, privre-
Interimsactie, *f.* medjutonja dionica.
Interimsconto, *m.* medjutonji račun.
Interimsquittung, *f.* medjutonja namirnica.

Digitized by Google

Interimsrechnung, f. Interimsconto.
Interims-Recognition, f. (Wechſ.) medjutonje priznanje.
Interimsſchein, m. medjutonjica.
Interjection, f. umetak, uzklik.
Interlineat-Ueberſetzung, f. prěvod medju redci.
Interlineation, f. pisanje medju redci.
Interlocut, I—oriſches Urtheil, n. uzgredna presuda.
Intermezzo, n. zapremica.
Intermiſſion, f. propust; ſ. Unterbrechung.
International, adj. medjunarodni.
Interpellation, f. (Unterbrechung), preſěčanje govora; (Anfrage), upit, zapit.
Interpelliren, v. a. (unterbrechen), preſěći, preſěcati komu govor; zakršiti komu rěč; (anfragen), upitati, zapitati.
Interpolation, f. (der Manuſcripte), podkrpa; (math.) uvrstba.
Interpoliren, v. a. podkrpiti; (math.) uvrstiti.
Interpunction, f. metanje razlučilah.
Interpunctionszeichen, n. razlučilo.
Interregnum, m. medjutonja vlada.
Interrogativ, adj. upitni.
Intervall, m. (Pauſe), stanka; (Zwiſchenraum), prostorak; praznina; lucida —a, osvěstica.
Intervenient, m. posrednik.
Interveniren, v. n. posredovati.
Intervention, f. posredovanje; (b. Wechſ.) ſ. Honoration.
Inteſtat, ab —o ſterben, umrěti bez opo[ruke.
Inteſtaterbe, m. zakonski naslědnik.
Inteſtaterbfolge, f. zakonska naslědba.
Inteſtaterbſchaft, f. zakonsko naslědstvo.
Intim, adj. pouzdan, glavni.
Intimat, n. naredba; ſ. Erlaß.
Intimation, f. objava.
Intimationsdecret, n. objavna odluka.
Intimidation, ſ. Einſchüchterung.
Intimiren, v. a. objaviti.
Intimität, f. pouzdanost.
Intolerant, adj. nepogodan, netrpeći; er iſt ſehr —, nikoga netrpi.
Intoleranz, f. netrpnost, netrpnja.
Intonation, f. propěv.
Intoniren, v. n. propěvati.
Intrade, f. uvod.
Intranſitivum, n. neprelazni glagolj.
Intravillan-Grund, m. (zemlja-) prikućnica.
Intrigant, adj. himben, vuhven; ein —er Menſch, ſ. Intrigant, m.
Intrigant, m. pletkaš, zapletavica.
Intrigue, f. zapletka, pletka, potka.
Intriguiren, v. n. zapletati.
Intrikat, adj. zamršen.
Introduction, f. uměštaj, uvod.
Introitus, m. uvod.
Intuitiv, adj. zorni.
Inulin, n. omanovina.
Invalide, adj. nemoćan; (mil.) er iſt —, nije za službu.
Invalide, m. nemoćni vojnik, nemoćnjak.
Invalidenfond, m. zaklada za nemoćne vojnike i. nemoćnjake.
Invalidenhaus, n. vojnička nemoćnica.
Invalidität, f. nemoć; ſ. Dienſtunfähigkeit.
Invaſion, f. provala, usrt, uvala, napad.
Invaſionserſatz, m. naknada štete počinjene napadom.
Invaſionsheer, n. vojska-provalica.
Invectiven, pl. nasrtanje; zaděvanje; ſ. Schmähung.
Inventar, n. imovnik; popis imovine.
Inventariſiren, Inventiren, v. a. popisati
Invention, f. izum. [imovinu.
Inventiös, adj. domišljat.
Inventur, f. popis imovine; imovnik.
Inventurbuch, n. imovnik. [vine.
Inventurerrichtung, f. popisivanje imo-
Inventurkoſten, pl. popisni trošak.
Inverſion, f. přemet.
Inveſtigation, f. iztraživanje.
Inveſtiren, f. uměstiti.
Inveſtitur, f. uměštaj.
Inveſtiturrecht, n. pravo uměštaja.
Invocation, f. zazovka.
Involviren, v. a. das involvirt einen Widerſpruch, u tom ima protuslovje.
Inwärtig, ſ. Innere, adj.
Inwärts, adv. u nutra.
Inwendig, adj. unutrnji, nutrnji, unutrašnji; —, adv. iznutra.
Inwendige, n. nutrnjina.
Inwohnen, v. n. stanovati (u kom).
Inwohnend, adj. die —e Gnade, milost prebivajuća u ...
Inwohner, m. ukućanin, domar, stanar, kućar; —in, f. ukućanka, stanarka, domarka.
Inzicht, f. (z. B. eines Verbrechens), znak; ſ. Injurie.
Inzucht, f. domaća gojitba.
Inzwiſchen, ſ. Indeſſen.
Ipecacuanha, ſ. Brechwurzel.
Iper, ſ. Ulme.
Irden, adj. zemljan; —es Gefäß, zemljanica; —es Geſchirr, zemljano po-
Irdiſch, adj. zemaljski. [sudje.
Irdiſche, n. zemaljština; am —n hangen, ſ. Hangen.
Irdwaaren, pl. zemljanina.
Irgend, adv. ich habe ihn —wo geſehen, vidio sam ga negdě; wenn es — möglich ſein ſollte, ako bude ikako moguće; wenn es mir — möglich ſein wird, ako samo uzmog' budem; — ein, někakov; itko; ikoji; ikakov.
Irgendetwas, adv. išto, ikoliko; štogod, koliko toliko.
Irgendwann, adv. ikad, někada.
Irgendwer, adj. kojetko, itko; irgendweſſen, ičiji.

Digitized by Google

Irgendwie, *adv.* ikako; někako.
Irgendwo, *adv.* igdě, gděgod.
Irgendwoher, *adv.* od někuda, od ikuda.
Irgendwohin, *adv.* ikamo, kamogod.
Irgendwomit, *adv.* s čimgod; čimgod.
Irher, *m.* irhar.
Iridium, *n.* dužik, iridium.
Iridiumschwärze, *f.* dužična crn, nigah.
Iridoxyd, *n.* dužični kis.
Iridoxydul, *n.* dužični kisac.
Iridsäure, *f.* dužičnina.
Iris, *f.* (Regenbogen), duga; (Regenbogenhaut), (očinja) šarenica; (Planet), Iris; ſ. Irisblume.
Irisblume, *f.* (*Iris*), perunika.
Irisiren, *v. n.* dužkovati.
Irlin, *m.* (*Motacilla flava*), žuta pastirica.
Ironie, *f.* ironija; podsměh.
Ironiſch, *adj.* ironički; podsmešljiv.
Irradiation, *f.* sunčanje.
Irbeere, ſ. Tollkirſche.
Irre, *adj.* zabludio, zabasao, zalutao; Einen (in der Rede) — machen, pomutiti, smesti, pomesti koga; — ſein, varati se; — im Kopfe ſein, sulud, munjen biti; smetene pameti biti.
Irre, *m.* suludnik, mahnitac.
Irre, *f.* zabluda, zaluta, zabas; in der — gehen, ſ. Irren; Irrfahrt.
Irrede, *f.* bulaznjenje; trabun, tlapnja, bulazan.
Irreducibel, *adj.* das iſt —, to se nemože ujednostručiti.
Irreführen, ſ. Irreleiten.
Irregehen, *v. n.* zabluditi, zalutati (s puta), zabasati, zaići, zalaziti.
Irregulär, *adj.* (*gram.*) nepravilan; (*mil.*) neredan, neuredan; (*merk.*) —e Wechſel, nesajmovne mènice.
Irregularität, *f.* nepravionost; neuredost.
Irreleiten, *v. a.* zavesti, smesti; er hat ſein Herz irregeleitet, zanio mu je srce.
Irreligion, *f.* bezzakonje, bezvěrje; (Gottloſigkeit), bezbožnost.
Irreligiös, *adj.* bezzakoni, bezvěran, bezbožan.
Irreligiöſe, *m.* bezzakonik, bezzakonjak; bezvěrnik; bezbožnik; —, *f.* bezzakonica, bezvěrnica, bezbožnica.
Irren, *v. n.* (im Walde —), lutati, basati (po šumi); zalaziti; (*fig.*) varati se; faliti, pogrěšiti; von der Wahrheit —, zalutati s istine; zaći od istine; ſich —, varati se; (im Zählen), pomesti se; —, *v. a.* zaveati (s puta), zaluditi.
Irren, *n.* basanje; zalaz; (ſpr.) — iſt menſchlich, svak može faliti.
Irrend, *adj.* —er Ritter, leventa.
Irrenhaus, *n.* ludnica.
Irrer, *m.* ſ. Irre; zavodnik.
Irrereden, *v. n.* bulazniti, buncati, tlapiti.
Irrewerden, *v. n.* zalutati, zabasati, zaći. (*fig.*) zaluděti, prevariti se, pomesti se.
Irrfahrt, *f.* zalaznica.
Irrgang, *m.* ſ. Irrweg; Irrgarten.
Irrgarten, *m.* nedohodnjak.
Irrgeiſt, *m.* (unſtät) tumara, tumaralo.
Irrglaube, *m.* krivověrstvo, kriva věra.
Irrgläubig, *adj.* krivověran.
Irrgläubige, *m.* krivověrac.
Irrgläubigkeit, *f.* krivověrnost.
Irrhaus, ſ. Irrenhaus.
Irrhäusler, ſ. Tollhäusler.
Irrig, *adj.* kriv, lažljiv; — ſein, varati se.
Irrigerweiſe, *adv.* krivo.
Irrisabel, ſ. Reizbar.
Irrkopf, *m.* smetenjak.
Irrlehre, *f.* kriv, lažan nauk.
Irrlehrer, *m.* lažan, kriv učitelj.
Irrlicht, *n.* divlji oganj.
Irrpfad, *m.* stranputica.
Irrprediger, *m.* krivi propovědnik.
Irrſal, ſ. Irrgarten.
Irrſatz, *m.* kriv, lažan rěk i. stavak.
Irrſinn, *m.* ludilo.
Irrſinnig, *adj.* lud.
Irrſtern, ſ. Komet; Planet.
Irrthum, *m.* zabluda, bludnja, var; ſie ſind im —e, varate se; auf einen — gerathen, zaći, zalutati (s puta istine); zabrazditi; Irrthümer lehren, učiti lažni nauk; in — wandeln, u bludnji življeti; (Verſehen), grěška, pogreška; einen — begehen, pogrěšiti; da iſt ein — vorgefallen, tu ima pogreška; — vorbehalten, uz nadoměstak pogreške.
Irrung, *f.* zabas, zaluta; bludnja; (Verſehen), grěška, pogreška; (Streit), zavadica, neporazumljenje.
Irrungslos, *adj.* bez pogreške; bez vara.
Irrwahn, *m.* zavara, obmana.
Irrweg, *m.* stranputica; bezpuće; nedohod; (*arch.*) zavojak.
Irrwiſch, *m.* ſ. Irrlicht; Irrgeiſt.
Irte, *f.* revena.
Iſabellfarbe, *f.* ruda žut.
Iſabellfarben, I—big, *adj.* rudo-žut.
Iſabellholz, *n.* (*Laurus Borbonia*), burbonski lovor.
Iſatin, *n.* saćnina.
Iſatinſäure, *f.* saćna kiselina.
Iſegrimm, *m.* vuk; (*fig.*) čangrizalo.
Iſenkraut, ſ. Eiſenkraut.
Iſer, ſ. Aeſche.
Iſländmoos, *n.* (*Lichen islandicus*), plućnik, štitarka.
Iſobarometriſch, *adj.* sutlačan; —e Linie, sutlačnica.
Iſochromatiſch, *adj.* sumastan, istomastan.
Iſochron, *adj.* suvremen, istovremeni.
Iſochymene, *f.* suzimnica.
Iſolator, *m.* samotilo.
Iſoliren, *v. a.* osamotiti, samotiti.
Iſomorphie, *f.* sličnost.

Digitized by Google

Isop, *m.* (*Hyssopus offic.*), velenduh,
Isopöl, *n.* velenduhovo ulje.
Isothermen, *pl.* sutopličnice.
Isper, s. Isop.
Isthmus, s. Landenge.
Itacolumit, *m.* itakolumac.
Itaconsäure, *f.* itakonova kiselina.
Item, *adv.* još te.
Iterativ, *adj.* opetujući, opetovni.
Iterativum, *n.* opetujući glagolj.
Itzo, Itzt, s. Jetzt.
Ive, s. Eibe.

J.

Ja, *adv.* dà, jest; ja, so ist es, tako je; hast du es gethan? Ja, jesi-l' ti to učinio? jesam; ja, ja, dà dà; ja freilich, ja wohl, da kako; da bogme; er sagte ihm weder ja noch nein, als er ihn einlud, nit mu reče doći nit nedoći, kad ga je pozivao; etwas mit — beantworten, potvrditi što; kazati hoću, jest; versäumen Sie es doch ja nicht, nemojte nipošto propustiti; kommen Sie ja wieder, da mi dodjete opet; sagen Sie es ja nicht, nipošto nekažite; Sie wissen ja, daß .., tà znate, da ..; s. Jawort.
Jabot, *n.* nabornica, naborka.
Jabruder, *m.* dač.
Jach, s. Jähe.
Jacht, *f.* brzača, jaket.
Jachtern, *v. n.* vitlati se, naganjati se.
Jacke, *f.* haljak, haljinica; (Leibchen), doramak.
Jackern, *v. a.* vitlati, vijati; ein Pferd müde —, *v. a.* izjahati konja.
Jade, s. Bitterstein.
Jagd, *f.* lov; auf die — gehen, poći, ići u lov; s. Jagdgerechtigkeit; Jagdbezirk; (Lärm), vreva, graja; — machen auf ein Schiff, u potèru otići za brodom; goniti brod; die — erlernen, naučiti lov, loviti; s. Jagdkunst.
Jagdamt, *m.* (J—dienst), lovačka služba.
Jagdanzug, *m.* lovačka odèća.
Jagdapparat, *m.* lovna sprava.
Jagdbahn, *f.* tèralište.
Jagdbar, *adj.* lovan.
Jagdbarkeit, *f.* lovnost.
Jagdbauer, *m.* hajkaš, potèrnik.
Jagdbediente, *m.* lovačko momče.
Jagdbezirk, *m.* lovište, lovni kotar.
Jagdbrücke, *f.* lovni most.
Jagddienst, s. Jagdfröhne.
Jagdequipage, *f.* s. Jagdzeug.
Jagdfalke, *m.* soko(l)-lovac.
Jagdfisch, *m.* (*Diodon Hystrix*), ježina.
Jagdflinte, *f.* lovnica, puška-lovica.
Jagdflur, *f.* s. Jagdbezirk.
Jagdfolge, *f.* dužnost lovitve; pravo lovne potère.
Jagdfreund, *m.* lovar, lovdžija.
Jagdfrevel, *m.* lovački prestupak.
Jagdfrohne, *f.* lovna tlaka; lov, hajka.
Jagdfröhner, *m.* hajkaš.
Jagdgehege, *n.* lovna branjevina.
Jagdgeld, *n.* lovnina.
Jagdgeräth, s. Jagdzeug.
Jagdgerecht, *adj.* vèšt lovu.
Jagdgerechtigkeit, *f.* pravo lova.
Jagdgeschichte, *f.* lovačka pripovèst.
Jagdgeschrei, *n.* lovačka buka.
Jagdgesetz, *n.* zakon o lovu.
Jagdgewehr, *n.* s. Jagdflinte.
Jagdgezelt, s. Jagdzeug.
Jagdgränze, *f.* medja lovišta.
Jagdhaus, s. Jägerhaus.
Jagdhorn, s. Jägerhorn.
Jagdhund, *m.* lovni pas; ogar.
Jagdhut, *m.* lovački klobuk (šešir).
Jagdkleid, *n.* lovačka haljina.
Jagdkundig, *adj.* vèšt lovu.
Jagdkunst, *f.* lovstvo.
Jagdleopard, s. Gueparb.
Jagdleute, *pl.* hajkaši; potèra.
Jagdlust, *f.* lovačka naslada.
Jagdlustbarkeit, *f.* lovna zabava.
Jagdmesser, *n.* lovački nož.
Jagdnetz, *n.* lovna mreža.
Jagdordnung, *f.* lovni red i. rednik.
Jagdpachtvertrag, *m.* pogodba o zakupu lova.
Jagdpartie, *f.* lov.
Jagdpferd, *n.* lovni konj.
Jagdpolizei, *f.* lovno redarstvo.
Jagdrecht, *n.* pravo lova; lovno pravo.
Jagdrechtlich, *adj.* lovno-pravni, po lovnom pravu.
Jagdrechtsausübung, *f.* izvršivanje lovnoga prava.
Jagdregal, *n.* lovna kraljevština.
Jagdrohr, *n.* s. Jagdflinte.
Jagdruf, *m.* lovački klik.
Jagdsache, *f.* lovna stvar.
Jagdsattel, *m.* lovačko sedlo.
Jagdsäule, *f.* menjik lovišta.
Jagdschaden, *m.* šteta učinjena lovom.
Jagdschlitten, *m.* lovne saoni.
Jagdschloß, *n.* lovni dvor.
Jagdspieß, *m.* lovačka sulica.
Jagdstein, *m.* menjik lovišta.
Jagdstück, *n.* (Mal.) lovolik; (*mus.*) lovačka pèsma.
Jagdsucht, *f.* pohlepa lova.
Jagdtag, *m.* lovni dan.
Jagdtasche, *f.* lovačka torba.
Jagdverbot, *n.* zabrana lova.
Jagdverständig, *adj.* lovu vèšt.

Digitized by Google

Jagdverständige, *m.* lovoznanac.
Jagdwesen, *n.* lovstvo.
Jagdzeit, *f.* lovna hora; lovno doba.
Jagdzeug, *n.* lovačka sprava.
Jagdzug, *m.* lovni podvoz.
Jagen, *v. n.* hrliti, letěti, juriti, pirlati; im Lesen —, brzo čitati; (Thiere verfolgen), loviti, lov loviti; —, *v. a.* aus d. Zimmer —, těrati, izagnati, iztěrati iz sobe; den Feind —, těrati, goniti, vitlati, vijati neprijatelja; sich —, vijati se, vitlati se; es jagten sich Wolken am Himmel, pognaše se po nebu oblaci; Einen von Haus und Hof —, protěrati, krenuti koga iz kuće i. kućišta; Einem ein Messer durch den Leib —, proburaziti, prosukati, razbučiti koga nožem; eine Kugel durch den Leib —, sasuti (komu) pušku u njedra; probiti koga puškom; sein Vermögen durch die Gurgel —, prognati imutak kroz lakomicu; Hasen —, zece loviti.
Jagen, *n.* lovnja, lovitva.
Jäger, *m.* lovac; (*Larus parasiticus*), smedji galeb; —in, *f.* lovica.
Jäger- (in Zus.) lovački.
Jägerart, nach —, na lovačku, po lovački.
Jägerbursche, *m.* lovče, lovački momak, lovačko momče.
Jägerei, *f.* lovnja; (ver.) vitlanje; (Jagdkunst), lovstvo; die — erlernen, naučiti loviti, lovački zanat; s. Jägerhaus.
Jägerfisch, *m.* (*Gadus minutus*), treskavac.
Jägergarn, *n.* lovačka mreža.
Jägerhandwerk, *n.* lovački zanat.
Jägerhaus, *n.* lovačnica
Jägerhorn, *n.* lovački rog.
Jägerisch, *adj.* lovački.
Jägerjunge, s. Jägerbursche.
Jägerkleid, Jägerkunst, s. Jagdkleid usw.
Jägermäßig, *adj.* lovački.
Jägermeister, *m.* lovnik.
Jägerrecht, *n.* lovačko pravo; s. Schießgeld.
Jägerrüstung, *f.* lovačka oprava.
Jägerspieß, s. Jagdspieß.
Jägerspinne, *f.* (*Aranea venatoria*), pauklovac.
Jägerstück, *n.* (jelenja) pečenica.
Jägertasche, *f.* lovačka torba; (*Ostrea radula*), torbica.
Jägervogel, *m.* (*Buceros*), kljunorog.
Jägerzeug, *n.* lovačka sprava.
Jagerteufel, s. Johanneskraut.
Jaguar, *m.* jaguar.
Jäh, *adj.* (schnell), — laufen, brzo trčati; (plötzlich) —er Tod, naprasna i. prěka smrt; ein jähen Todes sterben, naprasno umrěti; (aufbrausend), naprasit, osoran, osorljiv, prsljiv; (abschüssig), strm, vrletan.
Jähe, *f.* brzina; naprasnost, naprasitost, prsljivost; strmina, strmen.
Jaherr, s. Jabruder.
Jählich, Jähling, *adj.* naprasan, nenadan; —s, *adv.* naprasno, iznenada, — werden, zakovrnuti; u jedan put oboleti i. zanemoći.
Jahn, *m.* (b. Grasmähern), prepelica; (b. Schnittern), postat; den — halten, goniti postat upravo; in einem — mähen, uzeti sve u jednu postat; das Getreide liegt noch auf dem —, žito leži u rukovetih; (odkosih); (Wb.).
Jahnen, Jähnen, s. Gähnen.
Jahr, *n.* godina, godište, lěto; das laufende —, ova i. tekuća godina; gemeines —, prosta godina; ein — zurücklegen, navršiti godinu; ein — um das andere, svake godine; — aus — ein, od godišta do godišta, od goda do goda, od god do god; (alle —e), svake godine; — lang, godine i godine; godinu; das heilige —, sveta godina, milostivno lěto; das neue—, s. Neujahr; mit neuem —e, s puna godišta; aufs —, übers —, do godine; es ist dem ein —, ima jedan godinjak, kako je to bilo; sie ist zehn —e alt, ima joj deset godinah; sie wird bald zehn —e alt sein, navršit će na skorom deset godinah; er ist schon seit zwölf —en todt, već tomu ima dvanaest godinah što je umro; on je već dvanaest godinah u grobu; ich habe ihn — und Tag nicht gesehen, nisam ga vidio vlašku godinu; mit den —en verliert sich das, s vremenom toga nestaje; in das zwei und dreißigste — gehen, biti u tridesetoj i drugoj godini; ein Mann in seinen besten —en, najbolje dobe čověk; sredověk čověk; bei —en sein, vremenit, vremešan, postar biti; u godinah biti; ein Mädchen bei —en, poutegla děvojka (zasidjelica); hoch bei —en, s. Hoch; vor den —en sterben, prerano umrěti; morgen würde mein verstorbener Sohn zwanzig —e alt sein, sutra će biti momu pokojnomu sinu na prazno dvadeset godinah; zum ersten Mal im —e, prvi put od godine; voriges —, lani; von vorigem —e, lanjski; vor zwei —en, preklani; onomlani; dieses —, ove godine, lětos; von diesem —e, lětošnji, ovogodišnji; das künftige —, do godine; er hat nahe an die vierzig, ima mu do blizu četrdeset godinah; ein Mann von meinen —en, čověk moje dobe, moj vršnjak; binnen einem —e, u jedno godište; s. Jahrzirkel.
Jahranleihe, *f.* zajam uz godišnje izplaćivanje.
Jahrarbeiter, *m.* godišnik.
Jahrbegängniß, *n.* godišnjica, godiština.
Jahrbuch, *n.* lětopis.
Jahrbuchschreiber, *n.* lětopisac.

Digitized by Google

Jahren, Jähren, *v. i.* es jahret ſich heute, danas ima godina danah.
Jahresalt, *adj.* od jedne godine.
Jahresausweis, *m.* godišnji izkaz.
Jahresbericht, *m.* godišnje izvěšće.
Jahresbetrag, *m.* godišnji porez.
Jahresbilanz, *f.* godišnja razměra.
Jahresclaſſe, *f.* godišnji red; von einer —, isto-godišnjaci, vršnjaci.
Jahresfeier, ſ. Jahresbegängniß.
Jahresfolge, *f.* suslědica godinah.
Jahresfriſt, *f.* rok od godine danah; in —, u godinu danah.
Jahresgehalt, Jahrestag uſw., ſ. Jahresgehalt, Jahrstag.
Jahresrate, *f.* godišnji dio, obrok.
Jahresſchluß, *m.* (*merk.*) godišnja zaglava.
Jahreswechſel, *m.* nova godina, novo lěto.
Jahreswerth, *m.* godišnja cěna.
Jahrfeier, ſ. Jahresfeier.
Jahrfeſt, *n.* oblětnica, lětnica, godišnjica.
Jahrfünf, *n.* petoljěće.
Jahrfünfzig, *n.* petdesetak godinah.
Jahrgang, *m.* (godišnji) tečaj; godina.
Jahrgedächtniß, *n.* godišnja, godišnjica.
Jahrgehalt, *m.* ulětnica, godiština, godišnja plata.
Jahrgeld, *n.* godiština.
Jahrgeſell, *m.* godišnik.
Jahrgewächs, *n.* jednolětnica.
Jahrhundert, *n* věk, stoljěće; —e lang, mnogo věkovah.
Jährig, *adj.* jednogodišnji; od jedne godine; —e Rebe, lětorast; es iſt nun —, ima sada godina danah, da..; —e Leiſtung, godiština.
Jahrknecht, *m.* godišnik.
Jährlich, *adj.* godišnji; —, *adv.* svake godine; na godinu.
Jährling, *m.* godišnjak.
Jahrlohn, *m.* ulětnica.
Jahrmarkt, *m.* sajam, (vašar); (Geſchenk), einen — bringen, sajam, proštenje, vašar (komu) doněti.
Jahrmarktbude, *f.* sajmarska koliba.
Jahrmeſſe, *f.* godišnji sajam.
Jahrpacht, *f.* godišnji zakup.
Jahrpächter, *m.* godišnji zakupnik.
Jahrrechnung, *f.* godišnji račun; (Zeitrechnung), razbroj godištah.
Jahrreihe, *f.* niz od godinah.
Jahrrente, *f.* godišnji prihod.
Jahrſchuß, ſ. Jahrwuchs.
Jahrsfeſt, Jahrstag, ſ Jahrfeſt.
Jahrsviertel, *n.* četvrt godine, četvrtljěće.
Jahrszahl, *f.* godišnji broj.
Jahrszeit, *f.* die vier —en, četiri doba od godišta.
Jahrtauſend, *n.* tisuća, hiljada godinah.
Jahrte, ſ. Gerte.
Jahruhr, *f.* godišnja ura.
Jahrvier, *n.* četrljěće, četrgodje.
Jahrweide, ſ. Gemeintrift.
Jahrwuchs, *m.* lětorast, lětorasla, (jedno-). lětkinja; ſ. Jahrzirkel.
Jahrzahl, *f.* godina; godine; die chriſtliche —, godina Gospodnja.
Jahrzehen, *n.* desetak godinah.
Jahrzeit, *f.* godišnjica.
Jahrzins, *m.* godiština.
Jahrzirkel, *m.* god (u drveta).
Jähzorn, *m.* gněvljivost, jedljivost, osorljivost, osornost; naprasitost.
Jähzornig, *adj.* gněvljiv, osorljiv, osoran, jedljiv, jedovit; ein —er Menſch, gněvljivac, osorljivac.
Jakal, ſ. Schakal.
Jakobiner, *m.* jakobinac.
Jakobinertaube, *f.* (*Columba cuculata*), kukmač.
Jakobsapfel, *m.* jakopaljka.
Jakobsbirn, *f.* ilinjača.
Jakobsblume, *f.* (*Senecio Jacobaea*), Jakobsfeſt, *n.* jakovljevo. [kresnica.
Jakobsholz, *n.* (*Salix amygdalina*), bademasta vrba.
Jakobskraut, *n.* (*Cineraria sibirica*), sibirska pepeljuga; ſ. Jakobsblume.
Jakobskreuzkraut, *n.* ſ. Jakobsblume.
Jakobslauch, *m.* (*Allium Schoenoprasum*), drobnjak.
Jakobsleiter, *f.* (*Polemonium coeruleum*), jurnica, škripac.
Jakobslilie, *f.* (*Amaryllis formosissima*), prekrasna zovanka.
Jakobsmuſchel, *f.* (*Ostraea Jacobaea*), pokrovača.
Jakobsnarciſſe, ſ. Jakobslilie.
Jakobsſtab, *m.* (*astr.*) štapi.
Jakobstraube, *f.* jakovka.
Jakobszwiebel, ſ. Jakobslauch.
Jalapa, *f.* (*Ipomoea Jalappa*), jalapa.
Jalapablume, *f.* (*Mirabilis Jalappa*), nočurak.
Jalapenwurzel, *f.* jalapin korěn.
Jalapin, *n.* jalapnina.
Jalouſie, *f.* ſ. Eiferſucht; - n, *pl.* rebrenice, prušijane, šalukatro.
Jalouſietaube, *f.* (*Columba passerina*), golub-vrabac. [par.
Jamaikapfeffer, *m.* glavičice, krupni pa-
Jambus, *m.* (*Bulla verrucosa*), bradavičasti puljak.
Jammer, *m.* (—geſchrei), jauk, jaukanje, kuknjava, lelek, tužnjava, kukanje; (Noth), (golema) nevolja, běda; zlopata; tugovina; — und Elend, tuga i nevolja; das iſt — Schade, to je golema šteta; dà goleme štete! ſ. Fallſucht.
Jammeranblick, *m.* žalostan pogled.
Jammerbild, *n.* jadolik; (*fig.*) jadan pri-
Jammerblick, *m.* jadan pogled. [zor.
Jammerblume, ſ. Feuerblume.
Jammerbringend, *adj.* jadonosan.
Jammerer, *m.* kukoleča.

Digitized by Google

Jammererfüllt, *adj.* jadovit; prejadan.
Jammergebet, *n.* jadna molitva.
Jammergeheul, *n.* ein — erheben, kukoleči̇ti se; ſ. Jammergeſchrei.
Jammergeſang, *m.* jadolika pěsma.
Jammergeſchrei, *n.* ſ. Jammer.
Jammergeſicht, *n.* jadno lice.
Jammergeſtalt, *f.* jadna prilika; (*fig.* jadan čověk.
Jammerhaus, *n.* jadovnik.
Jammerkrank, *adj.* jadobolan.
Jammerleben, *n.* jadovanje.
Jämmerlich, *adj.* jadan, jadovan, žalostan; bědan, tužan; (ver.) kukavan; —, *adv.* jadno, bědno, tužno, žalovito, do zla Boga; — ſchreien, ſ. Jammern.
Jämmerlichkeit, *f.* jadnost; (ver.) kukavnost. [kavac.
Jammermenſch, *m.* jadnik; (ver.) ku-
Jammermüde, *adj.* jadomoran.
Jammern, *v. n.* jaditi, jadati, jaukati, jadikovati, kamikati, kukati, bugariti; —, *v. i.* es jammerte mich ſein Unglück, razžali mi se za njim s njegove nesreće; žao mi ga bijaše s njegove nęsreće.
Jammernacht, *f.* jadovna noć.
Jammernswürdig, ſ. Jammernswerth.
Jammerruf, *m.* jauk, vapaj.
Jammerſchickſal, *n.* jadna sreća, sudbina.
Jammerſtimme, *f.* jadovan, tužan, žalostan glas.
Jammertag, *m.* jadovan dan.
Jammerthal, *n.* jadikovac, kukavilo.
Jammertod, *m.* jadna, jadovna, žalostna smrt.
Jammerton, *m.* ſ. Jammerſtimme.
Jammervoll, ſ. Jammererfüllt.
Jammerwelt, *f.* jadan, jadovan svět.
Jammerwort, *n.* jadovna, žalostna rěč.
Jammerzeit, *f.* jadovno, žalostno vrěme.
Janein, *n.* dàne.
Janhagel, *m.* ljudinstvo, světina.
Janitſchar, *m.* janjičar, jenjičar.
Janitſchar- (in Zuſ.) janjičarski, jenjičarski.
Jänner, Januar, *m.* sěčanj, (januarij.).
Jappen, *v. n.* hlapiti.
Jargon, *m.* čakanje, zarěčje.
Jark, *m.* (*Spergula arvensis*), kolěnika.
Jäſchen, ſ. Gäſchen. [ježevka.
Jäſe, *f.* (*Cyprinus Jeses*), zeleni klen,
Jasmin, *m.* (*Jasminum*), čemin; wilder —, (*Philadelphus coronarius*), pustorilj.
Jasminbaum, *m.* (*Plumeria*), plumerka.
Jasminblatt, *n.* čeminov listak.
Jasminblüte, *f.* čeminov cvět.
Jasminlaube, *f.* čeminova sěnica.
Jasminöl, *n.* čeminovo ulje.
Jasminſtrauch, *m.* čeminovac.
Jaspis, *m.* jašma, kantaš.
Jaspisachat, *m.* jašmasti bezdrak.
Jaspisgut, *n.* jašmina.
Jaspisopal, *m.* jašmast opal.
Jaſſana, (*Para Jacana*), jasana.
Jatagan, *m.* atagan.
Jäten, Jauch, ſ. Gäten.
Jauche, *f.* osoka, pil; (ver.) omućine.
Jauchenbehälter, *m.* osočnjak.
Jauchert, Jauchart, ſ. Joch.
Jauchzen, *v. n.* viskati, pocikivati, podvikivati; ihuhati, gundolovati; (*fig.*) radovati se.
Jauchzer, *m.* cik; viska, hiska; (v. einer Perſon), viskalo.
Jauſe, ſ. Veſperbrod.
Jauſen, *v. n.* užinati, južinati.
Jawort, *n.* privolja; das — von ſich geben, kazati hoću; privoliti.
Je, *adv.* es iſt je einer ſchlechter als der Andere, svak je gori od slědećega; ſie gingen je zwei und zwei, išli su po dva i dva, i. dva po dva; wer hat das je gehört, tko je to ikad i. igda čuo; je nachdem es ihm gut dünkt, kako mu se vidi; je nachdem, već kako bude, već kako dodje; je nachdem es die Umſtände erfordern, prema okolnostim; je mehr deſto beſſer, čim više tim bolje; je mehr man gibt, deſto mehr verlangt man, što se više daje, to se više ište; je mehr ich ihn liebe, deſto mehr .., koliko ga više ljubim, toliko više ..; er wird mir je länger je lieber, sve mi se više mili; je zuweilen, kadkada.
Je! *int.* ih, uk; o je! jaoh! je nun, eh; ele, eh dobro; o Jemine, Bože dragi!
Jedenfalls, *adv.* svakako, pod svaki način, na svaki način.
Jedennoch, ſ. Dennoch.
Jeder, *pr.* svaki; ein —, svatko; Jedem das Seine, svakomu svoje; jeden Tag, svaki dan; Alle und Jede, svikolici.
Jederhand, Jederlei, *adj.* svake ruke, svake vrsti, svakojaki.
Jedermann, *pron.* svatko; —s, svačiji.
Jedermänniglich, *adv.* svim; svikolici.
Jederzeit, *adv.* svagda, uvěk; u svako
Jedesmal, *n.* svaki put i. krat. [doba.
Jedesmalig, *adj.* svaki; dotični; ondašnji; svakdašnji.
Jedoch, *conj.* nu, ali; ich könnte mehr ſagen, — ich will ſchweigen, mogao bih više kazati, ele hoću da mučim.
Jedweder, Jeglicher, ſ. Jeder.
Jeher, *adv.* von —, od postanja, od izkona; od negda; svagda.
Jejun, *adj.* trězan, tašt; ſ. Abgeſchmackt.
Jelängerjelieber, *n.* (*Lonicera Caprifolium*), orlovi nokti, kukavičnjak.
Jemals, *adv.* ikad, igda.
Jemand, *pron.* nětko; itko, tkogod; — es Eigenthum, nečiji imutak; — anderer, drugi tko; hat das wohl — gehört? je-l' to itko čuo?
Jemine, ſ. Je, *int.*

Digitized by Google

Jenachdem, *adv.* s. Je.
Jener, *pron.* onaj, oni; in — Welt, na onom i. drugom světu; ihr fehlt jene Würde und Anmuth, welche nur die Unschuld ertheilt, neima u nje dostojanstva i miline, štono ju sama nevinost podaje; mich kümmert es nicht, was dieser und — darüber urtheilt, nemarim zato kako tko o tom sudi; daß dich dieser und —! nebilo te! — dort, eno onaj.
Jenerlei, *adj.* onakav, onakov.
Jenner, s. Jänner.
Jenseit, s. Jenseits.
Jenseitig, *adj.* onostranski, onostran; auf dem —en Ufer, na drugoj strani; der —e Bewohner, onostranac; —in, *f.* onostranka.
Jenseits, *prp.* s one strane; na onoj strani; — des Meeres, preko mora; von —, s one strane; iz preko ..; (*fig.*) — des Grabes, po smrti; — werden wir uns wieder sehen, na onom světu vidět ćemo se opěta.
Jenseits, *n.* onaj svět.
Jerboa, *m.* (*Dipus sagitta*), tuškan.
Jeremiade, *f.* plač Jeremije; (*fig.*) jadikovanje, bugarija.
Jerichorose, *f.* (*Anastatica hierochuntica*), razvijuša.
Jerusalems-Artischocke, *f.* (*Helianthus tuberosus*), nahod.
Jerusalemsblume, *f.* (*Lychnis chalcedonica*), plamenica, djulašik*.
Jerusalemskorn, *n.* (*Hordeum coeleste*), krupnik.
Jerusalemssalbei, *f.* (*Phlomis Lychnitis*), kaduljasti runjanik.
Jesen, s. Jäse.
Jeffel, s. Geißfuß.
Jesuit, *m.* jezuita, ježovan, ježovit.
Jesuitenkloster, *n.* ježovitski samostan (manastir).
Jesuitenorden, *m.* ježovitski red.
Jesuitisch, *adj.* jezuitički.
Jesuitismus, *m.* jezuitizam.
Jesus, *m.* Isus.
Jesus-Christus, *m.* Isukrst.
Jesuschristuswurzel, *f.* s. Adlerkraut.
Jetton, s. Spielpfennig.
Jetzig, *adj.* sadanji, sadašnji, jakošnji; bei —er Zeit, u sadašnje vrěme.
Jetzt, *adv.* sada, jàko; — oder nie, sad pa nikad; — ist er da, odmah će doći; für —, za sada; von — an, od sada,
Jetzt, *n.* sada; sadašnjost. [od sele.
Jetzmalig, s. Jetzig.
Jeweilig, s. Jedesmalig.
Joch, *n.* jaram; in das — spannen, ujarmiti; das — auflegen, nametnuti jaram (na vrat); (an Brücken), kobila; ein Volk unter das — bringen, skučiti narod pod jaram; zajahati narodu na glavnje i. na vrat; unter dem —e leben, življeti u jarmu; das — abschütteln, smetnuti jaram, oteti se izpod jarma; ein — Ochsen, (jedan) jaram i. plug volovah; (Jauchert), ralo, ral,
Jochband, *n.* rebro. [jutro, plug.
Jochbein, *n.* jarmenica.
Jochbeladen, *adj.* pod jarmom.
Jochblätterig, *adj.* sulistan.
Jochbogen, *m.* obluk jarmenice.
Jochbrücke, *f.* most na kobilah.
Jochen, *v. a.* ujarmiti.
Jochfisch, s. Jammerfisch.
Jochgeier, s. Bartfalke.
Jochlos, *adj.* bezjarmen.
Jochmuskel, *m.* jarmenična mišica.
Jochnagel, *m.* (jarmena) palica.
Jochochs, *m.* (vol-) plužnjak.
Jochpfahl, *m.* stub od mosta.
Jochwiede, *f.* jarmenjača.
Jockei, *m.* momče.
Jocko, *m.* (*Pithecus Satyrus*), šumski
Jod, *n.* resik, iod. [djavo(l).
Jodammonium, *n.* nišadorasti resičnik.
Jodblei, *n.* oloviti resičnik i. iodid.
Jodeisen, *n.* željezit resičnik i. iodid.
Jodeln, *v. n.* jačiti.
Jodgold, *n.* zlatni resičnik i. iodid.
Jodkalk, *n.* resično vapno.
Jodkupfer, *n* mědit resičnik i. iodid.
Jodmetalle, *pl.* resičani.
Jodquecksilber, *n.* živen resičnik.
Jodsäure, *f.* resičnina, iodova kiselina.
Jodsilber, *n.* srebrasti resičnik i. iodid.
Jodverbindungen, *pl.* resičnici.
Jodwasserstoff, *m.* resiko-vodik.
Johannis-, s. Johanns-.
Johannsapfel, *m.* ivanjača.
Johannsbeere, *f.* J—nstrauch, *m.* (*Ribes rubrum*), grozdjice, grozdić, ribiz, ribisle; die schwarze —, (*R. nigrum*), crni grozdić.
Johannsblume, *f.* (*Chrysanthemum Leucanthemum*), bilica, volovsko oko, ivanska ruža.
Johannsblut, *n.* (*Coccus polonicus*), poljski crvac.
Johannsbrod, *n.* J—baum, *m.* (*Ceratonia Siliqua*), rogač, rožčić, rožičak, ka-
Johannsfest, s. Johannstag. [ruba.
Johannsfeuer, *n.* krěs.
Johannsgleimchen, s. Johannskäfer.
Johannsgürtel, s. Beifuß.
Johannshändchen, *n.* (*Polypodium aculeatum*), bodljikav oslad.
Johannsholz, *n.* s. Johannsapfel.
Johannshaupt, *n.* s. Aronwurzel.
Johannskäfer, *m.* (*Lampyris noctiluca*), kresnica.
Johannskorn, *n.* ivanska raž.
Johannskraut, *n.* (*Hypericum perforatum*), pljuskavica, gospino zelje i. cvěće, gospin cvět, strašno zelje.

Digitized by Google

Johannsnacht, *n.* ivanja noć.
Johannsnuß, *f.* pozni orah.
Johannsroggen, *m.* ivanska raž.
Johannstag, *m.* ivanja, ivanje, ivanj dan.
Johannstraube, f. Johannsbeere.
Johannswedel, *m.* (*Spiraea Ulmaria*), suručica.
Johannswurm, *m.* (*Cantharis noctiluca*), svitac, světlica.
Johannswurz, *f.* (*Anthemis Pyrethrum*),
Jolen, *v. n.* grajati. [srčun.
Jonasfisch, Jonashai, *m.* (*Squalus Carcharias*), f. Haifisch.
Jonaskürbiß, f. Flaschenkürbiß.
Jongleur, f. Gaukler.
Jonquille, *f.* f. Josephsstab.
Josephsblume, *f.* (*Tragopogon prat.*), kozja brada.
Josephsstab, *m.* (*Narcissus Pseudonarcissus*), zelen-kada.
Josephsweizen, *m.* (*Triticum compositum*) sastavljena pšenica.
Jot, Jota, *n.* je; es darf kein — fehlen, da nefali ni točka. [Monatsbuch.
Journal, *n.* dnevnik; (*fig.*) novine; f.
Journalartikel, *m.* članak novinski; (*merk.*) stavak i. članak dnevnika.
Journalfolio, *n.* dnevnički list.
Journalisiren, *v. a.* u dnevnik upisati; —, *v. n.* dnevničiti. [čar.
Journalist, *m.* novinar; (*merk.*) dnevni-
Journalistik, *f*; novinstvo.
Journalistisch, *adj.* novinski.
Journalpost, (*merk.*) f. Journalartikel.
Jovial, *adj.* dobre volje.
Jovialität, *f.* dobra volja. [keporak.
Jubarte, *m.* (*Balena Boops*), kit-volook,
Jubel, *m.* (Freudengeschrei), klikovanje, uzklik; (Freude), radovanje.
Jubelbraut, *f.* drugo-věnčanica.
Jubelbräutigam, *m.* drugo-věnčanik.
Jubelbruder, *m.* veseljak.
Jubelei, *f.* viska, biglisanje.
Jubelfeier, *f.* Jubelfest, f. Jubiläum.
Jubelfreude, *f.* golema radost.
Jubelgesang, *m.* radostna pěsma.
Jubelgeschrei, *n.* klikovanje, radostna vika, viska, podvikivanje, pocikivanje.
Jubelgreis, *m.* petdesetnjak.
Jubelhochzeit, *f.* zlatna svatba, drugo věnčanje
Jubeljahr, *n.* sveto godište, milostivno lěto; f. Jubiläum.
Jubellaut, *m* uzklik; radostan glas.,
Jubellied, *n.* f. Jubelgesang.
Jubelmesse, *f.* druga mlada misa.
Jubeln, *v. n.* klikovati, podvikivati, viskati, biglisati; (*fig.*) radovati se; —, *v. a.* f. Jubiliren. [nici.
Jubelpaar, *m.* petdeset-godišnji, zaruč-
Jubelpriester, *m.* svećenik petdesetnjak.
Jubelruf, *m.* uzklik, radostna vika.
Jubelsang, f. Jubelgesang.
Jubelselig, *adj.* preblažen.
Jubelstimme, *f.* f. Jubellaut.
Jubeltag, *m.* dan veselja; f. Jubiläum.
Jubelvoll, *adj.* preradostan.
Jubilant, *m* petdesetnja, jubilant.
Jubiläum, *n* fünfzigjähriges —, petdesetogodišnjica; hundertjähriges —, stogodišnjica.
Jubiliren, *v. a.* postaviti u mir; ein jubilirter Beamte, urednik u miru.
Juchart, f. Joch.
Juch, Juchhe, Juchheisa! *int.* iju! ijujuj!
Juchheien, *v. n.* viskati, hiskati.
Juchten, f. Juften.
Juchtmaß, *n.* měrilo ogreva.
Juchzen, f. Jauchzen.
Jucken, *v. n.* zasvrbljeti, svrbljeti, (srbiti); der Fuß juckt mich, noga me svrbi; bridi mi noga; (*fig.*) der Buckel juckt ihm, svrbe ga ledja; die Ohren — ihm, rad je něšto čuti; sich —, (jücken), česati se, počesati i. počešati se.
Jucken, *n.* svrbež.
Judaismus, *m.* judaizam.
Judas, *m.* Juda; (*fig.*) izdajica.
Judasbaum, *m.* (*Cercis Siliquastrum*), judić.
Judasgruß, *m.* nevěrni pozdrav.
Judaskuß, *m.* izdajni cělov i. poljubac.
Judasohr, *n.* (*Voluta auris Judae*), židovo uško; f. Judasschwamm.
Judasschwamm, *m.* (*Pezita auricula*), babino uho.
Jude, *m.* Žid, Židov, Čifutin; der ewige —, světska protuha; ein wahrer —, prava čivutina; (*Brachyurus Israëlita*), čifutče.
Judeln, *v. n.* čifutariti.
Judenapfel, f. Adamsapfel. [drača.
Judenbaum, *m.* (*Rhamnus Paliurus*),
Judenbekehrer, *m.* obratitelj Židovah i. Čifutah.
Judendeckel, *m.* Judenbocke, f. Judenkirsche.
Judendorn, f. Judenbaum.
Judenfeder, *f.* (*Eriophorum Polystachion*), stoklasi suhopernik.
Judenfest, *n.* židovski i. čifutski svetac,
Judenfisch, f. Hammerfisch. [praznik.
Judenfrau, f. Jüdin.
Judengasse, *f.* židovska i. čifutska ulica.
Judengemeinde, *f.* židovska i. čifutska občina.
Judengesicht, *n.* židovsko i. čifutsko lice.
Judenglaube, *f.* židovska i. čifutska věra.
Judenharz, f. Judenpech.
Judenhut, *m.* židovski klobuk (šešir).
Judenkind, *n.* čifutče. [groblje.
Judenkirchhof, *m.* židovsko i. čifutsko
Judenkirsche, *f.* (*Physalis Alkekengi*), měhurica, kukučnjak, gospina jagodica, pupator. [oděća.
Judenkleidung, *f.* židovska i. čifutska

Digitized by Google

Judenkraut, *n.* (*Stachys annua*), godišnji čistac.
Judenland, *n.* židovska i. čifutska zemlja.
Judennuß, ſ. Pimpernuß.
Judenpappel, *f.* (*Corchorus*), logova.
Judenpech, *n.* paklina; asfalt.
Judenpilz, *m.* kremenjak.
Judenſchaft, *f.* židovstvo; Židovi, Čifuti.
Judenſchinder, *m.* čifutina.
Judenſchule, *f.* židovska sbornica, avra.
Judenſpieß, *m.* čifutarija.
Judenſprache, *f.* židovski, čifutski jezik.
Judenſtadt, *f.* židovski grad; ſ. Juden-
Judenſtein, ſ. Echiniten. [viertel.
Judentempel, *m.* židovski hram.
Judenthum, *n.* židovstvo.
Judenviertel, *n.* (*Ghetto*), čifutana.
Judenwucher, *m.* velika lihva.
Judenzins, *m.* lihva.
Judicat, *n.* přesuda.
Judicialiter, *adv.* sudbeno.
Judiciell, *adj.* sudstven, sudben.
Jüdin, *f.* Židovka, Židovkinja, Čifutka.
Jüdiſch, *adj.* židovski, čifutski.
Juften, *m.* jufta.
Jugelbeere, ſ. Heidelbeere.
Jugend, *f.* mladost; in meiner —, za moje mladosti; von — an o. auf, iz malena, iz mala, od malenih noguh; (junge Perſonen), mladež; (*poët.*) omladina; der — ein gutes Beiſpiel geben, prednjačiti mladeži; (ſpr.) — hat nicht Tugend, mladost plahost; mladost ludost.
Jugendalter, *n.* mladina, mlado doba, mladost.
Jugendanmuth, *f.* mladostna milina.
Jugendbekannte, *m.* znanac, znanica od dětinstva; wir ſind —, poznajemo se od dětinstva, mladosti.
Jugendbild, *n.* slika mladosti.
Jugendblüte, *f.* cvět mladosti; prva mladost; er iſt in ſeiner vollen —, u najvećem je naponu.
Jugendbraus, *m.* mladjahna plahost.
Jugendbuch, *n.* knjiga za mladež.
Jugendeifer, *m.* mladjahna revnost, gorljivost. [dosti.
Jugendeindruck, *m.* upeta i. utuba mla-
Jugenderinnerung, *f.* uspomena mladosti.
Jugendfehler, *m.* mana, pogreška mladosti.
Jugendfeuer, ſ. Jugendhitze.
Jugendfleiß, *m.* mladjahna marljivost.
Jugendfreude, *f.* radost i. veselje mladosti.
Jugendfreund, *m.* prijatelj za mladosti; wir ſind —e, bijasmo prijatelji za mladosti; prijatelji smo od mladosti; (Kinderfreund), prijatelj mladosti, mladeži.
Jugendfreundin, *f.* prijateljica za mladosti.
Jugendfülle, *f.* razcvět mladosti.
Jugendgefährte, *m.* drug za mladosti.
Jugendgefährtin, *f.* drugarica za mladosti.
Jugendgeliebte, *f.* draga, ljuba za mladosti.
Jugendgenoſſe, *m.* ſ. Jugendgefährte.
Jugendgeſchäft, *n.* posao mladosti, mladeži.
Jugendgeſtalt, *f.* mladolik stas; (*fig.*) mladac, mladica.
Jugendglanz, *m.* světlost mladosti.
Jugendglut, *f.* mladjahna gorljivost; ſ. Jugendhitze.
Jugendgreis, *m.* mlad starac.
Jugendheitere, *f.* veselost mladosti.
Jugendhimmel, *m.* nebo, raj mladosti.
Jugendhitze, *f.* var; ſeine — iſt verraucht, prošla ga je var.
Jugendjahre, *pl.* mlada lěta, mlado doba.
Jugendkraft, *f.* napon (mladosti).
Jugendleben, *n.* mladovanje.
Jugendlehrer, *m.* učitelj mladeži.
Jugendlenz, *m.* doba mladosti.
Jugendlich, *adj.* mladjahan; (*fig.*) mladostan; mladolik; — werden, omladiti se. [kost.
Jugendlichkeit, *f.* mladjahnost; mladoli-
Jugendliebe, *f.* mlada ljubav; ljubav za mladosti.
Jugendluſt, *f.* veselje, razkošje mladosti.
Jugendparadies, *n.* raj mladosti.
Jugendreiz, *m.* mladostna dragost.
Jugendröthe, *f.* mladostno rumenilo.
Jugendſchön, *adj.* mladolik.
Jugendſchönheit, *f.* krasota mladosti.
Jugendſchwank, *m.* šala mladosti, mladeži.
Jugendſinn, *m.* mladovitost.
Jugendſpiel, *n.* mladostna, dětinja igra.
Jugendſtärke, *f.* mladostna snaga.
Jugendſtreich, *m.* Jugendſtück, *n.* mladostan čin; —e machen, plahovati.
Jugendſünde, *f.* mladostni grěh; grěh mladosti.
Jugendtraum, *m.* san mladosti.
Jugendwange, *f.* mladostno i. mladoliko
Jugendwelt, *f.* mladež. [lice.
Jugendwerk, *n.* dělo, knjiga za mladež.
Jugendzeit, *f.* mlado doba.
Jujube, *f.* (*Rhamnus Zizyphus*), čičimak.
Julbars, *m.* (*Felis Onza*), onsa, amerikanski tigar.
Julius, *m.* srpanj, julij, jul. [nar.
Juliuskäfer, *m.* (*Scarabaeus Fullo*), mli-
Jung, *adj.* mlad; — werden, omladiti se; (*fig.*) roditi se; wieder — werden, pomladiti se; ſich — ſtellen, mladiti se, mladinjati se; ſo lange du — biſt, za mladosti svoje, dok si mlad; — und Alt, staro i mlado; —es Holz, mladikovina; —es Gemüſe, mladušac, mladušak, mladušica; ein —er Menſch, mladac; mlado momče; —e Leute, mladež; —er Herr, gospodičić; (ſpr.) wie die Alten ſungen, ſo zwitſchern die Jungen, kakvo gnězdo, takva ptica, kakav otac, takva dica; — gewohnt, alt gethan, ſ. Gewohnen; — heiraten, rano se oženiti, udati; die —e Gans, (*fig.*) drob; jüngſt, ſ. Jüngſt.

Digitized by Google

Junge, *m.* mladènac, (*fam.*) dèčak, dèčko; das Kind ist ein —, mužko je; (Lehr—), učenik, dèčak, šegrt; (Bursche), momče.
Junge, *n.* drob; drobno.
Jungen, *v. n.* mladiti se, omladiti se;
Jüngen, *v. a.* omladiti. [s. Werfen.
Jungenarbeit, *f.* dèčakov posao.
Jungenhaft, Jungenmäßig, *adj.* poput dèčka; dèčinski.
Jungenhaftigkeit, *f.* dètinarija, dèčarija.
Jungenjahr, s. Lehrlingsjahr;—e, *pl.* dèčakovanje, šegrtovanje.
Jungenliebe, *f.* ljubav poroda.
Jungenposse, *f.* Jungenstreich, *m.* dèčarija.
Jünger, *m.* učenik.
Jüngerschaft, *f.* učeništvo.
Junges, *n.* mlade, (-eta), mladunče; (v. Vögeln), ptić; Junge werfen, bekommen, okotiti se; Junge ausbrüten, izleći ptiće.
Jungfer, *f.* dèva, dèvica, dèvojka; eine alte —, usidèlica, sèdilica; verfluchte —, s. Wegwarte; Heuschrecke; die nackte —, s. Herbstzeitlose; — im Busch oder im Grünen, (*Nigella damascena*), omotana crnika; —n werfen, prevesti babu; (*Ardea Virgo*), ubava čaplja; s. Wasserjungfer; (Schiffw.), moljka.
Jungfer-, Jungfern- (in Zus.) dèvojački.
Jungferapfel, *m.* kadumanka.
Jungferbiene, *f.* s. Jungferschwarm.
Jungferbirn, *f* dèvojčica.
Jungferblei, *n.* prvo olovo.
Jungferbraten, *m.* pečenica.
Jungfererde, *f.* čista zemlja.
Jungferfinger, s. Goldfinger.
Jungferglas, s. Frauenglas.
Jungfergold, *n.* suho zlato.
Jungferhaar, s. Mäusegerste.
Jungferhäutchen, *n.* dèvojačka opna.
Jungferherz, *n.* (*Cardium virgineum*), dèvojačka čančica.
Jungferhonig, *m.* rojevina; s. Honigseim.
Jungferhopfen, *m.* prvogodac(-hmelj).
Jungferkäfer, s. Frauenkäfer.
Jungferkamm, s. Nadelkerbel.
Jungferkind, *n.* nezakonsko dète; kopile.
Jungferkraut, *n.* s. Sinnkraut, Bärlapp.
Jüngferlich, s. Jungfräulich; — thun, nevati se.
Jungfermilch, *f.* dèvojačko mlèko.
Jungferbeere, s. Braunbeere.
Jungfernbock, *m.* (*Antilope Grimmia*), grimska sajga.
Jungfernelke, *f.* (*Dianthus virgineus*), dèvojački klinčić, karanfilj.
Jungferngras, *n.* (*Stellaria holostea*), plèvaljasta zvezduša.
Jungfernhaar, *n.* (*Polytrichum commune*), papratca.
Jungfernhorn, *n.* (*Bulla virginea*), dèvojački puljak.
Jungfernmilch, *f.* dèvojačko mlèko.
Jungfernknecht, *m.* ženar.
Jungfernkoralle, *f.* (*Oculina virginea*), dèvojačka zvezduša.
Jungfernkrankheit, s. Bleichsucht.
Jungfernkranz, *m.* dèvojački vènac.
Jungfernpflaume, *f.* (*Comocladia*), lèpo-
Jungfernquick, *m.* samorasla živa. [gran.
Jungfernrebe, *f.* (*Hedera quinquefolia*), lozika.
Jungfernschlange, *f.* (*Coluber domicella*) guja kućarica.
Inngfernschule, s. Mädchenschule.
Jungfernsucht, s. Bleichsucht.
Jungferntritt, *m.* (*Polygonum aviculare*), dvornik, podvornica, rdesalj.
Jungferntrost, s. Bruchkraut.
Jungfernwurzel, *f.* (*Tamus communis*),
Jungferöl, *n.* samotok. [smudinac.
Jungfer-Queckfilber, *n.* s. Jungfernquick.
Jungferraub, *m.* otmica.
Jungferräuber, *m.* otmičar.
Jungferschaft, s. Jungfrauschaft.
Jungferschloß, s. Jungferhäutchen.
Jungferschwarm, *m.* parojak.
Jungferschwefel, *m.* samorasli sumpor.
Jungferstand, *m.* dèvojaštvo; dèvovanje; im —e leben, dèvovati.
Jungfernvitriol, *m.* samorasla galica.
Jungfernwein, *m.* samotok; s. Jungfer-
Jungfertraube, *f.* bèli grašac. [rebe.
Jungfrau, *f.* dèva, dèvica; (Mädchen), dèvojka; zur — heranwachsen, zadèvojčiti se; eine adelige —, gospodična; (*astr.*) dèva; die heilige —, blažena dèvica; (*Conus Virgo*), dèvojački čunjac.
Jungfraubaum, s. Gichtbaum.
Jungfraugleich, *adj.* dèvojački.
Jungfraugras, s. Blumengras.
Jungfräulich, *adj.* dèvički, dèvičanski, dèvojački; der —e Stand, s. Jungfer-
Inngfräulichkeit, *f.* dèvičanstvo. [stand.
Jungfrauschaft, *f.* dèvojaštvo; dèvstvo.
Junggesell, *m.* dèvac, neženja; momak; ein alter —, bećar; bećarina; (bei Handwerk.), mališ.
Junggesellenknopf, *m.* s. Sammetrose.
Junggesellenschaft, *f.* bezženstvo; momaštvo; bećarstvo.
Junggesellenstand, *m.* momaštvo; momkovanje; im —e leben, življeti neoženjen; momkovati; bećarovati; (*coll.*) momčad, momčadija.
Junggesellen- (in Zus.) momački, bećarski
Jungheckter, *m.* (*Nerita pulligera*), rodna
Jungheit, *f.* mladina [plovnica.
Jungknecht, *m.* gončin.
Junglaub, *n.* brst, brstina. [momak.
Jüngling, *m.* mladić, mladac, mladènac;
Jünglingfrisch, *adj.* živahan kao mladić.
Jünglingsalter, *n.* mladost, mlado doba.
Jünglingsbart, *m.* nausnica.
Jünglingsblick, *m.* mladićki pogled.

Digitized by Google

Jünglingsblume, *f.* (*Gnaphalium arenarium*), smilje.
Jünglingschaft, *f.* mladištvo.
Jünglingsgestalt, *f.* stas mladića; mladić.
Jünglingsjahre, *pl.* mlada lěta, mlado
Jünglingsstimme, *f.* mladićki glas. [doba.
Jünglingstraum, *m.* mladićki san.
Jünglingszeit, *f.* mlado doba.
Jungmeister, *m.* mladji majstor.
Jüngst, *adv.* něki dan, skorih danah, ovo danah, onomadne.
Jüngste, *m.* najmladji; der — Tag, sudnji i. poslědnji dan; bis zum —n Tage, od věka do suda Božjega; das — Gericht, strašni sud; sud napokonji i. Božji; der — Sohn, mlězinac, mezimac; die — Tochter, mlězinica, mezimica; Ihr —s Schreiben, Vaše poslědnje pismo.
Jüngstgeborene, *m.* mlězinac, mezimac, pokupak, pokupac; —, mlězinica, mezimica, pokupica.
Jungvieh, *n.* omladina, mlad *f.*; (v. Hornvieh), junad.
Jungwerfer, *m* (*Helix vivipara*), puž
Junior, *adj.* mladji. [živorodac.
Junius, *m.* lipanj, junij, jun.
Juniuskäfer, *m.* (*Scarabœus solstitialis*), svitaljka.
Junker, *m.* plemće, gospodičić, junoša; (*Labrus Iulis*), knez, vladika.
Junkerblume, *f.* (*Gentiana verna*), vladisavka jarica.
Junkerleben, *n.* život gospodičića. [dičić.
Junkerlich, Junkermäßig, *adj.* kao gospo-
Junkern, *v. n.* življeti kao gospodičić.
Junovogel, *m.* (*Pavo cristatus*), kukJupe, *f.* Jacke. [masti paun.
Jupitersbart, *m.* (*Anthyllis barba Jovis*), bradasti ranjenik.
Jupitersblume, *f.* (*Agrostemma flos Jovis*), ugledni kukolj.
Jupitersfisch, *f.* Jubarte.
Jura, *pl.* prava; pravoslovje.
Jura, (*geol.*) jura.
Juraformation, *f.* jurska stvorba.
Jurassisch, *adj.* jurski.
Jurat, *m.* bilježnik banskoga stola.
Juridisch, *adj.* pravni; pravoslovni.
Jurisdiction, *adj.* oblast; (Gerichtsverwaltung), sudna uprava; (Competenz), podsudnost, područnost.
Jurisdictionsgebühr, *f.* oblastnina.
Jurisdictionsnorm, *f.* sudovnik.
Jurisdictions-Obrigkeit, *f.* oblastno poglavarstvo.
Jurisdictionsrecht, *n.* oblastno pravo.
Jurist, *m.* pravnik; (Rechtshörer), učenik pravah.
Juristisch, *adj.* pravni, pravnički; —e Person, pravnik.
Jury, *f.* porota.
Just, *adv.* upravo, baš, taman.
Jüster, *m.* (*Cyprinus latus*), šaran-široperac.
Justiciär, *m.* pravnik, pravosudnik.
Justiciariat, *n.* pravništvo; pravosudstvo.
Justification, *f.* opravda.
Justificiren, *v. a.* opravdati; (Rechnung), Justiz, *f.* pravosudje. [izpraviti.
Justizbeamte, *m.* pravosudni i. sudbeni urednik (činovnik).
Justizkommissär, *m.* pravosudni pověrenik.
Justizdienst, *m.* pravosudna služba.
Justizetat, *m.* izkaz, osoblje pravosudja
Justizfach, *n.* pravosudba, pravosudna struka; (Justizabtheilung), pravosudni odsěk.
Justizgeschäft, *n.* pravosudni posao.
Justizgesetzgebung, *f.* pravosudno zakonotvorstvo.
Justizgesetzsammlung, *f.* sbirka pravosudnih zakonah.
Justizhof, *m.* oberster —, glavno i. vrhovno sudište.
Justizhofstelle, *f.* dvorsko sudište.
Justizmann, *m.* sudnik.
Justizminister, *m.* popečitelj i. ministar pravosudja.
Justizministerialerlaß, *m.* izdatak popečiteljstva pravosudja.
Justizministerium, *n.* popečiteljstvo i. ministarstvo pravosudja.
Justiznorm, *f.* pravosudno pravilo.
Justizpflege, *f.* Gerichtspflege.
Justizrath, *m.* pravosudni savětnik.
Justizreform, *f.* poprava pravosudja.
Justizsenat, *m* pravosudno věće.
Justizstelle, *f.* pravosudni ured.
Justiztabelle, *f.* pravosudni izkaz.
Juvia, *f.* (*Bertholetia*), juvija.
Juwel, *n.* Juwele, *f.* dragulj, dragac, adidjar*; —n, drago kamenje.
Juwelengewicht, *n.* draguljarska tež.
Juwelenhandel, *m.* draguljarstvo.
Juwelenhändler, *m* draguljar.
Juwelenkäfer, *m.* (*Curculio imperialis*), sjajni kljunak.
Juwelenkästchen, *n.* draguljnik.
Juwelenladen, *m.* draguljarnica. [njem.
Juwelenring, *m.* prsten s dragim kame-
Juwelenschmuck, *m.* nakit od dragoga kaJuwelier, *m.* draguljar. [menja.
Jux, *m.* (Scherz), šurka, šala, vragolija.
Juxen, *v. n.* vragolisati.
Juxtaposition, *f*, sravnjivanje; suredba.

Digitized by Google

K.

(Die unter K nicht angeführten fremden Wörter siehe unter C.)

Kaa, *f.* koliba; (Verschlag), slažina.
Kabale, s. Cabale.
Kabbeln, *v. n.* uzpljuskivati se, uzburkati se.
Kabel, *f.* (Tau), trostručnjak; (Los), ždreb *f.*
Kabelgat, *n.* sidrenjača.
Kabeljau, Kabliau, *m.* (*Gadus Morhua*), prosta treska; gedörrter —, s. Stockfisch.
Kabelkleid, *n.* obojak sidrenjaka.
Kabellänge, *f.* sto i dvadeset hvatih.
Kabeln, *v. a.* ždrebati.
Kabelraum, s. Kabelgat.
Kabelseil, Kabeltau, *n.* sidrenjak.
Kabelung, *f.* ždrebanje.
Kabestan, *m.* s. Gangspille.
Kabinet, s. Cabinet.
Kachel, *f.* pećnjak; lončić, kalj *; (ver.) eine alte —, baka; (*Cimex campestris*), smrdljivi Martin.
Kachelform, *f.* kalup od pećnjaka.
Kachelofen, *m.* pećnjakovac.
Kack, *adj.* go(l), nag.
Kacken, *v. n.* kakati, od sebe ići.
Kadarka, *f.* (Wb.) skadarka; blaue —, crna braničevka; weiße —, magjarica,
Kaddig, s. Wachholder. [staklač.
Kader, *m.* podvoljak.
Kadmium, *n.* ladik, kadmik.
Käfer, *m.* kukac, guga, žuk; der gehörnte —, s. Hirschkäfer; der heilige —, (*Scarabæus sacer*), sveti kukac.
Käferchen, *n.* kukčić, gugica.
Käferblume, *f.* (*Ophrys insectifera*), kokica paučarka. [pandurka.
Käferente, *f.* (*Colymbus minor*), mala
Käferlarve, *f.* kukačka kukaljka.
Käfermilbe, *f.* (*Gamasus coleopteratorum*), kukački raztoč.
Käfermuschel, *f.* (*Chiton squámosus*), babuška lopušasta.
Käferraupe, *f.* s. Engerling.
Käferschnecke, *f.* s. Judasohr.
Käferwurz, *f.* (*Scrophularia nodosa*), Kaff, *n.* šuljak. [strupnik.
Kaffee, *m.* kava, kafa; — brennen, kavu
Kaffee- (in Zus.) kaven. [pržiti.
Kaffeeaufsatz, *m.* kaveno posudje.
Kaffeebau, *m.* sadjenje kave, kavarstvo.
Kaffeebaum, *m.* kaveno drvo.
Kaffeebesuch, *m.* dolazak na kavu.
Kaffeebohne, *f.* kaveno zrno.
Kaffeebraun, *adj.* kavast, smedj kao kava.
Kaffeebrett, *n.* podnos (kaveni).
Kaffeebruder, *m.* kavopija, kavar.
Kaffeeerbse, s. Kichererbse.
Kaffeefarbe, *f.* mast (boja) od kave.
Kaffeegeräth, *n.* kavena sprava.
Kaffeegeschirr, *n.* kaveno posudje.
Kaffeegesellschaft, *f.* kaveno sêlo.
Kaffeehaus, *n.* kavana.
Kaffein, *n.* kavovina.
Kaffeekanne, *f.* kavena kanta i. bukara kavnica.
Kaffeekessel, *m.* kaven kotlić; kavnik.
Kaffeekocher, *m.* kavovar.
Kaffeelöffel, *m.* (kavena) žličica.
Kaffeemaschine, *f.* (kaven) samovar.
Kaffeemaul, s. Kaffeebruder.
Kaffeemühle, *f.* mlinac (za kavu).
Kaffeepflanzung, *f.* kavik.
Kaffeesatz, *m.* kaven talog.
Kaffeesäure, *f.* kavena kiselina.
Kaffeeschale, *f.* kavena ljuska; s. Kaffee-
Kaffeeschenk, s. Kaffeesieder. [tasse.
Kaffeeschwester, *f.* kavopijka, kavarica.
Kaffeeservice, *n.* kaveno posudje.
Kaffeesieder, *m.* kavanar, kavedžija.
Kaffeesiederin, *f.* kavanarica, kavedžijnica.
Kaffeesud, *m.* kaven mutež.
Kaffeesurrogat, *n.* nadoměstak kave.
Kaffeetasse, *f.* kavenka, fildžan za kavu.
Kaffeetisch, *m.* stol za kavu.
Kaffeetopf, *m.* kaven lónac.
Kaffeetrommel, *f.* kavena pržionica.
Kaffeetuch, *n.* kaven sto(l)njak.
Kaffeetute, *f.* (*Cornus fumigatus*), mrki
Kaffeewirth, s. Kaffeesieder. [čunjac.
Kaffeezeug, *n.* kaveno posudje.
Käfich, (Käfig), *m.* krlětka, kavez; (ein großer —), kobača.
Käfichboden, *m.* dance (od krlětke).
Käfichmacher, *m.* krlětkar.
Kafiller, s. Abdecker.
Kaftan, *m.* kaftan.
Kahl, *adj.* plěšiv, ćelav; —es Haupt, plěšiva, ćelava glava; — werden, oplěšiviti, oćelaviti; plěšiviti, ćelaviti, ein —es Kinn, ćosava, gola brada; ein —er Vogel, golušava i. goluždrava ptica; eine kahle Gegend, golet; ein —er Berg, goleš, goletna gora; —e Bäume, golo drveće; (v. Pelze), opuzao; der Pelz wird schon —, opada i. puzi već vuna s kožuha; —es Tuch, izlizano, ogolělo sukno (čoha); ein Paar —e Groschen, nekoliko kukavnih grošićah; —e Ausrede, šeprtlja; prazan i. pust izgovor; einen Wald — abtreiben, sěći šumu počepice, u počep i. u počepice.
Kahlafter, *m.* (*Gasterosteus canadus*), kanadski balavac.
Kahlbart, *m.* ćosa, ćoso, golobradac; (*Cebus Apella*), ćosav urlavac.

Digitized by Google

Kahlbärtig, *adj.* ćosav, golobrad.
Kahlbäuche, *pl.* (*Apodes*), golotrbe.
Kahlfleckig, *adj.* ćosav.
Kahlflügelig, *adj.* golokrili.
Kahlhaut, *f.* gola, opuzla koža.
Kahlheit, *f.* plěšivost, ćelavost; (*fig.*) ćosavost; golota, opuzlost.
Kahlkopf, *m.* plěšiva, ćelava glava; (ein kahlköpfiger Mensch), plěšivac, ćelavac; (ver.) ćelo; (die Kahlköpfige), plěšivica, ćelavica; (*Esox gymnocephalus*), gologlava štuka; (*Vultur Aura*), gologlav jastrěb.
Kahlköpfig, *adj.* plěšiv, ćelav.
Kahlkraut, *n* (*Lathraea squamaria*), ljuskava grozničarka.
Kahlrücken, *m.* (*Gymnotus*), gololedja.
Kahlschwanz, *m.* (*Pagurus Bernardus*), golorepaš.
Kahlwerden, *n.* plěšivljenje.
Kahm, *m.* budja; bluta, sědina.
Kahmen, *v. n.* budjaviti, obudjaviti.
Kahmig, *adj.* budjav, sěd.
Kahn, *m.* čun, čamac; (ein kleiner —), čunica, brkica, oranica; (*Patella compressa*), spljoštena bljudica; (*Arca Scapha*), čunak.
Kahnbein, *n.* (*os naviculare*), čunkovica.
Kahnförmig, *adj.* čunast, ladjičast.
Kahngeld, *n.* čunovina.
Kahnkielschnecke, *f.* (*Carinaria cymbium*), [čunak.
Kahnmacher, *m.* čunar.
Kahnschnecke, *f.* (*Voluta Cymbium*), ladjasto uško.
Kahr, *m.* posuda; ſ. Trog.
Kai, *m.* obrežina.
Kaien, *v. a.* die Raaen —, uzdužiti križke
Kaigeld, *n.* krcarina. [i. lantine.
Kaiman, ſ. Alligator.
Kaimeister, *m.* obrežinar.
Kaiser, *m.* car, cesar; ein — werden, ocariti se; zum — machen, zacariti, ocariti; (spr.) über des —s Bart streiten, svaditi se oko tudje prohe (proje) i. oko gole kosti.
Kaiseradler, ſ. Königsadler.
Kaiserapfel, *m.* kraljica.
Kaiserbirn, *f.* carevka, carka, cesarka.
Kaiserblume, *f.* (*Saponaria Vaccaria*), kravlja sapunika.
Kaiserbohne, *f.* budan.
Kaiserburg, *f.* carski dvor.
Kaiserfink, *m.* (*Fringilla imperialis*), carska zeba.
Kaiserfisch, *m.* (*Chaetodon imperator*), carski četkozubac. [muha.
Kaiserfliege, *f.* (*Musca caesaria*), carska
Kaisergroschen, *m.* austrijanski grošić.
Kaiserhaus, *n.* carski i. cesarski dom; carska kuća, porodica.
Kaiserheer, *n.* carska vojska.
Kaiserin, *f.* carica, cesarica.
Kaiserkrone, *f.* carska kruna; (*Fritillaria imperialis*), zvonik.
Kaiserlich, *adj.* carski, cesarski; ein —es Gut, carevina; er ist gut —, s careve je; — leben, gospodski življěti; —er Prinz, carević; —e Prinzessin, carevica.
Kaiserliche, *m.* carevac. [vica.
Kaiserling, ſ. Eierpilz.
Kaiserlos, *adj.* bez cara.
Kaisermantel, *m.* carski plašt; (*Argynnis paphia*), gospica.
Kaiserpflaume, *f.* carska šljiva.
Kaiserreich, *n.* carevina, cesarevina.
Kaisersalat, *m.* velika salata; ſ. Dragun.
Kaiserschnitt, *m.* izsěk čeda; einen — machen, izsěći čedo (iz utrobe).
Kaiserschwamm, ſ. Kaiserling.
Kaisersohn, *m.* carević, cesarević.
Kaiserstaat, *m.* carska država; carevina.
Kaiserthee, *m.* carski čaj.
Kaiserthum, *n.* carevina, cesarevina, carstvo.
Kaisertitel, *m.* carski naslov.
Kaisertochter, *f.* carevica.
Kaiservogel, *m.* (*Ardea Virgo*), ubava čaplja.
Kaiserwahl, *f.* izbor cara.
Kaiserwort, *n.* carska (rěč).
Kaiserwürde, *f.* carstvo.
Kaiserwurz, *f.* (*Astrantia*), zvězdovnica; (*Imperatoria*), carobajka.
Kajaputöl, *n.* kajaputno ulje.
Kajüte, *f.* stanica.
Kakadu, *m.* (*Psitaccus cristatus*), kakadu.
Kakadukamm, *m.* (*Lepas Mitella*), kukmasti lupar.
Kakadumuschel, *f.* (*Chiton ruber*), babuška.
Kakao, Kakaobaum, *m.* (*Theobroma Cacao*), kakao, kakaovnjak.
Kakaobohne, *f.* kakaovo zrno, kakaovka.
Kakaobutter, *f.* kakaovo maslo, kakaovica.
Kakaofarbe, *f.* kakaova mast (boja).
Kakaopflaume, *f.* (*Chrysobalanus*), zlatožir. [ba; ſ. Albin.
Kakerlak, *m.* (*Blatta*), žohar, žugor, švaKakocholie, *f.* zložućje.
Kakochemie, *f.* zlohranost.
Kakodämon, *m.* běs.
Kakodyl, *n.* kakodil.
Kakodylsäure, *f.* kakodilova kiselina.
Kakophonie, *f.* ſ. Mißklang.
Kalabasse, *f.* tikva.
Kalabaum, *m.* (*Calophyllum Calaba*), kaKalambak, *m.* (*Exovecaria*), oslěp. [laba.
Kalander, ſ. Calander.
Kalanderlerche, *f.* (*Alauda Calandra*), velika ševa, kalandra.
Kalav, *m.* (*Buceros*), kljunorog.
Kalb, *n.* tele, (*coll.*) telad; Kälber abbinden, absetzen, odbiti telad; (spr.) das Kalb in die Augen schlagen, darnuti koga u zěnicu; mit eines Andern —e pflügen, tudjim rukama vatru grnuti; (ver.) ein — Mosis, telac Božji; ein — anbinden, ſ. Uebergeben, ſich.

Digitized by Google

Kalbe, *f.* junica, telica, jalovica.
Kalben, (Kälbern), *v. n.* teliti se, oteliti
Kalben, *n.* telivo, steoba. [se.
Kälberbraten, Kälberröschen usw., ſ. Kalbsbraten usw.
Kälberfang, *m.* zakolj.
Kälberhaft, *adj.* kao tele; lud kao vol.
Kälberhirt, *m.* telar, teočar, telićar.
Kälberkropf, *m.* (*Chaerophyll. sylvestre*), šumska krabilica.
Kälberkuh, *f.* steona krava.
Kälberlamm, *n.* telica.
Kälbermagd, *f.* telarka.
Kälbermagen, ſ. Kalbslab.
Kälbermilch, ſ. Kalbsdrüse.
Kälbern, *adj.* teleći.
Kälbern, *v. n.* ſ. Kalben; (*fig.*) dedačiti se, budalisati, ludovati; (speien), bljuvati, pobljuvati se.
Kälberpreis, *m.* ſ. Kalbsdrüse.
Kälberschere, *f.* ſ. Kälberkropf.
Kälberschuß, *m.* (*Gentiana amarella*), gorčaska vladisavta.
Kälberstall, *m.* teočak, telićak; teočinjak, (teleća štala).
Kälberstoß, *m.* ſ. Kalbskeule.
Kälbertute, *f.* (*Conus vitellinus*), ridji čunjac. [bac.
Kälberzahn, *m.* teleći zub; (Bauw.) zu-
Kalbfell, *n.* teletina, teleća koža; (*fig.*) dem —e folgen, nositi telećak; vojni-
Kalbfelltornister, *m.* telećak. [kovati.
Kalbfleisch, *n.* teletina.
Kalbfleischlachs, *m.* (*Salmo Salar*), losos.
Kalbfleischtalk, *m.* pùtast mastac.
Kalbin, *f.* prvoteoka.
Kalbleder, *n.* teleća koža.
Kalbledern, *adj.* od teleće kože.
Kälblein, ſ. Marienkäfer.
Kalbluchs, *m.* (*Felis Caracal*), karakalj.
Kalbsauge, *n.* teleće oko; (*Crysanthemum Leucanthemum*), ljubljanka; volovsko oko.
Kalbsäugig, *adj.* buljiok.
Kalbsbein, *n.* ſ. Kalbsfuß.
Kalbsbraten, *m.* pečena teletina.
Kalbsbröschen, *u.* ſ. Kalbsdrüse.
Kalbsbrühe, *f.* teleća juha, polévka,
Kalbsbrust, *f.* teleća grud. [čorba.
Kalbsdrüse, *f.* prsnjak.
Kalbsfuß, *m.* teleća noga; ſ. Fieberwurzel.
Kalbsgekröse, *n.* teleći opornjak, teleća maramica.
Kalbsgeschlinge, *n.* teleći vitalac.
Kalbsisop, *m.* ſ. Saturei.
Kalbskeule, *f.* teleći but; teleći čereg.
Kalbskopf, *m.* teleća glava; (*fig.*) telac, tetak, dedak; (*Antirrhinum Orontium*), poljska zevalica.
Kalbslab, *n.* sirište.
Kalbsmilch, ſ. Kalbsdrüse.
Kalbnase, *f.* ſ. Löwenmaul. [ka.
Kalbsschlegel, *n.* teleće rame, teleća plećKalbsviertel, *n.* četvrtica (čereg) teleta; ſ. Kalbskeule.
Kalbzeit, *f.* teoba.
Kalcium, ſ. Calcium. [Eingeweide.
Kaldaunen, *pl.* pikat, kaurma, krčija; ſ.
Kaldaunenkrämer, *pl.* pikatar.
Kaldaunenmarkt, *m.* pikatarnica.
Kaldaunenfresser, **Kaldaunenschlucker**, *m.* (*fig.*) džigeričar.
Kaleidophon, *n.* kaleidoſon.
Kaleidoskop, *n.* stolik.
Kalekutisch, —er Hahn, ſ. Truthahn.
Kalende, *f.* bir, lukno; krkva.
Kalender, *m.* koledar; (*fig.*) — machen, hvatati mušice.
Kalendergebühr, *f.* koledarina.
Kalendermacher, *m.* koledarnik.
Kalesche, *f.* kolesnica, karuce, hintov.
Kalfatbank, *f.* šuperaljka.
Kalfatbütte, *f.* šupernica.
Kalfateisen, *n.* šuperilo.
Kalfaterer, *m.* šuper, kalafat.
Kalfatern, *v. a.* šuperiti, kalafatati.
Kalfathammer, *m.* šupernjak.
Kali, *n.* (*Salsola Kali*), slanica; (*chem.*) pepelina, kali.
Kalialaun, *m.* pepelični kocelj.
Kaligrün, *n.* pepelična zelen.
Kalihydrat, *n.* hydrat pepeline.
Kalikraut, ſ. Kali.
Kalilauge, *f.* pepelinski lug.
Kalisalz, *n.* pepelična sol.
Kaliseife, *f.* pepelinski sapun.
Kalium, *n.* pepelik.
Kaliumhyperoxyd, *n.* pepelični prékis.
Kaliumoxyd, *n.* pepelični kis
Kaliumoxydsalze, *pl.* pepelinske soli.
Kalk, *m.* vapno, japno, kreč, klak; gebrannter —, žeženo vapno; gelöschter —, gašeno vapno; metallischer —, kovni pepeo.
Kalkanwurf, *m.* vapnen lép.
Kalkarsenikſalz, *n.* vapneni sičanac i. mi-
Kalkartig, *adj.* vapnenast. [šomorac.
Kalkartigkeit, *f.* vapnenost.
Kalkäscher, *m.* varnica, lužnjak.
Kalkback, *n.* cukrovar.
Kalkbeere, ſ. Ballrose.
Kalkbeule, *f.* uložna guta.
Kalkboden, *m.* vapnača.
Kalborax, *m.* vapneni blédničac.
Kalkbrennen, *n.* ženje vapna, kreča.
Kalkbrenner, *m.* vapnar, krečar.
Kalkbrennerei, *f.* vapnenica, krečana.
Kalkbruch, *m.* vapnenik.
Kalkbrühe, *f.* vapnena kaša.
Kalken, *v. a.* vapniti, krečiti.
Kalkerde, *f.* (zemlja-)vapnača; vapno.
Kalkessigsalz, *n.* vapneni kvasinovac.
Kalkfaß, *n.* bačva za vapno, kreč.
Kalkflechte, *f.* (*Lichen calcareus*), vapnasti lišajnik.
Kalkflins, ſ. Basalt.

Digitized by Google

Kalkgebirge, *n.* vapnene gore.
Kalkgrube, *f.* vapnara.
Kalkguß, *m.* vapnen polév.
Kalkhaloid, *n.* vapnenac.
Kalkhaltig, *adj.* vapnovit, krečovit.
Kalkhochofen, *m.* visoka vapnenica.
Kalkhütte, *f.* Kalkbrennerei.
Kalkicht, *adj.* vapnenast.
Kalkhydrat, *n.* hydrat vapna.
Kalkig, *adj.* vapnen, krečan.
Kalkkelle, *f.* Mauerkelle.
Kalkköcher, *m.* (*Tubularia fragilis*), krška cévuša.
Kalkkochsalz, *n.* vapnenasti soličan.
Kalkkoralle, *f.* (*Millepora polymorpha*), vapnen koralj.
Kalkkraut, *f.* Gypskraut.
Kalklager, *n.* vapnen sloj.
Kalklauge, *f.* vapnen lug.
Kalklöschen, *n.* gašenje, zagašivanje vapna, kreča.
Kalklöscher, *m.* gasič vapna, kreča.
Kalkmalerei, *f.* Fresco. [vapno.
Kalkmehl, *n.* vapneno brašno; brašnasto
Kalkmeiler, *m.* vapnena kopa.
Kalkmergel, *m.* vapnen lapor.
Kalkmilch, *f.* vapnena mléčina.
Kalkmörtel, *m.* vapnena melta; vapnen
Kalkmühle, *f.* mlin za sadru. [lép.
Kalkofen, *m.* vapnenica, japnenica.
Kalköl, *n.* vapneno ulje.
Kalkputz, *m.* uglad.
Kalkrahm, *m.* vapnen skorup.
Kalkröste, *f.* vapnena kupa.
Kalksalz, *n.* vapnena sol.
Kalksand, *m.* pésak za meltu.
Kalkschaufel, *f.* (kožarsko) veslo.
Kalkschiefer, *m.* vapnen lupinac, listarac
Kalkseife, *f.* vapnen sapun. [i. skrilavac.
Kalksinter, *m.* siga.
Kalkspath, *m.* dvrsta, vrsta, babina so(l), gavranova sol, solinjača.
Kalkspathkrystall, *m.* dvrsten ledac.
Kalkspathsäure, *f.* Kohlensäure.
Kalkstein, *m.* vapnenac, vapnenjak, krečni kamen.
Kalksteinbruch, *f.* Kalkbruch.
Kalktheil, *m.* vapnena čest.
Kalktuff, *m.* vapnen mačak.
Kalkvitriol, *m.* sadra.
Kalkwasser, *n.* voda-vapnenjača.
Kalkzuschlag, *m.* priměsa vapna.
Kalleologie, *f.* krasoslovje.
Kalligraph, *m.* krasopisac.
Kalligraphie, *f.* krasopis.
Kalligraphisch, *adj.* krasopisan.
Kallös, *adj.* žuljav.
Kallus, *m.* žulj.
Kalm, *adj.* miran.
Kalm, *m.* morska tišina.
Kalmank, *m.* kalamanka.
Kalmar, *m.* (*Loligo vulgaris*), liganj, oliganj.
Kalmäuser, *m.* zabitnjak; (Grillenfänger), muhar; mušičar; f. Knicker.
Kalmäusern, *v. n.* samotovati; (Grillen fangen), loviti mušice; f. Knickern.
Kalmen, *v. n.* mirovati.
Kalmiren, *v. n.* mirovati.
Kalmiren, *v. a.* utažiti, utišati; ublažiti.
Kalmus, *m.* Kalmuswurzel, *f.* (*Calamus aromaticus*), idjirot, vodeni mačić; falscher —, (Kalmusschwertel), (*Iris pseudacorus*), neprava perunika, divja perunika.
Kalo, f. Tarro. [lomel.
Kalomel, *n.* orlovac, tatli-sulimenat, ka-
Kalt, *adj.* studen, mrzao; ein —er Wind, hladan větar; es ist kalt, studi; es ist nicht —, neima studi; —es Wetter, studen *f.*; es ist — geworden, zastudělo je vrěme; —es Fieber, mrzlica; zimnica; es lief mir — über die Haut, mravi me podidjoše; —e Speisen, hladna jela; die Speisen sind — geworden, jela su ohladněla; ein —er Winter, mrazovita zima; es ist mir —, zima mi je; Einen — machen, smaknuti koga; —es Wasser, hladna voda; (*met.*) den Ofen kalt thun, umaliti oganj; ein kalter Schlag, hladna munja; —er Freund, —e Liebe, hladan prijatelj, hladna ljubav; er hat so etwas —es in seinem Wesen, nešto je hladan; (wbm.) —e Fährte, star trag.
Kaltblässig, *adj.* težko taliv.
Kaltblütig, *adj.* hladnokrvan; hladan; mlak; leden. [puhalo.
Kaltblütige, *m.* mlakonja; (gem.) mrtvo-
Kaltblütigkeit, *f.* hladnokrvnost; hladnoća.
Kaltbruch, *m.* krkoća u studeni.
Kaltbrüchig, *adj.* hladnokrk.
Kälte, *f.* (z. B. des Wassers), hladnoća; (d. Wetters), stud *f.*, studeň, mrzlina; vor — erstarren, ukoramiti se od zime; ich ertrage lieber — als Hitze, volim zimu nego vrućinu; trockene —, golomrazica, suhomraz, suhozim, suhomrazica; grimmige Kälte, cića; ich fühle — an Füßen, zima mi je po noguh; (*fig.*) hladnoća; mit — ansehen, hladno i. hladnokrvno gledati; es herrscht zwischen ihnen große —, negledaju se, odnemariše se.
Kältegrad, *m.* stupanj studeni.
Kalten, *v. a.* hladiti, studiti; es kältet, studi, zima je. [žerine.
Kältepole, *pl.* studeni poli, studene sto-
Kaltfreundlich, *adj.* hladno prijatan.
Kaltgierig, *adj.* (*mont.*) sumporit.
Kältegrad, *m.* stupanj zime.
Kältemischung, *f.* zimotvorna směsa.
Kaltgründig, *adj.* hladan. [mlak.
Kaltherzig, *adj.* hladna, kamenita srca;
Kaltherzigkeit, *f.* hladnoća, mlakoća.
Kältlich, *adj.* hladjan.

Digitized by Google

Kältlichkeit, *f.* hladjanost.
Kältling, *m.* mlakonja.
Kaltmeißel, *m.* sèkač.
Kaltschale, *f.* sladara, saska čorba.
Kaltschlächter, *s.* Schinder.
Kaltschlagambos, *m.* hladan nakovanj.
Kaltschmied, *m.* žutomèdar.
Kaltsinn, *m.* hladnoća, mlakoća.
Kaltsinnig, *adj.* hladan, mlak.
Kaltsinnigkeit, *f.* s. Kaltsinn.
Kaltsprung, *m.* pukotina.
Kaltwasser, *n.* voda-studenica, hladna voda.
Kaltwasserbad, *n.* kupelj u hladnoj vodi.
Kaltwasserbadanstalt, Kaltwasserheilanstalt, *f.* mrzlice.
Kalville, *f.* Winter—, lozarina.
Kalvinist, *m.* kalvin.
Kamasche, *s.* Gamasche.
Kameel, *n.* (*Camelus*), deva, veobljud, kamila.
Kameelbock, *m.* (*Antilope Tragocamelus*), kostrešaš.
Kameelfliege, *f.* (*Saphidia*), dugovratka.
Kameelführer, *m.* devnik, kamilar.
Kameelgarn, *n.* kostrètna predja; haras.
Kameelhaar, *n.* devina dlaka; kostrèt.
Kameelhals, *m.* devin vrat; s. Kameelhalsfliege, s. Kameelfliege.
Kameelhengst, *m.* veobljud.
Kameelheu, *n.* s. Blumenbinse.
Kameelhorn, *a.* (*Strombus lucifer*), krilac dugovrat.
Kameelkuh, *f.* veobljudica.
Kameelpardor, *m.* (*Camelopardalis Giraffa*), žirafa.
Kameelmotte, Kameelraupe, *f.* Kameelspinner, *m.* (*Phalaena camelina*), vratanka.
Kameelstrauß, *s.* Strauß.
Kameelstroh, *s.* Kameelheu.
Kameeltreiber, Kameelwärter, *s.* Kameelführer.
Kameelziege, *f.* lama; (*Capra angorensis*), angorska koza.
Kamelblume, *s.* Kamille.
Kamelot, *s.* Camelot.
Kamerad, Kameral usw., *s.* Camerad usw
Kamichi, *m.* (*Palamedea cornuta*), kamik.
Kamille, *f.* (*Matricaria Chamomilla*), titrica, prstenak, kokornjak; die edle oder römische —, (*Anthemis nobilis*), romanika.
Kamillenöl, *n.* titrično ulje.
Kamillenthee, *m.* titrični čaj.
Kamin, *m.* ognjište, komin; s. Schornstein.
Kaminbret, *n.* zaklop od ognjišta.
Kaminfeger, *m.* dimnjačar, odžačar.
Kaminfegerlohn, *m.* dimnjačarina.
Kaminfeuer, *n.* vatra na ognjištu.
Kamingeld, *n.* dimarina, dimnica.
Kamingesims, *n.* kvir od ognjišta.
Kaminplatte, *f.* ploča od ognjišta, komina.
Kaminröhre, *f.* cèv od ognjišta.
Kaminschirm, *m.* zaslon od ognjišta.
Kaminsteuer, *f.* s. Kamingeld.
Kaminthür, *f.* vrata od ognjišta.

Kamm, *m.* (Haar—) češalj; dichter —, pogladac, gust češalj; (am Knochen), greben; (am Acker), greben, hrbat, krkača od sloga, greda; (Berg—), bilo, šlème; (des Hahnes), kresta, huhor, hober; (des Pferdes), šija; (Genick), šija; (spr.) Einen über den — hauen, okositi se na koga; der — schwillt ihm, zakrvavio očima kao divlji pètao; Alle über einen — scheren, sve nizati na istu gužvu; (am Schlüssel), sèkirica; (am Rade), palac, zub; (Bauw.) sèk, usèk; (einer Traube), šepurina, host; čehuljica; (am Maße), vršak; (Flachs—), greben, grebenalo; (b. Web.) brdo; (die Enden des Aufzuges), ureznici; (an der Leinwand), ivica; (*mont.*) greben; (Woll—), gre-
Kammabfall, *n.* grebača, grebenac. |ben.
Kammadler, *m.* (*Falco Harpia*), huhorasti soko(l).
Kammartig, *adj.* češljast; grebenast.
Kammbaum, *m* razvor.
Kammblatt, *n.* brdo; (*Mytilus frons*), češljasta klapavica.
Kammblume, *s.* Kamille.
Kammbohrer, *m.* (svrdao-)paočenjak.
Kammbrett, *n.* polica.
Kämmbrett, *n.* češljarka, grebenište.
Kammbürste, *f.* četka za češlje.
Kammeidechse, *s.* Kropfeidechse.
Kammeinfassung, *f.* češljasti rub.
Kammeisen, *n.* oškrt.
Kämmelkamm, *m.* gardašica.
Kämmeln, *v. a.* gardašičiti.
Kämmen, *v. a.* (Haare), češljati; den Kopf —, češljati se; (Wolle), grebenati; s. Krämpeln; (*fig.*) Einen —, izkarati koga; (Bauw.) usèći.
Kamera, Kameral, *s.* Camera usw.
Kämmer, *m.* češljač; grebenalac; —in, *f.* češljarica; grebenalja.
Kammer, *f.* (Schlaf—), klèt, hajat (vajat), pojatak, stasina, hižina, kućar; (Speise—), sprema, smoćnica, klèt, hajat, kućer, izba, kiljer; (im Gewehre), ognjište; kurjuk, torna, hazna; (Reichstag), sabornica; (Behörde), komora; (im Gehirn), dupljica.
Kammeradvokat, *s.* Kammeranwalt.
Kammeramt, *n.* komorski ured; komorska služba; (Kämmerei), gospodarstveni ured.
Kammeranwalt, *m.* komorski odvètnik.
Kammeranwaltschaft, *f.* komorsko odvètništvo.
Kammerbeamte, *m* komorski urédnik.
Kammerbecken, *n.* vrčina.
Kammerbediente, *s.* Kammerdiener.
Kammerblume, *s.* Kamille.
Kämmerchen, *n.* pojatak; kućerak.
Kammerdiener, *m.* ložničar.
Kämmerei, *s.* Kammer.

Digitized by Google

Kämmereikasse, *f.* gradska pěneznica.
Kammereinkünfte, *pl.* komorski dohodak; komorski dohodci.
Kämmerer, *m.* posteljnik, komornik.
Kämmererswürde, *f.* čast posteljnika, komornika; posteljništvo.
Kammerfrau, *f.* ložničarka, komorkinja; [dvorkinja.
Kammerfräulein, *n.* dvorkinjica.
Kammergefälle, s. Kammereinkünfte.
Kammergericht, *n.* komorski sud.
Kammergraf, *m.* komorski župan.
Kammergut, *n.* komorsko dobro.
Kammerherr, s. Kämmerer.
Kammerjäger, *m.* komorski lovac.
Kammerjungfer, *f.* češljarica, ložničarka.
Kammerjunker, *m.* posteljničar.
Kammerkapelle, *f.* domaća molnica i. crkvica; (*mus.*) domaća glasbina i. svirka.
Kammerkasse, *f.* komorska pěneznica.
Kammerknabe, s. Kammerpage.
Kammerlakei, s. Kammerdiener.
Kammerlatte, *f.* baras.
Kammerlehen, *n.* komorsko leno, komorski feud.
Kammerleute, *pl.* ložničari.
Kämmerling, s. Kämmerer.
Kammermädchen, *n.* s. Kammerjungfer.
Kammermeister, *m.* dohodar.
Kammern, *v. a.* pretiniti, pregraditi.
Kammerpächter, *m.* komorski zakupnik.
Kammerpage, *m.* dvoranić.
Kammerpräsident, *m.* predsědnik komore.
Kammerprocurator, *m.*, Kammerprokurátur, *f.* s. Kammeranwalt usw.
Kammerprocuratur, *f.* komorsko odvětništvo.
Kammerrath, *m.* blagajnički savětnik.
Kammerrechnungsführer, *m.* dohodarski računar.
Kammersänger, *m.* dvorski pěvač. [pisar.
Kammerschreiber, *m.* komorski, dohodarski
Kammerschlüssel, *m.* posteljnički i. komornički ključ.
Kammerschuld, *f.* komorski dug.
Kammerstück, *n.* top za kamenje.
Kammerstuhl, s. Nachtstuhl.
Kammertanz, *m.* sělski ples. [kućara.
Kammerthür, *f.* vrata od kléti, hajata,
Kammertopf, s. Kammerbecken.
Kammertrauer, *f.* dvorska crnina.
Kammertuch, *n.* kambrik. [meral.
Kammerwesen, Kammerwissenschaft, s. Cameralwissenschaft.
Kammerzahlmeister, *m.* komorski platar.
Kammerzofe, s. Kammerjungfer.
Kammfarn, *m.* s. Milzkraut.
Kammfett, *n.* salo od šije.
kammförmig, *adj.* češljast; grebenast.
Kammfutter, Kammfutteral, *n.* tok od češlja; češljanica.
Kammgras, *n.* (*Cynosurus*), krestac.
Kammhaar, *n.* griva.
Kammhebel, *m.* koloturice.
Kammheuschrecke, *f.* (*Gryllus cristatus*) huhorasti skakavac.
Kammhorn, *n.* (*Bruchus pectinicornis*), žužak-češljak.
Kammkäfer, s. Kirschkäfer. [ljak.
Kammkraut, *n.* (*Bellis perennis*), krasu-
Kammlade, *f.* brdila, oglobje.
Kammlerche, *f.* (*Alauda cristata*), ševrljuga, krunica.
Kämmling, *m.* grebenac, grebača.
Kämmlingseide, *f.* svilena grebača.
Kammlitze, *f.* nit.
Kamm-Macher, *m.* češljar.
Kamm-Macherei, *f.* Kammacherhandwerk, *n.* češljara. [češljonoša.
Kamm-Mücke, *f.* (*Stenophora pectinicor.*),
Kamm-Muschel, *f.* (*Ostraea Jacobaea*), pokrovača.
Kamm-Muskel, *m.* mišica stidne kosti.
Kammnase, *f.* (*Rhinolophus*), mračnik.
Kammpolyp, *m.* (*Tubularia*), cěvuša.
Kammrad, *n.* paočenjak, zubato kolo, zubat točak.
Kammraupe, *f.* hostovica. [čaplja.
Kammrecher, *m.* (*Ardea cinerea*), siva
Kammrichter, *m.* izpravaljka (grebena).
Kammrücken, *m.* (*Lacerta superciliosa*), grebenača.
Kammschachtel, *f.* s. Kammfutter.
Kammschaft, *m.* grebenište. [šljanak.
Kammscheide, *f.* (*Solen bullatus*), puljkav
Kammschneidemaschine, *f*, češljorez.
Kammscherenkrabbe, *m.* (*Calappa cancer*), kalapa. [grebenač.
Kammschnecke, *f.* (*Valvata piscinalis*),
Kammschwanz, *m.* (*Asterias pectinata*), češljasta križaljka.
Kammsetzer, *m.* grebenar.
Kammspan, s. Hornspan.
Kammstab, s. Kammschaft.
Kammstein, *m.* s. Kammmuschel.
Kammstern, s. Kammschwanz.
Kammstück, *n.* meso sa šije; zavratak.
Kammtopf, *m.* grijalo grebenah.
Kammträger, *m.* (*Basilicus amboinensis*), amboanski kraljić.
Kammvenus, *f.* (*Venus pectinata*), češljasta lisanka. [šalj.
Kammvielfuß, *m.* (*Velella spirans*). češ-
Kammwanze, *f.* (*Cimex cristatus*), huhorasta stěnica.
Kammwolle, *f.* grebenana vuna.
Kamp, s. Kummet.
Kämpe, *m.* zatočnik.
Kämpel (Kampel), *m.* češalj.
Kämpelei, *f.* svadja, karka,
Kämpeln, s. Kämen; (*Ag.*) sich —, *v. r.* karati se, svadjati se.
Kampen, *v. a.* zauzdati.
Kampf, *m.* boj; zum — herausfordern, zazvati na boj, mejdan; einen — mit Jemand wagen, ogledati se s kim; (Ringen), hrva, hrvanje; der — gegen

Vorurtheile, borba s predsudami; ein gelehrter —, s. Polemik; s. Krieg.
Kampfbegier, Kampfbegierde, *f.* želja boja, mejdana, ratobornost.
Kampfbegierig, *adj.* željan boja.
Kämpfen, *v. n.* biti se, boriti se; mit Mangel und Elend —, prteno živsti i. življeti; vezati liko na uzicu; mit dem Tode —, boriti se s dušom; na umoru biti; kupiti i. pobirati dušu; —, *v. a.* einen Kampf —, boj biti; die —de Kirche, crkva vojujuća i. ratujuća.
Kämpfer, *m.* borac, bojac, bojnik; s. Kämpe; (*arch.*) peta.
Kampfer, *m.* kamfor, kafra.
Kampferbaum, *m.* (*Laurus Camphora*), kamfornjak.
Kampfergeist, *m.* kamforna žesta, kamforica; s. Stabwurz.
Kampferkraut, *n.* (*Camphorosma*), kamforika; s. Stabwurz.
Kampferlorbeer, s. Kampferbaum.
Kampferöl, *n.* kamforno ulje.
Kampferpflanze, *f.* s. Kampferkraut.
Kampferrungen, *adj.* na boju dobiven.
Kampfersalbe, *f.* kamforna mast.
Kampfersalz, *n.* kamforac.
Kampfersäure, *f.* kamforna kiselina.
Kampferspiritus, s. Kampfergeist.
Kampffähig, *adj.* podoban pobiti se; er ist —, za mejdan je.
Kampffertig, *adj.* na boj spreman; gotov
Kampffroh, s. Kampflustig.
Kampfgefährte, *m.* drugar u vojevanju.
Kampfgehilfe, *m.* děver.
Kampfgerüstet, s. Kampffertig.
Kampfgesang, *m.* davorija.
Kampfgeschrei, *n.* bojna vika.
Kampfgetümmel, *n.* bojna vreva, gungula.
Kampfgeübt, *adj.* boju věšt; —e Truppen, vojska od mejdana.
Kampfgewohnt, *adj.* vičan boju.
Kampfgewühl, s. Kampfgetümmel.
Kampfgier, Kampfgierig, s. Kampfbegier.
Kampfhahn, *m.* (*Tringa pugnax*), prsljivac; (*Strombus Gallus*), krilacpětao; (*fig.*) svadljivac, prepirač, kavgadžija; zadirkivalo.
Kampfhelfer, s. Kampfgehilfe.
Kampflust, *f.* ubojnost, ratobornost.
Kampflustig, *adj.* željan boja, ubojan, ratoboran; die Truppen sind —, vojska je zaželěla boja.
Kampfmüde, *adj.* umoran i. trudan s boja; er ist —, dosadio mu je boj.
Kampfplatz, *m.* bojište, bojno polje, mejdan*, mejdanište.
Kampfpreis, *m.* bojna nagrada.
Kampfraum, s. Kampfplatz.
Kampfrichter, *m.* sudac od boja.
Kampfroß, *n.* konj od mejdana.
Kampfruf, *m.* poziv na boj.
Kampfscheu, *adj.* plah od boja.
Kampfscheu, *f.* bojazan, plahost od boja.
Kampfscene, *f.* bojni prizor.
Kampfschule, *f.* bojna učionica [sěklica.
Kampfschwert, *n.* sablja od mejdana; po-
Kampfspiel, *n.* obdulja. [prsljivac.
Kampfstrandläufer, *m.* (*Tringa pugnax*),
Kampftag, *m.* bojni dan.
Kampfübung, *f.* bojna věžba.
Kampfwärter, *m.* děver.
Kampfwürdig, *adj.* vrědan boja.
Kampher, s. Kampfer.
Kampheroïd, *n.* kamforić.
Kampweide, *f.* (*Salix aurita*), ušata vrba; s. Felber.
Kanal, *m.* jaža, prěkop; kanal, konao (unterirdischer —), prokop; (Flußarm) otoka; (Meerenge), morski prodor morsko těsno, ždrělo; (im Thierkörp.) cěv, crěvce; (Mittel), put, način
Kanapee, s. Canapée. [sredstvo
Kanaster, s. Knaster. [kandelj
Kandelbaum, *m* (*Rhizophora Candel*
Kandelbeere, *f.* (*Viburnum Lantana*), ljubor, šibikovina.
Kandelmesse, *f.* svěćnica.
Kandelwisch, *m.* (*Equisetum arvense*) poljska preslica, hvošće.
Kandelzucker, Kandiszucker, *m.* ledena žuti šećer.
Kanéel, s. Zimmet.
Kaneie, s. Korbweide.
Känguruh, *n.* (*Halmaturus giganteus*) skokan, kenguru.
Kanigl, *m.* (Wb.) grüner —, maslovn
Kaninchen, *n.* (*Lepus cuniculus*), kuna kulinić, kunjelj, pitomi zec.
Kaninchenfell, *n.* kunčevina.
Kaninchenfisch, *m.* (*Tetrodon laevigatu* gladak četrzubac.
Kaninchengehäge, *n.* kunčenjak.
Kaninchenhaar, *n.* kunčeva dlaka.
Kaninchenjäger, *m.* s. Frettchen.
Kaninchenwärter, *m.* kunčar.
Kaninchenwiesel, s. Frettchen.
Kanker, *m.* rak; s. Spinne.
Kännchen, *n.* bardačić, bokarica.
Kanne, *f.* bardak, bokar, bukara, ko děr, kanta, ibrik; zu tief in die gucken, ukrasiti se (bez cvěća).
Kannefaß, *m.* kanavas.
Kannefassen, *adj.* kanavasen, od kanafa
Kannegießer, *m.* kositrar, kalajsar; (*f* ein politischer —, drveni politik, p litički mudrak.
Kannegießerei, *f.* politička mudrolija.
Kannegießern, *v. n.* mudrovati o politi
Kannenbürste, *f.* četka za bukare.
Kannengießer, s. Kannegießer. [hvoš
Kannenkraut, *n.* (*Equisetum*), presl
Kannenstaude, *f.*, Kannenstrauch, *m.* (*penthes destillatoria*), konděrka, k dakovac.

Google

Kanonade, *f.* pucnjava topovah; eine — eröffnen, prosuti vatru iz topovah.
Kanone, *f.* top; eine — lösen, izbaciti top; —n auffahren, s. Geschütz.
Kanonen- (in Zus.) topovski.
Kanonenbaum, *m.* (*Cecropia*), jaruma.
Kanonenbettung, *f.* topovska tablja.
Kanonenbohrer, *m.* topovrt.
Kanonenbohrerei, *f.* topovrtnica.
Kanonenboot, *n.* šajka. [topovah.
Kanonendonner, *m.* grmljavina, tutnjava
Kanonenerreich, *m.* dohvat topa.
Kanonenfeuer, *n.* topovska vatra.
Kanonenfutter, *n.* sie sind ihm nur —, samo ih u topove sbija.
Kanonengießer, *m.* topar.
Kanonengießerei, *f.* toparnica, topolĕvnica.
Kanonenherd, *m.* s. Batterie.
Kanonenkugel, *f.* topovsko zrno, tane.
Kanonenlauf, *m.* topovska cĕv.
Kanonenlöffel, *m.* s. Ladeschaufel.
Kanonenmetall, *n.* topovina.
Kanonenpulver, *n.* topovski prah, barut*.
Kanonenschall, *m.* jeka topovah.
Kanonenschiff, *n.* (ladja-, topovnica.
Kanonenschuß, *m.* topomet; beim ersten —, čim prvi top puće.
Kanonenschußweite, *f.* dohvat topa; auf — kommen, doći pod domašaj topa.
Kanonenschütz, s. Kanonier.
Kanonenweite, s. Kanonenschußweite.
Kanonier, *m.* topnik, topdžija.
Kanonierboot, s. Kanonenboot.
Kanonieren, s. Kanonen.
Kante, *f.* srh, brid, sĕk; ein Brett auf die — stellen, staviti dasku sĕčimice; die —n des Spiegels, okrajci ogledala i. zrcala; (des Tuches), ivica, krajac; (Spitzen), čipke; (Blonden), svilene čipke.
Kanten, *v. a.* nasršiti, nabriditi; (auf die Kante stellen), sĕčimice postaviti; ein Faß —, tumbati bačvu.
Kantenhalm, *m.* (*Eriocaulon*), runoglavka.
Kantenkleid, *n.* haljina s čipkami.
Kantenkraut, *n.* (*Hippuris*), borlć, borak, mačji rep; s. Kandelwisch.
Kantentuch, *n.* očipkan rubac; marama s čipkami,
Kantenzwirn, *m.* konci za čipke.
Kanthaken, *m.* kučalica.
Kantharis, *f.* babak, prištnjak, zlatni po-
Kanthorn, *n.* s. Riesenohr. [pić.
Kantig, *adj.* srhovit, bridan, sĕkovit, (na sĕke). [nica.
Kantrettig, *m.* rotkva, rodakva, povrt-
Kantschu, *m.* kamdžija (kandžija).
Kantschuen, *v. a.* kamdžijati.
Kantzucker, s. Kandelzucker.
Kanutsvogel, *m.* (*Tringa cinerea*), sivi prudnik.

Kanzel, *f.* propovědaonica, predikaonica; die Kanzel besteigen, popeti se na predikaonicu; (b. Dr.) amvon.
Kanzelberedsamkeit, *f.* propovědnička besědnost; s. Homiletik.
Kanzelei, Kanzlei, *f.* pisara, pisarnica; (Hof—), (dvorska) pečatnica.
Kanzeleibeamte, *m.* pisarski i. pisarnički urednik (činovnik).
Kanzeleibote, *m.* pisarnički glasnik.
Kanzeleibuchstabe, *m.* pisarsko, kancelarsko pisme.
Kanzeleidiener, *m.* pisarski i. pisarnički služnik i. poslužnik. [pisarnice.
Kanzeleidirektor, *m.* ravnatelj pisare i.
Kanzelei-Erforderniße, *pl.* pisarske i. pisarničke potrebštine.
Kanzeleigebühr, *f.* pisarina.
Kanzeleigeschäft, *n.* pisarski posao.
Kanzelei-Manipulation, *f.* rukovanje pisare i. pisarnice.
Kanzeleimäßig, *adj.* pisarnički.
Kanzeleipapier, *n.* pisarski papir, pisarska hartija.
Kanzeleipauschale, *n.* pisarnička odšĕćnica.
Kanzelei-Personale, *n.* osoblje pisarnice.
Kanzelei-Requisiten, s. Kanzelei-Erforder-
Kanzeleischreiber, *m.* pisar. [nisse.
Kanzeleischrift, *f.* pisarsko, kancelarsko pismo. [nice.
Kanzeleisiegel, *n.* pečat pisare i. pisar-
Kanzeleisprache, *f.* uredovni i. službeni jezik
Kanzeleistyl, *m.* uredovni i. službeni slog.
Kanzelei-Verwalter, s. Kanzeleidirektor.
Kanzeleiwesen, *n.* pisarstvo.
Kanzelist, *m.* pisar.
Kanzelmäßig, *adj.* propovědni.
Kanzeln, *v. n.* propovědati, predikati.
Kanzelrede, *f.* propověd, predika.
Kanzelredner, *m.* propovědnik.
Kanzelsprache, *f.* propovědnički jezik.
Kanzelton, *m.* propovědni slog; im —e, poput predike, predikatora.
Kanzeltuch, *n.* pokrivalo propovědaonice.
Kanzelvortrag, *m.* propověd (predika).
Kanzlei usw., s. Kanzelei usw.
Kanzler, *m.* pečatnik, kancelar, kandjilĕr.
Kanzlerswürde, *f.* pečatništvo, kancelar-
Kapaun, *m.* kopun. [stvo.
Kapaunen, *v. a.* kopuniti.
Kapaunenbraten, *m.* pečen kopun.
Kapaunenstein, *m.* kokošji kamen.
Kapelle, s. Capelle.
Kapelliren, *v. a.* bistriti.
Kapellensilber, Kapellsilber, *n.* leženo srebro, srma.
Kapellmeister, s. Capellmeister.
Kaper, s. Capern, Kapern.
Kapern, *pl.* Kapernstaude, *f.* Kapernstrauch, *m.* (*Capparis*), kapra; kapara; kapar; deutsche —, s. Dotterblume; Pfriemenkraut.

Digitized by Google

Kapernſunke, *f.* kaparska umaka.
Kapital, Kapitel, ſ. Capital uſw.
Kapitän, *m.* satnik, kapetan; — = Lieutenant, podsatnik.
Kapitänſchaft, *f.* satnija.
Kapp, ſ. Hammel.
Kappbaum, *m.* cecak.
Käppchen, *n.* kapica; podkapak; (*Coreopsis*), lěpočica.
Kappe, *f.*, Kappel, *n.* (Mütze), kapa; (die — der Mönche), ćepica; (b. Dr.) kamilavka; ćelepuš; (die oberſte Bedeckung eines Dinges), kapak; pokrov, poklop; (am Dreſchflegel), sastav, sveza, matuzica; (am Strumpfe), latica; (b. Schneid.), zakrpa, kolčak; (an der Deichſel), pripreznik; (am Gewehrkolb.), podkova, tabanja; (an Piſtolen), jabuka; (am Getreide), košuljica; (Deckel), kapak; (am Mooſe), kapica; (die — eines Nagels), glavica; (an Thürſtöcken), podboj; ſ. Blaſenhut; (ſpr.) einem jeden Narren gefällt ſeine —, svakomu se svoje čini najlěpše; gleiche Brüder, gleiche —n, ſ. Gleich.
Kappeiſen, *n.* zakovica.
Kappen, *v. a.* (Bäume), razvršiti, razvršivati; (Weinreben), skrnjivati, ovršiti, oštroviti; (das Ankertau —), preseći; (den Maſt), poseći; (Hühner), kopuniti; (v. Hahne), uzeti pod pero; (mit ein. Kappe verſehen), okapiti; (*fig.*) Einen —, izkarati koga; ſich —, karati se, svadjati se.
Kappenmacher, *m.* kapar.
Kappenblume, *f.* (*Aconitum Napellus*), [nalěp.
Kappeneiſen, ſ. Kappeiſen.
Kappenförmig, *adj.* kapast.
Kappengras, *n.* (*Zizania*), ovsina.
Kappengrille, *f.* (*Gryllus umbraculatus*), kukuljasti cvrčak.
Kappenhütlein, *n.* ſ. Goldwurz.
Kappenmohn, *m.* (*Corydalis*), mladja.
Kappenmönch, ſ. Capuciner.
Kappenmuskel, *m.* (*musculus cucularis*), mišica-kukuljača.
Kappennonne, ſ. Kappentaube.
Kappenpfeffer, *m.* (*Capsicum*), paprika.
Kappenring, *m.* oglavnjak.
Kappenrobbe, *m.* (*Phoca cristata*), gladak tulanj.
Kappenſtempel, *m.* pregibač.
Kappentaube, *f.* (*Columba cucullata*), golub-kukmač.
Kappentaucher, *m.* (*Podiceps cristatus*), velika pandurka.
Kappenvogel, *m.* (*Musophaga*), bananar.
Kappenwurm, *m.* (*Cucullanus*), kukuljac.
Kapper, *m.* sěkač.
Kappern, *v. a.* klaštriti, kaštriti, kresati.
Kappernſtrauch, *m.* (*Capparis*), kapra.
Kappfenſter, ſ. Dachfenſter.
Kapphahn, *m.* kopun.
Kapphuhn, *n.* kopunac.
Kapphühnerhof, *m.* kopunjak.
Kapphut, *m.* kapast klobuk.
Kappkraut, *n.* glavato zelje, kupus.
Käpplein, *n.* ſ. Spindelbaum.
Kapploch, *n.* vidělica.
Kappmantel, *m.* plašt s kukuljicom.
Kappmeſſer, *n.* ſ. Kapper.
Kappnaht, *f.* zapošiv.
Kappſame, *m.* kupusno sěme.
Kappweide, *f.* běla vrba.
Kappzaum, *m.* oglavnik; oglavnica; oživalje, petlja; einem Pferde den — anlegen, začeviljiti, zaviličiti konja; (*fig.*) zauzdati (koga), staviti koga u škripac.
Kapſchaf, *n.* (*Diomedea exulans*), togaj-[ka, albatros.
Kapſchnecke, *f.* kapski puž.
Kapſel, ſ. Capſel.
Kapſen, *v. a.* ušaknuti, djiknuti.
Kapſer, *m.* ukradica.
Kapſperling, *m.* kapski vrabac.
Kapuziner, ſ. Capuciner.
Kapuzineraffe, *m.* (*Cebus capucinus*), ka-[pucin.
Kapwein, *m.* kapsko vino.
Karat, *n.* karat.
Karatgewicht, *n.* karatni uteg.
Karatirung, *f.* karatovanje.
Karauſche, *f.* (Garäußel), (*Cyprinus Carasius*), karas.
Karauſchenkarpfen, *m.* karasovac.
Karauſchenwurm, *m.* karasnjak.
Karavane, *f.* karvan.
Karawanenthee, *m.* ruski čaj.
Karbatſche, *f.* krbač, bič.
Karbatſchen, *v. a.* bičevati; krbačem šiKarbatſcher, *m.* krbačnik. [bati.
Karbe, *f.* ſ. Kümmel.
Karbolſäure, *f.* karbolova kiselina.
Karbunkel, *m.* (*med.*) zlić, crnac, zli i crni prišt; (*min.*) crljenak.
Karbätſche, *f.* konjska četka, kefa za konje; (feine Krämpel), garga, gargača, gargaša.
Karbätſchen, *v. a.* (ein Pferd), kefati, češati; (Wolle), ſ. Krämpeln.
Karbätſchenabzug, ſ. Bürſtenabzug.
Karbätſchendraht, *m.* žica za gargu.
Karbätſchenhaken, *m.* kučica u garge.
Karbätſchenmacher, *m.* gargač.
Karde, ſ. Carde; Karbätſche.
Kardenausſtecher, *m.* suknarski češalj.
Kardenkreuzholz, *n.* češljagalo.
Kardenſetzer, *m.* češljagar.
Kardialgie, *f.* ſ. Herzweh.
Kardinal, ſ. Cardinal.
Kardobenedikte, ſ. Mariendiſtel.
Karfiol, ſ. Blumenkohl.
Karg, *adj.* stisljiv, tvrd, skup; — werden, stvrdnuti se; — ſein, tvrdovati; (wenig), ogodan; er iſt heute — an Worten, slabo danas govori; —, adv. s tvrdjom, stisljivo itd.

Digitized by Google

Kargen, *v. n.* skupariti, komračiti; stisljiv biti, žmukljariti. [žmukljar.
Karger, *m.* stisljivac, tvrdica, skupac,
Kargheit, *f.* skupost, stisljivost.
Karglaut, *adj.* slabo i. malo govoreći; er ist —, malo govori.
Kärglich, *adj.* stisljiv; ogodan; brčan; —, *adv.* ogodno, glotno; tanko; oskudno; — leben, tražiti, živucati, tavoriti, kuburiti; die Natur hat ihn — ausgestattet, priroda ga je slabo podarila.
Kärglichkeit, *f.* ogodnost; oskudnost.
Kargsucht, *f.* škrtost, gužbavost.
Karlskirsche, *s.* Kornelkirsche.
Karlsvogel, *m.* s. Blaukehlchen.
Karlszepter, *m.* (*Pedicularis sceptrum Carolinum*), žežljasti ušljivac.
Karmelmönch, *s.* Karmelit.
Karmin, Karneol usw., *s.* Carmin usw.
Karnieß, *n.* korniž; bać — setzen, korni-
Karnießeisen, *n.* kornižak. [žiti.
Karnießhobel, *m.* kornižnjak.
Karnießstahl, *m.* kornižalo.
Karniffeln, Karnüffeln, *v. a.* (*fig.*) bubati, devetati, tući.
Karpe, Karpfen, *m.* (*Cyprinus Carpio*), šaran, krap; einen — reißen, razplatiti šarana.
Karpfenartig, *adj.* —e Fische, šaranovci.
Karpfenbrut, *f.* šarančad.
Karpfenfleisch, *n.* šaranovina.
Karpfenhalter, *m.* šaranovnjak.
Karpfenkarausche, *f.* karasovac.
Karpfenkönig, *s.* Spiegelkarpfen.
Karpfenkopf, *m.* (*Sphinx stellatarum*), ribja glava.
Karpfenkraut, *n.* s. Schafgarbe.
Karpfenmurmel, *m.* (*Mormyrus cyprinoides*), šaranasta mrsmorica.
Karpfensalm, *m.* (*Salmo cyprinoides*), šaranasti losos.
Karpfenschwanz, *s.* Karpfenkopf.
Karpfenstein, *m.* šaranov kamen.
Karpfenteich, *m.* ribnjak za šarane; šaranovnjak. [bojac.
Karpfenzunge, *f.* (b. Schloss.), tup pro-
Karpolith, *m.*, Karpholith, *m.* karpolit.
Karre, *f.* tačke, taljižke; einen Verbrechen zur — verurtheilen, osuditi zločinca na robiju.
Karren, *v. n.* tačkariti; (v. Verbr.) robijati; —, *v. a.* voziti na tačkah, taljigah.
Karren, *m.* vozić, kolica; (zweirädrig), taljige; (spr.) den — in den Koth schieben, pokvariti što; (b. Buchdr.) vo-
Karrenbüchse, *s.* Kanone. [zaljka.
Karrenführer, *m.* s. Kärrner, Karrenschieber.
Karrengaul, *m.* taljigaš; (spr.) er muß wie ein — arbeiten, izdire kao revka na uvratinah; radi kao kljusina i. vol.
Karrengefangene, *m.* robijaš.
Karrenläufer, *m.* vozac.
Karrenschieber, *m.* tačkar.
Karrenvoll, *m.* vos.
Karrenwagen, *m.* dvokolice.
Kärrner, *m.* taljigar.
Karst, *m.* trnokop; (Gebirge), kras.
Karsten, *v. n.* kopati, okopati (vinograd).
Karsten, *n.* kopnja, kopanje, okopavanje.
Kartätsche, *f.* kartačа.
Kartätschen, *v. n.* bacati kartače.
Kartätschenfeuer, *n.* bacanje kartačah; ein — aushalten, obastati na vatri od kartačah.
Kartätschenhülse, *f.* ljuska kartače.
Kartätschenkasten, *m.* kartačnica.
Kartätschenkugel, *f.* kartača.
Kartätschenschuß, *m.* hitac kartače.
Kartaune, *f.* topina. [rut.
Kartaunenpulver, *n.* krupan prah i. ba-
Kärtchen, *n.* listić; (Land—), zemljovidić.
Karte, *f.* listić; (Spiel—), karta; —n spielen, kartati se; aus der — wahrsagen, gatati u karte; (spr.) er sieht dir in die —, zna kud šibaš; zna ti tragove; es ist eine angelegte —, to je tako namišljeno; aus Einer — spielen, na isto směrati; gudšti; (Land—), zemljovid; topographische —, městovid; hydrographische —, vodovid; (*charta magna*), ustavnica.
Karten, *v. n.* kartati se; igrati se kartah; —, *v. a.* s. Abkarten.
Kartenaufschlägerin, Kartenauslegerin, *f.* Kartenbild, *n.* slika od karte. [kartara.
Kartenblatt, *n.* karta.
Kartengeld, *n.* kartarina.
Kartenhaus, *n* kartena kuća.
Kartenkönig, *m.* karten kralj.
Kartenkunst, *f.* kartomet.
Kartenkünstler, *m.* kartometac.
Kartenmacher, *m.* kartaš.
Kartenmaler, *m.* slikar kartah; kartar.
Kartenmalerei, *f.* slikanje kartah.
Kartenpapier, *n.* karten papir.
Kartenmuschel, *f.* (*Mya margaritifera*), bisernica.
Kartenpresse, *f.* kartarski těsak.
Kartensammlung, *f.* zemljovidnik, atlas.
Kartenschlag, *m.* kartomet.
Kartenspiel, *n.* igra na karte; (Kartenspielen), kartanje.
Kartenspieler, *m.* kartaš; —in, kartašica.
Kartenstecher, *m.* zemljovidar.
Kartenstempel, *m.* biljeg za karte.
Karthaune, *s.* Kartaune.
Karthäuser, *s.* Carthäuser.
Kartoffel, *f* korun, krtola, kesten, jabučica; krumpir; —n bauen, saditi korun itd.
Kartoffelacker, *m.* koruniště, krumpirište.
Kartoffelbau, *m.* sadjenje koruna, krtole, krumpira. [lèha.
Kartoffelbeet, *n.* korunova, krumpirova

Kartoffelboden, *m.* krumpirova zemlja.
Kartoffelbranntwein, *m.* korunovica, krumpirača.
Kartoffelbrei, *m.* krumpirova kaša.
Kartoffelbrod, *n.* krumpirov kruh.
Kartoffelernte, *f.* vadjenje koruna, (krumpira); krumpirova lětina.
Kartoffelfäule, *f.* korunova (krumpirova) gnjiloća.
Kartoffeld, *n.* s. Kartoffelacker.
Kartoffelgrube, *f.*, Kartoffelkeller, *m.* krumpirnik.
Kartoffelknollen, *m.* korunov (krumpirov) gomolj.
Kartoffelkrätze, *n.* korunova guba.
Kartoffelkurpilz, *n.* korunova pragljiva.
Kartoffelkraut, *n.* korunova (krumpirova) nat, (cima).
Kartoffelmehl, *n.* korunovo (krumpirovo) brašno; krumpirova mûka.
Kartoffelsalat, *m.* salat od krumpira.
Kartoffelwurm, s. Engerling.
Karve, s. Garbe.
Karwoche, s. Charwoche.
Karyatiden, *pl.* glavurine, kariatide.
Karyopsé, *f.* nažka.
Käsartig, *adj.* sirast.
Käschen, *n.* sirčić.
Kaschmirziege, *f.* kašmirska koza.
Käse, *m.* sir; mit — bestreuen, posiriti.
Käseballen, s. Käselaib.
Käsebaum, *m.* (*Rhizophora caseolaris*), sirovit korenjaš; s. Wollborn.
Käseblume, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje
Käsebohrer, *m.* svrdao za sir. [runo.
Käsebutter, *f.* sir s maslom.
Käsefliege, *f.* (*Sepsis putris*), sirna muha.
Käseform, *f.* tvorilo (za sir).
Käsefrau, *f.* siranka; mlěčarka; mlěkarka, planinka.
Käsegeld, *n.* sirno.
Käsehandel, *m.* sirarstvo, trgovina sirom.
Käsehändler, *m.* sirar.
Käsehorde, Käsehürde, *f.* sirenjača, sirnica, sirna lěsa.
Käsekammer, *f.* sirnica.
Käsekitt, *m.* sirni lem.
Käseklößchen, *n.* sirni valjušak.
Käsekohl, s. Blumenkohl.
Käsekorb, *m.* sirni košić, sirna košara, sirnica, sirnjak.
Käsekrämer, *m.* sirar, bakal.
Käsekuchen, *m.* sirnjača, sirenjačka.
Käselab, *m.* sirište.
Käselaben, *m.* sirarnica, bakalnica.
Käselaib, *m.* sirac; obručnjak.
Käseloch, *n.* rupa u siru.
Käsemade, *f.* pěvak, pregalj.
Kasematte, s. Casematte.
Käsemeise, s. Blaumeise.
Käsemilbe, *f.* (*Acarus Siro*), sirni raztoč.
Käsemilch, Käsemolke, *f.* surutka, sok, su-
Käsemutter, s. Käsefrau. [rotva.
Käsen, *v. a.* siriti, usiriti; —, *v. n.* usiriti se; die Milch käset, mlěko se siri.
Käsenapf, *m.* tvorilo (za sir).
Käsenudel, *pl.* sirni rezanci.
Käsepappel, *f.* (*Malva rotundifolia*), krugolista slězovača.
Käsesack, *m.* grudnjača.
Käsesäure, *f.* sirna kiselina.
Käseschnitte, *f.* tubok.
Käsestecher, s. Käsebohrer; Käsehändler.
Käsestoff, *m.* sirnina, sirovina.
Käsestrudel, *m.* sirnica.
Käsestube, *f.* sirnica.
Käsetasche, *f.* sirni nadětak i. vanjkušak,
Käsetopf, *m.* sirni lonac. [štrukli.
Käsetute, *f.* (*Conus lividus*), sinji čunjac.
Käsewanne, *f.* sirna kaca.
Käsewasser, *n.* s. Käsemilch.
Käsicht, *adj.* sirast.
Käsig, *adj.* sirovit.
Kaspar, s. Wachtelkönig.
Kassa, Kassie, s. Cassa, Casse, Cassie.
Kasselergelb, *n.* kaselsko žutilo.
Kastanie, *f.* (*Castanea sativa*), kesten, kostanj; (*coll.*) kestenje; (*Murex nodus*), volak-kesten; stachelige —, (*Chama urcinella*), ježasta zěvka; gebratene —, (*Turbo castanea*), kestenasta svrd-
Kastanienartig, *adj.* kestenast. [lica.
Kastanienbaum, *m.* (*Castanea vesca*), kesten, kesten-drvo; der wilde —, s. Roßkastanie.
Kastanienbraun, *adj.* kestenast, kestenove masti (boje).
Kastanieneiche, *f.* (*Quercus Castanea*), kestenov hrast. [mast.
Kastanienfarbe, *f.* kestenilo, kestenova
Kastanienfärbig, s. Kastanienbraun.
Kastanienfrucht, *f.* kesten, kostanj.
Kastanienhaar, *n.* kestenasta kosa.
Kastanienholz, *n.* kestenovina.
Kastanienland, *n.* kestenova zemlja.
Kastanienrose, s. Kastanieneiche.
Kastanienverkäufer, *m.* kestenar; —in, *f.* kestenarka, kestenarica.
Kastanienwald, *m.* kestenik.
Kästchen, *n.* kovčežić, ormanić; spremka; (*Buccinum arcularia*), rogač-zaklopnjak.
Kaste, *f.* kasta; s. Volksklasse.
Kasteien, s. Casteien.
Kasteier, *m.* trapič.
Kasteiung, *f.* trapljenje, trapnja.
Kastell usw., s. Castell.
Kasten, *m.* (überhaupt), spremnjak; orman, ormar; (Truhe), kovčeg, sanduk, škrinja; (Wagen—), lubura (od kočije); (Korn—), stavica, kokoška; s. Kleiderkasten, Geldkasten.
Kasten, *v. a.* das Getreide —, stavičati
Kastengeist, *m.* stališarstvo. [žito.
Kastenherr, *m.* dohodar.
Kastenkunst, *f.* dolapnica.
Kastenschiff, *n.* s. Arche.
Kastenstampf, *m.* zabojac.

Digitized by Google

Kaſtenvogt, *m.* savětnik samostana.
Kaſter, *m.* ličar.
Kaſtor uſw., ſ. Caſtor.
Kaſtner, *m.* prihodar; —in, prihodarica.
Kaſtneramt, *n.* prihodarnica; prihodarstvo.
Kaſuar, *m.* (*Casuarius*), kazuar.
Kaſuarbaum, *m.* (*Casuarina*), presličnjak.
Katafalk, *m.* mrtvački odar.
Katakomben, *pl.* grobnice, katakombe.
Katakuſtik, *f.* jekoslovje.
Katalekten, *pl.* pabirci.
Katalektiſch, *adj.* pabirni; (Vers), nepodpun, kus.
Katalepſis, ſ. Starrſucht.
Katalexe, *f.* dočetak vrste (stiha).
Katalog, *m.* imenik; popis.
Katalpabaum, *m.* (*Bignonia Catalpa*), trubač.
Katalyſe, *f.* kataliza.
Kataplexie, *f.* obamrlost.
Katapuzie, *f.* (*Euphorbia Lathyris*), širolisti mlěčer.
Katarakt, *m.* slap; prag; (*med.*) ſ. Staar.
Katarrh, *m.* nazeba, hunjavica; kihavica s kašljem; lapavica; katar.
Katarrhal, **Katarrhaliſch**, *adj.* nazebni, kataralan.
Katarrhalfieber, *n.* nazebna vrućica.
Katarrhzeltchen, *n.* kremećak, šećerni kremen.
Kataſter, *n.* zemljišnik, gruntovnica; katastar; (Steuerbuch), porezovnik; ſ Ackerbuch.
Kataſtralgemeinde, *f.* porezna občina.
Kataſtralpreis, *m.* katastralna cěna.
Kataſtriren, *v. a.* upisati u porezovnik.
Kataſtrophe, *f.* (Umſchwung), prekret; (Kriſis), kobni dogadjaj. [tihet.
Katechet, *m.* učitelj věre, kateketa, ka-
Katechetik, *f.* pripitovnica, kateketika.
Katechetiſch, *adj.* pripitni, izpitni, katekětički.
Katechiſation, *f.* pripitivanje; kršćanski nauk, věroučba.
Katechiſiren, *v. a.* pripitivati; izpitivati; katekizovati; obučavati u kršćanskoj věri. [tihisis.
Katechismus, *m.* věrouka, katekizam, ka-
Katechu, ſ. Catechu.
Katechumen, *m.* pripitovnik; novověrac.
Kategorie, *f.* (*phil.*) lik pojmovah, kategorija; (Abtheilung), razred.
Kategoriſch, *adj.* naročit, izročit; (unbedingt), bezuvětan, kategorički.
Kater, *m.* mačak; (ſcherzh.) vrčak, macan.
Katerwels, *m.* (*Silurus Catus*), mačak.
Katharinenbirn, *f.* katarinka.
Katharinenblume, *f.* ſ. Flachskraut.
Kathartiſch, *adj.* počistan, čisteći.
Katheder, *m.* (učiteljska) stolica, katedra.
Kathedrale, **Kathedralkirche**, *f.* stolna (b. Or.) saborna crkva.
Kathete, *f.* ověsnica.
Katheter, ſ. Harnleiter.
Kathetometer, *m.* ugloměr.
Kathode, *f.* katoda.
Katholik, *m.* katolik, —in, *f.* katoličanka. [věra.
Katholicismus, *m.* katolicizam, katolička
Katholiſch, *adj.* katolički; (allgemein), obći, obćenit.
Katoptrik, *f.* katoptrika.
Katoptriſch, *adj.* katoptričan.
Katt, *f.* njivica.
Kattun, *m.* katun, kartun.
Kattunalabaſter, *m.* pisani uběl.
Kattunbinſe, *f.* ſ. Wollgras.
Kattundieb, *m.* ſ. Paradieshäher
Kattundrucker, *m.* tiskar katuna.
Kattunen, *adj.* katunov.
Kattunerz, *n.* pisano zlato. [narnica.
Kattunfabrik, **Kattunmanufaktur**, *f.* katu-
Kattunnabel, *f.* kartunska igla.
Kattunpreſſe, *f.* katunarski těsak.
Kattunrock, *m.* kartunača.
Kattunweber, *m.* katunar, kartunar.
Kattunwolle, *f.* (*Gossypium herbaceum*), pamučnjak.
Katzanker, *m.* mačka.
Katzbalgen, ſich, *v. r.* drpati se, krkati se, jakariti se.
Katzbalgerei, *f.* drpanje, krkanja.
Kätzchen, *n.* mače, mačica, (*coll.*) mačad, mačići; (*bot.*) maca, resa; (*Cyprœa asellus*), macasta užovka.
Kätzchenförmig, *adj.* macast.
Katze, *f.* mačka, (*fam.*) maca; die fliegende —, (*Lemur Catta*), muna, maki; (*Conus catus*), macast čunjac; (spr.) wie Hunde und — zuſammen leben, paziti se kao mačka i pseto; paziti se kao so(l) i oko; die — läßt das Mauſen nicht, krsti vuka a vuk u gore; wie die — um den heißen Brei herumgehen, obilaziti kao lisica oko gvoždja; davon gehen wie die — vom Taubenſchlage, otići izpod žita; die — im Sacke kaufen, kupiti mačku u vreći; bei Nacht ſind alle —n grau, svaka krava noćom crna; (Gelb—), cemer; (*bot. amentum*), resa, maca; die neunſchwänzige —, deveterostruka kamdžija; (Haken), dvokuka; (Katzanker), mačka; ſ. Hüttenkatze; Katzſparren.
Kätzelkraut, *n.* ſ. Katzenklee.
Katzeln, *v. n.* maciti se, omaciti se.
Katzen, *v. a.* rušiti dvokukom. [čad.
Katzenartig, *adj.* macast; —e Thiere, ma-
Katzenauge, *n.* mačje oko; er hat —n, vidi kao mačka; (*min.*) mačje oko; (*Lamium amplexicaule*), medić grleći.
Katzenbaldrian, *m.* (*Valeriana offic.*), odolěn, macina trava.
Katzenbalſam, *m.* ſ. Katzenmünze.
Katzenbart, *m.* mačji brci.
Katzenbauch, *m.* (*Cypraea mus*), užovka
Katzenblume, ſ. Käſeblume. [mišica.
Katzenblut, ſ. Eiſenkraut.

Digitized by Google

Käufer, *m.* kupac; —in, *f.* kupilja.
Kauffahrer, *m.* trgovački brod; (ladja-) trgovica; (Schiffskapitän), trgovački brodovodja.
Kauffahrtei, *f.* trgovačko brodarstvo.
Kauffahrteiflotte, *f.* Kaufleflotte.
Kauffahrteischiff, *n.* s. Kauffahrer.
Kaufgegenstand, *m.* kupovina, kupljevina.
Kaufgeld, *n.* kupovnina, cěna kupovine.
Kaufgericht, s. Handelsgericht.
Kaufgeschäft, *n.* kupovanje, kupnja.
Kaufglätte, *f.* gledja na oddaće.
Kaufgut, *n.* trg, roba.
Kaufhandel, *m.* prava trgovina.
Kaufhaus, *n.* trgovačka kuća; trgovnica.
Kaufherr, *m.* kupac; s. Handelsherr.
Kaufkarte, *f.* kupljena karta.
Kaufkühn, *adj.* odvažan trgovac.
Kaufladen, *m.* prodavnica (dućan).
Kauflehen, s. Leihkauf.
Kaufleinwand, *f.* kupovno platno; (Ver—), platno na oddaće.
Kaufleute, *pl.* trgovci; (spr.) bieten und wieder bieten macht —, ako sam rekao nisam uzeo; jedan je rekao binjašče, a drugi birašče, pa su se opet pogodili.
Käuflich, *adj.* kupovni; in großen Städten ist Alles käuflich, u velikih se gradovih (varoših) svašta može kupiti; eine Sache — an sich bringen, kupiti što; — überlassen, prodati (što).
Kauflichkeit, *f.* kupovnost.
Kaufling, *m.* kupljenik.
Kauflust, *f.* kupovitost.
Kauflustig, *adj.* kupovit; želeći kupiti; koji hoće da kupi.
Kauflustige, *m.* kupac; radokup.
Kaufmann, *m.* trgovac; s. Käufer, (*Conus mercator*), trgovački čunjac.
Kaufmännisch, *adj.* trgovački; —, *adv.* na trgovačku.
Kaufmannschaft, *f.* trgovci; (Kandel), trgovina.
Kaufmannsdiener, s. Handlungsdiener.
Kaufmannsfrau, *f.* trgovka, trgovkinja.
Kaufmannsgeist, s. Handelsgeist.
Kaufmannsgeschäft, *n.* trgovina; ein — betreiben, trgovati; voditi trgovačke poslove.
Kaufmannsgewölbe, *n.* prodavnica, (ducan).
Kaufmannsgut, *adj.* —e Waare, posve valjana roba.
Kaufmannsgut, *n.*, Kaufmannswaare, *f.* trg, roba, espap; trgovačka roba.
Kaufmannsladen, *m.* s. Kaufmannsgewölbe
Kaufmannsstand, *m.* trgovački stališ; trgovci.
Kaufmittel, *n.* kupilo.
Kaufobject, *n.* s. Kaufgegenstand.
Kaufplatz, *m.* kupovište; s. Handelsplatz.
Kaufpreis, *m.* kupovna, tržna cěna; kupovnina.
Kaufrechnung, s. Faktur.
Kaufrecht, *adj.* kupovan; vrstan za kupnju.
Kaufrecht, *n.* kúpovno pravo.
Kaufrechtsgelder, *pl.* kupovni, trgovni novci.
Kaufschilling, *m.* kupovnina; s. Angeld.
Kaufschillingsfristengelder, *pl.* obročna kupovnina.
Kaufschlag, *m.* kupnja.
Kaufschoß, *m.* kupovno.
Kaufsohle, *f.* slanača na oddaće.
Kaufstück, *n.* kupovna stvar; (gekauft), kupljena stvar.
Kaufsumme, *f.* kupovnina.
Kaufvertrag, *m.* kupovni ugovor; kupovna pogodba; Kauf- und Verkaufvertrag, tržbena pogodba.
Kaufweise, *adv.* kupovke.
Kaufwerth, *m.* kupovna vrednota.
Kauka, *f.* (Wb.) kavka.
Kaukibaum, *m.* (*Mimusops kauki*), kauki.
Kaularsch, *m.* kunda; kusa kokoš; s. Kaulbarsch, s. Kaulbörs. [Kaulpadde.
Kaulbeere, *f.* s. Kaudelweide; Traubenkirsche.
Kaulbörs, *m.* (*Acerina cernua*), okuk.
Kaule, *f.* kruglja; s. Kaulquappe.
Kaulfisch, *m.* s. Kaulquappe.
Kaulfrosch, s. Kaulpadde.
Kaulicht, *adj.* krugljast.
Kauling, Kaulkopf, *m.*, Kaulhaupt, *n.*, Kaulquappe, Kaulruppe, *f.* (*Cottus Gobio*), glavočina. [noglavac.
Kaulpadde, *f.* puloglavac, mrmoljak, cr-
Kaum, *adv.* jedva; — und —, jedva jedvice; es ist — zu glauben, težko je věrovati; — war er eingetreten, als .., netom, istom i. tek što je unišao, kad
Kaumittel, *n.* žvakalo. [evo ..
Kaumuskel, *m.* (*masseter*), (mišica-)žva-
Kaunervé, *m.* živac žvakačice. [kačica.
Kaupelei, *f.* kramarenje.
Kaupeler, *m.* kramar.
Kaupeln, *v. n.* kramariti. [perac.
Kauperfandstein, *m.* šaren pěskar, kau-
Kaupfeffer, *m.* (*Piper Betle*), betel.
Kaustisch, *adj.* s Caustisch; —e Linie, zapalovnica; (*fig.*) žacav, zajedan, za-
Kautabak, *m.* žvakaći duhan. [grižljiv.
Kaute, *f.* jama; (Reiste), ručica, pověsmo.
Kautschin, *m.* kaučin.
Kautschuk, *m.* pruževina, kaučuk.
Kautschuk- (in Zus.) pruževni, kaučukov; od pruževine, kaučuka.
Kauz, *m.*, Käuzchen, *n.* (*Strix passerina*), lovni ćuvik; (*fig*) ein närrischer —, budalina; ein lustiger —, šaljivčina; ein reicher —, bogatčina.
Kauzahn, *m.* žvakač, kutnjak.
Kautzen, s. Kauern.
Kauzeule, *f.* s. Kauz.
Kauzkopf, *m.* s. Kaulquappe.
Kebsbeere, *f.* (*Prunus avium*), sitnica.
Kebsbirne, *f.* priležnica, suložnica.
Kebsehe, *f.* priležništvo, suložništvo.
Kebskind, *n.* kopile.
Kebsmann, *m.* priležnik, suložnik.
Kebsweib, *n.* priležnica, suložnica.

Digitized by Google

Katzenbuckel, *m.* (*fig.*) — machen, grbati se.
Katzendarm, *m.* s. Blasenmoos.
Katzeneier, *pl.* s. Maiglöckchen.
Katzeneule, *f.* (*Strix Otus*), šumska ušara.
Katzenfuß, s. Gauchheil; (*Ostrea pes felis*), mačji papak.
Katzengamander, *m.* (*Teucrium marum*), mačji dubačac.
Katzengeruch, *m.* mačkovina.
Katzengeschrei, *n.* mauk, maukanje.
Katzengesicht, s. Kaufneffel.
Katzenglas, s. Frauenglas.
Katzenglimmer, *m.*, **Katzengold**, *n.* macino zlato; zmajeve otresine.
Katzengrau, *adj.* macast.
Katzenigel, s. Wasserdost.
Katzenjammer, *m.* mamurluk, mamura; den — vertreiben, razbiti mamurluk.
Katzenkerbel, s. Erdrauch.
Katzenkiesel, *m.* krk bělutak.
Katzenklaue, *f.* (*Bignonia unguis cati*), trubač nokatac; (*Mimosa unguis cati*), papkasta osětnica.
Katzenklee, *m.* (*Trifolium Lagopus*), zečja stopa.
Katzenkopf, *m.* mačja glava; s. Dummkopf.
Katzenkorn, *n.* (*Hordeum murinum*), stoklasa.
Katzenkraut, *n.* (*Nepeta Cataria*), mačja meta.
Katzenliebe, *f.* mačja ljubav; s. Katzenmünze.
Katzenloch, *n.* mačja loža.
Katzenluchs, *m.* ris.
Katzenmagen, s. Feldmohn.
Katzenmaki, s. Mohnkopf.
Katzenmist, *m.* mačjak.
Katzenmünze, *f.* s. Katzenkraut.
Katzenmusik, *f.* mačja svirka; — machen, gnjaviti mačiće.
Katzenöhrlein, *n.* (*Helvella Mitra*), nabrana krastača.
Katzenparder, *m.* (*Felis Onza*), onsa, jaguar.
Katzenpeterlein, *n.* s. Gleiße.
Katzenpfötchen, *n.*, **Katzenpfote**, *f.* mačji papak; (*Gnaphalium*), smilje; s. Katzenklaue; Gauchheil.
Katzenscheu, *adj.* plah od mačke; er ist —, plaši se mačke.
Katzenschlau, *adj.* lukav kao mačka.
Katzenschrei, *m.* mauk.
Katzenschwanz, *m.* mačji rep; den — streichen, lisičiti; (*Caturus*), mačji rep; s. Schachtelhalm.
Katzenschwanzgras, *n.* (*Phalaris phleoides*), světlika repasta.
Katzenseuche, *f.* mačja kuga.
Katzensilber, *n.* macino srebro; s. Katzenglimmer.
Katzensperre, s. Hauchechel.
Katzensprung, *m.* mačji skok; (spr.) es trennt uns nur ein —, zečji nas korak dĕli.
Katzenstert, **Katzensterz**, s. Katzenschwanz.
Katzentiger, s. Jaguar.
Katzentisch, *m.* am — essen, za pečju jesti.
Katzentraube, *f.* (*Sedum*), žednjak.
Katzentritt, *m.* mačji hod; er hat einen —, hodi šumke i. šumovlakom.
Katzenvogel, *m.* (*Muscicapa Carolinensis*), karolinski muhar.
Katzenwedel, *m.* s. Katzenmünze, Katzenschwanz.
Katzenwels, *m.* (*Silurus felis*), mačak.
Katzenwurzel, *f.* s. Katzenbaldrian.
Katzenzunge, *f.* (*Tellina lingua felis*), jezičasta telinka.
Katzig, s. Katzenartig.
Kätzlein, s. Filzkraut.
Katzsparren, *m.* mačkar.
Kauche, *f.* buturnica.
Kauchen, s. Hocken.
Kaudelweide, *f.* (*Viburnum Lautana*), šibikovina, ljubor.
Kauder, *m.* kučine.
Kauderei, *f.* kamatarenje.
Kauderer, *m.* kamatar.
Kaudern, *v. n.* kaukati; (wuchern), kamatariti.
Kauderwälsch, *adj.* kozarski, gegavački, poslovički; —es Zeug, s. Kauderwälsch *n.*
Kauderwälsch, *n.* trabun *f.*
Kauderwälschen, *v. n.* benetati, blutiti, trabuniti.
Kaue, *f.* gajba, kobača; (b. Vieh), struga.
Kauen, (Käuen), *v. a.* žvakati, žvatati; (*fig.*) er kauet den ganzen Tag, sve samo travinja; das Pferd kauet an dem Gebisse, konj grize uzdu; Einem etwas ins Maul —, potanko komu što razložiti.
Kauen, **Kauern**, *v. n.* čučati, čečati, čepěti.
Kauenmacher, *m.* gajbar, kobačar.
Kauer, *m.* žvakač, žvatač.
Kauf, *m.* kupnja, kúp; einen guten — thun, dobro kúpiti; Waaren auf den — rückgängig machen, razkupiti; den — machen, praviti robu za pazar; etwas zu — haben, imati što na prodaju; prodavati što; einen — schließen, treffen, kupiti što; Geld auf den — bezahlen, zapogoditi, dati kaparu; den — ist zurückgegangen, kupnja se je razkinula; pazar se je razkinuo; (Kaufpreis), den — steigern, povisiti cěnu; etwas guten —es geben, cěno i. jevtino što prodati; er ist leichten —s davongekommen, prošao je bez velike bĕde; er wird es schon nähern —s geben, dat će jevtinije, (*fig.*) popustit će; (die gekaufte Sache), kupovina.
Kaufanschlag, *m.* začena.
Kaufbar, *adj.* kupovni.
Kaufbrief, *m.* kupovnica.
Kaufbrod, *n.* kupovni kruh, hlĕb.
Kaufbuch, *n.* kupovnik.
Kaufcontract, s. aufvertrag.
Kaufen, *v. a.* kúpiti, kupovati; für (um) zehn Gulden —, za deset forintih kupiti; ich habe es an mich gekauft, kupio sam; viel Geld aus einer Waare —, utržiti mnogo novacah za kakvu robu.

Digitized by Google

Keck, *adj.* (hurtig), okretan; (lebhaft), živahan; eine —e Farbe, živa mast (boja); (munter), bodar; (verwegen), prodrzljiv; drzki; — werden, drznuti, prodrznuti; (kühn), smêli.

Kecke, Keckheit, *f.* prodrzljivost, drzkoća; (Kühnheit), smêlost.

Kecklich, *adv.* prodrzljivo; smêlo.

Kegel, *m.* čunj, čun; (b. Pferden), podplećnica; (Visir), očanik, nišan; (b. Schriftgießer), stupčić; (z. Spielen), čun, kuglin; — schieben, s. Kegeln; (spr.) zwischen Kugel und — kommen, naći se u škripcu, (Spitzenklöppel), balantić; er hat weder Kind noch —, neima od srca poroda.

Kegelachse, *f.* os od čunja.

Kegelader, *f.* žila podplećnica.

Kegelaufsetzer, *m.* nastavljač čunjevah.

Kegelbahn, *f.* krugljana, kuglana.

Kegelberg, *m.* obljaj. [puljak.

Kegelblase, *f.* (*Bulla conoidea*), čunjast

Kegelbach, *n.* čunjast krov.

Kegelfläche, *f.* površina čunja.

Kegelform, *f.* čunjatost.

Kegelförmig, *adj.* čunjast.

Kegelgelb, *n.* krugljarina, kuglarina.

Kegelgestalt, s. Kegelform.

Kegelig, s. Kegelförmig.

Kegeljunge, s. Kegelaufsetzer.

Kegelkäfer, *m.* (*Cistela*), nituša.

Kegelkasse, *f.* kuglašnica.

Kegelkugel, *f.* kruglja od krugljane.

Kegellinie, *f.* čunjevnica.

Kegellinig, *adj.* čunjevit.

Kegelmantel, *m.* čunjev plašt.

Kegelmuschel, *f.* (*Chama bicornis*), dvoroga zêvka.

Kegelmütze, *f.* čelepoš.

Kegeln, *v. n.* krugljati se, kuglati se; —, *v. a.* nagomilati.

Kegelplatz, *m.* s. Kegelbahn.

Kegelschieben, *n.* krugljanje, kuglanje.

Kegelschnäbler, *pl.* (*Conirostres*), čunjaci.

Kegelschnecke, *f.* (*Conus*), čunjac.

Kegelschnitt, *m.* čunjoseč; odsêk, prosêk čunja.

Kegelschnittslinie, *f.* čunjosečnica.

Kegelschub, *m.* s. Kegelbahn.

Kegelschwamm, *m.* (*Agaricus extinctorius*), gasiljka.

Kegelspiel, *n.* igra na koljke; s. Kegel-

Kegelspieler, *m.* krugljaš. [schieben.

Kegelstein, *m.* ježevac.

Kegeltisch, *m.* koljkarnica.

Kegeltute, *f.* čunjac.

Kegelweizen, *m.* nabrekla pšenica.

Kehlader, *f.* gr'ona žila; s. Drosselader.

Kehlbalken, *m.* (dolnja) panta, pajanta.

Kehlbraten, *m.* meso od vrata; (Kader),

Kehlbrett, *n.* žlêbnjača. [podvoljak

Kehlbuchstabe, *m.* gr'ono pisme, slovo.

Kehldeckel, *m.* (*Epiglottis*), jezičac, poklopčić.

Kehldeckeldrüse, *f.* žlêzda od jezička.

Kehldrüse, *f.* gr'ona žlêzda.

Kehle, *f.* (Luftröhre), grlo, grkljan; (*fig.*) sich die — schmieren, gladiti si grlo, kvasiti si gr'oce, zaliti pisak; (Stimme) grlo; eine helle —, tanko grlo; s. Gurgel; (Rinne), žlêb.

Kehlen, *v. n.* nažlêbiti, žlêbiti; (ab—), podrezati grlo.

Kehlflosser, *pl.* (*Jugulares*), grloperke.

Kehlförmig, *adj.* žlêbast.

Kehlhaken, *m.* (*Charadrius pluvialis*), zlaćeni daždevnik.

Kehlhammer, *m.* žlêbnjak.

Kehlhobel, *m.* žlêbovac.

Kehlholz, *n.* s. Hartriegel.

Kehling, s. Kabeljau.

Kehlknopf, *m.* (*Hydrangea*), hortenzija; s. Kehlknoten.

Kehlknoten, Kehlkopf, *m.* (*Larynx*), jabučica, gljot.

Kehlkopfsentzündung, *f.* gljotni žar.

Kehlkopfshaut, *f.* gljotna koža.

Kehlkopfsnerve, *m.* gljotni živac.

Kehlkraut, *n.* (*Uvularia*), babja jagoda; s. Halskraut.

Kehllaut, *m.* gr'oni glas.

Kehllauter, s. Kehlbuchstabe.

Kehlleiste, *f.* laločka, žlêbna letvica.

Kehlpunkt, *m.* grliste.

Kehlriemen, *m* ogrljak.

Kehlrinne, *f.* žlêbina.

Kehlsparren, *m.* žlêbni rog.

Kehlstein, s. Kehlziegel.

Kehlstiefel, *m.* nadkolênice.

Kehlstoß, s. Kehlhobel.

Kehlsucht, *f.* gr'onica.

Kehlsüchtig, *adj.* gr'oničav. [biti.

Kehlung, *f.* žlêbljenje; — machen, žlê-

Kehlwurz, *f.* (*Nymphæa alba*), lokvanj.

Kehlzeug, *n.* žlêbila.

Kehlziegel, *m.* žlêbnjak.

Kehr, *f.* obrtanje.

Kehraus, *m.* doskočnica.

Kehrbesen, *m.* metla.

Kehrbürste, *f.* četka, kefa.

Kehre, *f.* uvratine.

Kehren, *v. a.* (wenden), obrnuti, obratiti, obraćati; das Oberste zu unterst —, počiniti darmar; die Augen gegen Himmel —, podignuti oči, pogledati k nebu; Einem den Rücken —, obrnuti se; okrenuti pleća; den Rücken — (fliehen), pleći dati; Gott wird Alles zum Besten —, Bog će dati te će dobro biti; sich an etwas —, mariti za što; sich zum Guten —, dozvati se, svidêti se; sich an etwas nicht —, neosvrtati se na što.

Kehren, *v. a.* (mit dem Besen), mesti, pometati; den Staub von den Büchern

Digitized by Google

—, oprašiti knjige; die Kleider —, čistiti odéću.
Kehrer, *m.* pometalac.
Kehricht, *n.* smet, smeće, izmetina.
Kehrichthaufen, *m.* smetnik.
Kehrichtkaſten, *m.* smetnjak.
Kehrichtkäfer, *m.* (*Scarabæus quisquilius*), [smetar.
Kehrichtmann, *m.* smetar.
Kehrrad, *n.* zavratno kolo.
Kehrſeite, *f.* naličje; das iſt die —, ovo je naopak.
Kehrſel, *m.* bašluk.
Kehrung, *f.* obraćanje, obraćaj.
Kehrwieder, *n.* povrat.
Kehrwinkel, *m.* smetlište, bunjište.
Kehrwiſch, *m.* pomelo, pometača, omet, [ometa.
Kehrzeile, *f.* opetovni redac.
Keibgeier, ſ. Aasgeier.
Keichen, ſ. Keuchen.
Keifen, *v. n.* ževkati, škamutati; (*fig.*) karati se, lajati.
Keifer, *m.* lajavac; —in, *f.* lajavica.
Keifiſch, *adj.* lajav.
Keil, *m.* klin; (am Strumpfe), latica; (ein — Feld), oklisak; (Schlußſtein), zagvozda, gvozd, zaglavak; (am Propfreiſe), jezičac; ein — Brod, djavrk, landa, komadina kruha; (ſpr.) ein — treibt den andern, klin se klinom těra; (*Donax cuneata*), klinasta cěvulja.
Keilbein, *n.* (*os sphenoideum*), osnovna kost; (*os cuneiforme*), klinasta kost.
Keilbeinflügel, *m.* krioce osnovne kosti.
Keilbeinfortſatz, *m.* nastavak osnovne kosti.
Keilbeinhöhle, *f.* rupa osnovne kosti.
Keilbeinhorn, *n.* rog osnovne kosti.
Keilbeinſchnabel, *m.* kljunak osnovne kosti.
Keilberg, *m.* oklisak, klinac.
Keilen, *v. a.* (ſpalten), cěpati (klinom); (befeſtigen), zagvozditi, zaglaviti; (hinein —), zabiti; (prügeln), devetati, lěmati.
Keiler, *m.* vepar.
Keilfäuſtel, *m.* batić.
Keilförmig, *adj.* klinast.
Keilhacke, ſ. Keilhaue.
Keilhaken, *m.* ſ. Doppelſchnepfe.
Keilhammer, *m.* klinjak.
Keilhaue, *f.* pijuk, kljun.
Keilhauig, *adj.* prhak.
Keilhorn, ſ. Keileinhorn.
Keilkraut, *n.* (*Saxifraga granulata*), zrnovita kamenika.
Keillänge, *f.* strana od klina.
Keilmuſchel, *f.* (*Mytilus azureus*), lazurova klapavica.
Keilpflock, *m.* klin.
Keilpreſſe, *f.* klinen těsak.
Keilrücken, *m.* glava u klina.
Keilſchärfe, *f.* brid u klina.
Keilſchlägel, *m.* batić.
Keilſchrift, *f.* klinovito pismo.
Keilſchwanz, *m.* (*Alcedo Galbula*), vugasta ledka.
Keilſtein, *m.* klin.
Keim, *m.* klica; (*fig.*) početak, zametak,
Keimbläschen, *n.* klični puljak.
Keimblatt, *n.* supka.
Keimblume, ſ. Flußblume.
Keimchen, *n.* (*gemmula*), zametak.
Keimdeckel, *m.* ſ. Keimwarze.
Keimen, *v. n.* klicati, nicati; těrati, iztěrati klice; der Bart keimt ihm erſt, istom mu probija nausnica, istom mu je trgla nausnica; (*fig.*) nicati.
Keimfähig, *adj.* klicav.
Keimfähigkeit, *f.* klicavost.
Keimfederchen, *n.* (*plumula*), perce.
Keimfleck, *m.* pěga od zametka.
Keimhalter, *m.* kličnjak.
Keimhaut, *f.* opna od zametka.
Keimkern, *m.* jezgra zametka.
Keimknöspchen, *n.* (*gemma*), pupac.
Keimling, *m.* zametak.
Keimloch, *n.* (*micropyle*), kličnica.
Keimlos, *adj.* bez klice.
Keimſtängelchen, *n.* (*cauliculus*), stručić.
Keimträger, *m.* (*blastophorus*), kliconoša.
Keimvoll, *adj.* kličevit.
Keimwarze, *f.* poklopac klice.
Keimwürzelchen, *n.* (*radicula*), korěnić.
Kein, *pr.* nitko; er hat —e Kinder, neima děce; er kann —e Frau ernähren, nemože hraniti žene; — Menſch, nitko; das iſt — Haus, to nije kuća; es iſt — Wunder, nije čudo; gib mir Brod! Ich habe keines, daj mi kruha! Neimam ga; —er von uns, nijedan od nas; — einziger, nijedan; —er von beiden, nijedan.
Keinerlei, *adj.* nikakov, nikakav; auf — Weiſe oder Art, nikako, pod nijedan i. nikakov način.
Keineswegs, *adv.* nikako; nipošto.
Keinmal, *adv.* nijedan put, nikad.
Keinſeitig, ſ. Neutral.
Keiſche, *f.* kućarica.
Kelber, ſ. Schierling.
Kelch, *m.* kalež; (b. Dr.) putir; (*fig.*) čaša; (*bot.*) čaška.
Kelchartig, *adj.* čašast.
Kelchbalg, *m.* (*gluma*), plěva.
Kelchblatt, *n.* (*sepalum*), lap, lapica.
Kelchblühend, *adj.* načašni.
Kelchblume, *f.* čaškovica.
Kelchblümler, *pl.* (*Calycanthinae*), saz[nic]
Kelchblütig, ſ. Kelchblühend; —e Pflanzen, (*Calyciflorae*), čaškovice.
Kelchdeckel, *m.* plitica; (b. Dr.) diskos.
Kelchfeige, *f.* (*Ficus calyculata*), čašovi[ta] smokva.
Kelchflechte, *f.* (*Calycium*), čašnjak.
Kelchförmig, ſ. Kelchartig.
Kelchfutter, Kelchfutteral, *n.* tok od k[a]leža, putira.
Kelchglas, *n.* stolovata čaša.
Kelchheide, *f.* (*Erica calycina*), čaška[vrěsa]
Kelchklappe, *f.* poklopac čaške.

Digitized by Google

Kelchlos, *adj.* bez čaške.
Kelchröhre, *f.* tulajica čaške.
Kelchrübe, ſ. Felbrübe.
Kelchſaum, *m.* okrajac čaške.
Kelchſchwingel, *m.* (*Festuca calycina*), čaškasta vlasulja.
Kelchſtändig, *adj.* na(d)čašni; —e Pflanzen, nadčašnice.
Kelchteller, ſ. Kelchdeckel.
Kelchtuch, *n.* pokrovac; (b. Dr.) darak, pokrovac, pokrov, vozduh, putirnjak.
Kelchzaunblume, *f.* (*Anthericum calyculatum*), čaškoviti kosmavac.
Kelle, *f.* (*mont.*) kutao; (Mauer—), zidarska žlica, mistrija, kača; (Schöpf—), kutlača. [Kellner.
Keller, *m.* pivnica, podrum, konoba; ſ.
Kelleraffel, ſ. Kellereſel.
Kellerbeere, *f.* ſ. Kellerhals.
Kellerbier, *n.* pivnično pivo. [stvo.
Kellerei, *f.* pivnica; (v. Perſ.) pivničar-
Kellereſel, *m.* (*Porcellio scaber*), babura i. babica hrapava.
Kellerfenſter, *n.* prozor od pivnice.
Kellerfliege, *f.* (*Musca cellaris*), muha-pivničarka.
Kellerfroſt, *m.* pivnična studen.
Kellergeruch, *m.* pivničevina.
Kellergeſchoß, *n.* podzemni sprat.
Kellerhals, *m.* gator; (*Daphne Mezereum*), likovac, maslinica.
Kellerhöhle, *f.* gat, lagum.
Kellerknecht, *m.* krčmarski sluga.
Kellerkraut, *n.* ſ. Kellerhals.
Kellerlaus, *f.* ſ. Kellereſel. [leiter.
Kellerleiter, *f.* skladnje, palija; ſ. Schrot-
Kellerloch, *n.* okno i. oduška od pivnice.
Kellerluft, *f.* zrak od pivnice.
Kellermagd, *f.* pivničarka.
Kellermeiſter, *m.* nadpivničar; pivničar.
Kellern, *v. a.* skladati (u pivnicu).
Kellerraum, *m.* dio pivnice.
Kellerrecht, *n.* pivnično pravo.
Kellerſchabe, *f.* ſ. Kellereſel.
Kellerſpinne, *f.* pauk-pivničar.
Kellerwirth, *m.* pivničar.
Kellerwurm, *m.* ſ. Kellereſel; (*Cypræa staphylæa*), klokočasta užovka.
Kellerwurz, *f.* (*Nymphæa alba*), lokvanj.
Kellner, *m.* pivničar, konobar, podrumar.
Kellnerin, *f.* pivničarka.
Kellſchlacke, *f.* izmetina.
Kelp, *m.* kelp.
Kelter, *f.* gnječak, mečilo; (Preſſe), tešak, preša, torkuo, turanj; (Ort), ſ. Kelterhaus.
Kelterbaum, *m.* kobila, šiba.
Kelterer, *m.* gnječilac, muljalac, mečilac; cědilac, prešar.
Keltergeſang, *m.* vinarska pěsma.
Kelterhaus, *n.* badnjarica, gnječilište; ſ. Preßhaus.
Kelterherr, *m.* gospodar prešnice.
Kelterkaſten, *m.* koš.
Kelterknecht, ſ. Kelterer.
Kelterlied, *n.* ſ. Keltergeſang.
Keltermeiſter, *m.* nadstojnik prešnice.
Keltern, *v. a.* kljukati, muljati, mečiti, možditi, drucati, turati; smuljati, izmečiti, ostručati; (preſſen), těštiti, cěditi; prešati, torkulati.
Kelterrecht, *n.* pravo prešnice.
Keltertraube, *f.* moštvenica.
Keltertreter, ſ. Kelterer.
Kelterwein, *m.* sbojina, prešovina.
Kelzen, *v. n.* (*fig.*) lajati.
Kempe, ſ. Kämpe.
Kennbar, *adj.* poznatan; očit; es iſt —, može se poznati.
Kennbarkeit, *f.* poznatnost; očitost.
Kennen, *v. a.* poznati, poznavati; ich kenne ihn dem Namen nach, poznajem ga po imenu; wir — einander, poznajemo se, znanci smo; ich habe ihn gar nicht gekannt, nisam ga ni zaznao; ich kenne ihn genau, izměrio sam ga od pete do glave; ich kenne meinen Mann, znam šta u njem leži; (ſpr.) wer ihn kennet der kauft ihn nicht, tko ga pozna, neće ga kupiti; er kennet keine Gefahr, nehaje za pogibio; er kennet keinen Gott, nezna za Boga; ſich ſelbſt —, poznavati se; wir haben uns in Agram — gelernt, u Zagrebu smo se poznali.
Kenner, *m.* znalac, poznavalac, věštak; —in, *f.* znalica; věštačica.
Kennerblick, *m.* pogled věštaka.
Kennerling, *m.* znadar.
Kennermiene, *f.* er macht —, gradi se věštakom; mit einer —, tobož kao
Kennerſchaft, *f.* věština. [věštak.
Kenntlich, ſ. Kennbar.
Kenntniß, *f.* znanje; nauka; er beſitzt viele Kenntniſſe, mnogo zna; — von einer Sache haben, poznavati što; zur — und Nachachtung, da se znade i da se po tom (svatko) vlada; zur — bringen, dostaviti (što) do znanja, obznaniti (što); etwas zur — nehmen, obavěstiti se o čem; (*fig.*) er nahm davon keine —, nije na to pazio, gledao; nije se na to osvrtao; er wurde davon ſogleich in — geſetzt, to mu je bilo odmah javljeno; er hat davon — erlangt, doznao je. [nißlos.
Kenntnißarm, *adj.* slaba znanja; ſ. Kennt-
Kenntnißbegierig, *adj.* pohlepan znanja.
Kenntnißlos, *adj.* čist od svake nauke; bezznan.
Kenntnißnahme, *f.* obavěštavanje; zur —, za obavěst.
Kenntnißreich, *adj.* vrlo věšt, učen.
Kenntnißquelle, *f.* izvor doznanja, znanja.
Kennung, *f.* poznavanje; (b. Pferden), bob, crno.

Digitized by Google

Kennzeichen, *n.* znak; znamen, bilég; obiléžje.
Kennzeichnen, *v. a.* obiléžiti, naznačiti.
Kennziffer, *f.* znamen; (*index*), kazalo.
Kennzug, *m.* ſ. Kennzeichen.
Kenſter, *m.* ſ. Miſtel.
Keper, *m.* tkanje u križ.
Kepern, *v. a.* u križ, platanjski tkati.
Keppelbraht, *m.* žica za sita.
Kerate, *pl.* dresvine.
Kerb, *m.* zarez, rovaš; ſ. Kerbe.
Kerbbeil, *n.* užoseк.
Kerbe, *f.* zaréz, rovaš; eine — in etwas machen, zarezati, zarovašiti.
Kerbel, *m.* (*Scandix*), krosuljica.
Kerbelkern, *m.*, **Kerbelrübe**, *f.* ſ. Kälberkropf.
Kerbelkraut, *n.* ſ. Kerbel; Kälberkropf.
Kerben, *v. a.* zarezati, zarezivati, rovašiti, zarovašiti; (*bot.*) gekerbt, izrovašen.
Kerbenfügung, *f.* šipiljenje.
Kerbenmaul, *n.* resoustac.
Kerbenmuſchel, *f.* (*Mytilus exustus*), osmudjena klapavica.
Kerbenſchnecke, *f.* (*Turbo crenellus*), izrovašena svrdlica.
Kerbfiſch, *m.* (*Crenilabrus*), šolnjaca.
Kerbholz, *n.* rovaš, raboš; etwas auf das — ſchneiden, urezati što u rovaš.
Kerbig, *adj.* izrovašen.
Kerbling, ſ. Inſekt.
Kerbſtock, *m.* ſ. Kerbholz.
Kerbthier, ſ. Inſekt.
Kerbzahn, *m.* rovašac.
Kerbzähnig, *adj.* rovašno-zubčast.
Kerbzettel, *m.* izrubljen list.
Kerf, ſ. Inſekt.
Kerke, *f.* (*Anas querquedula*), regljica.
Kerker, *m.* tamnica, uza, uznica; ape*; im — ſchmachten, uzu uziti, tamnovati, u tamnici čamiti; aus dem — befreien, oprostiti (koga) tamnice.
Kerkerfieber, *n.* tamnička groznica.
Kerkerhaft, *f.* tamnovanje.
Kerkerinſpector, *m.* nadglednik tamnicah.
Kerkermeiſter, *m.* tamničar.
Kerkermeiſteramt, *n.* tamničarstvo.
Kerkern, *v. a.* tamničiti, utamničiti, uapsiti.
Kerkerſtrafe, *f.* tamnička kazan; lebenslängliche Kerkerſtrafe, tamnica za života, věčno sužanjstvo; zeitliche —, vremenita tamnica; Einen zur — verurtheilen, osuditi koga u tamnicu.
Kerkerſträfling, *m.* tamničnik, uznik.
Kerkerthür, *f.* tamnična i tamnička vrata; vrata na tamnici.
Kerkerthurm, *m.* tamnički toranj.
Kerkerviſitation, *f.* obilaženje, pregled, pregledba tamnicah.
Kerkner, ſ. Kerkermeiſter.
Kerl, *m.* (ver.) ljudina, hlap; ein junger —, zinzov; ein alter —, matorac, starčina; ein dummer —, benasta bena; ein braver —, vrličina; ein guter —, dobričina; ein ſchlechter —, hrdja, nitković; čověk na stranu, ništavac, ništarija, horjatin, lopov; ein liederlicher —, nevaljalac, pušt, kalaš, bekrija; ein ehrlicher —, poštenjak; ſ. Diener.
Kerlholz, *n.* (*Ligustrum*), ſ. Rainweide.
Kermes, *m.* (*Coccus Ilicis*), kermes, kermesov crvac; (*Coccus polonicus*), poljski crvac.
Kermesbaum, *m.* (*Quercus coccifera*), kermesov hrast.
Kermesbeere, *f.* (*Phytolacca decandra*), vinoboj, grozdoboj, murećep; ſ. Kermes.
Kermeseiche, *f.* ſ. Kermesbaum.
Kermesförner, *pl.* grimizke.
Kermesſcharlach, *m.* kermesov grimiz.
Kermeslaus, *f.*, **Kermeswurm**, *m.* ſ. Kermes.
Kern, *m.* jezgra; (b. Kanon.), duša; (b. Pferd.), žabica; ſ. Kennung; (b. Gieß.), jedro; (der Aepfel uſw.), jezgarica (žgarica), jedrika, jedarce; (b Getreid.) zrno; (Kirſch—), koštica, pečka; (b. Holzes), stržen; (b. Kohles), bokvica, srce; (einer Flöte), pisnik; (b. Hufes), srč, živac; Fleiſch vom —, krto meso; Schießpulver vom guten —, prah (barut) čvrsta zrnevlja; der — des Mehles, cvět od brašna; der — der Truppen, eines Buches, jezgra vojske, knjige; (wbm.) mrcina; (ſpr.) d. Pudels —, prava istina; jezgra stvari, naměre.
Kernanſatz, *m.* zametak jezgre; jezgrica.
Kernapfel, *m.* zukvaja; (*bot*) prava jabuka.
Kernarche, *f.* (*Arca nucleus*), orašasta korabljica.
Kernartig, *adj.* jezgrast.
Kernäſtig, *adj.* čvornat, čvornovit.
Kernbeißer, *m.* (*Loxia*), dlaska; (*Loxia Coccothraust.*), tustokljun, prostokljun.
Kernbohrer, *m.* (*Curculio druparum*), pečkar.
Kernbrav, *adj.* prevrli, vrlo vrědan.
Kernel, *n.* ſ. Kriechente.
Kernen, *v. a.* ſ. Auskernen; ſich —, *v. r.* zrniti se; (v. d. Butter), grušati se; ſ. Körnen.
Kerner, *m.* tupi probojac.
Kernfaul, *adj.* gnjile, truhle strženi; prahnovit, prladan.
Kernfäule, *f.* gnjiloća strženi.
Kernfeſt, *adj.* zadrizgao, krosnat; (ſcherz.) utorni; ein —er Mann, zadrijaka.
Kernfett, ſ. Nierenfett.
Kernfeuer, *n.* središnji oganj.
Kernfleiſch, *n.* krtina.
Kernfreſſer, *m.* (*Loxia enucleator*), dlaska orašarka.
Kernfrucht, *f.* plod s jezgaricom; jezgarnica; ſ. Kernobſt.
Kerngedicht, *n.* vrstna pěsma.
Kerngehäuſe, *n.* sěmenika, kućica; (n. p. od jabuke).

Digitized by Google

Kerngerſte, *f.* ječam.
Kerngerte, *f.* ſ. Hartriegel.
Kerngeſchütz, *n.* top jednake duše.
Kerngeſchwür, *n.* podkožnjak.
Kerngeſund, *adj.* zdrav zdravcit; temeljan; ein —er Menſch, temeljak, temeljnik, temeljnjak; ein —es Holz, drvo zdrave strženi.
Kerngülte, *f.* žitarina.
Kerngut, *adj.* vrlo dobar, sasvime dobar.
Kernhaft, ſ. Kernig.
Kernhaus, ſ. Kerngehäuſe.
Kernhaut, *f.* jezgrenica.
Kernholz, *n.* stržen, srčina.
Kernhülle, *f.* (*perithecium*), objezgarje.
Kernicht, *adj.* jezgrast.
Kernig, *adj.* jedar; —es Holz, ſ. Kernholz; —es Fleiſch, ſ. Kernfleiſch; (feſt), čvrst, jak.
Kernigkeit, *f.* jedroća.
Kerninhalt, *m.*, Kernkörperchen, *n.* jezgra staničnjaka.
Kernkraut, *n.* (*Cucubalus Behen*), guša-vica.
Kernlauge, *f.* galički lug.
Kernleder, *n.* čvrsta koža.
Kernlehm, *m.* maz od jedra.
Kernleinkraut, ſ. Bruchkraut.
Kernleinwand, *f.* čvrsto, jako platno.
Kernlos, *adj.* bez jezgre, jedra.
Kernmann, *m.* zadrijaka.
Kernmaſſe, *f.* (*bot. albumen*), bělance, bělanak.
Kernmehl, *n.* cvět od brašna.
Kernmilch, ſ. Buttermilch.
Kernobſt, *n.* jezgričavo voće; (*Pomaceæ*), jabučnjaci.
Kernraupe, *f.* srčarka.
Kernrecht, *adj.* pravcit.
Kernreich, *adj.* jezgrovit.
Kernſchaar, *f.* četa po izboru i. izabrana.
Kernſchälig, *adj.* drozgav, ljuskav.
Kernſchatten, *m.* crn sěn, podpuna sěna.
Kernſcheit, *n.* cěpanica.
Kernſchule, *f.* sěmenište.
Kernſchuß, *m.* pravcit hitac.
Kernſchwinden, *n.* suša kopita.
Kernſeife, *f.* čvrst sapun.
Kernſpitze, *f.* zaroga, jezgrena pipa.
Kernſprache, *f.* jedar jezik.
Kernſpruch, *m.* jedra rěč.
Kernſtahl, *m.* jedar ocao i. ocilj.
Kernſtamm, *m.* jedro deblo; sěmenaš.
Kernſtein, ſ. Granit.
Kerntruppen, *pl.* ſ. Kernſchaar.
Kerntuch, *n.* čvrsto, jako sukno.
Kernwächter, *m.* (*Curculio pericarpius*), navadni kljunak.
Kernwand, ſ. Spundung.
Kernwolle, *f.* najbolja vuna.
Kertſche, ſ. Schlehe.
Kerze, *f.* svěća; die — rinnt, svěća klapi i. curi; —n gießen, lěvati, praviti svěće; —n ziehen, umakati, tinuti, provlačiti, lojiti svěće.
Kerzenbeere, *f.* ſ. Wachsbaum.
Kerzenbeerſtrauch, *m.* (*Myrica Gale*), zla; voskovac.
Kerzenerzeugung, *f.* pravljenje, lěvanje
Kerzenflechte, *f.* (*Lecanora candelaria*), fitiljasta krastika.
Kerzengerade, *adj.* kao svěća, okom.
Kerzengießer, *m*, svěćar.
Kerzengießerei, *f.* svěćara, svěćarnica.
Kerzenhell, *adj.* razsvětljen (svěćami).
Kerzenkraut, *n.* ſ. Königskerze.
Kerzenmeiſter, *m.* svěćar.
Kerzler, *m.* svěćar.
Kerzenſchein, *m.* světlost svěće; beim —, kod svěće.
Kerzenträger, *m.* svěćonoša, světlonoša,
Kerzlerin, *f.* (Kerzenweib), *n.* svěćarka.
Kerſcher, ſ. Keſſer.
Keſſel, *m.* kotao, kazan*; eiſerner —, gvozdenjak, kotlača; kupferner —, mědenjak, bakrača; (Erd—), kotlina, ponikva; grot; (wbm.) brlog; (b. Kalkbr.), svjetlaja.
Keſſelartig, *adj.* kotlast.
Keſſelaſche, ſ. Pottaſche.
Keſſelbeere, ſ. Moosbeere.
Keſſelbereiter, *m.* kotlar.
Keſſelbeſſerer, Keſſelbüßer, *m.* kotlokrp.
Keſſelbier, *n.* domaće pivo.
Keſſelbrauen, *n.* varenje piva kod kuće.
Keſſelbraun, *n.* kotleno mastilo.
Keſſelbügel, *m.* povraz, povrěslo, vrěslo, povrzlo (od kotla).
Keſſeler, ſ. Keſſelſchmied.
Keſſelerz, *n.* kotlovina.
Keſſelfang, *m.* vadjenje mazije.
Keſſelflicker, *m.* kotlokrp.
Keſſelförmig, *adj.* kotlast.
Keſſelgewölbe, *n.* kotlast svod.
Keſſelhaken, *m.* daljak, kuka (od verigah).
Keſſelherd, *m.* kotliště.
Keſſelkette, *f.* verige, lančenica, komoštre.
Keſſellauf, *m.* jamica.
Keſſellippe, *f.* (*arch.*) nosac.
Keſſelloch, *n.* grotlo.
Keſſelmeiſter, *m.* kotlar.
Keſſeln, ſich, *v. r.* bočiti se.
Keſſelpauke, ſ. Pauke.
Keſſelruß, *m.* čadja od kotla.
Keſſelſchleuſe, *f.* kotlasta splavnica.
Keſſelſchmied, *m.* kotlar, kazandžija*.
Keſſelſtein, ſ. Brunnenziegel.
Keſſelſtube, *f.* kotlara.
Keſſelthal, *n.* ponikva, kotlina, grot.
Keſſeltuch, *n.* omašćeno, obojeno sukno.
Keſſer, *m.* prigrabanj.
Keßler, ſ. Keſſeler.
Keſte, *f.* bradavka znamenka (u konja).
Kettchen, *n.* lančić, verižice.
Kette, *f.* lanac, verige, sindžir*; (b. Web.) kosa, osnova; ſ. Bergkette; (wbm.) jato, kita, povorka; in —n legen, lancem svezati; (*fig.*) okovati; —n, (*fig.*) robstvo, ſeine —n zerbrechen, skršiti

Digitized by Google

jaram; (Blumen—), gobinja; (*fig.*) niz, povorka.
Kettel, *f.* kvačica.
Ketteln, *v. a.* ſ. Anketteln.
Ketten, *v. a.* lancem svezati, privezati; (*fig.*) prikovati, privezati.
Kettenband, *n.* zaponac.
Kettenbandwurm, *m.* karikasta trakavica.
Kettenbaum, ſ. Garnbaum.
Kettenblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Kettenbogen, *m.* lančen obluk.
Kettenbruch, *m.* suvezni lomak.
Kettenbrücke, *f.* lančanik.
Kettenfäden, *pl.* osnutak.
Kettenfiſch, *m.* (*Ostracion concatenatus*), verižasti crepovac.
Kettenförmig, *adj.* verižast.
Kettengarn, *n.* predja za osnutak, od osnutka; osnutak.
Kettengebirge, *n.* pojasne gore.
Kettenglied, *n.* karika, kolut (od lanca).
Kettenhund, *m.* pas na lancu; privezan pas. [verižnjak.
Kettenkoralle, *f.* (*Tubularia catenulata*),
Kettenkugel, *f.* bliznak, sindžirlija, sindžirli-zrno.
Kettenlinie, *f.* lančenica.
Kettennagel, *m.* klinac u lanca.
Kettennaht, *f.* verižasti šav, verižica.
Kettennatter, *f.* (*Coluber getulus*), verižasta guja.
Kettenpanzer, *m.* lančen oklop.
Kettenrad, *n.* zubčasto kolo.
Kettenrechnung, *f.* verižni račun.
Kettenregel, *f.* verižno pravilo.
Kettenreim, *m.* propleten slog.
Kettenring, *m.* ſ. Kettenglied.
Kettenröhrlein, *n.* ſ. Löwenzahn.
Kettenruthe, *f.* cěpac, cěpik, stapić.
Kettenſchluß, ſ. Soriteś.
Kettenſchmied, *m.* lančar, verigar.
Kettenſeide, *f.* osnovna svila. [koga).
Kettenſtab, *m.* članak od lanca (měrač-
Kettenſtein, *m.* ſ. Kettenkoralle.
Kettenſtich, *m.* veriženje.
Kettenſtock, *m.* kolić.
Kettenſtrafe, *f.* kazan okovah.
Kettenwerk, *n.* verige.
Kettenwurm, ſ. Bandwurm.
Kettenzug, *m.* verižnica.
Kettler, *m.* lančar, verižar.
Ketzer, *m.* krivověrac, razkolnik; (b. Wollarb.), puno vreteno; —in, *f.* krivověrka.
Ketzerbuch, *n.* krivověrska knjiga.
Ketzerei, *f.* krivověrje, krivověrstvo.
Ketzergericht, *n.* ſ. Inquiſition.
Ketzerhaupt, *n.* glava krivověracah.
Ketzeriſch, *adj.* krivověrski.
Ketzermeiſter, *m.* ſ. Ketzerhaupt.
Ketzern, *v. n.* krivo věrovati; —, *v. a.* (*mont.*) crtariti, parakati. [zitur.
Ketzerrichter, *m.* sudac krivověrstva, inkvi-
Ketzerſucht, *f.* cunjanje krivověrstva.
Keuchen, *v. n.* hujati, šikariti, hropiti, sopiti, slpati, dahtati; (huſten), kašljati.
Keuchen, *n.* hujanje; hropotinja.
Keuchend, *adj.* zahujan; sipljiv; zasopljen.
Keucher, *m.* sipljivac; —in, *f.* sipljivica.
Keuchhuſten, *m.* hripavac, rikavac, kukurikavac, brohavac.
Keulchenſchotte, *f.* (*Bunias Erucago*), kijački rukavnjak.
Keule, *f.* ćula, budja; buzdovan; eiſerne —, gvozdenjak, nadžak; (ein. Mörſers), tuk, tucelj; (ein. Kalbes), but, ćerek; (ein. Gans), batak; eine grobe —, ordulja.
Keulen, *v. a.* kijačom, buzdovanom biti.
Keulenbäume, *pl.* (*Casuarineæ*), preslič-
Keulenförmig, *adj.* kijački, ćulast. [njaci.
Keulengranne, *f.* (*Corynephorus*), batica.
Keulenkäfer, *m.* (*Claviger*), batonoša.
Keulenkürbis, *m.* (*Cucurbita lagenaria*),
Keulenpalme, *f.* (*Zamia*), kijak. [tikva.
Keulenpilz, ſ. Keulenſchwamm.
Keulenſcheibe, *f.* (*Ascidia clavata*), batasta sumanka.
Keulenſchwamm, *m.* (*Clavaria coralloid.*), koraljasta griva.
Keulenträger, *m.* topuzlija; ſ. Keulenkäfer.
Keulenwurz, *f.* (*Nymphæa alba*), lokvanj.
Keulenzirpe, *f.* (*Delphas cimbata*), zarubljena pliska.
Keuler, ſ. Keiler.
Keulhörnige, *pl.* (*Clavicornia*), batorožci.
Keulicht, *adj.* batast.
Keuper, *m.* šarun, kajper.
Keuſch, *adj.* čist, neoskvrnjen, děvičanski, pošten; nevin; —er Blick, stidan pogled; —e Liebe, čista ljubav.
Keuſchbaum, *m.* (*Vitex Agnus*), konopljika, oštra šibika.
Keuſchheit, *f.* čistoća; ſeine — bewahren, ostati nevin; das Gelübde der —, zavět děvovanja.
Keuſchkraut, ſ. Sinnkraut.
Keuſchlamm, ſ. Keuſchbaum.
Keutel, *m.* kuljar; kesa u mreže.
Kibitz, *m.* (*Tringa Vanellus*), vivak; ſ. Goldregenpfeifer.
Kibitzblume, *f.* (*Fritillaria Meleagris*), kockasti zvonik.
Kibitzei, *n.* (*Bulla ampulla*), prost puljak; (*Stapelia variegata*), šarena smrdutka.
Kibitzfett, *n.* (*Pinguicula vulg.*), tučnica.
Kicher, Kichererbſe, *f.* (*Cicer arietinum*), slanutak, čič; petrificirte —, grahovac.
Kicherer, *m.* kikotač.
Kichern, *v. n.* kikotati se, hihitati se.
Kick, *m.* kvasac.
Kicks, *m.* maška, promašaj.
Kickſen, *v. n.* umašlti.
Kiebitz, ſ. Kibitz. [sova.
Kiebet, *m.* (*Strix stridula*), zviždeća
Kiefe, ſ. Kieme, Erbſenſchote.

Kiefen, ſ. Keifen.
Kiefenbricke, *f.* ſ. Kieferwurm.
Kiefenfuß, *m.* (*Monoculus*), jednoočac.
Kiefer, *f.* (*Pinus silvestris*), bor, luč; ſ. Kieme.
Kiefer, *m.*, Kieferbein, *n.* (*maxilla*), čeljust, vilica.
Kieferausſatz, *m.* opar.
Kieferbein, *n.* čeljustnica.
Kieferbrett, *n.* borova daska.
Kieferdrüſe, *f.* podčeljustna žlězda. [vac.
Kiefereule, *f* (*Phalaena piniperda*), boro-
Kieferfortſatz, *m.* nastavak čeljusti.
Kieferfüße, *pl.* čeljustne noge.
Kiefergehölz, *n.* borik.
Kieferharz, *n.* borova smola.
Kieferholz, *n.* borovina.
Kieferkreuzſchnabel, *m.* velik krivokljun.
Kieferloch, *n.* rupa u čeljusti.
Kiefermarder, ſ. Baummarder.
Kiefermäuler, *pl.* prostoperke.
Kiefermuskel, *m.* mišica-čeljustnica.
Kiefern, *adj.* borov.
Kiefernabel, *f.* borova četina.
Kiefernbaſtkäfer, *m.* (*Hylesinus piniperda*), borov likar.
Kiefernblattwespe, *f.* (*Lophyrus pini*), borova pilatka.
Kiefernborkenkäfer, *m.* (*Bostrychus stenographus*), borotoč.
Kiefernbeckel, ſ. Kiemenbeckel.
Kiefern-Gallmücke, *f.* (*Cecidomya pini*), borova šiškarica.
Kiefern-Knospenwickler, *m.* (*Coccyx turionana*), borov pupotoč.
Kiefernrüſſelkäfer, *m.* (*Curculio pini*), borov kljunak.
Kiefernpilz, *m.* (*Boletus luteus*), borovka.
Kiefernſame, *m.* borovo sěme.
Kiefernſchwamm, ſ. Kiefernpilz.
Kiefernſchwärmer, *m.* (*Sphinx pinastri*), borova věštica.
Kiefernſpanner, *m.* (*Ennomos lituraria*), borovac. [borovnica.
Kiefernſpinner, *m.* (*Gastropacha pini*))
Kieferntaſter, *m.* čeljustno pipalo.
Kieferſpan, *m.* luč.
Kieferſproſſen, *pl.* borov brst.
Kieferwald, *m.* borik.
Kieferweide, *f.* (*Salix vitellina*), žukva.
Kieferwurm, *m.* (*Petromyzon branchialis*), sisalac škrgah.
Kieferzapfen, *m.* borov češer.
Kieferzungenbeinmuskel, *m.* čeljustnovratna mišica.
Kiefbeere, *f.* smrekova šiška.
Kiefe, ſ. Feuerkiefe.
Kiel, *m.* (— der Feder), cěv, cěvica; (an kleinen Federn), badrljica; ſ. Schreibfeder; (ein. Schiffes), hrbtica, kilj, kolumba; der falſche —, pahrbtica; den — legen, početi graditi ladju; (*fig.*) brod; (*bot.*) ladja; (b Gärtn.), lukovica.
Kielbett, *n.* perina od nečehanog perja.
Kielbock, *m.* šutak, šutilo.
Kielen, *v. n.* dobivati perje, perjatiti se; —, *v. a.* ein Schiff —, popravljati ladju, brod; ſ. Kielholen.
Kielflügel, *m.* (*Strombus fissurella*), procěpljen krilac.
Kielförmig, *adj.* ladjast.
Kielfroſch, ſ. Froſchwurm.
Kielgang, *m.* pohrbtične trenice.
Kielherr, *m.* gospodar broda.
Kielholen, *v. a.* ein Schiff —, nagnuti, izvrnuti brod, ladju; einen Verbrecher —, podvući zločinca (izpod broda).
Kielig, *adj.* (v. Vög.), kličav.
Kielfloß, *m.* pohrbtica.
Kielkropf, *m.* guša.
Kielrabe, *m.* ſ. Krähe.
Kielraum, *m.* dno od broda.
Kielrecht, *n.* hrbtična.
Kielſchwein, *m.* lakota, jedrilište.
Kielwanze, *f.* (*Acanthosoma haemorrhoidale*), crvenka.
Kielwaſſer, *n.* vodena brazda.
Kieme, *f.* škrga, krelja, kreljut, brenak*.
Kiemenbogen, *m.* obluk škrge.
Kiemenbeckel, *m.* poklopac škrge, krelje.
Kiemenhaut, *f.* koža od škrgah, kreljah.
Kiemenöffnung, *f.* ušće škrge, krelje.
Kiemenwurm, *m.* (*Lernaea*), doračnica.
Kiemer, ſ. Böttcher.
Kien, *m.* luč.
Kienapfel, ſ. Kieferzapfen.
Kienbaum, *m.* ſ. Kiefer, *f.*
Kienbohrer, ſ. Fichtenbohrer.
Kiene, ſ. Kiefer.
Kiener, *m.* lučar, světlaja.
Kienfackel, *f.* zublja, palja, lučka, luč,
Kienholz, *n.* luč. [baklja.
Kienig, *adj.* lučni, smolen.
Kienöl, *n.* borovo ulje.
Kienpoſt, *m.* (*Ledum palustre*), bagulja.
Kienrauch, Kienruß, *m.* gare, čadje, ki-
Kienrußhütte, *f.* garnica. [njeros.
Kienſpan, *m.* ſ. Kienfackel.
Kienſtock, *m.* tešnjak.
Kiepe, *f.* krošnja, koš.
Kieper, Kiepern, ſ. Keper, Kepern.
Kies, *m.* (grober Sand), šljunak; piljak; salutak; (*min.*) —e, kučadani, krški; ſ. Schwefelkies.
Kiesader, *f.* žica sumporovca.
Kieſel, *m.* kremen; (*coll.*) kremenje; (ein runder —), oblutak, (*coll.*) obluće; zu — werden, okremeniti se; zu — machen, okremeniti; (*silicium*), kremik.
Kieſelartig, *adj.* kremenast.
Kieſelboden, *m.*, Kieſelerde, *f.* kremenjača.
Kieſelfeuchtigkeit, *f.* kremenina.
Kieſelguhr, *m.* kremena pěna. [menit.
Kieſelhart, *adj.* tvrd kao kremen; kre-
Kieſelklumpen, *m.* valut. [pen.
Kieſelmaſſe, *f.* krementina; ſ. Kieſelklum-

Kieſelmehl, *n.* kremeni prah.
Kieſelſand, ſ. Kies. [mičnina.
Kieſelſäure, *f.* kremikova kiselina, kre-
Kieſelſauer, *adj.* —ure Salze, kremani.
Kieſelſchiefer, *m.* buližnjak; ſ. Hornſchiefer.
Kieſelſeife, *f.* kremeni sapun.
Kieſelſinter, ſ. Kieſelguhr.
Kieſelſtein, ſ. Kieſel.
Kieſen, ſ. Auserkieſen.
Kiesgang, *m.* pržinasta staza.
Kiesgrube, *f.* kučadanski rudnik.
Kiesicht, *adj.* kremenast.
Kieſig, *adj.* kučadanski; —er Boden, Kiesſand, *m.* šljunak. [kremenjača.
Kiesſchale, *f.* kučadanska ljuska.
Kiesweg, *m.* navezena cesta.
Kiesžeche, *f.* kučadanski rudnik.
Kieze, *f.* krbulja, lubura, kozla, kuzo; ſ. Katze. [dioce.
Kiezel, *m.* duguljasta cědiljka, procě-
Kiefeln, *v. a.* oglabati.
Kiff, *m.* kar; —e bekommen, izkaran biti.
Kiffe, *f.* kučerina.
Kille, *m.* ſ. Kaninchen.
Kilogramm, *n.* kilogram.
Kilolitre, *m.* kilolitar.
Kilometer, *m.* kilometar.
Kimblock, *m.* (bačvarski) panj.
Kimme, *f.* (am Faſſe), čehalj; (Rinne), utor, utore; (am Schiffe), srh; (Kerbe), Kimmeiſen, *n.* taranj. [zarez.
Kimmen, *v. a.* utoriti; ſ. Kämen.
Kimmgang, *m.* ſ. Kimplanke.
Kimmhobel, *m.* utornjak.
Kimming, ſ. Kimmung.
Kimmplanke, *f.* trenica od srha.
Kimmung, *f.* srh (od broda); ſ. Luftſpie-
Kimmweide, *f.* ovojnjak. [gelung.
Kind, *n.* děte, čedo; —er, (*coll.*) děca, děčina; (ver.) děčurlija, čedija; (ſcherz.) pilež; kleine —er, sitna děca, sitnež, děčica, nejač, *f.*; ein männliches —, mužkić, mužko děte i. čedo; ein weibliches —, ženskić, žensko děte i. čedo; —er zeugen, děcu radjati; leibliches —, porod od srca; er hat keine —er, neima děce, neima od srca poroda; er behandelt ihn wie ſein eigenes —, drži ga kao da mu je od srca pao; er liebt ihn wie ſein eigenes —, ljubi ga, kao god da ga je rodio; ein nachgebornes —, posmrtče; ein unreifes —, nedonošče; ein unterſchobenes —, podmetče; ein — von Jemand bekommen, roditi i. imati s kim děte; ſich wie ein — geberden, dětinjiti se; er iſt noch ein — am Verſtande, prava je dětetina; istom se s pameću bori; —er Gottes, Božja děca.
Kindbett, *n* babine; rodeća postelja; in das — kommen, poroditi se, obabiti se; im —e liegen, ležati u babinah; im —e ſterben, umrěti u porodjaju; das iſt ihr erſtes —, prvi put je rodila.
Kindbetterin, *f.* porodilja, rodilja, rodjača.
Kindbettfieber, *n.* porodiljska, babinjska
Kindchen, *n.* dětešce, čedo. [groznica.
Kindelbier, *m.* babinje.
Kindeln, *v. n.* poroditi se, roditi; (kindiſch ſein), dětinjiti, babiti se; —, *v. a.* šikati, Herodesa děliti.
Kindelruthe, *f.* šikavica. [jačnica.
Kinderbewahranſtalt, *f.* pěstovnica; ne-
Kinderbild, *n.* dětinja slika.
Kinderblattern, *pl.* boginje, kraste.
Kinderbrei, *m.* kašica.
Kinderbutte, *f.* tegličica, nategačica, nategačka; (Glas), sisaljka, cmrkaljka, tutlica. [riti.
Kinderei, *f.* dečarija; —en treiben, děča-
Kinderfeind, *m.* neprijatelj děce; er iſt ein —, mrzi na děcu; netrpi děce.
Kinderflecken, ſ. Maſern.
Kinderflinte, *f.* puškarica.
Kinderfrau, *f.* dadija, dadilja; pěstinja.
Kinderfreſſerin, *f.* (*fig.*) baba-ruga.
Kinderfreund, *m.* čedoljub, prijatelj děce; dětark; —in, *f.* prijateljica děce; dětarka; ſie iſt eine große —in, vrlo ljubi děcu.
Kinderfromm, *adj.* pobožan kao děte.
Kindergeld, *n.* novci děce.
Kindergeſchichte, *f.* dětinja i. děčinska pripovědka; pripovědka za děcu.
Kinderhaft, *adj.* dětinski.
Kinderhaube, *f.* kapka, děčja kapica.
Kinderjacke, *f.* zobunčić, haljka.
Kinderklapper, *f.* čegrtaljka.
Kinderkleid, *n.* haljinica.
Kinderkreis, *m.* kita děce.
Kinderlehre, *f.* kršćanski nauk.
Kinderlehrer, *m.* učitelj děce; ſ. Katechet.
Kinderleicht, *adj.* vrlo i. veoma lak.
Kinderlich, ſ. Kinderhaft.
Kinderliebe, *f.* ljubav děce; (Liebe der Kinder zu Eltern), dětinja, i. sinovlja ljubav.
Kinderlos, *adj.* bez děce, bezčedan; er iſt —, neima děce, poroda.
Kinderloſe, *m.* bezdětak; —, *f.* bezdětka.
Kinderloſigkeit, *f.* bezdětnost, bezčednost.
Kindermädchen, *n.*, Kindermagd, *f.* pěstinja, dadilja; — ſein, dadijati.
Kindermährchen, *n.* priča za děcu, dětinja priča.
Kindermarkt, *m.* božićni sajam.
Kindermelker, *m.* ſ. Nachtſchwalbe.
Kindermord, *m.* krv na dětetu (učinjena); čedomorstvo; einen — begehen, umoriti čedo, děte; ſ. Sadebaum.
Kindermörder, *m.* čedomorac; čedokrvnik; ubilac, ubojica i. ubica děteta; —in, *f.* čedomorka, čedokrvnica.
Kindermutter, *f.* (*fig.*) ſ. Hebamme.
Kindern, ſ. Kindeln.

Digitized by Google

Kindername, *m.* ime dětetu; dětinje ime.
Kinderpeitſche, *f.* bičić.
Kinderpfeife, *f.* sviralica, sviraljka.
Kinderpocken, ſ. Pocken.
Kinderpoſſe, *f.* děčarija; —n treiben, dě- [čariti.
Kinderreich, *adj.* er iſt —, ima mnogo i. punu kuću děce.
Kinderrein, *adj.* nevin kao děte.
Kinderrock, *m.* suknjica, futica; (b. männl.) kabaničica, kabanka.
Kinderſaft, *m.* dětsko čistilo.
Kinderſchrecken, *m.* bauk, baja.
Kinderſchuh, *m.* dětinja cipela; cipelica; —e, dětinja obuća; (ſpr.) die —e ablegen, ausziehen, obući gaće; ſeit ich die —e abgelegt habe, odkad sam se počeo pojasom opasivati.
Kinderſchüſſel, *f.* pitalica.
Kinderſpiel, *n.* dětinja, dětinska igra.
Kinderſpielerei, *f.*, **Kinderſpielzeug**, *n.* děčinska igračka, igraljka.
Kinderſprache, *f.* dětinski, dětinji jezik, govor.
Kinderſtreich, *m.* ſ. Kinderpoſſe.
Kinderſtube, *f.* sobarak, děčja soba.
Kinderſtuhl, *m.* stolić, sto(l)čak.
Kindertag, *m.* Herodesovo; —e, *pl.* dě- [tinstvo.
Kindertaufe, *f.* krštenje děce.
Kindertrommel, *f.* bubnjić.
Kinderwagen, *m.* (dětinja) kolica.
Kinderwärterin, ſ. Kinderfrau.
Kinderwartung, *f.* njega (nega) děce.
Kinderwäſche, *f.* sitna prtenina, sitno rublje.
Kinderwiege, *f.* (*Turbo uva*), grozna svrd- [lica.
Kinderwurm, *m.* ſ. Madenwurm.
Kinderzucht, *f.* uzgoj děce.
Kindesalter, *m.* dětinska doba; dětinstvo.
Kindesbeine, *pl.* (*fig.*) von —n an, od malena, iz mala, iz malena, iz maloće; od kolěvke; od majčine sise.
Kindesgefühl, *n.* dětinje čuvstvo.
Kindesfind, *n.* unuče; unuk, unuka.
Kindesliebe, *f.* dětinja i. sinovlja ljubav.
Kindesmörder, ſ. Kindermörder.
Kindesnoth, *f.* in Kindesnöthen ſein, truditi se, poradjati se.
Kindespflicht, *f.* dětinja dužnost.
Kindesſtatt, *f.* Einen an — annehmen, posiniti, pokćeriti koga; uzeti koga pod svoje.
Kindestheil, *m.* dio (jednoga) děteta.
Kindesunſchuld, *f.* dětinja nevinost.
Kindheit, *f.* dětinstvo; in der —, za dětinstva, od nejaka; ſ. Kindesbeine.
Kindheitsleben, *n.* dětetovanje.
Kindiſch, *adj.* děčinski; — ſein, dětiniti; — werden, podětiněti, podětiti se, spazmati s pameti; —es Betragen, dětinjenje.
Kindlich, *adj.* dětinji; sinovlji.
Kindlichkeit, *f.* dětinost.
Kindſchaft, *f.* (*theol.*) posinstvo.
Kindskoch, ſ. Kindbrei.
Kindskopf, *m.* dětetina.
Kindswaſſer, *n.* vodurina.
Kindtaufe, *f.* krštćnje (děteta); ſ. Kin- [dertaufe.
Kindtaufen, *n.*, **Kindtaufmahl**, *n.*, krštćnje.
Kindtaufvater, *m.* otac děteta.
Kink, *m.* oko, zavojak.
Kinkel, ſ. Wachholder.
Kinkhorn, *n.* (*Buccinum*), rogač; das gitterförmige —, (*Murex reticularis*), mrežasti volak; ſ. Zinke.
Kinn, *n.* obradak; (*fig.*) brada; das große —, volje.
Kinnbacken, *m.* čeljust, čeljuga, vilica.
Kinnbackenkrampf, *m.* grč čeljusti; er hat den —, pale su mu bagoće.
Kinnbackendrüſe, *f.* podčeljustna žlězda.
Kinnbackengrübchen, *n.* jamica na obrazku.
Kinnbackenhöhle, *f.* šupljina čeljusti.
Kinnbart, *m.* brada.
Kinnhöcker, *m.* kvrga čeljusti.
Kinnkette, *f.* podbradač; čamprage.
Kinnlade, *f.* ſ. Kinnbacken.
Kinnlappen, *m.* nadbradnik.
Kinnreif, *m.* ſ. Kinnkette.
Kinnſack, *m.* ovčja volja.
Kinnſchwurzel, *f.* ſ. Oſterluzei.
Kintſchelbeere, *f.* ſ. Vogelkirſche.
Kiodot, *n.* (*Macroglossus minimus*), dra- [sulja.
Kipfe, ſ. Gipfel.
Kipfel, *m.* rožac, rožčić.
Kippe, *f.* auf der — ſtehen, biti na prekretu; ſ. Schaf.
Kippeln, **Kippen**, *v. a.* navesti se, naviti se; navoditi se; navijati se; —. *v. a.* nagnuti; izpraviti; mit Oſtereiern —, tući se, tucati se jajî; — und wippen, obrezivati novce; ſ. Ausleſen.
Kippen, *n.* ſ. Kipperei.
Kipperei, *f.* obrez novca.
Kipperer, *m.* obrezač novca.
Kippgeld, *n.* obrezan novac.
Kirchbau, *m.* graduja i. zidanje crkve.
Kirchdach, *n.* crkven krov; krov od crkve.
Kirchdieb, ſ. Kirchendieb.
Kirche, *f.* crkva; die — beſuchen, hoditi u crkvu; unter der —, pod službom Božjom; die Diener der —, služitelji crkve.
Kirchenagende, *f.* obrednik, trebnik.
Kirchenälteſte, *m.* starešina crkve.
Kirchenamt, *n.* crkveni ured; crkvena služba.
Kirchenangelegenheit, *f.* crkveni posao.
Kirchenbann, *m.* prokletstvo crkve, anatema; in den — thun, prokleti; izobćiti iz crkve.
Kirchenbeamte, *m.* crkveni urednik, či- [novnik.
Kirchenbehörde, *f.* crkvena oblast.
Kirchenbeſuch, *m.* hodjenje u crkvu.
Kirchenbeſucher, *m.* crkvar.
Kirchenbrauch, *m.* crkveni običaj; (Ceremonie), crkveni obred.
Kirchenbuch, *n.* crkvena matica.

Digitized by Google

Kirchenbuße, *f.* crkvena pokora.
Kirchencollekte, *f.* crkvena revena, podarje, znosci.
Kirchendieb, *m.* crkvoder; svetokradica, svetokradac.
Kirchendiebstahl, *m.* crkvoderina, svetokradja.
Kirchendiener, *m.* crkvenjak, požup, prakatur; (b. Dr.) paraklisara.
Kirchendieneramt, *n.* crkvenjaštvo.
Kirchendienst, *m.* crkvena služba; služba crkve; s. Liturgie.
Kirchendienstlich, *adj.* crkveno-službeni.
Kirchenfahne, *f.* pah, crkvena zastava, crkveni barjak.
Kirchenfalk, *m.* (*Falco Tinunculus*), pokostolka.
Kirchenfest, *n.* crkveni svetac; s. Kirch-
Kirchenfluch, s. Kirchenbann.
Kirchenfond, *m.* crkveno glavno, crkvena zaklada; (Vermögen), crkvena imovina.
Kirchenfürst, *m.* crkvena poglavica.
Kirchengang, *m.* uvod.
Kirchengänger, *m.* crkvar.
Kirchengebet, *n.* crkvena molitva.
Kirchengebot, *n.* crkvena zapovèd.
Kirchengebrauch, s. Kirchenbrauch.
Kirchengeld, *n.* crkveni novci.
Kirchengemeinde, *f.* župa; crkvena občina.
Kirchengemeinschaft, *f.* crkvena občina, zajednica.
Kirchengeräth, *n.* crkvena sprava.
Kirchengericht, *n.* crkveni, duhovni stol; s. Kirchenrath.
Kirchengesang, *m.* crkveni pèv; s. Choral.
Kirchengeschichte, *f.* crkvena povèstnica; povèstnica crkve.
Kirchengesellschaft, *f.* crkveno družtvo.
Kirchengesetz, *n.* crkveni zakon.
Kirchengesetzbuch, *n.* crkveni zakonik.
Kirchengewalt, *f.* crkvena vlast, oblast.
Kirchengut, *n.* crkovina, crkovno i. crkveno dobro; Kirchengüter, *pl.* crkvena imanja.
Kirchenhaupt, *n.* glava crkve.
Kirchenherr, s. Kirchenpatron.
Kirchenjahr, *n.* crkvena godina, crkveno godište.
Kirchenkapital, *n.* crkvena glavnica.
Kirchenkasse, *f.* crkvena pèneznica.
Kirchenkreis, *m.* župa; (b. Dr.) nurija.
Kirchenlehre, *f.* nauk crkve; što crkva uči.
Kirchenlehrer, *m.* crkveni, sveti otac.
Kirchenleuchter, *m.* stalnica; (b. Dr.) polijelej.
Kirchenlicht, *n.* (*fig.*) svètlo crkve.
Kirchenlied, *n.* crkvena pèsma.
Kirchenmitglied, *n.* crkvenik, član crkve.
Kirchenmusik, *f.* crkvena glasba.
Kirchenordnung, *f.* crkveni red; s. Liturgie; Kirchenagende.
Kirchenparamente, *pl.* crkveno odèlo; (b. Dr.) odežda.
Kirchenpatron, *m.* zavètnik, čuvadar; (b. Dr.) titor crkve.
Kirchenpatronat, *n.* zavètništvo, čuvadarstvo, titorstvo crkve.
Kirchenpfleger, s. Kirchenvater.
Kirchenplatz, *m.* crkvište.
Kirchenrath, *m.* duhovni stol; (z. Mtgl.) prisèdnik duhovnoga stola.
Kirchenräthlich, *adj.* duhovnoga stola.
Kirchenraub, *m.* crkvoderina.
Kirchenräuber, *m.* crkvoder.
Kirchenräuberisch, *adj.* crkvoderski.
Kirchenrecht, *n.* crkveno pravo, crkveni zakon.
Kirchenrechnung, *f.* crkveni račun.
Kirchenrechtlich, *adj.* crkveno-pravni.
Kirchenreform, *f.* preobražovanje crkve.
Kirchenregel, *f.* (crkveno) pravilo.
Kirchenregiment, *n.* vlada, uprava crkve.
Kirchenruine, *f.* crkvina.
Kirchensache, *f.* crkvena stvar.
Kirchensänger, *m.* crkveni pèvač, pèvčik.
Kirchensatz, *m.* s. Patronatsrecht.
Kirchensatzung, *f.* ustanova, naredba crkve.
Kirchenschein, *m.* izvadak crkvene matice.
Kirchenschmuck, *m.* crkveni ures.
Kirchenschutz, *m.* obrana, zaštita crkve.
Kirchensiegel, *n.* crkveni pečat.
Kirchensitz, *m.* crkveni sèdnik.
Kirchenslavisch, *adj.* crkveno-slavenski.
Kirchenspaltung, *f.* crkveni razdor.
Kirchensprache, *f.* crkveni jezik.
Kirchenstaat, *m.* papinska zemlja.
Kirchensteuer (Kirchenkollekte), *f.* darovi.
Kirchenstiftung, *f.* (crkvena) zadušbina.
Kirchenstrafe, *f.* crkvena kazan (kaštiga, pedepsa).
Kirchenthum, *n.* crkvenost; crkvenstvo.
Kirchenvater, *m.* sveti otac; s. Kirchenvorsteher.
Kirchenverbesserer, *m.* preobrazilac crkve.
Kirchenvermögen, *n.* crkvena imovina.
Kirchenversammlung, *f.* crkveni sabor.
Kirchenvogt, *m.* crkveni sluga, prakatur.
Kirchenvorsteher, *m.* crkveni sin, otac, starešina; nadstojnik crkve.
Kirchenwaldung, *f.* crkvena šuma.
Kirchenwesen, *n*, crkvenstvo.
Kirchenzucht, *f.* crkveni red, kar, zapt.
Kircheule, *f.* (*Strix flammea*), mrtvačica; (*Strix passerina*), čuvik.
Kirchfahrt, *f.* hodočašće.
Kirchfest, Kirchgang usw., s. Kirchenfest usw.
Kirchgenoß, *m.* sucrkvenik.
Kirchhof, *m.* crkvište, porta; s. Kottesacker.
Kirchhofstille, *f.* mrtva tišina.
Kirchkind, *n.* crkvenik.
Kirchleute, *pl.* crkvari.
Kirchlich, *adj.* crkveni, crkovan.
Kirchmaus, *f.* (spr.) so arm wie eine —, prepukli sirák.
Kirchenmeister, s. Kirchenälteste.
Kirchmesse, (Kirmeß), *f.* oproštenje, proštenje; (b. Dr.) hram crkve; zavètina; panadjur.

Digitized by Google

Kirchnachbar, *m.* susěd u crkvi.
Kirchner, ſ. Kirchendiener.
Kirchſchwalbe, ſ. Mauerſchwalbe.
Kirchſpiel, *n.* župa, parokija; (b. Or.) nurija.
Kirchſpielkirche, *f.* župna, parokijalna crkva.
Kirchſpielleute, Kirchſpielgenoſſen, *pl.* župljani.
Kirchſprengel, *m.* biskupija, (b. Or.) e-
Kirchſtand, ſ. Kirchenſitz.
Kirchſtock, *m.* crkvena škrabljica.
Kirchtag, *m.* heute iſt —, danas je služba Božja, misa; ſ. Kirchweihe.
Kirchthurm, *m.* zvonik, toranj.
Kirchweihe, *f.* posvećenje crkve; (b. Or.) osveštavanje crkve; ſ. Kirchmeſſe.
Kirchzimmer, *n.* ſ. Sakriſtei.
Kirmes, Kirmſe, *f.* ſ. Kirchmeſſe; (Jahrmarkt), sajam, panadjur; (Geſchenk), proštenje, vašar.
Kirnt, ſ. Horn.
Kirre, *adj.* pitom; — machen, pripitomiti; (*fig.*) ukrotiti; — werden, pripitomiti se; er wurde —, pala su mu krila.
Kirre, *f.* pitomost; ſ. Eisente; Turteltaube; Ackerſpergel.
Kirren, *v. a.* pitomiti, pripitomiti; (locken), vabiti, mamiti; ſ. Kuirſchen.
Kirreule, ſ. Brandeule.
Kirrheit, *f.* pitomost.
Kirrmöve, *f.* (*Sterna naevia*), crna mahavka.
Kirrung, *f.* pitomljenje; vabljenje; ſ. Lockſpeiſe.
Kirſchbaum, *m.* (*Prunus Cerasus*), trešnja.
Kirſchbaumfalter, *m.* trešnjak.
Kirſchbaumholz, *n.* trešnjovina.
Kirſchbeißer, ſ. Kirſchfink.
Kirſchblümchen, *n.* (*Bellis perennis*) kravuljak.
Kirſchblüte, *f.* trešnjov cvět.
Kirſchbranntwein, *m.* trešnjovica, trešnjovača.
Kirſchbraun, *adj.* trešnjast.
Kirſchdieb, *m.*, Kirſchdroſſel, *f.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Kirſche, *f.* trešnja.
Kirſchenſpinner, *m.* (*Gastropacha lanestris*), trešnjarica.
Kirſchfarbe, *f.* trešnjova mast (boja).
Kirſchfarbig, *adj.* trešnjove masti (boje); trešnjast.
Kirſchfink, *m.* (*Coccothraustes*), tustokljun.
Kirſchfliege, *f.* trešnjova muha.
Kirſchgarten, *m.* trešnjik, trešnjak.
Kirſchgeiſt, *m.* trešnjovica.
Kirſchgummi, (Kirſchharz), *n.* trešnjova teklina (smola).
Kirſchhold, ſ. Kirſchdieb.
Kirſchiſop, *m.* ſ. Gundelrebe.
Kirſchkäfer, *m.* (*Curculio Cerasi*), trešnjov kljunak.
Kirſchkern, *m.* trešnjova koštica, pecka.
Kirſchkernbeißer, Kirſchknapper, *m.* ſ. Kirſchdieb.
Kirſchkuchen, *m.* trešnjovača.
Kirſchlorbeere, ſ. Lorbeerkirſche.
Kirſchmuß, *m.* trešnjov sudžuk.
Kirſchpfirſich, *m.* golica.
Kirſchpflanzung, *f.* trešnjik, trešnjak.
Kirſchroth, *adj.* trešnjast.
Kirſchſaft, *m.* trešnjovika.
Kirſchſtein, ſ. Kirſchkern.
Kirſchvogel, ſ. Kirſchdieb.
Kirſchwaſſer, *n.* trešnjovica.
Kirſchwurm, *m.* ſ. Kirſchfliege.
Kiſſen, *n.* jastuk; (Kopf—), uzglavnica, uzglavlje; (Schiffw.) blazina.
Kiſſenüberzug, *m.*, Kiſſenziehe, *f* navlaka.
Kiſtchen, *n.* kovčežić, škrinjica.
Kiſte, *f.* slažina, sanduk, ladica, skrinja; ſ. Kaſten.
Kiſtenfüllung, *f.* punjenje slažine, sanduka; (Brautſchatz), darovi.
Kiſtenholz, ſ. Buchenholz.
Kiſtenmacher, *m.* slažinar.
Kiſter, *m.* ogrebač.
Kitſchbaum, *m.* ſ. Aalkirſche.
Kitſchen, *v. n.* sraziti se, stuknuti se.
Kitt, *m.* lem, lěp.
Kitte, ſ. Quitte.
Kittel, *m.* (Männer—), košuljac; (Weiber—), suknja.
Kitten, *v. a.* lemiti; lěpiti; slemiti, slěpiti.
Kitter, *m.* lemar.
Kittmaſſe, *f.* lemina.
Kitze, *f.* kozlić; ſ. Katze.
Kitzel, *m.* škakalj; škakljanje, škakljiganje, golicanje, čaljiganje; ich empfinde einen — im Halſe, škakli me u grlu; er hat den — verloren, neškakli ga više; (*fig.*) popaša, pohot; der — ſticht ihn, popašan je.
Kitzelhuſten, *m.* (kašalj-)škakljač.
Kitzelig, *adj.* škakljiv, goličav, tugaljiv; (*fig.*) das iſt eine — Sache, mrdan je to posao; nježna je to stvar; er iſt in dieſem Punkte ſehr —, u toj stvari je vrlo vredovan.
Kitzeligkeit, *f.* škakljivost, goličavost, tugaljivost.
Kitzeln, *v. a.* škakljiti (čkakljati), golicati; žečkati; es kitzelt mich, škaklji me; den Gaumen —, ugadjati grlu; ſich —, radovati se čemu.
Kitzler, *m.* škakljač; (*clitoris*), štrekić, jezičac, sikilj.
Kiwi, *m.* (*Apteryx australis*), kivi.
Kiwitz, ſ. Kibitz.
Klabaſtern, *v. n.* trkati.
Klachel, *m.* zinzov.
Klack, Klacks! *int.* ljoskac!
Klack, *m.* pukotina, puklosina, prosěd.
Klacke, *f.* kravetina, stara krava.
Klacken, Klácken, *v. n.* puknuti, pući; prosěsti se; —, *v. a.* ſ. Klecken.
Kladde, *f.* tuzga; (*merk.*) ſ. Strazza.
Kladden, *v. n.* (berſten), pući; (v. einander ſtehen), zinuti, zijati; die Thür klafft, vrata jape; die Wunde klafft, rana zija,

Digitized by Google

reži; —de Wunde, zijalna rana; die Erde klaffte vor Dürre, zemlja izpuca, izkriža se i. izkoka se od suše; (plaudern), mit einander —, brbljati, čavrljati, klaprnjati.

Kläffen, *v. n.* štektati, škamutati, ževkati; kevtati; (*fig.*) lajati.

Klaffenkraut, *n.* (*Sedum album*), běli žednjak.

Kläffer, *m.* štektač; (*fig*) lajavac; —in, *f.* lajavica; s. Hahnenkamm; Bauern=

Klaffmuschel, *f.* (*Mya*), zěvka.

Klaffschnabel, *m.* (*Anastomus Pondicerianus*), pondičerski zěvač.

Klaffung, *f.* s. Klack *m.*

Klafter, *f.* hvat (fat), sežanj, klaftar; zehn — Holz, deset hvatih drvah.

Klafterholz, *n.* hvatovi; s. Klafterscheit.

Klafterig, Klafterlang, *adj.* s hvata.

Klaftermaß, *n.* měra na hvate; s. Klafterstock.

Klaftern, *v. a.* měriti na hvate; Holz —, saděvati i. slagati drva u hvate.

Klafterscheit, *n.* hvatljika.

Klafterschlag, *m.* sěčnja hvatljikah.

Klafterschläger, *m.* hvatljikar.

Klafterseţer, *m.* hvatar.

Klafterstock, *m.* hvatača.

Klagbar, *adj.* tužbeni; (klagend), tužeći; — werden, tužiti; — auftreten, obtužiti.

Klage, *f.* tužba; (Weh—), jauk; in laute —n ausbrechen, protužiti; — über etwas erheben, tužiti se na što; — einreichen, predati tužbu, potužiti se (na koga i. što); (Trauer), crnina

Klagebold, *m.* tužilica; parničar.

Klagebrief, *m.* žaobenica.

Klagedichter, *m.* bugarkar.

Klagefactum, *n.* tužbeni učin.

Klagefall, *m.* s. Klagendung.

Klagefrau, *f.* pokajnica, narikača, narikuša, tužkinja, zapěvalja; (*Strix funerea*), mrtvačica.

Klageführung, *f.* tuženje.

Klagegedicht, *n.* bugarka, tužaljka.

Klagegetön, *n.* bugarenje, naricanje, jadikovanje, tugovanje.

Klagehaus, *n.* žalobna kuća.

Klagelaut, *m.* jauk; einen — ausstoßen, jauknuti, protužiti.

Klägelei, *f.* tužikanje.

Klägeler, *m.* tužilica.

Klägeln, *v. n.* tužikati.

Klagelied, *n.* bugarka, tužbalica; die —er Jeremiä, plač Jeremije; ein — anstimmen, protužiti, zapěvati, bugariti, naricati.

Klagelos, *adj.* bez tužbe; — stellen, oprostiti koga tužbe, namiriti koga.

Klagemutter, s. Klagefrau.

Klagen, *v. n.* tugovati, jadati, naricati, žalovati; ein — erheben, jadikovati; er klagt über theure Zeiten, tuži se na skupoću; vor Gericht —, potužiti se. tužiti se sudu; ići sudu na tužbu; auf Schadenersatz —, tužiti za naknadu štete; sich —, s. Beklagen, sich; —, *v. a.* Einem seine Leiden —, tužiti se komu na svoju bědu i. nevolju; kazivati komu svoje jade; dem Himmel o. Gott sei es geklagt! jao meni do Boga milога; s. Betrauern, Verklagen.

Klagend, *adj.* žalovit, žalostan; (*mus.*) jadolik; (*jur.*) der —e Theil, tužeća stranka, parac.

Klagendung, *f.* accusativ, četvrti padež.

Klagenswerth, s. Beklagenswerth.

Klagepunkt, *m.* članak tužbe.

Kläger, *m.* tužitelj; —in, *f.* tužilja, tužiteljica; — sein, tužiti; wo kein — ist, da ist kein Richter, bez tužbe neima suda.

Klagerecht, *n.* tužbeno pravo; (*genus actionis*), razlog tužbe; (Wechs.) tužiteljstvo.

Klägerei, s. Klägelei.

Klägerisch, *adj.* tužiteljev; tužiteljski; ein —er Mensch, tužilica.

Klagerückerlag, *m.* povrata tužbe.

Klageruf, Klageschrei, *m.* vapaj, vaj, jauk, Klageschrift, *f.* tužbenica. [kukolěk.

Klagestimme, *f.*, Klageton, *m.* tužan glas; s. Klagelaut.

Klageweib, *n.* s. Klagefrau.

Klagezeit, *f.* tužbeni rok.

Klagführer, *m.* tužitelj; s. Anwalt.

Klaggesang, *m.* s. Elegie. [kukoličenje.

Klaggeschrei, *n.* jadikovanje, jaukanje,

Klaggewand, *n.* s. Trauerkleid.

Kläglich, *adj.* tužan, žalovit, jadolik; ein —er Zustand, jadno, žalostno stanje.

Kläglichkeit, *f.* tužnost, žalovitost, jadnost.

Klaglos, s. Klagelos.

Klagprotokoll, *n.* tužbeni zapisnik.

Klagrede, s. Trauerrede.

Klamm, *adj.* uzak, těsan; (steif), krut, okoreo; okoramio; die Hände sind mir — (vor Kälte), ruke su mi se okoramile, ukočile; —es Gold, suho zlato; das Geld ist hier —, ovdě ima škito novacah; es ist mir — um das Herz, něšto mi srce stište; —e Zeiten, tanke godine. [terkorn.

Klamm, *m.* (*angina*), gr'onica; s. Mut=

Klammen, *v. n.* skočanjiti se, okoreti, okoramiti se.

Klammer, *f.* skoba, spona, pijavica, pritegača, žabica, klanfa*, engija*; hölzerne —, kvačica; (*parenthesis*), zaporka; in — schließen, zaporčiti, zapréti; (Narbe), reza, rezena.

Klammeraffe, *m.* (*Ateles Paniscus*), crni

Klammererbse, s. Zuckererbse. [hvatan.

Klammerfuß, *m.* prihvatna noga.

Klammerhirsch, s. Hirschkäfer.

Digitized by Google

Klammermuſchel, *f.* prilěpak.
Klammern, *v. a.* skobiti; skopčati; ſich an etwaś —, prihvatiti se za što; navezati se, obavezati se na što; ſich an Jemand —, prionuti za koga.
Klammerſatz, *m.* zaporka; rěk u zaporci.
Klammerwurzel, *f.* priděvica.
Klammgallig, *adj.* pretvrd.
Klammrobbe, *m.* (*Phoca cristata*), tulanj hoberasti.
Klampe, *f.* spona; (b. Böttch.) sošica.
Klang, *m.* zveka; (Ton), glas; einen guten — haben, dobro zvoniti; (ſpr.) ſein Name hat einen guten —, ime mu je na glasu; mit Sang und — beerdigen, svečano pokopati.
Klangboden, *m.* ſ. Reſonanzboden.
Klängen, ſ. Klengen.
Klangente, ſ. Quakente.
Klangfigur, *f.* zvekolik.
Klangfülle, *f.* zvučnost.
Klangfuß, *m.* stopa (vrste).
Klanglehre, *f.* zvekoslovje.
Klanglein, *m.* pucajući lan.
Klangliedchen, ſ. Sonnet.
Klangloch, ſ. Reſonanzloch.
Klanglos, *adj.* bez zveke, bezzvučan; (dumpf), podmukao.
Klangmeſſer, *m.* zvekoměr.
Klangnachahmend, *adj.* zvekoličan.
Klangreich, *adj.* zvečan, pojast; ſ. Klang-
Klangſtein, *m.* zvečka. [voll.
Klangſtimme, *f.* glasovit glas.
Klangvoll, *adj.* glasovit; zvučan.
Klangwort, *n.* zvekolik.
Klapp, Klapps, *int.* klap, klep, škljoc, štroc, zvoc.
Klapp, *m.* klep; einen — verſetzen, zvecnuti, klepnuti, zvrketnuti.
Klappbaum, *m.* (*Justicia hyssopifolia*), pravanka uzkolista.
Klappe, *f.* zalistak; (an Pump.), jezičac; (an Flöten), epkalo; (ein. Kanne,) zaklopac; (an Kleid.), suvratak; (d. Tiſches), krilo; (*bot.*) klop.
Klappen, *v. n.* klepnuti, klopnuti; klepetati; (v. Zähn.), zvocnuti, klocnuti, šklocnuti, klocati; das klappt nicht, to se neslaže; —, *v. a.* klopiti, poklopiti.
Klappenfeder, *f.* stajka jezičca.
Klappenkraut, *n.* (*Caltha palustris*), ka-
Klappenſchnecke, *f.* ſ. Flußhorn. [ljužnica.
Klappenſchwanz, *m.* (*Diclidurus*), klopo-
Klappenventil, *n.* priklopac. [repac.
Klapper, *f.* čagrtaljka, regetaljka; ſ. Tä-
Klapperapfel, *m.* zukvaja. [ſchelkraut.
Klapperbaum, *m.* ſ. Kokospalme; (*Prosopis*), čuvida.
Klapperbein, *m.* ſ. Klappermann.
Klapperbüchſe, *f.* grohotuša.
Klapperdürr, *adj.* suh kao pečen zec.
Klappente, ſ. Quakente.
Klapperer, *m.* klepetač.
Klapperfinger, *m.* suh prst.
Klapperheuſchrecke, *f.* (*Gryllus stridulus*), skakavac-klepetač.
Klapperholz, *n.* klepetalo, klépalo.
Klapperjagd, *f.* hajka uz klepet.
Klapperkraut, *n.* (*Rhinanthus Crista galli*), pětlova kresta, škrobotac.
Klappermann, *m.* klocalica.
Klappermaul, *n.* čegrtaš, blebetalo, prtljaš; (v. weibl. Perſ.), blebetuša, klepetuša.
Klappermaus, *f.* (*Viverra tetradactyla*), četrprsta cibetka.
Klappermühle, *f.* klepetaljka, klopotac; ſ. Klappermaul.
Klappern, *v. n.* klopotati, klepetati, klapati, čagrtati; (v. Tellern), grohotati, grohitati; (v. Zähn.), cvokotati, cokotati, klocati, šklocati, zvocati, zvoncati; (mit der Klapper —), regetati.
Klappernuß, *f.* (*Staphylea pinnata*), klokoč, klokočika.
Klapperralle, *f.* (*Rallus crepitans*), prdavac-klopotač. [nak.
Klapperroſe, *f.* (*Papaver Rhoeas*), turči-
Klapperröschen, ſ. Ackerröslein.
Klapperſänger, ſ. Zaungrasmücke.
Klapperſchlange, *f.* (*Crotalus*), čegrtuša, klopotuša.
Klapperſchlangenkraut, *n.* (*Solidago canadensis*), kanadska zlatnica.
Klapperſchlangenwurz, Klapperſchlangenblume, *f.* (*Polygala Senega*), senegalski krstušac.
Klapperſtein, *m.* hrgača, grohotuša.
Klapperſchote, *f.* (*Crotalaria*), grohotuša.
Klapperſtock, *m.* zavir.
Klapperſtorch, *m.* (*Ciconia alba*), bela roda, běli štrk.
Klappertopf, ſ. Hahnenkamm.
Klapperwerk, Klapperzeug, *n.* klepetala; ropotarija.
Klapphandſchuh, *m.* suvratna rukavica.
Klappholz, *n.* duga; drva za duge.
Klapphut, *m.* oklopni klobuk.
Klappig, *adj.* klopan.
Klappmuſchel, *f.* (*Spondylus*), poklopac.
Klappmütze, *f.* klepasta kapa; klepača.
Klappner, *m.* (*Anastomus*), zěvač.
Klapps, Klappſen, ſ. Klapp, Klappen.
Klappſer, *m.* klepač.
Klappſtiel, *m.* klopilo.
Klappſtiefel, *m.* suvratna čizma.
Klappſtuhl, *m.* sklopni stolac.
Klapptiſch, *m.* (stol-)sklopnjak.
Klar, *adj.* (—e Luft), vedar; (Waſſer), bistar; —e Brühe, židka juha, poléwka; —er Wein, čisto, cělo vino; (ſpr.) Einem —en Wein einſchenken, kazati komu pravu istinu; der Teig iſt —, nelěpi se i. nelěpči těsto; —e Schrift, sitno, drobno pismo; ein —er Begriff,

Digitized by Google

jasan pojam; es liegt — am Tage, bělodano je; die Sache ist —, stvar je jasna; — machen, razjasniti, izjasniti; der Schiffer ist —, brodar je u redu; ein —es Tau, prost konop; ins —e kommen, na čistinu doći; eine —e Stimme, tanak glas.

Klar, *m.* tanak.

Klarâugig, *adj.* bistrook.

Klare, *f.* žídčina.

Klâre, *f.* (Feinheit), tančina, sitnoća; (v. d. Luft), vedrina.

Klaren, *v. n.* bistar, vedar biti.

Klâren, *v. a.* Waſſer —, bistriti vodu; Kaffee —, procěditi kavu; (aufheitern), izjasniti, razvedriti; ſich —, *v. r.* der Himmel klârt ſich, vedri se, razgaljuje se. [odolěn.

Klarenkraut, *n.* (*Valeriana Phu*), najveći

Klaret, *n.* medovina, medovica.

Klarfârbig, *adj.* tankonit.

Klarheit, *f.* (v. Luft), vedrina; (v. Waſſerē), bistroća, bistrina; (v. Beweiſes), jasnost; (ein. Satzes), razgovětnost; (ein. Gewebes), tančina; (v. Schrift), sitnost

Klârkeſſel, *m.* bistrište.

Klârlich, *adj.* jasan; bistar.

Klarmachung, *f.* izjasnjenje; dokazivanje.

Klârmaſchine, *f.* bistrilo.

Klârpfanne, *f.* bistrište.

Klârſel, *n.* bistrak.

Klarſpeiſia, *adj.* zrnat.

Klas, ſ. Sohle.

Klaſſe uſw., ſ. Claſſe uſw. [hrdjav.

Klaterig, *adj.* zamršen; zamrljan; (ſchlecht),

Klatſch, *m.* pljuska; einen — geben, pljusnuti; (mit d. Peitſche), pucaj.

Klatſchbank, *f.* klevetarnica.

Klatſchbüchſe, *f.* puškarica, puhalin; (v. Perſ.) klevetuša, klepetuša, blebetuša, stokućanka, klepalo.

Klatſche, *f.* packa, klopka; (ſpr.) mit einer — zwei Fliegen todtſchlagen, jedan hitac, dva zeca; (v. Perſon.), ſ. Klatſchbüchſe.

Klatſchen, *v. n.* pljesnuti, pljeskati; in die Hânde —, rukama pljeskati; es regnet, daß es klatſcht, pljušti kiša; mit der Peitſche —, pucati, praskati bičem; (ſchwatzen), brbljati, blebetati, landati, landarati; (nachreden), govoriti zlo, lajati (za kim), ogovarati, raznositi, otipati, klevetati; prišivati krpice; Einem Beifall —, pljeskati komu.

Klâtſcher, *m.* klevetnik, klepalo, stokućanin; —in, *f.* ſ. Klatſchbank.

Klatſcherei, **Klâtſcherei**, *f.* blebetanje, brbljanje; kleveta, ogovaranje, otipanje; — machen, ogovarati, otipati.

Klatſchgeſchichte, *f.* klevetina.

Klatſchgeſellſchaft, *f.* klevetanka.

Klatſchhaft, *adj.* brbljav, blebetav, landrav.

Klatſchhaftigkeit, *f.* brbljavost, blebetavost; klevetnost.

Klatſchhaus, *n.* klevetarnica.

Klatſchkraut, *n.* (*Cucubalus Behen*), gušavica.

Klatſchluſtig, ſ. Klatſchhaft. [šavica.

Klatſchmarkt, *m.* klevetište.

Klatſchmaul, *n.* ſ. Klâtſcher, —in.

Klatſchrohr, *n.* ſ. Klatſchbüchſe.

Klatſchroſe, *f.* ſ. Klapperroſe.

Klatſchtaube, *f.* (*Columba pércussor*), golub-pljeskač. [Perſ.)

Klatſchſchweſter, *f.* ſ. Klatſchbüchſe; (v.

Klatſchweſen, *n.* klevetarstvo.

Klatte, *f.* zamrsak; čupa.

Klatterig, *adj.* zamršen, čupav.

Klatze, *f.* krušara.

Klaubebühne, *f.* trěbnica.

Klaubejunge, *m.* trěbič.

Klauben, *v. a.* das Fleiſch von einem Knochen —, činkati, očinkati meso s kosti; einen Knochen —, oglabati, glodati kost; (ausleſen), trěbiti, otrěbiti, obirati; (*fig.*) ſ. Grübeln.

Klauber, *m.* trěbič, izbirač; ſ. Blauſpecht.

Klauberei, *f.* trebež, obiranje, obiračina.

Klaubig, **Klaubicht**, *n.* obirak, otrěbak, otrebina.

Klaue, *f.* (Huf), papak, paponjak; čaponjak; pačak, pačetina; (Nagel), nokat; ſ. Kralle; (am Hammer), brut, razvoj; mit den —n ergreifen, ščapiti; was er einmal in ſeinen —n hat, gibt er nicht wieder her, dosine-li se on čega, to već nije više tvoje; (bei Schmied.) nokat.

Klauen, *v. a.* čapiti, čapetiti, ščapiti; (Schiffw.) ſ. Kalfatern.

Klauenfett, *n.* mast od papakah.

Klauengeld, *n.* govednina.

Klauenhorn, *n.* (*Helix ungulina*), čapetast puž. [papakah.

Klauenkrankheit, *f.* papkobolja; bolest

Klauenmuſchel, *f.* (*Mytilus ungulatus*), čapetasta klapavica.

Klauenſeuche, *f.* šap.

Klauenſteuer, *f.* ſ. Klauengeld.

Klauenwurm, *m.* crv u paponjku.

Klauer, ſ. Kalfaterer; Kalfathammer.

Klauern, ſ. Klettern.

Klauhammer, *m.* razvojnjak, pokrivač.

Klauig, *adj.* čapetav.

Klauſe uſw., ſ. Clauſe.

Klauskopf, *m.* ugor.

Klausner, *m.* pustinjak. [samac.

Klausrapp, *m.* (*Corvus Eremita*), gavran-

Klavier, *n.* klavir, glasovir; das — ſpielen, udarati klavir, klavirati.

Klavieren, *v. n.* udarati klavir, klavirati.

Klaviermacher, *m.* klavirar.

Klaviermeiſter, *m.* klavirnik; učitelj klaviranja.

Klaviernoten, *pl.* kajde, note za klavir.

Klaviersaite, *f.* žica od klavira.

Digitized by Google

Klavierſchlüſſel, *m.* klavirski znak.
Klavierſpieler, *m.* klavirаš; —in, *f.* klavirašica.
Klavierſtück, *n.* pěsma za klavir.
Kleback, *n.* ilo.
Klebauſter, *f.* prilěpak.
Klebe, ſ. Flachsſeide.
Klebeblatt, *n.* ſ. Anſchlagzettel.
Klebefeuer, *n.* prianjajući oganj.
Klebegarn, ſ. Grundgarn.
Klebegras, ſ. Klettengras.
Klebekraut, *n.* (*Galium Aparine*), prilěpač; (*Asperugo procumbens*), hrapavac; (*Xanthium strumarium*), dikica.
Klebeläppchen, *n.* (ſpr.) Einem ein — anhängen, prišiti komu rep i. krpicu.
Klebelaus, ſ. Filzlaus.
Kleben, *v. n.* prilěpiti se, lěpiti se; (v. Kletten), prionuti, prianjati (za što, uza što); (ſpr.) er läßt Alles an den Fingern —, prihvatan je, svašta mu se za prste prilěpi; an einem Orte — bleiben, vrzti se gdě; es bleibt nichts bei ihm —, ništa nepamti; er klebt an dieſer Gewohnheit, drži se te navade kao pijan plota; —, *v. a.* lěpiti; ein Bild an die Wand —, prilěpiti sliku na zid; Butter an das Brot —, namazati i. pomazati mladoga masla (putra) po kruhu; eine Wand —, lěpiti, ulěpiti zid.
Klebenelke, ſ. Pechnelke.
Klebenetz, ſ. Klebegarn.
Kleber, *m.* lěpič, lěpilac; (Klebeſtoff), lěpivo, lěpilo; ſ. Kirſchharz; Klebekraut.
Kleber, *adj.* slabačak, gingav; ein —er Menſch, gingavac, slabotinja, švrćo.
Kleberanſt, *m.* sastavci.
Kleberei, *f.* lěpanica.
Kleberich, ſ. Klebekraut.
Klebericht, *adj.* lěpljiv.
Kleberig, *adj.* lěpčiv, lěpljiv, lěpak; es iſt —, lěpi se, lěpči se; (ſpr.) er hat —e Hände, pohitnih je rukuh; svašta mu se za ruku prilěpi.
Kleberigkeit, *f.* lěpčivost, prilěpljivost.
Kleberin, *f.* lěpilja.
Kleberklee, *m.* (*Hedysarum Onobrychis*), grahorka.
Klebeſchwamm, *m.* (*Agaricus viscarius*), lěpčiva gljiva.
Klebeſtoff, *m.* lěpivo, lěpilo.
Klebewerk, *n.* lěpež.
Klebewurm, *m.* ribja glistica.
Klebewurz, ſ. Färberröthe.
Klebgras, Klebkraut, ſ. Klebegras.
Klebnetzchen, *n.* lěpka mrežica.
Kleck, Klecks, *m.* cop, muzga; (Dinten—), šljopa, krmača, mačka; einen — machen, copnuti, šljopiti, cmoknuti; zamrčiti; zaprljati; Einem einen — anhängen, prišiti komu rep
Kleckbuch, *n.* ſ. Strazza.
Klecken, *v. n.* & *a.* copnuti, cmoknuti, pačkati, zacopati, zacmakati; prljati, uprljati; mrčiti; die Feder kleckt, pero šljopa, drocka; hier iſt ein wenig Dinte gefleckt, ovamo je kanulo crnila (tinte); den Brei in die Schüſſel —, izkladati kašu u zdělu; (ſchlecht ſchreiben), švrakati, drljati, čandrkati, črčkati; (ſchlecht malen), mazati; (hinreichen), stačiti, dostajati, dosta biti.
Klecker, *m.* piskar, švrakar, črčkar; ſ. Kleckmaler.
Kleckerei, *f.* drljanje; mrčina, črčkarija.
Kleckmaler, *m.* mazalo.
Kleckmalerei, *f.* mazarija, mazanina.
Klecks, ſ. Kleck.
Kleckſen, *v. n.* copati, pačkati; ſ. Klecken.
Kleckſer, ſ. Klecker.
Kleckſig, *adj.* — ſchreiben, mrčiti, švrakati.
Klee, *m.* (*Trifolium*), dětelina, dětel *f.*; kriechender — (*Trif. repens*), krsti-kume-děte; ſ. Luzernerklee.
Kleeacker, *m.* dětelinište, dětelinjak.
Kleebau, *m.* dětelarstvo; sijanje děteline.
Kleebaum, *m.* (*Ptelea pentaphylla*), tila, tilovina.
Kleeblatt, *n.* list od děteline; dětelinski list; mit — füttern, dětelovati, hraniti dětelinom; (*fig.*) trojica trobratstvo; (b. Karten.) trojka; ſ. Treff.
Kleeblättchen, *n.* dětelinski listić.
Kleeblattförmig, *adj.* trolisnat.
Kleeblattnaſe, *f.* (*Megaderma Trifolium*), Kleeblattzug, *m.* trolišće. [trolistaš.
Kleebube, Kleedame uſw., ſ. Treffbube.
Kleefarbe, *f.* ſ. Treff.
Kleefeld, *n.* ſ. Kleeacker.
Kleefutter, *n.* dětelina. [dětelinom.
Kleefütterung, *f.* dětelovanje; hranjenje
Kleehäuptchen, *n.* glavica děteline.
Klecheu, *n.* suha dětelina.
Kleerothe, *m.* (Wb.) kraljevina.
Kleeſalz, *n.* ceceljan; ceceljeva sol.
Kleeſauer, *adj.* ceceljast.
Kleeſäure, *f.* ceceljnina.
Kleeſtaude, *f.*, Kleeſtrauch, *m.* (*Medicago arborea*), drvolika dunjica.
Kleeſtroh, *n.* dětelovina.
Kleeteufel, *m.* ſ. Sommerwurz.
Kleewieſe, *f.* dětelinjak. [nja.
Kleg, *m.* (*Gadus barbatus*), široka vahKlei, *m.* ilovača, ilo; ſ. Krätze.
Kleiacker, *m.* ilovnjača, smolnjača.
Kleibeize, ſ. Kleienbeize.
Kleiben, Kleiber, ſ. Kleben uſw.
Kleiberlehm, *m.* mura.
Kleiberwerk, *n.* lěpež.
Kleiboden, ſ. Kleiacker.
Kleid, *n.* haljina, haljetak; (Kleider), oděća, ruho, odělo; die — anziehen, obući se, oblačiti se; die —er ausziehen, svući se, svlačiti se; ein großes —, haljetina; in den —ern ſich

Digitized by Google

in's Bette legen, obučen leći; —er wechseln, preobući se; (spr.) —er machen Leute, tko nosi mantiju, ljube mu ruke; i panj je lěp obučen i nakićen; (Bekleidung), pošva; tok; s. Kleidung.

Kleiden, *v. a.* obući, oblačiti, oděnuti, oděvati; einen Altar —, zaoděnuti oltar; eine Büchse —, okovati pušku; er ist in Gold gekleidet, zlatno je odělo na njem; gekleidet wie ein Kaufmann, obučen na trgovačku; sich —, *v. r.* (an—), obući se, oblačiti se; sich in Gold und Silber —, udariti na se zlato i srebro; er kleidet sich in .., oblači se u ..; wie kleidet er sich? kako se nosi? sich warm —, topliti se; sich neu —, ponoviti se; das kleidet ihn gut, to mu dolikuje i. liči; sich nach der Mode —, nositi se po najnovijem kroju i. po modi; die ganze Natur kleidet sich aufs Neue in Grün, gora se je opet zaoděla listom a crna zemlja travom i cvětom; er ist sehr schön gekleidet, oděven je kao cvět.

Kleidchen, *n.* haljinica.

Kleiderbaum, *m.* (*Platanus occidentalis*), zapadni makljen.

Kleiderbesen, *m.* metlica za haljine.

Kleiderbewahrer, *m.* oděćnik, rušnik.

Kleiderbündel, *n.* prtljažica; svežanj haljinah.

Kleiderbürste, *f.* četka, kefa (za haljine).

Kleiderdieb, *m.* ruhokradica.

Kleiderhandel, *m.* haljinarstvo, trgovina s haljinami.

Kleiderhändler, *m.* ruhar, haljinar; —in, *f.* ruharka, haljinarica.

Kleiderhüter, s. Kleiderbewahrer.

Kleiderkammer, *f.* rušnica, riznica.

Kleiderkämmerer, *f.* rušničar.

Kleiderkasten, *m.* rušnik, orman za haljine.

Kleiderkrämer, *m.* starežar; —in, *f.* starekleiderlaus, *f.* rušničarka. [žarica.

Kleiderlos, *adj.* bez oděće; gol.

Kleidermacher, *m.* krojač.

Kleidermarkt, *m.* haljinište; starinarište

Kleidermode, *f.* nošnja.

Kleidermotte, *f.* moljac; (*Tinea sarcitella*), rušni i. suknarski moljac.

Kleidernarr, *m.* gizdelin. [ćenka.

Kleidernärrin, *f.* kaćipera, kaćiperka, ki-

Kleiderordnung, *f.* red, rednik nošnje.

Kleiderpracht, *f.* gizda u oděći.

Kleiderrahm, Kleiderrechen, *m.* čiviluk.

Kleiderreich, *adj.* rušan.

Kleiderreichthum, *m.* množtvo ruha.

Kleidersame, *m.* (*Chenopodium Botrys*), grozno zelje.

Kleiderschnitt, *m.* krojenje haljinah; kroj.

Kleiderschrank, s. Kleiderschranken.

Kleiderspange, *f.* zaponka, sponka, toka.

Kleiderstange, *f.* lěnka, srg. [haljine.

Kleiderstellen, Kleiderstock, *m.* věšalo za

Kleidertracht, *f.* nošnja, nošivo.

Kleidervogel, *m.* (*Melithreptus vestiarius*), krasoperka.

Kleidervorrath, *m.* ruho.

Kleiderwechsel, *m.* preobuka.

Kleiderzimmer, *n.* s. Kleiderkammer.

Kleidkeule, *f.* batić.

Kleidung, *f.* oblačenje, oděvanje; (Kleider), ruho, oděća, odělo; eine vollständige —, jedna obuka; in einer andern — erscheinen, preobući se.

Kleidungsstück, *n.* haljina, haljetak.

Kleie, *f.* mekinje, posije, trice.

Kleien, *f.* s. Kratzen; Kritzeln; einen Graben —, očistiti, kidati jarak.

Kleienbeize, *f.* močilo od mekinjah.

Kleienbier, *n.* pivo od mekinjah.

Kleienbrod, *n.* krušnica, trušnica, otrušnica, bocman.

Kleienflechte, *f.* (*Lichen furfuraceus*), brašnav lišajnik.

Kleiengrund, *m.* prhut.

Kleienhändler, *m.* mekinjar.

Kleienstein, *m.* mekinjaš.

Kleientrank, *m.* meća.

Kleier, *m.* čistilac. [lavica.

Kleierde, *f.* ilovnjača, smolnjača, smo-

Kleiig, *adj.* mekinjav; —er Boden, ilovasta zemlja; s. Kleierde.

Klein, *adj.* mal, malen; sehr —, maečak, majušan; so —, ovolikački, ovolički, ovolišni; onolikački, toličak; wie —! kolišan! eine —e Stadt, gradić; ein —es Haus, kućica; der —e Finger, s. Ohrfinger; etwas — stoßen, utući što; stući što na sitno; — machen, umaliti; omaliti; izsitniti; —e Kinder, sitna děca; sitnilež; pilež, nejač; —er Druck, sitno pismo; —es Geld, sitni novci; ich habe kein —es Geld, neimam u sitno; —e Augen machen, drěmati; —e Vögel, ptičice; das —e Weidwerk, sitan lov; im Kleinen handeln, tržiti, tržariti; krčmiti (što); patrgati (čim); ein —er Mensch, malen čověk; ein —es Männchen, maljenica, maljo, manjo; — spinnen, tanko presti; etwas Kleines bekommen, dobiti děte; von — auf, od maloće, iz mala, iz malena; ein — wenig, malko, maličak, malčice; das ist ihm ein Kleines, to mu je malenkost; den —sten Umständen nach erzählen, sve po tanko i. po redu kazivati, pripovědati; die Großen und die Kleinen, malo i veliko; eine —e Seele, prosta, onizka duša; maloumnjak.

Klein, *n.* drob, sitnina; (*oec.*) šuljak.

Kleinachtel, *n.*, Kleinform, *f.* mala osmina.

Kleinachtel-Ausgabe, *f.* izdanje na maloj

Kleinäderig, *adj.* žiličav. [osmini.

Kleinauge, *n.* (*Mus talpinus*), sitnooki

Kleinäugig, *adj.* sitnook. [miš.

Kleinbärtig, *adj.* malobradat.

Digitized by Google

Kleinbaß, ſ. Violoncello.
Kleinbauer, ſ. Häusler.
Kleinbeerig, *adj.* sitnozrn, drobnozrn.
Kleinbild, ſ. Miniaturbild.
Kleinbinder, *m.* kablar.
Kleinblätterig, Kleinblattig, *adj.* droba lišća, sitnolist. [tan.
Kleinblütig, *adj.* sitnocvětan, drobnocvě-
Kleinbodenrad, *n.* dolnje kolašce.
Kleinbogenform, *f.* ſ. Kleinfolio.
Kleindrathzieher, *m.* tankožičar.
Kleine, *m.* mališ.
Kleine, *f.* mala; ſ. Kleinheit.
Kleineisen, *n.* željezni pabirci.
Kleineln, *v. n.* ein —der Geiſt, malenkast duh; —de Vorſchrift, potanki propis; es kleinelt mit ihm, ide na manjak; —, *v. a.* izsitniti; (klein ſchlagen), stući, skrušiti.
Kleinerz, *n.* drobna ruda.
Kleineuterig, *adj.* čipav.
Kleinfügig, ſ. Geringfügig.
Kleinfüßig, *adj.* malonog.
Kleingärtner, *m.* želir.
Kleingebirge, *n.* crvan.
Kleingeiſt, *m.* maloumnjak.
Kleingeiſterei, *f.* maloumlje; podlost.
Kleingeiſtig, *adj.* malouman; podli.
Kleingeld, *n.* sitni novci.
Kleingemälde, *n.* ſ. Miniaturbild.
Kleingewehrfeuer, *n.* pucnjava pušakah, puškovanje.
Kleingläubig, *adj.* malověran. [věrje.
Kleingläubigkeit, *f.* malověrnost, malo-
Kleinglöcklein, *n.* (*Campanula Cervicaria*), vratnik, kreštelac.
Kleingut, ſ. Quincaillerie.
Kleinhandel, *m.* tržitba, patrg, trgovina na malo i. sitno. [tržica.
Kleinhändler, *m.* tržac, trgovčić; —in, *f.*
Kleinhandlung, *f.* tržnica.
Kleinheide, *f.* (*Genista pilosa*), kosmata žutilovka.
Kleinheit, *f.* maloća, malenost; malina.
Kleinherr, Kleinherrchen, *n.* gospodičić; ſ. Stutzer.
Kleinherzig, *adj.* malodušan, nesměli.
Kleinherzigkeit, *f.* malodušnost, nesmělost.
Kleinigkeit, *f.* malenkost; es koſtet eine —, vrlo malo stoji; das iſt keine —, nije šala; (eine kleine Sache), sitnica, sitnina, satvarica; —en, sitnice, sitniž, sitnilež *f.*, pošurice. [geist.
Kleinigkeitsgeiſt, *m.* sitničarstvo; ſ. Klein-
Kleinigkeitshaſcher, K—jäger, K—krämer, *m.* sitničar
Kleinigkeitskrämerei, K—ſucht, *f.* sitničarenje; sitničarstvo.
Kleinkäfer, *pl.* (*Clavicornia*), batorožci.
Kleinkanzlei, *n.* (=Papier), mali pisarski pa-
Kleinkinderbewahranſtalt, ſ. Kinder—. [pir.
Kleinklieber, *m.* cěpač.
Kleinknecht, *m.* gončin.
Kleinknotig, *adj.* drobnouzlat.
Kleinkohle, *f.* sitan ugalj; ſ. Grubenkohle.
Kleinköpfig, *adj.* maloglav, sitnoglav.
Kleinkörnig, *adj.* drobnozrn, sitnozrn.
Kleinkrabbe, *f.* (*Cancer minutus*), račić.
Kleinkramwaare, *f.* sitnarije.
Kleinkreiſig, ſ. Bornirt.
Kleinkreuz, *n.* malen križ, krst; (*Carabus crux minor*), krstašić.
Kleinkreuz, *m.* malokrižnik, malokrstnik.
Kleinlaut, *adj.* pokunjen, poklopljen; — werden, pokunjiti se, poklopiti se, pošunjiti se, okljusati se.
Kleinler, *m.* sitničar.
Kleinlich, *adj.* malenkast, omaečak; (*fig.*) podli; (unbedeutend), neznatan, malovažan.
Kleinlichkeit, *f.* podlost; malovažnost.
Kleinling, *m.* malenkostar; sitničar.
Kleinmaler, ſ. Miniaturmaler.
Kleinmeiſter, ſ. Kleinherr.
Kleinmeiſtern, *v. n.* gospodičiti se.
Kleinmeſſer, *m.* sitnoměr.
Kleinmund, *m.* maloustac.
Kleinmuth, *m.* malodušje; — zeigen, malodušan biti.
Kleinmüthig, *adj.* malodušan; — werden, klonuti duhom.
Kleinmüthigkeit, *f.* malodušnost.
Kleinoctav, ſ. Kleinachtel.
Kleinod, *n.* zaklad; dragocěnost; (*fig.*) ein gutes Gewiſſen iſt das größte —, čista je duša najveće blago; (b. Fleiſch.) [drob.
Kleinöhrig, *adj.* čubrast, čulav.
Kleinohrſchnecke, *f.* (*Carychium Myosotis*),
Kleinquart, ſ. Kleinviertelform. [ušatka.
Kleinrath, *m.* malo věće.
Kleinrießling, *m.* (Wb.) graševina.
Kleinrüſter, *m.* (*Acer camp.*) klen; ſ. Spindelbaum.
Kleinſamig, *adj.* sitnosěmeni.
Kleinſchierling, ſ. Gleiße.
Kleinſchmied, ſ. Schloſſer.
Kleinſchön, *adj.* ubav.
Kleinſchreiber, *m.* (*Dermestes micrographus*), pisarče.
Kleinſchuldenbuch, *n.* podužničnik.
Kleinſchuppig, *adj.* sitnoljuskav.
Kleinſeite, ſ. Kathet.
Kleinſilber, *n.* mala posrebrina.
Kleinſinn, ſ. Kleingeiſt. [zavac.
Kleinſpecht, *m.* (*Certhia familiaris*), pu-
Kleinſpeiſig, *adj.* sitnozrn, drobnozrn.
Kleinſtaat, *m.* državica.
Kleinſtaaterei, *f.* državičarenje.
Kleinſtädter, *m.* gradičar, stanovnik gra-
Kleinſtädterei, *f.* gradičarstvo. [dića.
Kleinſtädtiſch, *adj.* gradičarski; malogra-
Kleintheilig, *adj.* droban. [dski.
Kleintheiligkeit, *f.* drobnost.
Kleinuhrmacher, *m.* uričar.
Kleinverkauf, K—verſchleiß, *m.* prodaja na malo i. sitno; krčma.

Digitized by Google

Kleinungar, *m.* (Wb.) gak-crnina, gak, goljak, gavrančić, dalmatinka.
Kleinverſchleißer, *m.* tržac; —in, *f.* tržica.
Kleinvieh, *n.* sitno blago.
Kleinviertel, *n.*, Kleinviertelform, *f.* četvr-
Kleinwaare, ſ. Quincaillerie. [tina.
Kleinweiſe, *adv.* na malo, sitno; na krčmu.
Kleinwerg, *n.* vlas; svlak.
Kleinwinzig, *adj.* majušan, maečak.
Kleinziemer, *m.* ſ. Weindroſſel.
Kleiſche, *f.* ſ. Glarke.
Kleiſporn, *m.* gvoždja.
Kleiſter, *m.* skrob, pomaz.
Kleiſterälchen, *n.* (*Anguillula glutinis*), Kleiſterfreſſer, *m.* skrobar. [skrobarica.
Kleiſterig, *adj.* skroban, skrobav; —es Brod, gnjecav, gnjecovan kruh.
Kleiſtern, *v. a.* skrobiti, naskrobiti; etwas feſt —, prilěpiti što; die Haare —, nacmakati kosu.
Klemm, ſ. Klamm.
Klemme, *f.* škripalica; (*fig.*) in der — ſein, biti u škripu, škripcu; naći se u těsnacu i. těsnaru; biti u klěštih; biti na nevolji; in die — bringen, utěrati u těsnac; dogustiti komu; ſ. Maulſperre.
Klemmen, *v. a.* stisnuti; gnječiti, utěsniti; Einen an die Wand —, pritisnuti, prišunuti koga k zidu; ſich in einen Winkel —, savrěti se u kut; die Schuhe —, cipele tište; ſich zwiſchen der Thür —, imati prst medju vrati; prištinuti se medju vrati.
Klemmerbſe, *f.* grašak-pletenac. [native.
Klemmfall, *m.* škripac, těsnac; ſ. Alter-
Klemmhaken, *m.* stezalica, ukrut, klanfa.*
Klemmig, *adj.* ljut, čvrst.
Klemmung, *f.* ſ. Klemme.
Klempern, *v. n.* luparati, klepati.
Klempner, *m.* klepar, klanfar.
Klempnerarbeit, *f.* kleparina.
Klempnerei, *f.*, Klempnerhandwerk, *n.* kleparija, klanfarija.
Klempnerwaare, ſ. kleparina. [farnica.
Klempnerwerkſtatt, *f.* kleparnica, klan-
Klenboden, *m.* ulěpljen tavan.
Klenen, *v. a.* lěpiti, ulěpiti.
Klener, ſ. Blauſpecht.
Kleppel, ſ. Klöppel.
Kleppen, *v. n.* makljati, strugati.
Klepper, *m.* (v. Perſ.) obtrka; (v. Pferd.) kljuse, kljusina, kljusák; ſ. Klapper-
Klerikal uſw., ſ. Clerikal. [mühle.
Kleſebuſch, *m.* (*Ilex aquifolium*), česmina,
Kletſch, ſ. Hahnenkamm. [česvína.
Klette, *f.* (*Arctium Lappa*), čičak, torica; (ſpr.) ſich wie eine — anhängen, prionuti kao čičak (za što); Einem eine — anhängen, prišiti komu rep; ſ. Baumkletter.
Kletten, *v. a.* izabirati, probirati (vunu).
Klettendiſtel, ſ. Klette.
Klettengras, *n.* (*Panicum verticillatum*), krpiguz.
Klettenkerbel, *m.* (*Scandix Anthriscus*), krosuljica, očešljika.
Klettenknopf, *m.* čičak.
Klettenkraut, *n.* ſ. Alpkraut; Klette.
Klettenmotte, *f.* (*Phalaena Lappula*), lo-
Klettenſpecht, ſ. Mauerſpecht. [pušar.
Klettenſtange, *f.* ptičarska motka.
Klettenwurz, ſ. Klette.
Kletter, *m.* izbirač, probirač.
Kletterer, *m.* penjalac; ſ. Diſtelfink.
Kletterbarſch, Kletterfiſch, *m.* (*Anabas scandens*), puzač, pentrač.
Kletterfuß, *m.* penjaća noga.
Klettern, *v. n.* penjati se, uzpnjati se, popeti se; —de Pflanzen, penjalice.
Kletterſtange, *f.* (Kletterbaum), penjalo.
Klettervögel, *m.* (*Scansores*), pužavice.
Kletterzehe, *f.* penjaći prst.
Kletterzeug, *n.* penjalo.
Klettweide, ſ. Rosmarinweide.
Klettwurz, ſ. Klette.
Klibbern, *v. n.* drhtati od zime.
Klick, Klicken uſw., ſ. Kleck, Klecken uſw.
Klimmauf, ſ. Epheu.
Klimmen, *v. n.* penjati se, popeti se, uzpeti se; —d, penjući se, penjav.
Klimmer, ſ. Kletterer.
Klimmerling, *m.* rogač.
Klimmſtag, *n.* penjalo.
Klimperei, *f.* brenkanje, drnjkanje.
Klimperlied, *n.* brenkavica.
Klimpern, *v. n.* brenkati; brekitati, drnjkati, brencati, bronjiti; mit dem Gelde —, zveckati novcem.
Klimperer, *m.* brenkač.
Klimperſtöckchen, *n.* torzijan.
Klimperwerk, *n.* brenkalo.
Kling! *int.* zvek; ſ. Klingkling.
Klingadler, *m.* (*Aquila Clanga*), sivi orao.
Klinge, *f.* lit *f.*, oštarje, oštrac; gvoždje (od noža, sablje); (*fig.*) sablja; Einen vor die Klinge fordern, zazvati i. pozvati koga na mejdan; über die — ſpringen laſſen, pod mač i. sablju okrenuti; nicht bei der — bleiben, zastraniti, zabrazditi; (Thal), gudura, uvala, draga.
Klingel, *f.* zvonce.
Klingelbeutel, *m.* podarna kesa; podarnica, škrabljica, mošnjica; mit dem — herumgehen, nositi podarnu kesu po crkvi; ići po crkvi s mošnjicom i. križićem.
Klingeldrath, *m.* žica od zvonca.
Klingeln, *v. n.* zveckati; ſ. Klingen; mit dem Glöckchen —, pozvoniti, zazvoniti, zvoniti.
Klingelſchnur, *f.* vrpca od zvonca.
Klingelſack, ſ. Klingelbeutel.
Klingemann, *m.* podarničar.

Digitized by Google

Klingen, *v. n.* die Glocken —, zvona zvone; die Saiten —, žice zveče, udaraju; das Geld klingt, novci zvekeću; die Ohren — mir, zvone i. pište mi uši; mit —dem Spiel, sa svirkom, s muzikom; dieses Wort klingt schön, ova rěč lěpo glasi; diese Frage klingt etwas sonderbar, to je čudnovato pitanje; mit den Gläsern —, čašami zveckati; —de Münze, pěnezi, kovani

Klingenprobe, *f.* ogled liti.

Klingenschmied, *m.* litar.

Klingenstock, *f.* Stilet.

Klinger, *m.* zveckalo; *f.* Quakente.

Klinggedicht, *f.* Sonnet.

Klingklang, *m.* zveka, zveket.

Klingkling, *int.* caka caka.

Klingstein, *m.* zvečka.

Klinik, *f.* lěčnja, klinika.

Klinikum, *n.* lěčište.

Klinke, *f.* skakavica, skačatur; *f.* Thürklinke.

Klinken, *v. n.* kucati; (einen Spiker), uzbiti.

Klinkenhaken, Klinkhaken, *m.* dočekač, dočeka.

Klinkenschaft, *m.* *f.* Klinke.

Klinkenschloß, *n.* skakavica s bravom.

Klinkschön, *adj.* čist.

Klinse, *f.* pukotina, puklosina.

Klinsig, *adj.* izpucao.

Klinseln, *f.* Klingeln.

Klipp, *m.*, Klippchen, *n.* zvrčka; ein — schlagen, zvrcnuti.

Klippe, *f.* greben, bod, bad; an die — stoßen, udariti u greben; (*fig.*) zapreka.

Klippenbock, *f.* Steinbock.

Klippendachs, *m.* (*Hyrax capensis*), kapski tustaš.

Klippenhahn, *f.* Felsenhuhn.

Klippenhase, *m.* kamenjak.

Klippenrauch, *adj.* kršan.

Klippenrebhuhn, *n.* hridna jarebica.

Klippenreich, *adj.* grebenit, badljiv.

Klippenspringer, *m.* (*Antilope oreotragus*), gorski kozorog.

Klippenthier, *n.* *f.* Klippendachs.

Klippenvogel, *m.* (*Larus eburneus*), galeb-mišar.

Klippenvoll, *adj.* grebenit.

Klippenweg, *m.* kršna staza.

Klipper, *m.* batić.

Klippern, *f.* Klappern.

Klipperschuld, *f.* podužica.

Klipperwerk, *n.* klepalo.

Klippfisch, *m.* (*Chaetodon*), nosatac; (*Gadus Morhua*), treska.

Klipphorn, *n.* (*Cypraea mus*), užovka-

Klippig, *f.* Klippenreich. [mišica.

Klippkanne, *f.* poklopna bukara; kondér s poklopcem.

Klippklapp, *n.* čvalik; (v. Mühl.) klepet.

Klippkleber, *m.* (*Patella*), bljudica; pri-

Klippkram, *m.* sitniž. [lěpača.

Klippkrämer, *m.* sitničar, kramar.

Klippmaus, *f.* (*Mus saxatilis*), miš-stěnjak. [sulja.

Klipprose, *f.* (*Actinia rufa*), ridja vla-

Klippschenke, *f.* Kneipe.

Klippschliefer, *f.* Klippendachs.

Klippschuld, *f.* podužica.

Klippschule, *f.* početna učionica.

Klippstecken, *f.* Klapperstock.

Klippwerk, *m.* sitniž, sitnež.

Klirr, *int.* caka; čagrt.

Klirren, *v. n.* čagrtati, čangrtati; zvečati; die Säbel —, stoji. cveka sabaljah; die Gläser —, čaše zvekeću; (v. Spornen), cakati; die Fenster —, prozori bronje.

Klirrzeug, *n.* cakalo.

Klitsch, *int.* zvizgac! šlis! šik!

Klitsch, *m.* pljuska; *f.* Kleck; Einem einen — anhängen, prišiti komu krpicu.

Klitschen, *f.* Klatschen.

Klitschig, *adj.* gnjecav, gnjecovan.

Klitter, *m.*, Klitterbuch, *n.* *f.* Klabde.

Klittern, *f.* Klecken.

Klitterschuld, *f.* Klippschuld.

Klitzen, *v. n.* blěštiti se.

Kloben, *m.* procěp, pracěp; škripac; (v. Flachs), svezka, ručica; (Schwaben), postat; (Reif—), natega, nategač, nategača, navlaka, vuk; (Feil—), procěpnjak, mendjele; ein — Holz, prokola; (an ein. Wage), staglac, ručica; (b. Vogelst.) klopka; (a. d. Thür), šip, baoča; (Hebezeug), kluba, paranak; *f.* Winde; (b. Web.) kolotura; (b. Uhrm.) valjak.

Klöben, *v. a.* cěpati.

Klobenarbeit, *f.* dizanje drvah.

Klobenbeichsel, *f.* oje.

Klobenholz, *n.* prokole.

Klobensäge, *f.* velika pila, testera.

Klobenseil, *n.* konop u klubi. [tanj.

Klöblein, *n.* kolotura; (am Gebiß), obr-

Klönen, *v. n.* baljezgati, bljutiti, naklapati, naradati.

Klonz, *m.* podložak.

Klopf, *m.* kuc; er hatte —e bekommen, bio je izlupan.

Klopfarbeit, *f.* kucinja, lupanja; tucnjava.

Klopfbank, *f.* kucaljka, tucaljka.

Klopfdamm, *m.* busenav nasip.

Klopfe, *f.* kucinja, lupanja; (*fig.*) wenn ich ihn in die — kriege, ako mi dopade šakah; (b. Nadl.) klepalo.

Klopfeisen, *n.* nabijač.

Klöpfel, *m.* balantić, batić, maljica; (ein. Trommel), šibalo, paletić, šibka; *f.* Glockenschwengel, Klöppel.

Klöpfelgarn, Klöpfelkissen, *f.* Klöppelgarn.

Klopfen, *v. n.* & *a.* kucati, (einmal —), kucnuti; pokucati (n. p. po ramenu); das Herz klopft, srce igra, kuca; das Herz fing ihm an zu —, srce mu zaigra; an die Thür —, kucati, batali

na vrata; den Flachs —, nabiti, nabijati lan; Einen auf die Finger —, po prstih koga biti, tući; Einen —, propustiti koga malo kroz ruke; einen Nagel in die Wand —, zabiti klinac (čavao, ekser) u zid; den Zapfen fest—, zakucati čep; den Staub aus den Kleidern —, izlupati, izčibukati haljine; ein Pferd —, utući konja; die Wäsche —, lupati prteninu; (v. Spechte), totrkati, kljucati.

Klopfer, *m.* kucalo, kuckalo; (b. Hutm.) drndar, pucar, razbijač; (an d Thür), zvekir, biočug, halka; ſ. Schwarzſpecht; Todtenuhr.

Klöpferling, *m.* zukvaja.

Klopffechter, *m.* zatočnik; hrvač; ein gelehrter —, prepirač.

Klopffechterei, *f.* hrvanja; prepirka.

Klopfgarn, *n.* umerana predja.

Klopfhammer, *m.* klepac.

Klopfhengſt, *m.* pretukač, utučenik (konj); (ſchlecht verſchnitten), nutrak, popuštenik. [ravnaljka.

Klopfholz, *n.* maljica; (b. Buchdr.) po-

Klopfjagen, *n.* lov uz klepet.

Klopfkäfer, *m.* (*Anobium pertinax*), kuc-

Klopfkeule, *f.* bat. [kalo.

Klopfpulver, *n.* ſ. Bärlapp.

Klopfſtange, *f.* tucanj, tuk.

Klopfſtein, *m.* čizmarski kamen.

Klopftiſch, *m.* tucaljka.

Klopfwanze, *f.* brezova stěnica.

Klopfwerk, *n.* jalov listarac.

Kloppe, *f.* ſ. Klopfe.

Klöppel, *m.* maljica, batić; nabijač; (b. Glock.), ſ. Glockenſchwengel; (Spitzen —), balantić, batica; (Forſtw.) klip, oblikovina; (b. Hund.) litar, žeželj; (am Dreſchflег.) šibak, čep.

Klöppelarbeit, *f.* čipkanje.

Klöppelgarn, *n.* predja za čipke.

Klöppelkiſſen, *n.* čipkarski jastuk; (*Conus generalis*), čunjac-vojvoda; ſ.

Klöppelladen, *f.* čipkalo. [Klöppellade.

Klöppelleute, *pl.* čipkari.

Klöppelmagd, *f.* čipkarica.

Klöppeln, *v. n.* (Klöpfeln), kuckati; Spitzen —, čipkati; čipke plesti; einen Hund —, privezati psu litar.

Klöppelpult, *m.* ſ. Klöppellade.

Klöppelſcheit, *m.* klipovac, oblica.

Klöppelzwirn, *m.* ſ. Klöppelgarn.

Klöppen, ſ. Klopfen.

Kloppfiſch, ſ. Stockfiſch.

Klöppler, *m.* čipkar; —in, *f.* čipkarica.

Kloppe, ſ. Klapp.

Klospe, *f.* prěčnica.

Kloß, *m.* gvala; (Erden—), gruda, grumen; (Knödel), valjušak, valjuška; juncić; (ſpr.) er ſpricht als wenn er Klöße im Munde hätte, brglja kao jare po lupatku; govori kao preko valjušakah; (ein plumper Menſch), zavrzalo, sklata, suklata, sumlata. [ćić.

Klößchen, *n.* grudvica; (Knödel), valjuš-

Klößen, *v. n.* brgljati, brboriti, čavrljati.

Klößenbrod, *n.* kolednik, kolednica.

Kloßig, *adj.* grumenljiv; das Brod iſt —, kruh je gnjecav i. gnjecovan.

Kloſter, *n.* samostan, manastir, namastir; in's — gehen, ſich in ein — begeben, obući se, postati redovnik. [ski.

Kloſter- (in Zuſ.) samostanski, manastir-

Kloſterbeere, *f.* (*Ribes Grossularia*), kosmat ogrozd.

Kloſterbewohner, *m.* samostanar; ſ. Kloſterbruder; Kloſterſchweſter.

Kloſterbild, *n.* slika od svitacah.

Kloſterbrauch, *m.* samostanski običaj.

Kloſterbruder, *m.* brat, laik, fratar, fra; (b. Or.) bělac.

Kloſterdisciplin, *f.* samostanski zapt, red,

Kloſterdorf, *n.* prnjavor. [kar.

Kloſterfrau, *f.* duvna, koludrica, opatica, kaludjerica.

Kloſterfräulein, *n.* samostanska děvojka; ſ. Bachſtelze.

Kloſterfrohne, *f.* padjenija.

Kloſterfröhner, *m.* padjenijaš.

Kloſtergang, *m.* hodnik u samostanu i. samostanski.

Kloſtergarten, *m.* samostanski vrt, manastirska bašča.

Kloſtergärtner, *m.* samostanski vrtar.

Kloſtergebäude, *n.* sgrada samostana; samostanska kuća. [monah.

Kloſtergeiſtliche, *m.* redovnik, (b. Or.)

Kloſtergelehrſamkeit, *f.* redovnička učenost.

Kloſtergelübde, *n.* redovnički zavět.

Kloſtergemeine, *f.* samostanska župa.

Kloſterglocke, *f.* samostansko zvono.

Kloſtergrund, *m.* samostanište, manastirište.

Kloſtergut, *n.* samostanovina; samostansko dobro, samostanski imutak.

Kloſterhof, *m.* ſ. Kloſtergrund.

Kloſterioſop, *m.* crkveni sipant.

Kloſterjungfer, ſ. Kloſterfrau. [crkva.

Kloſterkirche, *f.* samostanska, manastirska

Kloſterkoch, *m.* dovijar. [nica.

Kloſterküche, *f.* (b. Or.) dovija, madjup-

Kloſterleben, *n.* redovnički, kaludjerski život; samostanovanje, kaludjerovanje; (v. Nonnen), duvnovanje.

Kloſterleute, *pl.* samostanari.

Kloſterlich, *adj.* samostanski, manastirski.

Kloſtermann, ſ. Kloſterbewohner.

Kloſtermauer, *f.* samostansko platno.

Kloſternonne, *f.* duvna, opatica.

Kloſterpfeffer, *m.* (*Vitex agnus*), konopljika. [vrata.

Kloſterpforte, *f.* samostanska, manastirska

Kloſterregel, *f.* samostansko pravilo; nach der —, po samostanskom pravioniku.

Kloſterpförtner, *m.* vratar samstana.

Klosterschule, *f.* samostanska učionica, manastirska škola.
Klosterschwester, *f.* sestra; (b. Or.) bělica.
Klosterstand, *m.* redovništvo, kaludjerstvo.
Klosterthurm, *m.* toranj samostana, ma-
Klostervater, *s.* Prior. nastira.
Klosterverwalter, *m.* upravnik samosta-
Klostervogel, *m.* kaludjer. [novine.
Klostervogt, *m.* prnjavorski sudac.
Klostervolk, *n.* (ver.) redovničad.
Klostervorsteher, *m.* nadstojnik samostana.
Klosterweise, *f.* s. Klosterbrauch.
Klosterwenzel, *m.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Klosterwesen, *n.* samostanstvo.
Klosterzelle, *f.* stanica, ćelija.
Klosterzucht, *f.* samostanski zapt, kar.
Klotz, *m.* panj, klada, trupina; (Block), hreb, ćutak, šulj, šuljak; (Silber—), grumen; (v. Mensch.) ein rechter —, pravi dedak; er steht wie ein —, stoji kao batina i. tetak.
Klotzbeute, *f.* stublika, stubanj, ulište, dubenica. [kah.
Klotzbeutenzucht, *f.* pčelarenje u stubli-
Klötzchen, *n.* trupac, trupica.
Klötze, *f.* suha kruška.
Klotzen, *s.* Glotzen; Büßen.
Klötzenbrod, *n.* kolednik.
Klötzerbse, *f.* velik grašak, oblić.
Klotzgerinne, *n.* žlěb.
Klotzholz, *n.* klade.
Klotzig, *adj* grudav, grumenljiv; (*fig.*) ein —er Mensch, zavrzan, nespretan, čověk; s. Kloßig.
Klotzköpfig, *adj.* benast, blesast, bedast.
Klotzköpfigkeit, *f.* benavost, glupost.
Klotzpumpe, *f.* smrk s pretegom.
Klotzrübe, *f.* (*Brassica napobrassica*), **Klotzwagen**, *m.* vrnduljaš. [broskva.
Klucken, *s.* Glucken.
Klufe, *s.* Stecknadel.
Kluft, *f.* pukotina, puklosina; (Erd—), proséd *f.*, prosělina, provala, razsělina; (b. Zimmerl.), skala.
Klüften, *v. n.* prosěsti se, razsěsti se, prosědati se; (v. Holz), cěpati se.
Klufter, *n.* podanak, izdanak.
Klufterholz, *n.* cěpko drvo; s. Klobenholz
Kluftig, *adj.* izpucao, razpucao; (v. Fels.) loman; ein —er Mann, pametan čověk.
Kluftwerk, *n.* sglobovje.
Kluftzange, *f.* klěšticе.
Klug, *adj.* mudar; (vorsichtig), oprezan, opazan, opipan, (einsichtsvoll), razborit; ein —er Mensch, mudrica; (spr.) durch Schaden wird man —, svaka šteta uči čověka pameti; šteta i ludomu oči otvori; po drugi put se lisica nehvata u gvoždje; der Klügste gibt nach, najmudriji najmirniji; pametan se zla kani; ich kann aus dieser Sache nicht — werden, toga nerazbirem; neznam šta se hoće; jeztt bin ich so — wie vorher, toliko znam sada koliko sam i prije znao; du bist nicht —, wenn du das thust, neimaš pameti ako to učiniš; — werden, opametiti se; — machen, opametiti. [drolija.
Klügelei, *f.* mudrovanje; mudrija, mu-
Klügeln, *v. n.* mudrovati; er will den lieben Gott — und meistern, uzeo je nadmudrivati Boga.
Klugheit, *f.* mudrost; mit — und Vorsicht zu Werke gehen, mu dro i opipno raditi; (Einsicht), razboritost.
Klugheitsdünkel, *m.* mudrijašenje, mudraštvo. [ka.
Klugheitslehre, *f.* mudroslovje, mudrou-
Klugheitslehrer, *m.* mudroslovac, mudrouk.
Klugheitsschwanger, *adj.* vrlo mudar.
Klügler, *m.* mudrac, mudrijaš; —in, *f.* mudrijašica.
Klüglich, *adj.* mudar; opipan, opazan; —, *adv.* mudro, opazno, pametno.
Klügling, *s.* Klügler.
Klump, (Klumpen), *m.* gruda, grudva, grumen, grunak, guka, gvala; es bilden sich —, *s.* Klümpern sich; Alles auf einen — werfen, sve sbacati u grunak; sve sgomilati, strpati na jednu hrpu; načiniti krndiju; shrpiti sve u jedno.
Klumpbolle, *f.* crvenac, crven luk.
Klümpchen, *n.* grudica, grumičak, grumenčić, grunac.
Klumpen, *s.* Klump.
Klumpenbeere, *f.* (*Batis maritima*), pomorski kupinovac.
Klumpenweise, *adv.* grudimice, grumenice, gvalkě.
Klümperig, *adj.* grumenljiv, gvaličav; —er Brei, grudičava, svaljana, valjuškava kaša.
Klümperklein, *s.* Kleinwinzig.
Klümpern, sich, *v. r.* gruditi se, grumenati se, gvaliti se; ugrudati se, ugvaliti se, uloptati se.
Klümperrübe, *s.* Klotzrübe.
Klumpfisch, *s.* Mühlensteinfisch.
Klumpfuß, *m.* čotava noga; čota.
Klumpfüßig, *adj.* čotav.
Klumpig, *adj* grudav, gvaljav.
Klumpskohl, *m.* (*Beta*), blitva.
Klunker, *f.* lipaćur; (*fig.*) sich mit allen —n behängen, obući prnje; die — an den Schafen, dronjci, ulěpci, ulěpine, slěpine, uvaljci u ovcah.
Klunkererbse, *s.* Klotzerbse.
Klunkerig, *adj.* lipaćurast; er geht — einher, prnjav i. traljav je.
Klunkermilch, *s.* Buttermilch.
Klunkern, *v. n.* viseti lipaćurom.
Klunkerwolle, *f.* slěpljena, ulěpljena, uvaljana vuna.

Digitized by Google

Klunſch, *m.* gnjec; es iſt Alles ein —, sve je kao blato.
Klunſchig, *adj.* gnjecav, gnjecovan.
Klüpfel, ſ. Klöppel.
Kluppe, *f.* procěp; klěšte; ſ. Klemme; (b. Pferd.) nagubnjak.
Kluppen, *v. a.* uvrnuti, uvrtati.
Kluppert, *m.* kupa.
Kluppſchiene, *f.* razpinjač.
Klüsband, *n.* prstenova spona.
Klüſe, *f.* prsten (na brodu, ladji).
Klüſenbohrer, *m.* prstenaš.
Klüſenholz, *n.* prstenovo drvo.
Klüsloch, *n.* ſ. Klüſe.
Klutalith, *m.* klutalac.
Kluthuhn, *n.* kusulja.
Klutſchbohne, *f.* (grah-) čučavac, ležak.
Klutſchen, ſ. Kauen; er klutſcht und geht nicht von der Stelle, nabija čověku ognji-
Klutſcherbſe, *f.* grašak-čučavac. [šte.
Klutte, *f.* mekan ugalj.
Klutter, *f.* brezova svirka.
Klüver, *m.* kosnjak.
Klüverbaum, *m.* nastavak kosnjaka i. kosoga jedrila.
Klyſtier, *n.* uštrcaj, kristir; ein — geben, ſ. Klyſtieren.
Klyſtieren, *v. a.* zaštrcnuti koga (od zad).
Klyſtierſpritze, *f.* štrkaljica, štrcaljka.
Knäbchen, Knäblein, *n.* beba, (*Murex pusio*), vo(l)čić.
Knabe, *m.* děčak, mužkić, mužko čedo, (ſcherz) pušo; ein alter —, starina.
Knabenalter, *n.* děčarsko doba; děčinstvo; im —, dok (je) bio děčak, děte.
Knabenart, *f.* děčarija.
Knabenartig, Knabenhaft, } *adj.* děčarski.
Knabenhaftigkeit, *f.* děčarija.
Knabenkraut, *n.* (*Orchis*), kaćun, pčelica, kukavičina trava; ſ. Hauswurz; Durchwachs.
Knabenkrautmännchen, *n.* (*Orchis mascula*), vranj.
Knabenkrautweibchen, *n.* (*Orchis morio*), vranjak.
Knabenmäßig, Knabenhaft.
Knabenſchaft, *f.* děčarstvo; děčaci.
Knabenſchänder, *m.* mužoložnik.
Knabenſchänderei, Knabenſchändung, *f.* mužološtvo.
Knabenſchule, *f.* mužka učionica, učionica za děčake.
Knabenſtimme, *f.* ſ. Alt.
Knabenſtreich, *m.* děčarija.
Knabenwurz, *f.* ſ. Knabenkraut.
Knäblein, ſ. Knäbchen.
Knack, Knacks, *m.* krcaj, hrskaj; das Glas hat einen — bekommen, čaša je pukla; das Glas hat einen —, čaša ima žilj i. strěku; er hat einen —s weg, neće prebolěti.
Knackbeere, *f.* ſ. Hügelerdbeere.
Knacke, *f.* čvor, kvrga, čvoruga.
Knacken, *v. n.* krcnuti, krcati, hrskati, rustati; das Glas knackt, staklo puca; die Finger —, prsti pucaju; (v. Holze), izpucati; —, *v. a.* krcati (u. p. orahe).
Knackente, *f.* (*Anas Querquedula*), regljica.
Knacker, *m.* krcalo, hrskalo; ſ. Knack.
Knackerig, *adj.* krcak; (v. Brode), okoreo; hrskav.
Knackern, *v. n.* krckati.
Knackerweide, Knackweide, *f.* (*Salix fragilis*), krka vrba.
Knackmandel, ſ. Krachmandel.
Knackmeſſer, *n.* škloca, keba.
Knacks, ſ. Knack.
Knackwurſt, *f.* suha kobasica.
Knäffen, ſ. Klaffen.
Knall, *m.* prasak, praska; (b. Donners), trěsak; — auf —, dupa dupa; er reiſete — und Fall davon, sbode pa ode;
Knallblei, *n.* praskavo olovo. [prasnu.
Knallbüchſe, *f.* pucalin, puškarica, puca-
Knalleffekt, *m.* praska. [lica.
Knallen, *v. n* praskati; es knallte ein Gewehr, puče i. ciče puška; es knallten Gewehre, zapucaše puške; den ganzen Tag — Gewehre, vas dan puške breće, pucaju, popucuju, prolamaju; mit der Peitſche —, pucati bičem, bičkarati; —, *v. a.* Einen —, omesti
Knallgas, *n.* praskav plin, gaz. [koga.
Knallglas, *n.* praskavo staklo.
Knallgold, *n.* praskavo zlato.
Knallkraft, *f* praskavost. [glas.
Knallkugel, *f*, **Knallkügelchen**, *n.* ſ. Knall-
Knallluft, *f.* praskav zrak i. uzduh.
Knallpulver, *n.* praskav prašak.
Knallqueckſilber, *n.* živa-praskavica.
Knallſilber, *n.* praskavo srebro.
Knallwaare, *f.* praskavina.
Knapp, *adj.* těsan, uzak; (*fig.*) oskudan; wir haben —e Zeiten, jedva sad čověk kraj s krajem sastavlja; ſich — behelfen, s nategom življeti; es wird — zureichen, jedva će stačiti.
Knappe, *m.* momak, (*coll.*) momčad; ſ. Schildträger, Geſelle, Bergknappe.
Knappen, ſ. Knacken, Kneipen.
Knappern, ſ. Knabbern.
Knappeule, *f.* (*Strix Aluco*), sovura.
Knappheit, *f.* těsnoća, uzkoća; (*fig.*) na-
Knappin, *f.* rudarka. [tega.
Knappmeſſer, *n.* škloca, škljoca.
Knapps, Knappſack, ſ. Schnapp uſw.
Knappſchaft, *f.* rudari.
Knappſchaftsälteſte, *m.* rudarski starěšina.
Knappſchaftskaſſe, *f.* rudarska pěneznica.
Knappſchaftstux, *m.* kus rudarah.
Knarpelkirſche, *f.* hrskavac, rušt.
Knarpeln, *v. n.* hrskati, hruskati.
Knarpelnd, *adj.* hrskav.
Knarre, *f.* čagrtaljka; (ſpr.) mit der Pfarre die — bekommen, kupiti kvočku s pilići.

Digitized by Google

Knarren, *v. n.* škripnuti, škripati; (mit d. Knarre), čagrtati; (fnurren), poregivati; (*fig.*) (murren), vrnčati.
Knarren, *n.* škripa, škripnja.
Knarrend, *adj.* škripav.
Knarrente, *f.* (*Anas strepera*), patka-
Knarrer, *m.* škripač. [konopnica.
Knarreule, *f.* Brandeule.
Knarrhuhn, *n.* (*Psophia*), karakan.
Knarrig, *f.* Knarrend.
Knarzen, *v. n.* škripkati.
Knaſt, *m.* čvor, čvoruga.
Knaſter, *m.* kanastar; (ſcherz.) ein alter —, *f.* Knaſterbart.
Knaſterbart, *m.* mumonja, mrmljalo.
Knaſterig, *adj.* prskav, praskav.
Knaſtern, *v. n.* praskati, prštati, puckati, spiskati.
Knaſtig, *adj.* čvorav, čvornat, kvržnjav.
Knatſchen, *v. n.* mljeskati; —, *v. a.* sprKnattern, *v. n.* puckati. [stiti.
Knauel, Knäuel, *m.* (*Scleranthus*), treskavica; *f.* Hundswürger.
Knauel, Knäuel, *n.* klubko, (klupko), klupče, smotak; einen — bilden, smotati se u klupko; *f.* Knöterig.
Knauelgraš, *n.* (*Dactylis glomerata*), klupčasta oštrica.
Knäueln, *v. a.* smotati u klupko; Zwirn —, motati konce.
Knauer, *m.* rulja; ljutac.
Knauerig, *adj.* ruljav; ljut.
Knauf, *m.* (*arch.*) jabuka; *f.* Knopf.
Knaufig, *adj.* glavat.
Knaufmacher, *f.* Knopfmacher.
Knauffſtempel, *m.* pucetarka.
Knaupeln, *v. n.* glodati, glockati, grizti; an einem Beine —, oglabati kost; den ganzen Tag —, svejednako travinjati; (*fig.*) izdirati, izmučiti se; *f.* Knöteln.
Knauſer, *m.* tvrdica, škrt, gužbalo, gagrica; šmukljar; —in, *f.* škrtica, tvrdica, skupica. [gužbanje.
Knauſerei, *f.* tvrdoća, škrtost, skuparija,
Knauſerig, *adj.* tvrd, skup, škrt, těsan.
Knauſern, *v. n.* skupariti, sljariti, tvrdovati, skomračiti, gužbati, šmukljati, škrt biti.
Knauſt, *f.* Gneiß.
Knautſchen, *f.* Knetſchen.
Knebel, *m.* klip, klipak; (im Munde), kleč; (für Hunde), litar; (*mont.*) sědalo; (Garben—), povezač, vezači ključ i. klin; (Fingergelenk), zglabak; (an Ketten), kuka; *f.* Knöterich.
Knebelbart, *m.* brk, brkovi.
Knebelbärtig, *adj.* brkat; ein —er Menſch, brkač, brko.
Knebeleiſen, *n.* brkovac.
Knebelholz, *n.* klipak, klipanica.
Knebeln, *v. a.* Garben —, vezati snoplje; Einen —, razkrečiti komu usta; (mit d. Knebeln der Finger), gnječiti koga.
Knebelſpieß, *m.* *f.* Fangeiſen.
Knebelwachs, *m.* voštilo za brke. [čica.
Knebler, *m.* vezač, vezilac; —in, *f.* veza-
Knecht, *m.* sluga; ein — ſein, slugovati; (Geſell), dětić, kalfa; (ver.) rob; (b. Tiſchl.), podpirač, podboj; (an einer Ramme), glava.
Knechteln, *v. n.* robski se vladati, podnositi (ponašati).
Knechten, *v. n.* slugovati; —, *v. a.* zaKnechtiſch, *adj.* robski. [robiti.
Knechtlich, *adj.* kao sluga; der —e Stand, slugovanje.
Knechtſchaft, *f.* robstvo; der Stand der —, služanstvo; in — leben, slugovati, robovati.
Knechtsdienſt, *m.* slugovanje.
Knechtsgefühl, *n.*, **Knechtsgeiſt**, *m.* robski duh, robost.
Knechtung, *f.* zarobljivanje, zaroba.
Knechtvieh, *n.* najmina.
Kneif, *m.* kustura, britvica; (b. Schuſt.), krajač, bičkija.
Kneifen, *v. a.* štipati, uštipnuti; ein wenig —, štipkati, štiputati; *f.* Kneipen.
Kneifer, *m.* (*Mergus Merganser*), velik potapljač, ribić.
Kneip- (in Zuſ.) štipaći.
Kneipe, *f.* štipalo, škripac, kliešte; (eine elende Schenke), krčmetina; *f.* Kneipen, *n.*
Kneipen, *v. a.* Einen in die Backen —, uštipiti, ucvrljiti koga u obraz; die Schuhe —, cipele žulje; es kneipt mich im Leibe, zavija me u trbuhu; *f.* Kneiſen.
Kneipen, *n.* štipanje. [fen.
Kneipend, *adj.* štipav.
Kneiper, *m.* poštipač; *f.* Kneifer.
Kneiphahn, *m.* (*Carabus*), crevljac.
Kneiphaken, *m.* zakučak.
Kneipkäfer, *f.* Rebenſtecher.
Kneipſchenke, *f.* krčmetina,
Kneipſchröter, Kneipwurm, *m.* (*Lucanus cervus*), jelenac, rogač.
Kneipzange, *f.* štipalica.
Kneißeiſen, *n.* kosa.
Kneißen, *v. a.* bričiti, obričiti; škrgati.
Knellbeere, *f.* Tollkirſche.
Kneller, *m.* pasmarko, kržak.
Knenken, *v. n.* brbosati; knjeziti se.
Knetbar, *adj.* gnjecav.
Kneten, *v. n.* gnječiti; (Lehm —), gaziti, ugaziti, utlačiti, (ilovaču); (d. Teig —), měsiti, uměsiti; *f.* Knetſchen.
Kneter, *m.* měšaja; —in, *f.* měšajica.
Knetgetriebe, *n.* gazilo.
Knetſcheit, *n.* zaměšača, cěp za měsenje.
Knetſchen, *v. a.* gnječiti, sgnječiti.
Knettrog, *m.* načve.
Knick, *m.* krc; krcaj; *f.* Knack.
Knick, *n.* živika; (lebend. Zaun), živica.
Knickbeere, *f.* Knackbeere.
Knickbein, *n.* klecavac, klecavica; spletonožac.

Digitized by Google

Knickbeinig, *adj.* klecavih noguh, spleto-
Knickel, *f.* ſ. Wachholderbeere. [nog.
Knicken, *v. n.* ſ. Knacken; im Gehen —, klecati; mit dem Kopfe —, kimati glavom; (knäuſern), skomračiti, tvrdovati, gužbati, sliparіti, skuparіti; —, *v. a.* ein Glas —, razpući, briznuti čašu; einen Strohhalm —, slomiti slamku; einen Floh —, ubiti buhu.
Knicker, ſ. Knauſer, Nicker.
Knickerei, ſ. Knauſerei.
Knickerig, ſ. Knauſerig.
Knickern, *v. n.* krckati; (mit den Knien), kleckati; ſ. Knauſern.
Knickfang, ſ. Genickfang.
Knickfuß, *m.* klecava noga; ſ. Knicks.
Knickholz, *n.* grmlje. [luk.
Knicklauch, *m.* (*Allium nutans*), otoboljen
Knicks, (Knix), *m.* pukotina; (am Glaſe), žilj, strěka; (Verneigung), klec, poklec, naklon; einen — machen, ſ. Knick-
Knickſen, *v. n.* nakloniti se. [ſen.
Knickweide, ſ. Knackweide.
Knie, *n.* koléno; auf die — niederfallen, kleknuti na koléna; auf den —n, na kolénih, poklečke; die — vor Einem beugen, prekloniti, saviti pred kim kolěna; ſ. Knieholz; der Graben macht ein —, jama se savija.
Kniebank, *f.* klecalo.
Kniebeuge, (Kniebiege), *f.* podkolénak, podkolénica.
Kniebeugemuskel, *m.* pregibač koléna.
Kniebeugend, *adj.* klečeć; na kolénih.
Kniebeugung, *f.* pokleknuće; poklecivanje; klečanje; prěklon.
Kniebohrer, *m.* gagrica, škrt.
Kniebug, *m.* pikalj, čukalj; ſ. Kniebeuge.
Kniebügel, *m.* kolénjak, nakolénik.
Kniebuſch, *m.* grmlje.
Knieeiſen, *n.* željezna klečka.
Kniefall, *m.* kleknuće; einen — thun, kleknuti, kleći (pred kim na koléna).
Kniefömig, *adj.* kolénast; pregnut.
Knieflügelband, *n.* pokrajna veza koléna.
Kniegalgen, *m.* jednokraka věšala.
Kniegeige, *f.* ſ. Violoncell uſw.
Kniegelenk, *n.* pregibao u kolénu, koléno.
Kniegicht, *f.* ulozi u kolénih (u kolénu).
Kniegichtig, *adj.* — ſein, imati uloge u kolénih.
Kniegras, *n.* (*Spergula arvensis*), kolénac, modričica.
Kniegürtel, *m.* podveza; ſ. Knieriemen.
Kniehalter, *m.* kolénčak; einem Ochſen den — anlegen, ukolénčiti vola.
Kniehoch, *adj.* do koléna.
Knieholz, *n.* klečka; (Schiffb.) rebro, egija; ſ. Krummholzbaum.
Kniekarbätſche, ſ. Knieſtreiche.
Kniekehle, ſ. Kniebeuge.
Kniekehlennerve, *m.* živac-podkolénjak.
Kniekehlen-Schlagader, *f.* dihavica i. kuvica pod kolénom.
Kniekiſſen, *n.* ſ. Kniepolſter.
Knielos, *adj.* bez koléna(h).
Knien, *v. n.* kleknuti, kleći; klečati; Einem auf die Bruſt —, kolénati koga; ſich wund —, oguliti si koléna klečeć.
Knieend, *adj.* klečeći; —, *adv.* klečeć, poklečke, na kolénih.
Kniepolſter, *m.* klečnjak.
Knieriemen, *m.* pavezina.
Knieröhre, *f.* pregnuta cěv.
Knieſcheibe, *f.* (*patella*), iver, kolénica.
Knieſe, *f.* rebro, egija.
Knieſt, *m.* jalovka; (Kneiſt), gnoj.
Knieſtreiche, *f.* gargica.
Knieſtreicher, *m.* gargičar.
Knieſtück, *m.* koléno; (b. Mal.) dokolé-
Knietief, *adj.* do koléna(h). [nik.
Knieweit, *adj.* sabljonog.
Kniff, *m.* štip, uštip; Einem einen — geben, uštipnuti koga; (*fig.* List), varka, hinba, majstorija; er hat Pfiffe und —e im Kopfe, sve misli kako bi prelastio; sve něšto snuje.
Kniffmaſchine, *f.* reckalo.
Knillen, *v. i.* ljutiti.
Knipp, *m.*, **Knippchen**, *n.* zvrčka, skrpuša; ein — ſchlagen, ſ. Knippen; einem Kinde —chen geben, kuckati děte po pr-
Knippen, *v. n.* zvrcnuti, zvrcati. [stih.
Knippkugel, *f.* špiljka, špekula.
Knipps, **Knippschen**, ſ. Knipp; Knieps.
Knippſchere, *f.* strizaljka.
Knippſen, ſ. Knippen.
Knipptaſche, *f.* sklopnjača. [žuro.
Knirps, *m.* šušica, sgeba, prkelac, kebac,
Knirren, *v. n.* škripati, škripiti; ſ. Knir-
Knirren, *n.* škripa, škripnja. [ſchen.
Knirſchen, *v. n.* škripati, škripiti, škrinuti; der Sand knirſcht, pěsak hrska; mit den Zähnen —, zubi škripati, škrgutati, škrkotati; —, *v. a.* Hanf —, konoplje trti.
Knirſchen, *n.* škripa; škrgut.
Kniſter, *m.* ſ. Droſſelbeere.
Kniſtergold, ſ. Rauſchgold.
Kniſterig, *adj.* hrskav.
Kniſtern, *v. n.* (v. Feuer), praskati; (v. d. Maus), čagrljati; (v. d. Brodrinde), hrskati, ruštiti.
Knitſchbeere, ſ. Faulbeere.
Knitſchen, *v. n.* pištati; (*fig.*) Einen —, grliti i ljubiti koga.
Knittel, ſ. Knüttel.
Knitter, *m.* gužvelj, mreka; — in ein Kleid machen, ſ. Knittern.
Knittergold, ſ. Rauſchgold. [Mürriſch.
Knitterig, *adj.* sgužvan; gužveljast; ſ.
Knittern, *v. n.* prštati, puckati; —, *v. a.* ein Kleid —, sgužvati, gužveljati ha-
Knix, ſ. Knicks. [ljinu.
Knobelfiſch, ſ. Knotenfiſch.

Knobelhorn, *n.* (*Turbo marmoratus*), mramorasta svrdlica.
Knobellerche, *f.* navadna ševa.
Knoblauch, *m.* (*Allium sativum*), češnjak, česan, běli luk; mit — würzen, lučiti.
Knoblauchbeet, *n.* lučnjak; lukova, lučna léha.
Knoblauchbirn, *f.* (*Crataeva Turpia*), češ-
Knoblauchblatt, *n.* češnjakov list; list od běloga luka.
Knoblauchbrühe, *f.* češnjakova umaka.
Knoblauchduftig, *adj.* zaudarajući po luku.
Knoblauchkraut, *n.* (*Erysimum Alliaria*). češnjača.
Knoblauchkröte, ſ. Waſſerkröte.
Knoblauchpilz, ſ. Dornſchwamm.
Knoblauchſchwamm, *m.* (*Agaricus alliaceus*), lukovača.
Knoblauchmaus, *f.* (*Mus alliarius*), mišlukovac.
Knoblauchſtängel, *m.* bačka, bačva, vre-
Knoblauchſtrauch, *m.* (*Petiveria alliacea*),
Knoblauchzehe, *f.* česno.
Knoblauchzwiebel, *m.* glavica češnjaka.
Knöchel, *m.* sglavak; (am Fuße), gležanj, članak; (Würfel), kocka (kostka).
Knöchelband, *n.* gležnjeva veza.
Knöchelbedeckung, *f.* oklopac gležnja.
Knöchelchen, *n.* Sylviova koštica.
Knöcheln, *v. n.* kockati se.
Knöchen, *v. a.* mučiti, kiniti.
Knochen, *m.* kost; ein ungeheurer —, košturina; ſtark von — ſein, okošt, koštat biti; (ſpr.) es iſt an ihm nichts als Haut und —, sama je sazdana kost; gola kost; koža i kost; jedva mu koža kosti drži; Einem die — im Leibe zerſchlagen, izprebijati koga; sasuti komu kosti u mešinu.
Knochenansatz, *m.* sglavak.
Knochenartig, *adj* koštast.
Knochenasche, *f.* koštan pepeo.
Knochenaustritt, *m.* izstavak kosti.
Knochenauswuchs, *m.* koštena kvrga.
Knochenband, *m.* veza kosti.
Knochenberg, *m.* kostur.
Knochenbeſchreibung, *f.* (*osteographia*),
Knochenbeule, *f.* micina, čvor na kosti.
Knochenbirn, *f.* koštunjavica.
Knochenbrand, *m.* prognjila.
Knochenbrecher, *m.* kostolom.
Knochenbruch, *m.* kostolomina.
Knochenende, *n.* kraj kosti.
Knochenentzündung, *f.* žar kosti.
Knochenerde, *f.* kostina.
Knochenerweichung, *f.* omeknuće kosti(h).
Knochenerzeugung, *f.* postanak kosti.
Knochenexfoliation, *f.* ljuskavost kosti.
Knochenfeile, *f* piljak za kosti.
Knochenfett, ſ. Knochenmark.
Knochenfiſch, ſ. Beinfiſch.
Knochenfortſatz, *m.* nastavak kosti.
Knochenfragment, *n.* ulomak, odlomak
Knochenfraß, ſ. Beinfraß.
Knochenfügung, *f.* sgloba kostih.
Knochengallerte, *f.* koštane drhće.
Knochengebäude, **Knochengerüſt**, *n.* okostnica, samokost; (v. Fiſchen), koštura.
Knochenglas, *n.* koštano staklo.
Knochenhand, *f.* košturava, džorasta ru-
Knochenhart, *adj.* koštunjav, kosteljav.
Knochenhaus, *n.* košturnica.
Knochenhaut, ſ. Beinhaut.
Knochenhecht, *m.* (*Lepidosteus*), koštenjak.
Knochenkern, *m.* koštena jedarce.
Knochenkohle, *f.* koštan ugalj.
Knochenkopf, *m.* jabučica.
Knochenkrebs, *m.* pokostica.
Knochenlager, *n.* gnězdo kosti.
Knochenlehre, *f.* (*osteologia*), kostoslovje.
Knochenlehrig, *adj.* kostoslovan.
Knochenleim, *m.* koštana klija.
Knochenlos, *adj.* bezkost, bez kosti.
Knochenmann, *m.* košturac.
Knochenmark, *n.* moždina, mozak od ko-
Knochenmehl, *n.* koštana múka.
Knochennaht, *f.* šav.
Knochenöl, *n.* koštano ulje.
Knochenplatte, *f.* nasad kosti.
Knochenröhre, *f.* cěv u kosti.
Knochenſame, *m.* (*Osteospermum*), koš-
Knochenſammler, *m.* kostar.
Knochenſauer, *adj.* košteno-kiseo.
Knochenſäulchen, *n.* stupčić (u uhu).
Knochenſäure, *f.* koštana kiselina.
Knochenſchlagader, *f.* pokostna dihavica i. kucavica.
Knochenſchmerz, *n.* kostobolja.
Knochenſchwarz, *n.* žežena kost; koštan
Knochenſchwiele, *f.* koštan žulj.
Knochenſplitter, *m.* koštana trěščica.
Knochenſpalte, *f.*, **Knochenſprung**, *m.* pukotina kosti.
Knochenſubſtanz, *f.* — des Zahnes, zubo-
Knochenſyſtem, *n.* košće.
Knochenthier, *n.* koštunjak.
Knochenverbindung, *f.* sgloba kostijuh.
Knochenverdrehung, *f.* uvinuće kostijuh.
Knochenverhärtung, *f.* otvrdnuće kosti.
Knochenvorſatz, *m.* sglavak kosti.
Knochenwaare, ſ. Beinwaare.
Knochenweiche, *f.* mekčina kostijuh.
Knochenwerk, *n.* košće.
Knochenwuchs, *m.* rast kostijuh.
Knochenwurm, *m.* koštene micine.
Knochenzerlegung, *f.* razgloba kostijuh.
Knöchern, *adj.* koštan, košten; od kosti.
Knochicht, *adj.* koštast.
Knochig, *adj.* okošt, koštat, koštunjav.
Knöchlein, *n.* koštica, koščica.
Knöchler, ſ. Knochenmann.
Knocke, *f.* ručica (lana).
Knödel, *m.* valjušak; ſ. Holzbirn.
Knödelſuppe, *f.* juha i. polévka (čorba) s valjušci.

Digitized by Google

Knollbistel, *f.* (*Carduus tuberosus*), gomoljav čkalj.
Knollen, *m.* (an Thieren), kvrga, guka; ein — Brod, landa kruha; (an Wurzeln), gomolj.
Knollen, *v. a.* den Teig —, smešiti tešto.
Knollenblume, *f.* ſ. Berghahnenfuß.
Knollengewächs, *n.* gomoljnica.
Knollengras, *n.* (*Avena elatior*), pahovka.
Knollenkraut, *n.* ſ. Feigwurz; (*Astragalus glycyphyllus*), sladičasti kozlinac.
Knollenrebe, *f.* (*Glycine apios*), sladčika.
Knollenſellerie, *f.* ſ. Waſſereppich.
Knollenwicke, ſ. Knollenrebe. [batat.
Knollenwinde, *f.* (*Convolvulus Batatas*),
Knollenwurz, *f.* (*Scrophularia nodosa*), strupnik, trudovnik; ſ. Feigenwurz; Erdmandel.
Knollenhafer, *m.* ſ. Knollengras.
Knollhorn, *n.* (*Bulla rapa*), rodakvica.
Knollicht, *adj.* gomoljast.
Knollig, *adj.* gomoljav; (v. Halſe), gutav; (*fig.*) krupan.
Knolligkeit, *f* gomoljatost.
Knollkäfer, *m.* (*Anthrenus*), bubuljak.
Knolllilie, ſ. Feldlilie.
Knollrettig, ſ. Gartenrettig.
Knollrübe, ſ. Waſſerrübe.
Knollſucht, *f.* gutavost.
Knöpel, *m.* uzao; zamrsak.
Knopf, *m.* puce, pučac, putac, dugme*, gumb*; pulija; (an ein. Stocke), glava, glavica; (a. Deg.), balčak; (a. Thurme), jabuka; (am Knochen), jabučica, sglavak; (Knospe), pupoljak; (*coccus*), puce; (Knoten), uzao; (*bot.*) klupko.
Knopfbaum, *m.* (*Cephalanthus*), glavaš; ſ. Kopfbaum.
Knopfbeinchen, *n.* duša.
Knopfbinſe, *f.* (*Juncus conglomeratus*), klubčasta sita.
Knöpfchen, *n.* pučić, putašce; (*Cypraea globulus*), krugljanka.
Knöpfeln, *v. n.* uzlati; ſ. löppeln.
Knöpfen, *v. a.* putiti, spučati, skopčati.
Knopfer, *m.* spučalica.
Knopffabrik, *f.* pučarnica.
Knopfform, *f.* oblik puceta, dugmeta, gumba; (zum Gießen), kalup puceta; (z. Beſpinnen), duša.
Knopfförmig, *adj.* pučast, gumbast; kao puce, dugme.
Knopffortſatz, *n.* pučasti nastavak.
Knopfgießer, *m.* lěvač pucetah.
Knopfgras, *n.* (*Schoenus*), sitnik. [tac.
Knopfhammer, *m.* pupčasti maljić i. mla-
Knopfholz, *n.* duša; (z. Putzen d. Knöpfen), čistilica za puceta.
Knöpfig, ſ. Knorrig.
Knopfkraut, ſ. Grindkraut.
Knopfkrötengras, *n.* ſ. Knopfbinſe.
Knöpfleingras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Knopfloch, *n.* zapučak. [tar.
Knopflocheiſen, *n.* zapučkar.
Knopflochholz, *n.* zapučkar.
Knopfmacher, *m.* pucetar, gumbar, dug-
Knopfmacherhandwerk, *n.* pucetarija, gumbarija.
Knopfnadel, ſ. Stecknadel.
Knopfnelke, *f.* (*Dianthus prolifer*), bujni klinčić.
Knopfplatte, *f.* plojka od puceta; (*Patella mamillaris*), sisasta bljudica.
Knopfraupe, *f.* uzlovača.
Knopfroſe, ſ. Kohlroſe.
Knopfſchere, *f.* iglarske nožice.
Knopfſeide, *f.* svila za puceta.
Knopfſimſe, ſ. Knopfbinſe.
Knopfſpindel, *f.* vreteno glavičarsko.
Knopfſpinner, *m.* glavičar.
Knopfſtrumpf, *m.* ſ. Gamaſche.
Knopfthierchen, *n.* (*Leucophra*), kosmatka.
Knopfüberzug, *m.* povojak puceta.
Knopfwurzel, *f.* (*Centaurea paniculata*), metličasti različak.
Knopper, *f.* šiška; gubac.
Knopper, *m.* buro. [kar.
Knoppereiche, Knopperneiche, *f.* hrast-šiš-
Knoppergallfliege, *f.* šiškarica.
Knopperkirſche, ſ. Knarpelkirſche.
Knoppermühle, *f.* šiškarnica; mlin za šiške.
Knoppern, *v. a.* & *n.* hrskati, ruštiti.
Knopperngallwespe, *f.* hrastov šiškar.
Knörich, *m.* (*Scleranthus annuus*), treskavica.
Knorpel, *m.* hrskavica, hrstavica, hruskavac, hrustavac, hrusta, hrštalica, mrstalica, mržgalica, rumeždavac, grizka.
Knörpel, *m.* (*Sedum sexangulare*), šestorni žednjak.
Knorpelanſatz, *m.* zametak hrskavice.
Knorpelartig, *adj.* hrskav.
Knorpelband, *n.* hrskava veza.
Knorpelblume, *f.* ſ. Hartkelch.
Knorpelfiſch, *m.* hrskavac.
Knorpelfläche, *f.* ploha hrskavice.
Knorpelfloſſe, *f.* hrskava peraja, plovka.
Knorpelfloſſer, *pl.* hrskoperke.
Knorpelfügung, *f.* hrskava sgloba.
Knorpelhaut, *f.* (*perichondrium*), hrustavnica.
Knorpelig, *adj.* hrskav, hrstav. [njak.
Knorpelkirſche, ſ. Knarpelkirſche.
Knorpelkraut, *n.* (*Sedum acre*), ljuti žed-
Knorpellehre, *f.* (*chondrologia*), hrstoslovje.
Knorpeln, *v. n.* hrskati, hrstati, ruštiti.
Knorpelring, *m.* kolut i. prsten dušnika.
Knorpelſcheibe, *f.* hrskava plojka.
Knorpelthier, *n.* hrskavac.
Knörper, *m.* kolomat. [činac.
Knorrbörs, *m.* (*Perca cottoides*), glavo-
Knorren, *m.* kvrga, čvor, čvoruga, čvrljuga, vrž; ſ. Knöchel.
Knorrhahn, *m.* (*Otis afra*), afrikanska droplja; ſ. Knurrhahn.
Knorricht, *adj.* čvorast, kvrgast.

Digitized by Google

Knorrig, *adj.* čvorav, čvorat, čvornat, čvornovit, kvržnjav, vržnovit.
Knorrigkeit, *f.* čvornatost.
Knorrkraut, *n.* (*Cucubalus Behen*), gušaknorschel, ſ. Stachelbeere. [vica.
Knorz, *m.* klada; (v. Menſch.) kljepac.
Knorzig, *adj.* ſ. Knorrig; ein —er Menſch, kljepac.
Knospe, *f.* pup, púpak, pupoljak, (*coll.*) pupje; —n bekommen, ſ. Knospen; (*fig.*) pupoljak.
Knospen, *v. n.* pupiti, pupčiti se, napupiti, propupčati; —de Roſen, napupile
Knospenbeißer, *m.* pupčar. [ruže.
Knospenblatt, *n.* listak pupoljka.
Knospendecke, *f.* (*hibernaculum*), kožušak.
Knospengras, *n.* ſ. Igelkolben.
Knospenhaut, *f.* kožica pupoljka.
Knospenraupe, *f.* gusenica-pupčarka.
Knospenvoll, *adj.* pun pupoljakah, opu-
Knospenzeit, *f.* pupnja. [pio.
Knospenzwiebel, ſ. Brutzwiebel.
Knospicht, *adj.* pupoljast.
Knospig, *adj.* pupoljav, opupio.
Knötchen, *n.* uzlić.
Knote, *f.* ſ. Knoten; (*fig.*) bukva, klipan, zvekan.
Knöteln, *v. n.* (knaupeln), vavoljiti; (knöpfeln), uzlati, zauzlati.
Knoten, *m.* (Auswuchs), čvor; (am Graſe), kolence; (Wb.) sadjenica, slepa loza, ključ; (Stürzel), reznica, reznik; (Knöbel), valjušak; juncić; (Flachs—), glavičica; (an einem Faden), uzao; einen — machen, ſchürzen, zauzlati; einen — auflöſen, razuzlati; durch einen — zuſammenbinden, svezati što mrtvouzice, mrtvouzke, mrtvouzački; (als Merkzeichen), zavežljaj, zavezak; einen — in's Schnupftuch machen, zavezati u rubac (maramu); (*astr.*) razkršće; (*fig.*) čvor; das Ding hat einen —, ima tu zapreka; da ſteckt der —, to je ona teta koja smeta; (*dram.*) čvor, zamršaj.
Knoten, *v. n.* uzlati; geknotet, uzlat.
Knotenartig, *adj.* uzlast.
Knotenblümchen, *n.* (*Leucojum vernum*), jari drěmak.
Knotenblütig, *adj.* uzlata cvěta.
Knotenbund, *m.* čvornata vrtaljka.
Knotenfiſch, *m.* (*Balaena gibbosa*), grbav
Knotenflechte, *f.* mahovka. [kit.
Knotenfuchsſchwanz, *m.* (*Alopecurus geniculatus*), kolencasti mačji rep.
Knotengras, *n.* (*Poa trivialis*), prosta vlasulja; (*Panicum verticillatum*), krpigus; ſ. Vogelknoterich.
Knotenhaft, *adj.* uzlovit; čvornat.
Knotenholz, *n.* (Wb.) glava. [djanac.
Knotenkette, *f.* (*Buccinum monile*), djer-
Knotenkoralle, *f.* (*Madrepore truncata*), tupast koralj.
Knotenkrankheit, *f.* gutavica.
Knotenkraut, ſ. Feigenkraut.
Knotenlinie, *f.* uzlenica.
Knotenlos, *adj.* bez uzla, čvora; bezčvor; (*bot.*) bez kolenca.
Knotenlöſung, *f.* razmršaj.
Knotenmoos, *n.* (*Bryum*), prutika.
Knotennabel, *m.* (*Nerita canrena*), uzlata plavulja.
Knotenohr, *n.* (*Haliotis tuberculata*), zlatinka, puzlatka.
Knotenrücken, *m.* (*Chiton tuberculatus*), uzlata babuška.
Knotenſcheide, *f.* (*Ascidia vagabunda*), jaričava sumanka.
Knotenſchelle, Knotenſchnecke, *f.* (*Buccinum echinoforum*), ježasti rogač.
Knotenſchürzung, *f.* zamršaj.
Knotenſchwamm, *m.* (*Spongia nodosa*), uzlovita spužva.
Knotenſeil, *n.* uzlak, uzlenjak.
Knotenſpark, *m.* (*Spergula nodota*), kolence, modričica.
Knotenſpreu, *f.* ljuske od glavičicah.
Knotenſtern, *m.* (*Asterias nodosa*), uzlata krstača.
Knotenſtock, *m.* kijača, ćula.
Knotenſturmhaube, *f.* (*Buccinum tuberosum*), uzlat rogač.
Knotenvoll, ſ. Knotig. [mravnjak.
Knotenweſpe, *f.* (*Gonotopus formic.*),
Knotenwurm, *m.* (*Gordius*), žičica.
Knotenwurz, *f.* (*Srophularia nodosa*), strupnik, trudovnik.
Knöterich, *m.* (*Polygonum*), podvornica, dvornik, rdesalj; (*Pol. nodosum*), lisac; ſ. Spergel.
Knotgras, ſ. Vogelknöterig.
Knotholz, *n.* klade.
Knotig, *adj.* uzlat, uzlovit; (Holz), čvornat, čvorav; (*bot.*) kolencat; (*fig.*) neotesan, sirov.
Knotigkeit, *f.* uzlovitost; čvornatost.
Knotzel, *m.* buro.
Knotzen, ſ. Hocken.
Knuff, *m.* gurac.
Knüffeln, *v. a.* gurkati.
Knuffen, *v. a.* gurati, izgurati.
Knülle, *f.* guzvelj, guzva.
Knüllen, *v. a.* sguživati, guživati; guživeKnupen, *m.* predence. [ljati.
Knüpfband, *n.* sapinjača.
Knüpfen, *v. a.* (durch einen Knoten), uzlati; einen Faden an den anderen —, navezati, nastaviti konac; Stricke an einander —, sastaviti konopce; an den Galgen —, obesiti; (*fig.*) vezati, svezati; ein Freundſchaftsband —, sprijateljiti se. [navezak.
Knüpfung, *f.* navezivanje; (das Geknüpfte)
Knüppel, *m.* klip; (b. Hunde), litar; (ſpr.) er hat einen — am Beine, stao mu je volak na nogu; ſ. Knüttel; Klöppel.

Digitized by Google

Knüppelholz, *n.* klipovje, klipje.
Knüppeln, *v. a.* Einen —, tući, lupati koga; einen Hund —, privezati psu
Knupper, ſ. Knopper. [litar.
Knuppern, ſ. Knabbern.
Knups, ſ. Knuff.
Knüren, ſ. Knüllen.
Knurren, *v. n.* kvrknuti, kvrčati; (von Hund.), regnuti, režati; es knurret mir im Leibe, krče mi i. karaju se creva; mršti mi trbuh; (*fig.*) vrnčati, režati.
Knurren, *n.* kvrka, vrka.
Knurrhahn, *m.* (*Trigla Hirundo*), (*morska*) lastavica; ſ. Knorrhahn.
Knurrig, *adj.* kvrkav; (*fig.*) usovan, oporit, košljiv, osovit.
Knurrfater, *m.* (*fig.*) mumljalo, vrnčalo.
Knuff, *m.* pupuška.
Knute, *f.* knut, kamdžija, korbač; die — geben, ſ. Knuten.
Knuten, *v. a.* knutom, kamdžijom biti.
Knütte, ſ. Stricknadel.
Knüttel, *m.* kijak, kijača, ćula, budža, mačuga, toljaga, sopa, ajdamak; (ſcherz.) utornik; (am Hunde), litar.
Knüttelbamm, *m.* gat. [tvor.
Knüttelgedicht, *n.* slupana pěsma, stiho-
Knüttelholz, *n.* klipovje, klipje.
Knütteln, ſ. Knüppeln.
Knüttelreim, Knüttelvers, *m.* slupana vrsta, nesgroman stih; —e machen, stiKnütten, ſ. Stricken. [hotvoriti.
Koaks, *pl.* koci, kokovi.
Koar, ſ. Quack.
Kob, ſ. Gründling.
Kobalt, *m.* běsik, kobalt.
Kobaltbergwerke, *n.* kobaltovnik.
Kobaltbeſchlag, *m.* kobaltov mašak.
Kobaltblau, *n.* kobaltovo modrilo.
Kobaltblume, Kobaltblüte, *f.* kobaltov cvět
Kobaltdruſe, *f.* kobaltov kukanac.
Kobalterde, *f.* kobaltovača.
Kobalterz, *n.* kobaltova ruda.
Kobaltgang, *m.* kobaltova, běsikova žica.
Kobaltglanz, *m.* běsikovac, kobaltovac.
Kobaltglas, *n.* ſ. Schmalte. [nilo,
Kobaltgrün, *n.* kobaltovo, běsikovo zele-
Kobalthaltig, *adj.* běsikovit, kobaltovit.
Kobaltidcyan, *n.* kobaltocian.
Kobaltkalk, *m.* vapnasti běsik, kobalt.
Kobaltkies, *m.* běsac.
Kobaltkönig, *m.* kobaltov kralj.
Kobaltmetall, *n.* kovinski kobalt.
Kobaltocher, ſ. Kobalterde.
Kobaltoxyd, *n.* běsičnik, kobaltov kis.
Kobaltoxydul, *n.* běsičnjak.
Kobaltoxydulſalze, *f.* běsičaste soli.
Kobaltſpeiſe, *f.* kobaltova směsa; ſ. Kobaltkönig.
Kobaltſtufe, *f.* kobaltova, běsikova ruda.
Kobaltvitriol, *m.* crvena galica.
Kobaltzeche, *f.* kobaltov rudnik.
Kobelente, ſ. Quadente.
Kobellerche, ſ. Haubenlerche.
Koben, *m.* krmnjak, svinjac.
Kober, *m.* krošnja; (b. Fiſch.) koš.
Koberlin, *m.* (*Glareola torquata*), tekica.
Kobern, *v. n.* Fiſche —, hvatati ribu u
Kobernuß, ſ. Pferdenuß. [koš.
Kobold, *m.* tintilin, malik, maličac; ſ.
Kobsmilch, *f.* ſ. Erdkoth. [Burzelbaum.
Koch, *m.* varnik, kuhač, kuhar, sokač, aščija; (Speiſe), povarak; (ſpr.) Hunger iſt der beſte —, gladnu čověku sladke su i divljake; viele Köche verſalzen den Brei, mnogo kuhanicah (kuharicah) presoljena juha (čorba); mnogo babicah kilavo děte; es ſind nicht Alle Köche, welche lange Meſſer tragen, nije svaki čověk, koji gaće
Kochapfel, *m.* varka jabuka. [nosi.
Kochapparat, *m.* varilo.
Kochbar, *adj.* varak.
Kochbirn, *f.* varka kruška.
Kochbohne, *f.* varki grah, pasulj.
Kochbuch, *n.* povaruša, kuharica, knjiga o varenju (kuhanju).
Köchel, *m.* papula; ſ. Auflauf.
Kochen, *v. n.* das Waſſer kocht, voda vri, kipi, kuha, das Fleiſch kocht, meso se vari, kuha; Fleiſch zum —, meso za povar; die Weintrauben —, grožđje sladi; es kocht gleich in ihm, odmah uzavre; das Blut kocht, krv se měša, kipi; das Meer kocht, more klokunja, vri; —, *v. a.* (Fleiſch —), variti, kuhati, ukuhati; Kaffee —, pećі, pripeći kavu; das Eſſen —, gotoviti jelo; ſie verſteht zu —, umě variti, kuhati; langſam —, kuhinjati; der Magen kocht die Speiſen, želudac probavlja (kuha, prokuhava) jela.
Kochend, *adj.* vareći, kuhajući; —des Waſſer, kipeća, ključala voda; krop.
Köcher, *m.* tul, tulac, trkač; (*Tubularia*),
Köcherbaum, ſ. Korallenbaum. [cěvuša.
Kocherei, *f.* varitba; povar; (ver.) cmarenje, kuharisanje, pržitkanje.
Köcherförmig, *adj.* tulast.
Köcherkoralle, *f.* (*Tubularia Caspica*), hvalinska cěvuša.
Köchernaſe, *f.* (*Perca argentea*), srebrasti grgeč i. okun.
Köcherwurm, *m.* (*Teredo navalis*), šašanj.
Kochfeuer, *f.* kuhinjski oganj, kuhinjska vatra. [sudje.
Kochgeſchirr, *n.* kuhinjsko sudje i. po-
Kochholz, *n.* trěšće.
Köchin, *n.* varilja, kuharica (kuvarica), kuharka, aščijnica. [čić, kuhtić.
Kochjunge, *m.* povarče, kuharče, kuhar-
Kochkeſſel, *m.* kotao za varenje, povarski
Kochkraut, ſ. Gemüſe. [kotao.
Kochkunſt, *f.* varstvo, kuharstvo.
Kochlöffel, *m.* varjača, varnjača, kuhača; (*Strombus palustris*), barežni krilac.

Digitized by Google

Kochlöffelblech, *n.* žličnjak.
Kochmajoran, *m.* (*Origanum Onites*), ošlja vranilovka.
Kochmaschine, *f.* samovar.
Kochofen, *m.* varnjak.
Kochpfanne, *f.* sura, tiganj.
Kochpunkt, *m.* vrište.
Kochsalat, *m.* ločika.
Kochsalz, *n.* jelna, jedatna sol.
Kochsalzsäure, *f.* Salzsäure.
Kochschwamm, *f.* Reisker.
Kochsgast, *m.* kuharić.
Kochstück, *m.* meso za varenje; (*fig.*) Einen in —e zerhauen, izsěći koga na
Kochtopf, *m.* kuhinjski lonac. [peke.
Kochwein, *m.* kuhinjsko vino.
Kochzucker, *f.* Farin.
Kockel, *f.* podbradnik, podjarmica, podgrljača, podbradnja.
Kockelkörner, *pl.* *f.* Fischkorn.
Köddern, *v. n.* brbljati, blebetati, čavrljati, klaprnjati.
Kober, *m.* podvoljak, podbradak.
Köder, *m.* mama, mamac, namama, meka, jeska; (b. Schust.), podpetnjak.
Ködern, *v. a.* mamiti, namamiti, vabiti; Angeln —, najeskati udicu.
Kofe, *f.* spremnjak.
Kofent, *m.* *f.* Nachbier.
Koffee, *f.* Kaffee.
Koffer, *m.* kovčeg, sanduk*.
Kofferdeckel, *m.* zaklop od kovčega.
Kofferfisch, *m.* (*Ostracion*), kostreš, cre-
Kofferförmig, *adj.* badnjast. [povac.
Kofferhorn, *n.* *f.* Dosenschnecke.
Kofferschloß, *n.* brava od kovčega.
Kog, *m.* bat, maljić.
Kogel, **Kogelhaube**, *f.* kukuljica.
Kogelig, *adj.* kukmast, ćubast.
Kohl, *m.* (*Brassica*), vrzina, (Blatt—), kelj, trašt; ukret; (Kraut—), zelje,
Kohlamsel, *f.* kos, drozag. [kupus.
Kohlbaum, *m.* (*Andira*), suhomohunka.
Kohlblatt, *n.* list od kelja; (*Chama hippopus*), kopitnjača.
Kohlblattlaus, *f.* (*Aphis brassica*), zeljni ušenac. [nika.
Kohldistel, *f.* (*Cnicus oleraceus*), vode-
Kohle, *f.* ugljen, (*coll.*) ugljevje; ćumur*; (Steinkohlen), ugalj; glühende —, žižka, živ ugljen; glühende —n, žerava, žeravka, žeravica, žar, žeratak, živo ugljevje; —n brennen, paliti ugalj; so schwarz wie eine —, crn kao ugljen; wie auf glühenden —n sitzen, sěděti kao na iglah i. škripcih; glühende —n auf Eines Haupt sammeln, *f.* Glühen.
Kohlenabtrieb, *m.* počep.
Kohlenbauer, *m.* ugljenar.
Kohlenbecken, *n.* žeravnica, mangal*.
Kohlenbehältniß, *n.* ugljevnik; ugljarnica.
Kohlenblende, *f.* ugljaš.
Kohlenboden, *m.* ugljarnica, ugljenarnica.
Kohlenbrenner, *m.* ugljar, ugljenar, ćumurdžija. [nica.
Kohlenbrennerei, *f.* ugljenica, ugljenar-
Kohlenbrennerin, *f.* ugljenarka.
Kohlenchlorid, *n.* ugljevni soličnjak.
Kohlendampf, *m.* ugljevna para.
Kohlendämpfer, *m.* gasnica.
Kohleneiche, *f.* Sommereiche.
Kohlenerz, *f.* Branderz.
Kohlenfalk, *m.* crn soko(l).
Kohlenfeuer, *n.* žeravka, žeravica, žar.
Kohlenflötz, *n.* ugljevna vrsta, ugljevni nasad, vitao.
Kohlenformation, *f.* ugljevna stvorba.
Kohlenfuchs, *m.* smeđa lisica.
Kohlengehau, *n.* *f.* Kohlenabtrieb.
Kohlengestübe, *n.* ugljevština; (Erde), u-
Kohlengrube, *f.* ugjenik. [gljevača.
Kohlenhau, *f.* Kohlenabtrieb.
Kohlenhaus, *n.*, **Kohlenkammer**, *f.* *f.* Kohlenmagazin.
Kohlenjodid, *n.* ugljevni iodid. [njak.
Kohlenkalk, *n.* ugljevit vapnenac, ugljе-
Kohlenkorb, *m.* koš za ugljevje.
Kohlenkübel, *m.* kabao za ugljevje.
Kohlenlager, *n.* ugljevit sloj. [nica.
Kohlenmagazin, *n.* ugljarnica, ugljenar-
Kohlenmeiler, *m.* ugljevnik.
Kohlenmesser, *m.* měrač ugljevja.
Kohlenmetalle, *pl.* ugljičnjaci, karbureti.
Kohlenmulde, *f.* korito za ugljevje.
Kohlenoxyd, *n.* ugljevit kis.
Kohlenpfanne, *f.* *f.* Kohlenbecken.
Kohlenplatz, *m.* ugljenište.
Kohlenpulver, *n.* ugljevni prah; prah od
Kohlenrauch, *f.* Kohlendampf. [ugljevja.
Kohlenreich, *adj.* ugljevit.
Kohlenriß, *m.* ugljevni nacrt.
Kohlensack, *m.* vreća za ugalj.
Kohlensauer, *adj.* ugljokiseo; ugljičit; —ure Salze, ugljičani, karbonati.
Kohlensäure, *f.* ugljičita kiselina; ugljičnina.
Kohlenschaufel, *f.* lopata za ugljevje.
Kohlenschiefer, *m.* crn listarac.
Kohlenschiff, *n.* ladja-ugljarica.
Kohlenschoppen, *f.* Kohlenmagazin.
Kohlenschwarz, *adj.* crn kao ugljen.
Kohlenschwarz, *n.* ugljevna gal.
Kohlenstätte, *f.* ugljenište.
Kohlenstaub, *m.* ugljevština; *f.* Kohlen-
Kohlenstein, *f.* Kohlenschiefer. [pulver.
Kohlenstift, *m.* ugljić.
Kohlenstoff, *m.* ugljik, ugljevik, karbon.
Kohlenstoffeisen, *n.* ugljičnik željeza.
Kohlensulfid, *n.* ugljičiti sumpornik.
Kohlentopf, *m.* grionica.
Kohlenwagen, *m.* kola za ugalj.
Kohlenwasserstoff, *m.* ugljo-vodik.
Kohlenwisch, *m.* kvašenica, škropilo.
Kohlenzange, *f.* kliešte za ugljevlje.
Kohlenzeichnung, *f.* *f.* Kohlenriß.

Digitized by Google

Köhler, *m.* ſ. Kohlenbrenner; Kohlfiſch; Kohlenfuchs; (*Curculio carbonarius*), ugljar. [okun.

Köhlerbörſ, *m.* (*Perca atraria*), crn

Kohlerglaube, *m.* slěpa věra.

Köhlerhütte, *f.* ugljarska koliba.

Köhlerkraut, *n.* ſ. Bärlapp.

Köhlerlohn, *m.* ugljarina.

Köhlermeiſter, *m.* nadglednik ugljevja.

Kohleule, *f.* (*Strix flammea*), pěgava buljina; (*Mamestra brassicae*), zeljnjak.

Kohlfiſch, *m.* (*Gadus carbonarius*), crn tovar. [na muha.

Kohlfliege, *f.* (*Anthomyia brassicae*), zelj-

Kohlfreſſer, *m.* buhač.

Kohlfuchs, ſ. Kohlenfuchs.

Kohlgänſediſtel, *f.* (*Sonchus oleraceus*),

Kohlgarten, ſ. Küchengarten. [kostréč.

Kohlgehau, Kohlgeſtübe uſw., ſ. Kohlen-

Kohlgrün, *adj.* u žuto zelen. [gehau.

Kohlhaken, *m.* žarač.

Kohlholz, *n.* drva za ugalj.

Kohljahr, *n.* zeljna godina.

Kohlknecht, *m.* ugljarski sluga.

Kohlkopf, *m.* glava kelja.

Kohlkraut, *n.* glavato zelje, kupus.

Kohllauch, *m.* (*Allium oleraceum*), poljski luk. [šenac.

Kohllaus, *f.* (*Aphis brasicae*), zeljni u-

Kohlmaul, *m.* (*Gadus Pollachius*), poljak.

Kohlmeiſe, *f.* ((*Parus major*), jesenica, velika sěnica.

Kohlmotte, ſ. Kohlnule.

Kohlmund, ſ. Kohlfiſch. [logova.

Kohlmußpflanze, *f.* (*Corchorus olitorius*),

Kohlpalme, *f.* (*Euterpe*), kupusnjak.

Kohlpechſchwarz, ſ. Kohlſchwarz.

Kohlportulak, *m.* (*Portulaca oleracea*), pitomi tušak.

Kohlrabe, *m.* (*Corvus Corax*), galovran,

Kohlrabi, ſ. Kohlrübe. [galić.

Kohlräpps, *m.* (*Brassica Napus oleifera*), repica.

Kohlraupe, ſ. Kohleule; Kohlweißling.

Kohlroſe, *f.* pupčasta ruža.

Kohlrübe, *f.* (Kohlrabi, (*Brassica gongyloides*), kilavac, koraba; — unter der Erde, (*Brass. napobrasica*), broskva,

Kohlſaat, *f.* ſ. Raps. [kvaka.

Kohlſalat, *m.* poljsko zelje.

Kohlſame, *m.* sěme.

Kohlſchwamm, *m.* (*Sclerotium brassicae*), zeljna gljivica.

Kohlſchwarz, *adj.* crn kao ugljen.

Kohlſprenger, ſ. Grashüpfer.

Kohlſtengel, *m.*, Kohlſtrunk, *m.* kočanj i. kocěn od zelja; (*fig.*) mamlaz, zavrzan; (*Madrepora castig.*), kočanjasta svězduša. [naš.

Kohltaube, *f.* (*Columba Palumbus*), griv-

Kohlvögelchen, ſ. Braunkehlchen.

Kohlwanze, *f.* (*Cimex oleraceus*), zeljna stěnica.

Kohlweißling, *m.* (*Papilio brassicae*), kupusnjak.

Kohlzünsler, *m.* (*Botys forficalis*), zeljna svěćarka.

Koje, *f.* hajat (vajat), kućar; izba.

Koker, *m.* stazica, jaroš *.

Kokon, ſ. Cocon. [njak.

Kokosbaum, *m.* (*Cocos nucifera*), kokos-

Kokoskrabbe, *f.* (*Cancer Calappa*), kalapa.

Kokosmilch, *f.* kokosova mlěčina.

Kokosnuß, *f.* kokoska.

Kokospalme, *f.* ſ. Kokosbaum.

Kolbe, *f.*, Kolben, *m.* klip, klipak; (am Gewehre), kundak, okas; (am Menſch.), podkapak; (ver.) tikva; (am Hirſche), šipak; batinica; (am Schifſe), batić, palacka; (am Kukuruz), klip, struk; ſ. Kolbenblume; (Deſtillir—), tikva; (an einer Keule), glava, glavica; (Keule), kijak, topuzina, buzdovan, budža; (Piſtill), bat, stapalo; (an Inſecten), batić.

Kolben, *v. a.* ein Gewehr—, čistiti cěv od puške; den türkiſchen Weizen —, kukuruz brati, trgati; —, *v. n.* der Hirſch kolbet, jelenu niču batinice; der Mais kolbet, kukuruz klipa, oklipao se je.

Kolben, *n.* (v. Maiſes), trgatba, kukuru-

Kolbenblume, *f.* klipovnica. [za.

Kolbenbock, *m.* šutan, šutilo.

Kolbenbügel, *m.* branik.

Kolbenente, *f.* Gelbſchopf.

Kolbenflaſche, *f.* tikva.

Kolbenfliege, *f.* ſ. Hornißa.

Kolbenförmig, *adj.* batast.

Kolbengras, *n.* (*Alopecurus pratensis*), livadni repak.

Kolbenhals, *m.* vrat od kundaka.

Kolbenhirſch, *m.* (jelen-) batinićar.

Kolbenhirſe, *f.* (*Panicum germanicum*), muhar.

Kolbenhülle, *f.* (*calopodium*), tulac.

Kolbenkäfer, *m.* hrust. [aksolot.

Kolbenmolch, *m.* (*Siredon mexicanus*),

Kolbenmoos, *n.* ſ. Bärlapp.

Kolbenpolyp, *m.* (*Coryne squamata*), ljuskava kijačica.

Kolbenrab, *n.* krunica.

Kolbenrecht, ſ. Fauſtrecht.

Kolbenrohr, *n.* (*Typha latifolia*), ševar;

Kolbenröhre, *f.* sara. [palacka.

Kolbenrüſſelkäfer, *m.* (*Cynas brunneus*), smedji okrugljak.

Kolbenſchuh, *m.* cipela.

Kolbenſtab, *m.* branica.

Kolbenſpeiſe, *f.* pocinovina.

Kolbenſtange, *f.* vucanj.

Kolbenſtreich, *m.* udar kijakom; Einem einen — verſetzen, udariti koga kijačkt.

Kolbenſtreiter, *m.* buzdovandžija.

Kolbentaucher, *m.* ſ. Taucherganſ.

Kolbenträger, *m.* batonoša.

Digitized by Google

Kolbenweizen, *m.* (pšenica-)golica, sušica; goljak. [ljaš.
Kolbenwespe, *f.* (*Zodion cinereus*), bod-
Kolbenzirkel, *m.* batasti šestar.
Kolbenzug, *m.* potegljaj bata; (Kolbenhub), sisaonica.
Kolbicht, *adj.* batast, klipast.
Kolbig, *adj.* glavat, glavičast.
Kölbleinkraut, *f.* Blutkraut.
Kolbweide, *f.* (*Salix alba*), bela vrba.
Kolbwurz, *f.* (*Nymphæa alba*), (beli) lokvanj.
Kolberkraut, *n.* (*Anagallis arv.*), poljska krika i. mokrica.
Kolik, *f.* matrun, kolika.
Kolk, *m.* vir.
Kolkbeere, *f.* s. Bachholder.
Kolken, *v. n.* glogotati, klokotati; kljon-
Kolkrabe, *s.* Kohlrabe. [cati.
Kolle, *f.* s. Pfefferkraut.
Koller, *m.* žura; (b. Schafen), vrtoglavica.
Koller, *n.* ogrljaj, ovratica; (Leibchen),
Kollerader, *f.* Lichtader. [zobunac.
Kollerbusch, *m.* krživa jela.
Kollerer, *m.* (Bien.) bežac.
Kollerfarbe, *f.* žuta hrdjavica.
Kollerig, *adj.* žurav, pomaman.
Kollern, *v. n.* (v. d. Kugel), koturati se, kotrljati se; das Pferd kollert, konj ima žuru; der Truthahn kollert, tukan bloboće, puran glogoće; es kollert mir im Leibe, kruli i. mršti mi trbuh; burljaju, krče, karaju se crěva; s. Rasen, *v. n.*; —, *v. a.* koturati, ko-
Kollerwurz, *s.* Kolbwurz. [trljati.
Kolmarkraut, *s.* Kolberkraut. [kapčina.
Kölner, *m.* (Wb.) blauer —, mukovatka,
Kölner, *s.* Hüfener.
Kölnisch, *adj.* —es Waſſer, kolonjska voda; —e Mark, kolonjska grivna.
Kololith, *m.* crevovac.
Kolombatſcher Mücke, *s.* Kriebelmücke.
Kolombowurzel, *f.* (*Menispermum palma-*
Kolon, *s.* Doppelpunkt. [*tum*), kolombo.
Kolonie, *s.* Colonie.
Kolophonium, *n.* grčki pakao. [kolos.
Koloß, *m.* gromula, velikan, gorostasina,
Koloſſal, *adj.* gromoradan, gromoran, gorostasan, velikanski.
Kolter, *m.* pokrivač, jorgan.
Kolter, *n.* crtalo.
Kolumne, *f.* stupac.
Koluren, *pl.* krojnici.
Kombüſe, *f.* kuhinja.
Komenſäure, *f.* komenova kiselina.
Komet, *m.* repača, repašica, repata
Kometenſucher, *m.* tražilo. [zvězda.
Komik, *f.* komika.
Komiker, *m.* smešljivac, komik.
Komiſch, *adj.* smešan, komičan, komički.
Komma, *n.* črka, črknja, zapeta.
Kommen, *v. n.* doći, dolaziti, stići; zur rechten Zeit —, prispěti, prispěvati; du biſt eben recht gekommen, baš si dobro došao; es kam mir eben recht, pristalo mi je; pristaje mi u posao; Einem nahe —, približiti se, primaći se komu; er kam gelaufen, geritten, gefahren, dotrčao je, dojahao je, dovezao se je; da — ſie angefahren, upravo se sada amo voze; tanzend —, doigrati; ich komme Sie zu bitten, došao sam da Vas molim; auf das Rathhaus kommen, u věćnicu doći; auf die Welt kommen, roditi se; ans Licht —, izaći na vidělo; über den Fluß —, preko rěke prěći; Einem in den Weg —, smetati komu; pretěrati komu tragove; nicht von der Stelle —, nemaći se; nenapredovati; dieſen Weg müſſen ſie —, ovim putem moraju doći; (*fig.*) an Einen zu — ſuchen, htěti koga ujesti; ſie kamen ſcharf an einander, ljuto su se zavadili; hinter etwas —, doznati, izpipati što; Einem auf die Spur —, ući komu u trag; wenn ich über dich —, ako sćorlam, navalim, skočim, udarim na te; ako te uhvatim; mit Jemand in Richtigkeit —, porazuměti se s kim; ſo weit bin ich in der Arbeit ge—, dovde sam dopro; ich kann nicht daran, zu der Arbeit zu —, nemogu dospěti; zu rechte —, na kraj izaći; er kann zu nichts —, nemože ništa steći; ich bin wohlfeil dazu ge—, jevtino i. cěno sam kupio; wie biſt du zu dem Säbel ge—? odkud ti sablja? zu Stande —, zu Ende —, s. Stand, Ende; ich kann jetzt nicht darauf —, nemogu se sada sětiti; auf einen guten Einfall —, dobro se dosětiti; auf etwas zu Geſpräch —, povesti rěč o čem; kommſt du mir ſchon wieder damit? opet si zapovrnuo? ſo dürfte er mir nicht —, toga mu nebih oprostio; komm mir nur noch einmal, da toga više neradiš; von Sinnen —, onesvěsnuti, obezznaniti se; wieder zur Beſinnung —, osvěstiti se, povratiti se; in Bewegung —, krenuti se, ganuti se; zu Falle —, s. Fall; um ſein Vermögen —, oprazněti, obubožiti; um's Leben —, izgubiti glavu, poginuti; von Kräften —, oslabiti; spěšati, malaksati, izgubiti snagu; zu Kräften —, ojačati, dohvatiti se snage; die Sache kam vor Gericht, stvar se iztěra na sud; zu Schaden —, biti kvaran, kvarovati; dabei komme ich nicht wieder auf meine Auslagen, neću izvaditi troška; auf die Feſtung —, dopasti robije; auf die Füße zu ſtehen —, dočekati se na noge; auf den Rücken zu liegen —, pasti na uznak i. nauznačice; ſie kamen einander gegenüber zu ſitzen, dopalo ih je te su sěděli jedan prama drugomu i.

Digitized by Google

te su se sčelili; es kam ein Brief, stiže pismo; in unrechte Hände —, nedopasti pravih rukuh; das Vermögen ist an ihn ge—, njemu je zapao i. njega je dopao sav imutak; was dir in die Hand kommt, što ti nadodje; es kam mir in die Hände, došlo mi je ruke; er redet wie es ihm in den Mund kommt, govori što mu na usta dodje; das ist mir nie in den Sinn ge—, to mi nije bilo na kraj pameti; es kam Unglück über ihn, došla mu je nevolja na glavu; es soll nicht über meine Lippen —, neću nikomu kazati; kommt Zeit, kommt Rath, vrême zna svačemu lêka; das kommt nicht in Betracht, na to se negleda; es wird noch Frost —, još će biti mraza; es kommt ein Gewitter, bura se spravlja; die Blätter — schon, gora već lista; wie es kommt, nachdem es kommt, kako se nada, kako već bude; das kommt zuweilen so, tako biva; das kommt mir gut von Statten, to mi je dobro došlo; wenn mir nichts dazwischen kommt, ako me što nerazbije, die Sache ist schon zu weit ge—, stvar je predaleko dospêla; von Worten kam's zu Schlägen, rêč po rêč dok i do šakah dodje; es kommt zum Kriege, bit će rata; zaratit će se; wenn es zum Bezahlen kommt, ist er nicht zu Hause, kad platiti treba neima ga kod kuće; es ist mit ihm auf's Aeußerste ge—, došao mu je luč do nokatah; s. Aeußerst; es ist mit mir dahin ge—, dotle je došlo; na to sam spao; wenn's hoch kommt, za nevolju; es kommt mir hoch zu stehen, skupo me je stalo; (spr.) das wird ihm hoch zu stehen —, skočit će to njemu na nos, skupo će ga to stati; es kommt mir fünf Gulden zu stehen, stoji me pet forintih; dolazi mi pet forintih; das ist aus der Mode ge—, to se više nenosi (nečini); das kommt aus dem Herzen, to izlazi iz srca; es ist ihm zu Ohren ge—, dočuo je, doušali su mu; sich etwas zu Schulden — lassen, s. Schuld; das kommt nicht aus seinem Kopfe, nije to iz njegove glave; ich weiß nicht wie es kommt, daß .., neznam kako je to, da ..; es komme wie es wolle, makar kako bilo, kud puklo da puklo; ich kann nicht an ihn —, nemogu do njega; es kommt auf Jeden soviel, svako mu je ovoliko (onoliko) zapalo; auf etwas —, domisliti se, doviti se čemu; aus den Schulden —, oddužiti se; in Schweiß —, oznojiti se; es kann —, može biti, moguće je; unter die Leute —, razglasiti se; wenn es dahin kommt, ako dodje do toga; es komme über euch, da dodje na vas; es kam Furcht über sie, strah udje u njih; Gott ließ vielerlei Plagen über das Land —, Bog pošalje zlo izza zla na zemlju; Gott ließ die Sündfluth auf Erden —, Bog je pustio potop na zemlju; es kam ein Regen, udari kiša; nach dem Regen kam Dürre, izza kiše okrenu i. obrati suša; als nun ihre Zeit kam, a kada je na tom doba bila; wenn er bis dahin nicht — sollte, ako ga dotle nebude; zur Farbe —, zadobiti krv u lice; Alles kommt über mich, sve se je skupilo na me; zu sich —, razabrati se, razabirati se; vesnuti se; (v. Ohnmächtigen), povratiti se sebi; (v. Kranken), oporavljati se, živnuti; oporaviti se; okarjati; zur Vernunft —, opametiti se, dohvatiti se pameti; er pflegt zu —, dolazi; er ließ ihn kommen, poručio je po njega; zu Athem —, oddahnuti; gleich —, s. Gleich; er ließ ihn nicht zu Worte —, nedade mu progovoriti; nedade mu ni zuba obêliti.

Kommend, *adj.* dolazeći; (nâchste), das —e Jahr, do godine; von —em Jahre, dogodišnji.

Kommlich, *adj.* udoban; sgodan.

Komödiant, *m.* glumar, komenlijaš; —in, *f.* glumarica, komenlijašica.

Komödiantisch, *adj.* glumarski, komenlijaški.

Komödie, *f.* gluma, komenlija; (Theater), in die — gehen, ići u kazalište; s. Lustspiel.

Komödienhaus, *n.* glumarnica; s. Theater.

Kompan, s. Kumpan.

Kompaß, s. Compaß.

Kompaßhäuschen, *n.* kutija sêvernice i. [šetca.

Kompaßnadel, *f.* igla-sêvernica.

Kompaßrose, s. Windrose.

Kompaßstrich, s. Windwinkel.

Komst, *m.* gruševina; (Komstkohl, *m.*, Komstkraut, *n.*) kombost.

Kondor, *m.* kondor.

König, *m.* kralj; das Fest der heiligen drei —e, sveta tri kralja, vodokršće; (b. Dr.) bogojavljenje; er lebt wie ein —, živi gospodski; živi kao beg na Hercegovini; zum —e einsetzen, zakraljiti; glücklich wie ein —, sretan i presretan; (der — eines Festes), dika; svečar; (*chem.*) kralj.

Königin, *f.* kraljica; (v. Bien.), matica; die — der Südsee, (*Conus cedo nulli*), prekrasan čunjac; die — der Nacht, (*Cactus grandiflorus*), velecvêtan no- [pal.

Königinapfel, s. Königsapfel.

Königlein, *n.* kraljić.

Königlich, *adj.* kraljevski; kraljev; (*fig.*) bogat, uzvišit; — leben, s. König; er ist — gesinnt, kraljevac je.

Königliche, *m.* kraljevac.

Digitized by Google

Königreich, *n.* kraljestvo; kraljevina.
Königsader, *f.* kraljevska žila.
Königsadler, *m.* (*Falco imperialis*), orlušina, orlaš.
Königsammer, *m.* (*Emberiza regia*), strnad-kraljić.
Königsapfel, *m.* ružica.
Königsbauch, *m.* (*Anguis centralis*), trbušasti slepić.
Königsbaum, *m.* (*Hernandia*), stukač.
Königsbinde, *f.* s. Diadem.
Königsbirn, *f.* kraljevka.
Königsblau, *n.* kraljevsko modrilo.
Königsblume, *f.* (*Paeonia*), božur.
Königsblut, *n.* kraljeva krv; (*fig.*) kraljev život.
Königsburg, *f.* kraljevski dvor, grad.
Königseidechse, *f.* s. Basilisk.
Königsfarbe, *f.* grimiz.
Königsfisch, *m.* kraljevac.
Königsfischer, *m.* (*Alcedo ispida*), zimorod, ledešnik, udomac, ledka.
Königsfreund, *m.* kraljevac.
Königsgelb, *n.* zlatilo.
Königsgut, *n.* kraljevsko dobro, kraljevština.
Königshase, *m.* s. Kaninchen.
Königsheher, s. Paradiesvogel.
Königshof, *m.* kraljev dvor.
Königsholz, *n.* kraljevsko drvo.
Königskerze, *f.* (*Verbascum Thapsus*), divizma; schwarze —, (*Verbascum nigrum*), lopuh.
Königskerzenöl, *n.* divizmeno ulje.
Königskoralle, *f.* (*Isis hippuris*), tugovac.
Königskraut, *n.* s. Brechwurz; Königskerze.
Königskrone, *f.* kraljevska kruna; (*Conus nebulosus*), čunjac kraljevski.
Königskümmel, *m.* (*Ammi majus*), velik morač.
Königslilie, *f.* (*bot.*) s. Kaiserkrone.
Königsmahl, *n.* kraljevska gostba.
Königsmantel, *m.* kraljevski plašt; (*Ostrea pallium*), plaštak.
Königsmord, *m.* kraljomorstvo, krv počinjena na kralju; einen — begehen, usmrtiti kralju.
Königsmörder, *m.* kraljev krvnik.
Königsnäglein, *n.* (*Caryophyllus aromaticus*), sitna gvozdika.
Königsnuß, s. Muskatennuß.
Königspapier, *n.* kraljevski papir, kraljevac, rojal.
Königsparadiesvogel, *m.* (*Paradisea regia*), rajka, rajska ptica.
Königspfirsich, *m.* crvena breskva.
Königspflaume, *f.* bardaklija.
Königspulver, *n.* carski kad.
Königspurpur, *m.* kraljevska bagrenica, kraljevski blnjiš.
Königsratte, s. Pharaoratte.
Königsrose, s. Königsblume.
Königssalat, *m.* kraljevska ločika.
Königssalbei, *f.* (*Salvia offic.*), lekarska
Königssäure, *f.* s. Konigswasser.
Königsschießen, *n.* svečano nadstreljivanje.
Königsschlange, s. Riesenschlange.
Königssitz, *m* kraljevski prestol; (Residenz), kraljevska stolica.
Königssohn, *m.* kraljević.
Königsspiel, *n.* igra na kralja; das — spielen, igrati se kralja.
Königsstab, *m.* žezlo.
Königsstadt, *f.* kraljev grad; kraljeva
Königsstraße, s. Landstraße.
Königstochter, *f.* kraljevna.
Königsvogel, *m.* (*Paradisea regia*), rajka, rajska ptica; (*Ardea pavonina*), paunasta čaplja; (*Columba coronata*), krunast golub.
Königswasser, *n.* kraljevska lučavka, kraljevska tvrda voda.
Königswiesel, s. Hermelin.
Königswethe, *f.* (*Milvus regalis*), škanj.
Königswort, *n.* carska (reč).
Königswürde, *f.* kraljevska čast, kraljevstvo.
Königszepter, *n.* kraljevsko žezlo, žazlo.
Königszucker, *m.* kraljevski slador, cukar, šećer.
Königthum, *n.* kraljevstvo.
Konisch, *adj.* (kegelartig), čunjast; —e Linie, čunjevnica; —es Rad, čunjevit točak.
Können, *v. n.* moći; ich kann nicht anders, nemogu na ino; nije druga, moram; nemože mi se na ino; was kann ich dir helfen? šta ću ti ja? er schreit was er kann, viče što ga glas donosi; das kann nicht sein, to nemože biti; to nije moguće; könnte ich ihn doch wieder sehen! da-li mi ga je opet videti! jeder bringt was er kann, svaki donosi, kako doseći može; er kann immer kommen, slobodno neka dodje; (wissen), er kann von Allem etwas, od svega zna poneštó; (auswendig wissen), znati na pamet; er kann schreiben, umé pisati; sie kann waschen, umé prati; ich kann nichts dafür, nisam kriv; wie kannst du jetzt schlafen! kako ti se sada hoće spavati!
Konoid, *n.* paćunj, konoid.
Kopal, *m.* kopal.
Kopalfirniß, *m.* kopalov pokost.
Kopallack, *m.* lak od kopala.
Kopalölfrucht, *f.* (*Elaeocarpus copalliferа*), kopalovac.
Kopeke, *f.* kopejka.
Köpeln, *v. n.* navesti se, navoditi se; mit dem Stuhle —, vagitati, klamitati, kljoncati stolicom.
Köpelstuhl, *m.* čaraparske krosne; čara-
Köper, **Köpern**, s. Keper usw.
Kopf, *m.* glava; ein großer —, glavina, glavetina, glavurda, glavura, glavurina, glavuča; (eines Haares, Nagels),

Digitized by Google

glavica; (des Hutes), oglavina, štula, kavka, turan; (*fig.*) die Hände über dem —e zusammenschlagen, plesti, lamati ruke; den — schütteln, glavom stresti, otresati; mit dem —e nicken, glavom kimati; den — hangen lassen, s. Hangen; sich den — zurecht machen, razpraviti kosu; ich kann die Sache nicht aus dem —e bringen, nemogu to izbiti iz glave; das geht mir im —e herum, sve mi se to vrti po glavi, mozgu i pameti; sve mi to ide po glavi; ich weiß nicht was ihm in den — kommt, neznam što mu je skočilo i. šinulo u glavu; neznam što ga je snašlo; er hat sich etwas in den — gesetzt, ubi, zasekće i. ubrazdi si nešto u glavu; uvrti mu se nešto u glavu; er hat sich es in den — gesetzt und will nicht, zainatio se pa neće; man kann es ihm nicht aus dem —e bringen, ni s četiri konja nebi mu iz glave izvukao; Einem etwas aus dem —e bringen, izvaditi komu što iz mozka; dignuti komu što iz glave; sich den — brechen, natezati pamet, razbijati glavu, bočiti se s pameti; das kommt nicht aus seinem —e, nije to iz njegove glave; er hat einen wunderlichen —, to ti je čudnovata glava; das ist nicht nach seinem —e, to mu nije po ćudi; auf seinem —e bestehen, seinen — aufsetzen, ukopistiti se; etwas für seinen — thun, činiti što pod svoj odgovor i. na svoju ruku; etwas nach seinem —e thun, dotérati što na svoju djuniju; ein denkender —, mišljen; ein offener —, bistra glava; bistrić; er hat —, ima pameti, soli u glavi; ima zlatnu glavu; vrstna je glava; — für etwas haben, biti za što; den — verlieren, zaglaviti, pogubiti glavu; obezglaviti se, (*fig.*) izgubiti se; das Herz läuft oft mit dem —e davon, srce je kad što preteknije od glave; (Gedächtniß), pamet; etwas im —e haben, znati što; aus dem —e hersagen, govoriti na izust i. iz glave; was man nicht im —e hat, müssen die Füße leisten, tko neima pameti ima noge; (Leben), es steht der — darauf, to je prema glavi; ide glava; za glavu je; o glavi se radi; es kostet ja nicht den —, nije za glavu i. do glave; (Person), mužka, ženska glava; die Gesellschaft bestand aus zehn —, desetorica su bila u družtvu; deset i. desetero ih je bilo u družtvu; bei Verlust des —es, pod živu glavu; und sollte es den — kosten, makar mi i glava prošla; viel Köpfe, viel Sinne, koliko ljudih toliko ćudih; ein hitziger —, s. Hitzkopf; ein lustiger —, veseljak; ein unruhiger —, nemirna glava, nemirko; ein ruhiger —, mirko; ein gescheiter —, mudračina, mudra glava; ein feiner —, mudrica; er ist ein flacher o. seichter —, plitkoglav je, plitke je glave, lak je izpod klape; (Stück Vieh), zwanzig Köpfe im Stalle haben, imati deset glavah u staji; schwimmender —, s. Mühlsteinfisch; den — hoch tragen, nositi glavu na visoko; (scherz.) odnositi glavu kao svirac; propinjati se; und wenn er sich auf den — stellt, ako će hoditi na glavi; mit dem —e wider die Wand rennen, glavom o zid zamlatiti; auf dem —e stehen, sve naopako raditi; über Hals und —, na vrat na nos; über Hals und — fliehen, bežati s glavom bez obzira; er läuft als brenne ihm der —, surla kao muha bez glave; leti kao poběšnjeo; leti kao vedogonja; Einem über den — wachsen, oteti se komu; uznéti se nad kim; Einen vor den — stoßen, udariti koga uz obraz; Einem den — waschen, osapunati, oprati, izkarati koga; er ist nicht auf den — gefallen, nije mu vrana mozak popila; nije po glavi ozebao; nije bez glave; nije pijan; der — raucht ihm, puši mu se kika i. glava; Einem den — zurecht setzen, orazumiti, uglaviti koga; mit dem —e arbeiten, umom raditi; Einem den — warm machen, ugrijati komu krv; ich habe den — voll (Sorgen), puna mi je glava; ich weiß nicht wo mir der — steht, neznam gdé mi je glava; etwas im —e haben, djornuti se, nakaniti se; er ist im —e nicht richtig, šenut je, ćanut je; neima četvrte daske u glavi; wer einen — hat bekommt auch einen Hut, dok je glavah bit će kapah; seinen — wagen, glavu u torbu sviti i. u šaci držati; glavu u torbu metnuti; glavu na toljazi nositi; von — zu Fuß, od glave do pete; savrh glave do dna petah; (*poët*) savrh glave do zelene trave; das hat keinen — und keine Füße, to neima glave ni repa; (Buchhalt.) nadpis.

Kopf- (in Zus.) glavni, glavat.

Kopfab! *int.* dolé glavu.

Kopfabhacker, Kopfabschneider, *m.* glavosečac; stratilac, pogubač; (*fig.*) krvnik, krvopija.

Kopfader, *f.* glavna žila.

Kopfarbeit, *f.* umna radnja.

Kopfaufsatz, *m.* nakit (glave).

Kopfausschlag, *m.* osip glave.

Kopfbad, *n.* mivenje glave; ein — nehmen, izmiti se.

Kopfband, *n.* s. Kopfbinde.

Kopfbaum, *m.* (*Cephalanthus*), glavaš.

Kopfbedeckung, *f.* pokrivanje glave; naglavak; (*coll.*) naglavje; pokrivač, prikrivalo.

Digitized by Google

Kopfbeere, *f.* (*Cephaëlis Ipecacuanha*), glavašica, bljuvnjak. [glavu.
Kopfbesteuerung, *f.* udaranje poreza na
Kopfbinde, *f.* povezača; povezka glave.
Kopfblöde, *f.* tupoglovost, ludost.
Kopfbohrer, *m.* vrtilica.
Kopfbrechen, *n.* razbijanje i. lomljenje glave; izvijanje pameti.
Kopfbrechend, *adj.* glavoloman, mučan, tvrd; izvijajući pamet, razbijajući glavu. [ličnica.
Kopfbrett, *n.* podglavnica; (am Bette),
Kopfbund, *m.* kovrljak.
Kopfbürste, *f.* četka, kefa za kosu.
Köpfchen, *n.* glavica.
Kopfdecke, *f.* naglavak.
Kopfdunst, *m.* mamura.
Kopfen, *v. n.* der Salat kopfet schon, ločika se već glava, salata se glaviča.
Köpfen, *v. a.* sěći, odsěći glavu; einen Baum —, razvršiti, podkresati drvo; den Tabak —, zalomiti duhan.
Kopffach, *n.* pustak za oglavinu.
Kopffeder, *f.* pero s glave.
Kopffest, *adj.* tvrd u odluci.
Kopffieber, *n.* vrućica glave.
Kopffluß, *m.* glavotok.
Kopfförmig, *adj.* glavat.
Kopffries, *m.* oglavje.
Kopffüßer, *pl.* (*Cephalopoda*), glavonožci,
Kopfgeld, *n.* s. Kopfsteuer. [trakatnice.
Kopfgeschwulst, *f.* otok glave.
Kopfgestell, s. Hauptgestell.
Kopfglieder, *n.* uzglavni članci.
Kopfgrind, *m.* krastava glava, uljezina.
Kopfgrindkraut, *n.* (*Scabiosa gramontia*), glavata prženica.
Kopfhaar, *n.* kosa.
Kopfhängen, *n.* lunjanje.
Kopfhänger, *m.* lunjalo; (*fig.*) bogomoljac.
Kopfhängerei, *f.* (*fig.*) liceměrstvo.
Kopfhängerin, *f.* lunjalica; (*fig.*) bogomoljka.
Kopfhaube, *f.* kapa; (*anat.*) čepac.
Kopfhaut, *f.* lubanica, oglavnica.
Kopfhitze, *f.* žega glave.
Kopfholz, *n.* granje. [okrov.
Kopfhülle, *f.* (b. Frauen), ubradač; (*bot.*)
Köpfig, *adj.* glavat; (*fig.*) tvrdoglav, svoje glave.
Köpfigkeit, *f.* (*fig*) tvrdoglavost.
Kopfjoch, *n.* naglavni jaram.
Kopfkissen, *n.* uzglavak, uzglavje, uzglavnica, koktao, vanjkuš.
Kopfklöppel, s. Kopfholz.
Kopfkohl, *m.* (Weißkraut), glavatica, glavato zelje, kupus.
Kopfkrankheit, *f.* glavobolja.
Kopflattig, s. Kopfsalat.
Kopflange, *f.* milo.
Kopflaus, *f.* (*Pediculus hominis*), uš i. vaš u glavi.
Kopfleer, *adj.* prazne glave; praznoglav.
Kopflos, *adj.* bezglav, bez glave; — e Thiere, bezglavci; — handeln, ludo
Kopflose, *m.* bezglavac. [raditi.
Kopflosigkeit, *f.* bezglavost.
Kopfmuskel, *m.* mišica od glave.
Kopfnadel, *f.* kolačara.
Kopfnäglein, s. Knopfnelke.
Kopfnaht, *f.* svez.
Kopfnicken, *n.* kimanje glavom; magnuće glavom; naklon; pozdrav.
Kopfnicker, *m.* kimalo.
Kopfnuß, *f.* gnjida.
Kopfpein, *f.* glavobol.
Kopfplatte, *f.* (*Patella mamillaris*), bradavičasta bljudica.
Kopfpolei, *m.* (*Teucrium capitatum*), glavat dubačac.
Kopfputz, *m.* nakit; parta.
Kopfquaste, *f.* rojta za glavu.
Kopfräube, *f.* s. Grind.
Kopfrechnen, *n.* računanje na pamet.
Kopfreißer, *m.* glavocěp.
Kofriemen, *m.* oglavar.
Kopfring, *m.* podvitak, svitak, svitac.
Kopfsalat, *m.* salata-glavatica.
Kopfsalbe, *f.* pomast za glavu.
Kopfschatz, *m.* s. Kopfsteuer.
Kopfscheu, *adj.* žustoglav, plahoglav.
Kopfschild, *n.* štit od glave.
Kopfschimmel, *m.* (*Mucor mucedo*), (krušna) plěsan.
Kopfschlagader, *f.* odihavica i. kucavica od glave; s. Carotis.
Kopfschleier, *m.* prěvěs, koprena, duvak.
Kopfschleife, *f.* vezanka, pantljika za
Kopfschmerz, s. Kopfweh. [glavu.
Kopfschmuck, s. Kopfputz.
Kopfschnitt, *m.* rez u glavu; glavna rez; kroj od glave.
Kopfschraube, *f.* glavat vijak.
Kopfschur, *f.* strizanje kose, brijanje glave; strižnja, strižba, šišanje.
Kopfschütteln, *n.* otresanje glave.
Kopfschüttelnd, *adj.* otresajuć glavom.
Kopfschüttler, *m.* tresoglavac.
Kopfseite, *f.* glava; lice.
Kopfstein, *m.* babak.
Kopfstellung, *f.* držanje glave.
Kopfsteuer, *f.* glavarina, glavnina, harač.*
Kopfsteuer-Einnehmer, *m.* haračlija.
Kopfstimme, *f.* prěglas, grlen glas.
Kopfstück, *n.* glava.
Kopfträger, *m.* (*anat.*) glavonoša.
Kopftuch, *n.* rubac i. marama za glavu; povezača, povezač.
Kopfunter, *adv.* strmoglavce, strmoglavice, sunovrat, sunovratice, naglavce; kotrmice; Kopfüber —, u kovitlac.
Kopfverletzung, *f.* ozleda glave.
Kopfverwirrung, s. Verrücktheit. [ve).
Kopfwaschen, *n.* mijenje, izmivanje (gla-
Kopfwassersucht, *f.* vodena bolest u glavi.
Kopfweh, *n.* glavobol *f.*, glavobolja; tě

Digitized by Google

habe —, boli me glava; ich bekam —, zaboléla me glava; das machte mir —, s toga me je zaboléla glava; (*fig.*) das macht mir kein —, nit mi je žao

Kopfweide, *f.* běla vrba.

Kopfwunde, *f.* rana na glavi; er hat eine —, ranjena mu je glava; eine — schlagen, obraniti glavu.

Kopfwuth, ſ. Hirnwuth.

Kopfzeug, *f.* naglavje; (Haube), kapa.

Kopfzeugnabel, *f.* iglica.

Kopfzieher, *m.* glavoteg.

Kopfzierath, *f.* ures glave.

Kop, *m*, **Koppe**, *f.* ſ. Kaulquappe.

Koppe, *f.* vrh, vršak; (ein Berges), hober.

Koppel, *f.* saponac; eine — Pferde, povorka konjah; (eingefriedigtes Feld), potes, otes; obor, zagrada; ſ. Kuppel.

Koppelbalken, *m.* skapčalica(-greda).

Koppelfiſcherei, *f.* zajednička ribarija.

Koppelgenoß, *m*, sudržnik.

Koppelgerechtigkeit, *f.* pravo zajedini.

Koppelhund, *m.* sapet pas.

Koppelhut, *f.* zajednička paša.

Koppeljagd, *f.* zajednički lov.

Koppeln, *v. a.* Hunde —, zakorlatiti, skopčati, svezati pse; Pferde —, upovorčiti konje; (mit einem Zaume umgeben), ograditi.

Koppelrecht, *n.* ſ. Koppelgerechtigkeit.

Koppelriemen, *m.* skapčalica, korlat.

Koppeltrift, ſ. oppelhut.

Koppelweide, *f.* (*Salix incubacea*), povaljena vrba; ſ. Koppelhut.

Koppelwirthſchaft, *f.* gospodarstvo na potese; potesarenje; — führen, potesariti.

Koppen, *v. n.* podrigivati se; —, *v. a.* einen Baum —, okresati, podkresati; oklaštriti drvo.

Kopper, ſ. Krippenbeißer.

Koprolith, *m.* lajnenac.

Koptenammi, *n.* (*Ammi copticum*), koptički morač.

Kor, ſ. Chor.

Kör, *f.* izbor.

Koral, ſ. Choral.

Korallblume, *f.* koraljevac.

Koralle, *f.* koralj, korao; merdžan; weiße —, zvězduša; —n fiſchen, vaditi koralj.

Korallenachat, *m.* koraljast bezdrak.

Korallenarbeit, *f.* koraljenje.

Korallenbank, *f.* koraljnik.

Korallenbaum, *m*, (*Erythrina*), rumenac.

Korallenblume, *f.* (*Adonis aestivalis*), lětni gorocvět; (*Anagallis arvens.*), krika, mokrica.

Korallendrechsler, *m.* tokar koralja; ko-

Korallenerz, *n.* koraljak. [raljaš.

Korallenfang, *m.* vadjenje koralja.

Korallenfärbig, *adj.* koraljne masti, koraljast. [ljar.

Korallenfänger, Korallenfiſcher, *m.* kora-

Korallenfiſcherei, *f.* vadjenje koralja.

Korallenflechte, *f.* (*Lichen corallinus*), koraljast lišaj.

Korallengewächs, *n.* koralje.

Korallenhals, *m.* (*Psittacus notatus*), grivnasta papiga.

Korallenholz, *n.* (*Adenanthera pavonina*), paunasta žlězdača.

Koralleninſel, *f.* koraljno ostrvo.

Korallenkalk, *m.* koraljno vapno.

Korallenkirſche, *f.* (*Solanum pseudocapsicum*), višnjevita pomoćnica.

Korallenkrabbe, *f.* (*Cancer corallinus*), koraljska rakovica.

Korallenkraut, *n.* (*Erythrina herbacea*), sitni rumenac; (*Hypericum hirsutum*), kosmata pljuskavica.

Korallenlippe, *f.* usna od koralja.

Korallenmacher, *m.* koraljaš.

Korallenmoos, *n.* (*Corallina*), koraljina.

Korallenmuſchel, *f.* uzlovača.

Korallennatter, *f.* (*Coluber corallinus*), djerdjanovac.

Korallenreiher, *m.* (*Ardea porphyria*), crvena čaplja.

Korallenriff, *m.* greben od koralja.

Korallenrinde, *f.* korača. [raljast.

Korallenroth, *adj.* crven kao koralj, ko-

Korallenroth, *n.* koraljna crven.

Korallenſame, *m.* ſ. Korallenblume.

Korallenſauger, *m.* (*Syngnathus pelagicus*), mramorasto šilo.

Korallenſchnur, *f.* koraljnica; niz koralja; (*Voluta sanguisuga*), krvosiska.

Korallenſchwamm, *m.* (*Clavaria coralloides*), koraljasta griva.

Korallenſtamm, *m.* koraljno stablo.

Korallenſtein, *m.* koraljevac.

Korallenſumach, *m.* (*Rhus typhinum*), ruj.

Korallenthier, *n.* koralj.

Korallenweizen, ſ. Dinkel.

Korallenwinde, *f.* (*Sertularia volubilis*), koraljuša.

Korallenwurz, *f.* (*Ophrys corallorhisa*), koraljasta kokica; ſ. Engelſüß.

Korallenzinke, *f.* parožak koralja; (*Lonicera sempervirens*), zimzeleni ku-

Korallholz, ſ. Korallenholz. [kavičnjak.

Koralline, *f.* (*Corallina*), koraljina.

Koraltar, *m.* veliki oltar.

Koralamt, *n.* pěvana misa.

Koran, *m.* alkuran.

Korb, *m.* koš; košarica, košarka, kotarica, pletenica, (korpa); (*fig.*) einen — bekommen, dobiti loparom; er bekam einen — von ihr, nije mu napila buklije; odbila ga je; einen — geben, dati lopar; izpratiti loparom; er iſt der Hahn im —e, on je milan i dragan; on prednjači; (am Degen), rukobran; (in der Mühle), grotlo, koš; (*mont.*) koš; (*Arca granosa*), košić.

Korbarbeit, *f.* pletenje košaricah.

Digitized by Google

Korbbett, *n.* spravča košara; koš-postelja.
Korbbiene, *f.* košničarka. [ničad.
Korbblütler, *pl.* (*Synantherеæ*), supraš-
Körbchen, *n.* košić, kotarčica.
Korbe, ſ. Kurbel.
Körbel, ſ. Kerbel.
Korbfeige, *f.* smokva u kotarici.
Korbflechter, *m* kotaričar, pletikotarica.
Korbhändler, *m.* košar.
Korbhülle, *f.* (*involucrum*), obojak.
Korbiſchof, *m.* namêstni vladika i. biskup.
Korbmacher, ſ. Korbflechter.
Korbmuſchel, *f.* ſ. Korb. [pajtačak.
Korbpfennig, *m.* uškrnjak, tajak, pajtak,
Korbſpreize, *f.* košni podpor.
Korbwagen, *m.* kola s košem; (f. Kind.) košna kolica.
Korbweide, ſ. Bandweide.
Korbweiſe, *adv* na koše, košimice.
Korbwelle, *f.* vreteno od kola.
Korbwerk, *n.* pleter.
Korduan, *m.* kordovan.
Korduanmacher, *m.* kordovanar.
Korfrau, Korfuhrer uſw., ſ. Chorfrau uſw.
Koriander, *m.* (*Coriandrum sativum*), paprica.
Koriandерſchierling, *m.* ſ. Bergpeterſilie.
Korianderwaſſer, *n.* paprična voda.
Korinthe, *f.* sušak; (*coll.*) suši, sitno grožđje.
Korinthenbaum, *m.*, Korinthenbeere, Korinthenſtaude, *f.* (*Ribes alpinum*), krimski grozdić.
Korinthentraube, *f.* suškova loza.
Koriſt, ſ. Choriſt.
Kork, *m.* pluta, plut, pluto, šuvor.
Korkartig, *adj.* plutast.
Korkbaum, *m.* (*Quercus Suber*), plutak.
Korkbildner, *m* plutar.
Korkbohrer, *m.* plutovrt.
Korkeiche, *f.* ſ. Korkbaum.
Korkform, *f* kalup od pluta.
Korkholz, *n.* plutakovina.
Korkniere, ſ. Seeniere.
Korkpfropf, *m.* plutac, pluten čep.
Korkſäure, *f.* plutnina, plutena kiselina.
Korkſcheibe, *f.* pluten kotur.
Korkſchneider, *m.* plutar. [plutača.
Korkſchwamm, *m.* (*Boletus suberosus*),
Korkſohle, *f.* pluten podplat.
Korkſtoff, *m.* plutovina.
Korkſtöpſel, ſ. Korkpfropf. [brêst.
Korkulme, *f.* (*Ulmus suberosa*), plutast
Korkwachs, *n.* pluten vosak, cerin.
Korkzieher, *m.* vadičep.
Körlehm, *m.* (žutomêdarski) pomaz.
Korlied, *n.* ſ. Choral.
Korlin, *m.* vlasovica. [ski vran.
Kormoran, *m.* (*Halieus Carbo*), pomor-
Korn, *n.* zrno, (*coll.*) zrnje, zrnevlje; das Feld bringt das zehnte —, polje plaća desetim zrnom; (am Gewehre), očnik, sênjaj, puce, nišan; auf's — nehmen, namotriti, zamêriti, okom namênuti; (*fig.*) uzeti na oko, podpaziti; auf dem —e haben, namêravati, smêrati; (v. Münzen), von gutem Schrot und —, prave teže i jezgre; ein Mann von altem Schrot und —, čovêk staroga kova; (Getreide), žito; türkiſches —, kukuruz; (Roggen), raž, hrž; (Gewicht), zrno; (Loch), rupica.
Kornacker, *m.* žitno polje, žitna njiva; (Roggenacker), ražna njiva; raž.
Kornähre, *f.* ražni klas; (Getreideähre), žitni klas.
Kornährenfiſch, *m.* (*Atherina*), gavun.
Kornbau, *m.* sijanje raži; ſ. Getreidebau.
Kornbauer, *m.* žitar; (Roggenb.) ražar.
Kornbeere, ſ. Kornelle.
Kornblume, *f.* (*Centaurea Cyanus*), različak, modrac, sagufilje.
Kornblumenblau, *n.* različkova modrina.
Kornblumenblau, Kornblumenfärbig, *adj.* različkove masti (boje). [ja).
Kornblumenfarbe, *f* različkova mast (bo-
Kornbock, *m.* žižak. [magazin.
Kornboden, *m.* (zemlja-)ražnjača; ſ. Korn-
Kornbrand, *m.* snêt, glavnica.
Kornbranntwein, *m.* ražanka, raženjača; žitvenjača, žitvenica.
Kornbrod, *n.* ražovnica, raženi kruh.
Körnchen, *n.* zrnce, glavica; ein — Brod, mrvica kruha.
Korndieb, *m.* žitokradica; ſ. Kornbock.
Kornelbaum, *m.* (*Cornus mascula*), drên, drênak.
Kornelbuſch, *m.* drenjak, drenik. [njula.
Kornelkirſche, Kornelle, *f.* drenjina, dre-
Kornelholz, *n.* drenovina; ein Stab von —, drenovac, drenovača.
Körnen, *v. n.* zrniti se; —, *v. a.* (körneln), zrniti, drobiti, smrviti; Vögel —, ptice vabiti, mamiti; (b. Schloſſ.) označiti.
Körner, *m.* (b. Schloſſ.) probojčić.
Kornertrágniß, *n.* izdašnost u zrnu i. zrnom.
Körnerfreſſer, *pl.* (*Granivora*), zrnojedci.
Körnerfutter, *n.* zob.
Körnerfütterung, *f.* zobljenje.
Körnerkraut, ſ. Harnkraut.
Körnerlack, *m.* zrnat lak.
Körnerlaufkäfer, *m.* (*Carabus coriaceus*), skožuran crevljac.
Körnerleder, ſ. Chagrin.
Körnerlos, *adj.* bezzrn.
Körnermanna, *f.* zrnasta mana.
Kornernte, *f.* žetva raži.
Körnerreich, *adj.* zrnovit.
Körnerſcharlach, *m.* zrnat crvac.
Körnerſchild, *n.* (*Cancer granulatus*), zrnat rak; (poljske Körner), poljski
Körnerſtein, ſ. Granit. [crvac.
Körnerwarze, *f.* (*Carabus granulatus*), zrnat crevljac.

Digitized by Google

Kornfäule, *f.* (*Uredo segetum*), usevna
Kornfege, *f.* rešeto. [snět.
Kornfeld, *n.* ſ. Kornacker.
Kornferkel, *n.* ſ. Hamſter.
Kornfink, ſ. Goldammer.
Kornfliege, ſ. Gerſtenfliege.
Kornflur, *f.* ražna njiva.
Kornfreſſer, *m.* prosenac.
Kornfrucht, *f.* (*sitium*), pšenka, pšeno.
Korngarbe, *f.* ražni snop.
Korngerſte, *f.*, Korngras, *n.* (*Hordeum secalinum*), barežni ječam.
Korngülte, *f.* žitni podanak.
Kornhandel, ſ. Getreidehandel.
Kornhändler, *m.* ražar; ſ. Getreidehändler.
Kornhaus, *n.* žitnica; ſ. Kornmagazin.
Kornhülſe, *f.* ražna pleva.
Körnicht, *adj.* zrnast.
Körnig, *adj.* zrnat; eine —e Schreibart, jedar slog.
Kornjahr, *n.* žitna godina.
Kornjude, ſ. Kornwucherer.
Kornkäfer, *m.* (*Cantharus fusca*), smedji babak; ſ. Kornbock.
Kornkamille, ſ. Feldkamille.
Kornkammer, *f.* žitnica; ſ. Kornmagazin.
Kornkaſten, *m.* žitnik, žitnjak.
Kornkluft, *f.* trešćalica.
Kornknopf, *m* (*Cypraea cicercula*), graškasta užovka.
Kornkrebs, ſ. Kornwurm.
Kornlaib, *m.* ražni hlebac.
Kornland, *n.* žitna, ražna zemlja.
Kornlerche, ſ. Feldlerche.
Körnling, *m* (*Salmo Thymallus*), smudut, lipan; ſ. Granit.
Kornmade, ſ. Kornwurm.
Kornmagazin, *n.* ražnica; ſ. Getreidemagazin.
Kornmangel, *m.* bezžitnica; nestaja, nerod žita.
Kornmarkt, *m.* žitni trg, žitarište.
Kornmaß, *n.* žitna mera.
Kornmaus, ſ. Feldmaus.
Kornmehl, *n.* ražno brašno, ražna muka.
Kornmeiſter, *m.* žitničar.
Kornmeſſer, *m.* žitomer.
Kornmilbe, *f.* žitni raztoč.
Kornmohn, ſ. Feldmohn.
Kornmotte, *f.* (*Tinea granella*), žitni moljak i. moljac.
Kornmünze, ſ. Feldmünze.
Kornmutter, *f.* ſ. Mutterkorn.
Kornnelke, *f.* (*Agrostemma Githago*), kukolj; (*Lychnis chalcedonica*), plamenica, djulašik.
Kornpolei, *m.* ſ. Ackermünze.
Kornpreis, *m.* cena raži; ſ. Getreidepreis.
Kornpulver, *n.* zrnat prah, barut.
Kornraben, ſ. Raben.
Kornratte, ſ. Hamſter.
Kornreich, *adj.* žitan.
Kornreuter, ſ. Kornwurm.
Kornritterſporn, ſ. Ackerritterſporn.
Kornrolle, ſ. Kornfege.
Kornroſe, ſ. Klapperroſe.
Kornſalz, *n.* krušna sol.
Kornſchabe, ſ. Kornmotte.
Kornſchaufel, *f.* žitna lopata.
Kornſchnepfe, ſ. Brachſchnepfe.
Kornſchüttung, *f.* izmetanje žita.
Kornſchwertel, *m.* (*Gladiolus communis*), poljski mačinac i. mačić.
Kornſchwinge, *f.* vijača, opaljka.
Kornſpeicher, *m.* ſ. Kornmagazin.
Kornſperling, ſ. Sperling.
Kornſpitze, ſ. Granne.
Kornſtroh, *n.* raževina, ražna slama.
Korntaufe, *f.* svećenje i. blagoslov strni i. pšenice.
Körnung, *f.* zrnjenje; (*fig.*) mamljenje.
Kornvogel, ſ. Kornwurm.
Kornwage, *f.* žitna tezulja.
Kornweihe, *f.* (*Circus Pygargus*), poljski piljug, piljuh, piljuga.
Kornwicke, *f.* grahor. [ponac.
Kornwinde, *f.* (*Convolvulus arv.*), slak,
Kornwolf, *m.* ſ. Kornmotte.
Kornwucher, *m.* žitna lihva.
Kornwucherer, *m.* žitni lihvar.
Kornwurm, *m.* d. rothe —, (*Alfelabus frumentarius*), crveni žižak; d. ſchwarze —, (*Calandra granaria*), crni žižak; der weiße —, ſ. Kornmotte.
Kornwuth, *f.* (*Galeopsis Ladanum*), rumena srba. [njica.
Kornzange, *f.* čiſte; (*Mya vulsella*), hr-
Kornzehnte, *m.* žitni desetak.
Kornzins, *m.* žitna daća.
Körper, *m.* (Leib), tělo; der entſeelte, todte —, mrtvo tělo; truplo, trupina; (Ding), stvar; ein großer —, tělesina; ein flüßiger —, tekućina; die Farbe hat —, mastilo je gusto; (Corps), sbor; družba; der geſetzgebende —, zakonotvorstvo, zakonotvorci; (bürgerliches Gut), zemljište, stvar; (Geſammtheit),
Körperall, *n.* ſ. Körperwelt. [ukupnost.
Körperanlage, *f.* lagoda.
Körperbau, *m.* sastav těla; ein Menſch von ſchönem —, čověk lěpa struka; ein Menſch von zartem —, čověk slabe gradje.
Körperberechnung, *f.* proračun tělesnine.
Körperbeſchaffenheit, *f.* tělesna narav.
Körperbildung, *f.* obrazovanje, obrazovanost těla; ſ. Körperbau.
Körperchen, *n.* tělce, tělešce, stvarca.
Körperhaltung, *f.* držanje těla.
Körperkraft, *f.* tělesna snaga.
Körperlehre, *f.* (*somatologia*), tělouslovje.
Körperlich, *adj.* tělesni; ein —es Weſen, etwas —es, tvar; —er Inhalt, tělesnina; —e Erhaltung, uzdržavanje, hranjenje těla; —e Verletzung, ozleda
Körperliche, *m.* (*materia*), tvar. [těla.

Digitized by Google

Körperlichkeit, *f.* tělesnost; (*materialitas*), tvarnost.
Körperlos, *adj.* bez těla, beztělesan.
Körperloſigkeit, *f.* beztělnost; beztělesnost.
Körpermaß, *n.* měra tělesnine; tělesna měra.
Körpermaſſe, *f.* tělesina; tvarina.
Körpermeſſer, *m.* tělověr.
Körpermeſſung, ſ. Stereometrie.
Körpern, *v. a.* upùtiti.
Körperreich, *adj.* tělovit.
Körperſchaft, *f.* sbor, družba.
Körperſchatten, *m.* svoj sěn.
Körperſtoff, *m.* tvar.
Körperſtrafe, *f.* tělesna kazan.
Körpertheil, *m.* čestica.
Körperübung, *f.* věžbanje, věžba těla.
Körperverletzung, *f.* ozleda těla.
Körperwelt, *f.* tělesni svět; tělovje.
Korporal, Korpulent, ſ. Corporal uſw.
Korrock, *m.* mantija.
Korſänger, ſ. Choriſt.
Korſchweſter, *f.* duvna.
Korſtuhl, *m.* sědalo u pěvnici.
Korſtunden, *pl.* (*horae*), časovi.
Korte, *f.* vezka.
Korton, *m.* sborni glas.
Korund, *m.* korund.
Koryphäus, *m.* likovodja; (*fig.*) kolovodja.
Kosbeere, ſ. Heidelbeere.
Koſel, *f.* krmača, prasica.
Koſeln, *v. n.* prasiti se, oprasiti se.
Koſen, *v. n.* govorkati, divaniti; (lieb—), dragovati, milovati; (küſſen), ljubakati, cělunjati, cělukati.
Koſewort, *n.* ljubazna rěč.
Kosmetiſch, *adj.* kraseći, lěpšajući; ein —es Mittel, krasilo.
Kosmiſch, *adj.* světovan.
Kosmogonie, *f.* světotvorje; nauka o postanku světa.
Kosmograph, *m.* světopisac.
Kosmographie, *f.* světopis,
Kosmographiſch, *adj.* světopisan.
Kosmologie, *f.* světoslovje.
Kosmologiſch, *adj.* světoslovan.
Kosmopolit, *m.* světan, světoljub, kozmopolit. [ban.
Kosmopolitiſch, *adj.* světanski, světolju-
Kosmopolitismus, *m.* světanstvo, světoljubje, kozmopolitizam.
Kosmorama, *n.* světozor.
Koſt, *f.* hrana, hranitba, košta*; bei wem biſt du in der —? kod koga ručaš? kod koga si na hrani? in die — gehen, gostariti; Einen in die — nehmen, primiti koga na hranu; magere —, suhoćnja; —en, *pl.* ſ. Koſten, *pl.*
Koſtbar, *adj.* (viel koſtend), skup; (von hohem Werthe), dragocěn; —e Steine, drago kamenje; (*fig.*) krasan; ſ. Affektirt.
Koſtbarkeit, *f.* dragocěnost; —en, zaklad, dragocěne stvari.
Koſtbier, *n.* pivo za ogled, okus.
Köſte, *f.* hranitba, hrana; (Schmaus), gostba, čast.
Koſten, *pl.* trošak; — tragen, trošiti, platiti; tegliti trošak; auf meine —, o mom trošku; na moj račun; ſich in — ſtürzen, zagaziti u trošak; zu den o. in die — verurtheilen, osuditi na plaćanje troška; das iſt mit großen — verbunden, to je potrošna stvar; ſich auf — Anderer bereichern, uvući se u tudje salo, tudjim se utoviti; ſich in unnöthige — ſetzen, zaludu trošiti, (*fig.*) zaludu se mučiti, truditi.
Koſten, *v. n.* stajati, stojati, (koštati); es koſtet zehn Gulden, deset forintih stoji; der Bau hat viel Holz gekoſtet, kod ove se je gradnje mnogo drvah i. lěsa potrošilo; das koſtet Mühe, tu se hoće muke; es hat mir viel Mühe gekoſtet, mnogo me je muke stalo; der Sieg hat viel Menſchen gekoſtet, mnogo je ljudstva uz ovu pobědu poginulo; was koſtet ein Stück? po što je komad? das koſtet mir fünf Gulden, to mi dolazi pet forintih; das koſtet viel, to je skupo; das wird viel —, mnogo će stajati; doći će do mnogo novacah; es koſtet dir nur ein Wort, samo ti treba prosloviti; das wird den Kopf nicht —, neide za glavu, nije prema glavi; neće (ti) doći glave; und wenn es meinen Hals, mein Leben — ſollte, makar me stalo života; das wird dir den Kopf —, to će ti glavom platiti; ich habe es mir viel — laſſen, mnogo sam na to potratio; etwas um den —den Preis verkaufen, prodati što po što je kupljeno, prodati što za kupovnu cěnu.
Koſten, *v. a.* (z. B. eine Speiſe), okusiti, okušati, kušati; Wein —, okusiti od vina, okusiti se vina; (verſuchen), ogledati, probati; (ein wenig Speiſe zu ſich nehmen), zakusiti, zakusivati; (*fig.*) er ſoll meinen Säbel —, cělivat će mi sablju; ich habe es gekoſtet wie es thut, zobao sam to grozdje; okusio sam se toga; ti znaš samo zukom, a ja mukom; das Kind die Ruthe — laſſen, dati dětetu lizati šibu; es hat die Ruthe gekoſtet, liznulo i. okusilo je šibu. [na troška.
Koſtenanſchlag, *m.* proračun troška, ucě-
Koſtenaufwand, *m.* tratnja; troškovi.
Koſtenausgleichung, *f.* razbitak troškovah.
Koſtenauslage, *f.* tratnja, troškovi.
Koſtenausmaß, *n.* odměra troška.
Koſtenbeere, *f.* sitnica.
Koſtenberechnung, *f.* proračun troška.
Koſtenerſatz, *m.* naknada troška, štete.
Koſtenfrei, *adj.* bez troška; beztrošan; ganz —, bez svakoga troška.

Koſtenpreis, *m.* svojstvena cěna; kupovna cěna; ich verkaufe es um den —, prodat ću po ono, što je mene stajalo.
Koſtenſchaden, *m.* gubitak troška.
Koſtenſcheu, *adj.* plah od troška; er iſt —, neće mu se trošiti.
Koſtenüberſchlag, *m.* proračun troška.
Koſtenverurtheilung, *f.* osuda na plaćanje
Koſtenverzeichniß, *n.* troškovnik. [troška.
Koſter, *m.* okušač.
Koſtfrau, *f.* hranilja.
Koſtfrei, *adj.* imajući badava hranu; — ſein, imati badava hranu; neplaćajuć jesti; (ſcherzh.) na Božju veresiju jesti; — halten, davati (komu) badava hranu.
Koſtfreiheit, *f.* badava ručak.
Koſtgänger, *m.* gostar, koštar; er iſt mein —, kod mene je na hrani; —in, *f.* gostarka.
Koſtgeber, **Koſthalter**, *m.* hranar, hranilac; —in, *f.* hranarica, hranilja.
Koſtgeld, *n.* hranarina, hranovina.
Koſthaus, *n.* hranilište, hranionica.
Koſtherr, ſ. Koſtgeber.
Koſtjungfer, *f.* hranjenica; —n halten, imati děvojke na hrani.
Koſtknabe, *m.* hranac, hranjenik; ich halte —n, imam děčakah na hrani.
Koſtkraut, *n.* (*Hieracium pilosissimum*), runjava runjavica.
Köſtlich, *adj.* (koſtbar), dragocěn, mnogocěn; (angenehm), —e Speiſe, sladostno jelo; — leben, dobro življeti; —es Wetter, prekrasno vrěme.
Köſtlichkeit, *f.* dragocěnost; mnogocěnost; izvrstnost.
Koſtmädchen, *n.* ſ. Koſtjungfer.
Koſtſchule, *f.* pitomnica.
Koſtſchüler, *m.* pitomac; —in, *f.* pitomica.
Koſtſpielig, *adj.* dragokup, skup; zu —, preskup; ſ. Koſtbar.
Koſtſpieligkeit, *f.* skupoća.
Koſtverächter, *m.* obirač, probirač; premizgivalo; (*fig.*) er iſt fein —, nije gadljiv.
Koſtwurzel, *f.* (*Costus*), kost; (*Balsamita vulg.*), kaloper.
Koth, *m.* kao, blato; einen Menſchen aus dem —e ziehen, izvesti koga iz kala; učiniti koga čověkom; (Excremente), lajno, nečist, pogan, balega.
Koth, *n.* kućarica, koliba, krovnjača.
Kothbaum, *m.* (*Sterculia*), lajnica.
Kothblech, *n.* **Kothdeckel**, *m.* lunjčanica.
Kothbürſte, *f.* četka, kefa za blato.
Kothe, *f.* ſ. Koth *n.*
Köthe, *f.*, **Köthenbein**, gležanj; ſ. Schrank.
Köthener, **Köthner**, **Köther**, *m.* želir.
Kothfliege, *f.* (*Scatophaga*), gnojulja; (*Musca stercoraria*), lajnovica.
Kothgrube, *f.* ſ. Kothlache.
Kothhaar, *n.* dlaka na gležnju.
Kothhahn, ſ. Wiedehopf.
Kothig, *adj.* blatan, gliban, kalan; ſehr —, blatovit, kalovit; es iſt —, razkaljalo se je; — machen, ſ. Beſudeln; ſich — machen, zablatiti se, zakaljati se, oblatiti se, okaljati se, izkaljati se, zaljoskati se, začopati se; —es Wetter, slota, močarina, močina, močarno vrěme.
Kothigkeit, *f.* blatnost.
Kothkäfer, ſ. Miſtkäfer. [blata.
Kothklumpen, *m.* gvalja, šljoka i. tipa
Kothlache, *f.* kaljuga, kaljuka, glib.
Kothleitung, ſ. Cloake.
Kothlerche, ſ. Haubenlerche.
Kothmeiſe, ſ. Sumpfmeiſe.
Kothmönch, *m.* ſ. Haubenlerche.
Kothmuſchel, *f.* (*Mactra lutaria*), blatuša.
Kothſcheere, *f.* greblja, grtalo za blato.
Kothſchaufel, *f.* lopata za blato.
Kothſchieber, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjača. [bikovina.
Kothſchlinge, *f.* (*Viburnum Lantana*), ši-
Kothſchnecke, *f.* (*Helix ampullacea*), blatni spuž.
Kothtreter, *m.* gaziblato, kalogaža.
Kothwanze, *f.* (*Reduvius personatus*), kućni smetnjak.
Kottler, ſ. Blauſpecht.
Kotze, *f.* (Decke), guber, bělj, běljac, běljina, čebe; (Bauernrock), gunj.
Kotzeln, *v. a.* titrati se (kim).
Kotzen, *v. n.* kašljati.
Kotzen, *m.* kašalj; ſ. Kotzentuch.
Kotzenmacher, *m.* běljar, čebedžija.
Kotzentuch, *n.* gunjac, darovac.
Kotzer, *m.* kašljavac, kašljalo.
Kotzern, *v. i.* grcati se.
Krabbe, *f.* (*Portunus Maenas*), rakovica, strigača, morski rak; —n, *pl.* (*Brachyura*), kratkorepci; (v. Kind.) puzavac, kepac.
Krabbeln, *v. n.* puziti, plaziti; rakočati, rakočice ići; —, *v. a.* grebkati, čeprkati; es krabbelt mich, migolji me; das Ding krabbelt mir im Kopfe, sve mi se to vrti po glavi.
Krabbenfreſſer, *m.* (*Ardea caerulea*), modra čaplja; (*Didelphys cancrivora*), račarka.
Krabbenklaue, *f.* (*Stratiotes aloides*), alojast rezan i. mačinac.
Krabbenſcheere, *f.* kliješte od rakovice.
Krabbenſchnecke, *f.* (*Strombus raninus*), žablji krilac.
Krabbenſpinne, *f.* (*Thomisus citreus*), žuti rakovičar.
Krach! *int.* prsk! krc!
Krach, *m.* praska, puk, pucanj; einen — thun, prasnuti.
Krachbaum, *m.* (*Justitia hyssopifolia*), sipantasta pravulja.
Krachen, *v. n.* praskati, prašiti; prštiti;

Digitized by Google

das Eis kracht, led puca; led se krši; die Kanonen —, topovi gruhaju; der Donner kracht, grom puca; die Mandeln —, bademci prašte; Einem einen Schlag geben, daß es kracht, gruhnuti, krhnuti koga; —, *v. a.* kršiti, krškati; Nüsse —, krcati orahe.

Krachen, *n.* pucnjava, praska; (d. Donners), trèska.

Krachend, *adj* praskajući, prašteći. pras-

Krächen, ſ. Krächzen.

Krachente, *f.* ſ. Krachgans.

Kracher, *m.* praska, puk; (Wb.) pušćak; gelber —, prepasana bélina; weißer —, podbélac.

Krachgans, *f.* (*Anas Tadorna*), morska patka.

Krachmandel, *f.* praskavac.

Krachſchnepfe, *f.* (*Scolopax limosa*), ranjak.

Krachweide, *f.* (*Salix fragilis*), krka vrba.

Krächzen, *v. n.* graknuti, graktati, groktati, gakati; —de Stimme, hrapav glas; unaufhörlich —, jednako kašljucati.

Krächzend, *adj.* graktav; hrapav.

Krächzer, *m.* graktalo, gakalo.

Krack, ſ. Krach; Rabe.

Krackbeere, ſ. Heidelbeere

Kracke, *f.* kljuverina, kurada, raga, mrcina; ſ. Vogelwicke.

Kräckig, *adj.* loman.

Kraft, *f.* (z. B. Denk—), moć; (Stärke), snaga; jakost; jačina; die Kräfte der Natur, prirodne sile; er iſt noch bei guten Kräften, on je jošte držeć čověk; alle Kräfte anwenden, iz sve snage raditi, iz petnih se žilah truditi (oko čega); svu svoju snagu položiti (u što); napeti petne žile; die Wunde benahm ihm alle Kräfte, rana ga je iznemogla; aus allen Kräften laufen, trčati koliko igda noge mogu; aus allen Kräften ſchreien, vikati koliko se igda može; ſeine Kräfte verſuchen, pokušati, kušati; ogledati se; das geht über meine Kräfte, dotle moja snaga nedopire; nisam dorasao za taj posao; nesměm se hvatat u to kolo; pod to nemogu podleći; von Kräften zu Kräften kommen, ſ. Kommen; die — des Weines, jačina vina; — geben, jačiti; ohne — und Saft, suhoparan; ſeine Lehre hat —, njegov nauk děluje; mit — ſprechen, krepko govoriti; mit ſeiner letzten —, ostalom snagom; er ſammelte ſeine letzten Kräfte, sěknu snagom i životom; das Urtheil geht in —, presuda postaje krepostna; in — treten, dobiti krepost, valjanost; — eines Befehles, po zapovědi; uslěd zapovědi; die abſtoßende —, pudnost, odrivnost, pud; die anziehende —, pritega, pritez.

Kraftabnahme, *f.* malaksanje, slabljenje.

Kraftanſtrengung, *f.* napor.

Kraftanwendung, *f.* nastojanje, snaga.

Kraftarznei, *f.* krepak lěk.

Kraftaufwand, *m.* napor.

Kraftausdruck, *m.* krepak izraz, krepka rěč.

Kraftäußerung, *f.* očitovanje snage, moći.

Kraftbalſam, *m.* pokrepni balsam.

Kraftbegabt, *adj.* snažan.

Kraftberaubt, *adj.* bez snage, onemoćao.

Kraftbrühe, *f.* pokrepna juha, polěvka (čorba).

Kräftemeſſer, *m.* siloměr, snagoměr.

Kräfterregung, *f.* budjenje snage, moći.

Kräfterſtorben, *adj.* onemoćao.

Kraftfarn, ſ Milzfarn.

Kraftfülle, *f.* krepkoća.

Kraftgefühl, *n.* ćut, ćućenje snage.

Kraftgeiſt, *m.* ſ. Genie.

Kraftgeſang, *m.* krepak pěv.

Kräftig, *adj.* snažan; moćan; čio, čilan; —e Speiſen, snažna jela; ein —es Getränke, jako piće; eine —e Arznei, krepak lěk; ein —es Wort, krepka rěć; ſeine Hülfe hat ſich — an mir bewieſen, zdravo me je pomogao; der Vertrag iſt nicht —, pogodba nije krepostna, pogodba neima kreposti, pogodba nevalja; —e Fürbitte, uzmožan zagovor.

Kräftigen, *v. a.* krěpiti, pokrěpiti; der Himmel kräftige dich, Bog neka te podkrěpi; (ſtark machen), osnažiti, snažiti; (wirkſam machen), potvrditi.

Kräftigend, *adj.* pokrepan.

Kräftigkeit, *f.* snažnost; krepkoća.

Kraftlehre, *f.* siloslovje.

Kraftlos, *adj.* bez snage; razslabio; nemoćan; — werden, onemoćati; eine —e Rede, mlitava besěda; (ein Vertrag), nekrepostan, nevaljan.

Kraftloſigkeit, *f.* bezsnažnost; nemoćnost; (*fig.*) mlitavost; (ein. Vertrags), nevaljanost.

Kraftmann, *m.* čio momak; zadrijaka.

Kraftmaß, *n.* kolikoća snage.

Kraftmehl, *n.* škrob, korivo, štirka*, inkaša, nišeste.

Kraftmehlſpelt, ſ. Dinkel.

Kraftmenſch, *m.* vrličina; ſ. Kraftmann.

Kraftmilch, *f.* pokrepno mlěko.

Kraftnuß, *f.* pinjola.

Kraftreich, ſ. Energiſch.

Kraftſaft, ſ. Extrakt.

Kraftſprache, *f.* krepak govor.

Kraftſpruch, *m.* krepka rěć.

Kraftſuppe, ſ. Kraftbrühe.

Kraftverſchwendung, *f.* tratnja snage.

Kraftvoll, *adj.* ein —er Menſch, vrlo jak čověk; —e Rede, vrlo krepka besěda.

Kraftwaſſer, *n.* ſ. Eſſenz.

Kraftwort, *n.* krepka rěćca.

Kraftwurz, *f.* (*Panax*), svecěl; (*Tussilago Petasites*), repuh; ſ. Natterwurz.

Kragen, *m.* ogrlić; ogrljaj, vratnik, ja-

Digitized by Google

ka*, koler; (Hemd—), ogrca, oždrélje; (*fig.*) Einen beim — faſſen, uhvatiti koga za grlo; dokopati koga za gršu; es koſtete ihm den —, platio je glavom; (Schiffb.), ovratak; ſ. Mantelkragen.

Kragenblume, *f.* (*Carpesium*), rojtaš.

Kragenente, *f.* (*Anas histrionica*), ogrljašica. [ljat tetrèb.

Kragenhuhn, *n.* (*Tetrao umbellus*), ogr-

Kragenkolibri, *m.* (*Trochilus rufus*), ridji

Kragenmantel, *m.* plaštić. [medosas.

Kragenſtein, ſ. Kröſeſtein. [droplja.

Kragentrappe, *f.* (*Otis houbara*), ogrljata

Kragſtein, *m.* tetivnjak, podgrednjak.

Krähe, *f.* ſchwarze —, (*Corvus Corone*), crna vranka; graue —, (*Corvus Cornix*), siva vrana; (ſpr.) es hacket keine — der andern die Augen aus, vrana vrani očijuh nevadi.

Krähen, *v. n.* (v. Hahne), kukurèknuti, kukurékati; es krähete der Hahn, pètao zapèva; (ſpr.) darnach wird kein Hahn —, nit će tko za tim plakat, nit pèvat; (*fig.* ſchreien), zipariti, rakoliti se.

Krähen, *n.* kukurèk, kukurékanje.

Krähen- (in Zuſ.) vranji.

Krähenauge, *n.* (*Strychnos nux vomica*), kučiba, čèlibuha.

Krähenbeere, *f.* (*Empetrum nigrum*), prosta šiha, vodenica.

Krähenblume, *f.* (*Anthyllis cornicina*), vranji ranjenik.

Krähendohle, *f.* (*Corvus Graculus*), sojka.

Krähenfuß, *m.* vranja noga; (fritzeln), Krähenfüße machen, švrakati; (*Plantago Coronopus*), svračja noga, jelenji rog; (*Panicum crus corvi*), vranja noga, srakonja, srakonoga.

Krähenklaue, *f.* (*Lotus corniculata*), prosta smilj-kita.

Krähenkorn, Krähenrocken, ſ. Mutterkorn.

Krähenpelikan, *m.* (*Pelecanus Graculus*), sojkasti nejasit. [dèteo.

Krähenſpecht, *m.* (*Picus martius*), crni

Krähenwinkel, *m.* (*fig.*) Frkljevci, Prnja-

Krähenwollblume, ſ. Krähenblume. [vor.

Krähenzehe, *f.* (*Plantago maritima*), pomorski trputac.

Kräher, *m.* ziparalo, drekovac; drnov.

Krahn, *m.* (an Schiff.), paranak; (am Brunnen), kimavica, djeram*.

Krahnbalken, *m.* kluba.

Krahnbalksweiſe, *adv.* koso.

Krahngefälle, *n.* parankovina.

Krahngehäuſe, *n.* } krov od paranka.
Krahnkaſten, *m.* }

Krahnmeiſter, *m.* nadparsnčar.

Krahnrad, *n.* kolo od paranka.

Krahnrecht, *n.* pravo na izkrcaj.

Krahnſäge, *f.* brodarska pila.

Krahnſeil, *n.* konop od paranka.

Krahnſtänder, *m.* djerma.

Krahnzieher, *m.* parančar.

Krähſpecht, ſ. Krähenſpecht.

Krakeel, *m.* svadja, kavga.

Krakeelen, *v. n.* glòžiti se, gombati se.

Krakeeler, *m.* svadljivac, kavgadžija, eške-

Krakeln, *v. n.* krckati. [rica.

Kraken, *m.* (*microcosmus*), malosvèt; ſ. Seekrabbe.

Krall, *m.* grebnuće, gracnuće.

Kralle, *f.* nokat; (b. Vög.) čapak, čaporak; pandja, panča, ganač, kandža, čapet, čampara; ſ. Klaue; (im Garne), prefrčak.

Krallen, *v. n.* grebsti, grebati, ogrebsti; die Katze krallt, mačka se grebe; ſich —, *v. r.* zagrebsti se.

Krallenhand, *f.* (*fig.*) šapa.

Krallig, *adj.* noktat; eine —e Pfote, pančava šapa.

Kram, *m.* (Handel), trgovština, kramarija; (Waare), trg, roba; (Sache), stvar, posao; das taugt nicht in ſeinen —, to mu neide u račun; to mu nepristaje u posao; (Plunder), ropotarina; ſ. Krambude.

Krambambuli, *m.* krambambula.

Krambude, *f.* dućan, koliba, buda.

Krambiener, *m.* kramarče.

Kramel, ſ. Grieße.

Kramen, *v. n.* tržiti, patrgati, kramariti; unter ſeinen Papieren —, prekapati, premetati papire.

Krämer, *m.* tržar, kramar, čarudjija; (ver.) cincar, čifta; ſ. Elritze.

Krämerbude, ſ. Krambude.

Kramerei, *f.* premetanje, prekapanje.

Krämerei, *f.* tržarija, trgovština; kramarija, tržarstvo.

Krämerei-Befugniß, *f.* pravo tržarije.

Krämergeiſt, *m.* cincarstvo; ſ. Krämer-

Krämergewicht, *n.* mala vaga. [ſeele.

Krämergut, *n.* tržarska, sitna roba.

Krämerhandwerk, *n.* ſ. Krämerei.

Krämerinnung, *f.* tržarski, kramarski ceh.

Krämerkümmel, *m.* kumin.

Krämerpfund, *n.* mala funta.

Krämerſeele, *f.* cincar.

Krämerwage, *f.* dućanska tezulja.

Kramladen, *m.* ſ. Krambude.

Kramme, ſ. Krampe.

Krammelkirſche, *f.* velika cèpljanica.

Krammen, *v. n.* grebsti.

Krammetsbaum, ſ. Wachholder.

Krammetsvogel, *m.* (*Turdus pilaris*), bravenjak, branjug, borovnjak, venjar*.

Krampe, *f.* klanfa, engeča; (Picke), trnokop, capun.

Krämpe, *f.* obod, krilo (od klobuka).

Krämpel, *f.* garga; (Wollkamm), greben.

Krämpelbank, *f.* gargača.

Krämpelkamm, *m.* ſ. Krämpel.

Krämpelmaſchine, *f.* gargalo. [benati.

Krämpeln, *v. n.* gargati; (kämmen), gre-

Digitized by Google

Krampen, ſ. Aufkrämpen.
Krämpler, *m.* gargalac; —in, *f.* gargalja.
Krampf, *m.* grč; er bekam einen —, grč ga uhvati; an Krämpfen leiden, bolovati od grčevah.
Krampfader, *f.* gukava žila.
Krampfaderig, *adj.* krvonog.
Krampfartig, *adj.* grčevit.
Krampfaſthma, *n.* grčevita sipnja. [čkalj.
Krampfdiſtel, *f.* (*Onopordon acanthium*),
Krampfen, ſich, *v. r.* grčiti se, sgrčiti se.
Krampffiſch, *m.* ſ. Zitterroche.
Krampfhaft, *adj.* grčevit.
Krampfhuſten, *m.* vrlesina.
Krämpfig, *adj.* sgrčen; — ſein, bolovati od grčevah. [ručica.
Krampfkraut, *n.* (*Spirea Ulmaria*), su-
Krampflehre, *f.* (*Spasmologia*), grčoslovje.
Krampfmittel, *n.* lěk od grča.
Krampfſtillend, *adj.* grčopudan; —es Mittel, ſ. Krampfmittel.
Krampfſucht, ſ. Kriebelkrankheit.
Krampfwurzel, *f.* ſ. Krampfkraut.
Kramsvogel, ſ. Krammetsvogel.
Kramwaare, *f.* sitnič; ſ. Kramgut.
Krän, ſ. Meerrettig.
Kranbeere, ſ. Preiſelbeere.
Kranawetvogel, ſ. Krammetsvogel.
Kränfleiſch, *n.* meso s hrenom.
Kranfuß, *m.* (*Clavaria coralloides*), koraljasta griva.
Krängefäß, *n.* hrenka.
Krangeln, *v. n.* zamrsiti se.
Kranich, *m.* (*Ardea Grus*), ždral, ždrao, žerav; der braſiliſche —, (*Palamedea cornuta*), kamik; ſ. Krahn.
Kranichbeere, ſ. Preiſelbeere.
Kranichei, *n.* ždralovo jaje.
Kranichfärbig, *adj.* žeravast.
Kranichfeder, *f.* ždralovo pero. [vac.
Kranichgeier, *m.* (*Gypogeranus*), ždralo-
Kranichhals, ſ. Storchſchnabel.
Kranichkraut, *n.* (*Hypochaeris*), svinjak.
Kranichſchnabel, *m.* (*Erodium*), čapljan.
Krank, *adj.* bolestan; bolan; ein —er Menſch, bolestan čověk, bolestnik; am Fieber — ſein, bolovati od groznice; — machen, razboléti; — werden, obolěti, razboléti se; ſich — machen, navući na se bolest; ein —es Schiff, pokvaren, štetan brod; ich habe einen —en Beutel, udario mi je joktur u kesu; ſich — lachen, napreći se od směha; malo nepuknuti od směha.
Kranke, *m.* bolestnik, bolnik, nemoćnik; —, *f.* bolestnica, nemoćnica.
Kränkelei, *f.* kunjanje.
Kränkeln, *v. n.* bolešljiv biti, kunjati, poležkivati.
Kranken, *v. n.* bolovati.
Kränken, *v. a.* uvrěditi, vrědjati; Einen an ſeiner Ehre —, izstetiti komu obraz; povrěditi komu poštenje; dirnuti komu u poštenje; (Gram verurſachen), uevběliti, razžaliti, žalostiti, jade zadati; das kränkt mich, to me boli, žalosti; ſich —, *v. r.* izjedati se, jesti se, mučiti se.
Krankenanſtalt, *f.* ſ. Krankenhaus. [nica.
Krankenbericht, *m.* lěkarska izvěst i. věst-
Krankenbeſuch, *m.* polažaj bolestnika.
Krankenbett, *n.* bolestnička postelja; auf dem —e liegen, bolovati, ležati; am —e, kod bolestnika.
Krankengeſchichte, *f.* opis bolesti; boljopis.
Krankenhaus, *n.* bolnica, špitalj*.
Krankenkoſt, *f.* bolestnička hrana.
Krankenlager, *n.* ſ. Krankenbett; bolovanje; er ſtarb nach einem halbjährigen —, umre pošto je pol godine bolovao; das Fieber warf ihn aufs —, groznica ga je privalila. [nika.
Krankenpflege, *f.* njega, dvorenje bolest-
Krankenſaal, *m.* bolnička dvorana.
Krankenſchiff, *n.* ladja-bolnica.
Krankenſpeiſe, *f.* ponude.
Krankenſtube, *f.* bolnička soba.
Krankenverpflegskoſten, *pl.* trošak za izdržavanje bolestnika(h). [lestnikah.
Krankenverzeichniß, *n.* popis, imenik bo-
Krankenwärter, *m.* bolestničar; —in, *f.* bolestničarka.
Krankenzahl, *f.* broj bolestnikah.
Krankenzettel, *m.* bolnička věstnica.
Krankenzimmer, *n.* ſ. Krankenſtube.
Krankhaft, *adj.* bolešljiv; bolan; —e Zufälle, boleština; es befielen ihn —e Zufälle, ponemogao je, položio se je.
Krankheit, *f.* bolest, bolja, bolezanja, nemoć, boležčina; endemiſche —, městna bolest; epidemiſche —, rednja; innere —, iznutrica; ſich eine — zuziehen, navući na se bolest; eine — bekommen, oboléti; primiti bolest; eine — haben, bolovati (od . .); an einer — darnieder liegen, ležati, bolovati; was hat er für eine —? kakva je bolest na njem? durch eine — abbüßen, odbolovati; einer — Einhalt thun, zavarčiti bolest; engliſche —, ſ. Rhachitis; (ſpr.) das Alter iſt an ſich ſelbſt eine —, gora starost neg ikakva žalost.
Krankheitsbeginn, *m.* nastup bolesti.
Krankheitsgeſchichte, *f.* opis bolesti.
Krankheitskoſten, *pl.* trošak oko bolesti.
Krankheitslehre, *f.* (*Pathologia*), boljoslov-
Krankheitslehrig, *adj.* boljoslovan. [je.
Krankheitsſtoff, *m.* bolivo.
Krankheitswechſel, ſ. Kriſis.
Krankheitszeichen, *n.* znak bolesti.
Krankheitszufall, *m.* prigoda u bolesti.
Krankheitszuſtand, *m.* stanje bolesti.
Kränkler, *m.* bolešljivac, kunjalo.
Kränklich, *adj.* bolešljiv, boljkav; (ſchwach) ljohav; — ſein, ſ. Kränkeln.
Kränklichkeit, *f.* bolešljivost, boljkavost; (*fig.*) ljohavost.

Digitized by Google

Kränkling, ſ. Kränkler.
Krankſein, *n.* bolovanje.
Kränkung, *f.* uvreda; (eines Rechts), povreda; (Gram), žalost, tuga; — zufügen, ſ. Kränken.
Krankwerden, *n.* oboljenje.
Kranz, *m.* věnac; einen — flechten, věnac plesti, viti; einer Jungfrau den — rauben, obljubiti děvojku; ſie kam um den —, uvehnu joj věnac, opade joj ruža; ein — von Nüſſen, grontulja, grotulja, grovača, grivna; ein — von Mädchen, kolo děvojakah.
Kranzader, *f.* žila-věnčanica.
Kranzband, *n.* (*anat.*) věnčasta veza.
Kranzbeere, ſ. Wachholderbeere.
Kranzbein, *n.* čeona kost.
Kranzblume, *f.* bezkljunka.
Kranzblutader, *f.* srdačna věnčanica.
Kränzchen, *n.* věnčić; (*fig.*) posělo, posědak, posědnica; das — verlieren, ſ. Kranz (ſie kam um den —).
Kranzeiſen, ſ. Karnießeiſen.
Kränzeleiſen, *n.* věnčák.
Kränzeljungfer, (Kranzeljungfer), *f.* posnašica, děveruša.
Kränzen, *v. a.* věnčati, uvěnčati, ověnčati; (Forſtw.), podlupiti. [ničnik.
Kranzerbſe, *f.* (*Abrus*), čislovac, brojaKranzfeige, *f.* smokva na věncu.
Kranzflechter, *m.* věnčar, věncoplet, věncovija; —in, *f.* věnčarica.
Kranzförmig, *adj.* věnčast.
Kranzgefäß, *n.* srdačna žila.
Kranzkoralline, *f.* (*Sertularia verticillata*), prešljenasta gobinjica.
Kranzleiſte, *f.* lětva-věnčarka.
Kranzlos, *adj.* bez věnca.
Kranznaht, *f.* (*Sutura coronalis*), věnčasti svez.
Kranzpfahl, *m.* kol od věnca.
Kranzpulsader, Kranzſchlagader, *f.* věnčasta kucavica i. dihavica.
Kranzſpinne, *f.* (*Aranea redimita*), ověnčan pauk.
Kranzwinder, ſ. Kranzflechter.
Krapeln, ſ. Krabbeln.
Krapf, Krapfen, *m.* (Kuchen), uštipak, fanjak; (Haken), kuka. [čara.
Krapfenbäcker, *m.* uštipčar; —in, *f.* uštipKrapp, ſ. Färberröthe; —e, *pl.* (*Rubiacinae*), brocine. [na kolu.
Krappe, *f.* (am Schießgew.), rog; kuka
Krappfelb, *n.* brocnjak.
Krapplack, *m.* brocast lak.
Krappreſt, *m.* izbrocine.
Krapproth, *adj.* brocast.
Krapproth, *n.* brocnina.
Krappſtampfe, *f.* stupa za broć.
Kraspeln, *v. n.* grebkati.
Kraſſelbeere, ſ. Bocksbeere.
Krater, *m.* ždrělo, grotlo.
Krätſchen, *v. n.* ići u razkorak.
Kratſchen, *v. a.* rahliti.
Kratſchhuhn, ſ. Truthuhn.
Kratſchmeſſer, *n.* rahlica.
Kratzbeere, *f.* (*Ribes grossularia*), ogrozd; ſ. Brombeere, Bocksbeere. [pinjak.
Kratzbeerſtaude, *f.* Kratzbeerſtrauch, *m.* ku-
Kratzblech, *n.* mrežica.
Kratzbohne, *f.* (*Dolichos pruriens*), svrbeći dugonja.
Kratzbürſte, *f.* žičena četka, frče (-ta).
Kratzdiſtel, *f.* (*Carduus crispus*), kudrava bodljača; (*Cnicus oleraceus*), vodenika.
Kratzdraht, *m.* žica za četke, od četke.
Kratze, *f.* strugača; (b. Hutm.), grec, grebež; (b. Minengräb.), strugač; (b. Wollarb.), ſ. Krämpel.
Krätze, *f.* (b. Metallarb.), tarotine, pilotine, opiljci; (*met.*) troske; izgarina; das geht in die —, to propada; (Krankheit), svrab, srab, šuga*; die — bekommen, osvrabati se, svrabati se; Eisnem die — anhängen, osvrabati koga; ſ. Korb. [ostrug.
Kratzeiſen, *n.* strgulja; (vor einer Thür),
Kratzen, *v. a.* (mit den Nägeln), grebsti, ogrebsti; (ein wenig —), gracnuti; ſich —, češati se, drapati se, počešati se; (ver.) gubati se; ſich im Kopfe —, češati se, zabadati u glavu, vivati se; (b. Metallarb.), strgati; Wolle —, grebenati vunu; ſ. Krämpeln; mit der Feder —, škrabati; die Feder kratzt, pero grebe, greca, odvrcuje; auf der Geige —, škripati na guslicah; der Wein kratzt, vino rezi, dere gušu; vino grebe po grlu; (ſpr.) ſich hinter den Ohren —, češati se izza ušijuh; naći se u nesgodi.
Kratzer, *m.* grebač, drapač; škrabalo.
Krätzer, *m.* (b. Bäck.), strugač, postrug; (ſchlecht. Wein), deriguša, rampaš, čavrljuga, bucvarika; (*Echinorhynchus*), čičkovac.
Krätzerig, *adj.* drapav; (v. Weine), rezak, režan, osovan.
Krätzfriſchen, *n.* taljenje troske.
Kratzfuß, *m.* grebnuće; einen — machen, grebnuti (nogom).
Kratzfüßler, *m.* grebalo, škrabak.
Kratzgeſchwür, *n.* svrabljiva rana.
Kratzhaken, *m.* strgač.
Kratzhede, *f.* kučine. [dimnjača.
Krätzheil, *n.* (*Fumaria offic.*), rosnica,
Kratzig, *adj.* drapav; (*fig.*) košljiv.
Krätzig, *adj.* svrabljiv, šugav; ein —er Menſch, svrabljiv čověk, ſ. Krätzige; — werden, osvrabati se; — ſein, imati svrab. [svrabljivica.
Krätzige, *m.* svrabljivac, šugavac; —, *f.*
Krätzigkeit, *f.* svrabljivost.
Kratzkamm, *m.* greben; ſ. Krämpel.
Krätzkelle, *f.* češak.
Krätzkraut, ſ. Kratzheil, Diſtelkohl.

Digitized by Google

Krätzkupfer, *n.* měd od troske.
Krätzmessing, *m.* tarotine od žute mědi.
Krätzmilbe, *f.* (*Acarus scabiei*), svrbac; —n, *pl.* (*Acarea*), podkožci.
Krätzpochwerk, *n.* gruhara za trosku.
Krätzsalbe, *f.* mast od svraba.
Krätzschlacke, *f.* druga troska.
Krätzschlich, *m.* mulj od troske.
Krätzwäscher, *m.* perilac troske.
Krätzwerk, *n.* truskovina.
Kratzwolle, *f.* ostrižine.
Kratzwunde, *f.* grebotina.
Kräueln, *m.* čapetina.
Krauеln, *v. n.* pentrati; švrljati.
Krauen, *v. a.* češkati, počeškati.
Kraus, *adj.* kovrčast, krecav, kuštrav; (v. Haaren), kudrav, rud, rudast, kuždrav; —e Blätter, kokornjavo lišće; (v. ein. Busenstreifen), nabran, saborit; (der Rand einer Münze), izrezuckan; ein —es Gesicht machen, namrgoditi lice, namrštiti se; s. Falten; die Gesellschaft war bunt und —, bilo je ondě svakojakih ljudih; unsere Unterredung war bunt und —, o svačem se razgovarasmo; er macht es zu —, odviše šara.
Krausbart, *m.* rudobradac; s. Korallenschwamm.
Krausbeere, s. Preiselbeere.
Krausdistel, *f.* (*Eryngium*), kotrljan.
Krause, *f.* (Kräuse), kudra, kudravost, rudost; die — verlieren, razkovrčiti se, izviti se; (Hals—), nabornica.
Kräusel, *m.* nabornica; s. Kreisel.
Kräuselbeere, s. Preiselbeere.
Kräuselbohrer, *m.* kudrav svrdao.
Kräuseleisen, *n.* rudilo, kovrčilo.
Kräuselholz, *n.* drveno rudilo.
Kräuselkamm, s. Frisirkamm.
Kräuselklee, *m.* (*Medicago turbinata*), kokornjava dunjica.
Kräuselkoralle, *f.* (*Madrepore turbinata*), kudrav koralj.
Kräuselmühle, *f.* kudravilo.
Kräuseln, *v. a.* (Haare —), ruditi, zaruditi, kovrčiti, kuštrati; (Tuch —), kudraviti; (i. Singen), previjati; (Münzen —), izrezuckati; sich —, ruditi se; (v. Wasser), kuželjiti se.
Kräuselschnäbler, *m.* (*Columba turbita*), čigraš.
Kräuselschnecke, *f.* (*Trochus*), vrtaljka.
Krauselster, s. Bergelster.
Kräuselwerk, *n.* reckalo.
Kräuselzange, *f.* rudilice.
Krausemünze, *f.* (*Mentha crispa*), rutava metvica.
Krausemünzöl, *n.* ulje od rutave metvice.
Krausen, *v. n.* ruditi se, uvijati se, kovrčiti se.
Kräusen, *v. a.* ruditi, zaruditi; kovrčiti, kuštrati; (*fig.*) mrgoditi, mrštiti, namrštiti.
Krausfink, *m.* (*Fringilla crispa*), kuštrava zeba.
Kraushaar, *n.* rudež, kudra.
Kraushaarig, *adj.* rudokos, kudrav, runkast.
Kraushahn, *m.* kuštraš.
Krausholz, s. Kräuselholz.
Kraushuhn, *n.* kudra, kokoruša, kokorajka.
Krauskohl, *m.* kokornjav kelj, kokornjavo zelje.
Krauskopf, *m.* kuštravac, kudravac, rudić.
Krauköpfig, s. Kraushaarig.
Kräusler, *m.* rudaš; s. Friseur; (*Hirtella*), kudravica.
Krauslocke, *f.* kuštrav uvojak.
Kraussalat, *m.* kokornjava loćika.
Krausschnecke, *f.* (*Murex ramosus*), kuštrav volak.
Krausssilber, *n.* samorasló srebro.
Krauswurz, s. Krausdistel.
Kraut, *n.* (*herba*), zelina; (*coll.*) zelje; (das — der Kartoffeln), nat *f.*, cima; ins — wachsen, razrastati se; (Kohl), kelj, vrza, frašt; (Sauer—), kupus, glavato zelje; geschnittenes —, sěkavac, sěcavac; gefülltes —, sarma; er muß das — fett machen, on mora omastiti; on mora dati slanine pod kupus; geweihtes —, s. Eisenkraut; grünes —, spinač; Kräuter suchen, travariti; für den Tod ist kein — gewachsen, od smrti nelma lěka; heilsames —, lěkovita bilina, (*coll.*) lěkovito bilje; Geduld ist ein heilsames —, trpljen spasen; — und Loth, prah i olovo.
Krautacker, *m.* kupusište.
Krautapfel, *m.* butolenka.
Krautartig, *adj.* zeljni.
Krautbeet, *n.* kupusnjak.
Krautblatt, (*coll.*) *n.* kupusno perje, zeljno lišće; perušine.
Krautbottich, *m.* s. Krautfaß.
Kräutchen, *n.* zeljce; er ist mir ein schönes —, lěpe mi ptice!
Kraute, *f.* plětva.
Krauteisen, *n.* nož od ribače.
Krauten, *v. a.* plěviti.
Krauter, *m.* plěvač, plětvar.
Kräuter, *m.* povrtar.
Kräuterabdruck, *m.* zeljokam.
Kräuterabsud, *m.* uvarak bilja.
Kräuterbad, *n.* kupelj od bilja.
Kräuterboden, *m.* biljarnica.
Kräuterbuch, *n.* biljaruša.
Kräuterdieb, *m.* (*Ptinus fur*), bušar-tat.
Kräuterfrau, *f.* biljarica, travara.
Kräuterhandel, *m.* trgovina biljem, travarstvo.
Kräuterhändler, *m.* travar.
Kräuterich, *n.* nat, cima.
Kräuterig, *adj.* zeljan.
Kräuterkammer, *f.* biljarnica.
Kräuterkenner, *m.* biljar.
Kräuterkenntniß, Kräuterkunde, Kräuterlehre, s. Botanik.
Kräuterkissen, *n.* jastuk od bilja.
Kräuterkur, *f.* lěčenje biljem.

Digitized by Google

Kräuterlese, *f.* travober, biljarenje, tra-
Kräutermann, *m.* travar. [varenje.
Kräutermarkt, *m.* povrtni trg.
Kräutern, *v. n.* biljariti.
Krauternte, *f.* sečenje kupusa; heute ist —, danas se kupus seče.
Kräuterreich, *adj.* biljevit.
Kräutersäckchen, s. Kräuterkissen.
Kräutersaft, *m* (lěkovit) sok od bilja.
Kräutersalz, *n.* pepeljika.
Kräutersuppe, *f.* juha, polěvka (čorba) od bilja.
Kräutertrank, *m.* piće od bilja.
Kräuterwanze, *f.* (*Cimex oleraceus*), zeljna stěnica.
Kräuterweib, *n.* travara, biljarica.
Kräuterwein, *m.* korěnjak. [na mora.
Krauteule, *f.* (*Mamestra brassicae*), zelj-
Krautfaß, *n.* kupusara, kupusna kaca.
Krautfaul, *adj.* gnjio.
Krautfeld, *n.* s. Krautacker.
Krautflache, *f.* gusta mreža.
Krautgarten, *m.* zeljnjak; s. Gemüsegarten.
Krauthacke, *f.* kupusnjara, kupusna vancaga; (d. Behacken), okopavanje kupusa, zelja.
Krauthacker, *m.* kopač zelja.
Krauthänfling, *m.* (*Fringilla linaria*), morska konopljanka.
Krauthaupt, *n.* glavica kupusa, zelja.
Krauthobel, *m.* noževi, ribež, ribača, ribaonica.
Krautholder, s. Attich.
Krauthorn, s. Pulverhorn.
Krauthuhn, *n.* (*Lacerta agilis*), obična
Krautig, *adj.* zeljan. [gušterica.
Kräutig, *n.* plěvor, travurina.
Krautjunker, *m.* šljivar.
Krautkammer, *f.* Krautkeller, *m.* zeljnica, zeljnjak; (auf d. Schiffen), s. Pulverkammer. [Dummkopf.
Krautkopf, *m.* glavica kupusa, zelja; s.
Krautkuchen, *m.* zeljanica.
Krautland, *n.* s. Krautacker.
Kräutlein, *n.* zeljice; — der Geduld, (*Cerastium repens*), rožac pozemljuh.
Kräutler, Kräutlerin, s. Kräutermann, Kräuterfrau.
Krautlerche, s. Baumlerche.
Krautlöffel, *m.* barutnjača.
Krautmännchen, *n.* strašilo.
Krautmarkt, *m.* povrtni trg, povrtište.
Krautmesser, *n.* s. Krauthobel.
Krautmotte, s. Krauteule. [rac zeljni.
Krautmücke, *f.* (*Tipula oleracea*), koma-
Krautpetersilie, s. Petersilie.
Krautpflanze, *f.* presada.
Krautpflanzer, *m.* zeljar, kupusar.
Krautpflanzung, *f.* zeljnjak, kupusnjak.
Krautraupe, *f.* kupusarka.
Krautreich, *n.* bilinstvo.
Krautrübe, s. Erdrübe.
Krautsalat, *m.* kupusna salata.
Krautschnake, s. Krautmücke. [celer.
Krautsellerie, *f.* (*Apium dulce*), pitomi ač,
Krautstamm, Krautstengel, *m.* (*caulis*), stablika, stabaljica, kocěn.
Krautstampfe, *f.* sěcalin; (zum Einstampfen), spalj.
Krautständer, *m.* s. Krautfaß.
Krautstichel, *m.* sadaljka, sadilica.
Krautstößer, *m.* s. Krautstampfe.
Krautstrich, *m.* brazdilica.
Krautstrudel, *m.* kupusnjača, kupusača, kupusna gužvara.
Krautstrunk, *m.* kočanj.
Krautstück, *n.* kupusna i. zeljna lěha (lija).
Krautsuppe, *f.* razsolica.
Krautvogel, *m.* s. Baumlerche; Krauteule.
Krautwanze, *f.* (*Cimex oleraceus*), zeljna
Krautwasser, *n.* razsol. [stěnica.
Krautweide, *f.* (*Salix herbacea*), zeljna
Krautweihe, *f.* blagosivljanje zelja. [vrba.
Krautwurm, *m.* kupusarka.
Kreatin, *n.* kreatin.
Krebs, *m.* (*cancer*) rak; die — e mausern sich, raci se svlače; der molučkische —, (*Limulus moluccanus*), oštrorep; (*astron.*) rak; (*carcinoma*), rak-rana, rak, živo, živina, živa rana, buba.
Krebs- (in Zus.) račji, rakov.
Krebsartig, *adj.* račast; nalik na rakranu; —, *adv.* rakomice.
Krebsauge, *n.* račje oko; s. Krebsstein.
Krebsbach, *m.* rakovit potok.
Krebsblume, *f.* (*Scorpiurus*), štipavčić; s. Krebspflanze; Blumenrohr.
Krebsbrühe, *f.* račja juha, polěvka (čorba).
Krebschen, *n.* račić. [čkalj.
Krebsdistel, *f.* (*Onopordon Acanthium*),
Krebsei, *n.* račja boba, zoba.
Krebseln, *v. n.* zaudarati po raku.
Krebsen, *v. n.* loviti, hvatati rake.
Krebsfang, *m.* račji lov.
Krebsfänger, *m.* račar; (*Cancroma cancrophaga*), račar.
Krebsfäule, *f.* živa rana.
Krebsfräßig, s. Krebsartig.
Krebsfresser, *m.* račar.
Krebsfuß, *m.* račja noga.
Krebsgang, *m.* račji hod; den — gehen, natrag iči, natražke, nazadačke poći; (*fig.*) nazadak; seine Sachen gehen den —, bije ga nazadak.
Krebsgängig, *adj.* (*fig.*) nazadan; die Sache ist —, stvar ide natrag; —, *adv.* rakomice; natražke.
Krebsgeruch, *m.* račina.
Krebsgeschwür, *n.* vukojedina.
Krebshamen, *m.* račilo.
Krebshändler, *m.* račar.
Krebsicht, s. Krebsartig.
Krebskoch, *m.* račji povarak.
Krebskrabbe, *f.* rakovica.
Krebskraut, *n.* (*Croton tinctorium*), ma-

Digitized by Google

stilački ladalj; (*Scleranthus perennis*), dugovečna treskavica.
Krebskreis, *m.* račji obratnik.
Krebslein, *n.* račić.
Krebsleuchten, *n.* račje svećalo.
Krebsloch, *n.* čkalja, škalja.
Krebsnaſe, *ſ.* Krebsſchale.
Krebsotter, *f.* (*Mustela lutreola*), vidrica.
Krebspflanze, *f.* (*Heliotropium peruvianum*), peruvianski sunčac, vaniljka.
Krebsreich, *adj.* rakovit.
Krebsreuſe, *f.* vrša za rake.
Krebsſchaden, *ſ.* Krebs (*carcinoma*).
Krebsſchale, *f.* rakovina, samar, račja ljuska.
Krebsſchere, *f.* račje kliješte, štipaljke; (*Stratiotes aloides*), alojski mačinac.
Krebsſchüſſel, *f.* zdela rakah; (b. Goldſchlág.), rakovina. [kušac.
Krebsſpinne, *f.* (*Aranea cancroides*), ra-
Krebsſtein, *m.* račji kamenčak, žrvnjić.
Krebsſuppe, *ſ.* Krebsbrühe.
Krebstaſche, *f.* račarica.
Krebswaſſer, *n.* račja voda.
Krebsweibchen, *n.* račica.
Krebsweide, *ſ.* Baumweide.
Krebswurz, *ſ.* Schlangenwurz.
Krechente, *ſ.* Kriechente.
Kredit, *uſw.* *ſ.* Credit.
Kreen, *m.* hren.
Kreide, *f.* kreda; mit doppelter — ſchreiben, dvostruko pisati; auf — zehren, življeti na veresiju i. dug; bei Einem in die — gerathen, zadužiti se kod koga; ſpaniſche —, španjolska kreda.
Kreideformation, *f.* kredna stvorba,
Kreidemergel, *m.* kredast lapor.
Kreiden, *v. a.* kredom namazati, napisati; krediti.
Kreidenartig, *adj.* kredast.
Kreidenei, *n.* pokredjen kremen.
Kreidenerde, *f.* krednjača.
Kreidengebirge, *n.* kredne gore.
Kreidenglas, *n.* kredno staklo.
Kreidengrund, *m.* kredan pod.
Kreidenuhr, *m.* tekuća kreda.
Kreidenſalz, *n.* kredna sol.
Kreidenſäure, *ſ.* Kohlenſäure.
Kreideſtift, *m.* kredica.
Kreideweiß, *adj.* bël kao kreda. [dopis.
Kreidezeichnung, *f.* crtanje kredom; kre-
Kreidicht, *adj.* kredast.
Kreidig, *adj.* kredovit; ſich — machen, umazati se, ubëliti se kredom.
Kreis, *m.* krug; okrug, okrugo; (Kreislinie), kružnica, kolobar; einen — auf dem Boden um ſich ziehen, okružiti krug oko sebe; in einen — um Jemand ſtellen, postaviti oko koga, u okolo, na okolo, kolom i. u naokrug; einen — um Jemand ſchließen, okružiti koga; uhvatiti se u kolo oko koga; einen — mit dem Zirkel beſchreiben, okružiti ſestar; im —e ſitzen, sëděti u krugu, u okolo; im —e herumgehen, hoditi na okolo; ſich im —e herumdrehen, vrtëti se; die Hand im —e herumſchwingen, kružce mahati rukom; im —e herumſpringen, skakati na kolače; einen — bilden, okružiti krug; es bildet einen —, kružno je; der Mond hat einen —, *ſ.* Hof; (*geogr.*) krug, kolobar; (*fig.*) das liegt außer dem —e meiner Geſchäfte, to nije moj posao; den — ſeiner Einſicht erweitern, umnožiti svoje znanje; der — der Erde, *ſ.* Erdkreis; (Diſtrikt), okružje, okoliš; (Komitat), županija; im —e munterer Freunde, u kolu veselih prijateljah; der Becher ging im —e herum, čaša je zaredila; obredjuju se čašom. [okružni.
Kreis- (in Zuſ.) krugao, okrugao; (*off.*)
Kreisabgeordneter, *m.* okružni poslanik.
Kreisabſchnitt, *m.* odsëk kruga.
Kreisabſchnittswinkel, *m.* ugao odsëka.
Kreisamt, *n.* okružni ured.
Kreisamtmann, *m.* načelnik okružja; okružni načelnik.
Kreisamtslokale, *n.* okružna uredovnica.
Kreisanlage, *f.* okružna porez.
Kreisarzt, *m.* okružni lëkar, lëčnik.
Kreisausſchnitt, *m.* izsëk kruga.
Kreisbahn, *f.* kolina, kolovina. [nik).
Kreisbeamte, *m.* okružni urednik (činov-
Kreisbeitrag, *m.* okružni prilog.
Kreisbereiſung, *f.* putovanje po okružju; obilaz okružja. [okret.
Kreisbewegung, *f.* kolanje, kolovanje,
Kreisbogen, *m.* okrugao obluk.
Kreisbote, *m.* okružni glasnik.
Kreiſchen, *v. n.* (v. Fett), cvrčati; cmariti se; (v. Menſch.), vrištati; kričati; *ſ.* Kröſchen.
Kreiſchend, *adj.* vrišteć; —e Stimme, čvrcan glas.
Kreiſcher, *m.* vrištac.
Kreiſchirurg, *m.* okružni vidar.
Kreiſchſtimme, *f.* vriska.
Kreiſel, *m.* žvrk, brčak, vrtaljka, radiš, čigra; den — treiben, goniti žvrk; *ſ.* Brummkreiſel; (ſpr.) ſich wie ein — drehen, vrtëti se kao čikov; *ſ.* Kreiſelſchnecke; Drehkrankheit.
Kreiſelbohrer, *ſ.* Drillbohrer.
Kreiſelförmig, *adj.* žvrkast, čigrast.
Kreiſelklee *uſw.*, *ſ.* Kräuſelklee *uſw.*
Kreiſeln, *v. n.* vrtëti se, virovati; —, *v. a.* vrtëti žvrk, žvrkati.
Kreiſelrad, *ſ.* Turbine.
Kreiſelſchnäbler, **Kreiſelſchnecke**, *ſ.* Kräuſelſchnäbler *uſw.*
Kreiſelſchnecke, *f.* (*Turbo pica*), svračica.
Kreiſelſpiel, *n.* žvrkanje.
Kreiſelſtern, *m.* (*Turbinolia*), žvrk.
Kreiſelwind, *ſ.* Wirbelwind.
Kreiſen, *v. n.* kolati; der Becher kreiſet,

Digitized by Google

čaša je zaredila; das Blut kreiſet in den Adern, krv obilazi, obtiče po žilah; (v. d. Zeit), povraćati se; (wdm.) obilaziti; ſich —, *v. r.* vrtěti se; —, *v. a.* kružiti, okružiti; (*mont.*) kružiti; der —de Becher, rednja čaša.

Kreisförmig, *adj.* kružan; okrugao.

Kreisförmigkeit, *f.* kružnost; okruglost.

Kreisgang, *m.* kolanje, obhod, obilaz; ſ. Kreislauf.

Kreisgebiet, *n.* kotar okružja.

Kreisgericht, *n.* okružni sud.

Kreisgerichtsrath, *m.* věćnik okružnoga suda.

Kreishauptmann, *m.* okružni načelnik.

Kreislauf, *m.* obtok; kolanje; kolotrk.

Kreislaufend, ſ. Periodiſch.

Kreislinie, *f.* kružnica, obodnica.

Kreisling, ſ. Nagelſchwamm.

Kreismeſſung, *f.* (*cyclometria*), krugoměrstvo.

Kreismuſchel, *f.* (*Cyclas*), kružka.

Kreisperipherie, *f.* obod, obodnica kruga.

Kreispräſident, *m.* okružni načelnik.

Kreisrath, *m.* okružni věćnik; (*coll.*) okružno věće.

Kreisreferent, *m.* okružni izvěstnik.

Kreisregierung, *f.* okružna vlada.

Kreisrichter, *m.* okružni sudac.

Kreisring, *m.* kolobar.

Kreisritt, *m.* objezda, objaha.

Kreisrund, *adj.* okrugao, kružan.

Kreisſäge, *f.* okrugla pila.

Kreisſchattig, *adj.* kružnošeni.

Kreisſchreiben, *n.* okružnica, razpis, okružnica.

Kreisſchule, *f.* okružna učionica.

Kreisſchwung, *f.* mahanje kružce.

Kreißen, *v. n.* truditi se, poradjati se; (ſpr.) der —de Berg, gora rodi, a miš plod; planine breče, a miš izpada.

Kreißen, *n.* trudovi, hipovi, poradci; poradjanje; im — liegen, ſ. Kreißen.

Kreißerin, *f.* trudnica.

Kreisſtadt, *f.* okružni grad (varoš).

Kreisſtrich, *m.* kružak, potez na okrug.

Kreistag, *m.* okružni sabor.

Kreistanz, *m.* kolo; ſ. Walzer.

Kreisverſammlung, *f.* okružna skupština.

Kreisvertretung, *f.* okružno zastupništvo.

Kreisvorſteher, ſ. Kreispräſident.

Kreisweg, *m.* obhodja, obhod.

Krellen, ſ. Krallen.

Kremling, *m.* (*Agaricus virescens*), zelenka.

Kremnitzer, *adj.* — Dukaten, kremencija.

Krempe, *f.* obod.

Kren, ſ. Kreen.

Kremſerweiß, *n.* kremažko bělilo.

Krengel, ſ. Kringel.

Krengen, *v. n.* krivati.

Kreoſot, *n.* smudina, kreosot.

Kreoſotwaſſer, *n.* smudnjača, kreosotova voda.

Kreperſtaude, *f.* (*Protea*), dvoličnik.

Krepiren, *v. n.* ſ. Umkommen; (v. Bomben), prsnuti.

Krepp, *m.* krep.

Kreppflor, *m.* krepova pošа.

Kreppiſch, *adj.* kočoperan.

Kreppmacher, Kreppweber, *m.* krepar.

Kreſſe, *f.* (*Lepidium*), grbač; (*Tropæolum*), dragoljub; (*Iberis*), ognjivac; (Gründling), glavoč.

Kreßler, ſ. Wachtelkönig.

Kreßling, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjača.

Kreuz, *n.* križ, krst; ſchräges —, kosi krst; ins —, unakrst; etwas ins — o. über das — legen, skrstiti, skrščati, ukrstiti, izprekrščati, izpréčati; ins — ſegeln, ſ. Laviren; ins — und in die Quere, i uzduž i poprěko; das — im Fenſter, ſ. Fenſterkreuz; das — am Degen, krstnice; aus — ſchlagen, razpeti; d. heil. —, častni krst, sveti križ; razpelo; mit dem —e gehen, nositi krsta; das Zeichen des —es, znamenje svetoga križa i. krsta; das — machen, ein — ſchlagen, prekrstiti se; das — vor Einem machen, krstiti se koga; (ſpr.) wer das — hat ſeguet ſich damit, tko rukama med měša, prste liže; das — predbigen, zvati u vojsku za krst; zu —e kriechen, skljuniti se, pokoriti se; ich habe viel —, mnogo imam běde; (*astr.*) križ; (Rückgrath), krsta, krsti, križa; das — verrenken, pretrgnuti se, prekinuti se; (d. Thieren), sapi.

Kreuzabnehmung, *f.* skinuće (Isukrsta) s križa.

Kreuzabzucht, *f.* ukrštena odplavnica.

Kreuzarche, *f.* (*Archa decussata*), krstata korabljica.

Kreuzart, *f.* keser, dvopernica.

Kreuzband, *n.* (b. Zimmerl.), križnica; (b. d. Poſt), nakrstak, nakrstni zavitak.

Kreuzbandſendung, *f.* nakrstnica.

Kreuzbaum, *m.* (*Ricinus communis*), skočac, arepka; ſ. Feldahorn.

Kreuzbeere, *f.* (*Rhamnus catharticus*), pasjak; ſ. Stachelbeere.

Kreuzbeerſtrauch, *m.* pasjakovac, pasjakovina.

Kreuzbein, *n.* tanka, šuplja kost.

Kreuzbeingang, *m.* šupljina tanke kosti.

Kreuzbeinig, *adj.* prekrštenih noguh.

Kreuzbeinloch, *n.* rupica tanke i. šuplje kosti.

Kreuzbeinnerve, *m.* živac šuplje kosti.

Kreuzbeinſchlagader, *f.* kucavica i. dihavica tanke i. šuplje kosti.

Kreuzbild, *n.* križ, krst; ſ. Crucifix.

Kreuzblatt, *n.* ſ. Kreuzkraut.

Kreuzblech, *n.* krstata pločevina.

Kreuzblümchen, *n.* (*Primula farinosa*), brašnava jagorčika; (*Illecebrum verticillatum*), prešljenasta hrskavica.

Kreuzblume, *f.* (*Polygala vulgaris*), krstuša, krstušac, busenjača; ſ. Gottheil

Kreuzbock, *m.* konj, magarac (za drva); (*Antilope scripta*), pisana sajga.

Kreuzbogen, *m.* ukršten obluk.

Kreuzbogenſtellung, *f.* ukršteno oblučje.

Digitized by Google

Kreuzbrand, s. Häxing.
Kreuzbrav, *adj.* vrli, vrědan, vrlo pošten.
Kreuzbruder, *m.* križar; patidrug.
Kreuzdiopter, *m.* ugloměrni krst.
Kreuzdistel, s. Eberwurz.
Kreuzdohle, *f.* (*Monedula crucigera*), čavka-krstašica.
Kreuzdorn, *m.* (b. Schloss.), tulajica; (*Lycium*), kustovnica; (*Rhamnus catharticus*), pasjak.
Kreuzdornbeere, *f.* pasjakovka.
Kreuzdornholz, *n.* pasjakovina.
Kreuzdornvogel, *m.* pasjakovnjak.
Kreuzen, *v. n.* (v. Schiff.), plovariti; (wachen), stražiti; auf Handelsschiffe —, vrebati na trgovačke brodove; sich —, *v. r.* križati se, sěći se; dort — sich die Wege, ondě je razkršće i. razkrstnica; die Blitze — sich, munje ukršćaju (ukrstile su); die Fäden — sich, konci i. žice se prěčaju; ihre Pläne — sich, njihove su naměre unatoč; pretiru si tragove; —, *v. a.* (d. Zeichen des Kreuzes machen), krstiti, prekrstiti; (be—), zakrstiti; (d. Gestalt eines Kreuzes geben), krstiti, skrstiti; die Füße —, skrstiti, prekrstiti noge; s. Durchkreuzen.
Kreuzente, *f.* (*Mergus albellus*), mali po- [tapljač.
Kreuzenzian, *m.* (*Gentiana cruciata*), križatica, lincura.
Kreuzer, *m.* (Münze), krajcara, karantana, križar; ohne einen — Geld, bez běle pare i. dinara; (Schiff), morski stražar; (Korsar), gusar.
Kreuzerbruch, *m.* lomak krajcare.
Kreuzerfindung, *f.* našašće sv. križa; (b. Or.), obretenje častnoga krsta.
Kreuzerhöhung, *f.* (Fest) krstov dan, uzdignuće (vozdviženje) svetoga križa i. častnoga krsta.
Kreuzerstück, *n.* krajcara.
Kreuzesstamm, *m.* stablo od krsta, križa.
Kreuzestod, *m.* smrt na križu, krstu.
Kreuzfahne, *f.* krstaš, krstat barjak, krstata zastava; (b. Kathol.), pah.
Kreuzfahrer, *m.* križar; (v. Schiffen), s. Kreuzer.
Kreuzfahrt, *f.* nošenje krsta; (zur See), plovarenje; s. Kreuzzug.
Kreuzfeuer, *n.* ukrštena vatra.
Kreuzförmig, *adj.* krstat, križan.
Kreuzfuchs, *m.* smeđja lisica.
Kreuzgang, *m.* razkršće; (*theol.*) križni put; (in Klöst.) križnik, razkrstnik.
Kreuzgasse, *f.* razkrstna, križna ulica.
Kreuzgestell, *n.* križnice.
Kreuzgestirn, *n.* križ.
Kreuzgewölbe, *n.* križni svod.
Kreuzgriff, *m.* krstnice.
Kreuzgurt, *m.* križni poprug.
Kreuzhammer, *m.* nakrstnjak.
Kreuzhaspel, *m.* nakrstni vitao.
Kreuzherr, *m.* križar.
Kreuzhieb, *m.* popreki sěk.
Kreuzholz, *n.* pasjakovina; s. Ahlerholz; Kreuzhölzer, prekršće.
Kreuzigen, *v. a.* razpeti, propeti; sein Fleisch —, trapiti pût; sich —, *v. r.* prekrstiti se.
Kreuziger, *m.* razpinjač.
Kreuzigung, *f.* razpinjanje, razpeće.
Kreuzkäfer, s. Speckkäfer; Erbsenkäfer.
Kreuzkanker, *m.* s. Kreuzspinne.
Kreuzkirche, *f.* križna crkva.
Kreuzkluft, *f.* popréka pukotina.
Kreuzknochen, *m.* s. Kreuzbein.
Kreuzkopf, *m.* vrla glava.
Kreuzkraut, *n.* (*Senecio*), staračac; badeljčac; (*Valantia cruciata*), križarka; s. Hederich. [vrtaljka.
Kreuzkreisel, *m.* (*Trochus cruc.*), krstata
Kreuzkröte, *f.* (*Bufo calamita*), gubavica, krstašica.
Kreuzlahm, *adj.* prebijenih krstah; (hüftenlahm), hrom.
Kreuzleine, *f.* križne vodjice.
Kreuzmaß, *n.* križna měra. [nica.
Kreuzmeise, *f.* (*Parus ater*), borova sě-
Kreuzmeißel, *m.* nakrstno dlěto.
Kreuzmotte, *f.* topolnjak.
Kreuzmuschel, *f.* (*Ostrea malleus*), batača.
Kreuzmuskel, *m.* krstna mišica.
Kreuznagel, *m.* plošak.
Kreuznaht, *f.* pokrstica.
Kreuznatter, *f.* s. Kreuzotter.
Kreuznessel, *f.* (*Scrophularia*), strupnik.
Kreuzotter, *f.* (*Vipera Berus*), ridovka.
Kreuzpatelle, *f.* (*Patella cruciata*), krstata bljudica.
Kreuzpflanze, *f.* s. Kreuzkraut.
Kreuzpossekel, *m.* križni sěkač.
Kreuzpunkt, *m.* krstište.
Kreuzqualle, *f.* (*Medusa cruciata*), krstat klobuk.
Kreuzranke, *f.* (*Bignonia crucigera*), trubač-krstaš.
Kreuzreim, *m.* nakrstni slog.
Kreuzriemen, *m.* poram, unakrstni remen.
Kreuzritter, *m.* križar. [kadulja.
Kreuzsalbei, *f.* (*Salvia auriculata*), ušata
Kreuzschale, *f.* (*Venus decussata*), krstata ladinka.
Kreuzscheibe, *f.* s. Kreuzdiopter.
Kreuzschenkel, *m.* križnica.
Kreuzschiff, *n.* s. Kreuzer.
Kreuzschläger, *m.* nakrsnjak.
Kreuzschmerz, *m.* krstobolja; s. Hexenschuß.
Kreuzschnabel, *m.* (*Loxia curvirostra*), krivokljunac.
Kreuzschnitt, *m.* križni rěz, križac; einen — thun, zarezati unakrst.
Kreuzschraube, *f.* vijak (burma, šaraf) na kurjučnom repu.
Kreuzschuß, *m.* hitac unakrst. [krstaš.
Kreuzspinne, *f.* (*Epeira diadema*), pauk-

Digitized by Google

Kreuzſprung, *m.* Kreuz- und Querſprünge machen, skakati unakrst.
Kreuzſtändig, *adj.* ukršten.
Kreuzſteg, *m.* križnjak.
Kreuzſtein, *m.* križevac.
Kreuzſtich, *m.* ſ. Kreuznaht. [pokrižci.
Kreuztag, *m.* križevo; dan od litije; —e,
Kreuztanne, *f.* (*Pinus picea*), omorika.
Kreuzthaler, *m.* krstaš-talêr.
Kreuzträger, *m.* krstonoša; (*fig.*) zlopatnik; —in, *f.* zlopatnica.
Kreuzung, *f.* križanje.
Kreuzungspunkt, *m.* krstište.
Kreuzverband, *m.* križna i. nakrstna sveza.
Kreuzvogel, ſ. Kreuzſchnabel.
Kreuzwanze, *f.* krstata stênica.
Kreuzweg, *m.* razkršće, razkrstnica, razpuće, razputica; (in d. Kirche), križni put, put križa.
Kreuzweh, *n.* krstobolja.
Kreuzweiſe, *adv.* unakrst, nakrstice, na križ, u prekrst; — legen, ſ. Kreuz; die Füße — über einander legen, prekrstiti, skrstiti noge.
Kreuzwirbel, *m.* krstni kralježak.
Kreuzwoche, *f.* spasovska sedmica; križevski tjedan; (b. Or.) krstopoklonaja nedêlja.
Kreuzwurz, *f.* (*Gentiana lutea*), lincura; (*G. cruciata*), križatica; ſ. Kreuzkraut.
Kreuzzeichen, *n.* križac; znamenje svetoga križa i. krsta. [vojna.
Kreuzzug, *m.* vojnica za krst; križarska
Kreuzzügler, *m.* nakrstne vodjice.
Kribbelkopf, *m.* napržica, naprženica,
Kribbelköpfig, *adj.* prŝljiv. [prŝljivac.
Kribbelkrankheit, *f.* svrbež.
Kribbeln, *v. n.* (wimmeln, kopirati, koporiti; vrvljeti, kiptiti; (jucken), svrbljeti; (von ſcharfen Sachen), bridêti; (*fig.*) das kribbelt ihm im Kopfe, to ga peče; —, *v. a.* ſ. Krabbeln.
Kribbelmücke, *f.* (*Rhagio colombatschensis*), braničevka, golubačka muha.
Kribbelrettig, *m.* (*Raphanus Raphanistrum*), ognjica.
Kribbelſucht, ſ. Kribbelkrankheit. [grabus.
Kribbskrabs, *int.* da gings —, učiniše
Krick, *m.* korênjak.
Krickelei, *f.* čangrizanje.
Krickelkopf, *m.* čangrizalo.
Krickeln, *v. n.* čangrizati.
Krickelſter, *f.* ſ. Neuntödter.
Kricklich, *adj.* čangrizav, mučan.
Kricklichkeit, *f.* čangrizavost.
Kriebelkrankheit uſw., ſ. Kribbelkrankheit.
Kriebs, ſ. Griebs.
Kriech, *n.* razornjak.
Kriechbohne, *f.* grah-čučavac i. ležak.
Krieche, *f.* (*Prunus insititia*), trnovača, cibora; ſ. Kriechente.
Kriechen, *v. n.* (v. Würmern), gamizati, gmizati, miléti, pomiléti; (v. Kindern), puziti, plaziti; auf allen vieren —, bauljati; pobaučke, požabke i. četveronožke hoditi, početvorke ići, četveronožiti; da kommt er ſchon wieder gekrochen, već se je opet došumao i. dofuljao; die Küchlein — aus den Eiern, pilići lêzu i. izpadaju iz jajah; hinter den Ofen —, zavući se za peć; (v. Schmeichlern), grbati se po zemlji; puziti (pred kim); ſich zu Aemtern —, dopłaziti, dokocati do službe; zu Kreuze —, ſ. Kreuz.
Kriechenbaum, *m.* ſ. Krieche.
Kriechend, *adj.* gamzeći; puzeći; —es Betragen, podlost; —e Pflanze, pozemljuša; puzeća bilina; —e Thiere, plazovi, gmazovi; —, *adv.* lezimice, plazimice, puzećke, puzećki.
Kriechente, *f.* (*Anas Crecca*), krža, kržica, kržulja. [sustižnjak.
Kriecher, *m.* plazavac; ulizica; (v. Pferd.),
Kriecherbſe, *f.* grašak-čučavac.
Kriecherei, *f.* plažnja, podlost.
Kriechling, *m.* Kriechpflaume, *f.* ſ. Krieche.
Kriechmücke, *f.* (*Culex reptans*), gamzeći
Kriechrad, *n.* lezak. [komarac.
Kriechröhre, *f.* (*Tubipora serpens*), cêvuša-pozemljuša.
Krieg, *m.* rat, vojska, krajîna; es entſtand —, rat se zametnuo; es brach — aus, rat je buknuo; vojna je zavojštila; ſich zum —e rüſten, oružati se, spremati se na vojsku; einen — anfangen, anfündigen, rat zametnuti navêštiti; — führen, ratovati, vojštiti; ein Land mit — überziehen, zavojštiti na zemlju; es kam zum —e zwiſchen ihnen, zaratili su se; bürgerlicher —, domaći rat; in den — ziehen, ići u vojsku; aus dem —e zurückkehren, povratiti se sa vojske; der kleine —, četovanje, četnička vojna; (*fig.*) svadja, kavga; wir wollen deshalb keinen — anfangen, nećemo se radi toga zavaditi.
Kriegen, *v. n.* ratovati, vojštiti (na koga).
Kriegen, *v. a.* (ergreifen), Einen beim Arme —, uhvatiti koga za ruku; den Stock —, spodbiti, scepati palicu; es hängt zu hoch ich kann es nicht —, previsoko visi, nemogu dohvatiti; man hat den Dieb gekriegt, ulovili su tata; kriege ich dich ſo ſollſt du mir büßen, ako mi dodješ šakah, platit ćeš; (bekommen), dobiti.
Kriegend, *adj.* ratujući, vojujući.
Krieger, *m.* vojnik, vojak, bojnik, ratnik.
Kriegerhaft, *adj.* vojnički, ratnički.
Kriegerhaus, *n.* vojara, kasarna.
Kriegeriſch, *adj.* vojnički; —es Anſehen, junačko lice; (frieggeübt), ratoboran, ubojit.
Kriegermäßig, *adj.* vojnički, bojnički.

Digitized by Google

Kriegerſchlagen, *adj.* u ratu poginuo.
Kriegerſtand, *m.* vojništvo. [sku.
Kriegfertig, *adj.* spreman na rat i. voj-
Kriegführen, *n.* ratovanje.
Kriegführend, *adj.* ratujući, vojujući.
Kriegerüſtet, *adj.* pripravan na rat; naoružan; gotov pobiti se.
Kriegeübt, *adj.* vješt ratu; —e Truppen, vojska od mejdana.
Kriegewohnt, *adj.* vičan ratu; ratoboran.
Kriegs- (in Zuſ.), (die Kriegsführung betreffend), ratni; (die Armee betreffend), vojni.
Kriegsadel, *m.* vojna plemenština.
Kriegsanführer, *m.* vojvoda.
Kriegsangelegenheit, *f.* ratni posao.
Kriegsanſtalt, *f.* —en, ratna sprema; —en treffen, spremati se na rat.
Kriegsart, *f.* način ratovanja.
Kriegsartikel, *pl.* vojni zakon.
Kriegsaufgebot, *n.* Kriegsaufruf, *m.* poziv na rat.
Kriegsbaukunſt, *f.* ſ. Fortifikation.
Kriegsbaumeiſter, *m.* ratni graditelj.
Kriegsbedarf, *m.* Kriegsbedürfniß, *n.* vojna potreba, potrebština, potreboća.
Kriegsbegebenheit, *f.* ratni dogadjaj.
Kriegsbeſoldung, *f.* ratna plaća.
Kriegsbühne, *f.* ratište.
Kriegscommiſſär, *m.* vojni pověrenik.
Kriegscommiſſariat, *n.* vojno pověreništvo.
Kriegscommiſſariatsbeamte, *m.* urednik od vojnoga pověreništva.
Kriegscommiſſion, *f.* vojno pověrenstvo.
Kriegsdarlehen, *n.* ratni zajam.
Kriegsdienſt, *m.* vojnička, vojna služba; vojnovanje; —e nehmen, ići u vojsku, vojnike.
Kriegsdrangſal, *n.* ratna běda.
Kriegsentſchädigung, *f.* ratna naknada; naknada za rat.
Kriegsereigniß, *n.* ratni dogadjaj.
Kriegserfahren, *adj.* vješt ratu. [věština.
Kriegserfahrung, *f.* ratno izkustvo; ratna
Kriegserklärung, *f.* navěštaj, objava rata.
Kriegseröffnung, *f.* započetak rata; nach der —, pošto se je rat počeo.
Kriegsexpedition, *f.* vojnica.
Kriegsfach, *n.* vojništvo; ſ. Kriegskunſt.
Kriegsfackel, *f.* ratni oganj; rat.
Kriegsfall, *m.* im —e, ako se zametne rat, ako bukne rat; auf alle Kriegsfälle gefaßt ſein, spravan biti na sve ratne prigode.
Kriegsfernglas, *n.* vojni očalin.
Kriegsfeuer, *n.* Kriegsflamme, *f.* ratni požar, plamen od rata.
Kriegsflotte, *f.* vojno brodovlje.
Kriegsfreund, *m.* ratoljub; ratoboj; ſ. Kriegsgenoß.
Kriegsfroh, *adj.* ratoljuban, ratovit.
Kriegsfuß, *m.* ratovnica; das Heer auf den — ſetzen, urediti vojsku na ratnu.
Kriegsgebrauch, *m.* ratna poraba; (Kriegsbrauch), ratni običaj.
Kriegsgebühr, *f.* ratna plata.
Kriegsgefährte, *m.* suvojnik, subojnik, vojni drug. [u ratu.
Kriegsgefangen, *adj.* zasužnjen, uhvaćen
Kriegsgefangene, *m.* ratni sužanj, uhvaćenik, zarobljenik.
Kriegsgefangenſchaft, *f.* ratno sužanjstvo.
Kriegsgeiſt, *m.* ratobornost, ratovitost.
Kriegsgeleit, *n.* ratna pratnja. [fährte.
Kriegsgenoß, *m.* suratnik; ſ. Kriegsge-
Kriegsgepäck, *n.* ratni prtljag.
Kriegsgeräth, *n.* ratna sprava.
Kriegsgericht, *n.* vojni sud.
Kriegsgeſang, *m.* davorija. [tovah).
Kriegsgeſchichte, *f.* pověstnica rata (ra-
Kriegsgeſchick, *n.* junačka sreća; sreća u
Kriegsgeſchrei, *n.* bojna vika. [ratu.
Kriegsgeſchwader, *n.* odělak vojnoga bro-
Kriegsgeſetz, *n.* vojni zakon. [dovlja.
Kriegsgetümmel, *n.* bojna huka, gungula.
Kriegsgewalt, *f.* ratna vlast.
Kriegsgewühl, *n.* vojna vreva.
Kriegsglück, *n.* junačka sreća; sreća na
Kriegsgott, *m.* Davor. [mejdanu.
Kriegshafen, *m.* vojna luka.
Kriegshändel, *pl.* ratne razpre; razmirica.
Kriegshandwerk, *n.* ratni zanat; vojništvo; ratovanje; ſ. Kriegskunſt.
Kriegshaufen, *m.* bojna četa.
Kriegsheer, *n.* vojska, ordija*.
Kriegsheld, *m.* junak.
Kriegshülfe, *f.* vojna pomoć; (Hilfstruppen), pomoćna vojska.
Kriegsjahr, *n.* ratna godina.
Kriegskamerad, ſ. Kriegsgefährte.
Kriegskanzlei, *f.* vojna pisarnica, pisara.
Kriegskaſſe, *f.* vojna pěneznica.
Kriegskette, *f.* vojna stega.
Kriegskleid, *n.* vojnička oděća.
Kriegsknecht, *m.* prosti vojak.
Kriegskommiſſarius, ſ. Kriegscommiſſär.
Kriegskoſten, *pl.* ratni trošak.
Kriegskunde, *f.* ratoznanstvo.
Kriegskundig, *adj.* ratoznan.
Kriegskunſt, *f.* vojna i. ratna nauka; nauka o ratovanju; ſ. Strategie.
Kriegskünſtler, ſ. Taktiker.
Kriegslärm, *m.* ratna huka.
Kriegslaſt, *f.* ratni teret, namet.
Kriegsleben, *n.* vojevanje, vojnovanje.
Kriegsleute, *pl.* vojnici, vojaci.
Kriegslied, *n.* davorija.
Kriegslift, *f.* ratna varka.
Kriegsluſt, *f.* ratobornost, ratovitost.
Kriegsluſtig, *adj.* ratoboran, ratovit.
Kriegsmacht, *f.* vojna sila.
Kriegsmanier, *f.* ratovitost, ratni način.
Kriegsmann, *m.* vojnik, bojnik.
Kriegsmannſchaft, *f.* vojska.
Kriegsmarine, *f.* vojno pomorstvo; ſ. Kriegsflotte.

Digitized by Google

Kriegsminiſter, *m.* vojni popečitelj, ministar.
Kriegsminiſterium, *n.* vojno popečiteljstvo, ministarstvo.
Kriegsnoth, *f.* ratna nevolja, běda.
Kriegsoperation, *f.* ratni rad; —en, *pl.*
Kriegsordnung, *f.* ratni red. [ratovanje.
Kriegspflicht, ſ. Militärpflicht.
Kriegsrath, *m.* vojno věće. [richt.
Kriegsrecht, *n.* vojno pravo; ſ. Kriegsge-
Kriegsrechtlich, *adv.* po vojnom pravu, sudu; — behandeln, suditi po vojnom zakonu.
Kriegsregel, *f.* pravilo ratovanja.
Kriegsrichter, *m.* vojni sudac, auditor.
Kriegsroß, *m.* hat, konj od mejdana.
Kriegsruf, *m.* poziv na rat.
Kriegsruhm, *m.* junačka slava.
Kriegsrüſtung, *f.* sprema na rat; oružanje.
Kriegsſatt, *adj.* er iſt —, zasitio se je
Kriegsſcene, *f.* ratni prizor. [rata.
Kriegsſchaden, *m.* ratna šteta; šteta počinjena ratom.
Kriegsſchar, *f.* (bojna) četa.
Kriegsſchauplatz, *m.* ratište. [bojnica.
Kriegsſchiff, *n.* vojni, ratni brod, ladja-
Kriegsſchiffvogel, *m.* (*Pelecanus aquilus*), nejasit-ladjar.
Kriegsſchuld, *f.* ratni dug. [ſchule.
Kriegsſchule, *f.* učionica rata; ſ. Militär-
Kriegsſold, *m.* vojna plata.
Kriegsſpiel, *n.* junačka igra; (*fig.*) rat.
Kriegsſtaat, *m.* vojna država.
Kriegsſtand, *m.* vojništvo.
Kriegsſteuer, *f.* ratni porez; ratni namet.
Kriegsſtraße, *f.* vojna cesta.
Kriegsſucht, *f.* ratovitost.
Kriegsthat, *f.* junačko dělo, junaštvo.
Kriegsübung, *f.* vojno věžbanje, vojna věžba; —en anſtellen, věžbati vojsku.
Kriegsunfall, *m.* ratna nesgoda.
Kriegsunruhen, *pl.* ratni nemir.
Kriegsverfaſſung, *f.* vojna uredba (države).
Kriegsverheerung, *f.* pohara u ratu, ratom.
Kriegsverſtändig, *adj.* věšt ratu.
Kriegsverwaltung, *f.* ratna, vojna uprava.
Kriegsvogel, ſ. Seidenſchwanz.
Kriegsvolk, *n.* vojska. [komore.
Kriegsvorrath, *m.* ratna sprema, zaliha;
Kriegswaffe, *f.* ratno, bojno oružje.
Kriegswagen, *m.* vojna kola; vojne tar-
Kriegsweſen, *n.* vojništvo. [nice.
Kriegswiſſenſchaft, *f.* ratoznanstvo, nauka o ratovanju.
Kriegswuth, *f.* ratno běsnilo. [nica.
Kriegszahlamt, *n.* vojna platara, plaćao-
Kriegszahlmeiſter, *m.* vojni platar.
Kriegszeit, *f.* ratno vrěme; krajina.
Kriegszucht, *f.* ratni poredak, vojni zapt.
Kriegszug, *m.* vojnica, vojna.
Kriegszulage, *f.* ratni doplatak.
Kriegszuſtand, *m.* ratno stanje.
Kriekelſter, ſ. Buſchelſter.
Kriekente, ſ. Kriechente.
Krimmen, *v. n.* škakljiti.
Krimpe, *f.* sbijanje, sběgnuće, skupljanje (sukna); das Tuch iſt in der —, sukno se moči, kvasi.
Krimpen, *v. n.* sbiti se, skupiti se, sběći se; —, *v. a.* moćiti, kvasiti (sukno).
Krimpfrei, *adj.* dieſes Tuch iſt —, ovo se sukno neskuplja i. nesbija.
Kringel, *m.* kovrtanj.
Kringen, *m.* kotuljač, svitac, obluk.
Krinne, *f.* žlěbić, brazda.
Krinſe, *f.* pukotina.
Krimpfung, *f.* previta zasunka.
Krippe, *f.* jasli; (Trog), kopanja, kopanj, naćve, valov*; (Bühne), podgat; eine — ſchlagen, podgatiti, podplotiti.
Krippen, *v. a.* podgatiti, podplotiti; (b. Schlöſſ.), previnuti.
Krippenbeißen, *n.* hrdanje, griženje jaslih.
Krippenbeißer, *m.* jaslogriz, jasloguća.
Krippenreiter, *m.* šljivar.
Krippenſteiger, *m.* jaslogaža.
Kripper, *m.* (*Emberiza Cia*), strnadac.
Kripplein, *n.* — Chriſti, vertep, jaslice.
Kripplohn, *m.* podplotnina.
Kriſis, Kriſe, *f.* prekret, odsudni čas, kriza; in der — ſein, biti na prekretu; (*merc.*) opasnost; in eine — gerathen, naći se u nevolji.
Kriſpelholz, *n.* krišpavac.
Kriſpelkraut, *n.* (*Thlaspi*), mošnjak.
Kriſpeln, *v. a.* krišpati.
Kriſtall, ſ. Kryſtall.
Kriterium, *n.* sudilo; (Kennzeichen), obilježje, biljeg.
Kriticismus, *m.* kriticizam.
Kriticität, *f.* razsudnost, kritičnost.
Kritik, *f.* razsudba; (Recenſion), razsuda, prosuda, pretres, kritika.
Kritikaſter, *m.* razsudar; cěpidlaka, rešetalo, rešetar.
Kritiker, *m.* razsudac, prosudac, kritik.
Kritiſch, *adj.* razsudan, prosudan; kritičan; (entſcheidend), odlučan; (mißlich), opasan, pogibeljan.
Kritiſiren, *v. a.* razsuditi, prosuditi; pretresati; ſ. Kritteln.
Krittelei, *f.* rešetanje.
Kritteln, *v. a.* rešetati, presijati; (ſpr.) tudje grinje tresti, prišivati krpice.
Krittler, ſ. Kritikaſter.
Krittlich, ſ. Kricklich.
Kritzelei, *f.* ſ. Gekritzel.
Kritzelig, *adj.* škripav; die Feder ſchreibt —, pero škripa.
Kritzeln, *v. n.* škripati; škrabati; (mit ein. Nadel), crtariti, parakati; (mit d. Feder), čarkati, črčkati, švrakati, drljati, brčkati, piskarati.
Kritzen, ſ. Krazen. [balo.
Kritzler, *m.* črčkalo, drljalo, piskar, škra-

Digitized by Google

Kröbs, s. Kriebs.
Krockig, *adj.* glotan; —es Getreide, glo- [tina.
Krokodill, *m.* (*Crocodilus*), psoglavka, krokodio, kukudrio. [veran.
Krokodillbirn, *f.* (*Laurus Persea*), čet-
Krokodillblatt, *n.* (*Hedysarum umbellatum*), štitasta sladkovina.
Krokodillthräne, *f.* licemerska suza, licemerni plač.
Krokonsäure, *f.* krokonova kiselina.
Krollblume, *f.* (*Medeola*), krutuša.
Krollen, *v. a.* skljuniti, obariti; —, *v. n.* skljuniti se; (v. Birkhahn), glogotati.
Krollerbse, *f.* purak.
Krolllilie, s. Krulllilie.
Krolzen, s. Krollen.
Kronamt, *n.* krunovni ured.
Kronbeamte, *m.* krunovni urednik.
Kronbewerber, *m.* tražilac krune.
Kronblatt, *n.* (*petalum*), latica.
Kronblume, *f.* (*Fritillaria*), zvonik.
Kronbohrer, *m.* rudarski svrdao.
Krönchen, *n.* krunica.
Krönchenblatt, *n.* latičica.
Krondach, krunast krov.
Krone, *f.* kruna; (Blumen—), věnčić; (am Pferdefuße, Krönchen), kičica, kitica; (Tannenwipfel), kičica; (an Backenzähn.), panj; seinen Thaten die — aufsetzen, ověnčati svoja děla; zur — gelangen, popeti se na prěstol; der — berauben, razkruniti; die — England, englezka kraljevina; (Münze), krunaš; (Kopf), er hat etwas in der —, nakitio se je.
Kroneinkünfte, *pl.* dohodci krune, državе.
Kroneisen, *n.* krunato željezo.
Kröneleisen, s. Kammeisen.
Kröneln, *v. a.* okresati.
Krönen, *v. a.* krunisati, okruniti; (poet.) zum Könige —, věnčati na kraljestvo; (*fig.*) ukrasiti; (eine Preisschrift —), nagraditi; ein gekrönter Dichter, ověnčan pěsnik; das Glück krone dein Vorhaben mit gutem Erfolge, Bog dao sreću i napredak tvojoj nakani; ein gekröntes Haupt, okrunjena glava; krunonoša; ein gekrönter Ehemann, rogonoša.
Kronen-Anemone, *f.* (*Anemone coronaria*), krunasta ovčica.
Kronenartig, *adj.* krunast.
Kronenbacke, *f.* (*Conus geographus*), pisani čunjac.
Kronenbein, *n.* kost od kičice.
Kronenblech, *n.* krunata pločevina, lima.
Kronenblume, *f.* věnčast cvětak; věnča-
Kronenerbse, s. Kronerbse. [rica.
Kronenfortsatz, *m.* krunasti nastavak.
Kronengeschwür, *n.* gnjiloća kičice.
Kronengold, s. Krongold.
Kronenholz, *n.* (an d. Wehre), zaplava; (an d. Brücke), sglavje.
Kronenjasmin, *m.* (*Philadelphus coronarius*), pustorilj.
Kronenklee, *m.* (*Hedysarum coronarium*), krunasta sladkovina; (*Medicago coronaria*), krunasta dunjica.
Kronenkraut, *n.* (*Drypis spinosa*), drpavac; (*Salsola kali*), slanica.
Kronenkürbiß, *m.* krunasta bundeva.
Kronenlage, *f.* sglob laticah.
Kronenlos, *adj.* bez krune; (*bot.*) bez věnčića. [lež.
Kronenmuschel, *f.* (*Anatifa*), morski ka-
Kronennessel, *f.* (*Actinia plumosa*), pernata morska kopriva.
Kronenrand, *m.* krunasti rub.
Kronenräuber, *m.* grabilac krune; s. Usurpator.
Kronenröhre, *f.* (*bot.*) tulajica věnčića.
Kronensaum, *m.* (*bot.*) okrajac věnčića.
Kronenschötchen, *n.* s. Kronenwicke.
Kronenspelze, *f.* košuljica.
Kronensteuer, *f.* krunisarina. [usw.
Kronentaube, Kronenthaler, s. Krontaube
Kronentragend, *adj.* —e Pflanzen, věnča-
Kronenträger, *m.* krunonoša. [rice.
Kronentritt, *m.* ozleda kičice.
Kronentute, s. Kronenbacke. [har.
Kronenwicke, *f.* (*Coronilla*), grašar, gra-
Kronenwurm, *m* kukac kičice. [venac.
Kronenzwiebel, *m.* (*Crpa vivipara*), cr-
Kronerbe, *m.* naslědnik krune.
Kronerbse, *f.* kitnjasti grašak.
Kronfeldherr, *m.* krunovni vojvoda.
Kronfleisch, s. Zwerchfell.
Krongehörn, *n.* krunasti rogovi.
Kronglas, *n.* kruneno staklo.
Krongold, *n.* ološe zlato.
Krongut, *n.* krunovština.
Kronheer, *n.* kraljevska vojska.
Kronhirsch, *m.* krunasti jelen.
Kronholz, *n.* cecak.
Kronhüter, *m.* čuvar krune.
Kronland, *n.* krunovina.
Kronländerei, *f.* krunovina.
Kronleuchter, *m.* světionjak, světlenik; (in Kirch. b. Or.), polijelej.
Kronprinz, *m.* kaiserlicher —, carević-naslědnik; königlicher —, kraljević-naslědnik.
Kronprinzessin, *f.* kaiserliche —, carevna-naslědnica; königliche —, kraljevna-
Kronrad, s. Kammrad. [naslědnica.
Kronraben, *m.* (*Agrostemma corona*), krunast kukolj.
Kronranunkel, *m.* bezkljunka.
Kronsbeere, s. Preiselbeere.
Kronschatzmeister, *m.* blagajnik krune.
Kronschnepfe, *f.* s. Brachvogel.
Krontaube, *f.* Kronvogel, *m.* (*Columba coronata*), krunac.
Kronthaler, *m.* krstaš, križak, križar (-talěr), križevača; ein halber —, krstašica.
Krönung, *f.* krunisanje.

Digitized by Google

Krönungsfeier, *f.* svečano krunisanje.
Krönungstag, *m.* dan krunisanja.
Kronwerk, *n.* krunasta gradba.
Kronwespe, *f.* (*Stephanus coronatus*), krunasta vènculja.
Kronwicke, *f.* (*Coronilla*), grašar.
Kronzahn, ſ. Augenzahn.
Kroos, *n.* (*Fucus*), haluga.
Kröpel, ſ. Krüppel.
Kropf, *m.* (b. Vög.) žvata, volja, voljak, voljac, putača; (*fig.*) ſich d. — voll ſtopfen, nadekati se, nakresati se, nakrhati se; (b. Menſch.) guša; einen — bekommen, ogušaviti; (*med.*) guša; (*arch.*) grba; (im Schornſt.) guša.
Kropfbein, *n.* ſ. Kehlkopf.
Kropfblume, *f.* (*Erinus*), gušarka.
Kropfeidechſe, *f.* (*Iguana*), legan.
Kröpfen, *v. a.* (Eiſen —), previnuti, previjati; (Gänſe —), kljukati; nakljukati; Einen —, nabiti, nakresati koga; —, *v. n.* jesti, žderati.
Kropfente, *f.* gluhara.
Kröpfer, *m.* kljukač; ſ. Kropftaube.
Kropffelge, *f.* bokat naplatak.
Kropffiſch, *m.* (*Ostracion*), kostreš.
Kropfgans, *f.* ſ. Pelikan. [šava sajga.
Kropfgazelle, *f.* (*Antilope gutturosa*), gu-
Kropfgerinne, *n.* (b. Mühl.) badanj.
Kropfgerſte, *f.* štur ječam
Kropfgicht, *f.* krtice.
Kropfig, *adj.* gušav; — werden, ogušaviti; —es Holz, kržljavo drvo; tröpfiges Eiſen, previto željezo.
Kropfige, *m.* gušavac, gušo; gušar; —, *f.*
Kropfklette, ſ. Ackerklette. [guša.
Kropfmittel, *n.* lèk od guše.
Kropfnatter, *f.* guja-gušavica.
Kropfrad, *f.* zujača.
Kropftaube, *f.* gušan.
Kropftaucher, *m.* (*Halodroma urinatrix*), kalava. [šavka.
Kropfträger, *m.* (*Mantis strumaria*), gu-
Kröpfung, *f.* kljukanje; (*arch.*) ugib.
Kropfvogel, *m.* ſ. Pelikan; Rohrdommel.
Kropfwurz, *f.* (*Scrophularia nodosa*), strupnik, trudovnik; ſ. Ackerklee; Gn-
Krös, ſ. Gekröſe. [gelsüß
Kröſchen, *v. n.* cvrčati; ſ. Kreiſchen.
Kröſe, *f.* utore; ſ. Kröſel.
Kröſel, Kröſeleiſen, *n.* utornjak.
Kröſen, *v. a.* utoriti. [duša.
Kröſeſtein, *m.* (*Madrepore areola*), zvèz-
Kröte, *f.* (*Bufo*), krastača, žaburina, baburina, baburača, krastava žaba; die graue —, (*B. cinereus*), sinja krastača; die braune —, (*B. fuscus*), zapuhača; die veränderliche —, zelena krastača; Kreuz—, (*B. Calamita*), gubavica; (*Murex bufonius*), krastav volak; (Krankheit), žaba; (ver.) žaba.
Kröten- (in Zuſ.) žablji, žabji.
Krötenauge, *n.* (*Myosotis*), potočnica.
Krötenbalsam, *m.* ſ. Krötenmünze. [sita.
Krötenbinſe, *f.* (*Juncus bufonius*), žabja
Krötenbiß, *m.* (*Hydrocharis morsus ranae*), žabja vodarka.
Krötenblatt, *n.* (*Rumex crispus*), kokornjav štavalj.
Krötenbille, ſ. Hundskamille. [dovčić.
Krötendiſtel, *f.* (*Thalictrum minus*), vre-
Krötenfiſch, ſ. Froſchfiſch.
Krötenflachs, *m.* ſ. Leinkraut.
Krötenfuß, *m.* ſ. Bluthirſe.
Krötengerippe, *n.* (*Conferva*), okrečina.
Krötengift, *n.* žabji otrov.
Krötengras, *n.* (*Triglochin palustre*), barežna brula; ſ. Krötenbinſe.
Krötenhai, ſ. Meerengel.
Krötenkäfer, ſ. Goldkäfer.
Krötenkraut, *n.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac; ſ. Jakobsblume; Trauben-
Krötenmaul, *n.* gubava usta. [kraut.
Krötenmünze, *f.* (*Mentha aquatica*), vodena metvica.
Krötenneſſel, ſ. Waldneſſel.
Krötenpeterlein, *n.* ſ. Gleiße.
Krötenſchnecke, ſ. Kröte.
Krötenſchwamm, ſ. Miſtſchwamm.
Krötenſimſe, ſ. Krötenbinſe.
Krötenſtein, *n.* (*bufonita*), žabinac.
Kroton, *m.* (*Croton*), ladalj, kroton.
Krötenöl, *n.* ladaljevo, tiglijeno ulje.
Krücke, *f.* kuka, kvaka; (für Lahme), šljaka, štaka, štula; an der — gehen, hoditi na šljakah; ſ. Ofenkrücke.
Krückel, *n.* gužvelj, gužva.
Krückelſter, *f.* ſ. Neuntödter.
Krücken, *v. a.* izgrnuti, izgrtati; —, *v. n.* hoditi na šljakah, štakah.
Krückenförmig, *adj.* štakast.
Krückenſtock, *m.* krža.
Krüden, ſ. Hahnenkamm.
Krug, *m.* krčag, vrč, testija*, koršov, pehar, bardak; ein bäuchiger —, štucka; (ſpr.) der — geht ſo lange zu Waſſer bis er bricht, tikva ide na vodu dok se nerazlupa; (Trinkgeſchirr), konděr, bokar, milojka; (Schenke), krčma.
Krugblume, *f.* (*Urceola*), vrčanka.
Krügel, Krügelchen, Krüglein, *n.* bardačić, peharčić.
Krüger, *m.* krčmar.
Krugfiedler, ſ. Bierfiedler.
Krugförmig, *adj.* krčagovit, vrčast.
Kruggerechtigkeit, *f.* pravo krčme.
Krughammer, ſ. Glatthammer.
Krugreif, *m.* obručac.
Krugthierchen, *n.* (*Urceolaria*), krčažić.
Krulle, ſ. Bocke.
Krullen, ſ. Kräuſeln.
Krullfarn, ſ. Frauenhaar.
Krulllilie, *f.* (*Lilium Martagon*), zlatan.
Krullquappe, *f.* (*Gadus mustela*), morski miš.

Digitized by Google

Krullweizen, *m.* (*Triticum Spelta*), pir.
Krume, *f.* (Schmolle), sredina; (Krümchen), mrva, mrvica, mrvičak.
Krümelig, *adj.* trošan.
Krümeln, (Krumen), *v. a.* mrviti, trinjiti, trošiti; Brod in die Suppe —, namrviti, natrošiti kruha u juhu, polévku (čorbu); —, *v. n.* mrviti se, trošiti se.
Krümelzucker, *m.* slador (šećer-)drobljenac; ſ. Traubenzucker.
Krumm, *adj.* kriv; ein wenig —, krivuljast; eine —e Linie, krivulja; ein — gewachſener Baum, krivo drvo; der —e Lauf des Fluſſes, krivudast, vijugast tĕk rĕke; — biegen, skučiti; (gebogen), savit, uvit; (mit gekrümmtem Rücken), gurav; (ſpr.) Einen — ſchlieſſen, svezati koga u kvrgu; okovati koga u nakrst i. na križ; Einen — und lahm ſchlagen, izprebijati kóga; er macht —e Finger, prihvatne je ruke; pohitnih i. dugih je rukuh; mit etwas — herumkommen, šeprtljiti; —e Sprünge machen, ševrdati; —e Füße haben, krivih, egavih noguh biti; —e Wege gehen, krivudati, zastranjivati, stranputičiti; ein Menſch der —e Wege geht, krivudalo; — gerade ſein laſſen, odbijati na daru; uzeti grbavo za pravo.
Krummäſtig, *adj.* krivogran.
Krummbein, *n.* kriva, egava noga; (v. Menſch.), krivonožac, krivaljica.
Krummbeinig, *adj.* krivonog, egavih noguh; obručastih noguh.
Krummbuckel, *m.* den — machen, grbati se.
Krummdarm, *m.* dregljavo crĕvo.
Krummdrallig, *adj.* kriva žlĕba.
Krümme, *f.* krivina; (Schlängeln), krivudanje, vijuganje; (eines Flußes), okuka, zavoj; (eines Weges), obavit *f.*, zavoj.
Krümmen, *v. a.* kriviti, skriviti, izkriviti, nakriviti, ukriviti, izkrivljivati; einen Aſt —, saviti granu; ein. Draht —, saviti, skučiti žicu; ſeitwärts —, prekriviti; den Rücken —, guriti se, poguriti se; (*fig.*) ſich vor Einem —, grbati se pred kim; einen Hecht —, saviti štuku; das Recht —, izvrnuti, izvrtati pravo; es ſoll dir kein Haar gekrümmt werden, neće ti ni dlaka poletĕti s glave; gekrümmt, skučen; (v. Alter), gurav; ſich —, *v. r.* skučiti se, nakriviti se; uviti se, saviti se, savijati se; hier krümmt ſich der Weg, ovdĕ se cesta obavija; (v. Alter), guriti se, sguriti se, poguriti se; (vom Fluſſe), vijugati se, krivudati; (vor Schmerzen), previjati se.
Krümmer, *m.* (des Bogens), zapinjač.
Krummfuß, ſ. Krummbein.
Krummgängig, *adj.* krivudav, vijugav.
Krummgebogen, *adj.* skučen.
Krummgefäß, *n.* bokača.
Krummgehörnt, *adj.* vitorog, krivorog.
Krummgeſchnäbelt, *adj.* krivokljun.
Krummhals, *m.* kriv vrat; (v. Menſch.), krivošija, krivovratac; (*Lycopsis*), krivošija.
Krummhalſig, *adj.* krivovrat.
Krummhändig, *adj.* krivoruk.
Krummhaue, *f.* širočka, švarba.
Krummholz, *n.* krivadak, krivača; (Schiffw.), rebro, egija; ſ. Krummholzbaum.
Krummholzbaum, *m.* (*Pinus Mughus*), kosodrevina, klek.
Krummholzöl, *n.* ulje od kosodrevine.
Krummholzwald, *m.* kosodrevnik.
Krummhorn, *n.* (*Antilope redunca*), krivoroga sajga.
Krummhörnig, ſ. Krummgehörnt.
Krümmig, *adj.* krivuljast, krivudast.
Krummkeimig, *adj.* krivokličav, krive klice.
Krummkiefer, *m.* (*Cyprinus rapax*), bucov.
Krummkopf, *m.* krivoglavac.
Krummköpfig, *adj.* krivoglav.
Krummlinig, *adj.* krivuljast, krivih crtah.
Krummmaul, *m.* krivoustac.
Krummmäulig, *adj.* krivoust.
Krummnaſe, *m.* kriv nos; (*fig.*) krivonosac.
Krummnaſig, *adj.* krivonos.
Krummofen, *m.* svedena peć.
Krumms, *m.* (b. Böttch.) grbava maklja, grbav obručnjak.
Krummſamig, *adj.* krivosĕmeni; —e Pflanzen, (*Campylospermae*), žlĕbosljubnice.
Krummſchenkelig, *adj.* krivokrak.
Krummſchnabel, *m.* ſ. Kreuzſchnabel; Doppelſchnepfe.
Krummſchnäbelig, *adj.* krivokljun.
Krummſeitig, *adj.* krivostran.
Krummſtab, *m.* kuka, kljuka; ſ. Biſchofsſtab; (*fig.*) duhovna oblast.
Krummſtampfer, *m.* podvijač.
Krummſtert, *m.* (*Gadus minutus*), mala treska.
Krummſtroh, *n.* oklepine, tar, skršena slama.
Krümmung, *f.* krivljenje; savijanje, uvijanje; ſ. Krümme.
Krummweg, *m.* krivudasta cesta.
Krummzahn, *m.* krivozubac.
Krummzahnig, *adj.* krivozub.
Krummzange, *f.* krive kliešte.
Krummzapfen, *m.* kriv čep.
Krummzirkel, *m.* kriv šestar.
Krumpen, ſ. Krimpen.
Krünitz, ſ. Kreuzſchnabel.
Krupbohne, *f.* čučavac(-grah).
Krüppel, *m.* bogalj, krnjo; kljako; zum — werden, okljakaviti, osakatiti se, okljastiti se; zum — machen, okljastiti, osakatiti.
Krüppelbaum, ſ. Zwergbaum.
Krüppelei, *f.* neprilika; petljarija, zamr-

Krüppelhaft, *adj.* kržav, krŭljav, krŭsljav.
Krüppelig, *adj.* kljakav, kljast, bogaljast, sakat.
Krüppeln, *v. a.* bogaljiti, sakatiti, kljastiti; ſ. Verſtümmeln.
Kruſe, ſ. Krauſe; Krug.
Kruspel, ſ. Knorpel.
Kruspig, ſ. Kraus.
Kruſte, *f.* korepina; kora; (am Brode), kora, korica; (an ein. Wunde), krasta; es bildet ſich eine — auf der Wunde, rana se krasta.
Kruſtenkoralle, *f.* (*Flustra foliacea*), listnata koraća.
Kruſtenſtein, *m.* okorelac.
Kruſtenthiere, *pl.* (*Crustacea*), korepnjaci.
Kruſtig, *adj.* okoreo; — werden, okoreti
Krütze, *f.* grebljina. [se.
Kryolith, *m.* ledovac, kriolit.
Kryophor, *m.* ledonoša.
Kryptandra, *f.* pokrovka.
Kryptogamen, *pl.* tajnocvětke.
Kryptogamie, *f.* tajnocvat.
Kryſtall, *m.* ledac, (glat), kristal; (Bergkryſtall), vedrac; ſ. Kryſtallglas.
Kryſtallachat, *m.* bezdrak-vedrac.
Kryſtallapfel, ſ. Adlerſtein.
Kryſtallartig, *adj.* ledast, ledolik.
Kryſtallbeſchreibung, ſ. Kryſtallographie.
Kryſtallbildung, ſ. Kryſtallogenie.
Kryſtallblüte, *f.* ledast cvět.
Kryſtallborn, *m.* bistro vrelo.
Kryſtalldruſe, *f.* ledast kukanac.
Kryſtallen, *adj.* ledat, od kristala; (v. Bergkryſtall), od vedraca; (v. Kryſtallglas), od biljura; (*fig.*) čist kao staklo.
Kryſtallen, *v. a.* ſ. Kryſtalliſiren.
Kryſtallenzinn, ſ. Bergzinn.
Kryſtallfläche, *f.* ploha ledca
Kryſtallfluß, *m.* manjast vedrac.
Kryſtallform, *f.* ledatost. [stalan.
Kryſtallförmig, *adj.* ledat, ledolik, kri-
Kryſtallgeſtalt, *f.* ledat lik; lik ledca; in —, uledjen.
Kryſtallglas, *n.* biljur.
Kryſtallgrube, ſ. Kryſtallkluft.
Kryſtallgruppe, *f.* kup ledacah.
Kryſtallhell, *adj.* (*fig.*) čist kao staklo.
Kryſtalliniſch, *adj.* ledat. [kristaljenje.
Kryſtalliſation, *f.* ledičenje, ledjenje,
Kryſtalliſationsfähig, *adj.* es iſt nicht —, nemože se ulediti.
Kryſtalliſationsſuite, *f.* lik ledičenja.
Kryſtalliſch, ſ. Kryſtalliniſch.
Kryſtalliſiren, *v. a.* lediti, ulediti, kristaliti; ſich —, *v. r.* lediti se, ulediti se, kristaliti se.
Kryſtalliſirt, *adj.* uledjen, kristalan.
Kryſtallkapſel, *f.* očinja lećnica.
Kryſtallkluft, *f.* vedračnik, majdan od ve-
Kryſtallkraut, ſ. Eiskraut. [dracah.
Kryſtallleuchter, ſ. Kronleuchter.
Kryſtallinſe, *f.* očinja leća, sočka.
Kryſtallmeſſung, *f.* ledcomĕrstvo, kristalometrija.
Kryſtallogenie, *f.* ledcorodje.
Kryſtallographie, *f.* ledcopis, kristalografija.
Kryſtallographiſch, *adj.* ledcopisan.
Kryſtallologie, *f.* ledcoslovje.
Kryſtallometrie, ſ. Kryſtallmeſſung.
Kryſtallpalaſt, *m.* staklenik.
Kryſtallquelle, ſ. Kryſtallborn.
Kryſtallrein, *adj.* (*fig.*) čist kao staklo.
Kryſtallſalz, *n.* uledjena sol; slanik.
Kryſtallſpiegel, *m.* ogledalo i. zrcalo od biljura.
Kryſtallthierchen, *n.* (*Hydatina*), caklenka.
Kryſtallwaare, *f.* biljurovina.
Kryſtallwaſſer, *n.* ledčeva voda; (*fig.*) bistra voda; čista voda kao staklo.
Kübe, *f.* snovalo.
Kübel, *m.* kabao, čabar; (Maß), kila.
Kübelförmig, *adj.* kablast, kabast.
Kubik, Kubiſch, ſ. Cubik uſw.
Kübler, *m.* kablar; ſ. Faßbinder.
Küche, *f.* varionica, kuhinja, dovija, kužina; eine tragbare —, prĕnosno ognjište; ſie verſteht die —, zna gotoviti jela; zna variti, kuhati; die — beſtellen, gotoviti ručak; die Braten laſſen ihm in die —, nose mu pečenje; kalte —, hladna jela; eine gute — führen, dobro se braniti; er hält auf eine gute —, mnogo drži do dobre hrane.
Küchelbäcker, ſ. Kuchenbäcker.
Küchelſpeiſe, *f.* varivo.
Kuchen, *m.* lepinja, pogača; (überhaupt), kolač; (von Oel, Weinbeeren), trop, mezga, komina; (*mont.*) sirac, brus.
Küchen- (in Zuſ.) varionički, kuhinjski.
Küchenamt, *n.* kuhinjska služba.
Kuchenbäcker, *m.* kolačar, pogačar; —in, *f.* kolačarka.
Kuchenbäckerei, *f.* kolačnica; (als Beſchäftig.) kolačarstvo.
Küchenbediente, *m.* kuhinjar.
Kuchenbret, *n.* daska za kolače; kuhinjska polica.
Küchendienſt, *m.* kuhinjska služba.
Kücheneiſen, *n.* poskurnjak, hoštinjača, holipnjača.
Kucheneſſer, *m.* kolačar.
Kuchenflechte, *f.* (*Lecanora*), krastika.
Kuchenform, *f.* kolačnjak; forma.
Kuchenförmig, *adj.* pogačast.
Küchengarten, *m.* (Kuchelgarten), povrtnik, povrtnjak.
Küchengärtner, *m.* povrćar.
Küchengeräth, *n.* kuhinjska sprava.
Küchengeſchirr, *n.* kuhinjsko posudje.
Küchengewächſe, *pl.* povrće, variva.
Küchenhader, *m.* bespara, ispirača, ispirač.
Küchenherd, *m.* ognjište (u kuhinji).
Küchenholz, *n.* drva za kuhinju; kuhinjska drva.
Küchenjunge, *m.* sudoper; parakuhar.

Digitized by Google

Küchenkasten, s. Küchenschrank.
Küchenkelle, *f.* s. Kochlöffel.
Küchenknecht, s. Küchenbediente; Küchenjunge.
Küchenkraut, s. Küchengewächs.
Küchenlatein, *n.* čobanska latinština.
Küchenlicht, *n.* (svéća-)tumarača.
Küchenlöffel, s. Kochlöffel.
Küchenmagd, *f.* (Kuchelmensch), sudopera, loncopera, parakuharka, dekla; (ver.) obrljuga, drolja, droplja.
Küchenmäßig, *adj.* (*fig.*) —e Sprache, čobanski jezik.
Küchenmeister, *m.* pitar, dovijar.
Küchenmesser, *n.* nožina; kuhinjski nož.
Küchenmuschel, *f.* (*Mytilus edulis*), klapavica, klapunica.
Küchenpflanze, *f.* s. Küchengewächs.
Kuchenrad, *n.* Kuchenrädchen, *n.* kovrtač, svèzda.
Küchenrechnung, *f.* kuhinjski račun.
Küchensalz, *n.* varena sol, tuzla; s. Kochsalz.
Küchenschabe, *f.* žohar, švrba.
Küchenschaf, s. Stechschaf.
Küchenschelle, *f.* (*Pulsatilla*), sasa.
Kuchenschieber, *m.* loparac.
Küchenschrank, *m.* kuhinjski ormar, orman.
Küchenschürze, *f.* kuharska pregača.
Küchenschwalbe, s. Rauchschwalbe.
Küchenschwamm, *adj.* jedatna, jelna gljiva.
Küchenschwein, *n.* poseк.
Küchensieb, *m.* cèdka.
Küchensprache, *f.* (*fig.*) čobanski jezik.
Kuchenspritze, *f.* kuhinjska strcaljka.
Kuchenteig, *m.* tèsto za kolače.
Küchentisch, *m.* kuhinjski stol, k-a trpeza.
Küchentuch, *n.* otirač, otarak.
Küchenzettel, *m.* jestvenica.
Küchenzucker, *m.* kuhinjski slador, šećer, cukar.
Küchlein, *n.* (v. Küche), kuhinjica; (v. Kuchen), kolačić; (Hühnchen), pile, pilić.
Kucke, s. Feuerkröte.
Kucken, s. Gucken.
Kuckuck, *m.* kukavica, kukovača; (spr.) der — ruft seinen eigenen Namen aus, rugala se ruga, pa joj bila druga; daß dich der —! nebilo te! weiß der —, znala ga dobrina; er wird den — nicht wieder schreien hören, neće mu više kukati kukavica; neće više čuti kukavice; neće dočekati proléća; blauer —, (*Ajuga pyramidalis*), modra ivica.
Kuckucksamme, s. Grasmücke.
Kuckucksbein, s. Steißbein.
Kuckucksblume, *f.* (*Lychnis flos cuculi*), kukavičja ruža; (*Orchis morio*), kukavica, mošnjica; s. Feldkresse.
Kuckucksbrot, *n.* kiselica.
Kuckucksfliege, *f.* kukavičja muha.
Kuckucksklee, *m.* s. Kuckucksbrot.
Kuckucksschrei, *m.* kukuvik, kukanje.
Kuckucksspeichel, *m.* (*Cicada spumaria*), pènjak, pènušar.
Kuckucksstiefel, *m.* (*Cypripedium calceolus*), crevljac.
Kuder, *m.* divji mačak.
Kudern, *v. n.* glogotati.
Kufe, *f.* kaca, badanj; (am Schlitten), salinac; (*Murex haustellum*), kutlić.
Kufenbier, s. Lagerbier.
Küfer, **Küfner**, *m.* kačar; s. Faßbinder.
Kufie, *f.* (*Trigonocephalus*), kufija.
Kugel, *f.* kruglja, obla, buća, kugla; (Kanonen—), zrno, tane topovsko, djule, kuršum; (Flinten—), puščano zrno, purak; (Billard—), lopta, loptica, balota; (spr.) zwischen — u. Kegel kommen, u škripcu biti; —n wechseln, opaliti pušku jedan na drugoga; udariti se težkim olovom (na mejdanu); Einem eine — durch den Kopf jagen, sasuti komu pušku u glavu; Einen auf —n fordern, pozvati koga na težko olovo; da regnete es —n auf uns, pljuštilo je od puščanoga zrnja; silni su oganj iz pušakah na nas prosuli (prosipali); (an Knochen), jabuka; sich die — ausfallen, izčašiti si (nogu, ruku); (*Cypraea globulus*), oblica; s. Kugelthier.
Kugelabschnitt, *m.* odsèk, odsèčak, srez kruglje.
Kugelamarant, *m.* (*Gomphraena*), vèkovcvat.
Kugelartischocke, *f.* (*Cynara hortensis*), vrtni artićok.
Kugelaffel, *f.* (*Sphaeroma cinerea*), obični smotak.
Kugelausschnitt, *m.* izsèk, izsèčak kruglje.
Kugelbaf, *m.* zrnovište.
Kugelbahn, s. Kegelbahn.
Kugelbaum, *m.* krugljasto drvo.
Kugelbinse, *f.* (*Eriocaulon*), vunoglavka.
Kugelblume, *f.* (*Globularia*), puljka.
Kugelblütler, *pl.* (*Globularieae*), puljkovnice.
Kugelbüchse, *f.* povijuša; puška za zrnje.
Kügelchen, *n.* kruglica, puljka; oblica, kuglica; (*Cypraea globulus*), oblica.
Kugeldistel, *f.* (*Echinops*), bèlotrn, ježevac.
Kugelelektroskop, *m.* puljkast munjojav.
Kugelelster, *f.* s. Häher.
Kugelerz, *n.* bubulj.
Kugelfest, *adj.* er ist —, nemože ga puška probiti.
Kugelfisch, *m.* (*Diodon Hystrix*), ježina; s. Seeflasche.
Kugelfläche, *f.* površ i. površina kruglje.
Kugelflasche, *f.* buća.
Kugelflechte, *f.* (*Sphaerophorus*), puljkonoša.
Kugelfliege, *f.* (*Gymnosoma rotundata*), golica.
Kugelförm, *f.* okruglina; in —, s. Kugelförmig.
Kugelförmig, *adj.* okrugao, krugljast.
Kugelförmigkeit, *f.* okruglost, krugljatost.
Kugelfutter, *n.* zavitak zrna.
Kugelgerade, *adj.* prav pravcit.
Kugelgestalt, s. Kugelform.

Digitized by Google

Kugelgewölbe, *n.* svod na okrug.
Kugelgießer, *m.* zrnar, tanetar.
Kugelgürtel, *m.* s. Kugelzone.
Kugelhaube, *f.* okruglica(-kapa).
Kugelhaupt, *n.* s. Goldbarsch.
Kugelhopf, *m.* naduvka.
Kugelicht, *adj.* krugljast.
Kugelig, s. Kugelförmig.
Kugeljaspis, *m.* okrugla jašma.
Kugelkäfer, *m.* (*Coccinella*), pavenka.
Kugelknopf, *m.* (*Cephalanthus*), glavaš.
Kugelkopf, *m.* (*Delphinus globiceps*), kruglioglavac.
Kugelkreis, *m.* obod kruglje.
Kugelkreisel, s. Brummkreisel.
Kugellack, *m.* krugljast lak.
Kugellehr, Kugelmaß, *n.* zrnoměr.
Kugelmaßliebe, s. Kugelblume. [ljica.
Kugelmuschel, *f.* (*Cyclas cornea*), krug-
Kugeln, *v. a.* valjati, koturati, kotrljati; Blei —, lěvati zrna od olova; —, *v. n.* valjati se, koturati se, kotaljati se; s. Kegel schieben. [noša.
Kugelpilz, *m.* (*Sphaerophoron*), puljko-
Kugelpflaster, s. Kugelfutter.
Kugelprobe, *f.* s. Kugellehr.
Kugelquarz, *m.* krugljast bělutak.
Kugelranunkel, *m.* (*Trollius*), upolin.
Kugelregen, *m.* dažd od zrnah.
Kugelröhre, *f.* (*Exacum*), gorčica.
Kugelrund, *adj.* sasvim okrugao; s. Kugelförmig.
Kugelscheide, *f.* (*Ascidia quadridentata*), četrzuba sumanka.
Kugelschnecke, *f.* (*Bulla*), puljak.
Kugelschneider, *m.* jamičar.
Kugelschnitt, *m.* srez, sěk kruglje.
Kugelschraube, *f.* svrdlić (u vadilice).
Kugelschuß, *m.* hitac zrnom.
Kugelschwamm, s. Bovist. [kast šaš.
Kugelsegge, *f.* (*Carex globularis*), puljKugelspiegel, *m.* krugljasto ogledalo i.
Kugelspinne, s. Kreuzspinne. [arcalo.
Kugelthier, Kugelthierchen, *n.* (*Volvox globator*), vijun.
Kugelträger, *m.* (*Crax globifera*), krakalj krugljonosac.
Kugelung, *f.* glasovanje krugljicami.
Kugelvenus, *f.* (*Venus globosa*), krugljasta ladinka.
Kugelwagen, *m.* kola za zrna.
Kugelwerfer, *m.* (*Lycoperdon carpobolus*), puša-prskavica.
Kugelwinkel, *m.* oblučast kut.
Kugelzieher, *m.* izvijač, vadilica.
Kugelzone, *f.* pojas.
Kugler, *m.* krugljaš; s. Kugelschneider.
Kuguar, *m.* (*Felis concolor*), puma.
Kuh, *f.* krava; eine junge —, kravica, junica; die blinde —, s. Blindekuh; (spr.) er sieht es an wie die — das neue Thor, gledi kao tele u šarena vrata; eine weiße —, bělava; eine schwarze —, crnava, mrkalja, grdica; eine stößige —, boca; eine scheckige —, šarulja, šarica; eine lichtbraune —, plavulja; eine weißfleckige —, cvětulja; eine rehfarbige —, košuta, srnava; eine rothe —, ridjava; eine graue —, sivulja; eine großhörnige —, rogulja.
Kuh- (in Zuf.) kravlji, kravji.
Kuhantilope, *f.* (*Antilope bubalis*), hivolska sajga.
Kuhauge, *n.* kravlje oko; (*Helix glauca*), sivi puž; s. Rindsauge.
Kuhbauch, *m.* kulje.
Kuhbaum, *m.* (*Galactodendron*), mlěčnik.
Kuhblatter, s. Kuhpocke.
Kuhblume, s. Dotterblume; Gänseblume.
Kuhbutter, *f.* kravje maslo.
Kuhdarm, *m.* (*Serpula polythalamia*), mnogoložna gmizavica.
Kuhdieb, s. Gartenfink.
Kuhdille, s. Feldkamille.
Kuheuter, *n.* kravje vime.
Kuhfladen, *m.* kravjak, kravja balega.
Kuhfleisch, *n.* kravje meso.
Kuhfuß, *m.* s. Brecheisen.
Kuhgalle, *f.* kravja, govedja žuč.
Kuhglocke, *f.* klepetuša, klepetar, klepka.
Kuhhaar, *n.* kravja, govedja dlaka.
Kuhhaken, s. Bruchbeere.
Kuhhäckig, *adj.* čukljaiv.
Kuhhalter, *m.* kravaš; —in, *f.* kravašica.
Kuhhaut, *f.* kravina, kravja koža.
Kuhhirt, *m.* kravar; —in, *f.* kravarica; ein — sein, kravariti.
Kuhhorn, *n* kravji rog; (z. Blasen), rog; (*Trigonella foenum graecum*), piskavica; (*Bucida Buceras*), rogat svitalj.
Kuhkalb, *n.* telica.
Kühkamm, *m.* baltica.
Kuhkäse, *m.* kravji sir.
Kuhkette, *f.* kravji lanac, porožje.
Kuhkraut, *n.* (*Saponaria Vaccaria*), poljska sapunica; s. Bingelkraut.
Kühl, *adj.* hladan, hladovit; ein wenig —, hladjahan; —e Witterung, zahladica; —er Schatten, hladak; ein —er Ort, zahladje; im Kühlen sitzen, hladovati; — werden, hladněti, ohladněti; laß es — werden, ostavi dok ohladni.
Kuhlager, *n.* kravja loža.
Kühlapparat, *m.* hladila; hladič.
Kühlbottich, *m.* Kühlböse, *f.* hladnjak.
Kühle, *f.* (der Luft), pohlad; hlad, hladovina; (des Blutes), hladnoća; (*fig.*) hladnoća; etwas mit — überlegen, hladnokrvno što promišljati; (Schiff.) větar; s. Kühlbottich.
Kuhleder, *n.* kravina, kravja koža.
Kühleimer, *m.* hladnica.
Kühlen, *v. n.* hladněti, zahladněti; etwas — lassen, ostaviti što da hladni; das Wetter kühlt sich, hladi, prohladilo je, zahladilo je; —, *v. a.* hladiti, ohla-

Digitized by Google

diti, razhladiti; (*fig.*) sein Müthchen an Einem —, izkaliti srce na kom; Getreide —, pregrnuti, pregrtati žito.
Kühlend, *adj.* pohladan, hladovit, hladan; hladiv.
Kühler, *m.* hladilac, hladič.
Kühlfaß, *n.* hladnjača, tabarka.
Kühlgeld, *n.* pregrtnina.
Kühlgrotte, *f.* hladovnica.
Kühlhafen, *m.* hladnica.
Kühlhaus, *n.* hladionica.
Kühlig, *adj.* hladjahan.
Kühling, *m.* (*Cyprinus idus*), krasoperka; (*Boletus bovinus*), volovnjak.
Kühlkeſſel, *m.* hladeći kotao.
Kühlmittel, *n.* hladilo.
Kühlofen, *m.* hladište.
Kühlpfanne, *f.* hladnica.
Kühlpflaſter, *n.* hladeći obliž (melem).
Kühlſchiff, *n.* ſ. Kühlſtock.
Kühlſchlange, *f.* rukavac, lula.
Kühlſtock, *m.* hladnik.
Kühltrank, *m.* hladovnina, hladeće piće.
Kühltrog, *m.* kalište, korito (kovačko).
Kühlung, *f.* hladjenje; (kühler Wind), hlad, hladak, hladovina.
Kühlwanne, *f.* hladnica.
Kühlwiſch, *m.* kvasilica, kvasilo, kropilo, škropilo.
Kuhmagd, *f.* (Kuhmenſch *n.*), kravarica.
Kuhmelken, *n.* muznja.
Kuhmelker, *m.* muzac; —in, *f.* muzilja.
Kuhmilbe, ſ. Schafzecke.
Kuhmilch, *f.* kravje mlěko.
Kuhmiſt, *m.* kravji gnoj; ſ. Kuhſladen.
Kuhmolke, *f.* kravja surutka.
Kühn, *adj.* směli; odvažan; tvrde petlje; ſ. Dreiſt; — machen, osměliti; —, *adv.* smělo, smiono.
Kühne, Kühnheit, *f.* smělost, smionost, odvažnost.
Kühnlich, *adv.* smělo.
Kühnling, *m.* smionik.
Kühnmuth, *m.* odvažnost.
Kuhpacht, *f.* najam krave, kravah.
Kuhpächter, *m.* najmilac kravah.
Kuhpaſtinak, *m.* ſ. Bärenklau.
Kuhpeterlein, *n.* (*Anthriscus*), krosuljica.
Kuhpilz, *m.* (*Boletus edulis*), sirnjaja, sirovica.
Kuhpocke, *f.* boginja.
Kuhpocken-Impfung, *f.* cěpljenje boginjah.
Kuhreigen, *m.* pastirsko kolo.
Kuhſauger, *m.* (*Caprimulgus*), leganj, kozodoj.
Kuhſchelle, ſ. Kuhglocke; (*Lepas tintinabulum*), morsko zvono; ſ. Küchenſchelle.
Kuhſchlotte, ſ. Herbſtzeitloſe.
Kuhſchmergel, *m.* (*Caltha palustris*), kaljužnica.
Kuhſchotte, *f.* (*Spartium scoparium*), žuka.
Kuhſchwanz, *m.* (*Libellula*), želik-žena.
Kuhſtall, *m.* kravara.
Kuhſtelze, *f.* (*Budytes*), pastirica.
Kuhtod, *m.* (*Equisetum*), preslica.
Kühwunter, *m.* plandište.
Kuhwarm, *adj.* —e Milch, jomuža, jomuža.
Kuhweide, *f.* paša, pašnik za krave.
Kuhweizen, *m.* (*Melampyrum arvense*), poljska urodica; ſ. Lolch.
Kuhwurzel, *f.* (*Mercurialis annua*), jednolětna resulja.
Kuhzehnte, ſ. Milchzehnte.
Kukuruz, ſ. Mais.
Kulpe, *f.* bataljak.
Kumme, *f.* čanak, zděla; ſ. Kumpf.
Kümmel, *m.* (*Carum Carvi*), kumin, kmin, kim; (*Nigella damascena*), crnika vrtna.
Kümmelbranntwein, *m.* kuminovica.
Kümmelbrod, *n.* kruh s kuminom, kminom.
Kümmelbrühe, *f.* kuminova juha (čorba).
Kümmelkäfer, *m.* (*Ptinus*), bušar.
Kümmelkäſe, *m.* sir s kuminom, kminom.
Kümmelliqueur, *m.* kuminovača.
Kümmeln, *v. a.* kuminiti, kuminom začiniti; —, *v. n.* kuminovicu piti.
Kümmelöl, *n.* kuminovo ulje.
Kümmelſilge, *f.* (*Selinum carvifolium*), kuminast selen.
Kümmelſtein, *m.* puževac.
Kümmelſuppe, ſ. Kümmelbrühe.
Kümmelwaſſer, *n.* kuminova vodica.
Kummer, *m.* (Bekümmerniß), pečal, *f.*, skrb; (Gram), tuga, jad; (Noth), nevolja; (Dürftigkeit), oskudica, ubožtvo; — empfinden, pečaliti se; tugovati; Hunger u. — leiden, nevoljno i. bědno življeti; gladovati i stradati; ſich — über Einen machen, zabrinuti se, zastarati se za koga; bojati se komu; er macht mir viel —, vrlo me pečali; š njega se izjedam, grizem, plačem; machen Sie ſich deßwegen keinen —, nemojte se za to brinuti; vom — ergriffen werden, obneveseléti; raztužiti se; dostati se brige; razcvěliti se; ſ. Beſchlaglegung; Schutthaufen.
Kummerantlitz, *n.* tužno, pečalno lice.
Kümmerer, *m.* uzapćenik; (v. Hirſchen), krljav jelen.
Kummerfrei, *adj.* prost od pečali, tuge; ſ. Kummerlos.
Kummergefühl, *n.* pečalnost.
Kummerhaft, *adj.* pečalan, tužan.
Kummerkrank, *adj.* razpečaljen, razcvěljen, tugovan, tugovit; bolan s tuge, pečali.
Kümmerlich, *adj.* nevoljan, kukavan, glotan; — leben, ſich — behelfen, tračiti, kunatoriti; tavoriti, kuburiti, životariti; prteno življeti; eine —e Miene, pečalno, tužno lice; jadan, pečalan pogled.
Kümmerlichkeit, *f.* nevoljnost, kukavnost; kubura; pečalnost.
Kümmerling, *m.* krastavac.
Kümmerlingskraut, *n.* ſ. Dille.
Kummerlos, *adj.* bez pečali, tuge; (ſorgloſ), nebrižan, bezbrižan, bez skrbi.
Kummerloſigkeit, *f.* bezpečalnost; bezbrižnost; nebriga.

Kummermiene, *f.* ſ. Kümmerliche Miene.
Kümmern, *v. n. & i.* das kümmert ihn ſehr, to ga vrlo pečali, žalosti, peče; das kümmert mich nicht, to na me nespada, to mi je deveta briga; was kümmert's mich? marim ja! šta me je briga? ſich —, *v. r.* ſich über etwas —, žalostiti se, tugovati radi čega; (bekümmern), starati se, brinuti se (čim i. za što); er kümmert ſich nicht darum, nehaje za to, nije mu mar; ich kümmere mich um meinen Bart, o sebi se bavim; —, *v. a.* (mit Beſchlag belegen), uzaptiti.
Kümmerniß, *f.* ſ. Kummer.
Kummerſchwer, Kummervoll, *adj.* prepečalan, prežalostan, raztužen.
Kummet, Kumt, *n.* homut (hamot).
Kummethorn, *n.* uši (od homuta).
Kummetkiſſen, *n.* podhomutnik.
Kummetpferd, *n.* homutnjak.
Kummetſtock, *m.* kléšte. [njak.
Kümmigſtein, *m.* (*operculites*), zaklop-
Kummkarren, *m.* taljige sa sandukom; smetnjak.
Kumpan, Kumpe, *m.* drug, drugar; ein luſtiger —, veseljak, pěvidrug.
Kumpf, *m.* (in Mühl.), paoc; vretenka; (Kumpen), kalenica, zděla, čanak.
Kund, *adv.* poznat; die Sache iſt mir nicht —, neznam za to; — machen, obznaniti; — werden, oglasiti se, razglasiti se; — und zu wiſſen ſei hiemit, da vam je na znanje; ſich — geben, javiti se. [Notoriſch.
Kundbar, *adj.* — machen, obznaniti; ſ.
Kundbarkeit, *f.* poznatost.
Kunde, *f.* glas, věst; — bringen, glas doněti; es geht die —, ide glas (o čem); — von einer Sache haben, znati za što; znati što; ſ. Notiz.
Kunde, *m.* (b. Kaufleut.) kupac, mušterija*; (b. Handw.), naručnik; er iſt mein —, od mene kupuje; ja za njega radim; er hat viele —n, mnogi od njega kupuju; za mnoge radi; mnogo
Kundelos, *adj.* neznajući. [ima posla.
Kunden, *v. n.* glasati se, oglasiti se.
Künden, *v. a.* ſ. Kund machen; laßt Euch ein Wunder —! čujde brajne čuda golemoga! stanite, da vam čudo kažem!
Kündner, *m.* obznanilac, oglasilac.
Kündezeit, *f.* odkazno vrěme.
Kundgebung, *f.* očitovanje.
Kundig, *adj.* věšt, vičan (čemu); ein der Sache —er Mann, věštak; der Wege und Stege — ſein, uvěšbati pute; er iſt der kroatiſchen Sprache —, umě i. zna hrvatski; er iſt der Sache nicht —, nerazumě se u to.
Kündig, *adj.* poznat; — machen, obznaniti, oglasiti; — werden, oglasiti se.
Kundige, *m.* věštak.
Kündigen, *v. a.* obznaniti, objaviti, oglasiti; (aufkündigen), odkazati.
Kündigung, *f.* odkaz, odpověd *f.*
Kundleute, *pl.* kupci; naručnici; mušterije.
Kündlich, ſ. Kündig.
Kundmachen, *v. a.* obznaniti, oznaniti; ein Urtheil —, oglasiti presudu; ein Geſetz —, proglasiti zakon; (bekannt geben), dati na znanje, javiti.
Kundmachung, *f.* oglasivanje; oglas, obznana; — der Geſetze, proglasivanje zakonah.
Kundmachungsart, *f.* način oglasivanja.
Kundmachungstag, *m.* dan oglasa; vom —e an, od dana, kad se (što) oglasi, obznani.
Kundſchaft, *f.* glas, věst; — von etwas haben, znati za što; mit Einem — haben, poznavati se s kim; (*merc.*) — haben, imati kupacah, mušterijah; — einziehen, obavěstiti se o čem; razpitati za što; (*mil.*) eine Truppe auf — ausſchicken, poslati četu u pretragu; auf — ſein (recognoſciren), pretraživati; (Zeugniß), svědočba; ſ. Kunde, *m.*
Kundſchaften, *v. n.* pretražiti, pretraživati; — gehen, u pretragu ići; (ſpioniren), uhoditi. [kivalo.
Kundſchafter, *m.* uhoda, špijun; propit-
Kundſchaftsgeld, *n.* uhodnina.
Kundſchaftung, *f.* (*mil.*) pretraga.
Kundthun, *v. a.* oznaniti; na znanje dati.
Kunft, *f.* došašće.
Kunftfeſt, *n.* ſ. Advent.
Künftig, *adj.* budući, dojdući; došasti; die —e Zeit, buduće vrěme; im —en Jahre (—es Jahr), do godine; vom —en Jahre, dogodišnji; das —e Leben, budući, posmrtni život; ins Künftige, *adv.* ſ. Künftighin.
Künftighin, *adv.* u naprěda, u buduće; odsada, odsele, posad, posele.
Künftigkeit, *f.* budućnost.
Kunftſonntag, Kunftzeit, ſ. Advent—.
Kunigunkraut, *n.* (*Eupatorium cannabinum*), meka, konopljuša; ſ. Zweizahn.
Kunkel, *f.* preslica, uvitak; (Spinnſtube), prelo; (ver.) eine alte —, babetina, baburina, babuskara; (ſpr.) was hilfts daß man die — anlegt, wenn man ſie nicht abſpinnt! lasno je osnovati nego je težko potkati!
Kunkeladel, *m.* plemenština po mlěku.
Kunkelmann, *m.* prelac.
Kunkelſchmaus, *f.* poprelica.
Kunkelſtube, *f.* prelo, supredak.
Kunkelverwandtſchaft, *f.* rod po mlěku.
Kunkelweib, *n.* prelja.
Künrücken, *m.* Künwamme, *f.* ſ. Kaninchen.
Kunſchroſe, *f.* ſ. Ginſter.
Kunſt, *f.* umětnost, (hudožestvo); die ſchönen Künſte, krasne umětnosti; bildende Künſte, tvorne umětnosti; die

Digitized by Google

freien Künste, plemenite umětnosti; seine — an einem Dinge beweisen, pokazati na čem svoju snagu; ein Werk der —, rukotvor, tvorina; dieser Garten ist ein Werk der —, ovaj je vrt rukosad; (Geschicklichkeit), uměšnost, uměština, hitrina; das ist mit großer — gemacht, to je vrlo uměšno izhitreno; in diesem Gedicht herrscht zu viel —, ova je pěsma odviše umětna; in ihrem Betragen ist nichts als —, nevlada se naravno već kako je naučila; das ist keine —, to nije nikakva majstorija; von der Natur u. — befestigt, utvrdjen prirodom i rukotvorom; (Handw.), zanat; d. schwarze —, vračarija, čarobija, čarolija; Künste (Kunststücke), hitrina; Künste auf dem Seile machen, pokazivati hitrinu na konopu; pelivahiti; (Ränke), er versuchte bei mir vergebens seine Künste, u zalud mu bijaše kod mene sve njegovo lukavstvo; (v. Bäcker), rešeto; s. Wasserkunst; die — ist lang, das Leben kurz, um za morem, a smrt za vratom; — gibt Brod und Gunst, uměća puna sreća; (spr.) nuzdare — gibt Brod und Gunst, tko umě tomu dvěr; — will Geräthe haben, bez halata neima zanata.

Kunstanlage, *f.* s. Talent.

Kunstapparat, *m.* umětna sprava.

Kunstarbeit, *f.* rukotvor; (künstlich), umětno, ùmešno (umjesno) dělo.

Kunstausstellung, *f.* izloga umětninah.

Kunstbau, *m.* umětna gradnja; s. Organisation.

Kunstbeflissen, *adj.* učenik umětnosti(h).

Kunstbeflissene, *m.* učenik umětnosti(h); umětovnik.

Kunstbeflissenheit, *f.* učenje umětnosti(h).

Kunstbegeisterung, *f.* umětničko odušev-ljenje, nadahnuće.

Kunstbereitung, *f.* umětno gotovljenje.

Kunstbericht, *m.* izvěšće o umětnostih.

Kunstberuf, *m.* umětničko zvanje.

Kunstberühmt, *adj.* slavan, glasovit, na glasu s umětnosti; er ist —, slovi s umětnosti.

Kunstbild, *n.* umětna, umešna slika.

Kunstbildung, *f.* umětnička obrazovanost.

Kunstblitz, *m.* umešna munja.

Kunstblume, *f.* načinjen cvět; —n, načinjeno cvěće.

Kunstdrechsler, *m.* ùmešan tokar.

Kunsteifer, *m.* umětnička gorljivost, rev-

Künstelei, *f.* umětarenje; (als Gegenstand), umětkovina.

Künsteln, *v. n.* umětkovati; majstorisati; umětariti; gekünstelte Speise, prečinjeno jelo; gekünsteltes Gemälde, umětkasta slika; eine gekünstelte Schönheit, naličena lěpotica; an einer Uhr —, petljariti oko ure i. sata.

Kunsterfahren, *adj.* věšt umětnosti.

Kunsterfahrenheit, *f.* umětnička věština.

Kunsterfindung, *f.* ùmešan izumak; (Erfindung einer Kunst), izum umětnosti.

Kunsterzeugniß, *s.* Kunstprodukt.

Kunstfähig, *adj.* vrstan, podoban, sposoban za umětnika.

Kunstfähigkeit, *f.* umětnička vrstnoća, podobnost; s. Talent.

Kunstfärber, *m.* ùmešan mastilac, farbar.

Kunstfertig, *adj.* věšt, vičan umětnosti.

Kunstfertigkeit, *f.* věština, vičnost u umětnosti(h).

Kunstfeuer, Kunstfeuerwerk, *n.* kres.

Kunstfleiß, *m.* marljivost u umětnosti(h); s. Industrie.

Kunstfreund, *m.* prijatelj umětnosti(h); s. Dilettant.

Kunstgärtner, *m.* ùmešan vrtar.

Kunstgebilde, *s.* Kunstwerk.

Kunstgefäß, *n.* umětna posuda.

Kunstgeflecht, *n.* umětan pleter.

Kunstgefühl, *n.* čuvstvo, ćut umětnička; umětljivost.

Kunstgegenstand, *m.* umětovina.

Kunstgehölz, *n.* sadjen gaj, sadjenica, nasad.

Kunstgeheimniß, *n.* tajna umětnosti.

Kunstgemälde, *n.* umešna slika, slikarija.

Kunstgemäß, *adv.* umětnički, umětno; (*fig.*) věšto.

Kunstgenoß, *m.* saumětnik; umětnički drug.

Kunstgenossenschaft, *f.* saumětništvo; umětništvo.

Kunstgeräth, *n.* umětničko orudje; s. Kunstapparat.

Kunstgerecht, *adj.* umětnički.

Kunstgericht, *n.* sud umětnikah; s. Kritik.

Kunstgesang, *m.* umětna pěsma.

Kunstgeschichte, *f.* pověstnica umětnosti(h).

Kunstgeschichtlich, *adj.* umětno-pověstan.

Kunstgeschicklichkeit, *s.* Kunstfertigkeit.

Kunstgeschmack, *m.* ukus.

Kunstgeschwür, *n.* s. Fontanell.

Kunstgestalt, *f.* umětan lik.

Kunstgetriebe, *n.* stroj.

Kunstgewandt, *adj.* umešan.

Kunstgewebe, *n.* umětna tkanina; (*fig.*) umětan osnutak.

Kunstgewerk, *n.* rukotvornica.

Kunstgraben, *s.* Kanal.

Kunstgriff, *m.* hitrina, majstorija.

Kunstguß, *m.* umětna litina.

Kunstgyps, *m.* načinjena sadra.

Kunsthalle, *f.* umětovnica.

Kunsthandel, *m.* trgovina umětovinami.

Kunsthändler, *m.* umětovinar.

Kunsthandlung, *f.* prodaja umětovinah; s. Kunsthandel.

Kunsthöhle, *f.* rukotvorna spilja.

Kunstjünger, *m.* umětnički učenik; učenik umětnosti(h).

Kunstkammer, *f.* s. Museum.

Kunstkenner, *m.* umětovnik; znalac umět-

Digitized by Google

Kunstkenntniß, *f.* poznavanje umětnostih; umětovnost.
Kunstkniff, *m.* hitra varka.
Kunstknipper, *m.* (*Emberiza miliaria*), velik strnad.
Kunstkörper, *m.* tvorina.
Kunstkreis, *m.* področje umětnosti(h).
Kunstladen, *m.* tržnica umětovinah; ſ. Kunsthandlung.
Kunstlehre, *f.* teoria umětnosti; ſ. Technologie.
Kunstleistung, *f.* umětnička tvorina.
Künstler, *m.* umětnik; uměšnik, (hudožnik); ein — in seinen Worten, naměštalo; er ist ein — in seinen Worten, u govoru čisto naměšta; ein rechter —, svesnalica.
Künstelei, *f.* umětarenje, umětarstvo.
Künstlerfleiß, *m.* umětnička pomnja, marljivost; marljivost umětnika.
Künstlergrille, *f.* umětnička mušica.
Künstlerhand, *f.* umětnička, ùmešna ruka.
Künstlerin, *f.* umětnica.
Künstlerisch, *adj.* umětnički. [mětníka.
Künstlerleben, *n.* umětovanje; život u-
Künstlerruhm, *m.* slava umětnika.
Künstlerschaft, *f.* umětništvo.
Künstlersinn, *m.* umětljivost.
Künstlerstolz, *m.* ponos, oholost umětnička.
Künstlerverein, *m.* družtvo umětnikah.
Künstlerwerk, *n.* umětničko dělo; ſ. Kunstw.
Künstlich, *adj.* umětan, (hudožestven); (kunstvoll), ùmešan; (—e Blume, Mineralwasser usw.), načinjen; (falsch), —es Haar, pristavljena kosa; —e Schönheit, naličena lěpota; (nicht von Natur), rukotvoran; (*fig.*) hitar; —e Mittel, hitroća.
Künstlichkeit, *f.* uměšnost, umětovnost.
Kunstliebend, *adj.* ljubeći umětnosti.
Kunstliebhaber, ſ. Kunstfreund.
Kunstlocken, *pl.* pristavljeni uvojci, zulovi.
Kunstlos, *adj.* neumětan; neùmešan; (natürlich), naličen, naravan; —es Betragen, naravno vladanje, podnošenje; die —e Natur, prosta priroda.
Kunstlosigkeit, *f.* neumětnost; neuměština; (*fig.*) neličenost; naravnost; prirodna prostota.
Kunstmachwerk, *n.* umětovština.
Kunstmaler, *m.* ùmešan (umješan) slikar.
Kunstmäßig, ſ. Kunstgemäß.
Kunstmensch, *m.* umětnjak.
Kunstmittel, *n.* umětno sredstvo.
Kunstneid, *m.* umětnička zavist.
Kunstphilosophie, *f.* krasoslovje, estetika.
Kunstprodukt, *n.* tvorina; rukotvor; ſ. Kunstrad, *n.* dolap. [Kunstwerk.
Kunstrede, *f.* (umětna) beseda.
Kunstredner, *m.* besědnik.
Kunstreich, *adj.* eine —e Sängerin, vrlo ùmešna pěvačica; ein —es Gemälde, vrlo umětna slika.
Kunstreich, *n.* državina umětnostih.
Kunstreise, *f.* umětnički put; eine — unternehmen, putovati za umětnosti.
Kunstreiter, *m.* ùmešan jašilac i. jezdilac.
Kunstreiterei, **Kunstreitergesellschaft**, *f.* ùmešno jezdiostvo; ùmešni jezdioci, jašioci.
Kunstrichter, *m.* razsudnik, kritik.
Kunstrichterlich, *adj.* razsudnički, kritički.
Kunstrichtig, *adj.* pravilan, izpravan; po pravilih umětnosti. [posao.
Kunstsache, *f.* umětna stvar; umětnički
Kunstsammlung, *f.* sbirka umětninah; umě-
Kunstschacht, *m.* okno za vodu. [tovnica.
Kunstschatz, *m.* umětno blago.
Kunstschöpfung, *f.* umětna tvorina.
Kunstschule, *f.* umětnička učionica.
Kunstschüler, *m.* umětnički učenik.
Kunstsilber, *n.* umětno srebro.
Kunstsinn, *m.* umětljivost, krasoumnost.
Kunstsinnig, *adj.* umětljiv, krasouman.
Kunstsprache, *f.* umětnički jezik; (*terminologia*), nazivlje.
Kunstspringer, ſ. Voltigeur.
Kunststecher, ſ. Graveur.
Kunststraße, *f.* drum.
Kunststück, *n.* hitrina, majstorija; —e machen, majstoriti.
Kunsttischler, *m.* uměšan stolar.
Kunsttrieb, *m.* umětnički nagon.
Kunstunternehmung, *f.* krasnoumno poduzeće, preduzeće.
Kunstverehrer, *m.* štovalac umětnostih.
Kunstverein, *m.* umětničko družtvo; krasoumno družtvo.
Kunstverlag, *m.* skladište umětovinah.
Kunstvermögen, *n.* umětljivost.
Kunstverständig, *adj.* věšt umětnosti.
Kunstverständige, *m.* (umětnički) věštak.
Kunstversuch, *m.* umětnički pokus.
Kunstverwandte, ſ. Kunstgenoß.
Kunstvoll, *adj.* vrlo umětan, uměšan.
Kunstweg, *m.* drum.
Kunstweise, *f.* način umětnički.
Kunstwelt, *f.* umětnosti.
Kunstwerk, *n.* umětno, (hudožestveno) dělo, umětnina.
Kunstwidrig, *adj.* neumětan, neuměšan.
Kunstwort, *n.* (umětnički) naziv.
Kunstzeug, *n.* umětnička sprava.
Kunstzögling, ſ. Kunstschüler.
Kunstzustand, *m.* stanje umětnostih.
Kunterbunt, *adj.* pobrkan, skalaburen.
Kunterbunt, *n.* tandara mandara, kalaburina.
Kunz, *m.* Konrad; (spr.) er heiße Hunz oder —, bio tko mu drago.
Kunz, *m.* mačak; (Unterkinn), podvoljak; ſ. Eber.
Küpe, *f.* kabao; kablić; (Blaukūpe), modrenica; (Färbestoff), modrilo; eine — anstellen, gotoviti modrilo; auf der — einfärben, močiti u modrilu; die — ausfärben, izmastiti modrilo; auf der

Digitized by Google

— zuſetzen, okrěpiti modrilo; die — iſt angekommen, modrilo je gotovo.
Küpern, ſ. Kepern.
Kupfer, *n.* měd *f.*, bakar*; (Kupfergeſchirr), mědeno posudje; (Kupferſtich), mědopis; (Finnen), er hat viel — im Geſichte; er handelt mit —, ima brocast obraz; cvěta mu obraz.
Kupfer- (in Zuſ.) měden, bakren.
Kupferader, *f.* mědena žica.
Kupferarbeit, *f.* mědarina.
Kupferarbeiter, *m.* mědar.
Kupferarſenik, *n.* mišomorna měd.
Kupferartig, *adj.* mědast.
Kupferaſche, *f.* měden pepeo.
Kupferauflöſung, *f.* mědena otopina.
Kupferausſatz, *m.* brocasti prišti.
Kupferbergwerk, *n.* mědenik, měden rudnik, mědene rude, majdan od bakra.
Kupferbeſchlag, *m.* měden okov.
Kupferblatt, *n.* ſ. Kupferſtich.
Kupferblau, *n.* golubac.
Kupferblech, *n.* mědena pločevina, lima.
Kupferblume, *f.* měden mašak.
Kupferblüte, měden cvět.
Kupferbranderz, *n.* měden paklenac.
Kupferbraun, *n.* mědene okujinice.
Kupferbräune, *f.* ſ. Kupferocher.
Kupferbrecher, *m.* mědokršac.
Kupferbrecherofen, *m.* mědokršna peć.
Kupferbuch, *n.* knjiga s mědopisi; ſ. Bilderbuch.
Kupferdraht, *m.* mědena, bakrena žica.
Kupferdruck, *m.* tiskanje mědopisah.
Kupferdrucker, *m.* mědopisni tiskar.
Kupferdruckerei, *f.* mědopisnica.
Kupferdruſe, *f.* měden kukanac.
Kupfereidechſe, ſ. Landeidechſe.
Kupferende, *n.* měden kraj. [dovac.
Kupfererz, *n.* mědena ruda; (*met.*) mě-
Kupferfahlerz, *n.* měden grušac.
Kupferfarbe, *f.* mědilo.
Kupferfarben, Kupferfarbig, *adj.* mědenast, mědene masti (boje).
Kupferfeil, *n.* mědeni opiljci.
Kupferfliege, *f.* mědenasta muha.
Kupferfluß, *m.* otaljena měd.
Kupferfriſchofen, *m.* bistrište mědi.
Kupfergang, *m.* mědena greda.
Kupfergare, *f.* čistoća mědi.
Kupfergefäß, *n.* mědena posuda.
Kupfergehalt, *m.* mědena čistina; der — des Geſteins iſt unbedeutend, u ovom kamenu malo ima mědi.
Kupfergeiſt, *m.* mědena žesta.
Kupfergelb, *n.* ſ. Kupferkies.
Kupfergelb, *n.* mědenjače, bakren novac; ſ. Kupfermünze.
Kupfergeſchirr, *n.* mědeno posudje.
Kupfergeſicht, *n.* crven obraz; (v. Perſ.) crljenko; crvenac; er hat ein —, brocasta je obraza. [dovac.
Kupferglanz, *m.* Kupferglas, *n.* mrki mě-
Kupferglätte, *f.* mědena gledja.
Kupferglimmer, *m.* mědena tinja.
Kupfergold, *n.* suzlato.
Kupfergrün, *adj.* mědenkast.
Kupfergrün, *n.* mědenka, oměd.
Kupferhaltig, *adj.* mědovit.
Kupferhaltigkeit, *f.* mědovitost.
Kupferhammer, *m.* mědarski mlat, malj; mědarsko kladivo; (Kupferwerk), mědarnica, samokov za měd.
Kupferhammerſchlag, *m.* mědene okujine; ſ. Kupferaſche.
Kupfericht, *adj.* mědast; mědovan; — ſchmecken, zaudarati po mědi; ein —es Geſicht, ſ. Kupfergeſicht.
Kupferig, *adj.* mědovit. [aſche.
Kupferkalk, *m.* mědeno vapno; ſ. Kupfer-
Kupferkeſſel, *m.* mědenjak, bakrač.
Kupferkeule, *f.* palacka.
Kupferkies, *m.* mesac.
Kupferkönig, *m.* (*chem.*) měden kralj.
Kupferkryſtalle, *pl.* ledci od mědenke.
Kupferlachs, ſ. Lachs.
Kupferlaſur, *m.* & *f.* golubac, modrac.
Kupferlebererz, *n.* šaren mesac.
Kupferleg, *n.* mědena vàroš.
Kupfermanganerz, *n.* mědena surevica.
Kupfermulm, ſ. Kupferocher. [crvenjara.
Kupfermünze, *f.* mědenjača, crvenjak,
Kupfern, *adj.* měden, bakren.
Kupfern, *v. a.* oměditi.
Kupfernaſe, *f.* brocast, grintav, crven nos; er hat eine —, cvěta mu nos.
Kupfernatter, *f.* (*Pelias chersea*), ridja ljutica, ridjovka.
Kupfernickel, ſ. Nickelkies.
Kupferocher, *m.* měden hrdjac.
Kupferöl, *n.* mědeno ulje.
Kupferoxyd, *n.* měden kis.
Kupferoxydſalze, *pl.* mědene soli.
Kupferoxydul, *n.* měden kisac.
Kupferoxydulſalze, *pl.* mědenaste soli.
Kupferpecherz, *n.* měden paklenac.
Kupferplatte, *f.* mědena, bakrena ploča.
Kupferpol, *m.* mědena stožerina.
Kupferpreſſe, ſ. Kupferdruckpreſſe.
Kupferprobe, *f.* ogled mědene rude.
Kupferquelle, *f.* mědnica.
Kupferrauch, *m.* mědena čadja.
Kupferroſt, *m.* mědena hrdja.
Kupferroth, *n.* mědilo. [sti (boje).
Kupferroth, *adj.* mědenast, mědene ma-
Kupferroth, *n.* mědovnjak; ſ. Kupferröthe; Kupferfarbe.
Kupferröthe, *f.* mědilo, mědena mast (bo-
Kupferruß, ſ. Kupferrauch. [ja).
Kupferſalpeter, *m.* mědast salitar.
Kupferſammlung, *f.* sbirka mědopisah i. mědolikah; mědopisnik.
Kupferſanderz, *n.* měden pěskovac.
Kupferſäule, *f.* měden stup.
Kupferſcheibe, *f.* měden brus, kotur.

Digitized by Google

Kupferschiefer, *m.* měden listarac i. škri-
Kupferschlacke, *f.* mědena troska. [ljavac.
Kupferschlag, *m.* mědene okujine.
Kupferschlange, ſ. Blindſchleiche.
Kupferschlich, *m.* měden mulj.
Kupferschmied, *m.* kotlar; (*Carabus violaceus*), ljubičasti crevljac. [larstvo.
Kupferschmiedhandwerk, *n.* kotlarija, kot-
Kupferschmiedwerkſtatt, *f.* kotlarnica.
Kupferschrötling, *m.* mědena plojka.
Kupferschwärze, *f.* mědena crn. [tine.
Kupferspäne, *pl.* mědene okujine, taro-
Kupferſtecher, *m.* mědorezac, mědopisac.
Kupferſtecherkunſt, *f.* mědorezba.
Kupferſtein, *m.* mědenac.
Kupferſtich, *m.* mědorez; (Bild), mědo-
pis, mědolik. [likar.
Kupferſtichhändler, *m.* mědopisar, mědo-
Kupferſtichſammlung, *f.* sbirka mědore-
zah, mědopisah, mědolikah; mědopis-
Kupferſtufe, *f.* mědena ruda. [nik.
Kupfertafel, *f.* mědopisina.
Kupfertiegel, *m.* mědište.
Kupfervitriol, *m.* plavetnjak; očni i. konjski kamen; modra galica.
Kupfervitriolfabrik, *f.* plavetnjačnica.
Kupferwaare, *f.* mědenina, mědena roba.
Kupferwaſſer, *n.* ſ. Cementwaſſer; Eiſen-
Kupferweißerz, *n.* běla měd. [vitriol.
Kupferwerk, *n.* knjiga s mědopisi, mědo-
Kupferwicke, *f.* zrnata mědenka. [rezi.
Kupferzeichenkunſt, *f.* mědopisnja.
Kupferzeichner, *m.* mědopisac.
Kupferziegelerz, *n.* mědena rudka.
Kupferzündhütchen, *n.* mědena kapica.
Kupferzuſchlag, *m.* primetak mědi.
Kuphornſpath, *m.* puhavac.
Kupolofen, *m.* kupolova peć.
Kuppe, *f.* (ein. Berges), hober, glavica; (h)rtanj; (ein. Baumes), vrhunac; kičica; (ein. Nagels), glavica.
Kuppel, *f.* (*arch.*) trulo, kube; (Kuppelriemen), pripaska, kajasa; ſ. Koppel.
Kuppelbach, *n.* krov s trulom.
Kuppelei, *f.* podvod, podvodstvo.
Kuppeln, *v. a.* (zwei Perſonen —), svesti, svoditi; (ver.) podvesti, podvoditi; gekuppelte Säulen, skopčani stupovi; gekuppelte Bildſäule, samotvoran kip; ſ. Koppeln. [rina, prosulja.
Kuppelpelz, *m.* prodvodadžina; svoda-
Kuppelriemen, *m.* ſ. Kuppel. [tom.
Kuppelthurm, *m.* toranj s trulom, kube-
Kuppen, *v. a.* Bäume —, okresati, prevršiti, prevršivati, izprevršivati, oklaštriti drveće; Nägel —, srezati nokte.
Kuppig, *adj.* trulat; kukmast.
Kuppler, *m.* podvodnik, svodnik, svodilac.
Kupplerin, *f.* podvodnica, svodnica, svodilja, (pezevenka).
Kuppmeiſe, ſ. Haubenmeiſe.
Kuppnagel, *m.* glavač, glavat klinac (ek-
Kuppſe, ſ. Kuppe. [ser, čavao).
Kur, *f.* izbor; die — haben, imati pravo izbora; (Heilung), ſ. Cur; eine — gebrauchen, lěčiti se; eine glückliche — thun, izlěčiti.
Kuranzen, *v. a.* bičevati; (*fig.*) mučiti.
Küraß, *m.* oklop, naprsnik.
Küraſſier, *m.* oklopnik.
Küraſſier- (in Zuſ.) oklopnički.
Küraſſierregiment, *n.* oklopnička pukovina (regimenta). [nik.
Küraßthier, *n.* (*Chlamydophorus*), oklop-
Kurbe, Kurbel, *f.* ručica, ručka, ruča,
Kürbeere, *f.* svibovka. [rucalj.
Kurbel, ſ. Kurbe.
Kurbelknie, *n.* koléno. [vačka sulica.
Kurbelſpieß, *m.* ražanj s ručicom; lo-
Kürbiß, *m.* (*Cucurbita Pepo*), bundeva, buća, bujača; misirača; äthiophiſcher ſaurer —, ſ. Affenbaum.
Kürbißapfel, *m.* tikvenjača.
Kürbißbandwurm, *m.* (*Taenia solium*), ojadělica, trakavica.
Kürbißbaum, *m.* (*Crescentia*), tikvanj, kujeta; ſ. Affenbaum.
Kürbißbirn, *f.* lubeničarka; ſ. Pfundbirn.
Kürbißblatt, *n.* bundevski list.
Kürbißblüte, *f.* bundevski cvět.
Kürbißfeld, *n.* bundevište.
Kürbißflaſche, *f.* tikva, vrg.
Kürbißförmig, *adj.* tikvast.
Kürbißfrucht, *f.* dinja.
Kürbißkern, *m.* bundevska sěmenka, špica od misirače.
Kürbißkirſche, ſ. Zaunrübe.
Kürbißkraut, *n.* bundevska vrěža.
Kürbißwurm, ſ. Kürbißbandwurm.
Küren, *v. a.* izbirati, izabrati.
Kurfürſt, *m.* knez-izbirač, kurfüršt.
Kurfürſtenrath, *m.* věće knezovah-izbirača.
Kurfürſtenthum, *n.* izbiraća kneževina, kurfürštvo, kurfürština.
Kurfürſtlich, *adj.* kurfürštski.
Kurherr, ſ. Kurfürſt.
Kurhut, *m.* klobuk kneza-izbirača.
Kurier, Kuriren, ſ. Courier, Curiren.
Kurprinz, *m.* knežević-izbirač.
Kurre, *f.* ſ. Truthuhn.
Kurrecht, *n.* pravo izabiranja.
Kurrhahn, ſ. Birkhahn.
Kurrig, ſ. Kirre.
Kurſchmied, ſ. Churſchmied.
Kürſchner, *m.* krznar, kožuhar, ćurčija*; (*Dermestes Pellio*), kožnjak.
Kürſchnergare, *f.* krznarska strojba.
Kürſchnergeſell, *m.* krznarski dětić, kalfa.
Kürſchnerhandwerk, *n.* (Kürſchnerei), krznarija, krznarstvo, ćurčiluk.
Kürſchnerin, *f.* krznarka, krznarica.
Kürſchnernaht, *f.* krznarski šav.
Kürſchnerwaare, *f.* krznarina.
Kürſchnerwerkſtatt, *f.* krznarnica.
Kurweihe, *f.* (*Falco Milvus*), škanj.

Digitized by Google

Kurwürde, *f.* izbiraće kneštvo.

Kurz, *adj.* kratak; ein wenig —, pokratak; zu —, prekratak; ein Pferd — anbinden, svezati konja na kratko; — halten, stegnuti, stezati; držati na uzdi; (*fig.*) — angebunden, na kratko nasadjen; těsan; der kürzeste Weg, najpreći put; —e Elle, malen lakat (rif, aršin); —e Waare, sitna roba, sitniš; einen Teller — und klein schlagen, razbiti tanjur na sto komadah; ein —es Gesicht haben, biti kratkovid i. kratka vida; den Kürzern ziehen, izgubiti; zu — kommen, štetovati; biti na kvaru i. kvaran biti; er ist dabei zu — gekommen, po njega je grbavo; nije mu domakło i. izmoglo; um eine Spanne kürzer machen, odseći komu glavu; eine —e Freude, malotrajna, kratka radost; — währen, netrajati dugo, slabo trajati; vor —er Zeit, vor kurzem, malo prije; — nachher, — darauf, brzo zatim; (*poet.*) malo je postajalo vrěme; über — oder lang, prije ili poslije; der Tag wird kürzer, dan kraća; in —er Zeit, u malo vremena; in Kurzem, do mala, za malo, na skorom; je kürzer desto besser, što na kraće to bolje; —e Sicht, kratak rok; —es Gedächtniß, slaba pamet; er hat ein —es Gedächtniß, slab je pamtilo; etwas — machen, brzo dovršiti; das kürzeste Mittel, najpreći način, najpreče sredstvo; sich — fassen, u kratko reći; Einen — abfertigen, odpraviti koga; prelomiti s kim brzo kolać; Einem —weg o. — u. gut sagen, izrekom komu kazati; odseći komu kao na panju; — und gut ich will es haben, jednom rěći ja hoću; —e Brühe, gusta juha (čorba); Einen — und lang nennen, nakititi koga mopako; er hat ihn — und lang genannt, nebi ni psi s maslom izjeli, kako ga je izpsovao.

Kurzähnig, *adj.* kratkoklas.

Kurzarm, *m.* kratkoručac.

Kurzarmig, *adj.* kratkoruk, kratkih rukuh.

Kurzathmig, *adj.* zadušljiv, nedušljiv, kurzathmigkeit, *f.* zaduha. [sipljiv.

Kurzbein, *m.* kratkonožac; —, *n.* krat-

Kurzbeinig, *adj.* kratkonog. [konožka.

Kurzblühend, *adj.* kratkocvětan.

Kurzdauernd, *adj.* malotrajan, malověčan.

Kürze, *f.* kratkoća, kratčina, kratkost.; sich der — befleißen, kratak biti; in aller —, u kratko; u malo rěčih.

Kürzen, *v. a.* kratiti, pokratiti, skratiti; die Zeit —, zabavljati se; *s.* Schmälern; sich —, *v. r.* kraćati; (einlaufen), sbiti se, skupiti se, sběći se. [krilci.

Kurzflügler, *pl.* (*Brachiptera*), kratko-

Kurzfuß, Kurzfüßig, *s.* Kurzbein, Kurzbeinig.

Kurzgefaßt, *adj.* nakratak, okratak.

Kurzgeschwänzt, *adj.* kratkorep, kratka

Kurzgewehr, *n.* sablja. [repa.

Kurzhaarig, *adj.* kratkovlas, kratke dlake; (v. Mensch.) kratkokos, kratke kose.

Kurzhals, *m.* (*Brachyderes*), kratkošija.

Kurzhalsig, *adj.* kratkovrat, kratke šije.

Kurzhändig, *s.* Kurzarmig.

Kurzhornrüßler, *m.* (*Brachyceras muricatus*), bodljav kratkorožac.

Kurzkopf, *m.* (*Brevisceps gibbosus*), grbav kratkoglavac.

Kürzlich, *adv.* (unlängst), nedavno; skoro; (bald), do mala; (in d. Kürze), u kratko, na kratko. [grive.

Kurzmähnig, *adj.* kratkogriv, kratke

Kurzmesserschmied, *m.* nožar, britvar.

Kurznägelig, *adj.* kratkih nokatah.

Kurznasig, *adj.* kratkonos, kratka nosa.

Kurzohr, *n.* čula, čubro, čulko.

Kurzöhrig, *adj.* čulav, čubrast.

Kurzröckig, *adj.* kratke suknje.

Kurzschattig, *adj.* kratkosěn; Kurzschattige, —e Wölfer, kratkosěnci.

Kurzschnäbler, *pl.* (*Pressirostres*), kratkokljunci.

Kurzschwanz, *m.* kratkorepac. [schwänzt.

Kurzschwänzig, Kurzschweifig, *s.* Kurzge-

Kurzsichtig, *adj.* kratkovid, kratka vida; ein —er Wechsel, kratkoročna měnica; (*fig.*) kratkouman; er ist sehr —, nevidi dalje od nosa.

Kurzsichtige, *m.* kratkovidac, kratkovida.

Kurzsichtigkeit, *f.* kratak vid. [Einsilbig.

Kurzsilbig, *adj.* kratke slovke; (*fig.*) *s.*

Kurzstämmig, *adj.* kratka panja, debla.

Kurzstängelig, *adj.* kratke stabaljike.

Kurzstiel, *m.* kratkodrška.

Kurzstielig, *adj.* kratka držka.

Kurzton, *m.* kratak naglasak.

Kurztönig, *adj.* kratkoglasan.

Kurzum, *adv.* — machen, osvrnuti se; — es geht nicht, jednom rěčju, to nemože biti.

Kürzung, *f.* kraćenje; pokrata, prikrata.

Kürzungszeichen, *n.* pokratnik.

Kurzwaare, *f.* sitna roba, sitniš.

Kurzwaarenhändler, *m.* sitničar.

Kurzweg, *s.* Kurz.

Kurzweile, *f.* zabava; — treiben, šaliti se, sbijati šale.

Kurzweilen, *v. n.* zabavljati se, šaliti se; —, *v. a.* zabavljati.

Kurzweilig, *adj.* zabavan.

Kurzwierig, *s.* Kurzdauernd.

Kurzzählig, *adj.* okratak; kus.

Kurzzähnig, *adj.* kratkozub. [jeze.

Kurzzüngler, *pl.* (*Brevilinguia*), kratko-

Kuschen, *v. n.* leći; fuscht! lelja! cuki! (*fig.*) podavij rep poda se! er muß —, mora mučati.

Digitized by Google

Kuß, *m.* poljubac, ljubac, cělov; einen — geben, poljubiti; einen — erwiedern, odljubiti; einen — rauben, na silu poljubiti; einen — zuwerfen, poslati poljubac; der erste —, prvo milovanje.

Küssen, *v. a.* poljubiti, ljubnuti; cělunuti; ljubiti; cělivati; cělovati; Einen auf die Hand —, poljubiti komu ruku, poljubiti koga u ruku; Einen auf die Stirne —, poljubiti koga među oči; Einem den Saum des Kleides —, poljubiti koga u skut; sich — lassen, dopustiti (komu) lice; sich —, poljubiti se; die Thränen von den Wangen —, ljubiti uplakano lice.

Küsser, *m.* cělovnik, cělivač.

Kußhand, *f.* poslan ljubac; Einem eine — geben, poslati komu ljubac.

Küßlich, *adj.* ein —er Mund, usta za ljubljenje; usta da ih ljubiš.

Kußmal, *n.* cmokac.

Kußmund, *m.* s. Küßlich.

Küste, *f.* primorje; (steiles Ufer), žal, rub; die — befahren, okrajčiti; ploviti uz kraj, držati se kraja; (*mont.*) kuka.

Küstel, *f.* češer, češerika.

Küstenbewahrer, *m.* primorski stražnik.

Küstenbewohner, *m.* primorac, pomorac; —in, *f.* primorka.

Küstenbezirk, *m.* primorski srez (kotar).

Küstenfahrer, *m.* okrajnik.

Küstenfahrt, *f.* okrajčenje; plovitba uz kraj.

Küstenfluß, *m.* primorska rěka. [morje.

Küstengebiet, *n.* primorska oblast; pri-

Küstenhandel, *m.* primorska i. pomorska trgovina.

Küsteninsel, *f.* primorsko ostrvo, primorski otok.

Küstenjäger, *m.* (*Tringa litorea*), veliki piknjasti dular.

Küstenland, *n.* primorje.

Küstenländisch, *adj.* primorski.

Küstenstrich, *m.* primorski okrajak.

Küstenwache, *f.* pomorska, primorska straža.

Küster, *m.* crkvenjak, požup, (zvonar).

Küster- (in Zus.) crkvenjački.

Küsteramt, *n.* crkvenjačka služba.

Küsterei, *f.* crkvenjaštvo; crkvenjačnica.

Küter, *m.* svinjski mesar.

Kutschbaum, *m.* srčanica kočije.

Kutschbeschlag, *m.* postava od kočije.

Kutschbock, *m.* kozlić, bak.

Kutschboden, *m.* dno od kočije.

Kutsche, *f.* kočija, kolesnica, hiatov, karuce; eine vierfitzige —, kočija sa dva sědala; (b. Gärtn.) klilo.

Kutschen, *v. n.* voziti se u kočiji; s. Kutschiren.

Kutscher, *m.* kočijaš; (spr.) er flucht wie ein —, psuje kao vlah s kôca.

Kutscherdienst, *m.* kočijaška služba; služba kočijaša.

Kutscherfisch, *m.* (*Heniochus*), vozar.

Kutscherfitz, *m.* kočijaško sědalo; bak.

Kutschfeder, *f.* škripac od kočije, karucah.

Kutschfenster, *n.* prozor od kočije, karucah. [rucah.

Kutschfutter, *n.* postava od kočije, ka-

Kutschgeschirr, *n.* hamovi za kočiju.

Kutschgestell, *n.* stan od kočije.

Kutschhimmel, *m.* krov od kočije.

Kutschiren, *v. n.* kočijašiti, kolovoziti.

Kutschkasten, *m.* lubura od kočije.

Kutschkissen, *n.* Kutschpolster, *m.* jastuk od kočije.

Kutschpferd, *n.* konj za kočiju.

Kutschquaste, *f.* kita od kočije.

Kutschrad, *n.* kolo od kočije.

Kutschriemen, *m.* remenina od kočije.

Kutschschlag, *m.* Kutschthür, *f.* vrata od

Kutschritt, *m.* u(s)stupa. [kočije.

Kütt, s. Kitt.

Kutte, *f.* habit, hrka; (b. Dr.) mantija); die — anlegen, otići u redovnike; obući se; (b. Dr.) zakaludjeriti se; die — ablegen, svrći kapu, mantiju.

Kuttel, *f.* utroba, drob.

Kuttelbank, *f.* pikatarnica. [cija.

Kuttelflecke, *pl.* pikat, škembe, fileci, kr-

Kuttelkraut, *n.* (*Thymus vulg.*), kudrac, gospina travica.

Kutten, *v. a.* kopati.

Kuttengeier, *m.* (*Vultur Papa*), jastrebina.

Kuttenmönch, *m.* kapucin.

Kuttenträger, *m.* crnjo, mantijaš.

Kutter, *m.* kutar.

Kuttler, s. Fleckfieber.

Kuttvogel, *m.* (*Loxia Chloris*), zelenac.

Kütz, *m.* jare, kozlić, kozle.

Kutze, s. Katze.

Kur, *m.* (*mont.*) kus.

Kurenkauf, *m.* kupnja kusa.

Kurkränzler, *m.* rudarski pogadjač.

Kyrie eleison, *int.* gospodine pomiluj.

L.

La la, *adv.* tako tako.

Lab, *n.* grušalo; sirilo; (Kälber—), sirište, sirenište, sirenje; s. Labmagen.

Lab, *adj.* mlak; (*fig.*) mlakav, bljutav, suhoparan; mrtvo puhalo.

Labbe, *f.* labrda, labrnja, laloka; (*Larus parasiticus*), govnačka.

Labben, *v. n.* lizati.

Labber, *adj.* hladan.

Labbern, *v. n.* smukati; sisati; (*fig.*) la-

Digitized by Google

brnjati, šklaviti, čavrzgati, čavrljati, čakoliti.

Labebecher, *m.* čaša-umornica.

Labefaktiren, *v. a.* uzdrmati.

Labekühle, *f.* okrepni hladak; bava.

Laben, ſich, (v. d. Milch), *v. r.* siriti se, grušati se, usiriti se, sgrušati se, ugrušati se; —, *v. a.* (Milch —), siriti, usiriti, zasiriti, podsiriti.

Laben, *v. a.* (erquicken), okrěpiti, pokrěpiti, krěpiti; razblažiti; (Einen mit einem Trunke Wein —, zapojiti koga vinom; der Wind labt, větar prohladjuje, razhladjuje; ſich an etwas —, nasladjivati se čim.

Labend, *adj.* okrepljujući, okrepan, pokrepan; razhladan.

Laberdan, *m.* slani bakalar.

Labeſchale, *f.* ſ. Labebecher.

Labeſtock, ſ. Liebſtöckel.

Labet, *adv.* platka, platko; fuć; — werden, platka i. fuć biti.

Labetrank, *m.* okrepina, pokrepina.

Labewein, *m.* okrepno, pokrepno vino.

Labialbuchſtabe, ſ. Lippenbuchſtabe.

Labialpfeife, *f.* usnata svirala.

Labiiren, *v. a.* nausniti.

Labkraut, *n.* brodika; gelbes —, (*Galium verum*), grušalica, mlěkoseda, ivanjlěbkuchen, ſ. Lebkuchen.

Labmagen, *m.* lojnjak, razsolnica; ſ. Lab.

Laborant, *m.* (lučbarski) radnik, laborant.

Laboratorium, *n.* lučbarnica, laboratorij.

Laboriren, *v. n.* (*chem.*) lučbovati; (*med.*) bolovati od . . .

Labradormaus, *f.* (*Mus hudsonicus*), labradorski miš.

Labradorſtein, *m.* labradorac.

Labſal, *n.* ukrepa, pokrepa; (Troſt),

Labſalben, *v. a.* pakliti, opakliti.

Labung, *f.* sirenje; (Erquickung), krěpljenje; ſ. Labſal.

Labyrinth, *n.* nedohod, labirint; (*anat.*) suvojka; (*fig.*) metež; ſ. Labyrinthſchnecke.

Labyrinthiſch, *adj.* nedohodan, labirintički; suvojan; (*fig.*) zamršen, metežan.

Labyrinthſchnecke, *f.* (*Trochus hybridus*), izrodjena vrtaljka.

Lachbar, *adj.* podběliv; ein —er Baum, drvo koje se može naseći, podběliti.

Lachbaum, *m.* podběljeno, nasećeno drvo; (Gränzbaum), mednjik (menjik).

Lache, *adj.* mlitav, mlatav.

Lache, *f.* směh; eine — aufſchlagen, udariti i. prsnuti u směh; prosmijati se; naduti se smijati; laute —, grohot; eine laute — aufſchlagen, grohotom se nasmijati; (Lache, Pfütze), kaljuža, mlaka, kaljuga; (ein. Baumes), podbělak, naseк; —n in einen Baum hauen, podběliti, naseći drvo.

Lächeln, *v. n.* nasmešiti se, nasmehnuti se, posmehnuti se, osmehnuti se, smešiti se; osmijavati se; höhniſch —, podsmijavati se; das Glück lächelt ihm, svaka ga sreća sreta; die Sonne lächelt mir wieder, sunce mi je opet ogranulo.

Lächeln, *n.* smešenje; osmeh, posmeh,

Lachen, *v. n.* smijati se; über etwas —, smijati se čemu; aus vollem Halſe —, grohotom se smijati, grohotati se; ſich ſatt —, nasmijati se; ſich halb todt —, vor Lachen berſten wollen, ſ. Berſten; ſie wollen ſich todt —, hoće da se poguše i. podave od smeha; hoće da se razpanu od smeha; —d ſagen, kroz smeh kazati; Einen — machen, nasmijati koga; an vielem Lachen erkennt man einen Narren, budale se mnogo smiju; mit —dem Munde ſagen, smijuć se i. kroz smeh kazati; Einem —, smijati se na koga; ins Fäuſtchen —, ćutke se smijati; izza ledjah se smijati; —de Erben, veseli naslědnici; eine —de Gegend, milovidna okolica; die Früchte —, smije se hrana u polju; die Zufriedenheit lacht aus ſeinen Augen, vidi mu se na očijuh da je zadovoljan; (Forſtw.) einen Baum —, podběliti, zaběliti, podguliti, naguliti drvo; einen Steig durch einen Wald lachen, prokrčiti, proseći stazu kroz šumu.

Lachen, *n.* smijanje, smeh; das iſt zum —, to je smešno i. smešljivo; er konnte ſich des —s nicht enthalten, nije se mogao od smeha uzdržati; sama su mu se usta smijala; er kann vor — nicht zu Worte kommen, nemože od smeha ni prosloviti i. ni rěči reći.

Lachenknoblauch, ſ. Bärenlauch.

Lacher, *m.* smijalo, smijalac; ſ. Lachhans; —in, *f.* smijalica.

Lacherhaft, *adj.* smešljiv; ihm iſt ſehr — zu Muthe, smije mu se; hoće da se smije.

Lächerlich, *adj.* smešan, smešljiv; —e Geberden machen, smešno gledati; (poſſenhaft), tamašan; mache dich nicht —! muči da ti se ljudi nebrukaju!

Lächerlichkeit, *f.* smešnost, smešljivost; tamašnost.

Lächern, *v. i.* es lächert mich, smešno mi je, smije mi se, smijao bih se.

Lachfalke, *m.* (*Falco cachinus*), soko(l)-grohotač.

Lachgans, *f.* (*Anas albifrons*), lisasta patka.

Lachhans, *m.* kesizub, pestozub, cěrilo.

Lachig, *adj.* kaljužav, pun mlakah, barovit.

Lachkraut, *n.* (*Apium risus*). smešljiv ač.

Lachkuckuck, *m.* (*Cuculus ridibundus*), kukavica-smijalica.

Lächler, *m.* smeško, posmijač, posmijko; smešilac; —in, *f.* smešilica, posmijača.

Digitized by Google

Lachluſt, *f.* smijavica, smiješ, smešljivost.
Lachluſtig, *adj.* smešljiv; er iſt ſehr —, vrlo se rado smije.
Lachmöve, *f.* (*Larus ridibundus*), crvenonogi galeb.
Lachmuskel, *m.* mišica-smijalica.
Lachs, *m.* (*Salmo Salar*), losos, zelentar; ſ. Salm.
Lachsbarſch, *m.* (*Perca labrax*), lososni grgeč i. okun.
Lachsbrut, *f.* lososčad.
Lachsfahre, ſ. Lachsforelle.
Lachsfang, *m.* Lachsfiſcherei, *f.* lov lososah.
Lachsfleiſch, *n.* lososovina.
Lachsforelle, *f.* (*Salmo Trutta*), pastrva, pastrma.
Lachskarpfe, *m.* (*Salmo Carpio*), šaranast losos.
Lachskind, *n.* Lachskunze, *f.* lososić; (*coll.*) lososčad.
Lachsmaräne, *f.* (*Coregonus Maraena*), Lachsſtör, ſ. Stör.
Lachsſteig, *m.* krčanik.
Lachſtein, *m.* medjnik (menjik).
Lachſucht, *f.* smijavica, nadanje na smêh; die — hat uns befallen, razsmijali smo se; nadalo nam se smijati.
Lachſüchtig, *adj.* er iſt —, rado se smije.
Lachswurm, *m.* (*Caligus piscinus*), riboljub, lososji ušenac.
Lachszunge, *f.* (*Salmo eriox*), siv losos.
Lachtaube, *f.* gugutka; kumrija; (*fig.*) kumrija, smijalica.
Lachter, *n.* hvat, sežanj (rudarski).
Lachter, *m.* (b. Bäck.) brašnak.
Lachterbaum, *m.* medjnik (menjik).
Lachterkette, *f.* měračka lanac.
Lachterlatte, *f.* Lachterſtab, *m.* ſ. Setzlatte.
Lachterſchnur, *f.* měračka vrpca.
Lachweihe, *f.* ſ. Thurmfalk.
Lachzahn, *m.* sekutić.
Lack, *m.* (ein Harz), lak; (Firniß), pokost, firnis; mit — überziehen, pokostiti, lakovati; (*Cheiranthus*), šeboj.
Lackarbeit, *f.* pokostnina.
Lackarbeiter, *m.* pokostar.
Lackei, *m.* služak, lokaj, inuš.
Lacken, ſ. Lackiren.
Läcken, *v. n.* pračati se, ritati se.
Lackfarbe, *f.* lakovo mastilo.
Lackfenner, *n.* ſ. Rothlauf.
Lackfirniß, *m.* lakov pokost; pokost.
Lackgewerk, *n.* ſ. Lackirfabrik.
Lackharz, *n.* lakova smola.
Lackholz, *n.* kosodrevina.
Lackiren, *v. a.* pokostiti, lakovati.
Lackirer, *m.* pokostar, lakirnik.
Lackirfabrik, *f.* pokostarnica.
Lackkroton, ſ. Gummilackbaum.
Lacklaus, *f.* (*Coccus lacca*), lakovac.
Lackmus, *m.* lakmus.
Lackmusauflöſung, *f.* lakmusovina.
Lackmuskraut, *n.* (*Croton tinctorium*), mastilački ladalj, lakmusnjak.
Lackmuspapier, *n.* lakmusovac.
Lackſchildlaus, ſ. Lacklaus.
Lackſtock, *m.* šeboj.
Lackwaare, *f.* pokostnina.
Lacrymatorium, *n.* suzenica.
Lactation, *f.* dojitba; dojenje.
Lactiren, *v. a.* dojiti.
Lactiſch, *adj.* —es Fieber, ſ. Milchfieber.
Labanum, *n.* ladan, oldan.
Labanum-Ciſtröschen, *n.* (*Cistus ladaniferus*), cist-ladanovac.
Läbchen, *n.* klêtčić; ſ. Schublade.
Lade, *f.* kovčeg, škrinja, sanduk; ſ. Schublade, Kaſten; (b. Web.), brdila, bilo; (Zunft—), skladica, ladica; (Verſammlung), cehovna skupština.
Ladebrief, *m.* dozivnica.
Ladegat, *n.* (Mündung), grlo, grlić od topa.
Ladelöffel, *m.* ſ. Ladeſchaufel.
Lademaß, *n.* měrica za prah, mertuk, čila.
Laden, *m.* kapak; klopka; (Gewölb), tržnica, dućan, štacun.
Laden- (in Zuſ.) dućanski.
Laden, *v. a.* (auf—), Waaren auf den Wagen —, potovariti, tovariti robu na kola; Waaren in das Schiff —, krcati robu u brod; auf d. Pferd —, uzvaliti na konja; Miſt —, trpati, nametati gnoj; Heu —, saděti, saděvati sěno u voz; auf den Rücken —, prtiti, naprtiti, uprtiti; zametnuti, zavrći, zametati; auf die Schulter —, prekoramiti, uprtiti na rame, na pleći; das kann ich nicht auf mich —, pod to nemogu podleći; ſich ein Geſchäft auf den Hals —, uprtiti se u posao; zabrazditi u posao; eine Pflicht auf ſich —, uzeti na se dužnost; uzeti što pred dušu; Einem eine ſchwere Arbeit auf den Hals —, naprtiti komu tvrd posao; Feindſchaft auf ſich —, navući na se (čije) neprijateljstvo; er hat des Vaters Fluch auf ſich ge—, otac ga je ukleo; otčinska ukletva je ostala na njem; ſich d Magen voll —, nadekati se, nabiti se; eine Kanone —, napuniti, nabiti, puniti, nabijati top; ſcharf —, nabiti olovom i. živo; blind —, nabiti na mrtvo i. prahom; (vor—), dozvati, dozivati; Einen vor den Richter —, těrati, voditi koga na sud; (ein—), pozvati,
Ladenbuch, *n.* ſ. Strazza.
Ladencaſſa, *f.* dućanska pěneznica.
Ladendiener, *m.* trgovački dětić (kalfa).
Ladenfenſter, *n.* prozor tržnice, dućana.
Ladenflügel, *m.* kapak; (b. Türk.) čepe-
Ladengeſell, *m.* pěnežničar.
Ladenhüter, *m.* (*fig.*) zavalj, zavaljština; stara, zaležala roba.
Ladenjunge, *m.* trgovački děčak, učenik.
Ladenjungfer, *f.* Ladenmädchen, *n.* prodavačica.
Ladenpreiß, *m.* tržna cěna.
Ladenſitzer, *m.* prodavač; —in, *f.* proda-

Ladenvater, ſ. Ladengeſell.
Ladepforte, *f.* krcaonica.
Lader, *m.* tovarnik, prtilo, prtilac; trpač, saděvalac, bastaž*; (*mil.*) nabijač.
Laderüſter, *m.* velika i. ľeva ručica.
Ladeſchaufel, *f.* sbijalo.
Ladeſtock, *m.* šibka; den — anſetzen, na- [bijati.
Ladeſtockbohrer, *m.* svrdlić za šibčište
Ladeſtockfeder, *f.* stajka za šibku.
Ladeſtockſchraube, ſ. Kugelſchraube.
Ladeſtopfer, *m.* nabijač.
Ladetaſche, ſ. Patrontaſche.
Ladezange, *f.* taoničke kliešte.
Ladezeug, *n.* nabijala; nabijaća sprava.
Ládiren, *v. a.* zlediti, pozlediti, po-vrěditi.
Ladung, *f.* (eines Wagens), tovarenje; (ein. Schiffes), krcanje; der Fuhrmann ſucht —, vozar traži tovar; volle — haben, imati puna kola; (*fig.*) nakr-han biti; (eines Gewehres), nabijanje, punjenje; (Schuß), naboj, hitac; ſcharfe —, živi naboj; blinde —, mrtvi naboj; ſ. Vorladung.
Ladungsbrief, *m.* ſ. Ladungsſchein.
Ladungsgewicht, *n.* teža tovara.
Ladungsflaſche, *f.* (*phys.*) puneća sklenica.
Ladungsplatz, *m.* krcalište.
Ladungsſchein, *m.* tovarnica.
Laff, ſ. Schlaff.
Laffe, *m.* blesan, zvekan; bena, dedak, šmokljan, zinzov, klincov.
Läffeln, ſ. Löffeln.
Laffenmäßig, *adj.* zvekanski, zinzovski.
Laffette, *f.* topovski stan i. stalak, laveta.
Laffettenriegel, *m.* poduška.
Laffettenwand, *f.* stranica topovskoga stana i. stalka, lavetnica.
Lágbeere, *f.* (Wb.) slankamenka.
Lage, *f.* ležaj, položina, položaj; der Stein hat keine gute —, kamen neleži dobro; die Stadt hat eine gute —, grad je na zgodnu městu; er befindet ſich in einer glücklichen —, sretan je; er befindet ſich in einer mißlichen —, za nevolju mu je; wäreſt du in meiner —, da si na mom městu; ich bin nicht in der — Ihnen zu helfen, nemogu Vam pomoći; eine — Stroh, nasad, vitao, vrsta, tavan slame; eine — Thon, sloj gline; (b. Buchhändl.) slo-žak; (b. Mal.) namaz; (auf Schiffen) bočina, bok; einem feindlichen Schiffe die ganze — geben, izbaciti i. opaliti sav bok na neprijateljski brod.
Lágel, *n.* lagvić, barilac.
Lager, *n.* (das Liegen), ležnja, log; das Getreide geht zu —, das Getreide wird lager, ſ. Lagern ſich; (b. Fechten), po-log, pognuće; (Faßunterlage), podvala, podvalak; Wein auf dem — haben, imati vina u pivnici (podrumu); Bier auf das — brauen, variti pivo za osta-vu; (Waaren—), skladište, magazin; eine Waare aufs — bringen, spraviti robu; (Waarenvorrath), skladnja; dieſer Kaufmann hält beſtändig ein ſtarkes — von Tüchern, ovaj trgovac ima uvěk veliku skladnju sukna; ſ. Vorrath; (am Wirkſtuhl), stative; (das — eines Menſchen), log, ložе; (Bett), postelja, krevet*; (— d. wilden Thiere), loža, log, loga, ležaje, legalo, brlog; (Kriegs—), oko(l), tabor, logor; ein — ſchla-gen, utaboriti se, razapeti stan, šator*; das — abbrechen, dignuti okol (tabor), krenuti vojsku; aus dem — rücken, krenuti se iz okola; (Bodenſatz), stelja, drožda, droždina; (b. Eſſig), ma-ternica, matica; der Wein liegt auf dem —, vino je na matici, kiselici, droždini; das türkiſche —, (*Venus castrensis*), turska ladinka; (*bot., thal-lus*), steljka; (*min.*) sloj.
Lagerapfel, *m.* tvrdiša(-jabuka); jabuka za postavu.
Lagerbalken, ſ. Jochträger.
Lagerbaum, *m.* ſ. Lagerholz.
Lagerbeſtand, *m.* zaliha; den — aufneh-men, popisati zalihu; ſ. Inventiren.
Lagerbier, *n.* ležak. [postavu.
Lagerbirn, *f.* tvrdiša-kruška; kruška za
Lagerbranntwein, *m.* stara rakija. [buch.
Lagerbuch, *n.* (*merc.*) skladišnik; ſ. Grund-
Lagerconto, *m.* skladišni račun.
Lagerfaß, *n.* pivnična bačva, veliko bure.
Lagerfieber, *n.* okolska, taborska groznica.
Lagergebühr, *f.* Lagergeld, *n.* skladišnina; ſ. Lagerzins.
Lagergenoß, ſ. Bettgenoß.
Lagergeſtell, *n.* postelja.
Lagerhaus, *n.* skladište.
Lagerholz, *n.* (im Keller), podvalak; pod-vala, podloga; (Förſtw.) polom, po-
Lagerhütte, *f.* vojna koliba. [lomci.
Lagerkorn, *n* polog.
Lagerkrankheit, *f.* okolska, taborska bolest.
Lagerkunſt, *f.* okolarstvo.
Lagerleben, *n.* okolovanje, taborovanje.
Lagermeiſter, ſ. Quartiermeiſter.
Lagermotte, *f.* okolska věštica.
Lagermütze, *f.* (vojnička) čepica.
Lagern, *v. n.* ležati; das Heer lagert, vojska leži, (im Lager), vojska ta-bori, okoluje, taboruje; eine große Menge Waaren lagert hier, ovdě je velika skladnja robe; es — jetzt be-deutende Quantitäten Baumwolle auf unſerem Platze, kod nas ima sada sila pamuka na prodaju; —, *v. a.* die Truppen auf einer Anhöhe —, namě-stiti vojsku na brežuljku; der Regen hat das Getreide gelagert, kiša je po-ložila i. povalila žito; (*fig.*) ſ. Gründen; ſich —, *v. r.* (ſich niederlegen), leći; (ſich niederlaſſen), pasti, sěsti, nameš-

Digitized by Google

ſtiti se, nastaniti se; hier wollen wir ins grüne Gras uns —, ovdě ćemo posědati u zelenu travu; d. Heer hat ſich im Thale gelagert, vojska je pala po dolini; vojska je učinila okol u dolini; vojska se je utaborila (ulogorila) u dolini; das Getreide hat ſich gelagert, žito je poleglo; žito se je sleglo; eine Wolke hat ſich über die Städt gelagert, oblak se je nad grad namaknuo; (v. Thieren), brložiti; biti na logu.

Lagerobſt, *n.* voće za postavu.

Lagerplatz, *m.* padalište; (*mil.*) okolište, taborište; (*merc.*) skladište.

Lagerpunkt, *m.* loža.

Lagerrebe, *f.* loza-pozemljuša.

Lagerruhr, *f.* okolska, taborska srdobolja.

Lagerſcheit, *n.* cěpanica.

Lagerſeuche, *f.* okolska pošast, taborski pomor.

Lagerſtamm, *m.* (*thallus*), steljka.

Lagerſtatt, Lagerſtätte, Lagerſtelle, *f.* leže; (Bett), postelja.

Lagerſtock, *m.* (stubanj-)ležak, položita

Lagertafel, *f.* lěsa.

Lagerung, *f.* naslaga.

Lagerungsverhältniſſe, *pl.* razměrje na-

Lagerwache, *f.* okolska i. taborska straža.

Lagerwalze, *f.* (*Voluta porphyria*), šareno uško.

Lagerwein, *m.* ostavno i. staro vino.

Lagerwuchs, *m.* prebujni rast.

Lagerzins, *m.* skladnina; ſ. Magazingeld.

Lägler, *m.* ſ. Lägbeere.

Lagune, *f.* lokva.

Lahm, *adj.* hrom, uzet, kňast, kljakav, sakat; klěnit, klěnitav; (hinkend), hrom; (ver.) šantav, šepav, čotav; — gehen, hramati, šepati, hegucati; ein —er Stuhl, razkliman stolac; der Stuhl iſt —, stolac klamiće; ein —es Meſſer, kloncav i. glončav nož, razklamitan i. razkliman nož; ein —er Beweis, loš, slab dokaz; — werden, ohromnuti; — machen, ohromiti.

Lahme, *m.* hromac; (ver.) šepavac, šan-

Lähme, ſ. Lähmung.

Lähmen, *v. a.* ohromiti; einer Gans die Flügel —, slomiti guski krila; ein Pferd —, utući konja; der Schlagfluß hat ihm die Hand gelähmt, uzela mu se je ruka; die Zunge iſt ihm gelähmt, zavezao mu se jezik; (*fig.*) oslabiti, skršiti; er hat ſeine Thätigkeit gelähmt, odsěkao i. sapeo mu je ruke; podsěkao mu je žile; razbio mu je savrad; gelähmt, hrom, uzet.

Lahmen, *v. n.* hramati, nahramivati.

Lahmheit, *f.* hromoća, hromotinja.

Lahmlendig, *adj.* hrom; — werden, ohromnuti.

Lähmung, *f.* (Handlung), slabljenje; (Lähmen), tučenje; (Zuſtand), mlědost; (*paralysis*), uzma, klěnitavica.

Lahn, *m.* bit *f.*

Lahnmacher, *m.* bitar.

Lahnrädchen, *n.* jumak biti.

Lahnring, *m.* uvojak biti.

Lahnſpule, *f.* mosurić od biti.

Lahntreſſe, *f.* rojta od biti.

Laib, Laich uſw. ſ. Leib, Leich uſw.

Laie, *m.* světovnjak; ljudin; (*fig.*) nevěža; ich bin darin ein —, tomu nisam

Laienbruder, ſ. Kloſterbruder. [věšt.

Laienprieſter, ſ. Weltprieſter.

Laienſchweſter, ſ. Kloſterſchweſter.

Laimer, *m.* karasovac.

Lake, *f.* razsol (rásô); (Fiſch—), salamura.

Laken, *n.* (Tuch), sukno, čoha; (Bett—), plahta, ponjava, vilahanj.

Lakmus, ſ. Lackmus. [filbig.

Lakoniſch, *adj.* lakonički; (*fig.*) ſ. Ein-

Lakonismus, *m.* malorěčje, lakonizam.

Lakritze, *f.* (*Glycyrrhiza glabra*), sladić, sladki korěn.

Lakritzenſaft, *m.* sladićevina, crni šećer.

Lallen, *v. n.* tepati, protepati; brbotati; —, *v. a.* ſ. Lullen.

Lallen, *n.* tepanje.

Laller, ſ. Stammler.

Lama, *n.* (*Camelus Lama*), lama.

Lambbanaht, *f.* (*sutura lambdoidea*), lju-

Lambele, *f.* ſ. Bitterfiſch. [di-lik svez.

Lambertsnuß, *f.* (*Corylus maxima*), lěš-

Lamberttraube, *f.* čvrstina. [njačina.

Lamentabel, ſ. Kläglich.

Lamentation, *f.* lelek, kukolečenje, kuknjava, jauk, jadikovanje.

Lamentiren, *v. n.* kukati, lelekati, jaukati, kukolečiti še, jadikovati, bidati se, vajkati se.

Lamento, *n.* jauk, kuknjava, lelek; er erhob ein —, stade ga jauk, kuknjava.

Lamentoſo, *adv.* jadoliko.

Lami, *n.* kuku, lele.

Laminiren, *v. a.* raztanjiti, razpljeskati; razpljoštiti; ſ. Verblechen.

Lamm, *n.* jagnje, janje, jaganjac; (*coll.*) jaganjci, jagnjad; das — Gottes, jaganjac Božji.

Lammbirn, *f.* tikavčica, tikvica, tikvičica.

Lämmchen, *n.* jagnješče, jaganjčić.

Lämmel, *n.* ſ. Kinderbutte.

Lammen, *v. n.* jagnjiti se; ojagnjiti se.

Lammer, *f.* pečenica.

Lämmerblume, *f.* ſ. Feigwarzenkraut.

Lämmerbraten, ſ. Lammsbraten.

Lämmerchen, *n.* resa.

Lämmerfleiſch, *n.* jagnjetina. [sup.

Lämmergeier, *m.* (*Vultur barb.*), brkati

Lämmerhirt, *m.* mladar; —in, *f.* mladetarica.

Lämmerholz, *n.* (*Xanthoxylum campechianum*), žutodrv.

Lämmerjunge, Lämmerknecht, *m.* mladar.

Digitized by Google

Lämmerkraut, *n.* (*Chenopodium Bonus Henricus*), kozji rep, dragi Gjuro.
Lämmern, *v. n.* ſ. Lammen.
Lämmern, *adj.* jagnjeći; —es, jagnjetina.
Lämmerohren, ſ. Lämmerkraut.
Lämmerreich, *adj.* bogat jagnjadi.
Lämmerſalat, *m.* ſ. Feldkropf.
Lämmerſchwanz, *m.* ſ. Lämmerſchweif; (Wb.) čučurica, běla dinjka.
Lämmerſchweif, *m.* jagnjeći rep; ſ. Lämmerſtall, *m.* jagnjilo. [merbirn.
Lämmerung, *f.* jagnjivo.
Lämmerweide, *f.* pašnik za jagnjad.
Lämmerwolke, *f.* runovac.
Lämmerwolle, *f.* jarenica, jarina.
Lämmerzehnte, *m.* jagnjadina, desetak od
Lammfell, *n.* jagnjetina. [jagnjadi.
Lammfromm, *adj.* blag, umiljat kao jag-
Lammherzig, *adj.* blaga srca. [nje.
Lammsbraten, *m.* pečena jagnjetina.
Lammsbruder, *m.* bogomoljac.
Lammzeit, *f.* jagnjivo.
Lampe, *m.* zec.
Lampe, *f.* světiljka, uljenica; žižak; lampa, lampada, lućerna, fenjer; (*theol.*) heilige —, kandilo; bei der — arbeiten, raditi kod svěće; ſ. Napfſchnecke.
Lampenanzünder, *m.* nažigač, světiljkar.
Lampenbocht, *m.* stěnje od světiljke.
Lampenflimmer, *m.* ckiljenje žižka.
Lampenglas, *n.* staklo od světiljke, žižka, lampe.
Lampenmann, Lampenputzer, ſ. Lampenanzünder. [tiljke).
Lampenröhrchen, *n.* žižak, duša (od svě-
Lampenſchein, *m.* světlo od světiljke, žižka, lampe.
Lampenſchimmer, ſ. Lampenflimmer.
Lampenſchirm, *m.* zaslonac (světiljke).
Lampenwärter, ſ. Lampenanzünder.
Lamprete, *f.* (*Petromyzon marinus*), lasica, okatica, lampreda; (ſpr.) man kann nicht immer —n eſſen, niji svaki dan božić.
Lampyon, *m.* (*Ammocoetes branchialis*), minoga.
Lan, Lannagel, *m.* lunjak, čivija*.
Lancier, ſ. Lanzenträger.
Land, *n.* (im Gegenſatz des Waſſers), kopno; suho; an das — ſteigen, izaći na suho; zu —e reiſen, kopnom putovati; an's — ſetzen, izkrcati se; das — iſt gelegt, kopno je zaminulo; an's — fahren, pristati kraju, izvesti se; (im Gegenſatze der Stadt), vanština, selo; am —e leben, selovati; auf's — gehen, otići na selo; das flache —, ravnica; urbares —, pitom *f.*, pitomina; unbebautes —, ledina, cèlica; — bauen, težati, raditi zemlju; fruchtbares, fettes —, rodna, pretila zemlja; (Feld), polje, njiva; (Staat), zemlja; der österreichiſche Staat und das — der Slaven, austrijanska država i slavjanska zemlja; außer —es ſein, u tudjini biti; hier zu —, kod nas; unſer —, naša domovina, našina.
Landabweſend, *adj.* izbivajući iz zemlje; boraveći u tudjini; er iſt —, neima ga u zemlji. [plemstvo.
Landadel, *m.* seoski plemići, seosko
Landadler, *m.* (*Falco chrysaetos*), zlatni sokol.
Landamt, Landbeamte, ſ. Landesamt uſw.
Landarbeit, *f.* teg, poljski rad.
Landarbeiter, *m.* ratar, težak, poljodělac.
Landarzt, *m.* seoski lěčnik, lěkar.
Landbäcker, *m.* seoski pekar.
Landbär, *m.* šumski medvěd.
Landbau, *m.* poljodělstvo.
Landbauend, *adj.* poljodělski.
Landbauer, *m.* poljodělac; ſ. Landarbeiter.
Landbaukunſt, *f.* kopneno graditeljstvo.
Landbeſitzer, *m.* vlastelj, vlastelin.
Landbettler, *m.* tucak.
Landbevölkerung, *f.* seljanstvo.
Landbewohner, *m.* seljanin.
Landbiſchof, *m.* vanski, pokrajinski vladika i. biskup. [ljišnik.
Landbuch, *n.* vlastelovnik, vlasteljski zem-
Ländchen, *n.* zemljica, pokrajina.
Landdienſt, *m.* služba na kopnu.
Landdirne, *f.* seoska děvojka, cura.
Landdroſt, *m.* načelnik okružja.
Landedelmann, *m.* seoski plemić.
Landeidechſe, *f.* pozemna gušterica; (*Lacerta vulgaris*), obični gušter.
Landeigenthum, *n.* vlasteljstvo.
Landeigenthümer, *m.* vlastelj, vlastelin.
Landeinwärts, *adv.* u zemlju.
Landen, *v. n.* an einer Küſte —, pristati; izvezti se iz mora; die Truppen ſind gelandet, vojska se je izkrcala; —, *v. a.* izkrcati.
Länden, *v. a.* omenjičiti; medjnike (menjike) postaviti.
Landenge, *f.* prevlaka, prevlač, prěčba.
Länderbeſchreiber, *m.* zemljopisac.
Länderbeſchreibung, *f.* zemljopis.
Länderbeſtand, Ländercomplex, *m.* suzemlje; ukup zemaljah.
Länderdurſt, *m.* lakomost na zemlje.
Länderdurſtig, *adj.* lakom na zemlje.
Länderei, *f.* —en, *pl.* zemlje, zemljišta.
Ländererſchütterer, *m.* zemljobor.
Ländergewaltig, *adj.* osilio i. uzmožan sa mnogih zemaljah.
Länderkenntniß, *f.* poznavanje zemaljah.
Länderkundig, *adj.* poznajući zemlje.
Länderkundige, *m.* poznalac zemaljah.
Länderlos, *adj.* bez zemlje.
Landern, *v. a.* vrljičiti, ovrljičiti; ogra-
Ländern, *v. n.* okretati se. [diti.
Länderraub, *m.* grabež zemaljah.
Länderräuber, *m.* zemljograb.

Digitized by Google

Länderſucht, *f.* Länderſüchtig, ſ. Länderdurſt.
Ländertauſch, *m.* izměna zemaljah.
Ländertheilung, *f.* dioba i. dělba zemaljah.
Länderumfang, *m.* obseg zemaljah.
Länderumriß, *m.* nacrt zemaljah; (*fig.*) kratak zemljopis.
Länderverderblich, *adj.* ubitačan za zemlje.
Länderverwüſter, *m.* zemljohar.
Länderweit, *adj.* po mnogih zemljah.
Landes- (in Zuſ.) zemaljski; (Staats-) državni.
Landesabſchied, *m.* saborska odluka.
Landesälteſte, *m.* staršina zemlje.
Landesamt, *n.* zemaljski ured.
Landesangelegenheit, *f.* zemaljski posao.
Landesanſäſſig, *adj.* u zemlji nastanjen, stanujući.
Landesanſäſſigkeit, *f.* nastanjenost u zemlji.
Landesanſtalt, *f.* zemaljski zavod.
Landesarchiv, *n.* zemaljska pismara.
Landesarchivar, *m.* zemaljski pismar.
Landesart, *f.* običaj (koje) zemlje.
Landesaufſtand, *m.* buna.
Landesausgaben, *pl.* zemaljski razhod, trošak.
Landesausſchuß, *m.* zemaljski odbor.
Landesbeamte, *m.* zemaljski urednik (činovnik.)
Landesbefugniß, *f.* ſ. Privilegium.
Landesbefugt, ſ. Priviligirt.
Landesbehörde, *f.* zemaljska oblast.
Landesbeſchaffenheit, *f.* narav, kakvoća zemlje.
Landesbewohner, *m.* zemljanin; stanovnik zemlje.
Landesblatt, *n.* ſ. Landeszeitung.
Landesbürger, *m.* zemljanin; ſ. Staatsbürger.
Landeschef, *m.* zemaljski načelnik, glavar; (*poët.*) glava zemlji.
Landescommiſſion, *f.* zemaljsko pověrenstvo.
Landescongregation, *f.* zemaljski sabor.
Landescredit, *m.* zemaljska veresija, veresija zemlje.
Landescultur, *f.* obrazovanost, obrazovanje zemlje; (Ackerbau), zemljodělstvo, poljodělstvo.
Landesdeputation, *f.* zemaljsko odaslanstvo; zemaljski odbor.
Landesdeputirte, *m.* zemaljski zastupnik.
Landeseingeborne, *m.* tuzemac, domaći (sin).
Landeseinkünfte, *pl.* zemaljski dohodci.
Landeseinnahme, *f.* zemaljski dohodak.
Landeserzeugniß, *n.* zemaljski, domaći plod; zemaljska, domaća plodina; (v. Kunſtprodukten), zemaljska tvorina.
Landesfabrik, *f.* zemaljska tvornica.
Landesfeſt, *n.* zemaljski svetac, zemaljska svetkovina; ſ. Nationalfeſt.
Landesflagge, *f.* zemaljska zastava, zemaljski barjak.
Landesflucht, *f.* běgstvo iz zemlje, domovine; ſ. Landesverweiſung.
Landesflüchtig, *adj.* poběgao, utekao; er iſt —, poběgao je iz zemlje, domovine.
Landesflüchtige, *m.* uzběg, uskok.
Landesfond, *m.* zemaljsko glavno, zemaljska zaklada.
Landesfrau, *f.* gospodarica zemlje, vladalica.
Landesfürſt, *m.* vladalac; gospodar zemlje.
Landesfürſtin, *f.* vladalica.
Landesfürſtlich, *adj.* vladaočev, vladalački.
Landesgebiet, *n.* kotar zemlje; zemaljska oblast.
Landesgebrauch, *m.* zemaljski običaj.
Landesgebrechen, *n.* zemaljska mana.
Landesgenoß, *m.* zemljak.
Landesgericht, *n.* zemaljski sud; (Criminalger.), zaglavni sud.
Landesgerichtlich, *adj.* zemaljsko-sudni; —es Verbrechen, zaglavni zločin.
Landesgerichtsarchiv, *n.* pismara zemaljskoga suda.
Landesgerichtsbezirk, *m.* područje zemaljskoga suda, zemaljska sudčija.
Landesgerichtsrath, *m.* věćnik zemaljskoga suda.
Landesgerichtsſprengel, ſ. Landesgerichtsbezirk.
Landesgeſchichte, *f.* poviestnica zemlje.
Landesgeſetz, *n.* zemaljski zakon.
Landesgeſetzblatt, *n.* zemaljsko-zakonski list.
Landesgeſetzſammlung, *f.* sbirka zemaljskih zakonah.
Landesgewächs, *n.* bilina (*coll.* bilje) rastuća u (kojoj) zemlji.
Landesgränze, *f.* granica zemlje.
Landeshauptmann, *m.* (in Kroat.) zemaljski vojvoda; ſ. Landeschef.
Landeshauptmannſchaft, *f.* načelništvo i. glavarstvo zemlje.
Landeshauptſtadt, *f.* glavni zemaljski grad (varoš).
Landeshaushalt, *m.* zemaljsko gospodarstvo.
Landesherr, Landesherrlich, ſ. Landesfürſt uſw.
Landesherrſchaft, *f.* vladaostvo; gospodar zemlje.
Landeshoheit, *f.* veličanstvo.
Landeshoheitsrecht, *n.* veličanstveno pravo.
Landeshuldigung, *f.* zavěra zemlje.
Landesintereſſe, *n.* dobro i. korist zemlje.
Landeskammer, *f.* zemaljska sabornica; zemaljska komora.
Landeskanzler, *m.* zemaljski pečatnik.
Landeskaſſe, *f.* zemaljska blagajna.
Landeskind, *n.* tuzemac, domaći sin, domaća kći.
Landeskirche, *f.* věra zemlje; vladajuća věra, crkva.
Landesmilitärcommando, *n.* zemaljsko vojno zapovědništvo.
Landesmittel, *pl.* zemaljske sile; aus —n, o zemaljskom trošku; iz zemaljske blagajnice.
Landesmünze, *f.* domaći novac.
Landesmutter, *f.* vladalica; ſie iſt eine wahre —, prava je majka svoga naroda.
Landesoberhaupt, *n.* ſ. Landeschef.
Landesobrigkeit, *f.* zemaljsko poglavarstvo

Landesordnung, *f.* zemaljska uredba; uredba zemlje.
Landespflicht, ſ. Landeshuldigung.
Landespolizei, *f.* zemaljsko redarstvo.
Landespoſtulat, *n.* zahtĕv zemlje.
Landesprodukt, ſ. Landeserzeugniß.
Landesreferent, *m.* zemaljski izvĕstnik.
Landesregierung, *f.* zemaljska vlada (zemaljsko praviteljstvo).
Landesregierungs-Verordnung, *f.* naredba zemaljske vlade.
Landesregierungs-Zeitung, *f.* novine zemaljske vlade.
Landesreligion, ſ. Landeskirche.
Landesſache, *f.* zemaljski posao; das iſt eine —, to se tiče ove zemlje; to ide ovu zemlju.
Landesſchatz, *m.* zemaljska blagajna.
Landesſchulbehörde, *f.* zemaljska školska
Landesſchuld, *f.* zemaljski dug. [oblast.
Landesſchutz, *m.* zemaljska zaštita; obrana zemlje.
Landesſicherheitswache, *f.* zemaljsko četništvo i. oružanstvo; ſ. Gendarmerie.
Landesſitte, *f.* ſ. Landesgebrauch.
Landesſperre, *f.* stega, zatvor zemaljskih granicah. [zik.
Landesſprache, *f.* domaći, zemaljski je-
Landesſtatut, *n.* zemaljska ustanova.
Landesſtatthalter, *m.* zemaljski naměstnik.
Landesſtelle, *f.* zemaljska vlada, zemaljsko poglavarstvo. [nja.
Landestracht, *f.* zemaljska, domaća noš-
Landestruppen, *pl.* domaća vojska.
Landesüblich, *adj.* zemaljski; —, *adv.* po zemaljskom običaju; kao što je običaj u zemlji.
Landesvater, *m.* vladalac; ein wahrer —, pravi otac domovine; i otac i majka svomu narodu. [otčinski.
Landesväterlich, *adj.* kao otac naroda;
Landesverfaſſung, *f.* zemaljski ustav.
Landesvermögen, *n.* zemaljski imutak; imovina zemlje.
Landesverordnung, *f.* zemaljska naredba.
Landesverrath, *m.* izdaja domovine, zemlje.
Landesverräther, *m.* izdajica domovine, zemlje.
Landesverrätheriſch, *adj.* směrajući na izdaju domovine; —, *adv.* kao izdajica domovine, zemlje.
Landesverſammlung, *f.* zemaljska skupština; ſ. Landtag.
Landesvertheidiger, *m.* domobran.
Landesvertheidigung, *f.* obrana zemlje, domovine; (Landesvertheidiger), domobranstvo; zemljobranstvo.
Landesvertreter, *m.* zemaljski zastupnik.
Landesvertretung, *f.* (als Handlung), zastupanje zemlje; (Perſonen), zemaljsko zastupništvo.
Landesverwaltung, *f.* zemaljska uprava; uprava zemlje.
Landesverweiſung, *f.* progon iz domovine, zemlje; (Exil), prognanstvo.
Landesverweſer, *m.* zemaljski naměstnik.
Landesverwieſene, *m.* prognanik.
Landesvolk, *n.* narod zemlje.
Landeswährung, *f.* zemaljska vrednota.
Landeszeitung, *f.* zemaljske novine.
Landeszuſchlag, *m.* zemaljski prirez.
Landeszuſchuß, *m.* zemaljska doplata.
Landeszweck, *m.* zu —en, za zemlju; za zemaljsku potrebu, porabu.
Landeulchen, *n.* (*Hemerobius*), vašičar.
Landfahrer, ſ. Landſtreicher. [djava.
Landfeſtung, *f.* pozemna i. kopnena tvr-
Landfieber, *n.* obćenita groznica.
Landflagge, ſ. Landesflagge.
Landfleiſcher, *m.* seoski mesar (kasapin).
Landflüchtig, ſ. Landesflüchtig.
Landfracht, *f.* vozni tovar.
Landfrächtner, ſ. Frachter.
Landfrau, *f.* seoska gospodja.
Landfremd, *adj.* inostran, tudj.
Landfrieden, *m.* mir u zemlji; obći mir; (ſpr.) er traut dem — nicht, boji se da se izpod njega bĕl (ćebe) neizvuče.
Landfroſch, *m.* pozemna žaba.
Landfuhre, *f.* obći povoz; (Bauernfuhre), seoski voz.
Landgängig, *adj.* (epidemiſch), eine —e Krankheit, rednja; ſ. Landgebig.
Landgarten, ſ. Feldgarten.
Landgebig, *adj.* (v. Münz.) valjan, hodan u zemlji; dieſe Münze iſt nicht —, ovaj novac neide u zemlji. [kopnu.
Landgebirge, *n.* kopnene gore; gore na
Landgeiſtliche, *m.* seoski svećenik.
Landgeiſtlichkeit, *f.* seosko svećenstvo.
Landgemeinde, *f.* seoska obćina.
Landgericht, ſ. Landesgericht.
Landgewächs, *n.* (bilina-)pozemnica.
Landgraf, *m.* landgrof.
Landgräfin, *f.* landgrofica.
Landgräflich, *adj.* landgrofovski.
Landgrafſchaft, *f.* landgrofija.
Landgränze, *f.* medjnik (menjik) zemlje.
Landgültig, *adj.* valjan u (svoj) zemlji.
Landgut, *n.* gospoština, vlastelovina, spahiluk*.
Landhandel, *m.* trgovina na kopnu.
Landhaſe, ſ. Feldhaſe.
Landhaus, *n.* (Luſthaus), seoski dvor; (d. Haus des Landes), zemaljska kuća; (d. Haus der Landſtände), stališki dom.
Landhaushaltung, *f.* seosko gospodarstvo.
Landheer, *n.* vojska na kopnu; kopnena
Landhirſch, *m.* poljski jelen. [vojska.
Landhoſe, *f.* kopnen ošmrk.
Landhufe, ſ. Hufe.
Landjägermeiſter, *m.* zemaljski lovnik.
Landjugend, *f.* seljančad.
Landjungfer, *f.* seoska děvojka.
Landjunker, *m.* seoski plemić.
Landkammer, *f.* zemaljska komora.

Digitized by Google

Landkarte, *f.* zemljovid, zemljokaz, mapa; (*Conus cedo nulli*), uzorit čunjac.
Landkartendruck, *m.* tiskanje, pečatanje zemljovidah. [pisani lišajnik.
Landkartenflechte, *f.* (*Lichen geographicus*),
Landkartenhändler, *m.* zemljovidar.
Landkartensammlung, *f.* zemljovidnik.
Landkartenschnecke, *f.* (*Cypraea mappa*), pisana užovka i. mačica.
Landkartenstein, *m.* pisanac.
Landkartentute, *f.* (*Conus geographus*), pisani čunjac.
Landkind, *n.* seljančе. [kirche.
Landkirche, *f.* seoska crkva; s. Landes-
Landknecht, *m.* pandur, sudnik.
Landkrabbe, *f.* s. Landkrebs.
Landkrämer, *m.* seoski trgovčić, kramar.
Landkrankheit, *f.* kopnena bolest; seoska bolest.
Landkrebs, *m.* pozemni rak; (*Gecarcinus ruricola*), pozemna rakovica.
Landkriecher, *pl.* (*Chersobatæ*), krajopuže.
Landkrieg, *m.* rat na kopnu.
Landkrokodill, *n.* s. Skink.
Landkröte, *f.* (*Bufo*), žaburina.
Landkundig, *adj.* svoj zemlji poznat, obće poznan; das ist —, sva zemlja zna za to; to svatko zna.
Landkutsche, *f.* izvoznica. [scher.
Landkutscher, *m.* izvoznik; s. Miethkut-
Landläufer, s. Landstreicher.
Landleben, *n.* seoski život; selovanje; er liebt das —, rad seluje; rad je na selu.
Landleute, *pl.* seljani; seljaci.
Ländlich, *adj.* seoski; (spr.) — sittlich, koliko je selah, toliko je navičajah.
Ländlichkeit, *f.* seoština.
Landlos, *adj.* bez zemlje.
Landluft, *f.* seoski zrak, uzduh (vazduh).
Landlust, *f.* seosko veselje; seoska zabava. [Landheer.
Landmacht, *f.* kopnena vlast, država; s.
Landmächtig, *adj.* jak na kopnu.
Landmädchen, *n.* seoska děvojka.
Landmann, *m.* seljanin; (Bauer), seljak; s. Landstand.
Landmännisch, *adj.* seljanski; seljački.
Landmark, *f.* krajina. [kopnu.
Landmarke, *f.* (Schiffw.), opomenak na
Landmeister, *m.* vanjski majstor.
Landmesser, *m.* měrnik, měrčin.
Landmessekunst, s. Geometrie.
Landmessung, *f.* měračina.
Landmiliz, *f.* narodna vojska; s. Landwehr; Landheer.
Landmolch, *m.* (*Lacerta Salamandra*), burnjak, daždevnjak, madjaron*, ma-
Landordnung, s. Landesordnung. [čaron.
Landotter, *f.* (*Lutra vulg.*), obična vidra.
Landpfarre, *f.* seoska župa (parokija).
Landpfarrer, Landprediger, *m.* seoski župnik (parok).
Landpflanzen, *pl.* pozemnice, pozemno bilje.
Landpfleger, s. Gouverneur.
Landplage, *f.* obća, narodna běda.
Landpomeranze, *f.* poljski cvětak.
Landralle, *f.* (*Rallus virginianus*), virginski prdavac. [gerichtsrath.
Landrath, *m.* zemaljsko věće; s. Land-
Landräthlich, *adj.* zemaljsko-věćni.
Landratte, *f.* (*fig.*) vodožust, vodoplah.
Landrauch, *m.* magluština.
Landraute, *f.* (*Sisymbrium terrestre*), poljski oranj.
Landrecht, *n* zemaljsko pravo; zemaljski zakonik; s. Landgericht.
Landrechtlich, *adj.* zemaljsko-pravni.
Landrechtsbeisitzer, *m.* prisědnik zemaljskoga suda.
Landregen, *m.* zavalita kiša; wir haben einen —, zategla, zalegla je kiša; spustila se kiša.
Landreise, *f.* put, putovanje po kopnu, suhu; (Reise aufs Land), put na selo.
Landreiter, *m.* objezdnik, latov; s. Gensdarm. [desgerichtsrath.
Landrichter, *m.* zemaljski sudac; s. Lan-
Landrohr, *n.* (*Arundo Epigejos*), trska.
Landrüchtig, *adj.* zloglasan.
Landrüchtigkeit, *f.* zloglasnost.
Landrücken, *m.* hrbat, povor.
Landruhr, *f.* pošastna srdobolja.
Landsafran, *m.* domaći žafran.
Landsalamander, s. Landmolch.
Landsaß, *m.* nastanjenik; s. Landmann; (Landstand), sabornik.
Landsässig, s. Landesansässig; sabornički.
Landsässigkeit, s. Landesansässigkeit; saborništvo.
Landschaft, *f.* (Provinz), pokrajina; (Landstände), zemaljski staleži i. stališi; (Ausschuß), stališki odbor; (Gegend), okolica; (Gemälde), krajolik.
Landschaftlich, *adj.* pokrajinski; der —e Ausschuß, pokrajinski, stališki, zemaljski odbor.
Landschaftsachat, *m.* bezdrak-krajolik.
Landschaftsbeamte, *m.* staležki, stališki, zemaljski urednik (činovnik).
Landschaftscasse, *f.* staležka, zemaljska pěneznica.
Landschaftshaus, *n.* stališki dom.
Landschaftsmaler, *m.* krajolikar.
Landschaftsmalerei, *f.* krajolikarstvo; slikanje okolicah.
Landschaftsstein, *m.* krajokam.
Landschaftsrecht, *n.* pokrajinsko pravo.
Landschaftsvorsteher, *m.* pokrajinski načelnik.
Landschaftswort, *n.* pokrajinska rěč.
Landschaftszeichnung, *f.* krajocrt.
Landscheide, *f.* granica, medja zemlje.
Landscheider, *m.* medjar.
Landschildkröte, *f.* (*Testudo*), čančara,

Digitized by Google

pozemna kornjača; (*Testudo orbicularis*), skladnica.

Landschilf, s. Landrohr.

Landschinder, *m.* zemljoder, zulumćar,

Landschlacht, *f.* boj na kopnu.

Landschloß, *n.* seoski grad; s. Lustschloß.

Landschnecke, *f.* prpolj, balavac.

Landschnupfen, *m.* s. Grippe.

Landschöppe, *m.* prisednik zemaljskoga suda.

Landschreiber, *m.* seoski bilježnik, tajnik; (Landgerichtsschreiber), tajnik zemaljskoga suda; (*protonotarius*), prabilježnik.

Landschule, *f.* seoska učionica, škola.

Landschulmeister, *m.* sooski učitelj (školnik).

Landschwalbe, *f.* (*Hirundo domestica*), pitoma lasta, lastavica.

Landseckel, *m.* s. Landeskasse.

Landsee, *m.* jezero, pleso.

Landseide, *f.* domaća svila.

Landseite, *f.* kopnena strana; von der —, s kopna.

Landseuche, *f.* pošast, pošlica, rednja.

Landsicht, *f.* ugled kraja, kopna; pogled na zemlju; — haben, videti kraj,

Landsitz, *m.* seoski dvor.

Landskind, s. Landeskind.

Landsknecht, *m.* vojak; (spr.) er flucht wie ein —, s. Kutscher.

Landsleute, *pl.* zemljaci.

Landsmann, *m.* zemljak; was ist er für ein —? odkuda je rodom? s. Landmann.

Landsmannin, *f.* zemljakinja, zemljačka.

Landsmännisch, *adj.* zemljački.

Landsmannschaft, *f.* zemljaštvo; (*coll.*) zemljaci.

Landsoldat, *m.* vojnik na kopnu; pozem-

Landspitze, *f.* rât (rt).

Landstadt, *f.* zemaljski grad (varoš); (Landstädtchen), gradić, varošica.

Landstand, *m.* član staležah i. stališah (zemaljskih); staležnik; Landstände, zemaljski staleži, stališi.

Landständisch, *adj.* (zemaljsko-)staležki i.

Landstandschaft, *f.* zemaljsko staleštvo, stališstvo; s. Landstände.

Landstein, *m.* medjnik (menjik); (*mont.*)

Landstelle, *f.* seoska služba; (Landpfarre), seoska župa.

Landsterben, *n.* pomor u zemlji.

Landsteuer, *f.* zemaljski porez.

Landstock, s. Fächser.

Landstraße, *f.* (als Gegentheil der Wasserstraße), put po kupnu; (Chaussée), drum, velika cesta; (Landesstraße), zemaljska, pokrajinska cesta; (spr.) beständig auf der — liegen, jednako putovati.

Landstraßenbau, *m.* gradjenje drumovah i. velikih cestah.

Landstreichend, *adj.* skitajući se.

Landstreicher, *m.* skitnica, skitalac, skitač, skitalica, klatež, potucnja, vucibatina, sklata, potepuh, tučnica, loncija; bitanga*; —in, *f.* skitalica, skitačica, klatežica.

Landstreicherei, *f.* skitačina, skitnja.

Landstreicherisch, *adj.* skitalački, skitački.

Landstreifer, *m.* obilaznik; s. Landstreicher.

Landstrich, *m.* cêpac (zemlje); (Gegend), okolica.

Landstube, *f.* staležka i. stališka sabornica; (Landesgerichtssaal), zemaljska sudnica.

Landsturm, *m.* (im Gegensatze zum Seesturme), pozemna bura, oluja; (*mil.* Aufgebot), narodni ustanak.

Landsturmmann, Landstürmler, *m.* ustajnik.

Landsuchung, *f.* potêra.

Landtafel, *f.* (Landesarchiv), zemaljska, stališka pismara; (Landbuch), vlastelovnik.

Landtafelbeamte, *m.* urednik od vlaste-

Landtafelbehörde, *f.* vlastelovnica.

Landtafelfähig, *adj.* podoban i. sposoban za posêd vlastelovine.

Landtafelfähigkeit, *f.* vlastelovnost.

Landtag, *m.* zemaljski sabor; — halten, (Landtagen), saborisati.

Landtagsabschied, *m.* zaključak zemaljskoga sabora; saborski zaključak.

Landtagsgenoß, *m.* Landtagsmitglied, *n.* (zemaljski) sabornik.

Landtagsprotokoll, *n.* zapisnik zemaljskoga sabora; saborski zapisnik.

Landtagswahlordnung, *f.* izborni red za zemaljski sabor; saborski izborovnik.

Landthal, *n.* dolina u nizi.

Landthier, *n.* pozemna životinja, živina.

Landtrauer, *f.* obća žalost, crnina.

Landtruppen, *pl.* pozemna vojska; vojska na kopnu.

Landtuch, *n.* domaće sukno.

Landüblich, *adj.* običan u zemlji; —, *adv.* po zemaljskom običaju; kao što je u zemlji običaj.

Landung, *f.* pristaja; (das Setzen ans Land), izkrcavanje, izkrcaj; die — zulassen, pustiti na kraj.

Landungsplatz, *m.* pristan, pristupak.

Landverderblich, *adj.* zemljobitan; ubitačan, paguban za zemlju.

Landverfehr, *m.* promet na kopnu i. suhu.

Landvogel, *m.* pozemna ptica; ptica-po-

Landvogt, s. Laudpfleger.

Landvolk, *n.* puk; s. Landleute.

Landwache, *f.* zemaljska straža.

Landwanze, *f.* pozemna stênica.

Landwärts, *adv.* — schiffen, ka kraju ploviti i. broditi.

Landweg, *m.* kopneni put; cesta; auf dem —e, kopnom, suhim; (Dorfweg), seoska cesta.

Landwehr, *f.* domobrana; domobranstvo.

Digitized by Google

Landwehrmann, *m.* domobran.
Landwein, *m.* domaće vino.
Landweſen, *n.* ſ. Landwirthſchaft.
Landwind, *m.* větar s kraja.
Landwirth, *m.* gospodar, gazda; —in, *f.* gospodarica.
Landwirthlich, *adj.* gospodarski.
Landwirthſchaft, *f.* gospodarstvo; (Landbau), poljodělstvo; — treiben, gospodariti; težati, zemlju raditi.
Landwirthſchaftlich, *adj.* gospodarstven, poljotežan, zemljotežan.
Landwirthſchaftsbetrieb, *m.* gospodarenje.
Landwirthſchaftsgeſellſchaft, *f.* Landwirthſchaftsverein, *m.* gospodarsko družtvo.
Landwirthſchaftslehre, *f.* nauka o gospodarstvu.
Landwolle, *f.* domaća vuna.
Landzeiger, *m.* (*Procellaria capensis*), kapska zlogodica.
Landzeug, *m.* domaći latak; domaća tkanina.
Landzoll, *m.* kopnena carina.
Landzunge, ſ. Erdzunge.

Lang, *adj.* dug, dugačak; ein fünfzig Fuß —es Haus, kuća u dužinu od petdeset stopah; zehn Ellen —, od deset lakatah (rifah, aršinah); wie — iſt der Acker? kolika je njiva u dužinu? der Länge — hinfallen, pasti na svu duž, pasti u svu duž, pasti kolik (je tko) dug i širok; eine ganze Stunde — warten, čitavu uru (čitav sat) čekati; wie —e warteſt du? odkada čekaš? (spr.) Wer — hat, läßt — hängen, tko mnogo ima, mnogo troši; einen —en Hals machen, pružiti vrat; —e Finger, ſ. Finger; —e Finger machen, pružati prste za čim; biti prihvatne ruke; er hat —e Finger, sezalo i. segulja je; die Fürſten haben —e Arme, gospoda su dostižna; etwas von —er Hand wiſſen, doznati što iz treće ruke; doznati što po poruci; ein Kleid mit —en Ärmeln, haljina dugačkih rukavah; eine —e Elle, velik lakat; ein —er Menſch, velik čověk; dugonja; —e Nacht, duga noć; drei Tage —, tri dana; es iſt ſehr —e her, tomu je davno; es iſt dem nicht —e, malo je postanulo vrěme; neima davno; ihm iſt die Zeit —, dan godina mu je; danguba ga umara; —e Zeit, za dugo; —e Weile, dugo vrěme; bezposlica; etwas für die —e Weile thun, raditi što od duga časa; (spr.) trti lan da prodje dan; —e Erfahrung, dugotrajno izkustvo; ein Langes und Breites ſchwatzen, brbljati na kile na vile; ein Langes u. Breites, na široko; über — oder kurz, prije ili poslije; vor —en Jahren, prije mnogo godinah; es dauerte —, bis er wieder . . ., prošlo je pozadugo i. za dugo je bilo, dok opet . . .; Tage —, po vas dan; po cio božji dan; längere Zeit, za dugo; der Tag wird länger, dan dulja, dan je podužio; —e Brühe, židka juha (čorba).

Langährig, *adj.* dugoklas.
Langarm, *m.* dugoručac; (*Pithecus Lar*),
Langarmig, *adj.* dugoruk. [ſ. Gibbon.
Langäſtig, *adj.* dugogran.
Langathmig, *adj.* dugodah.
Langbart, *m.* bradaš; (*Pimelodes Clarias*), obični tučan.
Langbaum, *m.* srčanica, svora.
Langbeil, *n.* (kolarska) sěkira.
Langbein, *m.* krakač; (*Charadrius Himantopus*), streličar. [kljast.
Langbeinig, *adj* dugonog, krakast, štr-
Langblätterig, *adj.* dugolist. [kotrljan.
Langdiſtel, *f.* (*Eryngium campestre*),
Langdonedž, *n.* duguljasta dvanaestorina.

Länge (länger, längſt), *adv.* dugo; — vorher, mnogo prije; was — währt wird gut, tko čeka, dočeka; aufs längſte bis morgen, najkasnije do sutra; es hat am längſten gedauert, najdulje je trajalo; das iſt längſt bekannt, to se od davna, iz davna znade; wo biſt du ſo — geweſen? gdě si bio za toliko? ſo — als, dotle dok; ſo — du willſt, dok ti se hoće; ſo — du jung biſt, za mladosti svoje; je länger deſto beſſer, što dulje sve bolje; wie — bleibt er hier? dokle će ostati ovdě? was zauberſt du —? što toliko oklěvaš? er iſt — nicht ſo, als man ſagt, ni nalik nije i. ni iz daleka nije, kakva ga kažu; nicht — darauf, ne za dugo; dugo nebilo; es iſt dem — her, to je davno bilo, to je vajkada bilo; es iſt für mich — gut, za me je dosta dobro; es wird nicht — dauern, neće biti za dugo; wie — iſt er hier? odkada je ovdě? wie — iſt dem, daß dir dein Vater ſtarb? koliko ima, kako ti je otac umro? ich habe dich ſchon — nicht geſehen, (spr.) nisam te vidio vlašku godinu; ſo — ich lebe, za života moga.

Länge, *f.* dužina, duž, *f.* duljina, dugoća, dugota, dugost; das Haus hat ſechszig Fuß in der —, kuća ima šestdeset stopah u dužinu; nach der —, der — nach, uz duž, u dugulj; er liegt der — nach hier, otegao se kolik je dug i širok; er ſtreckte ſich der — nach aus, pruži se koliko je dug; Niemand kann ſeiner — eine Elle zuſetzen, nitko nemože primaknuti svojemu rastu lakat jedan; (*geogr.*) duljina; etwas in die — ziehen, raztezati, raztegnuti, razvlačiti, u dugo produljiti; ſich in die — ziehen, udugotežiti; es zog ſich in die —, potezalo se je za dugo; das thut

Digitized by Google

in die — nicht gut, to nevalja za dugo; ſ. Langfiſch.

Längeholz, *n.* valjak.

Langen, *v. n.* die Ärmel — bis auf die Finger, **rukavi dopiru i. domašuju do prstah**; deine Gewalt langt nicht ſo weit, **dotle tvoje vlast nedopire**; mit hundert Gulden langt man heut zu Tage nicht weit, **sa sto forintih nećeš dan danas daleko dospèti**; das Geld wird mir nicht —, **neće mi novci doteći i. stačiti**; das Tuch langt nicht zu einem Kleide, **iz ovoga komada (sukna) neće haljina izlišiti, izmoći, izići**; d. Schneider wird ſchwerlich mit dem Zeuge —, **težko da će ovaj latak (ova tkanina) krojaču doteći**; d. Kind kann noch nicht auf den Tiſch —, **dète nemože na stol doseći**; nach etwas —, **segnuti se, sezati se**; die Tage —, **dan dulja, dan je podužio**; ſ. Anlangen; —, *v. a.* **dohvatiti, dodati, podati (komu što)**.

Längen, *v. a.* **oduljiti, produljiti, otegnuti**; den Teig —, **razvijati, lokšati tèsto u duž**; die Brühe —, **razžiditi juhu (čorbu)**.

Längenanſicht, *f.* **uzdužan pogled**.

Längendurchſicht, *f.* **uzdužan prosèk**.

Längeneinheit, *f.* **jednica duljine**.

Längenmaß, *n.* **měra duži i. duljine**.

Längenmeſſung, *f.* **měračina, měrenje duži i. duljine**.

Längenprofil, ſ. Längendurchſchnitt.

Längenſäge, *f.* **duga pila**.

Längenthal, *n.* **duguljasta dol i. dolina**.

Länger, *adj.* **dulji**; —, *adv.* **dulje, više**.

Längerling, *m.* **duguljača**.

Langeöpe, ſ. Eſche.

Langeweile, *f.* **čama**; ich habe —, **dug mi je čas**; **napala me čama**; **dugo mi je vrěme**; — bekommen, **očamati**; — haben, **čamiti, čamunjati**.

Langfädig, *adj.* **dugožičan, dugih žicah**.

Langfaſerig, *adj.* **dugačka vlakna**. [lja.

Langfinger, *m.* **noktaš, dugonoktac, sezu-**

Langfingerig, *adj.* **dugoprst**; (*fig.*) **prihvatnih, dugih, pohitnih, nečistih rukuh**.

Langfinne, *f.* (*Chaetodon pinnatus*), **nosatac-dugoperac**. [noustac.

Langfiſch, *m.* (*Gadus Pollacchius*), cr-

Langfloſſe, *f.* (*Cyclopterus Lumpus*), **obični krugoperac**. [krilci.

Langflügler, *pl.* (*Longipennes*), **dugo-**

Langfuß, *m.* **dugonožac**; (*Dipus meridianus*), **južni tarbić**; (*Charadrius Himantopus*), **crni streličar**; (*Tipula*), **komar**.

Langfüßer, *m.* (*Macropus seticornis*), **štetinasta dugonožka**.

Langfüßig, *adj.* **dugonog**; **krakat**.

Langgebreitet, *adj.* **prostrt, otegao**.

Langgegliedert, *adj.* **dugočlan**.

Langgehalſet, *adj.* **dugovrat**.

Langgeklauet, *adj.* **dugonokat, dugačkih nokatah, čapakah, papakah**. [jakah.

Langgelockt, *adj.* **dugorud, dugačkih uvo-**

Langgeöhrt, *adj.* **dugouh, dugoušat**.

Langgeſchwanzt, *adj.* **dugorep**.

Langgeſpitzt, *adj.* **šilast**.

Langgeſtreckt, *adj.* (v. Pferden), **vrljikast**.

Langglied, *n.* **zavěska**. [dugokosac.

Langhaar, *n.* **duga kosa**; (v. Menſch.)

Langhaarig, Langhärig, *adj.* **dugovlas**; (v. Menſch.) **kosat, dugokos**.

Langhacke, *f.* ſ. Langbeil.

Langhals, *m.* (v. Perſonen), **dugovratac, dugošija**; (*Plotus*), **šijak**; (*Otion auritum*), **ušatica**; (*Certhia cyanea*), **modri puzavac**.

Langhalſig, *adj.* **dugovrat, duga vrata**.

Langhalskäfer, *m.* (*Collyris longicornis*),

Langhand, *m.* **rukač**. [šijavac.

Langhändig, *adj.* **dugoruk**.

Langheit, *f.* **dugoća, dugost, dugota**.

Langhin, *adv.* u. duž, **uz duž**; (weithin), **na daleko**.

Langhohlwurzel, *f.* (*Aristolochia longa*), **dug jabučnjak**.

Langholz, *n.* **měrilica**.

Langhornbiene, *f.* **dugorožka**.

Langhornfliege, *f.* (*Loxocera ichneumonea*), **krivorožka**.

Langhornig, *adj.* **dugorog**; —e Käfer (Langhörner), **dugorožci**.

Langjährig, *adj.* **mnogogodišnji, mnogolětan**; **dugověčan**. [věčnost.

Langjährigkeit, *f.* **mnogolětnost**; **dugo-**

Langfielkäfer, *m.* (*Lyctus oblongus*), **duguljasta krutorožka**. [žličarica.

Langfragen, *m.* (*Anas clypeata*), (patka-)

Langfrallig, ſ. Langklauig.

Langfreis, *m.* **pakrug**.

Langfreiſicht, *adj.* **pakružan**. [dugověk.

Langlebend, Langlebig, *adj.* **dugověčan**,

Länglich, *adj.* **duguljast, duguljat, odu-**

Länglichkeit, *f.* **duguljatost**. [gačak.

Länglichrund, *adj.* **oblast, obao**.

Längling, ſ. Langfiſch.

Langmeſſerſchmied, *m.* **nožac**.

Langmuth, *m.* **dugotrpnost**; **sporost**.

Langmüthig, *adj.* **dugotrpan, dugotrpljiv**,

Langmüthigkeit, *f.* ſ. Langmuth. [spor.

Langnaſe, *f.* **nosan, dugonosac**; (*Scolopax rusticola*), **kljunača**.

Langnaſig, *adj.* **nosat, dugonos**.

Langohr, *m.* **ušina**; (*fig.* Eſel) **ovčji konj**; (ſpr.) ein Eſel nennt den andern —, **rugala se sova sěnici, idi kučko glavata**; (*Simia Midas*), **ušan**; (*Vespertilio auritus*), **ušat netopir**; (*Labrus auritus*), **modroušac**; (*Voluta auris*), **uško**.

Langöhrig, *adj.* **dugouh**; **ušat**.

Langort, *m.* **odugačak podkop**.

Langrock, *m.* **haljaš**

Langrund, ſ. Länglichrund.

Digitized by Google

Langrüßler, *m.* (*Rhynchaenus*), nosan.
Längs, *adv.* uz, nuz; uzduž.
Langsam, *adj.* lagan; ein —er Mensch, spor, tranjav, tipav čovèk; mrdalo; (spr.) — nähert sich auch, iz tiha se pečenica peče; —, *adv.* — gehen, po lako, lagano, iz tiha ići; — arbeiten, sporo raditi; es geht — von Statten, sporo ide, napreduje; d. Zeit vergeht mir zu —, poteže i. oteže mi se vrême; jedva mi vrême prolazi; vrême mi se nepomiče s mèsta; vuče se i. povlači se vrême; (spr.) Gott kommt — aber wohl, Bog je spor ali je dostižan.
Langsamkeit, *f.* laganost; sporost; lènost.
Langsamträge, *adj.* tranjav, tipav, lipov.
Langschallend, *adj.* dugozvučan.
Langschattig, *adj.* dugosèn.
Langschlafend, *adj.* dugo spavajući.
Langschläfer, *m.* drèmčina, spavač, pospanac; —in, *f.* drèmalica, spavačica.
Langschläferei, *f.* drèmljivost, spavačina.
Langschnabel, *m.* kljunaš; (*Cuculus vetula*), kukavičina; (*Scolopax rusticola*), kljunača; (*Certhia muraria*), dugokljuni puzavac.
Langschnäbelig, *adj.* dugokljun.
Langschnäbler, *pl.* (*Longirostres*), dugokljunci.
Langschößig, *adj.* dugoskut, duga skuta.
Langschotig, *adj.* dugačke mohune.
Langschwanz, *m.* repaš; (*Hystrix macroura*), dugorepi dikobraz i. bodežnik; (*Parus biarmicus*), bazgovka, brkata sènica; (*Certhia pulchella*), ubavi puzavac; s. Eisente.
Langschweifig, s. Langgeschwänzt.
Langschwelle, *f.* dužak.
Langsichtig, *adj.* dalekogled; — sein, iz daleka viděti; ein —er Wechsel, dugoročna mènica; ein —er Mensch, dalekovidac.
Langsichtigkeit *f.* dalekoglednost.
Längslinie, *f.* uzdužnica.
Längst, *adv.* davno; od davna; iz davna.
Langstachelig, *adj.* bodljav.
Langstange, *f.* lèvča; ražanj.
Längstens, *adv.* najdulje; najdalje; — in einer Stunde, najkasnije za jednu uru i. jedan sat; — zwei Meilen, najviše dvè milje.
Längsthal, s. Längenthal.
Langstieler, *m.* dugodržka.
Längsstreifen, *m.* uzdužni prug, prut.
Langstreifig, *adj.* uzduž prutarast i prugav; dugih prugah.
Längsloh, *n.* cèla slama.
Längstvergangen, *adj.* davno minuli, prošli.
Langsylbe, *f.* duga slovka.
Langsylbig, *adj.* duge slovke.
Langtau, *n.* dugo čelo. [sak.
Langton, *m.* otežan, otegao glas, naglaLangtönig, *adj.* otežna, otegla naglaska.
Langtönigkeit, *f.* otežnost, oteglost.
Langvierecк, s. Parallelogramm.
Langwagen, s. Langbaum.
Langwanze, *f.* duguljasta stènica.
Langweile, s. Langeweile.
Langweilen, *v. a.* dosadjivati, dotužiti komu; sich —, *v. r.* s. Langeweile haben.
Langweilig, *adj.* dugočasan, dosadan, dosadljiv, dotužan; — es Warten, drežданje, čamanje.
Langweiligen, s. Langweilen.
Langwelle, Langwiede, *f.* s. Langbaum.
Langwiednagel, *m.* svornik, svornjak.
Langwierig, *adj.* dug, dugovit, dugovèčan, dugotrajan; eine —e Krankheit, dugobolja, duga bolest.
Langwierigkeit, *f.* dugovitost; dugovèčnost, dugotrajnost.
Langwurz, s. (*Chenopodium Bonus Henricus*), kozji rep; dragi Gjuro.
Langzackig, *adj.* dugozubčast.
Langzugespitzt, *adj.* šilast.
Langzunge, *f.* (*Yunx Torquilla*), vijoglav, vijoglava, vrtoglavka.
Langzüngig, *adj.* dugojez, duge jeze, duga jezika; (*fig.*) jezičan.
Lanke, *f.* slabina, slabobočina.
Lanlauch, *m.* (*Allium victoriale*), žiratka.
Lanne, s. Gabelbeichsel.
Lanthan, *n.* lantan.
Lanthanoxyd, *n.* lantanov kis.
Lanze, *f.* koplje, sulica, džida*; eine — brechen, polomiti koplje; eine — werfen, pustiti koplje. [bodvom.
Länzen, *v. a.* bosti; (Fische —), udarati
Lanzenblatt, *n.* rat od koplja; (*Vespertilio hastatus*), kopljasti netopir.
Lanzenblattweide, *f.* (*Salix filicifolia*), papratasta vrba.
Lanzenbrechen, *n.* obdulja, džilitanje.
Lanzenbrecher, *m.* kopljolomac.
Lanzener, *m.* kopljanik.
Lanzenfest, *n.* svetac Isukrstova koplja.
Lanzenfisch, *m.* (*Chaetodon lanceolatus*), kopljasti nosatac.
Lanzenförmig, *adj.* kopljast.
Lanzengefecht, *n.* boj kopljem.
Lanzenhieb, *m.* udar kopljem; einen — versetzen, udariti kopljem.
Lanzenknecht, *m.* kopljanik.
Lanzenkraut, *n.* (*Adianthum lancea*), kopljasti gospin vlas.
Lanzenkrieger, s. Lanzenknecht.
Lanzenkundig, *adj.* vèšt koplju.
Lanzenmann, s. Lanzenknecht.
Lanzennabel, *f.* (*Buccinum lanceolatum*), kopljasti rogač.
Lanzenreiter, *m.* ulan, kopljanik na konju.
Lanzenschaft, *m.* kopljište.
Lanzenschlange, *f.* (*Coluber lanceolatus*), kopljasta guja.
Lanzenschwanz, s. Lanzettenschwanz.

Digitized by Google

Lanzenschwinger, *m.* kopljač.
Lanzenspiel, Lanzenstechen, s. Lanzenbrechen.
Lanzenstich, *m.* bod kopljem; einen — versetzen, ubosti kopljem.
Lanzenträger, *m.* kopljonoša; s. Lanzener.
Lanzenwald, *m.* (*poët.*) bojna koplja kao crna gora.
Lanzenwurf, *m.* hitac koplja.
Lanzette, *f.* bodka, backavica, probadača.
Lanzettenförmig, *adj.* bodkast.
Lanzettenschwanz (Lanzettenfisch), *m.* (*Gobius lanceolatus*), bodkasti glavoč.
Lanzettenvogel, *m.* (*Parra chilensis*), čilski ostrač.
Lapidarschrift, *f.* napisno, lapidarno pismo.
Lapidarstyl, *m.* napisni, lapidarni slog.
Lapp, s. Schlaff. [putina.
Lappalien, *pl.* bezposlice, trice; rutina i
Läppchen, *n.* krpica.
Lappe, s. Laffe.
Lappen, *m.* krpa; (b. Hunden), klempe (klempeta); (b. Lunge), krilo; (Flick—), zakrpa; (die — am Schnabel der Hühner), rese, resice, krestice; (*lobus*), krpa; (Fetzen), tralje, cunje, prnje, prnjci, rutine; (an d. Uhr), uši; (Wisch—), otirač, bezpara.
Lappen, *v. a.* krpiti, krpati.
Lappenbiene, s. Rosenbiene.
Lappenblume, *f.* (*Hypecoum*), krpan.
Lappenfuß, *m.* krpasta noga; (*Lobipes hyperboreus*), severni krponog.
Lappenschnecke, *f.* (*Strombus gigas*), golem krilac. [pandurka.
Lappentaucher, *m.* (*Colymbus minor*), mala
Lappenvogel, *m.* (*Glaucopis*), laločak.
Lappenwurm, *m.* (*Lobaria*), laločan.
Lapper, *m.* krpilac.
Lapperei, *f.* s. Lappalien.
Läppern, *v. a.* skuckati, slupati; —, *v. n.* srknuti, pijuckati, srkutati.
Läpperschuld, *f.* podužica.
Lapphorn, *n.* s. Lappenschnecke.
Lappicht, *adj.* klempav.
Lappig, *adj.* traljav, prnjav, cunjav, izdrpan; (*bot.*) krpast.
Läppisch, *adj.* benast, bedast, budalast; neslan; ein —er Mensch, neslan čovek; s. Laffe.
Lärche, s. Lerche.
Largo, *adv.* polako.
Lari fari, *adv.* andara mandara, trt mrt, trt vrc, ća ću.
Lärm, *m.* huka, buka, graja, vardanja, krika; larma*; — machen, s. Lärmen; es entstand —, stade huka, buka itd.; — erheben, zagrajati, početi buku, bunu; (spr.) viel — um nichts, toliko kokodakanje za iznesak; krika vika za mućak; über eine Kleinigkeit einen großen — anfangen, radi malenkosti ljuto se karati; (Feuer—), — schlagen, bubnjati na vatru; (Allarm), bubnjati na uzbunu i. buku; — blasen, trubiti na uzbunu i. buku; blinder —, pusta buka; der — der Welt, ljudska gungula.
Lärmblasen, *n.* trubnja na uzbunu.
Lärmbläser, *m.* (*fig.*) bukač, larmaš.
Lärmen, *v. n.* bučiti, grajati, vikati, vardati, halekati, kričati; larmati; (v. Kind.), čalakati, džakati, torokati.
Lärmente, *f.* (*Anas strepera*), patka-konopnica, šklavica.
Lärmer, *m.* hukač, vikač; —in, *f.* hukačica, vikačica.
Lärmglocke, s. Sturmglocke. [bernik.
Lärmkanone, *f.* glasnjak, haberdar, ha-
Lärmmacher, s. Lärmbläser, Lärmer.
Lärmplatz, s. Allarmplatz.
Lärmschuß, s. Allarmschuß. [takelstück.
Lärmstück, *n.* haberdar, habernik; s. Spek-
Lärmvoll, *adj.* hučan, bučan.
Lärmzeichen, *n.* znak uzbune.
Larve, *f.* obrazina, krinka, krabulja; (*fig.*) koprena; s. Maske; eine — vornehmen, uhiniti se, pretvoriti se; die — ablegen, skinuti obrazinu; (*fig.*) okrenuti opakliju; Einem die — abziehen, s. Entlarven; (Gesicht), lice; (b. Insekten), ličinka.
Larvenblumen, *pl.* (*Personatae*), gubičnice.
Larvengesicht, *n.* obrazina, maškara.
Larvenmantel, *m.* domino.
Larvenschnecke, *f.* (*Turbo personatus*), kukljasta vrtaljka.
Larvenschwein, *n.* (*Phacochoerus*), emgalo.
Larvirt, *adj.* —es Fieber, groznica-lažica, groznica-varalica, skrovita groznica.
Larynx, s. Kehlkopf.
Lasch, s. Brassen.
Lasche, *f.* (b. Schneid.), klin; (am Hemde), latica; (an Hosen), klopak, zalistak; (an Schuhen), jezik; klofna; (b. Zimmerl.), zaděljak.
Laschen, *v. a.* (Schuhe —), najezičiti, prišiti jezik; (b. Zimmerl.), zaděljati; (*fig.*) s. Prügeln.
Lascív, s. Unzüchtig.
Lase, *f.* štucka.
Laserkraut, *n.* (*Laserpitium*), gladaš.
Läston, *f.* ozleda, pozleda.
Lästren, *v. a.* lazovati.
Laß, *adj.* mlohav, mlitav, loman; (träg), trom, len; — werden, malaksati.
Laßbecken, *n.* zdělica za krv.
Laßbinde, *f.* žilna veza.
Laßbrief, *m.* oslobodnica.
Laßdünkel, *m.* ponos, nadutost.
Lasse, *m.* činženjak.
Laßeisen, *n.* šklocka.
Lassen, *v. n.* pustiti, ostaviti; laß ihn gehen, pusti ga, ostavi ga; ich lasse es gehen wie es will, neka ide kako ide; eine Sache fahren —, s. Fahren; etwas aus der Hand —, izpustiti što;

Digitized by Google

eine Gelegenheit aus den Händen —, propustiti sgodu; etwas auf ſich beruhen —, ſ. Beruhen; laß nur gut ſein, pusti nek se ore; neka nek; de de; dobro dobro; neka je; etwas ſein o. bleiben —, okaniti se, manuti se, proći se čega; laß es liegen, ostavi na miru; eine Arbeit liegen —, ostaviti se posla; ſich etwas geſagt ſein —, primiti što k srcu; laß dir es geſagt ſein, utuvi što ti se kaže; daj se naučiti; primi svět (savět); poslušaj; lěpo ti se govori; laß dir ſagen, da ti kažem; er ließ ſich keine Mühe verdrießen, nije požalio truda; ſich nichts anfechten —, neosvrtati se na ništa; laß ihn nur kommen, neka samo dodje; laß ihn nur erſt ſo ſein als du biſt, počekaj samo, dok do tvoje dobe dodje; wie konnte er ſich ſo etwas einfallen —, kako je mogao takva što zamisliti; ich habe mir ſagen —, dokazano mi je, doušali su mi; laß es dir doch ſagen, daj da ti kažem; posluhni me; Niemand läßt ſich ſehen noch hören, nit koga viděti, nit koga čuti; Bier aus dem Faſſe —, pustiti pivo iz bečke; ſein Waſſer —, pustiti, odpustiti vodu; Ader —, pustiti krv, žilu; dem Pferde die Zügel —, pustiti konja; laß das Fenſter offen, ostavi otvoren prozor; ostavi otvoreno; Einem etwas übrig —, ostaviti komu što; im Stiche —, ostaviti na cědilu; Einen ins Haus —, pustiti koga u kuću; etwas hinter ſich —, odmaći oda šta; Alle hinter ſich —, oddvojiti od svih; wo haſt du ihn ge—? gdě si ga ostavio? er fängt es da wieder an, wo er es ge— hat, kako je odprije radio i sad radi; (erlauben), — Sie mich ein wenig ruhen, dopustite da malko počinem; ich will es nicht ſoweit kommen —, do toga nesmě doći; er läßt ſich nichts ſagen, nikoga neće da sluša; laß mich in Ruhe, ostavi me na miru; laß mich, mahni me se, okani me se, prodji me se; (los —), pusti me; laß ſehen, da vidimo; pokaži; Einen vor ſich —, pustiti koga preda se; Einen von ſich —, odpustiti koga; er will nicht von ihr —, neće je se ostanuti; er läßt ihn nicht von der Stelle, neda mu se maknuti; zu dieſem Preiſe kann ich es nicht —, pod to nemogu dati; unter zehn Gulden kann ich es nicht —, od deset forintih nemogu dati; dieſe üble Gewohnheit mußt du —, ostavi se te grde navade; den Wein —, odbiti se vina, ich kann nicht von ihr —, nemogu je ostaviti; (abtreten), von ſeiner Meinung nicht —, neodstupiti od svoje misli, od svoga mněnja; ſein Leben —, položiti, polagati glavu; Gott läßt regnen, Bog daje dažd; er ließ ſie ſtehen, ostavio ju je; er ließ ihn nicht ſtehen, nije mu dao stajati; er ließ bereiten, naredi te se sgotovi; (hinter—), er hat ſeinen Kindern kein Vermögen ge—, ništa nije děci ostavio (nakon sebe); (unterbringen), ſeine Gäſte nicht zu — wiſſen, neznati směstiti svoje goste; ich weiß mich nicht zu —, neznam što ću; laßt uns gehen, da idemo, hajde, hajde da idemo; laßt uns beten, pomolimo se; laßt uns lernen, dajte da učimo; laßt uns guter Hoffnung ſein, nadajmo se dobru; laß hören, deder kaži, kaži-der; ich laſſe mir ein Kleid machen, dat ću si načiniti haljinu; ich laſſe mich bedienen, moraju me dvoriti; Einen etwas wiſſen —, javiti, obznaniti komu što; ſich auf der Geige hören —, svirati javno u guslice; ſich vernehmen —, oglasiti se, javiti se; izjaviti se; ich laſſe ihn meinen Zorn fühlen, znat će da se na njega ljutim; izkalit ću srce na njem; taufen —, dati krstiti; (herab—), Einen in den Brunnen —, spustiti koga u zdenac, bunar; ſich auf die Knie —, ſ. Niederknien; das läßt ſich beſſer ſagen als thun, laglje je to kazati nego-li učiniti; es läßt ſich nicht zweifeln, daß . ., neima sumnje da . .; davon ließe ſich viel reden, o tom bi se moglo mnogo govoriti; das läßt ſich begreifen, to može čověk dokučiti, shvatiti; dieſer Wein läßt ſich trinken, ovo je vino pitko; das Buch läßt ſich leſen, prilična je knjiga; das läßt ſich hören, ta valja; Einen holen —, poslati po koga; er ließ ihn weit hinter ſich zurück, daleko je od njega odmašio.

Laſſen, *v. n. & i.* das läßt gut, to liči, priliči; wie läßt mir dieſer Anzug? kako mi dolikuje i. stoji ova odeća? das läßt nicht, to se nepristoji; es läßt als ob . ., čini se, kao da . .

Laßgut, *n.* činžena zemlja.

Laßhain, *m.* činženi gaj.

Laßherr, *m.* činženi gospodar.

Läſſig, *adj.* mlitav, mlakav; (faul), nemaran, lěn.

Läſſigkeit, *f.* nemar, nemarnost, nehajstvo.

Laßkopf, *m.* rog, kupica.

Läßlich, *adj.* oprostiv, odpustiv, oprostan; eine —e Sünde, mali grěh.

Laßpflichtig, *adj.* činženi.

Laßreis, *n.* mladikovina.

Laßſünde, *f.* mali grěh. [žilošěk.

Laßtag, *m.* dan za puštanje krvi, za

Laßwieſe, *f.* činžena livada.

Laßzapfen, *m.* čep, čap.

Laßzeichen, *n.* biljeg krvoseka.

Digitized by Google

Laßzins, *m.* činž.

Last, *f.* (Schwere), težina; die — des Gebäudes, težina sgrade; die — der Geschäfte, teret, trh poslovah; Esel tragen große —en, magarci nose veliko breme; die — erdrückt ihn, pod bremenom iznemaga; eine kleine —, bremenak; die — des Wagens, Schiffes, tovar kolah, broda; das Schiff ist bei seiner —, brod je nakrcan; (Maß), tovar; eine — Stein, hrpa kamenja; eine — Schläge, snop batinah; unter der — erliegen, pod bremenom izdahnuti; Einem eine — aufbürden, uprtiti, naprtiti komu što; unter der — keuchen, šikariti; (Beschwerlichkeit), tegota; das Land hat viele —en zu tragen, zemlja mora mnogo davati; (Verbindlichkeit), dužnost; öffentliche —en, javni tereti; (Schuld), dug; (bürgerliche Haftung), uknjižen teret; die —en depuriren, razteretiti što, skinuti što s čega; (*merc.*) zu — bringen v. schreiben, pisati u daću, upisati u dug; was dem Kaufmann zur — u. zu Gute kommt, što trgovac ima dati i primiti; Einem zur — fallen, dosadjivati komu, dotežčati komu, biti komu na potegu i. tegotu; solche Besuche sind mir zur —, ovakvi su mi pohodi nepriličnì; es fiel mir eine schwere — vom Halse, odvalio mi se težki kamen s vrata; Einem etwas zur — legen, kriviti koga čim; potvarati što na koga; s. Bürde.

Lastbar, *adj.* (von Thieren), tovarni; (v. Mensch.), noseći teret.

Lastbarkeit, *f.* tovarnost; teretnost.

Lastbeere, s. Erdbeere.

Lasten, *v. n.* težati, težkati, težak biti; dieser Umstand lastet am meisten auf ihm, ova ga okolnost najviše krivi, pobija; —, *v. a.* tištiti, tlačiti, dotežati, otežati (komu što); der Kummer lastet seinen Geist, tuga mu je pala na srce.

Lastenfrei, *adj.* prost od tereta; bez tereta, dužnosti. [kretnine).

Lastenstand, *m.* tereti (n. p. kakve nepo-

Laster, *n.* opačina, porok; grehota; das — flichen, bežati od grêha; dem — ergeben sein, opakovati; življeti u zloći; sich in —n wälzen, ogrezniti u grêh, u opačine; dem — entsagen, razopačiti se.

Lästerer, *m.* hulnik, zlorek; (Verläumder), klevetnik, opadnik; – in, *f.* hulnica, zlorečica; klevetnica, opadnica.

Lasterfrei, *adj.* čist od svake opačine.

Lästergeld, *n.* potvorština, klevetnina.

Lästergeschichte, *f.* sramotna, blazniva

Lasterhaft, *adj.* opak, zločest. [sgoda.

Lasterhafte, *m.* opačnik.

Lasterhaftigkeit, *f.* opakost, zločestoća.

Lasterknecht, *m.* zlotvor.

Lasterleben, *n.* opakovanje; opak život.

Lästerlich, *adj.* hulan, klevetan; lajav; s. Schändlich.

Lästermaul, *n.* pogana usta, opak jezik; (*fig.*) lajavac; s. Lästerer.

Lästern, *v. a.* Einen —, psovati na koga, opsovati koga; Gott —, huliti na Boga; auf Einen —, opadati, ozloglasivati koga; (ver) lajati za kim; s. Schänden; den ganzen Tag —, vas dan zlorečiti, zloslòviti.

Lästerpfeil, *m.* hulna strêla.

Lasterquell, *m.* vrelo opačinah.

Lästerrede, *f.* hulna, klevetna besêda; s. Lästerung.

Lästerschrift, *f.* s. Pasquill.

Lästerschule, *f.* klevetaonica.

Lasterſinn, *m.* opačnost.

Lasterſklave, s. Lasterknecht.

Lästersucht, *f.* zloréčitost, zloslovnost.

Lästersüchtig, *adj.* zloréčit. [čina.

Lasterthat, *f.* zločin; bezbožno dêlo; opa-

Lästerung, *f.* hula; psovka; kleveta.

Lastervoll, *adj.* zlopak.

Lästerwort, *n.* hulna rêč; hula.

Lästerzunge, *f.* s. Lästermaul.

Lastfuhre, *f.* natovarena kola; tarnice.

Lastgewicht, *n.* težka težina.

Lastholz, *n.* lipa.

Lastig, *adj.* natovaren.

Lästig, *adj.* nepriličan, dosadan; (beschwerlich), —e Bedingung, tegotan uvêt; — sein, dosadjivati; — werden, dosaditi, dotužiti, dotežčati.

Lästigkeit, *f.* dosadnost, nepriličnost; tegotnost; dosadjivanje, dosada, nepri-

Lastigkeit, *f.* natovarenost. [lika.

Lastlos, *adj.* bez tovara, bremena, se-

Lastraum, *m.* tovarnica. [sana*.

Lastrecht, *n.* teretno pravo.

Lastschiff, *n.* tovarni brod, tovarna ladja.

Laststein, *m.* težak kamen.

Laststrick, *m.* prtilica, tovarnica, oprtnica.

Lastthier, Lastvieh, *n.* tovarna marha; tovar.

Lastragend, *adj.* —es Volk, preteći narod.

Lastträger, *m.* bremenar, nosač, bastež; (*archit*) nosač. [tegotan.

Lastvoll, *adj.* pretežak, preteretan, pre-

Lastwagen, *m.* tarnice, tovarna kola.

Lastzug, *m.* tovarni podvoz.

Lasur, *f.* lazur; (Farbe), lazorina, ultramarin; s. Lasurstein; Kupferlasur.

Lasurblau, *adj.* lazurast; blankitan.

Lasurerz, *n.* golubac.

Lasurfarbe, *f.* blankit; lazorina, lazurova mast (boja); lazurno mastilo.

Lasurmalachit, *m.* modrac.

Lasurstein, *m.* lavenac.

Lasurvogel, *m.* (*Fringilla ultramarina*), lazurasta zeba.

Látare-Sonntag, *m.* srednja nedèlja.

Digitized by Google

Latein, *n.* latinski jezik; latinština; — lernen, učiti latinski.
Latein, Lateiniſch, *adj.* latinski; (katholiſch), rimski; die —e Kirche, rimska i. zapadna crkva.
Lateiner, *m.* Latinac, Latin.
Lateralverwandt, ſ. Seitenverwandt.
Latent, ſ. Gebunden.
Laterna magica, *f.* čarobna světiljka, laterna magika.
Laterne, *f.* svěćnica, světiljka, lampaš; fenjer, lanterna; (am Schornſteine), kapa; (in Mühl.), ſ. Drilling; (ſpr.) er hat etwas in der —, nakitio se je bez cvěća; (*Trigla lucerna*), lasta světilica; (*Solen anatinus*), pačji šljanak; (am Pferde), lisina.
Laterneiſen, *n.* držalo svěćnice, fenjera.
Laternenmacher, ſ. Klempner.
Laternenpfahl, Laternenträger, *m.* stup za svěćnicu; (*Fulgora*), zlatarka.
Latiniſiren, *v. n.* latinčariti.
Latirbaum, *m.* (b. d. Wehre), zaplava.
Lätſch, *m.* obrljuga.
Latſchbein, *n.* ſ. Latſchfuß.
Latſche, *f.* hlamutina, šolja, drolja, cokulina, droljina; (v. Perſon.), drolja, vlačuga, smucka; ſ. Hündin.
Latſchen, *v. n.* hlamati, hlapati, švrcati, žbrljati, šuktati.
Latſcher, *m.* šuktaš, žbrljavac.
Latſchfuß, *m.* šukta, čota, toljaga, kotača.
Latſchfüßig, *adj.* šuktav; —e Taube, ſ. Latſchtaube.
Latſchig, *adj.* šuktav, žbrljav; — gehen, ſ. Latſchen; (*fig.*) neopran; ein —er Menſch, ſ. Lätſch; —es Wetter, kačkavica, blječkavica; (v. Speiſen), es ſchmeckt —, mlakavo je.
Latſchſchuh, *m.* ſ. Latſche.
Latſchtaube, *f.* gaćeša, gaćan.
Latte, *f.* žioka, letva; (Forſtw.) oblišak; (*fig.* v. Perſonen) dugajlija, dugonja, lola, glistnica, grdajlija.
Latten, *v. a.* žiočiti, požiočiti; pribiti, pribijati žioke, letve.
Lattenaxt, *f.* žiočarka.
Lattenbaum, *m.* drvo za žioke.
Lattenbohrer, *m.* svrdao-žiočnjak.
Lattenfiſcherei, ſ. Angelfiſcherei.
Lattenhauer, *m.* žiočar.
Lattenholz, *n.* drvo za žioke.
Lattennagel, Lattnagel, *m.* žiočnjak.
Lattenſpieker, *m.* daščenjak(-klinac).
Lattenwerk, *n.* žiočje; žioke; žiokovina.
Lattenzaun, *m.* tačke; ograda od žiokah.
Lattig (Lattich), *m.* (*Lactuca*), ločika.
Lattung, *f.* žiočenje.
Latwerge, *f.* pekmez, madžun.
Latz, *m.* (b. Frauen), premitača; (Bruſt—), pršnjak; (Hoſen—), zalistak, hrtmača, vazina; (*mont.*) zalistak.
Latze, ſ. Litze.
Latzmütze, *f.* ušnjara.
Lau, *adj.* mlak, mlačan; — machen, mlačiti, uzmlačiti, smlačiti, pomlačiti; — werden, umlačiti se; (*fig.*) mlitav; hladan; mrtvački.
Laub, *n.* lišće; dürres —, šušanj, šušor, sušlje; das — ſchlägt ſchon aus, gora već lista; die Bäume verlieren ihr —, lišće pada; (Forſtw.) der Schlag ſteht im zehnten —e, deset godinah ima šumi; ſ. Laubfarbe.
Laubapfel, ſ. Gallapfel.
Laubad, *n.* mlaka kupelj.
Laubband, *n.* lisnata petlja.
Laubaſt, *m.* hvojka; šušnjata, šumnata [grana.
Laubbaum, *m.* lisnato drvo.
Laubblätter, *pl.* lišće.
Laubbrechen, *n.* branje lišća.
Laubdach, *n.* šumnat krov.
Laube, *f.* (Hütte), sěnica, hladnica, hladnik, šumnjača; virnica; (an Häuſern), baras; unter den —n ſitzen, prodavati.
Lauben, *m.* (Laube, *Cyprinus Leuciscus*), klen.
Lauben, *v. n.* listati, prolistati; (v. Weinſtocke), lastati; —, *v. a.* mužditi, smužditi (n. p. drvo), skidati lišće (n. p. s drveta).
Laubendach, *n.* krov od podkućara.
Laubengang, *m.* sěničnik.
Laubenſchwalbe, *f.* (*Hirundo urbica*), pitoma lastavica.
Laubenſitz, *m.* sědalo u sěnici.
Laubenſtrauch, *m.* (*Pergularia*), sěničnica.
Lauber, *m.* lastarnik.
Lauberblatt, *n.* list, listak.
Lauberhütte, *f.* zelena sěnica.
Lauberhüttenfeſt, *n.* praznik sěnicah.
Laubertag, *m.* praznik.
Laubeſche, ſ. Eſche.
Laubfall, *m.* listopad.
Laubfeige, *f.* smokva u lišću.
Laubfink, ſ. Blutfink.
Laubflechte, *f.* šumnat lišajnik.
Laubförmig, *adj.* listast.
Laubfroſch, *m.* (*Hyla arborea*), katalinka, hvojnik, zelena i. kraljevska žaLaubfutter, *n.* sěča. [bica.
Laubgang, ſ. Laubengang.
Laubgehänge, *n.* zelene gobinje.
Laubgeſäuſel, *n.* šuška lišća.
Laubgeſproß, *n.* brst, bršće.
Laubgewebe, *n.* mreža od hvojah.
Laubgewinde, ſ. Laubgehänge.
Laubgewölbe, *n.* svod od šume, hvojah.
Laubgezelt, *n.* stan od hvojah.
Laubgipfel, *m.* hvojnat i. šumnat vršak.
Laubgrün, *adj.* zelen kao lišće.
Laubheuſchrecke, *f.* (*Locusta viridissima*), zrikavac, zelena kobilica.
Laubholz, *n.* bělogorica.
Laubholz-Rüſſelkäfer, *m.* (*Polydrusus*), kljunak-listar.

Digitized by Google

Laubhuhn, ſ. Birkhuhn.
Laubhütte, ſ. Lauberhütte.
Laubicht, *adj.* listast, listolik.
Laubig, *adj.* lisnat; šumnat, šušnjat.
Laubkäfer, ſ. Maikäfer.
Laubkammer, *f.* listnik.
Laubknospe, *f.* pup, púpak.
Laubkranz, *m.* věnac od hvoje.
Laublos, *adj.* bezlist.
Laublütig, *adj.* mlačne, hladne krvi; ſ. Phlegmatiſch. [ma.
Laublütigkeit, *f.* mlačnokrvnost; ſ. Phlegs
Laubmiſt, *m.* šljig.
Laubmoos, *n.* mah.
Laubrechen, *m.* grablje za šušanj.
Laubreich, *adj.* lisnat, šumnat.
Laubrinde, *f.* (*Flustra coriacea*), listnjača.
Laubrolle, *f.* listnat valjak. [lišća).
Laubroſt, *m.* pikac lastara (vinskoga
Laubſäge, *f.* pilica.
Laubſtreifen, *n.* muždjenje.
Laubſtreu, *f.* šušanj, šušor.
Laubthaler, *m.* francezka škuda.
Laubumwunden, *adj.* lišćem ověnčan.
Laubvogel, *m.* Laubvögelchen, *n.* (*Motacilla Sibilatrix*), zelena listnica.
Laubwald, *m.* bělogorica.
Laubwerk, *n.* lišće, listovje.
Laubzweig, *m.* brstina, brsnata grana.
Lauch, *m.* luk; der gemeine —, ſ. Knob=
Lauchbeet, *n.* lučnjak. [lauch.
Lauchdiſtel, *f.* (*Eryngium campestre*), poljski kotrljan.
Läuchel, *n.* (*Alliaria*), češnjača.
Läuchelgras, *n.* (*Poa bulbosa*), lukovasta
Lauchen, *v. a.* lučiti. [vlasnjača.
Lauchfarbe, *f.* lukova mast (boja), lučilo.
Lauchfarben, *adj.* lukove masti (boje).
Lauchgrün, *adj.* lučast.
Lauchknoblauch, ſ. Ackerlauch.
Lauchzwiebel, *f.* (*Allium carinatum*), la-
Laudanum, *n.* laudan. [djasti luk.
Laudemialentrichtung, *f.* plaćanje prepisnine, laudemija.
Laudemium, *n.* prepisnina, laudemij.
Laudum, *n.* presuda izabranoga sudca.
Laue, *f.* mlačina, mlakoća; ſ. Lauge.
Lauen, *v. n.* kopněti. [činger.
Lauer, *m.* polovnik, zukla, vodovrelina,
Lauer, *f.* vrebanje; zasěda; auf der — ſtehen, ſ. Lauern.
Lauerei, *f.* vrebanje, prežanje.
Lauerer, *m.* vrebač, prežalac.
Lauern, *v. n.* vrebati, prežati; zasědati, zasěsti (koga); šerpati oko (koga); (horchen), prisluškivati, osluškivati.
Lauerſam, *adj.* vreban.
Lauerwein, ſ. Lauer.
Lauf, *m.* trk, potrk, trknja; (d. Laufen), trčanje; ein Pferd im vollen —, trčući konj; den Preis im —e davontragen, nadtrčati; uzeti košiju; Schafe nach dem —e verkaufen, prodavati ovce s reda; der — des Stromes, těk rěke; (des Waſſers), tečaj; (*fig.*) těk; das bringt der — der Dinge ſo mit ſich; dieß iſt der Welt —, tako ti je to na světu; tako se eto svět okreće; (ſpr.) rekla je gradja, da se tako sgadja; im —e der Begebenheiten, dok se je (sve to) dogadjalo; dok je (to) bivalo; (d. — d. Windes), směr; (Fuß), krak; (*tarsus*), grana; einem Dinge freien — laſſen, ostaviti stvar neka ide kako ide; odmahnuti rukom; d. Thränen freien — laſſen, pustiti suze niz bělo lice; (Flinten—), cěv; ſ. Flußbett; (wdm.) trčalište; (Zarge), obod; im —e dieſes Monats, ovaj měsec; ein Pferd in — ſetzen, zaletěti, iztrkati konja; ſich in — ſetzen, poteći, potrčati, zatrčati se, raztrkati se; im —e d. Verhandlung, uz razpravu; za razpravljanja; der Prozeß ſoll ſeinen ungehinderten — haben, parnica neka dalje teče.
Laufbahn, *f.* trkalište; těk, trka; (*fig.*) poprište; (Leben), život; put života; richterliche —, sudbena struka; (Lebensſtand), stališ; (*astron.*) putanja.
Laufband, *n.* Laufbank, *f.* ſ. Gängelband, Gängelwagen.
Laufbein, *n.* noga za trčanje. [tenac.
Laufbohne, *f.* (grah-)tačkaš, pričanik, ple-
Laufbret, *n.* staznica. [lazilo.
Laufbrücke, *f.* mostić, mostac; (d. Gerüſt),
Laufburſche, *m.* teklić, trkalo.
Laufdiſtel, ſ. Langdiſtel. [pruglo.
Laufdohne, Laufel, *f.* Läufel, *n.* pozemno
Läufeln, *v. a.* Erbſen —, ljuštiti grašak; —, *v. n.* trčkarati, trčkariti, parkati.
Laufen, *v. n.* trčati, teći; poteći, potrčati; hinter Einem her —, trčati za kim; mit Einem um die Wette —, utrkivati se, nadtrčavati se s kim; lauf was du kannſt, trči, koliko ti igda noge mogu; ſich aus dem (außer) Athem —, zahujati se, zasopiti se trčeć; ſchnell —, těkom teći; davon —, uteći, odběći, poběći; er kann nicht mehr —, od njega već neima potrka; ſich müde, ſatt —, natrčati se; ſich die Füße wund —, podbiti se; mit dem Kopfe wider die Wand —, zamlatiti glavom o zid; d. Pferd läuft einen guten Trab, konj dobro kasa; Sturm —, jurišati, jurišiti, nasrtati; das Kind lernt —, děte uči hoditi; das Kind fängt an zu —, děte postupa; nach dem Vergnügen —, letěti za nasladom; aus dem Dienſte —, otići iz službe; aus dem Felde —, poběći iz boja; der Feind läuft, neprijatelj běži; in ſein Verderben —, srnuti u svoju propast; laß ihn —, pusti ga; (läufig ſein), kucati se; der Schweiß läuft ihm über das Geſicht,

Digitized by Google

muzge od znoja teku mu niz lice; Thränen — über ihre Wangen, roni suze niz bělo lice; das Waſſer läuft aus dem Faſſe, voda teče iz suda, bačve; das Faß lauft, sud curi; die Augen liefen ihm voll Thränen, suzom mu je zasuzilo oko; d. Schiff iſt auf den Grund ge—, brod se je nasukao, nasadio; brod je nasio; die Flotte lief glücklich in den Hafen, brodovlje je srećno u luku stiglo, unišlo; d. Schiff läuft, brod plovi; die Erde läuft um die Sonne, zemlja putuje i. leti oko sunca; zemlja obilazi sunce; d. Kerze läuft, svěća klapi, curi; ein kalter Schauer lief mir über die Haut, podidjoše me mravi, ježurine; zone su mi po tělu prešle; die Milch läuft, ſ. Überlaufen; d. Teig läuft in die Höhe, těsto se razbira; těsto se je diglo; die Ranken — in die Höhe, vrěže se penju u vis; es läuft ein Gerücht, glas ide; es läuft wider meine Ehre, toga mi obraz nepodnosi; es läuft wider den Anſtand, nepristoji se; worauf wird das hinauslaufen? na što će to izaći? das läuft auf eins hinaus, to je sve jedno; Gefahr —, ſ. Gefahr; das Gebirge läuft von Morgen nach Süden, gore se steru od iztoka k jugu; die Friſt lauft vom Tage d. Kundmachung, rok počimlje na dan objave; —, *v. a.* Erze —, rude voziti.

Läufen, ſ. Läufeln.

Laufend, *adj.* tekući; im —en Jahre, ove godine; —er Wechſel, nedospěla měnica; —er Preis, sadašnja cěna; —e Schrift, povaljeno pismo; (Schiffw.) pokretan.

Läufer, *m.* trčalac; trkač; er iſt ein guter —, vrlo zna trčati; (Laufburſche), teča, teklić; (Bote), glasnik; (im Schachſp.), teklić; (in Mühlen), gornjak, gornji žrvanj; (v. Pferd.), hodac; (am Thore), stežaica, sověr; (b. Farbreibern) tarilo; (Aus—), vrěža; (*mus.*) prělaz; (b. Tuchm.) nedostižka; (b. Maur.) uzdužnjak; (b. Seil.) koloplet; (b. Vogelſ.) vabac; (*Cursoria*), trkalica; (*Cancer cursor*), rak teklić; ſ. Laufkäfer; (*Motacilla sibilatrix*), zelena listnica; (*Tachidromus*), brzoteča; ſ. Laufgewicht.

Läuferauge, *f.* (in Mühl.) okance.

Läuferbüchſe, *f.* glasnička torba; pismarka.

Läuferdienſt, *m.* tečarstvo.

Lauferei, *f.* trka, trknja; (Geſchäft), potrkušica; ich habe viel —, moram mnogo trkati, hodati.

Läuferfalk, *m.* (*Falco buteo*), lunja.

Läufern, ſ. Läufeln.

Läuferplatz, *m.* vabište.

Läufervogel, *m.* vabac.

Läuferzug, *m.* hod, koračaj teklića.

Laufeiſen, *n.* puto.

Laufeſpe, ſ. Eſpe.

Lauffaden, *m.* vodjica.

Lauffeuer, *n.* běgući oganj, pobùla; die Nachricht verbreitete ſich wie ein —, ode glas (po gradu) kao větar; razleti se glas kao munja i. vatra.

Lauffuß, *m.* trkaća noga; noga za trča- [nje.

Laufgeld, *n.* poputbina.

Laufgerüſte, *n.* lazilo.

Laufgewicht, *n.* jabuka.

Laufgraben, *m.* prikop.

Laufhund, *m.* potěrač.

Läufig, *adj.* — ſein, těrati se; die Kuh iſt —, krava vodi, krava se těra; die Kuh iſt zum zweitenmal —, krava povadja; (v. Hunden), kucati se.

Laufjagen, *n.* ſ. Hetzjagd.

Laufjunge, ſ. Laufburſch.

Laufkäfer, *m.* (*Carabus*), crevljac.

Laufkarren, *m.* (rudarske) tačke.

Laufklaue, *f.* jelenji čaporak.

Laufkrabbe, *f.* teklić.

Laufkraut, *n.* (*Proserpinaca*), trouška.

Laufkugel, *f.* gladno zrno.

Laufflatte, *f.* brklja, stuba.

Läufling, ſ. Deſerteur.

Laufmagd, *f.* teklica.

Laufmahl, *n.* bilježka (od koje se trči).

Laufpaß, *m.* odpustnica; Einem den — geben, dati komu put; odpraviti koga.

Laufpfanne, ſ. Kühlpfanne.

Laufplatz, *m.* trkalište. [pirevina.

Laufquecke, *f.* (*Triticum repens*), pirika,

Laufrad, *n.* točak; ſ. Tretrad.

Laufſäge, *f.* pilica.

Laufſchicht, *f.* uzdužni nasad.

Laufſchießen, *n.* strěljanje na tekuće.

Laufſchlinge, ſ. Laufbohne.

Laufſchmied, *m.* kovač-selac.

Laufſchneider, *m.* obodar.

Laufſchreiben, ſ. Umlaufſchreiben.

Laufſchuh, *m.* laka cipela, crevlja.

Laufſchütze, *m.* strělac na tekuć.

Laufſpiel, *n.* trka.

Laufſpinne, *f.* (*Dolomedes mirabilis*), vučji pauk.

Laufſtag, *n.* penjalo.

Lauft, ſ. Lauf.

Lauftuch, *n.* (lovački) prevěs.

Laufvögel, *pl.* (*Cursores*), trkalice.

Laufwagen, ſ. Gängelwagen.

Laufwand, *f.* bok od cěvi (puščane).

Laufwerk, *n.* ustavila.

Laufzaum, *m.* ſ. Gängelband.

Laufzeit, *f.* vrěme těranja, vodjenja, kucanja; zur —, kad se (n. p. krave) těraju.

Laufzettel, *m.* razpis; (b. Poſt.) predtečnica; ſ. Laufpaß.

Laufziel, *n.* biljeg, nišan, meta.

Laufzirkel, *m.* osoměr.

Digitized by Google

Laugbar, *adj.* tajiv, nijekav
Lauge, *f.* lug, cèdj, lušija; die Wäsche in — einweichen, zalužiti rubeninu i. pr-tenninu (rublje); arme —, olužina; (*fig.*) Einen mit scharfer — waschen, oštro koga izkarati; osapunati koga;
Laugekasten, *m.* lužnica. [s. Lauben.
Laugen, *v. a.* (die Wäsche), lužiti, pariti; lušijati; poluživati, oluživati; Salz aus der Asche —, vaditi sol iz pepela; gelaugte Asche, olužina; —, *v. n.* d. Faß laugt, sud zaudara.
Laugen, *n.* lužnja.
Laugenartig, *adj.* lužan. [lugotina.
Laugenasche, *f.* pepelinac, pepeoština,
Laugenblume, *f.* (*Cotula*), pepeoka; (*Valeriana celtica*), vlaški odoljen; s. Ruhrkraut. [nica.
Laugenfaß, *n.* lužnica; parionica, pare-
Laugengewicht, *n.* soloměr.
Laugenhaft, *adj.* lužan.
Laugenhaltig, *adj.* lugovit.
Laugenhaus, *n.* lužarnica.
Laugenkorb, *m.* lužni koš.
Laugenkraut, *n.* (*Arnica mont.*), veprovac.
Laugenmoos, *n.* s. Baumflechte.
Laugensack, *m.* Laugentuch, *n.* lužnjaka, pepeonjak.
Laugensalz, *n.* luživo, alkali; (Pflanzen—), pepeljika; mineralisches —, s. Soda; flüchtiges —, nišador; mit — schwängern, zalužiti.
Laugensalzicht, *adj.* lužan.
Laugensalzig, *adj.* lugovit.
Laugensieder, *m.* lužnjak.
Laugentonne, *f.* s. Laugenfaß.
Laugentopf, *m.* lužnik.
Laugentuch, *n.* s. Laugensack.
Laugenwasser, *n.* lugovica; cèdj, lug.
Laughütte, *f.* s. Laugenhaus.
Laugicht, s. Laugenhaft. [usw.
Laugläubig, Laugläubigkeit, s. Indifferent
Läugnen, *v. a.* zanijekati, nijekati; zatajiti, tajiti, odreći, udariti u bah, bašiti; Gott —, govoriti da neima Boga.
Läugner, *m.* nijekalac, tajilac; —in, *f.* nijekalica.
Laugold, s. Rauschgold.
Laugkeit, *f.* mlačina, mlakoća; (*fig.*) mlakavost; — der Liebe, hladna ljubav.
Laulich, *adj.* mlačan; ein —er Freund, mlakav, hladan prijatelj; ein —es Lob, mrtvačka hvala.
Laulichkeit, s. Laugkeit.
Lauling, *m.* mlakavac; s. Indifferentist.
Laumonit, s. Kuphonspath.
Laune, *f.* volja; üble —, zla volja; bei guter — sein, bei — sein, dobre volje biti; guter —, dobrovoljan; in gute — versetzen, odobrovoljiti; guter — werden, odobrovoljiti se; die gute — verderben, pokvariti (komu) volju; in üble — versetzen, ozlovoljiti; er hat —n, ćudljiv je, mušičav je; ima mušice, hire; ich kenne seine —, znam njegovu ćud; s. Humor; die —n des Schicksals, prevrtljivost sreće; (in Mühl.) blazina.
Launen, *v. n.* imati mušicah; hiriti.
Launenhaft, *adj.* ćudljiv, ćudovit; mušičav, mušiv; ein —er Mensch, ćud-
Launenhaftigkeit, *f.* ćudljivost. [ljivac.
Launenstück, *n.* fantazia.
Launer, *m.* ćudljivac; —in, *f.* ćudljivica.
Launerei, *f.* hirenje.
Launig, *adj.* dobrovoljan; s. Humoristisch.
Launisch, s. Launenhaft.
Laurer, s. Lauerer. [rani.
Laurinsauer, *adj.* laurinsaure Salze, lau-
Laurinsäure, *f.* laurinova kiselina.
Laus, *f.* uš, vaš.
Lausbaum, s. Elsebeere.
Lausbeere, s. Stachelbeere.
Lausche, s. Lauer; Horche.
Lauschen, *v. n.* prisluškivati, prisluhivati, osluškivati, osluhivati, prežati; (zuhören), slušati; im Bette —, ćma-
Lauscher, s. Horcher. [vati.
Lauschplatz, *m.* osluhovište.
Läusebaum, s. Elsebeere.
Läusegeld, s. Lumpengeld.
Läusegras, *n.* (*Spergula arv.*), kolěnika, kolěnac, modričica.
Läuseholz, *n.* brekovina.
Läusekäfer, *m.* (*Dermestes pedicularis*), vašaata gagrica.
Läusekamm, *m.* gust češalj, pogladac.
Läusekerl, *m.* ušljivac, vašljivac.
Läusekönig, *m.* (*Chelifer cancroides*), nilac, rakovka.
Läusekorn, *n.* (*Menispermum Cocculus*), baluk, balukat, trov.
Läusekrankheit, *f.* ušljivost.
Läusekraut, *n.* (*Pedicularis*), ušljivac, ušivac; (*Helleborus foetidus*), smrdljivi kukurěk, spreš; s. Kellerhals;
Läusemörder, s. Läusesame. [Kienpost.
Lausen, *v. a.* Einen —, biskati, pobiskati, od vaših trěbiti koga; Einem d. Beutel —, opuljiti koga; sich —, *v. r.* trěbiti se, otrěbiti se (od vaših), crvati se; —, *v. n.* ušljiv biti; s. Zaubern.
Läusepulver, *n.* vašomor, prah od vaših.
Lauser, *m.* biskalac; (*fig.*) gagrica, tvrdica; —in, *f.* biskalja.
Lauserei, *f.* sitnica, trica; (Zaubern), oguzanje, šervanjenje.
Läuserittersporn, s. Läusesame.
Läusesalbe, *f.* mast od vaših.
Läusesame, *m.* (*Delphinium Staphysagria*), lozolisti jadić. [vašljivost.
Läusesucht, *f.* ušljivost, ušljiva bolest,
Läusesüchtig, *adj.* ušljiv, vašljiv. [ferl.
Läusewenzel, *m.* kržak, hrnaut; s. Läuse-

Digitized by Google

Lausfisch, *m.* (*Clupea alosa*), laska, kobla, ćepa. [ski klop.
Lausfliege, *f.* (*Hippobosca equina*), konj-
Lausig, *adj.* ušljiv, ušiv, vašljiv; ein —er Mensch, ušljivac, vašljivac; ein —es Weib, ušljivica, vašljivica; ušljivka; (filzig), tvrd, škrt; (armselig), kukavan, tokošnji.
Laußnn, *m.* mlakavost, hladnoća.
Laußnnig, *adj.* mlakav, hladan.
Laut, *adj.* glasan, glasovit; — sprechen, govoriti glasno i. na glas; mit —er Stimme, glasno, iza glasa, na glas; (wdm.) die Hunde geben —, psi su zalajali; der Jäger gibt —, lovac se glasi; die Treiber werden —, hajkaši viču; der Schnee ist —, sněg škripa; sněg je hrskav, sěveran; stoji sněga škripa; seine Wünsche — werden lassen, očitovati, izjaviti svoje želje; ein —es Geschrei erheben, viknuti iza glasa; — auflachen, grohotom se nasmijati; (öffentlich), javni; — werden, razglasiti se; man hat etwas — werden lassen, nešto se je pročulo.
Laut, *m.* glasac, glasak; (*phys.*) glas, jek; keinen — von sich geben, nepustiti svoga glasa; keinen — von sich hören lassen, neglasiti se; das Horn hat einen guten —, rožnica ima dobar glas; s. Klang.
Laut, *prp.* po; — Bericht, po doglasu.
Lautabstufung, *f.* stupnjevanje glasacah.
Lautauflösung, *f.* razplinuće glasacah.
Lautbar, *adj.* — werden, razglasiti se, proněti se, pročuti se; — werden lassen, razglasiti.
Lautbarkeit, *f.* glasnoća.
Laute, *f.* lutnja; — spielen, udarati lutnju; (spr.) er schickt sich dazu wie der Esel zum —nschlagen, razuměva se kao magarac u kantaru; (Feigenschnecke), smokvuša; (b. Färb.) veslo; (Schiffw.) zavětrina; in der — sein, biti za větrom.
Lauten, *v. n.* glasiti; die Glocke lautet, zvono zvoni; das lautet schön, to lěpo glasi, zvoni; das lautet nicht fein, to nije lěpo, to se nepristoji; seine Rede lautete anders, drugčije je besědio; d. Worte — also: evo rěčih! d. Brief lautet also: list, pismo (knjiga) kaže i. glasi.
Läuten, *v. n.* die Glocken —, zvona zvone; es wird schon geläutet, već zvone; die Feuerglocke läutet, man läutet Feuer, zvone na vatru, u stranu; zu Grabe —, zvoniti na mrtvaca, oglasiti mrtvaca; ein wenig —, pozvoniti; Ave Maria —, zvoniti zdravu Mariju; (spr.) Sauglocke —, zvoniti za svitnjak; die Kuhschelle läutet, klepetuša klepeće; (spr.) er hat hören —, aber nicht zusammenschlagen, načuo je, al čuo nije; čuo je, al nije razumio. [javor.
Lautenbaum, *m.* (*Acer Pseudoplatanus*),
Lautener, Läutener, s. Lautner.
Lautenfutter, *n.* tok od lutnje.
Lautenmacher, *m.* lutnjar.
Lautenschläger, s. Lautner.
Lautenspiel, *n.* udaranje lutnje.
Lautenspieler, s. Lautner.
Lautensteg, *m.* konjic od lutnje.
Lautenstück, *n.* pěsmica za lutnju.
Lautenton, *m.* glas lutnje.
Lauter, *adj.* sgoljan; (rein), čist; —er (unvermischter) Wein, čisto, cělo vino; (klar), bistar; der Himmel ist —, nebo je vedro, zračno; die reine —e Wahrheit, prava pravcita i. čista čistita istina; —e Liebe, Lehre, čista ljubav, čist nauk; das ist der —e Sinn der Rede, to je jasni smisao besěde; —, *adv.* es sind — Lügen, sve je gola laž; — Bein, samotvorna kost; — Betrug, sama prěvara; — junge Leute, sve sama mladež; es ist — Gold, sve je suho zlato; sie ist — Leben, vrlo je živahna; sie ist — Liebe, topi se od ljubavi; sva je od meda i šećera.
Lauter, *m.* pisme, slovo. [mator.
Läuterer, *m.* čistilac, bistrilac; s. Reformator.
Läuterfeuer, *n.* bistrište.
Lauterkasten, *m.* taložnik.
Lauterkeit, *f.* čistoća; (des Wassers), bistrina, bistroća; (der Liebe), iskrenost, čistoća; — der Justiz, poštenost pravosudja.
Läuterkessel, *m.* s. Läuterpfanne.
Läutern, *v. a.* čistiti, očistiti; (d. Zucker), bistriti; (Wasser), procěditi, cěditi; (Branntw.), prepeći, prepěcati; (Metalle), bistriti, pretaliti; geläutertes Gold, žeženo, suho zlato; (Felle), prepirati; die Luft läutert sich, vedri se; einen Wald —, s. Lichten; seine Liebe —, očistiti ljubav; (Begriffe), razjasniti, razbistriti; (*jur.*) iskati razjasnjenje.
Läuterofen, s. Destillirofen.
Läuterpfanne, *f.* kotao od pecare.
Läuterstall, *m.* čista mokraća, voda.
Läutertuch, *n.* cědačka, procědača.
Läuterung, *f.* čišćenje, bistrenje; razbistrivanje.
Läuterungspfanne, *f.* bistrište.
Lauthallig, *adj.* ječan, zvučan, oreći se.
Lauthalsig, *adj.* grlat.
Lautiren, *v. n.* glaskovati.
Lautirmethode, *f.* glaskovanje.
Lautkröte, *f.* (*Rana campanisona*), žabazvonarica.
Lautlehre, *f.* glaskoslovje.
Lautlos, *adj.* bezglas; —e Stille, mrtva tišina; —, *adv.* mučke; — sein, mukom mučati; — gehen, mûkom ići.
Lautlosigkeit, *f.* bezglasje; tišina; mûk.

Digitized by Google

Lautner, *m.* lutnjar; —in, *f.* lutnjarica.
Läutner, *m.* zvonar; —in, *f.* zvonarica.
Lautrückung, *f.* premak glasacah.
Lautſyſtem, *n.* sustav glasacah; glasje.
Lautveränderung, *f.* proměna glasacah.
Lautverſchiebung, ſ. Lautrückung.
Lautwandlung, *f.* proměna glasacah.
Lautwechſel, *m.* izměna glasacah.
Lauwarm, *adj.* mlak, mlačan; —e Luft, [mlakaica.
Lauwine, ſ. Lawine.
Lava, *f.* lava.
Lavaſtrom, *m.* rěka lave.
Lavatere, *f.* (*Lavatera*), velik slěz, stola.
Lavendel, *m.* (*Lavandula*), trma, despik.
Lavendelgras, *n.* (*Anthoxanthum odoratum*), mirisno zlatno koljeno.
Lavendelgrün, *adj.* zelen kao trma.
Lavendelheide, ſ. Rosmarinheide.
Lavendelöl, *n.* trmeno ulje.
Lavendelwaſſer, *n.* trmovica.
Lavezſtein, *m.* lavac.
Lavine, ſ. Lawine.
Laviren, *v. n.* brazditi, bordižati*; (*fig.*) ševrdati, vrdati, varakati, ševrvanjiti, šeprtljiti.
Lavor, ſ. Waſchbecken.
Lawine, *f.* usov, plaz.
Lawſonie, *f.* (*Lawsonia*), kna.
Lax, *adj.* slab, haljkav; prostran; ein —es Gewiſſen, kosmata i. runjava duša.
Laxativ, *n.* čistilo.
Laxiren, *v. n.* proljevati, blijati; er laxirt, těra ga (na polje); —, *v. a.* čistiti,
Laxiren, *n.* proljev. [pročistiti.
Laxirfiſch, *m.* (*Sparus Maena*), gera, trog.
Laxirmittel, ſ. Laxativ. [rantaine.
Lazareth, *n.* bolnica; ſ. Siechhaus; Quar-
Lazarusklappe, *f.* (*Spondylus*), poklopac.
Lazarusmantel, *m.* (*Ostraea spondyloides*), poklopčasta kamenica.
Lazerolbaum, *m.* Lazerole, *f.* (*Crataegus Azarolus*), nacarola.
Lazulit, *m.* lazulit.
Lazur, ſ. Laſur.
Lebehoch, *n.* živio! slava! — rufen, živikati, slavikati; Einem ein — bringen, kliknuti, viknuti komu živio! i. slava! [seljak.
Lebemann, **Lebemenſch**, *m.* razkošnik, ve-
Leben, *v. n.* življeti, živsti; er hat lange gelebt, dugo je živio, naživio se je; bis dahin lebe ich nicht, toga neću doživljeti; ein Leben —, živovati, věkovati; er iſt der Vater wie er leibt und lebt, puki i. čisti je otac; da iſt er, wie er leibt u. lebt, evo ga tělom i dušom; ſo wahr ich lebe! tako ja zdrav i živ! života mi moga! tako zdravo sjutra osvanuo! tako me zemlja suncu neotela! unſer Freund lebt nicht mehr, neima više našega prijatelja; er hat nun ſchon dreißig Jahre gelebt, već je navršio i. namirio tridesetu godinu; wenn ich bis dahin lebe, ako dotle poživim; der Menſch lebt kurze Zeit, kratak nam je život, mala smo věka; er lebt nur für ſeine Kinder, děca su mu život, živi samo svojoj děci, u děci mu je život; er lebt u. webt darin, na drugo i nemisli; in guter Hoffnung —, dobru se nadati; der Bauer lebt ſo wie ſein Großvater, seljak goni onako, kako je njegov děd gonio; (ſprichw.) seljak gradi kotac, ko što mu i otac; er lebt der Hoffnung, on se sve nada, da . .; der Zuverſicht —, ufati se; wohl —, dobro življeti; lebe wohl! s Bogom! vornehm —, gospodski življeti; armſelig, kümmerlich —, živariti, životariti, živucati; er hat lange genug gelebt, nanosio se je glave; dieſe Pflanze lebt nicht lange, ova je bilina kratkověka; — und — laſſen, dáj sebi al i drugomu; valja smislit k sebi i od sebe; es lebt noch ein Gott, još živi stari Bogo; lange —, dugo poživljeti; ſo lange ich lebe, za moga věka, doklegod uživim; kod živa mene; (*poët.*) dok je mene i na meni glave; dokle mi je na ramenu glava; ſo lange ich lebe geſchieht das nicht, toga neće biti za mene živa; ſo lange ein Kroat lebt, dok koljena hrvatskoga teče; wenn er noch lange — wird, ako mu se život otegne; ſo lange Einer von uns lebt, dok je od nas traga i koljena; er lebt noch, još je u životu; (ſich wo aufhalten), stajati, boraviti, prebivati; er lebt auf ſeine eigene Fauſt, sam se hrani; wie gelebt ſo geſtorben, kakav život takva smrt; (ver.) paski živio, paski i umro; laß ihn —, ostavi ga na životu; es lebt Alles an ihr, sve na njoj igra; in den Tag hineinleben, življeti bez brige; nestarati se za ništa.
Leben, *n.* život; (Lebhaftigkeit), živost; es iſt lauter — an ihm, vrlo je živahan; das — vergeht wie ein Traum, život prolazi kao san; nestaje života kao i sna; er iſt noch am —, još je u životu; još živi; am — bleiben, ostati; ostati živ; er blieb am —, živa mu osta glava; duša mu osta u tělu; iznio je glavu; es bleibt ihr kein Kind am —, nedadu joj se děca; nur um das — zu friſten, jeda bi duša ostala u tělu; auf — und Tod, za život i za smrt; ostao, propao; živ il mrtav; für mein — gern, pošto sam živ, od sve duše, svesrdno; in meinem — iſt mir ſo etwas noch nicht vorgekommen, to mi se još nikada nije prigodilo i. dogodilo; mein ganzes — werde ich das nicht vergeſſen, toga neću zaboraviti za života svoga; Einem das —

Digitized by Google

retten, izbaviti koga od smrti; spasiti komu život; sačuvati komu glavu; Einem das — lassen, ostaviti koga u životu; Einem das — nehmen, smaknuti koga; izvaditi komu dušu; razstaviti koga sa životom; ukinuti koga s glasa; sich das — nehmen, osmrtiti se; sam si smrt zadati; Einem d. — schenken, pomilovati koga životom; sein — aufs Spiel setzen o. daran setzen; sein — in die Schanze schlagen, metnuti glavu u torbu; mit dem — davon kommen, izněti glavu; ums — kommen, poginuti, zaglaviti; am — strafen, smrću kazniti; vom — zum Tode bringen, pogubiti, smaći; Zeit meines —s, do věka, do života; gibt mir Gott —, ako me Bog poživi; langes —, dugověčnost; bis zum letzten Hauche des —s, dok je (u meni) duše; do kapi života; do izdahnuća; sein — aushauchen, izdahnuti; pustiti izpustiti dušu; ein elendes — führen, živariti, životariti; eher laß ich mein — als dich, volim svoju izgubiti glavu nego tebe ostaviti; nepuštam te predje svoje glave; (Lebensdauer), věk; sein — zubringen, věk viti, věk věkovati, živovati; sein — geht zu Ende, već je věk svoj izvio; (Unterhalt), žitak; ein gutes — führen, dobro življeti; für den Unterhalt seines —s sorgen, brinuti se za žitak; sein — ändern, bessern, dozvati se; d. bürgerliche —, državni život; das — auf dem Lande, seoski život, selovanje; das — in der Stadt, gradski život, gradovanje; das Gemälde hat —, slika je živa; sein — erzählen, pripovědati svoj život; Alles — sinkt in d. Staub, sva se pùt obraća u prah; d. Huf bis auf das — auswirken, izseći kopitu do živca; einen dürren Ast bis auf das — abschneiden, odseći suhu granu do živoga; das bringt bis auf's —, to probija čověku srce; d. Spiel ist sein —, igra mu je živalj; er ist des —s überdrüssig, mrzi ga življeti; in — wecken, uzkrisiti, oživiti; (alles Lebende), živor, živstvo; kümmerliches —, kubura, kuburenje; ins — treten, oživljeti, stupiti u život, dobiti krepost; početi dělovati; (von einer Anstalt), otvoriti se; (Ausruf), o du mein —! moja dušo!

Lebend, *adj.* živući; —es Wasser, živa voda; ein —er Born, živac; keine —e Seele, nitko živ; —e Sprache, živ jezik; Schenkung unter —en, darovanje medju živimi; s. Lebendig.

Lebendig, *adj.* živ; —e Geschöpfe, živina, životinje; er ist noch —, još je u životu; wieder — werden, povratiti se iz mrtvih, povratiti se na život; — todt sein, čavedati; ein —er Zaun, živica; eine —e Quelle, izvor, vrelo; živac; —er Kalk, negašeno vapno; diese Mühle hat —es Wasser, ovaj mlin melje samotegom, ova vodenica samotoži; (Schiffw.) das —e Werk, podvodina; er ist ein —er Beweis davon, evo živa dokaza tomu; (lebhaft), živahan; s. Lebend.

Lebendigen, *v. a.* oživiti.

Lebendigkeit, *f.* živost.

Lebenerwecker, *m.* životvorac.

Lebengeber, *m.* živodavac; životvorac.

Lebenlang, *adv.* za života; mein ganzes —, do života moga; do věka; sein — nicht, nikada u životu.

Lebenleer, Lebenlos, *adj.* bezživotan; mrtav; pust.

Lebensabend, *m.* večer života, docna starost.

Lebensabschnitt, *m.* Lebensalter, *n.* doba (života); věk.

Lebensansicht, *f.* pomisao o životu.

Lebensarm, *adj.* (*fig.*) mlitav; bez rada, bezrad.

Lebensarmuth, *f.* mlitavost; bezradnica.

Lebensart, *f.* način življenja, živovanja; eine gute —, pošteno življenje; (Beschäftigung), eine beschwerliche —, tegotan stališ, posao; eine — ergreifen, poći za kakvim kruhom; prihvatiti se kakva posla; (Betragen), vladanje, podnošenje (ponašanje); (Anstand), dieß ist gegen die gute —, to se nepristoji; er hat —, lěpo se vlada, podnosi (ponaša); er hat keine —, nezna načina.

Lebens-Assecuranz, s. Lebensversicherung.

Lebensaufgabe, *f.* zadaća života.

Lebensbalsam, *m.* životvorna mast.

Lebensbaum, *m.* (*Thuja*), klek, smrekuša.

Lebensbaumcypresse, *f.* (*Cupressus thujoides*), klekast čepris.

Lebensbecher, *m.* čaša života.

Lebensbedingung, *f.* uvět života.

Lebensbedürfniß, *f.* žitak.

Lebensbeschreiber, *m.* životopisac.

Lebensbeschreibung, *f.* životopis; život.

Lebensblüte, *f.* cvět života.

Lebensbuch, *n.* knjiga života.

Lebensdauer, *f.* življenje; věk; von kurzer — sein, za kratko življeti, malověčan biti; von langer —, dugověčan; von langer — sein, za dugo življeti; eine lange —, dugověčnost; mittlere —, sredověčnost.

Lebensdrang, *m.* životni nagon.

Lebensdurstig, *adj.* životoljan; života žeđan.

Lebenseiche, *f.* (*Quercus virginiana*), virginski hrast.

Lebensekel, *m.* mrzost života.

Lebensende, *n.* samrtni konac, konac života; bis an sein —, do časa umrloga.

Digitized by Google

Lebensengel, *m.* andjeo-stražar.
Lebenserhaltung, *f.* čuvanje života.
Lebenserhaltungskunde, *f.* nauk o čuvanju života.
Lebenserscheinung, *f.* životni pojav.
Lebensfaden, *m.* den — zerreißen, zerschneiden, prekinuti život, nit života.
Lebensfähig, *adj.* podoban življeti; životan; er ist nicht —, nemože življeti.
Lebensfähigkeit, *f.* životnost; ſ. Lebenskraft.
Lebensfahrt, *f.* životni put; život; živ-
Lebensflamme, *f.* ſ. Lebenslicht. [ljenje.
Lebensflucht, *f.* běgućnost života.
Lebensfrage, *f.* das ist für mich eine —, to mi je prema glavi; tu mi se radi o glavi; (Hauptsache), glavna stvar; hrana i obrana.
Lebensfreude, *f.* radost; razkošje.
Lebensfreund, ſ. Gatte.
Lebensfriede, *m.* miran život.
Lebensfrisch, *adj.* živ.
Lebensfrische, *f.* život.
Lebensfroh, *adj.* veseo; — sein, radovati se životu; uživati život.
Lebensfrucht, *f.* plod života.
Lebensfülle, *f.* životna bujnost.
Lebensgang, *m.* živnja; život.
Lebensgefahr, *f.* skrajnja opasnost i. pogibio; pogibija; es droht ihm dort —, pogibao prěti njegovu životu; može ondě zaglaviti; in — gerathen, pasti u pogibiju.
Lebensgefährlich, *adj.* vrlo opasan; paguban; eine —e Drohung, pretnja opasna životu; —e Krankheit, smrtonosna bolest; das ist —, to je prema glavi; — erkranken, oboléti, razboléti se na smrt, na mrtvice, na mrtvo.
Lebensgefährte, *m.* drug; ſ. Gatte.
Lebensgeist, *m.* životni duh; život.
Lebensgenoß, ſ. Gatte. [života.
Lebensgenuß, *m.* slasti života; uživanje
Lebensgeschichte, *f.* životopis, život.
Lebensgewühl, *n.* živa žurba, vreva.
Lebensglück, *n.* sreća (života).
Lebensgras, *n.* zdravna trava.
Lebensgroß, *adj.* naravne veličine.
Lebensgröße, *f.* naravna veličina.
Lebensgut, *n.* zemno, světsko dobro.
Lebenshaß, *m.* mržnja života.
Lebenshauch, *m.* bis zum letzten —, ſ. Leben.
Lebensholz, *n.* negnjilina.
Lebensjahr, *n.* godina; im sechsten —e, u šestoj godini svoje dobe.
Lebensklug, *adj.* razborit u drugovanju.
Lebensklugheit, *f.* razboritost u drugovanju.
Lebenskraft, *f.* životnost, životna snaga; in voller —, u najvećem naponu.
Lebenskräftig, *adj.* životan, pun životne
Lebenskunst, *f.* dugoživnost. [snage.
Lebenslang, ſ. Lebenslänglich.
Lebenslänge, ſ. Lebensdauer.
Lebenslänglich, *adj.* dosmrtan, zaživotan; —er Gebrauch, poraba do smrti; —er Kerker, věčna tamnica; —, *adv.* do smrti, za života; ſ. Lebenlang.
Lebenslauf, *m.* život; věk; den — vollenden, dověkovati, izviti věk.
Lebenslehre, *f.* životoslovje, nauka o življenju; životna uprava.
Lebenslicht, *n.* světlo života; život; Einem das — ausblasen, ukinuti koga s glasa. [Sauerstoff.
Lebensluft, *f.* životni zrak, uzduh; ſ.
Lebenslust, *f.* razkošje, slast života; ljubav života.
Lebenslustig, ſ. Lebensfroh.
Lebensmai, *m.* mlado doba.
Lebensmittel, *pl.* živež, žitak; hrana.
Lebensmorgen, *m.* zora života.
Lebensmüde, *adj.* er ist —, život mu je omrznuo i. dogrdio; odnemilěo je živsti; zasitio se je života.
Lebensmühe, *f.* trudba (ovoga) života.
Lebensmuth, *m.* životoljublje, ljubav ži-
Lebensmuthig, *adj.* životoljuban. [vota.
Lebensnachricht, *f.* glas o čijem životu.
Lebensordnung, *f.* uprava života; red življenja; (Diät), olaka.
Lebenspfad, ſ. Lebensweg.
Lebensphilosophie, ſ. Lebensweisheit.
Lebensplan, *m.* osnova života.
Lebensprozeß, *m.* živnja, življenje.
Lebenspunkt, *m.* čas života.
Lebensquell, *m.* vrelo života.
Lebensregel, *f.* pravilo života.
Lebensreiz, *m.* dragost i. dražest života.
Lebensruhe, ſ. Lebensfriede.
Lebenssatt, ſ. Lebensmüde.
Lebenssattheit, *f.* ſ. Lebensekel.
Lebensschale, *f.* ſ. Lebensbecher.
Lebensschiff, *n.* ladja života.
Lebenssonne, *f.* (*fig.*) meine —! moje žarko sunce!
Lebensstoff, *m.* živalj; ſ. Sauerstoff.
Lebensstrafe, *f.* smrtna kazan, (kaštiga, pedepsa); bei —, pod živu glavu.
Lebensstraße, *f.* ſ. Lebensweg.
Lebensstrom, *m.* těk života.
Lebenstag, Lebtag, *m.* dan života; ich habe ihn mein —e nicht gesehen, nisam ga u mom životu vidio; mein —e thue ich das nicht mehr, neću toga više učiniti za života moga; (*jur.*) zaživot-
Lebensthal, *n.* dolina života. [nost.
Lebenstraum, *m.* san života.
Lebenstrieb, *m.* životni nagon.
Lebensüberdruß, *m.* dosada življenja.
Lebensüberdrüßig, *adj.* omrzao na život; ſ. Lebensmüde.
Lebensumstand, *m.* pripećenje, pripećaj.
Lebensunterhalt, *m.* izdržavanje; uzdržavanje života; (Lebensmittel), živež, hrana; Einem den nöthigen — geben, dati komu potrebni živež; prehranjivati, izdržavati, uzdržavati koga.

Digitized by Google

Lebensverlängerungskunst, *f.* uměština poduženja života.
Lebensverhältniß, *n.* životna razměra.
Lebensvermögen, *n.* živnost.
Lebensversicherung, *f.* sěgurnja, osiguranje (dosmrtnoga) živeža.
Lebensversicherungs-Anstalt, *f.* zaživotna sěguraonica; osiguraonica (dosmrtnoga) živeža.
Lebensversicherungs-Prämie, *f.* zaživotna sěgurnina.
Lebensvoll, *adj.* živ, bujan, čio.
Lebenswährend, ſ. Lebenslänglich.
Lebenswandel, *m.* život; vladanje, podnošenje, (ponašanje).
Lebenswanderung, *f.* put života.
Lebenswärme, *f.* životna toplina.
Lebenswasser, *n.* životna voda; (*fig.*) rakija, žganica.
Lebensweg, *m.* putanja, staza života.
Lebensweise, ſ. Lebensart.
Lebensweisheit, *f.* mudrost života; druževna mudrost.
Lebenswierig, ſ. Lebenslänglich.
Lebenszeichen, *n.* znak, biljeg života; er gibt kein — mehr von ſich, nečini se i. nekaže se živ.
Lebenszeit, *f.* věk, život; auf —, za života, do smrti.
Lebenszeugniß, *n.* svědočba življenja.
Lebensziel, *n.* ſ. Lebensende, Lebenszweck.
Lebenszweck, *m.* cilj života.
Lebenvoll, ſ. Lebensvoll.
Lebenweckend, *adj.* životnačelni.
Leber, *f.* jetra, crna džigerica; er leidet an der —, bole ga jetra; Einem von der — wegſprechen, kazati komu što od komada; zabrusiti komu.
Leberader, *f.* jetrena žila.
Leberaloe, *f.* jetrenasta aloja.
Leberbalſam, *m.* (*Achillea Ageratum*), repičak, mužnik, mirisna kunica.
Leberblümchen, *n.* (*Anemone Hepatica*), jetrenka, zlatni trolistnik.
Leberblume, *f.* weiße —, ſ. Einblatt; braune —, ſ. Pimpinelle.
Leberblutader, *f.* jetrena žila.
Leberbrand, *m.* vučac džigerice.
Leberbraun, *adj.* jetrenast.
Leberdiſtel, *f.* (*Lactuca virosa*), otrovna ločika; ſ. Sauerdiſtel; Gänſediſtel.
Leberdrüſe, *f.* jetrena žlězda.
Leberegel, *m.* (*Distoma hepaticum*), metilj.
Lebereinſchnitt, *m.* zaseк jetarah.
Leberentzündung, *f.* jetren žar, zapala
Lebererz, *n.* jetrenac. [jetarah.
Leberfarbe, *f.* jetrenost.
Leberfarben, Leberig, *adj.* jetrenast.
Leberfiſch, *m.* (*Labrus hepaticus*), jetrenasti labrnjak.
Leberflechte, *f.* ſ. Lebergeflecht.
Leberflecken, *m.* (*med.*) pěga.
Leberfleckig, *adj.* pěgav.
Leberfluß, *m.* jetren krvotok.
Leberfuchs, *m.* jetrenasta lisica.
Lebergang, *m.* jetrena jažica.
Lebergeflecht, *n.* jetren pletež.
Leberhaut, *f.* kožica od jetarah; jetrenjača.
Leberinfarktus, ſ. Leberverſtopfung.
Leberkies, ſ. Kupferkies.
Leberklee, *m.* jetrenasta dětelina; ſ. Leberblümchen.
Leberklette, *f.* ſ. Odermenig. [ljušak.
Leberkloß, *m.* Leberknödel, *m.* jetren va-
Leberkrankheit, *f.* jetrobolja.
Leberkraut, *n.* (*Marchantia polymorpha*), raznolika porastnica; ſ. Leberblümchen; Goldmilz, Leberblume, Haſelwurz.
Leberlappen, *m.* jetrena krpa, jetreno krilo.
Lebermittel, *n.* lěk od jetrobolje.
Lebermoos, *n.* (*Marchantia*), porastnica.
Lebern, ſ. Gerinnen.
Leberpflaſter, *n.* obliž i. meč (melem) od jetrobolje.
Leberpforte, *f.* jetreno ušće.
Leberraute, *f.* ſ. Mondraut.
Leberrinne, *f.* jetren žlěbić.
Leberſchlag, ſ. Lebererz. [dihavica.
Leberſchlagader, *f.* jetrena kucavica i.
Leberſchwamm, ſ. Blutſchwamm.
Leberſtein, *m.* jetrenjak.
Leberſtock, ſ. Liebſtöckel.
Leberthran, *m.* jetrena mast. [vikanje.
Leberuf, *m.* živio! slava! živikanje, sla-
Leberverhärtung, *f.* otvrda jetarah.
Leberverſtopfung, *f.* zapek jetarah.
Leberwurm, ſ. Leberegel.
Leberwurſt, *f.* jetrenica, džigernjača.
Leberwurſtſuppe, *f.* gudla; juha (čorba) od jetrenicah.
Lebetag, ſ. Lebenstag.
Lebewohl, *n.* s Bogom! ostaj s Bogom; (Abſchied), oproštaj; Einem — ſagen, reći s Bogom; oprostiti se s kim; er entfernte ſich ohne ein —, otidje, ni samo da bi rekao s Bogom; ich habe dem Kummer — geſagt, dadoh pleći jadu; den Genüſſen — ſagen, razstati se od slasti.
Lebhaft, *adj.* živahan; eine Sache — betreiben, živo se čega primiti; ein —er Verſtand, bistar um; ein —er Streit, oštra, žestoka razpra; ein —er Menſch, bodar, hrli čověk; ſich für Jemand — intereſſiren, krepko se za koga zauzeti; svojski komu u prilog biti.
Lebhaftigkeit, *f.* živahnost, živost, bodrost.
Lebhonig, *m.* tišteni med. [ferkuchen.
Lebkuchen, *m.* medenjak, licita*; ſ. Pfef-
Lebküchler, Lebküchner, Lebkuchenbäcker, (Lebzelter), *m.* slačnik, medenjar, licitar*. [tarija.
Lebküchlerhandwerk, *n.* medenjarija, lici-
Leblich, *adj.* živ, živahan.
Leblos, *adj.* bez života, neživući; bezživotan; der —e Körper (eines Menſchen), mrtvo tělo; (*fig.*) mlitav.

Digitized by Google

Leblosigkeit, *f.* neživot, bezživotnost, mlitavost; mrtvost.
Lebtag, *s.* Lebenstag.
Lebtagsrecht, *n.* životnost.
Lebzeiten, *pl.* bei meinen —, za života moga, kod živa mene.
Lecanorsäure, *f.* lekanorska kiselina.
Lech, *s.* Leg.
Lechen, Lecher, *s.* Lechzen, Lechzer.
Lecherz, *s.* Kupferglas.
Lechzen, *v. n.* (Risse bekommen), izpucati; die Erde lechzt weil es nicht regnet, zemlja puca od suše; das Faß lechzt, *s.* Lecken; (sehr dursten), zêvati, dahtati, mljaskati, piuktati, ginuti od žedje; vor Begierde —, gramziti, hlepiti, smagnuti (za čim); er lechzt nach seinem Blut, poželio je i. žedan je njegove krvi.
Lechzer, *m.* gramzilo, hlepilac.
Leck, *adj.* ein —es Schiff, napukao brod; (v. Trockenheit), razsušen, razsahnuo; — werden, napući; razsahnuti se.
Leck, *m.* pukotina, razsêlina; das Schiff hat einen — bekommen, brod je napukao; brod je probušen.
Leckafle, *f.* razlêvak.
Lecke, *f.* (Salz—), solilo.
Lecken, *v. a.* einmal —, laznuti; (öfter —), lizati; sich —, lizati se, cmokati se; die Finger —, oblizati prste; (*fig.*) die Finger nach etwas —, oblizivati se, oslinkivati se; die Flamme leckt, plamen liže; die Sonne leckt den Schnee, prošarao se sněg; er ist wie geleckt, kao da je olizan; sknadjen je i utrt; —, *v. n.* (v. Gefäßen), curiti, teći, pušati; (anfangen zu lecken), proteći; d. Faß leckt, bačva (bure) raztêče, tavi; die Kerze leckt, svêća klapi, curi.
Lecker, *adj.* (v. Speisen), slastan, tečan, sladak; (v. Personen), sladokusan, oblaporan.
Lecker, *m.* oblizavac, oblizija; sladokusac, čankoliz; (Zunge), jezik; (*Strombus gigas*), golem krilac.
Leckerbissen, *m.* oblizak, oblaznica, okliznotina, poslastica, slačica, preslačak.
Leckerei, *f.* liža, ližnja; (Begierde nach leckern Speisen), sladokus; *s.* Leckerbissen.
Leckeressen, *n.* slastan, sladak ručak, slastno jelo.
Leckerhaft, *adj.* popašan, sladokusan, oblaporan, oskomljiv.
Leckerhaftigkeit, *f.* popašnost, oskomljivost.
Leckerheit, *f.* slastnost, tečnost.
Leckerig, *s.* Leckerhaft.
Leckermaul, *n.* mastnica, popašnik, popašljivac, privoljčar; *s.* Lecker, Gourmand.
Leckern, *v. n.* sladokusiti, oblaporiti, popašan biti; es leckert ihm darnach, rastu mu zazubice, oskomine.
Leckerspeise, *f.* slastno jelo.
Leckertrüffel, *m.* gomoljika, jelen-gljiva.
Leckerzahn, *m.* den — ausreißen, izvaditi zazubice.
Leckhaus, *s.* Abdünstungshaus.
Leckkübelchen, *n.* lonko, crêpko (prelje).
Leckfalz, *n.* ulizak. [čica.
Leckfteinchen, *n.* (*Turbo politus*), vrtav-
Leckwein, *m.* (Ausbruch), samotok, sušković; (Tropfwein), nakapina.
Leckwerden, *n.* (des Schiffes), propuk, propuknuće.
Leckwerk, *n.* kapilo.
Lection, *f.* (Lesestück), štivka; (Aufgabe), zadaća, lekcija; *s.* Lernstück; Einem die — geben, izkarati koga.
Lectionskatalog, *m.* kazalo predavanjah.
Lectionsplan, *m.* red učenja, predavanja.
Lector, *m.* čatac, čatnik, štilac.
Lectüre, *f.* čitanje; (Bücher), štivo.
Leder, *n.* koža; — bereiten, kožu strojiti, činiti; (spr.) aus Anderer — ist gut Riemen schneiden, lasno je s tudjim dobrom dobar biti; lasno je biti s tudjim dobar; sto tabanah po tudjem poplatu nebole; Einem das — gerben, namazati komu ledja; vom — ziehen, trgnuti mač, sablju.
Lederabschnitzel, *pl.* kožni ostrižci.
Lederapfel, *m.* kožnjača.
Lederarbeiter, *m.* kožar.
Lederartig, *adj.* kožast.
Lederartigkeit, *f.* kožatost.
Lederband, *m.* kožni vez.
Lederband, *n.* remen.
Lederbereiter, *s.* Lederer.
Lederbereitung, *f.* strojba kožah.
Lederbirn, *f.* kožarka. [zlatica.
Lederblattkäfer, *m.* (*Chrysomela*), kožasta
Lederblume, *f.* (*Ptelea*), hmeljevac.
Lederbock, *m.* kožarski konj.
Lederdrucker, *m.* tiskar kožah.
Lederer, *m.* kožar, tabak*.
Lederfabrik, *f.* kožarnica.
Lederfabriksbesitzer, *m.* kožarnik.
Lederfarbe, *f.* lasasta, kožna mast; kožno
Lederfarben, *adj.* lasast. [mastilo.
Lederfärber, *m.* mastilac kožah.
Lederfische, *pl.* (*Theutidae*), kožnjače.
Lederflechte, *f.* (*Lichen velleus*), kožnat li-
Ledergras, *n.* (*Conferva*), okrečina. [šaj.
Lederhaft, *adj.* kožnat.
Lederhandel, *m.* trgovina kožom; — treiben, trgovati kožom, kožariti.
Lederhändler, *m.* trgovac-kožar, kožar; er ist ein —, trguje kožom.
Lederhandlung, *f.* trgovina kože.
Lederhandschuh, *m.* kožna rukavica.
Lederhart, *adj.* tvrd kao koža.
Lederharz, *s.* Federharz.
Lederhaut, *f.* usmina.
Lederholz, *n.* (*Dirca palustris*), usmar.
Lederhosen, *pl.* kožne hlače (čakšire).

Digitized by Google

Lederkäfer, *m.* (*Carabus coriaceus*), kožnat crevljac i. trčak.
Lederkalk, *m.* gorko vapno.
Lederkarpfen, *m.* (*Cyprinus nudus*), goli
Lederkirsche, *f.* hrušt, hruštavci, hrštavci.
Lederkoralle, *f.* (*Millepora coriacea*), kožanka.
Lederlappen, *m.* kožna krpa; (*Arctium Lappa*), čičak.
Lederlaufkäfer, *s.* Lederkäfer.
Lederleim, *m.* klija, tutkalo.
Ledermünze, *f.* kožan novac.
Ledermütze, *f.* kožna kapa.
Ledern, *adj.* kožan, od kože.
Lederſack, *m.* kožna vreća.
Lederſchild, *n.* kožan štit; (*Testudo coriacea*), kožnata željva.
Lederſchildkröte, *f.* (*Sphargis coriacea*), kožasta željva.
Lederſchneider, *m.* kožkar.
Lederſchwamm, *m.* (*Agaricus androsaceus*), kožnati knjižak.
Lederſtrumpf, *m.* mestva.
Ledervergolder, *m.* zlatilac kože.
Lederwaare, *f.* kožnina, kožna roba.
Lederwaarenhandlung, *f.* tržnica kožnine.
Lederweich, *adj.* mekan kao koža; Einen — ſchlagen, izprebijati koga.
Lederwerk, *n.* kože; kožne stvari.
Lederwichſe, *f.* voštilo.
Lederwurm, *m.* ugrk.
Lederzeug, *n.* kožje.
Lederzucker, *m.* slězno těsto.
Ledig, *adj.* (leer), prazan; (v. Gefäßen), izručen; (unbeſetzt), eine Stelle iſt —, služba je upražnjena, izpražnjena; prazna; (v. Waaren), prost; (v. Perſon.), neoženjen, neženjen; er iſt noch —, još nije oženjen; (v. Frauen), neudata; ſie iſt noch —, još nije udata; još je děvojka; — bleiben, neženiti se; neudati se; — gehen, klinčiti, bezposličiti; — laſſen, pustiti; — ſprechen, oprostiti (koga od čega); frei und — von aller Schuld, prost prostit od svake krivnje; —es Geſtein, gluh kamen; —er Wein, čelo i.
Ledige, *m.* neženja.
Ledigen, *s.* Erledigen.
Ledigkeit, *f.* neoženjenost, bezženstvo; neudatost; děvstvo.
Lediglich, *adv.* samo; sasvim, sasma.
Lee, *n.* zavětrina.
Leebe, *s.* Lehde.
Leelit, *m.* lelac.
Leene, *f.* krmača, prasica, svinja; (*Acer platanoides*), mléč.
Leer, *adj.* prazan; — machen, izprazniti; (ein Gefäß — machen), izručiti; das Haus ſteht —, kuća je pusta; nitko nestoji u kući; eine an Menſchen —e Stadt, pust i. opušćeo grad; mit —en Händen kommen, praznoruk, praznoručke i. pustoruk doći; — bei etwas ausgehen, nedobiti ništa; ein —er Magen, tašt želudac; —es Stroh, oklepine; —es Stroh dreſchen, mlatiti oklepine; (vergeblich), zaludan, uzalud; er fand das Neſt —, nadje gnězdo čisto; ein —es Papier, čist papir, čista hartija; —e Worte, puste rěči; —e Ausflüchte, tašt izgovor; šeprtlja; er hat einen —en Kopf, šupoglav je; ein —er Kopf, šupljan, šupljak, šupljina; eine —e Ähre, štur klas; — werden, opražněti; mein Beutel iſt —, (ſpr.) udario mi je joktur u kesu; tanak sam oko rebarah.
Leerbaum, *s.* Lerchenbaum.
Leerbecher, *m.* kutao.
Leerdarm, *m.* dnica.
Leere, *n.* (Leer), praznina.
Leere, *f.* praznoća; taština.
Leeren, *v. a.* prazniti, izprazniti; ein Glas —, popiti, iztěrati čašu; eine Schüſſel —, očistiti zdělu; Schüſſeln —, sušiti zděle (čanke, činije); ſich —, opražněti; den Beutel —, opuhati
Leerfaß, *n.* kablica. [tobolac.
Leerhäusler, *m.* željar, bezzemljak.
Leerheit, *f.* praznoća, praznost; (d. Magens), taština; die — des Kopfes, šupoglavost.
Leerkopf, *m.* šupljak, šupljan, šupljina.
Leerköpfig, *adj.* šupoglav.
Leerköpfigkeit, *f.* šupoglavost.
Leertanne, *f.* s. Lerchenbaum.
Leeſegel, *n.* skradnjak.
Leeſeite, *f.* zavětrni bok.
Leeſekupfer, *m.* otopljena měd.
Leewärts, *adv.* za větar; za větrom.
Lefze, *f.* labrta, labrnja, čuba; *s.* Lippe.
Lefzenſchnecke, *s.* Schwimmſchnecke.
Leg, *adj.* nizak; —es Land, nizina; (v. Menſch.), mlitav, slab.
Leg, *n.* mědena vàroš.
Legal, *adj.* (geſetzmäßig), zakonit; (geſetzlich), zakonski.
Legaliſation, *f.* ozakonjenje; uredovna potvrda (n. p. podpisa).
Legaliſiren, *v. a.* (eine Unterſchrift), ozakoniti (obzakoniti), uredovno potvrditi; gerichtlich legaliſirt, od suda po-
Legaliſirung, *s.* Legaliſation. [tvrdjen.
Legaliſirungsclauſel, *f.* ověrovni zaglavak.
Legalität, *f.* zakonitost; zakonost.
Legangel, *f.* odmetac.
Legat, *m.* poslanik; ein päpſtlicher —, papinski poslanik.
Legat, *n.* (Vermächtniß), zapisak.
Legator, *m.* zapisovnik.
Legation, *f.* poslaništvo.
Legationsrath, *m.* poslanički savětnik.
Legationsſekretär, *m.* poslanički tajnik.
Legator, *m.* zapisalac.
Legbett, *n.* stok.

Digitized by Google

Legde, *f.* prag.
Lege, *f.* metanje, polaganje; (Ort), položište; s. Grundlage.
Legebank, *f.* s. Legetiſch.
Legebüchſe, *f.* s. Selbſtſchuß.
Legefeuer, s. Lauffeuer.
Legegeld, *n.* ulaznina.
Legehenne, *f.* nesilja, nesica.
Legen, *v. a.* položiti, polagati; ſich in d. Bett —, u postelju leći; d. Kind ins Bett —, povaliti dête u postelju, metnuti dête spavati; ſich ſchlafen —, leći spavati; etwas auf den Tiſch —, metnuti, staviti, postaviti što na stol (trpezu); etwas unter die Bank —, vrći što pod klupu; etwas an die Luft —, metnuti što na polje, da promahne větar; etwas bei Seite —, ostaviti, spraviti što; e. Pferd —, štrojiti, škopiti konja; den Grund zu einem Hauſe —, udariti i. postaviti temelj kući; d. Grund zu Eines Wohlſtande —, podići komu kuću; sgrijati komu ognjište; podići koga na noge; etwas zu Grunde —, osnovati, utemeljiti na čem; ein Steinpflaſter —, popločati, pločati, potaracati, pokaldrmiti (n. p. ulicu); ein. Fußboden —, poditi, popoditi (n. p. sobu); ein Pflaſter auf die Wunde —, priviti obliž i. meč (melem) na ranu; die Kleider in den Kaſten —, složiti haljine u rušnik; etwas zur Erde —, položiti što zemlji; vor die Füße —, položiti k nogam; er legte ſeinen Kopf in ihren Schooß, pade joj glavom u krioce; Eier —, nositi, sněti (jaje); die Henne fängt an zu —, kokoš je proněla; die Henne hat aufgehört zu —, kokoš se je izněla; Einem eine Falle, Schlinge —, zapeti komu zamku; zametnuti komu mrežu; naměstiti komu pletke; podleći komu laburu; Einem etwas in den Weg —, zapréčiti komu put, metnuti komu granu na put; Hinderniſſe in den Weg —, smetati (komu); préčiti (koga); ein Schloß vor eine Thür —, metnuti lokot na vrata; Einem ein Schloß vor den Mund —, svezati komu uzao na jeziku; Geld bei Seite —, spraviti novacah; Geld auf Zinſen —, dati novce na dobit (kamatu); ein Schiff vor Anker —, usidriti, ukotviti brod (ladju); ein Schiff auf die Seite —, s. Kielholen; einen Hund an die Kette —, privezati psa (za lanac); einen Verbrecher in Ketten —, okovati zločinca; Einem eine Kette um den Hals —, zamaknuti komu lanac oko vrata; Bohnen —, saditi grah (pasulj); Soldaten in ein Haus —, vojnike nastaniti u kući; Beſatzung in eine Stadt —, dati gradu posadu; ſich vor eine Stadt —, pasti pod grad, obsésti grad; Hand an Jemand —, ruku dići, uložiti (na koga); s. Hand; Hand an etwas —, prihvatiti se, primiti se, latiti se čega; Hand an das Werk —, prihvatiti se, primiti se posla; die Freude an den Tag —, očitovati, izjaviti radost; Einem das Handwerk —, s. Handwerk; Einem die Worte in den Mund —, s. Mund; Einem etwas zur Laſt —, s. Laſt; ein Haus in die Aſche —, spaliti kuću; etwas unter Siegel —, udariti pečat na što, zapečatiti što; ſich auf etwas —, leći, légati na što; (*fig.* ſich verlegen), dati se, nametnuti se na što; poći za čim; ſich auf das Trinken —, podati se vinu, propiti se; svrći se na pijanštinu; ſich auf die faule Seite —, oléniti se, ulěniti se; ſich auf die liederliche Seite —, proskitati se, razkalašiti se; ſich ins Mittel —, uněti se, unositi se; posredovati; razpravljati; er legte ſich auf's Bitten, stade moliti; (*jur.*) einen Tag —, ročiti dan; —, *v. n.* nach Norden zu —, krenuti, okrenuti k sěveru; ſich —, utišati se, utažiti se, stišati se, stijati se; d. Wind legt ſich, větar jenjava, pada; der Wind legte ſich, větar utoli; der Sturm legte ſich, more se utoli i. utaloži; die Kälte, d. Schmerz legt ſich, kiša, bolest jenja, popušta; ſein Zorn hat ſich gelegt, utolio mu se je gněv; odljutio se je; razblažio se; (v. Getreide), s. Lagern.
Legende, *f.* sveta priča, legenda; (*theol.*) život svetih; (d. Or.) minej, žitije sveti teljah; (auf Münz.) napis, pismo.
Legendenſchreiber, *m.* svetopričar, legendar.
Leger, *m.* metač; (Fahrzeug), splat; (Steg), brv.
Legereuſe, *f.* vrška, koš; kotac.
Legeſchuß, *m.* samostrel.
Legeröhre, *f.* Legeſtachel, *m.* nosivna žaoka.
Legeſtadt, *f.* s. Stapelplatz.
Legeſtätte, *f.* stovarište.
Legetiſch, *m.* sakitnjak.
Legezeit, *f.* nešnja.
Leghenne, *f.* nesilja, nesica.
Legion, *f.* pukovina, legija; (*fig.*) rulja; (*theol.*) četa.
Legiren, *v. a.* (Metalle), primèsiti, měšati, legovati; das Gold mit Kupfer —, primèsiti zlatu mědi; (vermachen, zapisati, ostaviti (n. p. sto forintih).
Legirung, *f.* měšnja; směsa.
Legislation, Legislatur, s. Geſetzgebung.
Legiſt, *m.* pravoznanac.
Legitim, *adj.* zakonit.
Legitima, *f.* zakonski dio.
Legitimation, *f.* (Ausweis), izkaz; — unehelicher Kinder, pozakonjenje i. zakonitba nezakonske děce.

Digitized by Google

Legitimationsbescheid, *m.* izkazna odluka.
Legitimationskarte, *f.* izkaznica.
Legitimiren, *v. a.* Kinder —, pozakoniti dĕcu; sich —, izkazati se.
Legschmelzofen, *m.* vàroška taonica.
Legstraße, *f.* odtoka.
Leguar, *m.* (*Lacerta Iguan*), legan.
Legumin, *n.* sočivnina; (Pflanzencasein), biljna sirnina.
Lehde, *f.* ledina; (Brachfeld), ugar, prĕlog, parlog.
Lehen, *n.* len, leno, feud. [Lehengeld.
Lehen, Lehn, *pl.* lenstvo, feudstvo; s. Lehenabsonderung, *f.* oddĕlba lena, feuda.
Lehenabsonderungsbrief, *m.* lenska oddĕlbenica. [ski, feudski.
Lehenbar, *adj.* lenovan, feudovan; len-
Lehenbarkeit, *f.* lenovnost, feudovnost.
Lehenbauer, *m.* lenski, feudni seljak.
Lehenbesitzer, s. Lehenmann.
Lehenbrief, *m.* lenovnica, feudnica.
Lehendienst, *m.* lenska, feudna služba.
Leheneid, *m.* lenska, feudna zakletva,
Lehener, s. Lehenmann. [prisega.
Lehenerbe, *m.* naslĕdnik lena, feuda.
Lehenerbe, *n.* lensko i. feudno naslĕdstvo.
Lehenfähig, *adj.* podoban, sposoban za feud, leno; feudovan, lenovan.
Lehenfähigkeit, *f.* lenovna i. feudovna sposobnost; lenovnost, feudovnost.
Lehenfeld, *n.* lensko, feudno zemljište.
Lehenfrau, *f.* lenica, feudnica; lenovica,
Lehenfrevel, s. Felonie. [feudovica.
Lehengeld, *n.* lenina, feudnina.
Lehengericht, *n.* s. Lehenhof.
Lehengesetz, *n.* lenski, feudni zakon.
Lehengroschen, *m.* s. Lehenwaare.
Lehengut, *n.* lenština, feudno dobro.
Lehenhaft, s. Lehenbar.
Lehenhauer, *m.* lenski, feudni rudar.
Lehenhauptmannschaft, *f.* lensko, feudno satništvo.
Lehenheimfall, *m.* lenska, feudna ošlost.
Lehenherr, *m.* gospodar lena, feuda; lenik, feudnik. [ština.
Lehenherrschaft, *f.* lenska, feudna gospo-
Lehenhof, *m.* lenski, feudni sud.
Lehenindult, *m.* dopust odgode lenske, feudne prisege.
Lehenkanzlei, *f.* lenski, feudni ured.
Lehenkurie, *f.* s. Lehenhof.
Lehenmann, *m.* (*pl.* Lehenleute), lenovac, feudovac, vazal.
Lehenpflicht, *f.* lenska, feudna dužnost.
Lehenrecht, *n.* lensko, feudno pravo.
Lehenrechtslehrer, *m.* učitelj lenskoga, feudnoga prava.
Lehenrichter, *m.* lenski, feudni sudac.
Lehensband, *n.* lenska, feudna sveza.
Lehensbuch, *n.* lenovnik, feudovnik.
Lehenschaft, *f.* podĕlba rudnika.
Lehenschein, *m.* lenovnica.
Lehenschranne, s. Lehenhauptmannschaft.
Lehensentsetzung, *f.* dignuće s lena, feuda.
Lehenseröffnung, *f.* upraznjenje lena, feuda.
Lehenserbe, Lehensfähig, Lehensfrau usw., s. Lehenerbe usw.
Lehensfehler, *m.* s. Felonie.
Lehensfolge, *f.* lenska, feudna naslĕdba.
Lehensfolger, s. Lehenerbe.
Lehensgebrauch, *m.* lenski, feudni običaj.
Lehensgebühr, *f.* s. Lehengeld.
Lehensgefälle, *pl.* lenski, feudni dohodci.
Lehensöffnung, *f.* prava posade na lenskom i. feudnom dobru.
Lehensregister, s. Lehensbuch.
Lehensschuld, *f.* lenski, feudni dug.
Lehenstreue, *f.* lenska, feudna vĕrnost.
Lehenstück, *n.* lenština, feudna stvar.
Lehensuchung, *f.* traženje, moljenje lena,
Lehensuntreue, s. Felonie. [feuda.
Lehensverbindung, *f.* s. Lehensband.
Lehensverfassung, *f.* lenska, feudna uredba.
Lehensverleihung, *f.* podĕlba lena, feuda.
Lehensverlust, *m.* izgubitak lena, feuda.
Lehensvertrag, *m.* lenska, feudna pogodba.
Lehensverwirkung, *f.* propad lena, feuda.
Lehenswesen, *n.* lenstvo, feudstvo.
Lehentafel, *f.* s. Lehenhof.
Lehentare, *f.* lenska, feudna odredbina.
Lehenträger, *m.* lenar, feudar.
Lehenwaare, *f.* s. Lehengeld, Laudemium.
Lehenweise, *adv.* lenski, feudski.
Lehenzins, *m.* lenska, feudna daća.
Lehm, *m.* ilovača, ilo, gnjilo; klebriger —, smolnica.
Lehmblatt, *n.* (*Tussilago Petasites*), repuh.
Lehmboden, *m.* (Lehmerde, *f.*, Lehmerdreich, *n.*) smolnjača; (Fußboden), strlet, štrlet.
Lehmen, *v. a.* olĕpiti, lĕpiti (lĕpom).
Lehmer, *m.* lĕpar, ćatmar.
Lehmern, *adj.* od ilovače, ilovačan, gnjilan, zemljan.
Lehmform, *f.* zemljan kalup.
Lehmgrube, *f.* ilovnik, ilovište.
Lehmguß, *m.* litina od zemljana kalupa.
Lehmherd, *m.* zemljano ognjište.
Lehmhütte, *f.* mazanka, koliba od mazi.
Lehmicht, *adj.* ilovast; (trübe), mutan
Lehmig, *adj.* ilovit; gnjilovit; ein —er Boden, smolnjača.
Lehmkleber, s. Lehmer.
Lehmmergel, *m.* lapor-ilovac.
Lehmpatzen, s. Lehmstein.
Lehmschwalbe, s. Hausschwalbe.
Lehmstake, *f.* kosnik.
Lehmstätte, s. Lehmhütte.
Lehmstein, *m.* ćerpič.
Lehmstrich, *m.* mazalica.
Lehmtreter, *m.* ilogaža.
Lehmwand, *f.* zid od lĕpa, mazi; ćatma.
Lehmwasser, *n.* ilovnjača.
Lehmwerk, *n.* ulĕpina.
Lehn, Lehnbar, Lehnbauer, Lehnbrief usw., s. Lehen usw.

Digitized by Google

Lehnbank, *f.* klupa s naslonom, perom, perdom; ſ. Leihhaus.
Lehnbeet, *n.* prisojnik.
Lehnbrett, *n.* naslonac.
Lehne, *adj.* položit, potolit, nagnut, ostrm; der Berg erhebt ſich ganz —, brdo je položito, potolito.
Lehne, *f.* (Berg—), strana, bočina; in der — liegen, koso, kosimice ležati; (Geländer), perila, naslon, prislon, perda; (Stuhl—), zastolje; krlva; (Brunnen—), obsěk, grlo; (Achsnagel), lunjak, čivija; (Bank—), slonka.
Lehnen, *v. n.* naslonjen, prislonjen biti; der Stock lehnt an der Wand, palica je prislonjena uza zid (duvar); in einem Schlafſeſſel —, u naslonjač se razvaliti; u naslonjaču poležkati; —, *v. a.* etwas an die Wand —, prisloniti, nasloniti što o zid; ſich —, *v. r.* nasloniti se, prisloniti se, naslonjati se; odbočiti se; ſich an den Stab —, poštapati se; ſich auf den Arm —, podsloniti se na ruku; (*mil.*) osloniti se, oslanjati se; ſ. Leihen; Belehnen.
Lehner, ſ. Gläubiger.
Lehnig, *adj.* položit.
Lehnlackei, Lehnpferd, ſ. Lohnlackei.
Lehnpolſter, *m.* naslonka.
Lehnſatz, *m.* ſ. Lemma.
Lehnſchnur, *f.* podbornica.
Lehnſeſſel, *m.* naslonjač, dvožičnjak, dvožični stolac.
Lehr, *n.* kalup, tvorilo.
Lehr- (in Zuſ.) poučan, naučan; učevni.
Lehrabtheilung, *f.* učevni razred.
Lehramt, *n.* učiteljstvo, učiteljska stolica; in einem öffentlichen —e ſtehen, biti javni učitelj; ſich um ein — bewerben, tražiti učiteljsko město.
Lehramtscandidat, *m.* učiteljski čekalac.
Lehramtsprüfung, *f.* učiteljski izpit.
Lehramtsthätigkeit, *f.* učiteljevanje.
Lehranſtalt, *f.* učilište.
Lehrart, *f.* način učenja; učba.
Lehrbar, *adj.* učevan.
Lehrbefähigung, *f.* učiteljska vrsnoća, podobnost, sposobnost.
Lehrbegierde, *f.* želja za naukom.
Lehrbegierig, *adj.* željan nauka.
Lehrbegriff, *m.* sustava; der chriſtliche —, věrouka, kršćanski nauk; ſ. Lehrbuch.
Lehrbeſchreibung, *f.* poučni opis.
Lehrbezirk, *m.* područje nauka, učitelja.
Lehrbogen, *m.* svodnjak.
Lehrbote, ſ. Apoſtel.
Lehrbraten, *m.* izučna gostba.
Lehrbrief, *m.* izučnica, dětički list.
Lehrbuch, *n.* učevnik; ſ. Handbuch.
Lehrburſche, *m.* učenik, děčak, šegrt.
Lehrcurs, *m.* učevni tečaj.
Lehrdichter, *m.* poučni pěsnik.
Lehre, *f.* nauka, nauk; in der — ſein o. ſtehen, biti u nauku; in die — eintreten, doći u nauk, doći na zanat; das kann ihm zur — dienen, to ga može orazumiti; to ga može naučiti pameti; (Belehrung), poučaj, poučenje; Einem eine — geben, poučiti koga; ſ. Lehr, *n.*
Lehreifer, *m.* učiteljska pomnja, revnost, gorljivost.
Lehren, *v. a.* učiti, naučiti (čemu); obučiti; lerne ehe du Andere lehrſt, prije nego staneš druge učiti, nauči sam; (ſpr.) Armuth lehrt Künſte, nevolja svačemu člověka nauči; warte ich will dich ſchreien —! stani der, da ti dam plakati! er lehrt mir d. ſlaviſche Sprache, uči me slavenski; er hat mich ſie kennen — o. gelehrt, on me je s njom upoznao; er hat ihm die Malerkunſt gelehrt, on ga je učio (naučio) slikati.
Lehrer, *m.* učitelj; —in, *f.* učiteljica.
Lehrerconferenz, *f.* učiteljski dogovor.
Lehrerſeminar, *n.* učiteljište, učiteljsko sěmenište.
Lehrerſtand usw., Lehrſtand.
Lehreſſen, *n.* ſ. Lehrbraten.
Lehrfabel, *f.* poučna basna.
Lehrfach, *n.* učiteljska struka; ſ. Fach.
Lehrfähig, *adj.* podoban, vrstan, sposoban za učitelja.
Lehrfähigkeit, *f.* učiteljska podobnost, vrsnoća, sposobnost.
Lehrfähigkeitsbeweis, *m.* dokaz učiteljske sposobnosti.
Lehrform, *f.* poučni način.
Lehrfrau, *f.* gospodarica.
Lehrfreiheit, *f.* sloboda učenja.
Lehrgabe, *f.* naravna učiteljska sposobnost.
Lehrgang, ſ. Lehrcurs.
Lehrgebäude, *n.* sustav.
Lehrgedicht, *n.* poučna pěsan.
Lehrgegenſtand, *m.* predmet učenja; die Lehrgegenſtände ſind mannigfaltig, razne se stvari uče.
Lehrgehilfe, *m.* učiteljski pomoćnik; —in, *f.* učiteljska pomoćnica.
Lehrgeiſt, *m.* učevnost.
Lehrgeld, *n.* naukovina, naučnina; (ſpr.) er hat — bezahlen müſſen, svojom se je štetom opametio.
Lehrgerüſt, *n.* velik svodnjak; svodni odar.
Lehrgeſchäft, *n.* učiteljstvo, učenje.
Lehrgeſchichte, *f.* poučna pověst.
Lehrgierig, ſ. Lerngierig.
Lehrhäuer, *m.* rudarski učenik.
Lehrherr, *m.* gospodar; (b. Handw.) majchrjahre, *pl.* naukovanje, učenikovanje; godine učenja.
Lehrjunge, ſ. Lehrburſche.
Lehrkanzel, *f.* učiteljska stolica.
Lehrkind, *m.* učenik, djače.
Lehrknecht, ſ. Lehrburſche.
Lehrkörper, *m.* učiteljski sbor; sbor učiteljstva.
Lehrkreis, *m.* učevno područje; kolo učenikah.
Lehrkunſt, *f.* učiteljska věština.
Lehrlauf, ſ. Lehrcurs.

Digitized by Google

Lehrling, ſ. Lehrburſche.
Lehrlingſchaft, *f.* učeništvo.
Lehrlohn, *m.* ſ. Lehrgeld.
Lehrluſt, *f.* er hat keine —, neće mu se učiti; nema volje k učenju.
Lehrmädchen, *n.* učenica, šegrtica.
Lehrmeinung, *f.* ſ. Dogma.
Lehrmeiſter, *m.* učitelj; —in, *f.* učiteljica.
Lehrmeiſterlich, *adj.* učiteljski, poput učitelja.
Lehrmethode, ſ. Lehrart.
Lehrmittel, *pl.* učila, učevna sredstva.
Lehrordnung, *f.* red učenja.
Lehrperſonale, *n.* učiteljstvo, učitelji.
Lehrplan, *m.* učevna osnova; osnova učenja.
Lehrreich, *adj.* poučan, poučljiv.
Lehrſaal, *m.* učionica.
Lehrſatz, *m.* načelo; ſ. Theorema.
Lehrſchrift, *f.* poučna knjiga.
Lehrſparren, *m.* glavni rog.
Lehrſpruch, *m.* poučak; ſ. Aphorismus.
Lehrſtand, *m.* učiteljstvo; učiteljski stalež i. stališ.
Lehrſtelle, *f.* učiteljska služba.
Lehrſtoff, *m.* učevno gradivo, učivo.
Lehrſtube, *f.* ſ. Lehrſaal.
Lehrſtuhl, *m.* učiteljska stolica, katedra; ſ. Lehramt.
Lehrſtunde, *f.* ura, sat učenja; ich habe zehn —n, deset satih učim.
Lehrſtyl, *m.* učevni slog.
Lehrton, *m.* učiteljski glas, način.
Lehrvortrag, *m.* naučaj; (*coll.*) naučavanje; učevno predavanje.
Lehrwand, *f.* bok jaže.
Lehrweiſe, ſ. Lehrart.
Lehrweſen, *n.* učiteljstvo.
Lehrwidrig, *adj.* protivan nauku (vĕre).
Lehrzeit, *f.* vrĕme učenja; škola; zur —, kad se uči; ſ. Lehrjahre.
Lehrzimmer, ſ. Lehrſaal.
Lehrzwang, *m.* stega učenja.
Lei, *n.* pokrov.
Leib, *m.* tĕlo; mit bloßem o. nacktem —e gehen, gol hoditi; Einem d. Kleider vom —e reißen, slindračiti s koga haljine; (ſpr.) ſich Alles auf den — hängen, od ustah odvrzi a na se vrzi; gut bei —e ſein, gojan biti; vom —e fallen, spasti s mesa, gubiti se; bei lebendigem —e, živ(a); kein Herz im —e haben, neimati duše, srca; ſeinem —e Gutes thun, ugađjati tĕlu; Einem zu —e gehen, skleptati, slaptati, sletĕti koga, scorlati na koga; navaliti na koga; bleib mir damit vom —, okani me se, prodji me se, kini mi se, nedolazi mi s tim; drei Schritte vom —e! k sebi ruke dĕvere! einen ſchlanken — haben, tanka struka biti; Einen um den — faſſen, obuhvatiti koga; (Unter—), život, trbuh; geſegneten —es ſein, trudna, noseća, bremenita biti; (der — eines Kleides), struk; d. Kleid iſt im —e zu eng, haljina je u struku pretĕsna; (Leben), bei —e nicht ſagen, nekazati (što) pod živu glavu i. za glavu; — und Leben wagen, metnuti glavu u torbu; (Brod—), hlĕb, hlĕbac.
Leibarzt, *m.* osobni čiji lĕčnik; er iſt mein —, moj je lĕčnik; der — des Fürſten, knežev lĕčnik.
Leibbäcker, *m.* osobni čiji pekar; er hat einen —, ima svoga pekara.
Leibbinde, *f.* pojas, tkanica.
Leibbuch, *n.* najmilija knjiga.
Leibchen, *n.* prsluk, zobunac.
Leibchirurgus, *m.* osobni čiji vidar.
Leibcompagnie, *f.* pukovnička satnina.
Leibdienſt, *m.* ručna tlaka.
Leibeigen, *adj.* nevoljni.
Leibeigene, *m.* nevoljnik, hlap; —, *f.* nevoljnica.
Leibeigenſchaft, *f.* nevoljništvo, hlapstvo.
Leibeigenthum, *n.* svojina osobe; ſ. Leibeigenſchaft.
Leiben, *v. n.* življeti; wie er leibt und lebt, ſ. Leben.
Leiberwirthſchaft, *f.* zaživotno kućanstvo, gospodarstvo.
Leibesarzt, *m.* tĕlesni lĕčnik.
Leibesbeſchaffenheit, *f.* narav tĕla; tĕlesna narav; ſ. Leibesconſtitution.
Leibesbewegung, *f.* gibanje tĕla; prošet; ſich — machen, gibati se; hodati.
Leibesbürde, ſ. Leibesfrucht.
Leibesconſtitution, *f.* sastav tĕla; ein Menſch von ſchwacher —, čovĕk slabe gradje.
Leibesdicke, ſ. Corpulenz.
Leibeserbe, *m.* rodjeni naslĕdnik.
Leibesfehler, *m.* tĕlesna mana.
Leibesfrucht, *f.* plod utrobe; čedo, porod; (Fötus), zametak, ponesak.
Leibesgebrechen, *n.* ſ. Leibesfehler.
Leibesgeſchicklichkeit, *f.* okretnost tĕla; tĕlesna okretnost.
Leibesgeſtalt, *f.* stas, struk, uzrast.
Leibesgröße, *f.* veličina (čija).
Leibesherr, *m.* gospodar hlapa, nevoljnika.
Leibeshöhe, *f.* visina tĕla.
Leibeskraft, *f.* tĕlesna snaga; aus allen Leibeskräften, iz sve snage; što se god više može.
Leibeskrank, *adj.* bolestna tĕla; bolestan tĕlom.
Leibeskrankheit, *f.* tĕlesna bolest; bolest tĕla.
Leibeslänge, ſ. Leibeshöhe.
Leibesleben, *n.* bei —, pod živu glavu.
Leibesnahrung, *f.* živež, žitak.
Leibespflege, *f.* držanje, njega tĕla.
Leibeſſen, *n.* najmilije jelo; das iſt mein —, to najvolim jesti, to najradje jedem, to je moj smok.
Leibesſorge, *f.* nastojba oko tĕla; briga za tĕlo.
Leibesſtärke, *f.* tĕlesna sila, snaga.
Leibesſtrafe, *f.* tĕlesna kazan (pedepsa, kaštiga).
Leibesübung, *f.* vĕžbanje, vĕžba tĕla.
Leibesverſtopfung, *f.* zapor, zatvor.

Digitized by Google

Leibfarbe, *f.* najmilija mast (boja); das ist meine —, ovu mast (boju) najvolim; ſ. Fleiſchfarbe.
Leibfarben, *adj.* putenast.
Leibfrohne, *f.* ſ. Leibdienſt.
Leibgarde, *f.* osobna, tělesna straža.
Leibgardiſt, *m.* tělesni, osobni stražanin.
Leibgedinge, *n.* (Advitalität), zaživotni pridržaj; ſ. Leibrente. [držaja.
Leibgedingſtadt, *f.* město zaživotnoga pri-
Leibgeld, *n.* glavarina, harač.
Leibgeleit, *n.* prepratnja; (als Recht), pravo prepratnje.
Leibgericht, ſ. Leibeſſen.
Leibgetränk, *n.* najmilije piće; das Waſſer iſt mein —, najvolim vodu (piti).
Leibgewinn, *m.* ſ. Leibgedinge.
Leibgurt, Leibgürtel, *m.* pojas; tkanica; den — ablegen, razpasati se; ohne — (entgürtet), razpojas.
Leibgut, *n.* zaživotno dobro.
Leibhaft, Leibhaftig, *adj.* živ životom; in leibhafter Geſtalt, glavom; er iſt es leibhaftig, on je glavom; er iſt das leibhaftige Bild des Vaters, puki i. čiti je otac; isti istovětni otac je; er iſt der —e Teufel, pravi je vrag.
Leibherr, ſ. Leibesherr.
Leibholz, *n.* veznice.
Leibhund, *m.* najmiliji pas.
Leibjäger, *m.* osobni lovac.
Leibkoch, ſ. Mundkoch.
Leibkräuterin, *f.* osobna češljarica.
Leibkutſcher, *m.* osobni kočijaš.
Leiblaus, *f.* pljoštica.
Leiblich, *adj.* tělesan; in —er Geſtalt, tělesno; mit —en Augen ſehen, svojima očima viděti; der —e Tod, smrt těla, tělesna smrt; —es Kind, rodjeno děte; děte i. porod od srca; er pflegt ihn wie ſein —es Kind, drži ga kao da mu je od srca pao; —er Bruder, rodjeni brat; —e Eltern, pravi roditelji; ein —er Erbe, ſ. Leibeserbe; —er Eid, osobna zakletva i. prisega.
Leiblos, *adj.* bez těla, bezdušan.
Leibpacht, *f.* zaživotni zakup.
Leibpfennig, *m.* ſ. Leibgeld.
Leibpferd, *n.* najmiliji konj.
Leibrecht, *n.* svojina osobe.
Leibrente, *f.* zaživotnina; zaživotni, dosmrtni prihod.
Leibrenten-Vertrag, *m.* pogodba o zaživotnini i. o dosmrtnom prihodu.
Leibſchaden, *m.* proder, kila.
Leibſchar, ſ. Leibgarde.
Leibſchilling, *m.* ſ. Leibgeld.
Leibſchmerz, ſ. Bauchſchmerz.
Leibſchneiden, *n.* ſ. Kolik.
Leibſchneider, *m.* osobni čiji krojač.
Leibſchnitt, *m.* struk (od haljine).
Leibſchüſſel, *f.* odsebnica, nužnica. [ljar.
Leibſchuſter, *m.* osobni čiji čizmar, crev-
Leibſchütz, ſ. Leibjäger.
Leibſpeiſe, *f.* ſ. Leibeſſen.
Leibſpruch, *m.* das iſt ſein —, to je njegova poslovica. [struk.
Leibſtück, *n.* najmiliji komad; (v. Kleid.),
Leibſtuhl, *m.* odsebnik, nužnik.
Leibſtuhltopf, *m.* vrč od odsebnika.
Leibtrank, *m.* ſ. Leibgetränk.
Leibtuch, *n.* ſ. Schawl.
Leibwache, ſ. Leibgarde. [nica, kočija.
Leibwagen, *m.* gospodarska kola, koles-
Leibwärmer, *m.* grijač.
Leibwäſche, ſ. Leinwäſche.
Leibwäſcherin, *f.* ſie iſt meine —, ona je moja pralja. [trbuhu.
Leibwaſſerſucht, *f.* debelâ i. vodnica u
Leibweh, *n.* trbobolja.
Leibwundarzt, ſ. Leibchirurg.
Leibzinſen, *pl.* dosmrtna dobit, dosmrtne kamate; ſ. Leibrente.
Leibzucht, *f.* dosmrtni žitak.
Leibzwang, ſ. Bauchzwang.
Leich, *m.* (Fiſch—), mrěst; ſ. Froſchleich.
Leich, *n.* (b. Spiel.), biljega; (b. Waſſerkünſt.), točak; ſ. Kegelbahn.
Leichdorn, *m.* kurje oko, žulj.
Leiche *f.* (todter Körper), mrtvac, mrtac, mrtvo tělo; ſ. Leichenbegängniß; zur — bitten, pozvati na sprovod; (spr.) blaß wie eine —, blěd kao krpa; (v. Fiſchen), mrěšćenje; die Fiſche treten in die —, ribe hoće da se mrěste.
Leichen, *v. n.* (v. Fiſchen), mrěstiti se; biti se, trti se; —, *v. a.* (hauen), sěći.
Leichenacker, ſ. Gottesacker.
Leichenartig, *adj.* mrtvački.
Leichenbefund, *m.* razgled mrtvaca.
Leichenbegängniß, *n.* sprovod; ſ. Begräbniß.
Leichenbegleiter, *m.* sprovodjanin; —, *pl.* sprovodjani.
Leichenbegleitung, *f.* sprovod.
Leichenbeſchau, ſ. Todtenbeſchau. [njak.
Leichenbeſorger, *m.* sprovodnjak, pogreb-
Leichenbeſtattung, *f.* ſ. Leichenbegängniß.
Leichenbett, *n.* mrtvačka postelja.
Leichenbitter, *m.* pozovič na sprovod.
Leichenblaß, *adj.* blěd kao mrtvac; (spr.) blěd kao krpa.
Leichenbläſſe, *f.* mrtvačka blědost.
Leichenbuch, *n.* umrtnik; matica umrših.
Leichenceſſen, *n.* daća, karmina.
Leicheneule, *f.* (*Strix passerina*), ćuvik.
Leichenfahl, ſ. Leichenblaß.
Leichenfeier, *f.* pogrebna svečanost; (Exequien), zadušnice; (b. Or.) parastos.
Leichenfeld, *n.* mrtvište; razbojište.
Leichenfeſt, *n.* ſ. Leichenfeier.
Leichenfliege, *f.* muha-mrtvačica.
Leichenfolger, ſ. Leichenbegleiter.
Leichenfrau, *f.* kopica, mrtvačka pomilja.
Leichengebrauch, *m.* sprovodni običaj.
Leichengebühr, *f.* ukopnina, mrtvačina, mrtvina, samrština.

Digitized by Google

Leichengedicht, *n.* (pěsma-)pogrebnica, ukopna pěsma.
Leichengefährte, ſ. Leichenbegleiter.
Leichengefilde, ſ. Leichenfeld.
Leichengeläute, *n.* oglasivanje (mrtvaca).
Leichengepränge, *n.* pogrebna svečanost.
Leichengeruch, *m.* mrtavština.
Leichengerüſt, *n.* mrtvački odar.
Leichengeſang, *m.* pogrebna pěsma.
Leichengewand, *n.* mrtvačka oděća.
Leichengewölbe, *n.* Leichengruft, *f.* grobnica.
Leichenhaft, ſ. Leichenartig.
Leichenhaufen, *m.* gomila trupinah.
Leichenhügel, *m.* grob.
Leichenhuhn, *n.* ſ. Leicheneule. [znoj.
Leichenkalt, *adj.* ein —er Schweiß, mrzli
Leichenkammer, *f.* mrtvačnica.
Leichenkerze, *f.* samrtna, mrtvačka svěća; pogrebna svěća, duplěr.
Leichenkleid, ſ. Leichengewand.
Leichenkoſten, *pl.* pogrebni trošak.
Leichenkraut, *n.* (*Utricularia*), měšinac; (*Potamogeton*), mrěstnjak.
Leichenmahl, ſ. Leichenſchmauſ.
Leichenmuſik, *f.* pogrebna glasba, svirka.
Leichenöffnung, *f.* razpor, razudba mrtvaca.
Leichenpredigt, *f.* pogrebna propověd; (b. Or.) pogrebno slovo.
Leichenraub, *m.* grabež mrtca (mrtvacah); (Beraubung), mrtcoderina.
Leichenräuber, *m.* grabilac mrtca (mrtvacah); mrtcoder.
Leichenrede, *f.* pogrebna besěda. [vornik.
Leichenredner, *m.* pogrebni besědnik, go-
Leichenſäule, *f.* nadgrobni stup.
Leichenſchändung, *f.* oskvrnuće mrtca (mr-
Leichenſchau, ſ. Leichenbeſchau. [tvacah).
Leichenſchmaus, *m.* ſ. Leichenſchmauſ.
Leichenſchmückerin, ſ. Leichenfrau.
Leichenſtatt, *f.* groblje.
Leichenſtein, ſ. Grabſtein.
Leichenton, *m.* mrtvački glas. [silac.
Leichenträger, *m.* mrtconoša, mrtvački no-
Leichentuch, *n.* mrtvački plašt; mrtvački uvoj; ſ. Bahrtuch.
Leichenverein, *m.* pogrebno družtvo.
Leichenwagen, *m.* mrtvačka kola.
Leichenwall, *m.* nasip od mrtvaca.
Leichenweiß, ſ. Leichenblaß.
Leichenzug, *m.* spravod.
Leichhuhn, *n.* ſ. Leicheneule.
Leichkarpfen, *m.* šaran-ikrač, ikraš.
Leichnam, *m.* mrtac, mrtvac, truplo, trupina; der erblaßte —, mrtvo tělo.
Leichplatz, *m.* mrestište, trlo.
Leichſtein, *m.* (rudarski) usěkač.
Leicht, *adj.* (*levis*) lak, lagan; ſehr —, lagahan, lagušan; — wie eine Feder, lak kao pero; — bewaffnet, slabo oružan; —e Reiterei, brzo-konjanici; —es Gewicht, mala, slaba vaga, też; (welches nicht die vorgeſchriebene Schwere hat), slaba vaga, težina; —er Dukaten, okrnjen (eksik) žućak, dukat; —er Sinn, ſ. Sinn; (leichtſinnig), lakouman; das Herz wird mir —, lanulo mi je, odlanulo mi je; —e Füße haben, lakih noguh, lakonog biti; es geht ihr Alles — von der Hand, sve joj ide brzo od ruke, posao joj leti kroz ruke; (*facilis*), lak, lasan; das iſt eine —e Sache, to je lasno; Einem etwas — machen, olakotiti, olakšati komu šta; man kann ihn — zornig machen, lako ga je razljutiti; wie — iſt ein Unglück geſchehen, nesreća se časom sbiva; zlo se lako dogadja; das iſt — möglich, to je vrlo moguće; das iſt nicht — zu glauben, težko je věrovati; eine ſo gute Gelegenheit kommt nicht — wieder, onakve sgode nećeš opet brzo uhvatiti; ein —er Schmerz, slaba bol; eine —e Verwundung, mala rana; ein —er Schatten, tanan sěn, tanana sěna; — überſtreichen, malko naličiti; —er, laglji; lasniji.
Leichtbeflügelt, Leichtbeſchwingt, *adj.* lakokrili.
Leichtblütig, *adj.* lake krvi, lakokrv.
Leichtblütigkeit, *f.* lakokrvnost. [pitba.
Leichte, *f.* ſ. Leichtigkeit; (b. Schaf.), ko-
Leichteich, *m.* trlo
Leichten, *v. a.* ulasniti; olakšati; es leichtet mir d. Herz, s toga mi je odlanulo; Lämmer —, kopiti, škopiti jagnjad.
Leichterdings, *adv.* lako; lasno.
Leichtern, ſ. Erleichtern.
Leichtfährig, *adj.* povozit; vozak.
Leichtfertig, *adj.* prokšen, nesmotren, nazlobrz; větren; ſ. Leichtſinnig; ein —es Mädchen, meko-obrazna, halakasta, čarakasta děvojka; děvojka od lake ruke.
Leichtfertige, *m.* nazlobrazović; lakoća; —, *f.* halakača, alapača.
Leichtfertigkeit, *f.* prokšenost, nesmotrenost; větrenost; ſ. Leichtſinn.
Leichtfingerig, *adj.* lakoprst.
Leichtflüſſig, *adj.* brzo taliv; Wismuth iſt —, vizmut se brzo tali.
Leichtführig, *adj.* povodljiv.
Leichtfuß, *m.* lakac; (*fig*) lakoća.
Leichtfüßig, *adj.* lakonog; brzonog; lak.
Leichtgeflügelt, ſ. Leichtbeflügelt.
Leichtgewandt, *adj.* vrlo okretan.
Leichtgewicht, *n.* mala vaga; slaba vaga.
Leichtglaube, *m.* lakověrje, laka věra.
Leichtgläubig, *adj.* lakověran.
Leichtgläubigkeit, *f.* lakověrnost
Leichthändig, *adj.* lakoruk, brzoruk.
Leichtholz, *n.* (*Elaphrium*), lakoš.
Leichtigkeit, *f.* (eines Körpers), lakoća, lakota; (einer Arbeit), lasnoća, last.
Leichtlich, *adv.* lako, lasno.
Leichtſchiff, ſ. Lichter. [slaba blěska.
Leichtſchimmernd, *adj.* slabo blistajući,

Digitized by Google

Leichtſinn, *m.* lakomišljenost, lakoumje; větrenost; nerazsudnost.
Leichtſinnig, *adj.* lakouman, lakomišljen, větrenast, nerazsudan; ſ. Leichtfertig.
Leichtſinnigkeit, *f.* ſ. Leichtſinn.
Leichzeit, *f.* mrěšćnja; mrěšćenje.
Leid, *adv.* es iſt o. thut mir —, daß es geſchehen iſt, žao mi je, da se je to sbilo i. dogodilo; es thut ihm —, žalio je, zažalio je, sažalio je, razžalilo mu se, dade mu se na žao; das thut ihm ſehr —, to mu je bilo žao na světu; es iſt mir ewig —, daß ich es gethan habe, kajem se, nemogu se izkajati, što sam to učinio; das thut ihm am meiſten —, to mu je najžalije; es thut mir — um ihn, žao mi ga je, žalim ga; (beſorgt), mir iſt — für ſie, bojim se za nju.
Leid, *n.* tuga; jad; běda; in Freud' und —, u radosti i žalosti; Freud' und — mit einander theilen, dobro i zlo děliti (s kim); Einem ein — thun, Einem etwas zu —e thun, učiniti komu što na žao; razcvěliti koga; žalostiti koga; (kränken), uvrěditi; učiniti nepravdu; er hat ihm nichts zu —e gethan, nije mu ništa učinio; ſich ein —es thun, ozlediti se; (ſich um's Leben bringen), smaći se, osmrtiti se, ubiti se; — tragen über etwas, žaliti što, kajati se za što; Einem ſein — klagen, žaliti se, jaditi se komu, kazivati komu svoje jade; um Jemand — tragen, ſ. Betrauern; im —e gehen, nositi crninu; das — einnehmen, primati sažalovanje.
Leidbar, *adj.* snosan.
Leidbitter, ſ. Leichenbitter.
Leidbrief, ſ. Trauerbrief.
Leideform, *f.* ſ. Paſſivum.
Leiden, *v. n.* stradati; der Kranke leidet ſehr, bolestnik mnogo trpi, pati; an den Augen —, bolovati od očijuh; an der Gicht —, bolovati od ulogah; der —de Theil, bolestan ud; (ſpr.) d. Gerechte muß viel —, pošten ko i protěran; pravda silu trpi; ich leide Schmerzen, boli me; Hunger —, gladovati; Durſt —, žedněti; Noth —, zlopatiti; Mangel —, oskuděvati, suhotovati; Schaden —, štetovati, kvarovati; imati štetu; Verluſt —, gubiti, izgubiti; štetovati; biti na kvaru; er hat bei dieſem Handel gelitten, štetovao i. kvarovao je u ovom poslu; er leidet Verfolgung, progone, gone ga; beſſer Unrecht — als Unrecht thun, bolje je nepravo trpljeti nego nepravo činiti; Pein —, muku mučiti; mučiti se; ungerecht —, na pravdi stradati; die verdiente Strafe —, podněti, podnositi zasluženu kazan (kaštigu, pedepsu); was ich leide beſchreiben keine Worte, (*poët.*) da pišem tri godine danah, nebih mojih izpisala jadah; die Leiden die ſie gelitten, muke što je promučila; ſie hat von ihm viel gelitten, mnogo je od njega pretrpila; das Land hat in dieſem Kriege viel gelitten, zemlja je u ovom ratu vrlo postradala; das Haus hat durch Feuer gelitten, požar je kuću oštetio; ſo warm als man es — kann, toplo koliko se može podněti; die Felder haben durch Näſſe gelitten, moč i. močarina je nahudila polju; Schiffbruch —, postradati na moru; ich mag es nicht vor Augen —, neću toga da gledam; Einen nicht —, nenaviděti koga; er iſt in dieſem Hauſe wohl gelitten, u ovoj je kući dobro primljen; ſolche Unordnung kann und darf ich nicht —, ovakva nereda nemogu i neću da podnosim; ich leide es nicht, daß man ihn beſchimpfe, nedopuštam, da ga tko psuje; die Sache leidet keinen Aufſchub, to se nemože odgoditi.
Leiden, *n.* stradanje; patnja; ſ. Leid, *n.*; das — Jeſu Chriſti, muka Isukrstova; Freuden und —, dobro i zlo (děliti); er unterlag dem —, tuga ga je osvojila; (Krankheit), bolja.
Leidend, *adj.* trpeći, stradajući; —e Gattung, (*passivum*), trpna vrst; (krankhaft), bolestan.
Leidende, *m.* stradalac.
Leidenfrei, *adj.* bezbědan.
Leidengeübt, *adj.* vičan stradanju, bědi.
Leidenlos, ſ. Leidenfrei.
Leidensbecher, ſ. Leidenskelch.
Leidensbruder, ſ. Leidensgefährte.
Leidenſchaft, *f.* strast; mit — handeln, strastno raditi; in — gerathen, užestiti se; užeći se strasti; die — riß ihn hin, strast ga je zaněla; preuzela, osvojila; ſeine —en beherrſchen, svladati strasti.
Leidenſchaftfrei, *adj.* bezstrastan, bez strasti.
Leidenſchaftlich, *adj.* strastan; —, *adv.* strastno; žestoko.
Leidenſchaftlichkeit, *f.* strastnost.
Leidenſchaftlos, *adj.* čist od strasti, bezstrastan.
Leidenſchaftloſigkeit, *f.* bezstrastnost.
Leidenſchaftsdarſtellung, *f.* predstavljanje strasti.
Leidensgefährte, Leidensgenoſſe, *m.* plačidrug; ſie ſind —n, rukuju se, ruče se.
Leidensgeſchichte, *f.* opis muke, stradanja; die — Jeſu, Isukrstova muka.
Leidensjahr, *n.* godina stradanja.
Leidenskelch, *m.* gorka čaša; den — bis auf die Hefen ausleeren, izkapiti gorku čašu.
Leidenstag, *m.* dan muke.

Digitized by Google

Leidensvoll, *adj.* pun muke, stradanja; prebědan.
Leidenswoche, *f.* velika nedělja.
Leidenswort, *n.* (*passivum*), trpni glagolj.
Leidentlich, *adj.* —e Hitze, snosna vrućina; (leidend), trpeći, trpan; sich — verhalten, snositi sve; neprotiviti se; der —e Handel, ſ. Paſſiv; —e Form, trpeće oličje; trpna vrst.
Leidentlichkeit, *f.* trpnost.
Leidenvoll, ſ. Leidensvoll.
Leider! *int.* — Gottes! žalibože!
Leideſſen, Leidgeſang, ſ. Leicheneſſen uſw.
Leidig, *adj.* (betrübt), žalostan; ein —er Troſt, kukavna utěha; das —e Spiel, nesrećna igra; der —e Teufel, pravi
Leidkleid, ſ. Trauerkleid. [hudić.
Leidlich, *adj.* —e Kälte, snosna zima; —er Preis, prilična cěna; (mittelmäßig), osrednji, srednje ruke; ſich — befinden, prilično biti; (ſo ſo), tako tako.
Leidlichkeit, *f.* snosnost; priličnost.
Leidner, *adj.* — Flaſche, lajdenska skle-
Leidſam, *adj.* trpljiv, snoseći. [nica.
Leidtag, *m.* žalostni dan.
Leidtragen, *n.* žaljenje; crnina.
Leidtragend, *adj.* tužan, žalostan, ucviljen; (trauernd), u crnu, u crno zavit i. obučen. [nica.
Leidtragende, *m.* žalostnik; —, *f.* žalost-
Leidweſen, *n.* žalost, tuga; zu meinem großen —, na veliku moju žalost.
Leie, ſ. Schiefer.
Leier, *f.* lěra, lira; (*fig.*) die — ergreifen, zapěvati; die — niederlegen, dospěvati; (Drehorgel), vratioce, organac; (ſpr.) es iſt immer die alte —, jednako stare gusle gude; sve jedno te jedno; immer bei einer — bleiben, svejednako jednu kozu derati; zaintačiti; die alte — anſtimmen, gudět u stare gusle; (am Pfluge), pritakača, mačka; ſ. Spinnenfiſch.
Leierer, ſ. Leiermann.
Leierförmig, *adj.* lěrast.
Leierkundig, *adj.* věšt lěri.
Leiermann, *m.* lěrar.
Leiern, *v. n.* udarati u lěru; (*fig.*) guděti; Einem d. Ohren voll —, čavrgati; naguděti komu pune uši; zagluhnuti komu uši čim; (ſpr.) der Fuhrmann leiert, kočijaš vozi lonce i. mrtvaca; den ganzen Tag an etwas —, vas dan raditi, a nedoraditi; vas dan šendele bendele.
Leiſe, *f.* (*bot.*) komina.
Leihanſtalt, *f.* ſ. Leihhaus.
Leihbank, *f.* zajmište; posudište.
Leihbibliothek, *f.* posudna knjižnica.
Leihegroſchen, *m.* seoska lenovina.
Leihen, *v. a.* Holz —, posuditi (komu) drvah; ein Kleid —, dati (komu) u naruč haljinu; Geld —, uzajmiti (komu) novacah; Bücher von Jemand —, posuditi od koga knjige; ſ. Unterſchieben.
Leiher, *m.* posudilac; —in, *f.* posudilja.
Leihgeſchäft, *n.* posudba; naruč; (Darlehen), zajamni posao; zajam.
Leihhaus, *n.* zajamnica; posudnica; ſ. Verſatzamt.
Leihkauf, *m.* likovo, aldomaš; — trinken, likovo, likov piti.
Leihvertrag, *m.* posudba, naruč.
Leik, *n.* jedrenka; (Schiffsgerippe), oglobje (broda).
Leiken, *v. n.* prišiti, prišivati jedrenke.
Leikhorn, Leikohr, *n.* rogalj jedra.
Leilaken, ſ. Leintuch.
Leim, *m.* klija, tutkalo, kelje; — kochen, variti kliju; ſ. Vogelleim.
Leimahorn, *m.* (*Acer platanoides*), mlěč.
Leimartig, *adj.* klijast.
Leimbank, *f.* lěpna daska.
Leimbaum, *m.* (*Acer campestris*), klen; ſ. Leimſtange.
Leimbock, *m.* ſ. Leimbank.
Leimbeere, ſ. Bruſtbeere.
Leimen, *v. a.* klijati, tutkalisati, keljiti; an einander —, sklijati, slěpiti klijom; den Rücken eines Buches —, naklijati, namazati klijom hrbat knjige.
Leimen, *m.* ſ. Lehm.
Leimenwespe, ſ. Goldwespe.
Leimer, *m.* (Leimbereiter), klijar; (Beſtreicher), klijač; ſ. Milchner.
Leimfabrik, *f.* klijarnica.
Leimfarbe, *f.* klijeno mastilo.
Leimgarn, *n.* klijarska mreža.
Leimhammer, *m.* knjigarski mlatić.
Leimicht, *adj.* klijast.
Leimig, *adj.* klijat, klijav.
Leimkaſten, *m.* klijara.
Leimkraut, *n.* (*Silene*), silenka.
Leimküche, *f.* klijanica.
Leimkumme, *f.* klijavičnjak.
Leimleder, *n.* kožni ostrižci.
Leimpinſel, *m.* klijalo. [lihora.
Leimrinde, *f.* (*Eschara lutosa*), blatna
Leimruthe, *f.* lěpkovača.
Leimſchwalbe, ſ. Hausſchwalbe.
Leimſieder, *m.* klijar.
Leimſiederei, *f.* klijarnica.
Leimſiedergewerbe, *n.* klijarija, klijarstvo.
Leimſpindel, ſ. Leimruthe. [pan.
Leimſtange, *f.* motka za lěpkovače; fol-
Leimſtein, *m.* koštenac.
Leimſüß, *n.* klijen slador.
Leimtafel, *f.* škrilja, plojka klije.
Leimtaſche, *f.* kesa za lěpkovače.
Leimtiegel, Leimtopf, *m.* klijarka.
Leimvogel, *m.* (*Alauda trivialis*), cipica.
Leimwaſſer, *n.* klijavica.
Leimzucker, *m.* ſ. Leimſüß.
Leimzwinge, *f.* (stolarska) spojka.

Digitized by Google

Lein, *m.* (*Linum usitatissimum*), lan, keten*, céten; ſ. Leinſame.
Lein- (in Zuſ.) lanen, prten.
Leinacker, *m.* lanište.
Leinbau, *m.* lanarstvo, sijanje lana.
Leinbaum, *m.* (*Pinus Cembra*), limba.
Leinbeet, *n.* lanena lêha (lija), greda.
Leinblatt, *n.* lanen list; ſ. Leinkraut.
Leinblütfarbe, *f.* mast (boja) lanena cvêta.
Leinboden, *m.* zemlja za lan; (b. Web.) lanena osnova. [osnutka.
Leinbödig, *adj.* lanene osnove, lanena
Leindamaſt, *m.* lanen damast.
Leindotter, *m.* (*Myagrum sativum*), žumanac, lanak.
Leindrucker, *m.* tiskar platna.
Leine, *f.* konopac; (Seil), uže; (Schiffw.) teglac, jedek*; ſ. Schlepptau; Pfer-
Leinen, ſ. Thauen. [deleine.
Leinen, *adj.* lanen; od lanena platna, platnen, prten; —er Zeug, prtenina.
Leinen, (Linnen), *n.* prtenina, prtište; Leinengeräth, ſ. Leinwäſche. [platno.
Leinenſchraube, *f.* ključ (od hama).
Leinentuch, ſ. Leintuch.
Leinenwächter, *m.* kurtalo.
Leiner, *m.* ſ. Schnarrente.
Leinfeld, *n.* lan; ſ. Leinacker.
Leinfink, *m.* (*Linaria*), konopljanka; (*L. rubra*), morska konopljanka.
Leinfiſch, *m.* linjak, linj. [predja.
Leingarn (Leinengarn), *n.* lanena, prtena
Leingrau, *adj.* siv kao lan.
Leingrün, *adj.* lanast.
Leinkittel, *m.* platnena haljina; zorka.
Leinknoten, *pl.* glavičice.
Leinkraut, *n.* (*Linaria*), planak; kleines —, (*Linum catharticum*), lan-čistilac; ſ. Leinblatt.
Leinkuchen, *m.* lanena komina.
Leinling, ſ. Hänfling.
Leinochſe, *m.* dešnjak(-vol).
Leinöl, *n.* laneno ulje, lanen zejtin; olaj; — ſchlagen, têštiti glavičice.
Leinölfirniß, *m.* lanen pokost, pokost od lanena ulja.
Leinpfad, *m.* ſ. Leinſtraße.
Leinſame, *m.* laneno sême; glavičice.
Leinſpreu, *f.* ljuske od glavičicah; lanena plêva. [joški drum.
Leinſtraße, *f.* klinčanik, konjski put, ha-
Leinſtrumpf, *m.* prtena čarapa.
Leintuch, *n.* plahta, poňjava, vilahanj, lancun; ſ. Leinwand. [nena roba.
Leinwaare, *f.* prtenina; prtena i. plat-
Leinwaarenhandlung, *f.* platnarnica; trgovina platna.
Leinwächter, *m.* kurtalo.
Leinwand, *f.* platno, postav, bez*; ein Stück —, krpa, truba platna; geſtreifte —, klečano, pisano platno.
Leinwanden, *adj.* platnen, prten.
Leinwandfabrik, *f.* tkalnica, tkaonica.
Leinwandhandel, *f.* trgovina platnom.
Leinwandhändler, *m.* platnar. [gače.
Leinwandhoſen, *pl.* prtene hlače, gornje
Leinwandjacke, *f.* platnen zobunac.
Leinwandkittel, ſ. Leinkittel.
Leinwandmalerei, *f.* slikanje na platnu; slikarija na platnu.
Leinwandreißer, *m.* platničkar.
Leinwandsbaum, ſ. Zeugbaum.
Leinwandsfaſer, *m.* platnena žica.
Leinwandſtück, *n.* krpa platna. [kar.
Leinwandträger, *m.* platnonoša; platnič-
Leinwäſche, *f.* prtenina, prteština, prtište, rubina, rubenina, rublje, rubište.
Leinwäſchhändler, *m.* rubinar.
Leinweber, *m.* tkalac.
Leinweberei, *f.* tkalstvo; tkalački zanat; (Fabrik), tkalnica, tkaonica.
Leinweberin, *f.* tkalica.
Leinweberknoten, *m.* tkalački uzao.
Leinweberſtuhl, ſ. Weberſtuhl.
Leinzeug, *n.* ſ. Leinwäſche. [čamdžija.
Leinzieher, *m.* teglič, tegličar, jedekaš*,
Leiſe, *adj.* tih, lagan; eine — Stimme haben, tiho govoriti; einen —n Schlaf haben, spavati kao zec; — Bedächtlichkeit, pipavost; —s Gehör, tanak sluh; —, *adv.* tiho, iztiha, potiho, polako; — gehen, badati, u duhu ići, šumati se, šumke i. šumovlakom ići; — auftreten, tapati, opipavo ići, hoditi; (klein), malen.
Leiſe, *f.* ſ. Geleiſe.
Leiſegel, *n.* pajedarce.
Leiſetreter, *m.* tapalo, opipnjak; izpipač.
Leiſetritt, *m.* tih korak; tapanje.
Leishörig, ſ. Feinhörig.
Leiſtbar, *adj.* učiniv; (v. Pferd.) lêpa rasta.
Leiſtbügel, *m.* lêvčarka, kolut za lêvču.
Leiſtbürge, *m.* jamac obećaja.
Leiſte, *f.* (b. Tiſchl.), prečka, letvica; (am Wagen), lêvča; (Sahl—), krajac, živac, dizga; (Einfaſſung), porub; (Weiche), dimlje, slabina, slabobočina, babušina.
Leiſten, *m.* kalup; (b. Schuſt.), kopito, kalup; den Stiefel über den — ſchlagen, nabiti čizmu na kalup; (ſpr.) er will alle Leute über einen — ſchlagen, hoće sve na jedan kalup da dotêra; hoće sve ljude da izjednači; Schuſter, bleib bei deinem —, težak nek kod pluga traži sebi druga; ſie ſind Alle über einen — geſchlagen, svi su na jednu mêru; svi su jednaci kao linjaci.
Leiſten, *v. a.* konati, činiti, učiniti; opraviti; d. Verſprochene —, izpuniti obećanje; das zu Leiſtende —, učiniti što se ima činiti; Hilfe —, pomoć dati, pomagati; Schutz —, štititi, zaštititi, zakloniti, zaklonjati; Folge —, ſ. Folge; Gehorſam —, poslušan biti; Huldigung

Digitized by Google

—, zavěriti se; Bürgschaft —, ujamčiti se; Sicherheit —, dati jamčevinu; Gewähr —, poruk biti, izporučiti; Widerstand —, opirati se, upirati se; (v. Abgaben), davati, dati; (v. Arbeiten), raditi, uraditi; Dienste —, služiti; einen Eid —, priseći, zakleti se; Robot —, davati tlaku, robotu; Zahlung —, plaćati; Gesellschaft —, biti, ostati kod koga; ići s kim; (b. Web.) oživičiti; (b. Fuhrl.) oběsiti o lěvču.

Leistenband, *n.* veza dimlja i. slabine.

Leistenbeule, *f.* bunja.

Leistenbruch, *m.* dimljak, klinovi.

Leistendrüse, *f.* žlězda od dimlja.

Leistengegend, *f.* prepona.

Leistenhobel, *m.* prěčkovac.

Leistenhode, *f.* pozno mudo.

Leistenholz, *n.* (am Wagen), lěvča.

Leistenhölzchen, *n.* zaklopac.

Leistenmacher, *m.* kopitar, kalupar.

Leistennagel, *m.* letvenjak.

Leistenring, *m.* vitka.

Leistenschein, *s.* Coupon.

Leistenschneider, *s.* Leistenmacher.

Leistenwerk, *n.* letvež.

Leistung, *f.* činitba; opravljanje; — des Eides, prisega, zakletva; —en, (Werke), rad, posao; (v. Tonkünstl.), igra; — und Gegen—, uzajamna činitba; seine —en übertreffen meine Erwartungen, više čini nego što sam se nadao; (b. Geleistete), dělo, kon; opravak.

Leistungsperiode, *f.* doba opravljanja.

Leistungspflicht, *f.* dužnost opravljanja, činjenja, izvršivanja.

Leistungspflichtig, *adj.* dužan što činiti; ein —er Grund, obvezano zemljište.

Leitband, *n.* vodilo, vodilica; *s.* Gängel-

Leitbleihe, *f.* světla děverika. [band.

Leite, *f.* proseč; vozionica; (Berglehne), strana, bočina.

Leiten, *v. a.* voditi; Einen auf den rechten Weg —, izvesti koga na pravi put; Einen auf dem rechten Wege —, voditi koga pravim putem; Wasser —, navratiti, navraćati, dovesti, voditi vodu; einen Bach durch die Stadt —, navratiti potok kroz grad; Einen zum Guten —, uputiti koga dobru; Gott leitete sein Herz, Bog je upravio njegovo srce; sich von der Vernunft — lassen, raditi kako pamet uči; sich von Andern — lassen, povoditi se za drugimi; tudju svidjati; das Hauswesen —, kućiti kuću; upravljati kućom; Schafe —, javiti, pojaviti ovce; eine Sache an Jemand —, opremiti što komu.

Leitend, *adj.* upravljajući; vodeći; —er Ausschuß, upravljajući odbor; (*phys.*) —er Körper, vodaće tělo.

Leiter, *m.* vodj, vodja; vodilo; — einer Commission, upravitelj pověrenstva, odbora; (*conductor*), vodič.

Leiter, *f.* lěstva, lotra, merdivene; die — an die Wand setzen, prisloniti lěstve; (spr.) Einem Diebe die — halten, pomagati tata; biti spremo dizalu; raditi sa zlim o gorem; (Scala), lěstvica.

Leiterbaum, *m.* lěstvenjak, lěstvenica, lojtrenica; stranica; strěla i. drug od lěstve. [lěstve).

Leitersprosse, *f.* šiba, iglica, karva (od

Leiterstange, *f.* s. Leiterbaum.

Leitertonne, *f.* trestuk.

Leiterwagen, *m.* (prosta) kola, tarnice.

Leitfaden, *m.* povodac; vodilo; (*fig.*) uputa, rukovodstvo; Einem einen — an die Hand geben, proputiti, naputiti

Leitfähigkeit, *f.* vodivost. [koga.

Leitfeuer, *s.* Lauffeuer.

Leitfisch, *m.* (*Gadus minutus*), treskavac.

Leitgraben, *m.* prěkop, jaža.

Leithaar, *n.* s. Flachsseide.

Leithammel, *m.* (ovan-)predhodnik, (prehodnik), predhodnjak, vodj-koša, ugič; (*fig.*) kolovodja.

Leitholz, *n.* (am Hobel), povodka.

Leithund, *m.* slědnik.

Leitkauf, *s.* Leihkauf.

Leitlinie, *s.* Richtungslinie.

Leitmittel, *n.* vodilo.

Leitpferd, *n.* povodnik.

Leitriemen, *m.* (remen-)povodac; vodjice.

Leitröhre, *f.* čunak.

Leitschaf, *n.* ovca-predhodnica.

Leitseil, *s.* Lenkseil.

Leitseilseite, *f.* desna strana.

Leitsmann, *s.* Geleitsmann. [stern.

Leitstern, *m.* zvězda-predhodnica; *s.* Nord-

Leitstrang, *m.* vodjica.

Leitton, *m.* povodan glas.

Leituch, *s.* Leintuch.

Leitung, *f.* vodjenje; vod; (*fig.*) upravljanje; *s.* Wasserleitung.

Leitungsdraht, *m.* povodna žica.

Leitungsfähigkeit, *f.* vodivost.

Leitungsregel, *f.* glavno pravilo.

Leitungsröhre, *s.* Leitröhre.

Leitungsvermögen, *n.* *s.* Leitungsfähigkeit.

Leitungswiderstand, *m.* odpor vodu.

Leitzaum, *m.* uzda.

Leitzeug, *n.* vodilo.

Lemma, *n.* dovod, lemma. [lemić.

Lemming, *m.* (*Mus Lemmus*), pastruša,

Lende, *f.* bok, bedro, pojas; die —n umgürten, opasati se; um seine —n, oko sebe; *s.* Hüfte, Schenkel.

Lendenader, *f.* bočna žila.

Lendenbraten, *s.* Lungenbraten.

Lendengegend, *f.* bedra.

Lendengewand, *n.* pribedrica.

Lendengries, *s.* Nierengries.

Lendenknochen, *m.* bedra.

Digitized by Google

Lendenknoten, *m.* bedrena uzlina.
Lendenkraut, *n.* (*Rumex acutus*), konjski štavelj i. štavalj.
Lendenlahm, ſ. Hüftenlahm; Träge.
Lendenmuskel, *f.* bedrena mišica.
Lendenmuskelwand, *f.* bedrena strana.
Lendennerve, *m.* bedren živac.
Lendenſchlagader, *f.* bedrena kucavica i. dihavica.
Lendenſchmerz, *m.* bokobolja, bol u boku.
Lendenſtein, ſ. Nierenſtein.
Lendentheil, *m.* bedrena čest.
Lendenweh, *n.* ſ. Lendenſchmerz.
Lendenwirbel, *m.* bedreni kralèžak.
Leng, *m.* (*Gadus Pollacchius*), ſ. Langfiſch.
Lengfiſch, *m.* prèsna treska.
Lenitiv, *n.* blažilo, tažilo.
Lenkbar, *adj.* povodljiv.
Lenken, *v. a.* Pferde —, vodjkati, kočijašiti; einen Kahn —, krmiti čunom; ſich rechts —, zakrenuti desno; nach Hauſe —, okrenuti svome dvoru; aus dem Wege —, s puta izaći; (ſpr.) der Menſch denkt, Gott lenkt, čovèk odredi, a Bog naredi; čovèk obraća, a Bog obrne; čovèk naměrava, a Bog upravlja; čovèk nalaže, a Bog razpolaže; Einen nach ſeinem Willen —, ravnati kim po svojoj volji; d. Schickſale der Menſchen —, upravljati čovèčjom sudbinom; das Geſpräch auf etwas anderes —, navesti i. svrnuti razgovor na drugo što; ſich zur Tugend —, zaputiti putem kreposti; der Weg lenkt ſich um einen Berg, cesta se vije oko brda; die Blicke auf ſich —, svijuh oči na se obratiti.
Lenker, *m.* upravljač, upravitelj.
Lenkfaden, ſ. Leitfaden.
Lenkgezäum, *n.* uzda.
Lenkriemen, *m.* ſ. Lenkſeil. [vodičan.
Lenkſam, *adj.* povodljiv, prevodljiv, pre-
Lenkſamkeit, *f.* povodljivost, prevodljivost.
Lenkſchämel, ſ. Wendeſchämel.
Lenkſcheit, *n.* svorа, srčenica.
Lenkſeil, *n.* vodjice, obodje, vodjke.
Lenkung, *f.* ravnanje, upravljanje, vodjkanje; obraćanje.
Lenkzaum, *m.* ſ. Lenkgezäum.
Lenne, *f.* (*Acer platanoides*), mléč.
Lento, *adv.* polako.
Lenz, *m.* proléće, pramaléće.
Lenzalter, *n.* vèk mladosti.
Lenzblume, *f.* prolètni cvètak; (*Eranthemum*), pravulja.
Lenzen, *v. n.* kraviti se; (blühend werden), razcvètati.
Lenzfeſt, *n.* prolètna svetkovina.
Lenzflur, *f.* polje u proléće.
Lenzgrün, *n.* prolètna zelen.
Lenzlich, *adj* prolètan.
Lenzmonat, *m.* ožujak, marač, mart.
Lenzſchmuck, *m.* prolètni ures.
Lenztag, *m.* prolètni dan.
Lenzzeit, *f.* prolètno doba; proléće; zur —, proléćem.
Leopard, *m.* (*Felis Pardus*), leopard.
Leopardenfell, *n.* leopardovina, leopardova koža.
Leopoldsorden, *m.* leopoldov red.
Lepidolith, *m.* lèpa sljuda.
Lerche, *f.* (*Alauda*), ševa, čavrljuga, ševrljuga; ſ. Lerchenbaum.
Lerchenammer, *m.* (*Emberiza nivalis*), ostrugaš, bèli strnad.
Lerchenbaum, *m.* (*Pinus Larix*), listvenica, mecèsan, arič.
Lerchenblume, ſ. Schlüſſelblume.
Lerchenfalk, *m.* ševar; (*Falco Aesalon*),
Lerchenfang, *m.* lov ševah. [sokolić.
Lerchenfänger, *m.* ševar.
Lerchenfink, *m.* (*Fringilla Laponica*), laponski vrebac.
Lerchengarn, *n.* mreža za ševe.
Lerchengeier, ſ. Lerchenfalk.
Lerchengeſang, *m.* čavrljanje ševah.
Lerchenharz, *n.* listvenička, ariževa smola.
Lerchenhaube, *f.* kapa za ševe.
Lerchenherd, *m.* gumno za ševe.
Lerchenheuſchrecke, *f.* (*Alauda trivialis*), cipa, cipica.
Lerchenholz, *n.* listveničnina, ariževo drvo.
Lerchenkäuzchen, *n.* ſ. Lercheneule.
Lerchenklaue, *f.* ſ. Ritterſporn.
Lerchenlaus, *f.* (*Chermes laricis*), listvenički sisač.
Lerchenlied, *n.* ſ. Lerchengeſang.
Lerchennetz, ſ. Lerchengarn. [šljučica.
Lerchenſchnepfe, *f.* (*Scolopax pygmaea*),
Lerchenſchwamm, *m.* (*Polyporus officinalis*), listvenička, ariževa guba.
Lerchenſperber, ſ. Thurmfalk.
Lerchenſpieß, *m.* ražnjić.
Lerchenſporn, *m.* (*Corydalis*), mladja.
Lerchenſtößer, ſ. Thurmfalk.
Lerchenſtreichen, *n.* Lerchenſtrich, *m.* seoba ševah; lov ševah.
Lerchenzapfen, *m.* listvenička češerika, ariževa šešerika.
Lerchenzeit, *f.* vrème lova na ševe.
Lernbegierde, *f.* želja za naukom, k nauci.
Lernbegierig, *adj.* željan nauka; radouk.
Lerneifer, *m.* pomnja u učenju.
Lernen, *v. a.* & *n.* učiniti, naučiti (se); poučiti se; lesen —, učiti čitati, štiti; učiti knjigu; auswendig —, učiti na pamet; man muß — ſo lange man lebt, čovèk se uči dok se sgući; čovèk se do smrti uči (pa opet lud umre); etwas durch Übung —, izvèšćiti se u čem; Einen kennen —, poznati koga; das iſt bald gelernt, to čovèk brzo nauči.
Lernende, *m.* učenik.
Lernfach, *n.* nauka.
Lernfleiß, *m.* marljivost (u učenju).

Digitized by Google

Lernfreiheit, *f.* sloboda naukah.
Lernkraft, *f.* poučljivost.
Lernluſt, *f.* volja k nauku; es fehlt ihm die —, neće mu se učiti.
Lernluſtig, *adj.* er iſt ſehr —, puno ima volje k nauku; vrlo rado uči.
Lernmittel, *n.* učilo.
Lernordnung, *f.* red učenja.
Lernſam, *adj.* naučljiv, učljiv.
Lernſamkeit, *f.* naučljivost, učljivost.
Lernſtoff, *m.* učivo.
Lernſtück, *n.* poučak, zadaća, lekcija.
Lernſtunde, *f.* ura, sat za učenje, nauk; (Lection), poučaj.
Lernzeit, *f.* vrěme učenja, nauka.
Lerſchen, *v. n.* navoditi se, navesti se.
Lesbar, *adj.* čitak, čitljiv, štiv; das iſt nicht —, to se neda, nemože čitati; dieſe Inſchriften ſind nicht mehr —, ovi se napisi nedadu i. nemogu više pročitati; dieſes Buch iſt für die Jugend nicht —, ova knjiga nije za mladež.
Leſe, *f.* branje; beračina; ſ. Weinleſe; (im Kart.), ubitak; štih; (Sammlung).
Leſeart, *f.* način čitanja. [izbor.
Leſebegier, *f.* pohlepa na čitanje.
Leſebegierig, *adj.* pohlepan na čitanje.
Leſebrett, *n.* snovalica.
Leſebuch, *n.* čitanka.
Leſebühne, *f.* čitalište.
Leſeeſel, *m.* čitaći konj.
Leſefreund, *m.* prijatelj čitanja.
Leſegeiſt, *m.* štivnost; (*fig.*) ſ. Leſefreund.
Leſegeſchirr, *n.* beračko posudje.
Leſegeſellſchaft, *f.* družtvo čitaoničko i. čitališno; čitaonica.
Leſeholz, ſ. Raffholz.
Leſekreis, *m.* čitateljstvo; štioci.
Leſelatte, *f.* ſ. Leſebrett.
Leſeluſt, *f.* volja k čitanju.
Leſeluſtig, *adj.* rado čitajući, štijući.
Leſemeiſter, ſ. Lector.
Leſen, *v. a.* Ähren auf dem Felde —, pabirčiti klasje; palětkovati; Steine —, kupiti kamenje; Holz —, kupiti ogranke; Wein —, brati vinograd; d. Acker —, trěbiti njivu; d. Salat —, ločiku očistiti, otrěbiti; Erbſen —, trěbiti grašak; Federn —, čehati (čijati) perje; ein Buch —, čitati, štiti, očitati knjigu; einen Brief —, (*poët.*) učiti knjigu; vor einer Geſellſchaft —, čitati družtvu; Einen — lehren, učiti koga knjizi; ich habe die ganze Nacht ge—, svu sam noć prečitao; zu Ende —, dočitati; er hat viel ge—, načitao se knjigah; sila je knjigah proštio; er iſt ein geleſener Schriftſteller, njegova se děla mnogo štiju; (Collegien —), učiti; Meſſe —, misu služiti; Einem d. Text —, izčatiti komu otče-naš; man lieſt Freude in ſeinem Geſichte, na licu mu se radost vidi; in den Sternen —, gatati u zvězde; Einem die Zukunft in der Hand —, gatati komu u dlan; gonetati komu iz ruke.
Leſenswerth, Leſenswürdig, *adj.* vrědno da se čita; es iſt —, vrědno je čitati.
Leſeprobe, *f.* ogled čitanja.
Leſepult, *m.* štionac, štionik, čitaonik.
Leſer, *m.* štioc, čitalac, čitatelj; dieſes Buch hat viele — gefunden, ovu knjigu mnogi čitaju; (Sammler), berač, bralac, kupilac, trgač.
Leſerei, *f.* čitanja.
Leſerlich, ſ. Lesbar.
Leſerlichkeit, *f.* čitkoća, čativost.
Leſerlohn, *m.* beračnina, beračka plata.
Leſeruthe, *f.* uvodaljka, igla.
Leſeſaal, *m.* čitaonica.
Leſeſchule, *f.* početna učionica.
Leſeſchüler, *m.* početnik.
Leſeſtein, *m.* ſ. Naſenſtein; —e, *pl.* pokupljeno kamenje.
Leſeſtock, *m.* sitarski ko(l)čić.
Leſeſtoff, *m.* štivo.
Leſeſtück, *n.* štivka.
Leſeſtunde, *f.* sat za čitanje.
Leſeſucht, *f.* pohlepa na čitanje.
Leſetafel, *f.* štionica.
Leſeübung, *f.* věžbanje, věžba u čitanju; ſ. Leſeſtück.
Leſeverein, *m.* ſ. Leſegeſellſchaft.
Leſewelt, *f.* čitaostvo, čitateljstvo.
Leſewuth, *f.* pomama za čitanjem.
Leſezeichen, *n.* štioni znak.
Leſezeit, *f.* vrěme čitanja; (Wein—), berba, bratva; vrěme, hora berbe.
Leſezimmer, *n.* ſ. Leſeſaal.
Leſezirkel, *m.* ſ. Leſegeſellſchaft.
Leswürdig, ſ. Leſenswürdig.
Lethal, *adj.* smrtan.
Lethargie, *f.* mrtvilo; mrtvěš; in — verfallen, omrtaviti se, obamreti.
Letten, *m.* ilo, ilovača; gnjila.
Lettengelb, *adj.* ilovast.
Lettenſchmitz, *m.* ilovačina.
Letter, *f.* pisme, slovo; —n, *pl.* pismo.
Letternmetall, *n.* pismenina.
Letticht, *adj.* ilovast.
Lettig, *adj.* ilovit, ilovačan.
Lettigkeit, *f.* ilovitost.
Letze, Letzen, ſ. Ergötzung, Ergötzen.
Letzt, *adj.* poslědnji, straknji, zadnji; d. —e Haus, krajnja kuća; dieß gilt vom Erſten bis zum —en, to valja za svakoga i slědnjega; Alle bis auf den —en Mann, svi do jednoga, svi do cigloga, svi listom; in den —en Tagen des Monats, poslědnjih danah měseca, na izmaku měseca; es kamen Vater und Mutter zu ihrem Sohne, die —e kehrte jedoch bald zurück, otac i mati dodjoše k sinu, nu ova se potonja brzo povrati; er muß immer das —e Wort

Digitized by Google

haben, uvěk hoće najposlě da govori; uvěk hoće da ima pravo; er ist immer d. Letzte, uvěk je poslědnji; uvěk je torbonoša; in den —en Zügen liegen, na umoru biti, boriti se s dušom, na razstanku biti s dušom; das ist der —e Preis, od ovoga nedam; die —e Ölung, poslědnje pomazanje; der —e Wille, poslědnja volja; das —e Gericht, strašni sud; Einem die —e Ehre erweisen, izvršiti napokonji dug; die —e Mode, najnoviji kroj; der —e Zweck, konačna svrha; —, *adv.* ich habe ihn — erst noch gesehen, nedavno sam ga jošte vidio; zu —, najposlě; Letzten dieses, poslědnji dan ovoga měseca.

Letzt, *f.* svrha; poslědak; es geht auf d. —, primiče kraju, dovršuje i. završuje se; zu guter —, napokon, najposlě.

Letztens, **Letzthin**, *adv.* nedavno, ovo danah, onomadne, onomdne.

Letztgeborne, *m.* mljezinac, mezimac; trzivče; —, *f.* mljezinica, mezimica.

Letztjährig, *adj.* lanjski, prošli.

Letztlich, ſ. Letztens.

Letztverfallen, *adj.* —er Termin, poslědnji minuli rok.

Letztwillig, *adj.* —e Anordnung, naredba poslědnje volje; — anordnen, napokon narediti.

Leu, *adj.* nedovit.

Leu, *m.* ſ. Löwe.

Leuchel, *n.* (*Carex acuta*), ratast šaš.

Leuchse, ſ. Leiste.

Leuchte, *f.* světilo; sjalo; ſ. Laterne; (*Myosotis*), potočnica; ſ. Andorn, Augentrost.

Leuchten, *v. n.* světliti se; die Sonne leuchtet, sunce sija i. sja; das Wetter leuchtet, (munja) sèva; dragušice lěću; die Augen —, oči blěšte, krese; durch Kenntnisse —, odlikovati se, prednjačiti znanjem; das leuchtet in die Augen, to je bělodano; Niemand weiß ob ihm der morgige Tag — wird, nitko nezna hoće-li osvanuti; faules Holz leuchtet, prnjad se světli; d. Edelsteine —, dragulji se sijaju, sjaju, blistaju se; Einem —, světliti, posvětliti (světiti) komu; (*fig.*) Einem heim —, izpratiti koga (batinom).

Leuchtend, *adj.* světao; sjajan; —e Augen, kreseće, plamteće oči.

Leuchter, *m.* svěćnjak, čirak*; (*fig.*) světlo; ſ. Leuchterblume.

Leuchterarm, *m.* parožak od svěćnjaka.

Leuchterbaum, ſ. Lichtbaum.

Leuchterblume, *f.* (*Ceropegia*), svěćnjak.

Leuchterfuß, *m.* podsvěćnik.

Leuchtergestell, *n.* podstavak svěćnjaka.

Leuchterknecht, ſ. Lichthalter.

Leuchterpflanze, *f.* (*Chara*), parožnica.

Leuchtersäule, *f.* mrtvački svěćnjak.

Leuchterthier, *n.* (*Lucernaria campanulata*), zvonasta svěćnica.

Leuchtertisch, *m.* sto(l)čić za svěću.

Leuchterträger, ſ. Lichthalter.

Leuchtfackel, *f.* světilica.

Leuchtfeuer, *n.* světionica; (b. Bäck.) zažar; ein — machen, zažariti.

Leuchtflamme, *f.* světli plamen.

Leuchtgas, *n.* světleći plin.

Leuchtkäfer, *m.* kresavka, světlica, kresnica.

Leuchtknabe, *m.* svěćar, světlaja.

Leuchtkugel, *f.* ognjana krugla, světloноška.

Leuchtloch, *n.* ſ. Leuchtröhre.

Leuchtpfanne, *f.* smolenica, vitiljača.

Leuchtröhre, *f.* zažarnica.

Leuchtsäule, *f.* světli stup.

Leuchtstein, *m.* bolonjski, světleći kamen.

Leuchtthurm, *m.* světionik, majak.

Leuchtung, *f.* světljenje; světlo; munja.

Leuchtvermögen, *n.* světljivost.

Leuchtwurm, ſ. Johanniswurm.

Leucin, *n.* leucin.

Leucit, *m.* netalac.

Leucol, **Leucolin**, *n.* leukolin.

Leugnen, ſ. Läugnen.

Leukophan, *m.* bělac.

Leumund, *m.* glas, poštenje; von gutem —e, dobra glasa; von bösem —e, zloglasan; guten — machen, odobroglasiti; bösen — machen, ozloglasiti, iznèti na glas; Einen — kränken, crniti čije ime; in einem guten —e sein, dobra glasa biti.

Leutchen, *pl.* ljudički, ljudanci; (*fig.*) dragi moji.

Leute, *pl.* ljudi, čeljad; es gibt überall gute —, svagdě ima dobrih ljudih; er hat Land und — gesehen, obišao je mnogo světa; es waren wenige —, da, malo je tu ljudih bilo; wenig unter die — kommen, rědko izlaziti medju ljude; was werden die — dazu sagen? šta će kazati svět za to? aus Kindern werden —, od děce ljudi bivaju; arme —, siromaš; das sind meine —, takvi mi se ljudi dopadaju; to su ljudi po mojoj ćudi; etwas unter die — bringen, razglasiti, razněti što; in der — Mäuler kommen, ſ. Gerede; (Gesinde), družina.

Leutbetrüger, *m.* světska varalica.

Leutplager, *m.* ljudomora.

Leutescheu, ſ. Menschenscheu.

Leuteschinder, *m.* krvopilac, krvopija.

Leutesser, ſ. Gründling.

Leutselig, *adj.* blagostiv, uljudan, prijatan.

Leutseligkeit, *f.* blagostivnost, prijatnost.

Leuwagen, ſ. Leitwagen.

Levante, *f.* iztok.

Levantisch, *adj.* iztočan.

Digitized by Google

Levantine, *m.* levantin.
Leviren, *v. a.* den Proteſt —, prosvědovanje.
Levirung, *f.* — des Proteſtes, prosvědovanje.
Levit, *m.* levita; (ſpr.) Einem die —en leſen, osapunati, oprati koga; ſ. Text.
Levkoje, *f.* (*Cheiranthus*), šeboj; (*Matthiola*), ljubičina; weiße —, bela ljubica.
Lewatöl, *n.* repično ulje.
Lexikaliſch, *adj.* rěčnički.
Lexikograph, *m.* pisac rěčnika.
Lexikographie, *f.* pisanje rěčnika(h).
Lexikon, *n.* rěčnik.
Lianen, *pl.* liani.
Lias, *m.* lias.
Liaskalk, *m.* liaško vapno.
Liasmergel, *m.* liaški lapor.
Libbybaum, *m.* (*Cycas*), bujadovac.
Libell, *n.* ſ. Schmähſchrift.
Libelle, *f.* (*Libellula*), gospodična, želiža.
Libelliren, ſ. Nivelliren.
Liberal, *adj.* ſ. Freiſinnig; Freigebig; die —e Partei, slobodoljubna stranka.
Liberale, *m.* slobodoljub, slobodin.
Liberalismus, *m.* slobodoumlje, slobodnost.
Liberalität, *f.* darovitost, podarnost; velikodušje.
Libertin, *m.* slobodar; kalaš.
Licentiat, *m.* licenciat.
Licenz, *f.* dopust, dozvolja; poetiſche —, pěsnička sloboda.
Licenzgebühr, *f.* dopustnina.
Licenzſchein, *m.* dopustnica.
Lichenſtärke, *f.* lišajski škrob.
Licht, *adj.* (leuchtend), světao; (hell), vedar; ein —es Zimmer, vidna, zračna soba; eine —e Nacht, vidna, vedra noć; es wird ſchon —, već sviće; es iſt heller—er (hellichter) Tag, razsvanulo se je, evo bělog dana; —e Farbe, otvorena, jasna mast (boja); —e Hölzer, bělogorica; ein —er Begriff, jasan pojam; ein —er Kopf, bistra glava; ein —er Wald, rědka šuma; — machen, ſ. Lichten; —es Haar, plava kosa; —e Maſche, velika oka; einen Edelſtein — faſſen, okovati dragulj na vidik; (Bauw.) im Lichten, unutri; —e Bahn, prostrana staza.
Licht, *n.* světlo; das — d. Sonne, světlost, světloba sunca; das volle —, sva světlost; das halbe —, polak světlosti; das gebrochene —, prelomljena světlost; d. — fällt durch die Fenſter, světlo ulazi kroz prozore; die Treppe hat zu wenig —, stube su slabo vidne; tamne su stube; Einem das — verbauen, zasloniti susědu vidělo; zwiſchen zwei —en, u sumrak; mit anbrechendem —e, na osvit i. osvitak, u sudanje i. prozorje; etwas gegen das — halten, držati što prema světlu; etwas bei —e beſehen, razgledati što na vidělu; (*fig.*) potanko što razgledati; etwas ins rechte — ſtellen, pravo što razjasniti; etwas in einem falſchen —e ſehen, naopako što shvatiti, razuměti; ich ſehe das in einem andern —e, ja to drugčije smatram; meni se to drugčije čini; Einem im —e ſtehen, zasloniti, zasěniti, zastupiti komu; geh' mir aus dem —e, ukloni se s viděla, nezastupaj mi; odsloni mi; ſich ſelbſt im —e ſtehen, sam sebi smetati; eine Sache in ein günſtiges — ſtellen, uličiti, ukrasiti što; (ſpr.) Einen hinter das — führen, dati komu rog za svěću; omesti koga; das — der Welt erblicken, ugledati Božje světlo; roditi se; an's — kommen, doći na vidělo; an's — bringen, doněti, izvesti na vidělo, obělodaniti; (Kerze), d. — aufſtecken, nataknuti svěću na svěćnjak; er kann das — nicht ertragen, er ſcheut d. —, zazire od světla; (*fig.*) boji se javnosti; das — der Kerze, světlost svěće; —e ziehen, ſ. Ziehen; (Beleuchtung), posvět; ein — anzünden, zapaliti svěću; bei —e ſchreiben, kod svěće pisati; das volle —, ſ. Vollmond; im zunehmenden —e, na mladini; im abnehmenden —e, na uštapu; in einer Sache — bekommen, proučiti što; jetzt geht mir ein — auf, sad mi je puklo medju očima, sad me je um teknuo; sad mi je pukla koža na čelu; d. — des Verſtandes, světlo razuma; die Sonne iſt das — des Tages, sunce je světlo dana; Einem das — halten, světliti komu; (*fig.*) ſ. Leiter halten; Chriſtus iſt das — der Welt, Isukrst je světlo světa; ein — d. Kirche, světilo crkve.
Lichtabfluß, *m.* odtok, odtěcanje světla.
Lichtader, *f.* srčanik.
Lichtarbeit, *f.* radnja kod svěće.
Lichtarm, *adj.* bez světla; nejasan; (*fig.*) tamnoum, neprosvětljen.
Lichtauge, *n.* jasno, bistro oko.
Lichtäugig, *adj.* jasnook.
Lichtausfluß, *m.* iztečaj světla.
Lichtbahn, *f.* světla staza.
Lichtbaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*), korenjaš.
Lichtbild, *n.* světlolik.
Lichtblatt, *n.* ſ. Folie.
Lichtblau, *adj.* plav; jasno i. otvoreno modar.
Lichtblende, *f.* zaslonac.
Lichtblick, *m.* umni pogled.
Lichtblume, ſ. Herbſtzeitlose.
Lichtbraten, *m.* svěćnica(-gostba).
Lichtbraun, *adj.* otvoreno i. jasno smedj.
Lichtdämpfer, *m.* gasiljka, lula.
Lichtdürftig, *adj.* potreban světla, prosvěte.
Lichte, *f.* (der innere Raum), nutrina.
Lichteiſenſchimmel, *m.* zelenko.
Lichten, (v. Licht), *v. a.* razsvětliti; ein. Edelſtein —, světliti dragulj; d. Weg

Digitized by Google

—, krčiti put; einen Wald —, prokrčiti, razkrčiti, progaliti šumu; eine Saat —, razrěditi, rěditi usěv; die Reihen (einer Armee) —, prošarati, prokrčiti, prorědjati, prorěditi vojsku; ſich —, *v. r.* svitati.

Lichten, (von Leicht), *v. a.* ein Schiff —, olakšati brod; den Anker —, dignuti, podignuti kotvu, sidro; eine Tonne —, izručiti barilo; die Kaſſe —, izprazniti pěneznicu.

Lichtengel, *m.* dobar sndjeo. [sopas.

Lichtenkraut, *n.* (*Chelidonium majus*), ro-

Lichter, *m.* barkača, dereglija.

Lichterloh, *adv.* — brennen, plamom plamtěti, plasanjati, buktěti.

Lichterſcheinung, *f.* světao pojav.

Lichtervoll, *adj.* pun svěćah. [stica.

Lichteule, *f.* (*Phalaena pronuba*), nevě-

Lichtfeind, *m.* neprijatelj světla, prosvěte; mračnjak.

Lichtflechte, *f.* (*Lichen candelarius*), svěćarski lišajnik.

Lichtfliege, *f.* ſ. Leuchtkäfer. [svěće).

Lichtform, *f.* slěvaljka, slěvak, lěvak (za

Lichtfrei, *adj.* — ſein, imati badava posvět.

Lichtfreund, *m.* prijatelj světla, prosvěte.

Lichtfuchs, ſ. Hellfuchs.

Lichtfunken, *m.* iskra, varnica; (*fig.*) iskrica.

Lichtgans, *f.* ſ. Lichtbraten.

Lichtgarn, *n.* predja za stěnje.

Lichtgebilde, *n.* světla utvara.

Lichtgeboren, *adj.* u světlu rodjen.

Lichtgeſilde, *n.* světla poljana.

Lichtgelb, *adj.* otvoreno i. jasno žut.

Lichtgeſtalt, *f.* světla prilika.

Lichtgeſtell, *n.* svěćište.

Lichtgewand, *n.* světlo odělo.

Lichtgewölk, *n.* světao oblak.

Lichtgießer, *m.* svěćar.

Lichtglanz, *m.* světloba, světloća; sjajnost.

Lichtglänzend, *adj.* sjajan.

Lichtgrau, *adj.* otvoreno i. světlo siv.

Lichtgrün, *adj.* otvoreno i. světlo zelen.

Lichthalter, *m.* štedak.

Lichthell, *adj.* posve jasan. [logorica.

Lichtholz, *n.* tešnjak, luč; (Forſtw.) bě-

Lichthut, *m.* gasiljka.

Lichtjahr, *n.* světlena godina.

Lichtkammer, *f.* svěćara.

Lichtkappe, *f.* ſ. Lichthut.

Lichtkegel, ſ. Strahlenkegel.

Lichtkerze, *f.* svěća.

Lichtknecht, ſ. Lichthalter.

Lichtkorb, *m.* košarica za svěće.

Lichtkörper, *m.* světlina.

Lichtkreis, *m.* světao krug, kolobar.

Lichtleer, *adj.* bez světla; taman.

Lichtlehre, *f.* světloslovje; nauka o světlu.

Lichtleiter, *m.* světlovod; vodič světla.

Lichtling, ſ. Eichhaſe.

Lichtloch, *n.* vidělica; ſ. Pupille.

Lichtlos, ſ. Lichtleer.

Lichtlöſcher, *m.* gasilac, utrnjač; ſ. Licht-

Lichtmarder, ſ. Baummarder. [hut.

Lichtmaſſe, *f.* světlina, světlušina.

Lichtmeer, *n.* more od světla.

Lichtmeſſe, *f.* světlo Marinje, očišćenje Marijino; (b. Dr.) sretenije.

Lichtmeſſer, *m.* světloměr. [měrstvo.

Lichtmeßkunſt, *f.* (*photometria*), světlo-

Lichtmeteor, *n.* světlen pojav.

Lichtmoos, *n.* ſ. Lichtflechte.

Lichtmotte, *f.* (*Pyralis*), svěćarka.

Lichtmücke, ſ. Singſchnake.

Lichtmyrte, ſ. Gagel.

Lichtnelke, *f.* (*Lichnis*), drěma.

Lichtpfad, *m.* světla staza.

Lichtpunkt, *m.* světlište.

Lichtputze, *f.* sekalo, usekač, usěcalo, okresač, štipnice, štipaljka, muma-

Lichtputzen, *n.* usecanje svěće. [kaze*.

Lichtputzer, *m.* usekač; světlaja. [světla.

Lichtquell, *m.* Lichtquelle, *f.* izvor i. vrelo

Lichtrecht, *n.* pravo na světlo.

Lichtregen, *m.* dažd od světla.

Lichtreich, *adj.* presvětao.

Lichtreich, *n.* carstvo světla.

Lichtrein, *adj.* světločist.

Lichtröschen, ſ. Lichtnelke.

Lichtroth, *adj.* otvoreno i. jasno crven.

Lichtſauger, *m.* světlopija, světlosas.

Lichtſchacht, *m.* okno za vidělo.

Lichtſchein, *m.* světlo od svěće.

Lichtſchere, ſ. Lichtputze.

Lichtſchertaſſe, *f.* usekačnica.

Lichtſcheu, *adj.* er iſt —, zazire od světla, viděla, prosvěte.

Lichtſcheue, *f.* zaziranje od světla, viděla, prosvěte, javnosti.

Lichtſchimmel, *m.* bělac.

Lichtſchirm, *m.* zaslonac.

Lichtſchlag, *m.* progalina.

Lichtſchnäuze, ſ. Lichtputze.

Lichtſchnell, *adj.* brz kao munja.

Lichtſchnuppe, *f.* izgorak, smogor, gar, mosur od svěće; ſ. Sternſchnuppe.

Lichtſchweif, *m.* světao rep.

Lichtſehen, *n.* bleštavica. [lice.

Lichtſeite, *f.* světla strana, prisoje; (*fig.*)

Lichtſpalter, *m.* ſ. Prisma.

Lichtſpan, *m.* luč, zublja.

Lichtſparer, ſ. Lichthalter.

Lichtſpieß, *m.* svěćarski štap.

Lichtſtark, *adj.* presvětao.

Lichtſtärke, *f.* světlost.

Lichtſtecher, ſ. Lichthalter.

Lichtſtock, *m.* svěćnjak.

Lichtſtoff, *m.* světlivo, světlik.

Lichtſtrahl, *m.* zraka (ždraka), luča.

Lichtſtreifen, *m.* světla pruga.

Lichtſtrom, *m.* rěka od světla.

Lichttag, *m.* jasan, vedar dan; (*fig.*) Vi-

Lichttaſſe, *f.* podsvěćnjak. [dov dan.

Lichtthron, *m.* světao prěstol.

Lichtträger, *m.* světlonoša.

Digitized by Google

Lichttrunken, *adj.* opojen světlom.
Lichtumflossen, *adj.* obasjao.
Lichtung, *f.* (Forstw.) progalina, laz, laza, čistina, čistac, proplanak.
Lichtverbreiter, *m.* širitelj světla, prosvěte; světlošira.
Lichtvoll, *adj.* presvětao, světao; (*fig.*) jasan, razgovětan.
Lichtwand, *f.* světlica.
Lichtweg, ſ. Lichtpfad.
Leichtweihe, *f.* svěćnica; světlokršće; posvećenje svěćah.
Lichtweiß, *adj.* běl; — ſein, bělasati se.
Lichtwelt, *f.* ſ. Lichtreich.
Lichtwolke, *f.* ſ. Lichtgewölk.
Lichtwurm, ſ. Johanneswurm. [nacrt.
Lichtzeichnung, *f.* světao crtež; světao
Lichtziehen, *n.* umakanje, provlačenje, provlaka svěćah.
Lichtzieher, *m.* svěćar; —in, *f.* svěćarica.
Licitant, *m.* dražač.
Licitation, *f.* dražba, ličba.
Licitationsbedingniß, *n.* dražbeni uvět.
Licitationserlös, *m.* dražbeni utržak.
Licitationskundmachung, *f.* oglas dražbe.
Licitationsordnung, *f.* dražbeni red.
Licitationstagfahrt, *f.* dražbeno ročište.
Licitationsverhandlung, *f.* dražbena razprava.
Licitationsweg, *m.* im —e veräußern, dražbom prodati; prodati pod ko-da-veće.
Licitatoriſch, *adj.* dražbeni.
Licitiren, *v. n.* (verſteigern), ličiti, telaliti*; prodati dražbom; (bieten), dražati, nadmetati se.
Lieb, *adj.* mio, milen; das iſt mir —, to mi je drago; to mi mili; Einem Liebes und Gutes thun, ukazati komu svaku ljubav; thue das mir zu Liebe, učini to meni za volju; —er, radje; ich will —er . ., radiji sam, voliji sam . .; ich möchte —er weinen als lachen, više mi je do plača nego do směha; am —ſten, najradje; ſo iſt es mir am —ſten, tako najvolim; das iſt mir das Liebſte, to mi je najmilije, najdraže; to najvolim; ich thäte das —er ſelbſt, volio bih to sam učiniti; ich ſehe es —er, wenn es nicht geſchähe, volio bih, da se nesbude, da se to neučini; das iſt ſeine —ſte Beſchäftigung, to mu je najmilija zabava; warum nicht —er . .? zašto ne upravo . .? —er ſterben als ein ſolches Leben führen, bolje je umrěti nego ovako življeti; —er Bruder, dragi brate; bratiću moj dragi; mein Lieber! moj dragi! —er Freund! dragi prijatelju! (als Anrede an Unbekannte), prijatelju, brate dragoviću, ej ljubavniče, dobrikoviću moj! er iſt mir — und werth, drag i mio mi je; der —e Gott, dragi Bog; das —e Brod, krušac, hlěbac; die —e Sonne, sunašce; der —e Regen, kišica; ich habe meine —e Noth mit ihm, dosta mi zadaje brige; den ganzen —en Tag, vas bogovetni dan; cěli Božji dan; etwas Liebes haben, imati dragoga, dragu; — haben, ljubiti (koga); herzlich — haben, svesrdno ljubiti; ſie haben ſich —, paze se; das Geld — haben, lakom biti na novac; er hat es — gewonnen, omililo, osladilo mu je; er hat ihn —, u srcu mu je; u volji mu je; er hat ihn — gewonnen, omilio mu je, zamilovao ga je; zapazio ga je; ſie haben einander — gewonnen, zadražali su si; das war ihm ſehr —, to je on jedva dočekao; unſere —e Frau, majka Božja; der —e Zufall fügte es ſo, tako nam Bog i sreća dade; Luſt und Lieb' zu einem Ding machen alle Müh' gering, što se milo radi, nikad nedosadi.
Liebäugelei, *f.* namigivanje, očijukanje.
Liebäugelein, *n.* (*Cynoglossum offic.*), mišjak, trpunjac; ſ. Borretſch; Ochſenzunge.
Liebäugeln, *v. n.* očijukati se (s kim); namigivati (komu); ljuveno, milo gledati (na koga).
Liebblümchen, ſ. Liebesblümchen.
Liebchen, *n.* draga, dragana, ljuba, milostnica; mein —, drago moje, dušica moja, srce moje.
Liebden, Ew. (Euer) —, Vaša milost, Vi.
Liebe, *f.* ljubav, ljuvezan, milovanje, milak; die — zur Freiheit, ljubav slobode; mit wahrer — etwas thun, s pravim veseljem što učiniti; — zu Jemand tragen, haben, — gegen eine Perſon empfinden, nositi, gojiti ljubav prama komu, ljubiti koga; — erwecken, ljubav probuditi, užeći; er hat das aus — zu mir gethan, to je učinio meni za ljubav; mir zu —, meni za ljubav, meni za volju; Einem alle — u. Freundſchaft beweiſen, učiniti komu svaku ljubav; — iſt d. — Preis, ljubav ljubav hvata; unſchuldige —, nevina ljubav; findliche —, dětinja ljubav; die erſte —, prva ljubav, prva sreća; — Gottes, Božja ljubav; (— zu Gott), ljubav Boga; meine ſüße —, moje milo milovanje; in — entbrennen, užeći se ljubavju; (ſpr.) alte — roſtet nie, što omili neomrznu; brennende —, (*Lychnis calcedonica*), plamenica, djulašik; die ſchöne —, (*Helichrysum arenarium*), zlatno smilje.
Liebe, *m.* ſ. Lieb.
Liebeathmend, *adj.* ljubavju dišući; u ljubavi živući.
Liebebebend, *adj.* drhćući od ljubavi.
Liebebegeiſtert, *adj.* oduševljen ljubavju.
Liebebeklommen, *adj.* těskoban od ljubavi.

Digitized by Google

Liebeblind, *adj.* ljubavju zaslěpljen; slěp od ljubavi.
Liebedenkmal, *n.* spomenik ljubavi. [nik.
Liebediener, *m.* sluga ljubavi; (ver.) bludi-
Liebedürstend, *adj.* smagnući za ljubavju.
Liebeeinig, *adj.* ljubavju sjedinjen.
Liebefessel, *f.* puto ljubavi; ljuveni okovi.
Liebefroh, *adj.* veseo s ljubavi.
Liebegefühl, *n.* ćut ljubavi.
Liebeglühend, *adj.* užežen ljubavju.
Liebeheilig, *adj.* svet ljubavju.
Liebeheiß, *adj.* vruć s ljubavi.
Liebekrank, *s.* Liebeskrank.
Liebekraut, *s.* Labkraut.
Liebelächelnd, *adj.* ljuveno se smĕšući.
Liebeleer, *adj.* bez ljubavi.
Liebelehre, *f.* nauk ljubavi.
Liebelei, *f.* dragovanje, ašikovanje*.
Liebeln, *v. n.* dragovati, ašikovati; es liebelt mir, godi mi; *s.* Liebherzen.
Liebelos, *s.* Liebeleer.
Lieben, *v. a.* ljubiti; Einen wie sein Leben —, ljubiti koga kao svoju dušu; sie — sich wie Brüder, paze se kao braća; den Wein —, rado piti; die Weiber —, ženariti, ženar biti; die Mädchen —, dĕvojčariti; er liebt das Geld, rado ima novce; das liebe ich nicht, to mi nije drago; die Ordnung —, prijatelj biti reda; *s.* Liebkosen.
Liebend, *adj.* ljubeći; ljubavni.
Liebende, *m.* ljubovnik; zwei —, dvoje milih; —e trennen, razstaviti milo i drago.
Liebenswerth, **Liebenswürdig**, *adj.* milokrvan, ljubazan; die Tugend ist —, krepost vrĕdi, da ju ljubimo.
Liebenswürdigkeit, *f.* milokrvnost, ljubaz-
Lieber, *s.* Lieb. [nost.
Liebereif, *adj.* dorasao do ljubavi.
Liebesabenteuer, *n.* ljuvena zgoda.
Liebesangelegenheit, *f.* ljuveni posao.
Liebesangst, *f.* ljubavna těskoba, bojazan.
Liebesapfel, *s.* Goldapfel.
Liebesauge, *n.* ljubavno, ljuveno oko.
Liebesband, *n.* ljubavna, ljuvena sveza.
Liebesbaum, *s.* Judasbaum.
Liebesbedürfniß, *n.* potreba ljubavi.
Liebesbedürftig, *adj.* potreban ljubavi.
Liebesbeschwerde, *f.* potežkoća ljubavi.
Liebesbeweis, *m.* dokaz ljubavi.
Liebesbirn, *s.* Pfundbirn.
Liebesblick, *m.* ljuven pogled. [suljak.
Liebesblümchen, *n.* (*Bellis perennis*), kra-
Liebesbote, *m.* ljubavni glasnik.
Liebesbrief, *m.* ljubavno, ljuveno pismo.
Liebesbund, *m.* ljubavni savez.
Liebesschwellend, *adj.* nadimljući ljubavju.
Liebescorrespondenz, *f.* ljuvena dopisnja.
Liebesdichter, *m.* ljubavni pĕsnik.
Liebesdienst, *m.* ljubav, usluga.
Liebesdrang, *m.* nagon ljubavi.
Liebesdurst, *m.* ljubavna želja.
Liebesehnend, *adj.* čeznući za ljubavju.
Liebeseifer, *m.* ljubavna gorljivost, pomnja, revnost. [ljubavi.
Liebesergießung, *f.* Liebeserguß, *m.* izlĕv
Liebeserklärung, *f.* očitovanje ljubavi; Jemanden eine — machen, očitovati komu da ga ljubiš.
Liebesfackel, *f.* (*fig.*) plamen ljubavi; (*Serpula pen.*), klipasta gmizavica.
Liebesfeuer, *n.* ljubavni žar. [ljenost.
Liebesfieber, *n.* ljuvena groznica; zatrav-
Liebesflamme, *f.* ljubavni plam, plamen ljubavi.
Liebesgedanken, *pl.* ljuvene misli.
Liebesgedicht, *n.* ljubavna pĕsma, pĕsan.
Liebesgenuß, *m.* ljubavna slast, naslada.
Liebesgeschenk, *n.* milošta, milost.
Liebesgeschichte, *f.* ljubavna priča, povĕst.
Liebesgespräch, *n.* ljuveni razgovor.
Liebesgeständniß, *n.* očitovanje ljubavi.
Liebesgestirn, *n.* zvězda-ljubavica; Danica.
Liebesglück, *n.* ljubavna i. ljuvena sreća.
Liebesglut, *f.* jarič.
Liebesgott, *m.* Leljo, Amor, Kupido.
Liebesgöttin, *f.* Lada, Venera.
Liebesgras, *n.* (*Briza Eragrostis*), milostnica.
Liebesgunst, *f.* ljubavna prijazan; ljubav.
Liebeshandel, *m.* ljuveni posao; einen — anspinnen, slizati s kim.
Liebesherz, *n.* ljubeće srce.
Liebeskampf, *m.* ljubavna borba; borba
Liebeskind, *n.* nenad. [s ljubavju.
Liebesklage, *f.* ljubavna tužba.
Liebesknecht, *m.* rob ljubavi.
Liebeskönigin, *s.* Liebesgöttin.
Liebeskraft, *f.* moć i. sila ljubavi.
Liebeskrank, *adj.* zatravljen; er ist —, boli ga glava za dĕvojkom; — sein, bolovati za kim.
Liebeskrankheit, *f.* ljuvena i. ljubavna bolest, zatravljenost; *s.* Syphilis.
Liebeskühn, *adj.* ljubavju hrabren, odva-
Liebeskunst, *f.* ljubavna hitrina. [žan.
Liebeskuß, *m.* ljubavni cělov i. poljubac; (*theol.*) mirbožanje.
Liebesleute, *pl.* milostnici; *s.* Liebespaar.
Liebeslied, *n.* ljuvena i. ljubavna pĕsma.
Liebeslohe, *s.* Liebesflamme.
Liebeslust, *f.* ljubavna slast.
Liebesmahl, *n.* (*agapa*), bratska i. bratinska čast, trpeza.
Liebesmiene, *f.* ljuven obličaj.
Liebesnetz, *n.* ljubavna mreža.
Liebesnoth, *s.* Liebespein.
Liebesopfer, *n.* ljubavna žrtva.
Liebespaar, *n.* dvoje milih, dvoje dragih.
Liebespein, *f.* ljubavna kina, muka.
Liebespfand, *n.* zalog, jamstvo ljubavi.
Liebespfeil, *m.* ljubavna strěla.
Liebespflanze, *f.* (*Phlox spinosa*), bodljav
Liebesqual, *s.* Liebespein. [plamenac.
Liebesraserei, *f.* ljuvena pomama.

Digitized by Google

Liebesrausch, *m.* ljubavna mamura.
Liebesring, *m.* prsten od milosti.
Liebessänger, *f.* Liebesdichter.
Liebesschmeichelei, *f.* laska.
Liebesschwur, *m.* ljubavna prisega, za- [kletva.
Liebesseufzer, *m.* ljuven uzdah.
Liebessklave, *f.* Liebesknecht.
Liebesspracke, *f.* ljubavni jezik.
Liebesstern, *m.* *f.* Liebesgestirn.
Liebeständelei, *f.* ljubavna šala.
Liebestaumel, *m.* ljubavna omama.
Liebesthat, *f.* ljubavni čin.
Liebesthau, *m.* ljubavna rosa; suze.
Liebeston, *m.* ljubavni glas.
Liebestrank, *m.* ljubavni napitak; samdokas, dragoljub.
Liebestraum, *m.* san ljubavi.
Liebestreu, *f.* vèrna ljubav.
Liebeströmend, *adj.* obilujući ljubavju.
Liebestrug, *m.* prevarljiva ljubav.
Liebesvolk, *n.* zaljubljeni.
Liebeswerk, *n.* tělo ljubavi; *f.* Liebesdienst.
Liebeswonne, *f.* ljubavna slast.
Liebeswort, *n.* ljubavna rěč.
Liebeswuth, *f.* ljubavna pomama; ljuven bès.
Liebeszeichen, *n.* znak, biljeg ljubavi.
Liebeszwist, *m.* razpra ljubavnikah.
Liebetrunken, *adj.* opojen ljubavju.
Liebevater, *m.* otac ljubavi; ljubazni otac.
Liebevoll, *adj.* ljubazan, ljubažljiv; preljubazan.
Liebeweinend, *adj.* plačući od ljubavi.
Liebewonniglich, *adj.* ljuboslastan.
Liebewund, *adj.* ranjen od ljubavi.
Liebezitternd, *adj.* drhćući od ljubavi.
Liebgewonnen, *adj.* omilovan, zapažen; *f.* Lieb.
Liebhaber, *m.* ljubavnik, milostnik, dragi, švaier*; er ist ein — der Jagd, prijatelj je lova; (*merc.*) kupac.
Liebhaberei, *f.* pohota, strast; das ist meine —, to me osobito veseli; to mi je osobito veselje. [ljubavnica.
Liebhaberin, *f.* prijateljica; (im Theat.)
Liebhaberrolle, *f.* zadaća ljubavnika.
Liebherzen, *v. a.* milovati, dragati, draginjati, omilovati; (fosen), ljubakati, ljubkati, ljubicati, čělunjati; *f.* Liebeln.
Liebig, *f.* Gimpel.
Liebkosen, *f.* Liebherzen.
Liebkoser, *m.* milovač, dragalac.
Liebkosung, *f.* milovanje; dragovanje; ljubakanje.
Liebkosungswort, *f.* Kosewort.
Liebler, *m.* ašikdžija; *f.* Liebkoser.
Lieblich, *adj.* ljubak; mio; — singen, umiljno pěvati; eine —e Gegend, prijatna okolica.
Lieblichkeit, *f.* ljubkoća, ljubkost; umiljnost; prijatnost.
Lieblichsüß, *adj.* milosladak.
Liebling, *m.* ljubimac, milinak, mitnjak; sie ist mein —, ona je moja milka, mitnica i. milenica; ona mi je najmi- [lija.
Lieblingsarbeit, *f.* najmiliji posao.
Lieblingsdichter, najmiliji pěsnik.
Lieblingsessen, *f.* Leibessen.
Lieblingsgang, *m.* das ist sein —, onuda, tamo najvoli hoditi.
Lieblingsgedanke, *m.* Lieblingsidee, *f.* najmilija misao.
Lieblingsgeschäft, *n.* *f.* Lieblingsarbeit.
Lieblingskind, *n.* milinak; materino zlato,
Lieblingslamm, *n.* razbludče. [šeća.
Lieblingsname, *m.* najmilije ime.
Lieblingspferd, *n.* (konj-)mitnjak.
Lieblingsplatz, *m.* omilje.
Lieblingssache, *f.* milje.
Lieblingsschrift, Lieblingsschriftsteller usw. najmilija knjiga, najmiliji pisac usw.
Lieblingssohn, *m.* *f.* Lieblingskind.
Lieblingsspeise, *f.* *f.* Leibessen.
Lieblingswunsch, *m.* živa želja.
Lieblos, *adj.* neljubavan; nemio, nemilosrdan, mrtva srca; —, *adv.* nemilice.
Lieblosigkeit, *f.* nemilak, nemilost, nemilosrdje.
Liebreich, *adj.* ljubežljiv, ljubazan; ein —er Mensch, ljubaznik, ljubeznik; Einen — behandeln, ljubazno s kim postupati; das Glück ist gegen mich nicht —, nesreta me sreća.
Liebreiz, *m.* milota, dragost. [gostiv.
Liebreizend, *adj.* milostan, dragostan, dra-
Liebschaft, *f.* ljubav; eine — haben, imati dragoga, dragu; ljubiti; ljubav voditi.
Liebste, Liebster, *f.* Geliebte, Geliebter.
Liebstock, Liebstöckel, *m.* (*Ligusticum Levisticum*), selen, trojevac. [selenar.
Liebstöckelkäfer, *m.* (*Curculio Levistici*),
Liebthätig, *adj.* dělom ljubeći.
Liebweiner, *m.* (Wb.) radovinka.
Liebwerth, *adj.* predrag.
Lied, *n.* popěvka, pěvka; pojka; geistliche —er, crkvene popěvke; (Gedicht), pěsma, pěsan; ein kurzes —, pěsmica; das hohe —, pěsma pěsamah; pěsna pěsnih; die —er d. Nachtigallen, pěsme slavuljah; (spr.) dieß ist das Ende vom —e, tako se je to okončalo; kako onda i lani; damit hat d. — ein Ende, evo vam pěsme; davon könnte ich auch ein — singen, i ja sam okusio toga voća; i ja sam zobao toga grozdja; (Wo man singt da laß dich fröhlich nieder), böse Menschen haben keine —er, tko pěva zla nemisli; *f.* Glied, Klappe.
Liedchen, *n.* pěsmica, pojka.
Liedeln, *v. n.* pěvčariti; pěsmariti.
Liederbuch, *n.* pěsmarica, pěsmovnik.
Liederdichter, *m.* pěsmar.
Liederfundig, *adj.* znadući mnogo pěsamah; — sein, znati mnogo pěsamah.
Liederlich, *adj.* eine —e Arbeit, traljav posao; — arbeiten, brgljati; ein —er

Digitized by Google

Arbeiter, nevaljao, hrdjav poslenik; eine —e Kleidung, loćava, loćkava odéća; — einhergehen, loćkavo i. traljavo se nositi; (*mor.*) razkalašan; ein —er Menſch, kalaš, pušt; bekrija; — werden, razkalašiti se, pohuliti se, proskitati se; eine —e Weibsperſon, loća, loćka, vlačuga; — leben, razuzdano, razpušteno, pustopaše, nevaljalo življeti; lupačiti.

Liederlichkeit, *f.* (einer Arbeit), traljavost; (eines Menſchen), loćinja; razuzdanost; bezpuće.

Liedern, *v. a.* okoštiti.

Liederreich, *adj.* obilat pésmami; pésmovit; ſ. Liederfundig.

Liederreichthum, *m.* izobilje pésamah.

Liederſammlung, *f.* pésmovnik, sbirka pésamah, popévakah.

Liederſänger, *m.* pévač; spévač.

Liederſprache, *f.* pésnički jezik.

Liedertafel, *f.* ples uz poj.

Liedervers, *m.* vrsta od popévke.

Liedervoll, ſ. Liederreich.

Liederwalze, *f.* valjak u svirajućoj uri.

Liedeswerth, *adj.* vrédan da se péva; vrédan pésme.

Liedlohn, *m.* služinska plaća.

Liedlöhner, ſ. Taglöhner.

Liedlohnsvertrag, *m.* pogodba o služinskoj plaći.

Lieferant, *m.* (Lieferer), nabavljač, dobavnik; ſ. Verkäufer.

Liefern, *v. a.* den Zehnten —, dati, predati desetak; einen Verbrecher in die Hände d. Gerechtigkeit —, predati, zapratiti zločinca sudu; Getreide für die Truppen —, dobavljati žito vojsci; Nahrungsmittel dem Feinde —, davati hranu i. živež neprijatelju; (aufbringen), nabaviti; (überſenden), eine Arbeit —, dostaviti, predati radnju; (verrichten); die verſprochene Arbeit —, obećanu radnju dogotoviti, dovršiti; eine Zeitſchrift in monatlichen Heften —, izdavati časopis u mésečnih svezkah; er iſt geliefert, propao je, ode glava; dem Feinde eine Schlacht —, udariti se, pobiti se s neprijateljem; ſ. Gefechten.

Lieferer, ſ. Lieferant.

Lieferſchein, *m.* dostavnica; dostavni list.

Liefertag, *m.* dostavni rok.

Lieferung, *f.* nabava, dobava; (das Gelieferte), nabavak, dobavak; (Heft), svezka, svežčić.

Lieferungsbedingung, *f.* nabavni, dobavni [uvét.

Lieferungscontract, *m.* dobavna, nabavna, dostavna, dogotovna pogodba.

Lieferungsgeſchäft, *n.* dobavnja, dobavljanje; dostavljanje.

Lieferungsheu, *n.* nabavno séno.

Lieferungsort, *m.* dobavište; dostavište.

Lieferungspreis, *m.* nabavnina, dobavnina.

Lieferungsvertrag, ſ. Lieferungscontract.

Lieferungszahl, *f.* broj nabavakah; (Buchh.) broj svezakah.

Lieferungszeit, *f.* nabavni, dostavni rok.

Liegamboß, *m.* ležeći nakovanj.

Liegegeld, *n.* dangubovina, čekaoština.

Liegehaus, ſ. Contumazhaus.

Liegen, *v. n.* ležati; den ganzen Tag hindurch —, sav dan preležati; ſich ſatt —, naležati se; auf dem Bauche —, potrbuške ležati; auf dem Rücken —, na uznak i. nauznako ležati; weich —, ležati na mekanu; ich liege weich, meko mi je spavati; ich ließ Alles ſtehen und —, sve sam ostavio; d. Feld liegt voller Steine, puno je polje kamenja; krank —, ležati, bolovati; (*poët.*) bolom bolovati; am Fieber krank —, ležati od groznice; auf den Tod —, na smrt biti bolestan; na umoru i. na smrti biti; in den letzten Zügen —, ſ. Letzt; in Wochen —, ležati u porodu, biti u babinjah; in Ohnmacht —, ſ. Ohnmacht; ſ. Beiliegen; mit Einem unter einer Decke —, u jedan rog i. u jednu tikvu s kim puhati; auf den Knien —, klečati; (*mont.*) vor Ort —, ležećke raditi; im Fenſter —, na prozor gledati; (Fecht.) im Vortheile —, dobitno stajati; im Anſchlage —, gledati niz pušku i. po pušci; d. Geld bereit — haben, pripravljene imati novce; das Geld liegt mir müßig, badava mi novci leže; d. Bier liegt auf dem Faſſe, pivo je u bečkah; es liegt mir an der Bruſt, steže me u prsih; das liegt mir ſchwer am Herzen, to mi je kao kamen na srcu; d. Stadt liegt zwiſchen Bergen, grad leži medju gorami; Agram liegt in Kroatien, Zagreb je u Hrvatskoj; die ganze Gegend lag ausgebreitet zu unſern Füßen, sva je okolica pod nami bila prostrta; das Haus bleibt linkerhand am Wege —, kuća ostaje s lěva tik ceste; d. Soldaten — im Felde, vojska je u okolu, taboru; es — in d. Feſtung fünf Tauſend Mann, u tvrdjavi ima pet tisućah (hiljadah) momakah; im Hinterhalte —, ſ. Hinterhalt; in Ketten und Banden —, okovan biti; er liegt den ganzen Tag über den Büchern, čitav dan gviri u knjigu, čitav dan kapa nad knjigom; ſeine Feinde — zu ſeinen Füßen, dušmani su mu pod nogami; er liegt den ganzen Tag im Wirthshauſe, čitav dan sědi u krčmi (mehani); Einem auf d. Halſe —, dosadjivati, dotužiti komu; nabijati komu ognjište; Einem in den Ohren —, zaglušati komu; kliniti koga; otrti komu čim uši; zavući se komu u uši; auf dem Wege — bleiben, iznemoći, zapréti, zavaliti

Digitized by Google

se na putu; vor Anker —, s. Anker; der Acker liegt brach, njiva je na ugaru, uparložena je njiva; njiva je na prèlogi; Handel und Wandel liegt, trgovina je stala; poslovi su stali; es liegt an ihm, daß d. Sache keinen Fortgang hat, on je kriv, što stvar nenapreduje; an mir soll es nicht —, za mnom neće stati; es liegt Alles daran, sve je za tim stalo; das liegt an ihm, to stoji na njem i. do njega; es liegt mir in allen Gliedern, sav sam položio i. ponemoćio; das liegt mir noch immer im Sinne, sve mi se to vrti po glavi, po mozgu i. po pameti (kao prirasloj děvojci udaja); sie — mit einander in Streit, u zavadi su; (spr.) sich immer in den Haaren —, jednako se gložiti, zubati, krčumati, gombati, svadjati; das liegt vor Augen, to je očevidno; das liegt am Tage, to je bělodano; das liegt außer allem Zweifel, o tom neima sumnje; der Unterschied liegt darin, u tom je razlika; es liegt mir daran, es ist mir daran gelegen, stalo i. stoji mi za tim i. do toga; was liegt mir an deiner Freundschaft! nije meni do tvoga prijateljstva!

Liegen, *n.* ležanje, log.

Liegend, *adj.* ležeći; —es Dach, kos krov; —e Schrift, povaljeno pismo; —e Gründe, zemljišta, baština, miljkovi; s. Liegenschaft; in —er Stellung, poleguške; položke, ležećke, pologo, položito.

Liegendes, *n.* (*mont.*) dno.

Liegenschaft, *f.* baština, zemljište, miljak*; nepokretnina. [pokretnini.

Liegenschaftsconto, *m.* račun o baštini, ne-

Lieger, *m.* ležak.

Liegestunde, *f.* odmor, huja.

Liegetag, *m.* danište; (Schiff.) danguba.

Liegezeit, *f.* vrěme ležanja; s. Quarantaine, *f.* uže, jedečić*. [taine.

Lienbaum, s. Ahorn.

Liene, s. Waldrebe.

Liengarn, *n.* predivo za užeta.

Liengut, *n.* užeta.

Lienscheibe, *f.* logovska potega.

Lienschießer, *m.* užomet.

Lienschläger, *m.* užar.

Lienwächter, *m.* kurtala.

Lierbaum, s. Lerchenbaum.

Lieschen, *n.* faul —, s. Gauchheil.

Lieschgras, *n.* (*Phleum pratense*), mačji

Lieschkolben, s. Teichkolben. [rep.

Liese, *f.* duhalo, dulac.

Liesen, *pl.* salo.

Lieutenant, *m.* poručnik, lajtnant, laćman.

Lieutenants- (in Zus.) poručnički.

Lieutenantsgage, *f.* poručnikova plata.

Lieutenantsstelle, *f.* čast poručnika; po-

Liftig, s. Hurtig. [ručništvo.

Liga, *f.* savez.

Ligament, *n.* veza.

Ligatur, *f.* dvojke.

Lignin, *n.* drvnina, drvena vlaknina.

Lignon, *n.* lignon. [lezac.

Ligusterschwärmer, Ligustervogel, *m.* zimo-

Lila, Lilak, *m.* (*Syringa vulg.*), jergovan.

Lila, *adj.* jergovanast.

Lilafarbe, *f.* jergovanova mast. [nice.

Lilgen, Liliaceen, *pl.* (*Liliaceae*), lěrov-

Lilie, *f.* die weiße —, (*Lilium candidum*), lěr, bogorodičino cvěće, ljiljan, krin; die wilde —, s. Goldwurz.

Lilien- (in Zus.) lěrov, ljiljanov.

Lilienantlitz, *n.* lěrovo lice, bělo lice.

Lilienarm, *m.* běla ruka kao lěr i. sněg.

Lilienartig, *adj.* lěrast.

Lilienbaum, *m.* (*Lyriodendron*), lěrovac.

Lilienblatt, *n.* lěrov listak, ljiljan-listak; (Blumenblatt), lěrovo perce, lěrova

Lilienförmig, *adj.* lěrast. [latica.

Lilienfuß, *m.* běla noga kao lěr, sněg.

Liliengewand, *n.* bělo ruho. [tovina.

Lilienglöckchen, *n.* (*Erythronium*), košu-

Liliengrün, *n.* sabljićevo zelenilo.

Liliengulden, *m.* lěraš.

Lilienhähnchen, *n.* s. Lilienkäfer.

Lilienhals, *m.* vrat od lěra; běl vrat kao

Lilienhand, *f.* s. Lilienarm. [lěr.

Lilienhaut, *f.* koža běla kao lěr.

Lilienkäfer, *m.* (*Lema merdigera*), lěrova tankorožka.

Lilienkranz, *m.* lěrov věnac.

Lilienkreuz, *n.* lěrov krst, križ.

Lilienleib, *m.* tělo bělo kao lěr, sněg.

Liliennacken, *m.* vrat od lěra.

Liliennarcisse, *f.* (*Crinum*), krin.

Lilienöl, *n.* lěrovo ulje.

Lilienschnee, *m.* lěrova běloća.

Lilienstein, *m.* (*Encrinites liliiformis*), morski lěr. [struk.

Lilienstengel, *m.* lěrova stablika, lěrov

Lilienstirn, *f.* lěrovo čelo.

Lilienvogel, *m.* (*Papilio Crataegi parnassius*), lěrovnjak.

oilieuwange, *f.* lice od lěra; bělo lice kao lěr, sněg.

Lilienweiß, *adj.* běl kao lěr.

Lilienweiß, *n.* s. Lilienschnee.

Lilienzaunblume, *f.* (*Anthericum*), čipac.

Lille, *f.* slina.

Liman, *m.* liman. [manda.

Limande, *f.* (*Pleuronectes Limanda*), li-

Limbaum, s. Ebereschenbaum. [trone.

Lime, *f.* (*Citrus medica*), limun; s. Ci-

Limette, *f.* limunac, limunić.

Limitation, *f.* ograničenje; (d. Preises), odreda cěne; s. Einschränkung.

Limitativ, *adj.* omedjujući, ograničujući, ustanovljujući; ograničen; ustanovljen, odredjen, ošećen.

Limitiren, *v. a.* ograničiti; (den Preis), ošeći, ustanoviti, odrediti cěnu.

Digitized by Google

Limito, Limitum, *n.* udarena, ustanovljena cěna; — geben, udariti, odre-
Limonade, *f.* limunada. [diti cěnu.
Limone, Limonie, ſ. Lime.
Limonenbaum, *m.* limunovo drvo, limundrvo, limun.
Limonenkraut, ſ. Citronenkraut.
Limonenöl uſw. ſ. Citronenöl uſw.
Limoſelle, *f.* (*Limosella*), blatnica.
Limpf, *m.* vršak, kičica; (Trieb), lěto-
Lindbaſt, *m.* vezovina, brěst. [rast.
Lindbrache, ſ. Lindenwurm.
Linde, *adj.* ſ. Gelinde.
Linde, *f.* (*Tilia*), lipa.
Lindel, *n.* obtoka.
Linden, *adj.* lipov.
Lindenallee, *f.* lipovnik.
Lindenbaſt, *m.* lipovo liko, lipov lik.
Lindenbaum, *m.* lipovo drvo, lipa.
Lindenblatt, *n.* lipov listak.
Lindenblüte, *f.* lipov cvět.
Lindenblütwaſſer, *n.* lipova vodica.
Lindengang, *m.* ſ. Lindenallee.
Lindenholz, *n.* lipovina.
Lindenhonig, *m.* lipovac.
Lindenkohle, *f.* lipov ugljen. [nac.
Lindenlaus, *f.* (*Aphis tiliae*), lipov ušeLindenmiſtel, *f.* lipov lěpak.
Lindenmotte, *f.* ſ. Lindenſchwärmer.
Lindenſaft, *m.* lipovica.
Lindenſame, *m.* lipovo sěme. [crvac.
Lindenſchildlaus, *f.* (*Coccus tiliae*), lipov
Lindenſchwamm, *m.* lipovnjača. [lipnjak.
Lindenſchwärmer, *m.* (*Smerinthus tiliae*),
Lindenſtock, *m.* lipovac; lipovača.
Lindenſtraße, *f.* lipova ulica.
Lindenwald, *m.* lipik, lipnjak.
Lindenweg, *m.* lipovnik. [blažilja.
Linderer, *m.* blažilac, tažilac; —in, *f.*
Lindern, *v. a.* blažiti, tažiti; utažiti; die Strafe —, ublažiti, omaliti kazan; ſich —, *v. r.* der Schmerz lindert ſich, bol jenja; der Schmerz hat ſich gelindert, bol je uminula, odminula, utolila, smaniškala; das Wetter lindert ſich, juži se.
Linderung, *f.* polaštica, olakšica; ublaž, *f.*; — verſchaffen, ublažiti, utažiti (komu) bol; ich empfinde einige —, odlanulo i. lanulo mi je; bol je uminula.
Linderungsmittel, *n.* blažilo, tažilo.
Linderungswort, ſ. Milderungswort.
Lindetuch, *n.* uzlenjača.
Lindigkeit, ſ. Gelindigkeit.
Lindwurm, *m.* hala, aždaja.
Lineal, *n.* pravilo, pravačnik, lenjir, linir.
Linealiſch, *adj.* prugast.
Lineamente, *pl.* nacrt; ſ. Geſichtszug.
Linear, *adj.* uzduljni.
Linearerbfolge, *f.* naslědba loze.
Lineiren, ſ. Liniren.
Linguiſt, *m.* jezikoznanac.
Linguiſtik, *f.* jezikoznanstvo.
Linguiſtiſch, *adj.* jezikoznan.
Linie, *f.* crta, linija; —en ziehen, crtati; eine — ziehen, napisati crtu; eine gerade —, upravac, pravac; eine krumme —, krivulja; eine ſenkrechte —, komica, komac; eine parallele —, poredica; eine gewundene —, zavojica; in gerader —, na pravac, na prečac; in gerader — gehen, utetiviti, paziti upravac; in gerader — ſtehen, stajati na žici i. uporedo, barabar*; ſich in gerade — ſtellen, poreditи se, barabariti se; die Schiffe machten —, brodovi se povrzmaše; (Zeile), vrsta, redac, redak; eine — Soldaten, red vojnikah; eine — Schiffe, povorka brodovah; (*geneal.*) loza; gerade —, upravna loza; in gerader — von Jemand abſtammen, lozù vući i. izhoditi napravac i. upravo od koga; in weiblicher —, po ženskoj lozi, po mlěku; in männlicher —, po mužkoj lozi, po krvi; aufſteigende, abſteigende —, uzlazna, silazna loza; (*aequator*), polutnik, polovnik; die — durchſchneiden, prevaliti polutnik; (Maß), crtica; (*mil.*) uredna vojska, birmanci, regulaši; (Stadtabmarkung), (gradski) kotar; (*anat.*) crta.
Linienamt, *n.* gradska, městna mitnica.
Linienblatt, *n.* kažipis.
Linienbienſt, *m.* uredno vojnovanje, birmanska služba.
Linienfeder, *f.* crtalica.
Linieneaeber, *n.* pravožilje.
Linienholz, ſ. Lineal. [hartija.
Linienpapier, *n.* izcrtan papir, izcrtana
Linienſchiff, *n.* linijaš, brod od linije.
Linienſoldat, *m.* uredni vojnik, birmanac,
Linienſtein, *m.* zacrtana jašma. [regulaš.
Linientheiler, *m.* crtoděl.
Linientruppen, *pl.* uredna vojska, birmanci, regulaši, linijaši.
Linienzieher, *m.* crtar; (Werkzeug), crtaljka.
Liniment, *n.* mast.
Liniren, *v. a.* crtati, nacrtati, lenjirati, linovati, izšpartati.
Linirfeder, *f.* crtalica.
Link, *adj.* lěv; die —e Hand, lěva ruka, lěvica, lěvaka, šuvaka; Einem zur —en Hand ſitzen, sěděti do koga s lěva; (*poët.*) sěděti komu uz lěvo koljeno; ſich —er Hand wenden, okrenuti lěvo; (ſpr.) er weiß nicht was recht u. — iſt, nigdě ništa nezna; — ſein, ſ. Linkler; was recht iſt — machen, izvrnuti što naopako; naopačke raditi; die —e Seite des Tuches, naličje sukna; (unbehilflich), nespretan, nesgraban.
Linke, *f.* lěva ruka, lěvica, lěvaka, šuvaka; der Weg zur —n, lěvi put; zur —n ſitzen, ſ. Link.
Linkheit, *f.* nesgrapnost, nespretnost.
Linkiſch, *adj.* nesgrapan, nespretan, ste-

Digitized by Google

pen, tupav, šuntrav; ein —er Mensch, nespretnjak.
Linkler, *m.* lěvak, lěvoruk, šuvaka, šuvaklija; pajtak; —in, *f.* lěvaka.
Links, *adv.* lěvo; na lěvo; lěvke; — und rechts grüßen, pozdraviti lěvo i desno; (verkehrt), ein Kleid — anziehen, obući haljinu naopačke; — schreiben, lěvakom pisati; — sein, lěvak, lěvoruk biti; du bist weit —, daleko si zabrazdio; etwas — anfangen, naopačke što započeti; s repa početi, uz drt početi.
Linksab, *adv.* niz lěvo.
Linksan, *adv.* uz lěvo.
Linksher, *adv.* s lěva.
Linkshin, *adv.* lěvo, na lěvo.
Linkshörnchen, *n.* ſ. Linksſchnecke.
Linksmacher, *m.* zapletalica. [puž.
Linksſchnecke, *f.* (*Helix perversa*), naopak
Linksſchraube, *f.* (*Turbo perversa*), izvrnuta vrtaljka. [nenzeug usw.
Linnen, Linnenzeug usw. ſ. Leinen, Lei-
Linnenmanufaktur, *f.* platnarstvo.
Linschen, *n.* (*lenticella*), pěga.
Linſe, *f.* (*Ervum lens*), leća, sočivica; (am Perpendikel), puce; ſ. Linſengras; Kryſtalllinſe.
Linſenacker, *m.* lećište.
Linſenbaum, ſ. Blaſenbaum.
Linſendrüſe, *f.* lećasta žlězda.
Linſenfeld, *n.* ſ. Linſenacker.
Linſenförmig, *adj.* lećast; ein Glas — ſchleifen, sbrusiti staklo na leću.
Linſengericht, *n.* jelo od leće; leća.
Linſenglas, *n.* (staklena) sočka, leća.
Linſengras, *n.* (*Triglochin palustre*), brula.
Linſenkraut, *n.* (*Callitriche verna*), jari žabji vlas.
Linſenkümmel, *m.* pitom kumin.
Linſenmahl, *n.* madež, leća; er hat viele —e, lećaiv je.
Linſenmuß, *m.* papula od leće.
Linſenſchwamm, *m.* (*Peziza cupularis*), lećasta čašovka.
Linſenſtahl, *m.* lećnjak.
Linſenſtaar, *m.* zamuta očinje sočke.
Linſenſtein, ſ. Pfennigſtein.
Linſenſtroh, *n.* sočivnina.
Linſenſuppe, *f.* juha (čorba) od leće.
Linſenwicke, ſ. Vogelwicke. [skupčina.
Linſenzähler, *m.* (ver.) gagrica, tvrdičina,
Lipinſäure, *f.* lipinova kiselina.
Lippe, *f.* usna; (spr.) es ſoll nicht über meine —n kommen, neću toga spomenuti; neću s tim usta otvoriti; ſich in die —n beißen, ujesti se za usta; aufgeworfene —n, naprćene usne; von ſeinen —n tönt nur Wahrheit, njegova usta govore samo istinu; die —n vorrecken, naprćiti se, prćiti se; (*bot.*)
Lippenbändchen, *n.* usnena vezica. [usna.
Lippenblumen, *pl.* (*Labiatae*), usnatice.
Lippenblütig, *adj.* —e Pflanzen, (*Labiatiflorae*), ustače.
Lippendrüſe, *f.* usnena žlězda.
Lippenfarbig, *adj.* usnene masti (boje).
Lippenlaut, *m.* usnen glas.
Lippenrand, *m.* okrajac usanah.
Lippenſalbe, *f.* pomast za usne.
Lippentaſter, *m.* usneno pipalo.
Lippenſchlagader, *f.* usnena kucavica i. odihavica.
Lippenwarze, *f.* bradavičica na usni.
Lippfiſch, Lippenfiſch, *m.* (*Labrus*), labr-
Lippig, *adj.* usnat. [njak.
Lips, *m.* (ver.) labrnja.
Lipyl, *m.* lipil.
Liqueur, *m.* vodka, liker.
Liqueurfabrik, *f.* likernica.
Liqueurfabrikant, *m.* likernik.
Liquid, *adj.* eine —e Schuld, jasan, dokazan dug; (richtig geſtellt), istinit, u redu. [drvo.
Liquidamber, *m.* (*Liquidamber*), amber-
Liquidant, *m.* tužeći věrovnik.
Liquidat, *m.* tuženi dužnik.
Liquidation, *f.* (Erweiſung), dokazivanje; obistina; (Schuldabzahlung), izplata duga.
Liquidationsacten, *pl.* obistinski spisi.
Liquidations-Erklärung, *f.* obistinsko očitovanje. [suda.
Liquidations-Erkenntniß, *n.* obistinska pre-
Liquidations-Klage, *f.* tužba za obistinu.
Liquidations-Protokoll, *n.* zapisnik obistine, izplate dugovah.
Liquidations-Termin, *m.* rok i. ročište za dokazanje duga (dugovah).
Liquidator, *m.* dokazivalac, obistinilac; (mit Schuldſachen Beauftragte), razpravljač dugovah.
Liquidiren, *v. a.* eine Schuld —, poznati dug; (abzahlen), izplatiti dug; mit den Gläubigern —, obistiniti dugove s věrovnici; eine Caſſe —, pregledati pěneznicu; ein Geſchäftsſtück —, rěšiti obršak.
Liquidirung, *f.* (im Concurſe), poznavanje, obistinjenje, obistina (stečajnih tražbinah); (Abzahlung), izplata (stečajnih dugovah); ſ. Liquidation.
Liquidität, *f.* jasnoća, dokazanost.
Liquidſtellung, *f.* — der Rückſtände, rěšenje ostatakah.
Liquidum, *n.* jasan, dokazan dug.
Liſpel, *m.* šapat, šušanj.
Liſpeler, ſ. Liſpler.
Liſpeln, *v. n.* šuškati, šušnjiti; (v. Bache usw.), šuboriti, žamoriti; (flüſtern), šaputati, šapnuti (komu što na uho); (mit der Zunge im Sprechen anſtoßen), šušketati, šušljetati, šuškati, peskati.
Liſpelnd, *adj.* šuškav; šuboreći; šušketav; —, *adv.* šaptom.
Liſpelton, *m.* šušketav glas.

Digitized by Google

Lispler, *m.* šušljetalo; (Flüsterer), šaptač; —in, *f.* šušljetalja.
Liſt, *f.* (heimliches Mittel), varka; hitrost; — gebrauchen, varkom se poslužiti; (Verſchlagenheit), lukavstvo, lukavština, hinba; er kennt keine —, neima u njem obinje; (ſpr.) Weiberliſt geht über alle —, tko bi ženu nadhitrio! žena je lukavija od vraga; (*jur.*) — und Betrug, lukavština i prěvara.
Liſte, *f.* listina; popis, imenik.
Liſtgeſtalt, *f.* (*fig.*) lukavac; lukavica.
Liſtgewebe, *n.* spletke.
Liſtig, *adj.* lukav; hinben; ein —er Menſch, ein —er Fuchs, lukavac, lija; er ſieht — aus, misli o lukavštini.
Lichtkäfer, *m.* (*Callidium*), lukavac.
Litanei, *f.* litanija, molja; (b. Or.) molebstvije; (*fig.*) guzva tužbah; puna torba jadah.
Litera, *f.* pisme, slovo.
Literariſch, *adj.* književan.
Literal, ſ. Buchſtäblich.
Literat, *m.* književnik.
Literatur, *f.* (Bücherkunde), književnost; (Schriftenthum), književtvo (književstvo).
Literaturgeſchichte, *f.* pověstnica književnosti, književtva.
Literaturzeitung, *f.* književne novine.
Literiren, *v. a.* osloviti.
Lithium, *n.* vralik, lithium.
Lithiumglimmer, *m.* vralična tinja.
Lithiumoxyd, *n.* lithion.
Lithochromie, ſ. Farbendruck.
Lithofellinſäure, *f.* litofelinova kiselina.
Lithograph, *m.* kamopisar, litograf.
Lithographie, *f.* kamopisara, litografija; (Steindruck), kamopis.
Lithographiren, *v. a.* pisati, napisati na kamen.
Lithographiſch, *adj.* na kamenu pisan; —e Anſtalt, kamopisara.
Lithologie, *f.* kamoslovje.
Litorale, *n.* primorje.
Litre, *m.* litar.
Liturgie, *f.* bogoslužje, božja služba, liturgija (leturdjija).
Liturgie, *f.* nauka o bogoslužju, liturgika.
Liturgiſch, *adj.* bogoslužni, liturgički.
Litze, *f.* vrpca, vrvca, pletčić, gajtan*; (b. Web.) obrvka.
Litzenzwirn, *m.* konac za obrvke.
Livree, *f.* služnjak, livreja.
Livreebedienter, *m.* služnik, livrejaš.
Livreehorn, *n.* (*Murex rubecula*), crvenkasti volak.
Livreeſchnecke, *f.* (*Helix nemoralis*), gajski puž.
Lob, *n.* hvala, pohvala; Einem etwas zum —e nachſagen, dobro za kim govoriti; hvaliti koga; (ſpr.) eigenes — ſtinkt, tko se hvali, sám se kvari.
Lobbegierde, *f.* želja hvale, pohvale.
Lobbegierig, *adj.* željan hvale.
Loben, *v. a.* hvaliti, pohvaliti; ich lobe ihn darum, za to ga hvalim; to odobravam; (*fig.*) das kann man ihm nicht —, tim se nemože hvaliti; toga neima u njega; ich lobe mir die Mittelſtraße, najvolim srednju; ſich vor Jedermann —, svakomu se hvaliti, pohvaliti; (ſpr.) ein jeder Krämer lobt ſeine Waare, svaki Ciganin svoga konja hvali; was recht iſt, lobt Gott, što je pravo i Bogu je drago; (preiſen), Gott —, hvaliti, veličati Boga, dati Bogu hvalu; gelobt ſei Jeſus Chriſtus, hvaljen Isus; wie hoch lobt er ſeine Waare? koliko traži (za svoju robu)?
Lobenswerth, Lobenswürdig, *adj.* hvale vrědan, dostojan.
Lobenswürdigkeit, *f.* dostojnost hvale.
Lober, *m.* hvalilac.
Lobeserhebung, *f.* velesiganje; hvalitba; große —en machen, velesigati; vrlo hvaliti.
Lobgedicht, *n.* pěsma u (čiju) hvalu, slavinka.
Lobgeſang, *m.* hvalopěv, hvalopojka, hymna.
Lobgier, Lobgierig, ſ. Lobbegier uſw.
Lobhudelei, *f.* hvalisanje.
Lobhudeln, *v. a.* hvalisati.
Lobhudler, *m.* hvalisav.
Löblich, *adj.* hvale, pohvale vrědan, dostojan; hvalan, pohvalan; (*off.*) —es Landesgericht! slavni zemaljski sude!
Löblichkeit, ſ. Lobenswürdigkeit.
Loblied, ſ. Lobgedicht.
Lobpreiſen, *v. a.* zahvaliti; (Gott), veličati, slaviti.
Lobpreiſer, *m.* hvalilac, veličatelj.
Lobpreiſungsformel, *f.* (*theol.*) slava.
Lobrede, *f.* besěda u (čiju) hvalu, pohvalu; hvalitba; Einem eine — halten, velesigati koga; hvaliti koga u veliko.
Lobredner, *m.* hvalilac, hvalitelj.
Lobredneriſch, *adj.* hvalitbeni.
Lobreich, *adj.* prehvalan.
Lobſagen, ſ. Loben, Lobpreiſen.
Lobſänger, *m.* hvalopoj.
Lobſchrift, *f.* hvalopis, slavopis.
Lobſingen, *v. n.* pěvati (čiju) hvalu.
Lobſinger, ſ. Lobſänger.
Lobſprecher, ſ. Lobredner.
Lobſpruch, *m.* pohvala; Einem große Lobſprüche ertheilen, vrlo koga hvaliti.
Lobſtimme, *f.* hvaloglas.
Lobſucht, *f.* hvalohlepje, pohlepa na hvalu, pohvalu.
Lobſüchtig, *adj.* hvalohlepan, pohlepan na hvalu, pohvalu.
Lobwürdig, ſ. Lobenswerth.
Local, *adj.* městan; městav.
Local, *m.* (*gram.*) lokal.
Localarmenfond, *m.* městna ubožka zaklada; městna uboženica.
Localbehörde, *f.* městna oblast, městno poglavarstvo.

Digitized by Google

Localblatt, *n.* městne novine.
Localcommiſſion, *f.* městno pověrenstvo.
Locale, *n.* město, směstište; stan, obitalište; ſ. Localität.
Localendung, *f.* ſ. Local, *m.*
Localiſirungs-Commiſſion, *f.* pověrenstvo za pregled prostorijah. [viště.
Localität, *f.* městnost, prostorija; stano-
Localkenntniß, *f.* poznavanje města; — bešćen, poznavati město.
Localpreiß, *m.* městna cěna.
Localumſtand, *m.* městna okolnost.
Localverhältniſſe, *pl.* městno odnošenje; městne okolnosti.
Locatio, *f.* davanje, podaja u najam.
Location, *f.* (b. Concurſe), razredba, vr-
Locator, ſ. Vermiether. [stanje.
Loch, *n.* rupa, škulja, luknja; utlina; ein großes —, rupetina, rupčaga; ein — in die Erde machen, izkopati jamu; ein — durch die Wand machen, probušiti zid; (*bot., porus*), rupica, šupljinica; ein — bohren, bušiti rupu (u što), bušiti što; ein — in das Eis hauen, prosećи led; ein — mit d. Nadel ſtechen, iglom što probosti; (Wunde), rana; ſich ein — in d. Kopf ſchlagen, razbiti si glavu; (im Kleide), dira, rupa; er hat ein — im Kleide, ima poderanu haljinu; ſich ein — ins Kleid reißen, prodrěti, proderati haljinu; voll Löcher, pun rupah; prorešetkan, izrešetan, (v. Kleid.) izdrpan; (ſpr.) er kann ſaufen wie ein —, pije kao sundjer i. Tudešak; er mag zuſehen, wo der Zimmermann das — gelaſſen hat, neka gleda kuda će uteći; auf dem letzten —e pfeifen, pribirati navaku; svabiti ševe; boriti se s dušom; (Gefängniß), buturnica; tamnica; Einen ins — werfen, metnuti koga u hlad, baciti koga u tamnicu; ſeine Wohnung iſt ein wahres —, kuća mu je prava kućerina; die Sache bekam ein —, stvar se je razbila; die Kaſſe hat ein — bekommen, puče kesa; čile novci; pribira se, ponestaje novacah; ein — zu und das andere aufmachen, platiti dug dugom; (ſpr.) jedno kolo iz blata, a drugo u blatu; ein — ſtopfen, platiti dug; (im Kegelſpiel), maša; (*anat.*) otvor; ſ. Lochbaum.
Loch, *m.* madžun.
Lochbaum, *m.* medjnik (menjik).
Lochbaumen, *v. n.* pometati, postaviti
Lochbeutel, *m.* tanko dlěto. [menjike.
Lochbohrer, *m.* tulijaš.
Loche, *f.* ſ. Lochbaum.
Locheiſen, *n.* pralica; (b. Schmied) probojac; (b. Tiſchl.) prosěk; ſ. Lochbeutel.
Löchel, Löchelchen, *n.* rupica, škuljica, luknjica; jamica; (*Scirpus sylvaticus*), šumska sitina.
Lochen, *v. a.* bušiti; einen Baum —, šupiti, izšupiti, dubsti, izdubsti drvo; ſ.
Locher, *m.* lastavičnjak. [Lachen.
Locherbaum, *m.* kopanja.
Löchergras, *n.* (*Tripsacum*), rupnica.
Löcherhammer, *m.* probojac.
Löcherig, *adj.* rupast, rupičav; —es Holz, probušeno, izbušeno drvo; —er Schwamm, šupljikasta spužva; —es Kleid, poderana, proderana, utla haljina; — werden, poderati se, proderati se. [utlost.
Löcherigkeit, *f.* rupčatost; šupljikavost;
Löchern, *v. n.* cunjati, šunjati, šišnjati.
Löcherſchwamm, *m.* (*Boletus*), grib; (*Polyporus*), guba.
Lochgans, ſ. Brandgans.
Lochgucker, *m.* slědnik.
Lochholz, *n.* pobojac.
Lochkehrer, *m.* umeta.
Lochkuchen, *m.* sapnjak, zapušak.
Lochmuſchel, *f.* (*Terebratula*), buška.
Lochring, *m.* podložac.
Lochſäge, *f.* bušilica(-pila).
Lochſcheibe, *f.* bušnjak.
Lochſtein, ſ. Lochkuchen.
Lochſtupfer, *m.* slědnik.
Lochtaube, ſ. Holztaube.
Lochwühle, *f.* (*Siphonops annulata*), rovač.
Lock, *m.* ſ. Haarkraut.
Lockaas, *n.* ſ. Lockſpeiſe.
Lockbild, *n.* vabna slika.
Locke, ſ. Kirre.
Locke, *f.* (v. Locken), vab.
Locke, *f.* (z. B. Haar—), uvojak, uvojka, zavojak, kovrčak, runak; (*coll.*) rudež, zulovi; das Haar in —n legen, naruditi, nakovrčiti kosu; (*poët.*) goldene —n, zlatna kosa.
Lockeiſen, *n.* kudravka.
Löckeln, *v. a.* das Haar —, ſ. Locken.
Locken, *v. a.* (Löckeln), das Haar —, ruditi, vrčiti, kovrčiti, uvijati kosu; ſich —, ruditi se, uvijati se; einen Vogel —, mamiti, vabiti, namamiti pticu (na što); ein Geheimniß aus Einem —, izmuzti tajnu iz koga; Einen auf ſeine Seite —, mamiti, vabiti, privlačiti, primamiti, privabiti koga na svoju; Einem das Geld aus d. Taſche —, izmamiti komu novce iz kese; Einen in Hinterhalt —, zavabiti koga u zasědu; ſeine Predigt lockte mir Thränen aus den Augen, njegova mi je propověd suze na oči natěrala.
Lockenbau, *m.* rudež
Lockend, *adj.* vaban, maman; das iſt —, to mami, vabi. [kosa.
Lockenhaar, *n.* rudež; rudasta, kovrčasta
Lockenhaupt, *n.* Lockenkopf, *m.* kudrava glava; kudravac.
Lockenpapier, *n.* ſ. Papillote.
Lockenreich, *adj.* kudrav, kovrčast.

Digitized by Google

Lockente, *f.* patka-vabica; ſ. Schnarrente.
Lockenwickler, *m.* rudežnjak.
Locker, *adj.* ein —es Seil, klamavo, nezategnuto uže; —e Zähne, klimavi zubi; der Zahn iſt —, zub klamiće; der Knoten iſt zu — geſchürzt, ovlaš i. ovlašno je svezano; —es Erdreich, sipka, prhka, rahla, buhavna, sgoljna zemlja; grušica-(zemlja), prhulja; d. Erde — machen, mekotiti, prašiti zemlju; ſ. Auflockern; — anſpinnen, neupredati, neufrkivati predju; ein —es Gewebe, rědka tkanina; ein —es Brod, šupljikast, razabran kruh; — mahlen, prošenati, na jagle samléti, krupno mléti; kašiti; ein —er Stengel, srčikava stablika; ein —es Leben führen, — leben, na stranu življeti; — werden, izpustiti se; ein —er Menſch, razuzdanik; čověk na stranu.
Locker, *m.* vabilac, vabac, mamilac; —in, *f.* vabica.
Lockerei, *f.* mamljenje, vabljenje.
Lockerheit, *f.* slaboća; (d. Erde), sipkoća, prhkoća, sgoljnost, rahlost; (ein Zahnes), klimavost; (ein. Menſchen), razuzdanost.
Lockerling, *m.* razuzdanik; pušt.
Lockern, *v. n.* slabiti, oslabiti, klamitati; —, *v. a.* razslabiti, razklamati, razklamitati; (Erde), mekotiti, umekotiti, rahliti, prašiti, prahati, rašiti.
Lockflöte, *f.* frula-vabica.
Lockicht, *adj.* kovrčast.
Lockig, *adj.* kovrčav, rudav, rud, run-
Lockmittel, *n.* vabilo, mamilo. [kast.
Lockpfeife, *f.* cuvik, vabka.
Lockſpeiſe, *f.* mama, zamama, namama, primama, jeska, meka.
Lockſtimme, *f.* vab, vabeći glas; (*fig.*) zamamni glas.
Lockung, *f.* vabljenje; vab, vabilo, namama, zamama; (als Eigenſchaft), vabivost, mamljivost.
Lockvogel, *m.* vabac, mamac, ptica-vabica.
Lockwerk, *n.* ſ. Lockſpeiſe.
Lockwolle, *f.* drobna vuna.
Lockwort, *n.* vabiva rěč.
Loco, in —, u městu.
Locomotive, *f.* samovoz, lokomotiv; ſ. Dampfwagen.
Locomotivbahn, *f.* parovozna željeznica.
Locomotivkraft, *f.* samokretnost.
Locotransport, *m.* městni prěnos.
Lode, *f.* lipaćur; (Tuch), darovac; (Haar), rute; Einen bei d. —n kriegen, uhvatiti koga za kiku; (Forſtw.) lětorast; (Jahrring), god; (Schößling), mladika.
Loden, *v. n.* viele Bäume — aus den Wurzeln, mnogi hrek izpušta.
Loder, *m.* bik, bak.
Loder, *n.* ožimine, očědine.
Loderaſche, *f.* prhavica, prhavka, puhor.
Lodern, *v. n.* buktěti, plasanjati; (*fig.*) plamtěti.
Löffel, *m.* žlica, ložica, kašika; (spr.) mit dem großen — eſſen, u gostih biti; pirovati; er würde ihn in einem — Waſſer ertränken, da može, ždrknuo bi ga u žlici vode; da može, popio bi ga u kašici vode; er hat die Weisheit mit —n gegeſſen, bio je i na vrzinu kolu; (*Patella cochlear*), žličasta bljuLöffelblech, *n.* žličnjak. [dica.
Löffelblume, *f.* (*Lamium album*), běla meLöffelbohrer, *m.* žličak. [dica.
Löffelei, *f.* ašikovanje, ženarenje.
Löffelente, *f.* (*Anas clypeata*), (patka-) žličarica.
Löffelföhre, *f.* ſ. Krummholzbaum.
Löffelförmig, *adj.* žličast.
Löffelfuteral, *f.* žličnik.
Löffelgans, *f.* (*Platalea*), žličarka, kašičar; ſ. Löffelente.
Löffelkorb, *m.* žličnik.
Löffelkraut, *n.* Löffelkreſſe, *f.* (*Cochlearia*), žličnica, kašičak.
Löffelmacher, *m.* žličar, kašičar.
Löffelmajoran, *m.* pitom mažuran.
Löffeln, *v. a.* žlicom vaditi; (eſſen), zakusivati, zalagati; da gibt es etwas zu —, tu ima zalogajah; (*fig.*) ašikovati; bei Weibern —, ženariti, vrtět se oko ženah; bei Mädchen —, děvojčariti.
Löffelreiher, *m.* ſ. Löffelgans.
Löffelſame, *m.* (*Cynanchum Vincetoxicum*), lastavičnjak.
Löffelſchwamm, *m.* (*Agaricus cochleariformis*), žličnjača.
Löffelſpeiſe, *f.* kusež, jelo za kusanje.
Löffelſtampfe, *f.* kusalnjak.
Löffelſtiel, *m.* držak (od žlice).
Löffelſtint, *m.* (*Salmo eperlanus*), snětac.
Löffelweiſe, *adv.* na žlice, po žlicah; žlicu po žlicu.
Löffleinkraut, *n.* (*Drosera*), rosika.
Löffler, *m.* (*fig.*) ženar, noktaš; ſ. Löffelgans.
Löffling, ſ. Löffelbohrer.
Log, *m.* (brodarski) putoměr.
Logarithmen, *pl.* logaritam, *pl.* logaritmi.
Logarithmentafel, *f.* logaritmaljka.
Logarithmik, *f.* logaritmika.
Logarithmiſch, *adj.* logaritmički.
Logbuch, *n.* putoměrnik.
Loge, *f.* stanica, lóža. [ložar.
Logenmeiſter, Logenſchließer, *m.* staničar,
Loggen, *v. n.* měriti (morski) put.
Logik, *f.* umoslovje, logika.
Logiker, *m.* umoslovac, logik.
Logiren, *v. n.* stanovati, stajati, prebivati.
Logiſch, *adj.* umoslovan, logički.
Logiſtik, *f.* logistika.
Loglinie, *f.* konopac od putoměra.
Logogriph, *m.* pismena, slovna zagonetka,
Logomach, *m.* cěpidlaka. [logogrif.
Logomachie, *f.* cěpidlačenje.

Digitized by Google

Logrolle, *f.* mosur od putoměra.
Logtafel, *f.* putoměrna štica.
Loh, *adj.* bukteći, plamteći, plamenit.
Loh, *n.* ſ. Lobe; (Lohe), kolosěk.
Lohbad, *n.* trěslište, strojište.
Lohballen, *m.* trěslovština.
Lohbeize, *f.* strojba; ſ. Lohgrube.
Lohboden, *m.* lap, pištalina; ſ. Lohbad.
Lohbrühe, *f.* trěslenica.
Lohe, *f.* trěslo, stroj; (Flamme), plamen.
Loheiche, ſ. Wintereiche.
Lohen, *v. a.* (Häute—), trěsliti, strojiti, učiniti kože; —, *v. n.* (v. d. Flamme), buktěti, plamtěti.
Lohen, *n.* strojba.
Loher, ſ. Lohgärber.
Loherde, *f.* trěslom pognojena zemlja.
Lohertract, *m.* izvadak trěsla.
Lohfarbe, *f.* trěslena mast (boja).
Lohfarben, *adj.* trěslene masti.
Lohfeuer, *n.* plamteća vatra.
Lohfink, ſ. Gimpel.
Lohgar, *adj.* strojen, učinjen; das Leder — machen, strojiti, učiniti, ustrojiti kožu.
Lohgärber, *m.* strojbar, kožar, tàbak*.
Lohgärberei, *f.* (Ort), strojbarnica, kožarnica, tabakana; (Gewerbe), strojbarija, kožarija.
Lohgrube, *f.* strojište.
Lohkäfer, ſ. Nashornkäfer.
Lohkuchen, ſ. Lohballen.
Lohkump, *m.* trěsleno korito.
Lohme, *f.* (*Colymbus arcticus*), potapljač-crnovoljac.
Lohmühle, *f.* trěslarnica; stupa za trěslo.
Lohn, *m.* plata, plaća; (Lieb—), najam; er ſteht in ſeinem —, pod njegovom je platom; (Tag—), nadnica; wie die Arbeit ſo der —, ſ. Arbeit; der Arbeiter iſt ſeines —eš werth, radin je dostojan svoje plaće; Undank iſt der Welt —, nezahvalnost je plaća ovog světa; er hat ſeinen — empfangen, stigla ga je zasluga; kako je radio, onako je i prošao; er wird ſchon ſeinen — kriegen, platit će on to; dobit će i on svoje; stić će i njega poděra.
Lohnarbeit, *f.* radnja za platu.
Lohnarbeiter, *m.* najamnik, nadničar.
Lohnbar, *adj.* plate vrědan.
Lohnbauer, *m.* špan, dvorski.
Lohnbrod, *n.* najamna hrana.
Lohndiener, *m.* dvornjak, poslužak, kun-
Lohnen, *v. a.* naplatiti, platiti; Gott ſoll es ihm —, Bog mu to platio; mir iſt dafür mit Undank gelohnt worden, za moje dobro slomiše mi rebro; Einen mit Undank —, povratiti komu hlěb kamenom; Einem ſeine Mühe —, naplatiti komu trud; (be—), nagraditi; einen Diener —, platiti slugu; d. Getreide lohnet gut, žito dobro plaća; es lohnet ſich der Mühe nicht, es lohnt ſich nicht, nije vrědno, neplaća trud.
Lohner, *m.* platilac, naplatilac.
Löhner, *m.* nadničar, najamnik.
Löhnerisch, *adj.* nadničarski.
Lohnherr, *m.* najmitelj.
Lohnknecht, *m.* najamnik, sluga.
Lohnkutsche, *f.* najmljena kola, kočija.
Lohnkutscher, *m.* izvoznik, povoznik, povožčija, fijaker; najmljen voznik i.
Lohnlackei, ſ. Lohndiener. [vozar.
Löhnling, *m.* plaćenik.
Lohnregiſter, *n.* kazalo plate.
Lohnſchaf, *n.* najamnina.
Lohnſchnitter, *m.* najmljen žetelac.
Lohnſpinner, *m.* najmljen prelac; —in, *f.* najmljena prelja.
Lohnſtreitigkeit, *f.* razpra o plati.
Lohnſucht, *f.* pohlepa na platu.
Lohnſüchtig, *adj.* pohlepan na platu.
Lohntag, *m.* težatnik za platu.
Löhnung, *f.* vojnička plata; ſ. Lohn.
Löhnungsconſignation, *f.* popis plate.
Löhnungstag, *m.* izplaćivanje.
Lohnvertrag, *m.* pogodba o plati (za rad-
Lohnwächter, *m.* plaćen stražar. [nju).
Lohnzettel, *m.* platnica.
Lohrinde, *f.* kora za trěslo.
Lohſchlitzer, *m.* trěslar.
Lohvogel, ſ. Gimpel.
Lohziegel, *m.* trěslovština.
Lokal usw. ſ. Local.
Lolch, *m.* (*Lolium*), ljulj, ljuljak, ljuljica; ſ. ſ. Raden.
Lombard, *n.* založnica; ſ. Leihhaus.
Lombe, ſ. Lohme.
Longimetrie, *f.* dužoměrtvo. [lola.
Longinus, *m.* dugaja, dugajlija, dugonja,
Lontar, *m.* (*Borassus*), lontar.
Loos usw. ſ. Los.
Lootſe, ſ. Lothſe.
Löppe, *f.* debe.
Lor, *n.* remenić.
Lorbeer, Lorbeerbaum, *m.* (*Laurus nobilis*), javorika, lovor, lovorika, lorika, lovor-drvo; —en ernten, steći lovorov věnac, okititi se lovorikom.
Lorbeerblatt, *n.* javorikov, lovorov listak; (*coll.*) javorikovo, lovorovo lišće; (*Ostrea folium*), listak.
Lorbeerbuſch, *m.* lovorjak, lovorić.
Lorbeere, *f.* lovorak, lovorova jagoda; (Schafs—), brabonjak.
Lorbeergewächſe, *pl.* lovornjače.
Lorbeergrün, *adj.* javorikove, lovorove masti; lovorast.
Lorbeerhain, *m.* lovorik.
Lorbeerhaupt, *n.* olovorena i. lovorikom okićena glava. [lovorikovina.
Lorbeerholz, *n.* javorikovina, lovorovina,
Lorbeerkirſche, *f.* (*Laurocerasus*), lovorvišnja.
Lorbeerkirſchenwaſſer, *n.* lovor-višnjevica.

Digitized by Google

Lorbeerkranz, *m.* lovornica, lovorov věnac; (*fig.*) lovorika.
Lorbeerkraut, *n.* ſ. Kellerhals.
Lorbeeröl, *n.* lovorovo, javorikovo ulje.
Lorbeerroſe, *f.* (*Rhododendron*), pěnišnik.
Lorbeerſüchtig, *adj.* (*fig.*) slavohlepan.
Lorbeerwald, *m.* lovorik. [ljika.
Lorbeerweide, *f.* (*Salix pentandra*), praš-
Lorbeerwinde, *f.* (*Vinca minor*), pavenka.
Lorbeerzweig, *m.* lovorova, javorikova grana. [potapljač.
Lorch, *m.* (*Colymbus cristatus*), krunasti
Lorchbaum, ſ. Lerchenbaum.
Lorche, *f.* ſ. Trüffel.
Lord, *m.* lord.
Lorenzbirn, *f.* lovranka.
Lorenzkraut, *n.* (*Ajuga*), ivica.
Lorgnette, *f.* očalin, lornjet.
Lorgnetiren, *v. a.* očalinom razgledati.
Lorche, *f.* (*fig.*) mutež, meća.
Lori, *m.* der faule —, (*Nicticebus tardigradus*), sjak; der ſchlanke —, (*Stenops gracilis*), lor.
Lork, ſ. Kröte.
Los, *n.* ždrěb; šorak; (Lotterie—), srećka, los; das große — gewinnen, dobiti glavni dobitak; etwas durch das — entſcheiden, ždrěbati za što; kockati o čem; das — iſt gefallen, kocka je bačena; (Schickſal), sudbina, sudba, udes; Irren iſt d. Menſchen —, svatko može zalutati, faliti; mit ſein. —e zufrieden ſein, zadovoljan biti sa svojom srećom; was auch mein — ſein mag, stigla me zla ili dobra sreća; kud puklo da puklo; što Bog dade; dein — iſt glücklich, srećan si.
Los, *adj.* ein —er Nagel, klamav klinac (čavao, ekser); der Nagel iſt —, klinac nedrži; —e Haare, razpuštena kosa; etwas —e befeſtigen, ovleš i. mlitavo što svezati; —es Brod, rahao, šupljikast, razabran kruh; ſ. Locker; — einpacken, neskititi i. nesložiti kruto; (frei), prost, oprošten (od čega); auf Einen — gehen, stürzen, dringen, navaliti, nasrnuti, nahrupiti na koga; friſch darauf —! hajde, hajde! udri! ſ. Loſe.
Losackern, *v. a.* odorati; razorati.
Losarbeiten, *v. a.* odkinuti, razstaviti; ſich —, *v. r.* oteti se, otimati se.
Losbacken, *v. n.* das Brod iſt losgebacken, odlupila se, odljuštila se, odljusnula se je kora od kruha.
Losbeichten, *v. n.* poizpovědati.
Losbeißen, *v. a.* odgristi; ſich —, *v. r.* odklati se.
Losbefommen, ſ. Losbringen.
Losbetteln, ſ. Losbitten.
Losbinden, *v. a.* odvezati, odvezivati, razvezati, odrěšiti.
Losbitten, *v. a.* odmoliti (koga); ſich — iziskati se, izmoliti se. [olistati se.
Losblättern, ſich, *v. r.* odpasti listimice;
Losbrechen, *v. a.* odlomiti, odkinuti, odkrhati; —, *v. n.* der Regen brach los, kiša udari, navali; er brach los, zinu, buhnu, izkosi se, otresnu se; (b. Jäg.) klisiti, udariti.
Losbrennen, *v. a.* opaliti, pripaliti; eine Piſtole —, opaliti malu pušku; spružiti kuburu; izbaciti pištolj; —, *v. n.* opaliti se, omaknuti se.
Losbrief, *m.* odrěšnica.
Losbringen, *v. a.* oprostiti, odrěšiti.
Losbröckeln, *v. a.* odrobiti, omrviti.
Losbrod, *n.* simit, běl kruh, cipov.
Losbruch, *m.* odlom; navala; zinuće; buhnuće; otres; beim — d. Ungewitters, kad je navalila i. udarila oluja.
Losbrüchig, *adj.* (b. Jäg.) iztěran.
Löſch, *m.* roj.
Löſchanſtalt, ſ. Feuerlöſchanſtalt.
Löſchbank, *f.* gasnica.
Löſchblei, *n.* tuha.
Löſchbord, *m.* krcan.
Löſchbrand, *m.* (mrtav) ugarak.
Löſche, *f.* (b. Bäck.) kvasilica; (Kohl—), ugljevna prašina, ugljevština; (b. Kohlenbr.) zemlja; (b. Schmied), sitne okujine.
Löſchen, *v. n.* gasiti se; —, *v. a.* gasiti, trnuti, tuliti; Feuer —, gasiti, ugasiti vatru; ein glühendes Eiſen —, zakaliti, kaliti usjalo željezo; Kalk —, gasiti, zagasivati, zagasiti vapno, kreč; den Durſt —, ugasiti, gasiti žedju; Einem d. Lebenslicht —, ukinuti koga s glasa; Schriftzüge —, brisati, sbrisati pisano; eine Schuld —, izbrisati, brisati dug; aus dem Grundbuche —, izbrisati, izpisati iz zemljišnika; ein Schiff —, izkrcati brod.
Löſcher, *m.* gasilac; ſ. Löſchhorn.
Löſchfaß, *n.* kalište.
Löſchgeld, *n.* krcarina.
Löſchgeräth, *n.* gasila.
Löſchhaken, *m.* vatralj.
Löſchhorn, *n.* gasiljka, lula. [ugljen.
Löſchkohle, *f.* potuljen, ugašen, mrtav
Löſchkübel, *m.* gasnik; (b. Bäck.) omelište, omeonica.
Löſchmannſchaft, *f.* gasioci.
Löſchmittel, *n.* gasilo.
Löſchnapf, *n.* ſ. Löſchhorn.
Löſchordnung, ſ. Feuerlöſchordnung.
Löſchpapier, ſ. Fließpapier.
Löſchplatz, *m.* krcalište.
Löſchſchaufel, *f.* lopata za ugljevštinu.
Löſchſpieß, *m.* žarač, tarkač.
Löſchtrog, *m.* kalište, (kovačko) korito.
Löſchung, *f.* gašenje; (Extabulation), izbris, izpis, izknjižba; (der Ladung), izkrcivanje, izkrcaj.

Digitized by Google

Löschungsbewilligung, *f.* dopust izknjižbe.
Löschungsfähig, *adj.* izknjiživ; es ist —, može se izknjižiti, izpisati.
Löschungsgebühr, *f.* izpisna, izknjižnina.
Löschungsgesuch, *n.* mo(l)ba za izknjižbu, izpis, izbris.
Löschwasser, *n.* kula, zakala, ukala.
Löschwedel, Löschwisch, *s.* Kühlwisch.
Losdonnern, *v. n.* zagrmiti, graknuti (na koga).
Losdrehen, *v. a.* odvrnuti.
Losdreschen, *v. a.* odmlatiti; —, *v. n.* zamlatiti.
Losdrücken, *v. a.* e. Gewehr —, obariti, okinuti, odapeti, skresati, sprużiti pušku.
Lose, *adj.* — binden, *s.* Los, *adj.*; (Schiff.) —s Gut, zaliha; (*min.*) rěšit; —s Geld, lak novac; —s Gesindel, bezkućanici, skitničad; glota; — Worte geben, vrědjati; ein —s Maul haben, biti poganih ustah, biti lajav; ein —s Mädchen, pusta, nestašna děvojka; ein —r Vogel, pustovnjak, vragolan; (liederlich), razuzdan; —r Sand, goli pěsak; —r Boden, prhulja.
Lösegeld, *n.* odkup, izkup, odkupnina, ucěna; Einem das — bestimmen, ucěniti (koga); gegen — loslassen, pustiti na odkupe.
Lösegeschenk, *n.* odkupni dar.
Loseggen, *v. a.* oddrljati.
Loseisen, *v. a.* razlediti, izsěći iz leda; obiti led (n. p. s broda); (*fig.*) oprostiti, oteti.
Losefugel, *f.* glasovnica.
Lösemittel, *n.* rěšilo; (*med.*) razčinjalo.
Losen, *v. n.* ždrebati, kockati o čem; (*fig.*) hvatati se za štap.
Losen, *n.* ždrebanje, kockanje.
Lösen, *v. a.* (locker machen), eine Binde —, razpustiti, popustiti, razslabiti svezu; die Rinde des Baumes —, zalupiti, odlupiti, odguliti koru od drveta; *s.* Ablösen; Einem d. Zunge —, razvezati jezik, naučiti govoriti; (spr.) zaměsiti komu kolačić čekalom; ich werde dir schon die Zunge —, naučit ću te govorit; otvorit ću ti usta; der Wein hat ihnen die Zunge gelöst, vino stade govoriti; einen Knoten —, razrěšiti, razuzlati uzao i. čvor; d. Hunde —, razkorlatiti pse; eine Pistole —, *s.* Losbrennen; die Kanonen —, oboriti, izturiti, baciti, turiti, zapaliti, pripaliti topove; ein Räthsel —, *s.* Auflösen; sich aus der Gefangenschaft —, izkupiti se iz sužanjstva; odkupiti se od sužanjstva; ein Pfand —, odkupiti zalog; die Sünde —, odrěšiti od grěha; er hat d. Gewalt zu — und zu binden, ima vlast rěšiti i svezati; den Fluch —, razkleti, razklinjati; eine Aufgabe —, rěšiti zadaću; *s.* Auflösen; Geld —, tržiti, utržiti, pazariti; aus seinen Waaren viel — mnogo dobiti (novacah), mnogo uhvatiti za svoju robu; mnogo izvaditi iz robe; er hat viel gelöst aus seinen Waaren, roba mu je mnogo izmetnula; etwas an sich —, preklopiti što izplatom sebi; ein Zeichen —, kupiti, izvaditi ulaznicu; die Klammern —, otvoriti, razklopiti zaporke.
Loser, *s.* Horcher.
Löser, *m.* rěšilac; odkupilac, tržilac.
Löserbürre, *f.* govedja kuga.
Löseschlüssel, *m.* ključ od neba.
Lösestunde, *f.* izměna.
Losfahren, *v. n.* razpasti se, razići; (v. Menschen), otresnuti se, oseći se, navaliti, izkositi se; (herausfahren), bubnuti, bljuznuti.
Losfaulen, *v. a.* odagnjiti.
Losfeilen, *v. a.* odpiliti.
Losfesseln, *s.* Entfesseln.
Losfeuern, *s.* Losbrennen.
Losgeben, *v. a.* oslobiditi; odpustiti; pustiti.
Losgehen, *v. n.* odkinuti se; razvezati se; odrěšiti se; odviti se; razbiti se; d. Kalf geht los, vapno odpada, curi; nun ging der Lärm los, sada stade vika, buka; nun ging das Zanken los, sada se načnu svadjati; das Gewehr ging los, puška se omače, odape, obori (sama od sebe); auf Einen —, navaliti, nasrnuti, zaletiti se, napasti na koga; ščorlati koga.
Losgekaufte, *m.* odkupljenik.
Losgürten, *v. a.* razpasati, odpasati, odpasivati.
Loshacken, *v. a.* o(d)sěći, razsěći.
Loshaken, *v. a.* skačiti, odkučiti, odkopčati, razkopčati.
Loshalftern, *v. a.* razulariti, odulariti.
Loshämmern, *v. a.* odkovati.
Loshaspeln, sich, *v. r.* izkopreati se, izkobeljati se, izkopati se.
Loshauen, *v. a.* razsěći, odsěći; —, *v. n.* auf Einen —, udariti po kom.
Losheilen, *v. n.* odcěliti.
Loshelfen, *v. n.* Einem —, pomoći komu.
Loshetzen, *v. a.* nauckati, nadržkati, navrkati; napustiti.
Loshusten, *v. a.* izkašljati.
Loskauf, *m.* odkup, izkup.
Loskaufen, *v. a.* odkupiti, izkupiti, izkupljivati.
Loskaufer, *m.* odkupilac.
Loskaufpreis, *m.* odkupnina.
Loskeilen, *v. a.* odkliniti, odkoliti.
Loskernig, *adj.* prostosěmeni.
Loskettelu, *v. a.* razapeti lančić.
Losketten, *v. a.* einen Verbrecher —, skinuti zločincu verige, okove; razkovati zločinca; ein Hund —, odvezati psa; die Hunde —, razkorlatiti pse.
Loskněpfen, *v. a.* oduzlati; razuzlati, odrěšiti.
Loskommen, *v. n.* oprostiti se (čega), oteti se (čemu); utoći; izkuzoliti se.

Loskönnen, *v. n.* er kann nicht los, nemože dalje; nemože ni makac nikamo; (von Geſchäften), nemože od posla.
Loskoppeln, *v. a.* raskorlatiti; odvezati.
Loskrallen, Loskratzen, *v. a.* odgrebati.
Loskriegen, ſ. Losbekommen.
Loslaſſen, *v. a.* pustiti, izpustiti; Hunde —, napustiti pse.
Löslich, *adj.* rešiv, razteživ, odvezan; (auflösbar), otopljiv, raztopljiv.
Loslügen, ſich, *v. r.* izlagati se.
Losmachen, *v. a.* razonoditi; odkinuti; odvrzti; die Rinde —, odcépiti koru, ogulisi drvo; ſich —, oteti se (čemu), oprostiti se (čega).
Losmüſſen, *v. n.* ich muß los, moram se oprostiti; moram otići.
Losnummer, *f.* broj srećke.
Lospicken, *v. a.* odkljunuti, odkljuvati.
Losplatz, *m.* krcalište.
Losplatzen, *v. n.* buhnuti, bubnuti, bljuz-
Lospochen, *v. a.* odkucati. [nuti.
Losräuspern, *v. a.* odrakniti.
Losreißen, *v. n.* prekinuti se, pretrgnuti se; —, *v. a.* odkinuti, odtrgnuti; ſich —, *v. r.* ſich vom Staatsverbande —, odcépiti se od državé; (*fig.*) ſich von Jemanden —, odbiti se, oteti se, odviti se od koga; die Pferde rießen ſich los, konji su se pokidali.
Lostringen, *v. a.* odhrvati.
Lossagen, ſich, *v. r.* ſich von etwas —, odreći se, odricati se; ostaviti se čega; ſich vom Weine —, odstraniti vino; ſ. Losſprechen.
Losſägen, *v. a.* odpiliti.
Losſchießen, ſ. Losbrennen.
Losſchlagen, *v. a.* eine Waare —, dati, prodati, razpačati robu; auf Einen —, udriti po kom; auf etwas —, lupati po čem; (*transl.*) smérati, nagadjati na što. [topiti se.
Losſchmelzen, *v. a.* odtopiti; —, *v. n.* od-
Losſchnallen, *v. a.* odkopčati.
Losſchneiden, *v. a.* odrezati.
Losſchnellen, *v. a.* einen Pfeil —, odapeti
Losſchrauben, *v. a.* odvrnuti. [strélu.
Losſchwatzen, *v. a.* izglangoliširi.
Losſchwingen, *v. a.* odmahnuti.
Losſchwören, ſich, *v. r.* razkleti se; zakletvom se (čega) rešiti.
Losſein, *n. n.* einen Menſchen los ſein, prost biti, oprostiti se od koga; méntovati se, rešiti se koga.
Losſpalten, *v. a.* odcépiti.
Losſpannen, *v. a.* odapeti, spružiti.
Losſplittern, ſ. Zerſplittern.
Losſprechen, *v. a.* oprostiti (komu što); ſ. Freiſprechen; Losſagen. [presuda.
Losſprechend, *adj.* —es Urtheil, oprostna
Losſprechung, *f.* odpust; ſ. Freiſprechung.
Losſprengen, *v. a.* odkinuti.
Losſpringen, *v. n.* o(d)skočiti.
Losſpritzen, *v. a.* štrcati.
Losſpruch, *m.* odpust.
Losſpülen, ſ. Abſpülen.
Losſtecken, *v. a.* oddésti, odbosti.
Losſtock, *m.* sent. [rešiti.
Losſtricken, *v. a.* razvezati, odvezati, od-
Losſtürmen, *v. n.* srnuti, navaliti, nahrupiti.
Losſtürzen, *v. n.* zagnati se, nagnati se, zaletiti se, zatéći se (na koga).
Losthauen, *v. n.* odkraviti se, okopnéti.
Lostopf, *m.* glasovnik, srećkovnik.
Lostrennen, *v. a.* odvrzti, odcépiti; odviti, oddéliti; (etwas Angenähtes), odporiti, odparati.
Lostrennung, *f.* die — vom Staate, odcép od državé.
Losung, *f.* (Ver—), ždrebanje, vučenje; ſ. Lotterie; Gelos; Parole; Signal; (unter dem Grenzſteine), svédok; (Erlös), utržak, pazar.
Lösung, *f.* (Entſcheidung), rešenje, rešitba; — des Unterthanverbandes, razrešaj podložništva; (ein. Knotens), razuzlanje; (eines Räthſels), odgonetljaj, odgonetka; (ein. Gefangenen), izpust.
Losungsamt, ſ. Rentamt.
Losungsbuch, *n.* utržnik, pazarnik.
Losungsfeuer, ſ. Signalfeuer.
Losungsgeld, Losungsgewinnſt uſw. ſ. Lotteriegeld uſw.
Losungskaſſa, *f.* utržnica.
Losungspflicht, *f.* dužnost ždrebanja.
Losungsprotokoll, *n.* zapisnik o ždrebanju.
Losungsſchuß, ſ. Signalſchuß.
Losungswort, *n.* ſ. Parole.
Losungszeichen, *n.* svédok.
Losverſchleiß, *m.* prodaja srećakah.
Losverſchleißer, *m.* prodavac srećakah.
Loswackeln, *v. a.* raskamati, raskamiatati.
Loswaſchen, *v. a.* odaprati.
Loswerden, *v. a.* oprostiti se, osloboditi se, ostájati se čega; ich kann ihn nicht —, nemogu ga se otresti (kurtalisati); nemogu ga s vrata smetnuti; neće da mi se s vrata skine; eine Waare —, proturiti, proturati robu. [vrsti.
Loswickeln, *v. a.* odmotati, odvrzti, raz-
Loswinden, ſich, *v. r.* oteti se, otimati se
Loszaubern, ſ. Entzaubern. [(komu).
Loszettel, *m.* ždrebnica.
Loszíehen, *v. n.* auf Einen —, kositi koga
Loszünden, ſ. Anzünden. [jezikom.
Loszwicken, *v. a.* odštipnuti, odštipati.
Loth, *n.* (Gewicht), vega; falſches — u. Maß, kriva, neprava méra i mérila; ein Pfund hält zwei und dreißig —, u funti imaju trideset i dva lota; Kraut und —, prah i olovo; (Blei—), olovnica; (Schlag—), spajka; (die Senkrechte), komica, komac.
Lothbüchſe, *f.* dramovnjača.

Digitized by Google

Löthe, *f.* spoj, spaja; (Schuck—), spajalo.
Löthegras, *n.* (*Hordeum mur.*), stoklasa.
Lothen, *v. n.* lotovati, imati više lotih; (*v. Maur.*), komčiti.
Löthen, *v. a.* spajati; ein Stück an das andere —, pripojiti jedan komad drugomu; spojiti dva komada.
Löther, *m.* spajač.
Löthfeuer, *n.* spajaća vatra.
Löthform, *f.* pozlatarski kalup.
Lothgabel, *f.* olovnička viljuška.
Löthhammer, *f.* Löthkolben.
Löthig, *adj.* od lota; eine —e Kugel, kruglja-lotnica; —es Erz, ruda-lotnica; —es Silber, suho, čisto srebro.
Lothkirsche, *f.* bubrljanka.
Löthkolben, *m.* spajalo.
Löthlampe, *f.* spajaći žižak.
Löthleim, *m.* spajaći mas.
Lothleine, *f.* uzica od olovnice.
Löthofen, *m.* spajalište.
Lothperle, *f.* biser-lotnjak.
Löthpfanne, *f.* spajaća tava i. sura.
Lothrecht, *f.* Senkrecht.
Lothrechte, *f.* komac.
Löthrohr, *n.* puhaljka, surla. [sprava.
Löthrohrapparat, *m.* spajala; surlena
Löthrohrblasen, *n.* duhanje surlom.
Löthrohrflamme, *f.* surlen plamen.
Löthrohrlampe, *f.* surlen žižak.
Lothsbalke, *f.* peljarova, vodičeva, pilotova ladjica.
Löthschale, *f.* oklop spajala.
Lothse, **Lothsmann**, *m.* peljar, vodič, pilot; *f.* Gabelschwanz.
Lothsen, *v. a.* ein Schiff —, peljati, provoditi brod.
Lothsenfisch, *m.* (*Naucrates ductor*), velika ustavica.
Lothsengeld, **Lothsgeld**, *n.* peljarina, provodnina, pilotovina.
Lothsenwasser, *n.* peljarština.
Lothsmann, *f.* Lothse.
Löthstiel, *m.* držak od spajala.
Lothwurzel, *f.* Lotwurz.
Löthzange, *f.* spajaće kliešto.
Löthziegel, *m.* spajaća opeka.
Löthzinn, *n.* spajaći cin, kositer.
Lotos, *m.* (*Rhamnus Lotos*), lotos, jedatni
Lotse, *f.* Lothse. [čičimak.
Lotte, *f.* cev od dasakah.
Lotter, *f.* Lotterig.
Lotterbube, *m.* ugursuz, hrjatin, kalaš.
Lottergesindel, *n.* skitničad, glota.
Lotterie, *f.* lutrija; in der — gewinnen, izvući lutriju.
Lotteriamt, *n.* lutrija.
Lotterieanlehen, *n.* lutrijski zajam.
Lotteriedirektion, *f.* ravnateljstvo lutrije.
Lotterieeinsatz, *m.* Lotteriegeld, *n.* lutrijski ulog.
Lotteriegewinnst, *m.* lutrijski dobitak.
Lotteriespiel, *n.* igranje lutrije.
Lotterig, *adj.* nemaran, ločkav.
Lottern, *f.* Schlottern.
Lotto, **Lottospiel**, *f.* Lotterie.
Lottocollectant, *m.* lutrijaš.
Lottocollectur, *f.* lutrija.
Lotus, *m.* (Lotuspflanze, *f. Nymphaea Lotus*), sveti lokvanj, lotos.
Lotusbaum, *m.* (*Celtis austr.*), koprivić, košćelja; *f.* Lotos.
Lotwurz, *f.* (*Onosma*), rumenica.
Louisdor, *m.* luidor. [lupa.
Loupe, *f.* večalo, povećalo, povećaljka,
Löwe, *m.* lav; ein junger —, lavić; der amerikanische —, *f.* Jaguar; (*Conus leoninus*), lavast čunjac. [rikina.
Löwenaffe, *m.* (*Midas rosalia*), ušan, ma-
Löwenauge, *n.* lavje, lavsko oko.
Löwenbändiger, *m.* krotilac lavovah.
Löwenbeherzt, *adj.* srčan kao lav.
Löwenblatt, *n.* (*Leontice*), lavska stopa.
Löweneidechse, *f.* (*Lacerta sexlineata*), šestocrta gušterica.
Löwenföhre, *f.* *f.* Krummholzbaum.
Löwenfuß, *m.* lavova noga, šapa; *f.* Sinau; Bärlapp.
Löwengleich, *adj.* poput lava; lavski.
Löwengrube, *f.* lavska jama.
Löwenhaft, *adj.* lavski.
Löwenhaus, *n.* lavovnica.
Löwenhaut, *f.* lavovina; lavova koža; (*fig.*) wenn die — nichts gilt, muß der Fuchsbalg gelten, kad nehasni jačina, pomoć će lukavština.
Löwenherz, *n.* lavsko srce. [beherzt.
Löwenherzig, *adj.* lavskoga srca; *f.* Löwen-
Löwenhund, *m.* Löwenhündchen, *n.* lavče.
Löwenjagd, *f.* lov lavovah; auf die — gehen, ići na lavove.
Löwenjäger, *m.* lavar, lavski lovac.
Löwenkatze, *f.* *f.* Löwenaffe.
Löwenklaue, *f.* Bärenklaue.
Löwenkopf, *m.* lavova, lavska glava.
Löwenkraft, *f.* lavova, lavska snaga.
Löwenkühn, *adj.* smion kao lav.
Löwenmähne, *f.* lavova, lavska griva.
Löwenmaul, *n.* (*Antirrhinum*), zevalica, žabica, psić.
Löwenmuth, *m.* lavska hrabrost.
Löwenmutter, *f.* lavica.
Löwenrobbe, *f.* *f.* Seelöwe.
Löwenschwanz, *m.* lavov, lavski rep; (*Leonurus*), srčanik; *f.* Sommerwurz;
Löwenstirn, *m.* velikodušje. [Löwenaffe.
Löwensohn, *m.* (*fig.*) junak.
Löwenstark, *adj.* jak kao lav; (spr.) jak kao medved.
Löwenstärke, *f.* Löwenkraft.
Löwenstimme, *f.* lavska rika.
Löwentapferkeit, *f.* lavska hrabrost.
Löwentappe, *f.* *f.* Löwenfuß.
Löwentheer, *m.* lavaš.
Löwentheil, *n.* starešinstvo.
Löwentute, *f.* (*Conus leonimus*), *f.* Löwe.

Digitized by Google

Löwenwärter, *m.* lavar.
Löwenzahn, *m.* (*Leontodon Taraxacum*), maslačak, mlékača, mléčnjak, mléčić,
Löwin, *f.* lavica.
Loyal, *adj.* zakonit; pošten, věran.
Loyalität, *f.* zakonitost; věrnost.
Luch, s. Moraſt.
Luchs, *m.* (*Felis Lynx*), ris, oštrovid, bistrovid; (*Cypraea Lynx*), kolasta ušovka.
Luchsauge, *n.* risovo oko; (*fig.*) er hat —n, sokolova je oka.
Luchsäugig, *adj.* bistrovid, bistra vida.
Luchsbalg, *m.* risovina.
Luchsfatze, *f.* (*Felis Caracal*), karakalj.
Luchſen, ſ. Lugen.
Luchſer, *pl.* ušesa.
Luchsſtein, ſ. Fingerſtein.
Lucifer, *m.* danica; ſ. Abendſtern; Teufel.
Lücke, *f.* (Scharte), krnja, štrba; (in d. Mauer), rupa; ſ. Breſche; (Defekt), manjak; (leerer Raum), praznica; (eine ausgelaſſene Stelle), izostavak. [liže).
Lucken, *v. n.* (v. Feuer), lizati, (plamen
Lückenbüßer, *m.* (*fig.*) prišipetlja; krpa, zakrpa; Jemandes — ſein, biti čije
Lückenbüßerei, *f.* krpež. [pomelo.
Lückenhaft, *adj.* nepodpun.
Lückenhaftigkeit, *f.* nepodpunost.
Lückenzeichen, *n.* znak izostavka.
Lückig, *adj.* krnjav, krn, krnjast, škrbav.
Lückſchnur, *f.* javnica.
Lucrativ, *adj.* probitačan, uharan.
Lubel, *f.* ſ. Kinderbutte.
Lubelhorn, *n.* rog za barut. [ševa.
Lubellerche, *f.* (*Alauda arborea*), šumska
Lubeln, *v. n.* sisati; ſ. Lullen.
Luder, *n.* (Fleiſch), meso; das Pferd ſetzt — an, konj se podmesuje, podkožuje; d. — ſtel dem Pferde vom Leibe, konj je spao u mesu; (Aas), mrcina, strvina; (Köder), mama, jeska, namama; (Schimpfw.) mrcina; (eine liederliche Weibsperſon), loća, opajgora, ojdana, stidguba, flundra; ſ. Luderleben; im — leben, ſ. Ludern, *v. n.*
Luderhütte, *f.* lovarnica.
Luderkrähe, *f.* ſ. Schwarzſpecht.
Luderleben, *n.* kalašenje; razuzdan, razpušten, hrdjav, huljski život.
Ludern, *v. a.* einen Fuchs —, mamiti, namamiti lisicu; —, *v. n.* meku i. jesku jesti; (ausſchweifend leben), kalašiti; razuzdano, razpušteno, pustopaše živ-
Luderplatz, *m.* mamište. [ljeti.
Luderrabe, ſ. Aasgeier.
Ludwigsorden, *m.* red sv. Ludovika.
Luf, Lufſeite, *f.* navětarje; die — halten, ploviti na větru.
Lufbug, *m.* větren bok.
Luft, *f.* (zum Athmen), uzduh, vazduh, ajer; (*aether*), zrak; povětarce; — ſchöpfen, dahnuti, disati; friſche — ſchöpfen, biti na zraku; izići na zrak; in freier —, na izvětarju; (im Freien), na otvorenom, na polju; (ſpr.) in die — fechten, ſchlagen, větar kapom těrati; letěti po nebu; in die — reden, besěditi u větar; in die — gehen, ići na zrak; er kann die — nicht vertragen, nemože podněti čista zraka; etwas an die — legen, metnuti što na polje i. na větar; etwas vor der — verwahren, čuvati što od zraka; einem Baume — machen, prokresati drvo; ein Schiffe — geben, razvětriti brod; verdorbene —, nečist uzduh; — bekommen, oddahnuti; (ſpr.) ſeinem Herzen — machen, izjaditi se; odoléti srcu; ſich in die — erheben, poletěti u vis; (*poët.*) poletěti nebu pod oblake; der Vogel fliegt in der —, ptica leti nebom; die Vögel in der —, ptice po zraku; eine Feſtung in d. — ſprengen, dignuti podkopom i. lagumom tvrdjavu; das Schiff flog in die —, brod ode u prsak; Schlöſſer in d. — bauen, zidati kule po oblaku; (*gas*), plin; in d. Lüften ſchweben, lebditi u zraku; letěti nebom; (Wind), větar; ſ. Lüftchen; von d. — leben, življeti o Božjem zraku.
Luft, *m.* větrogonja, větrenjak, lakoća.
Luftableitung, *f.* odvodjenje zraka.
Luftableitungs-Apparat, *m.* zrakovod.
Luftart, *f.* plin.
Luftartig, *adj.* uzdušan, plinen.
Luftbad, *n.* ein — nehmen, okupati se u zraku; provětriti se.
Luftball, ſ. Ballon.
Luftbau, *m.* gradnja bez temelja.
Lüftbaum, *m.* puze, podpornja, rihalj.
Luftbehälter, *m.* uzdušnik.
Luftbeſchaffenheit, *f.* svojstvo, narav uzduha, zraka.
Luftbewohner, *m.* (*fig.*) ptica.
Luftbild, *n.* prilika u zraku; ſ. Phantom.
Luftblaſe, *f.* puljak, bobuk, klobuk, žvor; ſ. Fiſchblaſe.
Luftblume, *f.* (*Epidendrum*), podrvina.
Lüftchen, *n.* povětarce, větarce; (kleiner Wind), větrić, lahor, ćuh, duh.
Luftdeutung, *f.* gonetanje, gatanje u zrak.
Luftdicht, *adj.* neprodušan, nepropušan.
Luftdruck, *m.* tlak zraka, uzduha.
Luftdruckwerk, *n.* sbijalo zraka. [teći.
Luftdurchfliegend, *adj.* zrakom, nebom le-
Luftelektricität, *f.* uzdušna munjina.
Lüften, *v. a.* provětriti, razvětriti; ein Zimmer —, razdušiti sobu; die Kleider —, izněti haljine na větar; metnuti haljine na polje (neka ih promahne větar); einen Baum —, prokresati drvo; (auflockern), okopati drvo; (d. Küpe), odkriti; (ein Stein), nadignuti; (ein Faß), tumbati; (den

Digitized by Google

Schleier), dignuti, skinuti; (*fig.*) odgaliti; sich —, prověstiti se; komm wir wollen uns —, ajde, da nas malko větar promahne; —, *v. n.* es luftet, větar duha (duva), puše.

Lufterscheinung, *f.* zračni, uzdušni pojav.

Lufterscheinungslehre, *f.* nauka o zračnih

Luftesse, *f.* s. Luftfang. [pojavih.

Luftfahrer, *m.* zrakoplovac.

Luftfahrt, *f.* plovitba po zraku; eine — unternehmen, ploviti zrakom; s. Luft-

Luftfang, *m.* oduška. [schifffahrt.

Luftfarbe, *f.* nebeska mast (boja).

Luftfenster, *n.* odušnik.

Luftfest, s. Luftdicht.

Luftförmig, s. Luftartig.

Luftgang, s. Luftgefäß.

Luftgattung, s. Luftart.

Luftgebäude, *n.* kula na oblaku.

Luftgebilde, s. Phantom.

Luftgefäß, *n.* uzdušnica.

Luftgegend, *f.* zračište.

Luftgeist, *m.* zračni duh.

Luftgemälde, *n.* Luftgesicht, *n.* Luftgestalt, *f.* Luftgewebe, *n.* s. Phantom.

Luftgeschwulst, *f.* nabuhlost, nabühlina.

Luftgewölbe, s. Himmelsgewölbe.

Luftgütemesser, *m.* uzduhomĕr.

Luftgütemessung, *f.* iztraživanje uzduha.

Lufthahn, *m.* s. Ventil.

Lufthauch, *m.* ćuh, duh.

Luftheizung, *f.* grijanje (vrućim) zrakom.

Lufthimmel, *m.* nebo.

Lufthöhle, *f.* uzdušnica.

Luftig, *adj.* zračan; ein —es Zimmer, provětriva soba, soba na větru; —e Höhe, visina pod oblakom; izvětarje; ein —es Kleid, laka haljina; ein —er Mensch, s. Luft, *m.*; — sein, goniti větar.

Luftigkeit, *f.* větrenost, větrogonstvo.

Luftkanal, *m.* uzdušnica. [uzglavlje.

Luftkissen, *n.* uzdušni jastuk; uzdušno

Luftklappe, *f.* s. Ventil.

Luftkleid, *n.* zračna, laka odĕća.

Luftkreis, *m.* parišie; zračište; atmosfera.

Luftkugel, *f.* parokruglja.

Luftkunde, *f.* zrakoslovje. [duha.

Luftläuterung, *f.* čišćenje, bistrenje uz-

Luftleer, *adj.* bezzračan, bez uzduha; ein —er Raum, bezzračnina.

Luftlerche, s. Feldlerche.

Luftloch, *n.* oduška, produška; dušnik, produha; (im Eise), oduška; (b. Insekten), dušnica, oduščica.

Luftmeer, *n.* zračje, uzdušje.

Luftmesser, *m.* zrakomĕr.

Luftmörtel, *m.* uzdušna melta, uzdušan malter, mort.

Luftpflanze, *f.* povětrenka.

Luftpolster, *m.* uzdušni jastuk. [sisaljka.

Luftpumpe, *f.* uzdušno sisalo, uzdušna

Luftrand, *m.* obzorje.

Luftraum, *m.* zračište; zračni uzdušni

Luftreifer, *m.* odraz uzduha. [prostor.

Luftregion, *f.* uzdušni predĕl. [ćište.

Luftreich, *n.* okoliš uzduha, zraka; zra-

Luftreinigung, s. Luftläuterung.

Luftreise, *f.* put, putovanje po zraku.

Luftröhre, *f.* dušnik, letnik; (*bot.*) uzdušnica; (b. Insekt.), dušnica.

Luftröhrenast, *m.* dušnica.

Luftröhrenbruch, *m.* proder dušnika.

Luftröhrendeckel, *m.* poklopac dušnika.

Luftröhrendrüse, *f.* žlězda dušnika.

Luftröhrenentzündung, *f.* žar i. zapala duš-

Luftröhrenhaut, *f.* podušnica. [nika.

Luftröhrenhöhle, *f.* duplja dušnika.

Luftröhrenkopf, *m.* (*larynx*), grkljan.

Luftröhrenöffnung, *f.* prorez dušnika.

Luftröhrenschlagader, *f.* odihavica i. kucavica dušnika.

Luftröhrenschnitt, *m.* s. Luftröhrenöffnung.

Luftröhrenschwindsucht, *f.* suša dušnika.

Luftröhrenspalt, *m.* s. Stimmritze.

Luftröhrlein, *n.* s. Löwenzahn.

Luftsack, *m.* puljak.

Luftsauerstoff, *m.* povětrni kiselik. [ljak.

Luftsäule, *f.* povětrni stup; (*arch.*) šup-

Luftschau, *f.* motrenje zraka, uzduha.

Luftschauer, *m.* větric.

Luftscheu, *adj.* plah od větra.

Luftscheue, *f.* plahost, strah od větra.

Luftschichte, *f.* uzdušni nasad, vitao, steralj, tavan.

Luftschießen, *n.* strělba na leteć.

Luftschiff, *n.* zrakoplav *f.*

Luftschiffer, *m.* zrakoplovac.

Luftschifferkunst, *f.* zrakoplovstvo.

Luftschifffahrt, *f.* plovitba po zraku, povětrna plovitba.

Luftschloß, *n.* kula na oblaku; Luftschlösser bauen, zidati kule po oblaku.

Luftschöpfen, *n.* disanje.

Luftschuß, *m.* hitac u tutanj, u buk.

Luftschwebend, *adj.* u zraku lebdeći.

Luftschwere, *f.* teš, težina zraka, uzduha.

Luftsegler, s. Luftschiffer.

Luftspiegelung, *f.* zračna obsĕna, obmana.

Luftspringer, *m.* pelivan; (*Sciurus volans*), poletuša.

Luftsprung, *m.* skok.

Luftstand, *m.* stanje zraka, uzduha.

Luftstein, s. Meteorstein.

Luftstreich, *m.* mah u větar; pust udar; —e thun, mahati po větru.

Luftstrich, *m.* s. Luftgegend.

Luftströmung, *f.* strujanje zraka.

Luftthermometer, *n.* uzdušni toplomĕr.

Luftthurm, *m.* s. Luftschloß.

Lufttrocken, *adj.* na zraku i. větru usušen.

Luftung, *f.* větranje; (in Windm.) puze.

Luftvogel, *m.* (*Paradisea apoda*), obična rajka; Luftvögel, *pl.* letuće ptice.

Luftwagekunst, s. Aërometrie.

Digitized by Google

Luftwäger, *m.* tezulja zraka, uzduha.
Luftwahrsagerei, ſ. Aeromantie.
Luftwaſſer, *n.* uzdušna voda.
Luftwedel, ſ. Fächer.
Luftwelle, *f.* povětrni val, talas.
Luftwerk, *n.* sisaljka.
Luftwurzel, ſ. Engelwurz; (*bot.*) povětrna žilica.
Luftzapfer, *m.* trokar.
Luftzelle, ſ. Lungenzelle.
Luftziegel, *m.* ćerpič.
Luftzieher, *m.* odušnik.
Luftzug, *m.* promaha (promaja), propuh; ſ. Luftloch.
Luftzünder, *f.* samožeg.
Lug, *m.* obmana; das iſt Alles — und Trug, sve su to djavolja maštanija; sve su to lagarije i mazarije.
Lüge, *f.* laž; Einen mit —n berichten, dolagivati komu; ſich mit —n durchhelfen, izlagati se; —n ausbreiten, raznositi laži; die —n weiter ausbreiten, polagivati; (ſpr.) —n haben kurze Beine, u laži su kratke noge; Einen —n ſtrafen, utěrati koga u laž.
Lügekundig, *adj.* er iſt —, zna i. umě lagati.
Lugen, *v. n.* viriti, zaviriti, poviriti; provirkivati; —d, virke.
Lügen, *v. n.* lagati; das hat er gelogen, to je slagao; du ſollſt nicht —, nelaži; er lügt, daß ſich die Balken biegen, ſ. Balken; er lügt wenn er den Mund aufthut, laže i kad se Bogu moli; er lügt als wenn es gedruckt wäre, tako laže, da čověk misli, te je zbilja sve istina; Einem die Haut voll —, nalagati komu sila; oblagati koga; das lügſt du in deinen Hals, to je bezobrazna laž; (ſpr.) wer einmal lügt, dem glaubt man nicht leicht wieder, tko jedan put slaže, drugi put mu se neveruje, ako i istinu kaže; ko jedan put slaže, drugi put zaludu kaže; wer lügt der ſtiehlt auch, tko rad laže, rad i krade; —, *v. a.* Freundſchaft —, kazati se, pričinjati se komu prijatelj, hiniti prijateljstvo.
Lügen, *n.* laganje; ſich das — angewöhnen, obići se laži; ſich auf's — verlegen, udariti u laži, prolagati se.
Lügenbeweis, *m.* lažljiv dokaz.
Lügenbild, *n.* lažljiva slika.
Lügenfarbe, *f.* lažna mast (boja); prěvara.
Lügenfeind, *m.* neprijatelj laži.
Lügenfrucht, *f.* das iſt die —, evo čim ti je laž urodila.
Lügenfürſt, *m.* paralaža; ſ. Teufel.
Lügengeiſt, ſ. Lügner.
Lügengeld, *n.* potvorština.
Lügengold, ſ. Rauſchgold.
Lügenhaft, *adj.* (Menſch), lažljiv, lažav; (Erzählung), lažan.
Lügenhaftigkeit, *f.* lažljivost; lažnost.
Lügenkunſt, *f.* lažljivost; lagala.
Lügenlehre, *f.* lažan nauk.
Lügenlehrer, *m.* lažan učitelj.
Lügenmaul, *n.* ſ. Lügner.
Lügenprediger, ſ. Lügenlehrer.
Lügenprophet, *m.* lažan prorok.
Lügenſack, ſ. Lügner.
Lügenſchmied, *m.* kovolaža.
Lügenträger, *m.* lažitorba, dolagivalo.
Lügenziehung, *f.* utěrivanje u laž.
Lügenzunge, *f.* ſ. Lügner.
Luggeſtalt, *f.* lažna prilika.
Luggeträtſch, *n.* lagarija.
Lügner, *m.* laža, lažak, lažac, lažljivac, lažitorba; Einen zum — machen, utěrati koga u laž; prozvati koga lažom; ich muß an Ihnen zum — werden, moram da udarim natrag od svoje rěči; —in, *f.* lažica, lažljivica.
Lügneriſch, *adj.* lažljiv, lažav.
Lühwaſſer, *n.* splačine.
Luke, *f.* vidělica; okance.
Lülch, ſ. Lolch.
Lulei, ſ. Faulenzer.
Lullen, *v. a.* ljuljati, ljuljuškati, šikati, ušikati, nunati.
Luller, *m.* ljuljalo, šikalo; ſ. Kinderbutte.
Lullgeſang, *m.* ljuljuškanje.
Lumme, ſ. Lohme.
Lummel, *f.* bekuta, kulja.
Lümmel, *m.* zinzov, klincov, horjatin, mlatan, neotesanac.
Lümmel, *f.* ſ. Geſchlinge.
Lümmelei, *f.* zinzovština, prostačina.
Lümmelhaft, *adj.* horjatski, zinzovski, prostački.
Lummeln, *v. n.* klecati, klempati; klinčiti, bezposličiti.
Lümmeln, *v. n.* mlatati, nespretnjačiti; horjatski, prostački se vladati.
Lump, *m.* dronjo, odrlija, odrpanica, traljavac, ritinar, prnjavac; (liederlicher Menſch), bekrija, pušt, vedaš; tepac, nitkov, ništarija; ſ. Knauſer; Seehaſe.
Lumpen, *v. a.* prozvati koga odrlijom, bekrijom; —, *v. n.* bitanžiti, proskitati se.
Lumpen, *m.* tralja, dronjak, prnja, cunja, odrpina, trulja, krpina; izderotina; (v. Kleidungsſtücken), odrpulja, poderina; andravolji, andramilje; die — hängen um ihn herum, vise mu lipa.
Lumpending, *n.* ſ. Lumperei. [ćurl.
Lumpenfrau, *f.* cunjarka, prnjavka.
Lumpengelb, *n.* kukavan, prnjav novac, krljatak novca, tokošnji novac.
Lumpengeſindel, *n.* tepež, klatnje, drolje, bekrije. [truljarstvo.
Lumpenhandel, *m.* cunjarstvo, prnjarstvo,
Lumpenkammer, *f.* prnjara, cunjara, truljara.
Lumpenkerl, ſ. Lump.
Lumpenmann, ſ. Lumpenſammler.
Lumpenpack, ſ. Lumpengeſindel.

Digitized by Google

Lumpenpapier, *n.* papir i. hartija od truljah, cunjäh, prnjah.
Lumpenſache, ſ. Lumperei.
Lumpenſammler, *m.* truljär, prnjar, cunjar; —in, *f.* ſ. Lumpenfrau.
Lumpenſchneider, ſ. Hadernſchneider.
Lumpenvolk, ſ. Lumpengeſindel.
Lumpenwaare, *f.* traljava, kukavna roba.
Lumpenweib, *n.* ſ. Lumpenfrau.
Lumpenwuſt, *m.* odrpulja, poderina.
Lumpenzeug, *m.* nevaljao latak; ſ. Lumpengeſindel.
Lumpenzucker, *m.* kunski slador, šećer, cukar; šećer u grudvah.
Lumperei, *f.* ništarija, tkice i kučine; žebračina; rutina i putina; um eine — ſtreiten, svaditi se oko gole kosti.
Lumpicht, *adj.* traljav, kukavan, žebrački; (*fig.*) prljav; siromašan; ein —er Kreuzer, prebita krajcara; ſ. Knauſerig.
Lumpig, *adj.* prnjav, ritav, odrpan, traljav, cunjav; ein —er Menſch, ſ. Lump.
Lunation, *f.* měna (měseca).
Lünefraut, *n.* ſ. Bachbunge.
Lunette, *f.* štitac, luneta.
Lünette, ſ. Scheuleder.
Lunge, *f.* pluća, bela džigerica; er hat eine gute —, (ſpr.) govori, kao da mu je grlo vratilom provaljeno; aus voller — lachen, ſ. Hals; frei von der — ſagen, kazati od komada; (wdm.) vita-
Lungenader, *f.* plućna žila. [lac.
Lungenband, *n.* plućna veza.
Lungenbläschen, *n.* Lungenblaſe, *f.* plućni měhurić, puljak.
Lungenblume, *f.* (*Gentiana pneumonanthe*), plućna vladisavka i. lincura; ſ. Kamille.
Lungenblutader, ſ. Lungenader.
Lungenbraten, *m.* pečenica, pisana pe-
Lungendrüſe, *f.* plućna žlězda. [čenka.
Lungenentzündung, *f.* žar i. zapala plu-
Lungenfaul, *adj.* gnjilih pluća. [ćah.
Lungenfäule, *f.* gnjiloća pluća.
Lungenfeuchtigkeit, *f.* oplućni mok.
Lungenflechte, *f.* (*Lichen pulmonarius*), plućnik, štitarka.
Lungenflügel, *m.* krilo, krpa od pluća.
Lungengeflecht, *n.* (*Plexus pulmonalis*), plućni pletež.
Lungengeſchwür, *n.* plućni prišt, čir.
Lungenhieb, ſ. Lungenſtich.
Lungenkammer, *f.* desna klětka.
Lungenklee, ſ. Fieberklee.
Lungenkrankheit, *f.* plućobolja.
Lungenkrampf, *m.* grč u pluća.
Lungenkraut, *n.* (*Pulmonaria*), plućnjak, grudnjanka, medunica; ſ. Lungenflechte; Mauerhabichtkraut.
Lungenkrebs, *m.* plućna rak-rana.
Lungenlähmung, *f.* uzma pluća.
Lungenlappen, *m.* plućno krilo.
Lungenmittel, *n.* lěk od plućobolje.
Lungenmoos, *n.* ſ. Lungenflechte.
Lungenmuß, *m.* sěč od (telećih) pluća.
Lungenprobe, *f.* ogled pluća.
Lungenſaugader, *f.* plućna upilica.
Lungenſchlagader, *f.* plućna kucavica i. odihavica.
Lungenſchnecke, *f.* plućnjak.
Lungenſchwindſucht, Lungenſucht, *f.* plućnica, plućna suša, suha bolest, jektika.
Lungenſüchtig, *adj.* er iſt —, ima plućnicu, suhu bolest.
Lungenſyſtem *n.* plućje.
Lungenvene, *f.* plućna žila.
Lungenwurz, *f.* ſ. Mauerhabichtkraut.
Lungenzelle, *f.* plućni měhurić; plućna stanica.
Lungerer, *m.* (faul), lěnčina, bezposlica, klincov, truntaš; (lüſtern), lakomac.
Lungern, *v. n.* (faulenzen), klinčiti, sujati; (nach etwas —), gramziti, hlepiti, smagnuti (za čim); lakomiti se (na što).
Lungernd, *adj.* lakom, popašan.
Lungwurz, *f.* ſ. Gänſefuß.
Lünſe, *f.* lunjak, čivija.
Lunte, *f.* vitilj, ftilj, mića; (ſpr.) er riecht die —, onjušio je dim, zasmrdilo mu
Luntenhorn, *n.* vitiljnica. [je.
Luntenkiſte, *f.* vitiljnik.
Luntenſtock, *m.* vitiljača.
Lunze, ſ. Lunge.
Lupe, ſ. Loupe.
Lupfe, *f.* glavica.
Lüpfen, *v. a.* nadići, nadignuti.
Lupine, ſ. Wolfsbohne.
Luppe, *f.* balvan željeza. [meln.
Luppen, *v. a.* skopiti, kopiti; ſ. Verſtüm-
Lurche, *pl.* (*Ecaudata*), bezrepi plazovi i. gmazovi; (*Batrachia*), žabnjaci.
Lurbe, *f.* opaklen konop, opakleno uže.
Lurf, ſ. Linkiſch.
Lurke, ſ. Lauer.
Lurken, *v. a.* sisati.
Lurks, *m.* sklata, sumlata, zavrzalo.
Luſche, ſ. Horche, Lauer.
Luſen, ſ. Horchen.
Luſner, Lüſner, ſ. Horcher.
Luſt, *f.* veselje; er hat ſeine — daran, to ga veseli; to mu godi; das war eine —! slast i. milota je bila! mit — etwas hören, rado i. veselo što slušati; das gereicht mir zur —, to mi je drago; er hat keine — zu eſſen, nerači mu se jesti, neima volje k jelu; er hat — zu ſchlafen, hoće da spava, hoće mu se spavati; ich habe — bekommen, snašla me je želja, poželio sam (čega); es wandelte ihn die — an, prohtělo mu se (što); die — (dazu) iſt mir vergangen, prošla me je volja, minula me je želja; Einem — zu etwas machen, ſ. Machen; Einem die — benehmen, pokvariti komu volju; (*fig.*)

Digitized by Google

ogaditi komu što, odučiti koga čega; Lüſte, razkošje, pohote; ſeinen Lüſten fröhnen, ſ. Fröhnen; fleiſchliche Lüſte, putene želje, naslade.

Luſtbar, *adj.* zabavan, ugodan.
Luſtbarkeit, *f.* veselje, zabava.
Luſtbeet, *n.* cvětnjak.
Luſtbegierde, *f.* pohlepa na naslade, slasti.
Luſtberg, *m.* merája; zabavni brežuljak.
Lüſtchen, *n.* er hat ſo ein — danach, rastu mu zazubice za tim.
Luſtdirne, *f.* bludnica.
Lüſtelei, *f.* popašnost; ſ. Gourmandiſe.
Lüſteln, *v. n.* popašan biti.
Lüſten, *v. n.* ich lüſte danach, es lüſtet mich danach, snašla me je želja, prohtělo mi se toga; mich lüſtet zu tanzen, proželio i. zaželio sam plesa, hoće mi se plesati.
Luſter, ſ. Kronleuchter.
Lüſtern, *v. n.* ſ. Lüſten. [požudan.
Lüſtern, *adj.* popašan, lakom, pohotan,
Lüſternheit, *f.* popašnost, lakomost.
Luſtfahren, *v. n.* provozati se.
Luſtfahrt, *f.* provožnja.
Luſtfeuer, Luſtfeuerwerk, *n.* krěs.
Luſtfeuerwerkskunſt, *f.* kresarstvo.
Luſtgang, *m.* prošet; einen — machen, prošetati se.
Luſtgänger, *m.* šetalac; —in, *f.* šetalica.
Luſtgarten, *m.* razkošni, zabavni vrt.
Luſtgärtner, *m.* razkošni vrtar.
Luſtgas, *n.* opojni plin.
Luſtgebäude, ſ. Luſthaus.
Luſtgebüſch, *n.* ſ. Luſtwald.
Luſtgefühl, *n.* čut slasti.
Luſtgegend, *f.* razkošna okolica.
Luſtgehen, *v. n.* šetati.
Luſtgehölz, *n.* ſ. Luſtwald.
Luſtgelage, *n.* čast; zadovanka.
Luſtgeſang, *m.* vesela pěsma.
Luſtgeſchrei, *n.* vesela, radostna vika.
Luſtgewächs, *n.* razkošno bilje.
Luſthain, ſ. Luſtwald.
Luſthaus, *n.* razkošna kuća; (im Weingarten) klět.
Luſthäuschen, *n.* sěnica.
Luſtig, *adj.* veseo; ein —er Bruder, ſ. Luſtigleber; — werden, proveseliti se; hier geht es immer — zu, ovdě se uvěk veselo živi; ein —er Streich, šala; ſich über Jemand — machen, podrugivati se komu; podvoditi se kim; —e Einfälle, smešne dosětke; — machen, razveseliti, uveseliti; — ſein, veseo biti, veseliti se; ein —er Kopf, ſ. Luſtigmacher; (v. Farben), živ.
Luſtigkeit, *f.* veselost; veselje; zabava.
Luſtigleber, *m.* veseljak.
Luſtigmacher, *m.* šaljivčina.
Luſtinſel, *f.* razkošan otok.
Luſtlager, *n.* zabavan okol, tabor.
Lüſtlich, *adj.* tečan, slastan.
Luſtlied, *n.* vesela pěsma.
Lüſtling, ſ. Wohllüſtling.
Luſtort, Luſtplatz, *m.* zabavište.
Luſtpfuhl, *m.* kao putenosti.
Luſtreich, *adj.* veseo, zabavan.
Luſtreiſe, *f.* put za zabavu.
Luſtreiſen, *v. n.* putovati za zabavu.
Luſtreiten, *v. n.* projahati se, jahati za zabavu.
Luſtreizmittel, *n.* puteno dražilo, vabilo.
Luſtritt, *m.* projaha.
Luſtſchiff, *n.* brod za zabavu.
Luſtſchloß, *n.* razkošni dvor.
Luſtſeuche, *f.* bolina, francuzi, vranc.
Luſtſiech, *adj.* vrancuzljiv, vrancav.
Luſtſinn, *m.* nasladnost.
Luſtſitz, *m.* razkošan dvor.
Luſtſpiel, *n.* vesela igra, komedija.
Luſtſpielbichter, *m.* pisac veselih igrah.
Luſtſtück, ſ. Luſtbeet.
Luſttrunken, *adj.* opojen slasti. [bavu.
Luſtwald, *m.* razkošna šuma, šuma za za-
Luſtwäldchen, *n.* razkošna šumica.
Luſtwandeln, *v. n.* šetati, šetati se.
Luſtwandler, ſ. Luſtgänger.
Luſtwarte, *f.* ſ. Belvedere.
Luſtweg, *m.* šetalište.
Lutheraner, *m.* luteran.
Lutheriſch, *adj.* luteranski.
Lutiren, ſ. Kitten.
Lutſchbeutel *m.* tegličica, krpica, cucla*.
Lutſchen, *v. n.* sisati.
Lutſcher, *m.* pitanče.
Lutte, *f.* taložište, muljište; prižlěb.
Luttenjunge, *m.* muljar.
Lutter, *m.* cujka.
Lützel, ſ. Klein, Wenig.
Luxuriös, *adj.* razkošan, nagizdan.
Luxus, *m.* razkoštvo, nagizda.
Luxusartikel, *m.* razkošnina, nagizdina.
Luxusſteuer, *f.* porez na razkoštvo, na nagizdu. [lucerna.
Luzerne, *f.* (*Medicago sativa*), lěkarica,
Luziankraut, *n.* ſ. Wolverlei.
Luziansrinde, *f.* (*Cinchona floribunda*), cvatući kinovac.
Luzienholz, *n.* sremzovina; rašljikovina.
Lycealſchüler, *m.* licejni učenik.
Lyceum, *n.* licej.
Lymphatiſch, *adj.* mezgen, mezgren.
Lymphe, *f.* mezga, mezgra.
Lymphgefäß, *n.* mezganica, mezgrenica.
Lymphgeſchwulſt, *f.* mezgena, mezgrena
Lyrik, *f.* lirika. [micina.
Lyriker, *m.* lirik.
Lyriſch, *adj.* lirički.

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN
Google

Digitized by Google

Digitized by Google